

Vera Effigies IOSUÆ BARNES *S.T.B.*
EMANUELIS *Collegij apud* CANTABRIG: *Socij maximè Senioris.* *Ætat. Suæ 40. 1694.* *R. White ad Vivum fecit.*

Γειναλό με Λονδίνον· ἀτὰς Χγισῦ τγέφε Δῶμα
Ξεινοδόχον· Μύσας σέβομαι Χάμοιο παῖ ὄχθαις·
Ἔνθα Λαλινίδα γλῶταν ἀμ' Ἑλλάδι μίσγον ἰωῇ·
Τὰς δ' Θεὰς, Ἤρωας, ἰδ' Ἀνέρας ᾄδε' ἀείδειν.

Vera Effigies IOSUÆ BARNES *S.T.B.*
EMANUELIS *Collegij apud* CANTABRIG: *Socij maximè Senioris.* *Ætat. Suæ 40. 1694.* *R. White ad Vivum fecit.*

Γειναλό με Λονδίνον· ἀτὰς Χγισῦ τγέφε Δῶμα
Ξεινοδόχον· Μύσας σέβομαι Χάμοιο παῖ ὄχθαις·
Ἔνθα Λαλινίδα γλῶταν ἀμ' Ἑλλάδι μίσγον ἰωῇ·
Τὰς δ' Θεὰς, Ἤρωας, ἰδ' Ἀνέρας ᾄδε' ἀείδειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Σωζόμενα ἅπαντα·

Δηλονότι Τραγῳδίαι Εἴκοσι, πλὴν ὑσάτης, πᾶσαι τέλειαι· Ἔτι δὴ καὶ Ἀποσπασμάτια τῶν ἄλλων ὑπὲρ τὰς Ἑξήκοντα· Καὶ Ἐπιστολαὶ Πέντε, καὶ αὐταὶ νῦν τοτὲ πρῶτον παρατραγῳδούμεναι.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ

ΕΙΣ

Ἐπὶ τὰς πρώτερας Τραγῳδίας, συλλεγέντα ἐκ Διαφόρων παλαιῶν Βιβλίων, καὶ συναθροισθέντα παρὰ ΑΡΣΕΝΙΟΥ Ἀρχιεπισκόπου ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

EURIPIDIS

Quæ Extant Omnia:

TRAGOEDIÆ nempe XX,

Præter ultimam, Omnes Completæ: Item

FRAGMENTA

Aliarum pluſquam LX Tragœdiarum; Et

EPISTOLÆ V.

Nunc primùm & ipſæ hùc adjectæ:

SCHOLIA demùm DOCTORUM VIRORUM

IN

Septem Priores Tragœdias, *ex Diverſis Antiquis Exemplaribus undiquaque Collecta & Concinnata ab* ARSENIO Monembaſiæ *Archiepiſcopo.*

Præmittitur *Euripidis* Vita ex Variis Authoribus accuratiùs deſcripta.

Etiam Tractatus de *Tragœdiâ* Veterum Græcorum.

Adduntur ſuis locis *Scholia* aliquot MSS. item Selectiores Doctorum Virorum Notæ & Conjecturæ cum Perpetuis ad Poſteriores Fabulas Commentariis.

Genuinæ Lectiones aſſeruntur, Carminum ratione diligentèr obſervatâ.

Scholia Vetera & *Latina* Verſio, omniáque adeò multò quàm antehàc Emendatiora.

Accedit *Index* Triplex, 1. In Authorem. 2. In Scholia. 3. Authorum in Scholiis & Notis laudatorum.

Operâ & Studio JOSUÆ BARNES *S.T.B.* Emmanuelis *Collegii apud* Cantabrigienſes *Socii maximè Senioris.*

CANTABRIGIÆ,
Ex Officinâ *Johan. Hayes,* Celeberrimæ *Academiæ* Typographi. Impenſis *Richardi Green* Bibliopolæ *Cantab.* An. Dom. MDCXCIV.

Illustrissimo Celsissimóque

PRINCIPI ac Domino, Domino

CAROLO

DUCI

SOMERSETENSI,

Comiti HERTFORDIENSI,

Vicecomiti BEAUCHAMP *de Hatche,*

Baroni *SEYMOUR* de *Trowbridge,*

Nobilissimi Ordinis *Periscelidis* Equiti, &c.

Academiæ CANTABRIGIENSIS

CANCELLARIO

HUMANISSIMO,

Necnon

Reverendo PROCANCELLARIO

Magistris, Totique adeò Senatui CANTABRIGIENSI.

Illustrissime Dux, Cancellarie Ornatissime,
Veneranda Capita,

EURIPIDEM *Tragicorum Principem in Lucem jam emissurus, Quibus eum potiùs Nominibus consecrarem, quàm Principi in toto Orbe Literarum Reipublicæ, Academiæ* Cantabrigiensi, *Almæ Matri, ejusque simul Defensori & Patrono,* Cancellario *Clementissimo? Sub Vestris enim, Dux Inclyte, Mater Alma, Auspiciis suus jam constat Literis Honos, suum* Græcæ *Linguæ, ac proindè Universæ Eruditioni Pretium. Nec il-*

lum Vos fovere dedignemini, quem intrepidum Virtutis Præconem, Philosophiæ Moralis, omnisque adeò Literaturæ Promicondum, necnon summum Dicendi Artificem Doctissimi Homines semper existimârunt, quem Maximi Reges, & Imperatores, & Respublicæ, & Duces, & Vivum & Mortuum coluerunt. Certè ut cultiori paulò Syrmate Cothurnatus Vates in Vestrum Conspectum veniret, id pro meo modulo summoperè sum adnixus.

Vos prò singulari vestrâ Humanitate & in Literas Amore facitote, Princeps Clementissime, Senatus Lectissime, ut quem Laborem causâ vestrâ lubens insumpserim, irritus omninò non cadat; sed Vestro potiùs Favore ad hujusmodi Negotia obeunda Animus nobis addatur & Incitamentum aliis.

Dux Serenissime,

Cancellarie Clementissime,

Mœcenas Optime,

Celsitudinis Vestræ Cliens &
Cultor Humillimus

Alma Mater,

Literati Proceres,

Capita Veneranda,

Filius Vester Obsequentissimus

JOSUA BARNES.

ELENCHUS

Rerum in hoc Volumine Contentarum.

Vita *Euripidis* Poetæ — *Folio* I
Tractatus de *Tragœdiâ*, &c. — *fol.* XXXV
Gulielmi Canteri Prolegomena — *fol.* XLVIII
Explicatio signorum quorundam Grammaticorum — *fol.* XLIX
Moschopulus de *Euripidis* Vitâ — *fol.* L
Thomas Magister de eâdem — *ibidem*
Addenda & Errata — *fol.* LII
Carmen Ethicum de Fabulis, quæ extant, &c. — *fol.* LIV
Catalogus Fabularum omnium, quarum etiam Fragmenta extant — *fol.* LV
Argumentum Græcum *Hecubæ*, &c. — *fol.* LVI
Hecuba & Octodecim Fabulæ cum Argumentis Græcis, &c. à *p.* 1. ad *p.* 330. *Tom.* 1. & *Tom.* 2. à *p.* 1. ad *p.* 398
Petri Victorii Epistola de *Electrâ* Fabulâ — *Tom.* 2. *p.* 399
Electra & *Danaæ* quod extat — *Tom.* 2. à *p* 400. ad *p.* 443
Fragmenta reliquarum Fabularum, ut & *Epigrammata*, *Epicedia* & *Hymni*, cum *Incertis* & *Addendis* — *Tom.* 2. à *p.* 443. ad *p.* 522
Epistolæ *Euripidis* Quinque Græco-Latinæ cum Argumentis — à *p.* 523. ad *p.* 529
Addenda alia — ibidem
I. Index in Authorem ipsum.
II. Index in Scholia & Notas.
III. Index Authorum in Scholiis & Notis laudatorum.

NOMINA Doctorum Virorum, qui Nobis in hoc Opere facem prætulerunt.

Johannes *Brodæus.*
Gulielmus *Canterus.*
Theodorus *Canterus.*
Isaac *Casaubonus.*
Jacobus *Duportus.*
Q. Sept. *Florens* Christianus.
Thomas *Gatakerus.*
Hugo *Grotius.*
Janus *Gruterus.*
Daniel *Heinsius.*
Johannes *Miltonus.*
Samuel *Petitus.*
Æmilius *Portus.*
Janus *Rutgersius.*
Josephus *Scaliger.*
Henricus *Stephanus.*
Gaspar *Stiblinus.*
Petrus *Victorius.*

Editiones Variæ, præter MSS. *quibus usi sumus.*

Aldi
Hervagii
Gasparis *Stiblini*
Gulielmi *Canteri* } Editio.

Æmilii *Porti*
Pauli *Stephani*
Caldorai
Petri *de la Roüiere* } Editio.

Præter singulares quasdam Fabulas *H. Stephani*, *Erasmi* & *Scholia* Arsenii separatim edita, &c.

Εἰς ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ παρ' ἀνδρὸς Ἑλλ̃ωικωτάτου ΙΗΣΟΥ τοῦ ΒΑΡΝΕΣΙΟΥ ἐκδοθέντα.

Τρεῖς μὲν ποιητὰς κεδνὰς ποτ' ἔθρεψεν Ἀθ̃ῆναι,
Αἰσχύλον Εὐφορίωνος ἀοίδιμον, ἠδὲ Σοφίλου
Εὔφθογγον Σοφοκλῆ, Μνησαρχίδου τ' ἐπίδοξον.
Τῶν τίνα μὲν κελέειν προφερέστατον, ἠδὲ μέγιστον,
Ἐν δοιῇ μάλα θυμὸς ἐριζομένοισι βροτοῖσι
Δηρὸν ἔην, ἕτερος δ' ἑτέρῳ μέγα κῦδος ἔδωκε·
Βαρνέσιος δ' ἄρα νῦν καλέπτον τόδε νείκος ἀπηύρα,
Βαρνέσιος, τῷ προφιλὲς ἔνομα πᾶσιν ἀοιδοῖς,
Βαρνέσιος τόδε σοί γ', Εὐριπίδη, οὐχ ὅπαονεν,
Ὡς ἔμμαι γλυκερῇσι προκλυτὸς ἐσομβρήσιν.
Αἰσχύλον ὕδεν ὄνησε μέγας Στημμήτος υἱός,
Οὐδὲ Σοφοκλῆι Στέφανος, δεδαημένος ἥτωρ·
Τέκεσί σοι φθονέουσι, καὶ ὄλβιον, ἠδὲ Τραγῳδὸν
Μοῦνον κικλήσκουσιν ἀκήρατον ἄλλοι ἀοιδοί,
Σήν τε τύχην πολέουσιν, ὅσοι φίλου ἐκ ἀπέλαυσαν
Ἀρχέλεω ζῶντος καὶ Βαρνεσίοιο θανόντος·

Joh. Leng M. A. *Aul. Cath.* Socius.

Περὶ Κυρίου ΙΗΣΟΥ ΒΑΡΝΕΣΙΟΥ ἐν τοῖς Ἑλλ̃ωικοῖς γεγράμμασιν ὁπλοτέρου προκρίναντος.

Ἦδη τινὰ Τυρσηνὸν κακὸν δηλήτορα ἀνδρὸς
Ἑλλήνων κρηδέμνα καταβλωθέντα χαμᾶζε
Ἰλιακὸν πάλαι οἶτον· Ἀθ̃ηνῶν τε πολίεθρον
Νηῒ σφετέρῃ καὶ Πηγάσῳ ἀπώλεσε, λυγρὰ πεπονθός·
Οὐδὲ μόνον Περγάμοιο πόλιν πυρὸς ἧνυσεν ὁρμή,
Φθία ξὺν δ' ἀπόλωλε, καὶ εὐρυάγυια Μυκηνῶν.
Ἀλλ' ὡς Τρωϊκὸν ἅμα παλιμβλαστὸν ἀπὸ Ῥώμης
Ἄλλο μὲν ἔλαχεν ἔρνος, ἰδὲ παλιναυξέα ῥίζαν,
Ἕκτωρ δ' αὖ ἐτέτυκτο νέος Καῖσαρ μεγάθυμος·
Οὕτως Ἡμαθίδες βρετάνιοι φρενὸς ἔμφρονι τέχνῃ
Ἑλλάδα νῦν γαῖαν πολυνάρετον ἔμμεν ἔθηκαν,
Βαρνέσιος δέ οἱ ἄλλος ἐγίνετο Καίσαρι ἶσος.

Thomas Barker A. M. *Coll. D. Magd.* Socius.

Πρὸς τὸν Φιλελλήνων εὐμαθέστατον Κύριον ΙΗΣΟΥΝ τοῦ ΒΑΡΝΕΣΙΟΥ τὸν τοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ἀκριβέστατον Ἀναπολογητήν.

Ὄν ποτ' ἀκηδέσιον σκοτόεν νέφος ἀμφεκάλυψεν,
Ἴσατο συμπάσης νῦν καθαρὸς σελάδος·
Τοῖον ἐόντα πάλιν ζῶντ' ὑμνέουσιν Ἀθ̃ῆναι,
Τὸν περὶν ἀεὶ Μέσαις καὶ Χαρίτεσι φίλον·
Ἡρακλέος τὸ μὲν ἔργον ἔφυ, τὸ δὲ ἧνυσ' Ἀπόλλων,
Ὃς καὶ ἐν ἀργαλέοις τοῖον ἔθηκε πόνον.

Ἦν

Ἦν δ' ἄυ ὀνὶ μερόπεσσι τόσης δύρήτορα τέχνης
Ἔσσιν ἰδεῖν, Ποίῳ; πῶς ἐρατεινὸς ἀνήρ;
Σῶν διὰ χάρ τε πόνων ἶσον κλέῳ ἀμφοτέρωσι
Καὶ Μνησαρχαίδῃ Βαρνεσίῳ τε πέλει.

Wilhelm. Peirs A.M. *Coll. Emman.* Socius.

Εἰς τὸν ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ Κυρίῳ ΙΗΣΟΥ τῷ ΒΑΡΝΕΣΙΟΥ.

ΧΑίρετ', Ἀχαϊάδες Μῶσαι, καὶ ἀοιδὸς Ἀπόλλων,
Χαίρετε, καὶ τὸν ἄριστον ἐπαυδήσασθε ἀμοιβαῖς
Βαρνέσιον, μέγα θαῦμα λιγειῆτε Βρεττανίδος αἴης,
Βαρνέσιον, φίλον Ἑλλήνων, μέγα τ' ὄχθος Ἀθηνῶν,
Βαρνέσιον, μέγα ἄστρον ὀνὶ σμικροῖσι φάεσσιν,
Οἷος παμφανόωντι δι' αἰθέρος ἅρματι βαίνων
Φοῖβος ὑπὲρ γαίης βάλλων ἀκτῖνα φαεινὴν
Εὐλαμπὴς πάντεσσιν ἀδεῖ, πάντεσσιν ὀφέλλει·
Οἵη Ἰοχέαιρα δι' αἰθερὸς ἀστερόεντος
Μαιμώωσα θέει, χρυσά τε ἥνια τείνει,
Ἄρτεμις Ἰοχέαιρα, πέλει μέγα χάρμα βροτοῖσιν.
Εἰσὶ καὶ Ἠέλιοι γαώδεες, εἰσὶ Σελῆναι,
Κάλλιστον πάντεσσι φάος, πάντεσσιν ὄνειαρ.
Εἷς μέγας, εἷς ἄμμιν πολλῶν ἀνταξιος ἄλλων,
Ἔξοχος Ἑλλήνων, ψυχή τε, καὶ ἄνθος Ἀθηνῶν,
Φῶς ἱερὸν Γεάντης, καὶ Ἑλλάδος ἀγλαὸν ὄχθος,
Βαρνέσιος, Τεαγικῆς σοφίης ἀειδείκελος ἀστήρ.
Χαίρετε εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ἔδωλα Τεαγῳδῶν,
Χαίρετε, καὶ τὸν ἄριστον ὀπιπλείοιτε Τεαγῳδῶν,
Τὸν φίλον ΑΡΧΕΛΕΩ, Τεαγικῆς σοφὸν ἄνθος ἀοιδῆς,
Τὸν μέγαν ΕΥΡΙΠΟΙΟ φερώνυμον, ἄφθιτον ἄνδρα·
Ὡς νεῷ, ὡς καθαρῷ βοὰν στόμα ῥύμασι φωνῆς,
Ὡς φθογγῇ πενθεῖ λιγυρᾷ, ὡς ῥήμασι σεμνῷ,
Ὡς μέτροις ἰδίοισι, καὶ ὡς ἰδίοισι πόδεσσι
Βαίνει μακρὰ, καὶ ὡς αὐτὸς θαυμάζεται αὐτόν.
Βαρνέσιος νέφος ἠλαύνει, καὶ ἀπεσκέδασ' ἀχλύν,
Ἀχλύν, ἣ τοπάρος περ ἐβύσατο ὄμματα φωτὸς,
Ἀχλύν, ἣν σκεδάσας μέγα ΒΑΡΝΕΣΙΟΙΟ βεβεῖον.

Johan. Frankland è Collegio *Sydney-Sussex.*

Εἰς ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ, παρ' ἀνδρὸς ὅτι μάλιστα πεπαιδευμένου ΙΗΣΟΥ τῷ ΒΑΡΝΕΣΙΟΥ ἐκδοθέντα.

α. ΔΡάματα; τίς ποίησε; β. Σοφώτατος ὃς μὲ ἁπάντων
Γείνατο πρὸς Τεαγικῶν, ταῦτ' ἐχάραξεν ἀνήρ.
α. Ἀλλὰ σοφὸς Σοφοκλῆς. β. Σήμηνε σοφώτερον ἄλλον
Φοῖβος, καὶ Φοίβῳ ἶσος ὁ Βαρνέσιος.
α. Τίς δ' ὅδε Βαρνέσιος; β. Τῶν μὲν Χάμβιο παρ' ὄχθας
Κλεινότατος, πρώην δ' ὃς καινοτόμησε βίβλον.
α. Πῶς τόδε τόλμησεν; β. Πίσιν φρέσιν· ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Ἐς πλέον ἰὼν θυμέλην ἤδεεν ὁ Τεαγικός.

α. Ἄνδρα

α. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

Jer. Nicholson, ex Aul. D. Catherinæ.

Περὶ τῆς ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ἐκδόσεως τοῦ Ἑλληνικωτάτου Ἀνδρὸς
Κυρίου ΙΗΣΟΥ τοῦ ΒΑΡΝΕΣΙΟΥ ἀκριβέστατον καταρτισμένης.

Πολλὰς εἰς ἐπέων ἐκπλοντάδας ἤνεσθη Ἄνδρες
Μνησάρχου κλυτὸν υἱὸν, ἐπεὶ γένετ' ἄνθος Ἀοιδῶν·
Ἤνεσθ', αὐτὰρ ὅμως ὡς Ἄνδρες νυκτιπλανῆνται,
Ἢ ἐν ἐρημάτῃ χώρᾳ, πολλαὶ ὅθ' ἁρπυῖαι,
Πολλοὶ Μαιανδρίοι τε πορδυομένους πλανόωσιν,
Οὐκ ἴδον, οἷος ἔην· ὁ γὰρ πέλε πάμπαν ἄνισος,
Ἠλίου ὡς ὅπτ' νεφέλης ἀπάνευθε φαείνων.
Τοὔνεκ' ὅσοι Γενεὰ σφετέρην πόρεν εὐκλέα Ἄνδραν,
Ὧρσαν ἀμωάμητοι πᾶν Εὐριπίδου ὄνειδος,
Λαμπάδα θεσπεσίῳ πυκινοῖς νεφέεσι φέροντες.
Ταῦτα μογησάμενοι ὅτι γράμμασι γράμματα πολλὰ
Καὶ Σχόλια Σχολίοισιν ἐπέκλεσαν, ὥστε μὴ εἰπεῖν
Πυκνὰ νέφη νεφέεσι, σκιὰς δέ τε νυκτὶ χαρείης.
Τοῖος ἐὼν τλήμων Ἀνὴρ, ὑπὸ χείρεσιν Ἀνδρῶν,
Ἀλλ' ὀλίγων, σοφάων, ὀλίγων περ, ὅς ἄξιος ἦε
Κόσμῳ ἅπαντι, σοφοῖς ὅ μάλ' ἄξιος αἰὲν ἀείδειν.
Ἀλλ' ἔθαν', αἰῶνος ὃ πάντεν πρωταιρικὰ λώβῃσιν,
Ἥμασ' ἐπαοσυπέροισι δαϊζόμενος μάλα λυγρῶς·
Βαρνέσιος δ' ἐλέησε, καὶ ἅπτια φάρμακα πάσσε,
Φοιβείαις τέχνῃσι καὶ Ὀρφείαις ἐπαοιδαῖς.
Ὃς νέος ὢν Ἐδήρα λέγων καὶ πότμον Ἀμᾶνος
Μειλιχίοις ἐπέεσι, καὶ ἐξ Ἀχέροντος ἔγειρε
Δῖον Ἐδώαρδον, βιοτόν τε οἱ ἄλλον ὄπασσε,
Τυμβόθεν ἐξερύσας. Βασιλεὺ μάκαρ, ὅς διὰ τέτυ
Ἀνθήσῃς, μέγαλ' ἄχεα πεσεῖται ἔδεσσα κόσμου,
Ἀγγλιαδῶν μέγα ἔυγμα, φόβος Φραγκωΐδος αἰπύς.
Οὗτος ἀειγόνου Τραγικῆς ἐλέησ' ὠτειλῶν,
Αὐτὸς ἀειγόνος, καὶ γλώσσης Ἑλλάδος εἰδώς,
Παντοίων τε ὁδῶν Μέσης· Εὐριπίδῃ ἶσος,
Εἴ τις οἱ Ἀρχέλεως παρέοι, ὃς ἡδὺ γράφοντα
Κόλπῳ ἐνὶ μαλακῷ θέλξειε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα
Πολλὰ ποιῶν, χρέος ἐς μεῖζον ἀπώσσεν Ἀοιδόν.

Johannes Savage è Coll. Emman.

EURIPIDIS

Apud Rodulphum Pium Cardinalem Carpensem
è Thermarum Titi ruinis, ut vocant, erutum; Calo Augus-
tini Veneti primo delineatum, nunc denuò ad illius
Exemplar fideliter & accurate descriptum
à W. Elder.

CHRISTODORUS THEBANUS Antholog: l. 5. de EURIPIDIS
statua in Porticu ZEUXIPPI apud CONSTANTINOPOL.:

Ἴσατο δ' Εὐρίπιδος φερώνυμος ὡς δὲ δοκεύω,
Λάθρη τὸ κραδίην Τραγικαῖς ὡμίλεε μούσαις,
Ἔργα Σαοφροσύνης διανθύμιος ἠῶ δ' ἰδέσθαι
Οἷά τε πού θυμέλησιν ἐν Ἀτθίσι δύρσα ἰνάσσων.

EURIPIDIS VITA,
SIVE
COMMENTARIUS
DE
EURIPIDIS Tragici Poetæ
Vitâ & Scriptis &c.

Authore *JOSUA BARNESIO* S. T. B. Collegii *Emmanuelis* apud *Cantabrigienſes* Socio.

ARGUMENTUM.

I. PRæfatio, *quâ Fidem ſuam & Diligentiam ſpondet Author.* II. Euripidis *Genus, Familia, Parentes.* III. *Oraculum editum de Puero nondum nato.* IV. Xerxis *in* Græciam *Expeditio, cujus metu* Athenienſium *haud pauci in* Salaminem *ſe recipiunt; ubi eâ occaſione natus* Euripides: *tempus Nativitatis: unde Nomen fuerit factum.* Æſchyli, Pindari *&* Sophoclis *ætas.* V. Ariſtophanis *& aliorum de* Euripidis *Parentibus Cavillationes diluuntur.* VI Euripides *ſatis locuples ex idoneis Authoribus & illius, dum Juvenis eſt, Magnificentiæ inſtantiâ, probatur.* VII. *Diſputatio de Quantitate Vocis* Euripides. VIII. Euripides Salamine *aliquandiù moratus.* Perſæ *ex* Græciâ *pulſi. Trophæum* Salamine *erectum; circà quod* Sophocles *Juvenis ſaltabat. Mons* Ætna *flammas eructat.* Themiſtocles *Archon Templum* Junonis Argivæ *incendio conſumptum.* IX. Themiſtocles *Choragum agit,* Phrynicho *Tragœdias exhibente.* Athenienſes Pinæum *abſolvunt.* Æſchylus *vincit.* X. Fabiorum *Familia ad* Cremeram *penè extincta.* Euripides *athleticè à Patre exercetur, aliiſque præclaris ſtudiis.* Themiſtocles *Oſtraciſmum ſubit.* Athenienſium *in* Perſas *Victoriæ.* Sophocles Æſchylum *vincit.* XI. Socrates *naſcitur.* Spartæ *Terræ-motus.* Pericles Athenienſium *Reip. præficitur; illius laus.* XII Euripidis *Indoles & Studia.* Hiero Syracuſanus *moritur.* XIII. Anaxagoræ *Præceptoris* Euripidis *laus & ob Philoſophiam periculum.* Socrates Euripidis *Amicus, ſed Magiſter non erat.* XIV. Euripides *ad Tragœdias ſcribendas ſe confert, Philoſophiæ interim haud oblitus. Illius cum* Socrate *Familiaritas.* XV. Euripidis *Gratitudo ergà* Anaxagoram *Præceptorem.* XVI *Et Pietas in Patriam, haud immerentem.* XVII. *Æquus tamen in Hoſtes fuit, & in Amicos aliquando ſeverus.* Nicolai Loenſis *Objectionibus contrà* Euripidis *integritatem reſpondetur: Utrum de* Medæâ *falſum aliquid* Euripides *finxerit.* XVIII. Euripidi *Fabula* Medææ *in æternùm vendicata.* XIX. Euripides *quomodo* Μισογυνης. XX *Quæſtio agitur, uter* Sophocles, *an* Euripides *ſit excellentior; utriuſque laus & differentia; de* Æſchylo *quoque nonnihil.* XXI. Euripidis *Phantaſia à* Longino *laudatur.* Ovidius Euripidi *multa debet.* XXII. Lilius Gyraldus *malè* Valerii Maximi *honorificum de* Euripide *teſtimonium in Vituperium detorquet.* Euripidis *Fiducia ſuî laudata. Ejuſdem anxia Induſtria. Plura illius hodiè extant, quàm omnia* Æſchyli, Sophoclis *&* Ariſtophanis *ſimul ſumpta.* XXIII Euripidis *ingenii dexteritas;* Athenienſium *in Judiciis ſeveritas.* Ovidio *lux præbetur.* Euripides *invidorum malignitatem eludit.* XXIV. Euripidis *Caſtitas.* Ἐρατοδυλος, Paſſivè *pro* Amore-dignus. Lais *cum* Euripide *jocatur. De Parodiis.* XXV. Athenienſium *Reip. ſtatus, dum vivetet* Euripides. Pindari *&* Lyſippi *Comici Laudes* Athenarum. *Viginti duo alii* Euripidis *ætatis anni numerantur; illius Uxor & Quatuor Filii.* XXVI. Euripides *primò*

vincit Tragœdiâ in Panathenæis. Pericles Samum & Byzantium *expugnat.* Sophocles *Dux in Bello* Samio. Ariſtophanes Acharnenſes *ludit.* Pericles *Arcem ornat.* Meton *Aſtronomicus.* Euripidis Phœniſſæ *docentur; item* Medæa, Philoctetes, Dictys, *Meſſores Satyrici.* Herodotus *moritur &* Pindarus. Plato *naſcitur.* Euripides *vincit* Hippolyto *Coronato.* Pericles *moritur.* Euripidis *filius* Xenophon *bello cæſus.* XXVII Archelaus *Rex* Macedoniæ. Euripides Andromachen *exhibet. Item* Alexandrum *&* Palamedem, *&* Troas, *&* Siſyphum *Satyricum, quando tamen à* Xenocle *vincitur; quod celſo animo contempſit;* Timotheum *Muſicum contra Populi cenſuras animat.* Xenocles *futilis.* XXVIII. Archelaus Euripidi *munera mittit; Diſputatio de* Euripidis, *quas huic Editioni ſubjunximus, Epiſtolis; ubi Docti cujuſdam Viri objectionibus reſpondetur. Qui* Athenienſibus *Barbari.* XXIX. *Bellum contra* Syracuſanos *decernitur ab* Athenienſibus. Alcibiades *exul* Lacedæmonios *contra Patriam excitat. Clades* Athenienſium *in* Siciliâ; *quam* Euripides *Epicedio plorat.* Athenienſes *Captivi* Euripidis *gratiâ libertate donati.* XXX. Alcibiadis *Reditus.* Lacedæmonii *&* Siculi *ab* Athenienſibus *victi.* Euripides Oreſtem *Fabulam agit & in* Macedoniam *ad* Archelaum *concedit.* Archelai *Regiæ Virtutes & in Literatos Amor; cur* Socrates *invitatus non iret ad eum.* Chœrilus *&* Agatho *apud* Archelaum *cum multis aliis.* Plutarchus *Hiſtorias eaſdem diverſimodè in rem ſuam variare ſolitus.* Euripidis *ſententiæ aliquot. Ad ſcribendum ab* Archelao *impulſus,* Archelaum *Fabulam &* Temenum *illius causâ ſcribit, &* Archelaus *filium ſuum Regni Hæredem* Oreſtem *vocat.* Euripides *ad Amicos ſcribit cauſas, cur iret in* Macedoniam. *Et* Decamnicho *falsè reſpondet.* XXXI Euripidis *infelix obitus ex canum Morſibus. Multi præclari Viri infelici fato cecidêre.* XXXII. Euripidis *Tumulus, Honores, Character & Laus.* Archelaus *&* Socrates *ſexto poſt anno ſimul extincti. Peroratio Operis.*

I. ILLI, qui Veterum Memorias revocare & ex informi Antiquitatis materiâ, confuſiſque Authorum ruderibus recentes velit Hiſtorias pro rei dignitate compaginare, ante omnia curandum; ut accuratam *Diligentiam* adhibeat, & *Fidem* haud vulgarem. Hiſce quidem Dotibus qui ultrò renuntiet, hactenùs vidi Neminem; qui tamen eas præ ſe ferant, iis haud temerè credendum. Multi enim ſunt, qui ob Imbecillitatem tum ipſi maximè decipiuntur, quùm Veritatem ſe adeptos fidentiùs putent: nec Pauci, qui aliorum Authoritate nitentes, licet inviti, in Errores trahuntur: ſed nec deſunt, qui vel ſuî, vel Cauſæ, quam ornant, amore tranſverſi rapiuntur; adeò ut quidvis in rem ſuam torquendo laborent, & id præcipuè ſatagant, non ut Veritati, ſed ut ſibi, cauſæque ſuæ velificentur.

Quòd ego decipi nequeam ipſe, id nequaquam auſim affirmare: Homo ſum, & ſiquis alius Tenuitatis meæ probè conſcius. Quòd verò licentiùs per Hiſtoriæ campos errare ſciens velim, quidnî hoc conſtantèr negem; quùm & idem Argumento haud levi jamdudum palàm fecerim? Nam, ut ultrò Dictionis ornatum aliis remittamus, quiſquis æquus rerum Æſtimator, aut idoneus Judex, Hiſtoriam illam, quam de *Edvardo* Tertio *Angliæ* & *Franciæ* Rege, ſex ferè abhinc annis, Idiomate *Anglico* evulgavimus, ſatis attentè perlegerit, haud equidem dubito, quin is homo *Diligentiam* noſtram & *Fidem* nequaquam vituperandam cenſuerit. Verumenimverò in hoc Opere, ut ſimilis per omnia *Fides*, ita paulò major requiritur *Diligentia*; quia per plura jam ſecula recurrendum eſt, ultrà bis Mille *Annos*, quibus *Euripidis* Ætas ab hâc noſtrâ diſtare agnoſcitur. Et ſatis hoc omnibus liquet, quo longior fuerit *Temporis* Curſus, eò obſcurior *Veritatis* Vultus, eò denſior Errorum ſeges, & aliquantò ægriùs convellenda. Sed ea Nos in Medium proferre decrevimus, quæ certioribus inniti rationibus videantur, & teſtes omni dubitatione majores habuerint. Præſtantiſſimorum itaque Authorum ſcrinia ſunt nobis exploanda & eorùm ſemper Nomina, aliquando etiam & Verba, quæ in Textum non recipimus, ad Marginem notanda: Quod & Nos jamdiù facere ſolemus & ab aliis fieri æquum putamus; nequâ in re fraus fiat Lectori, aut Mora doctè ſuſpicantibus oriatur.

Et quoniam in Temporum rationibus ſupputandis, haud parvæ inter Scriptores fuerint lites exortæ, antequam hunc Tractatum aggrederer, *Olympiadum* Apices ſeriatim digerendos eſſe duxi; quod & operâ haud perfunctoriâ feci ab *Euripidis* Nativitatis tempore ad Mortem uſque *Socratis* Philoſophi, qui illi ſex fermè annos ſuperſtes erat. Id quidem Operis, licet Doctis Hominibus pergratum fore ſcio, Membranis intùs poſitis in aliud jam tempus reſervandum judico; nè præſens Commentarius in nimiam molem excreſcat.

Haud

Haud pauca tamen ex eo, præsertim quæ ad Historiæ hujus Veritatem confirmandam necessaria putâram, in hoc opus transtuli; quia plurimùm Lucis & Authori ipsi & Causæ huic nostræ allatura ea perspexerim. Et jam hinc bonis Avibus ad *Euripidem* nostrum accingamur.

II. *EURIPIDES* quidem Patriâ *Athenienſis* erat, hoc est ex utrisque Parentibus Liberis *Athenienſibus* oriundus; ut mox probaturi sumus. Patris illius Populus, sive *Atticè* loqui mavelis, *Demus*, erat *Phyle*, quæ ad Tribum *Oenœiden* pertinebat. Patrem habuit *Mneſarchum* & ipsum *Mneſarchi* alterius filium, undè etiam aliquandò *Mneſarchidem* παλιγγενεσίας vocatum legimus; quod & de aliis Nominibus Propriis Notandum. *Pythagoræ* quoque Philosophi pater [a] fertur ejusdem Nominis fuisse; ut & alius, quem [b] *Cicero* inter Principes sui temporis Philosophos numerandum censet. Verum hic *Mneſarchus Euripidis* Pater, non modo honesto, sed etiam illustri loco, natus videtur; quod argumentis non levibus statim probabitur; *Clitonem* enim ipsius matrem *Philochorus* probat ex splendidiori familiâ ortam, ἐκ σφόδρα εὐγενῶν τυγχάνειν, ut [c] *Suidas* testatur & *Moschopulus*.

[a] *Herodot.* l. iv. c. xcv.
[b] *Cicer.* Acad. Quæst. l. 4.
[c] *Suidas* in voce Εὐριπίδης Μνησάρχου & *Moschopulus* in *Euripidis* Vitâ.

III. Quum adhuc *Clito* Mater illum in Utero gereret, Consulenti de eo Oraculum Patri hoc responsum dedit *Apollo*, Poetarum Præses,

Χρησμὸς περὶ Εὐριπίδου.	Quæ ita verto,
[d] Ἔσται σοὶ Κύρ(ε), Μνησαρχίδη, ὅτινα πάντες	*Te, Mneſarche, manet ſummo celebrandus honore*
Ἀνδρωπόι τίσουσι· καὶ ἐς κλέ(ος) ἐσθλὸν ὀρούσει,	*Filius; eximiæ qui ſcandet Culmina laudis,*
Καὶ στεφέων ἱερῶν ϛλυκερὸν χάρμα ἀμφιβαλεῖ).	*Et referet lætas ſacro ex certamine frondes.*

[d] *Oenomaus* Philosophus apud *Euseb.* in Præparat. Evangel. l. 5. c. 33.

Hujus quidem Oraculi meminit [e] *Agellius*; verùm is jam Nato Puero datum esse falsus asserit, nec ab *Apolline*, sed à *Chaldæis*; quanquam nec id nesciam, quosvis Futurorum Vates à nonnullis *Chaldæos* vocari: Ità ergò ille, *Patri autem ejus* (de *Euripide* loquens) *Nato illo, Responsum est à* Chaldæis, *eum Puerum, quùm adoleviſſet, Victorem in Certaminibus fore. Id ei Puero fatum esse.*

[e] Noct. *Attic.* l. 15. c. 20.

IV. Juxta hoc tempus, ipso Olympiadis septuagesimæ quintæ tempore, in quâ *Hesychius Syracusanus* Victor erat Stadio, *Xerxis Persarum* Regis Expeditio in *Græciam* contigit, de quâ, ut & omni illius Apparatu, *Herodotus* Historicus datâ operâ scripsit. Hujus itaque rei metu & quòd ità Oraculo admonerentur, *Athenienses* Urbem suam ultrò deserebant & omni ferè eorum Militiâ ad classem & in Exercitum cæterorum *Græcorum* coactâ, præter paucos, qui domi remanserant, cæteri partim in [f] *Træzenem*, partim in *Æginam*, major verò pars in *Salaminem* cum Liberis suis, Uxoribus & Familiis concessère; ut idem *Herodotus* testatur Historiæ suæ libro penultimo. Inter hos itaque *Mneſarchus*, cum Uxore suâ *Clitone*, jam Uterum primò gerente, ad *Salaminem* concessit, *Atticæ* ditionis Insulam, *Telamonii* quondam *Ajacis* imperio claram, posteà *Homeri*, ut [g] nonnulli statuunt, Natalibus, certè [h] *Solonis* illius *Athenienſium* Legislatoris, & nostri demùm Poetæ *Euripidis*, illustrem. Ibi enim *Clito*, [i] mediâ æstate, eodem [k] ipso die vicesimo, nempe *Boedromionis*, quo *Persas Athenienses* ad ostium *Euripi* profligabant, Filium peperit, quem exindè, in tam nobilis Victoriæ memoriam, *Euripidem* Parentes nominabant. Is Annus erat *Olympiadis* septuagesimæ quintæ quidem primus, quo anno *Callias*, *Calliæ* filius, ideóque à Nonnullis *Calliades* dictus, *Archon* erat *Athenis*; nempè apud Cives id nomen & officium gerebat: Ipsam enim urbem cum Templis & ædificiis *Xerxes* diruerat incenderátque, totam *Atticam* ferro vastans & igne. Prætereà hoc eodem, quo natus est *Euripides*, anno, *Æschylus* Poeta Tragicus annum agebat Quadragesimum Sextum, *Sophocles* Decimum Quintum; *Pindarus* autem *Thebanus* Lyricorum Princeps Quadragesimum, ut in illius Vitâ nondum editâ probavimus, Quinquagesimo Septimo anno postquam *Thespis* primò docuisset & ipse Tragicus *Athenienſis* omnium primus. Hoc anno * *Anaxagoras Clazomenius*, vicesimum ætatis annum agens, cœpit *Athenis* Philosophari; ut *Demetrius Phalereus* in Archontum Descriptione testatur; quâ in urbe triginta post annos commoratum tradunt.

OLYMP. 75. an. 1.

[f] *Træzenios* fide societatis *Atticæ* illustres vocat *Mela*, l. 2. c. 3.

[g] Ἑπτὰ πόλεις διεκρίθησαν διὰ βίζαν Ὁμήρου, Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφών, Σάλαμις, Χίος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

[h] Ità Epigr. in *Solonis* statuam. Ἡ Μήδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν, ἥδε Σόλωνα Τόνδε τίκτει Σαλαμὶς εὐστομβώτῳ ἰερῇ.

[i] *Herodotus* l. 8. c. 12. Dicit hanc pugnam mediâ æstate contigisse.

[k] *Hesychius Illustrius* de Claris Scriptoribus in Εὐριπίδης. Item *Suidas* & *Tho. Magister* &c. *Joh. Meursius* de Archont. *Attic.* l. 2. c. 8. *Eilhardus Lubinus* Præfat. ad Epistolas *Euripidis*.

* *Diog. Laert.* in *Anaxagorâ*. Et *Johan. Meursius* Archont. *Athen.* l. 2. c. 8.

V. Nequis verò omnia hæc gratis putet dicta, ultrò nos ad Diversæ narrationis Authores provocamus. Et primò quidem *Aristophanes*, Comicus Poeta, *Euripidis* Matrem λαχανοπώλιδα, vel *Olerum venditricem*, nescio certè annon Comicè, vocat, si modò verè & disertis verbis id dicat, & non potiùs ità pueridi Grammaticastri malè ex illo concluſum velint. *Aristophanis* verba sunt hæc; * Εὐριπίδου τὸ τῆς λαχανοπωλητείας. Et rursus, Ἄγεια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ἀρᾷ κακά· Ἀτ' ἐν ἀγείοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τεθραμμένος. Indè tamen & alii complures & ipse *Valerius Maximus* videtur deceptus. Quinimò [l] *Stobæus*, gravis Author dicit, *Nonnullis videri*, Patrem illius *Bœotum* fuisse & aliquando obs alienum, cui solvendo esset impar ignominiâ ex *Bœotico* more affectum.

* *Theſmophoriaz.* fol. 521.

[l] Sermo περὶ νόμων καὶ ἐθῶν. fol. 293.

Quòd ad *Ariſtophanis* teſtimonium attinet, non eſt, ut ab illo nimis metuamus. Is enim & *Euripidi* manifeſtus erat Hoſtis, & ipſi quoque *Socrati*, plurimíſque aliis Magnis Viris, multò majora dixit Convitia; in quibus qui veritatem putet ullam eſſe, fruſtra eſt. In Veteri enim Comœdiâ nemini ſolebant parcere Poetæ: ſed ut Infimorum plauſum captarent, eâdem licentiâ, quâ *Hyperbolum*, *Cleonem*, *Cleonymum*, *Cleophontem*, improbos & ſeditioſos homines, deridendos populo propinarent, etiam *Euripidem*, *Socratem*, & *Periclem*, Optimos Viros, exagitabant; de quâ re multa *Plutarchus* in Vitâ *Pericliis*. Quinimò de [m] *Sophocle* illius Æmulo & Amico dicitur, *Quòd neque ille Comicorum Morſus effugere potuerit, qui neque* Themiſtocli *ipſi perpecerunt*. Quanquam nec deſint, qui *Ariſtophanem* hâc in re excuſatum velint, quaſi hæc ille contrà *Euripidem*, jam defunctum & famæ ſecurum, non dixerit, quòd aut illi detractum vellet, aut inimicitias cum illo exerceret; ſed potiùs hâc arte Comicè invehebatur in [n] *Athenienſium* præpoſteros mores, qui quùm Homines utplurimùm Ruſtici, aut Nautici & Militares eſſent, re Bellicâ, cui Nati erant & deſtinati, prorſùs neglectâ, quanquam primas vix literas guſtâſſent, de ſummis tamen Viris, *Æſchylo*, *Sophocle* & *Euripide* judicium ferre vellent. Et fatendum eſt, in *Theſmophoriazuſis* non tam *Euripidem*, adverſus quem Drama illud inſtitutum putatur, quàm totum Fœmineum genus hunc Comicum perſtringere videri; peculiari ſibi Cavillandi Charactere uſum & quaſi Genio ſuo obſecundatum. Dum enim *Euripidem* à Mulieribus condemnatum fingit, quòd de iis malè eſſet in ſuis Tragœdiis locutus, multò plura iſtius ſexûs flagitia in unicâ illâ Comœdiâ profert, quàm in omnibus ſuis *Tragœdiis Euripides* unquam memoraverit; atque ità *Euripidem* accuſando abſolvit, Mulieres verò laudando excuſandóque maximè denigrat.

Nec eſt, quòd aliorum quorumvis in hâc Quæſtione authoritatem moremur; quià illorum Vis omnis ab unico ferè *Ariſtophane*, aut illius certè *Scholiaſtis*, dependeat, quem tamen & Comicum Poetam & *Euripidi*, ut plurimi putant, ex profeſſo infenſum, & Maledicum, ſiquem alium, Optimíſque quibúſque inimicum ſuprà oſtendimus. Quare nec *Theopompus Chius* hìc audiendus, cujus teſtimonio *Agellius* utitur & fortè *Valerius Maximus* utebatur, *Euripidis*, inquit [o] *Agellius*, Poetæ matrem *Theopompus* agreſtia olera vendentem victum quæſiſſe dicit. Nam de eodem hoc *Theopompo* teſtatur [p] *Clemens Alexandrinus*, "Quòd & ille & *Timæus* Fabulas & Maledicta compo-"nant. Et ipſe *Ælianus*, [q] de *Theopompo* loquens, Καὶ ταῦτα, εἴ τῳ πιϛὸς ὁ Χῖος λέγων, πεπιϛεύϑω· ἐμοὶ γὰρ δεινὸς εἶναι δοκεῖ μυδολόγος, κὰν ἐν τούτοις κὰν ἐν ἄλλοις. "Et hæc, ſi cui credibilis iſte *Chius* loquens videatur, credantur. Mihi ſa-"nè inſignis Fabularum Artifex, & in his & in aliis eſt viſus. Et [r] *Plutarchus* de *Theopompo* loquens ait, ᾧ μᾶλλον ἐπαινοῦντι πιϛεύσειεν ἄν τις, ἢ ψέγοντι, laudanti potiùs credat quis, quàm vituperanti. De *Ariſtophanis* autem in hâc re teſtimonio, ità [s] *Sabinus* ex *Cicerone* (nec enim tota, ut is ait, ſententia in *Cicerone* deprehenditur) "Non enim in Poetis *Homero* ſoli locus "eſt, ut de *Græcis* loquar, aut *Archilocho*, aut *Sophocli*, aut *Pindaro*; ſed ho-"rum vel ſecundis, vel etiam infrà ſecundos. Nam *Ariſtophanis* in hâc re ju-"dicium flocci faciendum: quòd Veteris Comœdiæ ſcriptor, quo genere nul-"lum olim unquam neque mordacius, neque in ſcribendo liberius fuit, non "*Euripidem* modò, ſed ipſum *Sophoclem* ac *Socratem* deriſerit. Quare rectè ab *Iſaaco* [t] *Caſaubono* notatur, *Ariſtophanes* Matrem *Euripidis* leguminum Venditricem ait Cavillans.

Jam qui exilium *Mneſarchi* Patris *Euripidis* memorant, ii *Græco* vocabulo decepti videntur; quùm enim vox φεύγω ſignificet *Græcè* non modò *Fugere*, ſed & *Exulare*; qui *Græcæ* Hiſtoriæ illorum temporum ignari, neſcirent *Athenienſes* ferè omnes ad *Xerxis* in *Græciam* adventum ex urbe ſuâ fugiſſe, ut ſuprà oſtendimus, ii τὸ φεύγειν apud *Suidam* malè vertebant *exulare*.

Quod autem ad *Stobæum* attinet, ſciendum eſt, illum, ex innumeris Authoribus cùm Flores collegerit, non Veritatem, ſed Varietatem præcipuè ſpectâſſe; nec eum tamen ullum certum Authorem ad hanc rem confirmandam laudare, ſed propoſitâ quàdam ſimplici & Ruſticâ [u] *Bœotorum* conſuetudine, tum demùm addere, "Videri etiam *Euripidis* patrem hâc ignominiâ nota-"tum, utpote genere *Bœotum*. Nihil hìc aſſeritur, nihil probatur: Levis tantùm rumuſculus ferìtur; ſuſpicio oritur, quæ facilè diluitur. Si enim *Euripidis* Pater *Bœotus* eſſet, verendum erat, nè ignominiâ iſtâ dehoneſtatus fuerit, nec tamen indè inſignitum fuiſſe, neceſſariò ſequitur. At *Euripidis* Pater, neque ex iſtâ conſuetudine, quæ apud *Bœotos* tantùm in uſu fuerat, dedecus pati potuit; ut qui reverà *Bœotus* origine non eſſet, ſed *Athenienſis* quidem, ut Inſcriptiones teſtantur, quas mox proferam, ídque ex Nobili familiâ, præſertim

[m] Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὑπὸ τῆϛ Κωμῳδῶν ἐδήχθη ἀεὶ, καὶ ὑπὸ Θεμιϛοκλέους ἀποφεύγειν. *Anonymus* Author Vitæ *Sophoclis*.

[n] *Anonymus* (an *Friſchlinus*) de Vitâ & Scriptis *Ariſtophanis* Edit. *Amſtelodam.* 1670.

[o] Noct. *Attic.* l. 15. c. 20.

[p] *Stromat.* l. 1. ſtatim ab initio Θεοπόμπῳ μὲν καὶ Τιμαίῳ μῦθος καὶ κακοσυμβόλῳ σωτάδεια. &c.

[q] *Ælian.* Var. Hiſt. l. 3. c. 18. in fine.

[r] *Plutarch.* in *Lyſandro* ad finem.

[s] *Franciſc. Florid. Sabinus* Lection. ſubciſiv. l. 2. c. 13.

[t] *Iſaac Caſaubon* Not. ad *Strabon* fol. 121. ex *Ariſtoph.* Theſmophoriaz.

[u] Βοιωτὸν φασὶ τὸν χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἄγοντες, καθίσαι κελεύσαντες· εἶτα κόριον ἐπιβαλόντες αὐτοῖς· ὃς δ' ἂν κοριασθῇ, ἄπρακτος γενέσθαι· δοκεῖ δὲ πατρὸς Βοιωτοῦ γένος. *Stobæus* loco ſuprà citato.

sertim ex Matre, quæ pars adhuc majori dubio premebatur, testante *Philochoro*, *Athenienſi* ipſo Nobili & Verace; utpote qui Vates & Aruſpex, i.e. Pontifex, eſſet apud ſuos *Athenienſes*, & certè *Stobæo*, multis annorum Centuriis antiquior erat. Is enim *Philochorus*, teſte [x] *Suidâ*, *Eratoſthenis* temporibus floruit, fermè ducentis poſt *Euripidem* annis & accuratè ſcripſit de *Atticâ* Hiſtoriâ Libris ſeptendecim; ſingularem verò librum de *Euripide* noſtro edidit, ut & de *Alcmane* Poetâ & *Sophoclis* Fabulis, pluráque alia, quorum *Suidas* nobis Catalogum exhibet; quanquam ea nunc omnia Temporis injuriâ ſint abolita; certè nondum ullibi compareant. Et hic ſanè *Philochorus*, neque *Euripidi* odio erat infenſus, neque Amicitiâ junctus, nec ſanguine propinquus, nec metu coactus, nec ſpe excitatus, ſed nec idoneis Memorialibus carere potuit ad Veritatem indagandam, & tamen apertè, natum illum ex Nobilibus, imò ex valdè Nobilibus, non ait is modò, ſed eodem *Suidâ* teſte, probat & demonſtrat. Quarè & ipſe dicit, [y] Nequaquam eſſe Verum, quòd illius Mater olerum erat Venditrix, *Philochori* nempè fretus teſtimonio. Quòd ſi & Nos lubenter concederemus, *Euripidis* Matrem Olerum Venditricem fuiſſe, parùm tamen hoc illius Gloriæ officere & recta Ratio ſtatuit, & Docti Viri frequenter agnoſcunt. Quare prudenter in hâc re *Valerius Maximus*, [z] "Quam Matrem *Euripides*, aut quem Patrem *Demoſthenes*, habuerit, ipſorum quoque ſeculo ignotum fuit. Alterius autem Matrem olera, alterius Patrem cultellos, venditâſſe, omnium penè Doctorum Literæ loquuntur. Sed quid aut illius Tragicâ, aut hujus Oratoriâ vi clarius? Hæc ille.

[x] *Suidas* in *Philochoro*, i.e. Olympiad. 125.

[y] Οὐκ ἀληθὲς ἦ, ὡς λαχανόπωλις ἡ μήτηρ αὐτῷ ἦν τοῦ τραγῳδοποιοῦ Εὐριπίδου ἱστόρηκεν, ὡς λέγει Φιλόχορος.

[z] *Valer. Max.* l. 3. c. 4. §. ult.

VI. Verumenimverò ſatis *Euripidem* locupletem fuiſſe, præter ea, quæ in *Epiſtolis* ſuis ipſe Poeta ſæpè, de ſe loquitur, quæque mox dicemus, ex iis, quæ *Theophraſtus* & *Hieronymus Rhodius*, *Ariſtotelis* Diſcipuli tradunt, facile colligere poſſumus, inquit [a] *Lilius Gyraldus*. Illi enim apud *Athenæum* prodiderunt, Poetam noſtrum aliquando iis, qui *Orcheſtæ Athenis* nuncupati ſunt, Vinum miniſtrâſſe; quod & alios Nobiles Viros & *Romanos* etiam in uſu habuiſſe idem *Athenæus* teſtatur. Erant autem *Orcheſtæ* Primorum *Athenienſium* filii, qui Menſe *Thargelione* Tragicis Veſtibus induti, in *Apollinis* honorem ſaltantes *Thargelia* celebrabant. Videtur etiam *Euripides* in hoc Feſto præſtitiſſe χορηγὸν & viciſſe, quod haud levium impenſarum opus fuiſſe colligitur ex illo [b] *Lyſiæ*, ᾧ τείτῳ μὲν Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ (ἀπήλωσε) διχλίας δραχμάς. Sed hæc clarius mox patebunt; nos aliò properantes nonnulla paulùm morantur, quæ quoniam Doctis hominibus ſcrupulos fecerunt, haud temerè omittenda arbitramur.

[a] *Lil. Gyrald.* Poet. Hiſt. Dialog. 7. fol. 264. *Athenæ.* l. 10 fol. 424.

[b] *Lyſiæ* Ἀπολογία δωρεοδοκίας. Vid. *Joh. Meurſii* Græc. Feriat. l. 4. in Θαργήλια.

VII. Et hìc primùm ſe offert occaſio de Vocis *Euripidis* quantitate diſquirendi; non quod ſatis de eâ peritis viris haud conſtet; ſed quod Paucorum dubitatio multorum fidem labefactare poſſit. Quanquam itaque [c] *Cælius Rhodiginus* de hâc re nonnihil dubitare ſit viſus, adeò ut Penultimam aliquando longam, idque *Sidonii Apollinaris* authoritate pronuntiet, antepenultimam verò plus ſemel brevem, quod tamen licèt oſtendere ſe putet, nè unico quidem exemplo id probat, niſi verſiculo quodam *Latino* ab Imperito neſcio quo ex *Græcis* traducto, nam Verſus ille *Ionis*, quem adducit, *Græcus*, pro me facit, nobis tamen è contrà audactèr utrique ſententiæ contraveniendum; & aſſerendum; Hujus vocis, τοῦ *EURIPIDES* nempe, ſyllabam *antepenultimam* omninò & ſemper *Longam* eſſe, idque probabimus Derivatione, Regulâ & Exemplo, quæ propria hujus loci Argumenta eſſe ſolent. Et quùm ſuprà ex plurimorum Veterum [d] Authorum ſententiâ dictum ſit, *Euripidis* Nomen ab *Euripo* freto ortum, quod & Etymologici Magni Author & [e] *Priſcianus* quoque teſtantur; neceſſariò ſequitur illius vocis *Antepenultimam* ad hujus *Penultimam* conformari, ac proindè debere produci; quòd Εὔριπος & *Euripus* ſemper apud *Græcos* & *Latinos* optimæ Notæ penultimâ gaudeat extenſâ, ut vel ex hoc verſu, nè plures notem, probatur, [f] Μισγόμενον πυγαῖς Εὐρείπεις Ἀρεθάσης. Nec id immeritò, utpote quæ Vox ipſa παρὰ τὸ ῥίπτω ſit derivata, quòd inter alia φορὰ ὑδάτων exponatur & *Naturâ longam* habeat *Penultimam*. Jam verò quis neſcit *Euripi* varios fluxus & impetus? Adeò jure optimo nomen illud ſibi vendicare poteſt. Hinc & *Ripa* vox *Latina*, quæ & eandem ſemper Quantitatem ſervat, originem ducit, quòd & littora ſint fluctuum reciprocationibus obnoxia. Quòd autem *Euripides* ab *Euripo* ſit nominatus, *Euripus* verò mediam ſuam ſyllabam producat, utrumque nobis probat Elegans & Vetus illud [g] Epigramma *Græcum*, quod quia Nativâ linguâ ſub *Euripidis* Effigie huic Libro præfixâ ſit exhibitum, *Latino* hìc tantùm carmine repetemus,

[c] Antiq. Lection. l. 24. c. 10.

[d] *Heſychius* Illuſtrius in *Euripides*. Etymologicum Magnum, vid. *Cæl. Rhodigin.* Antiq. Lection. l. 24. c. 10.

[e] *Priſcianus* l. 2. fol. 582.

[f] *Pauſanias* Eliac. a. fol. 153.

[g] *Anthолog.* l. 5. Epig. 4. fol. 384.

Hìc ſtetit Euripi *Vates de nomine dictus,*
Et Tragicis viſus verſari in pectore Muſis
Carmina caſta loquens: ſic illum Scena ferebat
Attica *calcantem vaſto ſpatia ampla Cothurno.*

Prætereà

Prætereà in *Anthologiâ Græcâ*, ampliùs octo simul extant Epigrammata, in quibus hujus Poetæ Nomen perpetuò se ita habet. Unde & Veterum more, quo longum ῑ̃τα scribebatur per ει Diphthongum, in *Euripidis* Hermâ apud [h] *Fulvium Ursinum* legitur ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣ ΜΝΗΣΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Quod & in signo quodam Marmoreo videndum, in cujus Basi etiamnum extat ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣ. Eodem planè modò, quo pro ῑσῳ longo Veteres scriberent εἶσῳ, unde per Dialysin ἴισῳ, vox *Homero* plus semel usurpata. Non quòd ea sit verissima & sola ratio hujusmodi syllabas scribendi, tum enim & ἴσσῳ aliquando occurreret, sed quod ita nonnunquam Veteribus sit visum distinctionis causâ facere; licet nec rarò per simplex ῑ̃τα proferrent. Ita, [i] testante *Johanne Fabro Bambergensi*, & alia Imago *Euripidis* Poetæ Tragici, ex Marmore sculpta visitur, in pectore Nomen, ut nunc scribunt, habens, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. Et talem nos in Libri Fronte accuratè sculptam exhibuimus ad exemplar Doctissimi, ejusdémque mihi Amicissimi Viri, Domini *Johannis Covel* S. T. P. *Christi* apud *Cantabrigienses* Collegii Moderatoris Humanissimi; cujus ipsum πρωτοτυπον extat apud *Rodulphum Pium Cardinalem Carpensem*, è Thermarum *Titi* ruinis olim erutum. Quòd autem Penultima producatur & Antepenultima corripiatur (cujus contrarium verum est) à *Sidonio Apollinari* in Hendecasyllabo, sive *Phaleucio*, isto

Orchestram quatit alter Euripides,

Nihil hoc nos moramur. Quàm enim indiligens is Author fuerit, præsertim in *Græcorum* vocabulorum quantitatibus observandis, abundè omnibus probavit [k] *Gerardus Johannes Vossius*. Quod tamen non tam ex Ignorantiâ provenisse dicendum, quàm ex constanti *Latinorum* istius temporis usu, qui pro Accentuum ratione Vocum quantitates proferre solebant. Ita *Ausonius*, quia in *Græco* τείχων, Media syllaba, quæ Naturâ longa est, ob accentum præcedentem brevitèr efferatur, prior autem Syllaba, quæ aliàs brevis esse debet, Accentûs vi moram vocis habere videatur, duplici errore *priorem* alicubi producit & *mediam* corripit, & aliàs *mediam* habet brevem, ut in hoc versu,

Per totidem partes trigonorum *Regula currit.*

Quòd autem Poetæ nostri nomen rarò, aut nunquam, apud Veteres *Latinos* Authores, *Virgilium* puta, aut *Horatium* occurrat, licèt & *Thespin* & *Æschylum* & *Sophoclem*, alioqui illi memoraverint, hæc præcipuè est causa, nempe quòd Vox illa *Euripides* in recto casu, nequaquam Heroico Carmini quadret; ut mox plenius demonstrabitur; quare *Duportus* noster Vulgares & Modernos Authores haud benè secutus videtur; ubi contra Veterum omnium Gentium authoritatem antepenultimam hujus vocis corripit, solâ Carminis causâ, [l]

Denique Misogynus, nullâ ac si matre creatus,
Euripides, & *cui Fœmina nulla placet.*

Multò rectiùs *Terentianus*, Vetus ille Grammaticus, & qui Metri rationes optimè calluit,

Fabula sic Euripidis *inclyta monstrat*, Orestes.

Et ita quidem Veteres omnes tam *Latini*, quàm *Græci* Poetæ, quoties *Euripidis* nomine utuntur, effari solent; quamvis, ut diximus, Heroico metro omninò ineptum sit hoc nomen, si Nominativo casu proferre velis. Et quòd ad *Latinos* attinet, eos scimus *Græcos* necessariò sequi; quod verò ad *Græcos*, præter *Aristophanem*, qui sæpissimè hanc vocem usurpans pro nobis semper facit, abundè id patebit, quùm hujus Poetæ Epitaphium & Laudes ab Antiquis decantatas ad finem hujus Tractatûs exhibuerimus. Sed hisce Scholasticis nugis remotis, ad *Euripidis* Vitam redeamus.

VIII. Quùm igitur *Euripides*, uti diximus, *Salamine* natus esset, vero simile videtur, illius Parentes, unà cum Familiâ suâ per aliquod tempus in eâ Insulâ moratos esse; quòd urbs Patria, *Athenæ*, quùm jam secundò à *Mardonio* vastaretur, ut statim videbimus, non sine benè longo temporis spatio ex *Persicis* ruinis ad pristinum splendorem posset emergere. Certè quamvis Muro [m] urbem cingi & *Piræeum* quarto ferè post anno legimus, properantibus nimirùm ex *Themistoclis* consilio *Athenienſibus* ob *Lacedæmoniorum* illorum rebus invidentium metum, satis tamen Authorum testimonio & rationis acie perspectum habemus, ipsam urbem omnibus suis numeris absolutam & privatis ædificiis auctam & munitam non nisi decem ad minimum intercedentibus annis; quanquam Deorum Templis, Theatris & Porticibus ampliandis & decorandis multo longior requirebatur dies. Quare rationi consentaneum est, *Euripidis* Parentes aliquot annos post illum natum in *Salamine* egisse, quo temporis spatio, quoniam Nobilitate & Divitiis præstarent, credibile est, eos domum & prædia sibi conducta, aut etiam empta, habuisse. Non est sanè dubitandum,

Poetam

[h] *Johannes Faber Bambergensis* in Commentario ad *Illustrium Imagines.*

[i] Ibidem.

[k] De Arte Grammaticâ l. 2. c. 39. Vide *Jos. Scaliger.* in Lect. *Auson.* l. 2. c. 25. & *Taubman.* in *Plauti* Curcul. p. 260.

[l] *Jacob. Duport.* Sylvarum l. 3. p. 364.

[m] *Thucydid.* l. 1.

Poetam noſtrum, natalis ſoli charitate ductum, paucis ſaltem annis hìc eſſe moratum, vel certè haud ſemel eo digreſſum & diverſatum etiam ætate provectiori, quando Poeticæ operam daret. *Philochorus* enim refert, "in Inſu-"lâ *Salamine* ſpeluncam eſſe tetram & horridam, quam Nos (inquit [n] *Agelli-*"*us*) vidimus, in quâ *Euripides* Tragœdias ſcriptitârit.

[n] Noct. Attic. l. 15. c. 20.

Anno *Olympiadis* [o] ejuſdem Secundo, *Xanthippo*, ſive *Xanthippidâ*, *Periclis* Patre, *Archonte Athenis*, *Mardonius Perſarum* Dux, quem *Xerxes* poſt ſe reliquerat in *Græciâ*, urbi *Athenarum* ſuperveniens, jam ſecundò terram *Atticam* vaſtabat & Deſolatæ urbis Ruinas auctiori & accuratiori ſævitiâ exaggeravit. Quas tamen injurias *Græci* haud diù inultas liquerunt; bis enim hoc ipſo anno Perſarum copiis in Diverſis locis, uno autem die, confligentes Victores evaſerunt, ad [p] *Plateas* nempe & ad *Mycalen*; ubi *Xanthippi* Archontis inclaruit Virtus. In quorum priori terreſtri pugnâ ipſe *Mardonius* cecidit; in poſteriori navali tota *Græcia* Barbaris eſt liberata. Ob lætum hunc *Græcorum* ſucceſſum & *Perſas* ad *Salaminem*, ad *Plateas* & ad *Mycalen* profligatos, Multa in *Græciâ* erecta ſunt Trophæa, Armis Hoſtium truncis Arboribus ordinatim ſuſpenſis, Inſcriptionibus additis, & *Choræis* cum Cantu ſolennitèr habitis. Præcipuè [q] *Sophocles* Poeta, jam Juvenis ſedecim annorum & formæ egregiæ, dum *Athenienſes* ſe in *Salamine* circa Trophæum occuparent, Nudus & unguentis delibutus, ut Pinicorum Præcentor, cum Citharâ præluſit Pæanem canentibus *Athenienſium* nobiliorum Pueris. Atque ita, Muſarum Deliciæ, *Euripides*, ut natus erat eo die, quem lætiſſimum Deus *Athenienſibus* fecit ob *Salaminiacam* Victoriam, ſic & lac maternum hauſit, infànſque vagiit, inter Pæanas, Hymnóſque, Choræas & Trophæa Patriæ ſuæ. Mons *Ætna* in *Siciliâ*, qui hodie dicitur Monte *Gibello*, hoc anno [r] flammas horribili fragore eructavit; quod ſecundò jam [s] feciſſe dicitur, ex quo *Sicilia* à *Græcis* eſſet habitata. Proximo poſt anno *Timoſthenes* erat Archon conſtitutus, ſed illo vel morte ſublato, vel Populi arbitrio, aut etiam ſuo, *Themiſtocles Neoclis* filius, in illius locum ſucceſſit, cujus auſpiciis *Perſæ* ex *Græciâ* ſunt fugati, cujuſque nunc conſilio *Athenienſes* incipiunt ſuam Urbem Muro lato & valido cingere, ut & *Piræeum* Portum & Propugnaculum. Et circà hæc tempora [t] *Athenienſes* bellum contra *Perſas* decernunt: Quo audito *Xerxes* illata damna, ſi armis abſtineant, reſarcire ſe velle pollicetur. Aſſentientibus autem cæteris *Athenienſibus*, ſolus *Themiſtocles* obſtitit & bellum ſuaſit. Hoc quoque anno † *Pythias* vicèſima & octava agitur, in quâ *Megacles Athenienſis* Quadrigis vicit, *Teleſicrates Cyrenæus* Armis; *Hiero Syracuſanus*, poſteà *Ætnæus* dictus, Equo Celete, *Thraſydæus* autem, valdè Juvenis, *Thebanus*, Stadio Viros prætergreſſus eſt. Et horum quidem Duorum Victorias celebrat *Pindarus* Poeta, *Hieronis* nempe *Pythionicarum* Odâ Septimâ, *Thraſydæi* autem Undecimâ. Ad Septimum ſanè Hymnum, ut obitèr hoc notem, *Scholiaſtes* emendandus eſt & pro ὀγδοηκοστῷ legendum εἰκοστῷ ὀγδόῳ Πυθιάδα. *Argis* quidem hoc anno *Chryſis* Sacerdos *Junonis* conſtituitur, ex cujus Sacerdotio Mos erat *Argivis* Periochas ſuorum temporum numerare. At illa quùm per quinquaginta [u] ſex annos ſuo fungeretur officio, tum demùm Lucernâ negligenter ad Corollas poſitâ, *Templum* incendio conflagravit, unà cum ipsâ Sacerdote, quod nonnulli affirmant; licet *Thucydides* dicat, ipſam ad *Phliuntа* aufugiſſe; in cujus locum *Phaënis* ſucceſſit. *Ubi*, inquit, *Arnobius*, tum fuit *Regina Juno, cùm inclytum ejus Fanum, Sacerdotémque Chryſidem, eadem vis flammæ Argivâ in civitate deleret?*

[o] OLYMP. 75. An. 2. *Euripidis* Vitæ An. 2.

[p] *Plutarch.* in *Periclis* Vita. Vid. *Herodot.* & *Plutarch.* in *Ariſtide.*

[q] *Sophoclis* Vitâ Græcâ, μιᾷ τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχιῶν, Ἀβλωβέων περὶ τρόπαιον ὄντων, μιᾷ λύρᾳ γυμνοῖς τοῖς πρωτείοις τῆς Ἑορτῆς παιανίζων ἦρξε. Vid. *Athenæ.* Deipnoſoph. l. 1 c. 17. fol. 20.

[r] Marmor. *Oxonienſ.*

[s] *Thucydides* Hiſt. l. 3. in ipſo fine.

[t] *Himerius* Sophiſta in Declamatione, cui Titulus, Μιᾷ τὰ Μηδικὰ &c.

† *Pythias.* 28.

IX. Quarto *Euripidis* nati anno, *Phrynico* Tragœdias docente, Choragus erat *Themiſtocles*, qui & ſcenæ Tragicæ Apparatu exhibendo vicit, Archonte *Adimanto*, uti ex ipsâ Inſcriptionis tabulâ à *Themiſtocle* dedicatâ evincitur, quæ hæc erat, THEMISTOCLES PHREARRIUS CHORAGUM EGIT, PHRYNICHO DOCENTE, ADIMANTO ARCHONTE. De quâ re ita *Plutarchus* in *Themiſtocle* Vitâ, Ἐνίκησε δὲ χορηγῶν τραγῳδοῖς, μιχαλλῳ ἤδη τότε ἀσθενὴς ᾖ φιλοτιμίαν τὸ ἀγῶνος ἔχοντι· καὶ πίνακα τῆς νίκης ἀνέθηκε, παιδὸς ὁμογραφοῦ ἔχοντα, Θεμιστοκλῆς Φρεάρριος ἐχορήγει, Φρύνιχος ἐδίδασκεν, Ἀδείμαντος ἦρχεν. Malè itaque hæc ad annum præcedentem ab *Olympiadum* Deſcriptione ponuntur. *Phrynichus* hic Tragicus Poeta erat *Theſpidis* Diſcipulus; erat & alius ejuſdem nominis Poeta Comicus, qui primùm docuit *Olympiadis* 86. anno primo. *Choragi* autem officium erat omnem Theatri Apparatum & Scenæ ornatum miniſtrare, quale *Romanorum* Ædilium opus fuerit. *Athenienſes* hoc anno *Piræeum* abſolvunt & urbem indies ædificiis ſplendidè augent.

Euripidis Vitæ An. 4.

Proximum annum excepit *Phædon* Archon *Athenienſis*, qui annus erat primus *Olympiadis* ſeptuageſimæ ſextæ; quando Olympionicæ erant *Scamander Mitylenæus*, & *Aſopicus Orchomenius Cleodami* filius ſtadio, quem *Pindarus* celebrat

OLYMP 76. An. 1. *Euripidis* Vitæ An. 5.

lebrat Olympionicarum ultimo. *Euthymus Aſtycleos* filius *Locrenſis Epizephyrius* Luctâ vicit jam ſecundò. *Hiero Syracuſanus Gelonis* Tyranni frater, *Catanam* condidit, quam & *Ætnam* vocavit, unde & ipſe cognomen nactus eſt; nam *Ætnæus* vocabatur. *Pauſanias Lacedæmoniorum* Dux, qui fortiter ſe geſſit in Bello *Medico*, circà hoc tempus & ipſe *Medizare* deprehenſus Mortem ſibi accerſivit & *Lacedæmoniis* infamiam. Quare anno ſequenti, quando *Dromoclides* eſſet Archon, *Græci* cæteri pro *Lacedæmoniis*, quibus hactenùs paruiſſent, *Athenienſes* ſibi Belli *Perſici* Duces conſtituunt; undè magnam *Athenienſes* bellicæ Virtutis famam brevi comparárunt, magnas item opes & Imperium in *Græcos*, ut [x] Hiſtorici teſtantur. Jam ſeptimum *Euripides* ætatis annum agebat, quando *Aceſtorides* erat Archon *Athenis*. In hunc annum cadit *Pythias*, Viceſima nona, quo celebri certamine Vicit *Hiero Ætnæus* dictus *Syracuſanus*, Curru; & nunc iterum à *Pindaro* laudatus non ſimplici vice; Duos enim priores *Pythionicarum* Hymnos illius nomini dicat optimus Poeta. Hâc *Pythiade* à nonnullis *Aſandraſtus* Certamen inſtituiſſe dicitur Vehiculi Mulabus tracti, quæ res Anno communiter vocabatur. De quâ re conſulatur * *Johannes Meurſius* Octavo *Euripidis* anno *Menon* erat Archon *Athenienſis*; quo anno Bellum cum *Tarentinis* contra *Iapygios* conflatum in *Italiâ*. Hoc tempore & *Æſchylus* Tragœdus, annum ætatis agens Quinquageſimum Tertium, Victoriam adeptus eſt Tetralogiâ, hoc eſt Quatuor Fabulis exhibitis, *Phineo*, *Perſis*, *Glauco Potnienſi*, & *Prometheo*; ut *Didaſcaliæ*, hoc eſt *Actarum* Fabularum Tabulæ publicæ, teſtantur; ex quibus hæc ab *Euſebio* in ſuam *Olympiadum* Deſcriptionem transferebantur.

Euripidis Vit. An. 6.

[x] *Thucydides* l. 1.

Euripidis Vit. An. 7.

Pythias 29.

Euripidis Vit. An. 8.

* *Joh. Meurſ.* Archont. *Athen* l. 2. c. 15.

X. *Olympiadis* ſeptuageſimæ ſeptimæ anno Primo, *Euripidis* Vitæ Nono, *Chares* erat Archon *Athenis*. Olympionicæ, *Dates*, ſive *Dandes* (malè nonnulli *Tares* ſcribunt) *Argivus* Stadio; *Ergoteles Cretenſis* ex urbe *Gnoſſo* Dolichodromo, hoc eſt, Longiori Curſu: *Theron* Princeps *Agrigentinus Æneſidemi* filius Curru; qui tamen eodem anno finiente Vitam Morte commutavit. *Euthymus* denique *Aſtycleos* filius, *Locrenſis Epizephyrius*, Luctâ vicit jam tertiò. Et *Ergotelem* quidem *Pindarus* Olympionicarum Odâ duodecimâ egregiè celebrat, ubi tamen *Himeræum* Inſcriptio Odæ vocat, non *Gnoſſium*. Aſt hæc res ab ipſo *Pindaro* componitur, dicit enim [y] per ſeditionem illum Patriâ ſuâ *Gnoſſo* excidiſſe; undè ad *Himeram* poſteà venit: ibi autem ob virtutem in Civium numerum aſcitus eſt. *Theron* quoque à *Pindaro* laudatur in Secundâ & Tertiâ Odâ *Olympiacâ*. Tercentum *Fabii* in *Veienti* Bello ad *Cremeram* ſimul fuſi; unum propè puberem ætate relictum [z] *Livius* memorat, *Quintum Fabium*, poſteà Conſulem, ex quo *Fabius Maximus* originem duxit. Hæc *Fabiorum* Clades An° Urbis Conditæ 277. contigit, C. *Horatio* & T. *Menenio* COSS. Et circà hoc tempus *Euripidis* Pater *Mneſarchus*, quùm videret Filium ſuum eſſe vegeto corpore, membris benè compactis & valetudine haud infirmâ, Oraculi, quòd ſuprà memoravimus, probè memor, conjecturam faciebat, hunc Puerum ex Certaminibus Olympicis Coronas aliquandò reportaturum. Quare Illius corpus roborare & ad labores confirmare conſtituit, Athleticæque vitæ paulatim aſſuefaciendum curavit; nec intereà oblitus eſt, eum Grammaticæ Rudimentis imbuere, Muſicæque ſtudio excolere; aliiſque, quibus Beatorum *Athenienſium* filii impuberes inſtrui ſolebant. *Hiero*, [a] *Gelone* Fratre moriente, *Syracuſarum* Tyrannidem excipit.

OLYMP. 77. An. 1.

Euripidis Vit. An. 9.

[y] Εἰ μὴ ταῖς ἀνταίνειρα Κυκτοίαις ἄμερσε πάτρας. Vid. *Joh. Meurſii* Archont. *Attic.* l. 2. c. 11.

[z] *Livius* Rom. Hiſtor. l. 2.

[a] Marmora *Oxonienſ.*

Euripidis Vit. An. 10.

Praxiergus, vel *Prexûrgus Athenis* erat Archon, Decimo *Euripidis* anno; quo & *Themiſtocles* Oſtraciſmum ſubiit, de quo *Plutarchus* in illius Vitâ & *Thucydides* in primo Hiſtoriæ ſuæ Libro ferè ad finem.

Euripidis Vit. An. 11.

Undecimo *Euripidis* ætatis anno, Archon erat *Demotion* & illo deficiente, *Apſephion*. Quo anno multæ & præclaræ res geſtæ *Athenienſium* gloriam ad cœlum uſque evexerunt. *Cimon* [b] enim Dux *Athenienſis*, *Miltiadis* & *Hegeſiphilæ* filius, *Aſiatias* urbes *Perſicis* præſidiis exuit. *Perſas* ad *Eurymedonta Pamphyliæ* fluvium terreſtri pariter & Navali prælio multo cum honore ſuperavit: Ducentas enim *Phœnicum* Naves aut cepit aut demerſit univerſas. *Eiona* quoque urbem Lateritio muro cinctam, fluvio [c] *Strymone* in eam derivato, Stratagemate cepit & Captivos Cives abduxit. Cepit etiam *Scyron*, Maris *Ægæi* inſulam, quam *Dolopes* tenebant, Incolis in Captivitatem redactis; in quam *Athenienſium* Colonia erat miſſa. *Caryſtios* quoque ſolos, ſeorſim ab *Eubœenſibus* aliis, aggreſſus, in Conditiones tandem recepit. Tum *Naxios* reduxit, quos Libertate ſpoliavit. *Teleſicrates Cyrenæus* triceſimam *Pythiada* vincit Stadio, vel, ut [d] *Pindarus*, Hoplitodromo, i. e. Armato Curſu. *Democritus* hoc anno natus eſt, authore *Thraſyllo*; licet alii duobus retrò annis natum eundem aſſerant. *Sophocles* Poeta Tragicus, annum ætatis agens ferme viceſimum octavum, Primò Tragœdias docens *Æſchylum* vicit; quod tamen,

[b] *Thucydides* l. 1.

[c] *Pauſan.* Arcadic. fol. 242. lin. 44.

Pythias 30.

[d] *Pythion.* Od. 9.

men, si calculos ad amussim conferamus, saltem toto anno posteriùs locandum.

XI. In principio sequentis anni, cujus Archon erat *Phædon* dum adhuc *Apsephion* esset Archon, *Socrates* nascitur, ut ex *Olympiadum* Descriptione, *Diogene Laertio* & aliis rectè colligitur. [e] *Spartæ* gravis Terræ motus, in quo Ædes innumeræ corruerunt & plus tricies mille *Lacedæmoniorum* periêre. *Pericles Athenienſis Xanthippi* & *Agariſtæ* filius ad Reipublicæ *Athenienſis* [f] Gubernationem accedit, quam optimis Artibus administravit per quadraginta annos. Civis æquus, Dominus Clemens & Affabilis, Judex sapiens, Dux Fortis, Doctus Philosophus, Eloquens Orator, Φιλόπατεις, φιλόμεσ☉, φιλόκαλ☉. De cujus Virtute hæc *Valerius Maximus*, "[g] Eadem Civitas *Athenarum* Cives bonos coronâ de- "corandi primò consuetudinem introduxit duobus Oleæ connexis ramulis cla- "rum *Periclis* cingendo caput. Probabile institutum, sive *Rem*, sive *Personam* "intueri velis. Nam Virtutis uberrimum alimentum est Honos; & *Pericles* "dignus, à quo talis muneris dandi Posteritas potissimùm initium caperet. De ejusdem Rhetoricâ *Aristophanes* invitus dixit, Ἤστραπ', ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, Fulgurabat, tonabat, conturbabat *Græciam*. [h] *Eupolis* autem *Comicus* de mirabili facundiâ & Suadâ illius sermonum,

Κράτιστ☉ ἅπαντ' ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν·	*Hic optimus Mortalium linguâ fuit:*
Ὅστις παρέλθοι, ὥσπερ οἱ τὰ δόλιχα δρομεῖς,	*Ut Cursor agilis, pedibus emensos decem,*
Ἑπτὰ καὶ δέκ' ἄνδρας ἤδη λέγων τοὺ ῥητόρας·	*Vincebat omnes cæteros hic Rhetoras:*
Ταχὺς λέγειν μέν, πρὸς δὲ γ' αὖτῷ τῷ τάχει	*Citus loquendo, sed cito simul impetu*
Πειθὼ τις ἐπεκάθιζεν ὀπὶ τοῖς χείλεσιν·	*Suada insidebat labiis quædam illius.*
Οὕτως ἐκήλει, κἠμύθ☉ ἦν Ῥητόρων	*Mulcebat homines talis orantis lepos,*
Τὸ κέντρον ἐγκαταλιπὼν τοῖς ἀκροωμένοις.	*Aculeatis corda figens vocibus.*

XII. Cùm jam *Euripides* Decimum tertium ætatis annum attingeret, *Theagenides* erat Archon. Olympionica autem erat *Parmenides Posidoniates*, sive *Pæstanus*, ut *Latinâ* voce utamur, Stadio. *Argivi Mycenæis* in pugnâ Superiores facti *Mycenas* solo æquant, Invidiâ & Æmulatione moti; [i] quòd in bello *Medico*, cùm *Argivi*, qui *Argos* incolebant, quiescerent, *Mycenæi* ad *Thermopylas* Octoginta selectos propugnatores misissent, qui *Lacedæmoniis* participes nobilissimi facinoris essent. Ille itaque præreptæ quasi Gloriæ Dolor, belli semina inter cognatas urbes sparsit, & nunc *Argivos* ad *Mycenas* excindendas inflammavit. *Panyasis Polyarchi* filius *Halicarnassæus* Poeta floret. Lapis [k] ad *Ægospotamos* de Cœlo cadit quasi biplaustrali pondere; quam rem *Anaxagoras* prædixerat. *Simonides* Poeta obit Nonagenarius, de quo multa præclara forent dicenda; si hìc esset locus. *Hiero Syracusanus*, ex quorumdam sententiâ, hoc anno moritur; alii ad annum sequentem illius Mortem statuunt; quare necesse est omninò, frustra sint illi, qui *Æschylum* in *Siciliâ* sub eo mortuum dicunt; cùm *Æschylus* etiamnum *Athenis* versaretur, nec nisi duodecennio pòst fato suo fungeretur. *Euripides* ab *Anaxagorâ* præclarè institutus, magni indies ingenii specimen exhibere videtur, quùm esset Indolis eximiæ, Virtutis Amator integerrimus, Probitatis spectatissimæ, Animíque præ cæteris sobrii, Casti & Prudentis. Et Pater quidem ad Certamina *Olympica* illum designabat, ipse autem hanc Vitam, ut ignobilem damnabat, cujus animi specimen pòst in † *Autolyco* Satyrico dedit, contrà *Athletas* gravitèr declamans; quare Philosophiam sibi unicam proposuit, præ cujus studio Præceptoris optimi observantissimus semper habebatur. Sed nihil adhuc certi de *Euripide* licet proferre; quare progrediendum est ad Decimum quartum illius ætatis annum, quandò *Lysistratus* Archon *Athenis* esset; & *Hiero Syracusarum* Rex *Catanæ* moreretur; ut nonnulli statuunt; quòd modò diximus. Regnum illius excepit *Thrasybulus* frater, quo tamen post annum excidit, Tyrannide in *Democratiam* conversâ. Et eo Anno quidem *Lysanias* erat Archon; quo & Tricesima Prima *Pythias* celebrabatur. Hoc certamen vicit *Arcesilaus Cyrenæus*, *quem* [l] *Pindarus* celebrat haud simplici vice. *Lysaniæ* Archonti succes- sit *Lysitheus*; quando Decimum sextum annum agebat *Euripides* noster. Hoc anno *Artabanus Xerxem* regem interficit, *Artaxerxique* filio ejus juniori suadet, ut fratrem seniorem somno obrutum obtruncaret, velut istius rei Authorem. Septimo tamen pòst mense, *Artabani* insidiis à *Baccabasso* prolatis, *Artaxerxes*, occiso *Artabano* & septem ejus filiis, Regnum Paternum accipit, & in *Persas* per Quadraginta annos Regnat. Hìc Pacem cum *Græcis* tandem aliquando fecit, per quam omnibus in *Asiâ* Civitatibus *Græcis* Libertas concessa, suisque vivere legibus permissum. Hìc *Græcis* Μακρόχειρ, hoc est, *Longimanus* dictus, qui primo Regni sui Anno *Themistoclem Athenienſem* Exulem honorificè except, ut [m] *Thucydides* testatur. Is erat annus *Euripidis* ætatis Decimus septimus, & septuagesimæ Nonæ *Olympiadis* Primus, quandò *Archidemides* erat Archon. Et hoc quidem anno *Mnesarchus Euripidis* Pater [n] *Roborato exercitatóque filii sui corpore*, Olympiam *certaturum inter Athletas Pueros deduxit. Ac primò quidem in certamen per ambiguam*

[e] *Thucydides* l. 1.

[f] *Plutarch.* in *Periclis* vitâ.

[g] L. 2. c. 6. De Externis Institutis.

[h] *Eupolis* ἐν Δήμοις apud *Aristoph.* Scholiasten in *Acharn.* fol. 283. & *Hug. Grotium* in Excerptis fol. 499. & *Plinii* l. 1. Epist. 20.

OLYMP. 78. *An.* 1. *Euripidis* An. 13.

[i] *Pausan.* Corinth. fol. 58. l. 44.

[k] Marm. *Oxoniens.* Ep. 58. l. 72.

* Vid. *Autolyc.* in Fragm. 2 Tom. fol. 459.

Euripidis An. 14.

Euripidis An. 15.

[l] *Pythion.* Od. 4. & 5. *Euripidis* An. 16.

Euripidis An. 17.

[m] *Thucyd.* l. 1. OLYMP. 79. *An.* 1.

[n] *Agellius* Noct. Attic. l. 15. c. 20.

ætatem receptus non est. Pòst *Eleusinio* & *Thesæo certamine pugnavit & coronatus est*; ſdq; *Athenis*, ubi eà certamina erant ſolennia. Nunquam autem illum in Majoribus *Olympicis* Certaminibus, quæ *Elide* erant ſolennia, contendiſſe credibile eſt; certè nunquam in iis viciſſe abundè conſtat, quià nec illius Nomen inter *Olympionicas*, quorum Catalogus etiamnum extat, reperitur. Et hujus ſanè anni *Olympionica* erat *Xenophon Corinthius*, Stadio, Curſu & Quinquertio; quem [o] *Pindarus* Poeta inter alios celebrat. *Pherias* quoque, *Ægineta* Puer, qui præcedente *Olympiade* ob teneriores annos rejectus erat, hâc *Olympiade* vicit Luctâ. Certamen Vehiculi Mulabus juncti, Ἀπήνη dictum, quod ante decem annos *Aſandraſtus* inſtituiſſe dicitur, haud benè, hoc anno deſiiſſe nequaquam rectiùs affirmatur; de quâ re adeundus *Johannes Meurſius*, in ſecundo de Archontibus *Athenienſibus* libro, capite 15. *Athenienſes Thaſios* & *Æginetas* rebellantes ſubegerunt & ad *Amphipolin* Coloniam mittunt; de quibus *Thucydides* libro primo. *Empedocles* & *Parmenides* Phyſici Philoſophi florent, item *Anaxagoras*; qui Archonte *Tlepolemo*, Decimo octavo *Euripidis* ætatis anno, annum agebat Triceſimum Octavum. Et tamen circà hæc tempora periclitatus fuiſſe videtur ob liberam, quam profiteretur, Philoſophiam; de quâ re mox fuſiùs. De *Euripide* enim pauca nunc dicenda, qui [p] hoc anno primùm ſe ad Tragœdias ſcribendas contuliſſe dicitur. Is quidem ad Corporis curam, quam Athletici homines exercere ſolebant, etiam excolendi Animi ſtudium adjunxit; adeò ut Nemini ferè in Artibus indagandis & explorandis concederet. Et Artem quidem Pingendi à Principio exercuiſſe traditur; Fabulæque ab eo Pictæ *Megaris* feruntur extitiſſe, ut *Thomas Magiſter*, aliíque tradunt.

Certè, ut in Fingendis Moribus, ità in Perſonis pingendis eximius ſemper Artifex eſt habitus. Et ille primus *Agamemnoni* Caput involvendum eſſe vidit, quandò ad Aram mœſtus ſtaret, filiâ jamjam immolandâ. Quam rem quòd *Timanthes* Pictor poſteà penicillo expreſſerit, adeò Veteribus placuiſſe dicitur, ut obſervamus ad [q] *Iphigeniam* Aulidenſem.

Quinetiam Rhetoricæ ſtudio delectatus eſt, nec leviter eodem imbutus, quod à *Prodico* Rhetore, *Chiorum* Legato, hauſiſſe dicitur, quem & *Xenophon Grylli* filius maximoperè miratus eſt. Quod & *Euripidis* Nobilitatis Argumentum non leve inter alia habeatur, quum de eo teſtetur [r] *Philoſtratus*, quòd Diſcipulos ſibi ex Juvenibus Nobilioribus & Patriciis elegerit, profundeque Divitibus; undè & πεντηκοντόδεγμος dicebatur. Hic *Prodicus* Orationem, quæ priùs ſoluta erat, primus dicitur pedibus aliquomodò conſtrinxiſſe, & Communes Locos *Pythagoræ* exemplo tractaviſſe; Librum denique edidiſſe, ſub titulo Ὧραι, in quo [t] finxit *Herculem*, *Virtuti* paritèr ac *Voluptati* congreſſum, illas audiviſſe ex utràque parte de ſe & ſuis Officiis diſſerentes, utráque nimirùm illum in ſuas partes trahere nitente; Heroa verò tandem à *Virtute* perſuaſum *Voluptatem* ſpreviſſe; undè & poſteà *Hercules* [t] *Prodicius* vocabatur à *Xenophonte* & *M. Tullio*, nimirùm illis ad hanc *Prodici* Fabulam alludentibus. Nec multùm ab illâ *Lucianus* abludens, Inſomnium ſuum ſcripſiſſe videtur, in quo ſimilitèr *Ars Statuaria* & *Eruditio* pro illo inter ſe certantes introducuntur. Hic denique * *Prodicus* is eſt, de quo ob inſigne ingenium & acerrimum in dijudicandis litibus & rebus arbitrandis judicium communitèr erat jactatum, Προδίκου σοφώτερος. Et *Pericles* quidem ſub hoc ipſo Magiſtro tantoperè profecit, ut haud conſtet, an non univerſo Oratorum Gregi ſit anteferendus; adeò ab ipſo *Demoſthene*, à *Cicerone* & *Plutarcho* laudibus mactatur; ut nequid hìc repetam eorum, quæ ſuprà ex *Ariſtophane* & *Eupolide* proferebantur. Nec certè *Euripides* vel *Pericle* condiſcipulo, vel *Prodico* Magiſtro indignus evaſit; Nam & ipſe in Dicendi Arte tantus erat, ut non modò ſuî Temporis Orator ſummus haberetur; ſed & Oratorum Maximorum Pater & Præceptor; quarè nec immeritò ab [u] *Heinſiorum* Doctiſſimo audit, *Omnium Oratorum non minùs Pater, quàm Optimus Poeta.* Ex illo enim *Demoſthenes* Dicendi Amore totus eſt abreptus & inflammatus; ex illius Hiſtrionibus & Mimis Pronuntiandi Artem didicit, & *Euripidem* ipſum animo ſibi effingendum duxit, & manu deſcribendum haud ſemel curavit; ut & *Thucydidem*, quem etiam octies ſuâ manu deſcripſiſſe idem *Demoſthenes* traditur à [x] *Luciano*. Nec enim ulla eſt Dicendi cauſa, in quâ *Euripides* excellere non videtur, nec ulla Argumentorum vis, nec Eloquentiæ Copia, aut Solertia, quam ille non ſit aſſecutus. Quare & alter ille *Demoſthenes*, *Marcus Tullius Cicero*, hunc Poetam ex manibus videtur nunquam niſi invitus depoſuiſſe; adeò aſſiduus eſt in eum volvendo, laudando, lectitando, ut nullum ferè præter hunc Authorem magnoperè æſtimaſſe videatur. Nam & [y] *Tyroni* de eo ſcribens, ait,

Ψύχ-

Euripidis An. 13.

[o] *Pindar.* Olymp. Od. 13.

[p] *Agellius* ibidem.

[q] V. 1550. Δάκρυα περᾶν ὀμμάτων πέπλον φορεῖς.

[r] *Philoſtrat.* de Vit. Sophiſt. l. 1. in *Prodico*, Ἀνέχυδε ἢ ἐπὶ τὰς ἐυπατρίδας ἢδὺ γίαν &c.

[t] *Philoſtratus* de Vitâ Sophiſtarum l. 1. circa Principium & *Scholiaſt.* Ariſtoph. fol. 81.

[t] Vid. *Lil. Gyrald.* in Libello de *Hercule.*

* *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 9. Et *Eraſm.* Adag. Chil. 4. Cent. 5. Adag. 50. *Prodico* Doctior.

[u] *Dan. Heinſii* in Animadverſ. ad *Senecæ* Tragœd. p. 491.

[x] *Lucian.* περὶ τοῦ παθεῖν τὸν ἐν πολλὰ εἰδόλια ἀναβάλλοντα.

[y] Epiſtolarum l. 16. Epiſt. 8. Vid. in *Fragment.* ad *Scyriæ* v. 10.

Ψύχ☉ ℈ λεπτῶ χρωτὶ πολεμιώτατον, inquit *Euripides*; cui tu quantum credas, neſcio. Ego ſingulos ejus Verſus, ſingula Teſtimonia puto. Et eo Die & tempore, quo Hominum ingratiſſimus C. *Popilius Lænas* ad *Ciceronem* tollendum feſtinavit, reperit eum in Lectică *Euripidis* Tragœdiam *Medæam* legentem, uti *Ptolemæus* [z] *Hephæſtion* prodidit; ità cum Præceptore ſuo eloquentiſſimo Oratorum conſummatiſſimus etiam commori velle videbatur. Quin de hâc re luculentiſſimum profert teſtimonium *Quintilianus*, Orator & ipſe nequaquam contemnendus, [a] *Illud quidem*, inquit, *Nemo non fateatur neceſſe eſt iis, qui ſe ad agendum comparaverint, utiliorem longè* (Æſchylo & Sophocle) Euripidem *fore. Namque is & vi & ſermone* (*quo ipſum reprehendunt, quibus Gravitas & Cothurnus & ſonus* Sophoclis *videtur eſſe ſublimior*) *magis accedit Oratorio Generi & ſententiis Denſus & rebus ipſis & in his, quæ à ſapientibus tradita ſunt, penè ipſis par & in dicendo ac reſpondendo, cuilibet eorum, qui fuerunt in Foro diſerti, comparandus. In Affectibus verò tum omnibus mirus, tum in iis, qui Miſeratione conſtant, facilè præcipuus.*

[z] *Hephæſt.* l. 5. c. 5. Ὁ δὲ Ἡφαιστίων Κικέρωνι, Μᾶρκος Ἐυριπίδης ἀναγινώσκων, ἐν φορείῳ περιόντι τῷ Ἀντωνίου. Vid. *Andr. Schotti* Nodor. Ciceron. l. 2. c. 15.

[a] *Quintil.* l. 10. c. 1.

XIII. Prætereà Præceptorem habuit *Euripides*, ut ſuprà diximus, *Anaxagoram* in Naturali Philoſophiâ; de quâ re liceat pauca hìc diſſerere. *Thales* Philoſophus ex ſeptem Sapientibus Unus erat, *Cræſo*, *Cyro* & *Soloni Athenienſi* contemporaneus. Hujus [b] Nemo Magiſter perhibetur; Diſcipulus autem erat *Anaximander Praxidami* filius; ejus Diſcipulus *Anaximenes Euryſtrati* filius, illius denique *Anaxagoras Hegeſibuli* filius *Clazomenius*, qui ex *Ioniâ* Scholam traduxit *Athenas*. Magni ſanè hic Vir Nominis erat & ὁ Νοῦς dicebatur, quòd Deum Incorporeum, Æternum & omnimodis Excellentem eſſe Mentem docuit. Is enim ùt [c] *Cicero* teſtatur, primus omnium rerum Deſcriptionem & Modum, Mentis Infinitæ vi ac ratione deſignari & confici voluit. Et Univerſæ rerum Naturæ, non Fortunam, non Neceſſitatem, ſed Mentem Puram ac ſinceram, Creationis, Ordinationis & Conſervationis Principium agnovit. Ipſa *Anaxagoræ* verba ita ſe habere teſtatur [d] *Hermias*, Ἀρχὴ πάντων ὁ Νοῦς, καὶ ἔστ☉ αἰπ☉ καὶ κύει☉ τῶν ὅλων, καὶ παρέχει τάξιν τοῖς ἀτάκτοις, καὶ κίνησιν τοῖς ἀκινήτοις, καὶ διάκεισιν τοῖς μεμιγμένοις, καὶ κόσμον τοῖς ἀκόσμοις. Hujus Viri inſigne ingenium nequaquam illaudatum Veteres relinquebant, præter *Diogenem* enim *Laertium*, qui deditâ operâ illius Vitam conſcripſit, & *Suidam*, multa de eo *Plato* & *Ariſtoteles*, *Cicero* & *Plutarchus* in *Pericle*. Ex multis quidem illis hìc pauca ſaltem nobis ſunt libanda, quæ è re noſtrâ fore putamus.

[b] *Clem. Alexandrin.* Στρωματ. l. 1. fol. 220. *Galen.* in Πεφὶ τριχῶν εἰς τὰς τίχνας.

[c] *Cicero* de Naturâ Deorum l. 1.

[d] *Hermias* ἐν διασυρμῷ τῶν ἔξω φιλοσόφων.

Ita quidem [e] *Valerius Maximus* de illo, "Nec parùm prudenter *Anaxagoras* "interroganti cuidam, *Quiſnam eſſet Beatus?* Nemo, inquit, ex his, quos tu "Felices exiſtimas: ſed eum in illo numero reperies, qui à te ex Miſeris con"ſtare creditur. Non erit ille Divitiis & Honoribus abundans; ſed aut exi"gui Ruris, aut non ambitioſæ Doctrinæ fidelis ac pertinax Cultor, in ſeceſ"ſu, quàm in fronte Beatior. Idem, eodem [f] *Valerio* teſte, audità morte Fi"lii, "Nihil, inquit, mihi inexpectatum, aut novum nuntias: Ego enim illum "ex me natum ſciebam eſſe Mortalem. Quod & [g] *Cicero* narrat his verbis "in Libro de Conſolatione, ſi modò is liber verè ſit *Ciceronis*, "*Anaxagoræ* "inter Familiares ſuos de Naturâ rerum diſſerenti, Filii mortem nunciatam "tradunt; nihilque aliud ab eo reſponſum, niſi *ſe illum genuiſſe Mortalem.* "Præclara verò Vox & verè digna, quæ à tanto Viro emitteretur. Non e"nim ſanè video, quid ſapientius aut conſtantius dici poſſet. Ille itaque Sa"piens & verè Philoſophus, quem neque improviſus Nuntius perculit, nec "à Diſputatione abduxit, ſed potiùs vocem expreſſit ſummæ indicem Forti"tudinis & Sapientiæ. *Ælianus* eandem Hiſtoriam narrans, [h] duos filios "mortuos ait, ſimilémque de *Xenophonte Grylli* filio ſubjicit narrationem. Porrò de eodem idem [i] *Valerius Maximus*, "Quali ſtudio *Anaxagoram* fla"gràſſe credimus, qui cum è diutinâ Peregrinatione Patriam repetiſſet, Poſ"ſeſſionéſque deſertas vidiſſet, Non eſſem, inquit, ego ſalvus, niſi iſtæ periiſ"ſent. Vocem petitæ ſapientiæ compotem. Nam ſi [k] prædiorum potiùs, quàm "ingenii culturæ vacâſſet, Dominus rei familiaris intrà penates manſiſſet, nec "tantus *Anaxagoras* ad eos rediiſſet. Et is ſanè ante Peregrinationem iſtam, quùm non modò Generis gloriâ & Divitiis, verùm animi quoque Magnitudine præſtaret, totum patrimonium Conſanguineis ſuis reliquiſſe dicitur; cúmque idcircò ab eorum nonnullis negligentiæ argueretur, [l] *Quid ergò*, inquit, *Nonne Vos iſta ſatis diligenter curaturi ſitis?* Mox abſcedens ad ſpeculandam rerum naturam ſe contulit, Scientiæ ſtudio flagrans, reſque tum Politicæ adeò incurioſus & negligens, ut à quodam his verbis corriperetur, "*Nullane* "*tibi Patriæ cura eſt.* Cui ille, *Bona verba*, inquit, *Mihi Patriæ Cura & qui*"*dem ſumma eſt*, digitum ſimul in cœlum intendens, ubi verè Patriam ſuam noverat Vir ſapientiſſimus: Quanquam idem parſimoniam in aliis laudaverit,

[e] *Val. Max.* l. 7. c. 2. in *Extern.* §. 9.

[f] *Val. Max.* l. 5. c. 10. Extern. §. 3.

[g] *Cicero* de Conſol.

[h] *Ælian.* Var. Hiſt. l. 3. c. 2 & 3.

[i] *Val. Maximus* l. 8. c. 7. Extern. §. 6.

[k] Ita lego pro *Præſidiorum*, quod malè hactenùs obtinuit.

[l] *Diogenes Laert.* in *Anaxagorâ.*

qui nempè hanc Vitam magnoperè æstimarent, aut Reipublicæ essent necessarii, dicit enim in [m] Libro de Regno, "*Magno cum negotio Opes congregari, "multò autem majori operâ conservari ac custodiri.* Et *Periclem* in hàc re, ut in plurimis aliis, ab *Anaxagorâ* juvari testatur *Plutarchus.* Hic tamen talis tantúsque Vir à [n] *Rabulâ Cleone* impietatis accusatus, quòd Solem, quem *Athenienses* pro Deo habebant, Μύδρον πυρίευλα, hoc est *Massam ignitam,* sive ex Ferro, sive ex Lapide, dixisset, periculum Mortis incurrebat; adeò ut vix tandem à Discipulo *Pericle* egregiè defensus, quinque talentis & exilio mulctaretur; quum alioquin esset Capitis damnandus. Videtur autem paulò pòst exilii hujus Decretum fuisse revocatum; per duodecim enim pòst annos *Athenis* versatus *Anaxagoras* memoratur; egregium *Athenis* Ornamentum & *Euripidi* nostro, *Pericli* ipsi, aliisque Literarum Amatoribus, Lumen pulcherrimum. Tandem tamen aliquando, cùm ob Belli *Peloponnesiaci* ingruentem tempestatem, *Pericles* adeò curis publicis distraheretur, ut de sanctissimo & sapientissimo hoc præceptore curam nullam, nec memoriam habere videretur; is quidem ἀποκαρτερεῖν, hoc est, abstinentiâ mori destinavit: Quod ut *Pericles* fortè intellexit, accurrens jussit esse bono animo; sibi enim illum & res ejus præcipuè fore Curæ; cui [o] *Anaxagoras* insusurravit, [p] Ὦ Περίκλεις, οἱ λύχνῳ χρείαν ἔχοντες, ἔλαιον ἐπιχέουσι, *Qui Lampade opus habent, oleum solent sufficere*; quo Responso *Pericles* expergefactus, & alacriùs illius rebus studuit & fomentum Vitæ, adeò Literarum Reipublicæ utili, magnificè subministravit. Nihil ego hìc de illius prædictionibus, quas ex Naturæ peritiæ dicitur certas protulisse; nec enim illius mihi Vita jam scribenda proponitur: unicum hoc addam, quòd tantus Vir [r] *Homeri Poema* dixerit, *de Virtute & Justitiâ compositum*; uti & Magnus *Basilius,* [q] Omnem *Homeri* Poesin dixit esse laudationem Virtutis. Quanquam, ut mihi videtur, nemo unquam accuratiùs *Homerum* laudavit, quàm *Dionysius Halicarnassæus,* cui Doctiores referre solent elegantem illum libellum de *Homeri* Virtutibus, qui malè inscribitur *Homeri* Vita, per Anonymum, nec minùs malè ab aliis *Plutarcho* tribuitur. Haud bene temporum rationes considerârunt, qui *Socratem Euripidis* in *Moralibus* Magistrum affirmant, ipso nempe Discipulo duodecim ferè annis juniorem. Videtur potiùs is ex *Euripide* multa hausisse; quem & apud *Platonem* haud rarò laudare deprehenditur. Familiaris itaque & Amicus erat; verùm ætate aliquantò inferior. Sed tempus est, ut ad *Euripidem* revertamur.

[m] *Ælian.* Var. Hist. l. iv. c. xiv.

[n] *Diog. Laert.* in *Anaxagora, Dionys. Vossius* Idololatr. l. 1. p. 4.

[o] *Plutarch.* in *Pericle. Cæl. Rhodigin.* l. 30. c. 24. fol. 1704.

[r] *Diog. Laert.* in *Anaxagorâ.*

[q] Homil. quæ incipit, Περὶ τοῦ νέους &c, Πᾶσα ἡ ῥώμη τῆς Ὁμήρου Ἀρετῆς ἐστιν ἔπαινος.

Euripidis Vitæ An. 18.

XIV. Quùm itaque talis tantúsque Vir ob Philosophiam fuerit tantoperè periclitatus, illius Discipulus *Euripides* hâc re territus, illicò ad Scenam se convertit, [s] Duodevicennis existens; ex quo Tragœdiis componendis præcipuè vacavit. Non is quidem Disciplinæ suæ Veteris Λιποδάκτης aut Transfuga, sed fidelissimus & constans Cultor & Custos; omnia enim Magni Magistri Præcepta conservavit & secum in Musarum Castra intulit; adeò ut posthinc Cothurnata audiêrit Philosophia & ipse Emphaticè *Scenicus* Philosophus sit dictus, ut ex [t] *Origene, Clemente Alexandrino, Athenæo,* aliisque liquet. Quare & posteà *Socratis* ipsius auxilio aliquando usum esse aiunt, in Fabulis suis effingendis, qui & Poetarum solum *Euripidem* præcipuè amavit ob sententiarum & morum Gravitatem & Pondus; unde Comicorum quidam de *Troadum* sive *Troum* Fabulâ, hæc Populo proclamans jocatus est,

[s] *Agell.* Noct. Attic. l. 15. c. 20. *Cæl. Rhodig.* l. 24. c. 10.

[t] Vid. quæ Nos ad *Phæniss.* v. 549. ad *Troad.* v. 681.

[u] *Diog. Laert.* in *Socrate.*

Φρύγες δέ, καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου, — Euripidis *nova hæc* Phryges *fit Fabula,*
Ὡς ψυχρὰ τἀφρύγανα ταυτὶ διαπράττεται. — *Cui frigida nè sit,* Socrates *cremium dedit.*

Et apud *Calliam* in Comœdiâ, Πεδήτα dictâ, his verbis *Euripidem* quidam alloquitur, Ἡδὺ σὺ σεμνῆ, ὦ φρενεῖς ὕτω μέγα; Cui hæc respondere *Euripides* fingitur, Ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αὐτῷ. Et sanè de *Socratis* ergà *Euripidem* Observantiâ, inter alios ità [v] *Ælianus,* "*Socrates* verò rarò in Theatra veni- "ebat; nisi siquando *Euripides* Tragicus Poeta cum novis Tragœdis certaret; "tum enim accedere solebat. Et quando *Euripides* in *Piræeo* contenderet, eò "descendebat: Amabat enim hominem, nimirùm propter ejus Sapientiam & "Virtutem, quæ in illius Versibus enituit. Hæc *Ælianus.* Et sanè id sibi præcipuè *Euripides* in omnibus suis Fabulis proposuisse videtur; ut Auditoribus suis quam maximè prodesset & per jucundas Carminum & Fabularum ambages animis eorum Virtutis Amorem & hujus Vitæ contemptum instillaret; ut omnia denique Pietatis, Constantiæ, Prudentiæ & Patientiæ Præcepta Veterum Heroum exemplis cohonestaret; densisque optimarum sententiarum repetitionibus suis *Athenienſibus* inculcaret. Præcipuè verò Nobiliorem Philosophiam ubique spirare deprehenditur, Dei Providentiam gravibus rationibus confirmat, Animæque Immortalitatem astruit; quod & olim nobis [x] *Heraclides Ponticus* observavit, Διὸ ἡ τοῖς Πλαζομένοις δόγμασιν ἐπῴκησε Εὐριπίδης φησὶν,

[v] *Ælian.* Var. Hist. l. 2. c. 13. Ὁ δὲ Σωκράτης οὐ πάνυ μὲν ἐπιφοίτα πρὸς διατρῖψαι· ἔπιπτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς Τραγῳδίας ποιητὴς ἠγάπα γὰρ καινὰς Τραγῳδίας, τότε γὰ ἀρχὴν ἐλάμβανε. Καὶ Πειραιᾶ δὲ ἀγωνιζομένῳ τῷ Εὐριπίδῃ, ἐκεῖ κατῄει· ἤχαιρε γὰρ τῷ ἀνδρὶ, δι' ἀλγεινότητα δι' τὴν πρὸς σοφίαν αὐτῷ, καὶ πρὸς ἀρετὴν ἐν τοῖς μίτροις ἀρετῶν.

[x] *Heraclid. Pontic.* in Allegoriis *Homericis* p. 440. His locus extat in Fragmentis ad *Chrysippi* v. 6.

Χαρεῖ

Χωρεῖ δ' ὀπίσω, τὰ μὲν ἐκ Γαίας Φωΐ', εἰς Γαῖαν· τὸ δ' ἄνω' αἰθερίου Βλαστόντα γενῆς, πόλιν εἰς Αἰθέρα. Quòd autem Anima non in æther diffundatur, instar Fumi, sed perduret, & Mente vigeat, apertè nec semel testatur, [y] Ὀνεῖς τῶν καλλιγάνων ζῇ μὲν ἔτι, γνώμην δ' ἔχει Ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών. Denique Pœnas Infernales & Retributionem agnoscit, [z] Καὶ γὰρ πίστις τῶνδ' ὅδε τοῖσι νεχθέσι. Quomodo & ejus Familiaris Amicus *Socrates* in *Gorgiâ*, Ἐγὼ μὲν ἔν, ὦ Καλλίκλεις, ὑπὸ τούτων τῶν λόγων πέπεισμαι, καὶ σκοπῶ, ὅπως ἀποφανοῦμαι τῷ Κριτῇ, ὡς ὑγιεστάτην ἔχων τὴν ψυχήν. Quid singulis immoremur? Quicquid Magnanimus ille Præceptor honorificè de Deo unquam locutus est, aut sapienter de Naturâ, id Civibus suis frequenter propinavit; nec subtimidè & clanculùm id fecit, sed apertè Populo exhibuit salutaria Moralis Sapientiæ Dogmata, Poetico tamen dulcore emollita; quo & sibi satiùs consuleret & Auditorum Commodo prospiceret. Unde *Cicero*, perpetuus hujus Authoris Amicus, Cultor & Comes, "[a] Itaque apud *Euripidem* à *Theseo* dicta laudantur,

Nam qui hæc audita à Docto meminissem Viro,
Futuras mecum commentabar miserias,
Aut Mortem acerbam, aut Exilii mœstam fugam;
Aut semper aliquam molem meditabar mali:
Ut siqua invecta Diritas casu foret,
Nè me imparatum cura lacoraret recens.

"Quòd autem *Theseus* à Docto se audisse dicit, id de seipso loquitur *Euripi-*
"*des*. Fuerat enim Auditor *Anaxagoræ*, quem ferunt, nuntiatâ Morte Filii,
"dixisse, *Sciebam me genuisse Mortalem*. Quæ Vox declarat, iis esse hæc A-
"cerba, quibus non fuerint cogitata: Ergò id quidem non dubium, quin om-
"nia, quæ Mala putantur, sint improvisa Graviora. Hæc *Cicero*.

XV. Et in hanc sententiam *Melanippen Sapientem* Fabulam ita formavit, ut exindè gratos suos animi sensus ergà Præceptorem *Anaxagoram* descripsisse agnosceretur. De quâ re luculenter diximus in [b] Argumento ad *Melanippen* Sapientem ex *Dionysio Halicarnasseo*. Nec id certè pio Poetæ vitio vertendum, quòd Mulierem in Scenam Philosophantem induxerit, his verbis, Οὐκ ἐμὸς ὁ Μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα, Ὡς ἔστιν τι, γαῖά τ' ὢν μορφὴ μία, &c. Nequaquam inquam, hoc *Euripidi* vitio vertendum; nam, ut idem [c] *Dionysius* testatur, τοιαύτης μητρός ἐστιν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ᾖ ἡ Φιλοσοφία· Et aliàs, ἡ δὲ Μελανίππη ἐπιδέδωκε τοῦ Ποσειδῶνος. Quare non erat, ut omnium Mortalium sagacissimus *Aristoteles* diceret, ταύτης τῆς Μελανίππης βέλτιον ἀπρεπῆ καὶ μὴ ἁρμόττουσαν, ἁπλουστέρῳ γυναικί. Si enim *Virgilio* Poetarum Prudentissimo sit visum, [d] Patriæ suæ causâ *Anachronismum* ultrò commisisse & *Didonem* suo *Æneæ* æqualem contra Temporum rationes feciſse; ut eò nempe εὐλογώτερον *Romanorum Carthaginiensiúmque* mutuas & perpetuas inimicitias exprimeret; quidnî & *Euripidi* liceat, ultrò † de Scenæ regulis remittere, vel Præceptoris causâ, ut in hoc loco, vel etiam Patriæ, ut sæpe aliàs; præsertim cum præparatoriis argumentis rei alicujus probabilitatem sufficienter satis astruxerit? Nec licet rarum fiet, omninò impossibile dici potest; imò nè quidem improbabile (Pace tanti Philosophi dicam) ut aliquando Mulier aliqua reperiatur, non dico, Cuivis Viro par, sed si velis etiam superior, saltem in aliquibus rebus; uti satis iis constat, qui Historias multarum Gentium & multorum Temporum accuratè notaverint. Quare nec ipse *Socrates* dubitavit serio affirmare, [e] *Quòd multæ Mulieres in multis rebus, multis Viris fuerint excellentiores*. Quia verò rariùs fortè in hoc Sexu summa Excellentia deprehenditur, ideò sanè Poeta hic noster, qui nihil ignorat, ut qui probè conscius esset τὸ πρέπον, nec Legum Poeticarum inexpertus, Viam semper sibi struit ac præmunit, καὶ πάντα προσδιασκάζει, ut sæpissimè in [f] Notis nostris ad hunc Authorem observavimus. Rectiùs itaque *Dioni Chrysostomo* placet & laudatur ἡ τε τοῦ Εὐριπίδου σωφροσύνη, ut ipse inquit, καὶ πάνυ ἐπιμέλεια, ὥστε μήτε ἀπιθανόν τι καὶ παρημελημένον εἶναι.

XVI. De illius ergà Præceptorem Gratitudine hæc dicta sunto: Quòd autem præcipuè φιλοπάτρις fuerit & *Athenarum* suarum egregius Laudator, ex innumeris id locis etiamnum potest deprehendi & probari. Non hìc dico, quot perpetuis Fabulis *Athenienses* Populi Laudes celebraverit, quarum singulæ, ut *Supplices* & *Heraclidæ*, continent ἐγκώμιον Ἀθηναίων. Non asserо hoc sibi Argumentum ferè in omnibus cæteris Poetam proposuisse, præsertim in iis, quibus Reges *Athenienſium* Nomina dederunt, ut *Ægeus*, *Erechtheus*, *Theseus*, quarum etiamnum aliquot supersunt Fragmenta. Hoc finis *Orestæ*, hoc *Herculis* Furentis Conclusio, hoc *Medææ* Actus Tertius, ubi *Ægeus* introducitur; hoc multa pars *Hippolyti*; hoc denique loci alii innumeri satagunt; ut pios Poetæ affectus ergà Patriam ostendant. Quare neque *Salami-*

na

[y] *Helen.* v. 1020. Vid. quæ Nos ad *Heraclid.* v. 529.

[z] *Helen.* v. 1019.

[a] *Cicero* Tusc. Quæst. l. 3. §. 14. Vid. Græc. in *Theseo* inter *Fragmenta* v. 16. Hujus Edit. 2 Tom. fol. 470. & *Joachim. Camerar.* Comment. in *Sophocl.* p. 7.

[b] Hujus Edit. 2 Tom. fol. 479.

[c] Vid in Argumento Fabulæ *Melanippæ* inter Fragmenta, ut suprà.

[d] Vid. *Jacobi Nicolai Lorensis* Epiphyllid. l. 9. c. 22. *Luciani* Dialog. ubi *Dido Virgilium* coram *Æaco* citat; si benè memini.

† Vid. *Monf. Hedelini* Art. Scen. p. 24. Ubi Patriæ gratiâ *Euripidem* ait ultrò Dramaticas Regulas aliquando relaxâsse.

[e] *Platonis* Polit. l. 5. Vid. quæ Nos ad *Medæ.* v. 1084. ubi ipsa *Græca* verba.

[f] *Troad.* v. 681. *Electr.* v. 50. & v. 159.

na indictam reliquit, *Meleager* v. 21. Σεμνῖνα κοσμῶν, παῖδ' ἃ τὴν εὐδαίμονα, & *Oeneus* Fabula in honorem suæ tribûs *Oeneidos* ab illo scripta; & *Euripides* sanè nunquam non arripit occasionem, quâ opportuniùs *Athenas* suas toti *Græciæ*, ac proindè toti terrarum orbi, laudatas reddat. Τίς γὰρ εἶφκε τὴς ἑαυτὸ παῖδ' ἐγκώμιον τοιῦτον, οἷον Εὐριπίδης; Inquit [g] *Plutarchus*, & statim illos Versus citat, quos in [h] *Erechtheo* Fabulâ jam vides. Ità in *Hecubâ* Fabulâ Chorus Captivarum *Troadum*, dum varia *Græciæ* loca recenset, ubi se servituras augurantur, *Athenas* præcipuè celebrant, [i] Ἡ Παλλάδ' ἐ πόλει, Τὰς καλλιδίφρε Ἀθήναιας, &c. Ità in Fabulâ *Troades* dictâ, *Troadum* Captivarum Chorum facit optantem, ut is illis locus ante alios sortitò contingat, [k] Τὰν κλεινὰν εἰδ' ἔλδοιμὶν Θησέως εὐδαίμονα χῶραν. Mox in eâdem Fabulâ, quùm *Hecuba* fortè optâsset sibi ad *Thessalica* Tempe migrandum præ cæteris *Græciæ* partibus, quem locum dicit se audivisse, Felicitate & Copiâ omnimodâ affluere, [l] Τὰν Πιμπλείᾳ σεμνὰν χώραν, Κρηπῖδ' Ὀλύμπε καλλίστᾳ, Ὀλυμπον βείδειν φάμαν Ἠκουσ', εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ, sed nec hunc tamen optat sibi contingere Misera Regina, nisi post *Athenas*, [m] Τὰ ὔ δεύτερά μοι μὴ τὰν ἱερὰν Θησέως ζαθέαν χώραν. Nimius essem, si plures instantias proferrem; quare [n] alios locos ad marginem notare sufficiat, quos siquis cum *Annotationibus* nostris perpenderit, mirabitur Poetæ lepidum ingenium; quòd tantam Pietatem tantâ cum Arte exhibuerit conjunctam. Quis autem æquus Rerum æstimator, Vitio hoc *Euripidi* unquam vertat, quòd tam promptus & vigil sit in Patriæ laudes, istius inquam Patriæ, quam vel Hostes, vel Barbari, & Peregrini tantoperè demirati sunt? In illâ urbe Deorum Majestas & Religionis honos summâ cum Reverentiâ conservabantur; Illa erat Commune Supplicum *Asylum*, Literarum & Artium sacrarium; in illius Foro publico *Misericordiæ* Ara erigebatur, à quâ Nemo erat arcendus. Et nequid hìc de *Athenarum* Imperii Magnitudine dicam, nequid de Doctrinâ omnigenâ, quæ ibi semper floruit, de Legislatoribus, de Poetis, de Philosophis, Historicis, Ducibúsque immortali laude dignis, [o] quos peperit, eximium quid & haud vulgare est illud, quod *Harpocration* in Voce Ἀζαρὶς de Populo *Athenienſi* narrat, Λοιμῶ δέ φασι χρῆσαν τῶν ὁικεμόνων γεγονότος, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων μαλλομένοις Ἕλλησι καὶ Βαρβάροις, τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον ὑφ' πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι· περεσδυομένων δὲ πολλῶν ἐθνῶν πρὸς αὐτὸ καὶ Ἀζαρὶν ἐξ Ὑπερβορέων προσδῆναι ἀφικέσθαι λέγουσιν. Quam rem *Aristophanis* [p] *Scholiastes* plus semel confirmat, ut & *Suidas* in vocibus Εἰρεσιώνη & Πελαργοῖαι. Ab eodem denique Deo *Athenarum* urbs ob Æquitatem & Misericordiam Communis Ara *Græciæ* vocabatur, *Æliano* teste, [q] ὅτι ἡνίκα ἠθέλοντο Λακεδαιμόνιοι τὴν Ἀθηναίων ἀφανίσαι πόλιν, ἠρώτησαν τὸν θεὸν, καὶ ἀπεκρίνατο, Τῷ κοινῷ Ἑστίαν τῆς Ἑλλάδος μὴ κινεῖν. Sed de *Athenarum* Magnitudine & Imperio posthàc dicemus.

XVII. Nec tamen adeò *Euripidem* transversum egit Patriæ Urbis Amor, ut ergà Hostes ipsos non æquus idem appareret; quod & alicubi [r] notavimus his verbis, Sicut *Athenas*, urbem Patriam, suo more primo loco ponat Poeta piissimus, ità *Spartam*, licet *Athenis* tunc temporis infensam, secundo loco memorat æquus Homo, qui & hostem suâ laude nequaquam privandum præcipit. Et id quidem facit ad *Heraclidas* [s] —— καὶ τὸ ἐχθρὸς ὢν Ἀκούσεται μὲ ἐσθλά, χρηστὸς ὢν ἀνήρ. Et *Lacedæmonios* ob Poeticæ & Musicæ studium laudat, ut Nos observamus ad *Alcestidis* versum 448. & aliàs. Sed quoniam nonnulli contrà quæ locutus sum, *Euripidem* in hâc parte reprehendunt, & illum Odio, Gratiâ, Amore, Lucri studio, quædam malignè scripsisse contendunt, videamus, an illi rectè hanc Dicam in Poetam tam nobilem impingant. De illo itaque dicitur, "quòd [t] *Athenienses* suos immodicè "laudibus in cœlum usque evehat & *Lacedæmonios* rabidè insectetur; dum il-"los in *Andromachâ* δόλια μηχανήματα (lego [u] βελόπεια) appellat, aliisque "contumeliosissimis verbis proscindit; *Menelaum* ubique Versipellem & ma-"ligno ingenio introducens. Quin idem *Corinthiis* ob accepta quinque Ta-"lenta gratificatus est, dum infandum scelus ab ipsis perpetratum in inno-"centem Matrem *Medæam* rejicit, quam & aliis horrendis flagitiis falsò de-"nigrat. Hæc est Accusationis Summa; quam contra *Euripidem* adornavit *Jacobus Nicolaus* Loensis. Ad hæc reponimus hoc modo: *Euripides* neque suos *Athenienses* immodicè, neque immeritò, neque importunè, ut suprà ostendimus, neque semper laudat; aliquandò etiam perstringit, ut notamus ad *Hippolyti* v. 380. Τὰ χρὴς' ὅπλα μέδια, καὶ γυναικομὸν, Οὐκ ἐκπονέμὸν δ'. Quin apertè *Monarchiæ* favet, *Andromach.* v. 464. per totum Chorum; Imò *Lacedæmoniorum* Oligarchiam, sive *Aristocratiam*, suorum *Athenienſium* Democratiæ præfert; ubi *Dioscuros* in *Helenâ* introducit ità loquentes, [x] Τὰς εὐγλῶσσς γὰρ ἐ ευγᾶσι Δαίμονες· Τῶν δ' ἀναιδημόντων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι. Alii quidem confi-

[g] Περὶ φυγῆς.
[h] *Fragm.* V. 70. &c.
[i] *Hecub.* v. 466.
[k] *Troad.* v. 208.
[l] *Troad.* v. 214.
[m] *Troad.* v. 218.
[n] *Oreſt.* v. 1650. *Troad.* v. 973. *Heraclid.* v. 183. *Ion.* v. 189, 262, 271, 671. *Herc. Fur.* v. 477, 1405. &c.
[o] Vid. ad *Hercul. Fur.* v. 1405.
[p] Ad *Plutum* fol. 50. & ad *Equites* fol. 230. Vid. *Joh. Meurſ.* Attic. Lect. l. 6. c. 3.
[q] *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 4. c. 6.
[r] Ad *Hercul. Fur.* v. 477.
[s] *Heraclid.* v. 998.
[t] *Nicol. Loenſ.* Epiphyll. l. 6. c. 22.
[u] Vid. *Andromach.* v. 446.
[x] *Helen.* v. 1654.

confidentiùs de *Euripide* dicunt, quòd *Socratis* cædem *Athenienſi* Populo publicè [y] de Scenâ objecerit, nè eorum Edicto territus, quo illius rei memoriam refricare nefas haberetur. At hic tam ardens atque animoſus Virtutis Præco (inquit [z] *Daniel Heinſius*) non dubitavit ingratam ſuam Civitatem coràm Orbe cædis illius poſtulare. Quanquam *dubitatum ſit à* [a] *nonnullis*, an *Socrati* fuerit *Euripides* ſuperſtes; nec immeritò, cùm contrarium ſit veriſſimum; & *Palamedes* Fabula multis annis ante *Euripidis* mortem doceretur & *Socrates* ſexto poſt *Euripidem* anno fato ſuo ſit functus, ut ex Archontum Tabulis & *Olympiadum* Deſcriptione mox probaturi ſumus. Quod de *Lacedæmoniorum* Dolis & Avaritiâ ab *Euripide* ſit dictum, id ab aliis haud Paucis iſti Genti objectum probavimus ad *Andromachæ* v. 446. & v. 451. Ad *Menelaum* quod attinet, præter quòd ipſi *Homero* non uſque adeò benè ſemper audiat; Imbellis enim quodammodò, Mollis & Uxorius habebatur; illum ſanè nemo non ſummo cum jure reprehendat, quòd *Oreſtem* Fratris ſui filium in extremis laborantem deſpexerit, illiúſque Hæreditati avidiùs inhiaverit, quódque *Hermionæ* filiæ Zelotypiæ uſque adeò indulſerit, ut illius causâ etiam Bellum cum *Hectoris* Conjuge & *Moloſſo* Puero ſibi gerendum duxerit, quódque malâ fide Mulierculam à Sanctuarii tutelâ deceptam abſtraxerit: ſed & hæc & plura alia dicta ſunt ex Argumenti, quod Poeta tractandum ſuſceperat, neceſſitate; aliàs enim, quando per Argumentum licuerit, meliorem *Menelai* Characterem fingit, præcipuè in *Helenâ*. Nec tamen minùs aut *Menelao*, aut ipſi *Agamemnoni* parcit *Sophocles*, quos ambos in *Philoctete* perpetuis dicteriis mactat, & in *Ajace* Flagellifero nimis altè ſpirantes & *Teucri* convitiis merito proſciſſos inducit: quin *Homerus* ipſe *Agamemnonem* Ebrioſum, Tyrannicum, Subtimidum agnoſcit; cui & alii *Palamedis* cædem objiciunt. De *Corinthiis* quod Quinque Talenta *Euripidi* dederint, eo fine, ut *Medææ* filiorum cædis odium ab ipſis in Matrem derivaret, id quidem gratis à Criticis eſt dictum, qui multa impotentèr, multa incogitantèr, multa inexploratè proferre ſolent; & hæc quidem ſola *Parmeniſci* fide pendent, à quo tamen & ipſe *Plutarchus* in *Alexandro* rem illam mutuam accepit. Ipſe quidem [b] *Apollodorus* & [c] *Ælianus*, ut id concedamus, dicunt *Medææ* filios à *Corinthiis* eſſe cæſos, quod & [d] *Didymus* ex *Creophylo* agnoſcit. Et *Ælianus* inſuper addit, alitèr ab *Euripide* ad *Corinthiorum* rogatum Fabulam ordinatam; ille tamen nihil de Mercede memorat. Qui autem hos Pueros non à Matre, ſed à *Corinthiis*, cæſos dicunt, ex quodam incerto rumore fatentur, id ſe accepiſſe: Ità enim [e] *Apollodorus*, Λέγεται ὅ, ὅτι φύγοσα τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας κατέλιπεν, ἱκέτας καθίσασα ὅπι τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραίας· Κορίνθιοι ὃ αὐτοὺς ἀνασήσαντες κατεχειρώσαντο. Et [f] *Ælianus*, Λέγει τὸς λόγος τῷ φήμῃ τῷ κατ' ἐκείνην τὴν Μηδείας φυγήν· μὴ γὰρ αὐτῶν ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα, ἀλλὰ Κορινθίους. Nec magis audactèr *Euripidis* [g] Scholiaſtes de Illius corruptione, Πολυάϊκός τις λόγος φέρεται παρὰ Φιλοσόφων, ὃν καὶ Παφυλίσκος ἐκπέμψαι, ὡς ἄρα πάντα τάλαντα λαβὼν παρὰ Κορινθίων Εὐριπίδης, μεταγάγοι τὸ σφαγὴν ἀπὸ παίδων ἐπὶ τὴν Μήδειαν· ἀποσφαγῶσι γὰρ τοὺς παῖδας Μηδείας ὑπὸ Κορινθίων. Quòd verò hæc Cædes ab ipsâ *Medeâ* ſit facta, ab aliis ante *Euripidem* dicebatur: Nam *Carcinus* ipſe, cujus filius *Xenocles* æqualis erat *Euripidi*, teſtante [h] *Ariſtotele*, *Medæam* ob Filiorum cædem accuſatam & cauſam ſuam orantem introducit. Et [i] *Apollodorus* audacior in hâc re, Τοὺς τε παῖδας, ὃς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε. Neque omninò mirandum, ſi ea Mulier, Irâ jam ex læſo amore inflammatâ, Proprios filios in *Jaſonis* Mariti odium jugulaverit, quæ anteà ſui Amoris & Mariti gratiâ Patrem ſuum Aureo Vellere & fratrem *Abſyrtum* vitâ ſpoliaverit, quem in fruſta illam ſecuiſſe conſtat; ut iis colligendis Patris Inſecutio tardaretur. Prætereà *Creontis Glaucæque* per Veneficia extinctorum interitus, & *Peliæ* Regis *Theſſaliæ* illius dolis occiſi, perſuadent, haud adeò Innocentem hanc Fœminam fuiſſe, nec ab *Euripide* tot horrendis flagitiis falsò denigratam; ut hi Objectores pueriliter queruntur. Unde *Lycophron Medæam* vocat, Τὴν γηωτοφόνην καὶ τέκνων ἀλάστορα. Quin ut demus exploratum eſſe, Hos Pueros ab ipsâ Matre non fuiſſe occiſos; ſed à *Corinthiis*: Id tamen ſemper Poetis licuit, ut pro ſuo Arbitrio Fabularum Oeconomiam inverterent, præcipuè cùm *Euripidi Medæa* ſit mille fermè annis antiquior, & jam indè per tot ſecula Fama invaluerat, ab ipſis *Corinthiis* proſeminata, hos Pueros à Matre ſuâ, non à ſe occiſos, quo tempore *Creontem* Veneficiis ſuſtulerit. Nec tamen video, cur hoc *Corinthiis* grave videretur, hujus cædis odium ſubire; quùm non ſine aliquo jure potuiſſent etiam Innocentes liberos opprimere illius Matris, quæ Regis ſui Domum ſtirpitùs exciderit. Talis ſanè *Medæa* ab omnibus ob Crudelitatem, & Veneficiorum peritiam eſt habita, ut nihil adeò horrendum aut

[y] *Diog. Laert.* in *Socrate* &c.

[z] *Daniel Heinſius* in Dedicat. ad *Senecæ* Tragœd. *Lilius Gyrald.* Poet. Hiſtor. l. 7. fol 265. Vid. quæ Nos ad *Palamedem* in Fragmentis v. 30. & *Sam. Petitum* Miſc. II. l. 1. c. 13. ubi dubium proponitur.

[b] *Apollodor.* Bibliothl. 1. c. 9. § 28.

[c] *Ælian.* Var. Hiſt. l. 5. c. 21.

[d] Vid. *Scholiaſt.* Euripid. ad *Medæ.* v. 273.

[e] *Apollodor.* ibid.

[f] *Ælian.* ibid.

[g] *Scholiaſt.* Euripid. ad *Medæ.* v. 9.

[h] *Ariſtoteles* Rhetoric. l. 2. c. 23.

[i] *Apollodor.* loco ſuprà citato.

aut infame ſit, quod de illâ facilè credi non poſſit. Quare de hâc re rectè *Juvenalis*, [k] credamus, quicquid de *Colchide* torvâ Dicitur, aut *Progne*.

[k] *Satyr.* VII.

XVIII. Sed quià hæc Fabula, quæ *Medæa* nunc Nomine vocatur, à plurimis magnis viris alîus cujuſvis, quàm *Euripidis* noſtri opus eſſe putatur, Nos etiam hanc Controverſiam, breviter & dilucidè tractabimus; ut ne quis ampliùs aliorum authoritate deceptus in hâc re Erroribus offundatur. Et [l] *Diogenes Laertius* in *Menedemo* huic Errori originem dediſſe viſus eſt, qui ſic ait; Ὥσε πᾶσιν οἱ λέγοντες μηδὲν αὐτὸν ἀνεγνωκέναι, πλὴν τῆς Μηδείας τ Εὐριπίδε, ἣν ἐν τοῖς Νεόφρονι ἔφη τὸ Σικυωνίοις φασί. *Suidas* quoque *Euripidi* ſecundo tribuere *Medæam* eſt viſus, utrum verò de hâc loquatur, haudquaquam conſtat. Et tamen *Samuel Petitus*, aliíque haud Pauci, nec nullius in Literis notæ, juniori *Euripidi*, qui erat noſtri ex Fratre nepos, hanc Fabulam audacter aſſignant; alii æquè audacter *Neophroni*. Quod quidem ad *Neophronem* ſpectat, agnoſco illum Fabulam ſub *Medææ* nomine docuiſſe. Sed quæ longè ab hâc, quam præ manibus habemus, diverſa fuerit; ut ex iis Quindecim Verſibus, quos ex *Neophronis Medeâ* laudat [m] *Stobæus* & ex aliis *Quinque*, quos *Euripidis* Scholiaſtes profert ad *Medææ* finem, videre licet. Et ſanè *Ariſtoteles* ipſe hanc *Medææ* Fabulam *Euripidis* noſtri agnoſcit. Ità enim ille de hoc loco, qui extat *Medæ.* v. 1078. Καὶ μανθάνω μὲν, ὅτα τολμήσω κακὰ, Libro de Poeticâ capite XIV. Ἔστι μὲν γὰρ ἅπτω γίνεσθαι τ πραξιν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας· καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνυσαν τοὺς παῖδας τ Μήδειαν. Hanc idem Fabulam deſignat ibidem capite XV. ubi reprehendit eandem, quòd malè ἀπὸ μηχανῆς clauditur; quià *Medæa* alato curru avecta fingitur. Quod ſiquis contendat, Juniorem hic *Euripidem* deſignari, is cognoſcat non alium, quàm ſeniorem & noſtrum eſſe Authorem hujus Fabulæ; nam ipſe [n] *Ariſtophanes* in *Ranis*, quando *Æſchylum* & *Euripidem* hunc noſtrum ſuos Prologos in lance facit ponderantes, *Euripidi* tribuit primùm hujus *Medææ* Verſum, Εἶδ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος, ad quem locum *Scholiaſtes*, Ἀρχὴ τῆς Μηδείας δράματος Εὐριπίδε. Quod miror omnes Doctos illos homines penitùs fugiſſe, qui hanc Fabulam *Euripidis* noſtri genuinam eſſe pernegent & vel *Neophroni*, vel juniori alicui *Euripidi* tribuendam cenſeant; cùm *Ariſtophanes Euripidis* æqualis hâc in re omninò decipi non potuerit, qui & *Euripidi* ſuperſtes eſſet, illiúſque omnes Tragœdias haberet; juniorem autem *Euripidem* ætate ipſe longè ſuperaret & diù quidem ſuo fato foret functus, antequam *Neophron* eſſet natus; qui non [o] niſi *Alexandri* M. temporibus floruit & ab eodem unà cum *Calliſthene* Philoſopho affectus ſupplicio dicitur.

[l] *Diog. Laert.* l. 2. in *Menedemo.*

[m] *Stobæus*, Florileg. fol. 107. capite de Irâ *Jacob Nicol. Loenſis* Epiphyll. l. 4. c. 17. Vid. *Medæ.* v. 1021.

[n] *Ariſtoph.* fol. 183.

[o] *Lil. Gyrald.* Poet. Hiſt. Dialog. 7. fol. 486.

XIX. Verumenimverò contra *Euripidem* nonnulli ex Veteribus objiciunt, quòd ergà Mulieres eſſet iniquus; adeò ut Μισογύνης diceretur; quod Viro Bono & Philoſopho valdè indignum judico; cùm & is ſexus ſit Humani Generis pars altera, Deíque ipſius ſummè Prudentis Opificis judicio huic Vitæ neceſſaria. Sed ſi paulò accuratiùs rem conſideremus, videbimus, hoc ei Convitium adhæſiſſe, ex futili Criticorum conjecturâ primitùs ortum; cùm enim illud ei Cognominis ab Antiquis datum invenerint, veram autem neſcirent iſtius rei cauſam, falſam illicò ſuo more affigere non ſunt veriti & hinc illæ de ejus infauſto plus ſemel conjugio Tragœdiæ, hinc de Hiſtrione *Cephiſophonte*, illius Servo & Adultero & ejuſmodi non pauca, nec ab antiquis, nec ab idoneis Authoribus, nec ab ipsâ ſatis ratione confirmata; niſi fortè quis [p] *Ariſtophanis* Comici convitiis fidem habendam judicet; aut potiùs illius *Scholiaſtis*, qui hæc ex eo piſcati ſunt, nec aſſerunt tamen aliud, quàm quòd ità Comœdiæ fingerent, ὃν καὶ σωθῆναι τῇ γυναικὶ ἀπὸ κωμῳδῆσαι. Quarè hâc ignominiâ motus *Euripides* in *Macedoniam* ſe contuliſſe dicitur & perpetuo in omne genus Mulieres odio exarſiſſe, ſuarum nimirùm uxorum adulterarum gratiâ. Sed Pace Grammaticaſticorum liceat dicere, quòd & probaturus ſum, aliud huic Nomini originem & cauſam dari. *Euripides* enim, non modò, quià tot ſceleſtas Mulieres, tot Veneficas, tot Adulteras, & Viricîdas & Inceſtas in ſcenam induxerit, verùm etiam quòd tot aculeatis omnem illum ſexum confoderit ſententiis, apud Veteres Μισογύνης audiebat; nimirùm Dictionis erat, non Hominis Character: quo nomine illum de vitâ periclitatum apud Mulieres in *Theſmophoriazuſis* ſuis lepidè fingit *Ariſtophanes*. Et plures certè, ſi non omnes, illius Tragœdiæ, in quibus tantoperè Mulieres perſtringit, Actæ erant, antequam ad iter in *Macedoniam* animum applicaret; ut cuivis patere poteſt; & mox patebit. Et quanquam idem, cùm res ferret, haud minùs honorificis Fœminas teſtimoniis ornaverit, plurimas Heroinas ob virtutem eximias Fabulis ſuis Populo exhibendo, ut oſtendimus plus ſemel in [q] *Annotationibus* noſtris, manſit tamen affixum Poetæ Vocabulum; quià

[p] *Scholiaſt.* Ariſtoph. fol. 167. & fol. 184.

[q] Ad *Troad.* v. 651. & *Melanip.* v. 54. *Poteſilaum* v. 5. &c.

plus

plus mordent paucæ Offenſiunculæ, quàm multa Beneficia. De hâc re tamen audiendus potiùs videtur *Sophocles*, *Euripidis* contemporaneus & amicus, qui [t] neſcio cui *Euripidem* vocanti *Mulierum-oſorem* dixit, *In Tragœdiis ità videri, non utique in Cubili.* Fertur & idem *Sophocles* nonnihil de hâc quæſtione haud minùs in Fœminas aculeatum ſtrinxiſſe; Interrogatus enim, quandoquidem *Euripidis* Perſonæ Mulieres malæ eſſent, cur ipſius è contrà forent Bonæ; Αὐτὸς μὲν ἔφη ποιεῖν, οἵας δεῖ, Εὐριπίδης δ', οἵαι εἰσίν. Certè ut ab omnibus bonæ notæ authoribus agnoſcitur, fœdos puerorum amores illi odio fuiſſe; niſi ſiquandò formoſos Juvenes, ſiquid etiam Virtute præſtarent, deoſcularetur; ità φιλογώνης à nonnullis vocatur. Id diſertè [f] *Athenæus*, Φιλομείραξ δ' ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογώνης. Quarè & ſecundis Nuptiis utebatur; ut teſtantur plurimi. Ad alienas autem uxores quod attinet, nemo unquam caſtior; unde & *Dionyſius* [t] *Byzantinus* illam vocat, τὴν σκοτίνης Κυθρίδ' & ἀλλόχριον.

[t] Vid. quæ Nos ad *Melanipp* v. 54. Ubi ipſa *Græca* verba.

[f] *Athenæ.* l. 13. c. 8. fol. 603.

[t] Vid infrà ad hujus Vitæ §. XXXI.

Verumenimverò *Euripides* & aſper. Moribus & μισογέλως habebatur, ut illius Præceptor *Anaxagoras*, qui & ipſe ἀγέλαστος dictus erat: ità enim [u] *Alexander Ætolus* apud *Gellium*.

[u] *Alexand. Ætol.* apud *Agellium* l. 15. c. 20.

Ὁ δ' Ἀναξαγόρης τερφιμοῦ ἀρχαῖος
Στρυφνὸς μὲν ἔοικεν ἔοικε προσιδεῖν,
Καὶ μισογέλως, οὐ πωλάζειν οἶδε παρ' οἶνον
Μεμαθηκώς· ἀλλ' ὅ, τι γε φάναι, τοῦτ' ἂν
Μέλιτος & Σειρήνων ἑτέτευχεν.

Sed Anaxagoræ Diſcipulus Veteris
Congreſſu mihi viſus erat ſubacerbus,
Sed nec amans-risûs, nec doctus pocula ſalſis
Exhilarare jocis: ſed quicquid ſcripſerit idem,
Melle & Sirenum dulcedine ſuavius illud.

Et *Ariſtophanes*, quod notat *Thomas Magiſter*, Difficiliorem paulò illum in congreſſibus teſtatur; quinetiam ipſe *Euripides* in * Epiſtolâ ſuâ ad *Cephiſophontem* datâ, dum de lautioribus *Archelai* conviviis queritur, videtur haud nimis hilarioribus compotationibus deditus. Quòd itaque Temporis ſpatio & Philoſophiæ ſtudio, redderetur tandem in moribus & vitæ actionibus aliquantò ſeverior, nequaquam dubitandum; quòd autem Hilaritatis omnimodæ hoſtis eſſet apertus, non facilè concedet is, qui liberos hujus Authoris ſpiritus & jucundiores hilareſcentis Muſæ volatus, hic inde per totum opus luſitantes perſpexerit. Agreſtes autem mores ῥητῶς abominatur, ubi *Amoris* laudes canens hæc de eo habet, [x] --Τοῖσδ' ἀτελέσταις Τῶν τῇδε πόνων μήτι συνείλω. Χωρεῖς δ' ἀγείων ναίοιμι τέρπων. *Fera vita meos nihil ad mores.*

* Vid. hujus Editionis Tom. 2. fol. 527. Epiſt. 5.

[x] *Incerta* v. 261.

XX. Et jam hinc inopinatò ducimur ad illam Quæſtionem, uter ſit excellentior Poeta *Sophocles* an *Euripides*. Quòd cùm Nemini adhuc Doctorum hominum ea fuerit Audacia, ut apertè pro hoc vel illo velut ex Cathedrâ pronuntiârint, neque noſtrum eſſe puto, *tantas componere lites*. Verùm enimverò, ut eorum ſaltem hominum temerariæ Inſcitiæ terminos ponam, qui *Euripidi* ideò ſuos honores, ſuum locum denegant, quòd, cùm *Sophocles* aut *Æſchylus* apud antiquos Poetas memorentur, *Euripides* fortè ſilentio prætereatur; quaſi ille nullius eſſet pretii habendus, paucis hìc agendum. Et in hanc rem nequaquam [y] *Franciſcus Floridus Sabinus* eſt nobis deſpiciendus, qui contra *Beroaldum Euripidis* obtrectatorem inter alia hæc habet, "*Cúmque Virgilius Sopholem nominârit*, hoc nempe verſu, *Sola Sophoclæo tua Carmina digna Cothurno, non ideò factum reor, quòd eum Euripidi anteponere voluerit; ſed quia id Nomen Heroico metro meliùs conveniret.* "Cui & ſimile eſt *Propertianum* illud ad *Lynceum* Poetam, *Deſine & Æſchyleo componere verba Cothurno.* "Non *Æſchylum* ſcilicet, quaſi aliis præſtantiorem, nominavit *Propertius*, "quem [z] rudem in pleriſque & incompoſitum fuiſſe ſcimus; ut cujus Fabulas "in Certamen correctas deferre Poſterioribus Poetis permiſerint *Athenienſes*; "ſed quòd ab ejus Nomine deductum nomen Verſu rectè clauderetur. An "cùm *Horatius* de *Romano* Populo ſic inquit,

Serus enim Græcis admovit lumina Chartis;
Et poſt Punica bella quietus quærere cœpit,
Quid Sophocles, quid Theſpis & Æſchylus utile ferrent,

"An idcircò *Euripidem* non nominavit, quòd vel *Theſpi* eum, vel *Æſchylo* "duxerit poſtponendum? Hoc nè ipſe quidem *Beroaldus* per Somnium affir"maret. At [a] *Plinium Sophocli* Palmam Tragœdiæ deferre concludunt non"nulli, cujus hæc ſunt verba; "*Sophoclem* Tragici Cothurni Principem defun"ctum ſepeliri *Liber* Pater juſſit, obſidentibus mœnia *Lacedæmoniis*. *Lyſan*"*dro* eorum Rege in quiete ſæpiùs admonito, ut pateretur humari Delicias "ſuas. Requiſivit Rex, qui ſupremum diem *Athenis* obiiſſet, nec difficultèr "ex iis, quem Deus ſignificâſſet, intellexit, Pacémque funeri dedit. Ad quem *Plinii* locum [b] *Joſephus Scaliger* reſpexiſſe videtur, quùm de *Sophocle* loquens, dixit, "*qui ſanè Principem locum in Theatro* Græco *obtinet*. Quanquam nec hæc Verba ſummam Excellentiam denotent, & ſolam; ſed primarium locum

[y] *Fr. Flor. Sabin.* Lectionum Subciſivar. l. 2. c. 13.

[z] Ita *Quintilian.* Inſtitut. Orator. l. 10. c. 1.

[a] *Plin.* Nat. Hiſt. l. 7. c. 29.

[b] *Joſ. Scaliger* in Conjectaneis ad *Varronem* p. 145.

& ſedem inter Primos; ut *Latinis* auribus ſatis notum. Nemo certè minoris æſtimabit *Ciceronis* judicium, qui quis ſit præferendus, nec ipſe audet eloqui,

[a] *Cicero* de Oratore l. 3. §. 7.

"[a] Atqui, inquit, id primum in Poetis cerni licet, quàm ſint inter ſeſe *Ennius*, *Pacuvius*, *Acciúſque diſſimiles*, quàm apud *Græcos*, *Æſchylus*, *Sophocles*, *Euripides*; quanquam omnibus par penè laus in diſſimili ſcribendi genere tribuatur. Certè nimis mihi jam audax is videbitur, nè dicam temerarius, & *Cicerone* paulò major, qui ſuum hâc in re judicium interpoſuerit. Enimverò *Sophocline* hæc Palma, an *Euripidi*, ſit deferenda, Grammatici certant & *adhuc ſub judice lis eſt*. *Crantor* ſanè *Solenſis*, *Platonis* & *Xenocratis* auditor, egregius & ipſe Philoſophus Academicus, præ cæteris admirabatur *Homerum* & *Euripidem*, dicens de hoc ultimo, [d] *Operoſum eſſe & Induſtria plenum*, *Proprietate ſervatâ Tragicè ſimul & cum affectu Miſericordiæ ſcribere*, *id quod ipſum* viz. *Euripidem præſtitiſſe*, *aiebat*; & haud raro proferebat illum ex *Bellerophonte* verſiculum, [e] Οἶμοι· τί δ' οἴμοι; Θνητά τι πεπόνθαμεν. Et in hoc non abhorret ab [f] *Ariſtotelis* opinione *Crantoris* judicium, qui in libro de Arte Poeticâ *Euripidem* τραγικώτατον appellat, hoc eſt, ſi *Plinii* verbis exponas, Tragici Cothurni Principem. Quibus jam *Quintilianum* plenis velis ſuccedentem videbimus; Is enim de Tragœdiâ loquens, [g] *Sed longè*, inquit, *clariùs illuſtraverunt hoc opus* Sophocles *atque* Euripides, *quorum in diſpari dicendi viâ, uter ſit Poeta melior, inter plurimos quæritur. Idque ego ſanè, quoniam ad præſentem materiam nihil pertinet, injudicatum relinquo. Illud quidem nemo non fateatur neceſſe eſt, iis, qui ſe ad agendum comparent, utiliorem longè* Euripidem *fore. Namque is & in Sermone (quod ipſum reprehendunt, quibus Gravitas & Cothurnus & Sonus* Sophoclis *videtur eſſe ſublimior) magis accedit Oratorio generi; & Sententiis denſus & in iis, quæ à Sapientibus tradita ſunt, penè ipſis par; & in dicendo & reſpondendo, cuilibet eorum, qui fuerunt in foro diſerti, comparandus. In Affectibus verò cùm omnibus mirus, tum in iis, qui Miſeratione conſtant, facilè præcipuus. Hunc & admiratus maximè eſt (ut ſæpe teſtatur) & ſecutus, quanquam in opere diverſo* Menander.

[a] *Cicero* de Oratore l. 4. §. 26.

[e] *Bellerophon* in Fragm. v. 5. Vid. *Plutarch.* περὶ εὐθυμίας.

[f] *Ariſtot.* Poet. c. 13.

[g] *Quintilian.* Inſtitut. Orat. l. 10. c. 1.

Prætereà Veteres Critici *Sopholi* μεγαλοφωνίαν, *Euripidi* κακιολογίαν, *Sophocli* λογιότητα, *Euripidi* σοφίαν, *Sophocli* φύσιν, *Euripidi* πάθος tribuebant; & ſi λαθικὰν *Euripidis* notarent, ἀνωμαλίαν *Sophoclis* indictam non reliquerunt; & hoc ego meo nomine polliceri audeo, quod vel *Annotationibus* meis abundè patere poſſe puto, *Euripidem* πολυμαθέστατον & φιλολογώτατον omnium ubique Gentium Poetarum Tragicorum & Comicorum extitiſſe; adeò ut quùm ipſe *Plato* in *Lyſide* fateatur, Poetas πατέρας τῆς σοφίας καὶ ἡγεμόνας, *Euripidem* inter ipſos Poetas ſaltem Tragicos Patrem & Ducem liceat appellare. Quin ſummè illum fuiſſe φιλόβιβλον apparet, ex illo [h] *Athenæi* loco, ubi inter famoſos omne genus librorum coacervatores *Euripidem* hunc noſtrum recenſet cum *Pergami* Regibus & *Ægypti*, cum *Ariſtotele* Philoſopho, *Nicocrate Cyprio*, *Polycrate* Samio, & *Piſiſtrato Athenienſi*. Imò quantum Author noſter in Doctrinâ reconditiori profecerit, ſublimioribúſque ſtudiis, haud uno ex loco colligendum; quare ad * *Alceſtin* v. 962. ubi *Chorus* canit, Ἐγὼ καὶ διὰ Μούσας, καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ πλεῖον ἀλάμαν λόγων &c. ad eum locum *Scholiaſtes*, Ὁ ποιητὴς διὰ τῶ μεσοῦσθαι τῆ χορῆ, βούλεται δεῖξαι, ὅσον μετέχει τῆς παιδεύσεως· καὶ περὶ μετεώρων ἐφεύρησα, οἷον * ἱστορολόγησα &c. Prætereà *Heracliti* τὸ σκοτεινὸν libros apprimè doctos, ſed valdè reconditos, dicitur aſſiduè volviſſe; quos cùm [i] aliquando *Socrati* legendos dediſſet, rogaſſétque, quid ei viſum, reſpondit ille, Ἃ μὲν ξυνῆκα, γενναῖα· οἶμαι δ', καὶ ἃ μὴ ξυνῆκα· πλὴν Δηλίου γε τινος δεῖται κολυμβητοῦ. *Quæ quidem intelligo*, præclara ſunt; puto verò, & ea, quæ non intelligo: *Verum Delio quodam natatore indigent*; nimirum ſenſum adeò profundè latere innuebat. Quòd verò nonnullis dicatur μαχεῖσθαι ἐν Ὀδρυσοῖς, tantum abeſt, ut id vitio vertam *Euripidi*, ut potiùs inter illius virtutes reponam; cùm id Affectibus movendis præcipuè inſerviat; nec in eâ re ſuprà modum, aut contrà naturam redundet; ſiquis æquus & idoneus Judex rem perpenderit. Itaque is præcipuè μονῳδίαις utitur, quod id genus ἐν τοῖς θρηνώδεσι ſit convenientius. Veteres certè omnes præcipuè laudabant illius ἠθοποιΐαν & παθοποιΐαν. *Dion* verò *Chryſoſtomus* τὸ ἀκριβὲς, καὶ δεινὸν, καὶ πολιτικὸν τὸ τοῦ Εὐριπίδου extollit & [k] *Plutarchus* in *Syllâ* vocat Εὐριπίδην σοφὸν ἀνδρα καὶ πολιτικῶν ὑπομνημάτων σοφισμάτων. Adeò autem excellebat in *Morali* Prudentiâ, ut ab ipſo *Ariſtophane* σοφώτατος ſimul & γνωμοτύπος ſit dictus; ut etiam *Ariſtoteli* γνωμικώτατος audit, ob illuſtres nimirùm Gemmularum adinſtar ſparſas undique Sententias ad Humanæ vitæ regimen utiliſſimas. Quin Proprietatem Dictionis & Naturam præcipuè coluiſſe *Euripidem* teſtatur idem haud cæcus Judex [l] *Ariſtoteles* in Capite de Dictionis Virtute, ubi Compoſitio ex Communi Sermone, delectu tamen habito, facta laudatur, ὅπερ, inquit, Εὐριπίδης ποιεῖ καὶ ὑπὸ δεξιᾶ

[h] *Athenæ.* l. 1. ſub initio.

[i] *Diog. Laert.* in Socrate, l. 2. §. 22. in quem locum vide *Ægidii Menagii* Not. & *Diogen. Laert.* in *Heraclito*. Floruit *Heraclitus* Olymp. 69.

[k] *Plutarch.* Syllâ, fol. 453.

[l] *Ariſt.* Rhetoric. l. 2. c. 3.

* *Hujus* Editionis Tom. fol. 290.

* Forte ἱστορολόγησα.

λέξις πρῶτον. Et sanè quùm, [m] eodem *Aristotele* teste, *Dictionis Virtus sit, esse Perspicua, & non Humilis*; nescio, an *Euripides* non sit omnibus Scenicis Poetis longè præferendus, qui præcipuè τὸ Κύριον observat, hoc est, Proprietatem in Dicendo maximam cum summâ Perspicuitate conjunctam; adeò tamen, ut Humilis nunquam fiat, licet fortè neque ad *Æschyli*, neque ad *Sophoclis*, Granditatem assurgat; quanquam & ipse haud raro Grandis, præcipuè in Choris, (ubi nonnunquam *Pindaricæ* Sublimitati æqualis assurgere videtur) ità tamen ut sine Vitio; ut Nos in [n] *Annotationibus* nostris haud semel probavimus; & *Longinus* in Aureo suo περὶ Ὕψους libello instantiis haud paucis demonstrat. Et sanè illa *Tragicorum* Dialectus, quâ tantoperè ab usitato loquendi more discedant, adeò ut dum Sublimes esse volunt, Ampulloси prorsùs & Obscuri fiunt, ab [o] *Ariphrade* damnatur apud *Aristotelem*; qui & ipse Proprietatem perspicuam & selectam laudat, & *Euripidi* præcipuè tribuit. Stylus autem *Euripidis* adeò facilis, pervius & apertus legentibus apparet, ut cuivis videatur nullo negotio in imitationem trahendus; quòd si illum assequi putes, eodem tempore Ventos pugno comprimes, Solem ferulâ è cœlo tolles, *Homero* carmen eripies, Clavam *Herculi* extorquebis & Fulmen *Jovi*; quod elegantèr Veterum [p] quidam hoc Epigrammate innuebat,

[m] *Aristot.* Poetic. c. 22.

[n] Troad. v. 992. &c.

[o] *Aristot.* Poetic. c. 22.

[p] *Anthолog.* l. 3. c. 23. fol. 274.

Τῷ Εὐριπίδῃ μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλε
Δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα·
Λεῖη μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίρροθος· εἰ δέ τις αὐτῷ
Εἰσβαίνοι, χαλεπῆς τηνικυτίην [q] σκόλοπος.

Nunquam Euripideo *insistas tu tramite, nunquam*
Haud affectandam te juvet ire viam.
Nam facilis visu & lævis; sin cesserit hâc quis,
Asperior rigido visa fiet scopulo.

[q] an σκοπιὴς legendum?

Euripidis erat singulare Artificium Fabularum suarum Argumenta per Prologum exponere; de quâ re apud *Aristophanem* hæc loquens inducitur, Ἀλλ' ἐξῆν μοι τὸ γοῦν εἰπεῖν ἐνδὺς τῶν ῥημάτων.

Quòd [r] nonnulli de hâc re ad *Luciani* Judicium appellent, de eâ quoque re nonnihil dicendum, quanquam ego frustrà id diù quærendo laboraverim. "*Lucianus* igitur Sophista, qui Authore *Lactantio*, nec Diis, nec hominibus pepercit unquam, in librili suspendit Carmina Tragicorum Poetarum, *Sophoclis* scilicet & *Euripidis*, comminiscitúrque *Sophoclis* Versus, tanquam plus Gravitatis habentes, Terram petere, *Euripidis* verò, veluti leviores, ad Cœlum tendere; tanquam in Tragico scribendi genere *Sophocles* sit *Euripidi* præfe-rendus. Nec mirum igitur, si *Virgilius* ait,

Sola Sophoclæo *tua Carmina digna Cothurno.*

"Hoc est, gravi & excocto, plus habente Medullæ, quàm Corticis, Gravitatis, quàm Levitatis. Ita *Johannes Baptista Pius*. Sed is quidem *Luciani* mentem minùs assecutus mihi videtur. Quis enim nescit, hanc illius Poetarum Ponderationem ex illo *Homerico* effictam Typo, ubi *Jupiter Hectoris* & *Achillis* Fata perpendit? At verò tum quidem *Achillis* Fatum, quod erat excellentius, cœlum versus tendebat, *Hectoris* autem, qui mox vincendus erat, deorsum vergebat ad terram & Manes, ἕκτορος δ' ἦμαρ ἀέσμον ἵκανε. Quare videtur potiùs ex hoc loco *Lucianus Euripidi* Primas dare; nam ipsum Authoris locum nondum memini, nec invenire possum. Quòd autem *Virgilius* tanto Elogio *Sophoclem* ornet, *Euripidem* verò nè nominet quidem, id non tam illius judicio tribuendum (nam & sæpè eum imitatus est, ut in [s] Annotationibus ostendimus) quàm Legum metricarum necessitati; quandoquidem, ut [t] suprà diximus, *Euripides* apud *Latinos*, ut & apud *Græcos*, sit vox minùs apta Versui Heroico. Quare *Sophocleus* Cothurnus ibi generaliter dicitur per *Synechdochen*, ut & *Æschyleus* Cothurnus *Propertio* usurpatur, & *Euripideus* etiam usurpari posset, si æquè staret; pro *Athenienſis* simpliciter. Et ita *Horatius* [x] *Cecropium* Cothurnum dicit

[r] *Tho. Stanleius* in *Æschyl.* Comment. fol. 701. *Lilius Gyrald.* Poet. Hist. Dialog. vii. *Johan. Baptista Pius* Annotation. Poster. c. 18.

[s] *Hecub.* v. 992. *Oreſt.* v. 1134. *Phœniſſ.* v. 18. &c.

[t] Vid. in principio hujus Paragraphæ.

[x] *Horat.* Carmin. l. 2. Od. 1.

——— *Mox ubi publicas*
Res ordinâris, grande munus
Cecropio *repetes Cothurno.*

Non, ut insulsè *Johannes Bond*, quòd *Cecrops Athenarum* Rex, primus scripserit Tragœdias (quis enim Veterum ita unquam dixit?) sed quòd ab illo Rege *Athenæ* vocabantur *Cecropia*, unde *Cecropius* pro *Athenienſis*.

Quòd si *Sophocles* Φιλόμηρος diceretur, id quoque Nomen siquis *Euripidi* tribuerit, haud iniquo jure id fecerit; ut plus simplici vice [y] in Annotationibus nostris probavimus: Sed hoc uterque cum multis aliis Poetis commune habet & præsertim cum *Æschylo*, qui dixit suas Tragœdias μικρά τινα τεμάχια τῶν μεγάλων Ὁμήρου δείπνων. Sed proferatur in Medium *Vossius*, qui & hanc Quæstionem attigit, nec *Euripidi* minùs quàm *Sophocli* semper deferre solet. "Alii "itaque, [z] inquit ille, consummatæ Tragœdiæ gloriam non soli *Sophocli*, sed "& *Euripidi* tribuunt. Et sanè est, ubi vincat *Sophocles*, est ubi vincatur. *So-*"*phocles* enim est φιλυπέρβαλος, *Euripides* φιλοσώδης. Hic ciendis Affectibus & Sententiarum gravitate; ille vincit sublimitate Dictionis & Οἰκονομίᾳ.

[y] Vid. Indicem ad Scholia titulo, *Euripides Homerum imitatur.*

[z] *Gerard. Joh. Vossius* Inſtitut. Poetic. l. 2 §. 8.

[a] *Ger. Joh. Voſſius* de Imitatione § 6. pag. 17.

"Idem [a] aliàs, "Quantum item nomen *Euripidis* Divini Viri! Nec propterea "in Moribus effingendis eum exprimere uſquequaque oportet. Sæpiuſculè in "iſto peccat. Quid mirum; cùm res adeò ſit ardua? Jubent igitur in hoc "potius imitari *Sophoclem*. Non refragor. Sed tamen, cùm cogito, quàm "multas *Euripidis* Tragœdias habeamus præ *Sophocleis*, non injuriâ aliquis di-"xerit; nihil mirandum eſſe, ſi in pluribus ſæpiùs, quàm paucioribus, fuerit "peccatum. Et aliàs de eodem, "Nec tamen tantò inferior *Euripides* eſt "*Sophocle* Οἰκονομίᾳ. Sed fortaſſe ſæpiùs peccâſſe videtur, quia plura ejus ha-"bemus: Quâ de re vide in *Euripidis Phœniſſas* Πολεμομάχια *Hugonis Grotii*. Nec tamen abſonum prorſus erit in hâc Controverſiâ, *Pythii Apollinis* Judicium audire, qui *Chærephonti* Tragico Poetæ, de Amico ſuo *Socrate* conſulenti, hoc Oraculum traditur dediſſe, *

* Suidas in Voce σοφός. *Plato*, &c.

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος γ' Εὐριπίδης·
Ἀνδρῶν δ' ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

[b] *Lil. Gyrald.* Poet. Hiſtor. Dialog. vii. fol. 271. Quare *Anton. Van Dalen* hunc errorem errat cum aliis.

Nec mirari debuit [b] *Lilius Gyraldus*, *Pythiam* Sacerdotem *Iambico* jam Trimetro reſpondiſſe; cùm Heroica ſolita eſſet Oracula reddere: Nomina enim certè *Socrates* & *Euripides* Heroico Verſui aptare nec ipſe potuit *Apollo*, nec Muſæ ipſæ; ut ſuprà monuimus. Quinimò fallitur Vir Doctus, quod putet *Pythiam* non niſi Heroicis uti ſolitam; nam ut cætera taceam, extat etiamnum apud [c] *Pauſaniam* Oraculum *Delphicum* Iambico metro ab ipsâ Pythiâ datum *Tiſidi Meſſenio*. Sed hæc obiter. Verùm ut huic Quæſtioni tandem aliquem finem ponamus, demus ex Veterum ſententiâ *Æſchylo* Σῶμα καὶ Ἀπλότητα, *Sophocli* Μεγαλοφωνίαν καὶ Γλυκύτητα, *Euripidi* denique Κυκλολογίαν καὶ Σοφίαν. Sive ut [d] *Plutarchus*, σῶμα demus *Æſchylo*, λογότητα *Sophocli*, Σοφίαν *Euripidi*. Quanquam *Phrynichus* apud *Photium* vocet, Τῶν Τραγῳδῶν Αἰσχύλον τὸν μεγαλοφωνότατον, καὶ Σοφοκλέα τὸν Γλυκὺν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην.

[c] *Pauſan.* Meſſeniacis fol. 110. lin. 1 ad 6.

[d] De Gloriâ *Athenienſium* fol. 348.

XXI. Certè ut *Euripides* in Affectibus excitandis præcipuè excellit, ita & in multis aliis cum quovis certare poteſt. Miram ejus & planè Divinam Phantaſiæ vim, quæ res ad Poeticam maximè pertinere viſa eſt, [e] *Dionyſio Longino* laudatam reperimus, Critico ſanè illo haud contemnendo; qui cùm de Imaginationis Poeticæ viribus plurima nos doceat, *Euripidem* tandem in eâ maximè excelluiſſe contendit, Amoris verò, Inſaniæque Affectus feliciſſimè illum & ſummè Tragicè expreſſiſſe; item in Miſericordiâ excitandâ, in Deſcriptionibus, Narrationibus, ac in reliquis ejuſmodi Optimum ſe Poetam præſtitiſſe. Ἐστι μὲν ἓν φιλοπονώτατος ὁ Εὐριπίδης, δύο ταῦτα μάλιστα Μανίας τε καὶ Ἔρωτος ἐκτραγῳδῆσαι· καὶ τύπτει, εἰ ποτε ἑτέρους, ἐπιτυχέστατος· ἐν μὲν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιδεδεικται φαντασίαις ἐκ ἀπειμος. Poſtremò hæc addit, Τῷ γὰρ Φαέθοντι παραδιδὺς τὰς ἡνίας ὁ Ἥλιος, δ Ἔλα δ' μήτε Λιβυκὸν αἰδέρ' ἐισβαίνων· Κεῖσιν γὰρ ὑγρὸν ἐκ ἔχων ἀμφὶς δίω Κάτω δίεισι.---Ἐῤῥῶ ἐξῆς,---- Ἴει δ' ἐρ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον. Τοιαῦτ' ἀκούσας παῖς ἐμαρψεν ἡνίας, Κρύσας δ' πλευρὰν πτερυγώσεων ὀχημάτων, Μηδῆκεν· αἱ δ' ἔπαντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς. Πατὴρ δ' ὅπιθε νώτα σειραίε βεβὼς Ἵππευε, παῖδα νεύθων· Ἔλα γ' ἐκεῖ· Στρεφ' ἅρμα τῇδε---Ἆρ' ἐκ ἂν εἴποις, ὅτι ἡ ψυχὴ τὸ γεγραφὸς ζωποιεῖται τὸ ἅρμα, καὶ συνανδυομένη τοῖς ἵπποις ζωπαίγνια τὰ ἅρματα; Οὐ γὰρ ἄν, εἰ μὴ, τοῖς ἡγανίοις ἐκείνοις ἔρωσι ἐσυνεφέρετο. An non dixeris, inquit *Longinus*, quòd Animus ſcribentis ſimul currum conſcendat & ſimul periclitatus unà cum Equis ipſis volitet? Non enim aliàs, cum cœleſtibus illis rebus æquali curſu raperetur. Hunc ſanè locum [f] *Ovidius*, ut mirifico fuit ingenio, apertè tamen in rem ſuam vertit, in *Phaethontis* ſui Fabulâ enarrandâ: Eadem & ibi Monita Filio ſuo Sol tradit; eâdem curâ angitur; eundem Patris Affectum monſtrat; ut pluribus probat [g] *Jacobus Nicolaus Loenſis*.

[e] *Longinus* περὶ ὕψους.

[f] *Ovid.* Metam. l. 2. c. 1.

[g] Ephiphyllid. l. 4. c. 11.

XXII. Aliorum Scriptorum importuna Supinitas hanc mihi Prolixitatem neceſſariam fecit, inter quos [h] *Lilius Gyraldus* incogitanter nimis dixit, quòd Poetam noſtrum arrogantem & ſuperbum *Valerius Maximus* prodat; quùm tamen Nobilis is Author in eo capite & loco, quem *Gyraldus* deſignat, nihil omninò tale, imò planè contrarium ſtatuat. Locus quidem tractat de hâc re, *Quantam ſcilicet ſui Fiduciam Virtus habere ſoleat*; Præmiſſis ergò Decem Nobiliſſimorum *Romanorum* Exemplis, Omnium Externorum primum *Euripidem* ponit his verbis, [i] *Nec* Euripides *quidem* Athenis *arrogans viſus eſt*; *cùm poſtulante Populo, ut ex Tragœdiâ quâdam quandam ſententiam tolleret, Progreſſus in Scenam dixit*; *ſe, ut eum doceret, non, ut ab eo diſceret, Fabulas componere ſolere. Laudanda profectò Fiducia eſt*, inquit idem Nobilis Author, *quæ Æſtimationem ſuî certo pondere examinat, tantum ſibi arrogans, quantum à Contemptu & Inſolentiâ diſtare ſatis eſt. Itaque etiam, quod* Alceſtidi *Tragico Poetæ reſpondit, probabile: apud quem cùm quereretur, quòd eo Triduo non ultrà Tres Verſus, maximo impenſo labore, deducere potuiſſet, atque is ſe Centum perfacilè ſcripſiſſe gloriaretur: ſed hoc, inquit*, intereſt; *quòd tui in Triduum tantummodò, mei vero in omne tempus ſufficient. Alterius enim fœcundi curſûs ſcripta intra primas Memoriæ metas corruerunt*;

[h] *Lil. Gyrald.* Poet. Hiſt. Dialog. vii. fol. 265.

[i] *Val. Maximus* l. 3. c. 7. De Fiduciâ ſuî.

ruerunt; alterius cunctante ſtylo elucubratum Opus per omne Ævi tempus plenis Gloriæ velis feretur. Verè hæc quidem *Valerius*; Nam quùm hodiè nè tres quidem Verſus, nedum unicus ullus ex innumeris Jactabundi iſtius Poetæ extemporaneis Verſibus ſupereſſe videatur; ſed neque ullum illorum veſtigium ad *Valerii* ætatem perduravit; ad quam tamen omnia *Euripidis* Opera ſalva & integra permanſerunt; Etiam poſt *Valerii* tempora jam Mille & Octingentos annos ſuperſunt, plures iſtius Fabulæ integræ, quàm omnes *Æſchyli*, *Sophoclis* & *Ariſtophanis* Tragœdiæ & Comœdiæ ſimul ſumptæ, nequid de illius Fragmentis hìc dicamus: & ſiquem fortè exemplo noſtro provocaverimus, auctiorem poſthinc viſuri illum poterunt Nepotes noſtri. Qui verò libellum illum *Plutarchi* περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως, legerit, etiam contrà *Lilii Gyraldi* mentem concedet, & *Euripidi*, & *Phocioni* ipſi licere aliquandò magna de ſe proferre.

Quod verò *Euripides*, ut ſuprà memoratur, de ſeipſo faſſus eſt, ſe triduum ferè tribus Verſibus elaborandis aliquando impendiſſe, vel ut alii, vix uno aliquo die tres Verſus extudiſſe, docet Nos, quantâ cum Curâ & Induſtriâ Veteres Scriptores ſibi Famam ſcribendo paraverint. Adeò haud temerè *Longinus* loco ſuprà citato *Euripidem* φιλοπονώτατον vocat, & *Dion Chryſoſtomus* dicit, ἥδεν παρ' αὐτῷ παρημελημένον. *Virgilius* ſanè memoratur, [m] adeò ſcrupuloſi & moroſi fuiſſe Ingenii, ut quos uno die quadraginta fortè, aut ampliùs Verſus effuderit, dum alio ad limam revocaret, intrà Septem aut Decem coercuiſſe; adeò ut ipſe diceret Verſus ſuos *ſimiles Fœtui Urſino*. Nec diſſimile quid [n] *Plutarchus* de *Zeuxide* Pictore memorat, qui cùm *Agatharchum* Pictorem *Athenienſem* audiſſet gloriantem, ſe multa magna Opera citò abſolviſſe, reſpondit, "*Aſt ego diù in Operibus meis hærere ſoleo.*

[m] *Varus* apud Quintil. Inſtitut. Orator. l. 10. c. 3.

[n] *Plutarch.* in *Pericle*.

XXIII. Nec alii deſunt teſtes ad *Euripidis* ingenii Dexteritatem confirmandam; *Seneca* enim Philoſophus, in [o] quâdam ad *Lucilium* Epiſtolâ, ità ſcribit, "Nec apud Tragicos deſunt, qui Lucro Innocentiam, Salutem, Opinionem bonam mutant. [p] *Sine me vocari Peſſimum, ut Dives vocer: An Dives omnes quærimus, Nemo, an Bonus. Non quare & undè; quid habeas*, tantùm rogant. *Ubique tanti Quiſque, quantum habuit, fuit. Quid habere nobis turpe ſit, quæris? Nihil. Aut Dives opto vivere, aut Pauper mori. Benè moritur, qui dum moritur, Lucrum facit. Pecunia ingens Generis Humani Bonum? Cui non Voluptas Matris, aut blanda poteſt Par eſſe Prolis; non ſacer meritis Parens. Tam dulce ſiquid Veneris in vultu micat, Meritò illa Amores Cœlitùm atque Hominum movet.* "Cùm hi noviſſimi "Verſus in Tragœdiâ *Euripidis* pronuntiati eſſent, totus Populus ad ejicien- "dum & Actorem & Carmen conſurrexit uno impetu: Donec *Euripides* "in medium ipſe proſiluit, petens, *ut expectarent, viderentque, quem Admi-* "*mirator Auri Exitum faceret.* Dabat in illâ Fabulâ pœnas *Bellerophontes*, "quas in ſuâ quiſque dat. Nulla enim Avaritia ſine pœnâ eſt, quamvis ſa- "tis ſit ipſa pœnarum. Alludit verò *Euripides* duobus ultimis Verſibus ad *Auream Venerem*, quam vocant Poetæ & præſertim *Homerus*; de quâ re [q] *Euſtathius*; vel quòd Auro nihil putetur Formoſius; vel denique quòd jam Auro væneat Amor, id quod *Anacreon* dulce queritur; & ex eo *Coulæus* noſter ſuavitèr luſit.

[o] *Seneca* Epiſt. 115.

[p] Vid. in Fragmentis *Bellerophont.* v. 63. ubi ſeptem horum Verſuum Græcè manent.

[q] *Euſtath.* in *Homer.* fol. 1184. lin. 14. & fol. 1184. lin. 61.

Huic autem *Euripidis* pro *Bellerophontis* Fabulâ Defenſioni, ſimilis eſt & illa, quam [r] *Plutarchus* teſtatur, eum feciſſe in aliâ haud diſſimili causâ; quùm enim ſpectatorum nonnulli poſt Actam Fabulam, quererentur, quod *Ixionem* Populo exhibuerat nimis ſceleratum & impurum, Reſpondit *Euripides*, *Non igitur eum antè de ſcenâ eduxi, quàm Rotæ affixiſſem.*

[r] *Plutarch.* de Audiendis Poetis. Vide quæ Nos ad *Ixionis* Argumentum in Fragmentis.

Et ſanè *Athenienſes* tam terſis erant auribus, ut magno opus eſſet ingenio, magnâque curâ illis in ſcribendo ſatisdare. Præterea nequid contrà bonos Mores, Deorum honorem & receptum Religionis Cultum, aut Reipublicæ Dignitatem diceretur, cautum erat per Judices; quorum ſuffragiis etiam de Vitâ Authoris cernebatur. Id quidem aliquandò pœnè fatale *Æſchylo* fuiſſe dicitur, niſi *Amynias* frater, accurrens oſtendiſſet humerum Brachio privatum, quod fortitèr pugnando ad *Salaminem* pro *Græcis* amiſerat, quandò *Cynægirus* Fratrum alter occubuit: cujus rei Miſericordiâ moti *Æſchylum* juniorem fratrem illi *Athenienſes* condonârunt. At [s] *Anaxandrides* Comicus publico Decreto Fame necatus periit, quòd quodam Carmine *Athenienſes* nimis liberè perſtrinxiſſet, teſte *Euſtratio* ad *Ariſtotelem*; unde *Ovidio* Lux præbetur, qui in *Ibin* ſic canit,

[s] Vid. quid Nos ad *Phœniſſ.* v. 396. & ad *Incert.* v. 295. Item *Lil. Gyrald.*

Utque parùm [t] *ſtabili qui carmine læſit Athenas,*
Inviſus pereas, deficiente Cibo.

[t] Parùm ſtabili, *i.e.* Iambico.

Nec ipſe quidem *Euripides*, quamvis omnia illius Dicta ſeveris iſtis Judicibus pluſquam placuerint, minus à nonnullis aliis impetitus erat; licet eadem

Inge-

Ingenii Dexteritas, quæ ſummorum Criticorum ſagacitati probata fuerat, Invidorum etiam Malignitatem eluſerit. Ità enim, quod ipſe [u] *Ariſtoteles* teſtatur, quandò *Hygiænon* quidam *Euripidem* Impietatis poſtularet, ut qui Carmen fecerit, jubens Pejerare, [x] Ἡ γλῶσ' ὤμοσ', ἡ δ' ὃ φρὴν ἀνώμοτ', Reſpondit Poeta, "*Injuſtè illum agere, Judicia, quæ ad Dionyſiaca Certamina &* "*Theatrum pertinebant, in Forum traducentem. In Theatro enim ſe, quandò il-* "*lam Fabulam doceret, rationem reddidiſſe, vel certè redditurum, ſi vellet ille* "*accuſationem inſtituere.* Et profectò quanquam is locus per ſe ſumptus, Perjurio patrocinari videatur, qui probè perpenderit, à quo & in quem finem ſit dictus in eâ Fabulâ, & quòd ille, qui dixit, mori maluit, quàm etiam temerarium illud Juramentum violare, is proculdubiò in *Ciceronis* partes ibit; qui & hunc ipſum Verſum laudat & explicat his Verbis, "[y] Quod enim ità "juratum eſt, ut Mens conciperet fieri oportere, id ſervandum eſt: Quod "aliter, id ſi non feceris, nullum eſt perjurium.—Non enim falſum jurare, "Pejerare eſt; ſed quod ex Animi tui ſententiâ jurâris, ſicut verbis conci- "pitur more noſtro, id non facere, Perjurium eſt; ſcitè enim *Euripides*, Ju- "ravi linguâ, mentem injuratam gero. Hæc ille. Præterea, ut [z] *Grotius* obſervat, Multa in Tragœdiis ſunt, non ex Poetæ ſenſu dicta, ſed congruentèr Perſonæ, quæ loquens inducitur.

XXIV. Quòd [a] *Athenæus* ex *Ione*, *Theopompo* & aliis ejuſdem farinæ contrà *Euripidis* Caſtitatem inſimulet, ubi multa quoque de *Sophocle* haud bona auditu habet, id mihi non magis credibile eſt, quàm quod mox eodem in loco de *Epaminondæ* ipſius Catamito *Aſopicho* proferat, quaſi Optimus omnium *Græcorum* turpiſſimo huic flagitio ſuccumberet, & non potiùs hoc eſſet Miſerabile ſceleratorum hominum Artificium, ſuis Vitiis magna Exempla prætendere: quanquam *Athenæus* inter plurima illa, quæ ex innumeris Authoribus omnis generis collegerit, etiam magnam Mendaciorum ſupellectilem habeat, neceſſe eſt. Nec tamen, qui hæc de *Euripide* dixerit, minora flagitia ipſi *Socrati* affingit. Ità enim videmus, quicquid Comicorum Maledica Libertas, in *Periclem* dicere auſa fuerit, illum indiſcriminatim uſurpare, utpote cujus Propoſitum erat, non ſelectos, ſed varios, cibos ad Menſam ferre. Quarè ex Modernis potiùs mihi [b] *Daniel Paræus* hìc audiendus, à quo *Euripides* verè dicitur *Non minùs Caſtitatis, quàm Poeſeos* gloriâ illuſtris. Et ab [x] alio dicitur, *Veneris omninò abſtinens fuiſſe*; hoc eſt, [†] σκοπὸς Κύπριδος ἀλλότριος. Nam & Caſti Amoris laudator erat eximius, inceſtum autem & vulgarem, ante omnia præpoſterum, ubique acriter damnabat. Ità quidem in *Dictye*, [c] *Amâſſe ego illum fateor: Ille autem fuit Non ſtulta ſuadens, Veneris aut illex Amor. Nam datus & alius eſt Amor mortalibus Juſti piique ſobriique Pectoris. Utinámque lex hæc Gentis humanæ foret, Ut amare ſanctis Moribus ſpectabiles Fas eſſet: Omnis ſed fugaretur Venus.* Item in [d] *Oedipo*, Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον, ἐσ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἶλον ἐγώ. Quinimò aliis Poetis Caſtitatem, præcipuè commendat, ut obſervamus, ad *Troadas* v. 384. Σιγᾶν ἄμεινον τἀισχρά· μηδὲ Μοῦσά μοι Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά. Vide quid Nos de hâc re in *Chryſippi* Fabulæ Argumento. Præterea ſi *Euripides* à *Plutarcho* & aliis Ἐρωτικὸς dicatur, caveat Lector, nequid hujuſcemodi dictis mali ſubeſſe ſuſpicetur; nequid enim hìc dicam de Charactere Dictionis *Euripideæ*, qui præcipuè ἐρωτικὸς habetur; hic titulus à *Theocrito* Poetâ ſuo *Ptolemæo* pro laude non levi tribuitur, Εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικὸς, εἰς ἄκεον ἡδύς. Nemo dixerit, *Theocritum Ptolemæi* Caſtitatem hoc in loco elevare, aut deprimere voluiſſe. Ἐρωτικὸς itaque hìc, ut ſæpe aliàs, *Paſſivè* ſumitur, pro *Amabilis*, ἐρωτος ἄξιος, *Amandus*; cui omnium Amor & Vota debentur; eodem modo, quo *Titus* Imperator dictus eſſet, *Deliciæ humani Generis*.

Dicitur quidem à *Machone* Comico, [e] quòd cùm aliquando *Euripides* ſolus in Horto verſaretur cum ſtylo ſcriptorio & pugillaribus, *Lais Corinthia* Meretrix illi ſuperveniens diceret, Reſponde mihi, ô Poeta, quarè in Tragœdiâ ſcripſeris, Ἐρρ' αἰσχροποιέ; *Euripides* Mulierculæ miratus impudentiam, dixit, οὐ γὰρ ἔστ' ἀκεῖς πις αἰσχροποιός· At illa ridens excipit, Τί δ' αἰσχρὸν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ, *Parodiâ* nempè uſa ex ipſius [f] *Æolo*. Potuit ſanè hoc fieri; nam *Laidem*, cùm eſſet Virgo tenera, Captivam fecit [*] *Nicias Athenienſis* ex *Hyccarâ* urbe *Siciliæ* ſeptimo anno, antequam *Euripides Athenas* relinqueret; quo tempore non eſt dubium, illam Meretriciis artibus inſtitutam ſatis; nec *Euripidis* Poematum prorſus ignaram.

XXV. Et hactenùs de ſcriptis & Charactere *Euripidis*; nunc ad priorem Methodum redeundum, & quod reliquum eſt illius Vitæ per *Annales* breviter abſolvendum. Quando priùs ſtatum Rerum & *Athenienſium* præcipuè per totum hujus Authoris Vitæ tenorem, aut præcipuam certè partem, levi-

tèr

[u] *Ariſtot.* Rhetoric l. 3. c. 15. fol. 602.

[x] *Hippolyt.* v 612 In quem locum vide quæ Nos & Scholiaſtes.

[y] *Cicero* Officior. l. 3. §. 29.

[z] *Hugo Grotius* in Præfat. ad Excerpta.

[a] *Athenæ* Deipnoſo. h. l. 13. fol. 601, 605.

[b] *Daniel Paræus* Medullâ Hiſtoriæ Profanæ p. 132.

[x] *Raviſ. Textor.* in *Eurip.* Vitâ l. 4. c. 17.

[†] *Dionyſ.* Epig. Anthol. l. 3. fol. 274.

[c] *Dictys* in in Fragm. v. 1. &c. ubi *Græca*.

[d] *Oedip.* in Fragment. v. 17.

[e] *Athene* l. 13. c. 5. & *Paul. Leopard.* Emendat. l. 1.

[f] Vid. *Æol.* in Fragment. v. 5. & *Medæ.* v. 930.

[*] *Plutarch.* in *Niciâ.*

tèr delineaverimus. Et maxima ſanè portio *Euripidis* Vitæ lætis *Athenienſium* rebus admodùm felix eſt viſa, fortitèr geſtis glorioſa: ſtatim enim poſt natum illum, hoc eſt exactos *Medos* (Ità enim veteres * *Græci Perſas* aliquando vocant) *Athenienſes* urbem ſuam de novo inſtaurabant, & *Piræeam* ex *Themiſtoclis* conſilio ad Mare ædificabant, Muróque latiſſimo cingebant. Paulò verò pòſt, quùm *Lacedæmonii* ſub Duce *Pauſaniâ* imperioſiùs ergà *Græcas* Civitates ſe gererent, *Græci* ferè omnes, exceptis *Peloponneſiis* ſe *Athenienſium* imperio ducendos tradiderunt. Et hinc *Athenienſium* Potentia in immenſum crevit; donec & illi erga ſubditos ſuos duriùs paulò agentes, multorum animos paulatim à ſe alienarent, *Lacedæmoniorum* verò invidiam ad infenſiſſimum odium inflammarent; undè licet ſerò tandem, hoc eſt *Olympiadis* Octogeſimæ ſeptimæ ſecundo, *Euripidis* autem ætatis anno Quinquageſimo, Bellum *Peloponneſiacum* exarſit. Intereà verò temporis, haud facilè credas, quantum Divitiis, Ædificiis, Victoriis, Honoribus, Amicis & Armis auctum ſit *Athenienſium* Imperium: Quùm enim illis omnes ferè [g] *Græciæ* Urbes ſubditæ eſſent, ut ſub felicioribus eorum auſpiciis Barbarorum injurias reponderent, à Confœderatorum pluribus ingens ad hoc bellum Pecuniæ vis quotannis ſolvebatur, Tributi aut Vectigalis nomine; quæ primò ab Ἑλλωτάμιας collecta, publicis *Græciæ* Theſaurariis, velut ſacra & Communis Pecunia in *Delo* apud Deum *Apollinem* reponebatur in uſus Belli; mox ad *Athenienſium* arbitrium, qui ferè ſoli hujus belli onus geſtarent, diſpoſita erat. Ità quidem *Athenienſes* Claſſem ſibi & Urbem & Exercitus alienis ſumptibus comparârunt; nec belli tantùm totius ſumptus, ſed & domeſticæ Luxuriæ. Ex hâc enim Pecuniâ *Pericles Athenienſium* Princeps Urbem *Athenarum* Templis, Theatris, Odæis Muſicis, Columnis, Statuis, Porticibus, Thermis, Picturis & aliis Magnificis Ædificiis & Decorationibus auxit & ornavit; adeò ut longè ſuprà reliquas *Græciæ*, imò totius Orbis, Urbes caput ſuum extulerit. Hinc *Pindarus*, qui hujus Urbis Magnificentiam vidit & plus ſemel admiratus eſt, aliquandò vocat hanc Urbem λιπαρὰς καὶ ἰοστέφανους Ἀθήνας, Ἑλλάδος ἔρεισμα, & aliquando μεγαλοπόλιας Ἀθήνας nominat; & Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθήνα *Thucydidi* dicuntur in *Euripidis* Epitaphio ad finem hujus tractatûs; de quo loco & laude *Athenarum* adeundus eſt [h] *Euſtathius* in *Homerum*. Sed *Plutarchus* ſingulari libro de *Athenarum* Magnificentiâ & Laudibus tractavit, nè quid hìc de variis *Meurſii* ſcriptis dicam huc pertinentibus. Egregiè verò Comicus *Lyſippus* hanc urbem præ cæteris inſignivit his verbis,

Εἰ μὴ πεθέασαι πώς Ἀθήνας, σέλεχος εἶ· *Si nuſquam* Athenas *videris, es ſtipes merus;*
Εἰ δ' πεθέασαι, μὴ ἐναρεσθήσας δ', ὄνος· *Sin videris, nec placuerit, te Aſinum voco;*
Εἰ δ' ἐναρεσθῇς ἀποτρέχεις, καταπύγων· *Sin placuerit, nec incoles, Aſinum magis:*
Αὕτη πόλις γὰρ Ἑλλήνων, Ἑλλὰς Ἑλλάδος χάος. *Hæc Civitas eſt* Græca, *Græciæ Decus.*

Hæc itaque conditio ferè Urbis *Athenarum*, dum *Euripides* vixit; nam exceptis Peſte & Clade *Sicilienſi*, nullum magnum *Athenis* Malum omni eo tempore contigit, Bona plurima; & vix ullam aliam ex Mundi primordiis puto ætatem tot egregiis Poetis, Philoſophis, Hiſtoricis, Rhetoribus, Medicis, floruiſſe, quot qui intra hoc ſpatium aut nati aut mortui extiterint, ut ex *Olympiadum* Deſcriptione & hoc ipſo tractatu colligendum. *Athenæ* autem à *Lyſandro* captæ ſunt (ut mox probabimus) ad minimum Biennio poſt *Euripidis* mortem; quando & Triginta Tyranni iis impoſiti; quibus mox diſſolutis ſucceſsère Quadraginta Viri. Inter hos verò *Euripidem* [i] qui ponunt, egregiè falluntur, Quinquennio nempè tum defunctum. Sed jam ad *Euripidem* recurrendum. Anno itaque *Euripidis* ætatis Decimo Nono, *Olympiadis* nempè ſeptuageſimæ Nonæ anno ſecundo, *Tlepolemus* erat Archon *Athenis*. Quo anno * *Ægyptii* rebellantes in *Perſas*, *Inarum Pſammetichi* filium ſibi Regem creant & magnis muneribus oblatis *Athenienſium* Patrocinium implorant; qui miſſis ducentis Navibus, quas tunc temporis circa *Cyprum* occupatas habebant, magnâ Clade *Perſas* in *Ægypto* profligabant, & ibi per ſex annos ſuo ferè arbitrio agebant, donec tandem à *Megabyzo Zopyri* filio ipſi cum *Ægyptiis* penitùs ſubjugati eſſent, & fuſi. Et ad hanc Hiſtoriam alludit *Ariſtophanes* in *Pluto*, Ἡ ξυμμαχία δ' ἃ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις; *Palmerius* hujus rei ignorantiâ, quòd putaret, nullam ſocietatis cum *Ægyptiis* publico nomine factæ mentionem apud Hiſtoricos, neſcio quid de *Chabriâ* comminiſcitur & *Nectanebo*; cùm tamen ipſe *Ariſtophanis Scholiaſtes* hanc *Inari* & *Athenienſium* ſocietatem attingat. Proximo Anno *Conon* erat Archon *Athenis*, quo anno fruſtrà ſunt, qui *Pindari* mortem ponunt, quùm quatuor pòſt annis videbimus illum *Pythionicam* celebrantem, & ſex prætereà pòſt annis *Olympionicam* alium. Sequentis Anni Archon erat *Euippus*, ſub quo *Alexander* Dives *Macedoniæ* Rex moritur. Hic erat ille *Amyntæ* filius, qui Juvenis [k] *Perſarum* Legatos ad Patrem miſſos, cùm

* Vid. *J. Rivii* Animadv. ſ. 50. in *Plutarch.*

[g] *Thucydid.* l. 1. & *Plutarch.* in *Pericle.*

[h] *Euſtath.* fol. 284.

[i] *Euſtath.* in *Homer.* fol. 1289. lin. 61. ad *Euripid.* *Cæl. Rhodig.* l. 20. c. 37.

* *Thucydid.* l. 1. fol. 33 & 35.

Euripidis An. 20.

[k] *Juſtin.* l. 7.

cùm nimis lasciviret inter pocula, ad unum omnes interemit; Idem nocte ante Pugnam ad *Platæas* non sine vitæ [l] suæ periculo *Athenienses* monuit de futurâ pugnâ. *Perdicca* Secundus, illius filius, in Regno succedit, Undecimus *Macedonum* Rex. Octogesimâ jam *Olympiade* ineunte *Phrasiclides* erat Archon. *Olympionicæ* autem hujus anni erant *Torymbas*, aliàs *Toryllas*, *Thessalus* Stadio, *Arcesilaus Cyrenæus* Curru, *Alcimedon* Puer Luctâ, quem etiam [m] *Pindarus* Poeta celebrat. *Amesinas* autem *Barcæus* Virorum vicit Luctâ, qui aliquando cùm Boves pasceret, se cum Tauro exercebat, quem postea ad *Pisam* ferens iterum cum eo pugnabat. Hoc anno *Octotæ*, Viro *Dymæo*, Stadii olim Victoriam *Olympiade* sextâ adepto, Statua ex Oraculo *Delphico* erigitur. *Democritus Abderita* nascitur, ut *Apollodorus* in Chronicis testatur, quanquam alii illius Natalitia statuant ad *Olympiadis* septuagesimæ septimæ Annum primum, *Thrasyllus* ad annum Tertium ejusdem. *Hippocrates* quoque *Cous*, Medicorum Deus, hoc anno Natus dicitur à *Sorano*. *Philocles* Archon Annum suum vidit Patriæ felicem; quandoquidem hoc anno, qui erat *Euripidis* vicesimus secundus, *Athenienses* [n] *Corinthios*, *Epidaurios* & *Peloponnesios*, deindè & *Æginetas* vincunt. Fabula *Æschyli Agamemnon* docebatur, Primus *Æschylus Agamemnone*, *Choephoris*, *Eumenidibus*, *Proteo* Satyrico, quæ Fabulæ Tetralogia *Orestæa* dictæ erant: *Xenocles* [o] *Aphidnæus* Apparatum scenicum exhibuit. Paulò pòst *Æschylus* in *Siciliam* abiit, vel sponte præ pudore, quòd Theatri Tabulata, in ultimâ Didascaliâ cecidêre, ut [p] *Suidas* ait, vel quòd *Athenienſium* Uxores *Eumenidibus* suis nimiùm terrefecerit, coactus solum vertere; ut alii. Nescio quomodo concilietur Interpretatio, ingeniosa licet, *Josephi Scaligeri*, quòd *viz.* Theatri Tabulata fuerint lapsa idem sit, quod Victoriâ excidere, in quem sensum & illud, *Fregit subsellia versu* torquet, Nescio, inquam, quomodo hæc Interpretatio concilietur cùm illo Didascalico, quod Victorem nunc *Æschylum* pronuntiat. *Bion* erat Archon *Euripidis* anno vicesimo tertio, quem & *Abion* alii dicunt, haud benè. *Megarensium* & *Atheniensium* bellum [q] de Finibus. *Thrasydæus* Puer *Thebanus* Stadio Viros vicit, in *Pythiade* tricesimâ tertiâ, quam Victoriam celebrat quoque [r] *Pindarus* Poeta. Hoc anno videtur *Euripides*, ut Castitati, quam unicè colebat, meliùs consuleret, Uxorem duxisse *Chœrinam Mnesilochi* filiam, ex quâ primogenitum *Mnesilochum* habuit; *Xenophontem*, *Mnesarchidem* & *Euripidem*. Quòd *Xenophon* à me addatur reliquis illius ab aliis Authoribus memoratis filiis, id ex *Thucydide* colligo; qui anno Belli *Peloponnesiaci* secundo & tertio de *Xenophonte* [s] quodam *Euripidis* filio, *Atheniensium* ad *Potidæam* Duce, meminit. Solus autem *Euripides* noster, qui primus erat illius Nominis, eo tempore filium potuit habere illius ætatis; quùm ipse eo anno Quinquaginta trium esset annorum. Non me latet seniorem nostro *Euripidem* à *Suidâ* memorari; sed is quidem error palpabilis; si modò vera *Euripidis* nostri Nominis causa & occasio à Veteribus assignetur. *Mnesithides*, sive *Mnesitheus*, sequentis Anni Archon, quando *Lysias* Orator, *Cephali* filius, ex *Syracusanis* Parentibus, natus est *Athenis*, ut ait *Dionysius*. *Thebani* & *Corinthii* sub [t] *Myronidâ Atheniensium* Duce celebri prælio vincuntur ad *Megaram*. *Euripidis* ætatis anno Vicesimo Quinto *Olympiade* Octogesimâ Primâ ineunte, Archon erat *Callias*. Olympionica *Polymnestus Cyrenæus* Stadio. Quo tempore [u] *Æschylus* Poeta moritur in *Siciliâ* annos natus sexaginta novem, sive septuaginta. Proximo anno, quando *Sosistratus* erat Archon, *Athenienſibus* & *Peloponnesiis* Quinquennales factæ induciæ, de quâ re [x] *Thucydides* adeundus; *Pindari* mortem [y] *Johannes Meursius* ponit ad annum sequentem, cujus *Ariston* erat Archon; quem tamen ad minimum duobus post annis vivum & sanum mox probabimus.

Hâc Olympiade exeunte *Lysicrates* erat Archon; ineunte Octogesimâ secundâ, *Chærephanes*. Quandò Olympionicæ erant *Lycus Thessalus*, Stadio; *Psaumis* autem *Camarinæus*, Quadrigâ, Curru-mulabus juncto & Celete Equo. Cujus Victoriam celebrat [z] *Pindarus* jam septuagenarius, nec ultrà Certamina *Græcorum* celebravit, quod ex iis, quæ hodiè supersunt, colligendum. *Ion Chius*, Poeta Tragicus, Lyricus & Philosophus, *Orthomenis* filius, cognomento autem *Xuthi*, Tragœdias cœpit docere. *Chærephanem* excepit *Antidotus* Archon, illum *Euthydemus*; cujus tempore *Cimon* [a] *Atheniensium* Dux *Persas* juxta *Cyprum* navali prælio fundit; mox & ipse *Cypro* moritur. Unde Pax insecuta est inter *Artaxerxem* & *Athenienses*, *Pedieus* tum erat Archon; quem excipit *Philiscus*, sub quo *Crison Himeræus* Olympionica erat Stadio, ut & duabus proximè sequentibus Olympiadibus. Anno autem tertio hujus Olympiadis, quando *Timarchidis* anno exacto, *Callimachus* erat Archon, regni *Perdiccæ Macedoniæ* Regis anno Decimo Quarto, *Eubœa* ab *Atheniensibus* deficit, quam tamen anno sequente *Athenienses* recuperantes, *Hestinenses* ejiciunt & Coloniam inferunt;

[l] *Plutarch.* in *Aristide.*

OLYMP. 80. An. 1. *Euripidis* Vit. Ann. 21.

[m] *Pindar.* Olymp. Od. VIII. Vid. *Joh Meursii* Archontes *Athen.* l. 2. c. 17.

Euripidis Vit. Ann. 22.

[n] *Thucydid.* l. 1. fol 34.

[o] *Aphidna* Demus *Atheniensis* ad Tribum *Leontidem* pertinens.

[p] Vid. *Joh. Meursii* Archontes *Atheniensis* l. 2. c. 19.

Euripidis Vit. Ann. 23.

[q] *Thucydid.* ibid.

[r] *Pythion.* Od. XI. Et tamen idem *Thrasydæus* Puer dicebatur annis antehæc 21. Olympiad. *viz.* 75. an. 3.

[s] *Thucydid.* l. 2.

Euripidis Vit. Ann. 24.

[t] *Thucydid.* l. 1.

OLYMP. 81. An. 1. *Euripidis* Vit. Ann. 25.

[u] Vid. *Sam. Petit* Miscellan. l. 3. c. 14. *Tho. Stanleii* Comment. in *Æschyl.* fol. 703. *Rich. Bentleii* Epist. ad *Malalam* p. 50. *Euripidis* Vit. Ann. 26.

[x] *Thucydid.* l. 1. *Euripidis* Vit. Ann. 27.

[y] Archont. *Athen.* l. 2. c. 16. *Eurip.* Vit. An. 28, 29. OLYMP. 82. An. 1.

[z] *Pindar.* Olymp. IV.

Eurip. Vit. Ann. 30, 31.

[a] *Thucydid.* l. 1. *Plutarch.* in *Pericle.*

Eurip. Vit. Ann. 32, 33, 34.

inferunt; *Lysimacho* Archonte. Huic *Praxiteles* succedit, sub quo floruit *Melissus Samius* Philosophus, *Protagoras* & *Empedocles Agrigentinus*. *Praxitelem* sequitur *Lysanias* Archon, quando *Athenienses* ad *Sybarim* Coloniam mittunt, post *Thurios* dictam; inter quos *Herodotus Halicarnassæus*, 42 annos natus, quem tribus retrò annis in [b] *Panathenæis Athenienses* Publicis Honoribus mactârunt ob *Historiæ* merita (ut pòst [c] *Hippocrati* fecerunt ob *Medicinæ* Laudes) & *Lysias* Orator jam Quindecennis, numerati sunt.

Euripidis Vitæ Ann. 35, 36, 37, 38, 39.

[b] *Euseb.* Chron. Canon.

[c] Decretum *Athenienſium* extat inter *Hippocratis* & *Galeni* opera.

XXVI. Jam *Diphilus* erat Archon *Athenis*, & [d] quando *Euripides* Quadragenarius existens primò vicit in *Panathenæis* Tragœdiam exhibendo. Duodecim Legum Tabulæ *Romæ* sunt confectæ. *Timocles* Archon sequitur; sub quo *Pericles* [e] *Samum* expugnat & *Byzantium* capit. *Myrichides* Archon succedit sub quo Decreta contra Comœdos. Post sequitur *Glaucides*; sub quo Belli *Corinthiaci* initium cadit; quod *Thucydides* describit & *Plutarchus* in *Pericle*. Proximo anno, *Theodoro* nempe Archonte, *Pericles* & *Sophocles* Tragicus *Athenienſium* Duces *Anæam Samiorum* urbem capiunt. Tum *Euthymenes* Archon; quando Decretum contra Comœdos sub *Myrichida* factum revocatur; & *Aristophanis* † *Acharnenses* docebantur *Lenæis* per *Callistratum*. *Aristophanes* primus, secundus *Cratinus* χειμαζομένοις, Tertius *Eupolis* Neomeniis. *Athenienses Amphipolin* condiderunt & Arcis suæ Vestibula ædificare cœperunt, sub *Periclis* auspiciis, *Mnesicle* Architecto, ut *Philochorus* in Quarto. Quinque autem annis Opus absolutum; Talenta bis mille & duodecim expensa. Quinque verò Portas fecerunt, per quas in Arcem ascendebant, ut *Heliodorus* in primo de *Athenarum* Acropoli. Octogesimâ sextâ Olympiade ineunte, Archon erat *Nausimachus*, aliàs *Lysimachus* [f] *Murrhinusius*. Olympionica *Theopompus*, aliàs *Diopompus Thessalus* Stadio. *Isocrates* Orator natus. *Phrynichus Athenienſis* Comicus, inter Secundos Antiquæ Comœdiæ Scriptores, docuit primó. Tum *Antilochides* Archon, & *Chares* post illum & deinde *Apseudes*; sub quo *Meton Pausaniæ* filius [g] *Leuconieus*, Astronomorum suæ ætatis præstantissimus, solarium in *Pnyce*, loco, ubi Ecclesiæ congregari solebant, posuit *Athenis* & quam vocabant *Enneacaidecaeterida* edidit. Ipse autem Vernas Conversiones hoc anno observavit. Olympiade Octogesimâ septimâ ineunte, *Euripidis* anno Quinquagesimo, *Pythodorus* erat Archon: *Sophron Ambraciotes* Olympionica Stadio. *Aristomenes* inter Secundos Veteris Comœdiæ Authores floret. *Euripidis* [i] *Phœnissæ*, *Hypsipyle* & *Antiope* docentur, Primus *Euphorion*, Secundus *Sophocles*, Tertius *Euripides*. Argumentum *Medææ* hanc Tetralogiam huic Anno assignant, *Medæam*, *Philoctetem*, *Dictyn*, Messores Satyros. Aurea *Minervæ* Statua erigitur in Templo Magno, Auri pondus habens Talentorum Quadraginta Quatuor, *Pericle* dedicante, *Phidiâ* Authore, ut tradit *Philochorus* & *Plutarchus* in *Pericle*. Proximi anni *Euthydemus* Archon. Bellum *Peloponnesiacum* incipit, quod descripsit *Thucydides Olori* filius. Anno *Euripidis* Vitæ quinquagesimo primo, *Chrysidis* Sacerdotis *Argivæ Junonis* quadragesimo octavo, *Herodotus Halicarnassæus* Historicorum princeps moritur *Thuriis* Quinquagesimo secundo ætatis anno. *Pindarus* moritur nonagenarius. *Apollodorus* Archon. Annus secundus Belli *Peloponnesiaci*. *Plato* nascitur, ut [k] *Athenæus*; licet alii ad proximum annum illius Natales rejiciant, quando *Epameinon* erat Archon. *Euripidis Hippolytus* Coronatus sub hoc docetur, Primus *Euripides*, Secundus *Jophon*, Tertius *Ion*. *Athenienses Potidæam* capiunt. *Archidamus* Rex *Lacedæmoniæ Plataas*, *Bœotiæ* urbem *Athenis* amicam, gravi obsidio cingit. Tertius Annus Belli *Peloponnesiaci*, cujus mense Sexto *Pericles* moritur; Peste magnâ *Athenis* grassante, quam descripsit *Thucydides*. *Xenophon*, *Euripidis* filius, [l] Dux *Athenienſium*, post multa egregia edita facinora, in bello perit. *Perdiccas* Rex [m] *Macedoniæ* moritur, quùm regnâsset viginti octo annis, Regno succedit illius filius *Archelaus*; de quo mox plura dicturi sumus; quandoquidem is est, qui ob *Euripidis* Amicitiam tantum Nominis apud Literatos est adeptus. Sequentis anni *Diotimus* Archon, Olympiadis nempè Octogesimæ Octavæ anni primi; quo anno Victor erat *Symmachus Messenius* è *Siciliâ* Stadio: *Megacles Athenienſis* Quadrigis; qui *Megacles*, ut puto, filius erat alterius ejusdem nominis, qui quinquagesimo antehac anno *Pythiada* vicesimam octavam vicit, quam & [n] *Pindarus* celebravit. Præterea *Dorieus Diagoræ* filius *Rhodius* vicit Pancratio jam secundó. *Anaxagoras Clazomenius* Philosophus, *Euripidis* Præceptor, moritur anno Ætatis septuagesimo secundo. Sunt qui ad hunc Annum *Platonis* nativitatem statuant. *Archidamus* Rex *Lacedæmoniorum* moritur, *Agis* ejus filius in Regno succedit. Belli *Peloponnesiaci* annus quartus. Annum ejusdem quintum excepit *Euclees* Archon; sub quo *Leontini* à *Syracusanis* bello petiti per *Gorgiam* Oratorem Civem suum ad *Athenienses* Legationem faciunt, unde prima belli *Siculi* semina sparsa. *Lesbii* ab *Athenienſibus* deficiunt. *Plataeenses* fame tandem victi se

[d] *Euripidis* Vitæ An. 40, 41, 42, 43, 44, 45.

[e] *Thucydid.* l. 1. *Plutarch.* in *Pericle*.

* Alii hoc ponunt ad *Olympiad.* 88. ann. 3. *Euthydemo* Archonte. Vid. *Sam. Petiti* Miscell. l. 1. c. 4.

Euripidis Vitæ An. 46.

[f] Μυρρινούσιος δήμου Παιονίδου φυλῆς.

Euripid. Vitæ An. 47, 48, 49.

[g] Λευκονιεὺς δήμου Αιγηίδος φυλῆς.

Euripidis Vitæ An. 50.

[i] Scholiast. *Aristoph.* fol. 132.

Euripidis Vitæ An. 51.

Euripidis Vitæ An. 52.

[k] *Athenæ* l. 5. c. 18.

Euripidis Vitæ An. 53.

[l] *Thucydid.* l. 2. anno Belli. *Pelopon.* 2 & 3.

[m] *Athenæ.* l. 5. c. 18. Et Anonymus Author Olympiadum apud *Eusebium*. Vid. infrà Olympiad. 90. an. 1.

Euripidis Vitæ An. 54.

[n] Vid. Olympiad. 75. an. 3. & *Meursii* Archont. *Athen.* l. 3. c. 4. ubi tamen male *Pindari* Scholiastes emendat legens pro ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην Πυθιάδα, ὀγδηκοστὴν ὀγδόην Ὀλυμπιάδα, cùm legendum esset εἰκοστὴν ὀγδόην Πυθιάδα.

Euripidis Vitæ An. 55.

ſe *Lacedæmoniis* dedunt, à quibus ad unum omnes cæduntur, unà cum Viginti quoq; *Athenienſibus*, ut [+]*Thucydides* teſtatur. Quòd tamen *Lacedæmoniorum* factum eò deteſtabilius videbatur, quoniam hi *Plataenſes* in Bello *Perſico* de totâ *Græciâ* haud parùm meruerant, quarum rerum conſideratione multò pòſt *Alexander* Magnus *Plataam* reſtauravit & diſperſas undique *Plataenſium* reliquias in unum congregavit, ut teſtatur *Plutarchus* in *Ariſtide*.

[+] *Thucydid.* l. 3.

Euripidis Vitæ an. 56. XXVII. Quinquageſimi Sexti *Euripidis* Vitæ anni Archon erat *Euthydemus*; quando Prodigia haud pauca contigêre; Nam poſt [o] Cometen, qui Menſe *Gamelione* præcedentis anni apparuit, *Atalante* inſula juxtà *Locros Opuntios*, in quâ erat *Athenienſium* præſidium, ferè tota jam maris illuvie ſuperfuſa eſt, teſte *Thucydide*; & nunc iterum [p] Mons *Ætna* flammas eructabat. *Delius* ab *Athenienſibus* expiatur. *Hipponicus Athenienſium* Dux unà cum *Niciâ Niceratî* filio *Tanagræos Bœotorum* ſocios fundit. Hic annus Belli *Peloponneſiaci* Sextus.

[o] *Ariſtot.* Meteorolog. l. 1. c. 6.

[p] *Thucyd.* l. 3. fine.

Euripidis Vitæ an. 57. Ejuſdem Septimo *Stratocles* Archon; ſub quo Eclipſis Lunæ, Menſe *Boedromione*; *Ariſtophanes* docet *Equites Lenæis*, [q] primus ipſe, ſecundus *Cratinus* Satyris, tertius *Ariſtomenes* Ὀλοφύξεις. *Iſarchus* Archon Octogeſimæ Nonæ Olympiadis anno primo, Belli *Peloponneſiaci* Octavo, *Euripidis* Vitæ Quinquageſimo octavo. Olympionicæ, *Symmachus Meſſenius* è *Sicili â* Stadio ſecundó. *Dorieus Diagoræ Rhodii* filius Pancratio tertió. *Hellenicus Alcæneti* filius Cæſtu. *Athenienſium* & *Lacedæmoniorum* Induciæ, Menſe *Elaphebolione* factæ. *Ariſtophanes* Nubes primò docet, ſed exploſus eſt; *Cratinus* primas tulit Fabulâ *Putinâ* dictâ; ſecundas *Ameipſias* Fabulâ, cui nomen Κοινόν. *Athenienſium* [r] juxta *Delium* oppidum *Bœotiæ* in *Tanagrâ* clades. *Ameinias* vel *Amynias* anni ſequentis Archon; quando *Ariſtophanes* Nubes ſecundò exhibuit, haud multò majori cum ſucceſſu. Ejuſdem *Veſpæ* primò actæ *Olympiis* in urbe, ſecundò *Lenæis*. Templum *Junonis* hoc anno incenſum, de quâ [r] re ſuprà diximus. *Alcæus* proximus Archon, ſub quo *Eupolis* Fabulam Κόλακας docuit. *Braſidas Laco*, re ſtrenuè ad *Amphipolin* geſtâ (plurimiſque *Athenienſium* contrà pugnantium cæſis, quos inter & *Cleon* ille Demagogus cecidit) & ipſe caſu cadens vitam heroicè mutavit. *Athenienſium* & *Lacedæmoniorum* [t] Induciæ Quinquagenariæ.

[q] *Scholiaſt.* ad *Equites.*

Euripidis Vitæ an. 58.

[r] *Thucydid.* l. 4.

Euripidis Vitæ an. 59.

[r] §. viii. in fine.

Euripidis Vitæ an. 60.

[t] *Thucydid.* l. 5.

Euripidis Vitæ an. 61. *Ariſtion* Archon; *Eupolis Autolycum* Fabulam docet, *Pherecrates* Fabulam, cui nomen [u] Ἀγγέοι, non ut nonnulli Ἀργεῖοι. *Aſtyphilus*, aliàs *Ariſtophilus* Archon. *Olympias* nonageſima. Victores *Hyperbius Syracuſanus* Stadio; *Theantus* Puer Cæſtu; *Androſthenes* Arcas, Pancratio. *Lacedæmonii* à Templo *Jovis* Olympii & à ſacro certamine ab *Elæis* excluſi; de quâ re *Thucydides* libro Quinto. *Lacedæmoniorum* contrà *Athenienſes* bellum rurſus exardeſcere cæpit. *Athenienſes* fœdus ineunt mutuum cum *Argivis*, *Mantinæis*, & *Elæis* in centum annos. *Perdiccas* Rex *Macedoniæ* hoc anno moritur & *Archelaus* ſuccedit, ut Marmora *Oxonienſia*. *Archias* Archon. Bellum *Lacedæmoniorum* contra *Argivos*, ob eorum Commiſſa in *Trœzenios Lacedæmoniorum* Socios. *Euripides* [x] *Andromachen* exhibens vincit. *Antiphon* Archon. *Argivi* & *Lacedæmonii*, legatis hinc indè euntibus Pacem inter ſe & mutuum pangunt auxilium. *Euripides* [y] Supplices docet. *Athenienſes Melios* delent. *Euphemus* Archon. *Agatho* Tragœdus coronatur *Lenæis*. Hic annus *Platonis* decimus quartus, *Euripidis* Sexageſimus quartus. *Ariſtomneſtus*, aliàs *Arimneſtus* Archon. *Olympias* Nonogeſima prima. Victor *Exænetus Agrigentinus* Stadio; *Enagoras Elæus* ſynóride perfectâ primus. *Xenocrates* Philoſophus natus. *Archippus Athenienſis* Comicus Vetus vicit ſemel. Certant ſimul *Xenocles* & *Euripides* & primus erat *Xenocles Oedipo* & *Lycaone* & *Bacchis* & *Athamante* Satyrico; Secundus *Euripides Alexandro*, & *Palamede* & *Troibus* & *Siſypho* Satyrico. De quâ re [z] *Ælianus* queritur in Variâ Hiſtoriâ, & [a] *Agellius* his verbis, "*Menander* à *Phi*- "*lemone*, nequaquam pari Scriptore, in Certaminibus Comœdiarum ambitu, "gratiáque & factionibus ſæpenumerò vincebatur. Eum quùm fortè habuiſſet "obviàm, *Quæſo*, inquit, *Philemo*, *bonâ veniâ*, *dic mihi*; *quùm me vincis*, *non* "*erubeſcis?* *Euripidem* quoque *M. Varro* ait, quùm quinque & ſeptuaginta "Tragœdias ſcripſerit, in Quinque ſolis viciſſe; quùm eum ſæpe vincerent "aliqui Poetæ ignaviſſimi. Et ut idem *Agellius* ex *Apollodori* Chronicis, Nobiliſſimus ipſe Comicorum *Menander*, quùm circà Centum & Octo Comœdias ſcripſerit, octies tantùm viciſſe dicitur. Alii tamen *Euripidem* Quindecim Victorias reportâſſe aſſerunt; quare *Iſaacus Caſaubonus* in *Agellio* pro *Quinque* legit *Quindecim*; quoniam *Græci*, inquit, Scriptores teſtantur, *Euripidem* νίκας νικῆσαι πενταεκαιδέκα. Sed non *Euripides*, ut *Æſchylus*, nimis ægrè hanc rem tuliſſe dicitur. Fortiùs ille ex veræ Philoſophiæ præceptis loricatus ac munitus; quàm ut virilem animum vulnus attingeret. [b] Quinimò *Timotheum* excellentiſſimum Muſicum, quando ob Theatri exibilationes frangeretur, dicto ſuo confirmavit; Theatra ipſa brevi ad ipſius arbitrium fore ſpondens. Videtur autem, ut obitèr hoc

[u] Vid. quæ Nos ad *Andromach.* v. 732.

[x] Vide Argum. *Supplic.*

Euripidis Vitæ An. 64.

[z] *Ælian.* Var. Hiſt. l. 2. c. 8.

[a] *Agell* l. 17. c. 4. Vid. *Meurſii* Lect. *Attic.* l. 3. c. 28. & Archont. *Athen.* l. 3. c. 9.

[b] *Plutarch.* εἰ πρεσβ. πολίτην l. 795.

notem,

notem, hic *Xenocles* filius fuisse *Carcini* Poetæ; de quo *Aristophanis* [c] Scholiastes, ut rudi & impolito loquitur, ὡς Καρκίνε Ξενοκλῆς κωμῳδεῖται, ὡς ἄξεσθαι τὴ πρώσει. Et ipse [d] Poeta, Ὁ δ' αὖ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ.

[c] Fol. 133.

[d] *Thesmoph.* f. 516.

XXVIII. Juxta hoc tempus *Archelaus* Rex *Macedoniæ*, cùm literarum studio præ cæteris Mortalibus flagraret, ideóque plurimis Doctis viris dona mitteret, alios etiam in *Macedoniam* invitaret, *Amphiam Macedonem Athenas* misit, qui Argentum inter alios *Euripidi* deferret; & *Clito* Nobilis *Macedo*, Regis amicus & Consiliarius, literas subjunxit, quibus hortatur *Euripidem*, ut Regis Benevolentiam acciperet. De quâ re Prima *Euripidis* Epistola, quæ extat, tractare videtur. Sed quùm iisdem sua Argumenta præfigenda curaverimus, hoc solum hìc loci addendum, priores quatuor ferè ad hæc tempora pertinere; de Quintâ aliàs dicemus. Quòd vero Vir Magnus mihi per literas aurem vulserit, dicens *Pellæi* istius Senis, de quo Epistolæ prima, tertia & quarta, Nomen malè abesse & *magnum hoc esse signum* Sophisticæ ληκύθου, sciendum est; nihil hæc apud me valere; quùm enim ex ipsâ priori harum Epistolâ pateat, aliam de re eâdem † priùs scriptam; eò debet animus ad nomen recurrere; nec enim nos omnes, de rebus utrique parti satis jam notis aliter solemus scribere. Quid enim aliàs impediret, quominùs nomen aliquod affigeret huic Seni Sophista ille (si fortè Author esset Sophista) qui tam benè [e] *Clitonem* facit *Macedonicum* virum & *Amphiam* & *Lapretam* & *Chionidem* & *Antigenem* Medicum nominatim appellat. Quod ad Convitium attinet, [f] *Sophocli* ab *Euripide* factum περὶ παιδικῶν, cui *Sophocles* acuto quodam Epigrammate respondet, credibile est hæc contigisse Mediâ *Sophoclis* ætate, cum Juvenis adhuc esset *Euripides*, diù antequam amici inter se facti fuerint; quanquam tamen ex neutrâ parte insanabilis injuria fieri videatur. Et in quintâ Epistolâ ad *Cephisophontem* † fatetur ipse *Euripides* serò se in Amicitiam *Sophoclis* venisse; licet semper eum æstimârit. Nec quòd objicit Vir Doctus, putandum est, secundam Epistolam *Sophocli* esse scriptam, quando unà cum *Pericle* Dux esset contra *Samios*, licet tum etiam ad [g] *Chium* appulsum constet; hæc enim decem annis ante ipsum Bellum *Peloponnesiacum* contigerunt; quando nondum inter se facti essent amici *Sophocles* & *Euripides*: sed diù post, *Sophocles* ob privata negotia putandus est ad *Chium* insulam navigâsse; sicut & ipse *Euripides* aliquando in [h] *Icarum* insulam navigârit; quod observamus in *Epigrammatum* [i] Argumentis ex *Eparchide*. Quanquam quod [k] *Diogenes Laertius* tradit, de *Euripidis* cum *Platone* in *Ægyptum* navigatione, ubi ægrotans Poeta marinâ aquâ suffusus revaluisse dicitur; unde illud Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά. Id quoque *Criticorum* insomnium; ut ex ætate † *Platonis* colligendum; qui decimum septimum ætatis annum agebat, quando *Euripides* iret in *Macedoniam*, vicesimum, quandò è vitâ migraret. Quòd si *Cephisophonti* & *Sophocli* quid habeant hæ Epistolæ commune, ex notâ Historiâ; nè hoc sodes obsit; sed illorum potiùs gratiâ etiam ignotis fidem habeamus; præsertim cùm hìc nihil vulgare, tritum, aut incongruum; imò omnia Elegantia, Pia, Docta, & summè *Attica* sint; & etiam posteà patebit *Sophocli* percharum fuisse *Euripidem*, licet ejusdem esset uterque studii. Quòd si putidum videatur, illum prævidisse se moriturum ἐν γῇ βαρβάρῳ, id quod contigit; notandum quoque hunc Poetam etiam præsupposuisse *Archelaum* ex Statu Regio aliquando posse excidere; quòd factum non est; Quid verò mirum erat, si *Euripides* plusquam Septuagenarius sibi in peregrinâ terrâ moriendum jam putaret? Quod autem *Macedoniam* etiam βάρβαρον γῆν vocat, (quod tamen nemo mihi hactenùs objecerit) id planè *Atticum* quid spirat; nam ut Cæteri *Græci*, omnes non-*Græcos*, barbaros putarent; ita *Athenienses* ferè reliquos *Græcos*, præsertim, qui *Aristocratiâ*, aut *Monarchiâ* uterentur, & *Ioniam*, aut extremas *Græciæ* partes & Barbarorum confinia incolerent, pro barbaris habebant. Quare & aliquando ipsos *Laconas*, & *Elæos* & *Eretrienses* (nè dicam *Caras*, quos etiam *Homerus* βαρβαροφώνους appellat,) eo nomine vocari videbimus; quod [l] *Eustathius* probat.

[e] *Meursii* Archont. *Atheniens.* l. 4. c. 14. de *Clitone Macedone* Olympionicâ.

[f] *Athenæ.* l. 13. fol. 604.

* 2 Tom. ut supra fol. 519.

[g] *Athenæ.* l. 13. fol. 603. Vide *Thucyd.* l. 1. de bello Samio.

[h] *Athenæ.* l. 2. c. 19.

[i] Hujus libri 2 Tom. fol. 515.

[k] *Diog. Laert.* in *Platone* & *Jac. Dur. Gasellii* Variar. l. 1 c. 3. * Quare *Zacharias Bogan* in libro cui titulus, *Homerus* Ἑλληνίζων p. 249. quando hanc rem narraverit, in margine ait, *Et quidem de hâc Historiâ dubito.* Verba autem Θάλασσα κλύζει &c. extant *Iphigen. Taur.* v. 1193. quem locum videsis.

[l] *Eustath.* in *Homer.* fol. 279. & 367.

XXIX. Eodem [m] anno, Belli nempe *Peloponnesiaci* Decimo Sexto, *Athenienses* bellum contra *Syracusanos* decernunt, cui præponuntur *Nicias*, *Lamachus* & *Alcibiades*; qui tamen ultimus brevi pòst ex *Siciliâ* avocatur per *Salaminiam* Navim, ad causam dicendam circa mutilationem Mercuriorum; sed is secundùm illud [n] ἐκ φεύγειν, μὴ ζώης δίκλω, evasit eorum manus & ingratæ Patriæ iratus, proximo pòst anno persuasit *Lacedæmoniis*, ut *Athenienses* in *Siciliâ* vellent adoriri. *Chabrias* tunc erat Archon; sub quo † *Aristophanis* Aves & *Euripidis* [o] *Andromeda* docentur: Quando & *Athenienses* talentum edicto proposuerant illi, qui *Diagoram* Atheum occiderit. *Pisandrus* mox Archon fit, quando *Lacedæmonii* ab *Alcibiade* incitati Inducias cum *Athenienſibus* factas solvunt & *Gylippum* in *Siciliam* mittunt; annóque proximo, quando *Cleocritus*,

[m] Scholiast. *Aristoph.* Argumento *Avium.* *Euripidis* Vitæ an. 64.

[n] *Plutarch.* Apophthegm.

* Scholiast. *Aristoph.* ad *Aves.* *Euripidis* Vitæ an. 65.

[o] Schol. *Aristoph.* f. 132. *Euripidis* Vitæ an. 66.

aliàs *Clearchus*, Archon fuit, ſub *Agide Archidami* filio & *Alcibiade Athenienſi*, Ducibus, locum validum occupant, *Deceleam* dictum, quem Propugnaculum contra *Atticam* faciunt; unde Bellum vocabatur *Deceleiacum*. Eclipſis Lunæ, Clades *Athenienſium* in *Siciliâ*, ſimul Ducum *Demoſthenis* & *Niciæ* cædes; de quibus *Thucydides* Sexto & Septimo Hiſtoriarum & *Plutarchus* in *Niciâ*. Hanc publicam & miſerabilem Patriæ ſuæ Calamitatem *Euripides* Epicedio Elegiaco luxit, eleganti ſanè & Authore ſuo undiquaque digno Carmine, quod ex unico illo ejuſdem Fragmento apud *Plutarchum* [p] ſervato colligendum. *Euripidis* tamen Gloria in tantùm jam Patriæ ſuæ profuit; ut levior hæc ipſa Calamitas illius causâ fieret. Plurimi enim *Athenienſium* Captivorum, qui illi cladi ſuperfuerant, quotquot hujus Poetæ Verſus aliquos memoritèr tenerent, illius causâ ſervati ſunt. Μάλιστα γὰρ, ut [q] *Plutarchus* rem narrat, ὡς ἔοικε, τῶν ἐντὸς Ἑλλήνων ἐπύθοντο ἀπὸ τῶν μέσων οἱ περὶ Σικελίαν· καὶ μικρὰ τῶν ἀφικνουμένων ἐνέσποντο δείγματα καὶ γνώμας κομιζόντων ἐκμανθάνοντες, ἀγαπητῶς μετεδίδοσαν ἀλλήλοις. τότε γὲν φασι τῶν σωθέντων οἴκαδε συχνὰς ἀποσῶσαι τὸν Εὐριπίδην φιλοφρόνως, καὶ διηγεῖσθαι τοῖς μὲν, ὅτι ἀπολυόντες ἀφείθησαν, ἐκδιδάξαντες ὅσα τῶν ἐκείνου ποιημάτων ἐμέμνηντο, τοὺς δὲ, ὅτι πλανώμενοι μὲν τὴν μάχλην, τροφῆς τε καὶ ὕδατος μετέλαβον, τῶν μελῶν ἀσαντες. ἃ δεῖ δὴ θαυμάζειν· ὅτι τοῖς Καινίοις φασὶ πλοίοις περιφερομένοις τοῖς λιμέσιν ὑπὸ λαφύρων διωκομένοις, μὴ μάχεσθαι τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἀπείργειν· εἶτα μήν τοι διαπυνθανομένους, εἰ γινώσκουσιν ἄσματα τοῦ Εὐριπίδου, φησάντων ἐκείνων, ὅτω παρέναι καὶ καταγαγεῖν τὸ πλοῖον. Ad priorem narrationem alludens erupit tunc temporis inter *Athenienſes* proverbialis [r] Senarius, de non Apparentibus poſt *Siciliam* cladem *Athenienſibus*, Ἤ τι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα, *Vel morte functus eſt, docet vel Carmina.*

XXX. Proximo poſt hanc Cladem anno *Callias* Archon; quando Populus *Athenienſis* ultrò à *Democratiâ* ceſſit & electis Quadringentis Viris, Reipub. Adminiſtrationem permiſerunt. *Olympionica* hujus anni erat *Exænetus Agrigentinus* Stadio ſecundó. *Lyſias* Orator, quùm à *Thuriis* nimis eſſet ſeditionibus vexatus, quaſi *Atticè* ſaperet, revertitur *Athenas* jam 47 annos natus. *Calliæ* ſuccedit *Theopompus* Archon; ſub quo *Athenienſes* Quadringentorum Virorum Oligarchiæ pertæſi diſſolvunt. *Lacedæmoniis* de Pace mittentibus, *Athenienſes*, quòd id credere nequirent, [s] *Cleophonte* maximè Paci obſtante, nolunt eos admittere. *Alcibiadis* Reditus decernitur. Hìc *Thucydides Olori* filius, Hiſtoriam ſuam abrumpit, cùm complexus eſſet fermè Vigenti duo Annorum ſpatium octo libris. *Xenophon* tamen & *Theopompus* Hiſtoricus indè cæperunt, ubi *Thucydides*, finem fecerat; ille quidem complexus ſpatium Annorum 48 hic autem res geſtas *Græcorum* libris 12 tractans per annos 17. Hiſtoriam ſuam claudit ad Navale prælium ſub *Conone* Duce factum circà *Cnidum*, Olympiadis *viz.* CVIII. Anno 4to, quando *Eubulus*, vel *Eubulides* erat Archon. *Theopompum* ſequitur Archon *Glaucippus*, ſub quo *Sophocles Philoctetem* docens vincit. *Lacedæmonii* Pedeſtri & Navali prælio circà *Cyzicum* victi ab [t] *Athenienſibus*, miſerandum in modum animis dejecti ſunt. *Diocles* mox Archon; ſub quo Fabulam *Oreſtes* docet [v] *Euripides*; & paulò pòſt, literis frequentibus vocatus, in *Macedoniam* ad *Archelaum* ſe confert; De quâ re nonnihil hìc dicendum. *Archelaus* ille Rex *Macedoniæ*, iſtius nominis Primus, Duodecimus *Macedonum* Rex, erat Filius natu maximus quidem, ſed Nothus, *Perdiccæ* Regis, *Alexandri* Divitis filii. Et hic quidem ob inſignem Probitatem & Indolem, Tutor *Perdiccæ* legitimi filii infantis & ſiquid humani eidem accideret, regni hæres relinquitur. Et Regius ſanè infans anſerem fugiens in puteum decidit & extinctus eſt; quarè *Archelaus* regni habenas excipit & *Macedoniæ* quidem Gloriam haud levem, ſibiipſi verò prorſus Immortalem comparavit. De hoc enim teſtatur [x] *Thucydides*, "Quòd munitos locos, qui tunc erant, extruxit, Viáſque rectas ordinavit, "& cætera, quæque ad bellum ſpectabant, Equis & Armis, alióque apparatu "inſtruxit meliùs, quàm octo ante illum Reges. Adeò autem Gloriæ ardore incaluit; ut [y] *Olympica* Certamina in *Dio Macedoniæ* inſtitueret, quæ reſpectu *Olympiorum* in *Elide*, dicta erant *Minora Olympia*; quod & *Athenienſes* ante eum feciſſe dicuntur; in quibus *Alcibiades* ter Victoriam reportabat; nec enim is ſemel *Majora Olympia* viciſſe deprehenditur. Erat porrò Muſarum quoque amore adeò abreptus, ut & docta Certamina apud *Macedonas* ſuos in *Jovis* & *Muſarum* honorem inſtitueret; quæ durabant per Novem Dies, ità ut Muſæ cujuſque nomini unus propriè dicaretur. Id teſtatur nobis [z] *Diodorus Siculus*, Καὶ σκωνικοὺς ἀγῶνας (συνετέλεσε) Διὶ καὶ Μούσαις, ὃς Ἀρχέλαος ὁ βασιλεύσας πρῶτος κατέδειξε· τὴν δὲ πανήγυριν ἐπ' ἡμέρας ἐννέα συνετέλεσεν, ἑκάστῃ τῶν Μουσῶν ἐπώνυμον ἡμέραν ἀναδείξας. Hic *Archelaus* à [a] *Solino* dicitur fuiſſe *Prudens rei bellicæ*, *Navalium etiam Commentor prælio-rum*. *Idem* Pythias & Olympicas *palmas Quadrigis adeptus*, Græco *potiùs animo, quàm Regali gloriâ, illa præ ſe tulit. In tantùm autem Literarum Amator*

[p] *Plutarch.* in *Niciâ*, vid. Fragment. Vol. 2. fol. 516. titulo, Ἐπικήδιον.

[q] *Plutarch.* ibid. ad finem.

[r] *Apoſtolius* Centur. 10. §. 4.

OLYMP. 92. An. 1. *Euripidis* Vitæ An. 68.

[s] Scholiaſt. *Euripid.* ad *Oreſt.* v. 770. & 901.

Euripidis Vitæ An. 69.

[t] *Xenophon* Hiſt. Græc. l. 1. circa Principium.

[u] Schol. ad *Oreſt.* v. 371. & *Joh. Meurſii* Archont. *Athen.* l. 3. c. 10.

[x] *Thucydid.* l. 2. ad finem fol. 82. Ἀλλὰ ὕστερον Ἀρχέλαος Περδίκκου υἱὸς, βασιλεὺς γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ (τά τε χωρία καὶ τείχη) ᾠκοδόμησε καὶ ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε, καὶ τἆλλα διεκόσμησε τά τε ἵππων καὶ ὅπλων παρασκευῇ καὶ ἐς τἄλλα πρασσόμενα κρείσσονι ἢ ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ὀκτὼ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. Regum autem hic *Macedonicorum* Catalogus ad *Alexandrum* M. 1 *Caranus*. 2 *Cœnus*. 3 *Thurimas*. 4 *Perdiccas*. 5 *Argæus* I. 6 *Philippus*. 7 *Aeropas*. 8 *Alcetas*. 9 *Amyntas*. 10 *Alexander*. 11 *Perdiccas* II. 12 ARCHELAUS *Euripidis* amicus. 13 *Oreſtes*. 14 *Archelaus* II. 15 *Amyntas* II. 16 *Pauſanias*. 17 *Amyntas* III. 18 *Argæus* II. 19 *Amyntas* IV. 20 *Alexander* II. 21 *Ptolemæus* Laorites. 22 *Perdiccas* III. 23 *Philippus*. 24 *Alexander* Magnus.

[y] MS. *Pind.* penes me Vita; ubi de *Olympiis*. Et *Joban. Meurſii* Græc. Feriat. l. v. in Ὀλύμπια.

[z] *Diodor.* Sic. l. 17. Vid. *Joh. Meurſii* Græc. Feriat. l. v. in Μουσεῖα.

[a] *Solinus* c. 15.

mator fuit, ut Euripidi *Tragico conſiliorum ſuorum ſummam crederet.* [b] *Plutarchus* in Apophthegmatibus hujus Regis ingenioſa admodum reſponſa Philoſophico ſale condîta tria vel quatuor memorat; quare quod [c] *Ælianus* à *Socrate* in eum contortum Dicterium dicat, fidem non mereri cenſeo; quod mox apertiùs videbitur. Plurimos ſanè & Inſignes apud ſe pellectos & ex omni *Græciâ* evocatos habuit *Archelaus* [d] Artifices, Viros, & in omni Scientiæ genere peritos, præcipuè Doctrinâ claros, Philoſophos & Poetas; & *Socratem* quoque literis ſuis Rex Nobilis plus ſemel vocabat; quanquam is quidem ſemper ſe excuſatum haberi precatus eſt; utpote qui *Archelao* prorſus inutilem ſe fore vidit, nec illius favoribus æquandis ullo modo parem; cùm *Archelaus* Virtutibus ſatis eſſet inſtructus, nihil autem ipſe aliud doceret. Quare quùm neminem alium, qui ad *Archelaum* iret, accuſaret [e] *Ariſtoteles*, quòd non iret, *Socratem* laudat, Διὸ Σωκράτης ἐκ ἔφη βαδίζειν, ὡς Ἀρχέλαον, ὕβριν γὰρ ἔφη εἶ, τὸ μὴ ἐλθόντα ἀμείβεσθαι ὁμοίως δ' πάθοντα, ὥσπερ κ κακῶς. Et aliàs videtur *Socrates* minimè Peregrinandi ſtudioſus; quandoquidem nec toto vitæ tempore extrà Patriæ limites ſe vagatum fuiſſe fatetur (ſi benè memini) apud [f] *Platonem*. Niſi fortè Juvenis admodum unà cum *Archelao* Philoſopho proficiſceretur ad *Samum*; quod *Ionem* affirmare teſtatur [g] *Diogenes Laertius*. Et *Athenienſium* præter *Euripidem* memorantur, qui apud *Archelaum* in honore habiti ſunt, haud pauci; quos inter *Chærilus* Optimus Poeta, & alius ab illius cognomine, quem *Alexandri* Magni temporibùs diù pòſt floruiſſe dicit *Horatius*, haud poſtremus erat; is quidem *Xerxis* expeditionem & clades & ex *Græciâ* fugam celebravit Heroico Carmine, [h] cujus nonnulla Fragmenta, ex *Ariſtotele*, *Joſepho*, *Strabone* & *Euſebio*, in Marginem repono. Et ab *Athenæo* dicitur *Salario* 4 Librarum per diem honoratus fuiſſe ab *Archelao*. Item *Agatho* Poeta, Tragicus & ipſe, *Euripidis* Amicus, Homo probus & morum candore amabilis; de quo ipſe [i] *Ariſtophanes*, Ἀγαθὸς ποιητὴς κ) πιθανὸς τοῖς φίλοις. In quem locum *Scholiaſtes*, Ἄγαθων ὁ) ἔτ@ Τραγικὸς ποιητὴς, ἀγαθὸς τὸν τρόπον κ) τὴν τράπεζαν λαμπρός· κ) φασὶν, ὅτι Πλάτων@ συμπόσιον ἐν ἑστιάσει ἅπᾳ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων τῶν ἀπῆ καταχθέντων. Et paulò pòſt, ubi Poeta de eodem *Agathone*, ἀπολιπὼν μ' ἀπολαχεπα, ἐς μακάρων εὐωχίαν, ità *Scholiaſtes*, ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέλλει τελευτῆς μ' ἄλλων πολλῶν σωῶν ἐν Μακεδονίᾳ, κ) τὴν μακάρων εὐωχίαν ἔφη, τὴν ἐν βασιλείοις. Hic *Agatho* erat *Euripidis* admirator egregius & ferè par in Sententiis & Compoſitione, & hanc imprimis γνώμῃ *Archelao* Regio ſuo Hoſpiti dedit, auro contrà non charam, Τὸν Ἄρχοντα τειῶν δεῖ μεμνῆσθαι. πρῶτον μ', ὅτι ἀνθρώπων, ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κτ' νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι ἀκ ἀεὶ ἄρχει. Famoſum & illud, [k] Τὸ μ' πάρεργον, ἔργον ὡς, ποιούμεθα· Τὸ δ' ἔργον, ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα. Erat & alius [l] *Agatho* Comicus, haud Famâ tantus, quantus Malignitate; quem cum *Meſato* & *Ariſtophane* obtrectatoribus ſuis numerat *Euripides* in Epiſtolâ ſuâ ad *Cephiſophontem* datâ, & fortitèr ſuo more contemnit. *Timotheus* quoque Nobilis Muſicus apud *Archelaum*, his temporibus, in Honore fuiſſe dicitur à [m] *Plutarcho*, ut & *Zeuxes* Pictor, ab [n] *Ælian*o. Et tales multos viros *Archelaus* ſecum congregatos habuit & poſteà quidem ipſum *Platonem*, qui nimis his temporibus Juvenis erat; ſuprà omnes autem miratus eſt *Euripidem*, quem & verè Sapientem novit, nec munerum Regiorum, ut alii, cupidum, ſed Modeſtum, Caſtum, Doctum & Amicum Veritatis ac Virtutis; à quo plurima erant illi addiſcenda, juxtà illud [o] *Euripidis* & *Sophoclis* quoque, Σοφοὶ τύραννοι σὺ σοφῶν σωτῆρία. Quare cùm ille ferè ſemper Regia munera detrectaret, omnem Rex occaſionem accepit favores in eum congerendi; atque ità quùm aliquando in Convivio *Archelaus* ab Aulico [p] quodam Magno interpellaretur, ut ei poculum quoddam aureum dare vellet; id ſtatim Rex Puerum, qui erat illi à poculis, *Euripidi* juſſit deferre, hæc Aulico dicens, Σὺ μ' δὲ αἰτεῖν, ἅτ@ ἢ λαμβάνειν ἄξιος ὄτι κ μὴ αἰσχ. Quo dicto ſimul Impudentiam Aulici eluſit & *Euripidis* Modeſtiam approbavit. Contigit aliquando, [q] ut *Archelaus* Rex Opiparum lautúmque Convivium *Euripidi* cæteríſque Doctis Amicis ſtrueret; in quo cùm inter pocula meraciùs *Euripides* biberet, ſenſim in Ebrietatem eſt delapſus. Deindè proximè ſibi accumbentem *Agathonem* Tragicum Poetam complexus exoſculabatur; annos circitèr quadraginta natum. Tum *Archelao* interrogante, num adhuc in Deliciis habendus videretur? Reſpondit, per Jovem, omninò: *Non enim Ver ſolum Formoſorum eſt pulchrum; ſed & Autumnus. Plutarchus* paulò alitèr rem narrat & ſententiam *Archelao* Regi tribuit [r] ità enim loquitur: Cùm coràm Rege *Archelao Euripidem* formoſum *Agathonem* in Convivio amplectaretur & oſcularetur, jam barbâ probè auctum ad Amicos Rex dixit, Μὴ θαυμάσητε· σὺ γὰρ καλῶν κ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν. Idem tamen in *Alcibiade*

[b] *Plutarch.* Apophth. in Ἀρχελάῳ.

[c] *Ælian.* Var. Hiſt. l. 14. c. 17.

[d] *Euripid.* Epiſt. 4. circa finem.

[e] *Ariſtotel.* Ῥητορικῶν, l. 2. c. 22. fol. 575.

[f] *Plato* in *Phæd.*

[g] In *Socrate* l. 2. §. 24.

[h] Ἥκω μοι πρ'τον ἄλλον, ὅπως Ἀτης ἔστο γαιης Ἥλθον ἐς Εὐρώπην πόλεμ@ μέγας. Ex *Chærilo* laudat *Ariſtot.* Rhetoric. l. 3. c. 14. Τῶν δ' ὑπὸν διέβαινε γέφυρ@ Σαυμαζὸν ἰδέσθ Γλώσσαν μὲν Φοίνισσαν ἔστομεν ἀφειότες, Ὠίκαντ' ἐς Σολύμοις ὄρεσι πλατὺ παρὰ λίμνη Ἀύχμαλέοις, κυρφοῖς πεγχαφίδες· αὐτὰρ ὑπερθεν Ἵππων δαρτὰ πεδίοιο ἱρόρθιν ἰσαλικόστα καπῷ. Ex eodem *Joſephus* contra *Apionem*, & *Euſebius*. Μιλοιόμοις τε Σάκαι, γλυπῷ Σκύθαι· αὐτὰρ ἵππων Ἀσίδα πυρφόρων· Νομάδων γε μὴν ἔσαν ἀποικοι Ἀνδρῶπων νομίμων. *Strabo* l. 7. fol. 303.

[i] *Ariſtoph.* fol. 133.

[k] *Operose id agimus, agere quod non eſt opus: At in eo, quod opus, opera perfunctoria eſt.*

[l] *Scholiaſt. Ariſtoph.* fol. 133.

[m] *Plutarch.* Apophthegm. in *Archelao.*

[n] Var. Hiſt. l. 14. c. 17.

[o] Vid. *Joban. Meurſii* Catalog. Poetarum Trium Tragic. in Αἴας ὁ Λοκρός.

[p] *Plutarch.* Tom. 2. in Apophthegm. *Archelai* fol. 177.

[q] *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 13. c. 4.

[r] Apophthegm. Tom. 2. fol. 177.

cibiade eandem ſententiam [f] *Euripidi* rurſus concedit; neque enim inuſitatum *Plutarcho* eaſdem res & ſententias aliquando narrando variare, aliquando diverſis Authoribus tribuere, non memoriâ lapſus; ſed ut in rem ſuam, quam præſens ornat, torqueat. Rogavit aliquando *Euripidem Archelaus*, ut de ſe Drama quoddam componeret, quo latè Nomen ſuum ferretur; at Pius Poeta, qui probè ſciret Tragœdiarum Materiam eſſe mœſtam plerunque & infelicem, malum Omen deprecans, dixit, ſe Deos Immortales [t] precari, ut nihil Tragicum illi contingeret unquam. Sed credibile eſt, poſteà regiis Votis obſecundâſſe Poetam & Fabulam *Archelaum* dictam illius Nomine honeſtâſſe, vivo adhuc & florente Rege; nam nec niſi ſexto poſt *Euripidem* functum anno mortuus eſt *Archelaus*. Et *Archelaus* quidem Filio ſuo, qui in Regnum pòſt ſucceſſit, juxta hæc tempora Nato, *Oreſtis* nomen dedit, *Euripidis* nimirùm causâ; quòd is Fabulam ejuſdem Nominis ſupremam *Athenis* egiſſet, antequam in *Macedoniam* proficiſceretur: Quanquam & aliàs *Oreſtis* nomen apud *Macedonas* familiare videatur. Prætereà in hujus Regis gratiam & honorem Fabula *Temenus*, ſive *Temenidæ* dicta, videtur facta; Reges enim *Macedoniæ* ex *Temenidarum* familiâ oriundi, teſtante [u] *Thucydide*. Certè & Rex ipſe & *Clito* Nobilis *Macedo*, Regis Conſiliariorum Princeps, haud oſcitantèr inſtabant *Euripidi*, ut aliquid ſcriberet ſuo more; quod teſtatur ipſe [*] Poeta in Epiſtolarum ultimâ; quæ & de nimis lautis conviviis illum querentem introducit & omninò huic loco multam lucem adferet. Alio quidem tempore, vel Anno novo ineunte, vel ipſius *Archelai* Natalibus, quando inter Plurimos, qui Regi ſtrenas & munuſcula deferrent, ſolus *Euripides* ſuo amore & fide fretus, nihil prætereà adduceret, Rex illum ſubridens rogavit, *Nunquid illum gravaretur Regem munuſculo honeſtare?* Reſpondit *Euripides*, [x] Οὐ βάλομαι πλουτῶν δωρεῖσθαι πένης· Μή μ' ἀφέλῃ κέρδος, ἢ δίδωσ' αὐτῷ δοκῶ. Quæ *Latino* Verſu donata reperies in *Archelao*. Juxtà hæc tempora, cum cæteri *Athenienſes* ægrè ferrent *Euripidis* Abſentiam, tum Inimici illius illum [+] Paraſitum vocabant & Auri potentiæ Cupidum; & *Sophocles* ipſe, qui haud ità pridem illius amicitiæ cultor erat factus, hoc in illum Diſtichum torſiſſe putatur, quod & *Pompeius* [y] Magnus ad Regem *Ægypti* iturus uſurpâſſe dicitur, Ὅσοις ἦ πρὸς πύργυνον ἐμπορεύεται, Κείνῳ 'σὶ δεῖλος, καὶν ἐλεύθερος μόλῃ. Et *Plutarchus* in Libro de Exilio, Τίς γὰρ εἴρηκε τὸ ἑαυτῷ πλεῖστον ἐγκώμιον τοιοῦτον ὅιον Εὐριπίδης; tum Verſibus quibuſdam ex [z] *Erechtheo* laudatis, infert, Ἀλλ' ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ᾤχετο, ἡ παρ' Ἀρχελάῳ κατεβίωσεν. Argumentum ultimæ, quæ extat, *Euripidis* Epiſtolæ huc pertinet; in eâ enim *Cephiſophonti* ſcribens Hiſtrioni ſuo, at Amico & Philoſopho Viro, qui & *Euripidem* ipſum aliquandò in Tragœdiis conſcribendis putatur adjuviſſe, hortatur, ſecum contemnat iniquas & immeritas Malorum hominum de hâc illius peregrinatione Cavillationes; at ſiquem Boni & Æqui amantem reperiret, qui & hanc ægrè ferret, omninò illi veras rationes aperiret & ſatis daret. Non eſt prætereundum, Garrulum quendam & futilem *Archelai* Regis Aulicum *Decamnichum* vocatum, *Euripidi* jam ſeni plùs ſeptuagenario τὴν τοῦ σώματος δυσωδίαν objeciſſe; cui *Euripides* falsè reſpondit, id in ſe mirum videri nequaquam debere; qui tam pertinaci fide, quæcunque illius Pectori eſſent concredita, retineret. Hujus Apophthegmatis meminit [*] *Stobæus* his verbis, Εὐριπίδης, ὀνειδίζοντός τινος, ὅτι τὸ σῶμα δυσῶδες ἦν, Πολλὰ γὰρ, ἔφη, αὐτῷ ἀπόρρητα ἐγκατέπτυσε, Hoc eſt, *Euripides*, *quùm Oris Graveolentia illi à quodam objiceretur*, *Multa enim*, *dixit*, *Secreta in eo computruerunt*. Fidelem ſe innuens & Taciturnum. Et hæc habui, quæ de *Euripide* vera & explorata dicerem; de illius enim ergà *Decamnichum* ob hanc contumeliam gravi vindictâ & ira, undè gravior in illum atque ipſum *Archelaum* accenſa eſt, mitto Nugatores, [a] quíque eos temerè ſequuntur, licet eos *amicus* [b] *Ariſtoteles* ipſe defendat; cùm ſatis conſtet, quod probaturi ſumus, *Archelaum* non cum *Euripide*, ſed nec niſi Sex pòſt annis occubuiſſe.

XXXI. Quare ut ad finem tandem veniamus, quùm jam tertio *Euripides* anno in *Macedoniâ* verſaretur, ſive Invidorum malitiâ, ſive Deorum fato, nam & *Caſus* & *Malitia* in cauſam utraque feruntur, à *Promeri* Canibus in [c] *Bormiſco* Vico *Macedoniæ* adeò laceratus eſt, ut brevi pòſt vitâ fungeretur; crudelitas fati tanto ingenio non debita, ut inquit [d] *Valerius Maximus*. Sunt qui hos *Dianæ* Canes dicant immites & efferatos, quos, cùm *Euripides* [e] *Heraclitum Scotini* admirator eximius, frequentèr *Dianæ* Templum, ubi illius Carmina reconderentur illorum addiſcendorum causâ adiiſſet, ei immiſſos, invidorum conſilio, à *Promero*, Regiorum Canum procuratore, quo ipſo fato eundem *Heraclitum* periiſſe dicunt. Et ità quidem [f] *Apoſtolius*, Τέτον (τὸν Πρόμερον) φασὶν, οἰκέτῃσι ὄντα βασιλικὸν, μισῆσαι καὶ ὑφ' ὁλκοῖ σφ' τραγῳδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην· ἐπαφεῖναί τε αὐτῷ

[f] *Plutarch.* in *Alcibiade* Οὐ γὰρ, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγε, πάντων καλῶν ἡ τὸ μετόπωρον καλὸν ἐστί. fol. 192.

[t] *Diomedes* Grammat. l. 3. de Poematis Generibus fol. 486.

[u] *Thucyd.* l. 2.

[*] Hujus Edition. 2 Tom. fol. 527.

[x] Fragment. *Archel.* v. 11.

[*] Quod & *Lucianus* in *Paraſito* facit, ſed joco.

[y] *Plutarch.* in *Pompeio.*

[z] Vid. *Erechth.* v. 70. & *Incerta* v. 4 to.

[*] Sermo XXXIX. περὶ ἀπορρήτων.

[a] *Cæl. Rhodig.* l. 24. c. 10.

[b] Politic. l. 5. c. 10.

[d] *Stephanus* περὶ πόλεων in voce Βορμίσκος.

[c] *Valer. Maxim.* l. 9. c. 12.

[e] *Tatianus* Orat. contra *Græcos* p. 143. ad fin. *Juſtini Martyris.*

[f] *Apoſtol.* Centur. 16. §. 70. Vid. *Eraſmi* Adag. *Promeri Canes.*

ἀυτὸν Κυνὰς ἀγελαίας, ὁι τὸν Ευριπίδην ἀνεδιανύσασο. Unde *Ovidius* in *Ibin*, *Utque cothurnatum Vatem tutela* Dianæ, *Dilanient vigilum te quoq; turba canum.* Narratur & alia hujus casûs Historia, quæ sic se habet, in *Macedoniâ* vicus quispiam est, qui *Thracum* dicitur, propterea quòd à *Thracibus* plerunque sit habitatus, aliàs *Bormiscus* vocatur à Monte *Bormio*. In hunc locum quùm Canis quidam Venaticus *Archelai* Regis forte aberrâsset, *Thraces* de more suo mactatum devorârunt. Id ubi comperisset *Archelaus*, Talentum eis multam indicit; quod ubi illi solvendo non essent, *Euripidem* rogârunt, ut pro eâ, quâ valebat apud Regem Authoritate, exoraret eum, hanc iis multam remittere. Hoc *Euripides* fecit & veniam impetravit; posteà verò quùm *Euripides* in sylvâ quâdam solus meditaretur, *Archelaus* autem juxta viam à Venatu rediret, Canes aliquot Poetam cingentes lacerârunt & devorârunt. Existimatum verò est, hosce Canes ex eodem Cane proseminatos, quem *Thraces* sacrificârant & devorârant. Hinc adagium [g] apud *Macedonas* increbuit, Κυνὸς δίκλων, subaudi passus, aut aliquid simile. Alia narrantur de Mulieribus & *Cratero Archelai* Amasio, quæ velut ab ipsâ ratione dissentanea, nequid hìc repetam de Poetæ Castis moribus & provectâ ætate, procul hinc ableganda judico. Obiit enim Septuagesimo ferè Quinto ætatis anno, cùm [h] *Antegenides* Archon vixdum desierat, quo Anno *Callias* Archon erat. Cujus ad Nuntium *Sophocles* Fabulam acturus, Mimos suos pullatos & sine Coronis, ipse Pullâ indutus in scenam produxit. Et ipse quidem [i] *Sophocles* circa finem ejusdem anni moritur Nonagenarius; quod ex [k] *Aristophanis* patet *Ranis*, ubi *Hercules* rogat *Bacchum*, an non vellet *Sophoclem* ex Inferis reducere, *Euripide* priorem. *Dionysius* [l] sanè *Byzantinus* hoc atroci tam nobilis Poetæ fato attonitus, nequa de Deorum Bonitate suspicio indè oriatur, satiùs putat, omnes omnium Gentium authoritates uno Poetico gladio discindere, & naturalem ei Mortem assignare, quarè ità canit, alludens ad *Dionysiacas* Vestes & Tragicum omnem Ornatum in Tumulo illius exsulptum,

Οὔ σε κυνῶν χθὼν εἶλ', Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικῶν
Οἴστρος, τὸν σκοπιὴς Κύπριδος ἀλλότριον·
Ἀλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπέκλαλε· τῇ δ' Ἀρεθούσῃ
Κεῖσαι, ἑταιρείη πίμπλη Ἀρχέλεω.
Σὸν δ' ὅ τ' τύπον ἐγὼ πίδεμαι τάφον· ἀλλὰ τὰ Βάκχου
Εἵματα καὶ σκηνὰς ἔμβαλε πειθομένας.

Non te turba Canum est, Euripides, *ira nec ulta*
Fœminea, expertem non licitæ Veneris.
Verùm Orcus senium quitulit: Juxtáq; Arethusâ
Cumbis, Amicitia Nobilis Archelei. (*Vestis*
Sed nec ego hunc tumulũ vestrũ puto Bacchica
Hìc Scenas suadet posse latere tuas:

At verò quod ad Mortis hujus Magni Boníque Viri genus attinet, non est, quòd nimis offendantur Aures Philosophicæ, multò minùs Christianæ; quià multò chariores solet Deus aliquando Amicos suos, Flammis, Ferro, Bestiis, Aquis, non perire quidem, sed mori, permittere. Quis credat illos fuisse Dei Amicos, de quibus Divus [m] *Paulus* (qui & ipse cum Bestiis *Epheſi* pugnaverat) hæc habet? *Ludibria & flagella sunt experti; & vincula insuper & carcerem: Lapidati sunt, dissecti sunt, tentati sunt; gladio cæsi occubuerunt,* &c. Sed & Poetarum & Philosophorum Optimorum plurimi malâ, quod ad Humanum attinet judicium, morte perièrunt. De quâ re hæc *Sotades*,

Αὐτὸς γὸ ἐὼν παντογυὴς, ὁ πάντα γλυνῶν
Οὐ κρίνει δικαίως τὰ κατ' ἄνθρωπον ἔκαστον·
Καὶ γὸ χθ' γαῖαν τὰ κακὰ πέφυκεν αἰεὶ,
Καὶ τοῖς μεγάλοις τοῖσι κακοῖς χέσηθ' ὁ Κόσμος·
Ὅσοι πάντες, ὅσοι τὸ θεῖωδὲν ἠδέλησαν εὑρεῖν,
Ἢ μηχανικὸν ποίημά γ', ἢ σοφὸν μάθημα,
Οὗτοι κακὸν εἰς τὸν θάνατον τέλος ἐπίησαν,
Ὑπὸ τῦ γλυκεῖος Κόσμυ κακῶς παιδόντες.
Σωκράτλω ὁ Κόσμος πεποίηκε σοφὸν εἶ)·
Καὶ κακῶς ἀνεῖλε τὸν Σωκράτλω ὁ Κόσμος,
Ἐν τῇ φυλακῇ Κώνειον ὄτε πιὼν τέθνηκε.
Πολύποδα φαγὼν ὁ Διογύης ὠμὸν τέθνηκεν·
Αἰσχύλω γεάφοντι ἐπιπέπλωκε χελώνη·
Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκε·
Κυνες ὁι χθ' Θρήκην Εὐριπίδλω ἔτεραν.
Τὸν θεῖον Ὅμηρον λιμὸς κατεδαπάνησεν.

Mundus genitor cunctiparens, satórque rerum,
Causas Hominum non benè novit arbitrari:
Sunt per sola Terræ Mala, semper & fuere;
Multísque malis undique gaudet omnis Orbis.
Res eximias quis fuit invenire cordi,
Sive Ingenii laus foret illa, sive Dextræ,
Omnes Malus hos cernitur exitus secutus;
Idque omne Malum fluxerat à Parente Mundo.
Mundo sapiens judice Socrates *putatus;*
Mundo sapiens judice Socrates *necatur;*
Jussus bibere in carcere poculum cicutæ.
Crudi Polypi Diogenes *peremptus esu:*
Testudine, cùm scriberet, Æschylus *cadente,*
Glutito Acino strangulat Uva te, Sophocles.
Te Euripides, *in* Thrace *solo Canes vorârunt.*
Atra abstulerat Egregium Fames Homerum.

Prætereà nec ipsum horum Versuum Authorem idem fatum malum neglexit, [n] *Plutarcho* enim teste, quod *Ptolemæo Philadelpho* dixerit, quandò sororem uxorem duceret, Εἰς ὐχ ὁσίλω τρυμαλιὼ τὸ κέντρον ὠθεῖς, *Non legitimum tu stimulum in foramen indis*, in vincula conjectus est, ubi per longum tempus contabuit. Eadem ferè Causa, & Fatum, quæ & summo virorum *Johanni Baptistæ* contigère. Sed aliorum nonnullorum Clarorum sanè Virorum fata memorare hìc juvat: Et *Heraclitus* ὁ σκοτεινὸς, ut suprà diximus, Canibus quoque laceratus, periit; *Theocritus* suspendio; *Orpheus* discerptus interiit; *Empedocles* flammis *Ætnæ* consumptus. *Hesiodus* ab inimicis gladio cæsus, *Ibycus*

[g] *Erasmus* Adag. *Canis Vindictam* Chiliad. 1. Cent. 7. §. 47.

[h] Marmora *Oxon. Thom. Magister* in *Euripidis* Vitâ.

[i] *Joh. Meurs.* Archont. *Athen.* l. 3. c. 12. &c.

[k] *Aristoph* fol. 133. Εἰσ' ἐχὶ Σοφοκλέα. &c.

[l] *Antholog.* l. 3. c. 25.

[m] *Hebræ.* c. 11. v. 36.

[n] *Plutarch.* περὶ παίδων ἀγωγῆς. fol. 11.

Ibycus & [o] *Archilochus* à Prædonibus, *Lycophron* ſagittâ transfixus, *Cornelius Gallus* ſuo gladio. *Anacreon* Uvæ Acino, *Cratinus* & *Terentius* maris hauſtu, *Seneca* & *Lucanus* à *Nerone*, Venas ſecti, *Ovidius* ab *Auguſto* in exilium actus; ut & *Propertius* à nonnullis dicitur. Denique *Lucretius* Philtro furiatus ſibi manus conſcivit, & inter Modernos [p] *Caſpar Barlæus* puteo ſuffocatus interiit. Non ego hic Regum Maximorum, etiam Optimorum & Ducum clariſſimorum Mortes exequar, quotquot vel Gladio, vel Securi, vel Venenis, vel Vi, vel Inſidiis perierunt, ſufficit ad hunc locum, non ſingularem fuiſſe *Euripidem* Mortis genere, æquè ac Vitæ & Ingenii laude.

[o] *Solinus* c. 7.

[p] *Duport.* Sylvar. l.1. fol. 50. & 53. & l.2. fol 213.

XXXII. *Euripidis* quidem Fatum [q] tota *Athenienſium* Civitas luxiſſe dicitur & quamprimùm potuerunt ad *Archelaum* Regem miſerunt Legatos, qui Urbis totius nomine Oſſa ejus repeterent, in Patrio ſolo tumulanda: ſed hoc Rex iis obſtinatius negavit, deſignaverat enim inter *Macedonicorum* Regum tumulos *Euripidem* reponere. Atque ita paulò pòſt in urbe *Pellâ*, quam nonnulli *Beræam* putant, *Macedoniæ* Metropoli, Nobile illi extructum Sepulchrum inter duos confluentes rivos, quorum alter ſaluberrimi quidem potûs, alter verò mortiferi, quod à *Plinio* & *Vitruvio* dictum profert [r] *Lilius Gyraldus*. In cujus funere Rex *Archelaus* ſuprema ſumptu proſequi non contentus, *Crinem tonſus eſt* & mœrorem, quem Animo conceperat, Vultu quoque prodidit, ut [s] *Solinus* refert. Hæc Urbs in Regione *Pieriâ* ponitur, quæ olim ad *Thraciam*, tum ad *Macedoniam* pertinebat, Muſarum Parens & Domus, ut *Mela* vocat, & à quâ *Muſæ Pierides* dictæ; undè hoc Poetæ inſcriptum Epitaphium.

[q] *Tho. Magiſter* in Vitâ *Euripidis* circa finem. & *Agellius* l.15. c.20.

[r] *Hiſt. Poet.* Dialog. vii. f.267. Vid. *Vitruv.* l 8. c. 3. *Plin.* l 31. c.2.

[s] *Solinus* c. 15.

Εἰ καὶ δακρύοεις, Εὐριπίδη, εἶλέ σε πότμος,
Καὶ σὲ λυκορρᾶϊσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
Τὸν σκιερὴ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
Τὸν Σοφίη Τραγικὰ μιξάμενον χάριτα·
Ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἠέρα· ὡς ἂν ὁ λάτρις
Πιερίδων ναίῃς ἀγχόθι Πιερίδων.

Dira licet tibi Mors, Euripides, *abſtulit auræ*,
Et lupicida tuâ carne repleta canis,
Cecropiæ decus & dulcis Philomela Theatri,
Qui Sophiâ Tragicas miſceueras Charitas;
Cæſſite Pellæo aſt tegeris: ſic nempè Miniſter
Pieridum cumbis jam prope Pieridas.

Sepulchrum autem ejus ex Marmore Pyrropœcilo videtur extructum magnificè, unà cum *Euripidis* ipſius cothurnatâ Statuâ & cum *Bacchi* ornatu & toto Tragico apparatu exculptum, ut ſuprà ex *Dionyſio Byzantino* collegimus; de cujus duratione, quaſi perpetuâ futurâ, [t] *Macedones* gloriabantur. Ita enim † *Agellius*, *Sepulchrum ejus & Memoriam* Macedones *eo dignati ſunt honore, ut in Gloriæ quoque loco prædicarent*; * Οὐ σόν γε μνῆμ', Εὐριπίδης, ὄλοιτό ποτε, *quod egregius Poeta morte obitâ ſepultus in eorum terrâ foret. Quamobrem quùm Legati ad eos ab* Athenienſibus *miſſi petiſſent, ut Oſſa* Athenas *in terram illius patriam permitterent transferri*; *maximo conſenſu* Macedones *in eâ re denegandâ perſiterunt*. Extant & alia de illo Epitaphia, ut illud imprimis *Ionis* dictum (quòd tamen potiùs *Jophonti Sophoclis* filio aſcriberem, quià vix credibile eſt ipſum [u] *Ionem* adhæc durâſſe tempora) ſic autem ſe habet,

[t] *Agell.* Noct. *Att.* l. 15 c.20

* Ita lego, quùm *Iambus* ſit, pro eo, quod corruptè apud *Agellium* legitur, Οὔ ποτε σὸν μῆμα Εὐριπίδης ἅλεσε πᾶς.

[u] Vid. Schol. *Ariſtoph.* ad fol. 466 & *Rich. Bentleii* Epiſtol. poſt *Malalam* p. 50. &c.

[x] Anthолog. l.3. c.23.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
Πιερίας, τὸν ἀεὶ Νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
Ἰδὲ δ' ὑπὸ χθονὸς ὢν, ὅπι σοὶ κλέος ἄφθιτον ἕσται,
Ἴσον Ὁμηρείοις ἀενάοις χάρεσι.

Salve pullatâ, ô Euripides, *in regione*
Pieriæ, æternum Noctis habens thalamum:
Idque ſcias, tellure latens, tibi fama quòd ingens
Æquet Homeræum *æterna futura Decus.*

Celebratur & aliud Vetus Epigramma, cujus Authorem [x] nonnulli ſtatuunt *Thucydidem* Hiſtoricum, alii *Theophilum* Comicum, alii *Timotheum* Muſicum eundem & Poetam nobilem, alludens ad numerum Poetarum, qui illius Mortem Næniis proſecuti ſunt,

[x] *Euſtath.* in *Homer.* fol. 284. lin. 5. Vid. *Tho. Magiſt.* Vitam *Euripidis.*

Μνᾶμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
Γῆ Μακεδών· ἣ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ
Ἱερὰς, οὐ πολλῶν κἀπάνιον ἔχει. (Μῶσαι

Græcia tota quidem Monumentum Euripidis: *Oſſa*
Terra tenet Macedûm, quæ fera fata dedit.
Patria Cecropidum tellus: ſed plurima Muſas
Delectans, tumulo Carmina plura refert.

Sed Monumentum *Euripidis*, quod *Archelaus* in *Macedoniâ* extruxerat, aliquantò pòſt à Cœlo tactum perhibetur; quod & *Lycurgo Lacedæmoniorum* Legiſlatori contigiſſe memoratur; & à Veteribus Divini favoris ergà Mortuos argumentum habebatur. Quare ità [y] *Plutarchus* in *Lycurgo* Λέγεται δὲ καὶ τῶν λειψάνων αὐτοῦ Λυκούργου κομισθέντων οἴκαδε, κέραυνον εἰς τὸν τάφον κατασκῆψαι· τοῦτο δὲ ἑβδόμῳ ἔτει πρὸ τῶν ὀπφανῶν, πλεῖ Εὐριπίδης συμπεσεῖν ὕστερον τελευτήσαντι, καὶ ταφέντι τῆς Μακεδονίας ἐν Ἀρέθουσαν. ὥστε ἀπολόγημα καὶ μαρτύριον μέγα ἔδει τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Εὐριπίδην, τὸ μόνῳ συμπεσεῖν αὐτῷ μὴ τελευτᾶν καὶ ἡφάνισται, ἃ πρὸς θεοφιλέστατος καὶ ὁσιώτατος πρότερον συνέπεσεν. Et ad hæc quoque alludens extat vetus Epigramma, ipſum *Euripidem* primò alloquens, mox de eo loquens,

[y] *Plutarch.* in *Lycurgo*, fol 59. ad finem Vitæ. Et *Cæl. Rhodig.* l. 24. c. x. fol. 1341. *Lil. Gyrald.* Poet. Hiſt. Dialog. vii fol 267.

Ἀ Μακέτης σὲ κόνδε τάφῳ κόνις· ἀλλὰ πυρωθεὶς
Ζηνὶ κεραυνείῳ πᾶσαν ἀπημφίασας·
Τεὶς γὰρ ἀπαρχομένας Εὐριπίδη ἐν Διὸς αἰθὴρ
Ἤνισε τὴν θνητὴν * σῶμα θεοῖσιν ἰδεῖν.

Te Macedûm condit tumuli cinis; *igne ſed uſtus*
A Jove fulmineo diſcutis hunc cinerem:
Ter namque intonuit Mneſarchiadæ Jovis æther,
Furgans mortalem Corporis illuviem.

* Vel σώματ' ἰδεῖν.

Athenienſes

Athenienſes verò, quandoquidem illius Cineres obtinere ab *Archelao* nequirent, Nobile illi Cenotaphium condiderunt, quod [a] *Pauſaniæ* tempore durabat, juxtà viam, quà deſcendebatur ex Urbe ad *Piræeum*, ubi & poſteà *Menandri* Monumentum erigebatur. Et in hoc Cenotaphium hoc Inſcriptum videtur Diſtichon; elegantèr enim alludit ad ipſius Corporis Abſentiam, & Nominis Gloriam, quâ ſolâ potiebatur,

[a] *Pauſan.* Attic. fol. 2. lin. 16. Vid. *Johan. Meurſii Athen. Attic.* l. 1. c. 2. p. 5.

Οὐ σὸν Μνῆμα τόδ' ἐσ', Εὐριπίδη, ἀλλὰ Σὺ Τῇ σῇ γὰρ Δόξῃ Μνῆμα τόδ' ἀμπέχεϛ. (σῶδε·

Hoc tibi non Monumentum, Euripides, illius at tu: Namque tui hoc ſplendor Nominis irradiat.

Unicum aliud *Græcum* adjiciam *Iambicum* Epitaphium Vetus,

Ἅπασ' Ἀχαιὶς μνῆμα σὸν γ', Εὐριπίδη· Οὐκεν ἀφωνῶ, ἀλλὰ καὶ λαλητέῳ.

Græcia tota tuum Monumentum, Euripides, extat; Haud igitur mutum, ſed magis ore viget.

Sed & extare adhuc dicitur in finibus *Græciæ* & *Valachiæ* aliud *Euripidi* Cenotaphium ætate aliquâ Barbarâ extructum, certè [a] Figura illius extat, in cujus dextro latere *Latinum* hoc Epitaphium literis majuſculis exaratur, ſecundâ ſyllabâ τῦ *Euripides* contrà regulam correptâ,

[a] *Sigefridi Rybiſh* Monument. Illuſtr. Virorum Figura 6.

SISTE QUID IPSE VELIM ROGITO COGNOSCE VIATOR
EURIPIDES TRAGICO CARMINE CLARUS †HOMO *an *Humo?*
HAC JACEO ISTUD †ERAM QUOD TE COGNOSSE VOLEBAM
ERGO DIU FELIX CHARE VIATOR ABI. *an *erat?*

[b] *Cælius Rhodiginus*, & ab eo deceptus *Lilius Gyraldus*, aliud *Euripidis* Sepulchrum memorat in medio *Argivorum* foro, & *Palinthum* nuncupatum, ex *Strabone* refert; ſed optandum eſt, ut inter tot Lectiones Antiquas nullos novos erres proſeminaret *Cælii* incuria. Nam [c] *Strabo* hoc Sepulchrum *Danai* fuiſſe ait; quanquam eodem loci *Euripidem* authorem laudat. Et jam *Euripidis* Vitam dedimus, ſed nondum illius Hiſtoriam ſcripſimus; notandum autem, quòd ut eo ipſo, quo natus eſt *Euripides*, Die *Athenienſes* ſui Perſas ad *Salaminem* Navali prælio ſuperâſſent, ità hoc eodem, quo moritur, anno, *Calliâ* etiam nunc Archonte, iidem *Athenienſes Lacedæmonios* ad *Arginûſas* navali prælio vincerent; de quâ re [d] *Xenophon* in Primo *Græcæ* Hiſtoriæ. *Alexias* anni ſequentis Archon erat, ſub quo Junior *Euripides* noſtri Poetæ filius, vel ut *Suidas* illius fratris, *Iphigeniam* in *Aulide*, [e] *Alcmæona*, & *Bacchas* docuit *Athenis*, & vicit pro Patre. Circà hoc tempus [f] *Lyſander* ad Deditionem cogit *Athenienſes* & Conditionibus certis Pacem dat. Belli *Peloponneſiaci* finis. *Darius Ochus* moritur; cui ſuccedit filius *Mnemon* dictus; contrà quem *Cyrus* frater Expeditionem ornat; & hanc deſcribit *Xenophon Grylli* filius. *Antimachus* Poeta floret. *Ariſtophanis* Ranæ docentur; quibus Victor ille; *Phrynichus* Secundus Muſis, *Plato* Tertius *Cleophonte*. *Pythodorus* erat Archon; quanquam ob *Triginta* Tyrannos *Anarchia* dicatur hoc anno. *Alcibiades* à *Pharnabazo* Satrapâ cæſus. *Democritus* [g] Philoſophus & *Hippocrates* Medicus moriuntur. Hic annus *Olympiadis* Nonageſimæ Quartæ primus, quo Victor *Crocinas Lariſſæus* Stadio, *Laſthenes Thebanus* longiori Curſu equum ſuperat. Proximi anni Archon erat *Euclides*, cujus tempore Vocales longæ [h] η & ω nondum in uſu, mox ſub illius Succeſſore *Micione* Archonte *Athenienſibus* primùm ſunt receptæ. *Micionem* excepit *Exænetus* Archon, quando *Thraſybuli* [i] *Steirienſis* auſpiciis, expulſis Triginta Tyrannis, *Athenienſes* Politiam Patriam recuperârunt; quo tempore Expeditio *Cyri* contigit, quam *Xenophon Grylli* filius *Athenienſis* deſcripſit. Tum ſub *Lachete* Archonte *Olympiadis* Nonageſimæ Quintæ anno primo, quando *Minos Athenienſis* Stadio vicit, *Socrates* Philoſophus ſolitâ *Athenienſium* δυσβελίᾳ Cicutæ hauſtu extinguitur Septuagenarius. Quando & *Archelaus* Rex *Macedoniæ Euripidis* noſtri Amicus per Imprudentiam à quodam *Cratero* ictus moritur, relicto *Oreſtâ* filio impubere Regni Hærede, (quùm regnâſſet ad minimùm [k] Viginti annos) non ſine ingenti *Macedoniæ* ſuæ & totius *Literati* Orbis jacturâ. Non jam ego *Euripidis* Characterem ſubtiliùs ducam, nec laudes, quas innumeri Authores in illum congeſſerunt, accumulabo; nec quanti fecerit *Euripidis* Opera *Alexander* Magnus, cui *Harpalus* ea dono miſerit, nec quanti *Antigonus* Rex, aliique Reges & Imperatores haud Pauci; Librum ſanè Authenticum ipſius *Euripidis* Manuſcriptum, qui Septuaginta Quinque Fabulas contineret, [l] *Ptolemæo Ægypti* Regi ab *Athenienſibus* dono fuiſſe miſſum legimus, exornandæ (ut *Galenus* ſcribit) Bibliothecæ ejus *Alexandrinæ* causâ. Cùm *Ptolemæus* (inquit *Galenus*) ab *Athenienſibus* petiiſſet *Sophoclis* & *Euripidis* autographa Exemplaria, ad eorum augmentum, quæ in *Alexandrinâ* Bibliothecâ ille poſiturus erat, iique denegâſſent, *Ptolemæus* ex *Ægypto* frumentum eos exportare prohibuit, quo propter *Atticæ* ejus temporis penuriam illi maximè indigebant, uſquedum *Athenienſes* penuriâ compulſi illa ipſa Exemplaria Regi dono miſerint. At his acceptis, Gratus Rex non modò, ut

[b] *Cæl. Rhodig.* Antiqu. Lect. l. 23. c. 10. & *Lil. Gyraldus* Poet. Hiſt. Dial. vii. f. 268.

[c] *Strabo* l. 8. fol. 371.

[d] *Xenophon* Hiſt. *Græc.* l. 1. ferè ad finem.

[e] Scholiaſt. *Ariſtoph.* fol. 133.

[f] Vid. *Xenoph.* ibid. l. 2.

[g] *Joh. Meurſii* Archont. *Athen.* l. 3. c. 13.

OLYMP. 94. An. 1.

[h] Scholiaſt. *Euripidis* ad *Phœniſſ.* v. 688. Vid. *Joh. Meurſii* Archont. *Athen.* l. 3. c. 17.

[i] Στειριὰ Demus *Pandionidis* tribûs *Athenienſis.*

OLYMP. 95. An. 1.

[k] Ita enim *Marmora Oxonienſia* initium ejus Regni ponunt ad *Aſtyphilum* Archontem, *i. e. Olympiad.* 90. *ann.* 1. *Euſebiana* autem *Olympiadum* ἀναγραφὴ, etiam ex *Joſephi Scaligeri* recenſione, ponit ad *Olympiad.* 87. ann. 4. *Epaminone* Archonte. Quo magis miror eundem *Scaligerum* ſeptem tantùm huic Regi annos Regni tribuere, animadverſione ſua ad *Euſebii* Chronolog. Ann. MDCIX. Ipſe quoque *Euſebius* in Chronico Canone 24 annos Regno *Archelai* concedit. De Morte *Archelai* vid. *Æliani* Var. Hiſtor. l. 8. c. 9.

[l] Vid. *Lil. Gyrald.* Poet. Hiſt. Dialog. vii fol. 259. & *Joh. Faber Bambergenſ.* Imagin. Illuſtr. 60.

frumentum ex *Ægypto* exportarent, conceſſit; ſed ſine etiam Vectigali. Tanti ſcilicet Rex literarum ſtudioſiſſimus, caſta & emendata Exemplaria faciebat. Unum hoc addam, *Lycurgum Lycophronis* filium, Oratorem & Legiſlatorem *Athenienſem*, Legem tuliſſe, ut æreæ Imagines ponerentur *Æſchylo*, *Sophocli* & *Euripidi*, eorúmque Tragœdiæ exſcriptæ publicè adſervarentur, teſte [m] *Plutarcho*. Illius certè Statuam in Theatro *Athenis* poſitam meminit [n] *Pauſanias* in *Atticis*. *Menander* verò Princeps Comicorum Novæ Comœdiæ præcipuè *Euripidem* admiratus eſt & ſecutus, ut ait [o] *Quintilianus*. Illius autem æmulus [p] *Philemon* Comicus ſuam *Euripidis* admirationem nobili hoc Triſticho teſtatam dedit,

[m] *Plutarchi* in X Orator. Vitâ titulo *Lycurgus*.
[n] Fol. 18. lin. 44.
[o] Vid. ſuprà §. 20. fol. 18.
[p] *Anthолog.* l. 1. c. 85.

Εἰ παῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
Αἴδηθεν εἶχον ἄνδρες, ὡς φασίν τινες·
Ἀπηγξάμην ἂν, ὡς ἴδοιμι Εὐριπίδην.

Si ſenſum haberent Mortui, ut quidam volunt,
Finire vitam mihi laqueo meam velim;
Ut paſcerem oculos intuendo EURIPIDEM.

Diphilus denique animitùs illius ſcripta amabat & verſabat perpetuò, quinetiam velut Oracului profert cum his verbis, [q] Εὖ γ' ὁ καταχρυσῶ εἶπε τόδ' Εὐριπίδης. Atque ita huic Novæ Comœdiæ Nobili Triumviratui vehementèr placuit nunquam-moriturus *EURIPIDES*.

[q] Vide ad *Incert.* v. 327.

TRACTATUS

TRACTATUS
DE
TRAGOEDIA
Veterum Græcorum,
ITEM
De *Theatro*, & *Scenâ*, & illius Apparatu, necnon *de Musicâ Theatricâ*, deque *Versuum* Tragicorum Legibus.

Authore eodem *JOSUA BARNESIO.*

ARGUMENTUM.

I. *Tragœdiæ* Origo ab *Homero*. II. Qui & pluribus Fabulis materiam suppeditavit. III. Veteres *Tragœdiæ* Authores, quam *Æschylus*, *Sophocles*, *Euripides* tandem perficiunt. IV. Veterum Patrum objectiones contra eam diluuntur. V. *Tragœdiæ* Utilitas. VI. Theatra & Amphitheatra; item *Odæum*. VII. De Scenâ triplici; item de Mimis, Choragis, Scenarum Mutatione, & de partibus Scenæ ac totius demùm Theatri. VIII. De Histrionibus & eorum apud *Græcos* Dignitate. IX. De Histrionum Ornatu & Habitu. Item de Vocis curâ & Phonascis. X. De Choro. XI. De Musicâ Theatri. XII. De Tragico Metro. XIII. Peroratio totius operis.

I. DE Tragœdiâ *Veterum* Græcorum *dicturus*, *Originem ipsius Poeseos & Incrementum paulò altiùs repetendum puto*; *Architectorum more*, *qui jactis priùs Fundamentis*, *tum demùm superstructionem per gradus ordinatim faciunt*, *suis Ornamentis & Coloribus ubique adhibitis*, *donec ipsum tandem perficiatur suis partibus absolutum undiquaque Ædificium*. *Et* HOMERUS *quidem nobis statuendus est omnis Poeseos Fons*, *Author & Inventor*; *non quòd ante Eum non extiterint clara ob hanc Nomina forsan aliquammulta*; *sed quòd illorum omnium*, *quotquot ii fuerint*, *Claritudinem Hic Unus Diviniori suâ Luce perstrinxit & superavit*, *& quòd Arte magis & Ingenio*, *Dictionis Charactere & Splendore*, *Mentis acumine & Indolis Majestate*, *Copiâ denique & Universalitate*, *Rerum Magnitudine & Numerorum Vi longè Cæteris omnibus*, *& ante ipsius tempora & pòst Natis*, *præluxit*. *Nam & illius* ILIAS *est* Epicorum *omnium Poematum Princeps & Exemplar*; *& illius* ODYSSÆA Tragœdiæ *partim*, *& partim* Comœdiæ *ansam dedit*; *&* Margites *ejus* Comicum *paritèr &* Satyricum *genus redolet & etiam iis Numeris*, *qui postèà* Dithyrambici *&* Pindarici *vocabantur*, *& Mixto Metro Originem dedit*: *quandoquidem ex Multiplici Versuum Varietate constiterit*: *Quamvis enim* Iambicam *severitatem præ se tulisse dicatur*, *non tamen solo* Iambico *gaudet metro*, *sed nec* Heroico *genere*, *nec* Elegiaco, *nec alio ferè quolibet caruisse memoratur*. Dramaticas *insuper Imitationes complectitur*, *nec tamen Scurrilitatem & Convitia facit*; *sed faceto quodam Lepore Vitium omne genus omninò deridendum nobis propinat & Virtutem ac morum Honestatem è contrà tollit & collaudat*; *ut* [a] Aristoteles *nobis testatur*; &

[a] *Aristot. Poet. c. 4. fol. 655.*

& ex Paucis, quæ etiamnum supersunt, Fragmentis licet colligere. Qualia sunt hæc de Margite ipso,

[b] Socrates apud Platonem ex Homeri Margite citat
[c] Aristot. Ethic. & Clem. Alexandr. Strom. l. 1.

b Πόλλ' ἠπίσατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

Et illa, c Τὸν δ' ὔτ' ἂν σκαπάνῃσι θεοὶ θέσαν, ὔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως πονέειν· πάντῃ δ' ἀμάρτανε τέχνης.

II. *Quare hunc omnes Tragici Poetæ Patrem agnoscunt & Authorem*; *undè* Æschylus *sua Poemata dixit esse tantum* Μικρά τινα τεμάχια τῶν μεγάλων Ὁμήρου δείπνων. *Et* Sophocles *præcipuè* Φιλόμηρος *&* Homerus *Tragicus est dictus, ut è contrà* Homerus *vocabatur* Sophocles *Epicus.* Euripides *verò quanti illum æstimabat & æmulabatur, passim in Notis nostris declaravimus*; *nè dicam*, Homeri *Poemata materiam omnibus ferè Dramaticis Poetis præbuisse*: *Hinc enim* Andromache, Hecuba, Orestes, Troades, Cyclops, Helena, *&* Rhesus EURIPIDIS; Agamemnon ÆSCHYLI; Ajax *&* Philoctetes SOPHOCLIS; *ut nè omnes Antiquas Tragœdias hîc percurram*: *Adeò* Troja *materiam dedit* Homero, *cæteris autem Ille omnibus Poetis. Quam rem* [d] Palaton, *Pictor ingeniosus, Comico penicillo lepidè significavit aliquando*: *Magnam enim circa* Homerum, *stomachum regerentem, Poetarum pronam turbam describit, singulos* τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐμεμεσμένα *resorbentes. Et* Argivos *puto his rationibus ductos, Poeticæ totius Palmam* Homero *tribuisse*; *ut* Ælianus [e] *testatur*; Ποιητικῆς ἁπάσης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδωκαν· δεύτερος ἦν ἔπαινος πάντας. *Et quòd omnibus Tragœdis* Chorum *ducat* Homerus *ipse fatetur* [f] Plato, *ubi contrà eos loquitur*, Ῥητέον, ἦν δ' ἐγώ, καί τι φιλία γέ τις μοι καὶ αἰδὼς ἐκ παιδὸς ἔχουσα, παρεὶ Ὁμήρου ἀποκωλύει λέγειν· ἔοικε γὰρ σχεδόν τι πάντων τούτων πρῶτος διδάσκαλός τε καὶ ἡγεμὼν γεγενῆσθαι.

[d] Cæl. Rhodigin. l. 21. c. 44. & Lilius Gyrald. Poet. Dialog. ex Ælian.
[e] Var. Hist. l. 9. c. 15.
[f] Πολιτείας δεκάτῳ. Vid. Euseb. in Evang. Præpar. l. 12. fol. 362.

III. *Sunt tamen, qui ante* Homerum [g] Theomin *quendam* Oresti *coætaneum, Tragœdiæ apud* Græcos *Authorem prædicant, quem* Minos *&* Auleas *secuti dicuntur. Ità* Scholiastes *Vetus*, Ἐν τοῖς χρόνοις Ὀρέστου ἐθαυμάζετο παρ' Ἕλλησι Θέομις, ὃς πρῶτος ἐξεῦρε τραγῳδικὰς μελῳδίας, καὶ ἐδιδάσκετο πρῶτος δράματα· καὶ μετ' αὐτὸν Μίνως καὶ μὴν Μίνωα Αὐλέας Χορὸς Τραγικὸς συνεστήσατο. *Alii* [h] *primum Tragœdiæ Authorem faciunt* Epigenem Sicyonium; *à quo* Thespin Atheniensem *ex* Icariâ *familiâ tribûs* Ægeidis *Decimum sextum tradunt. Ità* Suidas, Ὁ Θέσπις ἐπιδιδάσκει καὶ ἀπὸ πρώτης ἡμέρας Τραγῳδοποιὸς Ἐπιχύρου Σικυωνίου. *Hos verò non tam Artis Tragicæ rationem omnem habuisse verisimile est, quàm* ἐξ αὐτοσχεδιασμάτων, *quorum* [i] Aristoteles *meminit, & Poeseos hujusmodi originem fuisse affirmat. Ut verbo rem expediam, Veteres quidem ità ferè statuisse reperio, quotquot de rebus certis maluerunt loqui, quàm de dubiis frustrà disputare. Ex illorum igitur sententiâ,* Thespis *erat primus Tragœdiæ Author, simplicis quidem istius, atque rudioris paulo, omnique ἐκ τῆς ὄψεως ψυχαγωγίᾳ carentis: Nec enim Theatrico Ornatu cohonestabatur*; *nam ut* [k] Horatius *canit*,

Ignotum tragicæ genus invenisse *Camœnæ*
Dicitur & plaustris vexisse Poemata *Thespis.*

Undè & Plutarchus *in* Solone, Ἀρχαίων δὲ περὶ Θέσπιν ἦν ἡ Τραγῳδία πανήγυρις. *Et hic sanè in* Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ Eusebianâ *dicitur primùm* Docuisse, *hoc est, Tragœdiam Populo exhibuisse*, Olympiadis *Sexagesimæ Primæ Anno Primo, quod &* Suidas *confirmat*; *duodecim nempè annis antè* Æschylum *natum.* Thespin *itaque excepit* Phrynichus, *qui & illius Discipulus fuisse traditur, claruitque circà* Olympiadem *Sexagesimam Septimam*; *sed &* Olympiadis *Septuagesimæ Sextæ anno primo Victor erat, quandò* Themistocles *Choragum egit*; *ut ostendimus in* [l] Euripidis *Vitâ. Sed hic in Tragœdiâ nihil putatur promovisse. Post hunc* Chœrilus *Athenienſis Tragicus, Pater illius ut puto, quem* Archelao Macedoniæ *Regi placuisse diximus in eâdem Vitâ. Qui* Olympiade *Septuagesimâ cum* [m] Pratinâ *&* Æschylo *decertabat. Hic centum & quinquaginta* [n] *Fabulas composuisse traditur*; *triginta demùm Victorias reportâsse*; *Personis quoque & Ornamentis ordinem atque initium dedisse creditur. Certè sub illo* * *Theatrum apud* Athenienses *extructum est primùm, quòd aliquandò Tabulata corruerent, in quibus Populus staret, dum* Pratinas *Fabulam exhiberet.*

[g] Suidas in Voce Πρατίνας & Tho. Stanleius in Æschyl. fol. 701.
[h] Lil. Gyrald. Poet. Hist. Dialog. 6. fol. 249.
* Suidas in Πρατίνας.

Ab his itaque acceptam Tragœdiam ÆSCHYLUS *ornatiorem fecit, præsertim Tragico Apparatu*; *nam & eam Syrmate ornavit, & Cothurnis sublevavit & Pulpito excelso grandiorem fecit & Heroum formis, Nuntiis, Internuntiis, & iis omnibus, quæ in Scenâ aut sub Scenâ vulgò adhibentur, ut* [o] Philostratus *testatur*: *unde* Athenienses *meritò illum Patrem Tragœdiæ vocârunt & ad* Dionysia *etiam Mortuum invitârunt. Is quidem eminet Dictionis Majestate, quâ suprà cæteros Mortales assurgere non sine vitio contendebat*: *Erat enim turgidus & grandiloquus, gravis & audax, & Bellicis motibus in Auditorum animis excitandis aptus*; *quâre maximè suis* Athenienſibus *placere visus, tunc temporis ob* Persicas *Victorias elatis, & circà res bellicas occupatis.* SOPHOCLES *verò harum ampullarum scopulos*

[i] Aristot. Poet. c. 4.
[k] Horat. de Art. Poetic.
[l] Euripidis Vit. An. 4.
[m] Suidas in Voce Πρατίνας & Tho. Stanleius in Æschyl. fol. 701.
[n] Lil. Gyrald. Poet. Hist. Dialog. 6. fol. 249.
[o] Ὁ Αἰσχύλος τραγῳδίαν ἐδόκει καλλωπίσασθαι, καὶ ὀγκήσασθαι ὑψηλῷ, καὶ ἡρῴων εἰδώλοις, ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέλοις, καὶ ὅσα ἐπὶ σκηνῆς χρὴ πράττειν. Philostrat. in Sophist. Vid. Julii Cæsar. Bulenger. de Theatro l. 1. c. 2.

vidit

vidit & Majestatis amans nihilominùs tumorem & fastum ferè rejecit; nec enim id penitùs fecit. Hic in Certaminibus nonnihil [p] innovavit; primùm enim abrogavit morem, quo tenerentur ipsi Poetæ Personam quandam agere Histrionicè; conscius nimirùm suæ vocis exilitatis. Hic etiam Chorum ad quindecim Personas auxit, qui priùs ex duodecim tantùm constabat. Chorum autem, ut obiter hoc notem, aliquando pro Personâ haberi, aliquando præter Personas, nec rarò in Duas dividi, quæ Ἡμιχόρια dicuntur, semel hic observâsse sufficiat. Præterea σκιωγραφίαν, sive Scenæ-Picturam invenit, teste [q] Aristotele; & Tertiam demùm Personam in Scenam primus induxit. Nam licet Æschylus in principio Promethei sui Robur & Vim & Prometheum & Vulcanum simul inducat, non ibi nisi Duo tantùm Personæ loquuntur, hoc est Robur & [o] Vulcanus; nec enim Prometheus loqui priùs incipit, quàm cæteri illi, opere absoluto, abierint & priori Scenæ finem fecerint. Et quando alii Poetæ totis Tetralogiis certare sint soliti, [r] Sophocles unam tantum Fabulam uni alterius conjunxis committere voluit, quod tamen quotannis fecisse dicitur. Præterea Sophocles [s] candidos Calceos saltaturis reperit, ut in saltando micationes Pedum conspicatiores fierent; & Fabulas suas [t] componere solebat ex ratione, quam ad Histrionum Dispositionem haberet; ut sic melius Actioni prospiceret.

Jam verò quandò EURIPIDES tantis in Tragœdiâ Artificibus successit, dolendum ei fuisse videtur, Alexandri *M.* in morem, quòd illorum Excellentia nihil illi reliquum factura videretur. Verùm is majori quidem studio opus sibi esse ratus, Stylum immutavit, familiariúsque paulò locutus est, Dictionibus Oratorio Generi magis aptis, at selectis omninò & probioris moneta, ut in * Vitâ illius observavimus, iisque Figurarum & Ingenii viribus artificiosè suffultis. Præterea [u] singulare illius erat Artificium in Fabularum suarum limine lucem toti Fabulæ aperire & omne præsentis Materiæ Argumentum exponere. Nemo autem Mortalium tantâ Dexteritate Veteres Fabulas ad præsentis tunc temporis circumstantias referre unquam deprehenditur; quod maximum semper Audiendi lenocinium habetur. Adeò autem se omnia Auditorum suorum Gratiâ scribere professus est, ut etiam [x] volens scienséque nonnunquam de Scenæ Regulis remitteret, & Artem Tragicam Arte popularí commutaret; nec enim illum aliquis Ignorantiæ unquam arguerit. Quare nemo magis providenter, ubi quid minùs probabile erat prolaturus, sibi consulit, viámque præmunit ac struit; uti passim in [y] Annotationibus nostris probavimus; quod & in hujus Poetæ Vitâ observamus. De his itaque tribus Poetis, Tragœdiæ Authoribus, Fundatoribus, Patribúsque, rectè [z] Velléius Paterculus, "Una, neque "multorum annorum spatio divisa, Ætas, per Divini Spiritûs Viros, Æschylum, "Sophoclem, Euripidem, illustravit Tragœdias.

IV. Quare cùm jam ad perfectam ab hoc insigni Triumviratu Tragœdiam pervenimus, in illius commendationem lubet hîc pauca dicere; quoniam nonnulli Veterum Patrum contrà eam satis intemperanter debacchârunt; quod sine Modernorum offensione aliquâ audiri non potest. [a] Tertullianus itaque imprimis inquit, Tragœdos Cothurnis extulit Diabolus; quia *Nemo* potest adjicere Cubitum unum ad staturam suam; & sic Mendacem vult facere Christum. Nî sanctum hominem amarem & vererer; in risum fortassè effunderer. Lactantius verò Theatra ipsa, Scenásque simul omnes cum suis Tragœdiis & Comœdiis pariter evertit, In Scenis quoque, [b] inquit, nescio an sit Corruptela vitiosior: Nam & Comicæ Fabulæ de stupris Virginum loquuntur, aut Amoribus Meretricum; & quò magis sunt Eloquentes, qui Flagitia illa finxerunt, eò magis Sententiarum elegantiâ persuadent & facilius inhærent Audientium memoriæ Versus numerosi & ornati. Item *Tragicæ* Historiæ subjiciunt oculis Parricidia & Incesta Regum malorum & Cothurnata scelera demonstrant. Histrionum quoque impudicissimi Motus, quid aliud nisi Libidines docent & instigant? *Hæc ille: nec Divus ipse* Chrysostomus *minùs contrà Ludos Scenicos & Circenses, contra Theatra & Hippodromos declamitare solet, & plus* [c] *uno in loco effulminare. Hæc verò Patris optimi jurgia de ipsis spectaculis præcipuè videntur intelligenda, vel certè illi ipsi Patres ex seipsis aliísque haud minoris classis sunt refutandi. Non dico hìc, nos solo* Chrysostomo *hodiè debere, quòd* Aristophanis, *quæ extant, Comœdias, habeamus; qui & ipse nonnihil Vehementis suæ in vitiis Mulierculárum corripiendis Eloquentiæ ex hoc Authore mutuatus creditur. Hanc rem alius pro me dicat,* [d] Quin & *Antiochenus* ille *Johannes*, ab oris ubertate *Chrysostomus* cognominatus, *Constantinopoleos* Patriarcha, fertur bonam partem suæ Facundiæ, tum Vehementiæ in corripiendis Vitiis, maximè Mulierculárum, ex *Aristophanis* penè quotidianâ Lectione hausisse; cùm ut *Alexander* olim *Homeri* Poema, sic sanctus hic Vir *Aristophanis* Comœdias Pulvillo subdere solitus fuerit. Itaque cùm Publico *Græcorum* Sacerdotum ac Monachorum consensu eliminati sint è Scholis Comici, quasi eorum Lectio minùs competat Adolescentibus

[p] Πολλὰ καινοτόμησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταβύσας τὸν ὑποκριτὴν τῷ Πλήκτρῳ &c. *Sophoclis* Vitâ *H. Stephani* Editioni præmissâ.

[q] Poet. c. 4.

[r] Καὶ αὐτὸς ἤρξε τῷ δ' ἐξῆς μετὰ δέκα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ Τετραλογίαν. Suidas. Vid. *Sam. Petit.* Miscell l. 1. c. 2. p. 7.

[s] Φησὶ γὰρ Ἱερώνυμος, τὸν τοῖς λδικοῖς κρηπῖδας &c. Vita *Sophoclis*, ut suprà.

[t] Καὶ μετὰ ταῦτα φύσει αὐτὸν γεγενῆσθαι τὰ δραματικά. Vita *Sophocl.* Vit. ut suprà.

* Fol. xlx.

[u] Vid. in *Euripidis* Vitâ §. xx. fol. xix.

[x] Monsieur *Hedelin* Art. Scen. p. 24.

[y] *Electr.* v. 50. &c. Vid. *Eurip.* Vit. §. 15. fol. 13.

[z] *Vell. Paterc.* l. 1.

[a] *Tertull.* libro de Spectaculis. huc refer *Juli Cæsar. Bulenger.* de Theatro l. 1. c. 50. & 51. & *Gerard. Joh. Voss.* Institut. Poetic. l. 2. c. xxxiv.

[b] *Lactant.* l. 6. c. 20.

[c] *Chrysostom.* Homil. 69. in *Matthæ.* c. 21. & Homil. 62. ad Populum *Antiochen.* Et Homil. in Psalm. 50.

[d] Anonymus *Aristophanis* Vitæ Author, Edit. *Amstelodam.* 1670.

centibus ob nequitiam, Hic tamen unus in Communi Crimine (si Crimen est, exprimere Vitia, ut ea explodamus) impetravit Veniam, nimirùm prærogativâ Eloquentiæ. Atque hinc factum est, ut solus Comicorum *Græcorum* nunc extet & omnibus placeat *Aristophanes*. Hæc Ille ex Veteri Historiâ. *Quod ad* Lactantium *attinet Nemo in Scenicorum Poetarum Operibus Versatior, ut in omni ferè Politioris Literaturæ Genere; quare ille Lasciviam spectaculorum Mimósque &* Atellanos *Gesticulatores damnat & profaniores Gentium Historias & Infamiam Theatri, quæ apud* Latinos *magna, apud* Græcos *haud item: Nequaquam autem sanctissimas has* Euripidis *Tragœdias Lectoribus eripere voluit. Quod si maximè faceret, aquè intemperantiam zeli illius in hâc parte damnandam putarem, ac illorum qui* Celsi & Porphyrii & Hieroclis, *aliorúmque Ethnicorum Scriptorum opera flammis damnanda censerent; quasi Christi Veritas illorum Calumnias pati non posset; nec illorum quoque Operibus multa inessent* Christianis *Lectoribus haud inutilia. Prætereà longè aliud nobis suadere potest Authoritas* Clementis Alexandrini, Justini Martyris, Athenagoræ, Tatiani *contra* Græcos, Eusebii, Isidori Pelusiotæ, *innumerorúmque aliorum; qui Sancti Gravésque Viri cùm fuerint, tum aliorum Poetarum, tum* Euripidis *nostri præcipuè, Carmina laudare nequaquam sunt veriti. Quin scimus & ipsum Divum* Paulum [f] *Apostolum ex* [g] Menandri *Novæ Comœdiæ Principis,* Thaide *Comœdiâ senarium quendam inter Diviniores suas Literas consecrâsse,* Φθείρουσιν ἤθη χρηθ' ὁμιλίαι κακαί.

[a] Vid. *Julii Cæsaris Bulengeri* de Theatro l. 1. c. 51. & Gerard. *Joh. Vossii* Institut. Poetic. l. 2. c. 10. §. 10.

[f] 1 Corinth. c. 15. v. 33.

[g] Vid. *Hugo. Grotii* Excerpt. in *Menandri Thaide*; ubi *Latinè* ita, *Colloquia Mores prava corrumpunt Bonos.*

V. *De Utilitate autem Tragœdiæ Multi multa dixere;* Quòd *nempe sit Vitæ Magistra, & Morum Efformatrix, Mundi Speculum, Philosophiæ Theatrum, Virtutis Schola, undè plurimi Docti, Gravésque Viri mirificam Doctrinam hauserint. Hinc* [h] Epictetus, Μέμνησο, ὅτι Ὑποκριτὴς εἶ δράματος, οἷόν ἂν θέλῃ ὁ διδάσκαλος· ἂν βραχύ, βραχέος· ἂν μακρὸν, μακροῦ· ἂν πτωχὸν ὑποκρίνεσθαί σε θέλῃ, ἵνα καὶ τοῦτον εὐφυῶς ὑποκρίνῃ· ἂν χωλὸν, ἂν Ἄρχοντα, ἂν ἰδιώτην. Σὸν γάρ τοῦτ' ὀφείλει τὸ δοθὲν ὑποκρίνασθαι πρόσωπον καλῶς· ἐκλέξασθαι δ' αὐτὸ, Ἄλλου. *Quale & illud, quod* [i] Teles *apud* Stobæum *dixit,* Δεῖ, ὥσπερ τὸν ἀγαθὸν Ὑποκριτὴν, ὅ, τι ἂν ὁ ποιητὴς πείθῃ πρόσωπον, τοῦτο ἀγωνίζεσθαι καλῶς, οὕτω καὶ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὅ, τι ἂν περιθῇ ἡ Τύχη· καὶ γάρ αὕτη, φησὶν ὁ Βίων, ὥσπερ Ποιήτρια, ὁτὲ μὲν Πρωτολόγε, ὁτὲ δὲ Ὑστερολόγε πείθησι πρόσωπον, καὶ ὁτὲ μὲν Βασιλέως, ὁτὲ δὲ Ἀλήτου. *Sed hæc sunt* Διδάσμαλα ἀπὸ τῶν ἔξω. *Ipsa Tragœdiarum Lectio magnas Nos & præclaras res docet, siquis, uti par est, attentè rem ipsam pensitaverit. Nec enim possibile est, quin Cordati homines, dum varios Humanæ Vitæ casus & Fortunæ lusus in Scenâ repræsentatos vident, sapientiores fiant & ad Calamitates suas ferendas habiliores; quando Regum Maximorum & Semideorum Heroum, casus, infortunia, cædes & exilia coràm ipsis spectent. Præclarè in hanc rem* [k] Timocles *Comicus in* Διονυσιαζούσαις.

[h] *Epictet.* c. 23.

[i] *Teles* apud *Stobæum* Sermo 27. περὶ Αὐταρκείας.

[k] *Timocles* apud *Athenæ.* l. 6. fol. 223. *Stobæum* in Florileg. f. 509. & *Arsenium Euripid.* Scholiorum Collectorem in Epistolâ *Paulo* PP. III. nuncupatâ in ipso fine. Extant etiam in Minoribus Poetis ex Edit. *Rad. Winterton. Cantabrig.* 1637.

Ὦ παῖ, ἄκουσον, ἤν τι σοι δοκῶ λέγειν·
Ἄνθρωπός ὅτι ζῶον ὀλίσθηνον φύσει,
Καὶ πολλὰ λυπεῖ ὁ βίος· ἐν αὑτῷ φέρει·
Παραψυχὰς ὧν φροντίδων ἀνεύρατο
Ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς ἧς ἰδίαν λήθην λαβὼν,
Πρὸς ἀλλοτρίοις τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
Μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα·
Τὰς γὰρ Τραγῳδὰς σκόπει, εἰ βούλῃ, σκόπει,
Ὡς ὠφελοῦσι πάντας· ὁ γὰρ ὢν μὴ πένης,
Πτωχότερον αὑτὸν καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
Γενόμενον, ἥδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.
Ὀνοσῶν τι μανικὸν [l] Ἀλκμαίων' ἐσκέψατο·
Ὀφθαλμιᾷ τις; [m] εἰσὶ Φινεΐδαι τυφλοί·
Τέθνηκέ τῳ παῖς; ἡ Νιόβη κακὸν φέρει.
Χωλός τις ὢν; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
Πένης τις ἀτυχεῖ; καταμαθὼν τὸν Οἰνέα.
[n] Ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον', ἢ πέπονθέ τις,
Ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐνορῶμεν,
Τὰς αὐτὸς αὐτῷ συμφορὰς [o] ἧττον τρέμει.

Adverte sodes; nunquid ex usu loquar:
Est Homo miserrimum animal ex ortu suo;
Multáque secum Vita fert molestias;
Mali levamen igitur hoc ingens sui
Sibi ipsa reperit. Namque Mens proprii mali
Oblita, dum se multet aliena obtuens,
Documenta paritèr & voluptatem trahit.
Primùm Tragœdos, si placet, considera:
Quàm commodi sint omnibus, Qui Pauper est,
Ubi Telephum *se pauperem magis videt,*
Ibi pauperem se dicier minùs dolet.
Lymphatur aliquis? Alcmæonem conspicit.
Oculis laborat? Cæca Proles Phinei.
Natum aliquis effert? Nioba lugentem levat.
An claudicat quis? At Philoctetem *videt.*
Miser in senectâ est? Intuetur Oeneum.
Ita quisque, dum majora aliis, quàm quæ sibi,
Mala contigisse cogitat secum sagax,
Animo æquiore sortis injurias gemit.

[l] In hâc Voce Media Syllaba Communis est, de quâ re vid. ad *Hecub.* v. 1108. Sic *Oraculum* illud, Νίκαν, Ὀρέστ', Ἀλκμαίων μιαιφονώτατος.

[m] Ita restituo pro ἴσασιν ἴσως. Ita res monet; *Phineus* enim filios suos Noctuæ calumniis motus excæcavit. *Wintertonus* sensum magis, quàm Literarum vestigia sequens Οἰδίπου ἐσθ' τυφλόν legit.

[n] In aliquibus legitur ἔστ' ἄρα φέρει, quod tamen suprà occurrit; quare minùs placet hic. Vid. *Hugon. Grotium* ad hunc locum apud *Stobæum*, ut suprà.

Hanc rem claram facit illa Neoptolemi *Histrionis responsio, de quâ ita* Clitomachus *apud* Stobæum, Νεοπτόλεμον τὸν τῆς Τραγῳδίας Ὑποκριτὴν ἠρώτα τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλέους, ἢ Εὐριπίδου; Οὐδὲν μὲν τούτων εἶπεν· ὁ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ὅτι μεῖζον· Σκιωῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσασα, καὶ πεισχυδέχαλον Θεὸν ὀπικλινδέντα, τῇ ἐξῆς ὀπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐρριμμένον.

VI. *De Veterum, præcipuè* Græcorum, *Theatris nonnihil nunc dicendum; quanquam Dramaticæ Historiæ Scriptores antiqui, quorum nomina haud Pauca* [o] Bulengerus *nobis exhibet, omnes omnino perierunt. Ex Modernis Pauci ssimi in hanc Provinciam missi, iique haud multùm eam ornârunt; quales sunt* † Franciscus Floridus Sabinus, *aliique, qui obitèr eam & aliud agendo attingunt.* Lilius Gyraldus *in Poeticæ*

[o] *Jul. Cæs Bulenger.* de Theatro l. 1. c. vi.

† *Fr. Flor. Sabin.* Lect. Subciliv. l. 1. c. 15.

etica Historiæ Dialogis multa in hanc rem præclarè dicta habet. Lipsius *de* Amphitheatro *libellum edidit Doctrinæ uberis, verùm haud magni fanè, ut mihi videtur, momenti.* Gerardus Johannes Vossius *in Poeticis suis Institutionibus omne ferè punctum tulit. At* [p] Julius Cæsar Bulingerus *Spicilegium adeò amplum ex Veterum libris collegit, ut librorum perditorum damnum minùs ægrè feramus. Nos hinc indè ex his omnibus, aliisque aliquot Authoribus, quæ necessaria sunt, colligemus; eos, qui avidiores haustus amant, ad prædictos Authores remittentes. Et* Theatra *quidem primò Extemporanea, sive Tumultuaria, erant extructa, & ex ligno facta, quæ solvi possent, & denuò erigi & erant Tabulata gradatim insurgentia, in quibus spectabat Senatus Populusque* Athenienſis, [q] Ἱκρια *ideò dicta. Aliquando autem cùm* [r] Pratinâ *Tragœdiam agente Tabulata subitò corruerent ingenti strepitu, nec sine magno spectatorum periculo, Saxeum tandem* Athenis *Theatrum in* Dionyſo *extruebatur. Hinc Saxea, vel Marmorea & perpetua Theatra sunt facta, præcipuè* Athenis, *idque Mole & Magnificentiâ stupendâ; ut mox dicemus. Quare &* Ἑκατόμπεδα *dicta accepimus; quod Aream centum ab undique pedum, sive potius Diametrum Centum pedalem obtinerent; licet illud* Virginum *Templum, quod à* Pericle *in* Ἀκροπόλει *extructum peculiariter* Ἑκατόμπεδον *esset dictum, Theatrum non fuerit, ut* [s] Bulenger. *ex* Hesych. *sine causâ colligit, quùm à* [t] Dicæarcho *dicatur suprà Theatrum situm,* Ὁ καλούμενος Παρθενὼν, ὑπερκείμενος τῷ Θεάτρῳ, μεγάλῳ κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωμένοις.

Theatrorum Forma Circularis *primò, mox* Semicircularis *facta, undè Amphitheatri Nomen; & aperta erant, adeò ut Spectatores opus haberent* Petasis *&* Tunicis *contra Solem & Imbres; quanquam ipsa Scena, ubi Occasio foret, Aulæis ingentibus & Parapetasmatis Umbellæ in morem erectis & extensis sit tecta; postea autem ubi* [u] Romanorum *Majestas Ampliora & toti orbi stupenda Theatra extruxerit, etiam super totis Theatris, quòd tecto carerent, signa ingrueret Tempestas aut Solis fervor nimium torreret,* [x] *Immensa intendebantur Vela Carbasina aut Linea, aut etiam Serica Magnificentiæ causâ. Sed & in tectos Porticus post Cuneos extructos Pluviæ tempore recedere solebant, ubi aperta essent Theatra: Nam & de Theatris nonnullis legimus* [y] *Cedro tectis & fornicatis. Quomodò autem Formabatur tota Theatrorum moles, consulatur* [z] Vitruvius *ille Architectorum Princeps,* [a] Sebastianus Serlius *&* Julius Cæsar Bulengerus, *apud quos Gradationes & Fori & Porticus & Hospitalia, & Vasa & Scena, Proscenium, Orchestra & Thymele, graphicè pinguntur, & Theatrorum etiam formæ depictæ extant; nobis actum agere non libet; nisi fortè panca infrà dixerimus, quæ saltem sufficerint, ad certam harum rerum Ideam Lectorum animis infigendam.*

Sciendum [b] *verò, Omnia Theatra* Baccho *&* Veneri *sacra semper habita & Omnes Ludos Theatrales* Dionyſo, *hoc est,* Baccho *dicatos; undè* Dionyſiaca *certamina sint dicta, & Theatrici Artifices* Διονυσιακοὶ τεχνῖται. *Et* Dionyſia *quidem* Athenis *bis quoquo anno fiebant, in honorem Liberi Patris, Priora Veris tempore in Urbe, quandò οἱ φόροι* Ἀθήνησιν ἤγοντο, Vectigalia in Urbem ferebantur, *altera in Agris, Autumni tempore, quandò Vindemiæ causâ sacra* Baccho *agerentur,* Λήναια *dicta; nec Peregrini* Athenis *jam aderant, quòd Hyems adventaret: undè explicantur, quæ toties in Scenicorum Didascaliis occurrunt,* Ἐδιδάχθη ἐν Ἄστει· Et, ἐδιδάχθη ἐν Ληναίῳ, & ἐν Ληναίοις, vel εἰς Λήναια *hoc est in Liberalibus. His Certaminibus Præses constituebatur, qui erat summus pro tempore Magistratus, adeò ut* [c] Adrianus, *antequam Imperator foret, hoc munus administrare non detrectaverit. Et hìc Poetæ* [d] *Epici, Tragici & Comici certabant, etiam Tibicines, cæterique Musici. Choros verò constituebant Decem Tribus; quarum singulis præpositis Choragus; & hujus erat officium sumptus in Choros suæ Tribûs suppeditare. Meminisse autem oportet,* [e] Odæum *à* Pericle Athenis *extructum, nempe* Ὠιδεῖον, *ubi Musica Certamina agebantur, & Poetæ recitabant ac periculum faciebant, antequam in ipsum Theatrum admitterentur; licet & id ipsum à Nonnullis pro Theatro habeatur. De quo* Plutarchus *in* Pericle, Pausanias, *aliique.*

VII. *De* Scenæ *rusticâ & simplici Origine ex Arboribus, Frondibus, & Ramis, qualia erant* Judæorum *in* Σκηνοπηγίαις *Tabernacula, consulatur* [f] Hospinianus, *aliique; Nos de Scenâ jam adultâ & perfectâ loquimur. Scena itaque inter duo* Theatri *Cornua per Diametrum extensa erat, Aulæis & Peripetasmatis, hinc indè interiùs tecta, nequid eorum, quæ intùs erant, pateret. Ipsa autem Scenæ Frons, nisi siquandò nova Scenæ facies erat inducenda, semper ferè aperta erat, sublatis post populum coactum Aulæis. Et ea quidem pro Triplici Fabularum Genere, triplici modo ordinabatur: Quùm* [g] *enim Tragœdia, Comœdia, & Satyrica esset Fabula,* Scena *illa, quæ* Tragœdiæ *inserviret, Magnificis Palatiis, Marmoreis Columnis, fastigiatisque Turribus & aliquandò pro materiæ occasione, Regiis tentoriis & Templorum Prospectu ornabatur.* Comica *autem Scena Privatarum Ædium humili substructione erat contenta;* Satyrica *verò Topiario opere constabat & Sylvas, Viridaria, Fontes, Ambulacra, Recessus, Speluncas exhibe-*

[p] De Theatro l. 2. Quorum prior capita continet LXI. alter X. VIII.

[q] Vid. *Hesych.* in Ἱκρια.

[r] *Suidas* in *Pratinâ.*

[s] *Jul. Cæsar. Bulenger.* De Theatro l. 1. c. 13. fol. 235

[t] Vid. *Joh. Meursii Cecropiæ* c. 14. & *Attic.* Lection. l. 3. c. 16.

[u] *Paus.* fol. 59. lin. 47. Τὰ μὲν γὰρ Ῥωμαίων θέατρα πολυ δή τι ὑπερφέρει πᾶσι παντάχῃ τῆς οἰκουμένης.

[x] *Bulenger.* ibid. l. 1. c. 16.

[y] *Bulenger.* ibid l. 1. c. 16. *An Theatra tecta fuerint?*

[z] *Vitruv.* Architect. l. 5. c. 3. & 5. usque ad c. 10.

[a] *Sebastian Serlio* l. 2. di Perspectiva, l. 3. De Antichita.

[b] *Bulenger.* de Theatro l. 1. c. 1. &c. Lactant. l. 6. §. 20. fol. 338. &c.

[c] *Xiphilinus* in *Adriano.*

[d] *Libanius* Rhetor contrà *Midiam.* Vid. *Bulenger.* De Theatro l. 1. c. 1. juxtà finem.

[e] Vid. *Joh. Meursii Attic.* Lection. l. 4. c. 28. & *Julii Cæsaris Bulengeri* de Theatro l. 1. c. 26. ubi de *Odæo.*

[f] *Hospinian.* de Origin. Festorum l. 2. c. 1 fol 58. & Vid quæ Nos ad *Ion.* v. 806. *Bulenger* l. 1. c. 19.

[g] Huc refer *Bulenger.* De Theatro l. 1. c. 20. & 2.

hibebat. *Sunt qui his Tribus genus Quartum addant, nempè* [h] Mimicum; *verùm haud ego illis assentior, quià neque* Aristoteles Ὄψιν *Tragœdiæ essentialem putabat. Non est enim hæc res Poetica, sed ex Histrionis solius ingenio dependet, qui variis iisque loquacibus Corporis sui Motibus, & Gesticulationibus, Dramaticam Fabulam aliquam mirâ sanè Arte, verùm haud Poeticâ, exprimit, & designat. Et hæc sanè Ars tantoperè ad extremum crevit, eò quod mirâ voluptate spectatores perfunderet, ut illius Professores* Pantomimi *tandem dicerentur; quòd rem quamlibet, aut Historiam Vulgaritèr notam, aut quosvis Animi sensus, sive, ut* Aristoteles *ait,* ᾠδῇ, ᾗ πάσῃ, ᾗ σχήσεις, *saltationibus suis & pedum micationibus, manuúmque gesticulationibus & oculorum totiúsque corporis motibus imitarentur. Tales* Græci Ὀρχησὰς χειροσόφους *vocabant, quorum Principes (*[i] *nequid hìc dicam de* Sophrone, Mimorum *scriptore, qui* Platoni *Philosopho tantoperè placuit)* Augusti *ætate memorantur* Pylades & Bathyllus; *de quibus haud pauca* [k] Macrobius. *Et paulò post illos, hoc est, extremis ejusdem* Augusti *temporibus,* Philistion *floruit Comicus & Mimus egregius, qui ideò* Βιολόγος *cognominatus est; quòd hanc Artem exercuisset. De hoc extat Epigramma, quod nemo satis intellexerit, nisi qui Mimum eum norit,*

[l] Ὁ τὸν πολυσπάστον ἀνθρώπων βίον	*Cui Vita lacrymanda Mortalium fuit*
Γέλωτι κερόσας Νικαεὺς Φιλιστίων,	*Derisui, Nicæus hìc* Philistio
Ἐνταῦθα κεῖμαι, λείψανον παντὸς βίου,	*Faceo, vigore cassus omni vivido;*
Πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' ἀθρόως πεσών.	*Qui sæpè jacui functus, at nunquam hoc modo.*

Hâc saltatione plurimi Viri & Fœminæ tum apud Græcos, *tum apud* Latinos *notabiles memorantur; præcipuè autem commendatur* [m] *Epigramma de saltatrice Fœminâ, quæ à* Caramallo *insigni Mimico nominatur & ipsa* Caramallus.

Μουσῶν δεκάτη, χαρίτων Καραμάλλε τετάρτη,	*Musarum Decima, ô* Caramalle *& Gratia Quarta,*
Τερπωλὴ μερόπων, Ἀστὸς ἀγλαΐη·	*Ornamentum Urbis, Deliciæque hominum;*
Ὀρχηστά σοι, καὶ ταρσὰ ποδὸς ἰνίημα, καὶ σοφὰ χειρῶν	*Pes tuus, atque Oculus, scitè digitique micantes*
Δάκτυλα, καὶ Μουσῶν κρείσσονα καὶ χαρίτων.	*Et longè Musas & superant Veneres.*

Sed ad Tragœdiam ut revertar, Has Fabulas populo exhibere, totúmque Scenicum Ornatum & Fabulæ cujusvis Apparatum præbere, Officium erat apud Græcos *Choragorum, apud* Romanos *Ædilium: Quare qui Magnificentiùs hæc singula Populo ministrabant, Scenámque ornatiorem reddebant, ii Nomen sibi magnum apud Populum parabant & laudem etiam æneis tabulis perpetuatam; cujus rei exemplum dedimus in* [n] Euripidis *Vitâ; ubi* Themistoclem *Choragum diximus. Et hinc elegantèr* χορηγεῖν *dicitur* Græcè *pro* ἐλευθέρως δωρεῖσθαι *&* χορηγία *pro* μεγαλοδωρεία, *Liberalis suppeditatio, qualis erat* Choragorum; *quomodò* [o] D. Petrus *plus semel utitur;* Chrysostomus *autem præcipuè eâ voce gavisus videtur. Sed hæc obitér. Non est autem prætereundum, quòd* Scena *quoque ob modos, quibus variatur, Duplex habeatur,* viz. [p] *Versatilis & Ductilis. Versatilis dicebatur Scena, cùm tota subitò Machinis quibusdam abduceretur, vel circumverteretur; ut alia Rerum Imago succederet: Ductilis, cùm tractis hâc illâc Tabulatis alia interior species nudaretur; qui Mos in* Anglicis *nostris Theatris plerunque hodie obtinet. Et in* Orchestrâ, *ubi* Λογεῖον *aut* Θυμέλη, *hoc est* Pulpitum, *aliquandò* Ara, *saltabatur apud* Græcos, *unde & Nomen, apud* Romanos *locus Nobilioribus parabatur; ubi &* Chorus *statis lineis ordinabatur: Alia enim apud* Græcos (*de quibus Nos præcipuè hìc loquimur*) *erat sedes Senatorum & Nobiliorum, quam* Βελθικὸν *vocabant, de quâ re* [q] Meursius & [r] Bulengerus, *aliique; quin Mulierum & Virorum sedes divisas fuisse notat* Sphyromachus; *etiam Impudicas seorsim à Pudicis spectare* Aristophanis *Scholiastes alicubi observat. Et* Scenæ *quidem Longitudo Theatri ipsius latera utrinque Cornibus suis attingebat, æqualis ad Theatri Diametrum, ad* Orchestræ *Diametrum Duplex.*

Totum autem Theatrum *in Duas partes dispescebatur,* Scenam *nempè &* Caveam *sive Cuneos. In ipsâ* Scenâ *Tres erant Portæ;* Media, *ubi Regium Palatium, aut Templum quoddam Deorum, seu quid simile;* Sinistra & Dextra, *ubi paulò Humiliora Ædificia. Et ad* Mediam *Portam utrinque alia fuit Porta (præter Duas Majores prædictas) quarum Valvis & superliminaribus affixæ erant Machinæ, quales erant* [s] Περίακτοι, Ἐξώστρα, Πέτασος, * Ἐκκύκλημα, Γέρανος, Θεολογεῖον, & Κεραυνοσκοπεῖον, *quibus versabatur, mutabatúrque* Scenæ *facies, & sursum rapiebantur, aut demittebantur Hominum aut Deorum Personæ, aut Deorum Voces & Coruscationes visebantur. Subter autem post* Scenam *remotiùs à spectatorum oculis, in Concavis quibusdam æneis vasibus, quoties Fulminandum esset, Utres ingentes calculis & rotundis Lapidibus referti, vi versabantur, undè sonitus Fulmen referens ortus. Hic locus igitur* Βερυλεῖον *dicebatur.* Scenæ *partes prætereà erant* Ἐπισκήνιον, Παρασκήνιον, Περισκήνιον, Ὑποσκήνιον, *de quibus brevitér.* Ἐπισκήνιον Hesychius *vocat* τὸ ἄνω σκηνῆς καταγώγιον, Domicilium quoddam *super* Scenâ, *ubi Fulgura, aut Tonitrus, Descensúsque Deorum per prædictas Machinas movebantur.* Παρασκήνιον, *ex* Harpocrationis *mente,* ὁ ὑφὶ

Episcenium.

Parascenium.

[h] Vid. *Gerard. Joh. Vossii* Institut. Poetic. l. 2. c. 36.

[i] *Gerard. Joh. Voss.* Institut. Poetic. l. 2. c. 33.

[k] *Macrobius* l. 2. c. 7. Vid. *Bulinger.* l. 1. c. 52.

[l] Extat *Antholog.* l. 3. c. 6. & *Scaliger.* Animadvers. in *Euseb.* Chron. fol. 164. An. MMXXII. ubi *Suidam* refutat *Scaliger.* Item *Gerard. Joh. Voss.* Institut. Poet. l. 2. c. 33.

[m] *Antholog.* l. 4. c. 25. Vid. *Bulenger.* l. 1. c. 52. & *Gerard. Johan. Voss.* Institut. Poetic. l. 2. c. 38. in fine.

[n] *Euripidis* Vitâ An. 4. §. 9. fol. 7.

[o] *D. Petri* Epist. 2. c. 1. v. 5. & 11.

[p] Vid. *Servium* in *Virgilianum* illud, *Vel Scena ut Versis discedat frontibus, utque Purpurea intexti tollant Aulæa* Britanni. Georgic. l. 3. v. 24.

[q] *Johan. Meursius Attic.* Lection. l. 1. c. 24.

[r] *Bulenger.* de Theatro l. 1. c. 51.

[s] Vid. *Julii Pollucis* Onomastic. l. 4. c. 19. *Bulenger.* de Theatro l. 1. c. 8. & 15.

* Ἐκκύκλημα, μηχανὴ, ἣν πυρὸς ἐκτεθέντος ἐκ ἔνδον πῶς ἐξω ἐφέρετο. *Scholiast.* Aristoph. fol. 69.

ἡ Σκηνὴ ἀποδεδειγμένος τόπος τῆς εἰς τὸν ἀγῶνα ᾠδησκαλίας, Locus *circà Scenam, ubi Ludorum Præparatoria fiunt*, Anglicè **A Tiring Room**: *undè etiam, ut* [t] Didymus, εἰ ἑκατέρωθεν ἡ Ὀρχήστρας εἴσοδοι, Aditus utrinque in *Orcheſtram. Idem* Ulpianus *in Oratorem*, Suidas & *Etymologici Author confirmant. Jam verò* Προσκήνιον, τόπος ἦν καθαρὸς πρὸ τῆς Σκηνῆς, ἐν ᾧ ὑποκριταὶ ἠγωνίζοντο, Proſcenium. Locus apertus & *liber in Scenæ Fronte, in quo Actores partes ſuas agebant*, Anglicè **the Stage**. Ὑποσκήνιον *denique eſt locus ſub Pulpito (quod &* Θυμέλη & Λογεῖον *dicitur de quo ſuprà) in Medio* Orcheſtræ; *ubi Tibicines agebant; ut ex* [u] Athenæo *conſtat.* Hypoſcenium Hypoſcenium. *autem* [x] *Columnis & Statuis pluri-mis ornabatur, Theatrum verſùs, adeò ut aliquandò* [y] *Tercentum & ampliùs Columnæ cum Statuis inibi numerarentur. Et certè* Scenæ *ſpatia haud brevia putanda ſunt, in quâ præter* Chorum *tot omne genus Perſonæ cùm ſuis quiſque ſatellitiis viſebantur. Sed de Theatro & Scenæ vaſtâ apud Veteres amplitudine dixi ſatis ad* Helenæ *v.* 1406. *Et de* Scenâ *hæc ſufficiant, de alterâ Theatri parte jam dicendum.*

Et reliqua ſanè pars tota Theatri, τὸ κοῖλον, *& Cavea erat dicta, ubi & Capite Cenſi ſpectabant. Hic autem locus tripliciter conſiderabatur: Cavea enim* Prima. *i. e.* Ima, *à Melioris Notæ Civibus occupabatur; ſecunda, hoc eſt,* Media, *reliquæ Plebi conceſſa;* Tertia *& ſumma Fœminis. Singulæ autem Caveæ* Ἀναβάθμοι καὶ Ἕδραι, *ſive Scalis & Sedibus, ſeu Foris, circà poſitis, quibus & alia Nomina,* Κερκίδες (*ità enim mallem, quàm* Κερκίδες) ἀπὸ τοῦ κρέκειν, *id eſt, circumſtipabantur. Loci illi, ubi ex multis Sedibus communis erat Deſcenſus in exitu Theatri, vel undè homines glomeratim ingredientes in ſedilia ſe fundebant dicebantur* Vomitoria, [z] *ut* Macrobius *teſtatur. Ponè autem in lateribus Theatri poſt ſingulas Caveæ Diſpertiones, recipiebant ſe per opus fornicatum in Porticos tectos, ſi fortè nimii caderent repentini Imbres, aut Tempeſtatum vis oriretur. Pedibus autem in has ligneas ſedes compoſis pulſare ſolebant, quod* περνοκοπεῖν *vocabant, (quod tamen aliquandò etiam Aſſenſûs erat indicatio) Crocitare,* κλώζειν, & *Sibilare,* συρίττειν, *quandò teſtarentur Diſſenſum ſuum; plaudebant autem, jubilabant,* [a] *& ſurgentes ac in digitos arrecti altè vociferabant, quandò aſſenſum & applauſum indicarent. Atque hæc de* Theatro *ſint dicta.*

VIII. *De* Hiſtrionibus *jam pauca ſunt dicenda. Apud* Græcos *ſanè Actores & Hiſtriones nequaquam, ut apud* Romanos, *infames erant, quod &* Cornelius Nepos, *ſi rectè memini, in Præfatione ſuâ obſervat: ſed plerunque ex melioris notæ familiis cooptabantur ad hoc munus. Nec enim in* Græcorum *certaminibus pudebat Magnos aliquandò Reges & Principes locum habere, ut de* Hierone Syracuſano, Archelao Macedoniæ *Rege, aliiſque antè & pòſt natis, abundè conſtat. Quarè Hiſtriones* Græci *plerunque erant Homines Docti & Ingenui, Oratores & Poetæ & in Artibus aliis ſpectabiles: Nec* Demoſthenes *modò Pronuntiandi Artem ab Hiſtrionibus didiciſſe conceditur; Verum Oratorum, qui illi erat Proximus,* [b] Æſchines *ob* λαμπροφωνίαν *Tragœdias ipſe in adoleſcentiâ actitavit, teſte* Plutarcho *in illius Vitâ.* Ariſtodemus *etiam, licet Hiſtrio fuerit, ſapiùs ab* Athenienſibus *de rebus Pacis ac Belli Legatus ad* Philippum *deſtinatus eſt ab* Athenienſibus; *quod teſtatur* [c] Cicero. *Quinetiam ex Hiſtrionum Familiâ aliquandò Duces & Archontes electi fuerunt; nec Poetarum cuiquam ignominiæ vertebatur, ſi Hiſtrioniam exerceret; nec ideò* Sophocles *primus per ſe agere recuſavit, quòd rem illam ſe indignam judicaret; ſed quòd voce ad actionem requiſitâ deſtitueretur. De* Æſchylo *notum; & de* Ariſtophane [d] *legimus haud ſemel, ipſum per ſe Hiſtrionem ſuarum Fabularum egiſſe. Quarè non eſt mirum, ſi hujuſmodi Hiſtriones tandem aliquandò Oratores magni aut Poetæ evaſerint. Talis præter ſupradictos erat ille* Neoptolemus *Hiſtrio & Poeta, taliſque* Philiſtion, *de quibus Nos ſuprà; talis &* Crates, *qui cùm primò* Cratini *Poetæ* Πρωταγωνιστὴς *fuerit, mox & ipſe Poeticam haud invitâ Minervâ aggreſſus eſt & Fabulas docuit, teſtante* [e] *Comici* Scholiaſtâ *ad Equites. Talis erat* Euripidis *quoque* Πρωταγωνιστὴς Cephiſophon, *qui aliquandò ipſum noſtrum Poetam adjuviſſe dicitur in conſcribendis Tragœdiis; unde* Bacchus *apud* [f] Comicum *ad* Euripidem *ait,* τωὶ πότερ' αὐτὸς ἔφυρες, ἢ Κηφισοφῶν; *Et aliàs,* [g] Εἶτ' ἀνέζεσεν μουσικίας, Κηφισοφῶντα μιγνύς. *Et talis erat* Roſcius *Hiſtrio, qui etiam apud* Romanos, *quibus illud nomen erat Infame, tantæ Virtutis habebatur, ut de eo* Marcus Cicero *illius Familiaris & Amicus,* [h] Etenim cùm Artifex ejuſmodi ſit, ut ſolus dignus videatur eſſe, qui in Scenâ ſpectetur, tum Vir ejuſmodi eſt, ut ſolus dignus videatur, qui eò non accedat. *Quare ut ſemper apud* Græcos *Ingenui Homines Hiſtrioniam agebant; ità Gloriam non levem ex hoc munere reportabant; præſertim ſiquis* Primas *in Agendo obtineret, quales, ut ſuprà innuimus,* Πρωταγωνισταὶ *vocabantur &* Πρωτολόγοι. *Sic qui* Secundas *ferrent,* Δευτεραγωνισταὶ & Δευτερολόγοι, *qui* Tertias, Τριταγωνισταὶ

[t] *Didymus* apud *Harpocration.* in voce Παρασκήνια. Vid. *Ulpian.* ad *Demoſthen.* ὑπὲρ τοῦ κὴ Μειδίου Initio. Vid *Suidam* in voce Σκηνή.

[u] *Athenæ.* l. 14. fol. 631.

[x] *Pollux* l. 4. c. 19. περὶ μερῶν Θεάτρου.

[y] Vid. *Bulenger.* l. 1. c. 18.

[z] *Macrob.* Saturn. l. 5. Vid. *Bulenger.* De Theatro l. 1. c. 18.

[a] Τὰς δὲ διατοὶ ἅπαντας εἶδον ἐπ' ἀκροις ποδῶν ὑπ' ἐκπλήξεως ἀναστάντας, καὶ φωνῆς μείζους καὶ ἐκ βοσοτὴν ἐπαλλόμενοι ἐπαινον συνείροντας. Vide totum hunc *Philonis* locum fusiùs laudatum ad *Syleum* Fabulam in Fragmentis Tom. 2. fol. 495. *Sylei* v. 14.

[b] Vid. *Gerard. Joh. Voſſii* Inſtitut. Poetic. l. 2. c. 10. §. 10. & *Cæl. Rhodigin.* Antiqu. Lection. l. 27. c. 21.

[c] Vid. *Voſſium* ibidem.

[d] Vid. *Sam. Petit.* Miſcell. l. 1. c. 5.

[e] *Ariſtophan.* Scholiaſt. fol. 220.

[f] *Ariſtophan.* Ranæ Act. v. Scen. 1v.

[g] Act. v. Scen. 1.

[h] *Cicero* Orat. pro *Quintio.*

& Τειτλόγοι *ſunt dicti, qui ultimi erant Ordinis & viliſſimi muneris. Et hoc* Æſchini *objicit* Demoſthenes *opprobrii loco, non quòd ſimpliciter eſſet* Ὑποκριτὴς, *id enim inhoneſtum non erat ; ſed quòd* Tertias *ageret,* [i] Ὑπογεγραμμάτων (*inquit*) καὶ Τριταγωνιστῶν Ἀισχύνῃ σε πῆς Διονυσίοις διέτελει. *Hinc illud* [k] Menandri *lucem mutuatur,*

[i] *Demoſthenes* περὶ Στεφάνε.
[k] *Menand.* apud *Euripid.* Scholiaſt. ad *Hippolyt.* v. 426.

Πρόπει δ' ὁ Κόλαξ ἄειστα πάντων· Δεύτερος — *Eſt Primus* Adulator *omnium; Secundus eſt*
Ὁ Συκοφάντης· ὁ Κακοήθης Τείτα λέγει. — Calumniator ; Invidus *ſed Peſſimus.*

[l] Stobæ. Sermo 27. περὶ Αὐτάρκειας. Vid. ſupra §. v.

Hinc Teles *apud* [l] Stobæum, *quod & ſupra laudavimus,* Δεῖ, ὥσπερ τὸν ἀγαθὸν Ὑποκρίτην, ὃ, τι ἂν ὁ Ποιητὴς πείθῃ πρόσωπον, τοῦτο ἀγωνίζεσθαι καλῶς, οὕτω καὶ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὅ, τι ἂν πείθῃ ἡ Τύχη· καὶ γὰρ αὖ πάλιν, φησὶν ὁ Βίων, ὥσπερ Ποιήτρια, ὅτε μὲν Πρωτολόγε, ὅτε δὲ Τριτολόγε πείθῃ πρόσωπον, καὶ ὅτε μὲν Βασιλέως, ὅτε δὲ Ἀλήτε. *Ita* [m] Cicero, Ut in Actoribus *Græcis* fieri viderunt; ſæpe illum, qui eſt *Secundarum* aut *Tertiarum* Partium, cùm poſſit aliquanto clariùs dicere, quàm ipſe *Primarum* ; multùm ſummittere (*i. e. voce*) ut ille Princeps quàm maximè excellat. *Quamobrem* [n] Theodorus *Hiſtrio, cùm eſſet* Protagoniſta, *adeò ſuæ Famæ providiſſe dicitur, ut nè* Tritagoniſtæ *quidem permitteret unquam priùs populo coràm loqui, quàm ipſe eſſet locutus ; Præoccupationem nempe Auditorum Favoris tanti æſtimabat. Non eſt omittendum, quòd* ° Pollux *nobis obſervat, Mediam & Digniorem Portam ad* Πρωταγωνιστὴν *pertinere, Dexteram ad* Δευτεραγωνιστὴν, *Siniſtram ad* Τριταγωνιστὴν *& Viliſſimam quamque Perſonam.*

[m] *Cicero* in *Verrem* 2da.

[n] *Ariſtot.* περὶ Ῥολιτικῶν l. 7. c. 17. fol. 449. Ἴσως γὰρ ἂ κακῶς ἔλεγε τὸ τοιοῦτον Θεόδωρος ὁ τῆς Τραγῳδίας ὑποκριτής· Οὐδενὶ γὰρ πώποτε παρῆκεν ἑαυτῷ πρεσβεύειν, πρὶν ἢ τὸν ὕστερον ὑποκριθῆναι, ἂς οἰκειομένων τὴν Θεατὴν τοῖς πρώταις ἀκοῆς.

IX. *Tempus eſt jam, ut de Hiſtrionum* Græcorum *Habitu & Ornatu nonnihil dicamus ; & primò ſe* Πρόσωπον *offert conſiderandum, quod Nomen ipſis etiam Actoribus convenit ; dicitur &* Προσωπεῖον, Latinè *autem* PERSONA, *quaſi* περὶ σῶμα, *ut nonnulli ſtatuunt, alii à* Perſonando ; *Eſt enim Facies Hominis conficta,* Anglicè a Vizard, or Maſk, *tali modo circa os formata; ut ſonum Vocis ſimul collectum clariorem effundat. Unde* Gabius Baſſus *apud* [p] *Agellium,* Nam Caput, *inquit,* & Os cooperimento Perſonæ tectum undique, tantùm vocis emittendæ viâ pervium, quoniam non vaga, neque diffuſa eſt, in unum tantummodò exitum collectam coactámque vocem & magis claros canoróſque ſonitus facit. Quoniam igitur indumentum illud Oris clareſcere & reſonare Vocem facit, ob eam cauſam *Perſona* dicta eſt, o literâ proptèr Vocabuli formam productiore. *Et hæc* Πρόσωπα *ut veram Perſonam tegebant, ita & ſimulatam repræſentabant, ſive* Heroa, *ſive* Heroinam, *Regem, aut Ducem, Juvenem, Senémve, Deúmve aliquem, aut Deam, ex Poetarum & Pictorum mente exprimebant. Sed hæc quidem* Πρόσωπα *ferè Gigantum Vultus (Nos vulgò* Saracenica *Capita dicimus) exprimebant, ob Heroum nempè Granditatem & Proceritatem, quos agebant, adeò ut ob ingentem Hiatum Pueris & inaſſuetis horridiora paulò videbantur ; unde illud* Ariſtophanis, Ἄπολλον ἀπόπροπε, τὸ χάσμα τῶν. Lucianus *vocat* † σῶμα κεχηνὸς πάμμεγα. *Et* [q] Juvenalis—— Perſonæ Pallentis Hiatum In gremio matris formidat ruſticus Infans *Et* [r] Horatius, Quid dignum tanto feret hic Promiſſor hiatu ! *De Variis autem* Perſonarum *generibus conſulatur* [s] Julius Pollux ; *Nos aliò properamus. Super* Πρόσωπον *ponebatur Integumentum quoddam ob Granditatem* Ὄγκος *dictum, Figurâ triquetrâ* λαβδοειδεῖ σχῆμα, *uti* Pollux *ait, loco prædicto. Circa illud in Regum Perſonis* Coronæ *&* Diademata *viſebantur & in Manibus Sceptrum Dignitatis Regiæ Symbolum. Sicut autem Vultus* Perſonâ, *ita Corpus* Pallâ, *quæ & Toga & Syrma dicitur, erat indutum, auro quidem purpurâ & Gemmis exteriùs ſplendente, interiùs autem ſordidis Centonibus ſegmentatâ. Ut verò Veterum Heroum Majeſtati undiquaque pares viderentur, Cothurnis gradiebantur, ſive Calceis grandioribus cubitum ſive duos pedes longis ; unde & illud* [t] Athenæi *explicatur,* Μέσος ὁ τούτων ἐβάδιζεν Ἀνὴρ μείζων τελέσπηχυς ἐν Τραγικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ &c. *Et hanc Heroum Proceritatem Quatuor Cubitorum fecerunt, ad* Herculis *exemplum qui illius* [u] *Staturæ fuiſſe dicitur, hoc eſt octo Pedum ; Ita enim* Apollodorus, ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φοβερὸς, ὅτι παῖς Διὸς ἦν· τελεσπηχέων μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα. *Quare ut reliquum Corpus huic Proportioni reſponderet, ſimulata etiam Corpora habebant & Ventriculos & falſas Manus, Longáſque & laxas Veſtes, quæ omnia tegerent ; Ita enim* [x] Lucianus, τὰ Πρόσωπα, καὶ τὰς ἐμβάδας, καὶ τοὺς ποδήρεις χιτῶνας, καὶ χλαμύδας, καὶ χειρίδας, καὶ περισκελίδια, καὶ σωμάτια, καὶ τἄλλ', οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνονται τὴν Τραγῳδίαν. *Et* [y] *rurſus,* Εἰσελθὲς μὲν καὶ φοβερὸν θέαμα εἰς μῆκος ἀρρύθμων ὑπερμεγέθη ἄνθρωπος, ἐμβάτας ἐπὶ χώμασι, πρόσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀναλελυθμένον ὀπικείμασι, καὶ σῶμα κεχηνὸς πάμμεγα, ὃς καταπίμπλησι τοὺς θεατὰς· ἐὰν λέγειν περιερυσία, καὶ περισκελίδια, περιθετὴν καὶ ὄπτεχνιν παχύτητα περιτιθέμενος. *Atque iterum* [z] *de Tragœdis loquens,* Ὑποδήματα μὲν βαρέα, καὶ ὑψηλὰ ὑποδεδεμένοι, χρυσοῦς δὲ ταινίας τὴν ἐδῶτα πεπικιλμένοι, κρόκην δὲ ὀπικείμενοι παγγέλοια, κεχηνότα παμμέγεθες, αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μεγάλα τε ἐπεκρέμασαν, καὶ διέξωσαν ὡς οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι. [a] Philoſtratus *autem egregiè Habitum hunc deſcribit, loquens de Tragico Hiſtrione, qui coràm* Hiſpalenſibus,

[o] *Pollux* Onomaſtic l. 4. c. 19. Περὶ μερῶν Θεάτρε. Τριῶν δὲ πρὸς καλὰ Σκηνῶν θυρῶν, ἡ μὲν Μέση Βασίλειος [* Σπήλαιον, ἢ Οἰκος ἐνδοξος] ἢ πᾶν τὸ Προσαγωνιστῶν τῶν Δεξιμέσον· ἡ δὲ Δεξιὰ, τῶν Δευτεραγωνιστῶν καταγώγιον· ἡ δὲ Ἀριστερὰ, ἢ τὸ δυτελέστατον ἐχει προσωπον &c. [*] Hæc verba Uncinis inclusa ſunt *Pollucis*, ſed ad Scenam *Satyricam & Comicam* ſpectant, Βασίλειον ad *Tragœdiam.*

[p] *Agell.* Noct. Attic. l. 5. c. 7.

* Fol. 508.
[q] *Satyr.* 3.
[r] Art. Poetic.

[s] Onomaſticon l. 4. c. 19. περὶ προσώπων Τραγικῶν, Vid. *Bulenger* de Theatro l. 1. c. 54. de *Perſonis.*

[t] *Athenæ.* l. 5. c. 7 fol. 198.

[u] *Apollodor.* Bibliothec. p. 56. l. 2. c. 4. §. 9.

[x] *Lucianus* in Jove Tragœdo fol. 699.

[y] De Saltatione fol. 508.

[z] De Gymnaſiis 797.

[a] *Philoſtrat.* de Vitâ *Apollonii* l. 5. c. 3. fol. 216.

rudibus

rudibus Hiſpaniæ *incolis, & Theatricæ rei prorſus ignaris, Fabulam acturus, eos omnes in fugam convertit,* Παρελθὼν εἰς τὸ Ἴσθμια, φοβερὸς μὲν αὐτοῖς ἐφάνετο, καὶ ὃν ἐσιώπα χρόνον ἐπὶ τῆς σκηνῆς· καὶ ὁρῶντες οἱ ἄνθρωποι βαδίζοντα μὲ αὐτὴν μέγα, κεχρυσῶσθαι ἐδόκουν, ἐφορῶντα ἢ ἀνείκασιν ὕπνος ὑψηλοῖς, τετραπόδη ἢ τὰ περὶ αὐτὸν ἐδημαίνετο, ὡς θέρμοι ἦσαν τῷ χείματι· ἐπεὶ ἢ ἐξάσας τὴν φωνὴν, καὶ γεγωνὸς ἐσθέξατο, φυγῇ οἱ πλεῖστοι ἐχώρουν, ὥσπερ ὑπὸ δαίμονος ἐμβεβυπθένλες. *Quod de altâ Voce Hiſtrionis* Philoſtratus & Lucianus *addunt, ſciendum eſt, Hiſtriones maximoperè annisos, ut vocem intenderent; quare præter* Stentorophonicam *illam Perſonati oris formationem, de quâ nuper ex* Agellio *locum protulerim, Balneis præcipuè & cibis lenibus & laxantibus ad Vocem excitandam uſi ſunt; item Vocum Moderatores,* τὰς φωνῆς ἀσκητὰς, *ideò* φωνασκὰς *dictos, habebant, qui* Phonaſcico *quodam inſtrumento monerent, quomodò Vox illis intendenda eſſet, aut remittenda; de quâ re* [b] Galenus & *alii. Præ ertà Vomitu aliquando & Clyſtere ſe purgâſſe legimus & Plumbeam Chartam ſupino pectore ſuſtinuiſſe; Pomiſque & aliis vocis ſuavitati officientibus abſtinuiſſe, quod & de* Nerone [c] Suetonius *narrat. Quin & Jejuni vocem præparabant & exercitatione fingebant; nequid hìc dicam de Architecturâ Theatorum, quæ Vocibus reddendis mirè aptabatur.*

[b] *Galenus* περὶ τόπων l. 1. c. 7. *Marſilii Cognati* Var. Obſervat. l. 2. c. 8. ubi de *Phonaſcis* &c. Et *Bulenger.* de Theatro l. 2. c. 6. & 7.

[c] *Sueton. in Nerone* c. 20.

X. *Quùm jam de Hiſtrionibus & eorum ornatu ſatis ſit dictum; de* Choro *liceat paucis orare; qui certè ex Perſonis conſtat, licet nonnunquam præter Perſonas numerari debeat, ut ſuprà attigimus. Hujus igitur Numerum ad Quindecim* Sophocles *primus reduxit, cùm antè multò plures, uſque ad* [d] *Quinquaginta, aliquando etiam pauciores eſſent.* Chorus *ſanè ex Vulgaribus Perſonis conſtitutus ferè fuit, vel ex Virginibus, vel Mulierculis, vel Senibus, vel Militibus, iiſque nunc Civibus, nunc Peregrinis, etiam ex Pueris & Infantibus, modò adſint præterea, qui* Chori *partes agant idonei. Hoc enim conceſſo, quilibet Numerus ad* Chorum *potuit pertinere; ut in* Supplicibus *Functorum Ducum & aliorum* Argivorum *Liberi infantes & impuberes ſupponuntur cum* Choro *ſimul adeſſe, ad Miſericordiam magis movendam. Et* Chorus *quidem Scenam ingrediebatur vel in* [e] *Fronte Terni, Ordine verò Quinquepartito,* Anglicè **Five-Deep**, *quod vocabatur* κατὰ ζυγὰ, *vel* ζυγὰ πέντε ἐκ τριῶν. *Vel etiam in Fronte Quini, Ordine Tripartito,* Anglicè **Three-Deep**, *quod dicebatur* κατὰ στοίχους, vel στοῖχοι τρεῖς ἐκ πέντε. *Et* Chori *hujus Dux, qui reliquis præcineret & primus loqueretur, Directórque ac Monitor cæterorum eſſet,* Choragus *quoque dicebatur. Saltabant autem & canebant omnes ex Scenæ & Materiæ occaſione ad moderationem & exemplum hujus Choragi. Aliquando ob aliarum Perſonarum defectum* Chorus *in duas partes diſpeſcebatur, quas dixerunt* Ἡμιχόρια, *quod & ſuprà notabamus; ea quidem Diviſio* Διχορία *dicta, mutua utriuſque in cantando Reſponſio* Ἀντιχορία; *quæ tamen tria verba* [f] Pollux *rem eandem putat deſignare poſſe.* Tyrtæus *dicitur* Τειχρείαν *apud* Laconas *inſtituiſſe; quando* Lacedæmonios *ad bellicam Virtutem animaret, niſi potius de tribus ſimul* Choris *hæc vox ſit intelligenda. Conſtabat enim hæc* Τειχρεία *ex Senibus, Pueris, & Juvenibus, hæc* [g] *ſibi mutuò triplici* Choro *ſuccinentibus,*

[d] *Pollux* l. 4. c. 15. περὶ χορῦ.

[e] *Pollux*, ut ſuprà & *Gerard. Joh. Voſſius* Inſtitut. Poetic. l. 2. c. 16. & *Bulenger.* de Theatro l. 2. c. 12.

[f] *Pollux* l. 4. c. 15. περὶ χορῦ.

[g] *Plutarch.* de laude ſuî. Vid. *Pollucis* Onomaſtic. l. 4. c. 15. περὶ χορῦ.

Γέροντες.	Ἀμὲς ποθ' ἡμὼ ἄλκιμοι νεανίαι·	*Nos fuimus olim viribus valentibus.*
Παῖδες.	Ἀμες δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.	*Nos erimus olim viribus validi magis.*
Νεανίαι.	Ἀμες δέ γ' εἰμὸ· αὶ δ' ἴης, αὐγάσεαι.	*Nos jam ſumus: ſin vis, periculum cape.*

Et Chorus *quidem apud* Græcos *indifferentèr vel antè, vel poſt,* Actum *ingreditur, interdum in* Actu *primo; ubi conſiſtit & Prologum explicat: cujus rei exemplum nobis dedit* Euripides *in* Rheſi *principio, &* (*nequis fortè illum in hâc re ſingularem putet*) Æſchylus *in* Perſarum *introitu. Malè ergò* Scaligero *Chorus definitur, Pars Fabulæ poſt Actum.* Ariſtoteles *è contrà* Chorum *potiùs* εἰς τὸ πολὺ, *quàm* εἰς τὸ ἀεὶ, *ad Numerum magis, quàm ad Tempus reſtringit.* Chori *autem officium erat, Auditorum Expectationem ſuſtentare, ne vacante Scenâ langueſceret; vel res ab Hiſtrionibus expoſitas querelis aut laudibus proſequendo, vel Poetæ ipſius ſenſus exponendo & Spectatorum animos & aures Vocibus & Saltationibus delectando, moræque tædium deliniendo. Nec* Ariſtotelis *Regula omittenda,* [h] Καὶ τὸν Χορὸν δὴ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκειτῶν, καὶ μόριον εἶναι τὸ ὅλε, καὶ συναγωνίζεσθαι, ὐχ ὥσπερ παρ' Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ παρὰ Σοφοκλεῖ. *Unus Actorum ſemper debet* Chorum *excipere & Pars totius fieri & ſimul agere, non ut apud* Euripidem, *ſed ut apud* Sophoclem. *Alii aliter hunc locum exponunt, nempe quod exiſtimandum ſit,* Chorum *eſſe inter Actores numerandum; ſed quod ad hanc expoſitionem attinet,* Euripides & Sophocles *nihil differunt; quod ad noſtram, neque ſemper ipſe* Sophocles *facit, neque ſemper* Euripides *non facit.*

[h] *Ariſtot.* Poetic. c. 18. fol. 666.

XI. *Jam de Muſicâ Theatri, & deinde de Metro Tragico pauca ſunt proferenda. Cùm ipſa ſanè Tragœdia nihil aliud eſſet, niſi Poeticum quoddam & Muſicum certamen, in quo Muſarum ſimul & Muſicæ filii inter ſe contendebant de Primatu; non eſt dubium, Verſus illorum cum horum Harmoniâ temperatos fuiſſe,*

ſſe, & hoc quidem de Choris *nemo unquam dubitavit, cui ideò Præcentor ſemper adfuit, qui &* [i] Ἡγεμὼν & Κορυφαῖος χορῦ & χοροδιδάσκαλος *vocabatur, cui ſecundus erat* Μεσόχορος, *ad hujus enim ſignum* Chorus *aliquomodò ordinabatur, Hic in* Semichoriis *reſpondebat* Coryphæo; *& hi quidem Saltationibus ſuis & Vocibus, ad Inſtrumenta Muſica temperatis, unum elegantem Chorum & ſonum ſimul efficiebant; aliquando etiã altâ Voce & ſine Inſtrumento canebant. Hæc noſtra dicta Veterũ ſuffragio comprobemus;*

[i] *Pollux*, ibid.

[k] Ariſtoteles, Καθάπερ ἡ ἐν χορῷ Κορυφαῖος κατάρξασα, ἅπασι τοῖς χορεύσασι ἀνδρῶν, ἔστ' ὀπτὲ καὶ γυναικῶν, ἐν διαφόροις φωναῖς ὀξυτέραις καὶ βαρυτέραις μίαν ἁρμονίαν ἐμμελῆ κιρναμένων, καλὸν τὸ * ἐνδόσιμον ὑπὸ τῆς Κορυφαίας περαινόμενον. *Et* Philoſtratus *in Venere*, Αἴδεσι γὰρ αἱ παῖδες, ᾄδουσι· καὶ ἡ διδάσκαλος ὑπόλειπε τὴν ἀπᾴδουσαν κεστὸν τὰς χεῖρας, καὶ εἰς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐμβιβάζουσα. *Quem locum ita imitatus eſt* [l] Ariſtænetus, Καὶ ἡ διδάσκαλος ἐπίβλεπε τὴν ἀπᾴδουσαν καὶ εἰς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐνεβίβαζε, χειρονομοῦσα τὸν τρόπον. *Audiamus in hanc rem* [m] Senecæ *verba*, "Non vides, quam multorum Vocibus *Chorus* conſtet? Unus tamen ex "omnibus ſonus redditur. Aliqua illic Acuta eſt, aliqua Gravis, aliqua Me"dia. Acccedunt Viris Fœminæ, interponuntur Tibiæ: ſingulorum illic latent "Voces, omnium apparent. De *Choro* dico, quem Veteres Philoſophi nove"rant. In commiſſionibus noſtris plus Cantorum eſt, quàm in Theatris olim "Spectatorum fuit, cùm omnes vias Ordo Canentium implevit, & Cavea æneato"ribus cincta eſt, & ex Pulpito omne tibiarum genus, Organorúmque conſonuit: "Fit conſenſus ex Diſſonis.

[k] *Ariſtot.* de Mundo.

* De hãc voce Vid. *Heſych.* & *Phavorin.*

[l] *Ariſtænet.* l. 1.

[m] *Senec.* Epiſt. LXXXIV.

De Choris *itaque, ut dixi, non eſt dubitandum; videamus itaque, annon in ipſis* Scenis *locus aliquis daretur Muſicæ. Hoc mihi in animum primus injecit ſæpè laudatus, multúmque mihi laudandus, Doctor* Johannes Covel, Chriſti *Collegii Præfectus* Humaniſſimus, *Muſiſq; & Muſicæ benè notus Amicus; qui conſtanter aſſeveravit, id ſibi viſum, quòd &* Scenis *adhiberetur aliqualis Muſica; nempè ipſi Heroes* More Recitativo *cantabant. Id nunc mihi probandum in manus ſumo. Et quùm, ex* [n] Diomedis *mente, Modulatio ſit continuati ſermonis in jucundiorem dicendi rationem artificialis flexus, in delectabilem auditûs formam converſus, aſperitatis atque imperitiæ vitandæ causâ;* * Ariſtoteles *imprimis in Problematis inter alia hæc habet,* Διὰ τί οἱ ἐν Τραγῳδίᾳ Χορεῖ ὔθ' ὑποδωεισὶ, ὔθ' ὑποφρυγιστὶ ᾄδουσιν; Ἢ ὅτι τὸ μέλος ἥκιστα ἔχουσιν αὗται αἱ ἁρμονίαι, ἃ δεῖ μάλιστα τῷ χορῷ; ἦθος γὰρ ἔχει ἡ μὲν ὑποφρυγιστὶ, πρακτικόν· ἡ δὲ ὑποδωεισὶ, μεγαλοπρεπὲς καὶ σῶφρον· διὸ καὶ κιθαρῳδικωτάτη ὀξὶ τῶν ἁρμονιῶν· ταῦτα δ' ἀμφω Χορῷ μὲν ἀνάρμοστα, τοῖσδε ὑπὸ Σκιωῆς οἰκειότερα· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ Ἡρώων μιμηταί· Οἱ δὲ ἡγεμόνες τῶν ἀρχαίων, μόνοι ἦσαν ἥρωες· Οἱ δὲ λαοὶ, ἄνθρωποι· ὧν ὅδιν ὁ Χορεύς. διὸ καὶ ἁρμόζει αὐτῷ τὸ γοερὸν καὶ ἠσύχιον ἦθος, καὶ μέλος· ἀνθρωπικὰ γάρ. ταῦτα δ' ἔχουσιν αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι· ἥκιστα δ' αὐτῶν ἡ ὑποφρυγιστὶ· ἐνθουσιαστικὴ γὰρ καὶ βακχική. κατ' μὲν οὖν τοῦτο πάσχομεν τ[ὰ παθητικοὶ γὰρ οἱ ἀδυνατοὶ μᾶλλον τῶν δυναμένων εἰσὶ· διὸ καὶ ἄδυτα ἁρμόττει τοῖς χοροῖς] κατ' δὲ ὑποδωεισὶ καὶ ὑποφρυγιστὶ πρέπομεν, ὃ ἐκ οἰκεῖόν ὅδι Χορῷ· Ἔστι γὰρ ὁ Χορὸς κηδεμὼν ἀπραγμοσύνης· Εὐνοίαν γὰρ μόνον παρέχεται, ὅις πάρεστι. *Id eſt*, quare in Tragœdiâ *Chori* neque *Hypodorio*, neque *Hypophrygio*, modo canunt? An quòd hæ Harmoniæ modulos non habent, quibus maximè *Choro* opus eſt? Mores autem *Hypophrygius* habet Actioni congruos; *Hypodorius* verò magnificum quid & ſolidum; quarè Harmoniarum maximè Citharæ convenit. Hi autem utrique *Choro* quidem ſunt inepti, *iiſque, qui in Scenâ loquuntur*, ferè proprii: Illi enim Heroum Imitatores. Et Veterum quidem *Principes*, ſoli erant Heroes; *Populi* autem, Homines; è quibus conſtituitur *Chorus*. Quarè & illi conveniunt mores, modulíque flebiles & tranquilli. Humana enim ſunt iſta. Et hæc aliæ Harmoniæ præſtant; minimè autem ex iis *Hypophrygius* Modus; Eſt enim Enthuſiaſticus & Vehemens. Et juxtà alium, i. e. *Myxolydium* patimur quid (Paſſioni autem obnoxii ſunt impotentes magis potentibus; quarè & hic modus *Choris* convenit) juxtà verò *Hypodorium* & *Hypophrygium* Agimus, quæ res *Chori* non eſt propria. Eſt enim *Chorus* Curator Actione-carens, Benevolentiam enim tantùm præbet, quibus adeſt. *Ex hoc loco ſole ipſo clarius conſtat, quoſdam Modos* Scenæ *proprios, quoſdam* Choro; *nempè* Hypodorios & Hypophrygios *Scenæ*, διὰ τὸ αὐσηρὸν, καὶ σκληρὸν, *ut* [o] Athenæus *de eâdem hâc re loquitur; aut certè* διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ σῶφρον, *quod* Ariſtoteles *ſuprà dixit; qui ideò* Myxolydium *genus* Choro *tribuit; quia leniores & magis vulgo acceptos aptóſque modos exhibet. Rectè itaque* [p] Strabo & Rhapſodiam & Tragœdiam & Comœdiam *ab ᾠδὴ*, Cantu *deduxit. Addu*[q] *ducatur huc demùm* Lucianus *teſtis, qui in libello* περὶ Ὀρχήσεως *hæc habet de* Hiſtrione, Εἶτ' ἔνδοθεν αὐτὸς κεκραγὼς, ἑαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν, ἐνίοτε καὶ περιάδων τὰ Ἰαμβεῖα, καὶ τὸ δὴ ἄδηστον, μελῳδῶν τὰς συμφορὰς, καὶ μόνης τῆς φωνῆς ὑποδιπλοῦν παρέχων ἑαυτὸν· τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς ποιηταῖς ἐμέλησε, πρεπόντως ποτὲ γενομένοις. καὶ μέχει μὲν Ἀνδρομάχη τις, ἢ Ἑκάβη δόξει, φορητὸς ἡ ᾠδή· ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσελθὼν μονῳδῇ, ὁπλαδόμῳ αὐτῷ, καὶ μήτε τὴν Λεοντῆν αἰδεσθεὶς, μήτε τὸ Ῥόπαλον, ὃ πρόκειται, Σολοικίαν ἂν φορῶν εἰκότως φαίη ἄν τις τὸ πρᾶγμα. *Id eſt*, deinde

[n] *Diomedes* l. 2. De modulatione.

* *Ariſtotel.* Problem. ſect. XIX. §. 49. Vid. ſect. ejuſdem §. 6, 15, 30. & 31. & de Poetica c. 6. &c.

[o] *Athenæ*, l. 14. fol. 525.

[p] Strabo l. 1. fol. 18.

[q] *Lucian.* de ſaltatione fol. 508.

deinde ipſe vociferans, ſeipſum inclamans, & verberans, aliquandò & Iambos cantillans & quod turpiſſimum eſt, Calamitates modulans; ac ſolâ voce ſemet ipſum obnoxium præbens: quippe alia Priſcis Poetis curæ erant. Et quamdiù quis *Andromachen*, aut *Hecubam* agat, tolerabilis eſt CANTIO; ubi verò ipſe *Hercules* Scenam ingrediatur lugubri carmine, ſui oblitus, neque *Leoninam*, neque *Clavam*, reveritus, quâ utitur, jure utique hanc rem ſolœciſmum aliquis ſuî compos dicat. *In* Italiâ *etiamnum* Tragœdiæ *totæ Muſicis Notis temperatæ aguntur & ſcribuntur, qualem Nos vidimus apud Venerabilem æquè & Amabilem Virum, Dominum Doctorem* Covel, *de quâ re monuimus in Argumento* Hypſipylæ. *Quin, ut* [r] *audio, apud Nos* Anglos *Tragœdia illa, quæ nominatur* the Siege of Rhodes, *à Domino* Gulielmo Davenantio *conſcripta, Muſicis numeris erat tota conſtricta & Veterum more in Scenâ decantata, hoc eſt* Stylo Recitativo.

[r] Vid. *Gerard. Langbaine's* Dramat. Poet. in Sr *William Davenant.*

XII. *De Tragico nunc Metro nonnihil dicendum, præſertim quantùm ſufficerit ad* Scenarum *rationes addiſcendas, & etiam* Chororum *quicquid ab aliis explicatur intelligendum.* Chororum *enim leges metricæ ſatis à* Scholiaſtis *ſunt excuſſæ in Septem prioribus Tragœdiis; quas facilè intellexerit, qui ea, quæ ſequuntur, probè perpenderit, Pedumq; variorum nomina & quantitates attenderit. Huc referatur* Pindari, Sophoclis, Horatii & Senecæ *Veteres Scholiaſtæ; quibus omnia ferè Verſuum* Choricorum *genera elaborantur. Addatur* Hephæſtion Alexandrinus *Grammaticus*; Terentianus, Marius Victorinus, Diomedes, Marius Plotius, Baſſus, *reliquique* * *Grammatici Veteres* Latini, *qui de Metris ſcripſerunt. Item Modernorum* Gulielmus Canterus *in Prolegomenis ad* Euripidem; *ubi ex* Hephæſtione *Chororum σχήματα diſponit; etiam* Abdias Pictorius, Johannes Claius Hertzbergenſis, Hieronymus Avantius, Georgius Fabritius, Henricus Glareanus, Daniel Bedò *in Sylloge Præceptorum* Proſodiæ, *& illi, quos* Draudius *ob hujuſmodi ſcripta laudat; qui omnes Tractatus de variis Carminum Generibus & de* Græcorum *Proſodiâ ediderunt. Nos hìc ea tantùm, quæ maximè neceſſaria fuerint, brevitèr libabimus; eos, qui plura deſiderant, ad ſuprà laudatos Authores remittentes.*

* Grammaticæ *Latinæ* Authores Antiquis *Heliâ Putſchio* Edente, Typis *Wechelianis, Hanoviæ* anno 1605.

Muſica *Ars ad* Canonicam Geometriam *ſpectat; quæ eſt Vocum & Harmoniarum debita Analogia.* Κανονικὴ *itaque, ut* * Agellius *inquit, Longitudines & Altitudines Vocis emetitur. Longior Menſura Vocis* Ῥυθμὸς *dicitur, Altior* Μέλος. *Eſt & alia ſpecies* Geometriæ, *quæ appellatur* Μετρικὴ, *per quam ſyllabarum Longarum & Brevium & Mediocrium junctura & modus, congruens cum Principiis* Geometriæ, *Aurium menſurâ examinatur. Et has Diſciplinas,* quià in Principiis ipſis ineptæ & inſuaves videntur; aut omninò non diſcimus, aut priùs deſiſtimus, quàm intelligamus, cur diſcendæ ſint; *inquit Doctiſſimus* Romanorum * M. Varro. Voluptas autem vel Utilitas talium Diſciplinarum in poſtprincipiis, *ut idem loquitur,* exiſtit, quùm perfectæ, abſolutæque ſunt. *Nos itaque tanti Viri judicio freti, nihil verebimur hiſce Grammaticis ſtudiis paululùm immorari; cùm & ipſius rei Uſus; & de Nonnullis benè merendi Voluntas ſatis nos contrà invidorum Cavillationes in hâc parte munire poſſint.* Proſodia *itaque, ut* [s] Diomedes *ait, dicitur apud* Græcos, *quòd* προσῴδεται τῇ συλλαβῇ. *Eo autem Nomine præcipuè vocatur Ars Metrica, quæ tractat de Syllabarum Quantitate, Pedum Compoſitione, & Verſuum Numero ac Menſurâ. Syllabæ* Quantitas *ſequitur Naturam Vocalis, niſi ubi* Poſitio *accedat, tum enim brevis Syllaba ob Duplicem Conſonam ſequentem producitur; & apud* Græcos *aliquando Longa Vocalis ante alteram corripitur, ut in* [t] *vocibus* ἔπειτα, ποιητὴς, τοιοῦτος, & Ἀλκμαίων, *in hoc verſu,* Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. *Syllaba* Brevis *unius eſt Temporis,* Longa *duorum. Eſt & Syllaba* Communis, *quæ Tempus ſuum variat, & nunc* Longa, *nunc* Brevis *habetur. Tempus hìc dicitur mora vocis ſuper Syllabæ prolatione; ut in voce* Sūrgĕrĕ; *bis tantum moramur in priori Syllabâ longâ, quantum in duabus aliis brevibus.* Tempus *itaque eſt Syllabæ menſura,* Syllaba *Pedis,* Pedes *Metri,* Metra *Carminis:* Carmen *enim conſtat Metro,* Metrum *Pedibus,* Pedes *Syllabis,* Syllabæ *Temporibus. Duæ ergo* Breves *Syllabæ unî* Longæ *æquipollent, Duæ autem* Longæ *Quatuor* Breves *æquant; unde* Tribrachys *vel* Iambo, *vel* Trochæo *æqualis videtur;* Dactylus *aut* Anapæſtus, & Proceleuſmaticus, Spondæo *& viceversâ: Quæ* Græci *meliùs vocant* ἰσοδυνάμια. *Pes itaque ex Syllabis duabus aut ampliùs conſtat, Metrum ex* διποδίαις, i. e. *Pedibus duobus, vel etiam pluribus; & ex Metris aliquot Carmen; nec enim ſatis propriè* Monometra *dici videntur. Hinc* Dimetrum, Trimetrum, Tetrametrum, Pentametrum, Hexametrum, Heptametrum; *quæ ex Pedum numero etiam* Quaternarii, Senarii, Octonarii *&c. appellantur; quanquam & ipſa Vox* Metrum *pro* Carmine *aliquando uſurpetur. Pedes igitur pro vario Syllabarum, quas complectuntur, Numero & Quantitate ſunt diverſi, quandoquidem in Cantilenis ipſæ Voces ad Campanarum modum vario & numeroſo pulſu eduntur.*

* *Agell.* Noct. Attic. l. 16. c. 18.

* Apud *Agell.* ibidem.

[s] L. 2. de Accentibus inter Grammaticæ *Latinæ* Authores Antiquos. Edit. *Heliæ Putſhii.* ut ſuprà.

[t] Vid. quæ Nos ad *Hecubæ* v. 1108. & hujus Tractatûs §. v. ad *Timoclem.*

Quatuor

Disyllabi 4. Quatuor igitur Pedes sunt *Disyllabi*, quia Quatuor tantùm modis Locatio Duarum Longarum & totidem Brevium Syllabarum inter se variari potest.

1 Spondæus *Duas habet* Longas, *quatuor Temporum* ---- ---- - -
2 Pyrrhichius, *qui &* Dibrachys, *Duæ* Breves, *duorum Temporum* ---- υ υ
3 Trochæus, *qui &* Chorius, *Primam Longam, alteram Brevem, trium Temporum* - υ
4 Iambus, *Primam Brevem, alteram Longam, trium quoque Temporum* --- -- υ -

Trisyllabi 8. Octo sunt Pedes Trisyllabi, quia Tres Syllabæ diversæ Quantitatis tot modis variantur.

1 Molossus, *tres Longas habet, sex Temporum* ---- ---- ----- - - -
2 Tribrachys, *qui &* Choræus, *tres Breves, trium* viz. *Temporum* ---- υ υ υ
3 Dactylus, *Primam Longam, Duas reliquas Breves, quatuor Temporum* ---- - υ υ
4 Anapæstus, *qui &* Antidactylus, *Duas priores Breves, alteram Longam* ---- υ υ -
5 Bacchius, *Priorem Brevem, Duas reliquas Longas, quinque Temporum* ----- υ - -
6 Antibacchius, *qui* Palimbacchius *&* Pompicus *vocatur, duas priores Longas, ultimâ Brevi* .. - υ
7 Amphimacer, *qui &* Creticus, *inter Duas Longas Mediam unam Brevem* --- - υ -
8 Amphibrachys, *inter Duas Breves unam Mediam Longam* ---- --- υ - υ

Tetrasyllabi 16. Sedecim sunt Pedes Quatuor Syllabarum; tot nempe modis variandi sunt tot Syllabarum Motus & Tempora; & hi Pedes sunt compositi.

1 Ionicus ἀπὸ μείζονος, *duas Longas habet & duas Breves, i. e.* Spondæum *&* Pyrrhichium - - υ υ
2 Ionicus ἀπ' ἐλάττονος, *duas Breves & totidem Longas*; viz. Pyrrhichium *&* Spondæum υ υ - -
3 Choriambus, *ex* Trochæo & Iambo *constat* ----- ----- - υ υ -
4 Proceleusmaticus, *ex Duobus* Pyrrhichiis, *hoc est ex Quatuor Brevibus* ----- υ υ υ υ
5 Dispondæus, *ex Duobus* Spondæis, *hoc est Quatuor Longis* ---- ---- - - - -
6 Antispastus, *ex* Iambo & Trochæo ----- ------- ------ υ - - υ
7 Dijambus, *ex Duplici* Iambo ----- ------- ------- υ - υ -
8 Ditrochæus, *ex Duplici* Trochæo ------ ------ ----- - υ - υ

9 Pæon *Primus, ex primâ Longâ & tribus reliquis brevibus*, i.e. *ex* Trochæo *&* Pyrrhichio - υ υ υ
10 Pæon *Secundus, ex secundâ Longâ, reliquis Brevibus, i. e.* Iambo & Pyrrhichio υ - υ υ
11 Pæon *Tertius, ex tertiâ Longâ, reliquis Brevibus*, i. e. *ex* Pyrrhichio & Trochæo υ υ - υ
12 Pæon *Quartus, ex tribus prioribus Brevibus & ultimâ Longâ*, i.e. *ex* Pyrrhichio & Iambo υ υ υ -

13 Epitritus *Primus, qui &* Hippius, *ex primâ Brevi, tribus reliquis Longis*, i.e. Iambo & Spon. υ - - -
14 Epitritus *Secundus, ex secundâ Brevi, tribus reliquis Longis*, i.e. *ex* Trochæo & Spondæo - υ - -
15 Epitritus *Tertius, ex tertiâ Brevi, reliquis tribus Longis*, i.e. *ex* Spondæo & Iambo - - υ -
16 Epitritus *Quartus, ex quartâ Brevi, tribus reliquis longis*, i.e. *ex* Spondæo & Trochæo - - - υ

* Inter Veteres Grammaticos *Latinos*, ut suprà.

Horum omnium Vocabulorum rationes, causas & origines * Marius Plotius *explicat, siquem etiam hæc Curiositas tangat: sed & plures numerantur Pedes*; Diomedes *enim Grammaticus Triginta duos præterea colligit Quinque-Syllabarum; & Sex-Syllabarum multò plures nominantur; quos tamen omnes in prædictos liceat resolvere. Quare illos missos facimus, quoniam & supradicta Nomina sufficiant illis, qui* Scholiastarum *quorumlibet Metricas rationes assequi velint; quandò præsertim terminos nonnullos palàm fecerimus.* Græci *sanè à* Dipodiâ, *i.e. gemino pede, nominant Versus, in* Iambicis, Trochaicis *&* Anapæsticis, *non item in* Dactylicis; Latini *autem à singulorum Pedum numero; ut* Μονόμετρος, Græcis, *Binarius* Latinis, Δίμετρος, Quaternarius, Τέτραμετρος, Senarius, Τετράμετρος, Octonarius, Πεντάμετρος, Denarius, *& ultrà non progrediuntur. Quanquam Voces* Ἑξάμετρος *&* Πεντάμετρος *in* Heroicis *&* Elegiacis *etiam de Pedibus sumantur. Et Carminum quidem* Simplicium, *quæ nomen habent à Pedibus, qui in iis præcipui sunt, Novem sunt Genera,* viz. Iambicum, Trochaicum, Dactylicum, Anapæsticum, Choriambicum, Antispasticum, Ionicum *à Majore*, Ionicum *à Minore*, *&* Pæonicum. *Carminum* Compositorum *genera Triginta-Quatuor vulgò numerantur, quæ tamen omnia ad prædicta genera quodammodo referuntur, qualia dicuntur* Callimachia, Euripidea, Sapphica, Pindarica, Archilochia, Alcaica, Alcmania, Aristophania, Asclepiadæa, *&c. De quibus adeundi sunt supradicti Authores. Præterea Versus utrisque* Græcis *& Latinis dicuntur* Catalecti, Acatalecti, Hypocatalecti, Brachycatalecti, Hypercatalecti; *qui termini explicandi sunt.* * Catalecti *itaque sunt Versus, quibus una syllaba deest ad Perfectionem Διποδίας, aut Pedis Tetrasyllabi; tales sunt in omnibus Carminum Generibus, præterquam in* Dactylico, Anapæstico, Cretico *&* Bacchiaco, *quæ Pedes habent Trisyllabos, excepto etiam* Ionico *à Majore. Sunt &* Catalecti *in* Disyllabum, *quibus una deest Syllaba ad perfectionem Pedis* Trisyllabi. *Tales sunt in* Dactylicis, Anapæsticis, *& in Tetrametro* Bacchiacho. *Versus* Acatalecti *sunt, qui præcisè suis numeris constant; sive Duabus, aut Tribus, Quatuor, aut Quinque Dipodiis constent, in* Iambicis, Trochaicis *&* Anapæsticis; *sive in reliquis Carminum Generibus, qui duobus, aut tribus, quatuor, quinque, vel sex con-*

* Περὶ τὸ καταλήγον, *in fine desino.*

conſtent Pedibus integris, nullâ ſyllabâ redundante, vel deficiente. Hypocatalecti, *ſive* Catalecti *in ſyllabam, ſunt, quibus ſyllabæ duæ deficiunt ad perfectionem Pedis Triſyllabi; quod fit in* Dactylicis *&* Anapæſticis *tantùm.* Brachycatalecti, *quibus integer Pes ad completionem* Dipodiæ, *vel Dimidium Pedis Quadriſyllabi deficit; tales fiunt in omnibus Generibus, exceptis* Dactylico, Anapæſtico, Cretico, Bacchiaco, *&* Ionico *à Minore, præter Tetrametrum.* Hypercatalecti *denique, quibus ultrà Perfectionem una ſyllaba ſupereſt de Pede Diſyllabo, aut de* Dipodiâ, *ſeu Pede Quadriſyllabo. Tales fiunt in* Iambicis, Trochaicis, Choriambicis, *&* Anapæſticis; *in* Ionicis *&* Pæonicis *nulla ſunt* Hypercatalecta. Hypercatalecti *in ſyllabam ſunt, quibus de Pede Triſyllabo ultrà Perfectionem una ſupereſt ſyllaba.* Hypercatalecti *in Diſyllabum, quibus de Pede Triſyllabo ultrà Perfectionem ſupereſt una ſyllaba. Et Horum utrique fiunt in* Dactylicis *&* Anapæſticis *tantùm. Sed de his rebus conſulatur* Demetrius Triclinius, Georgius Fabricius *de re Poeticâ,* Johannes Claius, *aliíque ſuprà laudati Authores: Nobis non eſt his ampliùs immorandum. Et ſanè quandoquidem* Arſenius *noſter, reliquique* Græcorum *Poetarum* Scholiaſtæ *de diverſis* Choricorum *Carminum Generibus ſatis accuratè tractent; nihil nobis hoc in loco, niſi de* Scenicis *Verſibus, diſſerendum, idque Tyronum tantùm Gratiâ, quibus ego ſemper aliquomodò conſultum velim.* Euripidis *quidem omnes* Scenæ *ex* Iambis *Trimetris,* i.e. *Senariis, vel ex* Trochæis *conſtant. Carmen* Iambicum *Purum conſtat ex Puris* Iambis, *ut* Eurip. *Electr. v.* 750. Φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; *Cui ſi præmittas* Amphimacrum, *erit Purus putus* Trochæus *hoc modo,* Εἶπατ', ὦ φίλαι, τί χρῆμα· πῶς ἀγῶνος ἥκομεν. *Quæ res, ut obitèr hoc dicam, ſatis erit* Trochæo *Carmini explicando. Quoniam verò Purus* Iambus, *nimis arctis conſtrictus regulis, haud multa ſatis verba admitteret, Poetæ Tragici, anguſtos ſibi limites laxârunt & alios hinc indè Pedes in locis præſertim* Imparibus *admiſcendos certis rationibus duxerunt. Quare in* Paribus *locis, qui ſunt Secundus, Quartus, Sextus, ferè ſemper* Iambus, *aut Pes* ἰσοδυάμος, *ut* Tribrachys, *aliquandò etiam in Secundo & Quarto, ſed rariſſimè apud Tragicos,* Anapæſtus *reperitur: In locis* Imparibus, *ut Primo, Tertio & Quinto præter* Iambum, *vel* Dactylus, *vel* Spondæus, *vel* Tribrachys, *aut etiam* Proceleuſmaticus, *vel* Anapæſtus *pro Poetæ arbitrio ponuntur; ex* Spondæi *enim morâ optimè temperatur* Iambi *celeritas, &* Dactylus, *atque* Anapæſtus *&* Proceleuſmaticus, *quùm* Spondæo *ſint* ἰσόχρονα, Tribrachys *autem* Iambo, *oppidò magis Dictionum & Metri varietatem, ac proindè Auditorum Voluptatem adaugent.* Trochæus *verò in nullâ* Iambi *parte ſtare poteſt, ut neque* Iambus *in* Trochæo, *nè confuſio fiat; quod* Terentianus *notavit. Et ad hanc* Græcorum *Normam* Seneca Latinus *Tragicus Fabulas ſuas compoſuit, licet illi in Paribus locis* Anapæſtus *nunquam uſurpetur, teſte* Hieronymo Avantio; *& videtur ſanè is uſus valdè irregularis, quia Pes iſte* Spondæum *æquat, aut* Dactylum *tempore; qui tamen pedes hìc ipſi ſtare non poſſunt. Et tamen fatendum eſt, alicubi hoc apud ipſum* Euripidem *fieri, licet haud nimiùm frequentèr; qui tamen ſæpè puros* Iambos *habet, ſæpiſſimè majori ex parte puros; etiam in Quinto Loco* Iambum *ſæpè ponit, quod* Seneca *rariſſimè facit; is enim* Spondæum *plerunque eo in loco gaudet ponere. Eadem autem eſt ratio Trium Imparium locorum inter ſe; & una quoque inter ſe Trium Parium; excepto quòd Sextus locus conſtantiſſimè* Iambum *poſtulet; ſemel aut bis* Tribrachyn. *Notandum autem,* Ennium *& Veteres Tragœdos* Latinos *plus ſibi indulgere ſolitos, præcipuè enim loci ultimi rationem habuerunt, in cæteris promiſcuè* Spondæo, Dactylo, Tribrachy, Anapæſto *utebantur, quomodò &* Comici Latini *&* Plautus *ante omnes. Etiam* Græci *Comœdi plus libertatis, quàm Tragici, ſibi arrogârunt.*

XIII. *Hæc habui, quibus morem Tyronibus gererem; nunc ad finem properandum. Non eſt jam ſpatium, ut totius hujus Operis rationes hìc recenſeam; non eſt Animus, Laborem, Fidem, Induſtriam, Diligentiam, aut hujuſmodi jactandi. Erat certè, omnes, quà potui, vires intendere; etenim quicquid agere lubet, id ſedulò agere juvat. Quid in ipſo Authore, plurimis anteà Mendis, Lacunis, Nævis ſcatente, præſtiterim; quid in* Scholiis, *quæ miſerè priùs erant depravata, conturbata, decurtata; quid in Verſione* Latinâ, *cui millies Medicam manum adhibui, Candidus Lector, cujus ferè ſolius Gratiâ hunc Optimum omnium* Tragicorum *Poetam Purum & Expurgatum, magnâ parte auctum, ſuique compotem reddiderim, conferendo cum aliis Editionibus facilè reprehendet; etiam ex Majori Indice obſervabit. Quod ſi Harum Literarum Egregius aliquis Patronus Otium nobis & Securitatem tandem aliquandò præbuerit, plura hujuſmodi Opera fas eſt de me expectare. Nondum enim Quadragenarius Ætate, Viribus Animi Corporiſque integris (Deo Optimo Maximo ſit Laus) vigeo; nec ullum Laborem in his rebus detrectare ſoleo; certè, niſi omnium penitus ingratiis, ut ſæpè olim, Laboraturum me putavero.*

Gulielmi

Gulielmi Canteri IN EURIPIDEM

PROLEGOMENA.

QUONIAM duo quædam ſunt à nobis in hoc Poetâ præſtita, ſtudioſe Lector, cujus utrunque ſit generis, quantíque momenti, brevitèr explicandum arbitror. Primùm igitur mendis infinitis, tum levioribus, tum gravioribus, ſcatentem poetam ſic emaculavimus, ut paucos in totâ re literariâ Scriptores repertum iri, quibus tantundem remedii ſit adhibitum, putem. Id porrò totum ferè noſtro debere ingeniolo, multæque & attentæ *Euripidis* lectioni, non difficultèr fatebor: veruntamen aliquantum nos adjuverunt & quæ *Henricus Stephanus* nuper ex antiquis codicibus in hujus Poetæ partem poſteriorem contulit, quæque ante annos aliquot *Joannes Brodæus*, in eandem annotat. Secundo igitur loco, quod hactenus pro difficillimo ac propemodum deſperato fuit habitum, præſtitimus, ut carminum rationem in hoc Scriptore denſiſſimis tenebris involutam, clariſſimâ luce donaremus: quæ res cùm per ſe præclara poteſt haberi; tum ad poetam rectè intelligendum & menda tollenda, mirum quantum conducit. Hoc porrò totum quoque nobis ferè deberi, non injuriâ quis dixerit: nam quæ in duas Primas *Euripidis* Tragœdias, & partem Tertiæ ſunt à Grammaticis de metris conſcripta, nec plena ſemper ſunt, nec vera; rémque per ſe ſatis obſcuram ſæpe obſcuriorem reddunt: quod idem etiam *Sophocli* uſu veniſſe video, multóque magis *Æſchylo* primo: ideóque in his etiam duobus veram Carminum rationem olim, ſi videbitur proponemus. Maximum verò contulit adjumentum *Hephæſtio* grammaticus, qui tribus chartis, ut eſt in proverbio, Poematum ſpecies Carminúmque genera recenſuit. Eum quia nos ferè ſecuti ſumus, quid ab illo hâc de re præſcriptum fuerit, quomodóque nos ad Poetam noſtrum hæc applicuerimus, referemus. Hanc igitur tradidit poematum diviſionem *Hephæſtio*. Poemata, inquit, alia ſunt Κατὰ στίχον, alia Syſtematica, alia Miſta, alia Communia. Κατὰ στίχον dicuntur, quæ uno eodemque conſtant Carminis genere, ut *Ilias*, ut *Odyſſea*: nec tantùm Carminis, ſed etiam Coli, vel Commatis. Ut enim Verſus dicitur, qui tres vel quatuor Syzygias habet, ita Colum duas tantum habet, eáſque non plenas Comma. Syſtematica dicuntur, quæ vario Carminum genere in unum congeſta conſtant. Eſt enim Syſtema duorum vel plurium carminis generum congeries, ſive ſint ea diſſimilia, ut ferè ſemper, ſive etiam ſimilia, ut ſunt *Auſonii* Diſticha, quæ hactenus *Catoni* vulgus aſcripſit. Miſta dicuntur, quæ partim Κατὰ στίχον ſunt, partim Syſtematica. Hujus generis Tragœdiæ ſunt, in quibus Iambi poeſim Κατὰ στίχον efficiunt, reliqua Syſtematicam. Communia denique dicuntur, quæ & Κατὰ στίχον, & Syſtematica ſunt. Hujus generis, quæ modò nominavi, ſunt *Catonis* Diſticha; nam & eorum carminis genere ſunt omnia, & bina cernuntur ſingula. Syſtematica porrò ſex generum ſunt; vel enim Κατὰ ῥήσιν ſunt, vel Ἀπολελυμένα, vel Μετεικὸς ἄτακτα, vel è ſimilibus, vel Myſta Syſtematica, vel Communia Syſtematica. Κατὰ ῥήσιν dicuntur, quæ inter ſe reſpondent; atque hæc rurſum ſex generum ſunt. Vel enim Monoſtrophica ſunt, vel Epodica, vel Κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ, vel Antithetica, vel Miſta κατὰ ῥήσιν, vel Communia κατὰ ῥήσιν. Monoſtrophica ſunt, quæ unâ Strophâ conſtant; qualia ſunt *Anacreontis* & *Alcæi* Carmina. Epodica ſunt, quæ ſimilibus Syſtematibus diſſimile adjunctum habent: id ſi in fine ponatur, vocantur Epodica, generis nomine, ſi in principio, Proodica, ſi in medio, Meſodica. Et Epodica quidem ſunt ferè Pindarica omnia, ternario numero conſtantia; veruntamen nihil prohibet etiam quinario & ſeptenario uti nam quinarii exemplum eſt in *Hecuba* Chorus, Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιάς. ſeptenarii in *Æſchyli Agamemnone* chorus, Διὸς πλαγὰν ἔχω δ' εἰπεῖν Proodica verò nondum ulla reperi, nec vera Meſodica. Κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ ſunt, quæ poſt variorum Syſtematum congeriem ſive Pericopen, aliam priori per totum reſpondentem ſubjunctam habent: ſic ut in alterutrâ quidem congerie ſint inter ſe ſyſtemata diſſimilia, verùm utraque ſimilibus conſtent partibus. Talia ſunt in *Oreſte* Μυκηνίδες ὦ φίλαι. Ponitur enim prior congeries primæ ſtrophæ, primi ſyſtematis, ſecundæ ſtrophæ, ſecundi ſyſtematis, tertiæ ſtrophæ, tertii ſyſtematis, quod in *Euripide* tamen deſideratur. Sequitur poſterior congeries Antiſtrophæ primæ, Antiſyſtematis primi, Antiſtrophæ ſecundæ, Antiſyſtematis ſecundi, Antiſtrophæ tertiæ, Antiſyſtematis tertii: veruntamen hic ordo nonnunquam confunditur. Cæterùm hujus generis in *Euripide* multa ſunt, in *Sophocle* permulta, nulla in *Æſchylo*. Antithetica ſunt, quæ in vario Carminis genere, primum ultimo, ſecundum penultimo, ac reliquum

liquum ſimiliter inter ſe reſpondens habent. cujus generis eſt Ovum *Simmiæ*. Miſta κατὰ χέσιν ſunt, quæ partim Epodica ſunt, verbi gratiâ, partim Monoſtrophica. Communia κατὰ χέσιν ſunt, quæ hoc quidem modo diſpoſita, verbi gratiâ, ſunt Epodica, illo verò Monoſtrophica. Nunc ad alteram ſpeciem ut veniamus, Ἀπολελυμένα dicuntur, quæ certum carminis genus nullum habent. Ea rurſum vel Ἀστροφα ſunt, vel Ἀνομοιόστροφα, vel Ἄτμητα. Ἀστροφα ſunt, quæ tam paucos verſus habent, ut Stropham complere non poſſe videantur. Ἀνομοιόστροφα ſunt, quæ aliquibus interjectis interrumpuntur. Ea ſi duo ſunt, vocantur Ἑτεροστροφα, ſi plura, Ἀλλοιόστροφα; hujus generis illa ſunt in *Hecuba*, Ἄπις' ἄπτερα, κραναὰ κραναὰ δέρκομαι. In his enim Strophæ quinque inter ſe diſſimiles, interjectis ſyſtematibus, cernuntur: quod quidem carminis genus ſolus de Tragicis uſurpat *Euripides*. Ἄτμητα ſunt, quæ ut ſecari poſſe videntur, ita nullum ſecandi dant ex ſe ſignum. Tertiam ſpeciem conſtituunt Μεικτὰ ἀτακτα, quæ nullam habent inter ſe ſimilitudinem. qualis fertur *Homeri* Margites fuiſſe, poema perlepidum. Tales in *Euripide* ſunt Chori duo, alter ſub finem *Iphigeniæ Tauricæ*, Εὐπλεῖς ὁ Λατῶς γόνος. alter primus *Herculis* Furentis. Malè enim his Chorus in *Oedipo Colon. Sophoclis*, Ὅσις τὸ πλέον μέρος, & Chorus in Phœniſſis *Euripidis*, Τύειον δίδυμα λιπὼν ἔβαν, à Grammaticis annumerantur; cùm uterque ſit nobis Epodicus. Quarto loco ſunt è Similibus dicta, quæ pedum quidem ſunt eorundem, certum autem numerum non habent quales Anapæſti ſunt. Ea quoque, vel Ἀπειρεσία ſunt, vel κατὰ περιοδισμὸς ἀνίσους. Et illa quidem ſunt, quæ ad finem uſque ſunt inter ſe ſimilia: hæc autem, quibus aliquid nonnunquam brevius interjicitur. Horum exemplum illuſtre præbet *Hecubæ* initium, quo loco ad Chorum illa verba facit. Sequuntur Miſta Syſtematica, quæ partim κατὰ χέσιν ſunt, verbi gratiâ, partim è Similibus. Ultima recenſentur Communia Syſtematica, quæ hoc quidem modo diſpoſita, verbi gratiâ, ſunt è Similibus, illo autem κατα χέσιν. Atque hæc ferè ſunt, quæ de Poematum & Carminum generibus *Hephæſtio* tradidit, obſcurè quidem ab illo præſcripta, verùm à nobis exemplis illuſtrata. Jam ut hæc ad Tragicos & *Euripidem* noſtrum applicemus, multas partes in paucas contrahemus, & quæ ſuperflua ſunt, nec in uſum cadunt, reſecabimus. Omnia igitur Tragicorum ſyſtemata conſtant verſibus vel Similibus, vel Diſſimilibus, vel ſimiliter diſſimilibus. Similes verſus voco Iambos, & Anapæſtos, quos è ſimilibus appellat *Hephæſtio*, ſub quibus etiam Trochaicos & Hexametros licet comprehendere. Diſſimiles verſus conſtituunt vel Μονοστροφικὰ, vel Ἀνομοιόστροφα. Μονοστροφικὰ voco, quæ *Hephæſtio* Μεικτὰ ἄτακτα dixit. Ea ſi breviora ſunt, Συστήματα nudè vocantur. Ἀνομοιόστροφα, eodem ab illo donantur nomine. Similiter diſſimiles denique vel Ἀντιστροφικὰ conſtituunt, vel Ἐπῳδικὰ, vel Περικώμματα. Ἀντιστροφικὰ voco, cùm Strophis Antiſtrophæ reſpondent. Ἐπῳδικὰ ſunt apud *Hephæſtionem* eodem nomine. Περικώμματα voco, quæ ille κατὰ τρικοπλῶ ἀνομοιομερῆ dixit. His igitur Septem generibus omnia comprehendi poſſe, quæ ad carminum rationem in Tragicis explicandam pertinent, exiſtimo. Neque nos aliis utemur in *Euripide* toto nominibus, verùm ſingulis verſuum ſpeciebus ſuum præfigemus Indicem, ac vel Ἰάμβους, vel Ἀναπαίστους, vel Μονοστροφικὰ, vel Ἀνομοιόστροφα, vel Ἀντιστροφικὰ, vel Ἐπῳδικὰ, vel Περικώμματα vocabimus. Poteram huc etiam adjicere Signa, quæ vocant Grammatici, Paragraphos, Coronidas, ac ſimilia. Verùm hæc quoniam ad Poetas intelligendos perperam faciunt, &, quæ nunc ſunt à nobis præſtita, ſatis hoc tempore fore putamus, curioſiùs illa perſcrutari non ducimus operæpretium.

JOSUA BARNES de Variis Grammaticorum Signorum Formis.

FIguræ, *quas* Canterus *ſuprà in* Prologomenorum *fine tam ſtrictim leviterque attigit, his Nominibus & Notis ſignantur,*

Ἀστερίσκος, Aſteriſcus,	*
Παράγραφος, Paragraphus,	—.
Κορωνὶς, Coronis,	—3
Διπλῆ, Duplex	<
Διπλαῖ, Duplices	<>

Et harum Prior < ἔσω νενευκυῖα *dicitur, i. e.* introrſum nutans, *Altera* > ἔξω βλέπουσα extrorſum reſpiciens; *& utraque aliquando ſimul uſurpantur,* Prior *nempe in Verſûs principio,* Altera *in fine. Eſt & ubi* Prior *invenitur in Verſûs fine; nec raro poſt Paragraphum, hoc modo* —·< *Quùm tamen* Altera *nunquam reperiatur in Principio. Et Signa quidem hæc ab Antiquis Grammaticis ſunt formata Diſtinguendi causâ, & Actoribus præcipuè inſerviebant, eorum Exitus & Introitus notantes & Perſonarum mutuas Reſponſiones, aut Modulationum & Carminum Variationes.* Coronis *autem ſemper Perfectionem Actûs & Complementum ſignificabat; unde Proverbialis locutio,* Coronidem *imponere, pro Perfectum aliquid dare, aut facere; quanquam ab Architecturâ hæc Metaphora à nonnullis deducatur. De his autem Notulis, quià nobis non eſt ampliùs hìc ſiſtendum, conſulantur,* Ariſtophanis *Scholiaſtes foliis* 14, 19, *&* 89. Sophoclis *Scholiaſtes folio* 436. Euripidis *Scholiaſtes ad* Hecub. *v.* 1, 216, 484. *ad* Phœniſſ. *v.* 201. *&c. Denique* Hephæſtion *Grammaticus &* Sam. Petit. *Miſcellan. l.* 6. *c.* 15. *folio* 134. *ante omnes* Cælius Rhodiginus *Antiqu. Lection. l.* 15. *c.* 20. *qui* Hephæſtionis *omnem de hâc re medullam in ſuum opus tranfudit. Vale, Lector Candide & ſtudiis noſtris fave.*

ΜΑΝΟΥΗΛ τῦ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

Σύνοψις τῦ Βίυ τῦ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Εὐριπίδης Μνησάρχυ ἢ Μνησαρχίδυ, καὶ Κλειτῦς. οἱ φεύγοντες, εἰς βοιωτίαν μεῤῥήκησαν. εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐκ ἀληθὲς ἦ, ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτῦ. καὶ γὰρ σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν ὖσα, ὡς φιλόχορος ἀποδείκνυσιν. ἐν ᾗ τῇ διαβάσει Ξέρξυ ἐκπορεύετο ὑπὸ τῆς μητρὸς. ἐτέχθη ᾗ καὶ ἐν ἡμέρᾳ Ἕλλησιν ἐχρέψαντο τὴν Πέρσας. ἐγράφετο ᾗ τὰ πρῶτα ζωγράφος. εἶτα μαθητὴς Προδίκυ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς. Σωκράτυς ᾗ, ἐν τοῖς ἠθικοῖς, καὶ φιλοσόφυς. ἠλήκυσε ᾗ καὶ Ἀναξαγόρυ τῦ Κλαζομηνίυ. ἐπὶ τραγῳδίαν ᾗ ἐτράπη, τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνυς δι' ἃ ἐδόκει δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ τὸ εἶδος ἦν, καὶ ἀμισόγυνος, καὶ φεύγων τὰς συνουσίας. ὅθεν καὶ μισογυνὴς ἐδοξάσθη. ἔγημε ᾗ ὁμῶς πρώτην μὲν Χοιρίλην, δευτέραν Μνησιλόχην. ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον, καὶ Μνησαρχίδην, καὶ Εὐριπίδην. ἀπεπαίδωτο ᾗ ταύτην, ἔχε καὶ δευτέραν. καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστυ πειραθὲς, μεταναστὰς ἀπ' Ἀθηνῶν, ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον βασιλέα τῆς Μακεδόνων. παρ' ᾧ διῆγε ἀκρατὰς ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε ᾗ ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀρριδαίυ τῦ Μακεδόνος, καὶ Κρατεύα τῦ Θετταλῦ, ποιηταῖ ὄντων, καὶ φθονησάντων αὐτῷ, καὶ πεισάντων τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, δέκα μυῶν ἀργυρωνήτων τὸν βασιλικὸν, ὃς αὐτὸς ἔτρεφε κυνας, ἐπαφεῖναι τῷ Εὐριπίδῃ. Ἕτεροι ᾗ ἰσόρησαν, ὑπ' οὐ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν αὐτὸν διασπασθεῖναι, παιδόμωρον ἀεὶ πρὸς Κρατεροῦ τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάυ. καὶ γὰρ φεῖν αὐτὸν καὶ πρὸ τῦ τυράννυ ἔρωτας. οἱ ᾗ πρὸς τῷ γαμετῇ Νικοδίκῃ τῇ Ἀρεθουσίυ. ἔτη ᾗ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν ἑβδομήκοντα πέντε· καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα ᾗ αὐτῦ κζ' μὲν πάντα ἑβδομήκοντα πέντε, κζ' δὲ ἄλλως ἐνενήκοντα δύο. νίκας δὲ εἴλετο πέντε, τὰς μὲν τέσσαρας πρώτων, τῷ ᾗ μίαν μετὰ τῷ τελευτῆσαι. τελευτᾷ ᾗ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοστῆς τετάρτης ὀλυμπιάδος.

MANUELIS MOSCHOPULI

Synopsis Vitæ

EURIPIDIS.

Euripides filius erat *Mnesarchi*, vel *Mnesarchidæ* & *Clitûs*; qui fugientes in *Bœotiam* migrarunt, deindè in *Atticâ* habitârunt; Non est autem Verum, quòd Mater illius Olerum erat Venditrix; etenim ex valdè Illustribus erat orta, ut *Philochorus* demonstrat. Sub *Xerxis* verò Expeditione in utero adhuc Matris latebat; Natúsque est eo ipso die, quo *Græci* Persas in fugam verterent. Primò quidem Pictor erat, deindè Discipulus *Prodici* in Rhetoricis; ut & *Socratis* in Ethicis & Philosophiâ. Audiebat insuper & *Anaxagoram Clazomenium*. Ad Tragœdiam verò conversus est, quùm vidit *Anaxagoram* Pericula subeuntem ob Dogmata, quæ invexerat. Subtristis autem erat & risui minimè deditus; nec coitus appetebat, undè & *Mulierum-Osor* vocabatur. Veruntamen uxorem duxit Primam *Chærilen*, *Mnesilochi* filiam, ex quâ habuit *Mnesilochum*, *Mnesarchidem* & *Euripidem*; repudiatâ autem hâc, Secundam duxit. Et hanc etiam Libidinosam expertus, *Athenas* reliquit & ad *Archelaum Macedonum* Regem profectus est. Mortuus est autem ex insidiis *Aridæi Macedonis* & *Cratevæ Thessali*, qui Poetæ quùm essent, illi invidebant & persuadebant *Lysimacho* Regio Servo, Decem minis conducto, ut Regios Canes, quos ipse nutriebat, *Euripidi* immitteret. Alii dicunt illum non à Canibus, sed à Mulieribus laceratum, ut nocte intempestâ adiret *Craterum Archelai* delicias, etenim & talibus amoribus illum succubuisse; Alii verò adiisse eum Uxorem *Nicodici Arethusii*. Annos eum vixisse dicunt Septuaginta Quinque; & illius Ossa in *Pellam* à Rege transfata. Fabulæ autem illius ex quorundam mente Septuaginta Quinque, ex nonnullorum Nonaginta Duæ. Victorias Quinque reportabat, Quatuor quidem ipse superstes, Unam post Mortem. Fato autem concessit Olympiade Nonagesimâ Tertiâ.

ΘΩΜΑ τῦ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Σύνοψις τῦ Βίυ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ, πατρὶς μὲν Ἀθῆναι, πατέρες ᾗ Μνήσαρχος κάπηλος, καὶ Κλειτὼ λαχανόπωλις. γνωσθεὶς ᾗ ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, ὅτε Καλλίᾳ ἄρχοντος, κζ' τῷ πεμπτῷ καὶ ἑβδομηκοστῷ ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ τὸ τῦ Ξέρξυ ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι· πρῶτιν μὲν ἴσκησε παγκράτιον, καὶ πυθοῖ, τῇ παλαιᾷ αὐτῇ χρησμὸν λαβόντος, ὅτι στεφανήφορις ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικήσει. ὃ δὴ καὶ εἰς ἔργον πρᾶξεν· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα Ἀθηναίοις. ἔπειτα εἰς λόγυς ὡρμηκὼς, ἐφοίτησε παρὰ Ἀναξαγόρᾳ, καὶ Πρωδίκῳ, καί τισιν ἄλλοις. ἀγχίνυς ᾗ ὢν εἴπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς, εἰς τραγῳδίαν ἐτράπη, καὶ ἔλαμψεν ὅτι ταύτῃ σεμνῶς. πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην εὗρεν, ἃ ὑπεισῆνεγκε δὴ πρὸ αὐτῦ· τό, τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τῶν δραμάτων τὴν ὑποθέσιν διαπτῦν, καὶ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ χειραγωγεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Εὐριπίδυ τέχνημα. τό, τε σαφηνείαν καὶ πλάτος ἔχειν τὰ λεγόμενα, καὶ τὴν ἐρημωσίαν ποικίλλειν ἐπιχειρήσεσί τε καὶ ῥυθμῷ χαίεντα, καὶ γνώμας εἰσάγειν ζωηρὰς, καὶ μάλα τῷ ὑποκειμένῳ πρεπούσας, θαυμαστὸς. ἔγραψε μὲν ἓν δράματα δύο καὶ ἐνενήκοντα

τὰ

τὰ πάντα, ἐν οἷς λείπω ὀκτὼ μόνα Σατυρικά. νεικήσας δὲ ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι, νίκας πεντεκαίδεκα. ἠγάπησε δὲ τὰ ὡσαύτως ταῦτα ἀγῶνα, ἐφ' ᾧ πέντε καὶ εἴκοσι γεγονώς. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γεγονέναι, καὶ δείκνυται αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις. γυμνάκις δὲ γήμας, πρώτην μὲν Μελιτώ, ἔπειτα αὐτὸς ἀπελθὼν, Χοιρίλην, ἀφ' ἧς ἔσχε τρεῖς, Μνησαρχίδην ἔμπορον. Μνησίλοχον κωμικὸν, καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ Εὐριπίδην, ὃν οἱ λόγιοι διατείνονται. λιπὼν δὲ σύννους, καὶ σκυθρωπὸς, καὶ μισόγελως, καὶ σκυθρωπὸς, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτων φησίν. Σκυθρωπὸς ἔμοιγε προσεπεῖν Εὐριπίδης. φορέσας δὲ τὸν αὐτοῦ κωμικὸν Κηφισοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ τινὰ ἐκβαλεῖν μὴ φέρων ἀγχώλιον, σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν κωμῳδοποιῶν, ἀφεὶς τὴν Ἀθήνησι διατριβὴν, εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα Ἀρχέλαον. καὶ δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ κάλλιστα, καὶ φιλοτιμηθεὶς, μεγίστης ἠξιώθη τιμῆς. διατρίβων δ' ἐν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἔν τινι ἄλσει φερόμενος ἔτυχε, κατεδράσθη, ὡς φασιν, ὑπὸ τῶν Ἀρχελάου κυνῶν, τὸ Μακεδόνων βασιλέως ἐξιόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς. ἐτάφη μὲν δὴ ἐν Μακεδονίᾳ. κενοτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγονεν, ἐφ' ᾧ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς, ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς, τάδε.

Μνᾶμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
Γῆ Μακεδών· ἡ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Παλλὰς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς, Ἀθῆναι· πλεῖσα δὲ Μῶσαι
Ἑρμᾶς, ἐν πτελέων καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Φασὶ δὲ ὅτι τῷ ἀκούσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς, τοὺς μὲν Ἀθηναίους πάντας πενθῆσαι. Σοφοκλέα δὲ αὐτὸν μὲν καὶ φωὰν ἐνδεδῦσθαι χιτῶνα. τοὺς δὲ ὑποκριτὰς αὐτοῦ, ἀστεφανώτους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα. ὅτῳ δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν·

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
Ἅιδησιν εἶχον ἄνδρες, ὡς φασίν τινες
Ἀπηγξάμην ἂν, ὡς ἰδεῖν Εὐριπίδην.

ὅπως ἠγῶντο πολλοῦ πρὸς ἀξίαν.

universum Fabulas Nonaginta Duas; inter quas Octo tantùm erant Satyricæ. Adeptus autem his omnibus Fabulis Quindecim Victorias. Et hæc primus Certamina aggressus est, Viginti quinque annos natus. Ferunt ipsum etiam Pictorem fuisse, ejúsque Tabellas ostendi *Megaris*. Uxorem autem primò duxit *Melittonem*, deindè hac repudiatâ, *Chœrilen*; Filios habuit tres, *Mnesarchiden* Mercatorem, *Mnesilochum* Histrionem & Cognominem sibi *Euripidem*, Dicendi studio intentum. Severus porrò erat & asper moribus, Lætitiæ osor & tetricus; sicut & *Aristophanes* illum Cavillans ait, *Difficilis conventu mihi est* Euripides. Cæterùm quùm suum proprium Histrionem *Cephisophontem* cum uxore deprehendisset & contumeliam exindè partam minimè ferret, sæpè taxatus à Comœdis, relictis *Athenis* in *Macedoniam* se contulit, ad *Archelaum* Regem. Ab illo honestissimè susceptus est, honoribúsque auctus, ad summam Dignitatem pervenit. Ibi itaque quùm degeret, quandò fortè fortunâ per nemus quoddam cogitabundus ambularet, dilaniatus est, ut dicunt, à Canibus *Archelai Macedonum* Regis ad Venationem tum exeuntis, ultrà Septuaginta annos natus. Sepultus est quidem in *Macedoniâ*; sed & *Athenis* Honorarium illi Monumentum extructum erat; cui *Thucydides* Historicus, vel *Timotheus* Musicus, hæc inscripsit, * Vid. in *Euripid. Vitâ*. §. xxxii.

Græcia tota quidem Monumentum Euripidis: *Ossa*
Terra tenet Macedûm; *quæ fera fata dedit.*
Patria Græcia Græciæ Athenæ: *Pluráque Musas*
Delectans, tumulo Carmina plura refert.

Narratur verò ad Nuntium Mortis ejus Universos quidem *Athenienses* luxisse; *Sophoclem* verò ipsum, Pullâ amictum tunicâ, Histriones suos sine Coronis in certamen tunc temporis celebratum introduxisse. Tantoperè autem *Philemon* eum adamavit, ut hæc de eo dicere non dubitaverit,

Si sensum haberent Mortui, ut quidam volunt,
Finire Vitam mihi laqueo meam velim;
Ut pascerem oculos intuendo EURIPIDEM.

Tanti illum nimirùm æstimabant.

ADDENDA.

ALEXANDRA. Ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεατίζειν θεός· Καὶ πρὸς παθόντων, κἂν κακοῖσι κειμένων, Σοφὴ κέκλημαι· πρὸν παθεῖν δ', μαίνομαι. *Ex* Plutarch. *Tom.* 2. *fol.* 821. BELLEROPHON. Ἔπηξ' ὑποπτέρων μᾶλλον, ἢ μᾶλλον θέλοι. Idem *fol.* 807. THYESTES. Φίλων δ' μὲν τοι χρῆσις ἡ πρὸς αἷματος Μύνη, κακὸν βέουσα, ὠφελεῖν φιλεῖ· *Ex* Plutarcho περὶ Φιλαδελφίας. INO. Φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι, μηδὲν πεπραγμένων Δράσασα μηδέν; Idem *de sera Vindictâ Dei.* IPHIGENIA *forte tertia, quæ interiit,* Ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις Κεῦσαν, ἵν' σφάζοντες αὐχήσωσι σὺν Σφάζειν θύματα. Ælian. *de Animal. l.* 7. *c.* 9. PALAMEDES. ---Πάντες, οἵ τε Μυσικῆς φίλοι, Ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ Μοχθοῦσιν· ὃς δ' αὖ πλεῖς' ἔχει, σοφώτερος. PHAETHON. Μισῶ δ' ὑπάγκαλον τέξον χρανείας Γυμνάσια δ' οἴχοιτό μοι. Plutarch. *de Consolat. ad Uxor.* PIRITHOUS. Ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' ὑφήμως περχέωμεν. *Vid.* Joh. Meurtii *Eleusin. c.* 30. SCIRON. Σοφοὶ δ' συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας. SCYRIÆ. Σὺ δ', ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταιχμῶν ἡβᾷς, Ξάνθεις, ἀείσω πατρὸς Ἑλλώνων λεώς· Ulysses *hæc ad* Achillem *muliebriter amictum. Vide* Scyriarum *Argumentum. Extat autem* Plutarch. *Tom.* 2. *fol.* 72. TEMENUS. Ἥλυθε δ' ὅπῃ τε χρυσόκερων ἔλαφον Μεγάλων ἄθλων πειρασόμενος· Ἵνα δεινὸν ἴσοσαν, Κατ' εὐρώλας ὀρέων ἀδάτους, Ἐπί τε λειμῶνας, ποιμνιά τ' ἄλση. Ælian. *de Animal. l.* 7. *c.* 39. INCERTA. Ἀγαθὸς ἡνίοχος μᾶλλον, ἢ δοκεῖν θέλω. Item. Αὐταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα. *Etymolog. Magn. in* Ἀρβύλη.

TAM *longo in opere par erat obrepere aliquandò Somnum: Nec mirum haberi debet, siqua oculos nostros fortè effugerint* Errata: *Nec iniquum est, Veniam pro iis expectare; quandò Innumera alia passim emendaverimus. Aliquandò* Spiritus, *aut* Accentus, Punctum, *aut* Litera *præposterè cadit; aliquandò Figura, ad Versus aut Annotationes: Semel aut Bis Erratum in ordinandis Notis. Quæ tamen omnia facilè Calamo restituet peritus Lector, & Notas ex Textu corriget, in quo certè minùs peccatum. Graviora quidem hæc sunt,*

ERRATA.

TRactat. *de* Tragœdiâ §. IV. lin. 3. *pro* debacchârunt, *lege* sunt debacchati. *Ibid.* §. XIII. lin. 10. *pro* reprehendet *lege* deprehendet. HECUBA. V. 687. *in* Scholiis, *pro* δευτέρας *lege* πρώτης. V. 993. *pro* κυφίως *lege* κρύφιος, *ut Versus sibi constet.* V. 1174. *pro* κωκυγέτης *lege* κωκυτός. *In ipso fine pro* Cranmero *lege* Wainfleet. ORESTES. V. 224. Schol. *pro* λεύσω *lege* λεύω. V. 225. *post* ῥύπτος *interfere duo* Hemistichia, *deindè sequatur,* χτ' ἀναστρέφω &c. MEDEA. V. 1251. *Annot. pro* contines *l.* contuis. V. 1289. *pro* ζωσαῦσ' *l.* ξωσαῦσ'. ANDROMACHE. *Inter* Δράματος *& præsopa addatur* ΤΡΟΦΟΣ, *de quâ re loquor ad* V. 832. SUPPLICES. V. 379. *l.* ἦσαν. V. 578. *in Notis lege* συμπεπλεγμένων. V. 875. *l.* πολλάκις. V. 1071. *pro* συμπυρεμένω *lege* συμπυ. IPHIGENIA *Aul.* V. 556. *pro* μετέχομαι *l.* μετέχειμι. V. 1608. *Annot. l.* Quomodò *Iphigenia à Dianâ* surrepta sit & in *Tauros* &c. IPHIGENIA *Taur.* V. 34. *pro* Ironicè *l.* Ionicè. V. 132. *Add. ad Marginem* An κλῃδοῦχος *de quâ re vide Fabulæ ejusdem* V. 1463. V. 749. *Not. pro* Oreſt. v. 435. *l.* Hecub. v. 345. V. 844. *Not. pro* v. 1591. *l.* v. 1501. V. 1346. *pro* v. 249. *l.* v. 289. V. 1449. *Relatio ad* Hippolytum *esset* 974. *quæ tamen & ipsa falsa imprimitur* 774, RHESUS, V. 85. Αἰνείας μάλα. *aliàs,* Αἰνείας γὰ μάλα. V. 255. *Not. pro* κατ' *l.* κρᾶτ'. V. 323. *In Notis addatur,* Ἔφασε *ducitur ab* ὄπω *& αὔω, ut* ἄφασε, *quâ voce ipse* Euripides *utitur &* Aristophan. *in Pace, fol.* 477. V. 445. *pro* Κἄδε περαίνεις *l.* κἄδε δύς. V. 502. *Not. pro* ponit *l.* potuit. V. 503. *Not. pro* ἐοικὼς *l.* ἐοικώς. TROADES. V. 705. *pro* Νὴ *l.* Μή. V. 799. *pro* γλαῦκας *l.* γλαυκᾶς. V. 1179. *pro* Philomelæ *l.* Prognæ. V. 1248. *Not. pro* παξέχασι *l.* παρέχασι. *Paulò post pro* Griffith *l.* Griffin, *pro* Leiceſtrenſi *l,* Northamptonienſi. BACCHÆ. V. 405. *pro* Βαφίδες *corrige* Βωκίδες, *de quâ re* Meurſius *in* Cypro *l.* 2. *c.* 30. *Hinc* Lycophron Κυχρεῖος ἄντεων, Βωκίδες τε ναμάτων, V. 970. *pro* στείζον *l.* σπείζον. V. 1360. *Not. pro* Oreſt, *l.* Hecub. HERACLID. V. 240. *Not. pro* Theſei *l.* Theſtii. V. 552. *pro* ἀναπαδεῖσα *l.* ἀναγκαδεῖσα. V. 830. *Not. pro* Ἠλέ. *l.* Ἠχώ. HELENA V. 1498. *Not. pro* Pygmæi *l.* Grues, ION V. 46. *Not. pro* ἐπορθυμεῖτο *l.* πρεθυμεῖτο *vel* πρόθυμεῖτο. V. 173. *Not. pro* ſonûs *l.* ſonitûs. V. 277. *pro* Democritus *l.* Demaratus. *Vide Argument. ad* Erechthea. V. 478. *Not. pro* περιγνόμφιον *l.* περσγιν. V. 1163. *Not. pro* Rerum *l.* Pedum. HERCULES *Fur.* V. 304 *Not. in Verſu* Virgiliano *pro* mens *l.* amens. V. 872. *pro* ποδαίρεσ' *l.* ποδαίρεσ'. V. 1303. *pro* χρεδύετο *l.* χρεδύετο. ELECTRA. V. 739. *pro* θερμὰ *l.* θερμάν. V. 815. *Not. pro* interſerit *l.* interſperſerit. ANTIOPE. V. 99. Latin. *pro* nunc parit *l.* nuncuparit. DIDYMI. V. 1. Latin. *pro* enarrabile *l.* inenarrabile. ERECHTHEUS V. 60. *Not. pro* videntibus *l.* viventibus. INO V 53. *pro* πλεῖπος *l.* πλεῖτος. V. 60. Latin. *pro* favet *l.* fovet. MELEAGER V. 42. *pro* σωμάτων *l.* σωμάτων. SYLEUS V. 19. Latin. *pro* explo *l.* exemplo. *Reliqua aut Nulla sunt, aut Nullius Momenti.*

O solus expers, Author, *Erroris, Deus,*
Errata *nostra Corrige, aut Veniâ tege.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΠΡΩΤΟΝ ΤΜΗΜΑ.

EURIPIDIS
Pars Prima,
SEPTEM
TRAGOEDIAS
Complectens, cum
SCHOLIIS
Doctorum Virorum
aliquantò Auctioribus:

ITEM

ANNOTATIONIBUS
LATINIS.

Honoratiſſimo Nobilique Viro Domino GULIELMO PIERREPONT *Armigero, ex antiquâ Comitum de* Kingſton *Proſapiâ oriundo, Hoc in* Euripidis *Tragœdias Carmen* Ethicum *animitùs vovet* Joſua Barnes.

CAndide Vir, cui *Suada* litat, *Muſæ*que dicantur,
Ternáque blandiloquo Gratia in ore ſedet:
Quem celſo formoſa thoro Comitiſſa beavit,
Amplexans dignum corpore fuſa Virum:
Flos *PERPONTIADUM*, noſtræ ſpes magna Camœnæ,
Accipe, quæ grato Munera corde fero.
Quandò Lares dudum es dignatus viſere noſtros,
Quærebas, in quod Muſa vacaret opus:
Tum *Mneſarchiadem* oſtendi gravitate decorum,
Et penè exactum non ſine mole Librum.
Nunc audi, quæ Mens *EURIPIDIS* alta *Poetæ*;
Quàm Sancta in Tragico Carmine Dicta ſonent.

HECUBA. *Hectoris* ipſa Parens, ſolio dejecta ſuperbo,
Nè nimiùm Humanis fidite rebus, ait.

ORESTES. Digna *Agamemnonides* ſceleratæ præmia cædis,
Fœtáque Adulterii ſemina morte, probat.

PHOENISSÆ. Quò ferat Ambitio & malè rapti Gloria Sceptri,
Id Fratrum cædes mutua ſponte docet.

MEDEA. Quàm Conjux fremat ob violati fœdera Lecti,
Pellicis in vitam *Colchidos* Ira monet.

HIPPOLYTUS. [a] Indicat *Hippolytus*, quantas Mala Fœmina clades
Adferat, indomitis dilaniatus Equis.

ALCESTIS. [b] Exprimit egregium Matronæ exemplar Honeſtæ
Conjugis *Alceſtis* nomine prompta mori.

ANDROMACHE. Cernitur *Andromachæ* Mulier ſub Imagine Digna;
Rurſus in *Hermionâ* Conjugis ora Malæ.

SUPPLICES. Indignè-afflictis, magni, ſuccurrite, Reges:
[c] Cæſorum Matres id monuêre Ducum.

IPHIGENIA in Aulide. *Iphigenia* tibi Patriæ commendat Amorem,
Quotque habeat Curas Regia Vita probat.

IPHIGENIA in Tauris. Robur Amicitiæ & Vitam ſine Lege ferinam
A *Tauris* furtim ducta Puella refert.

RHESUS. Quàm grave Martis opus, quámque anceps alea Belli,
Cernis in *Odryſii* cæde rubente Ducis.

TROADES. *Iliades* Patriæ flentes miſerabile Fatum,
Quot ſint fœta malis Bella cruenta, docent.

BACCHÆ. Servâris Patrios Ritus & Sancta Deorum
Fœdera, ſi *Penthêi* triſtia Fata legas.

CYCLOPS. Quàm certa immanes maneat Vindicta Tyrannos,
Id Lux *Ætnæi* rapta gigantis habet.

HERACLIDÆ. *Demophoon* profugos defendens *Hercule* natos,
Veræ id Amicitiæ eſt & Pietatis opus.

HELENA. Mirum *Helenæ* Fatum, caſúſque Minoris *Atridæ*,
Cuncta Dei fieri mente manúque probant.

ION. Nil puris ſanctíſque Animis ſperare negatur,
Nulla Malis certa eſt Sors, tibi dicit *Ion.*

HERCULES Furens. Quàm malè apud Vulgus Veteris ſtet Gratia Facti,
[d] Exemplo *Alcides* comprobat ipſe ſuo.

ELECTRA. Monſtrat Adulterii Pœnas *Ægiſthia* cædes,
Mirus & in Patrem Virginis ardet Amor.

DANAE. Irrita ſævorum *Danae* conſulta Parentum,
Quæque ſit Aurifluo Vis in Amore, docet.

Sors rerum Inſtabilis: Virtus & ſola beabit:
Iſta Cothurnati dicere Vatis Opus.
I nunc, atque voca Nugas & dulce Venenum;
Quicquid *Apollinei* Vatis ab ore fluit.

[a] *Gaſpar Stiblinus* ferè hoc Diſtichum habet.

[b] *Gaſpar Stiblinus* totum hoc Diſtichum fecit.

[c] *Gaſpar Stiblinus* hoc Pentametrum habet & ſequens Diſtichum, & paucis mutatis tria ſequentia.

[d] *Gaſpar Stiblinus* hoc ferè Pentametrum.

EURI-

EURIPIDIS
Tragœdiarum Omnium

Quæ extant & quarum Fragmenta Reservantur Nomina.

Æ Geus	Fragmenta Tom. 2. v. 17
Æolus	Fragm. v. 69
ALCESTIS	v. 1163. Tom. 1. fol. 264
Alcmæa	Fragm. v. 6
Alexandra	Fragm. v. 73
Alcmæon	Fragm. v. 32
Alcmena	Fragm. v. 29
Alope	Fragm. v. 10
ANDROMACHE	v. 1288. Tom. 1. fol. 296
Andromeda	Fragm. v. 78
Antigone	Fragm. v. 44
Antiope	Fragm. v. 116
Archelaus	Fragm. v. 76
Auge	Fragm. v. 23
Autolycus	Fragm. v. 32
BACCHÆ	v. 1390. Tom. 2. fol. 171
Bellerophon	Fragm. v. 140
Busiris	Fragm. v. 2
Chrysippus	Fragm. v. 16
Cresphontes	Fragm. v. 44
Cressæ	Fragm. v. 31
Cretenses	Fragm. v. 22
CYCLOPS	v. 705. Tom. 2. fol. 208
Danae	Fragm. v. 135. fol. 439
Didymi	Fragm. v. 1
Dictys	Fragm. v. 47
ELECTRA	v. 1359. Tom. 2. fol. 400
Erechtheus	Fragm. v. 125
Eurystheus	Fragm. v. 16
Glaucus	Fragm. v. 10
HECUBA	v. 1293. Tom. 1. fol. 1
HELENA	v. 1708. Tom 2. fol. 260
Helenæ Repetitio	Fragm. v. 3
HERACLIDÆ	v. 1055. Tom. 2. fol. 230
HERCULES Furens	v. 1428. Tom. 2. fol 355
HIPPOLYTUS Coronatus	v. 1466. Tom. 1. f. 216
Hippolytus Opertus	Fragm. v. 53
Hypsipyle	Fragm. v. 20
Ino	Fragm. v. 91
ION	v. 1622. Tom. 2. fol. 307
IPHIGENIA Aulidensis	v. 1629. Tom. 2. fol. 31
IPHIGENIA Taurica	v. 1499. ibid. fol. 70
Ixion	Fragm. v. 9
Lamia	Fragm. v. 2
Licymnius	Fragm. v. 6
MEDEA	v. 1419. Tom. 1. fol. 174
Melanippe	Fragm. v. 79
Meleager	Fragm. v. 49
Niobe	Fragm. *Addend.* fol. 521
Oedipus	Fragm. v. 45
Oeleus	Fragm. v. 8
Oeneus	Fragm. v. 23
Oenomaus	Fragm. v. 26
ORESTES	v. 1693. Tom. 1. fol. 45
Palamedes	Fragm. v. 40
Peleus	Fragm. v. 10
Peliades	Fragm. v. 14
Penelope	Fragm. v. 2
Phaethon	Fragm. v. 40
Philoctetes	Fragm. v. 42
PHOENISSÆ	v. 1754. Tom. 1. fol. 110
Phœnix	Fragm. v. 28
Phryxus	Fragm. v. 44
Pirithous	Fragm. v. 13
Plisthenes	Fragm. v. 18
Polyidus	Fragm. v. 16
Protesilaus	Fragm. v. 10
Rhadamanthus	Fragm. v. 9
RHESUS	v. 996. Tom. 2. fol. 108
Sciron	Fragm. v. 6
Scyriæ	Fragm. v. 10
Sisyphus	Fragm. v. 43
Sthenobœa	Fragm. v. 23
Syleus	Fragm. v. 23
SUPPLICES	v. 1234. Tom. 2. fol. 1
Telephus	Fragm. v. 27
Temenus	Fragm. v. 40
Tennes	Fragm. v. 12
Theristæ Satyri	Fragm. *Addend.* fol. 520
Theseus	Fragm. v. 32
Thyestes	Fragm. v. 5
TROADES	v. 1334. Tom. 2. fol. 136
Troes	Fragm. v. 6
Xantriæ	Fragm. v. 1

¶ Hinc apparet Omnes *Euripidis* Tragœdiarum, quæ extant, Versus esse —— —— 26035
Omnes *Fragmentorum* & *Addendorum* à me collectos —— —— —— 2068
Quibus si adjungas *Incertorum* numerum 449. efficient —— —— —— 2517
Omnes simul numerati, præter ea, quæ sunt inter Errata, exurgent ad —— —— 28552

Quin Fabularum Nomina hic superesse videmus 84. Quare qui 75. tantùm illi ascribunt, erroris monendi; & illis potius credendum, qui 92 statuunt.

TIO-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΚΑΒΗΣ.

ΜΕΤΑ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες, καθορμίσαντα ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θρᾴκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν· ἔδει δὲ καὶ κενοτάφιον ἔχουσαν Ἀχιλλεῖ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατείναντες ὃ ἐκεῖ ἡμέρας δή τινας, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτοῖς εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθῆσθαι ἔμελλον, φανὲν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἴδωλον ὀπὴ τοῦ τάφου, ἐπῄτει τὴν ἀναγωγὴν, αὐτῶν ὑβρεις αὐτῷ δοθῆναι τὴν παῖδα Πειάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγνωσθεῖσαν αὐτῷ τοῦ παιδὸς· δι' ἣν καὶ τοῦ Πάριδος καὶ Δηϊφόβου τοξευθεὶς ὄλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας περὶ τοῦ πατρὸς ἔμελλε Πείασθαι. Ἕλληνες μὲν οὖν ἐν ἔπαθον αὐτὸ μεμνημένοι, καὶ πρώτης τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐψηφίσαντο σφάζαι τὴν Πολυξένην ὅτι πρὸ τάφου τοῦ ἥρωος. ἔπεμψαν ὃ τὸν Λαέρτου Ὀδυσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς ἂν τὴν παρθένον λάβοι, καὶ τῷ ποικίλῳ σφᾶς λόγων (τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ) πείσοι Ἑκάβην, μὴ δυσχερῶς φέρειν ὅτι τῆς παιδὸς ἀφαιρήσει. ἐλθὼν ἔν Ὀδυσεὺς, τὴν τε κόρην σωφρονοῦσαν εὗρεν αὐτῷ τῆς φυσῆς, καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτὴν προσῆκον, ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης ὃ τῆς παρθένου, Ἑκάβη περάσασαν αὐτῆς ἔπεμψε φέρειν τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐνεῖθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε ὃ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον. ἀνέσασα γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχοι τὸν χρυσὸν, ὃν πρὸς αὐτὸν μὲν τῆς παιδὸς Πολυδώρου φοβοῦ Πείασθαι ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς ὅτι πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὖθις τὸ γένος τῆς Πειάμου· ὡς ἓν τοῦτον εὗρεν ἡ ἅλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη, καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίξασα, κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην, καὶ ἢ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν, εἶναι σκεπαλύφθαι τοῦτον, εἰ νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, αἰθαλίως τε ἔχει, καὶ ὅπως ἀμυνῆται Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε. κοινωσαμένη πρότερον τὴν τοῦτ' γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δάλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μεταπαλουμένη ἐπὶ τινι ἀναγκαίᾳ πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. ὅτου μὴ ἔν ἀσφαλεῖ, ὅτι Πολύδωρος εὑρηται παρὰ τοῖς ἀκταῖς, καὶ ἅμα καὶ πολὺν ὑποκλαπεὶς μὴ ἦν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτ' χρεὼν ἦσαν κεκλῆσθαι, ἵνα χρυσὸν θησαυρὸς κεκευμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει ὃ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον εἰποῦσα, ὡς ἂν καὶ ἕτερ' ἄπορα αὐτῷ δώσει χρήματα, ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο ὃ ἔσω πλείστοις γυναικῶν ὄχλου· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἑκάβη, ὀφθαλμῶν τε στερεῖ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάλει. δικάσαντος ὃ αὐτοῦ τὸ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ μὲν τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπασαμένου, Ἑκάβη μὲν ἐμέμφετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ οὐχ ὧν σῴζεται, τὸ παῖδα ἀνεῖλε, σύμφορον χρῆσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος τοιαύτη· ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θρᾴκης Χερρονήσῳ ὁ ὃ Χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων, συμπαραστασῶν τῇ Ἑκάβῃ.

Ἄλλως ἐκ τῆς Πλουτάρχου Παραλλήλων.

ΠΡίαμος Πολύδωρον ἐξέθετο εἰς Θρᾴκην μετὰ χρυσίου πρὸς Πολυμήστορα τὸν γαμβρόν· ὡς ἐγγὺς ἦν τοῦ πορθεῖσθαι ἡ πόλις. Ὃς ὃ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἀπέκτεινε τὸν παῖδα, ὡς ἂν κερδήσῃ τὸν χρυσόν. Ἑκάβη ὃ ὅτι μὲν τόπους ἀφανεῖς ὑπέλαβεν, καὶ σοφίσασθαι, ὡς χρυσὸν δώσουσα, ἅμα ταῖς αἰχμαλωτίσι, ταῖς * κεκρύφαλοις ἐξετύφλωσεν, ὡς Εὐριπίδης ὁ Τραγῳδοποιός.

* Ita pro χερσὶν lego.

ARGUMENTUM

HECUBÆ.

CAptâ jam *Trojâ*, *Græci* quùm indè solvissent, in *Chersonesum*, quæ est è regione *Thraciæ*, appulerunt; cui *Polymestor* imperabat: Ubi etiam & honorarium tumulum extruebant *Achilli*, in *Trojâ* (licet) sepulto. Illic quùm rerum ordinandarum causâ dies aliquot egissent & jam è portu essent soluturi, *Achillis* Umbra super tumulum visa *Græcos* à Navigatione detinuit, postulans, ut sibi Palmarii loco *Priami* filia daretur *Polyxena*, quæ & ante illi à Patre ejus fuerat desponsata, cujusque gratiâ à *Paride* & *Deiphobo* sagittis confossus periit, quùm jam *Priamus* Sponsalia peracturus esset. *Græci* itaque Beneficiorum illius Memores & Viri Virtutem magni æstimantes, decreverunt *Polyxenam* ad Herois sepulcrum immolandam. Miserunt porrò *Ulyssem Laertæ* filium ad Matrem ejus *Hecubam*, ut & Virginem deduceret, simúlque vafritie facundiæ suæ (talis enim erat ille Vir) *Hecubæ* persuaderet, nè filiæ ablationem nimis impotentèr ferret. *Ulysses* ergo ubi advenisset, Puellam offendit, ejúsque studio faventem, Matrique suadentem, sibi convenientius Mortem oppetere futurum, quàm præter Dignitatem vivere. Mactatâ jam Virgine, *Hecuba* ancillam suam ad littus mittit; ut aquam ad *Polyxenæ* ablutionem adportaret. Illa *Polydorum* ibi jacentem reperit: *Polymestor* enim, cognito *Trojæ* excidio, occiderat illum atque in Mare abjecerat; ut ipse auro potiretur, quod unà cum *Polydoro* filio *Priamus* haud ita pridem clanculùm ad eum miserat; postquam vidisset *Ilium* ad periculum jam vergere. Erat autem ea vis Auri ingens valdè; adeò ut etiam ad restaurandam *Priami* familiam posset sufficere. Hunc itaque, ut in littore jacentem Ancilla reperit, receptum ac peplo involutum ad *Hecubam* defert. Illa *Polyxenæ* hoc esse cadaver suspicata, donec retegeretur, ubi *Polydorum* esse cognovit, miseréque se habebat, & ut *Polymestorem* ulciscereture, tale quid excogitat. Communicatâ priùs cum *Agamemnone* sententiâ, Ancillam suam ad *Polymnestorem* mittit, ipsúmque & liberos ejus ad se accersens, velle enim cum illo colloqui de re quâdam maximi momenti. At ille, nesciens, *Polydorum* in littore fuisse inventum, simúlque aliis quibusdam fraudibus inductus, unà cum liberis ad illam accedit. *Hecuba* ideò eum vocatum dicit, ut (illi) Thesauros quosdam à se in *Ilio* defossos indicaret: Introducit porrò in tentorium suum, dicens, quòd & alias quasdam opes illi daret, quas ex *Trojâ* secum attulisset. Erat autem intùs abdita ingens Mulierum turba, quibus adjuta, illum ingressum *Hecubæ* oculis privat & liberos ejus necat. *Agamemnone* posteà utriusque causam judicante, quùm multa *Polymestor* de cæde *Polydori* simularet, *Hecuba* coràm convicit; eum Auri gratiâ, non eorum, quæ fingebat, Puerum sustulisse; & in eandem secum sententiam tulit *Agamemnonem*.

Scena Fabulæ ponitur in *Chersoneso*, quæ est è regione *Thraciæ*: Chorus constat ex *Trojanis* Captivis Mulieribus, quæ *Hecubæ* fuerunt auxilio.

Alitèr ex Plutarchi *Parallelis*.

PRiamus *Polydorum* emisit in *Thraciam* cum Auro ad *Polymestorem* Generum, quandò propè erat, ut Urbs destrueretur. Ille post Destructionem urbis necavit Puerum, ut auro potiretur. *Hecuba* quùm esset in iis locis, decepto eo, quasi Aurum datura, unà cum Captivis, textoriis radiis excæcavit; ut *Euripides* Tragicus.

Alia aliorum Poetarum de hâc Fabulâ Oeconomia; nam apud * Hyginum, *in* Ilionâ. Polymestor *ab uxore* Ilionâ Priami *filiâ deceptus*, Deiphilum *filium suum pro* Polydoro *obtruncat; ipsum tandem, in Virum auctus* Polydorus.

* *Hyginus* Fab. cix. fol. 26.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

Τὰ τῆ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ ſunt hæ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ εἴδωλον.	POLYDORI Umbra.
ΕΚΑΒΗ.	HECUBA.
χόρος ἐκ ΤΡΩΙΑΔΩΝ αἰχμαλωτίδων.	Chorus TROADUM captivarum.
ΠΟΛΥΞΕΝΗ.	POLYXENA.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.	ULYSSES.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.	TALTHYBIUS.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ Ἑκάβης.	Ancilla HECUBÆ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.	AGAMEMNON.
ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.	POLYMESTOR.
Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.	Prologum autem agit Polydorus.

ARGUMENTUM Actûs Primi.

POLYDORI *Umbra Prologum agens Fabulæ totius mentem aperit, quod erat Poetæ hujus ſingulare Artificium: Queritur enim de* Trojæ *excidio, de ſuo lamentabili fato, de calamitoſâ* Hecubæ *fortunâ, quæ uno die conſpectura erat geminum liberorum funus. Hinc ſomniis territa præſagit* Hecuba *cladem liberorum, abominandſque infauſtum omen interpretem quærit: Quùm Chorus illi nunciat* Polyxenam Græcorum *ſententiis cædi deſtinatam.* Hecuba *in luctus & lamenta ſolvitur, nec* Polyxenam *celat de exercitûs decreto: quam adeò non examinat ea res; ut non ſuam, ſed matris potiùs, vicem deploret, quæ, ſe amiſsâ, omninò orba ſit futura.*

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ εἴδωλον.

Ἰαμβοί.

Πο. Ἥκω, νεκρῶν κεύθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπών, ἵν' ᾅδης χωρὶς ᾠκισται θεῶν,
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς γεγὼς τῆ Κισσέως
Πριάμου τε πατρός· ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
Κίνδυνος ἔλαβε δορὶ πεσὼν Ἑλληνικῷ,
Δείσας, ὑπεξέπεμψε Τεῳκῆς χθονὸς
Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίας ξένου,
Ὅς τὴν ἀρίστην Χερρονησίαν πλάκα
Σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐδούνων δορί.
Πολλὰ δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα
Πατήρ, ἵν' εἴπου Ἰλίου τείχη πέσοι,

VEnio defunctorum latebrâ & caliginis portis
Relictis, (ubi Pluto in ſedibus collocatus eſt ſeorſim à diis)
Polydorus, Hecubæ filius *filia* Ciſſei
Priamique patris: qui me, poſtquam Trojanorum urbem
Periculum invaſit, haſtâ nè caderet Græcâ,
Metuens, clam-emiſit ex Trojanâ terrâ
Polymeſtoris ad domum Thracii hoſpitis,
Qui præſtantiſſimam Cherroneſiam plagam
Seminat, equeſtrem populum regens haſtâ;
Multum verò mecum auri emittit occultè
Pater: ut ſi quando Ilii mœnia caderent,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἡ εἴδεσις τῆ δράματος ἀρχὴ ἐκ μονοσχοινίας θεολόγου. οἱ δὲ σίκλοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τελειόποδες ἀκατάληκτοι, ὧν ὁ τελευταῖος Θεός τις ἐστὶ παρεμβεβλημένος εὐπροσωπίας. Ἐπὶ τῆ τέλει χορωνίς. Ἀφεὶς ὁ Πολύδωρος τὸ σῶμα ἄυπνον, καὶ μὴν ψυχὴ ὤν, ἀναφαίνεται ὑπὲρ τῆς μητρὸς αὐτῆ, καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον αὐτῆς τοῦ τε σφαγέως αὐτῆ, καὶ τοῦ ἐσομένου τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ Πολυξένη ὑφ' Ἑλλήνων. Ἐπαίνεσε δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες, ἵνα δῆλα πᾶσι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν Πολύδωρον, ἃ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντων ἦν αὐτῆ δραμάτων ποιεῖν ἐωθεν.

Ἥκω νεκρῶν κεύθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών. Ἥκω] τὸ ἦκω, Ἀττικόν ἐστιν. εἰ δὲ Ἀττικοί, ἀντὶ τῆ εἰμὶ ἦκον, ἥκω λέγουσιν. ῥέπει δὲ τοῦτο πρὸς τὸ παρῳχηλυθός, καθάσον τὸ εἰμι, πρὸς τὸ μέλλον. Σκότου] γεφύρᾳ καὶ τὸ σκότος ἑτέρως, καὶ ὁ σκότος· καὶ τῷ μὲν ἑτέρῳ χρῶνται οἱ κοινοί, τῷ δ' ἀρσενικῷ οἱ Ἀττικοί. Ἅιδης] ἢ διὰ τὸν ἐν ᾅδου τόπον νοητέον, ἵν' ᾖ τὸ ᾤκισται ἀντὶ τῆ κατῳκίσθη ὑπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ τῆ Πλούτωνος, καὶ Περσεφόνης. ἢ ἀντὶ τῆ ὁ Πλούτων. ᾅδης γὰρ καὶ Πλούτων ὁ αὐτὸς λέγεται. τὸ δὲ ᾤκισται, ἢ ἀντὶ τῆ κατῳκίσθη, ἢ ἀντὶ τῆ κατοικεῖται, καθ' ἀνυπερθυσμὸν, ὅσπερ κατοικεῖται εἴποις, εἰ τόπον τὸν ᾅδην μόνον νοήσεις. Κίνδυνος] κινδυνεύω, ἀντὶ τῆ ἐν δεινῷ εἰμι. καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅσπερ ἐθέλω δηλονότι, ἀλλ' ὡσὰν τῆς ἀναγκης εἰς τοῦτο συμβαίνομεν. καὶ κινδυνεύω πείσεσθε τόδε, ἀφ' ἑκάτερον δῆλον ὅτι δύο τῶν συμπιπτόντων· κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινόν· καὶ κίνδυνος πείσεσθε πρὸς τόδε, ὅσπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὸν ὅτι τὸ δεινὸν συμβαλοῦσα ἀνάγκη. Πλάξ] ἐστὶ μόνον ἡ περιφέρεια γῆ, ὥσπερ καὶ ταῦτα. (εἰ γὰρ οἷόν τε ἐστὶν αὐτῷ φρονεῖν, εἰ περιφέρεια ἐστὶν,) ἀλλ' ἔστι τὸ πλάγια ἀντὶ τῆ γῆ, δῆλον δὲ ἐκ τῆ Σπείρει.

ANNOTATIONES.

1. Ἥκω νεκρῶν κεύθμῶνα.] Infernus locus remotiſſimus à deorum domicilio; ut appareat, in centro terræ eſſe ſceleratorum carnificinam, omnium ſordium & fœtorum receptaculum, cui horribilis caligo, æternæque tenebræ incumbant. Locum ipſum optimè deſcribit *Homerus* Iliad. ϛ. V. 13. ad 16.

Ἣ μὴν ἐλάων ῥίψω ἐς τάρταρον, &c.

Virgilius idem expreſſit, Æn. 6. V. 577.

——*Tum Tartarus ipſe*
Bis patet in præceps tantùm, tenditque ſub umbras,
Quantus ad ætherium cœli ſuſpectus Olympum.

Senecæ Troas ejuſdem eſt Argumenti.

4. Ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν.] *Virgilius* Æneid. 3. V. 49. uſq; ad V. 56

Hunc Polydorum, auri quondam cum pondere magno,
Infelix Priamus, &c.

Vid. etiam *Ovid.* Metamorph. l. 13. ubi *Polydori* cædes deſcribitur:

Eſt ubi Troja *fuit,* Phrygiæ *contraria tellus,*
Biſtoniis *habitata viris, &c.*

V. 7. Θρηκίας] Nonnulla exemplaria habent Θρηϊκίας. Utroque modo ſtabit Verſus; cum in quinto loco, ut in primo & tertio, *Anapæſtus* poni ſolet; ab *Euripide* etiam aliquando in ſecundo & quarto.

V. 8. Ὅς τὴν ἀρίστην Χερρονησίαν] *Cherroneſus,* vel *Cherſoneſus,* eſt Terra Inſulæ in modum mari cincta & *Latinè* Peninſula dicitur. *Quinque* autem Inſigniores memorantur *Cherſoneſi,* quarum celeberrima *Peloponneſia*; ſecunda, quæ à vicinâ Continente *Thracia* dicitur, de quâ Poeta jam loquitur; tertia *Cimbrica*; quarta *Taurica*; quinta, quam *Auream* cognominant, ſuper *Gangem* ſita. Vid. *Hofmanni* Lexicon Univerſale in hâc voce.

Τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου. Viventibus filiis non esset penuria victûs.
Νεώτατος δ' ὢν Πριαμιδῶν· ὁ καί με γῆς Minimus autem natu eram Priamidarum; quare etiam me ex terrâ
Ὑπεξέπεμψεν· ἔτι γὰρ φέρειν ὅπλα, Clam-emisit; neque enim ferre arma
Οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ὢν, νέῳ βραχίονι. Neque haſtam potis eram, puerili brachio.
Ἕως μὲν οὖν γῆς ὀρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα, Quandiu quidem igitur terræ recti ſtabant termini,
Πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἥσσημ ἔτι, Turresque illæſæ Trojanæ erant terræ,
Ἕκτωρ τ' ἀδελφὸς εὖ μὲν ἠυτύχει δορί, Hectórque frater meus feliciter rem gerebat haſtâ,
Καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ, πατρῴῳ ξένῳ, Bene apud virum Thracem, patrium hoſpitem,
Τροφᾶσιν, ὡς τις πόρδος, ἠυξόμην τάλας. Alimentis, quaſi quiſpiam ſurculus, creſcebam miſer.
Ἐπεὶ δ' Τροία θ', Ἕκτορός τ' ἀπώλετο Poſtquam verò Troja, Hectoriſque periit
Ψυχὴ, πατρῷα θ' ἑστία κατεσκάφη, Anima, & paternus focus everſus eſt,
Αὐτὸς δ' βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνῃ, Ipſe verò ad aram Deo-ædificatam cadit
Σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ὑπ μιαφόνου· Mactatus Achillis à filio ſanguinario:
Κτείνει με χρυσὸν τὸν παλαίπωρον χάριν Interficit me auri miſerum grátiâ
Ξένου πατρῴου, ὃς κλῄσων, ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hoſpes paternus: & quum interfeciſſet, in pelagus
Μεθῆκ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ. Abjecit, ut ipſe aurum in domo haberet.
Κἀμοὶ δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντῳ σάλῳ, Jaceo autem in littore, interdum in maris æſtu
Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμενος, Multis circuitibus undarúm agitatus,
Ἀκλαυστος, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης Indefletus, inſepultus. nunc verò propter matrem charam
Ἐκάβης ἀΐσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν, Hecubam proſilio, corpore relicto meo,
Τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος, Tertiam jam lucem verſans in ſublimi,
Ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερρονησίᾳ Quandiu ſcilicet in terrâ hâc Cherroneſiâ
Μήτηρ ἐμὴ δύσηνος ἐκ Τροίας πέσα. Mater mea infelix ex Trojâ adeſt.
Πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἐχοῦσες, ἥσυχοι Omnes verò Achivi naves tenentes, quieti
Θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῇσδε Θρηϊκίας χθονός. Sedent in littore hujus Thraciæ terræ.
Ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Pelei namque filius ſuper tumulum apparens
Κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλλήνικὸν, Continuit Achilles totum exercitum Græcum,
Πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίῳ πλάτῃ. Domum verſùs dirigentes marinum remum.
Αἰτῇ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην Petit verò ſororem meam Polyxenam
Τύμβῳ φίλον θοάσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν· Tumulo charam victimam & honorarium accipere:
Καὶ τόξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων Et potietur hoc, neque indonatus amicis
Ἔσται πρὸς ἀνδρῶν. ἢ πεπρωμένη δ' ἄγει Erit à viris. fatum verò impellit
Θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇ δ' ἡμέρᾳ. Mori ſororem meam hâc die.
Δυοῖν δ' παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Duorum verò liberorum duo cadavera aſpiciet
Μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυσήνου κόρης. Mater, mécumque, & hujus infelicis puellæ.
Φλυήσομαι γὰρ, ὡς τάφου πλήσω τύχας, Apparebo enim, ut ſepulturam infelix conſequar

Βίᾳ] βίᾳ σημαίνει πένητα. τὴν τέχνην, ὡς τὸ ἐμπορικὸν βίον ἢ φιλόσοφον ζωὴν. τὸν ζῆπον, ὡς τὸ χρησοῦ βίᾳ ὄζει. τὸν παῖδα ἐνὸς ἑκάστου χρόνον τῆς ζωῆς. τὴν παρουσίαν. καὶ τὰς περὶς τὸ ζῆν συμπεπλεγμένας ζοφάς. [καὶ δὴ καὶ τὸ ἡμῶν ἀνθρώπειον, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ κόσμου, συμπαρατρέχει ἢ καὶ βίᾳ ἅπας τὴν ὦνω χώραν ὑποδὰς θεῶν. τὸ δὲ βιὸς βαρυτονούμενον τὸ τόξον σημαίνει.] [14] Ὅπλα] τὰ φυλακτήρια, οἷς θώραξ, κράνος. ἔγχος δὲ καὶ ξίφος, ἀμυντήρια. [15] Ἕως μὲν οὖν γῆς] δεύτερον περίοικον. Τὸ γῆς, μὴ νομίσῃς δικὰ τὴν περὶ τὴν Τρῳάδα γῆν, ὡς οἴονταί τινες κακῶς, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν Τρῳάδα. ἵνα ᾖ τὰ ὁρίσματα, ἀντὶ τοῦ οἱ πύργοι. περιορισμὸς γὰρ τῆς ἐν τῇ πόλει γῆς, οἱ πύργοι. ὥστε τῆς γῆς ὁρίσματα, καὶ τὸ πύργοι Τρωϊκῆς χθονὸς, ταυτόν ἐστιν. ὅτι δὲ ὄζει ταυτὸν, καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνοί φασι, μαρτυρεῖ τὸ, ἐπεὶ δὲ Τροία, ὁ ἐπέφερε πρὸς τὰ δύο, σημεῖον ὡς ταυτοσήμαντά ἐστιν. Ἐκειτο] ἢ εἰ μὲν ἐπειδὴ οἱ θεμέλιοι τῆς τειχῶν ἐν τῇ γῇ κεῖνται. [19] Θρηϊκίας] ὁ θρᾷξ, τῆς θρᾴκος, καὶ ἀπὸ τούτου θρηΐκιος, καὶ παραγωγὸν, ἐκφωνουμένης τῆς ι, καὶ μεταπιπτούσης τοῦ α εἰς η. Ξένου] κυρίως ὁ φίλος, οὐ μόνον τῆς πατρικῆς τις ποιήσεται ἀπὸ ξένης ἐλθόντα. ἁπλῶς δὲ καὶ ὁ φίλος. [20] Τροῳᾶσιν ηὐξόμην] ἀντὶ τοῦ ἀνεστρεφόμην. Πατρῴα] ἢ τοῦ παῖς. τὸ κτητικὸν ἀντὶ μόνης τῆς κτητικῆς, ἵν' ᾖ καλῶς ἔχειν τὸ ἑπαρόμενον, αὐτὸς δέ. Ἑστία] ἑστία λέγεται ἡ ὅλη κατοικία, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἀπὸ τοῦ εὔω τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕζω τὸ κάθημαι. Τῷ θεοδμήτῳ] οὐχ ὅτι θεόδμητος ἦν ὁ βωμὸς τῆς Ἀθωΐδος, ἢ τοῦ Διὸς Ἑρκείου, ὡς ἔνιοι, διὰ τοῦτο θεοδμήτῳ λέγει, ἀλλὰ τῷ τῇ θεᾷ θεῖναι ἢ τῷ Τρῳῶν δημιόνητι. ἢ τῷ θείως καὶ θαυμασίως κτισθέντι. Πίτνῃ] ἀντὶ τοῦ ἔπεσε, τετέλεκε ἐφονεύθη. Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων] ἅπαξ ἐρημωθεὶς ὄζει, πρὸς τὸ πόντῳ σάλῳ. ᾔδειν γὰρ ἄλλο ὄζειν ἢ τῆς θαλάσσης περιοχὴ, ἀλλ' ἢ συνεχεῖς κυμάτων ἔρεφαι. Ἀχιλλεὺς] διὰ τὸ μέδειν ἀφηρέθη τὸ ἓν λ. ὅμως καὶ σωὶ τοῖς δύο γεγραπται, καὶ ἔστι συνίζησις. [22] Τειταῖον] τὰ τρία, καὶ τέτρασι, καὶ ἑξῆς ὀνόματα ἀειδῆ ἐστιν ἀπλωτικά. τὸ τριτὸν δὲ καὶ τέταρτον, καὶ ἑξῆς ὀνόματα τάξεως ἐστιν ἀπλωτικά. ἔστι γὰρ τρίτον μὲν τὸ ἔχον ὑπ' αὐτὸν, πρῶτον καὶ δεύτερον. εἰσὶ δὲ ταῦτα τριχοῦ, ἀπὸ τῆς ἑνὸς ἀπλήκτου τούτων, τρισταῖος καὶ τρίστατος καὶ τριστάτης, ὡς Ἀθωαῖος, Μυκωναῖος, ἢ τοιοῦτό τι. ἔστιν ὃν ἄλλο τρίτου, καὶ ἄλλο τριταῖον. ὥσπερ ἄλλο Ἀθωΐδιος, καὶ ἄλλο Ἀθωαῖος. ἐνταῦθα δὲ τὸ τριταῖον, ἀντὶ τοῦ τρίτον λέγει. λαμβάνει δὲ τὸ τρίτον, τὸ τεταρτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης, καὶ ὅτι μειόνων, ἃ ἀριθμοδιώτερον λέγει ἔχοντα ἐν συνθέσει τὸ μόνον, οἷς τετημόριον, τεταρτημόριον, καὶ ἑξῆς. ἔχουσι δὲ ἐρωτηματικὰ, τὸ πόσα, τὸ πόσον, τὸ ποσαῖον, καὶ τὸ ποσημόριον. καὶ πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαντᾷ τὰ τρία τυχὸν, ἢ τέσσαρα. πρὸς δὲ τὸ πόσον, τὸ τρίτον, ἢ τέταρτον ὅτι τάξεως. πρὸς δὲ τὸ ποσαῖον, τὸ τριταῖον ἢ τεταρταῖον. οἷς πρὸς δὲ τὸ ποσαῖον ἀπ' ἀρχῆς πάρει; ἀπαντήσει τὸ τριταῖον τυχὸν, ἢ τεταρταῖον. ἤγουν τρίτῳ ἡμέραν ἔχω, ἀφ' ἧς πάρειμι, ἢ τεταρτίῳ. πρὸς δὲ τὸ ποσημόριον, τὸ μόσον, τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον ὅτι μορίων, ἢ τὸ δύσον τὸ τετημόριον, τὸ τεταρτημόριον. ζητεῖ δὲ τὸ μὲν πόσα, διαιρισμῶν ποσόν. τὸ δὲ πόσον, τάξιν. τὸ δὲ ποσαῖον, συμβαῖνόν τι ἐν τάξει. τὸ δὲ ποσημόριον, μέρος. ἐπεὶ δὲ τὸ ποσὸν διαιρεῖ, καὶ τὸ μὲν ἀπὸ ὅτι συνεχὲς, τὸ δὲ διαιρισμόν, εὗρεν ἡ φύσις καὶ ὅτι τὸ συνεχὲς ἕτερον ἐρωτηματικὸν, τὸ πηλίκον. ὥστε πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαντᾷ διαιρισμόν ποσὸν, πρὸς δὲ τὸ πηλίκον, συνεχές. Εὐδύνουσας.] ἤγουν ἀποδυνούσας. πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ, ὑποδέδυ.

ANNOTATIONES.

V. 23. Αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει] Quomodò *Priamus Neoptolemi* manu ad aram fuerit cæſus, Vid. *Virgil.* Æn. 2. V. 550. —— *Hæc dicens Altaria ad ipſa trementem Traxit, &c.* ——

Δύλης

Δέλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
Τὰς γὰ κάτω δέπονθας ἐξιτηρίμως
Τύμβε κυρῆσαι, κεἰς χέρας μηδὲς πεσῆν.
Τὰμὸν μὲν οὖν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν,
Ἕξαι. γεραιὰ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι
Ἑκάβη. περᾷ γὰ ἡδὶ τὰσὸ σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δυμάνεσ' ἐμόν.
Φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῆς δόμων,
Δέλγον ἦμαρ εἶδες· ὡς θεάσῃ κακῶς,
Ὅσον περ εὖ ποτ'. αὐλισκώμασι δέ σε
Φθείρει θεῶν ὃς τῆς πάροιθ' εὐθρᾳξίας.

Ancillæ ante pedes in appulſu-maris-ad-littus.
Nam ab illis, quibus eſt poteſtas apud inferos, impetravi,
Ut tumulo potirer & in manus matris inciderem.
Meum igitur, quantum volebam conſequi,
Erit. Sed ab anu procul ſecedam
Hecubâ: profert enim ipſa pedem ſub tentorium
Agamemnonis, phantaſma meruens meum.
Ah mater, quæ ex regiis ædibus,
Servilem diem vidiſti; ut *tam* infeliciter agis
Quàm feliciter olim! At te, æquo libramine uſus,
Perdit deorum aliquis pro priſtinâ felicitate.

Κλυδωνίῳ] κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ὃ ἔδρᾳ τῷ αἰγιαλῷ ἐυδίας ὕσης ὀπκλύζεται. Τυχεῖν] τὸ τυχεῖν, ἀεὶ γνωικῶ συντάσσ. ἐνταῦθα δ' τὸ ὅσον, ὃ φερὲς τὸ τυχεῖν λέγ.), ἀλλὰ φερὲς τὸ φερονγησάμενον τὸ ἐμόν. Γεραιᾶ] τὸ γεραιὰ ὃ φερὲς τὸ ἐκποδὼν ὄζιν, ὡς οἱανταί τινες, ἀντίθεσιν ποιοῦντες, ἐπειδὴ τὸ ἐκποδὼν γνωικῶ συντάσσεται, ἀλλὰ φερὲς τὸ χωρήσομαι. ὅσον γὰ φαμὶ, ἀφαιρῶ σοι χρήτιμα γὰ ἀφαίρεσιν ποιῶ. ἔτω κ τὸ χωρήσομαι τῇ Ἑκάβῃ ἐκποδὼν, ἀντὶ τῦ πάω ὁρμὴ τῆς ἀποστασίας ποιῶ. φερᾷ ἢ τὰσὸ σκηνῆ τῦ Ἀγαμέμνονος, ἵν' αὐτόθι τῇ Κασάνδρᾳ ἐντύχῃ, ἥτις μαντεύσ. αὐτῇ φέρ τοῦδε τῦ φαντάσμ. Φθείρειν] τὸ ἀφανίζειν, κ τὸ βλάπτειν. καθὸ λέγ., ἐφθάρθαι τὰ δικαιότατα.

ANNOTATIONES.

55. Φεῦ, ὦ μῆτερ] In Scanſione τὸ φεῦ omninò otioſum eſt reputandum; ut plus centies apud hunc Poetam videre licet, ubi ſemper φεῦ, ante ὦ quaſi coaleſcit μονοσυλλάβως, eâdem prorſus ratione, ac apud *Homerum*,
Ἦ οὐκ οἶδ' ——
Item *Iliad.* ι. v. 533. Ἦ λάθεν', ἢ ἐν ἐνόησεν, &c.
Item *Theocrit. Idyll.* ε. v. 116. Ἦ ἢ μάνυας', ὅτ' ἐγών, &c.
Sed de hâc re videſis Kad. *Wintertoni* Notas in *Heſiodum*.
Et apud *Virgil.* *Uno eodemque modo*, &c.
Et *Atium.* *Eumque diem celebrant per agros urbeſque ferè omnes.*
Et *Propertium.* *Hoc eodem telo ſtillet uterque cruor.* l. 2. Eleg. 7.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐγὼ ὁ Πολύδωρ, ὁ γενεὰς υἱὸς τῆς Ἑκάβης τῆς θυγατρὸς τῦ Κισέως, παῖδός τε τῦ Πελάσγ, ἦλθον ἄρτι, ἀφεὶς τὸν ὑπέκρυφον τύπον τῆς νεκρῶν, κ τὰς πύλας τὰ ἀφεγγὲς τόπε, ὅπου ὁ ᾅδης ὠκισμέν ὄζιν, ὡς ὑπὸ μεισμᾶ θλονόη, ἄνευ τῆς ἱερείων θεῶν. ὅτις ὁ Πέραμ, ἐπεὶ κατέλαβεν τὴν Τροίαν φόβ κ ὑποψία καταβληθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλωικῶ πελέμ, φοβηθεὶς, ἔξω ἔπεμψεν ἐμὰ τῆς Τρωϊκῆς γῆς, φερὲς τὸ οἴκημα τὰ Πολυμήσ φίλα τὰ Θρᾳκικοῦ. ὃς Πολυμήσ χωρεῖ τὴν ἀείσην κ ἐπανεπτὼ πεδιάδα τῆς Χερρονήσ, τὸν ἱππικὸν κ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τῦ δόρ. πολὺν ἢ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατὴρ σὺν ἐμοὶ κρυφίως, ἵνα ἐάν ποτε καθαβληθεὶν τὰ τείχ τῆς Τροίας, μὴ εἰν τίς ζῶσι πωσὶ σέρνης κ ἔνδεια τῦ βίω, ἤγουν ἦ σωτελούντων φερὲς τὴν ζωὴ. νεώτ δ' ὢν ἦ παῖδων τῦ Πριάμ, διὸ κ κρυφίως ἔξω ἐπεμψεν ἐμὰ τῆς γῆς. ὅτε γὰ σωατὸς ὢν βαρύζειν ὅπλα, ὅτε ἔγχ, διὰ τῦ ἀπαλοῦ κ ῥευφερῦ βεαχόν· ἐν ὅσῳ οὖν χρόνῳ τὴν ὁρμὰν ἐίχν δέσιν τὰ ὀρθότατα τῆς γῆς, οἱ ἄρχ τε τῆς Τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκαταβλητοι, κ ὁ Ἕκτωρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς πυθόχει ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς φέρ τὴν Πολυμήσ τὴν πατρικὴν φίλ, ἐν ὑφαῖς καθάπερ κλάδ, ἰυζανόμην ὁ Τάλας. ἐπεὶ ἢ ἡ Τροία ἀπώλετο, κ ἡ ζωὴ τῦ Ἕκτορ ἀπώλετο, κ κοινοῦ, κ ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη, αὐτός τε ὁ πατὴρ ὁ Πρίαμ ἔπεσεν, ἥτοι ἐφονεύθη ἐν τῷ βωμῷ τῷ θεοκατασκάφῳ, φαγεὶς ἐκ τῦ παιδὸς τῦ Ἀχιλλέως τῦ ἄγαν φονικοῦ, τῦ Νεοπτολέμ θλονόη, ἔκτεινεν ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ὁ παλαικὸς φίλ, ἕνεκα τῦ χρυσοῦ, κ κατ' ὠὲν ἔῤῥιψεν εἰς τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ὅπως ἔχῃ τὸ χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις. κεῖμαι ἢ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἄλλοτε ἐν τῷ κλυδωνίῳ, κ τῇ ταραχῇ τῦ πόντ φερόμεν πολλοῖς δρόμοις κυμάτων ἀταφ, ἥτοι ἐσερημέν ταφῆς. νῦν ἢ ὁρμῶ, ἵ τοι φέρομαι ἐπάνω τῆς μητὸς τῆς Ἑκάβης τῆς Θεσσαλῆς, ἔρημον ἀφεὶς τὸ ἐμὸν σῶμα, μεξωεκδόμεν πεῖτ τὸν ταύτην ἡμέραν ἤδη, ὅσον ὦρ ἦμαρ θλονόη ἐν τῇδε τῇ γῇ τῇ Χερρονησίᾳ. πάρεσιν ἡ ἐμὰ μήτηρ ἐκ τῆς Τροίας ἡ ἀθλία. πάντες ἢ οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες κ οἰκοῦντες τὰς ναῦς, καθὼς ἦσύχως ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς χθονὸς τῆς Θρᾳκικῆς. ὁ υἱὸς γὰ τῦ Πηλέως ὁ Ἀχιλλεύς, φανεὶς ἐπάνω τῦ ἑαυτῦ τάφ, ἐκέλευσε πάντας τοὺς Ἕλλωας, κινοῦντας φερὲς τὸν οἶκον τὸν κώπην τὸν θαλασσίαν. Ζητεῖ ἢ τὸν Πολυξένην σφάγιον ὅτι τῷ τάφῳ, ἥτοι ἐπάνω τῦ τάφ, φίλον κ φερσιλὲς αὐτῷ θλονόη. κ ὀπτυχὼς ἠμύησε τάδε, ᾅδε ἔσαι ἀγέρασος φέρ ἦ ἀνδρῶν ἦ φίλων, ἥτοι ἦ Ἑλλήνων. ἡ μοῖρα ἢ σωσαλαύνει κ φέρει σανεῖν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν κ' ταὐτὸν τὸν ἡμέραν. θεάσεται ἢ ἡ μήτηρ δύο σώματα νεκρὰ, δύο παίδων, ἐμοῦ κ τῆς κόρης τῆς Πολυξένης. φανήσομαι ἢ τῷ αἰχμῇ ὁ ἄθλιος, ἔμφρονέστερ ἦ ποδῶν τῆς Θέλης, ἵνα τύχω ἐνταφιασμοῦ. πρὸ γὰ ἐν τῇ ᾅδῃ σωαμφοῖν Πλούτωνα κ Περσεφόνην ἐξιτησάμενος κ ἱκέτιδα ὀπτυχεῖν τύμβε, ἥτοι ἐνταφιασμοῦ, κ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητός. τὸ ἐμὸν μὲν ὅσον ἤθελον τυχεῖν ἔσαι, ὡς τε τυχεῖν τότε θλονόη. ὑποχωρήσω ἢ μακρὰν τῇ γεραιᾷ Ἑκάβῃ. διαφᾷ γὰ κ κινεῖ αὖτη τὸν πόδα ὑποκάτω τῆς σκιωῆς τῦ Ἀγαμέμνονος, φοβεμένη τὸ ἐμὸν φάντασμα, τετέσι τὸ ὄναρ, ὃ εἶδε φέλ ἐμοῦ. φεῦ, ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ ἦ βασιλικῶν οἴκων εἶδες ἦμαρ δῦλειον, ἥτοι θλείαν, λίαν δυσυχεῖς, ὅσον περ ποτὲ ἠυτύχεις θλονόη. ἀντιταθμήσας ἢ τὶς ἦ θεῶν ἀπὸ τῆς φέτερον εὐτυχίας, ἔφθειρε σέ.

ΕΚΑΒΗ.

Ἀναπαιστοι.

Ἐκ. Ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν φερὲ δόμων,
Ἄγετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόθηλον
Νῦν, Τρῳάδες, ὑμῖν, φερόδεν δ' ἀναστᾶμ.
Λάβετε, φέρετε,
Γέμπετ', ἀείρατέ μ' ὦμας,

Hec. Ducite, ὦ puellæ, anum ante domum,
Ducite erigentes conſervam
Nunc, Trojanæ, vobis, antè verò reginam.
Prehendite, geſtate,
Deducite, attollite meum corpus

Ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν φερὲ δόμων] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται συσήμαλα ἐξ ὁμοίων, χ' φερισμὸς αὐτός. σύσημα δέ ὄζιν, ὡς Ἡφαισίων φησὶ, μέτρων σωαγωγὴ, ἥτοι δύο ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων, ἢ ἀνομοίων. ἔστι ἢ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν, Λακωνικὸν καλούμενον. διὰ τὸ τὸν Λάκωνα Ἀλκμᾶνα τύτῳ φερῶτον χρήσασθ. εἰσὶ ἢ τὰ μὲν ἦ κώλων δίμετρα ἀκαταληκτα, τὰ δὲ ἦ ὑποθέσεων καταληκτικὰ δίμετρα, ἥτοι ἐφθημιμερῆ. ἡ μέτρον καλεῖ παρεμιακὸν, διὰ τὸ πολλὰς παρεμίας τύτῳ τῷ μέτρῳ χρᾶσθαι. τὸ μὲν τοι ἐνκωμιάσκλον κῶλον, τὸ λ', κ τὸ τριακοσιὸν ἕκτον, μονόμετρόν ὄζιν ἀκαταληκτα, ὃ κ ἀναπαιστικὴ ὀνομάζεται βάσις. τὰ δὲ πάντα κῶλα τῦ συσήμ, εἰσὶ λ' ὧν τελευταῖον, πέμπτε δίμετρον ἱκετεύω, ὅτι ταῖς ὑποθέσεσι φέρχαφ, ὅτι τῷ τέλει χορωγίς.

Γερωιᾶς χεροὸς προσλαζύμναι.
Senilem manum apprehendentes.

Καἰγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χεροὸς
Et ego curvo scipione manum

Διερειδομένα, ποδύσω βεβαδύπουν
Annixa accelerabo tardigradum

Ἧλυσιν ἄρθρων προβιβάσα.
Gressum articulorum promovens.

Ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
O fulgur Jovis, ô tenebrosa Nox,

Τί ποτ' * ἄϊσσομ' ἔννυχος ὧδε
* al. ἀείσομαι.
Quid tandem excitor de nocte sic

Δείμασι, φάσμασιν· ὦ πότνια χθών,
Terroribus, spectris? ô veneranda Terra,

Μελαμπέρυγων μᾶτερ ὀνείρων,
Nigras-alas-habentium mater somniorum,

Ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν,
Abominor nocturnam visionem,

Ἂν ὣς παιδὸς ἐμοῦ
Quam de filio meo

Τοῦ σωζομένου χὠ Θρήικιον,
Qui servatur in Thracià,

Ἀμφὶ Πολυξένης τε φίλης
De Polyxenâque charâ

Θυγατρὸς, δι' ὀνείρων εἶδον.
Filiâ, per insomnia vidi.

Εἶδον γὰρ φοβερὰν ὄψιν,
Vidi enim terribile visum,

Ἔμαθον, ἐδάην.
Didici, cognovi.

Ὦ χθόνιοι θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμὸν,
O terreni Dii, servate filium meum,

Ὃς μόνος, οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμῶν,
Qui solus, domûs anchoráque meæ,

Τὸν χιονώδη Θρῆικα κατοικεῖ,
Nivalem Thraciam incolit

Ξείνου πατρῴου φυλακήσιν.
Hospitis paterni sub tutelâ.

Ἔσται τι νέον·
Erit aliquid novum;

Ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.
Veniet aliquod carmen lugubre lugentibus.

Οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος
Non unquam mea mens sic indefinenter

Φέβοντ', ἔτρεσε.
Horruit, metuit.

Ποῦ ποτε δαίμων Ἑλένης ψυχή,
Ubi tandem divinam Helenî animam

Ἢ Κασσάνδρας ἐσίδω, Τρῳάδες,
Aut Cassandræ aspiciam, ô Troades,

Ὡς μοι κείνωσιν ὀνείρους;
Ut mihi interpretentur somnia?

Εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον
Vidi enim variam Cervam

Λύκου ἄμοτον χαλᾷ σφαζομένην,
Lupi cruento ungue mactatam,

Ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ
Ex meis genibus avulsam per vim

αἴσσομαι, δέον ἐννύχως εἰπεῖν. [71] Μᾶτερ ὀνείρων] Μητέρα τῶν ὀνείρων εἶπε τὴν γῆν, ἢ ὅτι ἐξ ἀνυφεξέως τῆς σκιᾶς αὐτῆς ἡ νὺξ γίνεται, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι καθεύδοντες τοὺς ὀνείρους βλέπουσιν. ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ἐκ μὲν τῆς γῆς αἱ προφαὶ, ἐκ δὲ τῶν τεφρῶν οἱ ὕπνοι, ἐκ δὲ τῶν ὑπνων οἱ ὄνειροι. μελανοπτέρυγας δὲ τοὺς ὀνείρους εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ σκότει δοκοῦσιν ἱπτασθαι, ἄσαπτοι γάρ εἰσι. [74] Τοῦ σωζομένου] ἐκ εἶπε τοῦ υἱοῦ, ἀλλὰ τοῦ σωζομένου. ὁ δὲ βούλεται, τὸ σώζεσθαι τὸν παῖδα δηλονότι, τοῦτο καὶ λέγει. Ὦ χθόνιοι] χθόνιοι, καὶ οἱ ὑπὸχθόνιοι, ἤτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς τυτέσιν οἱ ἐγχώριοι, καὶ ἐντόπιοι. καὶ οἱ ὑποχθόνιοι, ἤτοι οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς. Ὃς μόνος] ἢ θεὸς τὸ μόνος ὑποσιγτέον, ἵν' ἢ τὸ τὲ ἐκ ἀρχὴν, ἵνα· ὃς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ τῆς ἐμῆς παίδων, καὶ ἄγκυρα τῆς ἐμῆς οἴκων. ἐπειδὴ εἰκὸς ὄζειν αὐτὸν ἀναπτεραὸς τὴν πηγὴν ἀρχὴν, κατέχει τὴν χιονώδη Θρᾴκην. ἢ τὸ ἄγκυρα θεὸς τὸ οἴκων, καὶ θεὸς τὸ ἐμῆς ἐκλιπέστον, ἵνα, ὃς μόνος ἄγκυρα ὢν τῆς οἴκων, καὶ τῆς ἐμῆς, ἤτοι τῆς κατ' ἐμὲ προγεγμάτων, κατέχει τὴν Θρᾴκην, ἢ οἴκων ἄγκυρα, τυτέστι τελευταία ἄγκυρα, ὑπὸ μεταφορᾶς τῆς ναυπλοιμένων, οἱ τὰς ἄλλας ῥίπτοντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δὴ αὐτῆς ἀνύσωσιν, ὅλῃ τῇ τελευταίᾳ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. [84] Ἥξει τι νέον] νέον, τὸ νεαρὸν καὶ τὸ χαλεπὸν, ὡς ἐνταῦθα. Γοεροὶν] τὸ γοερὸν, καὶ ὁ γόος, καὶ τὸ κωκύειν, ποιαί φωναί εἰσι, καὶ ποῖα εἰσὶ τῇ τε ἐννοίᾳ, καὶ τῇ φορᾷ. συγγενῆ γὰρ εἰσὶ τὸ γ καὶ τὸ κ. μέσον γὰρ ὄζει τὸ γ τῶν κ καὶ χ. Οὔ ποτ' ἐμὰ φρήν] ἔποτε φησὶν ἡ ἐμὴ φρὴν ὑπ' ἐμοῦ φρὴν ἔτως φείσεται. εἶτα ἐπάγει, ἀλίαστος, ἤγουν ἀφυκτος· τυτέστιν ὁ φοβεῖται ἡ ἐμὴ φρὴν ὑπ' ἐμοῦ φρὴν τοῦτο φυγεῖν. τὸ ταρβεῖν δὲ ταυτὸν τῷ φείσεσθαι. ἢ ἔποτε ὁ ἐμὸς λογισμὸς ταρβεῖ, ὡς ἔξω φόβων καὶ κακῶν ἦν. Ἑλένης ψυχὰν] Ἑλένης καὶ Κασάνδρας ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὅφεις, καὶ τὰ αὐτῆς θρεπτήρια λιξάντες ὦτα, ἔτως ὀξυηκόους εἰργάσαντο, ὡς μόνας τὰς τῆς θεῶν ἀκούειν βουλὰς, καὶ μάντεις ἄκρους εἶναι. εἶπε δὲ ψυχὴν Ἑλένης, ἐπειδὴ τεθνηκὼς ἦν. Κασάνδραν δὲ, καὶ ἃ Κασάνδρας. ἐπειδὴ ζῶσα ἦν. [Ἐνταῦθα μὲν δὴ ὁ Ἀρσενιος λίαν ἐσφάλη, ἔπ γὰρ θεῖον ὁ Ἕλενος, καὶ πολύγε ὕστερον, οἷα μὴ τὴν τῶν Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν. τὴν Ἀνδρομάχην γαμικὸς.] Ἐσίδω] ἐκ εἶπεν, ὄψομαι δεικτικῶς, ἀλλ' ἐσίδω ὑποτακτικῶς. ἀεὶ γὰρ τὰ ἀπρόπτα ἀναίρεσιν. τὴν Ἀνδρομάχην γαμικὸς.] Ἐσίδω] ἐκ εἶπεν, ὄψομαι δεικτικῶς, ἀλλ' ἐσίδω ὑποτακτικῶς. ἀεὶ γὰρ τὰ ἀπρόπτα ἀναπτεραὸς τὰ ὑποπτα ἐμφαίνοντα, ὑποτακτικοῖς συνταλοῦνται. οἷ τὶς ἡγοῦμαι, καὶ τῷ τρέπομαι. ὅτω δὲ χρὴ γενέσθαι· καὶ, τυτέστι τὰ ὑποπτα ἐμφαίνοντα, ὑποτακτικοῖς συνταλοῦνται. οἷ τὶς ἡγοῦμαι, καὶ τῷ τρέπομαι. ὅτω δὲ χρὴ γενέσθαι· καὶ τῶν τε κῶλα, ἵν' ἢ δίμετρα, ὡς τὰ πολλά. ἐν γὰρ τοῖς ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέσε εὑρηται, ἃ ἐλιῶ καὶ δίμετρα καταληκτικὰ, ἀφ' ἐν μόναις ταῖς ὑποθέσεσι. διὰ τῦτο οὖν ὅτως ὠρθώθη παρ' ἡμῖν. εἰ δέ τις μέμφοιτο τὰς θεσθέσεις, ἀλλ' ἴσω ὡς ἐκ ἂν ἔχοι τὶς ἄλλως ταυτὶ διορθώσασθαι.

ANNOTATIONES.

V. 87. Ἑλένης ψυχὴν] Animam *Heleni* dicit Poeta, non quòd mortuus is esset, ut *Scholiastes* malè putabat; sed quòd Anima est potior pars hominis, præcipuè Vatis; & est Periphrasis. De *Heleno* autem quòd longè post hæc inter vivos fuerit, Vid. *Virgil. Æn.* l. 3. v. 294. &c.

Οἰκτρῶς. Ἐ τόδε δῆμά μοι
Ἦλυθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
Φάσμα Ἀχιλλῆος. *al. Ἀχιλλέως.
Ἵετο δ' ἀγέρας, πᾶν πολυμόχθων
Τινὰ Τρωϊάδων.
Ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παῖδος
Πέμψατε, δάμονες, ἱκετεύω.

Miserabiliter. Et hoc terriculamentum mihi
Venit super summum tumuli verticem
Spectrum Achillis.
Petebat verò munus, calamitosarum
Quandam Troadum.
A meâ igitur, à meâ hoc filiâ
Avertite, Dii, supplico.

Καὶ τόδε δῆμα] καὶ τόδε ὃ μέλλω εἰπεῖν, φόβημά ὅτι, τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, τὸ φανὲν δηλονότι ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἄγετ' ὦ παῖδες τῶν χαῶν ποδὸς δόμων] ὦ παῖδες, ὦ δοῦλαι, ἄγετε τῶν χαῶν, ἐκ δηλονότι, ποδὸς τῶν δόμων, ἤτοι ἔξω τῶν ῥιπῶν. ἄγετε ὦ Τρῳάδες ὀρθοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι καὶ ἀναζεύξασαι, τῶν ὁμοδήλων ὑμῖν νυῦ, ποδάγεν ἢ καὶ ποότερον ἄναγαν. λάβετε, ὡς γεφυν δηλονότι. φέρετε, ὡς ἄψυχον, ὅπου πνοὰ πέμπετε, ἀντὶ τοῦ ἀφαπέμπετε, ὡς ἀναγαν δηλονότι. ἀείρετε, ἀντὶ τοῦ αἴρετε καὶ ἀνακυφίζετε τὸ δέμας ἐμοῦ. ποσπλαζύμωμαι, ἤτοι λαμβανόμωμαι καὶ ἐχόμωμαι τῆς χεραὸς χειρὸς, ἐμοῦ δηλονότι. καὶ ἐγὼ ἐρειδομένη καὶ σπεζομένη διὰ τῆς χειρὸς σκίμπωνι σκολιῷ, ἤτοι ῥάβδῳ ὑπτιαμένει, καὶ βακλεία ἐφρεισκῇ, ποδῶσα, ποσπεῖσα καὶ ποιῆσα ἴλυσιν καὶ ποδείαν ἦλθ ἄρδρων, καὶ ἦλθ ἀρμονικῶν, ἤτοι ἦλθ ποδῶν, βεβύπων καὶ ἀρτιῶ. ὦ στεγαπὶ καὶ ἀστεγαπὶ δίος, ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ὦ νυὺ σκοπιὰ καὶ σκοτεινή. τί ποτε, ἀντὶ τοῦ διατὶ ἄρα αἴεγμαι καὶ μετεωρίζομαι ἔννυχος καὶ νυκλεευτὴ, ἐν δείμασι καὶ ἐν φόβοις, ἐν φάσμασι, καὶ φαντάσμασιν. ὦ χθὼν ποτνια καὶ σεβασμία, μῆτερ ἦλθ ὀνείρων ἦλθ μελανοπτερύγων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ὑποδώκω τῶν νυκλεευτῶν ὄψιν (λέγει δὲ τὸ ὄναρ,) ὃν εἶδον διὰ τῆς ὀνείρων, τοῦ τῆς παιδὸς, ἤγουν ἕνεκα τῆς παιδὸς τῆς φυλαπομένης κτὶ τὴν Θρᾴκιον, καὶ τοῦ τῆς Πολυξένης τῆς θεσφιλοῦς θυγατρός. εἶδον δὲ ὄψιν φοβερὸν, ἤτοι φόβε ποιητικόν. ἔμαθον, ἐδάην, ἀκριβῶς ἔγνων. ὦ θεοὶ χθόνιοι, ἀντὶ τῶν καταχθόνιοι ἢ ἐγχώριοι, σώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα, ἤγουν τὸν Πολύδωρον, ὃς ἀσκυρά ἦ ἂν μόνος, ἤτοι σκιερὰ, καὶ φύλαξ ἦλθ ἐμῆς οἰκων, κατοικεῖ τὴν δυσέμυσιν Θρᾴκιον, ἐν ὀπιπηρήσοι τῆ φίλα τῆ παρῳῶ καὶ παλαικῇ, ἤτοι τῆ Πολυμήστορος. Ἔσῃ καὶ γλώσῃ) τὸ ῥῆμα δόξον, ἡμῖν δηλονότι. ἥξει τι μέλος χρεῶν, καὶ ἁρμοῦσαι ταῖς χρεαῖς, ἡμῖν δηλονότι. ὅποτε, ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἡ ἐμὴ γνῶσις ἦτις ὑπῆρξε, δηλονότι ἀφυκτος. φείσεται, παρδεῖ. τῆ ἄρα παύσομαι, ὦ πρωΐας, ἢ θείαν ψυχὴν τῆ Ἑλένῃ ποιησασκιῶς, ἀντὶ τοῦ τὸν Ἕλενον, ἢ τῆς Κασάνδρας, ἵνα διακείνωσιν ἐμοὶ τοὺ ὀνείρου. εἶδον δὲ ἔλαφον κατάσκιον, τῆ Ἑλένῃ ποιησασκιῶς, ἀντὶ τοῦ τὸν Ἕλενον, ἢ τῆς Κασάνδρας, ἵνα διακείνωσιν ἐμοὶ τοὺ ὀνείρου. εἶδον δὲ ἔλαφον κατάσκιον, καὶ ταχεῖαν, σφαζομένην ἐν ὄνυχι λύκου αἱματηρῷ, ὑποπαδεῖσ τ ἐμοῦ γονάτων, ἀφαιρεθεῖσ σωὶ ἀνάγκη καὶ βίᾳ οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς. καὶ τόδε καὶ τοῦτο, λέγω τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί.

Χο. Ἐκάβη, σπουδῇ ποδός σ' ἐλιάδων, *Cho.* Hecuba, sedulò ad te fugi.
Ταὶς δεσποσυνους σκηναὶς* ποδλιπεῖσα, * al. ποδλιπεῖσ' ob vers. Herilia tentoria deserens,
Ἵν' ἐκληρώθην Ἐ ποδσετάχθην Ubi sorte data sum & ordinata
Δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένα Serva, ex urbe abacta
Τῆς Ἰλιάδος λόγχης αἰχμῇ, Iliade, hastæ acie,
Δορικτήτου ποδὸς Ἀχαιῶν, Hastâ capta ab Achivis,
Οὐδὲν παθέων ἀποκυφίζουσ', Nihil te malis levans;
Ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένα Sed nuntii onus portans
Μέγα, σοί τε γυίαν κῆρυξ ἀχέων. Grande, tibique, mulier, præco dolorum.
Ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Nam in Achivorum pleno concilio
Λέγεται δόξαι, σφῶν παῖδι* Ἀχιλλεῖ *al. Ἀχιλλεῖ ob vers. Dicitur decretum esse, tuam filiam Achilli
Σφάγιον θεᾶς. τύμβου δ' ὑπὲρ ἄκρας, Victimam fieri. Tumulum nanque quum ascendisset,
Οἶδ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις, Scis quando aureis apparuit cum armis,
Ταὶς ποντοπόρους δ' ἔσχε χελύσας, Pontigradas verò continuit rates
Λαίφη ποδτόνοις ἐπερειδομένας, Vela rudentibus suffulta habentes,
Τάδε γωὐωσαν. Hæc clamans: ———
Ποῖ δὴ δῆμοι τὸν ἐμὸν τύμβον Quónam Græci meum tumulum
Στείλασθ' ἀγέραστον ἀφέντες; Proficiscimini inhonoratum relinquentes?
Πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων Magnæ verò contentionis orta est tempestas:
Δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων Sententia verò processit bifariàm in Græcorum
Σφετὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲ διδόναι Exercitu bellicoso; illis quidem ut daretur
Τύμβῳ σφάγιον· τοῖς δ' ἐχὲ δοκοῦν. Tumulo victima; illis verò non videbatur.
Ἦν γὰ τὸ μὲ σὸν ποδύδων ἀγαθὸν, Erat verò quidem tuum studens bonum

Ἐκάβη σπουδῇ ποδός σ' ἐλιάδων] τὰ τοιαῦτα εἴδη τῆς χορῆς, καλεῖται συνήμματα ἐξ ὁμοίων καὶ ποδοισμοὶ καὶ ἀνῖσες, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ καὶ τὸ τὸ μέζον ἀναπαιστικὸν, Λακωνικὸν καλούμενον. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν πρῶτα κῶλα, δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικὰ, ἤτοι ἐφθημιμερῆ. ὁ μέζον καλεῖ παροιμιακὸν, ὡς εἴρηται. τὸ μὲν τοι ἐκκαιδέκαζον κῶλον τὸ ⏑ ε, τὸ μ, τὸ ⏑, καὶ τὸ ⏑ ε, μονόμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα. τὰ δὲ πάντα κῶλα τῆ συσήματος, ⏑ ς, ὧν τὸ τελευταῖον Δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ, ὅτι ταῖς ὑποθέσεσι φθέγγεται. ὅτι δὲ τῷ τέλει χορωνίς. Ἐλιάδων] ποδσέρυζον, ἦλθον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἁλῶ, τὸ πλανῶ, καὶ ἐκκλίνω. ὅθεν ἁλίζω, καὶ κτὶ μεταθέσιν λιάζω. ὁ παθητικὸς ποδοτος ἀθεις. Ἐλιάδων. [113] Σφαδία] ναῦς ἀναπασκιάζος, ἀπὸ ξύλων μόνων ἀπειείλης σωτεθειμένων. ὧν δὲ τὰς ναῦς λέγει τῶν Ἑλλήνων χαλίας· χαλία δὲ κτὶ πρὸ παλαιὸς, ἤ σωὶ τάχει ῥοιμῇ ναῦς. Πρότονος] ποδτονος, τὸ κοινὸν δι' ἧς δεσμεῖται τὸν ἱστόν. τὸ δὲ ἐποδειδομένας, ἀντὶ τοῦ ἐποδειδάσας κοινίοις τὰ λαίφη. τὸ λαίφη δὲ, καὶ τὸ ἐπερειδομένας, καθ' ὅλον καὶ μέρος. ἐ γὰρ πᾶσα ναῦς ἐρείδεται δὲ) τοῖς ποδτόνοις, ἀλλὰ μόνα τὰ λαίφη, δι' ὧν αὖτα φέρεται ἀνέμοις ἐπιπνέουσος. [117] Στέλλεσθε] ποδίεσθε. τὸ γέλλω σημαίνει καὶ. γέλλω τὸ κοσμῶ, ἀφ' ἧς καὶ κοσμὴ. γέλλω τὸ πέμπω, ἀφ' ἧς καὶ ὑποζολή. γέλλω τὸ πλέω, ἀφ' ἧς καὶ ζόλος, ὁ πολλῶν ἀποπλους νεῶν. γέλλω καὶ τὸ κρύπτω, ἀφ' ἧς καὶ τὸ ἀδεισέλαστες, ἀντὶ τοῦ κτὶ γῆν κρύψαντες, ἤγουν θάψαντες. Πολλῆς δὲ ἔριδος] πολλῆς φιλονεικίας συνέκρυσε παραχή. [122] Σπεύδων] ποδίδων ποιούμενος, ἤτοι ἔποδδεν. ποδίδω ἐγὼ, ὑποποδίδω ἕτερον.

ANNOTATIONES.

V. 114. Λαίφη ποτόνοις] Hoc in loco Ordo & Numerus Versuum valdè immutatur; ut ex *Aldinâ* Editione, *Hervagianâ* & etiam *Stephanianâ* videre est, si eas cum *Scholiis* conferamus. *Arsenius* enim in *Scholiis* numerat 56 Versus tantùm in hoc *Systemate*, nempe ab Ἐκάβη, σπουδῇ ποδός σ' ἐλιάδων ad--Δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ. cùm in *Hervagianâ* & *Aldinâ* editione sint 57 Versus assurgant, in *Stephanianâ* autem ad 55 tantùm. Quia tamen hic error per tot Editiones propagatus, etiam notatis ad Marginem figuris ubique confirmatur, non est jam hæc *Camerina* temerè movenda.

Τῆς μαντιπόλου βάκχης] τῆς μαντικῆς Κασάνδρας. Βάκχιον ἑαυτὸν λέγει, ἐπειδὴ οἱ μαντευόμενοι ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γιγνόμενοι μαντεύονται. καθάπερ αἱ Βάκχαι τῷ Διονύσῳ παιζέτωσαν, ἄνω καὶ κάτω φέρονται ὥσπερ μαινόμεναι· καὶ ὁ Λυκόφρων περὶ τῆς Κασάνδρας, Ἡ δ' ἔνθεον χάσασα βακχεῖον σθένος. Ἀνέχων] πιθὼν καὶ πειθοιάμενος. καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντες καὶ ἀναχαρίζομενοι φέρονται τοῦτο ἀξιοῦντες ἔχειν. ἀνέχω τὸ ἀναβιβάζω, καὶ ἀναπέμπω. ὡς τὸ ἀνέφερεν ἡ γῆ βοτάνας, καὶ ἀνέφερε ὁ ἥλιος ἀντὶ τοῦ ἀνέτελλε. καὶ ἀνέχειν ὀπὶ φερομένης τὰς χεῖρας, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνειν. [125] Τὸ Θησείδαι] οἱ τοῦ Θησέως παῖδες Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν. οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ὀπὶ τὸ Ἴλιον, ἐκ ἡγεμόνος τινῶν. δι' ὃ καὶ Ὅμηρος λέγει τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ' ὅπη τιὼ ἀπολύσεσθαι τοῦτο ἐστρατεύσθαι φασίν. Ἑλλανικὸς δὲ λέγει διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως εἰ μὴ ἕλοιεν Ἕλληνες τιὼ Τροίαν, λάφυρον αὐτῶν καὶ γέρας λάβωσιν. εἰ δὲ μή, κἂν λυπήσαιεν δόξεις. Δισσῶν μύθων] ἤγουν διπλῶν, ὡς ὅτε ἀνηλεῶς δεῖ φεῦ τιὼ παῖδα διαπεθεῖσαι. ἀρκεῖ γὰρ τὸ αἰχμάλωτον εἶναι, ὅτ' αὐτὴν Ἀχιλλέως παιδεῖν αἴτησιν, μεγάλως τὸν στρατὸν ὠφελησόντος. [127] Γνώμη δὲ] μᾶλλον διαθέσει, σκοπῷ. Συνεχωρείτω] συνέτρεχον, συμπροθυμοῦντο, συνεφώνουν. Στεφανοῦσι] ὥστε τιμᾶν ἀπὸ μεταφορᾶς τοὺς νικῶντας, καὶ ἐστεφανωμένους. Χλωρῷ] φρεσφάτῳ, νεαρῷ. [129] Τὰ δὲ Κασάνδρας λέκτρα] τὸ συγκαθεύδειν τιὼ Κασάνδραν τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀπὸ τοῦ ὀργάνου τὸν ἐνεργοῦντα, ὃ δέον εἰπεῖν ἔλεγον φερομένην τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. [134] Κόπις] ῥίπτωρ, σοφιστής, ᾠδὸς τὸ κόπτειν τοὺς λόγους. Ἡ δὲ κοπὶς, Περσικὸν ξίφος, ὃ ἀκινάκης λέγεται. Ποικιλόφρων] φρόνιμος. Δημοχαρὴς] τῷ δήμῳ χαριζόμενος ἐν τῷ λέγειν. [144] Πῶλον] τιὼ παῖδα λέγει μεταφορικῶς. Ἀπὸ μαζῶν] εἰκότως φησὶ τὸ πάθος ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν. οἱ γὰρ πῶλοι γαλακτὶ τρέφονται. ἢ τὸ ἀπὸ μαζῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σῆς κώμης· καὶ τῆς σῆς φησὶ πρὸς αὐτὴν φύσεως, ἢ φυσικῆς φιλοστοργίας. μαστὸς καὶ μαζὸς διαφέρει. μαστὸς ὁ γυναικεῖος, ἀπὸ τοῦ μεστὸς εἶναι γάλακτος· μαζὸς δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐδίεσθαι. [146] Ἀλλ' ἴθι ναός] ἀλλὰ ἄπιθι εἰς τοὺ ναός. ἐπιφορᾷ, ἄπιθι πρὸς τοὺ βωμούς. διαφέρει δὲ ναὸς, βωμοῦ. ναὸς μὲν, ἔνθα τὰ ἐδώλια ἐστι. βωμὸς δὲ, ἔνθα αἱ θυσίαι γίνονται. [148] Κήρυσσε] ἐπικαλοῦ. [150] Ὀρφανὸν] ἀντὶ τοῦ ὀρφανιοῦ, ἀπλικῶς. ὡς καὶ Αἰσχύλος, ὃ μὲν ἐρῶν ὡς ἀγρὸς λιῶ. ὃ χρὴ πίνων ὀφανὰν γενέσθαι, ὡς ἔν τισιν εὕρηται. ὃ δὲ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. Περιπτῆ] περικεκμηκότα. Νασμῷ] ῥεύματι. Μιγαυχεῖ] μέλαναν ὄψιν ἔχοντι.

Τῆς μαντιπόλου βάκχης λέκτρ' Ἀγαμέμνων.
Τὼ Θησείδα δ' ὄζω Ἀθηνῶν
Διοσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν.
Γνώμᾳ δὲ μιᾷ συνεχωρείτην,
Τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
Αἵματι χλωρῷ. τὰ δὲ Κασσάνδρας
Λέκτρ' ἐκ ἐφάτην τῆς *Ἀχιλλείας *al. Ἀχιλέως.
Πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
Σπουδαὶ δὲ λόγων καθεστεμμένων
Ἦσαν ἴσαί πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
Κόπις, ἡδυλόγος, δημοχαρὴς,
Λαερτιάδης πείθῃ στρατιὰν,
Μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
Δῆλον σφαγίων οὕνεκ' ἀπωθεῖν·
Μὴδέ τις ἐν εἰσῶν ᾅδᾳ Περσεφόνης
Στάντ' ἀφ' νεκύων,
Ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
Τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων,
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
Ἥξει δ' *Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη, *al. Ὀλυσσεύς.
Πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,
Ἐκτὸς γεραιᾶς *χερὸς ὁρμήσων. *al. χερσὶ
Ἀλλ' ἴθι ναούς, ἴθι πρὸς βωμούς.
Ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
Κήρυσσε θεοὺς τούς τ' ἐρεμνίδας,
Τούς θ' ὑπὸ γαῖαν. ἢ γάρ σε λιτὰς
Διακωλύσασ' *ὀρφανὸν [ἕξει] *al. ὀρφανὰν
Παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἔπιδεῖν
Τύμβου πρόπετῆ φοινιαζομένην
Αἵματι παρθένον, ὀκ ἀρυσσόρου
Δειρῆς, νασμῷ μελανωπῷ.

Fatidicæ Bacchæ qui habet
Thalamum Agamemnon.
Thesidæ verò, rami Athenarum,
Duorum sermonum autores erant:
Sententiâ autem unâ conveniebant,
Achilleum tumulum coronandum esse
Sanguine virenti. Cassandræ verò
Torum non dicebant Achilleæ
Præponendum esse unquam hastæ.
Studia verò sermonum controversorum
Erant paria quodammodo, prius quam versutus
Rhetor, suaviloquus, gratiam populi captans,
Laertiades persuadet exercitui,
Non optimum Græcorum omnium,
Servilis propter victimas repellere:
Ne quis dicat apud Proserpinam
Stans ex mortuis,
Quod ingrati Danai erga Danaos
Mortuos pro Græcis
Trojæ ex campis decesserint.
Veniet verò Ulysses jamjam
Puellam abstracturus tuis à mammis,
Exque anili manu abductarus.
Sed vade ad templa, abi ad altaria.
Accede Agamemnonis supplex ante genua:
Invoca deos, & eos qui sunt in cœlo,
Et eos qui sunt sub terrâ. Aut enim te preces
Prohibebunt, orba ne sis
Filiâ miserâ, aut oportet te aspicere
Ad tumulum cadentem cruentatam
Sanguine virginem, ex aurifero
Collo, flumine nigricante.

ANNOTATIONES.

V. 143. Ὅσον οὐκ ἤδη] ad verbum, *tantum non jam*, i.e. mox, statim; eâdem phrasi utitur Xenophon 6to Ἑλληνικῶν, καὶ γὰρ ἐλέγετο, ὅτι Ἰφικράτης ὅσον οὐκ ἤδη παρείη. Dicebatur enim, Iphicratem jamjam adfuturum. Ex Notis *Gasp. Stiblini.*

V. 145. al. χερσὶ ὁρμήσων] ἀντὶ τοῦ μετ' ὁρμῆς αἱρήσων. *Æmil. Port.*

V. 150. ὀρφανὸν] in Textum hoc verbum jam admisimus, rejecto τὸ ὀρφανὰν inter varias lectiones, Authore & Fautore ipso *Scholiaste*. Est autem Atticum, ut κόσμιος γωνὶ, pro κοσμία.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἑκάβη ἀπουδὴ πρὸς σ' ἐλιάδων] ὦ Ἑκάβη σωὶ ἀπουδὴ ὥρμησα πρὸς σὲ, καταλιποῦσα τὰς διαυπνικὰς σκιωὰς, ὅπερ διὰ κλῆρος ἐδόθω καὶ ἐτάχθω δῆλη, ὑποδιακομιῶν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἰλιάδος τῷ ὀξύτητι τῶ δορός, διειλωμένη φόβῳ τοῦ Ἀχαιῶν. ἐλιάδων δηλονότι χοροῦ, ὑδὲν ἀπὸ τοῦ παθῶν ἐλαφρυνῶσα καὶ ἐλαπτῶσα, ἀλλὰ ὑπερφερῶσα μέγα βάρος μιωυμάτων, σοί τε, ὦ γυῖαι, ἦλθον κἠκυζ καὶ ἀγγέλου ἀχέων καὶ θλίψεων. ἐν γὰρ τῇ σωκαλύσει τοῦ Ἀχαιῶν τῇ πεπληρωμένῃ, πεπάδε καὶ φημίζεται κυρωθῆναι, ὅθεν καὶ ποιῆσαι τιὼ σὴν θυγατέρα θύμα τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις δὲ, ὅτε ὑπέκας ὁ Ἀχιλλεὺς, δηλονότι τὸ τύμβου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σωὶ ὅπλοις χρυσοῖς, ἐπέχε δὲ τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ πόντῳ τιὼ πορείαν ποιουμένας, ἐκφοβήσας τὰ ἄρμενα ἐν χοινίοις, πάσε βοῶν· ὦ Δαναοὶ, ποῦ προδώσεσθε, ἀφέντες τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον; σωέξει δὲ, καὶ ἐπῆλθε παραχὴ πολλῆς φιλονεικίας, δόξα δὲ, καὶ ἀνάμνη, καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο εἰς τὸν στρατὸν τὸν πολεμικόν. πῶς μὲν δοκοῦν ἰῶ δηλονότι, διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τιὼ θυγατέρα δηλονότι. πῶς δὲ, ἀγά-

οι

εἰ ὃ νεώτεροι συπάσασθαι ἔτως, τοῖς μὴ δοκοῦσιν ἀντὶ τᾶ δοκούντος, ἢ τοι ἀείσω ὄνΘ, δίδοναι τῷ τύμβῳ ὀφάλιον, τῷ Πολυξένῃ δηλονότι. τοῖς ὃ, ὑγέ. ἰὼ ὃ ὦ πεύθων εἰς τὸ σὸν ἀγαθὸν ὁ Ἀχαιμένων, ἅτε πᾶσι τῷ κοίτῳ τᾶς μαντικᾶς Κασάνδρας. οἱ ὗοι ὃ τᾶ Θησέως, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ κλάδοι τᾶς Αἴθρας, ἦσαν δημότοροι λόγων δίκαν. σωέστεχον ὃ βακᾷ μάν, ὥστε σφανοῦν τὸν τάφον τᾶ Ἀχιλλέος ἐν αἵματι φεσσάτῳ καὶ παρθενικῶ. τῷ ὃ κοίτῳ τᾶς Κασάνδρας ἐκ ἔλεγον φεσπιθεῖν τᾶς ἀνδρείας τᾶ Ἀχιλλέος. αἱ ἄμαλλαι ὃ τᾶς κλεπτευομένων λόγων, ἤτοι τᾶς ἀγωνιτικῶς λεγομένων καὶ ἐριστικῶς, πῶς καὶ κατά τινα τρόπον ἦσαν ἴσαι, μέχρις ἃ κατέπαυσε τῷ στεφανᾶν ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ ποικίλα φρονῶν, ὁ κόπις καὶ ὁ λάλΘ, ἤτοι ὁ ῥίπτως ὁ ἡδὺς κτὶ τοῦ λόγους, ὁ τᾶ δίκᾳ χαριζόμενΘ, λέγων δηλονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τᾶς Ἀχαιῶν Ἀχιλλέα ἀποθάνειν καὶ ἀφανίζεσθαι χάριν σφαγίων δηλικῶν, μηδέ τινα τᾶς ἀποδανόντων γάμα πλησίον τᾶς Περσεφόνης εἶναι, ὅτι οἱ Δαναοὶ ἀπῆλθον τᾶ τότε τᾶς Τροίας, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ φανέντες τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἀποθανοῦσιν ὑπὲρ τᾶς Ἑλλάδος. ἀφαγλύψησε) ὃ σωτόμως ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποπαύσων τῷ πῶλον, ἤ τι τῷ Πολυξένῃ ἀπὸ τᾶ σοῦ κόλπου, καὶ παῤῥιπτῶν καὶ ἀφαιρήσων ἐκ τᾶς χειρὸς τᾶς σᾶς. ἀλλ' ἄπιθι πρὸς ναὺς, ἴδε πρὸς βωμὸς, κἀθησο ἀφαλλίτεια τὸ ἈχαιμένουΘ διὰ τᾶς γονάτων αὐτᾶ δηλονότι. ἐπικαλᾷ τός τε ἐν τῷ ἐρεβῶ θεὸς, τός τε ὑποκάτω τᾶς γᾶς. ἢ γὰ αἱ λιταὶ ἐμποδίσουν ἔσεσθ ἐστερημένῳ παιδὸς μελέας, καὶ ἀθλίας. ἢ ἐπόκει) ἰδεῖν τῷ παρθένον ἀφηκημένῳ τῷ τύμβῳ, βαπτομένῳ ἐκ τᾶς χρυσοφόρυ δειρᾶς ἐν ῥάμνοις μελανανχεῖ, καὶ μέλανι ὄΐνῳ ἔχοντι αἵματΘ.

Ex. Οἴ ἐγὼ μελέα. τί ποτ' ἀπύσω;
Ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
Δειλαία, δύσλαφε γήρως,
Δυλείας τᾶς ὑ πλαγτᾶς,
Ταῖς ὑ φερτᾶς. ὤμοι μοι.
Τίς ἀμύνει μοι; ποία χθόνα;
Ποία ὃ πόλις;
ΦρᾶσΘ. ἀπόβλις, φρᾶσδοι παῦδες.
Ποίδν, ἢ ταύταν ἢ κείνδν,
Στείχω; ποῖ δ' ἧσω; ποῦ λις θεῶν
Ἢ δαιμόνων ἐπαρωγός;
Ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες,
Ὦ κάκ' ἐνεγκοῦσαι πήματα,
Ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. ὀκνέτιμοι
ΒίΘ. ἀγαστὸς ἐν φάει.
Ὦ πλᾶμον ἄγνυσί μοι
Πὲς, ἄγνυσι τᾶ χεμάρ
Πρὸς πάνδ' ἀυλᾶν. ὦ τέκνον, ὦ παῦ
Δυσθυοτάτας ματέρος,
Ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων. ἄϊε ματέρΘ.
Αὐδὰν, ὦ τέκνον, ὡς ἴδῃς
Οἴδν οἴδν
Αἰὼ φάμδν πρὸς παῖς ψυχᾶς.
Πο. Ἰὼ μᾶτερ, μᾶτερ, τί βοᾶς; τί νέον
Κηρύξασ', οἴκων μ' ὥς τ' ὄρνιν
Θάμβει τῷ δ' ἐξέπαξας;

155 *Hec.* Heu me miseram, quidnam vociferabor?
Quam vocem, quem luctum?
Infelix, ob miseram senectutem,
Servitutem hanc non tolerandam,
Non ferendam. Hei mihi mihi.
160 Quis defendit me? quæ gens?
Quæ verò urbs?
Interiit senex, interierunt liberi.
Quâ, an hâc an illâc
Ibo? ubi sedebo? ubi quis deorum
165 Aut dæmonum erit auxiliator?
O mala quæ artulistis Troades,
O mala quæ artulistis nocumenta,
Extinxistis, perdidistis, non amplius mihi
Vita grata in luce.
170 O calamitose duc me
Pes, sis dux anui
Ad hanc aulam; ô nata, ô filia
Afflictissimæ matris
Egredere, egredere domo; audi matris
175 Vocem, ô filia, ut agnoscas
Qualem qualem
Audio famam de tuâ vitâ.
Pol. Ah mater mater, quid clamas? quid novi
Nuntians ex ædibus me quasi avem
Cum terrore hoc evolare fecisti?

Οἴ ἐγὼ μελέα] σύσημα κτὶ θεικοπὸν ὁμοιομερές. ἐξ ὁμοίων γὰ σύγκειται ἀναπυστικῶν κώλων. ἔστι ὃ καὶ τᾶτο κτὶ θεσπεισμὸς ἀνίσως· τὰ ὃ κῶλα πάντα ἴσως ἓξ καὶ γ, ὧν τελευταῖΘ Σᾶς ψυχᾶς αἰῶ φάμαν. εἰσὶ ὃ τὰ μὲν ἡμέρδα ἀκατάληκτα, τὰ ὃ τᾶς ἀποδέσεων καταληκτικὰ, τὸ μὲν τοῖ ζ κῶλον, καὶ τὸ ιζ μονόμερδά ὄτιν ἀκατάληκτα, τὰ ὃ ιε βακχεῖον φαλίκιον. πίπτουσι γὰ καὶ τὰ τοιαῦτα συσήματα ἐν μέσῳ τᾶς ἀναπυστικᾶς ὅτι ταῖς ἀποδέσεσι παρέχεται φος, καὶ ὅτι τῷ τέλει ὠσαύτως. Οἴ ἐγὼ μελέα] φεῦ. μελέα ἐμὶ ἐγὼ δηλονότι, τί ἄρα βοήσω; ποίαν κραυγὰν; ποῖον δρῆνον; δειλαία εἰμὶ δηλονότι, ἕνεκα τᾶ ἀθλίᾳ γήρως, ἕνεκα τᾶς δυλίας τᾶς ὑ φερτᾶς, ὤμοι μοι τίς βοηθήσει ἐμοί; ποῖον τέκνον, ποία πόλις; ἀφανὴς ὁ ΠείαμΘ, ἀφανεῖς οἱ παῦδες. 16 Ποίαν] ἢ ταύταν ἢ κείναν. τοῦτο λέγει ἀποροῦσα τί πτήσει, καὶ τίνα βοηθὸν φεῦς τὰ παρόντα ἐπικαλέσει). ἔτω ὃ χρὴ γεάφειν ταῦτα τὰ κῶλα, καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς δίωρθωθη παρ' ἡμῶν, ἵν' ἕκαστος ἔχῃ φεὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὸ δ' ἐς' ἐπαρωγός, δωρικᾶ καὶ ἀντὶ τᾶ ἔστιν ἔϊ), καὶ ἀντὶ τᾶ ἔσῃ. ἢ γὰ ἀπόστροφΘ, ὡς φασὶ, καὶ ἀντὶ δύο πάδε) φωνηέντων, ὡς τὸ βέλομ' ἐγώ. καὶ ἀντ' ἑνός, οἷ τόν' ὄτιν. Ποίαν ἢ ταύταν] ποίαν ὑδόν, δηλονότι πορδῶ, ἢ ταύτᾳ ἢ κείνᾳ. ποῖ ὃ ἧσω καὶ ὁρμήσω, ποῦ τᾶς ἀπὸ τᾶς θεῶν, ἢ ἀπὸ τᾶς δαιμόνων ἔσῃ βοηδός. ὦ Τρῳάδες αἱ ἀπαγγείλασαι κακὰ, ὦ Τρῳάδες αἱ ἐνεγκᾶσαι κακὰ πήματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι, ὡδαμῶς ἔσι μοι ἐν τῷ φαεσβίΘ θαυμαστός. ὦ πλᾶμον πὲς, ὁδηγὸς γᾶς ἐμοὶ τᾷ χαίᾳ πρὸς τὸ τᾶς αἰχμαλώτων σκηνῶ. ὦ τέκνον, ὦ παῦ μηδὲς ἀθλιοτάτης, ἔξελθε ἀπὸ τᾶς οἴκων, ἄκουε ὦ τέκνον τᾶ φανᾶ τᾶς σᾶς μητὸς, ἵνα ἀκέσῃς οἷαν ἀγγελίαν ἀκέω φέρ τᾶς σᾶς ψυχᾶς, ἕνεκα τᾶς σᾶς ζωᾶς. 164 Ἧσω] ὁρμήσω. ἴσως τὸ ὁρμῶ καὶ προβάλλομαι, ὁ μέλλων ἧσω. καὶ ψιλᾶται. ἴσως ὃ τὸ πίμπω, δασύνε). Θεῶν ἢ δαιμόνων] θεὸς, ὑψηλότερόν τι πρᾶγμα ἠγήνητο τᾶς δαιμόνων. ὃν γὰ λόγον ἔχουσιν οἱ ἥρωες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες καὶ ἐπέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες τῶτων εἶ). λέγουσι) ὃ καταχρηστικῶς θεοί, καὶ οἱ δαίμονες. Τρῳάδες] Τρῳὸς, ὁ κλίνεται Τρῳός. καὶ Τρῳαὶ γυναῖκες, αἳ καὶ Τρῳάδες λέγουσι), καὶ Τρῳϊάδες ποιητικῶς. Περὶ σᾶς ψυχᾶς) ψυχὴ λέξις ὁμώνυμΘ ὖσα, σημαίνει τῷ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικῷ ψυχῷ, καὶ τῷ ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις, καὶ τοῖς φυτοῖς. ἔτι ὃ τῷ ζωῷ, ὡς ἐνταῦθα. Εὐριπίδης φησὶ, καὶ ἀλλαχᾶ, ἐπεὶ ὃ Τροία θ' Ἕκτορός τ' ἀπώλετο ψυχὴ, ἦγεν ἡ ζωὴ, καὶ τῷ φύσιν ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, ὅς πις τᾶς ἐμᾶς ψυχᾶς γεγὼς ἀντὶ τᾶ τᾶς ἐμᾶς φύσεως. 178 Ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ] σύσημα ἕτερον κτὶ θεικοπῷ ἀμοιβαῖον, ὁμοιομερές. ἐξ ὁμοίων γὰ σύγκειται ἀναπυστικῶν κώλων. εἰσὶ ὃ πάντα τὰ κῶλα λθ. ὧν τελευταῖον, Κρείσσων σωτυχᾶ ἐκύρησεν. εἰσὶ ὃ τὰ μὲν ἡμέρδα ἀκατάληκτα. τὰ ὃ ᾶδ, καὶ τὸ ιᾶ, τὸ ῖδ, τὸ ῖς, τὸ κζ, καὶ τὸ λγ μονόμερδα, καὶ πενθημιμερῆ. τὸ μὲντοι ε βακχεῖον ὅτι πενθημιμερὲς, καὶ τὸ λδ ὁμοίως ἑφθημιμερές. ὅτι ταῖς ἀποδέσεσι παρέγραφΘ. ὅτι ὃ τῷ τέλει, κορωνίς. τέλΘ γὰ ἔχε τὰ ἀναπυστικά. Ἰὼ μᾶτερ] ὦ μᾶτερ, διατὶ βοᾷς, διατὶ νεωστὶ κηρύξασα καὶ βοήσασα ἐκπλῆξαι ἐποίησας, ἵνα σωτόμως ἔξελθεῖν ἐμὲ πρὸς οἴκων τῷδε τῷ δάμῳ, καὶ ταύτῃ ἐκπλήξει, ὡς κτὶ ὄρνιν. 180 Θάμβει] τῷ θαύματι, καὶ ἐκπλήξει, οἷς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τᾶ σᾶ λόγυ, πεταλῶσαί με ἐποίησας.

ANNOTATIONES.

V. 164. ἧσω] lego ἴσω, ab ἴω inusitato, pro εἶμι, eo; ità quidem Scholiastes.

V. 165. Ἢ δαιμόνων ἐπαρωγός;] lego cum Scholiaste Ἢ δαιμόνων ἔπαρχος;

Ex. Ὦ

'Ιώ μοι μοι τέκνον] Ex. Ὤι μοι τέκνον. Hec. Hei mihi filia.

διατὶ δυσφημεῖς κὴ ἐλεεινολογεῖς ἐμὲ, λέγουσα δηλονότι ἐμοὶ κακὰ προοίμια. Αἰαῖ] Πο. Τί με δυσφημεῖς, φερίμαί μοι κακά; Pol. Quid me appellas ominosâ voce, dum præmia mihi mala?

Ex. Αἰ αἰ σᾶς ψυχᾶς. Hec. Hei hei tuæ vitæ:

δυσφημῶ δηλονότι, σοὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἤτοι ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Ἐξαύδα] Πο. Ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν. Pol. Eloquere, ne celes diu.

ἐξάγγελλε κὴ φανερῶς λέγε, μὴ κρύψῃς ἐπὶ πολύ. [185] Δείμαίνω] Ex. Δειμαίνω δείμαίνω μᾶτερ, Τί ποτ' ἀύασένεις; 185 Metuo metuo mater, Quid tandem ingemiscis?

φοβοῦμαι ὦ μῆτερ, διατὶ ἄρα ἀνασεναζεις. Ὦ τέκνον] Ex. Ὦ τέκνον, τέκνον μελέας μάζος. Hec. O filia, filia miseræ matris.

Πο. Τί τόδ' ἀγγέλλεις; Pol. Quid hoc dicis?

Ex. Σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ Hec. Mactare te Argivorum communi

Σωλέινει πρὸς τύμβον γνώμα 190 Urget ad tumulum sententiâ

Πηλείδα γόνα. Pelidæ soboles.

Οἴ μοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ Pol. Hei mihi mater, ut refers

Ἀμέγαρθα κακῶν; Immensa mala?

Μηύσόν μοι, μηύσόν μοι, μᾶτερ. Indica mihi, indica mihi, mater.

Σφάξαι σ' Ἀργείων] ἢ γόνα τῦ Πηλείδυ, ἤγουν ὁ υἱὸς τῦ Ἀχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος, κοινῇ γνώμῃ τῆς Ἀργείων, σωτείνει κὴ παρόδει σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τῦ παιδὸς αὐτῦ δηλονότι. Ἄλλως. Ex. Ἄυδω, παῖ, δυσφήμους φάμας, 195 Hec. Loquor, filia, infandam famam:

Ἀγγέλλυσ' Ἀργείων δόξαι Nuntiant Argivorum decretum esse

Ψήφῳ, ταῖς σαῖς περὶ μοι ψυχαῖς. Calculo de tuâ mihi vitâ.

Πο. Ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ πάντλαμον, Pol. O gravia patiens, ô omnino infelix,

Ὦ δύσμορε μᾶτερ βιοτᾶς, O miseræ mater vitæ:

κοινὴ γνώμῃ τῆς Ἀργείων σωτείνει πρὸς τύμβον γνώμα, ἢ σφάζει σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τῦ Πηλείδυ, ἤγουν τῦ Ἀχιλλέως. τὸ γόνα, ἢ κλιπτικῶ διὰ τῶ Πολυξένῃ νοητέον, ἢ δοπτικῶ πρὸς τὸ Πηλείδα. χρὴ τὸν δὲ ὅτι τὸ πρῶτον. [192] Οἴ μοι μᾶτερ] οἴ μοι ὦ μῆτερ, πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρθα, κὴ ἀφθόνητα τῆς κακῶν, ἀφθόνητα διὰ τὸ εἶναι κακά. τοῖς γὸ τοιούτοις οὐδεὶς φθονεῖ. μήνυσόν μοι, ἀντὶ τῦ εἰπὲ ὦ μῆτερ. Αὐδῶ παῖ] λέγω παῖ φήμας δυσφήμους, ἢ τοιούτους πράγματα κακῶν φήμην κὴ ἀγγελίαν ἔχοντα ἀγγέλασιν ἐμοί, κυρωθῆναι τῇ ψήφῳ τῆς Ἀργείων ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. [196] Δόξαι ψήφῳ] Ex. Σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ Σωλέινει πρὸς τύμβον γνώμα Πηλείδα γόνα. Οἴ μοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ Ἀμέγαρθα κακῶν; Μηύσόν μοι, μηύσόν μοι, μᾶτερ. Ex. Ἄυδω, παῖ, δυσφήμους φάμας, Ἀγγέλλυσ' Ἀργείων δόξαι Ψήφῳ, ταῖς σαῖς περὶ μοι ψυχαῖς. Πο. Ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ πάντλαμον, Ὦ δύσμορε μᾶτερ βιοτᾶς, Οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐξῆραν, [200] Ἀρρήταν τ' ὤρσε τις δαίμων. Οὐκ ἔτι σοι παῖς ἄλλ'. οὐκέτι δὴ Γήρα δειλαίῳ δειλαία σωφελούσω. Σκύμνον γὸ μ' ὡς τ' ἐρεμνὰ πεπτᾶμεν, Μόχθον δειλαία δειλαίαν [205] Ἐσόψει χειρὸς ἀφαρπασάν Σᾶς ἀπολαμπόμενόν τ' αἶδα Γᾶς ἵππεμπομένην σκότον· Ἔνθα νεκρῶν μέτα Ἄ πάλαινα κείσομαι. [210] Καὶ σὲ μὲν, μᾶτερ δύσανε, Κλαίω πανοδύρτοις ἠλιόις. Τὸν ἐμὸν ἦ βίον, λώβαν, λύμᾳ Τ' ὃ μεζοκλαόμαι· ἀλλὰ θανεῖν μοι Ξωτυχία κρείσσων· σκύρησεν. * al. ἐκήρυξεν.

Hec. Hei mihi filia.
Pol. Quid me appellas ominosâ voce, dum præmia mihi mala?
Hec. Hei hei tuæ vitæ:
Pol. Eloquere, ne celes diu.
185 Metuo metuo mater,
Quid tandem ingemiscis?
Hec. O filia, filia miseræ matris.
Pol. Quid hoc dicis?
Hec. Mactare te Argivorum communi
190 Urget ad tumulum sententiâ
Pelidæ soboles.
Pol. Hei mihi mater, ut refers
Immensa mala?
Indica mihi, indica mihi, mater.
195 Hec. Loquor, filia, infandam famam:
Nuntiant Argivorum decretum esse
Calculo de tuâ mihi vitâ.
Pol. O gravia patiens, ô omnino infelix,
O miseræ mater vitæ:
200 Qualem qualem rursus tibi noxam infestissimam
Infandumque excitavit quispiam dæmon.
Non amplius tibi filia hæc, non amplius sanè
Senectuti miseræ misera simul serviam.
Catulam enim me tanquam, aut montipastam
205 Vitulam misera miseram
Videbis manu abreptam
Tua decollatámque Plutoni
Terræ missam sub tenebras:
Ubi cum mortuis
210 Infelix jacebo.
Et tē quidem mater misera
Deploro perquam lamentabilibus fletibus.
Meam autem vitam, probrum & cladem
Nihil deploro, sed mori mihi
Casus melior contigit.

ἤγουν ἐκκλησιάσαντες οἱ Ἀχαιοὶ κακὰ περὶ σοῦ ἐψηφίσαντο. Ὦ δεινὰ παθοῦσα] ὦ παθοῦσα δεινὰ κὴ χαλεπὰ, ὦ παντλήμων κὴ παναθλία, ὦ μῆτερ, ἕνεκα τῆς δυσλώτε κὴ ἀθλίας βιοτῆς κὴ ζωῆς. [200] Οἵαν οἵαν] θαυμαστικόν. λώβαν κὴ ὕβριν ἐχθίστην κὴ λίαν μεμισημένην, ἀρρήτην κὴ ἄρρητον, ἤτοι πολλὴν κὴ μεγάλην, ἐπήγαγέ σοι δαίμων τίς. ὀδαμῶς ἔστι σοι ἡ παῖς ἥδε, ἤγουν ἐγώ, ἐκέτι δὴ σωφελοῦσω ἡ ἀθλία τῷ γήρᾳ τῷ σῷ δηλονότι. Λώβαν] οἱ γεφυρούσες λώβαν ἐχθίστην, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. σὺ γὰρ μαθὼν μὴ γεφύρε τοῦτο. δίμετρον γὸ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς κὴ τὰ λοιπά, διὸ κὴ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. Σκύμνον γὸ] σκύμνον τὸ τῦ λέοντος ἤγουν τὸ τῦ βοῶν, νεβρὸς τὸ τῦ ἐλάφου, ἀρνειὸς τὸ τῦ προβάτου. ὡς σκύμνον γὸ κὴ ὡς ἐλαφρὸν μόχον ὄψει με, ὦ δειλαία, τὼ δειλαίαν αἰρομένην ἀναπαθεῖσαν τῆς σῆς χειρὸς, κὴ κατὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τῦ ἅδε πεμπομένην, ἀποτε[μηθῆναι] τὸν λαιμόν. [205] Μόχον] ἢ πρὸς τὸ δειλαίαν συνάπτε, ἢ πρὸς τὸ σκύμνον. ἵν' ἡ λεοντόθρη σκύμνον, διὰ τὸ νέον. σκύμνον ὄν, διὰ τὸ βασιλικόν. ἔστ ὃ τὸ αἶδα κὴ τῷ σκότῳ τῆς γῆς τὸ αὐτό. [211] Καὶ σὲ μὲν] κὴ σὲ μὲν, ὦ μήτηρ ἀθλία, κλαίω ἐν θρήνοις παγκλαύστοις. τὸν ἐμὸν ὃ βίον κὴ τὼ ζωὼ, ὕβριν κὴ βλάβην ὄσαν, ἐ θρηνῶ, ἀλλ' ἡ σωτυχία, ἤγουν ἡ συνάντησις τῦ θανεῖν, ἐκήρυσε κὴ κατῆρξεν ἐμοὶ κρείσσων ταύτης τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ θανεῖν μοι] ἤγουν τὸ τῦ νῦν θανάτε συμβαμα πρεσβύτερον ἐμοὶ συνέβη τῆς ζωῆς. κὴ εἰ μὲν τὸ ἐκήρυσε διὰ τῦ ῡ ψιλὸν, κὴ ἦ γράφεις. ὅπως ἐρεῖς. εἰ ὃ διὰ τῦ η κὴ ῡ ψιλὸν, ὅπως. ἀλλὰ ἡ σωτυχία, κὴ ἡ ξύμβασις ἐκήρυξεν * εἰπεῖν, ἐκήρυξεν εἶπεν κτ' ἀντιχρονισμόν. ὅπου ὃ λέγων, ἢ μέχρι τὸ κρείσσων γεφύρεις πρὸς τὸ πρῶτον, ἢ μικρὸν πρὸς τὸ δεύτερον. Τὸν ἐμὸν ὃ] πῶς ἐμὸν ὃ ζωὼ, ἀπολυμμένου δηλονότι, πῶ βλάβῃ κὴ τῶ φθορᾷ τῶ ἐμῶ, ὃ μόνον ὃ μεταλλομένη κλαίω, ἀλλὰ κὴ τὸ ἀποζηνεῖν παρ' ἐμοὶ συνάντημα ὅτι κρεῖττον τῆς ζωῆς δηλονότι.

* εἰπεῖν] hic videtur superfluum esse & inductum ex scriptorum incuriâ, quod εἶπεν post aliud ἐκήρυξεν sequatur.

ANNOTATIONES.

V. 181. *Scholiastes* legit Ἰώ μοι μοι τέκνον.
V. 200. ἐχθίστην] *Scholiastes* hoc verbum non agnoscit; quod si ejicias, | τε etiam post ἀρρήτην comitetur.

ARGUMENTUM

ARGUMENTUM Actûs Secundi.

ULYSSES *ad* Hecubam *venit, exercitûs authoritate* Polyxenam *ad cædem abducturus.* Hecuba *pro filiæ vitâ plorat, arguit, obteſtatur; in omnia denique ſe vertit.* Ulyſſes *è contrà cauſam exercitûs & ſuam ſtrenuè defendit.* Hecuba *vult, ut Filia ſe demittat & ſupplex ad Genua accidat* Ulyſſi. *Illa verò Regia Virago longè hoc ſe & priſtinâ Dignitate indignum judicat & mortem calamitoſo ſervitio præfert.* Hecuba, *deſperatâ jam Filiæ ſalute, ſimul optat occumbere: Quo illi negato,* Polyxena *extremos complexus matri dat. Mutuis paulùm valedictionibus hærent pientiſſima ſimul & afflictiſſima Mater & Filia jamjam moritura. Mirè hìc optimus Poeta affectus movet & ἐυπρεπείᾳ pariter ac ἀδοποιΐᾳ conſulit. Virgo abducitur; Mater plorat & præ doloris impotentiâ collabitur.* Chorus *ſervilem ſuam conditionem multa mala ſibi augurans meditatur.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. ΕΚΑΒΗ.

Ἰαμβοί.

Χο. Καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται ταχυδρόμῳ ποδὶ,
Ἑκάβη, νέον τι φῶς σε σημανῶν ἔτω.
Οδ. Γύναι, δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατῷ,
Ψῆφόν τε τὴν κραθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.
Ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην,
Σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμα Ἀχιλλείου τάφου.
Ἡμᾶς δ' πομπὸς τ' κομιστῆρας κόρης
Τάσσουσιν εἶναι. δημάρχου δ' ὅπως τάχος,
Ἱερεύς τ' ἐπέστη τῇδε, παῖς Ἀχιλλέως.
Οἶσθ' οὖν ὃ δράσῃς; μήτ' ἀποσπάσῃς βίᾳ,
Μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἔξέλθῃς ἐμοί.
Γίνωσκε δ' ἀλκὴν, τ' παρουσίαν κακῶν
Τῶν σῶν. "Σοφόν τι κἀν κακοῖς, ὦ δύσφρον σύ.
Εκ. Αἰ, αἰ, παρέσχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
Πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός.
Κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔδυσκον, ὅτε μ' ἔχρῃν θανεῖν.
Οὐδ' ὤλεσέν με Ζεύς, τρέφει δ', ὅπως ὁρῶ
Καὐτὴ κἀγὼ ἄλλα μείζον' ἢ πάλαι ἐγὼ.
Εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τὼς ἐλευθέρους
Μὴ λυπρὰ, μηδὲ καρδίας δηκτήρια
Ἐξισοῦσθαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
Ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τὼς ἐρωτῶντας τάδε.
Οδ. Ἔξες, ἐρώτα, τῷ χρόνῳ γὰρ ὑφορῶ.
Εκ. Οἶσθ', ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος,
Δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἄπο

Chorus. Et quidem Ulyſſes venit celeritate pedis,
Hecuba, novum aliquod tibi ſignificaturus verbum.
Ulyſſes. O mulier exiſtimo quidem te ſcire ſententiam exercitûs,
Calculúmque qui obtinuit: attamen dicam.
Viſum eſt Græcis filiam tuam Polyxenam
Mactare ad excelſum aggerem Achillei ſepulchri.
Nos verò comites & adductores puellæ
Ordinârunt eſſe: Sacrificii verò præfectus
Sacerdóſque ſtatutus eſt hujus filius Achillis.
Scis igitur quid facies? neque avellaris vi,
Neque ad manuum certamen congrediaris mecum:
Sed agnoſce vires & præſentiam malorum
Tuorum. "Scitum eſt, etiam in malis ſapere quæ oportet.
Hec. Ah, Ah, inſtat (ut videtur) certamen ingens,
Plenum gemituum, nec lacrymarum inane.
Et ego enim non mortua ſum, ubi me oportuerat mori,
Neque perdidit me Jupiter: Nutrit verò, ut videam
Malis mala alia majora infelix ego.
Si verò licet ſervis liberos
Non acerba neque cor mordentia
Percontari, te quidem interrogari oportebit,
Nos verò audire qui quærimus hæc.
Ul. Licet, interroga: tempus enim non invideo.
Hec. Scis quando veniſti Ilii explorator
Lacero amictu, deformis: & ab oculis

Καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς] αἱ πλεῖσται αὐτ. τὰ πάσαι σίχοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τελείων ἀκαταλήκτων σ κ η. ὧν τελευταῖος, εἴρηται. Τρῳὰς εἶπε πᾶσι συβαίνουσα, ὅτι τῷ τέλει μὲν ἧσσ ἀποδέουσιν ἀφῄρηται. ὅτι τῷ τέλει ἧσσ εἴχον κρεωνὶς, ἐξιόντων ἧσσ ὑποκειμένων. Καὶ μὴν] ἢ μὴν, ὦ Ἑκάβη, ἦρχε] ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν ταυτῇ ποδὸς σημανῶν, ἢ ἀκούσων, ἤτοι λέξειν μέλλων πρὸς σὲ ἔπος τι νέον. Τύραννι] νομίζω σε, ὦ γύναι, γινώσκειν τὴν ψῆφον, ἢ τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατῶν, τὴν κυρωθεῖσαν ἢ τελεωθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως λέξω. Τὴν κραθεῖσαν] κυρωθεῖσαν, κρατοῦσα μέλλων, κατέχουσα θρασυνόμενος, ἐπεξέλθῃς δ' ὑπερβολικῶς ἀσεβῶν, κρατεῖς ματαιολογεῖς] ἢ κρίσις ὅτι ἧσσ ὑγρῶν, οἷ οἶνος ἢ ὕδατος, ἢ ἧσσ τυρόν. μῖξις δ', δεῖ ξηρῶν, στερεῶν, καὶ ὑγρῶν, ἢ ἧσσ ὁμοίων. 220 Ἔδοξ' Ἀχαιοῖς] ἀρεστὸν ἐφάνη τοῖς Ἕλλησι, σφάξαι τὴν σὴν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. ἐμὲ δ' πομπὸν ἢ ἀγωγὸν τῆς κόρης ἔταξαν ὑπάρχειν. ἡγεμὼν δ' ἢ σφαγεὺς τῆ σφαγῇ τῇδε, † ἐγὼγε ὁ Νεοπτόλεμος ὁ παῖς τοῦ Ἀχιλλέως. 225 Οἶσθ' οὖν ὃ δράσῃς] οἱ Ἀπικοὶ χρῶν] τοῖς θεσσαλικοῖς αὐτὶ ὑποταγλικῶν ἀπαγορευτικῶν, ἢ αὐτοῖς τοῖς θεσσαλικοῖς αὐτὶ δειπνῶν. τῶ μὲν οὖν θεφότῃ, τὸ Ἀειτοφάνες ἐν Θεσμοφοριαζούσαις θρασύβημα, μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ὀπώρης ἡμέρας. τῷ δυτέρῳ δ' Μέναδρος, οἶσθ' ὅτι πίνομεν, αὐτὶ τοῦ ὅτι ποιήσεις. τὸν αὐτὸν δ' τρόπον ἢ Εὐριπίδης, οἶσθ' ἂν ὃ δράσον, αὐτὶ τοῦ δράσεις, ἐξίνεσκεν. γίνωσκε δ' ὃ ποιήσῃς, ὅρα ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βίᾳ, μήτε ἔχ τὸ πρόσωπον εἰς ἀγῶνα ἢ ἔριν ἧσσ ἐμοῦ χειρῶν ἔλθῃς. γίνωσκε δ' τὴν δύναμιν τῶν ἐμῶν, ἢ τὴν ἧσσ ἀρχόντων ἰσχύν, ἢ τὴν ἐπίλοιπον ἧσσ σῶν κακῶν. σωστέον ὅτι ἢ ἐν τῇ δυσκολίᾳ φερτὸν ἃ πρέπει. 229 Αἰ αἰ, παρέσχ' ὡς] σεσ φασ, ἐνέσκηκε ἢ ἐπῆλθεν, ὡς φαίνῃ, ἀγωνία μεγάλη, ἔμπλεως θρήνων, ἢ ὑπ ἀμήτορος, ἀλλὰ πεπληρωμένη, δακρύων. ἢ γὰ ἐγὼ οὐκ ἔδυσον, ὅτε χρεία μ' ἀποθανεῖν· ἤγουν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ὧ εἶχον πρόσω. εἰ δ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα, ἀλλὰ σώζει με, ὅπως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα ἧσσ κακῶν, ὧν εἶδον. Εἰ δ' ἔστι.] εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δεδουλωμένοις ἐρωτᾶσαι τοὺς ἐλευθέρους, ἤγουν τοὺς δεσπότας, μὴ λυπηρὰ ἢ τὰς καρδίας δακνόντα. σοὶ μὲν ἦτοι σοῖς σὲ χρεὼν ἢ πρέπον ὅζιν εἰρῆσθαι, ἐμοὶ δ' ἀκοῦσαι τῶν ἐρωτώντων ταῦτα. ἢ ὅτιος, σοὶ μὲν κοίνοις ὑποκείναθι πρέπον ὅζι, ἡμᾶς δ' ἀκροᾶσθαι τοὺς ἐρωτῶντας ταῦτα. 238 Ἔξες, ἐρώτα] ἐπιδεδομένον ὅζιν, ἐρώτα. τῆς βραδύτητος γὰ ἕνεκα ὑ φθονῶ σοι. Οἶσθ' ἡνίκα] γινώσκεις ὁπότε ἦλθες τῆς Τρῳάδος κατάσκοπος, δυσκολία ἢ σκολιὸν ὑποτελεσάντων ἐνδυμάτων, κακὸν ὄψιν ἔχων τὴν σὴν ἐμαυτῶν, ἢ οἱ γαλαγμοὶ τοῦ φόνου κατίσχεσαν τὴν σὴν ψυχὴν, ἤτοι τὸν σὸν πώγωνα.

† ἐγώγε otioſum, & tolli debet: vel ſic legas — ἐγώγε φημὶ. vel — ὦκ ἔγωγε, ἀλλ' ὁ Νεοπτ.—

ANNOTATIONES.

V. 219. Κραθεῖσαν] al. κρανθεῖσαν.

V. 225. δράσεις] δρᾶσαν, legit *Scholiaſtes*, rectè quidem: Nos autem Circumflexum apponimus, quia prior ſyllaba eſt longa.

V. 232. lege ἄλιον ob Verſum, aut ā producitur ob Liquidam ſequentem.

Φόνε σαλαγμοὶ] μὴ λάβῃ εἰς τὸ φόνε ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλ' ἔστιν ἡ ὑμικὴ πρὸς τὸ σαλαγμοί. τὰ γὰρ δάκρυα ἃ τότε ὁ Ὀδυσσεὺς ἐδάκρυε φοβηθεὶς, φόνε δάκρυα λιῶ. ἔκλαιε γὰρ, ἐπεὶ ἦ τὸν θεὸν ψυχῆς ἔτρεχεν. ὅθεν κ' ἐν τῇ σωτηρίᾳ, αἱμάτινα δάκρυα φαμὲν, ἤγουν φονικά. ἀπίθανον ἦ τὸ πλάσμα, κ' ἐχ ἁμῶς δοκοῦν. ἐ γὰρ ἂν ἐσήγησεν Ἑκάβη, πολέμου θεασαμένη κατοπθίοντα τὸ κ' τοὺ Τρῶας πρέγματα. Οἶδα] γνάσκω ἐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς ἦλατο τῆς καρδίας μετὸ πρᾶγμα. 243 Ἔγνω] ἡ Ἑλένη δέ σε μόνη ἐγνώεισε, κ' ἀνήγγειλέ μοι. Μεμνήμεθα] ἐνθυμούμεθα τὰ μάλιστα κινδυνεύσαντες. Ἥλω] ἕλωσας ἦ φῶ ἐμῶν γονάτων ἐλεεινὸς ὤν. Γονάτων] οἱ δεόμενοι ἥπτοντο φῶ γονάτων, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ φῶ παρειῶν. Ὡς τ' ἐνθανεῖν] ναὶ ἡδέως ἔτως, ὡς τε δόξαι νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι τὼ ἐμὼ χέρα ὑπὸ τῆ δέος. Ἔσωσα] ἐῤῥυσάμην σε, κ' ἐξέπεμψά σε ἀπὸ τῆς πόλεως. Ὡς τ' εἰσοφᾶν] ναὶ, ὥστε βλέπειν τόδε τὸ φῶς τῶ ἡλίε. Τί δῆτ' ἔλεξας] τί λοιπὸν ἔλεξας, δοῦλος ὑπάρχων ἐμὸς τότε; Πολλῶν] ἔλεξα ἡλονότι πολλὰ ἐνθυμήματα κ' μηχανὰς λόγων, ὡς τε μὴ ἀποθανεῖν. 251 Οὐκῦν] ὠκοῦν κακὸς φαίνη κ' τάδε τὰ βουλεύματα, ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπαθες ὁπόια λέγεις παθεῖν· ποιεῖς ἦ ὠδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ κακὸν ὅσον δοκῶ. ἀγνωμον ὑπάρχει τὸ χῆ ὑμᾶς, ὅσοι μαιδεύζετε τὰς ἀπὸ τῆ δήμε συμβαινούσας τοῖς ῥήτορσι πρὰς, οἳ ὧν ἀρέσκειν αὐτῶ αὐτοῖς ἐκ τῶ τὰ συμφέροντα αὐτῶ ἀγορεύειν. εἶτε μηδὲ ἐγνώσκειν ὑπὸ ἐμοῦ, οἳ βλάπτοντες τοὺ φίλους ὠ φρονπίζετε, κ' ἐκ ἐπιστρέφεσθε ἐὰν λέγητε πῶ δήμῳ τί πρὸς ἡδονὴν κ' ἀποδοχὼ αὐτοῖς. Ἀτὰρ τί σοφισάμενοι κ' ἐφευρόντες, ἔδοξεν ὑμῖν εἰκότως τὼ περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὼ βουλεύσασθαι; 258 Ἀτὰρ] τί δὴ σόφισμα, ἤτοι σοφὸν κ' φρόνιμον ἠγάγεσθε κ' νομίζοντες τοῦτο οἱ Ἕλληνες, ὥρεσαν ἤτοι ἐλῆφθαι κ' ἔπαξαν τὼ κείνου τῶ φόνε εἰς τὼδε τὼ παῖδα. ἆρα τὸ πρέπον ἦγαγε αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀνδρώπως κτείνειν πρὸς τὸν τάφον, ὅπε πρέπει μᾶλλον βῶς ζύειν. ἢ θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνταποκτεῖναι τὸν κτανόντα αὐτὸν ἡλονότι, δικαίως ἐπῆγε τὸν φόνον εἰς τὼδε. Τείνει φόνον] τείνει ὁ Ἀχιλλεὺς φόνον εἰς τὼδε, ἀντὶ τῆ ἐπάγει. κ' τείνει ὁ λόγ@ εἰς τόδε, ἀντὶ τῆ ἐφορᾷ. 264 Ἀλλ' ἐδὲν] ἀλλ' ἔδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα ἥδε ἡ Πολυξένη. τὼ Ἑλένω χῆ αὐτὸν ζητεῖν σφάγιον τῶ τάφῳ. ἐκείνη γὰρ ἄλεσεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα, κ' ἠγαγὼ εἰς τὼ Τροίαν. εἰ ἦ πρέπει δυνεῖν πνὰ ἐπίλεκτον, ὑπῆρξε μᾶλλον βῶς δυνεῖν τε, ἤτοι τὸ πλέον ἔχουσα φῶ αἰχμαλώτων κ' τὸ κάλλ@, ἢ ἡμῖν τόδε, τὸ ὑπῆρξεν πῶ κάλλει ἡλονότι· ἢ δυγάτηρ τῶ Τυνδάρεω Ἑλένη ὡραιοτάτη κ' εὐειδεστάτη δὴ κ' τὸ εἶδ@, κ' ἐφορέθη ἀδικοῦσα τὸν Ἀχιλλέα ἐδὲν ἔλαττον ἡμῶν. 271 Τῷ μὲν δικαίῳ] ἤτοι τῇ δικαιολογίᾳ κ' κ' τὸ δίκαιον τόνδε τὸν λόγον κατὰ ἀγών@ λέγω. ἅ πνα ἦ πρέπει ἀντιδοῦναί σε, ἀπαιτοῦσης, ἤτοι χρέ@ ζητοῦσης ἐμῶ, ἄκουσον, ἕλωσας τῆς ἐμᾶς χειρὸς, ὡς λέγεις, κ' τῆσδε γηραιᾶς παρειᾶς προσαιτῶν κ' ἱκετεύων δέξασθαί σε κ' ἀγὼ ἦ πρέπω τὼ ἀπαιτῶ σοι παρ' ἐμοῦ τότε χάειν, κ' ἱκετεύω κ' ἀγκαλῶ σε, μὴ ἀφελκύσῃς τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Φόνε σαλαγμοὶ σὼ κατέσταζον γήρᾳ;
Mortis guttæ tuam irrigabant barbam?

Οδ. Οἶδ'. ἐ γὰ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
Novi: Non enim *hæc res* superficiem pectoris attigit mei.

Ex. Ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, κ' μόνη κατεῖπέ μοι;
Hec. Agnovit verò te Helena, & soli nuntiavit mihi?

Οδ. Μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγα.
Vl. Meminimus in periculum nos veniſſe magnum.

Ex. Ἥλω ἦ γονάτων τῶν ἐμῶν παπτήνος ὤν;
Hec. Attigiſti verò genua mea humilis exiſtens?

Οδ. Ὡς τ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χέρ' ἐμήν.
Vl. *Et quidem* adeò ut immoreretur in tuâ veſte manus mea.

Ex. Ἔσωσα δῆτά σ', ἐξέπεμψά τε χθονός;
Hec. Servavi *te* igitur emiſique ex terrâ?

Οδ. Ὡς τ' εἰσοραῖν νῦν φέγγ@ ἡλίε τόδε.
Vl. Adeo ut etiam nunc aſpiciam lucem ſolis hanc.

Ex. Τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλ@ ὢν ἐμὸς τότε;
Hec. Quid ſanè dicebas ſervus meus exiſtens tum?

Οδ. Πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥς τε μὴ θανεῖν.
Vl. Multorum ſermonum inventa, ut non morerer.

Ex. Οὐκοῦν κακὼν τοῖς δὲ σοῖς βουλεύμασιν,
Hec. Annon ergò malus argueris ex tuis ipſius conſiliis;

Ὅς ἐξ ἐμοῦ μὴ ἔπαθες, οἷα φῆς παθεῖν.
Qui ex me bene paſſus es, qualia dicis te paſſum eſſe:

Δρᾷς δ' ὐδὲν ἡμᾶς δῦ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
Facis verò nihil nobis benè; ſed malè quantum pores?

" Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρυς
" Ingratum veſtrum genus, quicunque populares-Rhetoricando

" Ζηλοῦτε ἡμᾶς, μηδὲ γνώσκοιδέ μοι,
" Sectamini honores: Utinam non cognoſcamini mihi:

" Οἳ τὺς φίλυς βλάπτοντες, ὠ φρονπίζετε,
" Qui nihil penſi habetis amicos lædere,

" Ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ κ.
" Si multitudini ad gratiam dicatis aliquid.

Ἀτὰρ κ' δὴ σόφισμα τῶδ' ἠγέμωοι,
Verùm quidnam ſophiſma hoc præ-texentes

Εἰς τὼδε παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνυ;
Adverſus hanc puellam calculum tulerunt mortis?

Πότερα τὸ χρεὼν σφ' ἐπηγαγ' ἀνδροκτονεῖν
Utrum fatum ipſos induxit homines interficere

Πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
Ad tumulum, ubi mactare boves magis decet?

Ἢ τὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων,
An eos qui interfecerunt *eum*, viciſſim interficere volens,

Εἰς τὼδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
Adverſus hanc Achilles jure intendit cædem?

Ἀλλ' ὐδὲν αὐτὸν τῆδε γ' εἴργασαι κακόν.
Atqui nullum ipſi hæc fecit malum.

Ἑλένω νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ προσφάγμαθ'.
Helenam illum petere oportet ſepulchro victimam:

Κείνη γὰ ὤλεσέν μιν, εἰς Τροίαν τ' ἄγ'.
Illa enim perdidit ipſum ad Trojam ducens.

Εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή κιν' ἔκκριτον θανεῖν,
Si verò captivam oportet aliquam ſelectam mori,

Κάλλει δ' ὑπῆρξέν μοι, ὐχ ἡμῖν τόδε.
Pulchritudine excellentem, non noſtrûm hoc:

Ἡ Τυνδαρὶς γὰ εἶδ@ εὐπρεπέστατη,
Helena enim formâ *eſt* præſtantiſſima,

Ἀδικούσά θ' ἡμᾶς ὐδὲν ἧσσον εὑρέθη.
Injurioſáque non minus quàm noſ eſſe comperta eſt.

Τῷ μὲν δικαίῳ, τόνδ' ἀμιλλᾶσθαι λόγον.
Ex æquitate quidem, hoc ſermone tecum contendo.

Ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
Quæ verò rependere oportet te, repetente me,

Ἄκουσον· ἧψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῂς, χερὸς,
Audi. Tetigiſti meam (quemadmodum dicis) manum,

Καὶ τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηίδ@.
Et hanc anilem, accidens, genam:

Ἀνθάπτομαί σε τῆσδε τῆς αὐτῆς ἐγὼ,
Viciſſim attingo tuæ hæc eadem ego:

Χάριν τ' ἀπαιτῶ τὼ τόδ', ἱκετεύω τέ σε,
Beneficiumque repoſco prius, & ſupplico tibi

Μή μ' τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς,
Ne meam filiam ex manibus auferas,

V. 263. τείνει φόνυ] *Canterus* Novar. Lection. l. 5. c. 25. legit τίνει φόνον. τὸν Homicidam. Nec τίνειν φόνον eſt pœnas repoſcere, ſed luere: quare ſed vix puto legi unquam, quod occiſi alicujus manes τίνεσθαι φόνον εἰς τείνειν retineo.

Μὴ ϗ κτάνητε· πᾶσι τεθνηκόσιν ἄλις.
Ταύτῃ γάνυμαι, κἀπιλήθομαι κακῶν.
Ἥδ' ἀνὴ πολλῶν ὄξυ μοι ϖαραψυχή,
Πόλις, κλῶνες, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
" Οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.
" Οὐδ' εὐτυχοῦντας, εὖ δοκεῖν ϖεράξειν ἀεί.
" Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμὶ· ἔπ.
" Τὸν πάντα δ' ὄλβον ἥμαρ ἓν μ' ἀφείλετο.
Ἀλλ', ὦ φίλον ἡμεῖον, αἰδέσθητί με·
Οἴκτειρον, ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν,
Παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος.
Γυναῖκας, αἳ τοιῶνδε οὐκ ἐκτείνατε,
Βωμοῦ ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ἐλεήσατε.
" Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος.
" Καὶ τοῖσι δούλοις αἷμα βλέπειν πέφυκε.
Τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σόν,
Πείσῃ. " Λόγος γὰρ ἔχει' ἀδοξούντων ἰών,
" Κἀκ τῆς δοκούντων ἀνδρὸς ὃ ζωτὸν ἀθενεῖ.
Χο. Οὐκ ἔστιν οὕτω σκληρὸς ἀνθρώπου φύσις,
Ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
Κλύουσα δρώσης, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
Οδ. Ἐκάβη, διδάσκου, μηδὲ τῷ δυσμενεῖ φρονοῦσα
Τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
Ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' ἧπερ ἠυτύχουν,
Σώζειν ἕτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
Ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι.
Τρωϊάς ἀλόσης, ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
Σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ.

Neque interficiatis: Mortuorum ſatis eſt.
Hâc gaudeo, & obliviſcor malorum:
Hæc pro multis eſt mihi conſolatio,
Civitas, nutrix, baculus, dux viæ.
" Non oportet victores imperare quæ non decent:
" Neque eos, qui felices ſunt, putare ſe felices fore ſemper.
" Nam & ego eram olim, ſed nunc non amplius ſum.
" Univerſam verò felicitatem dies una mihi eripuit.
Sed ô charum mentum, revereariſ me:
Miſerere; vadens verò ad Græcorum exercitum
Admone quàm interficere invidioſum ſit
Mulieres (quas primùm non interfeciſtis)
Ab altaribus avellentes: ſed miſerti eſtis.
" Lex enim inter vos & liberos æqua
" Et ſervis de ſanguine poſita eſt.
Porrò dignitas etiam ſi malè dicat tua
Perſuadebit. " Sermo enim ab incelebribus profectus
" Et à celebribus idem, non idem valet.
Cho. Non eſt adeo rigida hominis natura
Quæ luctuum tuorum & longarum complorationum
Audiens fletus, non poſſit ejicere lacrymas.
Vl. O Hecuba, diſce, neque præ tuâ irâ
Me bene dicentem, infenſum reddas in animo.
Ego quidem tuum corpus, per quod felix fui,
Servare paratus ſum, & non aliter dico.
Quæ verò dixi apud omnes, non negabo:
Trojâ captâ, viro primario exercitûs
Tuam filiam dandam eſſe victimam poſtulanti.

284 Κἀγὼ γὰρ ἦν] καὶ ἐγὼ γὰρ ὑπῆρχον εὐδαίμων ποτὲ, ἀλλὰ νῦν οὐχ ὑπάρχω. πάντα δέ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἀφείλετο. Οὐκ εἰμὶ· ἔπ] ἢ γὰρ εὐτυχία οὐκ ἔστιν ἄλλο, ἢ τοῦτο. ἢ ϗ δυστυχία οὐκ ἄλλο γ' ἐστὶν, ἢ μὴ εἶναι. τὸ ἔπ ϗ εἶπεν, ὡς πρὸς τὸν πρόσθεν χρόνον· τὰ γὰρ παρόντα, οὐδὲ πάλαι ὕστερα ὄζει, καὶ ἐφεξῆς. 286 Ἀλλ', ὦ φίλον ἡμεῖον] ὑπὸ μίαν τὸ πᾶν. γένειον αἱ κατὰ τὰς σιαγόνας τρίχες, ἧς ἡ σιαγών. ἀλλ' ὦ Ὀδυσσεῦ οἰκτείρησον καὶ ἐλέησον. ἀπελθὼν δ' εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, παραίνεσον, καὶ εἰπὲ ὅτι μέμψις καὶ δυσφημία ὄζει, ἀποκτείνειν τὰς γυναῖκας, ἃς καθαρὰς ἐκ ἱερουδίσαλε, ἀφελκύσαντες ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ἀλλ' ἠλεήσατε. Παρηγόρησον] παραίνεσον. ἔστιν ἀγορεύσεως ἀπὸ ἄγορά ῥῆμα. ὅθεν ἔστι σύγκειται τό, τε δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ, καὶ συνηγορῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Φθόνος] καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μέμψις. διαφέρει ϗ φθόνος μέμψεως. ὅτι ὁ μὲν φθόνος, εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ τῆς κακῶν. φθονοῦσι γὰρ τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς. ἡ ϗ μέμψις ἀπὸ τῶν καλῶν εἰς τοὺς κακούς τε καὶ πονηρούς. 290 Βωμοῦ ἀποσπάσαντες] ἦγεν τοῦτο τὸ τοὺς τοῖς βωμοῖς καταφυγόντας μὴ κτείνειν, νόμιμον ἡγούμενοι ὁπόσοι δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι. Νόμος δ' ἐν ὑμῖν] νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι κεῖ) πρὸ φόνου, ὁμοίως τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις. ἢ ϗ σὴ ἀξία κἂν κακῶς λέγῃ, καταπείσει. λόγος γὰρ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῆς ἀδοξούντων καὶ ἀτίμων, καὶ ἐκ τῆς δοκούντων, ἅπερ ἐξ ἐνδόξων καὶ ἐντίμων, ἔχει τὴν αὐτὴν δυνάμιν. Νόμος] νόμος ϗ κεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι πρὸ φόνου ἴσος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις. ἦγεν ἐν ἴσῳ κακῷ πάντων τὸν τὸ δοῦλον φόνον, ὃν αὐτὸς δηλονότι ὑπὸ πνος φονευθήσεται, καὶ τὸν τὸ ἐλεύθερον. Οὐκ ἔστιν οὕτω σκληρός] οὐκ ἔστι φύσις ἀνθρώπου οὕτω σκληρὰ καὶ σκληρὸς, ἥτις ἀκούσασα τοῦ θρήνου καὶ τῶν μακρῶν ϗ πολλῶν ὀδυρμάτων, οὐκ ἂν ἐκπέμψοι δάκρυον. Στερρὸς] οἱ Ἀττικοὶ τὰς εἰς α καὶ εἰς η λήγουσας εὐθείας, διὰ τὸ ος λέγουσιν. οἷς ἡ ἀρένιος, ἡ θεὸς, ἡ σερρός. Ἐκάβη διδάσκου] ὦ Ἐκάβη διδάσκου, ἤτοι μάνθανε, μὴ ϗ τῷ δυσμενεῖ μέρει τῆς ψυχῆς δηλονότι, ἤτοι ὑπὸ τῷ θυμοῦ, τὸν εὖ λέγοντα, ἐμὲ δηλονότι, ποιῶ δυσμενῆ καὶ ἐχθρὸν ἐν τῇ φρενὶ, καὶ ἐν τῷ λογισμῷ. 299 Μὴ ϗ τῷ δυσμενεῖ] εἰς τέλος μεσίζουσης τῆς ψυχῆς, † εἰς λογικὸν, θυμικὸν, καὶ ὀπιθυμητικὸν, ὅτε μὲν ὄζει τὸ λογικὸν, καθαρὸν, διακείνει καὶ λογίζεται τὰ βέλτιστα. σκοτίζεται ϗ ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ καὶ ὀπιθυμητικοῦ, καὶ ὑπὸ ἄλλα πνὸς σωματήματος. κἀντεῦθεν ὁ συγχωρεῖται λογίζεσθαι τὰ βέλτιστα. Τῷ δυσμενεῖ] οἱ μὲν τῷ δυσμενεῖ, τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς μέρει· τρία ϗ μέρη τῆς ψυχῆς, λογικὸν, θυμικὸν, καὶ ὀπιθυμητικόν. καὶ τὸ μὲν θυμικὸν, ἔγκειται) παρὰ τὴν καρδίαν. τὸ ϗ ὀπιθυμητικὸν θέσθαι τὸ ἦπαρ. τὸ ϗ λογιστικὸν παρὰ τὸ ἐγκέφαλον, ὃ καὶ λόγον αὐτοκράτορα ἔχει πρὸς ἐκεῖνα. ἐγὼ ϗ ἐνταῦθα δυσμενεῖ λέγω, τῷ θυμῷ. ὥσπερ γὰρ φαμὲν βελόμενον ὁ μόνον τὸν θέλοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν βέλησιν αὐτὴν, καὶ μεμνημένον, ὁ μόνον τὸν μνείαν ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν μνήμην αὐτὴν, ὅτω καὶ θυμοῦσθαι, ὁ μόνον τὸ, θυμῷ κατεχόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν θυμὸν αὐτόν. Ἐγὼ τὸ μὲν σὸν] οἱ μὲν τῆς Ἐκάβης λόγοι παρεσκεύηκασιν. οἱ ϗ τῆς Ὀδυσσέως, ἀνασκευῆ. ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμα, ὑφ' ἧπερ εὖ ἔπραττον, ἕτοιμός εἰμι καὶ πρόθυμος ῥύεσθαι. ἃ δ' εἶπον ἐνώπιον πάντων οὐκ ἀρνήσομαι λέγω, παρεσκευάσθην τῆς Τρωϊάδος, δοῦναι θῦμα τὴν σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ, αἰτοῦντι αὐτὴν ἅπαντα. Κοὐκ ἀρνήσομαι] τῷ ἀρνεῖσθαι, ἐναντίον τὸ ὁμολογεῖν. ὥστε τὸ οὐκ ἀρνεῖσθαι, ταυτὸν τῷ ὁμολογεῖν. Τῷ πρώτῳ] τὸ πρῶτον λαμβάνεται ἐνίοτε μὲν ὅτι τάξεως, ἐνίοτε δὲ ὅτι ἀειδημόσιος. ἐνταῦθα δὲ, ὅτι τάξεως λέγει.

† Vid. *Hieroclem* de his prolixiùs agentem, p. 74. Ἀπὸ τῆς γαστρὸς πρώτης ἀρξάμενος, &c.

"Εν τῷδε γὰρ] διὰ τοῦτο γὰρ διαφερόυσιν αἱ πλείους πόλεις, ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος ἀνὴρ, ἀπολωλὼς θανάτου μηδὲν, ἧσσον φαύλων τε καὶ δειλῶν. ἐν ἡμῖν γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄξιος ὢν πρὸς καὶ δόξης, ὦ γύναι, θανὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδεξότατα. ἐπεὶ ἄρμιον καὶ ἀφελὲς ἦν, εἰ ζῶντι μὲν ἐκείνῳ ἐχθρώμεθα φίλῳ. ἀφ' ὧν δ' ἐτάφη, μηκέτι χθρώμεθα φίλῳ θνητόν. 318 Εἶεν ἔσω ταῦτα. Τί δῆτα ἐρεῖ τις] καὶ ἔνεστιν καὶ ἀνταφελέσθαι, τί ἐρεῖ τις, ἐὰν πάλιν ἡμῖν τις σύταγμα στρατοῦ, καὶ ἀνάγκη πρὸς πολεμίων, πότερον μαχούμεθα, ἢ φιλοζωήσομεν, καὶ δειλιάσομεν, τὸν ὑποθανόντα βλέποντες ἐν δόξαις ὄντα; ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ ἐν ὅσῳ μὲν ζῶ, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μου, πάντα ἐνδιὰ καὶ ἀρκοῦντα μέλλουσιν ἔσεσθαι, κἂν μικρὰ ταῦτα ὦσι. τὸν ἐμὸν δὲ τάφον βουλοίμην ἂν ὀρθῶς πεπονημένον. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ χάρις, ἤγουν ἡ μνήμη διὰ μακροῦ γίνεται, καὶ πολυχρονία τῆς διαθέσεως αὐξανομένη. ὁ γὰρ ὀρθῶς τι πεπραγὼς ἀξιόμενον, σκοπὸς τὸν ἐγκείμενον ἀναγκάζει τὸν νοῦν, ἡγούμενος αὐτὸν μήδ' ἂν μὲν θανάσιμον ὅπως πεπᾶσθαι, εἰ μὴ πολλῆς τινὸς ἄξιος ἦν σεσωκώς. 321 Εἶεν δ' οἰκτρὰ πάσχειν] εἰ δὲ λέγοις πάσχειν ἐλεεινὰ, ἀνάγκη ἐκ μὲν τάδε. ὑπάρχει παρ' ἡμῖν σκαιὰ γυναῖκες, ἧσσον ἐλεεινότεραι σοῦ, καὶ νύμφαι στρατεύμεναι σὺν νυμφίων, ὃς ἡ Τρωϊκὴ γῆ καλύπτει. ὑπόμνησε ταῦτα.

ἡμεῖς δὲ εἰ κακῶς νόμιμα πεπόμφαμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρεῖον, μωρίαν σκοπήσομεν. Πρεσβύται] ἔχ ὡς δοκοῦσι τινὲς, συγκοπὴν ὂν τοῦ πρεσβύτεραι, καὶ συγκοπὴν πρεσβύται γέροντες, ἐθέλοντες σωτάξαι τὸ σέβειν. ἀλλὰ τὸ πρεσβύται ἀντὶ τοῦ γέροντες ὅτι διὰ μέσου, τὸ δὲ σέβειν, ἀντὶ τοῦ ὅπισθεν ἧσσον σωτάσσειν. ἵν' ἅπως ἔχῃ, εἰσὶ παρ' ἡμῖν σκαῖαι γυναῖκες ἄθλιαι ἔχ ἧσσον σοῦ, καὶ γέροντες, καὶ τὰ ἑξῆς. Νύμφαι] νύμφη ἡ ἁρπασθεῖσα εἰς γάμον ἐρχομένη, ἤτοι ποιητικῶς νυὸς λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ ὑπὸ πηγῶν ὕδατα, καὶ οἱ ἔροροι τούτων δαίμονες παρ' Ἕλλησιν. ἐνταῦθα δὲ νύμφαι ἁπλῶς, αἱ ἄνδρας ἔχουσαι. 328 Οἱ βάρβαροι δὲ] ὑπομνήσει φησὶ ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα κακῶς δοξάζειν τοὺς ἀγαθὸς, ἁμαθεῖς δόξομεν. ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι, μήτε τοὺς φίλους ὑποτοπάζετε φίλους, μήτε τοὺς ἐνδόξως καὶ καλῶς ὑποθανόντας πιμᾶτε. καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ. ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς, ἔργα καλὰ ἕπονται. ὑμεῖς δὲ διάκεισθε καὶ τὰ βουλεύματα ὑμῶν. Αἶ αἶ τὸ δοῦλον] ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ, κρείσσων γὰρ ἥδε μοῖρα θνητοῦ ὧν ἢ ζῶν τυφλός. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ ὀφείλων δεῖναι τὸ κρεῖττον ὅπερ τῷ βίῳ ἁμαρτάνει, ἵν' ἢ κρεῖττον μὴ εἶναι σε, ἢ ζῆν τυφλὸν, ὁ δὲ πάσχων ἐπὶ τῷ ὀνόματι. ὅτου καὶ ταῦτα, ὀφείλων τάξαι τὸ πάνυ κακὸν ὅπερ τῷ πεφυκέναι. ὁ δὲ πάσχων ὅπερ τῷ ὀνόματι. καὶ φησὶ τὸ δοῦλον πάνυ κακὸν. εἶτα ἐπάγει πεφυκέναι. ἤτοι ὥστε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν, ἃ μὴ πρὸς κακὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. χαίρεται καὶ πέφυκε ἀεὶ τὸ δοῦλον λίαν, πέφυκε κακὸν ἀεί. Ἄλλως. τὸ ἡδέως πᾶν δοῦλον, λίαν κακὸν ὄζον. ὑπομένει γὰρ ἃ μὴ πρέπει ὁ ἄνθρωπος ἑκεῖν, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νικώμενος. 334 Ὦ δύσταλες] οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ πρὸς τὸν σὸν φόνον, φράσοι καὶ ἀφανεῖς εἰσὶ ῥιφθέντες πρὸς τὸν ἄερα. σὺ δὲ εἰ ἔχεις δυνάμιν μείζονα τὴ καὶ πατὴρ παρὼν ἡ μήτηρ, ἀπούδαζες, ὡς σόμα ἀηδόνος, ἀφιεῖσα πόσας φθογγὰς, ὥστε μὴ σκηνῆναι τῆς ζωῆς. πάρεστε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τόνδε τῆ Ὀδυσσέως, καὶ πεῖσαι, ἤτοι πειρῶ πείθειν. ἔχεις δὲ πρόφασιν καὶ ἀφορμώ. ἔστι γὰρ καὶ παῖδε τέκνα. ὥστε οἰκτίραι καὶ ἐλεῆσαι πῶν σοῦ πύχνιν καὶ δυσγάν. Ἀμφὶ σῷ φόνῳ] περὶ τῷ σῷ φόνῳ ὃν ἐτάχθης σύ, δηλονότι, φονεύσασας. φόνος γάρ πνος λέγεται, ἢ ὃν αὐτὸς φονεύσεις ἕτερον, ἢ ὃν αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φονεύεται. Τοῦ δ' Ὀδυσσέως γόνυ] οἱ παλαιοὶ ἱκετεύοντες ἐλάμβανοντο τῆς χειρὸς καὶ τοῦ γόνυ. τῆς μὲν χειρὸς, ὡς καταινέσαι, ἢ ἀπεῖν τι περὶς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, εἰγε δέησει τοῦτο ποιεῖν· τῆς δὲ γενείου, ὡς ἐνεργήσαι τοῦ δεῖσθαι, ὡς βεβίωται.

"Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
"Οταν τις ἐσθλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ,
Μηδὲν φέρηται τῆδε κακιόνων πλέον.
Ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
Θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος καλλίστ' ἀνὴρ.
"Ουκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
"Χθρώμεθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χθρώμεθ' ἔτι;
Εἶεν, τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ὦ τί τις φθονῇ
Στρατῷ τ' ἄθροισις, πολεμίων τ' ἀγωνία;
Πότερα μαχούμεθ', ἢ φιλοψυχήσομεν,
Τὸν κατθανόντ' ὁρῶντες ἐν τιμώμενον;
"Καὶ μοὶ ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν,
"Κ' εἰ σμικρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.
"Τύμβον δ' βουλοίμην ἂν ἀξιώμονον
"Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθ. ἐχὰ μακρὸν γὰρ ἡ χάρις.
Εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ' ἀντάκουέ μου.
Εἰσὶν παρ' ἡμῖν ἐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
Γραῖαι γυναῖκες, ἠδὲ πρεσβύται, σέθεν,
Νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων πεπτώμεναι,
Ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις.
Τόλμα τάδ', ἡμᾶς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν,
Τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν.
"Οι βάρβαροι δὴ μήτε τοὺς φίλους φίλοις
"Ηγεῖσθε, μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
"Θαυμάζεθ. ὡς ἂν μὴ Ἑλλὰς εὐτυχῇ,
"Υμεῖς δ' ἔχητε ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν.
Χο. Αἶ αἶ, τὸ δοῦλον ὡς κακὸν * πεφυκέναι, * al. πέφυκ' ἀεί.
Τολμᾷ δ', ἃ μὴ χρὴ, τῇ βίᾳ νικώμενον.
Ἐκ. Ὦ δύσταλες, ἐμοὶ μὲν λόγοι θεὸς ἀθέρα
Φερόσδοι, μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνῳ.
Σὺ δ' εἶκ μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
Σπούδαζε, πάσας ὥστ' ἀηδόνος στόμα
Φθογγὰς ἱεῖσα, μὴ σκηνῆναι βίᾳ.
Πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τῆδ' Ὀδυσσέως γόνυ,

"In hoc enim laborant multæ urbes,
"Quando quis bonus & ſtrenuus exiſtens vir
"Nihil aufert ignavis amplius.
Nobis autem Achilles dignus honore, & mulier,
Mortuus pro terrâ Græcâ honeſtiſſimè vir.
"An non hoc turpe eſt, ſi videntè quidem amico
"Utimur: quùm vero interiit, non utimur amplius?
Agedum quidnam dicat quis, ſi qua iterum appareat
Exercitûſque collectio hoſtiúmque certamen?
Utrum certabimus, an conſulemus vitæ,
Mortuum videntes non habitum in honore?
"Atqui mihi quidem viventi in dies,
"Etſi pauca habeam, omnia ſufficient:
"Sepulchrum autem optârim honoratum
"Meum conſpici. In longum enim *tempus durat* hoc officium.
Si verò miſeranda paſſam te dicis, hæc viciſſim audi à me.
Sunt apud nos non minùs infelices
Vetulæ mulieres & Veteres, quàm tu,
Sponſæque præſtantiſſimis ſponſis orbatæ,
Quorum iſte occulit corpora Trojanus pulvis.
Perfer hæc. Nos verò ſi malè ſtatuimus
Honorare fortem, inſcitiæ rei erimus.
"Sed *vos* barbari neque amicos pro amicis
"Ducitis, neque honeſtè mortuos
"Admiramini. Itaque quidem Græcia feliciter agit,
"Vos autem perfertis conſentanea veſtris conſiliis.
Cho. Ah ah, quàm mala ſemper eſt ſervilis conditio:
Suſtinétque, quæ non oportet, per victa.
Hec. O filia, mei quidem ſermones in aerem
Irriti ſunt fruſtrà projecti de tuâ cæde:
Tu verò ſi majorem potentiam quàm mater habes,
Annitere, omnigenos, velut luſciniæ os,
Sonos emittens, ne priveris vitâ.
Procide verò miſerabilitèr hujus Uliſſis ad genu,

ANNOTATIONES.

V. 306. ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν, &c.] *Euſtratius* in l. 1. *Ariſtot.* Nicomach. legit. —— Ἐν τούτῳ γὰρ σάσχουσιν, ſalvo ſenſu, ſed non æquè Carmine; quare hoc illi reponendum inter ἁμαρτήματα μνημονικὰ, & noſtra lectio retinenda.

V. 326. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν] Digni erimus, qui ſtupiditatis habeamur. De hâc phraſi vid. *Vigerum* p. 133.

Καὶ

Καὶ πεῖσ' (ἔχεις γ' ὃ φράσαι· ἔστι γὰρ τέκνα
Καὶ τῷδε) τλῶ σὼ, ὥς' ἐποικτεῖραι τύχαι.
Πο. Ὁρῶ σ' Ὀδυσεῦ δεξιὰν ὑφ' ἱμάτων.
Κρύπτοντα χεῖρα, κ' πρόσωπον τἄμπαλιν
Στρέφοντα, μή σε προδίγω γλυκεάδι.
Θάρσει· πέφυγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία.
Ὡς ἕνεκά σοι, τῆς τ' ἀναγκάζω χάριν,
Θνῄσκειν τε χρῄζουσ'. εἰ γὰρ μὴ βουλήσομαι,
Κακὴ φανοῦμαι, κ' φιλόψυχος γυνή.
Τί γάρ με δεῖ ζῆν, ἢ πατὴρ μὲν οὐκέτ' ἄναξ
Φρυγῶν ἁπάντων. τοῦτό μοι πρῶτον βίου.
Ἔπειτ' ἐνθρέψαι ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
Βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον ἐν σμικρῷ γάμῳ
Ἔχουσ', ὅτῳ δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι·
Δέσποινα δ' ἡ δύστην' Ἰδαίοισιν οὖσ
Γυναιξί, παρθένοισί τ' ἀπόβλεπτος. μέτα,
Ἴσα δεῖσι, πλοῦ τὸ κατθανεῖν μόνον.
Νῦν δ' ἐμὲ δέλτ προῦτα μὲν μ' τοιοῦμα
Θάνειν ἐρᾷν πίστιν, σὸν εἰωθὸς ὄν.
Ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας
Τύχοιμ' ἄν, ὅς κς ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
Τῶν Ἕκτορός τε κ' ἄτερων πολλῶν κάσιν.
Πεφθεὶς δ' ἀνάγκαν σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
Σαίρειν τε δῶμα, κερνίσιν τ' ἐφεστάναι,
Λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσῃ.
Λέχη δ' ταμοῦ δοῦλ' ὠνητὸς ποθὲν
Χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
Οὐ δῆτ. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
Φέγγ' τόδ', ἅδην προσιδεῖσ' ἐμὴν δέμας.
Ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσεῦ, κ' διέργασαί μ' ἄγων.
Οὔτ' ἐλπίδ' γὰ, εἴτέ τι δόξης ὁρῶ
Θάρσος παρ' ἡμῖν, ὡς ποτ' εὖ πρᾶξαί με χρή.
Μᾶτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ,
Λέγουσα, μὴ δρῶσα. συμβάλου δέ μοι
Θανεῖν πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.

340 Et perſuade [habes verò occaſionem: ſunt enim liberi
Et huic] tuæ ut miſereatur fortunæ.
Pol. Video te, ô Ulyſſes, dextram ſub veſte
Occultantem manum, & faciem retrorſum
Vertentem, ne tuum attingam mentum.
Bono animo eſto: effugiſti meum
345 ſupplicem Jovem:
Quoniam ſequar te & neceſſitatis gratiâ,
Et mori volens. Si verò non velim,
Ignava videbor & amans vitæ mulier.
Quid enim me oportet vivere, cui Pater quidem erat Rex
Phrygum omnium? (hoc mihi primum vitæ.)
350 Deinde nutrita ſum ſub ſpe optimâ,
Regibus ſponſa, æmulationem non parvam nuptiarum
Habens, ad cujus domum focúmq; adventura eſſem:
Domina verò infelix Trojanas eram
Mulieres virgineſque inter conſpicua,
355 Similis deabus, præter mori ſolùm.
Nunc verò ſum ſerva. Primùm quidem hoc me nomen
Mortem amare facit, non conſuetum exiſtens.
Deinde fortaſſis dominos ſævo animo prædítos
Poſſem nanciſci, quicunque argento
360 me emet,
Hectoris & aliorum multorum ſororem,
Adigens me vero ad panificium in ædibus,
Verreréque domum & radiis textoriis inſiſtere,
Triſtem agentem diem me coget.
Strata verò mea ſervus emptitius
365 aliquis
Contaminabit, regibus antea digna judicata.
Non ità: relinquam ab oculis liberam
Lucem hanc, inferis offerens meum corpus.
Duc igitur me, Ulyſſes, & necato me ducens.
Neque enim ſpei, neque alicujus opinionis video
370 Fiduciam apud nos, quòd unquam feliciter agere me oporteat.
Mater, tu verò nobis nihil impedimento ſis
Dicendo neque faciendo: ſed aſſentiaris mihi
Mori, priuſquam turpia non pro dignitate conſequar.

Ἔχεις γὰρ φράσαι] φράσαις κυρίως ὁ φράζων Ὀδυσσεύς· ὀρθῶς δὲ ἐυσεβῶν πρὸς λόγον ὅτι καταγελᾷ τινὶ, ἀπὸ τούτου ἁπλῶς καὶ ἡ αἰτία. Ὁρῶ σ' Ὀδυσεῦ] ὁρῶ ἐπὶ σώματος, θεωρῶ, ἐπὶ ψυχῆς. δηλοῖ δ' δύο, τὸ τὰ θεῖα ὁρᾶν, καὶ τὸ σκέπτομαι. ἐνταῦθα ἐφύλαξεν ὁ Εὐριπίδης τὸ ἡρωϊκὸν ἦθος. ὁ γὰρ ταπεινῶς, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας τῷ Πολυξένῃ λέγειν εἰσῆγεν. καὶ ὅπως ὁ πεμπτὸς εἰς τὸν χανόνα τῆς εὐδοκιμίας τῷ μὲν παρελαυθότι χρόνῳ χρῆται, ἐν τῷ λέγειν, οἷς πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ. τῷ δ' ἐνεστῶτι, νῦν δ' εἰμὶ δοῦλη. τῷ δ' μέλλοντι, ὅταν λέγῃ, ἔσεσθ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἄν, καὶ τὰ λοιπά. Ὁρῶ σε Ὀδυσεῦ κρύπτοντα τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑποκάτω τῶν ἱματίων, καὶ τὸ πρόσωπον στρέφοντα εἰς τοπίσω, ἵνα μὴ ἅψωμαι τοῦ γνωσθῆναί σε. [365] Θάρσει] ἴσως ἄφοβόν ἐσο, ἐκπέφυγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον. οἱ δεύτεροι προτείνειν εἰώθασι Δία ἱκέσιον. οἱ δὲ σωοικοῦντες, ἐφέστιον. οἱ δὲ φίλοι, φίλιον. οἱ δὲ ἐν μιᾷ πόλει ξένοι καὶ συμμαχίᾳ καταλεγόμενοι, ἑταιρεῖον. οἱ δὲ ξένιον, ξένοι. οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιούμενοι, ὅρκιον. οἱ δὲ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Ὡς ἕνεκά σοι] ὅτι ἀκολουθήσω σοι, καὶ χάριν σὲ ἀπαραίτητον, καὶ θέλουσα ἀποθανεῖν. εἰ δὲ μὴ θελήσω, φανοῦμαι γυνὴ δειλὴ καὶ φιλόζωος. χρὴ δ' γὰρ με πρᾶξαι ζῆν, ἢ τινι πατρὶ μὲν οὐκέτ' ἄναξ πάντων δὴ Φρυγῶν, καὶ Τρώων. τοῦτο πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τῆς βίου καὶ τῆς ζωῆς. ἔπειτα ἀνεξάφλω ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων, βασιλεῦσι νύμφη ἐσομένη δηλονότι, ἔχουσα ζῆλον γάμου οὐ μικρὸν, εἰς ὃ πίπτω ἐσίαν καὶ οἰκίαν παραγενήσομαι. [359] Δέσποινα δ' ἡ δύσλως] ὑπῆρχον δὲ ἡ δύσλως δέσποινα ἐν ταῖς Ἰδαίαις γυναιξίν, ἐν παρθένοις τε θεοφανὴς, ἰσότιμος τοῖς θεοῖς, πλὴν χρὴ τὸ θανεῖν μόνον. Πλὴν τὸ κατθανεῖν] μὴ λάβε χρὴ ἔξωθεν εἰς τὸ, πλὴν τὸ καθθανεῖν, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν ἴσος ὄζῃ ὅτος ἐκείνῳ τῷ σύνεσιν, καὶ οὐ λαμβάνουμεν ἔξωθεν τὸ κατά. καὶ πάλιν ἐρῶ σε ἔρωτα. ὅτω κάνταῦθα, εἰ καὶ τὸ πλὴν αὐτὸ τῷ χωρὶς, ποιεῖ τὴν αἰσθησιν, ὅτε ἴση τοῖς θεαῖς, πλὴν τὸ καθθανεῖν μόνον, αὐτὸ τῷ χωρὶς τῷ καθθανεῖν ὑπάρχει ἐκείνοις ἴση. ἄλλοι δὲ μὴ λαμβάνοντες χρὴ, γράφουσι τοῦτο προς τὸ πλὴν ἀγνοοῦντες καὶ ὅτοι τὴν συντάξιν. καὶ μὴν ἕτερος ψυχολόγος ἔσται ἰδεῖν, τὸ πλὴν αὐτὸ τῷ εἰ μὴ λέγοντας ἴση τοῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ καθθανεῖν μόνον ὑπῆρχεν αὐτῇ. Νῦν δ' εἰμὶ δοῦλη] νῦν δὲ ὑπάρχω δοῦλη. Πρῶτα μὲν] αὐτὸ τῷ πρῶτον. Τὸ ὄνομα] ἤτοι τὸ καλεῖσθαι δοῦλον, ἢν εἰωθὸς καὶ ὃ συμβαῖνον ὂν, ποιεῖ ἐμὲ ὀκνεῖν θανεῖν. [368] Εἰωθὸς] ἔθος, τὸ ἐξ ἔθους τι διαφέρειν. ὁ μέλλων ἔσω, ὁ φευξούμενος ἦκα, ὁ μέσος ἦδα, καὶ Ἀττικῶς εἴωδα. ἢ μᾶλλον εἰωθὼς τῷ εἰωθότος, τὸ δ' ἕτερον τὸ εἰωθός. ἔπειτα ἴσως ἂν τύχοιμι δεσποτῶν πονηρῶν καὶ ἀπονηρῶν καὶ τὰς φρένας. ὃς τῆς ἐκείνων λέγω, ἀγορεύσει δ' ἀργυρίου ἐμὲ τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἑκάβης, καὶ ἑτέρων πολλῶν, θεραπεῖς δὲ ἐν τοῖς δόμοις ἀνάγκαν σιτοποιὸν, ἤτοι ἀρτοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ ἄγουσαν ἡμέραν λυπρὰν, καὶ σαίρειν τὸ δῶμα, καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν, ἀντὶ τῶν ὑφάσμασιν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. τὰ ἐμὰ δὲ λέχη (καὶ τῶν ἐμῶν κοίτων) μανεῖ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν, τυράννων καὶ βασιλέων πρότερον ἄξια ὄντα. ἃ δῆτα, ἤτοι οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις, ἃ προτιμήσω ταῦτα τῷ θανάτῳ. ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος ἥλ ὀμμάτων ἐλεύθερον, προσιδεῖσα τὸ ἐμὸν σῶμα. [369] Ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσεῦ] ἄγε ἐμὲ λοιπὸν Ὀδυσεῦ. ὅτε γὰ θάῤῥος ἐλπίδος ὁρῶ, ὅτε δόξης, καὶ ὑπολήψεως τινός, ὅτι ὑπάρχει ποτὲ πρᾶξαι καλῶς, καὶ εὐτυχῆσαι. Ὦ μῆτερ] σὺ δὲ μηδαμῶς γένῃ ἐμποδὼν ἐμοὶ, μηδὲ λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. σωὶ ἐμοὶ δὲ βάλε θανεῖν ἐμὲ, πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχρῶν παρ' ἀξίαν. ὅς τις γὰ ἂ σωθῆναι ἔχει πρέπειν λαμβάνειν ἦλ δυσυχῶν, φέρει μὲν τιθεὶς ἐν τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα, ἦγεν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυσυχίας. ἄχθεται δὲ ὀλονότι ὥσπερ βοῦς ἀγύμναστος ὑπὸ ζυγὸν τιθεμένη. θανὼν δὲ εἶμ ἂν μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν. τὸ γὰ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὀδύνη.

ANNOTATIONES.

V. 355. μέτα] i. e. παρθένοις μέτα, quod poſticè pro μετὰ παρθένων, quare non eſt, quod hîc *Cæterus* legat μέγα, licet μέγ' ὄλεθρος legatur aliàs: Non enim eſt utriuſque par ratio.

V. 359. Ἔπειτ' ἴσως ἂν] Vid. exempla de duplici ἄν in Lexicis; quorum prius eſt συνθλικὸν, alterum ἀποκαταστατικόν.

" Ὅς τις γὰρ οὐκ ἔωσθε γεύεται κακῶν,
" Φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' ἀυχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ.
" Θάνοὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον ἢ τυχὼν κακῶς.
" Ἡ ζῶν. Τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
Χο. Δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς,
" Ἐσθλῶν γεγὼς. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
" Τῆς εὐγλωσσίας τοὔνομα πᾶσιν ἀξίοις.
Ελ. Καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
Λύπη προσέστιν. εἰ δ' ἐδεῖ τῷ Πηλέως
Χάριν γεγὼς παιδὶ, τὸ λῷον φυγεῖν
Ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τοῦδε μὲν μὴ κτείνετε·
Ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς τυμβεῖον Ἀχιλλέως,
Κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'. ἐγὼ γὰρ τέκνον Πάριν,
Ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλών.
Οδ. Οὔ σ', ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
Φάντασμ', Ἀχαιοὶ ἀλλὰ τοῦδ' ἠτήσατο.
Ελ. Ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
Καὶ δὶς τόσον πόμ' αἵματος γεγήσεται
Γαίᾳ, νεκρῷ τε τῷ πάρος ἐξαιτουμένῳ.
Οδ. Ἄλις κόρης σῆς θάνατος, ὦ πρόσπολε.
Ἄλλον πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν.
Ελ. Πολλή γ' ἀνάγκη. θυγατρὶ σωθανεῖν ἐμέ.
Οδ. Πῶς; ὦ γὰρ οἶδα δεσπότας κεκλημένους.
Ελ. Ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῇδ' ἔξομαι·
Οδ. Οὐκ· ἦνεγκε πείθῃ τοῖσι σοῖς σοφωτέροις.
Ελ. Ὡς τῇδ' ἑκοῦσα παιδὸς ὦ μεθήσομαι.
Οδ. Ἀλλ' ὦδ' ἐγώ μιν πρώδ' ἄπειμ' αὐτῆς λιπών.
Πο. Μῆτερ, πολλοῦ μοι. σὺ δὲ πᾶ Λαερτίου
Χάλα τοκεύσιν εἰκότως δυσμενέσιν.
Σύ δ' ὦ πάλαινα τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
Βέλει πεσεῖν πρὸς ἕδας, ἑλκῶσά τε σον
Γέροντος χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
Ἁρπαγῆσά τ' ὀκ νέου βραχίονος
Σπασθεῖσ'; ἃ πείσῃ μὴ σύγ'. ὦ γὰρ ἄξιον.
Ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χέρα
Δός, δὲ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι.

" Quicunque enim non consuevit
gustare mala,
" Fert quidem: dolet verò cervicem
supponens jugo.
" Mortuus verò fuerit felicior
" Quàm vivens. Vivere enim non
honestè, magna calamitas.
Cho. Mira nota & insignis inter homines est
" A bonis natum esse: & in majus
procedit
" Nobilitatis nomen apud eos qui
digni sunt.
Hec. Honestè quidem dixisti filia:
sed huic honesto
Mœror adest. Si verò oportet Pelei
Rem gratam fieri filio, & probrum
effugere,
Vos, ὦ Ulysses, hanc quidem non
interficite,
Sed nos ducentes ad bustum Achillis
Confodite, ne parcatis: ego peperi
Paridem,
Qui filium Thetidis, sagittis feriens,
interemit.
Ul. Non te, ὦ anus, ad moriendum,
Achillis
Spectrum, à Græcis, sed hanc, petivit.
Hec. Vos verò me cum filiâ simul
interficite:
Et bis tantum poculum sanguinis
fiet
Terræ, mortuóque hæc postulanti.
Ul. Satis puellæ tuæ mors (erit:)
non addenda
Alia ad aliam: utinam nec hanc deberemus.
Hec. Ingens quidem necessitas est
filiæ commori me.
Ul. Quomodo? non enim novi me
dominos habere.
Hec. Ut hedera quercui, sic huic adhærebo.
Ul. At id non facies: si modò parueris te sapientioribus.
Hec. Hanc quidem volens filiam non
dimittam.
Ul. Sed neque ego ipsam hanc abibo hîc relinquens.
Pol. Mater ausculta mihi: & tu fili
Laertis
Remissior fis parentibus jure commotis ad iram.
Tu verò ὦ misera cum victoribus ne
pugna.
An vis cadere in terram, ac fauciare
tuum
Senile corpus per vim protrusa?
Et dedecorari juvenili brachio
Avulsa? quæ patiaris tu nequaquam.
Non enim decet.
Sed ὦ chara mihi mater dulcissimam
manum
Porrige, & genam junge genæ:

[379] Δεινὸς χαρακτὴρ] ἐκπλαγεὶς πρὸς τὰς τῆς Πολυξένης λόγχας, ὡς μὴ φθονήσαι] εἰρημένους ἡγεμονικοῦ, φησὶ, μεγάλως χαρακτηρίζει καὶ δηλοποιεῖ τὸν εὐγλωσσίαν ἢ εὐγλωσσία. πρὸς γὰρ τὸν εὐγλωσσίαν αὐτὸς φύσιν, καὶ τοὺς λόγους ποιεῖται. καὶ δῆλος τοῖς ἐκ εἰδόσιν αὐτὸν γίνεται. ἄλλως. ὅς τις ἔζειν εὐγλωσσίας καὶ ἡδύς λαμπρὸς, χαρακτηρίζει ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις, καὶ ἤδεσι, καὶ δῆλος τοῖς ἐκ εἰδόσι πῶς ψυχὴ αὐτῆς ἐντεῦθεν καθίσταται. καὶ τῆς εὐγλωσσίας ὄνομα μέγιστον τότε γίνεται, ὅταν οἱ διαλεξάμενοι τύχωσι, ἄξια τότε δρῶσιν, ὁποῖόν τι καὶ νῦν γέγονεν. Καὶπίσημος] κοινῶς ἐπίσημον ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον. καὶ ἄσημον, τὸ ἀκεχαραγμένον. ἄδοσημον, τὸ ἀδιακεχαραγμένον. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ἐπίσημος, ὁ διάδηλος ἁπλῶς. καὶ ἄσημος, ὁ ἄδηλος καὶ ἀφανής. καὶ ἄδοσημος, ὁ βεβλαμμένος τι μέλος. ἄλλως. Δεινὸς χαρακτὴρ] ἐπιτήδειος χαρακτὴρ, ἤτοι σφραγὶς, καὶ σημεῖον, καὶ ἐπίσημον, ἤγουν διάδηλος ἐν βροτοῖς, τὸ γηγενὲς τινὰ δηλονότι ἀπὸ ἐσθλῶν καὶ εὐγλωσσῶν. καὶ ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται, ἤτοι αὐξάνει, καὶ πλέον γίνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας τοῖς ἀξίοις, ἢ ὑπὸ δεῖ πεφηνότων ἀναξία τῆς εὐγλωσσίας. [382] Καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ] τὸ καλῶς λέγειν, ἐνίοτε μὲν τὸ κεκαλλιεπημένα ῥήματα λέγειν δηλοῖ. ἐνίοτε δὲ τὸ ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς λέγειν, ὡς ἐνταῦθα. ὦ θύγατερ καλῶς μὲν εἶπας, ἀλλὰ τῷ καλῷ ἔνεστι καὶ λύπη. εἰ δ' ἔδει τῷ Ἀχιλλέως, καὶ φυγεῖν ὑμᾶς ὦ Ὀδυσσεῦ μεμψιν, τὴν Πολυξένην μὴ κτείνετε. ἐμὲ δ' ἄγοντες πρὸς τὸν τάφον τῆς Ἀχιλλέως, κεντεῖτε, καὶ σφάζετε, μὴ φείσεσθε ἐμοῦ δηλονότι. ἐγὼ γὰρ ἔτεκον τὸν Πάριν, ὃς ὤλεσε τὸν Ἀχιλλέα τοξεύσας, διὰ τόξου. Πρὸς πυρὰν] πυρὰ τὸ πῦρ τὸ ὅλον νεκρῷ ἀποκαυθὲν, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἅπτεται. [389] Οὔ σ' ὦ γεραιὰ ὅ σε ὑποδανεῖν, ὦ γεραιὰ, ἠτήσατο τὸ φάντασμα τῆς Ἀχιλλέως· ἀλλὰ ταύτην ἠτήσατο. Ὑμεῖς δ' ἀλλὰ, ἀλλὰ καὶν ὑμεῖς σὺν τῇ θυγατρὶ με ὑποκλείνατε, καὶ διπλῆ πόσις αἵματος τῆτε γῆ γεύσεσθε, καὶ τῷ αὐτοῦπ' Ἀχιλλεῖ. ἄλλως. ὃν ἔστι τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶν, ὡς οἴονταί τινες. ἀλλὰ ὅπως ἔχει. εἰπὼν γὰρ Ἑκάβη πρὸς Ὀδυσσέα, τὸ ἡμᾶς δ' ἀγοντες πρὸς τυμβεῖον Ἀχιλλέως κεντεῖτε. ἐπειτ' ἀπὸ ἤκουσεν ὡς ἐκ αὐτῶν, ἀλλὰ σὺν τῇ θυγατρὶ Ἀχιλλεῖ ἠτήσατο, φησὶν· ὑμεῖς δ' ἐπεὶ ὁ θέλεσθε ἐμὲ μόνην ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε. [394] Ἄλις σῆς] ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρὸς, ὑκ ἄξιον προσενεχθῆναι, καὶ ἕτερον σφαγιάσαι, εἰδὲ μηδὲ τόνδε ὠφείλομεν ποιεῖσθαι. Πολλή γ' ἀνάγκη] ἀνάγκη δῆ σωαποθανεῖν με τῇ θυγατρί. Πῶς] πῶς λέγεις σωαποθανεῖν. ὁ γὰρ οἶδα, ὅτι κέκλημαι δεσπότας σε, τοῦτό με ποιῆσαι ἀναγκάσουσα. [398] Ὁποῖα κισσὸς] ὥσπερ ὁ κισσὸς ἔχει τὸ δρυὸς, ὕτως ἔξομαι αὐτῆς. Οὐκ] ἔχ ἕξῃ, ὁ ποιήσεις τοῦτο, τὸ ἕξεσθαι δηλονότι τῆς θυγατρὸς, ἣν πείθῃ τοῖς φρονιμωτέροις σε. Οὐ μεθήσομαι] γίνωσκε, ὅτι ὑκ ὑποστήσομαι τῆς παιδὸς, ὑδ' ἀπολύσω αὐτὴν ἐτέλουσης. [401] Ἀλλ' ὦδ' ἐγὼ ἀπελεύσομαι ὑπολιπὼν πρώδε. Μῆτερ πρόσδε μοι] ὦ μῆτερ πείσθητί μοι, καὶ σὺ Ὀδυσσεῦ ἐνδίδε τις ἡμῖν ὑποστρόφους ὑρίζομένους πρεπόντως, σύτε ὦ ἀνδρία τοῖς ἄρχουσι μὴ πολέμει. Θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος, τραυματίσασα τὸν σὸν γεροντικὸν σῶμα, βιαίως ὑποπεμπομένη, καὶ ἁπαλαιωθεῖσα ὑπὸ νεανικῆς βραχίονος ἀποσπασθεῖσα, καὶ συρεῖσα, καὶ σύ γε μὴ πάθῃς ταῦτα. ὁ γὰρ ἄξιον παθεῖν. ἀλλ' ὦ φιλτάτη μῆτερ, δός μοι τὴν γλυκυτάτην σε χεῖρα, καὶ τὴν παρειὰν προσενεγκεῖσαι τῇ ἐμῇ παρηίδι, ὅτι ὁ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ νῦν τελευταίαν διάσωμεν τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου. τέλος δὲ δὴ λαμβάνεις τὴν ἐμὴν προσαγορεύσεων καὶ λαλιάν. ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, ἀπέρχομαι εἰς τὸν ᾅδου ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος Τμεναίων, ὧν ἔφερεν ἐμὲ λαχεῖν δηλονότι. [405] Ὦ θύγατερ, ἐγὼ δὲ δηλαδὴ σὺν τῇ παρούσῃ ζωῇ.

Ὡς

ANNOTATIONES.

V. 399. Οὐκ ἦνεγκε] Ita cum *Cantero* lego, rejecto Οὐ μήν, quod prius obtinuerat, solâ Scholiastæ authoritate victus. Vide *Guliel. Canterum* Lection. Novar. l. 1. c. 9. p. 50.

Ὡς ἔποτ' οὖδις, ἀλλὰ νῦν παύσασθαι,
Ἀχαΐνα, κύκλον θ' ἡλίῳ περσπόλομαι.
Τέλος δέχου δὴ πρὸς ἐμοῦ περσφθεγμάτων,
Ὦ μῆτερ, ὦ τέκνον, ἄπειμι δὴ κάτω.
Ex. Ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δυλεύσομεν. 415
Po. Ἀνυμφε, ἀνυμέναι, ὧν μ' ἐλπὶς ἦν τυχεῖν.
Ex. Οἰκτρὰ σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
Po. Ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
Ex. Οἴμοι τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
Po. Θέλη θανεῖσθαι, παῖδος ἔσ' ἐλεύθερου. 420
Ex. Ἡμεῖς δ', πεντήκοντ' ἄμοιροι δὴ τέκνων.
Po. Τί σοι πρὸς Ἕκτορ', ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;
Ex. Ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτῳ ἐμέ.
Go. Ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
Ex. Ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης. 425
Po. Χαῖρ' ὦ τέκνον, χαῖρε Κασσάνδρα τ' ἐμοί.
Ex. Χαίρουσιν ἄλλοι, ματρὶ δ' οὐκ ἔστιν χαρά.
Po. Ὅ, τ' ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος κάσις.
Ex. Εἰ ζῇ γ'. ἀπιστῶ δ'. ὧδε πάντα δυσχερῶ.
Po. Ζῇ, κ' θανόσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν. 430
Ex. Τέθνηκ' ἐγώγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
Po. Κόμιζ' Ὀδυσσεῦ μ' ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα.
Ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
Θρῃσσίοισι μάχῃσι, τὼ δ' ἔτ' ἐκτήκω χρόοις.
Ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι. 435
Μέτεστι δ' ὠδὲν, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
Βάψω μεταξύ, κ' πυρᾶς Ἀχιλλέως.
Ex. Οἴ ἐγὼ προλείπω. λύεται δέ μου μέλη·
Ὦ θύγατερ, ἅψαι μητρός. ἔκτεινον χέρα.
Δός. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην φίλαι. 440
Ὡς τὼ Λακαίνα σύγγονον Διοσκόροιν
Ἑλένην ἴδοιμι. ἀρὰ καλῶν γὰ ὀμμάτων
Αἴσχιστα Τροίαν ἔλε τὼ δυσάμμορα.

Quotiam nunquam iterum, sed nunc postremum
Jubar orbemque solis aspiciam.
Finem accipe jam mearum compellationum.
O mater, ô quæ me pepefisti, abeo ad inferos.
Hec. O filia, nos verò in luce serviemus.
Pol. Expers connubii, expers nuptiarum quibus me conveniebat potiri
Hec. Miseranda tu filia: infelix verò ego mulier.
Pol. Illic verò apud inferos jacebo absque te.
Hec. Hei mihi quid faciam? ubi finiam vitam?
Pol. Serva moriar, patre cum sim libero.
Hec. Nos verò quinquaginta orbæ sanè liberis.
Pol. Quid tibi ad Hectorem aut senem dicam maritum?
Hec. Nuntia omnium miserrimam me.
Pol. O pectora & mamillæ quæ me nutriviſtis suaviter.
Hec. O intempestivam filiæ miseram fortunam.
Pol. Vale ô mater, vale & Cassandra mihi.
Hec. Valent alii: matri verò non est valetudo.
Pol. Et in equestribus Thracibus Polydore frater.
Hec. Si vivit modo, dubito verò: adeò per omnia infeliciter ago.
Pol. Vivit: & morientis oculum claudet tuum.
Hec. Mortua sum ego certè ante mortem præ miseriis.
Pol. Auser me ô Ulysses obnubens vestibus caput.
Nam priusquam macter, contabefacta sum in corde
Luctibus matris, hanc insuper tabefacio fletibus.
O lux: alloqui enim tuum nomen licet mihi,
Sed nulla mihi copia tui est, nisi quantum temporis gladium
Incedo inter, & tumulum Achillis.
Hec. Heu mihi, deficio, solvuntur mihi membra.
O filia prehende matrem, extende manum,
Da, ne relinquas me orbam liberis: perii ô amicæ.
Utinam Lacedæmoniam sororem Dioscurorum
Helenam videam. per pulchros enim oculos
Turpissimè Trojam evertit felicem.

ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Πολύδωρος, ὁ ὑπάρχων ἐν τοῖς ἱππικοῖς Θρᾳξίν. Εἰ ζῇ γε] χαρίσεται ἀληθῶς. ἀπιστῶ δ', ὅτι ὅτῳ κτὶ πάντα δυσχερῶ. Κόμιζ' Ὀδυσσεῦ] περικαλύψας τῷ κεφαλῷ ἱματίῳ, ὅπερ φερὸ τὸ σφαγῆναι ἐκτέτηκα τῷ καρδίαν. Κάρα] κοινῶς μὲν ἡ κεφὴ λέγεται, τῆς κεφτός. ἡ δ' πεφαγηδία κὴ τὸ κρέατα λέγει ἑδέτερως, ὡς τὸ κρέας. ἡ δὲ κάρα ἀεὶ θηλυκῶς ἐστιν. Ἐκτέτηκα] κυρίως τὸ τήκεσθαι ἐπὶ χιόνος λέγεται, κὴ κυρίως, κὴ ἀεὶ κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων. κὴ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἀεὶ καταπιπόντων ὑπὸ λύπης, κὴ διαῤῥεομένων. Ὦ φῶς] περσειπεῖν γὰρ τὸ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι, ἤγουν ὁ καιρὸς ἐνδίδωσί μοι περσφωνῆσαι κὴ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα. Μέτεστι δ' ὠδὲν] μετουσία ἐστί μοι σοῦ ὠδὲν πλέον, ἢ καθ' ὅσον χρόνον ἔσαμαι μεταξὺ τοῦ ξίφους, κὴ τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως. Οἴ ἐγὼ προλείπω] Φεῦ ἐγὼ ἐκλείπω. τὰ δ' μέλη μου λύεται, ἀντὶ τοῦ ἀποθανεῖν λείπω τῷ ζωῷ, αἱ δ' ἁρμονίαι λύονται ἡμῶν μου. ὦ θύγατερ περσλαβοῦσα τῆς σῆς μητρὸς, δὸς τῷ χεῖρα, μή μ' ἄτεκνον καταλείψῃς. ἀπωλόμην δ' φίλαι γυναῖκες, ὅτω τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας Ἑλένην θεασαίμην, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κάστορος κὴ Πολυδεύκους. διὰ γὰ τῆς ὡραιότητος κὴ τοῦ περσώπου αὐτῆς κάλλος αἰσχίστως καθεῖλε κὴ κατέστρεψε τὴν περὶ εὐδαίμονα Τροίαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Αὔρα πονικαὶ αὖρα.
2 Ἃ κὰς ποντοπόρους κομίζεις
3 Θοαὶ ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας
4 Ποῖ με ζὰν μελέαν πορεύσεις;
5 (Τῷ δυλοσύνῳ πρὸς οἶκον
6 Κτηθεῖσ' ἀφίξομαι;)
7 Ἢ Δωρίδος ὅρμον ἄρας,

Strophe I.

Cho. 1 O aura, marina aura,
2 Quæ pontigradas portas
3 Celeres naves per fluctus paludis;
4 Quænam me miseram vehes?
5 (Cui serva ad domum
6 Possessa veniam?)
7 An Doricæ in littus terræ?

Πουπαὶς αὖρα] αὖρα ἡ ἐξ ὑγροῦ ἀναφερομένη, διὰ τὸ ῡ. ἄρα ἢ ἡ ἄλη, διὰ τὸ β. τὸ αὖρα εἰ κὴ ὁ καινὸν βεβρύνει, ἀλλ' ὅτως μακρὸν τοῦτο λέγεται. ὡς κὴ τὸ φαίδρα ἐν ἑτέροις. κὴ Αἰσχοφάνης, αὖρα τὶς ἐξέπνευσε μυρικωτάτη,

λέγων. ἅπις ὁ, γεάφφεται διὰ τὸ μέτρον ἀντὶ τοῦ ἅπιδος. τὰ τοιαῦτα εἴδη ἴδε χορῶν καλεῖ). κατάρασις δέ ἐστιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ὅσα δυναλδίων ὁ ποιητὴς ἀνταποδώσει καὶ ἀνακυκλήσει. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο στροφαί. τῆς μὲν οὖν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα ι̅ α̅, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α̅ ἀντιπαστικὸν, δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφυμνιμερὲς φερεκράτειον, ἐξ ὀπτείτης α̅ καὶ βακχείου. τὸ β̅ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ὀπτείτης γ̅ διάμβου, καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ γ̅ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος δοχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι διδοχαίου, καὶ ἰωνικῆς τριμέτρου, ἐν μέτρῳ τῷ τῆς στροφῆς κώλῳ πάντως β̅ ἔχει ἀντὶ ἰωνικῆς. τὸ δ̅ δίμετρον ὑπερκατάληκτον. καλεῖται δὲ φερεκράτειον, διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ δοχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. ἔστι δὲ καὶ ἀσυναρτήτων. τὸ ε̅ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δοχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι διδοχαίου. τὸ ϛ̅ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ̅ ἰωνικὸν ὅμοιον τῷ ε̅. τὸ η̅, ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος, καὶ δοχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπτείτης β̅, καὶ συλλαβῆς μιᾶς. τὸ θ̅ χοριαμβικὸν δίμετρον, καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφυμνιμερὲς, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου, ἤτοι τετραχόρου διὰ τὴν ἀδιαφορον. τὸ ι̅ χοριαμβικὸν ὅμοιον, ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου, ἡρῴου ἐπτείτου β̅, καὶ δοχαίου διὰ τῶν ἀδιαφόρων. τὸ ι̅ α̅ δοχαϊκὸν, ἐνυφαλλικὸν, ὅτι τῷ τέλει τῆς στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφός ἐστι. Τοῦ Ὀδυσσέως λαβόντος τὸν Πολυξένην, καὶ ἀπερχομένου, ἀναλαβὼν αὐτὸν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον, καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλλει παθεῖν αὖτη. ὁ δὲ χορὸς ἐστὶ δὲ ἐκ Τρῳάδων γυναικῶν, καί φησι πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον. ἀπὸ ἐνικοῦ δέ, ὅλοι πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητὴς φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορός. Ὦ αὖρα αὖρα] ὦ πνοὴ θαλασσία, ἥ τις τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸν πορείαν ποιουμένας, φέρεις ὅπῃ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, πᾶ με τὸν ἀθλίαν ἄξεις, ἤτοι πορθμεύσεις πιήσεις. 447 Πορθμεύσεις] πορθμεύσεις ἐγὼ, καὶ πορθμεύσω ἕτερον, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐν Πλάτωνι, ᾧ δὴ πρεσβύτατον] τοῦ ἐνθένδε ἐκεῖσε πρεσβύτου. Τὸ θαλάσσιον πρὸς τὸν οἶκον δέλτα κτησεῖσα ἀφίξομαι, ἢ πορθμεύσεις με ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος, ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Θεσπαλικῆς γῆς, ἤγουν εἰς τὰ Φάρσαλα, ἃ πρὸς τὸ ἀφίξομαι τὸ ἢ Δωρίδ᾽ ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πορθμεύσεις. εἰ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀφίξομαι νοεῖται, ἀλλὰ μετ᾽ ὀλίγον ἐλέγχει, ὅταν λέγῃ τὸ ἢ νῆσον ἀλιπέρα κώπα πεμπομένην. 455 Ἀλιπέρα κώπᾳ] ἢ ποθούσεις με τὸν τάλαιναν πεμπομένην ἀλιπέρα κώπᾳ, ἐλεεινῶς ζωὸν ἔξουσαν ἐν οἴκοις, εἰς τὸν νῆσον, ἔνθα καὶ ὁ πρωτόγονος φοίνιξ ἱερὸς ἀνεβλάστησε κλάδος χρύσεον τῆς Λητοῦς τῆς φίλης, εἰς τιμὴν τῆς ὠδῖνος τῆς δίας. τετέχθαι εἰς τὸν Δῆλον. τὸ φοίνιξ καὶ τὸ κήρυξ, μακρὸν ἔχει φύσει ἢ λήγουσαν, καὶ δῆλον ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς μακρὰν ἐχούσης τὸν ω̅ δ᾽ α̅ λήγουσαν. 456 Τάλαιναν] ἔδει γὰρ εἰ πρὸς τὸ ἀφίξομαι ἦν, ἐυθεῖαν εἰπεῖν πεμπομένη τάλαινα. νῦν δὲ ἐκ τούτου φαίνεται, ὅτι πρὸς τὸ πορθμεύσεις δεῖ τὸ ἢ Δωρίδος. τὸ δὲ, τῷ θαλάσσιον πρὸς οἶκον κτησεῖσ᾽ ἀφίξομαι, διὰ μέσου. τὸ ἢ δὲ τὸ πρὸς τῆς Δωρίδος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἢ διαζευκτικόν. 458 Ἔνθα πρωτόγονον] φασὶ τὸν Δία πρὸς σωτηρίαν ἐλθεῖν τῇ Λητοῖ. μαθοῦσαι δὲ τὴν Ἥραν τοῦτο, ζηλοτυπήσασαι κελεύσαι μὴ ἐν τῇ γῇ ᾠδῖνα σχεῖν τὸν Λητώ. βιαζομένης δὲ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποκύησιν, σωτέταχεν ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν καθόλα ἀπάξαι εἰς

8 Ἡ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων
9 Ὑδάτων πατέρα
10 Φασὶν Ἀπιδανὸν
11 Πεδία λιπαίνειν;

Ἀντιστροφὴ α̅.

1 Ἢ νᾶσον, ἁλίπρῳρον
2 Κώπᾳ πεμπομένην τάλαιναν,
3 Οἰκηρὸν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
4 Ἔνθα πρωτογόνου τε φοίνικος,
5 Δάφνα θ᾽ ἱερὸς ἀνέχει
6 Στόρθυγας Λατοῦς φίλας,
7 Ὠδῖνος ἄγαλμα δίας,
8 Σὺν Δηλιάσι τε κέρασιν,
9 Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
10 Χρυσέαν ἄμπυκα,
11 Τόξά τ᾽ εὐλογήσω;

Στροφὴ β̅.

1 Ἢ Παλλάδος ἐν πόλει,
2 Τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
3 ναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
4 Ζεύξομαι ἅρμασι πώλους,
5 Ἐν δαιδαλέαισι ποικίλ-
6 λουσ᾽ ἀνθοκρόκοισι πολύαις;
7 Ἢ Τιτάνων ἡβυδρόμου,
8 Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
9 Φλογμῷ Χρονίδας;

Ἀντιστροφὴ β̅.

1 Ὤι μοι τεκέων ἐμῶν.
2 Ὤι μοι πατέρων, χθονός
3 θ᾽, ἃ καπνῷ κατερείπεται
4 Τυφομένα, δορίκτητος
5 Ὑπ᾽ Ἀργείων. ἐγὼ δ᾽ ἐν
6 Ξείνᾳ γᾶνι δὴ κέκλημαι
7 Δούλα, λιποῦσ᾽ Ἀσίαν
8 Εὐρώπας δεσπάσαιναν,
9 Ἀλλάξασ᾽ αἰῶνα θαλάμοις.

8 An Phthiadis, ubi pulcherrimarum
9 Aquarum patrem
10 Dicunt Apidanum
11 Campos pinguefacere?

Antistrophe I.

1 An in Insulam maritimo
2 Remo transmissam infelicem,
3 Miserandam vitam habentem in domo:
4 Ubi primitiva Palma
5 Lauruſque ſacros porrexit
6 Ramos Latonæ charæ
7 Partûs decorationem divini?
8 Cum Delienſibúſque puellis
9 Dianæque deæ
10 Auream vittam,
11 Arcuſque celebrabo cantu?

Strophe II.

1 Aut Palladis in urbe
2 Pulchrum-currum-habentis Minerv-
3 væ, in croceâ veſte,
4 Pingendo jungam currui equos,
5 In artificioſis variegans
6 Croceo-floræ decoris tapetibus?
7 Aut Titanum ſobolem, (*i. e.* pingam Gigantomachiam)
8 Quam Jupiter candente abſtulit
9 Flammâ Saturnius?

Antistrophe II.

1 Heu mihi ob liberos meos.
2 Heu mihi ob parentes terram-
3 que *patriam*, quæ fumo concidit
4 Incenſa, bello capta
5 A Græcis. Ego verò in
6 Peregrinâ terrâ jam vocabor
7 Serva, relinquens Aſiam
8 Europæ famulam,
9 Mutans cum inferis thalamos.

ANNOTATIONES.

V. 458. Ἔνθα πρωτόγονον τε φοίνικ] De hâc fabulâ præter *Scholiaſten* Vid. *Homeri* Hymnos in *Apollinem* & *Dianam*; item *Callimachi* Hymnum in *Dianam*; & Theognida in Principio. *Plin.* l. 16, ſcribit, ſuo tempore in *Delo* Palmam antiquiſſimam ab *Apollinis* ætate conſpectam eſſe: ſed de hujus verbi φοινιξ accentu, *Scholiaſtes* vult acutum eſſe debere in penultimâ, eò quod ultima probetur eſſe longa per longum augmentum in Genitivo: Quæ ratio coget φοίνιξ & κήρυξ & ſimilia acui & non circumflecti, ut vulgò ſolent.

V. 469. Ζεύξομαι ἅρμασι πώλους, &c.] De hâc re vide Scholiaſten.

Δῆλον

Δῖλον. ἡ δ' Δῖλος ἰδοῦ νῆσος, ὡς πιέζ φασὶν, ἀναδυθεῖσα ἀπὸ θαλάσσης. ὡς δέ τινες, κατακλυσμὸν ποιοῦντος τότε, ἐπὶ ταύτης, καὶ δένδρα μόνα ὑπολειφθῆναι. εἰς δὲ Δῖλον ἡ Λητὼ ἀφικομένη, ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, δύο φῶτα ἀπὸ Διὸς τότε ἀναφανέντα, φοίνικος καὶ δάφνης. ἐπιμᾶτο οὖν ἐν τῇ νήσῳ Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις, ὡς ἐκεῖ γεννηθέντες. ἱερὸς δὲ τοῦ πόρου φησὶν ὡς ἀναδυέντας τότε Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος χάριν, ἀφετόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν, ὡς ἀφ' ὧν γεννηθέντα τῆς Δάφνης, καὶ ἡ Δάφνη κλάδας ἀνέφυσε, μελλούσης τεκεῖν τῆς Λητοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. [458] Ἔνθα] ὅτε τὸν Ἀπόλλωνα τὸν γεννήτορα αὐτῆς καλλίστων ὑδάτων λέγεσιν ἀρδεύειν τὰ πεδία. ἢ παρόσον με τὴν τάλαιναν περιπολοῦσα θαλασσία κώπη ἐλεεινὴν ζωὴν ἔξουσαν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῆς δεσποσύνης, εἰς τὴν νῆσον τὴν Δῆλον, ὅπου ἀφετοφανὴς φοῖνιξ, καὶ δάφνη ἀφετόγονος ἱερὸς ἀνεβλάστησαν κλάδοις, χάριν τῆς Λητοῦς τῆς φίλης εἰς τιμὴν τοῦ ὠδῖνος τῆς ἴσης ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διός, ἢ τῆς θαυμασίας. Χρυσέαν ἄμπυκα] σοὶ ταῖς ἀπὸ Δήλου νέαις τὸ χρυσοῦν κρήδεμνον καὶ τὰ τόξα ὑμῖν τῆς Ἀρτέμιδος. Ἄμπυξ] κυρίως κόσμος τις χρυσοῦ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν φέρει τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φορεῖσιν. ἀφ' ἧς καὶ μεταφορᾷ, καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοί, ἄμπυκες λέγονται. Ἡ Παλλάδος] τῆς β΄ ταύτης τροπῆς τὰ κῶλα δ΄. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α΄ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐφθημιμερές. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ β΄, ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ γ΄ ἀντισταστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, γλυκώνιον καλέμενον ἐξ ὀπτείτου δ΄ καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διΐάμβου. τὸ δ΄ δίμετρον ἀκατάληκτον, φερεκρατικὸν καλούμενον, ἀσυναρτήτου, ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. τὸ ε΄ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ διπονδείου. τὸ ς΄ χοριαμβικὸν, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ ζ΄ ὅμοιον ἐξ ὀπτείτου γ΄, ἢ διπονδείου καὶ ἀναπαίστου. σύμπαντα δὲ ἑπτὰ καὶ ἀντισταστικόν. τὸ η΄ ἀντισταστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ὀπτείτου δ΄. εἰ δὲ βούλει σπονδείου, καὶ χοριάμβου. ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, τὸν φερέτον πόδα πεντασύλλαβον. ὅπερ μόνον τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνὶς, δηλοῦσα τέλος ἔχειν τὰς τῶν χορῶν ᾠδὰς καὶ στροφάς. Ἡ Παλλὰς] ἡ πορεύσεις ἐμὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὅπως ἐμβεβαμβυῖα ἀπὸ κρήνης ὑφάσματα τοῦ πώλου τῆς Θεσσαλῆς δίφρον ἐχούσης Ἀθήνας ἐξυφανοῦσα ποιήσω διαφόρως ποικίλλουσα, καὶ καλλωπίζουσα ἐν ποικίλαις * μεταξαῖς ἀνθηραῖς. [469] Ζεύξομαι ἅρμα] ἔθος ἦν ἐν Ἀθήναις ὑφαίνειν τὰς ἀειστείας τῆς Θεοῦ πολεμικῆς ὕφης, καὶ ἃ χθὲς γιγάντων κατεφείξατο μῆ τὸ Διός. ὑφαίνουν δὲ ἐν τοῖς παναθηναίοις. τὰ δὲ παναθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς, πάνυ Ἀθηναίων σωτῆρος ἐκείσε, καὶ ἧς ἄλλων Ἑλλήνων πολλὰς ἡμέρας παυηγυρίζόντων. ἀνεπίδεκτος δὲ ὁ πέπλος τῇ Ἀθηνᾷ, εἰκότως δ' εἴπετο τὸ ζεύξομαι πρὸς τοὺ πώλους. ζεύγνυμι] οἱ πῶλοι, εἶτα φερνὰ εἰς τὸ ἢ Τιτάνων ἥβαν, ἁ ζεύξομαι εἶπεις, ἀλλὰ ὑφανῶ, καὶ δὴ πάντα ὧδε ὑφανῶ ἔδει εἰπεῖν, ἀλλ' ἐτήρησε πῶς τερπτόν. ὡς ἔφαμεν, πρὸς τοὺ πώλους. Τὰν Ζεὺς] ὦ πᾶν ἥβαν ἧς Τιτάνων θανατοῖ, ἦγεν ἐθανάτωσεν ὁ ὑὸς τῆ Κρόνου κεραυνῷ χαυσικῷ. Ὦ μοι τεκέων] φεῦ ἕνεκα τῶν ἐμῶν τέκνων, φεῦ ἕνεκα τῆ Πελάμα. πατέρες δὲ τὸν ἧς τέκνων αὐτῆς καλεῖ. Χθονός τε] ἦγεν τῆς πατείδος, ἣ καταβέβληται, καὶ ἀφανίζεται χαμαιλῶς ὑπὸ ἧς Ἑλλήνων. Ἐγὼ δ' ἐν ξένᾳ γῆ] κέκλημαι ἀντὶ τῆ κεκλήσομαι δέλη, χθ' ἀντιχρονισμὸν, ἢ ἀντὶ τῆ ἐκλήθην. ἀφ' ἧς δὲ τῆς πατείδος ἐξελήλαμαι πορευθείσης, ἀπὸ τότε τῆ χαρᾷ εἰς δυλείαν ἐτράπην. τὸ δ' ἐν ξένᾳ γθονὶ, ἢ ἃ ἔμελλεν ὡς ἔφαμεν ἀπελθεῖν νοητέον, ἢ διὰ τῶν Χερρόνησον, ἐν ᾗ πρὸς τὸ παρὸν εὐείσκετο, καλαιτεῦσα τὴν Ἀσίαν, ἦγουν τὸν τόπον τῆς Τροίας, τὴν δέλην τῆς Ἑλλάδος. τὸ ὅλον ἀντὶ μέρους. Λιπὼν Ἀσίαν] ἐπειδὴ ἡ μὴ Τροία ἐν Ἀσίᾳ ὄξιν, οἱ δ' ταύτην προσθέσαντες Ἕλλωες ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τοῦτο τὴν Ἀσίαν δέλην τῆς Εὐρώπης λελοιπέναι φησί. τὸ δὲ θαλάμους, ἀντὶ τῆ τὰς ἐμὰς εὐνὰς, τετέσι παλλακὶς ἐκτήνην. καὶ διὰ τοῦτο γάρ ὅτι τὸ ἀλλάξασα αἰδῶ θαλάμους, ἀντὶ τῆ δοῦσα τὸ ἐμὸν λέχος τῷ σκυλεύσαντι, καὶ βιαιθέντι φονεῦσαί με. Ἀλλάξασ' αἰδῶ,] ἀντισεφῶς λέγει, ἀντὶ τῆ ἀλλαξαμένη αἰδῶ ἧς θαλάμων, τετέσι ἧς οἴκων αἰδῶ κληρωσαμένη, ὅμοιον τῷ ὠνεῖσθαι δραχμῆς ἢ τοιᾶτα πνοὴς τόδε, ἤγουν διὰ δραχμῆς ἀνεῖσθαι τόδε. καὶ τὸ ὠνεῖσθ' γὰρ ἀνταλλάττειν ὄξιν. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ τὸ ὠνὴ χθ' ἡγοῦμαι περισσεύμενον, ἀεὶ ὄξι τὸ διδόμενον. τὸ δ' χθ' αἰπαπτὼ, τὸ λαμβανόμενον.

* μίτραξ, i. e. fericum.

ARGUMENTUM Actûs Tertii.

HIC Poeta Talthybium Agamemnonis *Præconem introducit Hiſtoriam de* Polyxenæ *immolatione narrantem, in quâ Generoſus illius animus & Virginalis Verecundia inprimis commendantur. Miro autem artificio per totam narrationem affectus ſparguntur. Hunc excipit* Hecubæ *luctus & querela de amiſsâ Filiâ, Marito, Regno, Patriâ:* Chorus *ex more hunc quoque Actum claudit.*

ΤΑΛΘΥ'ΒΙΟΣ, ΧΟΡΟ'Σ, ΕΚΑ'ΒΗ.

Ἰαμβοί.

Ταλ. ΠΟῦ τὴν ἄναστον δή ποτ' ἔστιν Ἰλίου
Ἑκάβην αὐ ἐξεύρωμι, Τρῳάδες κόραι;
Χο. Αὕτη πέλας σε νῶτ' ἔχουσ' ὅπῃ χθονί,
Ταλθύβιε κεῖται, συγκεκαλυμμένη πέπλοις.
Ταλ. Ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν;
" Ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
" Ψυχαῖς, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,
" Τύχην δ' πόντα τῶν βροτοῖς ὄπασκοπεῖν;
Οὐχ ἥδε ἄναστος ἦν πολυχρύσων Φρυγῶν;
Οὐχ ἥδε Πριάμου δ' μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
Καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,
Αὕτη δ', δούλη, γραῦς, ἄπαις, ὅπῃ χθονὶ
Κεῖται, κόνει φύρουσα δύσμορον κάρα.
" Φεῦ, φεῦ, γέρων μὲν εἰμί, ὅμως δέ μοι θανεῖν
" Εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ προσπεσεῖν τύχῃ τινί.

Tal. Ubi reginam olim exiſtentem Ilii
Hecubam inveniam, ô Trojanæ puellæ?
Cho. Illa prope te tergum habens in terrâ,
O Talthybie, jacet involuta veſtibus.
Tal. O Jupiter quid dicam? Utrum te homines reſpicere?
" An illos opinionem temerè hanc habere fruſtrà
" Falſam, exiſtimantes eſſe deorum genus,
" Fortunam verò omnia mortalia gubernare?
Annon hæc fuit regina abundantium auro Phrygum?
Annon hæc Priami eximiè beati uxor?
Et nunc urbs quidem univerſa everſa eſt haſtâ:
Ipſa verò ſerva, anus, orba liberis, in terrâ
Jacet, Pulvere fœdans calamitoſum caput.
" Ah, ah, ſenex quidem ſum, attamen mihi mori
" Contingat potiùs quàm in turpem incidam caſum aliquem:

Πῇ τὴν ἄναστον] αἱ ᾠδοὶ δὲ αὗται πᾶσαι σίζυγοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τετραμέτρων ἀκαταλήκτων ῥωμβικῶν ὧν ὁ τελευταῖος, ὅτῳ κατ' ἴαμβον συζυγίαν μηδὲν κακὸν, ὁπὸ ταῖς ὑποθέσεσι παρέσχαφε, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων ἧς ὑποκειμένη. Πῇ τὴν ἄναστον] ὦ Τρωϊκαὶ γυναῖκες, πῇ ἂν εὕροιμι τὴν Ἑκάβην, τὴν ἥδη ὑπάρχοθ' βασίλισσαν τῆς Τροίας. Αὕτη πέλας σε, ὦ Ταλθύβιε, ἐρρίμμενη χθ' γῆς κεῖται, συγκεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. Ὦ Ζεῦ πότε] ὁρῶν ὁ Ταλθύβιος τὴν Ἑκάβην ἀθλίως ὅπως διακειμένην. ἐκπλαγεὶς ὁμῶς λέγει πρὸς τὸν Δία· πότερον, ὦ Ζεῦ, σὺ τοὺ ἀνθρώπους ἐφορᾷς, ἢ δοκοῦσι οἱ ἄνθρωποι εἶ θεὸς, ἔχουσι τὴν φρένα δόξαν ψεύδη· τὸ δὲ τῆς τύχης διοικεῖ τὰ ἀνθρώπεια; ὅπερ τὸ ψεῦδη πρὸς τὸ δόξαν συντακτέον, ὑπὸ δοκοῦσι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι ψεύδη, καὶ ἀντὶ τῆ ψευδῶς τὸ ψευδῆ ἐκλαβόντες. τὸ ψευδῆ δὲ μεθερμηνευτικὸν ὄξι τῆ μάτην, καὶ τῆ ἄλλως. [492] Οὐχ ἥδ' ἄναστος] ἦδε ἐκ ἦν δέσποινα ἧς πλουσίων Τρώων; ἦδε ἐκ ἦν γυνὴ Πριάμου τῆ λίαν πλούσης; καὶ νῦν ἡ μὴ πόλις ἀνάστα] ὁρᾶν ὁ γέρων διὰ τῆς κόνι. Φεῦ φεῦ, γέρων μὲν εἰμὶ] καὶ διὰ τοῦτο ἀ δέδοικα τὸ δυσχεῖν, ὡς εἰ καὶ συμβήσεταί μοι δυσχέρεια ταχέως παρέλθοι, διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶ τὸ λεῖπον τῆς ζωῆς, ὅμως δ' εὔχομαι θανεῖν πρὸ τῆς δυσχέρας. ἢ τὸ γέρων μὲν εἰμὶ, διὰ τὸ τοῖς γέρουσι θελητὸν ἐστὶν εἶ τὸ ζῆν. ἐπειδὴ ὁρῶσιν ὡς ἐγγὺς εἰσὶ τῷ θανάτῳ.

Ἀνίσασ' ὦ] ἐγέρθητι ὦ ἀθλία, καὶ μετέωρον τὴν πλευρὰν ἔγειρε, καὶ τὴν ἄγαν λευκὴν κεφαλήν. Ἑκ.] τὸ ἔα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες, ἢ ὅτι ἐκπλήξεως λάμβανε, τίς ἔστιν οὗτος, ὃς πρὸ ἐκ ἀφίησι τὸ ἐμὸν σῶμα κεῖσθαι, τί με ὀχλεῖς καὶ παρέπλευς, ὅστις ὑπερέχεις, λυπεῖσθαι; Ταλθύβιος ὁ τοῦ Ἀχαιῶν κήρυξ ἥκω, μεταπεμψάμενός σε, ὦ γύναι, τὸν Ἀγαμέμνονος. *Ω φίλτατε, ἄρα καὶ ἐμὲ ἦλθες μεταπεμψόμενον, ὥστε ἐπισφάξαι τῷ τάφῳ τί τὸ δοκοῦν τοῖς Ἕλλησιν, λίαν σπουδαίλες λέγεις. δεῦρο, ἵνα ἀπούσωμαι, ἐγείρωμαι κόνιν, σπουδαπόλεις γέρον. Ἐσχον ὦμαι] ἐγκονῶ τὸ ἀπεύδω, τυτέσι τὸ κόνιν ἐγείρω. οἱ γὰρ ἀπουδάζοντες κόνιν εἰώθασιν αἴρεσθαι τοῖς ποσί. τὸ δὲ ἀπεύδωμι, καὶ ἐγκονῶμι, καὶ τὸ ἦκέ μοι γέρον, ἔμφασιν ἔχει τῆς πολλῆς σπουδῆς, ἵν' εἴχεν ἡ Ἑκάβη ἀποθανεῖν σωμάτι τῇ θυγατρί. Σὴν παῖδα] τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν, ἵνα θάψῃς, ὦ γύναι, ἦλθον μεταπεμψάμενος. πέμπουσι δέ με ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος οἱ Ἀτρεΐδαι, καὶ ὁ στρατὸς ὁ τῶν Ἑλλήνων. Οἵ μοι τί λέξεις] ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. λοιπὸν ἔχ ὡς μέλλουσαν τεθνήξεσθαι οἰκτίρου σπεύδει ἐμέ, ἀλλὰ μιαρόν κακά, τέθνηκας, ὦ παῖ, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἀπαθεῖσα ἐγὼ δ' ἄτεκνος, ὅσον τὸ κατ' σέ. Οὐκ ἄρα] ἐνταῦθα ἐκ ἐρωτηματικὸν τὸ ἄρα, ἀλλὰ συμπερασματικόν, καὶ ἀποφαντικόν ἐστιν. διὸ καὶ ὀξυόσται. τὸ ἄρα τὸ μὲν ἀποδεικτικόν, ὅταν κατ' ἐρώτησιν πυθόμενον, εἰσπάται, καὶ μανεὶν ὡς ἐπιτοπλεῖσον εὐείσκεται. τὸ δὲ ἄρα τὸ συμπερασματικόν, καὶ ἀποφαντικόν, ἀεὶ βαρυόσται, καὶ βαρυόσται. εἴρηται δὲ ὡς ἐπιτοπλεῖσον, διότι καὶ βαρυῶς ἀναίως εὐείσκεται. Πῶς καί νιν] πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε. ἄρα συλαβόμενοι, ἢ σπεῖσε τὸ ἀπηνὲς ἦλθετε, τυτέσι δεινῶς καὶ ἀπλῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὸν φονεύοντες. Παρὼν μὲν ὄχλος] παρὸν ἦν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων. τὸ δὲ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ' ὀλιγότασιν λέγεται, ἐμπεσὸν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως, σπεὶς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρός. Περὶ τύμβῳ] πῶς τοῦ Ἀχιλλέως ἐν Τροίᾳ παρόντος, ὁ Ταλθύβιος λέγει περὶ τύμβῳ τοῦ Ἀχιλλέως ἱσασὶ τοῦ Ἕλλωας, ὄντας ἐν Χερρονήσῳ; καὶ φαμὲν, ὅτι ἡ κενοτάφιον ἐν Χερρονήσῳ ἐποίησαν, ἢ εἰς Τροίαν ἀπῆλθον, καὶ ἔθυσαν τῷ κόρῳ. Λαβὼν δ' Ἀχιλλέως] λαβὼν ἦ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος τὴν Πολυξένην ἀπὸ τῆς χειρός, ἔσησεν ὅπι τοῦ ἀνωτάτω μέρους τοῦ τάφου. Πέλας δ' ἐγώ] πλησίον ἦν καὶ ἐγώ. ἐπεὶ δὲ κήρυξ ἦν ὁ Ταλθύβιος, διὰ τοῦτο πλησίον ἴσαλο τοῦ Νεοπτολέμου, ἵνα ὅτων βουληθῇ εἰπεῖν ὁ Νεοπτόλεμος πρὸς Ἀχαιοῖς, δ' ἐκείνου εἴπῃ κήρυκος ὄντος, καὶ φωναῖς λέγειν εἰς ἐπήκοον πάντων. αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σωπᾶν παντὶ τοῦ στρατοῦ κηρύξας, ὡς καὶ αὐτὸς φράσαι λέγει, ὑπὸ Νεοπτολέμου πρόσταξις. Λεκτοί τ' Ἀχαιῶν] ἐκολούθουν ὁ καὶ ἐπίλεκτοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλελεγμένοι νέοι, τὸ πλῆθος τῶν σὺν παιδὸς καθέζοντες, καὶ κρατήσοντες διὰ τῶν χειρῶν. Ἔσπονδο] ἐκολούθουν. τὸ θέμα † ἔσπω ἔχησον, τὸ ἀκολουθῶ. ὁ β' ἀόριστος ἔσπον, καὶ ὁμοίωσον τὸ ἔχω, ὁ β' ἀόριστος ἔσχον. ὁ μέσος ἐσπόμην, τὸ γ' τῶν πλησιαστικῶν ἔσποντο. Πλῆρες] ὁ ὢ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πάγχρυσον, ἔρρεε θυσίας τῷ θανόντι πατρὶ, θυσίας, οἶνον μελιτόεν, μέλι, γάλα, καὶ ἄλδεσι. Ἔρρει] διὰ τοῦτο περὶ τοῦ θύεται τὴν Πολυξένην ἔρρει χοὰς, ἵνα ἀναχθεῖσα ὑπὸ τῆς χθονὸς ἡ ψυχὴ πίῃ τοῦ αἵματος. Χοαὶ] χοὴ λέγεται ὅτι ὑγρῶν, μέλιτος, ἐλαίου, καὶ ἀλδέως, καὶ τοῦ ἑτέρων. θυσία δὲ ὅτι σφαγῆς ζώων. Σημαίνει δ' ἐμοὶ] σπουδάζει. σπουδαῖοί μοι κηρύσσει σωπᾶν παντὶ τὸ στρατὸ τῶν Ἑλλήνων. ἐπιτάσσει πῶς διὰ σημείων καὶ γραμμάτων, οἷς ἔδος ἔστι τοῖς βασιλεῦσι διὰ νομάτων πάσῃ πνὰ δηλοῦν, καὶ μίμησιν τοῦ τοῦ νόμου καὶ βουλήματος τοῦ παρ' ἑκάστοις νομοθετοῦντος. σπουδαιῶν γὰρ φησὶ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ Νεανίας ἔνδυσε παρθένον λαβεῖν.

† an ἕπω ?

ANNOTATIONES.

V. 511. An λέξας; certè verſui & ſenſui æquè quadraret, ſed Scholiaſtes retinet λέξεις; & benè ſtabit. Quare retinendum. Quòd verò Σαπαιέ dicitur etiam de *muliere* in *maſculino*; id frequens eſt apud Poetam noſtrum; ut videre licet in Notis noſtris ad *Alceſt.* V. 383. & 541. Fit autem, quia is Numerus generalior paulò videtur, ideóque genere digniore gaudeat.

V. 514. τὸ πρὸς.] Non hoc pro τὸ ὀπίσω, ſed pro τὸ ὀπί σε.

V. 528. Ἔρρει] ῥέω propriè *fluo* ſignificat, in hoc autem loco *fundere facio*, i. e. *fundo*, more *Hebræorum*, ubi *Kal.* obtinet locum τοῦ *Hiphil.* ſic *Virgil.* 1 *Georg.* V. 104. *ruit* pro *cruit.* —*Cumuloſque ruit malè pinguis arenæ.*

Σιγᾶτ'

Surge, ô infelix, & ſublime
Latus eleva, & proreſue canum caput
Hec. Age. Quis hic corpus meum non finit
Jacere? Quid moves me, quiſquis es, afflictam?
Tal. Talthybius venio Danaïdarum miniſter,
Agamemnone accerſente *te* ô mulier.
Hec. O chariſſime, nummam & me inſuper macta ad tumulum
Juxta decretum Græcorum veniſti? quàm chara diceres!
Properemus, feſtinemus: duc me, ô ſenex.
Tal. Tuam filiam mortuam ut ſepelias, ô mulier,
Venio vocans te. Mittunt verò me
Gemini Atridæ, & populus Achaicus.
Hec. Heu mihi: quid dicis? non ergo quaſi morituros
Venitti ad nos, ſed ſignificaturus mala?
Periſti, ô filia, à matre abrepta:
Nos verò orbæ liberis, quatenùs ad . te ſpectat, ô miſera ego.
Quomodo verò ipſam confeciſtis? nummam reverentes?
An ad ſævitiam proceſſiſtis, ut hoſtem, O ſenex,
Interficientes? dic, quamvis non dictatus jucunda.
Tal. Duplices me poſtulas lacrymas conſequi, O mulier,
Filiæ tuæ miſeratione: nunc quidem nuntians mala
Rigabo hunc oculum, & ad ſepulchrum, quum periit, *rigabam.*
Aderat quidem tota turba Achaici exercitûs
Frequens ante tumulum tuæ filiæ ad mactationem.
Prehendens verò Achillis filius Polyxenam manu
Statuit in ſummo tumulo: propè verò ego,
Lectique Achæorum præcipui juvenes
Saltum vitulæ tuæ cohibituri manibus
Sequebantur. plenum verò in manibus accipiens poculum
Totum aureum, fundebat manu filius Achillis
Libationes mortuo patri. Significat verò mihi
Silentium Græcorum univerſo ut denuntiarem exercitui.
Et ego aſtans dixi in medio hæc:

Σιγᾶτ' Ἀχαιοί, σῖγα πᾶς ἕστω λεώς.
Σίγα, σιώπα. νῦν ἐμὴν δ' ἔσπε' ὄχλον.
Ὁ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,
Δέξαι χοὰς μου τάσδε κηληθρίους,
Νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθὲ δ' ὡς πίῃς μέλαν
Κόρης ἀκραιφνὲς αἷμα, ὅ σοι δωρούμεθα
Στρατός τε, κἀγώ· πρόμνησιν δ' ἡμῖν ἠνυε.
Λύσιν τε πρύμνας, ⟨καὶ⟩ χαλινωτήρια
Νεῶν, δὸς ἡμῖν, πρόμολόν τ' ἀπ' Ἰλίου
Νόστου τυχόντας, πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
Τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
Εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβών,
Ἐξεῖλκε κολεοῦ. λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
Νεανίαις ἔνδυσε, παρθένον λαβεῖν.
Ἡδ' ὡς ἐφεύδη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
Ὦ τλῶ ἐμοὶ πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
Ἑκοῦσα θνήσκω, μή τις ἅψηται χεροῖν
Τὠμῷ· παρέξω γὰρ δέρλιν εὐκαρδίως.
Ἐλεύθεραν δέ μ', ὡς ἐλεύθερα θάνω,
Πρὸς θεῶν μεθέντες, κλύουσ'. "Ἐν νεκροῖσι γὰρ
"Δέλτ κεκλῆσθαι, βασιλὶς οὖσ' αἰσχύνομαι.
Λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν· Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
Εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίας.
Οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτῳ ὄπα,
Μεθῆκαν, οὗπερ τὸ μέγιστον ὦν κράτος.
Καὶ ταῦτ' ἐπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔτος,
Λαβοῦσα πέπλους ἔξ ἄκρας ἐπωμίδος
Ἔρρηξε κολπόν, εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν,

Tacete vos Graeci: tacitus universus
sit populus:
Sile, race. tranquillam autem con-
stitui turbam.
Ipse verò dixit: O fili Pelii, pater
verò meus,
Accipe libationes hasce propitiabi-
les,
Mortuos elicientes: veni vero ut bi-
bas nigrum
Puellæ illibatum sanguinem, quem
tibi damus
Exercitúsque & ego: propitius ve-
rò nobis fis,
Solvéque puppes, & retinacula
Navium: cáque nobis felicem, ab Ilio
Reditum nactos omnes in patriam ve-
nire.
Tantum dixit. Omnis autem adpre-
catus est exercitus.
Mox auratum ensem capulo accipi-
ens
Extraxit vaginâ: lectis autem Grae-
corum exercitûs
Adolescentibus innuit virginem ap-
prehendere.
Ipsa verò ut fensit, hunc significa-
vit sermonem:
O meam qui excidistis Argivi ur-
bem,
Volens morior: nè quis attingat
corpus
Meum: præbebo enim cervicem
forti pectore.
Solutam verò me, ut libera moriar,
Per Deum, mittentes, interficite.
"Apud manes enim
"Servam vocari, regina quum sim,
pudet me.
Turba verò admurmurabant. Et
Agamemnon rex
Dicebat ut dimitterent virginem a-
dolescentibus.
Illi verò, ut celerrimè audiverunt
summam vocem,
Dimiserunt, cujus & summum erat
imperium.
Et illa postquam audivit dominorum
dicta,
Apprehendens peplos ex summo hu-
mero,
Rupit ile circa medium juxta um-
bilicum,

Σιγᾶτ' Ἀχαιοί] σιώπησατε. σῖγα πᾶς ἕστω λαός] μιμεῖται τὸ πολλάκις κηρύσσειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας. τὸ σίγα, εἰ μὴ ἔστι φασκηλικὸν, ὀξύνε. εἰ δὲ ὁλόρρημα, φύλαττε. Πατὴρ δ' ἐμός] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἀττικὸν, τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας ὁ δέον ἔχειν κλητικὰς, διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶ ἢ ἦ τοῖς πρώτοις αἰτιατικοῖς λαμβάνοντα γὰν αἱ εὐθεῖαι Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ κλητικῶν. αἱ δὲ κτητικαὶ πᾶσαι, εἴτε εὐθείας εἶεν, εἴτε γενικῆς, εἴτε πλαγιασμοῦ ἄλλης πτώσεως, ἤτοι ἑνικῆς, ἢ δυϊκῆς, ἢ πληθυντικῆς, εἰ μὴ πρωτοτύπως πρόσωπα εἶεν, ἀντὶ τῆ πρωτοτύπου γενικῆς τῶ πρώτου προσώπου λαμβάνονται. εἰ δὲ δευτέρας, ἀντὶ τῆ πρωτοτύπου γενικῆς τῶ β προσώπου. εἰ δὲ γ, ἀντὶ τῆ πρωτοτύπου γενικῆς τῶ πρώτου προσώπου. 535 Δέξαι χοάς μου] ἀπουσὶν, χοὴ, θυσία, διαφέρει. ἀπουσὶν, ἐπὶ τῆς ξηρῶν, σίτου καὶ κριθῶν. χοὴ δὲ ὑγρῶν, οἴνου, μέλιτος, καὶ χάλακος. θυσία, ὅπερ ζώων, προβάτων, καὶ τῆς ὁμοίων. ἄλλοι δὲ, ἀπουσὶν καὶ χοὴν ταυτὸν λέγουσιν, ὁ καὶ χρεῖττον. Δέξαι χοάς] λάβε μου τὰς θυσίας τὰς θελκηθρίους, τὰς ἡδυσμενίους, τὰς προσφυούσας τοῖς ψυχαῖς τῶν νεκρῶν, ἢ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας. 536 Νεκρῶν ἀγωγούς] ἀναφερούσας τὰς ψυχάς. ἄγω ῥῆμα, τὸ κομίζω, καὶ φέρω. ἀγωγός, ὁ φέρων, καὶ ὁ κομίζων, καὶ ὅτι πρωτογενικῶ καὶ ὅτι θηλυκοῦ. ἀγώγιμον, τὸ φερόμενον, καὶ κομιζόμενον. ἀγωγὴ δ', ἡ τὸ κομίζειν ἐνέργεια. Ἐλθὲ δ' ὡς πίῃς] ἐλθὲ δ' ἵνα πίῃς τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου, ὅπερ σοι χαριζόμεθα, καὶ ὁ στρατὸς καὶ ἐγὼ, καὶ λύσαι τὰς ναῦς, καὶ τὰ σίδηρα, καὶ τὰ χαλινὰ τῶν νεῶν. δὸς δ' ἡμῖν εὐπλοΐας ἀπὸ τῆς Τροίας νοστοφθῆς ἀγαθῆς ὀπτυχούσας ἡμᾶς, εἰς πᾶν πατρίδα ἀπελθεῖν. Δὸς δ' ἡμῖν εἰπὼν, ὥφειλε τυχεῖν ἐπάξειν. ὁ δὲ, ὥσπερ ἐν μεταμελείᾳ ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ' αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. 542 Τοσαῦτ' ἔλεξε] τοσαῦτα εἶπε. ὅλον δ' ὁ στρατὸς εὐχὴν ἐποιήσατο, ἤτοι ἐπ' ἐκείνοις ηὔξατο, ἤγουν μὴ τὸ πληρῶσαι ἐκεῖνον πᾶν εὐχὴν ἣν ηὔξατο. Εἶτ' ἀμφίχρυσον] ἔπειτα φασκηλικῶμόνον ξίφος λαβὼν ἀπὸ τῆς λαβῆς, ἐξεῖλκε τῆς θήκης. Φάσγανον] τὸ ἐν σφαγαῖς γαυρούμενον, ἢ τὸ γεγαμωμένον, ἤγουν σίδηρον σκεῦος. κυρίως δ', ἢ ξιφοθήκη, ἀπὸ τῶ ἐν αὐτῇ τὰ ἄλοα, ἤγουν τὰ ὁλέθρια ξίφη κεῖσθαι. Λογάσι δ' Ἀργείων] καὶ τοῖς ἐπιλέκτοις νεανίαις τῶ στρατῶ πρὸς Ἕλλήνων ἔνδυσε πρὸ κόρης κρατῆσαι. Ἡ δ' ὡς ἐφεύδη] αὐτὴ δ' ἐπεὶ ἐρεύσατο καὶ ἐνόησε, τῶτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὃ" Ἕλλήνων ἔνδυσε πρὸ κόρης κρατῆσαι. "Η δ' ὡς ἐφεύδη] αὐτὴ δ' ἐπεὶ ἐρεύσατο καὶ ἐνόησε, τῶτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὃ" Ἕλλήνων ἔνδυσε πρὸ κόρης κρατῆσαι. ἡ δ' ὡς ἐφεύδη] αὐτὴ δ' ἐπεὶ ἐρεύσατο καὶ ἐνόησε, τῶτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὃ" Ἕλλήνων ἔνδυσε πρὸ κόρης κρατῆσαι. "Η

Μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
Κάλλιστα. Ἓν καθῆστο πρὸς γαῖαν γόνυ,
Ἔλεξε πομπῆς πλημονέστατον λόγον·
Ἰδού, τόδ' εἰ μὴ στέρνον, ὦ, νεηλύα
Πάιειν προθυμῇ, πάρεστ' ἄρουρα δεξαμένη
Χρῄζεις, πάρεστι λαιμὸς ὑπηρέτης ὅδε.
Ὁ δ' ἐθέλων τε κἀκθέλων, οἰκτρὸς κόρης,
Τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοάς.
Κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἦ δή, τὸ θνήσκειν, ὅμως
Πολλὴν προνοίαν εἶχεν ὑγιέμως πεσεῖν,
Κρύπτειν θ', ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεών.
Ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ,
Οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον,
Ἀλλ' οἱ μὲν αὐτὴν τὴν θανοῦσαν, ἐκ χερῶν
Φύλλοις ἔβαλλον. οἱ δ' πλησίον πυρὰν
Κορμοὺς φέροντες πωλικίνους. ὁ δ' ὃ φέρων,
Πρὸς τῷ φέροντι τοιάδ' ἤκουεν κακά.
Ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεανίδι
Οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
Οὐκ εἴ τι δώσων τῇ θεῖον δυκαρδίῳ,
Ψυχήν τ' ἀείσῃ; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
Παῖδὸς θανούσης. δύτεκνωτάτῳ δέ σε
Πασῶν γυναικῶν, δυσυχεστάτῳ ὁρῶ·

Χο. Δεινόν γε πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,
Πόλῃ τε τῇ μῇ. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

Ἐκ. Ὦ πάτερ, σὸν οἶδ' εἰς ὅ, τι ἐλέγχῳ κακῶν
Πολλῶν παρόντων, ἢν γὰ ἅψωμαί τινος,
Τό δ' οὐκ ἐᾷ με. παρακαλῶ δ' ἐκεῖθεν αὖ
Λύπη τις ἄλλη, λιθόβολος κακῶν κακοῖς.

Mamillásque ostendit, pectoráque quasi statuæ
Pulcherrima: & flectens ad terram genu,
Dixit omnium miserabilissimum sermonem:
Ecce, hoc si quidem pectus, O Juvenis,
Ferire cupis, ferito: si verò sub cervice
Volueris, adest jugulus paratus hic.
Ille verò & nolens & volens præ commiseratione puellæ,
Secat ferro spiritûs meatus.
Fontes verò fluebant. Hæc verò etiam moriens, tamen
Magnam solicitudinem habuit decenter ut caderet,
Et occultaret, quæ occultare oculos virorum convenit.
Postquam verò emisit spiritum lethali ex mactatione,
Nemo eundem habebat Græcorum laborem:
Sed alii eorum mortuam, ex manibus
Frondibus petebant: alii verò implent pyram
Stipites adferentes pineos: qui verò nihil adferebat
Ab adferente talia audiebat convitia:
Stas, ô ignavissime, *ad honorem* hujus puellæ
Neque peplum neque ornatum in manibus habens?
Non vadis aliquid daturus valdè animosæ
Generosissimæque? Talia verò de tuâ dicebant
Filiâ mortuâ. felicissimam verò prole te
Omnium mulierum, infelicissimam video.
Cho. Sæva quædam clades Priamidis accensa est,
Urbísque meæ: deorum necessitas est hæc.
Hec. O filia: non scio ad quod respiciam malorum
Multis præsentibus: quùm enim attingo aliquod,
Aliud non sinit me; avocat verò indè rursus
Mœror quis alius, successor malorum in malis.

563 Ἰδὺ τόδε] ἰδὺ ὦ νεανία, εἰ μὲν τόδε τὸ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον. εἰ δ' ὥσπερ αὐχένα θέλεις, πάρεστι λαιμὸς ὑμενώδης ὅδε. 566 Ὁ δ' ὢν θέλων] τὸ ἑξῆς, ὢν θέλων οἰκτρὸς κόρης συμπαθείᾳ τῆς κόρης, τέμνει τὸν λαιμόν. ὀπτέτυκο δὲ πεῖται καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ αἷμα. Διαῤῥοὰς] τὰς ἀρτηρίας, καὶ φλέβας τὰς τ' ἀναπνοῆς. διαῤῥοαὶ πνεύματος] αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ αἷμα φέρεται ἐκ τῆς ἀρτηριῶν. διαφέρει δ' ἀρτηρία φλεβὸς, τῷ τὴ μὲν ἀρτηρίαν ἔχειν πνεῦμα πολὺ, καὶ κατωκάτω κεῖσθαι τὴ φλεβὸς, αἷμα δ' ὀλίγον. τῷ δ' φλέβα, αἷμα μὲν πολὺ, καὶ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας, πνεῦμα δ' ὀλίγον. 568 Κρουνοὶ] φαλαγμοὶ δ' τοῦ αἵματος, καὶ ὀκχύσεις φερήρους. ἦ δ' καθ' ἁπλοῦν ἀποδηήσκουσα, φρενηθεῖσα εἶχεν, ὡς τὸ εὐσεβέστερον καὶ εὐφημότερον πεσεῖν καὶ κρύπτειν, ἃ πρέπον κρύπτειν τὰ ὁμαλὰ τοῦ ἀρρένων. Τὸ κρύπτω μὴ αἰπαπικῶς λέγεται πρὸς τὸ πρόσωπον, καὶ πρὸς τὸ σῶμα, οἷς κρύπτω σε τῷ ἐμαυτοῦ βελήν. Κρύπτειν δ' ἃ κρύπτειν] ὀλίγοι περιαθύμως ἐρμηνεύσαι τὸ χρεῖον τοῦτο, τοσοῦτον ἀπέχουσι τοῦ τ' ἀληθὲς εἰπεῖν ἐξαρεῖν, ὅσον ἂν εἰ μηδὲ τῷ ἀρχῷ ἐπιχειρηκότας φαίνοιτο κατὰ γνώμην σοφίσαι ἐπῶδε. Δυοῖν γὰ ὄντων τοῦ αἰπαπικῶν, καὶ τοῦτο νῦ καθεστῶτος ἐντεῦθεν ἐν σκότῳ βαλόμενοι σωστεταχέναι, ἐναλλαγῆς τι ἐκπέπονθε, καὶ προθέσεσιν ἔξωθεν, εἰς ἃ χρεὼν τὰ ὁμαλὰ τοῦ ἀρσένων κρύπτεσθαι φάσκουσες. ἐγὼ δὲ ὅτ' ἐκείνοις μεμφόμενος, καὶ τὸ δοκοῦν εἰπὼν ἐμαυτῷ, οἷμαι ἂν πάσας, ὅσοις ὀρθότης ἐν λόγοις μέλει, ἐκ τοῦ εὐσεβέος ἀκούσαντας, ἢ μᾶλλον τοῦ ὅπως ἔχειν ψηφίσασθαι. λέγων γὰ ὁ Ταλθύβιος τὰ πρὸς τῆς κόρης. εἶτα ἐπήνεγκαν· ἦ δ' καὶ θανούσαν, ὅμως προνοητέο εὐσχήμως πεσεῖν, καὶ κρύπτειν ἐκεῖνα, ἃ χρεὼν ὀρθῶς κρύπτειν τὰ ὁμαλὰ τοῦ ἀρσένων. ὥσπερ γὰ ἀφαιρῶ σε τῷ χλαμύδα φαμὴ, καὶ σεροῦ σε τῷ ἀργύρειον, ὅλα καὶ ἀμφότερα αἰπαπικὰ, καὶ ὁ ἀφαιρούμενος, καὶ ὁ ἀφαιρεῖται, καὶ ὁ σερούμενος, καὶ ὁ σερεῖται, ὥστε καὶ κρύπτω σε τόδε λέγομεν, οἷ ἔχων τις κτῆμα, καὶ μόνος βιάζεται ὑπαλύειν, κρύπτει τοῦτο τοῦ ἄλλης. καὶ ἡ Πολυξένη γυνὴ ὥσα, εἰ καὶ τὸν πρὸ τῆ θανεῖν ἔθει, ἀλλ' οὖν προνοίαν εἶχεν εὐσχημόνως πεσεῖν, καὶ τὰ αἰδοῦς ἄξια κρύπτειν, ἃ πρέπον ὀρθῶς κρύπτειν τοῖς τοῦ ἀνδρῶν ὄψεις, καὶ μὴ δεικνύειν. μάρτυς δ' τούτῳ ἄλλα τε πολλὰ, καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους. ἔ δ' γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔπ. καὶ ἄλλο· μήποτ' με κρύψῃς τοῦτο, † ὅ σφ' μέλλω παθεῖν. Ἐπεὶ δ' ἀφῆκε] ἐπεὶ δ' ἐξέπνευσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ θανατηφόρου σφαγῆς, εἶδεν ἀπὸ τοῦ Ἀργείων εἶχε τὴν ὁμοίαν ἐργασίαν. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτοῦ πεμπτῆτες αὐτὴν δὴ τὸ εὐσεβοῦς καὶ εὐψυχον, φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. 574 Φύλλοις ἔβαλλον] Ἐσχολοδένης φησὶ πρὸ τῆς φυλλοβολίας, ὡς πάλαι χρεὼς ἄθλων ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων, τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔῤῥιπτον, τοῦ θεοῦ ὅπως ἕκαστος πυθόμενος. δὸ δὴ συμπίπτες ἐγίνετο κύκλῳ περιπορδόμενον, ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον. οἱ μὲν οὖν ἐμπορδόμενοι διάφορα δῶρα τοῦ λοιποῦ, οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι, στεφάνης ἐπιτίθεσαν. οἱ δ' ἀνωτέρω, τοῦτο ὅπερ ἐκεῖ λοιπὸν, ἔβαλλον τοῖς ἀνθεσι, καὶ φύλλοις. καὶ νῦν μὲν ὅτι τοῖς ὀπωρινοῖς ἀγωνιζομένοις, περιβάλλεται ζώνας, πέταλα, χιτωνίσκους, πετάσους, κρηπῖδας. δὸ δὴ συμπίπτες κύκλῳ περινοστοῦντας ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν ἐναγώνισμα τοῦ τὸν Ὀλυμπίαν ἦν, δαψιλὴς ἐγίνετο ἡ τοῦ δωρεῶν δόσις. πολυπαθοῦμένης δ' τούτης, ταῦτα ἐμειώθη εἰς πολλὰ καταμειζόμενα. καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα ἦν πρὸ τοῦ χρόνου Εὐριπίδη. ὑφὲ γάρ ποτε ὁ ἀγκρεμὸς τῆς φυλλοβολίας ἀπολείφθη. φυλλοβολεῖται δ' ἡ Πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα. ἐφυλλοβολεῖτο γὰ μὴ τὸ νικῆσαι, καθὰ καὶ φερέιρη). Οἱ δ' πνὲς δ' ἐπλήρεν τὸν πάφον, βασιλεύοντες δάδας ἐκ πόλεως. ὁ δ' μὲν φέρων, φησὶ τῷ φέροντι τοιάδε καθηγεῖται ὕκει. ἕστηκας ὁ κακόστροπε, ὅτε πέπλον. ὅτε κάλλωπισμόν τινα διὰ χειρὸς φέρων ὑπὸ τῆς νεανίδος, καὶ χρεὼν τῆς νεανίδος; † πορδοῦσι δώσων τι τῇ μεγαλοψύχῳ καὶ εὐκαρδίῳ πεισατῶς; καὶ τὴν ψυχὴν ἀνδρείᾳ; τοιαῦτα ἔλεγον πρὸ τῆς δυαξὸς ὑποθεώσης, τὴν εὐγονωτάτην δ' πασῶν γυναικῶν, ἀθλιωτάτην βλέπω. 579 Οὐκ εἴ τι δώσων] οἱ μὲν λέγουσι τὸ εἴ, ἀντὶ τοῦ πορδοῦσι. οἱ δ', ἀντὶ τῆς ὑπαρχεῖς. ὅτως, Οὐκ εἰ καὶ ὃχ ὑπάρχεις δώσων τι, τυτέστιν ὃ δώσεις. φέρεσις δ' Ἀπίκη, βέλτιον δ' τὸ πρόσωπον. 583 Δεινὸν γε πῆμα] χαλεπή τις αὕτη βλάβη καὶ θεῶν (ἤγουν ἧς αἴτιοι οἱ θεοὶ, ἀπαραίτητοι. λέγει δ' τὸν ἑαυτῆς ἄλωσιν) ἐπῶδε τοῖς Πριαμίδαις, καὶ τῇ πόλει τῇ ἐμῇ. τὸ δ' ἐπίζεσεν, ἀντὶ τοῦ ἐπῆρεν, καὶ ἠυξήθη, ὑπὸ μιλαφορεῖς τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι, καὶ ἐπιμορμύρει ἐν τῷ ζέειν. Ὦ πάτερ ὁ γινώσκων εἰς ὅσον κακῶν διάσομαι πολλῶν ὑπαρχόντων. ἐὰν γὰ προσεγγίσω τινὸς, τὸ ἕτερόν με οὐκ ἀφίησιν. ἐφέλκει] δὲ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου μέσης διάδοχος, κακῶν ὑστέρων ὀλοὸν κακοῖς ἑτέροις ἐπαγομένοις.

† τοῦτο, ὅπερ) an τοῦθ', ὅπερ? Versus enim est.

ANNOTATIONES.

V. 581. δύτεκνοτάτῳ] Delevi δύτεκνοδάτῳ & δύτεκνοδάτῳ reposui, ut versui convenientius verbum & verè *Euripiaeum*; nam paulò post ad | V. 620. idem verbum occurrit δυτεκνώτατε Πρίαμε.

Καὶ

Καὶ νῦν τὸ μὴ σὸν ὥστε μὴ σένειν πάθος,
Οὐκ ἀμὴ δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός.
Τὸ δ' αὖ λίαν πρᾶξαι, ἀγγελθὲν μοι
Γενναῖα. "Οὐκουν δεινόν, εἰ γῆ μὴ κακὴ,
"Τυχοῦσα κηρᾶ θεόθεν, οὗ σάκυν φέρῃ,
"Χρηστὴ δ' ἀμβρτοῦσ' ὧν πρέπει αὐτὴν τυχεῖν,
"Κακὸν δίδωσι καρπόν. ἀνθρώποις δ' ἀεὶ
"Ὁ μὴ πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός.
"Ὁ δ' ἐσθλὸς, ἐσθλός. οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο
"Φύσιν διέφθαρ', ἀλλὰ χρηστὸς ἐς' ἀεί·
"Ἆρ' οἱ τεκόντες ἀμφέρουσιν, ἢ τροφαί;
"Ἔχει γε μὴν τοι κἀτὸ παιδεῦσαι καλῶς,
"Δίδαξιν ἐσθλοῦ. τῶνδ' δ' ἰὼν ἰκοῦ εὖ μάθοι,
"Οἶδεν γὰρ αἰσχρὸν, κανόνι τῷ καλῷ μαθών.
Καὶ ταῦτα μὴν ἡ νοῦς ἐπόξυσεν μάτην.
Σὺ δ' ἐλθὲ, κἀπόμνυσον Ἀργείοις τάδε.
Μὴ θιγγάνειν μου μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον
"Τῆς παιδὸς. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι
"Ἀκόλαστος ὄχλος, ναυκλήρων τ' ἀμαρχία,
"Κρείσσων πυρός· κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν.
Σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαῖα λάτρι,
Βάψασ', ἔνεγκε δεῦρο πυντίας ἁλός.
Ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πρυμνοτάτοις ἐμὴν,
Νύμφην τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον,
Λέσω· προδῶμαι δ' ὡς μὴ ἀξίαν, πόθεν;
Οὐκ ἀμὴ δυναίμην· ὡς δ' ἔχω. τί γὰρ πάθω;
Κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα,
Αἵ μοι πάρεδροι πρόσθ' ἔσω σκιωπμάτων
Νάμασιν, εἴ τις τὲς νεωστὶ δεσποίνας
Λαθοῦσ' ἔχει τι κλέμμα πρὸς αὐτῆς δόμων.
Ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
Ὦ πλεῖστ' ἔχων, κἄλλιστά τ' εὐτεκνώταται
Πέλαμε, γεραιά θ' ἥδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων.
Ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
Τὸ πρὶν στερέντες. εἶτα δῆτ' ὀγκώμεθα,

Et nunc tuam quidem nè gemam cladem,
Haud queam delere ex mente:
Intemperantiùs verò nè gemam, hoc tu amoviſti, nuntiata mihi
Generoſa. "Non igitur mirum, ſi terra quidem mala,
"Nacta bonum cœlum divinitùs, bonam ſegetem fert:
"Bona verò, fruſtrata iis quæ conveniebat conſequi,
"Malum profert fructum. Inter homines verò ſemper
"Malus nihil aliud quàm malus,
"Bonus autem bonus: neque præ calamitate
"Ingenium perdit, ſed bonus eſt ſemper.
"Numnam parentes præſtant, an educationes?
"Habet equidem quodammodo & educatio honeſta
"Doctrinam honeſtatis. Illud verò ſiquis bene didicerit,
"Novit quod turpe eſt, ex regulâ honeſti cognoſcens.
Et hæc quidem mens ejaculata eſt fruſtrà.
Tu verò, ô Talthybie, vade, & indica Argivis hæc:
Ne attingat meam quiſquam, ſed arceant multitudinem
A filiâ. "In infinito enim exercitu
"Indomita turba, nauticáque licentia
"Violentior igne. Malus verò *habetur* qui non aliquid facit mali.
Tu autem accipiens urnam, antiqua miniſtra,
Intingens, adfer huc marinum ſalum;
Ut filiam lavacris poſtremis meam,
Sponſam ſine ſponſo, virgineménque non virginem
Lavem. Proponámque ut quidem digna eſt, unde?
Non poſſum: *faciam* ut poſſum. Quid enim agam?
Ornatum colligens à captivis mulieribus
Quæ mihi aſſiſtentes hæc intra tentoria
Habitant: ſi quæpiam novos dominos
Latens, habet quoddam furtum ex ſuâ domo.
O ſpecies ædium, ô olim felix domus,
O plurima tenens pulcherrimáque, feliciſſime-liberis
Priame, anúſque ego mater liberorum,
Quàm ad nihil devenimus, ſuperbiâ
Priori ſpoliati. Deinde tamen tumeſcimus:

Καὶ νῦν τὸ μὴ σὸν πάθος ἂν ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι ἀπὸ τῆς φρενός, ὥστε μὴ στένειν αὐτὸ δηλονότι. τὸ δὲ λίαν στένειν ἐμὲ, καὶ πρωτεῖόν μοι ἀφεῖλες ἀγγελθὲν σοί μοι ψυχαία, καὶ μεγαλόψυχος. [592] Οὔκουν δεινὸν] ὃ θαυμαστὸν φησιν, ὅταν κακὴ γῆ τυχοῦσα εὐκρασίας ἀέρων, σάκχυν φέρῃ κακὸν. ἢ δὲ ἀγαθὴ τῶν ἐναντίων τυχοῦσα, καρπὸν κακὸν φέρῃ, ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ἐμβίωται. ὁ γὰρ κακὸς ἀεὶ κακός ἐστι, καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀεὶ ἀγαθὸς, κἂν ἀτυχήμασι περιπέσῃ. ταῦτα δέ φησι, θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην. [599] Ἆρ' οἱ τεκόντες] ὥσπερ ὑποφορά ἐστιν ἡ Ἐκάβη τοῦτο φησὶν, ἆρα τὸ ἡμᾶς πρὸς ἀγαθῶν γονέων σωφρονεῖν φέρει τὸ εὖ; τοῦτον χρηστὸν, ἢ τὸ παιδεῦσαι. Ἆρ' οἱ τεκόντες] ἆρ' οἱ τεκόντες διαφορὰν ἔχουσιν, ἢ τι τὴν ἐναλλαγὴν ποιοῦσιν, ἢ αἱ ἀναφοραί. [600] Ἔχει γέ πως] ἀντὶ τοῦ παρέχει καθ' τι καὶ τὸ ἀναβαφῆναι καλῶς, δίδαξιν καὶ γνῶσιν ἀγαθοῦ. τοῦτο δὲ, ἤτοι τὸ καλῶς ἀνατεθραφῆναι, ἢ τὸ ἐσθλὸν, ἐὰν μάθοι τις καλῶς, οἷόν τε ἀφεστὸς, μαθὼν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ καλοῦ. καὶ ταῦτα μὴν ὁ νοῦς ἀπερρύψε μάτην. σὺ δ', ὦ Ταλθύβιε, ἄπελθε, καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις παῖδε, μὴ ἅπτεσθαι τῆς παιδός μου μηδένα, ἀλλὰ κωλύειν καὶ ὑποσχεῖν τὸν ὄχλον. ἐν γὰρ πολλῷ στρατεύματι, ὄχλος ἀκόλαστος καὶ ἀπαίδευτος, ἡ ναυτικὴ τε ἀναρχία καὶ ἀνυποταξία, κρεῖσσον καὶ ἰσχυρότερα πυρός. [608] Κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν] κακὸς ὀνομάζεται ἐνταῦθα τοῖς ναύταις ὁ μὲ σωὶ αὐτοῖς δρῶν τι κακὸν, ἢ ὡς ἔχ ἑπόμενον αὐτοῖς, καὶ τὰ αὐτῆς προπίνων ἀγαθὰ. σὺ δ', ὦ δέλη παλαιὰ, λαβοῦσα τὸ ἀγγεῖον βάψασα, ἤγουν γεμίσασα, κόμισον ὧδε, ὕδωρ θαλάσσης ἀπὸ τῶν ἐνδοτάτω μέρους τῆς θαλάσσης. ἵνα πλυνῶ ἐμὴν τὴν κακόνυμφον νύμφην, καὶ κακοπάρθενον παρθένον λόσω ἐν λουτροῖς πρυτανείοις. Βάψασα] βάπτειν ὅτι τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἕτερόν τι ὑγρόν. ὅμοιον δὲ τοῦτο τὸ ἔφαγε τῷ ἄρτῳ, καὶ ἔπιε τὸν οἶνον. [612] Παρθένον τ' ἀπάρθενον] οἱ μὲν τὸ ἀπάρθενον, ἀντὶ τοῦ κακοπάρθενον φασίν. ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔστω δοκεῖ, ἀλλ' εἰπῶσα νύμφην τ' ἄνυμφον, νύμφην μὲν ὡς μητρὸς ἀθεώσασαν τὴν Ἀχιλλέα, ἄνυμφον δὲ ὡς τῆς μητρείας μὴ τελεσθείσης. ἐπήγαγε δὲ πρὸς μὲν τὴν νύμφην. τὸ ἀπάρθενον. πρὸς δὲ τὸ ἄνυμφον, τὸ παρθένον. Προδῶμαί τε] εἰς τὸ μέσον δῆσον, ὡς μὴ ἀξία ὄζει δηλονότι. πόθεν) ὁδαμῶς δυναίμην. τὸ πόθεν, καὶ τὸ ὁδαμῶς ταυτὸ σημαίνει. διαφέρουσι δὲ χρόνῳ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν πόθεν, ἐμφαίνει ἐρώτησίν τινα. τὸ δὲ ὁδαμῶς, τελείαν ὑπόφασιν. ὡς δὲ ἔχω καὶ δυναίμην ποιῆσαι. πόθεν ταῦτα λέγει, ἀποκλείσασα πρὸς τὴν προθέσιν αὐτῆς πρόσθεσιν εὐδαιμονίαν, καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν. τό, τε Κόσμον τ' ἀγείρασα πρὸς τὸ, ὡς δ' ἔχω ὄζειν, ἤτοι ὡς μὲν ἀξία ὑπάρχει δηλονότι, ἐκ ἂν δυναίμην λόσαι τε καὶ προδοῦναι. ὡς δὲ ἔχω ποιῆσαι τοῦτο, καὶ ἀγείρασα κόσμον ἀπὸ τῆς αἰχμαλωτίδων. [614] Τί δὲ πάθω] ἤγουν τί ποιήσω; τὸ δὲ ποιῶν πάθος ὄζειν. ἐπειδὴ ὁ ποιῶν τι, πάσχει ὅπου πνὰ, κατ' αὐτὸ τὸ ποιεῖν. Κόσμον ἀγείρασ', καλλωπισμὸν ἀγείρασα ἀπὸ τῆς αἰχμαλωτίδων, αἳ οἰκοῦσιν ἔνδον τῆσδε τῆς σκιωῶν, σύνοικοι ἐμοὶ. ἐάν τις λαθοῦσα τοὺ νεωστὶ δεσπότας, ἤγουν τοὺ Ἕλληνας, ἔχει τι κλέμμα ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς δόμων, κόσμον τῆς αἰχμαλωτίδων λέγει, χρυσία ἱμάτια, καὶ ἄλλ' ἄττα, ἵνα δὴ μή τις αὐτῷ ἐναντιωθῇ, ὡς αἰχμαλώτιδες, οὐδὲν ἐσθ' ὁπουοῦν κέκτηνται) φησὶν, εἴ τις ἔλαθε τοὺ ἑαυτῆς δεσπότας ἔχειν τι τῆς οἰκείων, κλέψασα τοῦτο τοὺ δεσπότας, καὶ μὴ ὡσ' ἐκείνων ἀφαιρεθῆσαι. [619] Ὦ σχήματ' οἴκων] ὦ καλλωπισμοὶ τῆς οἴκων, ὦ δόμοι οἱ ποτὲ εὐτυχεῖς, ὦ Πείαμε εὐτεκνώτατε, ὃ ἔσχον πλεῖστα, † καὶ πολλὰ, καὶ κάλλιστα, ἡ γεραιά τε ἐγὼ αὐτὴ ἡ μήτηρ τῆς τέκνων, λίαν ἤλθομεν εἰς τὸ μηδὲν, στερηθέντες τῆς πρόσθεν ὑπάρξεως, εἶτα δῆτα καὶ ὑπερηφανῶμεν,

† καὶ πολλὰ, post πλεῖστα superfluum.

ANNOTATIONES.

V. 619. Ὦ σχήματ' οἴκων] Vid. quæ notavimus ad *Androm.* v. 1. Ἀσπίτου θ' ἧς σχῆμα, &c.

V. 623. Στερέντες] pro στερισθέντες ab inuſitato στέρω. Νίκης τε στέρομαι καὶ θεὸς τ' ἄλλοτε ἄλλα πάσχ. *Heſiod.*

Ὁ

ὃ μὲν γε ἐν δώμασι πλου-
σίοις, ὁ δ' ἄπιμος κεκλη-
μένος ἐν πολίταις. τὰ
δ' ὄπιθεν καὶ τοιαῦ-
τα, ὅσον εἰσὶ δηλονότι,
μάτην αἱ γεφυραὶ ἦσαν
λογισμῶν καὶ μεγαλορ-
ρημοσυνῶν. ἐκεῖνος δ'
ὄζιν εὐτυχέστατος, ᾧ
πνοὶ καθ' ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὸν ζῶντα, μηδὲν ὑπάρχει κακόν. Ἄλλως. ὦ ῥήματ' εἰκῶν.] ἀπῴκησε δὲ ἡ Ἑκάβη πρὸς τῷ
σφετέραν αὐτῆς τύχῃ, καὶ τὸν νῦν δυσλείαν, φησὶ, τῶν μεγίστων ὅπως ἐκράνθαν, καὶ τὸν μὲν πρόσθεν εὐδαίμονα, νῦν δυσ-
τυχῆ, τὸν δὲ πρὶν δυστυχῆ, νῦν εὐδαίμονα. εἶτα ἐπαινεῖ μεθ' ὧν ὁ μὲν ἐν πλούτῳ, ὁ δὲ ἐν πολλῇ τιμῇ. ταῦτα δὲ πάντα, ὅ, τε
πλοῦτος, καὶ ἡ δόξα, τά τ' ἄλλα τἀνθρώπινα, ὡδέ ὄζιν, ἄνω καὶ κάτω τῆς τύχης Εὐείπτε δίκην ἰούσης. τὸ δ' εἶτα, ἢ κατ' ἐρω-
τησιν, ἢ ἀποφαντικὸν, καὶ συλλογιστικὸν, τὸ δ' ἄλλως φερνὶδων βελήματα, ἤτοι διανοήματα. τυτέστι ματαίως φερνίζουσι πε-
ρὶ τούτων οἱ ἄνθρωποι. τὸ γὰρ φερνίδων βελήματα, ἀντὶ τοῦ φερνίδες, περιφερικῶς.

Aliquis quidem noſtrûm divitibus in domibus,
Alius verò inter cives Honorabilis vocatus.
" Hæc nihil *ſunt* quam *inania* curarum conſilia
" Linguæque jactantiæ. Ille felicitimus,
" Cui de die in diem nihil accidit mali.

ΕΠΩΔΙΚΑ΄.

Στροφή.

Strophe.

Χο. 1 Ἐμοὶ χρὴ συμφορὰν,
2 Ἐμοὶ χρὴ πημονὰν ἠλυθέτην
3 Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
4 Ἀλέξανδρος εἰλατίνᾳ
5 Ἔσχιζε, ἅλιον ὦρ'
6 Οἴδμα ναυστολήσων
7 Ἑλένας ὀπὶ λέκτρα, τὰν καλ-
8 λίσταν ὁ χρυσοφαὴς
9 Ἅλιος αὐγάζει.

Chor. 1 Mihi oportebat infelicitatem,
2 Mihi oportebat cladem accidere:
3 Idæam quando primùm ſylvam
4 Alexander abietinam
5 Scecabat, ſalum per
6 Tumidum navigaturus
7 Helenæ ad thalamos, quam pul-
8 cherrimam auricomus
9 Sol radiis ſuis aſpicit.

Ἀντιστροφή.

Antiſtrophe.

1 Πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
2 Ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
3 Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
4 Κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ
5 Ὀλέθριον ἔμολε,
6 Συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
7 Ἐκρίθη δ' ἔρις, ἁνὴ ἐν Ἴδᾳ
8 Κρίνᾳ τριοτὶς μακάρεσσιν
9 Παῖδας ἀνὴρ βόσας.

1 Labores enim & laboribus
2 Neceſſitates validiores undique circundant.
3 Publicum ex privatâ amentiâ
4 Malum Simoëntiacæ terræ
5 Exitiale venit,
6 Calamitáſque ab aliis.
7 Judicata eſt verò lis, quam in Idâ
8 Judicavit *inter* tres beatorum (*i. e.* Deorum)
9 Filias vir paſtor: (*i. e.* Paris)

Ἐμοὶ χρὴ συμφορὰν] ἤτοι ἀπέκειτο γενέσθαι βλάβην, ἢ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀλοφύρεσθαι, ὅτε κατ' ἀρχὰς ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ὕλην ἀπὸ ἐλάτης δένδρα, πλεύσων ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἵν' ὡραιοτάτην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος. πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεροί εἰσι πόνων κυκλοῦσιν, ἡμᾶς ὀλοφύρεσθαι. κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ. συμφοραί τε, ἀπ' ἄλλων συμφορῶν ὀλοφύρεσθαι. ἐκρίθη δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐδικάσθη ἡ ἔρις. Ἄν] ἀντὶ τοῦ δι' ἣν ἔρεν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἴδῃ τὰς τρεῖς θυγατέρας ἦσαν θεῶν ὁ βυκόλος Ἀλέξανδρος, ὁπὶ πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῇ ἐμῇ οἰκημάτων. Ἐμοὶ χρὴ συμφορὰν] τὰ τοιαῦτα εἰδὴ τῶν χορῶν, καλεῖ ἐπωδικά. ἐπῳδικὰ δέ ὄζιν ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ὑπαρέρει). ἐπ' ἔλαττον μὲν τοι τῶν ἠμῖν τειῶν ἀειδομένων, ἤτοι στροφῆς, ἀντιστροφῆς, καὶ ἐπῳδῆς, ἓν ἀν γένοιτο τὸ τοιοῦτον. ὅπι πλεῖον δ', οὐδὲν κωλύει ἐκτείνεσθαι. γίνε] δ' ὥσπερ τειὰς ἐπῳδικὴ, οὕτω καὶ τετράδας, καὶ πενθάδας, καὶ ὁπόσας τοσαύτας. τὸ α ἀντιστροφικὸν ἡμιόλιον ἐξ ὑπείτε α, καὶ ἰάμβε. τὸ β ὅμοιον ἀνταπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ὑπείτε α διϊάμβε καὶ συλλαβῆς. τὸ γ ὅμοιον ἐξ ὑπείτε καὶ διϊάμβε καὶ συλλαβῆς. τὸ δ δίμετρον ἀκατάληκτον πολυσχημάτιστον, Πειράτειον καλούμενον, ἐξ ἀντιπάσης καὶ χορειάμβε. τὸ ε ἰωνικὸν, διὰ τὸ ἐξῆς πενθημιμερὲς, ἐκ δύο χορείων, ἤτοι τετραχόρων καὶ συλλαβῆς. τὸ ς ἰωνικὸν, ὑφαλλικὸν, ἤτοι δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος τείτε διϊάμβε καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλει ἰαμβικὸν ἑξημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβε. εἰ δὲ βάλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος τείτε διϊάμβε καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλει, ἰαμβικὸν ἑξημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβε. εἰ δὲ βάλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον τὸ θ, χορειαμβικὸν ἡμιόλιον. εἰ δὲ βάλει, δακτυλικὸν πενθημιμερὲς, ὁπὶ τοῦ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράχαραξε. 644 Ἐκείθη δ' ἔρις] ἐν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμῳ, ἦσαν τειῶν κεκλημένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, σωὶ ἄλλοις θεοῖς, ἐπεὶ τὴν Ἔριν οὐκ εἶχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα, μᾶλλον καταισχύζει χρυσοῦν, ἐν ᾧ Τῇ καλῇ τὸ μᾶλον ὑπογεγράψασα, ἀναβᾶσα ὅπι τὸ τέγος, ῥίπτει τὸ τοῦτο μεσῃ τῶν τεισ θεαῖς. αἱ δὲ ἀναγνοῦσαι τὸ μᾶλον, ἤειζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτῶν ἐκάστη καλλίω τῆς ἄλλης λέγουσα. ἀπελθοῦσαι οὖν πρὸς τὸν Διΐ, ἠξίουν αὐτὸν τῇ μᾶλλον ὡραίᾳ δοῦναι τὸ μᾶλον. ὁ δὲ τὴν κρίσιν ἀποφυγὼν, τῷ μὴ δόξαι τὴν χάριν πᾶσιν τοῖς παρεῖναι, καὶ ἐκ ἀπεικότως. εἴτε γὰρ ἐδεδώκει τῇ Ἥρᾳ, ὡς γυναικὶ ἂν δεδωκέναι ὑπείληπτο. εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς θυγατρί· εἴτε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἀδελφῷ ἂν πᾶσι ἔδοξεν. τοῦτο δὴν δεδοικὼς, καὶ τῆς αἰτίας ἔξω γενέσθαι βουλόμενος, καθίζει κριτὴν τῶν θεῶν Ἀλέξανδρον τὸν Πειάμου, βουκόλον ὄντα. τότε παρ' αὐτὸν αἱ θεαὶ σωὶ Ἑρμῇ Διὸς ἀπεμφάντος ἐκέλευον τῇ κάλλει νικώσῃ τὸ μᾶλον δωρήσασθαι, ἐπαγγελλόμεναι καὶ μείζους δώσειν αὐτῷ δωρεάς, εἰ μὴ πρὸς ἐκείνου, καὶ μὴ πρὸς ταύτου νόσῃ τῇ κρίσει. ἦ μὴν δ' Ἥρα βασιλείαν, ὡσπερ μὴ γεγενῆσθαι, ὑπέσχετο, ὡς ἔφορος ταύτης. Ἀθηνᾶ δ', ἐν πολέμῳ κρατεῖν, καὶ μηδενὶ ἦν ἀντιπάλων ἠπιάδης. πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην φερτείνει, καὶ δι' ἐκείνης γοητεύει τὸν ἄνθρωπον, καὶ νικᾷ, καὶ λαμβάνει τὸ μᾶλον ἅ ὄλον ὧν ἐπιγείλατο. τὰ δ' † ἐκεῖ, πεῖσα τὴν ἄνθρωπον ἀκολουθῆσαι αὐτῇ, εἰ πρὸς Λακεδαίμονα ἀφίκοιτο. ναῦς οὖν Φερέκλε κατασκευάσας αὐτῷ ὅπιθεν, ἀνάγε πρὸς τὴν Σπάρτην. καὶ κατηχεῖς ἐκεῖ, καὶ τὴν Ἑλένην λαβοῦσαν, ἀπῆλθε πάλιν εἰς Ἴλιον.

† an legendum τὰ δ' αὐτῇ ἦν;

ANNOTATIONES.

V. 627. Κεἰνῳ ὀλιώτατῳ] Malè in prioribus τὸ δὲ irrepſerat, quod cùm Metro nocebat, jure nos rejecimus. Vid. *Gu. Canter. Novar. Lect.* lib. 5. cap. 11.

V. 633. Ἐτάμετο] Aor. 2. Med. Vocis.

Ἐπῳδικὰ

Ἐπῳδός. — Epodus.

1 Ἐπὶ δορὶ, & φόνῳ, καὶ ἐμῷ — 1 Ad bellum, ad necem, & mearum
2 Μελάθρων λώβᾳ. — 2 Ædium exitium.
3 Στένῃ δ' καί τις ἀμφὶ τὸν — 3 Gemit verò & aliqua circa
4 Εὔρρῶν Εὐρώτᾳ — 4 Pulchrè-fluentem Eurotam
5 Λάκνμα πολυδάκρυ[σ]τ[ο]. — 5 Lacæna lacrymis confecta
6 Ἐν δόμοις κόρα· — 6 Domi puella:
7 Πολιόν τ' ὄπι κρᾶτα μήτηρ, — 7 Canúmque in caput mater,
8 Τέκνων θανόντων, πίθεται — 8 Liberis mortuis, ponit
9 Χέρα· δρύπεταί τε παρήϊ, — 9 Manum, laniátque genam
10 Διαμῶν ὄνυχα — 10 Cruentum unguem
11 Τιθεμένα σταγμοῖς. — 11 Reddens lacerationibus.

τὴν τῆς δυσγλαΐας στέφανον ἀντ' αὐτῆς λήψεται. ὑμεῖς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον, νικήσας αὐτὴν ἐν κακοῖς. ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἄνω ὡς πάντα ἀνδρὸς καὶ γυναῖκα νικᾷ ἐν τοῖς κακοῖς, ἐπήγαγε τοῦτο. ἔπειτα γὰρ τῇ νίκῃ στέφανοι. [661] Τί δ' ὦ τάλαινα] τί ἔζει τὸ βέλημα τῆς σῆς κακοφήμε βοῆς ὡς καὶ λίαν, ἢ ὅπ ἐδέποτέ σε ἠρεμεῖ τὰ λυπρὰ μιμνύμαλα. Ἐκάβῃ] τῇ Ἐκάβῃ φέρω ταὐτὸν τὴν λύπην. ἐν ταῖς δυσγλαίαις γὰρ, ἐκ εὐκολον ἀνθρώποις εὐφημεῖν κατὰ τὸ σῶμα, ἤτοι εὔφημα λέγειν, καὶ ἀγαθά. [665] Καὶ μὴν] ἀρῶσα πυγχάνει, ἀντὶ τοῦ ἀρᾷ, ἀπὸ τῆς οἰκημάτων αὐτῶν. ἐυγμέρως δ' φαίνεται τοῖς σοῖς λόγοις. Ὦ παντάλαινα] καὶ παναθλία, καὶ ἔτ μᾶλλον παναθλία δηλονότι, ἢ καὶ παρὰ λέγω ὦ δέσποινα, ὄλωλας, καὶ ἐρήμης. καὶ ἐκέτ' ὑπάρχεις βλέπουσα φῶς, χωρὶς παίδος, χωρὶς ἀνδρὸς, χωρὶς πόλεως, ἐξεφθαρμένη. τὸ ὄλωλας ἀντὶ τοῦ ἐξεφθαρμένη συναπτέον. τὸ δ' ἐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς, διὰ μέσου, ὕπως. ὄλωλας ἐξεφθαρμένη, ἄπαις, ἀνανδρος, ἄπολις.

ARGUMENTUM Actûs Quarti.

ANCILLA Hecubæ *missa, ut è mari aquam abluendæ* Polyxenæ *gratiâ adferat, reperto occisi* Polydori *cadavere in littus ejecto, unà cum illo redit ad Dominam, novis hisce malis attonitam & tantùm non obrutam.* Agamemnoni, *dum* Hecubæ *in* Polyxenâ *sepeliendâ moram arguit, exponit illa novum hunc filii sui unici casum, rogátque ut illi non abesse certè non obesse, velit in ulciscendo hujus facinoris authore* Polymestore. Chorus *Trojæ infortunia & excidium deplorat.*

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΧΟΡΟΣ, ΕΚΑΒΗ.

Ἰαμβοί.

Θερ. Γυναῖκες, Ἑκάβη πῇ ποθ' ἡ πολυπαθὴς
Ἡ πρώτα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ τέκνων σπορὰν
Καμοῦσιν; ἢ δεῖς στέφανον αὐθαιρήσεται.
Χο. Τί δ' ὦ τάλαινα, τῆς κακηγόρου βοῆς,
Ὡς ὕποθ' ὕδῃ λυπρά σε κηρύγματα;
Θερ. Ἑκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος. Ἐν κακοῖσι δ'
" Οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
Χο. Καὶ μὴν πέποιθα τυγχάνει δόμων ἄπο
Ἥδ'. εἰς δ' ἡμῖν τοῖσι φαίνεται λόγοις.
Θερ. Ὦ πολύπαλαινα, κἀμὲ μᾶλλον ἢ λέγω,
Δέσποιν', ὄλωλας. κοὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
Ἄπαις, ἀνάνδρου, ἄπολις, ἐξεφθαρμένη.

Anc. O mulieres, Hecuba ubinam est infelicissima,
Quæ omnes vincit viros & mulierem progeniem
Calamitatibus? Nemo oronam ei præripiet.
Cho. Quid verò, ô misera, tuo linguæ-ominosæ clamore?
Ut nunquam dormiunt tristia tua præconia?
Anc. Hecubæ affero hunc dolorem.
" In malis verò
" Non facile hominibus læta dicere ore.
Cho. Atqui prodit ex ædibus
Hæc: & opportunè tuis apparet verbis.
Anc. O prorsùs-infelix, & adhuc magis quàm dicam,
Domina perîsti,„ & non ampliùs aspicis lucem,
Sine liberis, sine marito, ejecta urbe, prorsus perdita.

Γυναῖκες, Ἑκάβη] μία ἡδὺ δόλων Ἑκάβης ἔρχεται, φέρουσα τὸ σῶμα τῆς Πολυδώρε. ὦ γὰ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑκάβης ὀπὴ τὸ κομίσαι ὕδωρ εἰς τὰ λεχεῖ τῆς Πολυξένης. αὕτη ἔγ ἡ δόλη ἀπελθοῦσα φόβῳ δάλασσαν, εὑείσκει τὸ σῶμα τῆς Πολυδώρε, καὶ ἐλθοῦσα δείκνυσιν αὐτὸ τῇ Ἑκάβῃ. λέγει ὃ πρὸς τὸν χρεὼν ἡδὺ αἰχμαλωτίδων ὦ γυναῖκες, ποῦ ὄζιν ἡ ἀθλιωτάτη Ἑκάβη; ἡ νικῶσα ἐν τοῖς δυσγλαίας πάντα ἄνδρα καὶ θήλειαν γλυεάν. ὑμεῖς

Οὐ καινὸν εἶπας] ὁ νέον εἶπας. εἰδόσι δ' ἀνείδισας, ἤτοι εἰς ὀνειδισμὸν φερόμενος. διὰ τί δ' ἦλθές μοι φέρουσα τόνδε τὸν νεκρὸν τῆς Πολυξένης, ἧς ὁ ἐνταφιασμὸς ἐδηλώθη ἡμῖν, ὑπὸ πάντων ἧσσον Ἑλλήνων ἀπωδαξεσθαι.

Ex. Οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ἀνείδισας.
Ἄταφόν τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
Ἧκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
Παντῶν Ἀχαιῶν ἆρα χερσὶ σοφοῦσιν ἔχειν;
Ther. Ἦ δ' οὐκ οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
Θρῆσσαι νέων θ' ἡμάτων οὐκ ἅπτεται.

674 Ἦ δ' οὐκ οἶδε] ἢ δὲν οἶδε ἡ Ἑκάβη ὡς γυναῖκες, ἀλλὰ θρηνεῖ τὴν Πολυξένην μοι, νέων θ' ἡμάτων οὐκ ἀπάνεται. Οἴ' ἐγὼ] φεῦ πάλαινα εἰμὶ ἐγώ. ἆρα φέρεις δεῦρο τὸ βακχεῖον κάρα τῆς μάντεως Κασάνδρας. βακχεῖον κάρα τῆς Κασάνδρας λέγει τὸ μανικόν; ὡς μανικῆς. οἱ γὰρ μάντεις διὰ μανείας καταχθόνιοι μαντεύονται. φησὶ γὰρ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, ὡς ἡ μαντικὴ μανικὴ οὖσα φρόνιμον γέγονεν. 678 Ζῶσαν λέλακας] τὴν ζῶσαν εἶπας, τὸν παῖδά σου τόνδε ὁ θρηνῶν, ἀλλ' ἄθρησον καὶ ἰδὲ σῶμα νεκροῦ γυμνωθὲν, ἐπεὶ φανεῖται σοι ἔκπληξις, καὶ ὧδε φησὶν Βακχεῖον κάρα] τὸ ἐνθουσιαστικὸν, ἤγουν τὸ σῶμα, ἀπὸ τῆς κρείττονος μέρος τὸ ὅλον, ὡς φαμὲν καὶ ἱερὰν κεφαλὴν, τῆς μάντεως Κασάνδρας φέρεις. Οἴ μοι] βλέπω γὰρ τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον τεθνηκότα, ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ Θρῃξὶ Πολυμήστωρ. ἀπολώλεν ἡ δύστηνος, ἐκεῖ δὴ εἰμί. ὦ τέκνον, αἴ αἴ, καταρῶμαι μελῶν μανικῶν, ἁρπαδὴς, ὅσα δηλονότι πάσχουσι δύναμιν κακῶν ἐξ ἐχθρῶν τινός. Καταρῶμαι] εὕρηται δὲ καὶ ἐν τινι ἀρχαίῳ παλαιῶν ἄτης. Βακχείων] Βάκχαι ἱέρειαι ἦσαν τοῦ Διονύσου, καὶ καταρῶμαι ὑπ' ἐκείνης ἐδόκουν μαίνεσθαι, ἄνετοι ὅσαι τὰς κόμας, καὶ τὰ ἱμάτια ἀπερρηγυῦσαι, βοῶσαι τῷ Διονύσῳ ἰακχὲ, ἰακχὲ, ἐντεῦθεν καὶ ὁ βάκχαι ἐκλήθησαν. Βακχείων ἓν ἐνταῦθα νόμων λέγει τῶν μανικῶν, καὶ οἷς χρῶνται αἱ Βάκχαι, ὑμνοῦσαι τὸν θεόν. γεφυρᾷ δὲ καὶ βακχείων γόων. Ἁρπαδὴς] ἁρπίως, νεανικῶς. καὶ ἁρπίως, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως. ἐνταῦθα οὖν ἁρπαδὴς κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἁρπίως καὶ νεανικῶς ἕτερα μαθοῦσα κακά. Ἔγνως δὲ] ἔγνως δὴ, ὦ δύστηνε, τὴν βλάβην τοῦ παιδός σου.

Ther. Ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' ὡς σέ γε
Τόνδ', ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ
Εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.
Ex. Οἴ, μοι, βλέπω γὰρ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
Πολύδωρον ὃν μοι Θρῃξὶ ἔσω' οἰκήσει ἀνὴρ,
Ἀπωλόμην δύστηνος. οὐκέτ' εἰμὶ δή.
Ὦ τέκνον, ὦ τέκνον, αἴ, αἴ, καταρῶμαι νόμων
Βακχείων, ἧς ἁλᾶσθαι ἁρπαδὴς κακῶν.
Ther. Ἔγνως γὰρ ἄτην παιδὸς, ὦ δύστανε, σύ;

* *Pind.* Nem: Od. III. Antistr. 2.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Strophe I.

Ἄπις' ἄπισα] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα] ἀνομοιόστροφα δέ εἰσιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ὅσα παύλῃ διαιρεῖται, ἢ κατὰ στοῖχον ἀμοιβαῖον, ἢ χορῷ στὰς ὑπακούσῃ ὑπακούσιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο, ἢ εἰς πλείονα. εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἑτερόστροφον. εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσὶν οὖν τὰ παράλογα ἀλλοιόστροφα. ἡ δευτέρα δὲ στροφὴ ταύτης τὰ κῶλα ε'. τὸ α' σίχος ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου. διαιροῦνται δὲ αἱ μακραὶ εἰς δύο τριῶν χρόνων. τὸ γ' ὅμοιον καθαρὸν, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος α', καὶ δακτύλου. τὸ ε' τροχαϊκὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ς' ὅμοιον τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς. ὅτου διῃρημένα χρὴ ταῦτα τὰ κῶλα, καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἡμῖν δόξῃ), ἵν' εὐχερῶς καὶ τίνος εἴη μέτρον ἔχωμεν γνῶναι. ὅτι τοῦ τέλους φθάσαντος. Ἄπις' ἄπισα] τυτθίσιν, ἃ πεδίους δυνάμενα βλέπω, ἕτερα δ' κακὰ ἀπὸ ἑτέρων κακῶν κυρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐπιγιγνόμενα ἡμῖν δηλονότι, ἃ δύναται καταλήξεται ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων, καὶ χωρὶς στεναγμῶν. 692 Ἡμέρα] φησὶν μὴ τὸ ἡμέρα τὸ ἀδάκρυτον καὶ ἀστέναχτον ἀπροσδιόνυσον. Ὦ τέκνον παλαίνας] δευτέρα αὖτη στροφὴ κῶλων ἐστὶ δὴ τὸ α' τροχαϊκὸν τετράμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' καὶ γ' ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἀπουδείου. τὸ δὲ δακτυλικὸν πενθημιμερές. Ὦ τέκνον ἀθλίας μητρὸς τίνι, μόρῳ ἔθανες, τίνι τύχῃ κείσαι, θεὸς τίνος, ἀπὸ ἧς ἀνθρώπων. μόρῳ μὲν, τῷ θανάτῳ. πότμῳ δ', τῇ στροφῇ, ἵν' ᾖ ποίῳ θανάτῳ, καὶ ποίᾳ στροφῇ. ἢ τίς ὁ ἀνελὼν σε, εἰπὲ τέκνον.

Ex. Ἄπις' ἄπισα, κομπὰ κομπὰ δέρκομαι.
Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Οὐδέποτ' ἀδάκρυτος,
Ἀστέναχτος
Ἡμέρα μ' ὑπαντᾷ.
Cho. Δεινὰ ὦ πάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.

Hec. Incredibilia, incredibilia, nova aſpicio:
Alia ab aliis
Mala malis incidunt,
Neque unquam abſque luctu,
Abſque gemitu,
Dies me tenebit.
Cho. Horrenda & miſera, horrenda patimur mala.

Στροφὴ β'.

Strophe II.

Ex. Ὦ τέκνον, τέκνον ζαλαίνας
Ματρὸς, τίνι μόρῳ θανοῦσα;
Τίνι πότμῳ κεῖσαι;
Πρὸς τίνος; ἀνθρώπων;

Hec. O fili, fili miſeræ
Matris, quo fato moreris?
Quo infortunio jaces?
A quo hominum interfectus?

Ther. Οὐκ

V. 679. Ἄθρησον] Prior ſyllaba communis. Vid. *Pheniſ.* v. 19.
V. 684. νόμων] alias γόων.
V. 685. Βακχείων] Cùm & *Hecuba* doloris impotentiam & Bacchārum furorem Poeta vult exprimere, ultrò eſt ſe paſſus metri neglectiorem in hoc verſu deprehendi; præcedens autem verſus ſatis ſibi conſtabit. Si in tertio loco Anapæſtum habeat οι αῖ, αῖ. υυ- & *Scholiaſtes*, ut *Canterus*, in illo νόμων, & in hoc βακχείων legit, & rum ſtabit & hic verſus ſi -τόρος ἀφ- τιμᾶσθε, bis Anapæſticè metiamur.
V. 686. ὦ δύστηνε σύ,] legitur & σὺ. Vid. *Schol.*

Θερ. Οὐκ οἶδ'· ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίας.
Εκ. Ἐκβλητον, ἢ πέσημα φοινίᾳ δορός;
Θερ. Ἐν ψαμάθῳ λιβυρᾷ
Γόντα νιν ἐξώθησε πελάγους κλύδων.

Στροφὴ γ'.

Εκ. Ὠΐ μοι, αἰ αἰ,
Ἐμαθον ἀνύπνιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
Ὄψιν (ἔ με παρέβα φάσμα
Μελανόπτερον) ἀρ' ἐσείδον
Ἀμφί σ' ὦ τέκνον, σὰν πατρὶ
τ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.
Χο. Τίς γὰρ νιν ἔκτα, οἶσθ', ἀνειρόφερον, φάσιν;

Στροφὴ δ'.

Εκ. Ἐμὸς ξένος
Θρηίκιος ἱππότας,
Ἵν' ὁ γέρων πατὴρ
Ἔλυτό νιν κρύψας.
Χο. Ὠΐ μοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κλιανὸν;
Εκ. Ἄρρητ', ἀνώνυμα, ἀθυμάτων πέρα,
Οὐχ ὁσιά τ', ὐδὲ δικαίως ἀνεκτά. πῶς δίκα ξένων;

Στροφὴ ε'.

Ἰὼ κατάρατ' ἀνδρῶν,
Ὡς διεμερίσατο
Χρόα, σιδαρέῳ
Τεμὼν φασγάνῳ
Μέλεα, τῶνδε παι-
δὸς, οὐδὲ φείσω.
Χο. Ὦ τλῆμον, ὡς σε πολυπονωτάτῳ βροτῶν
Δαίμων ἔθηκεν, ὅς τις ὀξύ σοι βαρύς.
Ἀλλ', εἰ χρὼ γὰρ τῶνδε δεσπότου δέμας
Ἀγαμέμνονος, τυμβεύσωμεν φίλαι.

Ant. Nescio: in littore eum inveni marino.
Hec. Abjectum aut interfectu n cruentâ hastâ?
Ant. In arenâ planâ
Maris ipsum ejecit æquoreus æstus.

Strophe III.

Hec. Heu mihi, ah ah!
Intelligo somnium oculorúmque meorum
Visionem (non me præteriit spectrum
Atris-alis-præditum) quam aspexi
De te, ô fili, non amplius existente Jovis in luce.
Cho. Quisnam ipsum interfecit, potesne tu, ô somniorum perita, dicere?

Strophe IV.

Hec. Meus hospes
Threicius eques,
Ubi (i. e. apud quem) senex pater
Deposuit illum occultans.
Cho. Heu mihi, quid narratura es? aurumne, ut haberet, postquam interfectus esset?
Hec. Infanda, detestanda: ultra omnem admirationem,
Non pia neque toleranda. ubi jus hospitum?

Strophe V.

Ah scelerate vir,
Quàm laniâsti
Corpus ferreo
Secans ense
Membra hujus pueri, neque misertus es!
Cho. O infelix quàm te laboriosissimam mortalium
Dæmon reddidit, quicunque est tibi infensus.
Sed enim video hujus domini corpus
Agamemnonis: exinde taceamus
O amicæ.

Οὐκ οἶδα] σύσημα χρὴ πᾶσι κωφοῖς ἀνομοιομερὲς, στίχων ἰαμβικῶν τεμάχεσι τειῶν, καὶ κώλα. ὁ πρῶτον κείμενον δακτυλικὸν ὅτι πενθημιμερὲς, ὅπερ τῷ τέλει ἀφάγεφθ. Οὐκ οἶδα] ἐ γιγνώσκω. κυρῶ γὰ, ἀντὶ τοῦ εὑρεῖν καὶ κατέλαβον αὐτὸν, ὅπερ τῷ αἰσχαλῶ, ἐκβεβλημένον ὑπὸ τῆ θαλάσσης, ἢ πῆμα ὑπὸ δορὸς φονικοῦ, ἤτοι ὑπό τινος φονεύσαντα. ἐξώθησεν αὐτὸν ὁ πελάγους κλύδων τῆς πόντ|ου, ἐν ψαμάθῳ λιβυρᾷ, ἤτοι πλατείᾳ καὶ ὁμαλῇ. Ὦ μοι αἰ αἰ] ἢ τρίτη αὕτη, στροφὴ κώλων ὀξιν ζ· τὸ α χοριακὸν μονόμετρον. τὸ β ὅμοιον ἐφθημιμερὲς, ἐκ χορείων. τὸ γ ὅμοιον ἐφθημιμερὲς καταληκτόν. τὸ δ τροχαϊκὸν ἰδυφαλικόν. τὸ ε παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α, καὶ παλιμβακχείου. τὸ ς ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερὲς, τῆς β ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α καὶ κρητικοῦ, ὅπερ τῷ τέλει ἀφάγεφθ. Ὦ μοι αἰ αἰ] ἔμαθον ἢ νυκτερινὸν ὄψιν ἐμῆς ὄψεως ἐμὲ ὀφθαλμοὺς, ἢ παρέβη με τὸ φάσμα τὸ σκοτεινὸν, καὶ ταχέως ἀφιπτάμενον, ὃ ἐθεασάμην ὦ τέκνον σὲ σῦ, ὑδαμῶς ὄντα ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Διός. πῶς αὐτὸν ἐφόνευσεν, γνώσεις ὦ ἐξ ὀνείρων φρονοῦσα, καὶ διανοουμένη εἰπεῖν. Ἐνύπνιον] ἢ ἀντὶ τοῦ ὄψιν σωματοειδὲς, ἵν' ᾖ τὸ ἐνύπνιον, καὶ χρὴ τοῦ ὕπνος φανεὶς ὡσαύτως ἑρμηνεία τοῦ ἐνυπνίου. κρεῖττον δὲ ὅτι τὸ ἀντὶ τοῦ ὄψιν ὀξὶ, τὸ ᾧ ἅ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσου. Ἐμὸς ξένος] ἢ δὲ αὕτη στροφὴ κώλων ὀξὶ δ· ὧν τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ ἰαμβικοῦ διὰ πλείονος ἀδιαφόρου. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ καὶ κρητικοῦ. τὸ γ καὶ τὸ δ ὅμοιον τῷ προτέρῳ, ὅπερ τῷ τέλει ἀφάγεφθ. Ἐμὸς] φίλος ἔκλεινεν Θρᾴξ, ὅπερ ὁ πατὴρ ὁ γέρων ἔκρυψεν αὐτόν. Οἵ μοι τί λέγεις] ἔκτεινε διλογόπι, ἵνα κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσόν. Ἄρρητα] ἀ ἀνωνόμαστα ῥητοῖς περατέρω. Θαυμάτων πέρα] Ὦι μείζονα θαυμάτων, ἢ ὅσα, ἀδὲ φορητά. Πῶ δίκη ξένων] πῶ ὀξὶν ἢ δίκη ὑμῖν φίλων. ἢ πῶ ὀξὶν ἢ δίκη ὑμῖν ξένων, ἤγουν ἡ τάττουσα φορᾶσα, καὶ τιμωρουμένη αὐτοὺς ἀποκτείναντας, ὃ κρεῖττον ὀξὶν τῶ φρόνιμον. ὦ καταρῶ· ἀξιῶ γὰρ πάντας ἀνθρώπους πολυμήχανον μονωτὴ καὶ εἰς μέρη διῃρεμένα τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, ὅς τις ἐμέρισας τὸ σῶμα, κόψας φασγάνῳ σιδηρῷ. Ἀλλ' εἰσορῶ γὰ τὸ ἀλλαχοῦ φερόμενον τοιῶδε σωματεῖον. τὸ ᾧ εἰσορῶ γὰ τῶ δεσπότου δέμας Ἀγαμέμνονος, διὰ μέσου. ἀφαιρετικῶς ᾧ, τὸ τῶ δεσπότου Ἀγαμέμνονος δέμας· ἀντὶ τῶ, τὸν δεσπότην Ἀγαμέμνονα. Τοιῶδε δε] χρὴ τὸ ὑπὸ τῶδε.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΕΚΑΒΗ.

Ἰαμβοί.

Αγα. Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὸν κρύπτειν τάφῳ,
Ἐλθοῦσ', ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι,
Μὴ θιγγάνειν σῆς μηδεν' Ἀργείων κόρης;
Ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, οὐδὲ φαύομεν.
Σὺ δ' ὀρθάζεις, ὥστε δαιμάζειν ἐμέ.
Ἥκω δ' ἀποστελῶν σε. ζῶσι δ' οὖν

Aga. Hecuba, quid conaris filiam tuam occultare sepulcro,
Veniens, sicut Talthybius nunciavit mihi,
Ne attingeret tuam quisquam Argivorum puellam?
Nos utique sinimus, neque attingimus:
Tu verò otiosa es, ut mirer ego.
Venio verò accersiturus te. quæ illic enim, benè

Ἐκάβη τί μέλλεις] αἱ ἐξῆς αὖ τοι συσημαπικαὶ πεῖσοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τεμαχέων ἀκαταλήκτων ῥοθ. ὧν τελευταῖον, κακόν τι πάσχειν τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν. μετὰ δὲ ῥλη. κώλων τιμῆμα τὸ φερ. ὀξὶ ταῖς

V. 698. Κυρῶ & κυρέω, pro κύρσοι nacto, nanciscor, reperio. Est etiam & κυρῶ sum. Vid. Lexica.

v. 709. Videtur ἐμὸς bis legendum

εἴπ ἦθ' ὅτι καλῶς, διὰ τοῦτο λέγει. ἐπεὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ Ἑκάβῃ ὁ τῆς Συγαθὸς θάνατος, ἅτως ἀθλίως ἀνηρημένης, ἢ ὅπ κ τὰ πρὸς ταφὼ προσκαλύμματα ὀπτίδεια λυπῇ τοὺ ὁρῶντας, κ ἐκ ἔστιν ὃς ἰδὼν ταῦτα ἐξενάξιεν. Εἶπ ἦθ' ἦθ προσῳχθέντων.

Πεφᾶγμθ' ὄξιν (εἰ κ ἦθ' ὄξιν καλῶς)
Ἔα, κἀν ἀΐδᾳ τόνδ' ὅτι σιλωᾶς ὁρῶ
Θανόντα Τρώων; ἢ γὰ Ἀργείων, πέπλοι
Δέμας περιπίτνοντες, ἀγγέλλυσί μοι.

Ἑκ. Δύστην', ἐμαυτὼ γὰ λέγω, λέγυσά σε
Ἑκάβη, τί δρᾶσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνοι Θ. τῶδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;

Αγ. Τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
Ὀδύρῃ, τὸ πραχθὲν δ' ἐ λέγᾳς; τίς ἐὰ ὅδε;

Ἑκ. Ἀλλ' εἴμε δέλιν, πολεμίᾳ δ' ἡγέμθ Θ,
Γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγ Θ. ἀὺ προθείμεθα.

Αγ. Οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
Ἐξισορῆσαι σῶν ὀδὸν βελθμάτων.

Ἑκ. Ἆρ' ἐκλογίζομά γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
Μᾶλλον φρένας, τῶδ' ὄντος ἐμᾷ δυσμενοῦς;

Αγ. Εἴ τοι μὰ βέλᾳ ἦθδε μηδὲν εἰδέναι
Εἰς ζωτὸν ἥκᾳς, κ γὰ ἐδ' ἐγὼ κλύω.

Ἑκ. Οὐκ ἀὺ δυναίμιν τῶδε λιμοῤῥὺν ἄτερ
Τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί σρέφω παίδε;

Ἀΐδᾳ τὸν σύμπεμπτα δυλεῦσαι θέλω.

Αγ. Καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεθμ καλεῖς;

Ἑκ. Οὐδέν κ τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις ἀμαξ.
Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ἔ καταστάζω δάκρυ;

Αγ. Ὁρῶ. Τὸ μὴ τοι μέλλον οὐκ ἔγκω μαθεῖν.

Ἑκ. Τοῦτον ποτ' ἔτεκον, κἀφέρεσον ζώνης ὕπο.

Αγ. Ἔστι δέ κς σῶν ὅστ', ὦ τλῆμον, τέκνων;

Πεφᾶγμθ' ὄξιν (εἰ κ ἦθ' ὄξιν καλῶς)
Ἔα, κἀν ἀΐδᾳ τόνδ' ὅτι σιλωᾶς ὁρῶ
Θανόντα Τρώων; ἢ γὰ Ἀργείων, πέπλοι
Δέμας περιπίτνοντες, ἀγγέλλυσί μοι.

Ἑκ. Δύστην', ἐμαυτὼ γὰ λέγω, λέγυσά σε
Ἑκάβη, τί δρᾶσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνοι Θ. τῶδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά;

Αγ. Τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν,
Ὀδύρῃ, τὸ πραχθὲν δ' ἐ λέγᾳς; τίς ἐὰ ὅδε;

Ἑκ. Ἀλλ' εἴμε δέλιν, πολεμίᾳ δ' ἡγέμθ Θ,
Γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγ Θ. ἀὺ προθείμεθα.

Αγ. Οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων,
Ἐξισορῆσαι σῶν ὀδὸν βελθμάτων.

Ἑκ. Ἆρ' ἐκλογίζομά γε πρὸς τὸ δυσμενὲς
Μᾶλλον φρένας, τῶδ' ὄντος ἐμᾷ δυσμενοῦς;

Αγ. Εἴ τοι μὰ βέλᾳ ἦθδε μηδὲν εἰδέναι
Εἰς ζωτὸν ἥκᾳς, κ γὰ ἐδ' ἐγὼ κλύω.

Ἑκ. Οὐκ ἀὺ δυναίμιν τῶδε λιμοῤῥὺν ἄτερ
Τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί σρέφω παίδε;

Ἀΐδᾳ τὸν σύμπεμπτα δυλεῦσαι θέλω.

Αγ. Καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεθμ καλεῖς;

Ἑκ. Οὐδέν κ τούτων, ὧν σὺ δοξάζεις ἀμαξ.
Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ἔ καταστάζω δάκρυ;

Αγ. Ὁρῶ. Τὸ μὴ τοι μέλλον οὐκ ἔγκω μαθεῖν.

Ἑκ. Τοῦτον ποτ' ἔτεκον, κἀφέρεσον ζώνης ὕπο.

Αγ. Ἔστι δέ κς σῶν ὅστ', ὦ τλῆμον, τέκνων;

Adeò sanè (si quid tamen horum eſt benè.)
Hem, quem virum hunc in tentoriis video
Mortuum ex Trojanis? non enim Græcorum *aliquem* eſſe, veſtes
Corpus involventes, nuntiant mihi.

Hec. Infelix, meipſam enim dico, dicens te
Hecuba, Quid faciam? utrum prociderm ad genua
Agamemnonis, aut feram tacitè mala?

Ag. Quid mihi in faciem tergum obvertens tuum
Ploras, quod actum eſt verè, non dicis? quis eſt hic?

Hec. Sed ſi me fervam hoſtémque dicens
A genibus repelleret, dolorem unà nobis augeamus.

Ag. Non ſum vates, ut non audiens
Poſſim inveſtigare tuorum viam conſiliorum.

Hec. An interpretor quidem ad id quod inimicum eſt
Magis mentem, ipſo exiſtente neutiquam inimico?

Ag. Si quidem me vis harum nihil ſcire rerum,
Ad idem venis: etenim nec ego audire volo.

Hec. Haud poſſum abſque hoc me ulcifci
De liberis meis. quid volvo hæc?

Audere neceſſe eſt, ſive conſequar, ſive non conſequar.
Agamemnon ſupplico tibi per hæc genua
Et tuam barbam dextámque felicem.

Ag. Quam rem quærens? utrum liberam
Vitam conſequi? facile enim *hoc* eſt tibi.

Hec. Non ſanè: malos etenim ulciſcens
Vitam univerſam ſervire volo.

Ag. Et ſanè quid nos in auxilium vocas?

Hec. Nihil horum, quæ tu putas O rex.
Vides cadaver hoc, propter quod effundo lacrymas?

Ag. Video: ſed futurum non poſſum ſcire.

Hec. Hunc olim peperi, & portavi ſub cingulo.

Ag. Eſt verò quiſpiam tuorum hic O mitera liberorum?

σὺ δ' εἴπ ἦθ' ὅτι καλῶς, διὰ τοῦτο λέγει. ἐπεὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ Ἑκάβῃ ὁ τῆς Συγαθὸς θάνατος, ἅτως ἀθλίως ἀνηρημένης, ἢ ὅπ κ τὰ πρὸς ταφὼ προσκαλύμματα ὀπτίδεια λυπῇ τοὺ ὁρῶντας, κ ἐκ ἔστιν ὃς ἰδὼν ταῦτα ἐξενάξιεν. Εἶπ ἦθ' ἦθ προσῳχθέντων. Ἔα, ὀπτὶ ὀπαπλήξεως. πίς ὄξιν ἔτος ὁ ὑποδυὼν ἀνὴρ ἦθ Τρώων, ὃν εἰσορῶ ὀπτὶ τοῖς σκιωαῖς; ἢ γὰ πέπλοι ἦθ' Ἀργείων τὸ σῶμα ἄμφ' περικαλύπτοντες, συμβάλλειν δι δόασί μοι. 736 Δύστην'] ταῦτα καθ' ἑαυτὼ λέγει ἡ Ἑκάβη, πότερον πρὸς τὸ γόνυ προσελθοῦσα τότε πίσω, ἢ ὑπομιμνήσκω διὰ σιγῆς τὰ κακά. Ἄλλως. ὦ δύστην' Πολύδωρε, τί δράσω ἐγὼ ἡ Ἑκάβη. ἐγκύψασα ὑ διαλέγεθ] πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον, κ πρὸς ἑαυτώ. ὅπ γὰ ἀποσφαῖσα ταῦτα λέγει, δῆλον ἐξ ὧν κ ὁ Ἀγαμέμνων λέγει πρὸς αὐτώ· τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν ὀδύρῃ. τὸ ὑ δύστην' οἱ μὲν διὰ τὸν Πολύδωρον φασὶ τὼ Ἑκάβῃ ὕτω λέγειν· ὦ δύστην' Πολύδωρε. λέγυσα γὰ ἡ Ἑκάβη σὲ δύστηνον, ἐμαυτὼ λέγω, ἢ πρὸς ἑαυτὼ ὕτω, ὦ Ἑκάβη δύστην'. λέγυσα γάρ σε δύστηνον ἐμαυτὼ λέγω. ἐ γὰ τὸ ὄνομα ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. ὅτος αὐτὸς ὁ τὸ ὄνομα ἔχων ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. ἐστὸν ὑ, ὅπ οἱ ἐκλαμβάνοντες τὸ δύστηνον πρὸς τὸν Πολύδωρον, οἱ μὲν τὸ Ἑκάβῃ σωτάσουσιν ὡς ἡμεῖς ἔφαμεν. οἱ ὑ σίζυσι πρὸς τὸ σὲ, τὸ ὑ Ἑκάβη πρὸς τὸ κάτω συνάπτυσι, λέγοντες τὼ Ἑκάβῃ πρὸς ἑαυτὼ κοινολογεῖσθ τὸ πότερον προσπέσω. διὸ κ κρεῖπον ὅτι τὸ δύστηνε πρὸς τὸν Πολύδωρον, κ ἐ πρὸς ἑαυτὼ λέγωσ. 739 Τί μοι προσώπῳ] ὑποῤῥόσης τῆς Ἑκάβης καθ' ἑαυτὼ, ἅμα προσώπου τῷ Ἀγαμέμνονι, κ βοηθεῖν πείσω, ἢ οἵσω τὰ κακὰ ἐν σιγῇ, ἰδὼν ὁ Ἀγαμέμνων ὕτως αὐτὼ ἐνδιάζουσαν, φησὶ, τί ἐγκλίνασα κ στρέψασα τὸ σὸν νῶτον ἐμοὶ δηνεῖς, κ ἐ στρέψασα πρὸς προσωπον πρὸς προσωπον λέγεις τὸ προχθέν; πίς ὄξιν ἔτος ὁ νεκρός. τὸ ὑ ἐμοὶ κ τῷ προσώπῳ καθ' ὅλον κ μέρ Θ εἰρη). τὸ μὲν ἐμοὶ, ὅλον. τὸ ὑ προσώπῳ, μέρ Θ. μέρος γὰ τὸ παντὸς σώμ Θ τὸ προσωπον. 745 Ἆρ' ἐκλογίζομαι] εἰπὼσα ἀνωθεν ὡς πολεμίαν κ δέλιν ἡγέμθ Θ αὐτὼ Ἀγαμέμνων, τὼ ταύτης ἀπώσασθ δέησιν· νυνὶ φησὶν, ἆρα ἐκλογίζομαι, κ ὑπολαμβάνω τὰς φρένας τῶδε πρὸς τὸ δυσμενὲς, κ τὸ ἐχθρὸν μᾶλλον ἢ τὸ φιλάνθρωπον, ἐκ ὀλίγ Θ δυσμενῆς κ ἐχθρὸν. ἐκ ὑ τῶ ὕπο διαπορεῖν, φαίνεται ἑαυτὼ μεμφομένη, ὡς ἐκ ἀληθῆ περὶ ἐκείνα ὑπολαμβάνουσαν. ἐκεῖνον ὑ τῆς αἰτίας ὑπολύσασ. Ἄλλως. Ἆρ' ἐκλογίζομαι] ἐὰν εἰξάμιν εἰς τὸ τῶδε, νοητέον ὅτως. ἆρα χαλεπὰς κ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς φρένας τῶ Ἀγαμέμνον Θ ἐκ ὀλίγ Θ ἀπῆ δυσμενῶς, ἵν' ἢ τὸ πᾶν περὶ Ἀγαμέμνον Θ, ἢ εἰς τὸ μᾶλλον σκοπέον. ἵν' ἢ ὅτως, ἆρα πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον ῥέπω, τότε ὄλ Θ ἐγὰ δυσμενῆς τὰς φρένας. 747 Εἴτοι με βάλει.] εἰ μηδὲν ὑπὸ τῶν βάλει εἰδέναι με, συμφωνεῖς ἐμοὶ, κ γὰ ἐδ' ἐγὼ βάλομαι ἀκύειν. Οὐκ ἀὺ] ἐκ ἂν δυναίμιν χρεὼς τῶδε βοηθεῖν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις. διὰ τί σρέφω ὅτι νοῶ, κ διαλογίζομαι τάδε; ἀνάγκη τολμᾶν, ἀντὶ τῶ ὀπιχειρεῖν εἰπεῖν, κἂν τύχω βοηθείας δηλονότι, κἂν μὴ τύχω. ὦ Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε πρὸς ἦθδε ἦθ' γονάτων, κ πρὸς τὰ σὰ γνεῖα, κ πρὸς τῆς δεξιᾶς χρεὼς δηλονότι, τῆς εὐτυχοῦς κ εὐδαίμον Θ. 754 Τί χρῆμα] τί πρᾶγμα ζητῆσα ἱκετεύεις δηλονότι, ποῖσα τὸν τῆς ζωῆς σε χρόνον ἐλαττέρωσιν; ῥᾴδιον ἔστι σοι τῦτο δηλονότι. Οὐ δῆτα] ἁδαμῶς βάλομαι δηλονότι ἐλαττερωθῆναι, τοῦ κακὸς ὢ κολάζεσα, τὸν ἄπαιδα με βίον θέλω δηλεῖσα. κ δὴ εἰς τίνα ἐπέρκειαν κ βοήθειαν καλεῖς ἡμᾶς, ἤρου ἐμὲ; ὁδέν τι τούτων ὧν σὺ ὑπονοεῖς, ἄναξ, θέλω δηλονότι, ὁρᾷς τόνδε τὸν νεκρὸν, καθ' ὃ ζάζω δακρυον; Ὁρῶ] τὸ μὲν τοι μέλλον, ἤτοι ὁ μέλλεις πρὸς τότε εἰπεῖν, ἀδύναμαι νοῆσαι. τοῦτον ἔτεκον ποτὲ, κ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης. τετέτευκεν ἐν γαστρὶ εἶχον, κ ἔφερον ζωνῆς ὕπο.] ἀντὶ τῦ ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐζάσαζον ποτὲ τοῦτον, κ ἔτεκον ὑπὸ τῆς ζώνης, ὅμοιον τῷ ὁρῶ σ' Ὀδυσεῦ δεξιὰν ὑφ' αἵμα]θ κρύπτοντα τὴν λόγχ, κ τῷ, πηρᾷ γὰ ἦδ' ὑπὸ σκιωᾷ πόδα. Ἔστι δέ πς] ἔστι ὑ, ὦ τλῆμον, ὅτος τὶς ἦθ σῶν παίδων;

ANNOTATIONS.

V. 740. Ὀδύρῃ] Bacchius hic in primo loco pro Anapæſto; tu verſui conſulatur: Quod inſuſtatum non eſt.

V. 763. Τέκνων] Prior ſyllaba communis, cujus inſtantias protulimus haud paucas, *Phœniſſ.* v. 19. Vid. infrà ad V. 880.

Ex. O'υ

Εκ. Οὐ πᾶσ θανόντων Πελασμιδῶν ὕπ' Ἰλίῳ.
Αγ. Ἦ γὰρ κιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κένευς, γύναι;
Εκ. Ἀνόνητά γ' (ὡς ἔοικε) τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
Αγ. Πᾶ δ' ὢν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὤλλυτο πόλις;
Εκ. Πατήρ νιν ἐξέπεμψεν, ὀρρωδῶν θανεῖν.
Αγ. Ποῖ, πᾶσ τοῦ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
Εκ. Εἰς τήνδε χώραν, ἔπερ δύρέθη θανών.
Αγ. Πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;
Εκ. Ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτῳ χρυσῷ φύλαξ.
Αγ. Θνήσκει δ' ὑπὸ τοῦ, ἢ νόσῳ τύμβ τυχών;
Εκ. Τίνι γ' ὑπ' ἄλλῳ; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος.
Αγ. Ὦ τλῆμον, ἦ πω χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;
Εκ. Τοιαῦτ', ἐπεὶ δὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
Αγ. Εὗρες δ' ὃ σῷ νιν, ἢ τίς ὤλεσεν νεκρόν;
Εκ. Ἡλί' ἐντυχοῦσα πονίας ἀκτῆς ἔπι.
Αγ. Τῶνδ' ἁμαρτάνει, ἢ πόνῳ ἄλλον πόνον;
Εκ. Λάτρ' ἥκετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένη.
Αγ. Κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
Εκ. Θαλασσόπλαγκτόν γ' ὦδε δύστηνον δέμας.
Αγ. Ὦ σχέτλια σύ, πᾶσ ἀμετρήτων πόνων.
Εκ. Ὄλωλα, κοὐδὲν λοιπὸν Ἀγάμεμνον, κακῶν.
Αγ. Φεῦ; φεῦ; τίς οὕτω δυσυχὴς ἔφυ γυνή;
Εκ. Οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
Ἀλλ' ὧν περ ἕνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
Ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσια σοι παθεῖν δοκῶ,
Στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοὐμπαλίν, σύ μοι γένοῦ
Τιμωρὸς ἀνδρὸς, ἀνοσιωτάτου ξένου.
Ὃς ἔτε τοὺς γῆς νέρθεν, ἔτε τοὺς ἄνω
Δείσας, δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
Κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
Ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτα πᾶσ ἐμᾶς φίλων.
Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, τὰ λαβὼν πρόμηθίαν, 795
Ἔκτανε, τύμβου δ', εἰ κρύπτειν ἐβούλετο,
Οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
Ἡμᾶς μὲν οὖν δεῖλοί τε καὶ δειλαίνης ἴσως,

Hec. Non ex illis qui mortui sunt ex filiis Priami sub Ilio.
Aga. Anne aliquem alium peperisti quàm illos, O mulier?
Hec. Inutiliter quidem (ut apparet:) hunc quem aspicis.
Aga. Ubi verò erat quando peribat Urbs?
Hec. Pater ipsum ablegavit metuens ne moreretur.
Aga. Quonam ab existentibus tunc separans liberis solum?
Hec. In hanc regionem, ubi inventus est mortuus.
Aga. An ad virum, qui rex est hujus Polymestorem terræ?
Hec. Huc missus est acerbissimi auri custos.
Aga. Moritur verò à quo? & quod fatum consequutus?
Hec. Quonam ab alio? Thracius ipsum perdidit hospes.
Aga. O infelix, numnam aurum amavit accipere?
Hec. Talia *sunt*, postquam calamitatem cognovit Trojanorum.
Aga. Ubinam illum reperisti? aut quis attulit cadaver?
Hec. Hæc incidens in eum marino in littore.
Aga. Hunc quærens, an laborans alium laborum?
Hec. Aquam abiturat allatura ex mari Polyxenæ.
Aga. Quum interfecisset, ut apparet, abjecit hospes.
Hec. Fluctuantem in mari utique sic dissecans corpus.
Aga. O misera tu, propter immensas calamitates!
Hec. Perii: & nihil reliquum est, Agamemnon, malorum.
Aga. Ah, ah, quæ ita infelix nata est mulier?
Hec. Non est, nisi Infelicitatem ipsam diceres.
Sed propter quas causas circa tuum cado genu,
Audi. si quidem justa tibi pati videar,
Boni consulam: si verò contrarium, tu mihi fis
Ultor viri impientissimi hospitis:
Qui neque eos qui sub terrâ sunt, neque eos qui supra
Veritus, perpetravit facinus nefandissimum:
Communi mensâ sæpe potitus mecum
Hospitalitatisque in censu primus inter meos amicos:
Consecutus verò quæ conveniebat, & accipiens consilium
Interfecit: ac sepulturâ (quum occidere voluit)
Non dignatus est, sed abjecit in mare.
Nos quidem igitur servæ & imbecilles forsan,

ἔ τιὼ συμβᾶσαν βλάβιν ἔγνω πᾶσ Φρυγῶν, ὅτοι πᾶσ Τρώων. οἱ δὲ νεώτεροι τιὼ αὐτιὼ Τρωίαν καὶ Φρυγίαν φασίν. Ποῦ δ' εὗρες αὐτόν; ἢ τίς ἔφερε νεκρόν; ἢ δὲ ἡ θεράπαινα ἔψεγεν ἐντυχοῦσα ὅπῃ τῷ αἱμαλῷ. Τοῦτον (ἡτῆσα] ἢ ἐνεργοῦσα ἄλλιω ἐνέργειαν. Ἐπορεύθη κομίσουσα ὕδατα, λατρεῖ τῆς Πολυξένης. Κτανὼν αὐτὸν, ὡς φαίνεται, ἔρριψεν ὁ φίλος. Θαλασσόπλαγκτον, ὕπο τῆς θαλάσσης φερόμενος, ὕπως διακόψας τὸ σῶμα ἔρριψεν. Ὦ σχετλία] ὦ οἰκτρὰ σὺ πᾶσ ἀναειθμήτων ἕνεκα θλίψεων. Ὄλωλα] ὄλωλα φησὶν ὕπο πᾶσ κακῶν, καὶ πᾶσ συμφορῶν, καὶ εἰς τὸ μηδὲν ἦκω. ἢ ἐλλειπτικῶς φησίν. ὄλωλα φησὶν Ἀγάμεμνον, καὶ οὐδὲν λοιπὸν πᾶσ κακῶν ἄκος εὑρεῖν δύναμαι. ἢ οὐδὲν ὑπολείπεταί μοι κακὸν ὃ οὐ πέπονθα. φεῦ φεῦ. τίς ἄλλη γυνὴ σοῦ δυσυχεστέρα ἐγένετο; ἢν ἔσιν ἑτέρα δυσυχεστέρα ἐμοῦ θνητοῦ, εἰ μή τι αὐτιὼ τιὼ δυσυχίαν λέγεις. ἀλλ' ὧν χάριν προσπίπτω τοῖς σοῖς γόνασιν, ἄκουσον, καὶ εἰ μὲν δίκαιά σοι παθεῖν φαίνομαι, ἀγαπῶμι ἄν. εἰ δὲ τὸ ἐναντίον τυγχάνει ἀνόσια ἔπαθον, βοηθὸς ἐμοὶ γένοῦ ἕνεκα τοῦ ἀνοσιωτάτου ξένου. ὃς ὅτε τοὺς κάτω θεοὺς, ἤγουν τοὺς καταχθονίους, ὅτε τοὺς ἄνω, ὅτε τοὺς ὁραννίους δείσας, ἔργον ἀνοσιώτατον πεποίηκεν. τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι ἄταφον αὐτὸν ἔρριψεν· τοὺς δὲ ἄνω ὡς ἑορτὰς ὅσας φιλίας, ἃς ἔθυσεν. ἀλλ' ἐξεργάσατο τὸν φόνον τοῦ ἐμοῦ παιδὸς, τυχὼν ἐμοὶ κοινῆς τραπέζης, τυτέσι μετ' ἐμοῦ πολλάκις ἑστιαθείς, καὶ τὰ πρῶτα πᾶσ ἐμῶν φίλων τυγχάνων. καὶ ὃν αἰδεσθεὶς τοὺς κοινοὺς ἄλας, ὅτε τιὼ φιλίαν αὐτιώ. 788 Εἰ μὲν ὅσια] ὅσιον λέγεται τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τοῦτο. ὅτι τὸ δίκαιον ὥσπερ νόμος ὤν, διαιρεῖται εἰς ὅσιον καὶ δίκαιον. καὶ τὸ μὲν πρὸς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων νομιζόμενον, ὅσιον καλοῦμεν. τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. ἐνταῦθα δὲ καταχρῆσκῶς ἡ Ἑκάβη τὸ ὅσιον λέγει. Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ] νοητέον ἢ ὅτι πᾶσ, καὶ λαβὼν πρόμηθίαν] ἔκλεινε τὸν ἐμὸν υἱὸν. ἢ ὅτι πᾶσ δ' ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοῦ φίλους πρὸς φίλον. καὶ λαβὼν πρόσπτυσαν κηδεμονίαν, ἔκλεινε τὸν ἐμὸν υἱὸν. ἢ ὅτι πᾶσ βασιλέων παῖδας τρέφοντας ἐν οἴκοις, χρημάτων λέγω, καὶ λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν α' νοεῖται ἐπὶ τοῦ κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ, καὶ τὰ πρῶτα πᾶσ ἐμοῦ φίλων ὤν, τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸ ἔκτεινεν. Καὶ λαβὼν] ἐπιτυχὼν ὃ ὅσων πρέπει τυγχεῖν φίλων, καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὅ ὅζι τὰ χρήματα, καὶ πᾶσαν τιὼ ὑπὲρ τῆς παιδὸς πρόνοιαν. ἢ πρόνοιαν πᾶσ κατ' ἐμὲ προηγμάτων, ἐφόνευσε. τύμβου δ' ὃν ἠξίωσεν, ἐπεὶ φονεῦσαι ἤθελεν· ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τιὼ θάλασσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν δειλαμβόοι, καὶ ἀδυάτοι εἰς ἐκδίκησιν ἐπίσης ὑπάρχομεν.

"Αλλ' οἱ θεοὶ ἰσχύσι, κ) ὁ νόμος ἐκείνων ὁ κρατῶν πάντων. νόμῳ γὰρ θεὸν ἴσμεν, τὸ σέβειν θεοὺς νόμιος. τὸ δὲ φυλάσσειν τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν νενομοθετημένα, κ) τὸ θεῖον νομίζουσι. Καὶ δίκαι' ὠφελοῦσιν] κακοσυντέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ ὅπως εἰπεῖν, κ) τὰ δίκαια ὠφελοῦντες φυλάττουσι τῶν θεῶν τηρεῖν ἐν τοῖς πρόσθεν ἀδίκως βιοῦσιν. "Ος εἰς σ' ἀνελθών] ὁ θεῖος νόμος ἀναχθεὶς εἰς σὲ, εἰ μὴ κυρωθήσεται, κ) μὴ ποινὴν δώσουσιν οἱ τοὺς φίλους φονεύσαντες, κ) ἱερόσυλλοι ὄντες, κ) ὅσοι ἀπὸ τῆς πολιτικωτάτης προαιρέσεως ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἰσότητι ἄδην, ἤγουν ἐν δικαιοσύνῃ. Ἀνελθών] θαυμαστῶς ἐν τούτῳ τὸ ἀνελθὼν κεῖται. διὰ γὰρ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος, πάντη τῇ λέξει ἐχρήσατο. τὸ γὰρ ἀνὰ, τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ. Θεῶν ἱερὰ] ἱερὰ θεῶν λέγει. ἢ τοὺς ἐκεῖ τῆς φιλίας γονυπλῆτας ὅρκους, κ) αὐτὴν τὴν μὴ ἀπονοσφίσαι θεῶν ἀρχομόλου φιλίαν, κ) τὸ πρὸς τοὺς ξένους παρὰ τῶν θεῶν ταχθὲν δίκαιον. Ταῦτ' οὖν] ἀντὶ τοῦ τοῦτο, ἵνα τὸ ἀκυρώσαι, κ) μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, αἰσχρὸν κ) ἄδικον ἡγησάμενος, ἐπέσπευδε με. Ὡς γεραιός τ' ὀπαδεῖς] ἀντὶ τοῦ ἀσπαζομένους ἀποτρέπω σας, καταυδεῖ τὰς εἰκόνας εἰ καλῶς ἐγράφησαν, ὅτω κ) σύ με ἀφῆκον, οἷοις κακοῖς ὠφέλησον. τὸ δ' ἴδῃ, βαρυτονεῖται, ῥῆμα ὂν. ὀπτάρημα δ', ὀξύνεται. Ἀπασθείς.] ἀ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ γεγραφὸς. ὅπως, κ) ἴδῃ με, κ) ἀναδήσῃ οἷα ἔχω κακά. ὥσπερ γεγραφὸς τὸν εἰκόνα βλέπει, σαθεὶς ἄπω, ἵνα μὴ πλησίον ὢν διαχθείη τὸν ὀφθαλμὸν, κ) ἀ καταλήψιν ἀκριβῶς ποιήσαιτο. οἱ δ' πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ σαθεὶς λέγουσιν, ἃ μόνον εὐήθεις εἰσὶν, ἀλλὰ κ) τὸν Εὐριπίδην συμφθαλμιᾶσι μετ' αὐτῶν. πῶς γὰρ ἂν ἠλίθιός τις, λέγειν, σαθεὶς ἀπὸ ὧν Ἀγαμέμνων ὥσπερ γεγραφὸς.

"Ἀλλ' οἱ θεοὶ ἀσθενεῖς, χ' ὧν κείνων κρατῶν
"Νόμος. Νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα,
"Καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι
"Ὅς εἰς σ' ἀνελθών, εἰ δίκαια φρονήσεται,
"Καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
"Κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
"Οὐκ ἔστιν ὅδε πῇ ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
Τῶν τ' οὖν ἐν αἰσχρῷ θέμενος, αἰδέσθητί με.
Οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθείς,
Ἰδοῦ με, καἀνάθημ' οἷ' ἔχω κακά.
Τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δ' ἄλη σέθεν.
Εὐ πᾶς ποτ' οὖσα, νῦν δ' χρῄζουσα, ἅπας τ' ἄμα,
Ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
Οἵ μοι πάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξαγῇς πόδα;
Ἔοικα πράξειν οὐδέν. ὢ πάλαιν' ἐγώ
"Τί δῆτα θνητοὶ πάλλα μηχανήματα
"Μοχθοῦμεν, ὡς χρὴ, πάντα, κ) μαζητοῦμεν,
"Ῥᾳδὼ δ' τὴν τύραννον αὐθέφοις μόνην,
"Οὐδὲν κ μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
"Μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ᾖ ποτε
"Πείθειν ἃ τις βέλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
Πῶς οὖν ἔτ' ἄν τις ἐλπίσαι πράξῃ καλῶς;
Οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ' εἰσί μοι.
Αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰσχυάλωτος οἰχομαι.
Καπνὸν δ' πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκοντ' ὁρῶ.
Καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Πρὸς σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται,
Ἣ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασσάνδραν Φρύγες.
Ποῦ τὰς φίλας δῆτ' ὀφρύνας δείξῃς, ἄναξ,
Ἢ πρὸς ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
Χάριν κἀν ἕξει παῖς ἐμή; κείνης δ' ἐγώ;
"Ἐκ τοῦ σκότους γὰρ, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων,
"Φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις.
Ἄκουε δὴ νῦν. τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
Τοῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεστὴν σέθεν
Δράσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἕλκ.

"Sed dii valdi sunt, & illis dominans
"Lex: Legè enim deos censemus,
"Et vivimus injusta & justa nobis
proposita habentes.
"Quæ lex ad te progressa si corrumpetur,
"Et non pœnam dabunt qui hospites
"Interficiunt, aut deorum sacra audent capere,
"Non est quicquam inter homines
æquabile.
Hæc igitur inter turpia numerans,
revereare me,
Miserere nostri, ac quasi pictor deorsim stans,
Vide me, & aspice qualia habeo mala.
Regina eram olim, sed nunc serva
tua:
Felix-multâ-sobole olim, nunc verò
amis orbique liberis simul,
Exul, deserta, afflictissima mortalium.
Heu mihi miseræ: quò à me subducis pedem?
Videor effectura esse nihil. O misera
ego.
"Quid tandem mortales alias quidem
artes
"Elaboramus, ut oportet, omnes, &
inquirimus:
"Suadelam verò reginam solùm inter homines
"Nequaquam præ cæteris ad Perfectionem studemus
"Mercedes dantes discere, ut liceat
aliquando
"Pertuadere quæ quis vellet, & consequi simul?
Qui igitur posthac quis sperare possit aliquid se bene?
Illi quidem toi liberi non ampliùs
sunt mihi:
Ipsa verò ad turpitudinem captiva
prohicior.
Fumum vero urbis hunc eglomerantem in altum video.
Atqui fortasse quidem sermo inanis
hic sit,
Venerem prætendere: attamen dicetur.
Ad tuum latus filia mea cubat
Vates, quam vocant Cassandram
Phryges.
Ubi jucundas jam noctes ostendes,
O rex,
Aut in lecto charorum amplexuum
Gratiam quam habebit filia? pro
illâ verò ego?
"Ex tenebris enim nocturnisque
amplexibus
"Illecebrisque simul, hominibus multa gratia.
Audi sane nunc: mortuum hunc vides?
Huic bene faciens, affini tuo
Feceris: unius rei meus sermo est deficiens adhuc.

Εἴ μοι γλῶσσα φθόγγῳ ἐν βραχίοσι,
Καὶ χερσὶ, καὶ κόμαις, ἢ ποδῶν βάσει,
Ἢ Δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινῶν,
Ὡς πάντ' ὀμβρῇ σῶν ἔχοιτο γουνάτων,
Κλαίουσ', ὑποσκήπτουσα πομπίμους λόγους.
Ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
Πιθοῦ, πάρεσχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
Τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν· ἀλλ' ὅμως.
Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὴν δίκην βλέπουσ' ἐπαρκεῖν,
Καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πάντ' ἀεὶ κακῶς ἀεί.
Χο. Δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπτύσσειν.
Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
Φίλους κτείνειν τοὺς γε πολεμιωτάτους,
Ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν δύμβρεῖς ποιεῖσθαι.
Αγ. Ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν,
Ἱκάνω, δι' οἴκτου, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω,
Καὶ βέλομαι θεῶν θ' οὕνεκ' ἀνόσιον ξένοι,
Καὶ τῇ δικαίᾳ, πῶδε σοι δοῦναι δίκην.
Εἴ πως φανείην γ', ὡς τέ σοι καλῶς ἔχῃ,
Σπρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασσάνδρας χάριν
Θρήκης ἀνακτι τῇδε βουλεῦσαι φόνον.
Ἔστιν γὰρ ἥ παρεσκευάσμεθ' ἐμπεπωκέ μοι.
Τὸν ἀνδρα τῶνδε φίλον ἡγεῖται σφαζῆς,
Τὸν κατθανόντα δι' ἐχθρόν. εἰ δέ σοι φίλος
Ὅδ' ἐστὶ, χωρεῖς τοῦτο, κἀ κοινὸν σφατῷ,

Utinam mihi fieret vox in brachiis
Et manibus & comâ & pedum in
greſſu,
Vel Dædali arte, vel Deorum alicujus:
Ut omnia simul tuis adhæreſcerent
genibus,
Plorantia, exprimentia omnis generis ſermones.
O Domine, ô maximum Græcis lumen
Obtempera: porrige manum huic
amui
Ultricem, etſi nihil ea eſt: ſed tamen porrige manum:
"Boni enim viri eſt juſtitiæ inſervire,
"Et malos punire ubique ſemper.
Cho. "Mirum ſanè eſt, mortalibus ut omnia accidunt
"Et neceſſitudines leges definiunt,
"Amicos efficientes ex inimiciſſimis,
"Inimicóſque eos, qui ante benevoli erant, facientes.
Ag. Ego te & tuum filium & fortunas tuas,
O Hecuba, per miſericordiam, manumque ſupplicem, habeo,
Voloque & deorum gratiâ, impium hoſpitem,
Et juſtitiæ, hanc tibi dare pœnam
Si quo modo videar, quod ad te ſpectat, benè velle,
Exercituſque non videar Caſſandræ gratiâ
Thraciæ regi hanc ſtruere cædem
Eſt enim quatenus metus incidit mihi.
Virum hunc, amicum ducit exercitus:
Mortuum verò, hoſtem. Si verò tibi charus
Hic eſt, privatim eſt hoc, & non publicum exercitui.

Εἴθε γλῶσσά μοι λαλιὰ ἐν τοῖς βραχίοσι, καὶ ἐν ταῖς κόμαις, καὶ ἐν τῇ βάσει τῷ ποδὸς, ἢ ἐν τέχναις Δαιδάλου, ἢ τινὸς ἀπὸ τῶν θεῶν. ἵνα πάντα τὰ μέλη μου ἅπτοιτο σῶν γονάτων, κλαίοντα, καὶ ἐκτελοῦσα παντοίους λόγους. ὦ δέσποτα, ὦ μέγιστον φάος τοῖς Ἕλλησιν, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων. πιθοῦ, καὶ δός ἐμοὶ τὴν πρεσβύτιδι χεῖρα βοηθόν, εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ἡ ἱκετεύουσά σε ὄνλον ὄν. ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτῷ φέρειν σοῦ ἐλεηθῆναι. ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τὴν δικαιοσύνην βοηθεῖν, καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν ἀεὶ παντοίως κακῶς, ὅτου πυνθάνεσθε. [838] Δαιδάλου τέχναισι] ὡσεὶ τοῦ Δαιδάλου ἔργων, ὅπ ἐκινεῖτο καὶ ᾠσίει φωνὴν. αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει, ἐκ ἔστιν ὦ γεραιὲ μὴ δεῖσῃς τάδε, τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθ' ὁκεῖ. βλέπει τ' ἀγάλματ' ὄμ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός. καὶ Ἐσθὴν ἐν Θράιξαις, παγὶ κακὸν * δεῖδε μασάων πνὰ ποτὲ χαλκῆν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον ᾠσοῦν, ἀλλὰ ὡς ξύλινον βαδίζων αὐτομάτως ἐλήλυθα. Δαιδάλου τέχναισι] ἀγαλματοποιὸς ὁ Δαίδαλος, ποιῶν ἀγάλματα ὅτω κάλλιστα, ὡς ἰσορροπίαν ὡσεὶ τούτων τοῖς ποιηταῖς, ὅπ φωνὴν ἠφίεσαν, καὶ ἐκινοῦντο. [839] ὁ Δαίδαλος, καὶ περὶ ὅτε ἐβάλετο ὡσεπίδει. ἐπεὶ καὶ τὸν υἱὸν Ἴκαρον, ἐκ κηρᾶ πτερὰ πλασάμενος, καὶ ὡσειδεὶς αὐτῷ, ἐποίησεν ἐναέριον κομιδῇ. διαλυθέντος δὲ τὰ κηρᾶ, πέπωκεν εἰς τὸ νυῦ καλούμενον ἀπ' αὐτῦ Ἰκάριον πέλαγος. φασὶ γὰρ ἀμυνόμενον τὸν Ἥλιον Δαίδαλον, ὡς πεποιηκότα, τὴν θυγατέρα αὐτῦ Πασιφάην, ἐρασθεῖσαν τῦ ταύρυ, μιγῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ τότε πτερόμενον εἶδε τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἴκαρον ἐκ κηρᾶ πτερυγίζοντα χαίροντα, σφοδρῶς ἐμπεσεῖν τοῖς πτεροῖς, καὶ διαλυθῆναι ταῦτα ἁψασθέντα. καὶ τὸν ἐν τούτοις κυριζόμενον Ἴκαρον κατενεχθέντα πεπιγθαι. [843] Εἰ καὶ μηδέν ἐστιν] ἡ ἱκετεύουσά σε ὡς αἰχμαλωτὸν, καὶ δέκα. ἀλλ' οὖν δ' αὐτὸ τὸ δίκαιον πιμωρήσασθαι τὸν Πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐνόμως πιμωρεῖσθαι. Δεινόν γε θνητοῖς] ἐπεὶ τῶν Ἑκάβην ὁ χορὸς εἶδε δεσμώτιν τὸ Ἀγαμέμνονος, βοηθῆσαι αὐτῇ ἐχθροῦ ὄντος, ὡς τὴν πολιν ταύτης πορθήσαντα, λέγει δεινοπαθῶν· δεινόν ἐστιν ὅπ συμπτύσσει καὶ συμπίπτει πάντα τοῖς θνητοῖς. καὶ ὅτε μὲν φίλος, ὅτε δ' ἐχθρός. ἀεὶ ἐχθρός. ἀλλ' ὁ μὲν φίλος ἔσιν ὅτε ἐχθρὸς γίνεται, ὁ δ' ἐχθρὸς φίλος. καὶ εἰ νόμοι κελεύοντες τὸν μὲν φίλον ἀεὶ φίλον ἡγεῖσθαι, τὸν δ' ἐχθρὸν ἀεὶ ἐχθρὸν λέγοιεν, κεχωρισμένως τὰς ἀνάγκας πεθέντες διὰ τούτων τὸν φίλον ἐχθρὸν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. οὐδ' ἐάν τις ἀνάγκη συμβῇ, ὥσπερ καὶ νυῦ, ὁ μὲν φίλος ἐχθρὸς, ὁ δ' ἐχθρὸς φίλος καθίσαται. ὅτω τοῦτο νοεῖται. οἱ δ' ἀλλάσσοντες τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας ἀντὶ τῶν ἀναγκῶν, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως λέγοντες, ἀμαθεῖς. Ἄλλως. δεινόν γε θνητοῖς, μεταλλακτέον τὰς πῶσεις. ἔστι γὰρ καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν. ὁ δ' νῦς, δεινόν ὅπ πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κτ' παντὸν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μεπίλλαξαν. ἐδέδοκτο γὰρ πολέμιον εἶ] τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα. ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸν νενομισμένον τῇ Ἑκάβῃ μεπίλλαξεν. Ἄλλως. ἐναντίως εἶπεν. ἔδει γὰρ, καὶ τοὺς νόμους ἀνάγκαι διορίζεσθαι, αὗται καὶ νόμων ὀπικρατέσεραι, ἃ τὸ ἐναντίον, διόπ τὰ ἐκόσια πιμωρεῖσθαι, ἐκὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα. ὡς καὶ νυῦ ὑμᾶς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖσθαι τὸν πολέμιον. Ἄλλως. διώρισαν, διεπίπωσαν, ἀφορίζουσιν. οἷς αἱ ἀνάγκαι ἐκ ἀκολούθως τοῖς νόμοις φερόμεναι, ὅθεν αἱ ἀνάγκαι τῶν νόμων ὀπικρατέσεραί εἰσιν, ἐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. [850] Ἐγώ σε καὶ τὸν σὸν παῖδα] καὶ τῶν συνυπάρχοντα σε, καὶ τὴν ἱκετείαν χεῖρα ἐλεῶ. καὶ θέλων φησὶν ἕνεκα τοῦ δικαίου, καὶ τῶν θεῶν ταύτῃ σοι δοῦναι τὴν χάριν, τὸ πιμωρήσασθαι δικαδὴ τὸν ἄδικον ξένον, εἴπως δυνατὸν ἠθέλετο, ὥστε καὶ σοὶ καλῶς ἠνέχθαι, καὶ τοῖς Ἕλλησι μὴ δόξω διὰ Κασσάνδραν πιμωρεῖσθαι τὸν Πολυμήστορα. Ἄλλως. βάλομαι ἕνεκα τῶν θεῶν, καὶ ἕνεκα τοῦ δικαίου, δοῦναί σοι τὸν ἀνόσιον τίνδε τὴν δίκην. Μὴ δόξαιμι] δόν δόξαι εἰπεῖν, ὡσεὶ τὸ σοί τ' ἔχειν· ὁ γὰρ τὲ συμβεβηκὸς οὗτο ἀπήτει, δόξαιμι εἶπε πρὸς τὸ φυείλειν. ζητῶν δ' παιλαχῆ τοῦτο εὑρήσεις τὴν σωτηρίαν. [857] Ἔστιν γὰρ ἡ παρασκευὴ τὸ τί ἐλλείπει. ἵν' ἦ, ἔστι γὰρ τὶ φησὶ, καὶ δὸ τετάραγμαι. ποῖον τοῦτο; τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖται σφατός. Ἄλλως. ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅπ ἔστι φίλος τοῖς Ἕλλησιν. εἶτα μεταλογισάμενος, φησὶν, ὅπ ταράγμως ἐμπέπωκέ μοι. ἀντὶ τοῦ τετάραγμαι, ἐννοήσας ὅπ φίλος ὅτι τῷ σφατεύματι ὁ Πολυμήστωρ.

* Δεῦρο μαστῶν, &c.] Hic locus valdè corruptus mihi videtur; quem ita reſtituo, fragmentum nempè ex *Cratino* in Poemate *Thracia-Mulieres* dicto, ἢ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις Παῖ, &c. λάλον νευρόσπαστον; (ἀνθρωπίσκον) τίνα ποτὲ χαλκῆν, ἢ ξύλινον, καὶ χρυσοῦν ᾠσοῦν; Ὁ δαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος, ἀλλα χαλκῆς ἂν ἀπέδρα. Πότερον Δαιδάλεος ἦν, ἢλις ἔπλαξεν αὐτόν, &c.

ANNOTATIONES.

V. 839. Ἢ Δαιδάλου τέχναισιν.] Hoc in loco Scholiaſtem non laudo, qui exponit, quaſi optaret *Hecuba* Vocem in brachiis, in manibus, in comis, in pedibus, aut in *Dædali* artibus; cum ſenſus longe alius ſit, optat enim ut vel *Dædali* arte, vel Dei alicujus hæc ei contingant. Quare expono, *Utinam, inquam, hoc mihi fiat*, vel *Dædali* arte, vel Deorum alicujus.

V. 858. Τὸν ἀνδρα τοῦτον φίλον, &c. τὸ φ in φίλον quoniam in hoc loco longum eſſe neceſſe eſt, circumflectendum; Ut *Hom.* Il. δ. V. 155. Φίλε γαπάτητε, θάνατόν τυ τε ὄρκι ἔτσμον. ſic δ' in ἴσος, ubi brevis eſt acuitur ἴσος, ubi verò longum circumflectitur, ut ἶσος, aliter lege φίλιον. *Cæterum* poſt ἀνδρα ponit γάρ.

Πρὸς

Φεῦ ἒκ ἔστ᾽ ἀνηβῶν] ταῦτα φυσᾶν ἐπειδὴ ἐν ἐξουσίᾳ ὢν ὁ Ἀγαμέμνων, ἃ δύναται αὐτῇ χάριν ἀποδοῦναι, ὑποφορώμενος τοὺς Ἕλληνας. Φεῦ ἒκ ἔστιν] ἒκ ἔστιν ὅστις ἀπὸ τῶν ἀνηβώντων ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀντὶ τοῦ ὃς τις ἒκ ἔστ᾽ ἄνελθ. ἢ γὰρ ἄνελθ᾽ ὅτι χρημάτων τ᾽ κοινῶν, ἴσχυσι φιλοχρήματος. ἢ ἄνελθ᾽ τ᾽ κοινῶν, τύχης καὶ εὐτυχίας. ἢ τὸ πλῆθος, ἤγουν ὁ δῆμος τῆς πόλεως. ἢ αἱ χαφαὶ τῶν νόμων, ἤτοι αἱ νομικαὶ διατάξεις, κωλύσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς τρόποις τ᾽ γνώμῃ, καὶ τ᾽ θέλησιν. Ἢ τύχης] τυχὸν λέγεται κυρίως, ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις, εἶτα ἄλλο συμβῇ. τυχαι παρ᾽ Ἕλλησι καὶ αἱ ταπειναὶ πράξεις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑποτεταγμέναι, καὶ αἱ ὕλαι. καὶ ὁπηρέτουσαι. ὑπὸ τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον πάντα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ ἀπὸ εὐβουλίας τε καὶ κακοβουλίας. ἐνταῦθα τὸ δεύτερον σημαινόμενον λέγει, ἤγουν ἢ χρημάτων γάρ ὅτι ἄνελθ. τυραννὶς ὑψηλοτέρας πινὸς τάξεως, καὶ ἐπικρατέστης. διαφέρει δὲ ἡ τύχη τοῦ αὐτομάτου. ὅπου τὸν μὲν τύχην ἔστι τοῦτο ὅταν εἰρηται, τὸ δὲ αὐτόματον ὅταν γένηται τι ἄλλο, ἄλλως μηδαμῶς ἐνεργοῦντος. δοῦλος δὲ τύχης ὄντων, ὁ ἀναγκαζόμενος δουλεύειν τῇ τοῦ κρείττονος ἐυτυχίᾳ. [868] Ἐπεὶ δ᾽ ταρβεῖς] ἐπεὶ δὲ φοβῇ, καὶ τὸ ὄχλῳ πλέον νέμεις, ἀντὶ τοῦ κεχαρισμένα τοῖς Ἕλλησιν, ἐγὼ ποιήσω σε ἀπολελυμένον τοῦδε τοῦ φόβου. σωσπάσασα ἐὰν βουλεύσω τι κακὸν τῷ ἀποκτείναντι τὸν Πολύδωρον δηλονότι. καὶ μὴ συμφέρῃς. ἐὰν δὲ πάσχοντος τοῦ Πολυμήστορος οἷα πείσεται καὶ ὑποφωνεῖ, φανῇ ἐκ τοῦ Ἀχαιῶν δούλους τις, ἢ κακοήθεια, κώλυε, μὴ φανόμενον δὲ ἐμὲ εὑρεῖν δηλονότι. Τὰ δ᾽ ἄλλα,] κτ᾽ τὰ ἄλλα θάρρει, ἐγὼ ποιήσω πάντα καλῶς. [879] Χεὶρ] τῆς σοι συμπάρξει δυνάμεως. Κεκεύθασιν] κρύψουσι. Τιμωρήσομαι] κολάσω. Ἔσχ᾽ κράτος] ὑπερέχει. Δεινὸν] χαλεπὸν τὸ πλῆθος, καὶ σοὶ δόλῳ δυσκαταγώνιστον. Τί δ᾽ ἃ γυναῖκες ἀνεῖλον τὰ τέκνα τῶν Αἰγύπτου, καὶ τοὺ ἄρσενας ἐξοικειδιῶσαι ἐποίησαν τῆς Λήμνου, ἀντὶ τοῦ τοὺ ἄρσενας ἐξώκισαν ἄρρενα τῆς Λήμνου. Ἰσοεία. Αἰγύπτου καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν, Ἰὼς δὲ τῆς Ἰνάχου δυγατὸς ὑπόγονοι. Τούτων ὁ μὲν Αἰγύπτου ἔσχε παῖδας ἄρσενας πεντήκοντα, ὁ δὲ Δαναὸς καὶ αὐτὸς δυγατέρας ν̄. ἅτος τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ φθονῶν διὰ τὸν τῶν ἀρσένων κτῆσιν, καὶ φοβηθεὶς μήπως ὑπ᾽ αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ, ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ὅθεν κἀπ᾽ αὐτοῦ Αἰγύπτου ἐκλήθη, χρόνῳ δὲ πρὸς διαμοιρώσας, καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων, θαρρῶν Αἰγύπτῳ τῇ τούτων δυνάμει, παρεχώρησεν εἰς τὸ Ἄργος. ὁ δὲ Δαναὸς φοβηθεὶς αὐτὸν, φεύγειν ποιεῖται τῆς βασιλείας, καὶ τῶν Αἰγύπτου υἱῶν τοιαύτῃ ἐσκέψατο ἐπιβουλῇ. σωσθέλο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ σωπᾶσαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ δυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐπίμως δὲ τοῦτο κατεπαγγελλόμενος τῷ Αἰγύπτῳ, συνεβάλετο τοῖς δυγατράσιν ὁ Δαναὸς, ὥστε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺ ἑαυτῶν ἄνδρας, πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτούς, δόναλον ἐπαπειλήσας τοῖς μὴ τοῦτο ποιήσασι. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι ἔχυσαν τὸ τῶν παίδων πρόσταγμα ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ τούτων μόνη ἡ Ὑπερμνήστρα φεισαμένη τοῦ Λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διαθεσιν ἐμηχανᾶτο πρὸς αὐτόν. ὅπως δὲ σωθεὶς, ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσε γὰρ τὰς δυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἅμα καὶ αὐτόν. καὶ τῆς τότε βασιλείας ἐπρώτευσε τῶν Ἀργῶν, ἅμα τῇ Ὑπερμνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τότε Ἀβας. ἐξ Ἀβαντος Πρῖτος καὶ Ἀκρίσιος· ἐξ Ἀκρισίου, Δανάη· ἐκ Δανάης, Περσεύς· ἐκ Περσέως, Ἀλκαῖος, Ἡλεκτρύων, καὶ Σθένελος. ὧν ὁ μὲν Ἀλκαῖος ἔσχε τὸν Ἀμφιτρύωνα παῖδα, ὁ δὲ Ἡλεκτρύων τῷ Ἀλκμήνῃ, ἐξ Ἀλκμήνης δὲ Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς. ἐξ οὗ Ἰόλαος. φασὶ δέ τινες τῶν ποιητῶν ταύτας ἐν ᾅδου κολάζεσθαι, διὰ τὸν φόνον τῶν ἰδίων ἀνδρῶν, ὑδροφορεῖν καλαδίσκους ἐν τετρυπημένῳ πίθῳ. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήκεστα μοχθούντων, εἰς τετρυπημένον πίθον ἀντλεῖν λέγομεν. [887] Καὶ Λῆμνον ἄρσην] ἐν Λήμνῳ γυναῖκες ἑτέλουν ἑπτάτιον ἑορτὴν τῇ Ἀφροδίτῃ. ἐπεὶ οὖν ποτὲ καλαφρονήσασαι τῆς θεοῦ, ἀπέλιπον τὸ ἕδος, ἡ Ἀφροδίτη ἐνέβαλεν αὐταῖς δυσοδίαν, ὡς μὴ δύνασθαι τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας αὐταῖς πλησάσαι. αἱ δὲ νομίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καλαφρονεῖσθαι, τοὺς πάντας ἀπέκτειναν. ὁ δὲ Δίνυμος ἔπω. Πελασγοὶ ὀπαδέμενοι ποτὲ ταῖς Ἀθήναις, πολλὰς τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες, ἤγαγον εἰς Λῆμνον. ἐν οἷς καὶ γυναῖκας Ἀττικάς, ἃς παλλακίσι χρησάμενοι ἔσχον παῖδας. ὃς αἱ μητέρες τῶν τε πατέρων τὴν γλῶτταν, καὶ τὰ ἤθη ἐδίδαξαν. οἱ δὲ συνίεσαν τὸ τότε ἀλλήλοις. καὶ εἴ πῃ τύπτοι ἀπ᾽ αὐτῶν τινὰ, ἐβοήθουν ἅπαντες. καὶ μὴ ταῦτα αἱ Λήμνιαι γυναῖκες, τὰς σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν. διὸ ἀμφότερα οὐ ταῦτα ἡ παροιμία ἐδήλου, τὰ Λήμνια κακά. [888] Ἀλλ᾽ ὡς ἡδέως] ἀλλὰ πῶς χρὴ ἡδέως τόνδε μὲν τὸν λόγον ἐμοὶ ἄφες. παρὰ πεμπτὸν δὲ χρεὼν ἐμὲ, τῶνδε τῶν γυναῖκα διὰ τοῦ στρατοῦ ἀκινδύνως.

Πρὸς ταῦτα φρονεῖς, ὡς θέλοντά μήν μ᾽ ἔχῃς
Σοὶ ξυμπονῆσαι, κ᾽ ταχὺ προσαρκέσαι,
Βεβαιοῦσθαι, Ἀχαιοῖς εἰ βλαβὴν ἔσομαι.
Ex. "Φεῦ, σὺν ἔστι θνητῶν, ὅς τις ἐστ᾽ ἐλεύθερος.
"Ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἢ τύχης,
"Ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεως, ἢ νόμων γραφαί
"Εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατ᾽ γνώμην τρόποις.
Ἐπεὶ δ᾽ ταρβεῖς, τῷ τ᾽ ὄχλῳ πλέον νέμῃς,
Ἐγώ σε πείσω τοῦδ᾽ ἐλεύθερον φόβου.
Σώιοδι μὴν γὰρ, ὧν τι βουλεύσῃ κακὸν
Τῷ τύνδ᾽ ἀποκτείναντι· σωσθεάσῃς δ᾽ μή.
Ἦν δ᾽ ἐξ Ἀχαιῶν δούλου θ᾽, ἢ πικρεία,
Πάσχοντος αὐδεὸς θρῃκὸς, οἷα πείσεται,
Φανῇ κύς, εἶργε, μὴ δοκῶν ἐμοὶ χάριν.
Τάδ᾽ ἄλλα θάρσει, πάντ᾽ ἐγὼ πείσω καλῶς.
Ag. Πῶς οὖν; κἀ δρᾶσῃς; πότερα φάσγανον χερὸς
Λαβοῦσα χρᾶα, φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
Ἢ φαρμάκοισιν, ἢ πικρείᾳ κνί;
Τίς σοι ξυνέστω χείρ; πόθεν κτήσῃ φίλους;
Ex. Στέγαι κεκεύθασ᾽ αἵδε Τρῳάδων ὄχλον.
Ag. Ταὶ αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλάνων ἄγραν;
Ex. Σοὶ ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα πιμπρήσιμον.
Ag. Καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔστ᾽ κράτος;
Ex. Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξυὶ δόλῳ τε δύσμαχον.
Ag. Δεινὸν, τὸ μήτοι πλοῦ μέμφομαι γένει.
Ex. Τί δ᾽; ἃ γυναῖκες ἔκτειναν Αἰγύπτου τέκνα;
Καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
Ἀλλ᾽ ὡς ἡδέως, τόνδ᾽ ἐμοὶ μέθες λόγον.
Πέμπτον δέ μοι τόνδ᾽ ἀσφαλῶς ἄγε στρατοῦ

Præterea considera, quod volentem quidem me habes
Tibi opem ferre, & promptum ad auxiliandum;
Tardum verò, à Græcis si criminabor.
Hec. "Heu, non est mortalium qui sit liber:
" Aut pecuniarum enim servus est, aut fortunæ,
" Aut multitudo cum urbis, aut leges scriptæ
" Prohibent, nè uterer pro arbitrio moribus.
Postquam verò metuis, multitudinique nimium tribuis,
Ego te faciam hoc liberum metu.
Sis conscius quidem, si quid struam mali
Adversus eum, hunc qui interfecit: adjuta verò nequaquam.
Si verò ex Achæis tumultus aut auxilium,
Patiente viro Thrace, qualia patietur,
Apparuerit quoddam, cohibe, non præ te ferens meam gratiam;
Quod ad alia verò, confide; cuncta ego conficiam probè.
Ag. Quomodo igitur? quid facies? utrum gladium manu
Accipiens anus, virum barbarum interficies?
Aut venenis, aut ope quânam?
Quæ tibi adsint manus? unde habebis amicos?
Hec. Tecta occultant hæc Troadum turbam.
Ag. Captivas dicis Græcorum prædam?
Hec. Cum illis hunc meum homicidam ulciscar.
Ag. Et quomodo mulieribus in viros erit robur?
Hec. Est quiddam potens multitudo, cum inidiisq; insuperabile.
Ag. Potens, quidem, sed fanè fœmineum reprehendo genus.
Hec. Quid verò? an non mulieres interfecerunt Ægypti filios?
Et Lemno funditùs viros exterminârunt?
Sed ut fieri oporteat, hanc mihi relinque rationem:
Mitte verò mihi hanc tutò per exercitum

ANNOTATIONES.

V. 864. Φεῦ. ἒκ ἔστ, &c.] En iterum, ut τὸ φεῦ otiosum est in scansione: uti suprà probavimus, præcipuè verò ad *Hecub.* 1116.

V. 833. Πάσχοντος αὐδεὸς Θρῃκὸς, οἷα πείσεται] Miserè lapsus est *Gasp. Stiblinus*, qui πείσεται deducit à πεῖσθμαι, quùm sit à Πάσχω, quod nec mini non notum.

V. 880. & 881. Ὄχλον & ἄγραν] *Iambus* utrumque: De hâc re nos copiosè ad *Phæniss.* V. 19.

V. 886. Τέκνα] Prior syllaba communis.

Γυναῖκα.

Γυναῖκα. Ϲ σὺ Θρηκὶ πλαθεῖσα ξένῳ,
Λέξον· καλεῖ σ' ἄναστα δὴ πρὸ Ἰλίου,
Ἑκάβη, (σὸν σὸν ἔλαχον ἢ κείνης χρέος,)
Καὶ παῖδας· ὡς δεῖ κἀκεῖνα κλύειν λόγους
Τοὺς ἐξ ἐκείνης. Τὸν δ' τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ὄπιχες, Ἀγάμεμνον, τάφον,
Ὡς τῷδ' ἀδελφῷ, πλησίον μιᾷ φλογὶ
Διοσσὴ μεείμνᾳ μητρὶ κρυφθῆτον χθονί.
Αγ. Ἔσαγ τάδ' ἔτω. Ϲ γὰρ εἰ μὴ ἦν γρατῷ
Πλοῦς, σὸν δ' ἂν ἔσχον τῷδέ σοι δοῦναι χάριν.
Νῦν δ', ἡ γὰρ ἱσταμένας πνοὰς θεὸς,
Μένειν ἀνάγκη, πλοῦν ὁρῶντας ἥσυχον.
Γένοιτο δ' οὖ πως. Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
Ἰδίᾳ δ' ἑκάστῳ Ϲ πόλει, τὸν μὴ κακὸν,
Κακὸν τι πάσχειν· τὸν δὲ χρηστὸν, δύτυχεῖν.

890 Mulierem. Et tu, ô mulier, Thracio accedens hospiti,
Dic, Vocat te regina olim sanè Ilii
Hecuba, (tua vero non minùs quam ipsius causâ)
Et liberos: quoniam oportet & liberos scire sermones
Aliquos ex illâ. Recens verò interfectæ
895 Polyxenæ differ, Agamemnon, sepulturam,
Ut isti duo frater & soror, propè unâ flammâ
Duplici curâ matris occultentur terrâ.
Aga. Erunt hæc sic: etenim si effet exercitui
Navigatio, non potuissem hanc tibi præstare gratiam.
Nunc verò (non enim mittit secundos flatus Deus)
900 Manere necesse est, navigationem expectantes tranquillam.
"Eveniat autem felicitèr. Omnibus enim est commune hoc,
"Et peculiaritèr unicuique, & urbi, malum quidem hominem
"Malum aliquid pati: bonum verò felicitèr agere.

Καὶ σὺ ὦ γυναῖ πλησάσασα τῷ φίλῳ τῷ Θρᾳκὶ, λέξον· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη ἡ ποτὲ ἀναασα τῆς Τρωάδος, διὰ χρείαν σὴν μᾶλλον ἢ ἐκείνης. καὶ παῖδας καλεῖ διαλογῆσαι, ὅτι δεῖ γινώσκειν καὶ τὰ τέκνα τοὺς ἀπ' ἐκείνης λόγους. τὸν δὲ τάφον, ἤτοι τῷ ταφῷ τῆς νεοσφαγοῦς Πολυξένης κατέρησον ὦ Ἀγάμεμνον. ἵνα ἔτοι οἱ ἀδελφοὶ, ἡ διαπλῆ φερόντες ἐμοὶ, ἐν μιᾷ φλογὶ κρυφθῆτον, ἀντὶ τῆς ἐν τῇ χθονὶ πλησίον ἀλλήλων διαλογήσαι. 892 Κείνης χρεῶ· μὴ λάβῃς ἔξωθεν τὸ διά. ἀλλ' ἔστιν αὖτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ σέ. ἔτω. καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη χρεῶ

καὶ χρείαν σοι ἐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνη, ἤγουν εἰ ἀφίξῃ, σωστὴ ἐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνη ὑπάρξεις χρεία. ὥσπερ γὰρ φαμὲν καλῶ τὸν δεῖνα ἑαυτῷ βοήθειαν ἔχ ἵππον ἢ ἐμοί, ἔτω καὶ τοῦτο. δέον δ' εἰπεῖν σοι, σὺν εἶπε πρὸς τὸ χρεῶ. Ἔσω τάδε] ἔτως ὡς λέγεις διαλογήσ. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν τῷ γρατῷ κωμῳδὸς πλοῦς, ἐκ ἂν εἶχόν σοι δόναι τὴν δωρεὰν ταύτην. νυνὶ δ', ἡ γὰρ ἀφίσιν ὁ Ποσειδῶν πνοὰς ὀπτησείας, ἀνάγκη περσκαρτερεῖν περσδοκῶντας πλοῦν ἥσυχον. εἴθε δ' γένοιτο κατά τινα τρόπον περιχθῆναι, διαλογήσ τὰ χρ σὲ εὖ καὶ καλῶς, καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ πόλει καταδύμιον τόδε. λέγω τὸ, τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακὸν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν. 898 Καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν] ἡ καλῶς φησὶ ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ διδόντα τῷ χάειν, σωπῆσαι, καὶ μὴ ἐλέγξαι τῶν ἑαυτῆ γνώμων, ἀλλ' ἐκ ἀνάγκη τοιαύτη ὑπέκειτο βασιλεὺς ὤν. Γένοιτο] εἴη δ' περιχθῆναι τὸ χρ σὲ καλῶς, ὅπ καὶ πᾶσι καταδύμιον τοῦτο. ὁ γὰρ φόνον δράσας, κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε, λυμαινόμενος τῷ κοινῷ νόμῳ, καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμογενές.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφὴ α'. Χορός. *Strophe* I. *Chorus.*

Χο. 1 Σὺ μὲν, ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
2 Τῶν ἀπορθήτων πόλις
3 Οὐκέτι λέξῃ, τοιόνδ' Ἑλ-
4 λάνων νέφος ἀμφί σε καλύπτῃ
5 Δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
6 Ἀπὸ γὰρ σεφάναν κέκαρσαι
7 Πύργων, χρ δ' * αἰθάλιε
8 Κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέλευσα
9 Τάλαιν', ὑκέτ σ' ἐμβατεύσω.

905 *Cho.* 1 Tu quidem, O patria Iliaca
2 Ex urbibus inexpugnabilibus
3 Non amplius dicêris. talis
4 corum nebula te circumfundit,
5 Hastâ sanè hastâ populans.
6 Corona verò tibi detonsa
910 est
7 Turrium: circum verò fuliginis
8 Maculâ miserrimâ denigrata es,
9 Misera, non amplius in te incedam.

* *alias* αἰθάλῳ

Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιάς] τὰ τοιαῦτα εἴδη χορῶν καλεῖται ἐπωδικά. ἔστι δὲ τὰ περύλα πενλὰς ἐπωδικὴ, ἤτοι στροφὴ καὶ ἀντιστροφή. καὶ πάλιν στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ, καὶ ἐπωδός. εἰσὶν οὖν τῆς α στροφῆς τὰ κῶλα ϛ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ μὲν πρῶτον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ὦ παίωνος πρώτης ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ,

καὶ διάμβου. τὸ β τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται Ἐυριπίδειον, ἢ λεκύθιον. τὸ γ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διαυνδείου. εἰ δ' βάλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς. τὸ δ τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος χοριάμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ϛ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, καὶ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ, ἀπ' ἐλάττονος διάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ δυνατὸν καὶ ἰαμβικὸν εἶ) ἑφθημιμερὲς δυσὶ τροχαίοις ὑπὸ παίωνας. τὸ ζ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ η ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, καθαρὸν, ἐξ ὑποτρίτου δ διάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ θ δίμετρον καταληκτικὸν καθαρὸν, ἐξ ἀντισπάστου διάμβου καὶ συλλαβῆς. ὅλη τῆ τέλει τῆς στροφῆς παρήγαγεν. 905 Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς] ἡ μὲν Ἑκάβη, κτ τὸν περσάξειν τῆς Ἑκάβης, ἀπέρχεται πρὸς τὸν Πολυμήστορα. ὁ δὲ χορὸς δυσὶ αἰχμαλωτίσιν γυναιξὶν λέγει τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ δρᾶμα μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ Πολυμήστωρ. λέγει δ' ὅτως. σὺ μὲν ὦ πατρὶς Τρωϊκὴ, ὑδαμῶς κληθήσῃ πόλις ἔτι τῶν ἀπορθήτων, τοιόνδε νέφος καὶ πλῆθος Ἑλλήνων ἐπικαλύπτει σε πορθεῖσαν ἐν δορὶ καὶ πολέμῳ. ἀπεκόπης δὲ τῶν στεφάνων, καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων. κατεχρεώθης δ', ἤτοι ἀμελλάτωσαι ἐλεεινοτάτῃ κηλίδι κατὰ αἰθάλης καὶ καμινικῆς. ὦ τάλαινα πατρὶς δυλογόπ, ὑκέτ ἐνδιατρίψω καὶ ἐμαυτὴν πάσω σοι. κτ τὸ μεσονύκτιον ἐφάρμιον, ὁπνίκα ἐκ τῶν δείπνων, ἤτοι μᾶ τὰ δεῖπνα, κέχυται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνος γλυκύς. ἀπὸ τῶν ὕμνων δ' καὶ ἀπὸ τῶν χαρπωθέντων θυσιῶν καλαπαύσας ἑαυτὸν, δυλογόπ ὁ πόσις, ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις, ὑδαμῶς ὁρῶν τὸν ναυτικὸν ὅμιλον περιπατοῦντα εἰς τὴν Τροίαν. τὸ δὲ ῥῦν δ' ἔκειτο κτ κοινῆ, ὅπ τῷ παυσάλῳ. τὸ δ' ἀκόντιον εἰπὼν, ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα. Στεφάνων πύργων] ἤγουν τὰς δίκλιν στεφάνων περιαλλοίας πύργους. ἢ τὸ στεφανᾶν γυναικὶ δηλ πλησιαστικῶν νόει. ἔτω γὰρ οἱ Δωριεῖς τὰς γυναικὰς δηλ πλησιαστικῶν ἐκφέρουσιν. ὥσπ ἔτως ἐρεῖς, ἀποκέκαρσαι δηλ στεφάνων, δηλ πύργων λέγω. 911 Αἰθάλῃ] ἡ χρὴ γενέσθαι αἰθάλῃ καπνῆ κηλίδι, ἤτοι καμινικῇ κηλίδι, ἀλλ' αἰθάλῳ κηλίδι, ἤτοι καμινικῇ κηλίδι, ἤγουν πυρὶ, ἢ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περιοῦν οὖν ὦ τῷ καπνῷ. διὸ καὶ ἐξελήλυθε παρ' ἐμοῦ, ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς.

ANNOTATIONES.

V. 890. Πλαθεῖσα] à πλάζω pro πλήσσω, i. e. πλησιάζω.

V. 897. Διοσσὴ μεείμνα] *Scholiastes* videtur legisse Διοσὶ μείμνα; quod & legi potest optimo sensu, si apponantur ad τὸ τῷδ' Ἀδελφῷ & notâ Parenthesεos includantur.

V. 910. Στεφάναν] Delco στεφάνων & sensu postulante, στεφάνη enim de muribus & κατὰ intelligitur; accedit etiam *Aldi* & *Hervagii* autoritas; nè dicam *Scholiastæ*.

V. 912. Κηλῖδ' αἰκτροτάτᾳ κέλευσα] Κατὰ ex hujus versûs initio rejicio penitùs ad Sciolos, (qui malè illùc intruserant ex notis sumptum) Authoritate *Scholiastæ* & Carminis ratione & sensu ità postulante. κατακέχρεσαι δ' αἰθάλῳ (i. e. καπνῷ) κηλίδι, &c. *Cæterum* hic mecum stat.

Κεῖτο] τὸ κεῖτο ϖερὶς τὸ ναύταν ὑκέτ' ὁρῶν ὅμιλον σωσαϖῆσον. Τὸ ὑ ξυσὸν δ' ὅϖι ϖαστάλῳ, διὰ μέσου λάμβανε· ὑ εἰς τὸ ϖαστάλῳ ἢ ἔκειτο ἀϖὸ κοινοῦ, ἢ ὑϖὲρ ἐχεν. κ̀ μὴ ὥσϖερ τινες ἧ αμαθῶν τὸ ἔθηκεν, αἰϖαϖικλῶ τὸ ξυσὸν λογιζόμενοι. Ἐμβεβαῶτα] τὸ ἐμβαίνω, εἰ μὴ ϖερὶς δοϖκὴν σωτάσσεται τὸ ἐν ἔχει τὴν δωίαμιν, εἰ ὑ ϖερὶς αἰϖαϖικλῶ τὸ βαίνει. ὥσϖερ κἀνταῦθα τὸ ἐμβεβαῶτα Τερίαν Ἰλιάδα. φησὶ ὑ Φιλόξενος ἐν Ἡρωϊκοῖς, ἐμβὰς τὴν ναῦν, ἐμβεβῶτα χὴ γεφυρὰν, ὅϖ ἐμβεβαῶτα. ὑχ ὅτω δὲ ἔχει ϖερὶς τὸ μέζον ὀρθῶς, ἀλλ' ἐκείνως. 923 Ἐγὼ ὑ ϖλόκαμον] τῆς β ϖαυτὸς ϛερφῆς τὰ κῶλα ι̅. κ̀ τὰ τῆς ἀντιϛερφῆς, τοσαῦτα. τὸ α̅ ἰαμβικὸν δίμεζον ἀκατάληκλον. τὸ β̅ κ̀ γ̅ ϖοδὸς χορείου. τὸ β̅ ὅμοιον καθαρεῖον. ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ̅ ὅμοιον ϖενθημιμερές. τὸ δ̅ ἰωνικὸν δίμεζον ὑϖακατάληκλον, ἢ ϖαιωνικὸν ὑϛ ὀϖτείτε γ̅ ἰωνικῆ ἀϖ' ἐλάϖονος, κ̀ συλλαβῆς. τὸ ε̅ ἀσωμάρτητον, ἐξ ἀναϖαιστικῆς βάσεως, καὶ ἰαμβικῆ ϖενθημιμερῆς. τὸ ϛ̅ ἰαμβικὸν δίμεζον ἀκατάληκλον, ὁμ τειῶν χορείων κ̀ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορον. τὸ ζ̅ ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ η̅ ἀνϖαιστικὸν τείμεζον βακχιακατάληκλον, ἐξ ὀϖτείτε β̅ κ̀ α̅, κ̀ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ̅ χορειαμβικὸν τείμεζον καταληκτικὸν ὁμ β̅ χορειάμβων, κ̀ ἀναϖαίστου. εἰ ὑ βάλει, ἀναϖαιστικὸν δίμεζον. τὸ ι̅ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρόν. ὅϖι ϖοῦ τέλει τῆς ἀντιϛερφῆς ϕράζεται. Οἱ Ἕλλωες μὴ δωαμένοι ϖῶ Τερίαν ἑλεῖν, ἵϖϖον κατεϖοιήσαν ξύλινον, ἀναϖεμϖὸν δῶρον τῶτον τῷ Ὀλυμϖίῳ Διὶ ϖοῦ τὴν Τερίαν φυλάσσοντι. ἐμβαλόντες ὑ τῶτῳ ϖολλὰς τε ἄλλας ἧ ἡρώων, κ̀ Μενέλαον, ἔϛησαν ϖερὶ ἧ τειχῶν. αὐτοὶ ὑ ὑϖεχώρησαν εἰς τὴν ναῦς, κ̀ ἀνλωέχθησαν ὁμ θαλάσσῃ, δοκοῦντες οἴκαδε ἀναϛρέφειν. οἱ τοίνων Τρῶες ϖιχειρήσαντες εἰς τὴν ϖόλιν τὸν Δόρειον ἵϖϖον ἀαγεῖν, ἐϖεὶ ὑχ οἷός τε ἦν ἔϖϖω ἡμέρᾳ διὰ τὸ μέγεθος, ἕνα ἧ ϖύργων ὡς φασὶ τινὲς κατενεγκόντες, ὅτως ἔνδον τὸν ἵϖϖον εἰσήγαγον. βαθείας ὑ νυκτὸς ἠμοιδούσης, κ̀ ἧ Τρώων ἀμεϊμνως κειμένων, ὡς μηδενὸς ἧ Ἑλλήνων φανομένου ὁμ τῇ λιμένι, ἐξελθόντες ὁμ τῷ ἵϖϖῳ οἱ Ἕλλωες, ἔχοντες κ̀ ϖεϖόϖας τῆς Τερίας, ἀναβάντες ὅϖι τῶ τείχους μῆ ϖυρσῶν κ̀ βοῆς, ἐκάλεσαν τοὺς Ἕλλωας. οἱ τινες ἐϖανελθόντες ϖαρεσκήναλο τὴν Τερίαν. 923 Ἐγὼ ὑ ϖλόκαμον] ἐγὼ ὑ τὸν ϖλόκαμον ἠυτρέϖιζον χτ' ταξιν, κ̀ ἐκόσμουν ὁμ μίζαις. κ̀ ταῖς ταινίαις ἀναδέτοις, ἤτοι ἐϖάνω τῆς κεϕαλῆς δεδεμέναις, λάθασα εἰς κυκλοτερεῖς αὐχὰς ἧ χρυσέων κατόϖτρων, ἵνα ϖέσοιμι εἰς τὴν κοίτην εἰς ὑ τὴν ϖόλιν ἔμολεν ἥκης. κέλαδμα ὑ, ἤτοι βοὴ ἧ Ἑλλήνων, ἣν χτ' τὸ ἄσυ τῆς Τερίας τόδε. ὦ Ἕλλωες, ϖότε δή ϖοτε ϖροθήναλες τὴν Τρωϊκὴν ἐξοχὴν, τυτέϛι τὴν ακρόϖολιν, ϕραγμὸν ἐϛὲ εἰς τὰς οἴκας. τὴν ϖερϖιλῆ ὑ κοίτην λιϖοῦσα μονοχίτων, καθὰ κόρη Λακεδαιμονία καθίζουσα ϖρὸς τὸν σημὸν Ἄρτεμιν ἱκέτης ὢν ἰώνια ἡ ἀθλία, τυτέϛιν ὢν ἡδωνήθην σωθῆναι. ὀρμαι ὑ ὅϖι τὸ ϖέλαγος τὸ θαλάσσιον, ἰδοῦσα τὸν ἐμὸν ἄνδρα θανόντα, κ̀ τὴν ϖόλιν ἀϖὸ ακρόϖολιν ὁρῶσα, ἀϕ' ἧς ἐϖίϛροϕον ἢ ναῦς ἐϖάλοντε ϖόδα. Ἀναδέτοις μίτραισι] μῆ τὸ ξυωχθῆναι ὁμ ταῖς μίτραις, ἐκαλλωϖίζομεν ὅϖι τὸ καθώδεν μῆ τὰ ἀνδρὸς, κ̀ τὸ γυναικεῖον ἔδος. 926 Ἀτέρμονας ὑ] ϖεϕερεῖς, τότων γὸ ὐκ ἔϛι τέρμα· τὰ γὸ κυκλοτερῆ τέρματα ὐκ ἔχει. λέγει ὑ, Λάθασα ἐς κυκλοτερεῖς αὐχὰς. τυτέϛι τὰς τέλε μὴ ἐχούσας. τότων γὸ ὐκ ἔϛι τέρμα, ϕραγμὸ τὸ εἰωθὸς ὑ ἐϕ' ἑκάϛου μεσονύκτιον ἐνοϖτεύεσθαι. 928 Ἀνὰ ὑ κελαδε] τὸ ὑ ὐκ ἔϛι ϖεϖτὸν, ὡς οἴονταί τινες. ἀλλ' εἰώθασιν οἱ Ἀτρικοὶ ἐν ταῖς ὑϖοδόϛεσι κ̀ ἐϖαναλήϕεσι τῶτο ϖιθέναι. ὦ ζηλῆ ϖαντα χοῦ εὑρίϛες. Πότε] λείϖει τὸ, εἰ μὴ νῦν. τῶτο ὑ ϕησὶν ἔλεγον οἱ Ἕλλωες, ϕραγκελδόμενοι ἀλλήλως. ϖότε τὴν ακρόϖολιν ϖορθήσωμες τῆς Τερίας, ϕραγμήσεδε εἰς τὰ οἰκεῖα. Δωεὶς ὡς κόρᾳ] Δῶεις ἐν τῷ ιβ̅ ἧ ὡρῶν, γεϕύρει ὅτως. ὡς ὑϖὸ Αἰγινητῶν ϖειρατδόμενοι Ἀθηναῖοι, ϛρατείαν κατ' αὐτῶν ἀϖοϛέλλαν, οἱ ὑ ἅμα Σϖαρτιάτης, ἅϖαντας ἀϖέκτειναν. εἷς ὑ ὑϖερϐὰν ἄγγελος, ὃν ϖειϛάσα τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες, κ̀ τὰς ϖρόνοιας ἧ ὤμων ἀϕελόμεναι, ἐξεϖύφωσαν, εἶτα ἀϖέκτειναν. οἱ ὑ Ἀθηναῖοι, δεινὸν ἡγησάμενοι τὸ ϖραχθὲν, ϖρεῖλον ἧ γυναικῶν τὰς ϖεϖόνας, ἐϖειδὴ εἰς ὁϖλισμὸν αὐτοῖς ἐχρήσαντο, κ̀ ὁ ϖερὶ φυλακὴν τῆς ἀμϖεχόννης αὐτοί τε ἐκόμων, αἱ ὑ γυναῖκες ἐκείνυλο, κ̀ τοὺς μὲν ἀνδρεῖα ϖοδήρεις ἦσαν οἱ χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ταῖς Δωείαις ϛολαῖς. διὸ γυμνὰς κὰ τὰς ἀχίτωνας, Δωειάζειν ἔφασαν. Ἄλλως. αἱ Λακεδαιμονίαι κόραι δίμεζόυσιν ἄζωσοι, καὶ ἀχίτωνες, ἱματίδιον ἔχουσα ϖεϖορϖιμένον ἐϕ' ἑκατέρᾳ ἧ ὤμων. κὰ Καλλίμαχος, Ἔσκεν ὅτ' ἄζωσος, χ' ἀτερόϖορϖος ἔϖ. καὶ ἐν ταῖς ἀρχαίαις γεϕραῖς, ἐκ ὀλίγα ὅτ' ἔϛαλται, καὶ Δωειάζειν τὸ γυμνὰς ϕαίνεδαι τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων, ϛηθύσα χιτῶνα Δωειάζειν. 933 Μονόϖεπλος] αἱ Λακεδαιμονίαι γυναῖκες ἐν τῆς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν, ἐϖορϖίδας ἐϕ' ἑκατέρᾳ ἧ ὤμων ἔχυσα, ὅθεν κ̀ Δωειάζειν τὸ γυμνέδαι Ἀνακρέων ϕησί.

Κεῖτο] *cubat*. ναύταν ὑκέτ' ὁρῶν ὅμιλον] *nautarum non amplius videns turbam*. ξυσὸν δ' ὅϖι ϖαστάλῳ] *Hastile verò in paxillo*. ἀϖὸ κοινοῦ] *communiter*. ἐμβεβαῶτα] *ingressum*. ϖεϖτὸς] *coctus*. ϖεϖόϖας] *exploratores*. ϖορθήσωμες] *expugnabimus*. ϖειϛάσα] *persuasa*. ϖεϖόνας] *pectines*. ἐϖειδὴ εἰς ὁϖλισμὸν αὐτοῖς ἐχρήσαντο] *quia ad armorum usum ipsis serviebant*. ἐϖορϖίδας] *humeralia*. ἔχυσα] *fundebant*. ϛηθύσα] *pectus*.

ANNOTATIONES.

V. 915. Vid. de hâc re *Virgilium* Æn. l. 2. v. 13. ad v. 558. ubi graphicè describitur, quomodò urbs *Troia* fuerit capta. Præsertim verò v. 250.

Vertitur interea cœlum, & ruit Oceano nox
Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

v. 922. Τερίαν] τὸ τερ̄ est Syllaba communis Vid. *Hecub.* V. 1108.

5 Ἄρτεμι

5 Ἀγομαι δ', ὀμνύντ' ἰδοῦσ' ἀνδρὸς πόσιν
6 Τὸν ἐμὸν, ἅλιον ἔπι πέλαγος·
7 Πόλιν τ' ἀπόπτωτον, (ἐσωσεί
8 Νόστιμον νοῦς ἐκίνησε πόδα, 940
9 Καί μ' ἀπὸ γᾶς ὤρισεν Ἰλιάδος·
10 Τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει.)

Ἐπῳδός.

1 Τὰν τοῖν Διοσκούροιν Ἑλένᾳ κάσιν,
2 Ἰδᾶιόν τε βάκτρον
3 Αἰνόπαριν κατάρᾳ 945
4 Διδοῦσ', ἐπεί με
5 Γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν·
6 Ἐξῴκισέ τ' οἴκων γάμος, ἐ γάμος,
7 Ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς.
8 Ἄν μήτε πέλαγος ἅλιον 950
9 Ἀπαγάγοι πάλιν,
10 Μή τε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.

5 Sed abducor, mortuum quem vidissem maritum
6 Meum, marinum per pelagus,
7 Urbémque procul aspectans, (postquam
8 Reducem navis movit pedem
9 Et me à terræ exterminavit finibus Iliacæ:
10 Misera exanima concidi præ dolore.)

Epodos.

1 Diosçurorum Helenam sororem,
2 Idæúmque pastorem
3 Exitiosum Parin execrationi
4 Dans: quoniam me
5 Terrâ ex patriâ perdidit:
6 Expulerúntque ex ædibus nuptiæ, non nuptiæ,
7 Sed dæmonis affligentis quædam calamitas.
8 Quam *utinam* neque pelagus marinum
9 Reducat iterum,
10 Neque patriam veniat in domum.

Ἄγομαι] ἄγομαι ἐπὶ τὸ πέλαγος, ἐωσκῶ α τὸν ἄνδρα με ἀποθανόντα. ἰστέον δ', ὅτι τὸ ἐπεὶ νόστιμον, σὺν τῷ ἄγομαι σωζομένου τῇ ἐννοίᾳ. Καί μ' ἀπὸ γῆς ὥρισεν Ἰλιάδος] τῆς ἐπῳδῆς ταύτης τὰ κῶλα ἴ. τὸ μὲν πρῶτον πυρριχικὸν τρίμετρον, καταληκτικὸν, ἐξ ὀπτείτε τρίτε ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος, καὶ δακτύλου. τὸ β᾽ ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ὀπτείτε τρίτε, ἢ δὲ καὶ ἀπροσδείως. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν ἰσοφαλικόν. τὸ γ᾽ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ δ᾽ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε᾽ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ ἀπροσδείων καὶ ἰωνικῶν. τὸ ς᾽ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκαταληκτον. τὸ ζ᾽ ὀπτερειαμβικὸν δίμετρον, καταληκτικὸν, ἐξ ὀπτείτε τρίτε χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ η᾽ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, τοῦ β᾽ καὶ γ᾽ ποδὸς χρεία. τὸ θ᾽ παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ᾽ καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ι᾽ χοριαμβικὸν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου ὀπτείτε ἀ καὶ τροχαίου, ὅπερ τῷ τέλει χορωνὶς καὶ ἀφέλκεται. Καί μ' ἀπὸ γῆς] καὶ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς Τρωϊκῆς, ἁπορέουσα ἡ ἀθλία τῇ λύπῃ, τῇ Ἑλένῃ, τῇ ἀδελφῇ τῶν Διοσκούρων Κάστορος καὶ Πολυδεύκους, καὶ τῷ Πάριδι καταρωμένη ἐπεί με τῆς πατρῴας γῆς, καὶ τῶν οἴκων ἐξώκισεν, ἤ γάμος, ἀλλὰ ταλαιπωρεία δαίμονός τινος κακοποιοῦ, ὧν τινα Ἑλένην μή τε τὸ πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν, ἤγουν εἰς τὸ πίσω, μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν πατρῷον οἶκον. 946 Διδοῦσα κατάρᾳ] πρὸς τὸ ἀποκοπτοῦσα ὀξεῖα ἡ μετοχὴ τὸ κατάρᾳ διδοῦσα. τὸ δ᾽ ἐπεὶ νόσιμον καὶ τὸ τάλαινα ἀπεῖπον ἄλγει, διὰ μέσου. εἰ καὶ φασὶ τινὲς τῶν ψυχῶν πρὸς τὸ ἀπεῖπον τῷ μετοχῷ ταύτῳ εἶναι.

ARGUMENTUM Actûs Quinti.

HECUBA *simulatâ pristinâ familiaritate, blandè cum* Polymestore *colloquitur, fictos sermones callidè serens de nescio quibus Thesauris apud* Ilium *defossis; quod avarissimo Tyranno palpum obtrusurum benè conjectabat. Tum demùm, illum cum duobus filiis suis ad secretus quoddam, uti præ se ferebat, colloquium invitat, quasi res maximi momenti revelatura. Ibi* Polymestore *subitò à Mulierum turbâ correpto, liberi ejus in conspectu necantur, & ipsi quoque oculi eruuntur: Undè clamor ingens & minæ. Quibus arrectus* Agamemnon, *quasi rei ignarus, accurrit & re utrinque auditâ, pro* Hecubâ *pronuntiat.* Polymestor, *derisui habitus, convitiis & maledictis* Hecubam *primùm, tum ipsum* Agamemnona *impetit.* Agamemnon *amoto illo, Fabulam claudit.*

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ, ΕΚΑΒΗ.

Ἰαμβοί.

Πολ. Φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη θ' σὺ
Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
Τήν τ' ἀρτίως ἀνῃδρωμένην ἔκγονον σέθεν.
" Φεῦ, σὸν ἔσιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία,
" Οὔτ' αὖ καλῶς πεφάνσιμα, μὴ προϊδὲν κακῶς. 957
" Φύρουσι δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε κ πρόσω,
" Ταραχὴν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
" Σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ χρὴ
Θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν;

Pol. O chariſſime virorum Priame, chariſſimáque tu
Hecuba, illacrymor te intuens, urbémque tuam.
Hancque modò mortuam gnatam tuam.
" Ah, non eſt quicquam tutum, neque gloria,
" Neque rurſum eum, qui felix eſt, non futurum infelicem:
" Sed miſcent *res* Dii antrorſum & retrorſum
" Confuſionem imponentes, *ut futuri* inſciti
Colamus illos. Sed hæc quidem quid attiner
Lugere conferentia nihil ad priora mala?

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πείαμε] ἐλθὼν ὁ Πολυμήστωρ πρὸς τὴν Ἑκάβην, πρὸς μὲν τὸν Πείαμον ὡς ἀπόντα λέγει μόνον, ὦ φίλτατε Πείαμε, δίχα τῆς σὺ. πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην ὡς ζῶσαν, χρῆται τῷ σὺ, καὶ ὁρᾶται αὐτὴν τε ὡς δάλλων, καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ὡς ἀλῶσαν, καὶ τὴν νεοσφαγῆ Πολυξένην, ἅτα γνωματεύων λέγει, ὃν ἔστιν οὐδὲν βέβαιον, ὅτε εὐτυχία· ὅτε ἂν εὐτυχῇ τις, ἢ κατ' ἐκεῖνον εὐτυχία ἀεὶ παραμένει, ἀλλὰ τῆς μεταβολῆς ὄντος πραγμάτων αἵτιος ἡγεῖται τοὺς θεούς. φύρειν γὰρ καὶ ἐνοῦν αὐτὰ τούτους φησὶ, καὶ τὸν πλέον εἰς τὸ ὀπίσω ἄγειν, πάντα καθιστῶντας. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πάλιν. τὸν δὲ πένητα εἰς τὸ πρόσθεν φέρειν, ἤγουν πρὸς εὐπρεπείαν, καὶ πλοῦτον, ποιοῦντας ὄντα πραγμάτων σύγχισιν, ἵνα τούτων ἐν ἀδήλῳ καθεστώτων, μὴ προσέχωμεν αὐτοῖς, ὡς μεταλλομένοις. ἀλλὰ τοὺς θεοὺς σεβώμεθα, αἰτοῦμεν τὰ ἀγαθὰ, καὶ ἡμῖν συμφέροντα. Αἱ ᾠδαὶ δὲ αὗται εἰσὶν ἰαμβικῶν τετραμέτρων ο, ὧν τελευταῖ ξυὶ πασὶν, ἔχει τὸν ἐμὸν ὦκισας γόνον, ἐπὶ τοῖς ὑποθέσεσι παρέγραφος, ὅπερ δὲ τῷ τέλει χορωνίς. 960 Τὸ δὲ, ἀλλὰ ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν] ἀντὶ οἱουδήποτε λυπηρέων. συμφέρειν γὰρ ὁ Πολυμήστωρ ἀνωθεν πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν πραγμάτων, καὶ τούτῳ ἀναδεὶς τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς, νῦν φησὶν, ἀλλὰ ταῦτα, ἅπερ ἔφλω, τὶ θρηνεῖν δεῖ, ἐδαμῶς προχωροῦντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν.

ANNOTATIONES.

V. 956. Φεῦ, σὸν ἔστι, &c.] Hic etiam τὸ φεῦ otiosum in scansione, de quo suprà. V. 55.

Τυτέσιν ἔχ ὑπερβαίνει τὰ κακὰ μεταβαλλόμενα, ἀεὶ κακὰ τυγχάνοντα. τὸ δὲ μεταβαλεῖν τι ἀεὶ ἀπὸ κακῶν πρὸς τὸ καλὸν, ἔμπροσθεν τῶν κακῶν φαίνεται. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πείαμε, καὶ σὺ, ὦ Ἑκάβη φιλτάτη, δακρύων εἰσορῶν σε, πάντε σὺν πόλιν, καὶ τὼ δυστάτερα σε τῶν ἀνῆσαν πρὸ ὀλίγου. φεῦ, ἀναμαστόν. ἔκ ἔστιν ὕδὲν πίσον καὶ Θεῶν, ὅστε εὐδοξία καὶ εὐμοιρία, ὅστε εὐτυχῆντα τινὰ μὴ δυσγνῶσιν. φύρσι δ' καὶ ταραξῆσουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ, εἰς τὸπίσω, καὶ ἔμπροσθεν ἐπιδείξεις σύγχυσιν, ἵνα ἀγνοίᾳ τὰ μέλλοντος σέσωμεν αὐτός. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ, κατὰ τί δεῖ θρηνεῖν ἐμὲ ὅλιγον, ἄλαμῶς πρὸ κόπτοντα καὶ πρὸ χρόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν πᾶν κακῶν. ὃ ὅζιν, ἂ κατόπιν ἐόντα τὰ κακά. σὺ δ' εἰ κατά τι μέμφῃ ἐμοὶ ἕνεκα τῆς ὑποδημίας, ἐπίχειρ σαυτῷ ὅλον ὀπ, ἐπύχανον μὲν ὑποδησόμενον ἐν τῷ μέσῳ πᾶν τῆς Θρᾴκης ὁρείων, ὅτε ἦλθες ὧδε. ἐπεὶ δ' ἦλθον, αἴφνης μοι, καὶ κινοῦντι τὸν πόδα ἔξω πᾶν δωμάτων, εἰς πατὸν ἤτοι ὁμὲ συμπιτνεῖ καὶ σωαντᾷ ἢ δόλῳ σε αὖτη, ἀπαγγέλλουσα ἀγελίας, ὧν ἀκέων ἀφικόμην. 968 Αἰσχύομαί σε προσελέσειν] ὦ Πολυμῆστορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σὲ κ' πρόσωπον. κεκμηὼν ἐν τοιαύταις συγχύσεις. σοὶ γὰρ ὦ πιὼ φθῶν εὐτυχοῦσα, αἰδοῦμαι ὀφθῶσα, ὀλοὸν ὑπάρχουσα ἐν ταύτῃ τῇ συγχύσει, ὅπου εἰμὶ νῦν. καὶ ἐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σὲ, ὀφθαλμοῖς ὀρθῶς ἀτενίζουσιν, ἀλλ' αὐτὸ μὲν νομίσης ἔχθραν σε ὦ Πολυμῆστορ. ἄλλως τε καὶ νόμῳ ἄπον τι, λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κ' πρόσωπον ἀνδρῶν. 970 Αἰδοῦς μ' ἔχει] ἀγοσύσης μικρὰ πάντες ἐπαῦδα τῷ σώταξιν, σόλοικον ἡγοῦνται, λέγουσες ὡς τυγχάνουσαν ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ αἰδοῦς μ' ἔχει. τὸ δ' ὕπω σωτάσει. ἐν τῷδε γὰρ τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ ὅπου εἰμὶ νῦν τυγχάνουσα, αἰδοῦς μ' ἔχει ἐκείνη τὸ ἀνδρὸς, ὧ πιν ἐφάνην εὐτυχοῦσα, πρὸς τὸ αἰδὼς σωῖ]ακτέον ὕπως, αἰδοῦς γὰρ ἔχει μ' ἐκείνη, ὅτῳ ὤφθην εὐτυχοῦσα, τυγχάνουσα ἢ αἰδοῦς ἐν τῷδε τῷ πότμῳ, ὅπου εἰμὶ, τυτέσιν αἰδοῦμαι θεάσασθαί σε. ἢ δ' αἰδοῦς ὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς δυσγνῶσιν ὄζιν, ἐν ᾗ νῦν πρόσκειμαι. ὃ δ' κ' χρεῖπτον ὅτι τὸ τρότερα. Καὶ θαῦμά γ' ἔδει] αἰσχύνεσθαί σε ὀλοὸν, ἀλλὰ τῆς χρεία ἐμὲ σοὶ· διαπ πρέγμα μετεπέμψω ὐκ ἐμὸν δόμων τὸν ἐμὸν πόδα, ἤγουν ἐμέ. Ἀλλὰ τῆς χρεία σ' ἐμὲ] ἔδει ὕπως εἰπεῖν, ἀλλὰ τῆς χρεία σοι ἐμοῦ. νῦν δ' Ὁμηρικῶ ζήλῳ, ἀντὶ τῦ σοὶ εἰρηκεν, λαμβάνων τῷ εἰς πρόθυσιν ἔξωθεν, ὡς τὸ χρεὼ * βιᾶῖς ἐμὲ καὶ σε. ἢ ἐπεὶ ἢ οἱ διφθογγῶ κυρίζεται κ' σωαλοίφεται, ἔγω κἀνταῦθα σοί. 978 Ἴδιον ἐμαυτῆς] ἴδιον δή τι ἐμαυτῆς βάλομαι εἰπεῖν πρὸς σὲ, κ' τοὺ σὰς παῖδας. τοὺ δ' ἀκολάθως κέλδυσον χαίειν ἐμοὶ, μακρὰν ἡμέρᾳ ἀφ' ἡμῶν δόμων. Κέλδυσον δή σ' ἀποστῶσαι δόμων] ἀκολαθέντων τῷ Πολυμήστορι ἀπὸ ὑπικόων, ἐλθόντι πρὸς τὼ Ἑκάβω, ἐδόκα αὖτη ὡς ἂ δυνηθεῖη τὸ κατ' αὐτῶ δρᾶμα τελέσαι τόπων παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν Πολυμήστορα· κέλδυσον ἀπελθεῖν τοὺ σὰς δόλους, ἵνα σοι λάθρᾳ εἰπω ὃ βέλομαι. κ' ὃς πειθεῖς, ὑποχωρεῖτε τοῖς αὖτῦ δόλοις φησὶν, ἃ γὰρ φοβᾶμαι μονωθεὶς ὑμῶν. τυτὶ γὰρ δηλοῖ, τὸ, ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδε ἡ ἐρημία. Χωρεῖτε] ὑποχωρεῖτε. ἐν ἀσφαλεῖ, ἀντὶ τῦ ἐν ὑδενὶ φόβῳ ὄζιν ἥδε ἡ ἐρημία. πρόσφιλής μοὶ εἶ σὺ, προσφιλὲς δ' ἐμοὶ κ' τόδε τὸ σφέτερμα σῶν Ἀχαιῶν. ἀλλὰ πρέπει δηλῶν, ἤτοι λέγειν σὲ τὸν εὐτυχοῦντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ εὐτυχοῦσι φίλοις, ὅπ ἔτιμῶ εἰμὶ ἐγὼ. 985 Πρῶτον μὲν εἰπὲ] διὰ τὸν παῖδα τὸν Πολύδωρον, ὃν ἔχεις ἐν τοῖς δόμοις, ὐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς λαβὼν δηλονότι, ἔκ τε τῦ πατρὸς, εἰ ζῇ. τὰ δ' ἄλλα ἐρωτήσω σε κ' δεύτερον λόγον. Μάλιστα ζῇ] κ' τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἤγουν ὅσον δ' ἐκεῖνον, εὐδαιμονεῖς. Ὦ φίλτατε] ὡς λίαν καλῶς κ' ἀξίως σε λέγεις χλιδάζουσα αὐτὸν, ταῦτα φησί. τί ἂν θέλεις ὐκ δεύτερα μαθεῖν ἐξ ἐμοῦ. Εἰ τῆς τεκέσης] τῦτο θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ υἱός μὲ μέμνηται κατά τι ἐμὲ τῆς τεκέσης ἐκεῖνον. Ναὶ, μέμνηται δηλονότι, κ' ὧδε κρυφίως ἐζήτει ἐλθεῖν. Ὁ δ' χρυσὸς ἀγγελιπὸς κ' ἀνέρασθ' ὅζιν, ὃν ἦλθε φέρων ὐκ Τροίας; σῶς ὅζιν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενος οἴκοις.

Tu verò si quid incuſes meam abſentiam,
Quieſce: eram enim in mediis Thraciæ finibus
Abſens quando veniſti huc. ſed poſtquam redii,
Jam pedem extra domum tollenci mihi
Ad idem hæc coincidit ancilla tua,
Dicens ſermones, quos audiens veni.
Hec. Erubeſco intueri te adversùm
Polymeſtor, in tantis conſtituta malis.
Cui enim conſpecta ſum felicitèr agens, pudor me tenet
In hoc fato, ubi ſum nunc poſita:
Neque queam aſpicere te rectis pupulis.
Sed hoc ipſum non malevolentiam *eſſe* duces erga te
Polymeſtor. Aliàs verò cauſa quædam & lex eſt
" Mulieribus, viros ne aſpiciant ex adverſo.
Pol. Et mirum ſanè nihil: ſed quis uſus tibi mei?
Propter quod negotium evocâſti meum ex ædibus pedem?
Hec. Privatim meiipſius ſanè quiddam ad te volo
Et liberos dicere tuos: miniſtros verò mihi
Separatim jube ab his abſcedere domibus.
Pol. Diſcedite: in tuto enim hæc ſolitudo.
Amica quidem nobis es tu, amicus verò mihi
Exercitus Achæorum. Sed indicare te convenit
" Quid oporteat felici fortuna utentem non felici utentibus
" Amicis præſtare: nam paratus ſum ego.
Hec. Primùm quidem dic, filium, quem ex meâ manu
Polydorum, exque patris acceptum, in domibus habes,
An vivat: alia deinde te interrogabo.
Pol. Maximè ex illâ quidem felix es parte.
Hec. O chariſſime, quàm benè & dignè te loqueris!
Pol. Quid itaque vis ſecundò ſcire ex me?
Hec. An parentis hujus memor eſt aliquid mei?
Pol. Et huc quidem ad te occultè quærebat venire.
Hec. Aurum verò ſalvum eſt, quod venit ex Trojâ habens?
Pol. Salvum in domibus quidem meis cuſtoditum.

ANNOTATIONES.

V. 982. Εἰ τῆς τεκέσης, &c.] Hinc *Virgil. Æn.* l. 3. v. 341. *Ecquæ jam Puero eſt amiſſæ Cura Parentis?*

Εκ. Σῶσόν νιν αὐτὸν, μήδ' ἔρα τῆσδε πλησίον.
Πολ. Ἥκιστ', ὀναίμην τοῦδε παρόντος, ὦ γύναι.
Εκ. Οἶσθ' οὖν ἃ λέξαι σοί τε κἀμοῖν θέλω;
Πολ. Οὐκ οἶδα, πρὶν σοῦ τῶνδε σημανεῖς λόγῳ.
Εκ. Ἔφυ φιλητὸς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φίλος.
Πολ. Τί χρῆμα, κἀμὲ κἀμοὺς παῖδας εἰδέναι χρεών;
Εκ. Χρυσοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
Πολ. Ταῦτ' ἔσθ', ἃ βέλτ' παισὶ σημῆναι σέθεν;
Εκ. Μάλιστα, δηλοῖ σοῦ γ'. εἰ γὰρ δύσφρων ἀνήρ.
Πολ. Τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ πρυσίας;
Εκ. Ἄμεινον, ἢν σὺ κατθανῇς, τέσθ' εἰδέναι.
Πολ. Καλῶς ἔλεξας τῆδε, κἀσοφώτερον.
Εκ. Οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα στέγαι;
Πολ. Ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ὄζει; σημεῖον δὲ τί;
Εκ. Μέλαινα πέτρα, γῆς ὑφαρτέλλουσ' ἄνω.
Πολ. Ἔτ' οὖν τί βέλτ' σοῦ ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;
Εκ. Σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς σωζεξῆλθον, θέλω.
Πολ. Πᾶ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
Εκ. Σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.
Πολ. Πᾶσ' ἄισθ'; Ἀχαιῶν ναύλοχοι πρευπτυχαί;
Εκ. Ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
Πολ. Τῶνδον δὲ πιστὰ, καρσένων ἐρημία;
Εκ. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
Ἀλλ' ἔρασ' ἐς οἴκους, (κἀγὼ δ' Ἀργεῖοι νεῶν
Λῦσαι πόδ' οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.)
Ὡς πάντα θράξας, ὧν σε δεῖ, στείχῃς πάλιν
Ξυὼ παισὶν, ἔσω τὸν ἐμὸν ὤκισας γόνον.

Hec. Serva itaque illud, nec concupiscè quæ sunt propinquorum.
Pol. Minimè: perfruar præsentibus ò mulier.
Hec. Scis igitur quæ dicere tibi & liberis volo?
Pol. Non scio: tuo hoc significabis sermone.
Hec. Sit amatus *filius à te*, ut tu nunc mihi amaris.
Pol. Quid rei *est*, quod & me & liberos scire oportet?
Hec. Auri veteres filiorum Priami defossiones.
Pol. Hæc sunt, quæ vis filio significare tuo?
Hec. Maximè, per te sanè. Es enim pius vir.
Pol. Quid porro horum liberorum opus est præsentiâ?
Hec. Præstat, si tu morereris, ut isti sciant.
Pol. Pulchrè dixisti sic & sapientiùs, *quàm ego.*
Hec. Nôsti igitur Minervæ Trojanæ ubi tecta?
Pol. Ibine aurum est? signum verò quod?
Hec. Nigrum saxum terram eminens supra.
Pol. Amplius igitur aliquid vis eorum, quæ sunt ibi, dicere mihi?
Hec. Servare te pecunias, quibuscum egressa sum, volo.
Pol. Ubi sanè? intra vestes? aut occultans habes? i. e. *occultajti.*
Hec. Spoliorum in acervo in hisce servantur tectis.
Pol. Ubi verò hæc? An Achæorum nautica septa?
Hec. Separatim mulierum captivarum tecta.
Pol. Ea verò, quæ intùs, fida sunt & virorum solitudo?
Hec. Nullus Achæorum intùs, sed nos solæ.
Sed perge in domum. (Etenim Græci navium
Solvere cupiunt domum versus ex Trojâ pedem, i. e. *Ancboras.*)
Ut omnia conficiens, quæ te oportet, abeas rursus
Cum liberis eò, ubi meum posuisti filium.

Σῶσόν νιν αὐτὸν] φύλαττε δ', αὐτὸν τὸν πλεῖστον, καὶ μὴ ἐπιθύμει τῆσδε πραγμάτων τῶν πλησίον. Τὸ νιν ἐκ ὄζει χρηνικὸν ἐνταῦθα, ἀλλὰ συμπαρασπαστικὸν, ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβανόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ νυ παρεμπληρωματικόν. χρῶνται δὲ τῷ νυ μόνοι ποιηταὶ, τῷ ᾧ νιν καὶ ποιηταὶ καὶ λογοποιοί. ἴσθι δ', ὅτι τὸ μὲν νιν τὸ χρηνικὸν ἀεὶ μακρόν ὄζει, καὶ πρωπαρατ. διὸ καὶ τὸ νιν ἐκ τούτου γινόμενον, μακρόν ὄζει. τὸ δ' νιν ἀντὶ τοῦ δὴ, ἀεὶ βραχὺ, καὶ ὀξύνεται μόνον κείμενον. σωτεῖδὲν δ' ἐγκλίνεται, ὡς καὶ ταῦδα. διὸ καὶ τὸ τοίνυν ἐκ τούτου γινόμενον βραχύ ὄζει. 997 Ἥκιστα, ὀναίμην] ἁδαμῶς ἐρῶ τὰ πάντα τοῦ πλησίον, ἀπολαύσαιμι τοῦ ἰδίου, ὦ γύναι. Οἶσθας οὖν ἃ εἰπεῖν σοὶ, καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω; ἐκ οἶδα. τοῦτο δ' δηλώσεις δὲ τοῦ σοῦ λόγου. Ἀγαπάσθω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὡς νῦν σὺ ἀγαπᾷ ὑπ' ἐμοῦ. καὶ μὴν τὸ φανόμενον λέγει, ἀγαπάσθω ὁ Πολύδωρος ὑπὸ σοῦ, ὅπως, καθὰ σὺ νῦν φιλῇ ὑπ' ἐμοῦ. καὶ ᾧ τὸ νοούμενον, ὡς σὺ φιλῇ ἀρτίως παρ' ἐμοῦ, ὅπως ἐφιλεῖτο καὶ ὁ Πολύδωρος ὑπὸ σοῦ. Τί χρῆμα] πῖ ὄζει τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ πρέπον εἰδέναι καὶ ἐμὲ, καὶ τὰμὰ τέκνα. δηλωσεῖ παλαιοὶ χρυσοῦ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. τοῦτο ὄζει τὸ πρᾶγμα, δηλωσεῖ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. Ταῦτα ὄζιν ἅπερ με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σε; Ναὶ δὰ σὲ θέλω μηνύσαι περὶ τὰ τοῦ Πολυδώρου. ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἄνθρωπος. Κατὰ πῦ οὖν χρεία ὑπάρχει τῆς ἐλάσεως τῶν παίδων; Λυσιτελές ὄζιν, ἐὰν σὺ ἀποδάνῃς, τάττες γινώσκειν. καλῶς εἶπας ὅτως τῆδε τῇ διανοίᾳ, καὶ σοφωτέρως ἐμοῦ. Γινώσκεις πᾶ ὄζι τῆς Τρωϊκῆς Ἀθηνᾶς ὁ ναός; ἐκεῖ ὄζιν ὁ χρυσός; Τί δ' σημεῖον τοῦ τόπου ἐν ᾧ ὄζιν; Μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. Ἔτι ἂν δῆτα τούτοις θέλεις τι σῷ ἐκεῖ πραγμάτων δηλοῦσθαί μοι; Φυλάξαι σε τὰ χρήματα, οἷς ὧν ἐξῆλθον τὰ πολέως, θέλω. Πᾶ δῆτα εἰσὶ δηλονότι; ἐντὸς σῷ πέπλων ἔχεις; ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάσσεις; Ἐν τῷ πλήθει σῷ λαφύρων, ἐν ταῖσδε ταῖς σκηναῖς σώζεται τὰ χρήματα. τὸ δ' ταῖσδε, ἀναφορικὸν ὄζι καὶ δεικτικόν. ἢ μὴν ἂν Ἐκάβη δεικτικῶς εἶπε, ταύτας ταῖς σκηναῖς. ὁ δ' Πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας, ἐρωτᾷ. πᾶ δ' αὖ ταῦ αἱ καλασκηνώσεις σῷ Ἀχαιῶν αἱ ναυτικαὶ, εἰς τὸ αἷδε σικτέον. τὸ δ' λεῖπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑποσιμῇ. ναύλοχοι δ', τὰ ναύσταθμα. πᾶ δ' αὖ ταῦ αἱ σέγαι, ἃς λέγεις ἔχειν ἢ χρυσόν; ἆρα τὰ ναύσταθμα σῷ Ἑλλήνων, τυτὲ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶ ἢ χρυσόν; πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Ἐκάβη, ὅπ ὑ τὰς ναῦς εἶπον σέγας. ἰδίᾳ δὲ καὶ χωρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ σέγαι σῷ αἰχμαλωτίδων γυναικῶν, τὰ ἔνδον δ' πισὰ καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐρημία, καὶ σέρησις ἀρσένων, ὡδεὶς σῷ Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλὰ ἡμεῖς μόναι· ἀλλὰ βάδιζε εἰς τοὺ οἴκους. (κὰ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι ποθοῦσι λύσαι τὸν πόδα, ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν σῷ νηῶν, ἐκ τῆ Τροίας εἰς τὴ οἶκον.) ἵνα πεφάξας πάντα ὧν χρεία ὄζιν εἰς πεφάξιν ἐλθεῖν, δηλονότι σὲ, ἐπαναστρέψῃς σὼ τοῖς παισὶν, ὅπα κατώκισας τὸν ἐμὸν γόν. 1021 Πεφάξας] πρὸς μὲν τὴν ὑποληψιν τοῦ Πολυμήστορος, ἀντὶ τοῦ ποιήσας νοεῖται. πρὸς δ' τὴν τῆς Ἐκάβης, ἀντὶ τοῦ παθών. πεφάτω καὶ τὸ ποιῶ, καὶ τὸ πάχω.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην,
Ἀλίμβυτόν κε ὡς
Ἐς δῖνλον ἐμπεσὼν
Λέχεως, σκῆπτρον,
Φίλας καρδίας,

Cho. Nondum dedisti, sed fortè dabis pœnas,
Importunum quispiam quasi
In vorticem incidens
Obliquus, excideris
Charo corde,

Οὔπω δέδωκας] εἰσελθόντ[ος] εἴσω τῶ Πολυμήστορος, ἐκπὸς ὁ χορὸς ἰσάμβω[ος], τοῦτο φησίν· οὔπω δέδωκας. τὰ τοιαῦτα εἴδη σῷ χορῶν, καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικὰ δ' εἰσὶν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ὁπόσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα ιϛ. τὸ α ἰαμ[β] τείμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίων[ος] δ' καὶ ἰάμβ[ου]. ὅπω δ' χρὴ χαίρειν τὰ κῶλα, ὡς ὑφ' ἡμῶν δηρέθη, ἵν' ἔχωμεν γνῶναι πίν[α] εἰσὶ μέτρα. τὸ τρίτον ἀντιπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ σπονδείου γ καὶ ἰάμβ[ου]. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β. τὸ ε ὅμοιον τῷ γ, ἐξ σπονδείου δ' δεύτερα καὶ ἰάμβ[ου]. τὸ ϛ ὅμοιον καθαρῶν ἀντιπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ ὅμοιον τῷ β. τὸ η ἀντιπαστικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντιπάστου σπονδείου δ' καὶ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶ α καὶ β ποδὸς χορείου. τὸ ι ἰαμβ[ο] τείμετρος. τὸ ια παιωνικὸν τείμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' δύο καὶ κρητικῶ. τὸ ιβ ὅμοιον κτ' πάντα, ὅτι τῷ τέλει παράγραφ[ος] μόνη. Οὔπω δέδωκας δίκην, ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχρι[ος] καὶ πλάγι[ος], καθὰ τὶς εἰς ἄντλον, ἤτοι πέλαγ[ος] μὴ ἔχον λιμῆνα, σερηθήσῃς τῆς σεσφιλῆς ψυχῆς, ἀμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὸν ζωλόν. τὸ δ' ὑπέγγυον, ἤτοι τὸ ἀσφαλισμένον τῇ δίκῃ, καὶ τοῖς θεοῖς ὃ συμπαινεῖ, καὶ ὃ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν] εἰς ὃ

μέλλεις ἐμπεσῶν ὀλο-
νόπ. Φθίσει γ' ἀπατήσει ἡ ἐλπὶς τῆσδε τῆς ὁ-
δοῦ. ἡ ἐλπὶς ἐπήγαγέ σε, ἀντὶ τοῦ ἤγαγέ σε πρὸς
τὸν ἀΐδιον τὸν θανάσι-
μον, τὸν τοῦ τεθνεῶτας
λεχόμενον. ἰὼ, φεῦ,
ὦ πάλας. ἐν χειρὶ γὰρ ἀ-
πολέμῳ γ' γυναικείᾳ
καταλείψεις πιὼ ζωήν.

Ἀμέρσας βίοτον.
Τὸ γὰρ ὑπέγγυον
Δίκᾳ, τε θεοῖς, ὃ ξυμπίτνει.
Ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
Ψεύσῃ σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς, ἥ σ' ἐπήγαγε
Θανάσιμον πρὸς ἄϊδαν. ἰὼ πάλας.
Ἀπολέμῳ γ' χερὶ λείψεις βίον.

Orbatus vitâ.
"Quod enim obnoxium eſt
"Juſtitiæ, & diis, non concidet.
Exitiale exitiale malum inſtat!
Fallet te viæ hujus ſpes, quæ te in-duxit
Lethalem ad Plutonem. Heu miſer!
Imbelli verò manu relinques vitam.

Οὔπω δέδωκας] καὶ τοῦτον ἔνιοι φασὶ τὸν στίχον πρὸ Ἐκάβης λέγειν ἠρέμα καθ' ἑαυτόν. ἵνα μὴ ὑποψίαν ἀπ' αὐτῆς δῷ, ὧν μέλλει τυγχάνειν. Ἀλλὶ μωόν τις] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συστακτέον τὸ ἀλίμβοτόν τις, τῷ ὅπου δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην. πιωρηθήσῃ φησὶν, ὡς τις εἰς ἄντλον λέγει καταπέσῃ, ὑποπλέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. 1028 Ἀμέρσας στερηθείς. μέρδω ἐνεργῶ ἀφ' οὗ ποιητῆς, τὸ ἀφ' οὗ τοῖς κοινοῖς μαρμαίρω, καὶ μὴ τῷ στερητικῷ α ἀμέρδω, ἤμερδον ἀφαιρετικὸς, ἀμέρσω μέλλων, ἤμερσα ἀόριστος, ἀμέρσας μετοχή. γίνεται δὲ τὸ μέρδω ὑπὸ τὸ μειζόνως, καὶ συγκοπὴν τοῦ ι, καὶ ἐκβολὴν τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λαμκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μειζόνει καὶ διαιρεῖ πρὸ ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. Ψεύσει σ' ὁδοῦ] ἡ ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐλπὶς ἤγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακὸν, πρὸς τὸν ἀΐδιον θανάσιμον ἀπατήσει σε. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον] Δίδυμος ἔτως, τὸ ἀληθὲς, φησὶν, ὅτε ἀφ' ἧς δίκη, ὅτε παρὰ τοῖς θεοῖς ἐμπεσὸν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὃν μέλλει πιωρηθῆναι, πρῶτος ἀρξάμενος ἧς ἀτοπων. Ἄλλως. ὑπέγγυον, δίκαιον, ὥσθ' ὑποσχετέον. τὸ ἠσφαλισμένον φησὶ τῇ δίκῃ, καὶ ἀφ' οὗ τοῖς θεοῖς ἃ διαπέπλει, ἤγουν ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη, τοῦτο βέβαιον ἀφ' οὗ τοῖς θεοῖς. ἤγουν ὅ, τι πιωρεῖσθαι οἱ νόμοι ὡς ἄδικον, τοῦτο καὶ θεοὶ πιωρεῖσθαι. ἐπειδὴ οἱ νόμοι ἀφ' οὗ θεῶν, καὶ πάντα βάλον) πιωρεῖν, καὶ δεκδικεῖν, ἃ καὶ οἱ θεοί. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ Πολυμήστωρ, καὶ τοῦ θεὸς ἐχθρὸς ἔχει. Ἄντλον ἢ λέγει, τὸ πέλαγος. καὶ ἀλίμβοτον, τὸ λιμένα μὴ ἔχον. Ἄλλως. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον, τοῦτο διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ φανερὸν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ὀλέθριον κακὸν, ἤγουν ὅσῳ ὁμολογούμως οἱ θεοὶ κακὸν ἡγοῦνται, καὶ μισοῦσιν, ἃ συμπίπτει καὶ συμπίπτει, ἤγουν ἐκ εἰς λήθην ἔρχεται. ἀλλὰ κολάζεται ὑπ' αὐτῆς. καὶ πάλιν, τὸ γὰρ ὑπέγγυον ὂν φανερὸν, καὶ ὁμολογούμως ὀλέθριον κακὸν, ἃ συμπίπτει καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ἤγουν ἐκ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς ὄζιν. οἱ μὲν γὰρ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, τόσῳ ἄδικον καὶ κακόν.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ, ΗΚΑΒΗ.

Ἰαμβοί.

Ὤι μοι τυφλὴμαι] ἔνδον τυφλόω βοᾷ, φεῦ μοι πρῆμαι πιὼ ὄψιν ἧς ὀφθαλμῆς ὁ ἄθλιος ἐγώ. Ἠκούσατε τὸν τὸ Πολυμήστορος κλαυθμὸν, ὦ φίλαι; Ὤι μοι λίαν αὖθις, ὦ τέκνα ἕνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς. Ὦ φίλαι, ἐπέργηται νέα κακὰ ἐντὸς ἧς δόμων. Ἀλλ' ἁδρομῶς ὑποδράσητε ταχεῖ ποδὶ, ἤγουν φθάσω καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς ταχεῖ ποδὶ, καὶ ἃ μὴ διαφύγητε. πλήσσων γὰρ καταβαλῶ τὰ θεμέλια ἧς δόμων τάχα. 1041 Ἰδὲ βαρείας] βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τοῦτον δέ πινες τὸν στίχον, ἀπὸ τῆς Πολυμήστορος φασὶ λέγειν. ὡς βάλλοντος λίθος ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα παίῃ τὰς αἰχμαλώτους. τὸ δὲ βάλεσθ' ἐπειπάτσωμεν τὸ ἡμιχορίου, θέλετε ἵνα ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὡς τε παρυπάρχειν τῇ Ἑκάβῃ, καὶ ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶ βοηθεῖν. Βαρείας] βαρέως ἐμπίπτουσης. ἐπειπάτσειν δὲ, τὸ μὴ σφοδρᾶς ὁρμῆς εἰσέρχεσθαι. 1044 Ἄρεσθε] πλῆξε, μηδαμῶς ἀκριβολογῆσθαι, καὶ ἐλέει, ἐκεῖσε τὰς πύλας. ὑδέποτε γὰρ τὸ φαεινὸν φῶς ἐμποιήσεις, καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὑδὲ τοὺς παῖδας θεάσῃ ζῶντας, ὡς ἐφόνευσ' ἐγώ. Ἡ γὰρ καθεῖλες] ὦ σὺ νενίκηκας τὸν Πολυμήστορα, καὶ κρατεῖς τῆς φίλης, ὦ δέσποινα, καὶ πεποίηκας, ὁποῖα λέγεις. Ὄφει] θεάσῃ αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα ἔμπροσθεν ἧς δωμάτων τυφλὸν, ἐν τυφλῷ καὶ σφαδροωμένῳ ποδὶ βαδίζοντα. θεάσῃ καὶ ἧς δύο παίδων τὰ σώματα, ὡς ἐφόνευσ' ἐγὼ σοὶ ταῖς Τρωάσι γυναιξί. δέδωκε δέ μοι πιωρίαν. ὁρμᾷ δ', ὡς ὁρᾷς, ἔτος ἐκ ἧς οἴκων. ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι, καὶ μακρὰν σήσομαι τῆς δυσμαχωτάτης Θρηικὸς θυμῷ πειρέομένης. Τυφλῷ ποδὶ προδρόμων, ἤγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑπὸ βλεπόντων ὀφθαλμῶν ὁδηγουμένη. ὥσπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα φέρονται, ὅτω καὶ οἱ τυφλοί. διὰ τοῦτο προδρόμῳ φησὶν, ἤγουν παραφερομένῃ, καὶ ἐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ πεπλανημένῃ, διὰ τὸ πεπλανῆσθαι αὐτόν.

Πολ. Ὤι μοι, τυφλὸμαι φέγγος. ὀμμάτων πάλαι. 1035 *Pol.* Heu mihi, obcæcor lumen oculorum miſer.
Ημ. Ἠκούσατ' ἀνδρὸς Θρηικὸς οἰμωγὴν, φίλαι; *Sem.* Audiſtis viri Thracis ploratum & amicæ?
Πολ. Ὤι μοι μάλ' αὖθις τέκνα, δυσήνυ σφαγῆς. *Pol.* Heu mihi iterum ac iterum, & filii, ob triſtem mactationem.
Ημ. Φίλαι, πέπραχται καὶν' ἔνδον δόμων κακά. *Sem.* Amicæ, acta ſunt nova intra domum mala.
Πολ. Ἀλλ' ἔκ μ' ἀναφύγητε λαιψηρῷ ποδί. *Pol.* Sed non me effugeritis celere pede.
Βάλλων γὰρ οἴκων πᾶσαν ἀναρρήξω μυχούς. 1040 Dejiciens enim ædium harum perrumpam angulos.
Ημ. Ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος. *Sem.* Ecce gravi manu vibratur jaculum.
Βάλεσθ' ἐπειπάτσωμεν; ὡς ἀκμὴ καλεῖ Vultis irruamus? quoniam opportunitas vocat
Ἑκάβῃ πάρειναι, Τρῳάσιν τε συμμάχους; Hecubæ adeſſe, Trojanſíque mulieribus auxiliatrices.
Εκ. Ἄρασθε, φείδε μηδέν, ἀναβάλλων πύλας. *Hec.* Frange, nihil parce ejiciens portas:
Οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσῃς κόραις. 1045 Neque enim unquam viſum lucidum reſtitues pupulis,
Οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἐκτὰν ἐγώ. Neque filios videbis viventes, quos interfeci ego.
Ημ. Ἦ γὰρ καθεῖλες Θρῄκα, δέσποινα, καὶ κρατεῖς ξένης, *Sem.* Numnam cepiſti Thracem, & ſuperior es facta hoſpite,
Δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷάπερ λέγῃς; O domina, & patrâſti qualia dicis?
Εκ. Ὄψῃ νιν αὐτὸν ὄντα δωμάτων πάρο. *Hec.* Videbis eum ſtatim exiſtentem ante ædes
Τυφλὸν, τυφλῷ ϛείχοντα φοιφόρῳ ποδί. 1050 Cæcum, cæco euntem errabundo pede,
Παίδων τε διοιῶν σώματ', οὓς ἐκτὰν ἐγὼ Filiorúmque duorum corpora, quos interfeci ego
Σοὶ ταῖς ἀείσαις Τρῳάσιν. δίκην δέ μοι Cum ſelectis Troadibus. pœnam verò mihi
Δέδωκε. χωρεῖ δ', ὡς ὁρᾷς, ὅδ' ἐκ δόμων. Dedit. procedit verò (ut vides) hic ex domo.
Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποσήσομαι Sed eminùs abeo & ſecedam
Θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ. 1055 Irâ fluente à Thrace, inſuperabili.

ANNOTATIONES.

V. 1055. Θυμῷ ῥέοντι] alias Θυμοῖ ῥέοντι. Legitur & Θυμῷ ζέοντι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Γολ. Ὤι μοι ἐγώ.
Πᾷ βῶ; ποῖ σῶ; ποῖ κέλσω;
Τετράποδ. βάσιν θηρὸς ὀρεσσέρπ
Τιθέμην. ὅπ χέρα κατ' ἴχν.,
Ποίαν ἢ ταύταν, ἢ τάνδ' ἀλλάξω; 1060
Τὰς φονοφόνους μάρψαι χρήζων
Ἰλιάδας, αἳ με διώλεσαν.
Τάλαιναι, ταλαίναις κύραι Φρυγῶν·
Ἰὼ ἰὼ καπάεστοι, ποῖ δὲ με φυγᾷ
Πτώσσει μυχῶν; 1065
Εἴθέ μοι ὀμμάτων ἀμφιβλέφαρον
Ἀκέσαι, ἀκέσαιο, τυφλόν, ἄλιε
Φέγγ. ἀπαλλάξαι.
Ἄ, ἆ σίγα, σίγα. κρυπτὰν βάσιν ἀθαύνομαι
Τῆνδε γυναικῆς. 1070
Πᾷ πόδ' ἐπαίξας, σαρκῶν ὀστέων-
τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
Τιθέμην., ἀρνύμην. λώβαν,
Λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ἰὼ τάλας·
Ποῖ, πᾷ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπών 1075
Βάκχας ἅδε δαμασθεῖσα,

O mihi ego!
Quò vado? ubi sto? quò appellam?
Quadrupedis gradum feræ montanæ
Figens super manus juxta vestigia?
Qualem viam, aut hanc, aut illam mutabo,
Homicidas prehendere cupiens
Iliadas, quæ me perdiderunt?
Sceleftæ fceleftæ puellæ Phrygum,
Io, io fceleratæ, ubi me fugâ
Fugiunt in angulis?
Utinam mihi oculorum cruentam palpebram
Medearis, medearis, cæcum, ὁ Sol
Lumen adimens.
At at, tace, tace, occultum gradum fentio
Harum mulierum.
Vbi pedem faltu fiftens carnibus offibusque implebo, cœnam fylveftrium ferarum
Parans, conans reponere injuriam
Pro mutilatione meâ talionem? Io mifer:
Ubi, quò feror, liberos defertos relinquens
Infanis mulieribus Plutonis ad difcerpendum,

Ὤι μοὶ ἐγὼ] σύσημα κατὰ ἀντικοπὴν ἀμοιβαίων σίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων ἀκαταλήκτων κα, ὅπ τῷ τέλει παρέγραφ. Ὤι μοὶ ἐγὼ, ποῖ βῶ, πᾷ σῶ] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται μονοστροφικά, ὡς εἴρηται. καλεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται. ὅτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα, ὅτε ἀνακύκλωσιν. εἰσὶ τὰ παρόντα καὶ συστηματικὰ χρὴ ἀντιστρόφους ἀνίσους. τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ. τὸ α μονόμετρον χορειαμβικόν. τὸ β ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν. εἰ δὲ βάλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἐν ἀνδρείοις. τὸ γ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δι ἀντισπάστου καὶ διάμβου. τὸ δ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι πενθημιμερὲς ἐξασυλλάβου. τὸ ε δακτυλικὸν ἑξάμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐκ ἀνδρείων. τὸ ς ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ ὀνειρειαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος α, χορειάμβου, καὶ β συλλαβῶν ἀδιαφόρων. καλεῖ δὲ καὶ θεσπιδικὸν, τὸν παίωνα ἔχον ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ η ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου ἕξ α ὀνείρου ἀντισπάστου καὶ ἀναπαίστου τρίτου καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βάλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἕξ ἀντισπάστου καὶ ὀνείρου τρίτου γ καὶ ἰάμβου. τὸ θ ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου α, καὶ ὀνείρου τρίτου δι, καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βάλει ἕως ἰωνικόν. ὁ γὰρ παίων εἰκῆ μᾶλλον τοῖς ἰωνικοῖς. τὸ ι ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἤτοι πενθημιμερές. εἰ δὲ βάλει, ἀναπαιστικὴ βάσις, τὸ ια χορειαμβικὸν, ἡμόλιον, ἐκ χορειάμβου καὶ ἰάμβου. τὸ ιβ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χορειάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιαφορίαν. τὸ ιγ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χορειάμβου. τὸ ιδ χορειαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ια. εἰ δὲ βάλει, καὶ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς ἀρχόλοχιον. τὸ ιε δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ις θεσπιδικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ μείζονος καὶ χορειάμβου. τὸ ιζ χορειαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν. εἰ δὲ βάλει, καὶ δακτυλικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. τὸ ιη παιωνικὸν ἡμόλιον, ἐκ παίωνος α καὶ σπονδείου. τὸ ιθ ἀντισπαστικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ὀπτείτου δι καὶ σπονδείου. εἰ δὲ βάλει, τροχαϊκὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. τὸ κ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ὀπτείτου δι δυο, καὶ ἀναπαίστων διὰ τὴν ἀδιαφορίαν. τὸ κα χορειαμβικὸν ἡμόλιον καθαρόν. τὸ κβ δίμετρον ἀντισπαστικὸν κατακλικτικὸν, φερεκρατιον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ κγ ἰαμβικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον, τὸ κδ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ κα ὅμοιον. τὸ κε ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, τῷ γ ποδὸς χορείου. τὸ κζ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος καὶ κρητικοῦ. τὸ κη δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ ἀνδρείων. τὸ κθ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ὀπτείτου β ἀντισπάστου, καὶ συλλαβῆς, τὸ λ ἰαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. τὸ λα, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμόλιον. τὸ λβ ἰαμβικὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. τὸ λγ, ὅμοιον ὅτι τῶν ἀποθέσεσι παράγραφ, ὁμοίως καὶ ὅτι τῷ τέλει. Ὤι μοὶ ἐγὼ, πᾷ πορεύθῶ, πᾷ σῶ, πᾷ κέλσω, ἤτοι θεσπελάσω; κυρίως δὲ τὸ ναῦν θεσπεσίαν πνὶ εὐθεῖαν τύπῳ. ἐξοκείλαι δέ, τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἔξω τῆς λιμένος. ὑποκείται δὲ ὁ Πολυμήστωρ τελεσπόρος. διὸ φησὶ τελεσπόρος βάσιν θηρὸς πεμπόμενος, ποίαν παρέλθω ὁδόν· ἆρα ταύτην, ἆρα ἐκείνην, ἆρα τὴνδε; Ὤι μοι ἐγὼ] ἀθλίως εἰμὶ ἐγὼ ἀλογόπτ. πᾷ ἔλθω, πᾷ σαθῶ, πᾷ πλησιάσω, ποιήμενος ὅτι χέρα κατ' ἴχνος, ἤτοι κτὶ τοὺς πόδας βάσιν, καὶ πορείαν θηρὸς ὀρεσσιβῶν, ὥσπερ τὰ θηρία τέσσαρσι ποσὶ χερῶν] ὡς βαδίσιν, ὕστ καὶ αὐτὸς χερσὶ καὶ ποσὶ χρήσομαι. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ κατ' ἴχνος, ἀσυνδέτως εἶπε. ποίαν ὁδὸν, ἀλογόπτ ἐξαλλάξω, καὶ ἀποπατήσω, ἢ ταύτην, ἢ τὴνδε χρήζων, καὶ θέλων καταλαβεῖν τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας, αἳ διώλεσαν ἐμέ. Τάλαιναι τάλαιναι δυσπατέρες φῦλ Φρυγῶν. ὦ καταδύσεων διὰ φυγῆς ἐλθεῖν ἀλογόπτ, πτώσουσιν, ἤτοι συστέλλονται, καὶ κρύπτονται ἐμοὶ, ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ. εἴθε ὦ Ἥλιε θεσπεσίας τὸ βλέφαρον φῦλ ὀμμάτων ἐμῶν τὸ αἱματηρὸν. ἐλαθερώσας τυφλὸν φέγγ, ἀντὶ τοῦ τοὺς τυφλοὺς τύτες ὀφθαλμούς φέγγ ἐνθεὶς αὐτῷ ἀλογόπτ. Ἄλλως. τὸ ἀπαλλάξας φέγγ, ἀντὶ τοῦ φῶς ἐνθεὶς, νοεῖται τῷ τετυφλωμένῳ ὀφθαλμῷ. εἰ καὶ ἀσαφῶς εἴρηται διὰ τὴν τῶν λεγόντ δεινοπάθειαν, καὶ τὸ ἄγαν τεθορυβῆσθαι, καὶ συγκεχύσθαι αὐτόν. τότε χρέων καὶ τὸ ἀπαλλάξας, ἀντὶ τοῦ μεταποιήσας νοῦσιν ἕνιοι, πιθέντες καὶ τὴν εἰς φέγγος εἰς φέγγ. Ἄλλως. φέγγ ἀπάλλαξας, πορφυρᾶν πέμψας τὸ σκότος. 1059 Κατ' ἴχνος] ἴχνος ὁ τύπος τῆς ποδὸς, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ πούς· ἀφ' οὗ πάλιν ἴχνος καὶ ἡ πορεία. ἐπεὶ διὰ φῦλ ποδῶν καὶ ἡ πορεία γίνεται. λέγει δὲ τὸ ἴχνος κτὶ μεταφορικῶς ἀπὸ φῦλ ποδῶν, καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷ ἴχνη χειρῶν, καὶ ἴχνη ἀνθρώπου. καὶ ἴχνη παλαιᾶς αἰτίας, φησὶ Σοφοκλεῖ. καὶ ἴχνη ἁγαλμάτων, καὶ ἁπλῶς ὅτι πάντων φῦλ ἀμυδρῶς καὶ ἐν τύπῳ φαινομένων. Πτώσσουσιν] εἰς ποῖον μέρος φῦλ μυχῶν, ἤτοι φῦλ καταδύσεων διὰ φυγῆς ἐλθεῖν, πτώσουσι δι' ἐμὲ, ἤγουν συστέλλονται. 1067 Ἀκέσαιο] ἀκέσαιο, πάνυ ἀναρμόσως ἦν τῷ τε ῥυθμῷ καὶ τῷ μέρει διὰ τὴν ἀναρμοστον χαρμοσύνην. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ ἔν. εὕρηται] ὃ καὶ ἔν τινι φῦλ παλαιῶν ὕστως, Ἥλιε φέγγ ἀπαλλάξας, διὰ τοῦτο θεὸς τὸν ἥλιον ποιεῖται τὸν λόγον· ὡς φωτὸς παρεκπικόν. μὴ φαίνομ δὲ Ἥλιε, ἀπαύλα σκότ ὅτι. τῇ τῦδε δ παρουσίᾳ, φῶς λαμβάνει. Κρυπτὰν βάσιν] κρυπτὰν πορείαν νοῶ τότων φῦλ γυναικῶν, τῆς τὸν πόδα ὁρμήσας, σαρκῶν καὶ ὀστέων κορεσθῶ, ποιούμενος ἐνωχλίαν φῦλ ἀγρίων θηρῶν, ἤγουν φῦλ γυναικῶν, ὡς θήρας ταύτας καταδιωκόμ, λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμ ἀντέκπωσιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως. 1075 Ποῖ φέρομαι] ποῖ ἀντὶ τοῦ πῆ, ὅτε μὲν ὅτι κινήσεως λαμβάνεται, διὰ τῆς οι φθόγγ γεγραφ. ὅτε δὲ ὅτι σάσεως, διὰ τῆς ει. καὶ φῦλον ἀπὸ τῆς πᾶ σῶ. εὕρηται δὲ καὶ ὅτι κινήσεως καὶ διὰ τῆς η, καὶ φῦλον ἐκ τῆς πᾷ βῶ, καὶ πᾶ κέλσω. Ποῖ φέρομαι] πῆ ἄγομαι τὰ ἐμὰ τεκνα μεμονωμένα λιπων τὰς Βάκχας τοῦ ἅδε, ὡς τε διασπασθεῖσα, καὶ διαμερισθεῖσα μελισδόν. καὶ τοῖς κυσὶ δοῦπα ἐσφαγμένοις, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ

ἐκβολὴν ῥίψειν ὑρεινὴν. ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ῥίψαι τοῖς κυσὶ, μὴ τῶ σφάξαι τοὺς παῖδας, αὐτὴν φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον ἐυωχίαν, καὶ ὀρεινὴν ἐκβολήν. Ἄλλως. πῖ φέρομαι τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπὼν τοὺς Βάκχας τῶ ἄδε, ἤγουν τὴν μαινομένας ὅτι φόνοις, καὶ ὑπερβολὴ τῶ ἄδε, ὥστε διαμοιράσαι, καὶ τοῖς κυσὶ δεῖπνα σφακτὰν, ἤτοι ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολὴν ὀρείαν· ἐπειδὴπερ πρίν ποτε διεμερίσαντο αὐτὰ, ἔμελλον ῥίπτειν τοῖς κυσὶ βρώματα. διὰ τῶτο περῶσιν διαμοιράσω, εἶτα ἐπάγει τὸ σφακτὰν κυσί τε φονίαν, δεικνὺς τὸν διαμερισμὸν ὡδὲν ἄλλο ἐσόμενον, ἢ τοῖς κυσὶ ῥίψιν καὶ δεῖπνα. τὸ ἀνήμερον, καὶ τὸ ὀρείαν λέγει, διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία ὥτω διαμερίζειν, ἃ ἂν ἦσι ζώων θηρεύσωσιν. [1079] Πᾷ γῶ] πῖ φησὶ πορεύσομαι, πῶ ἢ κάμψω, πῶ ἢ στήσομαι ἐπὶ τοιούτῳ ὁρμήσας τὼ ἦσι παίδων μοι κοίτω. λέγει ἢ τὸν τόπον, ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τότε τέκνα κατέκειτο, ὀφείλων ταῦτα φυλάξαι πρὸς τὸ μὴ κατὰ ἦσι Τρωάδων ῥιφῆναι κυσὶν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συρρέφων καὶ συσσέλλων, ἤλασὴ ἦσι ὀφθαλμῶσι φερηθείς. ὅπερ γάρ ὅτι τῇ νηὶ τὸ ἱστὸν, τῶτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός. [1081] Λινόκροκον] καὶ ναῦς διὰ θαλασσίων χοινίων λινόκροκον φᾶρος ὑπτείνων, ὅτι πῶδε πῶ ὀλέθριον κοίτω πορεύσεις ἦσι ἐμῆσι τέκνων φύλαξ. ἢ συντάξις πᾷ βῶ ἐσυσεῖς καὶ ὁρμηθεὶς φύλαξ ἦσι ἐμῆσι τέκνων, ὅτι πῶδε πῶ ὀλέθριον κοίτω σέλλων, καὶ κινῶν ἑαυτὸν, ὥσπερ σέλλει ἢ νεὼς ἐν τοῖς πόντοις πείσμασι, καὶ χοινίοις τὸ λινόκροκον φᾶρος, ἤτοι λαῖφος. τὸ ἢ πᾷ βῶ, πρὸς τὸ ἐσυσεῖς συναπτέον. τὸ ἢ σέλλων μὴ τῶτα λέγει. οἱ ἢ λέγοντες λινόκροκον φᾶρος τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἃ τὸ λαῖφος, ἆρ' ἔχει τις ἂν εἰπεῖν, ὡς ἃ μάλιστα πάντων οὕδε ἀμαθεῖς; Ὀλέθριον κοίταν] ὀλέθριον κοίτω λέγει, ἔχ ὅπ ἰῶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ τέκνα ἄυπν, ὀλέθριος· ἄψυχος γὰρ ἦν· ἀλλὰ διὸπ φονευθέντα τὰ τέκνα ἔκειντο ἐν αὐτῷ. διὰ τῶτο τὸν τόπον λέγει ὀλέθριον. ἀπὸ τῶ ἦσι τέκνων πάθους ἢ περιστερείαν αὐτῷ πιθείς.

IAMBOI.

Ὦ τλῆμον, ὡς σοι] ὦ ἄθλιε, δυσβάστακτά σοι λίαν πεφύκασι καὶ ὦ σοὶ τῷ πεφυκέναι δηλονότι αἰσχρὰ, χαλεπὰ τὰ ὀπτῶα, ἤγουν τὰς τιμωρίας ἔδωκεν ὁ θεὸς, ὅστις ὁτί σοι ἐπαχθὴς καὶ κακοπικός.

Χορ. "Ὦ τλῆμον, ὡς σοι δύσφορ' εἴργασαι κακά.
"Δεσπόσυνε δ' αἰσχρὰ, δεινὰ τἀπίπτιμα
"Δαίμων δέδωκεν, ὅς σε ἔστι βαρύς.

Cho. "O infelix, quàm tibi intolerabilia facta sunt mala!
"Facienti verò turpia sævas pœnas
"Deus dedit, quicunque est tibi infensus.

MONOSTROPHIKA.

Αἴ αἴ, ἰὼ Θρήκης] καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοια ὄντι τοῖς εἰρημένοις, μονοσυζυγικὰ, καὶ μετεικὰ ἄτακτα. εἰσὶ ἢ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς κβ. τὸ α ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ β ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον, τείμετρον, καταληκτικὸν, ἐξ ὀπτείτε α καὶ ἰωνικὸ ἀπὸ μείζονος, μονόμετρον, τείμετρον, καταληκτικὸν, ἐξ ὀπτείτε α ἰωνικὸ ἀπὸ μείζονος, καὶ ἀμφιβραχύ. τὸ γ στρωφικὸν τείμετρον βραχυκαταληκτον, ἐξ ἰωνικὸ ἀπὸ μείζονος χοριαμβικὸ πενθασυλλάβε καὶ ἰάμβε, διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς. τὸ ε ὅμοιον τῷ ς, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶ γ ποδὸς ἀναπαίστε. τὸ ζ δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ δὲ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὡς φασὶν οἱ μετρικοί. τὸ η ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμόλιον. εἰ ἢ βάλει, παιωνικόν· τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ ς, τῶ γ ποδὸς ἀναπαίστε. τὸ ι ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιβ δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖ ἢ ταῦτα, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, Ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφότερα. τὸ ιγ ᾠδικόν. δύο γάρ εἰσι βακχεῖοι, καὶ δύο ἰαμβοι. καὶ καλεῖται τῶτο τὸ κῶλον πεισικόν. εὕρηται ἢ καὶ ἀντεσταμβρόν. τὸ ιδ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ὃν χοριάμβε καὶ παιωνὸς εἰς. εἰ ἢ βάλει δακτυλικὸν ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ἀλκμανικόν. τὸ ιε βακχεῖον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ις ἀσωπάρτητον, ὃν βακχείῳ καὶ ἀναπαιστικῇ βάσεως. τὸ ιζ παιωνικὸν δίμετρον ἀκαταλληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη βακχεῖον ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ευριπίδειον. ἢ λυκούργιον. τὸ ιθ δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἀλκμανικόν. τὸ κ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς τῶ α ποδὸς ἀναπαίστε. τὸ κα παιωνικὸν τείμετρον βραχυκαταληκτον, ἐκ δύο παιώνων πρώτων τὸ α πενθασυλλάβε, καὶ τροχαίε. τὸ κβ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς ἐκ χοριάμβε καὶ κρητικῆ ὅπ ταῖς ἀποθέσεσι φθέγγεσθαι, ὅπ τῷ τέλει χορωνίς. Ἰὼ Θρήκης ὦ ᾠδικὸν Θρακικὸν ὁπλοφόρον, ὁρμητικὸν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐνθουσιαστικὸν, διασπόζμιον καὶ κρατέμμενον ὑπὸ τῦ Ἄρεος. ἰὼ Ἀχαιοὶ, ἰὼ Ἀγαμέμνον, καὶ Μενέλαε, βοὴ φωνῶ, ἔλθετε, ἔλθετε ἕνεκα ἦσι θεῶν, ἀκούει τὶς, ἢ ᾠδεῖς κλύων βοηδρόμει, τὶ βραδύετε; αἱ γυναῖκες ἔφθειρέν με αἱ αἰχμαλώτιδες, χαλεπὰ ἐπάδουσαν. οἴμοι ἕνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης. εἰς ποῖον μέρος πορεύσω, εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπτάμενος τὸν ὑψηλὸν αἴξω, εἰς τὸ ἐν ὕλει κείμενον οἴκημα, ἔνθα ὁ ᾠείων ἢ ὁ σείριος ἀστὴρ ἀπὸ ἦσι ὀφθαλμῶ λαμπηδόνας πυρὸς φλογέας. ἢ αἴξω ὁ τάλας εἰς τὸν πορφυροῦν τὸν

Σφακτὰν, κυσί τε φονίαν
Δαῖτ' ἀνήμερον, ἐρείαν τ' ἐκβολάν;
Πᾷ γῶ; πᾷ κάμψω; πᾷ βῶ;
Ναῦς ὅπως πρυτοῖς πείσμασι
Λινόκροκον φᾶρος σέλλων,
Ἐπὶ ζάνθ' ἑσυθεὶς
Τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
Ὀλέθριον κοίτου.

Mactatásque canibus cruentas
Dapes immanes, montanámque abjectionem?
Ubi consistam? quo flectam? quò vadam?
Navis quemadmodum marinis funibus
Ex lincâ telâ velum mittens,
Ad istud compulsus sum
Liberorum meorum custos
Exitiale cubile.

Ἢ τὸν ἐς ἅιδα μελανοχεῶτα
Πορθμὸν αἴξω πάλαι;

1105 Aut ad Plutonis atrum
Littus ruam miser?

μελανοχεῶτα τῆς ἅδ᾽. Ἀπορία. Ἀπορεῖσι πῶς ἐνταῦθα ὁ Πολυμήστωρ ἀείων καὶ σειείς ἐμπίπτει, καὶ μηδενὸς ἄλλως ἡδὺ ἄσραν. καὶ φασὶν, ὅτι ἀείων μὴ ἐμπίπτει ὡς κυνηγῶν, ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεύς. φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὸν Ὠρίωνα, ὡς κυνηγὸς ὤν, ὑπὸ σκορπίου ἀνῃρέθη, ὅτι Ἀρτέμιδα ἠρέσθη. τὸ δὲ σειείς ὡς χαμευκοῦ. διακρίνει γὰρ ἰῶ καὶ αὐτὸς τὸ πάθει, καὶ συγχέαιναν ἀναδιπλασιασμόν. καὶ ἁπλῶς ζητεῖ· Πορθμόν] οἱ μὲν φασὶν ὡς πορθμὸς κυείως, ἢ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα. νυῦ δὲ καταχρηστικῶς πορθμὸν τὸν τόπον καλεῖ. ἐγὼ δὲ φημὶ διὰ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τοῦτο λέγειν. καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἑφηγούμενον ὡς ἄδην ἄλλο σημαίνει τὸ ἐς ἅιδα πορθμὸν, ἀλλ᾽ ἢ πορθμὸν τὸν ἐς τοῦτον τὸν τόπον ἄδην φέρουσα.

IAMBOI.

Χορ. Σύγγνωθ᾽, ὅταν τις κρείσσον᾽, ἢ φέρειν, κακὰ
" Πάθῃ, παλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς.
Αγ. Κραυγῆς ἀκοῦσαι ἦλθον. ὁ γὰρ ἥσυχος
Πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ᾽ ἀνὰ στρατὸν
Ἠχὼ διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
Πύργους πεσόντας ἴσμεν Ἑλλάνων δορί,
Φόβον παρέσχεν ὁ μέσος ὅδε κλύδων.
Πολ. Ὦ φίλτατ᾽· ἡδόμην γὰρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν
Φωνῆς ἀκέσας, εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
Αγ. Ἔα· Πολυμῆστορ ὦ δύστανε, τίς σ᾽ ἀπώλεσε;
Τίς ὄμμ᾽ ἔδηκε τυφλὸν, αἱμάξας κόρας,
Παῖδάς τε τοὺσδ᾽ ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον
Σοὶ ξ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἰῶ ἄρα.
Πολ. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν
Ἀπώλεσ᾽, οὐκ ἀπώλεσ᾽, ἀλλὰ μείζονος.
Αγ. Τί φῄς; σὺ τοῦργον εἰργάσω τόδ᾽ ὡς λέγῃ;
Σύ τόλμαν Ἑκάβη τώδ᾽ ἔτλης ἀμήχανον;
Πολ. Ὤι μοι, ἰὼ λέξεις, ἢ γὰ ἐγγύς ἐζί που;
Σήμηνον· εἰπὲ πῶ ὦ, ἵν᾽ ἁρπάσας χερῖν
Διασπάσωμαι ξ καταμάξω χρόα.
Αγ. Οὕτω, τί πάζῃς; Πολ. θεὸς θεῶν σε λίσσομαι,
Μέθες μ᾽ ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσθαι χέρα.

Chor. Ignoscendum, quando quis majora, quàm ferre *possit* mala,
" Patitur, miseram quòd cupiat mutare vitam.
Aga. Clamore audito veni. Non enim tranquilla
Rupis montanæ filia insonuit per exercitum
Echo præbens tumultum. Si verò non Phrygum
Turres cecidisse sciviſſemus Græcorum haſtâ,
Terrorem præbuiſſet non mediocrèm hic ſonus.
Pol. O chariſſime (ſenſi enim ô Agamemnon tuâ
Voce auditâ) vides quæ patimur?
Aga. Age, Polymeſtor ô infelix, quis te perdidit?
Quis oculum fecit cæcum, cruentans pupulas,
Filiósque hos interfecit? certè magnam iram
Adverſum te & filios habuit, quicunque fuerit ſanè.
Pol. Hecuba me cum mulieribus captivis
Perdidit: non perdidit; ſed ampliùs.
Aga. Quid dicis? Tu hoc opus feciſti ut dicit?
Tu audaciam, O Hecuba, hanc ſuſcepiſti immenſam?
Pol. Hei mihi, quid dicis? Anne propè eſt alicubi?
Significa: dic ubi eſt? ut rapiens manibus
Diſcerpam & cruentem corpus.
Aga. Heus quid pareris? *Pol.* Per Deum te precor
Sine me immittere huic furentem manum.

Σύγγνωθ᾽ ὅταν] αἱ ἐξῆς αὗται ᾠδοὶ εἰσὶν ἰαμβικῶν τεμέσων ἀκαταλήκτων ῥητῶν, ὧν τελευταῖος, ἔχοντ᾽ ἐβδόμην ἦδη σὺν ἀριθμένοι πόνων. μᾶ δὲ τὸν ὅλον κῶλον ὅμοιον μονομέτρου βραχυκατάληκτον· ὅπερ τοῖς ἀποδόσεσι φέρεται ᾠδῆς, καὶ ὅπου τὸ τέλειον χορεύεις. Σύγγνωθ᾽ ὅταν] ὅταν τις φησὶ πάθῃ κακὰ μείζονα ἢ δίκαια βασάνοις, συγγνωστέον ὀργὴν αὐτῷ τὸ ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς· ἄλλως συγγνωστὸν ἔδει εἶπεῖν. ἐκφέρει δὲ πανδιωτικῶς, ἀπλικῶς. καὶ τοῦτο ζητεῖ ἐυρήσεις παρὰ πᾶσι καὶ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἢ ὅ σώτασις, ὅταν πάθῃ τις κακὰ κρείσσονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, συγγνωστέ· καὶ συγγνώμης ἄξιον ὄζιν, ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς παλαίνης ζωῆς· τετέσθη, ὁ κακοῖς συνὼν ἀφορήτοις, συγγνωστέ ὄζιν ὑποθυμίαν. τοῦτο δ᾽ εἶπεν ὁ χορεὺς διὰ τὸν Πολυμήστορα, σεσηθότα ἦδη τέκνων, καὶ τυφλωθέντα, καὶ ἁπλεγόμενον τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἄνωθεν θεὸ τῆ χορῆ ἐδήλωσεν εἰς αἰθέρα, ἢ εἰς ᾅδου θρώσκειν βελόμενον. 1109 Κραυγῆς ἀκούσας] τῆς φωνῆς ἀκούσας παρεγλυβόμην. ὃ γὰ ἠρέμα ἤκουσεν ἢ δυνατὸν τῆς πόρρω ἠχῶ, πιθανὸν παρεχλύ. εἰ δὲ μὴ εἰδείημεν ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, ἐφοβήθημεν ἂν ὃ μικρῶς, ἔφοδον νομίζοντες εἶ ἦδη πολεμίων. Οὐ γὰρ ἥσυχον] βοῆς ἐν ὄρει γινομένης, πλησίομαι αἱ πέτραι ἀντηχοῦσι, διὸ καὶ δυνατέρα πέτρας καλεῖ τὴν ἠχώ. Ὦ φίλτατ᾽] ὑποσεφὴ καὶ ἐπεμβολὴ τὸ ῥῆμα. ἀκέσας τῆς φωνῆς σε ὦ Ἀγάμεμνον † αἰδανδίω, βλέπεις ἅ τινα παθάνομεν. 1116 Ἔα] ἐκπληκτικὸν, ὦ δύσλωε· ὑποκείνεται ἀγνοεῖν, ἵνα χρὴ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης εἰπεῖ· μὴ γνωσθεὶς, ὅτι θεομίλησεν αὐτῇ δόξη αὐτῇ χαείζεσθαι. Ὦ δύσλωε] ὦ ἄθλιε Πολυμήστωρ, τίς ἔφθειρέ σε; τίς ἐπόησε τὸ ὄμμα τυφλὸν, τὰς κόρας ἦδη ὀφθαλμοῦ αἱματηρὰς ποιήσας; καὶ τέκνα τοὺσδε παῖδας τίς ἔκτεινεν; ὄντως μέγαν θυμὸν ἐνέκτησο ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας, ὅς τις ἄρα ὑπῆρχεν. Ἑκάβη μᾶ] ἡ Ἑκάβη σὺν ταῖς αἰχμαλωτίσι γυναιξὶν ἔφθειρεν. ἐκ ἀπώλεσε μικρῶς, ἀλλὰ μεγάλως, καὶ μείζον᾽ ἀπωλείας. 1122 Τί φῄς] τοῦτο θεῷ τὸν Πολυμήστορα. κατ᾽ ἐπίκεισιν ἢ τὸ ῥῆμα. εἶτα θεῷ τῷ Ἑκάβῃ ἀποτρέφει, καὶ φησὶ. σὺ τόδε, ὡς λέγει, τὸ ἔργον ἐποίησας, σὺ τῷ τόλμαν, ὦ Ἑκάβη, τῷδε ἐτόλμησας τῷ ὑπερβολικῷ; Ὤμοι, φεῦ τί θεῖγμα λέγεις. ἆρα πλησίον δῆτά πω ἡ Ἑκάβη, δήλωσον, καὶ λέξον σοὶ ὄζιν, ὅπως ἁρπάσω αὐτῷ διὰ ἦδη χειρῶν διασπαράξω, καὶ αἱματώσω τὸ σῶμα αὐτῆς. Οὕτως τί πάζεις] ὦ ἄνθρωπε, τί ποιεῖς. Πρὸς θεῶν σε λίσσομαι] ἕνεκεν ἦδη θεῶν σε θρασκαλῶ, ἄφες με ἐπαγαγεῖν αὐτῇ τῷ μανιομένῳ χεῖρα.

† V. 1114. Αἰδανδίω & ἡδανδίω i. e. ἡδάνδιμι ab αἰδάνομαι. Horum Scholiorum Authores certè quoſdam novitios ſatis & modernos apparet, ex Græco-barbaris nonnullis Vocabulis ut ad V. 466. ματάζει, & hic αἰδανδίω pro ἡδάνδιμι, & παιθάνομεν pro πάσχομεν, hinc πέποιδα. & ad *Oreſt.* V. 364. καταμάγελον. & ad *Phaniſſ.* 1107. σῶδα.

ANNOTATIONES.

V. 1108. Πάθῃ, παλαίνης, &c.] Ut conſtet verſus lege ξώης, quod eſt *Ionicum* & *Herodoto* uſurpatum, vel *Latinorum* more Vocalis ante alteram brevis habenda eſt in hoc loco, ut ἔπειτ᾽ apud *Homerum* ſæpè Anapæſticè legitur; & ποι in ποιέω & ποιῆσι brevis eſt: En exempla.

Ἦδὲ Ποσηδάωνα γαίηοχον, ἐνοσίγαιον. *Heſiod.* Theog. V. 15.

Sic τὸ τοι in τοιῶτος ſæpè apud Poetas brevis, ut *Sophocl.* Trachin.

Νῦν σῇ ἐν τοιότῳ δῆλυς δύρημαι πάλαι. Et *Eurip.* Medea V. 626.

Γαμεῖς τοιοῦτον ὅστις ὀ ἀρτεῖος, γάμου. & Νίκᾳ τυ. ὑ μὲν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς. *Alceſt.* v. 1108. Sic τοι in τοιόσδε *Eurip. Androm.* V. 1074. Ἡλθ᾽ τοιόσδε φασγάνων πλευρὰς ἔχῃ. Sed hujuſmodi exempla ſine numero ſunt. Sic τὸ ποι in ποίαν communem ſyllabam facit *Scholiaſtes Eurip.* Oreſt. V. 155. item *Phaniſſ.* V. 519. brevis eſt ποι in ποιεῖσι.

Μὴ κατελείποντες θεύγετε τὰς χθαμὰς. *Tyrtæus* ὀ. V. 20.

Νύμφα, καὶ πρεσγένειο, Ἀπάγξασθαί με ποιήσῃς. *Theocr.* Idyll. γ. V. 9. Item Idyll. κδ. V. 70.

Μάντι Ἐυφείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

Denique *Homerus* Iliad. α. V. 156.

Καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽. ἔπειτ᾽ μάλα πολλὰ μεταξύ.

V. 1110. Συγίνοιεν] *Atticè* pro συγίνωιτεν, vid. *Medea.* V. 491.

V. 1116. Ἔα! Πολυμῆστορ ὦ δύστανε, τίς σ᾽ ἀπόλεσεν;] In hoc Verſu τὸ Ἔα non eſt metiendum: ſed quaſi extraordinaria quædam interjectio ſursùm ſpirat. Verſus autem incipit ad Πολυμῆστορ, &c. Ita quidem frequenter apud ſcenicos Poetas, ità apud *Euripidem* ἑαυτοῦ ſæpiſſimè, & σεῦ, θεῦ ut *Medea*, V. 292. *Iphigen.* in *Aulide.* V. 666. & V. 710. & *Hecub.* V. 1088. Αἴ αἴ. Item *Oreſt.* V. 275. Ἄ ἄ. ut

Ἄ ἄ. Τί δῆτα μέλλετ᾽; ἐξακρίζετ᾽ αἰθέρα.

Item *Medea* V. 1056.

Ἄ ἄ· μὴ δῆτα, θυμὲ, μὴ σύγ᾽ ἐργάσῃ, τάδε.

& V. 277.

Εα! τί χρῆμ᾽ ἀλύω πεῦμ᾽ ἀνὴς ἐν πνευμόνων.

& V. 961.

Αἰ, Αἰ· Κατάρχομαι γναγμῶν, ὦ Πελασγία.

Eodem modo Ἰὼ, ἰὼ, *Hippol.* V. 776. & *Iphigen.* in *Aulide* V. 317.

Ἔα! τίς δῆτ᾽ ἐν πύλαισι δόρυσος καὶ λόγων ἀκοσμία;

Item V. 644.

Ἔα! Ὡς ὑ βλέπεις μ᾽ ἴυκτιλον, ἀσμενὸς μ᾽ ἰδών;

Eodem modo Ἔιεν ponitur *Medea* V. 386.

Ἔιεν. καὶ δὴ τεθνᾶσι· Τίς μα δέξεται πόλις;

Scribendum hoc modo,

Ἔιεν·
καὶ δὴ τεθνᾶσι. τίς μα δέξεται πόλις,

Ag. Ἰοὺ ἰού· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
Λέγ', ὡς ἀκούσας σοῦ τε, τῆσδέ τ' ἐν μέρει,
Κείνω δικαίως αὖθ' ὅτῳ πάρεδρος παῖδε.
Pol. Λέγοιμ' ἄν. Ἦν ἰὼς Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος, Ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
Πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
Ὑποπτος ὢν δὴ Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
Τοῦτον κατέκτειν'· αὖθ' ὅτῳ σ' ἔκτηνά νιν,
Ἄκουσον, ὡς δόλῳ σε φρενώσω.
Ἔδεισα μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀνοίσῃ, καὶ ξυοικίσῃ πάλιν.
Γνόντες σ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα,
Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις ἄρσιν στόλον,
Καὶ θῶσι Θρῄκης πεδία τείσοιεν παῖδε,
Λεπλατοῦντες. γείτοσιν σ' εἶη κακὸν
Τρώων, ἐν ὅπερ νῦν, ἀνάξ, ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παῖδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
Δόλῳ με τοιῷδ' ἦγαγ', ὡς κεκρυμμένας
Θήκας φέρουσα Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίῳ
Χρυσοῦ· μόνον δ' συὼ τέκνοισί μ' εἰσάγῃ
Δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε.
Ἵζω δ' κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ.
Πολλαὶ δ', χεὶρὸς αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
Αἱ δ' ἔνδεν, ὡς δὴ φῶτ' ἐμὲ φίλῳ, Τρῳῶν κόραι
Θάκημ', ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερός,
Ἱστοῦσι θ' ὑπ' αὐγὰς τόνδε λεύσσουσαι πέπλους.
Ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηϊκίῳ σείουσαι,
Γύμνον μ' ἔθηκαν διπύργου σχίσμα δόλου.
Ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι,
Τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον ὡς πρόσω πατρὸς
Γένοιντο, δόξαν ἀμείβουσαι χεροῖν·
Κἄτ' ἐκ γαλώνων, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων
Εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων πολὺ,

Ag. Come then: ejiciens porrò è corde barbariem,
Dic, ut audiens & te & hanc per vices,
Dijudicem justè, pro quo patris hæc.
Pol. Dicam sanè. Erat quispiam Priamidarum minimus
Polydorus Hecubæ filius, quem ex Troji mihi
Pater dat Priamus in domibus nutriendum,
Jam suspicans de Trojæ excidio.
Hunc interfeci. quamobrem autem interfeci ipsum,
Audi, quàm bene & sapienti providentiâ.
Metui ne tibi hostis-relictus hic puer
Trojam colligeret & habitaret olim:
Resciscentes verò Græci vivere Priamidarum aliquem
Phrygum ad terram rursus tollerent expeditionem,
Et deinde Thracios campos vastarent hos
Populantes: vicinis verò esset malum
Trojanorum causâ, propter quod nunc, ô rex, laboravimus:
Hecuba verò filii quùm cognovisset lethale fatum,
Dolo me hujusmodi duxit, tanquam occultos
Thesauros dictura Priamidum sub Ilio
Auri. Solum verò cum liberis me inducit
In domos, ut alius nesciret hæc.
Sedeo verò culcitrâ in mediâ curvans genu:
Multæ verò, manum hæ quidem ad sinistram,
Illæ verò inde, utpote apud amicum, Trojanorum puellæ
Sedebant, tenentes telam Edonicæ manûs,
Laudabantque ad lucem hasce spectantes vestes.
Aliæ hastile Threicium spectantes,
Nudum me fecerunt duplici ornamento.
Quæ verò parentes erant, quasi admirantes
Liberos in manibus quatiebant, utrò à patre
Fierent, successionibus alternantes manum
Et deinde ex blandis, quid putas, colloquiis
Statim corripientes enses ex vestibus alicunde,

1129 Ἰοὺ ἰού] ἐπιχέ σεαυτὸν, ἐπείλας τῆς καρδίας τὸν βαρβαρόφρονα. Τὸ βάρβαρον] πολλάκις ἀντὶ τοῦ ἀσυνέτου καὶ ἀνοήτου μονονουχί. πάρεστιν ἐλέσθαι, οἷς τὸ σοφὸν τῷ δεινῷ, ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία. τὸ αὐτεξούσιον, ἤγουν ἡ αὐτεξουσιότης, τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης. 1130 Λεγ' ὡς ἀκούσας.] λέγε μοι, ἵνα ἀκούσας ἀμφοτέρων σοῦ τε τῆς Ἑκάβης, κείνῳ δικαίως ἀντὶ πάντων τούτων † παυθάνες. Λέγοιμ' ἄν] εἴποιμι ἂν σοὶ δηλονότι, ὑπῆρχε τις ὑπὸ δὴ ὑμῶν τῶν Πειάμου νέος. Πολύδωρος τοιοῦτος, υἱὸς τῆς Ἑκάβης, ὃν πατὴρ ὁ Πρίαμος ἔδωκέ μοι ὑπὸ τῆς Τροίας, ἀναστρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὑποψίαν ἔχων τῆς Τρωϊκῆς καταστάσεως. τοῦτον τὸν Πολύδωρον ἐφόνευσα· ἀντὶ πάντων ᾗ αἰτίας ἐφόνευσα αὐτὸν ἄκουσον. Περιπάτησις τὸ ῥῆμα. ἔδεισα ἵνα μὴ ὁ παῖς καταλειφθεὶς, σὸς ἐχθρὸς, συνάξῃ πάλιν Τροίαν, καὶ συνοικίσῃ ἐκ δευτέρου. οἱ δ' Ἀχαιοὶ μαθόντες πάλιν ὑπὸ δὴ ὑμῶν τὸν Πειάμου ζῶντα, καταστήσειαν πάλιν ναυτικὸν εἰς τὴν γῆν δὴ Τρώων, καὶ μὴ ταῦτα ἀφανίζοιεν ταῦτα τὰ χωρία τῆς Θρᾴκης, λείας ἀπελαύνοντες. τοῖς δ' γείτοσιν ἡμῖν δὴ Τρώων ὑπάρξειε κακόν, ἐν ᾧ κακῷ ἀρτίως ἐπάσχομεν. ἡ Ἑκάβη δ' μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς, τοιῷδε δόλῳ ἤγαγε ἐμὲ, ὡς λέξουσα τοῦ θησαυροὺς τοῦ χρυσοῦ δὴ ὑμῶν τοῦ Πειάμου, κεκρυμμένους ἐντῇ Τροίᾳ. ἐμὲ δ' μόνον συὼ τοῖς τέκνοις εἰς τοὺ οἴκους εἰσφέρει, ὅπως μὴ ἄλλος τις ἄνθρωπος γνοίη τάδε· ἐκάθισα δ' ἐν μέσῳ τῆς κλίνης, κλίνας τὸ γόνυ. πολλαὶ δ' χεῖρες (ἤγουν γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τοῦ πᾶν, ὡς τὸ τίλιν δὸ κεφαλὴν, ἀντὶ τοῦ ἄνδρα) πολλαὶ δ' κόραι Τρῳάδων παρθένοι ἐκάθητο, αἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς, αἱ δ' ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ ποιοῦσιν εἰς φίλους, κρατοῦσαι τὸ ὕφασμα (ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τῆς κερκίδος, τὸ ποιούμενον ὠνόμασε) τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς ἐπήνουν, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡλίου θεώμεναι τάδε τὰ ἱμάτια. ἄλλαι δ' τὸ Θρᾳκικὸν ἀκόντιον θεώμεναι. τοῦτο δὲ ἔπε κάμακα, μειονωμένον ἐποίησαν τὸ διπλοῦν ἐνδύμα, τῶν ἀκοντίων, καὶ τῶν ὑφάσματος. 1145 Θανάσιμον μόρον] μόρον ὁ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, ὡς ἔχει καὶ ἀνταῦθα. ὁ δὲ ἔστι λέγειν θανάσιμον θάνατον. Θανάσιμον] τὰ ἐπίθετα ἢ ἕτερόν τι δηλοῦσι δὴ ὀνομάτων ἐφ' ὧν λέγονται, ἢ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἕτερα σημαινομένων λέγεται. ἢ ἑτέραν αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται, ὡς ἐνταῦθα ὁ θανάσιμος ὁπωσοῦν λεγόμενον, ἄτε ἕτερόν τι σημαίνει ἢ ὁ θάνατος ἐσήμανεν, ὁ ταυτὸ σημαῖνον αὐτῷ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἕτερα σημαινομένων λέγεται. ὁ δὲ ἔστι ποτὲ θάνατος μὴ θάνατον ἐμποιῶν, ἄτε ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται. ὡς τε ἀρχοῦντος τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμος πεπτωκὼς κεῖται κτλ ποιητικὴν ἐξουσίαν. 1151 Πολλαὶ δ', χειρὸς κ. λ.] κόραι λέγω Τρῳάδων, ἤγουν νέαι καὶ παρθένοι ἐκάθητο. αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς, αἱ δ' ἔνδεν, ἤγουν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς. ὡς ᾗ φῶτ' φίλῳ, κρατοῦσαι τὸν κερκίδα, ἀντὶ τοῦ ὕφασμα, τῆς Μακεδονικῆς, ἢ Θρᾳκικῆς, χειρὸς, ἐπήνουν βλέπουσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς, ἤγουν ὑπὸ τὸ φῶς, τόσδε τοὺ πέπλους. Τὸ δ' χεῖρες καὶ τὸ κόραι ἐκ φθαλλήλων. Κερκὶς] τὸ ὕφασμα ἐνταῦθα, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. κερκὶς γὸ κυρίως ὁ ἀσχάλης ἐν ᾧ ὑφαίνουσιν. 1156 Διπύργου] δίπτυχον σχίσμα λέγει, ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ καὶ τὸν πέπλον. ἢ τὸν σπάθην καὶ τὸν μόνον, διὰ τὸ εἶ αὐτὸν δίχομον. Ὅσαι δ'] ὁπόσαι δ' ἦσαν τοκάδες, ἤγουν μητέρες, τὰ ἐμὰ παιδία λαβοῦσαι, ὡς εὐεδῆ ὄντα, ἐθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλη ἀνὰ μέρος ὑποδιδοῦσαι, ὅπως ἐμοῦ τοῦ παιδὸς πορρωτάτω γλοιοῦτο, καὶ εὐχερέστατα αὐταῖς. Κἄτ' ἐκ γαλώνων] καὶ εἶτα ἐκ κολακευτικῶν καὶ ἡσύχων προσφωνημάτων πῶς νομίζεις, κεντοῦσι τοὺ παῖδας λαβοῦσαι ξίφη ἐκ δὴ ἱματίων. καλῶς δ' προσέτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα ὀργῶν ὁ πατὴρ ἀνιῷτο.

† παυθάνεις, vid. Schol. ad V. 1114.

ANNOTATIONES.

V. 1151. Πολλαὶ δὲ, χεῖρες, &c.] Ità sensu postulante & doctorum virorum conspirante judicio emendare hunc locum sum ausus: licet alia lectio πολλαὶ δ' χεῖρες etiam ipsi Scholiastæ imposuit, sed dubio procul πολλαὶ concordat cum τὸ κόραι Τρώων.

V. 1153. Ἠδωνῆς χερὸς.] Scholiastes explicat τῆς Μακεδονικῆς, & est Mons *Edonus* sive *Thraciæ*, sive in eâ parte *Macedoniæ* quæ est *Thraciæ* conterminа. Vid. Lexica Poetica titulo *Edon*, sive *Edonus*, uti *Plinius* scribit, Nat. Hist. l. 4. c. 11.

Κεντοῦσι

Κεντῶσι παῖδας. αἱ δ' ὡς πολεμίων δίκλω
Ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας,
Καὶ κῶλα. παισὶ δ' ἀρκέσαι χρῄζων ἐμοῖς,
Εἰ μὴ περίσπαστον ἐξανιστάμην ἐμὴν,
Κόμης κατεῖχον· εἰ δ' κινοίμην χέρας,
Πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦν ἔρυσαι πάλας.
Τὸ λοίσθιον δὲ πῆμα, πήματος πλέον,
Ἐξειργάσθησθε δεινά. ἐμοῖς γὰρ ὀμμάτων
Πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας
Κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν· εἶτ' ἀνὰ στέγας
Φυγάδες ἔβησθε. ἐκ δ' ὀπαδήσας ἐγὼ
Θὴρ ὡς, διώκω τοὺς μιαιφόνους κύνας,
Ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον. ὡς κυνηγέτης,
Βάλλων, ἀράσσων. Τοιάδε σπουδῶν χάριν
Πέπονθα σοὶ σοὶ, πολέμιόν τε σὸν κτανών,
Ἀγάμεμνον. ὡς δ' μὴ μακρὰς τείνω λόγους,
Εἴ τις γυναῖκας πρὶν ἔρριπεν κακῶς,
Ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις, ἢ μέλλει λέγειν,
Ἅπαντα ταῦτα σωτερῶν ἐγὼ φράσω·
Γένος γὰρ ἔτε πόντος, ἔτε γῆ τρέφει
Τοιόνδ'· ὃ δ' αἰεὶ ξυντυχών, ἐπίσταται.

Χορ. Μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαυτῆ κακοῖς
Τὸ δῆλυ συνδεὶς ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
Πολλαὶ γὰρ ἡμῖν, αἱ μὲν εὖ· ἐπῴδυνοι.
Αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν πρὶν κακῶν πεφύκαμεν.

Ἑκ. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐᾷ τινὰ
Τῶν πραγμάτων πλὼ γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον.
Ἀλλ' εἴτε χρῆς' ἔδρασε, χρῆν' ἔδρᾶν λέγειν·
Εἴτ' οὖν πονηρὰ, τοὺς λόγους εἶναι χρεών,
Καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' οὗ λέγειν ποτέ.
Σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες,
Ἀλλ' οὐ δύνανται μέχρι τέλους εἶναι σοφοὶ,
Κακῶς δ' ἀπόλοντο, κοὔ τις ἐξήλυξέ πω.
Καί μοι τὸ μὲν σὸν, ὥσθ' ἕν φρουρίοις ἔχειν.
Πρὸς τόνδε δ' εἶμι, τοῖς λόγοις ἀμείψομαι.
Πῶς φῂς, Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν,
Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
Ἀλλ', ὦ κάκιστε, πρῶτον εἴ ποτ' ἀμὸν φίλον
Τὸ βάρβαρον γλῶσσ' ἀνθ' Ἑλλησιν γλῶσσ',
Οὔτ' ἀνὴρ δύναιτο. πίνα δ' καὶ σπουδῶν χάριν
Πεύσεσθ' ἥδομαι; πίτερα κηδεύσων κυνὰ,

Confodiunt pueros: aliæ verò hoſtium inſtar
Corripientes meas tenebant manus.
Et pedes. Filiis verò opem ferre volens meis,
Si quidem faciem erigerem meam,
Capillo retinebant: ſi verò moverem manus,
Præ multitudine mulierum nihil efficiebam miſer.
Quod verò erat ſuprema calamitas, calamitatis plena,
Perpetraverunt atrocia. meorum enim oculorum,
Fibulas quum corripuiſſent, infelices pupulas
Fodiunt, cruentant: deinde per tectum
Fugaces abierunt. Exiliens verò ego,
Fera quaſi, perſequor cruentas canes,
Omnem ſcrutans parietem quaſi venator,
Dejiciens, frangens. Talia dum ſtudeo pro tuâ gratiâ
Paſſus ſum, hoſtem tuum interficiens,
O Agamemnon. ut verò non longos extendam ſermones,
Si quis mulieribus ex prioribus dixit malè,
Aut nunc dicens eſt quis, aut futurus eſt dicere,
Omnia hæc in compendium ego dicam:
" Genus enim neque Pontus neque terra nutrit
" Tale: ille verò ſemper qui converſatur, novit.
Cho. Ne inſolefcas audacius, neque tuis malis
Muliebre æſtimans ſic omne reprehendas genus.
" Multæ enim ex nobis aliæ quidem ſunt invidendis virtutibus.
" Aliæ verò ad numerum malarum natæ ſumus.
Hec. " Agamemnon, hominibus non convenichat unquam
" Quàm ipſas res linguam poſſe plus.
" Sed ſive bona egit, bona oportebat dicere:
" Sive viciſſim mala, ſermones eſſ. putidos,
" Et non poſſe injuſta bene eloqui unquam.
" Sapientes quidem igitur ſunt qui hæc exactè calluerunt:
" At non poſſunt ad extremum uſque eſſe ſapientes:
" Sed perierunt: nec quiſquam evaſit adhuc:
Et mihi, quod ad te, ſic in proœmiis habet.
Ad hunc verò venio, & verbis reſpondebo.
Quomodo ais te Græcorum laborem levantem duplicem,
Agamemnoníſque ſtudio, filium meum interfeciſſe?
Sed, ὁ peſſime, primùm nunquam amicum
Barbarum fiet Græcis genus,
Nec unquam poſſit. Quam verò captans gratiam
Tum promptus eras? utrum junctûrus affinitatem aliquam,

Αἱ δ' πολεμίων] αὖ παῖδε δὲ ξυλλαβόμεναι ἔσπον, ἤτοι δίκλω ἐχόντων, καὶ εἶχον τὰς ἐμὰς χεῖρας, καὶ τὼ πόδας. τοῖς παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι θέλων ἐγὼ, εἰ μὴ τὸ περίσπαστον ἐξανίστων, ἀπὸ τῆς κόμης ἐκεῖναι ἐκρέπτων. εἰ δὲ κινήσαι τὰς χεῖρας, ὑπὸ τῶ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος, ἔδεν ἐτελέσουν ὁ ἄθλιος. τὸ ἔσχατον δὲ βλάβος, τῶ βλάβους πλέον ὑπῆρχεν. ἐποίησαν γὰρ λεπὰ, περόνας λαβοῦσαι αἱ γυναῖκες, κεντοῦσι τὰς ἀθλίας κόρας ἐμῶν ὀφθαλμῶν, καὶ αἱματηρὰς ποιοῦσιν, εἶτα κατὰ τὲς οἴκους φυγάδες ἠλύομαι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσας δ' ἐγὼ καθάπερ θὴρ, ἐδίωκον τὰς φονικὰς κύνας, ἐξετάζων καὶ ἐρευνῶν πάντα τὸν τοῖχον καθὰ κυνηγὸς, κράων, τύπτων. τοιαῦτα ἔπαθον σὲ χάριν ἀπωθούμενος, ἢ ἐχθρὸν σε φονεύσας, ὦ Ἀγάμεμνον. ἵνα δὲ μὴ εἰς πολὺ ἐκτεταμένος ἐξαπλῶ τὲς λόγες, ἐάν τις πρὶ παλαιῶν ἔβλασφήμησε τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίως δέ τις λέγων κακῶς, ἢ ἀποκειται λέγειν, ταῦτα πάντ' ἐγὼ σωαθροίσας καὶ συντόμως συλλαβὼν, εἶπον. ἔστε γὰρ θάλασσα ἔστε γῆ ἀνατρέφει τοιόνδε γένος. ὁ δὲ δόλος σωτυχὼν τῆ γνώμῃ πρὶ γυναικῶν, ὁ λέγω γινώσκει καλῶς. Πλήθει γυναικῶν.] ὑπὸ τῆ πλήθους γυναικῶν κωλυόμενος ἀνόνητος ἔδεν ἴσχυον ὁ ἄθλιος. 1175 Τοιάδε σπουδῶν.] Τοιάδε πέπονθα, ὦ Ἀγάμεμνον, σπουδῶν εἰς τὸ σὸ χάριν, καὶ πολέμιον σὸν κτανών. σπουδῶ ἐγὼ, ὅπως σπουδῶ δὲ ἕτερον. Μηδὲν θρασύνου! μετενεχθησόμεθα ἐνταῦθα τὸ χρεών. τῶ γὰρ εἶπεῖν πολλαὶ μὴν ὑμῖν εἰσὶ καλαὶ, καὶ μὴ σωφρονισθῆσαι ταῖς καλαῖς ἑαυτὸν, ὅτι ὑμῖν τὸ πρόσφυκα κακῶν τὸ πρόσφυκα. μὴν, τὸ μέτριον ἐνταῦθα ἔδειξεν. τὸ πλαὶ ἱκανὸν ἦν, καὶ μόνον τετελεσμένον ποιῆσαι τὸν λόγον. νῦν δ' ἐπάγει, καὶ τὸ αἰ μὴν. καὶ ποιεῖται τὸν λόγον ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα οἰκειότερον ὑποδύῃ πρὸς αὐτὸ, τὸ αἰ δέ. 1183 Μηδὲν θρασύνου.] Μισάμωσ ἐφαίρει, μηδὲ τοῖς σαυτῆ λόγοις σωφρονῶν καὶ συμμίξας, ὅτως ὅλον τὸ γένος μέμψῃ γυναικῶν. πολλαὶ γὰρ ἀφ' ἡμῶν, αἱ μὴν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ, καὶ ζηλωταὶ, ἄλλαι δ' εἰς τὸ κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχουσι, σπάνιαι δὲ καὶ ὀλίγαι ἄξιαι. Ἀγάμεμνον, ἐκ ἔπρεπε ποτὲ πλὼ γλῶσσαν, ἤγουν τὸν λόγον τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύειν καὶ δυνάσθαι πλέον τῶν πραγμάτων. ἀλλ' εἴτε ἀγαθὰ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος, ἀγαθὰ ἔπρεπε λέγειν. εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, ἔδει τὲς λόγες ὑπάρχειν αὐτὸν εἴς, καὶ μὴ δυνάσθαι τὰ ἄδικα συλλογοποιεῖν ποτέ. σοφοὶ μὲν οὖν ὑπάρχουσιν οἱ τάδε ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες οἱ δυνάμει μοι τὸ δίκαιον σοφιζόμενοι ἐν ῥητορικῇ. ἀλλ' ὁ δυνατὸς μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοὶ, ὡς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρῳ φανησομένης, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησὶ,

Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
Τὸς τέλος ἐξελθόντας.

κακῶς ἢ διεφθάρηται, καὶ ὅπως ἀδὲς ἐς τόδε ἐξέφυγε. Καί μοι τὸ μὲν σὸν] καὶ τὸ μὲν σὲ, ὅτι ὁ πρὸς σὲ λόγος, ὅπως μοι διάκειται ἐν προοιμίοις. πρὸς τοῦτον ἢ ἐλάσσωμαι, καὶ διὰ λόγων ἀποκινῆσαι. πῶς λέγεις τοὺ Ἕλληνας δίκλω· πόνε ἀπαλλάσσων καὶ ἐλαττόων χάριν ἢ Ἀγαμέμνονος ἢ ἐμὸν ὑὸν πεφονευκέναι, ἀλλ' ὦ κακόζηπε, ἐν προοιμίοις μὲ ἐδέποτε· ὁ βάρβαρον γλῶσσ' ἀνθ' ἑλλήν

τοις ἆρα ἐπιγαμβρεύ-
σων, ἢ μέλλων συμπ-
πεδᾷ αὐτοῖς εἰς γάμον
τινά; ἢ ὑπάρχων τινὸς
συγγενὴς, ἢ τίνα ἀφορ-
μὴν ἔχων, ἢ ἔμελλον
πάλιν πλούσασθαι, ἀ-
φανίσας τὰ γονίμαλα
τῆς σῆς γῆς, τίνα νο-
μίζεις πεῖσαι παῖδες εἰ
θέλεις εἰπεῖν τὼ ἀλή-
θειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευ-
σε τὸν ἐμὸν υἱὸν, ἢ ἡ αἰ-
σχροκέρδεια ἡ σὴ, ἢ τὰ
σὰ κέρδη ὀπηδήμαλα.
Ἐπεὶ ςοχαςικὸν τοῦτο.
εἰ δ' μὴ, δίδαξον τοῦτο,
πῶς ὅτε τὸ Ἴλιον ἐυ-
δαιμόνει, ἢ ἐφείχε τὸ
τεῖχος πὼ πόλιν, ἐ-
δόκεί τε ὁ Πείαμος, ἢ
τὸ τῦ Ἕκτορος ἥκμα-
ζε δόρυ, διαπ εἰκὸς ἦν
ἥδεως χάειν ποιῆσαι
πρὸ Ἀγαμέμνονι, ἔχων
ἢ ἀναπέφαν ἐν τοῖς
σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα,
ὃν ἔκτεινας τότε, ἢ
ζῶντα αὐτὸν ὃν ἔφερες
τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλ' ὅτε
ὑκέτ ὑπῆρχομὼ ἐν ἐυ-
τυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἢ ὃ
Τειρεσίας ἐσημαίνελο τὸ
τῦ καπνῦ, ἢ ἦν φανερὰ
καυμὸν τὸ τῦ πολε-
μίων, ἐφόνευσας τὸν
παῖδα τὸν φίλον, ὑπὲ
πὼ οἰκίαν ἐλθόνλα ἅ-
σιν. ὠρὸς ὃ τύτοις ἄ-
κυσον, ἵνα φαῦλ φα-
νῇς. ἔφερεπεν, εἴ τῦ ὑ-
πῆρχες φίλ τοῖς Ἕλ-
λησι, τὸν χρυσὸν, ὃν
λέγεις ἔχειν ἐν τοῖς
δόμοις ὑ σὸν, ἀλλὰ
τότε, φέρονλα δῶναι
τοῖς πενομένοις Ἀχαι-
οῖς, ἢ χρέον πολὺν
ἀπὸ τῆς πατρικῆς γῆς
ἀποξενί]δεῖσιν. 1219
Ὃν φῂς ὑ σὸν] ὃκ εἶ-
πεν ὁ Πολυνείκης πε-
ὶ τῦ χρυσῦ. ἐπελά-
θετο ὧν ὁ ποιητὴς ἑαυ-
τῦ, ἢ ἔςιν ἀκαλασκόλα-
ςα ταῦτα. Σὺ δ' ἐ-
δὲ νυῖ] σὺ δ' ὧδὲ ἀρ-
τίως ὠρόμ εἰ ὀκ-
βαλεῖν τὸν χρυσὸν ὑπὸ
τῆς σῆς χειρὸς, ἀλλ' ἔ-
τι κρατῆς ἐν δόμοις.
ἀλλ' ὄντας ἀναπέφαν
τὸν ἐμὸν παῖδα, ὡς ἔ-
δει σε ἀναπέφειν, εἰ-
χες ἂν δόξαν καλὼ. ἐν
γὰ τοῖς δυσυχίαις οἱ φίλοι σαφέςατοι ὑπάρχουσι. τὰ καλὰ γὰ πράγματα ἐξ ἑαυτῦ ἔχει τὸν φίλον. εἰ δ' ἔνδειαν εἶ-
χες χρημάτων, ὁ δ' Πολύνεικ ἔζη, πλέτ ἂν σοι μέγας ὑπῆρχεν ὁ ἐμὸς παῖς. Νῦν δ' ὅτ' ἐκείνου] ἀρσις καὶ θέσις. νυῖ
δ' ὅτε τὸν Πολύνεικα ἔχεις σὸν φίλον. καὶ ἡ ὠφέλεια τῦ χρυσῦ ἔφανται, οἵτε σοὶ παῖδες διεφθάρησαν, καὶ σὺ πρόπεις ὧδε
δυσυχῶν. σοὶ δ' ἐγὼ ἡ Ἑκάβη λέγω, ὦ Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδε βοηθήσεις, φανῇ ἄδικος. ὅτε ἐυσεβῆ γὰ ξένου καὶ φίλου, ὅτε πιςὸν,
ἔχ ὅσιον καὶ δίκαιον δράσεις εὖ, ἤγιν ἐυσρεπήσεις οἷς πιν ἔφερεπεν, ἢ σὴ ἐυπρέπεια δηλονότ. αὐτὸν δέ σε φήσομαι χωρέκακον
εἶναι. τὸν δεσπότας γὰ ὃ λοιδορῶ, ὀπολίρθωσις τῦτο. 1233 Εἰ τῷδε] βοηθήσεις, κακὸς φανῇ παρ' ἐμοί. Οὔτε γὰ τὸ ἐξῆς,
ὅτε γὰ ἐυσεβῆ, ὅτε ὅσιον, ὅτε δίκαιον εἰς ξένον εὖ δρᾷς, τὸ γὰ οἷς ἐκείνῳ διὰ μέσου. αὐτὸν γὰ ἐυφραίνεσθ τοῖς κακοῖς σε λέ-
ξομεν, τοιῦτον κακὸν ὑπάρχοντα. ἐὰν γὰ μὴ εἴπω τὶ δίκαιον ὑμᾶς, ἀλλ' οὐχὶ ὁ λοιδορῶ. 1238 Φεῦ φεῦ] Θαυμαςικόν. τὰ
ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπερέχουσιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς, καὶ ὑποθέσεις χρηςῶν λόγων. Ἀχθεινὰ μὲν μοι] ἀχθει-
νὸν καὶ βαρύ μοι ὄζι τὸ κείνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακὰ, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ὄζι κείνειν. καὶ γὰ ἀτιμίαν ἐπάγει λαβόνλα ἐμὲ
εἰς χέρας ταῦτα τὼ ὑποθέσιν ἀποδῶξαι. ὅπως δὲ γνῷς, ἐμοὶ φαίνῃ ὅτε δι' ἐμὲ χάειν, ὅτε χάειν τῇ Ἑλλάνων φονεῦ-

Ἠ συγγλυτὴς ὢν; ἢ ἰὸν αἰκίαν ἔχων;
Ἠ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαςήματα
Πλούσιος ἀῦθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
Ὁ χρυσὸς, εἰ βέλτιο ταὐληθῆ λέγειν,
Ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, ⟨ κέρδη τὰ σά.
Ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο, πῶς ὅτ' ὀλυτύχει
Τροία, πέριξ ⟨ πύργ εἶχ' ἔλκ πόλιν,
Ἔζη τε Πρίαμος, Ἕκτορός τ' ἴσθει δόρυ,
Τίς' ἐ τότ', εἴπερ τῷσδ' ἐβελήθης χάριν
Θέσθ, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
Ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
Ἀλλ ἰώχ' ἡμεῖς ⟨σκέτ' ἦμεν ἐν φάει,
Καπνὸς δ' ἐσημαν ἄρυ πολεμίων ὕπο,
Ξένον κατέκτας ⟨ἰὼ μολόντ' ἐφ' ἑσίαν;
Πρὸς τοῖσδε νυῖ ἄκυσον, ὡς φανῇ κακός.
Χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλ,
Τὸν χρυσὸν, ὃν φῂς ⟨ σὸν, ἀλλὰ τῶδ' ἔχθν,
Δοῦναι φέροντα πενομένοις τε, ⟨ χρέον
Πολλὼ παπρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις.
Σὺ δ' ⟨σθὲ νυῖ πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
Τολμᾷς, ἔχων ⟨ καρπερεῖς ἔτ' ⟨ν δόμοις.
Καὶ μὲν τρέφων μὴ ὡς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
Σώσας τε ⟨ὸν ἐμὸν, εἶχες ⟨ὐ καλὸν κλέ⟨.
" Ἐν τοῖς κακοῖς ⟨δ οἱ ἀγαθοὶ σαφέςατοι
" Φίλοι. τὰ χρηςὰ δ' αὖθ' ἕκας' ἕξ φίλους.
Εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὅδ' ὀλυτύχει,
Θησαυρὸς ⟨ὖ σοι παῖς, ὑπῆρχ' ἐμὸς μέγας.
Νῶ δ' ἔτ' ἐκείνου ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
Χρυσῦ τ' ὄνησις οἴχεται, παῖδές τε σοί,
Αὐτός τε τρέφοντες ὧδε. Σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσῃς, κακὸς φανῇ.
Οὔτ' ⟨σεβῆ ⟨δ, ἔτε πιςὸν (οἷς ἐχρῆν,)
Οὐχ ὅσιον, ⟨ δίκαιον ⟨ῦ δράσῃς ξένον.
Αὐτὸν ⟨ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν,
Τοιῦτον ὄντα, δεσπότας δ' ⟨ λοιδορῶ.
Χο. " Φεῦ, Φεῦ. βροτοῖσιν ὡς ⟨ὶ χρηςὰ τρέγματα
" Χρηςῶν ἀφορμὰς ⟨νδίδωσ' ἀεὶ λόγων.
Αγ. " Ἀχθηνά μὲν μοι ταὐλλότρια κείνειν κακὰ,
" Ὅμως δ' ἀνάγκη. ⟨ γὰ αἰσχύνη φέρει,
Πράγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.

Aut cognatus exiſtens? Aut quam-nam cauſam habens?
Aut tuæ erant terræ exciſuri germina
Claſſe reverſi. Cui putas perfiturum eſſe hæc?
Aurum (ſi velis vera dicere)
Interfecit meum filium, & lucra tua.
Quandoquidem doce *me* hoc, quare, quum erat felix
Troja, & circumcirca murus habebat adhuc urbem
Vivebátque Priamus, Hectoriſque florebat haſta,
Quare non tum (ſi quidem huic voluiſti gratiam
Præſtare) nutriens filium & in domo habens
Interfeciſti? aut viventem veniſti ad Græcos ducens:
Sed quando nos non ampliùs eramus in luce,
Famáſque ſignificabat urbem eſſe ſub hoſtibus,
Hoſpitem interfeciſti, tuum accedentem ad focum?
Adhæc nunc audi, ut appareas ſceleratus.
Oportebat te, ſi quidem eras Græcis amicus,
Aurum, quod fateris non tuum, ſed hujus habere,
Dare afferentem egentibúſque, & per tempus
Multum à patriâ terrâ procul peregrinantibus.
Tu verò nè nunc quidem tuis dimittere manibus
Suſtines; ſed tenere perſeveras adhuc in domo.
Atqui nutriens quidem, ut te filium decebat nutrire,
Servánſque meum, habuiſſes præclaram gloriam.
" In adverſis enim boni ſunt certiſſimi
" Amici: res ſecundæ verò quælibet habent amicos.
Si verò indiguiſſes pecuniis, hic verò floruiſſet,
Theſaurus tibi filius potuiſſet eſſe meus magnus.
Nunc verò neque illum virum habes tibi amicum,
Auríque fructus perit, filiíque tui,
Ipſéque agis iſto modo. Tibi verò ego dico
Agamemnon, ſi huic opem tuleris, malus apparebis.
Neque pio enim, neque fideli (quibus decebat)
Neque ſanéto, neque juſto benefacies hoſpiti:
Sed ipſum gaudere malis te dicemus
Talem exiſtentem. Dominis verò non facio convitium.
Cho. " Papæ, hominibus quàm bona cauſa
" Bonorum occaſiones præbet ſemper ſermonum?
Ag. Moleſtum quidem eſt mihi aliena judicare mala:
" Tamen neceſſe. Etenim dedecus affert,
" Negotium in manus quum *ſemel* acceperim, abjicere hoc.

ANNOTATIONES.

V. 1215. Καπνὸς δ' ἐσήμαν'] Καπνῷ in prioribus, & reddebant interpretes, *Fumo ſignificabatur*, quaſi ἐσήμαν' pro ἐσημαίνετο poneretur, quod nequaquam ferendum. Sed ἐσήμαν', ſive potius ἔσημαν', pro ἐσήμαινεν aut ἐσήμηνεν, & καπνὸς ſi legamus; facilè labanti Lectoris animo medetur.

V. 1219. *Ὃν φῂς*] hoc eſt, diffiteri non potes. Quare nihil erat, quod *Scholiaſtes* Poetam incogitantiæ argueret, quià *Polymeſtor* de auro nihil eſt locutus. Ità enim iſta locutionis formula capienda, non quod jam dixit aliquid de pecuniâ, ſed quod interrogatus diffiteri non poſſet.

Ἐμοὶ

Ἐμοὶ δ' ἴν' εἰδῇς, ἔστ' ἐμοὶ δοκεῖς χάριν,
Οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν, ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
Ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς,
Λέγῃς δ' σαυτῷ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὤν.
Τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν,
Ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕλλησιν τόδε.
Πῶς οὖν σε κείνας μὴ ἀδικεῖν, φύγω ψόγον;
Οὐκ δῶ δικαίως. "Ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
"Πρᾶσσειν ἐτόλμας, πλῆν σὺ τὰ μὴ φίλα.

Πολ. Οἴμοι, γυναικὸς, ὡς ἔοικ', ἡττώμενος.
Δᾶλος, ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκας.

Εκ. Οὐκοῦν δικαίως; εἴπερ εἰργάζω κακά.

Πολ. Οἴμοι τέκνων τῶν ἐμῶν, ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.

Εκ. Ἀλγεῖς; ἦ δέ μ' οὐ παιδὸς σὸν ἀλγεῖν δοκεῖς;

Πολ. Χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμ', ὦ πανοῦργε σύ;

Εκ. Οὐ γάρ με χαίρειν χρή, σε πιμπρᾶσθαι δίκη;

Πολ. Ἀλλ' ἡ τάχ', ὦ Ἰλιὰς ἄν σε πονλία νοτὶς——

Εκ. Μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὅρους Ἑλλανίδας;

Πολ. Κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσα κἀφανισθεῖσ' ἀπ' ἀφαρτήρων.

Εκ. Πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων.

Πολ. Αὐτὴ πρὸς ἴσον ναὸς ἀμβήσῃ πρόδι.

Εκ. Ὑποπτέρεις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;

Πολ. Κύων γενήσῃ, πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

Εκ. Πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

Πολ. Ὁ Θρηξὶ μάντις ἦπα Διόνυσος. Τάδε.

Εκ. Σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδέν, ὧν ἔχῃς κακῶν;

Πολ. Οὐ γάρ ποτ' ἀμφὶ σοὶ μ' εἶλες ὧδε σιγῶ δόλῳ.

Εκ. Θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλῶ βίον;

Mihi verò (ut ſcias) neque meam videris ob gratiam,
Neque etiam Achæorum, virum interfeciſſe hoſpitem:
Sed ut haberes aurum in ædibus tuis.
Loqueris verò tibi ipſi conferentia, in malis exiſtens.
Forſan igitur apud vos facile eſt trucidare hoſpitem,
Nobis verò Græcis turpe hoc *habetur*.
Quomodò ergò te abſolvens, effugiam vituperium?
Non certe poſſem. "Sed poſtquam quæ honeſta non ſunt
"Facere auſus es, ſuſtine etiam quæ non grata ſunt.
Pol. Hei mihi, à muliere (ut videtur) victus
Servâ, dabo deterioribus pœnam.
Hec. Annon juſtè? ſiquidem perpetrâſti mala.
Pol. Hei mihi propter liberos, hóſq; oculos meos, miſero.
Hec. Doles? quid verò me propter filium non dolere putas?
Pol. Gaudes inſultans mihi ô malitioſa tu?
Hec. Non enim me gaudere oportet, te quæ ulta ſum?
Pol. Sed non ſtatim, quando te marina humiditas——
Hec. Utrum navi ducet me terræ in fines Græcanicæ?
Pol. Occultabit quidem delapſam ex antennis.
Hec. A quo violentos nactam ſaltus?
Pol. Ipſa ad malum *navis* aſcendes pede.
Hec. Alatis tergis aut quonam modo?
Pol. Canis fies, ignitos habens aſpectus.
Hec. Quomodo vero nôſti formæ meæ tranſmutationem?
Pol. Apud Thraces vates dixit Dionyſus hæc.
Hec. Tibi verò non vaticinatus eſt quicquam de malis quæ habes?
Pol. Non enim unquam tu me cepiſſes ſic cum infidiis.
Hec. Mortuane an viva hîc implebo vitam?

ἀλλ' ὁ πρὸς τὸν Πολυμήστορα λέγων δι', ἐκφέρουσες ὕπω. ἡττώμενος ὦ Ἀγαμέμνον δᾶλος γυναικὸς σὺ τῆς Καστάνδρας ὑφέξω ἐγὼ δίκην, ὅσῃ ἐράτης ἂν εἴη ἀμαθίας. κρεῖσσον δὲ πρὸς τὴν Ἑκάβην τὸ δᾶλος γυναικὸς λέγειν. Οὐκοῦν δικαίως] ὑφέξεις δίκην, ἐπειδὴ κακὰ ἔδρασας. Οἴμοι] ὦ τέκνων ἕνεκα, καὶ ὦ ὀφθαλμῶ ὁ τάλας ἐγώ. Ἀλγεῖς] λυπῇ; τὶ δ' ὃ δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τὸ παιδός μι ἕνεκαν; Χαίρεις] χαρὰν ἔχεις, ἀπαίζουσά με ὦ κακόζηστε σύ. Οὐ γὰρ πρέπει μι χαίρειν πιμπρᾶσαι, καὶ κολάζουσαν σέ; ἀλλ' ὁ χαρήσῃς, ὑΐκα σε ἡ θάλασσα κρύψῃ, ἄρα διὰ νηὸς φᾶσπτμένη εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἑλλάδος; Ποτὶς ποντία καλύψει, καὶ πυντίσει πεσοῦσαν ἐκ ὀφθ * καὶ αρτίων. Λέγουσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες καταφόβως πάντοθε ἐκ ὑζελζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐκάβης, συμπαθήσαντες ἐρρῖψαν ταύτην, ἀναδιδάσαντες ἀπὸ τῆς ἰδᾶ τῆς νεὼς, καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην, ὕστερον τὸν λίθον ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες εὗρον † σκύλλαν. Πρὸς τὸ βιαίων] τοῦτο ὅτως νοεῖται. ἐκπόντος γὰρ τὸ Πολυμήστορος πεσεῖται αὐτὴν ἐκ ὀφθ ἰσῶν, ἀποῤῥῶσα αὕτη φησὶ, ὥστε πυγχάνουσα ἁλμάτων, ἐκ πτημάτων βιαίων, καὶ ἀκουσίων κρύψει μι. ἅλματα γὰρ βίαια τὰ ἀκούσια φαμὲν, ἅτερ ἐκ ὁ ἀλλόμενος δρᾷ ἑκουσίως, ἀλλ' ὑπό τινος ἑτέρου ἀναγκαζόμενος πεφύκασι. Πρὸς τὸ βιαίων] πρὸς τινος ἀναγκαστικῶν ἐπιτυγχάνουσα πτημάτων. Αὐτὴ ἀναβήσῃ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῶ ἱστοῦ, ἤγουν τῇ ἄκρᾳ ὀφθ τοχαλιῶν. διὰ νώτων ἐπερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ. Κύων γενήσῃ, πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, ἤτοι ἠγειωμένους. πῶς δὲ μανάσκεις τὴν ἐναλλαγὴν τῆς μορφῆς μι; ὁ ἐν τοῖς Θρᾴξὶ μάντις ἔλεξε Διόνυσος ταῦτα. Θρηξὶ μάντις] ἢ ἐν τῇ Θρᾴκῃ Διονύσου μαντεῖον ἦν, ἢ ἀνὴρ τὶς ἐν Θρᾴκῃ Διόνυσος καλούμενος. Διόνυσος] οἱ μὲν φασὶ τὸ Παγγαῖον εἶ τὸ μαντεῖον φασὶ τὸ Διονύσου. ἃ δὲ φασὶ τὸν Ἄῤῥμον. ὃ εἰσὶ καὶ Ὀρφέως ἐν σανίσιν ἀναγεγραφαί. φασὶ οὖν φησὶν ἐν Ἀλκήσιδι †, ὃδέ τι φάρμακον Θρήσσας ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφέα καθέγεσθε γῆρυς. ὅτι ὃ Διόνυσος μάντις, καὶ ἐν Βάκχαις φησὶ, μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. τὸ γὰρ Βακχεῖσιμον καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὸν πολλὰ ἔχει. Σοὶ δ' ἐκ ἔχρησεν] σοὶ ὃ ἐκ ἐμάντευσεν ἐδὲν ὧν κακῶν ὧν ἔχεις; Οὐ γὰρ ποτ' ἐν] ἐκ ἔχρησε δηλονότι. ἔποτε γὰρ ἂν σὺ εἶλες ἐμὲ ὧδε σιγῶ δόλῳ. Θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ'] θανοῦσα ὃ ἐκπλῶσα τὸν ἐνθάδε βίον, ἤτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τῆ κυνὸς, ἢ ζῶσα; τὸ ἐκπλῆσα τὸν βίον, πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγε. πρὸς ὃ τὸ θανοῦσα, τὸ καταληθήσομαι εἰς κυνα. ἐπειδήπερ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ ᾠκήσασθ αὐτὴν κυνα, διαπορεῖ, καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν. τὶ λέγεις; θανοῦσα ᾠκήσομαι κύων, ἢ ζῶσα μεταλληθήσομαι εἰς τὴν κυνὸς μορφήν; ὁ καὶ λύει ἔπος, θανοῦσα. ἔφη γὰρ Πυθαγόρας, καὶ μετ' ἐκείνον Πλάτων, ὡς εἰ ὅλως βεβιωκότων ψυχαὶ, σπασανόντων εἰς ἄλογα ζῶα εἰσέρχονται, καὶ λίθους, καὶ ξύλα, καὶ φυτὰ, ἵνα ἐν τῇ πρὸς ταῦτα διατελεῖ δίκην ὑποσχοῦσα φρέπουσα ὧν ἥμαρτον, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθοιεν τάξιν. ὅθεν καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄνον ὀγκώμενον, ἔφη, ὡς φίλε μι ψυχὴ ὄζιν αὐτὴ ἢ ἐν τῷ ὄνῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγνω με.

Non ego hæc, ità me Deus amet, ad provocandos magnorum hominum manes, ſed ne quis illius manûs authoritate victus nos incuriæ infimulet, aut ignorantiæ. Candidus autem Lector veniam dabit veritatem indaganti. Liber *Heinſio-ſcaligerianus* legit τὶ δὴ. ſed eam lectionem non auſim tantis Viris affigere; quùm ſit falliſſima. *Joſua Barnes.*

V. 1265, Κύων γενήσῃ, &c.] Vid. quomodo *Hecuba* in Canem ſit converſa, ut & omnem hujus Fabulæ Poeticam Hiſtoriam, *Ovid.* Metamorph. l. 3. Fab. 2. Locus inde dictus Κυνὸς σῆμα. Vid. *Jul. Pollux.* l. 15. c. 5. & *Strabo* Geogr. l. 13. & *Troica.*

* καὶ αρτίων. Vid. *Hesych.* in Καρχήσια ubi exponit, τὰ λέγεια ὑφὶ καταφτίνων ὑφὶ πλοίων. Nec *Sopingii* conjecturam ſequor. Aſt al. hîc legerem καταχησιαν. † lic. *ἀλλὰ καὶα*. Vid. Etymolog. in σκύλλω. ‡ Vid. *Alceſt.* v. 966. quæ verba valdè erant corrupta in prioribus Editionibus.

ANNOTATIONES.

V. 1256. Ἀλγεῖς; τὶ δ' ἐμὲ, &c.] Vera Lectio & vetus; quod dico, nequis authoritate fiſti *Dorvilliani* ductus, cum illo mutet in τὶ δ' αὖ, vel τὶ δ' ἡμᾶς, quorum neutrum ſtabit. τὶ δέ με autem *Tribrachus* pro *Iambo*, ὑπόχρεων erit. Ille liber V. 1252. ἠσεύμεθ audet in ἠσεύμεν mutare, cum ἠσεύσομαι ſit authenticum, ἠσεύσμεν non æquè. Ità V. 1261. Κρύψῃ mutat in κρύψει magno errore. Senſus enim continuus eſſet ita, νῦν σ' ἐν σε πονλία νοτὶς κρύψῃ. Credo equidem magnum hunc virum ſuæ in *Græcâ* linguâ peritiæ nimis conſcium, nonnulla temerè notâſſe, quæ nec ipſe paulò attentior probaret: ſcio ego & illum dum in vivis erat, aliquando huic vitio indulſiſſe, ut & alios valdè alioquin doctos viros. Non ego hæc, ità me Deus amet, ad provocandos magnorum hominum manes, ſed ne quis illius manûs authoritate victus nos incuriæ infimulet, aut ignorantiæ. Candidus autem Lector veniam dabit veritatem indaganti. Liber *Heinſio-ſcaligerianus* legit τὶ δὴ. ſed eam lectionem non auſim tantis Viris affigere; quùm ſit falliſſima. *Joſua Barnes.*

Θανεῖται] τετέσι μέχρι θανάτου κύων ἔσῃ. ἐπωνομασμένος] ἢ πρὸς τὸν τάφον τὸ σὸν ὄνομα, ἢ γοῦν κύων. Ἐπῳδὸν ἢ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τι ἄλλο ἐρεῖς. Εἰρήσεται] καὶ λεχθήσεται, ἀλλοῖόν σῆμα καὶ μνημεῖον τῆς ταλαίνης κυνὸς, τεκμὴρ καὶ σημεῖον τοῖς ναύταις. 1272 Μορφῆς ἐπῳδὸν] ἐπώνυμον τῆς κυνικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τι τῆς ἀνθρωπίνης. ἰὼ ἔγωγε λέξεις. Κυνὸς ἀθλίας τοῖς ναύταις τεκμήριον. Περὶ τὸ κυνὸς σήματος Ag. Ἀσκληπιάδης φησὶν, ὅτι κυνὸς καλεῖσθαι δυσμόρου σῆμα. Οὐδαμῶς μοι φρονῆς ὀρθῶς, πυρρηθέντος σε παρ' ἐμοῦ. Ἀνάγκη δ' ὑπάρχει καὶ πρὸ σὴν παῖδα Κασσάνδραν ὀφθαλμῶν. Ἀπόπτυσ' αὐτῷ] καθαφρονῶ σοῦ σῶν μαντευμάτων. σοὶ δ' εἰπεῖν ταῦτα γένοιτο. ἅπερ ἐμοὶ μαντεύῃ. Κτενεῖ δὲ αὐτὸν ἡ συοίκος τοῦδε τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἡ πικρὰ Κλυταιμνήστρα. Πικρὸν οἰκουρὸν πρὸ Κλυταιμνήστραν φησὶν, ὡς μοιχευομένου τῷ Αἰγίσθῳ, ὃν ἔλιπεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' ἀπῄει εἰς Τροίαν, κηδεμόνα τῆς οἰκίας αὐτῆς, καὶ ἀποκλείναντα τὸν ἴδιον ἄνδρα Ἀγαμέμνονα ὕστερον, ὡς καὶ Πολυμήστωρ μετ' ὀλίγον αὐτῷ Ἀγαμέμνονι λέγει, ὑπὸ πελέκεως ἀναιρεθήσεσθαι. φοβουμένη δὲ αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα αὐτὸν, μὴ πρὸς Αἴγισθον αὐτῆς μοιχείαν καλαμαῦσιν, αὐτοῦ μετ' Αἰγίσθου πυρρήσῃ, τοῦτόν τε βιάσεται. ἰμάντων παρεσκεύασε καὶ ἔχον δεξιὰς μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελυμένον ἀπέκτεινε. διὰ τοῦτο δὲ καὶ Πολυμήστωρ λέγει πρὸς αὐτὸν, κλεῖν' ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει. 1278 Μήπω μέν μοι μαίνει τοσόνδε ἡ δυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω] καὶ τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα κτενεῖ, ἔξαρσα πέλεκυν ἄνω. Οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ Ὁμηρικὸν, δεσπόσας ὡς τις τὰ κατέκλωσε βοῦν ὅτι φάτνῃ, ὅτι ἀνθ' ὧν ἔδει μὴ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βουῶν ἀπέκλεινεν ἡ Κλυταιμνήστρα, φερσέδηκεν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῄρεθη. διὸ σημειωτέον ἐντεῦθεν τὸ, καὐτόν τε τοῦτον πέλεκυν ἔξαρσα' ἄνω. Οὗτος, σὺ μανόμην ὑπάρχεις, καὶ ὀπαδυμεῖς τυχεῖν καὶ ἄλλων κακῶν. Κτεῖνε, ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἄργει φονικὰ λουτρά σε ἀμείψει. ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ μὴ ἔχον πέρας ἰμάτιον, ζέμα αὐτῷ κατέχειν ἡ Κλυταιμνήστρα. Ἐκβάλλετε αὐτὸν, ὦ δοῦλοι, μακρὰν, μὴ βίας. Πονεῖς ἀκόνων; Οὐ καθέζεται τὸ σῶμα αὐτῆς, Ἀσφαλίσατε, καὶ γὰρ ἐρρέθη. ταῦτα δὲ φησὶν, ὡς πεζόντων αὐτῶν ἦν οἰκεῖον τὸ σῶμα. Οὐκ ἔζουσίσεσε αὐτὸν πᾶν ἦν ἐρήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν ὕστερος ἀναμιγνεῖ; Σὺ δ' ὦ τάλαινα Ἑκάβη πορθηθεῖσα, ἀπὸ τοῦ δισσὰς νεκρούς. καὶ ὑμᾶς δέ, ὦ Τρῳάδες, πρέπον ἐστὶ πελάζειν ταῖς σκηναῖς ἦν δεσποινῶν, καὶ γὰρ ὁρῶ τὰ πνεύματα πρὸς τὸν πλοῦν. εἶδε δὲ ἐς τὼ παρεῖσα καλῶς πεφύσαμεν, καὶ καλῶς τὰ ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντα ἰδρυμένα, ἐλευθερωθέντες ἦν θλίψεων. καλῶς δ' ἐπεύξατο. ἐπειδὴ ἄτοπα ἔδρᾳ τὸ Πολυμήστορος ἤκουσεν.

Πολ. Θανοῦσα. τύμβῳ σ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται.
Ἑκ. Μορφῆς ἐπῳδὸν, ἢ τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
Πολ. Κυνὸς παλαίνης σῆμα ναύκληροις τέκμαρ.
Ἑκ. Οὐδὲν μέλει μοι, σοῦ γά μοι δόντος δίκην.
Πολ. Καὶ σοὶ γ' ἀνάγκη παῖδα Κασσάνδραν θανεῖν.
Ἑκ. Ἀπέπτυσ'· αὐτῇ ζῶντά σοι δίδωμ' ἔχειν. 1276
Πολ. Κτενεῖ νιν ἡ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.
Ἑκ. Μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε πᾶς.
Πολ. Καὶ σύ γε καὶ τὸν Ἄργει τόνδε καὶ σὲ φονίοις λουτροῖς.
Ἑκ. Ἀπό

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ.

ΟΡΕΣΤΗΣ τὸν φόνον τῦ πατρὸς ἐκδικησάμενος, ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν. μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τῷ δίκῃ ἔδωκεν, ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτῦ, ἔμελλον κοινῇ Ἀργεῖοι ψῆφον ἀνοίσειν περὶ τύτε, τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος πλάνης ὑποστρέψας, ἐκ τῆς νυκτὸς ἧς Ἑλένην εἰσαπέστειλε· μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Ὀρέστε βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀνεπλέγοντα Τυνδαρεων μᾶλλον ἠγαλάβη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπλώχθη τὸ πλῆθος ἀποκτεῖναι Ὀρέστην. σωὸν δὲ τύτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτῦ, συνεβάλετο πρῶτον Μενελάε τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν ἦν ὅτι τύτοις ἐλθόντες διεφθάρησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην ἁρπασάντων. τῷ δὲ Ἑρμιόνην δείξαι ἡ Ἠλέκτρα, ἔδωκαν εἰς χεῖρας αὐτῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεῦσαι ἔμελλον. ἐπιφανεὶς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνων ἐστερημένον ὑπὸ αὐτῦ, ἐπεβάλλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ φθάσαντες, ὑφάψειν ἠπείλουν. ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Ἀπόλλων, Ἑλένην μὲν ἔφησεν * εἰς θεὸς θακομίζειν, Ὀρέστην δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικῆσαι· καθαρθέντα δὲ τῦ φόνε, Ἄργεος ἄρχειν.

ΑΛΛΩΣ.

Ὀρέστης διὰ τὴν μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἐρινύων δεινὰ πάσχων, καὶ ὑπὸ τῦ Ἀργείων καλακευθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεύειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην, ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐκώλυσεν, ἐκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' ᾧδενὶ δὲ κεῖται ἡ μυθολογία.

ΑΛΛΩΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων. αἳ καὶ παραγίνονται, ὑπὲρ τῆς τῦ Ὀρέστε σωθανόμεναι συμφορᾶς. τὸ δὲ δρᾶμα κωμικώτερον ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τῦ δράματος, ἔστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια, ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ὅτι κλινιδίῳ, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δέ, τί δή ποτε ἐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται. ὅπως δὲ μᾶλλον ἐδόκει τῦ ἀδελφοῦ τιμελεῖν, τύτο προσκαθεζομένη πεποιήκεσαν. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι. διηγερθεὶς ἂν ὁ Ὀρέστης ἆρα, καὶ μόλις καταδαρθεὶς, ἐγγὺς αὐτῷ ἦν καὶ τὸν χορὸν γυναικῶν παρεισαμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τύτο, ὧν φησὶν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ. Σίγα, σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης. πραγματικὸν δὲ εἰ ταύτῃ φασὶ τὴν προφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δρᾶμα ἦν ὅτι σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χείρεσον δὲ τοῖς ἤθεσι. πάντες γὰρ Πυλάδη, πάντες φαῦλοι ἦσαν.

* Vid. *Iphig. Aul.* v. 130.

ARGUMENTUM ORESTIS.

ORESTES necem patris ulturus, interfecit *Ægisthum* & *Clytæmneſtram*. Auſus verò matrem occidere, ſtatim pœnam dedit, inſanus factus. *Tyndaro* itaque patre interfectæ accuſante eum, communem ſententiam erant laturi *Argivi* de hoc quod oporteret pati impium. Fortè verò *Menelaus* rediens ex ſuâ peregrinatione, noctu quidem *Helenam* miſit, interdiu autem ipſe venit: & advocatus ab *Oreſte*, ut juvaret ipſum, accuſantem *Tyndarum* magis eſt reveritus. Dictis itaque orationibus in cœtu, motus eſt populus ut occideret *Oreſtem*. Tum *Pylades* amicus ejus, cùm ei adeſſet, conſuluit, ut ipſi primùm de *Menelao* ſumerent pœnam, interficientes *Helenam*. Ipſi igitur propter hæc venientes fruſtrati ſunt ſpe, cùm dii *Helenam* rapuiſſent. *Hermionem* verò oſtendens *Electra*, dedit eis in manum: illi itaque hanc volebant occidere. Apparens autem *Menelaus*, & videns ſe ſimul conjuge & liberis ab iſtis privatum, conatus eſt oppugnare regiam: illi autem prævenientes, minabantur ſe inflammaturos eſſe. *Apollo* verò apparens, *Helenam* dixit ſe tranſtuliſſe ad Deos: *Oreſtem* autem juſſit *Hermionem* ducere, (& *Pyladi Electram* cohabitare:) & purificatum à cæde, Argos tenere.

ALITER.

Oreſtes propter matris cædem ſimul & à Furiis exagitatus, & ab *Argivis* capitis damnatus, erat interfecturus *Helenam* & *Hermionem*; propterea quòd *Menelaus* præſens non juverat eum: prohibitus eſt autem ab *Apolline*. Cæterùm à nullo *alio* Poetâ hæc Fabula tractatur.

ALITER.

Scena fabulæ poſita in *Argo*. Chorus autem conſtat ex mulieribus *Argivis* æqualibus, quæ accedunt, inter rogantes de calamitate *Oreſtis*. Fabula habet exitum magis comicum. Apparatus fabulæ eſt talis. Juxta aulam *Agamemnonis* fingitur *Oreſtes* laborans, & jacens præ inſaniâ in lectulo, cui aſſidet ad pedes *Electra*. Dubitatur verò, quare non ad caput aſſideat; ſic enim magis videbatur curare fratrem, illi aſſidens propius. Videtur igitur propter chorum poeta ita finxiſſe. Excitatus enim fuiſſet *Oreſtes*, jam primum, & vix ſopitus, ſi propè ipſum mulieres chori ſtetiſſent. Poſſumus hoc ſuſpicari ex eo quod dicit *Electra* ad chorum, Tace, tace, tenue veſtigium ſoleæ. Probabilem eſſe aiunt prætextum hujus diſpoſitionis. Fabula eſt ex celeberrimis in ſcenâ, ſed peſſima moribus: nam præter *Pyladen*, omnes erant polluti.

Τὰ

Τὰ τῆς Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΕΛΕΝΗ.
ΧΟΡΟΣ.
ΦΡΥΞ.
ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Προλογίζει ἡ Ἠλέκτρα, ὡς ἀδελφὴ Ὀρέστου, ἐλεεινολογοῦσα διὰ τὸν Τάνταλον.

PERSONÆ hujus Fabulæ ſunt hæc:

ELECTRA.
NUNCIUS.
ORESTES.
APOLLO.
HELENA.
CHORUS.
PHRYX.
TYNDARUS.
PYLADES.
HERMIONE.
MENELAUS.

Præfatur autem *Electra*, tanquam ſoror *Oreſtis*, deplorans propter *Tantalum*.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ARGUMENTUM Actûs primi.

ELECTRA *Domûs ſuæ perpetuas & magnas Calamitates memorat & quomodò Frater ejus* Oreſtes, *poſtquam Patris cædem Matris authoris nece vindicâſſet, Furiis miſerè vexatus jam tum æger decumberet. Reus prætereà brevi ſiſtendus & capite forſan plectendus; ni Patruus eorum* Menelaus, *quem tum ex* Trojâ *reverſum ſupervenisſe audièrat, Authoritate ſuâ illorum gratiâ interponat.* Helena *vices eorum dolet & filiam ſuam* Hermionem *ad inferias* Clytæmneſtræ *ferendas mittit.* Electræ *ſollicitudo, nè* Chorus *excitet dormientem Fratrem & novis doloribus cruciandum propinet.* Oreſtes *expergefactus & ſibi redditus officiosè cum Sorore certat, donec in furorem relabitur. Tum remittente paulùm morbo ſorori conſulit, nè tantopere ſe illius causâ vexet; quæ nihilominus ſe uſque ad mortem illi adhæſuram ſpondet.* Chorus *Furiarum regreſſum deprecatur.*

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἰαμβοί.

Οὐκ ἔστιν ἄλλο δεινὸν] Ἡ εἴδεσις τῆς δράματος, ἐκ μονοσεφικῆς ὅτι πλείονά εἰσιν ἰαμβικοὶ τείμετροι ἀκατάληκτοι ξλν.

Ηλ. "ΟΥΚ ἔστιν οὐδὲν δεινόν, ὥσθ' εἰπεῖν ἔπος,
"Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ θνητὴ λάτος,
"Ἥτις οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄγγος ἀνθρώπου φύσις.

Ll. "NUllum eſt omninò malum, ut ità breviter dicam,
"Neque calamitas, neque afflictio divinitùs veniens,
"Cujus pondus non ſuſtineat genus humanum.

ὧν τελαμὼν θ', τοσὸν ὑζεγείραι συμφορὰν ψυήσεται. ὅτι πᾶς ἀποθέσει φθέγγεται. ὅτι ἡ τῷ τέλει κορωνίς. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῆς παιδὸς αὐτῆς δυσχέρεια, ὑπέρθηκεν ἁπάσας, διὰ τοῦτο αὖθις ἡ Ἠλέκτρα γνωματολογήσει, τοῦτα φησὶ καθ' αὑτήν. δείξει δ', ὡς ὑξ ἀρχῆς τὸ ψυθ αὐτῆς συμφορᾶς ὑπέκειτο. ἵνα δ' μὴ καθ' ἕκαστον ἀπαριθμῆται τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἀνθρώποις κακὰ, πελαμβάνει διὰ τὸ ψυκτὸ ὀνόματος τῆς δεινῆς, διαιρεμένη εἰς πάθη καὶ συμφοράς. καὶ πάθη μὲν ὅτι, τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα. συμφοραὶ δ', αἱ ἐφ' ἑκάστοις αἱ τοῖς ἀνθρώποις θλίψεις, καὶ τὸ, ὡσὶ εἰπεῖν ἔπος, διὰ τοῦτο ἔφη· διότι καθολικῶς ὑξείλεγκεν, ἤγουν εἴρηκεν. ἐπεὶ δ' πάθη καὶ συμφορὰν εἴρηκε, πεπραὶ τὸ θηλυκὸν τῆς ἀρετῆς, ὑποδιδοὺς τὸ ἧς πρὸς τὸ συμφορά. γίνωσκε δὲ, ὅτι ἐὰν ευρεθῶσιν ὀνόματα ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, μάλιστα μὲν τὸ ἀρσενικὸν πεπραται τὸ θηλυκῆ. συμβαίνει δ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ αὐτὸς δ' λόγος ὅτι καὶ ἐπὶ θῆλυ θηλυκῶν καὶ ἀρετέρων, κειμένων ἀρσενικοῦ, καὶ θηλυκῆ, καὶ ἀρετέρα ὀνόματος. ὑποδιδοῦ δ' ἡ σωτάξις πρὸς τὸ ἀρέτερον, ὡς εἰς πεῖγμα. Οὐκ ἔστιν ἀδὲν δεινὸν] τὸ δεινὸν ὄνομά ὅτι ψυικὸν, καὶ διαιρεῖ δ' εἰς πάθος, καὶ συμφοράν. καὶ πάθος μὲν, τὰ νοσήματα. συμφορὰ δὲ, αἱ δυσχέλαι, καὶ πεπτώσεια. Ἄλλως. Οὐκ ἔστιν ἀδὲν δεινὸν, ὥσθ' ἁχ ὑρίσαι θῆ ἀνθρώπων ἡ φύσις. τοῦτο δέ φησι παρόσον ἔκστοπον καὶ ἀλλόκοτον ὑπέρθηκε τιμωρίαν ὁ Τάνταλος, ἢ διὰ τὰς τῆ ψυχῆ συμφορὰς, ἢ δ' ἑαυτῷ, ὥς γε τλημόνως σωυπαφέρει τὸ ἀδελφῷ τῷ πύκλῳ, ἢ διὰ τὸν Ὀρέστου. Ἄλλως. Ὥσθ' εἰπεῖν ἔπος, ὡς ἐν σωτόμῳ εἰπεῖν, ἁκ ἔστ δεινὸν, ὅτε πάθος, ὅτε συμφορὰ, ἧς ἁκ ἂν τὸ βάρος ἡ θῆ βεσθῆ φύσις ἀπενέγκαιμο, εἰς θηλυκὸν δὲ ὑξ ἀδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν. ἐπειδὴ πεπραται τῆ ἀδετέρῳ τὸ θηλυκόν. Οὐκ ἔστιν ἀδὲν δεινὸν] ὡς ἐπέρχεται θηλυκόπ εἰπεῖν ἔπος ὅτως, ἤπει ὡς ἐν σωτόμῳ εἰπεῖν, ἁκ ἔστιν ἀδὲν χαλεπὸν, ἀδὲ πάθος καὶ κάκωσις, ἀδὲ συμφορὰ ἀπὸ θεῶν πεμφθεῖσα, ἧς ἁκ ἂν βασάσει βάρος ἡ φύσις ἀνθρώπε. Οὐδὲ πάθος] πάθος ἐπὶ σώματος, τὸ τραῦμα, καὶ ἡ πληγὴ, ἰῶ ξίφει τὶς ἐπλήγη. ἢ τοιούτῳ τινί. ὁ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος λέγεται πεῖγμα, καὶ πρᾶξις· ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγει λῆμμα, ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος δῶρον. ἀπὸ τούτε πάθος καὶ ὅπὶ ψυχῆς ἡ ὕβρις, ἰῶ ὑβρισθῆ τὶς ὑπὸ ἀδικίας, ἢ ἀκολασίας, ἢ τοιούτε τινός, λέγει πάθος, καὶ αὐτὴ ἡ ἀκολασία, καὶ ἡ ἀδικία, καὶ ἡ δειλία, καὶ ὅσα τοιαῦτα πεσσάλλει ἡμῖν. ὥσπερ λέγει βέλος, καὶ τὸ πεμπόμενον, καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τῆς βολῆς τοῦ βέλους. τούτων δὲ θῆ παθῶν θῆ πεσσαλλόντων, ἤγουν τῆς ἀδικίας, τῆς ἀκολασίας, καὶ θῆ τοιούτων, ὅπικεκλεῖν ὁ λοιδορούμενος) ἡ κακλύων αὐτὰ, ἀλλ' ὑπείκων αὐτοῖς. τὰ δὲ ἕτερα, ἤγουν αἱ πληγαὶ καὶ αἱ ὕβρεις αἱ ὑπὸ τούτων, ἀφανίσει) ἰατρεύσωμα. ὡς μηδὲ ἄλλῳ, καὶ ἴχνος τὸ αὐτοῦ καταλείποντος. ἐπὶ αὐθαδία δὲ πάθη λέγει σώματος, τὴν πληγὴν καὶ κάκωσιν.

ANNOTATIONES.

V. 1. Οὐκ ἔστιν ἄλλο δεινὸν] De hâc phraſi & loco Vid. *Pauli Leopardi* Emendat. l. 2. c. 21. *Cicero* autem l. 4. *Tuſculan.* malè hunc locum exponit, uti & *Cameras*, ad h. l. Vid. *Scholiaſt. Jacint Barnes.*

O

Ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὼς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δυσμάχων πέτρον
Ἀεὶ ποτᾶται, ⟨καὶ⟩ κἀνεῖ ταύτῃ δίκῃ,
Ὡς μυθολέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπων ὤν,
Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
Ἀκόλαστον ἔφερε γλῶσσαν, αὐχήσῃ νόσον.
Οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τὸν δ' Ἀτρέως ἔφυ,
Ὃν σέμνατα ξυῶσα, ἐπεκλώσεν θεὰ
Ἔριν, Θυέστῃ πόλεμον ὀλέσαι συγγόνῳ
Θεᾶς. ἵν' ἄρρητ' ἀναμετρήσασά μ' δεῖ;
Ἔβλασε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεύς.
Ἀτρέως δ' (τὰ γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας)
Ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων ἔφυ,
Μενέλεώς τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.

Nam ille beatus, (non exprobro ei fortunam.
Ex Jove natus, ut dicunt, Tantalus
Timens saxum, quod supra caput ejus imminet,
Pendet in aere, & luit hanc pœnam,
Sicut dicunt, quòd cùm esset homo cum diis
Habens æqualem dignitatem communis mensæ,
Habuit effrenem linguam, turpissimum morbum.
Iste genuit Pelopem, ex hoc Atreus natus est:
Cui lanam carminans, destinavit Dea i. e. *Clotho*
Discordiam, ut bellum adversus Thyesten fratrem
Excitaret. quid opus est enumerare infanda?
Ejus igitur liberos interficiens Atreus, excepit eum convivio.
Atrei autem, (nam intermedias fortunas taceo)
Ille inclytus, siquidem inclytus, Agamemnon erat *filius*,
Et Menelaus ex Aerope Cretensi matre.

Ὁ δὲ μακάριος] Ὁ δὲ μακάριος Τάνταλος, καὶ οὐκ ὀνειδίζω τὰς τύχας, γνησίως, λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Διὸς, φοβούμενος τὴν ὑπερκειμένην τῆς κεφαλῆς, κρέμαται) ἐν τῷ ἀέρι, καὶ δίδωσι ταύτην τὴν τιμωρίαν, ὡς μυθολογοῦσιν, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔφερε γλῶσσαν ἀκρατῆ, νόσον αἰσχίστην, καὶ χαλεπωτάτην. ἦν ὁ Τάνταλος ἐγγόνη Πέλοπα, καὶ ἀπὸ τοῦδε ἔφυ ὁ Ἀτρεύς, ᾧ Ἀτρεῖ ἡ μοῖρα ἡ Κλωθὼ ξήνασα, καὶ καταπλέξασα, ἵνα ᾖ ἀφορμὴ τοῦ στάσιμα, καὶ τὴν βασιλείαν, ἐπέκλωσε, καὶ ἐνεμαρμύρον ἐποίησε, θεὰς καὶ ποιῆσαι Ἔριν, πόλεμόν τε τῷ Θυέστῃ ὕστερον συγγόνῳ καὶ ἀδελφῷ. Ὁ δὲ μακάριος μακάριον αὐτὸν καλῶ, καὶ ἀ δυσχῆ. ἵνα μὴ ὀνειδίσω αὐτόν. Ἄλλως. Ὁ ποτὲ μακάριος. ἀ δὲ ὀνειδίζουσα φησὶν, ἀλλὰ βουλομένη παρασῆσαι, ὅτι πάντα τὰ δεινὰ ὑφίσαται οἱ ἀνθρωποι. ὡς Ὅμηρος, πλὴν τὸν μοῖραι Συγγοὶ θεῖ ἀνθρώποισι. καλῶς δὲ τὸ ὡς λέγουσι προσέθηκεν, ἀ δὲ πείθομαι τὸν Δία τοῦ ἰδίως παῖδας ὄντως αἰνίζεσθαι. Ἄλλως. τὸ ὡς λέγουσιν, ἀκ ἐνδοιάζουσα φησὶν, εἰ ἀπλῶς ἦν τῷ Διὸς ὁ Τάνταλος, ἀλλ' ὀνειδίζουσα τῷ δαίμονι. ὅτι τοὺ ἰδίως ἐκγόνους τοσοῦτον ἐν ταῖς δυσχέρειαις παραρρᾴθυμεῖ. Ἄλλως. Ὁ δὲ μακάριος] ἐπαινεῖται ἢ ἐφ' οἷς ποιεῖ καλοῖς, καὶ ψέγεται ἐφ' οἷς ποιεῖ κακοῖς. μακαρίζεται δὲ ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς, ἢ ἀπολαύει. ἀφ' ἧ μακάριος, ὁ μακαρισμοῦ ἄξιος, ἐφ' οἷς ἔχει καλοῖς, ἢ ἀπολαύει. καὶ μακάριον τέλος, ἧ ὁ τυχὼν μακαρίζεται. καὶ μακάριον ἔργον, ἐφ' ᾧ ὁ ἐργασάμενος μακαρίζεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ μακάριος, κατ' εὐφημισμὸν λέγεται. ἀ δὲ καλῶν ἀπέλαυσεν ὁ Τάνταλος, ἵνα διὰ ταῦτα μακαρίζηται, ἀλλὰ κακώσεων μᾶλλον καὶ κολάσεων. πινές μυθοφασιν, ὧν ὅτι καὶ Εὐριπίδης, ἐν ἀέρι τὸν Τάνταλον κρεμασθῆναι, καὶ ταῦτα τῷ δίκῃ ὑπέχειν ὧν ἐξήμαρτεν, ὑξεπῶν τοῖς θεοῖς τὰ ἧσσον θεῶν ἀπόρρητα (τοῦτο γάρ ὅτι τὸ, ἀκόλαστον ἔχε γλῶσσαν) καὶ τῆς ἀμβροσίας μεταδίδες. ἕτεροι δὲ λεγουσιν ἐν ἅδου τετάνον κολάζεσθαι ἱσταμένων μέσον ὕδατος ἄχρι πώγωνος, καὶ διψῶντα. πίνειν δὲ ἐπιχειροῦντι πεῖν, ἀφροῦ τό, τε ὕδωρ ἀφίσαται), καὶ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πέτρος κάτεισιν, ὡς δῆθεν παίξων. ἀ μόνον δὲ ἅδου κολάζεται, ἀλλὰ καὶ Σίσυφος, καὶ Τιτυὸς, καὶ Ἰξίων, καὶ αἱ Δαναΐδες παῖδες. ⁵ Διὸς πεφυκὼς] Τμῶλος καὶ Πλουτὼ υἱὸς ὁ Τάνταλος. Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυανάσσης, Πέλοψ, Βροτέας, Νιόβη. Πέλοπος δὲ καὶ Ἱπποδαμείας, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυώσσεος, Κοίνατος, Ἵππαλκος, Ἵππασος, Κλέων, Ἀργεῖος, Ἀλκήστης, Αἴλιος, Πιτθεὺς, Ταρζίνη, Νικίππη, Λυσιδίκη, καὶ ἕκτος Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος. τότῳ φθονήσαντες οἱ Πελοπίδαι, ὡς ἀσκεινομώνῳ ἅδε τῷ πατρὶ, ἀναπείθουσιν ἁμὰ τῇ μητρὶ τοὺ πρεσβυτάτους Ἀτρέα καὶ Θυέστην, ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες, εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ Πέλοψ ὑποπτεύσας ἔχειν τοὺ παῖδας, ἐνέβαλλε τῆς παιδὸς ἐπιζητούμενος. τούτων ἄλλοι μὲ ἄλλη ᾠήκησαν, Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐν τῇ τειφυλίᾳ κατῴκησαν ἐν Μακίστῳ. καὶ Ἄλφεὸς μὲν Κλεόλαν ⁂ Δίαν[ζ], ἀγαγόμενος ἔσχε Πλειάδενη, τὸ σῶμα ἀσθενῆ. ὃς Ἐπειφύλου γήμας, ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξιβίαν. Νέᾳ δὲ τελευτήσῃ ὁ Πλειάδενης, καταλείπει τοὺ παῖδας. Θυέστης δὲ Λαοδάμαν, Ἀγαυὸν, Κάλαινον. ἦν δὲ Ἡσιόδῳ καταλόγων Πελοπόννησον, ἔλαχεν ὁ θεὸς αὐτὸ μὲν ἀποσῆναι Λακεδαίμονος, τοὺ δὲ Πελοπίδας βασιλεύσαι. ⁷ Ἀεὶ ποτᾶται] ἐπεὶ διὰ γλωσσαλγίας ἠμάρτανεν ὁ Τάνταλος, σωφρῆ αὐτὸν ἐκόλασεν ὁ θεός. ὅτε γὰρ ἐθεράπευ αὐτὸν πιμωρεῖται, ἵνα μὲ σωφρονίσῃ) τοῖς θεοῖς, ἢ λαλουμένων ἀκύη, ὅτε ἐπὶ γῆς, ὅπως μὴ ἐξείποι τοῖς ἀνθρώποις ἅ πνα εἶδεν ἐν τῷ θεράπευ, ὅτε καὶ ἅδε, ἵνα μὴ καὶ ἄλλης ὁρῶν κολαζομένους ἀμβρωτὸς ἐθαμυθεῖτο. ἀλλ' ἐν ἀέρι μετεώρῳ, ὅπως μηδενὶ φθεγγόμενος, μᾶλλον ἀνιῶτο. Ἀκόλαστον] ἐπεὶ ἀκολάστῳ πνὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι. εἰ γὰρ μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας, καὶ τὸν Πίνδαρον, * τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἂν φιλανθρωπίας παρὰ θεῶν ἐθαυμάζετο. Αἰσχίστῳ δὲ νόσον τῷ γλωσσαλγίαν φησὶν, ὅτι περιέα μὲν καὶ γαστριμαργία, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη, ἔχουσί τι καὶ τερπνόν. ἡ δὲ γλωσσαλγία, καὶ τότε ἐσέρη). καὶ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάθη τὸν χρῶμενον βλάπτει, αὐτὴ δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ὀπίζεται. Ὡς μὲν λέγουσιν] ὅτι ἄνθρωπος ὤν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔφερε γλῶσσαν ἀκρότομον. λέγω νόσον αἰσχίστην, καὶ χαλεπωτάτην. Κοινῆς τραπέζης ἀξιώματος ὠφελεν εἰπεῖν, ἐπεὶ δὲ ἡ κοινὴ τράπεζα τῷ αὐτῷ πωλῶ τοῖς καταλαμβάνουσιν αὐτῷ δίδωσι, διὰ τοῦτο εἶπεν ἀξίωμ' ἔχων ἴσον. ¹¹ Οὗτος φυτεύει] ἐξ Εὐρυδανάσσης τῆς Ξάνθου, ἢ Κλυτίης τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, ὁ Τάνταλος ἐγκύμησε τὸν Πέλοπα. Ὡι σέμνατα] τῆς ἀρχῆς τὸν σέφανον. Αἰσχύνης γὰρ σέμνατα τὰ ἕξια φησὶν, ἀπὸ τοῦ σέφειν τὰς ἠλακάτας. ἐξ ὧν γίγνονται οἱ σέφανοι ἧσ βασιλέων. ξυῶσα δὲ, ἀντὶ τοῦ περιξενίσασα, καὶ φιλοφρονήσασα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκιρυγήσασα, καθασκευάσασα. ὁ δὲ νῆς, ἢ παρ' Ἀτρεῖ φιλοπιησαμένῳ πλὴν βασιλείαν θεὰ, πόλεμον καὶ ἔριν περὶς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφε) ἢ καὶ Ἔριν, ἵνα ᾖ, ἢ θεὰ Ἔριν τὸν πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέστῃ καὶ Ἀτρεῖ. ἀ παράλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ὑπακλώθειν, ὡς καὶ τὰς μοίρας. Ὅμηρος γὰρ φησὶ τῷ οἱ ἐπικλώσωσιν θεοὶ οἷσονδε νέεσθαι. τρεῖς δὲ εἰσὶ μοῖραι, Κλωθὼ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. τούτων ἡ μὲν Κλωθὼ, τὰ ἐπὶ ἐκάστῳ μέλλοντα συμβήσεσθαι κλώθει καὶ καθασκεύαζει. ἡ δὲ Λάχεσις, λαγχάνει καὶ κληροῖ καὶ ὑπαπτεύει τοῦτα, ᾗ οἷς ὑπαπτεύζει. ἡ δὲ Ἄτροπος, ἀτρεπὴς καὶ ἀμετακίνητος, ὡς ἂκ ἂν ἄλλως γένοιτο ἢ πέπρωται. ¹⁴ Τί τ' ἄρρητα] ἀντὶ τοῦ εἰς μέτρον θεῖναι ἐμὲ παρθένον ἅσα τὰ ἄρρητα, ἤτοι τὰ μὴ ῥητὰ λέγω ὡς αἰσχρά. Ἀναμετρήσασα] ἀναμίσγει τὸ χωρίον ἅδε. Ἀειροφάνει, ἀντὶ τοῦ διαμέτρει· ἀναμετρήσασα δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ διηγήσασθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς ἧσ τὰ μετρηθέντα ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβανόντων, καὶ μεθοδούντων. καὶ δὲ λέγεται καὶ τὸ ἀναλογισασθαι τὸν λόγον παρὰ Πλάτωνι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες κοινωσώμεθα. τὸ ἑξῆς, ᾧ παρθένοι μὲν πρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς μητρὸς ἀνοσιωτάτης, ἢ Χρυσόθεμις, καὶ Ἰφιγένεια, καὶ ἐγὼ ἡ Ἠλέκτρα, καὶ ἄρσην ὁ Ὀρέστης. Ἀναμετρήσασα] διὰ τὸ ἀναμετρήσασ τὸ πλῆθος ἧσ κακῶν ἐσήμανεν. ἢ ἓν ὡς πολλὰ, ἢ ὡς ἄτοπα φθεγξόμεθα). ἢ ὡς παρθένος παραιτεῖται λέγειν, διὰ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου, ἢ τὸν ἄνομον Αἰγίσθου. γάμον. ἐξ ὧν ἐκ μιᾶς Πελοπίας τῆς Ὑγιείδης, ἢ Στερόπιδος, οἱ τρεῖς ἐποίησεν αὐτὸν Θυέστης. ¹⁵ Ἔβλασε δ' οὖν νιν] ἠνώχλησεν αὐτὸν τὸν Θυέστην ὁ Ἀτρεὺς, τὰ τέκνα ἀπὸ δηλονότι ἀποκτείνας, ἀπὸ τῶ Ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ συγχύ ις σιγῶ, ἔφυ ὁ κλεινὸς Ἀγαμέμνων. κλεινὸς μὲν, ὡς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Τροίαν στρατεύσας. εἰ δὲ κλεινὸς, ὡς ἀθλίως ἀποθανὼν, καὶ τὸν τῆς γυναικὸς ὑποπτεύσας μοιχείαν. Ὁ Μενέλεως τε ἀπὸ μητρὸς Κρητικῆς τῆς Ἀερόπης. εἰς γυναῖκα δὲ ἔλα-

* Vid. *Pindar.* Olymp. Od. 1. Stroph. 7.

ANNOTATIONES.

V. 18. & 20. Μενέλεως] utrobique periculum Carmini; ni sic metiamur, ut Μενέλαος Anapæstus sit in priori & τε licet ante Κρήσσης brevis habeatur; in posteriori autem Μενέλεως itidem per συνίζησιν ilinorum Anapæsticè legatur, ut & Ἑλλάνων, quo admisso stabit uterque versus. *Duportianus* liber habet in margine Μενέλαος, quod in primo loco apertè contradicit Versui, quare nec secundo admitto. Vid. Hecub. V. 1256. ubi quid nos de hac Libro.

Γαμεῖ

Γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τῷ θεοῖς συγκεκλημένῳ,
Μενέλεως Ἑλένῃσι. ὁ δ' Κλυταιμνήστρας λέχος
Ἕπαιμον εἰς Ἕλληνας, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ὧι παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τ', Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
Ἄρσην τ' Ὀρέστης, μαίνομαι δ' ἀνοσιωτάτης
Μητρὸς φονεύσας, ἣ κατέκτανε πατέρα
Ἐμὸν τὸν αὐτῆς, ἐπὶ δόμους ἥκοντ' ἄνακτος
Ἑλλάδος στρατηλάτου τε κοινοῦ τε πάντων
Ἀργείων, ὃς ἐκεῖνον ἐξέπραξε Τροίαν.
Ἐπεὶ δὲ τὴν τάλαιναν ἐν δόμοις κτανὼν
Ἔλαβε δίκας ὑπ' ἐμοῦ τε καὶ Φοίβου θεοῦ,
Ἐμοὶ μὲν ἐκ τοῦ μητροκτόνου μύσους
Ἀγὼν ἐκεῖνος ἐστὶ καὶ δίκη πάρα
Φοίβου· τὸ δ' ἐκείνου μητέρα κτανεῖν
Ἐμὴν ἐπ' ἄνδρα τόνδε τὸν θανόντα μοι
Ἔρις γέγονε· καὶ γὰρ ἐκείνου μ' ἐκβαλὼν
Ἔχει γυναῖκα καὶ τέκνοις ἐμοῖς πατρὶ
Ἐχθρὸν τίθησι, μητρὸς οὐκ ὀρθῶς θανὼν
Ὑπ' ἐμοῦ· δικαίως δ' οὐ δικαίως τ' ἐκτανεν.
Ἐγὼ δὲ τοῦτον οὔτε μοι δοκοῦντ' ἐρῶ
Καλῶς θανεῖν οὔτ' ἐν καλοῖς ὀλούμενον.
Ἐν γὰρ τοῖς Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ὁρῶ
Ἀνδρῶν τυράννων ὄντα τοῦτο πρᾶγμα δεινόν,
Ὅταν τις αὐτῶν ἐκβάλῃ γυναῖκ' ἄκριτον
Ἢ παῖδας ἢ καὶ πόλεις ἀπώλεσεν μιᾶς
Ἡδονῆς ἕνεκα θηλυμανοῦς ἐπιθυμίας.
Ἐν οἷς ἐκεῖνος ἐστὶ κἀκ τούτων κακός.
Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆσδε τῆς κακίστης ὢν
Ἐν τοῖσι πολλοῖς ἐστὶ κἀκ τούτων κακή.
Ἀλλ' ἐν τοσούτοις ἐστὶ καὶ τὸ σωφρονεῖν
Ἐν τοῖς τε δεινοῖς καὶ τὸ μὴ κακοῖς κακὸν
Ἐν τοῖς τε χρηστοῖς καὶ τὸ μὴ χρηστοῖς χρηστόν.
Ἐν τοῖσι δ' ἐσθλοῖς ἐστὶ καὶ τὸ μὴ κακὸν
Ἐν τοῖς τε δεινοῖς καὶ τὸ μὴ κακοῖς κακ

Λιμ῀ρα δ᾽ Ναυπλίειον ἐκπλησῶν πλάτῃ,
Ἀκτᾶσιν ὁρμεῖ, δαὸν ἐκ Τροίας χρόνον
Ἀλαοσι πλαγχθείς. τὼ δ᾽ δὴ πολύσονον
Ἑλένλω, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
Μεθ᾽ ἡμέραν τ᾽ εἰσχυσθμ, ὧν ὑπ᾽ Ἰλίῳ
Παῖδες πεσόντες εἰς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
Περ῀πεμψεν εἰς δῶμ᾽ ἡμέτερον. ἔστιν δ᾽ ἔσω
Κλαίουσ᾽ ἀδελφὸν συμφορᾶί τε δωμάτων.
Ἔχει δ᾽ δή κν᾽ ἀλγέων πλ῀αψυχλύ.
Ἦν γὰρ κατ᾽ οἴκους ἔλιφ᾽, ὅτ᾽ ἐς Τροίδν ἔπλει,
Παρθένον, ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκε τρέφειν
Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμόνλω Σπάρτης ἄπο,
Ταύτῃ γέγνθε, κἀπιλήθεται κακῶν.
Βλέπω δ᾽ πᾶσμ εἰσόδον, πυτ᾽ ὄψομαι
Μενέλαον ἥκοντ᾽. ὡς τάγ᾽ ἄλλ᾽ ἐπ᾽ ἀδενῦς
Ῥώμης ὀχήμεθ᾽, λὼ τι μὴ κείνῳ πάρα
Σωθῶμλ, “ Ἄπορον χρῆμα, δυσυχῶν δόμος.
Ελε. Ὦ πᾶ Κλυταμνήστρας τε, κἀγαμέμνονος,
Παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνῳ,
Πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε, κασίγνητός τε σός,
Τλήμων Ὀρέστης, μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;
Περσφθέγμασιν γὰρ ὑμάνομαί σέθεν,
Εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τλὼ ἁμαρτίλν.
Καί τοι σέγω γε τὸν Κλυταμνήστρας μόρον,
Ἑρμῆς ἀνελφῆς· λὼ ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον

Implensque remo portum Nauplicum,
Applicat ad littus, longo tempore è Trojâ
Vagatus errationibus: & lugubrem
Helenam, obſervans noctem, (ne quis videns
Venientem interdiu, eorum quorum ad Ilion
Filii perierunt, veniat ad jactus lapidum)
Præmiſit in noſtram domum: eſt autem intus,
Plorans ſororem, & calamitatem domûs.
Habet tamen aliquod ſolatium dolorum:
Quam enim reliquit domi, quando ad Trojam navigabat,
Virginem matrique meæ poſteà alendam tradidit
Menelaus ducens Hermionem ex Spartâ;
Hâc lætatur, & obliviſcitur malorum.
Circumſpicio autem omnem Acceſsûs *viam*, an poſſim videre
Menelaum venientem: quia in reliquis exiguâ
Ope vehimur, niſi ab illo
Servemur. “ Miſera res eſt domus inops conſilii.
Hel. O filia Clytæmneſtræ & Agamemnonis,
Electra, virgo longo adulta tempore,
Quomodo, ô miſera, tu, & frater tuus,
Miſer iſte Oreſtes, eſt factus homicida matris?
(Non enim polluor tuo alloquio
In Phœbum transferens crimen.)
Lugeo Clytæmneſtræ fatum,
Mœæ ſororis: quam poſtquam ad Ilion

Ναυπλίειον] Ναύπλιος Ἀργεῖος ἀνὴρ, ναυτικῆς ἔμπειρος λιμ῀ρα κλ῀ασσθάσας, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐκάλεσε Ναύπλιον. λὼ δ᾽ ὑὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης. ἢ ὅτι ἐν λειμῶνι ἐλήτευεν. ἐκ τύτε ὁμώνυμος αὐτὸν ὁ λιμ῀ήν. Ἐκπλήσων πλάτῃ] ἤτοι τὼ ὁδὸν διαπερασὼς τῆς κώπης, περσεμίζεται δὲ ἀκλαῖς. ὑπὸ δ᾽ δὴ πλαγχθὴ τὰς ναῦς σωμάνει. Πλάτῃ δὲ, τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ὁ μεθίεται εἰς τὼ θάλασσαν. 57 Μή τις εἰσιδὼν] ἵν᾽ ὀρθῶς νυὼ πείσων αὐτὼ δὴ ὑποκειδὴ περσαποδυμόμλω. καὶ τὰ λάφυρα περσαποδύμλυα. ἀρρήτως γὰρ αὐτὼ νυκτὸς ἀπεζάσθαι φησί. τὰ δ᾽ χθ᾽ τὸ δρᾶμα ἡμέρᾳ ἐκτελεῖται. 61 Συμφορᾶς τε δωμάτων] συμφορὰ ὁ μόνον ἡ δυσχία, ἀλλὰ καὶ ἡ σωκλάσις. ὡς ἔχει τὸ τῆ Σοφοκλέους, καὶ τὸ συμφορᾶ γεγηθὼς, ἤρτει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. Φοίβῳ δ᾽ ἀδικίαν] τῆ δ᾽ Ἀπόλλωνος χθ᾽ τὸ φρένας κακπροσεῖν ἀδικίας· πείθει δ᾽, ἀντὶ τῆ ἔπεισε τὸν Ὀρέστλν κτεῖναι τλὼ μητέρα, ὅπως ἐκδύνησεν αὐτὸν, περσάξας, ἃ φέρει περὶ ἄπασλς εὐκλειαν, καὶ καλλὼ φήμλν. ὅμως δ᾽ ἀπεκλεινε πειθοῖς τῆ θεῷ. καὶ ἐγὼ μετίσρον τῆ φόνῳ, καθὰ γυὼ, τετίσι σαφεδόλδσα. ὁ Πυλάδης δ᾽, μετίσρα τῆ φόνῳ δηλονότι, ὃς σωδσασθαι ἡμῶν πάρα. Ἐντεῦθεν] ἤτοι ἐξ ἐκείνα σωπτικοῖς, καὶ συμμαχεῖς ὁ τλήμων Ὀρέστης, νόσῳ ἀγεία, ἢ τοι μανίᾳ, νοσεῖ. Ὁ δ᾽] αὐτὸ τῆ ὃς δὴ πεσὼν ἐν κοίτῃ κεῖται. ὁ φόνος γὰρ τῆς μητρὸς ἐλαύνει, καὶ ταράσσει αὐτὸν μαίνασιν, ὑπὸ μανιῶν, σφ῀ Ἐρινύων δηλονότι. αἰσθάνεται γὰρ ὀνομάζων καὶ λέγων θεὰς Εὐμενίδας, τὰς Ἐρινύας δηλονότι, αἳ ταράσσουσι τόνδε διὰ φόνου, ἕκλον δ᾽ ἦλθε τόδε δεῖ δηλονότι, ἐξότου σφαγαῖς, καὶ διὰ σφαγῆς θανῦσα ἡ μήτηρ ἐκπεδέδυ τὸ δέμας διὰ τῆ πνεός. δι᾽ ὧν ἡμεῖς ὅτε ἔφλω ἐλέξατο διὰ τῆ λαιμῆ, ἃ λητερ᾽ ἔδωκε τῷ σώματι, ἤτοι ὃν εἰσ῀λατο. Κρυφθεὶς δ᾽ ἔσω σφ῀ ἱματίων, ὅταν μὼ κεριδῆ τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς νόσε, ἔμφρων γιγνόμλος δηλονότι, δακρύει. ποτὲ δ᾽ ὑπὸ τῆς κοίτης πηδᾷ, καθὰ πῶλος ἀπὸ ζυγῆ δρομαῖος, καὶ ταχύς. ἐκυρέθη δ᾽ τοῖς Ἀργείοις (τὸ πεῖσον ἀντὶ τῆ πεῖσρομένε) μήτε ἐν οἴκοις, μήτε ἐν δυσίαις, δέχεσθαι ἡμᾶς πινα μηδενὸν ἡσυχᾶσαι, μήτε περσαποδύειν. Κυεία δ᾽, ἤτοι ὠδισμόν, καὶ κακωρομένη ἥδε ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐξέσει ἡ πόλις ὑφ᾽ Ἀργείων τλὼ ἀπόφασιν, εἰ φρένες δανεῖν ἡμᾶς ἐν πυρὶ σῶμα λιθοβολησίμως. ἢ ξίφος ἀκονήσαντά πινα βαλεῖν ἐπὶ τὸ αὐχένος ἡμῶν δηλονότι. ἔχομεν δὲ δή πινα ἐλπίδα, ὡς τε μὴ δανεῖν. ἥκει γὰρ ἀπὸ τῆς Τροίας ὁ Μενέλαος εἰς τλὼ γλῶ τλὼ ἑαυτῆ, δηλονότι εἰς τλὼ παρεδρα. τὸν λιμ῀ρα δὲ τὸν Ναυπλίειον, τὸν ὑπὸ πνος Ναυπλίᾳ ὕπω λεγόμλον, διανύσας κώπῃ ἐνελιμ῀ισε τῷ αἰγιαλῷ ἐπὶ πολὺ χρόνον ἐκ τῆς Τροίας πλαγχθείς. τλὼ δὲ πολλᾶν σεναγμῶν αἰτίαν Ἑλένλω, περσέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τὸν γμέτερον, ἐπιτηρήσας νύκτα, ἵνα μή τις ἰδὼν προδομόλω χθ᾽ τλὼ ἡμέραν ὧν οἱ παῖδες ἀπέθανον ἐν τῇ Τροίᾳ, λιθοβολήσῃ αὐτλό. ἔστ δὲ ἔσω κλαίουσα τλὼ ἀδελφὸν, καὶ τλὼ δυσχίαν σφ῀ δωμάτων. ἔχει δὲ δή πινα σφαγιαστὴν σφ῀ ἁλίφεων. λὼ γὰρ ὁ Μενέλαος ἀπὸ τῆς Σπάρτης ἀγαγὼν ἔλιπε χθ᾽ τοὺ οἴκους, ὅτε ἔπλει εἰς τλὼ Τροίαν, τῇ ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν ἀναστέφειν, τλὼ παρθένον λέγω τλὼ Ἑρμόνλν, ὅπ᾽ ταύτῃ χαίρει, καὶ σπλήσεται σφ῀ δυσυχῶν. Ελέπω δὲ πᾶσαν εἴσολδσιν, πότε ὄψομαι τὸν Μενέλαον ἥκοντα, ὅπ χθ᾽ τἄλλα ἐπ᾽ ἀδενῦς ῥώμης ὀχήμεθα καὶ φερόμεθα. ἐὰν μὴ σωθῶμλ κατά τι παρ᾽ ἐκείνα, ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει δηλονότι ὁ δόμος ὁ δυσυχῶν. 71 Ὦ πᾶ Κλυταμνήστρας] τῆ περσήκοντος ἤδοις ἐξέπεσεν ὁ Εὐριπίδης. νυὼ γὰρ περσὸν ἀλλήλας βλέπσσι, καὶ ἀήθως πάνυ, ὅτε ἀπαζόντω ἀλλήλας. ἅμα δὲ δυσπεθῆ τλὼ Ἠλέκτραν. καὶ λυπεῖ ὑπομιμήσκουσα τῆ τῆς Κλυταμνήστρας ὀνόμαος, καὶ περσπίπτουσα. ἀκολύθως δὲ καὶ τόδε διατ[μ]μήσον. τὸ δὲ ἐξῆς μακρὸν δὴ μῆκος χρόνε παρθένε, ἤτοι πολλῷ χρόνῳ παρθενδομένη. τῦτο δὲ καὶ ὑβρίζουσα αὐτλὼ φησὶν, ὡς αἰτίαν ἔχουσα, καὶ διὰ τῦτο μὴ γαμμθῆ. παρεμφαίνει δὲ διὰ τύτε ὅτι συμοιείας νεμίζει τέλος τὸν γάμον. 74 Φονεὺς ἔφυ] δέον ἔφυτε εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἀμφότεροι τὸν φόνον εἰργάσαντο. ἢ μὼ Ελδσαμθήν, ὁ δὲ περξας. ὁ δ᾽ εἰπὼν σὺγε κασίγνητός τε σὸς, περὶ τὸν Ὀρέσην ἀπεδωκε, διὰ μὼ τὸ συμβαλλεῖν ἀμφοτέρως δεικνύον Ελδσαμένες τὸν φόνον. διὰ δ᾽ τὸ ἕου, μόνον τὸν Ὀρέσην εἰργασμένον. ἢ ὅτω δέον εἰπεῖν, πῶς ἔχεις, ὦ τάλαινα, σύ τε, κασίγνητός τε σὸς τλήμων Ὀρέστης. ὁ δ᾽ τλὼ ὀρμλὼ τῆς φερτάσεως, ἤτοι τὸ ἔχετε εἰσας, ἐπειδὴ Ὀρέστης ἐφόνδσε τλὼ μητέρα, περὶ τύτων τλὼ ὑπὸ δόσιν ἐποιήσαλο. αἰνιττόμενός δέ τινες, τὸ ἆδε ἀντὶ τῆ ὅσις φασίν. ἔστ δ᾽ ὅδε διὰ μέσε δεικτόν. Εἰς φοῖβον] καὶ τῦτο παγέργως. ἀναμάρτλτον γὰρ τὸ θέον ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς, ὡς καταφδδμένων αὐτῆ τῆ Ἀπόλλωνος. 78 Ἦν ἐπεὶ περὶ Ἴλιον] λὼ ὐκ εἶδον ἀφ᾽ ᾗ εἰς τλὼ Ἴλιον ἔπλδσα, διὰ μέσε γὰρ τὸ ὅπως ἔπλδσα. εἶτα ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα τῆ πλῆ, θεομανεῖ πότμῳ φησί. αὐτὸ τῆ ὑπὸ εἱμδμένης μανεῖσα, ἢ μοίρᾳ θεῆ μανεῖσα. Ἄλλως. λὼ ὐκ εἶδον ἀφ᾽ ᾗ περὶ Ἴλιον ἔπλδσα. εἰ δ᾽ θέλεις γῶναι ὅπως ἔπλδσα, γίνωσκε ὅτι θεομανεῖ πότμῳ. κρύπτει δ᾽ τλὼ μοιχείαν, καὶ ὑπὸ βίας δαίμονος πνος ἦχθαι εἰς Τροίαν φησίν. Ὦ παῖ Κλυταμνήστρας] ὦ δυσαλσο τῆς Κλυταμνήστρας καὶ τῆ Ἀγαμέμνονος παρθένε ὅτι μακρὸν δὴ μῆκος χρόνε, πῶς σύ τε ὦ τάλαινα, ἔφυς δηλονότι. χθ᾽ κοινῆ ὁ σὸς τε κασίγνητος Ὀρέστης, ἥτος ἔφυ καὶ ἐχθρὸς τῆς μητρὸς. τοῖς περσφθέγμασι γάρ σε, ἤγουν τῇ περὶς σὲ ὁμιλίᾳ ὑμαίνομαι, ἀναπθέσα τὸν φόνον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. καί τοι σέλως τὸν θανατον τῆς Κλυταμνήστρας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, λὼ ἀφ᾽ ᾗ ἔπλδσα περὶς τλὼ Ἴλιον, ὅπως δὲ καὶ πῶς ἔπλδσα, ἀπὸ μνίσος θεᾶς, ὐκ εἶδον. σεμνθεῖσα δ᾽ τῆς ἀδελφῆς, σρλωῶ τὰς τύχας, καὶ τὰς συντυχίας. Ἰστον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ Ἠλέκτρα παρ᾽

Ὁμηρῳ Λαοδίκη εὐ-
ξηῖ. ἢ χϱὴ ζῶσιν δια-
νυσίας Ἠλέκτϱα ἐ-
κλήθη. διὰ τὸ κατ' ὄ-
μμ' ἠλεκτϱῶδες καὶ
χϱυσοειδὲς· ἢ χϱὴ λό-
γον τινὰ σκώμμα[Θ],
διὰ τὸ πολιῶ χϱόνῳ
ἀλεκτϱύον μεῖναι χόλῳ
Κλυταιμνήϱας. ὃ δὴ κ᾽
Εὐϱιπίδης νῦν παεί-
ϱηται, ἐν τῷ παϱθένε
δὴ μῦθος. [81] Ἑλένη]
πϱὸς πάσας τὰς ὕβϱεις
ἀντήκει· τὸ Ἑλένη, ὅ-
θεν κ᾽ χαίϱεται ὁ σί-
γμος. σεσημείω[Θ] δὲ τὸ
ὄνομα τῆς Ἑλένης. αἰ-
νίσσεται δ᾽, ὅτι πονη-
ϱῶς κϱιτομεῖ πιῶδανο-
μένη ὡεὶ ὧν παῤῥᾶσα
ὁϱᾷ. Ἄλλως. τὸ Ἑ-
λένη τί σοι λέγομ᾽ ἂν,
βαϱυωμένῃ ὕδϱος δηλοῖ
χϱὴ τοὺ παλαιούς. ἢ χϱὴ
τὸ κυείᾳ ὀνομα[Θ]-
χθῆσις, ποτὲ μὲ βα-
ϱύτητός ὄζει, ὡς ἐντεῦ-
θα. ποτὲ δ᾽ ἀφελείας,
ὡς παϱ' Ὁμήϱῳ ἐν τῇ
ζ῾ ῥαψῳδίᾳ ὡς ἀπὸ
τῆς Ἀνδϱομάχης Ἕ-
κτϱι, ἀτὰϱ σύμοι ἐσ-
σὶ πατὴϱ κ᾽ πότνια μή-
τηϱ. Ὅπως δ᾽ ἔπλυ-
σα] διὰ μέσυ ταῦτα.
ἤγουν ὁ ὕβϱις ἢ τῶ ἐ-
μῶ ἀπόπλυ ὑπὸ δυσϰλείας, ὣν δηομανής. Τί σοι λέγομ᾽] τί χϱεία δηγήσασθαί σοι ἃ πινα ὁϱᾷς; πῶ δ᾽ ὁϱᾷς; ἐν συμ-
φοϱαῖς τὸν Ἀγαμέμνον[Θ] γόνον. δῆλον δὲ ὅτι τὸν Ὀϱέσην μόνον λέγει, ἀλλὰ κ᾽ ἑαυτὸν Ἀγαμέμνον[Θ] γόνον. ὡεὶ δ᾽
δύο γὸ κ᾽ ἡ Ἑλένη ἐπύθετο λέγυσα, πῶς ὦ τάλαινα σύ τε κασίγνητός τε σὸς. εἰκότως ουὖ κ᾽ αὐτὴ ἐπάγει τὸν ἑαυτῆς
ἄϋπνον δυσδιμονίαν, κ᾽ τὸν Ὀϱέσυ νόσον. τὸν ἀπώλειαν δ᾽ ἢ δι' ἐνὸς ἐδήλωσεν ὀνόμα[Θ]. κ᾽ Ὀϱέσης γὸ κεκόμμω[Θ] ὄζει
τὸν τῶ παῖδος κατέφυγε φιλότητα. [82] Ὦ Ἑλένη τὶ λέγομι ἂν σοι, ἄγε, ἤπε σὺ παῤῥᾶσα ὁϱᾷς τὸν γόνον, ἤτοι τοὺ παῖ-
δας τῆς Ἀγαμέμνον[Θ] ἐν συμφοϱαῖς. ἐγὼ μὲν ἄϋπν[Θ] πάϱεδϱ[Θ] θάσω, ἀντὶ τῆς φλογμὸν ἀδήλιῳ νεκϱῷ. νεκϱὸς γὸ
ϰεῖται χάϱεν μικϱᾶς ἀναπνοῆς. τυτίσιν ἐγὼς ὄζει νεκϱῷ, διότι σμικϱὰν ἔχει πνοὴν, τὰς τότυ ἢ δυσυχίας ὐκ ὀνειδίζω. σὺ
ἢ εἰ μακϱεία, μακϱείος τε ὁ σὸς πόσις Μενέλα[Θ]. ἤκατε εἰς ἡμᾶς ἀδήλιος δυσυχήσαντας. [83] Πόσον χϱόνον] ὅπῃ πόσον
δὲ χϱόνον πεπλωκὼς κεῖται, ὅθε ἐν τοῖς δεμνίοις. Ἀφ' ἑ χαμᾶ δϱεπεφάξατο τὸν τῆς μητὸς φόνον. Ἐξ ὕπϱ αἷμα] ὑ ϖεὸς
τὴν πεῦσιν ἀπεϰείνατο, ἢ μὴ δὲ ἤεπον ὑπὸ ποίυ χϱόνυ νοσεῖ. ἢ ἢ εἶπον, ἐξ ὑ τὸν μητέϱα ἀνεῖλε. τῦτο ἢ πάλιν ὁμοί-
ως ἄδηλόν ὄζει τῇ Ἑλένῃ. Αἷμα ϱυέθλιον] ϱυέθλια, πᾶσα ἡ ἐν γλυνῆσει πνὸς τελευτὴ ἑοϱτή. ὥσπϱ γαμήλια, ἡ ἐν
γάμῳ. κ᾽ ἐγκαίνια, ἡ ἐν ἐγκαινισμῷ. χϱὴ ταῦτα λέγεται κ᾽ Κϱήνια, ἡ ἑοϱτὴ τῦ Κϱήνυ. κ᾽ Διάσια ἡ τῦ Διός. κ᾽ Τιτα-
νία, ἡ δηῦ Τιτάνων. κ᾽ ἕτεϱα. ἐνταῦθα δ᾽ ϱυέθλιον αἷμα λέγει, ἀντὶ τῦ μητϱῷον, ὑπὸ τῆς γλυνήσεως μεταίων τὸν λό-
γον ὅθι τὸ αἰτίαν τῆς γλυνήσεως, ἤτοι τὴν μητέϱα. [84] Ὦ μέλε[Θ], ἄθλι[Θ] ἄπες, ὅπ τὸ μητέϱα ἀνεῖλε. ϰακείνη, ὅπ
ὑπὸ παιδὸς ἀνῃϱέθη, μελέα τυγχάνει. τὸ δ᾽ ὡς ἀντὶ τῦ πῶς, ἢ ὅπως. [92] Πϱὸς θεῶν] ἕνεϰα δὴ θεῶν ϰαταπειθείης ἂν
ἐμοὶ ϰατά τι ὦ παῤθένε; Ὡς ἀχολὸς γε, λίαν ἀχολ[Θ] εἰμὶ, χολῆς ἐσεϱημένη. ἀχολῶμαι, ἤτοι ϖεϖαυῶμαι τῇ ϖεϱσεδϱίᾳ τῦ
ἀδελφῦ. Περσεδρία, ἡ ϖεϱῖπωσις, ἢ ἡ ϖεϱὶ τὴ ἕδϱα. ϖεϱσεδεία δ᾽, ἡ ὀπίσω[Θ] ϰ᾽ διωϰὴς ἀχολία. Ἄλλως. τῦτό σοι
φησὶ πειθεῖλαι, ὦ μὴ ἀπαχολήσει με τῆς ϖεϱσεδείας τῦ ἀδελφῦ, τυτέσιν εἰ μὲ τὸ ϰελεύομδον ϖαϱὲ σῦ χωείζει με τῦ ἀδελ-
φῦ, ἃ ϖείσομαι, εἰ δ᾽ ἃ χωείζει, ϖείσομαι, ἢ ὅπ ϖαντελῶς ἀπαϱνεῖται τὴν ξυνεύϱγησιν, τυτέσιν ἃ ϖείδομαί σοι. ὅπ ἀχολὸς
εἰμι τῇ ϖεϱσεδείᾳ τῦ ἀδελφῦ. ἵν' ἢ τὸ ὡς, ἀντὶ τ᾽ ὅπ. ἔνιοι δ᾽ λείϖειν φασὶ τὸ μὴ, ἵν' ᾖ εἰϱωνεία, ἵν' ἢ ϖείδομαί σοι ὅπ μὴ
ἀχολ[Θ] εἰμὶ τῇ τῦ ἀδελφῦ ϖεϱσεδείᾳ. ἀχολ[Θ] δὲ ὢν. ϖῶς σοι φησὶ ϖειθῶ ἀχολωμένη τῇ νοσοκομίᾳ τῦ ἀδελφῦ. ἵν' ᾖ, ὡς
σχολὴ ἀγωσα. ἵν' ᾖ ἐρωτηματικόν. Βάλει] βάλει ἀϖελθεῖν ϖεϱὸς τὸν τάφον τῆς ἀδελφῆς μϰ; ἀϖλύσεσον αὐτῇ διαλέ-
γεται, ὅπ μᾶλλον δεῖται αὐτῆς. ἐντεῦθα δ᾽ ϖαϱαφυλάσσεται, ϰ᾽ μυθὸς εἰϖεῖν σῆς, ἵνα μὴ δόξῃ ὀνειδίζειν αὐτῇ. δεῖ γὸ εἰ-
κολαϰδτικὸν τὸ δηόμυον. Τῆς ἐμῆς μη[Θ]ὸς ϰελδίεις τὸν[Θ] χάεν. νυῦ μητέϱα αὐτὸν ἐϰάλεσε, δεικνῦσα ὅτι ὐδὲ τὸν ϖϱῶ-
τὸν λοισδείϱως ϖεσόϰητο. ϰ᾽ τάχα διὰ τῦ ὀνομα[Θ] τῆς ἐχθϱᾶς μη[Θ]ὸς παϱαιτεῖται τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ἢ μ᾽ κολαϰδυσα
συγγνωϰῶ ὀνόμαϖι ἐχϱήσα[Θ]ο. ἢ ἢ παϱαιτυμένη τὴν κολαϰείαν, εἶϖε μη[Θ]ὸς τῆς ἐμῆς. [96] Κόμυς ἀϖαϱχὰς] φέϱυσα ἀϖαϱ-
χὰς τῆς κόμυς, ϰ᾽ χοὰς, δυσίας ἐμάς. Ἀϖαϱχὴ ἐλέγ[Θ]ο ἃ μόνον τὸ ϖϱῶτον τῇ τάξει, ἀλλὰ ϰ᾽ τὸ ϖϱῶτον τῇ τιμῇ,
ὅθεν ϰ᾽ ἀϖαϱχὰς ϰαϱϖῶν ϖϱοσῆγον οἱ παλαιοὶ, ϰ᾽ νόμιζον, τὰ ϰϱεῖττονα ἐϰλεγόμυοι. ϰδαϰηϱησιϰῶς γὸ ϰ᾽ τὰς δυσίας
ἐτέλουν ὅθι τοῖς τεθνεῶσιν οἱ παλαιοὶ, ϰ᾽ ἀϖαϱχὰς ἐπάλουν. Σοὶ δ᾽ ἃ δημητὺν] σοὶ ἢ ἠϰὶ δημητὺν, ἀντὶ τὸ ἃ δωατὸν
ἔϱχ[Θ]ζ ϖϱὸς τὸν φιλόμυον τάφον, ὐϰ ἐν ϰωφῷ ϖαῤῥησιάζεται ὁ Ἡλέϰτϱα, ϰαίτοι ϖϱὸ ὀλίγυ φάσϰυσα ἐλπίδα ἔχειν εἰς
τὸν Μενέλαον. εἰ μὴ ουὖ ἐν ἐϱωτήσει ὁ λόγ[Θ], μετεωτεϱός ὄζει. ἐὰν ἢ ἕτεϱος, ἀντιϰϱυς ἐναγῆ, ϰ᾽ μὴ ἀξίαν ὕσαν ϖϱο-
σαπελάζειν τῷ τάφῳ τὴν Ἑλένην ἀποδείϰνυσι, διὰ τὰ ϖεϖϱαγμένα αὐτοῖς τοῖς φίλοις. [98] Δείξαι γὸ] ἃ δημητὸν δηλο-
νότι. αἰσχύομαι γὸ δεῖξαι τὸ σῶμα, ἀντὶ τῦ ἐμαυτὴν τοῖς Ἀργείοις. Ὀλέ γε] ὀλὲ τῦ χόνυ, ἀντὶ τῦ μάλις ταυῶ
ϖϱοσηνεῖς εὖ, τότε ἀφεῖσα τὸν δόμυς αἰσχϱῶς. [100] Ὀϱθῶς ἔλεξας] ἀληθῶς εἶϖας, ἃ λέγεις ἢ ϖϱοσφιλῶς ἐμοί. Αἰδὼς ἢ]
τίς ἢ δὴ αἰδὼς ἔχει σε εἰς τὸν Μυκηναίους; ἀντὶ τῦ, ϖινα αἰδὼ ἔχεις εἰς τὸν Μυκηναίους.

Navigavi, (quocunque modò navigavi irato fato)
Non vidi, sed privata eâ, lugeo calamitatem.
Elect. Helena, quid tibi dicam, quæ præsens vides
In calamitatibus esse prolem Agamemnonis?
Ego quidem insomnis, assidens misero mortuo!
(Est enim iste mortuus, præter exiguum halitum)
Assideo, non exprobro illi mala.
Tu es beata, & tuus maritus beatus,
Veniftis ad nos misertimos.
Hele. Quàm longo tempore jacet iste in lecto?
Ele. Ex quo consumpsit maternum sanguinem.
Hel. O miser, & mater, quomodo periit!
Ele. Sic habet res, ut desperaverim in malis.
Hel. Per deos, O virgo, obtemperes mihi in aliquâ re.
Ele. Atqui sum occupata assidendo fratri.
Ele. Vis mihi accedere ad sepulchrum fororis?
Ele. Meæ matris dicis: quam ob causam?
Hel. Ferens primitias comæ meæ, & meas inferias.
Ele. An tibi non est fas ire ad cognatæ sepulchrum?
Hel. Erubesco ostendere corpus Argivis.
Ele. Serò rectè sapis, cum tunc inhonestè reliqueris domum.
Hel. Rectè dixisti, sed mihi non amanter.
Ele. Quis pudor habet te inter Mycenæos?

ANNOTATIONES.

V. 94. Βάλῃ] *Duportianus* codex corrigit βάλει; & fateor *communiter* βάλομαι in secundâ Personâ facere βάλει, ut εἶμαι, εἶει, & γίγνομαι, γίγνει, apud *Aristoph.* aliâque ejusdem generis; sed quùm apud *Homerum* legatur ἐθέλεαι in secundâ, quis neget hoc contrahi posse in βάλῃ? Nec in causâ est simile verbum *consilium* notans; illud enim scribitur in Dativo βουλῇ. Quare nihil hic movendum, cùm omnes in βάλῃ consentiant codices; etiamsi in *Scholiaste* βάλει legatur. Solent enim aliter verba scribi in Scholiis, quàm in Authore, ut periculum facienti sæpissimè apparebit. Vid. Not. ad hujus Fab. V. 291. V. 430. & alibi; Vid. quæ de istiusmodi Notis diximus, ad *Hecub.* V. 1256.

Ελ. Δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.
Ηλ. Δεινὸν γὰρ Ἄργει τ' ἀναβοᾷ δι' ἀγορᾶς κόμα.
Ελ. Σὺ * νῦν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός. * al. Σύ νυ.
Ηλ. Οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον.
Ελ. Αἰσχρὰν γε μήτοι τοι θεόστολον φέρειν τάδε.
Ηλ. Τί δ' ἐμὲ δυσαρδῆς Ἑρμιόνης πέμπεις δόμας;
Ελ. Εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
Ηλ. Καὶ μὴν λίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ ξυφάς.
Ελ. Ὀρθῶς ἔλεξας, πείθομαί τέ σοι, κόρη,
Καὶ πέμψομαί γε θυγάτερ· εὖ γάρ τοι λέγεις.
Ὦ τέκνον ἔξελθ' Ἑρμιόνη δόμων πάρο,
Καὶ λάβε χεροὶ πάσαι σὺν χερσῖν, κόμας τ' ἐμάς.
Ἔλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον,
Μελίκρατ' ἄφες γάλακτι θῶ, οἰνωπόν τ' ἄχλυν,
Καὶ στᾶσ' ἔπ' ἄκρου χώματ' εἶτα, λέξον τάδε·
"Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
"Φόβῳ προσελθεῖν μνῆμα σὸν, ταρβοῦσά τε
"Ἀργεῖον ὄχλον· συμβαλοῦ δ' ἀνωγόνιν,
Ἐμοί τε, κἀσοί, κἀπὸς ἡνώμα ἔχειν,
Τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδ', ὃς ἀπώλεσεν θεός.
Ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν κἀμὲ δυστυχεῖ ἐμοὶ,
Ἀπόμπ' ὑπέρχου νερτέρων δωρήματα.
Ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε, κἀσοὶ τάφῳ
Δοῦσ', ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
Ηλ. Ὦ φύσις, ὡς ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν,
Σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.

Hel. Metuo patres illorum qui mortui ſunt ad Ilium.
Ele. Atrociter proclamaris paſſim per omnium ora Argis:
Hel. Tu nunc ſolvens metum, præſtes mihi hoc officium.
Ele. Non poſſum intueri matris ſepulchrum.
Hel. Turpe eſt ancillam ferre hæc.
Ele. Cur non mittis filiam Hermionem?
Hel. Non eſt honeſtum virginibus venire in publicum.
Ele. Atqui ſolverit gratiam pro nutricatione mortuæ.
Hel. Rectè dixiſti, obtempero tibi, puellâ,
Et mittam filiam: rectè enim ſic dicis.
O filia Hermione, exi ante ædes,
Et cape in manus has inferias, & nicas comas:
Et veniens ad Clytæmneſtræ ſepulchrum,
Dimitte ibi mel cum lacte mixtum, & vini ſpumam,
Et ſtans in ſummo tumulo dicas iſta:
"Helena ſoror donat te his inferiis,
"Cùm non auſit ad tuum monumentum accedere, metuens
"Argivam turbam, & jube ipſam propitiam
Mentem habere mihi, & tibi & marito,
Et iſtis duobus miſeris, quos perdidit Deus:
Et quæ oportet me facere erga ſororem mortuam,
Omnia promitte dona inferorum.
Abi, O filia, propera, & inferiis ſepulcro
Datis, quàm celerrimè memineris reditûs.
Ele. O Natura, quàm magnum es malum inter homines,
Et res quàm ſalutaris iis, qui benè te poſſident.

Δέδοικα] τοὺς πατέρας τῶν νεκρῶν τῶν πεσόντων ὑπὸ τῇ Τροίᾳ. Δεινὸν γὰρ Ἄργει] δεινὸν γὰρ ἀντὶ τοῦ χαλεπῶς ἀναβοᾷ καὶ ἀνακηρύττῃ τοὺς Ἀργείους, ἀντὶ τοῦ τοῖς Ἀργείοις. διὰ στόμα, ἤτοι διὰ τῶν στομάτων ἁπάντων. τὸ ἀναβοᾷ σεσωπᾶται ὅτι δευτέρᾳ παθητικῆς διαθέσεως, ἀντὶ τοῦ καταβοᾶ. ὁ δὲ νῦς, δεινῶς γὰρ διὰ τοῦ στόματος τῶν Ἀργείων ἀναβοᾷ. Σὺ νῦν] σὺ δὴ λύσασα τὸν φόβον, δός ἐμοὶ χάριν. Οὐκ ἂν δυναίμην βλέψαι εἰς τὸν τάφον τῆς μητρός. Αἰσχρὸν γε μήτοι τοι] ὅμως ἀπρεπὲς καὶ ἄχαριν τὰς δμωίδας φέρειν τάδε. Τί δ' ἐμὲ δυσαρδῆς] διατί τὰ πεμπτὰ τοῦ δέμας τῆς Ἑρμιόνης, σεσιφραγισμένως, ἀντὶ τοῦ τὴν Ἑρμιόνην. Εἰς ὄχλον ἔρπειν] ὅτι καλὸν ὅτι δηλονότι ταῖς παρθένοις, βαδίζειν εἰς τὸ πλῆθος. εἴποι τις, τὶ οὖν ταῖς τελείαις τοῦτο καλὸν; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἐν Σπάρτῃ εἰώθασι γυμνάζεσθαι αἱ γυναῖκες καὶ παρθένοι. ὥστε δέδοται μὴν παρθένοις εἰς ὄχλον ἔρπειν, ἃ μὴν καθόλου, ἀλλ' ἐπὶ εὐσεβοῦσι σεσιγημασιν· ἄλλως. ταῖς νεάνισιν, ἃ γὰρ ταῖς ἀγάμοις καὶ ἡ Ἠλέκτρα. παρθένον τε ὄζιν ἥτε ἀμιγὴς καὶ ἡ ἄρτι ἡδῶσα. ἢ πάλιν κακοῦσθαι, ἃ παρθένον δεῖξαι βλέπεται τῷ Ἠλέκτρᾳ, ὅτι ἐκ ἐπείθη αὐτῇ. Καὶ μὴν] ἀνταποδοῖη τὰς ἀναθρεφὰς τῇ τεθνηκυίᾳ. Ὀρθῶς ἔλεξας] πείθομαί τε, ὦ κόρη, σοί. καὶ πέμψω τῷ θυγατέρᾳ. εὖ γὰρ καλῶς λέγεις. ὦ τέκνον Ἑρμιόνη ἔξελθε ἔμπροσθεν δῶν δόμων. καὶ λάβε ἐν ταῖς χερσὶ τάσδε τὰς χοὰς, καὶ τὰς ἐμὰς κόμας. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὸν τάφον τῆς Κλυταιμνήστρας, ἄφες τὰ μελίκρατα τῷ γάλακτι, ἤτοι τὰ ἀπὸ μέλιτος καὶ γάλακτος κεκραμένα, τῷ ἄχλυι τε καὶ τὸν οἰνωπόν, ἤτοι τὸν λεπτόταλον τόνδε οἶνον. καὶ στᾶσα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ χώματος, ἤτοι ἐπὶ τῷ ἄκρῳ τῷ τάφῳ, λέξον τάδε. ἡ ἀδελφὴ ἡ Ἑλένη δεξιοῦται σε ταῖσδε ταῖς χοαῖς, φόβῳ, ὑπὸ τὸ φόβος τῷ προσελθεῖν εἰς τὸ σὸν μνῆμα· φοβουμένη τὸν ὄχλον τῶν Ἀργείων. προσκαλεῖται δ' αὐτὴν ἔχειν γνώμην εὐμενῆ, καὶ προθέσειαν ἐμοί τε καὶ σοί, καὶ τῷ πόσει τῷ ἐμῷ. τοῖντε ἀθλίοιν τοῖνδε, ἤγουν τῷ Ὀρέστῃ, καὶ τῇ Ἠλέκτρᾳ. ὃς ἀπώλεσεν ὁ θεὸς, ἤτοι ὁ Ἀπόλλων. ἃ δὲ χρεὼς ἐμοῦδε δηλονότι ἐνεργεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, δωρήματα τῶν νεκρῶν, ἄπαντα ὑπισχνοῦ. ἄπιθι, ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε, καὶ δοῦσα χοὰς τῷ τάφῳ, λίαν τάχιστα μέμνησο τῆς εἰς τάπίσω ὁδοῦ. Οἰνωπόν τ' ἄχλυν] τὸν λεπτόταλον οἶνον λέγει, ἢ ἄχλυν λέγει οἱονεὶ κορυφωΐ. ὅταν δὲ ἐπιχέηται ὁ οἶνος τῷ ἐκ μέλιτος καὶ γάλακτος κεράσματι, ἐπιπολαίως κεῖται. Ἄλλως. ἐμφαντικῶς τὴν τοῦ οἴνου καθυλλῆ ῥύσιν διὰ τῆς ἀχνῆς ἐσήμανε. τοῦτο γὰρ ὅπερ δὴ ἄλδος ἄχλυν. οἱ δὲ κυείως τὴν οἰνόχροα τείχεα φασί. λάχνη δὲ ἡ θείξ, ἄχνη δὲ τὸ λεπτὸν μέρος ὃ κατέχειν τὶς ἐθέλοι. οἷον εἴχη τὶς ὕδωρ. Ταῖς δὲ δωρεῖται χοαῖς] δωρᾶμαι, τὸ παρέχω. ἀπὸ δοπικῆς εἰς αἰπαπικὴν ἔχει τὴν συνταξιν. ὡς τὸ δωρᾶμαί σοι χρήματα. δωρᾶμαι δὲ τὸ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονῶ. ἀπὸ αἰπαπικῆς εἰς δοπικὴν, ὡς τὸ δωρᾶμαι τὸν φίλον χάρισι λογικῆς. Τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδε] καὶ ὡσηὶ μέμνηϑ, ἵνα μὴ δόξῃ παντελῶς λιθοκάρδιος εἶ), ὅμως μὴ ἀεῖς. τὸ γὰρ ὃς ἀπώλεσε θεὸς, δοκεῖ μὴ συμαχόμενον λέγειν, πανέργως δὲ ἐμφαίνει, ὅτι καὶ θεοῖς ἀπειθόμενοι εἰσιν. ὃ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν, ἀλλὰ ἀπώλεσεν. ὡς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς φθορᾶς θεῶν δυσιθείας. [122] Ἃ δὲ εἰς ἀδελφὴν] ἃ δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα κἀμὲ ὑποχρεῶ εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν. Ἄλλως. ἄπιθι ὑπόχρεω τὰ νεκρῶν δωρήματα, ἃ συνκείσεως εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖν ἐμοὶ ὑποχρεῶ. Ἄλλως, ἃ δὲ δωρήματα ἧς κάτω, τυτέσι χθονίοις τοῖς κάτω, καιρὸς ὅζι δηλονότι ἁρμόδιον ἐνεργεῖν ἐμὲ εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, ἅπαντα ὑπόχρεω. Ὦ φύσις ὡς ἀνθρώποισιν. ἰδοῦσα ἡ Ἠλέκτρα τὴν Ἑλένην τεμοῦσαν μὲ ἄκρας τὰς τείχας, σώζουσαν δὲ τὸ χθόνιον κάλλος, ὑποτείνεται θεῖα τὴν φύσιν. καὶ λέγει ταύτην εἴ) σωτῆριόν τε τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτὴν, καὶ ζηλωτὸν τοῖς μὴ ὕπως. καὶ ἡ Ἑλένη φιλικῶς ἔσα κακὴ, εἰ καὶ ἔδοξε ποσῶς τὴν ἀδελφὴν ὀρθωθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀποκλοφέναι τὰς τείχας. ἀλλὰ πανύργως τοῦτο πεποιηκέναι λέγει. ἐξ ὧν ἄκρας αὐτὰς ἔτεμε τοῦτο πιθανωμένη. εἰ γὰρ κτὶ ἀληθείαν ἐθρήνει, πάντα τὸν πλόκαμον ἔδει τεμεῖν. καὶ ταῦτα μὲν ὕπως. οἱ δὲ λέγοντες φύσιν τὸ κάλλος, ἃ μοι δοκοῦσι λέγειν εὐλόγως. τὸ δὲ ἔστιν ἡ πάλαι γυνὴ, ἢ κτὶ μορφὴν νοητέον, ἢ αὐτὴ ὅζι καὶ νῦν, ἤτις καὶ σεσωφρόνισε. καὶ ὅσ' ὅπῶν ἠλάπωται τὸ κάλλος αὐτῆς. ἢ καὶ κτὶ σεσαίρεσιν, ὅτι αὐτὴ ὅζι καὶ νῦν, ἤτις καὶ σεσῴφρονισε, ἤτοι ἃ σεσωφρόνισε. Ὦ φύσις καὶ κάλλος, λίαν εἶ μέγα κακὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ σωτηριώδεις τοῖς καλῶς κεκτημένοις καὶ ἔχουσιν. ἐθεάσατε πῶς κτὶ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τείχας, σώζουσα καὶ φυλάπουσα τὸ κάλλος. ἔστι δὲ ἡ πάλαι γυνὴ, ἤτοι κακὴ, τυτέσιν ἃ μετεβλήθη. εἴδετε γὰρ ἰσχνοτέραν οἱ θεοὶ, ὅτι ἀπώλεσας ἐμὲ, καὶ τὸνδε, ἤγουν τὸν Ὀρέστην, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. φεῦ, τάλαινα εἰμὶ ἐγώ. αὗται προσγίνονται αἱ σεσφιλεῖς δηγνήτειαι τοῖς ἐμοῖς δρηνήμασιν, ἴσως μεμαχημένοις τῷ ὕπνῳ τόνδε ἠρεμοῦντα. τὸ ἐμὸν δὲ ὄμμα ἐκτακῆναι ποιήσουσι διὰ δακρύων, ὅταν ὁρῶ τὸν ἀδελφὸν μανόμενον.

ANNOTATIONES.

V. 103. Ἀναβοᾷ] Malè hic *Canterus* ait videri legendum καταβοᾷ, cum admiſſo Ἄργει τε ſtare nequit; & prior *viz.* hæc prima Lectio exemplarium authoritate, & ſenſûs & carminis gaudeat.

V. 107. Ἑρμιόνης δέμας] *Periphraſis.* Vid. quæ nos ad *Iphig.* Aul. v. 417

V. 119. ἀνωγόνιν] Ità rectè, *Helena* enim mandat filiæ ſuæ, ut poſt oblatas *Clytemneſtræ* manibus Primitias, jubeat, *i. e.* oret eam, propitiam iis velle eſſe. *Duportianus* autem codex loco τῷ νν ponit τῶν, miſerè corrupto loco.

V. 124. Ἴθ' ὦ τέκνον μοι] Moſ pro μν. Vid. quæ nos ad *Iphig.* Aul. v. 613.

Εἴδετε παρ' ἄκρας] ἀντὶ τοῦ ἴδοι τὶς ἄν, ὡς τὸ Φαίης κέν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι. Καὶ τὸ Ἔνθ' ἂν βείζοντα ἴδοις. ἔνιοι δὲ φασὶ ταῖς δμωσὶ ταῦτα λέγειν. οἱ δὲ πρὸς τὸ θέατρον, ὃ καὶ ἄμεινον. ἐφελκυστικὸς γάρ ἐστιν ἀεὶ μᾶλλον ἡμῶν θεατὴν ὁ πιπτὼν, ὁ φερνιπτζων ἡμῶν ἀκεκολουθωμένων. 128 Ὡς ἀπέθεισεν] ὡς ἐν τῇ συκεότητι τῆς ἁφαιρέσεως, μηδὲν ἀπολείπειν τοῦ ὑγιοῦς, μηδὲ τοῦ κάλλει λυμαίνεσθαι. Ἢ πάλαι, ἤτοι πονηρὸν, ἤγουν τὰ αὐτὰ φερνιβδ, ἃ καὶ πρότερον. τοῦτο δὲ εὖ εὐμορφος ὀπωπελεῖται. ἐλέγχει δὲ αὐτὸν, ὅτι ἁβδὲ τοῖς ἁμαρτήμασι σεσωφρόνισαι, ἀλλ' ἐν τοῖς ἤθεσι μεμύηκεν. ἤγουν ἢ κτὶ τῷ αὐτῷ μορφῷ, ἢ κτὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. 131 Πᾶσάν δ' Ἑλλάδα] τὸ κτὶ μέρος ἐπαθόα, ἐπαίωγκε τὸ καθόλου. ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἤ κεν γηθήσαι Πείσανδρος Πεισάνδοιό τε παῖδες, Ἄλλοι τε Τρῶες. Αἴδ' αὖ πάρεισι] κτὶ τὸ σωπώμενον ἔρχονται αἱ γυναῖκες ἰδοῦσαν τὸν Ὀρέστην πῶς ἔχει, καὶ ἰδοῦσα αὐτὰς φησὶν, ὦ φίλτατα γυναῖκες, δι' ἡσύχου ποδὸς καὶ πορείας ἔρχεσθε. καὶ μὴ κτυπεῖτε, μὴ δ' ἔτι κτύπου. ἢ σὴ μὲν γὰρ φιλία σεσεῖα καὶ εὐμενής. ἀλλ' ἐν τῷ ὀξεγεῖραι τοῦτον, γνήσεται συμφορά.

Videre quomodò præcidit extremos pilos,
Servans formæ dignitatem, & est tamen eadem, ut priùs.
Dii te perdant, quàm perdidisti me,
Et hunc & totam Græciam. O misera ego.
Iterum verò accedunt meis lamentis
Charæ sociæ. Fortassis excitabunt ex somno
Istum quiescentem: & tabefacient meum oculum
Lacrymis, quando video insanientem fratrem.
O charissimæ mulieres, tacito pede
Accedite, nè strepite, neque sit fragor:
Tua enim benevolentia est mihi quidem grata, sed mihi
Erit calamitas excitari istum.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Strophe I.

Σῖγα σῖγα] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόσεσφα. εἰσὶ δὲ καὶ κτὶ σχέσιν. τῆς παρούσης ἔν σεσφῆς τὰ κῶλα ἰγ. καὶ τὰ τῆς ἀντισεσφῆς, τοσαῦτα. ἐφεξῆς γὰρ κεῖται ἠνωμένη, καὶ ἓν ἐν λαχμαλῳ. τὸ α ἀσυναρτητον ἐν τραγικῇ ἰαυφαλικοῦ, καὶ ἰαμβικῆς βάσεως, ἐχούσης τὸν α πόδα ἀνάπαιστον. τὸ β ἴαμβον τείμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ καὶ δ παιωνικὸν ἡμόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἀντιπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ὑπορχήματος α, καὶ παίωνος γ, καὶ συλλαβῆς. ἐν τῷ τῆς ἀντισεσφῆς κώλῳ ἀντίπαστον ἔχει, καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ ἐλάσσονος. τὸ ς διάμβον. τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τείμετρον κατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆς διάμβου, καὶ μολοσσῆς, ἢ κρητικῆς. τὸ δὲ γε τῆς ἀντισεσφῆς κῶλον πεντασύλλαβον. τὸ η ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τείμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ παίωνος δ καὶ ἰωνικῆς, καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ι ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ ια ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιβ ὅμοιον δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιγ ἰωνικὸν τείμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ διάμβου καὶ κρητικῆς. ἢ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων φθέγγεται. Σῖγα σῖγα] ἠρέμα, καὶ μὴ ἠσυχίας. σεσφόρως δὲ τῷ παίδει, καὶ ἡ τῆς ῥυθμῶν ἀγωγὴ δοχμάζουσα, λεπτὸν δ' ἴχνος ἀρβύλης, ἀντὶ τοῦ κύφως καὶ ἐλαφρῶς πάτει τὸν πόδα μὴ τῆς ἀρβύλης. εἰ δὲ χάφεται λάινον ἴχνος, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. ὡς τὸ ἀργυρόπεζα Θέτις. ἴχνος δ' λέγει τὸν πόδα, καὶ ἀρβύλη ἐστὶν εἶδος ὑποδήματος γυναικείου κοίλου, καὶ βαθέος. Λάινον εἰ μὲν λάινον, σώαπτε τῷ σῖγα σῖγα, καὶ λέγεται κτὶ ἀντίπαθωσιν ἅπαξ. μὴ σιγῆς μὴ σιγῆς πάτει τὴν ἀρβύλην τοῦ λάινου ἴχνους, ἤγουν τοῦ λάινου ποδός. εἰ δὲ λεπτὸν, σίζεται μὴ τὸ σῖγα σῖγα. καὶ ἔχει τὸ πᾶν ἅπαξ, μὴ σιγῆς ἔρχεσθε δηλονότι, εἶτα λεπτὸν, πάτει, ἀντὶ τοῦ ἴσυχον τὸ ἴχνος, ἀντὶ τοῦ τῶν βάσιν τῆς ἀρβύλης. δεῖ δ' ἀρβύλη εἶδος γυναικείου ὑποδήματος. Ἄλλως. Μετὰ σιγῆς πάτει τὸ λάινον ἴχνος τῆς ἀρβύλης. ἀντισεσφας, ἀντὶ τοῦ τῶν ἀρβύλων τοῦ λάινου ἴχνους, ἤτοι τοῦ λάινου ποδός. εἰ δὲ λάινον χάφεται, σώαπτε ἅπαξ. μὴ σιγῆς ἔρχεσθε δηλονότι, πάτει τὸ ἴχνος τῆς ἀρβύλης ἐλαφρὸν, μὴ κτυπεῖτε, μή δ' ἔτι κτύπος. 141 Τιθεῖτε] ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ πιθῶμεν. εἰσελήλυθε δ' ἤγουν κτὶ ὑπόθεσιν, ἔνδον. Ἀποστρέφατε] τὸ ὁλόκληρον τοῦτο γνῆς φασὶν ὑποστρεφθῆ. καὶ τὸ φθᾷ τῷ Ὁμήρῳ ἅπαξ ἐκδέχονται, τυτθὸν ὑποστρεψομένης. τὸ δ' ἰδοὺ παίδομαι, εἰκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τῆς χορᾶς. διὸ καὶ Ἠλέκτρα ἀσελεῖς γλωμόμην, φησὶν, ἃ ἄ. φυσικῶς δὲ τοῦτο προῆκτον εἶπεν. ἐπειδὴ αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως προῆκτον φωνὴ εὕρηται. ἀμέλει γοῦν ἐπειδάν τι θεάσηται τις φθεγξόμενον, ὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ, ἢ τὸ ἄ ἄ, τῆς φύσεως αἰτίσης πρὸς τοῦτο. εἶτα φησὶ πρὸς τὸν χορὸν, τοιαύτῳ πίπτε φωνῷ, οἵῳ ὄντι ἴχνι συείγγι καλάμων λεπτῶν ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀποτελέμνῃ. ἐ γὰρ τὸ ὄργανον συείγγα φησί. τοῦτο γὰρ πολύφωνον. Ἀποστρέφατε] μακρὸν τῆς κοίτης ποδοῦτε ἐκεῖσε. ἀποστρεφ, ἤτοι ἄγαν μακρόν. Ἐμοὶ] χάειν ἐμοί. 144 Ἆ, ἄ] φώνει μοι, ὦ φίλη, καθὰ πνοὴ ἀπὸ λεπτῆς δόναξ. Συείγγι ὅπως πνοᾷ] ἀδορύβως φησὶ φώνει μοι, ὡς πνοὴ συείγξεως δόναξ. ἐ γὰρ φησὶ συείγγι τῷ αὐλοῦ. ὅτος γὰρ καὶ Ἐνδυμίωνα ἐγείρει. διαθέσεως ἐμφυτικὸν τό μοι, ὡς τὸ * Παῖζε κλέ μοι δεινῆ. Δόναξ] δόναξ κάλαμος λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμενος. πνὲς δ' φασὶ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς † ῥαγάζιον, ἐ καλῶς λέγοντες. ἐ γὰρ ὑπὸ τέτα συείγγι γίνεται. 147 Ἰδ' ἀσχεμάτιαν] μικρὸν σὺ φησὶ κελδίεις μοι φωνεῖν, ὡς ἡδυείζει τῇ τῶ ἀνέμω κινήσει κάλαμος. ἐγὼ δ' καὶ ἔλαττον ἀπ' ἐμοῦ φέρω μοι βοὴν, ὡς ὑπὸ Ὀρέστῃ γινομένην. ὁ δ' Ὀρέστης κάλαμός ἐστιν ἀδενὴς τε καὶ παχυώδης, ἐ μέμνηται καὶ Ὅμηρος, λαγὼς ἕστενε δ' ὄρφνῃ λειμωνόθεν ἀμήσας. ἐκ τέτων δ' γίνονται καὶ αἱ γλωσσίδες ἧς αὐλῶν. ὡς ἀδενὴς δ', ἀδενὴ ποιεῖται τὸν ἀπήχησιν, τῷ μὴ ἀνδησαν τῇ βοῇ τὸ πνεῦμα. Ὡς ὑπόρφορον φέρω βοὰν] πνὲς φασὶν

Σίγα σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης
Τιθεῖτε, μὴ κλυτοῖτε, μήδ' ἔτι κτύπου.
Ἀπὸ ποδὸς ἀπε-
σ', ἀπὸ ποδός μοι κραίας.
Ἰδοὺ πείθομαι. Η. ἆ ἆ, σύριγγος
Ὅπως πνοά
Λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.
Ἰδ' ἀσχεμάτιαν ὡς ὑπόρφορον

Cho. 1 Tacitè, tacitè, subtile vestigium soleæ
2 Ponite, nè strepite, neque sit fragor,
Ele. 3 Procul abite illuc,
4 Procul mihi à lecto.
Cho. 5 Ecce obtempero. Ele. Hei hei fistulæ
6 Velut sonus
7 Tenuis ex arundine, ô chara sones mihi.
Cho. 8 Ecce submissam tanquam per calamum sibilantem

* Iliad. τ. V. 287.

† Ῥαγάζιον] Vid. *Joh. Meursii* Lexicon Græco barbarum.

ANNOTATIONES.

V. 128. Εἴδετε παρ' ἄκρας] *Duportus* hic legit Εἴδετε γαρ, ἄκρας, &c. quod mihi non displicet. Nullum autem exemplar conjecturam hanc probat.

V. 140. Σῖγα, σῖγα legit *Canterus*, & λαθὼν, alias λευκὸν.

V. 148. Ὑπόρφορον,] Ὑπόρφορον *Duport.* legit, nec Versus respuit; scio ὑπορφέρον dici; fortè & ὑπόρφορον, ità enim in *Phœnissis* quoque legitur; nisi mendum sit.

9 Φέρω βολήν. Ηλέ. ναὶ ὅπω.
10 Κάπαγε κάπαγε. πρόσιθ' ἀτρέμας.
11 Ἀτρέμας ἴδι, λόγον ἀπόθ' ἑφ' ὅ, κ
12 Χρέος ἐμόλετέ ποτε.
13 Χέρνιβα γὰρ πέσων ὅδ' εὐνάζεται.

Ἀντιστροφὴ α'.

Χο. 1 Πῶς ἔχει; λόγε μετάδος, ὦ φίλα.
Ηλ. 2 Τίνα τύχαν εἴπω; τίνα δ' συμφορὰν;
3 Ἔτι μὰν ἐμπνέει,
4 Βραχὺ δ' ἀναστένει.
Χο. 5 Τί φῄς; ὦ τάλας. Ηλ. ὀλεῖς, εἰ βλέ-
6 φαρα κινήσῃς
7 Ὕπνῳ γλυκυτάτῳ φερομένῳ χαλάν.
Χο. 8 Ὦ μέλεος, ἐχθίστων θεό-
9 σταν ἐργμάτων. ὦ τάλας φεῦ μόχθων.
Ηλ. 10 Ἀ. ἀ. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλαχεν
11 Ἔλαχεν, ἀπόφονον ὅτ' ὀπὶ τρίποδι
12 Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
13 Φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματρός.

Στροφὴ β.

Χο. 1 Ὁρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.
Ηλ. 2 Σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα,

9 Profero vocem. *Ele.* Rectè ira.
10 Appelle, appelle. Adito tacite,
11 Tacitè ito. Dicas propter quam
12 Causam venistis.
13 Diu enim jacens iste dormit.

Antistrophe I.

Cho. 1 Quomodo habet? dicas O chara.
Ele. 2 Quam fortunam dicam, aut quam calamitatem?
3 Adhuc quidem spirat,
4 Et aliquantulum gemit.
Cho. 5 Quid dicis? O miser. *El.* Perdes *eum* si pal-
6 pebras movebis
7 Habenti dulcissimas delicias somni.
Cho. 8 O miser, propter infanda quæ divini-
9 tùs acciderunt facta. O miser, heu! propter labores,
El. 10 Heu, heu! injustus injusta tunc ergo dixit,
11 Dixit, quando abominandam in tripode
12 Themidis, pronunciavit
13 Apollo cædem meæ matris.

Strophe II.

Cho. 1 Vides? movet corpus in vestibus.
Ele. 2 Tu eum, O misera,

βολὴν ὑπέρεφον, τὸν μὴ δυναμένην ἐκτὸς τῆς οἴκοι ἀκούειν. ἄλλοι δὲ τὸν ὑπὸ ὀφρύσι καλούμενον. ὀφρὺν γὰρ λέγουσιν, λεπτόν τινα καλαμον παπυρώδη, ᾧ χῶνται εἰς ὀφρῦς οἱ ἀνθρωποι, πεφυκὸς τοῦτο ἐν τῇ ἄνωθεν τῆς Ἡλέκτρας λόγε. εἰκάσας γὰρ ἐκείνης πρὸς τὸν χρόνον, ὦ φίλη, φανεὶ ἂν τοιοῦτόν τι ἀπήχησις σύριγγος λεπτῆς δύναιτο. Ὑποκινοῦντος ὁ χορὸς φησὶ, θέλουσι ὅτι φέρω βολὴν ἥσυχον, ὑποέρφον, τετῆσι μονομένην ὑπὸ ὀφρύσι. καὶ Ὀμπερὸς, Λαμπήνη· ὄφρυον λειμωνόθεν ἀμήσασα. ἐν τούτῳ τῷ ὀφρὺς ποιοῦσιν οἱ παῖδες αὐλὸς λεπτὸν ἠχοῦντας, καὶ μὴ δυναμένου ἐξακούειν δι' ἀσθένειαν. Ὑποέρφον] ὀφρὺς λεπτὸς κάλαμος εἰς ὀφρῦς ἐπιτήδειος. Ὑπόερφον οὖν, τὸν μὴ δίκην μένον ἔξω τῆς ὀφρύος, ὅ ὅτι βραχεῖαν. Ἰδ' ἀπεμαίαν] ἰδὲ φέρω βολὴν ἀπεμαίαν, καὶ ἀδόρυφον, καὶ λίαν ὑ-

148 Ναὶ ὅπω] ναὶ ὅπω φώνει δηλονότι, κάπαγε κάπαγε, ἥσυχα ταπείνα τὸν σὸν φωνὸν, προσέπελθε ἡσύχως, ἡσύχως ἐλθέ. ἀπόκεινται δὲ δι' ὧν αἰτίαν ἤλθετε καὶ χρείαν. χρείαν γὰρ ἀντὶ τοῦ χρεώλυσις, ἵτοι βραχέως πεσὼν, ὅδε ὁ Ὀρέστης εὐνάζεται καὶ ἀναπαύεται. Κάπαγε] κάπαγε τὴν ἐπαναλήψει μιμήματα τῶν ἠρεμαίαν προϊέμενον φωνῶν. ἅτε γὰρ ὢν ἐξακουομένης, δεύτερον πᾶς αὐτὰς λέξει κάχηται. Τὸ κάπαγε] ἐναντίον ὅτι τῇ ἀναπαύσει τῆς βοῆς. σημαίνει δὲ τὸ κάπαγε, τὸ προσέλθε. ἀφ' ἃ καὶ κατηγορεῖ οἱ λιμένες. χρείαν δὲ ἀπὸ πολλῆς χρείας. τοῦτο δὲ ἀναφορὰν ἔχει, πρὸς τὸ προσόντι ἀτρέμας. ὁ δὲ νῦς χρείας, ὅ ὅτι διὰ χρείας ἐκοιμήθη. 153 Πῶς ἔχει] πῶς διάκειται ὁ Ὀρέστης, μετάδος ἡμῖν λόγε, ὦ φίλη. Τίνα τύχαν καὶ δυσχέρειαν αὐτῷ εἴπω. τίνα δὲ συμφορὰν, ἐπὶ μὲν ἀναπνεῖ, βραχὺ δὲ στενάζει. Ποίαν τύχαν] ἰαμβεῖον χεῖ ἐξ ὧν ὁ στίχος, ὡς καὶ ὁ τῆς τραγῳδίας, διὸ ὅπως ἐγεφύρη παρ' ἡμῖν, ποίαν τύχαν, ποίαν δὲ συμφορὰν. καὶ ἔστι τὸ ποῖ τὸ δεύτερον κοινὴ συλλαβὴ, διὸ καὶ τὸ παρ' ἡμῖν σπονδεῖον ὅτι ταῖς κοιναῖς συλλαβαῖς ἐπιτήδειον σημεῖον, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις. τὶ φῄς, ὦ τάλας, ὁ Ὀρέστης δηλονότι. Ὦ τάλας] οἰκτιζόμενος τὰς συμφορὰς ὁ χορὸς, καὶ σωαχθόμενος, γινωσκότερον ἀνέκραγε τὸ ὦ τάλας. διὸ φησὶν, ὀλεῖς εἰ βλέφαρα κινήσεις. δεῖ δὲ νοεῖν στεναγμόν τινα γεγωνέναι μὴ τὸ ὦ τάλας, ὑπὸ τῆς χορῆς, ἵνα εὔλογον ᾖ τὸ φεῦ τῆς Ἠλέκτρας εἰρημένον. σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα, ἀνύξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου. Τὶ φῄς] πρὸς τὸν Ἠλέκτραν, ὦ τάλας, ἢ πρὸς τὸν Ὀρέστην. Ὀλεῖς] ἀπολεῖς ἐμὲ, εἰ κινήσεις τὰ βλέφαρα ἐκείνα, φέρον] ἡδονὴν ὕπνου γλυκυτάτου. Ὦ ἄθλιος ἔνεκα σῆς πρόσθεν σῆς δυσγενέστατος. ὦ τάλας, φεῦ ἕνεκα σῆς μόχθων. 162 Ἀ ἄ] ἄδικος ὢν ὁ λοξίας, ἄδικα τότε εἶπεν, ὅτε ἐπὶ τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος ἔκρινε τὸν φόνον τὸν μητρὸν. καὶ μὴ ἄξιον ὄντα ᾠδεῖν. Ἄλλως. Ἀ ἄ ἄδικος. τοῦτ' ὅτι τὸ ἀλλαχοῦ εἰρημένον, Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κακτήμενος. ἐπειδὴ γὰρ ἔδοξεν ἀτυχῶς τῷ Ὀρέστῃ πεπρᾶχέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἄδικος ὁ λοξίας νενόμισεν. ἢ τὸ ἄδικα ἐδίκασεν, ἐμφαίνει ὅτι δικαίως ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρός. ἀδικεῖ δὲ τῷ δεδόσθαι μὴ ὀφείλοντες εἰς τὸ ἄδικος ἔξωθεν τὸ ὑπάρχει, καὶ σιζόντες ἐνταῦθα, ἁμαθεῖς. τὸ δ' ὅπως ἔχει. δέον γὰρ εἰπεῖν ἀδίκως ἔλαχεν τότε ὁ λοξίας ἄδικα. ἄδικος εἶπε πρὸς τὸ λοξίας. ἀπατῶνται δὲ ἐν τῷ ἄδικα, ὡς εἰδότες ὅτι τὸ ἄδικος καὶ τὸ ἄδικα ταυτοδυναμοῦσιν, ὥς τε καὶ εἰ ἓν τούτων ἀπῆν, ἄρτιον ἦν ὁ λόγος. ἄδικος οὖν ὁ λοξίας, ἄδικα ἄρα τότε εἶπεν, ὅτε ὅτι τρίποδι τῆς Θέμιδος ἐδίκασεν, ἤγουν ἔκρινε τὸν ἀπόφονον τῆς ἐμῆς μητρός, ἤγουν τὸν μιαιφόνον, καὶ μὴ ἄξιον γανύδαι. Τὸ δὲ ἔλαχεν, ἀ ἀβρακείμενον ὅτιν ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἀθεισος β, διὸ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ α. λέλακα γὰρ ὅτιν ὁ ἀβρακείμενος, ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ λέληκας. 163 Ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος] ὅτω νοητέον, ἢ ἐν τῷ τρίποδι τῆς Θέμιδος, τουτέστι τῆς δικαιοσύνης, ἐν ᾧ καθημένη ἡ Πυθία, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατεχομένη, τὰ δίκαια πᾶσιν ἐθέσπιζεν. ἢ ὡς φασί τινες, ὅπ ὁ τρίπους πρότερον ὢν τῆς Γῆς, εἶτα τῆς Θέμιδος. ἢ ὁ Θέμις ἦν παρ' Ἕλλησιν, ἔφορος δικαιοσύνης, εἶτα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐχθέτο παρὰ Θέμιδος λαβόντος. Λοξίας] λοξίας ὁ Ἀπόλλων καλεῖται. ὅτι λοξὰ καὶ διπλῶς νοήματα ἐμαντεύετο. καὶ γὰρ τῷ Κρίσῳ, ὅτι στρατεύσειν χθ' Κύρῳ ἔμελλεν, ἐρωτήσαντι εἰ τὸ ἐλθεῖν θεύσας, εἶπε· Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει· τοῦτο δὲ ἦν παντάπασιν ἄγνωστον, εἴτε τὴν οἰκείαν, εἴτε τὴν Κύρου. ὅθεν ἀπατηθεὶς ὁ Κροῖσος, καὶ μεγάλην ἀρχὴν τὴν τοῦ ἀντιδίκου ὑπολαβὼν, ἐλθὼν καταλέλυκε τὴν οἰκείαν, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἑαλωκέναι, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθῆναι. ὃν εἰ μὴ Ζεὺς οἰκτείρας ἀφῆκεν ὕδωρ ὅπη τὴν φλόγα, τάχ' ἂν ἀπολώλει, ἔργον πυρὸς γιγόμενον. ἦν δὲ ὁ Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεύς. 166 Ὁρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας] σῶμα τὸ θεοκοπτόν. ἀνομοιομερὲς μὲν τῷ μὴ τὴν πρὸς τὰς τραφὰς. ὁμοιομερὲς δὲ τῷ μὴ τὴν ἐξῆς κειμένων τραφῆν συνάπτει, ἢ ἡ ἀρχὴ, δηλοῖ τὰς κώλων ὀκτὼ τὸ α ἀντιστασικὸν τετράμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντιστάσεως ὀκτείτε β καὶ ἰάμβε. τὸ β ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ ἀντιστασικὸν, δίμετρον καταληκτικὸν, φερεκράτειον, ἐξ ἀντιστάσεως ὀκτείτε β καὶ ἰάμβε, τὸ γ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β. τὸ ε τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ς ἐκ χορείων, ὅμοιον τῷ α. τὸ ζ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δὲ καὶ κρητικοῦ. τὸ η τροχαϊκὸν ἰσυφαλικόν. εἰ δὲ βύλει, ἀντιστασικὸν ἡμιόλιον. ὅπ τῷ πέλει φερεφόν. Ὁρᾷς] κινεῖ τὸ δέμας ἐν τοῖς πέπλοις. Σὺ γάρ νιν] σὺ γὰρ ἀγείως φωνήσασα ἐξέβαλες τοῦ ὕπνου αὐτόν. τὸ γὰρ, ὦ

ANNOTATIONES.

V. 154. Τίνα τύχαν] *Scholiast.* τοῖν pro τίνα utrobique legit & Iambicum Carmen facit. Cui consentit *Canterus.* Et *Iambicum* quidem est, sed ultima τῆ τίνα potest producere ante τ' & δ'. Vid. Not. ad *Iphig. Aul.*

V. 382. *Josua Barnes*

V. 163. Ἀπόσπονον ἔπος] Vid. infra V. 192. sic κάσμος ἄκοσμος. δίκαιον ἄδικος, Παῖς, δύσπαις.

φάλας, γεγωνότερον εἶπεν ὁ χορός. πηνὲς δ' φασὶν ὅτι φωνῇ ἰδιωτικῇ χρῆται ἐκβοήσαντος ὁ χορὸς μὴ διωλύειν μὴ διωλυμένην, ἰὺγμῷ, ἰὺγμὸς γὰρ ἀκριβέστερα, ὅθεν εἰώθασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ὅτι τοῖς ὑπερβαλλουσι κακοῖς. ἃ δὲ μὴ διώλυε γενέσθαι, ταῦτα δ' ἑτέρων φροντίσων οἷον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ κωμικῶς οἰκέτης τινὰ ἐξαπατᾷ, ἕτερος φησὶν, ἀκούεις ὡς ἥνεγκε. Εὖδειν μὲν οὖν νιν ἔδοξα, ἀντὶ τοῦ δοκῶ. καθησυχάζουσα δὲ τὴν Ἠλέκτραν, φησὶν ὅτι καθεύδειν αὐτὸν νομίζω. διὸ ὑπόφορει τὸ ὑπνώσατε δεικτικόν. λέγει νιν ὡς ἀμφίβολον εἰπεῖσαν, ἢ ἔπεισε, μὴ παρέσται φησὶν ὁ χορός, ὑπνώσατε γάρ. τὰ δὲ Ηλ. Κτύπον ἠκούσατε. Χ. * ἐγώ. * al. ἐμοῦ. Ηλ. Σίγα, σίγα, φυλασσομένα στόμα. Εὖ λέγεις] ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δὲ φησὶ, σκοπήσασα ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου. Οὐκ ἀφ' ἡμῶν] ἐκ ἀφ' ἡμῶν ὑποπτήσσει Χο. ὀλωλότα, ἐκ ἀπὸ τῶν ἡμῶν οἴκων πάλιν ἀναστέλλεις τὸν σὸν πόδα, μεθεμένα καὶ ἀφεῖσα τὸ κλύειν. Πότνια πότνια νὺξ] ἢ δεινοτέρα αὖθις σεφνὴ, κώλων ἐστὶ δὲ, τὸ α τετρακῶλον πενθημιμερὲς ἐκ δύο χορείων, εἶτ' ἢ βάκχειος ἰαμβικόν. τὸ β καὶ γ παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παιώνων δ', καὶ ἰάμβων. τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ χορείων. εἰ δ' βάκχειος, ὅμοιον τῷ α, καὶ τῆς ἐπὶ μακρᾶς διαλελυμένης ἐν τούτῳ. τὸ ε ὅμοιον τῷ β, τὸ ς παιωνικὸν τείμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παιώνων τριῶν δύο, τοῦ α πενταβραχέως, καὶ δύο συλλαβῶν διαφόρων. τὸ ζ καὶ τὸ η ὅμοια. τὸ δ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β καὶ τροχαίου, τὸ ι ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ β ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου. εἰ δ' βάκχειος, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ καὶ διάμβου. τὸ ια δοχμιακὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιβ τροχαϊκὸν, ἢ ἰαμβικὸν τριῶν χορείων, καὶ συλλαβῆς. τὸ ιγ ἰωνικὸν, ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον ἀκατάληκτον, καὶ παίωνος α ἀντὶ ἰωνικοῦ δι' τροχαίου, καὶ ἐπιτείτου διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ ἰωνικά. ὅτι τῷ τέλει ἐφάρμοφ. καὶ διπλῆ ἔσω καὶ ἔξω γενδικῆα, ἢ μὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἢ δ' κατὰ τὸ τέλος, δηλοῦσα ἔχειν ἀντιπόδοσιν. Πότνια πότνια] ὦ νὺξ σεβασμία, ἢ τοὺ ὕπνου παρεχομένη τοῖς πολυπόνοις ἀνθρώποις. δίδωσι δὲ τοῦ ὕπνου ἡ γῆ ἐξαιρέτους, διὰ τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ Ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα. ἐλθὲ ἀπὸ τοῦ ἑρέβους, μόλε ταχέως ἐπὶ τὸν δόμον τὸν Ἀγαμεμνόνειον. ὑπὸ γὰρ ὀδυνῶν καὶ συμφορᾶς φθειρόμεθα, ὁ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγείας γίνεται. ὑγρὸς δὲ ἡ νὺξ, ἀφισαμένη τοῦ Ἡλίου, τοῦ ξηραίνοντος καὶ θερμαίνοντος τὸν ἀέρα. ὁ τοίνυν Ὀρέστης ἐξηπορημένος ὑπὸ νόσου τε καὶ ἀσπίδος, ὑγιανθεὶς τῇ νυκτερινῷ διασύμπαι, μᾶλλον κοιμηθήσεται. ἄλλως τε καὶ ἡδὺ αἰσθήσεων ἡρεμουσῶν ἐν σκότῳ, ἔπεται ὕπνος, ἡσυχία αἰσθήσεων καὶ κινήσεων. ἔοικε δὲ ἐκ Χάους εἰπεῖν ὡς Ἡσίοδος. ἐκ Χάεος ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο. Ἄλλως. τοῦτο τὸ μέλος ὅτι ταῖς λεγομέναις νήπαις ἅδεται, καὶ ἔστιν ἐξύπαλον. ἀπίθανον ἔν τῷ Ἠλέκτραν ὀξεῖᾳ φωνῇ κεχρῆσθαι καὶ ταῦτα ὑπὸ πλήσουσαν τῷ χορῷ. ἀλλὰ κέχρηται μὲ τῷ ὀξεῖ ἀναγκαίως. λεπτότερον δ' ὡς ἔνι μάλιστα. Ἐρεβόθεν] ἐρεβόθεν ἐλθεῖν τὴν νύκτα καλεῖ, τουτέστιν ἀπὸ χάους. καταρχομένου γὰρ τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, σκότος ἐπάγων τῆς γῆς γίνεται, ὥσπερ ἐκ δυσμῶν ἀνιέναι δοκοῦσι, ἐκ ὡς ὂν ἐν τοῖς κάτω καὶ ἀνερχόμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπουσίᾳ τὸ φωτὸς τοῦτο ὑφίστασι, ἐκ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐποίησαν. ἐλθεῖν λέγει τὴν νύκτα, ἐκ ἵνα γένηται νύξ, πῶς γὰρ οἷόν τε ἡμέρας οὔσης; ἀλλ' ἐπειδὴ νυκτὶ ὑπνώττουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο φησὶν, ἄλλως τε καὶ οἱ κοιμώμενοι ὥσπερ νύκτα ἔχουσι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν. Ὑποδύτερα] ἢ τοὺ ὕπνος δώρημα τοῖς πολυπόνοις βροτοῖς. δίδωσι δὲ τοῦ ὕπνου ἡ νὺξ ἐξαιρέτους, διὰ τὸ ὑγιαίνειν εἶναι τῇ ὑποστάσει τοῦ Ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα. 183 Οὐχὶ] ἐμμόνως χρὴ γενέσθαι ἐνταῦθα, ἢ ἁδαμῶς. ἁρμόζει γὰρ ἀμφότερα τῷ μέτρῳ. τὸ δ' ἀχὶ, ἐλλιπές ὄζιν. Φυλασσόμενα. ἤγουν ἀφεῖσα μεγάλην βολὴν πλησίον τῆς αὐτῆς κοίτης, καὶ πόρρω ἡγουμένη, ὀνήσεις αὐτὸν ὡς ὑπνώσοντα. Κτύπον ἠκούσατε. Σίγα, σίγα] μὴ σιγῆς διαλέγε μοι δηλονότι, φυλασσομένη, καὶ ἐκφάγεσα τὸν εἰς ὕλας τοῦ σώματος κέλαδον, παρέξεις, ὦ φίλη, ἡδονὴν ὕπνου ἡσυχον, εἰ τοῦτο ποιήσεις. Ἄλλως. ἢ σιωπήσεις φασὶν, ἀπὸ τοῦ σώματος φυλαττομένη τὸ ἀναπαλάσσειν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης ὕπνου χάειν ἡσυχον αὖτῳ παρέξεις; ἢ τὸν κέλαδον ἄποθεν τοῦ λέχους ποιεμένη; οὗ δ σιγήσεις, καὶ μὴ ἡσυχάσει αὐτὸν ἐάσης κοιμηθῆναι; Θρέξει τὸς κακῶν] λέγε ποῖον τέλος αὐτὸν ἐκδέξεται, ἆρα δυνατὸν ῥᾴδιον, ἢ ὄ. εἰπὲ ποῖον ἔσται τὸ τέλος, ποῖον πέρας αὐτὸν μένει. Θρέξει τὸς κακῶν τὸ παρὸν σύνημα, ὅμοιόν ὄζι τῷ τῆς θερεπυθίης στροφῆς συνήμαλι, ἃ ἡ ἀρχὴ, ὀρθῆς ἐν πέπλοις. καὶ τοῦτο δὲ κῶλον, ὅμοιόν ὄζι τῷ η· ὅτι τῷ τέλει ἐφάρμοφ. 189 Οὐδὲ γὰρ πόδον ἔχει βορᾶς] ἔχει πόδον χρὴ γενέσθαι, ἢ πόδον ἔχειν ἅπτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τοῦ στροφῆς συνήμαλ κῶλον οἰκείως. καὶ τὸ ἀρα ἢ ἐνταῦθα, εἰ καὶ συμπερασματικόν ὄζιν, ἀλλ' οὖν ἀντὶ μαχῆς λαμβάνεται ὑπὸ τῆς ποιητοῦς, ὡς καὶ τὸ ὑπορηματικὸν ἐνίοτε ἀντὶ βραχέος. διὰ τοῦτο μὴ θαυμάσῃς ἀντιστρόφως, ἐκεῖνο δ' ὀξυτόνως. Ἐξέδυσεν] ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ Ἀπόλλων ὁ παλαιόγονε μιᾶς αἵματος ὄντας, οὗ ἐνόντος ἡμῖν, κα-

3 Vociferans excitâsti è somno.
Cho. 4 Puto eum quidem dormire.
Ele. 5 Non à nobis discedis, non ab ædibus
6 Rursus tuum pedem volves,
7 Omittens strepitum?
Cho. 8 Dormit. Ele. Rectè dicis.

Strophe III.

Cho. 1 Ove neranda, veneranda Nox,
2 Dans somnos
3 Laboriosis hominibus,
4 Veni ex erebo.
5 Veni veni alata
6 In domum Agamemnonis:
7 Nam proprer dolores
8 Et calamitates
9 Perimus, perimus.
El. 10 Facitis strepitum. Cho. Non.
El. 11 Tacitè, tacitè cavens ab ore
12 Sonitum, à lecto *discedent*,
13 Exhibebis quietum gaudium somni, O chara.

Antistrophe II.

Cho. 1 Dic, quis erit finis malorum?
Ele. 2 Mors. Quid enim aliud dicam?
3 Non enim habet desiderium cibi.
Cho. 4 Manifesta igitur est mors.
Ele. 5 Perdidit nos Phœbus
6 Dans miserum sanguinem, vetitum,

V. 144. Σίγα, σίγα] *Canterus* legit σῖγα, σῖγα ὅτι ῥηματικῶς.
V. 185. Ἀνακλάδην] aliàs ἀνακλαδεῖν, i. e. τὸ ἀνακλαδεῖν.
V. 186. Ὦ φίλα] Dele ὦ ob metrum. *Joshua Barnes.*
V. 189. ἔχει] aliàs ἴσχει & sic legit *Scholiast.*
V. 192. Ἀπόλλων] Vid. *supra* v. 163.

7 Πατροφόνᾳ ματέρῳ.
Χο. 8 Δίκημα μὲν, κλῶσσ' δ' οὔ.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ηλ. 1 Ἔκανες, ἔθανες, ὦ
2 Τεκνώμαθ' ἅ με
3 Μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὤλεσας
4 Πατέρα, τέκνα τε τάδε
5 Σέθεν ἀφ' αἵματος.
6 Ὀλόμεθ', ὀλόμεθ' ἰσόνεκυες
7 Σὺ γάρ τ' ἐν νεκροῖς,
8 Τό, τ' ἐμὸν οἴχεται
9 Βίου τὸ πλέον μέρος ἐν
10 Στοναχῇσί τε καὶ γόοις,
11 Δάκρυσί τ' ἐννυχίοις. ἄγαμος,
12 Ἔπι δ' ἄκτεκνος, ἄτε βίοτον
13 Ἀμέλητος εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

7 Patricidæ matris.
Cho. 8 Justè quidem factum, sed non pulcrè.

Antistrophe III.

Ele. 1 Necâsti, necata es, ô
2 Quæ peperisti me
3 Mater, perdidisti verò
4 Patrem & liberos istos
5 A tuo sanguine. sc. cretos.
6 Periimus, periimus similes mortuis:
7 Tu enim es mortua,
8 Et abit mea
9 Pars vitæ major in
10 Gemitibus & luctibus,
11 Et lacrymis nocturnis: cælebs
12 Et sine liberis, nempe vitam
13 Misera in perpetuum traho.

λάσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι. τὸ δὲ ἑξῆς μέλεον ἀποδὲς αἷμα φόνου πατροφόνου, μιλεός. Ἄλλως. ἢ ἐξ ὧν εἰς τὸ πατροφόνου, τετέκασι δὲς ἡμῖν τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῆς πατροφόνου μιλεός, οἷον ἐγχειρίσας ἡμῖν, καὶ καλύσας ἀπὸ τοῦ τόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς, πιωρῆσαι τοῦ πατρί. δικαίαι δὲ καὶ ἀποδόσ. 194 Δίκημα κ.λ.] ὠφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴ ἀναιρεθῆναι, ἵ μήτε φῶς τοῦ παιδός. Δίκημα δίκαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι, ἀνελεῖσαι τὸν ἄνδρα· ἐ μέντοι πρέπον ἦν τοὺς τῆς παιδὸς ἐνδύναι δῦναι τὸ φόνου. Δίκημα ἐνταῦθα γεγραφε, μὴ δίκαιον. ὥστε γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. Ἔκανες, ἔθανες. ἡ ἀντιστροφὴ αὖθις τῆς γ στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ πότνια πότνια νύξ. καὶ αὖθις κῶλον ὅζιν ὁμοίων ἐκείνῃ, καὶ ἰσομέλων ἐστὶν, ἐν μέσῳ τοι τῷ ε κώλῳ πεντασυλλάβως ἔχει τοῦ δύο παίωνας. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ· ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῷ τελευταίῳ κώλῳ, ἡ δὲ χρὶ τὸ τέλος. ἀμφότεραι μὲν ἔξω νενεύκασι, δικαίως ὅτι τέλος ἔχει τὰ ἀποδιδόμενα, ἤτοι τὰ ἀνταποδιδόμενα, ἐν τῷ ιγ κώλῳ. 195 Ἔκανες] ἐφόνευσας. ὅθεν τὸ καινοῦ λέγεται, εἰς ὃ φέρεται ἡ ἱερεμικὴ μάχαιρα. ἔθανες, φονεύσασα ἀνῃρέθης. τετέκασιν ὁ χρὶ σοὶ στοχεῖς φόνου, ἄμωμα ἐγκύμονες, καὶ οὐκ ἀδίκως. σὺ γὰρ στρόφη ἐφόνευσας τὸν πατέρα, καὶ ἀνῃρέθης. Ἀπὸλ' ὤλεσας] ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ γὰρ ἔθανες. ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα, καὶ θανοῦσα τὰ τέκνα διὰ τῆς αἵματος. Τέκνα τε τάδε] δεικτικῶς φησὶν ἑαυτῷ καὶ Ὀρέστῃ. ἴσον νέκυες ἦ, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν σὸν φόνον ἡμεῖς ἀπολώλαμεν. Ἄτεκνος] τὸ ἄτεκνος στέρεσθαι. ἡ γὰρ ἄγαμος, καὶ ἄτεκνος. ἀναστρέφον οὖν πῶς σώσεις. ἄτεκνος, ἐπειδὴ ἄγαμος. δυνατὸν γὰρ πῶς γήμασαν ἔτι ἄτεκνον. Ἄτε ἀντὶ τοῦ καθὰ, ὀφείλει νοεῖσθαι, ἵν' ᾖ βεβαιοῖ τὸ α. ὥστε γὰρ ἔχει στρὸς τὸ τῆς στροφῆς κῶλον ὀρθῶς. τὸ γὰρ ἀντὶ τῆς ἧπερ οὐκ ἔχει καλῶς. Ἔθανες] εἰπεῖσα ἡ Ἠλέκτρα στρὸς πῶς μητέρα τὸ ἐφόνευσας τὸν οἰκεῖον ἄνδρα, ἐφονεύθης ὑπὸ σοῦ τέκνων πάλιν φησὶν, ὅμοιον μὲν τῇ στροφῇ ἐννοίᾳ. ἔχει δὲ καὶ πλέον. τὸ γὰρ ἀπώλεσας πατέρα, καὶ στρόθεν εἰρήκει. τὸ δὲ καὶ τὰ τέκνα τάδ' ἀπώλεσας, νυνὶ φησί. πῶς δὲ ἀπώλεσας καὶ τὰ τέκνα, ὑπὸ τοῦ αἵματος, καὶ τοῦ φόνου σε. ὁ γὰρ σὸς παῖς Ὀρέστης ἔκτεινάς σε, δίκαιον ἔδοξε μιλεσκτονίας μανεὶς, ἧς καὶ αὐτὸς μετέσχεν φησὶν, ἐν σοναχαῖς καὶ γόοις διάγουσα. ἀνθ' ὧν ὁρᾷ τὸν ἀδελφὸν μειλιώτα, καὶ μικτὰ ὄντα καθ' ἑαυτόν. 206 Ἄτε βίοτον ἀ μέλεος] ἄτε ἡ μελέα εἰς τὸν αἰὲ χρόνον ἕλκω τὸν βίοτον, ἤγουν πῶς ζωλῶ. τετέκασιν ἀκόσιον ζωλῶ ἔγω. διὰ γὰρ τοῦ ἕλκω, τὸ ἀκόσιον παεισᾷ. ὥσπερ φαμὲν, ἕλκουσιν οἱ βόες πῶς ἅμαξαν, καὶ τὸ ἄεθλον. ὁ γὰρ ἑκοσίᾳ γνώμῃ ταῦτα σύρουσιν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης. τοῦτο δέ φησιν ἡ Ἠλέκτρα, τὸν θάνατον αἰρετώτερον ἡγουμένη τῆς ζωῆς.

ΧΟΡΟ'Σ, ΟΡΕ'ΣΤΗΣ, ΗΛΕ'ΚΤΡΑ.

Ἰαμβοί.

Χο. Ὄρα παρῶσα πῶδέν' Ἠλέκτρα πέλας,
Μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε.
Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει σὸν λίαν πρεμνύφῳ.
Ορε. Ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον, ὀπίκυδρον νόσου,
Ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε·
Ὦ πότνια λήθη πῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφὴ,
Καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν ἱκτὰ θεός.
Πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην; 215

Cho. Virgo Electra accedens prope. vide,
Nè tuus frater mortuus fallat te:
Non enim placet mihi nimia ejus remissio.
Ore. O dulce demulcens somne, remedium morbi,
Quàm suavis mihi advenisti opportuno tempore!
O venerandâ oblivio malorum, quàm es sapiens,
Et optanda dea calamitosis!
Quomodo veni huc? quomodo veni?

Ὄρα παρῶσα] αἱ ἑξῆς αὐτὰ ἀμοιβαῖ στροδι, σίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τεμαχῶν ἀκαταλήκτων ἑκατ. ὧν τελευταῖος κώλος τοιοῦτον ἀποδεία τι γίνεται. μὴ μὲν τοι σὸν ξζ σίχων, καὶ τὸν ξδ, κῶλα δύο μονόμετρα βεβακχευταλήκτα. ὅθεν ταῖς ὑποθέσεσι φθέγγεσθαι, ὅτι ἡ τῷ τέλει κορωνίς. Ὄρα παρῶσα] ὦ παρθένε Ἠλέκτρα, φθεγξομένη πλησίον, σκόπει ἵνα μὴ ὑποθανὼν ὅδε ὁ ἀδελφὸς λανθάνῃ σέ. ἃ γὰρ ἀρέσκει ἐμοὶ τῷ λίαν παρειμένῳ, ἤτοι χρὶ τὸ λίαν παρειμένον, καὶ ἐκλελυμένον τῷ ἀκινήτῳ, τῷ πάνυ ἐκλελυμένῳ σὸν σῶν μανιῶν. νῦν δ πραγματεύει, ἀλλ' ἐν τῇ μανίᾳ. Ὕπνε θέλγητρον] τὸ βαθύτατον τῶν ὕπνου, τὸ μάλιστα θέλγειν δυναμένου τοὺς ἀθενοῦντας. ὁ γὰρ ἐλαφρὸς, φαντασίαις ἀναμέμικται. φυσικῶς δὲ τὸν ὕπνον οἶδεν ὀπίκυδρον σὸν κακῶν. 211 Ἐπίκυδρον] τοῖς γὰρ νοσοῦσιν ἐδὲν ἄλλο, πλὴ ὕπνου ὅζι τῆς νόσου φάρμακον, ὃ στρσπίλης τῶν ὑπνοτικῶν δυνάμεις, βοηθὲ τῆς νόσου. Ὦ πότνια λήθη] οἱ δυσυχοῦντες εὐχονται σὸν κακῶν οἷς συμβαίνειν ἀπαλλάσσεσθαι, καὶ εἰς λήθην ἐλθεῖν. διὰ τοῦτο Ὀρέστης ἐν τῷ καθεκτικῷ ἠθοποιεῖται, καὶ τῆς μανίας ἀπαλλαγεὶς ἐπ' ὀλίγον πῶς σὸν κακῶν λήθην ποτνίαν καλεῖ, καὶ εὐκλείαν τοῖς δυσυχοῦσιν. Ποτνίαν εἶπε πῶς λήθην σὸν κακῶν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τοὺς παραμυθουμένους. Ἄλλως. ἔοικε πῶς Λητὼ καλεῖν ὅτος. ὑπονοοῦντες γὰρ γυκτὸς, πάντων ὁπλαδανόμεθα. τὸ δὲ πότνια λέγει. ὅτι οἱ σεβόμενοι, σεφανοῦσι τοῖς θεοῖς. ποτνιᾶδαι δὲ ὅζι, τὸ στρσπίπειν καὶ θρηνεῖν μὴ δακρύων. Τὸ δὲ ὡς εἶ σοφὴ,] ἀντὶ τοῦ λίαν σοφῶς ἐπονομάσθης ὑπὸ τῆς φύσεως. τὸ δὲ σὸν κακῶν, οἰκείως στρσέθηκεν, ἐπεὶ καλὴ σὸν κακῶν ὅζιν ἡ λήθη. Ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον, ὦ στρσφιλὴς τῷ ὕπνῳ θελκτικὴ δυνάμει, βοηθὸν χρὶ τῆς νόσου, λίαν στρσπίλθες ἐμοὶ ἡδύ, καὶ εὐφραντικόν, ἐν στρσπικοίλῃ κωμῳδ. ὦ λήθη σὸν κακῶν σεβασμία. λίαν ὑπάρχεις σοφὴ, καὶ τοῖς δυσυχοῦσι θεὸς, ἀξία ἐυχῆς. ἀπὸ ποίου τόπου, πόθεν ἦλθον ὧδε. πῶς δ' καὶ χρὶ πίνα ὕπον ἀφικόμην. ὁπλαδάνομαι γὰρ ἑρπετῶν σὸν πεὶν φρενῶν, σὸν ἐν τῇ μανίᾳ δηλονότι.

ANNOTATIONES.

V. 194. Δίκημα Scholiastes legit Δίκᾳ, vel Δίκᾳ; Si Dativo casu expenendum Juste, si recto Jus (erat). Quod verò addit Οὔτω γὰρ χρὴ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. licet in hoc Versu sit verùm; paucos præterea invenies, qui sibi satis respondeant, in hoc Choro. Quod obiter monendum.

V. 206. Ἐπὶ] Ita repositi pro ἐπὶ metro & sensu postulante. Ἔπι autem absolute pro ὀπὶ τέτου, insuper, mecum stat codex Heinsio-Scaligerianus J. Barnes.

V. 213. Ὦ πότνια λήθη] Duportianus Codex legit πότνια rectè. & recepto plurimis Poetis Vocabulo: licet πότνια, quoque stare poterit, si vel legas πότνια pro tribraeho, vel πα λη pro Anapæsto; cujus utrumque regulare est. Ita Ω πότνι--α λη- vel ω πότ-νια λη-.

Ἀμνη-

Ἀπολειφθεὶς φρενῶν] Ἀμνημονῶ γὰρ τῆμῷ πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.
Ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ μανίᾳ, ἀλλ' νῦν ἀπολειφθεὶς τῆς φρενῶν, ἀμνημονῶ, ἀλλ' ἐν τῇ νόσῳ. τὰ γὰρ ὀργανα, δι' ὧν ἀναφέρομεν τὰ φαινόμενα, συμφοιτᾷ τῷ σώματι. ἀμνημονῶ τι πέφυκέ μοι ἐν τῇ νόσῳ, τῆς φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ μανείς. 217 Ὦ φίλτατ' ὅς μ' ἤνεγκας] ὦ φίλτατε λίαν εὔφρανας ἐμὲ κοιμηθεὶς, βέλει ἵνα σὲ ἴδω καὶ ἀσμαίσω, καὶ ἵνα ἀναβασάσω σε τὸ σῶμα; Βέλει ἴδω σε. δόπ μὲ ἤξατο ἴδειν, ἴδω ἐκεῖνα εἶπε, καὶ ἃ ἔξω. δόπ δὲ ἔαελε κυφιεῖν, κυφίσω ἐπὶ μέλλον Θ εἶπε. διὰ τοῦτο καὶ τὴ βέλει πρόσω μὴ, ἵνα τὶ δεῖ γοᾶται. τὸ ἦ ὅλον, ἵνα τὸ ἀνακυφίσω. ἢ καὶ τὸ δεῖν ὑστακτικὸν γόει. 219 Λαβῦ λαβῦ δῆτα] ἦτοι ἅψαι, ἀπασπάσασον ἢ ἐκ τοῦ ἁλίσασθαι Θ, καὶ ἐκ τῆς ἐμῆς ὀμμάτων, τὸν πεπηγότα ῥύπον. Πέλανον] κυρίως πέλανος τὸ λεπτὸν πέμμα, ὃ χέουσι πρὸς τὰς θυσίας. ἔνιοι δὲ φασὶ, καὶ πᾶν ὃ ἐξ ὑγρᾶς πεπυσμένον, παρὰ τὸ πελύναι. Πέλανον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα ῥύπον ὑπὸ τῆς ἀφορᾶς. ἔνιοι δὲ πρὸ τοῦ παιπάλου. ἐκ γὰρ τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται. ἢ δὲ τὸ παλαιόν, ὅ ὅτι λελυθέν. Ὅμοιος, ἐπάλυνεν ἀφῆρεν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πελάζειν, καὶ ἐκτρίβειν τοῦ δι' αὐτῆς. 221 Ἰδοὺ τὸ θέλημ' ἥδυ] ἰδοὺ ποιᾶ ἡλικία ὁ λέγεις, τὸ ὑπέργημα τὸ εὐφραντόν. καὶ ἐκ ἀπερυθμία τὸ θεᾶσθαι τὰ μέλη τὰ ἀδελφικὰ, ἐν χειρὶ ἀδελφικῇ. Οὐκ ἀναίνομαι] σωαίνω, τὸ συμφωνῶ, καὶ ὑπανδίω. ὦ ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι. περαίνω, τὸ συμβιβάζω. καὶ ἐπαινῶ, τὸ εὖ λέγω. Ὑπόβαλε] ὑπόθες τοῖς ἐμοῖς πλευραῖς τὰ σὰ πλευρὰ, καὶ τὴν κόμην τὴν αὐχμώδη, καὶ κατάξηρον ἔξελε τῆς φρυσώπος. ἀμυδρὰ γὰρ βλέπω τοῖς ὀφθαλμοῖς. Αὐχμώδη] ἐπιμέλεια, ὅταν ἐπίλληλα ὀμβρῃ ὕδωρ. ὦ ἐναντίον ἡ ἀνομβρία. αὐχμὸς δέ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ' ἧς αὐχμηρὸς καὶ αὐχμώδης ἁπλῶς, ὁ ξηρότητι Θ μετέχων. 224 Ἄφελε πρόσωπα] τετρῆσθαι ἀποδάσασθαι τὴν ἔμπροσθεν ὅσον τῆς ὀφθαλμῆς μὴ κόνιν. ἀδυνῆ γὰρ λύσαι ταῖς χερσὶ, διὰ τὸ σπυρίδας μοι τὰς τείχας. γεαφέται καὶ, λεπτὰ γὰρ λύσω νόσῳ. ἵν' ᾖ, ἡ νόσος με πιεῖ λεπτὸν λύσασιν. Πινώδες ἄθλιον] ἀντὶ τοῦ αὐχμηρὸν καὶ ῥυπώδες. πίνος γὰρ ὁ ῥύπος κατὰ ἀνα-

Sum enim oblitus, utpote priori *mente* privatus mente.
Ele. O charissime, quam exhilarâsti me, cùm obdormiisses!
Vis ut contrectem te, & erigam corpus?
Ore. Attingas, attingas sanè, & absterge à misero
Ore & oculis meis spumam concretam.
Ele. Ecce suave officium, & non recusо
Fraterna membra curare sororiâ manu,
Ore. Subjice latentibus latera, & squalidam comam
Aufer à facie: obscurè enim video oculis.
Ele. O miserum caput, sordidis cincinnis,
Quàm es horridum, quià diù non es lotum.
Ore. Iterum reclines me in lectum: quando me dimittit morbus
Insaniæ, sum debilis, & languent membra.
Ele. Ecce, lectulus est charus ægrotanti:
" Molesta possessio, sed tamen necessaria.
Ore. Iterum erigas me, & extendas corpus.
Cho. Ægroti sunt impatientes propter perturbationem.
Ele. Vis componere pedes in terrâ,
" Ponens vestigium ex longo intervallo? Vicissitudo omnium rerum grata est.
Ore. " Maximè. hoc enim habet opinionem fanitatis.
" Præstat videri, etiamsi reverà non ita sit.
Ele. Audi nunc ὁ frater,
Donec finunt te sapere Erinnyes.
Ore. Quid dices novi? si quidem bonum est, gratum erit;
Sin malum, satis jam nunc habeo malorum.

πλῶ δὲ οἱ αὐαλέῳ χρὼς
Ἐσκλήκει. ——

στρωθῶ δὲ εἶπεν, ἐ γὰρ ἔστ τῆμ βοσκύων τὸ ἡφαι, ἀλλ' οἱ βόσκυσι τῆς κεφαλῆς. ἢ ὅτι ἄδην ἄλλο ἐπιλείπεται τῇ κεφαλῇ, ἢ μόνον οἱ βόσκυσι. ἵν' ᾖ, ὦ τῆμ βοσκύων ἄθλιον ἡφαι. ἐξαναδίσασα ἢ ἔξωθεν, καὶ εἰς πλευρὰν δεξαμένη τὸν Ὀρέστ, ταῦτα φησίν. Ὦ βοσκύων] ὦ ἡφαι ἄθλιον πινώδες τῆμ βοσκύων. ἀντιστρόφως· ἀντὶ τοῦ, ὦ βόσκυσι ἡφαι ἄθλιαι, πινώδες καὶ ῥυπαρᾶς. λίαν ἠγνωμόνησε ἐστ πρὸς τὸ βόσκυσι, διὰ τῆς μακρᾶς ἀκούσας. Κλῖνόν μ' ἐς ὐνλὼ] δὲς ἐμὲ πάλιν εἰς τὼ ὐνλὼ, ὅταν ἀφήσῃ ἐμὲ ἡ νόσος τῆς μανίας, ἀναλκὴς καὶ ἀδυνὸς εἰμὶ χρὶ τὸ δέμας. Ὅταν μ' ἀνῇ] ἡ νόσος ἢ ἡ διὰ τῆς μανίας νόσος, ἢ ἐπιδυτικῶς μανίας νόσος. Ὅταν μ' ἀνῇ] ἀεὶ γὰρ τῆμ χαμαὶ τῆς μανίας ὐτογύσιν οἱ μανόμενοι ἐκλειπόμενον τῆμ νοῦν, καὶ πνεῦμα Θ πλημμυρῶν. χαλεπώτης ἢ τῆς μανίας, καὶ τὰ πνεύματα Θ ὀπλεῖπον Θ, παείεται, ἐκ ἡ, ἐν ἀγέσει διαφυόμενα Θ Ὀρέστ λέλυται. Ἀναδεῦσε] ἀδυώσασε, καὶ δυνάμενα Θ καχεῖν τοῖς ἀεθροις. Καθαρῶ μᾶλλ] ἤγουν ἐ δυνάσαι χεῖν τοῖς χερσὶ, καὶ τοῖς ποσὶ πρὸς ὐπουργίαν, καταλύσας τῆς νόσε. 229 Ἰδοὺ. Φίλον τι] ἰδοὺ κλίνω σε, πρόσφιλές ὅτι τῷ νοσοῦντι ἡ κοίτη, λυτικὸν ὂν τὸ κακόν. ὅμως ἢ ἀναγκαῖον. Αὖθις] πάλιν σῶσον με εἰς ὀρθὸν, καὶ στῆσε τὸ δέμας. Ἀνακύκλει] ἀνακύκλει, ἀνόρθωσε, ἐξέγειρε. συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον κυκλοτερῆ τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν. οἱ γὰρ νοσοῦντες, ἐκ ἀρέσκονται τοῖς παροῦσιν. ἀεὶ ἢ πρὸς τὸ μέλλον ὁρῶσι, δυσάρεστον πρᾶγμα οἱ νοσοῦντες ὑπὸ τῆς ἀπειρίας. Ἡ καὶ γαίας] ἆρα θέλεις θεῖναι τοὺ πόδας ἐπάνω τῆς γῆς, θεὶς ἴχνος χερνίον, ἤτοι βεβαίαν βάσιν; ἢ μεταβολὴ πάντων, εὐφραντὸν πρᾶγμα ὑπάρχει δηλονότι. 234 Μεταβολὴ πάντων] συμπακτέον τὸ, κακῶν. κακωμόνη Θ ὁ σίτος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβαλεῖν, ἐκ ἔστι ῥᾴδ. φύσει μὲν γάρ πε ὡς ἐκ ἐκ κόπε γλυκύταλον ἡ ἀνάπαυσις. ἐκ ἢ πλησίε πλαγὸν ἡδέως, μεταβολὴ μὲν, ἥδ δ' ἔ, ὥς τε ἐκ πάντων ἡ μεταβολὴ γλυκύ. Ἄλλως. τὸ μεταβάλλεσθαι, εἴτε ἀπὸ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ βελτίονος πρὸς τὸ χεῖρον. ῥᾴδιον ὂν αὐτῷ τῷ μεταβαλλομένῳ. ἡδὺ γὰρ ἂν μεταβάλλετο, εἰ μὴ ἤδετο τῇ μεταβολῇ, ὥς τε οἱ λέγοντες τὸν Εὐριπίδην ἐκ ὀρθῶς εἰρηκέναι τοῦτο, ἐκ ὀρθῶς οἰόμενοι. Τὸ δ' ὑγείας] τὸ ἀναστῆσαι. ὁπόταν γὰρ εὐθυμῇ ψυχὴ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, σωθήσομαι τὸ σῶμα. καὶ Σιμωνίδης, τὸ δοκεῖν καὶ τὰ μάλα θεῖα βιᾶται. Μάλιστα] ἤτοι ναί. ἔχει γὰρ τόδε, τὸ ἀνορθωθῆναι δηλονότι, ὑπολήψιν, ἤτοι ἐλπίδα ὑγείας. καλὸν ἢ τὸ δοκεῖν, καὶ μακρὸν ἢ τῆς ἀληθείας. Ἄκουε δή νυν, ὦ ἀδελφὲ, ἐν ὅσῳ ἀφιᾶσί σε αἱ Ἐρινύες φρονεῖν καλῶς. Λέξεις τι νέον] καὶ μὴ εὖ καὶ καλῶς, εὐχαριστίαν ἕξεις. εἰ ἢ εἰς βλάβην τινα ἀφορῶν δηλονότι, ἀρκέντως ἔχω ἔνεκα τῶ δυσχεῖν.

ANNOTATIONES.

V. 223. Καὶ αὐχμώδη] *Duportianus* Codex legit καὶ αὐχμώδη rectè quidem, nisi aliter staret versus; sed *Anapæstus* in quarto loco stare potest ex usu: | Quare vereor, nullâ jubente causâ, manus in Authorem hunc temerè injicere. V. 224, Βέρεσις] al. νέσσω · sed nostra lectio retinenda.

Ηλ. Μανὲ-

Ηλ. Μενέλαος ἥκει, σὸς κασίγνητος πατρός.
Ἐν Ναυπλίῳ δ' σέλμαθ' ὥρμισαι νεῶν.
Ορε. Πῶς εἶπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς τε σοῖς κακοῖς,
Ἀνὴρ ὁμογλὼς, τ' χαρείσας ἔχων πατρός;
Ηλ. Ἥκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμοὶ δέχου,
Ἑλένην ἀγόμενος Τρωϊκῶν ὀκ τειχέων.
Ορε. Εἰ μὴν ἐσῴθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
" Εἰ δ' ἄλοχον ἄγει, κακὸν ἔχων ἥκει μέγα.
Ηλ. Ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
Γένος. δυγατέρων. δυσκλεές τ' ἂν Ἑλλάδα.
Ορε. Σὺ νυῦ διαφερε πρὸς κακῶν. ἔξεσι γάρ.
Καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ τ φρόνει τάδε.
Ηλ. Οἵ μοι κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
Ταχὺς δ' μετέβη λύσσης, ἄρτι σωφρονῶν.
Ορε. Ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε μὴ πρὸς ἐμοί μοι
Ταὶς ἀμμωτωπὶς τ δρακοντώδεις κόρας.
Αὖται γὰ, αὖται πλησίον θεώσαί μ.
Ηλ Μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀκτέμα σοῖς ἐν δεμνίοις
Ὁρᾶς γὰ ἐδέν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
Ορε. Ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες
Γοργῶπες, ἐνέχων ἱέρειαι, δῃναὶ θεαί.
Ηλ. Οὔ τοι μεθήσω. χεῖρα σ' ἐμπλέξας' ἐμοὶ,
Σχήσω σε πηδᾷν δυστυχῆ πηδήματα.

Ele. Menelaus venit tui patris frater.
Tabulæ verò navium stant in portu Nauplio.
Ore. Quid dicis, venit lumen meis & tuis malis,
Vir cognatus, & habens beneficia à patre?
Ele. Venit, (accipe hoc argumentum meæ orationis:)
Ducens Helenam ex Trojanâ urbe.
Ore. Si solus effet servatus, effet felicior.
" Si autem ducit uxorem, venit cum ingenti malo.
Ele. Tyndarus genuit insigne ad vituperationem
Genus filiarum, & infame per Græciam.
Ore. Tu ergo esto diffimilis malarum mulierum: licet enim,
Et non dicas tantùm; sed & ista sentri.
Ele. Heu mihi, ô frater, oculus tuus turbatur,
Citò mutatus es in rabiem, modò sanus.
Ore. O mater, precor te, ne incutias mihi
Puellas cruentas, & quarum comæ habent speciem serpentum:
Istæ enim, istæ saliunt propè me.
Ele. Mane, ô miser, quietus in tuo lecto.
Nihil enim vides eorum, quæ putas te videre.
Ore. O Phœbe, occident me habentes caninam speciem,
Torvum tuentes, inferorum sacrificulæ, atroces Deæ.
Ele. Non dimittam te, implicans verò meam manum,
Prohibebo te saltare infelices saltus.

Ὁ Μενέλαος πατρὸς ἀδελφὸς τὸ σὸν παῖδός. ἐν Ναυπλίῳ δ' λιμῆσι δηλονότι, κατωρμίσασαν τὰ σέλματα, ἤγουν αἱ κατάβρασεις, ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες. Ὥρμισαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλλιμένισας, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνελιμένισας. ὅταν εἰ εἶπεν, αἰτιατικῶ νοήσεις τὰ σέλματα. † Σὸ κασίγνητος] παῖς· διὰ τάτε ψυχαγωγεῖ τὸν ἀδελφὸν, ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται διὰ τοῦ δείκ. θεραπαινίδεσσιν ἢ ποιεῖ τὸ δεῦμα, καὶ τὸ πόρρωθεν διαλλεδιτο τὸν Μενέλαον, καὶ δ' ἐλπιδεὶς βοηθῆσαι, ἀκ ἐσώθησεν. Πῶς εἶπας] ἥκει φῶς, ἤτοι σωτηρία, ὅτι τοῖς ἐμοῖς καὶ σοῖς συγχύσεις ἀνὴρ συγγνώμης, καὶ χάριτας ἔχων, ἃς ὁ πατὴρ ἐχαρίσατο αὐτῷ; Ἥκει] δέχε πίστωσιν τῶνδε τῶν ἐμῶν λόγων, ἐπαγόμενος Ἑλένην ἐκ Τρωϊκῶν τειχέων. Ἥκει τὸ πιστὸν] ἀντὶ τοῦ πίστωσε τοῖς ἐμοῖς λόγοις. πιστοῦ δέχε ταύτῃ βέβαιον καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν τοῦ καὶ τῶν Ἑλένην, πάντας πα καὶ Μενέλαον. [246] Ἑλένην ἀγόμενος] ἄγεται τις γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ λαμβάνει. ἐπάγεται δ' δλον, ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑαυτὸν ἄγει, καὶ ἐπάγεται τόδε ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἕτερον, ἢ μεθ' ἑτέρᾳ ἄγεται. Εἰ μὲν ἐσώθη] μᾶλλον ἂν ἦν ζηλωτὸς, καὶ μακαριστός. εἰ δ' ἐπάγεται τῶν σώδνον, ἥκει ἔχων μέγα κακόν. Ἐπίσημον] ὁ Ταυδάρεως ἔτεκε γῆν· θυγατέρων, διάδηλον καὶ ἐξάκουσον εἰς τὸν ψόγον. Ἐπίσημον] Στησίχορος φησὶν, ὡς δύων τῆς θεοῖς Τυνδάρεως, Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. ἡ δ' θεὸς ὀργισθεῖσα, διγάμους τε καὶ τετραμόυς, καὶ [λειψανδρεῖς αὐτῶ τὰς θυγατέρας ἐπέπεμψεν. ἔχει δ' ἡ χρῆσις ἔπος· Οὕνεκα Τυνδάρεως βέζων ἅπασι θεοῖς, μιᾶς λάθετο ὑποδρῆς Κύπριδος. Κείνα δ' Τυνδάρεω κούρας χλωσαυχένα, διγάμους τε καὶ τετραμόυς πέμπει, καὶ λιποσήνορας. καὶ Ἡσίοδος,

——τῆσιν δ' φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ἠγάσατ' ἐσπόμενα· κακὰ δέ σφ' ἔμβαλε φῶτας.

Καὶ Ὅμηρος,

* Ὡς δ' Κλυταιμνήστρη λείπετο Ἀγαμέμνονα δῖον
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο καὶ εἵλετο κέρδιον ἀκοίτην,
Ὡς δ' Ἑλένη ἤρνυτο λέκτρα ξανθοῦ Μενελάου.

Σὺ νυῦ διάφερε] τετέχθαι ἐπεὶ σὲ ἐκείνας ὡς φαύλας κακίζεις, σκόπει μὴ καὶ αὐτὴ τοιαύτης τοῖς ἴσοις, ἀλλ' ἀποχλῶ δ' κακῶν ἔχε. καὶ μὴ μόνον τὰ ἄτοπα λέγε, ἀλλὰ καὶ χρὴ νοῦν ἔχουσα τοιαῦτα. [253] Οἵ μοι κασίγνητε] ὤ μοι, ὦ ἀδελφὲ, ταράσσεται τὸ σὸν ὄμμα. ταχέως μεταβλήθης εἰς λύσσαν καὶ μανίαν, ἀφ' σίας ἔχων τὰς φρένας. Ὄμμα σὸν ταράσσεται] φυσικῶς. καθάπαξ γὰ δ' δ' τῆς ψυχῆς παθῶν εἰκόνες οἱ ὀφθαλμοί. εὐφυέστατα γὰ δ' δ' λυσσωδῶν νοσημάτων αἱ μεταβολαὶ γίνονται. Ὦ μῆτερ] ὦ μῆτερ ἱκετεύω σε, μὴ ἐπίστρεφέ μοι τὰς ὄψεις ὁμοίας ἀγρίας κόρας, ἤτοι τὰς Ἐριννύας. αὖται γὰ δ' αὖται νομοῦνται καὶ ὁρμῶσι πλησίον ἐμοῦ. αἱματωπὲς ἢ τὰς Ἐριννὺς λέγει, ὡς τοῦ μαινομένους ὕφασμον ποιούσας βλέπειν, καὶ ταραχώδες. τὰ συμβαίνοντα γὰ τοῖς πάσχουσι, τοῖς φερεζῶσι θεοῖς τὰ πάθη ἀναπλάσσουσιν οἱ ποιηταί. οἷον τι καὶ Ὅμηρος φησι, χολαί τε ῥυσαί τε, φλεβολοπίαι τ' ὀφθαλμῶ. ἐκ δ' δ' ἀποβεαινύσιον παθῶν εἰδωλοποιήσας αὐτάς. ὅτω καὶ τὸν πάλαι τυφλὸν λέγουσιν, ὅτι ἀκείτης ποιεῖ πλουσίους. καὶ τὸν κωμῳδοῦντα λαβεῖν ἀδύνατον. θεραπευτέον δεῖς ὁ λέγει, ὡς ἐχάσας δεσπότου] ἤτοι ὄφεως ὀδόντας. [257] Αὖται γὰ δ' ἐκ τῶ ἀφανοῦς εἶπε τὰς Ἐριννύας διώκειν αὐτὸν, ἵνα τὴν δόξαν τῶ μειλιότος ἡμῶν παρασήσῃ, ὡς ἐγὼ παρήγαγε αὐτὰς εἰς μέσον, ἐσωφρόνει ἂν ὁ Ὀρέστης. ταῦτα δὲ οἱ νεώτεροι. Ὄμμες γὰ δ' δὲν τοιοῦτον εἶπε πρὸς Ὀρέστ. Μέν' ὦ ταλαίπωρε, μὴ σ' τρέμας, καὶ σὺ χως ἔχε ἐν τοῖς δεμνίοις. δὲν γὰ ὁρᾷς ἀφ' ὧν δοκεῖς σαφῶς εἰδέναι. Ὦ Φοῖβ' ἀποκτενοῦσί με ἂν ἀγριαι καὶ ἀναιδεῖς Γοργώπιδες, αἱ καταπλήκτικαὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, αἱ ἱέρειαι καὶ φονόπειαι δ' νεκρῶν, αἱ φοβεραὶ θεαί. Ἐνέρων ἱέρειαι] παρόσον ἐξυπηρετοῦσαι αὐτοῖς. ἀποστέλλουσι γὰ αὐτοῖς τὰς ψυχάς. [261] Τὸ ἱέρειαι] ἱέραι χρὴ γράφειν ἰωνικῶς, ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέδον ὀρθῶς. τὰ γὰ διὰ τῶ εια πεπερισπούντα, ἰωνικῶς οἱ ποιηταὶ περισπῶντες ποιοῦσι, διὰ τῶ ία γράφουσι. τὸ αὐθάδεια, αὐθαδία λέγοντες, καὶ τὸ εὐσέβεια, εὐσεβία, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὁ καὶ ἐξετάζων εὑρήσεις.

† *Gasp. Stiblinus* ex bonis his Lyricis pessimos malè emendando facit Heroicos, ut videre est, *p.* 83. De quo vid. *Gul. Canterum* Novar. Lectiort. *lib.* 1. *cap.* 9. * Ὡς δ' Κλυταιμνήστρη] Hi versûs non jam apud *Homerum* extant: sed videntur pertinere ad V. 438. Odyss. λ. Et *Homero* quidem sunt digni. Vid. *Marsilii Cagnati* Var. Observ. l. 2. c. 19. ubi Versus *Homer.* ab *Hippocrate* citatus non extat. Item l. 3. c. 15. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 251. Σὺ νῦν] *Canterus* legit σύ νυν.

V. 254. Ταχὺς] Quum olim scriptum erat ταχὺ, eram animi dubius; *nam* ευ τὸ ῠ *breve est*, ταχέως ergò cum *Scholiast.* scripsissem; nisi in optimo & vetustissimo MS. ex *Coll. Corp. Christ. Cantabr.* invenissem ταχὺς *Nomen pro Adverbio* elegantèr. *Josua Barnes.*

V. 261. Γοργῶπες, ἐνέρων Ἱέρειαι] *Schol.* legit ἱερέαι *Ionicè*, ut metrò consulatur, & sit *Iambus* in quarto loco, non autem *Spondeus*; sed si τὸ ει ante vocalem corripiatur, salvum erit metrum; cujus quidem rei exempla vid. in Notis nostris ad *Hecub.* V. 1108. Vid. *Iphig. Taur.* v. 34. *Josua Barnes.*

Μέθες μ' ἔσω] ἔασον, ἄφες, μία ἔσα τῆς ἐμῆς Ἐρινύων, ἢ μανιῶν; μέσον με κατέχεις, ἵνα βάλῃς εἰς τὸν Τάρταρον. Μία ἔσα τῆς κατ' ἐμοῦ ἐρινύων, ἀπόντη. Ἐρινύων ᾖ, τῆς μανιῶν. ἵν' ᾖ, ἄνες με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου. ὀχμάζεις ᾖ, ἀντὶ τοῦ σωνέχεις, ἢ ἐπιέρεις. ἔθλιον ᾖ τῆς μανουμένων, τὸ ποὺ κινδυνώδες ἀποσείεσθαι, ἢ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλλον παρ' αὐτῆς. Ὀχμάζω, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἔξω. ἔχμα, ὃ μόνον ἡ ἔξοχή, ἀλλὰ ἢ σωοχή. ἀπὸ ᾧ τοῦ ἔχμα, γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν ἢ ἐπέχειν. καὶ ἐχμάσαι, τὸ κατασχεῖν ἢ ἑλεῖν, ὁ φησὶ τὸ Εὐριπίδη ἐνταῦθα διὰ τοῦ ὃ κεῖται, μέσον μ' ὀχμάζεις. 268 Δὸς τόξα] δός μοι τὰ τόξα τὰ ἐκ κεράτων σκαλζόμενα τὰ δῶρα τοῦ Ἀπόλλωνος. δι' ὧν εἶπεν ὁ Ἀπόλλων πεισθῆσαι ἐμὲ τὰς Ἐρινύας, εἰ εἰς φόβον ἄγοιεν ἐμὲ ἐν λυσσήμασι ἢ μανίαις ἐκ φρενῶν. Σπεύδουσι δ' ἐπόμπιμοι, τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι φησὶ Ἀπόλλωνος. ἔδει οὖν τὸν ὑποκείμενον τόξα λαβόντα τοξεύειν. Δῶρα Λοξίᾳ λέγει, ἢ ὑπὸ τῆς μανίας δοκῶν χαρίζεσθαι αὐτῷ ταῦτα φησὶ Ἀπόλλωνος. ἢ διότι τοξικός ἐστιν ὁ θεός, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ τόξα, ὥσπερεὶ τόξα ἐκείνου. 270 Μανίασι] . πάντες τὸ μανιάσι φασὶ τὸ λυσσήμασι σωζόμενοι, ὅτι φασὶ, μανιάσι λυσσήμασιν, . ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μανιάσι ἑλληνικόν ἐστιν. τὸ δὲ λυσσήμασιν, ἑτέρων. σὺ ᾧ τέτρωσαι, κλαυσιμῴως λέγει ἀσυνθέτως ὅπως. εἰ με ἐκ φοβοῖεν μανιάσιν μανίαις, ἐν λυσσήμασι ἢ ἐν μανίαις, ἵν' ὦσιν ἀμφότερα τὸ αὐτό. Ἄλλως. μανιάσι λυσσήμασι, τοῖς μανιώδεσι λύσσαις. ζῆμα δέ ἐστιν ἐπίφορσις, τοῖς μανιάσι λυσσήμασιν, ὡς τὸ φοίνιξι λίνῳ, ἀρσενικὸν ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ. καὶ ᾧ τοῦ ἡ μανιὰς τὸ μανιάσι. μανιώδεσι λυσσήμασιν, ἢ μανίαις, ἢ λυσσήμασιν. Βεβλήσεταί τις] τοξευθήσεταί τις ἀπὸ θεῶν, διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης. Εἰ μὴ ἔξω εἶ] ναὶ τοξευθήσεται, εἰ μὴ ἀποσήσεταί τις τῆς Ἐρινύων τοῦ ἐμὲ φρενοῦντος, μακρὰν τῆς ἐμῆς ὑμμάτων, ἐκ ἀκούετε ὦ Ἐρινύες θηλυκόν, ἐχ ὁρᾶτε πτερωτὰς γλυφίδας, (λέγω ᾧ τὰ βέλη. ἐξεχομένας ἐκ τῆς μακρᾶς βαλλόντων τόξων; 275 Ἀ ἆ] ὀπῤῥῆσαι ἐφελκτικόν. τί δῆτα μέλλετε ἢ βραδύνετε, στυγνὼ ἔχετε τὸ μέλλετε. τὸ ᾧ ἑξῆς, εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε, ἢ μέμφεσθε τὰ λόγια τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀκείζω ᾧ, τὸ ἄκρον κόπτω. Θέσφατα] κελεύσματα. ἢ γὰ ἄνωθεν εἶπεν ὅταν ἀσπίτει τὸν Ἠλέκτραν τὰ τόξα, ὡς Ἀπόλλων αὐτῷ ἐπέταξε μαχεῖσθαι Ἐρινύσι τοῖς τόξοις. Ἔα τί χρῆμ' ἀλύω] ἐπὶ ἐκπλήξεως τὸ ἔα. διατί χρῆμα ἐν ἀμηχανίᾳ εἰμὶ, πνεῦμα ἀναπέμπων ἐκ τῆς πνευμόνων. τὸ ἀλύειν δὲ ποτὲ μὲν οἱ πίπτοντες ἀντὶ τοῦ δάκνεσθαι ἢ ἀποῤῥίπτειν λαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα. ἢ παρὰ τὸ πίπτειν, ἤδη ἀλύσω ἀπεβήσετο. ποτὲ ᾧ ἀντὶ τοῦ γανιᾶν ἢ χαίρειν, ὡς τὸ, ἢ ἀλύεις ὅτι ἴεσιν ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. Ἄλλως. τί τὸ θεῖγμα, ἢ τίς ἡ νόσος αὕτη, καθ' ἣν ἠπόρημαι, ἢ ἀδημονῶ, παρὰ τὸν ἄλλω. ἤδη ἀλύσω ἀπεβήσετο. 278 Ποῖ ποῖ] τὸ ποῖ τοπικόν, ποῦ ποῦ ἐπιδήσομαι ἢ ἐκινήθημεν ἀπὸ τῆς κοίτης. ἐκ κυμάτων γὰ, ἤτοι ἐκ τῆς τοῦ κλύδωνος μανίας ἢ ταραχῆς, βλέπω πάλιν γαλιὰν, ἢ ἥσυχα. Γαλιᾶν ὁρῶ] κεκωμῳδήκαι ὁ στίχος διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκείτην. ὁ γὰ φθέγγεται ἐλεῖν τὴν σωαλοιᾶν, ὅπλει ἕαυ τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλιᾶν δόξαι λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐχὶ τὰ γαλιά. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέπαιξαν ἢ κωμικῶν. Ἀειτοφάνης ἢ Στρεψιάδῃ ἐν ἀνθρωποραίσῃ. καὶ τῆς μὲν ἄλλων ἐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν. Εὐριπίδης δὲ δεῖγμα δεξιώτατον διήνεγκαι Ὀρέστου, Ἡγέλοχον τὸν Κινησίου μαθησόμενον τὰ θεῖα τῆς ἐπῶν λέγειν, ἢ ἐν ἄλλοις παίζων φησὶ, ποῖ ποῖ γαλιᾶ ὁρᾷ, ποῖ ποῖ θεὸς θεῶν, γαλιᾶ γαλιά. ἢ Σαννυείων ἐν Δανάῃ, τί ἂν γνοίμην ἐς ὑπλιν ἐνδύσομαι, φέρ' εἰ γνοίμην γαλῆ. ἀλλ' Ἡγέλοχός με μιμήσεται ὁ τεχνικὸς, ἀνακρέψειτ' ἂν ἔτος εἰς ἐχθρὲς μέχα. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλιᾶ ὁρῶ. Σύγγονε τί κλαίεις] ὦ ἀδελφὴ διατί κλαίεις, θεῖσα τὴν κεφαλὴν ἔσω τῆς πέπλων. αἰδοῦμαί σε μεταδιδοὺς σοι τῶν ἐμῶν πόνων, ὄχλησιν παρέχων σοι τῇ παρθένῳ διὰ τῆς ἐμῆς νόσου, μὴ χαίειν τῆς ἐμῆς κακῶν ἐν σεαυτῇ φθείρε. σὺ μὲν γὰρ σωφρονεῖσας, ἢ σωεβάλδισας ἐπὶ τάδε. εἰργασμαι δ' ἐγὼ ἐμοὶ ὁ τῆς μητρὸς φόνου. 284 Σὺ μὲν] ἐγὼ μὲν εἰργασάμην, σὺ ᾧ ἐπένδυσας. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἃ μετέχεις τοῦ φόνου, ἐπεὶ ἁδὲ ἔπραξας, διὸ ἁδὲ ὀφείλεις ἄχθεσθαι. Λοξίᾳ δὲ] τῷ Ἀπόλλωνι δέ μέμφομαι, ὅς με διεγείρας, ἢ φρενοῖσας ἐμὲ εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, διὰ μὲν τῆς λόγων εὐφρένε, διὰ δὲ τῆς ἔργων ἀδικῶς. Λοξίᾳ δὲ] τῷ Λοξίᾳ μέμφομαι, ὅτι πείσας με κλανεῖν τὴν μητέρα, ἃ βοηθεῖ. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐπάρας, ἀναπεράσας, ἢ πείσας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον. εἶπε γὰρ ὡς δεῖ ἐκδικητὴν τοῦ πατρῴου φόνου γενέσθαι με.

Ορε. Μέθες, μὴ θίγε τῆς ἐμῆς Ἐρινύων
Μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον. 265
Ηλ. Οἰ ἐγὼ ταλαινα, ἵν' ὀπικυρέιμι λάβω,
Ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
Ορε. Δὸς τόξα μοι κερεληκά, δῶρα Λοξίου,
Οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεάς,
Εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασι. 270
Ηλ. Βεβλήσεταί κε θεῶν βροτησίᾳ χερί;
Ορε. Εἰ μὴ ἔξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
Οὐκ εἰσακούει; ἐχ ὁρᾷς ἐκηβόλων
Τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
Ἆ, ἆ. τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακείζετ' ἀνθέρα 275
Πτεροῖς· τὰ Φοίβου σ' αἰκάδε θέσφατα.
Ἔα, τί χρῆμ' ἀλύω, πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων;
Ποῖ, ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
Ἐκ κυμάτων γὰ αὖθις, αἰ γαλιᾶ' ὁρῶ,
Σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' ἔσω πέπλων; 280
Αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν,
Ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
Μὴ σῆς ἐμῆς ἔκαλε σωτήκιε κακῆς.
Σὺ μὲν γὰ ἐπένδυσας τάδ', εἰργασαι δ' ἐμοὶ
Μητρῷον αἷμα. Λοξίᾳ ᾧ μέμφομαι, 285
Ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώταλον,
Τοῖς μὲν λόγοις ἤυφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

Ore. Dimitte tu una exiſtens ex meis furiis,
Medium me tenes, ut abjicias in Tartarum.
Ele. O misera ego, unde petam auxilium,
Poſtquam habemus deum inimicum?
Ore. Da mihi arcum corneum, dona Apollinis,
Quibus me juſſit Apollo depellere deas,
Si me perterrefacerent furore, rabie.
Ele. An fauciabitur aliqua dearum mortali manu?
Ore. Si non diſcedet ab oculis meis.
Non auditis? non videtis eminus ferientium
Arcuum alata tela evibrata?
Ah, ah. quid cunctamini? evolate in ætherem
Alis, & accuſate oracula Phœbi.
Eja, quare deficio animo, emittens ſpiritum ex pulmone?
Quò, quonam aberravi à lecto?
Ex fluctibus rurſus tranquilliratem video.
Soror, quid ploras caput ponens intra veſtem?
Pudet me, quòd tibi communico meos labores,
Præbens moleſtiam tibi virgini meo morbo.
Ne contabeſcas propter mea mala.
Nam tu quidem approbâſti hæc, ſed ego feci
Maternam cædem: accuſo autem Apollinem
Qui me incitans in opus impiiſſimum,
Verbis quidem me conſolatus eſt, non autem re.

ANNOTATIONES.

V. 175. Ἆ ἆ] Hæ notæ patheticæ redundant & extrà Verſûs limites ſunt ponendi. Vid. Not. ad *Hecub.* V. 1116.

V. 277. Ἔα] Redundat etiam & hæc nota, ut ſuprà.

V. 280. Σύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' ἔσω πέπλων, &c.] Utramque hîc perſonam ex margine tollimus, quæ omnibus aliis editionibus aderant, non ſolùm *Canteri* in hâc re motus judicio (quem vid. Novar. Lection. *l.* I. *c.* 9. *p.* 49.) ſed etiam *Scholiaſtæ* authoritate, qui nec perſonam vult mutatam, ſed σύγγονον per ἀδελφὴν exponit & θεῖσα legit, &c. ſicut & M.S.CCC. facit. Ipſius autem Poetæ authoritas in æternum hanc correctionem confirmat, ubi in hâc ipsâ *Oreſtis* oratione paulò poſt additur ex perſonâ *Oreſtis* ſororem alloquentis, v. 294.

Καὶ νῦν ἀναπέλυσαι, ὦ κασίγνητον κάρα,
Ἐκ δακρύων τ' ἀπελθε, κ' ἐι μόλ' ἀθλίως
Ἔχομεν. —— *Joſua Barnes.*

V. 284. Ἐπένυσας] *Canterus* legit ἐπήνεσας. Utrique lectioni æquè faveт *Scholiaſtes*: ſed nos nil mutamus, quia MS. legit. ἐπένεσας.

V. 286. Ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώταλον] Ità quidem lego, cùm MS. prædicto & Magno *Scaligero*, quàm prius erat εἰς ἔργον. *Joſua Barnes.*

Ὦ μῆ-

Οἶμαι γ᾽ πατέρα τὸν ἐμὸν, εἰ κατ᾽ ὄμμα λα
Ἐξισόρωω νιν, μητέρ᾽ εἰ κτείναι μέ χρὴ,
Πολλὰς ἱκετείας τόδ᾽ ἂν σκτεῖναι λιτάς,
Μήποτε τεκόσης εἰς σφαγὰς ὧσαι ξίφος.
Εἰ μήτ᾽ ἐκείνης ἀναλαβεῖν ἤμελλε φῶς,
Ἐγὼ δ᾽ ὁ τλήμων τοιάδ᾽ ἐκπλήσειν κακά.
Καὶ νῦν ἀνακάλυπτ᾽, ὦ κασίγνητον κάρα,
Ἐκ δακρύων τ᾽ ἄπελθε, κεἰ μάλ᾽ ἀθλίως
Ἔχομεν. ὅπου γ᾽ τἀμ᾽ ἀθυμήσαντ᾽ ἴδῃς,
Σύ μοι τὸ δεινὸν ⸢δ᾽ ἀφαιρὲν φρενῶν
Ἰάσαι, καθαμιᾷ δ᾽. ὅπου γ᾽ σὺ σένῃς,
Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν φίλα.
" Ἐπικουρίαν γὰ ἄδε τοῖς φίλοις καλά.
Ἀλλ᾽ ὦ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
Ὕπνῳ τ᾽ ἄϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσ᾽ δός,
Σίτου τ᾽ ὄρεξαι, λύπρα τ᾽ ὀπὶ χρωτὶ βάλε.
Εἰ γὰ προλείψῃς μ᾽, ἢ προσθεία νόσον
Κτίσῃ τιν᾽, οἰχόμεθα· σὲ γὰ ἔχω μόνον
Ἐπίκουρον, ἄλλων, ὡς ὁρᾷς, ἔρημος ὤν.
Ηλ. Οὐκ ἔστι. σωὶ σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι,
Καὶ ζῆν. ἔχει γὰ ταὐτόν. ἢν σὺ καταθάνῃς,
Γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι;
Ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος. εἰ δέ σοι δοκεῖ,
Δρᾶν χρὴ τάδ᾽. ἀλλὰ κλῖνον εἰς ὑγρὸν δέμας,
Καὶ μὴ τὸ παρὸν ὠκφοβοῦ σ᾽ ὀκ δεμνίων,
Ἄχθη δοκοῦσα μᾶλλ᾽ ὅπ᾽ σρωτὸς λέχος.
Κἂν μὴ νοσῇς γὰ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
Κάμοὶ βέλτιον ἀπορία τε γένεται.

Puto autem si patrem meum coràm
Ipsum interrogàssem, an esset interficienda mater,
Extensùrum fuisse multas preces ad has genas,
Nè adigerem gladium in jugulum matris:
Si quidem neque ipse esset receptùrus vitam,
Et ego miser perfunctùrus eram tantis malis.
Nunc itaque retege *teipsam*, ô soror,
Et abi à lacrymis, quanquam admodum miserè
Sumus affecti. Et quando vides me deficere animo,
Tu malum meum & corruptum sensum
Coerce & consolare: quandò verò & tu ploras,
Nos præsentes oportet te blandè alloqui & *tractare*.
" Ista enim mutua officia decent amicos.
Sed, ô misera, vadens intra domum
Porrecta da somno jam diù insomnes palpebras,
Et sume cibum, & lava corpus:
Si enim desceres me, aut propter assiduitatem morbum
Tibi conciliabis, periimus: te enim solam habeo
Auxiliatricem, ab aliis, ut vides, desertus.
Ele. Non ità erit. tecum volo mori,
Et vivere: idem enim est; si tu moriaris,
Quid faciam mulier? quomodo sola servabor?
Sine fratre, sine patre, sine amicis.
Sed si tibi videtur,
Oportet ista facere. Sed reclina corpus in lectum,
Et non terrorem, & id quod te exterret ex lecto,
Facilè admittas, mane in lecto:
Etiamsi enim non ægrotes, sed videaris ægrotare,
Angor animi, fit morbus hominibus.

Οἶμαι δὲ] οἶμαι γ᾽ τὸν ἐμὸν πατέρα εἰ ὀξισόρωω κ᾽ ἠρώτων κατὰ πρόσωπον, εἰ φέροι κλεῖναι τὴν μητέρα, πολλὰς λιτὰς διὰ τῆς ἐκτάσεως χερῶν ποιῆσαι αὐτὸν, τόδε τὸ ἡμέτερ᾽ δηλονότι ἀφαίμαγμον, μήποτε δῶμα ξίφος εἰς σφαγὰς τῆς τεκούσης. ἐπειδὴ δ᾽ τε ἐκεῖνος ἔμελλεν ἀναζιώναι, κ᾽ πάλιν ζῆσαι. ἐγὼ γ᾽ ὁ τλήμων ἔμελλον κ᾽ κοινὰς, τοιάδε κακὰ ἐκπληρώσειν κ᾽ ὑπομνῆσαι. 294 Καὶ νῦν] φαιδρόστομος, ὦ ἀδελφὴ, ἀνακάλυπτε σαυτὴν δηλονότι, ἤγουν ἀνακαλύπτου, ἀπελθέ τε κ᾽ ἀπόσηθι ἐκ τῶν δακρύων, ἤτοι μὴ δάκρυε. κ᾽ εἰ λίαν διακείμεθα ἀθλίως. ὅταν γ᾽ ἴδῃς τἀμὰ, ἤτοι ἐμὲ λειποθυμήσαντα, τετέσιν μανέντα, σὺ τὸ δεινὸν ἐμὲ, κ᾽ τὸ διαφθαρὲν τῶν φρενῶν, ἤτοι τὸν διαφθορέα ἐπεχε, κ᾽ κάλυε, παραμυθοῦ τε ὅταν γ᾽ σένῃς σὺ, φράσαι παρόντας ἡμᾶς νουθετεῖν σε τὰ φιλικά, αἱ ἐπικουρίαι γὰ αὗται καλαὶ εἰσὶ τοῖς φίλοις. Ἀνακάλυπτε] τὸν ὄψιν, δηλονότι τὸ σκέπας. τοῦτο γὰρ δῆτ᾽ τὸ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις ἐποίει, ἑαυτὴν καλύπτουσα. ἔκλαιε γὰ κρύπτα θεῖσ᾽ ἔσω πέπλων. Ἀνακάλυπτε] ἀπὸ τότε κ᾽ ἀνακαλυπτήρια, τὰ δηλωτικὰ δῶρα τοῖς νεογάμοις, ὅταν φῶτον ἀνακαλύπτωνται τοῖς ἀνδράσι, κ᾽ τοῖς συγγενέσιν ὁρῴωνται. 296 Ἰαίνω] λέπτωσε, φῶς τὸ ἐμὸν ἰαίνων φῶς γνωρίζων, ὅθεν κ᾽ ἰαμὰς Ἰαίνω] ἀντὶ τοῦ ἔπεχε, παῦσαι, κάφιζε. Ἀλλ᾽ ὦ τάλαινα] πορφυρᾶσα ἔσω δῶ δωμάτων, ἐκταθεῖσα, δὸς ὕπνῳ τὸ ἄϋπνον βλέφαρον. ἀντισόφως, ἀντὶ τοῦ ἐκταθεῖσα δὸς ὕπνον τῷ ἀΰπνῳ βλεφάρῳ, κ᾽ ὄψιν λάβε λυπρά τε βάλλε ἐπὶ τῷ σώματι, τετέσιν νίψαι. εἰ γὰρ ἀφήσεις ἐμὲ, ἢ ἐν τῇ φρονηρᾷ κλίσῃ πνὰ νόσον, ἐφθάρμεθα. σὲ γὰρ μόνην ἔχω βοηθόν. δῆ ἄλλων ὡς ὁρᾷς ὢν ἐρημονομῶ κ᾽ ἐγερημῶ. Οὐκ ἔστι] ἔχ᾽ ὑπάρχει τοῦτο παρ᾽ ἐμοὶ, ἤγουν ἐκ δέχομαι σὲ μόνον ἐᾶσαι ἐντωῦθα κεῖσαι αὐτὴ γ᾽ ὄψιν κ᾽ ὕπνῳ φροντίσεις. Ἔχει γὰρ ταυτὸν] ἤγουν ὁμοίως ἔχουσιν ἐμοὶ ἀμφότερα. ὁ γὰρ σὸς θάνατος, κ᾽ ἐμὸς ὅτι. κ᾽ ἡ σὴ ζωὴ, ἐμὴ ζωή. ἤκουσα γάρ μοι τὸ ζῆν ἥδιστον, σὲ θανόντος. Μᾶλλον γ᾽ κ᾽ νέκρωσις νομισθήσεται, διὰ τὸ ἔρημον δηλοφθῆναί με βοηθείας. Δρᾶν χρὴ τάδε χρὴ σωνεκβλῆναι, κ᾽ φεῦγε τὸ δοκεῖ κ᾽ φεῦγε τὸ χρή. Ἄλλως. Τὸ ζῆν με, κ᾽ ἀποθανεῖν με, ταυτὸν ὅτι, ἐὰν σὺ τελευτήσῃς. ἢ τὸ ἔχει, ἀντὶ τοῦ ἥσει. ὁ γ᾽ λόγος ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ταυτόν μοι πάντος ἡδήσεται. ὅ ὅτι, κἀγὼ σωτεθνήξομαί σοι.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οὐκ ἔστι] ἐκ ἔστι δυνατὸν δηλονότι τοῦτο, σωὶ σοὶ θελήσω κ᾽ θανεῖν κ᾽ ζῆν. διάκειμαι γὰρ ὁμοίως κ᾽ ζῆν με κ᾽ ἀποθανῶν δηλονότι. ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃς σὺ, γνωὶ ὅσα δηλονότι, τί δράσω. πῶς μόνη βιώσω; ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος. εἰ δ᾽ ἀρέσκει σοι, φράσαι δρᾶν τάδε, ἃ εἶπας δηλονότι, ἀλλὰ κλῖνον τὸ δέμας εἰς τὴν κοίτην, κ᾽ μὴ τὸ παρὸν ὠκφοβοῦ κ᾽ ἐκφοβοῦ, ἤτοι τὸ φοβεῖσθαι ποιοῦ σὲ ἐκ τῶν δεμνίων κ᾽ τῆς κοίτης ἄχαν ἀποδέχῃ, ἤτοι πίστευε ἀληθῶς εἶ. μένε δ᾽ ὅπ᾽ τὸ σρωτὸς λέχος, ἤτοι ὅπ᾽ τὸ σὸ σρώμα. κἂν μὴ νοσῇς γὰρ, ἀλλὰ ὑπολαμβάνῃς νοσεῖν, κάμοὶ κ᾽ κακοπάθεια, ἀπορία τε, ἤτοι ἀπελπισμὸς τῆς ὑγείας σοι δηλονότι, ὡς κ᾽ τοῖς ἄλλοις βεστοῖς. ἔστι δ᾽ κακόθυμον εἰς μελαγχολίην. ἄλλως γὰρ ἤρξατο, κ᾽ ἄλλως ἀπέδωκεν. Ἄλλως. ἀποδέχῃ. τετέσι μὴ ἔχῃ τὴν ὑποψίαν χ᾽ νοῦν ἀεὶ τῆς μανίας. τοῦτο γάρ ὅτι τὸ ἄχαν ἀποδέχῃ. ταρβοῦ δὲ ἐκ δεμνίων λέγει, ἔχ ὅπ τὰ δέμνια ἐποίει αὐτὸν μαίνεσθ᾽· ἀλλ᾽ ὅτε κείμενον ἐκεῖ, φόβον ἐξ Ἐριννύων ἐδέχετο, κατεχόμενον τῇ μανίᾳ. 314 Κἂν μὴ νοσῇς] Καλλίσραχος τὴν ἐκτὸς τῆ σ γεαφὴν διδάσκει. κἂν μὴ νοσῇ γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν. ἵν᾽ ἢ ἀπὸ τῆ Ὀρέσε εἰς τὸ κοινὸν καταβεβηκὼς ὁ λόγος. Ἄλλως. Τοῦτο καθολικῶς ἔδει ἐξενεγκεῖν ὅτω κἂν μὴ νοσῇ τὶς, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, κάμοὶ κ᾽ αὐτῷ κ᾽ ἀπορία γίνεται. νῦν γ᾽ τὸ μὲν ἥμισυ τῆ γνωμικῆ πρὸς τὸν Ὀρέσην ἐπέφερε. τὸ δὲ ἥμισυ καθόλε εἶπεν. ἔστι δὲ τοῦτο καθόλημον, εἰ κ᾽ λιπῶν ὁ Καλλίσραχος τὴν ἐκτὸς τῆ σ διδάσκει γεαφὴν. κ᾽ μὲν κ᾽ ἑτέρως καμότης ἔσιν ἐνταῦθα. ἡ γὰρ προσθεσις ἐνικῶς ἐνφέρεται, ἡ δ᾽ ἀπόδοσις πληθυντικῶς. δηλοῦντος τῆ ποιητῆ, ὅτι εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους γίνεται τοῦτο.

ANNOTATIONES.

V. 291. Μήποτε pro *μήπω* legit *Canterus*, quià illud per hoc explicat *Schol.* sed nos nil temerè. vid Not. ad V. 94. & 430. Nisi & MS. illud à nobis toties laudatum, *Cantero* faveret. *Josua Barnes.*

V. 299. Ἡμᾶς παρόντας] *Duportus* legit παρόντας miserando Errore; ut videbit is, cui locus & *Scholiastes* attentè considerabitur.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Αἴ, αἴ] τὰ παιᾶτα ἔδη ἧβ χερῶν κελεῖ) κατὰ χρόνον, ὡς εἴρη). ἔστ ἢ τὸ ᾆσμα μιᾶς στροφῆς, εἰσὶ ἢ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς, ις. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἤτοι κῶλα τιμῆα. τὸ β παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιάνων ἢ β· τὸ γ ὅμοιον νιμόλιον, ἐκ παίωνος καὶ ἰάμβου. τὸ δ ἀντιπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντιπάστου παίωνος α καὶ κρητικῆ διὰ τὴν ἀδιαφορεν. τὸ ε καὶ τὸ ς κτὶ πάντα ὅμοια. τὸ ζ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου σπείτε α καὶ κρητικῆ διὰ τὴν ἀδιαφορεν. τὸ τῆς ἀντιστροφῆς ἢ κῶλον πενθασύλλαβον ἔχει τὸν ἐπίτριτον. τὸ ὄγδοον ἀσυνάρτητον ἐκ παιωνικῶν ἡμιολίων δύο συγκείμενον. ἔκαστον ἢ ἐκ παίωνος ὅτι τετάρτα καὶ ἰάμβου. τὸ θ καὶ ι κατὰ πάντα ὅμοια, τὸ ια ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτείτου α, παίωνος α, καὶ συλλαβῆς. εἰ ἢ ἄλλει, ἀκατάληκτον. τὸ ιβ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ μολοσσου. τὸ ἢ ιγ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἐπίτριτον ἔχει γ ἀντὶ χοριάμβου. τὸ ιδ, ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἧβ β ποδῶν χορείων. τὸ ιε παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων τεττάρτων δύο, τῆ δ᾽ στέρ ἐνταῦθα μὴ πενθασυλλάβου, ἐν ᾧ τῇ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἑξασυλλάβου καὶ κρητικῆ, διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ις ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ, ἀντὶ ἰωνικῆ διάμβου καὶ κρητικῆ. ὅτι τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς φθέγγεται, τῆς ἀντιστροφῆς κορωνίς. Αἴ αἴ] ὦ θεαὶ θρεμικαὶ καὶ ταχεῖαι, καὶ σελάσμιαι, αἵ τινες ἐλάχετε ἐν δάκρυσι καὶ ἐν γόοις χορὸν κακοδάκρυτον, ἤτοι λυπηρὸν, ἐκ ἔστ δηλονότι βακχεύσασαι καὶ χαρίεσσαι. μέλαιναι ἐυμενίδες κατ᾽ ἐυφημισμὸν δυσωνύμους γάρ εἰσι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ ἀληθῆ, αἵ τινες κινεῖσθε ἀνὰ τὸν ὑπὸ πολὺ τεταμμένον ἀέρα, λαμβάνεται δηλον. φθέγγεσθε, ἐάσατε, τὸν ὑὸν τῆ Ἀγαμέμνονος, ὥστε λήθην λαβεῖν τῆς σφαγῆς μανίας τῆς ἑρμιονικῆς. φεῦ ἕνεκα τῆς κακοπαθείας, καὶ ἧβ δυσυχῶν. οἷον κακῶν ὁ πάλας ἐπεθυμήσας ἔρρεις, καὶ φθείρη τῷ ὑπόφασιν τοῦ πείπτο, ἤτοι τὴν κακὴν μαντείαν, ὧν ὁ Φοῖβος εἶπε κατὰ τὸν χρῶν, ὅταν λέγονται ἐν δηλονότι οἱ μεσόμφαλοι μυχοὶ τῆς γῆς, ἤτοι αἱ κατασύσεις καὶ οἰκήσεις. 317 Πτερωφόρει παλαχοῦ θεσπεσίᾳ καὶ τιμωρὸν τῷ ἀνδρώπῳ. ἢ θεσπεσίᾳ ποιῶσα τοὺ μεμνότας. Ποτνιάδες ἢ μανιοποιοί. Πό νιαι ἧ χρεῖον ὅτι Βοιωτίας, ἔνθα φαγεῖσα βοτάνιον αἱ Γλαύκης ἵπποι, καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον θεσπότην Γλαῦκον ἐν τῷ σπιταφίῳ Πελίᾳ. Πότνιαι γοῦν πόλις Βοιωτίας, ὅθεν ὁ Γλαῦκος ἐμμανὴς γέγονε, καὶ ἅλατο εἰς τὸν θάλασσαν. Βακχεύσουσι] ἤτοι κακοβάκχευτον, ἢ φόνου λα Διονύσῳ, ἀλλ᾽ ἐν θρήνοις καὶ γόοις ἔζητεῖτο ὄμμον, ἢ παρὸν ἄοινα καὶ νηφάλια τοῖς θεαῖς ταύτας τὰ ἱερὰ τελεῖται, ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα. 319 Μελανοχλῶτες μέλαιναι. χθόνιαι ἧ εἰσὶν, ἢ αἱ μελαίνουσι τοὺ νοσοῦντας. ὡς καὶ θεὸς τὸν Μενέλαον ὁ Ὀρέστης φησὶν, ἔδοξ᾽ ἰδεῖν σχεῖς νυκτὶ θεσπεσερεῖς κόρας. Ταναὸν αἰθέρα] ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθε πέρυται ὕσαι. Ὄμπνες, ἱεροφοῖτις Ἐρινύς. Ταναὸν ἧ αἰθέρα, τὸν λεπτομερῆ. τὰ γὰ τεινόμενα ἧβ σωμάτων λεπωύεται, τὸ δὲ ἀμπάλλεσθε, ὡς ἀνακινέσας αὐτὸν τὸν ἀέρα ἐμφανικῶς, τετέσην ἀναπάλλεσθε τοῖς πτερυγῖς καὶ τὸν Ὁμηρικὸν Ποσειδῶνα, τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρος. τὸ δὲ τινύμενα δίκαν, ἀντὶ τῆ τιμωρίαν λαμβάνουσι ὑπὲρ αἵματος καὶ φόνου. Εὐμενίδες Ἐρινύες θεαὶ σχεῖς παρ᾽ Ἕλλησιν, ἔφορεσι καὶ τιμωρέμεναι τοὺ φονεῖς. καλοῦνται δὲ Ἀληκτὼ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη. πῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει. Τινύμενα φόνον. ἢ γὰρ ἀνταποδίδωσι φόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκδίκοσι τοὺ φόνους. λέγομεν οὖν ὅτι ἓξ ὧν πρεῖαι, ἢ ποιῶσι τοὺ φονεῖς μαίνεαι, ἀφανίσιον ποιῶσιν, ὥστε ἂν εἰ ἐφόνευον. ἢ τὸ Τινύμενα φόνον, ἀντὶ τῆ τιμωρέμενα νοητέον τοὺ φονεῖς. πάω γὰρ ἡ μόνον τὸ ἀνταποδίδωμι, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμῶ, καὶ τὸ τιμωρῶ. ἵν᾽ ἢ τὸ μὴ αἵματι Τινύμενα δίκαν, ἀντὶ τῆ ὑποδιδῶσα. τὸ δὲ Τινύμενα φόνον, ἀντὶ τῆ ἐκδικῶσα τὸν φόνον, καὶ τιμωρέμενα τοὺ φονεῖς. ἢ εἰ τὸ φόνων μεγαλοσχεῖ ται, λάβοις ἂν ἀπὸ κοινῆ τὸ δίκαν, καὶ τὸ Τινύμενα ὡς καὶ τὸ θεσπέσιον ἐρεῖς. Τινύμενα διὰ τὸ μέσον ἐν ν ὀφειλεις γράφειν. ὅτω γὰ ἔχει θεὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς οἰκείως. 325 Οἷον, ὦ πάλας] ὡς θεὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον, οἷων θεαμάτων σὺ, ὦ πάλας, ἐπεθύμησας. λέγει ἢ τῆ φόνε τῆ κτὶ τῆς μητὸς, οἴχη καὶ διέφθαρται, ἀπὸ τῆ πείπτο δεξάμενος διὰ μαντείαν ὧν ὁ Φοῖβος ἔλακεν. Μεσόμφαλα] ὀμφαλὸς λέγεται ἡ Πυθὼ, φθὰ τὸ τὰς ὀμφὰς τὰς ὑπὸ θεῦ χρησιεαζομένας λέγειν, ἢ παρὰ τὸ εἶ) ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης. λέγεται δὲ τὸν Δία μαθεῖν βαλόμενον τὸ τέλος τῆς γῆς, δύο ἀετοὺ ἐσοταχεῖς ἀφεῖναι, τὸν μὲν ἀπὸ δύσεως, τὸν δὲ ἀπὸ ἀναπολῆς, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺ συμαντῆσαι, ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀναπεῖσαί τε χρυσᾶς ἀετοὺ φασὶ, ἧβ μυθευομένων ἐσῆβ ἀποσημήαλα. Ἰὼ Ζεῦ] Φεῦ ὦ Ζεῦ. τὶς ὁ ἀγὼν ἔστ ὁ φονικὸς ἔρχε) παρακινῶν σε ἐξ ἀδύτων, ᾧ πνι, ἤγουν σοὶ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει, καὶ σωάπτει τὶς ἧβ ἐχθρῶν, κινῶν εἰς τοὺ δόμους ἧβ φόναν τῆς σῆς μητὸς, κατολοφύσομαι, λίαν θρηνῶν σε δηλονότι. Τίς ἕλεος] εἰς τὸ τὶς ἕλεος συγγνώμην δεδοικότες λείψειν τῷ λόγῳ φήσομεν. τὸ γνώσεται. καὶ τὸ ἄλλο τὶς, ἀντὶ τῆ ἁδεῖς. ἵν᾽ ἢ ἕτως, τὶς ἕλεος γνώσεται τῷ Ὀρέστῃ, ἀντὶ τῆ ἁδεῖς ἐλείσει σε Ὀρέστα. Ἄλλως. Τὶς ἄρα φησὶ τῶτον ἐλεήσει. τὶς ἢ ὁ κίνδυνος ἔστ, καὶ ἡ μανιώδης νόσος ἐπέρχε) ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον, ταχύνων σε καὶ ὀξειρων τυτέσιν ἄρα δαίμων τὶς ἐπιπέμπει τῶτῳ τὰς Ἐρινύας. ἢ καὶ ἄλλως, τίς ἐλεήσει αὐτὸν, ἐξωθεν ακόσμως τὸ δεῖς. διατί; ἔστ ὁ αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ὁ ἐκ ἧβ Ἐρινύων ἔρχε) φόνιος, μὴ ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. τίς ἕλεός ἔστι τῶτῳ τῷ Ὀρέ-

ANNOTATIONES.

V. 323. φόνοι] al. φόναν. sed tum dixerat subintelligendum.

Στροφή.

Strophe.

Chor. 1 Αἴ, αἴ.
2 Δερομάδες ὦ πτερωφόροι
3 Ποτνιάδες θεαί,
4 Βακχεύσουσιν αἳ διαῶν ἐλάχετ᾽ ἐν
5 Δάκρυσι, καὶ γόοις, 320
6 Μελαγχλῶτες Εὐμενίδες, αἵ τε
7 Τὸν πανὸν αἰθέρ᾽ ἀμπάλλετ᾽, αἵμ᾽ ὦ
8 Τινύμεναι δίκην, τινύμεναι φόνον,
9 Καθικετεύομαι, καθικετεύομαι,
10 Τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάσατ᾽ ἐκ- 325
11 λαθέσθαι λύσσας μανιάδος
12 Φοιταλέου. φεῦ μόχθων,
13 Οἷων, ὦ πάλας, ὀρεχθεὶς, ἔρρεις,
14 Τρίποδος ἀπόφασιν, ἃν ὁ Φοῖβος
15 Ἔλακεν, ἔλακε, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον 330
16 Ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.

Antistrophe.

Ἀντιστροφή.

1 Ἰὼ Ζεῦ,
2 Τίς ἔλεος; τίς ὅδ᾽ ἀγὼν
3 Φόνιος ἔρχεται,

Antistrophe.

1 Hei Jupiter,
2 Quæ misericordia? quale hoc certamen
3 De cæde venit,

4 Θυιάζων σὲ τὸν μέλεον; ὦ δάκρυα 335
5 Δάκρυσι συμβάλλει
6 Πορσύνων λὶς εἰς δόμους ἀλαστόρων
7 Ματρὸς αἷμα σὰς, ὅ σ' ἀναβακχεύει
8 Κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι.
9 "Ὁ μέγας ὄλβος ἀ μόνιμος ἐν βροτοῖς. 340
10 "Ἀνὰ ἢ λαῖφος ὡς τις ἀκάτου θοᾶς
11 "Τινάξας δαίμων, κατέκλυσε,
12 "Δεινῶν πόνων, ὡς πόντε,
13 "Λάβερις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι.
14 Τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον 345
15 Ἕτερον, ἢ τὸν ἀπὸ Διογόνων γάμων
16 Τῶν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαί με χρή;

4 Impellens te miserum, cui lacrymas. 335
5 Lacrymis addit
6 Aliquis malus genius, ducens in domum
7 Sanguinem matris tuæ, qui te exagitat.
8 Lamentor, lamentor.
"9 Magna fortuna non est stabilis inter homines. 340
"10 Et sicut velum navicula celeris
"11 Excutiens Deus, demergit,
"12 Ingentium ærumnarum, tanquam pouti,
"13 In fluctus vehementes ex iniales.
"14 Quam enim hactenus familiam aliam 345
"15 Diversam, quàm hanc à divinis nuptiis
"16 Et à Tantalo ortam oportet me colere?

σιν, ὦ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλεται τις ἀλάστωρ. περσῶν εἰς δόμους, ἀντὶ τῶ ἑλκῶν αὐτὸν τῇ μανίᾳ, καὶ ἀναβακχεύων ἐπὶ τὸν οἶκον, ὅστις ἀλάστωρ ἐγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρός. Ἄλλως. Τίς ἔλεός ὅτι τότῳ πρὸ Ὀρέστῃ, ὦ δάκρυα ἐπιβάλλει τὶς ἢ ἀλαστόρων δαιμόνων, τὸ αἷμα τῆς μητρὸς περδέσας καὶ διαζέχειν αὐτὸν ἐπὶ τὸν οἶκον ποιοῦν. πρὲς ἢ ἤκουσαν τὸ ἀλαστόρων δόμων, ἀντὶ τῶ εἰς ᾅδη, ἐπὶ τὸν οἶκον ἢ ἀλαστόρων. καὶ τίς ὁ νόσος περδέσθαι αὐτὸν ποιῆσα εἰς ᾅδε. ἢ ὃ Θεόφραστος, εἶναι μόχθων ἐπιθυμήσας, ὧ τάλας, διέφθαρται. δεξάμενος ἀπὸ τῆς πεπρωμένης τιὼ μαντείαν, ἰὼ ὁ Ἀπόλλων εἶπε κατὰ τοὺς Δελφούς, ἔνθα γῆς ὀμφαλὸς λέγεται. τὶς ἐλεήσει αὐτὸν ὦ Ζεῦ. τοιοῦτος γὰρ αὖτος ἀγὼν ἐκ τῆς Ἐρεννύων ἐπέρχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, μὴ ὀρθῶς φερόμενος, μεταβαλλε δ' ἀπὸ τῆς πρώτης λόγης, εἰς τὸν θεὸς αὐτὸν. 338 "Ὁ σ' ἀναβακχεύει] τῆς ὅδε ὁ κίνδυνος ἔρχεται φόνιος, παρεξιὼν σὲ τὸν μέλεον, ὃς δάκρυα δάκρυσι συναπτει. τίς λέγω ἢ ἐχθρῶν περδέων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα, ἤγουν τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς, ὃ σὲ ἀναβακχεύει. Ἄλλως. "Ὁ σ' ἀναβακχεύει] ὅσῳ τῆς μητρὸς ἀναβακχεύει σε, καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅς τις ἀλαστόρων ἀναχωνεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρὸς σε, μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀπαθῶς τον. Ὦ δάκρυα δάκρυσι σωάγει, καὶ συμμίσγει ἐπάλληλα δάκρυα. Ὅμηρος συμβάλλετον ὁμβριμον ὕδωρ, ἤγουν σωάπτει. ἵν' ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς συμβαλλόντων τοῖς ὀρινίοις ἕτερα, καὶ σπιμηκέστερα ποιούντων, ὥς ὅτι τοῖς δάκρυσι σωάπτει δάκρυα. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ ὀρινία συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας. Ὦ δάκρυα] ὁ γεγραμμένος, ἀντὶ τῶ ὅσις. καὶ δόμον, μὴ δόμως, λέγων ὅτως, ὡς καὶ ὅσις ἀγὼν, δηλονότι ὁ φόνιος, συμβάλλει, καὶ σωάπτει τοῖς δάκρυσι δάκρυα. ἐπεὶ ἢ ἐκ ἐποίει ταῦτα ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ τὶς τῆς θεῶν. ἐπήγαγε τὶς λέγω τῆς ἀλαστόρων, καὶ τῆς ἐχθρῶν, περδέων καὶ ἐπιτρέπων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρὸς, ὅθεν σε ποιεῖ μαίνεσθαι. οἱ δὲ γεγραμμένοι τὸ ω μίαν διὰ τὸ συμβάλλει, ἀγνοῦσι τὰ μέτρα. Ἄλλως. Ὁ σ' ἀναβακχεύει] δηλῶς τίζουσιν. ὑποδιδῶ θεὸς μὲν πῶ θεότῳ τιγμὴ, τὶς ὅτος φόνιος ἔρχεται ἀγὼν, ὦ ἀγῶνι δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει τὶς ἢ ἀλαστόρων, πιῶν περδέσας τὸ αἷμα τῆς μητρὸς καὶ τοῦ οἴκους, καὶ μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀπαθῶς. ἢ ὅ, σε τὸ αἷμα ἀναβακχεύει, καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. θεὸς ἢ πῶ δευτέρου τιγμὴ, ὅτι τοσοῦτον ἔρχεται φόνιος ἀγὼν, δάκρυα δάκρυσι συμμίσγει τὶς ἢ ἀλαστόρων, ὅς σε ἀναβακχεύει περδέων καὶ θέλων ματέρος αἷμα σᾶς ὅλως ἀναχωνεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σε κατὰ τοῦ οἶκος σε, καὶ ἐκ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀπαράρητον. 340 "Ὁ μέγας ὄλβος] ἀ μόνιμος καὶ δίωκτὸς ἐν τοῖς βροτοῖς. ἀναπνάξας ἢ δαίμων τὶς αὐτὸν δηλονότι, καθὰ λαῖφος καὶ ἄρμενον νηὸς ταχείας, κατέκλυσεν, ἤτοι βυθιδίωσε ἐπίτηδες ὡς ἐν κύμασι πόντε ὀλεθρίοις, καὶ χαλεποῖς. τὸ ἢ δεινῶν πόνων διὰ μέσου, ἀντὶ τῶ φεῦ, ἕνεκα ἢ δεινῶν πόνων. Ἄλλως. ἀ μόνιμος ὁ μέγας ὄλβος. κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τὶς, ὥσει λαῖφος ἀκάτου θοᾶς πνάξας, κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίοις καὶ λάβερις κύμασι τῆς πόντε. τὸ ἢ δεινῶν πόναν, ἐν μέσῳ ἀναπεφώνηται. ἢ ὅτως ὡς ἢ πόντε λάβερις ὀλεθρίοις ἐν κύμασι δαίμων τις ἀκάτου θοᾶς κατέκλυσεν, ὅτω καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε πνάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων. Ἄλλως. Ἀναπνάξας δὲ τις δαίμων τὸν ὄλβον, κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κατεπόντισεν ὡς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος πόντε λάβερις καὶ ὀλεθρίοις κύμασιν. ὅσον γὰ δύνατα πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσσῃ, τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν βίον ἢ ἀνθρώπων ἡ τύχη. ἢ ὅτως. κλύζεται, παρεσκεύασέ τις θεὸς τὸν ὄλβον ἄσατον ὄντα ὑπὸ ἢ δεινῶν πόνων, τουτέστιν ἔργων. Ὁμηρος, αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνε. ὡς γὰρ κλύζεται ναῦς ἐν θαλάσσῃ, ὅτω καὶ ἡ ἢ ἀνθρώπων τύχη ὑπὸ ἀσάτων ἔργων. τὸ γὰρ τῆς τύχης ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. Ἄλλως. Ἀναπνάξας δέ τις δαίμων, ἢ τὶς δαιμόνων αὐτὸν δηλονότι τὸν ὄλβον, ὥσπερ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς κατέκλυσεν, ὥσπερ ἐν κύμασι πόντε λάβερις ὀλεθρίοις. τὸ ἢ δεινῶν πόνων, διὰ μέσου. ἀντὶ τῶ φεῦ ἕνεκα ἢ δεινῶν πόνων. 342 Τὸ λάβερις] ὀλεθρίοις ἐν κύμασι θεὸς τὸ δεινῶν πόνων σωάπτει. καὶ μὴ λάμβανε ὑπὸ ἔξωθεν, μὴ ἢ ὡς πόντε μὴ τόνε τὸ ὡς ἔκφερε, ὥς πνες φασίν. ὅτω ἢ, ὁ μέγας ὄλβος, καὶ ἡ μεγάλη εὐδαιμονία, ἀ μόνιμος καὶ δίωκτός ἐστιν ἐν τοῖς βροτοῖς. ἀναπνάξας δέ τις αὐτὸν δαίμων λαῖφος ἀκάτου καὶ νηὸς θοᾶς καὶ ταχείας, κατέκλυσε καὶ ἠφάνισεν ἐν κύμασι λάβεριος, καὶ σφοδροῖς ὀλεθρίοις δεινῶν πόνων, καὶ δυσχερῶν, ὥσπερ πόντε κύμασι δηλονότι. ἰσέον ἢ, ὅτι ἐπειδὴ λαῖφος εἶπε, διὰ τοῦτο καὶ κατέκλυσεν εἶπε, καὶ κύμασι. δεικνὺς ὅτι ἡ τῆς ὅλου ἀναπροσπὶ, ἀναλεγομένη λαίφους ἔοικε. καὶ αἱ ἢ δεινῶν πόνων ἀπλῶσεις, κύμασι θαλάσσης ὀλεθρίοις. τὸ ἢ θεογόνων γάμων λέγει, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τάνταλος υἱὸς ἰὼ Διός. 345 Τίνα γὰρ ἔτ] ἀλλαγῶ φησὶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κακοῖς, καὶ σωαπτόμενα τιὼ ψυχιὼ. τὶς γὰρ ἕτερος οἶκος σεβεσθῆς παρ' ἡμᾶς ἄξιος, ἢ ὅτος; ὃς ἐκ θεῶν ἔχει πῶ κλεινολιὼ. ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γενῆς ὁ Ζεὺς, ὃς ἐφύτευσε Τάνταλον, Πλειστῖ συνευνάς. Καὶ μὲν βασιλὶς] τῶτο ἐκ ἔστιν ἐπωφελὲς, ὡς ἂν τὶς ἴσως οἰηθείη, διὰ τὸ κενὸς μὴ πῶ στρεφῶ καὶ ἀντιστρέφω, ἀλλὰ καλεῖται σύσημα ἐπιφθεγματικὸν, ὡς ἐπιφθεγγόμενον τὸν Μενέλαον ἐρεσπόντα. αἱ μὲν γὰρ ἐπωφελὶ ἐκ εἰσι μονοειδοῦς μέτρε, ἀλλὰ διάφορει. τῶτο ἢ μονοειδῶς. κῶλων γὰρ ἔστιν ἀναπαιστικῶν η, ὧν τὸ γ καὶ τὸ ς μονόμετρα, ἤτοι ἀναπαιστικὴ βάσις. τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ἢ η καταληκτικὸν, ἤτοι ἑρδημιμερὲς, ὁ καλεῖται παρεμιακόν. ὅθεν πῶ τέλει παρ' ἑγεμόνι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Καὶ μὲν βασιλὶς ὧδε δὴ στείχει
Μενέλαος ἄναξ. πολλῇ δ' ἀβρωσύνῃ
Δῶλος ὁρᾶται,
Τῶν Ταναλιδῶν ἰξ αἵματος ὤν.
Ὦ χλιόναων στρατὸν ὁρμίσας

Atqui rex huc venit
Menelaus dominus: ex multâ dignitate corporis
Conspici potest,
Quòd sit ex familiâ Tantalidûm.
O qui applicuisti exercitum mille navium

Καὶ μὲν βασιλὶς] ἐν τοῖς τέλεσιν εἰώθασιν οἱ ὑπὸ τῆς χορηγοῦ μεταλλάττειν. τὸ δὲ ἐξῆς καὶ μὲν ὁ βασιλὶς ὧδε δὴ στείχει Μενέλαος ἄναξ ἢ Ταναλιδῶν ἰξ αἵματος ὤν. πολλῇ δ' ἀβρωσύνῃ δῶλος ὁρᾶται ἢ Ταναλιδῶν ἰξ αἵματος ὤν. ὅ ἐξι διὰ τῆς ῥήματος ἐμφαίνει πῶ ἐυγένειαν. Ὦ χλιόναων] ἀπὸ τότων αὐτὸν ἐγκωμιάζει, ἀφ' ὧν ἐμεγαλωίετο. τῇ ἢ ἀπερισπωμένῳ ἐχρήσατο ἀειθμῷ. ποσοῦ γὰρ ἦσαν αἱ νῆες ἢ

ANNOTATIONES.

V. 335. ᾷ] al. ὁ & ita *Scholiast.* ὁ pro ὅτως.
V. 336. συμβάλλει] Nisi Metrum miserè hìc sit conturbatum, legerim σύμβαλε, pro συμβάλλει, ut Quinto strophæ Versui respondeat.
V. 337. δόμων] al. δόμον.
V. 346. Ἕτερον] hoc verbum deest in MS. CCC. *Juvat Barnes.*
V. 347. Τῶν ἀπὸ, &c.] legit τὸν Canterus

Ἑλλάων, χίλιαι σφῶν ἐν. Χιλιόναυν] δι' ὧν δοκεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τόπων λυσιτελῆ, ἀναμιμνήσκουσα ἡμᾶς ἀπολλυμένων ἐν Τροίᾳ. τὸ δ' Ἐτόδην σφάξας ἄφω εὐχὰς σφαγιάσηκεν, ἐπειδὴ τὸν πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε πλοῦν Ἑλένην. σὺ μὲν φησὶν εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης. ὁ δ' Ὀρέστης δυσυχεῖ. ἐ μετέχεις φησὶ τῆς δυσυχίας ἡμῖν Ταντα λιδῶν.

Εἰς γῆν Ἀσίδα, Χαῖρ'. εὐτυχίᾳ δ' αὖτὸς ὁμιλεῖς, Θεόδεν σφάξας ἄπερ ἤυχε. 355

In Aſiam. Salve. opportunè quidem tu venis, Cùm divinitùs effugeris quæ optaſti.

ARGUMENTUM Actûs Secundi.

MENELAUM *jam reverſum, utpote Patruum ſuum,* Oreſtes, *ut ſibi præſtò adſit in judicio, orat:* Tyndari, Clytæmneſtræ *Patris, accuſantis &* Oreſtis *Rei, illius occiſoris, ſe Defendentis Orationes.* Oreſtes *Patruum ſuum* Menelaum *in partes ſuas fruſtrà advocat.* Pylades *&* Oreſtes, *nobile Amicorum Par, inter ſe conſultant, quomodò ſibi pateſiat ad ſalutem Via.* Pylades Oreſtem *ſe in judicio purgaturum comitatur.* Chorus *actum claudit.*

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΟΡΕΣΗΤΣ, ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, Ἰαμβοί.

Ὦ δῶμα τῆ μὲν] αἱ ἐξῆς αὖται φδαὶ τοιοῦδε τινὸς μέτρων ἀναλύσεως εἰσὶν, ὧν τελευταῖον χρεῶν χαλίνης ναυπλοισιν εἰσοχᾶν, ὅλη τᾶς ἀποδόσεως παρέγγεγραπται, ὅλη δ' τῶ τέλει χορωνίς. Ὦ δῶμα] ἀπὸ σφόδρα σημεῖόν τι τὸ κακόηθες τῆς γνώμης Μενελάου. ἡ γὰρ ὧδε εἰς Σπάρτην ἀνήχθη. ἀλλὰ δεύτερος εἰς Ἄργος ὡς ἐξελαύνων Ὀρέστην, ὡς ἡ ἐν τοῖς ἔξω δῆλός ἐστι, καίτοι πάλαι πολεμίων φανδόμενος. ἐν γὰρ τῇ ζ' ῥαψῳδίᾳ κωμῳδεῖται παρὰ τοῦ ποιητοῦ, συγχωρῶν ζῆν τὸν Ἄδραστον δόσιν χρημάτων ἐπαγγελλόμενον. 364 Νηρέως σφήτης] ἔστι Ἀνθηδονὶς ἁλιεύς. ἐφεσκὼς δ' ἰχθῦς ὧδε τὸν ἁλίμον βοτάνης γευσάμενον, καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως. ἐφ' ᾧ καταπόντισεν ἑαυτόν. μαντεύεται δ' ὡς παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεὺς, καὶ ὧδε Πινδάρῳ Τείτων τοῖς Ἀργοναύταις. Μαλέας δ' ἀκρωτήριον ὂν τῆς Λακεδαιμονίας, λεγόμενον παρά τισιν ἰδιωτικῶς ὄνω * καταμάγδαλον. Ἐμφανῶς παρεσταδεὶς] τυτέσην οὐκ ἐντὸς θαλάσσης ὤν, καὶ ἀφανῶς μοι τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ἐμφανῶς, καὶ ἐνώπιον σας, καὶ δηλονοτι μὴν. Πέρσωσιν ἢ πρὶν, καὶ ἔστιν ὁ ἰὼν, τοῖς παυσιπόνοις λιμέσι τῆς ἁλὸς πόντου, ὃ ὄζειν Ἀπολλωνίδης. ἢ πρὶν πόντου ἀντὶ τοῦ σωτυχῶν τοῖς λιμέσι τῆς ἁλὸς. λεσμῷ γὰρ Ἀγαμέμνονι, τὸν χιτῶνα περσωίσεγκεν. ὡς ἐν Ἐκάβῃ φησὶ, κτεῖν' ὡς ἐν Ἄργει φόνια. 371 Δοκῶν Ὀρέστην] ὕπνια πάντα τὰ ῥήματα Μενελάου, ἀφ' ὧν ὁ ποιητὴς τὸ ἄσχημον τῆς Λακεδαιμονίων γνώμης κωμῳδεῖ, ὡς ἡ ἐν Ἀνδρομάχῃ, ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστε βροτοῖ· Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλεύεσθε. περὶ γὰρ Διοσκόρους, ἐφ' ᾧ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων πρὸς ἐφέσιος, ἀπισκοῦντες Ἀθηναίους, ἃ πρόσκεισθε ἐπὶ ἀρχαῖς Θεοπόμπου, ὃς ἦν περὶ Διοσκόρους, ὡς ἱστορεῖ Φιλόχορος. Περιβαλεῖν] πρὸς βάλλω πινὰ, ἀντὶ τοῦ περιπλέκεσθαι. καὶ πρὸς βάλλει ὁ θεὸς τὸν ὕραγὸν ἐν νεφέλαις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύει. καὶ παρὰ Φιλοσράτῳ, πρὸς βάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ πθεῖς. 373 Ὡς εὐτυχοῦντας] εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἦν ἐχθρῶν ατυχίας εὐτελεῖς λαμβάνειν, βουλόμενοι μέχρι θανάτου τῶν ατυχίαν αὐτῆν προκόπτειν. καὶ ὁ Μενέλαος τοίνυν ἐφεδρεύων τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀρχῇ, μόνον τὸ ζῆν αὐτὸν εὐτυχίαν δείζεται. ἀλλὰ τὰ χθ' τὸν Ἀγαμέμνονα ἡπιάμην, καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα. ἐλ-

* Καταμάγδαλον Græco-barbarum & *Maxillam* ſonat. De hoc Verbo vid. *Meurſii* Gloſſarium Græco-barbarum in Καταμάγδαλον & Μαγδάλιν, item *Du Freſne* Latino-barbarum Lexicon in *Magulum*. Vid. quæ notavimus ap *Hecub.* V. 1114. ad Scholia. *Malea Laconiæ* Promontorium vulgò dicta *Aſini Maxilla* à formâ, ut *Tentes* in *Lycophronem* : Noſtris dicitur D. *Michaelis Ala*, *Joſua Barnes.*

Me. Ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι, Τροίαθεν ἐλθών. τῇ δ' ἰδὼν κατασένω. Κύκλῳ γὰ εἰληθεῖσθμ ἀθλίοις κακοῖς Οὐ πώποτ' ἄλλω μᾶλλον εἶδον ἑστίαν. Ἀγαμέμνονος μὲν γὰ τύχας ἠπιάμην, Καὶ θάνατον, οἵῳ προς δάμαρτος ὤλετο, Μαλέᾳ προσίκων πρῶραν. ὃν δ' ὑμάτων Ὁ ναυκλήροισι μάντις, ἐξήγειλέ μοι Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεός, Ὅς μοι πάλ' εἶπεν ἐμφανῶς θανασθείς· Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανών, Λευσσίοισιν ἀλόχου πρεσβεῖον παυσιάτοις. Δακρύων τ' ἔπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναῦς ἐμὰς Πολλῶν. ἐπεὶ δ' Ναυπλίας φαύω δόμους, Ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης, Δοκῶν Ὀρέστου παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος, Φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν, καὶ πατέρα, Ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἁλικτύπων κυδς Τῆς Τυνδαρείας δυγάτρος ἀνόσιον φόνον. Καὶ νῦν ὅπου 'στὶν, εἶπατ', ὦ νεάνιδες, Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά. Βρέφος γὰ ἦν τότ' ἐν Κλυταμνήστρας χεροῖν, Ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον, ἐς Τροίαν ἰών. Ὡς δὴ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών.

Me. O domus, partim libentèr te aſpicio, Veniens ex Trojâ, partim videns gemo. Nam in orbem circumdatam miſerandis malis Nunquam vidi magis aliam domum. Etenim Agamemnonis fortunam cognovi, Et mortem, quâ ab uxore periit, Ad maleam admovens navem. ex fluctibus verò Nautarum vates dixit mihi Nerei propheta Glaucus, verax Deus, Qui mihi hæc dixit aſtans clarè : Menelae, jacet tuus frater mortuus, Incidens in ultima balnea uxoris: Et implevit me & nautas meos lacrymis Multis. poſtquam autem attigi terram Naupliam, Ibi jam huc tendente meâ conjuge, Cùm ſperarem Oreſtem filium Agamemnonis, Et matrem charis complecti brachiis, Tanquam florentes, audivi ex quodam piſcatore, Cædem impiam filiæ Tyndari. Et nunc, ô juvenculæ, dicite, ubi eſt Agamemnonis filius, qui ſuſtinuit patrare iſta magna mala ? Erat enim infans tunc in manibus Clytæmneſtræ ; Cùm reliqui domum, vadens ad Trojam : Quare haud *nunc* nôſſem eum, rurſus licet aſpicerem.

ANNOTATIONES.

V. 362. πρώεσιν] recte accentuitur : ſed nè ſit *ſpondæus* in Quarto loco πρῶσαν cum circumflexo notarem, ut τὸ δυ brevis eſſet : Certè ſic τὸ Τροίᾳ & τὸ Τροΐα invenitur apud Poetas. MS. πρῶσαν.

V. 363. Ὁ Ναυπλίοισι μάντις] pro ὁ μάντις τῆ ναυπλίων. Vid. quæ nos ad *Iphig. Aul.* V. 613. *Joſua Barnes.*

V. 373. Ὅτ' ἐξέλιπον] *Dupertianus* Codex emendat in ἐξέλειπον, nullâ cauſâ cogente ; utrumvis enim ſi ſcribas verſus æquè ſtabit. MS. tamen pro illo ſtat.

V. 379. Ὡς τ' ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών] Non video cur ἂν bis hic occurrat ; quare poſterius τὸ ἂν cùm εἰσιδὼν junctim lego, ut ſit decompoſitum hoc modo ἀνεισιδών. Sed & de duplici ἂν Vid. quæ Nos ad *Hecub.* V. 359. *Joſua Barnes.*

Ορε. Οἶ,

Ορε. Ὄδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς,
Ἐκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακά.
Τῶν σῶν γ' ὑπὲρ γονάτων προστόλεια δι' ἐμὲ γάνω,
Ἱκέτης ἀφύλλῳ σώματι ἔξαπτον λιτάς.
Σῶσόν μ'. ἀφῖξαι δ' αὐτὸς εἰς ἡμῶν κακῶν.
Με. Ὦ θεοί, τί λύσσω; ἆρα δέδορκα νεκρέων;
Ορε. Εὖγ' εἶπας. ὁ γὰρ ζῶν γε κακοῖς, φάος δ' ὁρῶ.

Ore. Ille ſum, Menelae, Oreſtes, de quo tu quæris,
Volens dicam tibi mea mala,
Attingens primùm tua genua.
Supplex accommodans preces oris fine-ramis:
Serva me, adveniſti ipſe in ipſo articulo malorum.
Me. O dei, quid video, quem mortuorum video?
Ore Rectè dixiſti: non enim vivo præmalis, quanquam video lucem.

πλέων ἦ προσπύστους τὸν Ὀρέστην, καὶ τὴν μητέρα, ὡς σωζομένους, παρ' ἐλπίδας ἥκοντα τὸν Κλυταιμνήστρας θάνατον. τὸ γὰρ εὐτυχοῦντας ἀντὶ τοῦ σώους καὶ ὑγιεῖς. Ἀνόσιον φόνον λέγει τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτι ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανε Ὀρέστου ἐπεφόνθη. δέον ἦν εἰπεῖν εὐσεβῆ φόνον, κακοήθως ἀνόσιον καὶ ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας. ἔδει γὰρ αὐτὴν ἐκ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ μυριάκις ἀπολωλέναι αὐτόχειρα, ἵνα φονέα τὸν οἰκεῖα ἀνδρὸς γλυκύθυμον, ἀλλ' ἦν ὑπ' ἄλλου τινὸς καὶ οὐχ ὑπὸ Ὀρέστου τοῦτο γεγονῆναι.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ὦ δῶμα, τῇ μὲ ταύτῃ τῇ μεσίδι δηλονότι, ἡδέως βλέπω σε, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Τροίας. τῇ δ', ἤγουν ταύτῃ τῇ ἑτέρᾳ μεσίδι δηλονότι, ἐδὼν καταστένω. κύκλῳ γὰρ περιηφθείσαν ὑπὸ ἀλλοίων κακῶν, ὅπως ποτὲ εἶδον ἄλλην οἰκίαν μᾶλλόν σε δηλονότι. τὰς τύχας γὰρ, ἤγουν τὰ συμβεβηκότα τῷ Ἀγαμέμνονι ἐμαθον ὑπόιῳ θανάτῳ ὤλετο φθορᾷ τῆς γυναικὸς, περσίζων καὶ πλησιάζων τῷ Μαλέᾳ, τῷ περσέως. ἐκ γὰρ τῆς κυμάτων τῆς θαλάσσης, ὁ μάντις τοὺς ναυπλίους, ἀντὶ τοῦ τῆς ναυπλίων, ὁ περσίτης τοῦ Νηρέως, ὁ Γλαῦκος ὁ ἀλφεσίβοιος θεὸς, ἐξηγήσατο ἐμοὶ, ὅς μοι φθασαδεὶς ἐμφανὴς εἶπε τάδε. ὦ Μενέλαε, κεῖται θανὼν ὁ σὸς ἀδελφὸς, ἐμπεσὼν λυθρίοις παυσάτοις τῆς ἀλόχου, ἤγουν ἃ ἡ ἄλοχος ἔλυσεν αὐτὸν. ἐπλήρωσε γὰρ θάνατον πολλῶν ἐνεκα, καὶ τοῦ ἐμοῦ γαμέτου. ἐπεὶ δ' ἔλαυσα τῆς Ναυπλίας χθονὸς, ἤδη δάμαρ]ᾰ τῆς ἐμῆς δηλονότι ἵξορμιζομένην ἐνθάδε, νομίζων τὸν Ὀρέστην τὸν παῖδα τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ τὴν μητέρα περιβαλεῖν χερσὶ φίλαις, ὡς εὐτυχήσας, ἤκουσα τινὸς ἀλιέως τὸν ἀνόσιον φόνον τῆς Τυνδάρεω θυγατρὸς, καὶ νῦν εἰπατε, ὦ Νεανίδες, ὅτε ὀξὺν ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος παῖς Ὀρέστης, ὃς ὑπέμενε τὰ δεινὰ κακά. βρέφος γὰρ τότε ἦν ἐν ταῖν χερσῖν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτε κατέλιμπανον τὴν οἰκίαν ἀπὼν εἰς Τροίαν, ὥστε ἀκέρ ἂν γνωείσαμεν αὐτὸν ἰδών. Ὀρ. Ὄδ' εἰμ' Ὀρέστης, ὦ Μενέλαε, ὅδε, ἤγουν ἐγώ εἰμι ὁ Ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς, ἤτοι περὶ ὃ ἐρωτᾷς, ἐγὼ ἑκὼν δηλώσω σοι τὰ ἐμὰ κακά. προστόλεια δ', ἤτοι προστος, καὶ κατ' πρῶτον λόγον, δηγάνω καὶ ἅπτομαι ἦ σῶν γονάτων ἱκέτης, ἀντὶ τοῦ ἱκετικῶς, ἀπὸ σώμα]ᾰ ἀφύλλω καὶ ξηρᾷ ἔξαπτον, καὶ ἀναπτεὰς λιτὰς, σῶσόν με. φθαγέρονας δ' αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, ἤτοι εἰς αὐτὸν τὸν ἀκμὴν ἦ κακῶν. Ἀφύλλω σώμα]ᾰ εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτε ἱκέτευον τοὺς ὑπερέχοντας, φέρειν ἐν χερσὶ στέφανον ἐκ φύλλων, ἢ δάφνης, ἢ ἐλαίας. ὁ δ' νῦς ποιῶτος, περὶ δηγήσομαι τὰ ἐμὰ κακά, ἅπομαι ἦ σῶν γονάτων, ἔξαπτον καὶ φέρων θαλλήσεις ἐξ ἀφύλλω, σώμα]ᾰ νοητέον, τετέσι μόνον διὰ λόγων λέγω, καὶ ὁ προτείνω κλάδον ὡς ἔδος. ἢ τὸ ἀφύλλω σώμα]ᾰ, ἀντὶ τοῦ καταξήρω νοητέον, ὑπὸ τῆς νόσου. περιαρεθέν]ων γὰρ ἦ φύλλων ἐκ ἦ δένδρων, ξηρὸν τυγχάνει τὰ δένδρα. διατὶ δ' ἐκ δάφνης ἢ ἐξ ἐλαίας προτείνειον φύλλα, καὶ ἐκ ἐξ ἄλλης τινὸς, φαμὲν ὡς ἐπεὶ ταῦτα τὰ φυτὰ ἀειθαλῆ τυγχάνει, καὶ ἱερά. ἢ μᾶλλον δὲ Δάφνη τῷ Ἀπόλλωνι ὡς μαντικῷ ἀναπτε]ῖ, ἢ δ' ἐλαία τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς καταδειξάσῃ προτῃ αὐτὴν ἐν Ἀθήναις, διὰ τοῦτο ἐξιλεοῦντο τούτοις μόνοις, καὶ ἐκ ἄλλοις τισὶ φυτοῖς. Προστόλεια δ' κυρίως, αἱ προτοι τῆς λείας ἀπαρχαὶ ἃς ἀνέφερον τοῖς θεοῖς, ὡς αἰτίοις τῆς νίκης. δέον δ' εἰπεῖν ἱκετικῶς, ἱκέτης εἶπε περσς τὸ δηγάνω, τὸ ἐκ ἦ προσοψις, ἐ περσς τὸν λόγον τὸ μέσον τὸ ἠγείσατο ὀξὺν, ἀλλὰ περσς τὸ πνα δέδορκα νεκρέων. Προστόλεια] κυρίως ἦ τῆς λείας ἀπαρχή. νῦν δ' προστόλεια φησὶ τῆς ἱκεσίας τῷ ἀπαρχήν. κατεχρήσατο δ' προστόλεια φησὶ, πάντα τὰ προτα. Ἀφύλλω σώμα]ᾰ ὅτι τῷ φυλλάδα ἱκετεύουσες προτείνειον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ὁ Χρύσης Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος· ἢ κάκλησις φυλλάς, ἐπεὶ ἐκ φύλλα ἦτοι ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἢ ὡς πνες τὸ ἐκ τούτων ἄνδος, ἦ γονάτων ἐξάπτουσι ἦ ἱκετευομένων. ἐπεὶ ἦν ἔδος ὃ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν· τοῦτο δ' νῦν ἐ πάρεσι. διὰ τοῦτο φησὶ τῷ ἐκ σώμα]ᾰ, καὶ λόγων μόνων ἱκεσίαν ποιεῖσθαι. τὸ δ' ἐξάπτων ἔφη, παρὸν ὃς ἱκέτευον, τούτοις παρεπίθεσαν τὰς ἱκετηρίας. Ἀχαΐᾳ ἐν Ἀζᾶσι, Νῦν ἦν ἡμεῖς Ἱκέται θαλλούς τε θεῶν χέρας πτέρωθεν περὶ ποδῶν ἦ σῶν, λίτομαι τῆς αἰσερωπᾶ Ζηνὸς θυσίας. πνες δ' φύλλα σώμα]ᾰ ἤκουσαν τὰ κατεξηραμμένα διὰ τὸν νόσον, ἀντὶ τοῦ ἀνευ ἱκετείας. ἀπὸ μεταφορᾶς ἦ δένδρων, ἃ πνα μὴ ἔχοντα φύλλα, ὡς ὀπιτοπολὺ ξηρὰ ἐυρίσκεται. Ὦ θεοὶ τί λύσσω] τί βλέπω, τίνα ἦ νεκρῶν βλέπω; Εὖ γ' εἶπας] καλῶς ἔφης, ὅτι νεκρός εἰμι δηλονότι. ὁ γὰρ ζῶν ὑπὸ ἦ κακῶν, ὁρῶ δ' φῶς.

Με. Ὡς ἠγείσατ' ὠλόκαμον αὐχμηρὸν κάρα.
Ορε. Οὐχ ἡ προσοψίς μ', ἀλλὰ πᾶργ' αἰκίζεται.
Με. Δεινὸν δ' λόγους ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.
Ορε. Τὸ σῶμα φρῦδον, τόδ' ὄνομ' ὁ λέλοιπέ μοι.
Με. Ὦ φθαλερὸν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία.
Ορε. Ὀδ' εἰμὶ μάτρος τῆς καλαιπώρου φονεύς.
Με. Ἤκουσα. φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
Ορε. Φειδόμεθ'. ὁ δαίμων δ' ἐς ἐμὲ πλέσιος κακῶν.
Με. Τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395

Me. Quàm es horridus ſqualidam comam ô miſer!
Ore. Non ſpecies, ſed facta me cruciant.
Me. Horribiliter tueris ſiccis pupillis oculorum.
Ore. Corpus evanidum eſt, ſed nomen non reliquit me,
Me. O deformitas apparens mihi præter opinionem!
Ore. Ille ego. ſum matris meæ miſeræ homicida.
Me. Audivi; parce dicere mala vel rarò.
Ore. Parco. dæmon autem eſt dives malis adverſus me.
Me. Quid tibi accidit? quis morbus te perdit?

ὡς ἠγείσατ] λίαν ἠγειωμένῃ εἰ ὦ τάλας τί τὸν πλόκαμον τὸν αὐχμηρὸν, καὶ κατάξηρον. Οὐχ ἡ προσοψίς, ἀχ ἡ δεινεία μαίζει ἐμὲ, ἀλλὰ τὰ ἔργα. Δεινὸν δ' καὶ ἄγριον βλέπεις ταῖς ξηραῖς καὶ ἀγρίαις κόραις ἦ ὀμμάτων. τὸ σῶμα φρῦδον ὄζει δηλονότι, ἀντὶ τοῦ ἠφανίσας. τὸ δ' ὄνομα, ἤτοι τὸ καλεῖσθαί με μητροκτόνον, ἐ λέλοιπέ με, ἀντὶ τοῦ ἐκ ἀφῆκεν ἐμέ. 390 Τὸ σῶμα φρῦδον] ἐπεὶ ὁ Μενέλαος εἶπε περὶ τὸν Ὀρέστου ὅτι δεινὸν λάσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις· ἀποκεκυφόμενος ὁ Ὀρέστης φησὶ, τί λέγεις, ἅπαγ με τὸ σῶμα ἀπολώλει, καὶ σὺ περὶ ἦ ὀμμάτων μόνον λόγον ποιεῖς; Ὦ θαλερὸν μοι ὦ ἀμορφία σὴ, ἡ φανεῖσα ἐμοὶ θαλερόν γε, καὶ παρ' ἐλπίδα. ὈΔ' εἰμὶ φονὸς τῆς καλαιπώρας μητός. Καλαιπώρας ἢ ὅτι πεπονθοῖ ἀνελῶν αὐτὴν, καλαίπωρον ἔφη, περσαχθμῷ αὐτῷ εἰς ἔλεον, διὰ τὸ κατομολογεῖν τὴν ἀνοσίαν ἑαυτῆς περξιν. ἐ γὰρ περ περξεως, καὶ μὴ τὴν περξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν. ἢ τὸ μιμήσασθαι αὐτὸν ὅτι ἔκδικος τῆς πατρὸς ὑπάρχει, καλαίπωρον παρὰ τὴν πάρλυσιν, ὃ δηλοῖ τὸ πάνδυσον. Ἀντίμαχος, πάρη τοι ἀλόχοιο, καὶ εἰς τεκέεσσιν ἔκασσε. ἀντὶ τοῦ πάνδυσος ἔκασσε. τί χρῆμα] τί δῆτα τὸ χρῆμα ὁ πάσχεις. τίς νόσος ἀπόλλυσι σέ.

ANNOTATIONES.

V. 382. Προστόλεια] Vid. *Scholiaſt.* Et quæ notas ad *Iphig.* Aul. V. 718. *Joſua Barnes.*

V. 390 λέλοιπέ μοι] aliàs με & ità *Scholiaſt* legit. Et MS. Coll. CC. *Cantabr. Joſua Barnes.*

Ορε. Ἡ

Ἡ σωίσεις] ἀντὶ τοῦ Ορέ. Ἡ συίσεις, ὅτι συοίδα δεὶν' εἰργασμένος.
ἢ σωιέδησις. ὅτι συοίδα ἐμαυτῷ. δηλονότι Με. Πῶς φής; σοφὸν τοι τὸ σαφὲς, ὃ τὸ μὴ σαφές.
πεποιηκὼς δεινὰ, ἐγκαλᾶσι πάντες. πῶς γὰρ Ορέ. Λύπη μάλιστά γ' ἡ ἄλαφ θείρουσά με.
φησιν αἰπᾶται τὴν συγγενῆ; Με. Δεινὴ γὸ ἡ θεὸς, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
Ἐριννύων ἐχθρῶν. ἀγνοεῖσι δ', ὅτι ὑπὸ δι- Ορέ. Μητρός τε, μαζὸς θ' αἱμαγὲς τιμωρίαι.
σῶν φησιν ἀπόλλυσθαι, Με. Ἦρξω δ' λύσσης πότε; ἵν' ἡμέρα τότ' ἦν;
ἐπεὶ μὴν τὸν ἐμὸν Ορέ. Ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκων τάφῳ.
τῆς ὑγιείας, ὑπὸ τῆς συ- Με. Πότερα κατ' οἴκους, ἢ παρεδρεύων πυρᾷ;
νειδήσεως, ἐν ᾗ τὴν λύσ- Ορέ. Νυκτὸς, φυλάσσων ὀρέων ἀγραίρεσιν.
σαν ὑπὸ τῆς Ἐριννύων. Με. Παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθωσεν δέμας;
Ορέ. Πυλάδης, ὁ συμφόνευσε μητρὸς φόνον.
Με. Ἐκφασμάτων δ' τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;
Ορέ. Ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκὶ παρεμφερεῖς κόρας.
Με. Οἶδ', ἃς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.
Ορέ. Σεμναὶ γάρ· ἀπαίδευτον δ' ἄποπτον εἰπεῖν.
Με. Αὐταί σε βακχεύουσι συγχορεῦσι φόνῳ;
Ορέ. Οἵ μοι διωγμῶν, οἷς γ' ἐλαύνομαι τάλας.
Με. Οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τὲς εἰργασμένος.
Ορέ. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς.
Με. Μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μοὶ γὸ ἐ σοφόν.
Ορέ. Φοῖβ' κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.

Ore. Conſcientia, quòd ſum rèſtè conſcius feciſſe atrocia.
Me. Quomodo inquis? quod enim ſapienter dicitur, clarè eſt, non obſcurè.
Ore. Triſtitia maximè conſumit me.
Me. Eſt ſæva Dea, ſed tamen placabilis.
Ore. Etiam furores, qui ulciſcuntur matris cædem.
Me. Quando incepiſti furere? quæ dies tum erat?
Ore. Quâ die miſeram matrem oneravi tumulo.
Me. An domi, an aſſidens ad rogum?
Ore. Nocu cuſtodiens collectionem oſſium.
Me. Aderat aliquis, qui confirmaret tuum corpus?
Ore. Pylades, qui ſimul fecit cædem matris.
Me. A quibus ſpectris ſic affectus es?
Ore. Viſus ſum tres puellas videre nocti ſimiles.
Me. Novi quas dixiſti: nuncupare autem nolo.
Ore. Atroces enim ſunt. infipidè ne dixeris, cave.
Me. Ipſæ te ob matris cædem exagitant?
Ore. Hei perſecutionem quâ miſer exagitor.
Me. Non grave eſt, gravia pati, *gravia* qui fecerunt.
Ore. Sed eſt nobis tranſlatio caſûs.
Me. Non dicas necem: hoc enim non eſt ſapientèr dictum.
Ore. In Phœbum jubentem perficere matris cædem.

τότε ἕνεκα λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. ἐπεὶ αὐτὸς μὴν τὴν ἰδέαν ἐπύθετο τῆς νόσου. ὁ δὲ τὸ συνειδὸς ἔφη. τοῦτο δὲ ἐ πάνυ νόσος. τότε χάειν φησὶν ἀσαφῶς εἰρηκέναι. τὶς ἦν ἡ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως νόσος, ἣ λύπη, ὡς ἐξῆς λέγει, ὅτι συοίδα δεινὰ εἰργασμένος. μὴ γὸ τὴν μανίαν. ἡ ἔννοια ἦν κακῶν αὐτὸν ἐδίδαξεν. Συοίδα δεινὰ εἰργασμένος, καὶ συοίδα ἐμαυτῷ δεινὰ εἰργασμένος. Λύπη μάλιστα ὄζειν ἡ διαφθείρουσά με. 399 Δεινὴ γὸ ἡ χαλεπὴ γὸ καὶ θεὸς, ἤτοι ἡ λύπη, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος, ἤτοι δυνατὴ θεραπεύσασθαι. Μανίαι τε] καὶ αἱ μανίαι διαφθείρουσιν ἐμὲ δηλονότι, καὶ αἱ τιμωρίαι, καὶ ἐκδικήσεις τῆς μητρός. Ἦρξω] ἄρξω ἢ πότε τῆς λύσσης, ἤτοι τῆς μανίας, τίς ἡμέρα ἦν τότε. Ἦρξω δ' λύσσης] τοῦτο πονηρῶς. θέλων γὸ ἐξελέγξαι τὸν ἀνελόμενον ὡς θεομισῆ, φησὶν, ἄρξω δ' λύσσης πότε. θέλει δ' μαθεῖν, εἰ χρήνιόν ὄζει τὸ νόσημα, καὶ δυσίατον. ὁ δ' φησὶν, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τὸ τῆς μητρὸς μῆμα ἐξώγκουν. Ἐξώγκουν] κατεχώννυον, ἐκάλυπτον. εἰκότως εἶπε τὸ ἐξώγκουν. οἱ γὸ πάλαι τάφοι, σωαγωγὴ χωμάτων ἦσαν εἰς ὕψος δήκνυσα, βωμῷ ἐοικυῖα. ὅθεν καὶ μέχρι τῶν νῦν τύμβον ταύτην κατονομάζουσιν. Ἐν ᾗ τάλαιναν] ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δηλονότι, ἐξώγκουν τὴν τάλαιναν μητέρα τάφῳ. ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ἐν ᾗ ἐξώγκουν τὸν τάφον τῆς ταλαίνης μητρός. Πότερα κατ' οἴκους] ἄρα κατὰ τοὺς οἴκους ἤρχε τῆς λύσσης δηλονότι, ἢ παρεδρεύων τῷ πυρᾷ, ὑπὸ κοινὸν τὸ ἤρξω. τυτέσιν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἤρξε, καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ. κακοήθως δ' καὶ τοῦτο, ὁ δ' φιλαλήθως λέγει, καὶ τὴν νύκλα πέπονθα πηρῶν τὴν ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνάλημψιν ἦν ὀρέων, τυτέσιν ἵνα μὴ τὶς ἀφέληται παῦτα. Παρῆν τὶς ἄλλος] ὃς ἀναῤῥῶσε τὸ σὸν σῶμα σφαλλόμενον δηλονότι ὑπὸ τῆς μανίας; ναὶ Πυλάδης, ὁ συνδρῶν ἐμοὶ δηλονότι τὸ αἷμα, καὶ τὸν φόνον τῆς μητρός, ἐκ θεσπιλήλας. ὑπὸ ποίων δ' φασμάτων νοσεῖς τάδε, ἐνόμισα ἰδεῖν τρεῖς κόρας ὁμοίας νυκτί. Οἶδα ἃς ἔλεξας, ἃ βούλομαι δ' ὀνομάσαι, καὶ εἰπεῖν. ἀποστρέπε λέγει· ἀπαίδευτα, ἤγουν τὰ μέμφεσθαι αὐτὰς ἀφίσασθαι. σεμναὶ γὸ καὶ σεβάσμιαί εἰσιν. Ἀπαίδευτα] ἀπαίδευτος ὄζιν ὁ ἐνταῦθα γεγραφὼς ἀπαίδευτα, καὶ ἦν μέτρων παντάπασιν ἁμαθής. σὺ δ' εἰ βούλει μὴ ἀπαίδευτον ἔῃ, ἀπαίδευτον ἐνικῶς γεγραφε. ὅτω γὸ ἔχει πρὸς τὸ μέζον ὀρθῶς, τὸ ἔξῆς ἅτως, ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς, ὁ Φοῖβος, κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς διαφθεῖραι φόνον. ὁ δ' Μενέλαος, διακόψας τὸν λόγον φησὶ, μὴ εἴπῃς τὸν τῶ παλεὸς δηλονότι. ὑπελάμβανε γὸ τοῦτο βούλεσθαι φράσειν. Ἄλλως. ὁ μὲν οὖν Ὀρέστης διὰ τὸν Ἀπόλλωνα εἶπεν, ὡς κελεύσαντα τὸν φόνον, τὸ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς. τυτέσιν εἰς Ἀπόλλωνα ἀναφέρομεν τὴν αἰτίαν ἦν παρέχομεν. ὁ δ' Μενέλαος οἰόμενος αὐτὸν λέγειν τὸν τῶ παλεὸς θάνατον, ἐκκλείων αὐτὸν τῆς Ὁσιότητος φησὶ μὴ τὸν θάνατον τῶ παλεὸς λέγε, ὡς δ' ἐκεῖνον, τὴν μητέρα ἀποκτείνας εἰς τὰ παρόντα ἐμπέπτωκας. Ἄλλως. 410 Ἀπαίδευτα] ἀντὶ τῶ ἀπαιδεύτως, φυλάττε ὀνομάζειν αὐτάς. πῶς δ' ἀπαιδεύτως, καλῶν αὐτὰς Ἐριννύας. Ἄλλως. Ἀπαίδευτα κτλ ἀντιφρασιν, ἀντὶ τῶ ἀπαιδεύτως. ἢ ἔπος. ἀπαίδευτος δ' ποιεῖς, ὀνομάζων τούτας Ἐριννύας παρατιθέμενος. Αὐταί σε βακχεύουσι] ἤτοι ἐκμαίνουσι καὶ παράπτουσι σὲ τῷ συγχορεῦσι φόνῳ, ἤτοι διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. κακοήθως δ', τῷ ὀνόματι χρήσαντος τῆς μανίας. κακόηθες δ', καὶ τὸ ὑποκριτικὸν αὐτὸν τῶ φόνῳ τῆς μητρός. ἤγαγε γὸ εἰπεῖν, αὐταί σε βακχεύουσιν. ὁμοίως δ' καὶ τὸ εἰπεῖν ὅ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τὸν εἰργασμένως, γνώμην γένεται τὸ κακοήθες Μενελάου. κατέκλινε γὸ αὐτὸ χρεῖς κείσεως. Οἵ μοι] οἵ μοι ἕνεκα ἦν διωγμῶν, ὑφ' ὧν ἐλαύνομαι ὁ τάλας. Οὐ δεινὸν] ἤτοι θαυμαστὸν, πάσχειν χαλεπὰ, τὸν πεποιηκότας δεινά. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν] ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος, ὅ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τὸν εἰργασμένης, καὶ κατέκλινεν αὐτὸν χρεῖς κείσεως, ὁ Ὀρέστης φησὶν· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τὸ συμβάν ἀναφορὰ, οὗ δυνάμεθα τῆς συμβάσης τύχης τὸν αἴτιον ἀναζητεῖν εἰς τινα, ὥς τε μὴ ἔῃ ἡμᾶς αἰτίας δεινῶν παθεῖν. εἶτα ὁ Μενέλαος. Μὴ θάνατον εἴπῃς] τῶ παλεός. τοῦτο γὸ ὅ σοφὸν. εἰ γὸ καὶ διὰ τὸν πατέρα ἀνεῖλες τὴν μητέρα. δεινὰ πέπρακας. σὺ γὰρ ἐκ ὤφειλες θάνατον ἐπαγαγεῖν τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἡ δημοσία κείσις. εἶτα ὁ Ὀρέστης λέγων, ὅτι Ἀπόλλων ἔκτεινε, καὶ διὰ τοῦτο ὅ δεινὰ διέπραξάμην. εἶγε θεὸς ὁ κτείνας, καὶ κελεύσας, εἶτα Μενέλαος, ἀμαθὴς ὢν τοῦτο τὸ δεινὸν ἔκτεινεν. εἶτα Ὀρέστης, εἴτε ἀμαθεῖς, εἴτε σοφοὶ εἰσὶν οἱ θεοὶ, ἐκ οἶδα. τοῦτο δὲ οἶδα, ὅτι δηλόομαι καὶ πειθόμεθα αὐτοῖς ὁπόσοι ἂν εἰσίν. εἶτα ὁ Μενέλαος, εἰ αὐτός σοι ἐπέλθυσε, πῶς ἐκ ἐλεεῖ νοσοῦντα καὶ μαινόμενον. εἶτα Ὀρέστης, ἴσως ἐλεήσει. ἀεὶ γὰρ βεβλωτεῖ τὸ θεῖον. Μὴ θάνατον] ὅρα ἵνα μὴ εἴπῃς τὸν θάνατον τῶ παλεὸς δηλονότι. τοῦτο γὰρ ὁ φρόνιμον. ὁ μὲν τὸν Ἀπόλλωνα ᾐνίξατο αἴτιον τῆς μανίας. ὁ δ', ὥστε τὸν τῶ παλεὸς λέγειν θάνατον. ἐκκλείων οὖν αὐτὸν Ὁσιότητος φησὶ, μὴ λέγε τὸν θάνατον τῶ παλεός, μὴ δὲ αὐτὸς ἁμαρτήσας εἰς τὸν πατέρα ἀναίρεσε τὴν ἁμαρτίαν. εὐήθες γὰρ τὸ αὐτόν τινα ἁμαρτάνοντα, ἄλλοις φεύγειν τὴν ἁμαρτίαν. Φοῖβος κελεύσας] ὁ Ἀπόλλων κελεύσας ἐκπρᾶξαι, ἀντὶ τῶ διαφθεῖραι τὸν φόνον τῆς μητρός.

ANNOTATIONES.

V. 398. *Λύπη μάλιστά γ', &c.*] ità lego pro *μάλιστα δ'*, at *Canterus* legit *μάλις' ἔσθ' ἡ*, &c. quia eadem verba apud *Scholiaſtem* reperit. Nos fatemur τὸ ἐπ intelligi. MS. Col. CC. *Cantabr.* mecum ſtat & *Aldi* Editio. *Joſua Barnes.*

V. 407. Ἐκφασμάτων] MS. Φθιτασμάτων.

V. 410. *ἀπαίδευτα*] *Scholiaſta* authoritate vetus *ἀπαίδευτα* rejeci & ſingularitèr ſcripſi. Vid. *Schol.* Miror itaque quo animo ſcripſerit *ἀπαίδευτος* in ſuo Codice *Duportus* noſter: Eſt enim Neutrum pro Adverbio.

Με. Ἀμφ-

Με. Ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ ⁂ τῆς δίκης;
Ορε. Δουλεύομεν θεοῖς, ὅ, τί ποτ' εἰσὶν θεοί.
Με. Κἄτ' σὸν ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
Ορε. Μέλλει. Τὸ θεῖον δ' ὀξὺ πιθανὸν φύσει.
Με. Πόσον χρόνον ἥ μαζὸς οἴχονται πνοάς;
Ορε. Ἕκτον τόδ' ἦμαρ, ἔτι πυρᾶ θερμὴ τάφε.
Με. Ὡς ταχὺ μετῴκτον σ' ἅμα μητέρος θεαί;
Ορε. Οὐ σοφός, ἀλιθὴς δ' εἰς φίλους * ἔφυς κακός.
Με. Παίδῃς ἦ δή τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
Ορε. Οὔπω. Τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
Με. Τὰ πρὸς πόλιν ἦ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;
Ορε. Μισεμαι' ὥστε μὴ προσεννέπειν.
Με. Οὐδ' † σὺν ἅμα χερὶ νόμους χερεῖν;
Ορε. Ἐκβάλλομαι γὰρ δωμάτων, ‖ ὅπου μολὼν.
Με. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;
Ορε. Οἴαξ, τὸ Τρωίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.

Με. Stultior, quàm ut sciat honestum & jus?
Ore. Servimus diis, quicquid sunt dii.
Me. An non juvat Apollo te in his malis?
Ore. Cunctatur: dii autem sunt tales natura,
Me. Quàm diu est, quòd mater extincta est?
Ore. Sextus hic dies est, rogus adhuc calet sepulchri.
Me. Quàm citò à te Eumenides reposcunt sanguinem matris?
Ore. Haud sapiens es; sed vera licet proferens ergà Amicos malus es.
Me. Quid tibi conducit vindicta patris?
Ore. Nondum. Id quod cunctatur, est simile inutili.
Me. Quomodo civitas est erga te affecta, cùm hæc feceris?
Ore. Sic tum in odio, ut nemo me alloquatur.
Me. Non purificâsti ab illo sanguine manus juxta leges?
Ore. Excludor ex omnibus domibus quò vado.
Me. Qui cives certant te ejicere ex terrâ?
Ore. Oeax, imputans patri odium, quod concepit ad Trojam.

* MS. εἰπὼν κακῶς. † al. σῶν. ‖ MS. ὅπῃ.

Ἀμαθέστερος ὤν] εἰ τὸ ὅσιον φησὶν, ἀμαθὴς ὄζυ. ἵνα δὲ τῷ ἐναντία δηλώσῃ, ὅτι ἂν ἐπέλυσεν ὁ Θεός. ὃ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς ἀμαθὴς. Ἄλλως. Μετὰ συλλογισμῶν τοῦτο ἔδειξεν, ὅτι ἂν ἀμαθὴς ὁ θεὸς, δῆλον ὅτι οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιεῖν. Ἄλλως. Θέλει ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ Μενέλαος τῷ Ὀρέστῃ, ὅτι οὐχ ὁ Ἀπόλλων προσέταξεν αὐτῷ τὸν τῆς μητρὸς φόνον, ἀλλ' οἰκοθεν ἐρασάμενος τοῦτον. ἐπεὶ δὲ δυσχεραίνει, προσάλλεται τὸν Ἀπόλλωνα. ἐδήλωσε δὲ τοῦτο διὰ τῆς εἰπεῖν ἀμαθέστερος ὤν. προὶς ὃ Ορέστης ἀπαντᾷ λέγων, ὑποτασσόμεθα τοῖς θεοῖς ὅ, τι ποτ' ἄρα εἰσὶν, εἴτε ἀμαθεῖς, εἴτε μή. Δουλεύομεν] δουλεύομεν θεοῖς ἀνθρώπων ἔχοντι τὸν μορφὴν. ἢ ὁποίας ὅσοι δυνάμεως ἢ κέρδους, δουλεύομεν αὐτοῖς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀμαθέστερος γ' ὤν. Κἄτ' ἂν ἀμύνει] ἢ εἶτα ὃ βοηθεῖ ὁ Ἀπόλλων τοῖς σοῖς κακοῖς; παύεσθαι πᾶσα ἡ ἐρώτησις. ὁ μὲ γὰρ φησὶν, ὁ Ἀπόλλων μοι ἐπέλυσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα· ὁ δ' ἀντεπάγει, ἢ πῶς ὁ κελεύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα, ἂν ἐλεεῖ σε μανόμενον; τῷ δ' εἰπόντι, ὅτι μελλητικόν ὄζει τὸ θεῖον, πάλιν ὁ Μενέλαος φησὶ, πῶς οὖν αἱ Ἐριννύες ταχέως κατῆλθεν, ἂν εἰσὶ καὶ αὗται θεαί; ἐλέγχει δ' αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον. Μέλλει βοηθῆσαι. ἢ μέλλει ἀντὶ τοῦ βραδύνει. τὸ θεῖον γάρ ὄζει φύσει τοιοῦτον, ἤγουν βραδύ, τετέσι μακρόθυμον. Μέλλει] ἢ πρὸς βοήθειαν, ἢ κόλασιν· πρὸς μὲν τὴν βοήθειαν, ἵνα δοκίμιον λάβητε τῆς προαιρέσεως σὺν τῆς βοηθείας ἀπὸ πολαύσειν μελλόντων. πρὸς δὲ κόλασιν, ἵνα τῷ χρόνῳ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς πρὸς ἃ δεῖ. Πόσον] ὅπη πόσον δ' χρόνον οἴχονται, ἢ ἐφ' ἁρμάτων εἰσὶν αἱ πνοαὶ, ἤτοι αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις, ἢ ἐνέργειαι τῆς μητρός. Πόσον χρόνον] ἐχρῆν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ, τὸ μητρὸς κακοήθως, ἢ δυσωπητικῶς. ἢ δὲ τῷ εἰπεῖν ἦ ὡς ταχὺ μετῴκτον σε, ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀδέως πεπραχότα τὸν φόνον, ὅτε γε αἱ μὴ Ἐριννύες ἐυδίως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν, ὁ δ' Ἀπόλλων ἀναβάλλεται τὴν συμμαχίαν. ἢ ἀνθυποφορὰ ὅτι τὸ ἐξημπόν ὑπὸ Ὀρέστου, τὸ θεῖον ὄζει τοιοῦτον φύσει. Ἕκτον τόδ' ἦμαρ] ἤτοι ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐξ ἃ ἐφλέξαν σηλονότι. ἔτι ἡ πυρὰ τὰ τάφε θερμὴ, ἤτοι ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκάη τὸ σῶμα. Ὡς ταχὺ] λίαν ταχέως ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ, διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. Μετῴκτον] τὸ μετῴκτον εἰ μὴ αὐτὸ τοῦ ἐτιμωρήσαντο ἄποιος, ἐυθεῖαν τὸ αἷμα νοήσεις, ὅτω λίαν ταχὺ ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ, ἢ τὸ αἷμα, ἢ ὁ φόνος τῆς μητρός. εἰ δ' ἀντὶ τοῦ ἀπήτησαν, αἰτιατικὴν, ὅτω λίαν ἀνῆτησάν σε αἱ θεαὶ τὸ αἷμα, ἢ τὸν φόνον τῆς μητρός. Οὐ σοφὸς ἔφυς] ἀντὶ τοῦ σοφιστὴς, ἤτοι ἀπατεών. ἀληθὴς δ' ἢ φανερὸς κακὸς ἔφυς κτλ κοινῶς εἰς τοὺς φίλους. Ἄλλως. Οὐ σοφὸς εἶ διαρρήδην μοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἷμα. Ἀληθὴς δ'] ἀληθῆ δὲ λέγει διὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς ἀμυνάσας αὐτὸν τὰς Ἐριννύας. Ἄλλως. Ὀνειδίζον] Μενελάε, Ὀρέστης φησὶ πρὸς αὐτὸν· ἐπεὶ διαρρήδην ἡμᾶς ὀνειδίζεις, ἢ σοφὸς εἶ. ἀληθὴς δ' κακὸς, ἀληθὴς μὲν, ὡς ἐδὲν ἓν κατ' ἐμὲ λέγεις, ψευδῆς λέγων. κακὸς δ', ὡς ἐναργῶς ὀνειδίζων. ἐχθρὸν γάρ σε χθαμαὶζοντα τοῦ λόγου ἐκφέρειν πρὸς ὀργὴν, ἀλλ' ἢ πρὸς λύπην. Παῖδες] τὸ παῖδες δ' ἢ τιμωρία ἢ ἐκδίκησις, κτλ τί ὠφελεῖ σε. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ὠφελεῖ τί σε ἢ εἰς τὸν πατέρα ἠμυνόμην ἐκδίκησις; ἢ ὅτως, ἢ πρέπει σοι ὁ πατὴρ, ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς Ἐριννύας; Ἄλλως. Τῆς ἀναιρέσεως τοῦ παῖδος τιμωρίαν σὲ λαμβάνομεν, τὸ φονεῦσαι τὴν μητέρα, τί δυνάται συμφέρεσθαί σοι, πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν ὡς φονέα. Οὔπω] ὅπω ὠφέλησε δηλονότι. τὸ μέλλον δ' λέγω ἴσον ἀπραξίᾳ, ἢ ὑποτιμίᾳ. Τὰ πρὸς πόλιν δ' πῶς διάκεισαι δράσας τάδε] ἤγουν πῶς διάκεινται αἱ πόλεις σοι πρὸς σὲ, τὸν τῆς μητρὸς ἐργασάμενον φόνον. Τὰ πρὸς πόλιν] πονηρῶς πάλιν ἐρωτᾷ, ἵνα εἰ μὴ δυνηθῆς ἔχει τοὺς πολίτας, ἀφέξηται τῆς ὑπηρέτησης. εἰ δὲ ἐχθραίνουσας, ὑπὲρ ἐμοῦ κρατήσῃ. Οὔπω] μισεμεθα ὥστε μὴ προσαγορεύειν ἡμᾶς πνά. Οὐδ' ἤγνισαι] οὐδὲ ἐκαθάρθης κτλ τοὺς νόμους τὸ σὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ τὸ αἷμα ἢ τὸν φόνον σὺν σοῖς χεροῖν. νόμος δ' ἰῶ ὑποκαθαίρειν τὸν ἐμφύλιον δεάσαντα φόνον. ὁ δὲ νῦν. ἐκ ἐκαθάρθης ὑπὸ τῶν ὑπὸ σὲ πεφαγμένων φόνῳ, ἢ σὸν αἷμα ἀντὶ τοῦ συγγενικόν. Ἐκκλείομαι] ἤδη μὲν ἤγνισμαι. ἐκκλείομαι] ὀκβάλλεται ὁ ἔνδον ὤν, ἐκκλείει δ' ὃ ὁ μὴ εἰσελθεῖν συγχωρῶν. Τίνες πολιτῶν] τίνες πολῖται ἀμιλλῶνται, ἤτοι ἐκβαλεῖν σε τῆς γῆς ἀποδίζουσιν. Οἴαξ, ὁ Οἴαξ ἀναφέρων ἢ ἀνατιθεὶς τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ δηλονότι, τὸ μῖσος τῆς Τροίας. τὸ ἐπὶ Τροίᾳ τὸ πρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμέ. Οἴαξ. Ναυπλίᾳ ἢ Κλυμένης τῆς Ἀρχέως ἐγκόνοιο Οἴαξ ἢ Παλαμήδης. ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν, ταμείαις ὤνησε τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. λιμοπόνων γὰρ ἐν Αὐλίδι, ἢ θεὶ τῷ διανοεῖσθαι τὰ ἐπὶ τροίᾳ συμφέροντα τὲ ἢ σωσαζόντων, προῖον ὧν τὰ φοινίκια διδάξας ἦγε αὐτοῖς, ἴσιν τε ἢ ἀνεπίληπτον τῷ διανοεῖσθαι ἐν τούτοις ἐπρεσβεύσατο. ἔπειτα ἢ θεὶ κύβους ἔπεξεν αὐτοῖς ὁλιγωρίαν. ἢ μέτρα ἰζεύξε, ἢ ζυγὸν, ὥστε μέτρα ζεῦν ὄνομα τοῖς Ἕλλησι. τοῦτο δὲ φοινίσσοντες οἱ θεὶ τὸν Ἀχαιέμονα, ἢ Ὀδυσσέα, ἢ Διομήδη, τοῖσδε τι σκαιωρῆσαι κατ' αὐτὸ. λαβόντες γὰρ φρύγα αἰχμάλωτον, χρυσίον κομίζοντα Σαρπηδόνι, ὑπάγαγον γράψαι φρυγίοις γράμμασι θεὶ προδοσίας, ὡς δὴ Πειάμου πρὸς Παλαμήδην. ἢ τοῦτον μὲν φονεῦσαι. θεσπίσαντα δὲ Παλαμήδη πείθειν χρήμασιν, ἅμα τοῖς Τρωικοῖς χρήμασι ἢ τὸ γεγραὸν πανάκιον ὑπὸ τῶν κλίνων δεῦξ Παλαμήδης. αὐτοὶ δὲ παρελθόντες, προδοσίαν κατήγγελον τῇ Ἥρᾳ, ἢ φωραθῆναι τῶν σωμῶν ἐκέλευον. εὑρεθέν δὲ τὸ πανάκιν, ἢ δι' χρημάτων ὑπὸ τῶν κλίνων, λίθοις φονεύεται ὁ Παλαμήδης. Ναύπλιος δὲ ἀκούσας, ἦλθεν εἰς Ἴλιον, δικάσται τὸν φόνον τοῦ παιδός. δι' δὲ Ἑλλήνων καλοληφθέντων αὖτε, πρὸς τὸ μεγαλειμμόνον τοῖς βασιλεῦσιν, ἀποπλεύσας εἰς τὴν παρείδα, ἢ πυθόμενος ἀποπλεῖν τοὺς Ἕλληνας, ἦκεν εἰς Εὐβοιαν. ἢ χειμῶνα φυλάξας φρυκτωρίας ἦψε θεὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας. οἱ δὲ ἐυσπίστατον νομίσαντες τὸν τόπον, προσορμίζονται τε, ἢ ἐν ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται πάμπολλοι. Παλαμήδης δάναον, οἱ μὲν πρὸς Γεραιστῷ, οἱ δὲ ἐν Τενέδῳ, οἱ δ' ἐν Κολωνοῖς τῆς Τρῳάδος ὑποπίπτοντα. φασὶ δὲ αὐτὸν εὑρεῖν φρυκτωρίας, ἢ μέτρα, ἢ ζυγὰς, ἢ πεῖσαι, ἢ γράμματα, ἢ φυλακὰς, ἢ δίσκους, ἢ ἀστραγάλους. Ἄλλως. Οἴαξ ἀδελφὸς δὲ Παλαμήδης, ὃς ἢ εἰς τὴν Τροίαν μὴ σὺν Ἕλλησιν ἐστράτευσε, ἢ θαυμαθεὶς ὡς ἰδεὶς σὺν πώποτε γνωμῶν ἐν σοφίᾳ, φθονηθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσέως ἢ Διομήδους, ἢ Ἀγαμέμνονος, ἀνῃρέθη λίθοις, ἀνθ' ὧν ὁ ἀδελφὸς ἀπῆ Οἴαξ ἀμυνόμενος Ἀγαμέμνονα, τοῦτό γάρ ὄζει τὸ τῆς Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ, συναγωνίζεται τὸν κτλ τῷ Ὀρέστῃ θάνατον. διὸ ἢ Ὀρέστης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Μενελάου, τίς ὄζτν ὁ διώκων αὐτὸν, Οἴαξ φησίν. ὧδε ὁ Παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι ι΄ γράμματα μήπω τότε ὄντα. ἀλλὰ φοινίκων γράμμασιν ἐχρῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἄλλοι δὲ ἄλλοις. εὖγε δὲ ἢ πηδῆς, πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων.

ANNOTATIONES.

V. 430. Ἐκβάλλομαι] legitur al. Ἐκκλείομαι, sed legit Schol. & MS. Coll. Corp. Christi fidem fecit. Jesus Barnes.

Σωπᾷ] ἔγνων. ὁ φόνος σε κολάζει τῦ Παλαμήδους. Τιμωρεῖ] κολάζει, δ' ἐκεῖνον γὰρ σοι μάχεται Οἰαξ.

Με. Σωπᾷ. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνυ.
Ορε. Οὔκουν μετ' ἐμοῦ μοι· ΔΙΑ τοιῶν δ' ἀπόλλυμαι.
Με. Τίς δ' ἄλλος; ἢ πυ κἀμοὶ Αἰγίσθυ φίλων;
Ορε. Οὗτοί μ' ὑβρίζυσ', ὧν πόλις τιμωῦ κλύει.
Με. Σὺ δ' οὐκ ἐᾷς σε τὴν πόλιν οἰκεῖν ἐμήν;
Ορε. Πῶς, οἵ τινες ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι;
Με. Τί δρῶντες, ὅ, τι & σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
Ορε. Ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρᾳ.
Με. Φεύγειν πόλιν πλώσῃ; ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
Ορε. Θνῃσκειν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
Με. Κᾆτ' ἐκ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὅρυς;
Ορε. Κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
Με. Ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χθονός;
Ορε. Πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω, βραχὺς λόγος.
Με. Ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς *εἰς τέρμα. *MS. πρός.
Ορε. Βίς σ' ἐλπὶς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχῃ κακῶν.
Ἀλλ' ἀθλίως πρόσεισιν εὐτυχὴς μολών,
Μεταύλος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας,
Καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχῃ,
Ἀλλ' ἀνὰ λάζυ & πόνων ἐν τῷ μέρει,
Χάριζας πατρῴας ἐκτίνων εἰς ὕς σε δεῖ.
Τίς δ' ἄλλος] πὶς ἢ ἄλλος ἀπόλλισι δηλονότι, ἄρχῃ τὶς ἀπὸ τῶν φίλων τῦ Αἰγίσθυ, ὅτι ὑβρίζυσιν ἐμὲ ὧν ἀκούει νυῦ ἡ πόλις, οἱ ἀπὸ τῦ Αἰγίσθυ δηλονότι. Ἀγαμέμνονος δὲ] τῦ Ἀγαμέμνονος δὲ βασιλείαν ἀφίναι σε ἡ πόλις κατέχειν· φιλοτιμούμενος ἢ ὁ Μενέλαος ἐδραγμοῖ τὸ ἦθος. φρονπίζων ὡς τῆς βασιλείας. Πῶς οἱ πνες] κᾆτ' πίνα ὕπον ἐάσουσιν ἔχειν τὰ σκῆπτρα, οἱ πνες ἐκέπ ἐῶσιν ὑμᾶς ζῆν. Τὶ δρῶντες] εἰπέ μοι σαφῶς ὃ ἔχεις εἰπεῖν. τὶ δρῶντες ἐ κεῖσι σε ζῆν. ἐ γὰρ ἔστιν αἰτιάσεις νυῦ τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀντὶ τῦ τὶ Ἀπλικῶς, Ἀπλικῶς ὁ λόγος, εἰπέ μοι σαφὲς ὅτι δρῶντες ἐκ ἐῶσι σε ζῆν. τὸ ὅτι γὰρ ἀντὶ τῦ τὶ Ἀπλικόν. ἐὰν γεγράπται ἢ τί, ὁ σίγμος ἔπος, τί δρῶντες, ἢ τὶ κῆ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις. Ἄλλως. Τὶ δρῶντες ἐκ ἐᾶσιν ὑμᾶς ζῆν, ὅτι κῆ σαφὲς εἰπεῖν ἐμοὶ ἔχεις, εἰπὲ δηλονότι.

Ορε. Πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω, βραχὺς λόγος.
Με. Ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς εἰς τέρμα.
Ορε. Βίς σ' ἐλπὶς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχῃ κακῶν.
Ἀλλ' ἀθλίως πρόσεισιν εὐτυχὴς μολών,
Μεταύλος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας,
Καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχῃ,
Ἀλλ' ἀνὰ λάζυ & πόνων ἐν τῷ μέρει,
Χάριζας πατρῴας ἐκτίνων εἰς ὕς σε δεῖ.
" Ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχυσιν, οἱ φίλοι,
" Οἱ μὴ 'πὶ ταῖς συμφοραῖς ὄντες φίλοι.
Χο. Καὶ μὴν γέρων γ' ὑπὸ δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδί
Ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελαμπεπλος,
Κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
Ορε. Ἀπολόμην Μενέλαε, Τυνδάρεως ὅδε
Στείχει πρὸς ἡμᾶς, ὃ μάλις' αἰδώς μ' ἔχει
Εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν *ἔξειργασμένοις. *MS. ἡμαρτημένοις.
Καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δ'

Σωπᾷ. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνυ. — *Me.* Intelligo. Ulciscitur te ob necem Palamedis.
Οὔκουν μετ' ἐμοῦ μοι· ΔΙΑ τοιῶν δ' ἀπόλλυμαι. — *Ore.* Non tamen eram ejus particeps; per tres pereo.
Τίς δ' ἄλλος; ἢ πυ κἀμοὶ Αἰγίσθυ φίλων; — *Me.* Quis est alius? an aliquis ex Ægisthi amicis?
Οὗτοί μ' ὑβρίζυσ', ὧν πόλις τιμωῦ κλύει. — *Ore.* Isti me persequuntur, quos nunc audit civitas.
Σὺ δ' οὐκ ἐᾷς σε τὴν πόλιν οἰκεῖν ἐμήν; — *Me.* Sinit te civitas habere sceptra Agamemnonis?
Πῶς, οἵ τινες ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι; — *Ore.* Quomodo, qui non sinunt me amplius vivere?
Τί δρῶντες, ὅ, τι & σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί; — *Me.* Quid facientes, quod clarè dicere mihi queas?
Ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρᾳ. — *Ore.* Calculus feretur contra nos hoc die.
Φεύγειν πόλιν πλώσῃ; ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν; — *Me.* An ut concedas in exilium, vel interficiaris, vel non?
Θνῃσκειν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι. — *Ore.* Ut interficiar à civibus lapidatione.
Κᾆτ' ἐκ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὅρυς; — *Me.* At cur non fugis ultra terminos terræ?
Κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις. — *Ore.* Circumdamur enim undique æneis armis.
Ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χθονός; — *Me.* Privatim ab hostibus, an ab civitate Argiva?
Πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω, βραχὺς λόγος. — *Ore.* Ab omnibus civibus, ut *nempè* moriar: brevis *dictu* res.
Ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς εἰς τέρμα. — *Me.* O miser venis in extremam calamitatem.
Βίς σ' ἐλπὶς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχῃ κακῶν. — *Ore.* Mea spes habet refugium malorum in te.
Ἀλλ' ἀθλίως πρόσεισιν εὐτυχὴς μολών, — Sed veniens fortunatus miseris,
Μεταύλος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας, — Amicis imperti de tuâ felicitate:
Καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχῃ, — Et non solus teneto, cùm acceperis beneficium,
Ἀλλ' ἀνὰ λάζυ & πόνων ἐν τῷ μέρει, — Sed suscipe & labores per vices,
Χάριζας πατρῴας ἐκτίνων εἰς ὕς σε δεῖ. — Persolvens paternum beneficium illis quibus oportet.
" Ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχυσιν, οἱ φίλοι, — " Nomen, non rem habent amici.
" Οἱ μὴ 'πὶ ταῖς συμφοραῖς ὄντες φίλοι. — " Qui in calamitatibus sunt amici,
Καὶ μὴν γέρων γ' ὑπὸ δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδί — *Chor.* Atqui huc contendit senili pede
Ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελαμπεπλος, — Spartiates Tyndareus in nigra veste.
Κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος. — Rasus lugubri modo propter filiam,
Ἀπολόμην Μενέλαε, Τυνδάρεως ὅδε — *Ore.* Perii, Menelae, Tyndareus iste
Στείχει πρὸς ἡμᾶς, ὃ μάλις' αἰδώς μ' ἔχει — Accedit ad nos cujus maximè vereor
Εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν *ἔξειργασμένοις. *MS. ἡμαρτημένοις. — In conspectum venire propter hæc facta.
Καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δ' — Nam me aluit parvulum, & multa

χρὴ πίνα ὕπον ἐάσουσιν ἔχειν τὰ σκῆπτρα, οἱ πνες ἐκέπ ἐῶσιν ὑμᾶς ζῆν. Τὶ δρῶντες] εἰπέ μοι σαφῶς ὃ ἔχεις εἰπεῖν. τὶ δρῶντες ἐ κεῖσι σε ζῆν. ἐ γὰρ ἔστιν αἰτιάσεις νυῦ τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀντὶ τῦ τὶ Ἀπλικῶς, Ἀπλικῶς ὁ λόγος, εἰπέ μοι σαφὲς ὅτι δρῶντες ἐκ ἐῶσι σε ζῆν. τὸ ὅτι γὰρ ἀντὶ τῦ τὶ Ἀπλικόν. ἐὰν γεγράπται ἢ τί, ὁ σίγμος ἔπος, τί δρῶντες, ἢ τὶ κῆ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις. Ἄλλως. Τὶ δρῶντες ἐκ ἐᾶσιν ὑμᾶς ζῆν, ὅτι κῆ σαφὲς εἰπεῖν ἐμοὶ ἔχεις, εἰπὲ δηλονότι. Ψῆφος] ἤτοι κείσης κῆ ἀποφασις ὑξενεγθήσεται καθ' ἡμῶν χρὴ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, φέρειν τινὲ τὴν πόλιν, ἤτοι ὑξοιδιῶσαι, ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν, ἀλλ' ἑτέρως κολασθῆναι δηλονότι. Θανεῖν] ὑπὸ χρὴ πολισῆ ἐν περῶματι λιθσίμῳ, κῆ λιθοβολισικῷ. Εἶτα] ἃ φεύγεις, ὑπερβαλὼν κῆ ἐκφυγὼν τὸν ὅρυς τῆς γῆς; ἃ δύναμαι φυγεῖν δηλονότι. κύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις, ἀντὶ τῦ ἀνδράσιν ὡπλισμένοις. Εἱλισσόμεθα] τετεῖσι φυλασσόμεθα ὑπὸ ἀνδρῶν ὡπλισμένων, ἵνα εἰ βελησθείημεν φυγεῖν, μὴ χῶμεν ἄδειαν. Ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν] κατ' ἰδίαν κῆ χωρὶς παρὰ χρὴ ἐχθρῶν, ἤγουν χρὴ ὑπὸ τῶ Αἰγίσθυ. ἢ πρὸς τῆς Ἀργίας δηλαδιώς, πρὸς πάντων χρὴ πολισῆ· ἵνα θάνω βραχὺς κῆ σιώτιμος λόγος. Ὦ ἄθλιος] ἦλθες πρὸς τὸ ἔχατον τῆς συμφορᾶς, ἢ ἐμὴ ἐλπὶς εἰς σὲ ἔχει τὸν καταφυγὸν ἕνεκα χρὴ κακῶν. ἀλλ' ἐλθὼν εὐτυχὴς, μετέδος τοῖς σοῖς φίλοις, τετέσιν ἡμῖν τοῖς δυσυχέσι, τῆς σῆς εὐπραξίας, κῆ μὴ ὑπολαβὼν ἔχε μόνος τὸ ἀγαθὸν, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει ἀντιλάζυ, κῆ ἀντιλαμβάνε χρὴ πόνων, ἐκτίνων κῆ ὑποδιὲς τὰς παρῴας χάριτας, ἥτοι ἃς ὁ πατὴρ ἐποίησεν εἰς σὲ, εἰς ὕς δεῖ κῆ πρέπει, τετέσιν εἰς ἡμᾶς. ὄνομα γὰρ μόνον δηλονότι, ἔργον δ' οὐκ ἔχυσιν οἱ φίλοι, οἱ μὴ ὄντες φίλοι ἐν τῶις συμφοραῖς. Καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς Σπάρτης Τυνδάρεως μῦ ἀσμένης ἔρχεται δεῦρ' μελαγείμων, ἐν ποδὶ γεγηλιῷ, τὴν κόμην ἀφηρημένῳ, ἐν κερᾷ πενθίμῳ ἕνεκα τῆς θυγατρός. Ὁ Σπαρτιάτης] Βάλε τὸ Πελοπήσιος παῖδες ἦτοι, Τυνδάρεως, Ἵκαρος, Ἄρνη, κῆ ὁ Νικοστράτης Ἱπποκόων, ἤτοι μῦ θάνατον Βάλε, ἐξαίσιον ὡς τῆς ἀρχῆς. Ἵκαρος] ὃ σωθέμῳ μῦ Ἱπποκόων, ἐξελαύνει τὸν Τυνδάρεων τῆς Σπάρτης. ὁ δὲ οἰκεῖ ἐν τοῖς ἐξάτοις τῆς Αἰτωλίας, κῆ γαμεῖ Λήδαν τὴν Θεστῦ τὸ Αἰτωλῦ· ἐξ ἧς ἔχε Κάστορα κῆ Πολυδεύκην, κῆ Τιμάνδραν, κῆ Κλυταιμήστραν, κῆ Ἑλένην. Ἔτεκεν] ὃ Ἡρακλῆς ὅπι τὸ φόνῳ τῦ * Οἰωνῦ, φονεύσας Ἀπτοκόωνα ἅμα τοῖς παισὶ, κῆ καταγαγὼν τὸν Τυνδάρεων ὑπὸ φείζης κῆ * Πελλιώνης, ἐγχειρίζει ἐμπῶ τὴν ἀρχὴν τῆς Σπάρτης. ἐγάμει γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Δηϊάνειραν τὴν Λήδας † ἀδελφιδῆν. Ἀπολόμην Μενέλαε] ὁ Τυνδάρεως ὅδε ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, ὃ ἐλθεῖν εἰς ὄψιν αἰδέμαι, διὰ τὰ ἁμαρτηθέντα ἐμοί· κῆ γὰρ ἀνέθρεψεν ἐμὲ μικρὸν ὄντα· πολλὰ δ' φιλήματα ἐξεπλήρωσε, τετέσιν ἔδωκε, προφέρων κῆ βαζάζων ἐμέ. ἅμα τε τὴν Λήδαν τιμῶντες ἐμὲ ὑδὲν ἔλαττον τοῖς Διοσκόροις, τῷ Κάστορι κῆ τῷ Πολυδεύκει, οἷς, πρὸ Τυνδαρέω, κῆ τῇ Λήδᾳ. ὦ πάλαινα ψυχὴ ἐυὴ, ὃ καλὰς ἀνθιδόσεις ἀπέδωκα. τίνα ἐκότον λάθω ἐν τῷ προσώπῳ, ποῖον νέφος δῶμαι ἐμπροσθεν, φεύγων τὰς κόρας χρὴ ὀμμάτων τῶ γέροντος;

* * Οἰωνὸς & Πελλήνης pro Πάλλας & Διοσκῶ reſtè emendat *Joh. Meurſius* Miſcell. *Lacon.* l. 4. c. 8. & c. 16. † Ἀδελφιδῆν autem quod is Vir magnus non vidit, nos e nendavimus ex corrupto ἀδελφῶν. *Deianira* enim, *Leda* foror non erat, ſed neptis, hoc eſt *Althææ* illius ſororis filia, Patris *Oenei*. *Jojua Barnes.*

ANNOTATIONES.

Ѵ. 445. Κύκλα γὰρ εἱλισσόμεθα] Codex *Dupartianus* emendat εἱλισσόμεθα non fine magno erroris.

Ѵ. 445. Χθονὸς] MS χερός.

Ѵ. 453. Ἐκείνων] media ſyllaba communis. Vid. *Iphig.* Taur. Ѵ. 339.

Φιλήμαθ' ἑξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος.
Παῖδ' ἀγκάλαισι θῆλυφέρεων, Λήδᾳ θ' ἅμα. * MS. Λήδα.
Τιμῶν τέ μ' ἐόδεν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω.
Οἷς, ὦ τάλαινα καρδία, ψυχή τ' ἐμή,
Ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἐ καλάς. τίνα σκότον
Λάβω προσώπῳ; ποῖον ὄπιθεν νέφος
Θώμαγ, γέροντος ὀμμάτων φόβῳν κόρας;
Τυν. Πῦ, πῦ δυοῖζες τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,
Μενέλαον; ἦ πῃ γὰρ τὴν Κλυταιμνήστρας τάφῳ
Χοὰς χεόμβω. ἔκλυον, ὡς εἰς Ναυπλίᾳ
Ἥκει σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος.
Ἀγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτῷ θέλω
Στῶς, ἀσπάζωμαι χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.
Με. Ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.
Τυν. Ὦ χαῖρε ⟨καὶ σὺ⟩ Μενέλεως, κήδεσμ' ἐμόν.
" Ἔα. Τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ * μὴ εἰδέναι. * Vid.inf.v.596.
Ὁ μητροφόνης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
Σκύλευε νοσώδης ἀστραπὰς, σύγημ' ἐμόν.
Μενέλαε, προσφθέγξῃ νιν, * δύσιον κάρα; * al. κἀκ θαρσίον.
Με. Τί γάρ; φίλος μοι παῖδός ἐστιν ἔκγονος.
Τυν. Κεἶνος γὸν ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
Με. Πέφυκεν. εἰ δ' ἐν δυστυχεῖ, τιμητέος.
Τυν. Βεβαρβάρωται, χέρνιβος ὢν ἐν βαρβάροις.
Με. Ἑλλωικήν γε, τὸν ὁμόδεν ἀμᾶς ἀεί.
Τυν. Καὶ μὴν νόμων γε μὴ πρότερον εἶ θέλειν.
Με. Πᾶν τοὐξ ἀνάγκης, δουλίᾳ ἐς ἐν τοῖς σοφοῖς.

Ossula implevit, Agamemnonis
Filium ulnis gestans, & cum Ledâ, (vel & Leda simul)
Honorans me non minus quàm Jovi filios:
Quibus O infelix cor & anima mea
Reddidi non bonam gratiam: quam caliginem
Accipiam vultui? quam nebulam ante me
Ponam fugiens pupillas oculorum senis?
Tyr. Ubi, ubi videam maritum meæ filiæ
Menelaum? nam ad Clytemnæstræ sepulchrum
Inferias fundens audivi, quòd in Nauplia
Venit cum uxore servatus post multos annos.
Ducite me: nam volo ad dextram ipsius
Stans salutare amicum videns ex longo intervallo.
Me. O senex salve, habens eandem conjugem cum Jove.
Tyn. O salve & tu Menelae, meus affinis.
" Heu, quàm malum est nescire futura!
Iste matricida draco ante ædes
Vibrat fulgura morbosa, invisa mihi.
Menelae, alloqueris eum pollutum?
Me. Quid ni? est filius mei fratris.
Tyn. An cùm talis sit, ex illo natus est?
Me. Natus est: si autem est in calamitate, tamen curandus est.
Tyn. Factus est barbarus, diu degens inter barbaros.
Me. Imò hoc est Græcum, curare cognatum.
Tyn. Et illud est Græcum, non velle esse superiorem legibus.
Me. Omne necessarium obligat inter sapientes.

Φιλήματ' ἐξέπλησε] ἀντὶ τῶ πολλῶν φιλημάτων ἐξεπλήρωσεν, ὡς τὸ διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. * Ἄλλως. ἀντὶ τῆς τιμῆς ἐπιθυμίαν ἧς φιλημάτων εἰς ἐμὲ ἐτέλεσεν τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδα. ὡς δὲ ἕτερος δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ εἰσιδεῖν θηλυφέρων ἐμέ, εἶπε τὸν Ἀγαμέμνονος, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ παῖδα ὄντα. τιμῶν ἢ ἔχ ἧττον ἢ τοὺ Διοσκόρους, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλαττον ἧς Διοσκόρων. Τιμῶν τέ μ' ἔδεν] ἅμα τῇ Λήδᾳ τιμῶντές με ἤδεν ἔλαττον, ἢ τοὺ Διοσκόρους, τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκη. Ζεὺς κύκνῳ γλυφόμενος, καὶ συγγλυφόμενος Λήδᾳ τῇ Τυνδάρεω γυναικὶ, ἐποίησεν αὐτῶ δύο ὠὰ τεκεῖν, τὸ μὲν μονολέκυθον, τὸ δ' δίλεκυθον. καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἕνα ἔχειν λέκυθον, γενέσθαι φασὶ τὸν Ἑλένην. ἐκ δὲ τῶ δύο ἔχειν, Κάστορα καὶ Πολυδεύκη, οἳ παρ' ἡμέραν ἔζων. τὸ δ' αὖπον τῆς τοιαύτης ζωῆς ὠφέλητο. ὅσον μὲν γὸν ἐν τῷ δίλεκύθῳ ὠῷ ἦν ἀπὸ τῆς Τυνδάρεω σπορᾶς, Κάστωρ ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο ἦν θνητὸς, ἅτε θνητοῦ ὑὸς ὢν τοῦ Τυνδάρεω. ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς σπορᾶς, Πολυδεύκης ἐγένετο. καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀθάνατος. μέλλοντος οὖν Κάστορος τελευτᾶν, ἐδεήθη Πολυδεύκης Διὸς, ἵνα Κάστορα κοινωνὸν τῆς αὐτῶ λάβῃ ἀθανασίας, καὶ αὐτὸς συμμεταλάχῃ τῆς ἐκείνου θνητότητος. διὰ ταῦτα ἓν παρ' ἡμέραν ἔζων ἀμφότεροι, ὡς καὶ ἀλλαγρεῦσιν εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα.

467 Τίνα σκότον λάβω] ποίαν ἄιδος κυκλίαν, καὶ ποῖον νέφος προβάλωμαι, ἵνα μὴ ὀφῶμαι ὑπὸ τοῦ γέροντος; Πῦ πῦ ἴδω τὸν Μενέλαον] τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς θυγατρὸς. ὅτι γὸν τῷ πάρῳ τῆς Κλυταιμνήστρας, τοὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς τελουμένας θυσίας ποιῶν, ἤκουσα ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν Ναυπλίαν γλῶ δηλονότι, διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένος. Ἀγετέ με] θέλω γὸν σὰς πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτῶ χεῖρα, δηλονότι ἀσπασαῦς, ἰδὼν φίλον βεβαίως, καὶ μὴ πολὺ χρόνον ἐλθόντα. Πρὸς γὸν δεξιὰν] ἐκ ὑπάζητεῖ τὴν Ἑλένην, δυσαρεσῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ. συνοικονομήτους δ' ἐποίησε τὸν Τυνδάρεων ὑπὸ τῆς πάτρης διὰ τὰς χρὰς τῆς θυγατρὸς ἑλπισθέναι, ἵνα ἐυκαίρως τῷ Μενελάῳ καὶ τῷ Ὀρέστῃ διαλεχθῇ. 476 Ὦ πρέσβυ] κάρα ὁμόπτιον τοῦ Διός, ἤτοι ὁ ἔχων ἅμα τῷ Διΐ τὸν κοίτον, χαῖρε. Χαῖρε] καὶ σὺ Μενέλαε, ὑπεραμῦνόμενε ἐμόν. Ἔα τὸ μέλλον] λίαν ὄζει κακὸν, τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον περὶ ἑαυτοῦ. τοῦτο λέγει ὁ Τυνδάρεως. μὴ εἰδὼς γὸν ὅτι μὴ τῆς Μενελάου εὑρήσει τὸν Ὀρέστην, ἦλθεν. Ἔα τὸ μέλλον] ἔοικε φησὶ τῷ ὄντι κακὸν εἶ), τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. εἰ γὸν ἤδειν παρόντα Ὀρέστην, ἧκισα ἂν ἐλπιλύθειν. Ὁ μητροφόνης] ὁ τῆς μητρὸς φονεὺς, δράκων ὅδε ὁ ὑπ' ἐμοῦ μεμισημένος, σίλβει καὶ ἀποπτύεται ἔμπροσθεν ἧς δωμάτων ἀστραπὰς νοσώδεις καὶ μανιώδεις. Σπίλβω] τὸ λαμπηδόνα πέμπω. σίλβω δὲ τὸ ξίφος, μεταθατικῶς αἰπαπικῆ. Δεράκων] εἶδος ἀντὶ γλύος ἔλαβεν. γλύος μὲν γὸν ὄφις, εἶδος δὲ ὁ δράκων, καὶ ἔχις, καὶ τὰ λοιπὰ ἧς ὄρεων. νῦν δ' δράκων, ἀντὶ ἔχις. ἔστι γὸν οὐκ ἐξ ὠῶν γονῶντα, ἀλλὰ ζωοτοκοῦντα. καὶ πικλόμενοι διαρρηγνύσι τὰς ἧς μητέρων γαστέρας. ὡς φησὶ Νίκανδρος, Γασέρ' ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγλύονλο. διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησίν. * Ἄλλως. ἀγελὸς ὡς ὁ δράκων, ὅτι ὠμῶς ἔφαγεν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς δράκων. Μενέλαε προσφθέγξῃ αὐτὸν, τὴν ἀνοσίαν κεφαλήν. ἔθος γὸν ἦν μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐναγέσι γεγραφὸς δὲ καὶ ἀκάθαρτον κάρα. εἶπε δὲ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἦν καθαρός. 482 Τί γὸ] ὃ προσφθέγγομαι δηλονότι, φίλε μοι παῖδος ὑπάρχει ὑός. δέον εἰπεῖν ὅτι τῷ ἀδελφῷ μὲ ὑὸς ὄζει, φησὶ τῷ παῖδος μοι ἔκγονός ὄζειν. ἔκγονος γὸ τῷ Ἄβδεως Ὀρέστης. Φίλε μοι] ὅ ὄζει συγγλυᾶς μοι ὑός. πάλιν δὲ τὸ κακόπους τῷ ἀνδρὸς δείκνυται, ὅτι τὸν ἀδελφὸν φίλον εἶπε. Κεἶνος γὰρ] ἐξ ἐκείνου ἕτος ὑπάρχει τοιοῦτος γεγονώς. Πέφυκε] καὶ ὑπάρχει. εἰ δὲ δυσυχεῖ, ἄξιον τιμᾶν αὐτὸν. Βεβαρβάρωται] ἐβαρβαρώθης πολυετὴς ὑπάρχων ἐν τοῖς βαρβάροις. * Ἄλλως. ἔθη καὶ νόμως βαρβαρικὰς μεμάθηκας, πολὺ χέρνον ὢν ἐν βαρβάροις. καὶ τῆς τάξεως ἐπελάθω ἧς Ἑλλήνων. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ, Ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόδεν τιμᾶν ἀεί, ἤτοι Ἑλλωικὸν ὑπάρχει, τὸν ἀπὸ τῶ ὁμοίᾳ γλύος τιμᾶν δίλω. πρὸς ὃ πάλιν ὁ Τυνδάρεος, Ἑλλωικόν τι δηλονότι, καὶ τὸ μὴ θέλειν ἐν] ἰσχυρότερον ἧς νόμων. ὅπερ δηλονότι πιθεῖς σὺ, τιμᾷ τὸν ὃν οἱ νόμοι ὑποβλήτιον ἔχουσιν. 488 Πᾶν τοὐξ ἀνάγκης] εἰπὸν τῶ Μενελάῳ πρὸς τὸν τῶ Τυνδάρεω λόγον, τὸ βεβαρβάρωσαι χέρνιβος ὢν ἐν βαρβάροις, ὡς ἄρα Ἑλλωικὸν ὂν τὸ τιμᾶν τοὺ συγγλυεῖς, φησὶν ὁ Τυνδάρεως, ναὶ, ὃ λέγεις Ἑλλωικον ὄζει. ἀλλ' ἔστ καὶ τοῦτο Ἑλλωικὸν, τὸ μὴ ἐν] τινα ὑπέρτερον ἧς νόμων. σὺ δ' ὦ Μενέλαε φρονεῖς φονέα προσφθεγγόμενος. ἀπαγορεύει γὰρ οἱ νόμοι τὴν μεθ' αὑτῆς συνοίκησίν τε καὶ συνεσίαν. πρὸς ὃ ἀπαιᾷ ὁ Μενέλαος, ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης νενόμωνται, δῆλον ἐν τοῖς σοφοῖς ὄζι. τετέχνων, ὅτι πάντες καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι, πιπτοὶ, φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, ῥήτορες, σφαῶς ἄνω καὶ κάτω τοῖς λόγοις διακυβεύονται, ὡς ἄρα πάντες ἐξ ἀνάγκης εἰσὶ δῆλοι, καὶ πάντων αὖτη κρατεῖ, καὶ ἐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ μάχεται θεῶν ἐξάγει τὸ κράτος. ἀνάγκα γὰρ ἐδὲ οἱ θεοὶ φασὶ μάχεσθαι. ἔγωγ' οὖν εἰ καὶ παραινοῦμέν σοι δοκῶ μηδὲν λόγω σωθὲν καὶ φθεγγόμενος, ἀλλ' ἐκ τῆς φύσεως ἀναγκάζομαι τοῦτο πιεῖν, ὥστε τὸν τοιοῦτον ἀνάγκαν, ᾧ προσέβαλε νόμῳ παρεξετάσας, μείζω παῦτον εὑρήσεις δυναμοῦντα τῷ νόμῳ. Οἱ δ' λέγοντες τὸ δῆλον ἀντὶ τῶ δηλοποιὸν, ἁμαθεῖς παμάλιστα. ἢ πρὸς τὸ ἐξανάγκης ὑπεναντίον, ὅτω πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον ἐν τοῖς σοφοῖς ὄζι δῆλον, τυτέχνι πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης δηλεῖαν οἱ σοφοὶ κείνεσιν. * Ἄλλως. ἡ συγγενικὴ φιλία καὶ στοργὴ, ἢ ἕτερόν τι τοι-

ANNOTATIONES.

V. 469. Ἐς' ἐν τοῖς πρώτοις] Scaliger legit ὅστ τ. σ. male; nec vidit ὡς pro μὴ pon.: Quin MS. τὸ ὡς retinet, ut & Scholiastes. Joshua Barnes

ὅτου, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγ-
κης φυσικῆς ὄζει, δῆλη
ὄζει. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀμ-
βλύνεται, οὐδὲ ἄλ-
λως γλυκεῖς διώκεται,
ὅπου ἐλευθέρους, καὶ χω-
ρεῖς ἀνάγκης γίνεται.
Ἄλλως. Πᾶν τ' ἐξ
ἀνάγκης, ἢ τῆς φύσε-
ως ἀνάγκη, ὃ ὄζιν ἡ
συγγένεια, πάντα δηλοῖ, κατά τε τὰ νόμιμα καὶ τὰ σοφῶν. δῆλον ἂν ἀντὶ τοῦ ἀναποινίου. οὐκ οἶόν τε γὰρ παραπήσασθαι τὴν συγγένειαν. Ἄλλως. πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης, δῆλον ὅτι καὶ ὑπήκοον, ἦγεν πάντα ἃ κτὶ ἀνάγκαι ποιοῦμεν καὶ κτὶ τοῖς σοφῶν κείσιν, πάντα τὰ ὑπ' ἀνάγκης δηλοῖ, καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους. καὶ διὸ ὅπη τῷ Ὀρέστε εἴπεν. εἰ ἦ δυσχεῖ πυνθάνομαι. ἔστι γὰρ ὁ λόγος, ὅτι πάντων τὸν Ὀρέστην ἀναγκαῖον διὰ τοῦτο συγγένειαν τοῦτο ἦ ἐν ὑποκείσει λέγει, ἃ ἀπουδῇ. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης φησὶ, πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δηλοῖ, οἷς παπεινοῖ κτὶ τοῖς σοφῶν κείσιν. δικαίαν καὶ ἄτοπος, πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δῆλον ὄζιν, ἤτοι πᾶν ὃ κτὶ ἀνάγκην ποιεῖ. Ὀργὴ γὰρ ἄμα] φησὶ τὸν ἐξ) σε γέροντα, καὶ ὀργίλος εἶ. διὰ τοῦτο φησὶ, παρωτῇ τὰ αὐτὰ τοῖς σοφοῖς φρονεῖν. ἐπεὶ συμβαλέσθαί σε τοῦ

Τυ. Κέκτησο νῦν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' ἃ κτήσομαι.
Με. Ὀργὴ γὰρ ἅμα σε, ὦ τὸ γῆρας, ἐ σοφόν. * Is. σὺ.
Τυ. Πρὸς τοῦδ' ἀγὼν ἧκ δὴ σοφίας ἥκει πέρι;
Εἰ τἀκαλὰ πᾶσι φανερά, ὦ τἀ μὴ καλά.
Τίνα τις δυσφρὼν * γίνετ' ἀσωφρονέστερος; * MS. ἐγένετ'.
Ὅς ἧκ τὸ μὴ δίκαιον σὸν ἐσκέψατο,
Οὐδ' ἦλθεν ὅπῃ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον,
Ἔστε γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
Πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς κατὰ κάρα,
Αἴσχιστον ἔργον, ἃ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
Χρὴ σὸν αὐτὸν ὄπτεῖναι μᾶλλον δίκῃ
Ὀσίᾳ, διώκοντ' ἀναλαβεῖν τε δωμάτων
Ματέρα, τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν δι' τῆς συμφορᾶς,
Καὶ τῷ νόμῳ τ' δι' εἶχετ', εὐσεβής τ' ἂν ἦν.
Νῦν δ' εἰς ζῆν ἀῦζῶν δαίμων' ἦλθε μητέρι.
Κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγεμόνι,
Αὐτὸς κακίων ἐγένετο, μητέρα κτείνων.
Ἐρήσομαι ἦ. Μενέλεως, τόσονδέ σε.
Εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
Χ' ᾧ τῶδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
Κἄπειτ' ὁ κείνε γόνος φόνῳ φόνον
Λύσῃ πέρας ἦ ποῖ κακὸν προβήσεται;
" Καλῶς ἔδεντο ζῶντα πατέρες οἱ πάλαι,
" Εἰς ὀμμάτων μὴ ὄψιν ἐκ ἰὼν περᾶν,
" Οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅς ἧκ ἁμὲ ἔχων κυρεῖ·
" Φυγᾶσι δ' ὁσίων, ἀνταποκτείναι ἦ μή.
Αἰεὶ γὰρ εἷς * ἔμελλεν ἕξεσθ' φόνῳ,

Tyn. Habeas tu hoc, ego non habebo.
Simul *sunt* apud te ira & senectus, *utrumque* non *est* sapiens.
Tyn. Nunquid cum eo certamen est de sapientiâ? Et non de Matricidio?
Si recta sint omnibus manifesta, etiam non recta.
Quis homo est isto stultior,
Qui non consideravit jus,
Neque venit in legem communem Græcorum?
Postquam enim Agamemnon expiravit vitam,
Percussus in capite à meâ filiâ
Turpi facinore, (nunquam enim id laudabo)
Oportebat Orestem impingere ei dicam *profusi* sanguinis
Justam, accusandóque ejicere ex ædibus
Matrem: accepisset enim laudem modestiæ in calamitate,
Et legem servâsset, & effet pia.
Nunc autem venit in eandem infelicitatem ficut mater.
Nam jure existimans illam esse malam,
Ipse factus est deterior, interficiens matrem.
Interrogabo te hoc, Menelae:
Si interficeret aliquem sua conjux,
Et illius filius rursus interficiat matrem,
Et natus ex interfectore illo, eadem cæde
Solvat, finis malorum quousque procedet?
" Rectè sanxerunt majores olim hæc,
" Non sinebant in conspectum venire,
" Neque in occursum, quisquis fortè reus esset sanguinis:
" Sed expiabant exilio, non occidere sinebant.
Semper enim unus cædi foret obnoxius

* *Scholiast.* & *Duport.* ἔμελλ' ἑλίξεσθ'.

γήρᾳ ὀργὴ, ἀπαιδεύτον σε ποιεῖ· καὶ Σοφοκλῆς, Ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ νοτὶς, Ἐν χειρὶ δήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλώσεται. Ἄλλως. ἡ ὀργὴ, καὶ τὸ γῆρας ἅμα γιγνόντα ἐ σοφόν σε ποιεῖ. αὐτὸ γὰρ καθ' αὑτὸ τὸ γῆρας, μελαγχολικώτερόν ὄζι τῆς νεότητος. εἰ δ' συμβῇ τοῦ γέροντος ὀργιλώτερα, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν. τὸ γῆρας σε ἓν φησὶν, ἅμα τῇ ὀργῇ γέροντα, ἐ σκοπεῖ τὸ δέον. Πρὸς τόνδ' ἀγὼν ἡ σοφὶ τὸν Ὀρέστην μηδεκτονία, ἡ δεῖται ἀγῶνος σοφίας. περισπᾶται γὰρ ἡ κείσις ὥστε μάτλω ἦλθε ἐ σοφὸς ἀπενάλεσας. ἐ σοφισμάτων γὰρ προσδεῖται ἡ κείσις. τυτεῖσιν, ἐ καλὸν ἡμᾶς σοφὶ σοφίας ἀγωνίζεσθ. σοφὶ γὰρ μηδεκτονίας ὄζιν ὁ λόγος. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Μενέλαος, καὶ τὸ γῆρας ἐ σοφὸν, φησὶν ὁ Τυνδάρεως, * ὅπου πῆς χρεία ὄζι σοφίας, ὅπου γε περφανὲς τῷ Ὀρέστε τὸ πανμίλημα. 495 Οὐδ' ἦλθεν ὅπῃ τὸν κοινὸν] ὡς ὅπῃ ὁδῷ, ἐκ ἐδάδισε κτὶ τὸν Ἑλλωικὸν νόμον. ὁ γὰρ νόμος ἐκ ὁπτεύπει αὐτόχειρα πνὰ γίνεσθ. Κοινὸν νόμον] ἐκ ἦλθεν ὅπῃ τὸν κοινὸν νόμον ἦ Ἑλλήνων. ἦγεν ἐφ' ᾧ πάντες οἱ Ἕλληνες ὁμογνωμονοῦσι. Ἐπεὶ γὰρ ἀφ' ἑξέπνευσε τῷ ζωῷ ὁ Ἀγαμέμνων, κάκιστον ἔργον παθὼν δηλονότι, ἃ γὰρ ἐπαινέσω ποτὲ, ἔφερεπεν αὐτὸν τὸν Ὀρέστην ὁπτεῖναι δικαίαν τῷ ἁμάρτ. φρέπουσαν δ' καὶ ὁσίαν δίκῃ φησὶ τὸ φυγαδεῦσαι μόνον. διώκοντα δ', ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντα. καὶ ἔτως ἂν φησὶ, τὸ κακὸν τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων, καὶ τῷ φρέπουσαι πιμωρίαν ἀπῄτησεν ἂν ἐκβαλὼν τῷ μητέρα, καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφαίνετο. Ἄλλως. εἰ φυγῇ μόνον ὢν ζημιώσας τὴν μητέρα, ἔτως ἂν ἔδοξε σωφρόνως κεχρῆσθαι τῇ πιμωρίᾳ, τῇ κτὶ τῆς συμφορᾶς τοῦ παθόντος, ἢ τῆς μητρός. 501 Τὸ σῶφρόν τ' ἂν ἔλαβε] καὶ σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἔμελλε τὰ τῆς συμφορᾶς πιμωρεῖσθαι. ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον. συμφορὰν δ' τὴν πιμωρίαν, ἣν ἐλάμβανε ζημιώσας αὐτὴν. μᾶλλον δ' αὖπι ἡ πιμωρία τοῦ δικάτου. Καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν· ὡς νόμοις πειθαρχῶν εἰς τὸν αὐτὸν ἁμαρτίαν. καὶ γὰρ φονεύσας ἐφύγαδε. πλέον δ' τοῦτο κακόν. ἐ γὰρ ἴσον ὄζι τὸ γυναῖκα φονεῦσαι ἀνδρὸς, καὶ ὑὸν μητέρα. ὁ μὲν γὰρ φύσει ὄζιν ὑὸς, ὁ δ' ἀνὴρ συγγενής. Νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν] νῦν δ' εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἦλθε τῇ τύχῃ τῆς μητρός. κακὴν γὰρ νομίζων δικαίως αὐτὴν, αὐτὸς χείρων ἐγένετο φονεύσας τὴν μητέρα. ἐρωτήσω δ' τοσοῦτόν σε, ὦ Μενέλαε. καθ' ὑποθεσιν ἦ ὁ λόγος, καὶ ὡς ἐν ὑποθέσει γέγραπται ταῦτα φησὶ, τὸν τυχόντα πεθεὶς εἰς ὑποθεσιν. 507 Εἰ τόνδε] τοῦτον, ἀεισυλλόγιστον ἔλαβεν ἀντὶ ἀοείστου τοῦ πνά. εἰ τοῦτον φονεύσειεν ὁμόκοιτος γυνὴ, καὶ ὁ τότε παῖς πάλιν ἀνταποκτενεῖ τὴν μητέρα. κἄπειτα ὁ ἐξ ἐκείνε γόνος θεὶς, διὰ φόνον τὸν φόνον λύσει καὶ ἐλευθερώσει, τοῦ κακῶν περιχαρήσει τὸ τέλος. Μητέρα ἀνταποκτενεῖ] τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον ὡσεὶ ἦ ἐχθρὸν ἔχειν, ὅτι μὴ τὴν σωτηρίαν φονεύει τὸν ἄρρενα ἢ ἔχθρα. οἱ δ' θεὸν ἀποκτείνειν γέροντα, ἔτω λέγε, ὡσίως δ' καὶ ἐκάθαιρον ἐκεῖτον ἐν φυγαῖς, ἐκ ἐν τῷ ἀποκτείνειν δέ. τὸ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἔ. Αἰεὶ γὰρ εἷς] διόλε γὰρ ὁ ὕστερος ἀπέκειτο ἐνέξεσθ, ἦγεν ἕνοχος ἔσεσθαι τῷ φονεύσαι.

* an οὐκ.

ANNOTATIONES.

V. 491. Πρὸς τόνδ' ἀγὼν τίς ἂν σοφίας ἥκει πρὸ;] Quod sensum hujus versûs, illum in Versione satis expressimus: Quod ad correctionem attinet, assentimur & nos *Duporto* legenti ἂν, non autem ubi emendat ἥκει. Et hîc ultrò litem remittimus, magni illius Viri libro haud pari intentatam; nè aliud quid præter veritatem quærere videamur. MS. nihil hîc adfert auxilii, nisi quod in Margine legatur Οὐτις. *Scaliger* legit τίς τῆς σοφίας. Ridicula autem *Æmylii Furti* emendatio, Πρὸς τόνδ' ἀπὸ ἀγὼν, &c. *Josua Barnes.*

Τὸ

Τὸ λοίδιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
Ἐγὼ μὲν οὖν μισῶ γυναῖκας ἀνοσίας,
Πρῶτον μὲν ἥτις παῖδα κατέκτανεν, * ἢ. τὸ.
Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον ἔβλεψα ποτ' ἀγνέσω,
Οὐδ' ἂν προσείποιμ', οὐδέ σε ζηλῶ, κακῆς
Γυναικὸς ἐλθὸν' οὕνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
Ἀμυνῶ δ' ὅσον περ δύναιός εἰμι, τῷ νόμῳ,
Τὸ θηριῶδες τοῦτο κ μιαιφόνον
Πώων· ὁ κ γὰρ κ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί.
Ἐπεὶ κἀν ἔχρης, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε,
Ὅτ' * ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ἱκετεύουσά σε
Μάτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν ταλαίπορον
Δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω πάλαι.
Ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμόρροθεῖ,
Μισῶ γὰρ θεοὺς θεῶν, κ τίνεις μάτην δίκας,
Μητρὸς ἁλάμενον, κ φόβοις κ μαρτύροις
Ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα;
Ὡς οὖν ἂν εἰδῇς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
Μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.
Ἔα δ' ὑπ' αὐτῶν καταφονευθῆναι πέτρας,
Ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος γθονός.
Θυγάτηρ * δ' ἐμὴ θανοῦσ', ἔπραξεν ἔνδικα. * MS. δὲ omitt.
Ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
Ἐγὼ μὲν οὖν πάλαι μαχέμ πέφυκ' ἀνὴρ,
Πλὴν εἰς θυγατέρας, τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.
Χο. "Ζηλωτὸς, ὅστις ἠτυχήσεν εἰς τέκνα,
"Καὶ μὴ 'πισήμους συμφορᾶς ἐκτήσατο.
Ορε. Ὦ γέρον, ἐγώ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
"Οπου σε μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα,

Extremam contaminationem accipiens manibus.
Ego verò utique odi impias mulieres,
Et primùm filiam, quæ occidit maritum,
Et Helenam tuam conjugem nunquam laudabo,
Neque alloquar, neque te laudo malæ
Mulieris gratiâ venisse ad Trojam.
Defendam autem quantum possum
Legem,
Bestialem hunc & homicidialem morem
Tollens, qui semper perdit terras & urbes.
Nam, quo animo eras, ô miser, tunc,
Quando exeruit ubera supplicans tibi
Mater? ego qui non vidi illa mala
Tabefacio miser senilem oculum lacrymis.
Unum ergo confirmat meam sententiam:
Invisus es diis, & matri das pœnam,
Errans furore & pœnâ. Quid testes
Alios me audire opus est de rebus,
quas possumus videre?
Ut ergo scias, Menelae, Deos
Contra nè facias, volens juvare istum:
Et sinas à civibus interfici saxis,
Aut non accede in Spartanam terram.
Mea filia mortua, persolvit, i. e. *passa est* justa:
Sed non erat conveniens interfici
eam ab isto.
Ego in aliis rebus satis felix fui,
Præter filias: in hoc non sum felix.
Cho. "Invidendus *is*, qui felix est propter Liberos;
"Nec insignes *aliquas* calamitates nactus est.
Ore. O senex, ego vereor dicere adversus te,
Ubi dolore afficiam te & animum tuum.

Τὸ λοίδιον] τὸ ἔγκυτον, τὸ ἀφ' ἑτέρᾳ εἰς ἕτερον μεταβαῖνον. "Ομηρος, λοίδορος ἀνὴρ ὧν ἐυς, εἰς ὃ φησὶν ὁ πρὸς τῷ τέλει ἐμαλλεν εἰ μαιμασῴη ὕστερος, ὁ μικρὸν ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλον, οὗ εἷς ἕνα φονέα χτὶ διαδοχῇ. κ ἴδοις ὅτι μίσος αἵτιον, ἐν ᾧ φονεύεται μέλλει, εἰ μὴ εἷς. ἐκεῖνο μὲν τοι ὁ μὴ φονευθησόμενος, μεμαιγμένος ἦ, ὁ πρὸς τῷ τέλει. Ἐγὼ δὲ μισῶ τὰς ἀνοσίους κ ἀδίκους γυναῖκας. μισῶ ἢ προτίμη τὴν ἐμὴν θυγατέρα, ἣ τὸν ἑαυτῆς ἐφόνευσεν ἄνδρα. κ τὴν Ἑλένην τὴν σὴν γυναῖκα, ὀδέποτ' ἐπαινέσω, οὐδὲ προσλαλήσω. οὐδὲ σὲ ἐπαινῶ ἐλθόντα εἰς Τροίαν κακῆς γυναικὸς χάριν. βοηθήσω δ' ὅσον δύναμαι τῷ νόμῳ, τὴν θηριωδίαν κ μιαιφονίαν τούτου καταπαύων, ἣ γῆν τε κ πόλεις διὰ παντὸς διαφθείρει. Οὐδέ σε ζηλῶ] ζηλῶ τὸ μακαρίζω. ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ἐπεὶ γὰρ πλησιάζουσιν ἀλλήλοις τρόπον τινὰ, τὸ ἐπαινεῖν κ τὸ μακαρίζειν, οὐκ ὀκνεῖ λαμβάνειν τὸ ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἑτέρου. Ἀμυνῶ δ' ὅσον] ἐπειδὴ γὰρ νόμος ἐστὶν μὴ δι' ἑτέρου φόνου τοὺς φονεῖς κολάζειν, ἀλλὰ φυγῇ, ὅ-

* MS. ἐξέβαλε μαζόν.

** ἴσ. σπάρτιον ubique.

τις δὲ ἔφραδε τὸν νόμον ἀπέκλεινε τῶν μητέρα τὸν ἴδιον ἄνδρα φονεύσασαν, ἀμυνῶ καὶ βοηθήσω αὐτὸς τῷ ἔφραδαθέντι ὑπ' αὐτοῦ νόμῳ. ὅζ ἂν γὸ θέλω τοῦτον τιμωρηθῆναι, παύω τοὺς ἄλλους ἧσσον. ὃ χρὴ δὲ γενέσθαι ἀμυνῶ ὅπῃ ἐνεχώτος. μακρὸ γὰρ ὄζιν ὅπῃ τῶ ἐνεχώτος τὰ διὰ τοῦ υγῶ ῥήματα. ἀλλ' ἀμυνῶ ὅπῃ μέλλοντ. ὅτω γὰρ ἁρμόζεται τῷ μέσῳ. ὁ γὰρ μέλλων τῆς ε συζυγίας ἧσσ βαρυτόνων, τὰ ἀμετάβολα φησὶ τιθεῖ μετὰ συνολῆς τῆς παραληγούσης, καὶ σεσωμβρὸς τῶ τόνῳ. 525 Ἐπεὶ τἂν' ἔχρης, ὦ τάλας] ἀποσεφθὴ τὸ χῆμα. πρὸς τὸν Ὀρέσλω ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον, καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν, ὁ πρὸ τότε ἐγκαλῶν τὸν Μενέλαον. Ἐπεὶ] εἰ δὲ μὴ τινα ψυχὴν ἔχρης, ὦ τάλας, τότε, ὁπότε ἡ μήτηρ ἐξέβαλε τὸν μαστὸν παρακαλοῦσά σε, ἐγὼ μὲν ὁ θεασάμενος τὰ ἐκεῖ γδυόμενα κακὰ, διὰ δακρύων δαμάζω τὸν γεροντικὸν ὀφθαλμὸν ὁ ἄθλιος. Ἔν οὖν λόγοισι] ἀντὶ τοῦ ἐν ἔχω προσθεῖναι κεφάλαιον τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ὁμορροθεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖ κ συμφωνεῖ. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκεῖνο ἔχω προσθεῖναι τὸ κεφάλαιον, τὸ ὑπὸ θεῶν μισεῖσθαι πλανώμενον κ μαινόμενον. Ἀλαίνων, πλανώμενον. Τί μαρτύρων] τετρῆσθαι ὁ δεῖ με ζητεῖν μάρτυρας τῶ μισεῖσθαί σε πρὸς ἧσσ θεῶν, ὡς ἀνόσια δεδρακότα. βλέπω γάρ σε μαινόμενον, ὅτῳ προσῆ ἧσσ θεῶν ὁπόν σοι, δείκνυσι πᾶσιν, ὡς εἰ μὴ κακὸν εἰργάσω, οὐκ ἂν εἰς τοιαύτην συνῆλθον ἐνέπεσες. Ὡς ἕν ἂν εἰδῇς] ἵνα δὲ μάθῃς, ὦ Μενέλαε, μὴ θέλε πρᾶσσειν ἐναντία τοῖς θεοῖς, χρῄζων ὠφελεῖν τὸν Ὀρέσην. ἀλλ' ἄφες αὐτὸν διὰ πέτρων ὑπὸ ἧσσ πολιτῶν φονευθῆναι. ἢ εἰ μὴ ποιήσεις τοῦτο, ὅτῳ σοι λέγω θλιβόμ, μὴ διέρχῃ διὰ τῆς ἧσσ Λακεδαιμονίων γῆς. 536 Σπαρτιάτιδος] Σπάρτη ἡ πρότερον πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. ὁ ἀπὸ ταύτης, Σπαρτιάτης. καὶ ὁπῃ θηλυκοῦ, ἡ Σπαρτιάτις, καὶ κλίνεται τῆς Σπαρτιάτιδος. Σπάρτον δὲ τὸ ὁμοῖον. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Σπάρτα λέλουται. καὶ ἡ ασυρῆς ὅπῃ θηλυκῶ. ἀφ' ἧς τὸ, κόσμει * Σπάρτων ἂν ἔλαχες. καὶ πῶς λίθον ποτὲ τὴν * Σπάρταν ἄγε. Θυγάτηρ δ' ἐμὴ] ἡ δὲ ἐμὴ θυγάτηρ ὑποθανεῖσα, ἔπαθε δίκαιος. ἀλλ' ὁ φραδὰ τότε πρέπον ἦν τῷ Κλυταιμνήστραν ὑποθανεῖν. ἐγὼ δὲ χτὶ τὰ ἄλλα μακάριστος ὑπάρχω ἀνὴρ, χωρὶς εἰς τὰς θυγατέρας. χτὶ τοῦτο δὲ ὐκ εὐτυχῶ. Ἔπραξεν ἔνδικα] ἔπαθε μὲν δίκαια, κακὸν ἀπέθανε. καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε. κακὸν δὲ ὑπὸ τότε ἀπέθανεν, ἠδίκηται. 541 Ζηλωτὸς ὅστις] μακάριος ὁποῖῳ εὐτύχησεν εἰς τέκνα, καὶ μὴ μεγάλας κ φανερὰς κ ὁμολογουμένας βλάβας ἔλαβε. Ὦ γέρον] ἐγὼ φοβοῦμαι λέγειν πρὸς σὲ, ὅτῳ μέλλω σε κ τῶ σὴν

ANNOTATIONES.

V. 525. Ἐπεὶ τἂν' ἔχρης, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε;] Quo fuisti tunc animo, ô Miser? De eleganti hac Phrasi, & aliis *Græcis Latinisque* Authoribus notâ, vid. *Pet. Victorii* Variar. Lection. l. 1. c. 7. Quòd autem de Nomine *Miciae* (quod & in consuetudine *Athenienſium* fuisse & à Comicis celebratum agnoscit) tantus vir dicat se originem illius penitùs nescire, nec putat rationem ipsius commodam affert posse; Miramur sanè in re tam obviâ tam sagacem Criticum offendisse; cum appareat diminutivum esse Μικίων à τῷ *Μίκων*, *Micon* autem erat quidam *Æginetæ* pater *Onetæ* Statuarii (*Pausan.* Eliacis) & alter Pictor *Athenienſis*, & alter Orator *Athenienſis*, alter denique Fictor *Syracusanus*, ab eodem *Pausaniâ* memorati omnes; præter alios *Miconas* veteribus notos: videtur autem nomen ipsum ὑποκοριστικῶς dici à μικρὸς, idem quod μικρός. sed hæc obiter, curiosis fortè non ingrata. *Idem.*

V. 530. Τίνεις μάτην δίκας] Hic τὸ τίνω primam habet communem, ut supra V. 453. *Idem.*

V. 537. Ἔπραξεν ἔνδικα] ἔπραξεν ponitur in hoc loco pro ἔπαθεν: sic & idem Poeta in *Hecubâ* V. 1021. Ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ. Vid. *Scholiasten* & *Hen. Stephan.* Thesaurum *Græcæ* Linguæ in πράσσω. Eodem modo & τύχω aliquando pro πράσσω usurpatur, ut *Lucian.* in Necyomant. τί γὰρ ἂν κ πάθοι τις ὁπότε γδὲ ἀνὴρ βλίζοντο. *Idem.*

Ἐγὼ

Ἐγὼ μὲν οὐκ ὄκνησα, μητέρα κτανών,
Ὅσιος δ' ἕτερον ὄνομα, κηρυσσῶν πατρός.
Ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
Τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὅ, μ' ἐκπλήσσει λόγῳ,
Καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῷν γὰρ σιγῶ παρὸν τέλος.
Τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀνδάνδες δυοῖν.
Πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔλκετε παῖς,
Τὸ σπέρμ' ἄρουρα ὥσπερ λαβοῦσ' ἄλλη πάρα.
" Ἀνὴρ γὰρ παῖδος τέκνον ἐκ εἴη πότ' ἄν
Ἐλογιζόμην σοῦ, τῷ νόμῳ ἀρχηγέτῃ
Μᾶλλόν μ' ἀμῦναι, τῆς τροφῆσης ξυφάς.
Ἡ σὴ γὰρ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδεῖσθαι λέγειν,
Ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κἀχὴ σώφρονι,
" Εἰς ἀνδρὸς ἥκει λέκτρα· ἐμαυτὸν, ὦ λέγω
" Κακῶς ἐκείνῳ, δεξιῶ· λέξω δ' ὅμως.
Αἴγισθος ὦ ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις·
Τοῦτον κατέκτειν', ἔπι δ' ἔθυσα μητέρα,
Ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πεπωθυῖά με χρὴ,
Ἄκουσον, ὡς ἅπασιν Ἕλλησιν ὠφελῶ.
Εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόδ' ἥξουσι θράσους,
Ἀνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
Εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον ὑπεμνῆσαι,
Παρ' ἐδὲν ὠυτᾶς ὦν ἀν ὀλωίσι πόσεις,
Ἐπίκλημ' ἐχέσας, ὅ, τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ
Δεινὰ, ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
Μισῶν γὰρ μητέρ', εὐδίκως ἀπώλεσα,
Ἡ τις μετ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων,
Πάσης γὰρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτῳ,
Προὔδωκε, κοὐκ ἔζωσεν ἀκήρατον λέχος.
Ἐπεὶ δ' ἁμαρτεῖν ἤθελεν, ἐχ αὑτῇ δίκῃ
Ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκῃ δοῖη πόσει,
Ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκτειν', ἐμόν.
Πρὸς θεῶν (ἐν ᾧ καλῷ μὲν ἐμπέφυκα θεῶν,
Φόνον δικάζων) εἰ ἦ δὴ τὰ μητρὸς
Σιγῶν ἐπῄνουν, ἵν μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
Οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχρόμ' Ἐρινύσιν;
Ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ,

Ego quidem fum pollutus, quatenùs interfeci matrem:
Impollutus autem alio nomine, quod ultus fum patrem.
Abeat igitur longius ab iſto ſermone
Tua ſenectus, quæ interturbat me dicentem,
Et redeo in viam: nunc verò vereor tuam canitiem.
Quid oportebat me facere? oppone enim duo duobus.
Pater quidem me genuit, tua verò filia peperit,
Tanquam ager accipiens ſemen ab alio:
" Sine patre autem non poteſt gigni proles.
Cogitabam ergo generis-autori
Magis me debere opitulari, quàm illi quæ exhibuit nutricationem.
Sed filia tua, (vereor enim vocare matrem)
Proprio hymenæo & non modeſto
" Venit in thalamum *alterius* viri mihi, ſi dico
" Illi, malè dico, & tamen dicam.
Ægiſthus erat abditus in domo maritus:
Hunc interfeci, & poſt *illum*, matrem maſtavi:
Irreligioſa quidem faciens, ſed ulciſcens patrem.
Quod autem minaris me debere lapidari:
Audi, ut profuerim toti Græciæ.
Si enim mulieres veniant ad hanc audaciam,
Ut interficiant viros, facientes refugium
Ad liberos, venantes miſericordiam uberibus:
Pro nihilo ducent interficere viros,
Habentes quidlibet quod objiciant: ego poſtquam feci
Illa atrocia, quæ tu dicis, compeſcui iſtam legem:
Et odio habens matrem, juſtè perdidi,
Quæ virum abſentem ex ædibus cum exercitu
Ducem pro totâ Græciâ
Prodidit, & non ſervavit incontaminatum lectum:
At cùm ſciret ſe peccâſſe, non ſibi pœnam
Inflixit, ſed ut non daret pœnam marito,
Mulctavit & interfecit meum patrem.
Per Deos *audiat*, (facio mentionem Deorum incommodè
Dicens cauſâm de cæde) ſi matris factum
Tacens laudarem, quid feciſſet mihi pater mortuus?
Nonne odio habens me exagitâſſet Erinnybus?
An matri quidem adſunt auxiliatrices deæ,

φρένα κ' διάνοιαν λυπήσειν. ἐγὼ μὲν φονεύσας τὴν μητέρα, ἀνόσιος ὑπάρχω. πρωρῶν δὲ τῷ πατρὶ, ὅσιος εἰμὶ, καθ' ἕτερον ὄνομα τὸ ἀνοσίᾳ. ἐπεὶ ἐναντίον τὸ ἀνοσίᾳ τὸ ὅσιον. ἀνόσιος μὲν εἰμὶ, τὴν μητέρα κτανών· τετύχηκα δ' τῷ ὁσίᾳ ὀνόμα]ος καθ' ἕτερον μέρος, τὸν πατέρα ἐκδικήσας. Ἄλλως. ἐγὼ μὲν κτανὼν τὴν μητέρα, ἀνόσιος εἰμί. πρωρῶν δὲ τῷ πατρὶ, πάλιν ὅσιος εἰμὶ, ἕτερον ὄνομα τῷ ἀνοσίᾳ. 547 Ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισι] ἀντὶ τοῦ σὺ ἀναχώρει, κ' τοὺς ἀληθείας ἐρῶ, κ' δεόντως ὑπολογήσομαι. ἀπίτω μακρὰν τοῖς ἐμοῖς λόγοις τὸ σὸν γῆρας, ὅ με κωλύει τὰ λέγειν καὶ τότε κατὰ τάξιν ἐλεύσομαι. νῦν δὲ φοβοῦμαι τὸ σὸν γῆρας. τί με ποιῆσαι ἔοικε; δύο γὰρ πνὰ φεύγουσιν ἀνθρώπους δυσίν. ὁ μὲν πατὴρ ἔφυτεύσε με, ἡ σὴ δὲ παῖς ἐβλάστησεν, ὡς ἄρουρα τὸ σπέρμα παρ' ἄλλης λαβοῦσα. τέκνων δ' γοῦν παῖδος, ὅποτ' ἂν εἴη. 553 Ἀνὴρ δὲ παῖδος] λέγεταί πις αὐτὸ εἰπόντος οὕτω εἰρηκέναι· ἀνὴρ δὲ μισθὸς, ὦ κάθαρμ' Εὐριπίδη. Ἀνὴρ δὲ παῖδος] πδεὶς τὸν πατέρα, κ' τὴν μητέρα, κ' ἀνθρώπους αὐτοὺς, τῷ δὲ τὴν μητέρα ἀμύνειν, τῇ δὲ τὸν τόκον, δείκνυσι τὸν πατέρα μείζονα μισθὸς, διὰ τὸ ἀφροπάτορον εἶ) τῆς εἰς φῶς αὐτῷ παραγωγῆς. δέον δ' τῆς ὑποστάσης τροφῆς εἰπεῖν, γονὰς εἶπεν. 556 Ἡ σὴ γὰρ θυγάτηρ] αἰσχύνομαι γὰρ μητέρα λέγειν ἐμὴν. ἰδίοις γάμοις, ἤγουν λαθραίοις, κ' ὃ νενομισμένοις ἦλθεν εἰς ἀνδρὸς κοίτην. Ἐμαυ]ὸν, ὦ λέγω] ἐὰν ἐκείνῳ φησὶ λέγω κακῶς, ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς. λέξω δ' ὅμως. Εἰς ἀνδρὸς ἥκει λέκτρα] τὸ ἀνδρὸς διπλῶς νοητέον, ἢ τῷ Αἰγίσθου, ἢ τῷ Ἀγαμέμνονος. κ' ὅπ' μὲν τῷ Αἰγίσθου, ὅτως. ἡ σὴ θυγάτηρ, ὦ Τυνδάρεως, εἰς ἀνδρὸς ἥκει λέκτρα ἐν λαθραίοις γάμοις, τυτέστι συωλῶ λαθραίως τῷ Αἰγίσθῳ μοιχευομένη. ὅπ' δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος, ὅτως. ἡ σὴ θυγάτηρ ἐν ἰδίοις Ὑμεναίοις, κ' ἐχὶ σώφρονι, τυτέστι λαθραίως μοιχευομένη Αἰγίσθῳ, εἰς λέκτρα τοῦ Ἀγαμέμνονος ἦκεν, ὅτε ἐπανῆκεν ἐκ Τροίας. 561 Ἐπὶ δ' ἔθυσα] ἀφροπρεπῶς τὸ ἔθυσα. τάχα δ' δείξει, ὅπ ἐυσεβῶς διέπραξε φονεύσας αὐτόν. κ' ἔφη τὸ ἔθυσα, τὸν Αἴγισθον μὲν ἔκτεινα, ἐπὶ τούτῳ δ' κ' τὴν μητέρα ἔθυσα. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς] τὸ ῥῆμα χρὴ ἀντίστασιν. Πρὸ ὑδὲν αὐτᾶς ὦν] ἐν ἰδίᾳ τροφάσει. κ' πάρεσγον ὦν αὐτᾶς φονεύειν πρὸ ἰδίου ἀνδρός. εἰ δ' ἔμελλεν αὐτᾶς φησὶν εἰς ἔγκλημα μένον πείσασθαι τῆς τιμωρίας. ἀκωλύτως οὖν ἐχούσων χρὴ πρὸ ἀνδρῶν. Ἐπίκλημα] ἀφορμὴν, αἰτίαν, προβαλλόμεναι κ' προφασιζομένας ὅ, τι τύχοι, κ' ὅ, τι δίκαιος. κ' αὖτη γὰρ προφασίζετο τὰ χρὴ τὸν Ἰφιγένειαν, ὅτι διὰ τοῦτο ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅτι ἐν Αὐλίδι ἐσφαγίασεν Ἰφιγένειαν. Κομπεῖς] μεγαλορρημονεῖς. Ἀκήρατον] ἄφθαρτον. Ἐπεὶ δ' ἁμαρτεῖν] ἐπεὶ ἦθελε μοιχεύθῆναι, ἐχ ἑαυτῇ ἐτιμωρήσατο, δέον τοῦτο ποιεῖν. ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας, πρότερα ἐφόνευσε. Ἐζημίωσε] ἁρμοδίως κ' οἰκείως ἡ λέξις ἐνταῦθα κεῖται. εἰ γὰρ ἡ ζημία ζωῆς ὀξὶ μείωσις κ' ἐλάττωσις, εἰκότως ζημιοῦν τινὰ λέγεται, ὁ θανάτῳ τὴν ζωὴν αὐτῷ ἀφελόμενος. Πρὸς θεῶν] ἄκυρον δηλονότι. ἐν ᾧ καλῷ μὲν χαμαιῷ ἐμπέφυκα θεῶν ἕνεκα φόνου κενούμενος. εἰ μὴ σιωπῆς ἐπῄνουν τὰ τῆς μητρὸς, τί ἂν με ἔδρασεν ὁ ὑποθανὼν πατὴρ ἐμός; ἐκ ἂν με μισῶν ἀνεπέρχετ' διὰ τῆς Ἐρινύων; Ἢ τῇ μητρὶ παρυπάρχουσι σύμμαχοι αἱ Ἐρινύες, τῷ πατρὶ δ' τῷ πλέον ἠδι-

* Hinc puto ad hunc locum in vetuſtiſſimo Codice MS. toties laudato, depingitur calamo Facies *ironis* ore hianti cachinnantis. *Joſ. Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 555. Τροφὰς] Hanc lectionem præfert *Scholiaſt.* ſed à Poetâ γονὰς ſcriptum ait; quod fortè melius.

V. 574. Πρὸς θεῶν, κ' ἐκ ἄκυρον] Codex *Duportianus* legit ἴσως· ἀκήρατον, &c. ſed MS. legit, ut nos. *Joſua Barnes.*

Τῷ

Τῶ δ' ἐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικημένῳ;
Σύ τοι φυτεύσας δυσατῆ', ὦ γέρον, κακὸν,
Ἀπώλεσάς μὲ· λῷ τὸ γὸ κείνης θεάσθαι, 585
Πατρὸς στερηθεὶς, ἐκλιπόμην μᾶζοκτόνον.
Ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ἐ κατέκτανε
Τηλέμαχος· ἐ γὸ ἐπεζάμενε πόσει πόσιν,
Μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς ὐναςήριον.
Ὁρᾷς δ' Ἀπόλλωνα, ὃς μεςομφάλους ἕδρας 590
Ναίων, βροτοῖσι σόμα σαφέςατον νέμει;
Ὦι πειθόμεθ' ἅπαθ', ὅσ' ἂν κένος λέγῃ, *MS. πειθόμενα π.
Τέτῳ πιθόμενος, τὼ τεκόσθ' ἕκτανον.
Ἐκεῖνον ἠγεῖθ' ἀνόσιον, ⸗ κτείνετε.
Ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρὴ με δρᾶν; 595
Ἡ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
Μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
Εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεταί με μὴ θανεῖν;
Ἀλλ' ὡς μὴ οὐκ εὖ, μὴ λέγ', ἐργασται τάδε,
Ἡμῖν γ' τοῖς θρέψασιν οὐκ ὐδαιμόνως. 600
" Γάμοι δ' ὅσοις μὴ εὖ καθεςᾶσι βροτῶν,
" Μακάριος αἰὼν· οἷς γ' μὴ πίπτουσιν εὖ,
" Τά τ' ἔνδον εἰσι, τάπι δύσζυξ δυτυχεῖς.
Χο. " Αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
" Ἐφυσθε ἀνδρῶν, ⸗ πρὸς τὸ δυτυχέςερον. 605
Τυν. Ἐπεὶ θρασύνῃ, κὐχ ὑποσέλλῃ λόγῳ,
Οὕτω δ' ἀμείβῃ μ', ὥς τε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
Μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ὀρθὸν ὃν ἐξελθεῖν φόνον.
Καλὸν πάρεργον δ' ὠφελῆσαι πόνων,
Ὧν οὕνεκ' ἦλθον δυγατρὶ κοσμήσων τάφον. 610
Μολὼν γὸ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον,

Isti autem non adessent, majori injuriâ affecto?
Tu, ô senex, qui genuisti malam filiam,
Et mihi exitio: nam propter ejus malitiam
Patre orbatus, factus sum matricida.
Vides Ulyssis conjugem? non interfecit eam
Telemachus: non enim superinduxit marito maritum,
Sed manet domi impollutum cubile.
Vides Apollinem, qui sedem mediâ *in terrâ*
Inhabitans, tribuit hominibus certissima oracula,
Cui paremus in omnibus, quæ jubet:
Huic parens interfeci matrem,
Ducite illum pollutum, & interficite:
Ille peccavit: non ego, quid oportebat me facere?
An non sufficit Deus, ad me conferentem causam in eum
Culpâ solvendum? quò tandem effugiat aliquis,
Si non autor liberat me, ne interficiar.
Sed non dicas, quòd hæc non sint rectè facta,
Sed quòd nobis, qui hæc fecimus infelicitèr *sint facta*.
" Conjugia quibus mortalium sunt felicia,
" *Illis* est beata vita: quibus autem non rectè cadunt,
" Ii sunt miseri intùs & foris.
Cho. " Mulieres semper impedimento omnibus casibus
" Sunt viris ad infelicitatem.
Tyn. Quandoquidem es ferocior, & non cedis orationi,
Et sic respondes mihi, ut mihi dolorem adferas:
Magis me incendis pergere ad tuam necem.
Faciam hoc pulchrum additamentum meorum laborum,
Quorum causâ veni ornaturus sepulchrum filiæ.
Nam veniens ad evocatam multitudinem Argivorum,

κημένῳ ἐ παρυπάρχασι; Σύ τοι φυτεύσας] Ὀμοιικὸν τοῦτο, σοὶ πάντες μαχόμεθα. σὺ γὸ τέκες ἄφρονα κόρην. ὦ γέρον, σὺ γὸ νήσας δυσατέρα κακὴν τὼ Κλυταιμήστρᾳ, ἔφθειρας ἐμέ. διὰ γὸ τὼ ἐκείνης θρασύτητα παῖδός ἐγὼ στερηθεὶς, μητρὸς ἐκλιπόμην φονέως. βλέπεις τὼ Ὀδυσσέως γυναῖκα Πηνελόπην; ἐ κατέκτανε Τηλέμαχος ὁ ὑὸς αὐτῆς. ἐ γὸ ἐπεζάμενεν ἀνδρὶ ἄνδρα. μένει δ' ἐν οἴκοις, ἀμίαντον κῆδος φορῶν τὸ ὐναςήριον. ὁρᾷς τὸν Ἀπόλλωνα ὃς τὰς μεσομφάλους καθέδρας οἰκῶν τοῖς ἀνθρώποις σαφῆ μαντείαν δίδωσι, ᾧ πιθόμενοι χρὴ πάντ' ὅσα ἂν λέγῃ ἐκεῖνος, τούτῳ πειθόμενοι ἐγὼ τὼ μητέρ' ἐφόνευσα. ἐκεῖνον τὸν Ἀπόλλωνα νομίσαντ' ἄδικον, κὴ φονεύσαντε, ὁ Ἀπόλλων ἔσφαλεν, ὐκ ἐγώ. τί δεῖ με θρηνεῖν; ἦ ὐκ ἔντιμος κὴ ἄξιος ὁ Ἀπόλλων λῦσαί μοι τὸ μίασμα εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντι. πᾶς τὶς λοιπὸν φράσειε' ἄν, εἰ μὴ ὁ κελεύσας θεὸς ῥύσεται με, ὥς τε μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλ' ὅτι μὴν ὁ καλῶς ἐργασας ταῦτα, μὴ λέγε, λέγε δ' ὡς ὐκ εὐτυχῶς ἡμῖν τοῖς δεδραχόσι. " Ὅσοις δὲ ἐν ἀνθρώποις οἱ γάμοι συμπίπτουσιν, ἀντὶ τῦ, ἀπαντῶσι καλῶς, ὁ βίος ὑπάρχει μακάριος. οἷς ποὶ ἢ μὴ διάκεινται καλῶς, κὴ χρὴ τὰ ἔνδον, κὴ τὰ ὐκτὸς ἀτυχεῖς ὑπάρχουσιν. Οἷς ἢ μὴ πίπτουσιν εὖ] πίπτουσιν εὖ, ἀντὶ τῦ ἀπαντῶσιν. εἰρηται ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς ἐκ κύβων. κὴ Σοφοκλῆς, ἀεὶ γὸ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. [593] Τέτῳ πιθόμενος] διὰ τῦ ι ἐνταῦθα τὸ πιθόμενος. ὅπη ἢ ἄτε γεφάται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἥδιον κὴ ἀπὸ τέτου,

Ἡ λίθος ἕς' ἀμίθυσος. ἐγὼ δ' ὁ πότης Διόνυσος.
Ἡ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Μακάριος αἰὼν] τέτοις ἥνλονότι μακάριος αἰὼν, ἤτοι ὁ βίος. ἀντὶ τῦ ἤτοι ὑπλαύσι βίω, δι' ὃν μακαρίζονται. ὡς γὸ μακάριον τέλος λέγεται, ὃ ὁ τυχὼν μακαρίζεται, ἅτε κὴ μακάριος βίος, ὃ ὁ ὑπλαύων μακαρίζεται. τὸ γὸ ὑπλαβὸν ἀγαθᾶ πνὸς, εἰκότως ἂν μακαρίζοιτο διὰ τὼ ὑπλαυσιν. μακαρίζεται γάρ τις ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι καλοῖς, ἤγουν ἐφ' οἷς ὑπλαύει. τὸ ἢ παρέχον τὼ ἀπόλαυσιν, ἤτοι ἐκεῖνο ὃ ὑπλαύει τὶς, ἐκ ἔχει λόγον μακαρίζεσθαι. ὥς τε ὅ, τι τοιῦτό τι λέγεται μακάριον, ὃ δι' ἑαυτὸ ἅτε λέγεται, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπολαῦον αὐτό. [604] Αἰεὶ γυναῖκες] αἰεὶ τὸ γυναικῶν ἦθος συμφορᾶς κὴ δυσχρήσεως ὐποκείμενον, ἔμποδον γίνεται τῆ ἀνδρῶν, εἰς δυσχρήσεις, τυτέστι τὸν ἰδίους ἄνδρας ταῖς σφετέραις αὐθαδείαις κὴ κακίαις, ἐυτυχίας ἀφιῶσαι, ⸗ δυσχρήσεις ἐπάγουσιν. ὁ κὴ Κλυταιμήστρα πεποίηκεν. " Ἄλλως. ἀεὶ φησὶν αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις δυσχρήσεις ἐμποδίζουσι ταῖς ἐυτυχίαις τῆ ἀνδρῶν. " Ἄλλως. ἀεὶ αἱ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συμπτώσεις, κὴ σφᾶς τὸ δυσχρῆν ἄγουσι τὸν ἄνδρας. " Ἄλλως. συμφορᾶς νῶ τὰς συμπτώσας καλεῖ. πεφύκασι φησὶν αἱ γυναῖκες ἐμποδίζειν τοῖς ἀνδράσι, κὴ ἐν ταῖς ⸗ τύχαις κὴ κοινωνίαις ἄγειν αὐτὸν ⸗ τὸ δυσχρέςερον. κὴ ὕπως. πεφύκασιν ἐμποδίζειν αἱ γυναῖκες ταῖς παρ' ἑαυτῆ συμφοραῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐν τοῖς καλοῖς, κὴ ⸗ τὸ δυσχρέςερον αὐτὸν ἄγειν. [609] Καλὸν πάρεργον] ποιήσομαι αὐτὸ, τὸ φονεῦσαι ἥνλονότι, κὴ ὃ πάρεργον ἦλθον πόνων ἤγουν ἔργον, ἕξω τῶ σκοπῶ ἦλθον πόνων, ἕνεκ' ἦλθον, λέγω κοσμήσων τὸν τάφον τῆς Δυγατρός. Καλὸν πάρεργον] ἀντὶ τῦ ἀσυμφέρον. ἦλθε ἐμῦ πόνων καλὸν ἡγήσομαι πάρεργον· πόνον ἢ λέγει ἦλθον κρ τὸν τάφον δυσῶν. ὡς ἐν πάρεργῳ ἦ, τὸν κρ' Ὀρέςε λόγον ποιῆται. κὴ τὸ πάρεργον, ὡς ἔργον φησὶ θήσομαι. " Ἄλλως. ἐγὼ μὲν φησὶν ἦλθον τὰ ⸗ τῆς θυσίαν ἐκπονῆσαι τῆ θυγατρί. νῦν ἢ ὑπὸ

ANNOTATIONES.

V. 589. Μένει δ' ἐν οἴκοις, &c.] Rectè Poeta dicit illam domi jam manere, neque *Ulyssi* adventum memorat; utpote qui benè temporum ratione habitâ sciret, has *Orestæ* res contigisse diù antè *Ulyssi* in Patriam reditum.

V. 596. Ἡ οὐκ ἀξιόχρεως] In hoc versu Ἡ οὐκ legunturmonosyllabôs, ut *Hom.* Ἦ ὄ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρίμνω ὑλόθεν, ἔκ τε ποδοῖν, Il. ο'. V. 18. Et Ἦ λάθετ', ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀσταθίη δὴ μέγα θυμῷ. Il. ι'. V. 533. Sic apud nostrum Poetam *Phæniss.* V. 1183. τὸ μὴ legitur cùm ὄ, ut Τὸ μὴ ὄ καλ' ἔκραν περᾷμων ἐλεῖν πόλιν. Et *Hippolyt.* V. 49. Τῶ μὴ ὄ Φοιβηχεῖν τὰς ἐμὰς ἔχθρὰς ἐμοί Et *Andromach.* V. 241. Καλῶς γε χρωμένοισιν· εἰ ἢ μὴ, ὄ καλά. Et ibid. V. 253. Ἐι μὴ θανεῖμαί γ', εἰ ἢ μὴ, ὄ λείψω ποτέ. Et ibid. V. 656. Οὕτως ἤθροισε, μὴ ὄ κακὴν δάμαρ εἶχεν. *Ibid.* ἀταφίστατί μοι. Vid. *supra* V. 76. & V. 414.

V. 605. Δυσχρέστερον] MS. *Δυσχρίστατον.*

V. 611. Μολὼν γὸ ——— ἐκλιτὸν ὄχλον] Tales Pleonasmos Poetæ passim usurpant; ut *Hom.* Ἔκλον, ἐπεὶ μα καὶ αὐσαν ἐπήρατος, ὄτ' ἢ ὑπὸ αὖσαν. Et Iliad. ι'. V. 70. ——Ἰοκὴ τοι, ὄτι ἀεικές. Ità *Sophol.* ——γνωτὰ, κὐκ ἀγνῶτα μοι. Item *Oedip. Tyr.* V. 1284. ——πολλαὶαις τε κὐκ ἄπαξ. Item in *Ajace*, τί τὸνδ' ἀκλὴ Θ', ὅθ' ὑπ' ἀγγάλων κλυδὶς ὁρμαις πάρει. Ità iterum *Euripid.* Troad. V. 446. Ἦ κακὸς κακῶς τειφὶς, νυκτὸς ὐκ ἐμῆ ἁμέρᾳ. Ità *Plato* Epist. 7. Ἀπειθοῦντες ἢ κ μὴ πειθόμενοι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι. Quin ità D. *Johannes* c. 1. V. 20. κ ὡμολόγησε κ ὐκ ἠρνήσατο. De quâ re videlis *Danielis Heinsii* Exercit. sacr. l. 4. c. 1. in locum. Item *Sebastian Pfochenii* Diatr. de Græc. Linguæ N. T. Puritate p. 24. §. 48. 18. *Josua Barnes.*

Ἐκῦσθε,

Ἐκῦσθμ, ἐκ ἄκυσθμ ὅπισείω πόλιν,
Σοί, σῇ τ' ἀδελφῇ λύσιμον δοῦναι δίκην.
Μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐς ἀξία,
Ἥ τῇ τεκούσῃ σ' ἠγρίωσ', εἰς ἣν ἀεὶ
Πέμπουσα μύθους ὅπῃ τὸ δυσμενέστερον,
Ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τἀγαμέμνονος,
Καὶ τοῦθ', ὁ μισήσειαν Αἰγίσθη λέχος.
Οἱ νέρτεροι θεοί· ἐς γὰρ ἐνθάδ' ἰὼν πικρόν,
Ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μενέλαε, σοὶ δ' ταῦτα λέγω, δεῖσόν τε πρός.
Εἰ τἀμὸν ἔζδος ἀναιρεθμῇ, κἠδὺς τ' ἐμόν,
Μὴ πρὸς ἀμύνειν φόνον, ἀνοσίων θεοῖς.
Ἔα δ' ὑπ' αὐτῶν καταφονευθῆναι πέτρους·
Ἢ μὴ πίθαινε Σπαρτιάτιδος γθονός.
Τοσοῦτ' ἀκούσας ἴσθι. μὴ δ' δυσσεβεῖς
Ἕλῃ, παρέντας εὐσεβεστέρους φίλους.
Ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε πρόσθε, πρόσπολοι.
Ὀρε. Στεῖχ', ὡς ἀθορύβως θ' ἡμῖν λόγος
Πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν.
Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ὅπῃ σωνοίσ κυκλεῖς,
Διπλῆς μερίμνης διπλύχους ἰὼν ὁδούς;
Με. Ἔα σε, ἐν ἐμαυτῷ τι σωνοήμενος,
Ὅπῃ τραπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχάνως.
Ὀρε. Μὴ νῦν πέραινε τἀμὰ δόκησιν· ἀλλ' ἐμοὺς
Λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύ τότε.
Με. "Λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. Ἔστι δ' ὅ σιγὴ λόγου
"Κρείσσων γλυκύτερ' ἄν. ἔστι δ' ὅ σιγῆς λόγος.
Ορ. "Λέγειν ἂν ἤδη. Τὰ μακρὰ τῆς σμικρῶν λόγων
"Ἐπιτροπάδην ὄζει, καφῆ μᾶλλον κλύειν.

Commovebo urbem volentem, nec invitam,
In te & tuam sororem, ut detis lapidatu pœnam.
Et illa magis est digna ut interficiatur quàm tu,
Quæ irritavit te adversus matrem, semper in aurem
Mittens sermones hostiles,
Nuncians somnia de Agamemnone:
Et hoc, quòd oderint concubitum Ægisthi
Dii inferi: (etenim & hic erat acerbum *tolleratu*:)
Donec incendit domum igne non Vulcanio.
Menelae, tibi hoc dico, & præterea faciam etiam:
Si curas meam inimicitiam & affinitatem,
Non depellas isti necem contra deos:
Sed fine à civibus interfici faxis,
Aut non venias amplius in Spartanam terram.
Hæc memineris te audivisse: neque impios
Elige amicos, pellens pios.
Vos ministri, ducite me ab istâ domo.
Ore. Vade, ut sequens oratio sine interpellatore nobis
Ad hunc eat, senectam effugiens tuam.
Menelae, quò moves pedem, in cogitatione
Ingrediens vias duplices duabus curis?
Me. Sine: mecum cogitans nonnihil,
Ad quam fortunam vertar, dubito,
Ore. Nè nunc perficias cogitationem, sed meam
Orationem audiens priùs, tunc deliberato.
Me. "Dic, rectè enim dixisti. Est ubi silentium orationi
"Præstat, est & ubi oratio silentio.
Ore. "Dicam ergò. Longa oratio brevioris
"Est potior, & magis plana auditu.

* MS. ὅπου.

ζῶσι πικρὸν ἡ μοιχεία. 620 Ἕως ὑφῆψε] ἐπεὶ μέλαφορᾷ χοιρίδιον εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἅπαξ, οἷον ἀπώλεσεν, ἐπήνεγκεν ἀνηφαίστῳ πυρί, δηλονότι ἀνθ' ὑποῦ πυρὸς διέφθειρε τὸν οἶκον. Ἀνηφαίστῳ] τῷ ὕλῃ μὴ ἐχούσῃ. πυρὶ εἰπὼν, ἐπήγαγε τῷ ἀνηφαίστῳ, ἵνα δηλονότι δηλώσῃ, ὅτι ἐκ τοῦτο λέγει τὸ πῦρ, τὸ τὰ ξύλα καὶ τὴν ὕλην ἀναλίσκον, ἀλλ' ἕτερον μέν τι, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναλωτικὸν καὶ διαφθαρτικόν. Ἄλλως. Ἐπεὶ τὸ ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν, εἰκότως καὶ τὸ δίκαια πυρὸς προσέθηκεν. Ἐναειθμῇ δ' ἀντὶ τοῦ φροντίζῃ, καὶ ἐν φρονήσει ἔχῃς. ὅθεν εἰ ὑφορᾷς τὸ παρ' ἐμοὶ μῖσος, καὶ τὴν ἐμοὶ συγγένειαν καὶ φιλίαν, ὅρα μὴ θελήσῃς ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν τῷδε, εἰς φόνον, ἐναντίον ὄντι μισητὸν τοῖς θεοῖς. ἔα δ' καταφονευθῆναι ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν, διὰ τὴν πετρῶν. εἰ δ' μὴ, μὴ ἐπίβαινε τῆς Σπαρτιάτιδος γῆς. 625 Ἢ μὴ ἐπίβαινε] Λακεδαίμονος φησὶν ἦρξε Λέλεξ, ἀφ' οὗ καὶ Λέλεγες ὠνομάζοντο. ἦρξε δὲ παῖδας ἐκ Περιδίας, Μύλιν, Πολύκλαονα, Βωμόλοχον, Θερσίτιλον. τούτων ὁ Μύλης ἐκ Τηλεδίκης, ἴσχει Εὐρώταν, καὶ Κνακδίαν. Εὐρώτας δ' ἄρξας μὴ τὸν κατακλυσμὸν λιμναζόμενον ἐρυσάμενον, καὶ ποταμὸν ποιήσας, Εὐρώταν ὠνόμασεν. ἔπος ἐκ Κλήτης ἴσχει δυσατρεγ Σπάρτιλ. ἦν ἀγαθόμυθος Λακεδαίμων ὁ ταύτης ἀρχὰς, τοῦ μὴθ' Λέλεγας Λακεδαιμονίους, τὸ δ' ὄρος Ταΰγετον, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔκτισε Σπάρτιλ ὀνόμασε. Μὴ πεδὸλ' ἀμύνειν] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἀμύνειν ἔξωθεν δέλε, ὡς πνες. ἀλλ' ἔστι πρὸς τὸ σοὶ δ' ἐγὼ τάδε λέγω. Στεῖχ' ὡς ἀθορύβως] πρόδηλόν ὅπως ὁ μέλλων, ἀπερελθὼν μοι λόγος, τῷ σῷ γήρᾳ ὑπείκων, ἀθορύβως πρὸς τὸν Μενέλαον ἥξῃ τάχα. Στεῖχε] ἀπάρχε, ἵνα ὁ ἐπελθὼν ἡμῖν λόγος ἀρίκηται πρὸς τόνδε τὸν Μενέλαον δηλονότι, ἀνενοχλήτως ὑποφυγὼν τὸ σὸν γῆρας, ἤτοι τὴν σὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν. 631 Μενέλαε ποῖ σὸν] ποῖ κυκλοῖς, ἤγουν στρέφεις τὸν πόδα ἐπὶ συμνοίᾳ ὧν δηλονότι, ἤγουν ἐν φρονήσει καὶ σκέψει τῇ μὴ σαυτῷ, διπλᾶς ὁδὲς ἐρχόμενος διπλῆς φρονήσεως, τουτέστι διπλοῦν λογισμὸν φρονήσεως ἔχων. Μενέλαε ποῖ] ὡς τὸ ποδὶ τὸ ἔδαφος σκυλεφρονοῦντος ὦπτε, καὶ δικαιικῶς ἔχοντος, καὶ ἀναλογιζομένου εἰ δίκαι, ταῦτα ποιεῖν, ὅσα ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγμασι. Ἀμηχανῶ] πᾶς τῆς τύχης πραπωμαι, τουτέστιν ἀπορῶ, τίνι μᾶλλον βοηθήσω, σοὶ ἢ Τυνδάρεῳ. ὁ μὲν γὰρ ἐκ ἐᾷ με σοὶ προθύμως δεινὰ ἐπιτελέσαι. σὺ δ' ἀδελφιδοῦς ὢν ἐμοὶ, ἀναγκαίως δέχῃ εἰς τῆς παρ' ἐμοῦ τυχεῖν βοηθείας. Ἄλλως. Ἀμηχανῶ εἰς ὁποίαν τύχῃ πραπωμαι. τύχῃ ἐνταῦθα προσδοκωμένην λέγειν, τουτέστιν ἀμηχανῶ ποτέραν ἀκείδα δεῖ προσδοκωμένων συμβήσεσθαι προπήσω. Ἄλλως. Πᾶς τῆς τύχης τράπωμαι, ποτέραν σοὶ συμβῶ, ἢ Τυνδάρεῳ, τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἐβούλετο. 635 Μὴ νῦν πέραινε] μὴ τὸ δοκεῖν σοι εἰς πέρας ἄγε, πεὶν ἀκούσῃς τοὺ ἐμὲς λόγους. ἐπεὶ γὰρ ἐν διασμῷ ὢν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην ὅποι τράπωμαι, παραινεῖ σωφρονεῖν μήποτε τῇ δοκήσει πέρας ἐπιθεῖναι, πεὶν ἀκοῦσαι τοὺ αὐτὸ λόγους, καὶ ὅπως βουλεύσῃς. Ἔστι δ' ὅ σιγὴ] ὅθεν ἔστι καιρὸς, ὅπου ἡ σιγὴ κρείσσων τοῦ λόγου, καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείσσων. Τὰ μακρὰ] ἐναντιοῦται τῇ Μενελάου βραχυλογίᾳ, τὴν μακρολογίαν προκείσων. οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. καὶ Ὅμηρος, παῦρα μὲ ἀλλὰ μάλα λιγέως. ὁ δὲ νῦς, ἡ μακρὰ διήγησις, καὶ τὸ διὰ πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν, σαφέστερον παίσῃ τὸ πρᾶγμα τῆς σωτόμων λόγων. ἀνάγκη δὲ τῆς ἐμῆς μακρολογίας, ἐπεὶ σαφεστέρα δέδι. τὸ δὲ ἐπιτροπάδην, ἀντὶ τοῦ πεπιστρεμμένα, τὰ μακρὰ διηγήματα, τῆς σωτόμων λόγων. ἔνιοι δὲ ἀθετοῦσι τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον. οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν Εὐριπίδειον χαρακτῆρα. καὶ πεπίστται ὁ νῦς διὰ τὸν Μενέλαον. οἱ γὰρ

ANNOTATIONES.

V. 612. Ἐκῦσθμ, ἐκ ἄκυσθμ] *Cantenus* legit ἐχ ἑκοῦσαν, & isti lectioni fav. *Brodæus*. sed non necesse est, ut id mut. *Thomas* enim ait se excitaturam urbem, non ut dicamus, volentem, nolentem, sed volentem & nullo modo invitam, sed promptam, &c.

V. 624. Ἔα σ' ὑπ' αὐτῶν, &c.] Hunc eundem Διάγνωσιν habes supra ad V. 535.

Ἐμοὶ

Ἐμοὶ σὺ πῆμ' σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδυ.
Ἃ δ' ἔλαβες, ἀπόδος, παίδος ἐμῆ λαβὼν πάρα.
Οὐ χρήματ' εἶπον, χρήματ', ὦ ψυχὴ ἐμοὶ
Σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐξ πῆμ' ἐμόν.
Ἀδικῶ; λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τῶδε τῶ κακῶ
Ἀδικόν γε τῶδ' σέ. Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
Ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ', ἦλθ' εἰς Ἴλιον,
Οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτάνω
Τῆς σῆς γυναικός, ἀδικίαν τ' ἰώμενος·
Ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναί σε χρή.
"Απεδόλο δ', ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τὰς φίλας,
Τὸ σῶμ' ἁλιτῶς σοι, παρ' ἀσπίδ' ἑκπονῶν,
Ὅπως σὺ τὴν σὴν * ἀπολάβῃς ξυνάορον. * M. S. -λάβοις.
Ἄπλουν οὖν μοι τοῦτό, τοῦτ' ἐκεῖ λαβὼν,
Μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῖν ὕπαρ
Σωτὴρ θαν, μὴ δέκ' ἑκπλήσας ἔτη.
Ἃ δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
Ἐῶ σ' ἔχειν τοῦδ'· Ἑρμιόνην μὴ κτείνε σύ·
Δεῖ γάρ σ', ἐμῶ θεράποντι θ, ὡς θεάσωτο πῆμ' ἐμόν,
Πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν.
Ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ παλαιπάτορι πατρὶ,
Καὶ μῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον
Θάλων γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πάτρας.
Ἐρεῖς, ἀδύκτον αὐτὸ τοῦτο. Τοὺς φίλους
Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν.

Mihi tu, Menelae, tuarum rerum nihil dederis:
Sed quæ accepisti redde, cùm acceperis à meo patre.
Non loquor de pecuniâ, sed re (si viram meam
Servabis) quæ est mihi inter meas chariſſimâ.
Injuſtè ago? Dicet certè me accipere aliquid contra hanc calamitatem
Injuſtum à Te: Etenim Agamemnon pater
Injuſtè congregans Græciam, venit ad Ilion,
Ipſe non peccans, ſed peccatum
Uxoris tuæ & injuſtitiam reſarciens,
Unum hoc oportet te mihi dare pro uno:
"Et expoſuit, ut convenit amicos amicis,
Corpus reverà pro te, in acie laborans,
Ut tuam tu réciperes conjugem.
Redde mihi hoc, cùm illud acceperis,
Laborans uno die pro nobis
Stans, ut ſis ſervator, non implens decem annos.
Aulis autem quam accepit victimam meæ ſororis,
Sino te hanc habere, *Hermionem* tu nè *viciſſim* occide.
Oportet te enim me, cùm ſim ità calamitoſus,
Plus habere, & me ignoſcere:
Sed meam vitam da miſero patri,
Et meæ ſororis, quæ eſt Virgo longo *jam* tempore:
Nam mortuus relinquam orbam domum patris.
Dices, impoſſibile eſt hoc ipſum. "Amicos
"Oportet opem ferre amicis in adverſis.

Λάκωνες βεκχύλογοι·
Τὰ μακρᾷ | τὰ μὴ γᾶ, κἠ λεπτὸν διασαφῆσαι τὸν ὑπόθεσιν· πάλ' ὡς οἷόν τε αὐτὸν εἰς ὀλίγον συνάγω· σὺ γὰρ διὰ τοῦτο ἀσάφειαν ἔχουσιν. Ἄλλως. τὰ ὀλὶ πολὺ ἐντελαμβόα πῆμ λόγων, θεσπιωτέρα· ὅτι πῆμ σμικρῶν, ἀντὶ τῶ πῆμ βεκχέων. ἤρων πῆμ' ἐπ' ὀλίγον ἐκτεταμένων.
Ἄλ' ἔλαβες ὑπόδος] τότε ῥηθέν τ αἴρυσιν οἱ ὑποκείμαι τὸν χείρα, ὡς τῶ Μενέλαε ἀγωνιῶν τ, μή ποτε λέγει ὅτι ὦδε καταδίκιμι ἀργυρεῖς ὦδε τῶ παῖδ πυνίσθαι. εὐήθης δ' ὅδιν ὁ τοιαύτις ὑποψίας ἀνπλαμβανόμ τ Μενελαε. εἰ γὰ μήτε τὸν λέγοντα ἤδει, μήτε ἃ ὅδι χρεία, ἴσως ἂν εἶχε τ πάνυ τὸ γινόμενον. ἐπεὶ ἦ ὑπέσχατο, ἄκριτον κ ἀποδοῦν τὸ γιγόμενον. 643
Οὐ χρήματ' εἶπον] ἃ λέγω φησὶ χρήματα, χρυσὸν κ ἄργυρον, ἀλλὰ τὸ ὅτι χρήματα εἶπον τὴν ἐμαυτᾶ ψυχὴν, ἥ τις ὅδι μοι χρῆμα τιμώτατον. ὦ ἐὰν σώσῃς, καλῶ ἐμοιζέλως μοι δίδως. Ἄφρ μοι] δέον εἰπεῖν ἦ ὥρ σοὶ τ ψυχὴ, ἄφρ εἶπε σοὶ τὰ χρήματα. Ἀδικῶ, λαβεῖν] εἰ κ ἄδικον ἐπίσησα φονεύσας τὸν μητέρα, ἀλλὰ σὺ ἐν ταύτῳ μοι κακῶ ὄντι ὦδε ἀδικεῖμαι μοι ὀφείλεις, κ ὅσα δικαίως ὑπ' ἐμᾶ ἀγωνίσασθ. ἐν τούτῳ δὲ μάλιστα διεκθέσῃ γνῶσιν φίλ, ὅτι ὁμολογεμένοις κακοῖς μοι συνερχόμενοι. εἰ γὰ τὰ δίκαια μὲ παντελῶς ἐρρώτο, τῆς παρ' ἑτέρων σπουδείας ἂν ἐδεύμην. ἐν ἢδει δὲ ἀναγκαῖον, ἀδικῶ, κ δεῖ ζῆζειν. ἆρα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, λαβεῖν χρή με ἀντὶ τῶ κακῶ, οὗ ἀντὶ τῆς ἀνεχόσης με δυσυχίας ἄδικόν τι αἰτῶ. κ γὰ Ἀγαμέμνων ἄναξ ἄδικως, κ τὰ ἑξῆς. Τὸ ἦ ἀντὶ τοῦδε τῶ κακοῦ, ἀντὶ τῆς ἀνεχ τῶ παῖδ βοηθείας. κ ὧδε εἶπε κἀ· ὑπόδοσιν ἀδικῶ, χρὴ συλλογισμὸν φησιν. ἀλλὰ λέγει, ὅτι ἀδικῶ εἰς ἄδικον σπουδείαν σε ἀνειβαλών. ὑκοῦν κ σὺ ἀδίκησον ἀνεῖ ἐμέ, ὡς κ ὁ πατήρ μ διὰ σὲ ἠδίκησε τὸν βαρβάρους. δεῖ γάρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης, ἀδικόν τι λαβεῖν ὦδε σέ, ὅ ὅδιν, εἰ κείνες κακὸν ἦ) τὸ ἐμὸ σπουδείαν, δικαίως ἂν κἀ τὸ σπουδείαν τῶ ἐμῶ παῖδ κακὸν ὀνομάσειας. ἀλλ' ὐκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ ἐν χαρῷ σοι βοηθήσας. ὑκοῦν ὧδε σὺ ἀδικήσεις. 645 Ἀντὶ τοῦδε τῶ κακοῦ] ἤρων ἕνεκ ταύτης τῆς δυσχέρας βοήθησόν μοι κινδυνεύοντι. ἄδικον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ τῆς ἀδικεῖν βοηθοῦντες, ἄδικόν τι ποιοῦσιν. Ἀδικίας τ' ἰώμενος] κἀδ' ἠδικήθης ὦδε Ἀλεξάνδρε. Ἀπόδλο δ' ὡς χρὴ] ἀντὶ τῶ ἔκδλον τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις παρέχειν, ὡς φέρεσι τοῖς γενσίοις φίλοις, κ χατεσθῶσι ὅσον ἐρ' ἑαυτὸν διὰ τὸν σὸν γυναῖκα, οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τοὺ φίλας ἑκπονεῖν. τοῦτο γὰ ἀπὸ κοινᾶ λεπτέον. Ἄλλως. ἀπέδωκε τὸ σῶμα ἕνεκα σᾶ, ἑκπονῶν παρὰ τὸν πόλεμον ἀληθῶς, ὡς χρὴ τοὺ φίλας ἑκπονεῖν δηλονότι ἕνεκα τῆς φίλων. 654 Ἀπόπσον οὖν μοι] ὁ πᾶς λόγ, ἀπόδ μοι τὸν ἴσον χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλίῳ ὦδε τῆ παῖδός, κ μόνον ἡμέραν ὑπ' ἐμᾶ πόνησον, μὴ δὲ τὸν θυγατέρα φονεύσῃς. ἐπειδὴ δεῖ σε ὥσπερ πλεονεκτεῖς με τῆς εὐδαιμονίας, πλεονεκτεῖν κ ἐν τῇ ἀμοιβῇ τῆς εὐεργεσίας. Ἀδ' Αὐλὶς] τὸν σφαγὸν τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, ὧ ἔλαβεν ἡ Αὐλὶς, ἐᾶ σ' ἔχειν ταύτῳ. Σφάγια] τὰ σφαζόμενα, κ ἡ σφαγή. ὡς ἐνταῦθα, Ἀδ' Αὐλὶς, ἐν Αὐλίδι πᾶσι Βοιωτίας Ἀγαμέμνων, ἔβαλε τόξοις ἔλαφον χαλεπὴν πλησίον. χωρησάμεν δ' ἐπὶ τῇ σπυρᾷα, κ εἰπὼν ὡς ἀδ' ἂν αὐτὴ ἡ Ἄρτεμις ὥπως ἔβαλεν, ἐπειρᾶτο τῆς θεᾶ ὀργιζομένης, κ κατεχούσης τοὺ ἀνέμους ὡς μὴ δύναιτο αὐτοὺ εἰς Ἴλιον σέλλεσθαι. πέμψας δ' Ἀγαμέμνων εἰς Δελφοὺς, κ μαθὼν παρὰ τῆ χρησμῷ, ὡς εἰ θυσαίτο ἐξιλεώσαιτο Ἄρτεμιν θυσάτω τὸν αὐτᾶ θυγατέρα Ἰφιγένειαν, τὸν κ Ἰφιάνασσαν καλεμένην, πλασάμεν πρὸς τὸν γυναῖκα Κλυταιμήστραν, ὡς Ἀχιλλεῖ ταύτην συνάψειεν. ἐπεὶ δὲ θύειν αὐτὸν ἤρχετο, ἁρπάσασα αὐτὸν ἡ Θεὸς κ ἀντ' αὐτᾶς ἔλαφον εἰς θυσίαν δῶσα, ἀπάγει τὸν κόρον ἐν τοῖς Ὑπερβορέοις πρὸς τὸν ἐκεῖσε αὐτᾶς νεών· διὸ θύσαι αὐτὸν ἠθελήθησαν. ὁπότε δὲ θεάσατό τινα αὐτᾶ ἐκεῖσε ἰόντα ἀπέκτεινεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ Ὀρέστ καλοφότος ἐπανῆκεν εἰς Ἄργος. Ἄλλως. Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας, ἐνταῦθα ἐπιχθόνιοι οἱ σφαδασάμενοι εἰς Ἴλιον Ἕλλωνες, ὑ πνέοντ ἐκεῖσε ἀνέμ διὰ τὰς χωλήσεις, Ἀγαμέμνονος τοξεύσαντ τὸν ἔλαφον, κ εἰπόντ μήδ' ἂν τὸν Ἄρτεμιν ὥπω βαλεῖν, νῦν δὲ ἐπεὶ Ἰφιγμείας λέγει, ἣν ἔχησεν ὁ θεὸς ἀπροίας ἐπεχόσης τοὺ Ἕλλωνας Ἀρτέμιδ θύσαι. Ἄλλως. ὐκ αἰτῶ σε φησὶ τὸν σὸν θυγατέρα τὸν Ἑρμιόνην ἀντ' ἐμοὺ δοῦναι πρὸς σφαγὸν, ὥσπερ ὁ ἐμὸς πατὴρ τὸν Ἰφιγένειαν, ἵνα σὺ τὸν γαμετὸν ἀπολάβῃς. ἀλλὰ σὺ μᾶν ἔχε τοῦτο πλέον, κ κέρδαινε παρὰ τῶ δαίμονος. ἐπεὶ σοὶ τὶ ἐυτυχίας, ἐμοὶ δ' δυσχέρας χωρεῖς. ἐγὼ δέ σοι χάριν ἔξω σώσαντί με μόνον, κἂν μὴ τὸν αὐτὸν δ̔πον σώζῃς ἡμᾶς ἀντ' ἐμᾶ δὸς τὸν Ἑρμιόνην, ἢ σωσαμένου τοῦτο πρὸς τὸ ἀπόπσον μοι. κ ἔσιν ὁ λόγος ὅτος, ἀπόδος τὸν ἴσον χάριν ἧς ἔλαβες ἐν Ἰλιῳ ὦδε τῆ παῖδός, κ μίαν ἡμέραν μόνον ὑπ' ἐμᾶ πόνησον. θεσπίκει γάρ σε ἐμᾶ δυσχερῶς ταυτὶ μηχανᾶσαί τι πρὸς τὸ ἐμὰ σῶσαι. ἐμὰ δ' χάριν σοι ὁμολογεῖν, ἵνα τὸ μεταξὺ, κατ' ἐπένδυσιν ῥηθήσεται, τοτέσι πλέον ἢ ἐγὼ δύναμαι. ὁ γὰ ἓν θεράποντ τῆ μὴ θεράποντ πλέον δύναται λογίσασθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν. 664 Ἐρεῖς ἀδύκτον] λύσις τῆ ἀντιπίπτοντ, ἀλλ' ἐπεὶς φησὶν ὅτι ἀδύκτον βοηθῆσαι, εἶτα ἔξωθεν θεσπληπτέον, κἀδ' μέγα ὅδι κ ἀσύγγνωστον τὸ ἁμάρτημα, ὅθ' ἀπεσώπησεν Ὀρέστης. ἀλλὰ χρὴ τοῦτο φησὶ, κἀδ' ἀδύκτον ἦ) δοκεῖ βοήθησόν. ὁ γὰ γνήσιος φίλ ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς δείκνυται. Ἄλλως. ἀλλὰ λέγεις φησὶν, ὅτι ἀδύκτόν ὅδι τὸ βοηθῆσαί μοι, ἐγὼ δέ σοι ἀνείπω μι, ὡς μάλιστά μοι διὰ τοῦτο συμβάλλεσθαι ὀφείλεις, εἰδὼς ὅτι ἐν τοῖς ἀδυκτοῖς δεῖ πᾶσι φίλων. Αὐτὸ τοῦτο] λείπει ἦ κατὰ, ἵνα ἦ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅ ὅδι τὸ ἀδύκτον.

Τί χρὴ φίλων] κατὰ τί δεῖ χρεία τῶν φίλων, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν δεῖ χρείας τῶν φίλων. Φιλεῖν δαίμαρτα] ἀγαπᾶν τινὰ γνώμην ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων νομίζῃ. καὶ ὁ λέγω τοῦτο ἀπαντᾷ σε τῇ κολακείᾳ, ἤγουν κολακεύων σε, ἡ κολακεία, ἀλλ' ἀληθεία λέγω. λείπει δὲ τὸ πρὸς ταῦτα σε ὁρκῶ. τὸ δὲ ὦ μέλεον, ῥῆμα πρὸς ἑαυτὸν λέγει· ὦ ἄθλιον εἰς οἷ κακὸν δυλουόπηκω. [670] Ταύτης ἱκνοῦμαι] ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης ὁρκῶ βοηθῆσαί μοι. ἢ δέομαί σε πρὸς ταύτης, ὅπως ἄν μοι βοηθήσῃς εἰς πέπλων αὐτῆς. τὸ δὲ ἔξῃς, ῥῆμα καθ' ἑαυτὸν λέγει· οἰκτίρειρον αὐτὸν, ὅτι μέχρι τοσούτου σφαλῆναι αὐτῷ τὰ τῆς δυσγλίας, ὡς διὰ τοῦ μεμπῆσθαι τῆς Ἑλένης σφᾶς δοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀναίσιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγῆται, τὸ καὶ μόνον μεμπῆσθαι τοιαύτης γυναικός, μὴ τι γε καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι' αὐτῆς. δυσγλὴς ἐν φησὶν ἐγὼ εἰς τοιοῦτο πῆμα κακῶν ἐλθών. διὰ γὰρ γυναικὸς, τῆς πᾶσιν Ἕλλησι κακῆς, σωθῆναι σφᾶς σφόδρα. Τί δὲ παλαιπωρεῖν με δεῖ] ἀλλὰ τί φησι μωραίνω τὸ σὲ ταύτης σωθῆσαι δεόμενος. ἀναγκη γὰρ ὅτι καὶ σφᾶς τοῦτο καθαίνειν οἰκέτης, καὶ πάντα ὑπομένειν, κἂν αἰσχύλα μοι φέρῃ. ὁ γὰρ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τοῦτο συναπτομένη τοῖς ταύτης ἱκνοῦμαι, σφᾶς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε, εἴτε ὡς τοῦ Μενελάου ἀπερημένου τινὸς ἱκεσίαν, αὐτὸς δυσφορῶν λέγει, δυσγλὴς ἐγὼ, εἰς ἄπορον ἦκω κακῶν, καὶ οὐκ ἔχω ἀδεμίαν καταφυγήν. ὁ πάλιν διαλαβὼν, παρασύρει ἑαυτὸν, καὶ φησὶ, τί δεδοίκαμεν τὸν Θάνατον; καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ σφᾶς τοῦ δαίμονος. τί δὲ φησι παραυτόματα τινὰ αἰσχύνην; πάσῃ μηχανῇ ποιεῖσθαι τὴν σωτηρίαν. οὐκ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ὄζιν. Ἄλλως. τί δὲ παλαιπωρεῖν καὶ κάμνειν ἐμὲ σφᾶς τὴν δέησιν. ὁ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ποιοῦμαι τὴν δέησιν, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου καὶ τῶν γήμων ἡμῶν. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ, ἡ ἐκ σφετέρων πᾶσα εὐδαιμονία οἰχήσεται, ὥστε τῆς ζημίας καὶ εἰς σέ πως τεινούσης, ἐπεὶ τὰ αὐτῶ γήμω τυγχάνεις, οὐκ ἦπιον ἐμὲ δεῖ σε ἀσπάζειν, ὅπως σωθείω, ἢ αὐτὴ ἡ καταστολὴ σφᾶς τὸ ἱκνοῦμαι δοκεῖ, τάδε· ἀλλὰ διὰ μέσου. [673] Τὸν κτλ χθονὸς] δοκεῖ ἀκέσειν τάδε τὸν κατὰ χθονὸς θανόντα, ἤγουν νόμιζε ὅπ πάρεσιν ἐκεῖνον, καὶ ἀκέσει τάδε, λέγω τοῦ ψυχοῦ ἐκείνε πολωμένου ἐπάνω σε. συμπαθέστατα δὲ ἐνταῦθα ὑποφλικῶς ῥῆμα μέλοχε, ἢ καὶ ἐκφωνεῖται, κακοσώστου ποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἄλγεσιν. ὅπ δὲ λόγον ἔχει αὐτὴ συμπαθείας, δῆλον ἔστω, κατὰ χθονὸς ὄντα ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῆς μετοχῆς τῶ ὑπαρκτικῶ, ὅτως. ἐπειδὴ καὶ κατὰ χθονὸς ὄζιν ὁ δεῖνα λέγεται, καὶ θανὼν, θυόμενα καὶ καταλλήλως ἔχειν τοῦτο, καὶ μετὰ τῆς μέλοχῆς τὸ ὑπαρκτικὸ λέγοις μεταγματίζόμενον. ἐπεὶ δὲ συμβαίνει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν ἔξ μετοχὴν κατὰ τὴν αὐτὴν πῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο κακόφρασον ἔξ τὸν λόγον καὶ κακοσώστον, ὡδέποτε ἐκφωνεῖται ἡ τῶ ὑπαρκτικῶ ῥῆμα μέλοχε, ἀλλ' ἀεὶ συμπακέλαι κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ὑπαρκτικῶν. Ταῦτ' εἰς τε δάκρυα] ἀντὶ τοῦ κλαυσόν χρόνον αἰτῶ τὴν σωτηρίαν. Ἄλλως. κτὶ Ὑπόθεσιν ταῦτα ἐπάγεται, ἤγουν ταῦτα εἴρηκα, εἰς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ τοὺς γόους καὶ τὰς συμφορὰς, ἤγουν μὴ δακρύων καὶ γόων εἶπον, ἢ ὅτως, εἶπον ταῦτα εἰς δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφορὰς, ἤγουν ἵνα μὴ τύχω τούτων. τάξομαι δὲ, εἰ πεπαδλῶσαί με ἐάσῃς. Κἀπήτηκα] ὡς χρέος ἤτησα. [678] Θηρῶν] θηρώμενος, ζητῶν. Καίγε σ' ἱκνοῦμαι] καὶ ἐγώ σε παρακαλῶ καίπερ ὑπάρχουσα γυνὴ, βοηθεῖν τοῖς δεομένοις, σωστὸς γὰρ ὑπάρχεις ὠφελεῖν. τὸ δὲ ὠφελῶ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς καὶ Αἰσχύλος, ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ. Καὶ χρὴ γὰρ ὅτω] τοῦτο ὑγιεικῶς, ἢ καθόλε νοητέον, ὅπ φρόνησις ἡ ἐμὲ, ἢ πάντα ἀνδρα συνεκκομίζειν καὶ συνεκφέρειν, ὧν ἰσχὺν διδῶ ὁ Θεὸς, τὰ σφᾶ ὁμαιμόνων κακὰ, θνήσκοντα εἰ δέησιεν ὑπὸ ἐκείνων, καὶ κτεινόντα τοὺς ἐναντίους. εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀλλήλων οἱ συγγυεῖς ἃ βοηθοῖεν, τίς ἂν ἄλλων ἔξωθεν ἐλπίσοι βοήθειαν; τὸ δὲ θνήσκοντα καὶ κλείνοντα τοὺς ἐναντίους, σαφήνειά ὅτι τὸ ὅτω θνήσκοντα, καὶ ὡς τεθνηξόμενον, καὶ ὡς κλαύσοντα τοὺς ἐναντίους, ἤγουν εἰ καὶ θάνατος φέροιτο, καὶ εἰ νίκη σφᾶ ἐναντίων. [684] Συνεκκομίζειν] συμπορεῖν δεῖ τοῖς συγγυέσι, κἂν κίνδυνος παρῇ, καὶ μάλιστα εἰ τὸ Θεῖον παρέχει δύναμιν. τὸ δὲ ἔξῆς, ἀναστρεπτέον. ἔστι γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους, καὶ θνήσκοντα. Τόδ' αὖ δύναται] † τοὐναντίον Αἴας φησὶ, καὶ φησὶ δαίμονά τῳ ἔστι πως ἐρυσαίμεθα νεκρόν. Ἦκω γὰρ ἀνδρῶν] οὐκ ἐπαγόμενα συμμάχους, ἀλλ' ἔρημος τῶν σφᾶ τοιούτων δυνάμεως ὤν, ὡς σφᾶ συμμάχων αὐτὸς κατὰ τὴν πάνυ ἀνηλωμένων, πλὴν ὀλίγων. ἢ ὅτως, ἦλθον ἔρημος συμμάχων, καὶ σφετὶ πάνυ ὑφέσηκα πολλὴν. Ἦκω γὰρ] ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ κενὸν συμμάχων ἀνδρῶν, ἤγουν κενὸς ὑπάρχων πολεμικῶν ἀνδρῶν, καὶ σφαλαπωρήσας τῇ πάνυ. τὸ δὲ ἐνταῦθα ἐλπίδος σφετὶ κομῶ, ἀντὶ τοῦ σφοιικείμεθα, καὶ ἐγγὺς ἐσμὲν ἐλπίδος. σκόπει δὲ πῶς ὅτε διὰ κολακείας πείσω ὑπάρχω, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκε. Σμικρᾷ συν ἀλκῇ] σμικρᾷ δυνάμει ὠφελεῖν εἰποῖν. ὁ δὲ λέγει σμικροῖς πόνοις, τὴν ἐνέργειαν πιθεὶς, ἀντὶ τῆς δυνάμεως. Μάχῃ μὲν] ἐν μάχῃ μὲν οὐκ ἂν σφετιροίμεθα τῆς Πελασγικῆς Ἄργους, ἤγουν οὐχ ὑπαρχόμενοι.

" Τί χρὴ φίλων] κατὰ τί δεῖ χρεία τῶν φίλων, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν δεῖ χρείας τῶν φίλων. Φιλεῖν δαίμαρτα] ἀγαπᾶν τινὰ γνώμην ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων νομίζῃ. καὶ ὁ λέγω τοῦτο ἀπαντᾷ σε τῇ κολακείᾳ, ἤγουν κολακεύων σε, ἡ κολακεία, ἀλλ' ἀληθεία λέγω. λείπει δὲ τὸ πρὸς ταῦτα σε ὁρκῶ. τὸ δὲ ὦ μέλεον, ῥῆμα πρὸς ἑαυτὸν λέγει· ὦ ἄθλιον εἰς οἷ κακὸν δυλουόπηκω. [670] Ταύτης ἱκνοῦμαι] ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης ὁρκῶ βοηθῆσαί μοι. ἢ δέομαί σε πρὸς ταύτης, ὅπως ἄν μοι βοηθήσῃς εἰς πέπλων αὐτῆς. τὸ δὲ ἔξῆς, ῥῆμα καθ' ἑαυτὸν λέγει· οἰκτίρειρον αὐτὸν, ὅτι μέχρι τοσούτου σφαλῆναι αὐτῷ τὰ τῆς δυσγλίας, ὡς διὰ τοῦ μεμπῆσθαι τῆς Ἑλένης σφᾶς δοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀναίσιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγῆται, τὸ καὶ μόνον μεμπῆσθαι τοιαύτης γυναικός, μὴ τι γε καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι' αὐτῆς. δυσγλὴς ἐν φησὶν ἐγὼ εἰς τοιοῦτο πῆμα κακῶν ἐλθών. διὰ γὰρ γυναικὸς, τῆς πᾶσιν Ἕλλησι κακῆς, σωθῆναι σφᾶς σφόδρα. Τί δὲ παλαιπωρεῖν με δεῖ] ἀλλὰ τί φησι μωραίνω τὸ σὲ ταύτης σωθῆσαι δεόμενος. ἀναγκη γὰρ ὅτι καὶ σφᾶς τοῦτο καθαίνειν οἰκέτης, καὶ πάντα ὑπομένειν, κἂν αἰσχύλα μοι φέρῃ. ὁ γὰρ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τοῦτο συναπτομένη τοῖς ταύτης ἱκνοῦμαι, σφᾶς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε, εἴτε ὡς τοῦ Μενελάου ἀπερημένου τινὸς ἱκεσίαν, αὐτὸς δυσφορῶν λέγει, δυσγλὴς ἐγὼ, εἰς ἄπορον ἦκω κακῶν, καὶ οὐκ ἔχω ἀδεμίαν καταφυγήν. ὁ πάλιν διαλαβὼν, παρασύρει ἑαυτὸν, καὶ φησὶ, τί δεδοίκαμεν τὸν Θάνατον; καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ σφᾶς τοῦ δαίμονος. τί δὲ φησι παραυτόματα τινὰ αἰσχύνην; πάσῃ μηχανῇ ποιεῖσθαι τὴν σωτηρίαν. οὐκ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ὄζιν. Ἄλλως. τί δὲ παλαιπωρεῖν καὶ κάμνειν ἐμὲ σφᾶς τὴν δέησιν. ὁ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ποιοῦμαι τὴν δέησιν, ἀλλ' ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου καὶ τῶν γήμων ἡμῶν. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ, ἡ ἐκ σφετέρων πᾶσα εὐδαιμονία οἰχήσεται, ὥστε τῆς ζημίας καὶ εἰς σέ πως τεινούσης, ἐπεὶ τὰ αὐτῶ γήμω τυγχάνεις, οὐκ ἦπιον ἐμὲ δεῖ σε ἀσπάζειν, ὅπως σωθείω, ἢ αὐτὴ ἡ καταστολὴ σφᾶς τὸ ἱκνοῦμαι δοκεῖ, τάδε· ἀλλὰ διὰ μέσου. [673] Τὸν κτὶ χθονὸς] δοκεῖ ἀκέσειν τάδε τὸν κατὰ χθονὸς θανόντα, ἤγουν νόμιζε ὅπ πάρεσιν ἐκεῖνον, καὶ ἀκέσει τάδε, λέγω τοῦ ψυχοῦ ἐκείνε πολωμένου ἐπάνω σε. συμπαθέστατα δὲ ἐνταῦθα ὑποφλικῶς ῥῆμα μέλοχε, ἢ καὶ ἐκφωνεῖται, κακοσώστου ποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἄλγεσιν. ὅπ δὲ λόγον ἔχει αὐτὴ συμπαθείας, δῆλον ἔστω, κατὰ χθονὸς ὄντα ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῆς μετοχῆς τῶ ὑπαρκτικῶ, ὅτως. ἐπειδὴ καὶ κατὰ χθονὸς ὄζιν ὁ δεῖνα λέγεται, καὶ θανὼν, θυόμενα καὶ καταλλήλως ἔχειν τοῦτο, καὶ μετὰ τῆς μέλοχῆς τὸ ὑπαρκτικῶ λέγοις μεταγματίζόμενον. ἐπεὶ δὲ συμβαίνει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν ἔξ μετοχὴν κατὰ τὴν αὐτὴν πῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο κακόφρασον ἔξ τὸν λόγον καὶ κακοσώστον, ὡδέποτε ἐκφωνεῖται ἡ τῶ ὑπαρκτικῶ ῥῆμα μέλοχε, ἀλλ' ἀεὶ συμπακέλαι κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ὑπαρκτικῶν. Ταῦτ' εἰς τε δάκρυα] ἀντὶ τοῦ κλαυσόν χρόνον αἰτῶ τὴν σωτηρίαν. Ἄλλως. κτὶ Ὑπόθεσιν ταῦτα ἐπάγεται, ἤγουν ταῦτα εἴρηκα, εἰς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ τοὺς γόους καὶ τὰς συμφορὰς, ἤγουν μὴ δακρύων καὶ γόων εἶπον, ἢ ὅτως, εἶπον ταῦτα εἰς δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφορὰς, ἤγουν ἵνα μὴ τύχω τούτων. τάξομαι δὲ, εἰ πεπαδλῶσαί με ἐάσῃς. Κἀπήτηκα] ὡς χρέος ἤτησα. [678] Θηρῶν] θηρώμενος, ζητῶν. Καίγε σ' ἱκνοῦμαι] καὶ ἐγώ σε παρακαλῶ καίπερ ὑπάρχουσα γυνὴ, βοηθεῖν τοῖς δεομένοις, σωστὸς γὰρ ὑπάρχεις ὠφελεῖν. τὸ δὲ ὠφελῶ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς καὶ Αἰσχύλος, ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ. Καὶ χρὴ γὰρ ὅτω] τοῦτο ὑγιεικῶς, ἢ καθόλε νοητέον, ὅπ φρόνησις ἡ ἐμὲ, ἢ πάντα ἀνδρα συνεκκομίζειν καὶ συνεκφέρειν, ὧν ἰσχὺν διδῶ ὁ Θεὸς, τὰ σφᾶ ὁμαιμόνων κακὰ, θνήσκοντα εἰ δέησιεν ὑπὸ ἐκείνων, καὶ κτεινόντα τοὺς ἐναντίους. εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀλλήλων οἱ συγγυεῖς ἃ βοηθοῖεν, τίς ἂν ἄλλων ἔξωθεν ἐλπίσοι βοήθειαν; τὸ δὲ θνήσκοντα καὶ κλείνοντα τοὺς ἐναντίους, σαφήνειά ὅτι τὸ ὅτω θνήσκοντα, καὶ ὡς τεθνηξόμενον, καὶ ὡς κλαύσοντα τοὺς ἐναντίους, ἤγουν εἰ καὶ θάνατος φέροιτο, καὶ εἰ νίκη σφᾶ ἐναντίων. [684] Συνεκκομίζειν] συμπορεῖν δεῖ τοῖς συγγυέσι, κἂν κίνδυνος παρῇ, καὶ μάλιστα εἰ τὸ Θεῖον παρέχει δύναμιν. τὸ δὲ ἔξῆς, ἀναστρεπτέον. ἔστι γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους, καὶ θνήσκοντα. Τόδ' αὖ δύναται] † τοὐναντίον Αἴας φησὶ, καὶ φησὶ δαίμονά τῳ ἔστι πως ἐρυσαίμεθα νεκρόν. Ἦκω γὰρ ἀνδρῶν] οὐκ ἐπαγόμενα συμμάχους, ἀλλ' ἔρημος τῶν σφᾶ τοιούτων δυνάμεως ὤν, ὡς σφᾶ συμμάχων αὐτὸς κατὰ τὴν πάνυ ἀνηλωμένων, πλὴν ὀλίγων. ἢ ὅτως, ἦλθον ἔρημος συμμάχων, καὶ σφετὶ πάνυ ὑφέσηκα πολλὴν. Ἦκω γὰρ] ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ κενὸν συμμάχων ἀνδρῶν, ἤγουν κενὸς ὑπάρχων πολεμικῶν ἀνδρῶν, καὶ σφαλαπωρήσας τῇ πάνυ. τὸ δὲ ἐνταῦθα ἐλπίδος σφετήκομεν, ἀντὶ τοῦ σφοιικείμεθα, καὶ ἐγγὺς ἐσμὲν ἐλπίδος. σκόπει δὲ πῶς ὅτε διὰ κολακείας πείσω ὑπάρχω, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκε. Σμικρᾷ συν ἀλκῇ] σμικρᾷ δυνάμει ὠφελεῖν εἰποῖν. ὁ δὲ λέγει σμικροῖς πόνοις, τὴν ἐνέργειαν πιθεὶς, ἀντὶ τῆς δυνάμεως. Μάχῃ μὲν] ἐν μάχῃ μὲν οὐκ ἂν σφετιροίμεθα τῆς Πελασγικῆς Ἄργους, ἤγουν οὐχ ὑπαρχόμενοι.

" Quando autem res sunt secundæ, quid opus eſt amicis?
" Satis enim eſt ipſe Deus volens juvare.
Videris omnibus Græcis amare conjugem,
(Non dico autem ſimulatione inſinuans me,)
Per hanc ſupplico tibi. O miſer propter mea mala
Ad quæ venio? quid oportet me laborare?
Supplico enim nunc pro totâ domo.
O patruæ patris frater, ſub terrâ
Mortuum audire hæc pures, volantem
Animam ſuper te, & dicere quæ ego dico.
Hæc inter lacrymas & luctum & calamitates
Dixi, & repoſco ſalutem
Quærens: quod omnes quærunt, & non ego ſolus.
Chor. Et ego tibi ſupplico, quanquam mulier ſim,
Ut juves auxilio egentes: nam potes.
Me. Oreſtes, ego revereor tuum caput,
Et volo te juvare in malis iſtis,
" Et enim oportet me ſic cognatorum mala
" Simul ferre, ſi Deus det vires,
" Etiamſi ſit moriendum, & interficiendi adverſarii:
" Ut poſſim autem, id peto conſequi à diis.
Venio enim haſtam vacuam virîs ſociis
Habens, errans à multis laboribus.
Cum exiguis copiis reliquorum adhuc amicorum.
Pugnando autem non poſſumus ſperare

† τοὐναντίον Αἴας φησὶ, καὶ φησὶ δαίμονά τῳ ἔστι πως ἐρυσαίμεθα νεκρόν. Hîc loci lapſus eſt *Scholiaſtes* in grave μνημονικὸν ἁμάρτημα. Hæc enim verba ſunt à *Menelao* prolata, non ab *Ajace*, ut videre eſt *Hom.* Il. ρ. v. 104. Licet al. *Ajacem* ſui ſecurum & Deorum neglectiorem memorant Poetarum ναύτεροι. Vid. *Sophocl. Scholiaſt.* in *Ajace* Flagellifero ad v. 127.

ANNOTATIONES.

V. 685. Κτείνοντα] al. κτανόντα, utrique lectioni favet *Scholiaſt.*

Πελασγὸν Ἄργος. εἰ δ' μαλθακοῖς λόγοις
Δωσόμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
" Σμικροῖσι, γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἄν
" Πόνοισιν; ἀμαθὲς τὸ βέλεσιν ταύτὸ.
"" Ὅταν γὰρ ἥβᾳ δῆμος, εἰς ὀργὴν πεσών,
" * Ὁμοῦ ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον. * MS. ὅμοιον.
" Εἰ δ' ἠσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοι μόλις
" Χαλῶν ὑπείκοι, καιρὸν ὀλιγόμοχθος,
" Ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν. ὅταν δ' ἀνῇ πνοάς,
" Τύχοις δὴ αὐτὸ ῥᾳδίως ὅσον θέλεις.
Ἔνεστι δ' οἶκος, ἔνι δὲ θυμὸς μέγας,
Καρδοκῶν κτῆμα κρυπτάλιον.
Ἐλθὼν δὴ Τυνδάρεών τ' ἔσοι πειράσομαι,
Πόλιν τε πεῖσαι, τῷ λίαν χρῆσθ' καλῶς.
" Καὶ ναῦς γὰρ ἐνδοθεῖσα σὺν βίᾳ πολὺ,
"" Ἔβαψεν; ἔστι δ' αὖθις, ὦ χαλᾷ πόδα.
" Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
" Μισῶσι δ' αὐτοί. δεῖ δέ μ', ἐκ ἄλλως λέγω,
" Σώζειν σε σοφίᾳ, μὴ βίᾳ τῷδ' κρείσσονων.
Ἀλκῇ δέ σ' ἐκ ἐᾷ, ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως,
Σώσειμ' ἄν· ἐ γὰρ ῥᾴδιον λόγχῃ μιᾷ
Στῆσαι τρόπαια τῷδ' κακῷδ', ἃ σοι πάρα.
Οὐ γάρ ποτ' Ἄργος γᾶν εἰς τὸ μαλθακὸν
Προσηρόμεσθα. νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει
Δόλοισιν ἓν, τοῖς σοφοῖσι, τῆς τύχης.
Ορε. Ὦ. πλὴν γυναικὸς ἕνεκα στρατηλατεῖν,
Τἄλλ' ἐδέν' ὦ κάκιστε πημονὴν φίλοις,
Φεύγεις ἀπ-εσφεὶς μέ; τὸ δ' Ἀγαμέμνονος
Φονεύσ', ἄφιλος πὼ ἄρ'; ὦ πάτερ, σῶν κακῶν.

Pelasgum Argos: sed ut mollibus verbis
Possimus, eò spei venio.
" Nam quomodo capiat aliquis magna parvis
" Laboribus? stultum est hoc velle.
"" Quando enim furget populus incidens in iram,
" Perinde non potest extingui ut vehemens ignis:
" Si autem molliter aliquis ei incenso
" Laxans cedat, observans tempus,
" Fortassis exhalet: tum quando remiserit spiritum,
" Possis eo uti quantum velis.
Est enim in eo miseratio, est & magna iracundia,
Optima res observanti tempora.
Vadens itaque Tyndareo conabor
Et multitudini persuadere, ut rectè utantur suâ potentiâ.
" Nam & navis intento vi clavo
"" Mergitur: manet rursus, si relaxes clavum.
" Odit Deus nimium vehementes impetus,
" Et oderunt cives: oportet me, (non fruftrà dico)
" Servare te sapientèr, non vi, adversum præstantiores.
Pugnando te non, ut tu fortasse putas,
Servârim. Non est facile unâ hastâ
Sistere trophæa de malis, quæ tu habes.
Nunquam enim alàs Argivos molliter supplicando
Accessimus: nunc autem necesse est
Sapientibus esse, servis fortunæ.
Ore. O, præterquam quòd militâsti uxoris causâ,
In aliis nullius pretii, ignaviſſime in defendendis amicis,
Fugisne aversatus me? Et *num* Agamemnonis beneficia
Sunt irrita? O pater, fuisti sine amicis in tuis calamitatibus.

Εἰ δ' μαλθακοῖς] ὅπως τοῦτο λέγει. ἐνταῦθα δ', ἤγουν εἰς τοῦτο τῆς ἐλπίδος προσήκομεν, καὶ προσερχόμεθα, εἰ δυνάμεθα ὑφ' ἁλώμεθα ἐν λόγοις μαλθακοῖς. Σμικροῖσι γὰρ] τῇ δ' ὀλίγων μάχῃ, τοὺς πολλοὺς καταγωνίσασθαι ἀδύνατον, ὅθεν εἰς πόλεμον μὴ ἐλθεῖν παραπλήσιον αὐτοῖς. εἰ δ' λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ χρηπάσαντας αὐτοὺς σοφίᾳ λόγων, ἐνταῦθα δυνησόμεθα. ἀνόητον δ' καὶ ἀμαθὲς, καὶ τὸ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀλίγους ἀπὸ πολλῶν περιγενέσθαι. [695] Ὅταν γὰρ ἥβᾳ δῆμος] ὅταν γὰρ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν ἀκμαίαν, ὁμοιον καθάπερ ἐστὶ αὐτὸν, ὥσπερ ζητεῖν καταβέσαι πῦρ λάβρον καὶ σφοδρόν. Εἰ δ' ἠσύχως] εἰ δέ τις ἠσύχως καθ' αὑτὸν ἐνδιδοὺς ὑποπαύσοιτο τῷ δήμῳ θυμουμένῳ, ὑπαφιεὶς τῷ καιρὸν καὶ φοβούμενος τὸν καιρὸν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων, ἴσως ἂν καταπαύσειε τῆς ὀργῆς ὀλιγονόπ. Ὅταν δ' ἀνῇ] ὅταν δ' ἀναπνεύσῃ, ὀπότ' χρὴς ἂν εὐκόλως τὸ λαῦ, καθόσον βάλει. [704] Ἔνεστι δ' οἶκος] ὁ δὲ ἀνὴρ τῆς γῆς. ἵν' ᾖ, ἔστι δὲ τῷ δήμῳ ἐλθεῖν καὶ θυμοῦσθαι, καὶ ἅπας ὁ φίλος τοιοῦτος. ἐὰν τοίνυν θυμουμένῳ τῷ δήμῳ εἰκήσῃς, πεπαύσεται τῆς ὀργῆς, καὶ λοιπὸν ὑπηδείος ὄζιν εἰς τὸ σωθραμεῖν τοὺς ἱκεσίαις. ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, ὕτω καὶ τὸ ἐλεεῖν. τυτέσιν ὁ γὰρ θεὸς τὸ ὀργίζεσθαι μόνον ἔχει, ἀλλὰ καὶ θεὸς τὸ ἐλεεῖν. καὶ τῷ δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ καρδοκεῖν, καὶ ὑπηρεῖν, πότε μὲν μεγάλως θυμᾶται, πότε δ' αἰνίκε τῆς ὀργῆς. κλῆμά ὄζι τοῦτο πυμάτιον, τὸ εἰδέναι δυλονόπ ἑκάστε καιρὸν, ἢ οὐκ αὐτὸς ὁ δῆμος κτῆμα ὄζι πυμώτατον, τὸ εἰδέναι πρόσενεχθῆναι καθ' ὃν ὕπνον ὑπῷ. ἢ ὁ καιρὸς μέγα κτῆμα. τὸ καρδοκοῦν τὸν δῆμον, καὶ γνώσκοντι πότε μὲν θυμᾶται, πότε δ' ἐλεεῖ. [703] Καρδοκοῦν] καιροφυλακοῦντ, προσδεχόμενόν τὸν καιρόν. Τῶ λίαν χρῆσθαι καλῶς] ἀντὶ τοῦ μετρίως χρῆσθαι. τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι, ἵν' ᾖ τὸ καλῶς, ἤτοι, ἤγουν σφόδρα ἐνδείξασθ τῷ δήμῳ πρὸς σὲ προθέσεων. Καὶ ναῦς γὰρ] καὶ ναῦς γὰρ βιαίως τοῦ πρὸς ὑποπαθεῖν] ὑπέκυψεν, ὥστε ὕδωρ ἐκδέξασθαι. πάλιν δ' ἀναφαίνῃ, ἐὰν χαλᾷ καὶ ἐνδιδῷ τὸν πόδα. τὰς ἄγαν γὰρ προθυμίας, ἀντὶ τοῦ τὰς ὑπερβολικὰς ὁρμὰς, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον μισεῖ ὁ θεός. Πρὸς βίαν πολὺ] εἰς κατασκάλλω τοῦ πρὸς ἐκείνως λόγως ταῦτα ἐπάγει, πολὺ δ', ἤγουν διὰ τοῦ πολύς. λέγεται δ' ὅτω τὸ ῥοιζοῦν, τὸ κάτω δὲν τοῦ ἰσίου. Ἔβαψεν] ἤγουν ὕβαλε γέγονεν. ἐλθὸν γὰρ πνεῦμα σφοδρὸν, καὶ πρὸς πὼ τοῦ πολὺς τόσον ἐμπεπωκὸς, ἀναστέπει. [709] Σώζειν] ῥύεσθαι. Σοφίᾳ] ἐπιτηδειότητι, καὶ ὑ δυνατείᾳ τῷ ἐπιφερεστέρων. Οὐ γὰρ ῥᾴδιον] ἀντὶ τοῦ ὑ ῥᾴδιον περιγίνεσθαι τῷ σῶν κακῶν, καὶ ἀπαλεῖψαι παρῶσάν σοι συμφορᾶν. τὸ δ' Ἄργος γράφεται καὶ Ἄργε, ἵν' ᾖ Ἄργε γαῖαν. Ἀειστοφάνης δ' μὲ τοῦ ὅ, ὑ πρὸς ἡμᾶς φησὶν, ὑδὲ τῆς ἡμετέρας ἀξίας ὑποδεδραμέϊν, καὶ διακολακεύσαι τὸν τῷ Ἀργείων ὄχλον. ἀπάγκη δ' ἡμᾶς δηλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ. τοῦτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ὄζι. τὸ δ' ἐξῆς, νυῦ δ' ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς, δόλως εἶ τῆς τύχης. Λόγχῃ μιᾷ] ὑχ ὅπ μίαν λόγχιν εἶχεν, εἰρηκε τὸ λόγχῃ μιᾷ, ἀλλὰ δεικνύειν ἐντεῦθεν, τὸ τῆς αὐτῷ δυνάμεως ὀλίγον. εἰκότως δ' ἐπέφερε τὸ τρόπαια πρὸς τὸ λόγχῃ. ἐκ γὰρ θορύβων τὰ τρόπαια γίνεται. Οὐ γάρ ποτ' Ἄργος] ἦγεν ὑδέποτε τοῖς Ἀργείοις ταπεινῶς ὑποπεπώκαμεν, ἀλλὰ μεγαλοφρόνως καὶ ἡμαίως αὐτοῖς ἐχρώμεθα, προσαίποντες μετ' ἐξουσίας, ὅσα ἂν ἐβουλόμεθα. Οὐ γὰρ ῥᾴδιον] ἐ γὰρ ἐῶ τοῦτο ῥᾴδιον, ὅποτε δὰ τὸ Ἄργος πῶ γῆν, ἦγεν δὰ τὸ Ἄργος περσεφερόμην ἑαυτὸν εἰς τὸ μαλθακόν. νυῦ δ' ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς. δόλως ἐ] τῆς τύχης. [714] Νῦν δ' ἀναγκαίως] εἰ γὰρ ὁ δῆμος νυῦ ευτυχῆς, ἡμεῖς δ' ατυχεῖς, ὡς εἰρήκαμεν, ὑ δεῖ πρὸς αὐτὸν ἰχύειν, ἀλλὰ σοφίας, καὶ μετακινήσεως. σοφὸ γὰρ ἀνδρὸς πρὸς τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι. Ὦ πλὴν γυναικὸς] λείπει ἡ ἕς. τὸ δ' ἑξῆς ὦ εἰς τ' ἄλλα ὑδὲν πλὴν εἰς τοῦτο σωυδάζων, εἰς τὸ ἕνεκεν τῆς σῆς γυναικὸς στρατεύσαι. Ἄλλως. Τοῦτο ὕτω φασὶ τινὲς, ὦ Μενέλαε κάκιστε βοηθεῖν τοῖς φίλοις, χρεὼν τὸ στρατεύειν εἵνεκα γυναικός. εἰς τοῦτο γὰρ κάλλιστος. τὰ δ' ἄλλα τυγχάνεις ὑδέν, ὃς αὐτὸς ἐάσας ὡς ἀμαθὴς, ὕτω λέγε· ὦ Μενέλαε, ὑδὲν τὰ ἄλλα χρεὼς τῷ στρατεύειν εἵνεκα τῆς γυναικὸς, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ἢ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ εἰμή. [719] Ἄφιλος πὼ ἄρ'] μάτην ἄρα φησὶν, ὦ πάτερ, ἐταλαιπώρεις ἐν τῷ πολέμῳ, ὑδενὸς σώφρονα φρονοῦντ, ὑπὸ ὧν ἠτύχεις. τὸ γὰρ πεφῶσθαι κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, τυτέσιν ὑ φίλοις, ἄρα ὑδ' εὐγνώμοσιν ἐχαείζω ἀνδράσιν, εἴνεκ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἡμᾶς ἠδίκεις, ἡμᾶς μὲν ἐρήμους κα-

ANNOTATIONES.

V. 697. Αὐτῷ ἐντείνοι μὴν] *Canterus* conjecturam facit, ità legi posse αὐτὸ συνεῖναι μόλις. MS. legit αὐτὸς, &c. *Josua Barnes.*
V. 699. Ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν] aliàs ἐκπνέυσει, ὅταν δ' ἀνῇ πνοὰς. Et sic *Duportus.* MS. ut nos legit.
V. 710. Ἀλκῇ δέ σ' ἐκ ἄν, &c.] De duplici ἄν in eâdem clausulâ vid. *Hecub.* v. 1200.

πολιτῶν, ἐναλλὰξ τοῖς
ἢ κἀγὼ μετ' ἐμοῦ μετέρχο-
μαι. ἢ ἄπιθι, ἐχ ὑ-
πὲρ τέκνων ἄρα ἐπολέ-
μεις τοῖς βαρβάροις,
ἀλλ' ἵππαρχος ἥκοις
μετέρχόμενος, ἢ δυσ-
χῶν τυγχάνω, ὦ πάτερ,
δέννα κέκτησαι φίλων.
Ἄφιλος] ἐπεὶδὴ νῦν
δυσχῶν οὐκ ἔχεις τὸν
βοηθοῦντα. ἢ γὰρ ἐ-
μὲ δυσχέρεια, ἄφιλος ἦσθα τότε, ὅτε μὴ ἦν ζώντων ὀλίγης. εἰ γὰρ εἶχες τότε φίλους, νῦν ἂν ἐβοήθουν
τοῖς σὲ μὴ γεγονόσι. τὸ δὲ πρόσωπον καιρῶν, ἢ ὅτι τὰ παρόντα κακὰ, ὡς ἔφαμεν, νόει, ἢ διὸπ ὑπὲρ Μενελάου τότε ἐκιν-
δύνευεν ἐν πολέμῳ ἄφιλος, ἦγουν ἑτέρωθι φίλων ἦν μελλόντων ὀλιγόπο προσήκεσθαι.

Οἴμοι, προδέδομαι, κεὐκτέ' εἰσὶν ἐλπίδες, 720
Ὅπη τραπόμενος, θανάσιμον Ἀργείων φύγω· MS. ἅπτ.
Οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Πυλάδην, δεῦρο σπεύδοντα Φωκέων ἄπο,
Ἡδεῖάν ὄψιν. "Πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ, 725
"Κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

Heu prodimur ſum, nec ampliùs ſunt ſpes,
Quò converſus effugiam ſupplicium Argivorum:
Iſte enim erat mihi refugium ſalutis.
Sed video hunc amiciſſimum hominem
Pyladem, venientem curſu ex Phocenſibus,
Jucundam ſpectaculum: "Fidus amicus in adverſis rebus
"Jucundior eſt viſu, quàm nautis tranquillitas.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Θᾶσσον] ἀφικόμην διὰ τὸ ἄστυ θᾶσσον προβαίνων, ἤγουν ὀπτεύων πῇ εἰς τέμενος πορείαν, ἢ ἐχλῶ με προβαίνειν. ἁρμοδίως ἐνταῦθα πρὸ ὀχαϊκῶ ἐχρήσατο μέτρῳ, ποὺς ἀπουδίου τὸ ὑποκείτω. εἰσὶ γὰρ οἱ ἐντεῦθεν στίχοι ὀχαϊκοὶ τετράμετροι κατα-
ληκτικοὶ οὗτοι, ὧν τε-
λευταῖος, μυρίων κρείσ-
σων ὁμαίμων ἀνδρὶ κα-
κῷ φίλος. ὀπὶ πρὸ τέλει χορωνίς. Θᾶσ-
σον] πῶ αἰτίαν τοῦ θᾶσσον ἐκόμιζον, ὀπ-
φέρων, αὐτίκα λέγει, σύλλογον πόλεως ἀκέ-
σας, τόνδ' ἰδὼν αὐ-
τοῖς σαφῶς, λέγει ὅτι ἐρχόμενος διὰ τῆς πό-
λεως ἤκουσα φθόγ π-
γων, ὡς ἐκκλησίαν Ἀρ-
γείοις ἐπίπονον ὅπι σὲ
καὶ Ἠλέκτραν, ἵνα
κτείνωσιν. εἶδον γὰρ ἐγὼ
αὐτὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
πηγὰς δεήσεως, ὅθεν
αὐτοῦσας ἀφικόμην, ἵνα
μάθω τὰ χρεῶν πάντα
ὄντι, ἢ ὅτῳ δωσάμαι
εἰσενέγκω σοι. Ἄλ-
λως. Θᾶσσον ἢ ὡς ἐ-
χλῶ με παρεγχύμενον
διὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐ-
πὶ σὲ ἢ πῶ σῶ ἀ-
δελφῷ σύλλογον τῆς
πόλεως ἢ ἀκούσας, ἢ
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν, ὡς τῆς φήμης διαφθαμούσης ἄχει Φωκίδος. ἃ μόνον ἦν φησὶν ἤκουσα σύλλογον ὅπι σὲ γεγονότα, ἀλλὰ καὶ πα-
ρὼν εἶδον. Τί τάδε ὄρᾳ] πῶς διάκεισαι, τί πάσχεις, ὦ φίλτατά μοι φίλων καὶ ἡλίκων, καὶ τῆς συγγενείας. κατὰ πάντα γὰρ τάδε ὑπάρχεις μοι. Ἀπολώλαμεν, ὡς ἐν βραχεῖ σοι λόγῳ τὰς ἐμὰς δυσχλίας δηλώσω. Συγκαλασκήψοις ἂν] συγκαλαχων-
νύοις, συμφαυερεῖς, συμφαφθείρεις καὶ ἡμᾶς, τὸ κατασκήψειν κυρίως ἐπὶ πόλεως. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται. Ὁ Με-
νέλαος κάκιστος ἐφάνη εἰς ἐμὲ, καὶ πῶ ἐμῶ ἀδελφῷ. Ὥσπερ οὐκ ἐλθών,] ὅπως ἐμοὶ προσωμύχθη, ὡς μὴ παρεγχύμενος. Χρέ-
νιος] ἀντὶ τοῦ μὴ χρόνον πολὺν, ὅμως καὶν βραδὺ παρεγχύετο, ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφοφθη κακὸς, καὶ πῶ γυναῖκα πῶ κακοξεπωτάτην, διὰ νεὼς ἦλθεν ἄγων. Οὐκ ἐπείνου] διαβάλλει ὡς γυναικοπρεμνήμονα αὐτόν. καὶ ὡς οὐκ ἂν ἐλιλύθει, εἰ μὴ φθαρέγονεν ἡ Ἑλένη. κωμῳδεῖται δὲ ὁ τίχος διὰ τὴν πιστότητα. Ποῦ ἐστὶν ἡ] πρὸ ὑποσακτικῶ συνυπάγει τὸν λόγον. ὠφείλων γὰρ εἰπεῖν πρὸ ὅτου ἐστὶν ἡ γυνὴ, ἢ πλείστης ὤλεσεν Ἀχαιῶν; ὁ δὲ φησὶ, πρὸ ὅτου ἦπερ γυνὴ πλείστις Ἀχαιῶν ὤλεσεν. Εὐλαβεῖτο. ἐδειλία, ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ θέλοντες τοῖς φίλοις βοηθεῖν, λέγοντες ἐυλαβόμεθα, ἤτοι δειλιῶμεν, καὶ φοβόμεθα. γνησίᾳ γὰρ φίλῳ τὸ ὑπὲρ δύναμιν τολμᾶν, ὅπερ ἐυλαβεῖς αὐτὸν ἔλεγεν. Σκῆψιν εἰς ποίαν] εἰς ποίαν πρόφασιν προχωρῶν, τοῦτο μαθὼν, πάντ' ἔχω. Διὰ σάνη] νοεῖς, πῶ τότε συγχώνευσιν προέλεινε μᾶλλον, ἢ πῶ τὸ ἐμὲ παθεῖν, καὶ οὐχ ὑπερμενεῖν ἀνταμυνόμενος πῆ σῶν πόνων προσγενόμενος; ὕδαμῶς.

Θᾶσσον] Py. Θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων, ἱκόμην, πρὸ ἄστεος, — *Pyl.* Citiùs, quàm me oportebat, accedens veni ante urbem
Σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς — Audiens comitia urbis, & eadem ipſe clarè videns
Ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε πῶ σὴν, ὡς κτενοῦσας αὐτίκα. — Adverſus te & tuam ſororem, tanquam ſtatim ſint interfecturi.
Τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις, φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ — Quid hoc? quomodo habes? quid agis, chariſſime meorum æqualium,
Καὶ φίλων, θ' συγγενείας, πάντα γὰρ τάδ' εἶ σύ μοι. — Et amicorum & cognatorum? tu enim mihi es iſta omnia.
Ορε. Οἰχόμεθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακά. — *Ore.* Periimus, ut breviter exponam tibi mea mala.
Πυ. Σωκατασκήψοις δ' ἡμᾶς. "Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. — *Pyl.* Simul everterisnos: "Communes ſunt enim res amicorum.
Ορε. Μενέλεως κάκιστος εἰς μὲ, θ κασιγνήτῃ ἐμοί. — *Ore.* Menelaus infidelis eſt mihi & meæ ſorori.
Πυ. "Εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἀνδρὶ γήνεαι κακόν. — *Pyl.* "Convenienter ſe habet virum malæ mulieris fieri malum.
Ορε. Ὥσπερ οὐκ ἐλθών, ἐμοὶ γε ζωτὸν ἀπέδωκεν μηλόν. — *Ore.* Perinde mihi gratiam retulit ac ſi non veniſſet.
Πυ. Ἦ γὰρ ἔζτιν ὡς ἀληθῶς πῶδ' ἀφιγμένος δόμα; — *Pyl.* An verè venit in hanc terram?
Ορε. Χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφοφθη φίλοις. — *Ore.* Tardè venit, ſed celerrimè deprehenſus eſt infidus amicis.
Πυ. Καὶ δάμαρτα πῶ κακίστῳ ναυσολῶν ἐλήλυθεν; — *Pyl.* Et venit adducens navi peſſimam conjugem?
Ορε. Οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκείνη κύνον ὄνθ' ὁδὶ' ἤγαγεν. — *Ore.* Non illam Ille, ſed Illa illum hùc adduxit.
Πυ. Ποῦ 'στιν, ἣ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία; — *Pyl.* Ubi eſt mulier, quæ una perdidit plurimos filios Argivorum?
Ορε. Ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τέσσ' ἐμὲς καλεῖν χρεών. — *Ore.* In meis ædibus: ſi licet iſtas vocare meas.
Πυ. Σὺ δ' ἥνας λόγους ἔλεξας σῷ κασιγνήτῳ πατρός; — *Pyl.* Quid dixiſti tu tuo patruo?
Ορε. Μή μ' ἰδοῦν θανόνθ' ὑπ' ἀγρῶν, θ κασιγνήτῳ ἐμοί. — *Ore.* Ne cerneret, i.e. *pateretur* me & ſororem interfici à civibus.
Πυ. Πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέλω. — *Pyl.* Per deos, quid ad hæc dixit? cupio enim ſcire.
Ορ. Εὐλαβεῖτ', ὦ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι. — *Ore.* Cautè ſe geſſit, ut Amicis facere ſolent infidi Amici.
Πυ. Σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών. — *Pyl.* Ad qualem excuſationem accedens? Hæc edoctus, omnia habeo.
Ορ. Οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας πατὴρ. — *Ore.* Ille pater venit qui genuit optimas filias.
Πυ. Τυνδάρεων λέγῃς; ἴσως σοὶ θυγατέρος θυμόμῳ. — *Pyl.* Tyndarum dicis? fortaſſe tibi propter filiam iratus.
Ορ. Αἰδοῦνη· τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρός. — *Ore.* Intelligis: hujus affinitatem magis elegit quàm patris.
Πυ. Κοὐκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλαβέσθαι παρών; — *Pyl.* Non eſt auſus capere labores pro te præſens?

V. 745. Τόδε γὰρ εἰδέναι θέλω] MS. τοῦτό γ' εἰδέναι, &c.
V. 746. Εὐλαβεῖτ'] ſi legas ἐυλαβεῖτ' eſt infiniti; ſi ἐυλαβεῖτ', imperfecti temporis pro ἐυλαβεῖτο· ſed potius lego ἐυλαβεῖτ', pro ἐυλαβεῖσθε· cum *Scholiaſte*, & MS.
V. 747. Μαθὼν] al. μαθὲν, ſi ταῦτα, ſed τοῦτο meliùs, vid. *Scholiaſt.*
V. 749. Θυγατέρος] ſubaudi ἕνεκα. Notat autem *Clytæmneſtram.*

Ορε. Οὐ

Ορ. Οὐ γὰρ ἀμήχανὸς πέφυκεν, ἢν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος. 752
Πυ. Ἐν κακοῖς ἄρ' εἶ μεγίστοις, καί σ' ἀναγκαῖον θανεῖν.
Ορ Ψῆφον ἀμφ' ἡμῖν πολίζας ὅπλ φόνῳ δέδαγ χρεών.
Πυ. Ἡ κενεὸν πρᾶγμα; λέξον. δρᾷ φόβος γὰρ ἔρξομαι.
Ορ. Ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν· ὁ μῦθος δ' ἐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
Πυ. Φεῦγε νυν, λιπὼν μέλαθρα σὼ κασιγνήτῃ σέθεν.
Ορ. Οὐχ ὁρᾷς; ὡς φρουροῖς φυλαστόμεθα πάντα χῶ.
Πυ. Εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τύχησιν πεφραγμένας. 759
Ορ. Ὡσπερεὶ πόλις περὶ ἑπτὰ σῶμα πυργηρέμεθα.
Πυ. Καί με νῦν ἔρα τί πάσχω. ☾ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.
Ορ Περὶ ἵππος; τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακόν.
Πυ. Σῖσφιος ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς πατήρ.
Ορ. Ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ὀπφέρων ἔγκλημά ἐ; 764
Πυ. Ὅκ σωφρονῶν φόνον σοι μᾶζον, ἀνόσιον λέγων.
Ορ. Ὦ πάλας, ἔοικε ☾ σὲ ταμὰ λυπήσειν κακά.
Πυ. Οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἷσεον ζάδε.
Ορ. Οὐ φοβῇ, μή σ' Ἄργος, ὥσπερ κἄμ', ἀποκτῦναι θέλῃ;
Πυ. Οὐ προσπίπτω κολάζειν τοῖσδε Φωκέων ὄχλῳ. 769
Ορ. Δεινὸν οἱ πολλοί, κακέργως ὅταν ἔχωσι προστάζας.
Πυ. Ἀλλ' ὅταν χρηστὸς λάβωσι, χρηστὰ βυλεύσι' ἀεί.
Ορ. Εἶεν· εἰς κοινὸν ἐ λέγειν χρή; Π τίνος ἀναγκαίαν πέρι,
Ορ. Εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθών. Π ὡς ἔδρασας ἔνδικα;
Ορ. Γαπεὶ πιμπρῶν ἐμαυτῦ. Π μὴ λάβωσί σ' ἄσμυνοι.
Ορ. Ἀλλ' ὑποπτήξας, σιωπῇ καλθάνω; Γ. δῆλον τόδε. 775
Ορ. Γῶς ἂν ἔν δρᾴῳ; Γ. ἔχεις τιν', ὡς μὴ μύῃς, σωτηρίαν;
Ορ. Οὐκ ἔχω. Π. μὴ λίπῃς δ' ἐλπὶς ὄξι σώζεσθαι κακῶς;
Ορ. Εἰ τύχοι, ἡδοίτ' ἄν. Π. σὺ κοινῶ τῦτο κρᾶσον ἢ μύειν.
Ορ. Ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; Π. χωρῶν γῶν, ὡς δὲ κάλλιον θανῇς.

Ore. Non est bellator, sed hæc mulierosa ferocitas.
Pyl. Es in maximis malis, & necesse est te mori.
Ore. Opus est cives ferre calculos de nostro matricidio.
Pyl. Qui quam rem statuent? dies enim in metu.
Ore. Ut aut moriamur, aut vivamus: non est longa oratio de rebus maximis.
Pyl. Fuge relinquens domum cum sorore tua.
Ore. Non vides? custodimur præsidiis undique.
Pyl. Vidi vias urbis septas armis.
Ore. Clausi tenemur corpore, sicut urbs obsessa ab hostibus.
Pyl. Et me nunc interroga, quid fatum sim mihi & ego quoq; perii.
Ore. Cujus ope? hoc malum accesserit ad mala mea.
Pyl. Strophius pater expulit me iratus ex ædibus.
Ore. Objiciens crimen privatum aut publicum?
Pyl. Quòd patrâm tecum cædem matris, pollutum *me esse* dicens.
Ore. O miser: videris & tu affici meis malis.
Pyl. Non utemur moribus Menelai: ferenda sunt hæc.
Ore. Non times, ne Argos velit & te, sicut me, interficere?
Pyl. Non perrheo, quod ad pœnam, ad istos, sed ad Phocenses.
Ore. Multitudo est atrox, quando habet improbos præsides.
Pyl. Sed quando nanciscitur bonos, habet bona consilia.
Ore. Esto, sed quod oportet dici de communi causâ? P. De quâ re necessariâ?
Ore. Si dicam causam veniens ad cives. *Pyl.* Quod justa feceris?
Ore. Ulcifcens necem patris. *Pyl.* Vereor, ut te sint placidè accepturi.
Ore. An perculsus metu tacitè moriar? *Pyl.* Hoc est timidi.
Ore. Quid ergo faciam? *Pyl.* Habes aliquam salutem, si mantas?
Ore. Non habeo. *Pyl.* Sed eunti est spes à malis servari?
Ore. Si contingat, posset fieri. *Pyl.* Ergò hoc melius est quàm manere.
Ore. An igitur ibo? *Pyl.* Etiamsi moriaris, honestius est sic mori.

Οὐ γὰρ πολέμιος ὑπάρχει, γυναικῶν δ' ἐν γυναιξὶν. Ἐν κακοῖς] ἐν κακοῦσι, ὡς ἔοικεν, ὑπάρχεις μεγίστοις, καὶ ἀναγκαῖον ἐστί σοι ἀποθανεῖν. Ψῆφον] χρεία ἔξει θεῖναι τοῦ πολίτας ψῆφον περὶ ἡμῶν ὅπι τῷ φόνῳ, τυτέστι διὰ τὸν φόνον, ὃν εἰργασάμεθα. Ἢ κενεὸν] τί πρᾶγμα ἢ ψῆφος κενεόν. εἰπὲ, ὅτι δεδοικα. Ἢ θανεῖν] κρεῖττόν ἐστι θανεῖν ἢ ζῆν ἡμᾶς, ἢ ζῆν. ὁ λόγος δ' ὁ μακρὸς ἔξι περὶ μακρῶν πραγμάτων. Φεῦγε νυν] τὸ νυν ἀργὸν, ἢ ἀντὶ τῦ χρόνου, φεῦγε λοιπὸν σὺν τῇ ἀδελφῇ· ἢ σε τοὺς οἴκους καταλιπὼν. Οὐχ ὁρᾷς] ὃ βλέπεις, παντοῖον φυλαττόμεθα φρουροῖς; εἶδον τὰς ῥύμας τῆς πόλεως δι' ὅπλων φυλακομένας, ἀντὶ τῦ ὑπ' ἀνδρῶν ὡπλισμένων ὠχυρωμένας. Ὡσπερεὶ] καθὰ πόλις κυκλῦται φόβῳ δηλ ἐχθρῶν, κ τὸ σῶμα κυκλέμεθα. Καί με] ἐρώτησον νυν κ ἐμὲ τί παθάνω. κ γὰρ κ ἐγὼ αὐτὸς φθειρόμενα. Παρὰ τίνος] τῦτο τὸ οἴχεσθαί σε δηλοῦσι, προσυπάρχει τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακοῦς. Σῖσφιος ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐξώλεσέ με δηλ οἴκων δυμωθείς. Στρόφιος Ἀναξιβίαν τινὰ Στρόφιος ἤλασέ μ'] ἃ λέγεται ἢ ἀντιφέρεται, ὅτι ἐν τῇ Ἀναξιβίᾳ τινὰ ἐμοιχεύσατο τὴν τῦ Στροφίυ γυναῖκα, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην, ὅθεν Ὀρέστης κ Πυλάδης ἀνεψιοί. Σπρόφιος] ὁ ἐμὸς πατὴρ ὀργισθείς, ἤλασέ με ὑπὸ δηλ οἴκων, φυγάδα ποιήσας, δηλονότι ἐξόντα. ἀντὶ τῦ ἀπελάσας δηλ οἴκων, ἐξόντα ἐποίησεν. Ἴδιον] ἦγον πρὸς αὐτὸν ἰδίως ἀποβλέπων ἔγκλημα, ἦγον ἁμάρτημα ὀπφέρων σοι, τυτέστι κατηγορῶν σε, ἢ κείσιν τοῖς πολίταις. Ἄλλως. Πότερον ἰδίᾳ χρὴ τὼν οἰκίαν ὄντι σοι ἐγκαλῶν, ἢ ἐν δημοσίῳ τινὶ προσμαρτὸν ἴδιον ὀπφέρων σοι ἔγκλημα, ὅτι σωφρονεῖ σοι λέγων τὸν τῆς μητρός σε ἄδικον φόνον, ὦ πάλας ἐγὼ, δοκῶν αἱ ἐμαὶ δυσυχίαι καί σε λυπήσειν. Οὐ χρώμεθα τοῖς Μενελάυ ἤθεσι, ἄξιον φέρειν ταῦτα. Οὐ φοβῇ ἵνα μή σε οἱ Ἀργεῖοι, ὥσπερ κ ἐμὲ, ἀποκτείναι θελήσωσιν; Οὐ προσπίπτω] ἐχ ἁρμόζομαι κολάζειν ὑπὸ τύτων. ὑπὸ τῆς γῆς δ' ἦλθε Φωκέων, χαλεπὸν τὸ πᾶν δος, ὅταν πανύργους ἀρχοὶ ἔχει. Ναὶ δηλονότι, ἀλλ' ὅταν προστάτας λάβῃ χρηστὰς, ἀεὶ χρηστὰ βυλεύεται. Ἄλλως. ἐχ ὑποταττόμεθα τύτοις, εἰς τὸ τιμωρῆσαι ἡμᾶς ἐχ ὑποκείμεθα, ἀλλὰ τοῖς Φωκεῦσιν. ὁ δ' νῦς, συνήσονταί σε φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ ὡς κ τὰ ἐξῆς. Ἄλλως. Ἰδίως εἶπεν. τὰ γὰρ ὁπτήμια τοῖς ἀδικῦσιν, ἢ ἀδικυμένη πόλις ἐωθεν ὀπτᾶται Ἄλλως. Θαρσυνῶν αὐτὸν φησὶν ὅτι ὁ προσπίπτω εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς Ἀργείοις. Δεινὸν οἱ πολλοὶ] εἰς Κλεοφῶντα ταῦτα αἰνίσσεται πρὸς ἐκῆ δύο ἐμποδίσματα ταῖς ἀπονδαῖς. Ἄλλως. Ἴσως αἰνίσσεται πρὸς τὰς καθ' αὐτὸν δημαγωγίας· μήποτε ἢ εἰς Κλεοφῶντα. πρὸ ἐκῆ γὰρ δύο τῆς διδασκαλίας τὸ Ὀρέστυ, αὐτὸς ὢν κωλύσας ἀπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ. ὁ δ' νῦς, συνήσονταί σε φησὶ φονεῦσαι ὑπερβάντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ, κ τὰ ἐξῆς. Ἀλλ' ὅταν χρηστὸς] ἀλλ' ὅταν φησὶ χρηστὸς κ κολακευτικὸς λάβωσι τὸν δημόσιος, χρηστοὶ γίνονται. Εἶεν] ταῦτα μὸ ὄντως. κοινῶς δ' ὁρεῖλομεν σκοπεῖν, κ λέγειν τὰ δόξαντα. Ὡς ἔδρασας ἔνδικα] τῦτο φησὶν ἐρεῖς, ὅτι ἔνδικα ἔδρασας τὸν μητέρα ἀποκτείνας. Πατεὶ πιμπρῶν] ἔνδικα γὰρ ἔδρασε φησὶ, τὸν ἐμαυτῦ πατέρα δεκτικῶν. Μὴ λάβωσι] ὅρα ἵνα μή σε ἡδίως λάβωσι. ὀδυνᾶται γὰρ τὸ σὸ φόνε, ὥστε ἵνα ἰδοιεν ἀφιγμένον ἐκεῖσε, κ λέγειν ὑπχειρῶνται, ὡς δικαίως τὸν φόνον εἰργασαι, ταχέως κ σὲ φῆφον θανάτυ ἐξενέγκοιεν. τῦτο δ' λέγει ὁ Πυλάδης πρὸς τὸν τῦ Ὀρέστυ λόγον, τῷ πατεὶ πιμπρῶν ἐμαυτῦ· εἰ γὰρ κ πρὸ ἵνα σὺ τὸν ὑπ' ἐκῆ ὑπὸ μὴ ἄλλο λέγειν τοῖς πολίταις, ἢ ὡς ἔδρασεν ἔνδικα, ἀλλὰ νῦν ὑποτελεῖται, εἰδὼς τὸν πολίτας πρὸς τὸν Τυνδάρεων μᾶλλον νεύσεις, ἀλλ' ὑποταλεὶς σὼ σωτῆ ἀποθάνω. Χαλεπὸν τῦτο. Πῶς οὖν ἂν ποιήσαιμι. Ἔχεις πνα ἵνα μὴ ἐλπίδα σωτηρίας; Οὐκ ἔχω. Μολόντι] ἐλθόντι ἢ φησὶν εἰς τὶνα ἐκκλησίαν, ἔνεστιν ἐλπὶς εὑρεῖν ἀπαλλαγὴν δηλ δεινῶν. μαθὼν οὖν τῦτο, συναινεῖ κ αὐτὸς θαναμεῖν τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διεγνωκὼς ἅπαξ ἐκ ὅσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἀλλοθεν. Εἰ τύχοι] ἀντὶ τῦ εἰ συμβαίη, οὗ ἀμφίσολον ὄξι τῦτο. Οὐκοῦν τῦτο] τὸ ἀπελθεῖν λοιπὸν χρεῖττον ἢ μύειν, κ δῆτ' ἀπέλθω; Θανὼν γοῦν ὦδε] κἂν ὑποθάνῃς φησὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀφόβως τεθνήξῃ, ὡς κ πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως ὁρμήσας, κ μὴ τῇ δικαίᾳ παῤῥησιασάμενος.

* παντθάνω] Vid. Not. ad *Hecub.* V. 1114

ANNOTATIONES.

V. 754. Ψῆφον ἀμφ' ἡμῶν] Ψῆφον ἀφ' ἡμῶν in prioribus; sed quis unquam ità locutus Ψῆφον ἀπό τινος? δέδαγ, neque per versum licebit, ut nec ἐρ', ut legit *Duportus*; repono ergò ἄνθ' pro ἀφ', vel potiùs ἀμφ' ἡμῶν, ut legit *Canterus* & MS. Collegii *Corporis Christi*, atque ideò in textum recepi.

V. 755. Ἢ κενεὸν τι πρᾶγμα] MS. κῆμα. Ἢ refertur ad ψῆφον.

V. 758. Ὡς φρουροῖς φυλ-] MS. φυλαττόμεθα φρουροῖσι & ὡς omittit.

V. 760. Πυργηρέμεθα] *Heschius* testatur etiam scriptum esse πυργάμεθα. Forsan πυργωμέμεθα vel πυργωμένθα. MS. ut nos.

V. 761. Αὐτὸς] olim κἀγὼ sed Αὐτὸς legit *Canterus* & MS.

Ορε. Καὶ

Καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι.] Ορ. Καὶ τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι. Π. τὸ ᾧ δοκῶ, εὔχομαι μόνον.

Or. Habeo justam causam. *Pyl.* Opto modò ut ità videatur illis.

Ορ. Εὖ λέγεις, φεύγω τὸ δηλεῖν τῇδε. Π. μᾶλλον, ἢ μένων.

Or. Rectè dicis, effugia sic opinionem timiditatis. *Py.* Magis quàm manens.

Ορ. Καὶ κἀν γέ μ', οἰκτίσει. Π. μέγα γὰρ ἡ νῦν ἡμῖν ἁμαρτία σε.

Or. Aliquis fortassè miserebitur mei. *P.* Magna enim rese est nobilitas tua.

Ορ. Θρήνου ἄρ' ἄλλων πατρῴων; Π. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν. 783

Or. Dolens paternæ mortem. *Pyl.* Illa omnia plus valent in conspectu.

Ορ. Ἰτέον· ὡς ἀνδρὸς ἄρ' ἀκλεῶς κατθανεῖν. Π. αἰνῶ τάδε.

Or. Eundum est: quia non est virile, mori non gloriosè. *P.* Laudo ista.

Ορ. Ἦ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; Π. μὴ πρὸς θεῶν.

Or. An dicamus ista meæ sorori? *Pyl.* Non per Deos.

Ορ. Δάκρυα χρὴ σοῦ γοερὰ κλύειν. Π. σὸν οὖν σόν· οἰωνὸς μέγας.

Or. Fierent lacrymæ. *Pyl.* Magnum est hoc omen.

Ορ. Δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. Π. πρὸς χρόνῳ ᾧ κερδανεῖς. 787

Or. Ergo melius tacere. *Pyl.* Tempore lucrum facies.

Ορ. Κοὐ μοι μόνον πρόσαντες Π. τί τόδε; καινὸν αὖ λέγεις

Or. Illud est mihi difficile. *Pyl.* Quid hoc? aliquid novi dicis.

Ορ. Μὴ θεαί μ' οἵπερ κατάσχουσ'. Π. ἀλλὰ κηδεύω σ' ἐγώ.

Or. Ne deæ me apprehendant œstro. *Pyl.* Ego curabo te.

Ορ. Δυσερὲς φαύῃ νοσοῦντος ἀνδρός. Π. οὐκ ἐμοί γέ σε.

Or. Difficile est tangere languentem virum. *Pyl.* Non mihi te.

Ορ. Εὐλαβοῦ λύσης μεταρσίου τῆς ἐμῆς. Π. τόδ' οὖν ἴτω.

Or. Cave fieri particeps mei furoris. *Pyl.* Hoc valeat.

Ορ. Οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; Π. Ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.

Or. Non cunctaberis? *Pyl.* Cunctatio inter amicos magnũ *est* malum.

Ορ. Ἕρπε νυῦν οἷα ποδὸς μοι. Π φίλα γ' ἕπου κηδεύμαθα.

Or. Vade, ô gubernaculum mei pedis. *Pyl.* Tenens curam dignam amico.

Ορ. Καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. Π. ὡς τί δὴ τόδε;

Or. Ducas ad sepulchrum patris. *Pyl.* Ad quid hoc?

Ορ. Ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι. Π. τὸ ᾧ δίκαιον ὧδ' ἔχει.

Or. Ut supplicem ipsi ut fervet me. *Pyl.* Rectè facis.

Ορ. Ματέρος ᾧ μήτ' ἴδοιμι μνῆμα. Π. πολεμία γὰρ ὧν.

Or. At matris nè videam sepulchrum. *Pyl.* Erat enim hostis.

Ἀλλ' ἔπεσθ', ὡς μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ,
Περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ.
Ὡς ἐγὼ δι' ἀστοὺς σε, σμικρὰ φρονίζων ὄχλῳ,
Οὐδὲν αἰσχυνθείς, ὀρθώσω. " Ποῦ γὰρ ἂν δείξω φίλος,
" Εἰ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω; 801
Ορ. " Τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον
" Ὡς ἀνὴρ, ὅστις τρόποισι σωτακῇ, ξυραίῳ ὦν,
" Μυείων κρείσσων ὁμόμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλον.

Sed propera, ne te prius damnet calculus Argivorum,
Jungens meis lateribus latus imbecillum morbo:
Quia ego te per urbem, nihil curans populum,
Non pudore deterrit9, veham. " Ubi enim ostendam me esse amicum,
" Si non juvem te existentem in atroci calamitate?
Or. " Hoc est habere amicos, non tantum cognatos,
" Adeò vir quanquam alienus qui conglutinatus est moribus,
" Magis meretur haberi amicus, quàm multi cognati.

φεύγω τὸ ἐνταῦθα δεινὸν, ἤγουν τὸ μὴ εἰσιέναι ἐνταῦθα. τοῦτο γὰρ δεινὸν, τὸ ἐξῆς, καὶ τῆς ἂν γε μ' οἰκτίσειε Δαναΐδων τις πρὸς τὸν ἔλεον ἡ εὐγλωσσία. ὁ ᾧ Θάνατον ἀμαλῶν πατρῴων, ἔπρεπε φησὶ τὸν Θάνατον τῆς μητρὸς. ἀμαλῶν διὰ τὸν Δάναλον τὸν πατέρα. τὸ ᾧ ἐξῆς, καὶ τίς ἂν με οἰκτίσειε διὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀμαλῶν Δάναλον. Πάντα] πάντα ταῦτα πρόφασιν εἶσι. Ἰτέον] ἄξιον ἀπελθεῖν, ὅτι δεινὸν ὄζει τὸ ἀδόξως ὑποστρέφειν. Αἰνῶ τάδε] συναινῶ ταῦτα. 785 Ἦ λέγωμεν] ἄρα βούλει ἵνα εἰπωμεν τῇ ἀδελφῇ μυστᾶται. Μὴ πρὸς θεῶν] μὴ λέξωμεν πρὸς θεῶν. Δάκρυα χρὴ] τὸ γὰρ ἐνταῦθα ἔμφασιν τοῦ ᾧ ἔχει, ὅπερ καὶ ἐν ποιήσει καὶ λογογραφίᾳ εὑρήσεις. Οὐκ οὖν ἔστ'] ἐκ οὖν φησὶ παραιτητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ, ἐπεὶ δακρύσει, καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς ἔσαι, τὸ δάκρυον δηλονότι. Ἄλλως. δέον ἦπως εἰπεῖν, ἐκοῦ τοῦτο ὃ φὴς ὡς εἰ γνώσεται ἡμᾶς ἀφορμὰς καύσεται, μέγας οἰωνός ὅστις, ἤγουν μέγα καὶ καλεπὸν τεκμήριον ὅτι πρὸς τὸν παρεκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, καὶ γὰρ λύπας τι μέλλουσι παρέπειν οἱ ἄνδρωποι, ὧν ἐν φαιδροῖσι λύπαις ἐντύχωσι, τεκμαίρονται ἐντεῦθεν, ὡς ἐ καλῶς ἔδη ἀκινδύνως τυπὶ διανύσουσι, δέον ἦπως εἰπεῖν. ὁ ᾧ εἰρηκαν, ἐκοῦ ἦτος οἰωνὸς μέγας, πρὸς τὸν οἰωνὸν τὸ ἦτος ποιήσας, ὥσπερ ὅτι καὶ τὸ

* ξύλινον δόλον ἐξευρήσεις,
Ἣν παλίδα καλέουσι,—

καὶ ἕτερα μυείσι ὅτι τοιαῦτα φῶτα τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς λογογράφοις. Τῷ χρόνῳ] τῇ ὑπερθέσει τῆς ἐπιτηδείων αὐτῆς κερδανεῖς, ὅ ὅτι, κἂν τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ νῦν ὀρθοῦσθαι κερδανεῖς. Ἄλλως. κερδανεῖς φησὶ τὸ μὲ δακρύσαι αὐτῷ, καὶ ῥηθῆναι κακὸν οἰωνὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κείσεως χρόνῳ, τυτίσιν ἕως ἂν ἡ κείσις ἐξενεχθῇ. Ἄλλως. τοῦτο λέγει, ὡς εἰ μὴ νῦν μαθῆσα δακρύσει, ἀλλ' ὕστερον, χέρδος ἕξεις τὸν χρόνον, ἐπειδὴ τὸ μὴ πρὸ τοῦ ἀγῶνος δακρύσαι, τεκμήριον ὡς ἔφαμεν χαλεπόν. Ἰὼ δ' ὕστερον τοῦτο ποιήσει, ὀδὲν ἡμῖν τότε. Πεῖσαι[σες] ἐμπόδιον, ἐναντίον. Τί τόδε] τί ὅτι τόδε ὁ πάλιν λέγεις νέον. 789 Μὴ θεαί] δέδοικα μή πως με αὖθις αἱ θεαὶ τῇ μανίᾳ καταῖξωσι. Ἀλλ' ἐγὼ ὀπιμελήσομαί σε] Βαρὺ ἄπιστα ἀδεῖν] ἀνδρός, ἀλλ' ἐμοὶ ἔχ ὑπάρχει δυσερὲς τὸ ψαύειν σε. Φοβοῦ μανίας μεταλαβεῖν τῆς ἐμῆς. Τὸ δ' ἴσθι τοῦτο τὸ μανιῶσαί με ἐλθέτω. Οὐ φοβῇ σὺ] ἀδαμῶς φοβήσομαι. φόβῳ γὰρ τοῖς φίλοις ὑπάρχει μέγα κακόν. Ἕρπε νυῦν] βάδιζε νυῦν ἀπαλλαγὴν τῆς πορείας μου. Φίλ' ἕπου] βαδίζω, κυβερνήσεις, ὀπαδείας καὶ κηδεύσεις ὑπὲρ σοῦ ποιεμένῳ. Καί με πρὸς τὸν τάφον ἄγε τοῦ πατρός. Ὡς τί δὴ τοῦτο] τί τοῦτο εἴρηκας, ἢ ἵνα τί ἐκεῖσε δεῖλεις ἀπελθεῖν. Ἵν' αὐτὸν προσκαλέσω σῶσαί με. Τὸ δρᾶν ὅτω δίκαιόν ὅστι. Τὸν μηδὲν δράσαντα τάφον. Ἐπειδὴ ἐχθρὰ ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἐπείγε ἵνα μή σε πρόσθεν ἡ καλὴ σελάδη. Περιβαλὼν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρά. τὰ κατὰ τῆς νόσου ἀδενῆ, καὶ δυσκίνητα, ὅπ ἐγὼ διὰ μέσης τῆς πόλεως ὀδαμῶς τοῦ πλήθους ὑπερφερόμενος, βασάσω σε μηδὲν ἐντραπείς. Ἄλλως. ὃ φερντίσας τοῦ ὄχλου, ὀχήσω, καὶ βασάσω σε διὰ μέσης τῆς πόλεως. πᾶ γὰρ ὑπάρχων δείξω σοι πρὸν φίλον ἐμαυτὸν, εἰ μὴ βοηθήσω σοι παυόν ἐν δειναῖς συμφοραῖς ὄντ καὶ χαλεπαῖς. 802 Τοῦτ' ἐκεῖνο] Ἰὼ ἄρα φησὶ καλῶς τοῦτο δεδογμένον καὶ δόμενον, τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φίλους νομίζειν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις βέβαιος τὴν διάθεσιν. Ὅπ ὅστις τρόπῳ καὶ διαθέσει συγγένωνται φιλόξενος ὢν, πολλῶν συγγενῶν ἀμείναν ὅστιν ὁ τοιοῦτος. Μυείων κρείσσων, μυείων ἀδελφῶν κρειττων ὁ φίλος ὅστιν ἀνθρώπων, εἰς τὸ κεκτῆσθαι αὐτόν. ὅμοιον τῷ, ἡδὺς ὁ ποταμὸς πεῖν.

* *Hom.* Batrachom. V. 115.

ANNOTATIONES.

V. 780. Καὶ τὸ πρᾶγμά γ'], MS. &c. τὸ ᾧ δοκεῖν.

V. 783. Ἀρ' ἄλλων] Ità MS. mallem aliàs ἀμαλῶν ab ἀμαλόω, quod quidem magis poëticum, & metro convenientius, & probabilius videtur, cò quòd prima omnium Editio scholiorum semper habet ἀμάλων cum simplici λ. adeò ut error in accentu fuerit tantum. Eadem Editio (nempè *Lucantonii* Juntæ An° 1534.) legit in versu precedenti ἡ ὑγίεια σε. Et illius sanè Authoritate multùm in hoc opere sum fisus, eò quod ab ipso *Arsenio* sit adornata.

V. 800. Δείξω] Mallem quidem δείχθω; sed quia nullius Editionis, aut MS. Authoritas pro me facit, Religio mihi fuit textum mutare. In proximo item versu δεναῖς ἐνόλα forsan: Judicent Docti. *Cantorus* autem leviori paulò mutatione legit, μὴ 'ν δειναῖσιν ὄντα, cui favet MS.

ΕΓΩ.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Ὁ μέγας ὄλβ⊖, ἅ τ' ἀρετὰ, 805
2 Μέγα φρονῆσ' ἀν' Ἑλλάδα, &
3 Παρὰ Σιμοεντίοις ὀχετοῖς,
4 Πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις,
5 Πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
6 Ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς 810
7 Ἦλυθε Ταντα λίδαις,
8 Οἰκτρ⊖τατα γοινάμαλα, &
9 Σφάγια γυναίων * τέκνων. ὅθεν * al. τεκέων, sic MS. & Scholiast.
10 Φόνῳ φόν⊖ ἐξαμείβων,
11 Δι' ἄμαλ⊖ ἐ φερολείπει 815
12 Διοτρῖσιν Ἀτρείδαις.

Ἀντιστροφή.

1 Τὸ καλὸν, ἐ καλὸν, τοκέων
2 Πυρι χρυσῆ τέμνειν παλάμᾳ
3 Χρόα, μελάνδετον ἢ φόνῳ

Strophe.

1 Magna potentia & virtus
2 Superbiens per Græciam &
3 Ad Simoentis rivos,
4 Retrò versa est ex felicitate Atridis,
5 Jam olim ab antiquâ calamitate familiæ;
6 Quando lis de aureo Agno
7 Venit Tantalidis;
8 Miserrimæ epulæ, &
9 Neces nobilium liberorum: unde
10 Cædes cæde mutata,
11 Per cædes non definit
12 Inter duos Atridas.

Antistrophe.

1 Honestum, non est honestum: parentum
2 Secare sævâ manu
3 Corpus, & istum cæde nigrum

Ὁ μέγας ὄλβ⊖] τὰ τοιαῦτα εἴδη τῆς ὑπερηφανίας καλεῖται ὑπερφιάλως, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τοιὰς ὑποφορικὴ, καὶ εἰσὶ τῆς στροφῆς τὰ κῶλα ιβ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α χοριαμβικὸν διμερὲς ἀκαταλληκτον, ἐκ διτρόχου πεντασυλλάβου, καὶ χοριάμβου β. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν ἢ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκαταλληκτον ἐκ παιώνων δ, ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος, καὶ ὑπερτέτρου. τὸ β καὶ τὸ γ ὅμοια τῷ πάντα. τὸ δ δ ἰωνικὸν, τρίμετρον ἀκαταλληκτον ἐκ παίωνος δ, ἰωνικῆς ἀπὸ μείζονος, καὶ ὑπερτέτρου β'. τὸ ε ὑπερχοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκαταλληκτον, καλούμενον ὑπολίδιον, ἐκατέρωμερές. ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον ἔχει τὸν α πόδα. τὸ η ὅμοιον ἑφθημιμερές. εἰ δὲ ἐν τοῖς κώλοις ἀναμώσως οἱ πόδες κέηται, ἡ διάμετρος, τῆς αὐτῆς δὲ μέτρου εἰσὶν ἀμφότεροι, ὅ, τε δάκτυλ⊖ καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ θ στησιχορειακὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάττονος καὶ χοριάμβου, διὰ τὴν διαφορὰν, ἐνταῦθα δὲ πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν. τὸ ι ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον, βραχυκατάληκτον ἐξ ὀπτείτου γ, ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ ἀναπαίστου. τὸ ια ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τῆ β ποδὶ ἀναπαίστου. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκαταλληκτον, ἐκ παίωνος β, καὶ ὀπτείτου β. τὸ ιβ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁπὸ τοῦ τέλους τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, παρήγαγε⊖. Ὁ μέγας ὄλβ⊖] τὸ ἐξῆς, ὁ μέγας ὄλβ⊖ καὶ ἡ ἀρετὴ τῆς Ἀτρειδῶν ἡ μεγαλοφρονήσασα καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐν Τροίᾳ, εἰς τὸ ἐναντίον τῆς εὐδαιμονίας ἀνῆλθεν, ὃ ὅζυν εἰς δυστυχίαν ἀρχαίαν, τῷ τοῖς Ἀτρείδαις συμπεσεῖσθαι ὅπὸ τοῦ χρυσομάλλου ἀρνεῶ. διὰ σπα καὶ μεγαλοφρονῆσαι τοῖς Ἀτρείδαις. Ἄλλως. διὰ τὸ παλαιὰν, καὶ πάλαι γεγονυῖαν συμφορὰν, λέγει ὅ τῶν μοιχείαν τῆς γυναικὸς Ἀτρέως, καὶ τῷ βορὰν τῆς τέκνων τῷ Θυέστ⊖, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει. ἢ ὅτως, περὶ παρξάσης ἑτέρας καὶ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφορᾶς τῆς τέκνων αὐτῶ, ἕτα εὐτυχίας τῆς καὶ τὸ Ἴλιον, καὶ πάλιν δυστυχίας τῆς νῦν τεταγμένης, ἢ τις αὐτοῖς περὶ ξένιστ συμφορᾶς ἀπέτυε, τῆς μὴ οἰκείοτάτων παίδων βορᾶν. τῆς δ σφαγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφῶ. ἐξῆς δ χρόα τέμνων πυρὶ χρυσῆ παλάμᾳ. ἐπὶ τῆς τοκέων δ ἔλαβε παρὰ τὸ τεκεῖν ἴσως. Ἄλλως. ὁ μέγας ὄλβ⊖, ἡ ἀεὶ πρόσπτυστος καὶ πᾶσιν τοῖ Ἕλλησι, καὶ ὁν Ἰλίῳ τῆς Ἀτρειδῶν εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ, εἰς τὸπίσω πάλιν ἀνέδεσμον, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβληθεῖσα, καὶ ὥσπερ εἰκεῖν ἀποῤῥοιαν ἔχουσα. Ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς. ἐκείνη δὲ ἡ Ἔρις αὐτοῖς ἡ περὶ τῷ χρυσομάλλω ἀρνεῖ, εἰργασμένη ἐλεεινὰ βρώματα, καὶ σφαγὰς ἀνοσίας συγγενῶν τέκνων τῷ Θυέστ⊖. ἐξ ἐκείνης δὲ συγγενεῖς, καὶ ἀλληπάλληλοι σφαγαὶ, ἃ διαλείπουσι τὸν ἀπὸ Ἀτρειδῶν οἶκον. καὶ τὸ νομιζόμενον καλὸν, ἃ καλὸν ὄζι. λέγει δὲ τὸ ἀπίθανον ἔχειδιατεμεῖν τὸν χρόα ἀπὸ γονέων, καὶ ἡμαγμένον ἀναφῶπων. τὸ δὲ γ τῆς συμφορᾶς τῆς καὶ τῆτον, ἐλεεινότερον. μέλλουσα γὰρ τελευτᾶν ἡ Τυνδάρεω Κλυταιμήστρα, φόβῳ τῶ δαιμόνιον ἀνεβόησεν ἡ δυστυχὴς, Ὀρέστα, τολμᾷς μὴν τὸν καὶ τῆς μιᾶς ἐὸς φόνον, ὅρα δὲ καὶ σκόπει μὴ τῆς εἰς τὸν πατέρα τιμωρίας ἀνταλλάξῃ δύσκλειαν ἀθάνατον. ὅτε γὰρ νόσος, ὅτέ τις ἑτέρα συμφορὰ γένοιτ' ἂν ἐν ἀνθρώποις μείζων μανίας. Χρυσέας ἔρις ἀρνὸς] Πέλοπ⊖ Ἀτρέως Θυέστης ἦσαν υἱοί. Ἀδὼς δὲ τὸν ἀμφιλήπτειον ἀδελφὸν Χρύσιππον ἀγαπώμενον ἀμέτρως ὑπὸ τῦ πατρὸς, αὐτὸν φθονήσας, εἰς φρέαρ ἀποπίγει. ὁ μαθὼν Πέλοψ, ἐξέωσεν αὐτόν. ὕστερος δὲ μὴ δυνάμενον Πέλοπ⊖ ἐπανῆλθε, καὶ ἑκάτερος αὐτῆ τῆς βασιλείας ἀντεποιεῖτο. Ἀτρεὺς μὲν, ὡς θεσπέτος ὢν χρὴ νόμος. Θυέστης, ᾧ τοῖς νόμοις ἐναντίωμεν⊖. συνέθευτο οὖν εἴ τις αὐτῆ δείξῃ τὸ τέρας, κύειν⊖ ἔσεσθ τῆς ἀρχῆς. ἐν τοῖς ποιμνίοις δὲ τῦ Ἀτρέως, εὑρεῖται χρυσῶν ἀρνίον. καὶ μέλλοντ⊖ Ἀτρέως δείξειν τὸ τέρας τοῖς δικασταῖς, καὶ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Ἀερόπη γυνὴ τότε μοιχευομένη Θυέστ⊖ τῷ ἀδελφῷ, κλέψασα τῆτο παρέδωκεν αὐτῷ. Θυέστης δὲ λαβὼν τῆτο, καὶ δείξας τοῖς δικασταῖς, τῆς ἀρχῆς ἐπέβησε. μὴ ἀναφάμενον οὖν Ἀτρέως, ἀλλὰ δυαφέρειν, ὅτι ἀδίκως ἐσέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμῶ τε Ἀερόπην πιμπρᾶται κατ' ἄμφω, καὶ ὅτι ἐμοιχάτο Θυέστ⊖, καὶ ὅτι κέκλοφε τὸ ἀρνίον, καὶ δέδωκεν αὐτῷ, ῥίψας αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ Σοσοκλῆς. καὶ τοὺ παῖς τῦ Θυέστ⊖, Ἄγλαον, Ὀρχομενὸν, καὶ Κάλεον ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς πράπεζαν τῷ πατρὶ, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν. δ' ἃ ὁ Ἥλι⊖ μὴ στέρξας τὸ ἀθέμενον, μίαν ἡμέραν ἐπ δυσμῶν πορεύεσθαι ἐκέλευσεν. σωὶ αὐτῷ δὲ καὶ αἱ Πλειάδες τῷ ἐναντίαν ἐδύσαν. Ἦλυθε Ταντα λίδαις] ἦγον τοῖς ἀπογόνοις τῦ Ταντάλ⊖ ἡ Ἔρις τῆς χρυσῆς ἀρνὸς, ἧγεν ὑπὲρ τῆς χρυσῆς ἀρνός. Ἔρις γὰρ πνὸς λέγεται, καὶ ὧ ἔοικεν αὐτὸς θεός τις, καὶ ἦν ἐοίκασιν οἱ θεοὶ αὐτὸν, καὶ ἦν ἐοίκασιν ἕτεροι θεοὶ αὐτῷ, 813 Σφαγὰς γυναίων τεκέων] δὲ συγγενῶν τέκνων τῦ Θυέστ⊖. Φόν⊖ φόνον ἐξαμείβων] φόνος φόνον διαδεχόμενος. ἐξ ἐκείνης δὲ φόνοι συνεχεῖς, καὶ ἀλληπάλληλοι σφαγαὶ ἃ διαλείπουσι τὸν ἀπὸ Ἀτρειδῶν οἶκον. 815 Οὐ θεσπέτησι] τὸ δατέρῳ συμβάντα, κατ' ἀμφοτέρων ἐξήνεγκεν. τί γὰρ δεινὸν ὁ Μενέλα⊖ ἐπηνελθὼν πέπονθεν, εἰ μὴ τὰ ὑπ' Ἰλίῳ δ' αὐτὸν μνόμενα λέγει. καὶ σύλληψις οὖν ὁ τρόπ⊖. τὸ δὲ ἑτέρῳ συμβὰν, κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν. Τὸ καλὸν] τὸ καλῶς δοκοῦν γεγενῆσθ, ἃ καλῶς ἀπέβη τῷ Ὀρέστ⊖. τὸ δὲ ὅζι τὸ ἀπιθὲς χρὴ διατεμεῖν τὸν χρόα ἀπὸ γονέων, καὶ ἡμαγμένον ἀναστεῖναι τὸ ξίφ⊖ εἰς τὰς τῦ Ἥλιε αὐγάς. Τόδ' αὐτὸ δ μὴ λόγε χρὴ πιθανότητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ θεσπέσιον κακὸν, ἐχ ἁπλῆ ὄζιν ἀσέβεια. ἐν δ καθόλε τῆτο χρὴ ὅλῃ Ἀτρέως καὶ Θυέστ⊖, καὶ ἐπ' Αἰγίσθ⊖, καὶ ἃ μόνον ὅλῃ τότων, ἀλλὰ καὶ καθολικὴ ὅζι γνώμη. τὸ δὲ κακοφρονούντων ἀνδρῶν φθόνοια, τοιῆτον ὅζι. χρὴ κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν, ἀντὶ τῦ ἀλογιστόν ὄζιν. ἢ τοιαύτη ἡ σύνταξις. ὑδὲ τῆτο φησὶ καλὸν, τὸ, τὸ ξίφ⊖ ἡμαγμένον δεῖξαι τοῖς τῦ ἡλίε αὐγαῖς. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες πνὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφ⊖ δεικνύειν, σύμβολον τῦ δικαίως πεφονευκέναι. Μελάνδετον δὲ] διὰ τὸ μέλαναν λαβεῖν ἔχειν, τετέρι μελαγχωπον, ἢ μέλαν ὑπὸ τῦ φόνε ἠμυόμενον. πολλὰ δ' εἶσι τὰ τοιαῦτα σωίστα. ὀμέλανα νεφὲς αἷμα. ὃ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφ⊖. ὅπω καὶ ἐνταῦθα τὸ δεδέσθ ὑκ ἔγκειται. Ἄλλως. τὸ μὲν κακηργεῖν, ἀσεβῶν ὄζι, καὶ πονηρῶν ἀνδρῶν. τὸ δὲ τῆς συμφορᾶς τῆς καὶ τῆτον, ἐλεεινότερον. Ἄλλως. ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πεφῦσιν ἀσεβεσιὰ ὄζιν. τῆτο δὲ φησὶν, ἐπεσὴ ἡ Κλυταιμήστρα ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα. Πνεῖχωεῖ] ἀπωλεῖ, καὶ θεραπεία, καὶ ἀνημέρα. ὡς ἂν

ἀὴ ἐκ πυρὸς γεγυμνέ-
νη, ἢ τῷ ξίφει. ἐπεὶ
τοῦ πυρὸς παλαμᾶ-
ται. Ἀμφὶ φόβῳ]
διὰ τὸν φόβον τοῦ θα-
νάτου. Ἰάχησεν] ἐβό-
ησεν. Ἐξανάλφη] ἐ-
γένετο κακὸν φήμην
δόλιε. Τίς νόσος, ἢ
τίνα δάκρυα] τῆς ἐ-
πῳδῆς ταύτης τὰ κῶ-
λα ὄζει ἰγ. τὸ ἀνα-
παιστικὸν δίμετρον ἀκα-
τάληκτον, ἐκ δύο δα-
κτύλων καὶ β ἀναπαί-
στων, τοῦ β διαλελυ-
μένου, καὶ γενόντος σχε-
δὸν σπασματικῆς, ἤτοι τε-
τραβραχέος. τὸ β
ἀναπαιστικὴ βάσις,
ἤτοι μονόμετρον. εἰ δὲ
βούλει ἰωνικὸν ἀπὸ μεί-
ζονος μονόμετρον ὑπερ-
κατάληκτον. τὸ γ ἀ-
συνάρτητον ἐκ δακτυ-
λικοῦ διμέτρου, καὶ τρο-
χαϊκῆς ἰσυφαλικῆς. εἰ δ'
βούλει, ἀνάπαιστικὸν τρί-
μετρον κατάληκτον,
ἐξ ὑποπίτης τετάρτης,
διάμβου καὶ βακχείου.
τὸ δὲ τροχαϊκὸν ἰσυ-
φαλικὸν, τοῦ γ ποδὸς
ἀναπαίστου. εἰ δὲ βού-
λει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσ-
σονος, ἐκ τροχαϊκῆς
συζυγίας, ἤτοι ὑποπί-
της β, καὶ ἀναπαίστου, καὶ ἔστιν ἑφθημιμερές. τὸ ε ὅμοιον ἰωνικὸν ἐξ ὑποπίτης α, καὶ ἀναπαίστου. τὸ ς παιωνικὸν δίμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἐκ παιώνων τρισσῶν δύο, καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ ἑφθημιμερές. τὸ η ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ α ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δ' βούλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἑφθημιμερές, ἐκ παίωνος γ, ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ μολοσσοῦ. τὸ θ χοριαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν. τὸ ι ὑποχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ὑποπίτης β πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου. τὸ ια, τρισσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ συλλαβῆς. τὸ ιβ, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, καὶ τρισσῶν δύο ποδῶν χορείων. τὸ ιγ ἀνάπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀναπαίστου διάμβου καὶ συλλαβῆς. ὅπ τῷ τέλει κορωνὶς, καὶ παράγραφος. ταῦτα γὰρ ὄζει σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδῆς. Τίς ἔλεος] δίον τίς δυσχέρεια εἰπεῖν, ἔλεος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. τοῖς γὰρ δυσχέσιν, ἔλεος ἔδοξε καὶ ἀνθρώποις γίνεσθαι. τὸ αὐτὸ δ' νοητέον, καὶ περὶ τοῦ πένα δάκρυα. βούλεται δ' ἐντεῦθεν εἰπεῖν, ὅτι πάντων ὅσα περὶ ἀνθρώποις δεινὰ, τὸ ἀποκτεῖναι μητέρα δεινότερον. Μείζων χθὼν γᾶν] ἁδεὶς δηλονότι. ἐπεὶ ὅτε νόσος, ὅτε συμφορὰ, μείζων ὄζει τῆς μιαιφονίας. Οἷον ἔργον τελέσας] οἷ ὁ δυσχὴς Ὀρέστης κεφαλαιοῦται τὸ τῆς μιαιφονίας, ἀγέλασμα γελάσαι τοῖς Εὐμενίσι, συλαηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. δινεύων δ' βλεφάρων, ἀντὶ τοῦ περιδινούμενος τοὺ ὀφθαλμούς (τοιοῦτοι γὰρ οἱ μαινόμενοι) καὶ πανταχοῦ περιφέρων αὐτούς, ὅ ὄζι τελαραγμοῦ ἔχων τοὺ ὀφθαλμούς. τὸ δ' ἐξῆς, ἐυμῳδίσι δέρμασι, δέρμασι δ' ταῖς ἐυκινήτοις. Τελέσας] διαπεπραγμένος. Βεβάκχθται] τεταράχθαι. Δέρμασι] ταχείαις. Δινεύων] περισπωμένου. Ὦ μέλεος] ὡς ἄρα ἦδει τοῦ φύσιν ὠμὸς, ὡΐκει ἢ μὴ ὠδινήσασα τρῶσαι σοι τὸν μαστὸν ὑπὸ τῶν χρυσοῦφων ἱματίων, γαλακτοτροφίας ὑπομνησθεῖσα, καὶ τὸν ἔλεον διὰ τέτε ἀπωμόσω. σὺ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπιδὼν, ἐκ ἀλέησας τοῦ τεκοῦσαν. ἀλλὰ γέροντας τῆς μητὸς ἀνόσιος φονεύς, τῷ σῷ πατρὶ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβείας δίδως. Χρυσοπαιώπων] ἐκ χρυσοῦ καὶ * μετάξης κατασκευαδέντων ἱματίων. Ὑπερτέλλοντα] ὑπερκύπτοντα, ὑπερανατεινόμενον. Ἀμοιβὴν] εἰς ἐκδίκησιν.

4 Ensem ostendere in lumen Solis.
5 "Jam scelus admittere, est magna impietas,
6 "Et flagitiosorum hominum amentia.
7 Nam in metu mortis
8 Tyndaris misera clamavit:
9 O fili, non facis pia,
10 Occidens tuam matrem.
11 Vide, ne colens paternam gratiam, contrahas
12 Infamiam perpetuam.

Epodus.

1 Quis morbus, aut quæ lacrymæ,
2 Aut quæ misericordia est major in terrâ,
3 Quàm fieri homicidam matris?
4 Quali, quali re confectâ
5 Insanus factus est furiis,
6 Furiis propter cædem præda est
7 Velocibus, circumferens oculos
8 Filius Agamemnonis.
9 O miser, quando matris
10 Ex auratis vestibus
11 Videns mammam exertam,
12 Interfecit matrem,
13 In ultionem paterni casûs.

* μετάξης] Vide *Joh. Meursii* Glossarium Græco-Barbarum in hâc voce & quæ nos ad *Hecub.* V. 1114. in Schol.

ANNOTATIONES.

V. 820. Ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δίξαι] *Mos fuit* Antiquis, ubi quis suæ testes faceret Deos, *Cruentum Gladium soli vibratim ostendere.* Quod rectè & jure per alterius cædem se vindicâsse putaret, quasi Innocentiæ brevitèr *Scholiastes* attingit. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

ELECTRÆ, dum de Absentiâ Fratris & Amici ejus sollicita quærit, Nuntius opportunè supervenit, qui totum ex ordine narrat Judicii eventum, quomodò nempe & quid actum sit de Oreste; *ubi optimè suo more Poeta describit varia mobilis vulgi in sententiis ferendis studia & quomodò à malè-feriatis Oratorculis huc illuc impelluntur.* Electra *his novis turbata in luctus & lamenta solvitur, & fatalem Domûs suæ calamitatem jamque appropinquantem interitum deplorat.*

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ηλ. Γυναῖκες, ἦ που πῆλθ' ἀφώρμηταν δόμων
Τλήμων Ὀρέστης, ἀθρόμυθει λύσαν δαμείς;
Χο. Ἥκισα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεών,
Ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
Δώσων· ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
Ηλ. Οἴμοι. τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;
Χο. Πυλάδης· ἔοικε δ' ἐ μακρὰν ὁδὸν ἄγγελος.
Λέξειν τὰ κεῖνδεν σῶ κασιγνήτῳ πέρι.
Αγ. Ὦ τλῆμον, ὦ δύστηνε τῶ σεσπλάτε
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
Ἄκουσον, οὓς σοι δυστυχεῖς ἥκω φέρων.
Ηλ. Αἰ, αἰ· διοιχόμεθα· δῆλος εἶ λόγῳ.
Καθῆλθ' γὰρ ἥκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελος.
Αγ. Ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν,
Καί σ', ὦ πάλαιν', ἔδοξε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
Ηλ. Οἴμοι, προπῆλθεν ἐλπὶς, ἰὼ φοβεμόνη
Πάλαι, τὸ μέλλον ἐξεπεύθουν τόδε.
Ἀπὰρ κἰς ἀγὼν, ἵνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
Καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν;
Λέγ' ὦ γεραιέ. πότερα λύσιμῳ χερὶ,
Ἢ ῥᾳᾳ σιδήρῳ πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαί με δεῖ,
Κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;
Αγ. Ἐπύγχμον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
Βαίνων, πυθέσθαι δέσμιον τὸν τ' ἀμφὶ σὲ,
Τά τ' ἀμφ' Ὀρέστῃ σῷ γὰ εὔνοιαν πατρὶ
Ἀεί ποτ' εἶχον· καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος,
Πένητα μὲν, χρήσιμον δ' ὅμως φίλοις.
Ὁρῶ δ' ὄχλον τε ἰκρὸν, ἐν θάσσοντ' ἄκραν·
Οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
Διδόντ', ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας.

Ele. Mulieres, an aliquò abiit ab his ædibus
Miser Orestes, victus divinitus immissâ rabie?
Cho. Non, sed vadit ad populum Argivum,
De vitâ propositum certamen
Obiturus, in quo oportet vos mori, aut vivere.
Ele. Hei mihi, quid fecit, quis persuasit eum?
Cho. Pylades: sed videtur iste nuncius citò
Dicturus, quid sit ibi factum de tuo fratre.
Nun. O misera, ô infelix ducis
Agamemnonis filia, veneranda Electra, sermones
Audi, quos infelices tibi ferens advenio.
Ele. Hei, hei: perimus: significas hoc oratione.
Nam ut videtur, venis nuncius malorum.
Nun. Calculo Argivorum, ut interficiatur tuus frater,
Et tu, ô misera, statutum est hodie.
Ele. Hei mihi, venit spes, quam me tucns
Olim, propter futura contabescebam luctu.
Sed quod certamen, quæ orationes inter Argivos
Damnaverunt nos, & suffragium tulerunt de morte?
Dic, ô senex, utrum lapidante manu,
An per ferrum oportet me abrumpere spiritum,
Habentem calamitatem cum fratre communem?
Nun. Eram ex agro intra portas
Vadens, volens audire de te
Et de Oreste. Nam erga tuum patrem benevolentiam
Semper habui, & me aluit tua familia,
" Pauperem quidem, sed constantem in amicitiâ.
Video populum euntem, & insidentem tumulo,
Ubi dicunt primùm Danaum Ægypto pœnas
Dantem, congregâsse populum in communes sedes.

Γυναῖκες ἦ πω] καὶ ἐξῆς, αὖ τιν' οἱ θεόσδοτοι ἔχουν εἰσὶν Ἰαμβικῶν, τετράτρων ἀκαταλήκτων, ῥιγ. ὧν τελευτῶν, ὡς εἰς στενάγμους καὶ γόους δεδραμένη, ὅτι τοῖς ἀπαντήσασι φθέγγεται, ἴσως ἂν τῷ τέλει χορωνίς. Γυναῖκες] ὦ γυναῖκες, ἆρα ἐξῆλθεν ἧδε δόμων ὁ ἄθλιος Ὀρέστης τῇ ἐκ θεοῦ ἐρχόμενος τύχῃ δαμασθείς. 844 Ἥκισα] ἥδομαι μανόμενος. σωφρονῶν δ' ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἀργεῖον λαὸν, δώσων ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ τῆς ζωῆς. ἐν ᾧ ἀγῶνι ἀπόκειται ἢ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς. φεῦ, τὸ πρᾶγμα πεποίηκε. τίς δ' κατέπεισεν αὐτὸν; ὁ Πυλάδης. φαίνεται δ' ὅδε ὁ ἄγγελος ὢν μακρὰν ὧν, εἰπεῖν τὰ ἀπὸ τῆς Ἀργείων πρὸς τὸν ἀδελφὸν σόν. ὦ ἀθλία δύστηνε τῶ Ἀγαμέμνονος σεβασμία Ἠλέκτρα, ἄκουσον λόγους δυσχεῖς, οὓς σοι φέρων ἐλήλυθα. Παῖ πότνια] πότνιαν αὐτὼ καλεῖ, ἢ διὰ τὸ εἶ αὐτὼ παρθένον τοσοῦτον χρόνον, ἢ διὰ τὸ βασιλέως εἶ δυγατέρα, καὶ βασιλέως ἐ τῶ τυχόν. δύστηνον δὲ καὶ τλήμονα, ἧς παρεσῶν εἵνεκα συμφορῶν. 852 Οὓς σοι δυσχεῖς ἥκω φέρων] Ὅμοιος τῷ πᾶς ἔστιν, ἢ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσε μία γυνή. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν ἄκουσον λόγους δυσχεῖς, οὓς ἥκω φέρων σοι, ὁ δ' συνυπάγει τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ καὶ τὸν λόγον, καὶ φησὶν, ἄκουσον οὓς δυσχεῖς λόγους ἥκω φέρων σοι. Αἰ, αἰ] Ἀπολώλαμεν. Ἀπὸ τῶ λόγω δῆλος εἶ κακάγγελος ὤν. Ἐκυρώσθη τῇ ψήφῳ ἧδε Ἀργείων τὸν σὸν ἀδελφὸν ἀποθανεῖν, καὶ σὲ, ὦ τάλαινα, κτεῖναι τωὐτὸ ἡμέραν. Οἴμοι] προσῆλθεν ἐλπὶς, ἰὼ ἐκ μακροῦ φοβεμένη διὰ τὸ μέλλον ἐφθειρόμην, καὶ διερρεόμην ὑπὸ τῆδε γόων. τίς δὲ ἀγὼν, καὶ τίνες λόγοι ἐν τοῖς Ἀργείοις κατεδίκασαν ἡμᾶς ἀποθανεῖν, εἰπὲ ὦ πρεσβύτερε, πότερα διὰ λιθοβολύσεως χειρὸς, ἢ διὰ ξίφους τὼ ψυχὼ ἀποβαλεῖν ἀποκείσαί μοι, κοινὰς συμφορὰς ταῖς τῶ ἀδελφῶ κεκτημένην. 861 Κοινὰς ἀδελφῷ] ἢ ἴσον θάνατον τῷ ἀδελφῷ θνήσκουσαν, ἢ τωὐτὼ δυσχέραν τῷ ἀδελφῷ ἔχουσαν, ἢ ἐκείνῳ μὲν τὸν φόνον πεισθεῖσα, ἐμοῦ δ' συμβουλεύσεως. καὶ διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφότεροι δυσχεῖ μὲν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑποφοιμῶ ἂν θάνατον. Ἐπύγχανον μὲν βαίνων ἔξ ἀγροῦ ἐντὸς ἧδε πυλῶν, χρήζων ἀκοῦσαι τὰ περὶ σὲ καὶ τὰ περὶ Ὀρέστ. ἀεί ποτε γὰ δυνοικῶς διεκείμεν περὶς τὸν πατέρα σε. καί μ' ἔτρεφεν ὁ σὸς οἶκος πένητα μὲν, εὐγενῆ δ' ὡς πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς φίλοις. ἢ γυναῖον ὑπέρογκα τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτοῦ ἐμοὶ, ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πεῖν. 869 Καὶ θάσσοντ' ἄκραν] τόπος ἔτω καλούμενος. λέγει δ' πὼ πρῶνα, ἐνταῦθα φασὶ τοὺς Ἀργείους ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δ' καὶ τὸν Δαναὸν ἐνταῦθα δεδικάναι δίκας τῷ Αἰγύπτῳ, ὑπὲρ ὧν εἰσῆλθον φόνον αἱ δυγατέρες αὐτοῦ. Ἄλλως. Δα-

ANNOTATIONES.

V. 849. Δώσων] *Canterus* δύσων ingeniosè satis legit.
V. 857. Ἐλπὶς] ὁ ῥίζος. Vid. quæ nos ad *Supplic.* v. 790.
V. 859. Ἀγὼν] vel αἰγὼν pro ὁ ἀγὼν legendum; vel ἀγὼν primam producit. Vid. ad *Phœniss.* v. 591. *Jos. Barnes.*

Ἀσῶν ἴδ᾽ δή ἰν᾽ ἠρόμην ἄθροισμ᾽ ἰδών,
Τί καινὸν Ἄργει, μῶν τι πολεμίων πάρα
Ἄγγελμ᾽ * ἀνέπτερωσε Δαναΐδων πόλιν; * MS. ἀνεπτέρωκε.
Ὁ δ᾽ εἶπε, Ὀρέστην κεῖνον ἐχ ὁρᾷς πέλας
Στείχοντ᾽, ἀγῶνα δαναΐσιμον δραμούμενον;
Ὁρῶ δ᾽ ἄελπτον φάσμ᾽, ὃ μή ποτ᾽ ὤφελον,
Πυλάδην τε σὸν σύγγονον ξυνόντ᾽ ὀμοῦ.
Τὸν μὺ καπφῇ, σὺ παρειμένον νόσῳ,
Τόν δ᾽ ὥστ᾽ ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον.
Νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
Ἐπεὶ δ᾽ πλήρης ἐχώρει Ἀργείων ὄχλος,
Κήρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χρῄζει λέγειν,
Πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν, ἢ μὴ χρεών,
Μητροκτονοῦντα; κἀπὶ τῷδ᾽ ἀνίσταο
Ταλθύβιος, ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
Ἔλεξε δ᾽ ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεὶ
Διχόμυθα, πατέρα μὺ σὸν ἐπαινῶν σύγγονον,
Σὸν δ᾽ οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοῖς κακὸς
Λόγοις ἑλίσσων, ὃς καθίστη νόμους
Εἰς τοὺς τοκῆας ὑ καλός. τὸ δ᾽ ὄμμ᾽ ἀεὶ
Φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
" Τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ὅστ᾽ τὸν εὐτυχῆ
" Πηδῶσ᾽ ἀεὶ κήρυκες. ὅδε δ᾽ αὐτοῖς φίλος,
" Ὅς ἂν δύνηται, πόλιος ἔν τ᾽ ἀρχαῖσιν ᾖ.
Ἐπὶ τῷδε δ᾽ ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.
Οὗτος κτανεῖν μὺ ἔτ᾽ σ᾽, ἔτε σύγγονον
Εἶα, φυγῇ ὄ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν.
Ἐπερρόθησεν δ᾽ οἱ μὺ, ὡς καλῶς λέγοι,
Οἱ δ᾽ οὐκ ἐπήνουν. κἀπὶ τῷδ᾽ ἀνίσταται
Ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰχύων θράσει,
Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος, ὠαγκασμένος,
Θορύβῳ τε πίσυνος, κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ,
Πιθανὸς ἔτ᾽ αὐτὺς ὠθιβαλεῖν κακῷ τινι.
" Ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,
" Πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα.

Videns congregationem, interrogavi aliquem ex civibus
Quid novum Argis, num quod ab hostibus
Nuncium excitavit urbem Danaidum?
Ille dixit, Non vides illum Oreſtem propè
Euntem, qui curret lerale certamen?
Video inſperatam ſpeciem, quam utinam non vidiſſem,
Pyladen & tuum fratrem euntes ſimul:
Hunc triſtem & languidum morbo,
Illum tanquam fratrem dolentem æqualitèr cum amico,
Ducendo curantem morbum.
Poſtquam concio Argivorum facta eſt plena,
Præco ſurgens dixit, Quis vult dicere,
Utrum oporteat Oreſtem mori, an non,
Matricidam? & poſtea ſurgit
Talthybius, qui oppugnavit Phryges cum tuo patre.
Dixit autem ſemper exiſtens ſub potentibus
Ambigua, reverens tuum patrem,
Sed non laudans tuum fratrem bonis mala
Dicta involvens, quod faceret legem
Non bonam contra parentes: ſed oculum ſemper
Hilarem dabat Ægiſthi amicis.
" Nam hoc genus tale eſt: ad florentem partem
" Semper ſaliunt præcones: ille eſt eis amicus,
" Quiſquis eſt potens & in magiſtratibus urbis.
Poſt hunc dicebat Diomedes rex,
Iſte neque te neque fratrem interficere
Sinebat, ſed punientes exilio rectè facere dixit.
Alii aſſenſerunt, quòd honeſtè diceret,
Alii non laudabant: poſt hunc ſurgit
Vir quidam loquax, potens confidentiâ,
Argivus non Argivus, coactus
In tumultu & ſtultâ audaciâ:
Valens perſuadendo conjicere eos in aliquod malum.
" Nam quando facundus oratione, malè ſentiens
" Perſuadet vulgo, eſt magnum malum urbi.

ναὸς ἐγώετο Ἄργως βασιλεύς. ὅστ᾽ τὰς δυγατέρας ἑαυτῦ πεντήκοντα ὔσας, ἐκδίδωσιν εἰς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπθε πεντήκοντα ϗ αὐτοῖς ὄσιν. ὅστ᾽ ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον, χρησόμενος εἰ ἄρα καλῶς ἔγημαν αἱ δυγατέρες. ὁ δ᾽ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ, ἐκ τύτων κινδυνεύσειν. ὃ δ᾽ ἔπεισε τὰς δυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱὰς Αἰγύπθε. μόνη δ᾽ Ὑπερμήστρα ἐφείσατο τῦ Λυγκέως, ϗ ὅστ᾽ ἐβασίλευσεν Ἄργως. Ἄλλως. Ὅπε φασὶ σῳζῶν τὸν Δαναὸν μὴ θάνατον ὑπὸ υἱῶν Αἰγύπθε, δουῶαι δίκας. αὐτὸς γὸ ὁ Αἰγυπθος ἦκεν εἰς Ἄργος πιωρήσων τῷ φόνῳ. Δαναὸς δ᾽ μαθὼν, ἐξῆγε εἰς ὅπλα τοὺ Ἀργείους. ἀλλὰ Λυγκεὺς πείθει λόγοις λύσαι τὼ ἔχθραν. ϗ καθίσῶσι δίκασας αὐτοῖς, Αἰγυπθίων ϗ Ἀργείων τοὺ ἀείσυς. ὁ δ᾽ τύπος ἔνθα ἡ δίκη σωήχθη ὠνὶ τῶ μεσίῳ ἄκρων, ἔνθα ϗ Ἴναχος ἁλίσας τὸν λαὸν, σωεβούλευσεν οἰκίζειν τὸ πεδίον. ἐξ ἐκείνυ Ἁλιάδας καλεῖ), ἢ νυῦ Ἡλιάδα λεγομένη. Ἄλλως. Ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἐλθεῖν τὸν Αἰγυπθον εἰς Ἄργος. Καθάπερ ἄλλοι τε φασὶ, ϗ Ἑκαταῖος γεγράφων ὕτως. ὁ δὲ Αἰγυπθος, αὐτὸς μὺ ὐκ ἤλθεν εἰς Ἄργος. λέγεται δέ πε ἐν Ἄργει πρῶτον, ὅπε δίκαζον Ἀργεῖοι. ἱστορεῖ δ᾽ πρὶ τὸ χωρίε Δεινίας, γεγράφων ὕτως. παλαιὸς δ᾽ κυκλίσασθαι τὸν Ἀγελάεαν, ϗ τὼ Κλεομήτραν, βάλλοντες λίθοις ἀπέκτειναν.

καὶ τὸν πάφον αὖτῦ δεικνύουσιν, ἔπ᾽ ϗ νυῦ ὑπεράνω τῦ καλαμῶν πρῶτον, χῶμα παντελῶς, ὃ συμβαίνει τοὺ Ἀργείυς δικάζειν. τάχα δ᾽ ἂν τότε ϗ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύει εἰπὼν, ϗ ἔξεστ᾽ ὄχθον Δαναΐδων ἐδρασμάτων. 874 Ἀνεπτέρωσε] διήγειρε. Καπφῇ] σκυθρωπόν. Καὶ παρειμένον] ῥᾳδιαλευμένον, ϗ ἔκλυτον ὑπὸ τῆς νόσυ. Τὸν δ᾽ ὡς τ᾽ ἀδελφὸν] τὸν ὃ Πυλάδην ὑπὸ πρὸ φίλῳ λυπέμενον ἴσα ἀδελφῷ. Κηδεύοντα] θεραπεύοντα, ὑπμελέμενον. Παιδαγωγία] χειραγωγία. 887 Ὑπὸ τοῖς δυναμένοις] ὑπὸ τοῖς ἄρχυσιν. Διχόμυθα] ἀντὶ τῦ διχόγνωμα, τοῖς κρατῦσιν ἄλλοτε ἄλλα θεσπιζομένοις. τὸ δ᾽ διχόμυθα ἐξηγεῖται, διὰ τῦ καλοῖς κακὸς λόγυς ἑλίσσων. Καθίσταται δὲ νόμυς] ἀντὶ τῦ κυρεῖ, λέγων ὅπ᾽ Ὀρέσης ὢ καλὸν νόμον εἰσλυέγκεν εἰς τοὺ τεκόντας. Ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ] ϗ ὁ ἄλλοις χρ᾽ ἡδὺ κηρύκων λέγει, ὅπ ἀεί ποτε σπέρμα κηρύκων λαλόν. Φαιδρωπὸν ἐδίδυ] χαρᾶπον ἔσρεφε. Πηδῶσι] μεταβαίνουσιν. Ἐν τ᾽ ἀρχαῖσιν ᾖ] ὅσις ἐν ἀρχαῖς ᾖ πόλεως, ἤγουν ἀρχὼ πόλεως ἀρχη, ἢ ὃς ἂν δύνῃ), ϗ ἀρχὴ τῆς πόλεως. 897 Οὔτος κτανεῖν] ὅτ᾽ ὁ Διομήδης ὐκ εἶα κτανεῖν ὔτε σέ, ὔτε τὸν σὸν ἀδελφόν. ἔλεγε δ᾽ ἐξουσία ζημιοῦσ᾽ ὃ δὲ δύναται τὸ εἶα ἀπὸ κοινῦ ϗ ἐνταῦθα λέγεται. Ἐπερρόθησαν] ἐθορύβησαν. Ἀθυρόγλωσσος] ἀκρατόστομος. ὁ Κλεοφῶν, ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος. τοῦτο φασὶν ὅπι Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ λέγεται, σφαλλόμενοι. πρὸ γὸ τῆς τῦ Ὀρέσυ διδασκαλίας πολλοῖς χρόνοις Κλέων ἐτελεύτα. τάχα ουὖ εἰς Κλεοφῶντα τείνει. ἐπεὶ ϗ ἔναγχος ὅτος τὰς πρὸς Λακεδαιμονίυς συνθήκας ὑ προσηκατο, ϗ τὸ λέγειν ὃ Ἀργεῖος ὐκ Ἀργεῖος ὠαγκασμένος εἰς τοῦτο βλέπει. Θέλει δ᾽ εἰπεῖν Ἀθηναῖον ὐκ Ἀθηναῖον ὄντα αὐτὸν, ἀλλὰ νόθον πολίτην, παρόσον * Θρᾷξ ὢ ἐκ Δελφῶν ὁ Κλεοφῶν. Ἀεισυφάνης βαλεφόροις, φιλοπρώτοις Κλεοφῶντος, ἐφ᾽ ᾧ Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις Δεινὸν ἐπερρεύσαι Θρηϊκία χελιδών, Ἐπὶ βάρβαρον ἐζομβὺν πέταλον. 903 Θορύβῳ τε π.] τεθαῤῥηκὼς, πείθειν δυναμένος, εἰς τὸ ψευδαλεῖν κακῷ τινὶ τοὺ ἀκούοντας. ὥς τε αὐτοὺ ποιῆσαί τι κακόν. Πιθανὸς] ἐπιτήδειος. τὸ ἔπ πειστόν. Ψευδαλεῖν αὐτοὺ] τὸν Ὀρέσυ ϗ τὸν Πυλάδην. Κἂν μὴ παραπίκᾳ, λείπει τὸ ἀλλ᾽ ἔν, κἂν μὴ παραπίκᾳ, ἀλλ᾽ οὖν μῦ ταὐτὰ εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει.

* Θρᾷξ ἦν ἐκ Δελφῶν] insigne hìc mendum; nullibi enim legitur Δελφοὶ apud *Thracas*. Quare legunt nonnulli ex Δαυλίᾳ. Vid. Not. Lat. in *Ariſtoph.* p. 955.

ANNOTATIONES.

V. 883. Τὶς χρῄζει λέγειν] Vid. ſimile in *Supplic.* V. 438.

V. 899. Ἐπερρόθησαν] *Scholiaſtes* exponit ἐθορύβησαν. Hìc verò *Euripides* utitur in bono ſenſu, ut etiam in *Phœniſſis*, V. 1244. Πάνλες δ᾽ ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι. Propriè autem ſignificat cum clamore applaudo, metaphorâ à fluctibus maris ductâ, ῥόθος enim ſtrepitus maris & ῥόθιον fluctus cum ſonitu. Hinc ὀπαδόρροθος & ὀπαδόρροθος, Fautor & Adjutor ac proinde in bello auxiliator, *Joſua Barnes.*

" Ὅστις

" Ὅσοι δ' αὖ νῷ χρησὰ βυλεύσ' ἀεὶ,
" Κἂν μὴ παραυτίκ', ὕστερόν γε εἰσὶ χρήσιμοι
" Πόλει. Θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν θεσπέσιον
" Ἰδόντ'. ὁμοῖον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
" Τῷ τὰς λόγους λέγοντι, τὠμφοτέρῳ.
Ὃς εἶπ', Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
Βάλλουσας. τοῦτ' δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους
Τῷ σφὼ καταπτείναντι τοιούτους λέγειν.
Ἄλλος δ' ἀναστὰς, ἔλεγε τῷδ' ἐναντία,
Μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνὴρ,
Ὀλιγάκις ἄστυ καθελὼν χαράγμασι κύκλον,
Αὐτουργὸς, οἷπερ καὶ μόνοι σώζουσι γῆν,
Σωφρὼν δ', χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις δέλων,
Ἀκέραιος, * ἀνεπίπληπτον ἠσκηκὼς βίον.
Ὅς γ' εἶπ', Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
Στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ,
Κακὴν γυναῖκα κἄνδρα καταπτανών,
Ἣ κεῖν' ἀφῄρει, μήδ' ὁπλίζεσθαι χρεών,
Μήτε στρατεύειν ἐγκλιπόντα δώματα,
Εἰ πάνδυν οἰκουρήματ' οἱ λελειμένοι
Φθείρουσιν, ἀνδρῶν συνίδας λωβώμενοι.
Καὶ τοῖσδε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο.
Κἀδεὶς ἔτ' εἶπε· σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος.
Ἔλεξε δ', ὦ γῆ Ἰνάχου κεκτημένοι,
Πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δ' ὕστερον,
Ὑμῖν ἀμύνων ἐδὲν ἧσσον ἢ πατρὶ,
Ἔκτεινα μητέρ'. " Εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος
" Ἔστ' γυναιξὶν ὅσιος, ἢ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν
" Θνήσκοντες ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεών·
Τοὐμὸν δ' ἔρασετ', ἢ ἐράσῃ χρεών.
Νῦν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς,
Τέθνηκεν. εἰ δ' δὴ καταπτενεῖτέ με,
Ὁ νόμος ἀνεῖται, κἀ φθάνοι θνήσκων τις ἄν.
Ὡς τῆσδε τόλμης ἐστὶν οὐδεμὶς γάμησετ'.

" Quicunque autem prudenter recta conſulunt ſemper,
" Etiamſi non ſtatim, tamen poſtea ſunt utiles
" Urbi. Principem autem oportet ſic conſiderare
" Videntem. Nam ſimile periculum eſt
" Dicenti orationem, & principi
Qui dixit Oreſtem & te occidi lapidibus debere
Conjectis: ſubornavit autem Tyndarus ſermones
Tales dicendos ab illo, qui vos occideret.
Alius ſurgens dicit huic contraria;
Non conſpicuus ſpecie, ſed vir fortis,
Raro polluens civitatem, & circulum fori,
Suas res agens (qui ſoli ſervant terram)
Sed prudens, volens propè accedere ad rem,
Simplex, qui vixerat vitam non reprehendendam,
Is cenſuit Oreſtem filium Agamemnonis
Coronandum, qui voluit ulciſci patrem,
Interficiens malam mulierem & impiam,
Quæ hæc quidem ceſſare-fecit, ut nemo *jam* velit manum armare,
Neque militare relictâ domo,
Si domi relicti, conjuges
Corrumpunt, afficientes contumeliâ thalamos virorum.
Et videbatur bonis rectè dicere,
Neque ullus amplius dixit, ſed acceſſit tuus frater,
Et dixit, O incolentes terram Inachi,
Olim Pelaſgi, poſtea autem Danaïdæ,
Vos ulciſcens, non minùs quàm patrem,
Interfeci matrem. " Nam ſi necare viros,
" Erit fas mulieribus, amplius non effugieties
" Mortem, vel uxoribus neceſſe erit ſervire.
Et contrarium facietis, quàm oportet facere.
Nunc enim quæ prodidit lectum mei patris,
Eſt interfecta: ſi autem occidetis me,
Lex diſſolvetur: nec antevertet mortem quiſquam,
Quia hujus audaciæ non fiet raritas.

Θεᾶσθαι δ' ὧδε] ὁ δὲ τῆ δήμῳ θεριζόμενος, ὀφείλει τοιούτως ὑπολέζασθαι δημηγόρους, τοὺ μὲν χρησιμεύειν μέλλοντας. ὁμοίως γὰρ τὸ θέαμα γίνεται τοῦ τε δημηγόρου, καὶ τοῦ τῆ δήμῳ θεριζομένου. Δεῖ φησὶ τὸν ἀγαθὸν πολίτην, εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾶν ἀεί. καθὼς γὰρ ἂν συμβαλλόμενα, ὅτως εἰώθασιν ὑποβαίνειν τὰ θεάσιμα. Ἄλλως. Τὸν θεριζῶντα τῆς πόλεως, τοῦτον τὸν δημαγωγὸν, ὅτως ἀφορᾶν δεῖ τὰς τὸν λόγον δεῖ κρίνειν. ὁμοίως γὰρ φησὶν ἀποβαίνειν τὸ θέαμα, καὶ τοῦ λόγου, καὶ τοῦ ἀκούοντος. ὥσπερ γὰρ ἐὰν ἡ ὁ συμβαλλόμενος κακὸς, ἀσυμφορεῖν δοκεῖ τῇ πόλει, ὅταν καὶ ὅταν ἀκούων κακῶς ἀκούῃ πάλιν ὁ σύμφορος. τῷ τοὺ λόγους δ' λέγοντι, τοιοῦτος τῷ θεριζομένῳ, καὶ τὰ θεραπεῖα φέροντι τῆς πόλεως, καὶ τιμωμένῳ. 913 Ὑπὸ δ' ἔτεινε] ὑπέβαλλε δ' αὐτῷ ὁ Τυνδάρεως τοιούτους λόγους λέγειν, ὑμᾶς φονεύσαι, ὅτως ὑποβαίλων ὁ Τυνδάρεως τοῖς καθ' ὑμᾶς πεπαιδόσι τὸν λόγον, ὑπήτεινε καὶ εἰς ταυτὸ ἰὼν, τοῦ ὑμᾶς λέγοντι φονεύσαι. τὸ σφὼ δ', ἀντὶ τοῦ τῷ λέγοντι τοὺ δύο φονεύσαι. τὸ δὲ καταπτείναντι, ὅσον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγε. 916 Οὐκ εὐσεβὴς] οὐκ εὐσεβὴς, οὐκ εὐμορφος. Ἀνδρεῖος δ' ἀνὴρ γυναῖος, ἀνδρεῖος τῇ ψυχῇ. ἀνδρεία γὰρ ἐπὶ ψυχῆς, φαμὲν δὲ ἐπὶ σώματος. τὸ δ' ὀλιγάκις ἄστυ καθελὼν χαράγμασι κύκλον, ἀντὶ τοῦ ὀλιγάκις ἐπελθὼν πόλεσι καὶ πλησιάζων. αὐτουργὸς δ' ὅτι, ὁ τῶν ἰδίων ἐργαζόμενος· γῆν σώζουσι δὲ τοὺ αὐτουργοῦντες. γνησίως γὰρ τοὺ αὐτουργοῦντες, καὶ τὸ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων, ἀντὶ τοῦ ὁ δημόσια λέγων ὡς ὁ θεραπεύτης. τοῦτο γὰρ ἐναντίον ὅτι τῷ δημόσια, σωφρονεῖν θέλων τοῖς λόγοις, καὶ ταῖς ὑμετέραις βαλθίσοις, τυτέσι σώζειν ὑμᾶς ἐσπουδακώς. 920 Ἀκέραιος] ἁπλῶς. Ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον ἀναμαίτητον, ἀδιάφθορον, ἀζήμιον, οὐκ ἄξιον τῆ ἐπιπλήξεως, ἀνεπιτίμητον, ὃν οὐδεὶς δικὰ τὸ σῶφρον ὕζειν. Μήδ' ὁπλίζεσθαι χρεὼ] ἢ πῶς φησὶν ἡ Κλυταιμνήστρα, τὸ ὂν ἐφ' ᾧ δίδεσθαι χρὴ τῆ ἀνδρὸς, ἀνήρει, καὶ ἀνέτρεπεν ἔδη καλὰ, καὶ ζηλωτά. λέγω δὲ τὸ ὁπλίζεσθαι, καὶ ἐπ' ἀλλοδαπῆς ἴέναι. νῦν δ' ἀνῃρημένης αὐτῆς περείκασιν αἱ γυναῖκας τὰς χρὴ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλάς. τότε δ' οὐκ ἂν ἐστάλμενοι τῶν ἀνδρῶν ὠδεῖς ἔζω τῶν οἴκων ὅτι πόλεμον ὀρεμᾶν, ὑφορώμενοι τοὺ ἐναντίους νοσφίειν. 926 Εἰ πάνδυν οἰκουρήματα] οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες, οἱ μὴ ἐξελθόντες εἰς πόλεμον, τὰς οἰκουρέσας γυναῖκας διαφθείρειν βλάπτοντες τὰς λεωφυμύρας. Ἔλεξε δ' ὦ γῆν] Ἰναχος αὐτόχθων, φησὶν βασιλεὺς Ἄργους, δεύτερος Πελασγὸς, εἶτα Δαναὸς ὁ Βήλου, μὴ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ὄρεσιν οἰκέντων τῶν Ἀργείων, φησὶν αὐτὸς σωθῆναι Ἰναχον, καὶ λιμναζόμενον τὸ πεδὸν τὸν Ἴναχον πεδίον αὐτὸς ἐκαθάρεσεν, καὶ ὀνόμασεν, καὶ τὸ Ἄργος Ἰνάχιον. Ἰνάχου δ' καὶ Μελίας, Φορωνεὺς, καὶ Πηγεὺς ἐγένετο. Φορωνέως δ' καὶ Πειθὼς, ἐγένετο Νιόβη, καὶ Ἄπις. ὅθεν Ἀπία. ἀπὸ δ' Εὐρώπης, Νιόβης δ', Ἄργος. Ἄργου δ' Κείρασος, Ἔκβασος, Πείραντος, Ἐπάφου, Τίρρως. Κειράσου δ' ἀπὸ Μελανθὼς, ἐγένετο Φόρβας, καὶ Κλεόδοια. Φόρβαντ δ' ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἐγένετο Τειρεσίας. Τειρεσίᾳ δ' ἐκ Σωΐδος ἐγένοντο θυγατέρες μὲν, Πελασγὸς καὶ Ἴασος. νεωτέρου δ' Ἀγήνωρ καὶ Βάντος. ὁ δὲ Πελασγὸς θεὸς Ἀργεῖ καλασκόπῳ ἐξεύρε, πάλαι δὲ ἀνθρώπων τοῖς δρέγμασι σημήνων. καὶ Πελασγικὸν τὸ Ἄργος ὠνόμασεν. Ἴασος δ' καὶ Λυκάονος, Ἰὼ ἐγένετο. Ἔπαφος δ' Λιβύην καὶ Τηλέγονον. Λιβύης Βῆλος, καὶ Ἀγενόωρ. Βήλου δ' Αἴγυπτος, καὶ Δαναὸς. 921 Πάλαι] τινὲς εἰς τὸ πάλαι σίζουσι. Ἀμύνων] βοηθῶν. Οὐ φθάνοιτε ἄν] οὐκ ἀρκεδήσαδε θεὸς τὸν γυναικῶν φόνον, ἃ φθάνοιτε ἀποθνήσκουσες τῷ ἰδίῳ μορῳ. φθάνω τὸ θεολαμβάνω, καὶ τὸ καταλαμβάνω. καὸὸ λέγεται, οὐκ ἂν φθάνοις τὸ δικαιότερον ἰὼν, καὶ δίδὸς δίκην. ἤγων οὐκ ἂν ἀρκοίης, οὐκ ἂν καταλαμβάνοις. τοσοῦτόν σε ἔζυσι σωτόωσες, ὡς μὴ δύνασθαί σε καταλαμβάνειν τὰς ἕλκοιδας, ἀφ' ἃ χρὴ μεταφορεῖν ἐντεῦθε, τὸ ἐκεῖ ἂν φθάνοιτε θνήσκοντες θεὸς τῶν τὸ δικαίτε σωτηρίαν. ὅπως ὑμᾶς ἔλζυσι δικονόη μὴ ταχύτης. Ὁ νόμος ἀνεῖται] ἐνδέδοται. ὑμᾶς γὰρ φονεύσητε, ἃ φονεύσετε. καὶ ὑποτάζεδε, οὐχ ὑποτάζοιτε. Οὐ παύσει γάμησεται] ἃ λήζει, ἃ δὲ πείσεται, ἃ δὲ πέρας ἔζει ὁ δικαίος ἡμῖν. ἐξαπάτησε,

ANNOTATIONES.

V. 920. Ἀνεπίληπτον] γράφεται, ἀνεπίπληκτον, ἤγουν οὐκ ἄξιον ὀπτιμᾶδ παρ' ἄδενος. MS. *Joſ. Barne.*

V. 921. Ὅς γ' εἶπ'] MS. Ὃς εἶπ', ut ſuprà V. 912.

V. 940. Ὡς] Liber *Heinſio-Scaligerianus* legit ᾧ, cujus neceſſitatem nullam ego vidco. MS. οἷς habet.

γδ, κ) πλατυῖται ὁ νόμος κ) ἡ ἀνδρῶν ἕτος. τοῦτο γὸ σημαίνει τὸ ἀνεῖται.

Παρέφρασις.

ΕΤύγχανον μὲν ἀσσόθεν πυλῶν ἔσω] ἐτύγχανον μὲν βαίνων, ἀντὶ τοῦ ἔζαινον. Ἀγορόθεν, ἀπὸ ἡ ἀγορᾶς ἔσω ἡ πυλῶν τῆς πόλεως δηλονότι. χρήζων μαθεῖν κ) τὰ περὶ σὲ κ) τὰ σοὶ τῷ Ὀρέστ. εἶχον γάρ ποτε αἰσθάνεσθαι τῷ σῷ πατρὶ, κ) ἕτερόν με ὁ σὸς δόμος. πέπλα μὲν, ἀναστρώσαι γὸ τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι ἐμοὶ δηλονότι. ὁρῶ γ' ὄχλον σείχοντα (ἤτοι πλῆθος λαοῦ βαδίζον) κ) καθίζοντα κ) τὸ ἀφωτείνον, ὅπερ φασὶ καταρχὰς τὸν Δαναὸν δίδόντα δίκας τῷ Αἰγύπτῳ ἀθροῖσαι τὸν λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας, ἤτοι εἰς συνέδριον. ἰδὼν γ' τὸν συναγωγὸν τοῦ λαοῦ, ἠρώτησά τινα ἡ πολιτῶν, τί καινὸν κ) νέον γέγονε τῷ Ἄργει δηλονότι. ἔρα ἄγγελμά τι ἐφθῆ ἡ πλησίον ἐλθὸν, δηλώσει τὴν πάλιν ἡ Δαναΐδων, ὁ γ' εἶπεν ; ὐχ ὁρᾷς ἐκεῖνον τὸν Ὀρέστην πλησίον τοῦ ἀθροίσματος ἐρχόμενον, μέλλοντα ἀγωνα τὸν ἀναίσιμον, ἤτοι τὸν θάνατον ἐπάγοντα. ὁρῶ γ' φάσμα ἀνέλπιστον, ὁ μήποτε ὤφελον ἰδεῖν, λέγω τὸν Πυλάδην, κ) τὸν σὸν σύγγονον, σείχοντε, ἤγουν σείχοντας κ) βαδίζοντας ὁμῦ. τὸν μὲν, ἤγουν τὸν Ὀρέστην, κατηφῆ, κ) σκυθρωπὸν κ) παρελυπημένον ὑπὸ τῆς νόσου. τὸν γ' Πυλάδην ὅτι τῷ φίλῳ λυπούμενον, ἴσα κ) ὁμοίως ἀδελφῷ, συβερνῶντα τὸ νόσημα πυθαγωρίᾳ κ) χειραγωγίᾳ. ἐπεὶ γ' ἐγγύτερο ὁ ὄχλος ἡ Ἀργείων πλῆθος, κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε, Τίς θέλει λέγειν ; πότερον ἀντὶ τοῦ ἄρα πρέπον ἔστιν ἀποθανεῖν τὸν Ὀρέστην μητροκτονήσαντα, ἢ μὴ χρεὼν κ) πρέπον ἐστί. κ) ἐπὶ τούτῳ, ἤτοι μὴ τοῦτον ἀνίσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀνέσῃ ὁ Ταλθύβιος, ὃς σωσπόρθει τῷ σῷ πατρὶ, ἤγουν σῳ τῷ σῷ πατρὶ, τοὺ Φρύγας. ἔλεξε γ' ὁ δηλόμυθα, τυτέστι δηλῶν ἔννοιαν ἔχοντα, ἤτοι δίγνωμα κ) ἀμφίρρεπη, ὧν ἀεὶ ὑπὸ τοῖς δωσωμόνοις, ὑποκάτω ἡ δυναμένων, ἤτοι τοῖς κρατοῦσι χάει ζόμενος. τὸν μὲν σὸν πατέρα ἐκπορθήμενος κ) δαμάζων, ὑ σὸν γ' σύγγονον ὐκ ἐπαινῶν, λόγους κακοὺς ἐλίσσων, ἀντὶ τοῦ σωσίρων κ) συμπλέκων καλοῖς. ὅπ καθίσαι, ἀντὶ τοῦ καθίσησιν κ) πίθησιν εἰς τοὺ τεκόνλας νόμους ἃ καλεῖ. τὸ γ' ὄμμα ἀεὶ ἐδίδε χαεσπὸν τοῖς φίλοις τὸ Αἰγίσθ. τὸ γὸ ἦθος ἡ κηρύκων τινῶν, ὅτι τὸν εὐτυχῆ πιθῶσι κ) ὁρμῶσιν ἀεὶ οἱ κήρυκες ἕτος γ' φίλος αὐτοῖς τοῖς κήρυξιν, ὃς ἂν ἀρχὴν κ) ὑπάρχῃ ἐν ἀρχαῖς πόλεως, ἤτοι ἀρχὼν πόλεως ἔχῃ. μὴ τοῦτον ἐδημηγόρει ὁ Διομήδης ὁ ἄναξ, ἤτος κτανεῖν μὲν, ἃ δὲ σὲ, ἃ γ' τὸν σύγγονόν σε ἐᾶσα κ) παρεχώρει. φυγῇ γ' κ) ὑξοεία ζημιοῦτας τοὺ Ἀργείους ὑμᾶς δηλονότι, ἐυπιθεῖν, ἤτοι καθαιρεῖς ἔχ. ἐθορυβήθησαν γ' οἱ μὲν λέγοντες, ὅπ καλῶς λέγει. οἱ γ' ὐκ ἐπῄνων τὰ ὑπ' ἐκείνε λεχθέντα δηλονότι. κ) μὴ τοῦτον ἀνεῖσι ἀνὴρ ἀκρατεσόμος, ἐρύων θράσει καὶ ἀναισχυντίᾳ, Ἀργεῖος, ἢ Ἀργεῖος, ἤτοι κατ' ἀνάγκιμ ὢν Ἀργεῖος, πισωύς τε κ) θαῤῥῶν θορύβῳ κ) ταραχῇ, κ) παῤῥησία ἀμαθεῖ κ) ἀπαιδεύτῳ, πάνυ κ) ὀπτιθέως ἐκβαλεῖν αὐτοὺ κακῶ πνί. ὅταν κ) ἡδὺς ὢν δηλοῖ τοῖς λόγοις κ) τοὺ λόγους φησὶ κακῶς, κ) πείθει τὸ πλῆθος, κακὸν μέγα ὑπάρχει τῇ πόλει. ὅσοι γ' μὴ γνώσεως βαλλόυσιν, ἀντὶ τοῦ συμβαλόυσιν ἀεὶ χρησὰ κ) ἀγαθὰ, κἂν μὴ παραυτίκα, αὖθις ἤτοι εἰς τὸ μέλλον εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει. πρέπει γ' τὸν Θεσσάλιμ ἰδόντα, τυτέσιν ἐγνωκότα ὧδε κ) ὅτως, σκοπεῖν κ) ἐρευνᾶν. ὅμοιον γὸ γίνεται τὸ πεῖγμα τῷ λέγοντι τὰς λόγας, ἤτοι τῷ δηλοῦντι κ) τῷ πιμπλῶντι αὐτὰς, τυτέσι τῷ ἄρχοντι. ὃς εἶπεν ὑποκλέπτειν τὸν Ὀρέστην κ) σὲ, τὰς Ἀργείας δηλονότι, βάλλοντας πέτρις, ἤτοι λιθοβολοῦντας. ὑπέτεινε γ' κ) ὑπέβαλεν ὁ Τυνδάρεως τῷ καταπτένοντι σφᾶ, τυτέσι τῷ συμβαλόντι φονεύσασθαι ὑμᾶς, λέγειν λόγας τοιάσδε. Ἄλλος γ' ἀναστὰς ἔλεγεν ἐναντία τῷ Δε, κ) τὸν ὄχλον μὴ ἐκ ἐυεπίης, ἀνὴρ γ' ἠγαθὸς κ) ἐυγλώσσ τῇ ψυχῇ, ὀλιγάκις μολυόντων τὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς. ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ ὀλιγάκις χραιόμενος κ) μολυόμενος ὑπὸ τὸ ἀσεῖ κ) τὸ κύκλ τῆς ἀγορᾶς. αὐτυχὸς κ) γεωργὸς, οἷος κ) μόνοι σώζυσι τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ τὰς ἀνθρώπους. σωσπὸς γ' κ) φρονιμος, θέλων χαρῆν ὁμόσε τοῖς λόγοις, τυτέσι παῤῥησιάζεσθαι διὰ ἡ οἰκείων λόγων, ὡς τὰς τὰ ἄδικα λέγοντας, ἀκέραιος κ) ἀνεπίληπτος, ὀπιπεδόσας βίον ἀμεμπτον, ὃς εἶπε στεφανῦν κ) τιμᾶν τὸν παῖδα τὸ Ἀγαμέμνονος. ὃς ἠθέλησε πιμωρεῖν κ) βοηθεῖν τῷ πατρὶ, κλανὼν γωαῖκα κακὴν κ) ἄθεον, ἢ ἐκείνα τὰ πρόγμαλα ἀπεσέρει τὰς ἄνδρας, μήτε ὁπλίζεσθαι πινὰ τοῖς ἄρεσι, τυτέσι, μήτε μὴ ὅπλων κινεῖν πὴν χέρα, μήτε σρατεύειν ἀφίνλα τὰ δώματα, εἰ οἱ λελειμμένοι κ) ἐναπολειφθέντες ἡμῖ ἀνδρῶν, φθείρυσι τὰ ἔνδον οἰκιρήματα, ἤτοι τὰς ἔνδον οἰκερὰς γωαῖκας, λωβώμενοι κ) ὑβρίζοντες τὰς ἰυνάς. κ) τοῖς χρησοῖς ἐφαίνετο λέγειν κ) καλῶς, κ) ὠδεὶς εἶπεν εἰς τὸ ἔξῆς. ὅπ τούτῳ γ' ἦλθεν ὁ σὸς σύγγονος. ἔλεξε γ', ὦ ἄνδρες οἱ κικτημένοι πὴν γῆν τὸ Ἰνάχε πάλαι, ἤτοι ἀνωθεν Πελασγοὶ, δεύτερον γ' Δαναΐδαι, ἀντὶ τοῦ ὑστερον, ὑμῖν ἀμείνων κ) βοηδῶν ὠδεὶν ἕλαπλον ἢ τῷ πατρὶ, ἔκλεινα τὴν μητέρα. εἰ γὸ ὁ φόνος ἡμῖ ἀρσένων ἔσῃ ὅσιος, ἤτοι ἐνδεδυμένοις ταῖς γωαιξίν, ὐκ ἔπ ἂν φθάνοιτε κ) καταλαμβάνοιτε δυσκοινλες· ἢ χρεὼν κ) ἀναγκαῖον δηλεῖν ταῖς γωαιξί. τὸ ἐναντίον γ' δέσεται, ἢ κ) παρὸ χρεὼν κ) πρέπον δέσαι. νυῖ μὲν γὸ ἀσσόθεν, ἤτοι ἔκθοτα πεπήσασα τὰ λέκλεα τῆ ἐμῆ παῖδ τέτυκεν. εἰ δὲ δὴ κλανεῖτε ἐμὲ, ὁ νόμος ἀνεῖται, κ) ἀπολέλυται. κ) ὐκ ἂν φθάνοι τις δυσκων, ὅπ τῆς πόλιος ἡμῖ γωαικῶν δηλονότι, ὑ γενήσεται ἀσυνις κ) ἔνδεια. ἀλλ' ὐκ ἔπεισε τὸν ὅμιλον, δοκῶν εὖ κ) καλῶς λέγειν. νικᾷ γ' ὁ ἐκεῖνο ὁ κακὸς λέγων ἐν τῷ πλήθει. ὃς ἠρόθυσε κλανεῖν τὸν σύγγονον κ) σέ. μόλις γ' ἔπεισεν ὁ τλήμων Ὀρέστης, ὡ κλανεῖν πεζευμένως, ἤτοι λίθους βαλλομένους. ὑπέσχετο γ' ἐν σφαγῇ αὐτόχειρ, ἤτοι αὐτουργῷ, κ) διὰ ἡ οἰκείων χειρῶν, λείπειν τὸν βίον σῳ σοὶ, ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. ἀγει γ' αὐτὸν ὑπὸ ἡ ἐκκλήτων ἐνταῦθα, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ὁ Πυλάδης δακρύων. συμπαρομαθῦσι γ' κ) οἱ φίλοι κλαίοντες, οἰκτείροντες. ἔρχεται δέ σοι πικρὸν θέαμα, κ) θεόσοπτος ἐλεεινόν. ἀλλ' ἐτίμαζε ξίφη, ἢ ῥοιτεῖον ἀγχόνης ὑπὸ τῷ τραχήλῳ, ὅπ ἀποκείται λιπεῖν σε τὸ φῶς. ἡ ὐγλύεια γ', ὠδὲν ἐπωφέλησεν, ἀντὶ τοῦ ὠφέλησεν. ὠδὲ ὁ Φοῖβος ὁ Πύθιος, ἤτοι ὁ Ἀπόλλων ὁ καθίζων πείποδα, ἤτοι ὁ ὑπὸ πείποδ καθίζων· ἀλλὰ ἀπώλεσεν. 955 Ὦ λυσάλαινα παρθέν' ὡς ξυμπερθεὶς] ὦ παρθένε παναθλία, λίαν ὑπάρχεις ἄλαλτος, βαλοῦσα τὸ σὸν θεόσοπτον συθρωπὸν εἰς τὴν γῆν, ὡς μέλλουσα δραμεῖσθαι εἰς σεναγμὺς κ) γόους. Ξυνπερθεὶς] συγνὸν, κ) ὥσπερ ἐσεταγμένον κακοῖς. ἐν τοῖς ἑνίοις δὲ ἃ φέρονται οἱ πεῖς σίχοι ἕτοι. πῶς γὸ ὐκ ἔμελλε σενάζειν, ὅτω δυσχερῶς ἔχουσα.

Sed non perſuaſit turbæ, cùm quidem videretur rectè dicere.
Et vincit ille malus dicens in multitudine,
Qui dixit interficiendum eſſe te & fratrem.
Vix perſuaſit, nè moriamini lapidati.
Miſer Oreſtes : & ſuâ-manu-factâ nece
Promiſit ſe relicturum vitam hâc die
Tecum : ducit eum ex concione
Pylades lacrymans, & comitantur amici
Plorantes, miſerentes : venit tibi
Acerbum ſpectaculum & miſer aſpectus.
Sed præpara gladium, aut laqueum collo,
Quia oportet te relinquere lucem, & nobilitas
Nihil tibi profuit, neque Pythius
Phœbus ſedens in Tripode, ſed perdidit.
Cho. O miſera virgo, quàm obductum
Vultum tuum in terram demittens, muta es,
Tanquam curſura in querelas & luctus !

ANTI-

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Ηλ. 1 Αἰ αἴ. κατάρχομαι σεναγμῶν, ὦ Πελασγία,
2 Τιθεῖσα λυκὼν ὄνυχα μᾶ παρηίδων,
3 Τὰν αἱματηρὸν ἄτᾳ. 960
4 Κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἁ χτ[ὶ] ἀδονὸς
5 Νερτέρων Περσέφασσα, καλλίπαις θεά.
6 Ἰαχείτω ὃ γᾶ Κυκλωπεία.
7 Σίδαρον ὀρθὶ κεφᾷ τιθεῖσα κέρμιν, τᾶ Ἀτρειδᾶν
8 Πήματ' οἴκων. 965
9 Ἔλεε. ἔλεε. ὅδ' ἔρχεται
10 Τῶν θανεμένων ὕπερ,
11 Στρατηλατᾶν Ἑλλάδ. πότ' ὄντων.

Ἀντιστροφή.

1 Βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
2 Πέρπαξ ἅλικα Πέλοπος. ὤ, τ' ὀπᾶ μακαρίας
3 Ζηλωτὸς ὢν ποτ' οἶκος, 971
4 Φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἄτε διαμπὰξ
5 Φονία ψῆφος ἐν πολίταις.
" 6 Ἰώ, ἰὼ πομφάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη
" 7 Πολύστονά τε δὴ & πολύπονα, λεύσσετ' ὡς παρ' ἐλπίδα. 975
" 8 Μοῖρα βαίνει.

Strophe.

Ele. 1 Ah, ah, inchoo luctus, O Pelasgia,
2 Ponens album unguem ingenis,
3 Cruentam noxam,
4 Et fragorem capitis, quem nacta est sub terrâ
5 Inferorum Proserpina, formosa dea.
6 Ululet terra Cyclopea,
7 Ferrum supra caput ponens tonsorium Atridarum
8 Propter mala domûs.
9 Illa miseratio, miseratio venit
10 Pro morituris,
11 Qui aliquando fuerunt duces Græciæ.

Antistrophe.

1 Abiit enim, abiit, periit liberorum
2 Pelopis totum genus, & propter feliciratem
3 Quondam suspiciendam familiam,
4 Invidia nunc cepit divinitùs, & hostilis calculus
5 De morte inter cives.
" 6 Heu, heu gentes miseræ hominum plenæ lacrymarum
" 7 Gemebundæque & laboriosæ videtis quomodo præter opinionem
" 8 Fatum venit.

Κατάρχομαι σεναγμῶν, τὰ τοιαῦτα εἴδη, καλεῖται χτ[ὶ] χέσιν, ὡς εἴρηται. καὶ εἰσὶ τῆς παρῳδίας σεσφῆς τὰ κῶλα ία, καὶ τὰ τῆς ἀντισεσφῆς τοσαῦτα, τὸ α ἰαμβ. τελειόδης ἀκατάληκ. καθαρός. τὸ β ὅμοιον, ὁπωσεμνυθμὸν χορείοις. τὸ γ τετραχαϊκὸν ἰσυφαλικόν. τὸ δ ὅμοιον τῷ β. τὸ ε ἀσωμάρτητον, ἐκ β τετραχαϊκῶν πενθημιμερῶν. τὸ ς ἰαμβ. τελειόδης. τὸ ζ ὅμοιον, ὁπωσεμνυθμὸν, καὶ ἕτερος πᾶς. τὸ η δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ θ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆς α ποδὸς χορείας, τῆς β ἀναπαίστ. τὸ ι, τετραχαϊκὸν ἑπθημιμερές. ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ λυκύθιον. τὸ ια ἀσωμάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, καὶ δακτυλικῆς ἰσυφαλικῆς. ὅτι πᾶ τέλει ἀμφοτέρων φθέγγεται. Κατάρχομαι ὦ Πελασγία γῆ ἀηλονότη, ἀρχὼ ποιᾶμαι σεναγμῶν, τιθεῖσα καὶ ποιᾶσα διὰ τῆς πα-

ρειῶν, ἅπερ διὰ τῆς αὐτὰς παρειᾶσιν, τὸν λυκὸν ὄνυχα αἱματηρόν. τιθεῖσα χτ[ὶ] κοινῆ ἄτιμ καὶ βλάβην, κτύπον τε κρατὸς καὶ κεφαλῆς. ὃν κτύπον ἀηλονότη ἐκληρώσατο ὑποχθόνιος τῆς γῆς, ἡ Περσεφόνη, ἡ καλὴ παῖς, ἡ θεὰ τῶν νεκρῶν. ἰρλωείτω δ' ἡ Κυκλωπεία γῆ, ἤτοι τὸ Ἄργ. τιθεῖσα ὅπ τῇ κεφαλῇ σίδηρον, κυρᾶς ποιητικὸν, διὰ τὰ πήματα τῶν οἴκων τῶν Ἀτρειδῶν. ἐλεεινότατ ἥδε ἕρχεται ὑπὲρ τῶν μελλόντων τεθνήξεσθαι παιδῶν, ὄντων τῶν ποτὲ στρατηλατῶν, ἤτοι τῶν Ἀγαμέμνονος, ἔθναρ) καὶ πᾶσα ἡ γῆνα τῶν τέκνων τῶ Πέλοπ. καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ζηλωτὸς, καὶ θαυμαστὸς, διὰ μακαρείοις θεσγμασ ἀηλονότη, ἡ ἀνδρεῖσν, οἰχεται ἀηλονότη, νέμεσις εἶλεν αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς ψῆφ. καὶ κείσις ἡ φονική. 960 Αἱματηρὸν ἄτας] αὐτὴ τὴν καλέξεσα ἑαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξι, ὅθεν δι' αἵμα]ος βλάσ. τὸ τιθεῖσα ὃ χτ[ὶ] κοινῆ καὶ ὅτι τῆς κεφαλῆς καὶ ὅτι τῶν παρειῶν. Νερτέρων Περσέφασσα καλεῖται ἡ κόρη. ὑπὸ δ' ταύτης καὶ τῶν μητέρα βάλεται ἀηλοῦν πῶς γὰ ἡ παῖς καλλίπαις. ἡ γὰ Περσέφασσα δυάτης ταύτης. γεφύρεται δ' τὸ καὶ καλλίπαις, καὶ καλὴ παῖς, αὕτη ὅσα ἡ κόρη ὅπω βέλπον, αὕτη γὰ ἐκληρώθη τὸν ἅρπον. τοῖς γὰ ἅρπωσιν ἐγγίνεται ἡ τὸν Ἰακχον γλυνήσασα ἡ καλὴ παῖς. Ἰσέον ὅτι τῆς κόρης ἦγον τῆς Περσεφόνης ἁρπαθείσης ὑπὸ Πλάτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δηὼ, νῆσις θεμίσχλο, ζητοῦσα αὐτὴν. καὶ δὴ θεσπεσιχώρων, καὶ ζητοῦσα αὐτὴν ὑπελθὸν ἐν τοῖς οἴκοις τῶ Ἰασπθήνη] ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῶ Μεταπείρας. ἣ τις Μεταπείρας παρέθηκεν αὐτῇ τρόπιζαν, καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον. ἡ δὲ θεὸς ὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶ πεῖν αὐτῇ οἶνον, ὅπ τῶ θλίψει τῆς θυγατρὸς. ἀλφίτων δ' κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτῇ κατασκεύασαι· ὃν δεξαμένη ἔπεν. Ἰάμβη δή τις θάλη τῆς Μεταπείρας, ἀθυμέσαν τὴν θεὰν ὁρῶσα, γελοιώδεις λόγες καὶ σκώμματά τινα ἔλεγε, πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα ἅπερ αὐτὴ πρῶτον εἶπεν, Ἰαμβικῷ μέτρῳ ῥυθμιζόμενα. Ἰάμβη δ' θυγάτηρ Ἠχῶς καὶ τῶ Πανὸς, Θρᾷσσα τὸ γένος. 963 Ἰαχείτω δ' γὰ Κυκλωπία] ἰρλωείτω τὰ πήματα τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων ἡ ἀπὸ τῶ Κύκλωπ γῆ, ἤτοι αἱ Μυκῆναι, ἢ τὸ Ἄργ. Κυκλωπία] Κύκλωπες Θρᾳκικὸν ἔθν ἀπὸ Κύκλωπ βασιλέως ἔτως ὀνομαζόμενοι. ἔτοι πλέμῳ ἐξανεστάλες τῆς ἰδίας, ἄλλοι ἄλλοσ ᾠκίθησαν. πλείονες δ' αὐτῶν ἐν τῇ Κιρήπδι. ἦσαν δ' ἄειροι τεχεῖν. Ἄδαντος δ' τῶ βασιλέως τῶν Ἀργείων υἱοὶ ἦσαν ἐξ Ἀγλαΐας, Περίτος, καὶ Ἀκεῖπ. ἤτοι μὴ θάνατον τῶ παῖδος ἐξασίασαν θεὸ τῆς τυραννίδος. φησὶ δ', ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τότῳ θεσπέσιοι ξυλίναις ἀσπίσιν ἐχρήσαντο Ἀργεῖοι, καὶ νικήσαν]ες Ἀκεισίᾳ σωθέντων, ὥστε πλεῖστ γλυφῆς τῆς θαλάσσης ἀπαλλαγῆναι τὸν Περίτον. χειμάζοντ δ' αὖτῶ ἐκεῖσε, φίλοι γίνονται Ἀρχῖοι. καὶ συμμαχίαν αὖτῷ ἐκ Λυκίας ἔρχεται, καὶ τῆς Κιρήπδ. ὡς δ' λοιπὸν ἦρ ἐγένετο, δεδόσθαι Ἀργεῖοι τὴν ἐπείσακλον συμμαχίαν τῶ Περίτᾳ, σωπθέντα· ὥστε Ἀκείσιον μὲν ἄρχειν Ἄργ. Περίτον δ', Τίρυνθος. κἀπειδὴ ὑπόπλα λῷ τὰ τῆς βασιλέως, τειχίζουσι τὰς πόλεις, ἥδ' ἐκ τῆς Κιρήπδ Κυκλώπων τειχισάντων αὐτάς. λέγει δ' τὰς Μυκίνας. πλησίον δ' αὖτα τῶ Ἄργ. Κύκλωπες δ' οἱ ἐγχειρησάμενοι θεσιτείχισαι τὰς Μυκήνας, ὃς δ' ἰσοτία φησὶ τὸν κεραυνὸν τῷ Διῒ κραδιδάσαι. Τῶν Ἀτρειδῶν διὰ τὰ πήματα τῶν Ἀτρειδῶν ἐλεεινοὶ φησι, καὶ οἰκτροὶ τῷ τύχῳ ἡμεῖς μέλλοντες θανεῖσθαι, παῖδες ἥδ' ἐν Ἑλλάδι ποτὲ διαπρεπόντων χτ[ὶ] τῶ βασιλείαν. Κέιμον] κεφαλικόν. Ἔλεε. ὅδ' ἔρχεται] ὑπὲρ ὑμῶν ἔλεε. ἧξει ἥδ' θανεμένων. Βέβακεν] παρῴχηλο. Οἴχεται] παρῆλθ. Ζηλωτὸς ποτ' οἶκος] καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ζηλωτὸς ὡς ὅπ μακαρείοις, νέμεσις αὐτὸν εἶλε θεία, καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις δυσμενὴς φονία ψῆφ. ἀφ' ἑτέρας δ' πῶσεως ἀξιάμβω, ὥσπερ ὐκ μεταμελείας ἐφ' ἑτέρῳ πῶσιν ὑποδίδωσι τῶ σωτᾶξιν. σωτῆσις δ' ἔτος ὁ σωματισμὸς καὶ τῷ πιζῷ λόγῳ. ὡς φθᾷ Φιλοσεφάνῳ, φαρέδαι μὲν οὖν χρυσόπαροι καὶ χρυσαῖ, καὶ τὰ ἐν αὐτᾶς βέλη. γυμνὴ τότων ἡ ἀγλεη πᾶσα. ἔτω χρὴ χαίρειν καὶ τὰ παρόντα κῶλα, ἵν' εἴη σοφὸς τὰ μέτρα ὁρᾶν. ἔτω δ' χρὴ, καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι διὰ τὰς εὐδαιμονίας ζηλωτὸς ὤν, βέβηκε, καὶ οἴχεται. καὶ τὸν ἄλλον ςίχον πολύστονά τε δὴ, καὶ πολύπονα. ἵν' εἴη Ἰαμβος. ὡς ὁ τῆς σεσφῆς. ἑλλιπὴς γὰ λῦ. διὸ καὶ διωρθώθη παρ' ἡμῶν. καὶ οἶμαι καλῶς. Ζηλωτὸς] σπίφθονθ. 972 Φθόνος νιν εἶλε] ἀρχὴ αὐτὸν κατέλαβε. καὶ ἡ ἐχθρὰ, φονικὴ καταδίκη τῆς πολιτῆς. Ἰὼ πομδακρυτ' ἐφαμέρων] ὦ πολύπονα τῆς ἀνθρώπων ἔθνη, καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι. Ἰὼ, ἰὼ] ὦ πλήθη τῆς ἀνθρώπων πολυσένακλα, βλέπετε πῶς ἡ τύχη ἔρχεται φθᾷ σεσοδκίαν. ἕτερα δ' πήματα ἑτέροις πήμασιν ἀμείβεται, καὶ χτ[ὶ] διαδοχὴ ἔρχεται ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ. πᾶσα δ' ἡ ζωὴ τῆς ἀνθρώπων ἀσάθμη & ἀτακ.

ANNOTATIONES.

V. 957. Αἰ, Αἰ.] En iterum τὸ Αἰ, Αἰ· otiosum est, nec Versûs pedibus annumerandum. Vid. quæ notavimus ad *Hecub.* V. 1116. MS. *deest.*

V. 962. Καλλίπαις] al. καλὴ παῖς. Vid. *Schol.* eodem modo dicitur καλλικολώνη, καλλιχόρος & εὐσταχυς *substantivè*.

V. 963. Γᾶ Κυκλωπία] Præter *Scholiast.* Vid. quæ nos ad *Iphig. Aul.* V. 151.

V. 977. Ex mente & authoritate *Scholiastæ* ita lego hunc Versum, cum olim [πολύστονά τε δὴ καὶ] omittebatur, ut respondeat hic Versus suo pari in strophâ. *Jos. Barnes.*

" 9 Ἔπερ

" 9 Ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμείβεται
" 10 Πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ,
" 11 Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀσταθμητος αἰών.

" 9 Alia ve ò post alia succedunt:
" 10 Mala in longo tempore;
" 11 Tota autem vita hominum est instabilis.

Ἕτερα δ' ἑτέροις] ἄλλα ἐπ' ἄλλοις καὶ διαδοχῶι ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. Βροτῶν δ' ἀσταθμητος αἰών.] ὁ βίος ἢ τῶν ἀνθρώπων ἀδίκαιος, ἄνισος, ἀστος. ἄλλοι γὰρ ἄλλας ἔχουσι τύχας.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Μόλοιμι ζὰν ἀερανῆ μέσον ⟨ἐπ⟩ χθονὸς
Τεταμέναν αἰωρήμασι
Πέτραν ἁλύσεσι χρυσέαισι, φερομέναν
Δίναισι, βαλὸν ἐξ Ὀλύμπου,
Ἵν' ἐν ἡλιώδεσιν αὐγαῖσιν,
*Γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ, * MS. Παῖδι γέροντι, &c.
Ὃς ἔτεκεν ἔτεκεν ὑβριστορας
Ἐμὰν δόμων,
Οἳ κατεῖδον ἄτας,
Τὸ πατρὸν ἀμ δίωγμα πόλων,
Τετρεπαβάμονι σόλῳ,

Utinam vadam ad medium cœli & terræ
Extensum pendendo
Saxum catenis aureis, quod circumfertur
Volutationibus, glebam ex Olympo
Ut in luctibus revitem
Seni patri Tantalo,
(Qui peperit, peperit parentes
Meæ familiæ,
Qui viderunt mala.)
Celerem cursum equarum
Quadrijugo curru,

Μόλοιμι τὰν ἀερανῆ] ἢ τὴν χθόνα σφαῖραν, ἑτέραν πάσαν ἀπολελυμένην σφαῖραν, μονάσφαιρα καὶ συσταματικὰ καὶ περιεστραμμένας ἀνίσους, καὶ μετεωρολόγα ἄστατα. τὰ κῶλα πάντα λζ. τὸ α, πειρᾶσθαι ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ β ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ γ, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ δ, ὀθνειακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δι ἰωνικοῦ, ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. ἤτοι ὀπτείτης β. εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τὸ α ποδὸς δακτύλου. τὸ ε ὅμοιον τῷ β. τὸ ς ὅμοιον τῷ γ. τὸ ια ἰαμβικὸν τρίμετρον. τὸ κβ' ὅμοιον τῷ ε. τὸ κγ ὅμοιον καὶ πάντα τῷ η. τὸ κδ ὅμοιον ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ κε τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ α ποδὸς χορείου. τὸ κς' ὅμοιον καθαρὸν, ἰαμβικόν. τὸ κη ὅμοιον τῷ κδ, δακτυλικὸν τετράμετρον. καὶ δὲ μονοποδίαν μετροῦνται τὰ δακτυλικὰ, ὡς εἴρηται. τὸ λ ὅμοιον. τὸ λα ἀναπαιστικὴ βάσις. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ λς, ὅμοιον καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφθημιμερές. τὸ λγ', ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ λα, εἰ καὶ ἀναπαιστικὴ βάσις ἐχάφη, ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ἔστι δὲ ἀναπαιστικὴ δίμετρος ἀκατάληκτος. ὡσαύτως καὶ τὸ λγ δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ λδ' ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὰ δὲ ποδὸς ἔχουσι συζυγίαν δύο βραχέων, εἰς βραχύ, ἵνα ἀνάπαιστος γένηται. τὸ λε ὅμοιον καθαρόν. τὸ λς ὅμοιον τῷ γ Εὐριπίδειον. τὸ λζ', ὅμοιον καὶ πάντα τῷ ιε, οἷς βούλει μέτρα. ὅτι ταῖς ἀποθέσεσι δὲ συνημμένη ἀφέλκεται, ὅπερ ἢ τῷ τέλει κοινῆς. Μόλοιμι] ἀπέλθοιμι εἰς πέτραν τὴν τεταμένην ἐν αἰωρήμασι, ἤτοι τὴν αἰωρουμένην καὶ κρεμαμένην μέσον τῆς ἀερανῆ καὶ τῆς χθονὸς, λέγει τὴν ζῶσαν τὴν ἁλύσεσι χρυσέαις, ἤτοι ἁλύσεων χρυσῶν φερομένην ἐν συσφαῖρᾳ ἐν τῇ ἀερανῇ, ὅπως ἡλιοπτικῶς διηγήσωμαι τῷ γέροντι τῷ Ταντάλῳ, ὃς ἔτεκε τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς δόμων ἐμοῦ, ἤτοι τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ. οἳ κατεῖδον συμφοράς, ὅτε καὶ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων, τὸν τενόμενον τῇ δι' αὐτῶν ἵππων κτήσει, ὁ Πέλοψ ἀπὸ τοῦ Οἰνομάου ἐποίησε τὸν φόνον τοῦ Μυρτίλου, καὶ τὸ πίλαγος ῥίψας τὸν Μυρτίλον διὰ τοῦ πόντου, θεοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλασσίων σάλων τοῦ Γεραιστοῦ, τοῖς λευκοῖς διὰ τῶν κυμάτων, ἀφ' ἧς αἰτίας ἦλθε τοῖς ἐμοῖς δόμοις ἀεί, πολλῶν στεναγμῶν αἰτία. ὁπότε ἐγένετο ἐν τοῖς ποιμνίοις Ἀρίστου τοῦ ἱππεύσαντος, τὸ τέρας τὸ ὀλέθριον τοῦ ὑὸς τῆς μαίας Ἑρμοῦ. λέγω τὸ λόχευμα (καὶ ὁ τόκος) τὸ χρυσομαλλον τῆς ἀρνός. ὅθεν καὶ ἀφ' ἧς αἰτίας ἡ Ἔρις, καὶ ταχέως ἄσμα τοῦ Ἡλίου μεταπίπτουσα, ἀναστρεμώσασα ἀντὶ τοῦ μεδαμώσασα καὶ μεταλλάξασα πάλιν ὁδὸν, ἤγαγε πάλιν πορείαν τοῦ ἀέρος, πάλιν θεοῖς ἑσπέραν, ἤγαγε πάλιν τοῖς θεοῖς τὸ ἑσπέριον μέρος εἰς μονόπωλον ἡνίαν, ἤτοι εἰς ἡμέραν ἑνὸς δρόμου ἵππων, τετρέσιν εἰς ἡμέραν μίαν. καὶ τὸν δρόμον τῆς ἐπαπόρου πομπῆς, ἤτοι τῆς ἐπὶ πορείας ποιήσας. ἐπὶ γὰρ ἀστέρες ἐστὶν ἡ πομπή. καὶ ὁ εἷς ἀμυδρὸς μεταβάλλει ἀντὶ τοῦ μετέβαλεν ὁ Ζεὺς εἰς ὀδὸν ἄλλην, ἤγαγεν ἐκ δύσεως θεοῖς ἀνατολήν. καὶ ἀπὸ ἧσδε, ἤτοι μὴ ταῦτα, ἀμείβει ἀντὶ τοῦ διαδόχως ἐποίησεν ὁ Ζεὺς ὀλονὸν θανάτους θανάτων. καὶ τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα τοῦ Θυέστου ἐπήγαγε ὀλονόπτ. καὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἀερόπης τῆς Κρήσσης τῆς δολίας ἐν δολίοις γάμοις. τὰ πανύστατα ἢ κακὰ ὀλονόπτ, ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πλυπόνοις ἀνάγκαις ἧς δωμάτων. Μόλοιμι] τὸ ἐξῆς μόλοιμι θεοῖς τοῖς πέρασι, καὶ τοῖς βωλοῖς, τοῖς τεταμένοις ἐξ Ὀλύμπου χθονὸς μέσον ἀερανῆ ἁλύσεσι χρυσαῖς, καὶ φερομένοις δίναισι, καὶ αἰωρήμασιν. ὁ δὲ λόγος, εἰδὼς περιχορευόμενον σεληνοῦ ὁ ἥλιος, γινωσκέτω ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καθαμίγνυσιν ὁ Εὐριπίδης. Μόλοιμι] εὐδὲ ἀδημονήσω. 988 Οἳ κατεῖδον ἄτας] οἵτινες φασὶν οἱ ἡμοὶ προπάτορες (λέγει δὲ Ἀτρέα, καὶ Θυέστην, καὶ Ἀγαμέμνονα) αὐτόπται καὶ θυγατροὶ γεγόνασι πολλῶν κακῶν, ἐξ ὧν ὁ Πέλοψ καὶ τὸ αὐτοῦ πλοῦτον. ὃ δὴ ταχύτατον ἅρμα ἔχων, τὰ Μυρτίλου ἐξεδίπρεψε, τυτέσιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐρρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἰσοείαν ταύτην ἤδη προειδόμενα, ὅπ Πέλοψ ὁ Ταντάλου σωφρονήσαντος τοῦ Μυρτίλου, καὶ τὴν ἀδρὰ θάλασσαν ἐλαύνων, ἀπωθήσαιτο αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστὸς ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκεῖνο τῆς Εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν.

ANNOTATIONES.

V. 982. Πέτραν] *Euripides Tantali* pœnam à Lapide capiti imminente fingit, cùm *Homerus* abstinentiâ bonorum præsentium ait maceratum. Vid. *Eustathium* in *Hom.* fol. 1700. lin. 21. &c. Vid. hujus Fab. v. 6. Κορυφὴς ὑφεστηκυίας δεσμαίνων πέτρων Ἄτρεα τοιαῦτα. Et in hunc locum & in illum *Scholiastes*. *Jos. Burnes.*

Πέλοψ

Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε,
Μυρτίλου φόνον δικὰν ἐς οἶδμα πόντιον,
Λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστὰς
Ποντίων σάλων
Ἠϊόσιν ἁρματεύσας·
Ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς
Ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,
Λόχευμα ποιμνίοισι Μαίας τόκου,
Τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε
Γένετο, τέρας ὀλοὸν ὀλοὸν
Ἀτρέως ἱππηβόται, ὅθεν ἔρις τὸ πρωτογὸν
Ἡελίου μετέβαλεν ἅρμα, πρὸς ἑσπέρου κέλευθον πρόσαρμόσας ἐρανῷ.
Μονόπωλον εἰς αὐγὰς, ἑπταπόρους τε
Δρομήμασι πλειάδος, εἰς ὁδὸν ἄλλαν
Ζεὺς μεταβάλλει. τρέπει δέ τ' ἀμείβει
Θανάτους θανάτων, τοὐπίφθονον
Δεῖπνα θυέστου, λέκτρα τε Κρήσσας
Ἀερόπας δολίας, δολίοισι γάμοις.
Τὰ πάντ' εἰς ἐμὲ κ' ἐς πατέρα
Ἐμὸν ἦλυθε, δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

Pelops quando ad mare gubernavit currum,
Myrtili cadaver abjiciens in gurgitem maris,
Juxta albam Geræstiam
Marinorum fluctuum
In littore aurigans:
Undè familiæ noſtræ
Venit luctuoſa execratio;
Fœtus quando in grege, *Maiæ* filio operante,
Agni aureo-vellere-ornati
Naſcebatur; Prodigium ſanè quàm terrificoſum
Atrei equitis, unde lis alatum
Currum ſolis mutavit, ut verſus occaſum viam cœli accommodaret,
Verſus auroram quæ vehitur uno equo, & ſeptem
Plciadûm curſus, in aliam viam
Jupiter mutat, & permutat
Neces necibus, & famoſam [vel * *illius-nomine-dictam*]
Cœnam Thyeſtæ, & thalamum Cretenſis
Aëropæ doloſæ, doloſis nuptiis.
Poſtrema in me & patrem
Meum venerunt miſero fato familiæ.

* *Thyeſtea* enim *Cana* proverbii jam locum obtinet.

Πέλοψ ὅτε] φησὶ τὸν λόγον τὸ ὁπότε, τοῦτέστι καὶ κατεῖδον οἱ ἐμοὶ πρόπαπποι ἅπαντες ἐν δόμοις, ἐξ ἧς Πέλοψ ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον. ἔνθεν καὶ Μυρτῶον, ἀπὸ Μυρτίλου τὸ πρὸς Εὐβοίαν κέκληται. μνησθεὶς δὲ Ἑρμοῦ τὸν τότε πατέρα ἐπιβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρνα, ἢ πολλῶν εἰπὼν κακῶν αὐτοῖς γέγονε. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐξῆς ἐπάγει. ἀνελὼν δὲ τὸν Μυρτίλον, προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ προδοθήσεσθαι, ἵνα μὴ ἐξείποι ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ ὁ Πέλοψ. οἱ δὲ ὅτι μὴ τῷ νίκην ὡς φίλον συλλαβόμενον τὸν Μυρτίλον, ἐξεδίφρευσε, ζηλοτυπήσας εἰς Ἱπποδάμειαν. Διεδίφρευσε] ἀντὶ τοῦ ἐξεδίφρευσεν, ἐξέρριψε τὸν Μυρτίλον ὅτε τὸ πολέσθαι. Δικῶν] ἐμβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτε ἐφόνευσεν. Γεραιστὰς Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. Λευκοκύμοσι τοῖς λευκοῖς κύμασιν. ἐπειδὴ πρότερον ὕδωρ ἐγένετο. ¹⁰⁰⁵ Ἅρματεύσας] ἐκ τοῦ ἅρμα βαλών. ὅμοιον ἦν τῷ διεδίφρευσε. ἠϊόνας ἤγουν λέγει τὴν ὀπὴν ἐφάνειαν τοῦ κύματος, ἢ τοῦ αἰγιαλοῦ. ⁹⁹⁵ Ὅθεν δόμοισιν] ὅτε ἐγένετο ποιμνίοις τέρας ὀλοὸν Ἀτρέως ἱππηβόται, λόχευμα ἀρνὸς χρυσομάλλου Μαίαδος τόκου. ὅθεν, τουτέστι διὰ τὸ φονεύσαι τὸν Μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους, τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ ἧς ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίοις τὸ ἱππόβοτον Ἀτρέως τὸ ὀλέθριον. λέγω δὲ τὴν ἄρνα τὴν χρυσόμαλλον, ὃν ὁ Μαίαδος τόκος Ἑρμῆς κατέβαλεν. Λόχευμα ποιμνίοισι] τὸ ἐξῆς, λόχευμα χρυσόμαλλον ἀρνὸς, σεσημασμένως ὁ ἀρνειός. Λόχευμα] ἀκολουθεῖν δοκεῖ τῷ τὴν Ἀλκμαιωνίδα πεποιηκότι εἰς τὸ περὶ τὴν ἄρνα, ὡς καὶ Διονύσιῳ ὁ Κυκλογράφος φησί. Φερεκύδης δέ φησι κατ' Ἑρμῆν μὴν φησὶ τὴν ἄρνα κατβληθῆναι. ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγράφας, τὸν ποιμένα πρωταγωνίζειν τὸ ποίμνιον τοῦ Ἀτρέως ἀνταποκαλεῖ. Τὸ χρυσόμαλλον] Ἑρμῆν φησὶ τὰ ποίμνια, καθότι σπένδονται τὰ ποίμνια αὐτῷ. Ἑρμῆν δέ φησι καὶ μιᾶς ἡμέρας δυοκαίδεκα θυγατέρων Φασέλιδος ἐγένετο Μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης αὐτὸν καὶ Διὸς φασὶ γεγονέναι. Ἄλλως. Ὁπότε τὸν ἀρνειὸν κατέβαλε τοῦτον Ἑρμῆς ὀργιζόμενος Ἀτρεῖ, ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ Πέλοψ τὸν Μυρτίλον ὑὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ κληθὲν Μυρτῷον πέλαγος ἔρριψε, συναγωνισάμενον αὐτῷ, καὶ ποιησάμενα ἀπὸ κηροῦ τοῦ τοιχέως, ὅτοι τοῦ σφῆνας ἦν τοιχῶν. ὁ δὲ Ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσόμαλλος ἀρνειὸς αὐτῷ ἐτέχθη. τότε δὲ κατανοήσας τὴν γυναῖκα Θυέστης, ἔκλεψε τὸν ἀρνειόν. καὶ δυνηθεὶς ἂν κτῆσιν τὴν κατάρασιν δεῖξαι ὁ Ἀτρεὺς, ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν, εἰκότως τὸ ὑπ' αὐτοῦ κατορᾶσθαι δεικνύναι. εἰ μὴ ὡς ἂν φιλόσοφος ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀσεβοῦντας, εἰ Θυέστου βασιλέα ἔλεγεν. τεκμήριον δὲ τῆς βασιλείας τὸν Ἥλιον, καὶ τὰς Πλειάδας ἐκ δύσεως εὐείσκοντα. καὶ ὅτως ἐβασίλευσε, καὶ τὸν ἀδελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο. τινὲς δέ φασι, τὸν Δία πρὸς χάριν Ἀτρέως ποιῆσαι τὸν ἥλιον καὶ τὰς πλειάδας ἀνατεῖλαι ἐκ δύσεως, μεταστρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Καὶ τοῦτο περιεπεδέσθαι ὅπως. Φιλονεικίας ὄσης αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας, παρελθὼν ὁ Ἀτρεὺς, ἐπαγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, χρυσόμαλλον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ ἄρνα, ὃν ὁ Θυέστης λαθρᾳ φθορᾷ τῆς Ἀερόπης αἰτήσας ἔλαβεν. ὅθεν Ἀτρεὺς ὡς ἀπατήσας τοὺς Ἕλληνας, ὠξελάθη τῆς ἀρχῆς· Θυέστης δὲ ἐπεφάτισεν. ἀλλ' ὕστερον πάλιν ὁ Ἀτρεὺς, φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον, προσελθὼν ἐπηγγέλλετο δεῖξαι τὸν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς τὴν περίαν ποιούμενον, καὶ τὰς πλειάδα ὁμοίως εἰς ἀνατολὴν ὁρῶσαν. τοῦτο οὖν ὃ λέγει, ὅτι μὴ τὸ φανῆναι τὸν ἄρνα ἡ Ἕλεις τῷ Ἀτρέως πεποίηκεν ὑπεδεχθῆναι Ἕλλησι τὸν ἥλιον τὴν ἐναντίαν πορευόμενον, καὶ τὰς πλειάδα μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολάς. Πιθανῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης τὸν μῦθον παρεσήμανεν. ὁ γὰρ φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν πορείαν ἰόντα τῷ ὑπερῴῳ. φησὶ γὰρ, ὅτι πρότερον ἐν Καρκίνῳ εἰς Διδύμους ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. ὥς τε τὸν σωματειδῆ ἥλιον ἀπεναφέναι πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρόσωπον. νυνὶ δὲ διὰ τὴν τοῦ Ἀτρέως καὶ Θυέστου ἀδικίαν, ὅπερ εφθέγξατο πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι, ἔχοντα φανόμενον ἡμῖν τὸν νῶτον. διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γυμνὴν ἀνατολὴν, τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν. πιθανῶς δὲ τὸ τὰς πλειάδας εἰληφέναι. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῴδια, πρὸς τὸν φαίνει τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνατολάς. ὁ δὲ ταῦρος τὸ σῶμα πρόσφαινει, καθὸ εἰσὶν αἱ πλειάδες, ὥστε ἀνεσεμνύθη καὶ ταύτην τὴν ἀνατολὴν γινέσθαι. Ἕλεις δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν Ἕλειν Ἀτρέως τὸν πρὸς Θυέστην. ¹⁰⁰¹ Ἱπποβότα] ἵππους τρέφοντος, καὶ ἵππους ὀπαδοῦντος. Μονόπωλον εἰς αὐγὰ | Εὐριπίδης μὲν ἐν ἱππεῖ ἐπιχειδῆ φησὶ τὴν ἡμέραν. καὶ τοῦτο δὲ ἓξ τὸν Πήγασον. ἄλλοι δὲ ὅτι δίτρεφ. ἡώς δὲ ἔστιν ἡ πρὸ τῆς ἀνατολῆς Ἡλίου λάμπουσα. ἔνιοι δὲ μονόπωλον αὐγὴ τὴν ἕνα πῶλον ἔχουσαν φασὶν, ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μόνῃ, ἵν' ἡ ὁ Ἀτρεὺς τοῦτο ἐμμανὴς κτήσεται χάριν Διὸς, διὰ ἡμέρας μιᾶς τότε τὸν ἥλιον ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι, καὶ τὰς πλειάδας. Μεθαρμόσασα μεταρρέψασα Μονόπωλον διὰ μιᾶς ἡμέρας. Ἑπταπόρους] ἓξ ἑπτὰ γὰρ ἀστέρων ἡ πλειάς. ¹⁰⁰⁶ Μεταβάλλει] ἀντὶ τοῦ μετέβαλλεν. Τῶν δέ τ' ἀμείβει ὑπὸ δὲ τούτων, ὅ ἐστιν ἓξῆς δὲ τούτων. ἀπὸ τοῦ Ἀτρέως καὶ τοῦ Θυέστου, κτίσει διαδοχὴν θανάτως ἐπαλλήλως ἐπήγαγε ὁ Μαίαδος τόκος, καὶ δεῖπνα φησὶ τέκνων τοῦ Θυέστου. ἐπώνυμα δὲ εἶπεν αὐτὰ, παρεπομολογῶν τὸν Θυέστην, ὃς ἐμήνυσε τὴν δύσιν φησὶ τέκνων αὐτοῦ. Ἄλλως. Ἀμοιβὰς κατὰ διαδοχὴν θανάτων, ἐπήγαγε τῷ γὰρ Ζεὺς, ἀντὶ τοῦ τῆς χάριτος, ἧς παρέσχετο, ἢ μᾶλλον ὁ Ἑρμῆς. ἢ ὅτως. ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Μυρτίλου, διαδοχαὶ φόνων ἐγίνοντο. Λέκτρα τε Κρήσσας] ἀνέστρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας. Τὰ πανύσταλα] λείπει κακά. Ἦλυθε] λείπει ἡ σὺν, σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Καὶ μὴν] ὁ δὲ σὸς Χο. Καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἕρπει, *Cho.* Atqui frater tuus accedit
σύγγονος ἕρπει. Σύ- Ψήφῳ θανάτου κατακρωθείς, Capitali sententiâ damnatus,
σημα κατὰ εἰκοσὰν ἀνομοιομερὲς, κώλων Ὅ, τε πιστότατος πάντων Πυλάδης, Et fidelissimus omnium Pylades,
ἀναπαιστικῶν ἕξ. ὧν Ἰσάδελφος ἀνὴρ, 1015 Vir par fratri, gubernans
τὸ μὲν μονόμετρον, τὰ Ἰδυίων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου. Languidum pedem Oreſtis,
δὲ λοιπὰ δύο δίμετρα Ποδὶ κηδοσύνῳ παρήσειος. Junctus gressu officioso.
ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ς
καλαληκτικὸν, ἤτοι ἐ-
φθημιμερὲς παρημια-
κόν. ὅτε τῷ τέλει παράγραφος. Καὶ μὴν ὁ σὸς ἀδελφὸς οὗτος ἔρχεται κατακεκριμένος τῇ ψήφῳ τοῦ θανάτου, τετέσι κα-
ταδικασθεὶς ἀποθανεῖν. ὁ πιστότατός τε πάντων Πυλάδης ἔρχεται δηλονότι. λέγω ὁ ἰσάδελφος ἀνὴρ, κυβερνῶν τὸ νεκρικὸς
σῶμα τοῦ Ὀρέστου, παράσειρος καὶ σωιζόμενός ἐν ποδὶ κηδεύοντι, ἤτοι ἐν πορείᾳ κηδεμονικῇ. Κατακεκριμένος.] κατα-
κεκριθείς. 1016 Ἰδυίων] κυβερνῶν τὸ νοσερὸν σῶμα τοῦ Ὀρέστου πορείᾳ κηδεμονικῇ ἤγουν κατ' πορείαν κηδεμονικὴν παρασωιζό-
μενον. Ποδὶ κηδοσύνῳ παρήσειρος] τῇ κηδεμοσυνῇ σωιζόμενος, καὶ τὸ νοσερὸν κῶλον τοῦ Ὀρέστου ἰδύιον. κῶλα δὲ
κυρίως λέγει τὰς ἁρμονίας τῶν μελῶν. Παράσειρος, κυρίως ὁ ὀπίσω τοῦ ἅρματος ἐπόμενος ἵππος.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

ELECTRA *è concione reversùm* Oreſtem *magno cum luctu & condolentiâ excipit: Extremæ Fratris & Sororis, dum Morti ſe parant, allocutiones, complexus & mutua oſcula.* Pylades Oreſtem *jamjam in ferrum ruiturum inhibet, monens, ut priùs ignavo Patruo* Menelao *ultionem meditetur.* Helenam *igitur imprimis maktandam, quæ jam intùs eſſet, quòd uxorio* Menelao *morte ipsâ ſit acerbius futurum.* Electra *inſupèr monet,* Hermionem, *quam mox à* Clytæmneſtræ *tumulo adfuturam noverat, deprehendi pro obſide eorum ſalutis oportere. Hi ad facinus ſe accingunt, illa* Hermionæ *reditum ad fores expectans,* Chorus *ad diverſas ſtationes fidelitèr obeundas diſponit.* Hermione *ſuperveniens & rerum ignara, quæ intùs gerebantur, in caſſes incidit.* Phryx *Eunuchus ex Domo fugâ elapſus, narrat, quomodo* Pylades *&* Oreſtes Hermionem *ceperint, & ut* Helena, *dum neci dederetur, ſubitò diſparuerit.*

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, ΦΡΥΞ.

Ἰαμβοί.

Οἴ ἐγὼ] καὶ αἱ ἐξῆς αὖ- Ηλ. Ὀ Ἰ ἐγώ. προτύμβια γάρ σ' ὁρῶσ' ἀνασέναω *El.* Hei mihi, videns te ante mortem gemo,
τις ᾠδαὶ δι' ἴχνων εἰσὶν Ἀδελφὲ, ⟨ πάροιθε νεκρέων πυρᾶς. Frater, & ante rogum inferorum.
ἰαμβικῶν τεττάρων ἀ- Οἴ ἐγὼ μάλ' αὖθις, ὡς ἰδοῦσά σ' ὄμμασι Heu mihi rursus, quàm videns oculis
καταλήκτων σχῆ- Πλησυσάτῳ προσόψιν, ἐξέτιμα φρενῶν. Ultimum aſpectum, animo abalienata ſum.
μα. ὧν τελευταῖόν, ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλε-
τα. μὴ δὲ τὸν ἅλ δ', Ορε. Οὐ σῖγ', ἀφεῖσα τὰς γυναικείας γόους, 1022 *Ore.* Non ſacitè, omiſſis muliebribus lamentationibus,
καὶ τὸν ἁλ τιμᾶμα " Στέρξεις τὰ κραανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως " Boni conſules, quæ ordinantur? Sunt quidem iſta miſerabilia, ſed tamen
κώλα τὸ φεύ. ὡς ὀπὶ " Φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας. " Oportet te ferre præſentes fortunas.
τοῦς ἀποθέσεσι παρά-
γραφος, ὀπὶ δὲ τῷ Ηλ. Καὶ πῶς σιωπῶ; φέρ⟨ε⟩ εἰσορᾶν θέσθ 1025 *Ele.* Et quomodo tacebo? Intueri lumen Dei
τέλει κορωνίς. Φεῦ Τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς παλιπτώσεσι μέτα; Hoc non ampliùs licet nobis miſeris.
ἀθλία εἰμὶ ἐγὼ] ὁρῶ- *Ore.* Nè tu me occidas: Satis ab Argivâ manu
σα γάρ σε, ὦ ἀδελφὲ, Ορε. Σὺ μή μ' ἀπόκτειν' ἄλις ὑπ' Ἀργείας χερὸς Mortuus ſum miſer: fine præſentia mala.
πρὸ τοῦ τύμβου, ἤτοι Τέθνηκ' ὁ πλάμων. τὰ δ' ἔτ' ἐστὶ καὶ κακά. *Ele.* O miſer Oreſtes, propter tuam adoleſcentiam & fatum
ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου. ἢ Et mortem intempeſtivâ! Oportebat
πρὸ τοῦ τύμβου, ἀντὶ τοῦ Ηλ. Ὦ μέλεος ἧβης σῆς Ὀρέστα ⟨ τότμου, te vivere, quando non ampliùs es.
πρὸ τοῦ τυχεῖν σε τάφου, Θλιβάτου τ' ἀώρου, ζῆν ἐλελιῶ σ'· ὅτ' οὐκέτ' εἶ. 1030 *Ore.* Nè per Deos injicias mihi molliciem,
καὶ πρότερον τῆς νεοτέ- Ορε. Μὴ πρὸς θεῶν μοι προβάλῃς ἀνδρὸς εἶδος, In lacrymas traducens, commemorationem malorum.
ρας πυρᾶς, ἤτοι τῆς πρὸ Εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπόμνησιν κακῶν. *Ele.* Moriemur: Non eſt poſſibile non deplorare mala:
τοῦ νεοτέρους πεμπτέ- Ηλ. Θανούμεθ'. ἐχ οἷόν τε μὴ γένεσθαι κακά. " Omnibus hominibus eſt miſerabile,
σης πυρκαϊᾶς, ἀνασέ- " Πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς. amittere charam vitam.
νω. Οἴ ἐγὼ λίαν πά-
λιν, λίαν ἐξέπεσον ἧς φρενῶν, ἰδοῦσα τοῖς ὄμμασι σὲ θέαν τελευτᾶσαν. Οἴ ἐγὼ] πλη-
σιάζοντα, καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ τάφου καὶ τοῦ θανάτου, ὁρῶσα, γενάζω. ἢ ὅτως, πρὸ ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεά-
σωμαι δηλωῶ. 1020 Οἴ ἐγὼ μάλ' αὖθις] οἵ μοι καὶ πάλιν τῆ ἀθλία. Πανυσάτῳ προσόψιν] ἐσχάτῳ θέαν. λέγεται δὲ
ἐνταῦθα ὅτι τῆς ἐνεργείας τῆς ὄψεως. Οὐ σῖγ' ἀφεῖσα] ἃ μὴ σιγῆς καταλείψασα τοὺ γυναικείους λόγους, ὑπομνήσεις τὰ
κυρωθέντ⟨α⟩. ἐλεεινὰ μὲν ταῦτα, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶν ἡμᾶς ὑπομένειν τὰς παρούσας δυσυχίας. Καὶ πῶς] καὶ πῶς σιω-
πήσω, ἐπεὶ ἀκέπι μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου. ἐπεὶ τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου ὁρᾶν ἀ μέτεστιν ἡμῖν
τοῖς παλαιπτώσεσι. Σὺ μή μ' ἀπόκτεινε] αὐτάρκης ὁ ὑπὸ τῆς Ἑλλωικῆς χειρὸς θάνατος. Ὦ μέλεος] ὦ τλήμων Ὀ-
ρέστα, ἕνεκα τῆς σῆς ἡλικίας τῆς δυσυχοῦς, καὶ χρεὼν τοῦ ἀώρου καὶ ἀκαίρου θανάτου. Ζῆν ἐχρῆν σε] τότε ἐχρῆν σε ζῆν,
ὅτε εὐδαιμὼν ἦ. ὃ νομίζει ἐξ ἀνάγκης γενήσεσθαι, τότ' ἤδη καὶ μήπω γενόμενον, ὡς ἤδη γεγονὸς ἀποφαίνεται. Ἄλλως.
Νῦν σε φησὶ ἐχρῆν ζῆν, ὅτε ἐκεῖ σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ Ἕλλωες. προθυμοῦσα δὲ, τετέσι διὰ τὴν ὑπόμνησιν σῆς κα-
κῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα. Πᾶσι γὰρ οἰκτρὸν] ἐκ συμπαθείας τοῦ διανοήματος. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι πᾶς ἀποθνήσκων οἰ-
κτίζεται τὴν αὐτοῦ ψυχήν.

ANNOTATIONES.

V. 1017. Παράσειρος] [roprièequus, qui ad aliûs latus jugatus trahit. Vid. *Euſtath.* fol. 700. l. 47. V. 1019. νεοτέρων] al. νεοτέρου, & ità *Scholiaſt.* & MS.

Ορε. Τόδ'

Ορε. Τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους
Ἅπτειν κρεμαστοὺς, ἢ ξίφος * δήγειν χερί.
Ηλ. Σὺ νῦν μ', ἀδελφὲ, μή κις Ἀργείων κτάνῃ,
Ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
Ορ. Ἅλις τὸ μητρὸς * ἅμ' ἔχω, σὲ δ' ὐκ ἐλεινῶ,
Ἀλλ' αὐτοχειρὶ δῃχ', ὅτῳ βάλει τρόπῳ.
Ηλ. Ἕξομαι τάδ'. ἐδὲν σε ξίφους λελείψομαι,
Ἀλλ' ἀμφιτεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.
Ορ Τέρπε κενὸν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
Θανάτῳ πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.
Ηλ. Ὦ φίλτατ', ὦ πολεινόν, ἥδιστόν τ' ἔχων
Τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα, & ψυχὴ μίαν.
Ορ. Ἔκ τοι με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
Φιλότητι χρεών· κἀ γὰρ ἔτ' αἰδέομαι πάλας;
Ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον περάπτυγμ' ἐμόν,
Τάδ' ἀντὶ παίδων & γαμηλίᾳ λέχους
Περσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς παλαιπόροις πάρα.
Ηλ. Φεῦ Πῶς ἂν ξίφος νῷ ζωτὸν, εἰ δέμις, κτάνοι;
Καὶ μνῆμα δέξαιτ' ἓν, κέδρῳ τεχνάσμασι;
Ορ. Ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦτ'. ὁρᾷς ὃ δὴ φίλων
Ὡς ἐσωφρίσμεθ', ὡς τε κοινωνεῖν πάρα.
Ηλ. Οὐδ' εἶφ' ὑφ' σοῦ, μὴ θανεῖν σπεύδων ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τἠμῇ πάτρᾳ;
Ορ. Οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν· ἀλλ' ὅπη σκήπτρους ἔχων
Τῷ ἐλπίδ', ὑλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους.
Ἀλλ' εἶ, ὅπως γενναῖα, καγαμέμνονος
Δράσωμεν κατθανέμεθ' ἀξιώτατα.
Καγὼ μὲν εὐγλώσσιαν ἀποδείξω πόλει,
Πείσας προὺς ἅπαν φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεὼν
Ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τὸν φόνον γλυκὺ βραβεύς,
Καὶ * κατθανόντοιν εὖ προθέσιλον δέμας,
Θάλπος τε κοινὴ προὺς πάτρης τύμβον φέρων·
Καὶ χαῖρ'· ἴσ' ἔργον δ', ὡς ὁρᾷς, πορεύομαι.
Πυ. Ἐπῆρες· ἓν μὲν προῦτά σοι μεμφὼ ἔχω,
Εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἤλπισας.
Ορ. Τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
Πυ. Ἦρου; κἀ ὃ ζῆν σῆς ἑταιρείας ἄτερ;
Ορ. Οὐκ ἔκτανες σὺ μητέρ', ὡς ἐγὼ πάλας.
Πυ. Σὺ σοίγε κοινῇ ταῦτα & πάσχειν με δεῖ.

* MS. δηγέν.

* MS. ἅμ' ἐγὼ σε, &c.

* MS. κατθανόν των δύ.

Ore. Ista dies eſt nobis conſtituta: oportet aut laqueos
Penſiles ſuſpendere, aut acuere manu gladium.
El. Tu nunc me, frater, occide, nè quis Argivorum occidat,
Contumeliâ afficiens genus Agamemnonis, viz. me.
Or. Satis habeo ſanguinem matris, te non interficiam:
Sed moriaris tui ipſius manibus, quocunque modo vis.
El. Fiet: non deſerar à tuo gladio.
Sed volo brachia circundare tuo collo.
Or. Delectaris inani voluptate, ſiquidem hoc delectabile,
Circundare brachia, euntibus ad mortem.
El. O chariſſime, O habens deſiderabile & dulciſſimum
Nomen ſororis tuæ, & unam animam.
Or. Liquefacies me, volo tibi reſpondere
Officio brachiorum: quid enim miſer erubeſcam?
O pectus ſororis, O charus amplexus mihi.
Hæc pro filiorum oſculis & conjugali lecto
Alloquia adſunt inter miſeros utrinque.
El. Heu, quomodo idem g'adius nos interficiet, ſi fas ſit?
Et accipiet unum ſepulchrum, opus cedri?
Or. Suaviſſimum eſſet hoc: ſed vides, amicis
Quomodo caremus, ut conjungamur ſepulchro.
El. Nihilne dixit pro te, operam navans nè morereris,
Menelaus ille pravus, proditor mei patris?
Or. Nè oſtendit quidem oculum; ſed in ſceptris habens
Spem, veritus eſt ſervare amicos.
Sed eja, ut generoſa & Agamemnone
Facientes digniſſima moriamur.
Et ego quidem generoſitatem oſtendam urbi,
Feriens gladio hepar: te autem oportet
Similia facere meis auſis.
Pylades, tu eſto nobis occiſionis Arbiter,
Et mortuorum benè componas corpora,
Et ſepeli ſimul, ferens ad patris tumulum,
Et vale: vado enim ad opus, ut vides.
Pyl. Differ: hoc enim primùm te accuſo,
Si ſperaſti, me velle vivere te mortuo.
Or. Quorſum enim attinet te mecum mori?
Pyl. Interrogaſti? quorſum verò vivere ſine tuâ amicitiâ?
Or. Non tu interfeciſti tuam matrem, ſicut ego miſer.
Pyl. At tecum: Quare ſimul & hæc me pati oportet.

Κύριον] κεκυρωμένον. Δεῖ δ' ἢ βρόχους] χρεὼν δ' ἐστὶν ἢ φοινία κὴ ἀγχόνιν ἀνάπτειν κὴ κρεμᾶν μετέωρον, ἢ ξίφος ἀκονᾶν χερί, ἢ χρῶ διὰ χειρός. Σὺ νῦν μ' ἀδελφὲ] σύ μοι φησὶν αὐτόχειρ γίνου, ἵνα μή τις μ' ὑπ' Ἀργείων ἀνελὼν, ὕβριν ταύτην περιθείῃ, κὴ ὑπτιώσειε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον. ἢ ὅπως, ἵνα μή τις ὑβρίσῃ με τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον. χαίρω δὲ κὴ δόμον. ὅτῳ γὰρ κὴ Καλλίσπαι φησὶν Αἰσχύλος. Ἄλλως. Μὴ ὑβρίσῃς σὺ τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον. Ἅλις τὸ μητρὸς] ἀρκούντως ἔχει ὁ φόνος τῆς μητρὸς, ὃς ἐφονεύθη ὑπ' ἐμοῦ. ἀλλὰ αὐτοχειρὶ δηῄξας, ἢ ὅτῳ τρόπῳ βάλει. Ἕξομαι τάδε] ἡδέως τοῦτο ποιήσεται παῦτα. ἔκ ὅτι πολὺ χρέος τῆς σφαγῆς ἀπολεφθήσομαι. εἰ ὅλως ἔστι τέρψις τοῖς πέλας θανάτου βεβῶσι. Ἄλλως. Οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ σὸ θανάτου, ὡς μοι σὺ τεθνηκέναι, ἀλλ' ἅμα σοὶ, τῷ παρόντι οἰχήσομαι χρόνῳ. Τέρπε] τέρπου τέρψιν ματαίας ὠφελείας, εἰ τὸ περιβαλεῖν χέρα τοῖς πέλας βεβηκόσι θανάτου ὑπάρχει τέρψεως ποιητικόν. Τί γὰρ αἰδέσωμαι πάλας] ἤγουν κὴ αὐτὸς περιβαλεῖν σε βούλομαι. Γαμηλίᾳ] γαμικῇ. Κέδρῳ τεχνάσμασι] τὰ ἐκ κέδρου κατασκευάσματα. ἐκ γὰρ κέδρου ξύλα εἰώθασι τὰς νεκρῶν θήκας καταασκευάζειν. Ἥδιστ' ἂν] εὐφραντικώτατα εἴη ἀυτῶν τα, εἰ ὅτου γένοιτο. ὁρᾷς ὃ δὴ νῦν, ὅπως ἐσεφρήμεθα φίλων, ὡς τε κοινωνεῖν ἡμᾶς ἀλλήλοις δηλονότι τοῦ τάφου. Ἐσωφρίσμεθ'] ἐσεφρήμεθα. Σπεύδων ἔχων] σπουδάζων. Ὁ κακὸς] ὁ κακοῦργος.

Ἐπὶ σκήπτρους] ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. Οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν] ἤγουν ὐδὲ διάδεσιν κὴ γνώμην ἔδειξεν. ὅπῃ ὃ ὃν ὀλίγον προὺς τὸ μεγαρθῆναι, κὴ ἀνυπαξαὰς τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σκήπτρους ἔχων τὴν ἐλπίδα, ἤγουν ὅτι τῇ βασιλείᾳ, ἣν ἤλπιζε κατέχειν ὑποθανόντι τὸ Ὀρέστῃ, ὑλαβεῖτο σώζειν τοὺ φίλους. ἀλλά γε σκεψώμεθα ὅπως αὐτὸ τὸ πῶς δράσαιμεν γενναῖα κὴ ἀξιώταλα τῷ Ἀγαμέμνονος, ὑποθανέμεθα. Μὴ σώζειν φίλους] τὸ μὴ φειδέσθαι, ὅπ ὑυλαβεῖτο κὴ παρῃλεῖτο ἀντεπεῖν μὴ σώζειν τὺς φίλους οἱ γὰρ γήσιοι φίλοι κὴ προὺς τὸ πλῆθος ὐ φθαιτᾶνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ὑυλαβεῖτο προὺς τὸ μὴ σώζειν τὺς φίλους, ἢ εἰπεῖν ὑυλαβεῖτο. Ἀποδείξω πόλει] ἤγουν τοῖς πολίταις ἀποδείξω τὴν εὐγλώσσιαν. Σὲ δ' αὖ] σὲ δὲ πάλιν πρέπον ὅμοια ποιεῖν ἐμοί. Βραβεύς] κυρίως ὁ ἀγωνοθέτης. Ἐπῆρες] καρτέρησον. Μεμφὼ ἔχω] ἀντὶ τοῦ μέμφομαί σοι, εἰ ζῆν μ' ἐβέλειν σοῦ ὑποθανόντος ἤλπισας. Τί γὰρ] τί γὰρ ἀρμόζει, ἀποθανεῖν σε μετ' ἐμοῦ; Ἦρου] ἠρώτησάς με, εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μᾶ σοῦ, κἀγώ σε ἀντερωτήσω. τί δὲ προσήκει με ζῆν, τῆς σῆς φιλίας κὴ ἑταιρείας χωρὶς; Οὐκ ἔκτανες] ἐκ ἐφόνευσας τὴν σὴν μητέρα κατάρᾶν ἐγώ. Σοὶ σοίγε] ἃ πρὸς τὸ ῥηθὲν ἀπεκείνατο Πυλάδης ὑπὲ Ὀρέστου. δέλει γὰρ λέγειν, ὅπ συμπάσχησά σοι. ἰδίως δὲ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης, τῷ Πυλάδη ἔμπεδον εἰρηκότι, ὅπ οὐκ ἐλεύσεται ὑπὸ τῶν πολεῖς, εἰ μὴ ἅρα αἰνίσσεται ὡς μετὰ θάνατον τῶν πολεῖς φιλήσει κατελθεῖν.

ANNOTATIONES.

V. 1037. Σὺ νυν] Liber *Heinſio-Scal.* legit.

V. 1038. Γόνον] al. δόμον, ſed noſtra lectio potior. *Electra* enim petit, ut fratris manu moriatur, nequis vulgi illam, *Agamemnone* ſatam, malè tractet: ἅτα τὸν γόνον apponitur τῷ μέ. Et imperitè quidem θέρισμα θέμενος refertur ad *Oreſtem*, cùm referri debeat ad τὸ τὶς Ἀργείων. Mavult Caſta virgo fratris ſui manu oppetere, quàm cujuſvis *Gracorum* arbitrio relinqui. *Joſ. Barnes.*

V. 1052. Φεῦ. πῶς ἂν ξίφος] Vel φεῦ extrà verſum poni, in ſcanſione, vel ἄν omninò tolli deber, ut conſtet metrum; ſed prius eſto potiùs. Vid. quæ nos ad *Hec.* V. 1116. in *J. Barnes.*

Ἀπόδος] σεαυτὸν ἀπα-
γε πρὸς τὸν πατέρα σε
σῶον, σαυτὸν σῶζε τῷ
πατρὶ. Σοὶ μὲν γὰρ]
ὃ γὰρ ὅπως ἔχεις πύ-
ργῳ, ὡς ἐγώ. σοὶ γὰρ ἔ-
ξεστιν εἰς τὸν πατρῷα
ἐπανελθεῖν. Τῆσδ' ἐ-
σφάλης] τῆσδε τῆς Ἡ-
λέκτρας ἀπέτυχες, ἣν
σοι ἠγυησάμην πρὸς
τὴν φιλίαν πρός. σὺ δ'
ἄλλο γνήσιον λαβὼν,
τεκνοποίησον. ἐμοὶ γὰρ
πρὸς σὲ συγγένεια οὐκέτ'
ἔστιν. Ἀλλ' ὦ ποθεινὸν] ὦ ποθεινὴ ὁμιλία
ἐμοὶ, τυτθὸν σὺ, ᾧ πο-
θεινῶς ἀμίλουν ἐγώ.
σωπῶσι δ' ἔστω, πρὸς
νεκρῶν ἀντὶ φερσόπων τὰ
προσφιλῆ, ὧν ὄζει
αἵματα τὰ πρόσωπα. οἵ-
ᾳ ἀνάπαυσις ἐμοὶ, κἀ-
ᾗ ἄλγος ἐμοὶ, ἀντὶ
τῆς σοῦ, ἐφ' ᾗ ἀναπαύ-
ομαι ἐγὼ, κἀ σὺ, ὃς ἄλγος
ἐμοὶ προξενεῖς. Ὄ-
νομα ὁμιλίας] ὅτι ὁμι-
λίας τῆς φιλίας φησί.
σημειωτέον δὲ πρὸς τὸ
ἐν Φοινίσσαις, ὁμιλίας
χθονός. Ἔστ' ἔστω] τὸ
χαίρειν. Οἱ γὰρ θανόν-
τες] δέον ὅπως εἰπεῖν,
οἱ γὰρ θανόντες χαρμά-
των πεπώνται, πεπό-
μεθα εἶπεν. ἐπειδὴ κἀ
αὐτὸς μέλλει τῶν θανόντων
ὅσον οὔπω ἕσεσθαι ἔμοι-
γε. Πεπόμεθα] σε-
σήμεθα. [1085 Ἦπτε]
ὄντως μακρὰν ἀπέχεις
τῆς ἐμῆς σκοπῆς. Μήθ'
ἅμαρ μὲ] ὃ ὄζει ἀπο-
θανὼν, μὴ ἐνωδείλου
σοιχείοις, ἐξ ὧν εἰμί.
ἀλλὰ πανοίμου εἰκῆ,
ὡσ' ἄδενδος ἧς σοιχείων
λαμβανόμενος. Ἄλ-
λως. μή τε τὸ σῶμά μου
φησὶν ἀποθανόντος ἡ γῆ
προσδέξαιτο, μή τε εἰς
αἰθέρα ἡ ἐμὴ ψυχὴ χω-

Or. Ἀπόλ. τὸ σῶμα πατρί· μὴ σύθνησκέ μοι· 1075
Σοὶ μὲν γάρ ἐστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δή,
Καὶ δῶμα πατρῷος, & μέγας πλούτου λιμήν.
Γάμοι γ' ἢ μὰ δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης, * MS. γάμων.
Ἣν σοι κατηγύησ', ἑταιρείαν σέβων
Σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησιν λαβών, 1080
Κῆδος· γ' τέκνων & σὸν οὐκέτ' ὄζει δή.
Ἀλλ', ὦ ποθεινὸν * ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς, * MS. ὦνομ.
Χαῖρ'· ἐ γὰρ ἡμῖν ὄζει τοῦτο, σοὶ γε μήν.
Οἱ γὰρ * θανόντες χαρμάτων πεπώμεθα. * MS. θανθέντες.

Pyl. Ἦ πᾶ λέλειψαι τῆσδ' ἐμῆσδ' βουλημάτων; 1085
Or. Μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
Μὴ λαμπρὸς αἰθὴρ, εἴ σ' ἐγὼ ποθ' ἥδε ποτε,
Ἐλευθερώσας τέκνον, ἀπολιποιμί σε.
Καὶ συγκατέκτανον γὰρ· ἐκ ἀρνήσομαι,
Καὶ πάντ' ἐβούλευσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας. 1090
Καὶ ξυθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ, & τῆδ' ὁμοῦ.
Ἐμὸν γὰρ αὐτὸν, ἥς λέχος γ' ἐπήνεσα,
Κρίνω δάμαρτα. τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
Γλῶ Δελφίδ' ἐλθὼν, Φωκέων ἀκρόπολιν;
Pyl. Ὅς, πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν, φίλ. παρὼν, 1095
Νῦν δ' ἐκτὸς εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλ.;
Or. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κἀμοὶ μέλει.
Ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', εἰς κοινὸς λόγος
Ἐλθωμὲν, ὡς ἂν Μενέλεως σωδυσυχῇ.
Or. Ὦ φίλτατ'· εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών. 1100
Pyl. Πιθοῦ νυν· ἀναμείνον ᾗ φασγάνου τομάς.
Or. Μενῶ, τὸν ἐλθεῖν εἴ τι κωμῳρήσομεν.
Pyl. Σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστὸν βραχύ.
Or. Μηδὲν πρέσῃς τάσδ', ὡς πάρεισ' ἡμῖν φίλαι.
Pyl. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεῳ λύπην πικράν. 1105
Or. Πῶς; τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐστιν, εἰ γ' ἔσαι καλῶς.
Pyl. Σφάξαντες· ἐν δόμοις ᾗ κρύπτεται σέθεν.

Or. Redde tuum corpus patri; non moriaris mecum:
Tibi enim est civitas, mihi autem non jam,
Et domus patris, & magnus portus divitiarum.
Nuptiis autem hujus miseræ fruſtratus es,
Quam deſpondi tibi, colens amicitiam:
Tu autem accipias aliam conjugem ad procreandum;
Affinitas enim mea & tua non ampliùs eſt.
Sed, ô deſiderabilis ocule meæ amicitiæ,
Vale; non enim hoc licet nobis, tibi tamen licebit:
"Nam mortui privamur gaudio.

Pyl. "Equidem non aſſequeris quid velim. vel, An non, &c.
"Neque ſanguinem meum accipiat ferax terra,
"Neque ſplendidus æther, ſi ego te unquam prodens,
"Et liberans meum corpus, deſeram!
Nam & ſimul interfeci illam; non negabo:
Et totum conſilium dedi de iis, ob quæ tu nunc das pœnas.
Ergo & ſimul mori me oporter tecum & cum hâc.
Meam enim illam, cui ſpoſpondi nuptias,
Judico conjugem. Nam quid unquam honeſtum dicam,
Veniens in Delphidem, arcem Phocenſium?
Qui priuſquam eſſetis miſeri, affui amicus,
Nunc non ſum amicus tibi infelici?
Non eſt, quòd excuſer, ſed hæc & mihi ſunt curæ.
Sed poſtquam ſumus morituri, unà rationem
Ineamus, quomodo Menelaus ſimul triſtetur.
Or. O chariſſime, utinam videns hoc moriar.
Pyl. Obſequere igitur, ſed differ ſectionem enſis,
Or. Differam, ſi poſſim ulciſci inimicum.
Pyl. Tace nunc, quia parùm credo mulieribus.
Or. Nè timeas has, adeò adſunt nobis amicæ.
Pyl. Helenam interficiemus: id afficiet Menelaum magno dolore.
Or. Quomodo? paratus enim ſum, ſiquidem poterit præclarè fieri.
Pyl. Jugulantes: latet enim in domo tuâ.

ρήσοι, εἰ σε προσδοῦμι ταυτῷ. τυτθὸν μὰ ἐνωδεῖλου τοῖς σοιχείοις τελευτήσας. οἱ γὰρ ἀποθνήσκοντες κατ' αὐτοὺ, εἰς τὰ σοιχεῖα ἀναλύονται ἐξ ὧν εἰσί. Ἄλλως, εἰδὲ μὰ προσδέξαιτό με τὰ σοιχεῖα ἀποθανόντα, ὡς βδελυρὸν ὄλεθρον, κἀ ὑποζύπιον, εἰ σὲ ἐγὼ ποτὲ ἐγκαταλιπών, ἐλευθερώσας τὸ ἐμὸν μέρος ὄλεθρον, ἤγνεν ἐμαυτὸν ἀφεῖσα πιθήσας ἀπολοῦμαί σε. κἀ γὰρ σωφρόνως σοι τὴν μητέρα, κἀκ ἀπαρνήσομαι, κἀ πάντα συνεβούλευσα, ὧν ἕνεκα σὺ δίδως πρωείας. πρέπον ἦν ἐμοὶ σωῖ σοὶ θανεῖν κἀ τῆδε. ἐμὼ γὰρ αὐτὴν κείνῳ γυναῖκα. πρὸς πάνος τὴν κοίτην ἐπήνεσα. Τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτε] τί γὰρ ἔχω φησὶν ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν πατρίδα ἐπαγελθὼν, εἰ σεσῳδοίλωσε συγχύλα, τότε φίλος ὢν ὅτε συμφορά. [1094 Γὴν Δελφίδ' ἐλθὼν] Γάμος ὁ Λυκώρεως μὴ τὸν καταλυσμὸν βασιλέων πρὸ τοῦ τὸν Παρνασσὸν, Γαῖαν πόλιν ἔκπυσε. κἀ γήμας Μελανθέαν τὴν Δωκαλίωνος, ἐποίησε Μελανίδα. ἐκ δὲ Μελανίδος, Δρυόπος· ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μυθοπάτορος Φθιώτιδος, ἔγημε Κασσάλειαν, ἀφ' ἧς ἡ κρουνὴ τέκνωμα ἔχει. κἀ ἔσχε Κασσάλιον, κἀ * Φημονόην, ἣν φασὶ πρῶτον ἐξαμέσῃ χρῆσαι. πόλιν δ' κτίσας Δελφὸς, Δελφίδα ὠνόμασε. μὴ δ' θανάσιμον αὐτὸ ἦρξε Κασσάλιος, ὃ υἱὸς Λάφειος, ἢ Νάπος. ἐξ ὧν Δελφοὶ πολεμοῦσιν πρὸς τοὺ ὁμόρους, ἀναρχίαν εἵλοντο, κἀ τὸν Ἀκείσιον μετεπέμψαντο ἐξ Ἄργους, ὃς αὐτοῖς τὸν πόλεμον καλῶς διέθετο, κἀ κατὰ ζῆλον τοῦ Ἀμφικτυονικοῦ σωστείου, ὃ κατεστήσατο Ἀμφικτύων ὁ Δωκαλίωνος ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας, ἕτερον ἐν Δελφοῖς κατεστήσατο. κἀ τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἀναλαβὼν τὰς συνόδους, ἀντὶ μιᾶς δύο πεποίηκε. κἀ νόμους ἔθετο, καθ' οὓς ἔμελλον ἔκτοτε ποιεῖν. ἀτέλειάν τε προσῆπεν ἑκατέραις ταῖς συνόδοις κἀ τὴν προνοιαν τοῦ ἱεροῦ κἀ τῶν Δελφῶν τῷ συστείῳ ἐπέστρεψε. μετὰ δὲ πολὺ χρόνον, Ὀρσυλοχος ὁ Σισύφου ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀσωπίας αὐτόσε, κἀ πολεμοῦντας εὑρὼν Ταμπολίτας πρὸς Ὀφιονεῖς Λοκροὺς πρὸ Δαρνασσοῦ, συμμαχήσας τε ἐνίκησεν, κἀ ἦρξεν αὐτῶν. ἐγκύονα δ' αὐτῷ παῖδες, Φῶκος κἀ Θόας. ἀλλ' ὁ μὲν Θόας ἅμα τῷ πατρὶ, εἰς Κόρινθον ἀπέπλασε. Φῶκος δ' δεξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πάππου, Φωκέας αὐτοὺ ὠνόμασεν. Οὐκ ἔστιν] ἔχ ὅπου ποιήσω. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν | ἃ ὄζει δηλονότι ὑμῖν διὰ φερσίπδος, τυτθὸν ὁ θάνατος, καμοὶ διὰ φερσίπδος ὄζειν. Ἐπεὶ δ' κατθανούμεθα] ἐπεὶ δ' ἅπαξ ἐκείθεν ἀποδειξεῖν ἡμᾶς, πρὸς ἀλλήλους σεβώμεθα, ὡς ἂν τοῦ Μενελάου κακὸν προσεικάσωμεθα, ἵνα μὴ μόνοι συνεχῶμεν ἡμεῖς. Ὦ φίλτατ' | εἰδὲ γὰρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι. Πιθοῦ νυν] πείσθητι δή, κἀ τὴν σφαγὴν ἀναβαλοῦ. Μενῶ] προσκαρτερήσω, εἰ τ' ἐγθρὸν κολάσω. Σίγα νυν] ὑποροῦσι τὰς τε χρεῖ' ἐνόμιζε γὰρ αὐτὰς ἐγθρὰς εἶ). τὸ δ' ὡς ἀντὶ τοῦ γὰρ, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι. Πῶς ἔν ἕτοιμον] τὸ ἐξῆς. εἰ γὰρ φησὶ τοῦτο εὔκολον, κἀ ἕτοιμον τὸ φονεῦσαι τὴ Ἑλένην, καλῶς ἂν ἡμῖν ἔσαι. ἀλλὰ τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἕτοιμόν ὄζει. τὸ γὰρ ἕτοιμον καλὸν ὄζει. ὁ δ' λόγος πιθανὸς ὄζει. τὸ γὰρ ἑτοίμους κἀ εὐχερῶς τὴ Ἑλένην καταστασάντες, καλὸν ὄζειν, εἰ ὅλως δυνατὸν τοῦτο πρᾶξαι. ἕτοιμος γὰρ εἰς τοῦτο εἰμὶ, εἴγε μὴ καταληφθήσομαι, ἀλλὰ τίνι τρόπῳ φησὶν ἀνέλωμεν; ἕτοιμος γὰρ εἰμὶ πρὸς τὸ σφάξαι, εἰ ἔστιν συμαρὲς τὸ κλεῖναι, τυτθὸν εἰ μὴ καταληφθήσομαι.

ANNOTATIONES.

* Vid. ad *Ion.* v. 682.

V. 1085. Ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄμμα] *Scholiaſt.* legit ὦνομα, ſive ὄνομ', quod certè præ'erendum, meâ ſaltem ſententiâ. (Non enim æquè Amicum vocamus *Oculum* Amicitiæ, ac charum *Nomen* Amicitiæ,) quia tale erat *Pyladis* nomen *Oreſtæ*. Duæ autem breves ejuſdem ſunt temporis ac una longa ſyllaba. Et ipſe facit *Canterus* pro nobis & liber *Heinſio-Scaligerianus*, & MS. Coll. CC. ut in Margine notamus. Vid. ſuprà v. 1045. *J. Barnes.*

Or. Μά-

Ορ. Μάλιστα· ☾ δὴ πάντ' ἀποσφαγίζεται.
Πυ. Ἀλλ' οὐκέτ', ἀδίκως νυμφίον κεκτημένη.
Ορ. Καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας.
Πυ. Τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδεὶς ἂν πρέσβυς ἐμοί.
Ορ. Οἵους ἐνόπτρων ☾ μύρων ὀπηδοῦς.
Πυ. Τρυφᾷς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωϊκάς.
Ορ. Ὦ Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
Πυ. Οὐδὲν τὸ δοῦλον, πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος.
Ορ. Καὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δὶς θανεῖν * ἃ χάζομαι.
Πυ. Ἀλλ' ἐγὼ μέν, σοί γε πεμφθήσομαι.
Ορ. Τὸ πρᾶγμα δήλου, ☾ πέραινε, ὅπως λέγεις.
Πυ. Εἴσιμεν ἐς οἴκους δηθέν, ὡς θανούμενοι.
Ορ. Ἔχω τοσοῦτον· ταὐτὰ λοιπὰ δ' ἐσθ' ἔχω.
Πυ. Γοᾶς πρὸς αὐτὰ δακρύσομαί γ', ἃ πάσχομεν.
Ορ. Ὡς * ἐκδακρυσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένη.
Πυ. Καὶ νῷν παρέσχε ταῦθ', ἅπερ κείνη τότε.
Ορ. Ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
Πυ. Κρυπτ' ἐν πέπλοισι τοῖσδ' ἔξομεν ξίφη.
Ορ. Πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὀλεθρον ἡμῖν ἥσει;
Πυ. Ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν στέγας.
Ορ. Καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεών.
Πυ. Εἶτ' αὐτὸ δηλοῖ τἔργον, ἢ τείνειν χρεών.
Ορ. Ἑλένην φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
Πυ. Ἔγνως· ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
Εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν
Ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεὴς ἂν ἦν φόνος·
Νῦν δ' ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
Ὧν πατέρας ἔκτεινε, ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα,

Or. Maximè, & jam omnia obſignat: quaſi cernens hæreditatem meam.
Py. Sed non ampliùs, nacta Plutonem ſponſum.
Or. Quomodo? Habet enim barbaros comites.
Py. Quos autem? Neminem enim Phrygum metuo.
Or. Quales decet eſſe curatores ſpeculorum & unguentorum.
Py. Venit ergo huc habens delicias Trojanas?
Or. Ità, ut Græcia ſit ei parva domuncula.
Py. Nihil eſt ſervile genus ad non ſervile.
Or. Sanè hoc ſi fecero, non recuſo bis mori.
Py. Sed neque ego: modò tibi opem feram.
Or. Oſtende rem, & perfice, ſicut dicis.
Py. Intremus in domum, tanquam morituri.
Or. Habeo hoc, reliqua non habeo
Py. Lamentabimur ad ipſam de his quæ patimur.
Or. Ut exteriùs ploret, quanquam in animo gaudeat.
Py. Et nobis *aliquando* aderunt hæc, ſicut illi tunc.
Or. Deinde quomodo hoc certamine fungemur?
Py. Occultos habebimus gladios ſub his veſtibus.
Or. Sed priùs famulis quæ nex fiet?
Py. Excludemus eos, alium aliò in Domibus.
Or. Et eum qui non tacuerit, interficiemus.
Py. Deinde ipſa res docebit, ad quæ oporteat intendere.
Or. Interficere Helenam, agnoſco ſymbolum.
Py. Tenes: audi nunc quàm honeſtè conſulam.
Si enim in mulierem honeſtam
Mitteremus gladium, eſſet ignominioſa cædes:
Nunc verò dabit pœnas toti Græciæ;
Et illis, quorum parentes occidit, & quorum liberos perdidit,

πω ταύτῳ μέλλομεν ἀναιρεῖν. Εἴσιμεν] εἰσέλθωμεν εἰς τοὺς δόμους, ὡς ἀποθανούμενοι. Ἔχω] νοῶ, ὅσον λέγεις, τὰ λοιπὰ δ' οὐ νοῶ. Γοᾶς] θρηνήσεις πρὸς αὐτὰ ἐπιθήσομεν, δι' ἃ ἡμεῖς * παθάνομεν. ἥξουσι ποιήσομεν τὰ ἡμέτερα συγκλαύσεται πρὸς αὐτὰ θρηνῶν. Ὡς δακρύσαι, ἅτις φησὶ θέσπιδῶς δακρύσομαι, ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινῆσαι, ὅτι τῷ ἡμετέρῳ θανάτῳ λάθρα χαίρουσαν. Καὶ νῶιν παρέσχε] καὶ γὰρ ἡμεῖς οἰκτίζόμεθα μὲν, χαίρομεν δ' ὡς μέλλουσες αὐτὴν φονεύειν. τὸ οὖν τότε, ἢ ὅτε εἰσερχόμεθα, ἢ ὅτε φονεύομεν αὐτήν. Ἄλλως. καὶ ἡμῶν τοῖς δυσὶ τοῦτο φησὶν ἔσαι τὸ δεῖν μὲν δακρύειν, χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ ἡμῶν γλώσσαι, ἅπερ ἐκείνη τότε, ἡνίκα εἰσελθοῦσες πρὸς αὐτὴν ἱκετεύομεν. ὡς γὰρ ἐκείνη ἡμᾶς ὠλυρομένους, θεασαμένη μὲν δακρύειν, χαρήσεται δ' κατὰ ψυχὴν, ὅτω καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἱκετεύσωμεν θεασαμένη λυπεῖσθαι, ἔνδον χαίρουσες ὅτι τὸ μέλλειν αὐτὴν ἀναιρεῖν. Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τότε ταῦτα παρέσται, ἅτε κείνῃ, ἦσαν τὸ ἔξωθεν δακρύειν. ἔκλοθεν δ' χαρὰν ἔχειν τῇ ἐλπίδι τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς. Πρόσθεν δ' ὀπαδῶν] καὶ πῶς φησὶν ἀναιρήσομεν αὐτὴν, ἐμφερόντων δὴ δούλων. Ἵς ὀλεθρον] ὥσπερ τὸ ταχὺς λέγεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως, ὅπως ἐνταῦθα τὸ πῖς, ἀντὶ τοῦ κατὰ τίνα τρόπον. ὀλοῥῥηματικῶς. Ἐκκλείσομεν] ἀποφαλίσομεν αὐτοὺς ἄλλον εἰς ἄλλων στέγων. Καὶ τόν γε] καὶ τὸν μὴ σιγῶντα, ἀλλ' ἐμφανοῦντα τὴν βουλὴν, ἀποκτείνειν χρεών. Εἶτ' αὐτὸ] εἶτα αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ τὸ θεῶγμα δηλοῖ, ὅπερ χρεὼν καὶ ἀναγκαῖον τείνειν, ἤτοι ἀφορᾶν καὶ πορεύεσθαι εἰς τὸ φονεύειν τὴν Ἑλένην, μανθάνω καὶ νοῶ τὸ σύμβολον καὶ τὸ σημεῖον. Εἶτ' αὐτὸ] φανερὸν τὸ ἔργον, ὅπερ ἀφορᾶν χρεών. Ἑλένην ἀποκτείνειν] καταλαμβάνω τὸ συμφώνημα. Μανθάνω] νυνὶ φησὶν, ἔγνων πῶς δεῖ φονεύειν τὴν Ἑλένην. Ἔγνως] ἤτοι ἐγνώρισας ὃ λέγω. ἄκουσον δ' καὶ πῶς καλῶς βουλεύομαι. εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σώφρονα μεθεῖμεν καὶ σκιν-μὸν τὸ ξίφος, ἦν ἂν ὁ φόνος δυσκλεὴς καὶ ἄδοξος. νυνὶ δ' δώσει δίκην ἡ Ἑλένη ἅπλοπ, ἀντὶ τῶν πεφονηθήσεται ὑπὲρ πάντων δὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνθρώπων, ὧν τοὺς πατέρας ἀπέκτεινεν, καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐστερημένας ἀνδρῶν ἐποίησεν. ἐυχὴ δὲ ἔσαι, πῦρ τε καὶ θυσίας πεπήσεσθαι τοῖς θεοῖς, σοί τε καὶ ἐμοὶ εὐχόμενοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὥστε τυχεῖν αὐτῆς δηλονότι, ὅπ ἐποίησαμεν φόνον κακῆς γυναικὸς, τῆς Ἑλένης δηλονότι. μιαιφόνης δ' οὐκ ὀνομάζη ταύτην κτανοῦν, ἀλλὰ ἁπλῶς πὸν τοῦτο τὸ καλεῖσθαι μιαιφόνης, πρὶν ὅτι τὸ χρεῶν, λεγόμενον φονεὺς τῆς πολυκτόνου Ἑλένης, ἤτοι τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς γεγενημένης. ὃ φρέπει τὸν Μενέλαον μὲν εὐτυχεῖν, τὸν δ' σὸν πατέρα καὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν θανεῖν, τὴν μητέρα τε, ἐὰν τοῦτο. ὃ γὰρ λέγειν εὐπρεπὲς, ἔχειν τε τὰς σὰς δόμους, λαβόντα τὴν ἑαυτῆς γυναῖκα, διὰ τὴν ἀνδρείαν τὸ Ἀγαμέμνονος. εἴδε γὰρ μηκέτι ζῶμεν, εἰ μὴ κατ' ἐκείνης λήψομαι μίαν φάσγανον, ἤτοι θανάτῳ ποιητικόν. Μεθεῖμεν] ἐνεβάλομεν. Ὑπὲρ] Ἀπάσης Ἑλλάδος] ὑπὲρ ἁπάντων Ἑλλήνων δώσει τιμωρίαν. Ὧν] θεὸς τὸ σημαινόμενον ἀποδέδωκαι.

* Παθάνω] pro πάσχω. Vid. Quæ notavimus ad Hecub. v. 1114. Schol.

ANNOTATIONES.

V. 1134. Νυνὶ δ' ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην] Dicit in hoc loco ipſe Poeta ſub *Pylade* perſonâ, valdè eſſe ignominioſum in mulierem manus injicere, niſi talis fortè ſit, qualis *Helena*: Illam verò occidendo, toti *Græciæ*, quam illius Adulterium tantoperè exercuerat, debitum ſolverent. Quare non eſt, quòd *Virgilium* nonnulli damnent hoc nomine, quoniam *Æneam*, Virum fortem & magnanimum, de eâdem *Helenâ*, mulieri imbelli, vindictam ſumere expetentem finxerit; *Æn.* l. 2. v. 567, &c.

Jamque adeò ſuper unus eram, cum limina Veſtæ
Servantem & tacitam ſecretâ in ſede latentem
Tyndarida aſpicio, &c.
——— *ſubit ira cadentem*
Ulciſci patriam & ſceleratas ſumere pœnas, &c.
——— *Namque etſi nullum memorabile nomen*
Fœmineâ in pœnâ eſt, nec habet Victoria laudem:
Extinxiſſe nefas tamen & ſumpſiſſe merentis
Laudabor pœnas, animumque expleſſe juvabit
Ultricis flammæ & cineres ſatiâſſe meorum.

En! ipſa *Euripidis* veſtigia à *Marone* ad vivum expreſſa. Quod itaque in *Euripide* ipſe *Virgilius* adeò approbaverit, ut omnino ſibi delineanduni duxerit; id in *Virgilio* qui damnaverit, næ is quidem judicii maximi aut nullius ſit oportet. Vid. de hâc re *Andreæ Schotti* Obſervat. Human. l. 2. c. 38. *Joſ. Barnes.*

Νύμφας] ἢ τὰς νέας ἐποίησεν σωφρονεῖν ἐγερμύας. Ὀλολυγμὸς ἔσαι] ἀντὶ τοῦ χαρὰ γενήσεται, ἢ εὐγή. Ὀμμερος, αἰεὶ ὀλολυγῇ πᾶσαι. Πόρε τ' ἀνάψαι] ἀντὶ τοῦ ἢ θεοῖς θυσίαι ποιήσει. Κέλη ἀφόμβοι] συνετά, νῦν ὃ τὰ ἀγαθὰ, εὐημόμβοι ἡμᾶς τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν. Δόπ ἐποίησαμεν φόνον κακῆς γυναικός. Ὁ μητροφόντης] τὸ τοῦ μητροφόντα ὄνομα φυγών, εἰς τὸ βέλτιον ὄνομα ἔρχη, Ἑλένης φονεὺς λεγόμενος τῆς πολυκτόνου. 1145 Μητέρα τ' ἐῶ] τὴν μητέρα ἀφίημι. ἃ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνήσκειν σε τὸ φόνον τῆς μητρός. Δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ] διὰ τὴν συμμαχίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπολέσοντα τὴν Ἑλένην, ἃ δεῖ αὐτὸν περὶ τούτοις ἔχειν τὰς σὰς δόμους. Μὴ γὰρ] εἴθε μηκέτι ζώην, εἰ μὴ ἑλκύσω κατ' ἐκείνης τὸ ξίφος. Ἦν δ' οὖν] ἢν δὲ μὴ ἐγκρατεῖς γενώμεθα τοῦ φόνου τῆς Ἑλένης, καύσαντες τοὺς δόμους τούσδε, ἀποθανούμεθα. ἑνὸς γὰρ τοῖν δυοῖν ἐκ ἀπευχόμενοι, λάβοιμεν δόξαν. Ἄλλως. Δατέρα ἐυσεβήσαντες, ἢ φονεύσαντες αὐτὴν, ἢ καύσαντες τὸν οἶκον, δόξαν ἕξομεν. Πᾶσαις γυναιξὶ] ἀξία συγγενὴς ὑπὸ πασῶν γυναικῶν, ἢ τοῦ Τυνδάρεω παῖς, ἢ τις κατήρυνε τὸ γένος ἑαυτῆς, ἤπι τοὺς συγγενεῖς. ἢ τὸ ἑαυτῆς γένος, τοὺς τὰς γυναῖκας. 1155 Φεῦ] θαυμαστικὸν, ἐκ ἔστιν οὐδὲν κάλλιον ἀληθὴς φίλος. ἃ πλοῦτος, ἃ βασιλεία. Ἄλογον δέ τι] ἀσυμφέρον δέ ἔζιν τὸ ἀνταλλάξειν τὸ πλῆθος αὐτὸ, τοῦ εὐγενοῦς φίλου. ἕνα φησὶν ἄνδρα σωστὸν, ἀντὶ πολλῶν ἄνδρων ἀλόγιστα πλῆθος ἦν πολλῶν. Ἄλλως. ἀσύνετον ἢ μωρὸν ἔζι, τὸ ἀνταλλάξαι αὐτὸ τοῦ γνησίου φίλου πλῆθος, ὅτινι τὸ φρονεῖν τὸ πλῆθος αὐτὸ τοῦ γνησίου φίλου. ὃ γὰρ τὸ πλῆθος θέλων ἁπλοῦν ἀλόγιστον, ἀλλ' ὅτι ἀντάλλαγμα νομίζων τὸ πλῆθος γνησίου φίλου, τοιοῦτον ἀντὶ γνησίου φίλου λαμβανόμενον, ὡς πλείονός τινος ἄξιον, ἀλόγιστον λαμβάνεται· ἢ ἔστιν ὅμοιον τῷ ταχὺς παρελθὼν, ἀντὶ τοῦ ταχέως. 1158 Ἐξεύρες] ἐμηχανήσω. Καὶ πλησίον ἢ ἐπὶ ἦν κινδύνων παρεστῶσαι πλησίον ἐμοὶ, ἢ ἀρτίως συμβουλεύσει μοι ἐκδίκησιν ἦν πολεμίων, ἢ ὡς μακρὰν ἀπάρχεις. Ἐπαινῶν σε παύσομαι] ἐπειδὴ βάρος ἔζι καὶ τῷδε, ἵνα ἐν τῷ λίαν ἐπαινεῖσθαι. ἐγὼ ὃ ὁμολογουμένως ἀποθνήσκων, δεήσας τὸν τοὺ ἐμοὺς ἐχθροὺς, χρῄζω θανεῖν, ὅπως ἀνταγελάσωμεν ἢ ἀφυίσωμεν οἱ πνεῦσαντα ἐμὲ, ἢ ὅπως θρυλοῦσιν οἱ πνεῦσαντες ἢ ἐμὲ ἐποίησαν ἄλλον. Ἀγαμέμνονος παῖς] ἀπάρχων, ὅστις ἀρχηγὸς ἐγένετο ἦν Ἑλλήνων ἄξιος κειθεὶς, ἃ τυραννικὸς, ἀλλ' ὅμως ἴσην ἢ ὁπλιτείαν ἔλαβεν ὑπὸ θεᾶ. ὃν πατέρα ἃ κατευχόμην, δι' ὧν ἂν ἀνδρείως ἀποθανοῦμαι. Τίσομαι] τιμωρήσομαι. Ἑνὸς γὰρ] τοῦ μὴ φονεῦσαι. Κτανοῦσι μὴ θανοῦσι] τοῦτο καὶ ἰδίαν λέγει. λείπει ὃ τὸ γένος, κτανοῦσιν ἡμῖν ἑτέρους, ὑφ' ἑτέρων ἀναιρεθέντας. τοιοῦτον εὐτυχήσομεν, εἰ καὶ ἕνα ἦν ἐχθρῶν ἀνέλωμεν, ἢ μὴ παρ' ἐκείνων ἡμεῖς ἀναιρεθείημεν. Εὔχομαι τάδε] ἡμῖν γένος θανοῦσι.

Νύμφας τ' ἔδηκεν ὀρφανὰς ξαναόρων,
Ὀλολυγμὸς ἔσαι, πῦρ τ' ἀνάψειν θεοῖς
Σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέλη' ἀφόμβοι τυχεῖν,
Κακῆς γυναικὸς ἔνεκ' αἵμ' ἐπεφάξαμεν.
Ὁ μητροφόντης δ' ὁ καλῇ, ταύτῃ κτανών.
Ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ', ὅπῃ τὸ βέλτιον πεσῇ,
Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς
Οὐ δεῖ ποτ', ὦ δεῖ, Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
Τὸν σὸν δ' πατέρα, Ϲ σὲ, κἀδελφὸν θανεῖν,
Μητέρα τ', (ἐῶ τοῦτ'. ὦ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν)
Δόμους τ' ἔχειν σὸς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
Λαβόντα νύμφιον· μὴ γὰρ οὕτω ζῴην ἔτι,
Εἰ μὴ 'πὶ κείνῃ φάσγανον σπάσω μέλαν.
Ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάρωμεν φόνον,
Πρήσαντες οἴκους τόσδε, κατθανούμεθα.
" Ἐνὸς γὰρ ὦ σφαλέντες, ἕξομεν κλέος.
" Καλῶς θανόντες, ἢ καλῶς σεσωσμένοι.
Χο. Πάσαις γυναιξὶν ἀξία συγγενὴς ἔφυ
Ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἢ κατήρυνεν γένος.
Ορ. Φεῦ, " ὐκ ἔστιν ὑδὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφής.
" Οὐ πλοῦτος, ὦ τυραννὶς· ἀλόγιστον δέ π
" Τὸ πλῆθος, ἀνταλλαγμα γνησίου φίλου.
Σὺ γὰρ τάτ' εἰς Αἴγισθον ἐξεύρες κακά,
Καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί.
Νῦν δ' αὖ δίδως μοι πολεμίων λιμωξίαν,
Κὐκ ἐκπεσὼν εἶ. παύσομαί σ' αἰνῶν· ἐπεὶ
" Βάρος κ' ἀὴν τῶδ' ὄξιν, αἰνεῖσθαι λίαν.
Ἐγὼ ὃ πάντως σκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
Δεάσας κ' χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
Ἵν' ἀνταναλώσωμεν, οἵ με προὔδοσαν,
Στένωσι δ' οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον,
Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυκ', ὃς Ἑλλάδος
Ἦρξ' ἀξιωθεὶς ὁ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
Ῥώμην θεοῦ τιν' ἔχει. ὃν ὁ καταιχμῶ,
Δοῦλον πρέπουσαν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
Ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων ὃ ἡσσημαι.
* Ἑνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχῆμεν δ' ἄν,
Εἴ ποθεν ἄελπτος πρᾶξις πέσοι σωτηρία
Κτανοῦσιν, * ὁ θανοῦσιν. εὐγενὲς τόδε.

Et ſponſas fecit orbatas matris,
Erit jubilatio, & accendent ignem diis,
Precantes tibi & mihi multa glorioſa obtingere,
Eò quòd fecimus cædem malæ mulieris.
Sed nec vocaberis matricida, ſi hanc interfeceris:
Sed relinquens hoc, nomen habebis melius:
Diceris interfector Helenes, quæ multos interfecit.
Non oportet ſanè, non oportet Menelaum eſſe felicem,
Tuum verò Patrem & Te & ſororem mori,
Et matrem (mitto autem hoc, non enim eſt conveniens dicere.)
Et domum tuam poſſidere, cùm per Agamemnonis militarem operam
Receperit conjugem. Non amplius vivam,
Si non adverſus illam ſtrinxero atrum enſem.
At ſi non potiemur cæde Helenæ,
" Incendentes hanc domum, moriemur.
" Si enim cuivis horum ſucceſſus non deerit, habebimus gloriam
" Honeſtè mortui, aut pulchrè ſervati.
Cho. Digna eſt quæ odio habeatur ab omnibus mulieribus
Puella Tyndaris, quæ dedecore affecit familiam ſuam & ſexum.
Or. Ah, " nihil eſt præſtantius, quàm certus amicus,
" Non opes, non regnum: eſt verò quid nullius-pretii
Multitudo, ſi conferatur cum generoſo Amico.
Nam tu & mala contra Ægiſthum invenisti,
Et propè aderas mihi in periculis,
Et nunc rurſus das mihi ultionem hoſtium,
Et non abes —— ſed deſinam te laudare; quià
" Etiam hoc eſt moleſtum, nimiùm laudari.
Ego autem omninò efflans meam animam,
Volo aliquid faciens inimicis meis mori:
Ut viciſſim perdamus illos, qui me prodiderunt:
Et gemant, qui me miſerum fecerunt
Agamemnonis filius ſum, qui Græciæ
Imperavit, dignus judicatus, non tyrannus, ſed tamen
Habuit Divinum quoddam robur: quem non afficiam dedecore,
Oppetens ſervilem mortem, ſed liberè
Vitam amittam, & Menelaum ulciſcar.
Eſſemus enim felices, ſi unum poſſemus adipiſci,
Si alicunde inſperata ſalus accideret
Necantibus, non morientibus: opto hæc.

* Vid. ſuprà ad v. 1151.

* MS. ἢ πι, μὴ θα.

ANNOTATIONES.

V. 1155. Φεῦ, ὐκ ἔστιν] Vid. quæ de εὖ otioſo notavimus *Hecub.* V. 1116.

V. 1161. Ἐπεὶ βάρος τι κἀν τοῦτ' ἔζιν αἰνεῖσθαι, &c.] Simile habes dictum, *Iphig. Aul.* V. 979. &c.

Αἰνέμενοι γὰρ οἱ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ
Μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν

V. 1168. Ἡρξιωθεὶς.] Ità quidem in nonnullis Editionibus, quod tamen in *Aldinâ*, rectè (ſic enim & *MS.*) legitur Ἦρξ' ἀξιωθεὶς. De quâ re *Canterus* nihil agnoſcit, licet & ipſe eandem lectionem laudet, *Novar. Lect.* l. 1. c. 9. ſed *Aldi* quidem Editio non erat, quod *H. Stephano* adeò diſpliceret. *Joſ. Barnes.*

V. 1169. Ἔχειν] Vel lege ἴχ' pro ἴχω, vel Anapæſtum in quarto pone.

" Ὁ βέ-

"Ὁ βέλομαι γὰρ ἡδύ, κ᾽ ἁβρὰ σύμμα
" Πτῶσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας.
Ηλ. Ἐγὼ κασίγνητ᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽, ἔχειν δοκῶ,
Σωτηρίαν σοὶ, τἀδέ τ᾽, ἐκ τείτυ τ᾽ ἐμοί.
Ορ. Θεῖ᾽ λέγεις φρόνημα. ἀλλὰ πῦ τόδε;
Ἔσει τὸ σωτὸν γ᾽ οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν.
Ηλ. Ἄκουε δὴ νῦν. κ᾽ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
Ορ. Λέγ᾽. "Ως τὸ μέλλειν ἀγάθ᾽, ἔχει τιν᾽ ἠδονήν.
Ηλ. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρ᾽; εἰδότ᾽ ἠρόμην.
Ορ. Οἶδ᾽, ὦ ἔθρεψεν Ἑρμόνην μάτηρ ἐμή
Ηλ. Αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.
Ορ. Τί χρῆμα δρᾶσ᾽ οὖσ᾽; ὑποτίθης κν᾽ ἐλπίδα.
Ηλ. Χοὰς καθιᾶσ᾽ ὑμᾶς μάτηρ τάφῳ.
Ορ. Καὶ δὴ λέ μοι τοῦτ᾽ εἶπας εἰς σωτηρίαν;
Ηλ. Συλλάβεθ᾽ ὅμηρον πόσι, ὅταν τείχη πάλιν.
Ορ. Τίνος τόδ᾽ εἶπας φάρμακον τοιοῖσδε φίλοις;
Ηλ. Ἑλένης θανόσης, ἢν κ᾽ Μενέλεώς σε δρᾷ,
Ἥ τόνδε, κἀμὲ (πᾶν γὰρ ἓν φίλον τόδε)
Λέγ᾽, ὡς φονεύσεις Ἑρμόνην ξίφος ὑ χρὴ
Δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένε σπάσμ᾽ ἔχειν.
Κἂν μὴ σε σώζῃ, μὴ θανεῖν χρῄζων κόρην
Μενέλαος, Ἑλένης πῶμ᾽ ἰδὼν ἐν ἅμαξι,
Μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένε δέμας.
Ἢν δ᾽ ὀξυθύμου μὴ κρατῇς φρενήματος,
Κτεῖνε σε, κ᾽ σὺ σφάζε παρθένου δέρος.
Καί νιν δοκῶ, τοιοῦτον ἢν πολὺς παρῇ,
Χέρνιψ μαλάξειν σωλάγχνου᾽ ἔτε γὰρ θρασὺς,
Οὐτ᾽ ἄλκιμος πέφυκε᾽ πῶμ᾽ ἡμῖν ἔχει
Σωτηρίας ἔσαλξιν. εἴρηται λόγος.
Ορ. Ὦ τὰς φρένας μὴ ἄρσενας κεκτημένη,
Τὸ σῶμα δ᾽ ἐν γυναιξὶ δηλείοις τρέφον,
Ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ἄρ᾽ ἁμαρτήσῃ τάλας
Γυναικός᾽ ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.
Πυ. Εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ᾽ ἔλθοι πόλιν
Καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη.
Ορ. Ἦξει δ᾽ ἐς οἴκους Ἑρμόνη τίνος χέρνου;
Ὡς τἄλλά᾽ εἶπας, εἰ τάδ᾽ ὐτυχήσομεν,
Κάλλιστ᾽, ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.

1175 "Nam quod volo, suave est, & per os
" Volucri sermone sine sumptu delectabo animum.
El. Ego frater, existimo hoc ipsum ferre
Salutem tibi & huic, & tertiò mihi.
Or. Dicis divinitus consilium, sed ubi hoc est?
Quia scio prudentiam adesse tuæ animæ.
1180 *El.* Audi nunc *Oresta*, & tu *Pylade*, huc adverte animum.
Or. Dic, " quia boni expectatio habet aliquam voluptatem.
El. Novisti filiam Helenæ? scientem interrogo.
Or. Novi Hermionem, quam educavit mater mea.
El. Illa abiit ad sepulchrum Clytæmnestræ.
1185 *Or.* Quid factura? suggeris aliquam spem.
El. Libatura inferias ad sepulchrum matris.
Or. Quare verò dicis mihi hoc conferre ad salutem?
El. Capite hanc obsidem, quando redierit.
Or. Cujus rei dicis hoc esse remedium nobis tribus amicis?
1190 *El.* Interfectâ Helenâ, si quid Menelaus contra te vellet agere,
Aut hunc, & me (quia omnes tres sumus unum corpus)
Dic quòd sis interfecturus Hermionem, & oportet te gladium
Strictum habere ad ipsum collum virginis:
Si te servârit, petens ne interficiatur filia,
1195 Menelaus, videns corpus Helenæ in sanguine,
Sine patrem possidere puellæ corpus:
Si autem impotens vehementis animi
Volet te interficere, & tu ferito collum virginis.
Et ipsum existimo, etiamsi primùm
1200 aderit vehemens,
Deinde molliturum animum: non enim durus
Neque fortis est. Hoc habeo nobis
Propugnaculum salutis: dicta est oratio.
Or. O habens virilem animum,
Et corpus inter mulieres decorum,
1205 Quàm digna es magis vivere quàm mori.
Pylades, igitur frustraberis miser tali
Mulierę quicum vivens haberes felix conjugium.
Pyl. Utinam verò fiat, & veniat ad urbem Phocensem
Nacta feliçes nuptias!
1210 *Or.* Quando veniet ad domum Hermione?
Quia reliqua dixisti, si hoc successerit,
Optima capientibus catulum impii patris,

"Ὁ βέλομαι γὰρ] ὃ γάρ νομίζω τερπνὸν τοῦτο καὶ μόνον ὀνομάζων ἁδαπάνως φησὶ εὐφραίνομαι. Ἄλλως. ἐξ ὧν ἥδιον βλαπτόμενα, ἥδιον κωλύει εὐφραίνειν ἐμὲ τοῦ λόγου, τὸν δὲ φησὶ καὶ ἐνεργὸν ἡμῖν πρᾶγμα, τὸ παρὰ τούτων λαβεῖν ὑποχείριον ἐκ βέλομαι διὰ τοῦ ματος μικρὸν περιφέρειν, τοιοῦτοι μέχρι λόγων ματαίων ἥκειν, καὶ αζημίως τέρψαι τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν, τοιοῦτοι μὲ μὴ τῶν ζημιούντα τινὰ ἢ ἐχθρῶν καὶ πιμπράναι. Ἐγὼ κασίγνητε] τοῦτο αὐτὸ φησὶ τὸ παρὰ λαβεῖν ὑποχείριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομίζω, ὅτι καὶ τὸ ἀναιρεθείσης τῆς Ἑλένης συνδρᾶσαι καὶ τὴν Ἑρμόνην. ταῦτα δὲ ἐξῆς ἐπάγει. Λέγ᾽ ὡς τὸ μέλλειν] εἰπὲ φησὶ πόθεν ἡμῖν τὴν σωτηρίαν. οἶδα γάρ σε συνεπὶ συγχώσουσαν αὐτ᾽ ἀρχῆς, ἀλλὰ λέγε φησὶν ὡ ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν πῶς φέρειν. Ἄλλως. τὰ ἀγαθὰ, καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον, ἔχει τινὰ τέρψιν. Εἰδότ᾽ ἠρόμην] σὲ τὸν γινώσκοντα ἠρώτησα. Ὑποτίθης] ὑποβάλλεις. Χοὰς] χοὰς λέγονται ὅσα ἡδὺ νεκρῶν. Καὶ δὴ τί μοι] τίνος χάριν τοῦτο εἴρηκας, τί τοῦτο εἶπας, ὅμοιον τῷ ὑποτίθης τινὰ ἐλπίδα. τίνα γάρ φησιν ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις, ἐκ τοῦ λέγειν ὅτι ἐπορεύθη ἡ Ἑρμόνη πρὸς τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας τάφον. 1189 Συλλάβεθ᾽ ὅμηρον] ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν. Πᾶν γὰρ ἓν φίλον· ὡς εἰ ἔλεγεν, ἓν σῶμα καὶ μία ψυχὴ ἐσμὲν. πᾶν γὰρ τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, ἓν φησὶ καὶ πάντων ὄζον. Ἄλλως. τοῦτο φησὶν ὡς εἴ τινα λάβῃ ἡμῶν κακώσει ἐν τοῖς τρισὶν ἡ βλάπτουσα] ἀποχωμώσασθαι ἔχειν πρὸς αὐτὴν τῇ δέρῃ τῆς παρθένου. Ἑλένης πῶμα] ἀντὶ τοῦ σῶμα. Μέθες πεπᾶσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν, τυτέσι συγχώρει τῷ πατρὶ τῷ Ἑρμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ὄψιν κτήσασθαι, ὅταν καὶ τὸ Πολυπάμμονος. ἐπιμολογεῖται ὁ πατὴρ, ἀφρὸ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ, πολλῶν καλεῖσθαι βάκομαι πατὴρ δόμων, ἀντὶ τοῦ δεσπότης. Ἢν δ᾽ ὀξυθύμου] ἐὰν ὁ ἐν τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ καὶ παίσῃ σε Ἀπολλύμενον, (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κτεῖνε σε,) τότε καὶ σὺ τὴν παρθένον ἀποκτεῖνον. 1203 Ἔσαλξιν] βοήθειαν. Εἴρηται λόγος] πεπλήρωται. Ὦ τὰς φρένας] ἀρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας. γυναιξὶ δ᾽ ὁμοῖα τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῆ ὄντα, καὶ γυναικὸς φύσιν ἔχοντα, ὃ καὶ βέλτιον. Ἄλλως. τρέφον, ἤγουν σῶζον, καὶ ἁρμοζόμενον γυναιξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς καὶ ὁ Πλάτων κοινὰς εἶ φησὶ, πλεονεκτεῖν δ᾽ ἴσως τοῦ ἄρρενας. Ἢ ζῶν] ἢ τινι συζῶν. τὸ γὰρ ζῶν, ἀντὶ τῆς συζῶν, καὶ σωφρονῶν· τὸ δὲ ἀξιουμένη, οἷ κοσμουμένη, τιμωμένη. ἀνοίκεια δὲ ταῦτα τῇ περικειμένῃ ἀρῶν. Εἰ γὰρ γένοιτο] εἴθε τοῦτο γένοιτο. Τίνος χέρνιβι] ἐν ποίῳ χέρνιβι. Ὡς τἄλλα᾽ εἶπας] ὡς τἄλλα εἶπας καλλίστα, εἰ τοῦτ᾽ ἐυτυχήσω φησὶν ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις. ἐκ τοῦ λέγειν ὡς τὸ λαβεῖν πῶ Ἑρμιόνην, δόξεις τ᾽ ἄλλα καλῶς εἰρηκέναι. ἐὰν γὰρ τοῦτο μόνον ἐπιτύχωμεν, πάντα τἄλλα καλῶς εἴρηκας. Σκύμνον] σκύμνος κυρίως τὸ ἡδὺ λεόντων τέκνον, νῦν δὲ ὅλη ἀνδρώπου.

ANNOTATIONES.

V. 1182. Λέγ᾽ ὡς τὸ μέλλειν] expunximus λέγειν & μέλλειν restituimus, non solum, Metri ratione habitâ, sed *Canteri* authoritate, quem vid. l. 1. c. 9. Ante omnia, quòd *Scholiastes*, & MS. ità legunt & sensus etiam postulat: Quarè & *Heinsio* & *Scaligero* placere videmus. *Josua Barnes.*

V. 1200. Πολὺς παρῇ] *Deporto* placet πολὺς παρῇ, non ineptè, sed nulla favent exemplaria.

Ηλ. Καὶ

Αὐτὸ συμπρέχει] εἰς αὐτὸ φθάνει, ἀντὶ τοῦ φθάνει λοιπὸν ὁ χρόνος, καὶ ἐγγύς ἐστι. Σὺ μὲν νυν] τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον. σὺ δὲ μόνασα ἔμπροσθεν τῶν δόμων, προσδέχου πῶς ἔλθοιμι καὶ παρουσία τῆς παρθένου. καὶ γένωνται εἰς δόμους, τυτθὸν ἢ διὰ λόγου σημήνασα βόησον μόνα, ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι· ἢ τὰς θύρας κρούσασα. Ὀρφναίας] σκοτεινῆς. Ἐπίκυρσον] βοηθόν. Μολεῖν] ἐλθεῖν. Τῶδε συλλήπτωρ] τοῦδε τοῦ ἔργου βοηθὸς γένοῦ. Ἴκω] ἔλθέ. Ὦ συγγένεια παῖς] παρόσον ὁ Σοφοκλῆς Ἀναξιβίαν ἔγημε πρὸ Ἀγαμέμνονος ἀδελφῷ, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλάδης, ὡς φησὶ Κρέτης. ἢ ἐπεὶ ὁ Σοφοκλῆς πατρὸς κείσου, Ἀρέως συγατέρα ἐγάμει πρὸ Κυδραγόραν. αἷμα δ' οἱ παῖδες, γένος οἱ ἀδελφοὶ, συγγένεια οἱ γαμβροί. Ἔκλεινα μητέρα. τὸ ἐξῆς ἔκλεινα μητέρα, σοὶ πάτερ ἀρήιων. Καὶγὼ σὲ ἐπεκέλευσα] καὶ ἐγὼ συμπρᾶξαι ὡς τῶδε φόνῳ, καὶ ἐλαθόμεθα τῆς δειλίας. Οὐκουῦ ὀνείδη] ἥκουῦ ῥύσαι ἡμᾶς, ὡς μέλλων κλύειν τάδε ἐπ' ὀνείδεσιν, ἐὰν μὴ σωθῶμεν, ὅτι ἐπικρήσασιν ἐκ ἐβοήθησας. Ἄλλως. Ὀνείδη δ' ἐυεργεσιῶν τὰς ὑποψήσεις, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον. Δακρύοις καταστένδω σε] ἤγουν αποῤῥάς σοι διὰ δακρύων ποιῶ. ὁ γὰρ ἔχω ἄλλο π.

El. Puto verò jam eam esse prope domum,
Etenim ipsa temporis longitudo eò quadrat.
Or. Rectè, tu quidem, soror Electra, domum
Ante manens, expecta pedem (i. e. *reditum*) virginis,
Et observa, si quis, priusquam fiat cædes,
Aut socius, aut frater patris,
Antevertat veniens in domum, clamita verò *tu* in domum,
Aut valvas pulsans, aut mittens sermonem intro.
Nos verò ingrantes, ad postremum
Certamen armabimus manum ense,
Pylades: tu enim juvas me in laboribus.
O pater, habitans domum atræ noctis,
Invocat te Orestes filius tuus, ut venias auxiliator
Precantibus. Nam propter te ista patior miser:
Injustéque proditus sum à tuo fratre,
Cùm rectè fecerim, cujus volo uxorem captam
Interficere: tu verò esto adjutor nobis in hâc re.
El. O pater, veni igitur, siquidem audis sub terrâ.
Vocantes liberos, qui tuâ causâ moriuntur.
Pyl. O Cognate mei patris, etiam meas preces,
Agamemnon, exaudi: serva liberos.
Or. Interfeci matrem. *Pyl.* Et ego attigi gladium.
El. Ego verò & instruxi insidias, & liberavi à metu.
Or. Te, pater, ulciscens. *El.* Neque ego te prodidi.
Pyl. Ergo exprobrationes hasce audiens libera natos.
Or. Libo tibi lacrymis. *El.* Et ego lamentationibus.
Pyl. Definite, & pergamus ad opus.
" Siquidem enim sub terram preces penetrant,
" Audit. Tu verò, ô Jupiter, proave, & numen Justitiæ,
Date successum in hâc re isti, mihi, & huic:
Tribus enim Amicis unum certamen, unum jus
Debetur, *viz.* aut *simul* vivere, aut mori.

Ἐγὼ δ' εἴκλοις] ἐγὼ ἢ εὐχαῖς καὶ θρηνοις. Ἐξορμώμεθα] ἐξέλθωμεν. Ἀκοντίζεσ'] ἐπὶ γῆς ἔρχονται αἱ εὐχαὶ, ἐπακούσει. Δίκη μία] πρωτεία. Ὀφείλεται] ἀπόκειται, χρέος ἔγκειται.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Μυκλωίδες ὦ φίλαι] σύσημα κατὰ ἀντικοπὴν ἴσχον ἰαμβικῶν β, ἐπὶ τρὶ τέλει ἀφέκφορον. Μυκλωίδες ὦ φίλαι] πρὸς τὰς ἀπὸ Χο. τοῦ χοροῦ διαλέγεται. Μυκλωίδας ἢ αὐτὰς καλεῖ, καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφεστήκασιν αἱ πόλεις. Ἄλλως. Ἰνάχου ἀπὸ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς, καὶ Φηγεύς. τούτων ὁ Φορωνεὺς ἄρξας τοῦ νῦν Ἀργους, Φορωνικὸν ἄστυ ἐκάλεσε. Ἴσχει δὲ παῖδας ἀπὸ Πειθοῦς, Αἰγιαλέα, Ἄπιν, Εὐρώταν, Νιόβην. Φηγεὺς, πόλιν κτίζει Φηγάς, καὶ παῖδας ἴσχει Σπάρτωνα καὶ Μέσσηνα. Σπάρτωνος δὲ παῖς Μυκλωνεὺς, ὃς Μυκλωνὰς ἔκτισε. Φορωνέως δὲ ἀπολωλότος, καὶ τοῦ παίδων τοῦ Νιόβης διασπασθέντων, Ἄργος ὁ Νιόβης βασιλεύσας ὅλου τοῦ ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀργείαν, καὶ τὸ Φορωνικὸν ἄστυ, Ἄργος ἐκάλεσε. Τὰ πρῶτα] λείπει τὸ φέρουσι, τυτθὸν αὖ τὰ πρῶτα φέρεσθε κατὰ τὸ Ἄργος, Πελασγὸν δὲ, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ αὐτόθι βασιλεύσαντος. Παρεμβύει γὰρ] τὸ πότνιαν καλεῖται.

Στροφὴ α'. *Strophe* I.

1 Μυκλωίδες ὦ φίλαι.
2 Τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔθεν Ἀργείων.
3 Τίνα δοκεῖς αὐδὰν, πότνια;
4 Παρεμβύει γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν
5 Δαναΐδων πόλει.

El. 1 O charæ Myceniades,
2 Quæ estis primariæ in Pelasgo solo Argivorum.
Cho. 3 Quam vocem sonas, ô veneranda?
4 Manet etenim adhuc te hoc in
5 Urbe Danaidum.

Ὀπλιζόμεθα] *Duportus* legit ὁπλιζώμεθα, non malè: Ità quoque & MS. codex laudatum legit; ut in margine notamus. *Jos. Barnes.*

V. 1236. Ἐγὼ δέ τ' ἐπεκέλευσα] *Scholiastes* legit καὶγὼ δ' ἐπεκέλευσα, quod ἐπεκέλευσα convenientius ab *Electrâ* dicitur, quàm ἐπεβούλευσα, *Orestes* enim instruxit Insidias, *Electra* autem hortata est ad facinus fortiter capessendum, &c. *Josua Barnes.*

Σύσημα

Σύστημα α'.

Ηλ. 1 Σπῆδ' αἱ μὴ ὑμᾶς, πῶλοι' ἁμαξήρη τείβον.
2 Αἱ δ' ἐνδαίδ' ἄλλον οἶμον, ἐς φρουρὰν δόμων.

Στροφὴ β'.

Χο. 1 Τί δέ μοι τόδε χρέος ἀπύεις;
2 Ἔννεπέ μοι, φίλα.
Ηλ. 3 Φόβος ἔχει με, μή τις ὧδε δώμασι
4 Σταθεὶς ὧδε φόνιον αἷμα
5 Πήμαλα πήμασιν ἐξεύρῃ.

Σύστημα β'.

Ημ. 1 Χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τείβον
2 Τὸν δ' ἐκφυλάξω, πῶλ' ποὸς ἡλίου βολάς.
Ημ. 3 Καὶ μὴν ἐγὼ πῶλ', ἣν ποὸς ἑσπέραν φέρῃ.

Στροφὴ γ'.

Ηλ. 1 Δόχμια νῦν κόρας
2 Διάφερ' ὀμμάτων
3 Ἐκεῖθεν, ἐνδαίδ', εἶτ' ἐπ'
4 Ἄλλαν σκοπιάν.
Χο. 5 Ἔρχομαι ὡς κελεύεις.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ηλ. 1 Ἐλίσσετε νῦν βλέφαρον,
2 Κόραισι * δίδοτε δι' ἀμφὶ βοστρύχων πάντῃ.
Ημ. 3 Ὁ δέ τις ἐν τείβῳ ποδοστερχέται.
4 Τίς ὅδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ
5 Σὸν ἀγέλας ἀνήρ;

Ἀντίσυστημα α'.

Ηλ. 1 Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλαι, κεκρυμμένοις
2 Θῆρας ξιφήρεις αὐλὰς' ἐχθροῖς ἢν φθάνῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ημ. 1 Ἄφοβος ἔχε. κενὸς γὰρ, ὦ φίλα,
2 Σίγος, ὃν * σὺ δοκεῖς.
Ηλ. 3 Τί ἦ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μόλις;
4 Δός ἀγγελίαν ἀγαθὰν τινά μοι,
5 Εἰ πάρ' ἔρημα τὰ ποθ' αὐλᾶς.

Canter. διάδοτε.

* MS. ἅ.

Systema I.

El. 1. State aliæ vestrûm in hâc viâ publicâ,
2 Aliæ hîc in aliâ viâ ad præsidium domûs.

Strophe II.

Cho. 1 Propter quam causam hoc me jubes?
2 Dic mihi, ô chara.
El. 3 Metuo, nè quis ad domum
4 Stans propter cædem,
5 Inveniat mala in his malis.

Systema II.

Se. 1 Eamus, festinemus, ego semitam
2 Hanc observabo, ad solis ortum.
3 Et ego istam, quæ fert ad occasum.

Strophe III.

El. 1 Obliquè nunc pupillas
2 Oculorum differ,
3 Istinc, huc, deinde ad
4 Aliam speculam.
Cho. 5 Facimus ut jubes.

Antistrophe I.

El. 1 Circumferte nunc palpebram,
2 Date pupillis undique per capillos *locum*.
Se. 3 Hic quis in viâ ascedit:
4 Quis hic vadit circa domum
5 Tuam rusticus vir?

Antistystema I.

El. 1 Periimus, ô amicæ, absconditæ
2 Feras armatas si statim indicet hostibus.

Antistrophe II.

Se. 1 Sis sine metu: nam inanis est, O chara,
2 Via, quam tu putas.
3 Quid verò, tua fides, manet mihi adhuc firma?
4 Da mihi aliquem bonum nuncium,
5 An locus ante aulam sit vacuus.

Τίνδ' ἁμαξήρη] κτλ. πῶλ λεωφόρον ὁδὸν τ' ἀμοιβαῖον. αἱ δ' εἰς ἄλλων ὁδὸν, εἰς τὸ πρῶτον τὸν οἶκον. Τί δέ μοι τόδε χρέος] ἡ β αὕτη στροφὴ, κώλων ὄζει ε. τὸ α ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἡ β τροχαίων ποδῶν χορείων. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ, καὶ ἰάμβου. τὸ γ ἰωνικὸν ἀκατάληκτον τρίμετρον, ἐκ παίωνος β, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ διάμβου. τὸ δ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τὸ β καὶ γ ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δ' βάλει, τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ χορειάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ὅμοιον ἀντιστρόφῳ μόνον τροχαῖον ἔχον τὸν χορειάμβον. εἰ δ' βάλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς, εἶτα παράγραφος, καὶ β διπλαῖ. [1253] Τί δέ μοι χρέος] ἤγουν τίνα χρείαν καλεῖς ἐμὲ σαυτῇ, τοῦτέστι τί χρησιμεύσω σοι καλυμμένη; Τί δέ με] εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα προστάντες, τὸ φυλάττειν δολερῶς τὴν ὁδόν. Χωρεῖτε] σύστημα κατὰ περιοχὴν σίγων Ἰαμβικῶν τετρῶν. ὅδε τῷ τέλει παράγραφος. Ἡλίου βολὰς] πρὸς ἀνατολάς. [1260] Πρὸς ἑσπέραν] πρὸς τὸν δυσμὸν. Ὃς πρὸς ἑσπέραν φέρει] ἤτοι ὑγιοχεῖ τὸ δυτικὸν, ὅπερ τῆς ἑσπέρας ὄζει, ἢ ὅπερ τότε εἰς ἑαυτὸν προσάγει. ἢ ὅπ τῆς ἠοῦς πέρας ὄζει. ἢ ἐσωφόρος [ἢ ἑωσφόρος] τις ὢν, ὑπὸ τὴν πάλαι εἰς φέρειν, ἤτοι εἴσω φέρειν. καὶ ἡ Σαπφὼ ὦ ὕττω τὸν ἑσπέριον ἀστέρα εἶπε, ὅπου πινὰ ἐπιμολογῆσα τὸ ὄνομα, Ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινολὶς ἐσκέδασ' αὖως. Δόχμια νῦν κόρας] ἡ γ αὖτη στροφὴ, κώλων ὄζει ε. τὸ α καὶ β, παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ γ ἰαμβικὸν καθαρὸν ἑφθημιμερὲς. τὸ δ ἀναπαιστικὴ βάσις. εἰ δ' βάλει, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, μονόμετρον τροχαϊκὸν. τὸ ε ὅμοιον τῷ α. ὅπ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τῶ κώλω, ἐκτὸς νενδυκῖα. ἡ δ' κτλ τὸ τέλος, ἐντὸς νενδυκῖα. [1260] Ἔα ἐλίσσετε νῦν] ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς α ὄζει στροφῆς, μυκλωίδες ὦ φίλαι. κώλων γάρ ὄζει καὶ αὕτη ε ἰσομέτρων ἐκείνοις. τὸ μὲν τοι α κῶλον τελεσύλλαβον ἔχει τὸν κρητικόν. τὸ δὲ β ὁ καλῶς ἔλαχε, διὸ καὶ ἀντιγράφεται παρ' ἐμοῖ, καὶ ἔχει νῦν ὀρθῶς. ὅπ τῷ τέλει παράγραφος. Δόχμια νῦν κόρας] οἷ σφαίρες σε, καὶ παλαίζε τὸ ὄμμα, καὶ φύλασσε, καὶ τὰ πλάγια σῷ οἴκων ἐπιπίπτει. Ἐλίσσετε νῦν] τὸ ἑξῆς, ἐλίσσετε ἓν βλέφαρον διὰ βοστρύχων, καὶ κόραισι δίδοτε πάλαι, ὃ ὄζει πάντα τόπον τῇ δέᾳ δίδοτε, καὶ σκοπεῖτε. διὰ τῶν βοστρύχων δ, ἐπειδὴ καθειμένον ἔχουσι τὸν πλόκαμον μέχρι παρειῶν, ἢ ὡς πενθοῦσαι τὸν Ὀρέστην, ἢ ὡς παρθένοι, ἐξ ὧ συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν. Κόραισι] κόρας φησὶ τὸ ὁπὸ ταῖς κόραις βλέφαρον. κόρην γὰρ τὸ μέλαν, ἐλίσσετε καὶ κινεῖτε, καὶ διὰ τῶν βοστρύχων αὐτὸ δίδοτε πανταχόσε, ἀντὶ τῶ τὰς κόρας καὶ τὰς ὅλεις ὑποτείνετε παντοχοῦ, ἵν' ἡ τὸ πᾶν ἀντὶ τῶ παντοχοῦ, ἢ πάντα τόπον δίδοτε ταῖς ὄψεσι. Ὁ δέ τις] φανταδὲν τὸ ἡμιόλιον ἐρχόμενον πινά, τοῦτο ποὸς τὸν Ἠλέκλεαν φησίν. ἀγελάτης δ' εἶπεν, ἐπειδὴ ᾤελο μή πινα ἂν ἦδ ἐν τῇ πόλει λαμπρὸν ἀφῖχθαι, ἀλλ' ἐξ ἀγροῦ πινὰ ποιμένα λέγω, ἢ συβώτην διά τινα χρείαν, τὸ δ' τις, ἀόριστον ὄζει, οἷ ἀγελάτις τις. ὁ δ', ὃν λέγει δ' πλονόπ. πολεῖται, ἤγουν ἔρχεται ὁπὶ τὸ σὸν μέλαθρον. Ἀπωλόμεσθ' ἄρα ὦ φίλαι αὐτίκα, εἰ τοὺ κεκρυμμένοις ξιφήρεις θῆρας, ἤγουν τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Πυλάδην δέξει καὶ μηνύσει τοῖς ἐχθροῖς. Ἄφοβος ἔχε] ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς δ' ἀντίστροφος ὄζει στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ, τί δέ με τόδε χρέος. κώλων γὰ ὄζει καὶ αὕτη ἰσομέτρων ἐκείνῃ ε. ὅπ τῷ τέλει παράγραφος. Ἄφοβος ἔχε] μὴ φοβοῦ, ἄφοβος ἔσο. Σίγος] ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σίγος, κενὸς ὄζει ὁ σίγος, ὃν ὑ δοκεῖς εἶ] κενὸν δ' πλονόπ. [1275] Τὸ σὸν βέβαιον] ποὸς τὸ ἄλλο ἡμιόλιον λέγει Ἠλέκλεα. πῶς γὰ τὸ κατὰ σὲ ἀξ' ἔτι βέβαιον μόλις. Εἰ πάρ' ἔρημα] εἰ τὰ ποὸς τὴν αὐλὴν μέρη εἰσὶ μεμονωμένα.

ANNOTATIONES.

V. 1258. Ἐπειγώμεσθ'] al. ἐπειγώμεσθα.

V. 1267. Κόραις διάδοτε legit *Canterus* Novar. Lection. l. 7. c. 3. & phrasim probat *Euripidea*. Quare quod prius obtinebat κόραισι δίδοτε, expungatur per me licet; nisi & *Scholiasta* ea lectio placeret & per se stare etiam potest.

Liber *Heinsio-Scaligerianus* habet κόρας διαδίδοτε margini adscriptum. *J. Barnes.*

V. 1273. Ἄφοβος ἔχε] *Canterus* legit ἀφόβως ἔχε. MS. ἄφοβ'

V. 1274. Ὃς σὺ δοκεῖς] *Canterus* cum *Scholiaste*, & MS. rectius legunt ὃν σὺ δοκεῖς.

Ἀντιστροφὴ

Φέρε νυν ἐν πύλαις] ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς πεί-
της ὅτι στροφῆς, ἧς ἡ
ἀρχὴ, δόχμια νῦν κό-
ρας. καὶ αὕτη δὲ κώλων
ὅτιν ὁμοίων ἐκείνῃ. ἔ
μήποτι τοῦ ε κώλῳ ἀν-
τὶ ἰάμβου ἔχει ἀσυν-
δέτου. ἀδιάφορον δὲ εἰ-
σὶν αἱ καταλήξεις τῶν
κώλων, καὶ ὁ παρατέ-
λους πᾶς. ἔνθα δὲ
Ἰαμβικὴ κεῖται συζυ-
γία, ἐναλλάττουσι τοὺς
χορεύοντας. καὶ ἀντὶ διάμ-
βου ὀπτωδέασιν ἐπίτειν-
τον, ὃς κεῖται ἐν ἀσυν-
δέτῳ καὶ ἰάμβῳ, ἢ ἐξ
ἰάμβου καὶ ἀσυνδέτου. ἔστι
δὲ ὅτε σύγκειται καὶ
διασύνδετον. ἐπὶ τοῦ τέ-
λει τῆς παρόδου ἀντι-
στροφῆς παράγραφος.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ημ. 1 Καλῶς τάγ' ἔνδον, ἀλλὰ ταὐτά σε σώπει,
2 Ὡς εἴ τις ἡμῖν Δαναΐδων πελάζεται.
Ημ. 1 Εἰς ταὐτὸν ἥκεις· ἓν γὰρ ἐδεῖτ' ἦλθ' ὄχλος.
Ἀντιστροφὴ γ'.
Ηλ. 1 Φέρε νυν ἐν πύλαις
2 σιν ἀκμὰν βάλω,
3 Τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον
4 Ἐν ἡσυχίᾳ
5 Σφάγια φοινίοισιν;

Ἀντίστημα γ'.
1 Οὐκ εἰσακούετ'. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν
2 Ἆρ εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη;

Φέρε νυν] πῶς ἀκολουθεῖ, ἵνα τὸ ἕως τὸ ἐμὸν σεὶς τὰς πύλας φθεγγῶ, ὥστε ἀκοῦσαι. Τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον] διατὶ ἀναβάλλεσθε σεῖσαι τινὰ σφάγια φοινίσσειν, τυτθὶ πῶς Ἑλένην φονεύειν. Ἆρ' εἰς τὸ κάλλος] ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες, ἐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν. οἷον τι καὶ Στησίχορος ὑποτυφόμενοι, σεῖσαι καταλύειν αὐτῶν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τὸ πῶς ὕψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ὅτι τῶν γλῶν. Ἄλλως. Ἐὰν ἡ ἐκκεκώφηται ἄνευ τοῦ ν, ἔστιν ὁ λόγος, ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῆς Ἑλένης ἀγαθέντα τὸ κάλλος, ἀνεταίδητα, καὶ ἀνενέργητα γένασιν. ἐὰν δὲ ἡ ἐκκεκώφηνται, μετὰ τοῦ ν, ὅτι ἦλθε σεῖσαι Ὀρέστου ἀκμαίου τῆς Ἑλένης ἀνεταίδητοι ἔμειναν, καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφωται, ὡς θεοκέκληται. Ἀεισοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφωνται ξίφη. ὁ δὲ λόγος, ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη νενίκηται τοῦ κάλλει καὶ διαμεμάλακται. ἐὰν δὲ ἦ ἐκκεκώφωται, ὅτι ἦλθε σεῖσαι Ὀρέστου ἐνδεκτέον, ὅτι ἐκκεκώφωται αὐτοῖς σεὶς τὸ κάλλος, καὶ εἴασαν τὰ ξίφη.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Τάχα τὶς Ἀργείων] τὰ ἑξῆς ταῦτα εἰδὴ, καλεῖται κυρίως ἀνομοιόστροφα, διὰ τὸ μὴ εἶναι χοροῦ ἄρσιν. ἔστι γὰρ τῆς παρόδου στροφῆς τὰ κῶλα δ. τὸ α πεντωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος καὶ δ καὶ ἀσυνδέτου. τὸ β ἰωνικὸν ἀπὸ ἐλάσσονος ἡμιόλιον, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἀσυνδέτου. τὸ γ καὶ δ ὅμοια τῷ στροφῇ, ὅτι τῷ τέλει παράγραφος. Ποδὶ βοηδρόμῳ] τῷ βοηδῷ, τῷ μὴ βοῆς βοηδρομοῦντι, ἢ τῷ ἐν τῇ βοῇ θέοντι, ἤγουν ἐν τῇ μάχῃ. ἴσως φησὶ, τὶς ἀπὸ τοῦ Ἀργείων μετ' ὅπλων ὁρμήσας σεὶς τὰ μέλαθρα βοηδὸς θεὸς ἡσυχάσει. Σκέλαθε] βέλπον καὶ ἀκριβῶς σκοπήσατε. ὃ δὲ χρεία νῦν τῷ καθίζειν. Ἀμείβω κέλαδον] ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ὅτι β. τὸ α ἀνπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἀνπαστοῦ καὶ τροχαίου. τὸ ζ ἰαμβικὸν καθαρὸν πενθημιμερές. ὅτι τῷ τέλει παράγραφος, κατὰ θεικυδίδειον σχῆμα ἰαμβικοῦ γ. ὅτι τῷ τέλει παράγραφος. Ἀμείβω κέλαδον] διαδιδάζω τὸν ὀρθαλμὸν, ἀκριβῶς πάνυ θεωρῶν. Ἰὼ Ἀργεῖοι] Ἑλένης ὁ ὄρνις, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι. Ὦ Διὸς] ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ὅτι β. τὸ α δακτυλικὸν τετράμετρον. τὸ β ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς διποδίας καὶ τροχαϊκῆς ἰδυφαλικῆς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ἄνναον] δίωνες. Παρὼν] ἐν τῇ πόλει ὤν.

Antistasis II.

Se. 1 Hic res bene habent, sed ta
tuam stationem considera.
2 Quia nemo civium accedit ad
nos.
Se. 3 Venis eodem, neque enim
hîc turba est.

Antistrophe III.

El. 1 Age quidem in por-
2 tis audiam:
3 Quid cunctamini in ædibus
4 Per quietem
5 Mactare hostiam?

Antistasis III.

1 Non audiunt, O misera ego
propter mala!
2 Num propter pulchritudinem
obstupuerunt gladii?

Strophe I.

1 Forte aliquis Argivus
2 Armatus properans.
3 Pede auxiliatore
4 Accurret ad ædes.
Spectate nunc melius, non
expedit fedeře:
Sed aliæ huc, aliæ illuc vol-
vatis oculos.

Strophe II.

Cho. 1 Mutamus viam,
2 Speculantes undique.
Hel. O Pelasgum Argos, pereo
malè.
Ele. Audistis? viri habent manus
in cæde:
Est ejulatus Helenæ, ut licet
conjicere.

Strophe III.

Se. 1 O Jovis, ô Jovis immensa
potentia,
2 Veni auxilians meis amicis
omnino.
Hel. Menelae, morior, tu verò
præsens me non juvas.

ANNOTATIONES.

V. 1287. Ἐκκεκώφθαι] legitur & ἐκκεκώφωνται, & ἐκκεκώφωται & ἐκκεκώφθαι. Quod si pluraliter, de *Oreste* & *Pylade* sumendum & τὸ ξίφη *Synecdochice* in accusativo. Vid. *Scholiastem* de hâc re. *Jos. Barnes.*

V. 1291. Μέλαθρα θεοσμίξει] *Cantarus* θεοσήξει legit: sed nec illi *Scholiastes* favet in hoc, nec nos; licet & in Libro *Heinsio-Scaligeriano* margini annotetur, ex more; is enim liber est, ex *Cantari* editione; quare illius emendationes, quoties illis placuerint, adscribuntur. *Jos. Barnes.*

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ηλ. Φονεύετε, καίνετε, θείνετε, ὄλλυτε,
Δίπτυχα, δίτομα, φάσγανα πέμπετε,
Ἐκ χειρὸς ἰέμενοι, ταὶν
Λειποπάτορα, λειπόγαμον, ἃ πλείστους
Ἔκτανεν Ἑλλάνων
Δορὶ πρὸς ποταμῶν * ὀλυμβύους,
Ὅθι δάκρυα δάκρυσιν
* Ἔπεσε σιδαρέοισι βέλεσιν,
Ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.

Elec. Interficite, ferite, occidite, perdite,
Duos ancipites gladios mittite,
Ferientes è manu
Defertricem parentum, linquentem conjugem, quæ plurimos
Interfecit Græcorum
In bello, apud fluvium percuntes,
Ubi lacrymæ inter lacrymas
Ceciderunt propter ferrea tela,
Ad flumen Scamandrum.

* Deeſt in MS.
* MS. ὀλομένους.
* MS. συέπεσε.

Καίνετε] ἀποκτείνετε· ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεύω. Καίνετε σύσημα καὶ πελεκοπίου ἀνομοιομερὲς κώλων ἢ. τὸ α δακτυλικὸν τετράμετρον καταληκτικόν. τὸ β καὶ γ καὶ τὸ δ καὶ ε ἀναπαιστικὰ δίμετρα καταληκτικά, ἔχει δὲ τὸ γ τὸν β πόδα προσκελεύσματικόν, ἤτοι τετράβραχυ. τὸ δὲ ε τὸν β πόδα χορεῖον· τὸ ϛ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ χορείων. τὸ ζ ὅμοιον. τὸ η τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὅτι πᾶν τέλειον δίπλασίον ἔζω νενεύκαμεν, ἢ μᾶλλον ἐν ἀρχῇ τῶν κώλων, ἢ δὲ καὶ τὸ τέλος. τὸ ἑξῆς, καίνετε τὸν λειποπάτορα, ἤγουν τὸν λειπόγαμον, ἤγουν τὸν καταλιπόντα τὸν ἑαυτῆς γάμον. [1304] Ἰέμενοι ἀντὶ τοῦ ἰόντες. ἁπλῶς εἶπον. ἐδεῖτο γὰρ ξίφους ἀρῆναι, καὶ βάλλει. ἢ τὸ ἰέμενοι, ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι. Λειποπάτορα] τὸν καταλιπόντα τὸν πατέρα καὶ τὸν Μενέλαον. Παρὰ ποταμῶν] τὸν Ξάνθον. Δίνας] ὅπου συνέπεσε δάκρυα περὶ τὰς συροφὰς τοῦ Σκαμάνδρου.

IAMBOI.

Χο. Σιγᾶτε, σιγᾶτ'· ἠθόμαν κτύπου τινὸς
Κέλαδον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.
Ηλ. Ὦ φίλτατα γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον
Ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεσι· παύσωμεν βοάν.
Στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
Καλὸν δῆτα, ἰὼ ἀλῷ, γλῶσσαν.
Πάλιν καθίσθ' ἡσύχῳ μόλῃ ὄμματι,
Χροιᾷ τ' ἀδήλῳ πρὶν * δεδραμένων ὕπερ.
Κἀγὼ σκυθρωπὰς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
Ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα παξειργασμένα.
Ὦ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
Στέψασα, καὶ σείσασα νερτέροις χοάς;
Ερ. Ἥκω, λαβοῦσα πρόμνησιν· ἀλλά μοι
Φόβος τις εἰσελήλυθ', ἰὼ ἰὼ ἐν δόμοις,
Τηλουρὸς ἔξω δωμάτων, κλύω βοήν.
Ηλ. Τί δ'; ἄξι' ἡμῶν τυγχάνει σεναγμάτων.
Ερ. Εὔφημος ἴσθι. τί δ' νεωτερον λέγεις;
Ηλ. Θανεῖν Ὀρέστην κἀμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
Ερ. Μὴ δῆτ', * ἐμὲς γε συγγενεῖς πεφυκότας
Ηλ. Ἄραρεν· ἀνάγκης δ' εἰς ζυγὸν καθέσταμεν.
Ερ. Ἡ τῶνδ' ἕκατι καὶ βοὴ κατ' στέγας;
Ηλ. Ἱκέτης γὰρ Ἑλένης πόσις πρόσπτυκτος βοᾷ.
Ερ. Τίς; * ἃ γὰρ οἶδα μᾶλλον ἢν σὺ μὴ λέγῃς.
Ηλ. Τλήμων Ὀρέστης, μὴ θανεῖν, ἐμοῦ δ' ὑπερ.

Cho. Tacete, tacete, audio ſtrepitum quendam
Cujuſdam in viam irruentis circa domum.
El. O chariſſimæ mulieres, in mediâ cæde
Iſta Hermione adeſt: ceſſemus à clamore.
Nam vadit incidens in laqueos retium:
Egregia præda erit, ſi capta fuerit.
Iterum ſtate quieto aſpectu,
Et colore non ſignificante factum.
Et ego habebo tetricas pupillas oculorum,
Tanquam utique non ſciens facta.
O virgo venis, Clytæmneſtræ ſepulchrum
Poſtquam coronâſti, & libâſti inferis inferias?
Her. Venio peractâ placatione: ſed me
Metus quidam cepit, quem in ædibus,
Procul exiſtens à domo, audio clamorem.
El. Quid? fiunt quæ ſunt digna noſtro luctu.
Her. Fauſta loquere: quid novi dicis?
El. Decretum eſt huic urbi, hodiè Oreſten & me mori.
Her. Nequaquam fiat, cùm vos ſitis mei cognati.
El. Decretum eſt: ſumus in jugo neceſſitatis.
Her. An propterea eſt clamor in domo?
El. Supplex procidens ad genua Helenæ clamat.
Her. Quis? non fatis ſcio, niſi tu dicas.
El. Miſer Oreſtes erat, nè occidatur, & pro me.

* Deeſt in MS.
* MS. ἐμᾶ.
* MS. ἀδεῖ.

Σιγᾶτε, σιγᾶτε] αἱ ἐξῆς αὐτὰ πελοῦσι σίγων εἰσὶν ἰαμβικῶν τετραμέτρων ἀκαταλήκτων μι, ὧν τελευταῖος, τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δὲ σαφῶς. μὴ δὲ τὸν μβ, κῶλα τρία. τὸ α ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, καὶ παιώνων β, ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ β ἀντιπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαροῦ. τὸ γ ἰωνικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ ἐλάττονος διάμβου καὶ δακτύλου. ὅτι ταῖς ἀποθέσει ἐφθέγξατο, καὶ ὅτι τῷ τέλει χορωνίς. Εἰς μέσον φόνον] εἰς τὸ μέσον τοῦ φόνου, ἢ εἴσω τοῦ φόνου περιεργασικῶς. [1315] Δικτύων βρόχους] εἰς τὰ δίκτυα περιεργασικῶς. Ἦν ἀλῷ] ἐὰν κεφηθῇ. Ἐξκατάσητε] ἐν κατασάσει γένεσθε, καὶ μὴ θορυβεῖτε, ἀναδεήσεται φησὶν εἰς τὸν πρότερον κατάσασιν τῆς ὄψεως, καὶ τὸ μὴ ὅμμα κατασυγχωκὸς ἔχειν. τὸ δὲ πρόσωπον ἀνύποπτον πρὸς περιεργημάτων χάριν, τοιοῦτοι περιεπλάσθη καὶ τοῦτο καὶ τὸν βολὸν ἐπηγάγω. Τί δ' ἄξι' ἡμῖν; τί δ' ἄλλο ἤμελεν ἡμῖν, τὰ περιγιγνόμενα ἡμῖν ἄξια τυγχάνει σεναγμάτων. Ἄλλως. Πεπόνθαμεν ἄξια σεναγμάτων. ἢ ὅτως, πῶς οἷοιν ἂν ἀξίως σεναζόμεθα, θανεῖν κατακεκρίμεθα; Εὔφημος ἴσθι] εὐφήμει, τί δὲ καινὸν λέγεις. Μὴ δῆτ' ἐμὲς] εἰθὲ μὴ γένοιτο θανεῖν ὑμᾶς συγγενεῖς ὑπάρχοντας. Ἄραρεν] ἥρμοσται εἰς τὸν ζυγὸν ἡ τῆς ἀνάγκης ὑπάρχομεν. Ἡ τῶνδ' ἕκατι] ἆρα χάριν τούτου ἐστὶν ἡ βοὴ καὶ πρὸ οἴκου. Ἱκέτης] προσκλήτως.

ANNOTATIONES.

V. 1317. Κατέσταθ'] al. ἐγκαλάσταθ', ità *Scholiaſt.* & per verſum ſtabit. | autem poſt στεναγμάτων. Alitèr legendum eſt cum *Heinſii* libello τὰ δ' ἄξι', &c.
V. 1326. Τίδ' ; Ἄξι', &c.] Ità lego cum interrogantis notâ, poſt τίδ' ; Non | V. 1330. Ἄραρεν] MS. ἄρεαρ bene.

Ἐπ' ἀξίοισιν ἆρα] ἀξίως ὅπ κ᾽ ὁ οἶκος θρηνεῖ δ᾽ ἡμᾶς. ἐὰν μὲν ἓν ἐυφημεῖ γεάρετα, ἀντὶ τῦ δυσφημεῖ νοητέον, ἵν᾽ ἢ κτ᾽ ἀντίφρασιν εἰρημένον, σωθέσμε ὄν]τ᾽ τῦ ἂν. ἐὰν δ᾽ ὑφ᾽ ἓν, ἀνδφημεῖ, ἀντὶ τῦ καταφημεῖ, κ᾽ ἀναθρωεῖ ὁ δόμος, κ᾽ σημαίνει τὸ ἐνιχεῖ. Πεεὶ τῦ γδ] ἄλλε φθέγξαιτό τις, ἢ θρηνήσειεν, ἢ ὅπ ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. Ἀλλως. Διὰ πῖον γδ ἄλλο ἔμελλε τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις, ἀλλ᾽ ἄπελθε, κ᾽ μεπάλαβε τῆς ὠφελήσως τοῖς φίλοις, ϖεφασσῦσα τῇ μητεὶ τῇ μεγάλως μακαείᾳ, ὥςε τὸν Μενέλαον μὴ ἀνέξεσθαι ἰδεῖν ἡμᾶς ἀποθανόντας, ἀλλ᾽ ὦ Ἑρμιόνη ἢ ἀναπεφεῖσα διὰ χειρῶν τῆς μητρός μι, ἐλέησον ἡμᾶς κ᾽ ἐλάφρυσον ἀπὸ χῆ κακῶν, ἄγε ἐλθὲ εἰς ἀγῶνα, ἐγὼ δ᾽ ὁδηγήσω. σὺ γδ ἔχεις μόνη τὸ σπεῖσμα τῆς ἐμῶν σωτηείας. Σωτηεία γδ] ἀντὶ τῦ, ἐν σοὶ δοκῖν ἡ σωτηεία ἡμῶν. Ἰδὲ δώκω] ἰδὲ ἐλαύνω τὴν πορεάν εἰς δόμυς, σεσωσμένοι ἐσε, ὅσον ὀπ᾽ τῇ ἐμῇ γνώμῃ.

Ἐπ᾽ ἀξίοισιν ἆρ᾽ ἀνδυφημεῖ δόμος. 1335
Πεεὶ τῦ γδ ἄλλε μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις;
Ἀλλ᾽ ἐλθὲ, ϖέζασα ἱκεσίας φίλοις,
Σῇ μητεὶ ϖεφασσῦσα τῇ μέγ᾽ ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόνθας εἰσιδεῖν,
Ἀλλ᾽, ὦ τεαφεῖσα μᾶζός ἐν χεεοῖν ἐμῆς, 1340
Οἴκτειρον ἡμᾶς, κἀποκέφισον κακῶν.
Ἴθ᾽ εἰς ἀγῶνα δεῦρ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἡγήσομαι.
Σωτηείας γδ τέρμ᾽ ἔχεις ἡμῖν μόνη.
Ἰδὲ, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμυς πόδα.
Σώθητ᾽, ὅσον γε τοῦτ᾽ ἐμοί. Η. ὦ κτ᾽ στέγας 1345
Φίλοι ξιφήρεις, ἐκ συλλήψεσθ᾽ ἄρδην;
Οἵ ἐγώ· λίνας τόσδ᾽ εἰσορῶ; Ο. σιγᾶν χεεών.
Ἡμῖν γδ ἥκεις, ἐκ σοὶ σωτηεία.
Ἔχεσθ᾽, ἔχεσθε, φάσγανον ϑ᾽ ϖεὸς δέρῃ
Βαλόντες, ἡσυχάζεθ᾽, ὡς εἰδῇ τόδε 1350
Μενέλαος, οὐκ ἄνδρας, ἐ Φρύγας κακούς
Εὑρών, ἔπαθεν οἷα χεὴ ϖεφάσθαι κακούς,
Ἰὼ ἰώ, φίλαι, κτύπον ἐγείρετε, κτύπον ϑ᾽ βοάν
Πεὸ μελάθρων, ὅπως ὁ ϖεφθεὶς φόνος
Μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον, 1355
Βοηδρομῆσαι ϖεὸς δόμυς τυραννικούς,
Πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον
Καθαιμακτὸν ἐν * δόμοισι κείμενον, * MS. δόμοις.
Ἢ ϑ᾽ λόγον τυ ϖεσσόλων πυθώμεθα·
Τὰς μὲν γδ οἶδα συμφοεὰς, τὰς δ᾽ ἐ ϕαφῶς. 1360

*Ἐπ᾽ ἀξίοισιν ἆρα] ἀξίως ὅπ κ᾽ ὁ οἶκος θρηνεῖ δ᾽ ἡμᾶς. ἐὰν μὲν ἓν ἐυφημεῖ γεάρετα, ἀντὶ τῦ δυσφημεῖ νοητέον, ἵν᾽ ἢ κτ᾽ ἀντίφρασιν εἰρημένον, σωθέσμε ὄν]τ᾽ τῦ ἂν. ἐὰν δ᾽ ὑφ᾽ ἓν, ἀνδφημεῖ, ἀντὶ τῦ καταφημεῖ, κ᾽ ἀναθρωεῖ ὁ δόμος, κ᾽ σημαίνει τὸ ἐνιχεῖ. Πεεὶ τῦ γδ] ἄλλε φθέγξαιτό τις, ἢ θρηνήσειεν, ἢ ὅπ ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. Ἀλλως. Διὰ πῖον γδ ἄλλο ἔμελλε τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις, ἀλλ᾽ ἄπελθε, κ᾽ μεπάλαβε τῆς ὠφελήσως τοῖς φίλοις, ϖεφασσῦσα τῇ μητεὶ τῇ μεγάλως μακαείᾳ, ὥςε τὸν Μενέλαον μὴ ἀνέξεσθαι ἰδεῖν ἡμᾶς ἀποθανόντας, ἀλλ᾽ ὦ Ἑρμιόνη ἢ ἀναπεφεῖσα διὰ χειρῶν τῆς μητρός μι, ἐλέησον ἡμᾶς κ᾽ ἐλάφρυσον ἀπὸ χῆ κακῶν, ἄγε ἐλθὲ εἰς ἀγῶνα, ἐγὼ δ᾽ ὁδηγήσω. σὺ γδ ἔχεις μόνη τὸ σπεῖσμα τῆς ἐμῶν σωτηείας. Σωτηεία γδ] ἀντὶ τῦ, ἐν σοὶ δοκῖν ἡ σωτηεία ἡμῶν. Ἰδὲ δώκω] ἰδὲ ἐλαύνω τὴν πορεάν εἰς δόμυς, σεσωσμένοι ἐσε, ὅσον ὀπ᾽ τῇ ἐμῇ γνώμῃ. Σώθητ᾽, ὅσον γε τοῦτ᾽ ἐμοί] ὦ ὑμεῖς οἱ κτ᾽ κῦ οἴκυς ξιφηφόροι, ἐ συλλήψεδε τὼ Ἑρμιόνω. Οἵ ἐγώ] οἵμοι τίνες εἰσίν ἕτοι ὓς εἰσορῶ. Σιγᾶν χρέπον] ἡμῖν γδ ἦλθες, ἐκ σεαυτῇ σωτηεία. Οὔνεκ᾽ ἀνδεσ] τὸ ἐξῆς ὅτι ἄνδρας ἀνδρείυς κ᾽ ἐ δειλὲς Φρύγας εὑρών, ἔπαθεν ἃ χὴ πεδεῖν τὸν κακόν. Βοηδρομῆσαι] ὥςε ὑπὸ βοηδείᾳ δρομεῖν ϖεὸς τὸν οἶκυς τῦ Καστικός. Πρὶν ἐτύμως] πρὶν ἀληθῶς ἴδω τὸ σῶμα τῆς Ἑλένης πεφονδμβρον, ἤτοι ἡμαγμδον ἐν τοῖς οἰκοις κείμδνον, ἢ ἀκύσομαι τῦτο ϖαρ᾽ ἄλλων. Τὰς μὲν γδ οἶδα] ὡς ἀπὸ τῆς Κοῆς, ἐν συμφοραῖς ὔσαν τὼ Ἑλένω ἐγίνωσκον. ἀγνοῶ ϑ᾽ εἰ πέρας ἔχει ὁ φόνος αὐτῆς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Διὰ δίκας ἔβα] σύνημα κατὰ ϖειρατὴν ἀνομοιομερὲς, κῶλων κ᾽ στίχων δ᾽. τὸ α ϖαιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ ϖαίωνος ᾱ κ᾽ ἰάμβυ. τὸ β ὅμοιον δ᾽ μετρον ὑπορχηματάληκτον, ἐκ ϖαιώνων β κ᾽ συλλαβῆς. εἰ δ᾽ βέλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τῦ β ϖοδὸς χορεία, τῦ δ᾽ γ δακτύλε. τὸ γ ἀναπαιστικὸν δ᾽μετρον ὑπορχηματάληκτον. τὸ δ᾽ ἰαμβικὸν δ᾽μετρον ἀκαταλληκτον, ἐκ τειῶν χορείων κ᾽ πυῤῥιχείυ, ἢ ἰάμβυ διὰ τὼ ἀδιαφορον. τὸ ε τροχαϊκὸν πενθημιμερές. εἰ δ᾽ βέλει, ἀνπαιστικὸν μονόμετρον ὑπορχηματάληκτον, ἐξ ὑπερτείτυ ᾱ κ᾽ συλλαβῆς. τὸ ζ, η, θ, ἰαμβικοὶ τειμετροι, ἀκαταλληκτοι. ὑπὸ τῶ τέλει παρήγραφο. Διὰ δίκας ἔβα] δικαίως ἢ Νέμεσις τὼ Ἑλένω ἐπμωρήσατο. ἢ ὅτως, ἢ Νέμεσις τῆς δίκης δ᾽ θεῶν, ἔμολεν, ὅ ὅτι δίκιω ἀπευτεῖπαι παρ᾽ αὐδ᾽. ἐνεμέσησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί. Ἀλλὰ, κλυτεῖ γὰρ] ἐξιὼν τὶς φησί. τῦτο γὰρ ἔδος τῶς δυραις. τύτυς δ᾽ τὼ τρεῖς στίχυς, ἐκ ἂν πς συγχωρήσειεν Εὐριπίδ᾽ εἶ, ἀλλὰ μᾶλλον δ᾽ ὑποκειτ᾽. οἵ τινες ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ δ᾽ βασιλέων δόμων κατηλλόμδνοι, ϖαρανοίξαντες ἐκπορεύονται τὸ τῦ Φρυγὸς ἔρυμα κ᾽ ϖρόσωπον, ὅμως διὰ δυρῶν εὐλόγως ἐξιόντες φαίνονται. ἐξ ὧν ϑ᾽ αὐτὸ λέγυσιν, ἀντιμαρτυρδσι τῇ διὰ δ᾽ δυρῶν ἐξόδῳ. φανερὸν ϑ᾽ ὅτ᾽ δ᾽ ἐξῆς, ὅτι ὑπερπεπόδηκεν. Οὗ πάυσόμεθα] ἀφ᾽ ὧ ἀκύσομεν πῶς τὰν δόμοις διάκεισαι.

ANNOTATIONES.

V. 1358. Καθαμακτὸν] hic versus, ut & hi Ἰὼ, Ἰὼ, φίλαι, & Πρὶν ἂν ἐτύμως, soli ab *Iambis* excipiuntur, de quâ re | *Scholiastes* in principio hujus scenæ.
V. 1359. Ἢ ϑ᾽ λόγον τυ] ita scribo τυ, quià est enclitica pro τινὸς.

Φρυ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφυγα
Βαρβάροις ἐν συμφοίσι,
Κεδρωτὰ παιδῶν ὑπὲρ τέρεμνα,
Δωρικάς τε * τριγλύφους.
Φρῦδα φρῦδα γᾶ γᾶ
Βαρβάροισι δρασμοῖς.
Αἰ, αἰ. πᾶ φύγω, ξένοι,
Πολιὸν αἰθέρ' ἀμπάμενος,
Ἢ πόντιον, Ὠκεανὸς ὃν
Ταυρόκρανος ἀγκάλαις
Ἑλίσσων * κυκλεῖ χθόνα;

* MS. τριγλύφας.
* MS. κυκλεῖ.

Phr. Effugi Argivum ensem ex morte,
In barbaris calceis,
Supra cedrina fastigia thalamorum,
Doricáque pinnacula.
Euanida, euanida terra terra
Barbaris fugientibus.
Heu, heu, quò effugiam, ô hospitæ,
Per canum ætherem volitans,
An per pontum, quem Oceanus
Habens taurinum caput cubitis
Circundans amplectitur terram?

Χο. Τίδ' ἔστιν, Ἑλένης θεράπολ', Ἰδαῖον κάρα;

Cho. Quid est Helenæ minister Idæa?

Φρ. Ἴλιον, Ἴλιον, ὤ μοι μοι,
Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον
Ἴδας ὄρος ἱερόν,
Ὡς σ' ὀλόμυον σένω,
Ἀρμάτειον ἀρμάτειον μέλος
Βαρβάρῳ βοᾷ,

Phr. Ilium, Ilium, heu mihi
Phrygia urbs, habens bonam glebam,
Sacer mons Idæ,
Quàm dolco te periisse,
Lugubre lugubre carmen
Barbaricâ voce,

Ἀργεῖον ξίφος] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται μονοσερφικὰ, καὶ μετεικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ καὶ ἀνομοιόσερφα. ἃ δεῖ ἔχειν χάσμα πρὸς τὸ ἔξης. τὰ δὲ κῶλα τῆς παρόδου σερφῆς εἰσὶν ια. τὸ α ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι σπονδείου τε δι, παίωνος β, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ διχρόνου. τὸ β τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ δ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ ε δακτυλικὸν τρίμετρον ἐκ σπονδείων. τὸ ς τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ἰσχιοφαλικόν. τὸ ζ ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ η ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ α ποδὶ χορείῳ, τῷ δὲ τελευταίῳ ἀδιαφόρῳ. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δι καὶ β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. τὸ θ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τῷ γ ποδὶ χορείῳ. τὸ ι παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει φερέσφερος, ἐν εἰσθέσει σίγμος ἰαμβικὸς τρίμετρος. Ἀργεῖον ξίφος] ἐντεῦθεν φασὶν ἐξῆσθαι τὸν ἴδιον ἕδους ὁ Εὐριπίδης, ἀνοίκεια ἑαυτῷ λέγων. Κεδρωτὰ] τὰ ἐκ κέδρου ξύλα. παιδῶν δὲ τῶν κοιτώνων. τερέμνια δὲ τὰς ὑψηλὰς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ ὑπερτερέμνων. τοῦτο δέ φησιν, ὡς ὑπερπεπτηκὼς τοῦ ἔξω τυδὸς οἴκων. παιδῶν γὰρ, τοῦ θαλάμων. Αἰσχίνης δὲ τὸν ὑπὲρ ἀντὶ τῆς περὶ φησὶν, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ περὶ τερέμνων. τριγλύφους δὲ, ἐπεὶ φέρει Δωριεῦσι γλυφή τις ὑπ, ἣ καλεῖτο τριγλυφος, ἢ ὡς τοῦ Δωριέων καταδεεστέρων τὰς γλυφὰς τοῦ ὀρόφου. ἐνμαεῖς δὲ εἴδος ὑποδήματος σανδαλώδους. πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐυμαρῶς ὑποδεῖσθαι. Φρῦδα γᾶ] διχῶς ἄπτος τοῦτο ἐκδέξατο. καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι ἡ γῆ τοῦ Ἀργείων, ἀφανὴς ὅτι τοῖς βαρβάροις ἀσπιτεύουσι, καθὸ ἀπείρατοι τοῦ τόπου. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασίλεια, καὶ διὰ τὸ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται. διὰ τὸ ὕψος ἀφανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτοῦ. τὸ δὲ βαρβάροις δρασμοῖς, πρὸς τὸ ἐχόμενον λητέον, οὓς βάρβαρος ὢν ἐκ οἶδα πῶ φύγω. καὶ γὰρ ἐκ εἰμὶ τοῦ τόπων ἐδάφ. ἢ ὅτιος, ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ' ὑπερβὰς ἁλαλαῖο, ἀφανῆ φησὶν εἶ ἑαυτὴν τὴν γῆν. ἢ τὸ φρῦδα γᾶ ὅτι τὴν Ἰάδα φησὶν. ἐρωτῶμενος γὰρ, τὸ ἐμοὶ, φησὶν, Ἴλιον Ἴλιον ὤμοι μοι, τυτέσιν ἐμὲ τὴν βαρβάρα φθόγγος πάνυ ἀφεστηκεν ἢ πατρίς. Ταυρόκρανος] τοῦτο ἐξῶθεν ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰάμβου προσέθηκεν. ὁ γὰρ ἀρμόττει τῷ Φρυγὶ ἁμαθεῖ ὅτι τοῦτο λέγειν. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν λέξιν, τυτέσιν ἐν Ὠκεανῷ, ὃς Ταυρόκερως ὤν, ἑλίσσων κυκλοῖ χθόνα. ἢ ὡσεὶ δὲ ποταμὸν ὑπείληπε τὸν Ὠκεανόν. καὶ Ὅμηρος, ὅτε πὶς ἂν ποταμὸν ἀπέλῃ, νόσφ' Ὠκεανοῖο. ὅπ δὲ κύκλῳ περῤῥεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τὸ ἀλῤῥοῦν Ὠκεανοῦο. σπανίως δὲ τοῦ ποταμὸς ταυροκερώνης ἐζωγράφουντε, καὶ ἔλεγον, ἴσως ὅπ παρεπλάσια τῷ μυκήματι τοῦ ταύρου, ἢ ἀπὸ ζήσεως τοῦ ὕδατος ποιεῖ, ἐν τοῖς σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς. ἢ διὰ τὸ εἶναι τοῦ ὑδάτων, ἅπερ τὴν γῆν διαῤῥώνυσι, παρεμπίπτοντα ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. ὡς γὰρ φησὶν ἐν ἄλλοις, ταῦροι δ' ὑδρεῖσαι, κἀεις κέρας δυμάμυοι. ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν. 1381 Ἴλιον Ἴλιον] καὶ ἡ παρῶσα σερφὴ μονόσερφος ὀξὺ κῶλον ιε. τὸ α ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ζ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ α ποδὶ χορείῳ. τὸ γ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χορείου, ἢ ἀναπαιστικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δι τροχαϊκὸν, ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ ε ὅμοιον τῷ β, τροχαϊκὸν καθαρόν. τὸ ς ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βάλει τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ δι, ἰάμβου ἀρχομένῳ. τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τείμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δι, ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβραχέος, ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η ὀλιγοχρειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διάμβου καὶ χορείαμβου. τὸ θ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τῷ γ ποδὶ χορείῳ. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ σπονδείου γ, καὶ παίωνος α. τὸ ι παιωνικὸν ἡμόλιον, ἐκ παίωνος δι καὶ σπονδείου. τὸ ια τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ε. τὸ ιβ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιγ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δι. τὸ ιδ δακτυλικὸν τρίμετρον καθαρεύον. τὸ ιε ὅμοιον ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται λογαοιδικὸν, διὰ τὸ ἔχειν σπὶ τῷ τέλει τροχαϊκὸν συζυγίαν. ἐπὶ τῷ τέλει φερέσφερος. ἐν εἰσθέσει δὲ σίγμα ἰαμβοι τείμετροι β. εἶτα φερέσφερος. Ἴλιον, Ἴλιον] τὸ Ἴλιον λέγει, καὶ τοῦτο εἰ πὼν σπισένει. φανερὸν δὲ ἐκ τοῦ πάλιν ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ χοροῦ, τί δ' ὅτιν Ἑλένης θεράπολε εἰπεῖν, Ἴλιον Ἴλιον ὤμοιμοι βαρβάροισι δρασμοῖς. βάρβαρος ὤν, καὶ φυγεῖν θέλων, πᾶ φησι φύγω ὦ ξένε. τὸ δὲ αἰ αἰ ὀπισένων λέγει. Ἴλιον Ἴλιον] ἐρωτηθεὶς ὁ Φρὺξ ὑπὸ τοῦ χοροῦ πάλιν, εἶπεν Ἴλιον Ἴλιον ὤμοι. τό, τε Ἴλιον καὶ τὴν καλλίβωλον Ἴδην, τὴν ἐμαυτῆ βαρβάρῳ φωνῇ σένω. ὃ δὲ λόγος, σένω τὰ εἰρημένα ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος, καὶ τὸ ἀρμάτειον μέλος, τὸ ὅπ τοῖς κακοῖς ἀηδέν. πινὲς δὲ τοῦτο παρεπίγεσφον εἶ φασὶν εἰς τὰ κωμικὰ δράματα. 1385 Ἀρμάτειον μέλος] τὸ ἀρμάτειον μέλος ὁ Δίδυμος φησὶν ὀνομάζειν, ὅπ αἱ ἀρχαῖαι παρθένοι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τῆς ἀρμάτων ἤγοντο. ὅθεν ἔπ καὶ νῦν παίζοντα λέγονται ἀπὸ τῶν τοῖς ὄχεσι παρεδρεύειν, ὡς σπιθαλάμιον ἐν τοῖς θαλάμοις. ὅθεν τοίνυν ὁ Σάρβαρος, ἐπειδὴ συνέζη ὁ τῆς Ἑλένης γάμος, ὃν Πάρις συνετέλεσεν σπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶ γλυκεῖ, καὶ τὸν αὐτοῖς Τιμώμενον ᾠδίνια, καὶ ἀνάμνησιν ἀνασεγέρει, τὸν σπὶ κακῷ τοῖς Τρωσὶν Τιμώμενον σπιτελεσθέντα. ἔνιοι δὲ ἁρμάτειον τὸν ὄλεθρον φασὶ, τὸν ὁπὸ τοῦ ἑλκυσμοῦ τοῦ Ἕκτορος ἡδυμένον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυρηναῖος σπιφέρει, λέγων εἶ ἁρμόδιον, ὦ Ἴλιον. εἰ δὲ μὴ παρεπιφέρῃ, ἅπαξ ἂν ἐπηγγέρετο τὸ Ἴλιον ἀπώλεσεν. ἔνιοι δὲ τὸν Φρύγα τὸν ἐκπεπτηκότα ἐυθέως φασί. τύς δὲ ἐυτύχης σπιεικῶς ὀξυφώνως ᾠδήκειν. τὸ δὲ ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φάναι, διὰ τὸ τὸν ᾠδηξόνιον ἐκ ἁρμάτων ἦγον ἀνατεταμένον τε καὶ ὀξὺ εἶ). ὅπ δὲ ἐυτύχος μὴ, φησὶν Οὐτε γὰρ γυνὴ πέφυκας, ὥτ' ἐν ἀνδρείοισιν σύγ' εἶς. καὶ πάλιν, Ὀξὺ γὰρ βοᾶς ὑπακοῦσαι Ἄργος ἐξεγείρεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα αἰτία, ἃς ἐκτίθεται ὁ ὑπομνηματογράφος. ὁ λόγος ὅτος, τὸ Ἴλιον καὶ τὴν Ἴδην, ἔπ δὲ καὶ τὸν Ἕκτορα, καὶ τὸ ὅπ τοῦ ἑλκυσμοῦ τότε μάλα θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ.

ANNOTATIONES.

V. 1372. Δωρικάς τε τριγλύφους] τρίγλυφον ἡ & τὸ τρίγλυφον de quibus vid. *Scholiast.* ſicut autem cum *Schol.* & *Heinſii* codice τριγλύφας lego, non τριγλύφους, ità Δωρικὰς retineo contra *Heinſ.* & *Scalig.* quià γλυφὰς intelligitur in τριγλύφους. De *Triglyphis* præter Lexica vide *Vitruvium* l. 1. c. 2. & l. 4. c. 1. Illúſtque in illos locos Interpretes *Philandrum*, *Baldum* & Laet. Item *Andra. Schotti* Obſervat. Human. *l.* 5. *c.* 26. *Eurip.* Iphig. Taur. V. 113. Ὅσα δέ γ' εἴπω τριγλύφων. *Joſ. Barnes.*

V. 1378. Ταυρόκερως ὠκεανὸς] Quarè hìc *Oceanus* dicitur ταυρόκερως, vid. *Scholiaſten.* Et quæ nos ad *Iphig. Aul.* V. 275. *Idem.*

Διὰ τὸ τῆς ὀρνιθογόνου] τέρας φησὶ τὸ Ἴλιον ἁπολόμενον διὰ τὴν δυσώνυμον Ἑλένην, ἧ ἦν καὶ ὁ Ἕκτωρ ἀνῃρέθη, εὕρηται δὲ ἐξῆς τὸ ῥητὸν διὰ τῆς ὀρνιθος τὸ κυκνόπτερον ὄμμα καλλοσύνας Λήδας. ὄμμα δὲ λέγει, ἀπὸ τῆ εὐπρεπείας μάλιστα μέρους αὐτὴν ὀνομάσας. ὀρνιθόγονον δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ Ζεὺς εἰς κύκνον, ἐγκύμονα ἐποίησεν αὐτὴν τῷ Λήδᾳ συνελθών· τὸ δὲ ὀρνιθόγονον, καὶ κυκνόπτερον, τὸ αὐτὸ σημαίνει. πινὲς δὲ τὸ ὀρνιθόγονον ὅτι τῆς Λήδας ἐξεδέξαντο. φασὶ γὰρ αὐτὴν εἰς Νέμεσιν μεταβληθεῖσαν, ὕστερον συνελθεῖν τῷ κύκνῳ, καλλοσύνας δὲ, ἀντὶ τῆ εὐκαλλεστάτης· ὁ δὲ λόγος, ἕνεκα τοῦ Ἰλίου τὸ ἁπολόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου Ἑλένης κάλλος, ὃν ἐγκύμονα ἐποίησε κύκνος, τῇ εὐκαλλεστάτῃ Λήδᾳ συνελθὼν· σκύμνῳ δὲ ἀπείκασεν αὐτὸν, τὸ ὀλέθριον αὐτῆς αἰνιττόμενος. ὅτι γὰρ ὀλέθρῳ ὁ Ἴλιος, ὥσπερ τι θηρίον ἐγκύμονα, σύμπους δὲ κυρίως τὰ ἐκ λεόντων γινόμενα. Ἀπολλωνίων] Ἀπολλώνιον φασὶ τὸ Πέργαμον, καὶ ὁ Ἴλιος δὲ ἀκρόπολιν. ἐπεὶ Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν ἐκεῖσε, ὡς Ὅμηρος, περγάμῳ εἰν ἱερῇ. ὅτι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο. ἢ ἐπεὶ ὁ Ἀπόλλων τὰ τείχη ᾠκοδόμησεν. ἢ Ἀπολλωνίων, ἐπὶ ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντι φησίν,

* Ὦ χρυσοφεγγὲς Ἥλι', ὡς μ' ἀπώλεσας,
Ὅσον σ' Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήσει βεβώς.

Ὀλοτοῦ] ἐπιφώνημα ὅτι θρηνητικόν. καὶ ἀλαλεμοὸς, ὁ θρῆνος. Δαρδανία ἡ πόλις πλησίον τῆς Τρωάδος, ἀπὸ Δαρδάνου βασιλεύσαν]ος ἐκεῖσε, ἔνθα ἱπποσάσιον φασὶν εἶναι· ἦσαν Γανυμήδης ἵππων, ὃς καὶ ξωοδοκήσας τῷ Διΐ. ἀναφέρει δὲ ὅτι τὰ Ὁμηρικὰ, † ἐπεὶ ποιεῖ Γανυμήδους. θρηνεῖ δὲ τὸν Δάρδανον, καὶ αὐτὸν ἁπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. τὸ ἐξῆς, ὦ Δαρδανία τὲ συνέτε τῷ Διὸς Γανυμήδης ἱπποφορβέ. συσυχασάτη ἕνεκεν ἦσθ' ἰαλέμων, ὃ ὅτι θρήνων. ἢ ὁ λόγ]ος ὅτως, ἰαλέμων, ἰαλεμων καὶ συσυχασάτη σὺ, ἱππικωτάτη Δαρδανία, ἢ τις ὑπῆρχες τῷ Γανυμήδης, καὶ τὰ ἑξῆς. ἢ τοίνυν ἱππικὴ τὴν Δαρδανίαν φησὶ, ἢ τῷ ἱπποσύῳ Γανυμήδης, τετέχθαι ἱππικῶ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ Τρωάδα, καὶ Δαρδανίαν. Ἰαλέμων] ἦσθ' θρήνων. ἀπὸ Ἰαλέμου τῆς Καλλιόπης καὶ Ἀπόλλωνος. πινὲς δὲ τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ Λίνῳ φασὶν, ὃν καὶ ὅτι θρήνῳ λέγουσι. Ἱπποσυνία Διὸς εὐνέτα] πινὲς ἔχ ἵππους, ἀλλὰ χρυσῷ ἄμπελον φασὶ δεδῶσθαι ὑπὲρ Γανυμήδης. καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγει, Ἄμπελον ἣν Κρονίδης ἔπορεν ὁ παιδὸς ἄποινα, Χρυσείῳ φύλλοισιν ἀγαννοΐσι κομόωσαν Βόστρυσι, τὴν Ἥφαιστος ἐποίησέν ποτε δῶκεν· Αὐτὰρ ὁ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί. Σαφῶς] φανερῶς εἰπὲ ἡμῖν ἕκαστα τὰ ἐν τοῖς οἴκοις γινόμενα. τὰ γὰρ ἀφανέστερον οὐκ εὐγνώστως ἐνόησε. Αἴλινον, αἴλινον] καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφος ὅτι κώλων ιβ'. τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βάλει, ἀσωμάτιστον, ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ β' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ' ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς τῷ α' ποδὸς χορείου. τὸ δ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον σωίζησιν κατὰ τὸν α' πόδα. τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ α' ποδὸς χορείου, τῷ δ' ἀναπαίστου. τὸ ς' τροχαϊκὸν τείμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ζ' ἰαμβικὸν τείμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἰαμβικὸν τείμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον κατὰ τὸν ε' πόδα σωίζησιν. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ι' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τῷ δ' ποδὸς χορείου, ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ια' ὅμοιον καθαρόν. τὸ ιβ' ὅμοιον ἀσωμάστητον, ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως, ἢ δακτυλικῆς. δύο δὲ εἰσὶ σπονδεῖοι, καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμερὲς. τὸ ιγ' ὅμοιον. τὸ δ' ἰαμβικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον. τὸ ιε' τροχαϊκὸν τείμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ις' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ιζ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιη' ὅμοιον, δίμετρον καθαληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερές. τὸ ιθ' ὅμοιον τείμετρον καταληκτικὸν, τῷ ς' ποδὸς χορείου. ἰαμβ]ὸν γάρ ὅτι τείμετρος ἐλλιπὴς μιᾷ συλλαβῇ. τὸ κ' ὅμοιον τῷ ις'. τὸ κα' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τετάρων χορείων, καὶ ἰάμβου. τὸ κβ' ὅμοιον ἐκ δύο χορείων, καὶ ἀναπαίστου καὶ ἰάμβου, καὶ πυρρίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κγ' ὅμοιον ἐκ δ' χορείων. τὸ κδ' δακτυλικὸν δίμετρον. εἰ δὲ βάλει, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χορείαμβε καὶ δύο συναλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ κε' ὅμοιον τῷ ιε'. τὸ κς' ἀνπαναστικὸν μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον καθαρόν. τὸ κζ', τὸ κη', τὸ κθ', τὸ λ', τὸ λα', καὶ τὸ λβ' ὅμοια εἰσὶ κατὰ πάντα. καὶ εἰσὶν ἰωνικὰ ἡμιόλια, ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ὀπλείτης β'. ἀντὶ ἰωνικῆ ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ ἰάμβε. πλὴν τὸ μὴ κῶλον, ἀντὶ ἰάμβε ἔχει πυρρίχιον, διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δὲ λα χορεῖον. ὅτι τῷ τέλει Εὐριπίδης, καὶ ἐν εἰδέσει εἰρήνε ἰαμβος τείμετρος. Αἴλινον αἴλινον] ὁ λόγος ὅτως. εὐώδασιν οἱ Σάρδεσι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνε λέγειν, οἰκείως τῇ ἐαυτῆς Σαρδέσι φωνῇ, ὅτε τὰς Σασπλείας ἀνηρημένῃ τύχῃ· κἀγὼ ἂν ἀπολλυμένην τὴν Ἑλένην στενάζω. τὸν λίνον πινὲς ἐπήνθησαν ὅτι τῇ ὕμνε, καὶ τῇ θρήνε, νυῦ μήτοι ὅτι συμφορᾶς αὐτὸν καὶ θρήνοις τάπτει. Ἀσιάδι φωνῇ] ἀντὶ τῇ βαρβάρῳ. ἡ δὲ Ἀσία τῆς βαρβάρων χώρας. ἢ δὲ Εὐρώπη τῆς Ἑλλήνων. Αἰδᾳ] τοῖς θάνατον ἐργαζομένοις. Δύο διδύμω] τετέτιν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης. τὸ μὲν πατρὸς ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐπωνομάζετο, ὁ δὲ Σθενέλε καὶ παῖς· κακόβουλος δὲ, ὁ κακὸς κατὰ τῆς Ἑλένης βουλευόμενος. Σιγᾷ δόλιος] τετέτι, τῇ σιγῇ ἐμπειρος καὶ πόνων. Ξυωστὸς] ἔμπειρος πολέμε.

* Ita manifestè corruptum locum restitui ex *Macrobio* Saturn. l. 1. c. 17. aliàs enim fateor me paratum legere, ultimum versiculum, Ἐκ τοῦδ' Ἀπόλλων εἰκότως κλήζη βεβώς. Legitur & καλλιεγγὲς pro χρυσοφεγγὲς. *Jos. Barnes.* † Il. ε. V. 266.

ANNOTATIONES.

V. 13 9. Δυσλ'ναις] Hìc *Euripides Homerum* imitatur, qui dixit Ὦ Πάτερ, Διὶ πάτερ.

V. 1392. Ἱπποσύνα] Vel ut lib. *Heinf. Scalig.* παῖς per appositionem subaudi, ut ἱπποσύνα pro ἱπποσύνῳ sit Epithet. certè Ἑλλὰς γαῖα pro ἑλληνική. *Jos. Barnes.*

Ἔρρει

Ἔρροι τᾶς ἡσύχᾳ φρενοίας, κακοῦργος ὤν.
Οἱ δ', ἐς δόμους ἔσω μολόντες,
Ἃς ἔγημ' ὁ τοξόδας Πάρις,
Γυναικὸς, ὄμμα δακρύοις
Πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
Ἕζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖνεν, ὁ δ' ἔνθ' κεῖνεν,
Ἄλλος ἄλλοθεν πεφαγμένοι.
Περὶ δ' γόνυ χεῖρας ἱκετίδες
Ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω.
Ἀνὰ δ' δρομάδες ἔδραμον ἔδραμον
Ἀμφίπολοι Φρύγες.
Προσέπτα δ' ἄλλος ἄλλον,
Πεσὼν ἐν φόβῳ,
Μή τις εἴη δόλος.
Καὶ δόκει τοῖς μὲν, ἦ,
Τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν
Μηχανὰν ἐμπλέκειν
Παῖδα Τυνδαρίδ' ὁ μητροφόντας δράκων.
Χο. Σὺ δ' ἦσθα πω τοῦ τότ', ἢ πάλαι φόβου γεις φόβῳ;
Φρ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
Παρὰ βόστρυχον αὖραν αὖραν
Ἑλένας Ἑλένας κυπαρεῖ κύκλῳ
Πτερύγῳ ποδὸς παρηΐδος αἴωρουν,
Βαρβάροισι νόμοισιν.
Ἃ δ' λίνον ἠλακάτᾳ
Δακτύλοις ἕλισσεν,
Νήματα δ' ἵετο πέδιν,
Σκύλων Φρυγίων ὀπὴ τύμβου
Ἀγάλματα συσολίσαι

Pereat ob tacitam providentiam, cum sit maleficus.
Illi verò intrò venientes ad thorum
Ejus, quam habuit jaculator Paris,
Mulieris, oculos lacrymis
Madefacti, humiles
Sederunt: alter hinc, alter illinc,
Alius aliundè armati:
Et manus supplices ad genu
Helenæ posuerunt, posuerunt ambo.
Celeres autem cucurrerunt, cucurrerunt,
Ministri Phryges:
Allocutus est autem alius alium,
Incidens in merum,
Nè quis esset dolus:
Aliis videbatur non esse,
Aliis in retiariam
Machinam implicare
Filiam Tyndari draco matricida.
Chor. Ubi tu tunc eras? an jam effugeras metu?
Phr. Phrygio, Phrygio more
Ad comam, auram auram,
Helenæ Helenæ, circulo benefacto
Flabello, ad genam ciebam,
Barbaro more.
Illa verò linum in colo
Digitis volvebat,
Et fila mittebat ad solum,
Ex prædâ Phrygiâ ad tumulum
Monumenta facere

Ἔρροι τᾶς ἡσύχᾳ] φθειρέσθω φησὶν πας ὁπὶ κακουργίᾳ ἔμπειρος ὤν, φρενοπλήμων τῆς ἡσυχίας ὅπ κακῶς Ἄλλως. Διαφθαρείη ὡσὸ τῆς ἡσύχου φρενοίας. ἥσυχον δ' αὐτὸν φησὶ, τὴν ἀφροντιστίαν πάντα ἀμυνομένων. φρένιον δ' τὴν εἰμαρμένην. πῶς δ' ὕστερον. ἀμωμοζέτο κακὸν ὤν, μὴ ἡσύχου φρενοίας. ὁ σωφρονισμὸς ὁδὲ ἀντὶ τοῦ δύ. ἵν' ἦς, οἱ δύ. ὅτοι δ' φησὶν ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τοὺ θαλάμους, ἵνα ἔγημε γυναικὸς τοξότης Πάρις, τοὺ ὀφθαλμοὺς δακρύων πεπληρωμένους, καὶ τοῦ σώματος ταπεινοὶ, ἔζοντο παρ' ἑκάτερον μέρος τῆς Ἑλένης. ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ ἐξ ἀριστερῶν, πεφαγμένοι ξίφεσιν. Ἀνὰ δ' δρομάδες] τὸ ἑξῆς, ἀνέδραμον δ' πάντες, καὶ οἱ θεράποντες ἀνεπήδησαν παραχρῆμα, καὶ περέδραμον κλαίοντα δρομάδες ἵπποι φοβηθέντες. Μή τις εἴη δόλος] οἱ μὲν φησὶ τῆς οἰκείας ἀκ ὤν τὸν δόλον εἶδ. οἱ δ' ἐπιπεδίκασαν τῶν Ἑλένων μέλλειν τοὺ Ὀρέστ δολοφονεῖσθαι ὥσπερ ἐν ἀρκυσι ζωγρηθεῖσαν. ἀρκυς γὰρ τὸ λῖνον. Τοῖς δ' ἐδόκει] τοῖς δ' ἐδόκει Ὀρέστης ἐν ἀσφαλεστάτῃ δικτύων μηχανῇ, καὶ περικλήματι λίνε ἐμπλέκειν καὶ ἐμβάλλειν τῶν Ἑλένων, οἷς εἰς ἀρκυστάτων μηχανὴν, καὶ ὡς περίκλημα λίνεν. οἷς εἰς δολοφονίαν. ἄρκυς γὰρ τὸ δίκτυον. [1425] Σὺ δ' ἦσθα] σὺ δὲ παρῆς τοῖς μνομένοις. ἢ ἤκουσας παρ' ἑτέρε πάλαι. ἄλλως, σὺ πᾶ ὑπῆρχες, ἢ ἐκ μακρᾶ φόβε γεγονὼς ἐν φόβῳ γεγόμενος δηλονότι, ἃ δ' λέγεις δηλονότι φόβᾳ ἄλλε ἤκουσας. Φρυγίοις ἔτυχον] καὶ ἡ παρῶσα στροφὴ μονόστροφος ὀξυκλώνιος λα. τὸ ᾱ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ, ὅμοια δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἐρρηματερῆ. τὸ ε ἰωνικὸν ἰσυφαλικόν. τὸ ϛ φερεκρατιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος α, ἀντὶ ἰωνικᾶ ἀπὸ μείζονος, καὶ χορειάμβε. τὸ ζ ὅμοιον τῷ ε ἰσυφαλικόν. τὸ η φερεκρατιακὸν, ἐναντίον τῷ φερρηθέντι, ἐκ χορειάμβε καὶ παίωνος δ, ἀντὶ ἰωνικᾶ ἀπ' ἐλάττονος· εὕρηται γὰρ καὶ ἐν τῷ Πινδάρῳ τὸ φερεκρατιακὸν, ἐκ παίωνος α καὶ ἰωνικᾶ ἀπὸ μείζονος. τὸ θ, ὅμοιον τῷ β. εἰ δὲ βάλει, φερεκρατιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικᾶ ἀπὸ μείζονος χορειάμβε καὶ συλλαβῆς. τὸ ι ὅμοιον τῷ ϛ, ἐκ παίωνος β, ἀντὶ ἰωνικᾶ ἀπὸ μείζονος, καὶ χορειάμβε. εἰ δὲ βάλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμβε ἀρχόμενον. τὸ ια ἀναπαιστικὴ βάσις, τὸ ιβ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ, καὶ χορείε ἢ ἀναπαίστε, διὰ τὴν ἀδιάφορον. εἰ δὲ βάλει, τετραχῶν πενθημιμερὲς, ἐκ τετραίε καὶ δύο βραχέων ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. τὸ ιγ δακτυλικὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βάλει, χορειαμβικὸν ἡμόλιον, ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιδ ἰωνικὸν ἡμόλιον. ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικᾶ ἀπὸ μείζονος, καὶ ἀνακλάσε. εἴη δ' ἂν καὶ ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς. τῆς β ποδὸς ἀναπαίστε. τὸ ιε ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ τειῶν χορείων. τὸ ις ὅμοιον. τὸ ιζ, ιη, ιθ ἐξῆς· ὑπειτα α καὶ ἰάμβε. τὸ κ ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντιπάστε καὶ κρητικᾶ. τὸ κα ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, καθαρόν. τὸ κβ τετραχῶν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ κγ ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν Εὐριπίδειον, τῆς α ποδὸς χορείε. τὸ κδ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὕστερον γάρ μοι δοκεῖ πᾶσα βέλπον εἶδ γεγράφειν. τὸ γὰρ κακὸς φωκὶς μόνον ἀδιάφορον ὄζει, τίνῳ ἂν εἴη μέτρῳ, εἰ καὶ δοκεῖ ἀντιπαστικόν. τὸ κε ἰαμβικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτος. τὸ κϛ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, σωίζησιν ἔχον ἐν τῷ α ποδί. εἰ δὲ βάλει, ἔστω ὁ β ἀνάπαυστος. τὸ κζ τετραχῶν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ κη, καὶ τὸ κθ τετραχέων, καὶ ἰσυφαλικά. τὸ λ τετραχῶν πενθημιμερές. τὸ λα ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ κϛ. ὅπ τῷ τέλει παφέχαρθ. καὶ ἐν εἰκάδεσι, ἰαμβικὸν τετράμετρον. [1427] Παρὰ βόστρυχον] ἀφῆκ τὸν βόστρυχον φησὶ τῆς Ἑλένης πλησίον τῆς παρηΐδ αὐτῆς, αὖραν ἔπεμπον τῇ ῥιπίδι. πτερύγῳ δ' εἶπε, ποιήσον αὐτὰ ἐκ πτερῶν ὑπάρχοσι σωιτεθειμένα. ἐυπηγεῖ δ' κύκλῳ, ἤτοι καλῶς πεπηγμένῳ, καὶ σωιτεθειμένῳ. κυκλοτερὴς γὰρ ἡ ἐκ ἧς πτερῶν ῥιπὶς. ἢ δ' ποιήσον αὐτὰ ἐκ πτερῶν ῥιπὶς. ἢ δ' ποιήσον αὐτὰ ἐκ πτερῶν ὑπάρχοσι σωιτεθειμένα. ἐυπηγεῖ δ' κύκλῳ, ἤτοι καλῶς πεπηγμένῳ, καὶ σωιτεθειμένῳ. κυκλοτερὴς γὰρ ἡ ἐκ ἧς

Θὲς ἴχνος] ἀντὶ τοῦ, ἀνάσυρε. ἀπαγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ τόπου, ὃ ἐπάθετο εἰς ἕτερον τόπον, ἐκκλίναι βουλόμενος τοὺς παρεστῶτας οἰκέτας. τοῦτο δὲ φησὶν ἀποστᾶσα τοῦ κλισμοῦ ἐλθὲ ἐπὶ τὸν Πέλοπος κάθεδραν, ἥτοι ἔνθα εἰώθει διατρίβειν ὁ Πέλοψ. Ὁ ξυνεργὸς] τὸ σὺν κοινοῦ, τυτέστιν ὁ ξυνεργὸς συμπράττων τῷ Ὀρέστῃ, ὁ πονηρὸς ἀνὴρ Φωκεύς, τοιαῦτα εἶπεν, ἐκ τῶν προδῶν, καὶ τὰ λοιπά. 1450 Τὰς δὲ ἐν ἕδραισι] ἤτοι ἐν οἴκῳ ἀποπάτοις. Ἀπόσχες] πόρρωθεν. τὸ δὲ διαρμόσας, ἀντὶ τοῦ διαχωρίσας καὶ συγκλείσας, ἀπὸ τοῦ διαρμόσας δέ, τινὲς ἀδιάλειπτον σχῆμονίαν φασὶν οἰκεῖον ἐσήμανεν, ὧν ἔσχον μετὰ τῆς δεσποίνης. Ἰδαία μᾶτερ] Φρ. Ἰδοὺ ὁρᾷς ἐκεῖ Τροίας, ἔνθα πιάζεται ἡ Ῥέα. ἴσως οὖν ὡς ἐγχωρίαν θεὸν ἐπικαλεῖται αὐτὴν ὁ ξυνεργός. Ὀθείμαν δὲ αὐτὴν φησὶν, ἐπεὶ λέγεται, ἢ ὅτι ἐνίσταται τοῖς αὐτῇ συμπεσοῦσι. μέλλων δὲ διηγεῖσθαι ὁ Φρύξ, ἀπὸ τοῦ ἐθαύμασε ἔνδον, τὴν Ῥέαν ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξίκακον. Ἰδαίαν δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀρεινοῦ. ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. Ὀθείμαν δὲ, τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβερὰν. ὁ δὲ λόγος, φεῦ φεῦ, ἀπὸ ἀλόγων κακῶν ὦ μῆτερ Ῥέα, ἀφ' ὧν πεπόμαι ἔνδον ἐπὶ τοῦ οἴκου. καλεῖται δὲ καὶ Ἀνταία. τοῖς Φρυξὶ γὰρ ὑπαντῶσα, φοβερὰ ὄζει. Κύπτουσα κρᾶτα] μὴ σχῆμα κινδῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκπύπτουσα. 1470 Μυκηνίδα] ἡ Ἑλένη φησὶ διανοεῖσθαι τὴν πορείαν φυγῇ ποιεῖσθαι. Χο. Μυκηνίδα δὲ ἀρβύλην τὸν πόδα φησίν. ἀπὸ Φρ. τοῦ τὸν ποδὰ δηλοῖ. τὸ δὲ δηλῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας καὶ βαλών. ὁ δὲ Ὀρέστης φησὶ θέσχεμα ποιησάς τὸν πόδα, ἐξέτεινε τὴν χέρα, καὶ λαβόμενος τῆς κώπης, ἔμελλεν αὐτὴν κτεῖναι τοῦ ξίφει. Ὤμοις ἀειρεσίοισιν] ἐν τῇ ἀειρετῇ χειρί. Μέλαν ξίφος] τὸ μελανθησόμενον. Ἰαχᾷ δόμων] ἰαχᾶς φησὶ καὶ θορύβου γιγομένου κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας σχίζοντος, ἔνθα ἡμᾶς συγκεκλεισμένους τοῖς μοχλοῖς, ἐκπατάσαντες ἐξήλθομεν βοηθήσοντες. 1477 Ἀγκύλας] τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τῆς ἐπιγκυλίδαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς μέσης ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν. Πρόσκοπον] μεγάλων κώπων καὶ ὀκταπήχων ἔχον. Ἀλίασος] ἀπειθὴς, καὶ ἀφρόντιστος ἐν τοῖς μάχαις. ἢ ἀκατάπαυστος. ἢ ὃν ἔχων λιάσαι, καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι.

Χρήζουσα λίνῳ φάρεα πορφύρεα, — Volens ex lino, purpureos pannos,
Δῶρα Κλυταιμνήστρας. — Dona Clytæmneſtræ.
Προσεῖπε δ' Ὀρέστας — Allocutus autem eſt Oreſtes
Λάκαιναν κόραν. ὦ Διὸς παῖ, — Lacænam puellam, ô filia Jovis,
Θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ, 1440 — Pone veſtigium in ſolo huc ſurgens ex ſede,
Πέλοπος ὅπῃ πρόπατορος ἕδραν — Ad locum avi Pelopis
Παλαιᾶς ἑστίας, — Veteris aræ,
Ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς. — Ut ſcias meam orationem.
Ἄγει δ' ἄγει νιν. ἃ δ' ἐφείπετο, — Ducit, ducit eam: illa verò ſequebatur,
Οὐ προμήθεις ὧν ἔμελλεν. 1445 — Non proſpiciens quæ futura erant,
Ὁ ξυνεργὸς, ἀλλ' ἕτερος ἰὼν, κακὸς Φωκεύς. — At ſocius improbus homicida Phocenſis alia faciebat vadens:
Οὐκ ἐκποδὼν ἴσ', ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ Φρύγες; — Non diſceditis, *inquit*, at ſemper mali *eritis*, Phryges?
Ἐκκλῄσιασε δ' ἄλλον ἄλλοσε — Et concluſit alium aliò
Στέγης. τὰς μὲν ἐν θαλάμοισιν — In domo, quoſdam in ſtabulis
Ἱππικοῖς, τὰς δ' ἐν ἕδραισι, 1450 — Equorum, quoſdam in latrinis,
Τὰς δ' ἐκεῖσε κεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε — Alios hinc inde, alium aliò
Διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας. — Avellens procul à dominâ.
Τί τὸ μετὰ τῶνδε συμφορᾶς ἐγίνετο; Χο. — *Cho.* Quæ calamitas poſtea accidit?
Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀθείμα, ὀθείμα, αἰαῖ αἰαῖ Φρ. — *Phr.* Idæa, Idæa mater, potens, potens, heu heu *ob*
Φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν, ἅπερ ἔδρακον, — Cruentas clades, impiáſque mala, quæ vidi,
Ἔδρακον ἐν δόμοις τυραννων, 1456 — Vidi in domo regiâ,
Ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότῳ — In veſtibus purpureis in caligine
Ξίφη σπασθέντες ἐν χεροῖν, ἄλλος ἄλλοσε — Enſes extrahentes in manibus, alius aliò
Δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχοι. — Agitavit oculos, nè quis adeſſet,
Ὡς κάπρειοι δ' ὀρέστεροι 1460 — Et ſicut apri montani
Γυναικὸς ἀντίοι σταθέντες, — Stantes ante mulierem,
Ἐννέπουσι, κατθανῇ, κατθανῇ, — Dicunt: Morieris, morieris,
Κακός σ' ἀποκτείνει πόσις, — Maritus improbus te interficit,
Κασιγνήτου προδὺς ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον, — Qui prodidit fratris filium ut moreretur Argis.
Ἆ, δ' ἴαχεν, ἴαχεν, ὤμοι μοι, 1465 — Illa verò vociferata eſt: Heu mihi, mihi,
Λευκὴν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις — Immittens candidum cubitum pectori.
Κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν. — Percuſſit caput triſti plagâ.
Φυγᾷ δ' ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος — Fugiente autem pede veſtigium aureis ſandalis
Ἔφερεν ἔφερεν· ἐς κόμας δ' ἀκτύλους — Tulit: Sed in comam digitos
Δικὼν Ὀρέστας, Μυκηνίδ' ἀρβύλην προβάς, 1470 — Mittens Oreſtes, ſiſtens Mycenæos calceos,
Ὤμοις ἀειρεσίοισιν ἀνακλάσας δέρην, — Siniſtro humero incurvans collum,
Παίειν λαιμῷ' ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος. — Erat verberaturus nigro gladio guttur.
Πῇ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατ' στέγας Φρύγες; — *Cho.* Ubi verò erant Phryges in domo ad auxiliandum?
Ἰαχᾷ δόμων δύρεται θ' ἁδμὼς — *Phr.* Auditâ vociferatione, fores ædium & ſtabula,
Μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμίμνομεν, 1475 — Vectibus ejicientes, ubi manebamus,
Βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης. — Accurrimus alius ex aliâ habitatione,
Ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας, — Alius ſaxa, alius cuſpides,
Ὁ δ' ξίφος προκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. — Alius enſem cum longo capulo habens in manibus.
Ἐνθὰς δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίαστος, — Venit autem contra nos Pylades impavidus:

ANNOTATIONES.

V. 1447. Οὐκ ἐκποδὼν ἴσ', ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ Φρύγες;] Priùs erat ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ, &c. Liber *Heinſio-Scalig.* legit ἄλλα haud ineptè; ſed *Aldi* Editio legebat ἀλλ' αἰεὶ, ut & MS. unde apparet eſſe *Iambicum* & ſcribi debere ἀλλ' ἀεί. *Eritis* verò intelligitur, ut ego in Verſione addidi. *Joſ. Barnes.*

V. 1460. Ὀρέστεροι] De hâc formâ adjectivorum. Vid. ſupra ad v. 1422. in ἀκμαστάταν.

Οἷος οἷος Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος, ἢ τετρόρυθος Αἴας,
Ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι·
Φασγάνων δ' ἀκμὰς σωπῶμεν.
Τότε δὴ τότε λαμπρὸς
Ἐλύοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκάν
Ἡμεῖς Ἑλλάδος ἐλύμοῦμεν ἀχμᾶς.
Ὁ μὲν οἰχόμενος φυγάς, ὁ δ' νέκυς ὤν,
Ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λιασόμενος
Θρᾴττε τροβολάν. τὸν σκότον γ' ἐφόβημεν.
Νεκροὶ δ' ἔπιπτον, οἳ δ' ἔμελλον, οἳ δ' ἔκειντο.
Ἔμβλε δ' ἡ πάλαι Ἑρμιόνα δόμους
Ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ μαθοῦσ, ἃ νιν ἔτεκε τλήμονα.
Ἄλυσσοι δ' οἷά νιν δρομάδες Βάκχαι,
Σκύμνον ἐν χεροῖν ἐρείδω ξυνήρπασαν.
Πάλιν δ' πρὸ Διὸς κόραν ὅπη σφαγὰ ἔτεινον.
Ἃ δ' ἐκ δαλαμῶν ἐλύετο ἀφ' τροδόμων
Ἄφαντος (ὦ Ζεῦ, ἃ γᾶ, ἃ φῶς, ἃ νύξ)
Ἤ τοι φαρμάκοισιν, ἢ μάγων τέχναις, ἢ θεῶν κλοπαῖς.
Τὰ δ' ὕστερον, οὐκέτ' οἶδα. δραπέτιν γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
Πολύπονα δ' πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀναγόμενος, ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας
Ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.
Χο. Καὶ μὰν ἀμείβει κωμον ἐκ κωμων τόδε.
Ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ τροὸ δωμάτων
Βάντ' Ὀρέστην ἐπονυμένῳ ποδί.

Qualis qualis Hector Phrygii, aut Ajax ornatus galeâ tres habente conos,
Quem vidi, vidi in portis Priami.
Commisimus autem acies ensium.
Tunc verò, tunc conspicui
Erant Phryges, quantum in pugnâ Martis
Nos simus inferiores Græcis pugnatoribus:
Alius abiens fugitivus, alius mortuus,
Alius vulnus ferens, alius supplex
Propter intentatam mortem, fugimus in tenebras.
Mortui verò ceciderunt, alii erant casuri, alii jacebant.
Ingressa est autem in domum misera Hermione,
Circà cædem Matris jam-tum humi casuræ, quæ misera illam peperit.
Isti verò currentes velut Bacchæ sine thyrsis
Rapuerunt velut pullum in manibus
Rursus tendebant cædem adversus filiam Jovis:
Illa autem evaserat extra domum
Non visa (ὃ Jupiter & terra & lumen & nox)
Sive veneficiis, sive arte magorum, sive deceptione deorum.
Quæ postea acciderint nescio, nam fugitivum sustuli pedem ex ædibus.
Multiplices autem, multiplices ærumnas
Menelaus sustinens, inutile à Trojâ
Recipit conjugium Helenes.
Cho. Atqui sequitur aliud novum ex novis:
Nam video tenentem gladium ante ædes
Euntem Orestem attonito pede.

Ὁ τετρόρυθος] ὁ μεγάλων ἔχων τετραφαλαίαν. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ τετράτυχος αὐλῶπις. ἢ ὅτι ἔνιοι τὴν ἡρώων τετλόφοις ἐχεῶντο. Τότε δὴ τότε] ἐν τῷ πρὸς Ὀρέστην πολέμῳ, ἐφάνημεν διαφερόντως δειλοὶ οἱ Φρύγες, ἢ τότε ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ. Ἄλλως. Διαφερόμενοι ἐλύοντο, ἀντὶ τοῦ ἔκδηλοι ἦμεν δειλίαν, καὶ ἐξελιλεγμένοι φασὶν ἐν τῷ πρὸς Ὀρέστην, καὶ πρὸς τὸν Πυλάδην συμβολήν, ἐφάνησαν οἱ Φρύγες πολὺ τῶν Ἑλλήνων ἀσθενέστεροι καὶ ὅσον ἦμεν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὴν Ἴλιον. φησὶ γὰρ αὐτὰ κατ' ἀναφορὰν τὰ ἐν Ἰλίῳ, λόγῳ παρεκβάσει χρησάμενος. ὁ γὰρ εἰκὸς ἦν ὅπου πολλοὺς εἶδε τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνηκότας, οὓς καταλέγειν. πάθεα μυρία νεκρῶν. ἔστιν ὃν ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος, τῷ συμβολῇ τῷ πρὸς τὸν Ὀρέστην, κατάδηλοι γενόμενοι, ἄδην εἰς ὀνίας οἱ Φρύγες. Ἕλληνες Ἑλλάδος] εἰκότως τοῦτ' ἦν Ἑλλήνων τότε ἐν Ἰλίῳ, ἢ ἦν πρὸς τὸν Ὀρέστην ἠγωνίσησαν. νικήσας ὁ μὲν ἦν φυγὰς, ὁ δὲ νεκρὸς ἔκειτο. ἄλλος δὲ τραυματίας ἦν, ὁ δὲ ἱκέτης, τὸν ἔλεον ἠρεθίζων, καὶ τέλος ὡς ὑποσκόποι ἡμύνοντο τῇ πλήθει ἦν βαλλομένων βελῶν, εἰς φυγὴν ἐτρεπόμεθα· καὶ οἱ μὲν ἔπιπτον πρωσκόμενοι, οἱ δὲ ἤσαν νεκροί. καὶ μέχρι μὲν τότε ἡ παρέκβασις. τὸ δὲ ἑξῆς, τὰ ἡμύμενα τὰ κατ' οἰκίαν, ὅτιν' ἄφορ κατ' ἐπαναληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς τῆς λόγου, φασγάνων τε ἀκμὰς σωπῶμεν, καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ κατ' Ἰλίῳ πολέμῳ ἦν, καὶ πάντα συμβεβηκεν ἄφορ κατέλεξεν. ὡς δὲ ἤσθημεν, ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη. δύναται δὲ καὶ ὅτι οἰκίας ταῦτα γινόμενα νοεῖσθαι. ἰδὼν δὲ τῆς τραγῳδίας, τὸ τὰ μικρὰ ἦν προγεγραμμένα ἐξαίρειν, καὶ φοβερὰ ποιεῖν, ὥσφορ καὶ ὁ Εὐριπίδης. ταῦτα δὲ ὡς πρὸ ἦν ἐν Ἰλίῳ λέγει τεθρυλημένα, καὶ ἃ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες, πολλὰς ὠθήσαν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῦ ἦν πρὸς τὸν Ὀρέστην τεθνάναι. Κἂν μὲν ἓν πρὸ ἦν ἐν Ἰλίῳ λέγοιτο, ἔστι τὸ τοῦ σκότου, ἀντὶ τοῦ καλυφθέντες τῇ πλήθει ἦν βελῶν, ἐφεύγομεν. ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφεύγομεν. Ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ] δορύβου ὄντος ἡμιμένου, ἦλθεν ἡ Ἑρμιόνη, χαμαὶ ὄσῃ τῇ Ἑλένῃ, καὶ μελλούσῃ πίπτειν μὴ τὸ φονεύθηναι. Χαμαιπετεῖ] ἢ τεθορυβημένῳ ὤν, οἴεται αὐτὴν πεπτωκέναι. ἢ χαμαιπετεῖ, τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι. Ἄλλως. Οὐ τῷ πεσόντι ὅπη γῆς. ὅδε γὰρ ἐφόνευσαν αὐτὴν, ἀμέλει μὴ μικρὸν φησὶν, ὅπι ἡμακρύνθης, ἀφαντὸς ἐξ αὐτοῦ ἐγένετο. Ἄλυσσοι δ' οἷα] ἢ καθόλου φησὶ, ἢ ἀνάρσιοι αὐτοὶ εἶπεν, ἐπεὶ αἱ Βάκχαι μὴ ἀνάρσιαι. Πάλιν δὲ πάν Διὸς] συλλαβόμενοι δὲ τὴν Ἑρμιόνην, ἄδην ἦπον πάλιν ἐπεδίωκον Ἑλένην. Φαρμακοῖσιν] τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι, παρόσον φασὶ τῆς Θῶν γυναικὸς δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ Ἑλένη. ὡς Ὁμήρος,

* Τὰ οἱ πολύδαμνα πόρεν Θῶν παρακοίτις.
Αἰγυπτίη, Πολλὰ ἐδλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' λυγρά.

* Odyss. δ. V. 228.

Ἐξέκλεπτον] ἀπέδρων. Ἀνόνητον] ἀνονητότερον. Ἀμείβει] διαδέχεται. Ἐπονυμένῳ] σπουδαίῳ.

ANNOTATIONES.

V. 1494. Ἔτεινον] Cum olim ἄκλεινον esset, *Canterus* legit ἔτενον, idem est, utro modo legas, nam ἄκλεινον est pro ἐξέτεινον, & τὸ ἐκ corripi potest. sed & MS. legit ἔτεινον, quare ità legatur. *Jos. Barnes.*

V. 1495. Διὰ προδόμων] MS. διαπρὸ δωμάτων.

V. 1498. Τὰ δ' ὕστερον] MS. τὰ δ' ὕστερ'.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

ORESTES, *audito* Phrygis *ejulatu, foràs profiliens, silentium illi indicit fidémque, ac rursùs intrò se recipit.* Menelaus *famâ rei excitus, ad Uxorem & Filiam servandas accurrit: Verùm ingressu prohibetur ab* Oreste, *qui has Conditiones proponit, ut si res suas & Filiam salvas velit, se & sororem vulgi sententiis liberet. Ibi, dum Ædes ipsæ & Hermione,* Orestes, Pylades, *&* Electra, *cum* Menelao *in summo periculo versantur, adest subito* Apollo, *viz.* Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς, *qui rem omnem componit,* Hermionem *liberat, damnatos neci eripit,* Menelaum *&* Orestem *conciliat &* Hermionem Oresti *in conjugem dandam pronuntiat. Hinc lætam & fælicem Fabula sortitur* Catastrophen; *cujusmodi Homines nostræ ætatis inscientèr* Tragicomœdias *vocant; quùm tamen in iis nihil* Comicum *insit, &* fælix exitus Tragœdiæ *sæpè accidere soleat.*

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΦΡΥΞ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τεχναῖοι.

Ορ. Οὔπω σὲ] ὃ δὲ τῶν φησὶν ἐξόπισας, ὥστε σὲ Μενέλαον ἐλθόντα βοηδρομεῖν; Φρ. Ἄλλος. Ορ. Οὐκ ἄρα φησὶ μεγάλα φωνεῖς τὸν Μενέλεων, ὥστε βοηδρομεῖν. Σοὶ μὴ] λείπει τὸ βέλομαι. Φρ. Εἰ ἔτοιμός εἰμι, σοὶ μὴ ἐγὼ βοηδρομεῖν ἕτοιμος. Ορ. Οὔτι πω κραυγὴν ἔδηκας Μενέλεω βοηδρομῆν; Φρ. Σοὶ μὴ οὖν ἔγωγ' ἀμύσειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ. Ορ. Ἐνδίκως] δικαίως ἄρα ἡ Τυνδαρὶς Φερσεφόνη; Φρ. Ἐνδικώτατα] δικαιότατα, εἴπερ ἐκέκτηντο τρεῖς λαμπάδας, ὥστε ἀποθανεῖν. Ορ. Δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ, πάντων δὲ ἥκιστα φρονῶν. Δειλίᾳ] ὑπὸ τῆς δειλίας χαυνογλωσσίζεις, Φρ. Οὐ γάρ; ἢ τις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο; ἕτερα τε ψυχὴν ἔχων Ορ. Ὄμοσον, εἰ ὄμοσόν μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγ' ἐμὴν χάριν. 1516 Οὐ χρὴ φρονῶν. 1515 Οὐ γὰρ] ὃ γὰρ δίκαιά ἔπαθεν, ἤ τις τὴν Ἑλλάδα σὺν αὐτοῖς Φρυξὶν ἔκλαυσεν; Οὐ χαρὶς] ὃ Φρ. Ἄπελθε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνέσυγεῖ φόνον. θεοῖς χάριν, ἀλλ' ἀληθῶς λέγω, ὅπ ἀξία Ορ. Μὴ πέτρος ἢ λίθος, δέδοικας, ὥς τε Γοργόν' εἰσιδών. 1520 ὄψιν ἀποδανεῖν, ἤ τις τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καὶ τὴν Φρυγίαν ἠφάνισεν. Ορ. Δῆλος ὢν φοβεῖ τὸν ἄδικον, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν; Ὅμοσον] ὅμοσον φησὶν, ὅπ ἐμοὶ θεοῖς χάριν ταῦτα λέγεις, ἁδὲ ὑπεκνεύμων, ἀλλὰ Φρ. Πᾶς ἀνὴρ, κἂν δῆλος ᾖ κακὸς, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν. τῇ ἀληθείᾳ ἕπου φρονεῖς· λείπει ᾗ ἢ εἰς, εἰς ἐμοὶ χάριν. Τὴν ἐμοὶ] τὴν ἐμοὶ ζῴου Ορ. Εὖ λέγεις· σῴζει σε σώφρων· ἀλλὰ βαῖν' ἔσω δόμων. κατώμοσα, ἵν' ἐπικαλῶ, εἰς ὅρκον λαμβάνω. Ὧδε κἀν Τροίᾳ] Ορ. Οὐκ ἄρα φησὶν ὁ σοφὸς ἔστως ἵν φοβερὸς τοῖς Τρωσὶν, ὡς σὺ νῦν ὁρῶν τὸ ξίφος, φὴς δαναὸν, ἐνοπλίζεσθαι. Ἄπελθε φάσγανον] μαχαίρᾳν ἔχε τὸ ξίφος. πλησίον γὰρ ὢν φοβερὸν φόνον ἀνθλαμπει. 1520 Μὴ πέτρος] ἵνα μὲ ἀπολιθώσῃς, φοβῇ, ὥσπερ τὴν Γοργόνα θεασάμενος. Μὴ μοῦ οὖν] μᾶλλον μοῦ οὖν δέδοικα, ἵνα μὴ γλώσσαι νεκρός. 1525 Ἀφεῖσαι] ὅπι τῷ παρόντι φησιν ἀφίημί σε, ὕστερον ᾖ βουλεύσομαι περὶ σοῦ. ἔστι ᾗ θεοῖ τέλος ὁ πόνος. θεοπροπεῖται γὰρ ἀπολούμενος ὤν. ὁ δὲ Θεόδωρος ὑπὸ τῶν ἓω φησιν αὐτό. εἰ γὰρ οὖν ὑπὸ τῶν ἵημι, θεοπροφωνώτερον φησὶν ὡς πεισύλλαβος. εἰ δὲ ὑπὸ τῶν ἵημι, ἧσω, ἧκα, ἕμαι, κἀεῖμαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ὡς τέθειμαι, καὶ εἶσαι, καὶ ἷζε αὐτὸ ἀφεῖσαι. φυλάξεται γὰρ ὁ τοῦ πολλοὺς ἀειστικῶν, ἐπὰν μὴ θεοπέσιος σωτὴρ ᾖ, μὴ ὑποβάλωσι τὴν μαχαίραν. Μῶν εἰ] πῦρ ὅπως εἰζωσι, καὶ τὸ ἄλλο ὑπόλυσον. τινὲς δὲ ὅπως, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, πάνυ ἀνόητος εἶ, ἵν' ἢ κατ' ἔλλειψιν. Οὔτε γὰρ χωρὶς πέφυκας] τοῦτο δὲ δύναται πρὸς ὅπι συνέχει λαμβανέσθω. δύναται δὲ καὶ ὅπ γνώσῃ εἰσὶν οἱ Φρύγες. Οὔτ' ἀνδρασι] συμβαίνει γὰρ ἦν. 1530 Ὀξὺ γὰρ] ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἐξεγερθήσονται οἱ Ἀργεῖοι, ἐπὰν βοὴς ἀκούσωσιν. ἐκεῖνο φησὶν ἐφοβήθη, καὶ ὑφορώμην, μὴ ἄρα σὺ κερευνήσας ἐξαναστήσῃς τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. σαφὲς γὰρ τοῦ Μενελαου, ὃ δὲς λόγος. ἐνὸς

Ορ. Ὄρεστ. Ubi est iste, qui effugit ex ædibus meum ensem?

Φρ. Προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμισι βαρβάροισι προσπεσών. Phr. Adoro, te rex, procidens barbaro more.

Ορ. Ista non fiunt in Ilio, sed in Argivâ terrâ.

Φρ. "Ubique sapientibus est suavius vivere, quàm mori.

Ορ. Num fecisti clamorem Menelao, ut accurreret?

Φρ. Tibi adìum ut opituler: es enim dignior.

Ορ. Justè nè igitur periit filia Tyndari?

Φρ. Justissimè, si haberet triplex guttur ad moriendum.

Ορ. Propter metum linguâ gratificaris, intùs non ita sentiens.

Φρ. Cur non? quæ perdidit Græciam cum ipsis Phrygibus?

Ορ. Jura, (aliàs te necabo) te hæc non dicere in meam gratiam.

Φρ. Per animam meam juravi: & quidem bonâ velim fide.

Ορ. Siccine etiam ad Trojam omnibus ferrum erat Phrygibò terrori?

Φρ. Amove ensem: Nam cùm prope adest, ostendit cædem.

Ορ. Metuis nè fias lapis, tanquam intuens Gorgona?

Φρ. Imò nè moriar: haud enim novi caput Gorgonis.

Ορ. Cùm sis servus, metuis mortem, quæ te liberabit à malis?

Φρ. "Quilibet etiam servus gaudet videre lucem.

Ορ. Rectè dicis, servat te prudentia: sed ingredere in domum.

Φρ. Non igitur occides me. Ορ. Es dimissus. Φρ. Dicis hoc pulchrum verbum.

Ορ. Sed poterimus retractare. Φρ. Hoc non pulchrè dicis.

Ορ. Stultus es, si putas me cruentaturum tuum collum:

Nam neque mulier es, neque es inter viros.

Propterea egressus sum ex ædibus, nè excites clamorem.

Nam torum Argos cùm audierit clamorem, citò excitatur.

Non est mihi metus Menelaum excipere gladio:

Sed veniat superbiens flavis capillis super homerum,

ANNOTATIONES.

V. 1510. Ἔδηκας] *Paulus Leopardus* Emend. l. 7. c. 22. ἔσηκας legit, quem vide; sed MS. ἔδηκας retinet. *Jos. Barnes.*

V. 1526. Ἀλλὰ μὴ βουλευσόμεθα] Hic secundo loco *Anapæstus* pro *Spondæo* ponitur, quod leges Carminis admittunt.

V. 1529. Τοῦδε μὴ ζητεῖ σε κραυγὴν] de hâc Phrasi vid. *Pauli Leopardi* Emendat. l. 7. c. 22.

Εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβών,
Τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλει,
Σύγγονόν τ' ἐμοὶ, Πυλάδην τε τὸν τάδε συνδρῶντά μοι,
Παρθένον τε, ⁂ δάμαρτα, * δύο νεκρὼ κατόψεται.

Si enim adducet Argivos ad hanc domum,
Persequens cædem Helenæ, & me non volet servare,
Et sororem meam, & Pyladem, qui in his me adjuvit;
Videbit duo cadavera, uxorem & virginem.

γὰρ αὐτῆς ὄγλον, δυνησόμενα περιγλύφαι, ὥστε ἥκειν ὁ τὴν καλλει μόνον ἐπορευόμενος. εἰ δὲ τοὺς Ἀργείους πάντας ἐπαγόμενον ἔλθῃ, ἀμυνόμενον ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον, μὴ ἐθελήσει σώζειν ἡμᾶς, ἐπαναιρήσομαι τῇ Ἑλένῃ πρὸ τοῦ Ἑρμιόνην. Τὸν Ἑλένης] τιμωρέμενον διὰ τὸν τῆς Ἑλένης φόνον, ἔλκειν, καὶ ἄλλως διώκειν, κυρίως ὅπου τὸ κατηγορεῖν. κεῖται δὲ νῦν ὅπου τοῦ ἐπεξιέναι. ὁ δὲ λόγος ἐπεξιὼν διὰ τὸν Ἑλένης φόνον.

* Δύο, &c. idem Hemistichium *Hecub.* V. 45.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. Ἰώ, ἰώ, τύχα, ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον αὖ
Δόμον φοβερὸν ἀμφὶ τὰς Ἀτρείδας πίλνει.
Ημ. Τί δρῶμεν; ἀγγέλωμεν εἰς πόλιν τάδε,
Ἢ σῖγ' ἔχωμεν, ἀσφαλέστερον, φίλαι;

Strophe I.

Cho. Heu, heu, ô Fortuna, in alium certamen, in aliud iterum
Cadit domus terribile circa Atridas.
Se. Quid faciemus? nunciabimus hæc in urbem?
An tacitæ erimus, *quod est* tutius ô charæ?

Στροφὴ β'.

Ημ. Ἰδὲ πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει
Θοάζων ὅδε' αἰθέρα ἄνω καπνός.
Χο. Ἅπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
Τὰς Τανταλείους, ἐδὲ' ἀφίεσθον φόνου.

Strophe II.

Se. Ecce ante ædes, ecce denunciat aliquid
Iste fumus saliens in aerem sursum.
Cho. Incendunt pinus, tanquam inflammaturi domum
Tantaleam, neque desistunt à cæde

Στροφὴ γ'.

" Τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος ὅπᾳ θέλει.
Μεγάλα δέ τις ἁ δύναμις δι' ἀλιτρόεων
Ἔπαισεν, ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων,
Διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

Strophe III.

" Eventum habet (propositum) Deus hominibus, ut voluerit.
Magna quædam vis per adversos genios
Feriit, feriit hanc domum per cædes,
propter Myrtili casum ex curru.

Ἕτερον εἰς ἀγῶν'] ὁ μὲν τοῦ Ἀτρείδας, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν Ἀτρειδῶν οἶκος, εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει. μετοικείζεται δὲ τὸν γοῦν ὁ χορός. δέδοικε γὰρ μὴ ὕστερον ἐγκληθῇ κρύψας. Ἰδὲ προκηρύσσει] ἴδε φησὶν ἀναπηδῶν ὁ καπνὸς, ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰ ἐνταῦθα πεπτώματα. Τέλος ἔχει] ὁ θεὸς ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις, ὅπου θέλει τὸ τέλος. Ἄλλως. τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ τέλος ἐκ θεῶν ἔζιν. Ἄλλως. ὁ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώποις τέλος ὁπηδῆσαι. Ἔπαισε] ἐὰν μὴ διὰ τοῦ ε τὸ ἔπεσεν, οἱονεὶ ἐπλησίασέ τις τοῖς οἴκοις φονικὸς δαίμων, δι' αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ πρώτου τοῦ Μυρτίλου.. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ αι διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἔκρυσεν ἐὰν ἔλθῃ ὁ Μενέλαος.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Χο. Ἀλλὰ μὴν ⁂ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας
Ὀξύπτερον, ἡδυμολπὸν ὡς τ' τύχᾳ, ἣ νῦν πάρα.
Ηλ. Οὐκεῖ' ἂν φθάνοιτε κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς
" Ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι; Δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
" Πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυσμαχεῖς.

Cho. Sed video Menelaum prope domum,
Citato-gradu, auditu fortè edoctum fortunam, quæ nunc adest.
El. Non antevertetis conjungentes fores vectibus
" O Atridæ in domo? Vehemens res est vir in rebus secundis
" Contra eos qui sunt in adversis, sicut tu, Oreste, nunc.

Ὀξύπτερον] ταχύπτωμα. ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀκούσαντα παρά τινος καὶ νοήσαντα ἢ παρόντα συνιέντα ἐν τοῖς οἴκοις. Δεινὸν εὐτυχῶν] δεινὸν φησὶ καὶ χαλεπὸν ἀνὴρ εὐτυχῶν, ὅταν ἔχῃ ἔλθειαν πρὸς δυσχέρεια, ἀνὴρ σοὶ ἀμείνονι φωτὶ μαχεῖ. τὸ δὲ κλεῖθρα συμπεραίνοντες, ἀντὶ τοῦ συμπερῶντες, συνδέοντες, συγκλείοντες, πέρας ἐπιτιθέντες τοῖς θύραις, τουτέστι τοῖς μοχλοῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Με. Ἥκω κλύων τὰ δεινὰ, ⁂ δεσπότιν λεύσσων
Διοσσῆν λεόντοιν· ἐ γὰρ ἄνδρ' αὐτὼ καλῶ.
Ἠκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
Ὡς ἐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
Κενὴν ἀκούσας βάξιν, ἣν φόβῳ σφαλεὶς
Ἠγγειλέ μοί τις, ἀλλὰ τοῦ μηξικτόνου
Τεχνάσματ' ὄζει ταῦτα, ⁂ πολὺς γέλως·
Ἀνοιγέτω τις δῶμα, προσπόλοις λέγω

Me. Venio audiens facinora violenta
Duorum leonum, non enim voco eos viros.
Nam audivi de meâ uxore,
Quòd non sit interfecta, sed abrepta, ut non conspiciatur.
Audiens inanem famam, quam metu deceptus
Quidam nunciavit mihi: sed matricidæ
Sunt hæ technæ, & in res deridiculas.
Aperiat aliquis domum, servis jubeo

Δεσπότιν] ἦλθον ἀκούσας, τὰ χαλεπὰ καὶ τολμηρὰ καὶ αὐθαδῶς εἰργασμένα. Ἄλλως. τὰ χαλεπὰ καὶ δεσπόσαντος ἄξια. τόδε γὰρ δεσπόσαι ὡς ὀπιπτὸν ὅτι χαλεπὸν τἀνδρὸς τοῦτο. καὶ τὸ σωπώμενον δὲ εἰκὸς ἀπαγγέλλειν τῷ Μενελάῳ, τὰ καὶ τὸν οἶκον κινούμενα. [* Ἤκουσα γὰρ ξυνάορον, ὡς ἐ τέθνηκεν, ὅμοιον τῷ, εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῇ.] βάξιν δὲ, ἀντὶ τοῦ φήμην. ἐνόμιζε δὲ πινὰ πεπλακέναι ταῦτα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἰῷ φόβῳ σφαλεὶς, ἀντὶ τοῦ ἥττονα τῆς διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας ἠγγειλεν. ἐνόμιζε γὰρ, ὡς εἴρηται, πινὰ πλάσεσθαι. Ἀλλὰ τοῦ μηξικτόνου] οἴεται, ὅτι Ὀρέστης ἔσπειρε φήμην, ὡς ἄρα Ἑλένη ἡρπάγη μίλλουσα τελευτᾶν ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλως. τοῦ Ὀρέστου φήσαντος, ἵνα μὴ παρέξῃ, ὑπόθηλο αὐτὸν ἡρπάχθαι.

* Ἤκουσα] Haec ex MS. CCC. Vid. *Hecub.* v. 986.

ANNOTATIONES.

V. 1535. Τάδε συνδρῶντά μοι] τὸ δὲ longum est ante τὸ σ literam αὐτωνύμως. MS. ξυνδρῶντα, quod est Atticum.

Ὡς ἂν ἀλλὰ] εἰ γὰρ μὴ τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ κἂν τὴν παῖδα ῥύσωμαι. Ἧι δεῖ] ἢ τινι Ἑλένῃ δεῖ συναναιρεθῆναι τοὺς φονέας αὐτῆς ὑπ' ἐμοῦ. Οὗτος, σὺ κλείθρων] ταῦτα ἀνωδύνως Ὀρέστης ἐκ τῆς δώμα]θ' φησί. Πεπύργωται] ἐπῆρται, πέφραξαι, ὑψώθης. Τῷδε θριγκῷ] θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῆς δωμάτων. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γείσα. Γείσα λέγονται γοῦν καὶ αἱ * κεφάναι τῆς οἰκων. 1572 Ἄ σ' ἐίρξει] λείπει ὁ καὶ, ἃ σ' εἴρξει τῆς απουδῆς. καὶ τῶ περᾶν ἔσω τῆς δόμων. Βοηδρόμε] τῆς εἰς μάχην απουδῆς ἀποπαύσει. καὶ ἀποκωλύσει σε τοῦ μὴ ἔσω τῆς οἰκοδομημάτων εἰσελθεῖν. Ἔα] κἀπωδὴν ἀναβλέψας ὁ Μενέλαος, ὁρᾷ πῦρ ἀναπόμενον, καὶ ξίφος ἐπικείμενον, τῷ τῆς Ἑρμιόνης αὐχένι. Κλεφθεὶς ἀφαιρεθείς. Καφ ὕβρειν] δι' ὕβρεως. Λυπρὸν] λυπρὸν ἄρνησιν ἀρνοῦμαι. εἶδε γὰρ ὄφελον φονεύσαι αὐτόν. Ἄλλως. λυποῦμαι ἀρνούμενος, τυτέσιν ἀρνοῦμαι ἄρνησιν λυπρόν. τὸ δι' ἐξῆς, εἰ γὰρ ὤφελον τὸν τῆς Ἑλλάδος μάστορα εἰς ᾅδου βαλεῖν. Τί χρῆμα] ποῖον φησὶ πρᾶγμα ὠφελες διαπράξασθαι. φοβεῖς γὰρ καὶ ἔλκεις εἰς φόβον τοῦτο εἰπών. Ὁ παῖδες ἀμυντῆρ] ὁ ἐκδικητὴς τῶν παίδων, ὁ Ἀγαμέμνων βοηδὸς, λείπει τὸ ἐγὼ εἰμι. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι τὴν ἀνελοῦσαν αὐτὸν ἐκτείνατε βοηθῆσαι, καὶ ἔχε τοῦ Ὀρέστη. 1590 Ὡς μήτ'] προθήσω φησὶ τὸν οἶκον, ἵνα μὴ σὺ τοῦτον ἔχῃς. καὶ ἐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω ταύτῃ τοῦ πυρί. τυτέσι τῷ πυρὶ φθήσω τὸν οἶκον, ᾧ τὸ ἀποκλεῖναι τὼ Ἑρμιόνω. Εὖ γοῦν δηλοις ἂν] ὡς ἐν ᾅδει. ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς ἔθυον. ἐὰν οὖν φησὶ βασιλεύσῃς ἔτως, καὶ ἐκ ἀναγῶς ἄλλης θυσίας χερνίβων, πῶς ἔχεις φησὶ θυσίαν τελεῖν; ἆρα γὰρ ἐκ ἀσεβὴς ἀναγῆ σε ὅλα χερνίβων ἅπτεσθαι καὶ θύειν τοῖς θεοῖς; Τί δὴ γὰρ ἔ] διατί φησὶν ἐ δικαίως δηλοῖμι τῶν θυσιῶν. Καὶ σφάγια θεῷ δοὺς] εὖ γὰρ καὶ σφάγια θεῷ τὸ πολέμιε καταβάλοις. πάλιν ἢ καὶ τοῦτο ἠθικῶς. θεῷ δοὺς δέ, ἐπεὶ εἰώθασιν οἱ βασιλεῖς εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξιέναι, θύειν τοῖς θεοῖς. Σὺ δ' ἂν κελεύσῃς] σὺ δ' ἂν θύσεις ἀγνῶς ὡς μὴ μιαρὸς ὤν.

Pellere istàs fores, ut saltem filiam meam
Liberem ex manibus hominum impiorum,
Et miseram meam uxorem
Accipiam, cum quâ oportet interfici meâ manu
Eos qui perdiderunt meam conjugem.
Or. Heus tu non attingas manibus ista claustra.
Te Menelaum compello, qui elatus es superbiâ,
Aut hâc pinnâ confringam tuum caput,
Frangens vetus tectum, opus artificum,
Munita est janua vectibus adversùs tuum offendendi
Studium, qui te arcebunt, nè intres in domum.
Me. Age: quam rem video? splendorem flammæ,
Et in summis ædibus istos obsessos teneri,
Et gladium admotum collo meæ filiæ.
Or. Utrum vis interrogare, an me audire?
Me. Neutrum quidem: sed necesse est, ut videtur, te audire.
Or. Sum occisurus tuam filiam, si vis audire.
Me. Interfectâ Helenâ addes cædem cædi?
Or. Utinam verò tenuissem, non deceptus à diis!
Me. Negas cùm occideris, & ad contumeliam dicis hæc?
Or. Invitus nego: utinam enim.
Me. Quid optares facere, incutis enim mihi terrorem.
Or. Furiam Græciæ interficere.
Me. Redde cadaver uxoris, ut operiam tumulo.
Or. Repete à diis: ego verò interficiam tuam filiam.
Me. Matricida facit cædem supra cædem.
Or. Defensor patris, quem tu prodidisti ut moreretur.
Me. Non sufficit tibi prior cædes matris?
Or. Non defatigabor semper interficiendo malas.
Me. Utrum & tu Pylade es particeps hujus cædis?
Or. Tacens affirmat: ego verò sufficiam dicens.
Me. Sed non gaudens: nisi effugeris alis.
Or. Non effugiemus, sed inflammabimus ædes igne.
Me. An verò vastabis has ædes paternas?
Or. Ut nè tu eas habeas, hanc insuper mactantes ad ignem.
Me. Interfice, quia interficiens dabis horum mihi pœnas.
Or. Sic erit. Me. Heu, heu, nequaquam facies hoc.
Or. Tace nunc, & sustine justè patiens calamitatem.
Me. An justum est te vivere? Or. Et imperare in terrâ.
Me. Quâ? Or. In Argo hoc Pelasgico.
Me. Rectè igitur attinges sacrificia?
Or. Cur non?
Me. Et offeres hostias ante pugnam?
Or. Tu autem honestè?

* Στεφάναι] Ità lego pro φάναι.

ANNOTATIONES.

V. 1562. Ἀλλὰ] elegantiam hujus loci non vidit *Duportus*, ideóque ἀλλὰ legebat: Docti judicent. Vid. ad *Herc. Fur.* 331.

V. 1569. Θριγκῷ] De hâc voce præter *Scholiastem* vid. ad *Troad.* V. 489. & *Herc. Fur.* 1280.

V. 1571. Σὴς βοηδρόμε σπουδῆς.] sub. ἕνεκα. Vid. suprà v. 1407.

V. 1587. Ὁμιλεσφόνιος, &c.] Vide similem locum, V. 1579.

V. 1598. Ἔσαι τάδε· Me. ἆ, ἆ, &c.] Hìc τὸ ἐ in τάδε elidi potest, ante τὸ ἆ, ἆ· & ita MS. Vel τάδ' ἆ, Anapæsticè legendum: Quod semel tantùm moneo: Cum millies in Authore nostro idem casus occurrat.

Με. Ἀγὼς

Με. Ἀγνὸς γὰρ εἰμὶ χεῖρας. Ο. ἀλλ' ἐ τὰς φρένας.
Με. Τίς δ' ἂν προσείποι σ'; Ο. ὅς τις ἔστι φίλος πότμου.
Με. Ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; Ο. εὐδαίμων ἔφυ.
Με. Οὔκουν σύ γ'. Ο. ἐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
Με. Ἄπαιρε ξυγαζὸς φάσγανον. Ο. φόνος ἔφυς.
Με. Ἀλλὰ κτανεῖς με θυγατρός; Ο. ἐ φονεὺς ἔτ' εἶ.
Με. Οἴμοι, τί δράσω; Ο. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολών.
Με. Πείσω λόγοις; Ο. ἡμᾶς μὴ κτανεῖν, αὐτὸν πόλιν.
Με. Ἡ παῖδά μου φονεύσεθ'; Ο. ὦδ' ἔχει πάλαι.
Με. Ὦ πλῆμον Ἑλένη. Ο. ζώμαν δ' ἐγὼ πλήμονα;
Με. Σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Ο. εἰ δὴ τόδ' ἦν.
Με. Πόνους πονήσας μυρίους. Ο. πολὺ γ' ἐς ἐμέ.
Με. Πέπονθα δεινά. Ο. ζῇς γὰρ οὐκ ἀνωφελής.
Με. Ἔχεις με. Ο. σαυτὸν σύγ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
Ἀλλ' εἶ, ὕφαπτε δώματ' Ἠλέκτρα πάλαι.
Σύ τ', ὦ φίλων μοι πρὸς ἐμοῦ σαφέστατε
Πυλάδη, κάταιδε γείτονα τείχη πάλαι.
Με. Ὦ γαῖα Δαναῶν, ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
Οὔκουν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν ὅδε βιάζεται πόλιν,
Ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.
Αγ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων πεπηγμένον.
Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς, ὃς ἐγγὺς ὢν, καλῶ.
Σύ θ', ὃς ξιφήρης τῆσδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ,
Ὀρέστ', ἵν' εἰδῇς ὃς φέρων ἥκω λόγους.
Ἑλένα μὲν, ἣν σὺ δῃλέσαι προθυμεῖ ὢν
Ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος.
Ἥδ' ἔστιν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
Ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ ἔσθ', ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών,
Κάστορί τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σιώδακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
Ἄλλην δ' νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών.
Ἔστι θεοῖς πρὸ τῆσδε καλλιστεύματα
Ἑλλήνας εἰς ἓν θ' Φρύγας συμπέσοιεν,
Θνήσκειν τ' ἔθανεν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
Ὕβρισμα πάντων, ἀφθόνου πληρώματος.
Τὰ μὲν κατ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεὼν
Ὀρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπαλλάσσειν ὅρους,

Me. *Quidni?* Habeò enim puras manus. *Or.* Sed non mentem.
Me. Quis te alloquetur? *Or.* Quicunque est amans patri.
Me. Qui autem honorat matrem? *Or.* Est felix.
Me. Tu autem non. *Or.* Quia non placent mihi malæ.
Me. Amove ensem à filia. *Or.* Mendax es.
Me. Interficies meam filiam? *Or.* Jam non es mendax.
Me. Hei mihi quid faciam? *Or.* Persuade ad Argivos proficiscens.
Me. Cui persuadebo? *Or.* Pete à civitate, nè nos occidat.
Me. Aut filiam meam interficietis? *Or.* Sic est.
Me. O misera Helena. *Or.* An meæ res non sunt miseræ?
Me. Advexi tibi victimam ex Phrygibus? *Or.* Utinam hoc esset.
Me. Sustinens labores magnos. *Or.* Non meâ tamen causâ.
Me. Acerba passus sum. *Or.* Tunc enim eras inutilis.
Me. Tenes me. *Or.* Tu cepisti teipsum, cùm sis malus.
Sed eja, Electra, incende istas ædes.
Et tu ô candidissime mihi amicorum
Pylade, incende tecta hujus parietis
Me. O terra Danaorum & incolæ equestris Argûs,
Non armato pede opem feretis?
Nam iste vim facit toti nostræ civitati,
Ut vivat, cùm fecerit abominabilem cædem matris.
Ap. Menelae, desiste ab iratâ voluntate.
Ego Phœbus Latonæ filius, prope existens te voco:
Et tu, qui insidiaris armatus isti puellæ,
Oreste, ut scias, quam orationem afferam.
Helena quidem, quam tu cupiens perdere,
Frustratus es, iratus Menelao,
Hæc est, quam videtis in voluminibus aeris,
Servata & non interfecta à te.
Ego ipsam servavi, & ab ense
Tuo rapui, jussus à Jove patre.
Nam, ut filiam Jovis, oportet vivere immortalem;
Castorique, & Polluci in voluminibus aeris
Affidebit, nautis salutaris:
Tu autem accipias aliam uxorem in domum.
Postquam dii hujus pulchritudine.
Commiserunt Græcos & Phrygas.
Et fecerunt mortes, ut exhaurirent ex terrâ
Onus injustum, magnæ multitudinis hominum.
Res sic se habent. Te autem oportet
Oresta, postquam hujus terræ fines superaveris.

Ἁγνὸς γὰρ εἰμὶ χεῖρας] τὸ φόνω τῆς μητρὸς ἀλογόπ. Ἀλλ' ἐ τὰς φρένας. Ἀλλ' ἐ τῷ λογισμῷ διὰ τὸ μὴ βεβουλῆσθαι τῷ πατρί. Οὔκουν σύ γε] εὐδαίμων εἶ ἀλογόπ. Οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν] αὐτὰ γὰρ ἥμαρτε φησὶ, διὰ καὶ γὼ ἐκ εὐδαιμονῶ. Ἄπαιρε] ἄφες ἀπὸ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς τὸ ξίφος. Ψεύδῃς ἔφυς] ἐψεύσω τῆς ἐλπίδος. Ἀλλὰ κτανεῖς] ἀλλὰ φονεύσεις με τὸ θυγάτριον; 1609 Οὐ ψεύδῃς ὑπάρξεις. Ἡ παῖδά μου] εἰ μὴ τοῦτο πρόπαν ἀλογόπ. Ὦδ' ἔχει] ἐὰν μὴ πείσῃς, οὕτω κέκριται. Πάλαι εἰς ἐμέ] ἐκ ἐπόνησας. Τότε γὰρ ἦσθ'] ὅτε σε ἠξίουν βοηθῆσαι μοι. Ἔχεις με] ἐνίκησάς με· φιλογονάς με, ὡς ὅλη τῆς σωτηρίας λέγομεν. τοῦτο δ' λέγει, ὅτι ἐχειρώσαλο τὸν Ἑρμιόνην. Σαυτὸν σύ γ'] σὺ σαυτὸν κατηγόνισω, κακὸς γνώμως φεύς με. Κτίται] οἰκήτορες. Τοιοῦτόν ὅτι ἡ τὸ – Συὸς ἐρεκτὸν παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου· ἡ τὸ – εὐκλεὲς ἄστυ – Ὁμηρος· ἀντὶ τοῦ εὐκατοίκητον πόλιν. Οὐ βοηδρομήσετε] ἐκ ἐλεύσεσθε ἐν βοηθείᾳ; Ζῆν] ὥστε ζῆν. Ὁ δ' βιάζεται πόλιν] ἀδικῶς αὐτῷ συγχωρεῖν ζῆν, διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι, ἣν βιάζεται ἀδίκως ἅπασαν τὴν πόλιν, ὥστε τυχεῖν τοῦ ζῆν. 1625 Παῦσαι] παῦσαι ὀργιζόμενος, ὦ Μενέλαε, σύ τε Ὀρέστα· ἵνα ἀκούσῃς, ὃς ἥκω κομίζων λόγους. Ναυτίλοις] ὅτι ἡ Ἑλένη τοῖς χειμαζομένοις κτὶ θαλάσσαν ἐπίκουρος ὅτι, κατὰ Εὐριπίδην σεσημείωται. ὁ μύθος Σωσιβίου· ἔμπαλιν οἴεται ἐκ εὐμόρως αὐτὴν ἐπιφαίνεσθαι. Τῷ τῆς δὲ καλλισθύματι] τῇ ὡραιότητι ταύτης. *Ὡς ἀπαυλοῖεν] ἰσορρέπεται, ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἠξίωσε τὸν Δία ἐλαφρύναι αὐτῆς τὸ βάρος· τὸν δὲ Δία εἰς χάος αὐτὴν συγκρῆσαι τὸν τε Θηβαϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν Ἰλιακὸν, ἵνα πολλῶν ἀναιρεθέντων κόρος γένηται. ἑτέρως δ' φησὶν ἄλλος νύμφιος, ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην εἰλήφασιν, ὡς αὐτοὶ τότε κατέπαυσαν· ἵνα διὰ τοῦτο κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον Ἑλλήνων καὶ Φρυγῶν, καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων, ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων βάρος.

* Ὡς ἀπαυλοῖεν] Præter *Scholiasten* vide quæ nos ad *Helen.* V. 36. Ubi tamen malè ego lapsum *Eustathium* dico, cùm ille hunc *Orestæ* locum respexerit. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1633. Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, &c.] Hunc locum laudat *Tzetzes* in *Lycophron.* p. 89. *Josua Barnes.*

V. 1637. Σύνδακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος] Vid. de hâc re *Scholiasten*; *Sosibii* verò communior opinio, quòd *Helena*, per se visa, sit mala, *Castoris* autem & *Pollucis* geminæ stellæ navigantibus sint felices. Vid. *Plinii* l. 2. c. 37. *De stellis Castoribus*: Similem locum habes hujus Fabulæ, v. 1690. *Idem.*

V. 1643. Σὲ δ' αὖ χρεὼν, Ὀρέστα, γαίας, τῆσδ' ὑπαλλάσσειν ὅρους] Παρράσιον οἰκεῖν φησὶν *Strabo* Geogr. l. 7. fol. 326. Λέγεται δὲ τὴν Ὀρεστίδα καλεῖσθαι ποτὲ Θρᾴκης, &c. in quem locum vid. *Is. Casaubon.* Notas fol. 148. *Idem.*

Παῤῥάσιον] οἱ μὲν πόλιν, οἱ δὲ χώραν τὴν φασὶν, ἀπὸ Παῤῥασίου τοῦ Πελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν, ὃς συῳκισε τὴν Ἀρκαδίαν, καὶ Πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ἰδίως Εὐριπίδης ἐνιαυτόσιον τὸν Ὀρέστην φησὶν ἐκεῖ, ἤτοι ποιήσαντα κύκλον ἐνιαυτοῦ. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ὑπὸ ὄφεως αὐτὸν δηχθέντα ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ Φερεκύδης, ὅτι καὶ ἔπεμψαν τὸν Ὀρέστην αἱ Ἐριννύες διώκουσιν. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἰζει ἱκέτης παρὰ τὸν βωμόν. αἱ δὲ Ἐριννύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλουσι κτεῖναι, καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἄρτεμις· ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειον καλεῖται, ἀπὸ Ὀρέστου. Ἀσκληπιάδης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν Ὀρέστην ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ὁ ἐκεῖ. Κεκλήσεται δὲ] Πελασγὸς αὐτόχθων ὁ Ἀργεῖος, ὁ τῆς Ἀργείας τῆς Ἰάσου, ἐλθὼν εἰς Ἀρκαδίαν, ἀπειώθεις ὄντας τοὺς Ἀρκάδας, εἰς τὸ ἡμερώτερον μετέβαλε· καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν Παῤῥασίαν ὠνόμασεν· γυναῖκα δὲ ἀγαθόμυος ὀπηδείαν, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος ὕπωρον καλεῖται, ὑδὰν ἔχει λυκόνα. ὃς τὸ τῆς Λυκαίας Διὸς ἱερὸν ἱδρύσατο ἐν Παῤῥασίᾳ, καὶ παῖδα ἐγκώριον ἐξ Ὀρθωνίας Νύκτιμον, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ καταλείπει, ἐφ' ᾧ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. μὴ δὲ ταῦτα βασιλεύει Δωριεὺς ὑὸς Ἑλληνὸς καὶ Κορωνείας. εἰσὶ δὲ ἐξ Ἀρχίας ἔχει Παρθένα· εἰσὶ δὲ ἐξ Ἀρχελόχης Κητέα καὶ Πάϊον. Κητεὺς δὲ ἐκ Σπλένης ἔσχε Καλλιχώ· ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι. ὃς ἀρξας τῆς χώρας, Ἀρκαδίαν ὠνόμασε· γήμας δὲ Λεάνειραν, ἔσχεν Ἐλάτην, Ἀφίσιον, Ἀζᾶνα. τούτων ἀρξάντων τῆς χώρας, ὁ Ἀζὰν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν. Ἀρκάδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο· μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες. τὸ μεικτὸν τὸ ὅλον ἐπήγαγεν. Ἀζὰν δὲ μέρος δῆτα τῆς Ἀρκαδίας· καὶ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Ὀρέστου οἰκήσαντος ἐκεῖσε. Ἐνθένδε τ' ἐλθὼν] ἐκεῖ τῆς Ὀρέστου κείσεως ἐν Ἀργείῳ πάγῳ, ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος, ταῦτα γεγράφων. τοῖς ἐκ Λακεδαίμονος ἐλθοῦσι καὶ τοῖ Ὀρέστου οἱ Ἀθηναῖοι ἔφασαν. τῷ δὲ ἀμφοτέρων ἐπανάγλων, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν δίκλων ἔσασαν ἐννέα γενεαῖς. ὕστερον δὲ Ἄρης καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν δίκλω. εἶτα Κέφαλος ὁ Δηϊονέως, ὅστις Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔσχεν γυναῖκα, καὶ ἀποκλείνας, ἐξ Ἀρείου πάγου δίκλω ὡς δικασθεὶς ἔφυγεν ἐξ ἡμεραῖς ὕστερον· μὴ δὲ τὸν Δαρδάνου δίκλω, ἀδελφιδοῦν τὸν Τάλω ἀποκλείναντος δολόεντι δανάτῳ, καὶ φυγόντος δίκλω, τρισὶ ἡμεραῖς ὕστερον αὖθις ἡ Τευθρείς Κλυταιμήστρα Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνασα, καὶ ὑπὸ Ὀρέστου ἀποκταθεῖσα, συγκρατηθέντα δίκλω τῷ Ὀρέστου ὑπὸ Εὐμηλίδων παρεσκίασεν, ὃς μὴ τὴν κείσιν ἐπραγέλθων, Ἄργυς ἐβασίλευσε. καὶ ἐδίκασεν δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης. Δίκης βεβλεῖς] τῆς κείσεως διοικητά. Διοίσουσιν] ἐξάξουσιν. Χρὴ] ἀπόκειται. Ὃς δ' οἴεται Νεοπτόλεμος] οὐκ ἐχάμπτεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο, ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνηρῆσθαι φησὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὅτι παρεχρύσετο εἰς Δελφοὺς, δίκης ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Φερεκύδης δὲ φησὶ, διὰ παίδων χρησμὸν αἰτοῦντα τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι. ἐπεὶ Νεοπτόλεμος Ἑρμιόνην γαμεῖ τὴν Μενελάου, καὶ ἔρχεται εἰς Δελφοὺς διὰ παίδων χρησμόν. ἃ δὲ αὐτῷ ἐχρήσθη ἐξ Ἐρμιόνης. καὶ ὁρᾷ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφοὺς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοῦ, * ἑαυτὸν δὲ κτείνει μαχαίρᾳ. ὁ δὲ τότων ἱερεὺς καταρύσας αὐτὸν ὑπὸ τὸν ὦδὸν τοῦ νεῶ. ταῦτα ἡμεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς. 1659 Ὁ δ' ὅπιθεν νιν] τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ὅτι πλεονασπικῶς τάττειν εἰώθει. ἢ ἐπὶ μόνε Πυλάδου κεῖται. Φερνὰς] θεσίκης. Δεσπόζει] ὧδε δὲ δόλιε ἔφερε. Τῷ δ' ἐγὼ] χρεὼν τῶδε ποιῆσαι καλῶς. Ὦ Λοξία] ὦ Ἀπόλλων μαντόπικε, ἕνεκα τῶν σῶν μαντευμάτων. Καί τοι μ' ἐσῆκε] θεσπεσίως φησὶν ἂν ἐγὼ, μὴ ἄρα δαίμων τις τὴν ἀλαοσύνην, καὶ ἀγὰ σὺ ὁ θεσπέσιος με μηδοκτονεῖν, νῦν δὲ φησὶν αὐτοῖς ὀλέσαι θεσπεσίων ἔχω τὸ πιστόν.

Παρῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον, ἐνιαυτοῦ κύκλον. 1645
Habitare solum Parrhasium, per circulum anni.
Κεκλήσεται δ' ὃν σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
Vocabitur autem locus à tuo nomine ab exilio,
Ἄζασιν, Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν.
Ut vocetur Azanibus & Arcadibus Orestеum,
Ἐνθένδε τ' ἐλθὼν πῶλον Ἀθηναίων πόλιν,
Inde veniens in urbem Atheniensium,
Δίκλω ὑπόσχες αἱμάτων μητροκτόνε
Redde rationem de cæde materna
Εὐμηνίσι πομπαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βεβαῖοι, 1650
Tribus furiis: & dii gubernatores judicii,
Πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν εὐσεβεστάτῳ
In Areopago, i. e. vico Martio justissimam
Ψῆφον δίκαιον, ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
Sententiam ferent, ubi oportet te vincere.
Ἐφ' ᾗς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρῃ,
Et ad cujus collum, Oreste, habes gladium,
Γήμαι πέπρωται σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἴεται
Fatum est, te Hermionem ducere: & qui putat
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, ἐ γαμεῖ ποτέ. 1655
Neoptolemus se ducturum esse, non ducet.
Θάνειν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,
Nam est ei fatum mori Delphico ense,
Δίκας Ἀχιλλέως παῖδος ἐξαιτοῦντί με.
Postulanti à me pœnas de patre Achille.
Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ἤνεσας,
Pyladæ autem connubium sororis, cui promisisti,
Δός· ὁ δ' ὅπιθεν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ.
Da, sequens vita eos felix manet.
Ἄργυς δ' Ὀρέστῃ, Μενέλεως, ἃ κρατεῖν. 1660
Menelae, sine Orestem imperare Argis:
Ἐλθὼν δ' ἄπαυστε Σπαρτιάτιδος χθονὸς,
Et tu rediens impera in Spartanâ terrâ,
Φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἣ σε μυρίοις
Habens dotem uxoris, quæ te multos
Πόνοις δισθοῦσα, δεῦρ' ἀεὶ διώυσε.
Dans in labores, huc reduxit.
Τὰ πρὸς πόλιν γὰρ τῇδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
Res urbis ego huic rectè constituam,
Ὃς νιν φονεύσαι μητέρ' ἠξιώσαμεν. 1665
Qui ipsum coegi interficere matrem.
Or. Ὦ Λοξία μάντεῦε, σῶν θεσπισμάτων,
Or. O Apollo vates, in tuis oraculis
Οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐπίστυμος.
Non eras utique vanus, sed verax!
Καί τοι μ' ἐσῆκε δεῖμα, μὴ κνῶ κλύων
Me quidem subierat metus, nè aliquem audiens
Ἀλαοσύνην, δόξαιμι σοὶ κλύειν ὅπα.
Dæmonem, viderer audire tuam vocem.
Ἀλλ' εὖ τελεῖται πείσυμά γ' οἷς λόγοις· 1670
Sed benè facta res, obtemperabo tuæ orationi.
Ἰδὲ μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
Ecce dimitto Hermionem à nece:
Καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ὡς ἂν δῶ πατήρ.
Et promitto conjugium, si dederit pater.
Me. Ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ, ζηλῶ δέ σε,
Me. O Helena, filia Jovis, salve, suspicio te,
Θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
Tenentem beatam sedem Deorum.

ἐκ τῆς Νύκτιμον, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ καταλείπει, ἐφ' ᾧ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. μὴ δὲ ταῦτα βασιλεύει Δωριεὺς ὑὸς Ἑλληνὸς καὶ Κορωνείας. εἰσὶ δὲ ἐξ Ἀρχίας ἔχει Παρθένα· εἰσὶ δὲ ἐξ Ἀρχελόχης Κητέα καὶ Πάϊον. Κητεὺς δὲ ἐκ Σπλένης ἔσχε Καλλιχώ· ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι. ὃς ἀρξας τῆς χώρας, Ἀρκαδίαν ὠνόμασε· γήμας δὲ Λεάνειραν, ἔσχεν Ἐλάτην, Ἀφίσιον, Ἀζᾶνα. τούτων ἀρξάντων τῆς χώρας, ὁ Ἀζὰν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἰδίαν μοῖραν Ἀζανίαν ὠνόμασεν. Ἀρκάδες οὖν πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο· μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες. τὸ μεικτὸν τὸ ὅλον ἐπήγαγεν. Ἀζὰν δὲ μέρος δῆτα τῆς Ἀρκαδίας· καὶ Ὀρέστειον δὲ πόλις Ἀρκαδίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Ὀρέστου οἰκήσαντος ἐκεῖσε. Ἐνθένδε τ' ἐλθὼν] ἐκεῖ τῆς Ὀρέστου κείσεως ἐν Ἀργείῳ πάγῳ, ἱστορεῖ καὶ Ἑλλάνικος, ταῦτα γεγράφων. τοῖς ἐκ Λακεδαίμονος ἐλθοῦσι καὶ τοῖ Ὀρέστου οἱ Ἀθηναῖοι ἔφασαν. τῷ δὲ ἀμφοτέρων ἐπανάγλων, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν δίκλων ἔσασαν ἐννέα γενεαῖς. ὕστερον δὲ Ἄρης καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν δίκλω. εἶτα Κέφαλος ὁ Δηϊονέως, ὅστις Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἔσχεν γυναῖκα, καὶ ἀποκλείνας, ἐξ Ἀρείου πάγου δίκλω ὡς δικασθεὶς ἔφυγεν ἐξ ἡμεραῖς ὕστερον· μὴ δὲ τὸν Δαρδάνου δίκλω, ἀδελφιδοῦν τὸν Τάλω ἀποκλείναντος δολόεντι δανάτῳ, καὶ φυγόντος δίκλω, τρισὶ ἡμεραῖς ὕστερον αὖθις ἡ Τευθρείς Κλυταιμήστρα Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνασα, καὶ ὑπὸ Ὀρέστου ἀποκταθεῖσα, συγκρατηθέντα δίκλω τῷ Ὀρέστου ὑπὸ Εὐμηλίδων παρεσκίασεν, ὃς μὴ τὴν κείσιν ἐπραγέλθων, Ἄργυς ἐβασίλευσε. καὶ ἐδίκασεν δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης. Δίκης βεβλεῖς] τῆς κείσεως διοικητά. Διοίσουσιν] ἐξάξουσιν. Χρὴ] ἀπόκειται. Ὃς δ' οἴεται Νεοπτόλεμος] οὐκ ἐχάμπτεν αὐτὴν κατὰ τοῦτο, ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνηρῆσθαι φησὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὅτι παρεχρύσετο εἰς Δελφοὺς, δίκης ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Φερεκύδης δὲ φησὶ, διὰ παίδων χρησμὸν αἰτοῦντα τὸν Νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι. ἐπεὶ Νεοπτόλεμος Ἑρμιόνην γαμεῖ τὴν Μενελάου, καὶ ἔρχεται εἰς Δελφοὺς διὰ παίδων χρησμόν. ἃ δὲ αὐτῷ ἐχρήσθη ἐξ Ἐρμιόνης. καὶ ὁρᾷ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς Δελφοὺς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτοῦ, * ἑαυτὸν δὲ κτείνει μαχαίρᾳ. ὁ δὲ τότων ἱερεὺς καταρύσας αὐτὸν ὑπὸ τὸν ὦδὸν τοῦ νεῶ. ταῦτα ἡμεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς. 1659 Ὁ δ' ὅπιθεν νιν] τὸ νιν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ὅτι πλεονασπικῶς τάττειν εἰώθει. ἢ ἐπὶ μόνε Πυλάδου κεῖται. Φερνὰς] θεσίκης. Δεσπόζει] ὧδε δὲ δόλιε ἔφερε. Τῷ δ' ἐγὼ] χρεὼν τῶδε ποιῆσαι καλῶς. Ὦ Λοξία] ὦ Ἀπόλλων μαντόπικε, ἕνεκα τῶν σῶν μαντευμάτων. Καί τοι μ' ἐσῆκε] θεσπεσίως φησὶν ἂν ἐγὼ, μὴ ἄρα δαίμων τις τὴν ἀλαοσύνην, καὶ ἀγὰ σὺ ὁ θεσπέσιος με μηδοκτονεῖν, νῦν δὲ φησὶν αὐτοῖς ὀλέσαι θεσπεσίων ἔχω τὸ πιστόν.

* *Paulus Leopardus* Emendat. *l.* 20. *c.* 9. legit αὐτὸν ὃ κλείνει Μαχαιρεὺς, ὁ τότων ἱερεὺς, καὶ κατορύσσει, ex *Strabonis* & *Eusebii* authoritate, qui *Machæreα* illius necis authorem memorant; à seipso autem interfectum nemo prætereà dixit. Vid. *Strabon.* fol. 421. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1651. Παῤῥάσιον δ' Ἀρείοιτιν] Hunc locum respexit *Eustathius* ad Iliad. δ. v. 406. Τοιοῦτον ὃ τυρὸν καὶ ἱερὸν τὸν Ἀτλαντίδα, πλουτιστικῶς ἔχει τις ἀπλανίας καὶ τὸν ἀρειον πάγον, ἀρείας πάγας. Vid. *Jo. Meursii Areopagum*, & *Vossium de Areopago*. Notandum verò & Ἄρειον πάγον, & Ἀρειόπαγον dici, & priorem in πάγος corripi, quia ab ἔπαγον originem ducit. Ità apud *Pausan.* fol. 232. Φερέσσο δ' Ἀρείου τε πάγου ἐμοί τε θυάδες. Et *Soph.* Oedip. Colon. v. 940. Τοιοῦτον αὐτὰς Ἄρεως ἔνδεν πάγον. Et *Æschyl.* Eumen.

——ὕδεν ἐς ἐπώνυμον
Πέτρα, πάγος τ' Ἄρεως. *J. Barnes.*

V. 1656. Θάνειν γὰρ αὐτῷ Μοῖρα Δελφικῷ ξίφει] Vid. *Eurip.* Andromach. & *Pindar.* Neme. Od. vii. Epod. 2. & *Virgil.* Æn. l. 3. v. 330. &c. ut & *Scholiasten*, in Notis nostris à *Leopardo* emendatum. *J. Barnes.*

Ὀρέστα

Ὀρέστα, σοὶ γὰρ παῖδ' ἐγὼ καταγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος· εὐγενὴς δ' ἀπ' εὐγενῶς
Γήμας, ὄναιο σὺ, * καὶ ὁ δίδους ἐγώ. * al. Καὶ.
Ατ. Χωρεῖτε νυῦν ἕκαστοι, οἵ περ σάφ' ἴστε μῦθον.
Νείκης τε ἀλαλύσθε. Μ. πείθεσθαι χρεών.
Ορ. Κἀγὼ τοιοῦτος· σὺν δόμοις γὰρ συμφορᾶς
Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξίας ἐσήσμασιν.

Oreſtes, tibi ego deſpondeo filiam,
Phœbo dicente: generoſus autem ex generoſâ familiâ
Ducens, fis beatus & tu, & ego qui eam tibi do.
Ap. Vadat nunc quiſque quò mandamus,
Et definite contentionem. M. O. portet obedire.
Or. Et ego talis: redeo in gratiam à calamitatibus,
Menelae, & propter tua oracula Apollo.

Σοὶ γὰρ παῖδ' ἐγὼ] ἀντὶ τοῦ κατεγγυήσω, ὅ ὅζιν ἐπαγγέλλομαι δώσειν σοὶ γάμον. νυῦν γὰρ δίδωσιν, ἀλλ' ὕστερον, Ὀρέστᾳ ἐν Ἀρκαδίᾳ διάγοντι μὴ πολέμει τελῶν Νεοπτολέμῳ τελευτήν. Ὄναιο] χαλαύσειν; ὀρθῶς Οἶ] ὅσον. Νείκης] τῆς φιλονεικίας. Σπένδομαι] φιλοῦμαι ταῖς συμφοραῖς σου, Μενέλαε, καὶ τοῖς σοῖς, ὦ Ἄπολλον, θεσπίσμασιν. Ἄλλως. σπένδομαι φησὶ φιλίαν σοὶ σὺ, ὦ Μενέλαε, ὅτι συμφοραῖς, τετέσι μὴ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ἀτυχίας, καὶ τοῖς σοῖς, ὦ Ἄπολλον, πείθομαι καλῶς ἔχειν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ατ. Ἴτε νυῦν καθ' ὁδὸν τὴν καλλίστην
Θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες. Ἐγὼ
Δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἕνθα πυρ' Ἥρᾳ, τῇ δ' Ἡρακλέης
Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται σωτηρίας ἕνεκεν ἀεί,
Σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς
Ναύταις, μεθέπων θαλάσσης.
Χο. Ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα, τὸν ἐμὸν
Βίοτον κατέχοις,
Καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Ap. Ite nunc in viam, pulcherrimam
Deorum honorantes Pacem. Ego verò
Helenam ad aulam Jovis adducam,
Vadens per polum ſplendidorum aſtrorum,
Ubi Junoni, & Herculis nuori
Hebæ, aſſidens dea hominibus
Erit, honorabilis ſemper ſacrificiis
Cum Tyndaridis filiis Jovis,
In rem nautarum curans mare.
Cho. O valde glorioſa Victoria, meam
Vitam habeas,
Et non deſinas coronare!

Ἴτε νυῦν] ἄπιτε καθ' ὁδόν, ἣν θεσπίταξα ἡλονότι, τιμῶντες τὴν εἰρήνην τὴν καλλίστην ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐγὼ δὲ πλησάσω τὴν Ἑλένην τοῖς οἰκήμασι τοῦ Διός. διελθὼν τὸν πόλον τῶν λαμπρῶν ἄστρων, ὅπου συγκαθεδεῖται τῇ Ἥρᾳ, καὶ τῇ Ἥβῃ τῇ γυναικὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἔσται θεὸς ἔντιμος ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις διὰ θυσιῶν, σὺν τοῖς Τυνδαρείδαις τοῖς υἱοῖς τοῦ Διὸς μελέτησα θαλάσσης ναύτας. ἀντὶ τοῦ τῆς τῶν ναυτῶν θαλάσσης μελέτησα, καὶ ἄρχουσα. Θεῶν εἰρήνην τιμῶν] τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ ὅτι τὰ Πελοποννησιακὰ ἐνόσει ἡ Ἑλλὰς, πρεσβευσαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο τὰς σπονδάς. Ἑξανύσας] διαβάς. Ἥβῃ] Ἥβη ὠνομάζετο ἡ Ἡρακλέους γυνή. λείπει δὲ τὸ ἔσται. πάρεδρος ἔσται, ἤτοι συγκαθεδεῖται. Ἔνπνους] πομπὴν θυσίαις σοὶ Κάσορι καὶ Πολυδεύκει, τοῖς Διὸς παισὶ, βασιλεύουσι τοῖς ναύταις ἐπὶ τοῖς θαλάσσης. Ὦ μέγα] χορὸς βοηθὸν ὢν τῷ Ὀρέστῃ, τὰ κατ' αὐτὸν ἰδὼν ὅπως ἀπίδῃ, ταῦτα φησίν. ἢ τοῦτο διὰ τοῦ χοροῦ, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ποιητοῦ ἔστιν, ὡς νικήσαντος ἐπὶ δράμασι. ὦ νίκη μεγάλως σεμνὴ, εἴθε σωίζοις τὴν ἐμοὶ ζωὴν, καὶ μὴ παύσοιο στεφανοῦσα ἐμὲ δηλονότι. Ὦ μέγα] ὦ μεγάλως σεβασμία νίκη, εἴθε τὴν ἐμοὶ ζωὴν κατέχοις, καὶ μὴ παύσῃς στεφανοῦσα καὶ τιμῶσά με. τοῦτο ὡδὴ τοῦ χοροῦ ὄζει λεγόμενον ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ. Τοῦτο τὸ δρᾶμα ἐκ τετραλογικῆς κωμικόν· ἐκ γὰρ συμφορῶν, εἰς εὐθυμίαν κατέντησεν.

Τέλος Σχολίων τῆς εἰς Ὀρέστην.

ANNOTATIONES.

V. 1684. Ἑλένην Ζηνὸς] Tzetzes in *Lycophron*: hinc locum laudans Διὸς legit, non æquè bene. MS. autem Ζηνὸς retinet. *Joſua Barnes.*

V. 1690. Τυνδαρείδαις μεθέπουσα θαλάσσης] Vid. ſuprà ad v. 1637.

V. 1691. Ὦ μέγα σεμνὴ, &c.] Eadem eſt concluſio duabus aliis Fabulis, *Phœniſſis*, viz. & *Iphigeniæ* poſteriori.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀποστερεῖ τὸν μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην· φυγὰς δὲ ἐκεῖνος εἰς Ἄργος ἀφικνούμενος, ἔγημε τὴν Ἀδράστου θυγατέρα τὴν βασιλέως Ἀδρήστου· καταλαβεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν· ἣ δὲ μήτηρ αὐτῶν Ἰοκάστη, ἐπίστευσε αὐτὸν ὑποσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι περὶ τῶν διαφορῶν τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς. δεινοπαθοῦσα δὲ ἡ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἣ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα ἐκ πολλοῦ ἐποιήσατο περὶ φιλίας. Πολυνείκης δὲ, ὡς περὶ πολέμου λοιπὸν παρατασσόμενος, ἀνεχώρησε τὴν πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιθύειν τὴν πόλει τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο· καὶ τὸ παῖδος αὐτοῦ φυλὴ μὴ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε, καὶ δὴ καὶ ἔσωσε. Θηβαῖοι δὲ τοὺ ἡγεμόνας ἔκτειναν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὑροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς, ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἵ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ μάχῃ, ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺ μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ ἔκτεινε πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν· Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν. Οἰδίπους δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν μὲν ἁ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν ὀργὴν λοιδορήσας, ἁδὲ περὶ τὴν δυσγένειαν ἐλέησας.

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ. ἀπώλετο δὲ ὁ Κρέοντος ὑὸς ἀπὸ τοῦ τείχους, ὑφ' ὧν τῆς πόλεως ἀποθανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑφ' ἀλλήλων. καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἑαυτὴν ἀνεῖλεν ὅτι τοῖς παισὶ. καὶ οἱ σὺν Θήβας στρατεύσαντες Ἀργεῖοι ἀπώλοντο· καὶ ἄταφος. Πολυνείκης κεῖται. καὶ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβέβληται, καὶ σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. Ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνωμῶν πολλῶν καὶ καλῶν μεστόν. ὁ χορὸς ἐκ τῶν Φοινισσῶν παρθένων (ὅθεν καὶ τὸ δρᾶμα ἐπεκλήθη) τῶν ἐκ τῆς Παλαιστύρας.

Ἔστι μὲν ταῖς σκευικαῖς ὄψεσι καλὸν τὸ δρᾶμα, ἐπεὶ καὶ πολυπλοκώτατον. ἔστε ἀπὸ τῶν τειχέων Ἀντιγόνη θεωρῶσα, μέρος οὐκ ἔστι δράματος καὶ ὑποσπονδος Πολυνείκης ἕνεκα παραγίνεται. ἔπ ἐπὶ πᾶσι μετ' ὠδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος ὁ Οἰδίπους, περιέρριπται διαχεῦ.

ARGUMENTUM.
PHOENISSARUM.

Eteocles accepto regno *Thebarum*, privat parte fratrem suum *Polynicem*. Exul ille cedens *Argos*, duxit filiam regis *Adrasti*. Cupiens autem redire in patriam, & persuaso socero, congregavit magnum exercitum contra fratrem, & ad *Thebas* venit: mater ejus *Jocasta* fecit eum, factis induciis, in urbem venire, & colloqui prius cum fratre de principatu. Terribiliter se gerente *Eteocle* propter tyrannidem, mater *Jocasta* filios reconciliare non potuit *Polynices* verò, tanquam ad pugnam instructus, deinde cessit ex urbe. Vaticinatur *Tiresias*, victoriam propositam esse *Thebanis*, si filius *Creontis Menœceus Marti* sacrificaretur. *Creon* verò se daturum filium civitati inficiatur: juvenis tamen voluit, datóque illi exilio unà cum pecuniis à patre, mortem sibi consciscit, & negotium peregit. Inde *Thebani* duces *Argivorum* interfecerunt. *Etocles* verò & *Polynices* singulari certamine congressi, trucidârunt se mutuó. Mater eorum inveniens mortuos filios, sibi ipsi mortem consciscit. Ejus autem frater *Creon* regnum accepit, & *Argivi* superati in pugnâ, cesserunt. *Creon* ægrè ferens, eos, qui interfecti in bello erant sub *Cadmeâ*, noluit concedere ad sepulturam: *Polynicem* verò inhumatum abjecit, & *Oedipum* misit in exilium: in aliquibus haud servans humanam legem, in aliquibus iram sequens, neque miseratus calamitatem eorum.

Plenæ sunt affectuum *Phœnissæ* ob res Tragicas. Mortuus enim est filius *Creontis*, pro civitate de muro præceps actus: mortui sunt & fratres duo mutuâ cæde: & mater eorum *Jocasta* seipsam interfecit super filios: & duces *Argivi*, qui ad *Thebas* duxerant exercitum, perierunt: & insepultus *Polynices* proponitur: & *Oedipus* ex patriâ ejicitur, & unà cum eo filia *Antigone*. Fabula hæc habet multas personas, & plena est multis ac præstantibus sententiis. *Chorus* constat ex *Phœnissis* mulieribus, (unde & Fabulæ nomen) de veteri *Tyro* oriundis.

Hoc Poëma pulchrum est in apparatu scenico, quia multa habet additamenta. *Antigone* de mœnibus spectans, non est pars fabulæ: & factis induciis, *Polynices* frustrà in urbem venit. Super hæc omnia *Oedipus* loquaci carmine in exilium missus, adjicitur supervacuè.

Χρησμὸς δοθεὶς ΛΑΪΩΙ τῷ ΘΗΒΑΙΩι.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων ἡμῖν ὁλέσιον αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ σε πεπρωμένον ἐστὶ,
Σῷ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνισπε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος συνεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
Οὕ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὅθ' ἡδύατό σοι τάδε πάντα.

Χρησμὸς δοθεὶς τῷ ΟΙΔΙΠΟΔΙ ἐκ τῆς ΘΗΒΑΪΚΩΝ.

Οἰδιπόδη, γένος ἦλθες ἀμαχλυτὸν ἔνδια δαλῶαι.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
Φεῦγε πάτρην, Κακόμοιρε, γενέθλια δ' ἔρκε' ἄπιζε,
Μὴ πατέρα κτείνῃς, σπείρῃς δ' ὑπὸ Μητέτι τέκνα,
Οἵ τ' αὐτῷ μίγα πῆμα, τέκεσσί τε σοῖσι γένηαι·
Τοῖά σ' ἀποφθιμένην ἐντέλλομαι, ὡς γὰ ἄμεινον.

Τὸ αἴνιγμα τῆς ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπους ὅτι γῆς, καὶ τρίποδος, ἠ μία φωνὴ,
Καὶ τέτρων· ἀλλάσσει δὲ φυλὴ μόνον, ὅσ' ὅτι γαῖαν
Ἕρπετὰ κινέῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁπόταν πλείοσιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτῷ.

Λύσις τῆς Αἰνίγματος ἐκ τῆς ΘΗΒΑΪΚΩΝ.

Ἄνθρωπον δ' ἀνέφηνε τόδ' ἔμμορε, ὃς κατὰ πρώτιν
Νηπίεια βαδιμὸν πειρώμενος οἶμον ἐρέσσει
Τετρόβαλον, χείρεσσιν ὁμῶς καὶ γόνασιν ἕρπων·
Πλειότερον δὲ λαβὼν μελέων δένος ὀρθὸς ὁδεύει
Ταρσοῖς ἀσφαλέως· Μολὼν δ' ὅτι γῆρας ἀδηκρεὲς
Βάκτρῳ σκιμπόμενος πεπλὸν πόδα νωθρὸς ἐπείγει.

Ἄλλη Λύσις τῆς αἰνίγματος.

Κλῦθι καὶ ἐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μῶσα θυόντων,
Φωνῆς ἡμετέρης· σοὶ τέλος ἀμπλακίης·
Ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς πίνυτα γαῖαν ἐρέπτῃ,
Πρῶτον ἔφυ τέλεσσιν νήπιος ἐκ λαγόνων.
Γηραλέος δὲ πέλων τείταιον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
Αὐχένα φορτίζων γήρεϊ κυμπόμενος.

Oraculum editum LAIO THEBANO, Joſ. Barnes *interprete*.

Laïe Labdacide, Sobolem mea Numina poſcis:
Et tibi ferre Marem dabimus: Sed Fata Deorum
Illius voluêre manu Te occumbere letho.
Annuit hæc etenim *Pelopi Saturnius* olim;
Cùm raptum ob natum eſt tibi triſtia damna precatus.

Oraculum OEDIPO *datum*, *ex* Thebaicis, J. B. *interp.*

Veniſti, *Oedipode*, hùc, genus ut tibi nobile pandam:
At tibi quæ dicam, memori tu mente recondas.
Infeſtix, natale ſolum patriámque relinque,
Nè patrem occidas, matríſque cubilia ſcandas;
Damnáque magna tuo capiti natíſque reponas:
Hæc vitare velis moneo, tua commoda ſpectans.

Ænigma SPHYNGIS, J. B. *interprete*.

Eſt bipes in terris & quadrupes (unica cui vox)
Et tripes, at formâ magis eſt variabile cunctis,
Quæ terram, Tethynve colunt, vel in æthera ſurgunt.
At plura in terram quandò veſtigia figat,
Semper ei minùs in membris vigor igneus ardet.

Solutio Ænigmat. ex Thebaicis, *i. e. Poemate ità dict.* J. B.

Hoc Ænigma hominem ſignat, qui primus in auras
Ut venit, greſsûs avidus, veſtigia ponit
Quatuor in terram, manibus pedibúſque tenellis:
Auctior at membris cùm ſit vigor, arduus ille
Incedit pedibus, ſed tandem urgente ſenectâ
Innixus baculo triplici pede tardior ibit.

Alia ſolutio Ænigmatis ab Eodem.

Audi invita licet, Volucris mala, Muſa ſitorum,
Verba mea, exitio verba futura tibi.
Humanum genus ore notas! Homo primus in orbem
Ut venit, pedibus quatuor urget humum.
At tribus ille ſenex pedibus veſtigia firmat,
Cervicémque jugo curva ſenecta premit.

Τὰ

Τὰ τῆς Δράμ. ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ sunt hæ:

ΙΟΚΑΣΤΗ.	Jocasta.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.	Pædagogus.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.	Antigone.
ΧΟΡΟΣ ἐκ Φοινισσῶν παρθένων.	Chorus ex Phœniſſis virginibus.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.	Polynices.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.	Eteocles.
ΚΡΕΩΝ.	Creon.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.	Menoeceus.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.	Tiresias.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	Nuncius.
Ἕτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.	Alter Nuncius.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.	Oedipus.
Προλογίζει δὲ ἡ Ἰοκάστη.	Prologum autem agit Jocaſta.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

Jocasta *Prologum agens totius Fabulæ occaſionem explicat: Quæ ortum habuit ab Incenſtu* Oedipi *&* Parricidio *&* Execrationibus, *quibus filios ſuos* Polynicem *&* Eteoclem *devoverat. Unde* Polynices *parte ſuâ regni paterni fraudatus,* Argivorum *exercitum contra* Thebas *duxit, ut ubi jus non valuerit, arma cauſam agerent. Exercitûs* Argivi *Duces & apparatus ad ſpectatorum animos excitandos. Chorus* Phœniſſarum *mulierum ſui adventûs cauſam expiſcat & præſentia pericula deteſtatur, futuram cladem præſagiendo.*

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Ἰαμβικοί.

Ἰοκ. Τλὼ ἐν ἄστροις θεᾶνὰ τέμνων ὁδὸν,
Καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις,
Ἥλιε, δοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα·
Ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ

Joc. O Qui ſecas viam cæli in aſtris,
Et in aureâ ſedes ſede,
Sol, volvens flammam celeribus equis:
Quàm infelicem Thebanis eo tum die

Ὦ τλὰς ἐν ἄστροις] Ἡ εἰδῶσις τῆς θεάτρου, ἐκ μονοστροφικῆς ὄζει περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τετράμετροι ἀκατάληκτοι ρβ. ὧν τελευταῖος.

** Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσυχῆ καθεζόμαν. ὅτι τῷ τέλει ὁ κορυφαῖος. ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Ἥλιον ἀποτείνει Ἰοκάστη, δυσφορίαν σοι διὰ τὰ συμβάντα. Ὦ τλὰς ἐν ἄστροις] ἔθος ἔχουσιν οἱ τραγικοὶ, παρέλκειν τοῦ ἤρωος θεοῖς τὰς συμφορὰς ἀποφερομένους. ὡς καὶ ἐν Μηδείᾳ, Ὦ δᾷ ἰμερός μ' ἀσπίλδε γῆ τε κἀφαινῷ Λέξαι μολοῦσα δεῦρο Μηδείας τύχας. Ἄλλως. Παλαιά τις φέρεται δόξα, ὡς Σοφοκλῆς μὲν ὀπτιμιστεύειν Εὐριπίδῃ, ὅτι μὲν φεύγοντας τότε τοὺς δύο στίχους, ὁ δὲ Εὐριπίδης, ὅτι μὲν φεύγοντας ἐν Ἡλέκτρᾳ ὁ Σοφοκλῆς, ὦ τᾶς σεμνῆς Ἡλέκτρα ποτέ. Ὦ τλὰς ἐν ἄστροις] ὃ δοδοῦσιν τὸ ἐφεξῆς τλὰς ἑδὸν τλὰς φόβους τοῖς ἄστροις, ὅ ὄζει τὴν παρὰ τοῖς οἴκοις τῶν ζωδιακῶν κύκλων, Ἄρεος εἴρη κεν αὐτάρ ἑκάστη. Ἴσα μερισθεῖσα δύω σφετέρωνται * οἴκους. Ζωίδιον δέ ἐ κύκλον ὀλίκλησιν καλέουσι. Θοαῖς ἵπποισι] λείπει ἡ συμ. ἵν' ᾖ, σὺν θοαῖς ἵπποισι. καὶ Ὁμηρ. Αὐτῇ καὶ γαίῃ ἐρύσσαμεν. καὶ ἐν Βάκχαις, αὐτῆσιν ἐλάταις. καὶ ἐν Ἱππολύτῳ, αὐτῆσιν ἀρβύλῃσιν ἀρμόσασα πόδα. καὶ ὄζει Ἀττικὴ ἡ συνήθεια. ἔδει δὲ ὁπλιτευτικῶς αὐτοὺς ὀνομάσαι. τέσσαρες δὲ εἰσὶ, Χεὴν, Αἰδὼς, Ἀσφαλὴς, Βρυτή. ἔθος ἦν τοῖς ποιηταῖς ἁπλουκῶς λέγειν τὰς ἵππους, Σώφρονι τὴν ἵππον. καὶ ἐν Ἱππολύτῳ, αὖθ' ἑκάδε κοδσαι σῶμα. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Αἱ Φηρηπάδαο πεδίκαες ἔκφερον ἵπποι. Ὡς δυσυχῆ] ἀσεβεῖ, φασὶ, τὴν ἀκτῖνα τῆς Ἡλίου δυσυχῆ καλῶν. πῶς δὲ ἀσεβεῖ, ὁπότε καὶ Ἡσίοδος πηγὰς ἧς ἡμερῶν ὑποφαίνει πονηράς. Ἄλλως. οἱ κακοδαιμονοῦντες, καὶ τὰς φθόνῳ εὐδαιμονίας, ἀτυχίας νομίζουσι, τῇ παρούσῃ δυσποτμίᾳ βαρυνόμενοι. Ὡς δυσυχῆ] καὶ μὴν τότε εὐδαίμονες ἦσαν αἱ Θῆβαι, διά τε τὸν Ἁρμονιακὸν γάμον, ἐν ᾧ οἱ θεοὶ εἰσιάδησαν, καὶ τὴν Διονύσου καὶ Ἡρακλέους γένεσιν. ἐντεῦθεν δὲ ἤρξατο, ἐξ ἧς ἐτεκνώθη Λαΐῳ βίᾳ θεῶν. τὰ τοιαῦτα δ' ὡς οἱ θεοὶ τὸ ἀληθὲς, ἀλλ' ὡς οἱ λέγοντες πάθος ἔχουσιν ἐπιφορᾶς ὃ ὁ Εὐριπίδης θεὸς ἕτερα θεάσωτα θρεσβύτερα τὴν ἧς δυσυχημάτων αἰτίαν ἀναφέρειν. καὶ ἐν Τρωάσιν ἡ Ἑλένη φησὶν, θεῶν τὸν μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε ἧς κακῶν Πάρις τεκοδσα. καὶ ἐν Ὀρέστῃ, σύ τοι φύτδυσας δυγατέρ', ὦ γέρον, κακῶν, ἀπώλεσάς με. κἀκεῖνται τάτῳ τῷ εἴδει καὶ Ὁμηρος, †Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρᾳ τεκτήνατο νῆας ἑῖσας, Ἀρχηκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο. καὶ Εὔμαιος συμπαθῶς ἔχων πρὸς τὸν Ὀδυσσέα φησὶν, * Ὡς ὤφελ' Ἑλένης ἀπὸ φύλον ὀλέσθαι. καὶ τοι καὶ ἀδελφὸν αὐτῆς ἧς Διοσκόρων ἦδη θεῶν ὄντων, καὶ πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαρκούντων. ἔτι δέ τινες ἐγκαλοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ, ὡς ἐκ ἀκολόθως γλυαλογήσαντι. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐβόλετο τὰ πεφγματα λέγειν, ἐχρῆν τλὼ ἐκ Φοινίκης αἰτίαν τῷ Κάδμῳ καὶ λευκὸν μὴ τῆς αἰτίας δηγήσασθαι. εἰ δ' ὁκ ἦν τῆς ὑστερούσης ἀρχῆς, ἔδει ἀπὸ ἧς Λαΐου δυσκημάτων ἄρξασθαι. πρὸς ἃς ῥητέον, ὅτι εἰ μὲν ἄνωθεν ἤρξατο, μακρὸς ἂν ἦν ὁ λόγος. ἄλλως τε ἐκ ἔφερεν Θηβαίαν γυναῖκα ἀκριβῶς, τὰ ἐν Φοινίκῃ ἐπίστασθαι. εἰ δ' ὑπὸ ἧς Λαΐου δυσκημάτων, πολλὰς ἂν ἧς περὶ τὰς Θήβας συμφορᾶν παρέλιπεν. Ἀκταίωνα μὲν γὰρ αἱ οἰκεῖαι κύνες διεσπάσαντο, Πενθέα τε τὸν υἱὸν Ἀγαυῆς. Σεμέλην τε ἐκεραύνωσεν ὁ Ζεύς. καὶ τῆς Ἰνοῦς υἱὸν Λέαρχον μὲν μανεὶς ὁ πατὴρ Ἀθάμας ἀπέκτεινε. Μελικέρτης δ', μὴ τῆς μητρὸς ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ Νιόβης τε παῖδες ἐτύθησαν, καὶ αὐτὴ λίθος ὀρᾷται δακρύων.

** Τὸν αὐτὸν, &c.] Hic Verſus eſt quidem Monoſtrophicæ Periodi ultimus; ſed non eſt centeſimus ſecundus, ut Scholiaſtes, verùm Octogeſimus ſeptimus. Habet tamen *Coronda.* Et ad V. 102. *Paragraphus* ponitur. *Joſ. Barnes.* * Hodie legitur ἄστρα. Vid. Arati φαινόμενα, v. 543. † Il. ε'. v. 62. &c. * *Hom.* Odyſſ. ξ. v. 68.

Ἀχαΐ-

Κάδμος Ἰωνίκ' ἦλθε] Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος, Ἀγλαΐας καὶ Βήλος· Ἀγλαΐας καὶ Ἀντιόπης τῆς Βήλου, Κάδμος, Κίλιξ, Φοῖνιξ. Φοίνικος καὶ Τηλεφάσσης τῆς Ἐπιμεδούσης Πείρως, Ἀσυπάλη, Εὐρώπεια, Φοινίκη. ἔνιοι δὲ ἀπὸ Ἀρμονίας Ἠλέκτραν γήμαι αὐτὸν φασί. Φοίνισσαν] εἰ μὴ ὅτι πάσης τῆς Φοινίκης ἀκμαιότερον, αὐτὴ τῆς Φοινίκης· καὶ ὅτι μιᾶς πόλεως ἐνδεκτέον, τὴν Τύρον. νησάζεται γὰρ, ὡς καὶ ἐξῆς φησὶ, Τύριον οἴδμα λιπὼν· ἔθλιψε ἀκροδίνια λοξίᾳ Φοινίσσης ἀπὸ νάσου, τυτθὸν τῆς Φοινίκης νήσου Τύρου. καὶ Κάδμος ἔμολε πάνδε γᾶν Τύριος. Ἄλλως. τὴν Τύρον. νησάζεται γὰρ ἡ Φοινίκη. θεολογικὸς δὲ ὁ λόγος. ἀδέσποτα γὰρ ἐκαλεῖτο Φοινίκη, ἐν γῇ τῷ Φείξῳ φησὶν, ἦσαν γὰρ Ἀγλαΐσσης παῖδες Κίλιξ, ἀφ' οὗ ἡ Κιλικία κικλήσκεται. Φοίνιξ, ὅθεν καὶ τοὔνομα ἡ χώρα φέρει, καὶ Θάσος· τοῦτον οἱ ποιηταὶ Πίνακον καλοῦσι, Πολύδωρον δὲ, διὰ τὸ πολλὰ δῶρα εἰληφέναι ἢ μητέρα αὐτὸν ὅτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χρεωλογήσας ἦς ἕως Δαΐου, ἐκδέχει πρὸς Κρέοντα καὶ Ἰοκάστην. 7 Γήμας Κύπριδος] Δέρκυλλος, Θηβαΐδι πρὸς Δερκύλλου τοιοῦτον, βασιλέως δὲ Θηβαίων, συλατέρα τὴν Ἀρμονίαν εἶναι φησίν. ὃν φασὶ Κάδμος, ἐξ ἧς ἔγημεν Ἀρμονίαν. Ἔφορος δὲ, Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος αὐτὸν εἶναι λέγει. Κάδμον δὲ Φερεκύδης τὸν Σαμοθράκην, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μύστας τοὺς Σαμοθρᾴκης πύλας. καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Σαμοθράκῃ ζητοῦσι αὐτὸν ἐν ταῖς ἑορταῖς. Δημαγόρας δὲ, ἀπὸ Λιβύης ἐλθόντα τὴν Ἠλέκτραν ἀγαγέσθαι τὴν Σαμοθράκιν. ἔνθα συγγενομένην Διὶ, τεκεῖν Ἡμιθέαν, Δάρδανον, Ἀρμονίαν. τὸν δὲ Κάδμον Φερεκύδης μὴ Θάσιον, ὅτι ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς, μνησθῆναί τε, καὶ μυέμενον ἰδεῖν τὴν Ἀρμονίαν· θεσπίσαι δὲ Ἀθηνᾶς, ἀρπάσαι αὐτήν. ἀσφαλίζεται τὴν ὀνομασίαν τῆς ἠχοῦσης· ἐπεὶ οἱ παλαιότεροι Ἐπικάδην καλοῦσιν. καὶ Ὅμηρος, Μητέρα δ' οἰδιπόδα εἶδον κακὴν Ἐπικάδην. ἔνιοι Ἀρμονίαν τὴν Ἠλέκτραν αὐτὸν, ἃ τὸν Ἄτλαντος λέγουσι γεγαμηκέναι. Γαμεῖ δὲ Λάϊος] Ἐπιμηθίδης Εὐρύκλειαν τὴν Ἐχάντου φησὶν αὐτὸν γεγαμηκέναι. ἐξ ἧς εἶχε τὸν Οἰδίποδα. οἱ δὲ δύο τὸν Λάϊον φασὶ γῆμαι γυναῖκας, Εὐρύκλειαν καὶ Ἐπικάδην. καὶ τὸν Οἰδίποδα δὲ φασὶν Ἐπικάδην τὴν μητέρα γεγαμηκέναι, καὶ Εὐρυγάνειαν. Αἰγύπτιος δέ φησιν, ὡς ἐκ χρησμοῦ τοὺς παῖδας ἀκούσας ἀλλήλοις ὀνήσειν, ἐξέθηκε τὸν Πολυνείκην. Μήτωρ δὲ, ἀμφοτέρους ἐκτεθῆναι. 16 Παίδων ἄλοχα] Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικὸς ἀλληγορῶν φησὶν, ἔχεις τοὺ λιμένας Ἀφροδίτης, ἐν οἷς ἡ τῶν παίδων ἡδονὴ ἔζη. Εὐριπίδης δὲ ταυτὸ τοῦτο φάσκων, τὴν τε ἔννοιαν τὴν αἰσχρὸν ἀπέφυγε, καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείως ἐχρήσατο, τερψικῶς ταῖς μεταφοραῖς αὐτῶν καὶ ἄλοχα λέγων. Ἄλλως. μεταφορικῶς, μὴ ἀπείρε τὴν ἄλοχα, ἀπὸ τῆς ἀριθμοῦ γῆς. Ἡδονὴ δὲ] αὐτὴ τὸ ἑαυτὸν δύσ. καὶ πῶς προεγνωκῖα τὸν χρησμὸν ἡ γυνὴ, ἐκ ἀπέτρεψε τῆς μίξεως τὸν Λάϊον; ἢ ἂν ὕστερον εἶπεν αὐτῇ. ἢ εἶπε μὲν, ἡ δὲ ὑπώπτευε τὸ ῥηθὲν εἶναι ψεῦδος, διὰ τὸν ἔρωτα Χρισίππου. Λειμῶν' ἐς Ἥρας] ἢ ὅτι πᾶς λειμὼν, ἱερὸν ὄζει Ἥρας. ἢ ὅτι Κιθαιρωνίας Ἥρας ὄζει ἐν Θήβαις ἱερόν. ὅσοι δὲ ἐγκαλοῦσιν ὡς ἐν ἱερῷ τόπῳ ἐκτεθέντος τοῦ παιδὸς, ἴσασιν ὅτι καὶ Ἀθῆναι μὴ λάγνους ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς. ὀλίγος δὲ ὄζει τῆς ἀκροπόλεως ἐναγὴς τε καὶ ἱερὸς τόπος. καὶ λελωβημένον δὲ ὅμως ἀνείλοντο τὸ βρέφος, ἴσως τῷ κάλλει γενικημένοι, καὶ τὴν ἴασιν συμαρῆ νομίσαντες αὐτῇ νοσοῦσαν τῆς βασιλείας ἔσεσθαι. 25 Δίδωσι βυκόλοισι] ἵνα ἀποθάνῃ. ὃ γὰρ ἤθελεν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀνελεῖν τὸ βρέφος, φεύγων τὸ μῖσος. Ἱππιβυκόλοι] ἱπποφορβοί. τὸ δὲ βυκόλοι ἀπὸ τοῦ ὀπισθίμου ζεύγους, ὡς τὸ τριόλλιαι ἵπποι ἕλκουσι καταβουκολίσαντο. πρὸς εἰς λάγναχα βλυδένα, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφέντα τὸν παῖδα περιπελαδῆναι τῇ Κορίνθῳ φασί.

'Ακτῖν' ἐφῆκας, Κάδμε Ἰωνίκ' ἦλθε γῆν
Τιώδ', ὀκλιπὼν Φοινισσῆν ἐναλίαν χθόνα,
Ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἁρμονίδα ποτὲ,
Πολύδωρον ἔζεφυσε· τῶνδε, Λάβδακον
Φασὶν λέγουσιν· ἐκ δὲ τῶνδε, Λάϊον.
Ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλῄζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς μᾶζος ἐκ μιᾶς ἔφυ.
Καλοῦσι δ' Ἰοκάσθην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
Ἔθετο. γαμεῖ δὲ Λάϊός μ'. ἐπεὶ δ' ἅπας
Ἦν, χρόνια λέκτρα πῶμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
Ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον. ἐξαιτεῖ δ' ἅμα
Παίδων ἐς οἴκους ἀρσένων κοινωνίαν.
Ὁ δ' εἶπεν, ὦ Θήβαισι σύμπαντες ἄναξ,
Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοχα δαιμόνων βίᾳ.
Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
Καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
Ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἴς τε βακχεῖον πεσὼν,
Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, τὸ ἀπείρατος βρέφος,
Γυνὰς ταμπλάκημα, τῷ θεῷ τε τἀμῷ φάκῃ,
Λειμῶν' ἐς Ἥρας, ἔνθα Κιθαιρῶνος λέπας
Δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος.
Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διατείρας μέσον.
Ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱπποβυκόλοι,
Φέρουσ' ἐς οἴκους· εἴς τε δεσποίνης χέρας

5 Radium immisisti, quando Cadmus venit in terram
Hanc, relinquens Phœniciam terram maritimam.
Qui quondam ducens Harmoniam filiam Veneris,
Polydorum genuit: ex hoc Labdacum
Dicunt natum: ex eo verò Laium.
10 Ego verò vocor filia Menœcei:
Et Creon frater natus est ex eâdem matre.
Vocant verò me Jocastem, (hoc enim nomen pater
Indidit) duxit verò me Laius: cùm autem sine liberis
Esset, diu habens connubium meum in domo,
15 Veniens interrogat Phœbum, & poscit simul
Liberorum in ædibus masculorum communem prolem.
Ille respondit ei: O rex equestrium Thebarum,
Nè semina liberorum sulcum invitis diis:
Si enim genueris filium, interficiet te ille qui fatus fuerit,
20 Et tota domus tua ibit per sanguinem:
Ille verò dans se voluptati, & concedens infamiæ Bacchi,
Seminavit nobis filium: & cùm semināsset infantem,
Agnoscens erratum, & Dei oraculum,
In pratum Junonis, & culmen Citharonis
25 Dat pastoribus exponi puerum,
Fodiens ferreos aculeos per talos medios:
Undè ipsum Græcia vocat Oedipum.
Polybi verò pastores equorum, accipientes puerum,
Ferunt domum, & in manus dominæ

ANNOTATIONES.

V. 18. Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοχα] Hanc verecundiam *Euripidis Virgilius* est imitatus, ubi locum conceptionis *Genitale arvum* vocat, & nos quoque in *Esthera* nostrâ. V. 1216. Ἦ ῥα καὶ ἡμετέρης ἀρόσει μεμάσιν Δαμάρτα; Vid. *Turneb. Adverſ.* l. 19. c. 18. *Joſua Barnes.*

V. 19. Εἰ γὰρ τεκνώσεις] In ſecundo loco *Iambus*, τὸ καὶ enim τε in τεκνώσεις breve habendum (licet Spondæus videatur) cujus aliquot inſtantias hìc præferre lubet.

Τυφλὸς] *Phaniſſ.* V. 1693. Παῖδες τυφλὸν χέρ' ὀδηγοῦσι πρόσπολοι δυσχεῖ.

Τέκμαρ] *Hecub.* V. 1273. Κυνὸς ταλαίνης σῆμα ναυτίλοις τέκμαρ.

Τέκνων] *Oreſt.* V. 1236. Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκπωσον τέκνα.

Σκυθρωπὸς] Idem ibid. V. 1321. Καλῶ σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας.

Σαθρὸς] Idem *Hecuba*, V. 1190. Εἰ δ' αὖ πονηρὰ, τῆς λόγου εἶναι σαθρός.

Ὄχλος] Idem *Oreſt.* 885. Ἔπει δὴ πλῆθος ἐχθρὸν Ἀργείων ὄχλος.

Πέτμος, Πέπλος, Τύπος, Τεκμήριον, Γενέθλιον] Idem eodem modo corripit vocalem ante duplicem in πότμος, in πέπλος, in ὕπνος, in τέκμηριον, in γενέθλιον.

Λύγνον, Τέγνη] Et *Theocrit.* in Idyll. κδ. idem facit in ὕπνος, in λύγνου in τέχνη. Sic *Iphigen.* in *Tauris*, V. 1174. prior ſyllaba τῦ ἔτλαν (& *Supplic.* V. 171. τῦ ἔτλησαν) brevis eſt, eodem modo, ut in Ἄτλας, prior commuanis eſt tam apud *Græcos*, quàm *Latinos*, ut *Ovid.* Metam. l. 4.

Quantus erat mons factus Atlas; *nam barba comæque.* Id. l. 4.
Venit Atlantiades *poſitis caduciſer alis, &c.*

Ἀριθμὸς] Ità *Delphicum* Oraculum, Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. Et *Anthol.* l. 3. Τέσσαρες, οὓς αἰδὼς συνέρυθμον ἔχε πάσιν ἤμαρ.

Σταθμὸς] Ibid. l. 4. Ἥρας Ἡστίαν ὅτι σταθμὸν ἀμφιπολίτευε Ἴδρυμαι. Deinde *Homerus* Odyſſ. ἡ. V. 89. Ἀγρύται δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκείῳ ἕστασιν ἠδὲ. Vid. Αὐλικοκατόπτρου, ſive *Eſthram* noſtram Not. ad V. 1433.

Λιχμάζω] *Oppian. Kυνηγ.* l. 3. V. 174.

Καὶ βόσιν χαλέσασα πύδας χείρας τε λιχμάζει.

Ἄθριον] *Phaniſſ.* V. 858.

Καὶ πεῦμ' ἀθρήσαν, κἄπα ἐκβαλὼν ὁδοῦ. *Joſua Barnes.*

Ἔθηκε

Ἐδηκ(ε)ν· ἡ δ', τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον
Μαστοῖς ὑφεῖτο, κ τόσιν πάιδει τεκεῖν.
Ἤδη δ' πυρσαῖς ηὐγοῦσιν ἐξαμιλλώμενοι
Παῖς οὐμὸς, ἢ γνὺς, ἢ ἰων μαθὼν πάρα,
Ἔρειχε, τὰς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
Πρὸς δῶμα Φοίβε, Λαΐου δ' οὐμὸς πόσις,
Τὸν ἐκπεδεῖλα παῖδα μαστόων * μαθεῖν
Εἰ μηκέτ' εἴη. Καὶ ξυνάπτετον πόδα
Ἐς ταὐτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδῷ.
Καί νιν κελεύει Λαΐου τροχηλάτης,
Ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.
Ὁ δ' εἶρπ' ἄναυδος. μέγα φρονῶν· πῶλοι δέ νιν
Χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
Ὅθεν, (τί πάκτὸς ἦν κακῶν με δεῖ λέγειν;)
Παῖς πατέρα κτάνει, κ λαβὼν ὀχήματα,
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεζάρει
Σφίγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν, ἐμός τ' ὸν ἰὼ πόσις,
Κρέων τ' ἀδελφὸς πάμῳ κηρύσσει λέχη·
Ὅς ἵς σοφῆς αἴνιγμα παρθένε μάθοι,
Τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
Αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθών.
Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς κεκλήσεται,
Καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει δόμος.

30 Posuerunt: ipsa verò mei puerperii laborem (*i. e.* filium)
Uberibus submisit, & suo viro persuadet se peperisse.
Jam verò vir factus, cùm genæ inciperent flavescere
Filio meo, aut animadvertens ipse, aut admonitus ab aliquo
Ivit, volens explorare parentes,
35 Ad domum Apollinis, & Laius eôdem meus maritus,
Quærens cognoscere expositum filium,
* MS. ἰδεῖν.
An non esset superstes: Et *fortè* conjungunt pedem
Ambo in idem loci in Phocidis bivio.
Et auriga Laii compellat eum:
40 O hospes, cede de viâ tyrannis:
Ille serpebat humi sine voce, sed animū excelsum gerens: æqui verò eum
Ungulis rubefecerunt sanguine extremos pedum tendines.
Unde (sed quid opus est aliena à meis malis dicere?)
Filius meus patrem suum occidit; & accipiens currus
Dat nutritio Polybo. Postquam verò infestabat
45 Sphinx rapinis urbem, extincto meo marito,
Creon frater præconium facit de connubio meo:
Quisquis posset exponere ænigma sapientis virginis,
Se daturum esse huic connubium: exponit fortè
Sphingis ænigma filius meus Oedipus.
50 Unde dominus hujus terræ factus est;
Et accipit sceptra hujus terræ, tanquam præmium *sapientiæ*.

Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] ἀντὶ τῆς τὸν πόνον ἧς ἐμοὶ ὠδίνων. ἔχει δέ τι τοῦτο σφαλερώτατον πρὸς τὸ ἐμὸν αὐτῆς σχῆμα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν μὲν γὰρ ἐκείνοις δυοῖν ὄντων σφοῶν καὶ σχήματος, εἶτα σφοτοκίας ἀντωνυμίας καὶ χωρικοῦ ὀφειλόντος κεῖσθαι ἐπὶ τῶ σφοῶν διὰ τὸ σφοτέραν χωρικὸν, κλητικὴ πίπτεται σφὸς τὸ σχῆμα ἀντωνυμία. ἐνταῦθα δ' τειῶν ὄντων, σφοῶν, καὶ δυοῖν σχημάτων, ἧς τε ὠδίνων καὶ τῶ πόνω, καὶ ἧς μὲν ὠδίνων τῶ σφοῶν ἐσῶν, τῶ δ' πόνω ἧς ὠδίνων, ὤφειλεν ἡ κλητικὴ ἀντωνυμία ἐπὶ ἧς ὠδίνων κεῖσθαι. ὅτω γὰρ ἂν φαίνεται σφοδνίλλος, ὅτι αἱ μὲν ὠδῖνες εἰσὶ τῶ σφοῶν, ὁ δ' πόνω ἧς ὠδίνων. νυνὶ δ' ὅτι τῶ πόνω κεῖται, καὶ συγχεῖ, καὶ δυσδιανόητον ποιεῖν τὸν λόγον. 31 Μαστοῖς ὑφεῖτο] ὑπέβαλεν. εὔηθες δ' φασὶν, εἰ λελωβημένον ὑπεβάλλετο παιδίον. ὅπερ γε καὶ ἐκπίπτει. ὅτι γὰρ ἐκποδὼν τὸ βρέφος ἐξ ἡμῶν πεπρωμένα. καὶ τί θαυμαστὸν ὑποβάλλεσθαι φοβερμόλῳ μὲν ἐκπεσεῖν, διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἀποτεύξασθαι δ' τὴν τῆς ὑποβολῆς ὑποψίαν, διὰ τὴν ὑποῦσαν συμφορὰν τῶ βρέφει. καὶ τὸ ἐαθήσεσθ δ' διὰ τοῦτο, ὃν ἀπαγωνεῖ. Ἤ πνος] ὅπ ὃν εἴη παῖς Πολύβε γνήσιος, ἀλλὰ νόθος, ὁ μαθὼν ταῦτ' παρ' ἧς ἡλικιωτῶν ὀνειδίσεις, ὅτι εἴη νόθος. ἔνιοι δ' φασὶν, εἰς Πυθῶνα ἑλληνίδα τὸν Οἰδίποδα, ἵνα τροφεῖα δῶ τῶ Ἀπόλλωνι. 35 Λαΐος δ' οὐμὸς] ἤτοι τότε ὀνείρε παρεξαντος αὐτόν. ἢ ὅτε λοιπὸν ὑπώπτευεν αὐτὼ τὴν ἡλικίαν τῆς παιδὸς σφονόπτειν. ἐβέλετο γὰρ ἡ τεθνεῶτα αὐτὸν ἀκούσας διάγειν ἀδεῶς, ἢ ζῶντα ἀκούσας φυλάττειν ἑαυτόν. Μασθῶν δ'] ζητῶ, ὅθεν κ μαστὸς ὁ ὀπιζητούμενος παρ' ἧς παίδων. Εἰς ταυτὸν] εἰς ταυτὸν τῆς σχιστῆς ὁδὸς τῆς Φωκίδος συμβάντων τὸν πόδα, ἤτοι συμπεσόντων τὸν πόδα ἐπὶ τῆς σχιστῆς ὁδῷ. ὅπως κεῖται ἐν Φωκίσιν, ἐπεὶ διαρρίζει τὴν ὅτι Βοιωτίαν, καὶ Θήβας, καὶ Ἀτλικὴν, καὶ Κόρινθον ὁδόν. 39 Καί νιν κελεύει] καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ ἡνίοχος τῶ Λαΐε ὑποχωρεῖν τῶ βασιλεῖ, ὥφειλεν εἰπεῖν. ὁ δ' ἄλλως ἀξιάμενος, ἄλλως ἀποδίδωσι τὸν λόγον, ὥσπερ ἐν μεταμελείᾳ. 41 Πῶλοι δέ νιν] οἱ ἵπποι δ' τῶ Λαΐε ἐξήμαινον αὐτὸν, ἤγουν τὸν Οἰδίποδα τοῖς ἑαυτῆς ὄνυξι χ' τοὺ τένοντας ἧς ποδῶν. ὅμοιον τῶ, ποῖον σε ἔπ' φύγᾳ ἔρκος ὀδόντων. Ἐν χηλαῖς] ἐν ταῖς χηλαῖς τοὺ ἧς ποδῶν τῶ Οἰδίποδ' τένοντας ἐξήμαινον ἐχ ὑποχωρούσης αὐτῶ τῆς ὁδῶ. Ὅθεν τί πάκτὸς] ὑποστικτέον εἰς τὸ ὅθεν. ἔμελλε γὰ ἴσως τὴν λοιδορίαν καὶ τὴν μάχλιν ἀμφοτέρων λέγειν. Τί πάκτὸς] ποιά μοι χρεία λέγειν τὰ ἔξω ἧς κακῶν, τῆς σφοκολουθησάσης ὕβρεις, τοὺ διαπληκτισμοὺς ὁ λέγω, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κακόν. ἐν σωτομῷ γὰ ὁ παῖς πατέρα κτάνει. 44 Παῖς πατέρα κτάνει] ζητῶσι πῶς εἰς τὸ μαντεῖον ἐκεῖ ἀπῆλθεν ὁ Οἰδίπους. φασὶν ὅτι ὡκ ᾤετο τῶ θεῶ ἐυδίως χρήσειν αὐτῷ μυσαρῷ ῥηομένῳ, σεὶν κατασβῆναι, καὶ ἅμα ἵνα μὴ γνῷ ὅτι πατέρα ἔκτεινεν. εἱμαρτο γὰ καὶ τὴν μητέρα γῆμαι. ὅτι δ' Πολύβῳ ἔδωκε τοὺ ἵππους, καὶ Ἀντιμάχ' φησὶν ἐν * Λήδῃ,

Εἶπε δ' φωνήσας, Πόλυβε, θρεπτήρια ταῦτα
Ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

Ζητῶσι δ' πάλιν, πῶς ἐδὲ μίαν ζήτησιν πεποίηται Θηβαῖοι, τεθνεῶτος αὐτοῖς τῶ βασιλέως. λεκτέον, ὅτι ἐυδυς μὲν αὐτὸν ὡκ ἐπεζήτησαν, ἐν Δελφοῖς δ' νομίζοντες· μ' ταῦτα ἧς ἵππων ἀφαιῶν ῥηομένων, λησῶν ἐδόκει τὸ ῥηγμα γεγονέναι. Ἄλλως. Δεῖ νοεῖν, ὅτι ὁ Οἰδίπους φονεύσας τὸν Λαΐου, ὡς ἐναγὴς ἐθεσπέπιμα ἐκ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν. ἃ γὰ ᾤετο χρῆσαι αὐτῶ τὸν θεόν. ὑποστρέφας δ' εἰς Κόρινθον μ' ἧς ἵππων Λαΐε, καὶ καθαρθεὶς τὸν φόνον, πάλιν ὅπ' τῶ γνῶναι τοὺ γονεῖς ἐπαπῆκε περὶ τὸν θεόν. λαῶν δ' χρησμὸν, ὅτι ἐπὶ φθορᾷ τῆς παιδὸς ἐτέχθη, καὶ σωωισία τῆς μητὸς, λέγων Κόρινθον φυγεῖν τὴν νομιζομένην πατρίδα. γνὺς δ' τὸ Κρέοντ' τὸ κήρυγμα, ὅπ τὸν ἀγῶνα καθίστησιν ἑαυτὸν τῆς σφιγγὸς, καυδωῶ τὴν ὑπαρχὰν ὀφειλόμενος. 45 Ἐπεζάρει] ἐπέκειτο, ἐπεβάρει· καὶ ζαρὸς ὄρνεόν ὄζιν ἁρπακτικόν. τὴν δ' σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον παρθένε, σῆνος δ' καὶ πόδας λεοντ', πτερὰ δ' ὄρνιθος. Σωσικράτης δ' ἐγχωρίαν αὐτὴν φησὶ χρησμολόγον λύσσγνωσα μαντευομένοις. ἄτερ ἀγωνίζεσθαι τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐναντίως αὐτοῖς χρώμενοι, ἀπώλοντο. Ἀσκληπιάδης δ' λέγει τὰς Θηβαίας εἰς ἐκκλησίαν καθ' ἑκάστην ἀθροίζεσθαι διὰ τὸ λύσαι αἴνιγμα τῆς σφιγγός. λόγος δ' ἦν αὐτοῖς μὴ ἁπαλλαγήσεσθαι ἧς κακῶν, πρὶν ἂν τὰς τῆς σφιγγὸς λύσεσιν χρησμός. Ὡς δ' ἐπεζάρει] ἐπήκειτο καθοπιούσα. ἁρπαδιῶσαι δ' ἀπ' αὐτῆς φασὶν Αἵμονα τὸν Κρέοντ' παῖδα· τινὲς δ' φασὶν, ὅτι μία ἧς συῶ αὐταῖς Κάδμε συγατρὸς μανισῶν, μετεβλήθη εἰς τὸ ζῶον τὴν σφίγγα. 47 Τάμα κηρύσσει λέχη] ἀνύητον φασὶν ἐπὶ τὸν τῆς ἀδελφῆς γάμον τὸν τυχόντα κρίνειν. ἀγνοῆσαι δ', ὅτι κατεπείγουσα συμφορὰ, καὶ θεῖα τὸ φρέπον τὸ θεσπίσαν θεσπέσεται. ἔπειτα καὶ ἀεισόν πνα ᾤετο τὸν ἐγχειρήσαντα τὰ ἀγῶν'. χ' γὰ Πίνδαρον, ὁ μέγας δ' κίνδυν' ἀναλκιν ἃ φῶτα λαμβάνει.

* ἐν Λήδᾳ] Mendum hic semper suspicatus sum. Quid enim commune cum *Ledâ* & *Oedipo*: puto itaque Λήδᾳ pro Θήβᾳ per errorem scriptum & hoc pro Θηβαΐδι. Cujus Nominis Poema ab *Antimacho* scriptum memorant plurimi: versus nonnullos ex eo citat *Pausanias* in *Arcadicis*. Vid. *Amici* mei charissimi nuper defuncti *Nicolai Lloyd* Dictionarium *Hist. Geogr. Poeticum* in titulo *Antimachus Colophonius*. *Jos. Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 30. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] pro τὸν ἐμῶν ὠδίνων πόνον, i. e. filium; sed ἐμὸν tamen retinendum, ut Versui consulatur; & hanc lectionem agnoscit & explicat *Scholiastes*.

Γαμεῖ δ' τὸν τεκοῦσαν] Φερεκύδης τὰ κτὶ τὸς παῖδας Οἰδίποδος, κὴ τὰς γημαμένας ἕτως ἱστορεῖ. Οἰδίποδι φησὶ Κρέων δίδωσι τὴν βασιλείαν, κὴ τὴν γυναῖκα Λαΐου, μητέρα δ' αὐτῶ Ἰοκάστην. ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Φράσωρ κὴ Λαόνυτος, οἳ ὑπὸ Μιτυνῶν, κὴ Ἐργίνου. ἐπεὶ δ' ἐνιαυτὸς παρῆλθε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους Εὐρυγάνειαν τὴν Πειρανθοῦ. ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ, Ἰοκάστη, Ἀντιγόνη, Ἰσμήνη, ὧν ἀναιρεῖ Τυφὼς ὑπ' ὀργῆς, κὴ ἀπ' αὐτῆς ἡ ὀργὴ Ἰσμήνη ἐκλήθη. ὑοὶ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς, Ἐτεοκλῆς κὴ Πολυνείκης. ἐπεὶ δ' Εὐρυγάνεια ἐτελεύτησε, γαμεῖ Ἀξιοθέαν τὴν Σθενέλου. πρὸς δ' Εὐρυγάνειαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶ) Ἰοκάστης τῆς μητρὸς Οἰδίποδος. 59 Μαθὼν δ'] γνοὺς δ' τὰ ἐμὰ λεκτρα τὰ τῆς μητρὸς, ἀντὶ τὸ ὀπτανεῖς μητρὶ συγκοιμώμενος. τὸ δὲ μητρῴων γάμων, ὡς περιφραστικῶς, ἀντὶ τῆς μητρὸς. 61 Εἰς ὄμμαθ' αὐτῶ] ὅμοια κὴ Ἑλλάνικος. ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι, οἱ Λαΐου θεράποντες ἐπύθοντο αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ, Ἐξομματοῦμεν, κὴ διόλλυμεν κόρας. πῶς δὲ φησὶν Ἰοκάστη μὴ τοσαῦτα δυσχήματα ἔζη; ῥητέον, ὅτι πᾶσα γυνὴ πρὸς θάνατον δειλοτέρα μὲν ἀνδρός. ὁμοίως δὲ νοεῖ ἔχουσα ἴσως. ἀεὶ γὰρ τοῖς παροῦσι δακρύοις, ἐμποιεῖ τὸ θᾶλυ τῆς ψυχῆς ἀνακολλᾷ τῷ πάθει. Ἐπεὶ δὲ τέκνων] ὅτε δὲ ἤδεισαν οἱ παῖδες, κλείθροις ἔκρυψαν τὸν πατέρα, ἵνα ὑ τύχη λήθη παραδοθῇ· καίτοι δυσαπόνητον ὄσα, κὴ πολλῆς δεομένη μηχανῆς εἰς τὸ λαθεῖν. Πολλῶν δεομένη] ἤτοι ἡ πολλῆς δεομένη μηχανῆς πρὸς τὸ λαθεῖν, ἢ πολλῶν παρανέσεων, κὴ πολλῆς θεραπείας, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν πάθους. πρὸς δὲ τί ἥμαρτεν ὁ Οἰδίπους, ὅτι κὴ αὐτὸς πεπονθέναι; φασὶ δέ, ὅτι Πέλοπ Χρυσίππου ἁρπαγέντος, κατηράσατο μέχρι παίδων ἐξ τὸ κακόν. τινὲς δέ φασιν, ὅτι Λαΐου ἀνηρέθη ὑπὸ Οἰδίποδος, ὅτι ἀμφότεροι ἤρων Χρυσίππου. Τῶδ' εἰς φόβον] εἰκότως ἔδεισαν πεπραθέντες ὅσα Λαΐῳ συνέβη διὰ τὰς Πέλοπος ἀρᾶς. 74 Συμβάντ'] ἔτος ὁ τόπος εἰς ἀσυμφωνίαν ἄγει τὸ ῥᾴδιον. ἔδει γὰρ ἐξέλασιν ὑποθέσθαι τῶ Πολυνείκει, ἵνα διὰ τὸν ἐξῆς λεγόμενος λόγου † ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ ἔχον, εἶτ' ἐκ ἔχον. εἰ γὰρ ἀλλήλοις ὑπεχώρησαν ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν, πάντως κὴ τὰ ὀπτηδεια ἐπεφέρετο ὁ Πολυνείκης. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὁ Φοῖβος πᾶσι συμφωνεῖ ἡ Πολυνείκους εἰς Ἄργος ἀφιξις. Φερεκύδης γὰρ ἐκβεβλῆσθαι τὸν Πολυνείκην φησὶ μὴ βίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ ἱστορεῖ, κτὶ σωθῆκας αὐτὸν συγχωρῆσαι τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ, λέγων αἵρεσιν αὐτῷ προτείναι τὸν Ἐτεοκλῆ, εἰ βάλοιτο τὴν βασιλείαν ἔχειν, ἢ τὸ μέρος τῆς χρημάτης λαβεῖν, κὴ ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν. τὸν δὲ λαβόντα τὸν ὅρκον, κὴ τὸν χιτῶνα Ἁρμονίας, ἀναχωρῆσαι εἰς Ἄργος, κεῖναν] τῶ μέρος τὴν βασιλείαν Οἰδίποδός τε χωρῆσαι. ὧν τὸν μὲν ὅρκον Ἀφροδίτη, τὸν δὲ χιτῶνα Ἀθηνᾶ ἐκασείσατο, ὧ κὴ δέδωκε τὴν θύγατρα Ἄδρας Ἀργείαν ὅθεν· Εὐριπίδης ταῖς δύο ἰσοείαις ἐχρήσαλο, ἐνταῦθα μὲν τὴ Φερεκύδη, ὕστερον δὲ τῆ Ἑλλανίκη. ὁ μὲν Εὐριπίδης τὸν Ἐτεοκλέα, ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὸν Πολυνείκην, μείζονα οἶδεν ἐν Οἰδίποδι. 74 Ἐπεὶ δ' ὀπὶ ζυγοῖς] ἀντὶ τῶ ὀπὶ τὴν βασιλείαν. μετενηνόχε δὲ ἀπὸ τῆς κυβερνητῆς. τοιοῦτόν ὅτι κὴ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Ζεὺς δ' ὑψίζυγος. ὀπὶ γὰρ τῶ ὑψίσε ζυγῶ καθήμενος, ὡς κυβερνήτης πάντας φέρει τὰς οἰακας. Κἠδεῖ] ἐπιμελεία. λείπει δὲ ὁ κμί. Ὑπόπτευσον] μὴ ἀπονοῶν κὴ φιλίας. Πεῖν λαῦσαι] πεῖν τὸν πόλεμον συγκεστηθῆναι. Ναίων πύλας] ἐὰν μὲν ἀπὸ τῶ πύξ, πύλας· ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶ πυγὴ, πυγάς. Εἰ σοφὸς πέφυκεν] ἐπειδὴ τῆς εὐσεβῶν ὀπίσκοπος.

Γαμεῖ δ' τὸν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας,
Οὐδ' ἡ τεκοῦσα, παιδὶ συγκοιμωμένη.
Τίκτω δ' παῖδας παιδὶ, δύο μὲν ἄῤῥενας,
Ἐτεοκλέα, κλεινόν τε Πολυνείκους βίαν,
Κόρας τε δισσάς. Τὸν μὲν Ἰσμηνὸν πατὴρ
Ὠνόμασε, τὸν δ' πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
Μαθὼν δ' τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων,
Ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα,
Εἰς ὄμμαθ' αὑτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
Χρυσηλάτοις πόρπαξιν ἁμφίξας κόρας.
Ἐπεὶ δ' τέκνων ηὐρὺς ἐμὸν σκιάζεται,
Κλείθροις ἔκρυψέν πατὴρ, ἵν' ἀμνήμων τύχη
Γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων.
Ζῶν δ' ἔτ' ἐν οἴκοις· πρὸς δ' τῆς τύχης νοσῶν,
Ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
Τῶδ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
Ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν, οἰκόντων ὁμοῦ,
Ξυμβάντ' ἔταξάν, τὸν νεώτερον πάρος
Φεύγειν ἐκόντα τῶδε Πολυνείκη χθόνα·
Ἐτεοκλεᾶ δ' σκῆπτρ' ἔχειν μόνον γῆς,
Ἐνιαυτὸν ἀλλάσοντ'· ἐπεὶ δ' ὀπὶ ζυγοῖς
Καθέζετ' ἀρχῆς, ὑ μεθίσταται θρόνων,
Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῶδε Πολυνείκη χθονός.
Ὁδ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
Πολλῶν ἀθρόους ἀσπίδ' Ἀργείων, ἄγει.
Ἑπ' αὐτὰ δ' ἑλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε, * MS. Ες.
Γαῖαν ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, θ' μέρη χθονός.
Ἐγὼ δ' ἔρυν λύσω, ὑπόσπονδον μολεῖν
Ἔπεισι παιδὶ παῖδα, πεῖν ψαῦσαι δορός.
Ἥξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
Ἀλλ', ὦ φαεινὰς ὑρανῦ ναῶν * πτύχας, * MS. πύλας.
Ζεῦ, σῶζον ἡμᾶς· δὸς δ' ξύμβασιν τέκνοις.
Χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, ἐκ ἐᾶν βροτὸν
Τὸν ὑτὸν αἰεὶ δυσχερῆ καθεσάναι.

Indè ducit matrem ignorans Miser,
Nec sciebat mater se cum filio concumbere.
Pario verò pueros meo filio: duos quidem mares,
Eteoclem, & clarum Polynicen,
Et duas filias, alteram Ismenem pater
Vocavit, alteram majorem natu, ego Antigonem.
Cum agnovisset autem, se maritum esse matris
Oedipus, sustinens omnia mala,
Eruit sibi oculos suos,
Aureis fibulis cruentans pupulas.
Postquam autem filiorum meorum genæ teguntur barbâ,
Abdiderunt patrem intra claustrum, nè spargeretur hæc calamitas,
Quæ ut cælaretur, habebat opus multis artificiis.
Adhuc vivit domi: æger autem animo propter hanc calamitatem,
Diris devovet liberos execrandis,
Ut perdant hanc domum acuto ferro.
Filii mei verò incidentes in merum,
nè ratas
Diras illas dii perficerent, si habitarent simul,
Pascitcentes constituerunt ut junior Polynices
Tantisper volens exularet hâc terrâ:
Eteocles verò manens, sceptra terræ teneret,
Per vices mutantes annum. Postquam autem in throno
Regni consedit, non discedit ex regno,
Sed extrudit exulem Polynicen ex hâc terrâ.
Ille verò Argos veniens, junctus affinitate Adrasto,
Magnum conscribens exercitum Argivorum adducit:
Et veniens ad ipsa hæc Thebana mœnia septem-portarum,
Repetit paternum regnum, & partem terræ.
Ego verò & reconciliarem eos, persuasi filio Polynici,
Ut factis induciis veniret ad fratrem,
priusquam congrederentur acie:
Nuncius nullus ait eum venturum esse.
At O inhabitans lucidas plicas cæli,
Jupiter, serva nos, da reconciliationem liberis.
" Oportet enim te, siquidem curas res mortalium, non sinere.
" Eundem hominem semper esse miserum. *Exit* Jocasta.

† V. 405.

ANNOTATIONES.

V. 58. Ἀνιηρόνλω ἴσως] ex unico hoc loco pater, Morem fuisse, Mares præcipuè à *Patribus*, Puellas infantes à *Matribus* nominari; aliquandò & à Patribus.

V. 68. Θηκτῷ σιδήρῳ, &c.] Hunc locum *Plutarchus* in *Pyrrho* laudat. Vid. *Hugo Grotii* De Jure Belli & Pacis, *Prolegom.* § 23. in Notis.

V. 74. Ἐτεοκλεᾶ] ità scribo ut Metro consulam à Recto Ἐτεοκλέης, ἑῦ, quod facit in Atticâ contractione Accus. Ἐτεοκλεᾶ, ut τὸν ὑφύα, ἰφυᾶ. Vid. hujus Fabulæ, V. 1258.

Παι. Ὦ κλεινὸν

Γαμ. Ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
Ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
Μεδῆκε, μελάθρων δ' ἐς δίῳρες ἔβατον,
Στείχευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,
Ἕπῃ, ὡς ἂν φρουρήσω σίβον,
Μή τις πολιτῶν ἐν τείχει φαντάζεται.
Καμοὶ μὴ ἔλθοι φαῦλος ὡς δόλῳ φόρος,
Σοὶ δ' ὡς ἀνάσσῃ. πάντα δ' ἐξειδὼς, φράζω,
Ἄτ' εἶδον, εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
Σπουδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων,
Ἐνθὲν δ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ κεἰνου πάρα.
Ἀλλ' ἔλκε ἀσῶν τοῖσδε χείμπλεται δόμοις,
Κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἑκτέρα ποδί·
Σκόπει δ' πεδία, ⟨καὶ⟩ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοάς,
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στρατεύμ' ὅσον.

Γα. O Antigone egregium germen patris in domo
Postquam te mater gynæceum relinquere
Permisit, & in extremam contignationem domûs ascendisti,
Ut videas exercitum Argivorum propter preces tuas:
Expecta, donec investigavero viam,
Nè quis civium in viâ appareat,
Et mihi ut servo, veniat mala reprehensio,
Tibique tanquam reginæ: cùm verò exploraverim omnia, dicam
Et quæ vidi & quæ audivi ab Argivis;
Quando veni ferens fratri tuo fidem publicam
Hinc illuc; & huc rursus ab illo.
Sed nemo civium appropinquat his ædibus;
Supera pedibus veteres scalas ex cedro factas:
Et considera campos ad Ismenum fluvium,
Et fontem, quantus exercitus hostium.

Ὦ κλεινὸν] σύσημα φερνοκαταστατικὸν ἧς ἐξῆς ἀλλοιοσέφρων συσημάτων, στίχων ἰαμβικῶν τεσσάρων ιε, ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ὁμοίως ζήλῳ ἀνάγει Εὐριπίδης Ἀντιγόνῃ ἰδεῖν τὸ στράτευμα, ὥσπερ ἐκεῖνον Ἑλένῃ ἐποίησε. πλὴν ὅσον ἐκείνη μὲν τῆς Πειθοῦς δεικνύει τὸ τῆς στρατεύμα⟨τος⟩, Ἀντιγόνη δ' ὁ παιδαγωγὸς δηλοῖ τοῦτο. Ὦ κλεινὸν] ὦ Ἀντιγόνη, ἔνδοξον τῷ πατρὶ βλάστημα ἐν τοῖς οἴκοις, ἐπεὶ σὲ ἡ μήτηρ κατέλιπε διὰ τὰς σὰς ἱκεσίας ἐκλιπεῖν τοὺς παρθενῶνας, καὶ ἀνελθεῖν δηλονότι εἰς τὸ ἔσχατον ὑπερῷον ἧς μελάθρων, ὥστε ἰδεῖν τὸ στράτευμα τῶν Ἀργείων, ὅπῃ ἄρχῃ, σωστῶν δηλονότι, ἀναμένων, ὡς ἂν φρουρήσω, καὶ ἴδω πῶς ὁδὸν, μή τις ὑπὸ ἧς πολιτῶν φαίνεται ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐμοὶ μὴ ἔλθοι καταλάβοι κακὸς φόρος ὡς δόλῳ, σοὶ δ' κατὰ ἀνάσσῃ καὶ κυρίᾳ. πάντα δ' φράσω καὶ εἴπω, ἃ πνα ἐθεασάμην, καὶ εἰσήκουσα ἔξωθεν ἧς Ἀργείων, ὅτε ἦλθον φέρων τῷ σῷ ἀδελφῷ σπονδὰς ἐνθένδε ἀπὸ τύτε τῆς τύπε ἐκεῖσε· παρ' ἐκείνε δὲ πάλιν ἐνταῦθα· ἀλλ' ἔλκε ὑπὸ ἧς πολιτῶν πλησιάζει ἐν τοῖς δόμοις. δέρχε δ' διὰ τῶν ποδῶν τὴν παλαιὰν κλίμακα τὴν ὑπὸ τῆς κέδρου, καὶ σκόπει τὰ πεδία, καὶ τὰ ῥεύματα τῆς Ἰσμηνοῦ, καὶ τὸ νᾶμα τῆς Δίρκης τῆς πηγῆς, ὅσον ὑπάρχει τὸ στράτευμα ἧς πολεμίων. Ὦ κλεινὸν οἴκοις, ἢ τῆς δεσπότης δηλότης, ἐνταῦθα ἀγωνιστικώτερα γίνεται. τὰ γὰρ τῆς Ἰοκάστης παρελκόμενα εἰσι, καὶ ἕνεκα τῆς θεατῆς ἐκτέταται. ἢ δ' ἔξοδος τῆς παρθένε, εἰκὼν ὅτι τῆς Ὁμηρικῆς τειχοσκοπίας τῆς Ἑλένης, ἐκ τῆς ἐναντίας. ἐκεῖ γὰρ γυνὴ τῷ γέροντι δείκνυσι, διδάσκει δὲ σοφὸν παρθένε ἡδέως κατ' ὀπτικὴν μὴν μηδὲν, παιδαγωγίαν δ' ὑφέως, χρείας τε μὴ τῆς τυχούσης, ἐπεγέρσας τὴν ἔξοδον. Ἄλλως. εὐλογοίκηται ἂν ἡ τῆς Ἀντιγόνης ἔξοδος· καλῶς δ' τὴν βασιλικὴν παρθένον ὑ γυναῖκας φυλάττουσιν, ἀλλ' ὁ διὰ τὸ γῆρας σώφρων καὶ φρόνιμος. τοιγαροῦν ἄκ ἀσκέπτως μετ' αὐτῆς ἔξεισιν, ἀλλ' ἐρημίαν παραφυλάξας. ἐνόμιζε γὰρ διὰ τὸν πάσης πόλεως κίνδυνον, δεῖν τὴν τῆς κόρης μέλεσθαι ποιεῖν εὐταξίαν. Δίῳρες ἔβαθον] δίῳρες τὸ δίχεσθαι ὑπῶν, ὡς μόνον μονῆρες, δύο δίῳρες, ἀπὸ τῆς δίς καὶ δύο ὄσης τῆς ὀροφῆς. καταχρησικώτερον δὲ κἂν ὀροφον ᾖ, κἂν πολύστεγον, ὅτως λέγεται. οἱ δ' δίῳρες καὶ δικῆν καὶ ὕπαθρον. Μή τις πολιτῶν] ταῦτα καταμηχανᾶται φασὶ τὸν Εὐριπίδην, ἵνα τὸν φρουρὸν νισὴν ἀπὸ τῆς τῆς Ἰοκάστης προσώπε μετασκευάσῃ. διὸ ἑαυτὸν φαίνεται ἀυτῷ Ἀντιγόνη, ἀλλ' ὕστερον. οἰκονομικῶς δ' ὁ ποιητὴς φησὶν αὐτὸν ἀπεστάλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπως εὔλογον ἔχῃ προφασιν τῆ ἐπιγνώσκειν ἅπαντας. διὰ δ' τὸ κέδρε παλαιὰν κλίμακα, λελησθότας τὸν πάτον ἧς βασιλέων παίσησιν, ὅπε γ κελεύειν τὴν κλίμακα φησί. Δίρκης τε νᾶμα] Δίρκη, κρουῖν Θηβῶν, πλησίον τῆ Ἰσμηνῆ, ἀπὸ Δίρκης ὀνομασθεῖσα. οἱ γὰρ περὶ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα ἐκτεθέντες ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀντιόπης, καὶ τραφέντες ἐν τοῖς βουκόλοις τῆς Δίρκης, ἐδυκόλουν αὐτῇ. ὕστερον δ' παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν Ἀντιόπην ὅτι τὸ διὰ ταύρων διασάσαι. οἱ δ' γόνιες αὐτὴν μητέρα αὐτῶν, αὐτῆς μὴ ἐφεισαμένε, τὴν δ' Δίρκην ὀπὶ ἧς ταύρων δέσασαν. καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἐσύρη, Δίρκη καλεῖται, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ ποταμός.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Αν. 1 Ὄρεγε νυῦ ὄρεγε γεραιὰν
2 Νέᾳ χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων
3 Ποδὸς ἴχνος ἐπσπτέλλων. 105
Παι. Ἰδὺ, ξυάγλον παρθέν' εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
Κινεῖται γὰρ τυγχάνει Πελασγικὴν
Στράτευμα, χωρίζυσι δ' ἀλλήλων λόχυς.

Strophe I.

An. 1 Porrige nunc, porrige senilem
2 Juveni manum de gradibus,
3 Sublevans vestigium pedis. 105
Pa. Ecce junge manum virgo, opportunè ascendisti,
Exercitus enim Græcorum jam movetur,
Jam separant à se invicem cohortes.

Ὄρεγε νυῦ] τὰ τοιαῦτα εἰδὴ καλεῖται, ὡς εἴρηται, ἀνομοιόσεφα κυρίως, διὰ τὸ μὴ ἔχ' ἀσιν, καὶ εἰσὶ τῆς παρύσης στροφῆς τὰ κῶλα γ. τὸ α. παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκαταληκτον, ἐκ παιώνων τεττάρων δύο καὶ ἀπορρήκτου. τὸ β ἀνπαστικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐξ ἀνπαστῶν καὶ διϊάμβε. τὸ γ ἀναπαιστικὸν δίμετρον γλυκώνειον βραχυκατάληκτον. ὀπὶ τῷ τέλει παραγραφος, καὶ δεικοπικὸν ἰαμβος, εἶτα δόχμιος. ὄρεγε νῦν] πάρεχε μοι τὴν χεῖρα ὁμηρον, ἤγουν ὁ δήγει με. ἢ ἀντὶ τῆς ἕλκεσε τὴν παλαιάν σε χεῖρα ἐμοὶ τῇ νέᾳ, ἅμα προσαναβαίνων. ἐπαντέλλων γὰρ ἀντὶ τῆς ἐπαιρόμενον, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς Ἡλίε. καὶ γὰρ ἅτος εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς ἀερνῆς ἀναβαίνει. Ἰδὺ] ὦ παρθένε, ἰδὺ σωφρον, ἐγκαίρως γὰρ ἐπορεύθης. κινεῖται γὰρ ὑπάρχει τὸ Ἀργεῖον στράτευμα. χωρίζυσι δ' καὶ ἀλλήλων τοὺς λόχυς καὶ τὰ τάγματα. Ἰὼ πότνια] ἢ β αὐτὴ στροφὴ, κώλων ὅτι γ. τὸ α ἀνπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, γλυκώνειον, ἐξ ἀνπαστῶν καὶ διϊάμβε. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ τροχαϊκὸν πενθημιμερές, τῆ α ποδὸς χορείε. εἰ δ' βέλει, παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνο δ' καὶ σπονδείε. ὀπὶ τῷ τέλει παραγραφος. Ἰὼ] φεῦ, ὦ θύγατερ τῆς Λητῦς σεβασμία σελήνη. ἅπαν γὰρ τὸ πεδίον ἀστράπτει κατάχαλκον, ἤτοι ἔνοπλον. ὁ γὰρ φαίνως καὶ ἀστράπτως ἦλθε καὶ κατέλαβεν ὁ Πολυνείκης τὴν γῆν, ἀλλὰ βρέμων καὶ ἠχῶν ἐν πολλοῖς ἵπποις, καὶ μυρίοις ὅπλοις. Ἰὼ πότνια] ἢ παρθένο τὴν Ἄρτεμιν ἀναπαλεῖται, ἐπειδὴ τὸ πεδίον ἀστράπτον ἑώρα. τὸ δ' τῆς σελήνης εἶδο τοιῦτον. εἰς γὰρ τὴν σελήνην ἀλληγορεῖται ἡ Ἄρτεμις, διὰ τῦτο ἐκπληττομένη, πρὸς τὴν Ἄρτεμιν ποιεῖται τὸν λόγον. εἰ δέ πς εἶποι, ὅτι κρεῖττον εἶχε τὸ ταύτην ὑποβοᾶσθαι ὡς πολεμικὴν, ἐδὲν βλάβο τῷ λόγῳ.

Στροφὴ β'.

Αν. 1 Ἰὼ πότνια παῖ Λατῦς
2 Ἑκάτα, καπάχαλκον ἅπαν 110

Strophe II.

An. 1 O veneranda filia Latonæ
2 Hecate, æneus totus

ANNOTATIONES.

V. 88. Ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη] Ex hoc loco *Statius* sibi viam patefecit ad producendam *Antigonam* exercitûs *Thebani* spectatricem. *Thebaidos* l. IX. (ubi Pædagogum vocat *Phorbam.*)

Turre procul sclâ, nondum conceſſa videri
Antigone populis, teneras defenditur atrâ
Veſte genas, juxtáque comes, quo Laïus ibat
Armigero, &c.

V. 90. Δίῳρες] Ità ſcribo ⟨ἔχε⟩ τὸ διάφορο. *Scholiaſtes* δίῳρες malè retinet, explicat pejus. *Joſ. Barnes.*

Ἀσεφὲς] τῇ ὑφ' ὁλῇ καταπλήξιν ἐμφαίνει, ὅλον λέγων ἀσεφὲς εἶναι τὸ πεδίον, καὶ τοι ὀλίγον μέρος ἄπτε κατεῖχον οἱ πολέμιοι. οἱ κυρίως δὲ τὸ ἀσεφὲς ἐνταῦθα. τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν χαλκῶν φύσις, ὁταν τις ἐν Ἡλίῳ κινήσειεν αὐτόν. πῶς δὲ ἐνταῦθα φησὶ κατάχαλκον πεδίον. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς φησὶ λάϊνα εἰσερῶμεν Ἀργείων στρατὸν, ἀλλ' ἅπαντες ἦσαν λιθοκατάδετοι. ἐπεὶ τοιῶν πυθ φησὶ πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμοὶ βραχίονι κυφίζων. ἢ κὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅπλων κατάχαλκον φησὶ τὸ πεδίον διφθέρινον τε καὶ κνημίδων καὶ κρανῶν. [114] Ἄρα πύλαι] ἢ τείτη αὕτη στροφὴ κώλων ὄζει δ'. τὸ α δακτυλικὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βάλει χοριαμβικὸν ἡμόλιον, ἢ χοριάμβε καὶ ανδείε. τὸ β παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἢ παίωνθ α καὶ δακτύλε. τὸ γ στροφαδικὸν, τετράμετρον καταληκτικὸν. ἢ χοριάμβε δανικῆ ἀπὸ μείζονθ, καὶ κρητικῆ. τὸ δ' δακτυλικὸν πένθημιμερές. εἰ δὲ βάλει, χοριαμβικὸν καθαρὸν ἡμόλιον. ὑπὸ τῶν τέλει φθέγγεσθθ. Ἄρα πύλαι] ἆρα αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλεῖθροις ἠρμοσμέναι εἰσὶ, καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα ἤρμοσται τοῖς λαίνεοις Ἀμφίονθ ὀργάνοις, ὅ ὄζει τῷ λαϊνέῳ τείχει. ὀργάνοις δὲ τοῖς ἔργοις, ἐκ τῆ ποιήσ[ε]θ τὸ ποιήμωον. καὶ Σοφοκλῆς, ξυνδεῖ μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον, ἀντὶ τῆ ἔργον· καὶ ἔμβολα, οἱ μὲν τὰς καθέτους, οἱ δὲ τὰς στροφεῖς. Ἄλλως. χαλκόδετα ἔμβολα, πυκτὰς τὰς στροφεῖς, παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι τῇ ὀπῇ τῆ ὕδατ. χαλκόδετα δὲ, ἐπεὶ χαλκῷ παρασφηκοῦνται οἱ στροφεῖς, διὰ τὸ μὴ φθείρεσθαι ὑπὸ τῆ ξύλου. ἆρα οὖν φησὶν, αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλεῖθροις ἠρμοσμέναι εἰσὶ, καὶ οἱ στροφεῖς καλῶς ἐνηρμόδησαν πρὸς τὸ λαΐνεον τεῖχος, καὶ τὰς ὀπάς, ὃ ὄζει τὸ ἔργον τῆ Ἀμφίονθ. ἢ διαρθρώσασα δὲ τοῖς κλεῖθροις, καὶ φησὶ τῶν στροφίων φησὶ, μή ποτε καὶ τοὺς στροφεῖς τῶν ὑγρῶν ἀναχαλᾷν δυνήσονται οἱ Ἀργεῖοι, μὴ ἐν βάθει ἠρμοσμένους. ἄλλοι ἔμβολα φασὶ τὰς καθέτους, τὰ νῦν καλούμενα πήρεδ. ἅπερ ὄζει τῇ κατασκαφῇ τοιάδε, Δύσεν κατασκάσαντες ἴσως κατά γε μῆκος καὶ πλάτος τῇ πύλῃ τῆ τείχους ἐξωθεν αὐτῆς χαλκοπέταλα καθῆλῶσιν, ὡς ὁλόχαλκον τὴν Δύσεν νομίζεσθαι, ταύτῃ ἐπάνω τῆς Δύσεως ἰσᾶσιν ὑχ ἑρμᾶιαν, ἀλλ' ὥσπερ κρεμαμένην. τῶν δὲ πυλῶν κλειομένων, καθῆλῶσθαι τὴν καλκωμένην Δύσεν, ἢ τις μέχει τῆ ἐφάπτεσθαι φθάνεσα καλύπτει τὴν Δύσεν, ὡς ἂν μηδὲ μίαν ὀπὴν λείπειν ἀνεφγυῖαν διαπαντός. εἰσέρας δὲ ἠκουῶτο τῷ ἐμβόλῳ, διὰ πυθ μηχανήμα[τ]θ αὐτὸ καθίε[σ]ες καὶ ἀνέλκοντες. ἔμβολον δὲ καλεῖ ἐκ τῆ ἄνωθεν ὑπὸ τῆ τείχους ἐμβάλλεσθαι ἔξωθεν τῶν πυλῶν. χαλκόδε[τ]ον δὲ, διὰ τὸ δεδέσθαι καὶ ἧσθαι λίθῳ χαλκῷ. ὁ δὲ νῦς, ἆρα αἱ πύλαι τοῖς κλεῖθροις ἠρμοσμέναι εἰσὶ, καὶ τὰ χαλκόδε[τ]α ἤρμοσται τοῖς Ἀμφίονθ λαϊνέοις τῆ τείχους ὀργάνοις, τετέρι τοῖς ὑπὸ Ἀμφίονθ κατασκαφεῖσι τείχεσιν. ὁ μὲν δὲ Κάδμ[ο]θ ἔκπυσε τὰς Θήβας, Ἀμφίων δὲ καὶ Ζῆθος ἐτείχισαν. [116] Λαΐνεοι Ἀμφίονθ ὀργάνοις] ἀντὶ τῆ ἔργοις τοῖς μυσικῇ μνομένοις. φασὶ γὰρ, ὡς Ἀμφίων οἰκοδομησαμένθ Θήβας, ὅτε διεπίδει τὸν τειχισμὸν, ὁ χέρσιν ἐχρῆτο θεῷ τῷτο, ὑδὲ ἦσαν οἱ συναιρόμενοι αὐτῷ τῆς οἰκοδομίας, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς μυσικῆς ἐποιεῖτο τὸ ἔργον, μέλῳ ἀνακρουόμενθ, κἀντεῦθεν τοὺ λίθους κινῶν, καὶ καταστρώζων τὰ τείχη. ἐκλύετο δὲ τὸ τείχος ἐπάνω, ὅσοι οἱ τῆς λύρας τόνοι. Θάρσει, τάγ' ἔνδον] θαῤῥεῖ ἔχ· τὰ ἔνδον γὰ καὶ τὰ ἐντὸς, ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως ἔχει ἡ πόλις. Ἀλλ' εἰσόρα] βλέπε εἰ βάλει καὶ δέλεις γνῶναι τὸν στρατόν. [120] Τίς ὅστις] πίς ὄζιν ὅτος, ὁ λαμπρὸν φέρων κέρυθα, ὅς πις ἔμπροσθεν προσδοκᾶται τῷ στρατῷ, κραδὺ ἀμφὶ τὸν βραχίονα ἀσπίδα πάγχαλκον. Ὁ λιθοκόρυς] ὁ λαμπρὸν ἔχων τὸν κεφαλαίαν. Ὃς ἀγέται] ὅτις ἔμπροσθεν ἡγεῖται τῷ στρατιᾷ, ὁλόχαλκον ἀσπίδα φέρει τὸν βραχίονα βαστάζων. Λοχαγὸς] ταξίαρχος, ὦ δέσποινα, πὶς, ἢ ἐκ πόθ τόπ γεγονώς. εἰπὲ, ὦ γεραιὲ, πὶς καλεῖται χτὶ τὸ ὄνομα, Οὗτος ὀνομάζεται Μυκιναῖθ τὸ γένθ, Ἱππομέδων βασιλεύς. Λοχαγὸς] ταξίαρχος, ἡγεμών. Μυκιναῖθ] οἱ νεώτεροι τὸν αὐτὸν Μυκηνίαν καὶ Ἄργος. φησὶν οὖν ὅτι Μυκιναῖθ ὄζιν, οἰκεῖ δὲ πὶν Λέρνιν, πὶν ἐν Μυκιναῖς πηγήν, ὃ ὄζι πὶν ἐν Ἄργει πηγήν. Λερναῖα] ἀπὸ μέρ τὸ Ἄργθ. Λέρνη γὰρ πόλις καὶ πηγὴ τῆ Ἄργυς. Ἔ ἔ ὡς γαῦρος] ἔ ἔ, αὖτη στροφὴ, κώλων ὄζι ε. τὸ α ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονθ, δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἓξ ἰωνικῆ β καὶ συλλαβῆς. τὸ β τροχαϊκὸν ὑπερφαλικὸν. τὸ γ δακτυλικὸν τείμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε ἀναπαιστικὸν, δίμετρον, ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βάλει, στροφικὸν τείμετρον βραχυκατάληκτον, ἓξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονθ καὶ χοριάμβε καὶ ανδείε. ὑπὸ τῶ τέλει παφίγγεσθθ. Ἔ ἔ ὡς γαῦρος] ἐπηρμένθ τῷ σώματι, καὶ διὰ τὸ φήμα[τ]θ ἐμφανίζων τὸ αὐθάδες τῆς ψυχῆς. Ἄλλως. Τὸ ἑξῆς ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν, ἀστεροπὸς ἐν γεφύραις, γίγαντι γηγενέτᾳ στρατόμοις, ἠὲ πρόσφορος ἀμυνεῖν γένει.

ANNOTATIONES.

V. 121. Ἄγεται] τὸ Ἄγει quod priùs obtinebat, deleo, quia ſenſus hoc verbum non agnoſcit & Scholiaſtes legit ἀγέται, & MS. quod longè melius.

V. 127. Nomina τῶν Ἑπτὰ ὅτι Θήβας hinc incipiunt, viz.
1 Hippomedon, 2 Tydeus, 3 Parthenopæus, 4 Polynices, 5 Amphiaraus, 6 Capaneus, 7 Adraſtus.
1 Arijtomachi filius, 2 Oenei, 3 Meilanionis & Atalantæ, 4 Oedipi & Jocaſtæ, 5 Oncleos, 6 Hipponoi, 7 Talai.

De quibus vid. *Euripid.* Suppl. à V. 861. ad 902. *Hyginum*, l. 2. c. 70. *Statii Thebaida* & *Æſchyli* Tragœdiam Ἑπτὰ ὅτι Θήβας inſcriptam, & *Sophocl.* Oed. p. ὅτι Κολωνῷ, V. 1308. ad V. 1320. & *Apollodori Thebaica* & Poema ità dictum *Anonymi*; *Euſtathium* denique in *Homeri* Iliad. fol. 489. lin. 36. *Joſ. Barnes.*

4 Ἀστερωπὸς ἐν γεραῖσιν, ἐγὼ
5 Πρόσφορος * ἀμφὶ σῷ κάρᾳ. *MS. ἀμείβων.

Παι. Τόνδ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ, Pa.
Λοχαγόν; Α. ἄλλος ἄλλος ὁδε τυγχάνων τρόπος.
Τίς δ' ἔστιν ἔτος; Π. πῶς μ' Οἰνέως ἔφυ 135
Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.

Σ τ ρ ο φ ὴ ς'.

Αν. 1 Οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκους, ὦ γέρον, An.
2 Αὐτοκασιγνήτας νύμφας
3 Ὁμόγαμος κυρεῖ;
4 Ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάρβαρος. 140 Pa.
Παγ. Σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
Λόγχας τ' ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι.
Αν. Σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰδαίνῃ σαφῶς τάδε; An.
Παγ. Σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα, Pa.
Σπουδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων, 145
Ἃ προσδέδορκας, οἶδα τὰς ὡπλισμένους.

Σ τ ρ ο φ ὴ ζ'.

Αν. 1 Τίς δ' ἔστος ἀμφὶ μνῆμα τῆς Ζήθου πρόσω, An.
2 Καλλιβόστρυχος, ὄμμασι
3 Γοργός τ' εἰσιδεῖν, νεανίας;
Παι. 4 Λοχαγός. Α. ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ 150 Pa.
5 Πάνοπλος ἀμφέπει.
Παι. Ὅδ' ἔστι Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος. Pa.

Σ τ ρ ο φ ὴ η'.

Αν. 1 Ἀλλά νιν ἃ κατ' ὄρη μᾶτέρος An.
2 Ἄρτεμις ἱεμένα, τόξοις δαμάζασα,
3 Ὀλέσειεν, ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων. 155 Pa.
Παι. Εἴη τάδ', ὦ παῖ, σοὶ δίκῃ δ' ἥκουσι γᾶν.
Ὧν εἰ δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.

Σ τ ρ ο φ ὴ θ'.

Αν. 1 Ποῦ ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ An.
2 Μιᾶς ἐγκύρσει τᾶς μητέρος
3 Πολυπόνῳ μοίρᾳ; 160

4 Sideris instar vultu splendens in picta veste, non
5 Conveniens mortali generi,
Non vides illum, qui præterit Dirces aquam, Pa.
Ducem? *Ant.* Alius alius est hic armorum modus:
Quis verò est iste? Pa.
Filius quidem Oenei est *Tydeus*, Martem verò Ætolium in pectore habet.

Strophe VI.

1 Isténe Polynicis, ô senex An.
2 Sororis sponsæ
3 Maritus est?
4 Quàm alieno colore armorum, semibarbarus!
Pa. Sunt enim clypeati omnes Ætoli, O filia,
Et jaculatores, hastis benè collimantes.
Tu verò, O senex, quomodo scis certò hæc? An.
Videns signa clypeorum tunc notavi, Pa.
Quando veni, fidem publicam ferens tuo fratri,
Quæ intuens, novi armatos.

Strophe VII.

1 Quis verò iste, qui circa monimentum Zethi transit
2 Comatus, oculis
3 Terribilis, & aspectu juvenis?
4 Est dux. *An.* Quanta multitudo ipsum sequens
5 Armata circundat.
Pa. Hic est *Parthenopæus* Atalantæ filius.

Strophe VIII.

1 Sed eum per montes cum matre *ejus Atalantâ*
2 Properans Diana, telis domans
3 Perdat, qui adversùs meam urbem venit eam expugnaturus.
Pa. Sint hæc, O filia, jure tamen veniunt in hanc terram.
"Idcirco etiam metuo, ne retrò *nos* considerent dii.

Strophe IX.

1 Ubi est ille qui mecum An.
2 Unâ natus est ex matre
3 Laborioso fato?

Ἀστερωπὸς] ἀστεροειδὴς τὸ σῶμα, καὶ τῷ ἐοικὼς τὰ γεραῖός, ποτὲ μὲν λαμπρὸς πρὸς τὸ φοβερὸν αὐτῷ γεάρουσιν. ἴσως οὖν καὶ αὐτὸς καταστικτὸν ἔχει τὸ παντοδαπόν. τὸ δὲ ἑξῆς γεραῖῳ μιγαπλήσιος. διὰ μέσου δὲ τὸ ἀστερωπὸς ἔθηκε, δηλῶσαι θέλων τὸ ὄμμα λαμπρὸν ἔχοντα ὁμοίως ἀστέρι. Ἄλλος. Ἀστεροειδὴς καὶ ποικίλος ἐν ταῖς γεραιαῖς τῆς ἀσπίδος. εἰσὶ γὰρ κατάστικτα ὅπλα. Πρόσφορος] ἴσχ ὅμοιος ἀνθρώπῳ ὁρᾶν, ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ καὶ θηριώδει. Ἄλλος ἄλλος] θαυμαστὸς ὁ ἀναδιπλασιασμός. Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ὡς ἔχοντος αὐτῷ τὰ ἀσπίδος, τὰ δὲ τῆς συὸς πόλεμον. Καλλίμαχος, Εἰμὶ τέρες Καλυδῶνος, ἄγαν δ' Αἰτωλὸν Ἄρηα. πηδᾷ δὲ Ἄρη τὸν ἅλτην σκάλλων. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐγχωρίως καθώπλισται, ὡς οἱ Αἰτωλοί· τὸ δὲ σέργον, ἀντὶ τοῦ ὅλως σώφρονος εἶπεν. οἱ δὲ τὴν μὲν πολεμίων ἐπιδυμίαν, καὶ τὴν ἐπισήμιλιν, ὡς μὲν Αἰτωλῶν ἄειστα πολεμόντων. Οὗτος ὁ τᾶς] ἡ ε αὐτὴ στροφὴ κώλων ὄζει δι. τὸ α δακτυλικὸν τετραμέτρου, ἤτοι δίμετρον ὑπερκατάλεκτον. τὸ β, ὅμοιον ἐφθημιμερὲς. τὸ γ παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δι καὶ ἰάμβου. τὸ δι ἰαμβικὸν τρίμετρον. ὅτι τοῦ τέλει παρὰ γεαρός. ὁμόγαμον δέ, ἀντὶ τοῦ σύμβιον, ὡς τὸ ὁμὸν καὶ ἐπίσπουσ ἄνδρα τε καὶ γυναῖκα τῆς συμπαθείας μετέχων. ἐγάμει δὲ Δηΐπυλον ὁ Τυδεύς, ὁ δὲ Πολυνείκης τὴν Ἀργείαν. 140 Μιξοβάρβαρος] ἐν τέλει γὰρ τῆς Εὐρώπης οἰκοῦντες Αἰτωλοί, Ἑλλινικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν ἄποικοι τὴν φρόνημα ἔχειν, διὰ τοὺς κατ' ἀλλήλων πολέμους. καὶ Ὅμηρος, Κυρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μωμεχάρμαι. Σακεσφόροι γὰρ] ἴσως ὅτι ἐξελλαγμένοι εἰσὶ Αἰτωλοὶ δεῖ τὰς ὁπλίσεις, καταστικτὰς αὐτὰς ἐχούσας, καθάπερ καὶ τοῖς ἱματισμοῖς, ὥς τε τὸν δεξιὸν μὴ ὑποδεδέσθαι πόδα, γυμνὸν δ' ἔχειν τὸν ἀριστερόν. καλῶς δ' εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον, ὅτι οἱ Αἰτωλοὶ πάντες ὁπλίζονται, ἀκοντίζουσι δ' ὡς βάρβαροι. ἴσως γὰρ τότε ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς χρόνοις οἱ μὲν Ἕλληνες ὅπλοις ἐχρήσαντο, οἱ δὲ βάρβαροι ἀκοντίζειν ἠπίσαντο ὕστερον δὲ καὶ τὸ ἀκοντίζειν Ἕλληνες μεμαθήκασιν. Τίς ἔστ' ἀμφὶ μῆμα Ζήθου] ἡ ζ αὐτὴ στροφὴ, κώλων ὄζει ε. τὸ α ἰαμβικὸν τρίμετρον. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰς δισύλλαβον. τὸ γ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δι ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βέλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου, ὅπερ τοῦ τέλει ἐφθέγξατο. Ἀμφὶ μῆμα Ζήθου] κοινὸς μὲν ἀμφοῖν ὁ τάφος Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. συλλαπτικῶς δ' εἶπε, πινὲς δέ φασι τὸν Ἀμφίονα * Γοργός τ' εἰσιδεῖν, ὀργώδες ἀποβλέπων τοῖς ὄμμασι, καὶ ἅμα καὶ σὺν δεινότητι τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ γοργονῶδες. Ἀμφέπει] ἐπικολαζεύειν τῷ ὄχλος πολὺς ὑποδύσας. πινὲς δὲ ὅτι καταφασιωτὸ δέχονται. οἵ γὰρ τοδί, καὶ μικρὸν ὑποφθορὸν. ἴν' ᾖ, ὡς ὄχλος νιν ἀμφέπει ὅτι ἀπωλείᾳ. Ἀταλάντης γόνος] αὕτη ὄζιν ἡ Ἰάσου μὲν παῖς, Μελανίππου δὲ γυνή. ὄζει δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱππομάδους γυνὴ, Βοιωτική. Ἀλλά νιν] ἀλλ' αὐτὸν ἀπολέσειν ἡ Ἄρτεμις, ἡ μὴ τὰ μηδὲν αὐτῆς κυνηγετήσασα. εἰκότως δὲ τὰ Ἄρτεμιν κατ' αὐτὸ ἐπικαλεῖται, ὡς θυμιμάδων χάριν τῆς Ἀταλάντης· ἐπεὶ θεότερον τῷ παρθενίαν ἠγάπα. ὕστερον δὲ τοῦ Μελανίωνα γαμηθεῖσα, κατεφρόνησε τῆς Ἀρτέμιδος· αὕτη δὲ ὄζιν ἡ καὶ Μελεάγρῳ συγκυνηγετήσασα. Ὧν εἰ δέδοικα] διὸ καὶ εὐλαβοῦμαι, μὴ τάδε λίχμιον σκοπήσαντες οἱ θεοὶ, ἀπολέσωσιν ἡμᾶς. Ποῦ δ' ὃς ἐμοί] ἡ τ αὐτὴ στροφὴ κώλων ὄζει ζ. τὸ α χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριαμβικοῦ καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βέλει τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς, δακτύλου ἀρχόμενον. εἰ δὲ βέλει, τροχαϊκόν. τὸ β παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ δακτύλου, ἢ κρητικοῦ διὰ τοῦ ἀδιάφορον. τὸ γ ὅμοιον ἡμιόλιον. τὸ δι ἰαμβικὸν τρίμετρον, ὅπερ τοῦ τέλει παρέγραφος. Ποῦ δ' ὃς] πᾶς ὑπάρχει, ὃς ἐγλύφετο ἐμοὶ ἐκ μιᾶς μητρὸς, ἐν πολυπόνῳ καὶ πολυωδυνίῳ μοίρᾳ καὶ τύχῃ. ὦ φίλτατε λέγειν, εἰπὲ πᾶς ὄζιν ὁ Πολυνείκης. Πᾶ δ' ὃς ἐμοί] ἐφθὸ τὸ Ὁμηρικὸν, Δοιὼ δ' ὁ θώκαμα ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν. δὶς δὲ παρέλαβε τὸ πᾶ, τὴν ἀπυδίαν τῆς κόρης παιζ-

* Tale quid deest, χωρὶς πᾶ δὲ δαί.

ANNOTATIONES.

V. 132. Ἀμφὶ σῷ γένᾳ.] In priore versione erat *Mansuetæ Naturæ*, putidè satis; cùm erat exponendum, ut nos scripsimus, *Mortali generi*: Vid. infra, V. 1515. *Homerus* autem huic usui ansam dedit *Odyss.* φ. V. 85. ——ἡμιμέρᾳ φρονούσας.

V. 140. Τίκνον] Iambicè ponitur. Vid. quæ notavimus ad *Phœniss.* V. 19.

V. 145. Σπουδὰς, &c.] Vid. de hâc re Argumentum hujus Fabulæ.

σῶν. πολυπόνῳ ᾗ μοίρᾳ, ἤτοι κακομοιρίᾳ. τῷ γὰρ ὀλιγίστῳ δίκεσθαι τὸ τῆς μοίρας ὂν τὸ μέσον. Ἐπὶ παρθένων] ὁ Ἀριστόδημος ἐδιδασκεν ἐν τοῖς Θήβαις φησὶ δὲ Νιοβιδῶν εἶναι τάφον, † ὅπερ ὄζιν ἀληθές· ὡς αὐτοχειριάζειν ἐν ἔοικεν Εὐριπίδης. ᾠδὴ δὲ τῆς πλήθους τῶν Νιοβιδῶν, αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ, καὶ δίς ἐπ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα λοξίᾳ τοξεύμασιν. ὅμως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράμασι Νιόβης, ὁμοίως ζ αὐτὰς λέγουσιν. εἶδε δ' ἐπὶ καὶ τοῦ ἄρρενας. Τιμαρέτας δὲ ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς φησὶν, ὡς κακῶς πάσχοντες ὑπὸ θηρὸς ᾠκει Ἀμφίονα οἱ Σπαρτοὶ, ἀνείλον αὐτὸν λοχήσαντες, ἀπόντας εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ πατρικὴν ὁσίαν, τιμῶ δὲ Νιόβῃ εἶασαν ζῆν διὰ Πέλοπα. ἄλλοι δ' ἄλλως ἱστορεῖσι περὶ αὐτῆς. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης φησὶν, αὐτὴν ἔχειν παῖδας ς'. Ἀλληκομώδεα, Φηρέα, Εὐδώρην, Λύσιππον, Ξάνθον, Ἀργεῖον. Συγατέρας δὲ ς' Χιόνην, Κλυτίαν, Μελίαν, Ὠφέλιμον, Λαμίσσην, Πελοπίαν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῇ ὀπτηγραφῇ Ἀτλάντιδα, ἀρσενας δὲ φησὶ, Ἀργῖνοον, Μενέσεατον, * Ἀρχαλόαν. Συγατέρας δὲ τρεῖς, Ἰσμηνίαν, Ἀσωπίδα, Ἀσυκεάτειαν, * Ξάνθος δὲ ὁ Λύδιος, δέκα, καὶ δέκα, ἐκ Φιλοξένης τῆς Ἀσωπείας, ὃς ᾤκει ἐν Σιπύλῳ. Νιόβης Ἀδράστῳ] εἰκότως τούτῳ παίσασα, καὶ τοῦτον διαφθείρει, δι' ὃ πάλιν ὡς πάλιν πατρίδα κάδμον φεύγουσα αὐτῷ ἠκολούθησε. Ἡ αὐτὴ σφὴ ἑτέρως ἐμβόλιον ὄζιν ἐξαμπτισμένη, ὡς ἀνὰ τελεύτης τὸ φεύγειν. κῶλων δὲ ὄζιν η. τὸ α ἀναπαιστικὸν διμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β ὅμοιον ἀκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ γ ὅμοιον πενθημιμερὲς ἐκ β' φερεκλασιακῶν, ἤτοι τετραμέτρων. τὸ δ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος πρώτης, ἀντὶ ἰωνικοῦ τετραϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἰάμβου καὶ ἀναπαίστου, καὶ δύο χορείων. εἰ δὲ βάλοι ἰωνικὸν, τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παιώνων β, καὶ ᾱ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χορείου. τὸ ς τροχαϊκὸν τρίμετρον, ὑπερκατάληκτον, Στησιχόρειον. τὸ ζ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἐκ β ἀντισπαστῶν καὶ ἰάμβου. τὸ η ὅμοιον ἡμιολίῳ, ὃ ἐπὶ τῷ τέλει φθέγγεται. 166 Ἀνεμώκης εἶδε] εἶδε δέμον νεφέλας ἰξαυσόμαι ποδὶ δι' αἰθέρος, πρὸς ἐμὸν ὁμογνήτορα, φυγάδα μέλεον, πρὸ δ' ὠλένας βάλλοιμι τῇ φίλῃ δέρῃ, διὰ χρόνου νεκρὸν δ' αὐτὴ ᾖ ἡ σωτηρία ὄζιν, ἐὰν μὴ ἔγκειται τὸ ὡς ἴδον. ἐὰν δ' ἔγκειται τὸ ὡς ἴδον, ἅτυπον τὸ σωτακτέον, χρόνῳ φυγάδα μέλεον ὡς ἴδω. Ἐφάνη ὅμοια] ταῖς ἐωθιναῖς βολαῖς τῆς ἠλίου ἐοικώς. τὸν Ὁμηρικὸν δ' Μενέλαον μιμεῖται Εὐριπίδης, ὑπάσσοντα δὲ Πολυνείκει ἄγων εἰς τὰς Θήβας, ὡς ἐκεῖνος εἰς τὸν Ἴλιον εἰσῆλθε καταθησόμενος τὸν πόλεμον. Σφάγ' ἅμ' αὐτῷ] σφάγια ὑπὲρ τὰ ἱερὰ, ῥοαὶ δ' ἀπονδαί. ἢ ἅτυπος, ὧν τὸ αἷμα τῆς γῆς ῥοαὶ γίνεται, ἢ ὧν τὸ αἷμα συμβαίνει φθεῖρ τὴν γῆν ἐκχεῖσθαι. τὸ δὲ φιλεῖν, καὶ ὅτι τῶν συμβαίνειν τάττεται. Ἄλλως. Ἐπίθεσον τῆς γῆς ὅτι τὰ σφάγια μετήγαγον. οἱ δὲ γεφυρωσιν γῆς φιλαμάτῳ, οἱ δὲ τὸ τέλειον φιλαμάτοιο λέγουσιν. Ἅρμα λαμπρὸν] λαμπρὸν τὸ ἅρμα φησὶ διὰ τοὺς ἵππους. ἐκ γὰρ τοῦ ἵππου τὸ ἅρμα λέγει. εἰκότως δὲ ἡσυχῇ, καὶ σωφρόνως ἐλαύνει ὁ Ἀμφιάραος. οἵδε γὰρ ὡς μάντις τὰ ἐποδησόμενα. 179 Ὦ λιπαρόζωνε θύγατερ] ἢ τὰ αὐτὰ σεφὴ, ἑτέρως μὲν ὄζιν ἐμπαιγμῶν χρὴ τὸ τέλος, κώλων δὲ ὄζιν ξ. τὸ α δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ β χορειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χορείου καὶ ἰάμβου καὶ ἐπιτρίτου α. τὸ γ ὅμοιον καταληκτικὸν. εἰ δὲ βάλοι δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ δ ὅμοιον ἐκ χορείαμβου καὶ ἀμφιβραχέος. εἰ δὲ βάλοι, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ε ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον. εἰ δὲ βάλοι, ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς τῷ β ποδὶ ἀναπαίστῳ. τὸ ς παιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ καὶ βραχέος, ἐπὶ τοῦ τέλει φθέγγεται. Λιπαρόζωνε] ὑπαρτεπιτάτε. Θύγατερ ἀελίᾳ] Ἡσίοδος φησὶν, ἀδελφὼ ἠλίᾳ εἶναι τὴν Σελήνην, Θείαν δ' Ἡλίου τε μίαν λαμπρὰν τε Σελήνην. Αἰσχύλος δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα, παρὸν ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς μεταλαμβάνει. ἀμέλει καὶ μὴ τὰς ἡλιακὰς ἐκστάσεις μεταμορφῶται ἡ σελήνη. Κέντρα] μάστιγας. Ἰδωμένη] κυβερνᾷ. Ἐφυβρίζει] μὴ ὕβρεως ἀπειλεῖ τὰ χαλεπὰ τῇ πόλει. Περσάσεις τεκμαίρεται] τὰς πύλας σκάπτεται. Μεγαλαυχείαν] μεγαλοφρωσύνην, μεγαλορρημοσύνην, ἤγουν μεγαλησιρείαν.

† Quod temerè ab *Euripide* dictum *Scholiastes* affirmat, *Pausanias* verè dictum probat, & *Amphionis* filiorum Monumentum ad *Thebas* memorat. *Bæot.* fol. 294.

ANNOTATIONES.

V. 162. Ἐπὶ παρθένων Νιόβης] De Numero *Niobidarum* præter *Scholiasten*, Vide *Ovidii* Metamorph. l. 6. Fab. 4. *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 5. § 6. *Æliani* Var. Hist. l. 12. c. 36. *Hygini* Fab. XI. *Parthenii*, c. 33. *Agellii* Noct. Attic. l. 20. c. 7. Epitaphium *Niobæ* eleganter lusit *Agathias*,

Ὁ τύμβος ὅπερ ἴνδυ ἐχ ἴχει νίκην.
Ὁ νεκρὸς ὅπερ ἐκτὸς ἐχ ἴχει τάφον·
Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρὸς ὄζι καὶ τάφος. *Josuæ Barnes.*

V. 166. Ἀνεμώκης] Ὦμος τὸ ἄνεμος καὶ ὠκύς.

V. 175. Ἐκπαγλοῦ] Hic versus unico pede redundat, vid. *Canter.* qui de duobus ultimis vocalibus alterutrum tolli censet, præsertim verò ultimum. Et ità quidem MS. CCC. τὸ κυρεῖ rejicit. *Jos. Barnes.*

V. 178. φιλαίματι] al. φιλαμάτῳ, & φιλαμάτοιο· quod ultimum minùs omnium placet. Versus enim est *Iambicus.*

Σεφὴ

4 O charissime senex, dic ubi sit *Polynices.*

Pæ. Ille prope sepulchrum septem virginum

Niobes, stat prope Adrastum.

Vides? *An.* Video, sed non satis clarè; video tamen aliquo modo

Simulacrum formæ ipsius, & pectus adumbratum.

Strophe X.

1 Velocis utinam cursum nubis

2 Pedibus conficere possem per aerem

3 Ad meum fratrem.

4 Brachia enim circum collum amicissimum

5 Jacerem, longo post tempore, exulem miserum.

6 Armis aureis quàm decorus est, O senex,

7 Matutini fulgurans sicut

8 Radii solis.

Pæ. Veniet ad hanc domum, ut te expleat gaudio

Fide publicâ acceptâ. *An.* Iste vero, O senex, quis est? Unde ortus est;

Qui currum candidum gubernat, cui insidet?

Pæ. Est vates *Amphiaraus*, O domina, hic:

Victimæ verò cum eo, & libationes sanguineæ fluentes in terram.

Strophe XI.

An. 1 O splendidam zonam habentis filia

2 Solis Luna,

3 Aureo circulo decorum lumen,

4 Quàm quietos stimulos,

5 Et modestos equis

6 Inferens, gubernat currum.

Ubi verò est qui atrocia insolentèr minatur huic urbi

Capaneus?

Pæ. Iste considerat aditus septem

Turrium, sursùm ac deorsùm muros metiens.

Σθροφὴ ιβ'.

Strophe XII.

Ἰὼ νέμεσις] ἢ ιβ΄ ἄυτη στροφὴ καὶ ὅλη. τὸ α ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ β ἰωνικὸν ἡμόλιον, ἐκ παίωνος δ΄, καὶ σπονδείου, εἶτα βάκχειον, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ ἀνάπαιστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διὰ ἰάμβου καὶ πυρριχίου, ἢ ἰάμβου διὰ τοῦ ἀδιαφόρου. τὸ δ΄ στροφαῖον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β, ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ χορείου. τὸ ε ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χορείου. τὸ ς΄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χορείου ἐπίτριτος, καὶ τροχαϊκοῦ. τὸ ζ΄ ὅμοιον τῷ ς΄. τὸ η ἀνάπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖ Σαπφικὸν, ἢ Ἱππωνάκτειον, ἐξ ἐπιτρίτου δὶ καὶ τείτου καὶ συλλαβῆς. τὸ θ΄ χορειαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου α, χορειάμβου, καὶ ἀμφιβραχέος. τὸ ι στροφαῖον, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χορειάμβου καὶ ἀναπαίστου. εἰ δὲ βάκχειον, δακτυλικὸν πενθημιμερές, τὸ ια΄ χορειαμβικόν. τὸ ιβ, χορειαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ζ, ἐκ δύο χορειάμβων, ἢ ἐπιτρίτου καὶ χορειάμβου καὶ πυρριχίου, ἢ ἰάμβου διὰ τοῦ ἀδιαφόρου. τὸ ιγ, χορειαμβικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χορειάμβου καὶ δισπονδείου. τὸ ιδ΄ ὅμοιον ἡμολίου. εἰ δὲ βάκχειον, δακτυλικὸν ὅμοιον τῷ ιβ΄. ἐπὶ τῷ τέλει δύο σπονδαῖοι, ἢ μὴ ἐν ἀρχῇ τῶν κώλων, ἢ ἐπὶ τῷ τέλος, δηλῶσαι ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνομοιόστροφα. Ἰὼ νέμεσις] φεῦ ὦ Νέμεσις δίκη, καὶ Διὸς μεγαλόφρων βεγγαλ, καὶ φῶς καραύνιον καυστικὸν, σὺ κοιμίζεις καὶ ταπεινοῖς τὴν κενοδοξίαν καὶ ὑβριστὰς καὶ ὑψηλούς. [193] Ὀλ' ὄζῃν] τὸ ἐξῆς, ὀλ' ὄζῃν ὃς ἐπαγγέλεται πολέμῳ δηλέαν θεοβάλλων, αἰχμαλωτίδας γυναῖκας δώσειν Μυκηναίοισιν, Λερναίᾳ τε τειαίνᾳ, τοῖς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης ὕδασι. διὰ γὰρ τὴν μίξιν τὴν Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, πολύυδρον γέγονε τὸ Ἄργος. τὸν Ὅμηρικὸν ἢ Ἕκτορα ἐμιμήσατο, φάσκοντα πρὸς Ἀνδρομάχην, κρήνην ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης. Ἄλλως. Τινὲς ὅτως. λείπει ὁ καὶ, καὶ εἰσὶ τὰ κτητικὰ ἀντὶ τῆς προτοπόρων. ἵν' ᾖ, Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης. Τειαίνᾳ] Τείαινα τόπος Ἄργους, ἔνθα τὴν τείαιναν ὠρθωσ ἔσησεν ὁ Ποσειδῶν, συγκινούμενος τῇ Ἀμυμώνῃ, καὶ εὐθὺς κατ' ἐκεῖνο ὕδωρ ἀνέβλυσεν· ὃ καὶ τὴν ὀπλισιν ἔσχεν ἐξ Ἀμυμώνης. ὡσ δὲ καὶ ἑτέρα κρήνη Λέρνη. ἀμφότεραι δὲ τοῦ Ἄργους εἰσίν. εἰπὼν ἓν Τειαίνᾳ, ἐπιξενήσαλο διὰ τοὺς Ποσειδωνίους, Ἀμυμωνίους. 201. Συσιμα χρὴ προεκπεσεῖν ἀνομοιομερὲς ἐν ἐμβόσει σίχων ἰάμβων τεμέτρων θ΄. ὅτι τῷ τέλει κορωνὶς, διὰ τὸ εἰσερχεσθαι τὸν χορεῖον, καὶ ὑποχωρεῖν τοὺ ὑποκειτάς. [201] Ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον. Ὄχλος γὰρ, ὡς] ἐπεὶ γὰρ ταραγμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὄχλος γυναικῶν χωρεῖ εἰς τὰ βασίλεια, ἵν' ἢ ὁ γὰς, παραγμομόρων τῆς Ἀργείων, καὶ πολεμοιώτων τοῖς Θηβαίοις, ὄχλος γυναικῶν εἰς τὰ βασίλεια θεραγένγενεν. λέγει δὲ τὰς τῶν χορῶν γυναῖκας, αἳ τινες νεωσὶ ἦσαν ἀπὸ Φοινίκης ἐλθοῦσα. ἔνιοι δὲ σίζουσιν, εἰς τὸ πόλιν, καὶ τὸ χώρει παρεξώισον, καὶ ὕτως ἐξηγοῦνται. ὅτι γὰρ ὄχλος καὶ ταραγμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, χώρει πρὸς δόμους τυραννικὰς, καὶ μήτε ὅπου αἱ γυναῖκες. φιλόψογον γὰρ χρῆμα πλείων ἔφυ. ἵν' ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι.

Ἰὼ Νέμεσις, Ⓒ Διὸς
Βαρύβερμοι βρονταὶ,
Κεραύνιόν τε πῦρ αἰθαλόεν;
" Σύ τοι μεγαλανόρων ὑβρίαν ὑπερφανοῦσα
" Κοιμίζεις. ὀ δ' ὄζῃν, ἀχμαλωτίδας
Ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηναίαισι,
Λερναίᾳ τε δώσειν Τειαίνᾳ,
Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι
Δυλείαν βεβαλών; μή ποτε
Μή ποτε τάνδ' ὦ πότνια, χρυσεοβόσμυλον
Ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
Δυλοσύναν πλαγῶ.
Παι. Ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα Ⓒ χρὴ στέγας
Ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθεν
Εἰς τέρψιν ἦλθες, ὧν ἔχρηζες ἐσιδεῖν.
Ὄχλος γὰρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
Χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
" Φιλόψογον γὰρ χρῆμα πλείων ἔφυ·
" Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς λῶ λάβωσι πλὴν λόγων,
" Πλείους ἐπεισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
" Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

Antistrophe XII.

Ἀν. 1 Io Nemesis, & Jovis
2 Graviter sonantia tonitrua,
3 Et ignis fulminis caliginosi,
4 " Tu superbiam immodicam
5 " Sedas: hi'ene est, captas
6 Qui *minatur* armis se Thebanas mulieres ad Mycenas
7 Ducturum, & ad *Lernæam* Trienam
8 Ad aquas Neptunias Amymones,
9 Conjiciens eas in servitutem? Nunquam,
10 Nunquam hanc, O veneranda, auro capillos revincta,
11 O Jovis filia Diana,
12 Servitutem sustineam.
Pæ. Ingredere in domum, O filia & in contignatione
In gynæcco maneas tuo: postquam desiderii tui
Ad delectationem venisti, eorum quæ cupiebas videre.
Cœtus enim (postquam tumultus urbem ingressus est)
Mulierum venit ad domum tyrannicam.
" Querulum enim est muliebre genus:
" Et cum parvas occasiones sermonis accipiunt,
" Plures addunt. Voluptas vero quædam
" Mulieribus est, ut nihil fani inter se dicant.

Τύειον οἶδμα] δέον ἐκ Θηβαίων γυναικῶν συνισταμένων τὸν χορὸν, Ἰοκάστῃ ὑφηγουμένῃ ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν, ὀπτησθες ὐκ ἐξ ἐγχωρίων, ἀλλὰ ἐκ ξένων συνέστηκεν, ὅπως ἀδεῶς ἀνοπλέοιεν τῇ Ἐτεοκλέους πλεονεξίᾳ. ὥσπερ ἐμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἴπερ ὑπ' αὐτῆ ἐβασιλεύοντο. διὰ τοῦτο Φοινίσσας εἰσὶν αἰχμαλώτιδες, Ἀγλωσσίδων ἐκπεπορθημένων Τύρου, καὶ τὰς ἐκκείτας αὐτῇ Ἀπόλλωνι πεπομφότων, ἃς καὶ ἀκρόδρυα Εὐριπίδης λέγει Λοξίᾳ. ἀφερόμενα δὲ διὰ τὴν Θηβῶν ἐκείσε, ὡσαυτῶσαι εἰς Θήβας ἐπιμεῖναι, διὰ τὸν ὁπισάνω πόλεμον τῆς Ἀργείων. Τύειον οἶδμα] τὰ παρόντα εἶδη ἑτέρως εἰσὶν ἐγμιπεσῶτα. τὰ μὲν γὰρ εἰσὶ μονοστροφικὰ καὶ μεικτὰ χρὶ χόσιν ἀτακτα, καὶ συσιματικὰ ἐξ ἀνομοίων χρὶ θεοειρισμὸς ἀνίσως. εἰσὶ δὲ τὰ χρὶ χόσιν μιᾶς στροφῆς. εἰσὶ γοῦν τῆς μονοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα λς΄. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀναπαίστου πενταστιλλάβου διαλελυμένης τῆς στροφῆς μακρᾶς, εἰς β βραχέως, καὶ δίμακρον. εἰ δὲ βάκχειος, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ΄ καὶ γ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ συλλαβῆς. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βάκχειος, θεῖος ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. τὸ γ ἀναπαιστικὸν τρίμετρον, καταληκτικὸν, φερεκρατείου, ἐξ ἐπιτρίτου δὶ καὶ βακχείου. τὸ α ὅμοιον ἐκ διασπονδείου καὶ βακχείου. τὸ ε ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ΄ ἐπιτρίτου, καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βάκχειος, ἀναπαιστικὸν ἑφθη-

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Σθροφή.

Strophe.

Χο. 1 Τύειον οἶδμα λιπῶσ', ἔβαν
2 Ἀκροδρύτια Λοξίᾳ

Ant. 1 Relinquens Tyrium mare, veni
2 Primitiæ spoliorum Loxiæ

σιν, ὀπτησθες ὐκ ἐξ ἐγχωρίων, ἀλλὰ ἐκ ξένων συνέστηκεν, ὅπως ἀδεῶς ἀνοπλέοιεν τῇ Ἐτεοκλέους πλεονεξίᾳ. ὥσπερ ἐμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἴπερ ὑπ' αὐτῆ ἐβασιλεύοντο. διὰ τοῦτο Φοινίσσας εἰσὶν αἰχμαλώτιδες, Ἀγλωσσίδων ἐκπεπορθημένων Τύρου, καὶ τὰς ἐκκείτας αὐτῇ Ἀπόλλωνι πεπομφότων, ἃς καὶ ἀκρόδρυα Εὐριπίδης λέγει Λοξίᾳ. ἀφερόμενα δὲ διὰ τὴν Θηβῶν ἐκείσε, ὡσαυτῶσαι εἰς Θήβας ἐπιμεῖναι, διὰ τὸν ὁπισάνω πόλεμον τῆς Ἀργείων. Τύειον οἶδμα] τὰ παρόντα εἶδη ἑτέρως εἰσὶν ἐγμιπεσῶτα. τὰ μὲν γὰρ εἰσὶ μονοστροφικὰ καὶ μεικτὰ χρὶ χόσιν ἀτακτα, καὶ συσιματικὰ ἐξ ἀνομοίων χρὶ θεοειρισμὸς ἀνίσως. εἰσὶ δὲ τὰ χρὶ χόσιν μιᾶς στροφῆς. εἰσὶ γοῦν τῆς μονοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα λς΄. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀναπαίστου πενταστιλλάβου διαλελυμένης τῆς στροφῆς μακρᾶς, εἰς β βραχέως, καὶ δίμακρον. εἰ δὲ βάκχειος, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ΄ καὶ γ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ συλλαβῆς. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βάκχειος, θεῖος ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. τὸ γ ἀναπαιστικὸν τρίμετρον, καταληκτικὸν, φερεκρατείου, ἐξ ἐπιτρίτου δὶ καὶ βακχείου. τὸ α ὅμοιον ἐκ διασπονδείου καὶ βακχείου. τὸ ε ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος δ΄ ἐπιτρίτου, καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βάκχειος, ἀναπαιστικὸν ἑφθη-

ANNOTATIONES.

V. 185. Πᾶ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει;] Hìc ego Poetam clausulam fecisse puto; nisi quod proprium nomen viri adnotârunt nonnulli, quod tamen in textum minimè erat recipiendum, licet id MS. agnoscat. Sed de *Capanei* minis vid. *Statii* Thebaid. l. 10.

V. 195. Δώσειν] Subaudi ἀπείλησεν. *Canterus* legit *Δώσει*.

V. 195. Τειαίνᾳ] Loci nomen, de cujus origine Vid. *Scholiast.* Quare non debet exponi per *tridentem*.

V. 206. Θηλειῶν ἔφυ] Vid. *Canteri* Novar. Lection. l. 4. c. 1.

μμερὲς ἐκ χορείᾳ δακτύλε. τὸ ϛ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ διχορείου καὶ βακχείου. τὸ ζ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δι καὶ γ, ἢ ἰωνικοῦ, διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ η ὅμοιον. τὸ θ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ δι ποδὸς χορείου. τὸ ι, ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ β ποδὸς ἰάμβου. τὸ ια ἀντιπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ διὰμβου ἐπιτρίτου δι καὶ ἀμφιβραχέος. τὸ ιβ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ὑπερτρίτου δι καὶ συλλαβῆς. τὸ ιγ ἀντιπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ὑπερτρίτου δι καὶ διὰμβου. τὸ ιδ ὅμοιον τῷ ιγ. τὸ ιε ὅμοιον ἐξ ὑπερτρίτου γ, καὶ ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ τρίτου ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ις ὅμοιον τῷ α. τὸ ιζ, ὅμοιον τὸ γ. τὸ ιη δακτυλικὸν τρίμετρον, ἤτοι δίμετρον ἔστιν ἐκ φαλου. τὸ κ, ὅμοιον τῷ α. τὸ κα ὅμοιον καὶ πάλιν. τὸ κβ ὅμοιον τῷ ιγ. τὸ κγ ὅμοιον τῷ γ. τὸ κδι, ἀντιπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ὑπερτρίτου α καὶ διὰμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ κε ὅμοιον τὸ γ, τὸ κς ὅμοιον τῷ β. τὸ κζ σωσιφλακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ὑπερτρίτου δι, χορειάμβου καὶ ἀνυσθέν. τὸ κη, χορειαμβικὸν μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἐξ ὑπερτρίτου α. καὶ διὰμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ κθ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ὑπερτρίτου δι καὶ τροχαίου. τὸ λ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκαταλήκτων, ἐκ παίωνος δ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ διχορείου. τὸ λα ὅμοιον ἐκ ἀνυσθέν καὶ ἰωνικοῦ, ἀπ' ἐλάττονος, καὶ σωιζησιν. τὸ λβ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκαταλήκτων, τῷ β ποδὸς πεντασυλλάβου, διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ λγ ὅμοιον τῷ λα, ἐξ ὑπερτρίτου α καὶ ἰωνικοῦ καὶ σωίζησιν. τὸ λδι χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διὰμβου καὶ χορειάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ λε ὅμοιον τῷ ιη. τὸ ϛ λς ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ἡμίολιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. ταῦτα ὅτι τῆς μονοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα. τῆς δὲ καὶ ἀντιστροφῆς, εἰσὶν ια. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ τὸ μὲν α, καὶ τὸ ια τροχαϊκὰ δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἡφθημιμερῆ, ἃ καλεῖται κωλικὸς Εὐριπίδεια, ἢ ληκύθια. τὸ δὲ ε ὅμοιον τροχαϊκὸν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς ἐναντίον κῶλον ὁ καλῶς ἔχον, διωρθώθη παρ' ἡμῖν, καὶ ἔχει τὸν δι καὶ τὸν γ ποδὰ χορείου. ἐχρήσατο δὲ τῷ τροχαϊκῷ ἐνταῦθα μέτρῳ, διὰ τὸ τοὺς πολεμίους καὶ σφοδρᾶς ἐπελθεῖν ὁρμαῖς, καὶ συμπεσεῖσθαι δεῖμοις τὰ ἐκπλῆξαι. διὸ καὶ τὸ, θέει μολὼν ἄρης ἔφη. ἐπὶ ταῖς ὑποθέσεσι τῆς μονοστρόφου στροφῆς ἦν συσημάτων, καὶ ὅτι τῷ ϛ τῆς καὶ ἀντιστροφῆς παρήγραφον. ὅτι δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς, χορωνίς. Τύχιον οἴδμα] ἤτοι τὸ μέλος ἁσιμον λέγεται. ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μὴ πρὸς παρῳδὸν λέγει τὸ μέλος ἀνήκοον τῇ ὑποθέσει, ἀκίνητος μένων, ἁσιμον καλεῖται. παρῳδὸς δὲ ὅταν ᾠδὴ χορῷ βαδίζοντος, ᾀδομένη ἅμα τῇ ἐξόδῳ, ὡς τὸ σῖγα λεπτὸν ἴχνος ἀρεύλης πεδεῖτε. ἔδει δὲ φασὶν ὑπὸ συμπολιτῶν, ἢ συγγενίδων τῆς Ἰοκάστης, αἵπινες ἔμελλον παραμυθήσασθαι αὐτὴν ὅπως τοῖς συμβᾶσιν, ὁπόσοις ἂν εἶσιν ἐγχωρεῖαι αἱ τῷ χορῷ, ἀλλὰ ξέναι, καὶ ἰκέσιαι, ὅπως ἐν τοῖς ἐξῆς ἀδεῶς ἀντιλέγοιεν πρὸς τὴν Ἐτεοκλέους ἀδικίαν, ἐκ εὖ λέγειν χρὴ ὅπῃ τοῖς ἔργοις μὴ καλοῖς. ἀεὶ γὰρ ὁ χορὸς παῤῥησιαζόμενος, τὰ δίκαια προῖσατο. πῶς ἂν ἔμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἰ ἐβασιλεύοντο ὑπ' αὐτοῦ. Οἴδμα] τὸ πέλαγος. Ἀκρόδινια] κυρίως αἱ ἠϊόνες καρπῶν ἀπαρχαὶ, ᾠδὴ τὸν Σῖνα, ὅ ὄζιν τὸν σωρὸν τῆς ἅλω. καταχρηστικῶς δὲ λέγονται καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῆς λείας. καὶ τὸ κατενάοθεν, ἀντὶ τοῦ κατανασήσομαι. καὶ Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις, τί πῶτα ἠϊόνες μακρῶν λόγων ἀνέδραμον, ἀντὶ τοῦ ἀναδεδραμεῖν μέλλω. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὕπως ὄζιν, ὅπερ ἐν Φοινίκῃ κατετάχυσεν οἰκῆσαι τὸν Παρνασσόν. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου] ἤ ἦσος, ἀλλ' ἤπειρος ἡ φοινίκη ᾠδήλη. κατοικήσαι τοίνυν τὴν φησιν. πινὲς δὲ φοινίσσας νήσου τῆς Τύρου. νησιάζεται γάρ. οἱ ἀπὸ Ἀγλωόρους καταγόμενοι, συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα, ὡς ἔλαβον αἰχμαλώτους τὰ Τύριον ἐλόντες, ἀπέστειλαν αὐτῷ, ἵνα δι' αὐτῶν τὸ Ἐτεοκλέους εἰς Δελφοὺς ὑποστολῶσιν ἀναθήμαλα τῷ θεῷ. ἐπεὶ δὲ ἄδηλον ἦν, πόθεν ἐληλύθεσαν, αὐτὰς πεποίηκε τὰ κατ' αὐτὰς τύχια ἀπαγγέλλειν. Ἵν' ὑπὸ] ὅπως ὑπὸ ταῖς ὑξοχαῖς ταῖς γαιονομούσαις τὸ Παρνασσὸ ταχθήσομαι οἰκῆσαι. Ἰόνιον κατ' πόντον] διαπορεῖσι πῶς λέγουσιν αἱ κατὰ τὸν χορὸν Φοινίκης εἰς Δελφοὺς πλεῦσαι κατὰ τὸν Ἰόνιον πόντον καὶ Σικελίαν γεγονέναι, καὶ ταῦτα Ζεφύρου πνεύσαντος, καὶ ἐναντιωμένου τῷ πλῷ. δεῖ δὲ τὸ ἐξῆς ἀκούειν. Τύριον οἶδμα λιποῦσα ἔβαν ἐλάτᾳ, λιποῦν τὴν αἰτίαν τοῦ κόπους αὐτὰς, καὶ μὴ θεία, πεπλευκέναι, ὑποδηδάσαι τῇ Ζεφύρου πνοῇ, ὃς ἐκ ἦσος δυτικῶν πνέων ἀντιβαίνει τοῖς ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ τὰ δυτικὰ πλέουσι, ὃς ὄζιν ἀπὸ Συρίας εἰς Ἑλλάδα. ἐλάτῃ τοίνυν ἔπλευσα τῷ ζεφύρου καὶ πνεύσαντος καλλίστου κελαδήμασι πρὸς ἄνω ἦσι Ἰονίων καὶ ἦσι ἀκαρπίστων πεδίων, ἄτερ εἰσὶ δυτικοί. ἀκάρπιστα δὲ οἱ μὲν τὰ πολύκαρπα, οἱ δὲ τὰ θαλάσσια πεδία, ὅ ὅζει τὰ ἄκαρπα. ὡς πω καὶ ἀργύζητον λέγεται. ἔνιοι δὲ Ἰόνιον λέγουσι τὸ κατ' Εὔβοιαν πέλαγος, τὸ πρὸς Ἰωνίαν πόλιν Εὐβοίας, ὡ ἔκτισεν Ἴων ὁ Ξούθου, βασιλεύσας ἔτη κζ. Ἐλάτᾳ πλεύσασα τὸν Ἰόνιον πρὸς πόντον τὸ ζεφύρου πνεύσαντος, ἀπεράνω ἦσι ἀκαρπίστων πεδίων τῆς Σικελίας. Σικελίαν δὲ φασὶν εἶ μικρὸν νῆσον, μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος. ταύτῃ δὲ ἄκαρπον εἰρῆσθαι, ᾠδηβαλλομένῃ τῇ μεγάλῃ νήσῳ, καὶ πολυκάρπῳ Σικελίᾳ. οἱ δὲ φασὶν Αἰολίῳ αὐτὸν ἔπεσθαι οἰομένῳ πάντα τόπον Ἰόνιον λέγεσθαι, ὃν ἀλωμένην ἐπλεῦσεν ἡ Ἰὼ, ὅθεν καὶ ὡς ἐναντίᾳ ἀνέμῳ πνέοντος τοῖς ὑπὸ Φοινίκης πλεῦσι κώπαις πεπλευκέναι φασὶν, ἢ καὶ πνεύσαντος ἤδη τοῦ ζεφύρου καὶ παπαιμένου, ὅτε γαλιὼν ἐῶ τὸ πέλαγος ἐν ὥρᾳ εἰαρινῇ. ὁ δὲ Κρίτης φησὶν αὐτὰς δηλῶν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐκομίσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν μετὰ ζεφύρου πνοάς, τὰ φανομένου καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Σημαίνει δὲ τὸν ἐαρινὸν χειμῶνα. οἱ δὲ λέγουσι τοὺς ὑπὸ Συρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσβάλλοντας τὸν Ἰόνιον πόντον περᾶν. Ἀκαρπίσων] ἦσι σφοδρῶς ῥεομένων καὶ χειμώνων. ἀκάρπισα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησὶν, ἐπεὶ ἐπιπλεῖν αἱ νῆες δοκοῦσιν ὀχήματος τρόπον. ὕστερον καὶ Ἴων λέγει, ὅταν δὲ πόντος πεδίον Αἰγαῖον δρόμῳ. καὶ Αἰολὶς Νηρεΐσι, Δελφινοφόρων πεδίον πῶς διαμενοῦμεν. Ἱπποβόσιν] σφοδρῶς καταπνεύσαντος ἐξ ὕψους τὸ κάλλιστον ἑαυτῆς πνεῦμα. καὶ ἐναντίον τῷ χρεῶ γέγονεν. ὅπου ἡ δύσις ὁ ζέφυρος πνέων ὥρᾳ θέρους πρὸς εὐρωσίαν. Ὅμηρος, Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύρου λιγυπνείοντος ἀήτης, Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους. τὸ φύσει ἓν κάλλιστον φησὶν, ἢ τὸ ἑαυτῆς κάλλιστον. ἐναντίον γὰρ ὧν.

3 Phœniſſâ ex inſulâ
4 Phœbo, miniſtra aulæ,
5 Ubi ſub jugis nivoſi
6 Parnaſſi habito)
7 Ionium per mare
8 Remo navigans, mariti-
9 mos juxta ſteriles
10 Campos Ciliciæ
11 Zephyri flatibus ſpirantis in cœlo
12 Pulcherrimum ſtridorem.

Antiſtrophe.

1 Urbe autem electa ex meâ
2 Ut eſſem pulcherrimum donum Apollini,
3 Cadmeam veni in terram,

ANNOTATIONES.

V. 212. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου] i. e. Τύρου, ἢ καὶ Παλαίτυρου. Vid. *Stephan. de urbibus.* Josua Barnes.

V. 219. Σικελίας] Quòd Κιλικίας legendum hoc in loco, quanquam ve-tus Error ipſum *Scholiaſten* decepit, pluribus probat *Thomas Stanleius* in Autore ſuo ad *Æſchylum* Commentario, viz. ad Argumentum *Perſarum*, fol. 752, &c. Joſ. Barnes.

4 Κλεινῶν Ἀγλωοειδᾶν,
5 Ὁμογενεῖς ὅτι Λαΐου
6 Πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους.
7 Ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοδύκτοις
8 Φοίβῳ λάτρις ἐγνόμαν.
9 Ἔπι δ' Καστάλιας ὕδωρ
10 Ἐπιμένει με, κόμας ἐμὰς
11 Δεῦσαι, παρθένιον χλιδάν,
12 Φοιβείαισι λατρείαις.

Ἐπῳδός.

1 Ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
2 Δικόρυφον σέλας, ὑπὲρ ἄκρων
3 Βακχεῖον, Διονύσου οἶνα θ',
4 Ἃ καθημέριον φάος τὸν
5 Πολύκαρπον οἰνάνθας ἐΐσα βότρυι
6 Ζάθεά τ' ἄντρα δρακόντων,
7 Οὔρειαί τε σκοπαὶ θεῶν,
8 Νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερὸν
9 Εἰλίσσων ἀθανάτας θεᾶς
10 Χορούς, γενοίμαν ἄφοβος,
11 Παρὰ μεσόμφαλα γύαλα
12 Φοίβου, Δίρκαν προλιποῦσ'.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

1 Νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων
2 Θοῦρος μολὼν Ἄρης,
3 Αἷμα δάϊον φλέγῃ
4 Τᾶσδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
5 Κοιναὶ γὰρ φίλων ἄχη.
6 Κοιναὶ δ', εἴπι πείσεται
7 Ἑπτάπυργος ἅδε * γαῖα,

* l. γᾶ ob metrum.

4 Inclytorum liberorum Agenoris,
5 Cognatas ad Laii
6 Missa huc turres.
7 Similiter autem statuis ex auro factis
8 Phœbo ministra sum facta.
9 Præterea verò Castalii fontis aqua
10 Expectat me, comas meas
11 Ut riget, virginum delicias,
12 In sacrificio Phœbi.

Epodus.

1 O splendens petra ignis
2 Duorum verticum lumine, supra cacumen
3 Bacchi, & tu, ô Bacchi vitis,
4 Quæ quotidianum exstillas potum,
5 Fœcundum Vitis florentis producens botrum.
6 O divina antra draconis,
7 Montanæque speculæ deorum,
8 Nivosumque montem sacrum
9 Circumdans immortalis Deæ
10 Chorus, utinam sim sine metu
11 In medio umbilico latebrarum,
12 Phœbi, relictâ Dirce.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

1 Nunc verò mihi ante mœnia
2 Impetuosus profectus Mars,
3 Sanguinem hostilem incendit
4 Huic, quod utinam ne accidat urbi:
5 Communes enim sunt amicorum dolores.
6 Communes etiam sunt, si quid patiatur
7 septem munita turribus hæc terra,

225. Κλεινῶν Ἀγλωοειδῶν) [Οἱ αὐτοὶ Καδμεῖοι καὶ Ἀγλωοείδαι, ἐπεὶ παῖς ἦν Κάδμῳ ὁ Ἀγλαός.] Τινὲς εἰς τὸ Ἀγλωοειδῶν σίζυσι. τὸ δ' ὁμογενεῖς, ἀντὶ τοῦ συγγενεῖς ἡμῖν, ὅτι τὰς ὁμογενεῖς ἡμῖν Ἀγλωοειδῶν πύργους Λαΐου πεμφθεῖσα. Ἀγλωόεσσα δὲ παῖς, Κάδμου, Θάσος, Κηφεύς, Κίλιξ, Φοῖνιξ, Εὐρώπη, Φινεύς. ἐπὶ Λαΐου δὲ φησὶν, ἀντὶ τοῦ ὅτι πύργους τοῦ Λαΐου πεμφθεῖσα, ὅ ὅτιν εἰς Θήβας. πνὲς δὲ πύργους φασὶ Λαΐου τὸν Ἐπιτοκλῆ καὶ Πολυνείκην. ὁμογενεῖς δὲ ἡμῖν Φοινίκων. ἴσα δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, καὶ ἴσως ἀγάλμασι χρυσέοισιν, ὥσπερ τι διὰ χρυσοῦ κατασκευάσματα ἀνάθημα, ὅπως ἐπέμφθην. ἐγνώμαν δὲ, ἐπάχθην γενέσθαι, ἤτοι γνώσομαι. ἵν' ἢ ὡς τὸ κατανάσθω, ἢ λάτρις ἡ δούλη ὠνομάσθω καὶ ἐπιμήθην, ἵνα μὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς λατρεύοιμι. Καστάλια δὲ πηγὴ ἐν Πυθίᾳ, εἰς ἣν λέγουσι τὰς ἱερὰς παρθένους λέβητας, μελλούσας θεοπρέπειν φθέγξεσθαι ἐν τῷ τρίποδι. Παρθένιον δὲ χλιδὴν αὐτὴν τὴν Καστάλιαν φησὶ, παρὸσον παρθένων μόνον ὅτι λέγειν. ἢ τὰς κόμας, αἳ κόμη δὲ τρυφὴ ὅτι μὴ παρθένων. 235. Δικόρυφον σέλας) δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν, ἐπεὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τοῦ Παρνασσοῦ εἰσὶν ἱερὰ, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ Διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ πῦρ ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίας, τοῦτο φησὶν καὶ τὸ πῦρ δικόρυφον εἶπεν, ὅτι δὴ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀπόμοιον. οὐ γὰρ ἀπὸ μιᾶς δύο ἡ κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτόματον πῦρ, ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου. δοκεῖ τοῖς κάτω ἐκ δύο ἀναδίδοσθαι, διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον. καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιπρεύζεσθαι τὸ πῦρ τοῖς ἄκροις, εἰς τιὰ τοῦ Διονύσου κορυφὴν, φασὶν δεῖ ἄμπελον, ἥτις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἕνα βότρυν ἔφερεν, ἐξ οὗ ἡ ἀποσπὰς τοῦ Διονύσου ἐγίνετο. οἰνάνθη δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τοῦ βοτρύου. οἰνάνθας ἂν βότρυν, τὸν οἰνάνθης βότρυν φερόμενον. οἶνον δὲ καλεῖται ἡ ἄμπελος. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστῃ ἱστορεῖ, καὶ παρ' Εὐδοξίῳ ὁμοίαν ἄμπελον εἶδε τὴν ἐν Παρνασσῷ, λέγων ὅτως· [Νῆσος μέ] ἔστι γάρ τις ἐναλία Τῆς Εὐβοΐας, τῆσδε Βάκχειος βότρυς Ἔπι ἦμαρ ἕρπει· Πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔως Κεκλημάτων χώρας, οἰνάνθης δόμος, Εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσον, ὡραῖος τέλειον, Καὶ κλίνεται τε, καπορᾷ κἄστι βότρυς· Δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλασταμόχλοις Κλωπὸς ὀπώρα, κἀναπιέζεται πλόῳ. 236. Οἶνα θ') ὦ ἄμπελε, ἢ τις τὸν πολύκαρπον βότρυν ὑποστάζεις, ἀπὸ τῆς οἰνάνθας αὐτὸν ἐκπίμπουσα. οἰνάνθη δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς συφυλῆς. [239. Δρακόντων) τὸ Δέλφιν, ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων.] Σκοπαὶ δὲ θεῶν φησὶ τὸν κατοπτευτήριον τόπον, ὅτω καλέσωμεν. ἐν Παρνασσῷ κατοπτεύουσα Ἀπόλλων, τὸν Δελφὶν κατετόξευσεν. Ἱερὸν εἰλίσσων) πνὲς σίζουσιν εἰς τὸ ἱερόν. τὸ δὲ εἰλίσσων, ἀντὶ τοῦ περιχορεύων. θεᾶς δὲ τὸ ἐν ᾗ, χορεύοιμι χορὸς τῆς θεᾶς, εἰλίσσων ἐν ταῖς χορείαις τὸ ὄρος. οἱ δὲ εἰλίσσουσιν, εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν εἰλίσσων, ἵν' ᾖ, καὶ σὺ, ὦ Ἄπολλον, περίεπων τὸν Παρνασσόν. Ἄφοβος) οἱ γὰρ ἱεροδοῦλοι ὑδένα φοβοῦνται. Γύαλα Φοίβου) τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους. τοιαῦται γὰρ αἱ φύσεις ἦσι ὀρῶν ἐν ὕλαι καὶ ἐν βάθει συγκεκμηώτων. 246. Νῦν δέ μοι) ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. καὶ ἀνάκλασιν δὲ ὁ πᾶς λόγος ποιεῖ, ἔχων ὅτως. τὸ Παρνάσσιον ὄρος λάμπων, δικῆ λαμπάδος, σύτε, ὦ αὐτόθι ἐκλαμπόμενον ἄμπελε, θεία τε ἄντρα τοῦ δρακόντος, ὀρεία τε σκοπαὶ θεῶν, σύτε, ὦ δίαυτα Ἄπολλον, ὃς τὸ καταιγόμενον ἄντρον ἀμφίεπες, ἔνθα χορεύσομαί σοι, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ἄφοβος τοῦ λοιποῦ γενόμην. νῦν γὰρ ἥμας ὁ παρὼν πόλεμος ἐκφοβεῖ, καὶ δέδοικα, μὴ καὶ δεύτερον αἰχμάλωτος γένωμαι. εἴθε ἦν φησὶ παρ' ὑμῖν γενόμην, ἵνα ἀσφαλῶς τοῦ λοιποῦ διάξαιμι. 248. Αἷμα δάϊον) πόλεμον ἀκμαῖον διεγείρει τῇδε τῇ πόλει.

ANNOTATIONES.

V. 234. Ἰὼ λάμπουσα) *Hebraismus*, pro λάμπουσα ποιοῦσα. Vid. *Hecub.* v. 508. & *Ion.* v. 1596. *Josua Barnes.*

V. 239. Δρακόντων) De Dracone *Delphine* qui *Delphorum* Oraculum ante *Apollinis* adventum regebat, aliàs diximus. Et *Heliodorus* hæc, Ὁππότε πλεχίης ὑπὸ δρεάσι Παρνησσὸς Δελφίνιν τόξοισι πελώριον ἐξενάριξε. *Scholion*, quod de hâc re hoc in loco cernitur, ex MS. Coll. Corp. *Christi* addidi, ut & prima in hâc paginâ Notula & alia Uncinis inclusa. *Josua Barnes.*

V. 244. Παρὰ μεσόμφαλα γύαλα) Quòd *Delphi* in Medio terræ sint siti dixit accuratè Scholiastes *Euripidis* ad *Orest.* v. 331. Vide quæ Nos etiam ad *Ion.* v. 223. *Josua Barnes.*

8 Φοινίσσα χώρα. Φεῦ, φεῦ.
9 Κοινὸν αἷμα, κοιναὶ τέκεα
10 Τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς·
11 Ὧν μέτεσί μοι πόνων.

Ἀντιστροφή.

1 Ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος
2 Ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει,
3 Σχῆμα φοινίας μάχης,
4 Ἂν Ἄρης τάχ' * οἴσει *al. εἴσεται.
5 Παισὶν Οἰδίπου φέρων
6 Πημονὰν Ἐρινύων.
7 Ἄργος ὦ Πελασγικὸν,
8 Δείσω νιν σὰν ἀλκάν,
9 Καὶ τὸ θεόθεν. ἁ γὰρ ἄδικον
10 Εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔοπλος ὁρμᾷ
11 Παῖς, ὃς μετέρχεται δόμους.

8 Phœnissæ regioni. Eheu, heu.
9 Communis sanguis, communes liberi
10 Cornigeræ sunt Iûs:
11 Quorum laborum ego sum particeps.

Antistrophe.

1 Circum urbem autem nubes
2 Clypeorum densa fulget,
3 Species cruentæ pugnæ,
4 Quam Mars mox afferet
5 Filiis Oedipi, ferens
6 Noxam ab Erinnybus.
7 Argos ô Pelasgicum,
8 Metuo tuum robur,
9 Et divinam vindictam. Non enim injustum
10 Ad certamen hoc armatus ruit
11 Filius, qui suam repetit domum.

268. Τὰ μὲν πυλωρῶν) τὰ μὲν πυλώματα τὰ ὑπερτεθυμμένα τοῖς πυλωροῖς, δι' εὐκολίας ὑπεδέξαντο. ὅθεν καὶ διὰ τὸ εὐμαρῶς, καὶ εὐχερῶς με ὑποδέξασθαι τοὺ φύλακας, ὑποπτεύω μὴ δόλος ᾖ ἔνδον. Δι' εὐπιτείας) δι' εὐμαρείας, δι' εὐχερείας. Οὐ μεθῶσιν) οἱ ἐν ὑποκείλαι διὰ τὸ δυσπέρφορον μεταπαίουσι τῷ λέξιν. καὶ Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, ὅτε διαλαμβάνει περὶ τοῦ χρῶ, ταύτῃ τῇ χρῆσιν. ὡπλισμένος δὲ ταῖς χερσὶ φασὶν οἱ τὸ ξίφει πιστεύειν, ταῖς ἀσπίσι δὲ μὴ πω. εἰ δὲ καὶ μόνος ὢν, κρατῆσαι ἐδύνατο ὑπερβαλόντων πυστῶν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οἱ μὲ ἀναγκης ὅτι τινα κίνδυνον ἐρχόμενοι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐνδεχομένων φιλοτιμίας τὴν ἀσφάλειαν ἐθέλουσιν, ἀλλ' οἷαν τοῖς καιροῖς τοῦ καιροῦ λαμβάνουσι, καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μὲν ξιφιδίῳ πορεύονται, ὅπλον μὲν ὡπλισμένοι τῆς ὑποπιπτόντων θηρῶν, ἢ λῃστῶν. ἀμείνων καὶ ἡ ἄνοπλον. τοῦτο καὶ Πολυνείκει ζωέδη, ἀναγκαδεὶς γὰρ ὑπὸ διαλλαγὰς εἰς τὰς Θήβας ἐλθεῖν, ἔρχεται μὲν, ἵνα μὴ δόξῃ δύστεις εἶ. δέλ ν ὃ ὑποπτεύων τὴν ἀσφάλειαν χεῖ τὸ δυνατὸν ἐποίσατο, τὴν πίστιν τοῦ δαρρεῖν, ὃ ὅτι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ δαρρεῖν. Ἀλλ' ὃ, ὑπερθεσμα ἀναλήσεως· τὸν κύπριν ὃν φησὶν ἀποφατικῶς ὄντα, ἤγουν τὸν κενὸν φόβον ὑφορώμεθα. 271. Οὐ μεθῶσιν) ἐκ ἀφῶσιν ἄτρωτον.

ΑΝΝΟΤΑΤΙΟΝΕS.

V. 254. Τίκτα) Ità MS. olim τίκτα, utrúmque Verſui facit ſatis. | V. 261. Οἰδίτᾳ) à recto Οἰδίτοῦ. Vide *Supplices* v. 836.

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

POlynices à Matre per Inducias accerſitus, Urbem Domúmque Patris ingreditur, omnia ſuſpecta habens, utpote qui fratris perfidiam probè noverit. Hujus adventum Matri Chorus *nuntiat. Illa poſt Blanditias maternas objurgat Filium ob Conjugium externum, &* Thebarum *imminentem Calamitatem deplorat.* Polynices *à neceſſitate ſe ad omnia adactum reſpondet, exilii mala graphicè depingit & quomodo* Adraſti *filiæ connubio ſit potitus; exponit; ſuámque expeditionem contra Patriam excuſat. Deinde ſuperveniente* Eteocle, Polynices *cauſam ſuam exponit & jus ſuum petit.* Eteocles *ferox, nihil ſe de Imperio remiſſurum affirmat, nedum minis eò adactum iri. Pia Mater filiorum diſcordiam graviſſimâ Oratione diluere conatur, ſed fruſtra. Poſt acerba itaque convitia, utrinque diſceditur.* Chorus *urbis & regni* Thebani *initia recitat, cœlique & ſoli beneficiis eam cumulatam agnoſcit: Deos denique ut illius ſtatui jam periclitanti ſubveniant, orat. Hic Actus in Genere Deliberativo totus verſatur.*

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἰαμβοί.

Πολ. Τᾶ' μὲν πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο
Διὰ εὐπετείας, τειχέων ἔσω μολεῖν.
Ὅρ κὴ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω
Λαβόντες, ὑ μελῶς' ἀναίμακτον χρόα.
Ὧν ἕνεκ' ὄμμα * πάντα χῇ διοιστέον, * MS. παντα χε.
Κἀκεῖσε κὴ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.
Ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τάδε φασγάνῳ,
Τὰ πίς' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι.
Ὠὴ, τίς ἔσθ'; ἢ κτύπον φοβέμεθα;
" Ἀπόμπτα γὰρ τολμῶσι δῆνα φαίνεται,
" Ὅταν δ' ἐλθεῖς πὸς ἀμείβηται φόνος.
Πέποιθα μὲν τοι ματρὶ, κὰ πέποιθ' ἅμα,

Pol. CLaustra quidem janitorum me receperunt
Facilè, ut venirem in urbem.
Propter quod etiam metuo, nè me intra retia
Accipientes, non dimittant sine cæde corpus.
Quapropter circumferendi sunt undique oculi
Huc & illuc, nè quis sit dolus.
Armatus verò manum hoc ense,
Fiduciam mihi ipsi confidentiæ præbebo:
Heus quid istuc est? an verò strepitum metuo?
Omnia enim audentibus periculosa videntur,
" Quando per hostilem pes incedit terram.
Confisus sum matri (& tamen non planè confido)

Ἤ τις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑποσπόνδοις μολεῖν.
Ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βωμοὶ γὰρ ἐφέστασι
Πέλας πάρεισι, κἀκ ἔρημα δώματα.
Φέρ', ἐς σκοτεινὰς ἀθρόλας μελάθρων ξίφος,
Καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἔφεστᾶσιν δόμοις.
Ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἐκ ποίας πάτρας
Ἑλλάνικοῖσι δώμασιν πελάζετε;
Χο. Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς, ἣ θρέψασά με·
Ἀγήνορος δ' ἀπ' οἴκων δοριπετῆ
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἔνδακρυν ἀκροθίνιον.
Μέλλων δ' πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
Μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίᾳ τ' ἐπ' ἐσχάρας,
Ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσεν Ἀργεῖοι πόλιν.
Σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὢν ἐλήλυθας
Ἑπτάσομον πύργωμα Θηβαίας ἀθρόους.
Πολ. Πατὴρ μὲν ἡμῶν Οἰδίπους ὁ Λαΐου·
Ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως.
Κλῄζει δ' Πολυνείκη με Θηβαῖος λεώς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ὦ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
Ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο,
Γονυπετὴς ἕδρας προσπίτνω
Σ' ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
Ἔβας, ἔβας, ὦ χρόνῳ γᾶν παρῳχωμένην.
Ἰώ, ἰώ, πότνια, μόλε * πρόδομος, *MS. πρόεδρος.
Ἀναπέτασον πύλας,
Κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ; τί μέλλεις
Ὑπώροφα μέλαθρα
Περᾶν, δίγλυ τ' ὠλένας τείνουσ';

280 Quæ mihi persuasit, ut factis induciis huc venirem.
Sed propè est Defensio: foci enim altarium
Propè adsunt, & non desertæ domus.
Age dimittam gladium in obscuram vaginam,
Et has interrogabo, quænam astent ædibus.
285 Peregrinæ mulieres, Dicite, quânam ex patriâ
Acceditis ad Græcas domos?
Cho. Terra quidem Phœnissa patria aluit me:
Agenoris verò nepotes ex sponsiis
Miserunt me huc Phœbo primitias:
290 Cumque esset me missurus Oedipi filius inclytus
Ad venerandum oraculum Apollinis, & penetralia,
Interea Argivi duxerunt exercitum ad urbem.
Tu verò vicissim-responde mihi, quis nam sis, qui venis
Ad Thebas urbem turritam septem-portarum.
Pol. Pater mihi quidem est Oedipus Laii filius,
295 Peperit verò me Jocaste filia Menœcei,
Vocatque me Polynicem Thebanus populus.

MONOSTROPHICA.

Cho. O cognatio filiorum Agenoris,
Meorum dominorum, à quibus missa sum,
300 Procumbo ad genua
Tibi, ô rex, colens legem patriam.
Venisti, venisti tandem post longum tempus in terram patriam
Heus, heus, veneranda Domina, venias extra ædes,
Aperi portas,
Num audis, hunc quæ peperisti Mater, quid cunctaris
Excelsa atria
Transire, & amplecti ulnis filium?

Βάμοι) ὥστε καταφυγεῖν ἐπ' αὐτὰς, εἰ δέοι. τοῦτο γὰρ ἐστὶ συνωδὸν τῷ, Ὠπλισμένος ἦ χρέος πόδα φασγάνου. Θεμιστόκλειον γάρ. Πολυνείκη παίσῃσι, πρῶτον μὲν φάσκοντα, Ὠπλισμένος ἦ χρέος πόδα φασγάνου, Τὰ πὶς' ἐμαυτῷ τῆδ' ἑδάνως παρέξομαι νῦν ἢ τὸν βωμὸν πάσσον ἕζ) φησὶν, οἷς προσφυγὼν σωθῆναι καθάπερ ἐκείνης γενόμενος. Ἑδάφεα ἢ κυείας μᾶλ' ὁ ὅπι τῆς γῆς βύδρος ἔνθα σφαλαίζουσι τοῖς κάτω ἑρπετοῖς. Βωμὸς ἦ, ἐν ᾧ δύνασι τοῖς ἐπιχωρίοις θεοῖς. νῦν ἂν βώμοι ἑδάφεα, τὰ κοιλώματα τῆς βωμοῦ, ἢ κἂν προφέρουσιν οἱ βωμοί. κἀκ ἔρημα δώματα) τὰς ἐπὶ τῆ χορῆ ἐσχατὰς φησὶ τεθαρρηκέναι. ἀδενὲς ἦ φησὶ ψυχῆς τεκμήριον. τί γὰρ ἔμελλον αὐτῷ γυναῖκες συμβαλέσθαι περὶς κίνδυνον; Ἕως σωθεῖσαι) εἰς τὸν κυλεὸν, ἢ ὑπὸ τῶν χλαῖναν, ἢ ἀμείνον ἵνα κεκαλυμμένον τὸ ξίφος ἔχῃ, καὶ πρὸς ἀμυναν ἕτοιμον. 288. Δορὶς) λαφυραγωγίας. Ἀκροθίνιον) τῆς λείας ἀπαρχή. Λοξίᾳ τ' ἐπ' ἐσχάρας) διαφέρει βωμὸς καὶ ἑδάφεα. βωμὸς γάρ ἐστιν, ὁ εἰς ὕψος οἰκοδομημένος, καὶ ἀνάβασιν ἔχων. ἑδάφεα δὲ, ἃ ἐν τετραγώνῳ περὶ γῆν βάσις βωμοῦ, τάξιν ἔχουσα ἀνὰ ἀναβάσεως. ἢ ἑδάφεα κυείας τὸ πῦρ. Μέλλων δὲ πέμπειν) Σολοικοφανὲς τοῦτο ἔστιν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μέλλοντος πέμπειν με Οἰδίποδος, ἐν τῷδ' ἐστράτευσαν Ἀργεῖοι. ἢ ὅτως, μέλλων δὲ πέμψειν πειν ἰδεῖν τὸν Ἀργείως ἐπιστρατεύσαντας, ἐν τοσούτῳ οἱ Ἀργεῖοι ὅλῃ τῷ πόλιν ἐστράτευσαν. 294. Ἐπάστμον) ἐπάπυλος ἢ Θήβη κατεσκεύασο, ὅπ πρὸς τῷ ἐπάχορδον λύεαν Ἀμφίονος, κιθαείζοντος ἐτειχοδομήθη. Ὦ συγγένεια) σύγκμα χρὴ φρικοπλῶ ἀνομοιομερὲς, σίχων καὶ κώλων ἰ'. ὁ ἀ καὶ ὁ β' ἰαμβοι τείμετροι. τὸ γ' τροχαϊκὸν τείμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ἀ' ποδὸς χορείου. τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ διϊάμβου ὑπερίτου β'. τὸ ε καὶ ἕκτον ἀνάπαστικὸν, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ β' ἀνπαπάστου, τοῦ ἀ' χοριάμβου, τοῦ β' ἐξαβροχέου. τὸ ζ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ ἀ' ποδὸς χορείου. τὸ η' ἀνπαπαστικὸν δίμετρον, ὅμοιον τῷ ε' ἐξ ἀνπαπάστου, καὶ διτροχαίου. τὸ δ' ἐκ παίωνος γ' καὶ ἰωνικοῦ, διὰ τῶν ἀδιαφορον. τὸ ι' ἀσωμάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, καὶ τροχαϊκῆς πενθημιμερὲς. ὅπι τῷ τέλει ἐφάγεφος. 298. Ὦ συγγένεια τῶν Ἀγλώορος) Ἰὼς Ἔπαφος, ἕ Λιβύη, ἧς Ἀγλώαρ, ἕ Βῆλος καὶ Ἀγήνωρ, ἕ Κάδμος, ἕ Πολύδωρος, ἕ Λάβδακος, ἕ Λάϊος, ἕ Οἰδίπους, ἕ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. 300. Γονυπετὴς) ὡς τῶν Φοινίκων διὰ γονυκλισίας πιμώντων τοὺς βασιλεῖς. Σέβουσα ἦ) πιμῶσα καὶ φυλάπουσα. ἢ πιμῶσα κατὰ τὸν πάτριον νόμον, ἢ φυλάπουσα τὸ ἔθος τὸ ἐν τῆς Θρησκίας.

ANNOTATIONES.

V. 290. Μέλλων δὲ πέμπειν &c. Ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν &c.) De hâc Syntaxi consule *Scholiastem*. Et multa quidem apud Poetas ——διὰ τὸ περὶς σημαινόμενον absque Solœcismo, quanquam σολοικοφανῶς dicta, explicantur. *Canterus* quoque notavit, apud Poetam nostrum haud semel hanc Syntaxin usurpari; sed & *Helen.* v. 295. Κλείθρους ἂν εἰρχείμασα, τῷ ὑπ' Ἰλίῳ ——Δοκοῦντες Ἑλλήνων Μενέλεῳ μ' ἰλθεῖν μέτα· Et in *Ion.* v. 927. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί, Πρύμνηθεν ἄρτι μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο. *Sophocles* quoque & *Æschylus* hâc phrasi sunt usi, hic bis, ille semel; ita *Canterus*. Sic *Homer.* Iliad. β'. v. 350. Φημὶ γὰρ ἓν καταείδουσ' ἀοιδὴν Κρηθῆϊ &c. Ἀσχρῶν ὑπόδεξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων. In quem locum multa *Eustathius* fol. 236. lin. 17. ubi & hæc ex *Euripide*, Πάλαι δέ σ' ἐξεπιστᾶσι θῆλαι, Σχολὰ μ' ἀπέρχ. Τοῦτο δὲ παντελῶς ἀδιεξόδωτα σολοικίζει, inquit ille, & iterum, ex *Euripidis Hippolyt.* v. 23. ---πολλὰ δὲ Πίλαι φροντίσας', οὐ πίνε πολλῶ μι δεῖ. Et Ἐξὸν καθεύδειν τῷ ἰρωμένῳ ἴσον. *Josua Barnes.*

V. 303. Μόλε πρόδομος) Id est, exi foràs, ante fores, πρὸ δόμων. MS. tamen legit προέδρομος, quam Lectionem nequis temerè factam putet, *Scholiastes* MS. confirmat, his Verbis, Ἰκλὰ ἴξω δραμοῦσα, θεραπαντῶσα. *Josua Barnes.*

Φοίνισσαν βοὰν) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ὡς εἶρη.) μονόεφθα, καὶ μετεικὸς ἄπακτα, καὶ συνημμένα ἐξ ἀνομοίων καὶ ἀσυνθέτων ἀνίσως. ἔστιν ὃν ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ιζ'. τὸ α' ἰαμβικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ' χειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ὀπτείτου δ', καὶ χειάμβου. εἰδὲ βάλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δ' ἰωνικὸν ἡμίολιον, ἐξ ὀπτείτου γ', καὶ ἰωνικὸν ἡμίσεος. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ε' ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ς' ἰαμβικὸν τρίμετρος, ὅμοιον τῷ α'. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ διϊάμβου παίωνος δ', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλει, τροχαϊκῆς συζυγίας· ἔχει δὲ ἡ τροχαϊκὴ συζυγία τὸν α' πόδα χορεῖον. τὸ η' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, ἢ λικυθιον. τὸ δ' ἰωνικὸν, ἑφθημιμερές. τὸ ι' χειαμβικὸν τρίμετρον, καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου, χειάμβου, καὶ βακχείου. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. τὸ δὲ κ' καὶ βραχὺ παρ' Ὁμήρῳ ἔυρη). τὸ ια' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ὀπτείτου γ' καὶ ἰάμβου. τὸ ιϛ' ἰαμβικὸν δίμετρον, ὅμοιον τῷ ια, τὸ ιδ' καὶ ιε ὅμοια τῷ β' ἰαμβικῷ. τὸ ιϛ' τροχαϊκὸν, ὅμοιον τῷ η, τῷ α ποδὶ χορείῳ εἰ δὲ βάλοι, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ὀπτείτου γ', ἢ καὶ ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διϊάμβου. τὸ ιζ'. ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ β'. τὸ ιη' ἰωνικὸν, ὅμοιον, τῷ ιϛ', ἐκ παίωνος δ' καὶ διτροχαίου. τὸ ιθ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ὀπτείτου πενθασυλλάβου καὶ ἰάμβου, διὰ τὸ ἀδιάφορον. εἰ δὲ βάλει, καταληκτικὸν, ἐξ ἀντισπάστου παίωνος ἀ καὶ δακτύλου. τὸ κβ' ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος διϊάμβου, καὶ μολοσσοῦ. τὸ κγ', καὶ κδ' τροχαϊκὰ ἰδυφθογγα. τὸ κε' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἀντισπαστικοῦ, καὶ ἰάμβου. τὸ κϛ' ὅμοιον, ἐξ ἀντισπάστου, καὶ διϊάμβου καὶ ὀπτείτου γ'. τὸ κζ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. εἰδὲ βάλοι, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, ἐξ ἀντισπάστου ὀπτείτου πενθασυλλάβου καὶ ἰάμβου, διὰ τὸ ἀδιάφορον. εἰ δὲ βάλει, καταληκτικὸν, ἐξ ἀντισπάστου παίωνος ἀ καὶ δακτύλου. τὸ κθ' ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος διϊάμβου, καὶ μολοσσοῦ. τὸ λ' τροχαϊκὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον, ἰαμβον ἔχον τὸν δ' πόδα. ἔοικε δὲ ἔπι) καὶ τοῦτο Στησιχόρειον, σὺν τῷ Πινδαρείῳ ἕξει. τὸ λγ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ δισπουδαίου καὶ κρητικοῦ. τὸ λδ' ὅμοιον. τὸ λε ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ιϛ'. τὸ λς ὅμοιον. τὸ λζ' ὅμοιον τῷ λα'. τὸ λη χειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, καὶ χειάμβου πενθασυλλάβου, καὶ ἑπτάσημου καθαροῦ διὰ τῶν κοινῶν, ἢ ὀπτείτου γ'. τὸ λθ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ὑπὸ μείζονος, καὶ ὀπτείτου γ'. τὸ μ' ἰαμβοτροχαϊκὸν τρίμετρον, ὅμοιον τῷ α'. τὸ μα' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, λείποντι δὲ ὅλῃ ποδὶ, εἰς τὸ ἓν σήμερον. τὸ μβ', τὸ μγ', καὶ τὸ μδ', καὶ τὸ με ἰαμβικὰ, ὅμοια τῷ ιϛ'. τὸ μϛ' ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ μζ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ὀπτείτου πενθασυλλάβου, καὶ ἰάμβου. τὸ μή παιωνικὸν ἡμίολιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βάλει, τροχαϊκὸν πενθημιμερές, τὰ δὲ ποδὸς χορεῖα. τὸ μθ' χειαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ὀπτείτου β' καὶ χειάμβου πενθασυλλάβου. τὸ ν' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἀντισπάστου καὶ ὀπτείτου πρώτου. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου πενθασυλλάβου ἰωνικοῦ ὑπὸ μείζονος, καὶ μολοσσοῦ. τὸ νά χειαμβικὸν ἡμίολιον, ἐκ χειάμβου καὶ ἰάμβου. τὸ νβ' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, τὰ δὲ ποδὸς χορεῖα, ἤτοι πενθεμιμερὲς. τὸ νγ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ὀπτείτου δὲ ἐκ τείτου ς' συνδέου. τὸ νδ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χειάμβου καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλει, ἀναπαιστικὸν, ἑφθημιμερές, ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ νέ δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν. τὸ νς' δακτυλικὸν ὅμοιον. τὸ νζ' ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον. τὸ νη ἰωνικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' β', καὶ διϊάμβου. ὅθι ταῖς ἀποθέσεσι τῶν φθόγγων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς, κορωνίς. Φοίνισσαν ὦ νεανίδες) εἰ δὲ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλει, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ παιστέου ἀπήκουσεν ἔσωζον τῆς φωνῆς, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἐλένης ἀπατήσει, Καὶ δὲ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσαις τί με Παρνησεῖ Λάκωνα ὁμωδῶσαι λόγῳ. Ἔλκω ποδὸς βάσιν) ἐπεί γε μὲ τὴν βάσιν ἕνα τὸν γήρεως τερμερῆν. 313. Ἀμφίβαλλε μαστὸν) τὸν μαστὸν τῆς μητρὸς ἀξιοῦσιν ταῖς σαῖς ὠλέναις. ὁ πᾶς νοῦς. περιπτυξάμενος ἀπάσαι με. ἔστι τὸ ἀμφιβαλλε μαστὸν, ὑπὸ μέρος τὸ σῶν τῆς μηδὲς ταῖς σαῖς χερσὶ, καὶ τὸ φίλ παρηίδαν σε ὄρεσμα, ἤγουν ἔκτημα ἀξιόβλητόν μοι. Κυανοχαῖτα) καὶ τὸν κυανοχαῖτά σε πλόκαμον, ἀξιόβλητον τῷ τεχνίτῃ μου, καὶ κατασκίαζε τοῦτον τοῖς βοστρυχώδεσί σε πλοκάμοις. ἐν κοινῷ δὲ τὸ ἀμφίβαλλε. ὁ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ πλόκαμον λέγει, πλοκὸν ὕστερον ὀξυρεῖδι αὐτὸν φησὶ διὰ τὸ πένθος. Παρηίδων τ' ὄρεσμα) ἀντὶ τοῦ ἀγαπητικῶς ἀσπασάμενος. 318. Τί φῶ σε) τί σοι εἴπω, πῶς προσφθέγξομαί σε, καὶ πῶς τὰ πάντα λάβω. τέρψιν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν, καὶ πολυέλικτον ἡδονὴν χερσί τε καὶ λόγοις ἐκεῖσε, καὶ τὸ δεῦρο ἀξιοχρεώσασα, ἀντὶ τοῦ ἀξιοκρεμάστου παντελῶς. Πολυέλικτον δὲ) πολύπλεκτον, ποικίλην δὲ παντελῶς θεν με ἔχουσ' ἡδονὴν. Πολλαῖς λάβω παλαιῶν ἡδονῶν χαρμοσύνην. 322. Ἔρημον παρῳχῶν) σὺ ἔρημον ἀπολιπόν. πῶν γὰρ αὐτὸ ἐπουσίαν, ἐρημίαν τοῦ παῖδος οἴκε οἴεται. 326. [* Ὅθεν ἐμάν τε) ἀφ' ὅ, ὦ τέκνον, καὶ πῶν ἐμὸν λαμπόχροα κόμαν ἐκειράμην, ἀφιεῖσα φωνὴν ὀλοὸν, ἐρινυώδη μὴ δακρύων, ἀμέτροις ἐνδυμάτων λαμπῶν· Ἀμείβομαι δὲ, καὶ ἀλλάσσω, ἀντὶ τοῦ ἄλλαξα, ταῦτα σχήματα ἐνδύματα, τὰ δυσφρανα, τὰ σκότια, ἐκ παραλλήλου ἀντὶ τῶν τὰ μέλανα.

Φοίνισσαν, ὦ νεανίδες, βοὰν ἔσω
Δόμων κλύουσα τῆσδε,
Γήρᾳ τερμερὰν * MS. Γηραιᾷ & Mox* ποδί.
Ἕλκω ποδὸς βάσιν, ἰώ, τέκνον, χρόνῳ
Σὸν ὄμμα, μυρίαις τ' ὀν ἀμέραις πρόσω εἶδον.
Ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς,
Παρηίδων τ' ὄρεγμα,
Βοστρύχων τε κυανόχρωτα χαίτας
Πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἐμάν.
Ἰώ, ἰώ, μόλις φανεὶς
Ἄῤῥατα καὶ δόκησις ἀλέος ὠλέναις· τί φῶ σε; τῶς ἄσπάζω
Καὶ χερσί, καὶ * λόγοισι, πολυέλικτόν ἀδονὰν * MS. κόμοισι, haud bene.
Ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο προσχρεώσασα, τέρψιν
Παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; ἰώ, τέκνον,
Ἔρημον παρῳχῶν ἔλιπες δόμον, * MS. παλαιῶν & χαρμοσύνᾳ. Vide Scholiast.
Φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ.
Ἦ ποθεινὸς φίλοις;
Ἦ ποθεινὸς Θήβαις; * al. κἰκαρμέν.
Ὅθεν ἐμάν τε λευκόχροα * κειρόμην,
Δακρυόεσσαν ἰεῖσα * πενθίμοις κόμαις, * subaudi φωνήν.

Io. O puellæ, vocem Phœniſſam intra
Ædes iſtas audiens,
Senectâ tremulum
Inceſſum pedis traho. O fili, poſt longum intervallum
Et poſt multos dies aſpicio oculum tuum.
Amplectere ubera matris brachiis tuis,
Genáſque cupitas,
Comæque cæruleam ad meos capillos
Cæſariem applica, obumbrans collum meum.
Io, Io, vix apparens
Pr. ſpē, & pr. opin. in matr. brach. Quom. cōpell. te? q. om. peragam,
Et manibus & verbis multiplicem voluptatem,
Huc & illuc mambulans, & delectationem
Veteris gaudii accipiam? O fili,
Reliquiſti paternam domum deſertam,
Exul miſſus fratris injuriâ.
Quàm deſideratus amicis?
Quàm deſideratus Thebis?
Unde raſi canos meos,
(Lacrymoſam emittens vocem) capillos,

τοῦ ἀντισπάστου καὶ ἰάμβου. τὸ νθ' χειαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ὀπτείτου β' καὶ χειάμβου πενθασυλλάβου. τὸ ν' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἀντισπάστου καὶ ὀπτείτου πρώτου. εἰ δὲ βάλει, ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου πενθασυλλάβου ἰωνικοῦ ὑπὸ μείζονος, καὶ μολοσσοῦ. τὸ νά χειαμβικὸν ἡμίολιον, ἐκ χειάμβου καὶ ἰάμβου. τὸ νβ' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, τὰ δὲ ποδὸς χορεῖα, ἤτοι πενθεμιμερές. τὸ νγ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ὀπτείτου δὲ ἐκ τείτου ς' συνδέου. τὸ νδ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χειάμβου καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλει, ἀναπαιστικὸν, ἑφθημιμερές, ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ νέ δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν. τὸ νς' δακτυλικὸν ὅμοιον. τὸ νζ' ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον. τὸ νη ἰωνικὸν τρίμετρον, ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' β', καὶ διϊάμβου. ὅθι ταῖς ἀποθέσεσι τῶν φθόγγων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς, κορωνίς. Φοίνισσαν ὦ νεανίδες) εἰ δὲ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλει, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ παιστέου ἀπήκουσεν ἔσωζον τῆς φωνῆς, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἐλένης ἀπατήσει, Καὶ δὲ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσαις τί με Παρνησεῖ Λάκωνα ὁμωδῶσαι λόγῳ. Ἔλκω ποδὸς βάσιν) ἐπεί γε μὲ τὴν βάσιν ἕνα τὸν γήρεως τερμερῆν. 313. Ἀμφίβαλλε μαστὸν) τὸν μαστὸν τῆς μητρὸς ἀξιοῦσιν ταῖς σαῖς ὠλέναις. ὁ πᾶς νοῦς. περιπτυξάμενος ἀπάσαι με. ἔστι τὸ ἀμφιβαλλε μαστὸν, ὑπὸ μέρος τὸ σῶν τῆς μηδὲς ταῖς σαῖς χερσὶ, καὶ τὸ φίλ παρηίδαν σε ὄρεσμα, ἤγουν ἔκτημα ἀξιόβλητόν μοι. Κυανοχαῖτα) καὶ τὸν κυανοχαῖτά σε πλόκαμον, ἀξιόβλητον τῷ τεχνίτῃ μου, καὶ κατασκίαζε τοῦτον τοῖς βοστρυχώδεσί σε πλοκάμοις. ἐν κοινῷ δὲ τὸ ἀμφίβαλλε. ὁ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ πλόκαμον λέγει, πλοκὸν ὕστερον ὀξυρεῖδι αὐτὸν φησὶ διὰ τὸ πένθος. Παρηίδων τ' ὄρεσμα) ἀντὶ τοῦ ἀγαπητικῶς ἀσπασάμενος. 318. Τί φῶ σε; τί σοι εἴπω, πῶς προσφθέγξομαί σε, καὶ πῶς τὰ πάντα λάβω. τέρψιν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν, καὶ πολυέλικτον ἡδονὴν χερσί τε καὶ λόγοις ἐκεῖσε, καὶ τὸ δεῦρο ἀξιοχρεώσασα, ἀντὶ τοῦ ἀξιοκρεμάστου παντελῶς. Πολυέλικτον δὲ) πολύπλεκτον, ποικίλην δὲ παντελῶς θεν με ἔχουσ' ἡδονὴν. Πολλαῖς λάβω παλαιῶν ἡδονῶν χαρμοσύνην. 322. Ἔρημον παρῳχῶν) σὺ ἔρημον ἀπολιπόν. πῶν γὰρ αὐτὸ ἐπουσίαν, ἐρημίαν τοῦ παῖδος οἴκε οἴεται. 326. [* Ὅθεν ἐμάν τε) ἀφ' ὅ, ὦ τέκνον, καὶ πῶν ἐμὸν λαμπόχροα κόμαν ἐκειράμην, ἀφιεῖσα φωνὴν ὀλοὸν, ἐρινυώδη μὴ δακρύων, ἀμέτροις ἐνδυμάτων λαμπῶν· Ἀμείβομαι δὲ, καὶ ἀλλάσσω, ἀντὶ τοῦ ἄλλαξα, ταῦτα σχήματα ἐνδύματα, τὰ δυσφρανα, τὰ σκότια, ἐκ παραλλήλου ἀντὶ τῶν τὰ μέλανα.

* Ὅθεν ἐμάν τε, &c.) Hanc Paragraphen uſque ad τὰ μέλανα ex MS. deſcripſimus. Notandum eſt, Verſuum hujus Chori diſpoſitionem apud *Scholiaſtem* non per omnia reſpondere huic noſtræ, quam tamen ex aliis codicibus confirmatam accepimus. *Joſua Barnes.*

Ἀπεπλ-

Ἀπεπλ. φαρέων λιγυκλῶ, τέκνον.
Et non induta sum candidis vestibus, ô fili.

Δυσόρφναια δ' * ἀμφιτρύχη τάδε σκότη * MS. ἀμφιτριχῆ.
Atras verò & squalidas has tenebris ædes

Ἀμείβομαι. ὁ δ' ἐν * δώμασι πρέσβυς * MS. δόμοισι.
Incolo : senex verò in domo

Ὀμματοσερὴς, ἀπήνας ὁμοπτέρου, 331
Excæcatus, jugi (*fraterni*) comparis

Τᾶς ἀποζυγείσας δόμων, πόθον ἀμφιδάκρυτον
Ejus, quod disjunctum est à suâ familiâ, desiderium lacrymosum

Αἰεὶ κατέχων, * ἀνήιξε δι' ξίφους * MS. ἀνῆξε.
semper habens, infilit in gladium,

Ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγὰν,
Inque manu propriâ factam cædem,

Ὑπὲρ τεθαμνά τ' ἀγχόνας, 335
Sublimesque laqueos,

Σπεράζων ἀρὰς τέκνοις.
Cum gemitu proferens execrationes in suos liberos.

Σιὼ ἀλαλαῖσι δ' * αἰὲν ἀιαγμάτων, * Ex MS. αἰὲν addidi.
Cum vociferationibus autem querelarum semper

Σκοτίᾳ κρύπτει.
In tenebris occultatur.

Σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλύω
Te verò, ô fili, audio connubio

Ζυγῆτα, παυδοποιὸν ἀδονὰν 340
Conjunctum, conjugalē voluptatē

Ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,
Habere in externâ terrâ,

Ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν.
Peregrinámq, affinitatem curare.

Ἄλαστα μητρὶ ταδὲ,
Hæc sunt intolerabilia matri,

Λαΐῳ τε τῷ παλαιγόνῳ,
Et Laio avo tuo,

Γάμων ἐπακτὰν ἄτην. 345
Nuptiarum externam & *adventitiam* noxam :

Ἐγὼ δ' ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
Ego verò neque lumen ignis ac cendi tibi

Νόμιμον ἐν γάμοις,
Legitimum in nuptiis,

Ὡς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ.
Ut decet matrem beatam.

Ἀνυμέναια δ' Ἰσμηνὸς ἐκήδετο
Nec Ismenus curavit Hymenæum,

Λουτροφόρου χλιδᾶς. 350
Qui ex balneis constat deliciarum.

Ἀνὰ δ' Θηβαίαν πόλιν
Per Thebanam verò urbem

Ἐσιγάθη σᾶς εἰσόδου νύμφας.
Præteritus est silentio ingressus tuæ sponsæ.

Ὄλοιτο τάδ', εἴτε σίδαρος,
Pereant ista, sive ferrum,

Εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,
Sive dissidium, sive pater tuus in causa est,

Εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκόμασε 355
Sive fatum petulanter invasit

Δώμασιν Οἰδιπόδα·
Domum Oedipi:

Πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶν δ' ἄχη.
Ad me enim veniunt dolores horum malorum.

Ἰαμβοί.
Iambi.

Χορ. "Δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί·
"Graves sunt mulieribus, qui cum dolore eduntur partus.

"Καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
"Ac totum genus muliebre amans est liberorum.

Πολ. Μᾶτερ, φρονῶν εὖ, κοὐ φρονῶν, ἀφικόμην 360
Pol. Mater, benè & non benè cogitans, veni

γάμους. ταῦτα δ' ἀνεπίληπτα ἐμοὶ, καὶ τῷ σῷ πρεσβύτῃ Λαΐῳ, εἰ καὶ ἦλθ' ὀψέ. [**Ἄλλως, Σὲ δ', ὦ τέκνον, ἀκούω καὶ παυδοποιὸν ἡδονὴν ἔχειν ἐν ξένοις δόμοις, γυναικὶ συζυγέντα, καὶ ξένῳ συγγένειαν πρεσβεύειν γάμων ἐπακτῶν ἄτην, ἥγουν λέγω βλάβην γάμων ἐπεισάκτων, τυτέστι ξένων, καὶ ἀπ' ἀλλοτρίας γένους. τὸ δ', ἄλαστα μητρὶ τάδε καὶ Λαΐῳ τῷ παλαιγόνῳ, διὰ μέσου· ἦγουν, ἃ κἀκεῖ τάδε δυσάμμορα ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπλημμέλησεν, καὶ ὑπὸ τοῦ Λαΐου τοῦ παλαιοῦ· ἐγὼ δ' ἁδαμῶς σοι ἐν τοῖς γάμοις ἀνῆψα φῶς πυρὸς νενομισμένου, καθὸ πρέπει μητρὶ εὐτυχεῖ.] 341. Ξένοισιν ἐν δόμοις) τὸ ἑξῆς. ξένον δ' κῆδος ἀμφέπειν γάμων, ποῖον κῆδος τῶν ἄτιμα ἐπιφέρει ἡμῖν. διὰ γὰρ τὰ γάμα πολεμεῖς τῷ πατρίδι. τὰ δ' ἑξῆς διὰ μέσου, ὡσεὶ ἔλεγε, δυσχήματα ἐμοῦ τε καὶ τῶν σῶν προγόνων. τὸ δ' μὴ μεταξὺ ὁμοφύλων γυναικός. ἐπεγάμβρευσε δ' τῷ Ἄργει ὁ Ἰσμηνὸς, μὴ μεταλαβὼν τῆς ὑμετέρας τῆς λεσβοφόρου χλιδῆς. ὅ ὅτι μήτε ὑμεναίων ἀκύσας, μήτε λεσβιά σοι ἐκπέμψας. ὁ Ἰσμηνὸς δ' ὁ σωτὴρ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Ἀδραστον ἐπιγαμίᾳ, ὃ γὰρ ἐδέξατο τὸ παρ' αὐτοῦ λεσβιά. Ἐγὼ δ' ὅτε σοι) ἔθος ἦν τοῖς γάμοις τῆς μητρὸς τὸ γαμοῦντας ἐκ λαμπάδος εἰσάγεσθαι. Ἐσιγάθη) ἐσιωπήθησαν. γεγένηται καὶ ἐσιγάθησαν, ἀντὶ τοῦ ἐκ ἀνυμνήθησαν. 353. Ὄλοιτο τάδ') ἀπόλοιτο τάδε τὰ κακὰ, καὶ μεταβληθείσαν εἰς ἀγαθὰ, εἴ τις αὐτὴν ὄξιν αἴτιος. λείπει γὰρ τὸ αὐτήν. Ἄλλως. ὀλοιτο τάδε, ἀντὶ τοῦ τῶνδε. ὡς τὸ διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. ὡς ἂν τύπων αἴτιος καὶ πρόξενος ἀπόλοιτο, ὅστις ποτὲ ἐσα ὄξι Κατεκώμασε) σφοδρῶς ἐπῆλθεν, ἦγουν κακῶν κώμων τὰ ἄχη εἰς ἐμὲ ἔσκηψαν. 358. Δεινὸν γυναιξὶ) τίμιον, ἢ μέγα κακόν. ἢ ὅπως. δεινὸν ἀντὶ τοῦ τίμιον, θαυμαστόν. ὁ δ' νῦς, αἱ γοναὶ αἱ ὀδυνῶσαι πᾶσαι, θαυμαστόν ἐστι καὶ τίμιον παρὰ ταῖς γυναιξί. ἐν ᾗδει δ' θαυμασικῶς εἴρηται, ὅτι ταῖς γυναιξὶν αἱ ὀδυνῶσαι φίλτερον καθέστηκε. καὶ ὡσὰν πᾶσας τὸ φιλότεκνον σώζεται. Ἄλλως. Αἱ δ' ὠδίνων γοναὶ, καθότι πρὸ τοῦ τεκεῖν πολλὴν παλαιπωρίαν παρέχουσιν· ὡς εἰ ἔλεγε καὶ τὸ ἦν γονῶν ἐπωδυνῶν ὄντων, ὅμως φιλότεκνοί εἰσιν αἱ γυναῖκες. 360. Μᾶτερ, φρονῶν) φρονῶν μὲν, καθὸ πρόθεις σοι ἦλθον. ὁ φρονῶν δ', καθότι κατὰ τῆς παλαιᾶς θεσπῳδίας ἐγένοντο, ὅθεν ὀπτέρθη, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει παλαιὰ θεσπῳδίᾳ ἐφάψαι ἅπαντας, ἀπολογούμενον τοῦ τῆς ἀφίξεως.

* Ἀπήνας &c.) Hæc uncinis inclusa ex MS. addita.

** Ἄλλως, Hæc quoque ex MS. *Coll. Corporis Christi.*

Ἀπεπλ.) Ἀμφιτρόχους ἐνδυμάτων λευκῶν, ἀνείμων λευκῶν ἱματίων ὑπαρχούσας, τὰ δυσόρφναια, καὶ σκότια τεύχη διαδέχομαι. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ μελανοφόρους· καὶ σκιτέον ἐν τῷ τέκνον. Ἀπήνας) Ζεύγους συγγενικοῦ, συζυγίας, Ἑτεροκλέα καὶ Πολυνείκην δηλοῖ· [* Ἀπήνας ὁμοπτέρου) ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὁμοειδῶν ὀρνέων, ἃ ἀπὸ τῶν τοῖς αὐτοῖς πτερυξὶ χρῆσθαι, γνωρίζουσι τὴν ἑαυτῶν συγγένειαν καὶ τὸ ὁμοειδές. Ἀπήνας) ἤγουν υἱῶν τῆς Ἰο ἀδελφῶν τῆς χωρισθέντων τῆς δόμων ἐπιθυμίαν πρεσβεύουσαν ἀεὶ ἔχων, ὥρμησε μὲν καὶ ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὴν ξίφους, καὶ ἐπὶ πνεύμονιν ὑφ' ἃ τὰ ὑφηλὰ οἰκήματα, καὶ στεναγμοῖς ἐπαρώμενος ἀρὰς τοῖς τέκνοις.] Ἀπήνη ὄ, ἢ πᾶς ἐκ βοῶν ἕλκεται. 335. Ὑπὲρ τεθαμνα) καὶ εἰς τὰ μετέωρα τῆς ἀγχόνης, ὑπὸ κοινοῦ τὸ ἀνῆξεν. Ἄλλως. καὶ ὅτι ἀσχάνας ὥρμησε μὲν, καὶ κατὰ τῆς ξίφους. ὥρμησε, καὶ ὅτι σφαγὴν μοίως, καὶ ἀγχόνης αὐτόχειρα. 336. Σπεράζων) διὰ τὰς ἀρὰς, ἃς κατηρᾶτο τοῖς ἰδίοις τέκνων. μετέγνω γὰρ ὅπι τῷ καταρᾶσθαι τοῖς παισί. Σὲ δ' ὦ τέκνον) σὲ δ', ὦ τέκνον, ἀκούω ὅτι ξένης ζωθλίας, καὶ ξένοις συγγένειαν ἔχειν, καὶ ἄτιμα γάμων αὐθαίρετον, τυτέστιν διὰ αὐτὸς σαυτῷ ἐπιγάμβρευσας τοῖς Ἀδράστου γάμοις, ἐκ ἀναγκαίως. 341. Ξένοισιν ἐν δόμοις) τὸ ἑξῆς. ξένον δ' κῆδος ἀμφέπειν γάμων, ποῖον κῆδος τῶν ἄτιμα ἐπιφέρει ἡμῖν. διὰ γὰρ τὰ γάμα πολεμεῖς τῷ πατρίδι. τὰ δ' ἑξῆς διὰ μέσου, ὡσεὶ ἔλεγε, δυσχήματα ἐμοῦ τε καὶ τῶν σῶν προγόνων. τὸ δ' μὴ μεταξὺ ὁμοφύλων γυναικός. ἐπεγάμβρευσε δ' τῷ Ἄργει ὁ Ἰσμηνὸς, μὴ μεταλαβὼν τῆς ὑμετέρας τῆς λεσβοφόρου χλιδῆς. ὅ ὅτι μήτε ὑμεναίων ἀκύσας, μήτε λεσβιά σοι ἐκπέμψας. ὁ Ἰσμηνὸς δ' ὁ σωτὴρ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Ἀδραστον ἐπιγαμίᾳ, ὃ γὰρ ἐδέξατο τὸ παρ' αὐτοῦ λεσβιά. Ἐγὼ δ' ὅτε σοι) ἔθος ἦν τοῖς γάμοις τῆς μητρὸς τὸ γαμοῦντας ἐκ λαμπάδος εἰσάγεσθαι. Ἐσιγάθη) ἐσιωπήθησαν. γεγένηται καὶ ἐσιγάθησαν, ἀντὶ τοῦ ἐκ ἀνυμνήθησαν. 353. Ὄλοιτο τάδ') ἀπόλοιτο τάδε τὰ κακὰ, καὶ μεταβληθείσαν εἰς ἀγαθὰ, εἴ τις αὐτὴν ὄξιν αἴτιος. λείπει γὰρ τὸ αὐτήν. Ἄλλως. ὀλοιτο τάδε, ἀντὶ τοῦ τῶνδε. ὡς τὸ διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. ὡς ἂν τύπων αἴτιος καὶ πρόξενος ἀπόλοιτο, ὅστις ποτὲ ἐσα ὄξι Κατεκώμασε) σφοδρῶς ἐπῆλθεν, ἦγουν κακῶν κώμων τὰ ἄχη εἰς ἐμὲ ἔσκηψαν. 358. Δεινὸν γυναιξὶ) τίμιον, ἢ μέγα κακόν. ἢ ὅπως. δεινὸν ἀντὶ τοῦ τίμιον, θαυμαστόν. ὁ δ' νῦς, αἱ γοναὶ αἱ ὀδυνῶσαι πᾶσαι, θαυμαστόν ἐστι καὶ τίμιον παρὰ ταῖς γυναιξί. ἐν ᾗδει δ' θαυμασικῶς εἴρηται, ὅτι ταῖς γυναιξὶν αἱ ὀδυνῶσαι φίλτερον καθέστηκε. καὶ ὡσὰν πᾶσας τὸ φιλότεκνον σώζεται. Ἄλλως. Αἱ δ' ὠδίνων γοναὶ, καθότι πρὸ τοῦ τεκεῖν πολλὴν παλαιπωρίαν παρέχουσιν· ὡς εἰ ἔλεγε καὶ τὸ ἦν γονῶν ἐπωδυνῶν ὄντων, ὅμως φιλότεκνοί εἰσιν αἱ γυναῖκες. 360. Μᾶτερ, φρονῶν) φρονῶν μὲν, καθὸ πρόθεις σοι ἦλθον. ὁ φρονῶν δ', καθότι κατὰ τῆς παλαιᾶς θεσπῳδίας ἐγένοντο, ὅθεν ὀπτέρθη, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει παλαιὰ θεσπῳδίᾳ ἐφάψαι ἅπαντας, ἀπολογούμενον τοῦ τῆς ἀφίξεως.

ANNOTATIONES.

V. 330. Ὁ δ' ἐν δώμασι πρέσβυς) ἤγουν ὁ Οἰδίπους, ὁ τῆς ὁμοπατρίου ἐστερημένος.

V. 344. Τῷ παλαιγόνῳ) Ità cum MS. lego pro σῷ παλ--quod priùs malè obtinuit.

V. 347. Νόμιμον) *Plutarchus* legit Γόνιμον in libello περὶ φυγῆς, ubi acutè de hoc Poetæ loco disserit & de exilii incommodis. Vid. & *Gaspar. Stiblini* Notas ad hunc locum. MS. tamen νόμιμον retinet, idque melius; nam à *Scholiast.* quoque, confirmatur. *Josua Barnes.*

Ἐχθρὸς

Παρ. ἐρᾷν) εἰ ᾗ ἥμαρτον φρενῶν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχω.
ᾗ μάταν φρεπ]δασμένῳ, ὅμως συγγνώσκει μοι τῆς πατρὸς ἔρως. [* Οὕτω δ' ἐς πάρβυς εἰς φόβον τ' ἀφικόμην) εἰς τοσοῦτον τῆς πάρβυς ᾗ εἰς τὸν φόβον τοσοῦτον ἀφικόμην.] Εἰς φόβον τ') φευκτὸς ὁ τέ. Ξιφήρη) ξίφει ἠρεισμένῳ τῷ χέρα, τῇδε κἀκείσε φέροντα. ᾗ κἀγώ. Χεῖρ ἔχων) ὑποσκιτὸν ἐν τῷ ἔχων. Ἐν δέμ' ὠφελεῖ) παρηορεῖ, θαρρεῖν ποιεῖ. 372. Ἐν δικαίως) ἀφ' ὧν δικαίως ἐξένιω πόλιν οἰκῶ. Δι' ὄσσων) ᾗ ὀφθαλμῷ τῷ ὄψιν δακρυρροοῦσαν ἔχων. ἔστι δὲ πτωτικὴ φράσις. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει, ὡς τὸ ποδάνιπτρα ποδῶν. Ἀλλ' ὄκνος δὲ ἄλγος) ἀλλ' ὄκνος τῆς παλαιᾶς δυσνοίας τῆς κατεχούσης με, ἕτερον ἄλγος ὁρῶ σε ἔχουσαν, κάρα ξυρηκές, ὀξυρηκῶλω τῷ κεφαλῇ, καὶ πέπλους μέλανας ἔχουσαν. ξυρηκὲς δὲ ὡς ἀπλοῦς τῷ τόνῳ. Ἄλλως. Ὑπορθολικῶς εἴρηκεν. ἐκέκραγτο γὰρ ὡς ἀνωτέρω εἶπεν, ὅθεν ἐμάν τε λελικόχρωτα κέκαρμαι χαίτην, ᾗ ξυρῷ δή, ἀλλ' ὡς ἐν πένθει. Οἴμοι ἐγὼ) οἴμοι ἐγὼ, ἕνεκα τῆς ἐμῆς κακῶν. Καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαμαχὰς) ὁ σίχος ἔτος ἔν ποιν ἀφέρεται. Ὡς δεινὸν) λίαν χαλεπὸν πρᾶγμα ὄζει, μῆτερ, ἔχθρα συζυγιῶν. δυσδιορθώτους γὰρ ἔχει τὰς φιλιώσεις. ἀλλὰ τί μοι πρέπει ἐν οἴκοις ὁ χέρων πατὴρ, ἐν σκότει διατελῶν; καὶ τί δρῶσιν αἱ δύο ἀδελφαὶ; ἆρα λυπῶνται διὰ τὰς ἐμὰς φυγάς; Οὕτω γὰρ) ὅπως ὁ δαίμων ἤρξατο φθείρειν τὸ γένος. ὅτω φησὶν ἐξ ἀρχῆς δυσχῶ, ἀφ' ἧ ἀνόμως ἔτεκον. ἀνόμως γὰρ καὶ ἀστέγως παρεσκευάσε με τεκεῖν. Ἀτὰρ τί) κ?ι τί ᾗ ταῦτα, φημὶ δηλονότι. δοτέον τὰ θεῶν. Δέδοικ' ἃ χρήζω) δέδοικα φησὶ μή πως ἔρωμαι ἃ χρήζω, καὶ δάκω σε τῷ φρένα, ὅμως σπουδῶ σε ἐρέσθαι κἂν λυπῶ σε. 393. Τίς ὁ τρόπος τῆς δυσνοίας, θεῶν φυγάδων δηλονότι. Τὰς θεῶν κρατούντων) τοῦτο ὡς Ἀδωναῖος ἔφη ὁ ποιητὴς, κἂν φυγὰς τῆς ᾖ, ὅμως φέρει τὰς θεῶν κρατούντων ἀνοίας, κἂν μὴ θέλῃ. γράφουσι δέ τινες τὰς θεῶν πολισθεῖσ', κρατοῦσι γὰρ οἱ πολίται. Λυπρὸν) λυπηρὸν, ἀλγεινόν· Ξιφασοφεῖν) ζωφανοπαίνειν τοῖς ἀνοήτοις. 398. Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος) ἐκ ἀξιόχρεως ἤρξω ὁ λόγος.

Ad viros inimicos. "Sed ubcunque eſt
"Omnes amare patriam: qui verò aliter dicit,
"Verbis delectatur, mentem verò illic habet.
Eò autem metûs & ad timorem veni,
Ne quis dolus à fratre me occidat,
Ut habens manum armatam gladio per urbem
Venerim circumterens vultum. Unum verò me juvat,
Induciæ & tua fides, quæ me introduxit
Intra mœnia paterna: veni verò multum lacrymans,
Post longum tempus videns aulam & aras deorum,
Et gymnaſia, in quibus nutritus fui & aquam Dirces:
A quibus non juſtè pulſus, peregrinam urbem
Habito, habens aſpectum per oculos lacrymantem.
Sed enim ob dolores meos dolore te quoque video,
Caput ralum, & veſtes atratas
Habentem. Hei mihi propter mea mala.
"Quam miſera res eſt, ô mater, odium inter domeſticos;
"Et quam difficilem habet reconciliationem!
Quid verò meus pater ſenex in ædibus agit,
Videns tenebras? quid etiam ſorores duæ?
An non miſeræ gemunt exilium meum!
Ioc. Aliquis Deus malè perdit genus Oedipi.
Sic enim cœpit, ut ego parerem contra fas,
Et ut male duceret uxorem pater tuus, tuque naſcereris.
"Verum ad quid hæc? oportet ferre fatalia.
Quomodo autem interrogem, (nè mordeam tuum animum,
Metuo,) quæ volo: venis enim mihi deſideratus.
Pol. At exquirere nihil omittas.
Quæ enim tu vis, ea & mihi grata ſunt, mater.
Ioc. Interrogo igitur primum, quæ volo conſequi.
"Quid, eſſe exulem, anne magnum erat malum?
Pol. Maximum: re verò majus eſt, quam verbis.
Ioc. Quonam modo hoc? quid eſt uſque adeò malum exulibus?
P. Unû quidè eſt maximû, non habet *exul* libertatem dicendi.
Ioc. Servi eſt (quod dixiſti) non dicere aliquem id quod ſentiat.
Pol. Oportet ferre ſtultitias illorum, qui dominantur.
Ioc. Et hoc acerbum eſt, deſipere cum ſtultis.
Pol. Sed ſerviendum eſt propter utilitatem contra naturam.

* Οὕτω &c.) Ex MS.

ANNOTATIONES.

V. 368. Σπουδαί τε, κἀ σὺ πίστις) Hinc Criticorum Vanitas elucet, qui dixerunt *Iocaſtam* in Prologo extra decorum Vaticinantem induci ab *Euripide*, quòd illa *Polynicis* adventum prædiceret; cùm ex hoc unico loco apparet, *Polynicem* accerſitum à Fratre ſub Fide ſuâ Matriſque & publicâ jam veniſſe. Pudet ſanè *Euripidem* contrà tales ineptias defenſione egere videri. *Joſua Barnes.*

V. 383. Ἄνομα) i. e. ἀνόμως.

V. 391. Τί, τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἦ κακὸν μέγα; Μέγιστον· ἔργῳ δ' ὀζεῖ μεῖζον, ἢ λόγῳ.) De hoc loco & quod *Patriâ carere magnum* habeatur *malum*, vide quæ Nos ad *Electr.* v. 1314. *Joſua Barnes.*

V. 396. Κρατούντων) Alias πολισθέντων, ut ait *Scholiaſtes*, ſed puto id factum ex Parodiâ cujuſdam; nam certo certius κρατούντων ab *Euripide* ſcriptum. Ad hunc locum reſpexit *Cicero* l. 2. Epiſt. 25. ad *Atticum*. Sed Nos tenemus præceptum illud--Τὰς θεῶν κρατούντων. Nonnulli legunt ἁμαρτίας pro ἀμαθίας; ſed hoc fit ex Parodiâ, ſenſu paulum variato; per verſum enim ſtare nequit. Memorabile autem eſt, quod *Dion Caſſius* l. 58. de *Æmylio Scauro* refert, Hic cum ſub *Tiberio* Tragœdiam *Atrei* nomine inſcriptam compoſuiſſet, in quâ tyrannus iſte quendam è ſubditis ſuis hoc ſenario moneret, ἵνα τῷ τυράννῳ ἀνεκτὸς φέρῃ, his ſe ratus impeti *Tiberius*, *At ego*, inquit, *qui* Atreum *me fecit*, Ajacem *ipſum facturus ſum*. Nec promiſſis erat minor; Hominem enim ad Αὐθεντίαν adegit. Vide *Tho. Gataker*i Adverſaria Miſcellanea c. 10. fol. 111. & *Turneb.* l. 24. c. 4. & *Dian.* l. 58. Ità cum *Euripides* dixiſſet, Ἡ φύσις ἰσχύει, ἢ νόμων ὀδὲν μέλει, *Anaxandrides* Comicus quòd invertebat, Ἡ πόλις ἰσχύει, ἢ νόμων ὀδὲν μέλει, id ſibi fatale habuit, teſte *Euſtratio* ad *Ariſtot.* Nicom. l. 6. c. 10. & l. 7. c. 10. *Joſua Barnes.*

Ioc. Ai

Ιο. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λύγῳ.
Πο. Καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.
Ιο. Οὐδ' ὁ χρόνῳ ἀυτὰς διεσάφησ' ἔσας κενάς;
Πο. Ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν θεόν.
Ιο. Πόθεν δ' ἐβόσκω, πρὶν γάμοις εὑρεῖν βίον;
Πν. Ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.
Ιο. Φίλοι σ' ὄντες καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
Πο. Εὖ * πράσσε· τὰ φίλων δ' ἀδὲν, ἢν τις δυσυχῇ.
Ιο. Οὐδ' ἡ γενεά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
Πο. Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν. τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με.
Ιο. Ἡ πατρὶς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
Πο. Οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν, ὡς ἔστιν φίλον.
Ιο. Πῶς δ' ἦλθες Ἄργους; τίν' ὑπνοῦσιν ἔχεσθε;
Πο. Ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
Ιο. Ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
Πο. Κάπρῳ, λέοντι θ' ἁρμόσαι παῖδων γάμους.
Ιο. Καὶ σοί τι θηρῶν ὀνόμαθ· μεθιεῖ, τέκνον;
Πο. Οὐκ οἶδ'. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
Ιο. Σοφὸς γὰρ, ὁ θεός. πῶς τέρπῃ δ' ἔχεις λέχους;
Πο. Νὺξ ἦν. Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς αὐλὰς ἐγώ.
Ιο. Κοίτας ματεύων, ἢ φυγὰς πλανώμενος;
Πο. Ἦν ταῦτα. κἀτὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγάς.
Ιο. Τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἀθλιος κἀμοῦ ἦν.
Πο. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦσαι πατρός.
Ιο. Τί δῆτα δὴ σ' ὑμᾶς ἐκεῖ' Ἄδραστος εἴκασε;
Πο. Σταρωμυθῆς ἐς ἀλκὴν ἕνεκ' ἦλθομεν πέρι.
Ιο. Ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
Πο. Κἄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας.
Ιο. Ἆρ' εὐτυχεῖς ἓν τοῖς γάμοις ἢ δυσχερεῖς;
Πο. Οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
Ιο. Πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι στεῖχον στρατόν;

Ioc. At ſpes alunt exules, ut dicitur.
Pol. Aſpiciunt eæ pulchris oculis, cunctantur tamen.
Ioc. Neque tempus oſtendit tibi eas eſſe inanes?
Pol. Habent Venerem, ſuavem deam quandam.
Ioc. Unde verò alebaris, priuſquam per nuptias invenires victum?
Pol. Aliquando habebam in diem, aliquando non habebam.
Ioc. Non juvabant te amici patris, & hoſpites?
Pol. Feliciter rē gere; amicorū enim res in calamitatibus nihil ſunt.
Ioc. Non extulit te nobilitas ad magnum gradum?
Pol. Malum eſt nihil habere. Genus non aluit me.
Ioc. Patria, ut videtur, chariſſima res mortalibus eſt.
Pol. Non quidem dicere poſſum, quàm dulcis ſit.
Ioc. Quomodo veniſti Argos? quid conſilii habuiſti?
Pol. Apollo Adraſto quoddam oraculum dedit.
Ioc. Quale? quid hoc dixiſti? non poſſum intelligere.
Pol Juſſit dare nuptum filias Apro & Leoni.
Ioc. At tibi quænam ſocietas erat nominis beſtiarum, ô fili?
Pol. Non ſcio, fatum me ad hanc fortunam vocabat.
Ioc. Sapiens enim eſt Deus. Sed quomodo nactus es connubium?
Pol. Nox erat, cùm veni ad porticus Adraſti.
Ioc. Quærens cubile, ſicut exul errans?
Pol. Hæc erat cauſa: deinde venit etiam alius exul.
Ioc. Quis iſte? quàm verò miſer & ille erat?
Pol. Tydeus, quem dicunt natum Oeneo patre.
Ioc. Quare verò feris vos Adraſtus comparavit?
Pol. Eo quòd venimus in certamen de ſtragulis.
Ioc. Ibi filius Talai intellexit vaticinia?
Pol. Et dedit nobis duobus duas puellas.
Ioc. Suntne igitur felices aut infaustæ nuptiæ?
Pol. Non reprehendo nuptias ad hoc uſque tempus.
Ioc. Quomodo perſuaſiſti huc te ſequi exercitum?

Αἱ δ' ἐλπίδες) αἱ ἐλπίδες, ἢ ἡ προσδοκία τῆς ἐπιθήσεως τῆς παλεύδου. ἐντεῦθεν καὶ ἡ παροιμία, αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενεὺς βροτούς. Καλοῖς) ὄμμασι καλοῖς ὁρῶσιν αἱ ἐλπίδες, ἀλλὰ βραδύνουσιν. Οὐδ' ὁ χρόνῳ) ὅδε ἡ πολλὴ παρέκτασις τῷ χρόνῳ διασαφεῖ αὐτὰς ὄσας ματαίας. Ἔχουσιν Ἀφροδίτην) τέρψιν τινὰ ἡδεῖαν ἔχουσιν πρὸς τὰς συμφοράς. Πόθεν) ὑπὸ ποίαν ἢ πόρου ἐτέρου πρὸ τῶν γάμων. Ἐπ' ἦμαρ) ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἶχον τροφήν, ἐν ἄλλῃ δ', οὔ. Εὖ πράσσε) εὖ χε εὐτυχεῖν. ἀνδρὸς γὰρ κακῶς πράττοντος ἐκποδὼν φίλοι. πῶς δ' ταῦτα φησὶν, ὅπερ ἐγὼ ὑπὸ ἦν φίλων εἰς τὴν παλαίδα καταγεῖ, ἢ τάχα πρὸ γάμου ὑπὸ ἦν φίλων δυσυχῶν ἠγνόειτο. γάμας δ', καὶ τῆς δυσυχίας ἀπαλλαγείς, τότε πάλιν φίλους ἔχε. πρὸ τοῦ τύχην εὐτυχεῖν τῷ Ἀδράστῳ, ταῦτα παθεῖν φησί. 411. Πῶς δ' ἦλθες) πῶς εἰς τὸ Ἄργος ἦλθες, καὶ ἐκ εἰς ἄλλην πόλιν. ἄτοπον δ' φασὶ τὸν Ἀδραστον πεισθέντα τῷ θεῷ, πεισθῆναι δυσυχῆσαι χρὴ τὰς Θήβας, καὶ μόνον φυγάδα σωθῆναι ὑπὸ τοῦ ἑδίου ἵππου Ἀείου. πρὸς ὃς λεκτέον, ἐκδέχεται προσέταξε τὰς θυγατέρας ὁ θεὸς, ἀλλ' ἐκεῖ καὶ ἐπισεβεῖσαι τῇ τῆς αὐτόθι καταμονῆς λέγει. εἰ μὴ γὰρ διὰ τὸν χρησμὸν τὰ γάμα παρέμενεν. ἴσως ἂν ἔφθην παρόδασε τὸ Ἄργος. ἀλλὰ φησὶ διὰ τὸ πιπρωμένον ἦλθον ὅπου τὸ Ἄργος. ὁ γὰρ χρησμὸς ἐκεῖσε ἦγεν. Κάπρῳ) ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐνῶσαι τὰς θυγατέρας λέοντι καὶ κάπρῳ. Καὶ σοὶ τί) καὶ τί σοι τὸ ὄνομα τῶν ἦν θηρῶν λύει μέλησα, τέκνον. Οὐκ οἶδα) τὸ εἱμαρμένον ἠγνόει ἡμᾶς εἰς τοῦτο τῆς σωτυχίας. καὶ ἐκ ἐν προνοίας μοι ἀπέβη ὁ γάμος, ἀλλ' αὐτομάτως ἐκ τῆς τύχης. Ἄλλως. ὁ χρησμὸς ὑπὸ Μυασίᾳ ἔτως ἀναγέγραπται. Χρησμὸς δοθεὶς πρὸ Ἀδράστῳ. * Κάπρῳ μὲν γαμβρὸν ζεύξον Κάπρῳ δὲ Λέοντι, Οὓς κεν ἴδοις προδύρουσι τεῦ Δύμα ἔξ ἱερῆο Ἡμετέρῳ στείχειν· Μηδὲ φρεσὶ σῇσι πιθήσῃς. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὡς ἀπὸ ἦν ἐπισήμων ἦν ἀσπίδων σωθέντων Ἀδραστος. ὁ μὲν γὰρ εἶχε τὸν Καυδώνιον σῦν, ὁ δὲ τῶν λεοντοπρόσωπον σφίγγα. οἱ δ' ὡς κρύας ἤμυνάν, ἀφίκοντο εἰς τὸ Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ δορὰς εὑρόντες λέοντος, καὶ σὺς ἀναθήματα κωμηγετοῦντες, ἐφιλονείκησάν τε, καὶ περὶ τῆς στάσεως εἰς κρίσιν ἀχθέντες τῷ βασιλεῖ, ἦν γάμων ἔτυχον. ἀπέκρισε γὰρ τὸν μὲν, λέοντι· τὸν δὲ Τυδέα κάπρῳ, ὃς ἔγημε Δηϊπύλου, ὁ δὲ Πολυνείκης Ἀργείαν. 423. Τί θησὶ δ' ὑμᾶς) καὶ τί δὴ ὑμᾶς ὁ Ἀδραστος ὡμοίωσε τοῖς θησί. Στρωμυθῆς ἐς ἀλκὴν) διότι ἦλθομεν εἰς μάχην ἕνεκα στρωμυθῆς· στρωμυθῆς νυν τοῦτό πω τῆς κατοικήσεως, ὅπ θηλυώδες ἐμαχεσάμεθα πρὸς ἀλλήλους θησὶν ἡμᾶς εἴκασεν. ἔνιοι δ διάδηλον, ἀλλ' ὅτε ὁ μὲν κάπρος, ὁ δὲ λέοντος δεῦρον ἡμίεσαν. Αἰόλας Κρηθεὺς, Ἄμυθάων, Βίας, Ταλαός, Ἄδραστος. Ἐνταῦθα) ἐν τούτῳ ὁ τοῦ Ταλαοῦ παῖς Ἄδραστος ἔγνω τὰ μαντεύματα; ναὶ σημανόμ. καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τοῖς δυσὶν τὰς δύο αὐτοῦ θυγατέρας. 429. Σπεύδ) ἐπεύδ.

* Κάπρῳ μὲν γαμβρὸν &c.) Hi tres Verſus aliquantò corrupti erant in omnibus editionibus, quos tamen ità reſtitui legendo στείχοντας & ἡμετέρᾳ pro ὑμετέρᾳ; ut nempe τὸ ἡμετέρᾳ referatur ad ἱερῆο, *Apollinis* enim Templum erat, qui hoc Oraculum dedit, ex quo *Polynices* & *Tydeus* pugnaturi veniebant in Porticum Regii Palatii. Sed hoc Oraculum Latino metro aſtringi debere quis neget? Oraculum *Apollinis Adraſto* datum. *Natos junge tuos Generis* Apro *atque* Leoni, *E templo quos ire meo veſtra Atria contrà. Spectāris: Nec te malè devius urgeat error.* De hoc Oraculo ità *Statius* Thebaid. l. 1. *Cui* Phœbus *Generos æva ducente canebat Setigerúmque* Suem & *fulvum adventare* Leonem. *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 411. Ἔρεθες) Ità MS. Collegii *Corporis Chriſti Cantabrigiæ*, quùm prius legebatur ἔρες, pro quo putabam ſcribi debere ἔρες ἄν, ſed MS. omnem tulit dubitationem. *Joſua Barnes.*

V. 416. Ἐκάλεσεν) Τὸ ε fine τὸ ν ſatis longum διὰ τὸ φεύς· Vid. Not. ad *Oreſt.* v. 1535.

V. 419. Κοίτας ματεύων, ἢ φυγὰς) Rectè hìc *Canterus* pro ματεύων legit ματεύων; ſed miſere errat, quùm addit--*præterea videtur legendum* ἢ, & *Duportus* eundem errat cum illo errorem; hoc enim nullo legeretur ſenſu; ſed ἦ optimè ſtabit, & pro ὡς ponitur, vel οἷα, ſonátque *utpote* &c. Scio ego MS. noſtrum in Margine τὸ κοίτας ματεύων explicare per σωφέραν μετὰ χωλικὸς ζητῆ & πῶ συμοίκησιν μετὰ τῆς συγατρὸς τῦ Ἀδράστου; unde & τὸ ἢ ſequitur legendum: ſed ego per κοίτας ματεύων, nihil aliud intelligo, quàm nocturnum refugium, ut exules & hujuſmodi homines quærere ſolent. Nota eſt Fabula & à *Statio* accuratè tractatur *Thebaidos* l. 1. Matrimonium ei im. quod Duobus his exulibus initum erat poſtea, fuit παράνομον, nec ab iis primò expetitum. *Joſua Barnes.*

Πολλοὶ δ' Δαναῶν) καὶ δὶ πατρίδος ἐστάλευσαντο, λυπρὸν φησὶ τὸν χάειν, ἀναγκαίαν· ἐκ ἐχωρεῖ δὲ ἄλλως γενέσθαι δίχα πολέμου. ἔμφρων δ' ἡ ἐλεινὸς ὁ λόγος. Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσι) γράφεται καὶ ἑκοῦσιν. ἐν ᾗ, τῷ ἀδελφῷ μου. ὁ δὲ Ἐτεοκλῆς ἑκὼν παρδεῖ τὴν βασιλείαν, διὰ τὸ μὴ ἀφίσθαι τῆς βασιλείας. [Ηιέμιλω δόρυ) ἐκίνησα πόλεμον.] Εἰς σὲ τείνει) εἰς σὲ ἀφορᾷ. Διαλλάξαι) φιλιώσασαν. 441. Πάλαι μὲν ὑμνηδὲν) πάλαι λαληθέν. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ. παρομιώδης δ' ὁ στίχος. Καὶ * ῥήτωρ, Δεῖ δ' ἡμάτων, [καὶ ἄνδρ τούτων ἤδη ἔστι γενέσθαι τῆς δεόντων.] Α 'γὼ μὴ ἥκω) ἐφ' ἃ χρήματα κἀγὼ ἥκω. Μήτερ πάρειμι) κάλλιστα πεποίηται τῷ τραγικῷ τὸ πρόσωπον οἷς δεῖ ἕξι) ἄδικον ἀνδρὸς. γινώσκων δὲ ὡς ἐδὲν δίκαιον ἔχει λέγειν, ἐπείγει πῶς κείσιν, τὸν ἐκ τῆς δικαιολογίας χρὴ λεπτὸν γινόμενον ἕλεγχον ἐκφεύγων. 450 Ἄρχέτω δέ πις) ὅτος ὁ Πολυνείκης. Καὶ ξυνωρίδας) ἁρματήξεις. ὁ δὲ καὶ παρέλκει. Τάσσων) στρατολογῶν. Ξυνωρίδας) τὸν ἱππίας τὸ στρατὸ ἐκ τῶν ἁρμάτων δηλοῖ· ξυνωρίδας, τὰ ἅρματα. λόχων δ', στρατιωτῶν. Ὅπως κλύσιμί (κε) σὰ διὰ σὲ, ὦ μῆτερ, πῶς διακόσμησιν τὸ στρατὸ ἐπέχον, ὅπως ἀκούσω πρότερον τὰς σὰς γνώμας κοινὰς ἡμῖν διαλύσεις. βραβεία γὰρ διαλύσεις, ὃ ὀρθῶς κεῖσθαι λόγος. Τόνδ' εἰσδέξω) ἀντὶ τοῦ εἴσω ἐδέξω. ὡς εἰσὶ ἀντὶ τοῦ εἴσω ἴδι. τούτῳ δ' ἐναντίον τὸ Ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ εἰς πῶ Ἴλιον, ἐκεῖσε γὰρ ἀντὶ προθέσεως προσλαμβάνεται. Ἐπίσης) καταπαυσον, χαρτέρησον, ἄνες. Σχάσω) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. χάσω γὰρ τὸ ὀπισθεῖν τῶν κωπῶν πῶς εἰρεσίαν. βραβεῖς δ' μῦθοι, οἱ μετ' ὀπισθέρεσσιν, οἱ δὲ τὸ σοφὸν ἔχουσι. Στέρφε) πρέπε. 461. Εἰς γὰρ ταυτὸν) ἀπ' ἐναντίας. Ἐνδέξῃ λύγος) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄμεινον. Σοφῶν) ὑμῖν. Σοφὸν) φρόνιμον. Ὅταν) ὁπόταν τὶς φίλος συμφορὰς ἀνδρὶ φίλῳ, ξυμελθὼν ἐκείνῳ δηλονότι τὰ αὐτὰ ὄμματα τοῖς ἐκείνου δάκρυσι, ταῦτα μόνον πρέπει σκοπεῖν δ' ἄν ἦλθε, πῶς πρότερόν δ' κακῶν μὴ μνήμην ἔχειν. 468. Σὸς πρόσθεν) ἀντὶ τοῦ πρότερος γέγονα.

Πο. Διασῖς Ἄδρας. ὤμοσεν γαμβροῖς * τόδε, 430 *Pol.* Adraſtus juravit duobus generis hoc,
Τυδεῖ τε, κἀμοὶ, σύγγαμος γάρ ἐς' ἐμοὶς, * MS. τάδε. Tydeo & mihi, (hic enim eſt affinis meus)
Ἄμφω καθίξειν εἰς πάτραν· πρόσθεν δ' ἐμέ. Se reducturum utrunque in patriam, me verò priùs.
Πολλοὶ δ' Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Multi autem principes Danaorum & Mycenæorum
Πάρεισι, λυπρὸν χάειν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ Adſunt, officium mihi triſte, ſed neceſſarium
Διδόντες· ὅτι γὰρ πῶ ἐμῶ στρατεύομαι 435 Dantes: duco enim exercitum adverſus meam
Πόλιν, θεοὺς δ' ἐπώμοσ', ὡς ἀκουσίως Patriam, Deos autem juro, quòd invitus
Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ. Intuli bellum charisſimis parentibus.
Ἀλλ' εἰς σὲ τείνει πῶσδε διάλυσις κακῶν Sed ad te pertinet reconciliatio horum malorum,
Μᾶτερ, διαλλάξασθαι ὁμογενεῖς φίλους, O mater, ut reconciliatis charis fratribus,
Παῦσαι πόνων με, καὶ σὲ, καὶ πᾶσ' πόλιν. 440 Liberes à laboribus me, & te, & totam urbem.
Πάλαι μὲν οὖν ὑμνηδὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ. Jam olim quidem celebratum eſt, ſed tamen dicam:
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα, " Opes hominibus ſunt honoratiſſimæ,
Δυνάμιν τε πλείστ' πῦρ ἐν ἀνθρώποις ἔχει. " Et habent maximam potentiam inter homines.
Ἃ' γὼ μέν' ἥκω δεῦρο, μυρίαν ἄγων Quas ego propter hoc venio, ducens multas
Λόγχην. " Πένης γὰρ ὢδὲν εὐγενὴς ἀνήρ. 445 Haſtas: " Nam nobilis vir, ſi pauper ſit, nihil eſt.
Χο. Καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς εἰς δάλλακάς ὅδε *Cho.* Atqui Eteocles ad reconciliationem ipſe
Χωρεῖ· σὸν ἔργον, μᾶτερ Ἰοκάστη, λέγειν Accedit: tui officii eſt, ô mater Iocaſte, dicere
Τοιάδε μύθους, οἷς δάλλαξεις τέκνα. Tales ſermones, quibus reconciliare poſſis filios.
Επ. Μᾶτερ, πάρειμι· τίνα χάριν δέ σοι δίδως, *Eteo.* Mater, adſum: dans verò tibi hanc gratiam,
Ἥλυθον, τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ πις λόγου. 450 Veni. Quid me facere oportet? incipiat aliquis dicere:
Ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυωρίδας λόχων Quia circa mœnia Currus (i.e. *Curribus-vectos-Ductores*) Manipul.
Τάσσων, ἐπέρχον πόλιν, ὅπως κλύσιμί σου Inſtruens. inhibui civitatem, ut te audirem
Κοινὰς βραβείας, αἷς σωσόμενδον μέλεῖν De cõmuni recõciliatione, propter quam factis induciis protectum
Τόνδ' εἰσδέξω τείχεων, πείσασά με. Hunc recepiſti intra muros, perſuaſo me.
Ιοκ. Ἐπίσχες. " Οὔπω τὸ ταχὺ τῶ δίκαιον ἔχει· 455 *Ioc.* Expecta. " Celeritas non juſtè agit:
Βραδεῖς δ' μῦθοι, πλεῖσον ἀνύουσιν σοφόν. " Tarda verò conſilia efficiunt multa ſapienter.
Σχάσον δ' δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμῶ πνοάς. Remitte torvos oculos, & animi flatus:
Οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα Non enim intueris præciſum à faucibus caput
Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντα σόν. Gorgonis, ſed vides venientem fratrem tuum.
Σύ τ' σὺ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον τρέφε, 460 Tu quoque viciſſim vultum ad fratrem verte,
Πολυνείκες· εἰς γὰρ ταυτὸν ὄμμασι βλέπων, Polynices: nam in idem videns oculis,
Λέξῃς τ' ἄμεινον, τῶδέ τ' ἐκδέξῃ λόγους. Dices meliùs, & meliùs excipies hujus ſermones.
Παραινέσαι δ' σφῷν τι βέλομαι σοφόν. Admonere verò vos aliquid ſapientèr volo.
" Ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ δυσθυμηθεὶς φίλῳ, " Quando amicus aliquis iratus amico
" Εἰς ἓν συμελθὼν, ὄμματ' ὄμμασιν δικῷ, 465 " Congrediens, mutuò aſpicit,
" Ἐφ' οἷσιν ἧκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν. "Oportet tantùm ea conſiderare propter quæ venit,
" Κακῶν δ' πρόσθεν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν. "Priorum verò malorum nequaquam meminiſſe.
Λόγου μὲν οὖν σὸς πρόσθεν, Πολυνείκες, τέκνον· O fili Polynices, tua oratio prior erit:

ἀντὶ τοῦ πρότερος γέγονα.

* Ὁ Ῥήτωρ) *Demoſthenem* hic ſignat Scholiaſtes, cujus ſententiam, quam nos pleniorem reddimus, ex 1° *Olynthiorum* ſumpſit. Vide quæ Nos ad *Electr.* v. 427. *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 431. Σύγγαμός) Ità cum MS. lego, quia alitèr verſus ſtare nequit. Idem tamen MS. in Margine habet σύγγαμβρος, & hinc puto nonnulla exemplaria in textum recepiſſe. Sed videant qui ſic legunt, utrum ſecunda ſyllaba in τὸ σύγγαμβρος poteſt ullo modo brevis fieri; alitèr enim verſus non ſtabit. Credo ſane inter ſcribendum pro σύγγαμος hìc per incogitantiam primò σύγγαμβρος exaratum, quia γαμβροῖς verſu immediatè præcedente ſcriberetur; hinc malè ortum, diuturnitate confirmatum; ut in aliis fieri vidimus. *Joſua Barnes.*

V. 437. Τοκεῦσιν) Aliàs ἑκοῦσιν. Vid. Scholiaſten.

V. 441. Πάλαι μὲν ὖν ὑμνηδὲν &c.) Hunc locum totidem verbis citatum habes apud *Johan. Stobæum* in Florileg. c. 91. cui Titulus, Ἔπαινος πλούτου.

V. 453. Κοινὰς βραβείας) Βραβεὺς propriè Certaminis Judex, qui & præmia ſolet conferre, vel ex cujus arbitrio pendet præmii collatio; Βραβευτὴς idem. Βραβεῖον ipſum Præmium, *Anglicè*, The Prize. Βραβεῖα autem & *Pluraliter*, ut hìc, βραβεῖαι, *ipſa Certaminis judicandi Actio*, ac proindè *Reconciliandi ſtudium. Joſua Barnes.*

Σὺ

Σὺ γὰρ στράτευμα Δαναϊδῶν ἥκεις ἄγων,
Ἄδικα πεπονθὼς, ὡς σὺ φῄς· κρινῶ δέ τις
Θεῶν γένοιτο, καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
Πολ. Ἁπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
" Κοὐ ποικίλων δεῖ τἀνδίχ' ἑρμηνευμάτων.
" Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν. ὁ δ' ἄδικος λόγος
" Νοσῶν ἐν αὑτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν·
Ἐγὼ μὲν οὖν πατρὸς δόμων πρόσκεμαι,
Τιμήν τε, καὶ τῷδ', ὀκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς,
Ἃς Οἰδίπους ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
* Ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονὸς, * an κἀξῆλθον.
Δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτὸν κύκλον,
Ὡς τ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβών,
Καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν,
Κακόν τι δράσαι, καὶ παθεῖν, ἃ γίνεται.
Ὁ δ' αἰνέσας ταῦτ', ὀργίοις τε δὴ θεοὺς
Ἐβεβαίωσεν ὧδε, ὧν τὰ τέκνα, ἀλλ' ἔχει
Τυραννὶς αὐτὸς, καὶ δόμων ἐμῶν μέρος.
Καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι ταμιεύσασθαι λαβὼν,
Στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονὸς,
Οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβών,
Καὶ τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον,
Καὶ μή τε πορθεῖν πατρίδα, μήτε προσφέρειν
Πύργοισι πικτῇσ' κλιμάκων προσαμβάσεις.
Ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πράσσομαι
Δρᾶν. μάρτυρας δὲ τῇδε δαίμονας καλῶ,
Ὡς πάντα πράσσων σοὶ δίκῃ, δίκης ἄτερ
Ἀποστερῶμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
Ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, * μῆτερ, καὶ προσέπλεκες * μῆτερ MS.
Λόγων ἀθρόισας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς
Καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Χο. Ἐμοὶ μέν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
Τεθράμμεθ', ἀλλ' ἓν ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν.
Επ. Εἰ πᾶσι ταὐτὰ καλὰ ἦν, σοφὸν δ' ἅμα,
" Οὐκ ἦν ἂν ἀμφιλεκὲς ἀνθρώποις ἔρις.
" Νῦν δ' οὐδὲν ὅμοιον ὧδέ, ἔστ' ἴσον βροτοῖς,

Tu enim venis adducens exercitum Græcorum,
Passus injusta, ut tu dicis: judex verò aliquis
Deorum fiat, & reconciliator malorum.
Pol. Oratio veritatis simplex est,
" Et non variis egent, quæ Justa sunt, interpretationibus.
" Habent enim in se vim & utilitatem: Injusta autem Oratio,
" Ægra cum sit per se, medicamentis eget sophisticis.
Ego equidem Domui Patris prospexi;
Et meo *paritèr* cōmodo, ac hujus; & vitare volens execrationes,
Quas Oedipus dixit adversus nos aliquando.
Discessi sponte-meâ ex hâc terrâ,
Concedens huic, ut regnaret in patriâ per unum annum,
Ut ipse regnarem rursus per vices accipiens,
Et non huc veniens per inimicitiam & cædem,
Aliquid mali facerem & paterer, quæ fiunt.
Ipse probans hæc, & invocans deos testes,
Nihil eorum fecit, quæ dixit, sed habet
Ipse regnum, & partem meæ domûs.
Et nunc paratus sum mea recipiens,
Exercitum extra hanc terram dimittere,
Et gubernare meam domum per vices accipiens.
Et huic permittere æquale rursus tempus *regendam*,
Et non valtare patriam, neque admovere
Turribus compactarum scalarum gradus ad ascendendum.
Quæ non consecutus jus, experiâr,
Ut faciam *quæ statui*. Testes verò horum deos voco,
Quòd omnia justè faciens, præter jus
Spolier patriâ iniquissimè.
Hæc singula, mater, non perplexos
Sermones colligens dixi, sed & sapientibus
Et rudiusculis *etiam* justa, ut mihi videtur.
Cho. Mihi quidem, etiamsi non in Græciâ
Simus educatæ, videris tamen prudentèr dicere.
Ete. Si omnibus idem esset pulchrum, egregiumque simul,
" Non esset utique ambigua dissensio inter homines:
" Nunc verò nihil simile, nihil æquale hominibus est,

Ὡς φῄς) τοῦτο δεῖ ἐξαπεύσει τὸν Ἐτεοκλέα. Διάκτης) ὀξυτόνως. Ὧδε δὲ ῥῆμα χρὴ, ὡς ποιητὴς, κολυμβητὴς, καὶ τὰ ὅμοια. Κοὐ ποικίλων] γράφεται, δεῖ τἀνδίκ' ἑρμηνευμάτων. ἵν' ᾖ, καὶ ὁ ποικίλης δεῖται ἐξωθεν ὑπολογίας ἢ ἀληθεια. ἔχει γὰρ αὐτὰ τὰ ἀληθῆ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ δίκαιον. ἄνδικα γὰρ, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν. Ἄλλως. τὰ ἔνδικα, ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. τὸ δὲ χ' διὰ τὸν δασεῖαν. Ἔχει γὰρ αὐτὰ) τὰ δίκαια ἔχει ἰσχὺν, καὶ ἐξαιρετότητα. Νοσῶν ἐν αὑτῷ) ἐν ἑαυτῷ κακῶς ἔχων, ζωπυρέων δεῖται, θεραπῶν παιδαμυίων. καιρὸν δὲ, ἰσχὺν, εὐκαιρίαν, εὐτυχίαν. Προσκεφάλαιον) ἐγὼ φησὶ φρονοπάλαιον τῆς πατρικῆς ἐσίας, καὶ βελόμενος ἐμέ τε καὶ τοῦτον ἐκφυγεῖν τὰς Οἰδίποδος ἀρὰς, ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ἡμῶν ὅρων τῆς γῆς. Ἄλλως. ἐγὼ δὲ φρονοπάλαιον τὸ ἐμὸν καὶ τοῦτο συμφέρον, χρῄζων τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς ἐκφυγεῖν, ἃς ἐφθέγξατο, ἐξῆλθον ἔξω τῆς ἐμῆς πατρίδος.

481. Λαβὼν) Ἀπλῆ ἡ σύνταξις, λαβὼν ἀντὶ τοῦ λαβόντα, αὐτὸν ἐμὲ λαβόντα. ὡς τὸ * Ἐξὸν καθεύδειν πῶς ἐρωμύλον ἔλων. Καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τὸν μὲν στρατὸν ἀποστεῖλαι, οἰκεῖν δὲ χρὴ διαδοχὴν τὸν ἐμὸν οἶκον λαβόντα. Ὁ δ' αἰνέσας) συγκατατεθείς, συνθέμενος. Πικτῶν κλιμάκων) διὰ πικτῶν κλιμάκων ἀναβάσεις. Ἃ μὴ κυρήσας) ἃ τινα ὑποπράξαν ποιήσομαι πράττων, μὴ ἐπιτυχὼν τοῦ δίκαια ἢ ἄλλως. καὶ λείπει ἢ εἰς εἰς ἃ μὴ κυρήσας, πειράσομαι μαθεῖν τὰ ὑπὸ τῆς δίκης. ἐπιθοῶμαι] μάρτυρας τούτων τοὺς θεοὺς, ὅτι πάντα πράττων μὲν δικαιοσύνης, ἀπαμοτεῦμαι τῆς πατρίδος ἀδικώτατα. Οὐχὶ πεπτωκὼς) ταῦτα ἕκαστα εἶπον, ὡς συνθεὰς ζωπύρας λόγων, ἀλλ' ἃ καὶ λογίοις καὶ ἀτέχνοις ὑπάρχειν δίκαια φαίνεται. Ἄλλως, αὐθέκαστα, τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀναγκαιότατα τῶν λόγων μου ταῦτα εἰσι. Ἐμοὶ μὲν) εἰ καὶ μὴ Χῖ γὰρ ἦν τὸ Ἑλλήνων ἀνεγεφθημεν, ὅμως σωφρονεῖν μοι δοκεῖς λέγειν. ἵνα πλεοναζῃ ὁ μὲν, καὶ μία ἀντωνυμία. 502. Εἰ πᾶσι) εἰ ταυτὸ καλὸν ἦν καὶ σοφὸν πᾶσιν ὁμῶς, οὐκ ἂν ἀμφίβολος φιλονεικία καὶ μάχη ἐν ἀνθρώποις. νῦν δὲ μέχρις ὀνόματος τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον σώζεται) τοῖς ἀνθρώποις. ὀνομάζομεν γὰρ κοινῇ πάντες Ἕλληνες χρυσὸν, καὶ τὸ μὲν ὄνομα ὁμοίως φερόμεθα, διανοούμενοι δὲ περὶ τούτου δόξαν, ἐμὲ μὲν ἀγαθὸν, σὲ δὲ φαῦλον αὐτὸν φάσκοντες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς σωφροσύνης, καὶ πάντων ἄλλων.

* Ἐξὸν, Vid. suprà ad v. 290.

ANNOTATIONES.

V. 473. Κὰ ποικίλων δεῖ τἀνδίκ' ἑρμηνευμάτων) Pro τἀνδίκα, τἄνδικα; tum τὸ ἄ Apostrophen patitur & κ vertitur in χ' ob asperum sequentem: Vid. *Gul. Canterum* Var. Lect. l. 2. c. 7. Quæ prius tamen omnia accuratè notaverat *Schollastes*. Vid. & *Æmil. Portum*. Et quidem MS. Coll. *Corp. Christi* apertè & distinctim legit, ut nos. Et sic ad marginem explicat, Ἡ ἀλήθεια λόγῳ χρῆται ἁπλοϊκῷ, ὃ γὰρ χρείαν ἔχει τῶν ποικίλων. Et rursus, ἀντὶ τοῦ δεῖται τὰ δίκαια. Ἐνδίκ' autem pro ἔνδικα infrà occurrit, v. 499. *J. B.*

V. 476. Ἐγὼ δὴ πατρὸς δώματων) Olim erat δωμάτων πατρὸς· utrinque versus stabit. Sed suaviùs, πατρὸς δωμάτων, & ità MS. nostrum legit, quarè & in textum recepimus. *J. Barnes.*

V. 481. Ἄρχειν) pro τὸ ἄρχειν. Alii legunt ἀρχῶ.

V. 490. Καὶ τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον) Ità ob versum scribo, nè bis *trochæus* in *Iambo* occurrat, ut ante, dum scriptum erat ἀφεῖναι & τὸν ἴσον. Nunc autem τὸ ι in ἀφιέναι cum sit longum, τὸν ἴσον fiat *tribrachus*, & metrum undiquaque constabit. Versu autem hujus Fabulæ 534. τὸ ῑ in ἐφίεσαι longum occurrit, ut nè aliàs, quæ infinita occurrunt, exempla proferam. *Canterus* aliàs. *Josua Barnes.*

V. 492. Προσαμβάσεις) Vid. *Canter.* Novar. Lect. l. 3. c. 3. Vid. infrà ad v. 751. & v. 1180. Et quidem apertè MS. toties à nobis laudatum pro nobis facit in hoc loco, licet infra non item. Idem vocabulum occurrit *Iphig. Tauric.* v. 97. & *Bacch.* v. 1211. *J. B.*

V. 497. Ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα) An αὐθέκαστα, i.e. ἁπλᾶ;

V. 501. Δοκεῖς λέγειν) Ità MS. nostrum & *Scholiastes*; quarè nos δοκεῖ rejecimus & δοκεῖς restituimus. *Chorus* enim ipsum *Polynicen* alloquendo laudat, eique ferè semper favet, utpote cujus Causa melior fuerit visa. *Chorus* enim plerunque apud *Tragicos* præsertim *Euripidi*, Æquitati favere solet. Τό μοι verò repetitur, cùm ἐμοὶ sufficeret. *Josua Barnes.*

Πλὴν ὀνομάσαι) ὀξ ὀνόματος καλέσαι. ἤτοι ὄνομα μόνον, ἡ πρᾶξις δ' οὐκ ἔστι τοῦτο. Ἄστρων ἀνέλθοιμι) εἴθε ἠδυνάμην εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ εἰς ᾅδου καταβῆναι, ὅπως καταρδώσαί με τὴν τῶν θεῶν τυραννίδα. οὐκ ὀπτιμητέον δέ. ἁμαθέστατοι γὰρ οἱ λόγοι πρὸς πλεονεξίαν διώκοντι, καὶ τὴν ἄστρων, καὶ τὸ ἡλίου κατακρατῆσαι, καὶ τὸ ὄρνεα τὰ Διὸς οὐκ ἂν ἀδικῆσαι. Δυνατὸς ὢν δέασθαι τάδε) εἰ ἠδυνάμην τοῦτο ποιῆσαι. Τοῦτο ἦν τὸ χρηστὸν) ἀλόγιστος φησὶν ὁ Ἐτεοκλῆς. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ τῷ τὰ πρεσβύτερα χρήσασθαι δικαιώματι, ᾧ μᾶλλον ἐπέσπετο ἡ ἀρχή, ἀδικεῖν ὁμολογεῖ ἑαυτὸν, εἰ πλεονεκτεῖν φησί. πρὸς ὃ ῥητέον, ὅτι μίμησιν ἀνδρὸς ἀδίκου ἐξεικονίζει ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν, μήτε τῷ δοκεῖν εὐσεβεῖν βουλομένῳ. ἄλλως τε εἰ ἔφασκε ἄρχειν, ὡς πρεσβύτερος, ἠκολούθει τῷ λόγῳ, τὸ τῆς κτημάτων μέρος δεῖν ὑπομένειν. Ἢ σώζειν ἐμοὶ) ἀλλὰ σώζειν ἐμαυτόν. 512. Ἀναιδεία γὰρ) δειλία γὰρ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅστις φοβούμενος τὸ μεῖζον, τὸ ἔλαττον ἐδέξατο. Πρὸς ἃ τοῖσδε) πρὸς δὲ τοῦσδε, οἷς εἶπον δικαιοῦσι, αἰσχύνη καὶ ὄνησις ὄζειν, ὧν χρήζει τὸν τυχεῖν, ἐπὶ πορθήσει θεραπεύομενον. Ἄλλως. αἰσχύνη φησίν ὄζειν, εἰ συγχωρήσαιμι τῷ ἐμῷ βασιλείαν τῷ Πολυνείκει λαβεῖν τῷ φόβῳ τῶν Μυκηναίων πολέμου. ἔπρεπε δ' αὐτὸν τὸν Πολυνείκην, ὦ μῆτερ, ἃ δ' ὧν ποιεῖσθαι τὰς φιλίας. πᾶν γὰρ πρᾶγμα καταρδοῖ ὁ λόγος. ὅπερ καὶ ὁ σίδηρος ἡμῖν πολεμίων ποιήσειεν ἄν. ὁ λόγος φησὶν, ἴσος ὢν σιδήρῳ. πάντα γὰρ χειροῦται καὶ καταρδοῖ ὁ λόγος διὰ τῆς πειθοῦς, ἄνευ σίδηρος βίᾳ. Ἀλλ' εἰ μὴ ἄλλως) κατ' ἄλλον τρόπον ἐκτὸς τῆς βασιλείας ἔξεσιν. Ἐκεῖνο δ') ἤτοι τὸ βασιλεύειν, ἐκὼν οὐκ ἀπολύσω. βασιλεύειν ἔξον μοι, τῷδ' ὑποταγήσομαι; Ἴτω) ἐλθέτω. 529. Οὐκ εὖ λέγειν) ὁ χρὴ τὰ φαῦλα ἡμῖν ἔργων λόγοις καλλωπίζειν. ὁ γὰρ ἔστι τοῦτο καλὸν, ἀλλ' ἐναντίον τῷ δικαίῳ. Ἄλλως [* Οὐ κεκαλλωπισμένους λόγοις χρὴ λέγειν ὅπι τοῖς μὴ καλοῖς· ἤτοι τὸ τὰ μὴ καλὰ ἔργα πειρᾶσθαι καλύπτειν κεκαλλωπισμένοις λόγοις οὐκ ἀγαθὸν, ἀλλὰ πικρὸν, ὃ ὄζειν ἀλγεινὸν, βαρύ· ἢ δίκη βαρύ, τελέσιν ἄδικον.] Οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά) ἔστι γὰρ ἐν τῷ γήρᾳ ἔνια κακά· τὸ ἀδενές, τὸ δυσκίνητον, τὸ ὀπίλησμον. 532. Ἀλλ' ἡ ἐμπειρία) ἡ ἐμπειρία γὰρ, καὶ ἡ πολυχρόνιος τριβὴ, ἔχει τι λέξαι σοφώτερον, ὥστε μή με καταφρονήσῃς παντελῶς. Ἄλλως. γεγράφεται καὶ πρὸς δοπμήν. ἐν ᾗ, τῇ γὰρ ἐμπειρίᾳ τὸ γῆρας ἔχει τι λέξαι σοφὴ νέων σοφώτερον.

"Πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστι τόδε. 505
Ἐγὼ γὰρ ἠδέν, μᾶτερ, ἀποκρύψας, ἐρῶ.
"Ἄστρων ἀνέλθοιμι ἡλίου πρὸς * ἀνατολάς, *al. ἀνατολάς.
Καὶ γῆς ἔνερθεν, δυνατὸς ὢν δέασθαι τάδε,
Τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν Τυραννίδα.
Τοῦτ' οὖν τὸ χρηστὸν, μᾶτερ, οὐ βέλτιον 510
"Ἄλλῳ παρῆναι μᾶλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.
"Ἀνανδρία γὰρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας,
Τὴν ἔλασσον ἔλαβε, πρὸς ἃ πῖσθ', αἰσχύνομαι,
Ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε, καὶ πορθοῦντα γῆν,
Τυχεῖν ἃ χρήζει. ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε 515
Γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίων δορὸς
Φόβῳ, παρέλθοι σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν.
Χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς δίκας λαβεῖν,
Μᾶτερ, ποιεῖσθαι. "Πᾶν γὰρ ἐξαίρει λόγος,
"Ὅ κἂν σιδηρος πολεμίων δέασθ' ἄνευ. 520
Ἀλλ' εἰ μὲ ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
"Εξεστ'. ἐκεῖνο δ' οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι.
"Αρχὴν παρὸν μοι, τῷδε δηλοῦσθαι ποτέ;
Πρὸς ταῦτ', ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δ' ἆσθμα,
Ζεύγνυσθε δ' ἵπποις, πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων,
Ὡς μὴ παρήσω τῷδ' ἐμοὶ τυραννίδα.
"Εἶεν· γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι
Καλλιστον ἀδικεῖν. τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.
Χο. Οὐκ ἔν λέγῃ χρὴ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.
"Οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ, ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν. 530
Ιοκ. Ὦ τέκνον, ἐκ ἄπεμπε τῷ γήρᾳ κακά,
"Ἐτεόκλεες, πρόσεσιν. ἀλλ' ἡ μπειρία
"Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

" Præter nomina, res verò non eſt eadem.
Ego enim, mater, non occultans, dicam:
Aſtra aſcenderem Solis ad ortum,
Et ſub terram *deſcenderem*, ſi poſſem efficere hæc,
Ut haberem Tyrannidem Dearum maximam.
Hoc igitur bonum, ô mater, non volo
Alteri concedere magis quàm mihi ſervare.
" Ignavus enim eſt, re majori quiſquis amiſsâ,
" Minorem acceperit. Præterea verò pudet me
Venientem hunc cum armis, & vaſtantem terram,
Conſequi, quæ poſtulat. Thebis enim hoc
Fuerit probrum, ſi haſtæ Mycenæ
Metu, traderem ſceptra mea, ut hic haberet.
Oportebat verò ipſum non armis reconciliationem
Facere, ô mater. " Id enim omne conficit oratio,
" Quod vel terrum hoſtium facere poſſit.
Sed ſi vult alioqui habitare hanc terram,
Licet ſanè: illud verò haud volens concedam;
Cum liceat mihi regnare, huicne ego ſerviam unquam?
Quare veniant mihi ignes, veniant enſes,
Jungite equos, campos implete curribus,
Quia non concedam huic meum regnum.
" Si enim injuſtè facere oportet, regni causâ
" Pulcherrimū eſt injuſtè facere: in aliis v. pietatem colere oportet.
Ch. Non convenit pulchra dicere in rebus inhoneſtis:
Ioc. O fili, non omnia mala ſenectuti
" Adſunt, Eteocles: ſed Experientia
" Habet aliquid dicere ſapientius quàm juvenes.

* Hic locus ex MS. *C. C. C.* ſumptus. *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 509. Τὴν Θεῶν μεγίστην) Notandum eſt ſemel, in hoc loco τὸ Θεῶν monoſyllabicè legi, per contractionem, ut *Homer.* Τμῶν μὲν θεοὶ δῶτον ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες & *Theogn.* Θεοὶ ἢ κεν ἑκάστῳ πάντα τελεῖεν νόον. Sed pudet in re notiſſimâ operoſiùs laborare; licet nec deeſſe ſcio, qui omnium metricarum legum ignari hæc de me & forte paulò minutiora extorſerint. Quod verò ad mentem hujus verſûs attinet, non ego puto *Eteoclem* hoc in loco optare, ut Rex fiat Deorum; ſed offendere velle, adeò ſe Imperii cupidum, ut etiam auderet vel Aſtra ſcandere, Gigantum adinſtar, vel ad Inferos deſcendere, *Herculis* exemplo; ut potiretur amplexibus dilectiſſimæ ſibi *Tyrannidis*, quam Dearum maximam vocat: Hoc eſt, cui ipſe ſupra omnes Deos Deaſque Devotiſſimus extitit. Ad hanc illius fallam rerum exiſtimationem *Epictetus* Enchiridii c. 38. alludens hæc ait, —— Καὶ Πολυνείκην καὶ Ἐτεοκλέα τοῦτο πολεμοῦσι ἀλλήλοις ἐποιησεν τὸ ἀγαθὸν εἶναι τὴν Τυραννίδα. *Joſua Barnes.*

V. 512. Πλέον) Ita ob verſum lego, expuncto Veteri πλεῖον, quod apertè metro obverſabatur. Ultimum enim τῶν Ἀναιδεία eſt longum: Quare neceſſe eſt, ut πλέον ὅς, legatur in quarto loco: Et ita quidem MS. Coll. *Corp. Chriſti* legit. *Joſua Barnes.*

V. 519. Μᾶτερ, ποιεῖσθαι) τὸ ποῖ in ποιεῖσθαι eſt ſyllaba Communis, & hic pro brevi habetur, ut Prior ſyllaba τῶν *Poeta* apud *Latinos* brevis eſt, quod ποιεῖσθαι *Græcè* ſonat. Vid. quæ notavimus ad *Hecub.* v. 1108.

V. 525. Πίμπλασθ') Ita lego, rejecto πίπλασθ' & quicquid olim ſimile obtinuerat: Video eandem lectionem à MS. Coll. *C. Chriſti* firmatam. *Joſua Barnes.*

V. 527. Εἶπερ γὰρ ἀδικεῖν &c.) Hos Verſus *Julium Cæſarem* frequenter in ore habuiſſe memorat *Sueto*nius: *Cicero* autem illos Officiorum l. 3. ſic reddidit (ſi bene memini) *Nam ſi violandum eſt Jus, regnandi gratiâ Violandum: In aliis rebus Pietatem colas.* Hunc locum *Dionyſ.* l. 4. ſic expreſſit, Καὶ γὰρ ἐὰν τἆλλα τις ἀδικεῖν ὀκνῇ, βασιλείας γε χάριν ἀσεβεῖν πάμπαν. Malignitatem hujus Dicti facilè evitet is, qui improbatum à Poetâ ipſo ſtatim viderit; qui ſuos plerunque ſenſus & Æqui amorem *Choro* tribuere ſolet. Quod & ſupra notavimus ad v. 501. & ad *Rheſ.* v. 199. notabimus, & plus millies occurrentibus notari poteſt. *Imitantem* autem convenit, Impiis hominibus Impia dicta affingere; modò & Decoro & Moribus conſulatur, per aliam Perſonam, Characteris & Notæ melioris; ut *Chori* plerunque eſſe ſolent. *Joſua Barnes.*

V. 530 Τέτ') Aliàs τόδ'.

V. 531. Ὦ τέκνον, ἐκ ἄπεμπε τῷ γήρᾳ κακὰ &c.) Hinc *Ovid.*

——— *Non omnia Grandior ætas*
Quæ fugiamus, habet: ſeris venit Uſus ab annis.

Τί τῆς κακίσης δαιμόνων ἐφίεσαι
Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύγ'. ἄδικος ἡ θεός.
Πολλὰς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
Εἰσῆλθε, καξῆλθ', ἐπ' ὀλέθρῳ τῷν χρωμένων·
" Ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ. Κεῖνο κάλλιον, τέκνον,
" Ἰσότητα τιμᾶν· ἢ φίλοις ἀεὶ φίλοις,
" Πόλεις τε πόλεσι, ξυμμάχους τε ξυμμάχοις
" Σωτῆρι. τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ.
" Τῷ πλέονι δ' αἰεὶ πολέμιον κάθισται)
" Τἄλαστον, ἐξέρας δ' ἡμέρας κατάρχει).
" Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
" Ἰσότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε·
" Νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς,
" Ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον·
" Κἀδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον·
" Εἶθ' ἥλιος μὲν, νὺξ τε δηλοῖ βροτοῖς.
Σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχειν ἴσον,
Καὶ τῷδ' ἀπονεῖμαι; κἆτα πῇ 'στιν ἡ δίκη;
Τί τὸν Τυραννὶδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
Τιμᾷς ὑπέρφορ, κἀμέγ' ἡγησαι τόδε;
Περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν ὄν.
Ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχοντ' ἐν δώμασι,
Βέλει; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον·
" Ἐπεὶ τἀγ' ἀρκοῦντ' ἰκανὰ τοῖσι * σώφρουσιν.
Οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
" Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελώμεθα·
" Ὅταν δ' χρήζωσ', αὐτὰ φαιρῆνται πάλιν.
" Ὀδ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
Ἄγ', ἢν σ' ἔρωμαι δύο * λόγους προθεῖσ' ἅμα,
Πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σώσαι θέλῃς;
Ἐρεῖς τυραννεῖν; ἰὼ νικήσῃ σ' ὅδε,

Quare pessimam Dearum concupiscis
Ambitionem, ô fili? nè facias hæc. injusta enim est hæc Dea.
In multas enim familias, & urbes beatas
Intravit, & egressa est cum pernicie utentium:
" Propter quam tu insanis. Illud multo melius est, ô fili,
" Æqualitatem colere, quæ semper amicos amicis,
" Urbes urbibus, & socios sociis
" Colligat. Æqualitas enim est lege-*quâdam* sancta inter hom.
" Abundantiori verò semper inimicum est
" Id quod minus est, & inchoat statim hostilem diem.
" Etenim mensuras hominibus & pondera
" Æqualitas ordinavit, & numeros constituit:
" Obscurámque palpebram noctis, & lumen solis,
" Ut æqualiter circuirent annuum circulum, *constituit*:
" Et neutrum horum dorum victum invidet alteri,
" Atque ita sol & nox serviunt hominibus.
Tu autem non sustinebis habere æquam partem regni,
Et huic tribuere suam partem? Tum verò ubi est jus?
Quid Tyrannidem, beatam injustitiam,
Honoras supra modum, & magni facis hoc?
Circumspici, *suspicique*. putas esse honorificum? at h. e. inane.
An multum laborare, habens multa in domo,
Vis? quid est Superfluitas? nomen habet tantùm:
Nam quæ satis-sunt sufficiunt Moderatis.
" Neque enim homines proprias possident opes,
" Sed habentes à diis datas, curamus eas:
" Quum autem *illi* volunt, auferunt ipsas rursus.
" Opulentia enim non est stabilis, sed in diem.
Age, si interrogem, duas sententias proponens simul,
Utrum regnare, an urbem servare mavis?
Regnare velle dices? Si verò vicerit te iste,

Τί τῆς κακίσης) τῆς ἐν τοῖς δαίμοσι γενέσης. ὡς τὸ, δικαιότατος κενταύρων, ἀντὶ τοῦ, δίκαιος ἐν κενταύροις. φιλοτιμίας δ', κενοδοξίας. μέσον γὰρ τὸ τῆς φιλοτιμίας ὄνομα. Ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων) πολλὰ γὰρ τῶν κακῶν ἐπὶ φθορᾷ τῶν ἀπολλυμένων ἀπαλλάσσει), ὡς νόσος, καὶ πυρετοὶ σφοδροὶ καὶ διάφοροι. Τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον) ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἀσφαλὲς, καὶ βέβαιον. οἱ γὰρ νόμοι ἀμεταμέλητοί εἰσιν. ἐν τούτοις γὰρ σώζεται) τὸ ἴσον. καὶ γὰρ διὰ τῶν μέτρων καταλαμβάνεται τὸ ἴσον. Εἶθ' ἥλιος μὲν καὶ ἡ νὺξ τῷ ἴσῳ διαλύουσι, σὺ δ' ἐν βροτοῖς οὐκ ἀνέξῃ τῶν δωμάτων ἔχειν τὸ ἴσον, διαλύειν τὴν ἰσότητα. 552. Τί τὸν τυραννίδ') λείπει τὸ ὄσιον, καὶ τὸ ὡς. τί τιμᾷς τὸν τυραννίδα ἀδικίαν ὄσιον, ὡς εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν. Ἄλλως. αὐτὸν τυραννίδα, εὐδαίμονα ἀδικίαν φησί. τί τιμᾷς τὸ εὐδαίμονα ἀδικίαν; ἴδιόν φασιν δυσδαίμονα αὐτὸν εἰπεῖν, ἵνα τὸν Ἐτεοκλέα τῆς μὲν αὐτὸν ἀσεβῆς ὀδυνομίας ἀποστρέψῃ. διὰ μέσου δὲ ὧν κατλιασμὸν τὸ ὑπέρφυ ἀναπεφώνηται. Ὑπέρφυ) ὑπεράγαν καὶ μέγα τῶν τὸ νομίζεις τὸ ἄρχειν. τὸ γὰρ περιβλέπεσθαι καὶ θαυμάζεσθαι τίμιον τοῦτο δηλοῖ, ἤγουν τὸ ἄρχειν. Ἄλλως. ἐν ὕδατι πάγκοινον. μέγα νομίζεις τὸ περιβλέπεσθαι ἐν), καὶ περιφανὴς παρὰ πᾶσιν; ἢ ὄντως. ἀλλὰ τὸ περιβλέπεσθαι τίμιον νενόμικας. κενὸν μὲν ὂν τοῦτον. Ἐπεὶ τἀγ' ἀρκοῦντ') ἐπειδὴ τὰ ἀρκοῦντα ἱκανὰ, καὶ μεμετρημένα τοῖς φρονίμοις ἱκανὰ λελόγισται. [*Ἐπεὶ τἀγ' ἀρκοῦντ' ἰκανὰ τοῖσι σώφρουσιν) ἐπεὶ τὰ ἀρκοῦντα ἱκανὰ, εἴ τις τὸ πρᾶγμα σωφρονήσει λογίζοιτο. Εἰ ἦν ἱκανὰ, τὰ ἀρκοῦντα, τὸ πλέον, ἁπλονόητον τὸ ἀρκοῦν, ἄχρηστον ἂν εἴη καὶ περιττόν· εἰ δὲ περιττόν ὅτι καὶ περὶς ἡδονὴν χρήσιμον· εἶτα πλέον λέγει), ὀνόματι ἁπλονόητον μόνον λέγεται· ἔργῳ δὲ τί ἂν πλέον πυήσειεν ἐκείνο, ὃ χρεία οὐκ ἔχει;] Ἴδια) φυσικὰ, ἤγουν παρεπόμενα τῇ ἰδίᾳ φύσει· τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν ὄντα ἔχοντες χρήματα φρονίζομεν. ὁπόταν δὲ θέλωσιν, αὐτὰ πάλιν ἀφ' ἡμῶν λαμβάνουσι. Ἄλλως. ὅταν δὲ βούλονται παρέχειν αὐτὰ ἑτέροις, πάλιν ἀφαιροῦν). Ὁ δ' ὄλβος) ὁ δὲ πλοῦτος οὐ μόνιμος, ἀλλὰ παρέσκηνος. 562. Ἄγ' ἰὼ σ') ἄγε, ἀποκρίθητι, ἐάν σε ἐρωτήσω δύο λόγους προβαλόμενος. ἆρα τυραννεῖν θέλεις, ἢ πῶς πόλιν σῶσαι; πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν. ἐὰν δὲ νικήσῃ ἔτος, καὶ ἡ τῶν Ἀργείων ἰσχὺς τὸν Καδμείους νικήσει, θεάσῃ φθαρὲν τὸ ἄστυ τῶν Θηβαίων. καὶ πολλὰς κόρας αἰχμαλωτιζομένας σὺν βίᾳ φθορᾷ τῶν πολεμίων ἀνδρῶν. ἐπώδυνος λοιπὸν ὁ πλοῦτος καὶ αἰσχύνης αἴτιος γενήσεται ταῖς Θήβαις, ὕπνον ζητεῖς κεκλῆσθαι. γεφύρεται δὲ καὶ διαπαντὸς, ὁ ὅταν ἐπιζήμιος. ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλεμον συμμάχους παρασκεύαζε, καὶ διαπαντός.

* Hæc Nota ex MS. *C. C. C.* sumpta. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 535. Ἄδικος ἡ θεός) ὁ καὶ ἡ θεὸς, cum absolutè legitur: sic *Virgil.* Ducente Deo, De *Venere* Deâ loquens.

V. 537. Εἰσῆλθε, κἀξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων) Scriptum erat antehac κἀξῆλθεν, nimis turgidè. Mecum legit *Heinsius*, *Scaliger*, *Duportus*, aliique, & ut jam video MS. nostrum *Coll. C. C. Josua Barnes.*

V. 542. Τῷ πλέονι &c.) *Aristot. Ethicorum* Eudem. l. 8. c. 1. hujus & sequentis versûs mentionem facit: sed apud eum vitiosè scribuntur. Correctionem hinc sumere licet. *Æmylius Portus.*

V. 543. Ἐξέρας δ' ἡμέρας) Cum MS. δ' rejicio & θ' in illius locum subtituo: Ratio cuivis in promptu. *Josua Barnes.*

V. 549. Εἶθ' ἥλιος μὲν Νὺξ τε δηλοῖ βροτοῖς) Ex hoc versu ita *Origenes* contra *Celsum* l. 4. p. 214. Στοιχεῖ δὲ, ὅτι μὲν Ἰουδαίων καὶ Χριστιανῶν τινες εἰσήκασιν, ἡμῖν δηλοῦσθαι ἥλιον καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸν· ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ πᾶσαν Σκυθικὸς φιλόσοφος, καὶ φυσιολογίας τῆς Ἀνεξαγόρου γλυφὴν ἀκριβοῦς· ὅστις ἀφ' ἑνὸς λογικοῦ τοῦ Ἀνθρώπου συμπεπλεγμένου πάσῃ τῇ λογικῇ τετυγμένα ἐν τῷ Παντὶ ἔστι δηλοῦσθαι, δηλούμενον---ἐκ τῶν---Ἥλιος μὲν νὺξ τε δηλοῦσι βροτοῖς, &c. Hunc locum laudat etiam *Isidorus* Peluf. l. 4. Epist. 58. *Jos. Barnes.*

V. 553. Τιμᾷς ὑπέρφυ) Licet *Scholiastes* ὑπέρφυ legere videatur, quod authenticum quidem est, ab ἔω; metri tamen ratio postulat, (nisi ὑπέρφυα legamus) ut antiquam lectionem retineamus ὑπέρφυ; quod æquè authenticum est; & ita MS. nostrum legit. Et iterum occurrit *Herc. Fur.* v. 1321. Φέρεις ὑπέρφυ τὰς τύχας. Item *Æschyl.* Perf. Ὦ· ἐχ ὑπέρφυ ὄντα δεῖ φρονεῖν. Idem videtur, quod ὑπερφυῶς. Et hoc moneo, quia in vulgaribus Lexicis neutrum occurrat; nè paulò rudioribus offendiculo simus. *Josua Barnes.*

V. 557. Τοῖσι σώφρουσιν) Ita MS. legit, quare τοῖς γε inter varias lectiones repono. *Idem.*

V. 558. Κέκτηνται) Atticè pro κεκτημένοι εἰσί. sic *Sophocl.* Oedip. Colon. v. 1299. τετίμωνται, sic *Eurip.* Electr. v. 1000. κακόμοιρα τε· Et *Danae* v. 70. ἐμμεμόχθηται· Vid. quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 547. *Idem.*

570. Φιλόπμ Θ) φιλόνεικ Θ. Ἀνήψατο) ἀνέδησε, παρήψατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πλοίων, ἀπὸ δεσμωμένων εἰς λιμένα. Πορθήσων) ἀσωμένως ἢ κῆ σὺ ἦλθες λεηλατήσων πὼ πόλιν. ἐνὶ γὰρ διαφερόμθω Θ, ἀπάσῃ τῇ πόλει ἐπάγεις κίνδυνον. κῆ ταῦτα ὀπισάμθω Θ, ὡ δημοκρασιμμίων, ἀλλὰ μονωφχισμμίων. Τέρπεα) νικητήρια. Ὑπὸ τῶ πρέψαι κῆ διῶξαι τοὺ πολεμίους. λέγει ὅτι τὰ ἰσάμθα συμβόλαια τῆς νίκης. Τὰ δ' σκύλα γεάψεις, ἀντὶ τῶ τὸ ὅπλα ὀπτογεάψεις, ἤτοι τὰ ἀναθήματα τῆς περονδμῶν. τί δ' ἔσαι τὸ ἐπίγεμμα. Θήβας πυρώσας τάσδε Πολωνείκης θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκεν; μὴ γένοιτό σοι, τέκνον, λαβεῖν ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων τοιαύτην φήμην. 581. Ὑπεκδεράμη) παρέλθῃ, νικήσῃ. μετενηνοχε δ' ἀπὸ τῆς δεσμέων, οἷον ὑπερτερεῖ γένηται. Κείνων σέρεσθαι) τῶ Ἄργος δηλονότι. ὁ δ' νέος, μήτε ἐκείνα, μήτε ταῦτα ἔχειν, ἤτοι κἀκείνων στερηθῆναι, κῆ τούτων μὴ τυχεῖν. τὸ γὰρ ἐν μέσῳ θεσεῖν, τουτέστι τὸ μετὰ τῶ ἀφικέσθαι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδ Θ. Μέθετε τὸ λίαν) πὼ ὑπερβολὴν τῆς ὀργῆς. ἢ τὸ θυμικόν. κῆ ἐν Ὀρέσῃ, τὸ λίαν χρὴ δ' ὡς καλῶς. Ἄλλως. ἐν τούτοις ὑδὲν Ἰοκάσῃ συμβεβόλαδκε τοῖς παισὶ κοινωφελές. ἀλλὰ τῇ μ' λέγει, εἰς τί φιλοπμῆ τυφννεῖς τῇ ᾗ, εἰς τί πολεμεῖς πὼ πατρίδα; * ἐχεμὺθ δὲ τούτοις συμβουλεῦσαι, διελομμένους τὰ παρόντα, κῆ πὼ βασιλείαν παύσασθαι τῆς διχοστασίας, ὅπως ὑπέσχοσαν ἐξ ἀρχῆς ἀνὰ μέρος ἄρχειν. κῆ γὰρ ὅπὶ τῷ ποιητῇ μὲ ποιῆσαι αὐτοὺ μὴ πειθομμένους, ὅπως τὰ τῆς ἰσοτίας μὴν βέβαια. ἐμαρτο γὰρ αὐτοὺ ἀλληλοκτόνους γένομμένους, κ' τὰς ἀρὰς τῶ πατρὸς ἀποδανεῖν. νυνὶ δ', ὑδὲν τούτων πεποίηκεν. Ἁμαρτίαι δυοῖν) αἱ τῆς δύο ἁμαρτίαι, ὅταν μολῶσιν εἰς ταυτὸν, μέγιστον κακὸν γίνον Θ. Ἄλλως. Δεινὸν κακὸν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλθητε· ὅμοιον δ' ὅτι τὸ μηδὲν ἄγαν, πὼ, ἄφετε τὸ λίαν φιλονεικεῖν. Ξύμβασιν) ξυμβίβασιν. 591. Οὐ λόγων) κῆ ἔτι δ' ὁς ἔς' ἀγών. ἀπώλετο γὰρ ὁ κόμπος ὁ ἐν μέσῳ ἀκμήσας. περαίνῃ δ', ἤτοι πλησῇ ὀργῆς μᾶλλον ἢ σὺ φρονήσεως. ὁ δ' νέος, περαίνῃ δ' ὑδὲν ἢ φρόνησις, ἀντὶ τῶ φρονιμωτέρῳ ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, ἢ πείθεις. ἃ γὰρ φιλανθρωπεύμθω, κῆ εἰς ξύμβασιν κῆ φιλίαν ἔλθωμθ' ἄλλως, ἢ ὅπὶ τοῖς εἰρημμένοις ὑπ' ἐμῦ. ὥστε μετὰ σκήπτρα κατέχειν δηλονότι. κῆ βασιλέα ὑπάρχειν τ' χθονὸς τήνδε. Τ ὅπὶ πολὺ δ' ὠφελησόμμενον νεθετημάτων ὑποσᾶσα, ἄφες ἡμᾶς· κῆ σὺ δ' τ' τιχῶν τούτων ὀξέσχε. εἰ δ' μὴ, ὑποδανῇ.

Ἀργεία τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ, 565
Ὄψῃ δαμαδὲν ἄσυ Θηβαίων τόδε·
Ὄψῃ δ' πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
Βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων * πορθμμένας. * Vid. ad Elect. v. 316.
Ὀδυνηρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτ Θ, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
Γενήσεται Θήβαισι. φιλότιμ Θ δ' σύ. 570
Σοὶ μὲ τάδ' αὐδῶ· σοὶ δ', Πολυνείκες, λέγω.
Ἁμαθεῖς Ἄδρας Θ χαρίζῃ εἰς σ' ἀνήψατο·
Ἀσυέζᾳ δ' ἦλθες κῆ σὺ πορθήσων πόλιν.
Φέρ', ὡς ἕλῃς γὰρ τήνδ', ὁ μὴ τύχοι ποτὲ,
Πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσῃς δορός; 575
Πῶς δ' αὖ καταρξῃ δυμάτων ἑλὼν πάτραν,
Καὶ σκῦλα γεάψῃς πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοᾶς;
Θήβας πυρώσας, τάσδε Πολυνείκης θεοῖς
Ἀσπίδας ἔθηκε· μή ποτ', ὦ τέκνον, κλέ Θ.
Τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν. 580
Ἢν δ' αὖ κρατηθῇς, κῆ τὰ τῶδ' ὑπεκδεράμῃ,
Πῶς Ἄργ Θ ἥξεις, μυρίοις λιπὼν νεκρούς;
Ἐρεῖ ὅδή τις, ὦ κακῆ μνηστὴρ γάμου,
Ἄδρας, φρονθείς, ὡς μιᾶς νύμφης γάμῳ
Ἀπωλόμεθα. δύο κακὼ ἀνδύδῃς, τέκνον, 585
Κείνων στρέσθαι, τῆδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
Μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· * ἁμαθίαι δυοῖν, * al. ἁμαθία.
Εἰς ταὐδ' ὅταν μόλητον, ἔξισον κακόν.
Χο. Ὦ θεοί, γένοισθε τῆδ' ἀποτρόποι κακῆ·
Καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε. 590

Τροχαῖοι.

Ετ. Μᾶτερ, ὡ λόγων ἔς' ἀγών, ἀλλ' ἀνάλωτα χρόν Θ.
Οὐ μέσῳ μάτῃ, σφαίνει δ' ὠδὲν ἡ σπουδή.
Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμην ἄλλως, ἢ πὶ τοῖς εἰρημμένοις,
Ὡς σε σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ' ἄνακτ' ἔχειν χθονός.
Τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαξεῖσα νουθετημάτων μ' ἔα. 595

Ἀργείων τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ, 565
Ὄψῃ δαμαδὲν ἄσυ Θηβαίων τόδε·
Ὄψῃ δ' πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
Βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων * πορθμμένας. * Vid. ad Elect. v. 316.
Ὀδυνηρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτ Θ, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
Γενήσεται Θήβαισι. φιλότιμ Θ δ' σύ. 570
Σοὶ μὲ τάδ' αὐδῶ· σοὶ δ', Πολυνείκες, λέγω.
Ἁμαθεῖς Ἄδρας Θ χαρίζῃ εἰς σ' ἀνήψατο·
Ἀσυέζᾳ δ' ἦλθες κῆ σὺ πορθήσων πόλιν.
Φέρ', ὡς ἕλῃς γὰρ τήνδ', ὁ μὴ τύχοι ποτὲ,
Πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσῃς δορός; 575
Πῶς δ' αὖ καταρξῃ δυμάτων ἑλὼν πάτραν,
Καὶ σκῦλα γεάψῃς πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοᾶς;
Θήβας πυρώσας, τάσδε Πολυνείκης θεοῖς
Ἀσπίδας ἔθηκε· μή ποτ', ὦ τέκνον, κλέ Θ.
Τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν. 580
Ἢν δ' αὖ κρατηθῇς, κῆ τὰ τῶδ' ὑπεκδεράμῃ,
Πῶς Ἄργ Θ ἥξεις, μυρίοις λιπὼν νεκρούς;
Ἐρεῖ ὅδή τις, ὦ κακῆ μνηστὴρ γάμου,
Ἄδρας, φρονθείς, ὡς μιᾶς νύμφης γάμῳ
Ἀπωλόμεθα. δύο κακὼ ἀνδύδῃς, τέκνον, 585
Κείνων στρέσθαι, τῆδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
Μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· * ἁμαθίαι δυοῖν, * al. ἁμαθία.
Εἰς ταὐδ' ὅταν μόλητον, ἔξισον κακόν.
Χο. Ὦ θεοί, γένοισθε τῆδ' ἀποτρόποι κακῆ·
Καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε. 590

Τροχαῖοι.

Ετ. Μᾶτερ, ὡ λόγων ἔς' ἀγών, ἀλλ' ἀνάλωτα χρόν Θ.
Οὐ μέσῳ μάτῃ, σφαίνει δ' ὠδὲν ἡ σπουδή.
Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμην ἄλλως, ἢ πὶ τοῖς εἰρημμένοις,
Ὡς σε σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ' ἄνακτ' ἔχειν χθονός.
Τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαξεῖσα νουθετημάτων μ' ἔα. 595

Et Argivorum haſtæ exercitum Thebanum ceperint,
Videbis domitam Thebanorum civitatem hanc:
Videbis etiam multas puellas captivas,
Vi raptas ab hoſtibus.
Dolorem igitur hæc potentia, quam habere quæris,
Allatura eſt Thebanis: tu verò es ambitioſus.
Tibi quidem hæc dico: tibi verò, Polynices, hæc declaro.
Adraſtus contulit in te intempeſtivam gratiam:
Et ſtultè venisti tu quoque, expugnaturus patriam.
Age, ſi ceperis hanc urbem (quod avertant
Dii) quomodo eriges trophæa iſtius pugnæ?
Quomodo v. primitias dedicabis in ſacrificando, captâ patriâ?
Et quomodo inſcribes ſpolia ad flumen Inachi?
Nempe de Thebis incenſis Polynices diis hos
Clypeos poſuit. Nunquam, ô fili, gloriam
Talem tibi contingat à Græcis conſequi.
Sin fueris victus, & res hujus ſuccedant:
Quomodo Argos redibis innumeris relictis mortuis?
Et dicet aliquis: O miſeras Deſponſationes,
Adralte, promovens, propter unius puellæ conjugium
Perimus. Duplex malum acceleras, ô fili,
Illis privari, & his, quæ in medio ſunt, evidere.
"Remittere nimiâ animi cupidit. remittere. Abſurditas enim Duor.
"Quandò eôdem pervenerint, maximum malum eſt.
Ch. O dii, fitis averſores iſtorum malorum,
Et date compoſitionem quandam filiis Oedipi.

Eteocles.

Mater, non eſt certamen diſputationis, ſed perit tempus,
Quod eſt in medio. fruſtra, tua verò diligentia nihil efficit.
Non enim poſſumus aliter pacifci, niſi prædictis conditionibus,
Ut ego ſceptra tenens, rex ſim hujus terræ.
Omittens verò longas admonitiones, fine me.

570. Φιλόπμ Θ) φιλόνεικ Θ. Ἀνήψατο) ἀνέδησε, παρήψατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πλοίων, ἀπὸ δεσμωμένων εἰς λιμένα. Πορθήσων) ἀσωμένως ἢ κῆ σὺ ἦλθες λεηλατήσων πὼ πόλιν. ἐνὶ γὰρ διαφερόμθω Θ, ἀπάσῃ τῇ πόλει ἐπάγεις κίνδυνον. κῆ ταῦτα ὀπισάμθω Θ, ὡ δημοκρασιμμίων, ἀλλὰ μονωφχισμμίων. Τέρπεα) νικητήρια. Ὑπὸ τῶ πρέψαι κῆ διῶξαι τοὺ πολεμίους. λέγει ὅτι τὰ ἰσάμθα συμβόλαια τῆς νίκης. Τὰ δ' σκύλα γεάψεις, ἀντὶ τῶ τὸ ὅπλα ὀπτογεάψεις, ἤτοι τὰ ἀναθήματα τῆς περονδμῶν. τί δ' ἔσαι τὸ ἐπίγεμμα. Θήβας πυρώσας τάσδε Πολωνείκης θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκεν; μὴ γένοιτό σοι, τέκνον, λαβεῖν ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων τοιαύτην φήμην. 581. Ὑπεκδεράμη) παρέλθῃ, νικήσῃ. μετενηνοχε δ' ἀπὸ τῆς δεσμέων, οἷον ὑπερτερεῖ γένηται. Κείνων στρέσθαι) τῶ Ἄργος δηλονότι. ὁ δ' νέος, μήτε ἐκείνα, μήτε ταῦτα ἔχειν, ἤτοι κἀκείνων στερηθῆναι, κῆ τούτων μὴ τυχεῖν. τὸ γὰρ ἐν μέσῳ θεσεῖν, τουτέστι τὸ μετὰ τῶ ἀφικέσθαι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδ Θ. Μέθετε τὸ λίαν) πὼ ὑπερβολὴν τῆς ὀργῆς. ἢ τὸ θυμικόν. κῆ ἐν Ὀρέσῃ, τὸ λίαν χρὴ δ' ὡς καλῶς. Ἄλλως. ἐν τούτοις ὑδὲν Ἰοκάσῃ συμβεβόλαδκε τοῖς παισὶ κοινωφελές. ἀλλὰ τῇ μ' λέγει, εἰς τί φιλοπμῆ τυφννεῖς τῇ ᾗ, εἰς τί πολεμεῖς πὼ πατρίδα; * ἐχεμὺθ δὲ τούτοις συμβουλεῦσαι, διελομμένους τὰ παρόντα, κῆ πὼ βασιλείαν παύσασθαι τῆς διχοστασίας, ὅπως ὑπέσχοσαν ἐξ ἀρχῆς ἀνὰ μέρος ἄρχειν. κῆ γὰρ ὅπὶ τῷ ποιητῇ μὲ ποιῆσαι αὐτοὺ μὴ πειθομμένους, ὅπως τὰ τῆς ἰσοτίας μὴν βέβαια. ἐμαρτο γὰρ αὐτοὺ ἀλληλοκτόνους γένομμένους, κ' τὰς ἀρὰς τῶ πατρὸς ἀποδανεῖν. νυνὶ δ', ὑδὲν τούτων πεποίηκεν. Ἁμαθίαι δυοῖν) αἱ τῆς δύο ἁμαθίαι, ὅταν μολῶσιν εἰς ταυτὸν, μέγιστον κακὸν γίνον Θ. Ἄλλως. Δεινὸν κακὸν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἁμαθίας ἔλθητε· ὅμοιον δ' ὅτι τὸ μηδὲν ἄγαν, πὼ, ἄφετε τὸ λίαν φιλονεικεῖν. Ξύμβασιν) ξυμβίβασιν. 591. Οὐ λόγων) κῆ ἔτι δ' ὁς ἔς' ἀγών. ἀπώλετο γὰρ ὁ κόμπος ὁ ἐν μέσῳ ἀκμήσας. περαίνῃ δ', ἤτοι πλησῇ ὀργῆς μᾶλλον ἢ σὺ φρονήσεως. ὁ δ' νέος, περαίνῃ δ' ὑδὲν ἢ φρόνησις, ἀντὶ τῶ φρονιμωτέρῳ ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, ἢ πείθεις. ἃ γὰρ φιλανθρωπεύμθω, κῆ εἰς ξύμβασιν κῆ φιλίαν ἔλθωμθ' ἄλλως, ἢ ὅπὶ τοῖς εἰρημμένοις ὑπ' ἐμῦ. ὥστε μετὰ σκήπτρα κατέχειν δηλονότι. κῆ βασιλέα ὑπάρχειν τ' χθονὸς τήνδε. Τ ὅπὶ πολὺ δ' ὠφελησόμμενον νεθετημάτων ὑποσᾶσα, ἄφες ἡμᾶς· κῆ σὺ δ' τ' τιχῶν τούτων ὀξέσχε. εἰ δ' μὴ, ὑποδανῇ.

* Ἐχρὴν δὲ τούτοις συμβουλεύσαι &c.) Ut Inſcitiam Scholiaſtarum & Criticorum ſatis exponam, ex hoc loco notandum, illos Poetæ Vitio Vertere, quòd his aut illis Argumentis uſa ſit Mater, ſed minùs firmis; cùm illos ſcire oportuit, nimis fervidum *Eteocli* ingenium non illud permittere; ſubitò enim multò plura locuturam Matrem interrumpit ferox Juvenis. *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 569. Ὀδυνηρὸς) Aliàs δακτυνηρὸς, Vid. *Scholiaſt.*

V. 570. Φιλόπμ Θ) Aliàs φιλόνεικ Θ *id.*

V. 572. Ἀνήψατο) Aliàs ἠκέψατο. Et ità MS. legit *ccc.*

V. 576. Καταρξῃ) Aliàs κατάρξεις MS. *ccc.* legit.

V. 580. Τοιόνδε) Si per Codicum authoritatem liceret, delerem τὸ ἂν & legerem Τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ὑφ' Ἑλλήνων κλέ Θ. Sed non contendo: Poteſt enim aliquandò *Anapæſtus* in quarto loco poni.

V. 581. Ὑπεκδεράμη) *Cantèrus*, & *Scaliger* ὑπόδεράμη legunt; nec tamen auſi ſumus emendare; quia per ὑπεξελθεῖν poteſt explicari. Quanquam ad *Troad.* v. 930. ubi olim legebatur, εἰ θεὸς ὑπεκδέραμοι κλῃδ, eo in loco ὑπόδεράμοι ſcripſerim, cujus ratio cuivis in promptu. *Cantero* autem in hoc loco MS. noſtrum non favet. *Joſua Barnes.*

V. 587. Ἁμαθίαι δυοῖν) Ità lego, quòd MS. ità legat, & *Scholiaſtes*: Potuit tamen & ἁμαθία in ſingulari ſtare, ut μόλητον referatur ad δυοῖν, quare & inter Varias Lectiones reponatur. *J. B.*

V. 591. Μᾶτερ, ὡ λόγων ἔς' ἀγὼν &c.) In quarto loco *Iambus*, quod in *Trochaico* neſas eſt; *Canterus* quod ad ſenſum redè legit ἔτ' ἀγὼν, ſed metro quidem nihil conſulit; niſi τὸ α in ἀγὼν produceretur, quod ille ter apud *Euripidem*, ſemel apud *Sophoclem* factum memorat; ſed locos non indigitat: ego fere hos reperio. *Sophocl.* Electr. v. 1499. Νεῦ δεῖν ἀγὼν, ἀλλὰ σῶς ψυλῆς πέρι. Et *Euripid.* Heraclid. v. 722. Ὡς ἐγχὺς ἀγὼν, κῆ μάλιστ' Ἄρης ευλεῖ. Et *Suppl.* v. 754. Ὧν δ' ἕνεκ' ἀγὼν ἦν, νεκρὸς κομίζεται, ad quos locos vide quæ Nos. Item *Hercul. Fur.* v. 1189. Ἡρᾶς ὅδ' ἀγὼν τις χαλεπὸς, γέρον. Siquis adhuc dubitat, ἄ γὼν vel ὦ γὼν, is legat. Certè MS. nihil hìc affert auxilii: ſi verò audaciæ faveat lector; aliquid dicendum. Si igitur legamus---ὡ λόγων ἀγὼν ἔτ' ὄδιν, optimè ſenſui & metro conſuletur: ſed nec ἀγὼν ἀφωνίας λόγων ſequitur, nec tam longè à veteri lectione recedendum, quare legas licet Μᾶτερ, ὡ λόγων ἔς' ἀγὼν) adeò ut in tertio loco *Spondæus*, in quarto ſit Anapæſtus, qui pes *Spondæo* ἰσόχρονΘ. Liber *Heinſio-Scaligerianus* legit ἀγὰν ἐς'. *Joſua Barnes.*

V. 594. Σκήπτρων) σκῆπτρ MS. *ccc.*

Καὶ

Καὶ σὺ τῷδ' ἔξω κομίζου τῆσδε γῆς, ἢ καθθανῇ.
Π. Πρὸς τίν' ὁ τις δ' ὧδ' ἀτρῳδὸς, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
Φόνιον ἐμβάλῃ, τὸν αὐτὸν ὃν κτάνοις μόρον;
Ετ. Ἔγχυς· ἢ πρόσω βέβηκας· εἰς χεῖρας λεύσεις ἐμάς;
Π. Εἰσορᾷς· δῆλον δ' ὁ πλοῦτος, ἢ φιλόψυχον κακόν.
Ετ. Κἄτα σοὶ πολλοῖσιν ἦλθες, πρὸς τ' ἀδὲν ἐς μάχην;
Π. Ἀσφαλὴς γὰρ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
Ετ. Κομπὸς εἰ σωνδαῖς πεπυιδώς, αἳ σε σώζουσιν δανεῖν.
Π. Καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαυτῶ σκῆπτρα, ἢ μέρη χθονός.
Ε. Οὐκ ἀπαυτόμεσθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον. * φημὶ MS.
Π. Τῶ μέρους ἔχων ὃ πλεῖον; Ε.* φημὶ. ἀπαλλάσου γῆς.
Π. Ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι. Ε. ἃς σὺ πορθήσων πάρει.
Π. Κλύετέ μου. Ε. τίς δ' ἂν κλύοι σε παῖρίδ' ἐπεστράτευμένην;
Π. Καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματ'. Ε. οἳ συγγένοι σε.
Π. Ἐξελαυνόμεσθα πάτρης. Ε. Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν.
Π. Ἀδικία γε σῇ, ὦ θεοί. Ε. Μυκηναίους, μὴ 'νδάδ' ἀνακάλει θεούς.
Π. Ἀνόσιος πέφυκας. Ε. ἀλλ' ὁ παῖρίδος, ὡς σὺ, πολέμιος;
Π. Ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. Ε. καὶ καταπτύομαί γε σοῦ.
Π. Ὦ πάτερ, κλύεις ἃ πάσχω; Ε. καὶ γὰρ ὅσα δρᾷς κλύει.
Π. Καὶ σύ, μᾶτερ; Ε. ἀθέμιτόν σοι μαλερὸς ὀνομάζειν κάρα.
Π. Ὦ πόλις. Ε. μηλῶν ἐς Ἄργος, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.
Π. Εἶμι, μὴ πόνει. σὲ δ' αἰνῶ, μᾶτερ. Ε. ἔξιθι θρόνου.
Π. Ἑξῶ μου πατέρα δέ γε μοι δὸς εἰσιδεῖν. Ε. ὃν οὐ τύχοις.
Π. Ἀλλὰ τῶν θανόντων ἀδελφάς. Ε. ὧνδε ζῶσ' ὄψει ποτέ.
Π. Ὦ κασίγνητοι. Ε. τί ταύτας ἀνακαλεῖς, ἔχθιστ' ὤν;
Π. Μᾶτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. Ι. χαρᾷ γῶν πάσχω, τέκνον;
Π. Οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός. Ι. εἰς πόλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.
Π. Ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. Ε. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι. 623
Π. Πῇ ποτε στήσῃ πρὸ πύργων; Ε. ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;
Π. Ἀντιτάξομαί κτενῶν σε. Ε. κἀμὲ τῶδ' ἔρως ἔχει. 625
Ι. Ὦ παλαιὸν ἐγὼ. τί δρᾶσετ', ὦ τέκνω; Ε. αὐτὸ σημανῶ.

Et tu Polynices vade extra hæc mœnia, aut morieris.
Pol. Per quem? quis sic est invulnerabilis, qui in nos ensem
Letalem immittens, non feret similem necem?
Ete. Prope adest, ante quem stas. aspicisne manus meas?
Pol. Intueor: timidæ vero res sunt divitiæ, & amans vitæ malum.
E. Et ideo cum exercitu venisti ad eum qui nihil est in pugnâ?
Pol. Cautus enim dux præstat feroci.
Ete. Superbus es, confidens inducis, quæ te servant a morte.
Pol. Iterum repolco à te sceptra, & partem terræ.
E. Non repolcimur *justum-debitũ*. ego enim meâ habitabo domum:
P. Tenens plus quàm partẽ? *E* Ità affirmo. verum discede ex terra.
Pol. O deorum aræ paternæ. *Ete.* Quas tu eversurus ades?
P. Audite me. *E.* Quis vocabit te gerentem bellũ contra patriam?
P. Et domus deorũ, qui veneruntur cãdidis equis. *E.* Qui oderunt te.
P. Expellimur ex patriâ. *E.* Etenim venisti patriam eversurus.
P. Id fit tuâ injustitiâ, ô dii. *E.* Mycenis, non hic deos invoca.
Pol. Impius es. *Eteo.* sed non sum hostis patriæ, sicut tu es.
P. Qui me expellis carẽte parte hæreditatis *E* Insup.etiã interfe.te.
Pol. O pater, audis quæ patior? *Ete.* Et qualia facis, audit.
Pol. Et tu, ô mater? *Ete.* Non fas est te matris nominare caput.
Pol O urbs. *Ete.* Protectus Argos, invoca Lernæam aquam.
P. Vado, ne sis sollicitus: te a laudo, mater *E.* Egredere e terrâ
P. Egredior verum concede mihi, ut vid.patr. *E.* Nõ poter. cõsequi.
Pol. sed sorores virgines. *E.* Neque has unquam videbis.
Pol. O sorores. *E.* Quid has vocas, cum illis sis inimicissimus?
Pol. Mater, tu læta vale. *Ioc.* Læta scilicet patior, ô fili?
P. Nõ amplius sum filius tuus. *I.* Ad multa ego Calamitosa sum.
Pol. Ille enim injuriâ me afficit. *E.* Et ego vicissim injuriâ afficior.
Pol. Ubinam stabis ante turres? *E.* Ad quid hoc me interrogas?
Pol. Adversus te in acie stabo. *Et.* Et me amor habet hujus rei.
Ioc Me miseram! quid facietis, ô filii? *Et.* Res ipsa ostendet.

Πρὸς τίν' ὁ τις δ' ὧδ' ἀτρῳδὸς, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος Φόνιον ἐμβάλῃ, τὸν αὐτὸν ὃν κτάνοις μόρον;] Ἔγχυς· ἢ πρόσω βέβηκας· εἰς χεῖρας λεύσεις ἐμάς, ἐν ἐρωτήσει. λεύσεις εἰς χεῖρας ἐμὰς, ἐκ τῶν ὑπηκόων. Δῆλον δ' ὁ πλοῦτος παρὸν οἱ πλέοι δειλοί εἰσι πρὸς θάνατον, ὡς μεγάλων ἀγαθῶν στερόμενοι. οἱ δ' πένητες, ῥιψοκίνδυνοι εἰσιν, ἐπιλογιζόμενοι, ὡς λυσιτελεῖ κινδυνεύσαντας κλῆσαι τὸ, καὶ ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ πᾶν ἔχοντας ζῆν. φησὶ γὰρ ὁ φιλόψυχος εἶ σύ. Πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην) καὶ εἶτα πρὸς τὸν φιλόψογον, καὶ ἀνανδρον σὺ πλείστις ἦλθες μαχέσασδ'. Ἀσφαλὴς γὰρ) ναὶ, καὶ γὰρ ὁ ὠχυρωμένος ἐν ὅπλοις στρατηλάτης κρείσσων ἐστὶ τῦ θρασέος. [* Ἀλλως, ὁ ἠσφαλισμένος γὰρ δυνάμει ἀξιολόγῳ στρατηλάτης ὄζιν ἀμείνων, ἢ ὁ χωρὶς δυνάμεως θρασυνόμενος.] 603. Κομπὸς εἶ) ἀλαζονικὸς ὑπάρχεις, θαρρῶν ἐν οἷς ἰσχύεις, αἷς σε περῶσι σώζειν. Κόμπος) τὸ μὴ φρονιμώτερον, ὡς τύμπος. τὸ δ' ὀπίθετον, ὡς καρπὸς κομπὸς, κομπασὶς. ὁ δ' νῦς, μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ ταῖς ῥυομέναις σωνδαῖς, καὶ σωθήκαις, αἳ πινές σε ῥύονται τῦ ἤδη τεθνηξέναι. Καὶ σε δεύτερον) ἰδὲ φησὶν ἐκ δευτέρου σοι λέγω ὑποδένδρου μοι τὸ μέρος τῆς βασιλείας. ἅπαξ γὰρ εἶπεν ἄνω, Καὶ νυῦ ἕτοιμός εἰμι ταὐτὸν τῦ λαοῦν Στρατὸν μὴ ἔξω τῆσδ' ὑποστῆναι χθονός. Οὐκ ἀπαυτόμεσθα) ἡ χρεὼ ἔμμι. Τῶ μέρους) τῆς ὑπαλλοντός σοι μέρους κεκτημένος τὸ φρονιστότερον; Φημὶ) ναὶ λέγω. ἐλαθερᾷ ὃ καὶ ἀπαλλάσσει τῆς γῆς. Πατρῷοι) πατρικοί. Πάρει) παρεγένω. Τῶν λευκοπώλων) Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. ἢ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος, ὅσπερ ἄμεινον. Ἑξελῶν) ἐξελάσων. Ἀδικία σῇτε) τὸ ἐξῆς, ἐξελαυνόμεσθα τῆς παλαιᾶς ἀδικίας τῆ σῇ. τὸ ὦ, ὦ θεοὶ, διὰ μέσου. Ἄμοιρον) χωρὶς μερίδος. 617. Μὴ πόνει) μὴ κάμνε, μὴ θορυβῶ τότε χαίρειν ἄπειμι γὰρ. ἐπιτηδὲς ὃ ψευσαμβλώψ φρονήματι ταῦτα φησὶ, προσδοκῶν εἰς τὸ δίκαιον ἐπικαλέσειν τὸν λαὸν ἐφ' ὃν. σὲ δ' ἐπαινῶ, μᾶτερ, ὅτι ἐπιθύσασ ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν. Ἀλλὰ) ἀντὶ τῦ καλ. Χωρτὰ) ἐν ἥδει. ἄξια χαρᾶς πάσχω, τέκνον. 624. Πῇ ποτε) καθ' ἑρώτησιν, ἀντὶ τῦ ἐν ποίῳ τόπῳ τεταγμένη· ἵνα κἀγὼ ἐκεῖ τεταγῶμαι.

* Locus is uncis inclusus ex MS. *C.C.C.* sumptus. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 599. Ἔγχυς· ἢ πρόσω βέβηκας) MS. *C C C.* legit ἐγγὺς· ἢ πρ--

V. 600. Δειλὸν δ' ὁ Πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακὸν) Hoc apud *Stobæum* Majorem legitur sermone 91. in Vituperio Divitiarum; malè autem ibi citatur quasi ex *Carcino* Poetâ quoque Tragico & ipso.

V. 601. Κἄτα σοὶ πολλοῖσιν ἦλθες, πρὸς τὸν ἀδίν) Al. ἀδίν', sed æquè valet utraque lectio. Vid. ad *Ion.* v. 594.

V. 602. Ἀσφαλὴς γὰρ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης) Hanc sententiam *Augustus* apud *Suetonium* usurpavit, ad confirmandam suiipsius sententiam. Σπεῦδε βραδέως, *Festina lentè*, ibi enim ille, Σπεῦδε βραδέως· Ἀσφαλὴς γὰρ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηγός, Lege ex hoc loco, στρατηλάτης. *Erasmus* in Adagio *Festina lentè*, post hæc *Suetonii* verba, est autem Versus *Trochaicus*. Tetrameter Catalecticus ex Poetâ quopiam, ut Conjicio, decerptus, cui *Cæsar* de suo subjecit, Στρατηγός· Errat Vir Magnus, quod Carmen putet à σπεῦδε incipere & in θρασὺς desinere, & στρατηγὸς à *Cæsare* addi, ex Poetæ hujus loci ignoratione. Ità enim Distinguì oportet, Σπεῦδε βραδέως· ——— Ἀσφαλὴς γὰρ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης. *Josua Barnes.*

V. 610. Ἐξελαυνόμεσθα πάτρης) Aliàs παλαιᾶς, idem enim quoad metrum est, sed omninò τὸ ὑπὸ rejecimus. ἐξελᾶν Futur. 2. non Aor. 2. Idem mecum stat MS. *C.C.C. Josua Barnes.*

V. 609. Καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματ'] Id est *Thebæ* Urbs *Amphionis* & *Zethi*. Vid. ad *Herc. Fur.* v. 29. & *Schol.* in hunc locum.

V. 611. In hoc versu τὸ, ὦ θεοὶ, ut *Scholiastes* observat legitur διὰ μέσου, quasi interjectio quædam, ut αἰ, αὶ & ἒ ali s, Vid. Notas ad *Hecub.* v. 1116. MS. legit Ἀδικία γ' ὦ θεοὶ, & tum ad versum pertinet. *Josua Barnes.*

V. 612. Πολέμιος) Pes proceleusmaticus, sive *Pæon* quartus Dactylo est ἰσόχρονος, duæ enim breves uni longæ sunt æquales tempore. Quod monendum, ne quis versum claudicare putet. *Idem.*

V. 618. Ἕξειμι· πατέρα δέ γέ μοι δὸς εἰσιδεῖν· ὃν οὐ τύχοις.) Hic versus jam nunc à me primum restitutus ex Optimo illo *C.C.C.* MS. Quanquam & ante id visum, conjecturâ haud infeliciter explêram legendo Ἕξειμι κἀσιὸς, πατέρα δέ μοι δὸς ἰδεῖν &c. Sed conjecturæ non est locus, ubi Authoritas adest tam sancta. *J. Barnes.*

V. 620. Ἀνακλητῆς ἐχθίστων.) Τὸ γε, quod intercedebat inter ἀνακλητῆς & ἐχθίστων, ex MS. Authoritate omisi.

V. 622. Πόλλ' ἀθλία) aliàs πολλά γ' ἄθλια. Sed MS. prius probat, quod & antè in textum receperam. *Josua Barnes.*

Παλεῖς ἀ φεύξεσθε) ἐποφαντικῶς, ὅπ ἐὰν μαχήσεσθε, πάντως ἀπόλυσθε. Ἀγυιᾶ) ἐν τοῖς προπυλαίοις ἢ οἰκήμασιν ἱδρυμένε, ὅπ τὸν ἀγυιᾶα πρὸ πυλῶν ἴσασιν. * κίων ὃ ἔπος ἴῶ εἰς ὀξὺ λήγων. Δεξίμηλα) τὰ δεχόμενα τὰς θυσίας. Καθεύδουσιν) ὑπνῶσιν. Νεικέων ἐπώνυμον) παρετυμολογεῖ τὸ ὄνομα Πολυνείκης, ὄνομα νεικέων φερώνυμον, τουτέστιν ἀπὸ τῶν νεικέων τῶν ἐπωνυμίαν λαβόν. Κάδμος ἔμολε) τὰ τοιαῦτα εἰώθη τῇ χορῷ, καλεῖται ἐπῳδικά, ὡς εἴρηται. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα τετράς ἐπῳδική. τὰ κῶλα δὲ τῆς μονοστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ ἀ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος ἀ, ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ διάμβου. εἰ δὲ βάλοι, ἐσχαϊκὸν ἐφημιμερὲς, τὸ β' ὅμοιον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, ἐκ παίωνος δ', ἀντὶ ἰωνικῆς καὶ διάμβου. εἰ δὲ βάλοι, τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς, τὸ ἀ ποδὸς χορείου. τὸ γ' ὅμοιον τῷ ἀ, δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος ἀ, ἀντὶ ἰωνικῆς σπιτείτου τείτου, καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλοι, τροχαϊκὸν, ἐφημιμερὲς δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ β' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β', δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικῆς διάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε. τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ μὴ τοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, χορεῖον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα. τὸ ς' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ὅμοιον τῷ ἀ, ὑπ' ἰωνικῆς πενθασυλλάβου, καὶ διτροχαίου. τὸ μὴ τοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς, τὸ μὴ πρῶτον ἔχει πόδα διτρόχαιον, τὸ β' σπιτείτου. τὸ η τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαίου καὶ χορείου. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ ι ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ια τροχαϊκὸν καθαρὸν πενθημιμερές. τὸ ιβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶν ἀ ποδὸς χορείου. τὸ μὴ τοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, καθαρὸν ὄζι. τὸ ιγ' καὶ ιδ' τροχαϊκὸν Εὐριπίδειον. τὸ ιε ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τῶν γ' ποδὸς χορείου. τὸ ις' ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ιζ' ἰαμβικὸν καθαρὸς τρίμετρος. τὸ ιη τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰδυφαλικόν. τὸ ιθ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, δίμετρον ἀκατάληκτον, καὶ διτροχαίε, καὶ σπείρα δ'. τὸ μὴ τοι τῆς ἀντιστροφῆς, παράσχαφος. 641. Κάδμος ἔμολε) Κάδμος ζητεῖ τὸν ἀδελφὸν Εὐρώπην, μανθάνων ἔλαβε παρ' αὐτῆς, οὐδὲν σημαῖνον, ἀλλ' ὥστε αὐτὸν ἐξελθόντα ἔπεσθαι βοῦ, καὶ ὅ δ' ἂν αὐτόματος πέσῃ, κτίζειν πόλιν. ἔχει δὲ ὁ χρησμὸς τῶν Πυθίᾳ ὧπερ. Χρησμὸς δοθεὶς τῷ Κάδμῳ.

* Ἔκτασιν etiam apud *Schol. Ariſtoph.* Πλέθρου fol. 177. & Τζέτζαι Chil. VI. §. 28.

* Φράζεο δή μοι μῦθον Ἀγηνόρος ἔκγονε Κάδμε·
Ἧχι ἐγερόμενος, φεύγοντ' ἴδῃ Πυθὼ δι' αὖαν,
1 Ἠδὲ δ' ἔχων ἐᾶσθαι καὶ αἰγανέων μὴ χρῄζοι,
Τὸν διά τε Φλεγύων καὶ Φωκίδος 2 ἕξ τ' ἂν ἵκηαι
Βουκόλον ἠδὲ βόας κτειτρεφέος Πελάγοντος·
Ἐνθάδε φωταλάσας ξυλλάμβανε βοῦν ἀείμυκον,
Ἣ κεν δὴ νώτοισιν ἑῶν ἀμφοτέροισιν ἔχῃσι
Λοξὸν 3 σῆμ' ἑκάτερθε 4 φέρεσθαι, πῦτε Μιδείης·
Τὸν δὲ σύ γ' Ἠγεμόνα 5 σεῖν ἀτρέπτοιο κελεύθου.
Σῶσαι δέ τοί γ' ἐρέω μάλ' ἀειφραδέως· ὅδε σε λήσει·
Ἔνθα κέ τοι πρώτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο
6 Ἤδη τε κλίνῃ τε πέδῳ γόνυ ποιήεντι·
Καὶ τότε τὼ μὲν ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥέζειν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς· Γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς,
Ὄχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν· εὐρυάγυιαν,
Δεινὸν Ἐνυαλίῳ πέμψας φύλακ' Ἄϊδος εἴσω.

1 al. Ἔνθα δ'.
2 al. οὔτ' ἂν.
3 al. σῆμ' 4 al. φείπλοκον.
5 al. σὲ φείλειπτοιο.
6 al. Ἴζηται κλίνῃ τε.

* Κίων &c.) De *Columnis* Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 57.

ANNOTATIONES.

V. 631. Δεξιμηλα &c.) Prius erat πρὸς, qui error ab antiquæ ſcriptionis ignoratâ ratione manavit; πρὸς pro παλεῖς. Hæc *Canterus*. Sic verſu ſequenti τὸν σ', pro quo, verſu ità poſtulante, ſuppoſui τέτον σ', ut ſequitur in Notâ proximè ſequenti. *J. Barnes.*

V. 632. Κἂν τι σοι, πόλις, χθονὶ), μή με, τῶτον σ' αἰτιῶ) Ita nos Verſum reſtituimus, legendo τῶτον pro τόν· aliàs τέτοιγε ita ex MS. τῶνδ' legit illius *Scholiaſtes*; Unde & ego τῶτον ex utriſque malis bonum feci. Quòd ſi τέτον placeat, tum in *Latinâ* legas, —*Non me horum accuſato. Hugo Grotius* aliter ſanare conatur, legitque μή με σὺγε τό σ'. Certè ſi meâ conjecturâ illius non ſit minus felix, eſt magis audax. *Joſua Barnes.*

V. 634. Καὶ σύ, Φοῖ' ἄναξ Ἀγυιεῦ) Præter *Scholiaſten* Vid. ad *Ion.* v. 186.

V. 639. Ἔξιθ' ἐκ χώρας) Ita reſcribo pro ἔξελθ', Authoritate MS. illius laudatiſſimi, & quia metro convenientius & quia ſuprà v. 617. Ἔξιστ χθονὸς Poeta ipſe dixerat. Ἀληθῶς σ' ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ ἔθετο σοι θείᾳ προνοίᾳ &c.) In hanc rem facit Epigramma, quod Nos olim --Περὶ τῆς ὀνομάτων προσημαντικῆς fecimus.

Μῦθον Φυλακίδεω φάσ' ἀνέρες, ἄνομ' ἰδόντες,
Πρῶτ(ον ὅτ' ἐκ λαῶ πέσ' ὑφ' Ἕκτορι ἀνδροφόνοιο·
Ἀλλ' ἄθετε ταύτης κλεηδόνα πίστιν ἑλισσὼ·
Ἄρτι νέον κόσμον πλώσας ἐξεῦρε Κόλυμβος·
Οὔνομά δ' ἠμτέρου πάλ' Οἰκονόμου Καρῆλεια,
Ἐκ θεόφιν, τίρας ἐθλὸν ἀνάκτορος ὀλβιομοίρου.

Fabula *Phylacidæ* permultis ficta videtur,
Quòd primus populi cecidit certamine *Graii*:
Verum, *Atbei* firmate fidem nunc omine vero:
Namque orbes alios invenit nando *Columbus*:
Et noſtri nomen *Caroli* dixêre *Stuartum*,
Cælitùs immiſſum nomènque omènque futuri. Vid. infrà ad v. 1500. & *Bacch.* v. 44. & v. 356. *Joſua Barnes.*

V. 641. Κάδμος ἔμολε &c.) De hoc *Cadmi* in *Bœotiam* adventu & de Bove & Dracone Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 3. fab. 1. *Pauſan.* in Bœot. fol. 290. lin. 44. &c. Item *Diodori Siculi* Bibliothec. l. 4. & *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 4. Præcipuè *Scholiaſten* in hunc locum. Vid etiam *Bacchas Euripidis* v. 171. Hunc locum autem reſpicit *Scholiaſtes* Ariſtophan. (ad illud *Acharnenſ.* fol. 280. Τὲς δ' ἂν χοιάδτας ἀληθίας παρισᾶναι) καὶ διὰ τέτων Εὐριπίδιον δισύρει· ἔτος γὰρ εἰσάγει ἐκὼ χρᾶς, ὁ τὰ ἀκόλεθα φθεγγόμενος τῇ ὑποθέσει, ἀλλ' ἰσορίας τινὰς ἀπαγγέλλοντας, ὡς οἱ τοῖς Φοινίσσαις· ὅτε ἐμπαθῶς ἀντιλαμβανομένης τῆς διηγηθέντων, ἀλλὰ μεταξὺ ἀντιπίπτοντας. *Joſua Barnes.*

Καὶ

Ioc. Non effugietis patris diras? *Pol.* Pereat tota domus.
Ete. Quàm citò enſis meus cruentus non erit amplius ociosus?
Pol. Et terram quæ me aluit, & deos teſtor,
Quòd inhonoratus miſeranda patiens, ejicior è terrâ,
Sicut ſervus, nec amplius natus ab ipſo patre Oedipo.
Et ſi quid acciderit tibi, ô civitas, non me, ſed hunc accuſato:
Invitus enim veni, invitus etiam expellor è patriâ.
Et tu, Phœbe rex, cuſtos viarum publicarum, & atria valete,
Et æquales mei, & ſtatuæ deorum, recipientes victimas:
Nelcio enim, an aliquando licebit mihi rurſus vos alloqui.
"Spes verò nondum obdormiunt; quibus confido cum diis,
Hoc interfecto, me potiturum hâc Thebanâ terrâ.
Ete. Diſcedito ex terrâ. Verè enim nomen Polynicis pater
Indidit tibi divinâ providentiâ, cognomen contentionis.

EPODICA.

Strophe.

Ch. 1 Cadmus venit in hanc terrâ

Καὶ σύγ' ἐπ' ἀνθρώποις ὀνομάκλυ[Θ ἔσται αὖθις,
Ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας, Ὄλβιε Κάδμε. Ταῦτα ἀκούσας Κάδμ[Θ, ἀφίκετο εἰς τὸ βακόλιον τοῦ Πελάγοντος τοῦ Ἀμφιδάμαντος. καὶ ἀγορεύσας βοῦν, καὶ ἡγεμόνα ταύτην τῆς ὁδοῦ ποιησάμ[ΘΝ, κτίσῃ τὰς Θήβας ὁμωνύμως τῆ Αἰγυπτίων Θηβῶν. ἐπεὶ τὸ ἀνέκαθεν Αἰγύπτι[Θ ἦν ὁ Κάδμ[Θ. καὶ ἡ Βοιωτία ἦ ἀπὸ τῆς βοὸς ἐκλήθη.

2 Τύριε, ὦ τετρασκελὴς
3 Μόχθ' ἀδάμαστον πέσημα δίκης,
4 Τελεσφόρον διδοῦσα
5 Χρησμόν, ἕ κατῴκισε.
6 Πεδία μὲν τὸ θέσφατον
7 Πυρφόρα δόμων ἔχρησε,
8 Καλλιπόταμ[Θ ὕδα[Θ ἵνα τε
9 Νοτὶς ἐπέρχε[Θ γαίας
10 Δίρκας χλοηφόρους,
11 Καὶ βαθυστόρους γύας,
12 Βρόμιον ἔνδα τέκε
13 Μάτηρ, Διὸς γάμοισι,
14 Κισσὸς ὃν ἐφείσε[Θ,
15 Ἕλικτος, εὐθὺς ἔτι βρέφ[Θ
16 Χλοηφόροισιν ἔρνεσι
17 Κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώπισε,
18 Βακχεῖον χρόνημα
19 Παρθένοισι Θηβαίαισι,
20 Καὶ γυναιξὶν Εὐίοις.

Ἀντιστροφή.

1 Ἔνθα φόνι[Θ ἦν δρακὼν
2 Ἄρε[Θ, ὠμόφρων φύλαξ,
3 Νάματ' ἔνυδρα, καὶ ῥεέθρα
4 Χλερὰ δερκμάτων κόραισι
5 Πολυπλάνοις ὕπνοκοπῶν.
6 Ὃν ὅτ' ἐς χέρνιβας μολὼν
7 Κάδμ[Θ, ὤλεσε μαρμάρῳ,
8 Κρᾶτα φόνιον, ὀλεσίπορ[Θ
9 Ὠλέναιν δικὼν βολαῖς,
10 Δίας ἀμήτορ[Θ
11 Παλλάδ[Θ φρενὸς ἰσάν,
12 Γαπετῆς δικὼν ὀδόντας

2 Ex Tyro, cui quadrupes
3 Vitula ſponte corpus proſtravit,
4 Completum reddens
5 Oraculum, ubi habitaret.
9 Campos enim oraculum
7 Ferentes-triticum, loca ædium fore reſpondit,
8 Ubi pulchriſluus aquæ
9 Humor percurrens rigat terras
10 Dirces floriferas,
11 Et profundos habentia ſulcos arva,
12 Bacchum ubi peperit
14 Mater conceptum ex Jove,
14 Quem hederâ circumdatâ
15 Et involutâ, ſtatî adhuc puerũ
16 Virentibus frondibus
17 Obumbrantibus beans texit,
18 Bacchicâ-Feſtivitate-*celebrandâ rem*
19 Virginibus Thebanis,
20 Et mulieribus Eviis.

Antiſtrophe.

1 Ibi ſanguinolentus erat draco
2 Martis, crudelis cuſtos,
3 Flumina & fluenta
4 Viridantia oculorum pupulis
5 Paſſim errantibus cuſtodiens.
6 Quem ad lavacra profectus
7 Cadmus, interfecit marmore,
8 Caput ſanguineum, interfector ferarum,
9 Brachiorum ſaucians jactibus,
10 Divæ matre carentis
11 Palladis conſiliis,
12 In terram lapſos jaculatus dentes

Ἀδάμαστον) τὸ μὴ ὑπό τινο[Θ ἠναγκασμένον πεσῶμα, ἀλλὰ αὐτορριφές. πέσημα δὲ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆ[Θ παρεσπομένης. ἢ ἀντὶ τῆ[Θ αὐτόματον ἐβάλλετο σῶμα ὅπη τῷ γῶν. δίκειν γὰρ, τὸ βάλλειν. ὅθεν καὶ δίκη[Θ. πρὸς ἣ τὸ ἀδάμαστον πέσημα, τὸ μηδέπω δαμασθὲν ζεύγλῃ σῶμα. ἐμφαίνει ἢ τὸν νέον μόχθον. Δίκε) καλέσαλε, καὶ ἐν βάκχαις δίκετε τεγμερᾶ σώματα, Ὅπω κατῳκίδη πόλις) Ἐνταῦθα ἔπεσεν, ὅπω κατῴκισε Κάδμ[Θ τῷ πόλιν. Οὗ κατῴκισε) ἐν ἐνίοις ἦν ὑπομνημάτων, ἀντὶ τῆ[Θ ἕ κατῴκισε, κατοικίσαι. ὁ ἢ λόγ[Θ πλεονάζον[Θ τῆ[Θ μῶ, ἀντὶ τῆ[Θ ἕ κατοικίσαι μῶ, καὶ ὁμοίως κτίσαι τὰ πεδία ἦν δόμων, ὁ θεὸς ἐμαν[εύσατο. ἔνθα ἡ τῆς Δίρκης πηγὴ καταῤῥεῖ τὰς γύας. Πεδία μὲν) τῆ[Θ τὸ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. κεῖται γὰρ νῦν ὁ μῦθ, ἀντὶ τῆ[Θ ἕ. ἵν' ᾖ, πεδία δὲ πυρφόρα ὁ θεὸς ἔχρησεν ἔσεσθαι. Ἄλλως. Ὁ νῦς, τὸ θέσφατον ἢ ἔχρησεν ἐκεῖ ἀχθὲς γνώσθαι, ὅτι ἡ καλλιπόταμ[Θ νοτὶς ἐπινέμεται τὰς γύας τῆς Δίρκης. Δίρκη ἢ ποταμὸς Θήβας, ὁμώνυμο[Θ τῇ πηγῇ. [* Βαθυστόρους γύας) ὡς Ὅμηρ[Θ ἐειδώλακας λέγει· ἔπαινος δέ ὅτι τῆς Θηβαίων γῆς, τὸ μὴ ξηρὸν αὐτὴν ἔχει), ἀλλὰ λιπαρὴν, καὶ εἰς βάθος παρέχουσαν ῥιζοῦσθαι τὰ σπέρματα.] 652. Ἔνθα τέκετο) ἔνθα φησὶν, ἐν Θήβῃ τὸν Διόνυσον τῷ Διὶ ἡ Σεμέλη ἔτεκε· κισσὸς ἢ παντα χόθεν αὐτὸν περισκέπει. τῆ γὰρ οἰκεῖ κεραυνωθέντ[Θ, ἐξήμβλωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα· κισσὸς ἢ περιέλιξεν. Ἄλλως. ὄντινα Διόνυσον κισσὸς ἔξωθεν περιπλακεὶς ἔτι βρέφ[Θ ὄντα, κατ' τῆ νώτῳ σκάλυφεν. ἱστορεῖ γὰρ Μνασέας, ὅτι ἦν Καδμείων βασιλέων κεραυνωθέντων, κισσὸς περὶ τοὺς κίονας φυείς, σκάλυφεν αὐτὸν, ὅπως μὴ αὐθημερὸν, καὶ ἐν μηδενὶ τὸ βρέφ[Θ διαφθαρῇ καλυφθέν. διὸ καὶ περικίον[Θ ὁ θεὸς ἐκλήθη ἀφ' ἧ Θηβαίοις. [* 657. Κατασκίοισιν) Κατάσκι[Θ ὁ τόπ[Θ, ὁ ὑπὸ πν[Θ σκιαζόμεν[Θ· ἐνταῦθα ἢ κατάσκιοι κλάδοι, οἱ σκιὰν ἐμποιοῦντες τῇ πυκνότητι ἦ φύλλων.] Ὀλβίσας ἐνώπισε) τὸ νῶτον περιέλιξε, μεγάλη γὰρ αὐτῷ δόξα, τὸ τῆς ἀφανοῦς σωτηρίας τέλ[Θ. ὀλβίσας ἢ αὐτὸν τὸν Διόνυσον ὁ κισσὸς, ἐνώπισεν τὸ τῆ βακχεύειν καὶ χορεύειν τοῖς Θήβαις αἴτιον. Γυναιξὶν εὐίοις) ἢ Διονύσῳ χορεύσασι. καὶ τὸ εὐοῖ, εὐάν, ὑπαφθεγγομένοις. Ἔνθα φοίνι[Θ) ἀφ' ἧ Δίρκη δεινὸς ἦν δράκων, ὠμὸς τὴν φύσιν, φύλαξ ὑπὸ τῆ Ἄρεος καταχθεὶς τὴ Δίρκης, ἵνα τὸ μηδένα ἀπ' αὐτῆς ὑδρεῦσαι. Ἐπὶ χέρνιβας) ὅτι τὸ νίψασθαι τοῖς χεῖρας. ἐβέλετο γὰρ τὴν βῶν θύσαι τοῖς θεοῖς. ὅπ σύμβολον αὐτὸ αὐτόθι γέγονε τῷ κτίσαι τὴ πόλιν. ὁ μὲν ὢν Ἑλλάνικος λίθῳ φησὶν ἀναιρεθῆναι τὴ δράκοντα. ὁ ἢ Φερεκράτης, ξίφει. Ἄλλως. Ἐπὶ χέρνιβας, ἕνεκα τῆ ἐκ τῆς πηγῆς τὴν βῶν. Ἄρεος ὠμόφρων φύλαξ, ὡς τὸ βασιλέως ἄρχων, ἀντὶ τῆ βασιλέως καταχθεὶς ἄρχων. Δερκμάτων) ἢ κόρεις ἦν ὀφθαλμῶν. Πολυπλανοις) ἢ παντα χῆ θεραπομένους. Χέρνιβας) χερνίπερα. ὑπὸ τὸ χέρνιψ. Ὀλεσίπορος) τὸ ἀπολέσας ἄξι[Θ τῆς. ἢ ὀλεσίθηρος, αὐτὸς ὁ Κάδμ[Θ. 672. Δικὼν ὀδόντας) ἀντὶ τῆ ἔδικεν, ἐσκατέσπειρεν. μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος.

* Βαθυστόρους, Ex MS. Coll. *Corporis Chriſti Cantabrigiæ* locus hic, uncis incluſus, deſumptus erat. *Joſua Barnes.* * Καλκιοίσιν, Scholion ho Uncis incluſum ex MS. prædicto, *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 643. Πέσημα δίκης) Δίνω, πίπτω, καταβάλλω, Vid. *Scholiaſten*, item intra v. 672. & *Bacch.* v. 600. & *Herc. Fur.* v. 498. *Joſ. Barnes.*

V. 645. Κατῴκισε) Legitur in aliquibus exemplaribus κατοικίσαι. *Scaliger* legit κατοικίσας, malè cum augmento. *Idem.*

V. 660. Εὐίοις) Editio *Hervagiana* ſola, quòd ſciam, legit Εὐοῖσις.

V. 663. Ἔνυδρα) Al. ἐνύδρα Vid. *Schol.* in Paraphraſi. Et ita MS. *C C C.* legit.

V. 669. Ὠλέναιν) Ita levi variatione ὠλένας correxi: Alii longius à Scripturâ recedunt, qui legunt ὠλίνης. MS. retinet ὠλένας Et *Schol.* explicat χειρῶν. *Joſua Barnes.*

13 Εἰς βαθυσπόρους γύας.
14 Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ
15 Πάνοπλον ὄφιν ὑπὲρ ἄκρων 675
16 Ὄρων χθονός, σπαρέρφερων
17 Δέ νιν φόνῳ πάλιν ξυμπῆξε φίλᾳ γᾷ.
18 Αἵματι δ' ἔβυσε
19 Γαῖαν, ἃ νιν ἐυπλήσει
20 Δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς. 680

Ἐπῳδός.

1 Καὶ σὲ τὸν σπερμάτορος
2 Ἰὼ ποτ' ἔκγονον
3 Ἔπαφον, ὦ Διὸς γένεθλον,
4 Ἐκάλεσ', ἐκάλεσα
5 Βαρβάρῳ βοᾷ. 685
6 Ἰὼ βαρβάροις λιτῆς
7 Βᾶδι, βᾶδι πάνδε γᾶν,
8 * Σοί νιν ἔκγονοι κτίσμ. * al. Σῷ νιν ἐκγόνῳ vid. Schl.
9 Αἳ διώνυμοι θεαὶ

13 In profundos habentia sulcos arva:
14 Unde *mox* emisit terra
15 Armatum spectaculum supra summos
16 Fines terræ *i.e. supra terræ superficiem.* ferrea
17 Verò cædes ipsum rursus conjunxit charæ terræ.
18 Sanguine verò rigavit
19 Terram, quæ ipsum lucidis
20 Ostendit cœli flatibus.

Epodus.

1 Et te ex aviâ
2 Io quondam natum
3 Epaphum, ô Jovis fili,
4 Vocavi, vocavi
5 Barbarâ voce.
6 Iô barbaris precibus
7 Veni, veni in hanc terram,
8 Tibi eam posteri conditam coluerunt.
9 Ubi deæ binomines (*i.e. duæ*)

Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ) ἐκ ἧς ὀδόντων ἐξεκύησεν ἡ γῆ ὁπλοφόρους ἄνδρας. εἰσὶ δ' ἤτοι ἐξ αὐτῆς ὑπολιφθέντες, Πέλωρ, Ἐχίων, Χθόνιος, Ὑπήνωρ. κτὶ δ' Γιγαγόρων, καὶ Κρέων. Ἄλλως. Ὁμῶς Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ φησὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἐπαρκέσαι τοῖς ὀδόντας φησίν. ὁ δὲ Ἀνδροτίων, ἀπαρτοὺς αὐτοὺς φησὶ, διὰ τὸ ἀκολουθήσαι αὐτῷ ἐκ Φοινίκης Κάδμῳ, ἀποφάσιν οἰκῆσαι. Ἀμφίλοχος δ', διὰ τὸ ἐπιπαθεῖν τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Θήβαις. Διονύσιος δ' ἔθος Βοιωτίας αὐτοὺς φησίν. ἔνιοι δὲ παῖδας Κάδμου αὐτούς φασιν, ἐκ διαφόρων γυναικῶν ιγ' τὸν ἀριθμόν. Ὑπὲρ ἄκρων ὄρων γῆς) εἰς τὴν ὀπφάνειαν τῆς γῆς. Διαφέρων δέ νιν) τὸ νῦν πρὸς τὸ ὄφιν. Ξυμπῆξεν) ἔπηξε τῇ προσφιλεῖ γῇ. Διαφέρων) ἤτοι φησὶν οἱ ἀναφανέντες ἐκ γῆς ὁμοῦ τῇ πανοπλίᾳ, ἐυθὺς ἅμα τῷ φανῆναι, ἀλλήλους ἐφόνευσαν. τὸ δὲ νὺν πρὸς τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. τετέσιν αὐτὸν ἡ τὸν πανοπλίαν, ὄφιν, τὸν ἀναδοθεῖσαν ἐκ γῆς, ὁ καθ' ἁλλήλων φόνος, πάλιν εἰς γῆν κατήνεγκε. τὸν δ' ὄφιν ὅταν λέγῃ, τοὺ ἀνδρας σημαίνει. Καὶ σὲ τὸν σπερμάτορος Ἰὼς π' ἔκγονον. Ἔπαφον) τῆς ἐπῳδῆς ταύτης τὰ κῶλα ις'. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ γ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὰ δ' ποδὸς χορείου. εἰ δ' βάλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ' τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς, ἐκ χορείων β' καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ὅμοιον τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ς', ἀνάπαιστικὸν δίμετρον, καταληκτικὸν φερεκράτειον, ἐξ ἀναπαίστου καὶ κρητικοῦ. εἰ δ' βάλει, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ ζ', τὸ θ', τὸ ι, ὅμοια τοῖς α, θ, τροχαϊκὰ Εὐριπίδεια. τὸ ια' ὅμοιον τῷ ε. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ιγ' ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ιβ'. τὸ ιδ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ιέ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, καθαρόν. τὸ ις' δοχαϊκὸν Εὐριπίδειον, ὅμοιον τῷ α. ὅπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ παράγραφος. 683. Ἔπαφον) Ἔπαφος ἐκλήθη, ὅτι ὁ Ζεὺς ἐπαφησάμενος τῆς Ἰοῦς, πάλιν εἰς γυναῖκα αὐτὴν μετεμόρφωσε, καὶ σὲ ὑπεκλάβετο, ὦ Ἔπαφε, ὃς Ἰὼς καὶ Διὸς ἠύεθλον ὑπάρχεις· ἐλθὲ δὴ σωτήριος εἰς τὰς Θήβας ταῖς ἡμῶν λιταῖς ὑπηνδίσας. οἱ γὰρ σοὶ ἔκγονοι, καὶ τὰ ἑξῆς. Σοί νιν ἔκγονοι) ὁ σὸς ἔκγονος Κάδμος ὁ Ἐπάφου τὰς Θήβας ἔκτισε, τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν. δεδόσθαι γὰρ τὰς Θήβας τῇ Περσεφόνῃ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνακαλυπτήρια, ὡς Εὐφορίων. Ἀλλ' ὅπου Θήβη πεπερωμένα κεῖτο πάλαι τα. Τὼ ῥά ποτε Κρονίδης δῶρον πόρε Περσεφονείῃ, Ἐς γαμετὴν ὅτε πρῶτον ὀπωπήσαθαι ἔμελλε, Νυμφιδίῃ αὐείρων θαλίῃ καλύπτριν. γράφε δὲ σῷ νιν ἐκγόνῳ κτίσαι, ἵν' ἡ τῷ ἐκγόνῳ (ὡς τῷ Κάδμῳ, αἱ θεαὶ κατέπῃξε τὰς Θήβας. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ πρὸς ἀρχὴν ἁμάρτημα. ἐπ' ἀρχοντος γὰρ Ἀθηναίοις Εὐκλείδου, μήπω ἧς μαχαῖραι δίρριπτον, τοῖς βραχέσιν ἀντὶ μακρῶν ἐχρῶντο, τῷ ι ἀντὶ τοῦ η, καὶ τῷ ο ἀντὶ τοῦ ω. ἔγραφον ἐν τῷ δήμῳ μῦς τοῖς ι δήμοι. μὴ νοήσαντες δὲ καὶ ὅτι κατὰ τοῦ ἀρχαῖαν γραφὴν καὶ δεῖ μεταθεῖναι τὸ ο εἰς τὸ ω μέγα, ἐπέρραξαν τὸ νοηθόν. 689. Αἳ διώνυμοι) τὸ δὲ Δωρικὸν ἔστιν, ἀντὶ τοῦ η, ὅ ἐστιν ὅπου. τὸ δ' ἐκτίσαντο, ἀντὶ τοῦ ᾤκησ. ὡς τὸ δεικτὸν συός, ἀφ' ὗ Πανδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρεινοῖκι. ἱερὰν δ' τῆς Δήμητρος τὴν Θήβην εἶπεν, ἢ διὰ τὸ ἔυκαρπον, ἢ ἐπεὶ πάντα τὰ ἐκ γῆς φυόμενα, ἱερὰ τῇ θεῷ. καὶ οἱ ἀπαρτοὶ ἦν ἐκ τῆς γῆς. Διώνυμοι δ' παρέσυρε ἡ μὲν κόρη καὶ Περσεφόνη, ἢ δ' Δημήτηρ καὶ γῆ καλεῖται. ἡ μὲν πρεσβυτέρα, ἡ δ' νεωτέρα.

ANNOTATIONES.

V. 681. Καὶ σὲ τὸν σπερμάτορ Ἰὼς) Idem ferè paulò post | *theo* Vincto, & ab *Apollodoro* Biblioth. l. 2. c. 1. §. 3. & 4. Item ad v. 835. Hæc autem Fabula tractatur ab *Æschylo* in *Prome-* | ab *Ovidio* Metamorph. l. 1. fab. 11, 12, 13. *Josua Barnes.*

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ὁ Κάδμος ἦλθεν εἰς τοῦδε τοῦ γοῦ ὁ Τυεύς, ὃ χάεων ἡ πελέφατος μόρος ἐρρίψεν ἑαυτὸν αὐτόματον πρῶμα, μὴ ὑπὸ τινος πληγῆς χρονὸς πῶμα, διδοῦσα τέλος φέροντα τὸν χρησμὸν, ὅπου οἰκεῖσθαι ἐποίησε πεδία τὰ σιτοφόρα ἧς δόμων, ὃ χρησμὸς ἔχρησε ᾠδεῖαι ἡλονόπ. ὅπου τε ἡ καλλιπόταμος νοτὶς τοῦ ὕδατος τῆς Δίρκης ἐπέρχεται τὰς βοτανηφόρους αὐλακας τῆς γῆς, καὶ βαθυσπόρους, ἔνθα τὸν Διόνυσον ἔτεκεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ Σεμέλη διὰ τὸ γάμος τοῦ Διός. ὃν πυρὶ τὸν Διόνυσον ἐυθὺς ἐπὶ βρέφος ὄντα κισσὸς φυσὶν, ἔχων ἑλίσσεσθαι κύκλῳ, ἐσκέπασε μαινάδειον δείξας, κλάδοις, χλοηφόροις κατασκίοις. κισσὸς δ' εἰπὼν, ἐπάγει βακχεῖον χόρευμα. ἦγεν λέγω χόρευμα βακχικὸν, ἧς παρθένων ἧς Θηβαίων, καὶ ἧς γυναικῶν, ἧς ἐυΐων, ἦγεν ἧς βακχικῶν. Ἔνθα δορκάδων ἰῷ τοῦ ἀρεως φονικὸς, ἄγειος, ἀπλωὶς, φύλαξ τῆς πηγῆς ἡλονόπ. τὰ νάματα τὰ εὐῦδρα, καὶ τὰ ὑγρὰ ῥεύθρα ἐφορῶν ὀφθαλμοῖς, ὅτι πολλὰ διάγνωσι τὸ ἐλλεῖμμα, καὶ σκοπιμῶρος. ὃν ὁ Κάδμος ὁ ὀλεσίθης ἐπὶ θυσίας ἐλθὼν, ὀλέσας, λίθῳ βαλὼν αὐτὸν δολαῖς χειρῶν κτὶ τοῦ κράτος τοῦ φόνιον, κτὶ ἐκλὰς τῆς ἐυδόξου Ἀθηνᾶς, ἣ τῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς τῆς Ἀμήτορος, ἔσπειρε χαμαιρεφεῖς τοὺ ὀδόντας αὐτοῦ, εἰς αὐλακας βαθυσπόρους. ὅθεν ἀνέδωκεν ἡ γῆ ὡπλισμένους ἄνδρας ἐπάνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. σφηνέφορον δ' φόνος πάλιν ἔπηξεν αὐτὸν, ἦγεν πάνοπλον ὅλον ἀνδρῶν) τῇ προσφιλεῖ γῇ. ὑπὸ δ' τοῦ αἵματος αὐτῆς ἔδυσε τοῦ γοῦ. ἵππος, ἦγεν ἡ γῆ, ἔδειξεν αὐτὸν ταῖς πνοαῖς τοῦ ἀέρος, ταῖς εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτιζομέναις. καὶ δή σε, ὦ ἠύεθλον, τοῦ Διὸς, τὸν Ἔπαφον λέγω, τὸν ἰὼ ὑπὸ ποτε Ἰοῦς τῆς σπερμήτορος ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ ἧς ἀρχόντων ἡμῶν. οἰκειοῦται γὸ τὰ ἧς θεαποῦ. ὀπικαλέμαι βαρβαρικῇ βοῇ, βαρβαικαῖς λιταῖς. τὸ δ' Ἰὼ διὰ μέσου. βᾶδι, ἦγεν ἐλθὲ εἰς τοῦδε τοῦ γοῦ. οἱ σοὶ ὑπόγονοι ἔκπεσαν αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅπου αἱ δίπλαι θεαὶ, ἡ Περσεφόνη, καὶ ἡ σπερσφιλὴς Δημήτηρ, ἡ θεὰ ἡ γῆ, ἡ πάντων ἄνασσα, πάντων δ' ἔφορος, ἐκπέσαντο καὶ κατῴκισαν. ἢ τοῦ κτῆσιν ἔχον· πέμπε σιτοφόρους θεὰς, ταύτας ἡλονόπ, τοῦ Δήμητρος καὶ τοῦ Περσεφόνην, βοηθῆσαι τοῦδε τῷ γῇ. πάντα δ' εὔκολα τοῖς θεοῖς.

10 Περαί-

10 Περσέφασσα, ϗ φίλα
11 Δαμάτηρ θεὰ, ἁπάντων
12 Ἄνασσ', ἀπάνευ-
13 των γὰρ τροφὸς,
14 * Ἐκτίσθητο· πέμπε πυροφόρους *al. ἐκτήσαντο.
15 Θεὰς ἀμοῖσαι τᾷδε γᾷ.
" 16 Πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς.

690 10 Proserpina, & amica
11 Ceres dea, omnium
12 Domina (omni-
13 um enim tellus est altrix)
14 Habitârunt, mitte frugiferas
15 Deas ad opem ferendam huic terræ.
695 " 16 Omnia enim facilia sunt diis.

ANNOTATIONES.

V. 694. Πυροφόρους) Ita *Scholiastes* exponit per σιτοφόρους & ita | ἀυτοσυλλάβως MS. legit; quare πυροφόρους rejicio. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

ETeocles *cum* Creonte *de Urbis Defensione consultat & futurâ Belli imminentis administrandi ratione.* Creon *suadet, ut nequid præcipitanter agat, sed ubique occasionem captet; interim se & suos intrà Mœnia contineat.* Eteocles *præ impatientiâ ad Pugnam festinans, Domum* Creonti *commendat & quid porrò fieri velit, imperat.* Chorus Thebarum *miserias depingit & mala ex* Oedipi *parricidio ac incestu scaturientia:* Polynicen *denique obliquè taxat, qui in Urbem tam antiquæ Nobilitatis & Famæ hostiliter venerit.* Tiresias *à* Creonte *de rerum summâ consultus respondet,* Cladem Thebis *imminentem non nisi magno Piaculo posse averti: Quod cùm ille prodere recusaret, ut qui sciret, Rem illam* Creonti *ingratam futuram, à* Creonte *tandem coactus, affirmat, filium ejus* Menœceum *à Marte ad necem deposci, in vindictam* Martii Draconis *à* Cadmo *olim occisi.* Creon, *excidium potiùs Patriæ, quàm Filii mortem, visurus, aliò eum censet ablegandum. Ille autem, re intellectâ, clam Patre, ad necem voluntariam obeundam se accingit.* Chorus Sphyngis *in* Thebanos *Crudelitatem memorat,* Oedipique, *qui Monstro illo Patriam liberârat, in regnum successionem:* Menœcei *denique Virtutem celebrat, qui pro Patriâ oppetere nequaquam dubitabat.*

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

Ετε. Χώρει σὺ, ϗ κόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
Λέξων τάδ', ὡς οἰκεῖα ϗ κοινὰ χθονὸς
Θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύματα,
Πρὶν εἰς μάχλην τε ϗ δορὸς τάξιν μολεῖν.
Καί τοι ποδῶν σῶν μῆθον ἐκλύει παρών·
Ὅσῳ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους ἐφικνοῦ ἐμούς.
Κρε. Ἦ πολλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χρῄζων σ', ἄναξ
Ἐτεόκλεες· πέρᾳ γὰρ Καδμείων πύλας
Φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας ἐφιέμενος.
Ετε. Καὶ μὴν ἐγώ σ' ἔμελλον εἰσιδεῖν, Κρέον.
Πολλῷ γὰρ εὗρον ἐνδεεῖς ἀμάλλας,
Ὡς εἰς λόγους σωφρονεῖν Πολυνείκει μολών.
Κρε. Ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
Κἀδραστείᾳ ϗ στρατῷ * πεποιθέναι. *an πεποιθότα.
" Ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.

Ete. VAde tu, & adduc Menœcei filium,
Creontem, fratrem meæ matris Iocastæ,
Dicens hæc, quòd de privatâ & publicâ salute terræ
Velim cum ipso conferre consilia,
Priusquam veniamus in pugnam, & ad aciem.
Atqui pedum tuorum labore liberat te præsens:
Video enim ipsum venientem ad domum meam.
Cre. Profectò multa loca perambulavi videre te cupiens, ô rex
Eteocles: undique autem portas Cadmæorum
Et custodes accessi, te quærens.
Ete. Atqui ego volebam te videre, ô Creon.
Omnino enim inveni inutiles reconciliationes,
Postquam in colloquium veni cum Polynice.
Cre. Audivi ipsum majus quiddam cogitare, quàm Thebas,
Affinitateque Adrasti, & exercitu fretum confidere.
" Verùm oportet ista deorum arbitrio permittere.

Χώρει σὺ) αἱ συνημματικαὶ αὗται τροπαὶ δηλοῦσι, ϗ ὅτι ἐξῆς ἀμοιβαῖοι εἰσὶ τρίμετροι ἰαμβικοὶ εἰσὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἑξ', ὧν τελευταῖος, Προσδεξόμεθα πλοῦς διασῶσαι πόλιν. ἐπὶ τοῖς ὑποθέσεσι δεδήλωται. ὅπῃ ὄ τῳ τέλει χορωνίς. Χώρει σὺ) δεῖ νοεῖν, ὅπῃ τοῦ χοροῦ ᾄδοντος, ἕως ὧν ὁ Ἐτεοκλῆς. νυνὶ ὄ ἔξεισιν οἰκέτης, ἐπιταχθεὶς καλέσαι τὸν Κρέοντα. [* Χωρῶ, τὸ λεχόμενον, οἷον τοσοῦτον ὕδωρ τόδε τὸ ἀγγεῖον χωρεῖ, ἀφ' ἧ χώρᾳ· ϗ τὸ Ἐσχωρεῖν, τὸ ἐνδέχεσθαι. Συγχωρῶ, ὅταν ἑκὼν ὑπολύω τι· ϗ Παραχωρῶ, ὅταν ἄκων ὑπολύω. ϗ Περιχωρεῖ αὐτὶ τοῦ περιβαίνει, ϗ Ἀναχωρεῖ, αὐτὶ τοῦ ἐπαναστρέφει, ϗ Ἀποχωρεῖ, αὐτὶ τοῦ ἀφίσταται, ϗ Ὑποχωρεῖ αὐτὶ τοῦ ὑπεξίσταται. 699. Οἰκεῖα ϗ κοινὰ) τυτέσιν ἐμοῦ ἴδια ϗ κοινὰ τῆς χθονὸς, ἤγουν ϗ ὁμοῦ πᾶσι πᾶσης τῆς γῆς. Διτῶς ὄ δύναται ταῦτα νοεῖσθαι· λέγοιντο γὰρ ἂν βουλεύματα ἴδια ἐμοῦ, ἢ διότι ἐγὼ αὐτὰ ἰδίως συνεβούλευσα, ἢ διότι πρὸς ἐμοῦ ἐγὼ αὐτὰ ζυνεβούλευσα, ἢ ἕτερος. Καὶ κοινὰ τῆς χθονὸς, ἢ διότι κοινῶς αὐτὰ ἡ γῆ συνεβούλευσεν, ἢ διότι ἕτερος αὐτὰ πρὸς ὁμοῦ πάσης ζυνεβούλευσεν, ἢ αὐτὴ πρὸς ἑαυτῆς.] Συμβαλεῖν) βουλεύσασθαι, ϗ ἀνακοινώσασθαι βουλάς. Δορὸς τάξιν) πλέμου φάλαγξιν. Ἦ πολλ' ἐπῆλθον) ὄντως ἐπὶ πολλὰς τύπους ἐπέδραμον χρήζων εἰσιδεῖν σε, βασιλεῦ. πρὸ ἐπῆλθον γὰρ τὰς ἀμφὶ Καδμείων πύλας ϗ φυλακας, ζητῶν τὸ σὸν δέμας, πρὸ ἐφερασικῶς, ἤγουν σέ. Καὶ μὴν) πάντως καὶγὼ ἤθελον σε ἰδεῖν, ὦ Κρέον. χρὴ πολὺ γὰρ ηὗρον ἐνδεεῖς τὰς φιλιώσεις, ἡνίκα εἰς λόγους ἐλθὼν ἰώδωλω τῷ Πολυνείκει· πολὺ εὖρον ἀτελεῖς τὰς διαλλαγὰς ἡμῖν. ἢ ὅτως. πολὺ λειποψυχίας τὰς συμβολὰς εἰς τὸ ῥηθέν, δοκῶν διαλλάξεσθαι πρὸς Πολυνείκην· ὥστε ὑπολείπεται πολεμεῖν. [709. *Σιωπᾷ) ζυνάπτω ἕτερον ἑτέρῳ. ϗ ζυνάπτω ἐγώ τινι, ἤγουν ἐνέμαι, καθὸ λέγεται ἐνλαῦθα.] Ἤκουσα μεῖζον) ἤκουσα αὐτὸν φρονοῦντα μεῖζον, ἢ χρ δύναμιν Θηβῶν, ὅτι τῇ συσχημενίᾳ τῷ Ἀδράστῳ, ϗ τῷ στρατῷ θαῤῥοῦντα. Ἀλλ' εἰς θεοὺς) Ἀλλὰ ταῦτα μὲ τῷ θεῷ ἀναθετέον. ϗ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρ' Ὁμήρῳ, Ἀλλά νυ πως ϗ ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. Καὶ, Ἀλλ' ἴτω μὲ ταῦτα μεταφερόμενα ϗ αὖθις. Ἃ δ' ἔστιν ἐμπόδιον, ἢ ἐν ποσὶν, ταῦτα παρῆλθον λέξων.

*699 Χωρῶ &c Hæc omnia usque ad Συμβαλεῖν, ex MS. prædicto deprompsimus. *Josua Barnes.* * Quæ *Asterisci* notantur & Uncinis stringuntur, ex MS. Coll. C. C. C. *Josua Barnes.*

Ἦκέ τις) ἴσως κατάσκοπος ληφθεὶς, νύκτωρ ταλεὶς. Ὅπλοις ἐλίξειν) πολιορκήσειν. Ἄλλως. ἐξελίξειν, ἀντὶ τοῦ ἐξειλίξειν, ἤγουν κυκλώσειν. Ἐξοισέον) ἀνάγκη τῇ πόλει ἐξενεγκεῖν ὅπλα. Ἄλλως. ἀκέν δέον κὴ τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα, κὴ ἐξαπίνης. Ἄλλως. ἄξιον ἐρᾶ ὅτι τῇ πόλει ἥδ' Καδμείων ἐξοίσειν ὅπλα, ἀντὶ ὠπλισμένους ἀνδρας. Μῶν νεάζων) ἐρωτηματικῶς ἀναγνωστέον. ἆκ ἐᾷ ἢ αὐτὸν ἐξελθεῖν. Ἔχει τίν' ὄγκον) ὅ ἐστιν, ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς Ἕλλησι. πνὲς ἢ τὸ Ἀργ῀ Ἑλλίων, τὸ Ἑλλωικὸν Ἄργος, ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρ. ὁ ἢ νῆς, ἔχει πνὰ δωάμιν τὸ Ἑλληνικὸν Ἄρ῀. Θάρρει) τῷ αὐτῷ φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω. Ὡς ἁ καθέξω) ἴδη, ὅπ ἆκ ἐπιχήσω τὸν στρατὸν ἐν῀ τοῦ τειχῶν. Καὶ μὴ τὸ νικᾶν) ἀκολυθεῖ δὲ τῇ εὐβυλίᾳ τὸ νικᾶν, κὴ ἡ εὐβυλία ἔχει τὸ κράτος ἐν ταῖς νίκαις. ὡς πὼ δωάμιν τῆς Νίκης κὴ πὼ ἐνέργειαν ἆκ ἄλλό π ἔῃ), ἢ εὐβυλίαν αὐτόχρημα. Βάλει τεράπωμαι) βάλει ἵνα διανοήσωμαι μεθόδους ἄλλας κὴ αἰτίας βελτιμάτων. Πάσας τεράπωμαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδυνον. Εἰ νυκτὸς) εἰ συμπλακείημεν αὐτοῖς νύκτωρ ἆκ λόχῳ, λείπει τὸ ἀπειρόμβα.

Ἦκέ τις) Perhaps a spy, who has been detected and taken by night. Ἐλίξειν) περιελίξειν. Ἐξοισέον) We must necessarily lead out our forces. Ἄλλως. ἄκεν δέον κὴ τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα, κὴ ἐξαπίνης) Or, it is fit that Thebes should lead out her forces, and suddenly. Ἄλλως. ἄξιον ἐρᾶ ὅτι τῇ πόλει ἥδ' Καδμείων ἐξοίσειν ὅπλα, ἀντὶ ὠπλισμένους ἀνδρας) Or, it is fit that the city of the Cadmæans should lead out her forces, instead of armed men. Μῶν νεάζων) ἐρωτηματικῶς ἀναγνωστέον. ἆκ ἐᾷ ἢ αὐτὸν ἐξελθεῖν) Is he not suffered to go out? Ἔχει τίν' ὄγκον) ὅ ἐστιν, ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς Ἕλλησι) That is, what opinion they have among the Greeks. πνὲς ἢ τὸ Ἀργ῀ Ἑλλίων, τὸ Ἑλλωικὸν Ἄργος) Whether the Argos of Hellas, or the Hellenic Argos. ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρ.) The particle ἡ is redundant. ὁ ἢ νῆς, ἔχει πνὰ δωάμιν τὸ Ἑλληνικὸν Ἄρ῀) Or, whether the mind has any power to the Hellenic Argos. Θάρρει) τῷ αὐτῷ φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω) Be of good courage, I will fill my plain with the same slaughter. Ὡς ἁ καθέξω) ἴδη, ὅπ ἆκ ἐπιχήσω τὸν στρατὸν ἐν῀ τοῦ τειχῶν) That is, I will not suffer the army to be within the walls. Καὶ μὴ τὸ νικᾶν) ἀκολυθεῖ δὲ τῇ εὐβυλίᾳ τὸ νικᾶν, κὴ ἡ εὐβυλία ἔχει τὸ κράτος ἐν ταῖς νίκαις) And let not victory depend on counsel. For victory follows counsel, and counsel has the power in victories. ὡς πὼ δωάμιν τῆς Νίκης κὴ πὼ ἐνέργειαν ἆκ ἄλλό π ἔῃ), ἢ εὐβυλίαν αὐτόχρημα) As I have no power of Victory, nor any energy, unless it be counsel itself. Βάλει τεράπωμαι) βάλει ἵνα διανοήσωμαι μεθόδους ἄλλας κὴ αἰτίας βελτιμάτων) Let me consider, that I may consider other methods and causes of amendment. Πάσας τεράπωμαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδυνον) I will consider all things, before I come to danger. Εἰ νυκτὸς) εἰ συμπλακείημεν αὐτοῖς νύκτωρ ἆκ λόχῳ, λείπει τὸ ἀπειρόμβα) If we should engage them by night in ambush, the sentence is imperfect.

Ἦκέ τις) Forsitan aliquis explorator, qui nocte deprehensus fuerit. Ἐλίξειν) περιελίξειν. Ἐξοισέον) Necesse est ut civitas educat. Ἄλλως. ἄκεν δέον κὴ τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα, κὴ ἐξαπίνης) Vel, Thebas oportet arma educere, & subitò. Ἄλλως. ἄξιον ἐρᾶ ὅτι τῇ πόλει ἥδ' Καδμείων ἐξοίσειν ὅπλα, ἀντὶ ὠπλισμένους ἀνδρας. Μῶν νεάζων) ἐρωτηματικῶς ἀναγνωστέον. ἆκ ἐᾷ ἢ αὐτὸν ἐξελθεῖν) Nonne permittitur ei exire? Ἔχει τίν' ὄγκον) ὅ ἐστιν, ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς Ἕλλησι) Quam existimationem habent apud Græcos. πνὲς ἢ τὸ Ἀργ῀ Ἑλλίων, τὸ Ἑλλωικὸν Ἄργος) Utrum Argos Hellenium, an Hellenicum Argos. ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρ.) Particula ἡ redundat. ὁ ἢ νῆς, ἔχει πνὰ δωάμιν τὸ Ἑλληνικὸν Ἄρ῀) Vel, utrum mens aliquam vim habeat ad Hellenicum Argos. Θάρρει) τῷ αὐτῷ φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω) Confide, eodem cæde campum meum implebo. Ὡς ἁ καθέξω) ἴδη, ὅπ ἆκ ἐπιχήσω τὸν στρατὸν ἐν῀ τοῦ τειχῶν) Videbis, me non permissurum exercitum intra muros. Καὶ μὴ τὸ νικᾶν) ἀκολυθεῖ δὲ τῇ εὐβυλίᾳ τὸ νικᾶν, κὴ ἡ εὐβυλία ἔχει τὸ κράτος ἐν ταῖς νίκαις) Ne victoria quidem à consilio pendeat. Nam victoria consilium sequitur, & consilium in victoriis vim habet. ὡς πὼ δωάμιν τῆς Νίκης κὴ πὼ ἐνέργειαν ἆκ ἄλλό π ἔῃ), ἢ εὐβυλίαν αὐτόχρημα) Quandoquidem victoriæ nullam vim habeo, nullamque efficaciam, nisi ipsum consilium. Βάλει τεράπωμαι) βάλει ἵνα διανοήσωμαι μεθόδους ἄλλας κὴ αἰτίας βελτιμάτων) Cogitabo, ut cogitem alias rationes & causas meliorum. Πάσας τεράπωμαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδυνον) Omnia mecum reputabo, priusquam in periculum veniam. Εἰ νυκτὸς) εἰ συμπλακείημεν αὐτοῖς νύκτωρ ἆκ λόχῳ, λείπει τὸ ἀπειρόμβα) Si nocte cum illis in insidiis congrediamur, sententia imperfecta est.

Ἦκέ τις) Fortè aliquis explorator, qui nocte deprehensus fuerit. Ἐλίξειν) περιελίξειν. Ἐξοισέον) Necesse est ut civitas educat. Ἄλλως. ἄκεν δέον κὴ τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα, κὴ ἐξαπίνης) Vel, Thebas oportet arma educere, & subitò. Ἄλλως. ἄξιον ἐρᾶ ὅτι τῇ πόλει ἥδ' Καδμείων ἐξοίσειν ὅπλα, ἀντὶ ὠπλισμένους ἀνδρας. Μῶν νεάζων) ἐρωτηματικῶς ἀναγνωστέον. ἆκ ἐᾷ ἢ αὐτὸν ἐξελθεῖν) Nonne permittitur ei exire? Ἔχει τίν' ὄγκον) ὅ ἐστιν, ὑπολήψεις ἔχει παρὰ τοῖς Ἕλλησι) Quam existimationem habent apud Græcos. πνὲς ἢ τὸ Ἀργ῀ Ἑλλίων, τὸ Ἑλλωικὸν Ἄργος) Utrum Argos Hellenium, an Hellenicum Argos. ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρ.) Particula ἡ redundat. ὁ ἢ νῆς, ἔχει πνὰ δωάμιν τὸ Ἑλληνικὸν Ἄρ῀) Vel, utrum mens aliquam vim habeat ad Hellenicum Argos. Θάρρει) τῷ αὐτῷ φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω) Confide, eodem cæde campum meum implebo. Ὡς ἁ καθέξω) ἴδη, ὅπ ἆκ ἐπιχήσω τὸν στρατὸν ἐν῀ τοῦ τειχῶν) Videbis, me non permissurum exercitum intra muros. Καὶ μὴ τὸ νικᾶν) ἀκολυθεῖ δὲ τῇ εὐβυλίᾳ τὸ νικᾶν, κὴ ἡ εὐβυλία ἔχει τὸ κράτος ἐν ταῖς νίκαις) Ne victoria quidem à consilio pendeat. Nam victoria consilium sequitur, & consilium in victoriis vim habet. ὡς πὼ δωάμιν τῆς Νίκης κὴ πὼ ἐνέργειαν ἆκ ἄλλό π ἔῃ), ἢ εὐβυλίαν αὐτόχρημα) Quandoquidem victoriæ nullam vim habeo, nullamque efficaciam, nisi ipsum consilium. Βάλει τεράπωμαι) βάλει ἵνα διανοήσωμαι μεθόδους ἄλλας κὴ αἰτίας βελτιμάτων) Cogitabo, ut cogitem alias rationes & causas meliorum. Πάσας τεράπωμαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδυνον) Omnia mecum reputabo, priusquam in periculum veniam. Εἰ νυκτὸς) εἰ συμπλακείημεν αὐτοῖς νύκτωρ ἆκ λόχῳ, λείπει τὸ ἀπειρόμβα) Si nocte cum illis in insidiis congrediamur, sententia imperfecta est.

Quæ verò *nobis* impedimento sunt maximè, hæc venio dicturus.

Ete. Qualia sunt ista? non intelligo enim tuum dictum.

Cre. Venit transiuga quilpiam ab Argivis.

Ete. Dicit nè aliquid novi de rebus, quæ ibi sunt?

Cre. Quòd undique circum turres Thebanam civitatem

Statim armis circumdaturus sit Argivorum exercitus.

Ete. Sunt igitur urbi Cadmæorum efferenda arma.

Cre. Quò? nū juven, ferociens nō vides, quæ oportebat te videre?

Ete. Extra fossas iltas, quòd pugnaturi simus citò.

Cre. Exigua est multitudo hujus agri; illi verò sunt innumeri.

Ete. Scio illos feroces esse verbis.

Cre. Habet aliquas vires apud Græcos Argos.

Ete. Confide; citò implebo campos eorum sanguine.

Cre. Velim equidem, sed hoc video magni laboris.

Ete. Scito, quòd non continebo copias intra mœnia.

Cre. Atqui tota victoria pendet à consilio.

Ete. Vis igitur, ut me convertam ad alias aliquas vias?

Cre. Ad omnes potiùs, priusquam ad periculum semel venias.

Ete. Quid si noctu impetum faciamus in eos ex insidiis?

Cre. Si verò eventu sperato excidas, huc salvus redibis iterum?

Ete. Nox pariter commoda utrisque, sed audenti magis

Cre. Res atrox est, in periculum incidere noctis in tenebris.

Ete. Verum dum cœnabunt, in eos impetum faciam?

Cre. Terrorem tantum feres: oportet autem vincere.

Ete. Vadum verò Dircæum profundum est ad redeundum.

Cre. Omnia sunt deteriora, quàm custodire rectè *civitatem*.

Ete. Quid verò, si equitatu adoriamur exercitum Argivorum?

Cre. Et ibi exercitus curribus undique septus est.

Ete. Quid igitur faciam? An dedam urbem hosti?

Cre. Nequaquam: sed delibera, si quidem es sapiens.

Ete. Quod igitur consilium erit sapientius?

Cre, Aiunt apud hostes *esse* septem viros, ut ego audivi.

Ἴσον φέρει νύξ.) ἑκατέρῳ μὴ στρατεύματι ὁπόσης ἐμποδίζει τὸ τῆς νυκτὸς σκότος, τοῖς μὴ τοι προσπεπτωκόσι, πλέον τι παρέχει πρὸς νίκην τὸ ἀμπρέπεσθαι, ἢ ὅτως κὴ τοῖς ἐπιχειροῦσι, κὴ τοῖς ἐπιχειρουμένοις, ἴσον παρέχει ἡ νὺξ ἐμπόδιον. τοῖς δὲ τολμηροτέροις, πὼ νίκην χαρίζεται. Ἐνδυσυχῆσαι) ἢ ἐν ἀντὶ τῆς κατὰ ὁ ἢ νῆς, δυσυχῆσαι τινὰ κρὶ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς χαλεπὸν ὄζιν. Ἔκπληξις) ἀντὶ τοῦ παραχὴ μόνον γίνεται αὐτοῖς, ἀ μὴ τι ἴσπα, ἐπεὶ εἰκὸς αὐτοὺς ἐνόπλους δέκνυεῖν. 737. Βαδὺς γέ τοι) τοῦτο φησὶν, ὡς ζωπυθέμενον κὴ ἐπεινῶν, κὴ δεῖ ἐξαίφνης ἐπιθέσθαι, μήπως τεροπῆς γνομένης κατ' ἠμᾶς περᾶν τὸν ποταμὸν βαθὺ ὄντα ἀ δυνησόμεθα. Δίρκη ἢ ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κρήνῃ, γλυκὺς, πλατύς. Ἅπαν κάκιον) ἅπαν δεύτερον κὴ χεῖρον, πᾶν ὁπὲν μὴ φυλαττόμενον, τὸ φυλαττόμενον ἀκινδύνως χεῖρόν ὄζιν. Ἄλλως. τὰ πάντα δεύτερα τῆς εὐλόγυ ἀσφαλείας. Τίδ', εἰ καθιπτεύσαιμεν) τί ἢ ἄρα πλέον ἡμῖν ἔσαι, εἰ πάντες ἐφ' ἵππων ὁρμήσομεν κατ' αὐτῶν. 740. Κἀκεῖ πέφρακται) κἀκεῖ ἠσφάλισαι ἅρμασιν ἐν κύκλῳ ὁ στρατός. Τί δῆτα δράσω) ἀγανακτῶν δυσχεραίνει, ἐπεὶ πάντα, ὅσα εἶπεν, ἀπεδοκίμασε, φησὶ· θέλεις ἓν πρόσθεν πὼ πόλιν. [* 743. Γίνεται) ἀντὶ τοῦ γίνηται· ζωὸς τρυγικοῖς χήδαι ὀεσικῷ ἀντὶ τοῦ ταπακικῷ, ὡς ἐν ἄλλοις Οὕτω -- ὡς ἄν τῳ ἐξερώνησω ζίφον, Μή πς πολίτῃ ἐν τείχῳ φαντάζεται. Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, ---ἵνα εἴδομεν ἄμφω, ἀντὶ τοῦ εἰδῶμεν.] Ἐπ' ἄνδρας) τὸ ἐξῆς, ἐπὰ ἄνδρας ἐν αὐτοῖς φασὶ λόχων ἀνάστειν, κὴ αὐτὸς ἐλᾶ.

* Ex MS. *C. C. C.* sumptum.

ANNOTATIONES.

V. 727. Ὡς ἁ καθέξω) Olim Ἴδη, in principio addebatur, ex glossâ, ut puto, in textum irrepens; cùm autem cautè omnia nobis erant decernenda, primò ita sumus ratiocinati. Vel τὸ Ἴδη omninò tollendum est, & subintelligi tantùm debet, (uti *Cantero* placet, Vid. Lection. Novar. l. 4. c. 1.) vel certè διὰ μέσε legendum, ut v. 611. hujus fabulæ ἃ θεοί. Vid. *Æmylium Portum* in locum. At cum jam Video non modò à *Scholiaste* omissum τὸ Ἴδη, sed etiam à toties laudato MS. *CCC.* omninò ejiciendum duxi. *J. Barnes.*

V. 731. Περσβάλοιμι) MS. περσβάλοιμ' ἂν &c.

V. 732. Εἴπερ σφαλείς γε δεῦρο σωθήσῃ πάλιν) Ità quidem vetus *Aldi* editio, quam frequentèr rectam reperi: Ità MS. noftrum *C C C. Canterus* quoque ita legit. Sed & alia lectio non minùs placet, σὺ ἀθήσῃ, sive σ' ὠθήσῃ pro eodem. Tum autem legendum sine notâ quæstionis & sic debet exponi, *siquidem victus, huc iterum repelleris.* Codex *Heinsio-Scaligerianus* in hâc parte minùs placet, quòd σφαλῇς legat; quùm participium æquè sufficiat. *Josua Barnes.*

V. 739. Στρατὸν) Deleo στρατῷ & στρατὸν lego, Ita MS. & saniores libri.

Ete. Ti

Ετ. Τί περσεπέσθαι δρᾶν; τὸ γὰρ δέον βραχύ.
Κρέ. Λόχων ἀνάσσειν, ἑπτὰ πρὸς ἑπτὰς πύλας.
Ετ. Τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίᾳ γὰρ ὑμῶν.
Κρέ. Ἐπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλας ἴλου.
Ετ. Λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοσόλοις δορός;
Κρέ. Λόχων, περκείνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
Ετ. Ξυῆκ' · ἀμωύειν τειχέων * περσαμβάσεις.
Κρέ. Καὶ ξυστρατηγάς. Εἰς δ' ἀνὴρ ὁ πάνθ' ὁρᾷ. * MS. περὶς ἀμβάσεις.
Ετ. Θάρσει περκείνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
Κρέ. Ἀμφότερον, ἀπολειφθὲν γὰρ ἑδὲν θάτερον.
Ετ. Ἕξομαι ταύτ' · ἐλθὼν δ' ἑπάπυργον ἐς πόλιν,
· Τάξω λοχαγὰς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγῃς,
Ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς.
Ὄνομα δ' ἑκάστου θρασυβὴν πολλὴ λέγειν,
Ἐλθεῖν τ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
Ἀλλ' εἶμ', ὅπως ἂν μὴ καταφῶμεν χέρα.
Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντίρρο λαβεῖν,
Καὶ ξυναθέντα δι' μάχης, ἑλεῖν δορί,
Κἄμεινεῖν δ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
Γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδός τε σῆς
Αἵμων', ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
Σοὶ χρὴ μέλεσθαι · πιὼ δόσιν τ' ἐχέγγυον
Τιὼ πρόσθε ποιῶ νιν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς.
Μαίρος δ' ἀδελφὸς εἶ · τί δ' μακρηγορῶ;
Τρέφ' ἀξίως νιν, σῆ τε πιὼ τ' ἐμοὶ χάριν.
Πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἁμαρτίαν ὀφλισκάνει,
Ὄψιν τυφλώσας · σὺν ἀγῶνι σφ' ἐπήνεσα ·
Ἡμᾶς δ' ἀρχαῖσιν, ἢν τύχῃ, καταικτιεῖ.
Ἔν δ' ἔξιν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θέσφατον
Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
Τῶνδ' ἐκπυθέσθαι παῖδ'. ἐγὼ γὰρ παῖδα σὸν
Μενοικέα, σῆ παῖς * αὐτεπώνυμον, * MS. αὐτεπώνυμον.
Λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον ·
Σοὶ μὺν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται.

E. Quid *aiunt illis*, esse mandatum ut faciãt? iltæ enī exiguæ sunt vires.
Cre. Præesse certis cohortibus, ut invadant septem portas.
Ete. Quid igitur faciemus? desperationē enim nō expectabo.
Cre. Et tu ad portas septem viros adversus eos elige.
Ete. Ut præsint copiis, an ut sint soli?
Cre. Ut *imperent* cohortibus, delectis *iis*, qui *sint civium* fortissimi.
Ete. Intelligo: ut prohibeant murorum ascensum.
Cre. Et ducibus socios addas. Unus enim vir non omnia videt.
Ete. Secundum audaciam eligens, an secundum prudentiam?
Cre. Utrunque spectabis; nam alterutrum solum nihil valet.
Ete. Fient hæc *ita* Protectus enī in urbem septem habentē portas
Ordinabo duces ad portas, ut dicis,
Opponens pares paribus hostibus.
Nomina porrò singulorum recensere longum esset,
Cùm sub ipsis muris consederint hostes;
Sed vado, nè simus ocioſi manu.
Utinam verò mihi contingat fratrem habere oppositum,
Et congredientem *mecũ* in prælio, ut *ipsum* interficiam hastâ,
Et occidam eum, qui venit eversurus meam patriam.
Et nuptias Antigonæ meæ sororis, & filii tui
Hæmonis, si quid ego fortunâ frustratus fuero,
Tibi oportet curæ esse: sponsionémque firmam,
De quâ antè convenit, nunc facio in exitu meo.
Es frater matris meæ, quid multis verbis opus est?
Nutrias eam dignè, & meâ & tuâ causâ.
Pater verò suæ ipse stultitiæ fert præmium,
Excæcans sẽ, non valdè eum laudo:
Et nos simul imprecationibus suis, si exaudiatur, occidet.
Unum omisimus, si quod oraculum
Tiresias vates nobis dicere posset,
Id ab eo exquirere. Ego verò filium tuum
Menœceum, qui nomen idem habet patris tui,
Mittam ut accersat huc Tiresiam, ô Creon:
Tecum enim lubens in colloquium veniet.

Τί περσεπέσθαι) τί λέγουσιν αὐτοῖς περσεπάχθαι. τὸ γὰρ δέον βραχύ. Λόχων) ταγμάτων, Ἀπορίαν γὰρ) ὁ μὺν φησὶν, ἕως εἰς ἀπορίαν ἔλθω ἀμηχανίας πέσω. Λόχων, περκείνας) ποτέρων φησὶν ἑπτὰ ἀνδρας δεῖ πέμπειν ἐπὶ τὰς ἀρχάς, ἢ εἰς περὶς ἕνα, οἱ ἑπτὰ καθ' ἑαυτοὺς ἰδίαν βουλευσάμενοι δώσουσι. Περσαμβάσεις) ἐπαναβάσεις, ὅ ἐστιν ἀποσοβεῖν τοὺς τειχέων τὰς ἐπαναβάσεις. Καὶ ξυστρατηγὰς) ξύλεξαι αὐτοῖς συλλοχίτην, καὶ στρατηγὸς ἑτέρους μετ' αὐτοὺς ἑπτά. καθ' Ὅμηρον γάρ, * Σὺν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τὸν ἐνόησεν. Θάρσει) ἀνδρείᾳ. Ἀμφότερον) καὶ τὰ δύο· ἑδὲν γὰρ ὅτι τὸ ἕτερον, ἀπολειφθὲν τοῦ ἑτέρου. Ἐλθὼν δ' ἐς πόλιν) γελοίως τοῦτο φησὶν, ὡς μὴ ὢν νυῦν ἐν τῇ πόλει. πφύλαχτιν ἢ τὰς ὀνομασίας αὐτοῦ εἰπεῖν, ὡς φησὶ Δίδυμος, διὰ τὸ ὑπὸ Αἰσχύλου εἰρῆσθαι, ἐν τοῖς ἑπτὰ ὅτι Θήβας αὐτὰς. Ἄλλως. οὐκ ὀφείλομεν ἐκάστου καταλέγειν τὸ ὄνομα πολέμου ἐπείγοντος. Διαλειφθὲν) ἀρχὰ. Ἀλλ' εἶμ') ἀλλ' ἀπέρχομαι, ὅπως μὴ ἐμποδίζωμεν τὸ θεῖον χειρῶν ἔργον. τυτέσι τὸν πόλεμον. 761. Ἀντίρρο) ἀντίπαλον. Ἐλεῖν δορὶ) φονεύσειν διὰ τοῦ δόρατος. Τῆς τύχης) τῆς συντυχίας ἀποτυχὼ. Ἐγχέγυον) ἀσφαλῆ. Ὀφλισκάνει) εἰς ἑαυτὸν χρέωστεῖ μωρίαν. ἀντὶ τοῦ ἀρᾶσι) καὶ ἡμῖν αὐτοῦ θανάτου γένηται, ὅσον ἐπὶ ταῖς ἀρᾶις, ἐὰν συμβῇ αὐτὰς ἰσχύσαι. τὸ γὰρ ἴσον τύχη, τοῦτο δηλοῖ. Ἔν δ' ἔξιν ἡμῖν ἀργὸν) ἀργὸν, ἀπεράντου, καὶ θεραπευομένου, ὀφεῖλον χλιάζ, καὶ μὴ χλούσιον. Ἄλλως. ἐκεῖνο φησὶ μόνον ἡμῖν παρελείπεται, τὸ παρὰ τοῦ μάντεως ἀκοῦσαι περὶ τούτων. εἰωθότες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς συμφοραῖς καταφεύγειν μαντικῆς, ἐν ταῖς συμφοραῖς ἐπὶ τοὺ μάντεις καταφεύγουσιν. [Εἴ τι θέσφατον----πυθέσθαι ταῦτα) Τὸ τί εἰπὼν καθίλαθε ἐπάγει πληθυντικῶς τὸ ταῦτα, περὶς τὸ σημαινόμενον, ὅμοιον τῷ----Κοινὰ δ' εἴπ πείσεθ' ἑπάπυργον ἄδε γᾶ Φοίνισσα χθών. Αὐτεπώνυμον) ὁμώνυμον, τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλούμενον. 777. Λαβόντα πέμψω) ὡς τὸ Μενοικέως ἐν τῷ στασιάζω ὄντος τοῦτο φησίν. Ἄλλως. ἐγὼ γὰρ τὸν παῖδα (οὐ δεῦρο πέμψω, λαβόντα τὸν Τειρεσίαν.

ANNOTATIONES.

* *Homer.* Iliad. κ. v. 224.

V. 751. Περσαμβάσεις) Vid. Notas ad v. 492. & *Canter.* Nov. Lection. l. 3 c. 3. Fatendum autem hìc in MS. legi disjunctim, licet aliter suprà, & sanè, ut mihi videtur, non sine causâ; & exponit περὶς τὰς ἀναβάσεις τῶν τειχέων. *Josua Barnes.*

V. 753. Θάρσει περκείνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ) *Pindar.* Nem. Od. 9. Dodecad. ἡ. De præclaris Ducibus dicit, χρεὼ καὶ ψυχᾷ δυναμοί, quòd Schol. interpretatur γνώμῃ καὶ ἀνδρεία. Et *Homer.* Il. π'. v. 630. Idem ferè sentit---ἐν γὰρ χρεὼ τέλεται πολέμου, ἰπέων δ' ἐν βελῆ. *Josua Barnes.*

V. 755. Ἑπάπυργον) Ita ex MS. restituo, pro veteri ἐπὶ πύλαν· tu nunc mecum ἑπάπυργον lege, quod verbum Poetæ nostro familiare de hâc re loquenti. Vid. v. 1065. & 1085. &c. Hæc autem Epitheta passim inter se ab Exscriptoribus erant confusa; sed Metri ratio id mendum diluet. Sed & aliud nobis hìc notandum. Ἐλθὼν δ' ἑπάπυργον ἐς πόλιν. *Profectus in urbem* &c.) *Scholiastes* hæc ab *Eteocle* ridiculè dicta ait, utpote qui jam in urbe erat. Sed hujus & omnium Criticorum pace dico, illud in more esse, ut qui domi toto die maneat, licet in urbe sit, illo die in urbem non profectus dicatur. Quod obiter, nè justa desit Poetæ defensio. *Josua Barnes.*

V. 758. Ὄνομα δ' ἑκάστου) Licet *Eurip.* ob decorum hìc septem *Thebanorum* Ducum nomina omiserit, hos *Æschyli* ineditus *Scholiastes* sic enumerat, *Eteocles*, *Melanippus*, *Polyphontes*, *Megareus*, *Hyperbius*, *Actor*, *Lasthenes*; ita quidem ille, at *Periclymenus* est addendus, Vide *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 6. §. 8. *J. Barnes.*

V. 773. Ἔν δ' ἔξιν ἡμῖν ἀργόν) Ita MS. rectè, ità & *Scholiast.* & Nos anteà legebamus cum *Scaligero*, Ἔν δ' ἀργὸν ἡμῖν ἕξιν, Non enim erat ferendum, quod in impressis libris antehæc obtinebat, Ἔν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἕξιν. Sed nunc Conjecturæ nostræ omninò cedant necesse est tam illustri Veteris Manuscripti Autoritati. *Josua Barnes.*

V. 776. Μενοικέα) Quòd ultima hujus vocis sit longa, vid. infrà ad v. 1258.

Ἐγὼ γὰρ τέχνῃσι μαντικῇσι ἐμπεφάμην
Ἤδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
Πόλει γ' ἂν σοὶ ταῦτ' ὑποσκήπτω, Κρέον·
Ἤν περ κρατήσω πάμε, Πολυνείκους νέκυν
Μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
Θνήσκειν γὰρ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.
Σοὶ μὲν πάρ' αὐδῶ. θεράπουσι δ' ἐμοῖς λέγω,
Ἐκφέρετε τεύχη, πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
Ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν θεοκείμητον δορὸς
Ὁρμώμενοι ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
Τῇ δ' Εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
Περσβυξόμεσθα, τῇδε σῴσασαν πόλιν.

Ego enim artem divinandi vitu-peravi
Jam coram ipso, ita ut mihi fuc-censeat.
Urbi vero & tibi hæc mando, ô Creon.
Si ego vicero, cadaver Polyni-cis
Ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ:
Sed ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus.
Tibi quidem hæc dico. Sed mi-nistris meis dico,
Efferte arma, ferreaque indu-menta,
Ut in pugnam propositam belli
Tendamus jam cum vindictâ vi-ctoriâ.
Et Cautionem, quæ est utilissima Dearum,
Oremus, ut servet hanc urbem.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφή.

Strophe.

Χο. 1 Ὦ πολύμοθε Ἄρης, τί ποθ' αἵματι
2 Καὶ θανάτῳ κατέχῃ, Βερμίᾳ παρέμυσος ἑορτᾷς;
3 Οὐκ ὀπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεανίδος ὥραις,
4 Βόσρυχον ἀμπεῖσάσα λωτοῦ χρυσέᾳ μέλπῃ
5 Μοῦσαν, ἣν ἁ χάριτος χαροποιοί; 795
6 Ἀλλ' αὖ ὁπλοφορείοις, σπαίρων Ἀργείων ὀπιπεύσας
7 Αἵματι Θήβας, κῶμον ἀναυλότατον πεσχερεύῃς.
8 Οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύει,
9 Ἄρματι κὲ ψαθίοις πτερυγάμοισι μώνυχα πώλων,
10 Ἰσμηνῶ ὀπὶ χεύμασι βαίνων, 800
11 Ἱππείαισι θοάζῃς, Ἀργείοις ὀπιπεύσας

Ch. 1 O ærumnose Mars, quare sanguine,
2 Et morte delectaris, â Bacchi festis diffone, *ac aliene*?
3 Cur non int. pulchrichoras co-ronas puellæ viro maturæ,
4 Cincinnum pandens, tibiæ per flatus suaviter canis
5 Carmen *aliquod*, in quo *sint* gratiæ lætificæ?
6 Sed cum armatis, exercitum Argivorum incitans
7 Cum sanguine contra Thebas, saltationem inconcinnâ præsilis?
8 Neque cum thyrsigero, cervini pellibus indutus tripudias,
9 *Sed* curribus (& lræenis) quadrijugis unungulum Equum
10 Ismeni ad flumina vadens
11 Equitationibus incitas, Argivos inspirans

Ἤδη πρὸς αὐτὸν) πρὸς ὀλίγον ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμεμφάμην τῇ μαντικῇ, ὥστε μέμφεσθαί μοι καὶ μομφὴν ἔχειν. Ἐποσκήπτω) ἐντέλλομαι, λῶβαν, ἐὰν ἡ ἐμὴ δυνάμις ὑπερατήσῃ. Νέκυν) τὸ σῶμα. Κἂν φίλων τις ᾖ) διὰ τοῦτο προσαναφέρει τὰ κατὰ τὸν ἀδελφόν. Ἐκφέρετε τεύχη) τεύχη, τὰς ἀσπίδας. Ἀμφιβλήματα δ') τὰ ἐνδύματα πάντα τὰ τὸν ἄνθρωπον ὁπλίζοντα. λέγει δ' ὅπλα, περικεφαλαίαν, κνημῖδα. οἱ δὲ γεφύρια τὰ σάγματα. Πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα) ταῦτα τινὲς εἴδη δορυφόρων φασί. Σὺν δίκῃ) (ὡ χρίσει, νικηφόρῳ. ἑαυτὸν γὰρ δίκαιον ὡετο ἀμυνόμενον θεοῖς τῆς πόλεως σῴζειν· ἐκόντων δ' αὐτῶν κατὰ πόλεως στρατεύομεν. καὶ Ὅμηρος, Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Ἰῇ δ' εὐλαβείᾳ) σωματοποιεῖ τὴν εὐλάβειαν. ὡς Ὅμηρος, δείμου τε φόβου τε. τῇδ' εὐλαβείᾳ εὔχονται, ἵνα αὐτοὶ ἀφόβως ἀπέλθωσιν, ἢ ἵνα τοῖς πολεμίοις φόβον ἐμβάλωσι. 791. Ὦ πολύμοχθε Ἄρης) τὰ τοιαῦτα εἴδη ἠθῶν χρεῶν καλεῖται τραγῳδικὴ, ὡς εἴρηται· ὅτῳ δὲ χρὴ γεφύρια τά, τε κῶλα, καὶ τοὺς στίχους, ὡς διωρθώθη παρ' ἐμοί. ἀπάκτως γὰρ ἦσαν καὶ ἀνευμόσως ἐν τοῖς ἀνηγεράροις κείμενα, καὶ πολὺ μοι παρέχον πόνον, εἰς τάξιν ταῦτα καὶ ἁρμονίαν μετενεγκεῖν. τὰ μὲν γὰρ ἦσαν δακτυλικὰ, τὰ δ' ἀναπαιστικὰ κῶλα, ἃ μέλλει δὲ καὶ λόγον κείμενα. ἀλλ' εἴ τις ὀρθῶς λογίζοιτο, καλῶς ἂν ᾄδοιτο ταῦτα διορθωθέντα. ἔστι τοίνυν τῆς στροφῆς τὰ κῶλα καὶ οἱ στίχοι ιζ', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα, τὰ πάντα μὲν τινὰ δακτυλικά. τὸ α' τετράμετρον ἀκατάληκτον. καὶ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. ὁ β', καὶ ὁ γ', καὶ ὁ δ', ἑξάμετροι. τὸ ε' ὅμοιον τῷ α'. ὁ ς', ὁ ζ', ὁ η', καὶ ὁ θ' πάλιν ἑξάμετροι· τὸ ι καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια τῷ α'. τὸ ιζ' ἐφθημιμερές. ὅπὶ πρὸ τέλει τῆς τε στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, παράγραφος. Ὦ πολύμοχθος ἄρης) πολλῶν μόχθων καὶ κακῶν αἴτιε. Κατέχῃ) χαίρεις καὶ ἐνθουσιᾷς. Παρέμυσος) ἐναντία, ἢ τῷ αὐτῷ μύσαν ἔχων, τυγχάνει τῇ τῶν Βερμίᾳ ἑορταῖς ἀσύμφωνος. Ἄλλως. ἀσύμφωνος, ὡς καὶ τῷ ἄνοιαν σημαίνουσαν φησὶν, ἡ σωφρόνως, ἀλλὰ ἀλλότριος. Νεανίδος ὥρεις) τοῖς γαμηλίοις καιροῖς. πῶς δ' ὅτως, νεανίδος ἀκμαίας ὥραν ἐχούσης γάμου. διὰ τί δ' οὐ μὴ τὸν σὸν βόσρυχον ὑπὸ στεφάνοις νεανίδος ὥρας, ὅτι ὥρεις ἐκπετάσας μέλπῃς πρὸς πνεῦμα λωτοῦ. ἔνιοι δὲ νεανίδος ὥρας τὴν ἔαρος, τὰ πάντα ἡδέα ποιοῦσαν. Ἄλλως. ἡ καλλιχόρεις στεφάνοις βόσρυχον ἀναπετάσας ὅτι γάμοις νεανίδος μέλπῃ, νυμφιδίους ᾠδὰς πρὸς αὐλὸν, ἢ ὅτι πρὸς τὸ ὥρας νεανίδος· ἀμπετάσας δ', ἀνασείσας τὸν πλόκαμον, ὥσπερ ὁ Διόνυσος. Ἡ καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς, πρὸς πνεύματα, ὅ ὄζιν ἀπομάγματα αὐλοῦ. Χαροποιοὶ) χαίειν ἐμποιοῦσι καὶ ἀγαλλίασιν. Ἀλλὰ σὺν ὁπλοφορείοις) ἀλλὰ ἐν ὁπλοφορείοις, κῶμον ἀναυλότατον πεσχερεύεις, στρατὸν Ἀργείων ὀπιπεύσας τῷ αἵματι τῆς Θήβης, ὅ ὄζιν τῷ γῇ δῆλ Θηβαίων· Ὅμηρος, αἵματος ἐς ἀλαδε. Ἀλλὰ σὺν ὁπλοφορείοις Θήβαις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπεύσας, ὅ ὄζι ἐνθουσιάσας ἐκάτερον στράτευμα, καὶ κατόχως αὐτοὺ ποιήσας ἑαυτῷ, ἅμματι κῶμον ἀναυλότατον πεσχερεύεις, ὅ ὄζι πεσκαλῇ αὐτοὺ εἰς ἅμυσον κῶμον σὺν ἅμματι. λέγει δ' τὸν πόλεμον. ἄναυλον δ' ὑπὸ τῶ αὐλὸς, ἐμφελῆ, καὶ ἄμυσον. σάλπιγξ γάρ ὄζιν ὁ αὐλὸς τῶ πολέμω. ἢ δ' ὡς πλεονάζει, ὡς τὸ *Νῆάς τε πρήσας. Κῶμος) εἶδος ὀρχήσεως. [*Κῶμον ἀναυλότατον πεσχερεύεις, ὑβρισικῶ καὶ κακομισοτάτῳ χρείαν.] Οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ) ἢ ὑπὸ ἀντὶ τοῦ σὺν, σὺν θυρσομανεῖ Διονύσῳ. Θύρσος δ' ὁ ἁπαλὸς κλάδος τοῖς ναρθηξὶ πεπλεγμένος. Νεβρεῖς δὲ ὅτι δέρμα ἐλάφου κατάσκιον, ὃ φορῶσιν οἱ βακχεῖαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ μανόμενοι τὸ δέρμα αὐτῆς κατατέμνοντες, ποικίλον ποιοῦσιν· οἱ σώφρονα μανίαν μανόμενοι, τῷ κατασκίῳ τῆς νεβρείδος, σοφίζονται μανίας τὸ σῶμα. Ψαθίοις) ψάλιον Ἀττικῶς, ψέλλιον κοινῶς· Ἔστι δ' ψέλλιον ὁ κείκος τῶ χαλινῶ, ἢ ἁπλῶς ὁ κείκος· Ἐνταῦθα δ' ψάλια τοὺ χαλινοὺ φησιν, τῷ μέρει ἀντὶ ὅλου χρώμενος. Ψαθίοις, χαλινοῖς μονωνύχων ἵππων καὶ τελαπόδων. Ἐπὶ χεύμασι βαίνων) ἡδὺ μὲ ᾄδειν εἰ καὶ χάειν πεφίλει. ὅπὶ βαίνων δ' τοὺς χεύμασι τῶ Ἰσμηνῶ σὺν ἅρμασι καὶ ψαλίοις μονοπώλοις, τῇ ἱππικῇ σημαίνῃ. 801. Ἐπιπεύσας δ') ἀντὶ τῶ παροξυνας τοὺ Θηβαίους, καὶ

Ego enim artem divinandi vitu-peravi) paulò antè coram ipso, ita ut mihi succenseat. Urbi vero & tibi hæc mando, ô Creon) hæc dico. Si ego vicero) si victor fuero. Cadaver Polynicis) mandat, ne quis, Si ego vicero, cadaver Polynicis sepeliat. Ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ) ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ. Sed ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus) ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus. Tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico) tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico, Efferte arma, ferreaque indumenta) efferte arma, ferreaque indumenta, Ut in pugnam propositam belli) ut in pugnam propositam belli Tendamus jam cum vindictâ victoriâ) tendamus jam cum vindictâ victoriâ. Et Cautionem, quæ est utilissima Dearum) et Cautionem, quæ est utilissima Dearum, Oremus, ut servet hanc urbem) oremus, ut servet hanc urbem. Ego enim artem divinandi vituperavi) ego enim artem divinandi vituperavi. Jam coram ipso, ita ut mihi succenseat) jam coram ipso, ita ut mihi succenseat. Urbi vero & tibi hæc mando, ô Creon) urbi vero & tibi hæc mando, ô Creon. Si ego vicero, cadaver Polynicis) si ego vicero, cadaver Polynicis. Ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ) ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ. Sed ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus) sed ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus. Tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico) tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico, Efferte arma, ferreaque indumenta) efferte arma, ferreaque indumenta, Ut in pugnam propositam belli) ut in pugnam propositam belli Tendamus jam cum vindictâ victoriâ) tendamus jam cum vindictâ victoriâ. Et Cautionem, quæ est utilissima Dearum) et Cautionem, quæ est utilissima Dearum, Oremus, ut servet hanc urbem) oremus, ut servet hanc urbem. Ego enim artem divinandi vituperavi) ego enim artem divinandi vituperavi. Jam coram ipso, ita ut mihi succenseat) jam coram ipso, ita ut mihi succenseat. Urbi vero & tibi hæc mando, ô Creon) urbi vero & tibi hæc mando, ô Creon. Si ego vicero, cadaver Polynicis) si ego vicero, cadaver Polynicis. Ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ) ne unquam sepeliri patiaris in hâc terrâ Thebanâ. Sed ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus) sed ut moriatur, qui id sepeliêrit, etiamsi sit aliquis amicus. Tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico) tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico, Efferte arma, ferreaque indumenta) efferte arma, ferreaque indumenta, Ut in pugnam propositam belli) ut in pugnam propositam belli Tendamus jam cum vindictâ victoriâ) tendamus jam cum vindictâ victoriâ. Et Cautionem, quæ est utilissima Dearum) et Cautionem, quæ est utilissima Dearum, Oremus, ut servet hanc urbem) oremus, ut servet hanc urbem.

* Iliad. β'. v. 493. ---Νῆάς τε πρήσας.

* Κῶμον &c.) Ex MS. & hoc.

ANNOTATIONES.

V. 779. Ἐγὼ δὲ τέχνῃ &c.) De hoc *Eteoclis* contemptu vaticiniorum *Tiresiæ* ipse paulò post queritur ad v. 872. Sic apud *Homerum Calchanti* infensus erat *Agamemnon*, Iliad. α'. v. 106.

Μάντι κακῶν, ἔ πω ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·

Et in sacris literis *Ahabus Michaiæ* Prophetæ. Vid. 1 *Reg.* c. 23. v. 8. & 18. & 2 *Chron.* c. 18. v. 7. & 17. Idem ferè hodiè contingere videmus, ut hujus terræ Principes Doctis, Sanctis & Veracibus viris haud multùm faveant. Vid. etiam quid de hâc re *Scholiastes* dicat. *Josua Barnes.*

V. 781. Γέλει δὲ σὺ σοὶ &c.) Edictum idem de non sepeliendo *Polynicis* cadavere vid. fusiùs explicatum *Sophocl.* Antig. v. 26. & aliis locis. *Æmyl. Portus.*

V. 790. Διασῶσαι) Ita nunc rescribo, explosò illo διασῴζειν, non modò quod *Scholiastes* ipse supra ad v. 697. Ita legat; sed quòd & MS. nostrum id apertè præ se ferat. *Josua Barnes.*

V. 793. Νεανίδος ὥρας) Legitur & ἄρης. Vid. *Schol.*

799. Μώνυχα πώλων) μωνυχα πῶλοι, ut *Homerus* μώνυχες ἵπποι. MS. μωνυχᾶν πώλων in hoc loco malè. Ἅρμασι verò, ut nos, rectè; vel certè τὸ μώνυχα est adverbii instar in hoc loco, & ad πώλων cum ὑπ' ἂν referendum. Tale quid occurrit *Troad.* v. 536. Χάειν ἄζυγα ἅμιππα πώλα. *Josua Barnes.*

ἐξεναντίας

ἐξεναντίας αὐτοῦ τάξας τῆς Ἀργείοις. ἀπὸ δὲ τῆς ἐναντίας νεὼς εἶπεν. ἐν γὰρ τῇ ἀνωτέρω τοὺ Ἀργείους εἶπε παρεξωσθέντας ἀλλήλοις. τοῦτο δέ φησιν, ὡς τῆς ἄρεως ἑκατέρους παρεξωσθέντος κατ' ἀλλήλων.

12 Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα,
13 Θιασον ἔνοπλον, ἀντίπαλον
14 Λαΐνα τείχεα χαλκῷ κοσμήσας.
15 Ἡ δεινά τις Ἔρις θεὸς, ἃ τάδε
16 Μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι,
17 Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.

Ἀντιστροφή.

1 Ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηέτα-
2 τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονόσφορον ὄμμα Κιθαιρών,
3 Μήποτε τὸν θανάτῳ πεπρωτευσάντα λόχευμ' Ἰοκάστης,
4 Ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,
5 Χρυσοδέτοις περόναις δῄσαμαν·
6 Μηδὲ τὸ παρθένιον πέρσαι πόρτιν ἐλθεῖν,
7 Πένθεα γαίας, Σφιγγὸς, ἀμυσταὶ σὺν ᾠδαῖς·
8 Ἅ ποτε Καδμογενῆ, τετραβάμοσι χηλαῖσι
9 Τείχεσι χειμπόμφυα, φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον
10 Γέννα, ἂν ὁ χθονὸς Ἅιδης (φως
11 Καδμείοις ὄπαπέμπει. Δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
12 Θάλλει παίδων Οἰδίποδος χθών
13 Δώματα καὶ πόλιν.
" 14 Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλόν, ἔ ποτ' ἔφυ καλόν,
" 15 Οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες,
" 16 Ματρὸς λόχευμα, μίασμα πατρός·
17 Ἡ ᾗ σώαγμον εἰς λέχος ἦλθεν.

12 Et ſatorum genus ſcutiferum,
13 Chorum armatum, adverſarium ad
14 Lapidea mœnia ferro ornans.
15 Certè atrox quædam eſt dea Diſcordia, quæ hæc
16 Excogitavit mala regibus terræ hujus,
17 Labdacidis miſeris.

Antiſtrophe.

1 O admirandarum frondium, & abundantiſſimum fe-
2 ris nemus, Dianæ niveoſe ocule Cithæron,
3 Nunquam morti deſtinatum filium Iocaltæ
4 Debueras Oedipum alere infantem ejectum domo,
5 Aureis fibulis inſignem:
6 Neque virgineum alatum, montanū mōſtrū venire *debuerat*,
7 Luctus terræ, Sphingis, maximè inconcinnis cum carminibus;
8 Quæ quondam Cadmi, quadrupedibus ungulis,
9 Mœnibus appropinquans, tulit ætheris in inacceſſum lumen,
10 Ptolem: quam *ſphingem* infernus
11 Plutò Cadmeis immiſit. Infelix verò his alia
12 Oritur liberorum Oedipi in
13 Ædibus & Urbe.
" 14 Quod enim honeſtum non eſt, nunquam fiet honeſtum,
" 15 Neque illegitimi liberi,
" 16 Matris partus, piaculum patris, *honeſti cenſeri poterunt*:
17 Hæc enim conſanguineum in lectum venit.

Σπαρτῶν γένναν) κατὰ τὴν γλυκεῖαν σπαρτῶν, ἤγουν σπαρτῶν τῶν ἀνδρῶν σπαρτοὶ γὰρ ἐλέγοντο τῶν Δρακοντογενῶν ἀναδοθέντων. Ἀσπιδοφέρμονα) τελείως ἀσπιδοφόρημονα. φέρεται γὰρ, τὸ ῥόφαι. τὸν ἐν ἀσπίδι τεθραμμένα, τουτέστι τὸν στρατιώτην λαὸν, τὸν πολεμικὸν, ἀγαγώγως. Ἄλλως. Ἀσπιδοφέρμονα, ἀσπιδηφόρον. Ἄλλως. Ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον. ὁ νῦς ἔστιν. κοσμήσας χρὴν ἐνεργοφόρον, ἀλλ' ἀσπιδοφέρμονα, ἐ σωθίασον καὶ σύγκωμον χρὴν, ἀλλ' ἀντίπαλον, ἐ κιονῶ κοσμήσας, ἀλλὰ χαλκῷ. εἰ γὰρ ὧδε ἐπὶ Διονύσου, ἔστιν ἂν ἔφη, ἐνεργοφόρον θίασον, σύγκωμον, καὶ σύμφυτα ὄρη κιονῶ κοσμήσας καὶ τὰ λάϊνα τείχη. Ἡ δεινά τις ἔρις) τοῦτο καθολικὸν ὄντως δεινὴ θεὸς ἡ ἔρις. καθεργάσατο γὰρ κακὰ τοῖς βασιλεῦσι Λαβδακίδαις, τοῖς ἀπὸ τοῦ Λαβδάκου κατοικοῦσι, τοῖς πολλὰς καμάτους ὑπομεμυθικόσιν. Ἄλλως.

Λαβδακίδαις, ἤτοι τοῖς Θηβαίοις. σημειοῦσθαι γὰρ Θηβαίων Λάβδακον. Ὦ ζαθέων πετάλων) ὦ νάπος τῆς ζαθέων καὶ μεγάλων φύλλων. ἢ θείων, ὥσπερ φαμὲν θεῖον τόπον διὰ τὸν ἐν αὐτῷ θεόν. λέγονται γὰρ ἐν αὐτῷ ἱδρυθῆναι αἱ μοῦσαι, καὶ δένδρεις διαφόρεις κοσμεῖσθαι. [* Ἄλλως. ἄγαν θείων δένδρων πεπληρωμένον. Πολυθηέτατον) πολλὰς θήρας ἔχον. Ἄλλως· πολυθηέτατον, δηλονότι πολυειδῶν θηείων ἀγελομένων θεσεκτικόν. Νάπος) ὁ σύμφυτος τόπος. Χιονοτεύφον) τῆς χιόνων φυλακτικόν.] Ὄμμα Κιθαιρών) ὅτι ἐφορᾷ ἡ Ἄρτεμις ὑπὲρ τὰ ἄλλα ὄρη. ἢ ὡς καλλιτεύον φησὶ τῇ θεᾷ, ὥσπερ ἐν τῷ σώματι τὸ ὄμμα. πολύθηρον γάρ ὄρος, κυνηγέτις ἡ ἡ θεὸς ἡ Ἄρτεμις ὑπάρχει. Ἄλλως. Ὄμμα) θεώρημα. 810. Πεπρωτευθέντα) ἐκτεθέντα. Λόχευμα) γέννημα. Ἔκβολον) ἐκβεβλημένον. Χρυσοδέτοις) ἢ μᾶλλον Ἰοκάστη ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα, εἶπε σιδηραῖς τὰς περόνας. αὗται γὰρ ὡς βαρβαρικὰ ἀκριβῶς ἴσασιν. Μὴ γὰρ τὸ παρθένιον) ἀπὸ κοινῆς τὸ ὤφελεν, τελεῖται ἡ γὰρ Σφίγξ ἐπῆλθεν εἰς τὰς Θήβας ἐπαλληλυθέναι. αὕτη γὰρ ἀρχὴ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τῷ Οἰδίποδι. διὰ τὸ εὑρηκέναι γὰρ τὸ προτεῖνον ὑπ' αὐτῆς ζήτημα, ἔγημε τὴν μητέρα καθ' ἄγνοιαν. προῄκητο γὰρ εἰς γάμον τῷ συμπέντι. Οὔρειον τέρας) ἄγελον. ἢ ἴσως ἐπειδὴ ἐν Κιθαιρῶνι ἐτρέφετο τῷ ὄρει, τέρας αὐτὸν φησί. τέρας δὲ ὅτι παρὰ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ ἔξης, μὴ γὰρ τὸ παρθένιον πέρσαι σφιγγὸς ὤφειλεν ἐλθεῖν εἰς πένθεα ταῦτα τῆς χθονός. τέρας γὰρ τὴν σφίγγα λέγει, ἐπειδὴ πέρατι ἓν παρθένος πρόσωπον ἔχουσα. λέοντος γὰρ τὸ πᾶν σῶμα μιξοφυὴς ἦσα. Ἀμυσταὶ ταῖσι) σὺν κακοῖσι φθόγγοις, καὶ σφίσιν. ᾠδὴν δὲ κακόμουσον τὸ αἴνισμα φησίν. ἐπεὶ ἐμμελῶς τε καὶ εὐρύθμως, καὶ ἐμμέτρως ἐλέγετο. ἐξαπώλλυε γὰρ πολλοὺς τῶν Θηβαίων. μὴ εὑρίσκοντες γὰρ τὸ αἴνισμα κατηδίοντο. Ἅ ποτε) ἥτις ἐπικαθεζομένη τοῖς τείχεσι τελεσθέντα χηλαῖς, τὴν Καδμογενῆ χθόνα εἰς αἰθέρος ἄβατον φῶς ἀνήγαγε, ἐπεὶ ἄβατος καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις ὄντι. ὑποβολικῶς δὲ τοῦτο φησὶν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος πολὺ, ὥστε προσεγγίζειν τῷ αἰθέρι, ἀνέφερε τὴν Καδμογενῆ χθόνα. πιθανὸν γάρ τι ἰστορεῖται, ὅτι εἰς ὕψος αὐτὸν ἀνῆγε, καὶ ἠφίει ἐπὶ γῆς φέρεσθαι ἄνω διαπαρέξασα. Ἦν ὁ χθὼν) ἵνα ἑαυτῆς πῆς, ἢ διδυμευῆς, ἢ ἀλάσωρ ἐρῆκε τὴν πόλει. πάντα γὰρ δεινὰ. χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Δυσδαίμων) ὡς ἡ ταῦτα δυσδαίμων ἔρις ἄλλη αὔξεται καὶ τοὺ οἴκους τοῦ Οἰδίποδος καὶ παιδίων. ἄλλη ἡ ἔρις ἄλλα ποιεῖ καὶ διαθρῴ καὶ τὴν πόλιν, καὶ τοὺ οἴκους καὶ Οἰδίποδος παίδων. κακοὶ γὰρ ὄντες κακὰ πάσχουσιν, ὡς παρὰ φύσιν τεχθέντες. 821. Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν ἔποτ' ἔφυ καλόν) ὃ γάρ ποτε τῶν καλόν ὄζει, ὥσπερ αὐτὸ τὸ ἀρχικὸν ὑπὸ ῥίζης μὴ ἔλθοι καλῆς. τοῦτο ἡ καὶ τὸν Οἰδίποδα βλαβούμενα γήμαντα τὴν μητέρα, καὶ βλαβούμενα παῖδας τεκόντα. τοῦτο ἓν φησὶ, τὸ μὴ καλὸν γνώμῃσιν, ἔποτε ἐπευνήσομεν. ὧδε γὰρ αὐτοῖς γέγονεν, ἢ ἔστι καλόν. Οὐδ' οἱ νόμιμοι) ὑπὸ κοινὸν τὸ καλὸν, ὧδε οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες καλὸν, οἱ παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον γεγονότες, ἀλλὰ καταφρονοῦσι καὶ ἀνόσιοι. Μίασμα ἡ παῖδες) παῖδες γὰρ ζωὸν μίασμα εἰς λέχος ἦλθεν. ὅ ὅτι τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς τῷ Οἰδίποδι.

*Ἄλλως &c.) Hæc ex MS.

ANNOTATIONES.

V. 802. Ἀσπιδοφέρμονα) Verbum hoc ſolitarium, ſive ἅπαξ λεγόμενον, nec ulla alia ſui ſimilia habet; de quo vid. *Scholiaſtem*, nec Lexicographos effugit. Hunc locum reſpexit *Euſtathius* Iliad. δ'. fol. 465. lin. 10. Τὰς ἢ ἀσπιδοφόρους, ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἢ τραγῳδία εἶπεν. Θιασον itaque proprie ὀργιάζον ὄχλον, ut *Euſtathius* per abuſum verò, *quævis Multitudo*, ſive *Chorus*, ſive *Exercitus*, ſive *Eccleſia*, ſive *Turba Bacchantium* aut *Furentium*; vel etiam aliud quodvis agentium. Vid. *Bacch.* v. 56. *Joſua Barnes.*

V. 804. Κοσμήσας) lubenter ſi per me liceret, ſcriberem κοσμῆσαι & exponerem ferro coronare, hoc eſt, Armatorum obſidio &c. Canterus κοσμησόμενος legit. *Idem.*

V. 815. Χηλαῖς) Verſûs cauſâ ita ego ſolus legere audebam: & nunc id video à MS. Vetuſtiſſimo *C. C. C.* confirmatum. Χηλαῖς antea erat. *Joſua Barnes.*

V. 819. Οἰδίποδος) MS. legit Οἰδιπόδα, eodem recidit. Cæterùm καλὰ χθονὸς ex MS. & *Scholiaſtæ* legimus Authoritate; & præterea quatuor ſequentes Verſus ita ordinamus, ut *Strophæ* reſpondeant; Religio eſt alios nimis turbare; cum aliquid ſaltem in fine deeſſe videatur. *Manuſcriptum* autem ad amuſſim concordat cum impreſſis libris, in hâc parte, quoad verba, (aliàs enim Verſus ordinat) excepto in ultimo quòd legit Ἡ δὲ σώαγμον pro ᾗ &c. *Joſua Barnes.*

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ὦ Πολύμοχθ' ἄρες) ὦ πολλῶν καμάτων αἴτι' Ἄρες, διατί σὲς φόνον καὶ σὲς θάνατον ἐνθυσιᾷς, ἀναίμοτ' ὑπάρχων ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου, ἐκ ὑπερφιᾶς καὶ κύκλοις χορῶν καλλιχόρου εὐφρεπείας, λέγω τερπνὸν, ἤγουν ἐφ' οἷς διαφέπουσιν αἱ νεάνιδες, τὸν σὸν βόστρυχον ἀναπετάσας καὶ τὰ ἀπηχήματα τῆς σύριγγος θεσπιῶν μέλος, ἐν ᾧ χαίρετε ἐσὶ χαρᾶν ἐμπιπῶσα καὶ ἀγαλλίασιν. ἀλλὰ σωὶ ὁπλοφόρεις ἀνδρῶσι σὲς τῶν Θηβῶν χορευόμενος χορείαν ὑβριστικὴν, κακομοσσοτάτην, διεγείρας τὸν ἔρεβος τῆς Ἀργείων ὀπὶ φόνον, ἀδὲ ὑπὸ τῷ Διονύσῳ, τῷ ὑ βύρσων μανομόνῳ χορεύοις, δέρματα ἐλάφων ἐνδεδυμένος, καὶ ὁπὶ τῖς ῥεύμασι τὸ Ἰσμηνὸ τὸ ποταμὸ περιδρόμος σωὶ ἅρμασι καὶ χαλινοῖς τελεσπόδων μονονύχων ἵππων ἱππεύσεσιν ὁρμᾶς, διαγείρας τὸν Ἀργείων κλ' τῆς γλυκείας ἧβῆς ὑπὸ τῆς πορᾶς ἧβῆς ὀδόντων τὸ δρέπανον ἀναδεθέντων, λέγω θίασον ἀποφόρων ἔνοπλον, ἀντίπαλον κλ' τὰ λάϊνα τείχη τῆς Θήβας ὁπλίσας χαλκῷ. Οὕτως χαλεπὸ ὁ ὃς ἢ ἔεις, ἢ πς τοιοῦτος τὰς βλάβας ἐβουλεύσατο κλ' ἧβῆς βασιλέων τῆς γῆς ταύτης ἧβῆς ἀπὸ τῶ Λαβδάκε καταγομένων, ἧβῆς πολλὲς καμάτες ὑπομεμενηκότων. Ὦ Κιθαιρὼν πρόβλεπτον καὶ διάδηλον ὀρ θῆς Ἀρτέμιδ, ἄγαν θείων δένδρων πεπληρωμένον πολυειδῶν θηρίων ἀγραδρόμων πρεμνοπόνων, ἧβῆς χόνων φυλακτικὸν, ἐκ ὤφελες τὸν Οἰδίποδα τὸν ἐκτεθέντα τῆ θυγατρὸ, τὸν ἐνδεβλημένον ἧβῆ οἴκων, τὸν ὁπόσημον, ἤγουν διάδηλον ταῖς χρυσοδέτοις περόναις, τὸν τόκον τῆς Ἰοκάσης, θρέψαι βρέφος ὄντα. ἃ ᾗ ὑπὸπερ σφίζ, ἡ παρθένο, τὸ ὀρεινὸν τέρας, τὸ πέρθε τῆς γῆς ταύτης, ὤφελε ἀλλοῦ ὁπόσ' ἐλθεῖν σωὶ αἰνίγμασιν ἐμμέδην κακομοσσοτάτοις, ἵππς ποτὲ τῶ γλυκεῖ τῶ ὑπὸ τῶ Κάδμε καταγομένω διὰ ἧβῆ ὀνύχων ἧβῆ τεσσάρων αὐτῆς ποδῶν, ἠφάνιζε τοῖς τείχεσιν ἐπικαθίζουσα, ὡ ὁ κλ χθονὸς ἕδρης ἔπεμψε κλ' ἧβῆ Καδμείων. ἀλλὰ ᾗ πάλιν ἔεις δυσχὴς αὖξει κλ' ἧβῆ παίδων τῶ Οἰδίποδ, κατά τε τὰ δόματα, καὶ τῶ πόλιν. καὶ γὸ ὅπερ ἐκ ἔστ καλὸν τῇ φύσει, ὡδέποτε καλὸν ὑπάρχει. ἃ ᾗ οἱ μὴ ὄντες ἔννομοι παῖδες καλοὶ εἰσὶν, ὡς ὁ Οἰδίπους τὸ καλὸν γλύπτημα τῆς μητρὸς, τὸ μεμασμένον σπέρμα τῶ πάλεγς. ἡ ᾗ Ἰοκάστη ἦλθε λέχο εἰς συγγενικόν. * Ἔτεκες, ὦ γῆ ἧβῆ Θηβῶν ποτὲ, καδὰ ἐν τῇ ἐμῇ πατείδι ποτὲ ἤκουσα λόγον βαρβαρικὸν, τῶν γλυκὺ τῶν ὑπὸ ἧβῆ ὀδόντων γλυπθεῖσαν, ἀπὸ τῶ Δρέκονο τῶ θηρὸς τερφομένω, τὸ φοινικᾶ τῶν κεφαλῶν, κλέο κάλλιστον ἧβῆ Θηβῶν. Εἰς ᾗ τὸν γάμυς τῆς Ἁρμονίας τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὧ ἔγημεν ὁ Καδμο, ἦλθον οἱ Θεοί· κλ ὑπὸ τῆς φόρμιγγο κλ τῆς λύρας τὸ Ἀμφίονο τὰ τείχη ἧβῆ Θηβῶν κλ ὁ πύργο ἀνῳκοδομήθη τοῦ τὸ μέσον ἧβῆ δύο ποταμῶ τῆς Δίρκης, ἤγουν τῶ Ἰσμηνῶ κλ τῆς Δίρκης, ἵππς ὁμωνύμως λέγε τὴν πηγὴν· ἵππς, ἤγουν ἡ Δίρκη, ἡ πηγὴ, τὸ ἔμπροσθεν τῶ Ἰσμηνῶ πεδίον τὸ βοτανηφόρον ἄρδει κλ κάδυγρον ποιεῖ. Καὶ ἡ Ἰὼ ἡ κέρας ἔχουσα ἡ θεομήτωρ τοῦ βασιλεῖς ἧβῆ Θηβαίων ἔτεκεν. Ἡ πόλις ᾗ ἥδε μυειάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἐφ' ἑτέραις κλ διαδοχῶ ἔχουσα, νῦν ὁπὶ μεγίστη κλ ἐσχάτη πολιορκίᾳ τῶ ἄρε ἔσχεν.

* Hæc ex MS.

Ἐπῳδός. — Epodus.

Ἔτεκες ὦ γᾶ) Ταῦτα ἐφεξῆς μέχει τοῦ τέλους τῶ χορῶ ἀναλλπικῶς περφέρσι, μακαείζουσα τὴς ἀρχαίας εὐδαιμονίας τὰς Θήβας. τὸ ᾗ ἑξῆς, Ἔτεκές ποτε, ὦ γᾶ, γλύναν ὀδοντιφυῆ ἀπαρχὴν ἧβῆ ἀπὸ τῶ φοινικολόφοιο δρέκονο, ἃς ποτε ἠκούσαμεν κλ τὸν βάρβαρον ἀκοὴν ἡμῶν, ἐν τῇ παλείδι ἔσαι. [Ἀκοὴ λέγε] ἐνταῦθα τὸ ἀκούσμονον, ὡς ἐν ἄλλοις ἀδήλης ἀδηλτὸν, καὶ ὁ νῆς τὸ νοούμενον.] τὸ ἓν ἀπὸ φοινικολόφοιο δρέκοντο ζωτακτέον. Θηρότερφον ᾗ γλύναν, περιφερικῶς τοῦ ἀπαρτοῦ, ἐπεὶ ἀπὸ θηρὸς τῶ δρέκονο ἐγλυφήθη. πάπε ᾗ τὸ τερφθῶναι καὶ ἀντὶ τῶ γλυπθῶναι, ἢ ἀντὶ τῶ αὐξηθῶναι, καὶ ἀναδεθῶναι ἀπὸ τ γῆς. κάλλιστον ᾗ κλέο τ Θήβαις αὐτοῦ τοῦ ἀπαρτοῦ φησί· ἔστ ᾗ τὸ ὀνειδο, ἧβῆ μέσων λέξεων, ὡς κλ τύχη, καὶ δόλο, καὶ ζῆλο. 828. Ὀνειδο) κλέο, ἔγκώμιον. Γμῆναίος) εἰς τοῦ γάμυς ᾗ τῆς Ἁρμονίας ἦλυθον ποτὲ οἱ θεοί. Πύργ ἀνέσα) ὁ πύργ ᾗ καὶ τὰ τείχη ἀνῳκοδομήθη ὑπὸ τῆς τῶ Ἀμφίονο λύρας. Χλοερηφόρον) βοτανηφόρον. Πέπαρ) τὸ ἔμπροσθεν τῶ Ἰσμηνῶ ποπίζ. Ἰὼ θ' ἃ κεφέουσα) καὶ ἡ κερασφόρο Ἰὼ τοῦ βασιλεῖς ἧβῆ Θηβαίων ἐγλυπτο. Μυειάδας δι' ἀγαθῶν) δεῖ ᾗ φησὶ φρέσαι σωτόμως, ἡ πόλις αὕτη μυεια ἀνδρεικαθήματα νίκης σωάπτουσα εἰς ἄκρον ἐν τῷ πολέμῳ περελήλυθεν ἀνδρεαγαθημάτων, ὡς εἰ ἔλεγε ἡ ὅπως μακρείαν, ἐκ ἀπεικὸς τοῦ ἐπελθόντας πλειμίας ἀπώσασθ. ἡ ὅπως, ἤδη τοσαῦτα πλεονεκτήματα ὑπομεμενηκυῖα, καὶ ἄλλες ἄλλοις ἀμφαμβῆ, νῦν ὁπὶ ξυρῶ πολέμε ἔσχεν, ὁπὶ ἀγωνίσμασι πολεμικοῖς.

ANNOTATIONES.

V. 829. Ἁρμονίας δέ ποτ' εἰς Γμῆναίους Ἦλυθον Οὐρανίδας) Vid. *M. Anton. Mureti* Var. Lection. l. 4. c. 4. De Diis, Gratiis, & Musis ad *Cadmi* & *Harmoniæ* Nuptias Convenientibus: & *Theogn.* v. 15. Ubi Musarum Cantilenam ait esse, Ὅτι καλὸν φίλον ὄξι, τὸ δ' ἐ καλὸν, ἐ φίλον ὄξιν. Idem in *Pelei* & *Thetidis* nuptiis factum Poetæ memorant; unde *Eurip.* in *Iphig. Aul.* v. 707. Ἐνταῦθ' ἔθεισαν Πηλέος γάμυς θεοί. ibidem v. 1036, *Chorus* totâ Strophâ & Antistrophâ easdem Nuptias celebrat. Nos etiam olim in *Epithalamio*, quod 16. ab hinc Annis *Academia* noſtra *Cantabrigia* in Regis & Reginæ *Gulielmi* & *Mariæ* Nuptiis cecinit, idem de *Thetide* & *Peleo* Græcè canimus,

Ὡς ὅτε τὴν Πηλῆϊ Θετὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἐν πρῶ' γλαφυρῷ Κενταύρε Φιλλυρίδαο,
Ἀντιθέῳ Ἥρωϊ θεὰν Θέτιν ὑμνίσι ἀκοιτιν·
Ἰαμῆ μὴν Ζεὺς περῶτα γάμυς ἠγείρατο καὶ ὄλεμ·
Σκῆπτρον ἀνακτόριον χρυσόθρονο ἄπασιν Ἥρη·
Νίκλυε δ' ὦ πολύμνια, καὶ ἀγακλυτὸν ἔυχο Ἀθήνη·
Ἐννέα δ' ἆυ Μῶσαι, ἰσόρριζοι ὁμόφωνοι ἀοιδόν
Ἰμεροέντ' Ὑμέναιον· ὁ δ' ἐν μέσσῃσιν Ἀπόλλων,
Ἧλατο φόρμιγγο· γλυκερὴ δέ οἱ ἔαπτο φαρέτη.

Nota, quòd *Hesiodus* dicitur Opus scripsisse de *Pelei* & *Thetidis* Nuptiis, cujus Initium erat,

Τῆϊς μάκαρ Αἰακίδη καὶ πατρόκλοιο θύλειε Πηλεῦ,
Ὅσσις ἐνὶ μεγάροις ἱερὸν λέχο εἰσαναβαίνες.

Homer. Iliad. ω. v. 60. & 534. de his Nuptiis loquitur; in quorum ultimum locum Vid. *Eustath.* fol. 1362. Vid. præterea *Coluthum* in libro, de *Raptu Helenæ* ad v. 17. Ubi omnem harum Nuptiarum apparatum fuse descriptum invenies. Item *Catullum* in Epithalamio *Thetidis* & *Pelei*. Deniq; videsis *Ptolomæi Hephæstionis* Novæ Histor. l. 6. Ubi singulorum Deorum Dona singula. *J. Barnes.*

V. 835. Ἰὼ θ' ἃ κεφέουσα περσμάτων) Vid. supra ad v. 681.

TEIPE-

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ ὑπὸ Μαντῆς ὁδηγούμενος ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Τει. Ἡγοῦ πάρειθε, θύγατερ, ὡς τυφλῷ ποδὶ
Ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυβάτημιν ἄστρον ὡς,
Δεῦρ' εἰς τὸ λεῖον πέδον ἴχνος πιθεῖσ' ἐμόν,
Πρόβαινε, μὴ σφήλωμεν· ἀσθενὴς πατήρ.
Κλῆρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χερί,
Οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθών,
Θάκησιν ἐν ἱεροῖσιν, ἃ μαντεύομαι.
Τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἶπέ μοι,
Πόση τις ἡ πίλησις· * ἄστεως ὁδός
Πρὸς πατέρα τὸν σόν; ὡς τὰ μὲν κάμνει γόνυ·
Πυκνῷ δ' βαίνων ἧλυσιν μόλις πέφῳ.

* Ita MS.

Κρέ. Θάρσει· πέλας γὰρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς
* Ἐξορμίσω σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
" Ὡς πᾶσ' ἀπήνη, πούς τε γηρασθύτης, φίλῳ
" Χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κυφίσματα.
Τει. Εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;
Κρέ. Οὔπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος,
Καὶ πνεῦμ' ἄθρησον, κἀπὸ σκηνῶν ὁδοῦ.
Τει. Κόπῳ * πάρειμι γᾶς Ἐρεχθειδᾶν ἄπο
Δεῦρ' ὀκνηρωθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας.
Κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
Οὗ κλεινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ,

* al. παρεῖμι.

Tir. Ducito ulteriùs, ô filia (quia cæco pedi
Tu es oculus, ſicut ſtella nauti)
Huc in planum ſolum veſtigium ponens meum,
Præcedito, ne impingamus: imbecillis eſt pater tuus.
Serva mihi tabellas ſortium virgineâ manu,
Quas accepi ſervans augurio avium,
In Thacis, *i.e.* ſacris ſedibus, ubi vaticinor.
O fili Menœceu, nate Creontis, dic mihi
Quam longa eſt reliqua urbis via,
Ad tuum patrem? quia genu meum defatigatum eſt:
Crebrum enim incedens greſſum, ægrè conficio *longum iter*.
Cre. Confide; prope enim adeſt, ô Tireſia, & ad amicos tuos
Applicâſti pedem tuum: teneas cum, fili:
" Quia omnis currus, & pes ſenis, ſoler
" Manûs externæ expectare levamina.
Ti. Sit ita, adſumus: quid vocas me tam celeritèr, Creon?
Cre. Nondum obliti ſumus; ſed collige robur,
Et ſpiritû collige, ejiciens anhelationem, quâ contraxiſti in vià.
Ti. Magno labore adſum ab Athenienſibus,
Huc deductus ſuperiori die.
Nam & illic quoddam erat bellum contra Eumolpum,
Cujus glorioſos victores ego Athenienſes feci;

Ἡγοῦ πάρειθε) αἱ ἑξῆς αὖ τοι θεῖοθοι, σίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τεσσάρων ἀκαταλήκτων ῥπέ, τελευταῖος, Πειρᾶσθαι τὸ λοιπὸν εὐτυχεῖν ἄρ. Ἡγοῦ πάρειθε θύγατερ) Μαντὼ ἐκάλεῖτο ἡ θυγάτηρ τοῦ Τειρεσίου. φερεσθοποίς ἔμπεσθεν, ὦ θύγατερ, ὅτι ὀφθαλμὸς ὑπάρχεις σὺ τῷ τυφλῷ κἀγὼ ὁδηγοῦμαί μοι ποδὶ, καθὰ τοῖς ὄπαδάταις τὸ νεὼς τὸ ἄστρον, εἰς ὃ δηλονότι ὑποβλέπουσι. Τυφλῷ ποδὶ) τῷ μὴ ὑπὸ ἧς οἰκείου ὀφθαλμοῦ ὁδηγουμένῳ. Ἄγε, πρόβαινε, προσέχω, πίθεσα τὸ ἐμὸν ἴχνος, ἤγαγε ἐμὲ, εἰς ὁμαλὴν κἀ ἰσόπεδον γῆν, ἵνα μὴ περιπέσωμεν, μὴ δυσάλωτοι πορεύσῃς. ἀσθενὴς γὰρ ὁ πάλαι σε· κἀ τὰς σημειώσεις ἧς ὑποβάσεων, φύλασσε τῇ παρθενικῇ σε χειρί. Οὓς ἔλαβον) οἱ γὰρ οἰωνοσκόποι ἐν δέλτοις ἐσημειοῦντο τὰς πτήσεις, ἵνα διὰ μνήμης ἄγοιεν. εἰ ὃ τυφλὸς ἦν, μὴ θαυμάσωμεν. ἢ γὰρ θυγάτηρ ἔμπειρος ὤσα, ἐσημειοῦτο τὰς πτήσεις. φασὶ δ' αὐτὸν μὴ τὸν θάνατον τῶν παλαιῶν, ἀείσιν μάντην γενέσθ. οἱ δ' Θῆβαιοι, πόπ Θήβης, ὅπου ἐμαντεύετο ὁ Τειρεσίας. Τέκνον Μενοικεῦ) ἀντὶ τοῦ, τέκνον ἐμὸν καθ' ἡλικίαν. πόσε διασημαίνουσιν ὅτιν ἡ ὁπλισπόρος ὁδὸς μέχει τοῦ ἄστεως, ἢ πρὸς τὸν πατέρα σου; κοπιῶσι γὰρ οἱ πόδες μου, κἀ μόλις πρεπατῶσωζῶ βαδίσας βάδισιν. * [Ἀπὸ γὰρ ἧς Ἀθηνῶν ἐλθὼν, εἶτα ὅπως ἱκανῶς ἀναπαυσάμενος, κἀ νῦν ταύτῃ μεταπληθεὶς ἔρχεται τῷ ὁδεύ.] Τέκνον Μενοικεῦ) εἰπέ μοι πόσα διασημαίνουσιν ὁδὸς τὸ ἄστεως· ἐντὸς γὰρ τοῦ ἄστεως τῶν πορείαν ἐποιοῦντο. διὰ τοῦτο φησὶν, ἢ τοῦ ἄστεως ὁδός. Θάρσει, ὦ Τειρεσία) ἔξεσι σοι γὰρ πλησίον ἧς φίλων σῶσαι τὸν πόδα. γεγράφῃ κἀ ἐξόρμισαι, ἀντὶ τοῦ σῶσον τὸν σὸν πόδα. ἢ μεταφορὰ ὑπὸ ἧς νηῶν ἧς εἰς λιμένα καταγομένων. ἄψαι δ' αὐτῷ κἀ ἀνάπλασε, τέκνον Μενοικεῦ, ὅπ πᾶσα ἀπλοῦν, κἀ πᾶς πρεσβύτης πρὸς εὐσθενοῦσιν χερὸς ἀλλοίας χειραγωγήματα. Ὡς πᾶσ' ἀπλοῦν) ὥσπερ γὰρ ἅρμα, μὴ ὂν τοῦ κινοῦντος ἡνιόχου, ἀκίνητον μένει, ὅτω κἀ πρεσβύτης, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἀναγκάζει, ἑαυτῷ χεῖρας ἐ δίδωσι. Εἶεν) ἔστω ταῦτα, διατί μεταπέμπεσθε ἐν σπουδῇ. Οὔπω λελήσμεθα) ἐδαμῶς ἐπελαθόμεθα δ' ὅ σε μετεπεμψάμεθα, ἀλλ' ἀνάλαβε πρῶ δυνάμιν, κἀ πρὸ πολὺ σύλλεξον, ἐκβοηθῶν τὸ ἄθμα, ὅπερ ἡ ὁδὸς ἐπέπνευσεν. Καὶ πνεῦμ' ἄθρησον) διὰ τοῦτο πνεῦμα αὐτὸν ἀθρῆσαι φησὶν, ἵνα πρῶ ἔνδον ὢν τῆς ὁδοῦ αὐτῷ συμβάσῃ θερμότητα ἀναψύξῃ διὰ τοῦ ἔξωθεν πνεύματος. Κἀπὸ) νῦν τὸν κάματον, ἢ τὸ τῆς ὁδοῦ ἄθμα μηνύοντα. ἄλλοι δ' ἀπὸ τοῦ ὕψους, νῦν δ' καταλήγοντος τὸ μῆκος, ὡς κἀ πὸς ὀλέθριος ἐν Κηφισάχῳ. Κόπῳ πάρειμι) χθὲς τὴν προλαβοῦσαν ἡμέραν, ὑπὸ τῆς γῆς ἧς Ἀθηναίων ἀπεμφθεὶς, δεῦρο σπουδῇ ἀφικόμενος. γεγράφῃ δ' κἀ παρεῖμι, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ κόπου ἀφαλλόμενος. Κἀκεῖ γὰρ) κἀ ἐκεῖ γὰρ ἦν πόλεμος, ὃν πνα ἐποίησεν Εὔμολπος, ὅπ νικηφόρους τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησα. κἀ τοῦτον τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὡς βλέπεις, φορῶ, λαβὼν ὡς ἐξαίρετον ἀπαρχὴ ὑπὸ ἧς πολεμίων σκυλῶν

* Ἀπὸ γὰρ &c. ex MS.

ANNOTATIONES.

V. 843 Πέδον) Ità lego, veteri τὸ πεδίον rejecto; non enim jam in campo, ſed in urbe erant; melius etiam hinc metro conſulitur. Quod quum non viderit *Scaliger* ὁ πάνυ, ut verſui conſuleret, θέσ', pro τιθεῖσ' legebat: *Duportus* hærebat. *Joſua Barnes.*

V. 847. Θάκησιν) *Scholiaſtes* vult eſſe proprium nomen: certè *Pauſanias* in *Bœoticis* dicit hunc locum οἰωνοσκοπεῖον Τειρεσίου dictum. Et θάκος impliciter *ſedes* ſonat, pro quo θῶκος & θόακος *Homero*. Vid. *Bacch.* v. 347. *Joſua Barnes.*

V. 853. Ἐξορμίσω) Ita textum reſtituo collatis veteri ἐξορμῆσαι & ἐξόρμησαι, ut ſcriptum eſt in *Aldino* exemplari; & aliam lectionem Ἐξόρμισσον in Marginem rejicio: Uti *Scholiaſtes* dirigit. Non enim mihi *Imperativi* ſed *Indicandi* modi videtur; Et per ἔσωσας potiùs quàm per σῶσον exponendum. Quum Œcus enim ille Vates putabat multum adhuc itineris ſui ſupereſſe, ideóque præ laſſitudine quereretur, ipſe *Creon*, ad quem jam pervenerat, his auditis, ſolatur ſeſſum ſenem; dicendo *Bono animo eſto, jamjam enim ad itineris tui finem & amicos tuos perveniſti.* Sin *Imperativi* ſit, quod tamen τὸ γὰρ non patitur, maneat ἐξόρμισαι. De *Tireſiâ* autem Vate *Thebano*, vide *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 6. §. 7. *Joſua Barnes.*

V. 858. Κἄπ) Ita lego, rejecto illo κἄπ, quaſi ἀ κἀ & ἄπ, quod pro ὥπ frivolo: nec enim κἀ locum hic habet, licet *Euſtath.* in Iliad. γ'. v. 54. fol. 381. lin. 19. Εὐριπίδης δὲ, ἄπ ἀδιτέρας τὸν κάματον ἴσον. *Didymus* enim & *Heſychius* κἄπ agnoſcunt pro πνεῦμα & *Homerus*---ἀπὸ δὲ ψυχὼ ἐκάπνυσε, Vid. *Cyclop.* v. 625. & *Schol.* præſertim *Euſtathium* Iliad. χ'. fol. 1280. lin. 34. Notandum eſt autem, ubi *Scholiaſtes* notat, quòd κἄπ ſignificet καταχρηστικῶς τὸ μῆκος, ὡς κἀ πὸς ὀλέθριος ἐν Καλλιμάχῳ, Magnus latet error, qui tali modo corrigendus eſt, ὡς κἄπ διπλασίονα. Nihil autem tale jam apud *Callimachum* extat. *Joſua Barnes.*

V. 859. Πάρειμι) In textum hoc quoque repono; & παρεῖμι, uti *Scholiaſtes*, in Marginem rejicio; etiamſi MS. legat παρεῖμι, ſed ς γᾶν pro γᾶς legit, quod ab *Hervagio* etiamnum retinetur. Commodo autem ſenſu & ea lectio ferri poteſt Κόπῳ παρεῖμι γᾶν Ἐρεχθειδᾶν ἄπο &c. Sed & meminiſſe debemus τὸ πάρειμι quaſi in animo Poetæ fixum; nam ſuprà tertio abhinc verſu dixit, Εἶεν· πάρεσμεν. Neceſſe autem erat, ut *Tireſias* valdè grandævus fingeretur, utpote qui à *Cadmi* ætate floruerit ad hoc uſque ævum, per quinque vel ſeptem Generationes, ut ex *Melampodiæ* Authore notat *Iſaacus Tzetzes* in *Lycophron* p. 112. qui & ipſe ideò illum vocat γεγέμαντιν πάμπλον p. 111. Vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 175. *Joſua Barnes.*

μάτων αὐτόν. ἐπίπονος ὁ πρὸς ἕπτυγον ἦλθ' Ἀδραίαν ἀνακεχειρίσθαι, τέσσαρσι γὰρ ἄρχουσι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον. Ἄλλως. Τέσσαρσι γὰρ τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, πρεσβύτερός ἐστιν Εὐμόλπου ὁ πρὸς Ἐρεχθέα πόλεμος. Ἐρεχθέως μὲν γὰρ Κέκροψ ὁ β', ὁ Πανδίων, ὁ Αἰγεύς, ὁ Θησεὺς ὁ ἦλθ' ἐν Καδμείᾳ πεσόντων τὰ σώματα ἀνελόμενος. Ἐν δὲ ὁ Εὔμολπος Θρᾳκῶν βασιλεύς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσῖνα, ὅτε τὰ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια καὶ πρῶτος ἱστορεῖται ξένος μυηθῆναι, διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱερεῖσιν Εὐμολπίδαι Ἀθηναίοις. ἔτος συνεμάχησεν Ἐλευσινίοις, στασιάζουσιν πρὸς τὸν βασιλέως Ἐρεχθέως, καὶ ὑπηθεὶς ἐφονεύθη. ὕστερον δὲ πρὸς Ἐρεχθέως ἐπιμήθη, καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ ἱερώθη, διὰ τὸ πρῶτον τὰ Ἐλευσίνια μεμυῆσθαι. τινὲς δὲ υἱὸν Ποσειδῶνος τὸν Εὔμολπον φασίν, ὃς ὑπηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὸν ἕειν τὸν πρὸς τῆς Ἀττικῆς διὰ τῆς ἐλαίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς Ἀδραίαν ἐκίνησεν. χρυσοῦν δὲ στέφανον εἶπεν, ἐπειδὴ στέφανος ἔχεται, ἐν τοῖς πολέμοις, ἵνα νικῶντες ἀναδέωνται.

Ἀπαρχὰς) ἀπαρχὴ χειρὸς ἐπὶ καρπῶν, ὅταν πρὸ παντὸς ἄλλου τῷ Θεῷ τις ἀποτέμνηται καὶ ἀναθῇ μοῖραν. Οἰωνὸν ἐθέμην) ἀγαθὸν σημεῖον ἐδεξάμην καὶ σημεῖον ἐθέμην τοῦ ἡμᾶς νικῆσαι τὸν ὁπλίτην νίκην δοθέντα σοι στέφανον. ἐν παρέργῳ γὰρ ἐσμὲν, ὡς αὐτὸς οἶδας, τὸ πολέμου πρὸς Ἀργείων. καὶ δὴ καὶ μεγάλη δίκη ταῖς Θήβαις ἀγωνία. ὁ μὲν βασιλεὺς Ἐτεοκλῆς πρὸ ὀλίγου ὁπλισθεὶς ὅπλοις ἐξῆλθε πρὸς πάλιν πρὸς Ἀργείων, ἐμοὶ δ' ἐντετείλατο πρῶτα σὺ μαθεῖν, τί πείσαντες τὸν πόλιν ῥυσαίμεθ' ἄν. Ἐτεοκλέης μὲν) πρεῖπεν ὁ Ἐτεοκλῆς αἰτίαν τῆς λύσης τοῦ μάντεως, *Σοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν εἰς λόγους ἀφίξεται. Ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμαθήκειν, ἀντὶ τοῦ ἐξεφαύλισα. Ἐξ ἃ τεκνώσῃ) τέκνα πατὴρ ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἐτέκνωσε. καὶ παείθμησιν δὲ πρὸς ἄγει τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ Λαΐου γὰρ ἀρξάμενος, κατέβη εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Αἷθ' αἱματωποὶ) καὶ ἐξ ἃ ἐγένοντο αἱ ἡμαγμέναι καὶ τετρωμέναι δὴ ὀφθαλμοὶ πυρώσεις, διαφθορὰ αἱματώδεις. Θεῶν σύφισμα) ἀντὶ τοῦ σύνοια θεῶν, ἵνα πᾶσι δειχθῇ μὴ φαύλευν θεῶν, καὶ ἀπόδειξις δ', ἤγουν φάσεις εἰς τὸ μὴ φαύλων τὸ θεῖον. 880. Ὡς δὴ θεὸς) ὡς δὴ μέλλοντος ἐκ τότε πρὸ τῶν θεῶν κεῖσιν καὶ ἀγανάκτησιν ἐπεκλῶσαι, καὶ μέχει τότε οἰόμενοι σήσειν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοῖς θεοῖς, διὰ τὸ συγκλείσθαι τὸν πατέρα φέλτερον ὄντας. κεκεμμένον δὲ ὦ θεοῖς, ὥς τε καὶ αὐτοὺς ἀλλήλους ἐπικλῆσαι. Ἥμβροτον αἱματῶς) ἁπέτυχον ἁπαιδεύτως. Οὔτ' ἔξοδον) ἐλαθεσίαν περέρχεσθαι τὴν οἰκίας. Ἐξηγείωσεν) εἰς δυμὸν ἐκίνησε. Ἐκ δ' ἔπνευσ') ὑξεφάνησε καθ' αὑτὴν ἀρὰς χαλεπὰς πυρὰς ὤν. Καὶ πρὸς ὑπομασμὸν) σωὶ τάτῳ δὲ καὶ καταπεφρονημένῳ, καὶ ὑβριζόμενῳ. Ἀ 'γὼ) λείπει διὰ, δι' ἃ λέγων. τὸ δὲ ἀπὸ κοινοῦ. ὁ δὲ νοῦς, περίπλων καὶ λέγων πολλὰ, ἐμισήθην ὑπὸ τοῦ παίδων τὸν Οἰδίποδος. Εἰς ἔχθος ἦλθον) γράφει καὶ εἰς ὄχλον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄχλησιν. Αὐτόχειρ) ἀντὶ τοῦ, αὐτοχείρως ἀμφότερα φονευθήσονται. [* Ἄλλως. Αὐτόχθ θάνατος κυρίως, ὃν αὐτὸς ἑαυτὸν τις θανατώσῃ· ἐνταῦθα δὲ, τὸ τὰ χερσὶν ἀλλήλων αὐτοὺ θανατωθῆναι καὶ μὴ ὑπὸ χθρῶν ἄλλων, αὐτόχθονα θάνατον ἐκάλεσεν μεταισίας ἡρέμα τὴν σημασίαν τῆς λέξεως.]

Καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὁρᾷς, ἔχω,
Λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
Κρέ. Οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη· 865
Ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥστερ οἶδα σύ,
Δορὸς Δαναΐδων, καὶ μέγας Θήβας ἀγών.
Βασιλεὺς μὲν ἦν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις
Ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
Ἐμοὶ δ' ἐπέστελλ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα, 870
Τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
Τει. Ἐτεοκλέης μὲν ἕνεκ' ἂν κλήσας στόμα,
Χρησμὸν ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρῄζεις μαθεῖν,
Λέξω· νοσεῖ γὰρ ἥδε γῆ πάλαι, Κρέον,
Ἐξ ὧν * τεκνώσῃ Λαΐου βίᾳ θεῶν, * an τίκνασε. 875
Πόσιν τ' ἔφυσε ματρὶ μέλεον Οἰδίπουν.
Αἵ θ' αἱματωποὶ δέργμάτων ἀμφοδεραὶ,
Θεῶν σύφισμα, * καπόδειξις Ἑλλάδι. * καπόδειξεις MS.
Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
Χρῄζοντες, ὡς δὴ θεὺς ὑπεκθεραμένοι, 880
Ἥμβροτον ἁμαθῶς. ὅτε γὰρ ἥρας πατρὶ,
Οὔτ' ἔξοδον διδόντες, ἀνδρὶ δυσχερῆ
Ἐξηγείωσαν. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς
Δεινὰς, νοσῶν τε, καὶ πρὸς ἁπαμασμῷ θ'.
Ἃ 'γὼ τί δρῶν, ὁποῖα δ' ἃ λέγων ἔπη, 885
Εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου;
Ἐγγὺς γὰρ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον,

Et hanc auream coronam, quam vides, habeo,
Accipiens primitias spoliorum hostilium.
Cre. Duco esse bonum signum victricem tuam coronam:
In magna enim procella positi sumus, sicut scis,
Belli Græcorum; & magnum certamen est Thebis.
Rex quidem abiit ornatus armis,
Jam ad pugnam Eteocles Argivam:
Et mihi mandavit, ut audiam ex te,
Quid facientes, maximè servemus urbem.
Tir. Eteoclis quidem causâ clauso ore
Reticerem oracula: tibi verò quandoquidem vis audire,
Dicam. Laborat enim hæc terra jam pridem, ô Creon.
Ex quo Laius suscepit liberos invitis diis,
Et genuit maritum matri miserum Oedipum,
Illæque cruentæ oculorum lacerationes
Deorum *sunt* documentum, & exemplum Græciæ.
Quæ occultare filii Oedipi longo tempore
Volentes, tanquam effugituri Deos,
Erraverunt stultè: neque enim honorem patri,
Neque liberum exitum dantes, hominem miserum
Irritaverunt: edidit enim in eos imprecationes
Diras, languensque, & præterea ignominia affectus.
Propter quæ ego quid non faciens, quidve non dicens,
Veni in odium filiorum Oedipi?
Propè autem adest mors ipsorum manibus ventura ipsis, ô Creon,

ANNOTATIONES.

V. 865. Οἰωνὸν ἐθέμην) Hunc locum respexit *Plato* in ipso fine *Alcibiadis* 2^di. Ὥσπερ δὲ καὶ ὁ Κρέων Εὐριπίδου ποιοῦνται τὸν Τειρεσίαν ἰδὼν ἰόντα τὰ σίφη καὶ ἀκούσας ὑπὸ τοῦ πολεμίων ἀπαρχὰς αὐτὸν εἰληφέναι, διὰ τοῦτο τέκνον, Οἰωνὸν ἐθέμην, φησὶ, καλλίνικα σὰ σίφη· Ἐν γὰρ κλύδωνι διακείμεθα, ὥσπερ οἶδα σύ. *Josua Barnes.*

V. 866. Ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθα) De *Æschyli* penu, ut multa alia, hæc hausit *Euripides*, qui in Fab. Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας v.810. hæc habet, cum *Thebæ* jam obsidio fuerint liberatæ——

Πόλις δ' ὑπ' ἐλπίδος τε· καὶ κλυδωνίᾳ
Ἔσωζε πλησίᾳς ἀντλον ἐκ ἐδέξατο. *Josua Barnes.*

V. 872. Ἐτεοκλέης μὲν ἕνεκ' ἂν κλήσας στόμα χρησμὸν ἐπέσχον) Ita Vates *Elisæus* in Sacris Literis se *Jehorami* gratiâ responsum nolle proferre, sed *Jehosophati* honoris causâ, quem pium probumque agnovit. Vid. 2 *Reg.* c. 3. v. 14. Et quæ Nos ad similem locum suprà ad v. 779. κλήσας autem pro κλείσας scribo, quod magis sit *Atticum* & MS. κλήσας. *Josua Barnes.*

V. 877. Διαφθορὰ) Ità lego cum *Cantero*, & *Scaligero* & τὸ διαφορὰ rejicio; quicquid dicat *Æmyl. Portus*; quem contra & MS. noſtrum quoque militat. Quomodò verò *Oedipus* ſibi oculos eruerit. Vid. *Sophocl.* Oedip-Tyrann. v. 1276. *Joſua Barnes.*

V. 881. Ἁθρὸς) En! iterum ἁθρὸς priorē habet brevē. Vid. ſup. v. 772.

V. 885. Ἃ 'γὼ τί δρῶν &c.) Antehac legebatur in Impreſſis, ἃ 'γὼ τί δ' ἃ δρῶν &c. Vid. *Gul. Canteri* Novar. Lection. l. 4. c. 1. ubi ex *Scholaſte* prius ἃ tolli debere contendit & poſterius ἀπὸ κοινοῦ ſumendum, ità & *Æmilius Portus*. Nos licet elegantiam agnoſcimus, nihil mutare decrevimus, eò quòd nulla ſit neceſſitas: Nam ſi τοῦ, in ὁποῖα ſyllabam communem fecerimus, verſus etiam cum gemino σ ſtabit. Vide quæ de ſyllabâ communi Nos ad *Hecub.* v. 1108. *Scaliger* verò legit ποῖα, rectius, ut mihi quidem videtur; ὁποῖ enim eſt indefinitum, ποῖ autem interrogativum; & hìc videtur interrogatorium fieri. Notandum autem, MS. legere, ut *Canterus* ex *Scholiaſtâ* feliciter conjectabat——Ἃ 'γὼ τί δρῶν, ὁποῖα δ' ἃ λέγων ἔπη. Quare & Nos ità nunc textum emendamus; oportuit verò aliorum etiam ſententias proferre. Et quidem in noſtro MS. in margine, ad τί notatur ἀ, quaſi intelligeretur ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἃ. *Joſua Barnes.*

V. 886. Ἔχθος) al. ὄχλον. Vid. *Scholiaſt.*

Πολλοὶ

Πολλοὶ ὦ νεκροὶ * παρὰ νεκροῖς πεπλωκότες,
Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη,
Πικρὰς γόνυς δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
Σύ τ', ὦ τάλαινα συγκατασκάπτῃ πόλι,
Εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.
Ἐκφυγὼν μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, πρὶν Οἰδίπου
Μηδένα πολίτην, μηδ' ἄνακτ' ἔχειν χθονός,
Ὡς δαιμονῶντας καὶ ἀναστρέφοντας πόλιν.
" Ἐπεὶ δ' ἁπλοῦν τὸ κακὸν ἔξω τάλαιν',
Μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
Ἀλλ', (ἃ γὰρ εἶπον οὐ σὲ τόδ' αἰσχύνει,
" Πικρόν τε τοῖσι τὼν τύχῃ κεκτημένοις,
" Πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας)
"Απειμι, χαίρε θ', εἰς γὰρ ὧν, πολλῶν μέτα
Τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω;
Κρέ. Ἐπίσχες αὐτὸ, πρέσβυ. Τ. μὴ πλαμβάνε.
Κρέ. Μεῖνον· τί φεύγεις; Τ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
Κρέ. Φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
Τει. Βέλει σὺ μὲν τοι, καὶ μολὼν βουλήσῃ τάχα.
Κρέ. Καὶ πῶς παρεῖναι γαῖαν ἐσώσω θέλω;
Τει. Θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα, καὶ σαφῶς ἔχειν;
Κρέ. Εἰς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
Τει. Κλύοις ἂν ἤδη πρῶτ' ἐμοῦ θεσπισμάτων.
Πρῶτον δ' ἐκεῖνο βέλομαι σαφῶς μαθεῖν,
Πῶ 'ςὶν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγε;
Κρέ. Ὅδ' ἐστὶν ἀπὼν μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
Τει. Ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
Κρέ. Ἐμὸς πέφυκεν παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται.
Τει. Βέλει παρόντος σοὶ τόδ' εἰπεῖν φράσω;
Κρέ. Κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
Τει. "Ακουε * δὴ νυν θεσπιῳδῶν ἐμῶν ὀδόν,
Ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
Σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
Σὸν παῖδ', ἐπεὶ δὴ τὸν τύχῃ αὐτὸς καλεῖ.

Multi verò mortui juxta mortuos lapsi,
Argiva & Thebana miscentes tela,
Acerbum dabunt luctum terræ Thebanæ.
Tu verò, ô misera urbs, simul everteris,
Nisi sermonibus meis aliquis obtemperaverit.
Nam illud quidem primum erat, ex filiis Oedipi
Neminem civem, neque regem esse terræ:
Quòd malis agitentur geniis, & everturi sint urbem.
" Postquam autem malum potentius fuit bono
Una restat alia ratio salutis:
Sed (non enim est mihi tutum hoc dicere,
" Acerbumque est hanc fortunam habentibus,
" Urbi exhibere pharmacum salutis)
Abeo, valete. Unus enim cum multis,
Quod futurum est si oporteat, patiar: quid enim patiar?
Cre. Expecta hic, lenex. Tir. Nè me prehendas.
Cre. Mane: quid fugis? Tir. Fortuna te fugit, non ego.
Cre. Dicito salutem civibus & urbi.
Tir. Tu modò quidem vis: sed mox non voles.
Cre. Quomodo verò non volo servare terram patriam?
Tir. Vis igitur audire, & rem scire studes?
Cre. Ad quid enim aliud me majorem promptitudine oportet habere?
Tir. Audies igitur jam mea oracula:
Sed prius hoc certò cognoscere volo,
Ubi nam sit Menœceus, qui me huc adduxit.
Cre. Ille non procul abest; propè verò te astat.
Tir. Abeat nunc procul à meis oraculis.
Cre. Filius ex me natus tacebit, quæ oportebit.
Tir. Vis igitur, ut eo præsente tibi hoc dicam?
Cre. Audiens enim voluptatem capiet ex re tam salutari.
Tir. Audi igitur nunc oraculorum meorum viam;
Quæ facientes servabitis Cadmeorum urbem:
Mactari à te Menœcea hunc oportet pro patria,
Filium tuum: quandoquidem hanc fortunam ipse accersis.

903. Ἐπίσχες) ὑπόσχες σεαυτὸν, ὦ πρέσβυ, καὶ καρτέρησον. Μὴ πλαμβάνε) μή μοι ἅπτου. Μεῖνον) Τύχη σ') ἡ ἀγαθὴ τύχη σε φεύγει, οὐκ ἐγώ. Εἰς γὰρ τί μᾶλλον) δεῖ προθυμίαν ἔχειν, ἢ πρὸς τὸ σώζειν τὴν πατρίδα, Ὅμηρος, Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμυνέσθαι περὶ πάτρης. 910. Κλύοις ἂν ἤδη) ἄκουε δὴ νυν. Βέλει παρόντος) τὴν διήγησιν ἔδει, φησὶ, μὴ ἀπτῳὺ τῆς Μενοικέως λέγειν, ἤτοι τὰ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἑτέρωθι ποιεῖ, δεῦρ' ἔλθ' ἐς ὅς σοι λέγει δ' ἄν τις, ὅτι γυναῖον ἦν τὸ πρόσωπον, καὶ φιλόδοξον, ὡς καὶ τὴν ψυχὴν προῆκε εὐκλείας. 918. "Ακουε δὴ) δὴ ἐμοῦ μαντευμάτων τὴν μέθοδον, ἅ μοι δοῦσα σώσαι ἂν τὴν πόλιν δὴ Θηβαίων, χρεία ἔστιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος σφάξαι τὸν σὸν παῖδα τοῦτον τὸν Μενοικέα, ἐπειδὴ τὴν εὐτυχίαν τῆς πόλεως αὐτὸς ἀναζητεῖς.

Μίξαντες) συγχέοντες. 893. Ἐκεῖνο μὲν δὴ) ἓν μὲν πικρὸν, τὸ ἀπὸ τῆς γῆς ἄρχεσθαι. Ὅμηρος, Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ πῃς ἐποιχομένη μέγαν ἰόν. καὶ Μέναδρος, Ἐκ γέννων γὰρ οἴκων εἰ τυγχάνεις. Πρῶτον μὲν) ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ, αἱρετώτερον, ἐπικρατέστερον, μηδένα ἦν κατοικίζειν ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος μὴ βασιλέα, μήτε πολίτην ὑπάρχειν τῆς χθονὸς, ὡς κακοδαιμονοῦντας, ἢ ὡς σκληρῷ δαίμονι καὶ ἀπαραιτήτῳ ξυνόντας. 894. [* Μηδένα πολίτην) Ἐκεῖνο μὲν γὰρ μὴ ἄειστον, μηδένα ἀπὸ τῆς παίδων τοῦ Οἰδίποδος ἀναγκαῖον εἶ) τῆς χθονὸς, μηδὲ πολίτην, ἀντὶ τοῦ οἰκήτορα. Πολῖται οἱ πόλιν οἰκοῦντες ἁπλῶς, καὶ ἐν πολλῇ τῇ ἀνασεσῳσμένῃ ποιούμενοι· Ἀστοὶ δ' οἱ ἰδιαζούσης πολῖται· ὧν τοῖς μὲν ἀντικεῖται οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τὴν οἴκησιν ἔχοντες· τοῖς δ' ἀστοῖς οἱ ξένοι.] Ἐπεὶ δ' κρεῖσσον) ἐπεὶ δὲ ἐπικρατέστερόν ἐστι τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ Ὅμηρος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. ἔστιν ἄλλη μία μέθοδος, καὶ ὀπτίνοια σωτηρίας, ἀλλ' οὐκ ἀκίνδυνον, ὅτ' ἐμοὶ τόδε εἰπεῖν, καὶ λυπηρὸν τὸ σύμβαμα τῆς κλήρου τοῖς κεκτημένοις τὴν δυσχέραν, ὥς τε φθάσαι τὸ πόλει θεραπείας φάρμακον, ἀπολεύσομαι χαίρετε. εἰς γὰρ ὢν καὶ αὐτὸς μιᾷ πολλῶν Θηβαίων ὑπολύμαι· τοῦτο γὰρ ἐμοῦ). πρεῖμεινον, τί φεύγεις; Τύχη σ') ἡ ἀγαθὴ τύχη σε φεύγει, οὐκ ἐγώ. Εἰς γὰρ τί μᾶλλον) δεῖ προθυμίαν ἔχειν, ἢ πρὸς τὸ σώζειν τὴν πατρίδα, Ὅμηρος. 910. Κλύοις ἂν ἤδη) ἄκουε δὴ νυν. Βέλει παρόντος) τὴν διήγησιν ἔδει, φησὶ, μὴ ἀπτῳὺ τῆς Μενοικέως λέγειν, ἤτοι τὰ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἑτέρωθι ποιεῖ, δεῦρ' ἔλθ' ἐς ὅς σοι λέγει δ' ἄν τις, ὅτι γυναῖον ἦν τὸ πρόσωπον, καὶ φιλόδοξον, ὡς καὶ τὴν ψυχὴν προῆκε εὐκλείας. 918. "Ακουε δὴ) δὴ ἐμοῦ μαντευμάτων τὴν μέθοδον, ἅ μοι δοῦσα σώσαι ἂν τὴν πόλιν δὴ Θηβαίων, χρεία ἔστιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος σφάξαι τὸν σὸν παῖδα τοῦτον τὸν Μενοικέα, ἐπειδὴ τὴν εὐτυχίαν τῆς πόλεως αὐτὸς ἀναζητεῖς.

* Μηδένα πολίτην &c.) Et hic locus ex *Schol.* MS.

ANNOTATIONES.

V. 895 Ὡς δαιμονῶντας) Antehæc legebatur in impressis libb. Δαιμενῶντας, malè ut plurimi judicabant. *Æmylius Portus* legit δαιμονῶντας recepto, ut ait, vocabulo; sed & ipse, ni & Nos fallimur, deceptus; δαιμονάω enim nusquam mihi contigit videre, quùm tamen δαιμονιάω frequens sit; quare δαιμονιῶντας mallem legere; sed nec ausim; quia MS. Δαιμενῶντας habet, levi forte errore, pro δαιμονιῶντας: Quare hoc admisimus & vetus δαιμονῶντας rejecimus. Ità nuper lubtimidè licet judicabamus de Voce δαιμονάω, quam tamen bis nunc legendo apud *Æschylum* reperio, *Theb.* v. 1009. Ἰὼ δαιμονῶντες οἱ κτανόντες, de iisdem ipsis *Polynice* & *Eteocle*. Item *Choeph.* v. 564. ἐπεὶ δὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. Δαιμονᾷ, i.e. ἐν πνῖ κακοδαίμονι τετάρακται. *Aristoph.* in *Pluto*, κακοδαιμονᾷς habet, Comico vocabulo, pro ὑπὸ κακοδαίμονι ἐλαύνεσθαι. Quin & καταπρίψαντες rejecimus; & jam hinc καπατρίψοντες in Fut. *a.* legimus; quòd & ità legendum *Scaliger*, *Heinsius*, *Æmylius Portus* vellent & MS. aperte καταπρίψαντες legit. *Josua Barnes.*

V. 896. Ἔτει δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἔστι τἀγαθοῦ) *Homericum* illud expressit---Iliad. α'. v. 576. ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. Vid. *Scholiast.* & *Supplic.* v. 196. *Josua Barnes.*

V. 909. Εἰς γὰρ τί μ' ἄλλο) Aliàs τί μᾶλλον; sensu æquè salvo; & ità *Scholiast.* videtur legisse; at contrà MS. fidem. *Josua Barnes.*

Τίφης) τί λέγεις, Κρέ. Τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;
τίς ἐστὶν ὁ λόγος ἥτος, Τει. Ἄφαρ πέφυκε, ταὐτὰ κἀνάγκη σε δρᾶν.
ὃν εἶπας, γέρον. γεγάφε- Κρέ. Ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
φεται γὰρ ἥτως. Τίφης; ἐμοὶ παῖδ' ἕνεκα Τει. Σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα κἀσωτήρια.
γῆς σφάξαι θέλεις; Τει. Κρέ. Οὐκ ἔκλυον, σὺ ἦκουσα, χαιρέτω πόλις.
Σοίγε) σοὶ μόνῳ κα- Τει. Ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτός, ἐκνοεῖ πάλιν.
κά. Χαιρέτω πόλις) Κρέ. Χαίρων ἴθ'· ἐγὼ σῶν με δεῖ* θεσπισμάτων.
φρονεῖ δέ, οἰμωζέτω. Τει. Ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια, ἐπεὶ σὺ δυσχερὴς * Μαντευμάτων. MS.
[* Οὐκέτ' αὐτὸς) ἀν- Κρέ. Ὦ πρὸς σε γονάτων, καὶ γεραιμίου τριχός.
τὶ τοῦ ἐκεῖ μέρει ὁ Τει. Τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά.
αὐτός· τὸ αὐτὸς χω- Κρέ. Σίγα· πολίταις τοῖσδε μὴ λέξῃς λόγους.
ρεῖς μὲν τὸ ἄρδην ἀ- Τει. Ἀδικεῖν κελεύεις μ'; ὑ σιωπήσομαι δ' ἄν.
ναφορεῖν ὅλοι μόνον· Κρέ. Τί δή με δράσῃς; παῖδά μου κατακτανεῖς;
ὦ δ' ἔστε τὸ ἀναφορεῖν, οἷον Τει. Ἄλλοις μελήσῃ ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
ὁ δεῖνα ἐπίπνοσε τόδε, Κρέ. Ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;
ὁ αὐτὸς ἐποίησε καὶ τό- Τει. Ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κεἰς ἀγὼν' ἔρχῃ λόγων.
δε. ἐνίοτε δ' ταυτότη- Δεῖ τόνδε θαλάμοις, ὃ δράκων ὁ γηγενὴς
τα, ἤγουν ὁμοίωσιν, Ἐφύλασσε πηγὰς Δίρκης ναμάτων ὑπὸ σκοπόν,
ἀφαλλακτον, οἷον ὁ Σφαγῆτα, φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χρεών,
δεῖνα ὁ αὐτὸς ἐξ τῷ Καδμεῖα παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μιαιμάτων,
δεῖνα. καὶ ἀνὴρ ὅδε ἐκεῖ- Ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
νο ὁ αὐτὸς μέρει, ἤγουν Καὶ ταῦτα δρῶντες, σύμμαχον κτίσεσθ' Ἄρη.
ἐπήλλακται τῷ γαύ- Χθὼν δ' ἀντὶ καρπῶ καρπὸν, ἀντὶ δ' αἵματος
μῳ. καὶ ἔχ' ὅπως ἔδῃ Αἷμ' ἣν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' ἀμυνῆ
ἤδη πρὸς τύχτε, σὺ τὸ Γῆ, σ' ἔπειτ' ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
δὴ τοῦτο ἀφαλλάκτως φυλάσσει. ἐκλαῦ- Σπαρτῶν ἀνῆκεν. ἐκ γὰρ ὑμῶν ἔδει δρᾶκοντος
σαι δ' λείπῃ τὸ ἄρδην Τοῦδ', ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε παῖς.
ποιητικῶς.] Ἐκνοεῖ
πάλιν) ὑποφέρει εἰς
τὸ πίσω ἀναχωρεῖ, ἔξ-
αρνος γίνεται. 928.
Χαίρων ἄπει) ὁ γὰρ
θεία μοι δοκεῖ σῶν
μαντευμάτων. Ἀπό-
λωλεν ἡ ἀλήθεια)
οὕτω καὶ ἐρώτησεν ὁ
Τειρεσίας φησί. Ὦ πρὸς
σὲ) λείπει τὸ ἱκετεύω
σε, ὦ Τειρεσία, πρὸ-
πίπτω σοι καὶ γο-
νάτων, ἢ ἕνεκα, καὶ τ
πιμίας τριχὸς ἕνεκα. Ἀδικεῖν κελεύεις) παρλέπων με ἀκλονόπ, μὴ λέγειν τὸ δίκαιον. Ἄλλοις μελήσει) ταῦτ' ἄλλοις ἔσαι
διὰ φρονπίδος, τὸ κτανεῖν δ' κλονόπ, ὧν ἐμὲ ὃ λεχθήσῃ. Ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ) ὑπὸ ποίας αἰτίας τόδε τὸ κακὸν ἦλθεν ἐμοὶ καὶ τῷ
παιδί. Ὀρθῶς) ἀρμοδίως μ' ἐρωτᾷς, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἔρχῃ ἐμῶν λόγων· πρέπῃ τόνδε ἐν τῇ φωλεῷ, ὅπως ὁ γηγενὴς
δράκων ἐφύλαττε φυλαξ ἀφ' ναμάτων τ Δίρκης, σφαγῆτα τὸ ὑπὸ τ σφαγῆς αἷμα δ' ἄναι θυσίας τ γῇ, διὰ μιάματα
τὰ παλαιὰ τῷ Ἄρεως, τὰ κτ τῶ Κάδμυ, ὃς Ἄρης ἐκδικεῖ τὸν φόνον τῶ ἐκ γῆς γεννηθέντ δράκοντ, ὃν ἐ-
φόνευσεν αὐτὸς ὁ Κάδμ. καὶ ταῦτα ποιοῦντες βοηθὸν ἕξετε τὸν Ἄρη. Κάδμυ παλαιῶν) λείπει ἡ κατά. ὁ δ' νῦς,
κτ Κάδμυ, διὰ τὰ παλαιὰ μιάσματα τῶ Ἄρεως, καὶ τῶ Κάδμυ. ἐπ' ἐκδικίᾳ γὰρ τῶ δράκοντ ἐπ καὶ νῦν μηνιᾷ τοῖς
τοῦ Κάδμυ φίλοις, καὶ ζωὴ αὐτῶ ἔκπυσαν τὰ πίον. ὁ δ' Ἐχίων, καὶ δυσπέρα Κάδμυ ἔγημε. ἀλλαχῇ δ' φησὶ
ταῦτα ὑπὸ Διονύσ πεπνυθέναι τὰ πόλιν. 944. Χθὼν δ' ἀντὶ καρπῶ) ἡ γῆ δ' ἐὰν ἀντὶ καρπῶ, ἤτοι τῶ
δράκοντ τῶ ἰδ αὐτῆς λάβῃ καρπὸν, τὸν Μενοικέα. καὶ ἀντὶ τῶ αἵματ τῶ δράκοντ, αἷμα βέλτιον τὸ Μεροι-
κέως, ἔξει ἴλεως ὑμῖν. ἐλυπεῖτο γὰρ ἡ γῆ, ὅτι ἀπ γηγενῶν ἀσπῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα. 946. Ἢ ποθ' ἡμῖν) ἤ
τις ἡ γῆ ἀνέδωκε ποτὲ ἡμῖν στάχυν ἀπαρχὴν χρυσοπήληκα, ἤτοι ἀνδρὰς χρυσοῖς περικεφαλαίαις κεκοσμημένους. ὅτω
γὰρ ἀνεδόθησαν, ἢ ἀπὸ μέρους τῆς πήληκ πᾶσαι τὴν ὅπλισιν δεῖ νοεῖν.

* Οὐκέτ' αὐτὸς) Hic locus intra hos Cancellos constrictus, ex *Schol.* MS. *Josua Barnes.*

Cre. Quid ais? cujusmodi sermonem hunc dixisti, ô senex?
Tir. Ut res ferunt; & hæc oportet te facere.
Cre. O quàm multa mala parvo tempore dixisti.
Tir. Tibi quidem, sed patriæ magna & salutaria.
Cre. Non percepi, non intellexi, valeat urbs.
Tir. Vir iste nō amplius idem *est*: *sed* sententiam retractat iterum.
Cre. Lætus abi: nihil enim opus est mihi tuis oraculis.
Tir. Num veritas *ideo* periit, quia tu infelix es?
Cre. Oro te per genua & per venerandam caniciem.
Tir. Quare mihi supplicas? inevitabilia postulas mala.
Cre. Tace; nè dicas civibus hunc sermonem.
Tir. Jubes me injusta facere? non tacebo.
Cre. Quid igitur facies mihi? occides meum filium?
Tir. Aliis hoc curæ erit; ego verò dicam.
Cre. Unde verò hoc malum venit mihi & filio?
Tir. Rectè me interrogas, & in certamen venis verborum.
Oportet illum in ipso specu, ubi draco terrigena
Fuit cultos fontis Dirces,
Mactatum, dare lætalem sanguinem inferias terræ,
Propter veterem iram Martis contra Cadmum,
Qui terrigenæ draconis ulciscitur cædem.
Et hæc facientes, habebitis vobis Auxiliatorem Martem.
Terra verò pro fructu fructum, & pro sanguine
Sanguinem si acceperit humanum, habebit is propitiam
Terram, quæ quondam vobis auro-galeatam spicam
Satorum edidit: oportet enim mori aliquem ex genere
Hoc, qui natus sit filius ex maxilla draconis.

ANNOTATIONES.

V. 922. Τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;) Mirum est, quòd hic loci *Scholiastes* aliam lectionem memorat hujus versûs toto cœlo diversam. quæ ità se habet

Τί φῄς; ἐμὸν παῖδ' ἕνεκα γῆς σφάξαι θέλεις;

Ità *Ion.* v. 731. Ubi vulgò hic Versus legitur,

Ἄλλ' ἦν γένηται δ', εἰ τι τυγχάνει κακὸν,

Stobæus illius loco legit, Εἰ δ' ἄρα συμβαίνοι τι δυσχερέστερον. Ubi tamen, ut id obiter notem (ἄρα enim non est hujus loci) γὰρ, vel tale quid, interserendum est post ἄρα, ut Versûs sibi constet. Ità sæpe fit, de Antiquis Authoribus, ità de nonnullis S. Scripturæ locis observare licet. *Josua Barnes.*

V. 928. Σοῦ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων) Hæc referuntur ad v. 900. Κλύοις ἂν ἤδη σοῦ ἐμῶν θεσπισμάτων. De Syntaxi Vid. *Hippolyt.* v. 490. *Æmylius Portus* nugatur; δεῖ enim semper cum Genitivo Rei & aliquando etiam cum *Personæ* Accusativo. *J. Barnes.*

V. 933. Σιωπήσομαί δ' ἄν) Quùm olim legebatur σιωπήσομ' ἄν, ac proinde versûs laboraret, *Scaliger* quidem σιωπήσομαι δὲ legebat, alii σιωπήσομαι ἄν? at *Canterus* σιωπήσομ' ἄν longè feliciùs & δυσχωτέρως, ita enim & MS. nostrum legit, quare & ratum esto. *Josua Barnes.*

V. 938. Θαλάμοις) Deleo τὸ θαλάμοις, quòd malè hucusque obtinebat & lego θαλάμους, non ob unam rationem, nec ob singularem cujusvis authoritatem; nam præter quòd θαλάμη de brutis Animalibus propriè dicitur, θαλάμαι, ζαῖαι καταλύσεις, *Eustath.* θαλαμῖται de Rationalibus, & quòd ità MS. nostrum Optimæ fidei ex *CCC.* ità aliàs ipse *Arsenius*; Vid. *Scholiast.* ad v. 1017. ubi, quod obiter notandum, δῦναι γῇ pro γῇ δῦναι scribitur. Obiter autem notandum Θαλάμαι quoque proprium nomen esse Urbis *Messeniorum*, unde *Thalamiatæ*, item *Laconiæ*; de quibus *Pausanias* & *Stephanus* περὶ πόλεων. *Josua Barnes.*

V. 942. Ὃς γηγενεῖ δράκοντι) Præter *Scholia* Vid. *Sophocl.* Antig. & *Ovid.* Metamorph. l. 3. Fabul. 1. *Æmylius Portus* notavit.

V. 943. Κτίσεσθ' Ἄρη) Quum κτίσασθ' olim legebatur, *Æmyl. Portus* mavult κτήσεσθ'; & *Scaligerianus* Codex κτίσασθ' & κτήσασθ' ascriptum habet: sed & MS. κτίσεσθ' legit, *Schol.* ἕξετε. Quare & hoc ratum esto. *Josua Barnes.*

V. 946. Χρυσοπήληκα) ὁ καὶ ὁ χρυσοπήληξ, *Homero* χρυσοπήληξ, ικος. Th. πήληξ Galea: quod notamus, quia *Scalig.* notat υ. *Dupor.* --λυκα; quasi esset χρυσοπήλυξ, υκος, miserando errore. Στάχυν ἀπαρχὴν ἀνῆκεν) De Messe *Cadmeâ*, ex Dracontis dentium seminatione ortâ, Vid. *Suppl.* v. 578. Eorum autem Nomina, qui ex his superfuêre, Vid. infra ad v. 949. apud *Scholiasten.* item *Bacch* v. 540. Item *Apolloder.* l. 3. c. 1. Ex his oriundi omnium *Thebanorum* nobilissimi sunt habiti, unde *Atius* apud *Nonium*, *--ab Draconis es stirpe armatâ exaratus, genere Antiquior.* Vid. *Jani Gulielmi* Verisimil. l. 3. c. 5. *Josua Barnes.*

Σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σωτηρίᾳ γένους,
Ἀκέρσιος, ἔκ τε μητρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο,
Οἵ σοί τε παῖδες. Αἵμονος μὲ ἕν γάμοι
Σφαγὰς ἀπείργουσ', ἐ γὰρ ἔξιν ἤνδε.
Καὶ μὴ γὰ σύνηθ' ἥβατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.
Οὗτος ἥ πῶλος τῆδ' ἀνεμμύξ πόλει,
Θανὼν, πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειν ἄν.
Πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισί τε
Θήσῃ, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαγών,
Κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν
Τὸν ἕτερον· ἢ γὰ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
Τά μὲ παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,
" Πρὸς οἶκον. " Ὅς τις δ' ἐμπύρῳ χρᾶν τέχνῃ,
" Μάτην· " ἢν μὲ ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,
" Πικρὸς καθέστηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ.
" Ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
" Ἀδικεῖ τὰ τῆδε θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
" Χρὴ θεσπιῳδεῖν, ὅς δέδοικεν ὐδένα.
Χο. Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυ ἄφθογγον χάσας;
Καμοὶ γὰ ὐδὲν ἧσσον ἔκπληξις πάρα.
Κρέ. Τί δ' ἄν τις * εἴποι δῆλον οἴγ' ἐμοὶ λόγοι. * εἴπῃ MS.
Ἐγὼ γὰ ἔ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
Ὥστε σφαγέντα παῖδα περιδεῖναι πόλει.
" Πᾶσιν γὰ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος.
" Οὐδ' ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδα τις δοὶν κτανεῖν,
" Μή μ' ὀλογείτω παμά τις κλεινὸν τέκνα.
Αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰ ἴσαμι βίῳ,
Θνήσκειν ἕτοιμος, πατρίδ' ἐκλυτήριον.
Ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσιν πόλιν,
Ἀκόλας' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,
Φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ * ἀπαλλαξεῖς χθονός. * ἀπαλλαχθεὶς MS.
Λέξει γὰ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις πάλαι,
Πύλας ἐφ' ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας μολών.
Κἂν μὲ φθάσωμεν, ὅστις σοι σωτηρία

Tu verò hic nobis reliquus es ex fatorum genere,
Integer & ex asse heres & ex matre, & ex maribus, i.e. patre,
Tuique liberi. Hæmonis sedenim nuptiæ
Cædem ipsius prohibent: non enim est cælebs:
Quamvis enim non attigerit lectum, tamen habet lectum.
Iste verò juvenis huic donatus urbi,
Si moriatur, patriam terram servabit.
Acerbum verò reditum Adrasto, cæterisque Argivis
Faciet, triste fatum oculis objiciens,
Et inclytas faciet Thebas; ex duabus igitur sortibus elige
Alteram; aut enim filium serva, aut urbem.
Quæ igitur à nobis dici poterant, omnia habes: Quamobrem duc, filia,
" Ad domum. Quicunque enim utitur divinandi arte,
" Stultus est. Etenim si fortè dixerit inimica,
" Acerbus est iis, quibus vaticinatur:
" Dicens verò falsa propter commiserationem consulentium,
" Violat deorum jura. Solum Thebum hominibus
" Oportebat vaticinari, qui neminem timet. * Exit Tiresias.
Cho. Creon, quid taces, remittens vocem non sonantem?
Etenim mihi non minùs quàm tibi stupor adest.
Cre. Quid enim dicat aliquis? manifesta est hæc mihi oratio.
Ego enim nunquam eo veniam calamitatis,
Ut cæsum filium proponam civitati.
" Omnibus enim hominibus est amans liberorum vita:
" Neque aliquis suum ipsius filium dederit ad interficiendum.
" Nè laudet me quisquam, occidens meos liberos.
Ipse verò (sum enim in maturâ vitâ)
Paratus sum mori, patriæ piaculum.
Verum age, fili, priusquam rescisat tota civitas,
Missis immoderatis oraculis vatum,
Fuge quàm celerrimè cedens ex hoc agro.
Dicet enim principibus, & ducibus hæc,
Vadens ad septem portas, & ad duces.
Et si anteverterimus, servaberis:

949. Λοιπὸς εἶ σωτηρίᾳ γένους) οἱ περιλοιπόντες ἢ σωτηρίᾳ, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθονίου, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ, καὶ Ἐχίων, ὃς ἔγημε τὴν Ἀγαυὴν τὴν Κάδμου θυγατέρα, ἐξ ἧς πατὴρ ἐγένετο Πενθεὺς. ἢ ὁ Κλύσας, ἢ Μενοικεὺς, ἢ Κρέων καὶ Ἰοκάστη. Ἀκέρσιος) καθαρὸς καὶ ἀνεπίληπτος, καὶ ἀληθὴς ἀπόγονος τῆ σωτηρίᾳ. Τὸ δ' ἔκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο) ἀντὶ ἐνικῆ τὸ πληθυντικὸν εἶπε, ἀντὶ τῆ ἀκέραιος καὶ ἀπὸ πατρός. Αἵμονος μὲ ἕν) ὁ Αἵμων, φησὶν, ὁ πρεσβύτερός σε υἱὸς διὰ τὸ μεμολύνθαι τῆ μητρείᾳ, ἢ * σφαγήσεται. ἀφθίτοις γὰρ ἀνδρὸς χρεία· ἢ καθὸ ἐμπνεύσατο, ἢ ἐπεὶ ὡς λέγουσι, λάθρᾳ συνῆλθε. τοῦτο δ' ὡς μάντιν αὐδᾶτα ἐυφήμως εἰπεῖν. ἀνεμμύξ) ὀπίσω τῆ πόλει ἀντὶ τῆ σφαγιασθεὶς καὶ ἱερωθεὶς τῆ πόλει. Πικρὸν δ' Ἀδράστῳ) μόνος γὰρ ἐσώθη τῶν στρατηγῶν, διὸ εἶπε νόστον. πικρὸν δ', διὰ τὴν λύπην ἢν συνεφάσαμεν. Κλεινάς τε Θήβας) ἐνδόξους δηλονότι ἀπὸ κοινῆ. Τοῖνδ' ἑλοῦ) ἀπὸ ἧς δύο δυσχερῶν, τοιοῦτόν τινα ἑτέραν, ἢ τὸν παῖδα σῶσον, ἢ τὴν πόλιν. Τά μὲ παρ' ἡμῶν) πάνθ', ὅσα παρ' ἡμῶν ἐδύνω μαθεῖν, ἔχεις, ἀντὶ τῆ ἀκήκοας καὶ κατέχεις. Ἡγοῦ, τέκνον) πρόσδοκα, θύγατερ, πρὸς τὸν οἶκον· ὅς τις δὲ μαντικῇ χρῆται τέχνῃ μάτην ὅτι. Ὡς μὲ γὰ τύχῃ δηλώσας μισητὰς ἐπαχθὴς ἐγένετο ἐκείνοις δηλονότι, ὧν χάριν τὰς μαντείας ποιῆται. Ψευδῆ δὲ τοῖς χρωμένοις λέγων ὑπὸ συμπαθείας, ἀδικεῖ εἰς τοὺς θεοὺς ψευδόμενος· κρύπτων τὸ ἀληθὲς, καὶ μὴ διδάσκων ποιῶν τὴν δύναμιν αὐτῆ καὶ τὸν σωφρονᾶν. τὸν Ἀπόλλωνα δὲ μόνον πρέπει χρησμὸς διδόναι τοῖς βουλομένοις, ὃς οὐ φοβεῖται τινά. Κρέον, τί σιγᾷς) ὦ Κρέον, τί σιωπᾷς τὴν φωνὴν ἄνευ ὀπτῶν, καὶ κλὴν φθεγγόμενος, ὡς εἰ ἔλεγχε, οὐ σωπᾷς σοι κομᾷς ἀκούσαντα ταῦτα, ἀλλὰ βαλλόμενοι τὴ κῆ πράξαι. Σχάσας) μεταφορικῶς ἀντὶ τῆ ὑπεκύψας, καὶ ὑπολείσας. ἄφθογγον γῆρυν, ἀντὶ τῆ ἄηχον. Καμοὶ μὲν) κἀγώ σοι οὐδὲν ἧσσον σωφρονῶ· ἀλλ' ὦ σιωπᾷς, βαλὼν ἢ μᾶλλον κομᾷς δεινὸν διὸ ἔδει λαθεῖν σε. Δῆλον ὅτι' ἐμοὶ λόγοι) λείπει τὸ πρᾶγμα, δῆλον τὸ πρᾶγμα. 970. Ἐγὼ γὰρ ἔ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι) ἐγὼ γὰρ οὐδέποτε εἰς τοῦτο τῆς συμφορᾶς, ἀντὶ τῆ εἰς τοιαύτην συμφορὰν ἀπελεύσομαι, ὥστε περιδεῖναι τὴ πολὺ τοῦτον σφαγῆνα, ἀντὶ τῆ ὥστε σφαγιασθῆναι ὑπὸ τ πόλεως. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ὑπάρχει φιλότεκνος ὁ βίος, ἥτις πάντες ἄνθρωποι τὰ ἑαυτῶν τέκνα φιλῶσι. οὐδὲ τις ἂν δοὶν τὸν αὑτῆ παῖδα ὥστε φονεύσειν. μὴ ἐπαινείτω με τὶς λύσις συνόλως λέγων, τὰ μὲ τέκνα συμβιβάσων μὲ κλείνων. ἐγὼ δὲ θνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος ἕτοιμός εἰμι, ἀποδυόμενος αὐτὴν τ πόλεως τῶν κακῶν. ἐν ζωῇ γὰρ ἐσκαίρων καθάπαξ. ἀλλ' ἄγε, ὦ παῖ, πρὸς τὴν πόλιν μαθεῖν, τὰ ἀπαύδατα τῆ μάντεως ἐάσας ἀκρισία. φεῦγε λίαν ταχέως τ χθονὸς ταύτης ἐλαθερωθείς. λέξει γὰρ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα, ὅτι τὰς ἑπτὰ πύλας καὶ τοὺς λοχαγέτας βαδιούμενος. καὶ ἐὰν προφθάσωμεν, ὑπάρξῃ σοι σωτηρία.

* Fut. β. à σφάζω.

ANNOTATIONES.

V. 952. Ἥδιστος) Ità lego pro ἥδιστος, nè Amphibrachus sit in quinto loco. Vid. quæ Nos ad *Phœniss.* v. 1388. & v. 1391. & v. 1469. &c.

V. 957. Μέλαιναν κῆρ') Ità corrigo μέλαιναν, quod *Canterus* legit μελαίαν & *Sophocleam* vult λέξιν; sed *Homeri* studiosior erat *Eurip.* qui passim habet κῆρ μέλαιναν. Et *Scaliger* atque *Duportus* ita legunt, quin his accedit Authoritas MS. *CCC. Duportus* pro ἔκλυον etiam λαβών. *Josua Barnes.*

V. 962. Μάταιος. ἢν μὲν ἐχθρὰ) Legebatur hactenus μάταιος, ἢν μὲν γὰ ἐχθρὰ, & *Joh. Miltonus* τὸ μὲν delebat, quùm tamen nulla metri necessitas id postularet, *Amphimacer* enim aut *Dactylus* non malè in tertio loco: sed jam video in MS. τὸ γὰ omitti; quare ita nunc scribimus. *Josua Barnes.*

V. 976. Θνήσκειν ἕτοιμος, πατρίδ' ἐκλυτήριον) Deleo τὸ εἰμὶ, ut superfluum. Vid. *Gul. Canteri* Novæ Lection. l. 4. c. 1. Et huic favet *Codex Heinsio-Scaligerianus. Duportus* τὸ εἰμι retinet & τὸ θνήσκειν delendum putat, certè alterutrum tolli debet: *Johannes Miltonus Duporti* partes defendit; *Æmilius Portus Canteri*; quibus viz. *Porto* & *Cantero* cum *Heinsio-Scaligerio*q, nos accedimus. Præterea MS. toties laudatum legit Θνήσκειν ἕτοιμος πατρίδ' ἐκλυτήριον. *Josua Barnes.*

Πῆ δῆτα) πῆ λοιπὸν φύγω, εἰς πίνα πόλιν, εἰς πίνα δ' φίλων; Ὅπῃ) πῆ, ὅπῃ μακρὰν μαλιστα τῶνδε τῆς γῆς ἠμήσῃ. Οὐκῶν) πρέπον σε λαμπὰν, ὅπῃ πορεύσῃ, λέγειν, ἐκπληρᾶν δ' ἐμέ. Δελφὺς περάσας) ἐκ δ' Δελφῶν περάσας δ' ηλονότ. εἰς ἕδραν ὃ χρήσιμον προσχωρεῖ. μᾶλλον ὃ αὐτὸν ἐχεῖν σκοπεῖν, ὅπως δ' πολεμίων φθαρησόμενον λήσῃ φεύγων ὁ Μενοικεύς. Σεμνὰ) τὰ σεβάσματα τῆς Δωδώνης δεμέλια φύλασμά μοι ηὐρήσεται, ὅ ὅτι ποία πόλις δίξαμβόν με σώσει. Πόμπιμος ὁ δαίμων) ὁδηγήσει ἢ πύκη. Χρημάτων ὃ) τίς εὐπορεία. Ἐγὼ πορεύσω) ἀντὶ τῦ πέμψω χρυσὸν, καλῶς λέγεις, ὦ πάτερ, ἀπέρχεται δ'. 993. Ὡς σὺ φεύγεις) ἐκ παρεμπίπτει, ἢ ἢ εἰς φυγὴν, φεύγεις πῶς σὺ καταγνὺς τὸν Ἰοκάστου ἐλθὼν, ἧς πρὸς καταρχὰς τὸν μαντὸν ἐθήλασα, τῆς μητρὸς στερηθεὶς καὶ ὀρφανὸς ηὐρόμην θεσπιῳδεύσων ἐκείνῳ, καὶ συμπαξόμενος, ἀπελεύσομαι διαπρεπὴς πῶς ἐμαυτῦ ζωός. ἐναντίως ὃ ἱστορεῖ Σοφοκλῆς. μὴ γὰρ θάνατον τῦ παιδὸς ἢ μήτηρ αὐτῦ ζῇ, ὡς ἐν Ἀντιγόνῃ φησὶ, καὶ μικρὸν ὕστερον τῦ Κρέοντος. Περσηγρήσων αὐτῷ καὶ σώσων τὸν βίον. Ἄλλως. σώσων πῶς πόλιν, ἣ γὰρ ὡς ὁ πατὴρ ᾤετο. Ἀλλ' εἶα χώρει) ἀπεῦσον, ἄπελθε· μὴ σὺ σαυτὸν ἐμπόδιζε φεῦς πῶς σωτηρίαν. Ἄλλως. μὴ τὸ σὸν, ὅσον τὸ κτᾶσθαι, μὴ ηὐδὲν κώλυμα. 998. Γυναῖκες) ὦ γυναῖκες λίαν ἐπιπόδειος καὶ κακῶς ἐξέδεσμον τὸν φόβον τῦ παιδὸς, διὰ λόγων ἀπατήσας αὐτὸν, ὥστε τυχεῖν ὧν βούλομαι, ὅστις ὁ πατὴρ φυγαδεύῃ καὶ ἐκπεξάγει τῆς πόλεως, τῆς ἐυτυχίας ἀποστερῶν με καὶ τὴν πολιν, καὶ φόβῳ δίδωσιν ἐμέ· καὶ συγνώμης ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῷ παιδὶ· τὸ γὰρ ἐμὲ δ' ἐδαμῶς συγγνώμων ἔχει, τὸ ηὐδὲν φοβεῖσθαι τῆς παιδὸς, ἥτις ἐηὐρησέ με. ἵνα ὧν γνῶτε, ἀπελεύσομαι, καὶ σώσω πῶς πόλιν. πῶς ὃ ζωὴν δώσω, ὥστε ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶνδε τὸ χθονός. αἰσχύνης γὰρ ἄξιον, λείπῃ τὸ εἶ, ἐὰν οἱ φίλ' μανθάνοντες ἐλεύθεροι, καὶ ὑπὸ τ' θεῶν μὴ ἀναγκαζόμενοι, ἐκ ἀναβάλλονται ἀποθανεῖν φίλα πόλεμον στάντες, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔμφρονες φίλ' πύργων μαχόμενοι. ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ ἀδελφὸν φεύσω, καὶ πόλιν ἐμαυτῦ, ὡς ἀναιδὴς ἔξω τῆς χθονὸς ἀπελεύσομαι, καὶ ὅπῃ ἂν ζῶ, κακότεσπος φανήσομαι· ἃ ποιήσω τῦτο μὰ τὸν μετ' ἄστρων ζῶσα. τὸν ἥλιον φησὶ, τὸν αἴτιον τῦ ἐμὸ φόνου· ἄρη δὲ φόνιον, ἐπειδὴ ὕτος φονικὸς πῶς ἀστροῖς, δρέποντα καταιθὰς αὐτόθι φυλακα τῆς χλιὸς, ἐξ ἃ πῶς ὀδόντων οἱ ἀστροὶ, ὅτις πεὺ ἀναδοθέντας ποτὲ ἐκ τῆς γῆς ἀστροὺς διαστὰς καὶ βασιλεῖς τῶνδε τῆς γῆς κατεπήσατο. ἀλλ' ἀπελεύσομαι, καὶ σὺς ἐκ τῦ ἄκρου πῶς ἐπάλξεων, καὶ σφάξω ἐμαυτὸν εἰς πῶ * θαλάμῳ πῶ σκοτεινῷ τῦ δράκοντος, ὅπῃ ὁ Τειρεσίας δηγήσατο καὶ παρήνεσε φονεύθῆναι, ἐλευθεροῦσα πῶ γῆ.

Ἦν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεθα, καὶ σὺ καὶ ἐγώ.
Με. Ποῖ δῆτα φύγω; πίνα πόλιν, πίνα ξένων;
Κρ. Ὅπου θανοῦσα τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσῃ.
Με. Οὐκοῦν σε φράζειν εἰκός· ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
Κρ. Δελφοὺς περάσας φεῦγε. Μ. ποῖ με χρὴ μολεῖν;
Κρ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. Μ. ἐκ ὃ τῆσδε, ποῖ περᾷ;
Κρ. Θεσπρωτῶν ἕδρας. Μ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
Κρ. Ἔγνως. Μ. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται;
Κρ. Πόμπιμος ὁ δαίμων. Μ. χρημάτων ὃ τίς πόρος;
Κρ. Ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. Μ. ἓν λέγῃς, πάτερ.
Κρ. Χώρει νυν. Μ. ὡς σὺ πρὸς κακιγνήτους μολὼν,
Ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,
Μαλερὸς σπαρθεὶς, ὀρφανός τ' ἀποζυγεὶς,
Περσηγορήσων εἶμι, κὐ σώσων πόλιν.
Κρ. Ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.
Με. Γυναῖκες, ὡς ἓν παιδὸς ἐξεῖλον φόβον,
Κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βέλομαι τυχεῖν.
Ὅς μ' ἐκκομίζῃ, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
Καὶ θλίᾳ δίδωσι. Καὶ συγγνωστὰ μὲ
Γέροντι, τὐμὸν δ' ἐμὲ συγγνώμην ἔχειν,
Προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο.
Ὡς ἓν ἂν εἰ δῆτ', εἶμι, κὐ σώσω πόλιν.
Ψυχὴν ὃ δώσω τῆσδ' * ὑφθανεῖν θανόν. * al. ὑφθανών.
Αἰσχρὸν γὄν, εἰ μὴ θεσφάτων ἐλεύθεροι,
Κὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
Στάντες παρ' ἀσπὶδ' ὧν οἰκήσουσιν θανεῖν,
Πύργων πάρεδροι μαχόμενοι πάτρας ὕπερ·
Ἐγὼ ὃ πατέρα κὐ κασίγνητον φονεὺς,
Πόλιν τ' ἐμαυτῦ, δῆλος ὡς, ἔξω θανὼν
Ἀφ' οὗ· ὅπῃ δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
Μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν', Ἄρη τε φοίνιον,
Ὃς τὸν ὑφορτείλαντα ὃκ γαίας ποτὲ
Σπαρτὸν ἀνακτᾶται τῆσδε γῆς ἱδρύσατο.
Ἀλλ' εἶμι· κὐ σὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων

Si verò cunctatus fueris, perimus, occidêris.
Me. Quò fugiam igitur, ad quam civitatem? ad quem hospitem?
Cre. Ubi quàm longissime ab hâc terrâ absis.
M. Ergo te dicere convenit, *quonam sim abiturus*, me v. imper. facere.
Cre. Fugito in Delphos transiens.
M. Quonam me oportet ire?
Cre. In terram Ætolorum. *M.* Ex illâ verò quò fugiam?
Cre. Ad solum Thesprotorum. *M.* Religiosam ad sedem Dodonæ?
Cre. Scis. *M.* Quod verò tutamen mihi erit?
Cre. Deus te comitabitur. *M.* Unde verò erit copia pecuniæ?
Cre. Ego præbebo aurum. *M.* Benè dicis, pater.
Cre. Vade igitur. *M.* Vadens ad tuam sororem,
Cujus primùm ubera traxi, Iocasten dico,
Cùm essem privatus matre, & avulsus ab eâ orphanus,
Tanquam salutaturus vado, & urbem servaturus.
Cr. Sed age, abi; nè quod ad te attinet, tibi ipsi sis impedimento.
Me. O mulieres, quàm benè patri exemi metum,
Decipiens eum verbis, ut consequerer, quæ volo:
Qui ablegat me privans urbem Bonâ Fortunâ,
Et ignaviæ prostituit. Sed ignoscendum est
Seni: res verò mea non meretur veniam,
Proditorem esse patriæ, quæ me genuit.
Ut igitur sciatis, vadam & servabo urbem,
Animamque dabo, ut moriatur pro hâc terrâ.
"Turpe enim est, si liberi quidem ab oraculis,
" Et non impulsi necessitate divinitus,
" Stantes ad clypeos, non detrectent mori,
" Puguantes pro patriâ ante turres:
" Ego verò patrem & fratrem prodens,
" Et urbem meam, tanquam timidus, ex terrâ
" Discedam: ubicunque enim vixero, videbor ignavus.
Non per Jovem, qui est in astris, & Martem cædium autorem,
Qui exortos è terrâ quondam
Satos reges hujus terræ constituit.
Sed abibo; & stans in murorum pinnis summis

ANNOTATIONES.

V. 986. Οὐκοῦν) Τοιγαροῦν, λοιπόν· significat *Igitur*, & *Non-igitur*.

987. Δελφοὺς περάσας φεῦγε. M. ποῖ με χρὴ μολεῖν) Ita hunc Versum ex MS. toties laudati authoritate restituo; cùm antehàc legebatur Δελφοὺς περάσας φεῦγε· ποῖ με χρὴ πάτερ μολεῖν. *Scaliger* quidem rectè τὸ φεῦγε (quod *Canterus* rejecerat Novar. Lection. l. 4. c. 1.) retinet, & τὸ πάτερ delet, ut & MS. *J. Barnes.*

V. 999. Ὡσθ' ἃ βέλομαι τυχεῖν) ὥστε τυχεῖν ἐμὲ, ἃν βέλωμαι. De hoc usu τῦ ὥστε Vide quæ Nos ad *Ion.* v. 40.

V. 1000. Πόλιν ἀποστερῶν τύχης) Ita rectissimè legit MS. cùm antè, πόλεως malè legebatur conjunctim cum ἐκκομίζει. Pro quo tamen *Scaliger* πόλιν legebat, aliquantò curatiùs. *Josua Barnes.*

V. 1001. Συγγναστὰ μὲ) *Atticè* pro συγγνωστόν. Vid. *Hippolyt.* v. 371. Præcipuè autem ad *Herc. Fur.* v. 583.

V. 1008. Ὀκνήσουσι) Addendum est τὸ ν' in fine, vel vis τῦ θ' sit ἐκπατικὸν. Vide quæ Nos ad *Oreſt.* v. 1535.

Σφάξας

Σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
Δεράκοντ(Θ), ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
Ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγ(Θ).
Στείχω δ', * θανάτῳ δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
Δώσων, νόσῳ δ' πώδ' ἀπαλλάξω ἄθονα.
" Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστ(Θ) ὅ, τι δυνατόν τις
" Χρηστὸν, διέλθοι τοῦτο, κεἰς κοινὸν φέροι
" Πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλαττόνων
" Πειρῷντο, τοιοῦτον εὐτυχεῖν ἄν.

* θανάτῳ MS.

Interficiens me ipsum ad atrum specum
Draconis, ubi vates dixit,
Liberabo terram : dicta est sententia.
Vado autem, donum mortis non turpe urbi
Daturus, liberabo autem patriam ab hoc malo.
" Si enim accipiens unusquisque quodcunque possit
" Bonum, hoc perlequatur, & in commune conferat
" Patriæ : civitates minora mala
" Experientes, in posterum beatæ essent.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Ἔβας ἔβας, ὦ παῖ Ἀπόλλωνος, γᾶς λόχευμα,
2 Νερτέρου τ' Ἐχίδνας,
3 Καδμείων ἁρπαγᾶς,
4 Πολύσπορ(Θ), * πολύφθορ(Θ),
5 Μιξοπάρθεν(Θ), δαΐων τέρας,
6 Φοιτάσι πτερυγῖς,
7 Χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις.
8 Διρκαίων ἃ ποτ' ὀκ τό-
9 πων νέους πεδαίρου-
10 σ' ἄλυσιν ἀμφὶ μῦσφ,
11 Ὀλομόλῳ τ' Ἐρινυῒ
12 Ἔφερες, ἔφερες ἄχεα πατρίδι
13 Φόνια. Φόνι(Θ) ὀκ ἀθεῶν,
14 Ὅς τάδ' ἦν ὁ πρᾴξας.
15 Ἰάλεμοι δ' ματέρων,
16 Ἰάλεμοι δ' παρθένων
17 Ἐσέναζον οἴκοις,
18 Ἴον βοάν,
19 Ἴον μέλ(Θ)·
20 Ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε διαδοχᾶς ἀνὰ πόλιν.
21 Βροντᾷ δ' ἐναγμός,
22 Ἰαχᾷτ' ἦν ὁμοι(Θ),
23 Ὁπόθ' πόλεως ἀφανίσθη
24 Ἃ πέρωτα παρθέν(Θ) τιν' ἀνδρῶν.

Interficiens me ipsum ad atrum specum
Draconis, ubi vates dixit,
Liberabo terram : dicta est sententia.
Vado autem, donum mortis non turpe urbi
Daturus, liberabo autem patriam ab hoc malo.
" Si enim accipiens unusquisque quodcunque possit
" Bonum, hoc perlequatur, & in commune conferat
" Patriæ : civitates minora mala
" Experientes, in posterum beatæ essent.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Cho. 1 Ascendisti, ascendisti, ô alata, terræ partus,
2 Infernæque Echidnæ, *i.e.* viperæ,
3 Cadmeorum ad raptum,
4 Multorum gemituum autor, multis perniciosa,
5 Mixta virgo, hostile monstrum,
6 Furiosis alis,
7 Unguibúsque crudivoris :
8 Quæ quondam ex Dircæis lo-
9 cis adolescentes è solo attol-
10 lens inconcinno cum carmine,
11 Et perniciosis furiis,
12 Attulisti, attulisti dolores patriæ
13 Cruentos. Cruentus *profectò fuit ille* ex diis,
14 Quicunque hæc fecit.
15 Luctus autem matrum,
16 Luctus etiam virginum
17 Resonabant *in* ædibus,
18 Lugubrem vocem,
19 Lugubre carmen :
20 Alius alium lugebat successivè per urbem.
21 Tonitruo autem luctus,
22 Clamorique erat similis,
23 Quoties ex urbe, ex hominum conspectu abripuisset
24 Alata virgo aliquem virum.

Ἀντιστροφή.

Antistrophe.

1 Χερνῴ δ' ἔβα πυθίαις ἀποστολαῖσιν
1 Tandè verò venit Pythio missu

1017. Σφάξας ἐμαυτὸν) Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τῶν Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοίκεα· Νικόστρατ(Θ) δ', ὑπὸ τ' Σφιγγός. Σηκὸν) εἰς τὸν σηκὸν σφάξας ἐμαυτὸν ὑπὸ τῆς τέχνης, ὡς τῷ σηκῷ πλησίον τῷ τείχους ὄντ(Θ). [* Ἄλλως· σηκὸς, ἔνθα ἐβρύετο τὸ ἄλαλμα· λέγεται σηκὸς καὶ ἔνθα ἐκλείουσιν οἱ νομεῖς τὰ νεογνὰ, ὅταν τὰς μητέρας αὐτῶν ἀμέλγωσιν ἢ εἰς νομὸν ἐκπέμπωσιν, ἀφ' ἑσπέρας σηκὸς, ἢ φωλεός.] Ἐξηγήσατο) ὅπερ ὁ μάντις ἐξηγεῖτο. εἶπε γάρ, * Δεῖ τόνδε θαλάσσης, ἣ ἀερίκων ὁ γηγενὴς ἐκρύετο, Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπ(Θ), Σφαγῆτα φόνου αἷμα δῶναι γῇ χθονός. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐκφεύξομαι, ἀλλ' ἐμοὶ θεοῖς θάνατον ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων. Εἴρηται λόγ(Θ)) ἐλεύθερα ὁ λόγ(Θ), ἐπέρχομαι δ' διὰ τῷ ἐμῷ θανάτῳ δῶρον οὐκ ἀπρεπὲς τῇ πόλει δώσων, καὶ τῶν κινδύνων ταύτην ἐλευθερώσων. εἰ γὰρ ἕκαστος ὃ τι δύναμιν ἔχων ἀγαθὸν εἰσφέρει τῇ πόλει, ἐκ τοῦ ἂν ἦσαν πᾶσι κακῶν αἱ πόλεις. 1026. Ἔβας ἔβας) θεοῖς ἁδὲν ταῦτα. ἔδει γὰρ τὸν χρησὸν οἰκτίσαντος καὶ τὸν θάνατον Μενοικέως, ἢ ἀποδεξαμένους τὴν εὐψυχίαν τῷ νεανίσκῳ. ἀλλὰ τὸ θεῖον οἰδίπουν καὶ πῶς σφίγγα δίκην ἔσπασται τὰ πολλάκις εἰρημένα. Ἔβας] ἦλθες, ἦλθες, ἅπερ ἔφασαν σφίγξ, γήνημα μὲν τῆς ἑσπερίου Θηβαίων γῆς. ἐνταῦθα γὰρ ἐγκυνήθης. λόχευμα δ' τῶν τυφῶν(Θ), καὶ τῆς καταχθονίας ἐχίδνης, ἐπ' ἀρπαγῇ σφῷν Θηβαίων, πολλῶν ἕνεκα ἁμαρτίᾳ αἰτία, πολύφθορε, μιξοπάρθενε, ἔχεις γὰρ τὰ μὲν παρθένα, τὰ δ' ἄνδρας, ξένης καὶ παρεδόξε φύσεως, φονικὸν τέρας τοῖς τε φοιταλέοις καὶ μανικοῖς πτερυγίσι, καὶ τοῖς ὄνυξι τοῖς ὠμὰ τὰ κρέα ἁρπάζουσι θεοῖς σίτησιν. ἥτις πεδάρσασα τοὺ νέους, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ὕψ(Θ) αἴρασα πιτνὲ ὀκ σφῷ τόπων τ' Δίρκης, ἥτοι ὀκ σφῷ Θηβῶν, θεοῖς καὶ θεοφόρους ἄναυλον καὶ ἀνήθυνον ᾠδὴν· ἄλυσιν δ' μῦσαν, τὸν θρῆνον, παρόσον θεοῖς αὐλὸν, ὠχὰ θεοῖς λύραν ἤνδανεν οἱ ὕμνοι, ἱερὰν Ἀπόλλων(Θ) νομιζομένην. ἀπενθὴς δ' θεὸς ὁ Ἀπόλλων. Αἰαῖ(Θ), Τί ταῦτ' ἀναλόλυξας ἀμφὶ λοξίᾳ. Οὐ γὰρ πιθαν(Θ) ὥστε θρήνῳ τυχεῖν. ἢ ἀμφὶ δ' θεοὺς τὸ ἔφερες, θεόφορες ᾠδήν. λέγει δ' τὸ αἴνισμα. Ἄχεα πατρίδι φόνια) λέγω φόνους καὶ λύπας ταῖς Θήβαις. πνὲς δ' τὸ φόνια θεοὺς τὰ ἔξης, ὃς τάδε τὰ φόνια πράξας, φόνι(Θ) δ' θεός. ὁ δὲ θεῶν ταῦτα πράξας, αὐτὸς φόνι(Θ) δ'. αἱ δ' ἰάλεμοι σφῷ παρθένων, καὶ σφῷ μητέρων ἐσέναζον ἐν τοῖς οἴκοις, πενθοῦσαι αἱ μὲν τὰ τέκνα, αἱ δ' τοὺ ἀδελφούς. Ἴον βοάν, θρηνητικὸν βοήν. φιλ ὅτι μὲν θρήνων ψιλοῦται, ὅτι δ' πωδῶν δασύνεται. Ἐπωτότυζεν) ἄλλ(Θ) ἄλλῳ ἐθρήνει. ὁ τεναγμὸς δ' καὶ ἡ ἠχὴ βροντῇ ὑπῆρχεν ὁμοι(Θ), ὅταν ἀνυφαίζειεν ἡ σφίγξ ὑπὸ τ' πόλεως πνὰ σφῷ ἀνδρῶν, θρήν(Θ) καὶ βοὴ ἐγίνετο. ὡς χείνον δ' ὁ ἄθλιος Οἰδίπους εἰς τοῦτ' τὸ γῆν σφῶν Θηβαίων τ' τῆς Ἀπόλλων(Θ) θεομητορίας ἦλθε. 1050. Ἀποστολαῖς) πυθοκτονίᾳ γὰρ Οἰδίποδι θεὸς γονέων, ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεὸς, ὡς ἀποκτείνας τ' πατέρα, γαμήσοι τὴν μητέρα. διὸ εἰς Θήβας ἦλθεν, ἐκ εἰς Κόρινθον, φοβούμεν(Θ), μὴ ἀποκτείνας Πόλυβον, γαμήσοι Μερόπην.

* Ἄλλως· σηκὸς &c. Hæc Nota Uncis inclusa ex MS. prædicto. * Δεῖ τόνδε &c. Vid. supra & in Notis ibid. ad v. 938.

ANNOTATIONES.

V. 1021. Ἀποδμάξω) Scaliger legit ἀπομάξαι, sicut δώσων prius, sed Nobiscum stat MS. *C. C. C.*

V. 1034. Πεδάρσασα) Πεδαίρειν verbum est Poeticum, idem valens ac ὀκ πίδε αἴρειν, *ex-solo-tollere, humo-tollere, attollere* : vel etiam pro μεταίρειν, πίδα enim pro μέτα, Æolicè. Vid. ad *Rhes.* v. 372. *Josua Barnes*

V. 1043. Ἴον) aliàs ἴδιον, & ita MS. *C. C. C.*

V. 1049. Πτερῶσα) pro πτερόεσσα· Malè olim πτερῶσα, sicut & supra v. 1026.

Τότε μὲν ἄσμυρ.) ἀντὶ τοῦ ἡδέως, διὰ τὸ λύσαι τὸ αἴνιγμα. πάλιν δ', ἤτοι ὕστερον, ἄχη σωάπτει, διὰ τὸν γάμον τῆς μητρὸς, καὶ τὰ λοιπά. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σωάπτει. Κάδμειν. ὢν) τὸ ἐξῆς, κάδμεινος γὰρ ὢν ἦλθε αἰνιγμάτων τῆς σφιγγὸς ἕνεκα, γάμους σωάπτει τῇ μητρὶ. Δι' αἱμάτων) πλὴν πόλιν δι' ὀνομάσθη. τὸ δ' ἀμείβει, ἀμείβεται ποιεῖ, ἐμβολὰς διὰ καταρῶν τοὺς παῖδας εἰς φιλονεικίαν. Ἄλλως. τὰ πρῶτα κακὰ, δι' αἱμάτων ἤλλαξεν, ἐμβαλὼν τοὺς παῖδας διὰ καταρῶν εἰς φιλονεικίαν. Μέλεος) ἀπὸ τούτου εὐδέως ἐλεεῖν ἄρξασθαι τὸν χορόν. ἐκεῖνα γὰρ πεπόνθασι. διὰ φόνων δ' διέρχεται εἰς τὴν μεμιασμένην φιλονεικίαν. λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν, καταβαλὼν διὰ τῆς ἀρᾶς τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ὁ Ἄθλιος. Ἄλλως. Ἀγάμεδα ἀγάμεδα) θαυμάζομεν, καὶ ἐκπλησσόμεθα τὸν Μενοικέα ἐκεῖνον, ὃς ἦλθεν ἐπὶ θάνατον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, Κρέοντι μὲν κατάλειψας ὀρφανὰς πόλεις, τὰς δ' ἑπταπύλους Θήβας νικηφόρους καταστήσων, ἀντικαταλλαττόμενος ἑκουσίῳ θανάτῳ τὴν εὐκλειαν. 1067. Γενοίμεθ' ὧδε) εἶδε, ὦ θέατινα Ἀθηνᾶ, καὶ ἡμεῖς εὐτυχήσαμεν τοιούτων τέκνων. ὡς παρθένοι δὲ παρθένῳ θεᾷ ἔυχονται, τοιοῦτος τέως εἴδοῦμεν θεόν. συμπεπλαμβάνεσι δὲ τὸ πᾶν χορός, ὁμοίμεθα λέγουσι. Ἃ δράκοντος) ἤτοι τὸν φόνον τὸν διὰ λίθου ὁμόμορον τῷ δράκοντος πεποίηκας. δοκεῖ γὰρ Ἀθηνᾶ συμπράξαι τῷ Κάδμῳ κτείνασι, καὶ ἱδρύσαντο ταύτην ὅπλων θεσσαλευσάμενοι τὴν ἀκρόπολιν. ἐπιγέγραπται δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ, Ὄγκας νηὸς ὅδ' ὃν Ἀθηνᾶς, ὃν ποτε Κάδμος Εὗσπλος, βοῦν δ' ἱέρευσεν, ὅτ' ἔκτισεν ἄστυ τὸ Θήβας. 1070. Καδμείαν μέριμναν) τὴν Κάδμου θεραπαινᾶς, διεγείρασα καὶ παρορμήσασα εἰς ἔργον, ἤτοι εἰς τὸν φόνον τοῦ δράκοντος. 1072. Ὅθεν) ἦγεν ἀφ' ἧς αἰτίας ἐπῆλθεν εἰς τήνδε τὴν πόλιν μεγάλη τις βλάβη ταῖς θεῶν ἁρπαγαῖς. ἥρπαζε γὰρ ἡ σφίγξ, ὁ δὲ Μενοικεὺς ἔπαθέν τι ὅμοιον ἁρπαγῆ.

2 Οἰδίπους ὁ πλάμων		2 Oedipus miser
3 Θηβαίαν τάνδε γᾶν,		3 Thebanam *in* hanc terram,
4 Τότ' * ἄσμυρ., πάλιν δ' ἄχη,	* al. ἀσμύρως.	4 Tunc *quidem populo* acceptus; mox a. Dolores-*subsecuti-sunt*.
5 Ματεὶ γὰρ γάμοις δυσγάμοις ὁ τάλας,		5 Cum matre enim nuptias infelices miser,
6 Καλλίνικος ὢν	1055	6 Præclaram victoriam adeptus
7 Αἰνιγμάτων, συνάπτει·		7 Ænigmatum, contraxit:
8 Μιαίνει δὲ πόλιν.		8 Polluit autem urbem.
9 Δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει		9 Per sanguinẽ verò cædésq; versat,
10 Μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα,		10 Execrandum in certámen
11 Καταβυθὼν ἀραῖσι	1060	11 Conjiciens imprecationibus
12 Τέκνα μέλεος. Ἀγάμεθ', ἀγάμεθα,		12 Liberos *suos* miser. Admiramur, admiramur *illum*,
13 Ὃς δὴ θάνατον οἴχεται		13 Qui ad mortem abit
14 Γᾶς ὑπὲρ πατρῴας,		14 Solo pro patrio,
15 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,		15 Creonti quidem relinquens luctus:
16 Τὰ δ' ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς	1065	16 Sed septem turribus munita claustra *hujus* agri
17 Καλλίνικα θήσων.		17 Præclara victoriâ insignia redditurus.
18 Γενοίμεθ' ὧδε ματέρες,		18 Utinam autem sic fiamus matres,
19 Γενοίμεθ' εὐτεκνοι, φίλαι,	(γάσω,	19 Utinam fiamus prole fœlices, ô amicæ,
20 Παλλὰς, ἃ δρακοντος αἷμα λιβύολον κατείρ-		20 O Pallas, quæ draconis sanguine saxis sparsum contecisti,
21 Καδμείαν μέριμναν	1070	21 Cadmi sollicitudinem
22 Ὁρμήσασ' ἐτ' ἔργον.		22 Impellens ad opus.
23 Ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γᾶν		23 Unde invasit hunc agrum
24 Ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.		24 Rapinis dæmonum quædam noxa.

ANNOTATIONES.

V. 1053. Ἄσμυρ.) Ità MS. & Scholiastes: quare ἀσμύρως inter varias lectiones repono & γνήσιον vocabulum in textum recipio. *Josua Barnes.*

V. 1054. Γάμοις δυσγάμοις) Vid. *Supplices* v. 32. & *Medæ.* v. 618.

V. 1062. Ὃς δὴ θάνατον οἴχ.) Γᾶς ὑπὲρ πατρῴας) Chorus hìc *Menœcei* Virtutem celebrat, qui pro Patriæ salute se devoverat. De hoc vid. *Philostratum* Icon. l. 1. Λόγιον γάρ τι ὁ Τειρεσίας λέγει τεῖνον ἐς Μενοικέα, τὸν Κρέοντος, &c. Item *Apollod.* Biblioth. l. 3, c. 6. §. 7. Οὗτος ἦν (ὁ Τειρεσίας) μαντευόμενος, εἰ μὲν νικήσοι, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἀκέσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος ἑαυτὸν πρὸ τῆς πυλῶν ἔσφαξε. Item *Papinius Statium Thebaidos* l. 10. *Martius* inferias & sæva efflagitat *Anguis* Sacra; cadat Generis quicunque novissimus extat Viperei: Datur hoc tantum Victoria pacto, &c. Hinc illud *Juvenalis* Satyr. xiv. v. 237.

——quarum Amor in te est,
Quantus erat Patriæ *Deciorum* in pectore, quantùm
Dilexit *Thebas*, si *Græcia* vera, *Menœceus*. *Jos. Barnes.*

V. 1065. Ἑπτάπυργα) Vid. supra ad v. 755.

V. 1067. Γενοίμεθ' ὧδε ματέρες) Ita MS. rectè, ut & *Scholiastes*. Legebatur olim γνοίμεθα δ' ὧδε &c. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

HIC *Actus duplici Narratione constat, quarum primâ Nuntius* Jocastæ *declarat Eventum Pugnæ quæ inter* Thebanos & Argivos *sub* Thebarum *Mœnibus fuerat acriter pugnata. Altera Narratio exponit, quomodò* Polynices & Eteocles *tandem in singulare Certamen consenserint, ac Fide mutuò datâ, factisque de more sacris, jamjam ad pugnam se pararent. His auditis* Jocasta *vehementèr turbata,* Antigonem *filiam evocat, unáque cum illâ per mediam urbem se præcipit, rem tam atrocem, si fieri possit, prohibitura.* Chorus *demùm Miseræ Matris vices deplorat, ut quæ geminorum Filiorum cædem brevi sit aspectura.*

ΑΓΓΕΛΟΣ,

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰαμβοί.

Αγ. Ὦ Η, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρῶ;
Ἀνοίγετ', ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
Ὠὴ μάλ' αὖθις· δεῦρο μακρῷ μ', ἀλλ' ὅμως
Ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
Λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων.
Ιοκ. Ὦ φίλτατ', ἦ πᾶ ξυμφορᾶν ἥκεις φέρων,
Ἐτεοκλέους θανόντος, ἢ πρὸ σώματος
Βέβηκας αἰεί, πολεμίων ἐργῶν βέλη;
Τί μοι πόθ' ἥκεις κρυνὸν * ἀγγέλων ἔπος;
Τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμηνέ μοι.
Αγ. Ζῇ· μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
Ιοκ. Τί δ', ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι πρόβολαι;
Αγ. Ἑστᾶσ' ἄθραυστοι, κοὐκ ἀνήρπασαν πόλις.
Ιοκ. Ἦλθον ἢ πρὸς κίνδυνον Ἀργείᾳ δορός;
Αγ. Ἀκμὴν γ' ἐπ' αὐτῷ· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
Κρείσσων κατέσχε τῷ Μυκηναίᾳ δορός.
Ιοκ. Ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
Οἶσθ', ὡς μέλει μοι κἀκ τόδ', εἰ λύσασ' φάος.
Αγ. Ζῇ σοι ξυναορεῖς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων.
Ιοκ. Εὐδαιμονοίης· πῶς δ' Ἀργείων δόρυ
Πυλῶν ἀπεῤῥύσαθε πυργηρύμων;
Λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κτύπῳ στέγας
Ἐλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.
Αγ. Ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπὲρ θανών,
Πύργων ἐπ' ἄκρων κἀφορῶν κατὰ μέλανδετον ξίφος
Λαιμῷ δίηκε, τῆσδε γῆς σωτήριον,
Λόχους ἔνειμεν ἑπτά, κἀγαγέζας
Πύλας ἐφ' ἑπτά, φύλακας Ἀργείᾳ δορός,
Σὸς παῖς ἐφέστης· ἱππότας μὲν ἱππότῃς
Ἔταξ', ὁπλίζας δ' ἀσπιδηφορεῖς ἔπι,
Ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
Ἀλκή. δι' ὀλίγα περγάμων τ' ἀπ' ὀρθίων,
Λόφοις ἀσείοντες ἐπ' ἀκροκωλίοις

Nun. HEus, quis in portis æ-
dium occurrit?
Aperite, educite Iocasten ex æ-
dibus.
Heus rursus: serò quidem, sed
tamen
Egredere, audi, ô inclyta uxor Oe-
dipi,
Sedatis luctibus, & lugubribus la-
crymis.
Ioc. O amicissime, an venis ferens
aliquam calamitatem
De mortuo Eteocle, cui ad clyp-
eum
Adstas semper, arcens tela hos-
tium?
Quodnam mihi venisti novum
nuncians nuncium?
Mortuusne est? an vivit filius
meus? indica mihi.
Nun. Vivit, ne metuas hoc, quia
liberabo te a metu.
Ioc. Quomodo verò se habent
muri, septem portis distincti?
Nun. Stant inconcussi, nec capta
est urbs.
Ioc. Veneruntne verò ad pericu-
lum Argivæ pugnæ?
Nun. Ad ipsum articulum ven-
tum est. Sed Mars Cadmæus
Superior evasit Mycenæis ha-
stis.
Ioc. Unum dic, per deos, si quid
de Polynice
Scis, quia mihi & hoc curæ est, an
videat lumen.
Nun. Vivit tibi par liberorum in
hunc diem.
Ioc. Sis beatus: quomodo verò
Argivorum copias
A portis depulistis incluſi turri-
bus?
Dicito, ut cæcum senem do-
mum
Veniens oblectem, hâc terrâ ser-
vatâ.
Nun. Postquam filius Creontis,
qui mortuus est pro patriâ,
Turribus in luminis stans, nigro-
manubrio-munitum ensem
Per guttur transegit, hunc Piacu-
lum agro,
Cohortes distribuit septem, &
cohortium duces
Ad septem portas, custodes Argi-
vi exercitûs,
Tuus filius Observaturos: equi-
tes quidem ad equites
Ordinavit, & pedites ad pe-
dites,
Ut laboranti *parti* murorum esset
exercitûs *nostri*
Defensio. Statim autem arcibus
ab arduis
Albis scutis decorum prospicimus
Argivum exercitum

Ἄκρων ἢ πύργων, σφῶν τὸ πᾶσι τοῖς πρόξειν καταφανῶς ἠνέσθη. τὸ ἑξῆς ξίφος μελάνδετον, σωτήριον. Λοχαγέτας) λόχους, τάγματα, φύλακας. διὰ τοῦτο ἑπτὰ ἔταξε στρατηγὸς πρὸς ταῖς ἑπτὰ πύλαις, ἑαυτὸν ἐν κατατάξας, ὅπως αὐτὸς παρέχοιτο τὰς πύλας. 1102. Ἐφέδρους) ἀντιπάλους, ἀγωνιστὰς, ὅπλα δεξιουμένους ἀντιτάξασθαι, εἰ ὅπως ἐκτείη τὸ ἀντίπαλον μέρος. [* Ἐφέδρῳ δὲ ὁ εὐσεβισμῷ, δύο πυγῶν παλαιόντων, παλαίειν τῷ νικήσαντι.] Ὁπλίτας) πεζούς. 1104. Ὡς τῷ νοσοῦντι) τῷ νοσοῦντι μέρει τῆς τειχῶν.

* Hæc nota ex MS. *Scholiis* suppletur, ut priùs. Hanc rem de *Athletarum* sortitione & quomodo Ἐφέδροι eventum pugnæ manent, verbi gratiâ in *Olympiacis* Certaminibus, optimè descripsit *Lucianus* in *Hermotimo* p. 299. & 300. *J. Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1078. Πενθίμων τε δακρύων) MS. *Scholiast.* πένθιμα λέγει δάκρυα, ἐπεὶ εἰσὶ καὶ χαρᾶς δάκρυα. Vide quæ Nos ad *Esther.* nostræ v. 1160. Δάκρυ ἀσ' ὀφθαλμῶν γε ψιάσαντον ἥκα χαμᾶζε &c. *Josua Barnes.*

V. 1085. Ἑπτάπυργοι) *Thebæ* 7 Portas habebant, ad quarum singulas Turris erat. Vid. suprà ad v. 755. Harum autem Portarum nomina singula infrà ad v. 1111. *Josua Barnes.*

V. 1088. Ὁ Καδμείαν Ἄρης) Ἄρης habet primam ancipitem; huc referuntur *Scholia* MS. ex illo *Benedictino* exemplari sumpta. φάρος ὄνομα τόπου· φᾶρος δὲ τὸ ἱμάτιον, εἰσὶ μὲν μακρὸν, εἰσὶ δὲ βραχύ· ὡς τὸ κῆδος, τὸ ἴσον, τὸ ὕδωρ, τὸ αἷμα, τὸ ἄρης (ὡς δηλοῖ ἐν τῷ —Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ) τὸ ἱμᾶν καὶ ἵτεα. Nam & ἱμὰν scribitur. Vid. quæ Nos ad *Supplic.* v. 286. *Josua Barnes.*

V. 1092. Τίκτων) ξυναορεῖς τίκτων, par liberorum. Unde pudet referre, quòd *Duporti* magni illius viri manu notatum inveni τίκνων, sensu miserè fœdato. Poeta autem de *Polynice* & *Eteocle* loquitur. *Josua Barnes.*

V. 1099. Ἀκμὴν δ' ἐπ' αὐτῷ) Ità rectissimè MS. *C. C. C.* legit, cùm λαιμὸν prius legebatur in impressis misero errore. Est autem *Synecdoche* numeri. Ita paulò pòst v. 1143. de uno homine loquens, λαοῖσιν ὁν βραχίοσιν ἴσχων, dicit. *Josua Barnes.*

Τὸ μηνοειδὲν

Τέλμησσαν) Τέλμησσος, ὄρος Βοιωτίας, ἀπὸ τῆς τῷ Τέλμησσῷ ἀδελφεμμόλῳ χάριν. ἐπεὶ πῶς ὁρᾶν ἐδύνατο, τῆς Τέλμησσὸς ἀφεσικότος πλέον ῥ' σαδίους ἢ Θηβῶν; ἢ οὐκ ἐκλιπόντα, ἀλλ' ἤδη καταλιπόντα. Καὶ τάφρου πέλας) πλησίον τῆς * σάδας. Παιὰν) εἶδος φόης λεγόμενον εἰς Ἀπόλλωνα, ὅτι καταπαύει τὴν δεινῶν. Νηΐτας πύλας) ἢ ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ἀμφίονος καὶ Νιόβης. ἢ ἐπεὶ νεάτου εἰσίν. ὁ δὲ Φερεκύδης ἀπὸ Νηΐδος τῆς Ζήθου θυγατρός. Πεφεικότα δ', ὀξυθέμενον τὸ ἀσπίσιν, ὡς τὸ * Ἔφειξεν δ' μάχη φθισίμβεβλος ἐγχέσι. Περσίδαι) ἐκλεῖσθείς γὰρ ὑπὸ Ἀκεσίου, ᾤκησεν ὁ Περσεὺς εἰς τὰς Θήβας, πλησίον τούτων τῆς πυλῶν. 1117. Σφάγι' ἔχων) ἱερεῖα εἰς σφαγὴν ἔχων ἕτοιμα ἐν τῷ ἅρματι, ἵν' εἰ χρεία γένοιτο μαντείας, εὐθέως σφάξας μαντεύσηται. Οὐ σημεῖ' ἔχων) οὐκ ἔχων ὅπλα τῇ ἀσπίδι σημεῖα ὑφήφανα καὶ μὴ ἀλαζονείας, ὡς τὰ Καπανέως. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, Τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' ἔνυκλον νέμων Πάγχαλκον ἦλθε· σῶμα δ' οὐκ ἐπὶ ῳ κύκλῳ. Σπικτοῖς) ποικίλοις, κατάπληκτικοῖς. Πανόπλῳ) † * Ἄργον κυῖα. Ἐπτολαῖσι) τοῖς μὲν πρὸς ἀναπλὰς κεκμῶσι ὄμμασι βλέποντα, μύοντα δὲ τὰ πρὸς δύσιν. δῆλα γὰρ αὐτὸν τοῖς μὲν διαγρυπνεῖν, τοῖς δὲ καθεύδειν ὤμασι. Ἄλλως. Ὁ Εὐριπίδης ἕνια μὲν ἦλθε τῶ * Ἄργει ὀμμάτων σωανατέλλειν φησὶ τοῖς ἄστροις δεδορκότα, τὰ δὲ πρὸς τὴ δύσει καβαμύειν. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης ὅτι τὸ ἑνὶ φησὶν, αὐτὸν ἔχειν ὀφθαλμόν, ἅμα δ' ἁλῶν, ὅτι δύο ἐγένοντο Ἄργοι. γεγαφὼς δ' ὅτως * Ἄργος ὁ Διός, γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα. τὸν δὲ γίνεσθαι Κείασον, τὸν δὲ Ἐρυθαλίων (ἀφ' οὗ ἡ Ἐρυθαλία πόλις καλεῖται) ἐν Ἄργει) καὶ Φόρβας. τὸν δὲ γίνεσθαι Ἀφέστωρ, τὸν δὲ * Ἄργον, ᾧ * Ἥρα ὀφθαλμοὺς πέντε ἐν τῷ ἑνὶ, καὶ τὸν ὕπνον ὑζαιρέεται, καὶ ὑφίσατα καὶ φύλακα αὐτὸν τῇ Ἰοῖ, ἔπεμψε Ἑρμῆς αὐτὸν κλέψαι. Διονύσιος δὲ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ τῶν Κύκλων, βύρσαν αὐτὸν ἠμφιέσθαι φησὶ, καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὠμματῶσθαι. ὁ δὲ τὸν Νόσον ποιήσας φησὶ, Καὶ οἱ ἐπίσκοπον * Ἄργον ἦεν κεατερὸν τε μέγαντε, Ἑτέρωσιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα, Ἀχάματον δέ οἱ ὦρσε θεὰ μένος, ὐδέ οἱ ὕπνος Πίπτεν ὀπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν. Ὁμολωΐσιν) πύλαι Θηβῶν αὗται ἅτινες ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ὁμολώας τῆς Ἀμφίονος. τοῦ γὰρ ἐκεῖ Ἀμφίονα φασὶν ἅμα Κάδμῳ τεῖχίσαι τὴν πόλιν. Ἀειτόθημος δ' αὐτὰς φησὶν ὅτω κληθῆναι, διὰ τὸ πλησίον εἶ) τῆς Ὁμολωΐδος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν Νιόβης θυγατέρων, Ὁμολωΐδος καλουμένης. 1127. Λέοντος δέρος) λέοντος δέρμα ὁ Τυδεὺς εἶχεν ἐγγεγραμμένον, τὴν μὲν λαβὴ τὸ δέρμα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸν πυρσόν. τὸ δὲ, Τιτᾶν Περμηθεὺς) ὅτως ὠξενέξαντο τινὲς, ἀντὶ τοῦ δόρυ εἶχεν ὡς Τιτᾶν, ἀλλ' αὐτόχρημα Τιτᾶν Περμηθεύς. Κρωσαίαισι) τὴ ἐν τῇ Δίρκῃ. Πολυιάδες) τὰς τῆς Γλαύκης φησὶν, αἳ λυσήσατο, κατέφαγον τὸν ἀεσπότην Γλαῦκον, τὸν Σισύφου, ἐν Πολυίοις τῆς Βοιωτίας. Ἐσχίστων) ἐφοίτων. Στερόφιγξι μηχαναῖς· ἔνδοθεν κυκλέμβυαι) ἔνδοθεν τὸ ἄντυγος ὀπλονότη, ἵνα εἴπῃ χρὴ μέσον τὸ ἀσπίδος. στερόφιγξι δ', τὸ στροφεῖς τὰ δέρμα. 1134. Πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν) χρὴ τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος.

Τέλμησσαν δ' ἐκλιτόντα. Καὶ τάφρου πέλας
Δρόμῳ ξυνῆψεν ἄρυ Καδμείας χθονός.
Παιὰν δ' ἀγαλπιγγος ἐκελάδει ἀν ὅμιλος
Ἐκεῖθεν, ἔκ τε τειχέων, ἡμῶν πάρα.
Καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηΐτιδι πύλαις
Λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφεικότα,
Ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔχων
Ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
Ἐκπρὸ βολοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάρρον
Χειρουμβόλῳ Αἰτωλόν. εἰς δ' Περσίδας
Πύλας ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρμασι,
Ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ἐ σημεῖ' ἔχων
Ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
Ὠγύγια δ' εἰς πυλώματ' Ἱππομέδων ἄναξ
Ἔστη, ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
Στικτοῖς πτυκτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα,
Τὰ μὲν σιὼ ἄστρων ὀπιτολαῖσιν ὄμματα
Βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυσόντων μέτα,
Ὡς ὕστερον θανόντος εἰσοψὰν φαεσιν.
Ὁμολωΐσιν δ' πύλαις εἶχε πρὸς πύλαις
Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος,
Χαίτῃ πεφεικὼς· δεξιᾷ δ' λαμπάδα
Τιτὰν Περμηθεὺς ἔφερεν, ὡς πρήσων πόλιν.
Ὁ σὸς δ' Κρωσαίαισι Πολυνείκης πύλας
Ἄρμῳ προσῆγε. Ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
Ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φοβᾷ,
Εὖ πως τροφίγξιν ἔνδοθεν κυκλέμβυαι
Πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.

Teumeſſum deſeruiſſe. Et *tandem veniens* prope foſſam
Curſu attigit urbem Cadmeæ terræ.
Pæan verò, & tubæ ſonuerunt ſimul
Inde, & de mœnibus, *nempè* à nobis.
Et primum quidem adduxit ad Neitas portas
Cohortem crebris clypeis horrentem
Parthenopæus filius venatricis,
Tenens domeſticum ſignum in medio clypeo
Atalantem arcu procul jaculante aprum
Ætolum conficientem. Ad Prœtidem verò
Portam vadebat, victimas habens in curru
Vates Amphiaraus, non habens ſigna
Significantia arrogantiam, ſed modeſte ſignis carentia arma.
Ad portam verò Ogygiam Hippomedon rex
Conſtitit, habens ſignum in medio clypeo,
Variis Argum oculis cernentem,
Alios quidem cum aſtrorum ortu oculos *habentem*
Cernentes, alios verò occluſos cum *aſtris* occidentibus,
Ut poſtea ipſo mortuo videre licebat.
Ad portam verò Homoloida tenebat locum ſuum
Tydeus, habens in clypeo pellem leonis,
Setis horrentem; dexterâ verò facem
Gigas Prometheus ferebat, ut incenſurus urbem.
Ad Crenæam verò portam filius tuus Polynices
Duxit copias. Equi Iriades verò in clypeo
Inſigne equæ pernices ſaltabant præ metu.
Scite in gyrum intus circumactæ
Ad ipſum clypei manubrium, ut furere viderentur.

ἔνυκλον νέμων Πάγχαλκον ἦλθε· σῶμα δ' οὐκ ἐπὶ ῳ κύκλῳ. Σπικτοῖς) ποικίλοις, κατάπληκτικοῖς. Πανόπλῳ) † * Ἄργον κυῖα. Ἐπτολαῖσι) τοῖς μὲν πρὸς ἀναπλὰς κεκμῶσι ὄμμασι βλέποντα, μύοντα δὲ τὰ πρὸς δύσιν. δῆλα γὰρ αὐτὸν τοῖς μὲν διαγρυπνεῖν, τοῖς δὲ καθεύδειν ὤμασι. Ἄλλως. Ὁ Εὐριπίδης ἕνια μὲν ἦλθε τῶ * Ἄργει ὀμμάτων σωανατέλλειν φησὶ τοῖς ἄστροις δεδορκότα, τὰ δὲ πρὸς τὴ δύσει καβαμύειν. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης ὅτι τὸ ἑνὶ φησὶν, αὐτὸν ἔχειν ὀφθαλμόν, ἅμα δ' ἁλῶν, ὅτι δύο ἐγένοντο Ἄργοι. γεγαφὼς δ' ὅτως * Ἄργος ὁ Διός, γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα. τὸν δὲ γίνεσθαι Κείασον, τὸν δὲ Ἐρυθαλίων (ἀφ' οὗ ἡ Ἐρυθαλία πόλις καλεῖται) ἐν Ἄργει) καὶ Φόρβας. τὸν δὲ γίνεσθαι Ἀφέστωρ, τὸν δὲ * Ἄργος, ᾧ * Ἥρα ὀφθαλμοὺς πέντε ἐν τῷ ἑνὶ, καὶ τὸν ὕπνον ὑζαιρέεται, καὶ ὑφίσατα καὶ φύλακα αὐτὸν τῇ Ἰοῖ, ἔπεμψε Ἑρμῆς αὐτὸν κλέψαι. Διονύσιος δὲ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ τῶν Κύκλων, βύρσαν αὐτὸν ἠμφιέσθαι φησὶ, καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὠμματῶσθαι. ὁ δὲ τὸν Νόσον ποιήσας φησὶ, Καὶ οἱ ἐπίσκοπον * Ἄργον ἦεν κεατερὸν τε μέγαντε, Ἑτέρωσιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα, Ἀχάματον δέ οἱ ὦρσε θεὰ μένος, ὐδέ οἱ ὕπνος Πίπτεν ὀπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν. Ὁμολωΐσιν) πύλαι Θηβῶν αὗται ἅτινες ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ὁμολώας τῆς Ἀμφίονος. τοῦ γὰρ ἐκεῖ Ἀμφίονα φασὶν ἅμα Κάδμῳ τεῖχίσαι τὴν πόλιν. Ἀειτόθημος δ' αὐτὰς φησὶν ὅτω κληθῆναι, διὰ τὸ πλησίον εἶ) τῆς Ὁμολωΐδος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν Νιόβης θυγατέρων, Ὁμολωΐδος καλουμένης. 1127. Λέοντος δέρος) λέοντος δέρμα ὁ Τυδεὺς εἶχεν ἐγγεγραμμένον, τὴν μὲν λαβὴ τὸ δέρμα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸν πυρσόν. τὸ δὲ, Τιτᾶν Περμηθεὺς) ὅτως ὠξενέξαντο τινὲς, ἀντὶ τοῦ δόρυ εἶχεν ὡς Τιτᾶν, ἀλλ' αὐτόχρημα Τιτᾶν Περμηθεύς. Κρωσαίαισι) τὴ ἐν τῇ Δίρκῃ. Πολυιάδες) τὰς τῆς Γλαύκης φησὶν, αἳ λυσήσατο, κατέφαγον τὸν ἀεσπότην Γλαῦκον, τὸν Σισύφου, ἐν Πολυίοις τῆς Βοιωτίας. Ἐσχίστων) ἐφοίτων. Στερόφιγξι μηχαναῖς· ἔνδοθεν κυκλέμβυαι) ἔνδοθεν τὸ ἄντυγος ὀπλονότη, ἵνα εἴπῃ χρὴ μέσον τὸ ἀσπίδος. στερόφιγξι δ', τὸ στροφεῖς τὰ δέρμα. 1134. Πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν) χρὴ τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος.

* Σάδας, ἡ σᾶδα est Græco-barbarum & *Foſſam* ſonat. Vid. *Joh. Meurſii* Gloſſarium Græco-barbarum & quæ Nos notavimus ad *Hecub.* v. 1114. * *Hom.* Iliad. N. v. 339. † Τὸν * Ἄργον κύα. Videtur hic locus defectum pati. Poeta enim *Argum* hic notat *Areſtoris* filium, non Canem *Ulyſſis*.

ANNOTATIONES.

V. 1107. Τέλμησσαν) MS. ut & omnes libri impreſſi, quot mihi videre contigit, Τελμισσὸν legunt; ſed abundè conſtat *Teumeſſum* eſſe montem *Bœotiæ*, præterea oppidulum illius nominis in *Thebanis* finibus eſſe; unde frequenter apud *Statium Teumeſſius* pro *Thebanus* legitur, ut *Theb.* l. 6. Non alias tacitâ juvenis *Teumeſſius* iras Mente acuit. —— Vid. *Pauſan.* in *Bœoticis* fol. 296. lin. 4. &c. Et *Stephanum* περὶ πόλεων. *Joſua Barnes.*

V. 1111. Καὶ πρῶτα μὲν &c.) Hic Poeta ſeptem Portas *Thebarum* enumerat, quibus ſeptem Heroas aſſignat, vide de his *Æſchyli* Τὰ πρὸ δὴ Θήβας, *Papinii Statii* Thebaid. l. 7. & *Apollodori Thebaica*, hoc eſt, *Biblioth.* l. 3. c. 6. §. 6. & *Pauſaniæ Bœotica* p. 288. lin. 24. &c. ubi Omnium nomina recenſet & eorum rationes profert: & *Gaſpar. Stiblin.* ad hunc locum. *Euripidis* autem Authoritas omnibus aliis æquipollere mihi videtur, qui has Portas enumerant, quare ex illius Mente has eſſe ſtatuimus, 1. *Neitas.* 2. *Prœtidas.* 3. *Ogygias.* 4. *Homoloidas.* 5. *Crenæas.* 6. *Electras.* 7. *Hebdomas.* Quarum à Nonnullis pro *Ogygiis* & *Crenæis*, *Boreæ* & *Onceæ* ſubſtituuntur. *Joſua Barnes.*

V. 1128. Δεξιᾷ δ' λαμπάδα Τιτὰν Περμηθεὺς ἔφερεν, ὡς πρήσων πόλιν) Ex hoc *Euripidis* loco liquet, quis apud *Æſchylum* ſit ille γυμνὸς ἀνὴρ πυρφόρος, nempè *Prometheus*; ut rectè *Thomas Stanleius* in *Prometh.* Vinct. v. 438. Verſus ſunt hi.

Ἔχει δ' σῶμα γυμνὸν ἀνδρὸς πυρφόρου·
Φλέγει δ' λαμπὰς διὰ χερῶν ἀπλήστου,
Χρυσᾶς δ' φανεῖ γεάμματι. ΠΡΙΣΣΩ ΠΟΛΙΝ.

Quem locum *Æſchyli* proculdubio *Euripides* expreſſit; at ut verum fatear, aptius ſuo *Capaneo* hæc affixit *Æſchylus*, quam *Tydeo Euripides*. Sed noſter de Imagine in Clypeo non hic loquitur; ſed ipſum *Tydea Titana* vocat & ob *Lampadem* in dextrâ, *Prometheum*, & ut ſubintelligitur. *Joſua Barnes.*

V. 1133. Στερόφιγξιν) Ita MS. quare στερόφιγξι γ', quod antè obtinebat, rejicio. *Joſua Barnes.*

'Οδ'

Ὁ δ' αὖ ἕλαστον Ἄρης εἰς μάχλω φρενῶν,
Καπανεὺς, πρόσπολον λόχον ἐπ' Ἠλέκτρας πύλας.
Σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδ' ἐν τύποις ἑῶν
Γίγας, ἐπ' ὤμοις γηγενὴς ὄλλυ πόλιν
Φέρων, μοχλοῖσιν ἐξαναστάτας βίᾳ,
Ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις.
Ταῖς δ' Ἑβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
Ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπλεῶν γραφῇ
Ὕδρας, ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
Ἄργος αὐχημ' · ὁ δ' ἐν τάφρου μέσων
Δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
Παρὼν δ' ἐκάστῳ τῶνδέ μοι δοκάνατα,
Ξυνθημα * πρόφερον τοιμέσιν λόχων. * ταξιάρχοις MS.
Καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
Ἐμβρυάμεθα, σφενδόναις θ' * ἑκηβόλοις, * ἰκηβόλοις MS.
Πετρῶν τ' ἀραγμοῖς. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
Ἐκλαγξε Τυδεὺς, καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος,
Ὦ τέκνα Δαναοῦ, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς,
Τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
Γυμνῆτες, ἱππεῖς, ἁρμάτων τ' ὀπαδοί;
Ἠμῖν δ' ὅπως ἥκουσ', ἀργὸς ἔστις ἦν.
Πολλοὶ δ' ἔπιπτον κρᾶτα αἱματέμβολοι.
Ἡμῶν τ' ἐς ὕδατ εἶδες ἂν τοῦ τειχέων
Πυκνὰς κυβιστητῆρας σκεπτνοκλάστας.
Ξηρὰν δ' ἔδυον γαῖαν αἱματηρὰς ῥοάς.
Ὅδ' Ἀρκὰς, ὧδε Ἄργος, Ἀταλάντης γόνος,
Τυφὼς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν, βοᾷ
Πῦρ καὶ δίκελλαν, ὡς κατασκάψων πόλιν.
Ἀλλ' ἔρξ' μάργωντ' αὐτὸν ἐνδυὶς Διὸς
Περικλύμενος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ
Ἀμαξοπληθῆ, γῆς ἐπάλξεων ἄπο.

Non minus verò Marte in pugnâ audax
Capaneus adduxit copias ad portam Electram.
Ferreis verò in clypeo figuris signum erat,
Gigas è terrâ natus, in humeris totam urbem
Sustinens, vectibus convulsam violenter:
Ut esset signum nobis, qualia passura esset urbs.
Adraſtus verò erat in *Hebdomis* portis,
Centum viperas habentem clypeum implens picturâ
Hydræ: habens in lævo brachio
Argivum arrogantiæ signum; ex mœnibus verò medii
Dracones efferebant pueros Thebanos maxillis.
Fui autem ſpectator horum omnium,
Teſſeram ferens ducibus ordinum.
Et primò quidem arcubus & ſagittis
Pugnabamus, & fundis longè ferientibus,
Saxorumque fragmentis: cùm autem eſſemus ſuperiores pugnâ,
Clamavit Tydeus, & tuus derepente filius,
O filii Danaûm, priuſquam laceremur jactibus,
Quid cunctamini ſimul omnes irruere in portas,
Levis armaturæ equites, & gubernatores curruum?
Poſtquam autem audiverunt hanc vocem, nullus erat ignavus:
Multi autem cadebant cruentati capitibus.
Et è noſtris quoque in ſolum cadentes vidiſſes ante mœnia
Crebros ſaltatores expirare animam.
Siccam autem rigabant terram fluxu ſanguinis.
Arcas verò ille, non Argivus, filius Atalantæ,
Sicut turbo quidam in portas irruens, clamat
Ignem & ligonem, tanquam everſurus urbem.
Sed repreſſit ipſum furentem marini dei
Filius Periclymenus, dejiciens ſaxum in caput,
Quod impleviſſet currum, pinnis a propugnaculo *revulſis*:

Ἐπ' Ἠλέκτρας πύλας) ὑπὸ Ἠλεκτρύωνος τῆς πατρὸς Ἀλκμήνης, ἢ ὑπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἀμφίονος. ἔνιοι δ' ὑπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἀρμονίας μητρὸς, ἧς ἓν ἀνάθημα φασὶ τὸ ἐν Τεγέᾳ Παλλάδιον, τὸ κλαπὲν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους. Σιδηρονώτοις) πῶς ἂν ἀνωτέρω εἶπε Λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀρείων ἕκτον. ἐν δὲ τῇ Ἀντιγόνῃ, ὅτι χρυσόνωτον ἀσπίδα τὸν Καπανέως. λεύκασπιν μὲν ἂν ἀπὸ τῶν πλεονάζοντος φησί. χρυσόνωτον δέ, τὸν πλουτηρὸν σιδηρώματον δ', τὸν ἐπιχρυσωτὸν ἀσπίδα. Σιδηρονώτοις) χαλκενδύτοις. Ὑπόνοιαν ἡμῖν) τετέρτην ὑπονοίαν καὶ σημεῖον, ὁποῖα ἡ πόλις πείσεται. ὑπῆκτο δὲ φησὶ, καὶ ἐζωγεγράφητο ὑπὸ τῆς ἀσπίδος λέγας, φέρων ἐπὶ τοῖς ὤμοις πᾶσαν τὴν πόλιν, ὑπόνοιαν δηλῶν· καὶ τὰ ἑξῆς. Ἑκατὸν ἐχίδναις) πληρῶν τὴν ἀσπίδα ἑκατὸν ἐχίδνας. ἐρυθρονοτίφαλος δὲ ἡ ὕδρα. ἡ δὲ συνταξις, πολλαῖς ἐχίδναις, τετέσι κεφαλαῖς ὕδρας ἐκπληρῶν τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ πληρώσας, τὸ δὲ ἑξῆς ἀσπίδα ἔχων λαιοῖς ἐν βραχίοσιν, ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας ἐκπληρῶν τῇ γραφῇ, ἀντὶ τῆς ἑκατὸν κεφαλαῖς. λέγει δὲ τὴν ὕδραν, ἐχιδνώδεις δὲ ἦσαν αἱ ταύτης κεφαλαί. 1147. Σωύθημα) ἀγγελίαν, μήνυμα, σημεῖον τι ἴδιον εἰ γινώσκουσιν ὑπὸ τοῦ μὴ τοὺς ἰδίους φονεύειν. Ποιμέσι δὲ λόχων) τοῖς στρατιώταις τῶν ταγμάτων. Μεσασκύλοις δὲ, τοῖς ἀκοντίοις, διὰ τὸ κατὰ μέσον τοῦ ξύλου, τὰ ἀκόντια ἀσκύλον τι καὶ κοῖλον ἔχειν. Κατεξάνθαι) ἐκ μεταφορᾶς ἡβῶν εἰσιόντων καὶ μικρῶν ξανθόντων τὴν ἐρασίαν. Τί μέλλετε) διατί καθ' ὅλου ἀναλισκόμεθα, καὶ οὐ πάντες ἐμπίπτομεν ταῖς πύλαις; μιμοῦνται δὲ οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται. Κυβιστητῆρας σκεπτνοκλάστας,) τὴν ψυχὴν ἀφαιδρύνοντας, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πίπτοντας. Ὅδ' Ἀρκὰς) Ἀρκὰς δὲ ὢν ἐν Ἄργει ἐπαιδεύθη, ὡς ἐν ἄλλοις φησίν. † Ἀρκὰς μὲν ὢν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰναχᾳ ῥοὰς Παιδεύεται κατ' Ἄργος. Ἀταλάντης γόνος) ὁ Παρθενοπαῖος. * 1161. [Τυφὼς πύλαισι) πύφεται ὅτι τὸ τοὺ ὀφθαλμὺς πυκνοῦται· Μένανδρος ἐν Φιλαδέλφοις, Νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκπυφήσομαι. Καὶ ἐν Ἐπιτρέπουσιν, ὀξυπύφλου μοῦ ὄντος κλαύσει. Τυφὼς μοῦ ἔν ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως, περὶ ἐκπυρωθῆναι τὸ ἀέρα, συσχεθὲν βάλεται ὑπὸ μέρους τοῦ πυρὸς ἀθλῶσαι ἐμπεσὸν, φησὶ, ταῖς πύλαις, ὡς πῦρ, ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ, πῦρ καὶ δίκελλας αὐτοῦ· πνεῖ ἐκ τοῦ Τυφῶνος ἐδέξαντο ἐνὸς τῶν γιγάντων.] Τυφὼς) τερατίας δαίμων, καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου. Ἀλλ' ἔρξ) πρὸς ταῖς Κρωναίαις πύλαις, φησὶ τὸν Παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ Περικλυμένου λιθοβοληθῆναι Ἀεισόδημος. Ἀμαξοπληθῆ) δυναμένων πληρῶσαι ἅμαξαν. ὑπὸ κοινοῦ τὸ ἐμβαλών. Μαργῶντα) μεμιλωτα. Ἐναλίου θεοῦ τοῦ Ποσειδῶνος. Γῆς ἐπάλξεων) τὰ ἄκρα τῆς ἐπάλξεως. Ξανθὸν δὲ κρᾶτα) ἀμφίβολον, πότερον τοὺ κρᾶτος εἶπεν, ἢ τὰς κράτας. ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάῳ, ἐγὼ δ' τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναπτέσθαι θέλω. καὶ Ὅμηρος ἀμφιβόλως εἰρηκεν, εἰπὼν κορυθὶ τετραφάλῳ. καὶ Ἴων, τριπλῶν τὸν ἀπὸ κράτα.

† Supplic. v. 890.

ANNOTATIONES.

* Τυφὼς &c.) Hæc ex MS.

V. 1139. Φέρων μοχλοῖσιν) τὸ μο in μοχλοῖσιν breve eſt. Vid. quæ Nos ad hujus Fabulæ v. 19.

V. 1143. Λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν) Synecdoche numeri. Vid. ſupra ad v. 1099.

V. 1146. Παρὼν δ' ἑκάστῳ) Ita MS. optimè; cùm in impreſſis libris quod ſcriptum erat ἑκάστῳ *Criticos* malè torquebat. Imprimis *Duportus* legebat ἑκάς τα benè quidem, ſed duriuſculè ſonat; mallem equidem ἕκαστα, inquit alius. *Riſum teneatis?* Nunc verò Hæc noſtra lectio omnes tollit ſcrupulos, Παρὼν δέ μοι δηλονότι σωύθημα τετραφέρυτι ποιμέσιν λόχων, ἑκάστῳ τάπαν ἡγεμόνων σήμαια. *Joſua Barnes.*

V. 1162. Ὡς κατασκάψων πόλιν) MS. κατασκάψω & tum ſit *Proſopopœia* hoc ſenſu. ---*Clamat*, *Ferte flammas*, *ferte ligones*, *ut funditùs evertam urbem.* *Joſua Barnes.*

V. 1164. Περικλύμενος) *Euripides* hic ſequitur *Thebaïdos* ſcriptores, qui, uti *Pauſanias* teſtatur in Bœot. fol. 295. l. 1. &c. *Parthenopæum* à *Periclymeno* occiſum memorant: *Thebani* ab *Aſphodico* cæſum dixêre. *Statius* à *Dryante*, nec enim is ſatis fideliter, Veterum hæret veſtigiis. *Joſua Barnes.*

V. 1165. Ἐπάλξεων ἄπο) Vid. *Canterum* Novar. Lection. l. 3. c. 3. Qui tamen hoc in loco mirè videtur hallucinatus. *Periclymenus* enim, cùm deſuper à Muris pugnaret, hoc quicquid erat ſaxi à Propugnaculorum pinnis revulſum in *Parthenopæi* caput dejecit. Et MS. ἄπο legit: Quare τὸ ὄπο mordicus retinendum. Quòd verò in libris *Scaligeri*, *Duportique* γεισιπάλξεων corrigatur, quaſi unicum eſſet verbum, næ illa correctio magnus & monſtroſus eſt error. Γείσια autem ponuntur per appoſitionem ad λᾶαν. Ita *Oreſt.* v. 1571. Ἢ τῶνδε δειρὰν κρᾶτα σωζόμενα σίδῃ Ῥῆξαι παλαιὰ γείσια, τιτρῶσαν πέτραν. *Joſua Barnes.*

Διεπάλωσε) διελέπωσε. Διεπάλωσεν) εἰς λεπτὰ διέχεε. ἡ γὰρ πυκπάλη λέγεται τὸ λεπτὸν τῦρὸ ἀλεύρου. Ὅμηρος, * ὅτε περ τε χαὸν ἐπάλωσεν ἀρότας, αὐτὰρ τὸ ἐπάπασσεν. ὅθεν τὸ, * παλάσσετο δ' ἅιματι δῶρηξ. Ῥαφὰς) σωσθέσεις. Οἰνωπὸν) πυρράν, ξανθίζουσαν γλῶσσαν, ἢ ὄφθαλμα ἡμάτωσεν. Οὐ δ' ἀπίσσεται) ἀδὲ κομίσει ἑαυτὸν ζῶντα, φεύγων μητέρα. Ἐπὴς) ἐπήρχετο. Παρασπάς) ἀσπιδηφόρος. Ἐπείπας) ἢ ἐπάλξεων τὰ ἄκρα, ὥστε καταλείψαι τὰς ἐπάλξεις φυλάδας ἡμομένας ἡμᾶς. Ἀλλὰ νιν) τὸν λαόν. Ἐξαθρήσας) σωσάγει πάλιν, ἢ ἐν τοῖς πύργοις ἔρεσσεν. Νοσῶν) τῦτο τὸ μέρος πάσαντες δυσυχῶν, ἢ κακῶς ἔχον, ἐπευδόμην εἰς ἄλλας πύλας. Ὡς) πῶς. Περσαμβάσεις) τὰς ἀναβάσεις τῆς ὑψηλῆς κλίμακος βαστάζων, ἐπορεύετο. Καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε) ἢ τοσῦτον ἐκαυχήσατο. μὴ ἢ τὸ τίμιον πῦρ, ὃ ἔστιν ὁ κεραυνὸς, κωλύειν αὐτὸν, τὰ μὴ πορθεῖν πόλιν ἀπ' ἄκρων τειχῶν. Καθ' ἄκρων) ἢ χθ' ὡς τὸ ἑλεῖν, περαίνων ἢ ἦλ τειχῶν. εἰς τὸ μὴ καθελεῖν πόλιν, τὸ γὰρ ἢ πλεονάζει. Ὑπ' αὐτῷ ἀσπίδι) ἐναργῶς ἔδειξε τῦτον ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κεκαλυμμένον, ἢ βεβρόμβον ἀνωθεν, ὡς τὸ ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένῳ. Περιφρασικῶς ἢ ἐνήλατα, ὅπερ ἐπιβαίνομεν, ἢ τὰς βάσεις τῆ ἐνηλάτων τῆς κλίμακος. Ἄλλως. Ἐνήλατα εἰσὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἔνθα πήγνυται ἢ ἐλαύνεται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος. Ἀμείβων) διερχόμενος. 1190. Ἐσφενδονᾶτο) ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐχωρίζετο ἢ ἐρρίπτετο τὰ μέλη ἀπὸ ἀπ' ἀλλήλων. Κῶλα) τὰ ἄκρα ἦλ ποδῶν. ὡς κύκλωμα δὲ, ὡς ὁ τροχὸς τὸ Ἰξίονος, ὃν ἀεὶ στρέφεται. ἔτος γὰρ ὁ Ἰξίων διὰ τὸ ἐρασθῆναι Ἥρας, ταύτῃ κατεδικάσθη τῇ πυρείαν ἐν ᾅδου. Ἔμπυος) κεκαυμένος. Καθεῖσιν) καθεσθῆναι ἐποίησεν ἔξω * τῆς σάδας. Ἁρμάτων ὄχος) τὰ ἅρματα, περιφρασικῶς. Κεῖς μέσ') ἐν μέσῃ τῇ παρατάξει. 1201. Ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι) ἢ παρ' Ἀλκμᾶνι ἐν Γλαύκῳ, Ἐφ' ἅματος γὰρ ἄξμα, ἢ νεκρῶν νεκροὶ, Ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐκπεφυσμένοι.

* Ξανθὴν ἢ κεφάλα διεπάλωσε, ἢ ῥαφὰς
Ἐρρῆξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἰνωπὸν γλήνην
Καθημάτωσεν· οὐδ' ἀπίσεται βίον
Τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ, Μαινάλιε κόρη.
Ἐπεὶ ἢ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
Ἄλλας ἐπῄει παῖς σὸς, εἰ πόνων δ' ἐγώ.
Ὁρῶ ἢ Τυδέα, ἢ ῥόδασπιδας πυκνὰς,
Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον σῆμα
Πύργων ἀκροπτίζοντας, ὡς ἐπάλξεων
Λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας. ἀλλά νιν πάλιν,
Κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθρίζεται,
Πύργοις δ' ἐπέσπε· αὖθις. εἰς δ' ἄλλας πύλας
Ἡπειγόμεσθα, τῦτο παύσυρτες νόσων.
Καπηδοῦς ἢ, πῶς εἴπιμ' ἄν, ὡς ἐμαίνετο;
Μακρούχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
Ἔχων ἐχώρει, ἢ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
Μήδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς
Τὸ μὴ ὑ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, ἢ πετρέμνην,
Ἀνέρρ' ὑπ' αὐτῷ ἀσπίδι εἰλίξας δέμας,
Κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα.
Ἤδη δ' ὑφαίνουσα γεῖσα τειχέων
Βάλλ' κεραυνῷ Ζεὺς νιν. ἐκτύπησε ἢ
Χθὼν, ὥστε δεῖσαι πάντας. ὁκ ἢ κλιμάκων
Ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη·
Κόμη μὲ εἰς ὄλυμπον, αἷμα δ' εἰς θόνα·
Χεῖρες ἢ ἢ κῶλ', ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος,
Ἑλίσσετ'· εἰς γῆν δ' ἔμπυος πίπτει νεκρός.
Ὡς δ' εἶδ' Ἄδραστος Ζῆνα πολέμου τροπῆ,
Ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν.
Οἵδ' ὦν τοι ἡμῖν δεξιὸν Διὸς τέρας
Ἰδόντες, ἐξήλασον ἁρμάτων ὄχους
Ἱππεῖς ὁπλῖται, κεῖς μέσ' Ἀργείων ὅπλα
Ξυῶσαν ἔγχη. πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά.
Ἐθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο·
Τροχοί τ' ἐπήδων, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι·

* Vid. Pag. superiori lin. antepenult.

Flavúmque caput comminuit, & ſuturas
Oſſium rupit; ſtatimque rubras genas
Cruentavit: neque referet vitam
Inſigni jaculatrici matri, *Manali*, i.e. *Arcadicæ, Puellæ*.
Poſtquam autem hanc portam vidit fortunatam,
Acceſſit ad reliquas filius tuus, ſequebar verò ego.
Video autem Tydeum, & crebros milites clypeatos
Ætolicis haſtis in ſummitates
Turrium jaculantes, ut murorum
Propugnacula ſumma relinquerét noſtri fugitivi: ſed eos rurſus,
Tanquam venator, filius tuus colligit,
Et rurſus ad turres collocavit. Ad aliam verò portam
Feſtinabamus, ubi *partem* hanc laborantem curaſſemus.
Quomodo autem dicam, quàm Capaneus inſanierit?
Longarum enim ſcalarum gradus
Geſtans veniebat, atque hæc ſuperbè protulit,
Nè ſacrum quidem ignem ipſum Jovis prohibiturum,
Quominus à ſummis arcibus capiat urbem.
Et hæc ſimul dixit, & quamvis ſaxis peteretur,
Aſcendebat *tamen*, ſub ipſum clypeum contracto corpore,
Scalarum clavis munitarum politos gradus percurrens.
At jam tranſcendentem pinnas murorum.
Ferit eum fulmine Jupiter. Strepitum autem edidit
Terra, ut omnes metuerent: at è ſcalis
Ut-fundâ-disjiciebantur ſeorſum alia ab aliis *ejus* membra:
Comæ quidem cœlum verſus, ſanguis verò in terram;
Manus verò & pedes, ut rota Ixionis
Volvebantur: ignitum verò in terram cadit cadaver.
Poſtquam autem vidit Adraſtus Jovem inimicum exercitui,
Extra foſſam reduxit Argivum exercitum.
Noſtri verò viciſſim dextrum Jovis ſignum
Videntes, eduxerunt curruum vehicula
Equites gravitèr armati, & in media Argivorum arma
Ruentes commiſerunt haſtas. Omnia autem mala ſimul erant.
Moriebantur, cadebant ex ſuis curribus;
" Rotæque ſaltabant, axeſque ad axes attriti cadebant:

ANNOTATIONES.

V. 1173. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν) Ita egregium illud MS. *C.C.C.* Quum priùs obtinebat Λόγχαισιν Αἰτωλίσιν pro quo *Duportus* legit Αἰτωλίσις, haud invidendo ſucceſſu, quia ſic *Trochæum* in *Iambico* facit carminc. *Joſua Barnes.*

V. 1178. Νοσῶν) Τὸ νοσῶν, ſic ſuprà v. 1104. Ὡς τῷ νοσοῦντι, τειχέων εἴη ἀφεὶς· &c.

V. 1180. Περσαμβάσεις) Ità unico verbo legit *Canterus*, cui MS. favet. Vid. ſuprà v. 492. *Joſua Barnes.*

V. 1183. Τὸ μὴ κ') μὴ & ὑ quaſi coaleſcunt μονοσυλλαίζως. Vid. Notas ad *Oreſt.* v. 596. Πέργαμα autem in Plurali Appellative pro *Arcibus*, vel *Muris*; Πέργαμος autem ὑ in ſingulari, pro Trojâ plerunque ſumitur; eſt etiam quando pro *Urbe* in genere. *Latinè* autem utrumque *Trojam* ſonat. De hâc re Vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* 773. *Joſua Barnes.*

V. 1186. Κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα) Præter quod *Scholiaſtes* ad hanc vocem profert, hæc *Euſtathius* de hoc ipſo loco---fol. 598. lin. 29. λέγεται δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ Ποιητῇ (De *Euripide* loquitur) ἔστω καθ' ὁμωνυμίαν, ἢ κλιμάκων ἐνήλατα, τὰ ἤγουν βαθμίδων ἄκρα, ἃς ἐνειρύσμασι τοῖς μεσοῖς ἦγουν κλιμάκων &c. idem ferè fol. 782. lin. 28. Ἐνήλατος autem *impaſtus* ad verbum ſonat. Fiunt autem & ſcalæ è teretibus lignis, perticas vocant, gradibus interpoſitis & è funibus Canabinis portatiles. Utuntur his Milites etiam in oppugnationibus Urbium, ut ſcandentes muros introire poſſint. Tales, ut eſt apud *Vitruvium*, *Capaneus* excogitavit. *Franciſcus Grapaldus* de Partibus Ædium l. 1. ex *Stiblino* Grapaldum citavimus. *Joſua Barnes.*

V. 1192. Ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος) De hâc Hiſtoriâ vide in *Fragmentis* ad *Ixionis* Argumentum, 2 Vol. fol. 473.

Νεκροὶ

Νεκροὶ γὰρ νεκροῖς ἐξεσωρεύοντ' ὁμοῦ.
Πύργων μὲν ἓν γῆς ἔρημον καθασκαφὰς
Εἰς τὼ παρὸν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
Ἔσται τοληθεὶς τῇδε γῆ, θεοῖς μέλει.
Χο. "Καλὸν τὸ νικᾶν. εἰ δ' ἀμείνονα θεοὶ
Γνώμην ἔδοξαν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.
Ιοκ. Καγὼ τὰ τῶν θεῶν κ' τὰ τῆς τύχης ἔχω.
Παῖδές τε γάρ μοι ζῶσι, καὶ πέφευγε γῆ. * κ' πέφευγεν MS.
Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων,
Τῶν δ' Οἰδίπου δύστηνον ἀπολαῦσαι κακῶν,
Παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
Ἰδίᾳ δ' ὀλυρῶς. ἀλλ' ἄγε λαβέ μοι πάλιν,
Τί ταῦτα τούτοις παῖδ' ἐμῷ δρᾶσαι χρεών;
Αγ. Ἔα τὰ λοιπά· δεῦρο γὰρ ἀεὶ σὺ τυγχάνεις.
Ιοκ. Τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· σὸν ἑαυτόν.
Αγ. Μεῖζον τί χρῄζεις, παῖδας ἢ σεσωσμένους;
Ιοκ. Καὶ τἀπίλοιπά γ', εἰ καλῶς πεφάνται, κλύειν.
Αγ. Μένες μ'· ἔρημον παῖς ὑπασπιστὴς σέθεν.
Ιοκ. Κακόν τι κοὐδὲν, κ' σκότῳ τῷδε σκήπτῳ.
Αγ. Κοὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.
Ιοκ. Εἰ μή γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
Αγ. Αἰαῖ, αἰαῖ· τί μ' οὐκ ἔασας ἐξαγγέλειν
Φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μυρίους κακά;
Τῶ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον τολμήματα
Αἴρεσα, χωρὶς μονομαχεῖν πάντὸς στρατοῦ,
Λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισί τε
Εἰς κοινὸν, οἷ μή ποτ' ὤφελον, λόγον.
Ἐτεοκλέης * πρὸ πύργου ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς * δ' ὑπῆρξ' MS.
Πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ.
Ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται,
* Δαναῶν ἀειστῆς, οἵῳ ἥλυθετ' ἐνθάδε, * Δαναῶν τ' ἀειστεῖς. MS.
Καδμεῖ τε λαὸς, μήτε Πολυνείκους χρεὼν
Ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μήθ' ἡμῶν ὕπερ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεὶς
Μόνος σὺν ἀδελφῷ συγγόνῳ τῷ μῷ μάχῃ.
Κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἵπερ οἰκήσω μόνος·
Ἡσσώμενος δ', τῷδε παραδώσω πόλιν.
Ὑμᾶς δ' ἀγὼν' ἀφέντες, Ἀργείαν χθόνα
Νείσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
Σπαρτῶν τε λαὸς ἄλις, ὅσος κτανὼν θανών.
Τοσαῦτ' * ἔλεξ'· ὁ σὸς δ' Πολυνείκης γόνος.
Ἐκ τάξεων ὄρουσε, καὶ πηνίκ' λόγων. * ἔλεξε· σὸς &c. MS.
Πάντες δ' ἐπερρόθησε Ἀργεῖοι, τάδε,
Καδμεῖ τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἠγέμονοι.

Et cadavera cadaveribus cumulabantur simul.
Prohibuimus igitur everſionem turrium terræ hujus
Hodie, an verè felix
Futura ſit in poſterum hæc urbs, Diis hoc erit curæ.
Ch. Pulchrum eſt vincere: ſi verò dii meliorem
Habuerint ſententiam, ego felix eſſem.
Ioc. Pulchrè habent quæ ſunt deorum & fortunæ.
Filii enim ſunt ſalvi, & civitas evaſit periculum.
Creon verò videtur mearum nuptiarum,
Et horum malorum Oedipi pœnas luere infelix,
Filio privatus: urbi quidem fauſtum id & felix,
Privatim verò acerbum eſt. ſed narrato mihi deinceps,
Quid poſt hæc filii mei facere ſtatuerint.
Nun. Omitte reliqua; ſemper enim huc uſque es fortunata.
Ioc. Hoc dixiſti ſuſpicioſe; non eſt omittendum.
Nun. Quid vis majus habere, quàm filios ſalvos?
Ioc. An & in poſterum prorſus ſim futura felix, audire *volo*.
Nun. Dimitte me: filius tuus eſt ſine armigero.
Ioc. aliquod malum occultas, & involvis tenebris.
Nun. Nequaquam dicam poſt bona, tua, mala.
Ioc. Niſi dixeris, effugiendum tibi erit in aërem.
Nun. Heu, heu! quare me non ſinis poſt lætum
Nuncium abire, ſed vis me dicere mala?
Filii tui agitant fatinora
Turpiſſima, *viz.* ſingulari-pugnâ cernere ſeparatim ab omni acie.
Etenim dixerunt Argivis & Thebanis
Palàm, quæ nunquam dicere debebant.
Eteocléſque ſtans in arduo loco, prior incœpit
De turri, jubens indici ſilentium exercitui:
Dixit autem, O duces Græci ſoli,
Præſtantiſſimi Græcorum, qui huc veniſtis,
Et vos cives Thebani, neque Polynicis gratiâ
Vendite animas, neque noſtrâ cauſâ.
Ego enim ipſe hoc *vobis* periculum remittens,
Solus committam cum meo fratre certamen.
Et ſi quidem hunc occidero, ſolus regnabo in patriâ,
Victus verò, huic tradam urbem:
Vos verò omittentes certamen, in Argivum agrum
Redibitis, non relinquentes hìc vitam:
Thebanique populi ſatis eſt, qui jacet mortuus.
Sic dixit. Tuus autem filius Polynices
Ex agmine celeritèr acſurrit, & laudavit hoc dictum.
Omnes verò fremitu applauſerunt *Argivi*
Cadmique populus, utpote hæc juſta æſtimantes.

Ἐξεσωρεύοντ' ὁμοῦ) σωρηδὸν ἀλλήλοις ἐπέκειντο. Ἔρημον καθασκαφὰς) τοὺς Θεμέλιους ἧς πύργων καθασκαφῆναι διεκωλύσαμεν. Θεοῖς μέλῃ) τοῖς θεοῖς φροντὶς ἔσται. Καλὸν τὸ νικᾶν) καλὸν τὸ νικᾶν ὄζιν. εἰ δ' ἂν βέλτιον τὸ νικᾶν ἡμᾶς βουλεύονται οἱ θεοὶ, εὐτυχοίην ἄν. λέγει δ' τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰ δ' ἀμείνονα) πῇς ἀντὶ τοῦ δίκαιον. ὁ δ' νοῦς, ἐγλύετο μὲν νικᾶν τοὺς Θηβαίους. εἰ δ' οἱ θεοὶ τὰ δίκαια κείνοσι, κ' συμβῇ ἀπολέσθαι τοὺς Θηβαίους, ἀλλ' ἂν ἐγὼ διαφύγοιμι. Ἀλλ' ἄνελθέ μοι) ἀνάδεγμαι, δήγησαι. Ἔα τὰ λοιπὰ) μὴ περαιτέρω πύθῃ. Δεῦρ' ἀεὶ) ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν, ἕως τοῦτο. ἐπειδὴ δ' εἶπον, ἔα τὰ λοιπὰ, εἰ καλῶς πεφάνσεις, εἶπεν, ὅτι εἰς εὐτυχίαν εἶπας. Ὑπασπιστὴς) ἀντὶ τοῦ ἀσπιδηφόρος, ἔρημος κ' μεμονωμένος δεῖ ἐμοῦ τοῦ ὑπασπιστοῦ ὁ σὸς παῖς. Καὶ σέχεις σοῦ σκότῳ) κ' καλύπτεις ἐν ἀφανείᾳ. Ἐπ' ἀγαθοῖσι) φεῖς οἷς ἔλεξα ἀγαθοῖς, ἂν ἂν παραγγείλαιμι τὰ κακά. Εἰ μή με φεύγων) λέξεις δηλονότι. Τί μ' οὐκ ἔασας) διατί μὴ πρὸ τοῦ εὐαγγελίαν ἂν ἀφῆκας ἐμὲ ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἀναγκάζεις μηνύσαι τὰ κακά; Τῶ παῖδε τὼ σὼ) φεντίζουσι τολμᾶν, λέγω ἀπρεπέσατα τολμήματα, μονομαχεῖν ἰδίᾳ παντὸς τοῦ στρατοῦ, λέξαντες εἰς μέσον τοῦ Ἀργείων κ' Καδμείων λόγον τοιοῦτον, ὁποῖον μὴ ὤφελον εἰπεῖν. ὁ Ἐτεοκλῆς δ' ἤρξατο τοῦ λόγου ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου ἅς, κελεύσας τοῖς κήρυξι σιγὴν κηρύξαι τῷ λαῷ. Ὦ γῆς Ἑλλάδος) Ὁμηρικῶς, ἤρξατο, Κέκλυτε μὰν Τρῶες, κ' εὐκνήμιδες Ἀχαιοί. ὅτου δ' ὁ σίδηρος, ἐν πολλοῖς ἀνυγράφοις ἐ φέρεται. Ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε) τὴν ζωὴν ὑμῶν φεσδίδοτε. ἀπεμπολᾶν κυρίως τὸ πιπράσκειν. Ἄλλως. Εἰς κίνδυνον ἐνδίδοτε. ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῆς κινδυνευόντων ἐν θαλάσσῃ κέρδος χρέων. Μεθεὶς) ἐκβαλὼν τ' θάνατον, μόνος συγκρεστήσω τῷ ἀδελφῷ μου μάχην. Μεθεὶς) παύσας, ἐκβαλὼν τὸν κίνδυνον ὑμῶν, κ' τὸν πόλεμον. 1240. Νείσεσθε) πορεύεσθε. Σπαρτῶν τε) κ' ὁ τῆς Θηβαίων ὄχλος ἀποθανὼν, αὐτάρκης. 1243. Ἐκ τάξεων) ἐκ τῆς ταγμάτων ὥρμησε, κ' συμήνεσε τοὺς λόγους. κ' οἱ Ἀργεῖοι πάντες ἐπῄνησαν ἃ ὁ Ἐτεοκλῆς εἶπεν, κ' οἱ Καδμεῖοι, ὡς δίκαιον τάδε νομίζοντες, ἐπὶ τούτοις ἐφιλιώθησαν, κ' ἀπὸ τῆς δύο μερῶν ὄρεκτος ὥμοσαν ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῦ στρατηγοῦ.

ANNOTATIONES.

V. 1244. Ἐκπέρρόθησαν) Vid. ad *Oreſt.* v. 899.

Καὶν μεταιχμίοις) μεταίχμιον λέγεται ὁ τόπος, ὁ μεταξὺ ἥ τε δύο στρατευμάτων, ὁπὸ τούτοις τοῖς ὁμιλήμασιν ἐν τοῖς μεταιχμίοις συνελθόντες, ἐπαπείσαντο ἐμμένειν αὐτοῖς οἱ στρατηγοί, ἢ τοὺ ἄλλως βασιλεῖς ἢ τὰ στρατεύματα νοοῦσιν ἐμμένειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ' ἀμφοτέρων. Ὅρκως συνῆψαν) οἷον τὰ πρὸς τοὺ ὅρκως ὁπηδεῖα συνέμιξαν Θηβαῖοι καὶ Ἀργεῖοι. τυτέστι τὸν οἶνον, καὶ τὸ αἷμα ἥ τε ἱερείων. Ἥδη δ' ἔκρυπτον) ἐξ ἐκείνε τὸ σῶμα καθώπλιζον. [*Νεανίαι) οἱ δύο νεανίαι τῆς γένετος Οἰδίποδος, ἀντὶ οἱ δύο παῖδες καθὸ λέγεται ἡ Κόρη τῆς δεῖνος, ἀντὶ ἡ θυγάτηρ.] Πεῖσον) πρόμαχον. Ἔσαν ὄ) ἔσησαν ὁ φασθροὶ, καὶ ὐκ ἰλλοίωσαν πρὸ ὄψιν. Μαργῶντες) μανικῶς ὁρμῶντες πίμπλειν κατ' ἀλλήλων τὸ δόρυ. Ἄλλος) ἄλλος ὁ ἥ φίλων ἀπ' ἄλλε μέρες παρεκβαίνοντες διὰ λόγων εἰς θάρσος προβάλλοντες προσηνδων ταῦτα. 1256. Ἐν σοὶ ζλωὸς) ἐν σοὶ τρόπαιον ἕσται ὅτιν ἡμῖν ἐλπὶς, πρὸ τε Ἀργεῖ εὐκλεῆ ἀπαγγελίαν δῦναι. ἢ εὔκλεαν, λόγον καὶ φήμην καταλεῖψαι τῆς παλείδες. Ἄλλως. Ἐν σοὶ κεῖται ἀνορθῶσαι τὸ εἴδωλον τὸ νικητήριον. οἱ γὰ νικῶντες εἴδωλον ἔσασιν τῷ Διΐ. Ἐτεοκλέα δ' αὖ) ὑπὸ κοινὸ τὸ ἐθάρσυνόν τε καὶ ἔλεγον. Ἐμπύρες τ' ἀκμαὶς) τὰς τῶ πυρὸς ἀναδόσεις, καὶ τὰ φῶτα τὰ ἐκ ἥ ἐμπύρων ἀναφερόμενα, ἀφ' ὧν σημεῖον.) οἱ μάντεις. Ἀκμαὶς ὄ) τὰς ἀναδόσεις, ἐπεὶ βιαιότατον δεῖ τὸ πῦρ. Ῥήξεις ὄ ἐνώμων) τὰς τῶ χολῆς ῥήξεις ἐπισκόπων πρὸ ὅτιν μεταφέροντες. πρῶτον γὰ οἱ μάντις τὰς χολάς. Ὑγείστη ἐναντίων) τὰ ἀεὶ ἥ ἐναντίων δηλοῖ, πρὸ ὅτι τ' ἐναντίων ἐχθρῶν ἀεὶ παρασημαίνει. οἱ γὰ δύο ἀεὶ ἥ ἐχθρῶν εἰ βουληθεῖεν μαλακίεσθαι, ἔχοντες χολὴ ἀφορῶσι. πικροὶ γὰ οἱ ἐχθροί. ὑχρότητα ὄ λέγει, αὐτὸ πρὸ χολή. Ἄλλως. Ῥήξεις τ' ἐνώμων, τ' κύστεως τὸ στόμα ἐείῳ δεσμεύοντες ἐπεὶδεῖ τῷ πυρὶ, καὶ παρεπέμψαν πῶς ῥαγίσει), καὶ πᾶ τὸ ἔργον ἀκονεῖ ἰζει. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι, τὰς μαλλοδεῖς κύστεις. Ὑγείστητα ἐναντίων) πρὸ τὰ ἀεὶ ἥ ἐναντίων δηλῶσαι, ἢ διὰ τὸ πικρὸν ὅσαν καλεῖσθαι γλυκείαν, ἢ ἐναντίαν, ὡς ἀεὶ τὸ πῦρ. ξηρὸν γὰ τὸ πῦρ. τὸ ὄ ἐξῆς, μάντις τὰ μὴ ἔσφαζον, ἐμπύρευς τ' ἀκμὰς ἐνώμων. καὶ κοινὸ γὰ τὸ ἐνώμων ἄκραν τε λαμπάδα ἐνώμων. ἄκραν τε λαμπάδα, τὸ ἄκρον τὸ πυρὸς, ὁ καλεῖται κέρκος, ἐσκόπων. οἱ ὄ πρὸ καρδίαν, διὰ τὸ ἦθ πυραδη, καὶ θερμιὸ. Ἄλλως. πρὸ ἀρὰ

ἐπίρρημα, ἅδε ποιηταῖς ἐν χρήσει, ἐνίοτε μὲν τοπικὸν, ὡς ἐνταῦθα, ἐνίοτε δὲ χρονικόν· καὶ ἀπὸ τότε τὸ παρεῖδεν, παρίτερον καὶ παρίτατον.]

Νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις.
Ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτω σέθεν,
Εἰς θάνατον ἐκδύοντε, κωλῦσαί σε δεῖ
Ξυὺ ματρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς * ἀλλήλοις θανεῖν. 1275

Ar. Τίν', ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἔκπληξιν νέαν
Φίλοις αὐτοῖς τοῖσδε δωμάτων πάρ@.;

Ioc. Ὦ δύσπατερ, ἔρρεις ὧν κασιγνήτων βί@.

Ar. Πῶς εἶπας; Ioc. αἰχμῶ εἰς μίαν καθέστασον.

Ar. Οἵ ἐγώ· τί λέξεις, μῆτερ; Ioc. ὦ φίλ', ἀλλ' ἕπου.

Ar. Ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ', Ioc. ἀνὰ στρατόν. 1281

Ar. Αἰδέομαι δ' ὄχλον. Ioc. σὸν ἐν αἰχμῇ τὰ σά.

Ar. Δράσω δὴ τί; Ioc. συγγόνων λύσις ἔσει.

Ar. Τί δράσω, μῆτερ; Ioc. προπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.

Ar. Ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', ὦ μελλητέον. 1285

Ioc. Ἕπ', ἕπ', ὦ δύσπατερ· ὡς ἰὼ μὴ φθάσω
Παῖδας πρὸ λόγχης, ὧν μόνος ἐν φάει βί@.
Ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, καὶ θανῇ.
Θάμνοισι δ' αὐτοῖς σωθέντοιν κείσομαι.

Nunc tibi prosedit status fortunæ.
Sed viros optimos & fratres tuos
Tendentes ad mortem, impedire te oportet
Cum matre tuâ, ne mutuò concidant.
An. Quem, ô mater, novum horrorem
Amicis insonas ante has ædes?
Ioc. O filia, perit vita tuorum fratrum.
An. Quomodo dicis? *Ioc.* Conflituti sunt in singulare certamen.
An. Heu mihi, quid dicis, mater?
Ioc. Non grata, sed sequere.
An. Quo, virginum cœtu relicto?
Ioc. Ad exercitum.
An. Pudet me venire in turbã. *Ioc.* Tuæ res non requirunt pudorem.
An. Quid igitur faciam? *Ioc.* Solvas diffidium fratrum.
An. Quomodo solvam, mater? *Ioc.* Mecum procidens ad genua.
An. Præcede tu ad locũ inter acies medium, non est cunctandum.
Ioc. Festina, fer ina, ô filia? quia si prævertero
Filios ante pugnam, mea vita erit in luce.
Si verò tardius veneris, periimus, morieris.
Cum ipsis autem mortuis mortua jacebo.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Αἴ, αἰ, αἰ, αἰ. τρομερὰν * φρένα, 1290
2 Τρομερὰν φρέν' ἔχω.
3 Αἴ, αἰ· δι' ἀρὰ σάρκα δ' ἐμάν
4 Ἐλεῶ, ἔλεῶ
5 Ἔμολε μᾶτρὸς ἀλαίας,
6 Δίδυμα * τέκνα· Πότερ@. ἆρα 1295
7 Πότερον αἱμάξει
8 (Ἰώ μοι πόνων, Ἰὼ Ζεῦ, Ἰὼ γᾶ)
9 Ὁμογενᾶ δέραν,
10 Ὁμογενᾶ ψυχάν,
11 Δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων; 1300
12 Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα.
13 Πότερον ἆρα νέκυν ὀλό-
14 μενον ἰαχήσω;

* ἐρῶ MS.
* Schol. τέκνα.

Ἀντιστροφή.

1 Φεῦ δᾶ, φεῦ δᾶ· δίδυμοι ἆρες,
2 Φόνιαι ψυχαί, 1305
3 Δορὶ παλλόμεναι,

Cho. 1 Heu, heu, heu, heu, trementem horrorem,
2 Et tremens pectus habeo.
3 Heu, heu, per meum verò corpus
4 Miseratio, miseratio,
5 Venit matris miseræ,
6 Propter duos filios: Quis nempè
7 Quemnam cruentabit
8 (Hei mihi propter labores.
9 O Jupiter, ô Tellus) cognatam cervicem,
10 Cognatam animam,
11 Per clypeos, per sanguineas cædes?
12 Misera ego, misera,
13 Quemnam igitur mortuum ex-
14 tinctum lugebo?

Antistrophe.

1 O terra, ô terra. Geminæ feræ,
2 Sanguineæ animæ,
3 Hastam vibrantes,

Δαιμόνων κατάστασις) κατάστασις ἡ τύχη. ὁ δὲ νῦς, ἔξεισι ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὡς τεῖχον. ἁ γὰρ ἐν χερσῖν καὶ παρθενῶσιν ἡ παῖδα τύχη προβαίνει σοι, ὡς τε μὴ ὄχλον δι-ελθεῖν αἰδεῖσθαι. Τίν' ὦ τεκοῦσα) τίνα, ὦ μῆτερ, καὶ νῦν ἑτέραν συμφορὰν ἐμοὶ τῇ φίλῃ ἀπαγγέλλεις; τὸ γὰρ φίλοις, ἀντὶ τοῦ φίλῃ. ἢ φίλοις ἀντὶ τοῦ τοῖς φίλων ἡμῖν Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. Αἰχμῶ εἰς μίαν) εἰς μονομαχίαν καθεστήκασιν. Οἵ ἐγὼ) ὀπίρρημα γενικῆς. Οὐ φίλα) ἁ προσφιλῆ, ἀλλ' ἀκολούθει. Πεσπιτοῦσα) προκαλέσα. Πρὸς μεταίχμιον) πρὸς τὸν τόπον τὸν μεταξὺ τῶν πολέμιων, ἔνθα ἰὼν τὸ μονομάχιον. 1290. Αἴ αἰ τρομερὰν φρένα) φεῦ φεῦ ἔντρομον ὀρθίασιν ἧβῆς τειχῶν ἔχω. τρομερὰν φρένα, ἤτοι ἔντρομον λογισμὸν ἔχω, τυτέστιν ἐν φόβῳ εἰμί. διὰ γὰρ τὰ ἐμῶς σαρκὸς οἴκτῳ ἦλθε, διὰ τοὺ δύο παῖδας τῆς ἀθλίας μητρός. πότερ@ ἆρα πότερον αἵμαξει διὰ πολέμιος, διὰ φόνου, τὸ συγγενὲς λέγω σῶμα, τὴν συγγενῆ ψυχήν. ὁμογενῆ γὰρ σώματα τῆς ἀδελφοῖς, καὶ αἱ ψυχαὶ διὰ ἧβη ἀδελφῶν, δέδοται αἱ τῶ χορῶ αὐξῆσαι τὸ πάθ@, ταῦτα ἐπάγουσιν. ὡς εἰ ἔλεγεν, πότερ@ ἂν αὐτῶν τὸν ἕτερον αἱμάξει, ἁ τὸν τυχόντα ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀδελφὸν, ἁ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ ὁμογενῆ εἰσὶν αὐτῷ. Τρομερὰν φρένα) φείκην τρόμου παρεστᾶσαν. καὶ Πίνδαρ@, φείσονται ὄμβρου, τοὺ φείσειν ποιῆσαι. Τρομερὰν) τρόμου γεννητικὴν, καὶ τρομοποιὸν φόβον. Αλλως. τῇ φρενὶ τρομερὰν ἔχω τὴν φρένα. Διὰ σάρκα) ἀντὶ τοῦ διὰ σαρκός· ὡς τὸ, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· Ἔλεῶ) ἔλεός με εἰσῆλθε καὶ οἶκτ@ ὁ περὶ τῆς Ιοκάστης, διὰ τὰ δίδυμα τέκνα. Δίδυμα τέκνα) τοῦτό τινες σολοικισμὸν ἠγήσαντο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, δεδύμων τεκέων. 1295. Πότερ@ ἆρα) ὁπτ@ ἀπὸ δύο, ποίᾳ αἵματι τὴν ὁμογενῆ δέρην τὸ ἔξης, πότερος ἆρα, πότερον αἵματι τὴν ὁμογενῆ δέρην, ὁμογενῆ ψυχὴν, δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων. Πότερον ἆρα) ποῖον ἆρα δὴ νεκρὸν ὀλλύμενον θρηνήσω. Φεῦ δᾶ) φεῦ γῆ. ἡ δᾶ συλλαβὴ Ἀττικῶς πλεονάζει, ὡς ὅτι τὸ ἅδω καὶ φάδω. Αλλως. ὁ μὲν ἐν μέρ@ λόγου ἀνέγνωσαν τὸ φεῦ δᾶ. οἱ δὲ, ὡς ἐν παρελκῇ τῶ δᾶ. ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τῶ φεῦ δή. τινὲς δὲ ἀντὶ τῶ φεῦ γῆ, κατὰ πάθ@ μεταλαβόντες τῶ γ' εἰς τὸ δ', ὡς ἐν τῇ δημήτρις, πατὴρ, πατδή. ἅδε τὸ, τὸ ὕδωρ πατδᾶν ἅμα. 1306. Δορὶ δὲ παλλόμεναι) ἀντὶ τοῦ τὸ δόρυ καθ' ἑαυτῶν πάλλουσαι, ἢ ὅτι πόλεμον κινηθεῖσαι.

ANNOTATIONES.

V. 1304. Φεῦ δᾶ &c.) τὸ γᾶ rejeci & δᾶ bis addidi, quòd Aldi Editio habebat & MS. C. C. C. & ipse *Scholiastes* ita legebat; licet per τὸ γᾶ explicet. Sed monendus est lector, quòd nonnulli legunt, ὦ δᾶν, ὦ δᾶν, i. e. μὰ τὴν γῆν. Uti *Theocriti Scholiast.* ad Idyll. 4. quem Vid. Et sic est *Chori* malè-ominantis sermo---*Non, per terram, Non, inquam,* per terram, *Unum* duorum fratrum lugebis: sed simul uterque cadet. *Josua Barnes.*

Πέσσα) τὰ πτώματα θέλει εἰπεῖν, ὅτι πεσόντες ἁμάρτωσι τὰ σώματα. πέσσα ἔν ἀντὶ τῶ πεσήματα, πτώματα. Τάλανες) δυσυχεῖς εἰσὶν, ὅτι εἰς ἐνθύμησιν μονομαχίας ἦλθον. Βοᾷ βαρβάρῳ) τῇ ἐμαυτῆς φησὶ τῇ βαρβάρῳ τῷ ἐπιστέναχτον βολῷ ὡς νεκρῶν. οἷον τῷ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς σῷ στεναγμῷ φερομένῳ βολῷ μέλλησαν τοῖς δάκρυσι θρηνῆσω. τετέσιν ἐπιμελῶς δακρύσασα θρηνήσω. Σχεδὸν τύχα) πέλας. τὸ σχεδὸν καὶ τὸ πέλας ἐκ περιφράσεως. ἢ καθ' ἑαυτοῦ τύχη τῶ φόνω πλησίον ὄζει, τετέσιν ὅσον οὔπω γνωσόμεθα, πῶς ἐκβήσεται αὐτοῖς τὸ μονομάχιον. Κειρεῖ φάος) τὸ σήμερον δηλονότι, ἢ παρεσῶσα ἡμέρα δηλώσει τὸ πέρας. καὶ τὸ μέλλον, ἤγουν τὸ ἀποβησόμενον. Μελλομόχαν) ἀντὶ τῶ μέλλησαν. ἢ μελλομόλῳ τοῖς νεκροῖς, καὶ θεραπεύσαν τὰς τύπτων ψυχάς. Ἔνεκ' ἐριννύων) ὡς ὡς ἐριννύων ἐπιπεμπτῶν τὰ φαῦλα τοῖς ἀνθρώποις. ἢ διὰ τὰς ἀρὰς τῶ Οἰδίπου, καὶ τὰς ἐπικότους ἐρινῦς. 1318. Σωσεῖ) συγὸν κατηφῆ.

4 Πέσσα, πέσσα
5 Δαΐα αὐτίχ' αἱμάξετον.
6 Τάλανες, ὅπ ποτὲ μονομάχῳ
7 Ἐπὶ φρέν' * ἐπιλυθέτω. * πλυθέτω MS.
8 Βοᾷ βαρβάρῳ * στενακτὰν ἰαχάν
9 * Μελομβύαν νεκροῖς, * ἰαχὰν στενακτὰν MS.
10 Δάκρυσι θρηνήσω. * al. μελλομβύαν.
11 Σχεδὸν τύχα πέλας φόνω,
12 Κειρεῖ φάος τὸ μέλλον.
13 Ἀποτμος, ἄποτμος ὁ φόνος,
14 Ἔνεκεν Ἐριννύων.

Τροχαῖοι.

Ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσω τόνδε δεῦρο σωνεφῆ
Πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τὰς παρεσώσας λόγους.

4 Cadavera, cadavera ut
5 Hostilia mox se mutuis vulneribus cruentabunt.
6 Miseri sunt isti, quòd unquam singularis prælii
7 In cogitationem venerint.
8 Vociferatione barbarâ lugubrem sonum
9 Debitum mortuis,
10 Cum lacrymis lugens edam.
11 Prope fortuna; prope cædē est,
12 Decernet apertèque demonstrabit hæc lux futurum rei exitum.
13 Infelix, infelix est ista cædes,
14 Propter Furias.

Sed enim Creontem video huc tristem
Ad ædes venientem, missa faciam præsentia verba.

ANNOTATIONES.

V. 1312. Μελομβύαν) Ità MS. Olim μελλομβύαν.

V. 1314. Σχεδὸν &c.) Hunc versum Scaliger sic legit Σχεδὸν τύχα, πέλας φόνῳ. Sed hoc contra MS. fidem, quæ confirmat libb. Impressorum, in hâc re fidem, & Schol. MS. σχεδὸν) ἤγουν πλησίον· πέλας τύχη τῷ φόνῳ) ἤγουν ἡ σωτυχία τῷ φόνῳ. αὐτὶ τῷ ὁ φόνος περιφραστικῶς. Josua Barnes.

V. 1315. Κρειεῖ) Ità Æmil. Portus legit, exclusò κείνει, idque metri ratione ductus, & rectè. Versus enim hic, ut ille ait, Respondere debet Versui 12. τῆς σεφῆς. Sed τὸ κείνα in præsenti priorem producit, in futuro corripit. Consentit Codex Heinsio-Scaligerianus & Duportianus, Denique MS. illud Jucundissimum. Josua Barnes.

V. 1318. Σωσεῖφῆ) Rectè Scholiastes per συγὸν & κατηφῆ exponit, à νέφος nebula, quæ μεταφορικῶς Vultui mœsto attribuitur. Ità Poeta noster in Hippolyto v. 173. de Phædrâ animi ægritudinem turbato vultu exprimente, συγὸν δ' ὀφρύων νέφος αὔξει. Sic & Horatius, Deme supercilio nubem. Vid. P. Victorii Variar. Lection. l. 16. c. 14. Josua Barnes.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

Actus hic ultimus maximè Tragicus est; in eo enim Creon *filium* Menœceum *amissum plorat: Cui superveniens Nuntius* Μονομαχίαν *& cædes mutuas* Polynicis *&* Eteoclis *narrat; deindè interventum &* Αὐτοφονίαν Jocastæ, *fugámque &* cædem Argivorum. *Hinc Tragica* Antigonæ *Querela super morte Fratrum Matrísque, & lugubres de his cum Patre* Oedipo *collocutiones.* Creon, *quem Regni successorem* Eteocles *designârat,* Oedipum *in Exilium relegat &* Polynicis *Cadaver insepultum abjici jubet.* Antigone *adversùs eum animosè arguit de Fratris sepulturâ, neque mortis intentatæ periculo territa, neque Regii Sponsi desiderio commota; sed Paterni Exilii Comes esse mavult, quam* Creontis *Nurus.* Oedipus *Filiæ Generositatem laudat & omnia sua Mala in Fatalem necessitatem rejicit.*

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἰαμβοί.

Οἴμοι τί δράσω) ἵνα δόξῃ φιλόπατρις ὁ Κρέων, καὶ μὴ μόνον τῶ παιδὸς λόγον ποιεῖσθαι, φησὶ, πίνος ἄρξομαι, θρηνῶν ποιούμενος τῶ παιδὸς καὶ τῆς πόλεως, καίτοι δῆλος, ὅτι διὰ τὸν θάνατον τῶ παιδὸς εὐτυχεῖ τὰ τῆς πόλεως. μικρὸν γὰρ ὕστερον εἰπὼν, Ἐμός τε γὰρ παῖς ὄλωλεν, ἐπιλάθετο εἰπεῖν, πόλις τέ. Νέφος) πῆμα ὡς πολεμίων. Κρημνῶν ἐκ δράκοντείων) ὡς τῶ Μενοικέως φησὶ τὸν πάτον, ἔνθα λέγει ὁ δράκων, κατακρημνίσας ἑαυτόν. Ἄλλως. δεῖ νοεῖν ἔσω ὡς τειχῶν τὸν σηκὸν τῶ δράκοντος ὄντ). πῶς γὰρ εἶχε τὸ σῶμα ἀναλαβεῖν ὁ Κρέων, ὡς πολεμίων θαλαμηπόρων. Ὑπὸ δὲ τῶ τείχους ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ παῖς, εἰς ἐπίδειξιν τῆς ὑπὸ τῆς πατρίδος περιουμίας. 1326. Αὐτοσφαγῆ) παῖς αὐτῶ χερσὶν ἐσφαγμένον.

Κρέ. Οἴμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
Στένω δακρύσας, ὧν πέριξ ἔχει νέφος
Τοιῶτον, ὥστε δι' Ἀχέροντος ἰέναι;
Ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὄλωλ' ὑφ' ἁμῶν,
Τἄνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί.
Ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἑλὼν,
Αὐτοσφαγῆ * δύσηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν. * δύσην MS.

Cre. HEU mihi, quid agam? meipsum, an v. urbem
Lugeam lacrymans? quam undique habet nubes
Talis, ut sit eundum per Acherontem.
Meus enim filius pro patriâ mortuus periit,
Nobile nomen consecutus: sed mihi molestum.
Quem modò rupibus ex draconteis sublatum,
Propriâ cæde confectum, miserum tuli in manibus.

Βοᾷ ὅ δῶμα πᾶν. ἐγὼ δ' ἥκω μέτα
* Γέρων ἀδελφὸν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως
Λάβῃ σφάγιά τ' ἐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.
" Τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν ὑπένερθε τιμᾶν 1330
" Τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.
Χο. Βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
Κόρη τε μαζὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.
Κρέ. Ποῖ, καὶπὶ ποίαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.
Χο. Ἥκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1335
Εἰς ἀγῶν' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.
Κρ. Πῶς φής; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ
Οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον, ὥστε κἀκτόδ' εἰδέναι.
Χο. Ἀλλ' οἴχεται μὴν σὴ κασιγνήτη πάλαι.
Δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον, 1340
Ἤδη πεπρᾶχθαι πυγὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
Κρ. Οἴμοι, τὸ μὴν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
Σκυθρωπὸν ὄμμα, κἀτέρωπον ἀγγέλου
Στείχοντ', ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

Τροχαῖοι.

Αγ. Ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον, ἢ τίνα λόγον; 1345
Κρ. Οἰχόμεθ'· οὐκ εὐπρεπῶν φερτοῖς ἀρχὴ λόγου.
Αγ. Ὦ τάλαν, διττῶς αὖτ'· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
Κρ. Πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν, λέγεις ἢ τί;
Αγ. Οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Κρ. Αἰαῖ, αἰαῖ· μεγάλα μοι θεοῖς πάντα, καὶ πόλει. 1350
Αγ. Ὦ δώματ' εἰσακήκοατ' Οἰδίπου τάδε,
Παίδων ὁμαίμων συμφορᾶς ὀλωλότων;
Χο. Ὥστ' ἐκδακρύσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανον.

Στροφὴ β'.

Κρ. Οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας.
Οἴμοι κακῆς δυσηνεῖς· ὦ τάλας ἐγώ. 1355
Αγ. Εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδεῖης κακά.
Κρ. Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν ἥδε δυστυχεστέρα;
Αγ. Τέθνηκ' ἀδελφὴ σή, δυοῖν παίδοιν μέτα.

Vociferatur autem domus tota. Ego vero venio accerfiturus
Senex ſororem anum locaſten, ut
Lavet, & componat filium meum, qui non vivit amplius.
" Mortuis enim oportet non mortuum
" Honores dando, pie colere Deum ſubterraneum.
Cho. Tua ſoror egreſſa eſt ex ædibus, ô Creon,
Puellaque matris Antigone communi greſſu.
Cre. Quò, & ad quam calamitatem ? ſignifica mihi.
Cho. Audivit filios ſingulari certamine eſſe
Ad pugnam venturos pro regiâ domo.
Cre. Quomodo dicis ? ego cadaver mei filii curans,
Non veni huc, ut hoc etiam ſcirem.
Cho. At abiit ſoror tua jamdudum.
Exiſtimo autem certamen de vitâ, Creon,
Jam commiſſum eſſe filiis Oedipi.
Cre. Hei mihi, video quidem ſignum hoc,
Triſtem oculum, & vultum nuncii
Venientis, qui omnem nunciabit rem geſtam.

Βοᾷ) Θρωεῖ δ' ὁ ἐμὸς πᾶς οἶκος. Μεταξέλλων) μεταπαλέσων. [*Ἐγὼ ὅ γέρων μεθήκω, ἢ μετέρχομαι κ᾽ ζητῶ πῶς ἐμοῦ ἀδελφοῦ πῶ γεραιαν, τῶ Ἰοκάστην, κ. λ.] Εὐσεβεῖν) τιμᾶν τ' χθόνιον θεόν. Κόρη τε) τὸ ἐξῆς κόρη τε Ἀντιγόνη, κοινῇ ὀξύδρῳ τῆς μητρὸς, ἅμα τῇ μητρὶ, κ᾽ ἡ Ἀντιγόνη ἐξῆλθε. Ποῖ) πῦ βέβηκε ; Καὶπὶ ποίαν συμφορὰν) ἐνταῦθα λέγει πῶ σωτηρίαν, ἢ τὸ συμβεβηκός. Εἰς ἀγῶν' ἥξειν) εἰς μάχην, εἰς συμβολήν. Νέκυν τοι) ἀντὶ τῦ τὸ νεκρὸν σῶμα τῦ παιδὸς ἐμῦ ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον) ἐκ εἰς τόδε ἔφθασα, εἰς τὸ γνωρίσαι. ἐκ ὅπῃ τῦτο παρεγνώμην, ὥστε κ᾽ τόδ' εἰδέναι. Οἴμοι, τὸ μὴν σημεῖον) ἐκ τῶ προσώπε τῦ ἀγγέλε σοκάζεται τὰ λεχθησόμενα. 1344. Τὸ δρώμενον) τὸ πραχθέν. Οὐκ εὐπρεπῶν) πρεπόντων ἢ καλοῖς, ἐκ εὐχήμοσι, τὸ ὦ τάλας δεύτερον βοᾶν. Θρηνητικὸν δὲ τὸ ἦθος. Λέγεις ὅ δή τι) ὑποφατικῶς, ἢ ἐρωτηματικῶς. πρὸς τοῖς εἰρημένοις πήμασι λέγεις φέρειν ἕτερα; Ἐν φάει) ἐν τῷ φωτὶ, τέτεστιν ἐν σωτηρίᾳ. συνήθως ὅ ὁ Εὐριπίδης ἐν ἑνὶ στίχῳ προσεπῶν τ συμφορᾶς τὸ κεφάλαιον, καταπακέτερον ὕστερον διηγεῖται τὸ πᾶν. 1352. Παίδων) λείπει ἡ πρεῖ. τὰ δὲ τῶν παίδων, χτὶ πῶ αὐτῶ συμφορᾶν ὀλωλότων; Ὥστε δακρύσαι, εἰ αἴσθοιντο ἔχον τὰ οἰκήματα. Εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδεῖης κακὰ) τὴ ἐρεῖς, ἢ τετάλας γήσιο, δηλονότι. 1357. Δυσαποτμωτέρα) δυσχίονεσα.

*Ex MS. *Scholiis*.

ANNOTATIONES.

V. 1328. Γέρων ἀδελφὸν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως) Hic verſus ita ſe prius habebat --σέλλων ἀδελφὸν Ἰοκάστην ὅπως, magnâ & apertâ lacunâ, quam nunc Ex MS. integerrimo optimoque ita reſtituimus ; & tamen idem illud Nobile MS. legit pro σέλλων, γέρων, ita, ἐγὼ δ' ἥκω μέτα (pro μεθήκω, hoc eſt μετέρχομαι) Γέρων ἀδελφὸν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως &c. *Id eſt* --Ego verò jam quæro ſenex *ipſe* ſororem anum &c. Idem pòſt v. 1452. Γραῖάν τε μητέρα de *Iocaſtâ* dicit. Et ſanè *Petrus Victorius* in Variar. Lection. l. 10. c. 20. γραῖαν, in hoc Verſu citando legit. *Canterus* tamen, *Scaliger*, *Heinſius*, *Portus*, *Duportus*, hunc verſum. inexpletum omiſerunt. Quod verò ad ſenſum hujus loci attinet, quòd nempe Mos erat apud Veteres Defunctorum cadavera ante Funerationem lavare, ut & *ungere*, Vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. Roman. l. 1. c. 7. Hinc *Ennius*, Tarquinii Corpus bona fœmina lavit & unxit. Vid. *Mureti* Variar. Lection. l. 3. c. 19. Item *Petri Victorii* Variar. Lection. l 10. c. 20. Hinc & hujus fabulæ v. 1661. *Antigone* à *Creonte* petit, ut *Polynicis* cadaver ſibi ſaltem lavare liceat--Σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λατρεῖα περιδοῦναί μ' ἔα. *Joſua Barnes*.

V. 1344. Στείχοντ', ὃς πᾶν ἀγγελεῖ) Ita legimus, rejectâ veteri lectione--Στείχοντ', ὃς ἡμῖν &c. Nullo enim alio modo verſus ſanabitur. Neque tamen, quod miror, aut *Scaliger*, aut *Heinſius*, aut *Rutgerſius*, aut *Canterus*, aut *Portus* hoc vidit ; ſolus *Duportus*, ut Nos nuper legebamus, ita libro ſuo notavit, viz. Στείχοντ' ἡμῖν δ' ἀγγελεῖ &c. Sed nunc ex optimo illo MS. edocti & *Duporti* lectionem procul ablegamus & cum illo fidelissimo Codice legimus Στείχοντ' ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον. *Joſua Barnes*.

V. 1345. Τίνα λόγον) λ eſt ἐκτοπικὸν, quarè non eſt opus, ut *Scaligerianus* Codex legeret τίν' αὖ ; Præterea MS. legit τίνας λόγους. *Joſua Barnes*.

V. 1346. Ἀρχὴ) An ἄρχει ; *Idem*.

V. 1357. Δυσαποτμωτέρα) Ita *Scalig.* & MS. legit, ut & ſupra v. 1354. βαρυποτμωτάτας. Rectè quidem, quòd prior ſyllaba τῦ πότμ@ brevis habeatur ; ut & aliàs obſervavimus. Lubet autem huc aſcribere ex MS. *Scholiis*, quæ in hanc rem faciunt, μέγα ὄ γίνεται τὸ τμα, διὰ τὸ μίτεσιν μὴν ὅμως ὡς ἀλόγως, ἐπεὶ ἡ πρὸ αὐτῶ συλλαβὴ δύναται μακρὰ εἶναι, ἢ αὐτὴ κ᾽ βραχεῖα. *Joſua Barnes*.

Στροφὴ

Ἀνάγετε, ὑψοῦτε θρῆνον) καὶ κτύπον λόχμιον χειρῶν. ἀνάγετε ἀπὸ κοινοῦ. Ὦ τλῆμον, ὦ ἀθλία Ἰοκάστη, οἵᾳ τέλος τῷ βίῳ καὶ ᾗ γάμων ὑπέμεινας διὰ τοὺς αἰνιγμὰς τῆς σφιγγός. Ἀρᾶς τ' ἀγώνισμα) τὸ κατάρασμα. τυτέσιν, εἰπέ μοι, πῶς ἀπέβη ἡ κατάρα τῷ Οἰδίποδι. Τὰ μὲν πρὸ πύργων) εὐτυχήματα γενώσκεις. λέγει δὲ πῶς νίκῃ, ὧν εἰκὸς ἦν πρὸ πυλῶν τ' πόλεως. Τειχέων ἐπιπτυχαὶ) περιφρασικῶς τὰ τείχη. ἃ μακρὰν εἰσὶν, ὥστε μὴ ᾗ πάντας εἰδέναι τὸ δρώμενον. λείπει γὰρ τὸ μή. Οἷδ' ὅς' ἐ) πρὲς εἰς τὸ ἃ σίζησιν. οὐκ οἶδα, φησί, τὰ πρὸ ᾗ πύργων εὐτυχήματα· μακρὰ γὰρ εἰσί. Ἄλλως. τειχέων ἐπιπτυχαὶ, περιφρασικῶς τὰ τείχη. ὡς τοῦ οἷ ἐπιπτύσσεσθαι, καὶ κυκλοῦν πῶ πόλιν. ἐπιλαμβάνονται γὰρ αἱ πόλεις τοῖς τείχεσι. καλῶς δὲ διὰ πολλῆς ἀφορμῆς τὰ περιειρημένα ὑπὸ τῆ πρώτῃ αἰγίδι ἐσώπησεν. ἢ δὲ διάνοια, τὰ μὲν πρὸ ᾗ τειχῶν εὐτυχήματα, ὡς ἐνικήσαμεν φιλαδὴ τοὺ Ἀργείους, οἶδας. ἃ γὰρ μακρὰν τὰ τείχη, ὡς μὴ πάντα σε εἰδέναι. Εἰς μέσον μεταίχμιον) παρῆλθον εἰς τὸ μέσον ὡς εἰς ἀγῶνα δορὸς, καὶ ἀλκὴ μονομαχίᾳ. 1373. Βλέψας δ' ἐς Ἄργος) τὸν νῶν ἐκεῖσε ἔχων, ἀφῆκεν εὐχὰς ὁ Πολυνείκης λέγων, ὦ σεβασμία Ἥρα, σὲς εἰμί· ἐπολιπογαμήθην γὰρ πρὸ σοῦ, ἐμαυτῷ ζεύξας, ἀντὶ τῆς εἰς ζεῦξιν λαβὼν, πῶ παῖδα τὸν Ἀδράστου. καὶ οἰκῶ πῶ σὸν χθόνα. δός, ὦ Ἥρα, ἐμοὶ κλεῖναι τὸν ἀδελφὸν φονεῦσαι. ἄκρως δὲ δηλοῖ ἢθος ἀνδρὸς, μεμφομένου ἑαυτὸν ὅτι ἀμότατα. Πολλοῖς δ' ἐπῄει) τοσαῦτα φησὶν ἐπῄει δάκρυα τοῖς πολλοῖς, ὅσα τὰ τύχας ἰῷ συμφορᾷ τοῖς μονομαχοῦσι, τυτέσι συμφώνως τῇ καθ' αὐτοὺ τύχῃ, ἐδάκρυον οἱ ἐκτός. Ἄλλως. πολλοῖς δὲ ἐπῄει δάκρυα τὰ τύχης ὅσα. λείπει γὰρ τὸ ἕνεκεν τὰ τύχης ἡ δίκη ἰῷ. 1379. [Ἄλλως. Τῆς τύχης, ὅσα) ἕνεκα τῆς τύχης ᾗ ἀθλίων ἀδελφῶν, ὅσα ἰῷ καὶ ὁποία διὰ τὸ μέγεθος τὰ δυσχίας.] Διαδοῦσες χόρας) οἰκεῖον γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἰῷ ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἁπλῶν καὶ τὸ ἁπλοῦς οἰκεῖον ἰῷ. Ἄλλως. ἐμφαίνει) καὶ κατ' ἀλήθειαν θυμὸς πικρὸν ἐνδεικνύμενος διὰ τὸ βλέμματος. Ἡυξαί δ') καὶ ἔτος νῦν εἰς τὸ ἱερὸν τ' Ἀθηνᾶς ἀποβλέψας τὸ ἐν Θήβαις. Ἐπεὶ δ' ἀφειδῆ) ὅτι ᾗ ἐπὰ ὅτι Θήβας ἅπαν ἐχεῶντο τὴ σάλπιγγι Ἕλληνες. ἀλλ' ὧδε ὅτι τῷ Ἰρωϊκῷ πολέμῳ. Ὅμηρος δὲ αὐτὸς μὴν οἶδε σάλπιγγα, ἃ ποιεῖ δὲ σάλπιγγι χρωμένους τοὺ ἥρωας. πρῶτος δὲ Ἀεσχύλος συμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις, ἤγαγε πῶ Τυρσηνικῶ σάλπιγγα εἰς Ἕλληνας. ἐχρῶντο δὲ αὐ τῷ παλαιῷ ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σαλπιγκτοῦ πυρφόρους. ὅτοι δὲ ἱερεῖ ἦσ Ἄρεως, ἐκάλεσε σφᾶς περιηγούμενοι μὴ λαμπάδος. ὧν ἀφιέντες εἰς τὸ μεταίχμιον, ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι. καὶ ὅπως συμέβαινον αἱ σφαί. ἐσώζοντο δὲ οἱ πυρφόροι, ὡς ἱερεῖ τῇ θεᾷ, εἰ καὶ πάντες οἱ ἄλλοι ἀπώλοντο· ὅθεν παρεμία ἐπὶ ᾗ ἀρδὼν ὑπολυμμένων σφαλμάτων, ὑδὲ πυφόρος ἐσώθη. 1386. Ἄλλως. πυρσὸς ὅτιν ἡ λαμπὰς, ὧν ἀναλύσεσιν ἐν νυκτὶ, σημεῖον τὰ χειῶν πολεμίων. καὶ ἄλλως. Πυρσὸς ὡς Τυρσηνικῆς) ἀντὶ τῶ μεγάλως ὡς ᾗ Τυρσηνικῶν γενομένων τῇ σάλπιγγι χρωμένων. ὁ δὲ ἰὼς, ἐπειδὴ ἀφειδῆ τὸ σημεῖον ὡς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχῇ, σῆμα τ' φονικῆς μάχης, ὥρμησαν δ' ἐρμὸν χαλεπὸν κατηφόλων.

Στροφὴ γ'. *Strophe 3.*

Χο. Ἀνάγετ', ἀτάγετε κωκυτὸν, *Ch.* Elevate, extollite luctum,
Ἐπὶ κρᾶτά τε λόγχης κτύπους χερῶν. 1360 Et candidarum manuum planctus
Ἰαμβοί. supra caput.

Creon.

Κρ. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ πέρμον' Ἰοκάστη βίᾳ, * Vid. supra v. 19. *Cre.* O misera Iocaste, qualem finem vitæ,
Γάμων τε ᾗ σῶν, Σφιγγὸς αἰνίγμὰς * ἔτλης. Et nuptiarum tuarum propter ænigmata sphingis sustinuisti?
Καὶ πῶς πέπρωκε δισσὸν παίδων φόνος, Quomodo verò facta est cædes geminorum filiorum,
Ἀρᾶς τ' ἀγῶνισμ' Οἰδίπου; σήμηνέ μοι. Et certamen ortum ex diris Oedipi? dic mihi.

Αγ. Τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα θρονὸς, 1365 *Nun.* Successus quidem fecundos urbis nostræ ante mœnia
Οἶδ'· ὑ μακρὰν γὰ τείχεων πεπτυχαί, Scis: non enim ita procul sunt ambitus murorum,
Ὥστ' ὐκ ἄπτημὶ σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα. Ut nescias omnia quæ ibi geruntur.
Ἐπεὶ δὲ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσαντ' ὅπλοις Postquam igitur armaverunt corpus ferreis armis
Οἱ τῶ γέροντος Οἰδίπου νεάνια, Senis Oedipi adolescentes,
Ἔσησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον, 1370 Steterunt venientes in locum medium inter acies
Διοῖν στρατηγὼ, καὶ διπλὼ στρατηλάτα, Duo duces, & duo imperatores,
Ὡς εἰς ἀγῶνα * μονομαχοῦντ' ἀλκὶ δορός. * μονομάχον τ' MS. Ut in certamen singulare descenturi robore hastæ.
Βλέψας δ' ἐς Ἄργος, ἧκε Πολυνείκης ἀρᾶς. Spectans autem versus Argos, emisit Polynices preces:
Ὦ * πότνια Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις * πότνι' MS. O veneranda Juno, tuus enim sum, postquam nuptiis
Ἔζευξ' Ἀδράστου παῖδα, καὶ ναίω χθόνα, 1375 Adjunxi *mihi* Adrasti filiam, & illius habito terram,
Δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν, ἀντήρη δ' ἐμοῦ Da mihi occidere fratrem, & contrariam meam
Καθαιμαγμοῦσαν δεξιὰν νικηφόρον· Dextram cruentare victricem:
Αἴσχιστον αὐτῷ στέφανον, ὁμογενῆ κτανεῖν. Petam turpissimam coronam, videlicet ut interficiam fratrem.
Πολλοῖς δ' ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ὅσα. Multis obortæ sunt lacrymæ, ob magnitudinem calamitatis.
Καὐβλεψαν ἀλλήλοισι θρασύντες κόρας. 1380 Intuebantúrque se mutuò obvertentes pupillas.
Ἐτεοκλέης δ' Παλλάδος χρυσαόπιδος Eteocles verò Palladis armatæ aureo scuto
Βλέψας πρὸς οἶκον, ἤυξετ'· ὦ Διὸς κόρη, Respiciens ad ædem precatus est: O filia Jovis,
Δός ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερός Da ut hastam victricem ex manu *emissam*
Εἰς στέρν' ἀδελφῷ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν, In pectus fratris ab hoc brachio jaculer,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν. 1385 Et interficiam eum, qui venit eversurus meam patriam.
Ἐπεὶ δ' ἀφειδῆ πυρσὸς, ὡς Τυρσωνικῆς Postquam autem missa est fax (ut Tyrrhenicæ

σάλπιγγος ἠχῇ, σῆμα φονικῆς μάχης, ὥρμησαν δ' ἐρμὸν χαλεπὸν κατηφόλων.

ANNOTATIONES.

V. 1361. Τέρμον' Ἰοκάστη) Olim legebatur hìc τέρμα Ἰοκάστη) Ita omnes libri & ipsum MS. Sed ut Chasma impleatur, Codex *Heinsio-Scaligerianus* legit τέρμονα· & sanè ὁ τέρμων pro τὸ τέρμα non modo Æschylo usurpatur, sed & legitur aliàs apud hunc Authorem, ut *Hippolyt.* v. 3. Ὅσοι τε πόντου, τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν. & v. 746. Τέρμονα κυρεῖν ἐκτὸς. & v. 1159. Ναίουσι καὶ γᾶς τέρμονας Τριζιλίας. Et *Heraclid.* v. 37. —ὧν ἵκατι, τέρμονας Κλεινῶν Ἀθηνῶν τῶνδ' ἀφικόμεσθ' ἐδέν. Ut *Medæa* v. 276. Πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω. Et denique *Troad.* v. 1068. Τέρμονά τε περιτίθεσθον ἁλίᾳ. *Josua Barnes.*

V. 1368. Ἐπεὶ δὲ χθονὸς σῶμ' ἐκοσμήσαντ' ὅπλοις) Hanc lectionem confirmat MS. & *Scaliger.* Codex. *Josua Barnes.*

V. 1371. Διοῖν στρατηγὼ καὶ διπλὼ στρατηλάτα) inanis & frivola ταυτολογία, nisi fortè Exaggerationis causâ excusetur.

V. 1375. Αἴσχιστ' αὐτῷ) *Gul. Canterus* mavult hoc in loco αἰσχρῶς, sed mirè hallucinatur vir magnus: Quarè αὐτῷ retinendum mordicus. Et MS. retinet. *J. Barnes.*

V. 1382. Ἤυξατ') Aliàs ἤυξατ'. Vid. *Schol.* cujus lectionem MS. nostrum confirmat. *Idem.*

V. 1386. Ἐπεὶ δ' ἀφειδῆ πυρσὸς-σῆμα φονίᾳ μάχῃ) *Postquam missa est Fax-signum cruentæ pugnæ.* Præter ea, quæ benè in hanc rem *Scholiastes*, vid. quæ Nos in *Esthera* nostrâ, sive Αὐλικοκαππάρῳ ad v. 1406. Ubi & τὸ Ἀρχίδας, quod hìc corruptè hactenùs legebatur, corrigitur in Ἀεσχώδας. Vid. *Sophoclis* Scholiast. ad hunc Versum *Ajacis* Flagelliferi--*viz.* v. 17. Χαλκοσίμου κάδων ὡς Τυρσωνικῆς. Vid. *Johan. Hartungi* inter Criticos *Jani Gruteri* Tom. 2. Et quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 303. & *Rhes.* v. 144. & 988. & *Heraclid.* v. 830. Hic autem *Arichondas Tyrrhenus* opem laturus *Heraclidis* primus tubam *Græciæ* intulit; ut *Johannes Tzetzes* in *Lycophronem* notat. *J. Barnes.*

Σάλπιγ. ὡς

Σάλπιγ(Θ. ἠχὴ, σῆμα φοινίᾳ μάχης,
Ἧιξαν δ' ἐόμημα θηνὸν ἀλλήλοις ἔπι.
Κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γλῆνα,
Ξωῆψαν, ἀφρῷ δξιβόρχοι γναιάδας. 1390
Ἵππον δ' ὁ λόγχης· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
Ὅπως σίδηρ(Θ. ἐξολισθήνοι μάτην.
Εἰ δ' ὄμμ' ὑφ' ὀρθὸν ἴτυ(Θ. ἄτερ(Θ. μάθοι,
Λόγχῃ τρώσας σώματι, φερφθῶναι θέλων.
Ἀλλ' εὖ φερσῆγον ἀσπίδων κεγχεώμασιν 1395
Ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
Πλείων δὲ τοῖς ὁρῶσιν * ἐσάλαξ' ἱδρὼς, * ισάλαν' MS.
Ἡ τοῖσι δρῶσι, δξὺ φίλων ὀρρωδίαν.
Ἐτεοκλέης δὲ, ποδὶ μεταιχμίων πέζον,
Ἰχνυς ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδ(Θ. 1400
Τίθησι. Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορὶ,
Πληγὴν σιδήρῳ φ(Θαδοβλῆσαι εἰσιδών.
Κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ. * Scholiast. ἰπτα-λάλαξε.
Στρατὸς δ' * ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας.
Καὶν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν 1405
Ὁ πρόσθε τρωθεὶς, σέρνα Πολυνείκους βίᾳ
Διῆκε λόγχην, καὶ πέδωκεν ἡδονὰς
Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθρευσ' ἄκρον δόρυ.
Ὡς δ' ἄπορον ἦκον δορὸς, ὀκλ(Θ. σκέλ(Θ. πάλιν
Χωρεῖ· λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον, 1410
Μέσον δ' ἄκρωτ' ἔθρευσεν. ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
Ἦν, κάμακ(Θ. ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιν.
Ἔνθεν δὴ, κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων,
Ἐς ταυτὸν ἦκον· συμβαλόντε δ' ἀσπίδας
Πολλὰ ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης. 1415

Tubæ ſonitus) ſignum cruentæ pugnæ,
Saltaverunt contra ſe mutuo atroci ſaltu.
Et ſicut apri acuentes ſævas genas, *i.e. dentes*,
Commiſerunt pugnam, madidi genis propter ſpumam.
Impetum autē faciebant haſtis, ſed ſedebant ſub clypeis rotundis,
Ut *haſtæ* ferrum excideret irustrā.
Si verò alter oculum *alterius* eminentem ſupra clypeum videret,
Vibrabat haſtam verſus os volens convertere:
Sed ſcitè admovebant clypeorum foraminibus
Oculos, ut eſſet ocioſa haſta.
Plus verò ſpectantibus ſtillabat ſudoris,
Quàm agentibus, propter metum amicorum.
Eteocles autem offendens pedem ad ſaxum,
Vestigio excurrens membrum extra clypeum
Ponit: Polynices verò occurrit haſtā,
Plagam ferro traditam conſpicatus,
Tibiamque tranſegit Argiva haſta.
Totus autem exercitus Græcus exclamavit *præ jubilo*.
Et in hoc labore nudum humerum videns,
Prius vulneratus, per pectus Polynicis vi
Tranſegit haſtam, & *ablatam* reddidit voluptatem
Cadmi civibus: ſed fregit ſummam haſtam.
Veniens autem ad inopiam haſtæ, in crus *inclinatus* retrò
Cedit, & correptum jecit marmoreum ſaxum,
Et contudit medium telum. Jam verò Mars æqualis
Erat, amborum manibus privatis haſtā.
Poſtea verò, manubria corripientes gladiorum,
Congreſſi ſunt cominùs; committentes autem clypeos
Habebant magnum pugnæ tumultum circumſtantem ipſos.

Σωῆψαν ἀφρῷ) λείπει ὁ γὰρ, καὶ ἄλλως, συνῆψαν μάχῃ ὡς καπροι τὰς γλαφύρας ἀφρῷ διαβρόχοι, καὶ τὰ ἀγρίαν γλῆνα θήγοντες, ἐπὶ γὰρ τῶν κάπρων ἀμφότερα λητέον, τό, τε θήγοντες, καὶ τὸ διάβροχοι γναιάδας. Ἵππον δ' λόγχης) ἀντὶ τοῦ ὤρμων, ἀπὸ τῶν ἀίττων. καταλλήλων δ' ὤρμων τὰς λόγχας ἀκοντίζοντες. ἀλλ' ἐκάτερ(Θ. ἐν τῷ βάλλειν τὸν ἕτερον, ὑπεχαθέζετο τῷ τὰ ἀσπίδ(Θ κύκλῳ, ἵνα αὐτὸν ὑποπτεύσαν τὸ δόρυ, καὶ ὀλισθῆσαν τῷ κύκλῳ τὰ ἀσπίδ(Θ, μάτιον, καὶ ἀνεπίδεκτον γένηται. Εἰ δ' ὄμμ' ὑφ(Θ) εἰ δὴ ὅλον τὸ πρόσωπον τῶν ἄλλων, ὑφ' ἅνω τὰ ἀσπίδ(Θ ἐκίνει τῷ λόγχῃ. Ἄλλως. εἰ δὴ ὁ ἕτερ(Θ τὸ ὄμμα τὰ προφερείας ὑπ(Θρῶν ἠβουλήθη διάσκοπα, ὁ ἕτερ(Θ τῷ λόγχῃ ἐκίνει, ὥστε τῶν πλῆξαι τῷ σώματι. ὄμμα δὴ φησὶν ἀπὸ μέρους τὸ πρόσωπον. Κεγχεώμασι) κέγχειν καλοῦσι τὸν ὀπὸν τῶν ἴτων τὰ ἀσπίδ(Θ κόσμων. μικροὶ δὴ ὄλοι εἰσὶν, οἱ ἐν χρυσῇ γίνονται. πιὲς δὲ μικρὰς ὀπὰς περὶ τῷ ἴτων, δι' ὧν ἐκ(Θῶντο τοὺ ἐναντίους. Ἀργὸν) ὡς μὴ δυνάσθαι πρῶσαι.

Πλείων δὲ) πλείων δὲ ἰσχὺς ἐσάλαζε τοῖς ὁρῶσι, διὰ τὸν φόβον τῶν φίλων, ἢ τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1399. Μεταιχμίων) μεταξὺ, μεταξὺ φ(Θασ'ραν. ἀπὸ τῦ φῶ, ὃ παράγωγόν ὅτι τὸ φαίνω, καὶ οἱ ναῦται χαίρειν φασὶ τὸ ἄρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ἄνεμ(Θ πίπτῃ, ἀλλὰ μόνον φαίνῃ. Ἰχνυς ὑπόδρομον) ἴχνυς ὑπόδρομον, μεταφορικῶς τὸ ἴχν(Θ. ὑπόδρομον δὲ, ἔξω ὑποδιδρασκόν. Εἰσδὼν) ἰδὼν τὸν πόδα πρὸς τὸ πλατὺ σπλήνειον, ὃ ὅταν πυκνεπισμένον τὸ σκέλ(Θ πρὸς τὸ πρωθῦναι ἰσχύν. Πληγὴν σιδήρῳ) τύπον δυνατὸν πληγήναι. Ἐπελάλαξεν) ἤχησεν. Καὶν τῷδε) καὶ ἐν τούτῳ, ὑπὸ τῶ μόχθῳ γυμνὸν τῆς ἀσπίδ(Θ τὸν ὦμον τῶ Πολυνείκους θεασάμ(Θ, ὁ πρόσθεν πρωθεὶς Ἐτεοκλῆς, εἰς τὰ σέρνα τῦ Πολυνείκους ἔπεμψε σὺν βίᾳ τὴν λόγχην. λόγχην δὲ νῦν τὸ ξίφ(Θ. σιώπησε δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς. Ἀπὸ δ' ἔθρευσεν) εἰς τὰ σήθη βίᾳ ὡς τὸ δόρυ καθῆκαν, ἀπεκλάσθη τὸ δόρυ μὴ δυνηθὲν περῆσαι τὸν θώρακα. τὸ ἑαυτῦ δὲ δόρυ ἀπέκλασεν, τῇ σφοδρᾷ ῥύμῃ πρώσας. 1410. [* Μάρμαρον πέτρον) εἶδ(Θ λίθ(Θ τὸ μάρμαρον, εἰπὼν ἄν πέτρον τὸ γλίθ(Θ, ἀποδίδωσι καὶ τὸ εἶδ(Θ, μάρμαρον.] Ἐξίσου δ' Ἄρης) ἀγωγὸν τοῖς ἀκρατέσι. τὸ ἴσον ἀπονέμει τῇ τύχῃ ἑκατέρῳ δὴ ἀγωνιζομένων. Ἀπεστερημένοιν) ἀμφοτέρων ἀπεστερημένων τὰς χεῖρας τῶ δόρατ(Θ. 1413. Ἔνθεν δὴ) ἀπὸ τότε δὴ ἀφαιρέσαντες τὰς κώπας τῶν φασγάνων, σωῆλθον, ἐγγὺς ἀλλήλων ἦλθον. συμβαλόντες δὲ τὰς ἀσπίδας, καὶ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ βάντες, καὶ σάντες, πολλὴν ταραχὴν ἐποίην περὶ ἑαυτοὺ ὠθισμόν τε.

* Ex MS. *Scholiis.*

ANNOTATIONES.

V. 1388. Ἧιξαν) ſine Dialyſi legendum *διασυλλάβως ἧξαν* pro ἧιξαν. Eodem modo v. 1391. Ἵππον legendum, ità v. 1469. Vid. ſupra v. 952. MS. ità legit, ut Nos monemus, *viz.* ſine Dialyſeos notâ. De hac re videſis *Henr. Stephan.* Tractat. de Orthograph. ad finem. *Joſua Barnes.*

V. 1389. Κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γλῆνα) De Apro Dentes in pugnam acuente, Vid. *P. Victorii* Variar. Lection. l. 12 c. 9.

V. 1390. Ξωῆψαν, ἀφρῷ &c.) in τὸ ξωῆψαν ſubintelligitur ἔγχη, vel πάλαμαι, quorum prius in textum irrepſit, ſed nunc rejecimus. Vid. *Gul. Canteri* Novar. Lect. l. 4. c. 1. Alii τὸ ἀφρῷ rejiciunt, ἔγχη retinentes (ut *Duportus* &c.) haud æquè bene. Nam σωάπτω ſimpliciter ponitur, pro πάλαμαι vel ἔγχη σωάπτω; διάβροχοι autem ſine τὸ ἀφρῷ non æquè intelligitur. Ità quoque MS. aperte legit; ut Nos. De Apris Dentes acuentibus Vide notam præcedentem; de ſpumâ, quòd ſint, ut hic Poeta noſter, ἀφρῷ διάβροχοι γναιάδας, Nos inter cætera ità olim ex Veterum ſententiâ in *Franciados* noſtræ l. 5. v. 705.

Qualis torvus Aper, Montis convallibus alti,
Cúmque Canum juvenúmque ſonum primò auribus hauſit,
Se parat, exertóſque horrendo murmure Dentes
Exacuit: Tum ſpuma natans fera prouit Ora;
Igne micant Oculi; crudeſcunt hiſpida Colla;
Setoſáque riget Sylvâ implacabile Dorſum.
Joſua Barnes.

V. 1409. Ὡς δ' ἄπορον) *Duportus* legit ἐς δ' ἄπορον, parùm memor, quòd ipſum εἰς pro ἐς ponatur, ſic *Hecub.* v. 993. Καὶ δόξεις γ' ἐς σὲ κρυφαῖος ἰζητῆ μολεῖν. Sic *Ariſtoph.* Plut. Ἐπιπροσθεν ἂν ὡχόμαν ἐς τὸν Θεόν. Vid. quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 1298. & *Iphig. Taur.* v. 335. *Suppl.* v. 516. Ita *Homer.* Odyſſ. ρ'. v. 218. Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει Θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ità *Xenoph.* συνελήλυθασιν ὡς ἐμὲ. &c. Non tamen hic multùm repugnamus, quùm in MS. videamus Εἰς δ' ἄπορον. *Joſ. Barnes.*

V. 1412. Κάμακ(Θ) i. e. Κοντὸν, vel λόγχες, ità *Hecub.* v. 1155. Ἄλλαι δ' κάμακα Θρηικίαν ὁρμήσαι &c. MS. autem legit ἀπεστερημένοιν rectius quàm ἀπεστερημένοις, quod priùs obtinebat. *J. Barnes.*

Καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν
Εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
Ἐξαλλαγεὶς γὰρ τῷ πρεσῶτϑ. πόνῳ,
Λαιὸν μὲν εἰς τἄπισθεν ἀμφέρει πόδα,
Πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς ὑλαβέμβωϑ.· 1420
Προβὰς δ' κῶλον δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
Καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
Ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ κ' νηδὺν πάλαι,
Σὺν αἱματηραῖς φαγέσι Πολυνείκης πίτνει.
Ὁ δ' ὡς κρατηθεὶς δὴ κ' νενικηκὼς μάχῃ, 1425
Ξίφϑ. δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκύλευέ νιν,
Τὸν νεκρὸν πρὸς αὐτὸν σὸν ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
Ὁ καί νιν ἔσφηλ'. ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχύ,
Σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
Μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἦπαρ ξίφϑ. 1430
Ἐτεοκλέους, ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
Γαῖαν δ' ὀδὰξ ἑλόντες, ἀλλήλων πέλας
Πίπτουσιν ἄμφω, κὰ διώρισαν κράτϑ.
Κρ. Φεῦ, φεῦ· καὶ σῶν Οἰδίπου, σὸς ὢν, γένω· * al. ὅσον.
Ταὶς σαὶς δ' ἀραὶς ἔοικεν ἐκπλήσαι θεός. 1435
Αγ. Ἄκουε * δὴ νῦν κ' τὰ πρὸς τούτοις κακά. * al. δή νυν.
Ἐπεὶ τέκνων πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
Ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα φερσοπιτνεῖ,
Σὺν παρθένῳ τε, κ' φερεδυμίᾳ ποδός.
Τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καρδίᾳς σφαγὰς, 1440
Ὤμωξεν· ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμϑ.
Πάρειμι. φερσοπιτνοῦσα δ' ἐν μέρει, τέκνα
Ἔκλαι', ἐφρύκει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον,
Στένουσ', ἀδελφὴ δ' ἡ φερεσπαίζυσ' ἐμοῦ,
Ὦ γηροβοσκὼ ματρὸς, ὦ γάμων ἐμῶν 1445

Et quodammodo rei ſucceſſum præſentiens Eteocles, Theſſalicti
Uſurpavit commentum ſibi notum ob commercium agri.
Omittens enim præſentem laborem,
Siniſtrum quidem pedem retro refert,
Antè concavitati ventris & lateribus cavens:
Protendens verò dextrum pedem, per umbilicum
Demiſit enſem, egitque ad ſpinæ vertebras.
Simul autem flectens latera, & ventrem miſer
Polynices cum ſanguineis guttis cadit.
Hic verò tanquam vincens jam, & victor pugnâ,
Abjiciens gladium in terram, ſpoliabat eum,
Non habens mentem ad illum, ſed illic i.e. ad ſpolia.
Quod & teſellit eum: adhuc enim exiguum quiddam ſpirans,
Servanſque enſem in triſti caſu,
Vix quidem, extendit tamen enſem in hepar
Eteoclis Polynices, qui prius lapſus erat.
Terram autem mordicùs apprehendentes alter prope alterum,
Cadunt ambo, nec diſcreverunt victoriam.
Cre. Heu, heu, tuus quùm ſim, ego gemo mala tua, Oedipe.
Tuas autem execrationes videbatur impleturus eſſe Deus.
Nun. Audi nunc etiam, quæ præter hæc acciderunt mala.
Poſtquam filii lapſi reliquerunt vitam, i.e. ſpem vitæ,
Tunc mater miſera accedit
Cum filiâ, celerique greſſu.
Videns autem vulneratos letali cæde,
Ejulavit: O filii, tarda auxiliatrix
Adſum. Advoluta autem per vices, filios
Deplorabat. & lugebat magnum laborem ſuorum uberum,
Gemens, & ſoror eorum comes matris ſimul.
O nutricii ſenectutis matris, ô mearum nuptiarum

(Ὁμιλίᾳ χθονὸς) ὡστὶ ἔλεγλο ὁμιλίᾳ κὴ ἔρωτι τὶ παλειδϑ. ὑπέμεινε σοφίσαδζ τὼ μάχλω. ἦεσα γὸ πλέον τὶ παλειδϑ, διὰ τὸ εἰδίδαι ἄρχειν. πινὲς ϑ' ὁμιλεῖν, ἀντὶ τὸ συμμαχεῖν. Ὅμηρϑ., Καὶ μοὶ τῖσιν ἐγὼ μεδομίλεον ἐκ Πύλυ ἐλδών. κὴ Νῶι ϑ' μὴ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ. ὁμιλία ἔν ἀντὶ τὸ συμμαχία, βοηθεία· τινέϛι συμμαχῶν τῇ παλειδι, κὴ βοηδῶν ἐξεῦρε τὸ σόφισμα τῆτο. Τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγε σόφισμα) πάντεται ϑ' ὅτι τὸ φϑαλοιζεδαι κὴ ἀπατᾶν. ποικίλοι γὸ τὰ ἤδη οἱ Θεσσαλοὶ, κὴ ὐκ ὀρδοὶ τὼ γνώμω. διαδοθῆναι ϑ' τὼ παρεμίαν ἐντεῦθεν. Διοπερ τῷ Θεσσαλῷ κατέναι μέλλοντι, λόγον ἐξέπεμπεν, ὅπως ἐπιτρεῖν μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐναντίοι μέϊζον ἐυξάμενοι. ἀπεύδων ἂν ἐκείνης ὑφηγήσαδαι, κἀϑ' ἑκατόμβης ἀνδρῶν νῦξατο καταβάτη Ἀπόλλωνι. καταλδὼν δ' εἰς ϑυσίαν, ἀνδρώπους ἐλοχίσατο μὴ πρέπειν ϑεῷ, μὴ δ' ἄλλως ἐναγὲς εἶ), κὴ ὑφήϑετο. τῦτο ϑ' ἑκάστῳ ἔτος δρᾶν τοὺ Θεσσαλὲς φασὶ, τὼ ϑυσίαν ὑποχνεμένους. * ὁ δ' ἦν Εὐριπίδης ὑπὸ τῷ τὸν Πολυνείκλω σοφισάμενον, τὸ Θεσσαλὸν παρέλαβε σόφισμα. λοιδορεῖ ϑ' Θεσσαλὲς ὁ Εὐριπίδης, Πολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπτα Θεσσαλοῖς. κὴ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, Ἔμπορϑ ἤκων ἐκ Θετταλίας ϖᾶδα πλείστων ἀνδραποδιστῶν. κὴ ὁ Ῥήτωρ ἐν Ὀλυνθιακοῖς, εἶτα τὰ ἦδη Θετταλῶν, ταῦτα γὸ ἅπτα μᾶλ' δ' ἅπτα φύσει κὴ ἀεὶ πᾶσιν ἀνδρώποις. ὅπϑ ϑ' κὴ φαρμακίδες εἰσὶν αι Θετταλαὶ, Ἀριστοφάνης φησὶ, γυναῖκα φαρμακίδα εἰ πειάμενϑ Θετταλιύ. ἔχ ὡς τεταφέναϑ ϑ' τὸ Ἐτεοκλέης ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλ' ὡς ἐν ξυντυχίᾳ αὐτῷ πεποικότϑ χῆμα Θετταλὸν, ἔχ ὡς Θετταλῶν ὄντω πιϛωσκόντων, ἀλλ' ὡς δ' ἀπάτης νικώντων. Λαιὸν μὲν) τῦτο φησὶν, ὅτι ἐάσας τὸ ἀντιπροσώπως μάχεδζ, ὀπίσω ἦνεγκε τὸν ἀειστερὸν πόδα, ἵνα πλάγϑ. εὑρεθείη, κὴ μὴ ἀνδιστομένου ἔχοντι τὼ ἀσπίδα τῇ Πολυνείκης, κἠ τὼ πλευρὸν αὐτὸν πεῶσι. 1420. Πρόσω τὰ κοῖλα) τὰ περὶ τὼ λαζόνα φυλάττων τὰ πρόσω κοῖλα τ' ἑαυτῇ γαστρὸς φυλάττων. Προβὰς ϑ') προϊένας ϑ' τὸν δεξιὸν πόδα, ἐνέβαλε τὸ ἔγχϑ. διὰ τῆ ὀμφαλῆ, κὴ ἐνήρμοσε κὴ διεπέρασε μέχει τῆ σπονδύλε τ' ῥάχεως. ἅμα ϑ' κλίνας τὼ πλευρὸν κὴ τὼ γαστέρα σὺν σαλαγμοῖς αἱμάτων ἔπεσεν ὁ ἀθλιϑ Πολυνείκης. ὁ ϑ' Ἐτεοκλῆς ὡς νενικηκὼς τὼ μάχλω, ῥίψας τὸ ξίφϑ. εἰς γλῶ, ἐλαφυεραγώγει αὐτὸν, τὸν νεκρὸν πρὸς τὸν Πολυνείκην ὢν ἔχων. Ἐκεῖσε ϑ' πρὸς τὸ σκυλεύειν, ἢ πρὸς τὸν νεκρὸν, ἢ πρὸς ἑαυτόν. οἷον ὢν ἔχων ἑαυτὸν, ὁ δ' αὐτὸν ὑποτυχεῖν ἐποίησεν. Ἄλλως. Οὐ πρὸς τὸν νεκρὸν ἔχων τὸν νεκρὸν, ἀλλ' εἰς τὸ σκυλεύειν τὸν Πολυνείκην. ᾤετο γὸ αὐτὸν ἥττω) νεκρὸν. Κἠ διώρισαν) ὢν ἐχώρισαν τὼ ἀειχώ. ἢ ὢν ἐσαφήνισαν τὼ νίκην. Χο. πινὲς κρέων. Φεῦ, φεῦ) ἕνεκα γὸ σῶν κακῶν Οἰδίπϖ ὅσον κ' μέγα σεναζω. τὰς σὰς ϑ' κατάρας ἔοικεν ἐκπληρώσειν ὁ ϑεός. Βοηδρόμϑ.) ὁ μ' βοῆς κ' ἑτέρως πρεκαλέμϑ. εἰς βοήϑειαν. ἢ ὁ ἐν τῇ βοῇ, ὢν ἐν τῷ πολέμῳ πρέχων. πελδτιῖα βοηδὸς ϖᾶδαγόνα. Ἡ ϖᾶδαπαίζυσα) διϋπρετεμένη πλησιάζυσα. 1445. Ὦ γηροβοσκὼ μητρὸς) λείπ τὸ ταῦτα λέγυσα.

* Ὁ δ' ἦν Εὐριπίδης ὑπὸ τῷ τὸν Πολυνείκλω &c.) Poeta loquitur de hoc Commento ab *Eteocle* excogitato: Quare lapſus eſt *Scholiaſtes*. Bis autem Poeta hìc lapſus videtur, qui gladiis pugnare dicit, poſtquam fractos gladios dixiſſet, & loqui *Polynicen*, poſtquam utróſque functos dixiſſet. v. 1537. *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1416. Τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγε σόφισμα) De *Theſſalorum* callidâ Aſtutiâ, vide *Scholiaſten*. Et *Rheſ* v. 699.

V. 1434. Φεῦ, φεῦ) *Creontis* verba hìc dubio procul initium habent, aut is nihil hìc omninò loquitur: nullo enim alio modo σὰς ἀρὰς intelligi poteſt, quàm ſi referas ad τὸ Οἰδίπου quare vel Χο. tantùm retinendum & Κρε. delendum; vel certè Χο. deleo & Κρε. ſurſum tollo; quin *Scholiaſtes* fatetur id nonnullis viſum & ita in aliquibus exemplaribus Manu notatis reperi; tum verò textus ab *Scholiaſte* (quod facit *Canterus*) l. 4. c. 19. non eſt emendandus; ſed è contra; & σὸς ὢν legendum utrobique: quia *Creon* erat *Oedipo* neceſſarius. Nec tamen ullo modo diſſimulandum, quòd MS. *C. C. C.* legat Οἰδίπυ γ' ὄσα, & hos duos verſus *Choro* tribuat; hinc duplex illa in Margine notatio Χο. ἢ Κρε. *J. B.*

V. 1435. Ταὶς σαὶς δ' ἀραὶς) prior ſyllaba τῆ ἀρὰς ferè ſemper longa eſſe ſolet; ſemel tamen, ut & hìc, brevem me inveniſſe memini, Ut *Hom.* Odyſſ. ρ'. v. 538. Οἷϑ· Ὀδυσῆϊ ἴσκεν ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι. Et ter apud *Heſiodum*, ut *Theogon.* v. 657. Ἀλκτῆρ δ' Ἀθανάτοισιν ἀρὴς χόλος κρυεροῖο. Idem in *Scuto Herc.* v. 29. & v. 128. *Euripides* ſuprà v. 772. Ἡμᾶς δ' ἀράσαν, ὦ τύχη, καταπλαγεῖ & v. 883. Ἐξηγέρσαν· ἐκ δ' ἔπεσον· αὐτοῖς ἀρὰς. & v. 1373. Βλίψας δ' ἐς Ἄργϑ ἦκε Πολυνείκης ἀρὰς. Ita quoque *Æſchylus* Choephor. v. 143. & v. 144. Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς, Κείνοις λέγυσα πλὼδι τὼ κακὼ ἀρᾶν. & v. 690. Ὦ δυσπάλαιστε πλῶδι δυμάτων ἀρᾶ. *Joſua Barnes.*

Προδόντ'

Προδόντ' ἀδελφὼ φιλτάτω. σέρνων δ' ἄπο
Φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ἐτεοκλῆς ἄναξ,
Ἤκουσε μαζόν. κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα,
Φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
Προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
Ὁδ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτὴν δ' ἰδὼν,
Γραῦν τε μητέρ', εἶπε Πολυνείκης τάδε·
Ἀπωλόμεσθα, μῆτερ· οἰκτείρω δέ σε,
Καὶ τὼδ' ἀδελφὼ, καὶ κασίγνητον νεκρόν.
Φίλος γὰρ, ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
Θάψον δέ μ', ὦ τεκοῦσα, καὶ σὺ, σύγγονε,
Ἐν γῇ πατρῴᾳ, καὶ πόλιν ξυμφυμφίων
Πατρηγορεῖτον. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω
Χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα.
Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ,
Μᾶτερ, πίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἔπι,
Καὶ χαίρετ'· ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
Ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄλιον βίον.
Μήτηρ δ' ὅπως * εἰσεῖδε τὼδε συμφορὰν, * al. ἐσεῖδε.
Ὑπερπαθήσασ', ἥρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος,
Κἄπεραξε δι' ἀνά. δι' μέσου γὰρ αὐχένος
* Ὠθεῖ σίδηρον. ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις * vel ὦθει.
Θάμβος κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
Ἀνῆξε δ' ὁρμὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων.
Ἡμεῖς μέν, ὡς νικῆσαι δεσπότὴν ἐμὸν,
Οἵδ', ὡς ἐκεῖνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
Οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ,
Οἵδ' ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
Κἀν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα,
Οἵδ' εἰς ὅπλ' ἦσαν. εὖ δέ πως προμηθία
Καδμῆσο Καδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
Κἀφθέγξατ' ἔπος τοιόνδε προσαγμένον
Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
Κοὐδεὶς ὑπέστη· πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν
Φεύγοντες· ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν,
Λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
Οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵσασαν βρέτας,
Οἵδ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
Σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐσέπεμψαν.
Ἄλλοι δὲ τὸν θανόντα Ἀντιγόνης μέτα
Νεκρὸν φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
Πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
Τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

Proditores fratres charissimi. ex pectore autem
Flatum emittens difficilem rex Eteocles,
Audivit matrem, & porrigens humidam manum,
Vocem quidem non edidit, sed ex oculis
Salutavit eam lacrymis, ut significaret amorem.
Alter verò adhuc spirabat, & intuens sororem,
Et avum matrem, Polynices hæc dixit:
" Periimus, ô mater: miseret me verò tui,
" Et fororis hujus, & fratris mortui.
" Amicus enim hostis factus est, sed tamen amicus,
" Sepelias verò me, ô mater, & tu, soror,
" In terrâ patriâ, & urbem iratam
" Placatę; ut eatenùs *saltem* consequar
" Terram patriam, etsi regnum perdidi.
" Compone verò palpebras meas tuâ manu,
" O mater (ponit autem eam simul iple ad oculos suos)
" Et valete: jam enim circundant me tenebræ.
Ambo autem simul exhalaverunt miseram vitam.
Mater verò postquam vidit hanc calamitatem,
Vehementer dolens rapuit gladium hærentem in cadavere,
Et fecit atrocia. Nam per medium guttur
Adigit ferrum, inter verò suos charissimos
Mortua jacet, complexa utrumque manibus.
Surrexit autem erectus exercitus in contentionem sermonum,
Nos quidem quasi vicisset dominus meus:
Illi verò quasi alter: erat autem contentio inter duces.
Illi enim Polynicem prius verberâsse *fratrem* hastâ dicebant:
Hi verò, quòd utroque mortuo nusquam victoria esset.
Interea verò recessit Antigone seorsim ab exercitu,
Illi verò ad arma ruerunt. Bene autem quâdam providentiâ
Confederat Thebanus exercitus in clypeis,
Et antevertimus nondum armis septum
Argivum exercitum, irruentes subitò:
Et nullus *impetum nostrum* sustinuit: compleverunt autè campos
Fugientes. fluebat autem sanguis innumerorum cadaverum
Cadentium hastâ. Ut autem vicimus pugna,
Alii quidem statuerunt trophæum Jovis statuam,
Alii verò prædantes clypeos Argivorum cadaverum,
Spolia intra urbem misimus.
Alii verò cum Antigone, mortua
Cadavera ferunt huc, ut misericordiâ moti sepeliant amici.
Urbi verò hæc quidem certamina felicissima
Huic evenerunt, alia verò infelicissima.

1447. Ἀνεὶς) ἀναπέμψας. Δύστλητον) δυσεκπνόησον. Ὑγρὰν χέρα) ὑγρὸν ὑπὸ τῶν αἱμάτων. γεφύρεται γὰρ λυγρὰν, ἤτοι χαλεπὴν. Ὥστε σημῆναι) ὡς δηλῶν ὅτι ἀπαλλαγέντα τῶν μητέρα βλέπεται.

1458. Ὡς τοσόνδε δὴ τύχω) ὁ νοῦς, ἵνα κἂν τότε τύχω τῆς θαπῆναι εἰς τὸν πατρίδα. Ξυνάρμοσον) κάλυψον. Πίθησι δ' αὐτὸν) τοῦτο διὰ μέσου ὁ ποιητής. τὰς χεῖρας τὰς μιλεὰς ὁπτηθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασι, λέγει τὸ χαίρετε. Ὑπερπαθήσασα) ὑπεραλγήσασα. Ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις) γεφύρεται σωὺ τέκνοις ὦ φιλτάτοις. Ὅμηρος ὃ φησὶν, αὐτῷ ἀγχόνη ἁπλώσατο, † Ἀλαμβὰς βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου. Ἀνῆξε) ἀνέδραμον. Οἱ μὲν πατάξαι) λείπει τὸ λέγοντες. 1475. Ἤιξον) ὥρμησ. Προμηθεία) σοφία καὶ λογισμῷ ἐκάθητο ὡς πᾶσι μόνοι. Κἀφθέγξατο) τὸ ἑξῆς, προσελάβομεν Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατὸν, ὅπως τεύχεσι πεφραγμένον, καὶ ἀδεὶς ἐπαρτέρησεν, ὑπέμεινεν.

1480. Ἔρρει) ἔρρεεν.

1482. Οἱ μὲν Διὸς) Οἱ μὲν Ἀργεῖοι ἔστησαν τρόπαιον τῷ Διός.

1486. Οἰκτίσαι) ὡς τε κλαῦσαι, θάψαι.

1486. Πόλει δ' ἀγῶνες) ὁ χορὸς τὰ πάλιν πολεμεῖ. οἱ ἀγῶνες ἐξέβησαν τῇ πόλει εὐτυχεῖς μὲν, ἐπεὶ ἐνίκησαν. δυστυχεῖς δὲ, διότι ἐσφάγησαν οἱ βασιλεῖς.

ANNOTATIONES.

† *Hom.* Odyss. λ. v. 277.

V. 1448. Ὑγρὰν χέρα) Aliàs λυγρὰν, ut *Scholiastes*, MS. ὑγρὸν.

V. 1460. Ξυνάρμοσον ὃ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρὶ) Ità *Homerus* Iliad. λ. v. 452. Ἀλλ', ἐμοὶ σοίγε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ Ὄσσε καθαρήσασθαι, θανόντι περ. Sic *Eurip.* Hecub. v. 430. Ζῆ· καὶ θανόντος ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν. De hoc veterum more in claudendis Morientium oculis Vid. *Joh. Kirchman.* de Funer. *Roman.* l. 1. c. 6. *Josua Barnes.*

1464. Μήτηρ δ' ὅπως ἐσεῖδε &c.) *Sophocles* in *Oedipo* Tyranno aliam illius necis formam refert. Ut & *Homerus*. Licet tamen Poetis Oeconomiam Fabularum variare. Vid. ad Helen. v. 60. *J. Barnes.*

V. 1467. Ἐν ὃ τοῖσι φιλτάτοις, aliàs legitur —σὺν τέκνοις δὲ φιλτάτοις. Vid. *Scholiastem.*

V. 1469. Ἀνῆξε) ita lego pro ἀνῆξε; ut Versui consulatur: Quin & *Schol.* ita legit. Vid. supra v. 1388.

V. 1475. Ἤιξον) lego pro ἤιεσον eâdem de causâ. Ita legit & MS. Vide supra ad v. 1388. *Ibid.* Προμηθία) ita pro φορμηδεία reponimus, quòd carmini conducat & verbum sit *Sophocl.* in Electrâ. Quin MS. sic habet. *Josua Barnes.*

V. 1482. Οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵσασαν βρέτας) βρέτας fit per Appositionem ad τρόπαιον. Idem supra ad v. 1256. Vid. ad *Heraclid.* v. 937. Οἱ μὲν, *Alii quidem* &c.) *Alii* utrinque ad *Thebanos* referendum; quod moneo, quia *Scholiastes* prius *alii* ad *Argivos* incogitanter satis retulit. *Josua Barnes.*

V. 1486. Φίλοις) *Duportus* legit φίλοις, sed MS. contra.

Ἀναπαυσι. *Chorus.*

Οὐκ εἰς ἀκοὰς) ἐκ ἄχεις ἀκοῆς δῶ τὰ χῦ πῶ οἰκίαν, ἤγνεν ἐκ ἀκοῆ ἔτι γνάσκομεν πῶ συμφορᾶν, ἀλλ' ὄψει κ πείρᾳ. Πρὸς μελάθρεις) ἐγγὺς μελάθρων. Αἰῶνα) βίον, ζωήν. Οὐ περικαλυπόμενα) ἐ καλύπτουσα τὰ ἀβρὰ κ τερφερὰ τῆς παρθ- ᾶς τ βοστρυχώδες. ἐ ἦ τὸ ὑπὸ τ παρθενίας παρθενικὸν φοίνισσα τὸ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, λέγω τὸ ἐρύθημα τῦ περσώπου, ἤγνεν τὸ ἐν τῷ περσώπῳ αἰδημόν, φέρομαι βάκχα. ἤτοι ὑπερ- χομαι ἐπὶ νεκύων, δικῦσα κ ῥίψασα ἀπὸ τ ἐμῆς κόμης τὸ σκέπασμα, ἀνεῖσα ἀντὶ τῦ ἀφεῖσα πῶ ἀνθηρὸν * σολὸν, πῶ ἁρμόζουσαν τῇ τερφῇ, πῶ ἀπὸ κρόκης βεβαμμένον, διὰ ἡμιόνολμα, ἤτοι διὰ περπεμπὸν ἐπὶ νεκρῶν πολυτονον, κ πολλῶν τεναγμῶν πλήρη. Οὐ περικαλυπομένα) Ἀντιόνη τραγῳδεῖ. νῦν φησιν, ἐ περικαλυπομένη τὰς παρειὰς, ἃ ἦ ῥαπισσαν παρθένοις αἰδῶ ἀνθηρὰν ἐξορμῶ κ ἐκβακχεύω, καθάπερ βάκχη πὶς ἐπὶ πῦ νεκρὸς, ὑπορρίψασα τὸ κρήδεμνον, κ πῶ σολῶ μεθεῖσα πῶ τ ἐμῆς τερφῆς, τυτέστιν ὧ ὅτε ἐτερφον κ εὐθυμούμην περιεβαλόμην. ἀπάρχομαι δρῆνον τοῖς νεκροῖς, ἃ γὰρ τερφῆς ὁ καιρός. Ἄλλως. Οὐ περικαλυπομένη) ἀπροπτῶς εἰσβέβληκα, κ ἐ παρθενικῶς. τίνι γὰρ ἀπολογεῖται, εἰ μὴ τῷ διαπεπτωκέναι; Ἄλλως. Οὐ περικαλυπομένη τὸ φαιδρὸν τ βοστρυχώδες παρειᾶς. βοστρυχώδη ἦ εἶπεν, ἐπεὶ μέχρι νῦν παρειῶν ἦκε τὰ ἄνω τῦ τειχῶν. Βοστρυχώδες) ἐν ᾗ οἱ βόστρυχοι κείνται. Ἀβρὰ παρηίδος) τὰ φυδρὰ τ παρειᾶς, ἀπηρεφεστικῶς πῶ παρειάν. Τὸν ὑπὸ βλεφάρεις) ἢ ὑπὸ τοῦς τὸ αἰδημόνα. Φοίνικ' ἐρύθημα) τὸν πυῤῥόν. ἀρσενικῶς ἦ εἶπε τὸν φοίνικα ἐρύθημα, ἀντὶ ἠδέλφεα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν βλεφάρεις φοινικᾶν ἐρύθημα. πινὲς ᾗ, πῶ ὑπὸ βλεφάρεις φοινίξιν αἰδημόνη, ἥτις ἦν ἐρύθημα περσώπε, αἰδημόνα ᾗ, ἀντὶ τῦ ἐπὶ ὑπαδημόνη τὸ βλεφάρεις φοινικᾶν ἐρύθημα τ παρειᾶς. κ τὸ φέρομαι βάκχα νεκύων, παρὸσον αἱ βάκχαι ἐπομυμόνται χορεύουσιν. ἐ Διονύσε ᾗ βάκχη, ἀλλὰ νεκρῶν. Στολίδα κερκόεσσαν) πῶ ἐκ κρόκης σολὴν χαλάσασα, ὡς τε γυμνὰ μεῖναι τὰ σήθη. Ἄλλως. Πῶ ἐμῶ σολῶ πάσης τερφῆς ἐκβαλοῦσα. Χλιδᾶς) τερφῆς. 1499. Ἀγαμόνδυμα) ἑαυτῶ γὰρ λέγει περπεπτηκέναι ἐπὶ νεκρῶν. Αἰ αἰ, ἰὼ Πολυνείκες. ἐγὼ ἀρᾶ ἐπώνυμος. ἤγνεν αὐτὸ ὃ ἐπωνόμασαι, τυτέστι φιλόνεικος, ἐεισικὸς· ὦμοι μοι Θῆβαι) τῦτο διὰ μέσε. ἢ σὴ ᾗ ἔεις, ἐκ ἔεις ὧ δηλονότι, ἀλλὰ φόνῳ κραθεὶς κ ἐνωθεὶς φόνῳ, λέγω αἵματι κ φόνῳ δεινῷ κ χαλεπῷ, ὤλεσε τὸν δόμον τῦ Οἰδίποδος. τίνα ᾗ τεταγῳδῶ, ἢ τίνα σοναχὼ ἐμμελῆ ἔνδακρυα, ὦ δόμος, ἀναχαλέσομαι, φέρουσα τάδε τὰ τεία σώματα τὰ συγγενικά, λέγω πῶ μητέρα κ τὰ τέκνα, πῶ χαρὰν κ ᾠδὴν τ ἐεννύος, κ τ καταῖας τῦ Οἰδίποδος; ἢ ἐεννὺς ὤλεσε παντελῶς τὸν οἶκον τῦ Οἰδίποδος, πότε μὴν ὤλεσε, δυσὶμοῖρ ᾗ, ἐκ ἐνεργείᾳ, ὅτε, ὦ πάτερ, ἔγνως τὸ μέλος, ἤτοι τὸ αἴνισμα τ δυσερμηνεύτε σφιγγὸς, σωτὸς γνόμενος, τὸ σῶμα αὐτῆς φονεύσας. ἀντὶ τῦ αὐτὴν περφερεστικῶς· λέγει ᾗ ἀντιπερφως, ἀντὶ τῦ, ὅτε ἔγνως τὸ αἴνισμα τ Σφιγγὸς, ἐφόνευσας αὐτήν. ἰώ μοι διὰ μέσε. πῆς Ἕλλας, ἤτοι Ἑλληνικὴ γνώμη, ἢ βαρβαρικὴ, ἢ πὶς ἕτερος ἦν ἐμπερσεν ἐνγενῶν αἵματος κ γένες ὑπάρχων δηλονότι ἀνθρωπείᾳ, τοιαύτας λύπας φανερὰς ὑπέμεινε ποτέτων κακῶν, ὡς ἐγὼ δηλονότι; 1501. Σὰ δ' ἔεις) ἢ ἔεις φησὶν, ἐκ αὐτὸ μόνον ἄχει φιλονεικίας τὸ τέλος ἔχον, ἀλλ' ἄχει φόνων ἐπαλλήλων διελθῦσα, ἀφ- ἧκε τὸν πάντα οἶκον τῦ Οἰδίποδος ἀπώλεσεν. πινὲς ᾗ ἤτως, ἢ σὴ ἔεις, ἐκ αὐτὸ μόνον γέγονε φιλονεικία, ἀλλὰ φόνος φόνῳ κραθεῖσα. Ἄλλως. Τὸ τέλειον κραθεῖσα, οἷον ἐκ ἄχει ψιλῆς φιλονεικίας περελθῦσα ἢ ἔεις, ἀλλὰ φόνος ὁπὶ φόνῳ κραθεῖσα. Τίνα περσῳδὸν) τίνα θρῆνον ἄξιον, κ τίνα σεναγμὸν συμφωνον τ περκειμένης συμφορᾶς κ σὴ τείαν τύτων νεκρῶν ἀναχαλέσω περσῴδοντα φησὶ κ ἀσμόζοντα τοῖς νῦν πάθεσι. Μεσοπόλον ᾗ) μεσοκήν. ἔστ γὰρ κ θρῆνος μεσικός. Ὅμηρος, * ᾠδὰ δ' εἶσαν ἀοιδὲς Θρηίων ἐξάρχους, οἵ τε σονόεσσαν ἀοιδὴν κ τὰ ἑξῆς. Μεσοπόλον) θρηνητικήν. 1505. Στοναχὼ) σένω κοινὸν, κ σενάζω· σενάχω ᾗ πιπτικὸν κ σεναχίζω, κ σοναχέω, ὦ, ἀπὸ τῦ σένω, σόνος ποιητικῶς, κ σονόεις· ἀπὸ τῦ σεναζω, σεναγμὸς κοινόν· ἀπὸ τῦ σοναχῶ, σοναχὴ ᾗ ποιηταῖς. 1507. Σύγγονα) συγγενικά, μητέρα λέγω, κ τέκνα, περιχαρῆ τῆς ἐεννύος, ἥτις παντελῶς τῦ Οἰδίποδος τὸν δόμον ὤλεσε.

Οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματ' ἦκεν· — Non ad aures *solùm* ampliùs calamitas regiæ domûs venit:

Πάρεσι γὰρ λεύσσειν πώματα νεκρῶν — Licet enim videre cadavera mortuorum

Τριοσῶν ἤδη τάδε περὸς μελάθρεις, — Trium jam hæc ante atria,

Κοινῷ θανάτῳ σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων. — Qui communi morte consecuti sunt obscurum ævum.

MONOSTROPHICA.

MONOSTROPHICA.

Ἀν. Οὐ περικαλυπομένα βοστρυχώδεος — *Ant.* Non velans cincinnis ornatas

Ἀβρὰ παρηίδος, ὑπ' ὑπὸ παρθενίας — Teneras genas, nec à virginitate *manantem*

Τὸν ὑπὸ βλεφάρεις φοίνικ', ἐρύθημα — Sub palpebris purpureum colorem, ruborem

Περσώπου αἰδομένα, φέρομαι Βάκχα νεκύων, — Vultûs, verita feror *ut* Baccha *ad* cadavera,

Κεράδεμνα δικῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς, — Velis rejectis à meâ comâ,

Στολίδα κερκόεσσαν ἀνεῖσα τερφᾶς, — Et depositâ stolâ fimbriatâ deliciarum *mearum*,

Ἀγαμόνδυμα νεκρῖσι πολύστονον. αἰ, αἰ. — Pompæ dux mortuis luctuosa; heu, heu!

Ἰὼ μοι μοι, ὦ Πολυνείκες, ἔφις ἀρ' ἐπώνυμος. — Hei mihi, Polynices, profectò respondisti tuo nomini.

(Ὤ μοι μοι, Θῆβαι) σὰ δ' ἔεις, σὺκ ἔεις, — (Hei mihi mihi, Thebæ) tua enim lis non est lis,

Ἀλλὰ φόνῳ φόνος. * Οἰδιπόδα δόμων ὤλεσε, — * Οἰδιπόδαο MS. Sed cædes cædes perdidit domum Oedipi,

Κραθεὶς αἵματι δυνῷ, αἵματι λυγρῷ. — *al. κραιθεῖσ'. Commixta sanguine diro, sanguine tristi.

Τίνα ᾗ περσῳδὸν, — Quem accentorem,

Ἢ τίνα μεσοπόλον σοναχὰν ὁπὶ δάκρυσι, — Aut quem tragicum gemitum ad lacrymas,

Δάκρυσιν, ὦ δόμος δόμος, ἀναχαλέσομαι, — Lacrymas, ô domus, domus, accersens ciebo?

Τεροτὶ φέρουσα ταὶδ' αἱμακτὰ σύγγονα, — Ferens hæc tria cruenta cognata cadavera,

Ματέρα, κ τέκνα χάρματ' Ἐεννύος; — Matrem & filios, gaudia Erinnyis?

Ἃ δόμων Οἰδιπόδαο περπλὴ ὤλεσε, — Quæ domum Oedipi prorsus perdidit,

ὁρέπτησαν παρθένοις αἰδῶ ἀνθηρὰν ἐξορμῶ κ ἐκβακχεύω, καθάπερ βάκχη πὶς ἐπὶ πῦ νεκρὸς, ὑπορρίψασα τὸ κρήδεμνον, κ πῶ σολῶ μεθεῖσα πῶ τ ἐμῆς τερφῆς, τυτέστιν ὧ ὅτε ἐτερφον κ εὐθυμούμην περιεβαλόμην. ἀπάρχομαι δρῆνον τοῖς νεκροῖς, ἃ γὰρ τερφῆς ὁ καιρός. Ἄλλως. Οὐ περικαλυπομένη) ἀπροπτῶς εἰσβέβληκα, κ ἐ παρθενικῶς. τίνι γὰρ ἀπολογεῖται, εἰ μὴ τῷ διαπεπτωκέναι; Ἄλλως. Οὐ περικαλυπομένη τὸ φαιδρὸν τ βοστρυχώδες παρειᾶς. βοστρυχώδη ᾗ εἶπεν, ἐπεὶ μέχρι νῦν παρειῶν ἦκε τὰ ἄνω τῦ τειχῶν. Βοστρυχώδες) ἐν ᾗ οἱ βόστρυχοι κείνται. Ἀβρὰ παρηίδος) τὰ φυδρὰ τ παρειᾶς, ἀπηρεφεστικῶς πῶ παρειάν. Τὸν ὑπὸ βλεφάρεις) ἢ ὑπὸ τοῦς τὸ αἰδημόνα. Φοίνικ' ἐρύθημα) τὸν πυῤῥόν. ἀρσενικῶς ᾗ εἶπε τὸν φοίνικα ἐρύθημα, ἀντὶ ἠδέλφεα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν βλεφάρεις φοινικᾶν ἐρύθημα. πινὲς ᾗ, πῶ ὑπὸ βλεφάρεις φοινίξιν αἰδημόνη, ἥτις ἦν ἐρύθημα περσώπε, αἰδημόνα ᾗ, ἀντὶ τῦ ἐπὶ ὑπαδημόνη τὸ βλεφάρεις φοινικᾶν ἐρύθημα τ παρειᾶς. κ τὸ φέρομαι βάκχα νεκύων, παρὸσον αἱ βάκχαι ἐπομυμόνται χορεύουσιν. ἐ Διονύσε ᾗ βάκχη, ἀλλὰ νεκρῶν. Στολίδα κερκόεσσαν) πῶ ἐκ κρόκης σολὴν χαλάσασα, ὡς τε γυμνὰ μεῖναι τὰ σήθη. Ἄλλως. Πῶ ἐμῶ σολῶ πάσης τερφῆς ἐκβαλοῦσα. Χλιδᾶς) τερφῆς. 1499. Ἀγαμόνδυμα) ἑαυτῶ γὰρ λέγει περπεπτηκέναι ἐπὶ νεκρῶν. Αἰ αἰ, ἰὼ Πολυνείκες. ἐγὼ ἀρᾶ ἐπώνυμος. ἤγνεν αὐτὸ ὃ ἐπωνόμασαι, τυτέστι φιλόνεικος, ἐεισικὸς· ὦμοι μοι Θῆβαι) τῦτο διὰ μέσε. ἢ σὴ ᾗ ἔεις, ἐκ ἔεις ὧ δηλονότι, ἀλλὰ φόνῳ κραθεὶς κ ἐνωθεὶς φόνῳ, λέγω αἵματι κ φόνῳ δεινῷ κ χαλεπῷ, ὤλεσε τὸν δόμον τῦ Οἰδίποδος. τίνα ᾗ τεταγῳδῶ, ἢ τίνα σοναχὼ ἐμμελῆ ἔνδακρυα, ὦ δόμος, ἀναχαλέσομαι, φέρουσα τάδε τὰ τεία σώματα τὰ συγγενικά, λέγω πῶ μητέρα κ τὰ τέκνα, πῶ χαρὰν κ ᾠδὴν τ ἐεννύος, κ τ καταῖας τῦ Οἰδίποδος; ἢ ἐεννὺς ὤλεσε παντελῶς τὸν οἶκον τῦ Οἰδίποδος, πότε μὴν ὤλεσε, δυσὶμοῖρ ᾗ, ἐκ ἐνεργείᾳ, ὅτε, ὦ πάτερ, ἔγνως τὸ μέλος, ἤτοι τὸ αἴνισμα τ δυσερμηνεύτε σφιγγὸς, σωτὸς γνόμενος, τὸ σῶμα αὐτῆς φονεύσας. ἀντὶ τῦ αὐτὴν περφερεστικῶς· λέγει ᾗ ἀντιπερφως, ἀντὶ τῦ, ὅτε ἔγνως τὸ αἴνισμα τ Σφιγγὸς, ἐφόνευσας αὐτήν. ἰώ μοι διὰ μέσε. πῆς Ἕλλας, ἤτοι Ἑλληνικὴ γνώμη, ἢ βαρβαρικὴ, ἢ πὶς ἕτερος ἦν ἐμπερσεν ἐνγενῶν αἵματος κ γένες ὑπάρχων δηλονότι ἀνθρωπείᾳ, τοιαύτας λύπας φανερὰς ὑπέμεινε ποτέτων κακῶν, ὡς ἐγὼ δηλονότι; 1501. Σὰ δ' ἔεις) ἢ ἔεις φησὶν, ἐκ αὐτὸ μόνον ἄχει φιλονεικίας τὸ τέλος ἔχον, ἀλλ' ἄχει φόνων ἐπαλλήλων διελθῦσα, ἀφῆκε τὸν πάντα οἶκον τῦ Οἰδίποδος ἀπώλεσεν. πινὲς ᾗ ἤτως, ἢ σὴ ἔεις, ἐκ αὐτὸ μόνον γέγονε φιλονεικία, ἀλλὰ φόνος φόνῳ κραθεῖσα. Ἄλλως. Τὸ τέλειον κραθεῖσα, οἷον ἐκ ἄχει ψιλῆς φιλονεικίας περελθῦσα ἢ ἔεις, ἀλλὰ φόνος ὁπὶ φόνῳ κραθεῖσα. Τίνα περσῳδὸν) τίνα θρῆνον ἄξιον, κ τίνα σεναγμὸν συμφωνον τ περκειμένης συμφορᾶς κ σὴ τείαν τύτων νεκρῶν ἀναχαλέσω περσῴδοντα φησὶ κ ἀσμόζοντα τοῖς νῦν πάθεσι. Μεσοπόλον ᾗ) μεσοκήν. ἔστ γὰρ κ θρῆνος μεσικός. Ὅμηρος, * ᾠδὰ δ' εἶσαν ἀοιδὲς Θρηίων ἐξάρχους, οἵ τε σονόεσσαν ἀοιδὴν κ τὰ ἑξῆς. Μεσοπόλον) θρηνητικήν. 1505. Στοναχὼ) σένω κοινὸν, κ σενάζω· σενάχω ᾗ πιπτικὸν κ σεναχίζω, κ σοναχέω, ὦ, ἀπὸ τῦ σένω, σόνος ποιητικῶς, κ σονόεις· ἀπὸ τῦ σεναζω, σεναγμὸς κοινόν· ἀπὸ τῦ σοναχῶ, σοναχὴ ᾠδὴ ποιηταῖς. 1507. Σύγγονα) συγγενικά, μητέρα λέγω, κ τέκνα, περιχαρῆ τῆς ἐεννύος, ἥτις παντελῶς τῦ Οἰδίποδος τὸν δόμον ὤλεσε.

* Iliad. α'. v. 721.

ANNOTATIONES.

V. 1489. Δώματ') Olim legebatur Δωμάτων, quod quia minimè placebat, malui, δώματ', potius quàm quod *Cantero* placuit δώμασιν. Quin MS. δώματ', quare nunc fidentior in textum recipio. *Josua Barnes.*

V. 1498. Ῥυφᾶς) aliàs χλιδᾶς, quam vocem agnovit *Scholiast.* & exponit per τερφᾶς. Sed MS. habet τρυφᾶς. *Idem.*

V. 1500. Ὦ Πολυνείκες, ἔφις ἀρ' ἐπώνυμος) De Nominibus περσημαντικοῖς Vid. supra ad hujus Fab. v. 639. Notandum est verò, à Veteribus Nomina faulta & infausta plurimùm solita distingui; & legimus apud *Livium* l. 28. *Scipionem* seditioso Exercitui objecisse, illos elegisse sibi *Atrium Umbrum* Nominis abominandi Ducem; quòd in illius Nomine significatio esset *Atrarum Umbrarum*, unde Mortis & inferorum ominatio oriretur. *Idem.*

V. 1503. Κραθεὶς) rejeci vetus κραιθεὶς vel κιαιθεὶς, in æternùm. Vid. *Gul. Canteri* Novar. Lection. l. 1. c. 9. *Canteri* conjecturam confirmat insuper MS. illud irrefragabile. *Josua Barnes.*

V. 1504. Τίνα ᾗ περσῳδὸν) τι ᾗ addo ex MS. *Josua Barnes.*

V. 1507. Τεροτὶ φέρουσα ταὶδ' αἱμακτὰ σύγγονα) Paulo aliter & melius forsan MS. legit, Τεροτὶ φέρουσα ταὶδε σώματα σύγγονα. *Josua Barnes.*

Τᾶς

Τᾶς ἀχρίας ὅπᾳ δυσξωϊστᾳ
Ξωιστὸν μέλ☉ ἔγνως
Σφιγγὸς ἀοιδᾶ σῶμα φονεύσας, ἰὼ μοι μοι, πάτερ.
Τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρ☉, ἢ τᾶ☉ πρόσθεν
Εὐγλωσσᾶν ἔτρ☉ ἔτλα κακᾶς τόσων
Δι' ἁμαρ☉ ἀμερίᾳ τοιάδ' ἄχεα φανεῖσ'; 1515
Τάλαιν' ὡς ἐλελίζω· τίς τ' ἄρ' ὄρνις,
Δρυὸς, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
Ἔζομένα * μονομάτορ☉ MS.
Ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἄχεσι συμφοδὸς;
Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω. 1520
Μόνα σ' αἰῶνα δάξουσα τὸν ἀεὶ χρόνον
Ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ἰαχήσω.
Τίν' ὀπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς
Ἀπαρχὰς βάλω; ματέρ☉ ἐμᾶς ἐν διδύμοις
Γάλακτ☉ ᾠδᾷ μαστοῖσιν, 1525
Ἢ πρὸς ἀδελφῶν ὠλόμῳ' αἰκίσμαζ☉ * νεκρῶν;
* διοῶν MS.
Ὀτζοτοί· λίπε σὰς δόμους,
Ἀλαὸν ὄμμα φέρων, πάτερ γεραιὲ,
Δεῖξον, Οἰδίποδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ὀπὶ δώμασιν
Ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν, 1530
Ἕλκῃς * μακρότατον ζωάν.
* al. μακρότητον.
Κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων,
Γεραιὸν πόδα δεμνίοις δύσανον ἰαύων;
Οιδ. Τί μ', ὦ παρθένε, βακτηρόμασι τυφλὸν,

Quando ſævæ & perplexæ
Subtile carmen intellexiſti,
Interficiens corpus Muſicæ ſphingis (hei mihi mihi) pater.
Quæ *Græca mulier*, quis barbarus *Vir*, aut quis ſuperiorum
Nobilium alius ſuſtinuit tot mala
Per quotidianum ſanguinem, tales luctus manifeſtos?
O miſera ego, ut ploro! Quænam avis
In ſummis ramis quercûs vel abietis,
Sedens privata matre,
In meis ejulatibus & doloribus concentrix erit?
Quæ lamētationē lamētationibus iſtis ante *fratrū cadav.* plor. edo.
Sola verò vitam actura ſemper
In ſtillantibus lacrymis lugens reſonabo.
Ad quem primum à laceratione comæ
Primitias jaciam: an ad gemina matris meæ
Ubera lactis?
An ad mortuorum fratrum vulnera perniciosa?
Heu, relinque tuam domum,
Efferens cæcum oculum, ô ſenex pater:
Oſtende, ô Oedipe, tuam miſeram vitam, qui intra domum,
Conjiciens caliginoſas tenebras in tuos oculos,
Trahis longam vitam.
Audiſne, ô errans in domo,
Miſerum pedem ſenilem in cubili tovens?
Oed. Quare me, ô filia, inceſſu baculi & cæci

1510. Δυσξωϊστου) τῆς σφιγγὸς τὸ ἀσαφὲς. ἐπεὶ πᾶσι δυσξώϊστον ἦν τὸ αἴνιγμα, πλὴν τοῦ Οἰδίποδ☉ μόνου. διὰ τοῦτο σωιστὸν ὀπὶ τοῦτο εἰρηκε τὸ μέλ☉, πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις ἀσαφὲς, αὐτῷ δὲ μόνῳ σαφὲς καὶ καταληπτόν. ξωιστὸν, ἢ, τὸ σαφές. Ἄλλως. Τῷ Οἰδίποδι ξωιστόν. ἀπὸ κοινοῦ ἢ τὸ σφιγγός. πηδὲς ἢ ξωιστὸν τὸ βαδύτατον· μέλ☉ τὸ αἴνιγμα εἶπεν, ἐπεὶ μὴ μέλος πνὸς προσέφερεν αὐτὸ ἡ σφίγξ. διὸ καὶ ἀοιδᾶ σφιγγὸς εἶπεν. Φονεύσας δὲ) ἀντὶ τοῦ φόνῳ καὶ ἀναιρέσεως ᾠδουσ☉ αὐτῇ ἀπ☉. Τίς Ἑλλὰς) πῶς Ἑλληνικὴ γυνὴ, ἢ βάρβαρ☉ γυνὴ δηλονότι. Ἄλλως. Τίς φησὶν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων, καὶ πρὸ ἀνέκαθεν ἀνδρῶν τοσούτων πλήθ☉ κακῶν ὑπέμεινε, καὶ λύπης ὅπὶ ἀνθρωπίνῃ σώμαθ☉. τὸ γὰρ ἀνθρωπεία, ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνη. Ἢ πρὸ πάροιθεν) ὑπὸ κοινοῦ τὸ πρό. ἢ πῶς πρὸ πάροιθεν ἐυχλοῶν τοσαύτας λύπας ὑπέμεινε. Τάλαιν' ὡς ἐλελίζω) τάλαινα εἰμὶ ἐγὼ, πῶς ἐλελίζω καὶ παφθέγομαι. [* Καὶ παφθομῶν ἀγωνιῶ.] καὶ τίς ἄρα ὄρνις καθεζομένη ὀπὶ κλάδοις τοῖς κατ' ἄκρον κομῶσιν, ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτης στερηθεῖσα τῆς μητρὸς, συμφοδὸς καὶ σύμφων☉ ἴσαι τοῖς ἐμοῖς ὀδυρμοῖς ἐν ἄκρῃ καὶ λύπῃ, εἰς αἴλινον καὶ θρῆνον, ἐν αἰάγμασι καὶ θρηνητικοῖς ἀπαχήμασι· ἢ τις ὀπὶ τούτοις κλαύσ. μόνη ἢ τὸν ἀεὶ χρόνον, ἤτοι διαπαντὸς ἰαχήσω καὶ θρηνήσω, διαξουσα τοῖς ζωλοῖ ἐν ταζομένοις δακρύοις. ὀπὶ πνὰ πρῶτον βάλλω ἀπαρχὰς [ἤγουν ἀνάθημα] ἀπὸ τ' χαίτης, ἤτοι ἀπὸ τ' κόμης διὰ σπαραγμῶν. πότερον δηλονότι φῶ τοῖς δυσὶ μαστοῖς τὸ γάλακτ☉ τ' μητρὸς, ἢ πρὸς τὰ ὀλόμωνα αἰκίσματα τῶν δισσῶν ἀδελφῶν, ἤτοι πρὸς τὰς αἰτίας ἀπωλείας πληγὰς τῶν δύο ἀδελφῶν. φεῦ, ὦ πάτερ ἀλαὲ, ὁ φέρων ὄμμα τυφλὸν· λίπε τοὺς σὰς δόμους. δεῖξον, ὦ Οἰδίπους, τὸν σὸν ζωὴν τὴν ἀθλίαν. ὅστις ἐμβαλὼν τοῖς σοῖς ὄμμασιν ἀορασίαν καὶ τύφλωσιν. ὀπὶ τοῖς δώμασιν ὀδυνηρῶς ἀνύεις ὀπὶ πολὺ ζωλὸν ᾠδᾷ τεινομένῳ καὶ μακρηχρόνιον. ἀκούεις σὺ ὁ πανώλεθρ☉ κατ' τὴν αὐλὴν καὶ κατ' τὸν οἶκον, ἰαύων καὶ διαλείζων καὶ κινῶν ἐν τοῖς δεμνίοις γεραιὸν πόδα δύσηνον, ἤτοι γεροντικὴν ἀθλίαν πορείαν. Τάλαιν' ὡς ἐλελίζω) ἐγὼ φησὶ τάλαινα, ἥτις αἴλινον ἀναπλάω, καὶ ἀναθρηνῶ, ὀπὶ τούτοις τοῖς οἰκείοις ἀπυχήμασι, καθάπερ τις ὄρνις θρηνοῦσα ἀπ' κεῖ δρυὸς πεπάλοις ἐφεζομένη. 1518. Μονομάτορ) ἡ μεμονωμένη τ' μητρός. Αἰάγμασι, θρηνητικοῖς ἀπαχήμασι. Ἃ τοῖσδε) ἃ πνα ᾄσματα θρηνῶ, ὀπὶ τοῖσδε τοῖς νεκροῖς. Μόνα ἢ αἰῶνα) ἀντὶ τ' μονάδα βίον, ὀρφανὸν, μονήρη, μεμονωμένον, ἔρημον. ἢ ἢ μετ' ἀντὶ τ' ἀνὰ, τυτέσιν ἀναπλάω. τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται. Ἐν λειβομένοις) ἐν ὑγροῖς. Ἀπαρχὰς) ὑγείας. Γάλακτ☉) λείπει τοῖς ποιητικοῖς. Αἰκίσματα) πρὸς τὰς ὀλεθρίας πληγάς. Οἰδίποδα) ὑπὸ τ' Οἰδιπόδης εὐθείας. 1530. [* Ἀέριον σκότον) ἀὴρ λέγε☉ ἢ τὸ ὁμιχλῶδες καὶ ἀόρατον· ὡς παρ' Ὁμήρῳ † Ἀὴρ δὲ ᾠδᾷ νυσὶ βαθείᾳ· εἰπὼν ἓν ἐνταῦθα σκότον, ἐπάγει ἀέριον ὀπιθετικῶς κατ' ταύτην τὴν σημασίαν τὸ ἀέρ☉, ἵνα δηλώσῃ τὸ Οἰδίπ☉ τῆς σκότε, ὅπ οἷον τὸ τῆς ἀέρ☉, ὥσπερ εἴπις εἴποι, φῶς ἁλιῶδες, ἤγουν οἷον τὸ τῆς ἡλίε· μεταφορικῶς ἢ λέγει ὑπὸ τῆς σκότε, ὅπ οἷον τὸ τῆς ἀέρ☉, ὥσπερ εἴπις εἴποι, φῶς ἁλιῶδες, ἤγουν οἷον τὸ τῆς ἡλίε· μεταφορικῶς ἢ λέγει ὑπὸ τῆς σκότε τῆς ἐν ἀέρι τῆς μὴ βλεπομένης τὴν στέρησιν τ' ὁράσεως καὶ τὸν τύφλωσιν. ἔχει ἓν τὸ πᾶν ἄπως. ὃς ἐμβαλὼν τοῖς σαυτῷ ὄμμασι σκότον ἀέριον, ἤγουν οἷ☉ ὁ τῆς ἀέρ☉, ἀντὶ ἀορασίαν καὶ τύφλωσιν, ὀπὶ τοῖς δώμασιν ὀδυνηρῶς ἀνύεις ζωὴν ὀπιπολὺ ᾠδᾷτεινομένην.] Ἕλκεις) παφέλκεις, καὶ ᾠδᾷλείφεις μακρότατον βίον, πλανώλεθρ☉ καὶ τυφλώπωπον. [* Μακρότατον) ἀντὶ τῦ, ὀπιπολὺ ᾠδᾷτεινομένην. ὁ πᾶς γὰρ ἀντὶ τ' κινήσεως καὶ ᾠδᾷτάσεως ἐυταῦθα λαμβάνει] μεταφοεικῶς ὑπὸ ἧς ζώων. ὁ γὰρ διὰ ποδῶν ἡ Ζωὴ τὴν ἑαυτῆς ἀνύει ὁδόν.] Κλύεις ὦ κατ' αὐλὰν) ὑπὸ μέρος τῆς ποδὸς, τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. τυτέσι κλύεις, ὦ πάτερ, ὃς ἔνδον κατ' τὴν αὐλὴν διὰ τὴν τυφλότητα ἀλαίνων καὶ πλανώλεθρ☉ διαλείβεις, καὶ τὸ γεγηρακὸς σε σῶμα τῆς δεμνίοις ἐκρυπτεις. Ἰαύων) ἕρκο μίζων, ἐγκρύπτων. 1534. Τί μ' ὦ πάρθενε) διατὶ, ὦ πάρθενε, ὀδηγίας τ' τυφλῆς πορείας ὀζήτησάς με εἰς φῶς, προσκαλεσαμένη τῆς δάκρυσι τὸν

* * * Ex MS. *C. C. C.*

ANNOTATIONES.

† *Odyſſ. ρ'. v.* 144.

V. 1511. Σωιστὸν μέλ☉ ἔγνως) ἔγνως in ſecundâ Perſonâ (& non ἔγνω, ut olim, in tertiâ) ex MS. authoritate lego, quia *Pater* in vocativo ſequitur, & eandem ob cauſam bis *μοι* lego. *Joſua Barnes.*

V. 1515. Δι' ἁμαρ☉ ἀμερίᾳ) Videtur *Scholiaſtes* legiſſe —Διὰ σάμαρ☉ ἀνθρωπείᾳ; quod ſanè prætulerim. Quanquam de ἀμερίᾳ ſignificatione Vid. ſupra ad v. 132. Et *Argentarius* —Ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσσων Ἄρειον, ὅσ' ὀλίγον φείσεται ἀμερίαν. Vid. plura etiam *Iphig. Aul.* v. 1331. Et ſanè MS. retinet ἀμερίᾳ. Sed pro δι' ἁμαρ☉ legit δι' ἁμαρ☉, fortè rectiùs. *Joſua Barnes.*

V. 1516. Τάλαιν' ὡς ἐλελίζω) Vetus ἐλελίζει rejicio & ἐλελίζω ſcribo ex MS. Authoritate & quia ipſe *Scholaſtes* ita legit, quin totum verſum ex eâdem fide ita lego, Τάλαιν' ὡς ἐλελίζω! τίς τ' ἄρ' ὄρνις &c. *Joſua Barnes.*

V. 1518. Μονομάτωρ) aliàs μονομάτορ☉, ſed minùs rectè, ut obſervat *Æmyl. Portus.* μονομάτερ☉ verò, ut MS. legit, ſi admittamus, erit ὁ καὶ ἡ μονομάτερ☉, quod vix aliàs reperias. *Scholiaſtes* explicat per τὸ στερηθεῖσα τῆς μητρός.

V. 1520. Προσκλαίω) Ita potiùs lego ex MS. quàm προσκλαύσω ex Impreſſis. Et *Scholiaſtes* tamen προσκλαίω legit.

1527. Ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ· Λίπε σὰς δόμους) Ita MS. legit, Libri impreſſi Ὀτοτοῖ· λεῖπε σὰς δόμους, non æquè benè, ut mihi videtur. *Joſua Barnes.*

V. 1529. Οἰδίποδα) Ita *Scholiaſtes* & MS. Collegii Corporis *Chriſti*, à recto Οἰδιπόδης. Quare Οἰδίπ☉ deleo. *Joſua Barnes.*

1531. Μακρότατον ζωὰν) Deleo μακρότατον, quod prius in Impreſſis aderat & MS. ac *Scholiaſtæ* authoritate μακρότατον in textum recipio. *Joſua Barnes.*

ἀεὶ ἐν λέχει καὶ κοίτῃ ὑπάρχοντα. Τί μ' ὦ) ὅλως ἐν πᾶσιν Εὐριπίδης πανοπτικός ἐστιν. καὶ νῦν ὁ Οἰδίπους ἐξὸν ὁδηγὸν αὐτῷ ἔχει ἐν τῇ παιδίδι ὤν, ἀλλὰ καὶ μόνος ἐπιτρέπεται ἑαυτὸν ὁδηγῶν. τάχα δ' καὶ πάντες ἐξῆλθον θεᾶσαι ψυχὰς ἤδη παρόντων κακῶν. διὸ μεμονωμένον θρήνῳ, τὸ Οἰδίποδος πρόσωπον ἔξεισι. λεχήρη δ' φησὶ, τὸν ἀεὶ ἐν λέχει καὶ σκότει ὑπάρχοντα. τὸ ἐξῆς τε νῦν, διατί με τὸν πολιὸν, ἀντὶ τοῦ πεπολιωμένον, ἐξάγαγες, ὦ παρθένε, σκοτίων ἐκ θαλάμων, εἰς φῶς ἀέρος. ὄντα με ἀφανὲς εἴδωλον, ὅ ἐστι τυφλὸν σκιάν. ἀλλὰ τὸ αἰθέρος, ἀφανὲς εἴδωλον κατ' ἰδίαν προσενεκτέον. τί με φησὶν ἐξήγαγες ὥσπερ εἴδωλον ὄντα αἰθέρος, τυτθὸν τοῦ ἀέρος. καὶ γὰρ τὸν ἀέρα προϊπτάται τὰ εἴδωλα, καὶ αἱ ψυχαί. ἢ καὶ ὡς νεκρόν με ὑπάρχοντα, ἢ ὡς σκιᾶς ὄνειρον.

1539. Πτηνὸν) ταχύτατον. Δυσυχὲς ἀγγελίας) ἀντὶ τοῦ δυσυχῆ ἀγγελίαν κομίσῃ· ὥκιστα ζώσι τὰ τέκνα σε, οὐδὲ ἡ γυνή σε, ἢ πῆς τὸν τυφλὸν σε πόδα θεραπεύμασιν ἀεὶ μὴ μόχθε ὠδήγει. Πάρα γὰρ) πάρεστι γὰρ στενάζειν διὰ ταῦτα, καὶ βοᾶν. Οὐκ ὀπιχάρμασιν) ἐκ ἐπιχάρεσα, ὅτε ὠνείδισα ἐγὼ νῦν λέγω τοῦτο, ἀλλ' ὀδυνωμένη, καὶ σωαλγοῦσα τὴν ψυχήν. ὅπη ἡ σὴ κακοδαιμονία, ἵν' ἔδει μέχρι σὲ ζῆναι, καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς παῖδας καταλῦσαι ἔχ ὁσίως. Ἀλάστωρ δ') ἔφορος δαίμων ἢ τὰ ἄλαστα πεπονηκότων, καὶ πμωρὸς, καὶ κακοποιός. [*Ἀλάστορες λέγονται πνες, ἢ οἱ κακοποιοῦντες αὐτὸν, ἢ οἱ δι' ἐκδίκησιν αὖπε ἕτερος κακοποιοῦντες· ἐνταῦθα δὲ τὸ πρώτερον λαμβάνει σημαινομένῳ.] Σκελλίαισι) φονίαις μάχαις, ξίφεσί τε βεῖσιν, καὶ πυρί. 1554. Τέκνα) διὰ τὰ τέκνα. Δι' ὀδυνὰς ὅπη δηλοῖ ὁ σὸς θρηνῶν. πολλὰ γὰρ τὰ προϊόντά σε κακὰ, διατί ταῦτα στενάζεις· διὰ τὴν τύφλωσιν· διὰ τὸν τῆς μητρὸς γάμον. εἶπεν, ἃ διὰ ταῦτα θρηνῶ. λείπει δ' ἡ διά. διατί τάδε καταστένεις. Εἰ τὰ τέθειπά γ' ἐς) μειζόνως ἂν ὠδυνᾶσθης, εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων ὁρᾷης, καθεώρας τότε νεμόμενος νεκρούς. τὸ δὲ ἐπενάμας, ἀντὶ τοῦ ἐθέκεινας, καὶ ἐπεσκόπεις. Ὄμματος αὐγαῖς) ἀντὶ τοῦ ὄμμάτων. Τῶν μὲν ἐμῶν) ἐγὼ καταφανῶ τῷ † πικτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τοὺ παῖδας. Ἃ δ' πάλαι' ἄλοχος) καὶ τοῦτο ἀπρεπὲς, ὅτι τὸν Οἰδίποδα ἄλοχον τὴν Ἰοκάστην ποιεῖ λέγοντα, ὁπηνίκα ὅτι ἡ μήτηρ ἦν. ἔδει δὲ τὸ ὄνομα παραιτήσασθαι. 1560. * Δάκρυα γοερὰ κ. τ. λ.) Δάκρυα θρηνώδη φανερὰ πᾶσι ποιοῦσα, μαστὸν ἱκέτιν αἴρουσα ἔφερε τοῖς τέκνοις ἱκέτις αὐτοῖς ἀπελθοῦσα. Εὗρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα, τὸν λεμῶνα τὸν λωτοφόρον τὰ τέκνα ἡ μήτηρ ἐν παγαῖς φόνῳ, ἅτε λέοντας ἐν στρ ἐπαύλει μαχομένους, λόχμαις μαχεσάμενα κοινὸν πόλεμον· θυσίαν διὰ ῥοῆς αἵματος φονικῆς ἤδη ψυχρᾶν· ἵν ὁ ἄθλιος ἐκλιπαρῶσιν, πυρέσσει δ' ὁ ἄθλιος) Ἱκέτις) ἱκέτιν πῶ μαστὸν ἀειρόμενον καὶ μετοχεύσασαν, ἵνα οἱ παῖδες ἰδόντες, λήξωσι τῆς μάχης. γεγράφεται δ' καὶ ὑερεμένα, ὅ ἐστιν ὀρέξασα, καὶ προτείνασα τὸν μαστόν. 1564. Λείμακα) λειμῶνα.

Ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς, 1535 Pedis, eduxisti in lucem,
Λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων, Manentem in lecto, ex thalamis tenebricosis,
Οἰκτροτάτοισι δακρύοισι, Maximè miserandis lacrymis,
Πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον, Canum & obscurum ætheris simulachrum,
Ἢ νέκυιον ἔνερθεν, ἢ πλαγὸν ὄνειρον; Aut cadaver subterraneum, aut volucre somnium?

Ἀνάπαυσις. *Antigone.*

Αν. Δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ. 1540 Miserum nuntii sermonem feres.
Πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσῃ Ο pater, non ampliùs tibi filii vident
Φάος, οὐδ' ἄλοχος, παρὰ βακτρίοις Lucem, neque conjunx, quæ ad baculum
Ποδὰ σὸν * τυφλώτων θεραπεύμασιν * πτολὸν MS. Pedem tuum cæcum regendi ministeriis
Αἰὲν ἐμοχθεῖ, πάτερ, ὤ μοι. Semper curabat, pater: heu mihi.
Οιδ. Ὤ μοι ἐμοὶ παθέων. 1545 *Oed.* Hei mihi, hei mihi ob mea mala.
Πάρεστι γὰρ στενάχειν, τάδ' αὐτεῖν. Licet enim gemere, licet vociferari.
Τρισσαὶ ψυχαὶ ποίᾳ μοίρᾳ, Tres animæ, quo fato,
Πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον, αὔδα. Quomodo reliquerunt vitam? ô filia, loquere.
Αν. Οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, οὐδ' ὅτι χάρμασιν, *Ant.* Non exprobrandi causâ, nec insultandi Gratiâ,
Ἀλλ' ὀδυναισι λέγω· σὸς Ἀλάστωρ 1550 Sed cum dolore dico; tuus Genius malus,
Ξίφεσι βριδῶν καὶ πυρὶ καὶ σχετλίαισι μάχαις, Gravis gladiis & igne & sævis pugnis,
Ἐπὶ παῖδας ἔβα σὰς, ὦ πάτερ. In filios irruit tuos, ô pater.
Οιδ. Ἰὼ μοι, Ἰὼ μοι· αἰ, αἰ. Α. τί τάδε καθαστένεις; *Oed.* Heu, heu. *Ant.* quare ista gemis?
Οιδ. Τέκνα. Α. δι' ὀδυνὰς ἔβας, *Oed.* Propter liberos. *Ant.* Per dolorem vadens perires,
Εἰ τὰ τέθειππά γ' ἐς ἅρμαθ' λεύσσων 1555 Si intuens currus quadrijugos
Ἀελίου, τάδε σώματα νεκρῶν Solis, hæc corpora mortuorum,
Ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας. Oculorum tuorum acie considerares.
Οιδ. Τῶν μὲν ἐμοῖν τεκέων φανερὸν κακόν. *Oed.* Meorum quidem liberorum manifestum est malum:
Ἃ δὲ πάλαι' ἄλοχος, τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοίρᾳ; Sed misera conjux quonam fato periit, ô filia?

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ. MONOSTROPHICA.

Αν. Δάκρυα γοερὰ φάμερα πᾶσι * τεθημμένα. 1560 *Ant.* Lacrymæ lugubres manifestæ omnibus factæ sunt.
Τέκεσι μαστὸν ἔφερεν, ἔφερεν * πθεμμένα MS. Filiis mammas offendebat, offendebat
Ἱκέτις ἱκέτιν * αἰερμένα. * al. ὑερμένα. Supplex *mater* supplices exerens,
Εὗρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα, Invenit autem filios ad portam Electram,
Λωτοφόρον κατὰ λείμακα λόχμας In prato, ubi nascitur lotus, latis

* Ex MS. *C. C. C. Josua Barnes.* † Vid. suprà v. 68. * Ex MS. *C. C. C. Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1546. Πάρεστι γὰρ στενάχειν τάδ' αὐτεῖν) Ità Omnes libri Impressi & MS. & *Scholiast.* exponit διὰ τάδε, quarè *Canteri* emendationem non hic admittimus, qui legit Πάρα γὰρ στενάχειν, πάρα δ' αὐτεῖν. Ut neque *Æmylii Porti* πάρ' αὐτεῖν; licet elegans, fateor, ita fiat ἐπαναφορά. At Veteres libros temerare nefas: Videtur autem intelligi καὶ inter duo verba. Quin & MS. τὸ ωι semel tantùm legit, & ea lectio versui convenientior, quarè alterum ωι delevimus. *Josua Barnes.*

V. 1560. Τεθειμμένα) Mallem equidem cum MS. πθεμμένα legere in præsenti fœminino genere: tum verò de *Iocastâ* dicitur & ita *Scholiastes* activè exponit per ποιοῦσα. *Josua Barnes.*

V. 1562. Αἰερμένα) Alias ὑερμένα, teste *Scholiaste.* Sed MS. pro nonis stat.

V. 1663. Λείμακα) Est λείμαξ *Euripideum* verbum pro λειμών usurpat idem *Iphig. Aul.* v. 1544. Item *Bacch.* v. 865. Est & λειμὰς, ᾶδος pro eodem. *Josua Barnes.*

Κοινὸν

Κοινὸν ἐνυάλιον μήτηρ,
Communem Martem, mater,

Κοινὸν) συγχωικὸν πόλεμον, κοινὸν τὸ εὔρε. ὁ δὲ λόγος· ἀσωίετος. ὅτι πῖς πραύμασιν ἔυρε ψυχεὴν ἀπονδὴν αἵματος. ἢ ὅτι αἱμάτων φονευομένων ἀπονδή ἐστι τῷ ᾅδῃ. Ἐναύλους) σωοίκους, ἢ ἐν ἐπαύλει μαχομένους. Ψυχεὴν λοιβὰν) πῶ εἰς ψύξιν καὶ δίατον ἄγουσαν. Ἄν ἔλαχ' Ἀΐδας) ἦν τινα λοιβὴν τῷ αἵματος κεκλήφωτα ὁ ᾅδης. παρόσον οἱ φονευόμενοι εἰς ᾅδου χωροῦσι. Προσξένισε δὲ φησὶ ὁ Ἄρης τῷ ᾅδῃ πῶ ἐξ αἵματος ἀπονδήν. Χθονόκερστον) τὸ ὑπὸ χαλκὸς συγκεκερτομένον καὶ κατεσκευασμένον ξίφος. Ἄγχι δ' τέκνων) ὅτι ἅμα τέκνων ἅμα νεκρῶν. Εὐτυχέστερος βίος) ἐχ ὡς τῷ πρότερα βίᾳ εὐτυχὴς ὄντος, τῷ συγκεπκῷ ἐχρήσατο. ἔδ' ὅτι τὸ τὰ συγκεπκὰ ἐξ ἀνομοιοειδῶν γίνεται, ὡς τὸ πρεσβυτέρα παίδων. ἔχ ὡς καὶ ἅμα παίδων πάλαιων ὄντων. Ὡς οἷα πάφω) κωμῳδὸς ὅτι μιπμίμου ποιεῖται ἅμα τάφων καὶ ἅμα ἁπομμόων. Ὡς οἷα πάφω) ἔχ ἵνα πάντες ταφῶσιν, ἀλλὰ μίνος Ἐτεοκλῆς, καὶ Ἰοκάστη.

Ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τάδ' ἐχ ὕβρει λέγω,
Quare abi. Hæc verò non dico tibi per contumeliam,

Οὐδ' ἐχθρὸς * ὢν σὸς, ἀλλ' ὃ τὸν ἀλάστορας
Neque tuus exiſtens inimicus, ſed propter malum genium,

* ὤν σοι MS.

Τὸν σὸν δεδοικὼς, μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
Qui te agitat, timens, ne terra aliquid mali patiatur.

Οιδ. Ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὡς μ' ἔφυσας ἄθλιον,
Oed. O fatum quàm me ab initio genuiſti miſerum

Καὶ πλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ·
Et infelicem, ſi quis alius hominum fuit:

Ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μαζὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
Quem priuſquam venirem ex conceptu materno in lucem,

τὸν δὲ Πολωνείκην ἀκήδαστον καθῶαι κελεύει. 1580. Ἀρχὰς πῖσδε γῆς) τὰς ἀρχὰς διδύς. ὑπὸ κοινῶ ὃ τὸ διδῦς. φερνὰς ἂν φησὶν ἔδωκε τῇ ἑαυτῦ ἀδελφῇ, ἑαυτῦ πῶ ἀρχιῶ. Φερνὰς δ' φησὶ τὰ διδόμενα χάειν θεσικὸς τῇ νύμφῃ. Αἵμονι) πῷ ᾗ μι. Διὰ δ' τοὺ ἀλάστορας) τὰς συγχίας τὰς σὰς. Ὦ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς) ὦ μοῖρα καὶ τύχη λίαν ἐποίησας ἐμὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄθλιον καὶ τλήμονα. ὡς ἰδεῖς ἄλλος δὲ ἀνθρώπων ἐγώνετο, ὃν, ἐμὲ δηλονότι, καὶ πρὸ τῦ ἐλθεῖν εἰς φῶς ἐκ τ γονῆς τ μητρὸς, ἤτοι ἐκ τ γυνήσιος τ μητρὸς, ἐθέσπισεν ὁ Ἀπόλλων πῷ Λαΐῳ ἄγονον, ἤτοι μὴ γυνησθῶαι ὀφείλοντα γονέα τῦ πατρός. φεῦ, ἄθλιός εἰμι ἐγώ. ἐπεὶ δ' ἐγνώσθην, ἤτοι εἰς φῶς ἦλθον, πάλιν ὁ ἀπείρας πατὴρ ἔκτεινέ με, ἤτοι κτεῖναί με ἔκειναν, νομίσας γενέσθαι πολέμιον. ἀπέκτετο δ' δαπεῖν αὐτὸν, ἐξ ἐμῦ. πέμπει δέ με, ἀντὶ τῦ ἐξέπεμψεν ἐμὲ, ποθοῦντα μαθεῖν, ἤτοι νοσοῦντα ὄντα, βορὰν ἀθλίαν γυπσόμενον, δηλονότι δηεῖν ἀντὶ τῦ δηεῖν. ἢ καὶ ὅπω σωζόμεθα, ἀνὶ τῦ ἐσώθημεν. ὥφελε γὰ ἀντὶ τῦ ἔκρεπεν ἐλθεῖν ὁ Κιθαιρὼν, εἰς τὰ χάσματα τῦ Ταρτάρου, τὰ ἄβυσσα καὶ τὰ βαθύτατα, ὃς ἐκ ἀπώλεσεν ἐμὲ, ἀλλὰ ἔδωκεν ἐμοὶ ὁ δεῖμων δηλεῦσαι τὲ ἀμφὶ δεσπότῃ τὸν Πόλυβον. κτανὼν δὲ ὁ δυσχὴς τὸν ἐμαυτῦ πατέρα, ἦλθον εἰς σωάφειαν τ παλαιπόρυ μητρός. ἔπικόν τε πᾶσας ἀδελφὰς, ὃς ἀπόλεσα λαβὼν ἀρὸς παρὰ τῦ Λαΐυ, καὶ δὲς τοῖς παισὶν, ἃ γὰ ποσῶτον ὑπάρχω ἀσωίετος καὶ ἀνόητος, ὥστε ἀπὸ τῦ καὶ πυὸς ἦλθ δεῶν ἐμηχανησάμην ταῦτα εἰς τὰ ἐμὲ ὤμματα, καὶ εἰς τὸν βίον καὶ πῶ ζωὴν ἦλθ ἐμῇ παίδων. εἶεν καὶ ἔγω ταῦτα. τί δῆτα δεράσα ὁ δυσχὴς ἐγὼ; πῖς ἀκολουθήσει μοι ὁδηγὸς ποδὸς τυφλῦ; ἢ δαιῶσα ἦδε, ἤγνω ἢ Ἰοκάστη; ζῶσα γὰ ἂν ἰδεῖα σαφῶς, ὅτι ἐγίνετο ἠγεμὼν δηλονότι. ἀλλ' ἢ ἦλθ καλῶν παίδων δυάς; ἀλλ' ἐκ ἔστι μοι. ἀλλ' ἔτι νεάζων, ἤτοι νέος ὢν, εὐθυμι αὐτὸς πόρυ ζωῆς; πόθεν, ἀντὶ τῦ ἐδαμῶς· τί ἀποκτείνεις ἐμὲ, ὦ Κρέον, ὅπως ἀρεῖῶ καὶ παντελῶς; ἀποκτενεῖς γὰ, εἰ ἐκβαλεῖς ἐμὲ ἔξω τ γῆς. ὃ μὲν ἐλίξας τὰς χεῖρας πρὸ τὸ σὸν γόνυ φανέμοι δῆλός. πῶ γὰ ποτ' ἔσαν ἐμοὶ γυναῖόπτα, ἐκ ἂν καταλίπειμι. καίτοι πρόσθεν ἐχῶς. Ὡς μ' ἔφυσας) λίαν ἐξ ἀρχῆς ἐποίησας ἄθλιον, καὶ δ' πρὶν γένεσθαι δυσχὴς ὑπῆρχον. 1591. Μηδὲς ἐκ γονῆς) γόνῳ καὶ γονὴ, τὸ σπέρμα τὸ ἀνδρός. ὃ θαλαβῦσα ἡ γυνὴ, καὶ δαλλασα, καὶ τὸν τεταγμένον χρόνον καταχῦσα, ἀποτίκτει. ὥσπερ δ' λέγεται σπέρμα τ γῆς ὁ σῖτος, καὶ ἡ κεδνὴ, καὶ τὰ τοιαῦτα, διὸτι εἰς πῶ γῆν σπείρονται, ὅτω καὶ ὁ καταβαλόμενος εἰς πῶ γυναῖκα σπέρμα τῆς γυναικὸς ἂν λέγοιτο, καὶ τὸν φερόμενον λόγον, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ μητρὸς ἐκ γονῆς, ἦγνεν ἐκ τῦ σπέρματος καὶ τ μητρὸς, ἀντὶ τῦ ἐκ τ φερομένου λόγου, ἐπὶ πῶ ἐμὲ μητέρα καταβληθέντος σπέρματος. ἀπὸ τούτων, καὶ τὸ γόνιμον καὶ τὸ ἄγονον. λέγεται δὲ ταῦτα, ἐναντία γὰρ εἰσί. καὶ ὅτι μὲν αὐθῖς λέγεται, πρῶτα μὲν ὅτι ἀνδρὸς δυναμένου παιδοποιεῖν, ἢ μὴ δυναμένου. καὶ ὅτι μήτρᾳ δυναμένης σπέρμα ζωογονεῖν, ἢ μὴ δυναμένης. ἔπειτα δὲ ὅτι φυθῖ δυναμένων καρποφορεῖν, ἢ μὴ δυναμένων. καὶ ὅτι γῆς ὀπωρόφου σπέρματα τρέφειν καὶ βάλλειν, ἢ μὴ ὀπωροφούσης. καὶ ὅτι ποιητὸν δυναμένη ποιεῖν ποιημάτα, ἢ μὴ δυναμένη. καὶ ἔτι ὅτι βρέφος δυναμένη τεκθῶαι, ἢ πρέποντος. ὡς ἐν τούτοις. καὶ τοῦτο φασὶν, ἐπὶ μησὶ γένιμον εἶθ. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῦ δυναμένη τεκθῶαι, ἢ μὴ δυναμένη, ἢ πρέποντος. οἷον ἐνταῦθα τὸ ἄγονον.

ANNOTATIONES.

V. 1579. Τῶνδ' σ') Ita pro πῶδ' cum Gul. Cantero lego, versûs causâ; sic infrà v. 1622. Τόνδ' δ' legitur.

Ἀγονον

Ἀπόλλων Λαΐῳ μ' ἐθέσπισεν) ἄγονον ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ μὴ σπέρματα εἶναι τεκνῶσαι. Ἐθέσπισεν) ἐμαντεύσατο, ἐχρησμοδότησεν. Ἐπεὶ δ' ἐγνώσθη) ἐπεὶ δ' ἐγνώσθη, πάλιν ὁ πατέρας παῖς κτείνει με, ὅσον οὔπω οἰκείαν σφαίρεσιν. Χρὴν γὰρ) ἀπέκειτο, ἐλύετο. Μαστὸν προσθέντα) ἔπ χρήζοντα μαστοῦ τὸν ἀθλιον πέμπει με τροφὴν τοῖς θηρσί. Δυλεῦσαι τέ μοι) δοῦλον γνώσεσθαι, καὶ τοῦτο συνηθές. ὃ γὰρ δοῦλον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς καὶ ἠ Ἰοκάστη φησίν. ἢ ἵν' τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Μαστοῖς ὑφεῖτο, καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν. ἀλλὰ φαμὲν, ὅτι ἕνεκα τοῦ εἰς οἶκτον κινῆσαι τοὺ θεωμένους, ἢ ὅτι οἱ βαρυούμενοι συμφοραῖς ὑπὸ περικειμένης δυσχερείας, καὶ τὰς περικειμένας εὐδαιμονίας, δυσχερείας ἀποκαλοῦσι. Πόλυβον ἀμφὶ διαπύτου) ἐκ ἐξέφανεν αὐτὸν πατέρα, ἐκ ἐτέχθη ὑὸς, ἀλλὰ δοῦλος, καὶ κῆπα αὐτῷ γέρονεν. 1605. Ἀρὰς φθαλαβὼν) θέλει εἰπεῖν ὅτι ἐμοῦ παῦτα παθεῖν τῷ θεῷ ἠύξω. ὁ γὰρ Λαΐου φησὶ, μὴ χθὶ βλησιν θεῶν γεγονότα με, καταράσατο, ἵνα δηλονότι ἀποθανῶ. ἐγὼ δὲ ὑπὸ σκιᾶς δαίμονος τὰς παρ' ἐκείνου ἀρὰς δεξάμενος, παράδοκα φησὶ, καὶ τοῖς ἐξ ἐμοῦ πασί. Ἄλλως. [* Ἀρὰς φθαλαβὼν) κατάρας φθὰς τοῦ Λαΐου λαβὼν, ἀντὶ κληρονομήσας καὶ φονεὺς τοὺ παῖδας φθαπέμψας· ἀρὰς δὲ λέγει τὰς φθακολουθούσας τῷ θεῷ αὐθις ἀπὸ τοῦ Πέλοπος· ἐκ ἂς αὐτῷ ὁ Λαΐος κατεράσατο, δυσωπήσας ὅπ τῇ ὑὸς αὐτοῦ Χρυσίππε ἁρπαγῇ, ὧν ἠρπάξατο ὁ Λάϊος. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνόητος ἐγὼ, ὥστε χωρεῖς πνὸς ὑπὸ σθὶ θεῶν εἰς τὰ ἐμὰ ὄμματα ταῦτα ἐμηχανησάμην καὶ εἰς τοὺ ζαλὼ σθὶ ἐμοῦ παίδων. ὁμοίον τοῦτο φθὰ Σοφοκλεῖ---Ἡσθ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μισοῦντι Ξωσεῖν· Τὸ γὰρ ὥστε μὴ ἀπαρεμφάτε οἰκείως ἔχον τάπεδαι, ἐν τούτοις μὴ ὁρισικῶ κεῖται καθ' ὁμοίαν ἀκολουθίαν. ἴσως ὁ καὶ σωφρισμῷ ὅτι τοῦτο σωυπακούεται· μὴ γὰρ τῷ καὶ σωφρόνως ὥστε ἐκ ἀνακολούθως πρὸς ὁρισικὸν λέγει.] 1610. Ὁμῶς πόσει) ἀκολουθήσει, ὁδηγήσει. Ζῶσα γὰρ σάφ' οἶδα) σαφῶς οἶδα ὅτι εἰ ἔζη, (συήθως ἂν με ἐχειροήγησεν Ἰοκάστη. Ἀλλ' εὐτεκνίᾳ) ἀλλ' ἡ εὐτεκνία σθὶ δύω μοι παίδων. Πόθεν) ἀδαμῶς. Τί δ' ἄρθρων) παντελῶς. Ἐλίξας) συστρέψας τὰς ἐμὰς χεῖρας ὑφὸ τὸ σὸν γόνυ δειλὸς φανοῦμαι. τῷ γὰρ ἐμῷ εὐγνώμονι ἐκ ἂν προσάσω, κἂν δυσχῶ. 1619. Σοὶ τ' εὖ λέλεκται) σοί τε εὖ καὶ καλῶς λέλεκται μὴ δίλειν τὰ ἐμὰ γόνατα, ἤτοι μὴ χρῄζειν ἀπρεπῶς σθὶ ἐμοῦ γονάτων. ἐγὼ δὲ ἐκ ἂν ἐάσαιμί σε οἰκεῖν τῷ χθόνα. ὑπὸ σθὶδε ὁ σθὶ νεκρῶν τὸν μὸν, ἤγουν τὸν Ἐτεοκλῆ, φέπον κομίζειν ἠδη εἰς τὺ δόμους. τόνδε δὲ, λέγω τὸν νέκυν τοῦ Πολυνείκους, ὃς ἦλθε σωὶ ἄλλοις προθήσων τῷ πόλει, ἐκβάλλετε καὶ ῥίψατε ἄταφον ἔξω σθὶ ὅρων τῆσδε γ' χθονός. κηρυχθήσεσθ' ὃ πᾶσι τοῖς Καδμείοις τάδε, ὃς ἂν τῷ καὶ κρατηθῇ, ἢ καταύσῃ καὶ πωῖ τόνδε τὸν νεκρὸν, ἢ καλύψῃ γῇ, ἤτοι θάψῃ, θάνατον ἀνταλλάξεται, ἢγουν ἀντὶ κόσμου καὶ τῆς ταφῆς λήψεται θάνατον. κηρύσσεται δ' χθ' κοινῇ, ἐᾷν ἄκλαυτον, ἄταφον, βορὰν τοῖς ὀρνέοις. σὺ δ', ὦ Ἀντιγόνη, ἐκλιποῦσα τοὺ θρῆνες σθὶ τεκῶν νεκρῶν, κόμιζε σαυτῷ ἔσω σθὶ δόμῳ, καὶ παρθενεύου, ἀντὶ τῷ ἐν τῷ παρθενῶνι μόνῃ, σεμνόσα τῷ ἐπερχομένῳ ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλεῖ σε τὸ λέκτρον καὶ ἡ ζωαφεια τοῦ Αἵμονος. Σοὶ τ' εὖ λέλεκται) καλῶς εἶπας ὅτι ἐκ ἐκτρέω σε. εἰ γὰρ καὶ σὺ ἠθέλησας, ἐγὼ ἂ ζωοχώρουν. [¶ Χρῄζειν) ἀντὶ χρῄζειν· καὶ τοῦτο οἰκείως μὸν λεσμαπίζειν σημαίνει, μεταφορικῶς δὲ μαίνειν ---ὡς ἅμαπ χρῶσα τὰς παλάμας. Ἀνδολογία.] 1622. Τόνδε δ' ὃς) τὸν δὲ Πολιωείκους νέκυν. Πέρσων) προθήσων.

† Supra v. 36. * Ex MS. *Coll. Corporis Christi* hæc protulit *J. Barner.* ¶ Hanc notulam addidit ex suis *J. Barnes.*

Nondum natum me Apollo Laio vaticinatus est
Homicidam fore patris. O miserum me!
Postquam verò natus sum, statim pater, qui me seminavit,
Interfici me jubet, exiltimans me sibi hostem infelicem fore:
(Oportebat enim eum interfici à me) mittit autem me
Desiderantem ubera, prædam feris infelicem;
Ubi servatus sum. Utinam verò Tartari
Venissem in profundos hiatus Cithæron,
Qui me non perdidit: sed ut servirem, mihi
Dedit fortuna, apud Polybum dominum.
Deinde cùm interfecissem meum patrem infelix ego,
In matris veni miseræ lectum,
Filiosque fratres genui, quos perdidi,
Accipiens imprecationes à Laio, & dans liberis:
Non enim tam fluctus ego natus sum,
Ut in meos oculos inque meorum filiorum vitam,
Sine deorum aliquo hæc comminiscerer.
Sint illa. Quid faciam igitur ô infelix ego?
Quis comitabitur me dux cæci pedis?
Hæcne quæ mortua est? vivens enim satis scio fecisset.
At beatum jugum filiorum? sed non sunt *amplius* mihi.
Verùm ipse adhuc juvenis inveniam mihi cibum?
Vnde? quare me tunditus sic occidis, ô Creon?
Occides enim, si me ex *hoc* agro ejicias.
Non tamè admovens manus ad tuum genu,
Timidus videbor: nam meam priltinam generositatem
Non prodam, neque quamvis rem geram malè.
Cre. Tibi rectè dictum, quòd nolis genua mea polluere;
Ego verò non sinam te habitare *hanc* terram.
Horum verò mortuorum alterum quidem domum oportet
Jam portare: alterum verò, qui everfurus urbem

ANNOTATIONES.

V. 1601. Δαίμων ἤδικε Πόλυβον ἀμφὶ διαπύτου) Rectiùs sic legunt hunc verlum libri Impressi; MS. enim hic solum miserè est titubare visum; ita enim legit (δαίμων omisso) Πόλυβον ἀμφὶ διαπύτου, Nota phrasin, ἀμφὶ ὁ δαίμων ἤδικε διαπύτου Πόλυβον. De sensu autem loci Scholiastes adeundus. *Josua Barnes.*

Παλαιόθα

Πατρίδα σὺ ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκους νέκυν,
Ἐκβάλλετ' *ἄταφον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός. * al. ἄθαπτον.
Κηρύξεται γὰρ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
Ὅς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων κλῷ,
Ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται.
Ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς βορὰν.
Σὺ δ' ὀκλιτῶσα τριπτύχων νεκρῶν γόους,
Κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔπω,
Καὶ παρθενεύου, τὴν βλέπουσαν ἡμέραν
Μένουσ', ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει.
Αν. Ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς;
Ὡς σε γενάζω τῆδ' τεθνηκότων πλέον.
Οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακὸν, τόδ' ἐ βαρύ.
Ἀλλ' εἰς ἅπαντ' ἄζυγ' εἶφυς, πάτερ.
Ἀπόρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
Τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποσέλλων χθονός;
Τί δεσμοποιεῖς ὅπου ταλαιπώρῳ νεκρῷ;
Κρ. Ἐτεοκλέους βεβούλευται, οὐχ ἡμῶν, τάδε.
Αν. Ἄφρονά γε, κἢ σὺ μωρὸς, ὃς *ἐπείθου τάδε. * ἐπίθου MS.
Κρ. Πῶς; ταντεταλμὸν ὃ δίκαιον *ἐκπονεῖν; * ἐκπλεῖν MS.
Αν. Οὐκ, ἢν πονηρά τ' ᾖ, κακῶς τ' εἰρημένα.
Κρ. Τί δ'; ὃ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;
Αν. Οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πεφύτευται νιν.
Κρ. Εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, σὸν ἐχθρὸς ὤν.
Αν. Οὐκ ἦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
Κρ. Καὶ τῷ τάφῳ νῦν τὴν δίκην ἀφαγέτω.
Αν. Τί πλημμελήσας, ὃ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς;
Κρ. Ἄταφος ὅδ' ἀνὴρ, ὡς μάθῃς, γενήσεται.
Αν. Ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπῃ πόλις.
Κρ. Σαυτὴν ἄρ' ἐγχὺς τῷδε σωθάψῃς νεκρῷ.
Αν. Ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλω κεῖσθαι πέλας.
Κρ. Λάζυσθε τὴνδε, κεἰς δόμους κομίζετε.
Αν. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ τῶδ' ὠμάθησεν νεκρῷ.
Κρ. Ἔκρινε' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἅ σοι δοκεῖ.
Αν. Κἀκεῖνο κέκριται, μὴ φυβερίζεσθαι νεκρούς.
Κρ. Ὡς ἔπις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν δῆσε κόνιν.
Αν. Ναὶ πρὸς σὲ τῆσδε μαζὸς Ἰοκάστης, Κρέον.
Κρ. Μάταια μοχθεῖς· ὠ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.

Patriam cum aliis venit, Polynicis cadaver,
Ejicite insepultum extra fines hujus terræ.
Promulgabuntur autem hæc omnibus Thebanis,
Quicunque deprehensus fuerit hunc mortuum aut coronans
Aut terra tegens & sepeliens, is pœnas morte luet.
Relinquinon oportet indeploratũ & insepultum, volucribus prædam
Tu verò relinquens luctus trium cadaverum,
Recipe te ipsam, Antigone, intra ædes,
Et fac officia virginis, futuram diem
Expectans, in quâ te expectat lectus Hæmonis.
Ant. O pater, in quantis sumus miseris malis?
Quàm te gemo, plus quàm mortuos!
Non enim pars quidẽ malorũ tibi gravis est, pars verò non gravis:
Sed in omnibus infelix es, pater.
Sed te interrogo novum tyrannum,
Quid hunc contumeliâ afficis, patrem expellens terrâ?
Quare facis leges de misero mortuo?
Cre. Est Eteoclis sententia hæc, non mea.
Ant. tulta est, & tu stultus, qui obtemperas istis.
Cre. Quomodo? non est justum exequi mandata?
Ant. Non, si quidem mala sunt & malè dicta.
Cre. Quid verò? non justè hic canibus dabitur?
Ant. Non legitimam enim pœnam exigitis ab eo.
Cre. Siquidem urbis hostis fuit, qui hostis esse non debuerat.
Ant. Annon dedit fortunæ suæ animam?
Cre. Et nunc in sepulturæ causâ pœnam det.
Ant. Quo peccato commisso, si *armis suam* Regni partẽ quæsivit?
Cre. Insepultus erit hic vir, ut scias.
Ant. Ego verò eum sepeliam, etiam si prohibeat urbs.
Cre. Teipsam prope sepelies cum hoc cadavere.
Ant. At glorioſum est profectò duos amicos jacere simul.
Cre. Prehendite hanc, & portate domum.
Ant. Nequaquam, non enim relinquam hoc cadaver.
Cre. Decrevit Deus, ô virgo, quæ tibi non videntur.
Ant. Et illud decretum est; non esse contumeliâ afficiendos mortuos.
Cre. Ut nullus circa hunc ponat mollem pulverem.
Ant. Quin te, Creon, per matrem hanc Iocasten *obtestor*,
Cre. Inutilitèr laboras; non enim consequeris hæc.

Κηρύξεται) κηρυχθήσεται. Καταστέφων κλῷ) εἰώθασι γὰρ στέφειν τοὺς νεκρούς. Θάνατον ἀνταλλάξεται) ἀντὶ τοῦ ταφῆς θάνατον λήψεται. Καὶ παρθενεύου) παρθένα σῴζαγε, ἐκδεξαμένη τὴν ἐξῆς ἡμέραν. Ὡς σε γενάζω) ὡς πρὸς τὸν Οἰδίποδα λέγει, ὅτι γένω σε, ὦ πάτερ, πλέον ἢ τεθνηκότων. Ἀπόρ σ' ἐρωτῶ) ὡς πρὸς τὸν Κρέοντα ἀποστρέφει τὸν λόγον. τί ἀπορρεύεις τὸν ταφὸν τοῦ παιδὸς Πολυνείκους; Θεσμοποιεῖς) νομοθετεῖς. 1640. [*Ἐτεοκλέους βεβούλευμαι, οὐχ ἡμῶν, τάδε) ὡς πρὸς τὸν ἀδύτερον ἐρώτησιν ἀπαντᾷ τὸν περὶ τοῦ Πολυνείκους· περὶ γὰρ Οἰδίποδος οὐδὲν ὁ Ἐτεοκλῆς διετάξατο.] Ἄφρονά γε) τὰ βεβουλευμένα, κἢ σὺ μωρὸς, ὃς ἐπείθου τάδε εἰς πέρας ἀγαγεῖν. Οὐκ ἔννομον γὰρ) οὐκ ἔννομον πεφυτεύκατε αὐτόν. Ἄλλως. Διὸ κοινῇ τὸ δικαίως, ἀνόσιον γὰρ φησὶν, ὅτι τοιαύτην ποινὴν αὐτὸν ἀπαιτεῖς. λέγει δὲ τὸ ἄταφον εἶδ. Εἴπερ πόλεως) καὶ φησὶν ἔννομος, εἴπερ ἦν ἐχθρὸς τῆς πόλεως, οὐκ ἐχθρὸς ὢν, ἅτε οὐκ ὀφείλων εἶναι ἐχθρός. Οὐκοῦν ἔδωκεν) καθ' ἑαυτὸν ὁ λόγος, οὐκ ἔδωκεν ἂν τῇ ἁπλοΐᾳ σεαυτὸν κόλασιν; δαίμονα δὲ φησὶ τὸν ἐξ εἱμαρμένης καὶ δαίμονος θάνατον. τύχῃ δὴ τῇ καὶ τὸν πόλεμον σωτυχῆσαν. οὐκοῦν φησὶν ἀρκεῖσθαι τῷ θανάτῳ, ὃν ἔτυχεν αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνατλῶν. 1648. Καὶ τῷ τάφῳ) κἢ ἐν τῷ ἐνταφιασμῷ τὴν δίκην διδότω. Τί πλημμελήσας) κατ' ἐρώτησιν ἐν ἴδιον, τί πλημμελήσας ἀπῄτησε τὸ μέρος. Κἂν ἀπεννέπῃ) κἂν ἀπορρεύῃ ἡ πόλις. Σαυτὴν ἄρ' ἐγχὺς συνθάψεις τῷδε τῷ νεκρῷ ἐγγύς. Ἀλλ' εὐκλεὲς) ἀλλ' ἔνδοξον δύο φίλους κεῖσθαι πλησίον. Λάζυσθε) λαμβάνετε. Οὐχ ἅ σοι δοκεῖ.) ταῦτα ἔκρινεν ὁ δαίμων, τὸ μὴ ταφῆναι τὸν ἀδελφόν σε, οὐχ ἅ σοι δοκεῖ. Ὡς ἔπις) γίνωσκε, ὅτι οὐδεὶς τῶν θεῶν ἀφείσατο κόνιν λέγει τὴν χυτὴν κἢ λεπτὴν, ὡς ἀντιδιαστολὴ τὸ ἐριβώλακα. Ὀμῆς, χυτὴν δ' ὅτι γᾶν ἔχθε. ἔστι δὲ ὑγρὰ ἡ νεοσκαφὴς γῆ. Ναὶ πρὸς σὲ) λείπει ὁ κἢ, κἢ τῆσδε. ἔασον ταφῆναι, ὦ Κρέον, τὸν Πολυνείκην πρὸς τῆσδε τὴν Ἰοκάστης ἀντιβολῶ σε.

* Ex MS. *C. C. C.* sumpsit *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1624. Ἐκβάλλετ' ἄταφον) Alias Ἐκβάλετ' ἄθαπτον. Quod rotundius & *Heinsio* præplacet. Et MS. quidem ἄθαπτον legit, at quòd etiam ἐκβάλλετ' legit, id fit per incuriam exscriptoris *duplici* lambda, cum simplici erat utendum. *Josua Barnes.*

V. 1626. Ὅς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων κλῷ &c.) *Scholiast.* Εἰώθασι γὰρ στέφειν τοὺς νεκρούς. Vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. *Roman.* l. 1. c. 11. *Josua Barnes.*

V. 1629. Τριπτύχων νεκρῶν γόους) MS. legit τειπλύχως θρήνους νεκρῶν. *Josua Barnes.*

1631. Καὶ παρθενεύου) Vid. supra ad v. 1271. & v. 1281. & 1282. Ἔπεσαν) hoc verbum verè γνήσιον in textum recepimus, abjudicato illo, quod priùs obtinuerat, εἰπᾶσαι, Sensu iterum, Metro & *Cantero* postulante. Quin id quoque MS. toties laudatum apertissimè legendo extra omnem dubitationis aleam ponit. *Josua Barnes.*

V. 1632. Σὲ λιτάζομαι Αἵμονος μέλει) Vid. supra ad v. 1581. MS. legit μέλῃ. *Idem.*

V. 1633. Ἀθλίοις) Mallem ἀθλίαις. Sed non ita MS. *Idem.*

V. 1651. Ἐγὼ σφε θάψω) Hemistichium *Æschyleum* "Ἢ πᾶς ὄλοι Θήβαις v. 1035. σφε pro αὐτὸν, vel αὐτὴν, etiam in *Singulari* usurpatur ab *Eurip.* ut *Orest.* v. 29. *Medæ.* v. 33. & 806. & 944. & 1296. &c. Vid. *Indicem* in Schol. *Idem.*

V. 1652. Σαυτὴν ἄρ' ἐγχὺς) Ita legit MS. quare ἄν deleo & ἄρ' illius loco substituo. *Josua Barnes.*

Σύ δ' ἀλλὰ) ἀλλὰ Αν. Σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λυτρὰ προβδγεῖν μ' ἔα.
κἂν λυτρὰ ἄφες με προβδγεῖν τῷ νεκρῷ. Κρ. Ἓν τοῦτ' ἂν εἴη τῆδ' ἀπορρήτων πόλει.
Τῶν ἀπορρήτων) τῆδ' Αν. Ἀλλ' ἀμφὶ πραύματ' ἄγγελα τελαμῶνας βδγεῖν.
ἀπηρδμμένων. Ἀεὶ σοφάνης, κ' ὅς τ' ἀπόρρητ' ὑπομίμπει ἐξ Αἰγίνης. [*Ἄλλως. Κρ. Οὐδ' εἰς γάμους σὰς συμφορᾶν κτήσῃ γόοις.
ἦδ' ἀπορρήτων πόλει) Κρ. Οὐκ εἰς γάμους σὰς συμφορᾶν κτήσῃ γόοις.
ὑπὸ τῆδ' ἀπηρδμμένων πρὸς τῶν πόλιν. Οὐ Αν. Ἦ γδ γαμεῖσθαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτε;
γὰρ ἡ πόλις τοῦτο ἀπηρδμμενεν, ἀλλ' ὁ Κρ. Πολλήγ' ἀναγκη· ποῖ γδ ἐκφδγῃ λέχη;
Κρέων. ἐυλαβεῖτο δ' ἂν Αν. Νὺξ ἆρ' ἐκείνη Δαναϊδῶν μ' ἕξει μίαν.
δεῖ, ἵνα μὴ νοῆς ταῦτα πρὸς τῆδ' ἀπηρδμμένων ὑπὸ τ' πόλεως. Κρ. Εἶδες τὸ τόλμημ', οἷ' ἐξωνείδισεν;
Αν. Ἴσω σιδηρᾶ, ὅρκιον * τέ μοι ξιφᾶ.
εἰ δ' ἀνατέρω λέγει, κἂν ἀπωνέπῃ πόλις. Κρ. Τί δ' ἐκφερδυμῇ τῆδ' ἀπαλλάξαι γάμων;
ἐκεῖνο γδ ὑποδεικτέον ἢ Ἀντιγόνη λέγει. Αν. Συμφδξομαι τῷδ' ἀδελιωζάτῳ πατρί.
Ἀλλ' ἀμφὶ τραύματα) Κρ. Γενναιότητι σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις.
εἰώθασι γδ τῆδ' τραυμάτων ἐπιμελεῖσθαι τ' νεκρῶν, ὑπὲρ τὸ αὐτοῦ εὐημίονας φάνεσθαι. τελαμῶνας ὦ τὰ ῥάκη, ὃς φαμὲν Αν. Καὶ ξωσθανεῖσθαί γ', ὡς μάθῃς σαφέστερα.
ἐπίδεσμος. Ὦ φίλτατ' Πολυνείκες) ἀλλὰ Οι. Μέν' εὐτυχοῦσα, τἄμ' ἐγὼ σέρξω κακά.
προσαπτύομαι κἂν τὸ Αν. Καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπδύσῃ, πάτερ;
σῶμα σου, ἐπεὶ ἀ συζωρεῖσθαι δάλαι σε. Οι. Πεσὼν, ὅπου μοι μοῖρα, κείσομαι πέδῳ.
Οὐκ εἰς γάμους σὰς) Αν. Ὁ δ' Οἰδίπους πῆ, κ' τὰ κλεινὰ αἰνίγματα;
ἐχ ὀφείλεις κλαίειν μέλλουσα γαμεῖν· ἢ ὅπως, ἔχε κλῄσῃ τοῖς γόοις συμφορᾶς εἰς γάμους σάς. Οἷον ἐξωνείδισεν) καυχωμένη εἶπεν, ἐξύβεισεν. Οι. Ὄλωλ' ἓν ἡμάρ μ' ὤλβισ', * ἓν δ' ἀπώλεσεν.
Αν. Οὐκοῦν μεταχεῖν καὶ μὲ δεῖ τῆδ' σῶν κακῶν;
Οι. Αἰσχρὰ φυγὴ δυσαρεῖ, πρὸ τυφλῷ πατρί.
Αν. Οὐ σωφρονέσῃ γ', ἀλλὰ γενναία, πάτερ.
ὀνειδῶ γδ, τὸν τέτα Οι. Περσάγαγε νῦν με, μᾶλλον ὡς ψαύσω σέθεν.
ὑὸν ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. ἢ ἐπὶ τῷ Αν. Ἰδέ, γεραιᾶς * φιλτάτης ψαῦσον χέρι.
κλέος εἰλκῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκλέσθαι κ' ἔνδοξον ἐποίησε, μιμήσασθαι φήσασα τὰς Δαναΐδας. τὸ γὰρ ὀνειδῶ, κ' ὅτι ἀγαθῶ πάθεσθαι δύναται, κ' ἡμῖν σωτήριον, παρόσον ὀνειδῶ τῷ Κρέοντι, εἰ ὁ υἱὸς αὐτῆ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. Γενναιότητι σοὶ) εὐγλώσσια, ἀντὶ τοῦ ἠναίως μὲν περίπεις. μωρῶς δ', ἢ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καί. τυτέσιν, εὐγλώσσια κ' μωρία ἔνεστί σοι. Καὶ ξωσθανεῖσθαι) συναποθνήσκω φησὶν αὐτῷ, ἵνα πλέον τι μαθήσῃ. Ἀλλ' εἰ γαμοίμην) ἠθικῶς τοῦτο προσενεκτέον, κ' δεῖ σωσπακέψ τὸ καλῶς δ' ἂν ἔχῃ, εἰ ἐγὼ γαμοίμην, κ' σὺ μόνος φεύγοις, πάτερ; συναπτέον δ' τὸ ἀλλ' εἰ γαμοίμην, τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει; 1681. Πεσὼν) ποσὶν κείσομαι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ὅπου μοι μοῖρα. Καὶ τὰ κλεινά) οἱ ἀσαφεῖς λόγοι τε εἰσί; Ἓν ἡμῖν) γεγράφεται ἓν ἡμέρᾳ μ' ὤλβισεν ἠδ' ἀπώλεσεν. τὸ δ' ἠδὲ ἀντὶ τοῦ καί. ἤτοι ἓν ἡμῖν με ὤλβισε κ' ἀπώλεσε. πλέον δ' ὅτι; κἀδὸ ἔλβιος κ' δυστυχὴς, ὅτε τὸ αἴνιγμα τ' σφιγγὸς ἔλυσε. χτὶ γὰρ πὼν αὐτὼ ἡμέραν, κ' ἔγημε πὼ μητέρα, κ' τ' ἀρχῆς αντελάβετο. τὸ μὲν ἓν εὐτύχημα, τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα, κ' βασιλεῦσαι. δυσύχημα δὲ, τὸ γῆμαι πὼ μητέρα, φθδν τὸν τῆς φύσεως θεσμόν. Αἰσχρὰ φυγὴ) τὸ ἀ ζωαπτέον πρὸς τὸ αἰσχρὰ, τυτέσιν ἂκ αἰσχρά. ἀ πρεῖ τὸ σύμφωνον, ἀλλὰ χτὶ δρᾶμα ὑποτίθεται. πῶς γὰρ δάλαι Πολυνείκει, αὐτὴ συμφεύγουσα τῷ πατρί; πλεονάζει δ' τούτῳ τῷ εἴδει Εὐριπίδης. Περσάγαγέ με, ἵνα ψαύσω τῆς μητρὸς (κ) ἰδὲ ψαῦσον διὰ τῆς χειρὸς, τῆς φιλτάτης γερσιᾶς. ὦ μῆτερ κ' χωὴ μου ἀθλιωτάτη. ἐλεεινὴ πρόκειται, ὁμῶς πάντ' ἔχουσα τὰ κακά. πῆ δ' τὸ πῆμα τῆ Πολυνείκους κ' τῆ Ἐτεοκλέους δύο; ἤτοι ἐξεπλωμῶσι κεῖνται πλησίον ἀλλήλων, ὦ προσφιλῆ πήματα ἀθλια παλαιὰ ταλαιπώρου κ' ἀθλίου. νῦν, ὦ θύγατερ, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος τελεῖται μαντεία. ὁποῖ χρησμὸς, ἔρχ προὸς τοῖς κακοῖς λέξεις κακά;

Ant. Tu verò saltem cadaver aquâ lavare me fine.
Cre. Unum hoc fuerit prohibitorum urbi.
Ant. Sine saltem, ut circa sæva vulnera fascias ponam.
Cre. Nullo modo tu illum honorabis mortuum.
Ant. O charissime frater, saltem os tuũ labris applicitis exsculabor.
Cre. Nec compares calamitatem luctu ad nuptias tuas.
Ant. An unquam igitur vivens nubam filio tuo?
Cre. Multa necessitas incumbit: quomodo enim effugies nuptias?
Ant. Nox igitur illa habebit me Danaidum unam.
Cre. Vidistine audaciam, quàm superbè sit locuta?
Ant. Telis sit ferrum, & gladius adjuratus mihi.
Cre. Quare verò cupis liberari ab his nuptiis?
Ant. Fugiam unà cum miserrimo hoc patre.
Cre. Generosus animus, & præterea stultitia quædã ineſt tibi.
Ant. Etiam unà moriar, ut scias ampliùs
Cre. Vade; non occides filium meum: linque terram.
Oed. O filia, laudo quidem te propter tuam promptitudinem.
Ant. Sed si nuberem, & tu solus fugeres, pater?
Oed. Mane felix, ego mea feram patienter mala.
Ant. Quis verò te cæcum curabit, pater?
Oed. Cadens, ubicunque mihi fatum est, jacebo in campo.
Ant. Ubi nunc est Oedipus ille, & inclyta ænigmata?
Oed. Perit: una dies me beavit, & una me perdidit.
Ant. Non igitur oportet & me participẽ fieri tuorum malorũ?
Oed. Turpe est exilium filiæ cum cæco patre.
Ant. Modestæ quidem non est turpe, sed superbæ, pater.
Oed. Adducito igitur me, ut attingam matrem tuam.
Ant. Ecce; tange manu charissimam anum.
Oed. O mater, ô conjunx misserrima.
Ant. Miseranda jacet, habens simul omnia mala.
Oed. Ubi verò est cadaver Eteoclis & Polynicis?

* Ex MS. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 1661. Σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λοῦσαι) De lotione Mortuorum & de hoc loco vid. supra ad v. 1328. *Josua Barnes.*

V. 1663. Τελαμῶνας βδγεῖν) Præter *Scholiastem*, Vid. quæ Nos ad Troad. v. 1232. Τελαμῶσιν ἕλκη τὰ μὴ ἐχώ σ' ἰάσομαι. *J. Barnes.*

V. 1666. Γόοις) Ità *Scholiastes* explicando legit, ità sensus postulat, ità denique M^r. legit apertè, quarè Apage τὸ γέρ, quod in Impressis libris obtinebat. *Josua Barnes.*

V. 1668. Πολλή γ' ἀνάγκη) Ità MS. quarè admisi hanc lectionem in textum, utpote saniorem, quàm quæ olim obtinebat Πολλή σ' ἀνάγκη. *Josua Barnes.*

V. 1670. Ἐξωνείδισεν) Præter quod *Scholiastes* habet de vocabulo ὀνειδῶ quod ὑπαμφοτερίζει, Vid. *M. Anton. Mureti* Variar. Lection. l. 6. c. 18 Ubi κακῶ aliquandò in malo sensu & ὀνειδῶ in bono reperiri ostendit. Hùc refer illud Authoris *Etymologici Magni*, Ὀνειδῶ, λαμβάνεται κ' ἐπὶ τῶ κλέους, ὡς Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις ἔστ' ὦ πῆμ' μέσων λέξεων, ὡς τύχῃ, κ' ζῆλῶ, κ' δδλῶ. Ità *Hesychius.* Ὀνειδῶ, ὕβρει, μέμψει, κατήφεια· κ' κλέει. Sic supra v. 828. κάλλιστον ὀνειδῶ. *Josua Barnes.*

V. 1683. Ὄλωλ' ἓν ἡμάρ μ' ὤλεσε, ἓν δ' ἀπώλεσεν) Simile quiddam legitur & apud *Ovid.* Fast. l. 2.

Una dies Fabios ad bellum miserat omnes;
Ad bellum missos perdidit una dies. Notavit *Æmilius Portus.*

V. 1685. Γενναία) *Joh. Miltonus* legit ἠναία, & exponit *Generosum*, ut respondeat τῷ αἰσχρᾷ & *Turpe.*

Αν. Τῶ

Αν. Τώδ' ἐκταδὶν σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
Οι. Πρόσθες τυφλοῖν χέρ' ὄμμα προσώποις δυσμόρως.
Αν. Ἰδού· θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί.
Οι. Ὦ φίλα πεσήματ' ἀθλί' ἀθλίου πατρός.
Αν. Ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
Οι. Νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
Αν. Ὅ, ποῖον; ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἔρεις κακά;
Οι. Ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.
Αν. Πῇ; τίς σε πύργου Ἀτθίδος προσδέξεται;
Οι. Ἱερὸς Κολωνὸς, δώματ' ἱππείου θεοῦ.
Ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
Ἐπεὶ προθυμεῖ τῆσδε κοινωνεῖν φυγῆς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Αν. Ἴθ' εἰς φυγὰν πάλαιναν· ὄρεγε χέρα φίλαν
* Πάτερ γεραιὲ, πομπίμῳ *MS. Πάτερ abeſt.
Ἔχων ἐμὰ, ὥστε ναυσίπομπον αἴρειν.
Οι. Ἰδοὺ πορεύομαι· Τέκνον, σύ μου ποδαγὸς ἀθλία γλυκεῖ.
Αν. Γενόμεθα, γλυκεῖ μὲν ἀθλιαί γε
Δῆτα Θηβαίαν μάλιστα παρθένων δή.
Οι. Πόδι γεραιὸν ἴχνος πέμψεις;
Βάκτρα προσφέρε, ὦ τέκνον.
Αν. Τάδε τάδε βᾶδι μοι. τάδε τάδε
Πόδα πέμπε, πάτερ, ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων.
Οι. Ἰὼ ἰὼ δυσυχεστάτας φυγᾶς.
* Ἐλαύνῃ τὸν γέροντά μ' ὀκ πάτρας. * ἐλαύνων MS. & Schol.
Ἰὼ, ἰώ, * δεινὰ δρᾶν' ἐγὼ τλάς. * δεινὰ ἐγὼ ὁ τλάς. MS.
Αν. Τί τλᾷς; τί τλᾷς; Οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς,
" Οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσωσίας.
Οι. Οἶδ' εἰμὶ, μόσῳ ὃς ὅπᾳ
Καλλινίκων τ' ὐρανίων τ' ἔβαν,
Παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσώτου ἐυφρόν.
Αν. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
Ἄπαγε τὰ πάρος συντυχήματ' ἀνδῶν.
Τάδε σ' ἐπέμψε μέλεα πάθεα,

Ant. Illi duo porrectim tibi jacent juxta se invicem.
Oed. Appone cæcam manum super vultus infelices.
Ant. Ecce; tange manu tuos mortuos liberos.
Oed. O chara cadavera, & misera miseri patris.
Ant. O charissimum igitur nomen Polynicis mihi.
Oed. Nunc oraculum Apollinis, ô filia, perficitur.
Ant. Quod? an dices alia mala præter hæc?
Oed. Me Athenis moriturum esse exulem.
Ant. Ubinam? quænam te turris Attica recipiet?
Oed. Sacer Colonus, domus equestris dei.
Sed age, fervito huic cæco patri,
Siquidem cupis esse socia hujus exilii.

MONOSTROPHICA.

Ant. Vade in exilium miserum: præbe charam manum,
O pater senex, comitem
Me habens, sicut secundum ventum comitantem naves.
Oed. Ecce vado. Filia, tu sis mea dux misera.
Ant. Sumus, sumus miserrimæ utique
Inter omnes Thebanas virgines.
Oed. Ubi ponam senile vestigium pedis?
Porrige mihi baculum, filia.
Ant. Huc huc vade mihi, huc huc
Pone pedem, ô Pater, habens vires sicut somnium.
Oed. O fugam miserrimam,
Ejicit *Creon* senem me ex patriâ.
Heu, ego atrocia, atrocia passus.
Ant. Quid insistis? quid pateris? non alpicit Justitia malos;
" Neque compensat mortalium imprudentiam.
Oed. Ego sum is qui ad Musam
Victricem & cælestem veni,
Cum solvissem obscurum ænigma virginis Sphingis.
Ant. Quid Sphingis refers gloriam?
Desine priscinam felicitatem narrare.
Hæ expectabant te miseræ calamitates,

Ὅ, ποῖον) ἄρθρον ἐπλάσθη τὸ ὁ, καθὸ λέγεται καὶ ἐπὶ ὑδατέρᾳ πῖον. Ἀλλ' ἢ) τὸ ἢ αὐτὶ τοῦ ἆρα, ὁ δὲ ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ δῆ. ὁ δὲ λόγος καὶ ἐρώτησιν, ἆρα δὴ πρὸς τοῖς ὅσι κακοῖς, ἄλλα κακὰ ἐρεῖς, Ὁ χρησμὸς ὁ λέγων ---Ἐν τ' Ἀθήναις κ. λ. Τίς σε πύργου) ἀντὶ τῆς πόλις. τετρόπωλις γὰρ ἡ Ἀττικὴ. Ἱερὸς Κολωνὸς) δέξεται, μεθ' ὑπονόητ. *ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς· ἔστι καὶ ἕτερος κολωνὸς ἐν Ἀθήναις. ἵππιον δὲ θεὸν τὸν Ποσειδῶνα λέγει. Δῶμά θ' ἱππείου) διχῶς λέγεται, καὶ πλανητικῶς, καὶ ἐνικῶς. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ ἱππείῳ Κολωνῷ τεθάφθαι τὸν Οἰδίποδα, ἐν ἄλλοις ἐξεφράσαμεθα ἀκριβῶς. ἀλλ' ἄγε ὑπηρέτει τῷδε τῷ τυφλῷ πατεῖ, ἐπεὶ προθυμῇ σὺ κοινωνεῖν μοι τῆς φυγῆς. 1704. Ἴθ' εἰς φυγὰν) διὰ μὲν τὸ † Ἐγὼ σφε πάλιν, κἂν ἀπανέστη πόλις. ἀπόρημα δὲ Σοφοκλέους Ἀπηγόρηται παρέχει· διὰ δὲ τὸ φεύγειν, τῷ ὅτι Κολωνῷ Οἰδίποδι. Ναυσίπομπον) ἄπαγε, ὦ πάτερ, γεραιὲ εἰς φυγὴν τάλαιναν, πάρεχε, δίδου χεῖρα προσφιλῆ, ἔχων ἐμὲ πομπίμως καὶ ὁδηγὸν καθὰ πολὺ ναυσίπομπον, ἅτοι πολὺ τὰς ναῦς διαπέμπειν. Ποδηγὸς) ὁδηγὸς ποδῶν. Γενόμεθα) Ἀθηναῖον δὲ τὸ μὲ τὸ σ', ὡς Θηβαίων παρθένων ἀθλιώτατ' τυγχάνομεν.

Πόδι γεραιὸν) ὅπου φησὶ μέλλω τὸ ἴχνος πιθέναι, ἐκεῖ χειραγώγει με. 1711. Βάκτρα δὲ) πολὺ ὁδηγίαν. Τάδε τάδε) ὧδε πορεύεσθαι ὑπ' ἐμοῦ, τῇδε τῇδε πίτνει, ὦ πάτερ, τὸν πόδα, ἔχων ἰσχὺν, ὥστε ὄνειρον, σαθρὸν καὶ ἀνυπόστατον. 1713. Ὥστ' ὄνειρον) ὀνείρῳ πολὺ ἰσχὺ εἴκελον ἔχων. Ἰὼ ἰὼ) ἕνεκα τῆς δυσυχεστάτης φυγῆς καὶ ὀξοείας, ὦ Κρέον, ὑπονόητ ὁ ἐλαύνων καὶ διώκων τὸν γέροντα ἐκ τῆς πατρίδος. ἰὼ ἰὼ ὁ τλὰς καὶ ὑπομείνας δεινὰ καὶ χαλεπά. Ἐλαύνει) λείπει τὸ, ὁ Κρέων· φεῦ φεῦ ἐγὼ ὁ ὑπομένας χαλεπά. τί τλᾷς, τί φησὶν ἀεὶ λέγεις, ὅτι δεινὰ τλᾷς; εἰ γὰρ καὶ συνεχῶς αὐτὸ λέγεις, ὅμως ἡ δίκη πρὸ κακῶν ὄχ ὁρᾷ, οὐδὲ μετέρχεται αὐτῶν τὰς ἀσελγείας καὶ ἀσυνεσίας. Μόσαν ἀρχαῖον φησὶ, τὴν μεγάλην καὶ θεοβλεπτον σοφίαν. Οἶδ' εἰμὶ) ἐγὼ εἰμὶ φησὶν, ὃς ἔδοξα πάντας ὑπερβεβηκέναι σοφίᾳ, λύσας τὸ αἴνιγμα. Οἶδ' εἰμὶ) ἐγὼ εἰμὶ, ὃς ἦλθον ὅπῃ μόσαν καὶ σοφίαν μεγάλην, κεκμήνιον καὶ νικηφόρον εὑρὼν τὸ αἴνιγμα τῆς παρθένου κόρης, ἦγον τῆς σφιγγὸς τὸ ἀσώτευτον καὶ δυσνόητον. Σφιγγὸς) τὸ ὀνειδος, ἀντὶ τοῦ τὸ κλέος, τῆς σφιγγὸς ἀναφέρεις καὶ ἀναμιμνήσκεις, ὑφ' ὃ ἐξηγεῖ ἡ Σφίγξ, ἀλλ' ὃ ἔλαβεν αὐτὸς διὰ τὴν σφίγγα. ἄπαγε σαυτὸν ὑπονόητ αὐδῶν καὶ λέγων τὰ πάρος καὶ τὰ πρότερον συντυχήματα, τάδε τὰ μέλεα καὶ ἄθλια πάθη ἐπέμψεν, ἅτοι ἐξεδέχετο γλυκύμορον σὲ φυγάδα καὶ ὑξόεισον δανεῖν, ὦ πατερ, μακρὰν τῆς πατρίδος. πῆ, ἅτοι ἔν τινι τόπῳ, ποθεινὰ δάκρυα λιτόμενα θεᾷ παρθένοις φίλαις, ἀπειμι καὶ ἀπέρχομαι ἀπόρως, ἅτοι λίαν μακρὰν τῆς πατρίδος γαίης, ἀλωμένη ἀντὶ τοῦ πλανηθησομένη, ἀπαρθένευτα καὶ πολυπαθεύτατα, ἅτοι σπουδὴν παρθενεύουσα. Ἀναφέρεις) ἀναπολεῖς. κατ' ἐρώτησιν ὃ ὁ λόγος, καὶ νῦν ὃ τὸ ὀνειδος ὅπερ τὸ κλέος ὄζιν. 1723. Ἄπαγε τὰ) διὰ τὸ μήμημα ποιήσασθαι τῆς χρὴ τὴν σφίγγα σοφίαν, ἔπεχε· φησὶ τοῦτον τὸν λόγον· ἄσπιλον γὰρ φησι παρελθόσης ὁμιλίας μνημονεύειν, ἐπεὶ πλείων ἡ λύπη γίνεται. ἄπαγε οὖν, πέπαυσο, καὶ παρέλιπε τὰ συντυχήματα, δυσμενῶν παρόντων.

* Κολανὸς locus *Atticæ* editus 1500 p. ab Urbe, de quo Vid. *Hofmann.* in voce *Colonos.* † Hic Versus suprà v. 1652.

ANNOTATIONES.

V. 1693. Τυφλῷ) Τὸ τ' in τυφλῷ in hoc loco communis est. Vid. Quæ ejusmodi exempla protulimus ad hujus Fabulæ v. 10.

V. 1698. Ὅποῖον) Mss. aperte distinguit hoc modo ὅ, ποῖον; quare ita scribo, ὁποῖον enim est indefinitum, ποῖον verò Interrogativum. Πόδι ὁ χρησμὸς; ἀλλ' quid si legamus ἀλλ' pro ἄλλα, & tum non erit superfluum? Sed & ἀλλ' elegans. *Josua Barnes.*

V. 1713. Πόδα πέμψει, πάτερ) Olim erat πόδα πῆ' ὡς &c. in *Pauli Stephani* editione; at ex MS. jam locum refarcivimus. *Scholiastes* confirmat. *Josua Barnes.*

V. 1720. Καλλινίκων τ' ὐρανίων τ' ἔβαν) M. utrobique τι rejicit. *Josua Barnes.*

Ποθεινὰ) ποθεινοποιὰ καὶ λιποῦσα δάκρυα τοῖς παρθένοις, ἔξειμι, ἄφ' ἑαυτῆς ἐδάκρυσα μετ' αὐτῆς, ἀφ' ὧν δ' ἀκρύων εἰς πόθον καὶ εἰς μνήμην ἔξεσί με ὧν ταῦτα. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ δακρύσασα αὐτῆς παρθένων, ἔξειμι τῆς πόλεως. Ἀπαρθένευτα) ἀντὶ τοῦ κακοπαρθενεύτως, παρθένου ἀναξίως, πλανωμένη. Φεῦ τὸ χρήσιμον) πνὲς καὶ τοῦτο τῆς Ἀντιγόνης λέγουσιν. Φεῦ θαυμασικόν. τὸ χρήσιμον ἦλθ' φρενῶν ἥλικον ὅτι δηλονότι, ἦτοι μέγα. Εἰς παλαιὸς γε συμφορὰς) δυσχεῖς ἐγὼ φησὶν, ὅπ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τὸ παλαιὸς δόξαν ἀποισομαι, ὡς φρενίμαι καὶ συνετή. συνετῆς γὰρ τὸ καὶ δυσχέρη τῷ πατρὶ ἀφεῖσθαι σωθέναι, ὡσεὶ ἔλεγλν ἐβουλόμην τὸ σωστὸν μὲ ἦλθ' φρενῶν ἐν εὐτυχίας καιρῷ ὀπαδίζασ. Ἄλλως. Εἰς τὰς συμφορὰς τὸ παλαιὸς ποιήσει ἐμὲ τὸ χρήσιμον ἦλθ' φρενῶν εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον. Τάλαινα ἐγὼ ἕπ ἐγὼ καὶ ἕνεκα ἦλθ' ὑβρισμάτων τῶν ἀδελφῶν, ὃς οἴχεται ἐκ ἦλθ' δόμων, ἦτοι ἐξερρίφη ἄθαπ, μέλε, ὦν, εἰ καὶ ἀπωλόμην ὅτι θανεῖν ἐμὲ, ὦ πάτερ, καλύψω γῆ σκοπᾷ, ἦτοι τάφῳ. Τάλαινα ἐγὼ) ἀθλία εἰμὶ ἕνεκα ἦλθ' σῶν κακῶν, καὶ ἦλθ' τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκους ὕβρεων. Πρὸς ἥλικας) Διόδωρ φησὶ συμβουλεύειν αὐτῇ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτό. ἀδὲν γὰρ λαμβάνειν ἐξιόντες ἐφόδιον, ἢ ἵνα σωτάζηται αὐτᾶς. Ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν) ἀρκέντως ὠδύροντο τὰ ἐμὰ δυσχέρειαν εἰ ὁμήλικες, ἢ αὐτάρκειά μοι ἦλθ' ἡλίων ὅτι. Ἄλις ὀδυρμάτων] ἀρκέντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐμοὶ, ἕνεκα ἦλθ' ὀδυρμάτων. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίας] ἀπὸ κοινῆ τὸ φάνηθι, ἵνα ἱκετεύσῃς τὰς θεὰς λῆξιν δόναι ἦλθ' κακῶν, καὶ συμφορᾶς πρὸς τὰ λοιπὰ ἡδέως, ἀναπέμψασας ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας. Σὺ δ' ἄπελθε ἀμφὶ τὰς βωμίας λιτὰς, ἦτοι εἰς τὰς λιτὰς ἦλθ' βωμῶν, τυτέσιν εἰς τὸ προσεύξασθαι ἐν πῖς βωμοῖς. Κόρον) ἔχουσιν οἱ βαμοὶ δηλονότι ἦλθ' ἐμῶν κακῶν. Ἵνα τε σκοὸς) ὁ ταφος τῆς Σεμέλης, ὅπ ὅτιν ἐν Κιθαιρῶνι. σκοός ὄ, ὁ ναός. ἀδαὴς δ', δηλονότι τοῖς βεβήλοις, πῖς τὰ Διονυσιακὰ μὴ γινώσκουσι μυστήρια. ὅπ γὰρ τὸν Ἐρίμιον φησὶν ἴδ. ἄδηλον ὄ πρὸς τί ποτε φασὶν αὐτὸν τοὺ θεὸς ἄξιον, καὶ μάλιστα τὸν Διόνυσον· ὁ ὄ χρεὸς ἀσυμπαθὴς, πυθόμενον ὅτως ἀτυχῶς φύγοιεν μὴ οἰκτίζουσιν. Καδμείαν) εἰς τὸν ναὸν ἀπαλθόντα δηλονότι ἐκείνα, ᾧ ἀντὶ τοῦ, ἃ χρὴν, ποτὲ ἐγὼ Καδμείαν, ἦτοι Θηβαϊκὴν νεβρίδα στολισαμένη, καὶ ἐνθυσιάσῃ, ἀνεχόρευσα χῦ τὸν ἐν ὄρεσιν ἱερὸν θίασον καὶ χορὸν τῆς Σεμέλης χρὴν διδόασι εἰς θεὸς ἀχαίριστον, ἦτοι ἀντὶ χρὴν μὴ ἔχουσαι. Καδμείαν) ἀντὶ τοῦ ὀπωρείαν, καὶ ὡ εἰθίσμεθα ἡμεῖς οἱ Θηβαῖοι φορεῖν. Ἄλλως. τοῦτο κελεύεις χορεῦσαι, ὦ ποτε ἀνεχόρευσα ἐγὼ Καδμείαν νεβρίδα λυσαμένη, χῦ τὸν ἐν ὄρεσι θίασον τῆς Σεμέλης· ἀλλ' ὅμως χρεὼν ἦν ἐκτελέσαι, ἀνθ' ὧν ἐχόρευσα. πῶς ἂν μὲ κελεύεις καὶ νῦν αὖτῷ χορεῦσαι τῷ ἄπιδ καταφρονήσαντί μου, ἧς χρεὼν ἀμοιβὴν ὦδε ἦλθ' θεῶν ἐκ ἔχον, ἀλλ' ὅτι τὰ Οἰδίποδ τοιαῦτα πέπονθα. Ὦ πάτρας κλεινῆς) ὦ πολῖται τῆς κλεινῆς πατρίδ, βλέπετε. ὅδε ὁ Οἰδίπους, ὃς ὀνόσας τὰ κλεινὰ αἰνίγματα, καὶ ἦν ἀνὴρ μέγιστ· ὃς μόνῳ κατέσχον τὰ κράτη, καὶ τὰς νίκας τῆς μιαφόνου σφιγγὸς, νῦν αὖτος ἄτιμ οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι, καὶ ὑποδύομαι τῆς χθονὸς, ἀλλὰ θαπὶ ὀδύσσομαι ταῦτα ματαίως. τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας, ἦτοι τὰς ἀναγκαίας συμφορὰς, δεῖ φέρειν καὶ ὑπομένειν ὄντα ἀνητόν. Ἦν) ἦμλω, ὑπῆρχον. 1748. Ὃς μόνῳ σφιγγὸς) ἱστορεῖ Πείσανδρ, ὅπ χῖλον τῆς Ἥρας ἐπέμφθη ἡ σφίγξ τοῖς Θηβαίοις ἀπὸ ἦλθ' ἐχάτων μεθῶν τῆς Αἰθιοπίας, ὅπ τὸν Λαΐου ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παῖδα νόμον ἔφατα τῷ Χρυσίππῳ, ὃν ἥρπασεν ἀπὸ τῆς Πίσης, ἐκ ἐπιμαφήσαντο. διὸ ἡ σφίγξ, ὥσπερ γεφύρεται, πᾶν ὁρᾶν ἔχουσα ἀφίκνῳ. ἀναπάζασα ἡ μητὲς καὶ μεγάλως κατέδιεν, ἐν οἷς καὶ Αἵμονα τὸν Κρέοντ παῖδα, καὶ Ἵππιον τὸ Εὐρυόμου τῶ τοῖς Κενταύροις μαχεσαμένου. ἦσαν ὃ Εὐρυόμ καὶ Ἱπονεὺς, υἱοὶ Μάγνητ τῶ Αἰολίδ καὶ Φιλοδίκης. ὁ μὲν ἐν Ἀπ-

Φυγάδα πατρὶδ ἀπο γενόμενον, 1725
Ὦ πάτερ, θανεῖν πυ. Ποθεινὰ δάκρυα
Παρὰ φίλαισι παρθένοις λιποῦσ' ἄπειμι
Πατρὶδ ἀπότερ γαίας,
Ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα.
Οι. Φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν. 1730
Αν. Εἰς παλαιός γε συμφορὰς εὐκλεᾶ με θήσ.
Τάλαιν' ἐγὼ ὃ συγγόνων θ' ὑβρισμάτων,
Ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπ θ' οἴχετ',
Μέλε θ'. Ὅν, εἴ με χῦ θανεῖν, πάτερ, χρεών,
Σκοπιᾷ γᾶ καλύψω. 1735
Οι. Πρὸς ἥλικας φάνηθι σούς.
Αν. Ἄλις ὀδυρμάτων * ἐμοί. * al. ἐμῷ.
Οι. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίας λιτάς.
Αν. * Κόρος ἔχουσ' ἐμοῖ κακῶν. * al. κόσον.
Οι. Ἴθ' ἄλλα βέβηκ θ' ἵνα γε σκοὸς 1740
Ἁβαῖ θ'. ὄρεσι Μαινάδων.
Αν. Καδμείαν ᾧ νεβρίδα
Στολισαμένα πυ' ἐγὼ
Σεμέλας θίασον ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,
Χάριν ἀχάριστον εἰς θεὸς διδοῦσι. 1745

Τεροχῆοι. * Schol. κλεινῆς.

Οι. Ὦ πάτρας * κλεινοὶ πολῖται, λεύσετ', Οἰδίπους ὅδε,
Ὃς τὰ κλεινὰ αἰνίγματ' ἔγνω, καὶ μέγιστ θ' ἦν ἀνήρ.
Σφιγγὸς ὃς μόνθ' κατέχον τῆς μιαιφόνου κράτη.

Exulem ex patriâ factum,
O pater, inoriturum *te* alicubi.
Defiderabiles lacrymas
Apud amicas virgines relinquens, difcedo,
Procul à patriâ terrâ,
Non more virginum errans.
Oed. O mentem generofam!
Ant. In patris calamitate nobilem me faciet.
Miſera verò ego etiam propter fratris contumelias;
Qui mortuus periit inſepultus extra *paternas* ædes,
Miſer: Quem, etiamſi me mori oporteat, pater,
Clàm terrâ tegam.
Oed. Vade ad tuas ſodales.
An. Abundè lamentationum mihi.
Oed. Tu verò *abi*, *ut concipias* preces ad aras.
Ant. Habent ſaturitatem meorum malorum.
Oed. Vade ſaltem, ubi eſt templum Bromii
Inacceſſum in montibus Mænadis.
Ant. In quo *templo* Thebanam cervi pellem
Induta ego quondam,
In montibus, Semeles ſaltavi ſacrum tripudium,
Beneficium ingratum in Deos conferens.

Oedipus.

O patriæ inclyti cives videte, *ſum* Oedipus ille,
Qui ſolvit inclyta ænigmata & vir fuit maximus:
Qui ſolus compeſcui tyrannidem ſphingis cruentæ.

ANNOTATIONES.

V. 1726. Θανεῖν) *Scholiaſtes* ita diſtinguit θανεῖν. Πῶ ποθεν &c.

V. 1730. Οι. De interloquentium Perſonarum diſtinctione Vid. *Schol.* Et MS. ita diſtinguit

V. 1735. Σκοπᾷ γᾶ καλύψω) Vid. *Gul. Canteri* Novar. Lection. l. 4. c. 1. ubi γᾶ tolli vult. Ego nullam hic neceſſitatem video (nec *Æmyl. Portus* vidit) quare id fiat; cum τὸ σκοπιᾷ exponendum ſit clam & γᾶ καλύψω ſimul ordinanda. Quin MS. retinet, ſed γᾶν legit. Nec in v. 338. τὸ σκοπᾷ eo ſenſu occurrit, ut tumulum ſignificet, ſed quo nos jam exponimus. *Joſ. Barnes.*

V. 1737. Ἄλις ὀδυρμάτων ἐμοί) Ita MS. legit optimè; ut & *Scholiaſt.* quare deleo illud ἔχει, quod *Canterum* torquebat.

1741. Ἐν ὄρεσι Μαινάδων) in Monte *Mænadum Bacchi* Miniſtrarum, *i. e. Citharonis*. Vid. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 301.

——— *Qualis commotis excita ſacris*
Thyias, ubi audito ſtimulant trieterica Baccho
Orgia, nocturnuſque vocat clamore Citharon.

V. 1742. Καδμείαν ᾧ νεβρίδα) Olim ὦν ſcriptum erat: *Scaliger* ὧν legebat, *Canterus* Nov. Lect. l. 1. c. 9. legebat ᾧ. Et ita MS. ſanctiſſimum; refertúrque non ad ὄρεσι, ſed ad ἱερὸν θίασον ἐν ὄρεσι. Vid. *Scholiaſt.* Quare *Scaligeri* ὅπ non hic placet. *Joſua Barnes.*

V. 1745. Χάριν ἀχάριστον) Tale *Oxymori* genus vid. *Medæ* v. 618 & *Supplic.* v. 32.

V. 1748. Σφιγγὸς εἰς μόνθ') Aliàs Ὃς μόνῳ σφιγγὸς, non æquè ad rem & metrum.

πος, καὶ ξένος ὢν, ὑπὸ τῆς σφιγγὸς ἀνηρέθη. ὁ δὲ Ἱέρων ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων, ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι ἀγωνοθέται. πρῶτος δὲ ὁ Λαΐου τὸν ἀδέμιστον ἔρωτα τοῦτον ἔσχεν. ὁ δὲ Χρύσιππος ὑπὸ αἰσχύνης ἑαυτὸν διεχρήσατο τῷ ξίφει. πότε μὲν ἦν ὁ Τειρεσίας, ὡς μάντις, ἰδὼν ὅτι θεοσυγὴς ἦν ὁ Λάϊος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς ὁπῆς τὸν Ἀπόλλωνα ἐδεῖ. τὴν δὲ Ἥρᾳ μᾶλλον τῇ γαμοστόλῳ θεᾷ ἄγειν ἱερά. ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν ἀπελθὼν τοίνυν ἐφονεύθη ἐν τῇ γαστρὶ ὁδῷ αὐτὸς καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἔπυθε τὴν μάντιν τὸν Οἰδίποδα κτείνας δὲ αὐτὸς ἔδαψε φθαυπάσωσι τοῖς ἱματίοις, ὑπαπάσας τὸν ζωστῆρα καὶ τὸ ξίφος τὸ Λαΐου καὶ φορῶν· τὸ δὲ ἅρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ Πολύβῳ, εἶτα ἔγημε πῶς μητέρα λύσας τὸ αἴνιγμα. μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας πνὰς τελέσας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, κατήρχετο ἔχων καὶ πῶν Ἰοκάστῃ σωὶ τοῖς ὀχήμασι. καὶ γνωμόνων αὐτῷ ὡὲὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς γαστρὸς ὁδῷ, ὑπομνήσεις ἐδείκνυε τῇ Ἰοκάστῃ τὸν τόπον, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, καὶ τὸν ζωστῆρα ἔδειξεν. ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα. ὅμως ἐσιώπα. ἠγνόει γὰρ υἱὸν ὄντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἤλθέ τις γέρων ἱππιβυκόλος ὑπὸ Σικυωνίου, ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν, ὅπως τε αὐτὸν εὗρε, καὶ ἀνείλετο, καὶ τῇ Μερόπῃ ἔδωκε, καὶ ἅμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε, καὶ τὰ κέντρα. ἀπήτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγεια, καὶ ὅπως ἐγνώσθη τὸ ὅλον. φασὶ δὲ, ὅτι μὲν τὸν θάνατον τῆς Ἰοκάστης, καὶ πῶν αὐτὸς πύφλωσιν, ἔγνωσαν Εὐρυγάνεια παρθένον, ἐξ ἧς αὐτῷ γεγόνασι τέσσαρες παῖδες. ταῦτα σπὶ Πεισανδρίδου. κατέσχον δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα, ἢ ἔγνων. Μιαφόνῳ) κάρα γὰρ καὶ κράτη τὰ σοφίσματα, δι' ὧν ἐκράτησε τῆς πόλεως.

Νῦν ἄπιμος αὐτὸς, οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι δόμων.
Ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; 1750
" Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
Χο. Ὦ μέγα σεμνὰ Νίκη, τὸν ἐμὸν
Βίοτον κατέχοις,
Καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Nunc ignominiâ affectus idem miser expellor ex terrâ.
Sed quid hæc gemo, & frustrà deploro?
" Fatales enim casus oportet ferre mortalem.
Cho. O valde clara Victoria, meam
Vitam tenças, *me*
Nec *unquam* cessès coronare.

1752. Ὦ μέγα σεμνὴ) ὦ νίκη μεγάλως σεμνὴ, εἴθε κατέχοις τὸν ἐμὸν βίοτον, καὶ πῶς ἐμὲ ζωὸν, καὶ μὴ λήγοις καὶ παύσαιο στεφανοῦσα καὶ πιμῶσα ἐμὲ ἀλυνόπ.

Εὐριπίδου Φοινισσῶν Τέλος. *Eurip. Phœniss* Finis.

ANNOTATIONES.

V. 1749. Νῦν δ' ἄπιμος αὐτὸς, οἰκτρὸς) Ita ex MS. *C. C. C.* restituo; cùm olim bis οἰκτρὸς erat, nec semel αὐτὸς, quod tamen abesse salvo sensu vix potest; nec οἰκτρὸς rectè bis adesse. Et *Scholiastes* τὸ αὐτὸς agnoscit. *Josua Barnes.*

V. 1750. Ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα &c.) scriptum erat Ἀτὰρ τί, magnâ cum metri jacturâ, quare *Canteri* authoritate & ipsius Poetæ, qui simili formâ alias utitur, ita luxatum versum resarcire veriti non sumus. Sic Poeta in *Troadibus* v. 444. Ἀλλὰ γὰρ τί δῆτ' Ὀδυσσέως ἐξαιτίζω πόνος; Quin Clarissimus Vir *Hugo Grotius* testatur ita in MS. se legisse. Et Nos quidem testamur ita etiamnum, nec aliter legi in MS. Coll. *Corporis Christi* toties laudato, cujus rei Testes, cum Magistro & Sociis ejusdem Collegii, illos omnes facio, qui mihi fidem non habuerint: Illius enim Societatis Humanitas in his rebus Omnium votis & curiositati satisfacere solet. Imprimis verò summæ spei Virum Juvenem appello, Dominum *Robertum Moss* illius Collegii Socium meritissimum, quem & Arbitrum & Inspectorem & Testem mearum cum hoc MS. Collationum habui. Ridicule igitur *Duportus* vult legi nè minimâ metri ratione habitâ, Τί δ' ἆρα νῦν ταῦτα &c. Eundem sensum, quem *Oedipus* hisce duobus profert versibus, *Jocasta* unico expressit supra, eoque *Iambo*, Ἀτὰρ τί ταῦτα δεῖ φίλην τὰ πρὸ θεῶν. & hinc forsan *Iambi* illius principium per errorem in *Trochæi* hujus principium irrepsit. *Josua Barnes.*

V. 1752. Ὦ μέγα σεμνὴ &c.) Idem Epilogus ad *Oresta* Fabulam & *Iphigen.* Tauric. Mirum est autem *Chorum* omninò mutum fuisse, totâ hac Scena, nec *Antigonæ* Optimæ Virgini, nec miserrimo suo Regi *Oedipo* condoluisse: Quod & *Scholiastes* notatur. *J. Barnes.*

Honora-

Honoratiſsimo Domino, Amico plurimum Colendo, Domino

MATTHÆO DUDLEY

De *Clapton*

In Agro NORTHAMPTONIENSI

BARONETTO,

Hanc *MEDÆÆ* Fabulam

Honoris causâ Sacram Voluit

JOSUA BARNES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΙΑΣΩΝ εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τῷ Κρέοντος, τὴν Κορινθίων βασιλέως, θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. Μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη παρὰ μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ πυθομένη, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμπει τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον. οἷς ἐκείνη χρησαμένη, διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔπεται φυομένη, ὑποδραμοῦσα εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε. φησὶ δὲ τὰ πάλαι αὐτὰ Αἴσονος, ὁ τοῦ * Νόστου ποιήσας, φησὶν ἔπος·

Αὐτίκα δ' Αἴσονα δῆκε φίλον κόρον ἠβώοντα,
Γήραος ἀποξύσασ' εἰδώλοισι πεπίδεσι,
Φάρμακα πολλ' ἔψουσα ὀπὶ χρυσόοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μὴ δεῖν ἀνδρῶν αὐτὰς ἀνεψήσασα, ἐνεποίησε. Σταφυλος δέ φησι, τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐσκελεύσαντος γὰρ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν πρύμνην τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ κόπου. ἐπιπεσούσης γὰρ τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΜΗΔΕΙΑ διὰ τοὺς πρὸς Ἰάσονα ἔρωτας, τὸν ἐκείνου γαμικὸν τὴν Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέκτεινε μὲ Γλαύκην καὶ Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς· ἐγκαλεῖται δὲ Ἰάσονος, Αἰσῆ σωσικήσασα. Παρ' ἑτέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκειται ἐν Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. Ἐδιδάχθη ὅτι Πυθοδώρου ἄρχοντος, καθ' ὃν ὁλυμπιὰς ἐδόθη Ὀλυμπάδα. Πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ Σάτυροι, ὁ σῶζεται.

ARGUMENTUM MEDÆÆ.

JASON profectus *Corinthum*, adducens & *Medæam*, ducit in matrimonium *Glaucam* filiam *Creontis*, regis *Corinthiorum*. *Medæa* autem, cùm in exilium à *Creonte* releganda è *Corintho*, deprecata esset, ut uno die maneret, & impetrásset, dona mittit *Glaucæ* per suos liberos, quasi mercedem pro Beneficio *accepto*, vestem & auream coronam, quibus illa usa perit: *Creon* etiam complexus filiam, moritur. *Medæa* verò cùm interfecisset suos liberos, fugit *Athenas* in curru draconum alatorum, quem à Sole acceperat, vecta: ibi verò nubit *Ægeo* filio *Pandionis*. *Pherecydes* autem & *Simonides* aiunt, quòd *Medæa Jasonem* coquens juvenem fecerit. De patre verò ejus *Æsone*, sic inquit poeta, qui confecit (*Argonautarum*) Reditus,

* *Æsona* tum subitò fecit juvenescere lætâ
Fronte senem, exutis per *Thessala* Carmina rugis,
Pharmaca multa coquens, auro-fulgente Lebete.

Æschylus verò in Nutricibus *Bacchi* narrat, quòd etiam nutrices *Bacchi* cum maritis earum coquens, juvenes fecerit. *Staphylus* verò dicit aliquo modo interfectum esse *Jasonem* à *Medæâ*. Nam jussu ejus eum dormîsse sub puppe navis Argûs, cùm esset dissolvenda tempore: incidente igitur puppi super *Jasonem*, ipsum esse mortuum. * Ex *Gasp. Stiblini* Editione.

ALIUD ARGUMENTUM ARISTOPHANIS GRAMMATICI.

MEDÆA, odio *Jasonis*, quòd is *Glaucam Creontis* filiam duxisset, *Glaucam* & *Creontem* interfecit, suósque ipsius filios: unde à *Jasone* separata, cum *Ægeo* habitavit. Hæc fabula apud Neutrum est, h. e. neque *Æschylum*, neque *Sophoclem*. Scena fabulæ *Corinthi* ponitur: Chorus ex illius urbis mulieribus constat. Acta est *Pythiodoro* Archonte, circa octogesimam septimam *Olympiadem*. Primus *Euphorion*, secundus fuit *Sophocles*, tertius *Euripides*. *Medea*, *Philoctetes*, *Dictys*, *Messores Satyrici*: non extat.

* Ὁ τῶν Νόστων) De Carminibus, quorum Nomina ὁι Νόστοι, & Κυκλικοὶ & Κύπρια, eorundemque Authoribus vid. *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 2. c. 3. & 4. Item *Thom. Stanleii* Commentarium in *Æschyl.* in Catal. ad vocem Αἰσήμας. *Hofmanni* denique Lexici Universl. Continuat. in voce *Cyclicus*-Scriptor. Futabatur autem *Stasinus* Author *Cypriorum*. Ita *Tzetzes* in *Lycophron.* p. 90. & alii. Erant & Poemata *Thebaica* dicta & *Troica* & *Argonautica*, & Historiæ singulares, quas vocabant *Alcmæonida* & *Danaida* &c.

Τὰ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *ſunt hæ.*

ΤΡΟΦΟΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.	NUTRIX MEDÆÆ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.	PÆDAGOGUS.
ΜΗΔΕΙΑ.	MEDÆA.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	CHORUS MULIERUM.
ΚΡΕΩΝ.	CREON.
ΙΑΣΩΝ.	JASON.
ΑΙΓΕΥΣ, Βασιλεὺς Ἀθηνῶν.	ÆGEUS, *Rex Athenarum.*
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNTIUS.
ΠΑΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.	FILIUS MEDÆÆ.
ΕΤΕΡΟΣ παῖς.	ALTER filius.

Προλογίζει ὁ ἡ τροφός. Prologum autem agit Nutrix.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

NUtrix *Prologum agens occaſionem totius Fabulæ aperit, Dominæque* Medææ *vicem deplorat: Hinc Colloquium* Nutricis & Pædagogi, *qui Periculum invicem exaggerant, quod non ſolùm* Creonti & Glaucæ (*quos hoſtes ducunt*) *ſed etiam Liberis* Medææ *ab impotenti ipſius irâ impendeat: Quin his malis ſuperventurum dicunt* Medææ & *illius Liberorum exilium. Ipſa interim magno & miſerabili ejulatu ſe cum liberis & Jaſone diris devovet & gemiſcit intùs.* Nutrix & Chorus *mutuam fidem ergà Dominam liberóſque illius ſpondent, &* Nutrix *ad evocandam* Medæam *it intrò.*

Ovidius Naſo ſcripſit Fabulam hujus Nominis & Argumenti; quam Laudant Veteres & præcipuè *Fabius Quintilianus* l. 8. c. 5. ubi & hunc ex eâ Verſum laudat, *Servare potui; Perdere an poſſim rogas?* Hanc Fabulam dicunt illum ex *Euripide* vertiſſe; quod tamen haud credo, quià nullus eſt in hâc *Græcâ* locus, qui *Latino* illi reſpondeat. Quin & ipſe *Mæcenas* dicitur *Medæam* ſcripſiſſe. *Ennius* certè hanc ipſam Fabulam *Latinè* vertit, uti mox conſtabit, ubi illius Verſus nonnullos laudavero. *Senecæ* Fabula etiamnum extat ex hâc compaginata, licet variatâ paulùm, ut in rebus iſtiuſmodi fieri ſolet, Oeconomiâ. *Georgius Buchananus* verò hanc Fabulam *Latino* Carmine eleganti donavit. De Hiſtoriâ autem *Jaſonis* & *Medææ* conſulatur *Diodori Siculi* Bibliotheca l. 4. Item *Apollodori* Bibliotheca l. 1. c. 9. §. 16. & præcipuè §. 28. Qui locus in aliis libris dicitur, *Argonautica*, & ſub eo nomine extat ad Finem antiqui Poematis, cujus Nomen quoque Ἀργοναυτικὰ, Impreſſ. *Lipſiæ* An°. 1588. Ubi & *Apollodori Thebaica*, præter Poema ejuſdem Nominis; item *Troica* Carmine Heroico, præter *Manaſſæ* Troica, Carmine Politico (cum Parvâ Iliade) & Poema demùm ſuaviſſimum de *Arione Methymnæo.* Simul extant in Bibliothecâ Collegii SS. Trinitatis *Cantabr.* inter Libros Doctoris *Duporti.* Huc refer *Ovidii* Epiſtolas *Jaſonis* & *Medææ.* Item *Hygini* Fabul. xxv. *Joſua Barnes.*

ΤΡΟΦΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Τρ. Εἰ Θ' ὤφελ' Ἀργῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν, Κυανέας Συμπληγάδας,
Μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε

Nutr. UTinam navis Argo non volâſſet per Cyaneas Symplegadas in terram Colchicam: Neque in ſaltibus Pelii cecidiſſet unquam

νέες. ἵν' ἦ Φρίξιππον τὸ χρῆμα, τὸ γραῦς σωτέστερον ἀπολωλόσης τῆ ἀφίξει τῆς Ἀργῦς. ὁ δ' ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ οἶδεν, * Οὐκ ὄφελον Τρῴαση κατεσταμένη, † ἢ Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα. ἀπαγγέλλεται δ' ὅ

Εἰθ' ὄφελ' Ἀργῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος) Τὸ ὄφελε προνὲς ἐπῤῥήματικῶς δέχονται, ὡς τὸ Ὤφελε μήσ' ἐγένοντο δυοὶ

* Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κατεσταμένη) Olim κατεστάμην legebatur; ſed hic Verſus cùm ſumatur ex *Homeri* Iliad. σ'. v. 367. Ita legendum conſtat, Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κατεσταμένη κακὰ ῥάψαι. † Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα) Extat Iliad. ί. v. 694.

ANNOTATIONES.

V. 1. Εἴθ' ὤφελ' Ἀργῦς &c.) Quod polliciti ſumus in ſuperioribus ad Argumentum Notis, id nunc præſtandum cenſeo, nempè ſpecimen quoddam *Enniani* Verſionis hujus Fabulæ proferre. Et id *Cicero* in ſecundo ad *Herennium* ita exhibet,

Utinam, nè in Nemore Pelio ſecuribus
Cæſa cecidiſſet Abiegna *ad terram trabes;*
Neve inde Navis inchoandæ exordium
Cæpiſſet, quæ nunc nominatur nomine
Argo, *qua vecti* Argivi *delecti Viri*
Petebant illam Pellem inauratam Arietis,
Colchis, imperio Regis Peliæ *per dolum.*
Nam nunquam Hera erruns mea, domo efferret pedem
Medæa, *animo ægra, amore ſævo ſaucia.* Joſua Barnes.

V. 2 Κυανέας) *Latinè* Cyaneas. Ità verò, rejecto *Cæruleas*, quod priùs obtinebat; *Cyaneæ* enim eſt proprium nomen hoc in loco earum Inſularum *Ponti*, quæ ob concurſum, quem navigantibus facere videntur, *concurrentia ſaxa* Latinis & συμπληγάδες & σωσδρομάδες, & σωρομάδες vocantur *Græcis.* Vide quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 241. Ubi tamen Doctus Vir Dom. *Ricardus Bentley* monet pro κυανέαν Συμπληγάδων πλατὴ legi debere vel κυανέας Συμπληγάδας vel κυανέαν Συμπληγάδων πέτραν. Vide etiam *Iſaac. Tzetzem* in *Lycophron.* p. 189. *Joſua Barnes.*

V. 3. Μηδ' ἐν νάπαισι &c.) Vide *Johannis Brodæi* Miſcell. l. 6. c. 9. ubi hic locus expenditur & *Ennii* ſimul Verſio.

ἐκβολὴ διὰ τὸ ἁπαξαπλῶς ἄγαν ἔχειν, καὶ ταῖς ὑπερβολαῖς ἓν κεχρῆσθαι. Ἄλλως) ἐπαινεῖται ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παντικῶς ἄγαν ἔχειν. ἓν ὃ καὶ τοῖς ἐκβολαῖς κεχρῆσθαι. πολὺ τὸ πιθανὸν γὰρ παρ' Ὁμήρῳ. ὁ δὲ Τιμόχαρις τὸν τρόπον τῆς ποιήσεως ἀγνοήσας ποιητικὸν ὄντα, τῷ ὑστέρῳ πρώτῳ φησὶ κεχρῆσθαι. ὡς καὶ Ὅμηρος, Εἵματα δ' ἀμφὶ ὤμοισι βάλετο καλὰ, ἕσσατο δυώδεκα καὶ λύσασα· πρότερον γὰρ φησὶν ἓν) τὰ δένδρα, εἶθ' ὕστερον κατασκευάσθηναι τὴν Ἀργώ. Εἶδε] ἐπῤῥήματα εὐκτικὰ, * Εἰδ' ὡς ἡδώμεθα. ἀεὶ δὲ προτάττεται τὰ σωτάξεως. τὸ δὲ ὤφελε ῥῆμα εἰς ἀπαρέμφατον ἔπεται, † Ὡς ὄφελεν θανάτοιο μοι ἀδεῖν κακός. τὸ δὲ διαπεπαῦσθαι προτικῶς, ὡς ὅτι ὀρνὺς. ἔδει δὲ εἰπεῖν διαπλεῦσαι. Ἀργὼ δὲ ὑπὸ Ἄργου τοῦ ναυπηγήσαντος. ἢ διότι ἐταχυδρόμει. ἀργὸν γὰρ τὸ ταχύ· ἐντεῦθεν καὶ λήθαργος, ὁ τῇ λήθῃ ταχύς. καὶ πρῶτόν γε αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασίν· ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ Δαναοῦ γεγονυῖαν. ἔστι δὲ ὑπόθεσις ὁ τρόπος. τὰ δὲ δεύτερα τῇ τάξει, πρῶτα ὑπέθετο. Ἀργοῦς σκάφος] παρεφθαρμένως ἡ Ἀργὼ, ὅτι ὤφελεν ἡ Ἀργὼ παρελθοῦσα τὰς συμπληγάδας εἰς Σκυθίαν ἐλθεῖν. τὸ δὲ Κόλχων ἐς αἶαν) πόλις ἐστὶ Σκυθίᾳ ὅτου καλουμένη ὀνομαστικῶς. Κυανέας δὲ.) τὰς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου λέγει, αἳ δὲ ἀπάτιδες τῆς ὄψεως δοκοῦσιν ἐνταῦθα κεῖσθαι φερούσας· τὰς δὲ Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης σωρομάδας φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις, φησὶ τὸ πλέον τετρᾶσθαι) καὶ σκολιὸν, δι' ὃ φαντάζεσθαι πολὺ πλέοντας τὰ ὑπόκλειστα τῆς πετρῶν.

* Εἰδ' ὡς ἡδώμεθα) Hemistichium *Homericum*, Iliad. ά. v. 157. † Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι &c.) Hemistichium *Homer.* Iliad. γ'. v. 173.

Τμηθεῖσα πεύκη) σωεκδοχὴ ὑπὸ μέρους τὸ πᾶν. ὑπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελε μὴ ἐρετμῶσαι ἡ Ἀργὼ τὰς ἧς ἀείστων χεῖρας. Παγχρύσου δέρας) τὸ δέρμα. τοῦτο οἱ μὲν ὁλόχρυσον εἶδ) φασὶν, οἱ δὲ πορφυροῦν. καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὕμνῳ, ὑπὸ ἧς ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει.

9. Οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα) πολυανθρώπου τις λόγος φέρεται ἧς φιλοσόφων, ὃν καὶ Παμφίσκος ἐπῄνεσιν, ὡς * ἄρα πάντα πάλαστα λαῶν φῶτ' Κοεινθίων Εὐριπίδης, μεταχαράξαι τῷ σφαγίῳ ἧς παῖδων ὅτι τῷ Μήδειαν. ὑποσφαγιάσαι γὰρ τοὺς παῖδας Μηδείας ὑπὸ Κοεινθίων, παρεξωσθέντων ὅτι τῷ βασιλεύειν αὐτῷ θέλειν, διὰ τὸ τῷ Κόρινθον πατρῴαν αὐτῇ κτῆσιν εἶδ), ὃν μετήγαγε ἐπὶ Μήδειαν. θεὸς δὲ τῆς εἰς Κόρινθον μετοικήσεως, Ἵππευς ἐκπόδιος) καὶ Ἑλλάνικος. ὅτι δὲ βεβασίλευκε τῆς Κορίνθου ἡ Μήδεια, Εὔμηλος ἱστορεῖ καὶ Σιμωνίδης· ὅτι δὲ καὶ ἀθάνατος ἦν ἡ Μήδεια, Μουσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἰδμένων ἱστορεῖ, ἅμα καὶ περὶ ἧς τῆς ἀκραίας Ἥρας ἑορτὴν ἐκπεδεῖς. Πελιάδας) τὰς Πελίου θυγατέρας ἔφησεν ἡ Μήδεια, ἃ πατέρα σφάξαι, καὶ ἑψῆσαι, ὡς ἐσόμενον νεώτερον. ἑψήσασα προτερον κριὸν, καὶ ποιήσασα ἄρνα διὰ φαρμάκων. Τὸ δὲ ἀνδάνουσα) ὀρθῶς ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ ἀνδαυσῃ. ἤρεσκε γὰρ τοῖς Κορινθίοις, ἐπεὶ λιμώττοντας αὐτοὺς ἐπωφέλει πολλοῖς ἐποίησατο, καὶ αὐτὸ δὲ ἠρέσκετο τῇ Κορίνθῳ. ἐπεὶ λέγονται καὶ οἱ Κορίνθιοι φαρμακοὶ εἶδ). τὰ δὲ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶδ), καὶ χαίρειν ἀλλήλοις ἴσμεν. Αἰσυμᾶν) αἰσυμᾶν δέτι τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν. ἰδίως δὲ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὑπὸ Κυμαίων αἰσυμήτην τὸν ἄρχοντα λέγειν. Αἰσυμνᾶται δὲ κεῖται ἐνέα κ. λ. ὅπου ὁ ποιητὴς δηλοῖ τοὺς ἄρχοντας ἧς ἀγώνων. Φασὶ δὲ πρὲς μὲν Ἵππότην, οἱ δὲ Κρέοντα παῖδα γαμῆσαι τὴν Ἰάσονα. θεὸς δὲ τῆς Κρέοντος δυσαλγεσς, ὑπὸ ὁμοφωνοῦσι τῇ Εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλειτόδημος μὲν γὰρ Κρέοντα φησὶ καλεῖσθαι, γήμαντος ἧς Ξούθου. Ἀναξικράτης δὲ Γλαύκην. 20. Μήδεια δ' ἡ δύσλωβος) Μήδειαν ὑπὸ Ἀγάστου ἐκπεσοῦσαν σὺν Ἰάσονι, Ἵππότης ὑποδέξατο Κρέοντος τοῦ Λυκάβου. ὁ Λύκαβος δὲ, ἐπεὶ Βελλεροφόντης ᾤχετο, ἦρξεν ἔτη κζ'. ἔπειτα Κρέων λέ. εἶτα Ἵππότης. ἐπεὶ δὲ Ἰάσων ἔγημε τὴν Ἵππότου θυγατέρα, τότε δὴ κτείνασα τοὺς παῖδας αὐτῆς, ἀπαλλάσσεται πρὸς Αἰγέα. ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου, ἱστορεῖσιν Εὔμηλος καὶ Σιμωνίδης, λέγων ὅτω, ὑδὲ κατ' † εἰς Κόρινθον ἐκ Μαγνησίαν ναῦεν. ἀλόχου δὲ Κολχίδος σωάσεσθαι, θρόνῳ λεχαίᾳ τ' ἄναντι.

* Πάντα τάλαντα λαῶν) De *Talento* Vid. *Cel. Rhod.* Antiqu. Lect. l. 25. c. 18. & *Marfilii Cagnati* Variar. Observat. l. 4. c. 6. ubi etiam de *Drachmâ*, *Obolo* & *Triobolo*. Hi autem duo ſtatuunt ſingula talenta valere ſexcentos coronatos aureos; hoc eſt *Anglicæ* noſtræ monetæ 187l—10s—0 adeò ut quinque hæc talenta, Attica cum fuerint, valuerint tres mille aureos, hoc eſt, noſtræ monetæ. 937l—10s—0. De hâc autem *Corinthiorum* ad *Euripidem* largitione Vid. etiam *Plutarchum* in *Alexandro*. *Apollodorus* quoque Biblioth. l. 1. c. 9. §. 28. *Medææ* filios á *Corinthiis* cæſos memorat. *Joſua Barnes.*

† Καὶ' εἰς) Videtur hic locus aliquantò corruptus.

ANNOTATIONES.

V. 9. Πελιάδας κόρας) Earum Nomina & Hiſtoriam vide in Argumento Fabulæ *Peliades* dictæ, quæ inter Fragmenta cernitur ad Finem hujus Operis Vol. 2. fol. 486. & infra ad hujus Fabulæ v. 486. & v. 504. Item *Apollodori* Biblioth. l. 1. c. 9. §. 27. *J. B.*

V. 12. Φυγῇ) Aliàs φυλῇ, vel ψυχῇ. Vid. *Canteri* Novar. Lect. l. 2. c. 21. Sed has ejus conjecturas damnat Codex *Heinſio-Scaligerianus*. Ego quidem φυγῇ manere velim & πολίταις legi, unde omnis prorſus difficultas tolleretur: Vel ita lego, φυγῇ, πολίσσῃ δ', &c. Sicut, *Urbem quam ſtatuo, veſtra eſt*; ut πολίτας includatur. Confer *Scholiaſt.* notavit *Joſua Barnes.*

V. 19. Αἰσυμνᾶ) De Origine hujus Dictionis vid. *Euſtathium* & Lexicographos: De ſignificatione vid. *Scholiaſtem*, quem egregiè corruptum nos ad priſtinum ſplendorem reſtituimus. Olim enim ita legebatur, Αἰσυμνᾶ δὲ κεῖται δ', δὺ ἄρχοντας ἧς ἀγώνων. Hunc ego locum ex *Homero* reſtituo; nec enim dubitandum, *Scholiaſten* reſpicere illud *Homeri*, Odyſſ. θ'. v. 258.

Αἰσυμνῆ δὲ κεῖται ἐνέα πάντες ἀριστεῖς
Δήμιοι, οἵ κατ' ἀγῶνας ἰῶπρόσωπον ἄκαστε.

Hunc locum brevitèr pro more deſignabat *Scholiaſtes*, θ'. enim ἐνέα valet, κεῖται autem malè pro κεῖται, & ὅπου ὁ ποιητὴς δηλοῖ, vel tale quid, excidebat ante δὺ &c. De voce Αἰσυμνήτης ita quoque *Sophoclis* Scholiaſtes ad *Oedipum* Tyrannum ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, δὺ Τυρρηνὸς φησὶ τοπρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεῦσαι· δηλονότι τοὺς δ'. ἐκεῖνο πῦρομα. *J. Barnes.*

Κεῖ)

Κεῖ δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
Τὸν πάντα σωτήκουσα δακρύοις χρόνον,
Ἐπεὶ φρὸς ἀνδρὸς ἤσθετ' ἠδικημένη,
Οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
Πρόσωπον· ὡς ὄ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
Κλύδων, ἀκούει νουθετημένη φίλων,
Ἢν μή ποτε στρέψασα παλλεύκου δέρην,
Αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον,
Καὶ γαῖαν, οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
Μετ' ἀνδρός, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
" Ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα, συμφορᾶς ὕπο,
" Οἷον πατρίδος μὴ 'πολείπεσθαι θρόνου.
Στυγεῖ δ' παῖδας, ὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται.
Δίδοικα δ' αὐτὴν, μή τι βουλύσῃ νέον.
Βαρεῖα γὰρ φρὴν, ὐδ' ἀνέξεται κακῶς
Πάσχουσ'· ἐγὼ δὰ τήνδε· δύμαινα δέ νιν,
Μὴ θηκτὸν ὥσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἔστρωται λέχος·
Ἢ κὴ τύραννον τόν τε γήμαντα κτανεῖ,
Κἄπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά·
Δεινὴ γάρ. ἤ τοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
Ἔληται τις αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
Ἀλλ' οἵδε παῖδες οὐκ τρόχων πεπαυμένοι
Στείχουσι μητρὸς ὐδὲν ἐννοούμενοι
" Κακοῦ. Νέα γὰρ φρονεῖς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Παι. Παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
Τί πρὸς πύλαισι τῇδ' ἄγυσ' ἐρημίαν
Ἔσηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
Πῶς σε μὴν Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
Τρ. Τέκνων ὀπαδὲ, πρέσβυ, τῆς Ἰάσονος,
" Χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
" Κακῶς πίπτοντα, κὴ φρενῶν ἀνδάπτεται.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος,
Ὡς δ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κἀξανῶ
Λέξαι, μολέσῃ δεῦρο, Μηδείας τύχας.
Παι. Οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

Jacet autem sine cibo, subjiciens corpus doloribus
Omni tempore contabefaciens corpus lachrymis,
Poſtquam animadvertit se injuriâ affectam à viro:
Neque oculos tollens, neque avertens a terrâ
Faciem, sed ut saxum, aut marinus
Fluctus, audit monitus amicorum:
Nisi quando vertens candidam cervicem.
Ipsa apud sese deploraverit patrem suum,
Et terram & ædes, quibus relictis venit huc
Cum marito, qui nunc contumeliâ affecit eam.
" Et misera agnovit ob ipsam calamitatem,
" Quid sit non deserere terram patriam.
Odit autem liberos, neque lætatur aspectu eorum.
Metuo verò ipsam, nè quid novi moliatur,
Nam animus ejus est vehemens, nec sustinebit mala
Pati: ego novi eam, metuo autem eam
Ne acutum transfigat gladium per hepar,
Clam ingressa domum, ubi stratus est lectus:
Aut etiam occidat regem & hunc, qui duxit uxorem
Deinde verò majorem aliquam cladem accipiat
Est enim vehemens. Non facilè si susceperit
Cum eâ odium aliquis, præclaram victoriam auferet.
Sed isti pueri cessantes à luctu
Veniunt, nihil cogitantes de matris
" Malis. Nam puerilis animus non solet dolere.
Ped. Antiquum mancipium meæ dominæ,
Quid ad portas hanc agens solitudinem,
Stas, ipsa tibi recensens mala?
Quomodo sine te sola Medæa relinqui vult?
Nut. O senex, comes liberorum Jasonis,
" Fidelibus ministris calamitati sunt dominorum
" Res adversæ, & angunt ipsorum animos
Ego enim eò perveni doloris
Ut mihi venerit desiderium terræ & cœlo
Dicere calamitates Medææ, egredienti huc.
Ped. Nondum ergo cessat à luctu misera?

Δακρύοις χρόνον) ἀνενδότως δακρύῃ, ἀντὶ τῦ συντακομένη τὸν πάντα χρόνον, οἷον σωρηχῶς χλαίουσα ἀνεσιν ὐ λαμβάνει. Ἢν μή ποτε στρέψασα) τὸ δέειν ἐὰν μὴ μὴ ἔχῃ τῦ ἰ ὀξυτόνως δειρὴ. εἰ δ' χρεὶς τὸ ἰ, δέρω. Ἀπαμάσας ἔχει) Ἀτικῶς, ἀντὶ τῦ ἠτίμωσε. κὴ Σοφοκλῆς, παῖδας γὰρ ὕς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει. κὴ πάλιν, εὐφημίαν μὲν πρῶτα κερδύξας ἔχω. οἷον λείπῃ τὸ ἀγαθόν. Ὅμηρος, * ὡς ὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος. Φάσγανον δ' ἤπατος) ἐπὶ τῆς παίδων ἀκουσίου. κὴ γὰρ φησὶ· συγγεῖ δ' παῖδας, ὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται. δύναται κὴ ὅπὶ αὐτῆς ἀκούσεως. ὁ δ' Εὐριπίδης τὰ μέλλοντα ἀναφωνεῖ. ὁμοία δ' ἡ ἀμφιβολία, κὴ παρ' Ὁμήρῳ, * δείδια δὲ μὴ λαμὸν ἅπαμήξειε σιδήρῳ. κὴ τὸ διὰ τῆς ἥπατος δ' παῖδων λέγει. ἔστι γάρ ὅτιν αὐτῷ, ὡς εἴρηται, θέλειν τὰ μέλλοντα. Τύραννον) τὸν Κρέοντα φησί. τὸ δ' ἑξῆς ἢ κὴ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ, δεινὴ γάρ. Συμφορὰν δ' λάβῃ) οἱονεί μείζονι κακῷ περιπέσῃ πρὸς τῷ ἤδη μεμισῆσθαι ὑπὸ Ἰάσονος. Ἐκ τρόχων) βυρσοτόνων, ὡς νόμων. Ἀειστράφης, βαδίζει μοι τὸ μειρόκιον ἐξ ἀπολεχῶν. ὡς ἀπὸ γυμνασίας ἕν ἐλαδίνῃς τῦ παίδας. Θρεομένη) σωνομένη, ὁμιλοῦσα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς θρύς. Ὁμηρος, † ἃ δὲ πάντων ἥεν ὁμῶς θρόος, ὐδ' ἴα γῆρις. ἢ δαλεγόμενοι παρὰ τὸν θρῦν. Νέα γὰρ φρονεῖς) ἢ γὰρ παῖς νέων διάνοια πονεῖν ἢ λυπεῖσθαι ὐ φιλεῖ. οἱ δὲ νέοι ἔξω πάσης φροντίδος κὴ κακίας εἰσί. 49. Πάλαιον οἴκων) ἀντὶ τῦ παλαιὰ θεράπαινα. Χρηστοῖσι δούλοις) τοῖς ἀγαθοῖς δούλοις τὰ παῖς δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα συμφορὰν φέρει κὴ ὀδυνᾶς. κακῶς ὑπιπτεύοντα, εἰς κακὸν ὑποδαίνοντα τὰ παῖς δεσποτῶν. 57. Ὡς δ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε) τὸ χῆμα σολοικοφανὲς, διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῆς πτώσεως. ὅτω δὲ φησὶ πέπλησε τὴν ψυχὴν ὑπὸ παῖς κακῶν παῖς χρὴ Μήδειαν, ὡς ἀφίενται λόγως εἰς τε γῆν κὴ τὸν ἀέρα. οἱ δὲ ξενοχωρεύμενοι τῷ κακῷ, τῷ ἀρανῷ, ἢ τῷ ἡλίῳ, ἢ πνὶ ἄλλῳ θεῷ ὑφηγῦνται τὰ καθ' ἑαυτὸν πράγματα. Ἄλλως. μεμίμηται τὸν ἐν μεγάλαις δυσχερείαις ἐξεταζομένης. ὅτι γὰρ σωπᾷν τὰς συμφορὰς μὴ δυναμένοι, κὴ λέγειν ἀνθρώποις φοβούμενοι, ὀργῇ, ἢ ἡλίῳ, ἢ γῇ, ἢ θεοῖς ἄλλοις ἐπιγένῃ.

* Odyss. ι. v. 34. * Iliad. σ'. v. 34. † Iliad. β'. v. 437.

ANNOTATIONES.

V. 45. Καλλίνικον οἴσει) *M. Anton. Muretus Variar. Lection.* l. 3. c. 11. legit ἄσει), cui assentit *Canterus*. Et scio phrasin hanc usitatam. De quâ Nos plura in *Hercule Fur.* v. 681. sed opus hic non video, ut tollatur τὸ οἴσει), bono enim cum sensu & illud stabit: Quarè & *Buchananus* retinet, qui sic vertit,

Metuenda sanè est, nec facilè Victoriam
Refert, in illam siquis odia exerceat.

Hugo Grotius quoque retinet in Excerptis suis & sic vertit,

Dura est; nec illam qui habeat inimicam sibi
Facilem ac puratam spondeat Victoriam. Josua Barnes.

V. 45. Ἀλλ' οἵδε παῖδες οὐκ τρόχων πεπαυμένοι στείχουσι) Ita idem *Euripides* in *Alope*, inter Fragmenta, v. 3. Ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γομφάδα σόλον στείχοντα δυσέρν, οὐκ τρόχων πεπαυμένον. Uterque locus de Gymnasiis intelligitur, de quâ re vide *Scholiast. J. Barnes.*

V. 58. Μολέσῃ) Syntaxis mira, ἵμερός με ὑπῆλθε μολέσῃ, quam *Scholiastes* refert ad *Solœcismum*: Vid. *Hippolyt.* v. 23. alii putant τὸ μ' pro μοι poni, ut sit μοι μολέσῃ; sed videant illi, quomodo μοι sequatur ὑπῆλθε. Frequens verò Poetis est mos, syntaxin mutandi in sententiæ progressu, ut & omnes homines in familiaribus congressibus facere solent. Vid. etiam quæ Nos ad *Iphigen. Taur.* v. 695. *Bacch.* v. 1307. & *Cyclop.* v. 330. Quod autem ad morem attinet Terræ, aut Cœlo, Soli, aut Lunæ aliquid narrandi, elegantèr *Plautus*, in *Mercatoris* Prologo, v. 3. Non ego item facio, ut alios in Comœdiis Vidi facere Amatores, qui aut Nocti, aut Diei, aut Soli, aut Lunæ Miserias narrant suas. *Ennius* hunc locum ita vertit, *Cupido cœpit miseram nunc me prologui Cœlo atque Terræ Medeæ miserios. Cicero* Tusc. Quæst. l. 3. *Josua Barnes.*

Ζηλῶ σε) ἠθικῶς· ὡς εἰ ἔλεγεν, μαθέσεος εἶ τοιαύτῃ διανοίαν ἔχων. Ἄλλως. θαυμάζω σε, πῶς ἂν ἔγνωκας. ἀρτιγὸ ἀρχὴ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.

Τρ. Ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.
Παι. Ὦ μῆτερ, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
Ὡς εὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φόνῳ φέρῃ.
Παι. Οὐδέν, μετέγνων κἀπὶ τοῖς πρόσθ' ἁμάρτυρα.
Τρ. Μὴ πρὸς γλυκείᾳ κρύπτε συμβαλὼν σέθεν·
Σιγῶν γὰρ, εἰ χρὴ, τῶνδε δύσομαι πέρι.
Παι. Ἤκουσά τε λέγοντος ἀγγέλου τινὸς,
Πρεσβὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίστατοι
Θάσσουσι σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
Ὡς τόνδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
Σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κηδεμὼν θοροῖς
Κρέων. ὁ μὲν τοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε,
Οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν σὸν ἓξ) τόδε.
Τρ. Καὶ παῦτ' Ἰάσων παῖδας ὀξύμόξεται;
Πάρεστ' ἄρ', εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχῃ;
Παι. Παλαιὰ κοινὰν λείπε) κηδευμάτων.
Κοὐκ ἐς' ἐκεῖνον τοῖσδε δώμασιν φίλος.
Τρ. Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιᾷ, πρὶν τόδ' ἐξιωτλικέναι.
Ἀτὰρ σύγ' (εὖ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
Δέσποιναν) ἡσύχαζε, καὶ σίγα λόγους.
Τρ. Ὦ τέκνα, ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ.
Ὀλοιτο μὴ, δεσπότης γὰρ ἔς' ἐμός,
Ἀτὰρ κακὸς γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται).
Παι. Τίς δ' οἶδ' ἀνθρώπων ἄρτι γινώσκει τόδε,
Ὡς πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ;
Οἱ μὲν δικαίως, οἱ δ' ἐς κέρδος χάριν.
Εἰ τοὺς δέ γ' οὐκ ἔνεκ' ὀργῆς πατήρ;
Τρ. Ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω, τέκνα.
Σὺ δ' ὡς μάλιστα τόσδ' ἐρημώσας ἔχε,
Καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην,
Τοῖσδ' ὥστε δράσειν σοῦ· δέδοικα μὴ

60 *Nut.* Laudo te: malum inchoatum eſt nondum eſt in medio.
Pæd. O ſi fultam, ſi licet hoc dicere de dominis,
Ut nihil novit de recentioribus malis.
Nut. Quid verò eſt, ô ſenex? nè graveris dicere.
Pæd. Nihil; pœnitet me & priora dixiſſe.
65 *Nut.* Nè celes confervam tuam per barbam:
Nam reticebo ea, ſi opus erit.
Pæd. Audivi quendam dicentem, cùm non viderer audire,
Accedens ad locum ubi luditur calculis, ubi natu grandes
Sedent, ad ſacram aquam Pirenes;
70 Quod liberos hos è terrâ Corinthiâ ejicere
Velit cum matre dominus hujus terræ
Creon. Hic tamen ſermo an verus ſit,
Haud ſcio: equidem vellem hoc non ſic eſſe.
Nut. Et patietur Jaſon hæc liberis ſuis
75 Accidere, etiam ſi cum matre diſſidium habeat?
" *Pæd.* Veteres novis cedunt affinitatibus?
Et ille non eſt amicus his ædibus.
Nut. Actum eſt igitur de nobis, ſi addamus malum
Novum veteri, priuſquam illud exhauſtum ſit.
80 *Pæd.* At tu (non enim commodum eſt hæc ſcire
Dominam) quieſce & tace hos ſermones.
Nut. O liberi, audite, qualis in vos ſit pater:
Non precor quidem ut pereat; eſt enim dominus meus;
Sed tamen impius in amicos invenitur.
85 *Pæd.* Quis verò mortalium jam non novit hoc,
" Quod quiſque ſe ipſum magis quàm proximum amet?
" Alii quidem juſtè, alii verò etiam quæſtûs gratiâ.
" *Quid mirũ ig.* ſi hos etiã *novi* cõnubii cauſa non diligat pater?
Nut. Ite intra domum, liberi, bene enim erit.
90 Tuque tene hos quàm longiſſimè abductos,
Neque adducas ad matrem mœſtam.
Nam jam vidi eam oculis efferari,
Et aliquid patrare cupientem adverſus hos: neque deſiſtet

ANNOTATIONES.

V. 68. Πεσὼς προσελθών) Aliàs πεσὼν; ſed non æquè bené. Scholiaſtes errat, cùm dicit προσελθὼν pro προσελθέσθαι poni; de ſe Pædagogus enim dicit, non de fœminâ.

V. 85. Τίς δ' οἶδ' &c.] Scholiaſtes hunc Verſum aliàs legendum vult, nempe hoc modo

Τίς δ' οἶδ' ἀνθρώπων; Ἆρτι γινώσκει τόδε.

Quem vide. Eodem modo legit *Pet. Victorius* Variar. Lectionum l. 14. c. 6. Qui & notavit *Terentium* in *Andriâ* hunc locum *Euripidis* expreſſiſſe; ubi *ſervus* verum affirmat ac vulgò dici ſolere offendit, "Omnes ſibi melius eſſe malle, quàm alteri. De quo loco vide *Jani Gulielmii* Veriſimil. l. 1. c. 16. ubi v. 87. pro εἰ μὴ δικαίως, legit εἰ μὴ διὰ κλίσιν, ſanè veriſimiliter; locúmque ex M. *Tullio* in rem ſuam adducit. Vid. inſuper *Thomam Gatakeri* Adverſar. Miſcell. l. 13. fol. 129. ubi tamen *Bellerophonte* pro *Creſphonte* per errorem legit Vir alioquin ſagaciſſimus. Et *ſenarius* ille, quem idem fol. 130. profert, ita legendus φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλέον ἕδεις ἑδένα· Ille legit ἑαυτὸν, niſi ſit error Typographicus; quod puto. *Joſua Barnes.*

V. 92. Ὀμμα νιν ταυρουμένην] Vid. de hâc voce Scholiaſt. & infra ad v. 188. Aliàs eleganter *Euripides* Tauri furoris aſpectum deſignat in Fabulâ *Syleo* dictâ, v. 7. inter Fragmenta,

---ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμον,
Ταύρου λέοντος ὡς βλέπον ἐκ ἰμβολῆς. *J. Barnes.*

Χόλῳ,

Χόλυ, σάφ' οἶδα, πρὶν κατισκῆψαί τινα·
Ἐλθρός γε μὴ σύ τοι, μὴ φίλυς δράσῃ τί π.
Ἀνάπαυσοι.
Μή. Δύσταν' ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
Ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
Τερ. Τόδ' ἐκεῖνο· φίλοι παῖδες, μάτηρ
Κινεῖ καρδίαν, κινεῖ δ' χόλον.
Σπεύσατε δᾶσσον δώματ' εἴσω,
Καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματ' ἐχθρῶν,
Μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσοι-
σ' ἄγριον ἦθ', συγγενᾶν τε φύσιν
Φρενὸς ἀνδαδύες.
Ἴτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχ' ἔισω.
Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
Νέφ' οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψῃ
" Μείζονι θυμῷ. τί ποτ' ἐργάσεται
" Μεγαλόστομαγχν', δυσκατάπαυστ'
" Ψυχή, δηθῆσα κακοῖσιν.
Μή. Αἶ αἶ· ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
Ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάραστοι
Παῖδες ὄλοισθε συγγενᾶς μιᾶς
Σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμ' ἔρροι.
Τερ. Ἰώ μοι μοι, ἰὼ τλῆμον.
Τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
Μετέχουσι; τί τόσδ' ἔθηκεις; οἴμοι,
Τέκνα, μή τι πάθητ', ὡς ὑφδυγῶ.
" Δεινὰ τυραννων λήματα, καί πως
" Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
" Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
" Τὸ δ' εὐθὺ μὴ ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
" Κρεῖσσον ἔμοιγ' ἦν, εἰ μὴ μεγάλως,
" Ὀλυμπῶς τ' εἶπ καταγηράσκειν.
" Τῶν δὲ μετρίων, πρῶτα μὲ εἰπεῖν,
" Τὸ νόμα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
" Λῷστα βροτοῖσι. τὰ δ' ὑφβάλλον-
" τ', οὐδένα καιρὸν διώκουσι θνατοῖς.

Ab irâ, benè scio, priùsquam fulmine feriat aliquem.
Utinam tamen inimicis, non amicis aliquid faciat.

Medea.

Infelix ego & ærumnosa propter labores,
Heu me, me, quomodo peream?
Nut. Hoc illud est; chari liberi, mater
Movet cor, movet bilem.
Festinate celeriter intra ædes,
Neque veniatis propiùs in conspectum,
Nec accedatis, sed cavete
Sævum impetum, & horribilem naturam
Animi contumacis.
Ite jam, procedite quàm celerrimè intro,
Certum enim *est indicium* ab initio sublata
Nubes ejulatûs, quod mox incandescet
" Majori furore: quid tandem faciet
" Iracundus, & implacabilis
" Animus, malis punctus?
Med. Heu, heu, passa sum misera, passa sum quæ magnis
Digna sunt lamentis. ô execrandi
Liberi funestæ matris, pereatis
Cum patre, & tota domus pereat.
Nut. Heu me me, heu me miseram!
Quid verò tibi filii patris peccata
Participant? cur hos odisti? hei mihi,
Liberi, quàm metuo, nè quid vobis accidat.
" Sævi *sunt* tyrannorum spiritus, & quodammodo
" Levi de causâ initio suscipientes, *postea* diu retinentes.
" Difficultèr iras, animo mutato deponunt.
" Nam assuefactum esse ad vivendum moderatè,
" Melius mihi videtur, si non magnificè,
" Tutóque liceat consenescere.
" Nam, ut hoc primum dicam, moderatè viventium
" Nomen vincit; & uti eo, longe
" Optimum est hominibus. Sed immoderata
" Nullo tempore valent homini bus ad diuturnitatem:

Καταστκῆψαι) ὃ ἀντὶ τῦ βλάψαι. ἀπὸ τῦ κεραυνῦ τῦ σκηπτῦ, ὃς κεραυνᾶται. Ἰώ μοι μοι) ἀπ' μρωνα ταῦτ' ὀξὺ τοῖς ὑπὸ τ' φεσβύπδ' εἰρημμένοις, ὅτι ἀρωγ' λέγεται καὶ πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ ὃ τὸ φεγλόγῳ τὸ μαχόμενον ὄξι. Μήδεια δ' ἡ δύσλωβ ἠπιασμένη βοᾷ μὲν ὄρνις, καὶ τὰ ἑξῆς. Κεῖται δ' ἄσπ' σωμ' ὑφεῖσ' ἀλησθέσ) ταῦτα λέγει ἔνδοθεν, καὶ ἐκ φανερᾶ. ἡ δὲ φωνὴ μάνη ὑξάκυσ' γίνεται. Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς) δῆλον γάρ ἐστιν ὑπὸ τ' ἀρχῆς τ' οἰμωγῆς, ὅτι ἀνάψει. ἢ ὅτως, τῦτο γὰρ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον νέφ' τῆς οἰμωγῆς δηλονότι, σκηπτὸ δ' ὅλως ἐγκατασκῆψαι τινί, καὶ μέγα τι κακὸν κατεργάσασθ. ἐὰν ὃ γράφεται ἀνάξει, ἢ ὀπτολὺ ἀνάξει τὰ τῆς ὀργῆς, ἢ ἄγω ἄξει, εἰς ὕψ' ἀνατείνει, ὅ ὄξιν αὐξήσει τὸν θυμόν. ἐξ ἧ πάλιν δῆλον, ὡς αὐξανομένη ἐπτολὺ ἡ ὀργὴ, πάντως δεινόν τι ἐργάσ). 116. Τί δέ σοι παῖδες,) τί τόσδε μισεῖς ἐκ ὄντας αἰτίας; λέγει ὃ τοὺ παῖδας, Μέρεσον καὶ Φέρητα. Ὀλίγ' ἀρχόμενοι) ἀντὶ τῦ ἐξ ὀλίγυ καὶ βεραχέ' ἀρχόμενοι τῦ θυμῦ, καὶ ὀπτολὺ τότε κρατοῦντες. τὸ δὲ πολλὰ ἀντὶ τῦ ὀπτολύ. ἔχομεν δ' καὶ τὴν ἔννοιαν παρ' Ὁμήρῳ, εἰ γὰρ γέ τι χόλον γε καὶ αὐτήμυε κατατέθνηκε καὶ θυμὸς ὃ μέγας ὄξι διοτρεφέων βασιλήων· δυσὰ) ὃ τὸ ὀλίγ' ἀρχόμενοι, ἀντὶ τῦ ὅλως ἀρχόμενοι, ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον, αὐτοὶ πολλῷ κρατοῦντες. πέφυκε δ' ὑξυσία ἐπαίρειν ἀεὶ τὸς ἀνθρώπυς τὸν λογισμόν. Τὸ δὲ εὐθύς) ὁ δὲ, ἀντὶ τῦ δέ. τὸ δ' ζῆν ὀρθῶσις, ἀντὶ τῦ μὴ ἰσότητος, καὶ μὴ τυραννικὴ κρεῖττον, ἔδει φησὶ πάντας ἀνθρώπυς μηδένα μηδενὸς ὑπέχειν τῆς συμμελείας, καὶ μὴ ὀπιθυμεῖν· τῦτο μέγιστον ἀνθρώποις καὶ λυσιτελέστατον. Ὀλυμπῶς τ' εἶπ) ἀντὶ τῦ μελείως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς τῆς συμμελείας τὸ ἀσφαλὲς τῆς εὐδαιμονῆς ἐχόσης. τῆς δ' ὑπερβολῆς μεγάλας καὶ τὰς ἐκπλώσεις ἐχόσης, ὡς ἐπάγει, ἀμφότερα δ' λέγ') καὶ ἰσμρῶς. καὶ ὀλυμπῶς. Ἄλλως. αἱρετὸν μὲ φησὶ τὸ εὐσυμονεῖν. εἰ δ' μὴ ἐνδέχ') ἀεὶ καὶ μέχρι γήρως εὐτυχεῖν, κρεῖσσον τὸ ζῆν ὀρθῶσις, ὅ ὄξιν ἐν μεσότητι, τῇ ἴσῳ ἀπεχόσῃ εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας. ὃ τοιῦτος γὰρ βίος κρείσσων, εἰ μόνιμος. Πρῶτα μὲ) αὐτὸ γὰρ φησὶ καθ' ἑαυτὸ, τὸ τῆς συμμελείας ὄνομα, καὶ τῇ πᾶν φερσφερᾷ μόνῃ νικᾷ, καὶ εὐφημώτερόν ὄξι. λέγει δ' ὁ σοφὸς, * πᾶν μέτρον ἄριστον. ὅθ' ὑπερβολῆς μηδὲν ἄγαν. Τὸ γὰρ λῷστα) ἀντὶ τῦ λῷον, ὅ ὅτι βέλτιστον. πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικῦ· τὸ χρῆσθ ἓν τῇ συμμελείᾳ, εἰς ὅλον τ' χρόνον βέλπον. καίγε ἓν φησὶ τῆς μεγάλης καὶ ὑπερβαλούσης εὐτυχίας τ' συμμελείαν φερσκείνω. ἐν ταύτῃ γὰρ, τὸ εἰ μὴ μεγάλως. ἀντὶ τῦ εἰ μὴ μεγάλη καὶ ὑπερβαλούσῃ εὐτυχίᾳ, τὸ ἀσφαλέστερον. 127. Τάδ' ὑπερβάλλοντ' ἄδηλα) αἱ δ' ὑπερβολαὶ φησὶν ἀδηλεῖς καὶ ἀ βέβαιοι τοῖς ἀνθρώποις, τῇ ἀρχαίᾳ μεταβολῇ, ἐάν εἰ γένωνται πῶ ἀρχῶ νομιζόμενοι. ὁ γὰρ πῶ συμμελείαν ἔχων, εἰ καὶ πόσοι ταύτης τρόπον τινὰ, ἐδεμίαν δοκεῖ πεπονθέναι ἀβελτερίαν· ἔπεισι τῷ μὲ ὑπερβολῶ ἔχοντι, φθόνο' ἀβελτερίᾳ ἀκολεθεῖ· τοῖς δ' ἔχι. διὸ ὀπτολὺ ἀβέλτερόν ἐστιν ἡ ζυμμετεία. τὸ δὲ ὅταν ὀργισθῇ, εἰδικώτερον εἶπεκεν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὅταν χολωθῇ.

* Lego παν μέτρον ἄριστον. Vel fortè esset Hemistichium —μέτρον δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον. Huc refer, Μηδὲν ἄγαν, ἄγαν ἐχιλῶ.

ANNOTATIONES.

V. 106. Ἐξαιρόμενον) Canterus legit αἰωρόμενον, quia ἐξ ἀρχῆς præcessit; sed Præpositionem duplicari non est novum, ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πολιτείας Demosthenes. Ἐισβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν Thucydides. & innumera ejusmodi. *Josua Barnes.*

V. 107. Ἀνάψει) aliàs ἀνάξει vid. *Schol.*

V. 109. Μεγαλόστομαγχν') *Aristoph.* Scholiast. in *Acharn.* Παρρησία χρῆται· Ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ τῦ Εὐριπίδυ, Θερμόβυλον σπλάγχνον. Id jam hìc non extat. *Josua Barnes.*

V. 119. Δεινὰ τυραννων λήματα) Ità *Hom.* Iliad. α'. v. 80. Κρεῖσσον γὰρ βασιλεὺς, ὅτι χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· Εἶπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτήμαρ κατάπτῃ, Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον &c. item *Iliad.* β. v. 196. —— Θυμὸς ὃ μέγας ὄζι δ' ὀτιμήσ' βασιλῆσ'. Quod tamen *Schol.* notabat.

Οὐδέπω ἤπτ⊙) ἔοικε φησὶν ἡ Μήδεια, μηδέπω πεπερωῶσθαι, Ἀμφίπυλον) τὴν ἔχουσαν δύο πύλας, καὶ εἰσόδους, μίαν μὲν πρὸς αὐλητικὴν, ἑτέραν δὲ λύρᾳ. Ὅμηρ⊙ λέγει ὀρσοθύραν. ἐγὼ δὲ φησὶν ὅτι τὴν ἀμφιπύλην ἔσω, ἤκουσα φωνῆς ἔσω τῶν μελάθρων. Ἐπεί μοι φίλον) τὸ οἴκημα φησὶ τετέλεσται ἐμοὶ φίλον οἷον ὑπάρχει, ἂν εἰσὶ δόμοι, οἷον ἀναπέτρεπται ὁ οἶκ⊙. ἠφάνισαι. ἀπὸ δὲ ἀρσενικῶν, εἰς ὐδέτερον μεσέσι. φρῶδα γὰρ τάδε, τὰ οἰκήματα λέγει. Φλὸξ θεσπία βαίη) οἷον κεραυνοβολησείη. κεραυνοβολησείη. φλόγα γὰρ ἐθεσπίαν τὸν κεραυνὸν λέγει. Αἴες, ὦ Ζεῦ) τὸ ἄϊες ὁ Δίδυμ⊙ πρὸς τὰς τῆς χορῆς φησὶ λέγειν ὡς ἠκούσατε, καὶ ὁ πρὸς τὸν Δία. ἐν ἠθεῖ ἔν τὸ ζῆν καὶ γᾶ, καὶ φῶς. τοῦτο δὲ Ἀπολλόδωρος τῆς Μηδείας φησίν. ἀπὸ δὲ τῆς ἰαχᾶν τῆς χορῆς, ἵν' ἔχῃ λόγον, τὸ κάπβοᾶται δῆμον ὐυκτεῖαι, ζλῶά τε, πρὸ σ' ὑποκειτὰς συζύγιον. Τί σοι ποτὲ) τὸ μέγεθ⊙ θαυμάζει τῆς ἔρωτος. πῖς ἄρα φησὶν ὅτ⊙ ὁ ἔρως, ὁ τῆς ἀκορέστ⊙ ταύτης κοίτης, ὃς σεύδει θάνατον ὀπτέμψαι. ἄπληστον δὲ λέγει τὴν κοίτην, ἐπεὶ δεῖον καταφερνητικῶς φέρειν, καὶ μισεῖν τὸν Ἰάσονα σωελθόντα. ἢ ὃ καὶ ὅτως κεῖται, ὅτι μὴ σωέστιν αὐτῷ. Τὸ δὲ σεύσει θαπάτῳ τελοῦταν) ἀντὶ τῆς ἐπείξει, καὶ ἐμβαλεῖ σοι θάνατον. Μηδὲν τόδε λίαν) μὴ λίαν φησὶν, ὦ Μήδεια, τὸ θανεῖν. εἰ δὲ ὁ σὸς ἀνὴρ ἠδέτησε τοὺς ὅρκους, ἐκείνῳ γενέσθω λίαν τόδε, δίκαιον τὸ κεραυνωθῆναι καὶ ἀποθανεῖν. 156. Κείνῳ τόδε) τυτέσιν ἐκείνῳ τόδε τὸ ἁμάρτημα μὴ λογίζου, καὶ δι' ἐλπίδ⊙ ἔχε τοὺς θεοὺς ἀπωτίσειν αὐτὸν τιμωρίαν. Μὴ λίαν τόκνα) σὺ φησὶ μὴ χαλέπαινε, μηδὲ θυμῶ. σωῖ δίκη ὃ. ἀντὶ τῶ σωῖ τῷ δικαίῳ, ἐπιζελεύσ⊙. Κτείνασα κήδην) Τιμαχίδας ὅτι τὰ φερόμενα πᾶσιν ἐνέβλεις, τὸν Ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτῷ, τὰ Εὐριπίδ⊙ μὲν τε ὐπλαῶδα, μάτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαι⊙ τὸν Ἄψυρτον ὀνομασί. ὁ δὲ Φερεκύδης διὰ τῆς ξ' ὀνομάζειν αὐτόν. Δικαιοσθένης δὲ ἐν τῇ Μηδείᾳ μεταπόντιον αὐτὸν ὀνομάζειν. ἀνηρῆδε δὲ αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ δὲ ὑπὸ Ἀργοναυτῶν. Λέων δὲ ὁ ῥήτωρ ὐ σφαγῆναι, ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις. 169. Θέμιν ευκλαίαν) ἢ διαβεβοημένων ὅτι ζητημάτων καὶ τοῦτο, πῶς ἡ μὲν Μήδεια τὴν Θέμιν καὶ τὴν Ἄρτεμιν βοᾶται. ἢ δὲ πρεσβύτις, ἀντὶ τ' Ἀρτέμιδ⊙ τ' Δία φησὶν αὐτὸν ὀμωμοσηκέναι. Ἀπολλόδωρος μὲν ὅν φησὶν ὁ Ταρσεὺς, τ' ἀμφιβολίας αὐτοῦ ἕνεκα τὴν ὑπονοητὰς, συγχέουσας τὰ χρεικὰ τοῖς ὑπὸ Μηδείας λεγομένοις. Δεῖ δὲ τὴν διασολὴν γεγονέναι μὴ, ἐν τῇ τὴν Μήδειαν ἅπαντα ταῦτα

Μείζους σ' ἄτας, ὅταν ὀργὰν — "Majores enim calamitates, quando irascitur
Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. — 130 " Deus, afferunt familiæ.
Χο. Ἤκλυον φωνὰν, ἤκλυον ὦ βοᾶν — Cho. Audivi vocem, audivi clamorē
Τᾶς δυσάνυς Κολχίδ⊙. — Infelicis Colchidis.
Οὐδέ πω ἤπι⊙. ἀλλ', * ὦ γεραιὰ, — Nec adhuc est placata. sed, ô vetula,
Λέξον • ἐπ' ἀμφιπύλῳ γὰ ἔσω * Vid. Hippolyt. v. 171. — Dicito: nam intra biforem
Μελάθρων βοὰν ἤκλυον. — 135 Domum, clamorem audivi.
Οὐδὲ σωήδομαι, γύναι, — Neque delector, ô mulier,
Λύγοισι δώμα⊙, — Luctibus domûs;
Ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται· — Quia non grata sunt ea, quæ fiunt.
Τερ. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρῶδα τάδ' ἤδη. — Nut. Non sunt ædes: evanuerunt hæc jam.
Ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων. — 140 Jason enim tenet domum principum,
Ἥδ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν — Medæa verò tabefacit vitam in thalamis
Δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν — Domina, nullius amicorum quicquam
Παραθαλπομένα φρένα μύθοις. — Verbis lenita animo.
Μή. Αἰαῖ· ὄφελόν μ' κεφαλᾶς φλὸξ θεσπία — Med. Heu, heu, utinam flamma cœlestis per meum caput
Βαίη. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδ⊙; — 145 Eat! Quid enim mihi boni est amplius vivere?
Φεῦ, φεῦ • θανάτῳ καταλυσαίμαν, — Heu heu, divertam ad mortem,
Βιοτὰν συγχεᾶν περιλιποῦσα. — Relictâ odiosâ vitâ.
Χο. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, — Cho. Audivisti, ô Jupiter, & terra, & lux,
Ἰαχὰν, οἵαν ἀ δύσ⊙. μέλπει νύμφα; — Qualem vocem infelix ediderit sponsa?
Τίς σοι ποτὲ τᾶς ἀπλήστου — 150 Quænam tibi insatiabilis
Κοίτας ἔρως, ὦ ματαία, — Thori cupiditas, ô stulta,
Σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; — Accelerabit mortis finem?
Μηδὲν τόδε λίαν⊙. — Nè hoc præceris.
Εἰ δ' σὸς πόσις — Quòd si tuus maritus
Καινὰ λέχη σεβίζει, — 155 Colit novum lectum,
Κείνῳ τόδε μὴ χαλέπαινε. — Illi nè hoc (gravius) imputes!
Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει. — Jupiter hæc ulciscetur pro te.
Μὴ λίαν τάκου, — Nè nimis tabefacias teipsam.
Ὀδυσσεμένα σὸν εὐνέταν. — Florans tuum maritum.
Μή. Ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι' Ἄρτεμι, — 160 Med. O magna Themis, & reverenda Diana,
Λεύσσεθ', ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις — Videtis, quæ patior? quæ magno juramento
Ἐνδησαμένα τὸν ἀθέμιστον — Obligavi execrandum
Πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσιδοῖμ' — Maritum? Quem utinam aliquando ego, & sponsam videam
Αὐτοῖς μελάθροις ἀμφιπλώμενον. — In ædibus discerptos,
Οἵ γέ με προὔδαν τοὐμῷ σ' ἀδικεῖν. — 165 Qui me prius audent injuriâ afficere.
Ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην — O pater, ô civitas, à quibus discessi
Αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν, — Turpiter, occiso meo fratre.
Τερ. Κλύετ', οἷα λέγ', καὶ βοᾶται — Nut. Auditis, quæ dicit, & ut invocat
Θέμιν εὐκταίαν, Ζῆνά θ', ὃς ὅρκων — Themidem, faventem optatis, & Jovem, qui juramentorum

ANNOTATIONES.

V. 138. Ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται) Scholiast. legisse videtur ἐπεὶ μοι φίλον. Ego utcunque velim κέκραται, à κεράννυμι, ut κεκράανται à κρεμάννυμι Homer. Odyss. δ'. v. 516. Vel etiam κέκραται in singulari à κρᾶμα tamen.

V. 140. Ὁ μὲν γὰρ &c.) Hæc de Jasone sunt accipienda, ut sequens versûs de Medeâ; quare hâc in re Codex Heinsio-Scaligerianus male legit Ἡ μὲν &c. Josua Barnes.

V. 148. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ) De Ordinatione hujus Versûs vid. Scholiast.

λέγειν,

λέγειν, αἳ αἳ διά μι κεφαλῆς φλὸξ ἠρανία βαίη, ἕως τὸν, ἄϊες ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς. τὰ δὲ ἐξῆς τῶ χερὶ σφάλαι, ὅπω γὸ ἐχύσης τ διαστελῆς, ὡς αὐτῆς φησὶ τ Μηδείας διαῤῥήδην σφσκαλεῖδς τὸν Δία. τὰ ἐξῆς τὸν χρεὼν λέγειν, ἰαχὰν οἵαν ἀδύσαι μέλπῃ νύμφα. εἰ δὲ μὴ, γελοῖον δοκεῖ εἶ) τ Μηδείας καταρσαμώνης ἑαυτὴν, τὸν χρεὼν λέγω, ἄϊες ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς. λελυδς ἔν πω ὑποείαν οἰκότως, πω πρεσβύπν ἔνδοθεν καληκάδς τῆς Μηδείας, καὶ λέγῳ, κλύεθ' οἷα λέγῳ. ὁ ὃ Δίδυμ φησὶν, ὅπ διὰ τὸ λέγῳ διά μι κεφαλῆς φλὸξ ἠρανία βαίη, ἐπικαλεῖται τὸν Δία. πὶς γὸ εἶχεν αὐτὴ ἐππέμψαι τὸν κεραυνὸν, εἰ μὴ ὁ Ζεύς; εἰ καὶ ἡ πρεσβύπς μὴ πάντων ὢν ἡ Μήδεια ἀπεκαλέσατο ἐμνήσθη, ὃ παράδοξον. ἠρκέσθη γὸ τοῖς σιωπατοις. οἱ ὃ φασὶ λείπειν, τὸ ὄνυμι Ζῆνα καὶ Θέμιν.

Θνατοῖς τιμίας νενόμιςαι;
Οὐκ ἔςιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ
Δέσποινα χόλον καταπαύσῃ.

Χο. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν ἔλθοι μέλπεσαν
Ἕλλοι, μύθων τ' ἀυδαθέντων
Δέξαιτ' ὀμφάν,
Εἴπως βαρύθυμον ὀργάν,
Καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.

Τρ. Μήτοι τόγ' ἐμὸν περόθυμον
Φίλοισιν ἀπέσω.

Χο. Ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρδυσον οἴκων
Ἔξω, φίλα, καὶ πρόσ' αὐδά.
Σπεῦσον, πρίν τι κακῶσαι τὰς ἔισω.
Πένθος γὸ μεγάλως τόδ' ὀρμᾶται.

Τρ. Δράσω τάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
Δέσποιναν ἐμάν.
Μόχθε ὃ χάριν τινὶ δ' ὀπαδώσω.
Καί τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
Ἀποταυρῶται δμῶσιν, ὅταν τις
Μῦθον προφέρων πέλας ὁρμᾷδῃ.

" Σκιμὺς ὃ λέγων, κὐδέν τι σοφὸς
" Τὰς πρόσθε βροτὰς, ὃς μὴ ἂν ἁμάρτοις.
" Οἵ τινες ὕμνους ὅσι μὴ θαλίαις,
" Ἐπί τ' εἰλαπίναις, καὶ πρὸχ δείπνοις
" Εὕροντο, βίᾳ τερπνὰς ἀκοάς.
" Στυγίους ὃ βροτῶν ἀδεὶς λύπας
" Εὕρετο μέσῃ καὶ πολυχόρδοις
" Ὠιδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
" Δειναὶ τύχαι σφάλλουσι δόμους.
" Καί τοι τόδε μὶ κέρδος ἀκοῦσαι
" Μολπαῖσι βροτὰς. ἵνα σὶ ἔυδῴπνοι
" Δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;

170 Cuſtos hominibus exiſtimatur?
Non fieri poteſt, ut in aliquâ parvâ re
Domina iram ſedet.
Cho. Quomodo in conſpectum noſtrum
Veniat, & dictorum verborum
175 Vocem accipiat:
Si fortè acerbam iram,
Et impetum animi remittat.
Nut. Meum certè ſtudium non
Deerit amicis.
Cho. Sed vade, & eam huc adducito domum
180 Extra, chara, & hæc dicito:
Propera, priuſquam aliquid mali facias iis, qui intus ſunt.
Nam luctus hic valdè augetur:
Nut. Faciam hæc. Sed metuo an perſuadeam
Dominam meam:
185 Laboris tamen gratiam hanc vobis largiar.
Quamquam lænæ, quæ recens peperit, aſpectu
Efferatur in famulos, quum quis
Accedit propè collocuturus.
" Stultos autem dicens & inſipientes
190 " Homines, qui ante nos fuerunt, non erraveris.
" Qui hymnos in feſtivitatibus,
" Et conviviis & cœnis
" Invenerunt, vitæ jucundas auditu voluptates.
" Sed nemo hominum horribiles mœrores
195 " Invenit, quomodo Muſicâ & vario nervorum
" Cantu ſedare poſſimus, ex quibus cædes,
" Et graves caſus, exertunt domos.
" Atqui *in rebus* his maxima utilitas eſſet mederi
" Hominibus cantu: ubi verò
200 " Convivia, quid fruſtrà intendunt vocem?

Ἔν τινι σμικρῷ) λείπεσθαι μικρῷ· ἀλλὰ δυσλοιπόν μέγα καταφερὲς ἁμαρτὴν κακὸν, παύσειε) τ ὀργῆς. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν) πῶς φησὶ σωπυχῆσα αὐτῇ διαλεχθείῃ, καὶ πῶς ἂν παρ' ἐμοῦ ῥηθησομένων λόγων πω φωνὴν δέξαιτο. ὀμφὴν γὸ νῦν πω φωνὴν λέγει, ἢ πω ὁμιλίαν, καὶ ἠχὴ πω κληδόνα. Μήτοι τόγ' ἐμὸν) ὃ ἐμὴ παρῆσα προθυμία, μὴ ἐκτὸς ἂν φίλων ἀπέσω. Ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω) ἀλλ' εἰ φοβεῖσθον καὶ δυσχερὲς πεῖσαι πω ἐμὸν δέσποιναν συμμυθῶν ἐνταῦθα προσελθεῖν, ὅμως ἐγὼ πώδε σοὶ πω χάριν καταθήσω, καὶ εἰσελθοῦσα καλέσω αὐτὸν, ὑπὸ τὸ μὴ μοχθεῖν καὶ ἀδημονεῖν σε ἐσῶσαν καὶ προσδεχομένου. 186. Μόχθε δὲ χάριν) ὑπὸ τὸ μόχθε, ὃ περὶ ἡμᾶς ἔχεις. τὸ δὲ χάριν, κατὰ κοινῦ. Καί τοι τοκάδος) λείπει τὸ ἔχουσα. καίτοι φησὶν ἡ δέσποινα δεινὸν ὀρᾶν, τοῖς πλησίον αὐτῆ πλησιάζειν, ἔχουσα λεαίνης τεκούσης τὸ βλέμμα, καὶ ὅμως ἔτως ἐχέσης αὐτῆς θυμᾶ, εἰ σοὶ χάριν εἰσελεύσομαι· τοῦτο γὸ ὑπὸ κοινῦ. Ἀποταυρῶται) ἀντὶ τοῦ ταυρηδὸν χρηματίζεται τὸ πρόσωπον, ὡς χρῆμα μὲν ἔχειν λεαίνης. χρηματίζεται δὲ τὸ πρόσωπον, ὁποίως ταύρῳ θυμωθέντι. Ἀποταυρῶται) ἔτω φησὶν ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς ὀργίλως, ὡς λέαινα ὀρμαθεῖσα περὶ τέκνων αὐτῆς. 195. Στυγίους βροτῶν) τὸν λύπην διεφθαρμένην δ' φθονερὰν κέρδος ὄζει, καὶ ὠφέλεια. καίτοι τὸ ἀκεῖδς καὶ διεφθαρμένην τὴν λύπην περὶ ἀνθρώπων, κέρδος ὄζειν καὶ ὠφέλεια. τίς δὲ χρεία ἐν συμποσίῳ στέφειν ὕμνους, ὅπε καὶ χωρὶς περὶ ὕμνων αὐτὴ ἡ παρουσία περὶ συμποσῆ τέρψιν ἔχει. Θαλίαις) δυσαῖς, εἰλαπίναις, ἑορταῖς. λέγει δὲ πω παροιμίαν. Ἐξ ὧν θάνατοι) ἐξ ὧν λυπῶν αἱ δειναὶ συμφοραὶ, πταίειν καὶ ὑποτυγχάνειν ποιῆσι τοὺ δόμους. 201. Τί μάτην) τίς γὸ ἐκεῖ χρεία μουσικῆς, αὐτῆ περὶ δόσιν τερπόντων; τείνουσι δὲ βοὰν, ἀντὶ τοῦ ᾄδουσι μὴ τόνε. καὶ καὶ γὸ εὐωχία ἐχρὴ ὄζειν εἰς τὸ τέρμα τοὺ ἀνθρώπες.

ANNOTATIONES.

V. 188. Ἀποταυρῶται) Vid. ſuprà v. 92. Ἤδη γὸ εἶδον ὄμμα ναυμαχοῦν. & Schol. ibid.

V. 189. Ὁρμᾷδῃ) Ita lego pro ὁρμαθῇ priori; ab ὁρμάω enim, quod pro ὁρμαίω, ut τελίδω pro τελῶ. Vid. *Scholia* noſtra ad *Andromach.* v. 859. *Joſua Barnes.*

V. 190. Σκιμὺς ὃ λέγων &c.) Elegans locus, cui ſimilem ferè habes *Hippolyt.* v. 916. &c. Hunc autem ſic vertit *Hugo Grotius*,

Nil me peccet judice, ſiquis
Proavos multum ſapuiſſe neget;
Placuit thalamos quibus & feſtas
Ornare Dapes carmine, lætas
Quod mulceret mollitèr aures:
At Multifidis nemo Camœnis
Docuit Stygios fiſtere luctus,
Unde & mortes & funeſti
Caſus totas vertère Domos.
Atqui potiùs debuit iſtis
Muſa mederi: Nam quid cœnâ
Ridente juvat tendere vocem;
Cùm res per ſe ſit grata ſatis
Dulcis mortalibus Eſca?

Cum hâc *Buchanani* Verſionem conferat, qui volet; ego hanc in hâc parte præfero. Hunc locum expendit *Joach. Camerarius* in Ἐπουσίας Decur. 2. c. 7. Vid. *Alceſt.* v. 817. *J. Barnes.*

" Τὸ

Λιγυρὰ δ' ἄχεα) ἀντὶ τῦ λιγυρῶς καὶ ὀξέως τὰ ἄχεα φησὶν ἡ μογερὰ Μήδεια βοᾷ. Τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν) ταῦτα τοῖς ἀξιοῦσιν ὑπὸ τῆς Μηδείας διὰ τῆς Θέμιδος προσεπλῆφθαι τὸν Δία, συμπεράττει. ὀιγοῦν προσπομπασάμενοι γεφύρειν ἔπος. δύναται τὸ λέγειν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν βοηθῆσαι τοῖς προκειμένοις, ὅτι διὰ τῆς Θέμιδος τὸν Δία ἐπικαλεῖται, διὰ τὸ εἶναι Διὸς τὴν Θέμιν. λέγει δὲ ὅτι τῇ παρεδρίᾳ τοῦ Διὸς δικαιοσύνῃ, ἧκεν τοῖς ταύτης ὅρκοις πιστεύσασα, ἔφερεν ἃ ἔπραξεν. ὁρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὡς ἧς ὅρκων ἔφορον, καὶ σωθησομένων πεύσεσθαι, ὅτις Θέμις αὐτὴ τὴν Μήδειαν καὶ διαβῆναι πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν ἀντίπορον τῆς Σκυθίας. ἀντίπορον δὲ τὴν ἐναντίαν καὶ τὸν πόρον, ἢ καὶ τὸν πόντον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τοῖς Εὐξείνοις κεῖται ἡ Ἑλλάς. ὁ δὲ Σκυθία ἐν ταῖς ἀναπολαῖς. πῶς δὲ ἡ Θέμις διαβῆναι ἐποίησε τὴν Μήδειαν; ὅτι τοῖς ὅρκοις πειθεῖσα ἠκολούθησεν Ἰάσονι. 211. Δι' ἅλα νύχιον ἐφ' ἁλμυρὰν πόντε) ἀντὶ τῦ δι' ἁλὸς ἁλμυρᾶς, ἐπιθέσεως τῆς ἐπὶ προθέσεως. ἢ τὸ ἁλμυρᾶς, ἀντὶ τῦ ἐξῆς σωζομένου, τοῦτο διεβίβασεν αὐτὴν δι' ἁλὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι τὴν ἁλμυρὰν τῦ πόντε κλεῖδα. λέγει δὲ τὸ σεμνὸν, ὅθεν καὶ κλεῖδα τὸ σεμνὸν ἐκεῖνο ὠνόμασεν, ἀφ' ᾗ τὸ ὠμόμεθα κλεῖδα εἶναι τῦ προκειμένε πόντε. ἀπὸ γὰρ τῆς στενῆς, ἐπὶ τὸν πόντον ἐξέβησαν. νύχιον δὲ λέγει τὴν θεὸν, ὡς ἐξῆς ἐπάγει. ὥστε καὶ ἄνω διὰ τῆς Θέμιδος τὸν Δία ἐπικαλεῖσθαι. ἡ Θέμις δὲ αὐτὴν φησὶ διὰ νυκτὸς πορεύεσθαι.

Λιγυρὰ δ' ἄχεα) " Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτῦ
ἀντὶ τῦ λιγυρῶς καὶ " Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
ὀξέως τὰ ἄχεα φησὶν Χο. Ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων.
ἡ μογερὰ Μήδεια βοᾷ. Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
Τὸν ἐν λέχεϊ προδότην, καὶ νυμφον.
Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
Τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν,
Ἃν νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
Δι' ἅλα νύχιον,
Ἐφ' ἁλμυρὰν πόντε
Κληῖδ' ἀπέραντον.

" Præsens enim præbet voluptatem per se
" Convivii abundantia mortalibus.
Cho. Audivi clamorem cum multis gemitibus lamentationum:
Miseros verò, & tristes dolores clamat
Jasonem connubii proditorem malúmque Iponsum.
Invocat autem Deos injuriis affecta,
Et Themidem filiam Jovis, quæ est custos juris jurandi,
Quæ ipsam duxit
In Græciam intermedio freto sitam *è regione Colchidis*,
Per mare nocturnum,
Supra salsas ponti
Immensi angustias.

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

MEdæa à Choro *foràs evocata communem sexûs sui calamitatem, suámque privatim deplorat*: Chori *quoque ad ulciscendum* Jasonem *operam ac fidelitatem postulat*. Creon *superveniens* Medæam *in exilium iri jubet, causásque addit, quòd Magicarum Artium sit perita, minásque in illum filiámque projecerit. Illa subdolè Tyrannum blanditiis excipit, frustrà se jam metui ait, Peregrinam, ab omnibus deſtitutam; Malevolentiæ esse, Artes suas alicui terrori esse dicere, quæ sibi potiùs obsunt: Unicum demùm moræ diem ad res necessarias exilio providendas (ut ista quidem simulabat) postulat impetrátque.* Creonte *itaque digresso, omniáque in tuto æstimante,* Medea *atrocem vindictam meditatur, séque ipsam ad immane quoddam facinus extimulat.* Chorus Jasonis *Perfidiam exagitat,* Medææque *vicem miseratur.*

ΜΗΔΕΙΑ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Μή. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
Μή μοι μεμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
Κορίνθιαι γυναῖκες) " Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
χρὴ νοεῖν, ὅτι χρὴ τὸ " Τοὺς δ' ἐν δυσκλείοις, οἷς δ' ἀφ' ἡσύχου ποδός.
σωπῶμενον εἰσελθοῦσα " Δύσκλειαν ἐκτήσατο, καὶ ῥᾳθυμίαν.
ἢ χαλῶς παρεκάλεσε " Δίκη γὰρ σὸν ἔνες' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
τὴν Μήδειαν ἐξελθεῖν
πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς χο-
ρᾶ. αὕτη δὲ ἐξελθοῦ-
σα φησὶν, ἐξῆλθον

Med. MUlieres Corinthiæ, exivi è domo.
Nè reprehendatis me: " novi enim multos homines,
" Qui clari fuerunt, alios quidem procul à conspectu,
" Alios verò inter suos: alii vero ex eo, quod quieverunt,
" Comparaverunt sibi infamiam, & opinionem ignaviæ.
" Justitia enim nõ inest in oculis hom. i.e. *justi ex asp. dign. nequeunt.*

πρὸς ὑμᾶς, ὦ γυναῖκες, ἵνα μή μοι τι μέμψησθε, ὡς δι' ὑπερφανίαν μὴ προσελθοῦσα. Ἄλλως. Ὦ Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον ἐκ ἧς δόμων, ἵνα μὴ μέμψησθέ μοι, καίτοι δίκαιαι πολλὰς ἧς ἀνθρώπων σεμνὰς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο, τοὺς δ' ἐν δυσκλείοις, οἷον ὑπερφανίας νομιζομένους, τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς χωρίζεσθαι καὶ ἀποστῆναι ἧς ὀμμάτων ἔξω, τοὺς δὲ διὰ τὸ προσέρχεσθαι, καὶ ζωηρῶς ὀπτεύειν. ἐξ ὧν τὸ ἀπαντᾶσθαι δύσφατον καὶ ἐυδιάβολον ἧς ἀνθρώπων σημαίνει, ὅτι εἰς μηδὲν ἀρέσκονται. εἶτα πάλιν καὶ τούτων ὀπτεύει, ὅτι καὶ οἱ ἀφ' ἡσύχου ποδὸς, καὶ ἐν ἐρημίᾳ τὰ ἑαυτῆς πράττοντες, δύσκλειαν κτῶνται, καὶ ἀργίαν, οἷον καὶ ἔστι διαβάλλονται ὑπὸ τούτου. Σεμνοὺς γεγῶτας) πολλοὶ γὰρ φησὶ ἧς ἀνθρώπων, διὰ τὸ κεχωρίσθαι, καὶ μὴ ὁμιλεῖν ποιεῖν, ἀλαζόνες καὶ ὑπερήφανοι ἔδοξαν εἶναι. οἱ δὲ ἐκ ἧς ἐναντίων, ζωηρῶς φαινόμενοι. Ὀμμάτων ἄπο) ἀντὶ τῦ κεχωρισμένους καὶ πόρρωθεν ὄντας, ἐνομίσθησαν ὑπὸ τῆς ἧς ὀφθαλμῆς καταφάσεως. ὅθεν ὃν οἰκεῖον τοῖς ὀπτευομένοις. Τοὺς δ' ἐν δυσκλείοις) τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις ἧς ἑτέρων ζωηρῶς φαινομένους, ἀφ' ᾗ τὸ Ἰσοκρατικὸν, τοὺς ἐντευξεις μὴ ποιουμένους. Οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου) ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλομένοι, ἀντὶ τῦ φαινόμενοι. μηδὲν δὲ πράττοντες, ἀπ' ἡσυχίαν ἄροντες. ἄλλοι δ' ὅτι ἡσυχίας ἰδιοπραγμονοῦντες, ὑπόνοιαν ἔχον δυσκολίας καὶ ἀργίας. ῥᾳθυμίαν γὰρ τὴν ἀργίαν, οἱ ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι, δυσκλεεῖς μὲν ἐνομίσθησ, πρᾶοι δὲ τὴν ψυχὴν. 219. Δίκη γὰρ ἐκ ἔνεσιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν) φησὶ γὰρ, ὅτι διὰ τῦτο προσῆλθον πρὸς ὑμᾶς. καίτοι ὀπτεμένη, ὅτι καὶ τὸ ὀπτοιτᾶν ὀπικίνδυνόν ὄζιν. ὅμως δ' ἦν, ἵνα μὴ δι' ἔργων, καὶ

ANNOTATIONES.

V. 217. Ἡσύχου ποδὸς) Ita dixit *Heraclid.* v. 476. εἶσω δ' ἔτυχον μένειν δόμων.

V. 219. Δίκη γὰρ ἐκ ἔνεσιν &c.) De hâc phrasi Vid. *Dan. Heinsii* Exer. Sacr. l. 6. c. 2. Tale quid *Virgil.* dixit, *Fronti nulla fides.* *J. Barnes.*

ἐπ'

ἐπ' αὐτῆς τ' ἀγνοίας γνωείσηΙς με, ἢπερ εἰμί. ὃ γὰρ φησὶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνδρῶν, καὶ ἐν τῇ ὄψει κύον σὺν δίκῃ καὶ κείσις ὄξιν. ἢ ὅτι τὸ δίκαιον ἂν ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως ἐνείσκεπται. τὸ δ' καταλλήλον ἔτι μᾶλλον σαφὲς γίνεται, ὅτι ἡ δίκη ἂν ἔστιν ἐν ὀφθαλμοῖς, βεβῶσ. ὃ δὲ δίκαιος ἔτος, ὃς πείθ τὸ σπάζχον σαφῶς ὁκυαδεῖν τὰ πέλας ἀγεῖ ἀπὸ τ' ὄψεως ἀνὰ, ὑδὲν ἡδικημένος ὑπ' αὐτοῦ. ὕτως Εἰρμιαῖος. εἰς δ' τὸ μὴ μοι τὶ μέμφησθε, προσληπτέον ἔξωθεν τὸ ὅπως. αἰτίαν γὰρ φησὶ τὸ ἐξελιπλυθέναι, ὅπως μὴ ὑπὸ αἰτίαν πέσῃ. Δίκη γὰρ ἐν ἔνεστιν) διὰ τοῦτο δ' συμβαίνει τὸ ἄλλοτε ἄλλως τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀλλήλων δοξάζειν, διὰ τὸ μὴ δύνασθ' εἰς ὄψεως δεκνύειν ἑκάστου τρόπον, ὅσ' πάσχουσι οἱ πολλοί. ἢ πεῖν τὸν τρόπον σαφῶς κεκτημένον, ἁπλῶς ἐκ τῆς ἀληθοῦς ὀφθαλμῆς προσβολῆς μισῆσι τὸν δεῖνα, ὑδὲν ἠδικημένοι πρὸς αὐτόν.

" Ὅστις πρὶν ἀνδρὸς ὠλάσχυον ἐκμαθὼν σαφῶς,
" Στυγῇ δεδορκὼς, ὑδὲν ἠδικημένος.
" Χρὴ δ' ξένον μὲ κάρτα προσχωρεῖν πολύ·
" Οὐδ' ἀστὸν ἤνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγώς,
" Πικρὸς πολίταις ἔξιν ἀμαθίας ὕπο.
Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε,
Ψυχὴν διέφθαρκ' · οἴχομαι δ', ὦ βίου
Χάριν μεθεῖσα, καὶ θανεῖν ἐρίζω, φίλαι.
Ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ἐμὸς πόσις.
" Πάντων δ', ὅσ' ἐστ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
" Γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
" Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑφ' ὁλκῇ
" Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
" Λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακόν,
" Κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
" Ἢ χρηστόν· ὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
" Γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
Εἰς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένῃ,
Δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
Ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
Κἂν μὲ ταῦτ' ἡμῖν ἐκπονεσθέντα εὖ
Πόσις ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν,
Ζηλωτὸς αἰὼν · εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν,
Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
" Ἢ πρὸς φίλον τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπείς.
" Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
Λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
Ζῶμεν κατ' οἶκους, οἱ δὲ μάρνανται δορὶ,
Κακῶς φρονοῦντες. " Ὡς τρὶς ἂν πάρ' ἀσπίδα
" Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
Ἀλλ' ὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ καμὲ ἥκει λόγος.
Σοὶ μὲ πόλις δ' ἔνεστ', ἔστι, καὶ πατρὸς δόμοι,
Βίου τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία·
Ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὖσα, ὑβριζομαι

" Quisquis ante quam hominis animum manifeste cognoverit,
" Odit *semel* intuitus, nullâ injuriâ affectus, *is injustè facit.*
" Oportet autem hospitem valdè se accommodare civitati:
" Neque laudo civem qui contumax existens
" Molestus est civibus propter imperitiam, *ac insolentiam.*
Mihi verò hæc res, quæ præter spem contigit,
Corrupit animum; perii verò & vitæ
Voluptate omissâ, volo mori, amicæ.
In quantum enim licuit mihi omnia rectè discernere,
Pessimus *omnium* hominum evasit ille meus maritus.
" Omnium autem, quæcunq; sunt animata & mentem habent,
" Nos mulieres lumus miserrima propago.
" Quas primum quidem oportet maximis opibus
" Comparare maritum, dominumque corporis
" Accipere: illo enim malo hoc longe gravius,
" Et in hoc maximum *est* periculum, aut malum accipere,
" Aut bonum. Non enim honesta *sunt* divortia
" Mulieribus, neque licet abdicare maritum.
Sed venientem ad novos mores & leges,
Vatem esse oportet, (quia per se *alitèr* haud noverit)
Quem maximè sit habitura virum.
Et si nobis hæc quidem peragentibus benè
Cohabitaverit maritus, non violentum *nobis* imponens jugum,
Beata est vita: sin minùs, latius est mori.
Vir verò cùm dolet propter res domesticas,
Foras egressus sedat cordis bilem,
" Conversus aut ad aliquem amicum, aut coætaneum:
" Sed nos oportet spectare ad unam animam.
Dicunt autem quod nos periculorum immunem vitam
Vivamus domi, ipsi verò pugnent hastâ,
Malè sentientes: " quia ter ad clypeum
" Stare malim, quàm semel parere.
Sed enim non eadem ad me & te pertinet oratio:
Tibi enim est hæc urbs & paterna domus,
Vitæque commoditas, & amicorum congressus:
Ego verò deserta & extorris injuriâ afficior

Χρὴ δ' ξένον μὲν) προσήκει δ' πάντα ξένον πρὸς τὰ τῆς πόλεως νόμιμα χαίρειν, καὶ ἀρμόζειν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῆς πολῆς. ὅθεν κἀγὼ προσέρχομι πρὸς ὑμᾶς, τὸ πρέπον τοῖς ὅπ ξένης προσῆκεσα. Βίᾳ χάριν) τὴν ἐν τῷ βίῳ ἡδονὴν, προφερομένας αὐτὸ τὸ ζῆν. Καὶ θανεῖν χρῄζω) τοῦτο ἐν ἤθει ἀναπεφώνη. Κάκιστος ἀνδρῶν ἐν ᾧ μοι πάντα, κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκεν. οἱ δ' ὑποκείμενοι ὐ συμπεφερόμενοι τῷ τρόπῳ, λέγουσι γινώσκειν καλῶς. Χρημάτων ὑφ' ὁλκῇ) χρημάτων λέγει τὴν εἰς τὸν † φερνὴν. τοῦτο δ' ὁ Εὐριπίδης ἀπὸ τ καθ' αὐτὸν σιωπᾶσιας λέγ. οἱ δ' ἤρωες ὐχ ὕτως ἐποίουν τοὺς γάμους, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐναντίων αὐτοὶ ἐδίδοσαν, καθάπ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις παίσκει. καὶ Ὅμηρος, * πρῶτ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δ χίλια. ἔστ δὲ ἀναχορνισμός. οἱ γὰρ ἤρωες τὸ ἐναντίον παρεῖχον. 234. Κακοῦ γὰρ) κακὸν μὲν τὸ χρημάτων ὑφ' ὁλκῇ πείσθαι. ἀλγυνότερον δ κακὸν, τὸ καὶ λιποῦσαν ἀντικεῖσ λαμβάνειν. Οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ) ὅτι κἂν κακὸν ᾖ, στέργειν δεῖ. ὐ γὰρ εὐκλεὲς γυναῖκα καταλιπεῖν τὸν οἰκεῖον ἄνδρα, ἀλλὰ ἀκλεές. Εἰς καινὰ δ' ἦθη) τοῦτο πρῶτον ὅτι τῇ πόλει τὰ προσήμα τοῦ κτὶ νόμου τοῦ γάμου. δεύτερον γὰρ ὅτι τὸ τὴν παρθένον πρὸ τῆς πεῖσμάτων ὁπλίσαι πρὸς τὸν συμφορον. εἰδ' ὕτως πειρᾶσθαι τοῦτο, εἴτε δεξιᾶς, εἴτε κακῆς. καινὰ δ' ἦθη λέγει καὶ νόμους τοὺ περὶ τὴν ἀνδρεί. νόμους δὲ λέγει τοὺ τῆς οἰκίας κανόνας καὶ τόπους, τὰ ἦθη καὶ τοὺ νόμους τῆς ἀνδρῶν. Βίᾳ φέρων) μὴ βίαν ἡγούμενον, μηδὲ ἀνάγκην τὴν συμβίωσιν. Ὅταν τοῖς ἔνδον) προσελθών τι παρεμυθήσατο. 252. Κἄμ' ἥκει λόγος) ἐκ περισσοῦ τοῦτο λεχθεῖσ. ὐ γὰρ ὁμοίας ἔχεις ἐμοὶ τύχας.

† Φερνὴν · Ita restituo pro φανὴν. *Josua Barnes.* * *Iliad.* λ'. v. 244.

ANNOTATIONES.

V. 228. Ἐν ᾧ γὰρ μοι &c.) Vid. *Gul. Canter.* Novar. Lection. l. 4. c. 11. Ubi tamen, ut mihi videtur, non satis dextrè Poetæ mentem est assecutus. Nec enim ullâ erat corrigendi necessitas; sed *Latinæ* Versioni tantum erat medendum; quæ jam ad Verbum hunc locum satis evidenter exponit. *Josua Barnes.*

V. 234. Λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν ·) Καιοῦ γὰρ τοῦδε τῷ πρώτῳ δηλονότι, ὅτι ἄλγιόν ὄζιν ἄλλο κακὸν, καὶ ὃ ὑποίσιν ἀγαθὸν μοχθοῦ, πολὺ ἂν τις ἔχοι ἀνδρα, ἢ κακὸν, ἢ χρηστόν. Vid. in hanc rem *Scholiasten. Josua Barnes.*

V. 251. Θέλοιμ' ἂν) frustrâ emendant nonnulli Θέλοιμι, cùm Duplex ἂν sæpè legatur: Ut videre licet *Hecub.* v. 359. Vid. *Turneb.* l. 26. c. 32. Ubi *Ermii* Versio hujus Versûs --*Nam ter sub armis malo vitam degere, quàm semel modo parere.* Ut supplevit *H. Stephanus.* Vid. illius selectas Tragœdias p. 948. *Josua Barnes.*

Πρὸς

Περὸς ἀνδρὸς, ὃκ γῆς βαρβάρᾳ λελῃσμένην.
Οὐ μητέρ', ὃσκ ἀδελφὸν, ὑδὲ συγγόνῃ,
Μεδορμίσασθαι τῆσδ' ἔρυσα συμφορᾶς.
Τοσοῦτον ὧν σου τυγχάνειν βεβήσοπαι,
Ἤν μοι πόρος τις, μηχάνημά τ' ἐξεύρεθῇ,
Πόσιν δίκῃ τῷδ' ἀντίσασθαι κακῷ,
Τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἣν τ' ἐγήματο,
Σιγᾶν. Γυνὴ γὰρ, τἄλλα μὲν φόβου πλέα,
Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.
Ὅταν δ' ἐς εὐνὰς ἠδικημένην κυρῇ,
Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.
Χο. Δράσω τάδ'. εὐδίκως γὰρ ἐκπίσῃ πόσιν,
Μήδεια, πενθεῖν δ' ἐσ σὲ θαυμάζω τύχας.
Ὁρῶ γὰρ ἥ τε Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
Στείχοντα, καινὰς ἄγγελον βεβουλμάτων.
Κρ. Σὲ τὴν σκυθρωπὸν, καὶ πρὸς ὀργὴν μῦθον,
Μήδεια, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω φέρων
Φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
Καὶ μή τι μέλλειν. ὡς ἐγὼ βεβουλευμένος
Τῶνδ' εἰμὶ, κοὐκ ἄπειμι πρὸς δόμοις πάλιν,
Πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βαλῶ.
Μή. Αἰαῖ, αἰαῖ· πρόμοιρος ἡ πάλαι νόσος.
Ἐλθοῦσι γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
Κοὐκ ἔστιν ἄπορος εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
Ἐρήσομαί σ', καίπερ οὐ φίλον μ' ὁμῶς,
Τίνος μ' ἔκβαλλε γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
Κρ. Δέδοικά σ'· οὐδὲν δεῖ τὸ φειλοτέχνημ' ἐμοὶ
Μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
Ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τῷδε δείματι.
Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις·
Λυπεῖ δὲ, λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένην.
Κλύω δ' ἀπειλᾶν, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
Τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμβρεύματα,
Δράσειν τι. ταῦτ' ἔν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
Κρεῖσσον δὲ μοι νῦν τοῦδε προσπεσεῖν, γύναι,
Ἢ μαλθακισθεῖσ', ὕστερον μέγα στένειν.

A marito, ex agro barbaro abrepta.
Neque matrem, neque fratrem, neque cognatum
Habens, qui me in portum ducat hujus calamitatis:
Tantum igitur cupio à te consequi,
Si mihi via aliqua, & ratio inveniri possit,
Quâ maritum jure ulciscar pro his malis,
Illumque, qui dedit ipsi *suam* filiam, & *Glaucam*, quam duxit,
" Ut taceas. Nam mulier aliquî est plena timore,
" ignavaque ad prælium, & ad intuendum ferrum:
" Sed quando est injuriâ affecta, in matrimonio,
" Non est alia mens crudelior.
Cho. Faciam hæc: nam justè ulciscetis maritum,
Medæa: non miror autem te lugere istam fortunam.
Sed video Creontem, dominum hujus terræ
Venientem, nuncium novorum consiliorum.
Cre. Te torvam, & iratam marito,
Medæam, jubeo exire ex hâc terrâ,
Extorrem, assumptis tecum duobus pueris,
Et nihil cunctari: quia ego auctor edicti
Istius sum, neque rodibo domum,
Priusquam ejecero te è finibus hujus terræ.
Med. Heu, heu, prorsus misera perii.
Inimici enim expediunt jam omnem rudentem *adversus me*,
Neque est effugium commodum hujus mali.
Sed quanquam malè tractor, tamen dicam:
Cur me, Creon, ejicis ex hâc terrâ?
Cre. Metuo te (nihil opus est involvere sermones)
Ne quod insanabile malum facias meæ filiæ.
Multæ enim sunt conjecturæ hujus metûs.
Es callida, & artifex multorum malorum.
Doles verò, quòd orbata sis thalamo mariti tui:
Audio insuper te minari, ut mihi nunciant,
Et socero, & sponso, & nuptæ
Te aliquid facturam. Hæc igitur caveo, priusquam accidant.
Multò enim satius est mihi, mulier, nunc in odiû tuû incurrere,
Quam placatum, postea valde gemere.

256 Λελῃσμένην) ἀντὶ τοῦ λελῃσμένην. ἀπείληπται γάρ. καὶ ὥσπερ δεινοπαθοῦσα τοῦτο λέγει, ὡς περισθοκήσασα μὴ σύνοικον ἔξειν τὸν Ἰάσονα· δεινότερα δ' αἰχμαλώτου πάσχουσα. 258. Μεδορμίσασθαι) λείπει τὸ ὡς, ὥστε μεδορμίσασθαι. τὸ δὲ ἐξῆς, ὃ μητέρα, ὃκ ἀδελφὸν, ὃκ συγγόνῃ ἔχουσαν πρὸς τὸ καταφυγεῖν πρός τινα τούτων μεταλαβεῖν τῆς συμφορᾶς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μεδορμιζόντων εἰς τοὺς ἀξενοτέρους τόπους. Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν) ἀντὶ τοῦ ἀδενής. ὁ δὲ λόγος, πᾶσα μὲν γυνὴ δειλοτάτη ὄφιν ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, καὶ ἀδενής. ὃ δ' ὅσον γυναῖκ' ἰδεῖν ξίφος καρτερῆσαι. ὅταν δ' εἰς κοίτην ἀδικηθῇ, πολεμικωτάτη γίνεται. Πενθεῖν δ' ὃ σε θαυμάζω) ὃ θαυμάζω σὲ ἐπὶ τῷ πενθεῖν τὰς τύχας, δικαίως γὰρ πενθεῖς. Διασὰ σῶν αὐτῇ τέκνα) Παρωνύσιος γράφει χωρὶς λέξιν ὅτως. τὰς δὲ Κορινθίας ὃ βυλομόρα ὑπὸ βαρβάρου καὶ φαρμακίδος γυναικὸς ἀρχθῆς, αὐτῷ τε ὀπιζυλάσσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνελεῖν ἐπᾶ μὴ ἀρρένα, ἐπᾶ δὲ θήλεα. Εὐριπίδης δ' δυσὶ μόνοις φησὶν αὐτὴν κεχρῆσθαι. ταῦτα δ' ὠμοκόμβα καταφυγεῖν εἰς τὸ τ' ἀκρείας Ἥρας ἱερὸν, καὶ ὅτι τὸ ἱερὸν καθίσαι. Κορινθίους δ' αὐτῆς ὑδὲ ὅτως ἀπέχεσθαι, ἀλλ' ὅτι τῷ βωμῷ πάντα ταῦτα ὑποσφάξαι. λοιμῷ δ' ὑμοκόμβα εἰς τὴν πόλιν, πολλὰ σώματα ὑπὸ τῆς νόσου διαφθείρασης. μαλθακομόροις δ' αὐτοῖς, χρησμῳδῆσαι τὸν θεὸν ἱλάσκεσθαι, τὸ τ' Μηδείας τέκνων ἄγον, ὅθεν Κορινθίοις μέχρι νῦν χαρὰν ἡμῖν καὶ ἡμᾶς καὶ ἕκαστον ἐναυλίζειν ἐπᾶ κόρας καὶ ἐπᾶ κόρας ἡμῖν ὁπλομοτρίων ἀνδρῶν ἐναπενιαυτίζειν τῷ τῆς θεᾶς τεμένει, καὶ μὴ θυσιῶν ἱλάσκεσθαι τῶν ἐκείνων μιῶν, καὶ τῶν ὁ' ἐκείνης γλωσσόκομον τ' θεᾶς ὀργῶν. Διόδωρος δὲ ἐναπῆται καὶ Φθιάδα τὰ Κρεουσιακὰ ἔχοντα ὅπως, τῶν γὰρ Μήδειαν λεγῇ διατρίβουσαν ἐν Κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως, Κρέοντα ἀποκτεῖναι φαρμάκοις. δείσασαν δ' τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀπὸ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δ' υἱὲς, ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, καθεῖναι ὑπὸ τὸν βωμὸν τῆς ἀκρείας Ἥρας, νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φρονπεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δ' Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς, ὕδαθεν λόγους, ὅτι ἡ Μήδεια ὑ μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε. γεγονέναι δὲ ὑδαμῶς μυθεύεται καὶ θεὸν τὸν Ἄδωνιν. 278. Ἔχθρὸς γὰρ ἐξιᾶσι) οἱ ἐχθροὶ ὑειοδρομῶσι καθ' ἡμῶν, καὶ ὥρμηται πάντα τρόπον πρὸς ἡμᾶς, ὑπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑειοδρομούντων καὶ καλούντων πρὸς τὸ πεῦμα τοῦ ἀρτέμωνος. Εὐθρόσοιστος) ὑσπρόβλητος, καὶ ῥᾳδία πρὸς τὸ διαφυγεῖν αὐτῶν. Ἀποστέλλεις) ἀπάγεις, ὑξεδιέξαντο δ' καὶ ἀνασεσῶν ὑπὸ γῆς ἕλλεις. Δέδοικά σ') τὸ ἐξῆς δέδοικα, μή μοι τί δράσῃς παῖδα. Παρεμπίπτειν) κύπτειν, φυλάττεσθαι, ἤτοι φυλάττειν, πρυτέλλειν, ὑποκρύπτειν. 289. Δράσειν τι) κακοποιήσειν. καὶ τὸ μαλθακισθέντα, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς πρᾶσσενεχθέντα, ἢ μαλθαχθέντα τοῖς λόγοις.

ANNOTATIONES.

258. Μεδορμίσασθαι &c.) τὸ ὡς, quod *Pauli Stephani* Editioni, *Canterique* & aliis irrepserat ex margine, jam penitus rejicio; neque enim Versûs ipsius ratio, neque *Scholiastes*, neque *Aldina* Editio (quæ certè correctior) illam dictionem agnoscit. Et ipse *Canterus* rejiciendam putat. Eadem etiam phrasis mox occurrit v. 443. *J. B.*

V. 271. Σὲ, τὴν σκυθρωπὸν &c.) τὸ σκυ- breve est. Ita & versu abhinc tertio τε in τέκνα. Vid. Notas ad *Phœniss.* v. 19.

278. Ἔχθρὸς γὰρ ἐξιᾶσι τάδα δὴ κάλων) Ἐξιᾶσι pro Ἐξιεῖσι ab Ἐξίημι emitto *Atticè*. De hoc autem Proverbio Vide quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 1249.

V. 288. Τὸν δόντα &c.) Respicit ad *Medææ* verba suprà v. 261. & 262. Sed ex hoc Versu & v. 257. Οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, οὐδ' συγγόνῃ, & ex innumeris aliis horum similibus locis, qui aures habet tersas, *Euripidis* Facilitatem, Rotunditatem, & genuinam elegantiam, quibus suprà omnes mortales longè excellit, libentèr agnoscet. *Josua Barnes.*

Μή. Φεῦ,

Μή. Φεῦ, φεῦ· Οὐ νῦν με πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
" Ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' εἴργασται κακά.
" Χρὴ δ' ἄποθ', ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνήρ,
" Παῖδας σοφιστῶς ἐκδιδάσκειν σοφός.
" Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν, ἀργίας,
" Φθόνον πρὸς αὐτῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
" Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,
" Δόξεις ἀχρεῖος, κοὐ σοφὸς πεφυκέναι.
" Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναί τι ποικίλον,
" Κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει, λυπρὸς φανῇ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
Σοφὴ γὰρ ἔσω, τοῖς μὲν εἰμὶ δυσφθόνος,
Τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ δευτέρου τρόπου,
Τοῖσδ' ἔν προσύντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
Σὺ δ' ἔν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
Οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
Ὥστ' εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
Σὺ γάρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρῃ,
Ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν· ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
Μισῶ· σὺ δ' οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας παῖδε.
Καὶ νῦν τὸ μὲ σὸν ἐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
Νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε. πλὴν ἔα δή μοι χθόνα
Ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν· κἀγὼ γὰρ ἠδικημένοι
" Σιγησόμεθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
Κρ. Λέγεις ἀκέσαι μαλθακ'· ἀλλ' εἴσω φρενῶν
Ὀρρωδία μοι, μή τι βουλύσῃς κακὸν,
Τοσῷδέ γ' ἧσσον, ἢ πάρος, πέποιθά σοι.
" Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὖτως ἀνήρ,
" Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
Ἀλλ' ἔξιθ', ὡς τάχιστα μὴ λόγοις λέγε·
Ὡς ταῦτ' ἄρηρε, κοὐκ ἔχεις τέχνῳ, ὅπως
Μενεῖς πάρ' ἡμῖν, ὧνπερ δυσμενὴς ἐμοί.
Μή. Μὴ πρὸς σε γονάτων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
Κρ. Λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
Μή. Ἀλλ' ἐξελᾷς με, κοὐδὲν αἰδέσῃ Λιτάς;
Κρ. Φιλῶ γάρ σ' ἧσσον, ἢ δόμους ἐμούς.
Μή. Ὦ πατρὶς, ὡς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.

Med. Heu, heu! Non mihi nunc primùm, sed sæpe, ô Creon,
" Nocuit existimatio, & magna mala attulit.
" Non oportet autem eum, qui sapiens est,
" Liberos edocendos curare, ut nimium sint sapientes.
" Præter enim aliam, quam habent, ignaviam
" Invidiam apud cives *sibi* conciliant odiosam.
" Apud stultos enim proferens aliquid novum & sapiens,
" Videberis inutilis, & non sapiens esse:
" At contra illis qui videntur variâ aliq ā cognitionem habere,
" Præstantior si existimeris in civitate, molestus videberis.
Ego verò ipsa quoque particeps sum hujus fortunæ.
Nam cùm sim sapiens, aliis quidem sum invila,
Aliis verò ignava, aliis verò aliis moribus *prædita videor*,
Aliis difficilis, & *morosa*: tamen non sum nimis sapiens.
Tu igitur metuis me ne quid mali tibi a me accidat.
Non sic res meæ se habent, ne metuas me, Creon
Ut in viros principes delinquam.
Tu enim quâ injuriâ me affecisti? elocâsti filiam *ei*,
Cui te animus impulit. Sed meum maritum
Odi: tu autem, ut opinor, sapienter hæc fecisti.
Et nunc non invideo, quod res tuæ præclarè se habeant:
Despondete, bene sit vobis: sed jam in hac terrâ
Sinite me habitare: quamvis enim injuriâ simus affecti,
" Tacebimus, a potentioribus victi.
Cre. Dicis auditu mollia: sed in animo
Mihi est pavor, nè quid mali moliaris,
Et tanto minùs, quàm antea, confido tibi.
" Nam mulier quæ citò iratescitur, similiter & vir,
" Facilius cavetur, quàm taciturnus sapiens.
Proinde exi quàm celerrimè; nè facias multa verba:
Quia hoc decretum est, neque habes artem, ut
Apud nos maneas, cùm sis mihi infesta.
Med. Ne per genua & filiam tuam recens nuptam.
Cre. Consumis verba: nunquam enim persuaseris me.
Med. Expelles igitur me, neque revereberis Litas *i.e. Preces*?
Cre. Non enim mihi charior es meâ domo.
Med. O patria, quàm valde nunc tui recordor.

Ἔβλαψε δόξα) ἀντὶ τοῦ, ἡ δόξα μὴ βλάπτει με. σὺ γὰρ νομίζων με σοφὴν ἀπιλαύνεις με δεδικαίως. Ἧς ἔχουσιν ἀργίας) τὸ ἧς ἔχουσιν ἀργίας εἶπεν, ὡς ἔχω ὡς τῷ ὄντι ἀργὸν ὄντα καὶ σοφῶν. προφανὴς γάρ ἐστιν, ὅτι μέγας πόνος περὶ τὴν φιλοσοφίαν. καὶ Ἡσίοδος, Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν, ἀλλ' ὡς πολλῶν δοξαζόντων ἐκ ὀρθῶς, ἀργὸς εἶ) τοῦ σοφοῦ. οἱ σοφοὶ ἔν φησὶν εἶναι πρὸς τὸ δόξαν ἀργίας ἔχειν, καὶ φθονεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἔδειν φησὶ, καλῶς ἔχειν κεῖνο, μὴ χρῆσθαι εἰς ἄκρον παιδεύσεως ἥκειν τινὰ, ἀλλὰ καὶ τούτων ὀντὸς εἶ). τοῦτο δ' ἐ δογματίζων ὁ ποιητὴς φησὶν, ἀλλ' ἁρμοζόμενος πρὸς τὸ ὑφεστηκὸς ἦθος, ἐπεὶ δοκεῖ ἡ Μήδεια σοφίας ἔχειν δυνάμιν βλαπτικὴν σκαιοῖσι, ὁ σοφὸς, φησὶ, καθ' ἑκάστερον ἀδικεῖται. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀπαιδεύτων ἐ σοφὸς εἶ) νομίζεται. τοῖς δ' ἐλλογίμοις λυπρὸς εἶ) καταφαίνεται, ὅταν τοῦτο κρείττων νομισθῇ. τὸ δ' δοκούντων ἐκ ὀπὶ ἀμφιβόλως κεῖ), ἀλλ' ὅτι τῇ δόξῃ τῷ ὄντι ὑπαρχόντων, ἢ δοκούντων, ἢ καὶ πρὸς εἰσβολὴν δόξῃ δοκούντων ἐλλογίμων, εἰ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐλλόγιμοι εἰσὶ διὰ τὸ νοσεῖν τὸν φθόνον, ὃ ἐ πρὸς σοφῶ. Ἀλφάνουσιν) εὑρίσκουσιν. ἀπὸ τῶ ἅλφα στοιχείου. Τῶν δ' αὖ δοκούντων) δόξῃ δοκούντων, φησὶν, εἰδέναι τί, κρεισσόνων νομισθεὶς, ἐπαχθὴς ἔσῃ. ὅθεν συμβαίνει καὶ δόξᾳ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαχθὴ εἶ), διὰ τὸ μὴ προσίεσθαι αὐτούς. καὶ δόξᾳ τοῖς ζωτικοῖς ὁμοίως, ἕνεκα τῆ διαφέρειν δοκεῖν αὐτῆ. ὀπίφθονον καὶ λυπρὸν γίνεσθαι. 303. Ἐπίφθονος) ζηλωτὴ τοῖς εἰδόσι, φθονουμένη, ἡσυχαία δὲ ἀνόνητος, ἄχρηστος. Θαττέρᾳ τρόπᾳ) ἢ πρὸς τὸ ἡσυχαία, ἵν' ᾖ ζωτικὴ, ἢ πρὸς τὸ τοῖς μὲν ἐμὶ ἐπίφθονος. ὃ ὅτιν ὀπίεμπτος δόξᾳ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ ἀμαθέσι νομίζομαι. Περσάντης) σκαπάνη εἰμὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις, καὶ ἐκ ἄγαν σοφὴ. Τοιαῦδε δ' ἦσαν) τοσούτῳ δὲ φησιν, ὅσῳ γλυκεῖα μὲν εἶ πῶ λόγῳ, ἄλλα δὲ φρονεῖς, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστότερος τυγχάνω, ἢ πρὶν δόξῃ λόγων ζ τούτων ἀκοῦσαι. Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος) πᾶσα γὰρ, φησὶν, ὀξύθυμος γυνὴ, ὁμοίως δ' ἂν καὶ ἀνὴρ, συμφερέστερον ἂν φυλαχθείη, ἢ ὁ κεύπτων πῶ ὀργήν. τότε γὰρ φανερῶς ὀργιζόμενος συμφανῶς προφυλάττεις. τοῦ δὲ ἐν ἀφανεῖ κεύπτοντος πῶ μῆνιν, ἔχ οἷόν τε διὰ τὸ ἀπροόπτου. καὶ σὲ ἔν φησὶ σιωπηλὸν ὄντα, ἐκ συμφερὲς φυλάξασθαι. ἀντὶ τῦ φυλαχθῆναι καὶ τηρηθῆναι. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῦ. τοῦτο δὲ ἔθος ὡς ἐπιτοπλεῖστον τοῖς Ἀττικοῖς. λέγει δὲ σιωπηλός. Ἄλλως. Ῥᾴων ὄζῃ φυλάττεσθαι φησὶν ὀξύθυμος ἀνὴρ. αὐτὸς δὲ καὶ γυνή. φανερὸν δὲ εἰσὶ, καὶ πάντα ἐκχέοντα ὀργιζόμενοι. ὁ δ' σιωπηλὸς, δυσπαραίτητός ὄζτιν, ἐν ἑαυτῷ κρύπτων καὶ κωφεύων φυλακὴν πῶ ὀργῆ. 324. Μὴ πρὸς σε) μέμφονται τῷ Εὐριπίδῃ, ὅτι πεποίηκε τὴν Μήδειαν, ἐξ ὧν λέγει τῷ Κρέοντι, ὡς ὑπούλως ἔχει πρὸς τὴν νύμφιον.

ANNOTATIONES.

V. 292. Φεῦ, φεῦ) hæc exclamatio extra Versum eminet. Vid. *Hecub.* v. 55. item v. 864. & v. 1116.

V. 316. Λέγεις ἀκέσαι μαλθακά) Codex *Heinsio-Scaligerianus* notat ad marginem ἄκεσαι pro ἀκέσαι, ob luxuriem puto ingenii offendendam potiùs, quàm quòd crederent veram illam aut verisimilem lectionem; quum frigida sit omninò & inelegans, præ lectione τῶ ἀκέσαι, quam retinendam omninò pronuntio. Et præterea prior syllaba τῶ ἄκεσαι producitur, quæ res in hoc loco fieri nequit. *Josua Barnes.*

V. 326. Λιτὰς) Περσωποποιία. Respicit *Homeri* locum Iliad. ί. v. 498. Καὶ γάρ τε Λιταὶ εἰσι Διὸς κούρη &c. *Josua Barnes.*

Κρ. Πλείω γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
Μή. Φεῦ, φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. Ὅπως ἂν οἶμαι κ᾽ ὤφελος τῶνδε τύχαι.
Μή. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τῆσδ᾽ ὃς αἴτιος κακῆς.
Κρ. Ἔρπ᾽ ὦ ματαία, καί μ᾽ ἀπάλλαξον πόνων.
Μή. Πονοῦμεν ἡμεῖς, κοὐ πόνων κεχρήμεθα.
Κρ. Τάχ᾽ ἐξ ὀπαδῶν χερὸς ὠθήσῃ βίᾳ.
Μή. Μὴ δῆτα τοῦτό γ᾽· ἀλλά σ᾽ αἰτοῦμαι, Κρέον.
Κρ. Ὄχλον πρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
Μή. Φεύξομαι· τοῦθ᾽ ἱκετεύσαί σου τυχεῖν.
Κρ. Τί δ᾽ ἔν βιάζῃ, κοὐκ ἀπαλλάσσῃ χθονός;
Μή. Μίαν με μοῦναν τλῶδ᾽ ἔασον ἡμέραν,
Καὶ ξυμπρᾶξαι φροντίδ᾽, ἢ φεύξομεθα,
Παισίν τ᾽ ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
Οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
Οἴκτιρε δ᾽ αὐτούς· καὶ σὺ τοιγὰρ παῖδων πατὴρ
Πέφυκας· εἰκὸς δ᾽ ἔστιν, εὔνοιάν σ᾽ ἔχειν.
Τὰμοῦ γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φεύξουμαι δή·
Κείνους ὀλοῦμαι συμφορᾷ κεχρημένους.
Κρ. Ἧκιστα τοὐμὸν λῆμ᾽ ἔφυ τυραννικόν.
Αἰδούμενός τοι, πολλὰ δὴ διέφθορα.
Καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι,
Ὅμως δ᾽ τάδ᾽ ἔξη τῆσδε· πρὸς νέου δέ σοι
Εἴ σ᾽ ἡ πᾶσα λαμπὰς ὤφελ᾽ Ἡλίου,
Καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε * τερμόνων χθονὸς,
Θανῇ. λέλεκται μοῦθος, οὐ ψόφος κόης. * Vid. *Phœniss.* v. 1361.
Νῶν δ᾽ εἰ μένειν δοκῇς μίαν᾽ ἐφ᾽ ἡμέραν μίαν·
Οὐ γάρ τι δεινόν, ὧν φόβος μ᾽ ἔχει.

Ἀνάπαυσις.

Χο. Δύστανε γύναι,
Φεῦ, φεῦ· μελέα τῆσδε πόλεως ἀλγέων.
Ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα πρὸς ξενίαν,
Ἢ δήμων, ἢ δώμαθ᾽ ἁρπαγᾶς κακῆς
Ἐξολισθήσῃς;
Ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῆς ἐπόρουσε.

Ἰαμβοί.

Μή. Κακῶς πέπρᾶχ᾽ πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;

Cre. Præter liberos enim est mihi longè charissima.
Med. Heu, heu! quàm magnum malum hominibus est amor?
Cre. Credo, ut tulerit fortuna.
Med. Jupiter, non lateat te is, qui autor est horum malorum.
Cre. Vade, ô vana, & libera me curis.
Med Nos laboramus, neque indigemus aliis miseriis.
Cre. Citò extruderis violentèr manu famulorum.
Med. Nequaquam ita: sed rogo te, Creon
Cre. Negotium facesses, ut videris, ô mulier.
Med. Fugiam: non hoc te rogo, ut impetrem *ne discedam.*
Cre. Quid igitur relictis, & non discedis è terrâ?
Med. Concede mihi, ut possim tantum hunc diem manere,
Et perficere deliberationem, quâ fugiam,
Et viaticum meis liberis: quandoquidem pater
Nihil curat *vitæ subsidium* parare liberis.
Miserare igitur illos; nam & tu pater liberorum
Es. Consentaneum autem est te habere benevolentiam.
Non enim de me sum sollicita, quòd in exilium simus ituri:
Illorum verò calamitatem, quâ premuntur, lugeo.
Cre. Animus meus minimè est tyrannicus:
Sed verecundiâ victus, multa perperàm egi.
Et nunc video quidem me peccare, mulier,
Attamen consequeris hoc. sed prædico tibi,
Si te posterà lux Dei viderit,
Et liberos tuos intra fines hujus terræ,
Morieris. Dictus est sermo hic, neque irritus erit.
Nunc igitur si oportet *te* manere, mane ad unum diem:
Non enim facies aliquid mali eorum, quæ metuo.

Chorus.

Infelix mulier,
Heu, heu! misera es ob tuos dolores.
Quonam te vertes? quod hospitium,
Aut quam domum terrámve, quæ liberet te his malis,
Invenies?
Quam te Deus in difficilem tempestatem
Malorum duxit, Medea.

Medea.

Ubique malè mecum agitur: quis contradicet?

ὅπως ἂν οἶμαι) ἐπεὶ καδόλου ἡ Μήδεια τὸν ἔρωτα κακὸν ἀφεφώνατο, ἐπεισήγαγε ὁ Κρέων τοῦτο ἀναιρῶν, καὶ φησὶν, ὁ ἔρως οὐκ ἀεὶ κακὸς, ἀλλ᾽ ὡς ἂν ἄγῃ) ὑπὸ τῆς τύχης. πολλοὶ γὰρ ἐρασθέντες εὐτυχον. βλασφημεῖ δὲ τὸν ἔρωτα ἡ Μήδεια, ἐπεὶ καὶ ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰάσονος, ἐξέβη τῆς ἐλπίδος· ἵνα τοὺς μὴ φησὶ μὴ καταμέμφεσθαι τοὺς ἔρωτας. ἔδ᾽ ὅτι μὲν ἀγαθὸν ποιοῦσιν, ἔδ᾽ ὅτι δὲ κακὸν, ὡς ἂν ἡ τύχη συναγάγοιτο. πονοῦμεν ἡμεῖς) ἐπεὶ εἶπεν ὁ Κρέων, καί μ᾽ ἀπάλλαξον πόνων, φησὶ ποίων πόνων; ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ἢ ἐν πόνοις ὤσα, καὶ οὐκ ὀφείλω ἄλλας πόνους ἀναδέχεσθαι πόνοις. ἐφ᾽ οἷς ἔχω, ὥστε μή τε ἀπέλαυνέ με τῆς Κορινθίων, καὶ τοῦτόν μοι συγχώρει τὸν πόνον ἐφ᾽ οἷς ἔχω. ἱκανῶς γὰρ ἔχω πόνων τῆς τε πατρίδος ἐστερημένη, καὶ νῦν τὸν ἄνδρα ἀπολέσασα διὰ σὲ σὺ δυστυχέστερα. ὥστε τὸ πονεῖσθαι ἡμεῖς διασαλπικῶς εἶπεν. οἷον ἐγὼ πονῶ, τοιαῦτα δεινὰ πεπονθυῖα. σὺ δὲ οὐ, μηδὲν χαλεπὸν ὑφασάς. Παισίν τ᾽ ἀφορμὴν) ἵν᾽ ἡμεῖς συβολὴν καλοῦμεν εἰς τὸ ζῆν, οἱ Ἀττικοὶ ἀφορμὴν καλοῦσιν. Εἰκὸς δ᾽ ἔστιν εὔνοιάν σ᾽ ἔχειν) οὐδὲν φησὶ ἀπεικὸς πατέρα σε ὄντα εὔνοιαν καὶ συγγνώμην ἔχειν, ἵν᾽ ἂν πρέπει παῖδες παῖδας. ὅθεν οἰκτείρω μὲν, εἰδὼς αὐτὴν πεῖρα πρὸς τὰ φίλτατα διάθεσιν. 356. Οὐ γάρ τι δεινόν) Δίδυμος μὴ τοῦτον φέρει τὸν στῆν ὁμοίως εἰσβᾶσ᾽, ἵν᾽ ἔρωτα λέγῃ, καὶ μέμφονται τῆς ὑστεριταῖς ὡς ἀκμάρως αὐτὸν τάσασιν. 364. Κακῶς πέπρᾶχται πανταχῇ. τίς ἀντερεῖ) ἀνὶ τοῦ, ὥτω φανερῶς καὶ ἐναργῶς δυσχεράνῃ, καὶ ἐν κακοῖς ἐσιῶσῃ, ὡς μηδένα δύνασθαι ἀντιλέγειν, ὅτι ἔχ ὕτως ἔχομεν δυσχέρειας.

ANNOTATIONES.

V. 332. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῆσδ᾽ ὃς αἴτιος κακῆς) Hunc versum ex duobus, quos *M. Brutus* desperatis suis rebus dixerit, unum fuisse *Plutarchus* memorat. Quidni & alterum, quem *Volumnius*, qui præsens audiverat, è memoriâ sibi excidisse dixit, sequentem statuamus, si μαλαίαν tantum in σκηπτὸν mutemus; sicut enim *Dion.* Hist. l. 47. testatur, παρεκάλεσέ τινα τῶν συώντων, ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Ita itaque *Volumnii* memoriæ sublevandum judico,

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῆσδ᾽ ὃς αἴτιος κακῶν!
Ἔρπ᾽, ὦ σκηπτὸν, καί μ᾽ ἀπαλλάξον πόνων.

Credo equidem, si hæc *Victorio* in mentem venissent, felicius sibi locum ornatum putâsset, quem de hâc re tractat *Variar. Lection.* l. 23 c. 2. Nec omittendum, quòd *Paulus Leopardus* observavit, hunc Versum eleganti Parodiâ, unius duntaxat literæ mutatione, in *Lenticulæ* vituperium detortum apud *Athenæum* l. 4. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τῆσδ᾽ ὃς αἴτιος φακῆν. Vid. *Paul. Leopardi* Emendat. lib. 6. c. 12. *Josua Barnes.*

V. 352. Εἰ σ᾽ ἡ πᾶσα λαμπὰς ὤφελ᾽ Ἡλίου) Hunc Versum ita vertit *Ennius* ---*Si te secundo lumine hic offendero.* Θεὸς verò ponitur absolutè pro *Sole*, de quâ re vide *Ludov. Carrionis* Emendat. l. 2. c. 1. de Anno *Dei*, hoc est, *Solari*; ubi & hunc ipsum Versum profert, ubi tamen *Ægeum* pro *Creonte* per lapsum memoriæ dicit hæc *Medææ* interminatum. Vide Θεὸν pro *Sole* positum *Suppl.* v. 208. & v. 469. *Josua Barnes.*

Ἀλλ᾽

Ἀλλ' ὅπ παύτῃ ταῦτα, μὴ δόκειτέ πω.
Ἔτ' εἰσ' ἀγῶνες τοῖς νεωσὶ νυμφίοις,
Καὶ τοῖσι κηδεύσασιν ὐ σμικροὶ πόνοι.
Δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαι πότ' ἄν,
Εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
Οὐδ' ἂν προσέπων, οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν·
Ὁδ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
Ὥστ', *ἐξὸν αὐτῷ ταῦτ' ἐλαύνειν βουλόμενον
Γῆς ἐκβάλοντι, τλῶδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
Μεῖναί μ', ἐν ᾗ τρεῖς τῷδ' ἐμῷ ἐχθροῖν νεκροὺς
Θήσω, πατέρα τε, κἀμὸν κόρῃ, πόσιν τ' ἐμόν.
Πολλὰς μὲν ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
Οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχεῶ, φίλαι.
Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
Ἢ θηκτὸν ὧσω φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἑστρωμ̣ένη λέχος.
Ἀλλ' ἕν τι μοι προσόμπες, εἰ ληφθησομαι
Δόμους ὑφαίνουσ', ἢ τεχνωμένη,
Θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
Κράτιστα τλῶ σὺν τέχνᾳ, ἢ πεφύκαμεν
Σοφαὶ μίλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν.
Εἶεν· Καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
Τίς γλῶ ἄσυλον, καὶ δόμους ἐχεγγύους
Ξένου παρασχὼν, ῥύσεταί τι σῶμ' ἐμόν;
Οὐκ ἔστι. μείνασ' ὧν ἔπ σμικρὸν χρόνον,
Ἢν μή τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
Δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον.
Ἢν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος,
Αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
Κτενῶ σφε· τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
Οὐ γὰρ μὰ τλῶ δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
Μάλιστα πάντων, καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
Χαίρων τις αὐτῇ τὴν ἐμὴν ἀλγυνεῖ κέαρ.
Πικρὰς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὰς θήσω γάμους,
Πικρὸν δ' κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς ἄρονός.
Ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἔπίσασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα, καὶ τεχνωμένη.
Ἕρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; ὐ γέλωτα δῆτ' ὄφλῃ
Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
Γεγὼς ἐσθλοῦ πατρὸς, Ἡλίου τ' ἀπὸ·
Ἐπίσασαι δέ. "Πρὸς δ' καὶ πεφύκαμεν

365 Sed nondum hæc sunt eodem modo, ne putetis.
Restant adhuc alia certamina novis sponsis,
Et non exigua mala affinibus.
Putas enim me hûc blandis verbis compellaturum fuisse unquam,
Nisi aliquid lucri captarem, aut machinarer?
Neque *sanè* allocuta essem, neque attigissem manibus.
370 Ille verò eò stultitiæ pervenit,
Ut, cùm posset ipse evertere mea consilia,
*Vid. infrà v. 448. Si me ejecisset ex hâc terrâ, concesserit hoc die
Me manere, quo tres ex meis inimicis
Interficiam, patrem, puellam, & meum maritum.
375 Sed cùm habeam multas vias interficiendi eos,
Non scio quam primùm aggrediar, amicæ.
Utrum accendam domum sponsæ igni.
An adigam acutum ensem per hepar.
Clam ingressa domum, ubi lectus est stratus.
380 Sed unum est mihi periculosum, si deprehendar,
Ingressa domum & moliens ista.
Morte meâ ritum præbebo meis inimicis.
Optimum est rectâ viâ ingredi, quâ sumus
Potentes maximè, venenis ut eos
385 interficiamus.
Esto, & jam sint mortui: quæ me civitas excipiet?
Quis terram tutam & domum servantem promissa,
Præbens hospes liberabit meum corpus?
Nemo est. Igitur manens adhuc exiguum tempus,
Siquidem aliqua *salutis* turris tuta nobis apparuerit,
390 Aggrediar hanc cædem dolo & clàm.
Si verò calamitas inevitabilis me exagitet,
Ego correpto gladio, etiamsi mihi moriendum sit,
Occidam eos: vadam autem ad extremam audaciam.
Non enim per dominam, quam ego colo
395 Omnium maximè, & adjutricem elegi
Hecaten, quæ habitat in angulis larium meorum,
Aliquis ex eis gaudens, dolore afficiet meum animum
Ego autem faciam ipsis nuptias acerbas & tristes,
Et acerbam affinitatem & exilium meum ex hâc terrâ.
400 Age verò, nulli arti eorum quæ scis parcas,
Medæa, deliberans, & machinans.
Vade ad atrox facinus: nunc est certamen audaciæ.
Vides quæ patiaris? non oportet te derideri
A genere Sisyphi, & nuptiis Jasonis,
405 Quæ nata es ex præstanti patre, & à sole:
Et calles aliquid. "Præterea verò naturâ sumus

Ἀλλ' ὅπ παύτῃ ταῦτα) ἀλλ' ἐγὼ χρὴ τοῦτο τὸ μέρος φησὶ κακῶς ἔχει τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ σὺ πειθεὶς ἡμῖν ἀπηλθες Κρέοντος. τὸ παύτῃ δὲ ἀντὶ τοῦ χρὴ ταύτῃ τῇ ὁδῷ, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ταῦτα καλλίω πέπρακται. ἢ τὸ ταυτὰ ὀξυτόνως, τυπτέσιν ἀλλὰ χρὴ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ σὺ πειθεὶς ἀπῆλθεν, ἃ ταυτὰ τὰ πρᾶγματα, ἀλλὰ καλλίονα. ἀμφότερα δὲ εἰς ταυτὸ ἀναφέρουσιν. Ἄλλως. τὸ ταῦτα μὴ πῇ μὴ πρᾶσσε τι, πῇ ᾗ ὀξύνεται. ὃ ἔστιν, ἀλλὰ χρὴ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ σὺ πειθεὶς ἀπῆλθεν Κρέοντος, οὐ ταῦτα τὰ πράγματα ὄξιν, ἀλλὰ βέλτιονα. Πόσιν τ' ἐμὸν) πῶς ἐπαγγελλομένη ἀνελεῖν τὸν Ἰάσονα οὐκ ἀνεῖλε; ἢ τάχα ἐπεὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος περὶ θάνατον Γλαύκης καὶ Κρέοντος, ἐδορύβησαν αὐτῷ λέγων χεῖρας τάχιστα φυγεῖν. ἔνθα καὶ φησὶ, Μήδεια φεῦγε. ὅθεν οὐκ ἔσχε σχολὴν τοῦτο ἐργάσασθαι. εὐθὺς ἦν καὶ ὁ Ἰάσων ἐφεστήκει τοῖς αὐτῷ. Ἢ θηκτὸν) ὧδε καλῶς κεῖται. Δίδυμος σημειοῦται ὅτι καλῶς οἱ ὑποκρινταὶ τάσσουσιν ἐπὶ τῆς β' τὸ σιγῇ δόμους εἰσβᾶσα, καὶ οὐ σφάξω αὐτούς. Εἰ ληφθήσομαι) σοφῶς ὅτι τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν. Τεχνωμένη) ἕτοιμος τὸ ἐπελθεῖν αὐτοῖς κοιμωμένοις. Ἢ, πεφύκαμεν) ἢ μηχανῇ σοφαὶ ἐσμέν. κρᾶσιν ὃ φησὶ φαρμάκοις αὐτοὺ κτανεῖν, καὶ τῷ ὠδὲν ἐν ᾗ σοφαὶ πεφύκαμεν, μάλιστα δηλαδὴ τῇ τῆς φαρμάκων. 389. Οὐκ ἔστι) ἢ ἕτοιμος πρᾶξαί τι ὐκ ἔστιν, ἢ ὐκ ἔστι μοι φίλος ὐδεὶς ὁ μέλλων με ὑποδέχεσθαι καὶ κρύπτειν. Πύργος ἀσφαλὴς) ἀντὶ τοῦ ὀχύρωμα σωτηρίας. καὶ τεχνησικῶς ὃ τ' σωτηρίαν πύργον ὠνόμασεν, παρὰ τοὺ ὑποδεδεγμένους ὑπὸ πύργων ἐν τῷ πολέμῳ σώζεσθαι. Ἄλλως. εἰ μὴ σύρῳ ἐχεγγύῳ καταφυγὼ σωτῆρι μετέχομαι φαρμάκοις τὸν πόνον. ἐὰν δ' ἁλώνῃ με ἡ ἐξοδία, τότε ξίφος λαβοῦσα κτενῶ σφε φανερῶς, εἰ καὶ ἐμοὶ θανεῖν) ζωποληθῆς αὐτῆς. 392. Ἀμήχανος) ὃ ὅτι μὴ παρέχουσα μηχανὴν, πρὸς τὸ καταγωνίσασθαι αὐτοὺς τὰς ἐχθρὰς. 407. Ἐπίσασαι δ') ἐπίσασαι δ' μηχανὰς μὲν πινας, δι' ὧν αὐτὸς φονεύσεις. εἰ δὲ μὴ ἠδεις, εἶχεν αὐτὸ τὸ ἄπιον ταῖς γυναιξὶν εὑρεθηκαν.

ANNOTATIONES.

V. 368. Δοκεῖς γὰρ ἄν με &c.) En! iterum bis ἄν legi in eâdem clausâ. Vid. *Hecub.* v. 359.

V. 386. Καὶ δὴ τεθνᾶσι·) τε in τεθνᾶσι brevis est. Vid. Notas ad *Phœniss.* v. 19. Hic autem Εἶεν redundat, & Versus incipit ad Καὶ δὴ &c.

V. 404. Δεῖ σ' ὄφλειν) τὸ ὄφλειν Iambus esto, juxta instantias, quas videre est, *Phœniss.* v. 19.

V. 405. Τοῖς Σισυφείοις) i. e. *Creonti* & illius Familiæ; is enim erat filius Præadonis *Sisyphi*: Per contemptum autem vocat eos *Sisyphios*. Vid. ad *Iphig. Aul.* v. 524. *Josua Barnes*

Γυναῖκες ἐσμὲν) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐσμὲν πρὸς τὰ ἀγαθὰ ἄπορεν, καὶ οὐχ ἱκαναὶ ἐξευρεῖν τὸ αἴτιον. εἰς δὲ τὰ κακὰ ἔυπορεν καὶ ἱκαναὶ, καὶ ἐξευρετικαί. Ἄνω ποταμῶν) δῆλόν εἰπεῖν, ὅτι ἀντέστραπται ἡ φύσις. ἐκεῖ γὰρ δόλιαί εἰσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες. παροιμία δ' ἦν τοῦτο, ὅτι ἥκει εἰς τὸ ἐναντίον καὶ ὃ δεῖ τὸ σεσηπὸς μεταδημοκρίνων πραγμάτων, οἷον ἀντέστραπται τὰ πράγματα, ὥστε δόλιος μὲν καὶ ὑποφόνους φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας· τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸν Ἰάσονα. ἀντιστρόφη φησὶν ἡ τάξις, καὶ ἄνδρες μὲν δόλιοι καὶ ἄπιστοι γεγόνασιν, γυναῖκες δὲ αἱ πρῶτον διαβεβλημέναι ἔνδοξοι καὶ πιστοί. Ἰάσῃ δ' ἐμὰν) τὸ ἑξῆς, τὴν δ' ἐμὰν βιοτὰν οὐδὲν ὡς ὁ λόγος ἀναιρήσει), ὅτι ἄπιστοι μὲν οἱ ἄνδρες, πιστὰ δὲ αἱ γυναῖκες. καὶ ἔφασαν πάντες τὸν ἡμέτερον βίον, τουτέστι τὸν γυναικείαν φύσιν εὐκλεεστέραν εἶναι). Τὴν δ' ἐμὰν ἔυκλειαν) ὃν οὐδὲ κατὰ τῶν Μήδειαν ἀδικημάτων, ἐπιλεύσουσι πᾶσαι τὸ γυναικεῖον γένος, ἀνδρῶν ἀδίκων ἀποδεχθέντων, οὐδὲ ὃ γυναικῶν ἔμπαλιν δικαίων. οὐκ ἔστι γὰρ ῥηθήσεται τὸ, ὃ δεῖ πεύσειν γυναικί. καθόλου γὰρ λέγει, ὅτι ἀνθέστραπται τὰ πρόσωπα, διὰ τὸ δόλιος μὲ καὶ ὀπιθόβουλος φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὸν Ἰάσονα. Ὑπεύσαν) καὶ ὅτι κακὸν τὸ ὑμνεῦσαι. λοιπὸν δὲ φησὶν αἱ μοῦσαι, αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς σοφὸς παρεμπάσασαι διασύρειν τὸ γυναικεῖον ἔθνος λήξουσι τὰ ἀοιδὰν οὗ καθ' ἡμᾶς, ἐν αἷς ὡς ἅπασι διαβεβλήμεθα. τουτέστιν ἐκεῖ τοῖς ποιηταῖς ἐμποδίσουσι τὸ καθ' ἡμᾶς τι λέγειν. ἢ μοῦσαι παλαιγενέων, τὰ ποιήματα οὗ πάλαι σοφῶν ποιηθέν, τουτέστι τάδε εἰρημένα τοῖς πάλαι σοφοῖς καθ' ἡμᾶς, καὶ ἐν οἷς ποιήμασι διαβεβλήμεθα ταῦτα φολάσσει, καὶ λῆρες ἔῃ) νομισθήσῃ), ἵν' ᾖ τὸ λήξουσιν, ἀντὶ τοῦ παύσουσι καὶ ἀφανισθήσουσ). 424. Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ) ὃ καθ' ἡμετέραν φησὶ γνώμην, ὡδὲ ὡς ἡμῖν τὰ γυναῖξιν ἀρέσκῃ, ἐδωρήσατο τοῖς ἀνδράσιν ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἀπόλλων τὸ ᾠδικὸν λέγειν. ἔδῃ γὰρ καὶ τὴν γυναικείαν φύσιν τοῦτο δεδωρῆσθαι. καὶ τάχ' ἂν πολλαὶ ἦ ποιήσειαι ᾠδὰς, ἐαυτὰς μὲ ὑμήσαμεν, τὸς ἀνδρας ὃ ἐναντίον. καὶ τὸ ἐν ἡμετέρᾳ γνώμῃ ἀντὶ τοῦ γυναικείᾳ φύσει, ὃ δέδωκεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτοι ἡμῖν τὰ γυναιξὶν, τὸ ᾠδικὸν λέγειν. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ). Ἄλλως. ἢ γὰρ ἐν ἡμετέρᾳ γνώμῃ τὰ τὰ λύρας θέσπιν ἀοιδὴν ἐδωρήσατο Ἀπόλλων, ἢ ᾠδικὴν ἐσμὲν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ποιήματα γεγράφειν, ἐπεὶ πάλαι ἂν αἱ γυναῖκες ἀντεκωμῴδουν τοὺς ἄνδρας. πῶς δ' ἐαυτὴν φύσιν ἐπήνων, τὸν δὲ λέοντα μῦθον. Λεων γὰρ ἰδὼν λέοντα ὑπὸ ἀνδρὸς αἰχμῶντα ἐν γεγραπῆ, εἶπεν, ὡ ἡμεῖς εἰ ἠδύμεθα γεγράφειν, ἢ πλάσειν. ἔμπαλιν ἂν οἱ ἄνδρωποι ἐπίδεντο αἰχμῶντα ὑπὸ λεόντων. Ἐπεὶ ἀντάγησεν) ταῦτα δὲ εἰς τὰ Ἡσιόδου καὶ Ὁμήρου, † ὃς δὲ γυναιξὶ πέπιθε, καὶ *ἐπεὶ οὐκ ἔστι πᾶσα γυναιξί. συμβήσῃ δὲ τοῦ μὴ ταῦτα πολλῶ χείνω τάς τε γυναῖκας καλεῖσθαι τ' ἀνδρῶν, καὶ τὸς ἄνδρας κ' τ' γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔστι μόνα γυναῖκες βλασφημηθήσονται. ἢ ὅτως. οἱ ὕμνοι τ' μελῶν ἀντίκηται ἂν τοῖς τὸς ἄνδρας, ἀντεκωμῳδήσαντο καὶ ἀνταδίεθεσαν ἄν, εἰ ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο τ' γυναιξὶ τὸ λέγειν. Μοῖραν) πῶς ἦμεν μοῖραν, καὶ πᾶσ ἀνδρῶν. μοῖραν δ', τ' μειδιᾶν ἀντὶ τοῦ συμβαίνῃς καὶ' ἀλλήλων εἰπεῖν ἄνδρας καὶ γυναῖκας τῷ χείνῳ. 434. Θείσασα) ἀντὶ τοῦ διαστείλασα καὶ διεξελθοῦσα τὰς Συμπληγάδας. ὅτοι διαπεύσασα καὶ διελθοῦσα. παρῆσον δύο πινῶν ὑποκειμένων, ὁ μέσον γινόμενον ἑκάτερον ὑπερέχει. καὶ Ἡσίοδος δείξει, διξὶᾳ μὴ θείζων. ἀεὶ γὰρ ὁ μέσον πινῶν γινόμενον, θοσείζει τὸ μὲν ἔνδεν, τὸ δ' ἔνθεν.

" Γυναῖκες εἰς μὲν ἔδλ' ἀμηχανώταται,
" Κακῶν δ' πάντων τέκτονες σοφώταται.

" Nos mulieres ad bona quidem ineptissimæ,
" Malorum verò omnium artifices peritissimæ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Χο. 1 Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
2 Χωροῦσι πηγαί,
3 Καὶ δίκα κ' πάντα πάλιν τρέφεται.
4 Ἀνδράσι μὲ δόλια βουλαί· θεῶν
5 Δ' οὐκέτι πίστις ἄρηρε.
6 Τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν,
7 Στρέφουσι φᾶμαι.
8 Ἔρχεται τιμὰ
9 Γυναικείῳ γένει.
10 Οὐκέτι δυσκέλαδος
11 Φάμα γυναῖκας ἕξει.

Cho. 1 Sursum versùs fluminum sacrorum
2 Vadunt fontes,
3 Et jus & omnia retrò vertuntur.
4 Viris quidem dolosa *sunt* consilia : Deorum
5 Verò fides non ampliùs est rata.
6 Mea quidem vita ut non habeat laudem,
7 Fama obstat.
8 Honos venit
9 Muliebri generi.
10 Non amplius infausta
11 Fama mulieres premet.

Ἀντιστροφὴ ά.

Antistrophe 1.

1 Μοῦσαι δ' παλαιγενέων
2 Λήξουσιν ἀοιδᾶν,
3 Τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
4 Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
5 Ὤπασε θεσπιν ἀοιδὰν
6 Φοῖβος ἀγητὼρ μελέων. ἐπεὶ ἂν-
7 ταχησ' ὕμνον
8 Ἀρσένων γένος.
9 Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
10 Πολλὰ μὲ ἀμετέραν
11 Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

1 Muſæ verò priſcis
2 Deſinent carminibus
3 Meam celebrare perfidiam.
4 Neque enim in mentibus noſtris lyræ
5 Divinum carmen dedit
6 Phœbus, dux carminum : quia vi-
7 ciſſim hymnum *mulieres* cecinìſſent in
8 Genus maſculinum.
9 Longa autem ætas habet
10 Multa de noſtrâ,
11 Virorúmque ſorte dicenda.

Στροφὴ β'.

Strophe 2.

1 Σὺ δ' ὀκ μὲ οἴκων πατρίων ἔπλευσας
2 Μανομήνι κραδίᾳ, δ' δύ-
3 μοις ὀρίσασα πόντυ

1 Tu autem navigâſti ex domo patriâ
2 Furenti animo, gemi-
3 na maris metiens

† *Hesiod.* Εργ. v. 373.

* *Hom.* Odyſſ. λ' v. 455.

ANNOTATIONES.

V. 410. Ἄνω ποταμῶν) Hunc locum *Theocriti* Scholiaſtes notat, in Idyllio, α'. v. 134. Πεῖλα δ' ἐναλλα ῥώοιτο) Πεῖλα δ' ἐναλλαγμένα ῥοιζεῖτο καθὰ τὸν Ἄνω ποταμῶν χωρεῖσιν αἱ πηγαί. Sed ut *Daniel Heinſius* addit Lectio. *Theocr.* c. 4. abſolutè παρὰ τὰς ἐναλλαγμένας φύσεις. *Lucianus* Dial. *Terpſionis & Platonis*, Ἐχρῆν δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅσις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτὸν ἀναστρέφεσθαι δ' μαθητὴς, μηδὲ ζῆν μὴ τὸν ὑπ' ἐκείνου τρόπον ἐπὶ λοιπὸς ἴχνεσι, μίαν ὁρῶντα, οἰκέταις τὸ ἄριστον ἐπικεκρυμένα· κορύζης μὲν τὸν βίον, λήμης δ' τοῦ ὀφθαλμοῦ μᾶλλον εἶναι, οὐδὲν ἧττον πρὸς τὸν καλοκαγαθίαν· Χαιρήσειν δ' καλλίστης, καὶ ἡρωϊκωτάτης πανίσκης· Ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε. Vide & hæc & alia ſimilia ab *Eraſmo* obſervata ad *Proverbium*, ſurſum verſus ſacrorum Fluminum feruntur Fontes. Hinc *Heſychius*, Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ὅτι ἐπ' εὐκτία γινομένων, κἀχρῶ δ' καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης. *Joſua Barnes.*

V. 434. Διὰ πύρας θείσασα πέτρας) de verbo θείσασα & hiſce Petris vid. *Schol.* Sic *Ion.* v. 46. διεῖσαι pro *exterminare* legitur. *Joſua Barnes.*

4 Πέτρας. ἐπεὶ ὦ ξένῳ
5 Ναίεις ἀθονὶ, τὰς ἀτάνδρους
6 Κοίτας ὀλέσασα λέκτρων.
7 Τάλαινα, φυγὰς ὦ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδέ τ' αἰδὼς
2 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει·
3 Αἰθερία δ' ἀνέπτα.
4 Σοὶ δ' οὔτε πάτειος δόμοι,
5 Δύστανε, μελορμίσαιτο
6 Μόχθων, οὐδὲ τῶνδε λέκτρων,
7 Ἀλλὰ βασίλεια κρείσσονων δόμοισιν ἀπέσα.

4 Saxa: in peregrinâ verò
5 Terrâ habitas, vidui
6 Cubilis amisso lecto.
7 Infelix tu, ignominiâ verò affecta, pelleris ex hac terrâ exul.

Antistrophe 2.

1 Abiit gratia jurisjurandi, neque amplius pudor
2 Manet in magnâ Græciâ:
3 Evolavit autem in ætherem.
4 Tibi autem non est paterna domus,
5 O misera, ut ad eam appellas, *teque recipias*
6 Ex miseriis hujus thalami
7 Sed regina potentior *Glauce* domum occupavit.

ANNOTATIONES.

V. 443. Μεθορμίσαιτο μόχθων) Vid suprà ad v. 285.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

JAsonis & Medææ *congressus, undè ob oculos ponitur mulièbris hujus pervicacia, asperitas & sævitia; illius autem Verecundia & Gratitudo, qui tamen factum suum omnibus modis excusare contendit; at malè exceptus ab iratâ Conjuge digreditur. Hinc* Chorus *execratur Immodicos & Insanos Amores (quales* Medææ*) qui multorum Malorum ac Cladium causa esse solent; Mediocres autem ac Modestos commendat. Succedit insperatus* Ægei Athenarum *Regis adventus & cum* Medææ *colloquium; Cui Ille, causâ ejus & calamitate cognitâ,* Hospitium Athenis *pollicetur: Quo promisso illa animata* Jasonem *accersit, ut odium ergà illum dissimulans blandis eum verbis in perniciem ipsius ac Conjugis novæ decipiat.* Chorus *ab* Athenarum *Rege arripit occasionem,* Athenas *à Sapientiæ & Poeticæ studio commendandi; & Medeam à cæde liberorum obnixè dehortatur.*

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΙΓΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

Ἰά. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
Κέρφος φέρουσῃ κρεισσόνων βυλεύματα,
Λόγων ματαίων ὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονός.
Κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, μὴ παύσῃ ποτὲ
Λέγουσ', Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔς' ἀνήρ.
Ἃ δ' εἰς τυράννους ἔστι σοι λελεγμένα,
Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιωθῆναι φυγῇ.
Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
Ὀργὰς ἀφῆκα, κἀθέλων σ' ἐβουλόμην μένειν.
Σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίαις, λέγουσ' αἰεὶ
Κακῶς τυραννεῖν· τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
Ὅμως δ' ὅμως καὶ τῶνδ' οὖν ἀπειρηκὼς φίλοις
Ἥκω, τὸ σὸν γε προσκοπούμενος, γύναι.
Ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
Μήτ' ἐνδεής τω. Πολλὰ γὰρ ἐφέλκεται φυγή
Καὶ ξυν αὐτῇ. κἠγὼ γὰρ εἰ σύ μ' ἐχθαίρεις,
Οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

Jas. NON nunc primùm animadverti, sed sæpè, "Quòd aspera ira sit intractabile malum. Tibi enim cùm liceret hanc terram & domum incolere, Levitèr & *æquo animo* ferenti potentiorum consilia, Propter inania verba ejiciêris ex hâc terrâ. Ego quidem nihil curo, etiamsi nunquam desinas Dicere, quàm malus vir sit Jason: Ob ea verò, quæ dixisti in dominos, Putes magnum esse lucrum, quòd tantùm exilio puniris. Ego quidem semper ab iratis dominis Iram abstuli, & volebam te manere; Tu verò non remittis stultitiam, semper dicens Convicia dominis: itaque expellêris ex hâc terrâ. Ego tamen nè propter hæc quidem defessus amicorum gratiâ Venio, prospecturus tibi, ô mulier, Nè sine viatico cum liberis expellaris, Neque indigeas aliquâ re: "exilium trahit multa "Mala secum. Quamvis enim tu me oderis, Non possem tibi malè unquam velle.

Κρεισσόνων) κρατούντων, κρατεῖ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ κτᾶται τοῦτο κρείσσων ἔξιν, ὑποτεταγμένῳ ἔχων τὴν γυναῖκα. κρεισσόνων ἦν, ἀντὶ τοῦ κρείσσονος. πλεονεκτικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰάσονος. Κἀμοὶ μὲν) κἀμοὶ μὲν φησιν οὐδὲν μέλλει σοὶ εἶναι σὺ λέγεις κατ' ἐμοῦ. ὑφ' ὧν ὦ χθὶ τοὺς βασιλέως τρόλιμικας εἶπεῖν, ἀλλὰ φυγῇ ζημιωθῆναι, καὶ μὴ μείζονι κακῷ περιπέσῃσα. οἱ ὀπισθόδες ἠγοῦ, τὸ φυγῇ ζημιοῦσθαι μόνον, καὶ μὴ μείζονι πάσχειν αἰκίᾳ, διὰ τὰ εἰς τοὺς τυράννους εἰρημένα σοι δύσφημα. 459. Ὅμως δὲ) ὅμως ὦ καίπερ βλασφημήσασις με, καὶ κακῶς διαπεμψάμενος τὰ σοὶ ἐμοὶ καὶ σοὶ, καὶ μᾶλλόσης ἐκβάλλεσθαι τῆς πόλεως οὐχ ὑφορῶ σε φιλίαν, πάντως ὡς σὲ φιλίαν,

ANNOTATIONES.

V. 448. Παρὸν) *Absolutè* ponitur pro παρόντος, ita suprà v. 372. ἐξὸν, ita ὢν, & similia. Ut plenius observamus ad *Iphigen.* Taur. v. 688. & v. 1088. & ad *Erechtheum* v. 81.

Μή. Ὦ πανάθλιε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω
Γλῶσσῃ μέγιστον εἰς ἀνεμέσητόν σε κακόν·
Ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἐχθρὸς θεοῖς
Θεοῖς τε, κἀμοί, πᾶσί τ' ἀνθρώποις γένει;
Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστίν, ἀλλ' ἀναίδεια,
Φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν·
Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
Πασῶν, ἀναίδεια. εὖ δ' ἐποίησας μολών.
Ἐγώ τε γὰρ λέξασα, κἀφιδήσομαι
Ψυχῇ, κακῶς σε, κοὐ σὺ λυπήσῃ κλύων.
Ἐκ τῆσδ' ἔτ' ἀρξώμεσθα πρώτων πρώτον λέγειν.
Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἕλληνες, ὅσοι
Ταὐτὸν συνῆραν ἐς Ἀργῶον σκάφος,
Πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ὑπασπίτην
Ζεύγλῃσι καὶ σπαρῆναι θανάσιμον γύον.
Δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
Σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις, ἄϋπνος ὤν,
Κτείνασ', ἄνεργον σοὶ φάος σωτήριον.
Αὐτὴ δ' πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς,
Τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην
Σοὶ σύν, προθυμοτέρα μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ἀσπερ ἄλγιστον θανεῖν
Παίδων πρὸς αὐτοῦ· πάντα τ' ἐξῆλθον φόβον.
Καὶ ταῦτ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν,
Προύδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
Παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι,
Σύγνωστ' ἂν ἦν σοι, τοῦδ' ἔρασθῆναι λέχους.
Ὅρκων δὲ πίστις οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
Εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' ὄντας ἢ καινὰ κεῖσθαι δεῦρο νῦν ἀνθρώποις νόμοι,
Ἐπεὶ σαυτόν γ' εἰς ἐμ' οὐκ ἐνόρκους ὤν.
Φεῦ δεξιὰ χείρ, ἧς σὺ πολλ' ἐλαμβάνου,
Καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
Κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
Ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,

Med. O peſſime omnium (Hoc enim tibi poſſum dicere
Linguâ ſummum convicium in tuam ignaviam)
Venisti ad nos, venisti, qui es invisus
Diis, & mihi, & univerſo humano generi?
Iſta non eſt audacia, neque fortitudo,
Intueri coràm amicos, quos injuriâ afficeris:
Sed graviſſimus inter homines morborum
Omnium *eſt* impudentia. Benè tamen fecisti quòd veneris.
Ego enim levabor animo, dicens
Tibi convicia, & tu dolebis audiens *ea*.
Sed ab iis quæ prima ſunt, primum incipiam dicere.
Servavi te (ut nôrunt quicunque Græcorum
Conſcenderunt eandem navim Argo)
Miſſum ut regeres tauros, ſpirantes flammas,
Jugis, & ſeminares letalem ſegetem:
Et draconem, qui cuſtodiens aureum vellus,
Servabat multis voluminibus, ipſe pervigil exiſtens,
Occiſo, attuli tibi lucem ſalutarem,
Ipſa verò prodito patre, & domo meâ,
Peliotem ad Iolcum veni
Tecum, promptior quàm ſapientior.
Et occidi Peliam eo genere mortis, quod eſt miſerrimum,
Per ejus filias: omnémque tibi metum exemi.
His tamen beneficiis à me affectus ô peſſime mortalium,
Prodidiſti me, novoſque tibi comparâsti lectos.
Cùm habeas liberos: ſi enim ſine liberis adhuc fuiſſes,
Ignoſcendum tibi eſſet, quòd hunc amaſſes lectum.
Sed evanida eſt fides jurisjurandi, neque poſſum ſcire,
An exiſtimes Deos qui'tunc regnârunt, non amplius regnare:
An verò putes nova jura conſtituta eſſe hominibus nunc;
Quia tibi conſcius es te non ſervaſſe mihi fidem.
Me! dexteram manum, quàm tu ſæpe apprehendiſti,
Et hæc genua mea! Quàm fruſtra ſumus polluta!
Ab improbo marito, & ſpes meæ fruſtratæ ſunt me.
Age verò; colloquar enim tecum tanquam cum amico,

Ὦ πανάθλιε) τῶν πανάθλων ἀνθρώπων ὁ μάλιστα. Μή. Ὦ πανάθλιε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω. τοῦτο δὲ εἰπεῖν ἔχω σοι μέγιστον κακὸν διὰ τὴν ἀδέκαστον καὶ ἐμὴν ἀδεκαστίαν. γυνὴ γὰρ εἰμὶ καὶ ἀδεκάστις, μὴ δυναμένη χερσὶν ὑπημφιεσμένοις ἀδικεῖσθαι. διὸ τῇ διὰ τοῦ σώματος κατηφείᾳ κολάζω σε. ἢ εἰς ἀντὶ τῆς διὰ, δι' αἰσχύνειαν. τοῦτο δέ φησιν, ὡς μὴ δυνηθέντος αὐτῆς χρεὶς αὐτῆς ἀνύσαι τὸν ἆθλον. ἦτοι δὲ ὁ Ἰάσων, ἀποκαλεῖ παρὰ τὸ Πελίας, ἀνεῖλε τὸ χρυσοῦν δέρας, ὑπὸ τὸν Κόλχων, διὰ φαρμάκων τινῶν τῆς Μηδείας, ὡς ἐρασθείσης αὐτοῦ. Εἰς ἀναισχυντίαν) ἤτοι ὡς συμμιμῶν, ἀναίδειαν αὐτὸν ἀποκαλεῖ. ἦν δὲ λοιδορημάτων οἰκεῖον καὶ τὰ μὴ πρέποντα πολλάκις προφέρειν. ὀνειδίζει δ' αὐτῷ ἀδέκαστον, ὡς μὴ δυνηθέντα αὐτῆς ἀνύσαι τοὺ ἆθλους. 470. Φίλους κακῶς) κακῶς φίλους δράσαντα, ἐναντίον βλέπειν. τίνες δ' ἐπλαμβάνον.) Εὐριπίδης, ὡς κακῶς. * τὸ δὲ θράσος ἔδει μᾶλλον εἰπεῖν δάρσος. διαφέρει δ', ὡς αἴρεσι κακίας. τὸ μὲν δὲ ἐπὶ κακῷ καὶ μιξοκινδύνῳ πάντ' ἐστὶ, τὸ δ' ὅπλ' ἀγαθῷ. ὅθεν οἱ ἀγαθοὶ αὐτὸ διώκουσιν ἅπαντες, ὅπ δάρσος μὲν τὸ τῆ ψυχῆς θράσημα μὴ λογισμῷ. θράσος δ' ἡ ἀλόγιστος τόλμη. 471. Ἐκ τῆσδε πρώτων) ἀπὸ τῆδ' πρώτων δ' ἐνεργειῶν πρῶτα κατάρξουσι νυνί. πρῶτα δ' αἱ ἐπὶ Σκυθίᾳ, † ὅτε Ἰάσων δὴ τὸ Αἰήτου, ἐκτελέσας τὸν ἆθλον κελευθεὶς, τὸ σιδηρᾶς ζεύξλως τοὺ πυριπόους ζεῦξαι βίας, καὶ σπεῖραι τοὺ δρακοντείους ὀδόντας, δι' αὐτῆς τῆσδ ἐξετέλεσεν. Ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν) πλεονάζει ὁ σίχος πρὸ σ'. ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ ἑορταῖς φησὶν, ἔσωσας ἂν ἦν σμάτων Εὐριπίδε. καὶ Εὔβουλος, ἐν δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι. καὶ παρθενεύσης ἔξ μοι χάριν Καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἀγγελῆσαι πίμασι Τὰ σίγμα δ' ἀλλήξαντες, ὡς αὖ τοὶ σοφοί. Σωσί σοι, προθυμοτέρα) ἀντὶ τῆς ἕκουσα μᾶλλον τῷ πρὸς σὲ νικωμένη, ἢ μὴ λογισμὸν π παρὸν σχοῦσα. 487. Πάντα δ' ἐξῆλον) ἀντὶ τῆς ἐπόρθησα. ἐὰν δ' φόβον γὰρ ἐξῆλον, ἀντὶ τῆς διέφθειρα καὶ ἠφάνισα.

† † De his rebus vid. *Apollonium*, *Valer. Flacc.* & *Argonauticos* Scriptores.

* Vid. ad *Alceſt.* v. 605.

ANNOTATIONES.

476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν &c.) Quòd *Euripides* fuerit φιλοσίγμων. Vide *Euſtathium* in *Homer.* fol. 1170. lin. 53. &c. Verſum verò hunc *Euripidis* ob frequentiam τοῦ σίγμα à *Platone* & *Eubulo* Poetis Comicis irriſum, mirilque aliquando in *Athenis* Theatro cachinnis exceptum aiunt. Vid. *Joh. Brodæi* Miſcell. l. 3. c. 14. & *Scholiaſten* ad hæc verba. Similem Verſum πολύσιγμον invenies *Iphig. Taur.* v. 765. Τὸ σῶμα σώσας σοῦ λόγως σώσῃς ἐμοί. Vid. quæ Nos ad *Ion.* v. 386. Et *Sophocles* tamen frequentiùs literam τ repetit in illo verſu, Τυτλὸς τά τ' ἄτα, πάν τι τὸν, τά τ' ὀμμ' ἔτ'. Et *Ennius*---*O Tite, tute Tati, tibi tanta, tyranne, tuliſti.* Eodem modo *Homerus* τὸ κ'. repetit, Odyſſ. δ'. v. 754. Μηδὲ γένοιτο κάκκα κακῶν. --Hæc *M. Anton. Muretus* Var. Lect. l. 1. c. 15. Quin & Nos olim, cùm Regulas de Accentibus *Græcis* deſcripſimus, ita eum literis γ & τ. luſimus---

Μήτοι ἄτερθε πόθ πείνη ἵλπιο σῶ εἰὶ θυμῷ
Γνῶναι· τεῖνε νόον, κ τότε τεῖνε μόνη. *J. Barnes.*

V. 484. Τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν) Ἰωλκὸς & Ἰωλκὶς *Poeticè*, erat Urbs *Theſſaliæ* ſeptem ſtadiis à Mari diſtans, ubi *Jaſonis* Parentes habitabant. *Pelion* quoque & Urbs & Mons *Theſſaliæ*, *Iolco* conterminus. unde & *Iolcos Peliotis* dicitur. Vide *Stephanum* in Πήλιον. *Joſua Barnes.*

V. 486. Πελίαν τ' ἀπέκτεινα) Vide de hâc re *Ovid.* Metamorph. l. 7. Fab. 4. *Nève doli ceſſent, odium cum conjuge falſum* Phaſias *adſimulat*, Peliæque *ad limina ſupplex Confugit*, &c. Præterea de hoc ipſo Argumento Drama edidit *Euripides*, cujus Fragmenta Nos collegimus; Vocabatur *Peliades*, nempe à *Peliæ* filiabus, ut mox ipſe teſtatur, v. 504. Ἦ φῶς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν ὦν Δίξαιντό μ' εἴκοις, ὧν ποτίσω κατίκτανεν. *Joſua Barnes.*

V. 491. Σύγνωστ' ἂν ἦν σοι) Ita quidem rectè legit *Canterus*, non rectè autem ſimulat hoc aliis inobſervatum: Quùm tamen *Aldina* Editio ſic habet, *Venetiis* facta Anno 1503. Quod & in plurimis *Canteri* emendationibus obſervavimus. Quare non audiendi ſunt, qui legunt συγγνῶσ' ἂν σοι, συγγνῶσ' enim magis *Atticum* eſt, ac proinde *Euripidæum*, ſed & prima optimaque omnium Editio, *Aldina* nempe, illos erroris arguit. De τὸ συγγνῶσ' pro συγγνῶσ' vid. etiam *Hecub.* v. 1107. & *Herc. Fur.* v. 583. *Joſua Barnes.*

Δοκῶσα

Δοκῶσα μὴ πρός γε σοῦ πεπράξειν καλῶς,
Ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανῇ,
Νῶν ποῖ τραπωμαι; πότερα πρὸς παλαιὸς δόμους,
Οὓς σοὶ προδοῦσα, καὶ πατρὶ; ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν ὧν
Δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
Ἔχει γὰρ ὦτω· τοῖς μὲ οἴκοθεν φίλοις
Ἐχθρὰ καθέστηκ'. ὃς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
Δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσι, πολεμίους ἔχω.
Τοιγάρ με πολλῶν μακαρίαν Ἑλλωίδων
Ἔθηκας ἀντὶ σοῦδε· θαυμαστὸν δέ σε
Ἔχω πόσιν, καὶ πιστόν, ἢ τάλαιν' ἐγώ.
Εἰ φεύξομαι γῆν γαῖαν ἐκβεβλημένη,
Φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
Κλέος γ' ὀνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
Πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἣ τ' ἔσωσά σε.
" Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὃς κίβδηλος ἦν,
" Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
" Ἀνδρῶν δ', ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
" Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
Χο. " Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
" Ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
Ια. Δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φρονοῦσαν λέγειν,
Ἀλλ' ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον,
Ἀκροισι λαίφεσ κραιπνὸς ὑπεκδραμεῖν
Τὸ σὸν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
Ἐμοὶ, ἐπειδὴ καλίαν πυρὸς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
Σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
Σοὶ δ', ἔστι μὲν νοῦς λεπτὸς, ἀλλ' ὀκνηρὸν φρονεῖν
Λόγου διελθεῖν, ὡς ἔρως σ' ἀνάγκασε
Πόνων ἀφύκτων τοὐμὸν σκοπεῖν δέμας·
Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ διεξόμεθα λίαν.
Ὅπῃ γὰρ εὖ νίκησας, ἀμείνων κακῶς ἔχει.

Fingens quidē me præclarum aliquod beneficiū à te acceptura,
Tu tamen interrogatus videberis turpior.
Quò me nunc vertam? an ad domum patris,
Quibus tibi proditis, & patriâ, huc veni;
An ad miseras filias Peliæ? scilicet illæ pulchrè
Me reciperent in suas ædes, quarum patrem interfeci.
Sic enim le res habet, amicis quidem domesticis,
Sum invisa: quos verò mihi non oportebat malè
Facere, eos tibi gratificans, inimicos habeo.
Ergo inter multas Græcas me beatam
Feciſti, pro hiſce beneficiis: egregium verò te
Et fidum maritum habeo infelix ego.
Si verò fugiam expulſa ex hâc terra,
Sola cum ſolis liberis orbata amicis,
Præclara verò gloria *erit tibi* novo ſponſo,
Mendicos errare filios *tuos*, meque, quæ te ſervavi.
" O Jupiter, quare auri quidem, quod ſit adulterinum
" Clara ſigna hominibus dediſti?
" ſed quo oporteat diſcerni malum virum,
" Nullum ſignum ineſt corpori?
Cho. " Gravis quædam ira & ægrè ſanabilis eſt,
" Quando amici incipiunt contendere cum amicis.
Ia. Oportet me non ſegnem eſſe in dicendo, ut videtur,
Sed velut navis prudentem gubernatorem
Summis oris veli ſubterfugere
Tuam effrænem loquacitatem, ô mulier.
Ego, poſtquam valdè exaggeras tuum beneficium,
Exiſtimo meæ navigationis Venerem
Servatricem eſſe ſolam inter hominesque deoſque.
Tibi verò eſt quidem mens ſubtilis: at invidioſa *erit mihi*
Oratio percurrere, quomodò Amor te coegerit
Laboribus inevitabilibus meum eripere corpus:
Sed non accuratè nimis illa perſequar.
Quatenùs igitur me juviſti, bene ſe res habet.

Δοκῶσα μὴ π) ἀντὶ τοῦ ὕδεν φρονοῦσα· δοκῶσα πράξειν καλῶς. ταῦτα ὃ ἐν ἠδει φρονεκτέον, φέρε δὴ ὡς φίλῳ σοι διαλεχθῶ. καί τοι φρονοῦσα τι πράξειν καλὸν, καὶ διημερωμένη καὶ ὑδὲν ὠφελήσουσί με, ὅμως ἐρωτήσω. ἕτω γὰρ ἂν πικροτέρως ἐλεγχθείης, ὑδὲν ἔχων πρὸς ἔπος ἀποκείσεαι. διαζῆσαι ὃ δεῖ καὶ ἀναγνῶσιν τὸ π. ἐν ὃ τὸ ἀποκείσεως ἐμφαίνει τὸ ὑδέν τι παθητικὸν ὃ ἀποίκεισιν ἅπαντες τὸ τί. καί τοι γέ τι δοκοῦσα πράξειν παρὰ ζῶ. Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει) ἡ συστοιχία τοῦ χρῆ ὅτι. καὶ ὃ τότυς ἤδη τὰ ἡδὺ χρεῶν ἠμαύρωται. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα διὰ ἡδὺ χρεῶν ἐπιπλεῖτο. ὅθεν ὁ Εὐπολις φησὶ, τί χρὴς ὕτος, κλαίειν εἰπωλῶ πυρέμια, ἵν' ἢ καὶ ταῦτα ἰαμβεῖα. Κεφαλίδοις) σεμνοπροσωπικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ παπὶ ἀρμόῤῥω. ὑποκλασμεῖν ὃ, ἤγουν δεῖ μὴ ὑποκλασμεῖν πλὴν σὴν γλωσσαλγίαν. καθάπερ κυβερνήτης τοῖς κεφαλίδοις τοῦ λαίφους χρώμενος ἐκφεύγει. Κύπριν νομίζω τ' ἐμῆς) ἐγὼ νομίζω φησὶν ἀπὸ τ' Ἀφροδίτης σεσῶσθαι, ὧν μόνων φησὶ δεῖ ἄλλων ἀνθρώπων καὶ θεῶν ἰσχύειν. τοῦτο γάρ ὅτιν, μόνων φησὶ τῶν Ἀφροδίτῃ σεσωκέναι αὐτὸν, καὶ ὐδένα ἄνθρωπον, ὐδὲ θεόν. τοῦτο ὃ ψεύδες. φαίνεται γὰρ πλὴν Ἥρας πρεσβύτην ἐμοὶ, ἧς αὐτῆς ὅλως φροντίσῃ ἐχθρὸν ὄντα

καὶ ὑπὸ ταύτης παροξυνθεὶς ἐπὶ τὸν Ἄθλον, ὑφ' ἧς εἰκὸς αὐτὸν σεσῶσθαι, ἵνα τὸν Πελίαν τῆς Ἥρας. ἔστι ὃ ἡ Ἀθηνᾶ, ἢ κινδυνεύῃ πλὴν ναῶν προσεταγμένη ταῖς πέτραις ἀνεσάσατο. ὑπὸ φθόνε κατεχόμενος ὁ λόγος ὅτος. λέγει ὃ τὸν ἔρωτα σεσωκέναι με. ἐραθεῖσα γὰρ αὐτὸν. δικαίως ὃ καὶ ὅτως νοηθῆναι, καὶ ὀπίφθονος ὁ λόγος ῥηθῆναι. τετέχι κιεῖ μοι φθόνον ὁ λόγος. ἀλαζονεύσασθαι φησὶν ὑπὸ ἐμαυτῶ, ὅτι ὁ ἔρως ὃν ἠρέσθης με σέσωκέ με. Ἄλλως. ἐμὸς λόγος φησὶ λεπτὸς μὲν, ὀπίφθονος ὃ τετέχι φθονηθησόμενος μὲν, δικαίως ὃ διαλύειν παντὸς τῆ ἰσχῦ. ἐὰν γάρ τις ἀκριβῶς ἐξετάσῃ, ὁ ἔρως σε ἠνάγκασε τύχοις ἀφύκτοις τὐμὸν σκοπεῖν δέμας. οὐκ ἐκ εἰς χάριν πλὴ ἐμὴ, ἀλλὰ χρὴ ἀναγκαῖα ταῦτα ἐπεξελθεῖν, καὶ σῶσαι ἀφύκτων πόνων ἐξέσωσας τὐμὸν σῶμα. ἢ ὅτως. καὶ σὺ μὲν φησὶ (σωφρὼν, ἅτε δὴ λεπτὸν καὶ ὀξὺ ἔχουσα τὸν νῶν. ὅπῃ ἡ Ἀφροδίτη με ἔσωσεν. ἀλλ' ὑπὸ φθόνε ὁ λόγος σοι ὑποφέρεται, ὃς ὅτιν ἀληθὴς, τὸ σὲ διὰ τὸν ἔρωτα σεσωκέναι με. Λόγος διελθεῖν) ἀντὶ τοῦ παρελθεῖν καὶ εἰπεῖν. Ἀλλ' ὐκ ἀκριβῶς) ἀλλ' ὐκ ἀκριβολογοῦμαι περὶ τούτων, ἀλλὰ δίδωμί σοι τῷ λόγῳ ὠφεληκέναι. καίτοι μὲν ὁμολογῶ, ὅπῃ ἔνδα με ὠφέλησας, κλαῖε ἔχει. Ἐπεὶ γὰρ ἓν ἄνησας) ἔνδα γὰρ φησὶν ὠφέλησας, ὃ κακῶς ἔχει. ἢ ὅπ ὠφέλησας, ὕθεν μεθίημι τὰς ἀποδείξεις τοῦ μηδὲν ὠφελῆσθαι σοῦδὲ ζῶ, τοῦ πεφυκότος ὃ καλῶς ἔχειν.

ANNOTATIONES.

V. 504. Ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας) De *Peliadibus*, Peliæ filiabus & earum Nominibus & Hiſtoriâ, Vide quæ Nos in Argumento Fabulæ *Peliades* dictæ, inter Fragmenta *Euripidis*, item ſuprà ad v. 486. & v. 9. *Joſua Barnes.*

V. 516. Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὃς κίβδηλος ἦν &c.) Vid. ſimilem locum *Hippolyt.* v. 925. & in hunc & illum Notas *Gaſpar. Stiblini*; item *Clement. Alexandr.* Stromat. l. 6. & *Ludovici Lavateri* Commentar. in Prov. *Solomonis* c. 18. §. 3. *Idem.*

V. 529. Ἀλλ' ὀπίφθονος λόγος διελθεῖν, &c.) ſimile illud *Ciceronis* Tuſcul. lib. 4. *Tu me Amoris magis quàm Honoris ſervaviſti gratiâ.* De quo loco infra ad ver. 531.

V. 531. Πόνων ἀφύκτων) aliàs legitur πόνοις ἀφύκτοις; Vide Schol. ſed & noſtram lectionem agnoſcit; quæ certè longè potior. Et πόνων reſpicit ad *Draconem* & *Touros* flammivomos, & Armatorum ſegetem, à quibus Veneficiis ſuis *Medæa Jaſonem* eripuit. Sin πόνοις legatur, ad Ἥρας referendum. Hunc autem locum ita vertit *Ennius* apud *Ciceronem*, Tuſc. Quæſt. l. 4. §. 32. Quid ait ex Tragœdiâ Princeps ille Argonautarum, *Tu me Amoris magis, quàm Honoris ſervaviſti gratiâ.* Vide *Petri Victorii* Variar. Lection. l. 15. c. 8. *Joſua Barnes.*

Μείζω γε μὴν τοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
Εἴληφας, ἢ δέδωκα, ὡς ἐγὼ φράσω.
Πρῶτον μὲν Ἑλλὰς' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
Γαῖαν κατοικεῖς, κ' δίκῃ βλίστασαν,
Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχὺν χάριν.
Πάντες δέ σ' ἤσθοντ' ὄντα Ἑλλήνων σοφὸν,
Καὶ δόξαν ἔχεις. εἰ δ' ἐπ' ἐσχάτοις
Οὔροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγου σέθεν.
" Εἴη σ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
" Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
" Εἰ μὴ πίσημον ἡ τύχη γένοιτό μοι.
Τοσαῦτα μὲν σοὶ τῆσδ' ἐμῆς πόνων πέρι
Ἔλεξ'· ἅμιλλαν δ' οὐ φοβήσεις λόγων.
Ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
Ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
Ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
Καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος.
Ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς,
Πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
Τί τῶνδ' ἂν εὕρημ' ἦν ἐμοὶ κυτυχέστερον,
Ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
Οὐχ ἧς σὺ κνίζῃ, σὸν μὲ ἐκθεαίνων λέχος,
Καινῆς ὑ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
Οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον κατοικίζων ἔχων.
Ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες, οὐδὲ μέμφομαι.
Ἀλλ' ὡς ὅ μέγιστον, οἰκεῖμεν καλῶς,
Καὶ μὴ κατανιζοίμεθα· γιγνώσκων, ὅτι
" Πένητα φεύγει πᾶς τις οἰκοδὼν φίλος.
Παῖδάς τε θρέψαμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
Σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν οἷς σέθεν τέκνοις,
Εἰς ταυτὸ θείλω, κ' συναρτήσας γένος,
Εὐδαιμονοίλω. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ,
Ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
Τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
Οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
" Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦκεθ', ὥστ' ὀρθημονῆν
" Εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.
" Ἢν δ' αὖ γένηταί τι ξυμφορά τις εἰς λέχος,
" Τὰ λῷστα κ' κάλλιστα, πολεμιώτατα
" Τίθεσθε· χρῆν γὰρ ἀλλαθέν ποθεν βροτοὺς
" Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐ γένος εἶναι μόνον.
" Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν ὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
Χο. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τῆσδ' ἐκόσμησας λόγους·
Ὅμως δ' ἔμοιγε, κεἰ σοφὰ γνώμῃ λέγω,
Δοκεῖς σοφοῦ σὺ ἄλλοχον ὐ δίκαια δρᾶν.

Atqui servatione meî majora beneficia
Accepisti, quàm dederis, quemadmodum ego jam dicam.
Primùm quidem pro barbarâ terrâ in Græcâ
Terrâ habitas, & scis jus,
Et legibus uti, non pro viribus agere.
Deinde omnes Græci senserunt te esse ingeniosam,
Et adepta es gloriam: si verò in extremis terræ
Finibus habitares, nulla fieret mentio tui.
" Mihi verò neque aurum sit domi,
" Nec Orphei carmen sonare pulchrius velim,
" Nisi illustris mihi contingat fortuna.
Atque hæc quidem tibi de meis laboribus
Dixi: certamen enim tu proposuisti verborum.
Caterùm quæ mihi de nuptiis regiis objecisti,
In hoc monstrabo primum quidem quòd sim prudens,
Deinde castus, denique tibi magnus amicus,
Et meis liberis. Sed mane quieta.
Postquam huc veni ex Iolcicâ terrâ,
Multa mecum trahens & magna incommoda,
Quodnam consilium hoc melius potuissem invenire,
Quam ducere filiam regis, cùm essem exul?
Non, ut tu me vellicas, odio quidem habens tuum conjugium
Perculsus verò desiderio novæ sponsæ,
Neque certatim numerosæ sobolis procreandæ studio.
(Sufficiunt enim qui nati sunt, nec *ideo* conqueror)
Sed quod maximum est, ut commodè viveremus,
Neque *rerum necessariarum* inopia laboraremus, sciens quòd
" Pauperem omnes amici procul fugiunt:
Et ut liberos educarem, quemadmodum decet meam familiam,
Et gignens fratres liberis ex te *mihi procreatis*,
Unum genus facerem, idque conjungens,
Beatiùs viverem. tibi enim & aliquo-modo opus est liberis;
Et mihi conducit futurorum liberorum causâ,
Eos, qui vivunt juvare: an malè consultavi?
Nè tu quidem diceres hoc, nisi te offenderent novæ nuptiæ.
" Sed eò venitis, ut cùm rectè se habet
" Conjugium, putetis vos mulieres omnia habere.
" Quòd si contrà calamitas aliqua inciderit in conjugium,
" Etiam ea, quæ sunt optima & pulcherrima, inimicissima *vobis*
" Ducitis. Oportebat autem homines aliundè
" Gignere liberos, neque esse genus muliebre:
" Sic enim homines nullum malum haberent.
Ch. Jason, pulchrè tu quidem ornatti tuam causam:
Mihi tamen (etiamsi præter voluntatem *hoc* dicam)
Videris injustè fecisse, quòd prodidisti tuam uxorem.

ANNOTATIONES.

V. 543. Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος.) De *Orphei* cantilenâ Vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 1211. *Josua Barnes.*

V. 563. Τέκνοις) En iterum τι in τέκνοις communem syllabam, ut & v. 566. & v. 574. in τεκνοῦσθαι. Vid. *Phœniss.* v. 19.

V. 566. Ἐμοί τε λύει &c.) Notandum est hìc τὸ λύει singulari significatione usurpari pro λυπεῖ, quod in Vulgaribus Lexicis notari debuit. *Hesychius* ad hunc locum respexit, λύει, λυπεῖ, ἀθυμονεῖ· & *Phavorinus* Λύει, ἀντὶ τῦ λυπεῖ. Nec mirum, τὸ λύει enim simplicitèr pro τὸν λύει ponitur, quod pro λυπεῖ à *Sophocle* usurpatur, ut ἰσοδυναμοῦν ῥῆμα. *Sophocl.* Oedip. Tyrann. v. 324. ——— ἵνθα μὴ τὸν λύει φρονεῖν. ---*Schol.* διαλυμαίνει ἢ εἴπε, τὸν λύει, ἀντὶ τῦ λυπεῖ. Idem quoque *Eclegr.* v. 1008. Λύει γὰρ ἡμᾶς ὑδὲν, ὑδ' ὠφελεῖ. *Scholiast.* ὁ λυπεῖ γὰρ ἡμῶν &c. Similiter *Euripides* facit hujus Fab. v. 1362. & *Alcest.* v. 628. *Josua Barnes.*

Μη. Ἕ

Μη. Ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν·
" Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγῃ
" Πέφυκε, πλείστου ζημίαν ὀφλισκάνει.
" Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν παῖδικ' εὖ προσεστάλῃ,
" Τολμᾷ πρᾶγμ' ἔργου· ἔστι δ' οὐδὲν ἄγαν σοφός.
Ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμὲ συχνήμων γένῃ,
Λέγὼν τι δεινός. εἷς γὰρ εἷς κτενεῖ σ' ἔπος·
Χρῆν σ', εἰδὼς ἥδαμα μὴ κακὸς, πείσαντά με
Γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
Ια. Καλῶς γ' ἂν εἶχε μοι τάδ' ὑπηρέτης λόγῳ,
Εἴ σοι γάμον καλεῖπον, ἤ τις ὧδε νῷν
Τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
Μη. Οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
Πρὸς γῆρας ὑκ ἔυδοξον ἐξέβαινέ σοι.
Ια. Εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς ἥνεκα
Γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἀ νῦν ἔχω.
Ἀλλ', ὥσπερ εἶπον κἀπάρχω, σῶσαι θέλων
Σὲ, κἀ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
Φῦναι τυράννοις παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
Μη. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,
" Μήδ' ὄλβος, ὅστις τὼ ἐμὼ κνίζοι φρένα.
Ια. Οἷσθ', ὡς μετάξῃ, κἀ σοφωτέρα φανῇ;
Τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ·
Μήδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει.
Μη. Ὕβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μόνῃ ἔξεστ' ἀπορροφεῖ·
Ἐγὼ δ' ἔρημος τῶνδε φεύξομαι χθόνα.
Ια. Αὐτὴ τόδ' εἵλου· μηδὲν ἄλλην αἰτίῳ.
Μη. Τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, κἀ σφάλλουσά σε;
Ια. Ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀφωμόμην.
Μη. Καὶ σοῖς ἀραία γ' ἔσα τυγχάνω δόμοις.
Ια. Ὡς ἀκεινῶμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
Ἀλλ' εἴ τι βέλει παισίν, ἢ σαυτῆς φυγῇ,
Προσωφέλημα χρημάτων ἐμοῦ λαβεῖν,
Λέγ'· ὡς ἕτοιμος ἀφνόνῳ δοῦναι χερί,
Ξένοις τε πέμψειν σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ.
Καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
Λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.

Med. Profectò multùm à multis dissentio mortalibus:
" Mihi enim quisquis injustus existens, *tamen* sapiens in dicendo
" Est, maximâ mulctâ dignus videtur.
" Nam cùm glorietur, se dicendo posse ornare injustas causas,
" Audet fallere: non est autem admodum sapiens.
Sic & tu nè nunc apud me specio sus sis, *specioſis verbis utaris*,
Et *nè sis adeò* bonus orator. Unum enim verbum occidet te.
Oportuit te, siquidè nō fecisti malo animo, me prius perſuasâ,
Has nuptias contrahere, non autem clam amicis.
Ja. Præclare verò mihi hâc in re tuam navâsses operam,
Si tibi nuptias *istas antè* declarâssem; quæ nè nunc quidem
Vis remittere magnam iracundiam animi.
Med. Non hoc te movit: sed barbara conjunx
Non fatis glorioſa tibi in senectute fuisset.
Ja. Hoc itaque probè scias, non propter mulierem
Me duxisse filiam Regis, quam nunc habeo:
Sed ut antea dixi, *eam duxi*, volens servare
Te, & meis liberis fratres
Regios gignere, propugnaculum domûs.
M. Nè contingat mihi talis beata vita, quæ afferat mihi tant.mol.
" Neque divitiæ, quæ meum animum dolore afficiant!
Ja. Scisne, quomodo preces contrarias facias, & sapientior videb.
Bona ne tibi moleſta videantur unquam.
Nec putato te esse infelicem, cùm sis felix.
Med. Insulta *mihi*, quandoquidem tibi quidem est refugium:
Ego verò deserta fugiam ex hâc terrâ.
Ja. Tu ipsa hæc elegisti: nullum alium accusa.
Med. Quid faciens? num *alteri* nubens, aut prodens te?
Ja. Imprecationes regibus impias imprecans.
Med. Et diris devota sum, *devoveor* in tuis ædibus.
Ja. Sed non litigabo tecum de his diutiùs.
Si verò vis pueris, aut exilio tuo aliquod
Subsidium de meâ pecuniâ accipere,
Dicito: quia sum paratus largâ manu dare,
Et mittere hoſpitibus tesseras; ut tibi bene faciant.
Si hæc non vis, stulta es, ô mulier:
Desistens verò ab iis, lucraberis meliora.

Εὐδαίμων φανῇ) ἀντὶ τοῦ συμπαίζων πρὸς λόγους, φησὶ τὸ σύνηθες παίζειν ἐμὲ, τυτθὶ κοσμίως τὸ λέγειν. τὸ δὲ μὴ νῦν κτλ. Ἀλκιβιάδου ἀπόφθεγμα. Οὐ τοῦτό σ' εἶχεν) ἀντὶ τοῦ ἐ τοῦτο ἔχων τὸ διάνοιαν ἔγημας, ἵνα τοῖς ἐμοῖς παισὶ τὸ ἀνενδεὲς τροφῶν παράσχῃς, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει οἰκήσεως τὸ ἀσφαλὲς, ἀλλ' αἰσχυνομένη ἐπὶ τὸ βάρβαρον ἔχειν γυναῖκα. τοῦτο δὲ ὑποδέδωκε φησὶν ὁ Ἰάσων, ἔνθα φησὶν ὁ Ἰάσων, † ἀλλ' ὡς τὸ μὴδ μέγιστον οἰκοῖμεν καλῶς. καὶ πρὸ ἐξῆς. 592. Οὐκ ἔυδοξον) οὐ δόξαν ἤγαγε τὸ μέχει γήρως βαρβάρῳ συνοικῆσαι, καὶ ἐπαύδασας Ἕλληνικοῖς γάμοις τ' ἀστέρων ἀμπλακίαν καλύψαι. τυτθὸν εἰ μοι μέλει γήρως ζωφερεῖς, ἀδόξα σοι προσγένοιτο, οὐ διὰ τέλους ἀνὴρ βαρβάρου γυναικὸς καλεῖσθαι. Λυπρὸς εὐδαίμων) ἀντὶ τοῦ λυπηρὸς καὶ ἔλεεινὸν τοῦ ἡ· ὡς καὶ τὸ δεῖλος δύσλος ὤν, περὶ τοῦ δύλου, ὃ σημαίνει τὸν παλαιπωρείαν. 598. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος) μέμφεται αὐτῆς τὸν εὐχόμενον εἰ δέλεις φησὶ σοφωτέρα εἶ), μετάθου τὸν φρένα, καὶ οὐδὲ μηδέποτε τὸ χρηστόν σοι λυπρὸν φαίνεσθαι. Μήδ' ὄλβος ὅστις) ὑκ ἂν φησὶν εὐξαίμην τοιαύτην μοι εὐδαιμονίαν γενέσθαι, δι' ἧς ἂν ἕτεροι λυπηθεῖεν, καὶ δάκνῃ καὶ ὁ σὸς νῦν ὄλβος λυπεῖ τὸν ἐμὸν φρένα. οὗ δὲ βέλομαι εὐδαιμονίζεσθαι λυπουμένης καὶ ψυχῆς. τοῦτο δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰάσονα λόγον ἀντιλεγομένη, παρόσον αὐτὸς ἔλεγεν ὅτι τῷ συμφέροντι αὐτῆς τε καὶ τοῖς παισὶν, εἰς τὸν γάμον προελήλυθέναι καὶ τῆς Γλαύκης. Οἷσθ' ὡς μελεύξῃ) τοῦτο καὶ ἐρώτησιν. οἶσθα φησὶν, ὡς σε δεῖ μελεύξασθαι, ἵνα δόξῃς τῷ συχνῷ φρονίμως ποιεῖσθαι; νῶν γὰρ εὐήθη λόγον εἶπας, ὥστε τὰ χρηστά σοι λυπρὰ φαίνεσθαι, μηδὲ τῷ εὐτυχίαν νομίζεσθαι δυστυχίαν. Ἄλλως. οἶσθ' ὡς μελεύξῃ, καὶ τοῦτο πείσασα σοφωτέρα γένῃ. Γαμοῦσα καὶ σεσημείωται τὸ γαμοῦσα. θέλει δ' εἰπεῖν, ἀφ' οὗπερ ἔχεις πείσασα. ὃ γὰρ ἐφ' ἑαυτῆς ἔλεγε, ἐπεὶ εἶπεν ἂν γαμομένη. ἀλλὰ τὸν Ἰάσονα ἐφ' αὑτῆς μετέστρεψεν. γαμεῖ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ, γαμεῖ δ') ἡ γυνή. Οὐ κεινοῦμαι) ἀντὶ τοῦ ὑκ ἀποκεινοῦμαι θεοὶ γὰρ τοιούτων ὑδὲν σοὶ, μεδέτην δ' τούτων τὰ πολλά. 613. Σύμβολα) οἱ ὀπξενούμενοι ποιοῦσιν, ἀστράγαλον καταθέμενοι, διάτερον μὲν αὐτοὶ καλοῦσιν μέρος, διάτερον δὲ καταλείπουσιν τοῖς ὑποδεξαμένοις. ἵνα εἰ δέοι πάλιν αὐτοὺ ἢ τοὺ ἐκείνων ὀπξενῶσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀστραγάλιον, ἀνανεοῦντο τὴν ξενίαν. Εὔβυλος Ξούθῳ, τί ποτ' ὄζει ἅπαντα διαπεπεισμένα ἡμῖν ἀκριβῶς ὡς εἰς τὰ σύμβολα. ὅτως Ἑλλάδιος.

† Suprà v. 555.

ANNOTATIONES.

V. 581. Ζημίαν ὀφλισκάνει) *Mulctam debet, pœnæ est obnoxius*; de hâc phrasi vide infra v. 1227.

V. 584. Εὐδαίμων γένῃ) legit *Schol.* φανῇ pro γένῃ, fortè rectiùs.

V. 600. Μετάξῃ) ita unico verbo lego à μετάχομαι, quare & Latinam interpretationem, ubi priùs erat, *mei compos fies*, mutavi. Miror autem *Canterum* hoc apud *Scholiaſten* non vidisse: *Hugo Grotius* noſtræ lectioni favet, & credo nemini unquam improbatam iri. *Joſua Barnes.*

V. 610. Σαυτῆς) rejeci σαυτῇ & σαυτῆς lego; ita enim ipsa vult ratio & *Duportus* & *Scaliger*, *Heinſiuſque* ita legunt. *Idem.*

V. 613. Ξένοις τε πέμψειν σύμβολα) De hoc Veterum more vid. *Scholiaſten* & *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. *Epiphill.* l. 4. c. 19. De Hoſpitali tesserâ Vid. *Samuelis Petiti* Miſcell. l. 2. c. 1. ubi *Plautum* in *Pœnulo* explicat. De Tesserâ *Militari*, *Gladiatoriâ*, *Frumentariâ* & *Hoſpitali*, & quæ cujus figuræ, Vid. *Andr. Schotti* Nodor. *Ciceron.* l. 2. c. 6. *Joſua Barnes.*

Καχῶ γὰρ ἀνδρὸς) παροιμία ὅτιν, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ.

624. Αἰῆ) πορδῇ τῷ ἔρωτι. Ἐξώπω) ἀντὶ τοῦ ἀφεστηκὼς αὐτῆς, ἔξω τῆς ὀφθαλμῶν τῆς κόρης ὤν, ὅπως ἔρωτα παυσώπος, ἀντὶ τοῦ παυσώπος. Ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι) ὥστε μεταμεληθῆναί σε ὅτι τῷ γάμῳ. Ἔρωτες) τοῦτο ὁ χορὸς λέγει πρὸς τὴν Μηδείαν, ἐρώσης τοῦ Ἰάσονος, εὐχόμενος μὴ τοιοῦτον ἔχειν ἔρωτα. ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἐρώτων, παραχαὶ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνουσιν. Μηδέποτ' ὦ δέσποινα) τὸ ἑξῆς μηδέποτε, ὦ δέσποινα, ἐκ χρυσέων τόξων ἐπ' ἐμοὶ ἐφίης ἄφυκτον οἰστὸν ἐμέρῳ χείσασα. μὴ ποιήσῃς τοιοῦτον ἔρωτα, ἐμπεσεῖν εἰς ἐμέ, ὦ Ἀφροδίτη, οὗ κὴ εἰς πόθ Μήδειαν. 639. Ἀκόρεστά τε νείκη) μηδὲ εἰς νείκη, μηδὲ εἰς ὀργὰς καὶ εἰς φιλονείκους λόγους, καὶ ὀργῆς κινητικούς. Νείκη) τὰ νείκη καὶ ἐυθεῖαν πληθυντικῶς εἶρηται, τετέσι τὰς μάχας καὶ τὰς φιλονεικίας ἀπαύστους.

643. Ἀπολέμους) ἐν τῷ ἐῦ ἀπόλεμος. σεβίζουσα) θεραπεύουσα, θεραπεύουσα. Ἄλλως. κεῖναι τὰ λέκτρα τῶν γυναικῶν. ἢ ὅτι σεβίζουσα τὰς ἀπολέμους συνάς, ὅ ὅτι θεραπεύουσα ἀπολέμους, ἤγουν ἀφιλονείκους. οὕτω, φησὶν ὁ ἡ Ἀφροδίτη τὰς συνὰς τὰς ἀπολέμους, καὶ ἑάτω αὐτὰς κατασάζειν. ἢ ὀξύφρονα φησὶν Ἀφροδίτην τὸν ἔρωτα, ἐπεὶ ὀξεῖς οἱ ἔρωτες αὐτῆς, καὶ ταυτάεροι.

Mn. Οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησιμεθ' ἄν,
Οὔτ' ἄν τι δεξαίμεσθα, μήθ' ἡμῖν δίδου.
" Κακῶ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Ia. Ἀλλ' ἦν ἐγὼ μὴν δαίμονας μάρτυρομαι,
Ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε κἀ τέκνοις θέλω·
Σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκῃ πᾶσαθ', ἀλλ' ὠθεῖ δίαν
Φίλων ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγιῶν πλέον.
Mn. Χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
Αἰρῇ, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
Νύμφη δ'· ἴσως γὰρ, σοὶ θεῷ δ' εἰρήσεται,
Γαμεῖς τοιοῦτον, ὥστέ σ' ἀρνεῖσθαι, γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

1 Ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
2 Ἐλθόντες, οὐκ εὐδοξίαν,
3 Οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
4 Ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλις ἔλθοι
5 Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
6 Εὔχαρις ἔπω.
7 Μή ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
8 Χρυσέων τόξων ἐφείης
9 Ἱμέρῳ κεάσασ', ἄφυκτον οἰστόν.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Στέργοι δέ με σωφροσύνα,
" 2 Δώρημα κάλλιστον θεῶν.
3 Μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
4 γὰς, ἀκόρεστά τε νείκη
5 Θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέ-
6 ροις ὄπι λέκτροις
7 Περισθάλοιμ'. ὦ δεινὰ Κύπρις,
8 Ἀπολέμους συνὰς σεβίζε-
9 σ', ὀξύφρων κεῖναι λέκτρ γυναικῶν.

Στροφὴ β'.

1 Ὦ πατρὶς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν,
2 Μὴ δηθ' ἄπολις γενοίμαν,
3 Τὸν ἀμηχανίαις ἔχουσα
4 Δυσπέρατον αἰῶ-
5 νὰ οἰκτροτάτων ἀχέων.
6 Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην,

Med. Neque tuis hoſpitibus utemur,
Neque quicquam accipiemus, neque *quidquam* nobis des.
" Improbi enim viri dona juvamen non habent, *nihil juvant.*
Ja. Ego tamen teſtor deos,
Quòd volo tibi liberiſque omnia ſuppeditare:
Tibi verò non placent bona: ſed cum contumaciâ
Amicos repellis; quamobrem dolebis magis.
Med. Vade: amore enim novæ ſponſæ
Captus maceraris, tardans extra domum.
Duc eam: fortaſſis enim (cum Deo autem dicetur)
Eas celebrabis nuptias, quas tu ipſe *poſtea pœnit. ductus* recuſabis.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

1 Amores quidem nimium immoderati
2 Venientes, non bonum nomen,
3 Neque laudem *gloriámque* conciliant
4 Viris: ſi verò moderatè veniat
5 Venus, non *eſt* alia Dea
6 Æquè grata.
7 Nunquam, ô domina *Venus*, adverſus me
8 Emittas ex aureis arcubus
9 Inevitabile telum, perunctum deſiderio.

Antiſtrophe 1.

" 1 Pudicitia verò me deleclet,
" 2 Pulcherrimum donum deorũ.
3 Nunquam ambigua certa-
4 mina, & inſatiabiles *i.e. immodicas* rixas
5 Conſternata animo propter alio-
6 ud conjugium,
7 Miſceam. O potens Venus,
8 Pacata conjugia colens,
9 Acutam ingenii aciem habens diſcerne lectos mulierum.

Strophe 2.

1 O patria, ô domus mea,
2 Nunquam fiam exul,
3 Habens paupertatis
4 Tranſactu difficilem vitam,
5 *In* acerbiſſimis doloribus.
6 Morte, morte prius domer,

ANNOTATIONES.

V. 618. Καχῶ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει) Simile hoc *Sophocleum*, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. Ajax Flagell. v. 676. Quibus utriſque *Homerus* anſam dedit *Iliad. i.* v. 378.

Ἐχθρὸς δέ μοι ὥς κε δῶρα· τίω δέ μιν οὐκ ἐπέοικε.

Ut obiter verò hic notem, multa Græcè extant ad formam ἄδωρα δῶρα, ut *Hecub.* v. 612. Νύμφιον τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Et *Supplic.* v. 32. Δισμὸν δ' ἀδισμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος. Sic *Phœniſſ.* v. 1054. γάμους δυσγάμους. Sic μάτηρ ἀμήτωρ, χάρις ἄχαρις, ἄγαμος γάμος &c. Sic *Homer.* Δύσπαρις & Μᾶτερ δύσμητερ &c. & Αἰόπαρις *Eurip.* Hecub. v. 945. Vid. *Supplic.* v. 32. Ex quibus utriſque *Alcman*, Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι φῶτα πείρων. Ita *Latini* Innuptas Nuptias, Mentes dementes, Vid. *Andr. Schott.* Nod. *Ciceron.* l. 1. c. 17. Et *Petr. Victorii* Variar. Lection. l. 10. c. 12. *Joſua Barnes.*

V. 626. Γαμεῖς τοιοῦτον) τὸ τοι in τοιοῦτον communis eſt Syllaba, & in hoc loco brevis: Vid. Not. ad *Hecub.* v. 1108.

V. 627. Ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν) Verſionem hujus loci meliùs ab *Hugone Grotio* factam puto, quàm à noſtro *Buchanano*; conferas qui velit, ita *Grotius*,

Quicunque modum non ſervat Amor,
Hunc & Virtus & Fama fugit:
At ſi veniat moderata Venus,
Nulla eſt æquè pulchra Dearum.
Parce, auratos, Dea, parce, precor,
Arcus in me tentare tuos:
Parce indomita ſtringere tela,
Deſiderii tincta veneno.

De Moderato Amore vide *Tobiæ Magiri* Polymnemon. Titulo *Amor* Puellarum §. 9. ubi hunc locum expendit. *Pindarus*, εἰκὼ κὴ ἐράν, κὴ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν. Antholog. Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δ' γαμεῖν, ὥρη δ' παιδοῦσθαι. *Oppian.* Halieut. l. 4. v. 32. Ὁ δ' ἐλεεινὸς, ὅσσιν ἐρᾶσι ἔυκερῶ κουρὴ τις κὴ ἐν γήρουσι φυλάσσει. Vide quæ Nos ad *Euripid.* Antigon. v. 17. & locum *Iphigeniæ* Aulidenſis ibi citatum cum hoc conferas. Vide etiam quæ Nos ad *Euripid.* Æolum v. 36. *Joſua Barnes.*

V. 634. Ἐξείης) Ita nos cum *Æmylio Porto*, rejecto ἐφίης.

V. 635. Οἰστὸν) In tranſitione ut οἰστὸν legendum.

" 7 Ἀμέ-

" 7 Ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
" 8 Δ' οὐκ ἄλλῳ ὕφηνεν,
" 9 Ἢ γᾶς πατρίας στέρεσ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Εἴδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων
2 Μύθων ἔχομεν φέρεσθαι.
3 Σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις
4 Ὠικτειρε, παθοῦσαν
5 Δεινότατον παθέων.
" 6 Ἀχάριστος ὄλοιτο, ὅτῳ πρέσσει
" 7 Μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοίξαι-
" 8 τι κλῆδα φρενῶν·
" 9 Καὶ μοὶ φίλος οὔ ποτ' ἔσται.

Ἰαμβοί.

Αι. Μήδεια, χαῖρε· τῶδε γὰρ πρέπει λόγῳ
Κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις. * an φίλως;
Μη. Ὦ χαῖρε, καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίονος,
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ὅπως ἔφυ πέδου;
Αι. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
Μη. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς τῆσδ' ἐσῆλθες μαντικόν;
Αι. Παίδων ἐρευνῶν σπέρμα, ὅπως γένοιτό μοι.
Μη. Πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;
Αι. Ἄπαιδες ἐσμέν, δαίμονος τινὸς τύχῃ.
Μη. Δάμαρτος ἔσης, ἢ λέχους ἄπρφος ὤν;
Αι. Οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.
Μη. Τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;
Αι. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβολεῖν, ἔπη.
Μη. Θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
Αι. Μάλις', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
Μη. Τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
Αι. Ἀσκοῦ με τὸν πρόχρονα μὴ λῦσαι πόδα.
Μη. Πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τίν' ἵξῃ δόμον;
Αι. Πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.
Μη. Σὺ δ' ὡς τί χρῄζων, τῇδε ναυστολεῖς χθόνα;

" 7 Hoc die confecto. Malù enim
" 8 Non eſt aliud majus,
" 9 Quàm ſolo patrio privari.

Antiſtrophe 2.

1 Vidimus, non ex alienis
2 Sermonibus hæc poſſumus referre.
3 Te enim neque civitas, neque aliquis amicorum
4 Miſeratus eſt, quæ paſſa es
5 Graviſſima mala.
" 6 Pereat inviſus, qui non vult
" 7 Amicos juvare, aperiens candidam
" 8 Clavem pectoris;
" 9 Nec mihi unquam erit amicus *talis*.

Ægeus.

Salve Medæa: hoc enim exordio
Pulchrius nemo novit *aliud* ad ſalutandum amicos.
Med. Salve & tu, ô fili ſapientis Pandionis.
Ægeu, unde accedis ſolum hujus terræ?
Æg. Relicto antiquo ſacello Apollinis.
Med. Quare verò ad umbilicum terræ, ubi eſt oraculum, iviſti?
Æg. Quærens quomodo mihi contingat ſatio liberorum.
Med. Per Deos, ergo ſine liberis adhuc trahis vitam?
Æg. Sumus ſine liberi, dæmonis alicujus invidiâ.
Med. Cùm habeas uxorem, an es ſine uxore?
Æg. Non ſumus lecti nuptialis expertes.
Med. Quid igitur dixit tibi Phœbus de liberis?
Æg. Obſcuriora verba, quàm ut poſſit homo conjicere.
Med. Eſtne fas nos ſcire oraculum Dei?
Æg. Maximè, quādoq. & ſapientis indiget mētis. *acutúmq; poſt. ing.*
Med. Quid igitur reſpondit? dicito, ſi fas eſt audire.
Æg. Nè ego prominentem utris ſolverem pedem.
Med. Priuſquam quid facias, aut ad quam terram venias?
Æg. Priuſquam patrios rurſus *ad* lares venero.
Med. Tu verò quâ re indigens navigas in hanc terram?

Μόχθων οὐκ ἄλλῳ) ἢ μόχθων ἢ ἐν ἀνθρώποις ὑδεὶς ἄλλῳ μείζων, ἢ τὸ στέρεσθαι τῆς πατρίδος. μόχθων ἢ λέγει, ἢ συμφορῶν. Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ ἐναντίᾳ, * Ὡς οὐδὲν γλυκίον ἢ πατρίδος, οὐδὲ τοκήων. τοῦτο δ' αὐτὸ τὸ στέρεσθαι τῆς πατρίδος, ὅτι πάνδεινόν ἐστιν, αὐταῖς ὄψεσιν ὁρῶμεν ὅτι τῆς Μηδείας, καὶ οὐκ ἐξ ἀκοῆς τοῦτο μανθάνομεν. 665. Σοφοῦ Πανδίονος) ἐπιφορός ἐστιν ὁ Εὐριπίδης εἰς τὸ λέγειν σοφὸς καὶ σοφὴ, ὡς μηδὲν χρήσιμον προσλαμβάνων τὸ ὄνομα. καὶ τί γὰρ σοφὸς ὁ Πανδίων γέγονε; οὐ γὰρ δὴ ὠνόμασεν τοιοῦτον αὐτὸ τὸ ἔργον. ἀλλ' ὑδὲ παιδοποιίας ἐχόμενον, ὥστε διὰ τοῦτο λέγειν αὐτὸν σοφόν· ἀλλ' ὥσπερ προπαροιμιάζεται χρῆται τῇ λέξει. Αἰγεῦ πόθεν) λέγεται τὸν Αἰγέα εἰς Τροιζῆνα ἐλθεῖν ἀναβάντα, διὰ τὸ δεδικέναι περὶ ποιείας τοῦ πρείαν, Σίνιδος καὶ ἐκείνης τοὺς χρόνους ὑποπλάζοντος. Νέοφρων δὲ εἰς Κόειντον τὸν Αἰγέα φησὶ προβεβλῆσθαι τὰς Μηδείαν, ἵνα μὴ συμβιβάσῃ αὐτῷ τὸν χρησμὸν ὑφ' αὐτῆς τῆς Μηδείας, γράφων ὅτως· Καὶ γὰρ πρὶν αὐτὸς ἦλυθον λύσιν μαθεῖν, Σᾶ φρενῶν. † θεῖαν γὰρ ὅταν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχάνως Οἶδ' εἰς λόγους μολὼν γὰρ ἥλπιζον μαθεῖν. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς) τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης τὸ μαντικόν. ἐσῆλθες δὲ, ἐπεδήμησας, ἐνῴκησας. Οὐκ ἔστιν ὅπως συνῆς.) πρώτῳ ἔχει Μελίτῃ τῷ Ὀλυντῷ, δευτέραν Χαλκιόπην τῷ Χαλκώδοντος, τρίτῳ τῷ Μήδειαν. Δοῦρ' ἀεὶ) ἀντὶ τοῦ μέχρι νῦν ἅπαις ὑπάρχεις. τὸ δὲ ἀεὶ, ἀντὶτοῦ ἕως τοῦ νῦν. σεσημείωται δὲ, ἐπεὶ τὸ δεῦρο χρονικὸν εἶπεν· ἢ ὅπως. ἀντὶ τοῦ ἕως χρόνου τούτου ἅπαις τυγχάνεις; τὸ δὲ ἀεὶ Εὐριπίδης ἐπὶ χρόνου τάσεως, ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ δεῦρο. νῦν δὲ ὅπου χρόνου. καὶ σημείωσαι. Μάλις' ἐπεί τοι) σοφωτέρας διανοίας χρείαν ἔχει τὰ ἡδη λεγόμενα ῥήματα. 679. Ἀσκοῦ με) χρησμὸς δοθεὶς τῷ Αἰγεῖ, ὅτός ἐστιν. Ἀσκὸν τὸν προχοῦντα πόδα, μέγα φέρεται λαῶν, Μὴ λῦσαι, πρὶν γνῶν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι. Ἀσκοῦ δὲ τῆς Γαστρός· Πόδα δὲ τὸ μόειον, παρόσον ὡς ὁ ποδὼν τοῦ ἀσκοῦ περέχει. λέγει δὲ, ὅτι ἔχρησέ μοι μὴ σωσθῆναι ἑτέρᾳ, πρὶν ἐπιβῶναι τῆς πατρίδος. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται, ὅταν αὐτὸς ὁ σωτὴρ ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὸ χαλεπὸν τόπον. Ἀρχίλοχος, καὶ πρὸ ἐμοῦ δήπου ἀσκὸν, μηρούς τε μηρίνους. δήπου λέγων, οἷα δεόμενα π. ποδῶνα ἢ εἰώθασιν λέγειν, τὸ τῆς ἀνδρὸς αἰδοῖον.

* *Hom.* Odyſſ. *i.* v. 34. † Θείαν γὰρ ὅταν &c.) τὸ θεῖ in θείαν eſt ſyllaba Communis (quales videſis in Notis ad *Hecub.* v. 1108.) Hi enim quatuor Verſus ſunt *Iambici* ex *Neophrone* Tragico Poetâ. Vid. *Sam. Petiti* Miſcell. 6. c. 15. à quo tamen ultro Nos digredimur.

ANNOTATIONES.

V. 660. Ἀχάριστος ὄλοιτο' &c.) Hunc locum gratiſſimæ mihi *Amicitiæ* gratiâ, *Grotio* vertente, addo,

Pereat, pereat genus exoſum,
Qui non verâ coluêre fide,
Et referatâ fore ſinceri
cordis, Amicos: Mihi nè tales
Unquam eveniat nôſſe ſodales.

Vide quæ Nos plenius de Amicitiâ ad *Herc. Fur.* v. 1425. *J. Barnes.*

V. 663. Καῖρε) De hâc ſalutandi formâ Vid. quæ nos ad *Electr.* v. 1357.

V. 668. Ἐσῆλθες;) Hoc verbum ſuo jam loco reſtituimus, à *Scholiaſtâ* edocti, & τὸ ἐκάνες, quod ex gloſsâ in textum irrepſerat, rejecimus. Vid. de hâc re *Gul. Canteri* Novar. Lection. l. 4. c. 1.

V. 679. Ἀσκοῦ με τὸν πρόχοντα μὴ λῦσαι πόδα &c.) *Euripides* in hoc loco *ſenſum*, non ipſa *verba* Oraculi profert; ea enim Heroico erant metro dicta, quomodo à *Plutarcho* & *Scholiaſtâ Euripidis* proferuntur; notanda autem eſt quædam variatio: hi enim ποδεῶν, ὦ φίλταθ', ut *Muretus*. alii, quorum *Iſaacius Tzetzes* in *Lycophron* p. 86. ποδέονα. alii denique πόδα, μέγα φίλτατε; & *Plutarchus* in *Theſeo* pro γενῶν Ἀθηναίων legit δῆμον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι. *Tzetzes* item loco ſupra laudato, ἐς ἄκρον. Hoc autem Oraculum ità vertit *Antonius Muretus* Var. Lection. l. 3. c. 14.

Nè ſolvas ex Utre pedem, qui prominet, ante
Cecropiæ pingues quàm ſis delatus in agros.

Ibidem ille haud ineptè diſputat de raro *Veneris* uſu, ſiqnis liberis procreandis operam dare velit, quem videſis. Vid. *Suppl.* v. 7. & *Pauli Leopardi* Emendat. l. 7. c. 13. *Joſua Barnes.*

Αι. Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροιζήνιος.
Æg. Est quispiam Pitthæus, rex terræ Trœzeniæ.

Μη. Παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.
Med. Filius Pelopis, ut aiunt, piissimus.

Αι. Τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
Æg. Cum hoc Dei oraculum communicare volo.

Μη. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, κἀν τοῖσιν τὰ τοιάδε.
Med. Est enim vir sapiens, & exercitatissimus in hujusmodi rebus.

Αι. Καμοὶ γ' πάντων φίλτατος δορυξένων.
Æg. Et mihi charissimus amicorum, quos in militiâ paravi.

Μη. Ἀλλ' εὐτυχήσεις, κἀτύχοις ὅσων ἐρᾷς.
Med. Benè igitur tecum agatur, & consequaris quæ expetis.

Αι. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηκ' ὅδε;
Æg. Quare verò oculi tui & corpus ita contabuerunt?

Μη. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστι μοι πάντων πόσις.
Med. Ægeu, pessimus est mihi omnium maritus.

Αι. Τί φῄς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
Æg. Quid ais? dic mihi apertè tuam tristitiam.

Μη. Ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
Med. Jasón injuriâ me afficit, nullâ à me affectus.

Αι. Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
Æg. Quo facinore factò? dic mihi apertius.

Μη. Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.
Med. Habet aliam uxorem præter me, dominam hujus domus.

Αι. Ἦ που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχρὸν τόδε;
Æg. An igitur ausus est hanc turpissimam rem?

Μη. Σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
Med. Certò scias: nos v. qui antè eramus amici, rejecti sumus ignom.

Αι. Πότερον ἔρασθεὶς, ἢ σὸν ἐξαίρων λέχος;
Æg. Utrum *alterius* amore captus, an tuum exolus lectum?

Μη. Μέγα γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
Med. Magno sanè amore *captus*: fidelis non fuit amicis.

Αι. Ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἔστιν κακός.
Æg. Eat ergò, *i.e. valeat*, siquidem est malus, ut dicis.

Μη. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
Med. Cupivit accipere affinitatem regum.

Αι. Δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέρανέ μοι λόγον.
Æg. Quis verò dat ei? pertexe hanc orationem.

Μη. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
Med. Creon, qui dominus est hujus terræ Corinthiacæ.

Αι. Συγγνωστὰ μὲν δὴ, σὲ λυπεῖσθαι, γύναι.
Æg. Ignoscendum igitur tibi est, quòd doles, ô mulier.

Μη. Ὀλωλα· κἀπὸ γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
Med. Perii; præter hoc etiam expellor ex hâc terrâ.

570. Πρὸς τοῦ; πρὸς τίνος;

Αι. Πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
Æg. A quo? hoc aliud rursus novum narras malum.

Μη. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.
Med. Creon me exulem expellit ex hâc terrâ.

Αι. Ἐᾷ σ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα.
Æg. Et permittit Jasón? neq; hæc quidem laudo.

Μη. Λόγῳ μὲν οὐχί, καφιρεῖν δ' βέλει.
Med. Verbis quidè non *permittit hoc*: sed *tamen reipsâ* pati vult.

708. Καφιρεῖν) ἀντὶ τοῦ κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. καὶ τὸν ἑλκρατῆ λέγουσι καφιρόν. Ἀρχίλοχος, ἡ δ' Ἀθηνᾶ τε καφιρεῖς μηλοτρόφους. φησὶν ὅτι τῷ λόγῳ μὲν φαινοιτ' ἂν, τῷ δὲ ἔργῳ τὸ θέλει κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. [* * Ἄλλως. λόγῳ μὲν οὐκ ἐπαινεῖ τὸ ἐξοίσειν μου ἔμπης δ' ἐᾷ καὶ οὐ κωλύει.]

Sed rogo te supplex per genas has,
Et tua genua, supplex jam *tibi* fio,
Miserere, miserere meî infelicis,
Neque me desertam *ac* ejectam alpicias:
Sed recipe me hospitam in tuam regionem & domum.
Sic tibi amor à Diis fœcundus
Liberis fiat, & ipse beatus moriaris.
Lucrum autem non scis quantum inveneris hîc:
Faciam enim ut non amplius sis sine liberis, sed liberos
Procreare ut possis, efficiam: talia pharmaca novi.
Æg. Propter multa tibi hanc gratiam dare
Sum paratus, ô mulier. Primum quidem propter deos,
Deinde propter liberos, quorum generationem promittis.
Ad hoc enim ego jam prorsus sum ineptus.
Sic verò *utinam* habeam. Tu igitur ubi veneris *in Atticum* agrum,
Conabor te hospitio excipere, quia sum justus.
Tantum verò hoc tibi prædico, mulier;
Nolo quidem te ex hâc terrâ abducere:
Quòd si ipsa veneris in meam domum,
Manebis ibi tuta, neque dimittam te unquam.
Ex hoc verò agro tu ipsa discedens effer pedem:

Μη. Παῖσον δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, κἀπαίδων γονὰς
Σπεῖραί σε δόσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
Αι. Πολλῶν ἕκατι τῶνδέ σοι δοῦναι χάριν,
Γύναι, πρόθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
Ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς.
Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
Οὕτω δ' ἔχοιμι σοῦ μολοῦσ' ἐλθόντος χθόνα,
Πειράσομαί σε προξενεῖν δίκαιος ὤν.
Τοσόνγε μέντοι σοὶ προτημάνω, γύναι,
Ἐκ τῆσδε μέν σ' οὐκ ἄν ποτ' ἀγάγοιμι γῆς.
Αὐτὴ δ' ἐάν περ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
Μενεῖς ἄσυλος, κοὐδέ σε μὴ μεθῶ ποτε.
Ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.

722. Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι) κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῆς παιδοποιΐας ἄκαρπός εἰμι. ἢ τὸ φροῦδον, ἀντὶ τοῦ προῦθυμον καὶ ἀσπαθίσιον. ἔστιν εἰς τὸ παῖδας ποιῆσαι, πάνυ ἐσπουδακα, καὶ προθυμός εἰμι. ἔστι δὲ κυρίως ὁ προωθούμενος.

** Hos locos addidit *Josua Barnes*.

ANNOTATIONES.

V. 686. Τρίζων τὰ τοιάδε) τρίζων, est Vox μίσον, hic in meliorem capitur partem; ut & *Rhes.* v. 625. Τρίζων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ καὶ ποιεῖν σοφὸς, ubi & *accusativum* habet, ut hic loci. Alibi *Genitivo* gaudet & in malam partem frequentiùs sumitur, ita *Bacch.* v. 716. Καὶ τε πλάνης καὶ ἄσυ καὶ τρίζων λέγων. Vid. quæ Nos ad utrumque locum, suprà citatum. *Josua Barnes*.

Ἀναίτιος

Ἀναίπ. γὰρ κ᾽ ξένοις εἶ θέλω.
Μη. Ἔσαι παῖ· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
Τῶνδ᾽, ἔχιμ᾽ ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
Αι. Μῶν τὸ πεποιθὰς; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
Μη. Πέποιθα· Πελίᾳ δ᾽ ἐχθρός ἐστί μοι δόμος,
Κρέων τε· τούτοις δ᾽, ὁρκίοισι μ᾽ ζυγεὶς,
Ἄγεσιν θ᾽ μεθῆς ἂν οὐ γαίης ἐμέ.
Λόγοις ἢ συμβὰς, κ᾽ θεῶν ἐνώμοτ᾽ φίλ. γένοι᾽ ἄν, * καὶ πικρυκοὐμασιν
Οὐκ ἂν πίθοιο. ταὐμὰ μὴ γὰρ ἀλγεῖν·
Τοῖσδ᾽ ὄλβος ἔστι, κ᾽ δόμ. τυραννικός.
Αι. Πολλὰ ἔλεξας ἐν λόγοις σεσημιθίαν.
Ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν παῖδ᾽, οὐκ ἀφίσαμαι,
Ἐμοί τε γὰρ παῖδ᾽ ἔξιν ἀσφαλέστερα,
Σκῆψίν τιν᾽ ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δίκαιαι·
Τὸ σόν τ᾽ ἄρηρε μᾶλλον· ἐξηγῶ θεούς.
Μη. Ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ᾽ Ἥλιον πάλαι
Τεμῶ, θεῶν τε σωτιθεὶς ἅπαν γένος.
Αι. Τί χρῆμα δράσων; ἢ τί μὴ δράσῃ; λέγε.
Μη. Μήτ᾽ αὐτὸς οὐ γῆς σῆς ἔμ᾽ ἐκβαλεῖν ποτέ·
Μήτ᾽, ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμοῖς ἐχθροῖν ἄγῃ
Χρῄζῃ, μεθήσῃ ζῶν ἑκοῦσιν τρόπῳ.
Αι. Ὄμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,
Θεούς τε πάντας, ἐμμένειν, ἃ σου κλύω.
Μη. Ἀρκεῖ· τί δ᾽ ὅρκῳ τῷδε μὴ μένων πάθοις;
Αι. Ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
Μη. Χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
Κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ᾽ ἀφίξομαι,
Πράξασ᾽ ἃ μέλλω, κ᾽ τυχοῦσ᾽ * ἃ βούλομαι. * al. ὧν.

Ἀναπαυστοί.

Χο. Ἀλλά σ᾽ ὁ Μαίας πομπεὺς ἄναξ
Πελάσῃδε δόμοις.
Ὧν τ᾽ ὄπιν οἵαν ἀπόδυσ᾽ κατίσχων,
Πράξειας· ἐπεὶ γυναῖκ. ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, σῆς ἐμοὶ δεδόκησας.

Inculpabilis enim etiam apud hospites esse volo.
Med. Erunt hæc, & *ita sient:* sed si fides daretur mihi
Horum, haberem omnia præclarè à te.
Æg. Annon confidis? aut quid tibi est molestum?
Med. Confido. Sed domus Peliæ est mihi inimica,
Et Creon? his enim, si jurejurando mihi devinctus fueris,
Abducere volentibus me ex agro non permittes *nec trades.*
Verbis verò compositione factâ, & diis jurejurando obstrictus,
Amicus eris *mihi*, & *inimicorum meorum* legationibus
Non parebis, *ut ipsis me dedas.* Res enim meæ sunt infirmæ:
Illis verò sunt opes, & domus regia.
Æg. Ostendisti magnam providentiam in tua oratione.
Sed si placet tibi hæc facere, non recuso:
Mihi enim hæc quoque tutiora sunt,
Si ostendere possim aliquam excusationem tuis inimicis:
Et tua res erit firmior; præi verbis quos jurem deos.
Med. Jura solum terræ, & Solem patrem patris
Mei, & totum simul genus Deorum.
Æg. Quam rem facturum, aut quid non facturum? dicito.
Me. Quod neque tu ejecturus me sis unquam è terrâ tuâ,
Neque, alius si quis meorum inimicorum me abducere
Velit, permissurum te id vivente & volente.
Æg. Juro terram, & splendidum lumen solis,
Et omnes deos, me his statarum, quæ ex te audio.
Med. Satis est: quid à patiaris, si non præstiteris hoc jusjurandum?
Æg. Quæ hominibus impiis solent accidere.
Med. Lætus abi: omnia enim rectè sè habent.
Et ego *in* tuam civitatem quamprimùm veniam,
Ubi confecero quæ paro, & consecuta fuero, quæ volo.

Chorus.

Sed te, rex, natus ex Maiâ, deductor
Ducat domum,
Et ea, quæcunque in animo habens festinas,
Perficias: quia præstans vir,
Ægeu, apud me, *meo judicio*, visus es.

Ἀναίπ.) ἀνέγκλητος, ἄμεμπτος. οὐδὲ γὰρ βέλομαι φυσὶ θεὸς ἡδὺ τὸν Κρέοντα ἀπαθῆναι, ὡς ἐγὼ αὐτός σε ἀπαγαγών. Πελίᾳ δ᾽ ἐχθρὸς) καὶ κοινὸν τὸ ἐχθρός. ὁ γὰρ νοῦς, σοὶ μὲν παρῶν κ᾽ πιστὸς ἔσῃ, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ ἄρα ὁ τῆς Πελίᾳ δόμος κ᾽ ὁ Κρέων ἐχθροί μοι ὄντες βιάσωνταί σε, κ᾽ παρῇς σεαυτὸν σεσῶσθαι με ἐν αὐτοῖς, ὅταν ὄρκῳ σε, τοῦτο βεβουλημένη πεῖσασθαι, ὡς οὐκ ἄν με θῇς. Τούτοις δ᾽ ὁρκίοισι μὲν) ἐξαπατεληλυθός, ἐμπεπλεγμένος. ἀντὶ τοῦ μὴ βίᾳ ἄγεσθαι. τὸ γὰρ ἐξῆς τούτοις ἄγεσθαι ἢ μεθῆς ἄν. τούτοις δ᾽ ἐν ὅρκοις ζυγείς. ὁ νοῦς. τούτοις γὰρ τοῖς ἄγουσί με κ᾽ βιαζομένοις, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὅρκοις σεσαπατεληλυθώς. Διὰ βέβουλμαί σε ὀμόσαι. ἐὰν γὰρ ὀμόσῃς μοι τοῖς περὶ τὸν Κρέοντα βεβουλημένοις με ἄγειν, ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, οὐκ ἂν ἑκοῦσης. μὴ δώσας, ἢ φίλος γένοιτο αὐτοῖς διὰ τὸ ἐπικεκοῦφθαι, δόξει ἐπιτρέψειν, ἀντὶ τοῦ ἐπικεκυκέναι. λείπει δὲ ἡ διά. ἵν᾽ ᾖ πᾶς ὁ λόγος, πιθοῖσα μὴ ἐν οἷς λέγεις μοι. ὃ ἢ τὸ Πελίᾳ δόμος, κ᾽ ὁ τοῦ Κρέοντος, ἐχθροὶ ἐμοὶ εἰσίν. τούτοις δὴ βουλομένοις ἐξαίρεσθαί με, οὐκ ἂν ἑκοῦσης ὀμόσαι. κ᾽ διὰ λόγων εὐθὺν σύνθεσιν, ἵνα ἐν ἑκάτερον χρήσιμον φίλος. κ᾽ διὰ

τὰ ὀπικρυκώματα, ὅ ἐστι τὰς πρεσβείας ἐξαπατεμένους με ἑκοῦσης ἂν αὐτοῖς. 737. Λόγοις ἢ συμβὰς) εἰ ἢ ἔλθοις εἰς πλὴν σύμβασιν ἡμῖν ἐμοὶ λόγων, κ᾽ σωθῆναι ἐνωμότως ποιήσαιο θεοῖς ἐμὲ, ἐν οἷσθα, ὅτι μοι φίλος γένοιο, κ᾽ ὀπικυρῇς δοφανῆς, κ᾽ οὐκ ἂν πλὴν θεοῖς ἑκόντως φιλίαν πρεκείναις. ὀπικρυκώματα γὰρ ἐστι, τὰ διὰ ἡμῖν κηρυγμάτων γιγνόμενα πρὸς φιλίαν. κεῖται δὲ ἡ λέξις ἀντὶ τῆς τῆς φιλίας. τῇ ἢ ἐυθεία ἀντὶ δοπικῆς κέχρηται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, κ᾽ τοῖς ὀπικρυκώμασιν οὐκ ἂν πίθοιο. Δίδυμος δέ φησι ἐλλείπειν πλὴ διὰ, διὰ τὰ ὀπικρυκώματα. Ἐμοί τε γὰρ) κ᾽ ἐμοί φησιν ἀσφαλὲς ὃν πρὸς τὸ μηδεμίαν μέμψιν ἔχειν παρ᾽ αὐτῷ, τὸ πλὸ σκῆψιν ταύτην πρόβαλλεσθαι, τὸ φάσαι ὁμωμοκέναι μὴ πρόδηλά σε. κ᾽ τὸ σεσῶσθαί σε βεβαιότερον ἔσαι πλὴ σκῆψιν ταύτην πρίγοντί μοι. σκῆψιν ἢ λέγει τὸ ὁμωμοκέναι αὐτῇ. τὸ ἢ ἔξηγῶ θεὸς, ἀντὶ τοῦ ὀνόμασε τοὺς θεούς, ὃς βέλει με ὀμόσαι. 759. Ἀλλά σ᾽ ὁ Μαίας) ἢ πρὸς ἐπεύχε.) Αἰγεῖ ὁπὸ τῆς ἐπαγγελίας. πομπαῖον ἢ τὸ Ἑρμῆν λέγῃ, ἐπεὶ θεραπόμπιμος κ᾽ εἰσηνικὸς ὁ θεός. οἱ ἢ ὁδεύοντες μάλιστα εἰρήνης θέσιν.

ANNOTATIONES.

V. 736. Μεθῇς ἄν) ita lego pro μεθῆσαι, quod nullo cum sensu prius obtinuit. Et hâc quidem in parte *Gul. Cantero* assentio; nequaquam autem in versu sequenti; ubi ille legit ἀνώμοτ᾽; licet & illi favere *Scholiastes* videatur; qui tamen paulò post aperte pro nobis facit. Paulò aliter hunc locum exponit *M. Antonius Muretus* Variar. Lection. l. 7. c. 3. quem videsis. Sensum satis ex *Latinâ* Versione expeditum habebis. *Josua Barnes.*

V. 746. Ὄμνυ πέδον γῆς &c.) Ita *Latinus* apud *Virgil.* Æn. l. 12. v. 197. Terram, Mare, Sydera (i. e. Solem, inquit *Servius*) Juro. *Romani* tamen *Jovem* lapidem testabantur, Vide *Tobiæ Magiri* Polymenon titulo, *Juramentum.*

V. 758. Πράξασ᾽ ἃ μέλλω, κ᾽ τυχοῦσ᾽, ἃ βούλομαι) Ultimum ἃ audacter restituo, & ὧν, quod prius aderat, in Marginem rejecto, *Hesychii* Veteris Grammatici Authoritate, qui ita legebat. Ita enim ille in A, α) βραχέως κ᾽ διανοίας ἐκφερόμενον ἅπαν σημαίνει· παρὰ ᾧ Δημοκρίτου ἰδία. κ᾽ παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲ τὰ ἰαυτῶν, —τὰ ἃ πρὸς βάραθ᾽ ἥκασι· τέλειον ἢ κ᾽ αὐτὸ τὸ ὧν, οὐ κ᾽ παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ, πράξασ᾽ ἃ μέλλω, κ᾽ τυχοῦσ᾽ ἃ βούλομαι. Οὕτως ἢ κ᾽ Σοφοκλῆς, Αἰτεῖν, ἃ τάδε· Ita totidem verbis *Suidas*; ita ferè *Phavorinus*, Τέτακ) κ᾽ αὐτὸ ὧν, οἷς παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ, Πράξασ᾽ ἃ μέλλω, κ᾽ τυχοῦσ᾽ ἃ βούλομαι. Supradictus *Hesychii* locus in aliquibus desideratus additur ex Antiquis exemplaribus ad marginem. Hoc verò in loco αὐτὸ potest subintelligi, quasi esset, τυχοῦσ᾽ αὐτῆς, ἃ βούλομαι, *Antecedens* sanè in *Relativo* includitur, & *Relativum* solet verbum alterutrum sequi, pro lubitu Authoris; ut sit vel τυχοῦσ᾽, ἃ βούλομαι, vel τυχοῦσ᾽ ἃ βούλομαι. Quod observandum. *Josua Barnes.*

Ἰαμβοί.

Ἰαμβοί.

Μη. Ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίου τε φῶς,
Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
Γεγῶτες ἐσμὲν, εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν.
Νῦν δ' ἐλπὶς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς πίτνειν δίκῃ.
Οὗτος γὰρ ὠνὴρ, ἧ μάλιστ' ἐκάμνομεν,
Λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
Ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
Μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
Ἤδη δ' ἅπαντα τἀμὰ σοὶ βουλεύματα
Λέξω· δέχου δ' μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
Πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
Μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
Ὡς καὶ δοκεῖ μοι * ταῦτα, καὶ καλῶς ἔχῃ
Γάμους τυράννων, οὓς πρόσθ' ἡμᾶς ἔχει,
Καὶ ξύμφορ' ἔῃ, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
Παῖδας δ' μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
Οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίων δόμοι χθονὸς
Ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
Ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
Πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
Νύμφῃ φέροντας, πῶδε μὴ φεύγειν χθόνα,
Λεπτόν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσήλατον.
Κἂν τὼρ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
Κακῶς ὀλεῖται, πᾶς δ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης·
Τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
Ὠίμωξα δ', οἷ' ἔργον ἕζομ' ἐργαστέον
Τὐντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
Τἄμ'· οὔτις ἔστιν, ὃς τις ἐξαιρήσεται.
Δόμων τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
Ἐξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
Φεύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
Οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
Ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτ' ἐμοὶ πατρὶς,
Οὔτ' οἰκός ἐστιν, οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
Ἡμάρτηκον τόθ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
Δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλλησι λόγοις
Πειθῆσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ πίσει δίκην.
Οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε
Ζῶντας τὸ λοιπὸν, οὔτε τῆς νεοζύγου
Νύμφης τεκνώσει παῖδ'· ἐπεὶ κακῶς κακὴν
Θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
Μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω,
Μήδ' ἡσυχαίαν· ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.

Ὦ Ζεῦ) τοῦτο μόνον ἡ Μήδεια αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀναφωνεῖ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τοῖς λοιποῖς θεοῖς ὡς εὐχαριεῖσα, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς τὸν χορόν. Φίλαι) φίλας λέγει τὰς ὑπὸ τῶν χορῶν, πρὸς αὐτὰς γὰρ τοῦτο διαλέγεται. Εἰς ὁδὸν γὰρ) ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν τῆς νίκης ἀρχὸν ἐλπλεύσαμεν. Ἧι μάλιστ' ἐκάμνομεν) καθὸ μέρος ἐδυσύχουν. ἀλλ' ἔχουσα πρὸς ὃν καταφύγω, νῦν προσώρμισα. Ἐκ τοῦδ' ἀναλόμεσθα) παυσόμεθα ἤδη παρόντων κακῶν. ὅταν γὰρ ὑπῆια δένδη, παύονται ἥ κυμάτων οἱ ναῦται. Λέξω δ' μὴ πρὸς ἡδονὴν) μὴ νομίσῃς φησὶν ἡδέα καὶ προσηνῆ ἔῃ), τὰ μέλλοντά σοι ῥηθῆναι. ἔστι γὰρ ἀηδέα μὲν εἰς ἀκοὴν ἐλθεῖν, ἀναγκαῖα δ' ὅμως. ὡς εἰ ἔλεγε, οὐκ ὤφελον μὲν ὑμῖν τοιαῦτα ἐπαγγέλλειν, ἀλλ' ὅτῳ πρόσεστιν κακῶς. ὅμως ἐπειδὴ εἰς τοῦτο πύκνος ἦλθομεν, ἀκούσατε τὰ βεβουλευμένα, καίτοι ἀηδῆ ὄντα. αἰτήσομαι δ' φησὶν αὐτὸν τοὺς παῖδας ἐᾶσαι συναῦλα μεῖναι, καὶ αὐτὲς φησι συγκατακτενῶ. ἀλλ' ἵνα πρότερον διακονήσωσί μοι πρὸς τὸν τῆς Γλαύκης θάνατον.

785. Τιώδε μὴ φυγεῖν χθόνα) γράφεται δηῶδεν δὴ, ἵν' ᾖ αὐτὴ τῷ ὡς δή. συναῦλα μόνοι μένει μόνοι τότε ὑποτρωπάζω σοι, καὶ ἴσημι τὸν λόγον σιωπῶντα.

Medea.

O Jupiter, & vindicta Jovis, & lumen solis,
Nunc gloriosè-victrices meorum inimicorum, ô amicæ,
Erimus, & in rectam viam sumus ingressæ:
Nunc demum spes est meos hostes daturos pœnas.
Hic enim vir, quâ parte maximè laborabamus,
Apparuit portus meorum consiliorum:
Ex hoc suspendemus rudentem in puppe,
Ubi venerimus in civitatem & urbem Palladis.
Jam verò tibi omnia mea consilia
Dicam: expecta verò non jucunda verba.
Misso aliquo ex meis domesticis, ut Jason
Veniat in meum conspectum, postulabo.
Ipsi verò profecto blanda dicam verba,
Quòd & mihi hæc placeant, & quòd bene se habeant
Nuptiæ regiæ, quas proditâ me habet,
Et utilia *hæc* esse, & rectè facta.
Petam verò, ut liberi mei maneant:
Non ut relictura hostium in agro
Filios meos inimicis contumeliâ afficiendos:
Sed ut dolo filiam regis interficiam.
Mittam enim eos, habentes dona in manibus,
Et ferentes sponsæ, nè pellantur ex hâc terrâ,
Tenuem vestem, & cirrum auro textum, *vel*, coronam auream.
Ea si acceptum ornamentum circundederit corpori,
Miserè peribit, & omnis qui attigerit puellam:
Hujusmodi pharmacis perungam dona.
Hìc autem finio hunc sermonem.
Ingemisco autem, quale facinus est faciendum
Deinde nobis. Interficiam enim liberos
Meos; nemo est qui possit eos eripere:
Domumque totam Jasonis ubi misceuero *luctu*,
Exibo ex hâc terrâ, necem charissimorum liberorum
Fugiens, & ausa facinus impiissimum.
" Non enim ferendum est, ut derideamur ab inimicis, ô amicæ.
Actum sit: quid me juvat vivere? neque mihi patria
Est, neque domus, nec *ullum* effugium malorum.
Peccavi tunc; quando reliqui
Domum paternam, verbis viri Græci
Persuasa: qui mihi pœnas dabit, Deo volente.
Nam nunquam liberos, quos ex me sustulit, videbit
Deinceps vivos: neque ex novâ
Sponsâ gignet liberos; quia malam malè
Perire ipsam necesse est meis pharmacis.
Nemo me ignavam & imbecillem existimet,
Neque tranquillam: sed alterius ingenii,
" Gravem inimicis, & benignam amicis.

ANNOTATIONES.

V. 770. Ἐκ τοῦδ' ἀναλόμεσθα πρυμνήτην κάλων) De hâc Metaphorâ vide ad *Herc. Fur.* v. 478.

V. 798. Ἴτω &c.) Vide infra ad v. 819. Et supra v. 699.

V. 805. Νύμφης τεκνώσῃ παῖδ') τέκνω-- in τεκνώσῃ est *Iambus*, vid. supra ad *Phœniss.* v. 19. Eodem modo occurrit hujus Fabulæ v. 810. Τοί in τιήτων.

" Τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατός ἐστι βίος.
Χο. Ἐπεὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
Σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
Ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
Μη. Οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δ' συγγνώμη λέγειν
Τάδ' ὄντι, μὴ πάσχουσῃ, ὡς ἐγώ, κακῶς.
Χο. Ἀλλὰ κτενεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;
Μη. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
Χο. Σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
Μη. Ἴτω· τὼς ἐστὶ πάντες οἱ ν μέσῳ λόγοι.
Ἀλλ' εἶα, χώρει, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·
Εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
Λέξεις δ' μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων·
Εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότιν, γυνή τ' ἔφυς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἐρεχθεΐδαι τὸ πάλαιὸν ὄλβιοι
2 Καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
3 Ἱερᾶς χώρας, ἀπορθήτου
4 Τ' ἄπο, φερβόμενοι
5 Κλεινοτάταν σοφίαν,
6 Αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
7 Βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος·
8 Ἔνθά ποθ' ἁγναὶ
9 Ἐννέα Πιερίδες
10 Λέγυσι Μοῦσαι
11 Ξανθὸν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Καλλινάου τ' ὀπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς
2 Ταὶν Κύπριν κλήιζουσιν ἀφυ-
3 σαμβίαν χώραν καταπνεῦσαι
4 Μετρίας ἀνέμων
5 Ἡδυπνόους αὔρας.
6 Αἰεὶ δ' ὀπηδομέναν
7 Χαίταισιν εὐώδη ῥοδέ-
8 ων πλόκον ἀνθέων,
9 Τᾷ σοφίᾳ πρέσβυς

" Hujusmodi enim hominum vita est gloriosissima.
Ch. Quandoquidem nobiscum communicâsti hunc sermonem,
Tibique prodesse volens, & legibus mortalium
Opitulans, dehortor te ab his faciendis.
Med. Non erit aliter : tibi verò venia danda est, quòd dicas
Ista, quæ non ea mala pateris, quæ ego.
Ch. An igitur audebis tuos liberos occidere, mulier ?
Med. Sic enim maximè cruciabitur maritus.
Ch. Tu verò eris miserrima mulier.
Med. Esto. Superflui sunt intermedii sermones.
Sed age vade, & adducito Jasonem :
Ad omnia enim fidelia te utimur.
Nihil autem dices eorum quæ decrevi;
Si modò benè vis dominæ, & es mulier.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Erechthidæ quondã beati,
2 Et deorum filii beatorum,
3 Sacrâ terrâ invictâque *oriundi* indigenæ,
4 Qui depascitis
5 Nobilissimam sapientiam,
6 Semper per lucidissimum
7 Ætherem jucundè ambulantes:
8 Ubi aliquando castas
9 Novem Pierides
10 Musas dicunt
11 Plantâsse flavam Harmoniam.

Antistrophe 1.

1 Pulchrifluique ad Cephisi fluenta
2 Venerem ferunt *ex Cephiso* exhauri.
3 entem, regionem perflâsse,
4 Mediocres ventorum,
5 Dulce spirantes auras.
6 Semper autem injicientem
7 Comis fragrans rosè-
8 orum sertum florum,
9 Sapientiæ assessores

Ἐπεὶ περ ἡμῖν) τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε. ἀπεννέπω δ' σὲ ὠφελοῦσα, καὶ τοῖς νόμοις βοηθοῦσα. 823. Εἶα φρονεῖς γ' δὴ σεαυτὴν) Λέγουσιν ἑαυτῷ λέγῃ, ὥσπερ ὀργιζόμενοι ἑαυτοῖς ὀνομάζουσι τὴν ψυχὴν· ἢ ὑπὸ τῆς χορῆς, ὅπως κατ' ἀρχὰς τῷ λόγῳ φίλας αὐτὰς ὀνομάζει. ἀλλὰ τὸ δεσπότας, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς κρατοῦσιν· τὸ δὲ πλησιαστικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ἐμοὶ τῇ κρατούσῃ· καὶ γὰρ βασιλέως θυγάτηρ ἦν, καὶ γυνὴ βασιλέως τοῦ Ἰάσονος, καὶ σώζει τὸ εὐγενὲς φρόνημα· μὴ τίνων θαυμάζωμεν, εἰ Κορίνθιαι οὖσαι, δέον τῷ τοῦ Κρέοντος μέρει προσθῆναι, ταύτῃ αἱρῶνται συλλυπήσειν. ἐλεύθερα γὰρ ὄντα τὰ παρισάμωνα αὐταῖς δίκαιον προσημῶσιν. ἔπειτα καὶ ἀεὶ ὁ χορὸς ἐν προσώπῳ τῷ ποιητοῦ εἰσάγεται τῷ δικαίῳ προσθέμενος. 824. Ἐρεχθεΐδαι τὸ παλαιὸν) μακαρίζει αὐτοὺς Ἀθηναίους, ὡς εὐδαίμονας, καὶ σοφίας πάσης ὑπερημονας, ἱερούς τε καὶ μύστας. ὅπερ μέλλει τὰ κατ' τὴν Μήδειαν ἐπάγειν μιάσματα. τῇ γὰρ θεᾷ δεδόσθαι βάλεται αὐτὴν ὑποτρέφεσθαι τοῦ κατ' τὰ παίδων φόνου. ὅτῳ γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει, ὅτι οὐκ εἰκὸς τοὺς οὕτως ἱερεῖς καὶ σοφοὺς ἄνδρας, σὲ μιαρόφονον γίνομενην ὑποδέξεσθαι. Ἐρεχθεΐδαι) ἰκανὸν ἐγκώμιον ὁ χορὸς κατὰ Σάλλεστιν, τοὺς Ἀθηναίους δικαίους καὶ θεοσεβεῖς ἀποκαλῶν, ὑποτρέπων τῆς πρόξεως

† Μήδειαν. καὶ οὐκ ἂν οἱ τοιῦτοι τοιαῦτα δρῶσαι δύξαιεν. Χώρας ἀπορθήτου) ἡ συντάξις, ἀπὸ ἀπορθήτου χώρας. ἀπόρθητον δ' αὐτὴν εἶπεν, διὰ τὰς θρυλλουμένας πολλὰς νίκας αὐτῆς. αὐτοὶ γὰρ ἀπόρθητοι διετέλεσ. τὸ δ' φερόμενοι σοφίαν, ἀντὶ τοῦ προσλαμβάνοντες, καὶ πεπαιδευόμενοι πᾶσαι σοφίαν. ὅτῳ δ' εἶπεν, ὡς ἀναλήψιός αὐτῆς ὕστερος τῆς παιδεύσεως, καθάπερ ἄλλης τροφῆς. 831. Ἔνθά ποθ' ἁγναὶ) ὅπερ λέγει) κατὰ δὴ Μουσῶν πλοῦ ἐν μουσικῇ ἀρμονίαν γεγονέναι. παρόσον οἱ σοφίας ἐντὸς, καθαρώτερον τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς τὰ θεῖα φαντάζονται, μονονουχὶ καὶ θεοῖς αὐτοῖς ὁμιλεῖν πιστεύοντες. ἢ ὡς τὰ παρ' αὐτοῖς ἀεὶ φύσιν ἔχοντος φέρειν ἀεὶ σοφὰς ἄνδρας, τυτθὸν ἀεὶ βιοτεύειν τὴν παιδεύσει ἁπλῶς καὶ ἐυμαθῶς ταύτῃ μεταχειριζόμενοι, ἅτε ὄντα παρ' αὐτοῖς ἀρχαῖον εἰς τοῦτο πεφυκότος. ἵνα τὸ μὴ βαίνοντες ἀντὶ τοῦ βιοτεύοντες, τὸ ὂν ἀεὶ ἀρχαῖον ἐκδεξάμενα. ἔνιοι δ' λέγουσιν Εὐπείθην τὰς Μούσας λέγειν Ἁρμονίας θυγατέρας, ἀγνοήσαντες. ἃ γὰρ τοῦτο λέγει. ἀλλ' ὅτι αἱ Μοῦσαι πρῶτον ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐλθοῦσαι ἁρμονίαν ἦσαν, καὶ τὴν μελῳδίαν. διὰ γὰρ τοῦ φυτεῦσαι τοῦτο παίσκουσι γινῶ. ἀεὶ δ' τὰς Μούσας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἱδρύσθαι, ἀρχὴ τὰ Παλαιφάτου. ὁ δ' λόγος ἔνθα φησὶν, ἐν τῇ Ἀθηναίας λέγον) αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ καταστήσασαι πάσης σοφίας ἁρμονίαν. λέγει δ' τὴν πυθόδοσιν, ὅθεν τὸ ἁρμόζεσθαι καὶ ἐνοῦσθαι τῇ ψυχῇ ταύτην. ἢ ὅτι συγκεχυμένας ψυχὰς αὐτὴ ἐπεισελθοῦσα εἰς ἁρμονίαν καὶ εὐστάθειαν εἰσάγει, σωφρονεῖν παρέχουσα. Τὰ καλλινάου) ἰωὴ τῶν ἐν Ἀττικῇ μυημονεύει. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερον ὁμώνυμον ἐν Βοιωτίᾳ. εἰσὶ δ' καὶ ἕτεροι, καθά φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ ποταμῶν, γεγράφων ὕτως· ἐν Ἀθηναίοις τε Κηφισὸς, καὶ ἐν Σικυῶνι, καὶ ἐν Ἄργει. * [Στεφάνων δὲ γραμματικὸς ἐν τῷ βιβλίῳ ἐπὶ Κηφισοῦ ἀεὶ θυμεῖ.] 836. Καλλίζουσιν) κατὰ κοινὸν τὸ καλήζουσι, τυθέσι λέγουσι δὲ πλὴν Ἀφθονίτου καὶ Θηκικῶς ἐνταῦθα ποιεῖν, θαμπύνεται δ' πῖς

* Vid. quæ Nos ad *Ion.* v. 1261.

ANNOTATIONES.

V. 819. Ἴτω) Desperantis animi sermo, ut supra v. 798. Εἶα, ἴτω &c. Male ergo in Libro *Heinsio-Scaligeriano* ἴτων scribitur; quasi λέγοι ad id referatur; Quum post ἴτω punctum debeat apponi & ad λέγοι subaudiatur ἐστιν. *Josua Barnes.*

ἑαυτῆς

ἑαυτοῖς πλοκάμοις πολὺ πνα κόσμον, καὶ ὅπως δὴ ἑρσμίαν ἑαυτῷ παρασκεύασαν, ἐξαποστέλλειν τοῦ ὅπῃ πᾶσαν σοφίαν ὀλυγὺς, ἔρωτας. ἐμφαίνει ὃ διὰ τούτων, ὡς ἐρωτικῶς ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν οἱ Ἀθηναῖοι, εἰκότως τὸν καὶ πάντων ἔχουσι τῆς παιδεύσεως στέφανον. οἵ ὡς εἰ ἔλεγεν, τὰς ὃ ἔρωτας ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν πρεπόντως τὸν παντων λυανδῆ τῆς παιδεύσεως στέφανον, μίνον πεσόμωνοι πάντας νικᾶν τῇ παιδεύσει. ἀεὶ γὰρ λέγουσι τὴν Ἀφροδίτην στεφανῶσαν τούτοις εὐωδεῖ ῥοδέῳ πλόκῳ πέμπειν αὐτὸς τῇ σοφίᾳ παρέδρους. Παρέδρους) συνοίκους, παρόσον ἐκ ἐκλὸς εἰσιν ἔρωτος, οἱ περὶ σοφίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν διακείμωνοι.

Πῶς ἔν ἱερῶν) ἢ μεταξὺ τῆς ἱερῶν κέμνης ποταμῆν. τὴν πρότερον ὃ διαζευκτικῶς συνδέσμῳ τῷ ἢ, τὸ ἡ ἄρθρον ἔζωθεν προσδεκτέον, τοῦτέστιν ἢ ἡ πόλις, ἢ ὁ χώρα. ὁ δὲ νοῦς. πῶς ἂν ἔν σε δέξαιτο ἡ πόλις αὕτη, ἢ ἱερὸς ἔχουσα ποταμὸς, ἢ καθαρὸς παντὸς μολύσματος, ἢ ἢ τῆς κατ' αὐτὴν ἀνδρῶν προσφιλεστάτη ἡμῖν πόλις, παιδοκτόνον νομιζομένη καὶ ἀνοσίαν τῷ κτῆ τῆς φιλτάτων φόνῳ. 847. Ἢ φίλων) ἀντὶ τοῦ προσφιλεστάτων καὶ φιλοξενωτάτων. ἐκ οἶκεῖ ὃ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα ἐνδείξηται πρὸς ἀποδοτὴν καὶ χάριν ἀλλὰ καὶ ἀνοσιότητα τοῦ φόνου, ὡς καίτοι φιλόξενοι πεφυκότες πρὸς σὲ τοιαύτην νομιζόμενα ἀξενώτατοι νομήσουται. Πόμπιμον) ἦγον ἢ ἐκπεμφθεῖσαν ἐπδεχομένη, ἐκ αὐτὴ πέμπειν ἔσα. 851. Πλαγὰν) τὴν πληγὴν φησι τῆς τέκνων, καὶ τὸν φόνον, μὴ περιτῶς δράσῃς. ἀλλὰ φεύγειν μᾶλ' ἢ μᾶλλον ἢ ἄλλων τινῶν σκέψαι εἰ τοῦτο δράσαι σ' ἐχρῆν. 856. Πόθεν θράσος) τίνι λογισμῷ χρησαμένη, τοιοῦτόν τι σε ὃ τῆς πάντων πείσας τοσοῦτον θράσος, ἐνθεῖναι τῇ σαυτῆς ψυχῇ, ἢ τῇ δεξιᾷ ὁπλιζομένῃ καὶ τῆς φιλτάτων παίδων παρασκευάσαι. Καρδία τε λήψῃ) ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν σαυτῆς καρδίαν καὶ τὸν λογισμὸν περιλήψῃ. Σχήσεις) παύσεις. 864. Τέγξαι χέρα φόνῳ) τὸ ἐξῆς φόνῳ χέρα φονίαν. ἴσμεν οἶδα φησὶ, ὅτι ὑπὸ καρτερήσεις τῇ ἐργάσει τοῦ φόνου, τέγξαι, μολυνεῖ τὴν χέρα αἵματι τῶν παίδων γονυπετούντων σε.

10	Πέμπειν ἔρωτας,	10 Mittere amores,
11	Παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργάτας.	11 Variæ virtutis adjutores.
	Στροφὴ β'.	*Strophe 2.*
1	Πῶς ἔν ἱερῶν ποταμῶν	1 Quomodo igitur sacrorũ fluviorũ
2	Ἢ πόλις, ἢ φίλων	2 Aut urbs, aut amicorum
3	* Πόμπιμόν σε χώρα	3 Regio te *ad se* deductam,
4	Τὰν παιδολέτειραν ἕξει,	4 Interfectricem *suorum* liberorum recipiet,
5	Τὰν ὐχ ὁσίαν; μετ' ἄλλων	5 Non puram *nec piam mulierem?* cum aliis (*i.e.* nobiscum)
6	Σκέψαι τεκέων πλαγάν,	6 Considera liberorum plagam cædémque,
7	Σκέψαι φόνον, οἷ αἰρῇ.	7 Considera cædem, quam *faciendam* suscipis.
8	Μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες	8 Né, per genua te omnes
9	Πάντως ἱκετεύομεν,	9 Supplices vehementèr oramus,
10	Μὴ τέκνα φονεύσῃς.	10 Nè *tuos* liberos interficias.
	Ἀντιστροφὴ β'.	*Antistrophe 2.*
1	Πῶς ὃ θράσος ἢ φρενὸς, ἢ	1 Quomodo verò confidentiam aut *in* mente aut
2	Χειρὶ τέκνων σέθεν,	2 Manu, de tuis liberis,
3	Καρδίᾳ τε λήψῃ,	3 Et animo sumes,
4	Δεινὰν προσαύσα τόλμαν;	4 Immanem admovens audaciã?
5	Πῶς δ' ὄμματα προσβλέψασα	5 Quomodo etiam oculis conjectis
6	Τέκνοις, ἀδάκρυα μόσιμα	6 In filios, lacrymarum expertem sortem
7	Σχήσεις; φόνον ὐ δυνήσῃ,	7 Continebis? *in* cæde non poteris,
8	Παίδων ἱκετῶν πιτνόντων,	8 Liberis supplicibus cadentibus,
9	Τέγξαι χέρα φοίνιον	9 Madefacere manum cæde cruentam
10	Ἐν πλάγγι θυμῷ.	10 In misero animo.

ANNOTATIONES.

V. 848. Πόμπιμον) Scholiastes legit πόμπιμ⊖; ita Duportus.
V. 850. Μεθ' ἄλλων) Sam. Petit. Miscell. l. 3. c. 20. legit μετ' ἄλλων, Accuratè-perpendens, ut idem exponit, oblitus, de Medeâ & ad Medeam loqui Chorum, & nihil aliud hic per μετ' ἄλλων, quàm μεθ' ἡμῶν, una-nobiscum intelligi, non autem, ut ille deceptus putat, alios; quare μετ' ἄλλων in Masculino genere, cùm paulò pòst προσαύσα & προσβλέψασα occurrat, est monstrum hinc procul abigendum. Scholiastes ergò hic rectè agit. Josua Barnes.
V. 853. Πάντες) Pro πᾶσαι. Vid. Alcest. v. 383.
V. 856. Πῶς ὃ) Scribitur & πόθεν, ut agnoscit Scholiastes.
V. 862. Σχήσεις, φόνου &c.) alii legunt σχήσεις φόνῳ;

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

MEdæa *ex compositio* Jasoni *& rationibus ejus se jam conciliatam simulat, veteríque iræ ac pervicaciæ renuntiat. Laudat eam* Jason, *quòd sapere tandem inciperet, hortatúrque eodem deinceps animo esse velit: suâ se operâ & officiis, quantum potuerit, tum apud* Creontem, *tum* Glaucen, *illius causâ usurum. Quin* Medæa, *quasi hoc modo faciliùs* Glaucen *exoratura, Pretiosissima illi Donaria, quæ tamen lethalibus erant Veneficiis imbuta, per Liberorum manus, quos Pædagogus ducebat, mittit.* Chorus *horum moliminum haud ignarus futuram Cladem miseratur.* Pædagogus *jam tandem reversus omnia bona* Medææ *renuntiat; Donaria nempè illius à Reginâ lætâ fronte accepta; adeò ut Liberis ejus exilium remiserit. Quem tamen nuntium, quòd nimis lentè vim suam exerere Pharmaca videantur, impatientèr audit. Nihilominùs illorum virium certa ac secura secum tandem vehementissimè luctatur, an odio* Jasonis *liberos suos jam occîdat; & hîc mirum apparet Certamen Maternæ Charitatis cum iræ & vindictæ cupiditate depugnantis.* Chorus *de incerto Liberorum in hâc vitâ successu agit, Conjugiique & Cœlibatûs commoda inter se confert.*

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ια. Ἥκω κελευσθείς· κἀγὼ γὰρ ἔσα δυσμενὴς,
Οὐκ ἄν γ' ἁμάρτοις τῆδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι,
Τί χρῆμα βέλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.
Μη. Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
Συγγνώμην ἔχειν· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
Εἰκός γ', ἐπεὶ πολλ' ὑπείργασαι φίλα.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
Καὶ διεδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι,
Καὶ δυσμενοῦμαι τοῖσι βουλεύσασιν εὖ;
Ἐχθρὰ δ' ἀρᾶς κηδεμόνοις καθίσταμαι,
Πόσιν θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
Γήμας τύραννον, καὶ κασιγνήτους τέκνοις
Ἐμοῖς φυτεύων; σὸν κάπαλλαχθήσομαι
Θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν προνοίαν καλῶς;
Οὐκ εἰσὶ μοὶ μοι παῖδες; οἶδα δ' ἀθόνα
Φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σανίζοντας φίλων.
Ταῦτ' ἐννοηθεῖσ', ἡδόμην ἀβουλίαν
Πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
Νῦν οὖν σ' ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
Κῆδός θ' τόδ' ἡμῖν προσλαβών· ἐγὼ δ' ἄφρων,
Ἧς χρὴ μετεῖναι τῆσδε τῆς βουλευμάτων,
Καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει,
Νύμφην τε κηδεύουσαν ἡδέως σέθεν.
" Ἀλλ' ἐσμέν, οἷς ἔσμεν, σὸν ἐκ κακῶν,
" Γυναῖκες· ἤκιστ' χρὴ σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,
" Οὐδ' ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.
Παρειμένοις καὶ φαμὲν κακῶς φρονεῖν
Τότ'· ἀλλ' ἄμεινον νῶν βεβούλευμαι τάδε.
Ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
Ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
Πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ ξυναλλάγητ' ἄμα
Τῆς προύδοτε ἔχθρας εἰς φίλους μεθ' ἡμέρας.
Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος.
Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς. οἴμοι κακῆς·
Ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων.
Ἆρ', ὦ τέκνα, ἕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον,
Φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαινα ἐγὼ,
Ὡς ἀρτιδάκρυς εἰμι, καὶ φόβου πλέα·

Ja. VEnio vocatus: etenim quāvis *mihi* sis infensa,
Tamen non frustraberis hâc re; sed audiam
Quam rem novam ex me velis, mulier.
Med. Jason, rogo te, ut ea mihi, quæ dicta sunt,
Condones: meas enim iras *te* ferre
Æquum certè *est*, quia sunt multa benef. prætita inter nos mutuò.
Ego enim mecum ipsâ rationem inii,
Et conviciata sum *mihi*: misera, quid insanio?
Et irascor illis, qui *rebus meis* benè consulunt?
Inimica verò terræ *hujus* dominis sum facta,
Et marito, qui parat mihi utilissima,
Ducens puellam regiam, & fratres liberis
Meis gignens? annon *tandem* missam faciam
Iram? quid doleo, cùm dii dent bona?
Nonne sunt mihi liberi? scio autem è terrâ *Thessalicâ*
Exules nos (*ob Peliæ cædem*) & egenos *nuper* amicorum.
His animo agitatis, agnovi imprudentiam
Magnam *me* habere, & frustrà iratam esse.
Nunc igitur laudo te, saperéque mihi videris,
Qui assumpseris nobis hanc affinitatem: ego verò stulta,
Quam oportebat participem horum consiliorum,
Et simul perficere, & astare lecto,
Et gaudere, quòd sponsa te curet.
" Sed sumus *id*, quod sumus, non dicam malum,
" Mulieres: non igitur oportet te imitari malos *mores nostros*,
" Neque reddere stulta pro stultis.
Concedimus & dicimus nos malè sensisse
Tunc; sed nunc melius hæc consideravi.
O liberi, liberi, venite huc, relinquite tecta.
Exite, salutate, & compellate
Patrem nobiscum, & reconciliamini simul
Ex priori odio *suscepto* adversus amicos, cum matre:
Fœdus enim est nobis, & *omnis* recessit ira.
Prehendite manum dextram. Hei mihi *propter* mala,
Dum cogito de quodam facinore, quod est occultum.
An igitur, ô filii, sic & longum viventes tempus,
Charam præbebitis manum? Misera ego,
Ut recèn ad lacrymas profundēdas, proclivis facta sū, & mœrūs pl.

Ἥκω κελευσθείς) ἥκω φησὶν ὑπὸ σοῦ κελευσθείς. κἀγὼ γὰρ οἶδα δυσμενῆ σε, ὅμως τέτυχε οὐκ ἂν ἁμάρτοις τῆδε ἐμὲ ἐλθεῖν. ἰδοὺ φησι καίτοι δυσμενῶς ἔχοντα πρὸς ἐμὲ πυθέσθαι τῆς ἐμῆς παρουσίας, καὶ κελεύσας οὐκ ἠπειλήσα. Τάσδ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν) αἰτοῦμαί φησι σε πεπίτηται πρὸς σὲ μεθ' ὀργῆς ὕβρεις, ῥᾳδίως φέρειν, μὴ μνησικακεῖν ὑπομιμνησκόμενον τῆς πρότερον ἡμῖν φιλίας, καὶ ὧν ἐπεξεπράξαμεν πρὸς ἀλλήλους εὐεργεσιῶν. Οὐκ εἰσὶ μοὶ μοι) ταῦτα φησὶ πρὸς ἐμαυτὴν διείλεγμαι, ὦ Ἰάσον, ὅτι παῖδας ἔχω τοὺς ἐκ σοῦ, καὶ οὐ δεῖ με λυπεῖσθαι τῷ νυνὶ γάμῳ. εἶτ' ὅτι καὶ φυγάδες ἐσμὲν ἐκβεβλημένοι τῆς Θεσσαλίας. καὶ διὰ τοῦτό μοι δείσει τὴν ἐναῦδα διατριβὴν ἀσπάζεσθαι, ἔρημον ὄσαν φίλων, ἐγὼ ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἐπεπίμπρασα. Ὑπακούεται δὲ νυνὶ, καὶ μετ' εἰρωνείας ταῦτα λέγει. 892. Παρειμένοις) παυόμεθα, παραπεπτώκαμεν. οὗ παρειτέμαμεν, συγχωρῶ. Οἴμοι κακῶν) τοῦτο ῥῆμα καθ' ἑαυτὸν, ὡς ἐννοήσα τὴν ἀπόνοιαν τῆς φρενὸς φεῦ μοι φησὶ τῶν κακῶν, ὡς ἀλγῶ τὴν ψυχὴν, ἐννοήσα τὸ κεκρυμμένον ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κακὸν, ὅπως μὴ θελαλγεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν τῷ πάθει. ἀλλὰ δὲ τὸ προτεθυμεῖσθαι ἀμύνασθαι τὸν Ἰάσονα. δύνατα δὲ καὶ εἰς ἐπήκοον τοῦ Ἰάσονος λεγόμενον πρὸς τοῦτον, ὅτι ἀγωνιῶ καὶ πάνυ πεπάρθημαι. ἐννοοῦμαι) οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν, φαντασίαν γὰρ παρέχει τῷ Ἰάσονι ὡς κακοτεχνοῦσα. ἀλλ' ἕνεκα τῶν κακῶν ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα παρεσχωρεῖ λέγειν. Ἆρ' ὦ τέκνα ἕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον) καὶ τοῦτο χθὲς ἀπλῶν ἔννοιαν, ἵνα ὁ Ἰάσων ὑπολαμβάνει οὐχ ὑγιῶς, καὶ ἵνα αὐτὴ κρύπτει ἀληθεύσασα. 903. Ὡς ἀρτιδάκρυς) ἀντὶ τοῦ προσφάτως δακρύσασα· χρὴ δὲ νοεῖν, ὅτι ἐδάκρυσεν μὲν ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν, ὅτι πρὸς τοῦτο τῆς πύρης κατλύτησε, καὶ νῦν ἀναγκάζεται δρᾶν· ὁ δὲ Ἰάσων ᾤετο αὐτὴν δακρύειν, οἰκτείρουσαν τὰ παιδία ὅτι τῷ τῶν πατρὸς ἐστερῆσθαι.

ANNOTATIONES.

V. 877. Τέκνοις) Vid. *Phœniss.* v. 19.
V. 885. Ἥκων) *Iambus* & hic. Vid. suprà ad *Phœniss.* v. 19.
V. 892. Παρειμένοις) *Johannes Miltonus* ita rectè legit & *Æmyl. Portus* agnoscit hoc verbum in Cod *Basilienſi* & multis præfert τῷ ἀφείμεθα, rectè quidem; at non vidit παρειμένοις etiam esse in toties laudatâ *Aldi* Editione. Quin *Scholiast.* agnoscit. *J. Barnes.*

Χρόνῳ ὦ νεῖκ☉) διὰ πολλὸ φησὶ χρόνῳ τῆς ὀργῆς τὸν πατέρα ὑμῶν φιλονεικίας ἀποστᾶσα, καὶ νῦν διαλλαττομένη, πλήρεις γέγονα δακρύων. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ βαλὼν) ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ἐκ μεταποίας τὸ κάλλιστον σωτὴρ βελεύῃ, τὸ ὦ ἔξῃς. ἔγνως ὦ τῷ χρόνῳ πῶ νικῶσαν βιαλιώ. ὁ ὦ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ, τστέσι " καὶ πῶ νικῶσαν βαλὼν ἔγνως τῷ χρόνῳ. λέγει δὲ παιδεῦσαι αὐτῶ τῆς ὀργῆς αὐτῶ ὀργῆς. Παρεμπολῶντί) πάνυ κέχρηται τῇ τερπικῇ λέξει, ἐμφαίνων αὐτὸν κέρδος ἕνεκα καὶ τοῦ τὸν ἐκ Μηδείας παῖδας ἀφελῆσαι, ὅτιν ὡς μεγαματδυσμῶν ἑαυτῶ τὸν γάμον. τὸ δὲ παρεμπολᾶν ἀντὶ τοῦ κερδαίνειν πέπεται, οἷ ἄλλοις γάμοις χαιμένῳ ὦδε τοῦ ὑπαρχοντος. ἢ τὸ πόσει ἀντὶ τοῦ πόσι☉, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. παρεμπολῶντος ὦ, ἀντὶ τοῦ ὠνουμένου. πέφυκε γὰρ φησὶν τὸ θῆλυ γένος δυσκόλως ἔχειν πῶ ἀνδρεῖ, ἕτερον ὥσπερ εἰσιὼν ἐμπορδομένῳ καὶ ἀσπιζομένῳ γάμον ἑαυτῶ, οἷ ἄλλοις χαιμένῳ γάμοις ὦδε τοῦ ὑπαρχοντος. ἰδίως ἓν εἰη πόσει ἀντὶ τοῦ πόσι☉. οἱ ὦ ὑποκειτοὶ ἀγνοήσαντες γεγράφασιν, ἀντὶ τοῦ πόσει ἐμοὶ, ὅπερ οὐ δεῖ. Τὰ πρῶτ' ἔσωζ) τὰ πρωτεῖα ἀπειέγκασθαι καὶ βασιλεύειν λοιπὸν ἅμα τοῖς ἐκ Γλαύκης τεκνωμένοις ὑμῖν ἀδελφοῖς. τὸ ὦ ἔπ κατ' ὀπίτασιν, οἷ ὅτι μᾶλλον ὑμᾶς διαφέψειν, σωαποδομένους βασιλικῶ γένει. ἢ ὅσης ὑμῖν ἀξίας μετῆν ἐξ ἐμοῦ μόνου. 922. Αὐτὴ π' χλωρᾶς) πάλιν εἰς πῶ αὐτῶ ἔννοιαν. ἔδει δὲ αὐτῶ μηδὲ κλαύσαν εἰσάγεσθαι, οἰκεῖον τῷ προσώπῳ τύπῳ, ἀλλ' ἐκφέρεσθαι τῇ ὀχλικῇ φαντασίᾳ. ποιήσας κλαίσαν καὶ συμπάσχουσαν. ἀπιδάνας γὰρ πῶ τοιαύτῳ διαχειζομένῳ τὰ τέκνα, εἰσάγει. ἄμεινον δὲ Ὅμηρ☉, * ὀφθαλμοὶ δ' ὥσπεί κέρα ἕστασαν. Οὐδὲν τέκνων ῥῶδε) ἐδὲν φησὶ δακρύω ἕτερον, ἐννεμμένη ὦ πῶς ἕξουσι τύχης οἱ παῖδες ἀναλογισάσης ἐμαῦ. Γυνὴ δὲ θῆλυ καὶπὶ) ἀδενὲς φησὶ τὸ γυναικεῖον πέφυκε γένος πρὸς τὰς καταλαμβανούσας συμφορὰς, ὡς ἔπιμον εἰς δάκρυα, ἔπκτιν αὐτές. ζύγγνωδί μοι φησὶ δακρύσαι. Ἔπκτον αὐτὲς) νῦν ὦ, ὅτε ἐδάρσουν τὲς παῖδας τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν τῶ ζῆν εἰς τοῦτο παρελδόντας ἡλικίας, καὶ τῆς ἐν βεβαίοις ἐπισφαλὲς ἀνατεσφῆς ἀπαλλαγῆτας, καὶ λοιπὸν ἐστερωμένους παῖδας ἡδέως ἔχειν. τότε δ' ἕτερον ἀχθεῖν, εἰ τὸ ἀσφαλὲς αὐτοῖς τῆς σωτείας ὑπάρξει, ὑπὸ μοχθηρᾶς γνωμόνος. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει. Εἰσπλδέ μ' οἶκ☉) ἐν γὰρ τῇ βεβαίᾳ ἡλικίᾳ, ἐν πλείονι ἀδείᾳ ζωῆς εἰσὶν οἱ ἄνδρωποι. 935. Κἀμοὶ τάδ' ὄξι λῶστα) ἀντὶ τοῦ καλῶς ἔχειν κείνῳ. μὲ γνώμης ὑμῶ ζῶ τε καὶ τοῦ Κρέοντ☉, καὶ τῆς τότε θυγατρὸς οἰκεῖν πῶ Κόρινθον. ἢ ὅτως, κἀμοὶ αὐτῇ ζυμφέρει.

Χρόνῳ ὦ νεῖκ☉ παῖδες ἐξαιρυμένη,
Ὀψιν περίστλω πῶδ' ἔπλησα δακρύων.
Χο. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ.
Καὶ μὴ περβαίη μεῖζον, ἢ τὸ νῦν, κακόν.
α. Αἰνῶ, γυναι, τάδ' · εὖ δ' ἐκδύα μέμφομαι·
Εἰκὸς γὰ ὀργὰς θῆλυ πιεῖσθαι γένος.
Γάμους πρεμπολῶντί γ' ἀλλοίους πόσι.
Ἀλλ' εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ.
Ἔγνως ὦ πῶ νικῶσαν, ἀλλὰ τὸ χρόνῳ,
Βυλιώ. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
Ὑμῖν ὦ, παῖδες, οὐκ ἀφρονίστως πατὴρ
Πολλὴν ἔθηκε σωὴ θεοῖς σωτηρίαν.
Οἶμαι γὰ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
Τὰ πρῶτ' ἐσεσθαι σῶ καιρηγήτοις ἔπι.
Ἀλλ' αὐξάνεσθε· τἄλλα δ' ἐξεργάζεται
Πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ὄξιν εὐμενής.
Ἰδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτεραφεῖς ἥβης τέλ☉.
Μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπέρτερος.
Αὐτή, τί χλωρᾶς δακρύοις τέγγεις γένυς,
Στρέψασα λοιπὸν ἔμπαλιν πρηΐδα,
Κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μη. Οὐδὲν, τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.
Ια. Θάρσει νυν· ἓν γὰ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι.
Μη. Δρᾶσω τάδ'· ἔπισοῖς ἀπιστήσω λόγοις.
" Γυνὴ ὦ, θῆλυ, καὶπὶ δακρύοις ἔφυ.
Ια. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ὄπισθεν τέκνοις;
Μη. Ἔπκτιν αὐτές· ζῆν δ' ὁτ' ἐξήνυχυ τέκνα,
Εἰσῆλθέ μ' οἶκ☉, εἰ γνήσεται τάδε.
Ἀλλ' ὥνπερ ἕνεκ' εἰς ἐμὲς ἦκεις λόγους,
Τὰ μὲ λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνηδήσομαι·
Ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστέλλειν δοκεῖ,
Κἀμοὶ τάδ' ὄξι λῶστα, γιγνώσκω καλῶς,
Μητ' ἐμποδὼν σοι, μήτε πρευμένοις χθονὸς
Ναίειν. δοκῶ γὰ δυσμενὴς εἶ δόμοις.
Ἡμεῖς μὲ ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπάγεσθον φυγῇ·
Παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτεραφῶσιν σῇ χερί,
Αἰτῶ Κρέοντα, τῶνδε μή φθύγῃ χθόνα.

Serò enim Contentionem, quam cum Patre habui, abjiciens,
Implevi teneram hanc faciem lacrymis.
Cho. Et mihi ex oculis recentes eruperunt lacrymæ.
Atque utinam non evadat majus malum, quam nunc est!
Ja. Probo hæc, mulier; neque illa improbo:
Verisimile enim est, *nec mirum*, iratæ fœmineum genus
Marito nuptias alienas mercanti *sibique comparanti.*
At in melius tuum mutatum est cor.
Agnovisti verò *meliorem atque* victricem, sed serò,
" Sententiam, hæc *sunt* facta mulieris sapientis.
Vobis verò, liberi, non inconsulte pater
Comparavit multam salutem cum diis, *i.e. deorum favore.*
Existimo enim vos hujus terræ Corinthiacæ
Principes fore cum fratribus cæteris ex *Glaucâ suscipiendis.*
Sed crescite: reliqua enim perficiet
Pater, & quisquis deorum faverit *vobis.*
Utinam verò vos videam benè educatos ad finem pubertatis
Pervenire, superiores meis inimicis.
Heus tu, quid rigas pupillas teneris lacrymis,
Averteus retrò candidas genas,
Neque libenti animo à me accipis hunc sermonem?
Med Nihil est causæ; de liberis hisce cogito.
Ja. Confide verò: ego enim bene curabo hæc.
Med. Faciam hæc; non diffidam tuis verbis, *vel, parebo tuis verò.*
" Mulier v. est sexus naturâ mollis, & ad lacrymas proclivis.
Ja. Quid autem tantoperè ingemiscis propter liberos hosce?
Med. Peperi eos: quando autem *tu modò* optabas vivere lib. *meos,*
Miseratio me subiit, an hoc futurum sit.
Cæterum quorum causâ mecum in colloquium venisti,
Ea partim quidem dicta sunt, partim verò dicentur.
Quandoquidem principibus *hujus* agri me ablegare placet,
Et mihi hæc sunt optima, cognosco benè,
Ut neque tibi, neque dominis *hujus* agri impedimento sim
Habitans *hic*; videor enim inimica esse *tuæ* familiæ:
Nos quidem ex hoc agro abibimus in exilium.
Ut autem liberi possint educari tuâ manu,
Foga Creontem; nè fugiant hanc terram.

* Odyss. τ'. v. 211.

ANNOTATIONES.

V. 923. Στρέψασα &c.) Eadem ferè verba mox habes v. 1006 & 1007.

V. 925. & 929, 930. Τὸ τί in τέκνων, τέκνοις, τέκνα Commune est. Vid. supra ad *Phœniss.* v. 19.

V. 927. Ἀπιστήσω) Genuinum hoc verbum est & *Homericum* Odyss N'. v. 339. Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὴ ἄπιστ' ἀπίστειν &c. quare nugatur *Æmilius Portus* de eo emendando, & notas suas in *Xenophontem* laudando. *Josua Barnes.*

V. 930. Ἐξηύχη) ita legimus pro ἐξήυχαι, non enim *Medea* hìc optârat filios vivere; sed *Jasoni* v. 920. Ἰδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτεραφεῖς ἥβης τέλ☉ μολόντας. Ad quod verbum illa, eorum, quæ factura erat, conscia vultum reflexit & præ miseratione lacrymabat. Codex verò *Heinsio-Scaligerianus* hoc notatum habet. *Josua Barnes.*

Ια. Οὐκ

Ια. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι· πρὸς σ' ἆδαν ὅμ' χρή.
Μη. Σὺ δ' ἀλλὰ σοὶ κέλδυσον αἰτεῖσθαι πατέρος
Γυναῖκα, παῖδας τοὺσδε μὴ φόβῳ χθόνα.
Ια. Μάλιστα, κἀ πείσῃ γε δοξάζω σφ' ἐγώ,
" Εἴπερ γυναικὸς ἔστι τῷδ' ἄλλων μία.
Μη. Συλλήψομαί σ' ὅμ τῶνδέ σοι κἀγὼ πόνου·
Πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ κᾀμοὶ δύε)
Τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολύ,
Λεπτόν τε πέπλον, κἀ σέφος χρυσήλατον,
Παῖδας φέρον τοῖσ· ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν
Κόσμον κομίζειν δούλον ποδαπόλων τινά.
Εὐδαιμονήσῃ δ' ἐκ ἓν, ἀλλὰ μυρία,
Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου σῶ τυχοῦσ' ὁμευνέτου,
Κεκτημένη τε κόσμον, ὃν ποθ' Ἥλιος
Πατὴρ παῖδος δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
Λάζυσθε φέρναι τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας,
Καὶ τῇ τυραννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
Φέροντες· ἦ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
Ια. Τί δ', ὦ ματαία, τῷδε σοὶς κενοῖς χέρας;
Δοκεῖς σανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;
Δοκεῖς ὄ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
Γυνὴ, φρονήσει χρημάτων σάφ' οἶδ' ἐγώ.
Μη. Μή μοι σύ· πείθου δῶρα κἀ θεὸς, λόγου.
" Χρυσὸς ὄ κρείσσων μυρίων λόγων, βροτοῖς.
" Κείνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὔξει θεός.
Νέα τυραννὶς τῷδ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
Ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', ἐ χρυσοῦ μόνον.
Ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε * πλησίον δόμους,
Πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
Ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα,
Κόσμον διδόντες· τῶνδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
Εἰς χερ' ἐκείνῃ δῶρα δέξασθαι τάδε.
Ἰὼ ὡς τάχιστα· μητρὶ δ', ὧν ἐρᾷ τυχεῖν,
Εὐάγγελοι γένοισθε, πρᾶξαντες καλῶς.

J. Haud scio an *ei rem* persuasurus sim: sed *tamen* oportet tentare.
Med. Tu verò saltem jube petere à patre tuam
Uxorem; nè *mei* liberi fugiant hanc terram.
Ja. Maximè, & existimo ego me *rem* persuasurum esse ipsi;
" Si modò mulierum est aliarum una.
Med. Ego quoque te adjuvabo in hoc labore:
Nam mittam ei dona, quæ pulchritudine superant *res*
Nunc inter homines *exquisitas*, *hoc probè* novi ego, multò;
Tenuem vestem, & coronam auream:
Ea ferunt mei filii. Sed quàm celerrimè oportet
Aliquem ex famulis huc afferre ornatum.
Erit autè beata *sponsa tua* non *in* unâ, sed *in* lexcentis *rebus*;
Virum optimum te nacta conjugem,
Et possidens ornatum, quem olim Sol
Pater patris *mei* dat suis posteris.
Sumite hæc dona nuptialia, Pueri, in manus;
Et beatæ dominæ sponsæ date
Ferentes: non accipiet contemnenda munera.
Ja. Cur verò, ô demens, his evacuas tuas manus?
Putasne domum regiam carere stolis?
Putasne auro? serva, nè des hæc.
Si enim nos alicujus precii æstimat
Mulier, anteponet opibus, certò scio ego.
Med Ne tu mihi *hæc dicas*: muneribus n. vel Deos flecti fama *est*;
" Aurú v. potentius est inter homines, quàm infinitæ orationes.
" Illi favet fortuna, illam nunc auget Deus.
Nova *sponsa* dominatur. Meorum verò liberorum exilium
Etiam vitâ permutaremus, non solùm auro.
Verum, ô filii, ingressi vicinas ædes,
Patris novam uxorem, dominámque meam,
Supplices orate, exorate, nè fugiatis *hanc* terram,
Dantes *illum* ornatum: hâc enim re potissimum opus est;
Ut ipsa accipiat in manus hæc dona.
Ite quàm celerrimè, & matri de illis, quæ cupit consequi,
Afferte bonum nuncium, re prosperè gestâ.

Σὺ δ' ἀλλὰ σὴν) τὸ ἐξῆς. ἀλλὰ τὴν γυναῖκα κέλδυσον αἰτήσασθαι τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ τοὺς παῖδας μὴ ἀπελαθῆναι τῆς Κορίνθου. Εἴπερ γυναικῶν) ἀντὶ τοῦ φιλάνδρων. οἶδ' εἴπερ φίλανδρός ἐστι, ταῦτά μοι πεισθήσεται. " Ἃ κἀλλίστευέται) ἃ ἔπρεπε μάλιστα καὶ κάλλιστα νομίζεται παρὰ νοῦν παῖδας φέρουσι δώρων ἅπερ τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ πολὺ ἀντὶ τοῦ κάλλιστεύεται. ἢ πολὺ ἀντὶ τοῦ πάνυ παῖδας φέρουσι· ἀλλ' ὅσον δέπω φησὶ δεήσει ἅμα στερροπόταν τινὰ ἅμα τοῖς παιδίοις ἀποκομίζειν τὰ δῶρα τῇ Γλαύκῃ. Πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς) ἤτοι ἀντὶ τοῦ γαμοῦσιν, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ μὴ ἐκγόνοις, τυτέσι παισίν, ἵνα τοῦτο λείπῃ. Φέρναις) φερνὴ ἡ περίβλεπτε φησὶ τῷ ἐμοὶ φερνῇ, ἣν εἰσενεγκάμην τῷ πατρὶ σοῦ, καὶ ἀποκομίζεσθε τῇ νύμφῃ. Οὔτοι δῶρα) τοῦτο διπλοῦν ἔχει τὴν ἔννοιαν, μίαν μὲν, ὧν ὁ Ἰάσων ἐκδέχεται, ὅτι οὐκ ἀποβλητα αὐτῇ τὰ δῶρα, ἀλλὰ θαυμαστά. ἑτέραν δ', ὧν αὐτὴ κρύπτει, ἀντὶ τοῦ ἐ γελάσει τὸ δῶρον ὡς ἀδενές, ἀνευρήσει γὰρ αὐτό. Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς) εἴπερ φησὶ τῷ ὄντι πᾶσα γυνὴ ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας ἀξιοῖ λόγου τινὸς κεῖνειν, φρονήσει καὶ χρημάτων τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρεῖ. ἢ ἰδία νοητέον καὶ ὅτι τῆς Γλαύκης, εἴπερ με τῷ ὄντι στέργει ἡ γυνὴ, καὶ ἀνδ τὸ λαβεῖν τὰ δῶρα πεισθήσεται. Κείνης ὁ δαίμων) ἀντὶ τοῦ ἡ Γλαύκη φησὶ τὰ ἐκείνης χαίρειν εὐδαιμονεῖν. Νέα τυραννεῖ) ἀντὶ τοῦ ἡ Γλαύκη φησὶ τὰ νέα ἅσα τὴν ἡλικίαν ἄρχει καὶ κρατεῖ. ἐπαληκτικῶς ὄ τοῦτο. ὡς τῷ Ἰάσονι διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας φρονεπιπηκότος τὴν Γλαύκην. Ψυχῆς ἂν ἀλλαίξαιμ') ἀντὶ τοῦ ἐλοίμην ἂν καὶ ὑποδυναῖν, ἐπὶ τῷ μὴ τοὺς παῖδας ἀποκλεῖναι μεκ τοῦτο κατ' εἰρωνίαν. 972. Κόσμον διδόντες) καὶ τοῦτο παιδαγ, τὸ παρεγγυᾶσ τοῖς παισὶν ἐντελλομένου ἐκείνην αὐτῇ δίδοναι ἐπόλιν ἔχουσαν φαρμακίδα.

Χο. 1 Νῶν ἐλπίδες σὸκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς·
2 Οὐκέτι· στείχουσι γὰρ εἰς φόνον ἤδη.
3 Δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδέσμων

Ch. 1 Nunc spes nulla amplius est mihi liberorum vitæ;
2 Nulla *superest* amplius: eunt enim ad cædem jam.
3 Accipiet sponsa aureorum redimiculorum

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

ANNOTATIONES.

V. 941. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι) Cùm olim erat, Οὐκ οἶδ' ἀ &c. *Canterus* carmen luxatum vidit, &, ut refarciret, ita legit, Οὐκ οἶδά γ' εἰ σ. Nequaquam inepté. Sed Prima omnium Editio *Aldina* rectè habet, ut nos legimus: Quod miror Doctum hominem & cæteroqui diligentem fugisse. Hunc verò *Duportus* & *Scaliger* sequuntur. *Josua Barnes.*

V. 954. Ἥλιος πατὴρ παῖδος) *Sol* ex *Perseide Oceanidâ* genuit *Circen* & *Æëten Colchorum* Regem, qui ex *Eidyiâ* genuit *Medeam*. Vid. *Hesiod.* Theogon. v. 956. &c. *Idem*

V. 960. Πτλων) prior communis. Vid. supra ad v. 925.

V. 964. Πείθειν δῶρα καὶ θεὸς λόγου) Allusùm ad Vetus illud dictum apud *Platonem* de Repub. l. 3. Δῶρα θεὸς πείθει καὶ αἰδοῖα βασιλῆας. Item, Ἀργυρίοισι λόγχαισι μάλιστ' ἂν καμπτοίατο. Unde & *Ovidius* l. 3. Art. Amandi,

Munera, crede mihi, placant Hominesque Deosque,
Placatur Donis Jupiter ipse datis.
Quid faciet Sapiens? Stultus quoque munere gaudet;
Ipse quoque accepto munere Mitis erit.

Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 12. c. 5. Et *Horat.* Carm. l. 3. Od. 16.

Inclusam Danaen turris ahenea
Robustaque fores & vigilum Canum
Tristes Excubiæ munierat satis
Nocturnis ab adulteris: &c.

V. 973. Εἰς χέρ' ἐκείνῃ) Hic omninò *Æmylio Porto* assentior, qui pro ἐκείνης legit ἐκείνῃ. Quod cuivis locum conferenti apparebit.

4 Δέξει) δύσαν Θ. ἄτην.
5 Ξανθᾷ σ' ἀμφὶ κόμᾳ
6 Θήσ τὸν αἴδα κόσμον,
7 Ταῦτα ταῖν χεροῖν λαβοῦσα.

Ἀντιστροφὴ α.

1 Πείσ χάρις, ἀμβροσιός τ' αὐγὰ πέπλω,
2 Χρυσεόδυκτον σέφανον περιθέσθαι.
3 Νερτέροις σ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσ· 985
4 Τοῖον εἰς ἕρκ Θ. πεσεῖται,
5 Καὶ μοῖραν θανάτ υ
6 Πεῖσλήψεται δύσαν Θ.·
7 Ἄταν σ' οὐχ ὑποφεύξεται.

Στροφὴ β'.

1 Σύ σ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε, 990
2 Κηδεμόνων τυράννων,
3 Παισὶν ἃ κατθανὼν
4 Ὀλέθριον βιοτὰν παρασάγῃς,
5 Ἀλόχῳ τε σᾷ συγγενὲν θάνατον.
6 Δύσανε, μοίρας ὅσον παρίσχῃ. 995

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Μεταστένομαί σ' ὦν ἄλγ Θ.,
2 Ὦ τάλαινα παίδων
3 Μᾶτερ· ἃ φονεύσῃς
4 Τὰ τέκνα, νυμφιδίων ἕνεκεν
5 Λεχέων, ἃ σοι πολιπὼν ἀνόμως 1000
6 Ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.

Ἰαμβοί.

Παι. Δέσποιν', ἀφεῖν) παῖδες οἵδε σοι φυγῆς·
Καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
Ἐδέξατ'· εἰρήνη σ' τάκεῖ δεν τέκνοις.
Μη. Ἔα. Π. Τί συγχυθεῖσ' ἔσηκας; ἦ νίκ' εὐτυχεῖς; 1005
Τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν φρένα,
Κὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μη. Αἰ, αἰ. Π. Ταῦ' ὠ ξυμφορὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
Μη. Αἰ αἰ μάλ' αὖθις. Π. μῶν τιν' ἀγγέλων τύχω
Οὐκ οἶδα, δόξης σ' ἐσφάλω εὐαγγέλου; 1010
Μη. Ἠγγειλας, οἰ' ἤγγειλας· ἔσε μέμφομαι.
Παι. Τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυρροεῖς;
Μη. Πολλή μ' ἀνάγκη, φρόντιδ· ταῦτα γὰρ θεοί,
Κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχάνησάμην.
Παι. Θάρσ· κρατεῖς τοι καὶ σὺ φροντίδων ἔτι. 1015

4 Accipiet infelix noxam.
5 Flavam verò circa comam
6 Ponet Plutonis, *i.e. letalem*, ornatum,
7 Hæc *Medææ munera* manibus accipiens.

Antistrophe 1.

1 Alliciet *eam* gratia divinúſque fulgor pepli,
2 Auream coronam ut *capiti* circumponat.
3 Apud inferos autem mox ſponſa ornabitur:
4 Tale in ſeptum cadet,
5 Et ſortem mortis *talem*
6 Accipiet infelix:
7 Aten verò non ſubterfugiet.

Strophe 2.

1 Tu verò, ô miſer, ô infelix ſpôſe,
2 Gener regum,
3 Non animadvertens, liberis
4 Adducis perniciоſam vitam, *i.e. exitium paras*,
5 Et uxori tuæ triſtem mortem.
6 O infelix, quantam calamitatem ignoras!

Antiſtrephe 2.

1 Gemo tuum dolorem,
2 O miſera liberorum
3 Mater; quæ interficies
4 Liberos, propter nuptiales
5 Lectos, quibus in tuam contumeliam relictis injuſte
6 Maritus habitat cum aliâ uxore.

Pædagogus.

Liberi tui, ô domina, liberati ſunt ab exilio,
Et regia ſponſa libens dona manibus
Accepit: indè verò pax eſt tuis liberis.
Med. Sine. *P.* Cur ſtas perturbata, quùm felicitèr rem geris?
Cur retrò vertiſti tuas genas,
Et non libenter à me accipis hunc ſermonem?
M. Heu, heu! *P.* Hæc nõ cõſentiunt cum illis, quæ nunciavi tibi.
Med. Heu, heu valdè rurſus. *P.* An, aliquem caſum nunciavi
Inſciens, & ſpe læti nunci fruſtratus ſum?
Med. Nunciâſti; quæ nunciâſti; non tibi vitio verto.
Pæd. Cur igitur oculos demittis, & lacrymas?
Med. Multa me neceſſitas, ô ſenex, *hæc facere cogit.* Talia enim dii,
Et ego malè cogitans machinata ſum.
P. Confide tu: obtines.n.adhuc, & *in tuâ poteſtate habes* liberos.

Θήσει τὸν αἴδα) θάνατον φησὶ μᾶλλον πεπλήσεται ἢ κόσμον. Αὐγὰ πέπλων) τὸ ἐξῆς αὐγὰ καὶ χάρις ἀμβρόσιος πέπλων, πείσει φέρεσθαι χρυσόδυκτον στέφανον. Νερτέροις) ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς νερτέροις καὶ τοῖς κατοιχομένοις αὐτῷ κοσμήσει ταῦτα τὰ δῶρα. Νυμφοκομήσει δ' ὅτι, τὸ πρὸ νύμφιον κοσμῆσαι. νυμφοκοσμήσει δ' ἀντὶτοῦ νυμφευθήσεται. Σὺ σ' ὦ τάλαν) τοῦτο πρὸς Ἰάσονα ἀποτείνει. Κηδεμῶν δ', παρὰ τὸ κῆδ Θ. ἀντὶ τοῦ γαμβρέ. σὺ δὲ φησὶν, ὦ ἐπ' ὀλέθρῳ μνώμενε νυμφίε τῆς Γλαύκης, καὶ ὑπαμβείαν ἐκ εὐτυχῆ ταύτῃ πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐμηχανῶ, ὄλεθρον τοῖς αὑτοῦ παισὶ καὶ τῇ νύμφῃ καταστρώζεις, ἃ σωτὴς τὸ ἐπ' ὀλέθρῳ μηχάνημα. Βιοτὰν δὲ παισὶν, ἀντὶ τοῦ τῇ βιοτῇ τῶν παίδων. Δύσανε μοίρας) τετέρτῃ τοῦ φθόνητος. καὶ τοῦτο πρὸς Ἰάσονα ἀποτείνει. τὸ δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν, ἵνα φονεύσῃς τέκνα σὰ. Τὸ δ' παρίσχῃ) παρελθεῖν πεπείκας, ὦ Ἰάσον, πολὺ μέρος τῆς δυναπηφόρας μοίρας, ὡς ἐγγὺς εἶ) τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀφ' ἑτὸν κινδυνεύῃ τὰ δῶρα. Μοίρας δὲ τῆς δυναπηφόρας φησίν. τὸ δὲ ὅσον, ἀντὶ τοῦ πολύ. 996. Μεταστένομαι) ἢ μᾶ ἀντὶ τοῦ ἐπί. τετέρτ, τένω δ'. καὶ ἐπὶ σοὶ ἄλγ Θ. ἔχω. μεδίσαμαι δὲ καὶ ἐπὶ σὸν ἄλγ Θ. καὶ τένω πρὸ σῶ τύχω, ἐφ' ᾗ δ' ψυχῶ ἀλγεῖς. λέγει δὲ τὸ διπλῆ πεκέναι τοῦ Ἰάσονθ. 1009. Μῶν τιν' ἀγγέλων τύχω) ἢ μὴ Μήδεια ἐννοοῦσα τὸ ὅσον ἀδέπω μέλλοντα δι' αὐτὸν ἕσεσθ φόνον, εἰσήκει κατεσχασμῷη. ὁ δ' παιδαγωγὸς ἐνόμιζεν αὐτῷ ἐφ' οἷς ἐπήγγελε λυπεῖσθ. ἀφ' ἕν φησι, μὴ ἃ χρησὰ σοι ἀπήγγελα, καὶ ἐσφάλω, νομίσας εὐαγγελίσασθ πρὸς σὲ ταῦτα; Πολλή μ' ἀνάγκη) ὡς μὲ πρὸς τὴν φρεσβύτιν, ὅτι καταλείψ αὐτά. ὡς ὁ πρὸς ἀλήθ Θεῶν χάρ τὰ κατ' ἐμὲ κακῶς διάκειμ). ταῦτα ὁ λέγει, φρονπίσεις ἑαυτῆς κατηρᾶσα, ὅτι τῇ ἧβ δίφρων ἀπεστάλῃ. ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔμελλεν ἡ Γλαύκη ἀπόλλυσθ, καὶ αὐτῆς τὰ τέκνα ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖσθ, ἵνα μὴ ὑπὸ ἄλλ τοῦτο γένηται. αὐτὴ μὲν ἂν ἐπὶ τοῦτο μετανοεῖ. αὐτὸς ὁ φέστο αὐτῷ ὀδυρεῖσθ, ὅτι ἔμελλε γλυκεῖς φυγάς. 1015. Θάρσ) ἔπ διορσεῖν ὀφείλεις. καὶ γὰρ εἰ καὶ φεύγειν μέλλεις τῆ τῶ παίδων ὑποστάσ καὶ ζωῆ, ὅμως ἰσχὺν ἔχει τὰ χρ σέ. καὶ ἔυελπις εἶ τύχοις πρὸς τὸ μέλλον συμβιῶναι. τὸ δὲ ἔπ, καὶ ὅπ τῶ μέλλον Θ κεῖται. τὸ δ' ἂν κρατεῖς ἀντὶ τοῦ νενίκηκας, καὶ εὐτύχηκας τὸ ὅσον ὅπ τοῖς τέκνοις, ὡς ἔυελπις εἶ πρὸς τὸ μέλλον.

ANNOTATIONES.

V. 1005. Ἔα) Redundat extra verſum, ut & v. 1008. Αἰ, αἰ. Ite quâ re videſis *Hecub.* v. 1116.

V. 1015. Πρὸς τέκναν ὕπ) pro τέκνων κρατεῖς πρόσεστι per *Tmeſin.*

Μη. Ἄλλως

Μη. Ἄλλυς καθ᾽ ἕξω πρόσθεν ἢ τάλαιν᾽ ἐγώ.
Παι. Οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
" Κάφως φέρειν χρὴ ξυντυν ὄντα συμφοράς.
Μη. Δράσω τάδ᾽ · ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
Καὶ παισὶ πόρσω, οἷα χρὴ κεῖθ᾽ ἡμέραν.
Ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἔξι δὴ πόλις,
Καὶ δῶμ᾽, ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
Οἰκήσετ᾽ αἰεὶ μητρὸς ἐρημωθέν.
Ἐγὼ δ᾽ ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς,
Πρὶν σφῶν ὄναθαι, καὶ πιθέσθαι εὐδαίμονας,
Πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους
Εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ᾽ ἀναψέθαι.
Ὦ δυσβάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
Ἄλλως ἄρ᾽ ὑμᾶς, ὦ τέκνα, ἐξεθρεψάμην ·
Ἄλλως δ᾽ ἐμόχθην, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
Στέρρας ἐνεγκοῦσ᾽ ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
Ἦ μὴν πόθ᾽ ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
Πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ᾽ ἐμὲ,
Καὶ κηδεμόνα σῶμα χερσὶν εὖ θανεῖν,
Ζηλωτὸν ἀνθρώποισι. Νῦν δ᾽ ὀλωλε δὴ
Γλυκεῖα φροντὶς · σφῶν γὰρ ἐστερημένη,
Λυπρὸν διάξω βίοτον, ἀλγεινόν τ᾽ ἐμοί.
Ὑμεῖς δ᾽ μητέρ᾽ οὐκέτ᾽ ὄμμασιν φίλοις
Ὄψεσθ᾽, ἐς ἄλλο κῆμ᾽ ἀποστάντες βίου.
Φεῦ, φεῦ · τί πρόσβλεπτέ μ᾽ ὄμμασιν τέκνα;
Τί περιγελᾶτε τὸν πρόσθεν γέλων;
Αἲ, αἲ · τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται.
Γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
Οὐκ ἂν δυναίμην. χαιρέτω βουλεύματα
Τὰ πρόσθεν · ἄξω παῖδας ὀκ γαίας ἐμέθεν.
Τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
Λυποῦσαν, αὐτὴ δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
Οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε · χαιρέτω βουλεύματα.

Med. Alios prius *ad inferos deducam, i.e.* mittam, misera ego.
Pæd. Non tu sola divulsa es a tuis liberis.
" Oportet hominem leviter ferre calamitates.
Med. Faciam hæc : Sed ingredere in domum,
Et para pueris, quæ convenit quotidie.
O filii, filii, vobis quidem jam est urbs,
Et domus, in quâ me miserâ relictâ,
Habitabitis semper orbati matre.
Ego verò jam vado in aliam terram exul,
Priusquâ ex vobis potuerî capere voluptate, & vos videre floretes,
Priusquam connubium, & uxorem, & nuptiales
Lectos ornârim, faceſque suſtulerim accensas.
O me miseram ob meam contumaciam.
Fruſtrà igitur vos, ô filii, educavi,
Fruſtraque laboravi, & consumpta sum laboribus,
Ferens duros dolores in partu.
Profectò quondam infelix habui spem
Magnam in vobis *sitam*, fore *videl.* ut senio gravem me nutriretis,
Et mortuam manibus rectè componeretis :
Quæ res expetenda Mortalibus.
Nunc verò jam periit
Hæc dulcis cura : nam vobis orbata
Triſtem degam vitam, acerbamque mihi.
Vos verò matrem non ampliùs charis oculis
Videbitis, transeuntes in aliud vitæ genus.
Heu, heu! cur me oculis aſpicitis liberi ?
Cur arridetis hoc extremo riſu ?
Heu, heu ! quid faciam ? eor enim *mihi* diſperit.
Mulieres, quia vidi lætos oculos liberorum,
Non poſſem *facere quod ſtatui.* Valeant consilia
Priora : abducam filios meos è terrâ.
Quid opus est me patrem horum, horum malis
Cruciantem, mihi bis tanta mala accersere ?
Nequaquam ego *hoc faciam.* Valeant *ista* consilia !

Ἄλλυς καθ᾽ ἕξω) τὸν ἐσόμενον ἤδη παίδων φόνον πάλιν προσδύρεται. ἀσήμως δ᾽ ὑπὲρ τοῦ μὴ σωιέναι τὸν παιδαγωγόν. τὸ μὲν οὖν ἄλλυς, ἀντὶ τοῦ τέτυς. τὸ δὲ καθ᾽ ἕξω, ἀντὶ τοῦ πέμψω εἰς τὸν ᾅδου. Οὔτοι μόνη σὺ) ἢ μᾶλλον ἔλεγχε, ὅτι πεῖν ἐυτυχῆσαι ὑπ᾽ αὐτῆς, ἀλλοίεις μεγαλομόρους τοὺς παῖδας πέμψω εἰς τὸν ᾅδου. ὁ δὲ παιδαγωγὸς τὸ καθ᾽ ἕξω νοεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψω πρὸς Ἰάσονα, ἠλλοτριωμόρους με τοὺς παῖδας. ἵν᾽ ᾖ τὸ ἄλλυς, ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίους. Σφῶν μὲν ἐστὶν) τοῦ σφῶν πλῆρες τὸ σφῶιν, τουτέστιν ὑμῶν ἤδη δύο, πῶι μὲν πόλιν φησὶν πῶιδε οἰκήσετε, ὦ τέκνα, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον δι᾽ αἰῶνος. λέγει δὲ ἀσήμως τὸν ᾅδου, καὶ πάντα τὰ ἐξῆς αἰνιγματωδῶς ὁμιλεῖ, ὥσπερ τοῦ μὴ αἰδέσθαι τὸν παιδαγωγόν. τὸ δὲ ἐν ᾧ πρὸς τὸ οἰκήσετε συναπτέον. τουτέστιν ἐν τῷ ᾅδῃ οἰκήσετε, ἀπολιπόντες ἐμέ. Εὐναὶ ἀγῆλαι) Φρυνίχος ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ ἐζεῦχθαι. καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ, διὰ παντὸς, ὦ δέσποιν᾽, ἀγηλᾶσθαι ἡμᾶς σ᾽ ἀεί. καὶ Ἕρμιππος ἐν Ἀστροπώλαις, Φέρε νῦν ἀγήλας τοὺς δεῦρ᾽ ἰέσθ᾽ ἔσω. Ἀποστάντες βίου) ἄλλως βίου λέγει τὸ ζῆν τῶν ᾅδου, ὡς καὶ τοῖς κατοιχομένοις ἔσης τινὸς ἑτέρας πολιτείας. 1043. Γυναῖκες ὄμμα) πρὸς τὰς τῶν χερῶν λέγει. θέλει δ᾽ εἰπεῖν, ὅτι τὸν φόνον οὐκέτι μοι ἡ ψυχὴ τολμᾷ, ἀλλὰ λύομαι ταῖς ἤδη ὀρθυμουμέναις χάρισιν, ἀνατενιζόντων εἰς ἐμὲ ἥδη φιλτάτων. Χαιρέτω βουλεύματα) διὰ τὸ σφάζαι τὰ τέκνα. καὶ ἑλέτω φησὶν ὁ ἐπὶ τῷ φράζαι με τὰ τέκνα κρατήσας λογισμός. Τί δεῖ με πατέρα) ἀφίσαμαι φησὶ τὸν φόνον ἤδη παίδων. ἐγὼ γὰρ ἵνα τὸν πατέρα τούτων νικήσω τῷ θανάτῳ αὐτῆς, ὀφείλω ἐμαυτὴ διπλασίων τὰ κακά. λέγει δὲ πῶι λύπῃ, πῶι ἐπὶ τοῖς πεισίν. ἢ ὅτως, σαφῶς ξυνιεῖς ὅτιν ἐργαζομένου μοὶ τὸν φόνον τῆς φιλτάτους, ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα λυπῆσαι, αὐτῷ διπλασίαν λύπῃ κτήσασθαι διὰ τῆς τούτων τελευτῆς. δοκοῦσι γὰρ αἱ μητέρες πεισπαθέστεραι εἶναι ἐν ταῖς ἤδη παίδων συμφοραῖς. θαυμάσαι δέ ἔστι τὸν ὑπερβάλλοντα θυμὸν, ὃν ἔχει κατὰ τοῦ Ἰάσονος ἡ Μήδεια, ὅπου καίτοι προσδοκῶσα μειζόνως λυπηθήσεσθαι, ὅμως ὑπὲρ τοῦ λυπῆσαι τὸν Ἰάσονα, αἱρεῖται τούτους φονεύειν. 1048. Οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε) ὅπερ μεπάνοιάν ἐστιν, ἣν ἂν ἐγὼ φονεύσαιμι. ἀλλὰ μεθείσθω μοι, ἡ κρατήσασα τοῦ φόνου λογισμός. γεγραφε δὲ, καὶ παύσομαι βουλευμάτων.

ANNOTATIONES.

V. 1016. Ἄλλυς) *Duportus* legit ἀλλ᾽ ἐς κατάξα.
V. 1017. Τέκνων) Vid. supra ad v. 960.
V. 1021. Ὦ τέκνα, τέκνα) Vid. de hoc loco Ἐκφράσεις *Callistrati* εἰς τὸ Μηδείας ἄγαλμα, ubi Statuarius optimè illam ex mente *Euripidis* effinxit; etenim elegans illa Descriptio ad hunc locum ſpectat, lucemque illi affert & ab illo mutuatur. De hâc ipsâ re En! optimum *Antiphili Byzantini* Epigramma ex *Anthol.* l. 4. fol. 317.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ᾽ ἔγραφε Τιμομάχε χεὶρ
Ζάλῳ καὶ τέκνοις ἀνημερωτομένᾳν,
Μυρίον ἄραστο μόχθον, ἐν᾽ ἤθεα διαστὰ χαράξῃ,
Ὧν τὸ μὲν εἰς Ὀργὰν νεῦε, τὸ δ᾽ εἰς Ἔλεον ·
Ἄμφω δ᾽ ἐπλήρασεν · Ὅσα τύπον · ἐν γὰρ Ἀπειλᾷ
Δάκρυσιν, ἐν δ᾽ Ἐλέῳ Θυμὸς ἀναστρέφεται ·
Ἀρκεῖ δ᾽ ἁ Μήλωπις, ἵνα Σοφὸς · Αἷμα δὲ τέκνων
Ἔσπρακε Μηδείη, καὶ χερὶ Τιμομάχε.

Medæam vellet cùm pingere Timomachi Mens
Volventem in Natos crudum animo facinus,
Immanem exhausit rerum in diversa laborem,
Fingeret affectum Matris ut ambiguum :
Ira subest Lacrymis, Miseratio non caret Irâ ;
Alterutrum videas ut sit in alterutro.
Cunctantem satis est ; Nam digna est sanguine Mater
Natorum ; sed non dextera Timomachi.

De hâc Versione *Ausonii* Vid. *Jacobi Loensis* Miscell. Epiphill. l. 4 c. 16. Alia quoque nonnulla Epigrammata ibidem de eâdem re extant, ex *Anthologiâ* sumpta, ut & elegans *Neophronis* Tragici locus capite sequenti : Quæ satis mihi sit Lectori indigitâsse, etiam vide infrà ad v. 1241. *Josua Barnes.*

V. 1027. Λαμπάδας τ᾽ ἀναψέθαι) Quod Mos erat Matribus liberorum suorum Nuptiis faces præferre, Vid. ad *Iphig. Aul.* v. 732 *J. Barnes.*
V. 1048 Χαιρέτω βουλεύματα) Aliàs scribitur παύσομαι βουλευμάτων, sed non æquè bene.

Καὶ

Καί τοι τί πάσχω ; βέλτιον γέλωτ' ὄφλειν,
Ἐᾶσθ' ὲς μεθεῖσα τὲς ἐμὲς ἀζημίους ;
Τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακίας,
Τόχ᾽ προέσθαι μαλθακὲς λόγους φρενί.
Χωρεῖτε, παῖδες, εἲς δόμους. ὅτῳ δ᾽ μὴ
Θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
Αὐτῷ μελήσει. χέρα σ᾽ ὐ ἀμφιθρῶ.
Ἆ, ἆ. Μὴ δῆτα, δυμέ, μὴ σύ γ᾽ ἐργάσῃ τάδε·
Ἔασιν αὐτὲς, ὦ πάλαι, φεῖσαι τέκνων·
Ἐκ σ᾽ μεθ᾽ ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανοῦσί σε.
Μὰ τὲς κατ᾽ ᾅδου νερτέρους ἀλάστορας,
Οὔτοι ποτ᾽ ἔσῃ τοῦθ᾽, ὅπως ἐγθρὸς ἐγὼ
Παῖδας κτάνω τὲς ἐμὲς κακοῦσαν.
Πάντως σφ᾽ ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δ᾽ χρὴ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Πάντως πεπρᾶχθαι ταῦτα, κοὐκ ἀνῃρέθη.
Καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
Νύμφη τύραννος ὄλλυται· σφὶν οἶδ᾽ ἐγώ.
Ἀλλ᾽ εἶμι δὴ πλημμελεστάτην ὁδὸν,
Καὶ τέσδε πέμψω πλημμελεστέραν ἔτι.
Παῖδας προσεῖπεῖν βέλτιον· δὸς, ὦ τέκνα,
Δός, ἀσπασώμαι μητρὶ δεξιὰν χέρα.
Ὦ φίλτατη χείρ, φίλτατον δὲ μοι σῶμα,
Καὶ σχῆμα, καὶ προσωπον εὐγενὲς τέκνων,
Εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ᾽ ἐκεῖ· τὰ δ᾽ ἐνθάδε,
Πατὴρ ἀφείλετ᾽. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
Ὦ μαλθακὸς χρως, πνεῦμα θ᾽ ἥδιστον τέκνων.
Χωρεῖτε, χωρεῖτ᾽. ὐκέτ᾽ εἰμὶ προσβλέπειν
Οἵα τ᾽ ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
Καὶ μαθάνω, μὲν οἷα τολμήσω κακά·
Θυμὸς δ᾽ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
Ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.

Verùm quid patior ? an volo derideri,
Dimittens meos inimicos impunitos?
Audendum hoc est. Nam ignaviæ meæ est
Hoc, quòd & istos molles sermones animo *cogitatos* protulerim.
Intrate, pueri, in ædes. Cui verò non
Licet adesse meis sacrificiis, *hoc*
Ipsi curæ erit. Manù v. *meam cæde* non corrumpam *neque polluam.*
Heu heu ! nequaquâ verò, mi anime, nè tu saltem hæc patres:
Mitte eos, ô miser; parce liberis:
Illic nobiscum viventes exhilarabunt te.
Non per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem,
Nunquam hoc fiet; ut ego inimicis
Filios meos relinquam injuriâ afficiendos.
Omninò necesse est eos mori : & quoniam hoc oportet,
Nos occidemus *eos*, qui procreavimus *eos*.
Omninò actum est hoc, & non aliter fiet.
Et jam corona in capite est, & in peplis
Sponsa regia perit : *hoc* ego benè scio.
Verum ego vado miserrimam viam,
Et hos longè tristiore viâ mittam.
Liberos *meos* alloqui volo : date, ô liberi,
Date matri dextram manum, salutate *matrem*.
O charissima manus, & mihi charissimum os,
Et species, & vultus generosos liberorum,
Sitis felices : sed illic; res enim, quæ hic *erant*,
Pater abstulit. O jucundum complexum,
O teneram cutem, & dulcissimum halitum liberorum.
Ite, ite. Non amplius intueri
Vos possum, sed vincor malis.
Et intelligo quidem qualia *sint ea* mala, *quæ* sum aulùra :
Sed ira est potentior meis consilis.
Quæ quidem hominibus causa est maximorum malorum.

Ἀναπαυσοι.

Chorus.

Χο. Πολλάκις ἤδη σχολὴ λεπτοτέρων
Μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας

Sæpe jam per subtiliores
Sermones ivi, & ad certamina

Καί τοι τί πάσχω) ἐναῦθα ἄπορος ἀναζωπυρῆσα τῷ χῇ Ἰάσονι θυμῷ καὶ λαμβάνεται ἑαυτῆς, καὶ φησὶ, τί δὴ πέπονθα εἰς οἶκτον ἐκπεσοῦσα τῶν παίδων. ὁ γὰρ ἐμὸν κατισχύειν ἑαυτῷ, ἀφεῖσαν ἀπημώρητον τῶν πάντων ἐμὸν πολεμωτάτην Ἰάσονα, ἐξὸν φονεύσαι τούτους μόνον. ἐχθρὲς ἂν λέγει, ἀντὶ τῦ ἐχθρὸν τὸν Ἰάσονα. τοιοῦτον δ᾽ κ τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ, Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; Ὅτῳ δ᾽ μὴ) ὅτῳ δὲ φησὶν ὐκ εὐσεβὲς φαίνεται παρεῖναι τῷ φόνῳ τούτῳ, καὶ δεχομένοις τοιαύτας θυσίας, ἅτις ἀπίστω. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὄντων θεῶν πυῶν χαιρόντων ἀνδροφονίᾳ, οἷς Ἐρινύων, Ἄρεως, καὶ πυῶν ἑτέρων. Ὁμηρος, ἄρες, ἄρες βροτολοιγέ. τῷ δ᾽ αὐτῷ μελήσῃ, συναπτέον τὸ μὴ παρεῖναι. Χέρα σ᾽ ὐ ἀμφιθρῶ) πάλιν ἐνταῦθα λύεται πρὲς οἶκτον. ἔστι γὰρ μίμησις μιγεῖσ, ὐ προσαρέσῃ, ἀνάγκη δὲ τῷ τῶν ἐχθρὲς ἀμυνομένοις πολεμίους φόνον κτείνειν φίλτατον. ὐκ ἂν φησὶν, ἐγὼ μολυνάιμι τῷ ἐξ ἐμῦ παίδων αἵματι τὼ ἑαυτῆς χεῖρε. 1049. Μὰ τὼ παρ᾽ ᾅδου) τὼν καταχθονίως. Ἀλάστορας δ᾽) ὃς ὐκ ἔστι λαθεῖν. ἐπειδὴ δ᾽ συνεχῶς ὁρᾷ ἑαυτῷ νικωμένῳ πρὲς τὸ παῖδας οἰκτῖραι, ὅρκῳ φεισωσεται τῶν παίδων καταχλείει ἑαυτὴν, πρὲς τὸ μηδὲν ἕτερον ἢ τὸν φόνον τῶν παίδων ἐξαπαυτῷ δρᾶσαι. καὶ ὐκ ἂν ἐγὼ φησὶ καταλείψαιμι τὸ ἐμὲς παῖδας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι, λέγει ὑπὸ τῶν πρὲς γῆμας τῆ Ἰασόνη. Καθυβρίσται δ᾽ λέγει) τὸ μὴ ὡσίας πυὸς ἀνελειν. καὶ ἐγὼ φησὶ μὴ φονεύσω τούτους, ἀλλ᾽ οἱ ἐχθρὲι πάντως ἀναιρήσουσιν. εἰ δὲ ἅπαξ χρὴ τούτους ὑπὸ δαίειν, κάλλιον ὑφ᾽ ἡμῶν ἀναιρεῖσθαι, ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ ἐχθρὲι πωλείαν ταύτην λαμβάνειν ἐξ ἡμῶν. Καὶ δὴ ὅτι κρατὶ) ταῦτα ὐκ τῷ χρόνῳ ἀναλογίζομένη πρὲς ἑαυτὴν λέγει, ὡς εἰκὸς, ἔχει τὸν στέφανον, καὶ λοιπὸν ἐγγὺς ὅτι τῷ θανάτῳ. Ἀλλ᾽ εἶμι) μὴ μέλλωμεν ἥκειν ὅπῃ τὴν δυχερεστάτην ὁδὸν τῷ φύσει. Τάδ᾽ ἐνθάδε) τὰ ἐν τοῖς ζῶσιν, τετέσθαι ὁ πατὴρ αὐτῶν τῷ μὴ σώζειν ὑμᾶς. προσκολὴ δ᾽ ἀσπάζεσθαι, ἢ ἀντὶ τῷ φιλῶ δέα. ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι δ᾽ καταφιλεῖν ταῦτα λέγει. 1081. Πολλάκις ἤδη) πολλάκις φησὶ κατ᾽ ἐμαυτὸν ἐλογισάμην, καὶ δι᾽ ἀκριβεστέρων λογισμῶν πρεσῆλθον αὐτὴ πρὸς ἐμαυτὸν λογιζομένη, καὶ ζητοῦσα εἰ δυνατὸν καὶ τῇ γυναικείᾳ φύσει ἐρᾶν τὰ τῶν

ANNOTATIONES.

V. 1049. Θέλειν) Iambus & hic, ut τίκνων v. 1043. & τίκνα v. 1040. Vid. supra v. 1017. &c.

V. 1051. Ἐμὴς κακῆς) ἡ κάκη *Ignavia* vel *Perfidia*. Verbum *Platoni* cognitum & *Æschylo* Theb. v. 198 & *Æliano*, ut Κάκη πάντα σφίσιν λιπόν. Hunc locum respicit *Hesychius* & explicat, Κάκην, πλάνην, κακίαν. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς· Κακοηθίας. Idem verbum apud hunc Poetam *Androm.* v. 967. *Hippolyt.* v. 1335. & *Iphig. Taur.* v. 676. *Josua Barnes.*

V. 1056. Ἆ, ἆ.) Hæc interjectio extra Versum redundat, vid. *Hecub.* v. 1116.

V. 1057. Τίκνων) Vid. suprà v. 1049.

V. 1069. Δός', ὦ τίκνα) Et hic loci & suprà v. 1057. & infrà v. 1072, 1075. & centies in aliis locis τί in τίκνον corripitur, de quâ re videsis *Phœniss.* v. 19.

V. 1078. Καὶ μανθάνω μὲν, οἷα τολμήσω κακὰ) Hunc versum paulò aliter apud varios Authores citatum accepimus. Imprimis bis *Hierocli* Edit. *Cantabr.* p. 75. οἷα μέλλω δρᾶν κακά· Pluries apud alios eodem modo, tantùm unico vocabulo transpositò *viz.* Καὶ μανθάνω μὲν, οἷα δρᾶν μέλλω κακά· Et ita quidem *Simplicius* in Epictet. c. 4. & c. 11. & *Arrian.* Epictet. l. 1. c. 28. Vid. *Thomæ Gataker* Adversaria Miscellanea c. 10. fol. 114. Ubi & septem Authores ita legentes inducit, cùm tamen nullum *Euripidis* exemplar nostram lectionem non præferat, (licet in hâc parte minùs placeat) & *Luciani* elegantem versûs sequentis παρῳδίαν memoret, de Doctis Hominibus, quorum Virtutibus obstat Res angusta Domi, Πενίᾳ δ᾽ κείσεται ἡμῖν βουλευμάτων. Hæc autem *Ovidius* respexit *Metam.* l. 7. Fab. 1. ——*Video meliora probóque; Deteriora sequor*—— *Josua Barnes.*

βίᾳ πράγματα, καὶ εἰδέναι τὶ μᾶλλον ἀνδρώπις καλὸν, τί δ' ὄ. καὶ λογισαμένῳ, ἕυρεν ὅτι μέτεσι γυναιξὶ σοφίας, καὶ τῆς ἀνδρώπων πραγμάτων καταλήψεως, ὰ πάσαις, ἀλλ' ὀλίγαις, ὧν ἀσαμία καὶ αὐτὴ τυγχάνω. καὶ λογίζομαι τῆδ' ἀνδρώπων τοῦ ἀπείρως πονδοπιΐας πολλῷ σοφέτερον καὶ ἀβλαβέστερον εὐτυχίᾳ τοῦ χρησαμένου. ὅσοι μὲν ἓν τῇδ' κτ' πονδοπιΐαν μοχθῶν ἐντὸς εἰσὶν, εἴτε καλὸν οἱ παῖδες ἂκ ἴσασιν. οἱ δ' ἔχοντες, ἀνάγκη τῇ σφῶν τοὺ παῖδας ἐπιμελείᾳ καταζυχόμενοι διατελῆσιν, πρῶτον μὲν ὅπως ἀγάγωσι τοὺ παῖδας κοσμίως ἀσκοῦντες, δεύτερον ὃ καὶ πόθεν τούτοις χρημάτων πόρον καταλείψειαν, τείτον δὲ τούτοις ἂκ εἰδότες πότερον χρηστοῖς ἢσι τοῖς πασὶν ἢ πονηροῖς. τῶν δὲ τὶν τρίτων μοχθῆσι τὸν χρόνον ἅπαντα. ὰ γὰ ἐυμαρὲς ζωιέναι τρόπον ἀνδρώπῳ, ὅπως γε τοὺ νομιζομένους εἶ) χρηστὸς, πονηρὸς πολλάκις ἐξαίφνης ἐυρίσκομεν. ἐν δὲ πάντων σφῶν κακῶν τελευταῖον βέλομαι πᾶσιν ἀνδρώπις ἐξειπεῖν. σῶμα γὰ, ὅτι καὶ βίον αὐτάρκη τοῖς πεισὶ κέκτηται, καὶ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἦλθον οἱ παῖδες, καλοίτε κἀγαθοὶ τὸν τρόπον ἐκβεβήκασιν· εἰ δὲ δὴ τούτων ὕπως ἐχόντων φάσας ὁ δαίμων, πεὶν ὄναδος σφῶν ἀγαθῶν, τούτους ἀρπάσει, πῶς ἔτι λυσιτελεῖ θεὸς τοῖς ἄλλοις σφῶν ἀνδρώπων κακοῖς τοὺ παῖδας εὐξαμένοις τοὺ θεὸς παρέχειν λύπην ἄνυκρις ὄντας;

Μῶσα καὶ ἡμῖν) ἀντὶ τῆ φρόνησις, παιδεύσεις πρὸς τὸ δυνασθαι διακρίνειν τὰ ἀνθρώπινα. καὶ ἡμῖν ἂν φησὶ Μῶσα προσομιλεῖ σοφίαν χαριζομένη, πρὸς τὸ ἡμᾶς ἀποφαίνεσθαί τι περὶ σφῶν τοιούτων.

Ἦλθον μείζως, εἰ χρὴ γλῶσσαν
Θῆλυ ἐρεθνᾶν· ἀλλὰ γάρ ἔξι
Μῶσα καὶ ἡμῖν, ἣ προσομιλεῖ,
Σοφίας ἕνεκεν· πάσαισι μὲ ἔ.
" Παῦρον δὴ γὰρ ἐν πολλαῖσιν
" Εὕροις ἂν ἴσως,
" Κἀκ Χάριτος τὸ γυναικεῖον.
" Καὶ φημὶ βροτῶν, οἵ τινές εἰσι
" Γάμου ἄτεροι, μηδ' ἐφύτευσε
" Παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίην
" Τῶν γεναμένων.
" Οἱ μὴ τ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην,
" Εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν
" Παῖδες τελέθουσ', ἠχὶ τυχόντες,
" Πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
" Οἵσι δ' τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
" Γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορᾷ μελέτῃ
" Καταζυχόμενος τὸν ἅπαντα χρόνον.
" Πρῶτον μὲ ὅπως θρέψωσι καλῶς,
" Βιοτὸν δ' ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις.
" Ἔτι δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ὄπι φλαύροις,
" Εἴτ' ὄπι χρηστοῖς μεμόχθωσι, τόδε
Ἔξιν ἄδηλον.
Ἓν δ' τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
Πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν.
" Καὶ δὴ γὰ ἄλις βίοτον εὗρον,
" Σωμάζά τ' εἰς ἥβαν ἦλθε τέκνων,
" Χρηστοί τ' ἐγένοντ'. εἰ δ' κυρήσῃ
" Δαίμων, ὃς φρῶδ' ἐς ἀΐδαν
" Θανάσ' προφέρων σώματα τέκνων.
Πῶς ἂν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
Τλιὸδ' ἔτι λύπαν ἀνιαροτάτην
Παίδων ἕνεκεν
Θνητοῖσι Θεὸς ὄπιβάλλειν;

Magna veni, si convenit genus
Muliebre studiis incumbere: sed enim est
Musa etiam nobis, quæ versatur nobiscum,
Sapientiæ *docendæ* causâ, verum non cum omnibus *habitat*.
" Exiguum enim numerum inter multas
" Invenias fortasse.
" Nec à Musis alienum, *numerum inquam* mulierum.
" Et aio mortalium, quicunque sunt
" Omninò *nuptiarum* expertes, nec genuerunt
" Liberos, anteire felicitate
" Eos, qui *liberos* progenuerunt.
" Qui enī nō habent liberos propter imperitiam *quid ignorent*,
" Utrum res suavis hominibus, an verò ingrata
" Sint liberi, cum non habeant,
" Carent multis miseriis.
" Sed quibus in ædibus est liberorū
" Dulce germen, eos video curis
" Confici omni tempore.
" Primum quidem quo pacto benè *ipsos* educent,
" Et unde victum relinquant liberis:
" Præterea verò utrum pro malis,
" An pro bonis laborent,
Hoc incertum est.
Unum verò, quod est omnium extremum, jam
Dicam, omnibus hominibus malum.
" Etenim jam *multi* abundè victum invenerunt *liberis*,
" Corporaque liberorum ad pubertatem pervenerunt,
" Bonique evaserunt. Si tamen *malus ipsis* occurrat
" Dæmon, hæc procul ab hominū oculis rapiens ad Plutonem
" Mors fert corpora liberorum.
Quomodo igitur prodest præter alios
Hunc etiam acerbissimum dolorem
Propter liberorum mortem
Addere Deos homi nibus?

1085 1090 1095 1100 1105 1110 1115

1099. Ὁρῶ μελέτῃ) τούτους φησὶν ὁρῶ τῇ σφῶν παῖδας συνεχεῖ καταπονουμένους μελέτῃ, τυτέστι τῇ καθημερινῇ ἐπιμελείᾳ.

1110. Δαίμων ὄπως) τὸ δαίμων τῷ δυνάτῳ συναπτέον. δαίμονα γὰ τὸν θάνατον ὠνόμασεν, φρῶδ' ᾗ ἐπεὶ ἄδηλος ἀνθρώποις ὁ θάνατος.

ANNOTATIONES.

V. 1084. Ἀλλὰ γάρ ἔξι Μῶσα καὶ ἡμῖν) Doctæ Mulieres inter Veteres recensentur *Corinna*, *Erinna*, *Sappho* *Hippo Chironis* filia, *Cassandra Priami*, *Hypatia Theonis* Philosophi, *Anna Comnena Alexias*, *Theano*, *Melissa*, *Myia*, nè dicam ex nostris Dominam *Elizabetham* Angliæ Reginam, *Jandmque Graiam*, quæque *Orindæ* nomine celebratur. Adeò verè à *Socrate* dictum est in *Platonis* Πολιτείας l. 5. Γυναῖκας μάντι πολλαὶ πολλῶν ἀνδρῶν βελτίους εἰς πολλά. Huc refer *Cæl. Rhodig.* l. 14. c. 1.

V. 1112. Λύει) λυπηλῶ. Vid. supra ad v. 556.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

Nuntius funestum novæ Sponsæ & Creontis exitium Medææ narrat, ac per partes describit: quâ re Implacabilis Veneficæ animus mirificè gaudio perfunditur. Illa demùm, quanquam vel solâ immanis facinoris cogitatione resiliat, ruptis tamen Naturæ legibus, quos ipsa pepererat, dulcissimos Pueros, Genitoris odio, ferro conficit. Hinc ipse Jason, auditâ Glaucæ & Creontis pernicie, ad Medæam tendit, ut & illam justo supplicio tollat & innocentes Liberos, nequid propter Matris impietatem à Corinthiis paterentur, authoritate suâ defendat. Ex Choro autem accipit, illos jam

nunc à Crudeli leænâ ferro extinctos, unde infelix Pater acerbissimo dolore obrutus cum Medæâ *expostulat. Illa quidem extra omnem inimicorum potestatem posita & in curru Draconum alatorum jamjam avolatura, se suámque causam tuetur,* Jasonémque & illius Inconstantiam execratur: *Ille è contrà amaris convitiis & querelis, quæ unica jam ulciscendi restabat via, abeuntem infectatur.*

ΜΗΔΕΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΣ, ΙΑΣΩΝ.

Ἰαμβοί.

Μη. Φίλαι, πάλαι τοι περσμήνουσα τὼ τύχω,
Καραδοκῶ τἀκεῖθεν, ὁι περβήσεται.
Καί τοι δέδορκα τόνδε τῆδ' Ἰάσονα
Στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεδισμένον·
Δείκνυσι δ' ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.
Αγ. Ὦ δῆνον ἔργον ἀθλίως ἐργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
Λιποῦσ' ἀπήνην, μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ.
Μη. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνεις φυγῆς;
Αγ. Ὤλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ' ὁ φύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
Μη. Κάλλιστον εἶπας μῦθον· ἐν δ' εὐεργέταις
Τοῖσιν πάρεσθ', ἐμοῖς ἔσῃ.
Αγ. Τί φής; φρονεῖς μὲ ὀρθά, κοὐ μαίνῃ, γύναι;
Ἥ τις τυράννων ἐξίαν ἠκισμένη,
Χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβῇ τὰ πιάδε;
Μη. Ἔχω τί κἀγὼ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
Λόγοισιν εἰπεῖν. ἀλλὰ μὴ σπέρχου φίλ'.
Λέξον θ' πῶς ὤλεντο· δὶς τόσην γὰρ ἂν
Τέρψιν ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.
Αγ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχ' ὀρθὴ
Σοὶ πατρί, κ' παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,
Ἡδημεν, οἵπερ σοῖς σκάμμοσιν κακοῖς,
Δμῶες· δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πτόλις λόγος,
Σὲ, κ' πόσιν σὸν, νεῖκος ἐσπεσεῖσθαι τὸ πρίν.
Κύσει δ' ὁ μὲν τις χεῖρα, ὁ δ' ξανθὸν κάρα
Παίδων· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἡδονῆς ὕπο,
Στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσσόμην.
Δέσποινα δ', ὧν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
Πρὶν ἴδ' τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
Ἔπειτα μὲν τι παρεκαλύψατ' ὄμματα,
Λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
Παίδων μυσαχθεὶς εἰσόδους· πόσις δ' ὀργάς τ' ἀφῆρει, κ' χόλον νεανιεύ',

Med. Amicæ, jampridem præsciò eventûs fortunæ, Expecto, ab illa parte, quò res sit caitura.
Equidem video hunc ex Jasonis
Ministris venientem spiritúque irritato, *i.e. anhelo:*
Significat autem se novum aliquod malum nunciaturum.
Nun. O quæ dirum facinus impiè patrátti,
Medæa, fuge, fuge, neque navalem
Relinquens currum, *i. e. navem,* neque vehiculum terrâ calcans.
Med. Quid verò mihi dignum hoc exilio *patratum* est?
Nun. Puella regia modò periit,
Et Creon, qui *eam* genuit, tuis incantamentis.
Med. Pulcherrimum sermonem dixisti: inter benefactores
Et amicos meos posthac jam eris.
Nun. Quid ais? an rectè sapis, & non insanis, mulier?
Quæ cum injuriâ affeceris lares regios,
Gaudes audiens, & non metuis hæc?
Med. Ego etiam possum aliquid contra tua
Verba dicere: sed nè nimiùm properes, amice;
Verum enarra, quomodo perierint. Nam bis tantum
Nos delectaveris, si pessimè sint mortui.
Nun. Postquam germina soboles tuorum liberorum venit
Cum patre, & ingressa est nuptiales ædes,
Gavisi sumus, qui tuis laborabamus malis,
Famuli: per aures verò statim ibat multus sermo,
Te, & tuum maritum diremisse priorem discordiam.
Osculabatur aute alius quidē manum, alius verò flavum caput
Puerorum: ego verò & ipse præ lætitiâ
Simul tuos filios comitabar in conclave mulierum.
Domina verò, quam nunc pro te admiramur,
Priusquam vidisset par tuorum liberorum,
Habebat promptum oculum in Jasonem:
Deinde verò texit oculos,
Et retrò avertit candidas genas,
Abominans ingressum puerorum: sed maritus tuus
Abstulit iram & bilem puellæ,

Λιποῦσ' ἀπήνην) καταχρηστικῶς νυῦν τὴν ναῦν ἁπλοῦν ὠνόμασεν. ἁπλοῦν γὰρ κυρίως ἡ ἄμαξα. ὄχον δὲ λέγει, τὸ ὄχημα. ὁ δὲ νῆς, εἴτε διὰ νεὼς, εἴτε δι' ὀχήματος, εἴθ' ὁπωσδήν φεύγε. Τί φὴς; φρονεῖς μὲν) πῶς, φησὶν, εἶπας τοῦτο, ὅτι μοὶ γὰρ κατὰ φύσιν φρονεῖς, καὶ οὐκ ἐξέστησας, δῆλον. θαυμάζω δέ πως οὐκ ἀγωνιᾷς ἀκούσασα τὸν βασιλικὸν οἶκον διεφθάρθαι ὑπὸ σῶν φαρμάκων. ἢ κατ' ἐρώτησιν διενεκτέον τὸν λόγον, πῶς εἶπας τοῦτο; πῶς οὐχὶ μαίνεσθαι σὲ καὶ διαφρονεῖν ἂν τις νομίσειεν, οὐκ ἀγωνιῶσαν ὅτι τοῦτο, ἵνα ὁ μὲν παρέλκῃ. Ἔχω δὲ) καὶγὼ φησὶν ἔχω πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας μοι μέμψεις ἀπολογίαν, περάσαιμι δ' ἂν εὔλογον περσάγειν, εἰ ὦν εὐλόγως δοκῶ μοι χαίρειν, ἐφ' οἷς ἀπήγγειλας, ἀλλὰ τέως μὴ σπεύδε καὶ ἐπιχείρει. αἰνίσσεται δὲ τὸ αὐτὸ πρότερον ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος. Ἐπεὶ τέκνων σῶν) ὡς εἰσόμην φησὶ τοὺς σοὺς παῖδας τὰ δῶρα προσφέροντας, ἐχάρημεν ἡμεῖς οἱ δεσπόται, ὀπηνίκα ἐλπίκαμεν πρὸ τούτου, ἐννοοῦντες τὸ σὸν σκυθρὸν τύχῃ. λέγει δὲ τὸ ἀπεζεύχθαι τοῦ Ἰάσονος. ὡς ὃν φησὶν εἰδώλου τὰ δῶρα νομιζόμενα ὑπὸ Ζηνὸς, ἐυφράνθημεν, ἐλπίσαντες ὑμᾶς πεπαῦσθαι τῆς ἔχθρας. ἐπεὶ καὶ πολὺς ὢν λόγος τὸν οἰκίαν διαλελῦσθαι ὑμᾶς, καὶ τὸ πρότερον φιλονεικίαν εἰς φιλίαν μεταβεβληκέναι. Στέγας γυναικῶν) τοὺ οἴκους, ἔνθα αἱ γυναῖκες διέτριβον ἀὶ θαλασσιργοῦσα, μᾶλ' ὧν ὧν Γλαύκη ἐπισκοποῦσα τὸ ἐρασίαν. καὶγὼ ἔν φησὶν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς ζωπλοῦν τοῖς σοῖς τέκνοις. λείπει δὲ ἢ εἰς, ἵν' ἢ εἰς στέγας. 1146. Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν) ἀντὶ τοῦ προθύμως καὶ ἥδεσα ἐώρα τὸν Ἰάσονα. ὡς ἢ εἰδὲ τότως παρέγλας, ἀπεστράφη τὸν Ἰάσονα, τὸ μισεῖν μᾶσθ' εἰς τοὺ προγόνους νοσήσασα. Ὀργὰς ἢ ἀφῆρει, ἀντὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι τοῖς παισὶ, παρῄνει αὐτῇ μὴ βλαυθῆναι τότως.

ANNOTATIONES.

V. 1122. Ναΐαν λιποῦσ' ἀπήνην) Simile *Iphig. Taur.* v. 410. Ναΐοις ὀχήμασι. Sic ἅρμα θαλάσσης & ποσὶν ἅρμα & ἅρμα ποσειδάνιον. Navis frequenter vocatur apud *Nonnum* in Dionys. Hinc *Virgilius* A n. l. 6. ---*Classique immittit habenas.* Multas præterea *M. Antonius Muretus* (Variar. Lection. l. 1 c. 11.) ex variis Authoribus similes locutionis formulas profert; quem videat Curiosus Lector. Sic *Æschyl.* λαιψηρὸν ναυτίλων ὀχήμασι. *Josua Barnes.*

V. 1127. Ἐν δ' ἀλγίστοις) Vid. quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 877.

V. 1140. Ἐσπεῖσθαι) Infinit. Perfect. & Plusquam Perfect. à σπένδω, σπείσω, ἔσπεικα, ἐσπέσμην &c.

V. 1145. Τέκνων ξυνωρίδα) Suprà v. 1136. Dicuntur τέκνων δίπτυχ' ὀρθὴ. Et eadem Phrasis extat *Phœniss.* v. 1092. Ζῇ σοι ξυνωρὶς εἰς τοὶ ἡμέρας τέκνων. Συνωρὶς autem par quodvis sonat, Vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 324. *Josua Barnes.*

V. 1148. Λάθικε &c.) Eadem locutio suprà v. 923.

Λέγαν

Λέγων τάδ' · ἐ μὴ δυσμῆνὶς ἔσῃ φίλοις,
Παύσῃ ϑ' ὑμᾶ, κ) πάλιν τρέψῃς κάρα,
" Φίλυς νομίζυσ', ὕσπερ ἂν πόσις σέϑεν.
Δέξῃ ϑ' δῶρα, κ) παραιτήσῃ παῖδὸς,
Φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμῶ χάριν. 1155
Ἡ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
Ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· κ) πρὶν ἐκ δόμων
Μακρὰν ἀπῆναι πατέρα κ) παῖδας σέϑεν,
Λαβοῦσα πέπλυς ποικίλυς ἠμπέσχετο,
Χρυσοῦν τε ϑεῖσα σέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις, 1160
Λαμπρῷ κατόπτρῳ χρηματίζεται κόμην,
Ἄψυχον εἰκὼ σωμάτ⊖.
Καπφτ' ἀναστᾶσ' ἐκ ϑρόνων, διέρχεϑ'
Στέγας, ἁβρὸν βαίνυσα παλλεύκῳ ποδί,
Δώροις ὑφηχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
Τένοντ' ἐς ὀρϑὸν ὄμμασι σκοπουμένη.
Τὼνδένδε μὴ τοι δῆνον ἦν ϑέαμ' ἰδεῖν ·
Χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα, λεχέια πάλιν
Χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, κ) μόλις φϑάνει
Θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
Καί τις γεραιὰ ϑεραπόλων, δόξασά που
Ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἢ τιν⊖ ϑεῶν μολεῖν,
Ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' * ὁρᾶ κρᾶ σῶμα. * an ὁρᾷ;
Χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ' ἄπο
Κόραις τρέφυσ', αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χροΐ · 1175
Εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγα
Κωκυτόν · εὐδὺς δ' ἡ μὲ εἰς παῖδὸς δόμυς
Ὥρμησεν, ἡ δ' πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
Φέρουσα νύμφης συμφορὰν · ἅπασα δ'
Στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπῳ δρομήμασιν. 1180
Ἤδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεϑρον δρόμου
Ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνϑήπετο.
Ἡ δ' ἐξ ἀναύδου κ) μυσαρᾶ⊖ * ὄμματ⊖ * ἰσ. ὄμματα.
Δεινὸν σενάξασ' ἠπάλαγν' ἠγείρετο ·
Διπλᾶν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεφαντάζετο. 1185
Χρυσᾶς μὲ ἀμφὶ κρατὶ κείμην⊖ πλόκ⊖,
Θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός.
Πέπλοι δ' λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,

Hæc dicens: Nè sis inimica amicis.
Desistéque ab irâ, & huc iterum converte caput,
" Existimans amicos eosdem, quos maritus tuus.
Accipe verò munera, & roga patrem,
Ut remittat exilium his *meis* liberis, *in* meam gratiam.
Hæc verò ut aspexit ornatum, non continuit se,
Sed promisit viro omnia. Et priusquam ex ædibus
Procul abirent pater & liberi tui,
Acceptam variam vestem induit,
Ponensque auream coronam supra cincinnos,
Nitidum *ad* speculum componit comam,
Inanimæ corporis imagini arridens.
Deinde ubi surrexisset de solio, perambulat
Ædes, delicatè incedens candidis pedibus,
Donis *hisce* vehementer gaudens, multum & sæpe
Cervicem ad erectam oculis respiciens.
Postea verò erat miserabile spectaculum videre:
Nam mutato colore, obliqua retro
Cedit, tremens membris: & vix antevertit
Solio illapsa, nè caderet in terram.
Tum verò una ex famulis anus, cum exiltimaret
Aut Panis iram, aut alicujus *alius* Dei *in ipsam* venisse,
Ululatum edidit, prius quàm videret per os
Exeuntem candidam spumam, & ab oculis
Vertentem pupillas, & non amplius in corpore esse sanguinem.
Deinde sono diversam ab ululatu emisit magnam
Ejulationem: statim verò una quidem in domum patris
Cucurrit, alia verò ad recentem maritum,
Dictura calamitatem sponsæ: tota verò
Domus resonabat frequentibus discursitationibus.
Jam vero *Morbus* tollens celerem pedem
Velut Equus velox cursûs metam attigit;
Quum illa ex mutâ & quæ clauserat oculos,
Graviter ingemiscens misera excitabatur:
Nam duplex malum infestabat eam.
Aurea quidem corona capiti impositа,
Emittebat mirabilem vorticem ignis omnia devorantis:
Pepli verò tenues, tuorum liberorum dona,

Λέγων τάδε) οὐ δὸ ἀρνήσῃς ἀντὶ μιᾶς κείνους, τυτέσι μὴ δυσμενὴς τοῖς φίλοις ἔσο. ἀλλὰ παῦσα ϑυμᾶ, κ) ἐπίστρεψον πρὸς αὐτὸν τὰς ὄψεις. Οὐκ ἠνέσχετο) ἀντὶ τῦ οὐκ ἠνέσχετο δὲ τυαύτῃ καταστάσει μεῖναι, ἀλλὰ μεταβλήϑη τῆς ἀγελοπλ⊖ τῦ ϑυμᾶ. Μακρὰν ἀπῆναι) ὥστε δὲ ϑεωμένης γίγνεται τὸν κόσμον ἰδοῦσα, κ) ἕρμαιον ἡγήσατο δῦναι, ὡς μὴ ἀναμεῖναι τὴν ἀπουσίαν τῦ Ἰάσον⊖, ἀλλ', ἔτι πλησίον ὄντ⊖ τῦ πατρὸς κ) τῶν παίδων, εὐδὺς λαβοῦσα ἐνεδύσετο τὸν κόσμον. Ἴσαμεν ϑ' ὅτι αἱ γυναῖκες ἐκ ἔτι παρυσία τῶν ἀνδρῶν κοσμοῦνϑ'. αὖτη ἔν φησιν ὑφηνδεῖσα τὴν δῶρα ἠ παρηλήσατο, κ) παρόντος τῦ Ἰάσον⊖, ἐνεδύσατο τὸν κόσμον. Ἄψυχον εἰκὼ) γεάφει τις ϑεασϑλέπτως σῶματ⊖, ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὴν ἐν τῷ κατόπτρῳ φαινομένην μορφὴν. Ἄψυχον ἦν εἰκὼ) τὴν εἰς τὸ ἔσοπτρον φαινομένην. Σώματος δὲ λέγει, τῆς τῷ ὄντι ἔμψεως· τὸ ϑ' ἑξῆς πρὸς τὴν ἄψυχον εἰκόνα τῦ σώματ⊖ γελῶσα, τυτέστι χαίρουσα ἐπὶ τῇ ὑποπτευσῃ αὐτῆ κατόπτρῳ συμορφίᾳ. Ἡ παιδὸς ὀργὰ) ἐξαίφνης καταπεπονϑυῖα ὥστο τὸ παλαιὸν ἄνϑρωποι ὑπὸ Πανὸς μάλιστα κ) Ἐκάτης καταπεπλῆχϑαι τὸν νῦν. ὁ ϑ' νῦς, κ) τὶς ἡδὺ ϑεραπευῶν γεραιὰ ϑεότερον ἐωρακυῖα κτῆσιμα ϑεσίοντα τὸν ἀφεῖν, ἐκτρέψασα τὸν ὀφϑαλμὸς, κ) τὸ αἷμα νεκρώδων λιπὸν τὸ σῶμα, νομίσασα ϑεῦ τιν⊖ ἦξ) χέλον, ἤυξατο αἰϑναι αὐτῷ. εἶτα ὡς ἐυχεμένης ἐπίστευσε τὸ κακὸν, ϑρηῶδον ἠφίει, ὡς λοιπὸν ἀπολλυμένης αὐτῆς. 1172. Πανὸς ὀργὰς) τὰ πανικὰ δείματα, οἱ μὲν ἀφιδίων φόβων κ) ταραχῶν αἰτίαν τῷ Πανὶ ἀναπϑέασιν. Ἀντίμολπον) ἀντίφϑογγον, ἐναντίον τῇ ἐυχῇ. ἢ γὰ ταυτὸν μολπὴ κ) ϑρῆν⊖. Εὐδὺς δ' ἡ μὲ) ἡ μὲν ἡδὺ ϑεραπευῶν πρὸς τὸν πατέρα ὥρμησεν τῆς Γλαύκης, ἀπαγγέλλουσα τὸ συμβάν. ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἰάσονα. Ἤδη δ' ἀνέλκων) ἤδη δὲ κ) ταχὺς βαδιστὴς τὸ ὑπόμισϑον ἑαυτῷ κῶλον ἀνέλκων, ἡδὺ τερμόνων τῦ δρόμυ ἀνϑήπετο, ὡς ταχὺ βαδιστὴς ἵππ⊖, τυτέστιν ἤδη ἡ ταχεῖα νόσ⊖ ἐξὺ κ) ὑπομισϑὲν ὑποβαίνουσα ἡδὺ μυελῶν αὐτῆς ἀνϑήπετο. ὁ ϑ' νῦς, ἤδη ϑ' κ) τὸ πῦρ ἡδὺ ὀστῶν ἀνϑήπετο, ὡς ταχὺς βαδιστὴς ἵππ⊖ ταχέως ἀφίκηται εἰς τὸν καμπτῆρα. τέλ⊖ ϑ' σῶματ⊖ τὰ ὀστᾶ. Ἄλλως. Ἐκ ϑραδείγματ⊖ ἔλαβε τὴν ἔννοιαν, δηλῶσα βελόμην⊖ τὴν ὀξύτητα τῆς κακῆς. ὅτω ϑ' ταχέως ἐνέμετο αὐτῷ τὸ πῦρ, κ) ὅτως ὀξέως ἡδὺ ὀστῶν αὐτῆς ἀνϑήπετο, ὡσαὺ ὀξύτατ⊖ ἵππ⊖ ἀναπηδίζων ἑαυτῆ τὸν πόδα, τυτέστι μεγάλοις κ) ταχέοι πηδήμασι ϑεώμην⊖, ἵνα πρὸς τὸ τέλ⊖ ἀφίκοιτο τῆ δρόμυ, τυτέστι τὸν καμπτῆρα. τῆ γὰ σώματ⊖ τὸ τέλ⊖ τὰ ὀστᾶ εἰσὶν, ὡς τῆ δρόμυ ὁ καμπτήρ. πλέϑρον δέ ἐστιν μέτρον γῆς. ἔκπλεϑρον ϑ', μέγα πήδημα, κ) ὑποβαῖνον πλέϑρα μέτρον. 1182. Ταχὺς) βαδιστὴς, τὸ διάστημα λέγει τὸ μηδμόνος, ὃς ἦ ἀναυδ⊖ ἰῶ, μέχρις ἦ ἐφϑέγξατο. ὅσων γὰ διώματα τετρακὶς χωρῆ ἔχειν ταχὺς δρομεὺς ἀπὸ βαδίζοντ⊖ ἀφεϑεὶς μέχρι καμπτῆ, τοσοῦτον κ) αὐτὴ ἀναυδ⊖ ἰῶ.

ANNOTATIONES.

V. 1162. Περισκλήσα) aliàs περισκλίπτουσα. *Schol.*
V. 1164. Ἄζεσϑαι βαίνουσα) συνεκμένη. Vide ad *Cyclop.* v. 40.
V. 1172. Ἡ πανὸς ὀργὰς) Hinc Πανικὰ δείματα. De *Panicis* verò terroribus Vid. *Rhes.* v. 36. & *Bacch.* v. 305.
V. 1182. Ταχὺς) Βαδιστὴς, τὸ διάστημα λέγει τὸ μηδμόνος, ὃς ἦ ἀναυδ⊖ ἰῶ, μέχρις ἦ ἐφϑέγξατο. ὅσων γὰ διώματα τετρακὶς χωρῆ ἔχειν ταχὺς δρομεὺς ἀπὸ βαδίζοντ⊖ ἀφεϑεὶς μέχρι καμπτῆ, τοσοῦτον κ) αὐτὴ ἀναυδ⊖ ἰῶ.
V. 1182. Τερμόνων) De hâc voce, vide ad *Phœniss.* v. 1361.
V. 1183. Μύσων⊖ ὄμμ⊖) Mallem ὄμματα legi; ut fit ἐξ ἀναύδ⊖ προσώπ⊖ κ) τὰ ὄμματα μύσων⊖. *Josua Barnes.*

Πλὴν τῷ τεκόντι) διὰ τὸ πᾶσι, τυτέσι πᾶσιν ἄλλοις. σφόδρα δυσπήνως ἔχει, πλὴν τῷ τεκόντι. μόνῳ γὰρ ἔτι ἐπεγήρασκε τῷ Γλαύκῃ, ἐπείπερ ὀξύτερον κατέγνω τῷ κόρῃ. Τὸ γὰρ οἰκεῖον πάζει πάντ' ὄμως. Εὐδὺς δ' ἀπήμων καρδία κἀδδ' ἀμφ' ἀλλότριον. * Πίνδαρος. Γναθμοῖς ἀδήλοις) αἱ γὰρ σάρκες φησὶ τῆς γναθμῆς κατέρρεον, ὑπὸ τῆς ἀδήλου ποιᾶν φαρμάκων. δοκεῖ δὲ ἀντὶ τῆς γυναικὸς κέχρηται Τυχὼν γὰρ ἔχρωσε) ἀντὶ τοῦ ἡ δυσγλωττία τῆς Γλαύκης καὶ τὸ ἀεὶ ταύτῃ πάθος ἐπαίδευεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέτρεπεν. Συμφορᾶς δ' ἀγνωσία, ἤτοι ἀγνοῶν ὁκ φαρμακείας εἶη) τὸ πάθος καὶ τῷ συμπαθητὸν αὐτῆς φύσιν. Τίς τὸν γέροντα) τὸν πλησίον θανάτου ὄντα. τύμβους δ' καλεῖσι τοὺς γέροντας, παρὸσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου. Προσείχθ' ὥσπερ κισσὸς) προσεκολλήτο, προσεπλέκετο τοῖς πέπλοις αὐτοῖς, ὥσπερ ὁ κισσὸς προσπλέκεται τοῖς περὶ αὐτὸν τυγχάνουσιν ἕρνεσιν. Ἡ δ' ἀντελάζυτ') ἦδ' ἀντελαμβάνετο, ὡς δὴ προσδοκῶσα ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν. Εἰ δ' πρὸς βίαν ἄγοι) ὅτε δ' φησὶν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβούλετο ἀναστῆσαι βίᾳ, οὐκ καὶ τὰς ζάρκας ἀπέπεμπε. Πέλας πόδεινὴ) ὀξὺ συμφορᾷ ὄντες πόδεινὴ πρὸς δάκρυα καὶ θρῆνον κείνται, ἀντὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτος συμφορᾷ, ὃς ἄν τις ἰδὼν ποθήσει δακρύσαι, ἐλεεινὰς ὄντας τῷ θεάματι. Καί μοι τὸ μὴ σὸν) τὸ σὸν ἀντὶ τοῦ σύ. αὐτὴ, φησὶ, ἀφ' ἧς ἤκουσας ἀρχῆς λόγου, ἐκποδὼν ἧκε καὶ φύγε. πειρᾶται γὰρ αὐτὴ τιμωρίας. τῷ ἓν λόγῳ καὶ ὧν ἀπήγγειλα φρένα γίνου. ζημίας δὲ ἀποτρέπω πάντα ἀντακόλασιν τῆς συμφορᾶς, ἧς δέδρακε καταληφομένους σε. ὁ δὲ πᾶς νῦν ὕστος, καὶ σὺ μὴ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ λόγου πειθεῖσα φεῦγε. εἰ γὰρ μὴ φύγῃς τὴν πεῖραν γνώσῃ καὶ ἐπαναστρεφομένου εἰς σὲ πάντα ζημίαν, καὶ πάντα συμφορήν. ἢ ὕστος, τὸ χρὴ σὲ ἔξω τοῦ λόγου μοι ἔστω. ὃ ἔστι, τὸ χρὴ σε ἐκ ὑξερχάσεσθαι τοῦ λόγου. αὐτὴ γὰρ γνώσῃ τὰ λοιπὰ ὁκ τῆς εἰς σὲ ἀνακυκλήσεως ζημίας. Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ) γενέσθαι καὶ γλώσσῃ, ἵν' ᾖ τὴ ἑαυτῆς γλώσσῃ καὶ φλυαρίᾳ ὄφελος, ὅσον ὐδέπω πάντα καταληφομένου σε πάντα, εἰ μὴ ζωτόμους φύγῃς. 1224. Τὰ θνητὰ δ' ὡς νῦν) τοῦτο εἶπεν, ἐπεὶ πάντες ἦσαν σοφῶν μεγάλα διώκειν τοὺς ἀνθρώπους παρέδοντο, καὶ λογισμῷ δ' αὐτέρυς ἦσαν θεῶν. Ὅμηρος μὲν γὰρ Ὀδυσσέα καλεῖ, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον. Πίνδαρος δ' φησὶν ὕστος, † Ἀλλά τι προσφέρομαι ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἤτοι φύσιν Ἀδαμάντιος. ἐγὼ δὲ, φησὶ, καὶ εἶπον ἔδοξε ἦν σοφῶν ἐπᾶραι τὸ ἀνθρώπινον ἦθος, ὃ προδιήσομαι σκιὰν ἀποφαίνειν τὰ χρὴ τοὺς ἀνθρώπους πράσσειν.

Λᾴκλῳ ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος. — Devorabant candidam carnem infelicis.
Φόβῳ δ' ἀναΐσσ' ὀκ ἴχνων πυρουμένη, — Ipsa verò infiammata fugiebat, surgens de folio,
Σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε, — Concutiens crines & caput huc & illuc,
Ῥῖψαι θέλουσα στέφανον. Ἀλλ' ἀρηρότως — Volens abjicere coronam: sed firmiter *hærens capiti*
Σιώδεσμα χρυσοῦς εἶχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην — Vinculũ aurũ, *i. e. aurea corona*, habebat ignis v. poſtquam comam
Ἔσῃσε, μᾶλλον δὶς τοσοῦδ' ἐλάμπετο. — Concuſſit, magis, *atque adeò* bis tantum emicuit.
Πίτνει δ' ἐπ' ἔδας συμφορᾷ νικωμένη, — Ipſa vero victa malo cadit in terram,
Πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν. — Et à nemine potuit facilè agnoſci præterquam à patre,
Οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν καθάρσιος, — Nec oculorum enim clarus erat ſtatus,
Οὔτ' εὐφυὲς προσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρου — Nec liberalis facies: ſanguis verò ex ſummo
Ἔσταζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί. — Capite ſtillabat mixtus igni,
Σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων, ὥστε πίτυινον δάκρυ, — Et caro ex oſſibus, ſicut piceæ lacrymæ,
Γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον· — Per genas defluebat arcanis illis pharmacis,
Δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν — Horrendum ſpectaculum: omnes verò metuebant attingere
Νεκρόν. τύχῃ γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον. — Cadaver. Fortunam enim habebamus magiſtram.
Πατὴρ δ' ὁ πλήσας συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ, — Sed infelix pater ignoratione mali,
Ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπιτνεῖ νεκρῷ, — Statim ingreſſus domum, irruit in eam jam mortuam,
Ὤϊμωξε δ' εὐθὺς· καὶ περιπύξας χέρας — Et ſtatim cœpit ejulare: & manibus circundans *eam*,
Κυνεῖ, περισωδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ, — Oſculabatur, his *eam* compellans. O miſera filia,
Τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; — Quis Deorum tam turpiter te perdidit?
Τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν — Quis me ſenem ſilicernium orbatum te
Τίθησιν; οἴμοι, συνθανοῦμαί σοι, τέκνον. — Facit? hei mihi! Utinam tecum moriar filia.
Ἐπεὶ δ' ὀδυρμῶν καὶ γόων ἐπαύσατο, — Poſtquam autem lamentationum & luctuum finem fecit,
Χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας, — Volens ſenile excitare corpus,
Προσεῖχθ', ὥστε κισσὸς ἕρνεσιν δάφνης, — Adhæſit, ſicut hedera ramis lauri,
Λεπτοῖσι πέπλοις· δεινά δ' ἦν παλαίσματα. — Tenuibus peplis. erat autem horribilis lucta.
Ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, — Ipſe enim volebat excitare genu,
Ἡ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δ' πρὸς βίαν ἄγοι, — Ipſa verò retrahebat. ſi verò per vim trahebat,
Σάρκας γεραιὰς ἑσπάραξ' ἀπ' ὀστέων. — Senilem carnem divellebat ab oſſibus.
Χερνῴ δ' ἀπέστη, κἀπεδήχθ' ὁ δύσμορος — Tandem verò defecit, & inielix dimiſit
Ψυχήν· κακῶν γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος. — Animam: non enim amplius malo erat ſuperior.
Κεῖνται δ' νεκροὶ, παῖς τε, κἀγέρων πατὴρ, — Jacent autem mortui, filiáque, & ſenex pater, *alter*
Πέλας· ποθῆνὴ δακρύοισι συμφορά. — Prope *alterum*; digna lacrymis calamitas.
Καί μοι τὸ μὴ σὸν ἐκποδὼν ἔσω λόγου· — Quare mihi tua quidè *perſona* è medio recedat *audito hoc* ſerm.
Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας πρὸς εὐφυΐᾳ. — Cognoſces enim tu ipſa pœnæ effugium.
" Τὰ θνητὰ δ' ὡς νῦν τοῦτον ἡγοῦμαι σκιάν· — " Res verò mortalium non nunc primùm arbitror umbram eſſe:
" Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι, τοὺς σοφοὺς βροτῶν, — " Neque trepidans dixerim, illos, qui de mortalibus ſapientes
" Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων, — " videntur eſſe, & indagatores *artificioſque* ſermonum,

ANNOTATIONES.

V. 1201. Γναθμῶν) *Schol.* γναθμοῖς legere videtur; ſed γναθμῶν retinendum.

V. 1209. Γερόντα τύμβον) aliàs unico verbo vocant τυμβογέροντα. Vid. quæ Nos ad *Heraclid.* v. 168.

V. 1210. Τίκνον) Vid. ſuprà ad v. 1069.

V. 1213. Δάφνης) *Iamb.* eſt. Vid. quæ ſupra notavimus ad *Phœn.* v. 19.

V. 1216. Ἀνθελάζετ') aliàs ἀντελάζετ'. Vid. *Scholiaſten* ad *Hecub.* v. 64. de λάζυμαι & λάζομαι. & *Bacch.* v. 451.

" Τῶτος μεγίστων μοιρίαν ὀφλισκάνειν.
" Θνητῶν γὰρ ἀδεὴς ὄζιν εὐδαίμων ἀνὴρ·
" Ὅλβῳ δ' ὑπερρυέντι, εὐτυχέστερος.
" Ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.
Χο. Ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ὀν ἡμέρᾳ
Κακὰ ξυνάψειν ὀρθίκως Ἰάσονι.
Ὦ τλῆμον, ὡς σε συμφορᾶν οἰκτείρομεν,
Κόρη Κρέοντος, ἥ τις εἰς ᾅδου δόμους
Οἴχῃ γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.
Μη. Φίλαι, δέδοκται τοὔργον, ὡς τάχιστά μοι
Παῖδας κτανούσῃ, τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός·
Καὶ μὴ, φίλοι, ἄμουσαν, ὀκνώσας τέκνα
Ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
Πάντως σφ' ἀνάγκη καὶ θανεῖν· ἐπεὶ δὴ χρὴ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Ἀλλ' εἶεν, ὁπλίζου, καρδία· τί μέλλομεν
Τὰ δεινὰ καὶ ἀναγκαῖα μὴ πρᾶσσειν κακά;
Ἄγε, ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
Λάβ', ἕρπε πρὸς βιοτὸν λυπρὰν βίου,
Καὶ μὴ κακισθῇς, μήδ' ἀναμνησθῇς τέκνων,
Ὡς φίλτατ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τῆσδε γὰ
Λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
Κἄπειτα θρήνει. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
Φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.

" Eos maximè stultos esse judicandos.
" Nemo enim mortalium est beatus vir:
" Opibus verò affluentibus, fortunatior
" Alio fieri potest alius; beatus verò nequaquam.
Cho. Videtur Deus multa hoc die
Mala congesturus justè in Jasonem.
O misera, quàm miseramur tuam calamitatem,
Filia Creontis, quæ in Plutonis domo
Vadis propter nuptias Jasonis.
Med. O amicæ, decretum est mihi negotium, quàm primum
Interfecero liberos, discedere ex hâc terrâ:
Neque cunctando prodere liberos,
Ut interficiantur ab aliâ infestiore manu.
Omninò necesse est eos mori: quia verò oportet,
Nos occidemus *eos*, qui etiam *eos* procreavimus.
Sed age, ô cor, armeris: quid cunctamur
Mala dira, & necessaria facere?
Age ô misera manus mea, arripe gladium,
Corripe, vade ad tristem metam vitæ,
Et ne sis ignava, neque memineris liberorum;
(Oh charissimos,) ut peperisti! sed hoc saltem
Brevi die obliviscaris filiorum tuorum.
Posteà verò luge: etsi enim occideris eos, tamen
Chari fuerunt, sed ego infelix mulier,

Εὐδαίμων ἀνὴρ) εὐδαίμονα ᾧ κλῄσει, τὸν ἄχειτέλεις ἀπείρατον κακῶν. 1238. Σχολὴ ἄγουσαν) διατριβὴ, βραδυτῆτα. πάλιν ᾧ τῷ ζωῆδει σήματι ἐχρήσατο, ᾗ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀλῶσαν. 1245. Πρὸς βαλβίδα) δηλοῖς κυρίως ἡ ῥίψις. ἄγε δὴ, ὦ Μήδεια, πρὸς ἄφεσιν ὅρμα, ᾗ ἀρχὴ δυσυχοῦς βίου ᾗ πράξεως ἐκπίπτειν δοκεῖ τὸ φόνος τῶν παίδων. 1251. Ἰὼ γᾶ τε ᾗ παμφανὴς) ὡς εἶδεν ὁ χορὸς, ὅτι πάντως ἔδοξε τῇ Μηδείᾳ φονεῦσαι τὰ τέκνα, ᾗ ὥρμησε πρὸς τὴν πρᾶξιν, ᾗ ὅτι δυμαρεῖς ἦν αὐτῇ τὸ κωλύσαι τοῦτο τὸ ἐγχείρημα, θεῶν δὲ μόνον τοῦτο, ὁπόταν λέγωσι τοὺς θεοὺς φιλανθρωπικοῖς λόγοις, εἰς τὸ κωλύσαι αὐτὴν τοιαύτης τόλμης. ᾗ ἥλιον μὲν ἐπικαλεῖται, ὡς πρέπον ἦν Μηδείας. ᾗ ὅτι πάνυ ἐπαινεῖ. τὴν δὲ γῆν ὡς μέλλουσαν ὑποδέχεσθαι τὸ μιαφονίας τὸ αἷμα. Καθείσθητε) κατοικτείρατε, ᾗ ἐλεήσατε ἀποβλέψαντες, ᾗ φρονοῦσα δὲ, ὅ τρέπει δοκοῦσαν αὐτὴν ὑπεξελθεῖν τὸ φόνον τῶν παίδων. 1256. Γονᾶς ἔβλασεν) ἀντὶ τοῦ ἐβλάστησε, ἔφυσε. ἐπεὶ ᾗ Μήδεια μὴν ἔκγονος ἦν Ἡλίου, ὅτοι δὲ ἐκ Μηδείας. θεῶν δ' αἷμα, φησί. ἐπεὶ ὃν φόβος ὀρθὸν, τὸ θεῖον αἷμα, οὐκ ἀνθρώπων πρέπειν, ᾗ σὺ αὐτὴν τιμωρῆσαι. Ἔξελ' οἴκων) τὸ ἔξης, ὑπόστρεψε τὴν οἴκων τὴν φορὰν τὴν ἐεννυὼ τὴν ἀλαστόρων. τάλαιναν δὲ ἐεννυὼ αὐτὴν φησὶ τὴν Μηδείας δαίμονα, ᾗ τὴν Μήδειαν. ὑπείληπται γὰρ τοιούτων κακῶν αἰτία εἶ ἐεννύς. τάλαιναν δὲ τὴν παλαίνας ποιεῖ ξ. 1261. Μάταν μόχθ) μάτην φησὶν ὑπὸ δαιμόνων πονηρῶν ἀπόλλυ τὰ τέκνα, μηδὲν πεπονηκότα. μόχθος ᾗ τέκνων, ὁ μοχθηρὸς βίος ᾗ τὴν τέκνων. λέγει ᾗ ἀποφατικῶς τὰ κακὰ πάθη, ᾗ μοχθηρὰ τέκνα.

Στροφή.

Χο. 1 Ἰὼ γᾶ τε, ᾗ παμφανὴς ἀκτὶς
2 Ἀελίου, κατείδετε, εἴδετε τὰν
3 Ὀλομβίαν γυναῖκα, πρὶν φοινίῳ
4 Τέκνοις προσβῆναι χέρ' αὐτοκτόνον·
5 Σᾶς γὰ ἀπὸ χρυσέας
6 Γονᾶς ἔβλασεν· θεῶν
7 Δ' αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων.
8 Ἀλλά νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτεργε,
9 Κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φοινίαν,
10 Τάλαιναν τ' ἐεννυὼ ὑπ' ἀλαστόρων.

Strophe.

1 Iô terra, & omnia illustrans radius
2 Solis, aspicite, videte illam
3 Perditam mulierem, priusquam cruentam
4 Liberis admoveat manum, quæ cædem ipsa patrabit:
5 Tuo enim ex aureo
6 Genere orti sunt; Deorum verò
7 Sanguinem nefas est cadere ab hominibus.
8 Quamobrem ipsam, ô divinum lumen, coerce,
9 Compesce, expelle ex ædibus cruentam
10 Miseramque furiam à malis dæmonibus *agitatam*.

Ἀντιστροφή.

1 Μάταν μόχθ. ἔρρει τὴν τέκνων,
2 Καὶ μάταν γόν. φίλιον τέκος, ὦ

Antistrophe.

1 Frustrà labor perit liberorum,
2 Et frustrà peperisti charum genus, ô tu,

ANTISTROPHICA.

ANNOTATIONES.

1227. Μοιρίαν ὀφλισκάνειν) ὄφλω, ὀφλίσκω, & ὀφλισκάνω pro ὀφείλω; & *Demosthenes* ἀνοίας ὀφλισκάνειν dixit, ut hìc *Euripides* μοιρίαν ὀφλισκάνειν. Et *Chrysostomus* ---τὴν γέλωτα ὀφλισκάνειν παρ' ἡμῶν. Et in hâc Fabulâ v. 581. πλείω ζημίαν ὀφλισκάνει. Sic δίκην ὀφλισκάνω. Vid. *Andr. Schotti* Observat. Human. l. 2. c. 23. Et *Gulielmi Budæi* Comment. Græc. Ling. fol. 78. *J. Barnes.*

V. 1241. Ἡμεῖς κτενοῦμεν &c.) Idem versus supra legitur *viz.* v. 1063. De Genere *Masculino* Plurali pro *unâ Fœminâ*, Vid. ad *Hecub.* v. 511. De hâc autem *Medæâ* inter Iram & Miserationem suspensione, Vid. *Callistrati* Imagines, & *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 4. c. 16 & c. 17. ubi & hic locus expenditur & locus ex *Neophrone* Poetâ de hâc ipsâ re elegantissimus, qui etiam apud *Stobæum* invenitur Titulo 20. De Irâ p. 107. Ex *Hugonis Grotii* Editione. Vid. etiam supra ad hujus Fabulæ v. 1021. *Josua Barnes.*

V. 1247. Τέκναν, ὦ φίλτατ', ὃν ἔπιλες) Ita legit Codex *Scaliger.* Nólque refert ad similem locum infra v. 1280. quem videris. *Duportus* quoque ὃν legit pro ὃς; sed & ὃς bene potest stare, quare nec amovendum puto. Hic verò semel in genere observandum, quòd *Genitivus Relativi* quodvis verbum sequi soleat, etiam Transitivum, si modo *Antecedens* fuerit in *Genitivo*; ut etiam quivis alius Casus, nam & *Atticum* est, quòd *Relativum* & *Antecedens* eodem casu gaudeant; sic χεῖρας βιβλίους, οἷς ἔχω. *Psalm.* 119. v. 47. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα, cum in sequenti versu sit Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα. *Josua Barnes.*

V. 1251 Ἰὼ γᾶ τε, ᾗ παμφανὴς Ἀελίου) Hunc locum ita vertit *Ennius*, *Jupiter*, túque adeò summe Sol, qui res omnes inspicis, Quique tuo lumine Mare, Terram, ac Cœlum contines, aspice: Hoc Facinus priusquam fiat, prohibe scelus. *Josua Barnes.*

3 Κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων
4 Πετρᾶν ἀξενωτάτων εἰσβολάν
5 Δειλαία· τί σοι φρενῶν
6 Βαφὺς χόλος προσπίτνει,
7 Καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβει;
8 Χαλεπὰ γὰ βροτοῖς ὀργενῆ μιάσμα-
9 τ' ὀπὶ γᾶαν αὐτοφόνταισι. ξυνοι-
10 δα θεόθεν πιτνέντ' ὀπὶ δόμοις ἄχη.

Παῖς. Οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

Επ. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ἀκούεις βοάν; ἀκούεις τέκνων;
Ἰὼ τλᾶμον, ἰὼ κακοτυχὲς γυναῖ.
Παρέλθω δόμους. ἀρῆξαι φόνον
Δοκεῖ μοι τέκνοις.

Παι. Ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ', ἐν δέοντι γάρ·
Ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.

Χο. Τάλαιν', ὡς ἆρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σί-
δαρος, ἅ τις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
Ἄροτον αὐτόχερι μοίρᾳ κτενεῖς.
Μίαν δὴ κλύω, μίαν τᾶς πάρος
Γυναῖκα φιλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη.
Πίπτει δ' ἁ τάλαινα ἐς ἅλμυρον, φόνῳ
Τέκνων δυσεβεῖ,
Ἀκτᾶς ὑφορτείνασα ποντίας πόδα.
Δυοῖν ὂν παίδοιν ζωσθανοῦσ', ἀπόλλυσ'.
Τί δή ποτ' ἔν γ' ἔοιτ' ἂν ἔτι δεινόν;
" Ὦ γυναικεῖον λέχος πολύπονον,
" Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά;

Ἰασονίδαι.

Ια. Γυναῖκες, αἱ πρόσθ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης,
Ἦρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεινὰ εἰργασμένη
Μήδεια * τοῖσιν, ἢ μεθεῖκεν φυγῇ; * Cant. πεῖσιδ.
Δεῖ γὰρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
Ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθη,
Εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.

3 Quæ reliquisti cærulearum Symplegadum
4 Scopulorum inhospitalissimum ingressum,
5 Infelix tu: Quare ad animum tuum
6 Accedit gravis indignatio,
7 Et ei succedit hostilis cædes?
8 Noxia enim sunt hominibus piacula cognatorum
9 Parricidis in terrâ. Scio
" 10 Divinitus immitti mala in domum.

Puer. Heu quid faciam? quò effugiam manus matris?
Alt. Nescio, charissime frater; actum enim est de nobis.

MONOSTROPHICA.

Ch. Audis clamorem? audis liberos?
O misera, ô mulier infelix,
Accedam domum; depellere necem à
Liberis ego constituì.
Puer. Per deos ferte opem, opportune enim *feretis:*
Quia sumus jam prope retia gladii.
Cho. O misera, quàm es saxum, aut ferrum, quæ liberorum, quos peperisti,
Frugem parricidiali modo occides?
Unam hactenus audio, unam *tantùm* de priscis
Mulierem injecisse manum charis liberis,
Ino furentem divinitùs, quando Jovis illa
Conjux ipsam emisit extra domum in exilium.
Misera verò cadit in mare propter cædem
Impiam liberorum,
Pedem supra marinum littus extendens.
Moriens verò cum duobus filiis, periit.
Quidnam igitur potest accidere tristius?
" O mulierum conjugia ærumnosa,
" Quanta hominibus mala jam attulistis?

Jasonis.

Jason.
Mulieres, quæ statis prope hanc domum,
Num in ædibus *est* illa, quæ facinus hoc atrox commisit,
Medæa istis? an hinc se proripuit fuga?
Oportet enim ipsam aut abscondi sub terrâ,
Aut attollere volatile corpus in aeris profunditatem,
Nisi regum domui det pœnas.

Πέτραν ἀξενωτάτων) Θεατρικῶς τὴν Προποντίδα, παρὸσον οἱ περιβάλλοντες τὸν τόπον σαφῶς διαπίπτουσι. Αὐτοφόντας) τοῖς αὐτοχείροις. ἀτυχοσύμφωνα, καὶ ἄξια τοῦ τολμήματος· καὶ ἀδικεῖ δὴ θεῶν δίκη περισπῶντα. θέλει δ' εἰπεῖν, ὅτι ἀξίως οἱ θεοὶ τίνουσι κολάζουσιν. ὁ δὲ νοῦς χαλεποὶ οἱ φόνοι τοῖς αὐτοχείροις, τοιοῦτοι χαλεπὸν μίασμα καὶ ἀποτρόπαιον ὁ φόνος· ὁ καὶ δὴ ὁμογνωμόνων τοῖς πολεμίοις αὐτόν. γεφύρια δὲ, καὶ σωθῶμεν, ὅ ἐστι τὸ ἐξῆς ξωθῶμεν θεόθεν ὅτι δόμοις πιτνέντ' ἄχη. χαλεπὰ γὰ βροτοῖς ὁμογνώμονα μιάσματα ὅτι γᾶαν αὐτοφόνταις. Ἀκούεις βοᾶν) τοῦτο πρὸς ἀλλήλας αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ φασὶν πρὸς ἐρώτησιν. τὸ δ' ὦ κακοτυχὲς γύναι, ἰδίως πρὸς τὴν Μήδειαν ἀναπεφώνηται. τὸ δὲ Παρέλθω δόμους, πάλιν πρὸς ἀλλήλας· τὸ δ' ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις, ἀντὶ ἀποφάσιν. Ἅπις τέκνων) ἢ πῶς τὸν ἄροτον τῆς τέκνων, ὧν ἔτεκες, αὐτοχειρὶ θανάτῳ κτενεῖς. Ἰνὼ μανεῖσαν) Ἰνὼ ἀντὶ χόλον τῆς Ἥρας μανεῖσα, ἔρριψεν αὑτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα τῷ ὑφ' " αὐτῆς Μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰ πάντας τοὺς Θηβαίους ἡ Ἥρα, ὅτι παρ' αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ Διόνυσος. καὶ Ια. αὐτὸς ὁ Διόνυσος ἐξέμηνε τὰς τῶν γυναῖκας, μὴ περιμενῶν αὐτὸν ὕστερον τῆς Θηβαίων. ἴσως δὲ καὶ τοῦτο τῆς Ἥρας ἐργασαμένης. οἱ μὲν ἐν ἱστορίᾳσι τὴν παιδοκατεχθῆναι τὴν Ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησιν αὐτὴν ἔχειν τῆς δύο παίδων γνωρίμων, Λεάρχου καὶ Μελικέρτου, αὐτὴν ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥίψαι. φασὶ δὲ αὐτοὺς εἰς Κύπρον ἐκβεβεντας, Ἰνὼ καὶ Μελικέρτην ἀναληφθῆναι περιάζει Σισύφου, ὡς καὶ ἀγῶνα Ἰσθμιον ὑπὸ Μελικέρτου καὶ χοροὺς θεῖναι τοῦτο ἑωρακότος. Μανεῖσαν) καὶ χόλον τῆς Ἥρας Ἀθάμας κατεδίξατο Λέαρχον, τὸν ἐξ Ἰνοῦς γνώμονα αὐτῷ παῖδα. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα ὑπὸ τῆς Ἥρας (ὥρμησε γὰ αὐτὴ, ὅτι ἐτεθηλάκει τὸν Διόνυσον) τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα ὁπισφάξασα Μελικέρτῃ, ἅλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησὶν, αὐτὴν αὐτὸν ἔχειν γνώμονα Λεάρχου καὶ Μελικέρτου, ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ἁλέσθαι. 1296. Δεῖ γάρ νιν) δεῖ δὲ αὐτὴν ἢ καταπαρταρωθῆναι, ἢ ἀναπτῆναι. εἰ ἄρα πέπιθε μὴ δώσειν δίκην θεῶν τολμηθέντων.

ANNOTATIONES.

V. 1263. Κυανεᾶν &c.) Quod hic de *Propontide*, aliàs de *Ponto* dixit, *Iphig.* Taur. v. 241. Quæ Lectio ex hoc loco confirmatur & illustratur; utraque enim Regio dicitur Symplegadum terra, ob vicinitatem. *Josua Barnes.*

V. 1269. Ξωσθῶμεν) aliàs ξωσθῶμεν.

V. 1278. Ἐγγὺς ἑσμὲν ἀρκύων) De hâc proverbiali formâ Vid. ad *Electr.* v. 665.

V. 1280. Τέκνων, ὧν ἔτεκες) Vid. supra ad v. 1247.

V. 1283. Γυναῖκα εἴλοις χέρα &c.) Puto χέρα legendum; (præcipue duobus Iambis aliis additis) quia nihil aliud deest ad Iambi trimetri tri constitutionem, cùm τὸ φι in φίλον sit communis, ut *Hom.* Iliad. Δ. v. 155. Φίλε κασίγνητε, θανάτου νύ τοι ὄρκια ἔταμον. Item Φ. v. 308. Φίλε κασίγνητε, θάλος ἀνέρος ἀμφοτέροιϊν πολε Σχαμάνδρου. Exempla brevitatis passim invenias. *J. Barnes.*

1296. Δεῖ γάρ νιν ὅπου γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω) Video τὸ σφε hìc, ut sæpè alibi, poni pro αὐτὸν, nempe suprà v. 944 & v. 806. & v. 33. & *Orest.* v. 29. &c. quare τό νιν vetus mutandum erat in νιν particulam expletivam, necesse enim erat ut breve fieret ob versum. *Josua Barnes.*

Πέποιθ',

Πέποιθ', ἀποκτείνασα τοιρά̃νους χθονός,
Ἀδῶ͂ς αὐτὴ τῇδε φεύξεσθαι δόμων;
Ἀλλ' ὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων ἔχω·
Κείνω μ', ὃς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς.
Ἐμοὶ δ' ὁ παίδων ἦλθον ὀκτῶσαι βίον,
Μή μοί τι δράσω· οἱ γεγῶτες ἠλύομεν,
Μητρῷον ὀκπεφάντοντες ἀνόσιον φόνον.
Χο. Ὦ τλῆμον, οὐκ οἶδ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἰᾶσον· ὐ γὰρ τάδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
Ια. Τί δ' ἔστιν; ἦπου κἀμὲ δοκεῖναι θέλει;
Χο. Παῖδες πεφᾶσι χεῖρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
Ια. Οἵμοι, τί λέξᾳς; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
Χο. Ὡς σοὶ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
Ια. Πῇ γὰρ νιν ἔκτᾰν', ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων;
Χο. Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψῃ φόνον.
Ια. Χαλᾶτε κλῆδας, ὡς τάχιστα, γεφύρωλοι.
Ἐκλύεθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακὸν,
Τοὺς μὲ δαμόντας, πῶ δ' τίσωμαι δίκην.
Μη. Τί τῇδε κινῇς κἀναμοχλεύῃς πύλας,
Νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τὼ εἰργασμένω;
Παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχῃς,
Λέγ' εἴ τι βούλῃ· χεῖρὶ δ' ὐ ψαύσῃς ποτέ·
Τοιόνδ' ὄχημα παῖδος Ἡλίου πατὴρ
Δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
Ια. Ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐμπίσῃ γυναι
Θεοῖς τε, κἀμοὶ, πᾶσί τ' ἀνθρώποις βλέπειν.
Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβάλῃς ξίφος
Ἔτλης, τεκοῦσα, κἀμὲ, πάντ' ἀπώλεσας.
Καὶ ταῦτα δράσασ', ἥλιόν τε προσβλέπῃς,
Καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον·
Ὄλοι'. ἐγὼ ὢ νῦν φρονῶ, τότ' ὐ φρονῶν,
Ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἑλλὼ' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
Πατρός τε, κῆ γῆς προδόπιν, ἥ σ' ἐθρέψατο.
Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
Κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν πρέσιον,
Τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
Ἥρξω μὲ ἐκ τοιῶνδε· νυμφοδωτεῖσα ὢ
Παρ' ἀνδρὶ τῷδε, κῆ τεκοῦσά μοι τέκνα,
Εὐνῆς ἕκατι κῆ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
Οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλλὼὶς γυνὴ
Ἔτλη πρὸ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
Γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ,
Λέαιναν, ὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσὼὶδος.
Σκύλλης ἔχουσ' ἀγριωτέραν φύσιν.
Ἀλλ' ὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι

Num consîdit, cùm interfecerit
principes hujus terræ,
Se posse impunitam aufugere ex
his ædibus?
Sed non tam ipsius, quàm liberorum curam gero:
Illam enim punient *cives*, quos
læsit:
Meorum verò liberorum veni ut
servarem vitam,
Ne aliquid mihi faciant Creontis
cognati,
Vindicantes injustam cædem à
Matre *eorum* perpetratam.
Cho. O infelix, nescis quo malorum veneris,
Jasón: nam non dixisses hæc verba.
Ja. Quid est? an vult etiam me occidere?
Cho. Liberi tui manu matris perierunt.
Ja. Heu quid dicis? quàm me perdidisti mulier!
Cho. Cogita igitur tanquam de mortuis liberis tuis.
Ja. Ubinam eos interfecit, intúsne, an extra domum?
Cho. Aperi fores, & videbis cædem tuorum liberorum.
Ja. Laxate feras quàm celerrimè, ministri,
Solvite repagula, ut videam geminum malum,
Hos *liberos* interfectos, & ut illam puniam.
Med. Quid hasce moves, & vectibus removes portas,
Quærens mortuos, & me quæ *cædem* patravi?
Desiste ab hoc labore; si verò tibi me opus est,
Dic si quid vis. Nunquam verò manu me attinges:
Talem currum Sol pater patris
Dat nobis, propugnaculum contra manum hostilem.
Ja. O sceleſta, ô maximè invisa mulier
Diis, & mihi, & universo mortalium generi,
Quæ tuis liberis injicere gladium
Ausa es, quos peperisti, & me filiis orbatum perdidisti:
Et cùm hæc feceris, tamen solem aspicis,
Et terram, quæ ausa es rem impiissimam.
Pereas. Ego vero nunc primum sapio, tunc non sapiens,
Cùm te ex domo, & terrâ barbarâ
Duxi in domum Græcam, magnum malum,
Et patris & terræ, quæ te nutrivit, proditricem.
Dii verò conjecerunt in me tuum malum dæmonem;
Nam occiso jam tuo fratre *Absyrto*, quocum simul educata es,
Conscendisti navem Argo, habentem pulchram proram.
Hæc quidem sunt tua initia. Inde verò nupta
Huic viro, *i.e. mihi*, & cùm pepereris mihi liberos,
Propter lectum, & *alias* nuptias eos perdidisti.
Nulla est Græca mulier, quæ hoc
Unquam ausa esset: præ quibus ego te dignam duxi,
Quam ducerem, connubium infestum, & mihi perniciosum,
Lænam, non mulierem, Tyrrhenâ
Scyllâ sæviorem naturam habentem.
Verùm nequaquam te plurimis conviciis

1300. Ἀδῶ͂ς αὐτὴ τῇδε φεύξεσθαι ἀπημώρηκα. Μητρῷον τὸν τῶν μητρὸς φόνον ἐκπεφάσσοντες αὐτοὶ, αὐτὴ τῇδε ἔγκλωσι πυλῶντες, ὑφ' ὧν εἰργάσατο φόνου ἡ τέκνων μήτηρ. τὸ ἐξῆς Παῖδες σφὲ τεθνᾶσι μητρῴᾳ χειρὶ, ἄνω ὀπὸ τοῦ πύργου ἑστῶσα, ταῦτα λέγει. Χειρὶ δ' ὐ ψαύσῃς) αὐτὴ τῷ, ὐ δυνήσῃ καταφθεῖναι ἡμᾶς, ὐδὲ καταλαβεῖν. ἔχομεν γὰρ ὄχημα θεὸς ὑπερφυλὼ τὴν πολεμίων. ὁπὸ ὕψους γὰρ πεφαίνεται ἡ Μήδεια, ὀχυρὸν δρακοντείοις ἁρμασιν, κῆ βασάζουσα νεκροὺς παῖδας.

Παρέσιον) Ἄψυρτον, τὸν ἀδελφὸν παρὰ πρῷραν ἐσίαν κῆ τὸν βωμὸν ἀνείλεν, ὡς ἔνιοι· ἢ ὅπι πρὸ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Ἀπολλώνιος φησίν. ἢ ἔπεικον ἐν τῇ παλείδι, ὡς Καλλίμαχος.

Τῆς Τυρσηνίδος) τῆς Σικελικῆς, Τυρσηνὸν γὰρ πλάγος Σικελίας. ἐκ τούτων φανερὸς ὅτιν Εὐριπίδης, τὴν Ὀδυσσέως πλάνην πρὸς Ἰταλίαν κῆ Σικελίαν γεγονέναι.

ANNOTATIONES.

V. 1309. Παῖδες πεφᾶσι χεῖρὶ μητρῴᾳ σέθεν) Scholiastes videtur hunc Versum ità legisse, Παῖδες σέθεν τεθνᾶσι μητρῴᾳ χερί.

V. 1321. Τοιόνδ' ὄχημα παῖδος ἡλίου &c.) Hæc referenda ad Fabulam, quæ *Medeam* junctis ad currum Draconibus, ex Avo *Sole* Patri *Æetæ* datis, per *Aerem* avectam aufugisse narrat. Quem locum *Horatius* respicit, *Epod.* 3. *Hoc delibutis ulta Donis Pellicem serpente fugit alite.* Huc addatur *Senec.* in *Medea.* v. 1020. *Sic fugere soleo; Patuit in cœlum via: Squamosa gemini colla serpentis jugo summissa præbent. Recipe jam natos, Parens, Ego inter auras aliti curru vehar.* De Sole *Medeæ* Avo, vide suprà ad v. 954. *Josua Barnes.*

V. 1338. Εὐνῆς ἕκατι κῆ λέχους σφ' ἀπώλεσας) Idem ferè infrà v. 1367.

Δάκοιμι,

Δάκρυμ, τυιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι δεῖσθ. Pungerem: talis confidentia tibi innata est.
Ἐρρ' αἰσχροπιὲ, ϗ τέκνων μιαιφόνε. Pereas tu venefica, & cæde liberorum polluta.
Ἐμοὶ δ' τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα· Me verò decet lugere meum fatum:
Ὃς ὅτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, Qui neque novis nuptiis fruar,
Οὐ παῖδας, ὓς ἔφυσα, καἰξεθρεψάμην, Nec liberos, quos genui, & educavi,
Ἔξω προσῳδὸν ζωσ' ἀλλ' ἀπώλεσα. Habebo, ut aliquar vivos, sed amisi.
Μη. Ἦ μάκρ' ἂν εἶχες τοῖσδ' ἀντία Med. Profectò prolixam orationē haberem, & huic contrariam
Λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο, Orationi, nisi Jupiter pater sciret,
Οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' εἰργάσω. Qualia beneficia à me acceperis, & quæ tu vicissim feceris.
Σὺ δ' οὐκ ἔμελλες, πάμ' ἀπιμάσας λέχη, Tu verò non debebas, meo connubio contempto,
Τέρπνον διάξειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί, Jucundam vitam agere, insultans mihi.
Οὐδ' ἡ τύραννος, ἥθ' ὁ σοὶ προξεὶς γάμους Neque puella regia, neq; qui tibi eam in matrimonium collocavit,
Κρέων ἀπατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβάλλειν χθονός. Creon, impunè debebat me ejicere ex hâc terrâ.
Πρὸς ταῦτα, ϗ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει, Quamobrem, si libet, voca me læenam,
Καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον. Et Scyllam, quæ in Tyrrheno solo habitavit.
Τῆς σῆς γὰ, ὡς χρὴ, καρδίας ἀνθῃμάμην. Tuum enim, ut convenit, cor vicissim sauciavi.
Ια. Καὐτὴ γε λυπῇ, ϗ κακῷ κοινωνὸς εἶ. Ja. Tu quoque doles, & particeps es malorum.
Μη. Σαφ' ἴσθι· λύει σ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ 'γελᾷς. Med. Bene scito. Juvat autem dolor, si tu me non irrideas.
Ια. Ὦ τέκνα, μήτερος ὡς κακῆς ἐκύρσατε. Ja. O liberi, quam malam matrem habuistis?
Μη. Ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ. Me. O liberi, quam periistis propter patris cupiditatem.
Ια. Οὐ τοίνυν ἡ μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν. Ja. Tamen mea manus non perdidit eos.
Μη. Ἀλλ' ὕβρις, οἵτε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι. Med. Sed injuria, & novæ tuæ nuptiæ.
Ια. Λέχρις σφε κηξίωσας ἕνεκα κτόμεν; Ja. An tu voluisti propter nuptias eos occidere?
Μη. Σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς; Med. An tu hoc exiguum malum esse putas mulieri?
Ια. Ἥτις γε σώφρων· σοὶ δ' πάντ' ἔσθ' κακά. Ja. Quæ quidem modesta sit: tibi verò omnia sunt mala.
Μη. Οἴδ' οὐκ ἔτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται. Med. Sed hi sunt mortui: hoc enim te mordebit.
Ια. Οἴδ' εἰσιν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μάστορες. Ja. Isti verò sunt, hei mihi, tuo capiti dæmones infesti.
Μη. Ἴσασιν, ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί. Med. Dii nôrunt, quis cœperit hoc malum.
Ια. Ἴσασι δῆτα σὴν ἀποπτύσαν φρένα. Ja. Nôrunt sanè tuum abominabilem animum.
Μη. Στυγῶ· πικρὰν δ' βάξιν ἐφῆκας ἔνδοθεν· Med. Odiosus es mihi, amarulentumque tuum sermonem odi.
Ια. Καὶ μὴν ἐγὼ σήν· ῥᾴδιοι γ' ἀπαλλαγαί. Ja. Et ego tuum. Facilis est Discessio & Separatio.
Μη. Πῶς ὦν; τί δράσω; κάρτα γὰ κἀγὼ θέλω. Med. Quomodo igitur? quid faciã? vehementer enim & ego cupio.
Ια. Θάψαι νεκρὼς μοι τόσδε, ϗ κλαύσασ πάρες. Ja. Sine me hos mortuos sepelire, & lugere.
Μη. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφας τῆσδ' ἐγὼ θάψω χερί, Med. Nequaquam, quia ego sepeliam eos hâc manu,
Φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεᾶς, Ferens in lucum Junonis deæ Acrææ, *i.e. arcium custodis*,
Ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων κατθυβίσῃ, Nè quis hostium eos contumeliâ afficiat,
Τύμβους ἀναστὼν. γῇ δ' τῇδε Σισύφου Sepulcrum revellens. In hâc porrò terrâ Sisyphi
Σεμνὸν ἑορτὸν, ϗ τέλη προσάψομεν Constituam præclarum festum, & sacrificia
Τολμηρὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου. Deinceps pro istâ impiâ cæde.
Αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως, Ego verò vado in terram Erechthei,
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος. Habitatura cum Ægeo filio Pandionis.
Σὺ δ', ὥσπερ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς, Tu verò, quemadmodum convenit, malus malè morieris,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος, Percussus caput tuum reliquiis navis Argûs,
Πικρὰς τελευτὰς τῆσδ' ἐμῆσδ' ἰδὼν γάμων. Ubi videris miserum exitum mearum nuptiarum.
ἡμέρας, θεῶν ὕβρισθε μηδεὶς ἄξιος βροτῶν.

* Τέλος δ' αὐτὸς ἐχθίονα. Vid. de his *Neophronis* Poetæ Versibus *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 4. c. 18. Ubi tamen incorrecta citat carmina, legitque βρότον, quod nos βρέχειαν, ut *Nonnus* βρέχειν μόρον dixit.

ANNOTATIONES.

V. 1346. Ἐρρ' αἰσχροποιὲ &c.) Vide *Athenæi* l. 13. c. 5. ferè ad finem; item *Pauli Leopardi* Emendat. l. 1. c. 7. De *Laidis* cum *Euripide* jocoso congressu circa hæc verba. De voce κακίζω, quâ notatum hunc Versum dicit *Scholiastes*, dicemus ad *Hippolyt.* v. 1192. *Josua Barnes.*

V. 1362. Λύει pro λυπεῖ, Vid. quæ suprà notavimus ad hujus Fabulæ v. 566. *Idem.*

V. 1371. Σῷ κάρᾳ) κάρητι, κάρηϊ, κάρᾳ, pro κεφαλῇ, à κάρας τὸ, quod tamen in *Nominativo* potiùs effertur κάρηξ. Vid. ad *Herc. Fur.* v. 910. *Josua Barnes.*

1385. Αἰγεῖ συνοικήσουσα) Quomodò *Thais* hoc Carmen alio sensu de *Grasone* hircum olente usurpaverit, vide ex *Athenæo Paul. Leopardi* Emendat. l. 1. c. 8. *Idem.*

V. 1386. Σὺ δ' ὥσπερ εἰκὸς, κἀθανῇ κακὸς κακῶς) Vid. *Jacobi Nicolai* Miscell. Epiphill. l. 4. c. 18. ubi Authorum de *Jasonis* morte locos varios profert. *Josua Barnes.*

Ἀνάπαιστοι

Ἀναπαγσοι.

Ια. Ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσζε τέκνων,
Φονία τε Δίκη.
Μη. Τὶς δὲ κλύει σου θεὸς, ἢ δαίμων,
Τῦ ψυδόρκου, κὴ ξεναπάτα;
Ια. Φεῦ, φεῦ μυσαρὰ, κὴ παιδολέτωρ.
Μη. Στεῖχε πρὸς οἴκυς, κὴ θάπτ' ἄλοχον.
Ια. Στείχω, διογῶν γ' ἄμφορ Θ. τέκνων.
Μη. Οὔπω θρηνῦς· μένε κὴ γῆρας.
Ια. Ὦ τέκνα φίλτατα. Μ. μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.
Ια. Καπτ' ἔκτας; Μ. πημάνυσα σέ.
Ια. Αἰ, αἰ· φιλίυ χρήζω στόμα Θ.
Παίδων ὁ πάλαι, προσπίξασθ.
Μη. Νῦν σφε προσαυδᾶς, νῦν ἀσπάζῃ,
Τότ' ἀπωσάμΘ. Ια. δός μοι πρὸς θεῶν
Μαλακῦ χρωτὸς φαῦσαι τέκνων.
Μη. Οὐκ ἔτι. μάτην λόγ Θ. ἔρριπται.
Ια. Ζεῦ, ταῦθ' ἀκύεις, ὡς ἀπελαυνόμε-
θ', οἷά τε πάσχομεν ὑπ' τῆς μυσερᾶς,
Καὶ παιδοφόνυ τῆσδε λεαίνης;
Ἀλλ' ὁπόσον γε μῶν πάρεστ, κὴ δυνάμεθ',
Τάδε θρηνῶ, κἀπιδαίζω,
ΜαρτυρόμΘ. δαίμονας, ὡς μοι
Τέκνα κτείνασ', ἀποκωλύεις
Ψαῦσαί τε χερῖν, θάψαι τε νεκρὺς,
Οὓς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
Πρὸς σοῦ φθιμένυς ὁρᾶσθαι.
Χο. " Πολλῶν παμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ,
" Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνυσι θεαί.
" Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
" Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Jason.

Sed te Erinnys perdat *cæsorum* filiorum,
Cædisque vindex Justitia!
Med. Quis verò deus, aut dæmon audiret te
Perjurum, & deceptorem hospitum?
Ja. Hei hei scelesta, & interfectrix liberorum!
Med. Vade domum, & sepelias uxorem *tuam*.
Ja. Vado, orbatus duobus pueris.
Med. Nondum lamentaris *satis*; expecta & senectam.
Ja. O charissimi liberi. *M.* Matri quidem, tibi verò nequaquam.
Ja. Et tamen *eos* occidisti? *M.* Ut tibi nocerem.
Ja. Heu heu, cupio charum os
Miser ego liberis admovere.
Med. Nunc ipsos alloqueris, nunc salutas,
Tunc repellens. *Ja.* Da mihi per deos
Ut possim attingere tenerum corpus liberorum.
Med. Non licet: fruſtrà à *te* hæc verba sunt projecta.
Ja. O Jupiter, audis hæc, quomodo repellimur.
Et qualia patimur ab execranda,
Et interfectrice liberorum hâc leænâ?
Sed quantum saltem licet, & possum,
Hæc lamentor, & concitus feror,
Obtestans deos, quòd me
Liberos, quos necâsti, prohibes
Attingere manibus, & sepelire mortuos.
Quos utinam ego nunquam genitos
A te perditos vidissem.
Ch. " Multarum *rerum* Jupiter *est* dispensator in cœlo,
" Multáque præter spem perficiunt Dii,
" Et sperata non fiunt,
" Eorum verò, quæ non sperantur, Deus exitum invenit.
Talis evasit hæc res. *Talem eventum est sortita.*

Εὐριπίδυ Μηδείας Τέλ Θ. *Euripid. Medææ* Finis.

ANNOTATIONES.

V. 1391. Κλύει) *Æmylius Portus* mavult κλύοι, nec repugnarem ægrè.

V. 1392. Ξεναπάτα) ξεναπάτης ὁ, à Recto ξεναπάτης ὁ, unde *Julius Pollux* l. 3. c. 4. Ἡρῳδ ὁ ξεναπάτης παρ' Εὐριπίδῃ. Vel hunc nempe locum respiciens, vel certè illum ex *Sthenobœâ* quē præfestinatione omisimus in Fragmentis istius Fabulæ, in *Addēdis* autē reponimus; quem & *Photius* memorat MS. in Voce ξεναπατας· Ἰδίως ὀδὶ ἐπὶ ἀκρίτων αἰνίων, ὅταν μὴ τοῖστοι πίθωνται ἄνομοι ὑπὸ τοῖς πολλοῖς, ὁποῖοι οἱ περὶ τοὺς λιμένα· Εὐριπίδης Σθενοβοίᾳ —Τίς ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν. *Josua Barnes.*

V. 1415. Πολλῶν παμίας) Eademferè Conclusio *Helenæ*, *Bacchārum*, *Andromachæ*, *Alcestidis*; excepto quòd hic primus Versus adsit, qui in cæteris desideratur, alius autem in iis legatur, qui hic desideratur, *viz.* Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων. Hos autem Versus ab *Antinino Caracallâ* laudatos exhibet nobis *Dion Cassius* in ejusdem Imperatoris vitâ. *Josua Barnes.*

Honora-

Honoratiſſimo Viro, Amico plurimùm Colendo, Domino

GULIELMO TEMPLE,

De *Moreparke*

In Agro *Farnhamenſi* Comitatus *Surrey*

BARONETTO,

Hanc *HIPPOLYTI* Fabulam

Honoris causâ Sacram Voluit

JOSUA BARNES.

Ὑπόθεσις ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ.

Θησεὺς μὲν οὖν μετὰ τῶν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων. γήμας δὲ μίαν μὲν τὴν Ἀμαζόνων Ἀντόπην, ἣ ἄς ἔνιοι, Ἱππολύτην, Ἱππόλυτον ἐκύησεν, κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέρουσαν. ἐπεὶ δὲ ἡ ζωοικὴ σὰ τὸν βίον μετέλαξεν, ἐπεσυνάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνωος τοῦ Κρητὸς βασιλέως καὶ Πασιφάης δυστέκνου, Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικὸς, ἔνθα κατοικεῖ τὸν Ἱππόλυτον ἐκ Πιτθέως τρέφοντος. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, ἐκ ἀκόλαστος ἕνεκα, πλεκθεῖσα Ἀφροδίτης μηχανῇσιν, ἣ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀτελεῖν κείνασα, τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε, τέλος δὲ τοῖς προτεθεῖσιν ἐπέθηκε· στέρξασα γὰρ τὴν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν ἀνακαλύψαι ἠναγκάσθη. ἣ δὲ καταπνιγείλατο, αὐτῇ βοηθήσειν. ἅπερ καὶ ποιεῖ· αὐτῆς προαίρεσιν, λόγους προσένεγκε τῷ νεανίσκῳ. πραχωρήσαντος δὲ αὐτὸν ὁ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲ τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν χρόνον φανεὶς Θησεὺς, καὶ καθελεῖν θέλων τὴν ἀπηχρονισμένην, εὗρεν αὐτῆ προσηρτημένην δέλτον, ἐν ᾗς Ἱππολύτῳ φθορὰν κατηγόρει, καὶ ὅπως λάθοι. πεύσας δὲ τῆς γεγραμμένοις, τὸν μὲ Ἱππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν. αὐτὸς δὲ τὴν Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔδετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς, τὸν Ἱππόλυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τὴν μεγιστηρίων ἕκαστον διασαφήσασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαίδραν οὐκ ἐμέμψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο ἐπὶ καὶ γυναικὸς τεθνήκοτα. τῷ δὲ Ἱππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιγνώσεις ἐγκαταλήσασθαι. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροιζῆνι κεῖται. Ἐδιδάχθη * ὅτε Ἀμείνονος Ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πζ', ἔτει δ', πρώτου Εὐριπίδης, δευτέρου Ἰοφῶν, τρίτου Ἴωνος. Ἔστι δὲ ὁ Ἱππόλυτος δεύτερος, καὶ Στιφανίας προταγορεύομενος· Ἐμφανὴς δὲ ὕστερος μεγεθυμίᾳ, τὸ δὲ ἀπρεπὲς καὶ καταγελάς ἄξιον, ἐν τούτῳ διώρθωται τὸ δράμα. Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πρώτων.

Argumentum HIPPOLYTI.

Theſeus filius erat Æthræ & Neptuni, & Rex Athenienſium. Is ex *Antiopâ*, vel, ut nonnulli, *Hippolytâ* uxore, unâ ex *Amazonibus*, genuit *Hippolytum*, præſtantem & formâ & modeſtiâ. Poſtquam verò conjux mortua eſt, duxit aliam uxorē *Cretenſem Phædrā* filiā *Minois* regis *Cretenſiū* & *Paſiphaæ*. *Theſeus* autem interfecto *Pallante*, qui unus è cognatis erat, fugit in *Trœzenem* unà cum uxore, ubi accidit ali *Hippolytum* apud *Pittheum*. *Phædra*, cùm conſpexiſſet adoleſcentem, impulſa eſt in amorem ejus, non quòd eſſet impudica, ſed ut impleret iram *Veneris*, quæ decreverat, *Hippolytum* propter caſtitatem perdere, atque idcirco *Phædram* in amorem ejus impulit, finémque impoſuit ſuo propoſito. Nam *Phædra*, cùm diù tuliſſet morbum ſuum, tandem coacta eſt aperire nutrici. Hæc autem promiſit ſe opitulaturam ei: quæ etiam præter ejus voluntatem, allocuta eſt adoleſcentem. *Phædra*, ubi cognovit ipſum exaſperatum, nutricem quidem objurgavit, ſe ipſam verò ſuſpendit. Quo tempore *Theſeus* reverſus, & volens detrahere ſtrangulatam, invenit adpendentes ei literas, in quibus accuſabat *Hippolytum* de ſtrupro illato, & vi intentatâ. Ille credens ſcriptis, conſtituit, ut *Hippolytus* iret in exilium. Ipſe verò fecit preces ad *Neptunum*; quas Deus exaudiens, perdidit *Hippolytum*. At *Diana* indicans unumquodque eorum, quæ acciderant, *Theſeo*, non accuſavit *Phædram*, ſed illum conſolata eſt orbatum filio & uxore: *Hippolyto* autem juſſit fieri honores uſitatos in patriâ. Scena Fabulæ eſt in *Trœzene*. Acta eſt * *Ameincne* Archonte, Olympiadis Octogeſimæ ſeptimæ Anno quarto. Primus *Euripides*, *Jophon* ſecundus, tertius *Ion*. Hic verò *Hippolytus* eſt Duorum poſterior & *Coronatus* dictus. Apparet autem, quod poſt Alium ſit ſcriptus; quia in hâc Fabulâ, quod contra Decorum erat in Alterâ & vituperio dignum, corrigitur. Eſt autem hæc Fabula inter Optimas numeranda.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ἄλλη ἐκ τῆς Πλουτάρχου Παραλλήλων.

Θησεὺς ταῖς ἀληθείαις παῖς Ποσειδῶνος, ἔχων δὲ ἐξ Ἱππολύτης Ἀμαζόνος Ἱππόλυτον, ἐπέμψε μητρικὴν Φαίδραν τῷ Μίνωος, ἥτις τῷ τροχῷ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τὴν τροφὸν ἔπεμψεν. Ὁ δὲ καταλείψας Ἀθήνας καὶ εἰς Τροιζῆνα ἀφικνούμενος, κυνηγησίας προσανέκειτο. Τῆς δὲ προαιρέσεως ἀσυλλήπτως ἀποτυχοῦσα, φοβηθεῖς καὶ τὸ Σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχαράξε, καὶ βρόχῳ τὸ ζῆν (ἀπ' ἑαυτὴν) ἀνήρτησε. Θησεὺς δὲ πιεύσας, ἠτήσατο παρὰ Ποσειδῶνος ἀπολέσαι τὸν Ἱππόλυτον, ἐκ ἧς τριῶν εὐχῶν, ἃς εἶχε παρ' αὐτοῦ. Ὃς παρ' αἰγιαλὸν ὁδὶ ἅρματος πυχόντι ταῦρον ἔπεμψε, καὶ ἐπτόησε τοὺς ἵππους, οἱ συνέπεσαν τὸν Ἱππόλυτον.

Theſeus reverâ *Neptuni* filius, ſuſcepto ex Amazone *Hippolytâ* filio *Hippolyto*, ſuperinduxit (*ei*) Novercam *Phædram Minois* filiam quæ Privignum deperiens, *Nutricem* miſit *ad amorem ſollicitandum*. Ille relictis *Athenis*, *Trœzenem* ſecontulit, venatui vacans. Impura autem iſta propoſito excidens, mendaces contra Caſtum literas exaravit, & laquco vitam finiit. *Theſeus* fidem literis habens, à *Neptuno* petiît, ut *Hippolytum* perderet, *uno* viz. ex tribus votis, quorum jus ab eo habuit. *Neptunus Hippolyto* ad littus auriganti *Taurum* immiſit, & equos terruit, qui contriverunt *Hippolytum*.

* * Ἐπεὶ Ἀμείνονος Ἄρχοντος) legendum fortè Ἐπαμείνονος. Hujus autem Archontis nomen variè effertur *Epameinon*, *Amynias* & *Epaminondas*, Vide Catalogum *Marmor. Oxonien.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ*.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.	VENUS.
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.	HIPPOLYTUS.
ΧΟΡΟΣ ἐκ Τροιζηνίων γυναικῶν.	CHORUS ex Mulieribus *Trœzeniis*.
ΘΕΡΑΠΩΝ.	FAMULUS.
ΤΡΟΦΟΣ ΦΑΙΔΡΑΣ.	NUTRIX PHÆDRÆ.
ΦΑΙΔΡΑ.	PHÆDRA.
ΘΗΣΕΥΣ.	THESEUS.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.	SEMICHORUS.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.	ALTER NUNCIUS.
ΑΡΤΕΜΙΣ.	DIANA.

Προλογίζει ὃ ἡ Ἀφροδίτη. Prologum autem agit Venus.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

IN *Prologo* Venus *introducitur de* Hippolyti *pervicaciâ querens, quódque* Dianæ *se totum dederit,* Veneris *Sacra Despectui habens; quare & illi Mortem ex Novercæ amore & Patris imprecationibus minitatur: Unde excitatur magna Auditorum de Eventu Expectatio.* Hippolytus *à Venatu rediens cum suis Comitibus, Hymnum* Dianæ *canit: Famulo interim monente, ut etiam* Veneri *suos honores concedat, illam prorsus inhonoratam præterit.* Chorus *auditis* Phædræ (*quæ* Hippolytum *miserè deperibat*) *ægrimoniis, varias secum causas illarum auguratur.* Nutrix *fastidiosam & languidam* Phædram *foràs è cubiculo ducit, simúlque Humani Generis miserias deplorat. Ipsa* Phædra *adeò in scenam producta, Pudoris memor, Amorem suum celare conatur: sed ægra, furiosa, impatiens, miserationem omnium incurrit.*

Senecæ extat Fabula ejusdem Nominis & Argumenti: sed Oeconomia ejus cum hâc non convenit. *Vid. etiam* de hoc Argumento *Philostrati* Iconas l. 2. in *Hippolyto.* Item *Diodori Siculi* Bibliothec. l. 4. *Josua Barnes.*

ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ. ΤΡΟΦΟΣ, ΦΑΙΔΡΑ.

Ἰαμβοι. *Venus.*

ΠΟΛΛΗ μὲν ἐν βροτοῖσι, κὐκ ἀνώνυμος
Θεὰ κέκλημαι Κύπρις, ἠδ' ἐσω θ' ἅλὸς
Ϛσοι τε πόντε, πεμόνων τ' Ἀτλαντικῦ
Ναίουσιν ἔισω, φῶς ὁρῶντες ἡλίυ.
Τὸς μὲ σεβονζας τἀμὰ προσβολῶ κράτη,

EGO celebris quidē inter homines, & nō ignobilis
Dea vocor Venus; & in cœlo,
Et apud eos, quicunque intra mare finesque Atlanticos
Habitant, videntes lumen solis.
Honore quidem afficio eos, qui colunt meam potentiam,

Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, κὐκ ἀνώνυμος) δυνατὴ, θαυμαστὴ, μεγίστη. Ὅμηρος, * πολλὰς γὰρ ς ἔκειτο παρήορος. πάσαις δ' ταῖς ὑπὸ Ἠλίῳ εἰκότως δι-άκειται ἡ Ἀφροδίτη, διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς μοιχείας Ἄρεος. ἡ δ' διάνοια ἐμφανεστέρων πόρρωτεν, ἐν τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ἀπολαμβάνουσα. Ὅσοι τὸ πόντε πεμόνων) ἐπὶ μέγιστον ὕψησε τὸ κατηγόρημα τῆς νεανίσκυ. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι θαυμαζόμενοι ὄντες τὴν φύσιν, καὶ νόμων καὶ γεφύρων ἄπειροι, σέβεσιν ὅμως τὴν θεὸν, τὴν φύσιν διδάσκαλον πάσης καταγώγιος, ὁ ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι τραφεὶς, καὶ μέγιστον ὅτι φιλοσοφίᾳ φρονήσας, εἰ δὲ καὶ σωφρονεῖν ἀπὸ γάμων ἠθέλει, ἁδὲν ἦττον ἔδει πάλει αὐτὴν σέβειν τὴν δαίμονα, φοβεῖσαν ἦ ἀγαθῶν ὀπάδυμιῶν. πάντες γὰρ οἱ φιλόσοφοι τιμῶσι τὴν θεὸν, φεῦγε τὸ μὴ φεῦ ταὐτὸν ἀμῴρτάνοντες τὰ ἐναντία τῆς γαμῆς δυσχεῖν. τεμόνων δὲ Ἀτλαντικῶν, φεῦ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἤκεσαν. ἔνιοι δὲ τὰ Γάδειρα, ἔνθα ὄζει ὄρος ὁ Ἄτλας, ὅπερ ὄζει ὑγικόν. ὁ δ' Πόντος, ἀνατολικόν. Τερμόνων) εἰς τὸ ἔσατιν. ἵνα καὶ τοῖς στοιχείοις ἀφροδίτῃ κρασιάζωσι, δι' ὧν φύεται οἱ καὶ τὰ ἔσω τῦ πόντε φυόμενα, Ἀφροδίτῃ οἶδε τῇ φύσει τῦ ἐν τοῖς πέρασι ἦ στοιχείων τύτων κατοικήσας διειδότας ἀνθρώπυς λέγει, ὃ καὶ βέλτιον. 5. Τὰς μὲν σέβοντας) τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας. φεραποδεισθένΘ τὸ μεγάλων με πνὰ καὶ σπεύμενα φῶς τοῖς ἀνθρώποις, τοιαύτη τὶς εἰμὶ πῶ φύσαν, ὡς τὸν μὲν σέβοντας τιμᾶν, τὸν δὲ ἀποσειομένυς πῶ εἰς ἐμὲ ἐυσέβειαν καταβάλλειν. ἀντὶ τῦ πολλή πις ἦσα, τὸν μὲν τιμῶ, τὸν δ' σφάλλω. προσβεύω, δὲ τὸ σέβομαι. ὅτως Ἀττικοί. προσβεύειν γὰρ τὸ τιμᾶν.

* *Iliad.* ϛ. v. 156.

ANNOTATIONES.

V. 3. Τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν) De Voce τέρμων pro τέρμα, unde *Latinum* Terminus, vide ad *Phœniss.* v. 1361. De *Atlantico* Oceano præter Scholiastem vide *Plinium* l. 5. c. 1. *Melam* & *Solinum* c. 56. *Salmasium* item in eundem. Et Nos ad *Herc. Fur.* v. 234. *Josua Barnes.*

V. 5. Προσβεύω) Vid. de hoc verbo *Scholiastem*, qui dicit *Atticum* esse in hoc sensu & significare σέβειν τιμᾶν. Vid. *Alcest.* v. 282. Ἦ καὶ σε πρὸ ἔθύσατο &c. De aliis hujus verbi significationibus vid. Lexicographos. De Amoris Potentiâ vid. infra ad v. 443. *Josua Barnes.*

Σφάλλω δ', ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
"Ενεστι γὰρ δὴ κἀν θεοῖν ἡγῇ τόδε,
Τιμῶμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
Δείξω γὰρ αὐτὰν τῷδ' ἀληθῆ τἀμά.
Ὁ γάρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος,
Ἱππόλυτος, ἀγνὸς Πιτθέως παιδεύματα,
Μόνος πολιτῶν τῶνδε γῆς Τροιζηνίας,
Λέγει κακίστους δαιμόνων πεφυκέναι.
Ἀναινεται δ' λέκτρα, κοὐ φαύει γάμων·
Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην
Τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος.
Χλωρᾶν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ
Κυσὶν ταχείας θῆρας ἐξαίρει χθονός,
Μείζω βροτείας ὁμιλίας πεφυκέναι.
Τούτοισι μὲν γ' ἓν οὐ φθονῶ· τί γάρ με δρᾷ;
Ἃ δ' εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ. Τὰ πολλὰ δ'
Πάλαι προσκόψασ', οὐ πόνου μέτρον μέγα,
Ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως πατ' ἐκ δόμων,
Σεμνῶν τ' ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων
Πανδίονος γὰρ πατρὸς εὐγενὴς δάμαρ
Ἰδοῦσα Φαίδρα, καρδίαν κατέσχετο
Ἔρωτι δρῳ, τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι.
Καὶ πρὶν μὲ ἐλθεῖν τῇδε γῆν Τροιζηνίαν,
Πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον
Γῆς τῇδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο,

Everto verò, quicunque superbiunt adversus nos.
" Inest enim hoc etiam in deorum genere,
" Ut gaudeant, cùm honore afficiuntur ab hominibus.
Offendam autem mox veritatem verborum horum:
Nam me Thesei filius, Amazonis progenies,
Hippolytus, discipulus casti Pitthei,
Solus ex civibus hujus terræ Trœzeniæ,
Dicit pessimam esse Dearum,
Et recusat lectos, neque attingit nuptias:
Sed sororem Phœbi Dianam, filiam Jovis
Honorat, existimans eam maximam esse Dearum:
Semperq; habitans cum virgine in viridi silvâ,
Expellit feras è terrâ velocibus canibus,
Experens majora humanâ consuetudine.
His quidem ego non invideo: quid enim opus est?
Sed tamen ulciscar, ob ea, quæ in me deliquit,
Hippolytum hoc die. Verum cùm multa
Antea præparârim, non opus habeo magno labore.
Nam quondam profectum eum ex domo Pitthei,
Ad spectaculũ, & sacras ceremonias venerandorum mysteriorũ,
Pandionis *in* agrum, *i.e. Athenas*, patris nobilis conjunx
Conspicata Phædra, occupata est in corde
Vehementi amore, idque meo consilio.
Et priusquam veniret *in* hanc terram Trœzeniam
Ad ipsam rupem Palladis, excelsum,
In hâc terrâ ædificavit templum Veneris,

Σφάλλω) βλάπτω. Εἰς ἡμᾶς) καθ' ἡμᾶς. "Ενεστι γὰρ δὴ) ἔνεστι ἢ ἐν τοῖς θεοῖς τὸ χαίρειν ταῖς τιμαῖς, ὥσπερ καὶ ὅτι φιλοῦσιν ἀνθρώπους. Δείξω δὲ) ἔξεστί μοι τοῦτο καὶ ὅτι φιλοῦσιν ἀνθρώπους. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἔδειξεν, ὅτι ὁμολογοῦνται πᾶσιν ἀνθρώποις

Ἐρῶσ᾽ ἔρωτ᾽ ἔκδημον. Ἱππολύτῳ σ᾽ ἔπι
Τολμηρὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσας θεάν.
Ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λίπε χθόνα,
Μίασμα φεύγων αἵματ᾽ Παλλαντιδῶν,
Καὶ πλώσδε σὺν δάμαρτι ναυστολῶ χθόνα,
Ἐνταῦθα δὴ τάκουσα, κἀκπεπληγμένη
Κέντρῳσι ἔρωτος ἡ τάλαινα θάλλυτα
Σιγῇ· ξυνοισε σ᾽ ἔπις οἰκεῖαν νόσον.
Ἀλλ᾽ ἔπι ταύτῃ τόνδ᾽ ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
Δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἀκφανῶ τάτε
Καὶ τὸν μ᾽ ἐμοὶ πολέμιον πεφυκότα,
Κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
Ἄναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Θησεῖ γέρας,
Μηδὲν ματαίαν εἰς τελεῖν εὐξαίς θεῷ.
Ἡ σὺ κλεινὸς μέν, ἀλλ᾽ ὅμως ἀπόλλυσ᾽
Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ᾽ ἐκπεσοῦσά μ᾽ οὐ κτενεῖ,
Τὸν μὴ ἐκβαλοῦσαν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοί
Δίκαιον τοιαύτῳ, ὥστε μοι καλῶς ἔχειν.
Ἀλλ᾽, εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
Στείχοντα, θῆρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
Ἱππόλυτον, ἔξω τῆσδε βήσομαι δόμων.
Πολὺς σ᾽ ἀμ᾽ αὐτῷ προσπόλων ὀπαδὸς πους
Κῶμος λέλακεν, Ἄρτεμιν πρύσω θεὸν
Ὕμνοισιν· ἐ γὰρ οἶσ᾽ ἀνεῳγμένας πύλας
Ἅδου, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδε.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἱππ. Ἕπεσθ᾽ ἀείδοντες, ἕπεσθε
Τὰν Διὸς ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν,
Ἄρτεμιν, ἃ μελόμεσθα.

Ardens amore absentis. Et propter Hippolytum
In posterum dici voluit Deæ templum fundatum fuisse.
Sed postquam Theseus reliquit Cecropium agrum, *i.e. Athenas*,
Fugiens piaculum cædis Pallantidarum,
Et navigavit *in* hanc terram cum uxore,
Annuũ, *i.e. unius anni* ultrò subiens exilium peregri transigendum:
Ibi sanè gemens, & consternata
Misera stimulis amoris perit
Silentio; & nemo ex domesticis novit morbum.
Sed non oportet hunc amorem isti excidere.
Ostendam autem hoc negotium Theseo, & palam fiet res:
Et hunc meum hostem, qui mihi inimicus est,
Pater interficiet imprecationibus, quas marinus
Rex Neptunus præbuit munus Theseo;
Ut nihil frustrà ter peteret à Deo.
Illa verò inclyta quidem *est* & *me colit*; sed tamen peribit
Phædra: non enim tanti faciam hujus exitium,
Ut mihi mei inimici non dent
Tantas pœnas, ut mihi rectè *res* habeat, *animòque satisfiat*.
Sed (video enim filium hunc Thesei
Venientem, relicto labore venationis,
Hippolytum) ex his ædibus
Multus autem cum eo ministrorum à tergo sequens
Cœtus clamitat, celebrans Dianam deam
Hymnis; nescit enim apertas portas
Mortis, & se videre hunc postremum diem.

MONOSTROPHICA.

Hip. Sequimini canentes, sequimini
Jovis *filiam* cælestem Dianam,
Dianam, cui curæ sumus.

Ἱππολύτῳ σ᾽ ἔπ᾽) ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ Ἱππολύτῳ. Τὸ λοιπὸν) εἰς τὸ μὴ ταῦτα. Ἱδρύσαι θεὰν) ἐν γὰ τῇ ἀκεροπόλει ἱδρύσατο Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὅπ κακῶν Ἱππολύτ. Κεκροπίαν) πλὴ Ἀπικήν. Μίασμα φεύγων) τοὺ Παλλαντίδας υἱὸὺ Θησέως ἀνηρῆδες Φιλόχορ ἱστορεῖ ἔτω, Πάλλαν ἐπιθεῖναι ταῖς Ἀθήναις διανουμένοις, ἢ πλὴ Σφηττίαν ὁδὸν φανερῶς διαπορευομένοις ἐπὶ τὸ ἄστυ μὴ τῆς ἀσωμοσίας αὐτῶ, ὅτι τότε παῖδες ἔτι βάλλησιν τῷ παλῷ † Γαργηττῷ ἐγκαθίζουσι μὴ ἡλικιωτῶν, ἵν᾽ ὅταν ἐπεξέλθωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἢ ὁ Πάλλας συμβάλῃ, ἐξ ἐφόδ περιπεσόντες λάβωσι πλὴ πόλιν. ἀνὴρ δέ πς, ὃς ἐκηρύκευσε τῷ Πάλλαντι, ἀπαγγέλλ τῷ Θησεῖ τὸ γενόμενον. ὁ δ᾽ περισωσῶν μὴ τῶν ἡλικιωτῶν αὐτὸν ἀναιρεῖ. ἡ δ᾽ ἱστορία ὅπως ἔχει. Νίσ, ἢ Πάλλας, ἢ Αἰγεὺς, πεῖς ἀδελφοὶ ἐκ Πανδίονος. ἢ ὁ μὲ Νίσ τὰ Μέγαρ ᾤκει, Αἰγεὺς δ᾽ ἢ Πάλλας δήμων τινῶν ἦρχεν, ἡ Ἀπικῆς ὅπω σωφρισμένης εἰς ἕν. λόγ ἦν, τὸν Θησέα ἀνεψιὸν ὄντα τῶν Παλλαντιδῶν παίδων, ἵνα αὐτῶν ἀνταποτίσωσιν ἡ βασιλείας ἀνελεῖν. ὁἱ δ᾽ ὅπως ἰσέρησαν. φασὶ γὰ τοὺ Παλλαντίδας παῖδας ἀνελεῖν τὸν Θησέα λοχῶντας, ἵνα εἰσπέσωσι τὴ πόλ, ὅτ᾽ ἂν ὁ πατὴρ αὐτῶν Πάλλας ἐγγὺς ᾖ. ὁ δ᾽ Θησεῖ μισύσας πλὴ ἔφοδον αὐτῶν ἀνῆκε λῶ, ὃς Πάλλαντι ἐκηρύκευσε. ὡς δ᾽ ἤκ βοὼ τῷ Πάλλαντ τοὺ παῖδας αὐτῶ καταλούσας ἀνεῖλεν ὁ Θησεύς. ἐπεὶ δ᾽ νόμ ἦν, τοὺ ἐμφύλιον κ συγχωκὸν φόνον ποιήσαντες ἐκκοίᾳ φυγῇ ζημιοῦς τὸ μίασμα, ἔξορον αὐτὸν ἐποίησε, κ τὴν γυναῖκα πλησιάζ. ὡς τοὺ συγχωεῖς μεμισήκειν εἰς ἑαυτὸν ἐκ ταύτης, κ πάσης ἡ Πελοποννήσ ἀφώρισεν. ἔθ γὰ τοις ἐφ᾽ ἅμαπ φεύγουσιν, ἐναυλὸν ποιεῖν ἐκτὸς ἡ παλαίσ. 36. Ναυστολεῖ) μεθίσα. * ἐκ τῆς Ἀπικῆς πλάτε πλεύσας, ὅπως ἐναυτὸν ποιήσῃ. Αἰνέσας) ἐυαρεστήσας, συγκατατιθέμ. Δεῖ ποεῖν) ἀνενέργητον γὰρ ἔρωτα. Ἡσὺ ἐυκλεὴς μὲ) Μίνω γάρ ὅτι δυσάπης, κ Θησέως γωὴ. ἢ ὅπ ἐρῶσα καρτερεῖ, διὰ τὸ Θησέως μὲ ἓξ γωὴν, Μίνω δ᾽ δυσάπης, ἐυκλεὴς ὅτι. τὸ δὲ ἀπόλλυ. ἀντὶ τῦ ἀπολεῖ, χαίρ ὅσα ἐυκλεὴς. τὸ δ᾽ αἰ ον, ὅπ πάσας παῖς ἀφ᾽ Ἡλίς γλουκάς ἐμίσησεν Ἀφροδίτ, διὰ τὴν μισυθεῖσ αὐτῆς ὑφ᾽ Ἡλίς μοιχείαν. τὴν ἣν Πασιφάεν ὁ μόνον τὸ ταύρ, ἀλλὰ κ τὸ Μίνω ἐρασθῆναι φασὶν, ὡς ἱστορεῖ Σωσικράτης. εἰκότως δ᾽ ἡ Ἀφροδίτ τὴν παρ᾽ ἀμφοῖν εἰς πρόπε πίωσειαν. παρὰ μὲν Φαίδρ, ὅτι ἀφ᾽ Ἡλίς. παρὰ δ᾽ Ἱππολύτ, ὅτι ἐκ ἐχε τὰ καλ᾽ αὐτὴν ἐν τιμῇ ἅπαξ, ὁδὲ τὴν περὶ τὰς γυναῖκας ὁμιλίαν. Τὸ τῆσδ᾽ ὁ περισώσω) ὁ τὸ ταύτ κακὸν ἔμοιγε δόξασεν δήσομαι, μὴ πιμωρήσασθ τὲς ἐχθρὲς, ἀντὶ τὲ μὴ φρονῆσαι ἡ ἀπωλείας αὐτῆς. Τὸ μὴ ὁ δοκεῖν τὲς ἐμὲς ἐχθρὲς δίκην ὕστερον δώσομαι. Ἄλλως. Οὐκ ἂν περισώσαιμι τὴν ταύτ ἀπώλειαν. κ τὸ μὴ πιμωρήσασθ τὲς ἐμὲς ἐχθρὲς, ἐν ὑστέρῳ δώσομαι. κ Πάλλας πολύπους ὤν, ὡς ὕστερα τὸν Αἰγέα κατεπόνη, ἕως ἠδίκησας ὁ Θησεὺς ἡμιώτο τὲς Παλλαντίδας. βαλὼν γὰ ἐν χειμῶνι κ σὺς, πνὰ τῶν Πάλλαντ παίδων ἀπέκλεισεν. Βήσομαι δόμων) γράφ τόπων. Ὀπαδεῖπες) ὁ ἑπόμ χορὸς. Λέλακεν) βοᾷ, ὑμνεῖ. Οὐ γὰ οἶσ᾽ ἀνεῳγμένας πύλας) ἐκ ὅπισα πω φησὶν, ὅτι ἕτοιμ αὐτῷ ὁ θάνα. 58. Ἕπεσθ᾽ ἀδοντες) τὸ ἄγαλμα τῆ Ἀρτέμιδ, οἱ μὲ δικταίῳ, οἱ δ᾽ ἐφέσῳ, οἱ δ᾽ λοτῷ σφεᾶς φασί.

† Γαργηττῷ, ita corrigo pro βαρίτῳ. * Ita corrigo vetus ἐς πλὴ Ἀπικὴν, quia exulabat ab Attica & venit in Trœzenem.

ANNOTATIONES.

V. 37. Ἐναυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν) Veteres annuo exilio ob homicidium mulctabantur quo se expiabant tempore, & cæsorum amicos conciliabant sibi vel muneribus, vel aliis officiis. Et hæc Pœna antiquissima videtur: *Adamus* enim primus ob neglecta Dei mandata exulabat ex *Paradiso*; *Cainus* ob fratricidium à Conspectu Dei pellebatur; quod nonnulli ad Excommunicationem referri malunt. Heroica tempora hâc pœnâ uti solebant; ut ex *Homeri* plurimis locis constat, præcipuè *Iliad.* Φ. v 85. Hujus Pœnæ nomen erat ἀπενταπτισμὸς & *Latinè* Abannatio erat autem ex Lege. Τὸν ἐγκατέμοντα εἶναι ἄκοσίως ἐβδομον ἐνιαυτὸν, μὴ φαύειν τῆς πολιτείας, ἕως ἂν αἰδέσεταί τινα αὐτῶν ἐν γήρει τὸ πενθοῦντ. ἦκεν ἢ ἀγόντα καθαρσίων. Vide Schol. ad Oreſt. v. 511. & in hunc locum v. 35 & *Hofman.* in Vocibus *Abannatio*, *Exilium*, & *Heſych.* in Ἀπενταπτισμὸς, item Etymolog. Mag. *J. Barnes.*

V. 47. Ἡ σὺ κλεινὸς μέν, ἀλλ᾽ ὅμως ἀπόλλυσ᾽) Haud ineptè disputat *Sam. Petitus* Miscell. l. 3. c. 19. ubi legi vult ὃς κλέει μέ γ᾽ Ego verò veterem lectionem haud temerè movendam reor. Hunc enim sensum facilè ferat, *Phædra*, quæ Numen meum colit & Templum nomini meo dicavit, *hæc quidem apud me benè audiet*, Ἡ σὺ κλεινὸς μέν, ἀλλ᾽ ὅμως ἀπόλλυσ᾽) & tamen quanquam nihil mali possim ejus Nomini affingere, nec minimæ culpæ ream facere, ipsam hanc ad mortem adigam, potiùs, quam *Hippolytus* iram meam effugiat. *Josua Barnes.*

V. 49. Τὰ μὴ ἐ) Hæ tres syllabæ sicut duæ in scansione sunt habendæ, eodem modo ac duæ Ἡ ἐ pro una. Vide *Oreſt.* v. 595.

V. 53 Δόμων) aliàs τόπων. Vid. *Schol.*

δίκταμον φασὶν ἐν Κρήτῃ μόνῃ. τοῦτο δὲ καὶ αἰνιττόμενοι εἶδον, διὰ καὶ ταῖς δυστυχούσαις δίδοσθαι χαίειν τὸ ταχέως πίπτειν. Ἔπειθ' ἁδρύνοντες) τοῦτο ἔνιοι τὸν Ἱππόλυτον φασὶν ἀδρύνειν. ἀμείνων δὲ τὸν ἐπὶ τῷ Ἱππολύτῳ ὑπὸ τῆς κωμῳδίας κωμῳδούμενον ταῦτα λέγειν. ἕτεροι δέ εἰσι τὸ χορεῦσαι, καθάπερ ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ ποιμένες. ἐπὶ ταῦτα μὲν ἐν δυσὶ φασὶ) φερόμενοι χρήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ χοροῦ. ἐκεῖ δὲ ζωσεσῶσθαι τὸ χορεῦσαι, ἐπεισάγει τοῦτο τὸ ἀθρόισμα. Ἄλλως. Ὁ Ἱππόλυτος ὑμνεῖν φιλαγελεύεται. ἢ ἀλλήλοις φερόμενοι. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ, ἤγουν οἱ σωφρονοῦντες τῷ Ἱππολύτῳ κωμῳδοῦσι. ἄλλοι δέ πινες εἰσὶ παρὰ τὸν χορόν. ὁ γὰρ χορὸς, ὡς εἴρηται, ἐκ Τροιζηνίων γυναικῶν.

68. Εὐπατέρειαν) τὴν καλλίστην τῶν παλαιῶν Διὸς αὐλήν. 73. Σοὶ τόνδε πλεκτὸν) διαβεβόηται τοῦτο τὸ ζήτημα. καὶ οἱ μὲν ὑπέλαβον τὸν Ἱππόλυτον φέρειν τῇ Ἀρτέμιδι ἄνθινον στέφανον. ὁ δὲ Φιλόχορος τὴν ἐν ἄλσει Ἀρτεμιν, τὴν ἐν λόγῳ στέφειν φησίν. ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν Ἱππόλυτον ταῦτα λέγειν, ὅτι ἐμαυτὸν σοὶ ἀνατίθημι, ὦ θεὰ, στέφανον, τετιμηκὼς μόνον ἀνθρώπων. κόσμον γὰρ εἶναι τῇ παρθένῳ τὸ μὴ τὸ σωφρονεῖσθαι ἧσσον νέαν διωκεῖν. ἄλλοι δέ φασι μηδὲν αἰνίττεσθαι τὸν ποιητὴν, μηδὲ ἀλληγορεῖν, ἀλλὰ κυρίως λέγειν, καὶ παρ' ἑνὶ στέφανον φέρειν τὸν Ἱππόλυτον, τὸν δὲ ἐκ ποικίλης λειμῶνος, καθ' ὃν ἂν ᾖ ἡμῖν ὅπου, ἁδρὲ δρέπειν τῆς ἀνθέων. τὸ γὰρ ἂν ἦλθέ πω σίδηρος εἰς τοῦτο καταφέρει, ὅτι ἁδρὲ δρέπεται ὑφ' ἡμῶν, ἁδρὲ εἰρίσθαι. ἄλλοι δέ φασι τὸν Εὐριπίδην τερπικώτερον τὸν ὕδωρ τῇ Ἀρτέμιδι ὕμνον, στέφανον λέγειν. καὶ γὰρ δὴ καθάλλομαν ἔλεγεν, καὶ δοκεῖν ἄνθιμον λειμῶνα εἶναι. ὅθεν ἐκλήθη τὰ ἄνθη, καὶ πιεῖτον, εἰς ὃν οἱ εἰσπόντες ἐξεπάζον). καὶ πότερον διδακτὸν ἔχεσι τὸν σωφρονεῖν, ἢ ἐκ φύσεως, καὶ κατάρδεται αὐτὸν. Φιλόχορος δέ φησι, τὸν μὲν ξοάνῳ πλεκτὸν στέφανον φερόμενον, τῇ δὲ θεῷ τὸν ὕμνον. ἐξ ἀκηράτου δὲ, τῆς ἀδόλου καὶ ἀφθαρσίας διανοίας. Ἄλλως, ὅτι εἰκότως οἱ ποιηταὶ τὰς μὲν ἰδίας φύσεις λειμῶσιν, ἢ ποταμοῖς, ἢ μελίσσαις εἰκάζουσιν. τὸν δὲ ποιητὴν στεφάνοις. διὰ μὲν τὴν ἡδονὴν τὸ ποικίλον καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς παρεισάντες. διὰ δὲ τῆς ἀνθῶν τὸν πλοῦτον, καὶ τὸν εἰς τὸ πιεῖν ὁρμὴν. διὰ δὲ τῆς μελισσῶν, τὸ μελιχρὸν. διὰ δὲ τῆς στεφάνων, τὸν κόσμον τῆς ὑμνημάτων. ταῦτα δὴ πάντα ζωσελὼν ὁ ποιητὴς, ἐφαρμόσας τῆς ἀληθείας τὸν τρόπον. τὸ δὲ ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος, ὅτι δεῖ πάντως τὸν μιπτόντα μυσικὴν καθαρὰν καὶ ἀκήρατον ἔχειν τὴν ψυχὴν πάντως, καὶ ἄχραντον ὑπὸ κακῶν· καὶ μάλιστα τὸ αἰδῆς μεμοιραμένον. διὰ γὰρ τὸ αἰδέσιμον, καὶ παρθένους ὑποδύεται τὰς μύσας γονιμωτάτας ὄσας. Ἄλλως, καθόλου μὲν ὅτι τὸ διανοίας καὶ στέφανον αὐτὸν φερεφόντα, ἅτε δὴ σοφόν. τῷ μὲν γὰρ ξοάνῳ, τὸν ὕμνον. πλεκτὸν πίνυ στέφανον λέγει τὸν ὕμνον, δίκην πλοκῆς ζωσιδίας τοὺς λόγους ἀποτελεῖν τὸν ὕμνον. ἀκήρατον ἢ λειμῶνα ἀνθρωφεῖ τὸν ἐξ αἰδέων πεπεγμένον στέφανον τῇ παρθένῳ, καὶ ἄδολον ἔννοιαν, ἐν ᾧ λειμῶνι ἁδρὲ πιμὴν ἄξιον νεόμιζε τὰ πίσινα ἄγειν. τὰ γὰρ αἰδῆ τότε τῶ λειμῶνος, σοφίας εἶδ καὶ ἀρετῆς ὑποτελέσματα. ἀλλὰ μὴν ἁδρὲ σίδηρος εἰς τιμὴν ἦλθε τῶ λειμῶνος, καὶ αὖτε τὰ ἄνθη ἐφέκηρε. αἰδῆεσσον δὲ λέγει, ἤτοι τὴν παῦξησιν φιλοπραγμονίαν καὶ κακηρίαν, ἢ πλὴν ἀρετῶν ἡδονῶν φθορὲν, ἵνα αὐτὰς τὸ παρθένιον καὶ ἄδολον δηλοῖ. βοτὰ δὲ λέγει, τὰ πίσινα. μελίσσαν δὲ, ἀλληγορικῶς αὐτὴν τὴν ψυχὴν. καθαρὸν γάρ π ζῶον ἡ μέλισσα. ἔνθεν τὰς ἱερείας [Δήμητρος] μελίσσας καλοῦσιν οἱ ποιηταί. ἑαυτὴν δὲ αὐτὴν λέγει, ἤτοι ὅτι μέλισσα ἁδεπα τῶ ἔαρι, διὰ τὰ ἄνθη, ἢ ὅτι αἱ καθαραὶ ψυχαὶ ἀεὶ ἐν ἄνθεσιν εἰσί. τὸ γὰρ ἀνθέων γλυκύπικρον. 78. Αἰδῶς δὲ πταμίαισιν) ἡ αἰδὼς φησὶ τῶν τὸν λειμῶνα ζωσζηνῆ, καὶ αὐτὸν τοῖς ὕδασι τοῖς ποταμίοις κιπεύῃ καὶ πηγάζει, καὶ χαρπεῖ. τότε δὲ λέγει, ἐπεὶ πλεῖστον μέρος τὴν σωφρονύνης ἡ αἰδὼς ἔλαχεν. καὶ τοῖς ἀγαθοῖς αἰδεῖσι καὶ σοφοῖς ἔνεστι τὸ αἰδημονικόν. ὅσοις ἔν μηδὲν καὶ ἐκ μιᾶς φύσεως ἔγνωσαι, ἀλλὰ φύσει τῶν σωφρονεῖν ἐγνώκασι, τούτοις δῆμις ἐκ τούτου τῶ λειμῶνος μόνοις δρέπεσθαι. καὶ καρπεῖσθαι ψυχῆς καὶ σοφίας ἀπόλαυσιν. Ἄλλως, ταῦτα ἐκ ἔστιν ὑπογοῦσα, εἰ κυρίως τῆς βάλετε ἐπὶ ῥημάτων ἐνδέχεσθαι τὸν λόγον. ἀλληγορεῖται δὲ τὰ φερόμενα. οἱ γὰρ ποιηταὶ ὑπεικῶς τὰς ἰδίας φύσεις μελίσσαις καὶ ποταμοῖς καὶ λειμῶσι φερσεσωισθεῖσιν. αὐτὸν δὲ τῶν ποιητὴν στεφάνοις, διὰ μὲν ἡδονὴν, ὡς εἴρηται, τὸ ποικίλον καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς παρεισάντες. διὰ δὲ ῥῆς πταμῆς τὸ πλῆθος καὶ τῶν ὅτι τὰ ῥεύματα ὁρμεῖ. διὰ δὲ μελισσῶν τὸ ὀπιμελὲς καὶ τὸ ζωστεταγμένον, ἅμα καὶ τὸ μελιχρὸν ῥῆς ποιημάτων, τοῦ στεφάνου, ἕνεκα τῶ λαμπρύ-

* De hâc mutatione *Chori*, vid. *Scholiast.* supra ad v. 58.

Χο. *Πότνια, πότνια, σεμνοθάλπη,
Ζηνὸς ἠγαθέου,
Χαῖρέ μοι, ὦ κόρα,
Χαῖρέ μοι, Λατοῦς,
Ἄρτεμι, καὶ Διός,
Καλλίστα πολὺ παρθένων,
Αἳ μέγαν κατ' αἰθέρα
Ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλάν,
Ζηνὸς πολυχρύσου οἶκον.

Ἱππ. Χαῖρέ μοι, ὦ κάλλιστα,
Καλλίστα τὴν κατ' Ὄλυμπον
Παρθένων, Ἄρτεμι.

Ἰαμβοί.

Σοὶ τοῦδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
Λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κομίσας φέρω,
Ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ,
Οὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
Μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται·
Αἰδὼς δ' ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,

Cho. Veneranda, veneranda, augustissima *Dea*,
Jovis soboles,
Salve mihi, ô puella,
Salve mihi Latonæ,
Et Jovis *filia* Diana,
Virginum multò formosissima,
Quæ in amplo cœlo
Habitatis nobilem patris aulam,
Jovis auri-copiâ fulgentè domum.
Hip. Salve mihi, ô pulcherrima,
Pulcherrima in cœlo degentium
Virginum Diana.

Hippolytus, ad eum *Famulos*.

Tibi hanc coronam contextam ex illibato
Prato, ô domina, *floribus* ornatam fero;
Ubi neque pastor vult pascere suos greges,
Quo neque venit adhuc ferrum,
sed illibatum
Pratum vernum apis peragrat:
Pudor verò rigat rore fluviatili,

ζως.

Comparand. p. 19.

ANNOTATIONES.

V. 73. Σοὶ τόνδε πλεκτὸν Στέφανον ἐξ ἀκηράτου Λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κομίσας φέρω.) Πλεκτὸς στέφανος, *Plauto* dicitur *Corolla Plectilis*, Fabulâ *Bacchides* Act. 1. Scen. 1. *Corolla plexa* est, quæ ex variis floribus contexitur, puta ex Herbis Odoratis, Rosis, Myrti, Laurique ramis, sine Lemniscis tamen, aut supervacaneis ornamentis. Vid. *Turneb.* l. 2. c. 30. *Plauti* autem est *Amori*, quùm hac *Cassitati* sit dicata. Ex hoc verò loco Docti homines putant Nomen hujus Fabulæ Ἱππολύτου στεφανηφόρου ortum, postquam emendatior ab *Euripide* exhibita est, ut ejusdem prior Appellatio (nempe, antequam corrigeretur) Ἱππόλυτος Κατηφόμενος dicebatur ex loco in fine hujus Fabulæ v. 1457. Κικαιτέρνη πάμ' ὀλλυσι γᾶ, πάντα· Κύπριν δέ μιν φρόσσοπον, ὡς τάχος, πέμπουσι. Vide Veterem Grammaticum additum ad finem Argumenti *Græci* prioris hujus Fabulæ. Et tamen credibile est, priorem hujus Fabulæ Editionem, quanquam Poetæ ipsi displicuerit, servatam esse ab aliis & etiam quos in secundâ Editione Poeta suppresserit Versus, passim ab Authoribus citari, quales ultrà quadraginta occurrent in Fragmentis, titulo *Hippolytus* κατηφόμενος. In cujus tamen *Argumento* hujus loci notatio per errorem fit 91. pro 73. quod notandum. *Josua Barnes.*

V. 77. Μέλισσα) Quod ad hunc locum *Scholiastes* dicat, *Ceteràs* Sacerdotes *Melissas* vocari, quoniam ego in Textum Δήμητρος induxi, audiendus est *Callimachus* Hymn. in *Apollin.* v. 110. Δηοῦ δ' ἐκ δηοῦ πυτίς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι. *Porphyrius* item libro de Nympharum Antro, Τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεοῦ μύστιδας, Μελίσσας οἱ πάλαι ἐκάλουν. Fabulæ autem sunt eo nomine, ut nonnulli volunt, à *Melissa Melissei* Reges *Cretenfium* filiâ, *Amalthææ* sorore. Vide *Lactantii* l. . c. 22. ubi *Didymum* citat è libro Ἐξηγήσεως Παδαγικῆς. *Josua Barnes.*

νεθαι

γεῦμα δ' αὐτῆς τοῦ ἐπαινεμένους. ταῦτα δὲ πάντα συλλαβὼν ὁ Εὐριπίδης, ἐφαίδρυνε τὴν ἀλληγορίαν, δι' ἧς τὸν εἰς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνον ἠθελήθη ἁβρῦναι, ἧβῆ ἄλλων ποιημάτων προέχοντα τοῖς τρόποις χρησιμώτατα. τὸ γὰρ ἀπηρᾶτε λειμῶνος ἁρέπεδα, διὰ τὸ δεῖν τὴν ποιητικὴν ψυχὴν καθαρεύοντε καὶ ἀκήρατον εἶναι, καὶ παντὸς κακοῦ ἄμοιρον. δεῖ γὰρ τοὺς ποιητὰς σωφρονεῖν αἰδοῦς μεμοιρασμένους πάντων· διὸ δὲ τοὺς μύθους πρῶτον ἔνιοι.

Ὅσοις διδακτὸν μηδέν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
Τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν· εἰς τοὺ πάντ' ἀεὶ
Τέτοις ἁρέπεδος, τοῖς κακοῖσι δ' ἡ δόμος.
Ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
Ἀνάδημα δέξαι, χερὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
Μόνῳ γὰρ ἔξεστ' τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν·
Σοὶ καὶ ξυνείμι, καὶ λόγοις ἁμείβομαι,
Κλύουσ' μὲν αὐδῆς, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.
Τέλος δ' κάμψαμι, ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

Θε. Ἄναξ· θεὸς γὰρ δεσπόζας καλεῖν χρεών,
Ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ;

Ιω. Καὶ κάρτα· ἢ γὰρ σοφοὶ φανοίμεθ' ἄν.

Θε. Οἶσθ' ἂν, βροτοῖσιν ὃς κατέδειξεν νόμος;

Ιω. Οὐκ οἶδα· τὸ δὲ καί μ' ἀνιστορεῖς πέρι;

Θε. Μισεῖν ὄχλον σεμνόν, καὶ ὃ μὴ πᾶσιν φίλον.

Ιω. Ὀρθῶς γε· τίς δ' ὃ σεμνὸς ἀλθεινὸς βροτῶν;

Θε. Ἐν δ' εὐτυχοῦσιν ἔστι τις χάρις;

Ιω. Πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μηδενὶ βεχεῖ.

Θε. Ἦ καὶν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε;

Ιω. Εἴπερ γε δυητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.

Θε. Πῶς οὖν σὺ σεμνὸν δάμαρ' ὃ σωφρονέστατος;

Ιπ. Τίν'; ἀνάβυσσε δ', μή τι σὸν σφάγῃ σόμα.

Θε. Τὸν δ', ὃς πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.

Ιπ. Πρόσωθεν αὐτὸν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.

Θε. Σεμνή γε μέν τοι, καὶ πάσημος ἐν βροτοῖς.

Ιπ. Ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε καὶν θεῶν μέλει.

Θε. Εὐδαιμονοίης, οἷν ἔχων, ὅσον σε δεῖ.

Ιπ. Οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.

Quibus nihil *est* ſtudio partum; ſed illi ab ipsâ naturâ
Cattitatem ſortiti ſunt: in omnibus *rebus* ſemper
Illis *fructum* decerpere *fas eſt*, improbis verò netas.
Quare, ô chara domina, aureæ comæ

Coronam accipe à piâ manu.
Soli enim mihi eſt hoc munus ex mortalibus:
Et tecum verſor, & tecum colloquor,
Audiens quidem *tuam* vocem, ſed non videns tuam ſpeciem:
Finem autem vitæ habeam, ſicut incœpi.
Fam. O rex: oportet enim dominos vocare deos,
Num vis aliquod à me accipere bonum conſilium?
Hip. Maximè. Alioqui enim non videremur ſapientes.
Fam. Scis igitur, quæ lex mortalibus ſit conſtituta?
Hip. Non novi: qua de re verò me interrogas?
Fam. Odiſſe taſtum, & id quod non omnibus *eſt* gratum.
Hip. Probè ſcio: quis enim hominũ ſuperbus non *eſt* odioſus?
Fam. In illis verò, qui ſunt comes, éſtne aliqua gratia?
Hip. Plurima certè, & quidem etiam lucrum cum parvo labore.
Fam. Exiſtimas ne verò & inter deos idem eſſe?
Hip. Siquidem homines utimur legibus deorum.
Fam. Cur ergo tu venerandam Deam non ſalutas?
Hip. Quam? cave verò, nè quid tuum os offendat.
Fam. Venerem illam, quæ tuis foribus præſidet.
Hip. Eminùs ipſam purus exiſtens ſaluto.
Fam. Veneranda tamen *eſt*, & inſignis inter mortales.
Hip Aliis alii dii & homines curæ ſunt.
Fam. Beatus eſſes, ſi ſaperes, quantum te opus eſt ſapere.
Hip. Nemo deorum mihi placet, *qui ſit* admirandus noctu.

Ὅσοις διδακτὸν) διδακτὸν ἔζιν, τὸ μὴ ἐκ φύσεως πλεονήκτημα, ἀλλ' ἐκ συνεχῶς μελέτης ἀνυόμενον. καὶ ὅτι φιλόσοφοι διδακτὰ λέγουσι, τὰ καθ' φυσικὴν ὄν, ἀγαθά. δυνατὸν ἐν τῷ ὀκ βίας φύσεως μάθημα, ἢ συνεχὴς μελέτη. Χρυσέας κόμης) τοῦτο πάλιν πρὸς τὸν χειροποίητον στέφανον, ὃν ἔφερε περὶ ξοάνῳ. πινὲς μόνοι καὶ τοῦτο ὀκ τῆς αὐτῆς ἀληθείας ἀκούσι, λέγοντες τὸν ὕμνον κόσμον εἰρῆσθαι αὐτῇ. τοῦτον ἂν λέγοις τὸν ὕμνον δεικτικῶς, πρὸς τὸ εἰρημένον πότνια. 87. Ἄναξ) ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὴν ἄνω ἀξίαν. Ἄναξ) κυρίως σωτῆρ. τοὺ ἂν θεὸς ἄνακτας καὶ σωτῆρας καλέμεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τοὺς δεσπότας ἄνακτας καλέμεν, ὡς δευτέρους σωτῆρας. δηλοῖ δὲ τοῦτο μαλιστα Ὅμηρος. * Ἀσυάνακτ', οἷος δὲ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ. εἰρη) δὲ οἷον ὁ τοῦ ἀστέος σωτήρ. ὦ ἂν ἄναξ· θεὸς γὰρ καὶ σωτῆρας τοὺ δεσπότας καλεῖν χρή. δύναται δὲ τὸ μὴ ἄναξ ὀπὶ τῆς Ἱππολύτου, τὸ δὲ δεσπότας ὅτι ἧβῆ θεῶν· εἰκὸς γὰρ καὶ αὐτὸν μέλλοντα πάσης ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπερπτέναι τὸ κρεῖττον. 90. Καὶ κάρτα γε) καὶ μάλιστα. τὸ δὲ κάρτα, κτὶ ἀναλλαγὴ λέγεται στοιχείου, κράτα. οἷ κρατιῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ σάφα σαφῶς. Καὶ κάρτα γ' ἢ γὰρ) εἰ γὰρ μὴ ἀπὸ ἧβῆς ἦσθόνων ὁ δεχόμθα λόγος, ὀκ ἐσμὲν σοφοί. νόμος δὲ τὸ γεγραμμένον διάταγμα, τὸ κρατῆν καὶ γεγραμμένον. ἔθος δ', τὸ μὴ γεγραμμένον. Ἦ καὶν θεοῖσι) ἆρα ἔν καὶ αὐτὸ τοῖς θεοῖς ὑπονοεῖς, χάριν ἔχειν αὐτοὺ τοῖς ὑποκρινομένοις. Εἴπερ γε δυητοὶ) ἐπεὶ φασὶ θεῶν ἕλεγον τοὺ νόμους ἀκηκοέναι ὁι νομοθέται, ὡς Λυκοῦργος μὲν ὑπὸ Ἀπόλλωνος, Μίνως δ' ὑπὸ Διός. Ὅμηρος, † Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ἀρείοης. Ἄλλως. τοῦτο εἶπεν, ἐπεὶ ἐξ ἀρχῆς Ῥαδάμανθυς καὶ Μίνως πρὸς θεῶν τὰ νόμιμα διδασκόμθοι, τοῖς ἀνθρώποις φανερὰ ταῦτα ἐποίησαν. Οὐ σωφρονέστερος) σωφρονοτερεύεις. Σεμνή γε) σεμνὸν τὸ ὑπερήφανον, καὶ τὸ ἐπαχθές. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡμιον, ὡς Θεόφραστός φησι, πῶς ἂν σὺ σεμνὸν δαίμονα ἐ σωφρονέστερος. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πάνυ πμίαν. σεμνή γε μήτοι, τῆς σωφροσύνης ὁ μόχθος βαρύς. δ' αὐτῆς γὰρ πρᾶγμα εὐείσκει. Ἄλλοισιν ἄλλος) ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ πάντες τὰς αὐτοὺ θεὰς σέβομθα, ὐδὲ τὰς αὐτὰς ἀνθρώπως ἀγαπῶμθα, ἀλλ' ὁι μὲν τόνδε. ὁμοίως δὲ τὴν Ἄρτεμιν σέβω, ἄλλοι δὲ τ' Ἀφροδίτην. Εὐδαιμονοίης) ὅτω φρενῶν ἀεὶ ἧβῆ θεῶν, μήτε ὑπὸ τὸ καθῆκον φρενῶν, μήτε ὑπ' ἀνθρώπων. ὃ ὅτιν, εἰη σε τῆς ἀρέσκης ἔχειν τὸ ἄκρον, μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων φρενώντα. Ἄλλως, εἴης εὐδαίμων τὰ καθήκοντα φρενῶν. λυπῶμαι γὰρ νῦν ὁρῶν σε ἀφρονοῦντα. 106. Οὐδείς μ' ἀρέσκῃ νυκτὶ θαυμαστὸς θεὸς) ὃς ἔστ θεὸς μυθεύθω ἐν νυκτὶ ἐμοὶ ὐκ ἀρέσκει, διὰ τὸ τ νυκτὸς θαυμάζεσθαι.

* *Iliad.* ζ'. v. 403. † *Odyſſ.* τ' v. 179.

ANNOTATIONES.

V. 88. Ἄναξ· θεὸς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών·) Θεὸς ἄνακτας & δεσπότας quòd dixerint Veteres, Vide quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1482. Quòd verò viciſſim δεσπότας dixerint θεὸς & ἄνακτας, ex hoc loco partim evincitur, necnon ex illo *Telemachi* apud *Homerum*, Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμοι ἄναξ ὔτμ' ἡμετέρην. Hinc præcipuè Reges Domini vocantur & Dei, hinc item Regum *Perſicorum* Adoratio; cujus rationem hanc profert *Artabanus* Perſa apud *Plutarchum* in *Themiſtocle*, Ἡμῖν δὲ πολλῶν νόμων καὶ κρεῖττον ὄντων, κάλλιστος ὅτος ὄρος, τιμᾶν τὸν βασιλέα καὶ προσκυνεῖν, εἰκόνα θεοῦ πάντα πρέζαντα. Vide Αὐλικοκατόπτρου, ſive *Eſtheram* Noſtram, ad v. 1261. Item quæ Nos ad *Troad.* v. 1021. Καὶ προσκυνεῖδς βραδέως ὑπ' ἦλθες. *Joſua Barnes.*

V. 89. Μᾶ βαλλόμαν) Hinc & ex aliis locis colligo Perſonam loquentem eſſe Maſculum, ac proinde θεράπαινα, quod prius obtinebat, in θεράπων mutari, inter δεράπαιν & πρόσωπα: Vel certè & θεράπων & θεράπαινα poni; quia in Actu quinto videtur etiam *Ancilla Phædræ* ſuſpendium nuntiare. *Idem.*

V. 102. Πρόσωθεν αὐτὸν ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι·) Hunc locum laudat *Famianus Strada* Proluſ. de Poeticâ p. 153. *In Deorum cultu cùm cederet omnino nemini, unam tamen* Venerem *procul ab ſe ſalutari dicebat caſtiſſimus* Hippolytus *apud veterem Poetam. Imò idcircò* Etruſcorum *Liſciplinâ jubebatur extra Mœnia fanum* Veneris *collocari; ut nihil in urbe adverſus* caſtimoniam *Adoleſcentibus verſaretur ob oculos. Joſua Barnes.*

V. 103. Σεμνή γε μήτοι, καπίσημον ἐν βροτοῖς) τὸ ἐν hîc ponitur pro μᾶλλον vel παρὰ, *In* pro *Inter* ſic *Iphig.* Aul. v. 429. Ἐν πᾶσι κλεινὸς καὶ περίβλεπτος βροτοῖς. Eodem modo & τὸ εἰς aliquando legitur, ut *Suppl.* v. 340. Ἐκθου πόλ' εἰς Ἕλλησιν ἐξελεξάμην. De utriſque vid. *Pfochenium* in Diatrib. de Gr. Ling. N. T. Puritate. *Joſua Barnes.*

Θε. Τί-

Τιμᾶῖσιν ὦ πᾶι) Θε. Τιμᾶῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρὴ τὰς χρεών. *Fam.* O fili, oportet honorare deos.
Ιπ. Χωρεῖτ', ὀπαδοί, καὶ προελθόντες δόμων, *Hip.* Ite comites: & prætereuntes hanc Ædem,
Σίτων μέλεσθε. " Τερπνὸν ἐκ κυναγίας Curate cibos. " Jucundum est post venationem
" Τράπεζα πλήρης· καὶ κατεψῆχθαι χρεών " Mensa plena; & convenit recreare
Ἵππους, ὅπως ἂν ἅρμασι ζεύξας ὕπο Equos, ut jungens currui eos
Βορᾶς χορευτὰς, γυμνάσω τὰ σώφρονα· Saturatus cibo, exerceam commodè:
Τὼ σὼ δ' Κύπριν πολλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. Tuam verò Venerem longum ego valere jubeo. * *Exit* Hippolyt.
Θε. Ἡμεῖς δ', τὰς νέους γὰρ ὠμὰ μιμητέον, *Fam.* Nos verò (juvenes enim non sunt imitandi)
Φρονοῦντες ὄντως, ὡς πρέπει δούλοις λέγειν, Sapientes, ita ut convenit servis dicere,
Προσκυνήμεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι, Adoramus tuam statuam,
" Δέσποινα Κύπρι. Χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν, " O domina Venus. Oportet autem veniam dare,
" Εἴ τις γ' ὑφ' ἥβης ὠλάγνον ἔντονον φέρων, " Si quis propt. adolescentiam habès vehementiorè animi impetū,
" Μάταια βάζει· μὴ δόκει τότε κλύειν· " Stulta loquitur; dissimula te eum audire:
" Σοφωτέρους γὰρ δεῖ βροτῶν εἶ) θεούς. " Sapientiores enim hominibus oportet esse Deos.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφὴ α.

Strophe 1.

Χο. 1 Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ *Ch.* 1 Aquam Oceani quoddam
2 Σταζουσα πέτρα λέγε[ι], 2 Saxum stillare dicitur,
3 Βαπτὰν κάλπιδι ῥυτὸν παγὰν 3 Fontem fluentem, in quo urnæ merguntur,
4 Περιεῖσα κρημνῶν. 4 Emittens ex rupibus:
5 Ὅθι μοι τις ἦν φίλα, 5 Ubi erat mihi quædam socia,
6 Πορφύρεα φάρεα 6 Purpureas vestes
7 Ποταμίᾳ δρόσῳ, 7 Fluviatili rore
8 Τέγγουσα, θερμᾶς δι' ὄπὶ νώτα πέτρας 8 Lavans, quas inde supra tergum tepidi saxi
9 Εὐδίᾳ κατέβαγεν. ὅθεν μοι 9 Aprici deposuit. Unde mihi
10 Πρώτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν 10 Primùm fama venit, dominam

Ἀντιστροφὴ α.

Antistrophe 1.

1 Τάκουσαν νοσερᾷ 1 Confectam tabido, *i.e. in quo decumbit tabescens,*
2 Κοίτᾳ, δέμας ἐντὸς ἔχειν 2 Lecto, corpus continere intra
3 Οἶκω, λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθὸν 3 Ædes, tenuésq; vestes flavum ejus
4 Κεφαλὰν σκιάζειν. 4 Caput velare.
5 Τερπνῷ δέ νιν κλύω 5 Tertium autem ipsam audio
6 Τῶνδε κατ' ἀμβροσίᾳ 6 Hunc, in ambrosio

Τιμᾶῖσιν ὦ πᾶι) χρὴ ταῖς τιμαῖς ἦβῆ θεῶν προσέρχεσθ, τὰ τέκνα τιμᾶν τοὺς θεοὺς ταῖς νομιζομέναις τιμαῖς ἦβῆ θεῶν, ὡς προσήκει χρῆσθαι τὰ προσφορᾷ, ἤτοι τὰ ἕτοιμα, τὰ ἁρμόζοντα, τὰ καθήκοντα, τὰ σύμφορα. Σίτων μέλεσθε, τερπνὸν) τερπνὸν γὰρ ἐκ κύπτε κυνηγίας εὐρεῖν τράπεζαν γέμουσαν, καὶ κορεσθῆναι. Ἄλλως. τράπεζα πλήρης προτεθεῖσα ἀηλονότι. καὶ καθολικόν ὅτι τῷ καμάτῳ, ἐνεκτότερα ποι ἕνεκα τὰ σώματα τῇ χινήσει τῇ δεμᾷ. Ὡς πρέπει δούλοις λέγειν) ὡς πρέπῃ δούλοις τὴν ἐυχλῶ παιπτύθα, ἀντὶ τοῦ ὡ μὴ πολυτελῶς θυσίας, ἀλλὰ φιλῶ προσφώνησιν ποιησόμθα. Τῷ' ὕβρις) ὑπὸ περιπετείας. Σοφωτέρους) φιλανθρωποτέρους. 121. Ὠκεανοῦ τις) ὁ χορὸς ἦκεν ἐκ Τροιζηνίων γυναικῶν, συναχθεὶς εἰς ὀπίσκεψιν τῆ Φαίδρας. καὶ πρῶτα μὲν διηγεῖται, πόθεν αὐτῇ ἡ φήμη τῆ βασιλίσσης ἦλθεν. ἔπειτα ὃ καὶ ζητεῖ, τίς ἂν εἴη ἡ πρόφασις τῆς νόσου. ὁ δὲ νοῦς, πέτρα τὶς ὀξὺν ὕδωρ ὠκεάνιον σταζουσα, ὑ δίπετὲς, οὐδὲ ὑέπον, ἀλλ' αὐτομάτως βλύζον. πᾶν δὲ ὕδωρ Ὠκεανὸς λέγεται. τοιοῦτον ὕδωρ ἔχουσα πηγαῖον, ὡς τε βάπτειν ὑδρίαν. Ὠκεανῦ δὲ καθὸ γλυκὺ, καὶ πότιμον. Βαπτὰν κάλπιδι) ὅτι ὡς τε βαπτίζειν ἐν τῇ ἀντεπωνυμῇ τῶν ὑδρίαν χεμίζειν, ἢ τῶν περιεμβόλων ὑπὸ τῷ ὕδατος πηγῶν. Ἄλλως, ὡς κοτυλήφυτον αἷμα, τὸ τῶν κοτύλων ἀναβάλλον. ἢ ὅτι περὶ τῶν Τροιζηνίαν τοιαύτη τὶς ὀξὶ πέτρα, ἐξ ἧς τὸ καταφερόμενον ὕδωρ βάπτει τοὺς ὑδρίας, ὡς Διονυσόδωρος ἐν τῷ περὶ ποταμῶν λέγει. 123. Ῥυτὰν) ῥωαμβίλῳ βάψαι κάλπιν καὶ περιτρέψαι. Περιεῖσα κρημνῶν) τὸ ὕδωρ κατὰ τῶν κρημνῶν ἐξ ὕψους καταχέουσα. 128. Τέγγουσα) βρέχουσα, πλυνοῦσα ὅπὶ τὰ νῶτα τῆ θερμανομένης τῆ ὑπὸ βολαῖς πέτρας, ὅθι μοι φίλη τὶς ἐνέτυχεν, ἐνέκειτο. ἀποβάνως δὲ κεῖται τὸ ἦν. ἔδει γὰρ λέγειν, ἔνθα μοι τὶς σωέτυχε φίλη. Ἄλλως. ἐνταῦθα μοι τὶς γυνὴ ἐπελθοῦσα πλυναι τὰ ἱμάτια, καὶ ταῦτα ὅπὶ τῆς ὑπὸ πέτρας ὅπὶ ξηρασίαν καταβαλοῦσης, ἀκούσασα τῆ βασιλίσσης τὸν νόσον, φρῶτον ἤγγειλεν ἐλθοῦσα. φιλεῖσι γὰρ ἐν τῇ τοιαύτης συνόδοις ὁμιλίαι περὶ βασιλέως, περιπλέκουσαι περὶς ἀλλυδίαν ἦβῆ καμάτων. ὥστε ἐκ ἀπροόπτως περὶς πλυνοῦσαν φίλαν πυθέσθαι καὶ εἰπεῖν. Ὅθεν μοι πρῶτον) ὅθεν ἐκ τῆ φίλης ἀηλονότι, πρῶτον ἔμαθον τῶν Φαίδραν κακκαμφθῶν ἔσω ἦβῆ οἴκων ὅπὶ τῆς κλίνης ἑᾷ). δέμας ὃ ἐντὸς ἔχει, ἀντὶ τοῦ ἔσω τῆ κλίνης ἐν τοῖς μυχοῖς τῆ οἴκου. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ καὶ σωφρονεῖν ἔνεκα πολλάκις ἀπρεπὲς γίνεται. λεπτὰ δὲ φάρεα, λεπτοῖς δὲ φάρεσι καταχαλύπτεται τῶν κεφαλήν. ᾧ γὰρ ἐνέχεται βαρύτερα διὰ τῶν προσῶσαν. 135. Τερπνὸν δέ νιν κλύω) τὸ ἐξῆς πεπύσμαι δὲ νιν κλύω τῶνδε ἡμέραν καθέχειν, ἀγὼν τὸ σῶμα τῆ δίμνης ἀκλῶς. οὗ λοιπὸν, τρεῖς ἡμέρας ἔχω ἀκόνων περὶ αὐτῆς, ὅτι ἀδυνεῖ, καὶ ὁ μεταλαμβάνει βρώσεως ἐν τῷ σώματι αὐτῆς. τὸ δὲ κρυπτῷ πένθει, ἀντὶ τοῦ ὅπὶ ἀδήλῳ συμφορᾷ, καὶ μὴ ἐκφανομένῃ, περὶς τὸ τέλος τῆ θανάτῳ φέρεται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς καὶ τῆς νόσου τῆς κρυπτῆς μέλλει ἀποθνήσκειν. Θαυμασίως δὲ ὁ Εὐριπίδης * φησὶν, ὅτε οὔτε διὰ δέρης ἐδήξατο. ὡς βουλομένῃ μὴ φαγεῖν, μὴ δυναμένῃ ὃ καταπεῖν ὑπ' ἀδενείας. περὶ ὃ Φαίδρας αὐτῆς βουλομένης θάνατον, τὸ σύνολον αὐτῇ μὴ δέχεσθαι εἰς τὸ σῶμα τροφήν.

* Hoc aliàs de *Oreste* dixit, Vide *Oreſt.* v. 41. & *Schol.* ibid.

ANNOTATIONES.

V. 109. Τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης) Petrus Victorius Variar. Lection. l. xi. c. 6. ubi tractat de loco *Euripidis* Electræ cum *Horatio* collato, Addit, quæ hunc locum respiciunt, hæc verba; *Ut autem è Rustico opere redeunti parata Mensa vehementèr jucunda, ita etiam è Venatione; laboriosáque hàc ipsâ Corporis exercitatione. Quod ab hoc ipso quoque Poetâ in eâdem hâc Fabulâ declaratum est ex Personâ* Hippolyti, *qui valdè eo studio delectabatur.* Τερπνὸν ἐκ τῆς κυναγίας τράπεζα πλήρης. *Josua Barnes.*

V. 123. Βαπτὰν κάλπιδι ῥυτὰν παγὰν) ῥωμβίλῳ πυκλῶ, ἐν ᾧ βάπτουσι κάλπιδας, *Theocrit.* Idyll. 5. v. 127. Ἀ παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰ κάλπιδι κοῖλα βάπτει. Ita βεβαμμένον ὕδωρ, pro ἀρυομένον *Arrianus* Periplo Ponti, ἢ ᾧ χρῶ τοὶ Φάσιδι, εἶα ἀπὸ μολύβδου, ἢ κατιστήρι βεβαμμένῳ τῷ ὕδατι· καταρᾶν ὃ κιθαριστὴν γίνεται. *Joseph. Scaliger* ad *Theocriti* locum suprà citatum.

7 Στόμα-

7 ΣτόμαῖΘ. ἀμέρᾳν
8 ΔάμαρΤΘ. ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴαχϝν,
9 Κρυπῷ τε πένθϝ θανάτᾳ θέλεσθαι
10 Κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον.

Στροφὴ β'.

1 Σὺ γὰρ ἔνθεΘ, ὦ κόρα,
2 Εἴτ' ἐκ Πανὸς, εἴθ' Ἑκάτας,
3 Ἢ σεμνῶν Κορυβάντων,
4 Ἢ μάτερος ὑρείας φοιταλέᾳ·
5 Σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον
6 Δίκτυννάν, ἀμπλακίαις
7 ἈνιέρΘ. ἀθύτων πελάνων ϝρύχῃ.
8 Φοιτᾷ γὰρ ἁ ϝᾷ λίμνας, *dele ϝᾷ obversum.
9 * Χέρσον θ', ὑπὲρ πελάγεος *al. χέρσ.
10 Δίναισι νοτίας ἄλμας.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἢ πόσιν τὸν Ἐρεχθειδᾶν
2 Ἀρχαγόν, τὸν ὐπατοκρίδαν,
3 Πημαίνει τις ἐν οἴκοις,
4 Κρυπτᾷ γᾶ κρύπτα * ϝῷ σῶν λεχέων;
5 Ἢ ναύβατας τις ἔπλόισεν
6 Κρήτας ἔξορμΘ. ἀνὴρ
7 Λιμυᾶ τὸν ὐξεινότατον ναύταις,
8 Φήμαν πέμπων βασιλείᾳ.
9 Λύπᾳ δ' ὑπὲρ παίδεων
10 * Εὐναίᾳ δέδεται ψυχά. *al. ἐυναίᾳ.

Ἐπῳδός.

1 Φιλεῖ δὲ τᾷ δυσέρωτι γυναικῶϝ

7 Ore, diem,
8 Cereris fructu *cibisque* corpus caſtum abſtinere,
9 Occultoque luctu, mortis velle
10 Provehi ad miſerum finem.

Strophe 2.

1 Tu enim numine afflata *furis* ô puella,
2 Sive à Pane, ſive ab Hecate *agi teris*,
3 Aut à venerandis Corybantibus,
4 Aut à matre montivagâ, lymphata, *i.e.* Cybele.
5 Tu verò *etiam fortaſſe* circa multis feris-gaudentem
6 Dictynnam, *i.e. Dianam*, propter peccata,
7 Quòd ei ſacrificium non ſ. ceris, nec immolàris libaſtis latigaris.
8 Itat enim *hæc Dea* & per paludes.
9 Et *per* terram, & ſupra pelagi
10 Humidam ſalſuginem fluctibus *inveſta*.

Antiſtrophe 2.

1 Aût maritum Erechthidarum *i.e. Athenienſium*,
2 Principem, illum nobilem *ci rum*,
3 Lædit aliquis in ædibus,
4 Arcano concubitu tui lecti.
5 Aut nauta aliquis navigavit,
6 Ex Cretâ veniens vir,
7 Ad portum maximè hoſpitalem nautis,
7 Adferens nuncium reginæ.
9 Mœrore verò propter mala *nunciata*,
10 In-lecto ligata-detinetur anima.

Epodus.

1 Solet enim cum noroſo mulierum

ΔάμαρΤΘ. ἀκτᾶς] Θεραπευτικῶς μὴ ἐσθίειν τροφὴν τῆς γῆς. λέγει δὲ τὸν διονεῖ ἀγλωὶ καὶ χλάσιν τῶ σίτω διὰ τὸ καταγινὸς ἐν ἄλωνι, ὃν τῷ μίλωνι δραπέσαι. Κέλσαι ποτὶ τέρμα] ὅπι ἀδήλῳ συμφορᾷ, καὶ μὴ ἐμφανῶν μόνῃ θεῖς τὸ τέρμα τῶ βανάτω, κέλσαι, θεραπεύσαι θέλει. οὗ ἀνάω αὐτὸν ἀσιλέν καὶ ὑποπαιεῖν ἀπαδάζεσθαι, διὰ μετάσιαν βίε. Ποτὶ τέρμα] ἤτοι δύσανον τέρμα, ἢ αὐτὸν δύσλιον. 141. Σὺ γὰρ θεΘ ὦ] ἀπέτρεψε λοιπὸν λόγον περὶ τ Φαίδραν, τῆς νόσε πῶ περφασιν ὅπιζ ϝῷ, ὅτι τῆς μανίας αἴτιον περὶ δαίμονα δοκεῖ γὰρ καὶ μαίνεσθαι ἐνίοτε τῇ ὑπὸ βολῇ τῆς ἔρωτΘ, μὴ καθεῖσθαι δοκοῦντα ῥήματα φθεγγομένη. οἵαπερ αὐτὴν εἰσάγει καὶ κωμῳδοῦσιν ἐρῶσαν, καὶ δ' αἰνιγμάτων τὰ τῆ ἔρωΘ φράζη, δοκοῦσαν μαίνεσθαι. Ἄλλως. ἐμάνης ἐν σαυτῇ μανιώδης τι ἔχουσα, τὸ ἐξῆς ἤνθεΘ φοιτᾶς. ὥστε εἰ] τὸ ἐξῆς τῆς δυανοίας ἔτως. σὺ γὰρ ὦ κόρη Φαίδρα, ἔνθεΘ καὶ ἐμμανὴς φοιτᾶς καὶ ἐνθουσιᾷς ἔκ τινΘ θεῶν τῶτο πάθοσα. καὶ ἀποκύσῃ εἰπέ μοι, ἐκ Πανὸς σὺ ἐμάνης, ἢ καὶ ἐκ τῆς Ἥρας, ἢ Κορυβάντων τῶτο νοσεῖς; καὶ εἴ τι τούτων ἁμαρτήσασα τιμᾷ θεαν, καὶ μανίας αἰτίαν ἜνθεΘ) ἔνθεοι λέγονται οἱ ὑπὸ φασματός τινΘ ἀφαιρεθέντες τὴν νῦν καὶ ὑπ' ἐκείνε τε θεῦ, τε φάσματΘ κατεχόμενοι, καὶ τὰ δοκοῦντα ἐκείνῳ πειθόντες. Δικτύνναν ἀμπλακίας) ἐνίων τὴν αὐτὴν εἶ φασκόντων. τινες δ' Δικτύννα τὴν ῥητὴν ὑπὸ τ κωμῳδῶν νύμφης ἐμπαίσης εἰς δίκτυα ΒεττομάρτιδΘ φυγόσης τὸν Μίνωα. παρὸ ἡ Καλλιμαχῳ * ἐν ἈρτέμιδΘ ὕμνῳ ἡ ἱσοεία. τινὲς δ' τὴν αὐτὴν εἶ τῇ Ἑκάτῃ, ὡς ἧς φησὶν ἩσίοδΘ, ὃν ἔρεχεν ἔχει γαῖης τε καὶ ἀστερόεντος θαλάσσης. ὁ δ' νῆς * σὺ δ' μὴ δύσασα τῇ Ἀρτέμιδι ϝρύχῃ ἢ διόπ τι Ἑκάτῃ ἐκ ἐτέλεσας θυσίαν. πέλανοι δ', τὰ εἰς θυσίαν πέμματα. Ἄλλως. ϝῷ μὴ τὸ θυμῶν πελάνων ἐκλὸς μείνασα, καὶ μὴ ἀνιερώσασα ἑαυτὴν διὰ ϝῷ θυμάτων τῇ θεῷ ϝρύχῃ. πελανοὶ δ', τὰ εἰς θυσίαν πέμματα. Ἄλλως. ϝῷ μὴ τὸ θυμῶν πελάνων ἐκλὸς μείνασα, καὶ μὴ ἀνιερώσασα ἑαυτὴν διὰ ϝῷ θυμάτων τῇ θεῷ ϝρύχῃ. πελάνων δ', ϝῷ πλακάντων, καὶ πελάνων. ϝῷ ἐπιθυμῶν. Ἢ πόσιν τὸν Ἐρεχθειδᾶν) σοφιστικὸν τὸ ἦθΘ. ἢ φησὶν εἰς ὑδένα ϝῷ θεῶν ἐκ ἤωσται, ἀλλὰ ἔρωτα νοσεῖς πνός σε μοιχεύοντΘ. καὶ τὸν ἄνδρα σε καὶ τὸν Αἰθωναίων βασιλέα βυκολεῖς καὶ ἐξαπατᾷς, ὅπ ϝῷ σῶν λεχέων κυπτῇ χρωμένη κοιτῃ. διώκει δ' ἀντιστραμμένως ὁ λόγΘ εἶ). ἢ τὶς γυνὴ ἀπατᾷ σε τὸν ἄνδρα τῷ ἔρωτι τῷ αὐτῆς χρωμένη, καὶ ἐκ τῆς ζηλοτυπίας εἰς νόσον καὶ μανίαν καθήκηβης. Ἄλλως. ἢ φησὶν εἰς ὑδένα ϝῷ θεῶν ἤωστες. ἀλλὰ πάλαι τὸ δεινὸν ἔρως ὅτι, καὶ μοιχεία ἑτέρα. φόβῳ δ' τὸ ἀνδρὸς, καὶ ἔρωτι τῦ μοιχᾶ κατεχομένη ἀγωνιᾷς. διώκει δ' ὡς τὸ Θησέως ἔχοντος ἑτέραν γυναῖκα, ἑτέρως πάπεως. ἢ πῆς γυνὴ ἁπλᾶ (ᾷ τὸν ἄνδρα τῷ ἑαυτῆς λαθραίᾳ συνουσίᾳ. σὺ δ' ἐκ τ ζηλοτυπίας εἰς νόσον καὶ μανίαν καθῆκες. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ χορὸς ἔκδημον ὄντα τὸν Θησέα, ὅτε γε καὶ ἐν πῆς ἕξης φησίν. † ὅσ' εἰς περάσπιν ἃ τιθαίσεις) βλέπων. εἶτα ἡ τροφὸς. ἔκδημΘ ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνῃ χθονός. ἀγνοῶν γὰρ καὶ αὐτὸν ἐνόμιζε παρόντα σωφρᾶν τὰ γινόμενα. Ἡ ναυβάτας) ἕτερΘ λογισμὸς νόσε. ἢ τάχα τὶς ναύτης ἐκ Κρήτης ὁρμήσας εἰς Τροιζῆνα φήμιν πένθους ϝῷ οἰκείων ἀπήγγειλεν αὐτῇ. Ἄλλως. τάχα πῆς ἦλθεν ἐκ τ παλαιᾶ αὐτῆς λυπηρὰν φήμιν κομίζων, καὶ ἐκ τούτων ἡ ϝῷ παίδων ϝῷ ἠγγελμένων. καὶ τῇ ὑπὸ παίδων ἐυναίᾳ λύπῃ δέδεται τιμᾷ ψυχᾷ, ὡς καὶ εἰς πλειοντίαν νόσον ἀποσκῆψαι τ λύπης. ἐυναίᾳ ἡ λύπῃ τῇ εἰς εὐνὴν καταπλεύσῃ, διὰ τ νόσε. τυτέσιν ὕπω σωφρονεῖ ἡ Φαίδρα τῇ ἐυναίᾳ λύπῃ, ὡς ὑπερβαίνειν ἅπαν πάθΘ. γράφεται δὲ καὶ περὶς εὐθεῖαν, ὑπὸ τ λύπης ἐυναία ἡ Φαίδρα δέδεται τιμᾷ ψυχᾷ. 161. Φιλεῖ δ') καθολικῶς τῶτο λέγει. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες, ὅτι ἐγγὺς τῶ τεκεῖν γίνονται, δυσχεραίνειν ὀφῆ χρῆναι. καὶ δὲ καὶ δύσερτιν αὐτῇ τὸ πνεῦμα

* *Callim.* Hym. Dian. v. 190. quem Videſis & *Vulcanium* in locum item *Pauſaniam*, & *Virgilii* Ceirim v. 275. &c. ut & *Pauli Leopardi* Emendat. l. 10. c. 24. p. 207 item *Antonini Liberalis* Metamorph. c. 40. *Ovidius* hanc Metamorphoſin omiſit. De nomine autem & quid ſignificet, ita *Solinus*. "Cretes Dianam religioſiſſime venerantur, Βρι τ μαρτιν gentiliter nominantes, quod ſer- "mone noſtro ſonat *Virginem dulcem*. Et *Joſ. Scaliger* ait, ſe in Gloſſariis Græcorum inveniſſe. Βρι τ γλυκὺ, ὡς Κρῆτες. Ita *Nicolaus Loydius* amicus noſter jamdudum defunctus in Dictionario Hiſtorico-Poetico. Et fides *Scaligero* in hac parte habenda; ipſe enim *Heſychius* ita, Βριτομαρτις ἡ Κρήτη ἡ Ἄρτεμις· Βριτὸ, γλυκὺ, Κρῆτες. *Joſua Barnes.*

† Infra v. 280.

ANNOTATIONES.

V. 140. Ποτὶ) Ita legimus, ut reſpondeat ultimo verſui prioris Strophæ, & rejecimus ποτὶ, quod nihil eſt, nec admiſimus *Scaligeri* ποτὶ δ. quod ſonat ὡσεὶ τὸ, quia verſui obſtat. *Duportus* mecum ſtat & *Scholiaſtes*. *Joſua Barnes.*

V. 153. Πημαίνει) Lapſus eſt *Canterus*, qui quòd *Scholiaſtes* hoc verbum exponit per βυκολεῖ, putat ſtatim illum legiſſe ποιμαίνῃ, quum ille tantum reddat πημαίνει per βυκολεῖ, & id per ἐξαπατᾷ. βυκολῶ enim ſæpè in malam partem accipitur; ποιμαίνω autem nunquam. *Joſua Barnes.*

V. 160. ἐυναίᾳ) Alias Εὐναίᾳ & ψυχάν. Nempe ἡ Φαίδρα τῇ εὐναίᾳ λύπῃ δέδεται ψυχάν. Vid. Schol.

τῆς ὠδίνων. Ἄλλως. πρὸς ἀναπεφηλαίωσιν τῆς εἰρημένων στοχασμὸν ἐπάγει τὸ γυναικὸν, τὴ γυναικείας φύσεως διαφόρως ἀμυχανιῶν ἐπάγειν αἰτίας, ποτὲ μὲν δι' ὠδίνων πόνων, ποτὲ δὲ διὰ περιείαν, ἤτοι αὐτῆς μοιχαλομένων, ἢ ἐπὶ τῇ ἀλόχου ἀπορρησῶν. ἢ τῆς ἀνδρῶν πρὸς ἄλλας ἐχόντων καὶ ἐπὶ τούτων ἀπορρησῶν τὴν ζηλοτυπίαν. Ἄλλως. μὴ ἄρα ἐν γαστρὶ ἔχει ἡ Φαίδρα, καὶ διὰ τοῦτο ἀστοῖς ὄζει. φιλεῖ γὰρ ὁ τὸ ἐγκυμονεῖν κομιζόμενος δυσφορίαν ταῖς γυναιξὶν ἐργάζεσθαι, καὶ ἀπεθάπτην τῆς σιτίων, ἀφορμὰς ἢ ἀφαφορμὰς, ἀνοίας, ἐξ ἃ πορεύεται. Ἄλλοι ἢ γεγάφασι δυσφορούνας. ὃ ὅτι κακοχυμίας τῆς πικρᾶς. Θέλει ἢ λέγειν, τὴν κατὰ τὰς ἀλγηδόνας γινομένην ἔκπληξιν ἐκ τῆς ὠδίνων. λείπει δὲ τὸ ἔνεκεν.

Ἤιξέν ποτε νηδύος) τὸ πνεῦμα φησὶ τῆς ὠδίνων καὶ ἡ αὖρα αὕτη ὤξυνσιν ποτὲ διὰ τὸ ἐμπῆς μαζοῦ. τυτίσι, καὶ (ἐγὼ) αὐτὴ ποτὲ ὠδίνων πεῖραν ἔσχον, καὶ ἔπαθον τοῦτο. ἐγχωμίω, φησὶ, κρῆναι ποτὲ ἐν ἀμηχανίᾳ. Ἰώδε κομίζων) τοῦτο σεσημείωκεν Ἀριστοφάνης, ὅτι κατὰ τὸ ἀκριβὲς τὸ ἔγκλημα τοιοῦτον ὄζει τὴν ὑποθέσει. ὅτι γὰρ τὸ σκληρὸς δείκνυται τὰ ἔνδον περιπόμενα. ὁ δὲ ἔξω περιῶσαν αὐτὴν ὑποτίθεται. Τί σ' ἐγω δράσω) τὸ ἦθος ἀπειρηκυίας τῆς θεραπείας, ὥστε κοινὴν τὸν βίον βλασφημεῖν, περιάγειν. διὸ καὶ γνωμικὸν ἐπιφέρεται ὅπερ ζωηθεὶς τοῖς δυσχεραίνουσι τοιοῦτοις. ἐκκομίσασα δὲ αὐτὴν πρὸ τοῦ σκληρὸς, καὶ πάλιν ἐρῶσα αὐτὴν ἀχθομένην ὅτι τῇ ἐξόδῳ, τὰ τοιαῦτα λέγει. Τόδε σοι φέγγος) δεικτικῶς ἅμα καὶ ἀναφορικῶς λέγει, ἤδη σοι τὰ δέμνια τὰ κοίτης ἔξω τῆς οἴκων εἰσίν. εἰ δὲ καὶ καθὼς ἐπεθύμεις ἀνάκλισίς σοι ὑπαρθεῖσα παρεσκεύασα. καὶ γὰρ ἐκλαυδα ἐλθεῖν "πᾶς λόγος ὧν σοι, καὶ ἃ διέλιπες λέγουσα ἐθέλειν πρεσελθεῖν. οἶδα μὲν τοι τοῦτο, ὅτι ταχέως πεύσεις πάλιν εἰς τοὐμὸν οἶκος ἥκειν, καὶ δίδωσι μοι ἐντεῦθεν σοχάζεσθαι τὸ παλίμβολον ζωῆς, καὶ δυσαρεστον τὴ νόσῳ.

2 Ἀρμονίᾳ κακὰ δύσαρ
3 Ἀμηχανία συνοικεῖν
4 Ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας. Δι' ἐμᾶς
5 Ἤιξέ ποτὲ νηδύος αὖρα·
6 Τὰν δ' εὔλοχον θεὰν αἰ,
7 Τοξων μεδέουσάν,
8 Ἄρτεμιν αὐτόν·
9 Καί μοι πολυζήλωτος
10 Αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ.

Ἀνάπαυσις.

Ἀλλ' ἥδε τροφὸς γεραιὰ πρὸ δυρῶν
Τῶδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων·
Στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος * αὔξει.
Τί ποτ' ὄζει, μαθεῖν ἔραται ψυχά·
Τί δεδήληται
Δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.
Τρ. Ὦ κακὰ δυστυχῆ, συγγεραί τε νόσοι·
Τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
Τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὅδ' αἰθήρ.
Ἔξω δὲ δόμων ἤδη νοσερῶς
Δέμνια κοῖτας.
Δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι,
Ταχὰ δ' εἰς θαλάμους αὖθις τὸ πάλιν·
Ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, κοὐδενὶ χαίρεις·
Οὐδέ σ' ἀρέσκῃ τὸ παρὸν, τοὐπὸν
Φίλτερον ἡγῇ.
Κρεῖσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν·
Τὸ μὲν ὄζειν ἁπλοῦν, τῷ δὲ συναπτει
Λύπη τε φρενῶν, χερίν τε πόνος.
Πᾶς δ' ὁδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
Κοὐκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις·
Ἀλλ' ὅ, τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο,
Σκότος ἀμπίσχει κρύπτει νεφέλαις.

Sed hæc nutrix vetula ante fores
Hanc portat extra domum :
Tristis autem superciliorum nubes augetur :
Quidnam sit hoc, scire cupit animus *meus* :
Quid læserit
Corpus reginæ pristinum colorem mutatum habens.
Nut. O quantum est in rebus humanis mali, ô morbos odiosos.
Quid ego tibi faciam ? quid verò non faciam ?
Ecce tibi hæc lux clara, ecce hic aer.
Extráque domum jam *est* morbidi
Cubile lecti.
Huc enim venire, erat omnis sermo tuus :
Brevi verò rursus festinabis in thalamos.
Nam citò mutaris, & nullâ re gaudes,
Neque tibi placet, quod adest : quod verò abest,
Gratius ducis.
Facilius autem *est* ægrotare quàm sanare :
" Illud enim est simplex *malum*, cum hoc verò conjunctius est
" Dolorque mentis, manuúmque labor.
" Omnis enim hominum vita *est* plena dolore,
" Neque est requies laborum;
" Sed aliud quiddam, quod dulcius est vitâ,
" Tenebræ continentes occultant nebulis.

2 Temperamento *ingenióque* mala & misera
3 Ægritudo cohabitare
4 *Propter* partus dolores,& amentiam. Per meum
5 Ventrem venit aliquando ista aura :
6 Deam verò cœlestem, quæ partus faciles reddit,
7 Sagittas curantem, *iisque* gaudentem,
8 Dianam invocavi :
9 Et mihi imprimis veneranda
10 Cum aliis dis semper *opem latura* venit.

* *Cantrus* αὐξάνει.

187. Τὸ μὲν ὄζειν) ἤγνω τὸ νοσεῖν, τὸ ἢ θεραπεύειν πνὰ διπλᾶν. ἐν αὐτῷ γὰρ τῆς καὶ τῇ λύπῃ ἀνάπαυσιν διὰ τὸν κακόδωρον, καὶ κάμνει πρὸς αὐτὸν ἀπυχῶν, καὶ ἐνεργῶν ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. βέλτιον ἦν σωτόμως κακῶδες, ἢ κακωδίᾳ ἀνέχεσθαι. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζῆν) ὁ νῦς, ἐγὼ φησι προκείνω μᾶλλον τὰ καθ' ἁδὸ καὶ πᾶς ἄνθρωπος προέκεινεν ἄν, εἰ κἀκεῖνα ὁρῶν συνέκειτο τοῖς ἐνθάδε. νυνὶ ἢ ἐπειδὴ τοῦτο μὲν θέλγῃ τῷ ἰδίῳ φωτὶ τὴν θέαν, ἐκεῖνο ἢ κεκλημμένον ἢ μυθοποίαις φοβερὸν ἦ νομίζεται· τότε χάειν δυσερωτες μὲν αὐτὸ ἄρχομαι, σφοδρῶς δὲ ἐρῶντες τότε. τοῦτο δέ φησι, παρὸν διάφορον δόξα φῶς τοῖς φιλοσόφοις φεῖ τὸ τῆ ἡλίε δυσιμέως. οἱ μὲν γὰρ ἐσέξασαν σῶμα ἦ) πῶ φαντασικῶ αὐτῆ δ'ωάμιν, ὧν ὅτι καὶ Ἀριστοτέλης, διὰ τὰς γινομένας ἀνταναπλάσεις τῆς ἀκτίνων. τὰ γὰρ ἀσώματα ἀνεμποδίστως φερόμενα, ἀναπλᾶσι ἃ δ'ωανται, ἔτι ἢ καὶ ἐξαπατῶσι μηνοις οἴκοις μὴ εἰσδύοιν τὸ φῶς, δεικνύει ὅτι ἐκ ἔστιν ἀσώματον. οἱ ἢ ἀσώματον αὐτὸν φάσκοντες ἐκ τῆς χρονικῶν ἐλλάμψεων τῆς γινομένων ἐξ ἡλίε πᾶσιν κατασκάζουσι. Ἄλλως. ἐκ τὸ ὀδυνηρὸς βίος στοχάζεται βελτίονα ἦ) τὰ ἐν ἅδε τῆς ἐν γῇ, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ. † πῆς δ' οἶδεν. εἰ τὸ ζῆν μὴ ὄζει κακῶδαιμον, τὸ κακῶδαιμον ἢ ζῆν· τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ὅ, τι βέλτιον κέκρυφεν ὁ σκότος ὑπ' γλῶ. καὶ βέλτιόν τι ἄλλο τῶ ἐνθαῦδα ἦ) ὑπὸ γλῶ σκότῳ κρυπτόμενον, κρὴν δυσέρωτες φανερόμεθα καὶ σφόδρα φιλοῦντες τῆτην τὸν βίον, διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν τῶ ἄλλε βίε, καὶ μὴ εἰδέναι βελτίονα ἦ) τὰ ὑπὸ γλῶ, μᾶλλον τοῖς μύθοις πιεύοντες φανερόμεθα, τοῖς ποιηταῖς αὐτὰ φοβερῆ.

† Fragment. *Polyid.* v. 15. ubi tamen addendum erat, κατα γλω. ἦ).

ANNOTATIONES.

V. 164. Ἀφροσύνας) Aliàs δυσφροσύνας.

V. 171. Τερόδε γραμα) Ita *Medæ.* v. 133. *Chorus* alloquitur *Medæam* Nutricem, ἀλλ' ὦ γραῖα &c.

V. 190. Κοὐκ ἔστι πόνων ἀνάπαυσις) Οὐκ ἔστι τῆς ἀνθρωπίνων μοχθηρῶν βιβαία λύσις καὶ ἀνάπαυσις, εἰ μὴ ἐν θανάτῳ, ἢ μετὰ θάνατον· ὅσα ἀνέκειται ἢ ἀληθὴς εἰρήνη καὶ ἡδονὴ ἀπαυστος· ἢν διὰ τὸ σκότος τῆς βροτείας φύσεως ἐκ οἶδεν ἀνθρώπος διαγίνεσθαι. *Josua Barnes.*

" Δυσέρω-

« Δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
« Τῶδ', ὅτι τῶτο σίλβει χθὼν γλῶ,
« Δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου,
« Καὶ ἀπόδειξιν τῆς ὑπογαίας·
Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεθα.
Φαί. *Ἄρατέ μου δέμας, ὀρθώσατε κάρα·
Λέλυμαι μελέων σώδεσμα, φίλαι.
Λάβετ' ὐπτίχους χέρας, πέπλοι.
Βαρύ μοι κεφαλῆς ὄγκιον ἔχει·
Ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον· οἴμοι.
Τρο. Θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
Μετάβαλλε δέμας.
« Ῥᾴον γὰρ νόσον μετὰ σοῦ
« Καὶ γυναῖα λήμα τρέφει·
« Μοχθεῖν γὰρ βροτοῖσιν ἀνάγκη.
Φαί. *Αἰ, αἰ· Ἐ, ἔ. πῶς ἂν δρόσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος
Καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν;
Ὑπό τ' αἰγείροις, ἔν τε νομήτῃ
Λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;
Τρο. Ὦ παῖ, τί φρονεῖς;
Οὐ μὰ τὸν ὄρχλῳ τάδε γηρύσῃ,
Μανίας ἔπορον ῥιπίσασ' λόγον.
Φαί. Πέμπετέ μ' εἰς ὄρος· εἶμι πρὸς ὕλαν
Καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνοι
Στείβουσι κύνες,
Βαγίαις ἐλάφοις ἐγχειπόμεναι.
Πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωύξαι,
Καὶ παρὰ χαίτᾳ ξανθὰν ῥίψαι
Θεσσαλὸν *ὄρπακα,

« Malè-amantes igitur videmur esse
« Hujus *lucis*, quia hæc fulget per terram,
« Propter imperitiâ alterius vitæ à *nobis nondum gustatæ*,
« Et *propter* nullam demonstrationem rerum sub terrâ:
Fabulis enim *poetarum decepti*, temere ferimur.
Phæ. Tollite meum corpus, erigite caput:
Soluta sum membrorum vinculis, ô amicæ.
Apprehendite *meas* ex pulchris brachiis pendentes manus, ô famulæ.
Est mihi grave habere ornamentum capitis:
Auser, extende contortum capillum, heu mihi.
Nut. Forti animo sis, filia, neque molestè
Agites corpus.
« Facilius enim morbum cum quiete
« Et generoso animo feres:
« Necesse enim est homines conflictari cum multis malis.
Phæ. Eheu, quomodo ex roscido fonte
Hauriam potum limpidæ aquæ?
Et sub alnis, & in viridi
Prato reclinata quiescam?
Nut. O filia, quid dicis?
Nè apud turbam hæc dicas;
Effundens sermonem obnoxium furori.
Phæ. Ducite me in montem: eo ad sylvam,
Et ad pinus, ubi ferarum-interfectores
Frequentant canes,
Maculosis cervis insilientes.
Per deos cupio clamore excitare canes,
Et circa flavam comam projicere
Jaculum Thessalicum,

* Αἴρετε Schol.

* Ob metrum lege ὄρπακ'.

Μύθοις δ' ἄλλως) ὁ ᾧ ἀντὶ τῶ γὰ, τοῖς γὰ μύθοις ἀπατώμεθα, καὶ ταῖς τῶν σκιωποιαῖς δεδεικόμεθα ἀναπλαπόντων αὐτὴν Κωκυτόν, καὶ Πυριφλεγέθοντα, καὶ Ἀχέροντα, ποταμὸς Ἅιδου, καὶ κύνα Κέρβερον καὶ Χάρωνα, καὶ πορθμέα, καὶ τὰ φοβερὰ τῆς ὀνομάτων καταπλήττοντα ἡμᾶς. Αἴρετέ με) ἐφύλαξε τὸ τῆς νοσούντων ἦθος πρὸς τὸν τῶ σώματος κηδεμονίαν καταμνομόθιον, μονογνωτὶ αὐτὸν ἡμῖν ὑποκρίσας τὸν Φαίδραν προσκομιζομόθιον καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς σχήμασιν. ὁ ᾧ νέος. ἐπιδεῖσαι τοῖς ἑαυτῆς ὤμοις τὸν ἐμὲς βραχίονας, καὶ ταῖς χερσὶν ἀντερειδόμεναί με τῶ αὐχένος, ὅπως με ἐπαίρετε. κομματικαὶ δὲ αἱ διάνοιαι, καὶ τῆ τῆς πόνων ὀλιγωρία τὸ ἀπειθαζόμενον σωφρόνως ἐξαιρούμεναι. Βαρύ μοι κεφαλῆς) βαρύ μοὶ δοκεῖ φησὶν τὸ ἔχειν τὸ κεφαλόδεσμον. ἄκρως ἔν τῶ ἐρωτικῶ ἐνέφηνε πύρωσιν, ἀπὸ τῶ ζωπήθης ἀνεχρωμύη σολίσματος. ἄφελέ τε τοίνυν αὐτὸ καὶ ἀναπέτασόν μοι τὸν πλόκαμον. Μετάβαλλε δέμας) μὴ ἐπὶ χαλεπότητι καὶ κακοῖς διάῤῥιπτέ τὸ σῶμά σου. ῥᾴον γὰρ μᾶλλον οἴσεις τῶ νόσον ἡγναίζουσα. Ἄλλως. μὴ ἐπὶ τὰ ἀσύμφορα διάῤῥιπτέ σε τὸ σῶμα. μᾶλλον γὰρ εὖ οἴσεις τῶ νόσον μὴ γυναιότητος. 208. Αἴ, αἴ, πῶς) ἐπαναβέβηκε λοιπὸν ὁ λόγος, ὡσπερεὶ σωζομένου τῆ πάθει, καὶ λοιπὸν ἐκμαπτομένη τὰ τῆς ἐρωτος αἰνίττεται. λέγει δέ, ὅτι ἠβουλόμην ψυχρῶν ὑδάτων τυχεῖν, ἵνα τῶ ἐν ἐμοὶ τῆ ἔρωτος φλόγα σβέσω, ἀναπαύσασα ἑαυτὴν ὑπὸ αἰγείροις καὶ λειμῶσι, κομῶσι τοῖς ἄνθεσιν ἀναπλαθεῖσα. ταῦτα δὲ ἔξωθεν ἐκμάπτουσα πρὸς τὸ ἦθος τῆς νοσούντων. Οὐ μὰ τὸν ὄρχλω) ἀντὶ τῆ ὦ μὴ φθέγξη ταῦτα μεταξὺ πλήθους, μανιώδεις λόγους ῥίπτουσα. ἔδοξε γὰρ αὐτῆ τὰ ῥηθέντα ἀφρόνως ἔχειν, ὡς ἀναπαῦσαι τὸν πόθον· μανίας δὲ ἔπεμπον, ἵππι ὑπὸ μανίας ὀχλούμενον, ἐκμανῆ, κατεχόμενον ὑπὸ μανίας. Παρ' ὄχλω ᾖ, ἀντὶ τῆ ὀπὶ τῆ χορῶ. Πέμπετέ μ' εἰς) ἐπαναβέβηκεν ὁ λόγος ὅπι τὸ μανικώτερον ἅμα τῆ πάθει, ὡς λοιπὸν σαφέστερον τὸν αἰνιγμὸν τῆ ἔρωτος ἐξωθεν ἔξ) ἐκμαπτομένη. καὶ εἰς τὸ ὄρος βέλεται περιπέμπεσθαι πρὸς θέαν τῆ ἐρωμένου, καὶ εἰς κυνηγίαν πρὸς ζωοθηρίαν τῆ πάθους. ἐνταῦθα δὲ δεῖ τὸν ὑποκεινόμενον κινῆσαι ἑαυτὸν, καὶ χάμαλε καὶ φωνῆ, καὶ ἐν τῶ εἶμι πρὸς ὕλας ἀναπηδᾶν ὡς αὖτη πορθουμένη. τὸ δὲ ἐξῆς ἄτως· πέμπετέ με εἰς ὄρος πρὸς θεῶν. μᾶλλον ᾖ δι' ἐμαυτῆς ἀπειμι πρὸς ὕλαν, καὶ πρὸς τὰς πεύκας, ὅπου εἰσὶ τὰ κυνηγέσια, καὶ ὅπου αἱ κύνες πρέχουσι ταῖς ἐλάφοις πρὸς τὸ ἐπιπηδᾶν προσπαλάζουσαι. ἐπιθυμῶ κυνηγετικῶ τέχνω ἀναδέξασθαι, καὶ κυσὶ μὴ συείζειν, ὅπι ἄπειρος ᾖ ἐρημίαν, καὶ τὸ ἀκόντιον πρὸς τὸν κεφαλὸν ἀναλεῖναι, τὸ ᾖ σίδηρον ἄνω τοῖς χερσὶ κατέχουσα, καὶ ὅτως ἀκοντίειν. οἱ μὲν ἀκοντίζοντες τὸν χεῖρα ἄνω πρὸς τὸν κεφαλὸν ἀναλείνουσι. τὸ ᾖ σίδηρον τῆ ἀκοντίω πρὸς τὸν κείκον τοῖς δυσὶ δακτύλοις τοῖς μέσοις καθέχοντες, ὅτω ῥίπτουσιν. ἄειρα ᾖ τὸ λεπτομερεῖ τῆς φρένος μιμεῖται τὸ τῆς ἐρώντων ἦθος, ὅτε πρὸς ἐρῶντες τέχνη ὑπογράφουσιν ὥσπερ ζωγράφοι τῆ λεπτολογία, ἐκείνω τὸν τέχνω καὶ τὰ αὐτῆς ὄργανα, καὶ ὥσπερ οἱ εἰς ἐπίδειξιν αὐτοῖς ἐρχόμενοι ἐρεθίζουσι τὸν λεπτομερεῖ τ' φρένος τὸν ἔρωτα, καθόλου ᾖ τοῦτο ὅπι τῆς ἐρώντων συμβαίνει. Πρὸς θεῶν ἔραμαι) ἀντὶ τῆ ἐρῶ, παθητικῶν ἀντὶ ἐνεργητικῆ. καὶ οἰκείως τῆ μεσότητι ἐχρήσατο. ἄκρως ᾖ ἐρωτικὸν ἦθος ἀπεμάξατο, τῆ λεπτομερεῖ τ' ἐκφράσεως θαυμασιουργία, εἰς ὑπόμνησιν γὰρ ἐρχόμενοι τῆς πάθους, καὶ μονονυχὶ ζωγραφοῦντες αὐτὸ τοῖς λόγοις, ἐπὶ μᾶλλον τὸν ὀπτὸν ἐγείρουσι. 221. Θεσσαλὸν ὅρπακα) Θεσσαλῶν γὰρ ἔυρημα τὸ δόρυ. ὀπίλογχον ᾖ βέλος αὐτὸ τὸ πτερωτὸν σιδήρεον, ὅπερ ὁ κείκος ἐμβεβλημένος ἐν τῶ ξύλω ζωέχει, διὰ τὸ ἐπὶ τῆ λόγχη κεῖσθαι, ὅ δὴ τῶ ξύλω. οἱ γὰρ ἀκοντίζοντες τὸ σιδήρεον τῆ ἀ-

ANNOTATIONES.

V. 205. Ῥᾴον οἴσεις) De Phrasi ῥᾴον φέρειν diximus ad *Danaen* v. 69. Et sanè significat, vel *Malum*, vel *Morbum* facilè aut patienter ferre. ῥᾴων γίνεσθαι autem de iis dicitur, qui cùm ægri decubuerint, iterum convalescere incipiunt. *Josua Barnes.*

V. 215. Ὕλαν) aliàs ὕλας, *Scholiastes*. Hunc locum expressit Ovidius in Epistolâ *Phædræ*, v. 41.

In nemus ire juvat, pressisque in retia Cervis
Hortari celeres per juga summa Canes.

Vide *Jani Vlitii* Comment. ad *Nemesiani Cynegeticon* v. 196. Ubi totâ hunc locum expendit & Verbum θωύξαι satis rectè exponit. *J. Barnes.*

V. 218. Βαγίαις) Vox βαγὶς accentu & significatione διφορεῖται, scribitur enim & βᾶγις, Et *maculosus*, vel *celer* sonat. Vid. *Rhes.* v. 356. Et *Iphig. Aul.* v. 222. *Josua Barnes.*

κοντὶς πρὸς τὸν κείκον ἐν συσὶ δακτυλίοις καθέχοντες, ὅτω ῥίπτωσιν. Ἄλλως, ὁπλοσχον, ἐπεὶ βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον, διέστειλεν εἰπὼν ἐπλογχον, ὅ ἐστι βέλος ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ τὴν λόγχην ἔχον, ἵνα σημάνῃ τὸ ἀκόντιον.

Τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης) ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας. τυτέσι, τί σοι πρὸς κυνηγεσίας μέλει; τί, φησιν, ὦ τέκνον, καὶ σοὶ καθάπερ τοῖς ἀνδράσι μελετᾶται τὰ κυνηγέσια; τί δὲ καὶ τὸ πυκεῖν κρουνοῖσιν ἐν ἔρωσι μεγάλῳ πήθεται; εἰ μὴ γὰρ ἀληθῆ ἐπτυμεῖς, πάρεσιν ἐπὶ ἧσσ οἴκων δεσπόσυνης καὶ ὑγιὴ πέτρα, συνεχὲς ὕδωρ σάζουσα. ὅθεν σοὶ πολὺν ἂν χώοιτο, καὶ τὸν πόδον ἐκπληρώσαις. εἰ δ' ἐβάλες, τί καὶ τοῦτο ἐν ἔρωτι πάρει λέγεις; Πύργοις συνεχὴς) ἄφθονον τοῖς ὕδασιν. ὁ δὲ νῦς, εἴπερ ὅλως ἐπιθυμεῖς ὑδάτων, πάρεσιν ἐπὶ ἧσσ οἴκων δεσπόσυνης καὶ ὑγιὴ πέτρα κλιτύς, ὅ ὅτιν ἀναπεκλιμμένη καὶ ὑγιὴ πέτρα συνεχὲς ὕδωρ σάζουσα. Δέσποινα δίας) Λίμνη γυμνάσιον ἐν Τροιζῆνι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησὶ τὸν ἀμφὶ λίμνης τροχόν. ὁ δὲ νῦς, ὦ δέσποινα, τὴ ἱσοπέδου λίμνης, καὶ ἧσσ ἐν αὐτῇ γυμνασίων ἧσσ ἱπποκρότων. ἐπιδίδεται δὲ λοιπὸν τῇ οἰκείᾳ θεῷ ἧσσ κυνηγεσίων, ὥστε τὰ τῶν ἐρωμένων ἐπηνδευμένα χρήσασθαι πρὸς τὸ αὐτῷ συναναστρέφεσθαι, καὶ συνδιαιτᾶσθαι.

Ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χερὶ βέλος.
Τερ. Τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
Τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης;
Τί δὲ κρουνῶν νασμοὺς ἔρασαι;
Πάρα γὰρ δρόσερὰ πύργοις συνεχὴς
Κλιτύς, ὅθεν σοι * πῶμα γλυκὺ τ' ἄν. * Scal. πόμα γλυκὺ τ' &c.
Φαί. Δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας,
Καὶ γυμνασίων ἧσσ ἱπποκρότων,
Εἴθε γλυκείμην ἐν σοῖς δαπέδοις,
Πώλους Ἐνέτας δαμαζομένα.
Τερ. Τί τόδ' αὖ παράφρον ἔρριψας ἔπος;
Νῷν δὴ μὰ ὄρος * βᾶσ' ὅπῃ θήρας * i.e. δεῦσα βαίνων.
Πόθον ἐσέλυε· νῷν δ' αὖ ψαμάθοις
Ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
Τάδε μυρτείας ἄξια πολλῆς,
Ὥστις σε θεῶν ἀνασχέζει,
Καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.
Φαί. Δύστανος ἐγὼ τί ποτ' εἰργασάμην;
Ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
Ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ.
Φεῦ, φεῦ, τλήμων.
Μαῖα, πάλιν μοι κρύψον κεφαλάν·
Αἰδόμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
Κρύπτε· κατ' ὄσσων δάκρυ μοι * βαίνει, * an ἔβη?
Καὶ ἐπ' ἀκμαίω ὄμμα τέτραπται.
" * Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην, ὀδυνᾷ. * Vid. ad *Bacch.* v. 1259. & *Antiope* v. 28.
" Τὸ δὲ μαινόμενον, κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ,
" Μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.

Cuspide munitum tenens in manu telum.
Nut. Curnam, ô filia, curas ista?
Quid tibi est negotii cum exercitio venationis?
Quid verò fontanos latices expetis?
Etenim juxta arcem est continuus roscidus
Aquæductus, undè tibi potest esse potus.
Phæ. O domina sacræ paludis Diana,
Et certaminum equestrium,
Utinam essem in tuo campo,
Equos Venetos domans.
Nut. Quid rursùs hoc stultum profudisti verbum?
Nam modò quidem montem conscendens, ad venationis
Desiderium ferebaris: modò verò contrà arenâ
In *fluctuum-experte*, *i.e.* aridâ, equos *agitare* cupis.
Hæc *profectò* divinatione digna *sunt* multâ,
Quòd aliquis Deus te vexet,
Mentémque mutilet, *delirámque reddat*, ô filia,
Phæ. Infelix ego quidnam feci?
Quò aberravi à sanâ mente?
Insanivi, lapsa sum dæmonis noxâ.
Heu, heu misera!
Nutrix, tege rursùs caput meum:
Pudet enim me eorum quæ dixi.
Tege; lacrymæ mihi ex oculis erumpunt,
Et oculi vertuntur ad pudorem.
" Nam ad sanam redire mentem, dolore afficit *animum*.
" Ipsa verò insanie malum *quoddam est*: sed præstat
" Non cognoscentem *suos errores ac insaniam*, perire.

† *Theogon.* v. 413.

ANNOTATIONES.

V. 222. Ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χερὶ βέλος) Ταυτὸν δηλοῖ, ὅ ὅτιν ὁλοσίδηρον λέγει. *Latinè*, Venabulum, Sarissa, Gæsus & Gæsum dicitur. *Seneca* Hippolyt. v. 395. *Hastile vibret Dextra* Thessalicum *manus*. Hinc putes expressum: Θεσσαλὸν ὄρπακα, *Hastile Thessalicum*. Et iterum, *Et rigida molli Gæsa jaculari manu*. Vid. *Hercul. Fur.* v. 1003. Quòd verò *Thessalicum* Jaculum nondum *Hippolyti* ætate fuerit, id gratis dictum à *Criticis*; & quòd *Scholiastes* tradit de altero *Anachronismo* circa *Venetos* equos infra ad v. 231. Est merum *Grammaticorum* insomnium; *Venetorum* enim Nomen antiquius, unde *Homerus* Iliad. ε. v. 852. Ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγριόφωνον. Vide *Strabon.* l. 5. Quare nimium à *Criticis* deceptus est *Gerard. Joh Vossius* Institut. Poet. l. 1. c. 3. ubi hæc *Euripidi* vitio vertit. Cùm etiamsi vera notâsset, per *Prolepsin* potuit *Euripidis* honor salvari. *Josua Barnes.*

V. 228. Δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας) Vid. supra ad v. 148. Et tamen *Scholiastes* ait Λίμνῃ hic esse proprium nomen loci, ubi Scholia equestris erat, quem tu videsis. Vid. Not. ad *Schol.*

V. 229. Καὶ γυμνασίων ἧσσ ἱπποκρότων) *Hippodromum* notat, quem frequentâsse par est *Hippolytum*, juvenem Venationi & Equis deditum. De *Hippodromis* autem Vid. quæ Nos ad *Helenæ* v. 209. & alias. Item *Scholiastem*.

V. 231. Πώλους Ἐνέτας) Equos Venetos. *Veneti* ab *Henetis* oriundi ex *Paphlagoniâ*, qui pernicibus utebantur equis. Vide quid Nos supra ad v. 222. Est & *Venetus* color; sed nihil hic facit.

Τερ. Κρύπτω·

Τεγ. Κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θανάσιμον
Σῶμα καλύψει;
" Πολλά διδάσκει γάρ μ' ὁ πολὺς βίος.
" Χρὴ γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
" Φιλίας θνητὰς ἀνακίρναντας,
" Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
" Εὔλυτα δ' εἶ σέργηθρα φρενῶν,
" Ἀπό τ' ὤσασθαι, καὶ ξυντεῖναι.
" Τὸ δ' ὑπὲρ διοιῶν μίαν ὠδίνειν
" Ψυχάν, χαλεπὸν βάρος, ὡς κἀγὼ
" Τῆς ὑπάρχω.
" Βιότου δ' ἀκριβεῖς ὁπόσοι δίωκες
" Φασὶ σφάλμ' πλέον ἢ τέρψιν,
" Τῇ δ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
" Οὕτω τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ
" Τοῦ μηδὲν ἄγαν·
" Καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

Nut. Tego: meum verò quandonam mors
Corpus teget?
" Multa me docet vitæ longa.
" Oportebat enim mediocres inter se mutuò
" Mortales miscere, *jungere & contrahere* amicitias,
" Et non usque ad extremam medullam animæ *penetrare*,
" Et amores animorum facilè solvi posse,
" Et expelli, & intendi, *minui, & augeri*.
" Sed afflictari pro duabus unam
" Animam, grave onus *est*. Sicut etiam ego
" Pro istâ doleo.
" Accurata verò vitæ studia
" Plus aiunt nocere, quàm delectare,
" Et pugnare magis cum sanitate.
" Sic id quod nimium est, minus laudo
" Quàm illud, Ne quid nimis:
" Et assentientur mihi sapientes.

Κρύπτω τὸ δ' ἐμὸν) ἐγὼ μὲν φησι τῷ σῶμα καλύψω αἰδούμενη ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κρύπτω καὶ σκεπάζω, πότε ἢ τὸν ἐμὸν σῶμα ὀδυνηρῶς ἔχον, ἀπὸ βίου, ὁ θάνατος κρύψει Χρὴν γὰρ μετρίας) ἔδει φησὶ πως ἀνθρώπους μεμεγμένους φιλεῖν, ὡς μὴ εἰς ἄκρον ἐξέρχεσθαι τῆς στέργειν. Ἄλλως. τὸ συνόλως ἐκβάλλειν τὸ τῆς ὀρέξεως φίλτρον, καὶ πάλιν αὐξῆσαι, ὥς τε ποτὲ μὲν ἐλαττῶν, ποτὲ δ' αὔξειν τὰ τῆς ψυχῆς φίλτρα. οἱ γὰρ ἄγαν στέργοντες ἁπλασίως κάμνουσι, ὑπό τε τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καὶ τῶν φίλων φροντίζοντες. ἐχθρὸν ἔν φησι που ἀνθρώπους συμπέτεσθαι ἀλλήλους φιλεῖν, καὶ μὴ ἐς ἄκρον, ὥς τε σῶμα καταλύειν, καὶ μὴ δυσαλθὲς λύεσθαι τῷ φιλίαν. 255. Μυελὸν ψυχῆς) ὃ γὰρ μόνη ἡ σοφία διδάσκει, ἀλλὰ καὶ ὁ πολὺς καὶ μακρὸς χρόνος, καὶ ἡ πολυπειρία, τὸν ἐσώτατον τόπον. τροπικῶς δ' εἶπεν, ὡς ὅπου σῶμα καὶ ὅσα τὸ βαθὺ τῆ ψυχῆς. παρεμνεῖ δὲ μὴ πρὸς ἄκρον ποιεῖσθαι τὰς φιλίας, ἵνα καὶ πρὸς ὑποστασιν ἀλύπως ἔχωμεν. Στέργηθρα) τὰς φιλίας, τὰς ἀγάπας. 261. Βιότου) τὸ ἢ ἧσσ' ἔτι τὸν βίον τὴ πραγμάτων ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν, ἐκ ἀσφαλές. ἀντὶ τοῦ ἐπισκεύει τὰς πράξεις ποιεῖν ὑπάρχαι, πάντως ἐπιλήψιμόν τι ἐν αὐτῷ ἐυρίσκειν. ἐπισκευάσεις δὲ φησι τὰς μελέτας, τὰς τῆ ὑποβολῆ τῆς ζωηδείας ἀνενδεεῖς. καλοῦσι δὲ τὰς ἀληθεῖς, καὶ εἰς ἄκρον ἐκβαινούσας τῆς ἀληθείας μελέτας, ἐπισκευάς, ὡς φασὶν οἱ σοφοὶ, ἃς μὴ μόνον σφάλλειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν ἐμποδίζειν εἰρήκασιν. ὡς εἴ τις ὀπωμελείᾳ διωκεῖ χρῶτο τῷ λόγῳ, ὡς χεῖρ μηδὲν ὑπείκειν, ὅτε εἰς ἄλλό τι ἐκπίπτει τῷ λόγῳ, καὶ εἴς τι μανιώδες, καὶ τὸ σῶμα εἰς νόσον κατακλίνειν φέρει. Οὕτω τὸ λίαν ἧσσον) ἀντὶ τοῦ, ὅλως ὅτω τὸ λίαν ἐπισκευάειν ἐπαινῶ, ὡς τὸ μηδὲν ἄγαν, τυτέστι τὸ μὴ λίαν ἐπισκεύειν, καὶ συγκαθήσονταί μοι πάντες οἱ σοφοί. Ἄλλως. ὅτω τὸ λίαν ἔλαττον ἐπαινῶ, τῶ μηδὲν ἄγαν καὶ μεμεγμένῳ, καὶ μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοὶ, ὥσπερ ἑνὸς ἧσσ' ζ' σοφῶν ὄζειν ὑποφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χίλωνι ἀναπτέασιν, ὡς Κειτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δ' Σωσάμῳ, ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ ὀπίγραμμα ἀνλοῖ, Ταῦτ' ἔλεγν Σώσαμος Ἑπτεάτης, ὃς μ' ἀνέθηκεν, Μηδὲν ἄγαν, κμηδὲ πάντα πείσεσι καλά. ὁ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, οἷον μηδὲν ἄγαν, μηδὲ δίκην δικάσης.

ANNOTATIONES.

V. 252. Πολλὰ διδάσκει γάρ μ' ὁ πολὺς βίος) Huc refer illud *Solonis*, Αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος.
V. 264. Οὕτω τὸ λίαν &c.) Simile illud Τὸ γὰρ Μηδὲν ἄγαν, ἄγαν φιλῶ. Vel ut *Alphæus Mitylenæus*, Antholog. l. 1. c. 12. Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει. Vide de hoc loco *Erasmi* Adagiorum Chiliad. 1. Centur. 6. Adag. 96. *Nequid. Nimis. Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

CHorus Nutricem *rogat de causâ* Phædræ *ægritudinis: Quæ nihil omninò se posse elicere affirmat; sed nè nunc inquirere destituram. Heram ergò denuò aggreditur; ut Morbi causam ex Dominæ confessione exploratam habeat. Illius demùm ex verbis vix tandem divinando colligit, illam* Hippolyti *amore perire.* Phædra Choro & Nutrici *exponit suum consilium, quo morte voluntariâ inhonestum & incestum hunc Amorem seu fugere, seu vindicare statuerat. Contrà* Nutrix *illam à tam atroci proposito avertere conatur, pollicita insuper se Remedia adhibituram. Hæc nihilominùs obstinatè in priore manet sententiâ. Hinc* Chorus *irati* Cupidinis *sævitiam deprecatur; simúlque* Iölæ, Semelæque *exemplis ostendit, quàm diræ clades ex immodicis Amoribus aliquandò oriantur.*

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΟΦΟΣ, ΦΑΙΔΡΑ.

Ἰαμβοί. *Chorus.*

Χο. Γύναι γεραιὰ, βασιλίδος πιστὴ τροφὸς
Φαίδρας, ὁρῶμεν τάσδε δυσπόνους τύχας·
Ἄσημα δ' ἡμῖν, ἥτις ἔστιν ἡ νόσος.
Σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.

MUlier vetula, fidelis nutrix reginæ Phædræ, videmus miseras istas calamitates: Obscurum verò nobis *est*, quisnam sit hic *dominæ* morbus. Ex te igitur scisciari, & audire vellemus.

Γύναι γεραιὰ) διὰ τὸ τοῦτο ἔδειξεν, ὅπ ὤφελε διαῤῥηθῆναι τὰ κατὰ τὴν Φαίδραν, γυναῖκα αὐτὴν ὑποκαλέσασα. γυναιξὶ γὰρ μᾶλλον αἱ γυναῖκες διαῤῥήσιν τὰ καθ' ἑαυτὰς, ἄλλως τε καὶ γεραιὰ καὶ πιστὴν τροφόν. 269. Ἄσημα δ') ἀντὶ τοῦ ἄγνωστα. ὅπω δ' ἐκαθέζετο κακῶς Ἀπίκως, ὡς καὶ Θυκυδίδης, ἀδυνάτως λέγων. ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτων.

Οὐκ οἶδ' ἐλέγχω σ') ἐρωτῶσα, ἐρῶ νῶσα, ἀναπείνωσα, ὅπερ ὄζιν ὑπόβολή. Τὸ δὲ σήμονον ἐρώτησιν ἔλεγχον ὠνόμασεν Εἰς ταυτὸν) ἐὰν μὴν ἥκῃ γὰρ, πρὸς πὼ ἀρχὼ ὄζιν ὁ λόγος, ὁ ὄζιν εἰς ταυτὸν ἥκει ἡ ἀρχὴ τῷ τέλει, ὥσπερ οὐχ ὁμολογεῖ, ὅτως ὐδὲ πὼ ἀρχώ. εἰ δ' ἥκεις πρὸς τὸν χρεών' ἐμοὶ εἰς ταυτὸν τῆς ἀγνοίας ἥκεις, ἢ εἰς ταυτό μοι ἀγνοίας ἥκεις. πάντα γὰρ σιγᾷ, ὃ ὅταν ὐκ ὑποκείνεται, ὅτε πρὸς ἀρχὼν, ὅτε πρὸς τέλος. Τὸ δὲ ἀδενεῖ τε κ' κατέξαντα δ' ἐμας.) ἀντὶ τῦ κατετάκη τὸ σῶμα. πῶς δ' ὐκ ἀφῆλε καταπακύσα τειᾶα ὔσα, ἥτι τείτω ἡμέραν ἔχουσα ἀγάλος. Ἄγ', ὦ φίλη παῖ) ἀπέτεινε τὸν λόγον πάλιν πρὸς πὼ Φαίδραν, ἄλλο ἢ δοκῶ μεπῖσα νοθεσίας. τὸ γὰρ παραινέσει πείθῃν βέλτιον, ἢ ἐπαχθέσι ῥήμασιν εἰπεῖν πὼ φρασιν, ἄγε, ὦ φίλη παῖ, ἀμφοτέραι ὅπως ἐπλαθώμεθα τ' πρεσιεμόρων, κ' σύγε ἡδίων κ' πρόσοτέρα γένοιο, εἰ δέξῃ πὼ παραίνεσιν, ἐγὼ τε ὅπερ ἔδοξα τὸ πεῖν ἐπαχθὴς τις ἦ) ἕως τότε τῶ μέρος ἀπισᾶσα, ἐπ' ἄλλω πορεύομαι κρείπω νοθεσίαν. Στυγνὼ ὀφρυὼ) πὼ συγνὼ τῆς ἀφροσύνης, ὅπερ ὐ καλῶς ἠκολέθηκέ σε τῇ φθαινέσει, ὑποπᾶσα ὑπὸ τότε ὅπι νοθεσίαν πρεσείαν μετέρχομαι, τοτέσι πὼ συγνότητα τῶ προσώπε ἄφελε, κ' τ' χαλεπῆς γνώμης ἐκείνης παῦσαι. Ἄλλως. Ἐγὼ δ' ὅτι) εἴ τι φησὶ προτέρων ἐλύπαν σε τῷ ζωεχεῖ τ' ἐρωτήσεως, ταυτῶ ὅτι τὸ κολακεύειν σε τερπήσομαι.

Τρ. Οὐκ οἶδ' ἐλέγχω σ'· ὐ γὰρ ἐννέπῃν θέλῃς.
Χο. Οὐδ' ἥτις ἀρχὴ πῶνδε πημάτων ἔφυ;
Τρ. Εἰς ταυτὸν ἥκῃς· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
Χο. Ὡς ἀδενῆ τε κ' κατέξανται δέμας.
Τρ. Πῶς δ' ὔ; τειτάιαν γ' ἔσ' ἄσιτος ἡμέραν;
Χο. Πότερον ὑπ' ἄτης, ἢ θανῆν πειρωμένη;
Τρ. Θάμνῃ· ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόσασιν βίε.
Χο. Θαυμαστὸν εἶπας; εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσι.
Τρ. Κρύπτει γὰρ ὅδε πῆμα, κ' φησιν νοσεῖν.
Χο. Ὀδ' εἰς πρόσωπον ὐ τεκμήρεται βλέπων;
Τρ. Ἐκθημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
Χο. Σὺ δ' ὧν ἀναγκῶ προσφέρεις, πόνων
Νόσον πυθέσθαι τῆσδε, κ' πλάνον φρενῶν;
Τρ. Εἰς πάντ' ἀφῖγμαι, κὐδὲν εἴργασμαι πλέον.
Οὐ μὴν ἀνήσω γ' ὐδὲ νῦν προθυμίας·
Ὡς ἂν παρῶσα κ' σύ μοι ξυμμάρτυρῆς,
Οἷα πέφυκα δυσυχοῦσι δεσπόταις.
Ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, πῶ πάρος δὲ μ' λόγων
Λαθώμεθ' ἄμφω, κ' σύ θ' ἡδίων γλῶ,
Στυγνὼ ὀφρὼ λύσασα, κ' γνώμης ὁδόν.
Ἐγὼ θ', ὅπι σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην,
Μεθεῖσ', ἐσ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
Κεἰ μ' νοσεῖς τι πῶν ἀπορρήτων κακῶν,
Γυναῖκες αἵδε συλλαβεῖν νόσον.
Εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ προς ἄρσενας,
Λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.
Εἶεν· τί σιγᾷς; σὸν ἐχρὼν σιγᾶν, τέκνον,
Ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχῃν, ἢν τι μὴ καλῶς λέγω,
Ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
Φθέγξαι, τί; δεῦρ' ἄθρησον. ὦ ταλαιν' ἐγώ.
Γυναῖκες, ἄλλως τάδε μοχθοῦμεν πόνῳ,
Ἴσην δ' ἀπεσμεν τῷ πρίν· ὅτε γὰρ τότε
Λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε, νῦν τ' ὐ πείθεται.
Ἀλλ' ἴσθι μήτοι, πρὸς πὸν' αὐθαδεστέρα
Γίγνῃ θαλάσσης, εἰ θανῇ, προδοῦσα σὸς
Παῖδας, παῖρφῶν μὴ μεθέξοντας δόμων·
Μὰ τὸν Ἄναυδον ἱππίαν Ἀμαζόνα,

Nut. Haud scio certò; neque enim vult dicere.
Cho. Neque quæ sit causa horum malorum?
Nut. Eodem redis. Nam reticet hæc omnia.
Ch. Quàm est ægrota, & contabuit corpore!
Nut. Quidni *contabescerat*, quæ tertiùm jà diem impasta manet?
Ch. Utrum ab Ate *vexata*, an mori nitens?
Nut. Mori *nitens*; abstinet enim à cibo ad decessum vitæ *i.e. ut mor.*
Cho. *Rem* miram dixisti, si hæc placeant marito.
Nut. Occultat enim hæc malum, & dicit se non ægrotare.
Cho. Ille verò in *ejus* faciem intuens non conjicit *morbum*?
Nut. *Minimè*; peregrè enim est, procul ab hoc agro.
Cho. Tu verò nullam vim adhibes, conans
Cognoscere morbum hujus, & errorem mentis?
Nut. Omnia tentavi, & nihil plus effeci.
Tamen non remittam etiam nunc de meo studio:
Ut præsens tu quoque possis testis esse;
Qualis fuerim erga dominos calamitate afflictos.
Sed, ô filia *Phædra*, priorem quidem sermonem
Obliviscamur ambæ, & tu placatior fias,
Solvens tristè supercilium, & *asperam* consilii viam.
Egóque, si quid tibi non rectè tunc oblecuta sum,
Mutata, ad alium veniam meliorem sermonem.
Atque si quo laboras occulto, *nec aliis declarando* malo,
Mulieres istæ *adsunt* ad sedandum morbum:
Si verò tibi calamitas *adsit* ad mares efferenda, *virisque declaranda*,
Dic, ut medicis indicetur hæc res.
Esto; quid taces? non oportet te tacere, filia,
Sed aut me reprehendere, si quid non rectè dico,
Aut bene dictis obtemperare verbis.
Loquere, quid? huc specta. ô me miseram.
Mulieres, frustrà insumimus hos labores,
Absumus a.à *proposito* tam procul quàm prius; neque enim tunc
Verbis demulcebatur hæc, neque nunc obtemperat.
Sed scias tamen (quamobrem pertinacior
Sis mari) si moriaris, proditis tuis
Liberis, *eos* paternæ non fore participes domûs.
Non per reginam equestrem Amazonem,

294. Γυναῖκες ἄδε) συμπεράξουσι, συμεργήσουσι. γυναῖκες γὰρ ὅσαι ἐν ταῖς τοιαύτας συμβάλλονῃ νόσοις, αἱ μὲν πειρεθεῖσαι, αἱ δὲ προσδοκῶσαι πείσεσθαι. κ' γὰρ ἐυεπίβατον ἄγαν εἰς τὰ τοιαῦτα τὸ θῆλυ γυναικῶν γλῶσ. ἔοικε δὲ λέγειν ἑρᾶσας ἢ τοιῶτον. συμβουλεύσουσιν ἐν, ὑποκαταθήσουσιν, δεραπεύσουσι πὼ μοιχείαν. Εἰ δ' ἔκφορός σοι) ἀντὶ τῦ ἐξελεγχθῆναι κ' ῥηθῆναι δυναμένη. τοῦτέστιν, εἰ ὦ δύανται κ' ἀρτίως ἀκούσαι τὰς συμφοράς. Δεῦρ' ἄθρησον) δεῦρο εἰς ἐμὲ βλέψον, ἵνα κἀν διὰ τῆς ὄψεως αἰσθέσθῃς με, εἶτα ὡς ἐκείνης μὴ ἐναπινίζεσης, μὴ ὦ θεραύνομάχης τῇ φθαινέσει, φησὶ πρὸς τὸν χρεών, μάτην, ὦ γυναῖκες, μοχθοῦμεν, πείθειν ταύτην πειρώμενοι. ἢ ὅτως, εἰς ὦ τὸ πείθειν ὁμοίως ἀπεσμεν τοῖς πρὶν ῥήμασιν. ὥσπερ γὰρ δι' ἐκείνα ὐδὲν ὠνύσαιμεν, ὅτως ὐδὲ διὰ τότων. Ἀλλ' ἴσθι μήτοι) λοιπὸν ἐπεγνωκῦα πὼ κολακείαν κινησικοῖς αὐτὴν λόγοις ἐρεθίζει, φάσκουσα ὅπ ἐὰν θανῇ, μὴ ἀξιώσασα λόγῳ τὸν σὸν ἄνδρα, προδώσεις τοὺ σὰς παῖδας. ἐκβληθήσονται γὰρ θῆλυ οἴκων, λοιπὸν πλὴν ὑποπληρῶσαι τὸν λόγον διὰ μέσε φησὶ, πρὸς τὰ δ' αὐθαδεστέρα γῆνε θαλάσσης. Ἄλλως) γίνωσκε προδιδοῦσα τοὺ σὰς παῖδας, εἰ θανῇ. 307. Μὰ τὸν Ἄναυδον) ἔοῦ ὅτε ἀδικῶς ὀμνύομεν κ' θῆλυ ἐχθρῶν, ὁ σημαίνει αὐτοὺ βελόμενοι, ἀλλ' ἐφανδόμενοι, ἢ πρὸς

ANNOTATIONES.

V. 276. Πότερον ὑπ' ἄτης) *P. Victorius* Variar. Lection. l. 13. c. 17. ἄσης legit, quod fastidium sonat, & huic *Canterus* assentit. *Antonius* autem *Muretus* Variar. Lection. l. 10. c. 12. licet huic conjecturæ faveat, ob quantitatem τῦ ἄσης, cujus prior syllaba brevis est, legit Πότερον ἄσης ὑπ', ἢ θανεῖν πειρωμένη. *Heinsio-Scaligerianus* Codex legit ἄσης majori quidem audaciâ. *Josua Barnes.*

290. Ὀφρὼ) *Iambus* & hìc; vid. *Phœniss.* v. 19. γνώμης ὁδὸν, Vid. idem infra ad v. 391.

V. 302. Ἴσην δ' ἀπεσμεν τῷ πρίν) Ita lego τῷ pro θῆλυ, præeunte *Scaligero* & sensu agmen ducente.

V. 305. Γίγνῃ) aliàs γῆνε *Schol.*

πλείονα

πλείονα ἐρεθισμὸν καθ' ἑκείνης ὄμνυσιν, ἢ ἐπεὶ εἰδασιν οἱ εἰρωνδύμενοι κατ' ἐμοῦ ἐχθρῶν ὀμνύναι. ὡς δ' Σοφοκλῆς ἐν Μυκηναίαις. Μὰ τὸν ἑκείνης δεινίαν, ἣ βόσκεται, Θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄρρενας δ' ἐχθροὺς ἔχων. νόθον δὲ φρονοῦντα, καθὸ φιλοσοφίαν ἤσκει, ὅσαπερ ὄζιν ἑλλοφέρων.

Ἡ σοῖς τέκνοισι δεσπότιν ἐγείνατο
Νόθον, φρονοῦντα γνήσι', οἷα δὴ νιν καλῶς
Ἱππόλυτον. Φ. οἴμοι. Τ. δυσγάνει σέθεν τόδε;
Φαί. Ἀπώλεσάς με, μῆτα, κἀ σε πρὸς θεῶν
Τῶνδ' ἀνδρὸς αὖθις λισσομαι σιγᾶν πέρι.
Τρ. Ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ· φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις
Παῖδάς τ' ὀνῆσαι, κὐ σὸν ἐκσῶσαι βίον.
Φα. Φιλῶ τέκν' · ἄλλη δ' ἐν τύχῃ κεκμάζομαι.
Τρ. Ἁγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἱματηρὰς φέρεις;
Φα. Χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι.
Τρ. Μῶν ἆρ' ἐπακτῷ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;
Φα. Φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκών.
Τρ. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν;
Φα. Μὴ ὄφελόν γ' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὀφθείλω κακῶς.
Τρ. Τί δ' ἔστι τὸ δεινὸν τοῦθ', ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;
Φα. Ἔα μ' ἁμαρτεῖν · οὐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω.
Τρ. Οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ' · ἐν δ' οἷ σοι λελείψομαι.
Φα. Τί δρᾷς; βιάζῃ χερὸς ἐξαρτωμένη;
Τρ. Καὶ σῶν γε γονάτων οὐ μεθήσομαί ποτε.
Φα. Κάκ', ὦ τάλαινα, σοὶ, τάδ', εἰ πόσῃ, κακά.
Τρ. Μεῖζον γὰρ, ἢ σοῦ μὴ τυχοῦσ', τί μοι κακὸν;
Φα. Ὀλῇ · τὸ μὲν τοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.
Τρ. Κἄπειτα κρύπτεις, χρῄζοντ' ἐκκυμῦναι ἐμοῦ;
Φα. Ἐκ τῆς γὰρ ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα.
Τρ. Οὐκοῦν λέγουσα, τιμιωτέρα φανῇ.
Φα. Ἄπελθε πρὸς θεῶν, δέξιάς τ' ἐμῆς μέθες.
Τρ. Οὐ δῆτ', ἐπεί μοι δῶρον οὐ δίδως, ὃ χρὴ σε.
Φα. Δώσω, σέβας γὰρ χερὸς αἰδεῖσθαι τὸ σόν.
Τρ. Σιγῶμ' ἂν ἤδη · σὸς γὰρ οὐ ψευδὴς λόγος.
Φα. Ὦ τλῆμον, οἵα, μῆτερ, ἠράσθης ἔρων;
Τρ. Ὃν ἔκτα ταῦρον, τέκνον, ἢ τί φῂς τόδε;
Φα. Σύ τ', ὦ τάλαν' ὄμαιμε, Διονύσου δάμαρ.
Τρ. Τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς;

Quæ tuis liberis dominum procreavit
Spurium, sapientem liberalia, probè ipsum nôsti
Hippolytum. *P.* Heu me. *N.* Tangit te hoc?
Phæ. Perdidisti me, nutrix; téque per Deos
Oro, ut de hoc viro taceas in posterum.
Nut. Vides? rectè quidem sapis, prudens verò non vis
Filiisque prodesse, & tuam servare vitam.
Phæ. Amo liberos: sed aliâ tempestate jactor.
Nut. O filia, puras quidem manus habes à sanguine?
P. Manus quidè sunt puræ: sed mēs piaculū quoddā habet, *est polluta.*
Nut. Num ex aliunde-oblato malo inimici alicujus?
Phæ. Amicus me perdit non volentem non volens.
Nut. An Theseus aliquod peccatum in te peccavit?
Phæ. Utinam ego nunquam illum læsisse videar!
Nut. Quæ est igitur illa magna res quæ te cogit mori?
Phæ. Sine me peccare, nec enim in te pecco.
Nut. Haud profectò volens *finam*, sed in te deficiam.
Phæ. Quid agis? Vimne facis, pendens ex manu?
Nut. Et tua genua non dimittam unquam.
Phæ. Si audies hæc mala, ô misera, audies tibi mala.
Nut. An verò mihi majus malum accidere potest, quàm te privari?
Phæ. Peribis. Res tamen ista mihi gloriam afferet.
Nut. Et deinde *rem tam gloriosam* occultas, bona petente me?
Phæ. Ex honestis enim turpia molimur.
Nut. Ergo si dixeris hæc, honoratior videberis.
Phæ. Abi per Deos, & dimitte meam dextram.
Nut. Nequaquā; siquidem non das mihi donum quod oportebat.
Phæ. Dabo; nam revereor tuam venerandam manum.
Nut. Tacebo jam; jam enim tuum est loqui.
Phæ. O misera, qualem mater amâsti amorem?
Nut. Quo amavit taurum, filia, aut cur hoc dicis?
Phæ. Et tu misera soror, Bacchi conjunx.
Nut. O filia, quid accidit tibi? cognatis maledicis?

Οἷα δὴ νιν καλῶς) τοῦτο προσέθηκε, πρὸς πλείονα γὰρ ὠδυνᾶτο αὐτῷ ἐκίνησεν, ὡς ἀμφίβολον αὐτὴ τῷ γνώσιν τούτων εἴη) λέγουσα. δυσγάνει δ' σέθεν τόδε, οἷ καθήψαθ' (ὡς φησι τῆς ψυχῆς, καὶ λόγῳ μόνον εἰρημένον τοῦτο τὸ ῥῆμα) ὀφανίας τῆς παίδων, οἶμαι ὅτι τάχιν ἂν ἐφόνευσας, ἀλλὰ τὸ εἰρηνέναι. ἄλλη δ' ἐν τύχῃ κεκμάζομαι. ὡς δὲ ἐπακτὸν διὰ φαρμακείας γεγενημένον. ἐπακτὸν δὲ πημονὴν, ἔξωθεν ἐπαχθεῖσαν γοητείαι θεᾶς τῆς ἐχθρᾶς. μή τις σοι φησὶ τῆς ἐχθρᾶς ἐπάγειν τὴ λύπης ἄξιον, ἀεὶ γὰρ πνὸς ἔχθραν μηχανησαμένης σε. εἰώθασιν οἱ ἐχθροὶ ἐπαγωγὰς τινῶν δαιμόνων ποιεῖσθαι ὅπη τὰς οἰκίας. ἢ ὅπως, μή τις σὲ τῆς ἐχθρᾶς ἐφέσεως. λέγει δ' διὰ τὸ εἰρηκέναι, φιλῶ δ' ἔλκει μίασμά τι, φίλος μ' ἀπόλλυσιν. ἐπειδὴ εἶπεν φίλος λέγει, μή τι ἄρα ὁ Θησεὺς εἰσέτι ἦν ἄμπτην. τὸ μὴ ὄφελόν ἦν ἄμπτην, πρὸς ἀνθρώπου ἐχθροῦ τινος. τὸ δ' οὐχ ἑκών, ἐπεὶ οὐκ ἄρα προνοίας αὐτῷ ἦν ὁ ἔρως. Ἐξαρτωμένη) ἐξαρτηθήσομαί σε τῆ ἱκεσία, ἢ ἕν σοι τὸν βίον λείψω, εἰ μὴ ἄρα φησὶ μετά τινος ἀναγκης ἡ συγχωρήσω, ἢ δ' ἀπλύσομαι. Κάκ' ὦ τάλαινα σοί) ἤτοι πρὸς ἀναθρηνῆσαι τὰ πυθέσθαι, ἐπάγει δεύτερον τὸ κακά. κακὸν ἢν ὄζιν, εἰ πεύσῃ τὰ σιωπώμενα κακά. 329. Ὀλῇ) ἀπολῇ φησὶν, εἰ ἀναισχύντης με λέγειν. ἐμοὶ δ' τὸ σιωπᾶν τιμὴν φέρει, καθὸ οὐκ ἔκφορος εἰς πολλὰς ἡ νόσος, ἀλλὰ συσκοτάζω ἐμαυτῇ τὸ τ' σωφρονσύνης ὄνομα, μέλλουσα ἐν σωφρονσύνῃ τελεῖν. ἢ ὅπως. ἐὰν μή μοι εἴπῃς, ἀποθανῇ. τὸ δ' τερπθῆναί (ὡς, μεῖζον οὐκ ἔστι μοι κακὸν. εἶτα φησὶν, ἀπολοῦμαι. τὸ δ' ἀπολέσῃς με τιμὴν μοι φέρει. ἢ δ' χρεὼς μὴ νοήσασα τὸ πρᾶγμα, φησὶ · εἰ τιμιώ σοι φέρει τὸ πρᾶγμα, διὰ τί μὴ λέγεις, κρύπτεις χρῃστά; ἂν μὴ ἡ τιμὴ εἰς τὸ χρῃστὰ, δῆτα ὁ λόγος, κρύπτεις τὰ καλὰ ἐμοὶ σιγῶσης σε λέγειν αὐτὰ, ὅ ὄζιν ἐμοὶ τὰ τιμῆς σοι αὖτια ἐσόμενα οὐκ ἀξιοῖς ἀνακοινώσασθαι, κρύπτεις μοὶ ἐμοὶ χρῃστὰ ἰκεσθύσης, κὐ χρήσιμα ἀξιύσης ἀνακοινῶσαί μοι. Ἐκ τῆς γὰρ) εἰκότως κρύπτω, ἃ ἀπαιδεῖς με λέγειν. μέλλω γὰρ ἐκ τούτων τῆς ἐσθλῶν δηλασὴ τ' εὐκλείας εἰς αἰσχρὰ μεταβάλλειν, ὅ ὅτι φονεύειν ἐμαυτὴν, ἐὰν μή τι ἢ λέγουσα ἡ χρεὼς, χρῃστά με ἀναισχυδύσης σε λέγειν κρύπτεις με, ἀναλόγως ὀπφήσει. ὅτι ἐκ γὰρ τῆς ἀγαθῶν τούτων ὧν λέγεις, ὅ ὅτι τῶ φανερῶσαι τὸ παθεῖν, ἐγὼ εἰς αἰσχρὸν πεσεῖσθαι φήμην, ἢ κὐ πορεύειν ἀναγκαδήσομαι. ἐκ τῆς γὰρ αἰσχρῶν, ὅ ὅτι, πειρᾶσαι γὰρ ὑπὸ πορνείας ἐκφυγεῖν, εἰς σωφρονσύνην ἢ πιδῆσαι, διὸ ἐν σιωπῇ βέλομαι ὑπαναιεῖν κὐ ἔστιν αὖτη ἡ γεφὴ ἁρμαζομένη τῇ ἐξῆς. εἰ δὲ κρύφα φησὶν ὧς αἰσχρῶν μηχανήσασθαι βελούσῃ, πόσῳ μᾶλλον θανμασθήσῃ αὐτὴ τῷ βελῷ διελθοῦσα σαφῶς. καθόλε γὰρ ἡ σαφὴς ὑπόδειξις ὄζιν ἰσχυροτέρα. διὸ κὐ ὑπερρήσασα ἀνέλειπεν φησί. Ἄπελθε πρὸς θεῶν δέξιᾶς τ' ἐμῆς μέθες) ὅμως ἡ πρώτη γεφὴ βελτίων. Τιμιωτέρα φανῇ) σοφωτέρα, ὡς φίλοις διρρῦσα τῷ συμφορᾷν, κὐ μὴ κρυπτῷ πάθει πολυοχυρώτερον. κατ' γὰρ Μένανδρον, σοφῶν ἀνδρῶν ὄζι τὸ τοῖς φίλοις λέγειν τὰ ἀναγκαῖα, ἐν οἷς φησι λανθάνειν τὰ πράγματα, τοῦ λέγειν ἤμπτ' ὀνῆσαι τὰς ἀληθείας ἀεὶ τοῖς ἀναγκαίοις, κὐ τὰ ἑξῆς. λέγει δ' ὅτι σιβασμιωτέρα ἐμοὶ φανῇ τὰ ὅπως διρρῆτά μοι διρρῦσα. 337. Ὦ τλῆμον) αἰνιγματωδῶς φράσαι θέλει τὸν ἔρωτα. πιθανώτατα δ' ἅμα τῷ ἀνίσμῳ κὐ τῷ συγγνώμῃ ἠτήσατο, ὡς προγονικὸν κεκτημένῃ τὸ πάθος, κὐ οὐκ ἰδίας φύσεως ἁμάρτημα.

ANNOTATIONES.

V. 324. Ἐν ᾗ σοὶ) aliàs ἐν ᾗ σοῦ λελείψομαι. Ita Scaliger & *Duportus*, rectè ut ego puto.

Φα. Τέ-

Ἐκεῖθεν ἡμεῖς) ὃκ ἂ καταγωγῆς τῶ γένυς δυσχωμῳ πῶ νόσον τῶ ἔρωτ, αὐτὶ τῶ φρονιπλῶ πνα δυσυχίαν δυσυχέντες τῶτο πάσομῳ. Οὐδὲν π μᾶλλον) ἥδὲν πλέον ζ ἐπιζαζομένης ἔχω γνῶναι, ὃ βέλομαι ἀκῦσαι, τυτέσι φραφάσει τ νόσ. ἥδὲν μᾶλλον οἶδα ἀκέσειν ὃ βέλομαι. Πῶς ἂν σύ μοι) ἐπεὶ παχυτέρα τὸν νῶν ἔσα ἢ χαῶς, ἢ σωπᾶ τὸ λεχόμενον ὑπὸ τ Φαίδρας, ἀγανακτῆσα ἡ Φαίδρα φησὶ, πῶς ἂν δωπθείης εἰπεῖν μοι ταῦτα, ἃ ἔδει ἐμὲ ἀπκείναδε; ἢ πῶς μοι λέγοις, ἃ λέγειν μέλλω, ἐπεὶ ἔν ὡς εἴρηται πολυμερῶς αἰνιξαμὴν τὸ παχύτερον τῆς γεφὸς, ὃκ ἐδωπθη συμβαλεῖν, ὑπρθυθειῶσα τὸ πάθ ἐξειπεῖν. εἰς τῶτο ἀπορίας ἦλθεν, ὥστε ἐρωτᾶν αὐτὼ ἅπρ αὐτὼ ἔδει λέγειν. τῶτο ἢ ἢ τὸ αἰδεσικὸν τῆς γωαικὸς τεκμαίρει, ἢ τὸ κομαπκὸν τῆς νοσούντων. κεκωμῴδηται ἢ ὁ σίχ ὅτ ὑπὸ Ἀειστφάνυς, ἢ εἰς παρομίαν μετῆκται. Τί δῆθ' ὃ δὴ) ἀγνοῦσι δ' αἰνίσωλ αὐτῆ συμβάλλειν, αὐτὴ λοιπὸν ἐρωτᾷ πῶ ἔρωτ φύσιν, δηλῶσα ὅπ ἔκ πν θείας ὀργῆς τῶτο νοσεῖ. Ὅς τις ποθ' ἥτ) πανσώτατα παιδέραμε τὸ ὄνομα, ἤτοι αἰδημὴν, ἢ διὰ τέτε σημᾶναι θέλουσα, ὡς ἔκ ἔξ εἰδήσεως, ἀδὲ ὑπὸ τχυφῆς ἢ σωεχῆς θέας αὐτῆ ἐρᾷ, ἀλλὰ χόλῳ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ τῳ κάλλει τὸ νέω. οἱ σώφρονες γὰρ ἢχὶ θέλοντες κακῶν ἐρῶσιν, ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι. Σῶ πάσ' ἔκ ἐμοῦ) ἀεισα ἢ ἢ ἄρνησις μὴ τὼ ὁμολογίαν πῶ σαφωῖ. Οἴμοι τί λέξεις) σαφῶς ἀπόσασα τῶ ἔρωτ, λοιπὸν χιλιάζει πῶ ὑφολὼ τῶ πάθος. κωμαπκὴ ἢ ἡ διάνοια, ὡσὰν ἐκπεπληγμένης τῶ δαίμαπ. Οὐκ ἀρ' ἦν θεὸς) θεὸν γὰ κωίως φησὶ τὸν μὴ τῶ δωασῶ ἢ τὸ φρονπικὸν ἔχοντα ἧς δωασδομένων. μείζονα ἔν αὐτῶ θεῶ, καὶ μόνον ἐνδείξαδς δωάμιν δωάτου ὁ φρονοῦντ. Ἄϊες ὦ) ἐκπλαγεὶς ὁ χορὸς πῶ ὑφολὼ τῶ πάθος, χιλιάζει οἰκείραν ἅμα ἢ θλιῶν τὸ συμβὰν ἢ τὸ χιλιασικὸν, ὃ διὰ μέσε κείμνον οἰκείως ὡς λυπεμένης, ἔκ ἐναπέρπον ἀποτελεῖ τὸ ῥῆμα τῆς λόγε, διαφόρεις τε ῥήμασιν αὐτὸ καπάγει, τὸ ἧς λυπεμένων ἢθ μιμέμῳ, ὅσοι τὰ αὐτὰ καπάγσι φρὸς πλείονα ἐνθύμησιν ἧς ἑαυτῆς κακῶν. ὃ ἢ λέγει τοιῦτόν ὅτι, ἤκυσάς φησι τὰ ἀνήκυσα ἢ δυσχῆ πάθ τῆς περάνυ θεράσης ἢ λέγ. φρὸς ἀλλήλας δὲ φασιν, ἔχ ὡς ἀγνοῦσα τὰ λεχθέντα, ἀλλὰ φρὸς πλείονα σύσασιν ἢ ἐνθύμησιν τῆ πάθος. οἰκειότητα δὲ μέσε καλεπάγει τὸ χιλιασικὸν, ὡς ἂν τῆ λύπῃ κωλυεμένη ἀναπῆσαι πῶ διάνοιαν. Ἀκήκυσα ἢ) τὰ μήπε ἀκοῆς ἄξια, τὰ ἄῤῥητα. 369. Τίς σε πεπαμένει) πὸς ἄρα σε χρόν ὃκ πάσων ἧς ἡμερῶν ὕπως ὑξεδέχθη, ᾧ τὰ τῆ

Phæ. Egóque tertia infelix, quomodo pereo!
Nut. Perculsa fum: quonam evadet hæc oratio?
Phæ. Inde nos, non recens fumus miseræ.
Nut. Nihilo magis scio, quæ volo audire.
P. Heu; quomodo tu mihi posses dicere, quæ me oporteat dicere?
Nut. Non fum vates ad obscura clare cognoscenda.
Ph. Quid est hoc, quod Vires dicunt amare?
Nut. Idem, ô filia, est dulcissimum & simul acerbissimum.
Ph. Nos fumus re expertæ ahe rutrum.
Nut. Quid ais? amas, ô filia, aliquem hominem?
Ph. Quis nam est ille Amazonis filius?
Nut. Hippolytum dicis? Ph. Et te hæc, non ex me audis.
Nut. Heu me, quid dicis, filia? Ut me perdidisti!
Mulieres, intolerabilia dicit. Non sustinebo
Vivens: ingratum diem, intueor lucem invisam.
Abjiciam, relinquam corpus, discedam
Ex hâc vitâ moriens. Valete; non vivo ego amplius.
Continentes enim non volentes quidem, sed tamen
Amant mala. "Venus igitur non est dea:
"Sed si quid aliud majus est deâ,
Quæ hanc & me, & domum perdidit.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Ch. 1 Audivisti ô, audivisti ô, non audiendos
2 Reginam morbos miseros fatentem?
3 Utinam periissem ego; priusquam tua amica
4 Excideret ex sano mentis statu: heu mihi, mihi; heu, heu.
5 O misera propter hos dolores.
6 O ærumnæ, quæ nutritis homines.
7 Periisti, emisisti in lucem *tua* mala.
8 Quodnam perpetuum hoc tempus te manet?

ANTISTROPHICA.

Στροφή.

Χο. 1 Ἄϊες ὦ, ἔκλυες ὦ, ἀνήκυσα τᾶς
2 Τυράννε πάθεα μέλεα θρεομένας.
3 Ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σὰν φίλαν
4 Καταλῦσαι φρενῶν. ἰὼ μοι μοι· φευ, φευ.
5 Ὦ τάλαινα πρῶτ' ἀλγέων·
6 Ὦ πόνοι τρέφοντες βροτές.
7 Ὤλωλας, ἐξέφυσας εἰς φάος κακά.
8 Τίς σε πρυαμένει ὅδε χρόν μένει;

ANNOTATIONES.

V. 345. Φεῦ) Extra carmen ponitur. Vid. *Hecub.* v. 1116.

V. 352. Σῶ τάδ', ὦ ἐμὲ κλύες) Ita aliàs, Σὺ ἢ λέγεις ταῦτ', ὦ ἐγώ. Modus loquendi in Sacris Literis paulò frequentior, ut inter cætera D. *Johan.* c. 18. v. 37. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτ, Οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Item. D. *Matth.* c. 27. v. 11. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίων; ὁ ἢ Ἰησῦς ἔφη αὐτῷ, Σὺ λέγεις. Vid. quomodo locus ex *Platonis Alcibiade* sit illustratus per hunc locum, *M. Anton. Mureti* Var. Lection. l. 5. c. 20. *Josua Barnes.*

V. 355. Εἰσορῶ) Rectè manet; *Scaliger* itaque cùm legebat εἰσορῶν, oblitus est *Nutricem* loqui (quæ ὑ τροφὸς dicitur) vel certè *Phædram*, ut nunc certis rationibus ordinavimus. *J. Barnes.*

V. 357. Οὐκ ἦτ' ἐμ' ἐγώ) εἰμὶ pro ζάω, *sum* pro *vivo* frequenter apud Authores reperias. Ita infrà hujus Fab. v. 1162. Ἱππόλυτ ὦ κ ἦτ' ἐν ἐμοὶ. Ita *Suppl.* v. 1139. —Οὐκ ἦτ' εἰσί σοι, μᾶτερ τέκνα. Sic D. *Matth.* c. 2. v. 18. Ῥαχὴλ κλαίσα τὰ τέκνα αὐτῆς, ἢ κ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι κ εἰσί. *Lucian.* in Tyrannicida —Μὴ πίνω ἀκριβολογῶ ὑπ σοῦ τῶ τρόπου τῆς τελευτῆς, μηδ' ἐξέταζε, ὅπως ἀπέθανεν. ἀλλ' εἰ μηκέτ' ὄζει, εἰ δὲ ἐμὶ τὸ μηκέτ' ἓν ἦν. Ante omnes *Homerus* Iliad. χ. v. 384. Ἡ μᾶν μεμάασι ἢ Ἕκτορ ὦκ ἔτ' ἐόντ. Vid. *Sebastian. Pfochen.* de Græc. Linguæ N. T. Puritate. *Josua Barnes.*

V. 359. Κύπρις ὦκ ἄρ' ἦν θεὸς, Ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γένοι θεῶ) Ita Poeta noster frequenter Amoris vim extollit & præcipuè in hoc Tetrasticho à *Stobæo* laudato

Ἔρωτα σέ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
Καὶ σῆς ἀπάτης δαιμόνων ἀσφ' τατον,
Ἢ σκαιός ὄζει, ἢ κακῶν ἄπειρ ὢν
Οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

Quos versus imitatus est *Cæcilius* apud *Ciceronem Tusculan.* l. 4.

(*Amorem*) —Deum qui non summum putat,
Aut stultum aut rerum Imperitum existimo:
Cui in manu sit, quem esse Dementem velit,
Quem sapere, quem insanire, quem in morbum injici;
Quem contra Amari, quem accersiri, quem expeti.

Vid. de hâc re *P. Victorii* Variar. Lection. l. 12. c. 4. *J. Barnes.*

ἔρωτ

ἐρῶ Θ νοσήσασα ἐξέρωμαι; παναμέει Θ ἦ, ὁ ἐν πασῶν ἥδ' ἡμερῶν ἐς ταὐτὸν ζωαφθείς. ἢ ὕπως, ἐκ τίν Θ ἄεχ γένυ, κ) ποίας ἡμέρας αὖτη ἡ δυσυχὴς ἡμέρα ἐξεδέχετό σε;

9 Τελοῦτήσεταί τι καινὸν δύργις.
10 Ἄσημα δ' ἐκ ἔτ' ὄξιν, οἵ φλίνει τύχα
11 Κυπρογε Θ· ὦ τάλαινα παῖ Κρησία.

Ἰαμβοί.

Φα. Τροιζηνίαι γυναῖκες, αἳ τόδ' ἔγγατον
Οἴκους τε χώρας Πελοπίας φρουρώπιον,
Ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
Θνητῶν, ἐφεύρισ', ἢ διέφθαρται βίο Θ.
Καί μοι δοκοῦσιν ἐκ κ) γνώμης φύσιν
Πεφυκέναι κάκιον. Ἔστι δ' οὓ φρονεῖν
Πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῆδ' ἀφρητέον τάδε.
" Τὰ χρῆς' ὁπισάμεθα, κ) γιγνώσκομεν,
" Οὐκ ἐκπονοῦμεν δ'. οἱ μὲ ἀργίας ὕπο,
" Οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
" Ἄλλὴ τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
" Μακραί τε λέσχαι, κ) ῥοπὴ τερπνὸν κακόν,
" Αἰδώς τε. διττοὶ δ' εἰσὶν· ἡ μὲ ἐ κακή,
" Ἡ δ' ἀγαθὸ οἴκων. εἰ δ' ὁ κρατὸς ἦν σαφὴς,
Οὐκ ἂν δύ' ἦσαν πω τ' ἔχοντε γεγράμματα.
Ταῦτ' ἓν ἐπειδὴ συγχάνω φρονῶ ἐγὼ,

9 Aliquid novi fiet *in his* ædibus.
10 Nō enī est ampliùs obscurum, quomodo *domū hanc* perdat fort.
11 Veneris: O misera puella Cressa.

Phædra.

Mulieres Trœzeniæ, quæ extremum hoc
Vestibulum terræ Pelopiæ habitatis,
Jam sæpe *mecum* aliâs noctis in longo tempore
Cogitavi, quomodo corrupta fit hominum vita.
Et mihi videntur non secundum animi naturam, *at præter eam*,
" Deterius facere: est enim recta *rerum* cognitio
" Multis; Sed hic spectanda *sunt* hæc.
" Bona *quidem* tenemus & novimus,
" Sed non facimus: alii quidem propter ignaviam,
" Alii verò anteponentes voluptatem honesto.
" Aliam aliquam. Sunt enim multæ voluptates vitæ,
" Et longæ confabulationes, & ocium, jucundum malum,
" Et pudor. Sunt a. duo pudorum genera; alterū quidem, bonum:
" Alterū v. onus *i.e. calam.* domûs.
Quod si appareret, ubi opus esset,
Hæc non essent duo, cum habeant easdem literas.
Hæc igitur ego cum cogitarem,

Τροιζήνιαι γυναῖκες) ἔγγατον γὰρ μέρ Θ τῆς Πελοποννήσου ἡ Τροιζωία ἐπὶ θαλάσσαν, καὶ ἀντικρὺ τῆς Ἀττικῆς κειμένη. ἥδε ἡ λοιπὸν ἐγνωσμένη τὰ πάθη ἀφεμένη ἤδη ἐπ' αὐδῆς αἰνίγμασιν ὡδῶν διανοιῶν, ἀπολογεῖται διαῤῥήδην ἀρχεται, ὡς κατὰ φύσιν νοήσασα τὸν ἔρωτα, κ) βουλομένη ἐγκρατῶς ἑαυτῇ ἀντιτελεῖν. οἰκείως δὲ τοῖς ἀπολογουμένοις πολλῷ τῷ γνωμικῷ χρῆται. Προνώπιον δ', προθυρεον. κατὰ γὰρ τὴν Πελοπόννησόν ὄξιν ἡ Τροιζωία, πρὸς ἀνατολάς. Ἤδη ποτ' ἄλλως) πολλάκις φησὶ διαχρυπήσασα ἐν νυκτὶ, ἐσκόπησα πῶς διέφθαρται ὁ ἀνθρώπου βίο Θ, ἀρχ ἐκ φύσεως ἐχόντων ἀνθρώπων τὸ ἁμαρτάνειν, ἢ ἐκ ῥᾳθυμίας. κ) κείνασα ἔγνων, ὅτι ἐκ ἐκ φύσεως προ-

σεσιν ἡμῖν ἡ κακία. κ) ἐκ τούτε δῆλον, ὅτι τὰ φυσικὰ πάντα πᾶσι παρέσπαται, οἷ τὸ γελασικὸν, τὸ ὑπνῶν, κ) τὰ ὅμοια, ἢ ἐκ ἄν τινα εὕροις χωρὶς τούτων. εἰ δέ ἐνείσκεις πρὸ πολλοῖς ἀνθρώποις τὸ εὖ φρονεῖν κ) δικαιοπραγεῖν, δηλονότι ἡ φύσει προσεσιν ἡμῖν τὸ φαῦλον. ἡ γὰρ ἂν εὑρίσκοντο πολλοὶ καὶ ἀγαθοί. Ἄλλως. Ἤδη πο' ἄλλως) χρεὼς νόσε συγχύσασα δηλονότι, πιθανῶς ἂ ἐν νυκτὶ φησὶν ἐνθυμηθῆναι, ὁπότε πάρεσ τῆς ἧσ αἰσθήσεως ἀπαλλαγμένη αἰσθήσεως ἡ ψυχὴ, φιλοσοφωτέρους ἐκλαλίνεται ζητήμασι. πιθανῶς δ' κ) τὸ ῥῆμα νοσηλευομένῳ αὐτῷ ἐνθυμεῖσθαι τοιαῦτα. τότε γὰρ γνωμικώτεροι γινόμεθα τ φύσεως ἡμᾶς διὰ τὸ πάθος ἐκπαιδεύσης. 377. Καί μοι δοκοῦσιν) ἐκ ἀγνοίᾳ μοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκπίπτειν εἰς τὰ ἁμαρτήματα, ὅσα γε πολλοὶ κ) εὖ φρονοῦντες κ) αἰδημόνως ἔχοντες τε κ) ἀγαθῶν, ἐκπίπτουσιν εἰς τὸ κακόν. ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ ἀγνοίᾳ, ἀλλὰ γνώσκοντες ἁμαρτανομεν, ταύτῃ σκοπτέον τῆς βίε τὴν λύμην, τί ὄξι. Γνώμης) τ γνώσεως, ἐχ ἁμαρτία ἢ τῆς γνωμικῆς φύσεως, ὅπε γε πολλοὶ αἰδημόνως τὸ ἀγαθὸν, προαιροῦνται αὐτῷ τὸ κακόν. Τὰ χρῆς' ὁπισάμεθα) δίκαια βούλεται, ὅτι ἐκ ἀγνοίᾳ τῷ κακῷ τὸ κακὸν προσπολῶ. ἄπνα μὴ ἔν χρῆσα κ) χρήσιμα τῷ βίῳ, ὑπόθεσιν, ἴσιμον. ἐκπονεῖν δ' αὐτὰ ἐ θέλομεν, διαφόρεσις ἡδονῶν ἡπλωμένοι. ἀπὸ πν Θ γὰρ ἀργίας κ) ὄκνε πᾶν ἐκπονεῖν τὰ καλὰ, τὰ κακῷ ἐμπερχόμθα. ὅσῳ γὰρ δυσάλω Θ ὄξιν ἡ αἵρεσις, τοσοῦτον ἡ κακία ἐυάλω Θ. κ) Ησίοδ Θ, † Τῶ μὲν γὰρ κακότητα κ) ἰλαδὸν ὄξιν ἑλέσθαι. Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάρoιθεν ἔθηκαν. 382. Οἱ δ' ἡδονῇ προσθέντες) κλαῶς τὰς αἰσχρὰς ἡδονὰς ἀποκώπτει, ὡς ἤδη διὰ τούτων κἀκείνας σημάνασα. αὗται γὰ ἐκείναι εἰσὶ τεκμήριαι. ὀλὴ δ' κ) ὁμιλία φασὶ πεφύκασιν εἰς ὑπορρήτους ἡδονὰς προκαλεῖσθαι τὴν φύσιν. ἡ γὰρ δὴ μία, ἀλλὰ διάφοροι ἡδοναί εἰσιν. εἶτα μεταξὺ δηγεῖται τὰς ἀρχὰς ἧσ κακῶν. Λέγει) ὁμιλίαι κ) ὀλὴ, ῥᾳδυμίαι, ἀεργία, ἡ ὀλὴ φησιν ἡ μὲν ἀναπαύσει, σκληρὰ δ' τῷ σπίζημίῳ κ) ἀεργῷ τῷ σώματ Θ, διὸ κ) τερπνὸν κακὸν εἶπεν. Αἰδῶς) ταῖς αἰσχραῖς ἡδοναῖς συκαλειθμησε τὴν αἰσχρὰν αἰδῶ. διαφθείρει γὰρ τοὺ κεκτημένους, ὥσπερ κἀκείναι τοὺ ἐμπεσόντας αὐταῖς αὖτως ἀπολλύσιν. Ἥδ' ἄρθ Θ οἴκων) π φῆς, Εὐριπίδη, κακὴ ἡ αἰδώς; ναί φησιν ἐὰν ὅτε κακή. διττοὶ γάρ εἰσιν αἰδοί. εἰ δ' ἠδεῖμεν εὐκαίρως αἰδεῖσθαι, ἐκ ἂν δύο ἦσαν ἐνὶ ὀνόματι καλύμματι. ἴσως δ' τὸ Ὁμηρικὸν ἀνάγνω Εὐριπίδης, Ἦ τ' ἀνδρας μέγα σίνε, ἠδ' ὀνίνησιν. Ἄλλως. εἰ δ' ὁ κρατὸς ἦν σαφὴς, ἐπεί φησιν ὁ Ὅμηρ Θ μέαν μὲν ἔτ' αἰδῶ, δισσὴν δ' δυάμιν ἔχειν. Αἰδῶς, ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι) τὴν διαφωνίαν ἰάμβ Θ φησὶν, ὅτι ἡ αἰδὼς ἡ ἀγνοια παρὰ τὴν ἡμετέραν γίνε ἄνοιαν. ἡμεῖς γὰρ κ τ' κακὴν αὐτὴν χρώμθα, διπλῶ ἠγούμθα τὴν μέαν. ἤδη γὰρ τὴν ἐυκαίρως γινομένην, ὀνομάζ αἰδῶ. τὼ δ' τοῦτ' ἔχοντε γεγράμματα, οἷον ἐνὶ τόπῳ κ) φθόγγῳ προσαγορδομένας. 388. Ταῦτ' ἓν ἐπειδὴ) ἐπειδὴ τοίνυν τὴν φύσιν ἐκάστε περέγματ Θ ἐπέγραφεν γινώσκειν, κ) πόθεν ὁτ

† Ἐργ. v. 285.

ANNOTATIONES.

V. 371. Ἄσημα) *Atticè* pro ἄσημον. Vid. suprà ad *Phœniss.* v. 1001. & *Hecub.* v. 1240. & infrà ad *Herc. Fur.* v. 583.

V. 374. Προνώπιον) Quasi προθυρώπιον. Vide *Scholiast.* ad *Medæ.* v. 624. Et *Eustath.* in *Homer.* fol. 82. lin. 35.

V. 380. Τὰ χρῆς' ὁπισάμεθα κ) γνώσκομεν, Οὐκ ἐκπονοῦμεν δέ·) Hìc Poeta putatur obliquè taxare suos *Athenienses*, de quibus tritum hoc erat, "*Athenienses* quidem scire, quæ sint agenda, "verum non facere. Unde *Laco* ille apud *Plutarchum*, in *Lacon.* Apophthegm. Νὴ τὼ Σιώ, ἴσασι μὲν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ καλὰ, ἐ ποιοῦσι δέ. Hoc de *Medeâ Ovidius* ——Video meliora probóque Deteriora sequor.—— Sed in hâc parte, Nos omnes sumus *Athenienses*, *Medeæque*, *Phædræque*. *Josua Barnes.*

V. 385. Αἰδὼς τε· διττοὶ δ' εἰσὶν· ἡ μὲ ἐ κακὴ, Ἡ δ' ἀγαθὸ οἴκων) Præter ea, quæ *Scholiastes* de hoc loco profert, observandum est, quòd per lapsum memoriæ *Henricus Stephanus* versum hunc *Alcæo* tribuit; de quâ re videsis *Theodori Canteri* Variar. Lection. l. 2. c. 18. Αἰδὼς verò ἀμφοτερόζει, hoc est in *bonam* & *malam* partem accipitur, ut *Homerus* Iliad. α. v. 44. ——Οὐδέ τι Αἰδῶς Τίνε, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνε, ἠδ' ὀνίνησι. Quem locum ita *Eustathius* prosequitur, Τὸ δὲ περὶ τῆς Αἰδοῦς γνωμικὸν, ὅτι ἓ δηλοῦται, ὡς ἡ Αἰδὼς διπλῆ ὄξιν. Ἡ μὲν, μέγα βλάπτουσα, ἡ δ' ὠφελοῦσα. Καὶ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται, κ) Ευριπίδης δὲ ἔτω δοξάζει. Γναμολογεῖ δ' ἔτω κ) ὁ Ὀδύσσια. Quæ *Eustathii* verba quatenùs *Euripidem* spectant, hunc ipsum locum designant, *Hesiodum* autem respiciunt ad Ἔργων κ) Ἡμερῶν v. 315.

Αἰδὼς δ' ἐκ ἀγαθὴ κακοπλούτῳ ἀνδρὶ κομίζει,
Αἰδὼς, ἣ τ' ἄνδρας μέγα σίνε, ἠδ' ὀνίνησι.

Locum autem *Odyssææ* quem *Eustathius* vult, videsis *Odyss.* ρ'. v. 347. *Josua Barnes.*

V. 387. Ταῦτ' ἔχοντε γεγράμματα) ἔχοντε *Atticè* pro ἐχόντα in Duali. Ita *Homer.* Iliad. Θ. v. 455. De *Junone* & *Minervâ* πλησίον κειμένω dixit, pro πλησίον. In quem locum ita *Eustathius* fol. 723. l. 13. Ὅτι τὸ, πλησίον κειμένω, ἐπὶ δύο δηλοῦ Ἥρας κ) Ἀθηνᾶς, ὡς κ) προδήλωται, Ἀττικῶς δίκλυ Ἀρσενικῶ, ἢ κλιτέον ἰσημάτισαι. Καὶ Ἡσίοδ Θ ἦ, ἔτω φησὶ, περλαμπόντε αἰνοπάσσω Αἰδῶ κ) Νέμεσιν. Καὶ Εὐριπίδης, τάυτα ἔχοντε γεγράμματα, ἤγουν ἔχοντα αἱ δύο Αἰδοῖ. Καὶ ὁ τῶ Σοφοκλέους δὴ Ἠλέκτρα, ἰφ' ἑαυτῇ κ) τῇ ἀδελφῇ λέγει, Ἰδοὺ δὲ τὼ κασιγνήτω, ἤγουν ταύτας τὰς ἀδελφὰς, τούτω χρὴ τιμᾶν, ὡ ψυχῆς ἀφειδήσασθαι, ὅ ὄξι, ταύτας, αἳ ψυχῆς ἀφειδήσασαι. Hæc ille. *Josua Barnes.*

ἀνθρωπος

ἄνθρωποι τὸν βίον ἐαυτῷ διαφθείρουσιν, ἐνόμιζον τοῦτο, ἀδήμια τοιαύτη φάσις ἔτως ἰσχυρὰ, ἀλλὰ θέλουσι τοῦτον, ὅταν ἐκ τοῦ φησὶ, ἀλλὰ πρὸς πλέονα δεῖξιν τῶν μὴ μόνον ἡ τῆ φύσιν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐλπίδα νοσεῖν ἔρωτα.

Ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν) ὅτι λοιπὸν κατασκώπτειν αὐτὴν διοίκησιν τῆ νόσε δηλοῖται. ἠρξάμην μὲν ἓν φησιν εὐλογῶν σιγᾶν, ἵνα διὰ τῆ ἡσυχίας λήθη μοι γένηται. Γλώσσης γὰρ) ἔοικε τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς γλώσσης δι' ἄλλων προτεθεικέναι. καθὸ πολλῶν τοῖς ἀκέρσιν ἀπίστων γινομένων, αὐτὴ τῆς προθυμίας αἰτία νομίζει. ἄμεινον φησὶν ἡγησάμην τὸ σιωπᾶν, ἐυλαβεμένη μὴ γλῶσσαν κλήσωμαι σύμβολον, λόγῳ μὴ ὀπνοῦσαν τὰς ἀρετὰς, ἔργῳ δ' ἀκόλασον. δέδοικε γὰρ τὸ παρανύμφιον σύμβολον, ὅταν τις ἕτερον κεύθῃ ἐνὶ φρενὶ, ἄλλο δ' εἴπῃ. ἄνοιαν δὲ τὴν πορνείαν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐναντίον σωφροσύνη καλεῖ), ἐν ᾗ σώζομεν τὰς φρένας. Τρίτον δ' ἐπειδὴ) ἐπειδὴ τοῖς β' τεθνηκόσιν ὠδὲν λύπην πρὸς ἐπιθυμίαν ἐγκρίτειαν τὸ ἐρᾶν, ὅτε τῇ σιωπᾶν, ὅτε τῇ σωφροσύνῃ, ἔδοξέ μοι ἀποθανεῖν, καὶ ὠδεὶς ἀνθρώπλεξει τοῖς βουλομένοις, ὡς ὁ καλῶς ἐσκεμμένος, ἢ σιωπᾶν, καὶ σωφρονεῖν, ἢ ἀποθανεῖν. Γυνὴ δ') τὸ ἐξῆς, πρὸς τοῖσδε ὅσα γυνὴ προθύμειν τὸ νόσον ταύτῃ δυσκλεᾶ, καὶ τὸ ἔργον τῆ πορνείας, μίσημα ὂν πᾶσι. τὸ δ' γυνὴ ὅσα, ἐπειδὴ μάλιστα αἱ γυναῖκες μισεῖν ὀφείλουσι τὴν πορνείαν, αἱ μὲ δι' αὐτὴν μεμισημέναι ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶν, αἱ δ' φεύγουσαι τὴν ἐξ αὐτῆς αἰσχύνω. Ἄλλως. καὶ τοῦτο ἐκ ἀπλῆ γνώσει ἔξωθεν ὑπισάμην, ἀλλὰ καὶ γυνὴ περυκῦα ἀκριβῶς ἔχουσα τὸ μίσος τότε τὴν γνῶσιν, ὡς τε καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ὅτι μέχρι τοῦ νοσῆσαι καὶ νικηθῆναι πρὸ πάθει, ἡδέως ἂν κατεργάσμην, τὴ πρώτη πορνδυσάσῃ. Ἄλλως. μίσημα πᾶσι, ἀκριβῶς. ἔγω ὁ Εὐριπίδης πῶ ῥίζαν τῆς πορνείας ἀνῶδεν † ἐξ εἰδῶν συσῶσαν τὸ ἐξαπλῶσαι εἰς πολὺ τὸ κακόν. εἰ γὰρ ἐβεβλασήκει ἐξ ὑτελῶν, ταχέως ἂν ἐξεκέκοπτο, καὶ ὐκ ἐζηλῶτο. 408. Ἡ πῆς πρὸς ἄνδρα.) Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ μονοβίβλῳ τῷ περὶ κυρίων καὶ ὀνομαστικῶν, λέγει ἔθ) τὰς πρώτην πορνδυσάσας δυνατέρας Εὐριπίδη, ὃ τῆ Κώας, ἀλλὰ ἄλλης πινός. ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῆς, Μοσφὴ καὶ Κλυτή. ὡς φιλόσοφος δὲ συμβάλλει τοῦτο, ὅτι ἐυσχμεῖς καὶ πλέσται κατήρξαντο τῆς πορνείας, ἃ μόνον ἐν τῷ ὑσφυᾶν, ἅπερ τὸν ἔρωτα προκαλεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὀπτζηλωθῆναι τὸ ἀμῦρτήμα ἐξ ὑτελῶς πινὸς γνόμενον. Ὅταν δὲ αἰσχρὰ) ἐσχάσατο τὸ τοιοῦτον ἡ μόνον ἀπὸ τῆς κολακείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τῆ ἀμῦρταινόντων ἀξιοπιστίας. ὅταν γὰρ αἰσχρὰ πιθῶσιν αἱ βέλτισαι, πάντες αἱ ὐτελεῖς μιμῆνται, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκείναις. εἰ γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τὰ αἰσχρὰ νομίζεται καλὰ, πολλῷ μᾶλλον τοῖς κακοῖς. Αἳ πινες ἄρα) πῶς ἐχὶ καὶ αὐτῆ τῆ ἀναιδήτων τὸν τρόπον φύσιν ἔλεγχον δεδώκασι, πῶς πολμῶσιν ὁρᾶν τοὺ ἄνδρας μονονχὶ καὶ αὐτῆ τῆ ἀναιδήτων τρόπον φύσιν ἔχειν, δεδιυῖαι πῶ νύκτα; θεὸς γὰρ ἔσα θεοῖς ἀνάκειται.

Οὐκ ἔᾶ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
Ἐμελλον, ὥστε τέμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
Λέξω δ' καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
Ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν, ὅπως
Καλλιστ' ὀτέγκαιμ' αὐτόν. ἠρξάμην μὲ ἓν
Ἐκ τοῦδε σιγᾶν πῶδε, καὶ κρύπτειν, νόσον.
Γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστὸν, ἣ θνητοῖς μὲ
Φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ὀπῖσα).
Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηθ) κακά.
Τὸ δεύτερον δ' τῶ ἄνοιαν ἓυ φέρειν,
Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα, ῥᾳθυνοπαίμιον.
Τρίτον δ', ἐπειδὴ τοῖσιν ὐκ ἐξήνυτον
Κύπριν κρατῆσαι, καταθανεῖν ἔδοξέ μοι
Κράτιστον • ὐδεὶς ἀντερεῖ βελούμασιν.
Ἐμοὶ γὰρ εἴη, μήτε λῃθάνειν καλὰ,
Μήτ' αἰσχρὰ δρῶσα, μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
Τὸ δ' ἔργον ἠδέως, πῶ νόσον τε δυσκλεᾶ,
Γυνή τε πρὸς τοῖσδ' ὢσ', ἐπίγνωσκον καλῶς,
Μίσημα πᾶσιν. Ὡς ὄλοιτο πάγκακος,
Ἥτις πρὸς ἄνδρας ἦρξατ' αἰσχύνειν λέχη
Πρώτη δυραίους. ὐκ ἀφ' ἡμναίων δόμων
Τόδ' ἦρξε δηλήμασι γίγνεσθαι κακόν.
Ὅτῳ γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν εὐδόκιμοισιν δοκῇ,
Ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶ) καλά.
Μισῶ δ' καὶ τὰς σώφρονας μὲ ἐν λόγοις,
Λάθρα δ' τόλμας ὠ καλὰς κεκτημένας.
Αἵ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα πόντια Κύπρι,
Βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῆ ξυνδυνεστῆς;
Οὐδὲ σκότον φέλουσι τὸν ξυεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων, μή ποτε φθογγὴ αὐτῆ.
Ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τῦτ' ἀποκτενεῖ, φίλαι,

Sperabam me nullo pharmaco corrumpi
Posse, ut facerem præter animi sententiam.
Sed dicam tibi etiam meæ mentis viam:
Posquam me vulneravit amor, considerabam, quâ ratione
Pulcherrimè ferrem ipsum. Itaque cœpi
Ex eo tempore occultare & celare hunc morbum.
"Nam nihil fidendum linguæ, quæ prolatas quidem
"Hominum cogitationes corrigere novit:
"Ipsa verò sibi plurima mala accerfit.
"Secundò verò hanc *amoris* amentiam fortiter ferre,
"Castitate vincens *eam*, antè decreveram.
"Tertiò autem, quando *modis* istis non potui
"Venerem, *i.e. amorem* superare, mori visum est mihi
"Optimum: Nullus *his meis* obloquetur consiliis.
"Mihi enim contingat, ut neque lateant præclara *mea facinora*,
"Neque si turpia *facinora* faciam, testes multos habeam.
Ego quidem nôram hanc rem, & morbum istum infamem,
Muliérque præterea cùm sim, sciebam bene,
"Omnibus rem esse invisam. Utinam *illa* pereat pessimè,
"Quæcunque cœpit polluere *conjugales* lectos *congressa* cú viris
"Prima externis. Ex nobilibus autem familiis
"Hoc malum cœpit in fœminas aspergi.
"Nam cùm turpia placent iis, qui habentur boni,
"Certè valde honesta videntur esse malis.
"Odi autem eas, quæ *palam* verbis quidem sunt castæ;
"Clàm verò audaciæ facinora non honesta patrant.
"Quæ quonam modo, ô domina marina Venus,
"Intuentur in vultus *suorum* conjugum?
"Neque horrent tenebras *malorum* cooperatrices,
"Tectáque ædium, ne quando vocem edant.
"Nos enim hoc ipsum interficiet, ô amicæ,

† an ἐκ μερίδων σωιζῶσαν;

ANNOTATIONES.

V. 301. Τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδὸν) Eandem locutionis formulam Vid. supra ad v. 290.

V. 410. Ἥρξε) pro ἦρξατο, ἀρχὴ ἐλαβεν. Sic *Homer.* Iliad. ά. v. 571.—ἦρχ' ὀλοφύρεσθαι.

V. 413. Μισῶ δ' καὶ τὰς &c.) Tale quid *Sophocles* in *Oedip. Colon.* in χρησολόγως illos jacit, οἳ λόγοι μὲν ἐδλοὶ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακοὶ Ρεφέρεσθ' • Et *Hom.* Iliad. ί. v. 312.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ' βάζει.

V. 418. Τέρεμνα) Alias τέραμνα. Vide hujus Fab. v. 536. & 768. & *Alcest.* v. 457. Vid. etiam in Τέραμνον apud *Eustathium.* Hæc *Æmilius Portus.* Et tamen Τέρμνον æquè extat, ut τέρεμνα, οἰκήματα, *Hesych.* & *Phavorinus. Lucianus* in libello περὶ ἀπαιδεύτου dicto, hoc Distichon citat, velut ex *Euripidis* Phædrâ; cùm sit ex *Hippolyto*, ab illâ tamen prolatum; quod ab Authoribus fieri solere observamus ad Fabulam, *Atreus*, & ad Fabulam *Capaneus* dictam. Et tamen à nonnullis Fabula, *Phædra* dicta, *Euripidi* attribuitur, ut ad Fragmenta notamus; hujusmodi tamen *Johannes Meursius* in *Euripidis* Fabularum Catalogo nihil agnoscit. Solus *Grotius* in Excerptis *Stobæum* laudat hanc Fabulam *Euripidis* laudantem, quod tamen is non facit, nè quidem in ipsius *Grotii* Editione fol. 245. Ibi enim post, *Sophocles* in *Trachiniis*, sequitur, *Idem Phædrâ. Josua Barnes.*

"Ὡς

" Ὡς μὴ ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἄλοχ', 420
" Μὴ παῖδας, ὃς ἔπικτον· ἀλλ' ἐλευθέρως
" Παῤῥησίᾳ θάλλοντες, οἰκήσειν πόλιν
" Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητέρος ἕνεκ' εὐκλεεῖς.
" Δυοῖν γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασυστομώτερός τις ᾖ,
" Ὅστις ξυνειδὼς μητέρος, ἢ πατρὸς κακά. 425
" Μόνον δ' τοῦτο φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
" Γνώμῃ δικαίᾳ καὶ γλώσσῃ ὅτῳ πάρῃ.
" Κακὸν δ' ἀνῃτῷ ἐξέφηνε, ὅταν τύχῃ,
" Προθεὶς κάτοπτρον, ὥστε νεάζουσαν κόρην,
" Χρόνος. πάρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ἐγώ. 430
Χο. Φεῦ, φεῦ· " τὸ σῶφρον ὡς ἀπημαυρωμένον κακοῖν,
" Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται.
Τρ. Δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορᾷ μὲν ἀρτίως
Ἡ σὴ πάρεσχε δῆνον ἐξαίφνης φόβον.
" Νῦν δ' ἐννοῦμαι φανλος εἶναι κἀν βροτοῖς 435
" Αἱ δεύτεραι πως φρενῶν δὲς σοφώτεραι.
Οὐ γὰρ τὸ σῶφρον ὑδέν, ὧδ' ἔξω λόγου
Πέπονθας· ὀργὴ δ' εἰς σ' ἐπέσκηψεν θεᾶς.
Ἐρᾷς; τί τοῦτο θαῦμα; σοὶ πολλοῖς βροτῶν.
Κἄπειτ' ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440
Οὐκ ἄρα γ' ὅ δεῖ τοῖς ἐρῶσι πῆμα πέλας,
Ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεών·
" Κύπρις γὰρ ὁρμητὸς, ἢν πολλὴ ῥυῇ·
" Ἢ τὸν μὲ εἰκοντ' ἠσυχῇ μετέρχεται·
" Ὃν δ' ἂν σεβίσσον κἀφρονοῦντ' εὕρῃ μέγα, 445
" Τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς, καθύβρισε.
" Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρ'· ἔστι δ' ἐν θαλασσίᾳ
" Κλύδωνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ·
" Ἡ δ' ὄζιν ἡ σπείρουσα, κἀδίδωσ' ἔρον,
" Οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατ' χθόν'· * ἔκγονοι. 450
" Ὅσοι μὲν ἔσν γεραιάς τε τὴν παλαιτέρων

" Nè unquam deprehendar dedecoraſſe meum maritum,
" Nec liberos, quos peperi : ſed ingenuè
" Libertate florentes incolant urbem
" Nobilium Athenarum, clari propter matrem.
" ervum n. reddit virum, quam vis quis audaci animo ſit præd.
" Quùm ſibi conſcius eſt maternorū, aut paternorum ſcelerum.
" Solum autem hoc aiunt certare cū vitâ, *longèque præſtare*,
" Si cui juſta & honeſta meus adſit.
" Malos autem homines oſtendit, quando contigerit,
" Proponens ſpeculum, ut virgo juvenis,
" Tempus. Apud quos ego utinam nunquam videar.
Ch. Heu heu," quàm ubique pulchra eſt modeſtia :
" Et egregiam gloriam inter homines affert.
Nut. Domina, mihi quidem calamitas modò
Tua repentè præbuit ingentem metum :
" Nunc verò agnoſco me eſſe timidam; inter homines autem
" Cogitationes poſteriores aliquando ſint prudentiores.
Nihil enim ſingulare, *nihil non*, neque præter rationem *quidquam*
Paſſa es, *tibi contigit*. Ira enim Deæ *Veneris* in te eſt graſſata.
Amas? quid hoc eſt mirum? cum multis hom. *hoc habes commune.*
Deinde verò amoris cauſâ animam perdes?
Haud igitur, haud opus eſt *amore* illis, qui alios amant,
Et quotquot ſunt amaturi, ſi ipſos mori ſit neceſſe.
" Nam Venus non eſt tolerabilis, ſi cum magno impetu irruat.
" Quæ cedentem quidem leviter perſequitur :
" Quem verò ſuperbum, magnificèque de ſe ſentientem invenerit,
" Hunc arreptum, (quomodo putas) duriter tractat!
" Vadit enim per aerem, eſt & in marinis
" Fluctibus Venus. Omnia autem ex hâc ſunt nata.
" Hæc eſt quæ ſeminat, & dat amorem,
" Cujus *amoris* omnes in terrâ ſumus poſteri.
" Quicunque igitur ſe ipſa veterum

* al. ἔγγονοι.

426. Μόνον δ' τοῦτο) ὁ βίος ἥδε δ' τοῖς πονηροῖς. ὡς Μέναν-δρος, Περάπει δ' ὁ κόλαξ ἄειρα πάντων. δεύτερα Ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τείτα λέγει. παλαίει ἔν τῷ βίῳ, κ' ἀμιλλᾶται, ὅστις βέλτιστα διακωπεργεῖν, τῷ διαφωνεῖν, ᾗ τὸν κοινὸν πολίτειαν. ἢ ἐπειδὴ οἱ φαῦλοι, ὅταν δεῖ διακωπεργῆς πνος ἀκύσωσι, ζητοῦσι παντὶ τρόπῳ ὑποσκελίσαι αὐτόν. παλαίει ἔν τοῖς φαύλοις ὁ ἀγαθός. Ἄλλως. μόνον τοῦτο νικᾷ φησὶ τὸν βίον, ὃ καλύπτει τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ δάπανον λάμπει τὸ τῆς σωφροσύνης. τοῦ γὰρ ἀκολάστως ἐλέγχει κ' δίγμα πλάττει ὁ χρόνος, ὡς κ' παρθένον κάτοπτρον, ὥστε δεῖ με μὴ τὸ παρόν πος μόνον ἀνπποιήσασθαι, ἀλλὰ κ' τὸ μέλ' αὐτόν. Μόνον δ' τοῦτο) τὸ κεκτῆσθαι, διάνοιαν ἀγαθὴν, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὅτι ἀθάνατόν τε ὄζι, κ' ὡς ὅλον τὸν βίον μιμονεύεται. δεῖ μὴν ὅν, μὴ τῷ παρόν πος, ἀλλὰ κ' τὸ μέλλον πος προνοήσασθαι, εἰ δόται, ὅπ ὥσπερ τοῦ ἀγαθοὺς ὀπτεύσασιν, ὕπ τοῦ κ' τοῦ πονηροὺς ἐλέγχει ὁ χρόνος. καὶ τόπερ δὲ παρείκασται ἐν τῷ προίόντι χρόνῳ φανόμενα τεκμήρια δεῖ μείνειν ἀμῶν τηθέντων, καθὸ παρελθόντων δεῖ ἔργων Ἄλλως. γνώμῃ διαπρέπει δ' ὁ κόλαξ ἄειρα πάντων δεύτερα Ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τείτα λέγει. παλαίει ἔν τῷ βίῳ, κ' ἀμιλλᾶται, ὅστις βέλτιστα διακωπεργεῖν, τῷ διαφωνεῖν, ᾗ τὸν κοινὸν πολίτειαν. ἢ ἐπειδὴ οἱ φαῦλοι, ὅταν δεῖ διακωπεργῆς πνος ἀκύσωσι, ζητοῦσι παντὶ τρόπῳ ὑποσκελίσαι αὐτόν. παλαίει ἔν τοῖς φαύλοις ὁ ἀγαθός. Ἄλλως. μόνον τοῦτο νικᾷ φησὶ τὸν βίον, ὃ καλύπτει τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ δάπανον λάμπει τὸ τῆς σωφροσύνης. τοῦ γὰρ ἀκολάστως ἐλέγχει κ' δίγμα πλάττει ὁ χρόνος, ὡς κ' παρθένον κάτοπτρον, ὥστε δεῖ με μὴ τὸ παρόν πος μόνον ἀνπποιήσασθαι, ἀλλὰ κ' τὸ μέλ' αὐτόν. Μόνον δ' τοῦτο) τὸ κεκτῆσθαι, διάνοιαν ἀγαθὴν, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὅτι ἀθάνατόν τε ὄζι, κ' ὡς ὅλον τὸν βίον μιμονεύεται. δεῖ μὴν ὅν, μὴ τῷ παρόν πος, ἀλλὰ κ' τὸ μέλλον πος προνοήσασθαι, εἰ δόται, ὅπ ὥσπερ τοῦ ἀγαθοὺς ὀπτεύσασιν, ὕπ τοῦ κ' τοῦ πονηροὺς ἐλέγχει ὁ χρόνος. καὶ τόπερ δὲ παρείκασται ἐν τῷ προίόντι χρόνῳ φανόμενα τεκμήρια δεῖ μείνειν ἀμῶν τηθέντων, καθὸ παρελθόντων δεῖ ἔργων Ἄλλως. γνώμῃ διαπρέπει δ' ὁ κόλαξ ἄειρα πάντων δεύτερα Ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τείτα λέγει. παλαίει ἔν τῷ βίῳ, κ' ἀμιλλᾶται, ὅστις βέλτιστα διακωπεργεῖν, τῷ διαφωνεῖν, ᾗ τὸν κοινὸν πολίτειαν. ἢ ἐπειδὴ οἱ φαῦλοι, ὅταν δεῖ διακωπεργῆς πνος ἀκύσωσι, ζητοῦσι παντὶ τρόπῳ ὑποσκελίσαι αὐτόν. παλαίει ἔν τοῖς φαύλοις ὁ ἀγαθός. Ἄλλως. μόνον τοῦτο νικᾷ φησὶ τὸν βίον, ὃ καλύπτει τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ δάπανον λάμπει τὸ τῆς σωφροσύνης. τοῦ γὰρ ἀκολάστως ἐλέγχει κ' δίγμα πλάττει ὁ χρόνος, ὡς κ' παρθένον κάτοπτρον, ὥστε δεῖ με μὴ τὸ παρόν πος μόνον ἀνπποιήσασθαι, ἀλλὰ κ' τὸ μέλ' αὐτόν. Μόνον δ' τοῦτο) τὸ κεκτῆσθαι, διάνοιαν ἀγαθὴν, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὅτι ἀθάνατόν τε ὄζι, κ' ὡς ὅλον τὸν βίον μιμονεύεται. δεῖ μὴν ὅν, μὴ τῷ παρόν πος, ἀλλὰ κ' τὸ μέλλον πος προνοήσασθαι, εἰ δόται, ὅπ ὥσπερ τοῦ ἀγαθοὺς ὀπτεύσασιν, ὕπ τοῦ κ' τοῦ πονηροὺς ἐλέγχει ὁ χρόνος. καὶ τόπερ δὲ παρείκασται ἐν τῷ προίόντι χρόνῳ φανόμενα τεκμήρια δεῖ μείνειν ἀμῶν τηθέντων, καθὸ παρελθόντων δεῖ ἔργων

αὐτῆς, ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τεκμήρια καὶ σκιὰς τῆς παλαιῶν αὐτῆς ὀρῶμεν ἁμαρτημάτων. καίων, θαυμασίως ἄγαν ἁπλοῦς ἐχρήσατο. 427. Ὅτῳ παρῇ) ὃ διασολιὼ ἐπιδεχόμενόν πως κ' πάντῳ, ἢ ἐυηθὴς κ' ἐυτελὴς, ἀλλὰ καθολικωτέρῳ ὑπάρχον ὃ τῶν πάντων. Κακὸν δ' ἀνῃτῷ) πνὲς ὅτως τὸ ἐξῆς, τοῦ κακὸν τῆς ἀνῃτῆς ἐλέγχει ὁ χρόνος, ὅταν τύχῃ προθεὶς τὸ κάτοπτρον ὡς τῇ νέᾳ παρθένῳ, τυτέσιν ὅταν τύχῃ αὐτοῦ ἐλέγχων, κ' φανερωτοιῶν. Δέσποιν' ἐμοί τοι) ἐμοὶ φησὶν ἀρτίως ἡ σὴ συμφορᾷ ἀγγελθεῖσα δεινὸν φόβον ἐνέβαλεν. Ἄλλως. καλῶς ἐμιμήσατο τὸ τῆς γεγῶν παλίμβολον, ὑποφοβοῦντα γὰρ κ' θεσσυνοντα τῆς συμφορᾶς. νῦν δ' ἐννοοῦμαι, εἰ κ' ἐυτελὴς φησι τυγχάνω τῷ γνώμῳ, ἐκ ἀπ' ἐμαυτῆς ὀφθαλμὸς σοφάζεσθαι, ὅλως δ' ἔρον, ὅτι ὧδ' πᾶσιν ἀνθρώποις ἀκριβέστεροί εἰσιν αἱ ὑποκρίσεις, κ' αἱ δ' ὑστεραι γνῶμαι. Οὐ γὰρ θεμιτὸν) ὑδὲν φησιν ἔπαθες θεμιτὸν ὧν πάσχουσι πάντες. τοῦτο δὲ πρὸς ὠδημυδίαν, ὡς μισύσης αὐτῆς ἐξ ἰδίας φύσεως τὸν ἔρωτα. μὴ ἔν φησι διεραίσῃ σωτῆρι, ἀλλὰ συγγίνωσκε τῷ πάθει βιαζομένῃ πρὸς τὸ κρείσσον πος. ἄλλως τὲ κ' πλλῶν ἐκ φύσεως αὐτῆς νοσούντων. Οὔτ' ἄρα γ' ὅ δεῖ τοῖς ἐρῶσι) τοῦτο ἐκ τοῦ καθολικωτέρου, ὅτως ὅ λυσιτελεῖ, ὅ χρὴ, ὅ συμφέρει φησὶ τοῖς πᾶσίσιον ἐρῶσι, κ' ὅσοι μέλλουσιν ἐρᾶν, εἰ χρεὼν αὐτοῖς ὅτι τοῦ θανεῖν. Κύπρις γὰρ) δεῖ φέρειν πολλῷ ῥεύσαι τῷ θεὸν ὑπείκοντα μᾶλλον, ὅ γὰρ ἀνθρωπιζόμενον. οἶδε γὰρ ἄρα ὑποχωρεῖν ὑπείκειν ἡ θεός. Ἄλλως. ἐκ ἔσιν θνατὸν βιασθῆναι τῷ Κύπριν μεγάλως ἐρῶντα, ἀλλὰ χρὴ εἶναι μᾶλλον τῇ Ἀφροδίτῃ, ἢ ἀνθρωπαζῆς αὐτῇ, πῶς δοκεῖς καθύβρισεν. ὅσῳ γὰρ ἀνεῖταί τις τοῦ θεοῦ τῷ θνατείαν, τοσούτῳ μᾶλλον ὅπδείκνυ) εἰς αὐτὸν τῷ ἀνδραγαθίαν. κ' σοφάζεσθαι μοι τῆς τιμωρίας τῷ ὑποβολῷ. κρεῖσσον γὰρ ὅτι τῆς λόγου διαγῆσαι. τοῦτο γὰρ θνατοῖ τὸ πῶς δοκεῖς. 447. Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρα) ἐνθεσθεν ἄρχεῖ τὸ τῆς Ἀφροδίτης αὐξάνειν μέγεθος. ἐν θαλάσσῃ ὃ αὐτῷ φησιν, ἢ ὅτι ἀφρογενὴς ὄζιν, ἢ ὅτι ἐπιδὴ κ' τὰ ἐν θαλάσσῃ ἀφροδισιάζῃ, κ' ἔοικεν ἐκ τοῦ ᾠδαδύξειν σεσιωπηκέναι, φημὶ ὃ τὸ ὅτι γῆς ἔχῃ τῷ θεόν.

ANNOTATIONES.

V. 424. Δικαίοι γὰρ ὄνδρα &c.) Vid. *Plutarchum* hunc locum citantem & illuſtrantem in libro περὶ Παιδῶν ἀγωγῆς & *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. Epiphill. l. 7 c. 22. *Joſua Barnes.*

V. 429. Περσθεὶς) Aliàs πεσθεὶς, ita *Scholiaſtes.* Παρθένον νέα, aliàs παρθένια νέα & παρθένων νέαν. Vide *Gaſp. Stiblini* Notas in hunc locum ; & *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. Epiphill. l. 7. c. 22. ubi *Terentii* locum, *aliorum errata tanquam ſpeculum inſpicere jubentem*, ex hoc *Euripidis* derivatum ait videri. *Joſua Barnes.*

V. 436. Αἱ δεύτεραι πως φρενῶν δὲς) Hic Verſus Famoſus planè in Proverbium jam diù abiit.

V. 439. Ἐρᾷς) *Scaliger* includit τί τοῦτο θαῦμα in Parentheſi.

V. 441. Οὐκ ἄρα γ' ὅ δεῖ) *Scaliger* legit, Οὐκ ἄρα τοῦ δεῖ.

V. 443. Κύπρις γὰρ ὁρμητὸς, ἢν πολλὴ ῥυῇ) Hunc locum egregiè explicat & ſimilibus confert *Tobias Magirus* in *Polymnemon.* titulo, *Amoris Potentia* §. 40.

V. 449. Διὸδ' ἔρον) cum ὁ ἱερὸν pro ἵμερος ſit verbum *Homericum*, adeóque authentium ; neſcio quare adeò anxie certârint aliqui corrigere aliàs & legere *διὸδ' ἔρον* &c. Nugæ : ſed Magnis Nominibus parco.

Ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλος εἰς θεὺς Ἕως
Ἐνδυμίωνος. ἔτος γαμεῖ * Πρόκειν τὴν Ἀθηναίαν. ὅτι ἡ Κέφαλον ἡ Ἠὼς ἥρπασεν διὰ κάλλος, καὶ Ὁμηρος εἴρηκεν. ἀλλ' ὅμως ὁ Κέφαλος Διονέως παῖς. Ἕρωτος ἕνεκα) ταῦτα δυσωπητικῶς λέγει. ἴσθι μὴ γὰρ ἐκ τῆς μείζονων περιστάσεως εἰπῶσα καὶ θεὰς ἐρᾷν. λοιπὸν ὃ καὶ τὸ δύσφορον, καὶ τὸ μωρὸν αὐτῆς ἐλέγχει. Ναίουσι καὶ φεύγουσι) ἀκαφίσαν) πρὸς τοὺ οἰκείους, καὶ ἀφανίζονται, ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς διαλείβουσιν, ἢ ὑπὸ τῆς ἐρώντων θεῶν, καὶ ἃ φεύγουσι τὴν διαιταν τὴν μετὰ τῆς ἄλλων θεῶν, ἀιδήμονοι ὅτι ἐρῶσι. κοινὸν γὰρ κακὸν πάντων συμβαίνει τὸ τῶν ἔξω πάθος. Χρὴ σ' ὅτι ῥητοῖς) ὅτι σωθήσομαι ἐχεῖν τὸν πατέρα σε γνῶναι, ὑπὸ ἀισμωύσεις, ἢ ἐπ' ἄλλοις θεασότας θεοῖς, εἰ μὴ στέργεις τόσδε νόμους τῆς ὑφεσίπης φησὶ, καὶ τῶν ἔρωτος. Πόσους δοκεῖς δὴ) ἕως τὸ εὖ φρονεῖν, καὶ ὐχ ὑπ' ἀγνοίας ἀνεξικακοῦντας, ἵνα μὴ τῶτο ἀνίσθης. Νοσοῦν θ' ὁρῶν) μὴ δοκεῖν ὁρᾶν τὰ πλασματα, τὴ κοινὴ συνασείᾳ τὸ ἔρωτος συγγνώσκοντας.

"Ἐχουσιν, αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μύθοις ἀεί,
"Ἴσασι μὲ, Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
Σεμέλης· ἴσασι δ', ὡς ἀνήρπασέν ποτε
Ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεὺς Ἕως
"Ερωτος ὕπερ· ἀλλ' ὅμως ἐν ἐρανῷ
Ναίουσι, κὐ φεύγουσιν ἀκποδὼν θεὸς·
Στέργουσι δ' οἶμαι ξυμφορᾷ νικώμενοι.
Σὺ δὲ σὸν ἀνέξῃ χρὴ σ' ὅπῃ ῥητοῖς ἄρα
Πατέρα φυτεύει, ἢ 'πὶ δεσπότοις θεοῖς
"Αλλοισιν, εἰ μὴ τόσδε γε στέργεις νόμους.
Ποσοὺς δοκεῖς δὴ καρτ' ἔχοντας ἓυ φρενῶν,
Νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
Πόσους ὃ παῦσι πατέρας ἡμαρτηκόσι
Σωφρονεῖν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ
Τάδ' ἔστ' ἐνηθῆ, λανθάνειν τὰ μὴ καλά.
Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρὴ βίον λίαν βροτὸς,
Οὐδὲ στέγην γὰρ, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι,
Καλῶς ἀκριβώσαντ. εἰς ὃ τὸν τυχὸν
Πεσοῦσ', ὅσην σὺ, πῶς ἂν σκνεύσαι δοκεῖς;
'Αλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῆς κακῆς ἔχοις,
"Ανθρωπ' ὢσα, καρτα γ' ἓυ πράξειας ἄν.
'Αλλ', ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὴ κακῆς φρενῶν,
Λῆξον δ' ὑβρίζουσ' · ἡ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
Τάδ' ἔξι, κρείσσω δαιμόνων ἓξ θέλειν ·
Τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
Νοσοῦσα δ', ἓυ πως τὸν νόσον καταῤῥέψω.
Εἰσὶν δ' ἐπῳδαὶ, καὶ λόγοι θελκτήριοι ·
Φληνήσεταί τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
"Ητ' ἄρα γ' ὀφέγ') ἄνδρες ἐξευρεῖν ἂν,

"Habent,& qui semper versantur in poematis,
"Nôrunt quomodo quondam Jupiter amaverit nuptias
"Semeles, & nôrunt, ut aliquando rapuerit
"Pulchram lucem spargens Aurora Cephalum inter deos.
"Propter amorem: sed tamen in cœlo
" Habitant, nec fugiunt procul à diis :
" Sed *dii* patiuntur *eos*, credo, victi calamitate
Tu verò *hæc* non sustinebis? oportebat igitur te cõdition. cert.
Patrem genuisse, aut sub dominis diis
Aliis *genitam vivere*, si non acquiescis hisce legibus.
" Quot putas jam valde sanâ mente præditos esse,
" Qui quàvis suos sect. *amoris* mor. laborantes videat, sese vid. diffiti.
" Quot etiam patres cum liberis, qui peccârant,
" Levasse Venerem, *eorumque culpam extenuâsse putas*! sapient. n.
" Hæc tribuuntur hominum, ut lateant quæ non *sunt* honesta.
" Nec oportet homines vitam nimis *severam* excolere.
" Nam ne tectum quidem, quo tectæ *sunt* ædes,
" Nimis exactâ curâ faciunt *artifices* · in calamitatem verò
" Lapsa, quantam tu *dixisti*, quomodo te *hinc* evaluram putas?
" Sed, si habes plura bona, quam mala,
" Cùm sis homo, præclarè agitur tecum.
" sedò chara filia, malam mentem habere cessa,
" Cohaque *Venerem* afficere contumelia. nõ n. aliud quã contum.
" Hæc sunt, *quæ facis*, superiorem diis esse velle.
" Fortiter autem amorem tolera : Deus *enim* voluit hæc *ita* fieri.
" Laborans ve ò *amoris* morbo, morbum hunc bene fini.
" Sunt autem incantationes, & verba *animos* demulcentia;
" Invenietur aliquod remedium morbi.
" Protectò enim ferò *aliquid* viri invenient,

σοφοῖς τ' ἀνθρώποις τῶτο ὑπάρχει, τὸ λανθάνειν ἑαυτὸν, καὶ περαιτέρω τ' πλησίον τὰ μὴ καλὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω) ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς πλείονα καλὰ, βεκχύτερα ὃ κακὰ, καλῶς ἂν πράξεις. Λῆγε κακῶν φρενῶν) τ' ὑπὸ φύσιν φθεγγομένη φρενῶν, καὶ ἐπ' ἔρωτι δάναπον μηχανωμένων. Λῆγε) τὸ δὲ ἀρχόμενόν πνα δυσφορεῖν, ὑδὲν ἕτερόν ὅτιν, ἢ κρείσσονα ἑαυτὸν νοεῖν τῶ κρατοῦντος, καὶ τ διαφορείαν ἄδηλον ἔχῃ, καὶ λέγειν κρείσσω δαιμόναν, ἢ καὶ δὲ μὴ βάλῃ.) ὑποκειῆς τῇ Ἀφροδίτῃ, ἢ ἐπεὶ καὶ οἱ θεοὶ πολάκις ἐρῶσιν. ὡς καὶ ἡ χαῦς ἔφη. διὰ τῶτο ὃ θεραπεὺς τὴν ὑπεναντίαν τ αἰφνίδιος εἰς θεσπέραν ἀνάσχλιν τὸ ἀκύσιον τ γνώμης ἀναφέρουσα. Νοσοῦσα δ' εὖ πως) καλῶς σαυτὴν διάθες, καὶ γενναίως φέρε αὐτὴν, ᾗ μὴ ἡττῶ τῆ νόσῳ, ἀλλὰ γενναίως φέρε, καὶ ἐπὶ πέρας ἄγε. 480. Ἦτ' ἄρα γ' ὀφέγ') βραδέως ἂν οἱ ἄνδρες διαμηδεῖεν εὑρεῖν πῦ, εἰ μὴ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες μηχανὰς εὑρεσιλογίαν εὑρεῖν τινῶν. εἰ γὰρ αἱ γυναῖκες ὑπρήσαμεν παιδαγωγῶν, πόσῳ μᾶλλον ἂν εἰς ἕκαστον ἀμηχανίας ἐκπεσοῦν.) οἱ ἄνδρες. ὥστε γὰρ τὸ νῦν ἔχειν δέον) τοῖς ἀνδράσιν, ὥστε τὸ παυργεῖν καὶ μηχανὰς ἐξευρεῖσθαι ταῖς γυναιξί.

* Πρόκειν Scripsi ex Historia ; cùm ante Πρόκλη scriptum erat per errorem ; sicut & apud *Callimachi* Scholiasten ad Hym. *Dian.* v. 209. Πρόκλαν malè legitur pro Πρόκειν. De hâc re videsis *Ovid.* Metamorph. l. 7. Fab. 26. & *Antonini Liberalis* c. 41. *J. Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 455. Ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον) De *Cephalo* & *Procride* Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 7. Fab. 26. Notandum est *Scholiasten* antehac corrupt um legisse *Procnen* pro *Procrin* ; & ex *Homero* per lapsum citâsse, quòd *Cephalus* ab *Aurorâ* sit raptus, cùm ille hoc de *Clito* dicat, Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς. De *Cephalo* autem nè verbum ille. *Josua Barnes.*

V. 465. Σωφρονεῖν Κύπριν) *Anglicè*, **to temp.** *Petrus Victorius* Variar. Lectiones. l. xi. c. 6. Quùm idem Verbum per *Horatianam* explicaverit phrasin *in partem juvare* (de quâ re vide ad *Electr.* v. 74.) de hoc loco hæc addit, *Ipso autem* (vocabulo) *usus etiam est in Hippolyto Coronato* idem Poeta, ita disputantem *inducens sceleratam illam Anum, quæ ad Facinus Phædram impellebat*, Πῶς ὃ παῖ πολλοὺς ἡμαρτηκότ Σωφρονεῖν Κύπριν. *Videtur enim significare Patres quoque multos præsidio fuisse filiis amore pereuntibus, atque auxilium ipsis ad fruendum Deliciis suis præbuisse.* Hæc ille. Huc *Scholiastes* advocetur. *Josua Barnes.*

V. 470. Ἐκπονεῖν δοκεῖς) ab ἐκπόνω, aliàs ἐκπονέω *Enato*, ut *Cyclop.* v. 573. Metaphoricè *Elabor.* Hunc locum tractat & cum similibus confert *Petrus Victorius* Variar. Lection. l. 3. c. 10. Vid. Evang. D. *Johan.* c. 5. v. 13. Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Et *Thucydid.* l. 2. Ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῷ. Et *Lucianus* proprie Ἐξένευσεν εἰς πῦ γλῶ. Quin *Eurip.* infrà ad v. 823. Καιτοι σ' ὁ πάλαι πάλαι ἐκπεσοῦσ' Ἰσσάβαν, ὡς μὴ πῦ' ἐπανέβαι πάλιν. Et & *nutu jubeo*, ut *Iphig. Taur.* v. 1330. *Josua Barnes.*

V. 478. Εἰσὶν δ' ἐπῳδαὶ &c.) Hunc locum aperte expressit *Horatius* l. 1. Epist. i. v 33.

Fervet Avaritiâ, miseroque cupidine pectus?
Sunt Verba & Voces, quibus hunc lenire dolorem
Possis ; & magnam Morbi deponere partem. Idem.

" Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὑρήσομεν.
Χο. Φαίδρα, λέγει μ' ἥδε χρησιμώτερα
Πρὸς τὼν παρούσ' ξυμφοράν. αἰνῶ δέ σε.
Ὀδ' αἶν. ἔτ. δυσερέστερ. λόγων
Τῶν τῆσδε, κ) σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν.
Φα. Τᾶτ' ἔδ', ὁ δυνατὴ εὖ πόλις οἰκεμόνας
" Δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
" Οὐ γάρ τι τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν,
" Ἀλλ' ἐξ ὅτου τις ἡδονὴν γενήσεται.
Τρ. Τί σεμνομυθεῖς; ὑ λόγων ἀυσημόνων
Δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρός. εἰς τάχ. διϊσθον
Τὸν αὐθ' ὡ ἐξαπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
Εἰ μ γὰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραὶς βί.
Τοιαῖσδε, σάφρων δ' ὢσ' ἐτύγχανες γυνή,
Οὐκ ἄν ποτ' ἀυτῆς ἔνεκ', ἡδονῆς τε σῆς,
Προσῆγον ἄν σε δεῦρο. νυῦ δ' ἀγὼν μέγας
Σώσαι βίον σόν, κὐκ ὀπφθονον τόδε.
Φα. Ὦ δῆτα λέξασ', ὐχὶ συγκλείσᾶς στόμα;
Καὶ μὴ μεθήσᾶς αὖθις αἰσχίστους λόγους;
Τρ. Αἰσχρ', ἀλλ ἀμείνω τῆδ' καλῶν, ταδ' ἔστι σι.
Κρεῖσσον ὄ τἔργον, εἴπερ ὠσώσᾶί σε,
Ἢ τἔνομ' · ᾧ σὺ κατθανῆ γαυρωμένη.
Φα. Καὶ μή γε πρὸς θεῶν (ἓν λέγῆς γδ, αἰσχρὰ ὄ)
Πέρα προβῆς τῆδ', ὡς ὑπείργασμαι μὴ ἓν
Ψυχῶ ἔρωτι · ταῖσχρὰ δ' ἢν λέγῆς καλῶς,
Εἰς τᾶτ', ὁ φεύγω νυῦ, ἀναλωθήσομαι.
Τρ. Εἴ τι δοκεῖ σοι, χρῆν μὴ ἄ σ' ἁμᾶρτάνειν.
Εἰ δ' ἔν, πιθοῦ μοι · δεύτερα γδ ἡ χάρις.
Ἔσιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
Ἔρωτ. · ἦλθε δ' ἄρτί μοι γνώμης ἔσω ·
Ἅ σ' ἔτ' ἐπ' αἰσχροῖς, ἔτ' ὄπ βλάβῃ φρενῶν,
Παύσ' νόσου τῆσδ', ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.

" Si nos mulieres nullas artes inveniamus.
Ch. Phædra, hæc quidem dicit utiliora
Ad præsentem calamitatem: laudo verò te.
Sed hæc laus *est* odiosior verbis
Hujus, & tibi longè molestior auditu.
Phæ. Hoc est, quod bene constitutas hominum civitates
" Et familias evertit, nimis splendidi sermones.
" Non enim oportet dicere jucunda auribus,
" Sed id, ex quo gloriosus quis evadat.
Nut. Quid adeò magnificè loqueris! non verbis speciosis *nunc*
Opus est tibi: sed viro. Celeriter *autem sunt* dispiciendi,
Qui rectum, *apertúmque Hippolyto* de te sermonem enuntient.
Nisi enim tua vita in calamitatibus versaretur
Tantis, & *si* esses pudica mulier,
Nunquam propter lectum, & voluptatem tuam,
Huc te adhortarer: nunc verò est magnum certamen
Ut servem vitam tuam, neque hoc invidiæ *est* obnoxium.
Phæ. O atrocia locuta: non claudes os?
Et non omittes iterum turpissimos sermones?
Nut. Sunt quidem hæc turpia, sed meliora tamè tibi, quàm honesta.
Melior enim *erit* res, si modò te servârit
Quàm illud nomen, quo tu superbiens morieris.
Phæ. Ne per Deos (benè enim dicis, sed turpia)
Ultra hæc progrediaris; quòd rectè subjecerim
Animam amori: si verò turpia pulchrè dixeris,
In id, quod fugio nunc, delapsa consumar *ac* peribo.
Nut. Si igitur tibi *sic* videbatur, non oportebat te peccare.
Si tamen *hoc decrevisti*, pare mihi: secunda enim *est* hæc gratia.
Sunt mihi domi demulcentia philtra
Amoris. (venerunt autem mihi modo in mentem)
Quæ te neque turpiter, neque cum læsione mentis
Liberabunt hoc morbo, si tu non fueris ignava, *neque contumax.*

Φαίδρα λέγει) πρὸς μὲν τὼ παρῦσαν φησὶ συμφορᾶν τὸ ἔρ. χρησιμώτερα σὲ λέγει ἡ τροφὸς, εἰ σὺ μὴ ἐνδάλλεις σαυτῆς ζωλῶ. ἡ ὃ τὸ ζῆν σοι πρόσφωνεῖ. σὲ δ' φησὶν ὅμως ἐπαινῶ τῆς σωφρονύνης. συσκευπικῶς ὃ εἶπε τὸ δυσερέστερ., ὡς ἂν ἀμφοτέρων ἧ λόγων τὸ δυσυχὲς κεκτημένων, τὸ μὲν διὰ τὼ αἰσχύλω, τὸ ὃ διὰ τὸν θάνατον. ἐμφανπικῶτερον ὃ κ) ἀλγίονα εἶπεν ἔπαινον, τὸν ὐχ ἡδονὴν προξενοῦντα κ) τοὺ ἄλλως ἐπαίνους τοῖς ἀκούσιν, ἀλλὰ θάνατον. Ὁ δ' αἶνος ἔτ.) ἴσθι μὲν τοι τοῦτο, ὅπ ὁ ἔπαινος τῆς σωφρονύνης ὁ παρ' ἐμοῦ λεγόμεν., εἰ κ) καλλίων ὄδε ἧν ταύτης λόγων, ἀλλ' ὅν γε δυσερεστερός ἐσι, καδὸ θάνατόν σοι προξενεῖ. διὰ τᾶτο εἰκότως εἶπ σοι λυπρὸς ἀκούειν, εἰς ἀπώλειαν σε προτρεπόμενος. ἀλγίονα ὃ ἔφη τὸν ἔπαινον, ὡς ἂν μήτε ἔπαινον καθαρῶς ἔχοντα. οἱ γὰρ ἔπαινοι ἡδυσι τοὺ ἐπαινομένους. Τᾶτ' ἔδ' ὁ δηπ. ἧ) μάλιστα τὰς πολλείας τᾶτο ἀπόλλυσι, τὸ τὰ κεχαρισμένα τῷ δήμῳ λέγειν πρὸς πὼ ἰδίαν σύστασιν. ὅταν γὰ ἁμαρτάνοντι μὴ πρὸς σωτηρίαν, ἀλλὰ πρὸς αὔξησιν τῆς ἁμαρτίας συμβουλεύῃ τὶς ἄτως, διὰ ἧ ἡδέων λόγων, ἀπόλλυσι

τὸν ἁμαρτήσαντα. οἱ ἠδεῖς γὰ λόγοι κ) πλανηπικοὶ ἀπολλύσι τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις κ) τοὺ δόμους. 491. Διϊσθον) διαγνωστέον. ὁ ὃ νῦς, ἀλλὰ πρεσβύτερόν τ γνώμης τὸ Ἱππολύτ., πιθοῦ ἔσῃ πρὸς τὰ λεγόμενα. Τὸν αὐθωὶ) ὃν γὰ τ Ζωτήρα ὁμιλίας ὀλέσειε τὸ τ φύσεως ἀφρίδιον νόσημα, κ) ὐκ ἂν ὃν τε ποικίλα τ ἀπαγγελίας, ὡς ἐδάδης τῆς νόσε μισήσειεν. Καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις) ἀπειρηκίᾳ τοῖς σοφίσμασι τ γεγὸς, φησὶ καλεῖ μηκέπ πρὸς τοιάτων γυμνάζῃ, μὴ ὃ λέγειν, ὅπ καλῶς κ) μετρίως εἰρῆσθαι αὐτὼ ὁ ἔρως, ἃ φησὶ λογ., ἃ ὃ ἀξιοῖ θνατε. Αἰσχ' ἀλλ' ἀμείνω) φησὶ μὴ ἑτέρῳ τινὶ μὴ ἐρῶντι αἰσχρὰ νομισθεῖν· φησὶ σοὶ ὃ βελτίω εἰσὶ ἧ παρὰ τᾶ καλῶς λεγομένων, καθὸ τὰ μὲν θάνατον, τὰ ὃ σωτηρίας σοι περιποιεῖ. πρὸς πλείονα ὃ πείθω, τὸ μὲν ἔργον, τὸ ὃ ὄνομα ἐκάλεσεν, ὡς τᾶτ' ἐμὴν τὴν ἀληθείᾳ σωτηρίαν ἔχον. τᾶ ὃ τὸ ἐπάγγελμα ἐν φύσει κ) ἀμφιβολίᾳ τοῖς ἔξωθεν. Ἄλλως. Τὰ δοκοῦντά σοι αἰσχρὰ ἔσ), ἧ καλῶν λόγων κρείσσονά ὄσιν. ἢ αἰσχρὰ μὲν τὰ λεχθέντα τῷ προσυχόντι, φοὶ μέν τοι νόσου τὸν ἔρωτα βελτίονα. Εὖ λέγεις γδ) καλῶς μὲν γδ λέγῃς, κ) πιθανῶς, αἰσχρὰ δ' ὅτι τῇ φύσῃ τὰ λεγόμενα, κ) μή γε πρὸς θεῶν πέρα προβῆς τ ἧ λόγων τούτων μὴ ὃ σοφιζομένη λέγε, ὅπ καλὸν ὑπείργασμαι κ) ὑποδάλπομαι πὼ ψυχώ, κ) καρτερῶ τῷ ἔρωτι, κ) ὐδὲν ἡμᾶς ἔβλαψεν ἄξιον θανάτ. Αἰσχρὰ δ' ἰῶ λέγῃς) ὅταν ὃ τὰ αἰσχρὰ λέγῃς, πιθανῶς καλὰ τῇ δεινότητι, διαφθαρήσομαι ἐγὼ, κ) ἐμπέσω εἰς ὃ φεύγω, τυτέσι πὼ ὁμιλίαν κ) ζωυσίαν τῆ ἔρωτ. δόξαιμι γδ ἡ Φαίδρα, μὴ λαθοῦσα ἀλῶ τῇ πιθανότητι. Εἴτοι δοκεῖ ζοι,) μὴ διωνθεῖσα τοῖς σοφισμοῖς πειθήσεσ, δεύτερον εἰσαγεῖπω γνώμην ἡ χρεῶς, κ) ὑπισχνεῖπω ἀντιτρώσειν κἀκεῖνον φαρμάκοις ποσίν, ὡς ἂν διαφανεώτερον αὐτὸ τὸν ἔρωτα μιμύσωσιν, ὡς πάντως πείσασα. εἰ τοίνυν φησὶ δοκεῖ ζοι τὸ μὴ ζωελθεῖν τῷ ἐρωμένῳ, ἔδει σε μηδὲ πὼ ἀρχὼ ἁμαρτάνειν ἐρασθεῖσ'· κ) εἰ τὸ σωφρονεῖν σοι δέδοκ), ἔδει μήδ' ὅλως ἀλῶναι τῷ ἔρωτι. κἂν γὰρ φησὶ, δεύτερον χρεὼν ὦσι δόσ, δεύτερῳ τρόπῳ πειθεῖσα τῷ ἧ φαρμάκων. ἔσι δέ μοι φησὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ φάρμακα ἐρωτικά, ἃ δυνάμαί σε παῦσαι πὼ νόσον, κ) τελέσω τὸν ἔρωτα, πρώσαντα ὁπλονότι τὸν ἐρώμενον. εἰ ὃ πάλιν σὺ ἀπειθήσασα ὐκ ἐάσῃς με τᾶτο ποιῆσαι, βλάβη ζοι γνώσῃ). Ἄλλως. πινὲς ἄτως, εἰ δοκεῖ σοι σωφρονεῖν, ὦφελες μηδέν μοι λέγειν, εἰ δεδόκται ζοι τὸ μὴ πεῖσαι, καὶ δεύτερον κ) ἤπιά μοι χάειν δός. πάντως γὰ κἀκεῖνός ἄτως ἐρῶντ., ὐκ ἂν ὑποτυχόντα τῆς κοινωνίας ἠπιθείης. 512. Παῦσ νόσου) τὸν ἐρῶντα προσλαπτέον, ἃ πινα φίλτρα, ἤτοι φάρμακα τὰ δέλοντα εἰς φιλίαν, ὅτε δύσκλιδαν παρεῖσα ζοι δέντα, ὃ ὃ ἀπαλλάσσοντά σε παύσῃ τ νόσε, ἐὰν σὺ μὴ γνώμ κακὴ, αὐτὸ τᾶτο, εἰ μὴ ἀπειθήσασα κωλύσῃς με.

ANNOTATIONES.

V. 490. Οὐ λόγων ἀρημένων δεῖ σε) Talis syntaxis in *Phœniss.* v. 928. Χαίραν ἰῶ· · ὰ γδ σῶν με δεῖ θιασωτῶν & infra *Hippolyt.* v. 688. Θανεῖμαι· · ἀλλὰ δεῖ με δι' κμητῶν λόγων.

V. 491. Διϊσθον) Ita lego, quia *Scholiastes* explicat per διαγνωστέον, παρὰ τὸ δίσσημι. *Aldi* verò Editio legit διοισθον.

V. 496. Προσῆγον) alii πεσῆγον.

Σημεῖον ἢ λόγον) δεῖ φησιν αὐτῇ φαρμάκῳ σημεῖον ἐκ τῶ Ἱππολύτε τὴ λαβεῖν, ἢ λόγυ μηνύνμα, ἢ κραιπέδυς ἀπόσπασμα. ἢ τῷ μὴ λόγῳ αὐτὸ, τὸν λόγον τ' Φαίδρας σωάψαντας ἐπάδειν. τὸ δὲ ὑπόσπασμα ἐδῆτις πάλιν, ἐπαοιδαῖς ἀποσπάσμασι τ' ἐδῆτ' Φαίδρας ζωπύρειν, ἵν' εἰ αὐτῶ διὰ λόγυ ἀποτύχωμεν, τῷ δι' ἐδῆτ' χρησώμεθα. Σωάψαντες δὲ ἄμφω τὺ λόγυς, ἢ τὰ ὑποσπάσματα ἧς ἰμαπίων. ὅπως ἐπάδκσιν, οἷ Ἱππόλυτ' ὁ τόδε εἰπὼν ἐρασθεὶν Φαίδρας τ' τόδε εἰπόσης. μειλικῶς δ' ἢ τὸ φυσιολογικὸν μᾶλλον δηῆγημα εἰπὼν, σωάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν. διὰ δὲ φυσιολογικῶν τινῶν, ἄμφω τὰς φύσεις εἰς ἕνα ξωάγυσιν ἔρωτα. ἄ. εἰσα δ' ἢ ἐνταῦθα ἡ διοίκησις, πῶ μὴ ὅλλω φάρμαξν, ἢκ ἐπ' σκιωῆς, ἀλλ' ἔνδον πιθῆσα μέλλυσα, πιθανῶς ἤδη τὸ κεφάλιον ὑπέθετο τῆς φυσμάξεως. ἔδοξε γὰρ ἂν ἐνοχλεῖν δηγυμῆν φανερῶς. Ὀναθαι μὴ ναθεῖν) διδάσκυσα πῶς δεῖ τοῖς ἀναγκαίοις κεχρῆθαι εἰς πῶ θεραπτίκα μόνον ἀπαλλαγὴ ἧς κακῶν. ἐ γὰρ εἰς πῶ δηλωσκῆ γνῶσιν. τὸ γὰρ τοιῦτον πονηρίας ὄζιν ὀπτυμία, ἢ δηλωσκῆς τ' κακυργίας ὑπόλαωσις. δεῖ ἔν θεὸς τὸ λυσιτελᾶν ἀπολαύονσας ἧς τοιύτων καταῤῥᾳθυμεῖν ἧς δηλωσκῶν εἰδήσεων, ὠφεληθῶσι φησὶ βέλτ μόνον, ἀλλὰ μὴ μαθεῖν τ' ὠφελίας πῶ φύσιν. τὸ δ' ὀναθς, ὡς ἴσαθς, τὸ θέμα ὄνημι. 518. Δέδοιχ' ὅπως) δέδοικα φησὶ, μὴ μετῆσα πῶ φάρμαξιν, ἔγγῳ δηλώσῃς πῶ νόσον. τὸ δ' πάγ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴωδι) ἀντὶ τῆ εἰ τὸ μηδὲν ἄξιον φόβε φοβῆ, πάντα ἂν φοβηθεῖσαν γνῶθι σωτπῶ. Φοβῆμαι, μὴ ἐτ' ἐμοὶ σφόδρα τὶς παῦρ' ἀποδειχθεῖσα, μιώσῃς τῷ Ἱππολύτῳ τὸν θεὸς αὐτὸν ἀπ' ἐμᾶ ἔρωτα. Ἔασον, ὦ παῖ) οἰκονομικώτατα ὑδὲν θεὸς πῶ ἐρώτησιν ἀνλέδησεν, καί τοι αὐτὸ ἐρωτήσασα πῶ Φαίδραν διὰ τί φοβοῖτο, ἀλλὰ μόνον φησὶν ἐγὼ ταῦτα θήσω καλῶς, ἃ βελομῦη καλῆρ' ἑαυτῆς ὕστερον φορᾶθς. πῶ Ἀφροδίτῃ δ' ὁπηκαλεῖτι ὡς θρασυτάτῳ ταῖς τοιαύτις θεμερχασίαις. Τοῖς ἔνδον ἡμῖν) φίλον ὀνομάζῃ τὸν Ἱππόλυτον καθ' ἡδονὴν ἢ χαῖς, θεχλαμβάνσα ταῖς ἐλπίσι· τὰ δ' ἄλλα ἃ φρονῶ, ἀρκέσει ἄρα ἔνδον, δηγήσαθς πῖς ἔνδον φίλοις ὁπῖα ὄζι, ἢ μὴ ἐπὶ πάντων, ἢ ἐπὶ τῶ θεάτρυ ταῦτα ἐκφέρειν. Ἄλλως. Οὐ βέλομαι παῤῥησιάζεσθαι τὰ τῆς γνήσιας, ἀρκιθήσομαι τοῖς ἔνδον. Ἔρως, ἔρως) λοιπὸν ὁ χορὸς ἐκλείνεται θεὸς τὸν ἔρωτα λέγων, ὦ ἔρως, ὅς τις διὰ ἧς ὀμμάτων ἧς ἀνθρώπων ἁδεῖς τὸν πόθον, διὰ τότε εἰσάγων ταῖς ψυχαῖς, ἢ πῶ γλυκεῖαν ἡδονῶν, καθ' ὧν ἂν ψυχῶν ἐπισεβεῖσῃ τῷ ἐρωτικῷ τόξῳ, ἢ ἐρᾷν ποιήσῃς. τὸ δὲ ἐξῆς ὕπως. ὦ ἔρως, ὃς ἢ ἧς ὀμμάτων ἧς ἐρωμένων ἡδονῶν ἢ ὀπτυμίαν ὀπηχεῖς, διὰ τότε γλυκεῖαν πνὰ ἡδονῶν εἰσάγων ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων, καθ' ὧν ἂν ἐπισεβεῖσῃ τοῖς ἐρωτικοῖς βέλεσιν. ὁ δ' λέγει τοιοῦτόν ὄζι, ὅτε ἐπαναπαύσῃς πνὰ ἐρᾷν τῷ ἐρωμένῳ, γλυκεῖαν ὀπτιθεὶς ταῖς ὄψεσιν ἡδονῶν, ὅπως τοὺ ἐρῶντας αὐτῶσεσαιρέτως καθυποτάξῃς ἀνάγκῃ, διὰ τ' ἡδονῆς· τὸ δ' ἐξῆς. Ὦ ἔρως ἔρως) ὃς καθ' ὀμμάτων ἁδεῖς πόθον, μή μοι ποτὲ σοὺ κακῶ φανείης. ἐ πάντη δ' ἀπεύχῃ) τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ τὸν ὅτι τῷ κακῶ· εἰσὶ γὰ καὶ ἧς ἀρετῆς ἔρωτες. Μὴ δ' ἄῤῥυθμ') μήδε ἀμελεῖς τις, ἢ ἀτακτ' ἔλθοις. ῥυθμὸς γάρ ὄζιν ἡ μουσικὴ τάξις πᾶς δέ τ' ἔρως μεμεζημένῳ ἔχει ὡ τ' ἰάσεως τὸ χαίρειν ἅμα ἢ ἀσλαθές. 530. Οὔτε γὰ θεὸς) ὅτε γὰρ τὸ βέλ τῆ θεὸς, ὅτε τὸ ὑψηλότατον βέλ ἧς ἄστρων, τιθτῶ ὄζιν, οἷ ἴσην ἐκ χειρὸς ὁ ἔρως ὁ Διὸς παῖς. εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ τὸ κοινὸν βέλ λέγειν, φησὶ τὸ τ' Ἀφροδίτης· ὑπὸ

Oportet enim jam ab illo, quem amas, aliquod
Signum, aut sermonem aliquem, aut a vestibus ejus
Accipere, & conjungere ex duobus unum amorem.
Phæ. Utrum autem unctile, an potabile erit hoc pharmacum?
Nut. Haud scio, ô filia; velis juvari, non doceri.
Phæ. Metuo, ne mihi nimis sapiens videaris.
Nut. Omnia timere te scito· quid vero vereris?
Phæ. Ne quid horum indices Thesei filio.
Nut Sine, ô filia: ego rectè curabo hæc.
Tantum tu mihi, domina marina Venus,
Auxiliatrix fis. Alia enim, quæ ego cogito,
Sufficiet dicere nostris amicis, qui sunt intus.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Cho, 1 Amor, Amor, qui per oculos
2 Stillas desiderium, inducens suavem
3 Animæ voluptatem *illis*, adversus quos militas,
4 Ne mihi unquam cum damno appareas,
5 Nè mihi immoderatus venias.
6 Neque enim ignis, ne-
7 que astrorũ superũ telũ *est tale*,
8 Quale Venereum
9 Mittit è manibus
10 Amor filius Jovis.

ANNOTATIONES.

V. 513. Δεῖ δ' ἐξ ἐκείνε δή τι τῦ ποθυμένε) Præter *Scholiasten*, vide *Francisci Rous* Archaiolog. Attic. l. 4. c. v. De Philtris & Incantamentis, ubi hunc locum notat. *Josua Barnes.*

V. 516. Πότερα ἢ Χειρὸν, ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον) In nostris literis Χειρὸς, cui Nomini inscribimur, χειρδεὶς vel κεχειρωμένῳ sonat; in hoc verò loco significat τὸ μιλὲ χείρασαι ἐρᾳσθέν. Ita quidem *Æschylus* in *Prometheo* Vincto, v. 469. Οὐκ ὦ ἀλέξημ' ὧδέν, ὧδὲ βαίσμυν, Οὐ Χειρὸν, ὧδὲ πηὸν, ἀλλὰ φαρμάκων Χρεία καλεσίλλοτο &c.—— In quem locum *Scholiastes* ——Οὔτε τε δι' ὀπηχρέσεως ἐξωθεν. *Aristoph.* Pluto fol. 37. Πρῶτον ἢ πάντων τῶ Νεοκλείδη φάρμακον Καταπλασὸν ἐπεχείρησε τρίζειν &c. Ubi *Scholiastes* ——Τῶν φαρμάκων, τὰ μὲν ὄζι καλαπλασὰ, τὰ δ' Χειρὰ, τὰ δ' πολά. Τίνες δ' περιπερῥωμένοι, καλάπλασα λέγονλες. Ἔστιν ἂν παχὺ τὸ παχυμένον, πλαστὸν τὸ πλασσόμενον, ὁ ἢ καταπλασὸν λέγεθ· ἢ πτὸν τὸ πτόμενον· Addo & ego, ἢ χειρὸν, τὸ ἐξαίρετ ἐγχειρόμενον. Ut sit idem quod ἔγχειρον apud *Theocrit.* Idyll. 11. v. 1. Οὐδὲν ποτιδὸν ἐρᾶλα πιφύκει φάρμακον ἄλλο, Νικία, ἢτ' ἔγχειρον (ἰμὶν δοκεῖ) ἔτ' ὀπάσαν, Ἢ ταῖ Περίδες. &c. Ubi *Scholiastes* iterum, Ἰσέον, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ μὲν εἰσι χρισὰ, ἅπερ χριόμενα εἰς διεχπείαν, τὰ δ ποτὰ, ἅπερ πινόμενα, τὰ δ ὀπάσματα, ἅπερ ὀπιπάτλμενα. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Ino. v. 12. *Josua Barnes.*

V. 525. Ἔρως, ἔρως, ὃ καὶ' ὀμμάτων) Ita lego Veterum librorum authoritate, nec enim ὅς cum *Scaligero* legere ausim, nè versũi noceam; sed nec opus, ὃ enim pro ὅς & poni potest & ab *Homero* non semel ponitur, *Iliad.* α. v. 388. Ἠνείκατον μῦθον, ὃ δὴ τέλεσσθαι ὀΐεις & v. 351. Ζεῦ ἄνα, δὸς πάσαθ', ὅσα φρόνεθ' κὰκ' ἔοργε. Ὃ καὶ' ὀμμάτων ςάζεις πόθον) Hunc locum *Tibullus* imitatus est in laude *Sulpitiæ* ad *Martem*,

Illius ex oculis, cùm vult exurere Divos,
Accendit geminas lampadas acer Amor.

Observavit *Andr. Schottus* Human. Obser. l. 2. c. 13. *Propertius* l. 2. Eleg. 12. v. 12. *Si nescis, Oculi sunt in amore Duces.* Ita *Musæus* v. 93. Ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ὄζιν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Ἕλκε ὀλιδαίνει, ἢ δὴ φρένας ἀνθρώς ἰδύει. Vid. plura in hanc rem apud *Tobiæ Magiri* Polymnemon. titulo *Amoris* Incentiva. §. 22. ad §. 26. His adde, Σχεδὸν γὰ εἰσρεῖ τι διὰ ὄψ ὀφθαλμῦ ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλον. *Lucian,* t. 902. Vid. ad *Esiheram* nostram v. 377. *J. Barnes.*

κοινῦ

κοινῶς δὲ τὸ βέλος τῶν πυρῶν, καὶ τὸ βέλος τῆς ἄτρου. Ἄλλως. ἢ μᾶλλον τῶν πυρῶν βολὴ τὸ δυνατόν. ἢ ὃ τῆς ἄτρου πρὸς τὸ ἐπιδικτικόν. τὸ μὲν γὰρ ἀναλωτικὸν τῆς ἐμπιπόντων· τὸ δὲ ὀξείας καὶ ἴξόχους ἔχον τὰς ἀφάς, ὥστε τὸ μὲν πρὸς πλὴν ἰσχνὸν, τὸ δὲ πρὸς πλὴν εὐσαρκίαν. ὅτε γὰρ τῶν πυρῶν, ὅτε τῆς ἄτρου τῆς τὰς χειμασίας ἐμποιούντων τὸ βέλος, χρήσιμον ὅτι τῶν ζώων βέλεμνα. Ἄλλως. Μάτην δύομαι Διὶ Ὀλυμπίῳ καὶ Ἀπόλλωνι Πυθίῳ, μὴ πιμῶντες τὸν ἔρωτα τὸν ὄντα φύλακα μὲν ἀνθρώπων, φύλακα δὲ τῆς ἀφροδισίων θαλάμων, τὸν περθόντα καὶ ὀλοθρεύοντα τὸν τῆς ἀνθρώπων βίον, καὶ διὰ πάσης συμφορᾶς πόνους καὶ λύπας παρέχοντα, καὶ παντὸς κακοῦ πειρασθῆναι ποιοῦντα, ὅτ' ἂν πρὸς αὐτὸν ἔλθῃ.

Ἀντιστροφὴ α'.

1 Ἄλλος ἄλλως παρά τ' Ἀλφεῷ,
2 Φοίβῃ τ' ὄπι Πυθίοις περάμνοις,
3 Βάτμῳ φόνον Ἑλλὰς αἰέξῃ δή.
4 Ἔρωτα δ' τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
5 Τὸν τᾶς Ἀφροδίτας
6 Φιλτάτων θαλάμων
7 Κληδοῦχον, ὑσεβίζομεν,
8 Πέρθοντα, καὶ δαὶ πάσης
9 Ἰόντα συμφορᾶς
10 Θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

Στροφὴ β'.

1 Τὰν μὰν Οἰχαλίαν
2 Πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
3 Ἄνανδρον τοπρίν, καὶ
4 Ἄνυμφον, οἴκων
5 Ζεύξασ' ἀπήρεσιαν δρομάδα,
6 Τὰν ναΐδ', ὅπως τε βάκχᾳ,
7 Σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ,
8 Φονίοις θ' ὑμεναίοις,
9 Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἔξέδωκεν·
10 Ὢ τλᾶμον ὑμεναίων.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ὦ Θήβας ἱερὸν
2 Τεῖχος, ὦ τόμα Δίρκας,
3 Σιωπήσοιτ' ἄν, οἷ
4 Α Κύπρις * ἔρπει. * Scal. ἔρπῃ.
5 Βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ, τοκάδα
6 Τὰν Διογόνοιο Βάκχου

Antistrophe 1.

535 1 Frustrà, frustrà, & ad Alpheum,
2 Phœbique in Pythiis delubris,
3 Mactationem boum jam auget Græcia.
4 Amorem verò tyrannum hominum,
5 Filium Veneris,
540 6 Gratissimum thalamorum
7 Janitorem *atque custodem* non colimus,
8 Perdentem homines, & per omnes
9 Calamitates euntem
10 Mortalibus, quū *ad eos* venerit.

Strophe 2.

545 1 Oechaliam enim
2 Puellam expertem conjugii,
3 Quæ priùs sine marito fuerat, &
4 Innuptam *inædibus*,
5 Jungens *connubio* inexpertem, liberam,
550 6 Rudem illam, velut baccham,
7 Cum sanguine, & cum fumo,
8 Cruentisque hymenæis,
9 Alcmenæ filio *i. e.* Herculi, Venus dedit:
10 O miseram propter nuptias.

Antistrophe 2.

555 1 O sacer Thebarum
2 Murus, ô os Dircæ,
3 Dicite simul quomodo
4 Venus veniat.
5 Cum fulmine enim ignito matrē
560 6 Bacchi à Jove geniti

Τὸν τύραννον) καλῶς ὁ βασιλέα, ἀλλὰ τύραννον αὐτὸν φησιν, ἐπειδὴ μὴ σφετοῦται τῆς ἧς ἀρχομένων ὠφελείας. πόνον δὲ λυσιτελοῦντα τῇ ἑαυτοῦ σφαιρέσει κατεργάζεται, ἐπιδεικνὺς τῆς δυναστείας τὸ μυθῶδες. Κληδοῦχον ὑσεβίζομεν) τὸν φύλακα ἧς οἴκων ἢ πυλῶνα. φύλακα δὲ ἧς ἀφροδισίων αὐτὸν ἔφη θαλάμων. δι' ἐρωτικὰς γὰρ ἀφροδισιάζομεν, καὶ τότε καθ' αὑτὴν ὁρῶμεν, ὁπότ' ἂν ἐκείνου τοῦ ὀπτυμίαν εἰς ἡμᾶς ἐμπέμψῃ. Τὰν μὰν Οἰχαλίαν) ἀεὶ ἡ Ἰόλης ὁ λόγος, ὅτι ὁ ταύτης ἕρως τὴν Οἰχαλίαν ἐπύρθησεν. ἔνιοι μὲν ἂν φασιν ἀπαιδεύτα τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρύτου καὶ ἧς ἀδελφῶν αἰτῆς (ἐρᾶν γὰρ ἐδόκουν αὐτῆς τοῦ κόρου) περθῆσαι τοῦ Οἰχαλίαν. Ἡσίοδος δέ φησιν, ὅτι τῶν τῆς Ἰόλης γάμου προκειμένου τοξείας ἔπαθλον, Ἡρακλέα νικήσαντα ἀπαξιῶσαι τῆς γάμου. διὸ καὶ κρατοῦντος ἐλεῖν τοῦ Οἰχαλίαν, καὶ τοὺς ἀδελφὰς αὐτῆς ἀνελεῖν. Εὐρυτον δὲ φυγεῖν εἰς Εὔβοιαν. Λυκόφρων δέ φησιν ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς παρὰ δόξοις λ'. ἀρχαίως πάλαντα ἀπολόντων τοὺς Ἰφίτῳ, ὅπως ἐπ' αὐτοὺς Ἡρακλέα στρατεύσαι. 546. Πῶλον ἄζυγα) παρθένον, ἀπείρατον γάμου, καθαρόν. πῶλον δὲ τὸ ἀκμαῖον αὐτῆς εἶπασεν. λέγει δὲ τοῦ Ἰόλου τοῦ παῖδα τὸ Εὐρύτου, ὃν ἔλεγε δεδόναι τῷ νικῶντι αὐτὸν καὶ τοῦ τοξικοῦ. ἐλθὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἐνίκησε τοῦτον. ὁ δὲ Εὔρυτος παρητήσατο δοῦναι αὐτοῦ, καὶ ἕνεκα τῆς θυγατρὸς ὁ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, καὶ αὐτοῦ ἔλαβε πρὸς γάμον. Ζεύξασ' ἀπηρεσίαν) ἁπροζεύξασα ἢ καὶ ὑποχωρίσασα ἧς οἴκων. ὁ δὲ νῦς τοῦ μὲν δὴ ἐν Οἰχαλίᾳ παρθένον, ἀνανδρον, ἀνυμφον ὄσαν τὸ πρότερον, ἧς νομικῶν οἴκων ὑποχωρίσασα ἡ Ἀφροδίτη τῷ Ἡρακλεῖ σὺν φόνοις καὶ ὅπλοις παρεδίδου ἐπόθουν. Σὺν αἵματι) παρόσον σὺν αἵματι καὶ καύσῃ τῷ παλαιοῦ αἰτία γέγονεν, ἤτοι παρόσον ὁ γάμος αὐτῆς πρόξενος τύπων ὅλων ἐγένετο, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις· τὸ ἔξης, ὑπὸ Ἀλκμήνης τόκῳ Κύπρις ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ νύμφιον. δηλοῖ δὲ ὅτι θέτις τὸ πρωτογενικόν. Βροντᾷ γὰρ) τῇ Ἀφροδίτῃ ἀναπαύσει τοῦ Σεμέλης κεραύνωσιν, ἤτοι καθὸ Ζεὺς ἀπεγνώσθη ὑμοῦ τῷ ἔρωτι ἐπειδὴ τῇ Σεμέλῃ, τὸ ἧς ἐρασθῶν ἀναδεξάμενος πάθος. ἢ καθὸ ἐν τῇ μίξει, καὶ τῇ ἀφροδισιασμῷ ἀπώλετο. διαπέπλασται δὲ τὰ τοῦ μύθου, καθὸ ῥιζοβολεῖν ἀρχόμενα πολλάκις ἄμπελοι, πολλάκις τῇ καύσει ἧς νότων ἐκκόπτονται. Ἀμφιπύρῳ δὲ) τῇ περιπυρωμένῃ, ὡς εἰ ἔλεγε τῇ μὴ ἀσβεστῇ βροντῇ. τοῦ γὰρ μητέρα τοῦ Βάκχου Σεμέλην συγκοιμηθεῖσαν ὑπὸ τῷ Διῒ, ἀλλὰ περὶ ἀμφιπύρῳ, πότμῳ φονίῳ καλέσαντες, ὅ ὅτι καλέπαυσεν, κατεκοίμισεν ἐυφήμως, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν, ὁ Ἀφροδίτη δηλονότι.

ANNOTATIONES.

V. 545. Τὰν μὰν Οἰχαλίαν πῶλον) *Iolem* vocat πῶλον, ut aliàs *Orestem* infantem μόχον vocat. Vid. Scholiastem & quæ Nos ad *Rhesi* v. 261. Huc refer illud *Epicratis* apud *Ælian.* De Animal. l. 12. c. 10. Τέλος δ' ὑσπλῆσαι ἡ κατάρατος μαστροπὸς Ἐπομυώσα τὰν κόραν, τὰν Ἄρτεμιν, Τὰν Φερσεφόνειαν, ὡς δάμαλις, ὡς παρδάλος, Ὡς πῶλος ἀδμής· ἢ δ' ἀρ' ἦν ὠιῶν μία. *Josua Barnes.*

V. 546. Ἄζυγα λέκτρων) *Pleonasmus*, ut νῆσις βυσσῆς. Vide quæ Nos ad *Androm.* 612.

V. 550. Τὰν ναΐδ', ὅπως τε Βάκχαν) Τὸ ναΐδα hìc non ut proprium nomen Nympham *Naiada* significat, ut & Scholiastes notat; sed ab νᾶις ὁ καὶ, *rudis*, *inscius*, quod à νὴ & ἴδω, *scio*, derivatur: Verbum *Homero* notum *Iliad.* ι. v. 998. Οὐδέ τ' ἀίδρειμι, ἐπεὶ εὖ' ἐμὲ νήιδα γ' ἔτας Ἔλπομαι ἐν Σάμοθρᾳ γεγάμεν τε, τεκέμμορ τε. Unde & *Latinæ* Versioni medicas manus attuli. *Josua Barnes.*

V. 560. Τὰν Διογόνοιο Βάκχαν) Ingeniosè satis hìc Scaliger legit διγόνοιο, quia *Bacchus* erat bis genitus; sed illa lectio verùm obest, qui respondet 6to. *Strophæ* præcedentis per omnia —— Τὰν ναΐδ', ὅπως τε Βάκχαν. Quare retinendum Διογόνοιο, à *Jove* enim genitus. *Josua Barnes.*

7 Νυμφοῦ-

Δεινὸν γὰρ πάντα) ὑπὸ θαυμαστικῆς ἀρξαμένη, καὶ εἰς θαυμαστικὸν κατέκλεισεν, ὥς τε θαυμάζων ἄρχει), καὶ θαυμάζων παύει). Δεινὴ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ πανταχόθεν δίκην μελίσσης πεπέτασται, τὰ κάλλιστα τῆς σωμάτων μαραίνεσα.

7 Νυμφοδυσαμβαν, πότμῳ
8 Φονίῳ κατθύνασε.
" 9 Δῃόνι γὰρ τὰ πάντ' ὀπιπνεῖ· μέλισσα
" Δ' οἷά τις πέπτα).

7 Nuptam, fato
8 Letali sopivit, *ac necavit.*
" 9 Horribili enim *Venus* omnia afflatu ciet: apis autem
" Ut quædam *ad flores, sic Venus ad homines* volat.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

PHædra *præ foribus auscultans, intelligit* Nutricem *amorem suum* Hippolyto *jam intùs revelare: Quâ de re exclamat; Nutricem, sèque ipsam devovet. Scenâ apertâ,* Nutrix & Hippolytus *apparent: illa Dominæ causâ nihil non agit; hic autem vehementi indignatione motus in* Phædram *& illius gratiâ omne Genus muliebre invehitur.* Phædra, Hippolyti *duritiem intelligens, suámque turpitudinem palàm factam & amorem penitùs rejectum,* Nutricem *acriter incessit, cujus nimis officiosâ operâ res fuerat prodita; tandémque Vitam sibi laqueo abrumpere decernit; tacitè interim* Hippolyto, *ob quem erat peritura, minitando.* Chorus *intelligens quorsum hæ minæ spectarent, optat se procul esse vel in Avem mutari, quò in alium Orbem avolaret; nè miserias, quæ* Thesei *Domui hinc orituras auguratur, præsens videret. Postremò mala Conjugii* Phædræ *auspicia plorans memorat.*

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ, ΤΡΟΦΟΣ, ΦΑΙΔΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Σιγήσαι' ὦ) ἔξεισι παρὰ δόμων ἡ Φαίδρα, τῶν γεραιὰ αἰδοθεῖσα. σιγῶν δ' αἰτεῖ πρὸς ἀκίδειαν πυθέσθαι βιαιομένη καὶ αὐτὰς ἀκέσασθαι προσπεσοῦσα τὰ λεγόμενα πρὸς Ἱππολύτου. Τί δ' ἔστι Φαίδρα) περὶ τῶν τῆς Φαίδρας ἀγωνίαν καταμινύθουσ ὁ χορὸς, ἐκ ἐπευδαίνει) τὴν τοῦ Ἱππολύτου λόγων. καὶ τοῦτο εἰκότως φυλάξαντος τὰ τεχνικά, πεπαθέστερα γάρ ὄντων ὑπὸ Φαίδρας λεγόμενα. Ἰὼ μοι μοι, αἰαῖ) πρὸς ὀλίγον ἐν τῇ σκηνῇ σιωπῆς γενομένης, ἀκούσασα τὰ λεγόμενα ἡ Φαίδρα, καὶ μὴ ἐνεγκοῦσα τὸ πάθος, ἀνέκραγεν, ἢ οἰκονομικῶς ἐκ ἐξέβαλεν Ἱππολύτου, ἀλλὰ προτελεγήσκει τὴν Φαίδρας τῶν ἀγωνίαν. Ἔννεπε τις) εἰπὲ, γύναι, ποῖον ἄτων λόγων εἰσελθὼν εἰς τὰ ὦτά σου, ἐπόησέν σε. Ἢ ἄτως. εἰπέ μοι, ποία φήμη καὶ βοὴ ἀφορμήσασα ἐκφοβεῖ σε τὰς φρένας. σιγέον δ' εἰς τὸ φρένας, ἢ σιωπέον αὐτῷ τὸ ὁπόσουν. ἑκατέρως δ' δύναται ὑποζεύξας. Παρὰ κλῆθρα) παρὰ ταῖς πύλαις· παρεστῶς τῶν οἰκοῦν, ἐπεὶ πολλάκις ἔμελλε διαδιδόναι αὐτῇ ἃ ἤκουσεν, καὶ ἐκ τότε προέξενος αὐτῇ τῆς λύπης γίνεσθαι. ὁ δὲ νέος· σὺ παρὰ κλῆθρα ἵστασο. σοὶ γὰρ ἐν φροντίδι δρῖν ἢ ἐκ τῆς οἴκων πομπομένη φωνή. Ὁ τῆς φιλίππου) ὁ τῆς Ἀμαζόνος Ἱππόλυτος, Ἀντιπόπης παῖς τῆς φιλέσης τοὺς ἵππους, βοᾷ ὑβρίζων τῶν δούλων, ἢ τῶν τροφόν. Ἰαχὰν μὲν) φωνῶ μὲν κλύω, αὐτὰ δὲ τὰ λεγόμενα ἐκ ἔχω σαφῶς εἰπεῖν. 586. Τὸ δὲ ὅπα) ἀντὶ τοῦ ὁπόθεν καὶ ἔκ τινος εἶπ. διὰ τὸ μὴ ἀκούειν ἅν τὸν λόγων, ἀδὲ εἰπεῖν δύναται, τίς ἡ βοή. παρεστῶσα δὲ πάλιν ἐθέλουσα μαρτυρεῖν τὴν δυσγένειαν, διὰ τὴν ἀνδήσεως τὴν λεγομένων. [Ἄλλως, ὅπα, φωνῶ· ἐκ ἔχω σαφὲς διακείνειν, τίς ἡ φωνὴ, διὰ τὸ μὴ ἐγγὺς εἶ).]

Φα. Ἰηήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξόλλυμεθα. 565
Χο. Τί δ' ἐξί, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;
Φα. Ἐπίσχετ'· αἰδοῦς τῆσδ' ἔσωθεν ἐκπρά͂σω.
Χο. Σιγῶ· τὸ μὴ τοι φέρειμον κακὸν τόδε.
Φα. Ἰὼ μοι. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.
Ὦ δυσπάλαιναι, τῆσδ' ἐμῆσδ' παθημάτων. 570

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Τίνα θέρος αὐδάν;
2 Τίνα βοᾶς λόγον;
3 Ἔννεπε, τίς φοβεῖ σε
4 Φήμη, γύναι, φρένας ὀπίσω;

Σύστημα ά.

Φα. 1 Ἀπολόμεθα· πᾶσδ' ὀπίσω πύλας, 575
2 Ἀκούσατ', οἵ σε κέλαδος ἐν δόμοις πτοεῖ.

Στροφὴ β'.

Χο. 1 Σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ
2 Μέλει πομπίμα
3 Φάτις δωμάτων.
4 Ἔννεπε δ' ἔννεπέ μοι, 580
5 Τί ποτ' ἔβα κακόν;

Σύστημα β'.

Φα. 1 Ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ,
2 Ἱππόλυτος, αὐδῶν δόμοις πρόσπολον κακά.

Ἀντιστροφὴ β'.

Χο. 1 Ἰαχὰν μὲν κλύω,
2 Σαφὲς δ' οὐκ ἔχω 585
3 Γεγωνὸν * ὅπα. *al. ὅπα.

1 *Hæ.* TAcete, mulieres; perditæ sumus.
Cho. Quid verò est mali, ô Phædra, in tuis ædibus?
P. Cohibete vos, *ut* cognoscã clamorem illorum, qui intus *sunt*.
Cho. Taceo: hoc tamen *est* malum exordium.
Phæ. Heu me, heu, heu, heu, heu!
O me miseram propter mea mala, quæ patior!

PERICOMMATA.

Strophe 1.

Ch. 1 Quem edis ejulatum?
2 Quæ vociferaris verba?
3 Dicito, quæ terret te
4 Fama, ô mulier, *in tuum* animum subitò ruens?

Systema 1.

Phæ. 1 Perimus: his autem vos aftantes foribus,
2 Audite, qualis strepitus in ædibus ruat, *excitetur.*

Strophe 2.

Cho. 1 Tu *stas* ad januam: tibi
2 Curæ est, quæ venit
3 Ex ædibus fama.
4 Dic autem, dic mihi,
5 Quidnam accidit mali?

Systema 2.

Phæ. 1 Filius bellicosæ Amazonis clamat
2 Hippolytus, dicens contra Nutricem gravia mala.

Antistrophe 2.

Cho. 1 Audio quidem sonum:
2 Clarè tamen non possum
3 Percipere vocem.

4 Διὰ πύλας ἔμολεν,
5 Ἔμολέ σοι βοά.
Ἀντισύστημα β'.

Φα. 1 Καὶ μάλ' σαφῶς γε τἀμὰ κασθῆ' προμήτις ἔλυσε,
2 Τὰν δεσπότιν προδοῦσ' ὀξυδαῆ λέχη. 590
Ἀντιστροφὴ ά.

Χο. 1 Ὤι μοι ἐγὼ κακᾶν·
2 Προδέδοσαι, φίλα.
3 Τί σοι μήσομαι; τὰ
4 Κρυπτὰ γὰρ πέφυκε, δόξαι δ' ὄλλυσαι.

Φα. Αἰαῖ, αἰαῖ ἔ, ἔ. Χ. προδόεις· οὐ φίλων. 595
Ἀντίσυστημα ά.

Φα. 1 Ἀπώλεσέν μ' εἰπῦσα συμφορὰς ἐμάς,
2 Φίλως, φίλως σέ, τλῆμον, τλήμονα νόσον.
Ἰαμβοί.

Χο. Πῶς ἔν; τί δράσεις, ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα;

Φα. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν, καὶ θανεῖν, ὅσον τάχος,
Τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 600

Ιπ. Ὦ γᾶ μᾶτερ, ἁλίου τ' ἀναπτυχαί,
Οἷων λόγων ἄῤῥητον εἰσήκουσ' ὄπα.

Τρ. Σίγησον, ὦ παῖ, πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.

Ιπ. Οὐκ ἔς', ἀκούσας δεινά, ὅπως σιγήσομαι.

Τρ. Ναὶ πρὸς σὲ τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου. 605

Ιπ. Οὐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα, μὴ δ' ἅψῃ πέπλων.

Τρ. Ὦ πρὸς σὲ γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.

Ιπ. Τί δ', εἶπον, ὡς φῂς, μηδὲν εἰρηκὰς κακόν;

Τρ. Ὁ μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς ἁδαμῶς ὅδε·

Ιπ. Τά τοι καλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 610

Τρ. Ὦ τέκνον, ὅρκῳ μηδαμῶς ἀπιμάσῃς.

Ιπ. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δ' ἄφρων ἀνώμοτος.

Τρ. Ὦ παῖ, τί δράσεις; σὸς φίλους διεργάσῃ;

Cho. 4 Per fores transiit,

5 Venit tibi vox.

Antistasema 2.

P. 1 Atqui perspicuè sanè illâ malorū pronubâ, & *conciliatricem*,
2 Quæ domini lectum prodidit, eloquitur.

Antistrophe 1.

Cho. 1 Hei mihi, mihi, propter mala.
2 Prodita es, ô chara.
3 Quid tibi dem consilii?
4 Arcana enim sunt revelata: periisti.

Ph. Heu, heu! heu heu! *Cho.* Prodita es ab amicis.

Antistasema 1.

Phæ. 1 Perdidit me, dicens mea mala,
2 Amicè *quidem*, sed non rectè curans hunc morbum.

Chorus.

Quomodo igitur? quid facies, ô *mulier* passa incurabilia *mala*?

Phæ. Haud scio, nisi unum, mori quàm primùm,
Quod est præsentium malorum remedium unicum.

Hip. O terra mater, solisque volumina, *radiis per aerem explic.*
Qualium sermonum intàctam audivi vocem?

Nut. Tace, ô fili, priusquam audiat vocem aliquis.

Hip. Non potest fieri ut taceam, cùm tam atrocia audiverim.

Nut. Oro te per tuam pulchram dextram.

Hip. Ne admoveas manum, neque attingas vestem.

Nut. O per genua tua te rogo, ne me perdas.

Hip. Quid verò *facebo*, siquidem, ut dicis, nihil mali locuta es?

Nut. O fili, hoc meum dictum non est evulgandum.

Hip. Honestum tamen inter multos honestum est dicere.

Nut O fili, jusjurándum nè contemnas

Hip. Lingua juravit, mens verò *manet* injurata.

Nut. O fili, quid facies? perdes tuos amicos?

Περμήσεται) καὶ ἐρμηνεύσεται, προξενήσει. φίλως μὲν) καλῶς δ' ὅ. προφιλῶς μὲν ἐμοὶ πράξαι βουλομένη, καὶ παντὸ τρόπῳ τοῦτο σκοπεῦσα, ἃ μέν τοι λέγῃς, ἐπεὶ οὐκ ἐσχάσατο τῶν μέλλον]τῶ τὸ τέλος, καὶ] ἐννοίας μὲν φησὶ, καὶ οὐκ ὀξὺς ἐπιβολῆς. καὶ ἔστιν ὁμοία τῇ παροιμίᾳ, † δύνοια ἄκαιρος ἥδιον διαμάτην ἔχθρας. Οὐκ οἶδα πλὴν ἐν) τὸ ἐξὸς οὐκ οἶδα δή νυν παρόντων πημάτων ἄκος, πλὴν ἓν τὸ καλ]θανεῖν ὅσον τάχος, οὐκ οἶδα φησὶ τί θεραπτέον μοι ἐν τοῖς νῦν κακοῖς, πλὴν ἓν μοι ἴαμα τὸ ἀποθανεῖν διὰ τάχους. Ὦ γᾶ μᾶτερ) ὡς φιλόσοφον τὸν ἥλιον καὶ τὴν γῆν ἐπικαλεῖται, προσμαρτυρεῖ]ας χρέων δὴ εἰρημένων. πόθι ὁ προπαγωνίσας ἰκανῶς ἐπὶ τῶν ὀργῶν Ἱππολύτου, καὶ τὴν ἱκεσίαν τῆς γεραιὸς ἐπιξέρχεται, πρότερον ἀρξάμενος ὑπὸ τὸ τραγικόν, δηλαδὴ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἱππολύτου, τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀδολεσχίαν τῆς γεραιᾶς, καὶ τὸν ὅρκον ἀποκρυπτόμενος. ὡς φιλόσοφον δὲ γὰρ καὶ ἥλιον ἐπικοᾷ. ἐπεὶ ἀρχὴ πάντων εἰσὶ, γῆ μὲν πάντων μήτηρ κτλ. Ἡσίοδον, ἡλιον δὲ ἐπεὶ πάντα ἐφορᾷ καὶ πάντ]' ἐπακούει. Ἀναξαγόρας δὲ τὸν ἥλιον μύδρον ἔφη, καὶ ἐξ αὐτῆ πάντα γίνεσθαι. ὁ ἀκολουθήσας Εὐριπίδης, χρυσέαν βᾶλον αὐτὸν εἴρηκεν. ἡλίου ὦ ἀναπτυχαὶ, αἱ ἀκτῖνες, καθ' ὃ τὸ σκότος ἀναπτύσσουσι, καὶ μᾶν δηλοῦσι τὰ πάντα διὰ τῆς φωτός. Ἄῤῥητον) οὐκ ἀξίαν τῆ ῥηθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι, ἣν ἀδὲ λόγῳ διεξιέναι καλόν. 605. Ναὶ πρὸς σὲ) ναὶ σίγησον λίσσομαί σε, πρὸς τῆς σῆς δεξιᾶς τῆς καλὸν βραχίονα ἐχούσης. ἐνομίζετο γὰρ κατὰ τῆς δεξιᾶς ἱκετεύειν, ὡς κατὰ τῆς γονατων. Μὴ προσοίσῃς χεῖρα) ὡς μυσαττόμενος καὶ τῶν δεξιὰν αὐτῆς τοῦτο φησὶ, ἢ μᾶλλον φοβούμενος ἁλῶναι ταῖς ἱκεσίαις. Τί δ' εἶπον ὡς φῂς) τί ὃ ἐκ τῆς διανοίας σωπῶσά με θέλεις, εἶπον ἀδὲν εἰρηκὸς κακόν; Ὡς) ὁρᾷς φησὶν, ὅτι σκέψις τῆς εἰρημένων τὴν κακίαν τῆ σιωπῆ. ἐπεὶ ὃ καλὰ ἔζι, τί με κωλύεις βοᾶντα; ἔστι ὃ ὁ λόγος ἐν ᾧ δεῖ ἐκ τὰ ἀπόρρητα. εἰ ὃ μηδὲν εἰρηκας κακὸν, ἀδέν σοι ποιῶ κακὸν, κἂν εἴπω. Ὁ μῦθος ὦ παῖ) ἀδοκοζίζεται τὸν νεανίσκον τῆ μεταθέσῃ τῆς ὀνομάτων, κλέπτοντα τὴν ἀκρόασιν. δέον γὰρ εἰπεῖν ἃ κακὸν, φησὶν ἃ κοινὸς, ἃ πᾶσιν ὀφείλων ἀνακοινωθῆναι. εἰ γὰρ μέχει πινὸς καὶ καλὰ σωπώμενα. Ἄλλως. ὁ δεῖ γάμων μῦθος οὐκ ὀφείλει λεχθῆναι πᾶσι. Τά τοι καλ' ἐν πολλοῖσι) δεινότερον αὐτῆς ἀνεῖλε τὴν ἐκ τῆς ὀνομάτων ἀπάτην. εἰ γὰρ ἃ κοινὰ, δῆλον, ὡς ἀδὲ τὰ κληά. τῇ γὰρ δημοτελεῖ τῆς ἐπιδείξεως πλέον δόξάζεται τὸ χρηστόν. 612. Ἡ γλῶσσ' ὤμοκεν) οἵᾳ οὐκ εἰδὼς ὤμοσα. ἃ γὰρ γνῶ δεῖ πινος ὀμνύω, ὤμοσα. τὰ ὃ κατ' ἄγνοιαν τῆς ὅρκων γινόμενα συγγνώμης τυγχάνει δικαίᾳ θεῶ. ἃ καθολικῶς ὃ τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ νῦν ἐπείσθη ἡ γραῦς πεῖν εἰπεῖν τὸ πάθος αὐτῶ, καὶ πεῖν εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν αὐτὸν τῶ ῥηθησομένῳ, ὅρκον ἤτησεν τῆς σωτῆς καὶ τῆς διανοίας. ὁ ὃ μὴ θεσπιδῶς ἐφ' ἃ ὤμοσεν, ὤμοσε. φησὶν ἡ γλῶσσα προπετέστερον, καὶ δικαίᾳ γνώμῃ τῆς φρενὸς ὁμόκοσεν. Ἀριστοφάνης καθολικώτερον νοήσας φησὶ, τὸν Ευριπίδην ὑβρίζειν τῆς γλώττης τὴν διάνοιαν, ὡς ἂν μὴ τὰ δόξαντα τῇ κείσει τῆς διανοίας φθεγγομένης, ἄλλως τε φάσκει

† Lego, Εὔνοι' ἀκαίρως κεῖν ἐχθρας διαφέρει.

ANNOTATIONES.

V. 601. Ἡλίου τ' ἀναπτυχαί) *Scholiastes* explicat per ἀκτῖνες, quem videsis; ita *Ion.* v. 1445. Ἰὼ, ἰὼ· λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαί· Similiter *Ion.* v. 1516. Φοῖ. Ἀρ' ἐκ φαεινᾶς ἡλίου περιπτυχαῖς, in quem locum vide quæ Nos. *Josua Barnes.*

V. 610. Τά τοι καλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν) Huc refer illud *Agathiæ* Scholiastici in Imaginem *Hippolyti* cum Nutrice colloquentis, Ἱππολύτου τῆς γραὸς ἐσ' ἄκατε μηλέα μῦθον Φθέγξεται· ἀλλ' ἡμεῖς ἃ δωσίμεθα κλύειν· Ὅσσον σ[ι]' ὀκ βλεφάρεσσι μαιμύσσετον ὀξὺ νόησαι, Ὅτι παρεξύσα, μηκέτ' ἀθισμα λέγῃν. Extant *Antholog.* l. 4. c. 8. fol. 312.

V. 612. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δ' ἄφρων ἀνώμοτος) Vid *Ciceronem* l. 3. Officiorum, de Fortitudine, ubi inter alia hæc dicit, "Non enim falsum jurare, Pejerare est; sed quod ex animi sententiâ juraveris, sicut verbis concipitur (more nostro) id non "facere, Perjurium est. Seitè enim *Euripides*, *Juravi linguâ*, "*Mentem injuratam gero.* Hæc ille. Quem Versum tamen Grotius vertit magis *Iamcudâs Jurata Lingua est*, *Mente Juravi nihil.* Hunc locum ita *Ovidius* in *Cydippæ* Epistolâ expressit, *Quæ jurat Mens est*; *nil conjuravimus illâ.* Vid. de hoc versu *Aristot.* Ῥητορικῶν l. 3. & *Dan. Heinsii* Exercit. Sacr. p. 642. Item *Hug. Grotii* de Jure Belli & Pacis l. 2. c. xiii. §. iv. Ubi affirmat hæc, *Nam si certum est, eum, qui juravit, aliquod factum supposuisse, quod reverà se ita non habeat, non obligabit Juramentum.* Ἱππόλυτος γὰρ ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῆς τροφοῦ ὠμοσίκει. *Josua Barnes.*

διὰ

διὰ ταῦτ' ἐξῆς τὸ ἐυσεβὲς αὐτῆς φυλάσσειν, φησὶν εἰ μὴ λόγοις θεῶν ἄφεκτος ἐυρέσθω, ὡς τε μή τε δόκησιν αὐτῇ ἐπορκίας πλάσσειν.

Ιπ. Ἀπέπυσ' · ὐδεὶς ἄδικος ἔστι μοι φίλος.
Τρ. Σύγγνωθ' · Ἁμῶς εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον. 615
Ιπ. Ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν,
" Γυναῖκα, εἰς φῶς Ἡλίου κατῴκισας ;
" Εἰ γὰρ βέβουλο σπείρεσθαι γένος,
" Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν νιν ἀνθρώπων τόδε ·
" Ἀλλ' ἀνιδένθας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτὸς 620
" Ἢ χαλκὸν, ἢ σίδηρον, ἢ ζυγοῦ βάρος,
" Παίδων πρίασθαι σπέρμα, τοῦ πιμπλᾶ δόμους
" Τῆς ἀξίας ἔκαστος · ἐν δ' οἴκοις
" Ναίειν ἐλεύθερόν, ἀπὸ ζώντων ἄτερ.
" Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεται κακὸν 625
" Μέλλοντες, ὄλβον δωμάτων ἐκπέμψομεν.
" Τίκτῳ δ' ὁπόταν, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα ·
" Πεφυκὼς γὰρ ὁ πατὴρ τε κ' ἐκθρέψας πατὴρ
" Φεύγει, ἀπωθῶν, ὡς ἀπαλλαγὴν κακοῦ.
" Ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀπρὸν εἰς δόμους κακὸν, 630
" Γέγηθε, κόσμον πρόσπολον ἀγάλμασι
" Καλὸν κακίστῃ, καὶ πρὸς ἐκπορεῖ,
" Δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπεξελών.
" Ἐχθρὰ δ' ἀνάγκη, ὥστε κηδεύσας κακοῖς
" Γαμβροῖσι, χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος. 635
" Ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθερὸς δ' ἀνωφελὴς
" Λαβὼν, πέφυκε ταὐτῷ τὸ δυσευχές.
" Ῥᾷστον δ', ὅτῳ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελὴς
Εὐηθία κατ' οἶκον ἵδρυται γυνή.
" Σοφὴν μισῶ · μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις 640
" Εἴη φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρή.

Hip. Abominor: nullus *enim* sceleratus est mihi amicus.
Nut. Ignosce : Consentaneum *est* homines errare, ô fili.
Hip. O Jupiter, quidnam fucatum malum hominibus,
" Mulieres sub Solis luce collocasti ?
" Si enim volebas seminare genus humanum,
" Non oportebat hoc fieri ex mulieribus :
" Sed *oportebat* homines dicantes in tuis templis
" Aut æs, aut ferrum, aut auri pondus,
" Liberorum emere semen, pro precio
" Æstimationis unusquisque *i.e. pro oblati muneris æstim.* & in ædibus
" Liberis habitare, sine mulieribus.
" Nunc verò primum hoc malum ducere in ædes
" Volentes, expendimus *omnes nostræ* domes facultates.
" Inde autem manifestum est, quam magnum malũ sit mulier:
" Pater enim qui genuit, & educavit, addens
" Dotem in alienas ædes elocatam mittit.
" Qui verò contra malum noxium in ædes recepit,
" Gaudet, ornatum addens statuæ
" Pulcherrimæ pulchrum, & ornat vestibus
" Infelix, *omnes* facultates *suæ* domûs subtrahens, *exhauriens.*
" Habet enim necessitatem, quia junctus affinitate claris
" Affinibus, gaudens servat acerbum, *molestumque* lectum.
" Aut bonum connubium, *i.e. bonam uxorem*, soceros verò malos
" Nactus, premit *tenetque* bono *suum* infortunium.
" Melius verò, cui nihil *est* istorum, sed mutilis
" Propter simplicitatem mulier in ædibus collocatur.
" Odi enĩ sapientẽ *mulierem*: utinã verò ne saltem in meã domo
" Sit mulier, quæ plus sapiat, quam oporteat mulierẽ *sapere.*

ἀπόπως δ' ταῦτα. οἱ γὰρ πένητες οὐκ ἂν ἐκτήσαντο παῖδας. Τῆς ἀξίας ἔκαστος) ἄμεινον τὴν ἀξίαν ὅπῃ ἡ φύσεως ἀνώκεεν. καὶ πάλιν τἀναντίον, ἵνα τὸ μὴ ἀνάδημα τῆς αἰτίσεως ἕνεκα διδῷτε, τὸ δ' βέβαιον ᾗ φύσις τὸ αὐτὸν. πνὲς δ' ὅπῃ τῆς ἀξίας τὸ ἀναθήμα, καὶ τιμήτα. βέλτιον δ' τὸ πρῶτον, ὡς ἐάν τις ἢ ἀγαθὸς τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ὁπωσδεύμασιν, ἵνα καὶ τὰ μὲ ἀξίως τὸ ἔργον καὶ ὁμοίως μεταλάβοι, καὶ πάλιν τἀναντίον, ἐὰν ὑπάρχῃ χείρων ἀξίᾳ καὶ τὰ πυδὸς τύχῃ. 625. Νῦν δ' ἐς δόμους) ἕδνα παρέχοντες, δαπάνῃσι ἀγοραζόμενοι. ἕδνα δὲ τῆς ωπιστίας καὶ ωρὸ τῆς πειρας τὸ κακὸ καταπθέμθα, ὅπως αὐδαίρετον τὸ κακὸν ὑπαπώμενοι. δύναται δ' τὸ πρῶτον, καὶ ὡς ἐν τάξει διηγήσεως λαμβάνεσθαι, πρῶτον μὲν τὴν δυσίαν ὑπὸ κακὸ δίδομεν, καὶ τὰ ἑξῆς. ωρκαταπαύσασα ἂν λογισμὸν οἰκειότατα τῷ ωρσώπῳ, λοιπὸν καταπέχει καὶ ὅπῃ τῶν διαβολῶν τῆς γυναικείας φύσεως. ἔδει γὰρ πρῶτον λογισμῷ τινι ἀναιρῆσαι τὸ ἕθ) αὐτὰς, εἶθ' ὅπως ἀρξάσας ἡμῖν διαβολῶν. τὸ δ' ἑξῆς ἄειστα ὡς ἐν συγχίσεως ὑπερέρεται. Πεφυκὼς γὰρ) ὁ δ' τεκὼν αὐτὸν καὶ ἀναθρέψας ωρσδίδωσι πρᾶγμα, ὥστε ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν τῆ κακῆ, καὶ ὅτε τὸν φύσιν τῆς πυδοποιΐας σώζει ὁ πατὴρ εἰς αὐτὸν τὴν ἀπαλλαγὴν, ἀντὶ τῆς φιλοστοργίας τ' παῖδὸς ἀντικαταλλαττόμενος. ἀγαλμα δ', ἐφ' ᾧ πς ἀγάλλεται. ἀγάλλεται δ' καὶ ὁ πατὴρ ὅτι τῷ γάμῳ, ὡς ἀνδρείαν ἀναδήτῳ πυαῖς ωειθήσων. λείπει δ' τὸ ὡς ἀγάλμα. Κλῃδὼν χαλκίῳ) τυθεῖσι τὸν χρυσὸν τῷ χαλκίῳ, γυναικείῳ φυτῷ ωρσπθεὶς, ὡς ἀγάλμα χαλκ. Ἔχει δ' ἀνάγκην) ταῦτα διεξέρχεται. πάντα τὰ ωρὸς τὸν γυναῖκα μοχθηρὸν ὑπάρχοντα, ὡς μὴ μόνον τὸ ωρὸς ταύτην σκοπεῖν, ἀλλα καὶ τὸν γάμους εἰ καλῶς ἔχοι. διπλῆ δὲ ὅτι ωρὸς τὸν σιγὴν ἢ ἀνάγκασις. πνὲς γὰρ ὅτως. εἰ δ' καλὸν λαβοι τὸ λέχος, γαμβρὸς δ' χρησὸς, ἀναγκάζει σέγειν, τὰ κεχαεισμένα κείνων ωρὸς ἑαυτὸν δέλοι πνὲς δ' ὅτως σίζυσιν εἰς τὸ ἔχει ἀνάγκην, ἵν' ἢ ὅπ πάντα τε καὶ πάντως ἐλεύθερος ὁ γαμήσας ἕθ) ᾧ δύναται. ἀλλὰ τὸ ἀναγκάζον καὶ καταδυλοῦν αὐτὸν ἔχει. ἐὰν μὲ γὰρ κακῆς τύχῃ γυναικὸς, ἀναγκάζει) σέγειν αὐτὴν ᾗ γάμων ἕνεκα χαλῶν ὄντων. ἢ δ' ἐκείνην ἀναγκάζεται ἀπολαύσειν γαμβρῶν ἀρετῆς. τὸ σώζεται δ' πικρὸν λέχος, ἀντὶ τῆ σώζει. καὶ † γαμβροῖς τῆς πενθερῆς λέγει, συγχέων τὴς ὀνομασίας τὸ ἀκριβές. ἐν μέν τοι, τῷ πενθερὸς δ' ἀνωφελὴς ὑγιῶς κέχρηται. 638. Ῥᾷστον δ' ὅτῳ) βέλτιον δ' μήτε πενθερὸν, μήτε γυναῖκα χρῆσιν ἔχειν. Ἄλλως. ὠφελιμώτερόν ἐστιν, ᾧ τινι φῇς, τὸ μηδὲν ἔσα ωρὸς σώσεσιν γυνή. ἀλλ' ἀνωφελὴς τῇ εὐηθείᾳ ἵδρυται. ὡς ὅπ ἀνδρείαν δ' τὸ ἵδρυται, ὐκ ἔρρωται, ἀλλὰ θέᾳ πέφυκεν τὸν κεκτημένον.

† Quòd γαμβρὸς sit Vox *generalis*, diximus ad *Rhes.* v. 260.

ANNOTATIONES.

V. 516. Ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν &c.) Vid. *Petri Victorii* Variar. Lection. l. 12. c. 21. Ubi lepidum *Plauti* locum huic comparat. *Josua Barnes.*

V. 626. Ὅλβον δωμάτων ἐκπέμψομεν) Vid. paulò infra ad v. 633.

V. 640. Σοφὴν δ' μισῶ) Huc refer illud *Epigrammation*, cujus sensum, quia verborum haud memini, ita tibi propino, *At nolo, Docta mihi sit Uxor in thoro : Est Una cælo Pallas & Hastam gerit.* Vid. *M. Anton. Mureti* Var. Lect. l. 8. c. 21. Ubi Mulieres Eruditas plerumque libidinosas, hujus loci & *Juvenalis* testimonio, *Sapphûs* denique exemplo, confirmat. *Josua Barnes.*

" To

" Τὸ γὰρ πανοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
" Ἐν τοῖς σοφαῖσιν· ἡ δ' ἀμήχανον γυνὴ
" Γνώμην βραχείᾳ μωρίαν ἀφηρέθη·
" Χρῆν δ' εἰς γυναῖκας ποδόστολον μὲ ἢ παῖδ', 645
" Ἀφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη
" Θηρῶν, ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινά,
" Μήτ' ἐξ ἐκείνης φθέγμα δέξασθαι πάλιν.
" Νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν αἱ κακὰ κακά·
" Βουλεύματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι ποδόστολοι. 650
Ὡς κἀσύ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ κακὸν κάρα,
Λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγάς.
Ἀγὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
" Εἰς ὦτα κλύζων· πῶς ἂν ὢν εἶμι κακὸς,
" Ὃς ἀκέσας τοιάδ', ἀγνοεῖν δοκῶ; 655
" Εὖ δ' ἴσθι, τόδε σ' εὐσεβὲς σώζει, γύναι.
Εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις δεσμὸν ἁρμόσας ἔμοὶ
Οὐκ ἂν ποτ' ἦρον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρί.
Νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν, ἧς τ' ἂν ἔκδημος χθονὸς
Θησεὺς, ἄπειμι, σῖγα δ' ἔξομαι στόμα. 660
Θεάσομαι δ' οὖν σὺν πατρὶ μολὼν ποδί,
Πῶς νιν προσόψῃ κἀσύ, κἀδέσποιναν σήν·
Τῆς σῆς δ' τόλμης εἴσομαι γενόμενος.
" Ὀλοιάδε. Μισῶν δ' ἅ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
" Γυναῖκας, ἁδ' εἰ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν· 665
" Ἀεὶ γὰρ ἦν πως εἰσὶ καὐτεῖναι κακαί.
Ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
Ἢ κἄμ' ἐάτω τῇδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.

" Nam Venus magis parit astutiam
" In sapientibus; mulier verò simplex
" Propter mentem exiguam, stultitiæ venereæ est immunis.
" Non oportebat autem ad dominas venire ancillam,
" Sed una habitare cum ipsis muta animantia
" Fera, ne quemquam alloqui possent,
" Nec ex illo vocem iterum accipere.
" Nunc verò malæ quidem mulieres mala intus agitant
" Consilia, foras verò efferunt ancillæ.
Ut & tu nobis patris, ô scelestum caput,
Lectorũ intactorũ, nec tangendor. venisti ad fœdera concilianda.
Quæ scelera ego fluentibus aquis abstergam,
" In aures instillans eisque eluens. quomodo igitur fierem malus,
" Qui nè purus quidem esse videor, his auditis?
" Probè autem hoc scias; te mea pietas servat, mulier.
Nisi enim jurejurando deorum incautus essem deprehensus,
Nunquam me continuissem, quin dicerem hæc patri.
Nunc verò ex ædibus quidem, quãdiu peregri extra hanc terrã Theseus fuerit, abibo, tacitè verò continebimus os.
Videbo autem cum patre profectus, i.e. huc reversus, pedibus,
Quomodo ipsum sis inspectura & tu, & domina tua:
Tuam autem audaciam jam expertus cognoscam.
" Pereatis. Nunquam verò odio satiatus desinam odisse
" Mulieres, neque si quis dicat me hoc semper dicere:
" Nam profectò & illæ semper sunt malæ.
Aut nunc eas doceat aliquas castas esse,
Aut me quoque sinat in illas invehi semper.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Ἀντιστροφή.

Antistrophe.

Χο. 1 Τάλανες, ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι.
2 Τίνα νῦν ἢ πίχναν ἔχομεν, ἢ λόγον, 670

Cho. 1 Infelices! ô miserum mulierum fatum.
2 Quam jam artem, aut rationem habemus spe

Τὸ γὰρ πανοῦργον) τὸ γὰρ πανοῦργον καὶ φιλάργυρον καὶ πορνείαν ἐν τῇ σοφαῖς γυναιξὶ πλέον ἢ Κύπρις ἐμφύει. αἱ γὰρ μεγαλόφρονες πολύτολμοι γιγνόμεναι, εὐέμπτωτοι διὰ τὸ βραχὺ τῆς γνώμης καὶ ἀδόλον εἶναι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν. ἢ ἐπειδὴ ἀπορᾶσα καὶ ἀνόητος, τὴν πορνείαν ἀφῆκεν, τουτέστιν οὐχ ἁμαρτάνει. Ἄλλως, μωρίαν ἀφῃρέθη. τουτέστι τῆς ἁμαρτίας ἀπεστερήθη, ἤτοι τῆς πορνείας. Μωρίαν γὰρ τὴν πορνείαν, ὥσπερ καὶ συκόμωρον ὁ πόρνον. αὕτη γὰρ σκέπει ἂν ἔχῃ τὸ πλημμέλημα προφάσει κερδαίνει τὴν σωφροσύνην. Χρὴ δ' εἰς γυναῖκας) διεξελθὼν ὡς εἰσὶν αἱ γυναῖκες πάντων ξένοι τῶν κακῶν, λοιπὸν ὅπως τὴν δίκησιν καὶ χεῖσιν αὐτῆς μεταβαίνει, πῶς ἔδει τὴν κακουργίαν αὐτῆς νικᾶν τοῦ ἀνδρός. ἔδει φησὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀντὶ διακόνων θεία αὐτῆς συνοικίζειν. ἵνα κἂν τῇ ἀπορίᾳ τῆς διακονίας, νικᾶσι τὴν κακίαν τῆς φύσεως. τοῦτο ἦν μάλιστα πρὸς τὸ διαφέρον εἰρηκεν. Δάκη) ἢ θεραπευτικῶς τὰ θηρία, ἢ ὕβριν θηρῶν.

649. Νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον) αἱ μὲν δέσποιναι αὐτῆς ἔνδον μηχανῶνται τὰ κακά. αἱ δὲ λαι σημαίνουσι τοῖς φίλοις αὐτῆς. Ὡς κἀσύ γ' ἡμῖν) ὁπότε καὶ σὺ κάρα κακὸν ἦλθες ἀθίκτων λέκτρων τῶν πατρὸς εἰς ξυναλλαγὰς ἄλλως. ταῦτα γὰρ μάλιστα ἦν ἰσαμένων διαυγέστερα τυγχάνει. 654. Εἰς ὦτα κλύζων) εἰσκλύζομαι τὰ ὦτα, δι' ὧν μετέλαβον τῆς ἀνομίας ἦν λόγων. πῶς ἂν μέλλων ἐξαμαρτεῖν πειθεὶς ἂν; Εὖ δ' ἴσθι, τόδε) οὐκ ἔστι φορτικὸς ὁ λόγος, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ὑποψίας τῶ ἁμαρτήματος ἀπεριπτικός. ἢ τάχα προσεργαζεῖ τὸ πάθος πιστὸν μικρὸν ὕστερον, ὅτι καταγνώσει μοιχείας ποιῶν κατηγορίαν. Εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις) αὐτὶ τῶ ἐλήθειν καὶ ἐυρέθην ἀφορμὴν εἰς τὴν κατ' ἐμὲ κόλασιν. Τὸ δὲ μὴ καὶ ἐ μίαν καταθέσειν ποιῆσαι, ὥστε τὸ ἐν ἐξέρχει εἰπεῖν. Νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν) ἤτοι διὰ τὸ μὴ μεταχεῖν τὸ μίσος αὐτῆς, ἢ διὰ τὸ δεδοικέναι πινὰ ἐξ αὐτῆς ἐπιβολήν. ἄλλως τε καὶ ὁ πειπτὴς οἰκονομικῶς τοῦτο ἐξεργάζεται, διὰ τῆς τῶ 'Ιππολύτω ἀπουσίας ἐξουσίαν δίδὸς τῇ Φαίδρᾳ ἐργάσασθαι τὴν ἀγχόνιν, καὶ τὴν διαβολὴν αὐτῆ τὴν διὰ γραμμάτων. ἵνα ἡ δέλτος καὶ ἡ τῶ 'Ιππολύτω ἐρημία πιστώσηται τὴν κατηγορίαν τῆς μοιχείας. Θεάσομαι δὲ) ζωπισὰς δὲ τὸ πατρὶ θεάσομαι, πίοις ὄμμασιν αὐτὸν προσβλέψετε, ὑπὸ τῆς ζωπιδήσεως μὴ καταπληχθῶμαι. Τῆς σῆς δὲ) καὶ πάντως τότε τὸ ἀναιδὲς σε καὶ τολμηρὸν διαγνώσομαι, πεπειραμένος αὐτῆς ἤδη καὶ διὰ ἦν παρόντων. 664. Μισῶν δ' ἅ ποτ' ἐμπλησθήσομαι) ἁδαμῶς χρεταδήσομαι κακῶς λέγων τὰς γυναῖκας. ταῦτα δὲ λοιπὸν, ὡς τεχνίτης ῥήτωρ. Οὐδ' εἰ φησὶ) ἔδ' εἰ λέγοι μέ τις ἐπὶ φύσιν φιλαπεχθήμονα πρὸς αὐτάς. ὃ γὰρ ἐκ παρέργου φησὶ τὰς κατηγορίας. τῷ σωζεῖ δὲ ἦν πλημμελημάτων ὑπόθεσις γίνεται τοῖς κατηγόροις. Τάλανες) ἀπὸ κοινῆ πάλιν ἀτυχήματος πεισθῆναι φθαμυδεῖσθαι τὸ πάθημα. ὁ δὲ λόγος, τίνα νῦν ἢ πίχναν, ἢ λόγον ἔχομεν προίσασθαι, δι' ἃ δυνησόμεθα σφαλεῖσαι τῆς ἐλπίδος τὸν δεσμὸν ἦν ἐγκλημάτων ἀπολύσασθαι, τὸν δεδησόμενον καθ' ἡμῆν ὑπὸ τῶ 'Ιππολύτω, ὅταν ἔλθῃ ὁ Θησεύς; 670. Τίνα νῦν) τουτέστι πῶς καθέκαστον δεσμὸν κατηγορείας ὑπολυσόμεθα τὰ ἐγκλήματα τῶ 'Ιππολύτω, σφαλεῖσαι τῆς ἐλπίδος, δι' ἧς προσδοκῶμεν πεῖσαι αὐτὸν ὅτι τῶν ἁμαρτίαν;

ANNOTATIONES.

V. 654. Πῶς ἂν ἦν εἶμι κακὸς &c.) *Scaliger* & *Duportus* legunt pro ἦν, ᾖ, quia de purgandis auribus loquitur; sed tantorum virorum pace ἦν retinendum, sensus enim est hic, quomodò igitur ego Malus fierem, idque tu sperâsti; qui nè his quidem auditis, satis mihi cassus videor, licet illa ex animo detestor & abominor? *Josua Barnes.*

V. 661. Σὺν πατρὶ μολὼν) ultimum τῶ πατρὶ fit longum ante μ' ἐκπλησθῶ, quod *Scaliger* non videns legebat πατρὶ συμβληθῶ, mirâ licentiâ; rectius legas συμμολών. *Josua Barnes.*

V. 669. Τάλανες) Ita nos audacter legimus, nihil moti notis illis *Æmylii Porti*, qui τάλαινες retinebat, putans ita fortè posse legi, quamvis irregulariter; & quòd sic stet hic versus *Senarius*: & tamen si sic legeremus, *Trochæus* esset in quarto loco. Quare Τάλανες ex omnibus libris ejiciendum pronuntio. *Josua Barnes.*

Καθ' ἅμμα λύσῃν) παρὰ τὴν παροιμίαν, ἥ πς ἔζιν, ἔχ ἅμμα λύσῃς. εἴρηται ὃ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τοῖς Φρυξὶ λόγ ἐδόθη, ἐκεῖνον βασιλεῦσαι τ Ἀσίας, ὃς ἂν τῆς ἀπίνης λύσαι τὸν δεσμὸν δυνηθείη, τῆς κομιδῆς Μίδαν εἰς Φρυγίαν, ὃς ὧν ἀπέλιν, ᾧ ζωεδέδετο ὁ ζυγὸς κ ὁ ῥυμός. λόγ ὄ, Ἀλέξανδρον διαλύσαι, ἐξελόντα τὸν ἔμβολον, ᾧ καλεῖτο ὁ ῥυμός. ἢ πῷ ἐγχειρεῖν ἀποτεμόντα, μ τὴν ὑπ' Εὐριπίδ χρόνους. παροιμιῶδες ἂν ὅτιν ὑπ' ἀδυνάτων τι ὑπομένειν λύσιν. Μαρσύας ὃ νεώτερ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Μακεδόνων ἱστορεῖ φησὶν ὕτως. τῆς δ' ἀμάξης λέγεται τὸν ζυγὸν τῷ ῥυμῷ δεδέσθαι κλήμασιν ἀμπελίνοις. ἔστι δ' λόγιον, ὃς ἂν τὸν δεσμὸν τῆτον λύσῃ, βασιλεύσει τῆς Ἀσίας. Ἀλέξανδρον δέ φασι τὸν Μακεδόνων βασιλέα λύσαι αὐτόν. ὃς διαβὰς τ Ἑλλήσποντον ὑπὲρ Γρανίκῳ μάχῃ ἐνίκησε, κ παρεκύρησε τὸ ὑπὸ τῶν τόπον. ὡς δ ἂν ἠδυνάτο εὑρεῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ δεσμοῦ πᾶ κατέκειτο, ὁ μὲν λέγεσι τῷ ἐγχειρεῖν κόψαι αὐτὸν τὸν δεσμὸν, κ παύσειν ἔδ τῶν λύσιν. οἱ δ ὡς τὸν ἔμβολον ἐξέλοι, ᾧ σωείχετο ὁ ζυγὸς πρὸς τῷ ῥυμῷ, περιελημμένον δ ἦν κ τοῦτο κλήμασ· τότε δ ἐξαιρεθέντ κ τὸ δεσμὸ χαλάσαι, ὕτως λυθῆναι τὸν δεσμὸν τοῦ ῥυμοῦ. Ἐπύχρμο δίκης) μεταγε πάλιν ἡ σκιμὴ ὅτι δάτερον μέρ, τετέσιν ὑπὲρ τῶν τ Φαίδρας ἀνωνίαν. κ τῶν τοῦ χρὸ συμπάθειαν, τραγικώτατα εἰς ἄλλον οἷκτον βελτίονα πάλιν τὸ ποιητὴ πρέψαντ. ἄειτα δ τῶν ὑποβολῶν τ συμφορᾶς μιμεῖται αὐτὸ τὸ πάθ διεξιών, ὅπ εἰώθασι πολλάκις ποιεῖν οἱ ἀξίων ἀπορρήτων ῥήναν. δικαίως δ ἐπιμωφήσῃ, κ τ ἀξίας δίκης παρὰ θεὸ ἐπύχρμο. πάλιν δ τὴν γῆν κ τὸ φῶς ὀπισθεῖται, ὡς ἀναιτιώτατα σιγεῖα. καθὼς κ ἀνωφνσι, ὦ γαῖα μήτηρ, ἠλίς τ' ἀναπτυχαί. 678. Πυρὲν δυσκπέραστον) ἢ ὑποβατ. ἵν' ἡ ὕτως. τὸ γὰ παρὸν μοι δυσχέρημα τοῦ βίου δυσεκπέραλόν ὅτι. ἢ ὕτως. τὸ γὰ νῦν πάθ παρὸν παλὸς τοῦ βίου, κ ὑπ' ἐν αὐτῷ δυσφορᾶν δυσεκφόρητον καθέσηκεν. ἢ ὕτως. τὸ γὰρ παρὸν πάθ δυσκόλως ἂν μοι περάσαι τὸν βίον. κ δυσκόλως αὐτὸ φύσομι. Φεῦ φεῦ) περίσσης τῆς ὀφρᾶς κατηφῆς ὁ χρός φησι. πάλιν δ κωμματικός ὅτιν ὁ λόγ, ὅτι τὸ πέρασκται δεῖ εἰπεῖν. ὕτως γὰρ ἀρμόσῃ πῖς ἐξῆς. τὸ δ κ ἐκπόρθ τέχνη, αἵτι τὸ ἡδὲν τὸ περᾶσαι κατῳδῳ αἱ τέχναι τ δάλης, ἀλλὰ καλέσρεψαν. Ζεῦ σ' ὁ γυνήτωρ) Εὐρώπης γὰρ κ Διὸς ὁ Μίνως. ὁ Ζεύς σε φησὶν, ἐκλείψει, κ παντελῶς ἀπολέσῃ, ὑπάσας πυρί. ἀντὶ τῶ βαλὼν τῷ κεραυνῷ. οἱ δ νεώτεροι ὐκ ἴσασι τὸ διαφορὰν τοῦ ὑπάσαι κ βαλεῖν. Ὅμηρ δ ὑπάσαι μὲν τὸ ἐκ χειρὸς κ ἐκ τοῦ ζωέγχεως πρῶσαι, βαλεῖν δ τὸ πρρωθεν. Οὐκ εἶπον σιγᾷν) ἐλεγκτικὸν τὸ ἦθ. τὸ δ ἐξῆς ὕτως. ὐκ εἶπον σιγᾷν ἐφ' οἷς κακῶς διάκειμαι, ἢ διάγω κ νοσηλεύομαι. τοῖσι τὸν ἔρωτα. ὁ δ νέος, ἐχὶ τὸ σεσηπὸς τῆς διανοίας φρονοῦμεν, ἐκέλευον σιωπᾷν, κ μὴ ὑφαίνειν τῷ ἐμῷ ἐρωτικῷ κάκωσιν. Ὅλοιο κ σὺ) γνωμικώτερόν πως ἐπᾴει τῷ πατέρ. Ἀπόλοιο φησὶ φῶς γνώμῃ μ ἐυεργετῆσαί με θελήσασα, κ πᾶς ἄλλ παντί σοι δρῶν, κ ἀφυμώμ ἀκούσῃ τοῦ φίλους μὴ καλῶς ἐυεργετεῖν· ἀνπκρις ἐλέγχων τὸ ψεῦδωνυμον τ τοιαύτης ἐυεργεσίας, μὴ καλῶς προσέθηκεν. ὁ γὰρ οἶδε φύσει ἐυεργετήσαι ἀναγκαίως ὑπάρχει. εἴτε τὰς χρείας καταδυμίας δεῖ ποιεῖσ. 695. Δέσποιν' ἔχῃς μὲν) καταδέχ τῶν ἐξ αὐτῆς μέμψιν, ἵνα ὕτως κ αὖτη τῶν τ σφάλμ ὑπολογίαν καταδέξητα. ἐξῆς δ πάλιν εἰς ἔννοιαν αὐτῶ φεράγειν βάλε, τὸν σκοπὸν τ μηνύσεως, καθ' ὃν γεγόνητα, λέγουσα. τὸ δ ἐξῆς ὕτως. ἔχῃς μὲν δικαίως τὰ ἐμὰ πάσματα μέμφασθαι. παρεῖται γὰρ ζ τὸ λογισικὸν ἡ λύπη, κ τὴν αἰτίαν τῶν πάισμάτ γνώσκῃ ὰ συγχωρεῖ σοι. αἰτία γὰρ ἐχὼ εἰμι τῆς συμφορᾶς. ὁ δὲ νῆς ἔχῃ ὕτως. ἔχεις μὲν μέμφασθ τὰ ἐμὰ κακὰ, ὦ δέσποινα. τὸ γὰρ λυπῆν σε κρατεῖ, ὅθεν κ μέμφῃ μοι. εἰ γὰρ μὴ ἐγίγνετο, ὐκ ἂν ἐμέμφ. ἀλλ' ἐπήνεις. ὅθεν ὑπφέρει, φεῦ τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κέκτημεθα. ἡ μὲν κατασκὴ τῶ λογισμῶ τῆς ἐννοίας ὑποδείξις, ἡ δ ὑποτυχίας δυχέρεια τ τύχης καθηγόρημα.

3 Σφαλεῖσα καθ' ἅμμα λύσῃν λόγου;
4 Ἐπύχμην δίκης, ὦ γᾶ, κ φῶς·
5 Πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
6 Πῶς ὃ κρύψω, φίλαι, τῆμα;
7 Τίς ἂν θεῶν ἀρωγός, ἢ τίς ἂν βροτῶν
8 Παρεδρος, ἢ ξυεργὸς ἀδίκων ἔργων
9 Φανείη; τὸ γὰρ πρὸ ἡμῖν πάθος
10 Παρὸν, δυσεκπέραντον ἔρχεται βίου.
11 Κακοτυχέστατα γυναικῶν ἐγώ.

Ἰαμβοί.

Χο. Φεῦ, φεῦ. πέπρακε, κἀπώρθωνται τέχναι,
Δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου· κοὐκῶς σ' ἔχει.
Φα. Ὦ παλαμναία, κ φίλων ἀλάφορε,
Οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς ὁ γεννήτωρ ἐμῆς,
Περόρριζον ἐκτείψῃ σ', ὑπάσας πυρί.
Οὐκ εἶπον (ὑπ' ὀργῆς ὡπονοπάμων φρενός)
Σιγᾶν, ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακῶμαι;
Σὺ δ' οὐκ ἀνέσχου. τοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' εὐκλεᾶς
Θανούμεθ'· ἀλλὰ δῆτά με δὴ καινοῖς λόγοις.
Οὕτ γὰρ ὀργῇ σωφρονοῦσαν φρένας,
Ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας,
Ἐρεῖ θ' Πιτθεῖ τῷ γέροντι συμφορὰς,
Πλήσῃ τε πᾶσαν γῆν ἀισχίστων λόγων.
" Ὀλοιο κ σύ, χ' ὥσις ἄκοντ' ἐσ φίλους
" Προὐμὸς ὢν μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
Τρ. Δέσποιν', ἔχῃς μὲ πάμφ' μέμψασθ' κακά.
Τὸ γὰρ δάκνον, σὲ τοῦ δαίμονος κρατεῖ.

3 Frustratæ, ad dissolvendum nodum *hujus* causæ?
Phæ. 4 Luimus *meritas* pœnas, ô terra, & lux.
5 Quonam fugiens vitabo *præsentes* calamitates?
6 Quomodo verò, ô charæ, celabo malum?
7 Quis deus auxiliator, aut quis hominum
8 Adjutor, aut cooperator injustorum facinorum
9 Apparebit? nam hoc nostrum malum
10 Vitæ præsens inexplicabile, *ac inevitabile* venit.
11 Ego *sum* miserrima *omnium* mulierum.

Chorus.

Heu, heu! actum est; nec enim succesſerunt technæ
Tuæ ancillæ, ô domina: malè verò se res habet.
Phæ. O pessima; & amicorum corruptela, *i. e. corruptrix*,
Quæ fecisti mihi! Jupiter pater meus
Perdat te radicitùs, fulmine percutiens.
Nonne dixi (an non prævidi tuum consilium)
Ut taceres *in iis*, propter quæ nunc ego malè affligor?
Tu verò nō potuisti *tacere*. Quamobrem non amplius gloriosæ
Moriemur: sed opus est mihi jam novis rationibus.
Hic enim *Hippolytus* animum irâ concitatum habens,
Dicet contra nos patri peccata,
Dicet etiam Pittheo seni calamitates,
Implebitque terram omnem turpissimis sermonibus.
" Et tu pereas, & quicunque amicis repugnantibus
" Promptus est ad non honestè benefaciendum.
Nut. Domina, potes quidem *jure* mea reprehendere peccata:
Quod enim *te* mordet. *i.e. dolor*, tuum *reātum* judicium superat.

ANNOTATIONES.

V. 671. Καθ' ἅμμα λύσῃν) ita quidem *Aldi* Editio rectè; ut sit per *Tmesin* pro ἅμμα καλαύσῃν. Καθάμμα non æquè placet, ut nonnulli scribunt: Quin & *Scholiastes* pro nobis facit. Qui tamen miserè errat, quùm dicit *Alexandrum* Magnum circa tempus *Euripidis* vixisse, quandoquidem *Euripides* mortuus est plusquam sexaginta Annis, antequam Regnaret *Alexander*; ut ex Catalogo Regum *Macedonicorum* post *Archelaum*, sub quo is obiit diem suum, constat. Et sane *Euripides* & *Socrates* simul *Anaxagoram* audiebant; *Plato* & *Xenophon Socratem*, *Platonem Aristoteles*, qui Senex Juvenem *Alexandrum* instruebat. Quare Nodum *Gordianum* nesciebat *Euripides*; nec tamen (quod erat Scholiastæ delirium) alios fuisse Nodos ægrè solvendos ignorare potuit. *Josua Barnes.*

V. 678. Δυσκπέραντον) Legitur & δυσκπέρατον. Vid. infra v. 883

V. 688. Δεῖ με δὴ καινοῖς λέγων) Vid. supra ad v. 490.

V. 696. Τὸ γὰρ δάκνον) Hic δάκνον *Iambus* est; Vid. *Phœniss.* v. 19.

Ἐγὼ

Ἔχω ᾽γὼ κἀγὼ πρὸς παῖδ᾽, εἰ δέξῃ, λέγειν.
Ἐθρεψά σ᾽, ἔυνους τ᾽ εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι
Ζητοῦσ᾽ γ᾽ ἔυρον φάρμακ᾽, ὡς ἃ βυλόμην.
Εἰ δ᾽ ἦυ γ᾽ ἔπραξα, κἀρτ᾽ ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν· 700
Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
Φα. Ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα, κἀξαρκῶντά μοι,
Τρώσαντ᾽ ἐμᾶς, εἶτα συγχωρῆν λόγοις;
Τρ. Μακρηγορῶμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ.
Ἀλλ᾽ ἔστι κἀκ τοῦδ᾽ ὥστε σωθῆναι, τέκνον. 705
Φα. Παύσω λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
Παρῆνεσάς μοι, κἀπεχέρησας κακά.
Ἀλλ᾽ ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
Φρόντιζ᾽· ἐγὼ γὰρ τἀμὰ σώσομαι καλῶς.
Ὑμᾶς δ᾽, παῖδες εὐγενεῖς Τροιζηνίαι, 710
Τοσόνδε μοι παρέσχετ᾽ ἐξαιτουμένῃ,
Σιγῇ καλύψαθ᾽, ἃ ᾽νθάδ᾽ εἰσηκούσατε.
Χο. Ὀμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Διὸς κόρην,
Μηδὲν καλοῦσῶν ἐς φάος δείξειν ποτέ.
Φα. Καλῶς ἐλέξαθ᾽. ἓν δ᾽ ὃ προτρέπω᾽ ἐγὼ 715
Εὕρημα δή τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
Ὥστ᾽ εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βίον,
Αὐτὴ δ᾽ ὄναθ᾽ ὑπὲρ τὰ νῦν πεπωκότα.
Οὐ γάρ ποτ᾽ αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους,
Οὐδ᾽ εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι, 720
Αἰσχροῖς ἐπ᾽ ἔργοις, ὕνεκα ψυχῆς μιᾶς.
Χο. Μέλλεις δῆτα δή τι δρᾶν ἀνήκεστον κακόν;
Φα. Θανεῖν· ὅπως δ᾽, τοῦτ᾽ ἐγὼ βυλεύσομαι.
Χο. Εὔφημον ἴσθι. Φ. καὶ σύ γ᾽ εὖ με νυθέτει.
Ἐγὼ δ᾽ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με, 725
Ψυχῆς ἀπαλλαγεῖσα τῆσδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ,
Τέρψω· πικρᾷ δ᾽ ἕρωτι δηληθήσομαι.
Ἀτὰρ κακόν γε κἀτέρῳ γενήσομαι
Θανοῦσ᾽, ἵν᾽ εἰδῇ μὴ ᾽πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
Ὑβρίζειν ἕξει· τῆς νόσου δ᾽ τῆσδέ μοι 730
Κοινῇ μεταδώσω, σωφρονεῖν μαθήσεται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἠλιβάτοις ὑπὸ κεύθμωσι γεννοίμαν,
2 Ἵνα με πτερόεντ᾽ ὄρνιν

Possum verò & ego ad hæc, si *mea verba* admittas, respondere.
Educavi te, & benevola sum: morbi verò tibi
Quærens remedia, inveni non quæ volui.
Si verò felicitèr *rem* gessissem, valde sapiens fuissem:
" Pro *variis* enì eventibus mentes habemus, & *de rebus judicamus.*
Phæ. An verò justa *sunt* hæc, mihique sufficientia, *i.e. grata*;
Te sauciatis nobis, deinde *nobiscum* congredi verbis?
Nut. Prolixâ *nimis* oratione utimur; ego non sapiens fui:
Sed *tamen* vel propter hæc licet *tibi*, filia, servari.
Phæ. Desiste loqui; nam & prius non rectè
Consuluisti mihi, & aggressa es mala.
Quamobrem de medio secede, & de teipsâ
Sis solicita. Ego enim mea rectè curabo.
Vos verò, nobiles puellæ Trœzeniæ,
Hoc tantùm mihi præbete precanti,
Silentio tegite quæ hìc audivistis.
Cho. Juro per castam Dianam, filiam Jovis,
Me nihil unquam ex tuis malis prolaturam in lucem.
Phæ. Rectè dixistis. Unum verò ego, admonens *me*,
Jam quoddam hujus calamitatis inventum remedium habeo,
Ut addam gloriosam quidem vitam meis liberis,
Ipsa verò juver in præsenti casu.
Nunquam enim dedecorabo familiam Cretensem,
Neque veniam in conspectum Thesei,
Turpibus polluta factis, propter animam unicam.
Ch. Esne igitur factura aliquod immedicabile malum?
Phæ. Mori *statui*. quomodo verò *sim moritura* hoc ego cogitabo.
Cho. Bona verba dic. *Phæ.* Et tu me rectè mone.
Ego enim Venerem, quæ me perdit,
Discedens è vitâ hodie,
Delectabor vincar autem ab acerbo amore.
Sed tamen fiam etiam alteri malum
Defuncta, ut discat in meis malis non
Elato animo esse, & hujus morbi mecum
Communitèr particeps, modestior esse discet.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Excelsis sub *scopulorum* latebris utinam essem,
2 Ubi me volantem avem

Εἰ δ᾽ ἦυ γ᾽ ἔπραξα) εἰ καλῶς φησὶν ἔπραξον, καὶ μὴ ἐσφάλλω τῇ ἐλπίδι, ἐθαυμάζετό μοι τὸ βέλημα. ἐκ ἄρα ἡ ἐμή σε βυλὴ ἠδίκησεν, ἀλλ᾽ ἡ τύχη. εἰ γὰρ καλῶς ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, ἔλεγες ἂν ὅτι ἐκ ἔστιν ἄλλη κρείττων τῆς τροφοῦ. Ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα) ὁρμίζεται καλῶς ὅτι τῷ καὶ ἀπλογίαν ἐθέλειν σοφίσασθαι. ἆρα ἂν φησὶ δίκαιόν ὅζι τοῦτο, καὶ ἐκ φανερῶς ἄτοπον, τὸ καὶ ἐθέλειν σε ἰσολογεῖν μοι, καὶ ἐκ ἦν ἴσον ἀμφισβητεῖν πρώσασάν με; ἐξαρκοῦντα δέ μοι ὅζιν ἰκανὰ πρὸς θεραπείαν τῆς βλάβης. Μακρηγορῶμεν) ἀντὶ τοῦ μάτην φλυαρῶμεν, καὶ ἐπικλείνομεν τὸν λόγον ὅπῃ τοῖς ἄλλοις πρέχθεῖσιν. ἐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ. ὁμολογεῖ ἡμαρτηκέναι, ἐπεὶ εἶδεν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀπολογίαν δυσχεράνουσαν, ὁμολογῶ φησὶ τὸ πρότερον παῖσμα ἐκ ἐν τύχῃς ἀλλ᾽ ἐξ ἐμῆς ἀνοίας γλυκύμυρον. Ὑμεῖς δ᾽ παῖδες) μεταστρέφεται νῦν πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς χορῆς. αἱ δ᾽ ὠμύνυσιν οἰκονομικῶς, καὶ σωτᾶν ἐπαγγέλλονται. λύοιτο γὰρ ἂν τὰ τῆς τροφοῦ θέσεως. Ἓν δ᾽ προτρέπω᾽) ἀντὶ τοῦ ἡτοῦσα καὶ ἐξερωτῶσα. μεταστρέφεται φησὶ, καὶ πολλὰ δοκιμάζεται, καὶ εἰς πολλὰ μεταφέρεται μὴ τῷ γνώμῳ. ἓν μόνον ἴσμα τῆς συμφορᾶς οὖσον. Οὐ γάρ ποθ᾽ αἰσχυνῶ) ὅπ Μίνως βασιλεὺς ἐγένετο τῆς Κρήτης, ὁ πατὴρ αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο Κρησίους δόμους λέγει. Οὐνεκα ψυχῆς μιᾶς) ἐγὼ γὰρ τῆς μιᾶς μου ψυχῆς καταφρονήσασα, πολλὰς ἑτέρας δι-

---

σώσω, τὰς ἧς οἰκείων δηλονότι, ῥυσαμένη τῆς αἰσχύνης. ἐχ ὑπεριμήσω τῷ μίαν ψυχὴν τῆς αἰσχύνης ἧς πολλῶν. Καὶ σύγ᾽ εὖ με νυθέτει. ἀπειληλικώτερον εἴρηται ὁ λόγος, ὡς εἰ ἔλεγε, μὴ καὶ σὺ ζῆλος τῷ τεθνηκότι τὰ παρεμπέσοις, μηδὲ τὰ αὐτὰ ἐκείνη νυθέτησις με, ἃ ὄζιν ὀπίζημια καὶ φαῦλα, ἀλλὰ πρὸς τὸ χρηστὸν ἦν με νυθέτει. Ἀτὰρ κακόν γε) καὶ δὴ ἀπειθήσασα κακὸν γνώσομαι καὶ ἄλλῳ. ἀντὶ τοῦ τῷ Ἱππολύτῳ διὰ τὸ κατηγορεῖας. ἵν᾽ εἰδῇ κοινῇ ταύτης μοι μεταδῶν τῆς νόσου, μετεπίζειν, καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν ταῖς ἑτέρων δυσχρίαις. 732. Ἠλιβάτοις) ἀντὶ τοῦ βαθυτάτοις. ἠλίβατον γὰρ ὃ μόνον τὸ ὑψηλὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ βαθύ, ὃ ὅζιν ἀλίβειν τῆς βάσεως. κεύθμωσι δ᾽, τοῖς ἐρήμοις καὶ κεκρυμμένοις τόποις, καὶ πάσης ξυμπυχίας ἀνθρώπων χωρὶς. τὸ ἑξῆς ἦν ὕτως. Πτερόεντά με ὄρνιν θεὶν πρὸς, ἵνα ῥυσίμαν ἐν ἠλιβάτοις κεύθμωσι, καὶ πλεῖστον ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ῥύσεως. ἀφανισμὸν δ᾽ καὶ μετα-

ANNOTATIONES.

V. 700. Εἰ δ᾽ ἦυ γ᾽ ἔπραξα) Frustrà hìc est *Canterus*, cùm ἔπραξον anteponit; quod nihil melius ad sensum facit, ad carmen non æquè benè. Nec ideò legendum, quia *Scholiastes* fortè sic habet; sæpe enim ille in aliis casibus effert Poetæ verba.

V. 723. Θανεῖν· ὅπως δ᾽, τοῦτ᾽ ἐγὼ βυλεύσομαι.) Hoc Carmen, quod prius erat luxatum, *Cantero* præeunte, ita restituimus: Prius enim scriptum erat Θανεῖν· ὅπως δ᾽, ἐγὼ τοῦτο βυλεύσομαι. Notiscum facit Codex *Heinsio-Scaligerianus.*

V. 728. Ἀτὰρ κακόν γε χ᾽ἑτέρῳ γνώσομαι) *Hippolytum* notat, quem morientis illius Calumniæ exitio propinabant. Huc refer illud *Antholog. Græc.* l. 1. c. 50. Epigr. 2. Μήμιαι σεσρόνοισιν ἀεὶ κακὸν· οὐδὲ φιλᾶσαι Σάζεσιν. Φαίδραν γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον. Privignis semper vel Amet solet esse Novercæ Exitio; *Phædra* est testis & *Hippolytus. Josua Barnes.*

Κῦμα τᾶς Ἀδριανᾶς) τὸ πόντιον κῦμα ἀντιδιαστολικόν ἐστι τοῦ ῥεύματος τοῦ Ἠριδανοῦ. ὁ γὰρ Ἀδρίας πέλαγός ἐστι μέγιστον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. ὁ δὲ Ἠριδανὸς ποταμὸς Κελτικός. ἐν τούτοις δὲ ἄρα εὔχεται μᾶλλον τοῖς τόποις εἶναι, ὡς περιχθεῖσι συμφορῶν. ὁ μὲν γὰρ Ἀδρίας συνέπαθε τῇ βοΐ, ὁ δὲ Ἠριδανὸς τῷ Φαέθοντι. ὅπως ἂν περάσασιν ἔχωσι τὸν τόπον ἀκατάπαυστον θρηνοῦν τοὺς ἀνθρώπους. ἢ ὅπερ ἄμεινον, εὔχεται μεταβολὴν τοῦ φύσεως εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους γενέσθαι, οἵ πρὸς μάλιστα πεῖσαν μετεμψυχώσεως ἐδέξαντο. ἐν μὲν γὰρ τῷ Ἀδρίᾳ ἡ Ἰὼ ἐπλανήθη εἰς βοῦν μεταμορφωθεῖσα, ἐν δὲ τῷ Ἠριδανῷ εἰς αἰγείρους αἱ Ἡλιάδες μετεβλήθησαν. Ἔνθα πορφύρεον) εἰς πορφυροῦν οἶδμα τοῦ Ἠριδανοῦ αἱ τοῦ παλαιοῦ ἡλίου ἄθλιαι κόραι Ἡλιάδες, πρὸ οἴκτου τοῦ Φαέθοντος εἰς δένδρα μεταβληθεῖσαι, δακρύουσι τοῦτο τὸ δάκρυον ὅπερ πηγάζουσιν ἐν τῇ ψυχρότητι τοῦ ὕδατος, ἀποτελεῖ τὸν ἠλεκτρον. πατέρα δὲ αὐτῶν τὸν Ἠριδανὸν φησὶ, παρὸν πρόφορον.) αὐτὸ τῷ ὕδατι αἴγειρον εἶναι. Ἄλλως. κόραι Φαέθοντος) ἡλίου γὰρ βάλεσι ὁ μῦθος αὐτὰς εἶναι. διὰ τὸ καὶ τὸ δάκρυον αὐτῶν φωσφορικὸν λέγεσθαι εἶναι, ἠλεκτρον ὀνομάζομεν, ἐπεὶ καὶ Ἡλέκτωρ ὁ ἥλιος λέγεται. 742. Ἑσπερίδων δ' ὅπου μαλόσπορον) ἔνθα τὰ χρύσεα μῆλα ἐφύλαττον. Φερεκύδης δὲ Διὸς καὶ Θέμιδος φησὶν αὐτάς. ἔνιοι δὲ τὰς αὐτὰς ταῖς Ἀτλαντίσιν. Ἑσπερίδες δὲ ὀνομάζονται, διὰ τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, τουτέστιν ἐκ τῆς δύσεως κεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος, ἀνύσαιμι καὶ ἔλθοιμι ὅπου τοῦ ἀκτοῦ τοῦ Ἑσπερίδων νυμφῶν τοῦ ἀοιδοῦ, ἔνθα εἰσὶ χρύσεα μῆλα παρέντα. πάλιν δὲ ἀκολούθως τοῖς προειρημένοις καὶ συλλαβὰ εὔχεται γενέσθαι. ἐπειδὴ καὶ αὖ τὰς νῦν ἐν θρήνοις εἰσὶ, θρηνῶσι τὸν δράκοντα τὸν μηλοφύλακα, τὸν νεανικῶς ὑπ' Ἡρακλέους φονευθέντα. διὰ τοῦτο γὰρ ἀοιδὰς αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ ὅτι θρηνοῦσι ἔοικεν). Ἵν' ὁ ποντομέδων) ὅπως ὁ Ποσειδὼν ἐπὶ δίδωσι τοῖς ναύταις δέξοδον προσηγορίζειν εἰς τὸν ὠκεανόν. τέρμονα γὰρ ἔφασαν τὸν ὠκεανὸν φησι, εἰς ὃν δοκεῖ τῇ θεᾷ τῇ ἀνθρωπίνῃ ὑποτερματίζεσθαι καὶ καταπίπτειν ὁ ἥλιος. πάλιν δὲ πρὸς τὴν διήγησιν ἐτράπη τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ Ποσειδὼν τὸν πλοῦν τῆς θαλάσσης τοῖς ναύταις ἐδίδουν ἔπ. καὶ Πίνδαρος * Γαδείρων τε πρὸς ζόφον ἐσπερίαν. Τὸν Ἄτλαντα ἔχει) τὸν Ἄτλαντα οἱ μὲν ἥλιον εἰρήκασι, μυθολογοῦσι τὸν ἥλιον βασάζειν. ἐπειδὴ πάνυ ὑψηλὸν ὑπάρχει, καὶ δοκεῖ ὑπικεῖσθαι αὐτῷ ὁ ἥλιος. ὅθεν καὶ Ἄτλας εἰρῆσθαι, διὰ τὸ ἄτλητον ποιήσασθαι τοῖς εἰς αὐτὸν ἀναβᾶσιν. πινὲς δὲ ἄτλαντα εἰρήκασιν αὐτὸν τὸν ἄξονα τοῦ ἥλιου, ὅ' ἐστὶ τοῦ παντὸς κίνησις γίνεται. δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, † ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι. εἰρῆσθαι δὲ ἄτλαντα, οἱονεὶ πολύτλαν, διὰ τὸ αὐτὸν πάντα βαστάζειν. Κρεῖαί τ' ἀμβρόσιαι) αἱ τοῦ νέκταρος κριοὶ, καθὸ ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ σκεῖσθαι φύσιν). Ἄλλως. Ὑποπίδει) τὸν μὲν Φασάκων γῆν εἶναι. ἐν δὲ τῇ πολλῆς θερμότητος, καὶ ἐκ τοῦ ὀπικμῶντος πυρὸς τείνον τοῦ οὐρανοῦ τὸν οἶτον, καὶ τὰ ἄλλα κέρασμα φέρειν λέγει). τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ ἔλθοιμι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ὅθεν ἐκ μὲν κοινοῦ μὲν οἶκον τοῦ Διὸς χέονται αἱ πηγαὶ, αἱ τὸ ζῆν πᾶσι θεοῖς διαφέρουσαι. Ἵν' ὁλυμπιόδωρος ἄξει) πρὸς τὸ πυείνῳ κύκλῳ, καὶ τῇ ζώνῃ τοῦ πυρός. ἑτέραν δὲ ἐμυθώσαν εἶναι γῆν, ἐκ μὲν τῆς πολλῆς θερμασίας τεῖνον τοῦ ἐνιαυτοῦ συμβαίνει τὰ κέρασμα φύεσθαι, καὶ τὸ νέκταρ. φησὶ γὰρ κρῖνας μὲν ἀμβροσίας τὰς τοῦ νέκταρος, εὐδαιμονίαν δὲ πᾶν ἀμβροσίαν καὶ ἀφθαρσίαν. 754. Κῦμα πόντιον) ἑτέρα μοῖρα χειμὼν, ἢ δὴ καὶ τὰ παρόντα θρηνεῖ ἄναθεν ἐκ τῆς ὀπιδημίας ὀλοφυρομένη τὸν Φαέθοντα. σύ μοι φησὶ πρόσοιμον ἦλθε θρηνῶν, ὦ πορεῖμις, ἐπεὶ καὶ ἦλθε συμφορῶν ὑποθέσεις γεγόνῃ).

3 Θεὸς ὃν ποτμωΐς ἀγέλησιν θέσ.
4 Ἀρθείλω γὰρ ὅτι πόντιον κῦμα
5 Τᾶς Ἀδριλιωΐας ἀκτᾶς,
6 Ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ.
7 Ἔνθα πορφύρεον * σταλάσσουσιν
8 Εἰς οἶδμα παῖδες τετράλαιναι
9 Κόραι Φαέθοντος οἰκτρᾷ, δακρύων
10 Τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Ἑσπερίδων δ' ὅπου μηλόσπορον ἀκτὰν
2 Ἀνύσαιμι τὰν Ἀοιδᾶν,
3 Ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης
4 Ναύταις σὰν ἕδρᾳ ὁδὸν νέμει, σεμνὸν
5 Τέρμονα κυρεῖν θεᾶ-
6 νᾶ, τὸν Ἄτλας ἔχει·
7 Κρεῖαί τ' ἀμβρόσιαι χέονται
8 Ζηνὸς μελάθρων πρὰ κοίτας,
9 Ἵν' ὀλυμπιόδωρος ἄξει ζαθέα
10 Χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

Στροφὴ β'.

1 Ὦ λευκόπτερε Κρησία
2 Πορθμὶς, ἃ δι' ἁλὸς πόντιον
3 Κῦμ' ἀλίκτυπον ἅλμας

3 In volatili grege faceret Deus,
4 Tollerer enim supra marinum fluctum,
5 Adriatici littoris,
6 Eridanique aquam.
7 Ubi stillant purpuream
8 In aquam patris ter miseræ
9 Puellæ, Phaethontis miserationе, lacrymarum
10 Electro pellucidos splendores.

Antistrophe 1.

1 Et ad littus pomis plenum Hesperidum
2 Cantatricum conficerem *iter*, *i. e. volarem*,
3 Ubi *Nereus* marinus rector purpurei stagni,
4 Nō amplius, *i.e. non ulterius* cōcedit viam nautis, venerandum
5 Limitem habens cœ-
6 li, quod Atlas sustinet:
7 Fontésque ambrosii scaturiunt
8 Apud cubicula aulæ Jovis,
9 Ubi beata dona donans, & valde divina feret
10 Tellus beatitudinem diis.

Strophe 2.

1 O albis velorum alis instructa Cretensis
2 Navis, quæ per marinos
3 Fluctus maristrepos sali

* *Pindar.* Neme. Od. 4. Epod. γ. † *Hom.* Odyss. α. v. 53.

ANNOTATIONES.

V. 735. Ἀρθείλω δ' ὅτι πόντιον κῦμα) Vide *Plinii* Cavillationem de *Apollonio* & hoc loco *Euripidis*; & quid in utriusque defensionem dicatur à *P. Victorio* Variar. Lection. l. 25. c. 4. Etiam *Scholiasten* in hunc locum. *Josua Barnes.*

V. 737. Ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ) *Eridanique* aquam, ubi stillant &c. Vide de *Phaethontis* Sororibus in arbores conversis & Electrum lacrymantibus præter *Scholiasten*, *Ovidii* Metamorph. l. 2. Fab. 2. & 3. & Αὐλακοκατοπτῆρ sive *Estheram* nostram a v. 1138. ad v. 1157. *Josua Barnes.*

V. 745. Τέρμονα) Vid. *Phœniss.* v. 1361.

V. 750. Ἄξει) *Canterus* legit ἀυξῇ Nov. Lection. l. 1. c. 13.

4 Ἐπόρδυσας ἐμὰν ἄνασσαν
5 Ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
6 Κακονυμφοτάτᾳ ὄνασιν.
7 Ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων,
8 Ἢ Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορνις
9 Ἔπτατο κλυτὰς Ἀθήνας, Μυ-
10 νυχίᾳ σὶ ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσατο
11 Πλεκτὰς πτόρμαθος ἀρχάς,
12 Ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβαϛ'.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἀνθ' ὧν ὐχ ὁσίων ἐρώ-
2 των δηνᾷ φρένας Ἀφροδί-
3 τας νόσῳ κατεκλάσθη.
4 Χαλεπᾷ σὶ ὑπεράντλῳ ἔρι
5 Συμφορᾷ, πεφάμενον
6 Ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
7 Ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
8 Λυκᾷ καθαρμόζουσα δέρᾳ,
9 Δαίμονα συγγόνου καταιδεῖται-
10 σα, πάντ' ἔυδοξον ἀνθαιρουμένα,
11 Φάμαν, ἀπαλλάσσουσά
12 Τ' ἀλγινὸν φρενῶν ἔρωτα.

755 4 Adduxisti meam dominam,
5 Beatis ab ædibus,
6 *Ad* infeliciſſimas nuptiarum delicias.
7 Certè enim ab utrâque *regione*,
8 Aut è terrâ Cretenſi infauſta
9 Volavit inclytas Athenas : Mu-
760 10 nychii verò in littore ligavit
11 Contorta funium initia, *tortos rudentes*,
12 Et in terram continentem *Ve*ſtores deſcenderunt.

Antiſtrophe 2.

1 Quamobrem non licitis amo-
2 ribus animo horribiliter Vene-
765 3 ris morbo fracta eſt.
4 Sævâ autem ſuperata à
5 Calamitate, tectis
6 A ſponſalibus pendentem
7 Nectet laqueum circa
770 8 Candidam adaptans cervicem,
9 Deam triſtem reveri-
10 ta, honeſtámque *turpi* anteponens
11 Famam, depellénſ-
12 que moleſtum ex animo amorem.
775

Ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων) ὄντως γὰρ ἀπὸ ἧς δύο ἀπό τε τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀττικῆς καιρὰ σημεῖα ἐφάνησαν αὐτῇ. τὸ δὲ ἀμφοτέρων ἀκύρως ἔκτε μιλεὸς καὶ παλεός. ἴν' ᾖ ἔτως. ὅπι κακοῖς δὲ σημείοις ἐκδοθεῖσα ἧς γονέων ἦλθες εἰς Ἀττικὴν ἀπὸ τῆς Κρήτης. ἐπεὶ ἢ καὶ δύσορνιν αὐτὴν ἔφη, εἶπε τὸ ἔπτατο ἀντὶ τοῦ ἦλθεν. Μυνύχιον ἢ λιμένα Ἀττικῆς. ὁπλωίνα δέ φησιν ἐν τῷ Μυνυχίῳ λιμένι τῆς Ἀττικῆς παρέβαλον τὰς ἀρχὰς ἧς χρονίων, καὶ ἔδησαν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐξέβησαν ἐν τῇ γῇ. τὸ πλωικοῦ]α ἡ Ἀφροδίτη κακὸν ἔρωτα ἔπεμψε τῇ ἐμῇ δεσποίνῃ. Ὑπέραντλον) ἐκ μεταφορᾶς ἧς ἐν τῇ νηὶ μηκέτι τῆς ἀντλίας ὑπερεχόν δυναμένου. ἀδυα]ῆσα φησὶ πρὸς τὸν συμφορᾶν, καὶ ὑπερβαρῆ νοσήσασα τὸν ἀλγόνων ἐβελεύσατο.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

PHædræ *ſuſpendio extinctæ ſupervenit Maritus* Theſeus, *qui illius interitum deplorat. Inventis tandem literis, quibus miſera illa Noverca* Hippolytum *tentatæ Caſtitatis ſuæ falsò accuſârat, Filium execratur. Innocens ille Juvenis audito tumultu quæritabundus accedit; malè à Credulo Patre acceptus ſe ſuámque cauſam tuetur, nihil apertè de Novercâ fatens, eo quòd Juramentum temerè Nutrici datum Religiosè obſervaret. Quanquam autem plurima Innocentiæ ſuæ argumenta protuliſſet, in exilium pellitur.* Chorus, *qui omnia noverat, ut geſta fuerant, quùm vidit Innocentiam Injuſtè opprimi, querelam ſuper* Hippolyto *orditur, à loco nempe communi de Providentiâ Deorum imperveſtigabili & incertis rerum humanarum vicibus; quibus omnia veluti æſtu quodam volvantur & revolvantur.*

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΗΣΕΥΣ, ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

Ἰαμβοί. *Nuntius.*

Αγ. Ἰοὺ ἰού. Βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων.
Ἐν ἀγχόναις δέσποινα, Θησέως δάμαρ.
Χο. Φεῦ, φεῦ. πέπραγε] · βασιλὶς οὐκ ἔτ' ἔστι δὴ
Γωὴ, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη.
Αγ. Οὐ κωδύσετ'; οὐκ οἴσ' τις ἀμφιδέξιον
Σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομέν δέρης;
Ημ. Φίλαι, τί δρώμεν; ἢ δοκῶ πρᾶν δόμους,
Λύσαί τ' ἄναστον ἐξ ὀπισθαιτῶν βρόχων;
Ημ. Τί σ', ὦ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
" Τὸ πολλὰ πράσσειν, οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου.

HEU, heu! Accurrite omnes, qui prope domum eſtis :
Domina, Theſei uxor, eſt in laqueis.
Cho. Heu, heu, actum eſt. Regia jam non eſt amplius
Mulier, penſilibus in laqueis ſuſpenſa.
Nun. Non feſtinatis? Non adferet aliquis anceps
Ferrum, quo ſolvamus hunc nodum cervicis?
Sem. Amicæ, quid agimus? an placet ingredi in ædes,
Et ſolvere dominam ex aſtrictis laqueis?
Sem. Cur verò non adſunt juvenes famuli?
" Multarũ *rerum* ſatagere & *curioſum eſſe*, non *eſt* in vitâ tutum.

Ἰὰ) πινὲς βέλον] ταῦτα τῶν τεφῶν ἔξωθεν λέγειν. ἔνιοι ἢ ἐξαγγέλων φασὶ. ἐξάγγελο ἢ ὁ τὰ πεπραγμένα ἔνδοι τῆς σκηνῆς τῷ χορῷ ἀγγέλων. βοηδρομεῖν δέ ὅτι, τὸ μὴ βοῆς πρέχειν. ἵνα διὰ τ βοῆς, καὶ ἄλλες πρὸς ὅπικείαν κινήσωσι. Ἀμφιδέξιον σίδηρον) ἀντὶ τοῦ δίστομον, ᾧ ἄν τις πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη δεξιῶς χρήσαιτο. ἐδύκων γὰρ μετέχῃ τοῦ μιάσματο, ὅσοι μὴ ἔκοπτον τὰς ἀγχόνας ἧς ἠγχονισμένων. ἄμμα δὲ δεσμὸς ὁρινίων. καὶ τὸ ἐξ ὀπισθαιτῶν βρόχων, ἀντὶ τοῦ ἧς δεδεμένων βρόχων. 785. Τὸ πολλὰ πράσσειν) οὐκ ἔστιν ἀσφαλὴς ὁ βίο ἧς ἐκβαλόντων ἑαυτοὺ εἰς πολλὰ πράγματα.

ANNOTATIONES.

V. 776. Ἰὰ, Ἰού.) Hæc exclamatio extra Carmen ponitur. Vide ad hujus Fabulæ v. 345. & *Hecub.* v. 1116. Nuntius autem hæc loquitur, quare dele Ἰὰ. & fac ἄγ. *i. e.* ἀγγέλο. Ità quidem Codex *Heinſio-Scaligerianus.*

Αγ. Ὀ-

Ἀγ. Ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν.
Nun. Rectam collocate, extendentes miserum cadaver.

Πικρὸν τόδ' οἰκήρημα δεσπότας ἐμοῖς.
Acerbum est hoc ministerium dominis meis,

Χο. Ὤλολεν ἡ δύσφρων, ὡς κλύω, γυνή.
Cho. Periit infelix mulier, ut audio:

Ἤδη γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δή.
Jam enim ut cadaver componi solet, ipsam extendunt.

Θη. Γυναῖκες, ἴσε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; 790
The. Mulieres, scitis, quisnam clamor sit in ædibus?

Ἦλθ' ἀμφὶ βαρεῖα θεραπόλων ἀφίκετο.
Vehemens sonitus ancillarum pervenit ad me.

Οὐ γάρ τι μ' ὡς ξενικὸν ἀξιοῖ δόμος
Haud enim Me, ut peregrè advenientem dignatur Familia

Πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.
Portis apertis hilariter salutare.

Μῶν Πιτθέως τι γῆρας ἐργάσαι νέον;
Num Pittheo seni aliquid novi accidit?

Πρόσω μὲν ἤδη βιότου. ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν 795
Provecta quidem jam est ætate: sed tamen etiam

Λυπηρὸς ἡμῖν τόνδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους.
Cum magno meo dolore has relinqueret ædes.

Χο. Οὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη,
Ch. Non ad senes tibi tendit hæc fortuna,

Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνῶσί σε.
O Theseu: juniores mortui dolore afficient te.

Θη. Οἴμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίου;
The. Heu, an meorum spoliatur vita liberorum?

Χο. Ζῶσιν, θανέσης μητρὸς, ὡς ἀλγεῖ σοι. 800
Ch. Vivunt, mortuâ matre quàm acerbissimè.

Θη. Τί φῄς; ὤλολεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
The. Quid ais? periit uxor? ex quo casu?

Χο. Βρόχον κρεμασὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.
Ch. Laqueũ pensilẽ strãgulationis, i.e. ut se strangularet, suspendit.

Θη. Λύπῃ παχωθεῖσ', ἢ 'πὸ συμφορᾶς τινός;
The. Doloréne confecta, an ab aliquâ calamitate ad hoc impulsa?

Χο. Τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ κἀγὼ δόμους,
Ch. Tantum hoc scimus, recens enim & ego ad ædes

Θησεῦ, πάρειμι, σῶν κακῶν πευσόμενος. 805
Thes. accedo, tuorũ malorũ deploratrix, i.e. ut tua mala lugeam.

Θη. Αἰαῖ, αἰαῖ. τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέσεμμαι κάρα
The. Heu, heu! quid igitur his coronatus sim caput

Πλεκτοῖσι φύλλοις, δυσφρονῶν θεοῖς ὤν;
Contextis foliis, qui sum infelix Oraculorum Consultor.

Χαλᾶτε κλῆθρα προσπόλοι πυλωμάτων.
Laxate claustra ministri portarum,

Ἐκλύσαθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα
Solvite compages, ut videam infelix cadaver.

Γυναικός, ἥ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν. 810
Conjugis, quæ me mortua perdidit.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Χο. Ἰώ, ἰώ· πάλαινα μελέων κακῶν.
Cho. Heu, heu, misera propter misera mala.

Ἔπαθες, ἐργάσω
Passa es atrocia, confecisti hoc

Τοσοῦτον, ὥστε τόνδε συγχέαι δόμους·
Tantum, ut confunderes hanc domum.

Αἲ αἲ τόλμας, ὦ βιαίως θανοῦσ', ἀνοσίῳ τε συμφορᾷ
Heu heu audaciam: ô violenter mortuam, & scelerato casu,

Σᾶς χερὸς πάλαισμα μελέας, 815
Certamen tuæ miseræ manus.

Τίς ἆρα σὰν πάλαιναν ἀμερσεῖ ζωάν;
Quis verò delevit tuam miseram vitam?

Θη. Οἴμοι ἐγὼ παθέων, ὧν ἔπαθον, ὦ πάλαινα,
The. Hei mihi propter mala, quæ sum passus. ô misera Uxor.

Τὰ κάκις' ἐμοῖς κακοῖς. ὦ τύχα,
Pessima mea mala: ô fortuna,

Ὡς μοι βαρεῖα κἀδόμοις ἐπεστάθης.
Quàm gravis mihi, & meis ædibus accessisti,

Κηλὶς ἄφερτος ἐξ ἁλαστόρων τινός, 820
Non dicenda macula ex aliqua furiâ.

Ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν) De hoc Veterum more in dirigendo & extendendo ad pristinam formam Functorum corpora, Vid. *Petr. Victorii* Var. Lection. l. 10. c. 20. & *Isaac. Casaubon.* Lection. *Theocrit.* c. 1. *Josua Barnes.*

V. 789. Νεκρὸν) Ὁ νεκρὸς *Cadaver* sonat & dicitur tam de *muliere*, quàm de *Viro*, sicut & ὁ νέκυς· paulò supra v. 786. ἄθλιον νέκυν de *Phædrâ* dicitur. Vid. infra ad v. 809. De *Extensione* & Collocatione Mortuorum, vid. supra ad v. 786. *Josua Barnes.*

V. 792. Ὡς θεραπόλων) Ridiculè hactenus in hoc certè loco per *Spectator* hoc verbum reddiderunt interpretes: cùm propriè hic & sæpe aliàs usurpatur de Homine, qui de consulto Oraculo *Delphico* redit, ex more coronatus. Quales ut sancti homines, ab omnibus comitèr & reverentèr excipi solebant; de quâ re vide *Scholiasten.* Quin Navis illa, quam ad Oraculum quotannis *Athenienses* coronatam miserunt, dicta erat Θεωρίς, eò quòd in illâ Θεωροὶ *Delum* veherentur, alio nomine Πάραλος & Δηλιάς· De quâ *Callimachus* Hymn. εἰς Δῆλον v. 314. Ἔνθεν ἀειζώοντα Θεωρίδα πομπὸν ἀοιδῇ ἱερὸν Φοίβου κεκορυθμένον πέμπειν πατρίδι νηὸς ἐκείνης. Vid. *Hofmanni* Lexicon Contin. Tom. 2. & *Cæl. Rhodigin.* l. 8. c. 9. præcipuè verò *Æschyl.* Scholiast. ad Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας v. 864. & quæ Nos ad *Supplic.* v. 97. Θέωρος quoque Nomen proprium Poetæ Veteris Ῥησογενέος. Vid. *Sam. Petiti* Miscell. l. 7. c. 6. & eund. Comm. in LL. *Atticas* l. 8. tit. 1. *Josua Barnes.*

V. 803. Λύπῃ παχωθεῖσ') τὸ πά in παχωθεῖσα brevis est. Vide *Phœniss.* v. 19.

V. 806. Αἲ, αἲ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέσεμμαι κάρα) *Theseus* ab Oraculo coronatus redit. Vid. *Scholiasten* ad hunc locum & paulò suprà ad v. 792. Vid. etiam *Sophocl.* in *Oedipo* Tyranno — ἐγὼ γὰρ ἂν κάρα Πολυστεφὲς δῆτ' ἔρπε παγκάρπῳ δάφνῃ. *Scholium* — Οἱ γὰρ δοκοῦντες ἀμαθεῖς παραχθόμβοι ἐκ Δελφῶν ἱστεμμένοι ἀπαντῶσι. *Aristoph.* in *Pluto.* Οὐ γάρ με τυφλὸς, στέφανον ἐχόντα γε. Vid. *Joh. Brodæi* Miscell. l. 4. c. 15. Item *Julii Cæsaris Bulengeri* de Oraculis & Vatibus l. 1. c. 101. *Josua Barnes.*

V. 809. Δυσδαίμονα γυναικὸς) Subaudi νεκρόν· De *Muliere* autem æquè ac de *Viro* ὁ νεκρὸς & ὁ νέκυς dicitur & significat *cadaver.* Vid. suprà ad v. 789. *Josua Barnes.*

Κατα-

Καταχνᾶ μὴ ἦν ἀβίωτος βίος.
Καὐδᾶ δ' ὁ πάλαι πέλαγος εἰσορᾶν
Τοσοῦτον, ὥστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,
Μήδ' ἐκπερᾶσαι κῦμα τῆσδε συμφορᾶς.
Ἐκλύεθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω πικρὸν θέαν.
Τίνα λόγον πάλαι, τίνα τύχην σέθεν
Βαρύποτμον, πλῆμον, φερόμενον τύχῃ;
Ὄρνις γὰρ ὥστις ἐκ χερῶν ἀφανὴς εἶ,
Πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ὁρμήσασά μοι.
Αἶ, αἶ, αἶ. μέλεα πάθη τάδε.
Πόρσωθεν δὲ ποθὲν ἀνακομίζομαι
Τύχαν, δαμόνων ἀμπλακίαισι
Τῶν πάροιθέν τινος.

Χο. Οὔ σοι τάδ', ὦ Ἄναξ, ἦλθε δὴ μόνῳ κακά
Πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λέχος.

Θη. Τὸ κᾶτα γᾶς θέλω, τὸ κᾶτα γᾶς μένειν
Μετοικίαν, σκότῳ θανὼν ὁ τλήμων,
Τῆς σῆς φερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας.
Ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.
Τίνος κλύω; ποθὲν θανάσιμος τύχα,
Γυναῖ, σὰν ἔβα τάλαιναν καρδίαν;
Εἴποι τις ἂν τὸ πρᾶγμ' ἐμὲν, ἢ μᾶτέω ὄχλον
Στέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
Ἰώ μοι μοι, σέθεν μέλεος,
Οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
Οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' ἀπωλόμην·
Ἔρημος οἶκος, κατὰ τέκν' ὀρφανεύεται.

Χο. Ἔλιπες, ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν,
Ἀρίστα θ', ὁπόσας ἐφορᾷ
Φέγγος ἀελίου τε,
Καὶ νυκτὸς ἀστεροπὸς σελάνα.
Ἰὰ τάλας, ὦ τάλας, ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
Δάκρυσί μου βλέφαρα
Καταχωθέντα, τέγγεται σᾶι τύχαι·
Τὸ δ' ὅπη πρόσθε πῆμα φέρουσα πάλαι.

Θη. Ἔα, ἔα· Τί δή ποθ' ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς
Ἑρμηνέα, θέλει τί σημᾶναι νέον;
Ἀλλ' ἦ λέχεως μοι κατὰ τέκνων ὕπεστολάς
Ἔγραψεν ἡ δύσλεως, ἐξαγυμνῶσ';
Θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως

Consumit igitur *me* mea misera vita.
Ego verò miser intueor pelagus malorum
Tantum, ut ego nunquam possim emergere rursus,
Nec superare fluctus hujus calamitatis.
Solvite nodos, ut videam miserum spectaculum.
Quâ oratione te miser, quam tuam fortunam
Infelicem, misera, compellem?
Avis n.ut quædã ex manib.evolans ex homin.conspectu sublata,abis
Saltu mihi acerbo ad Plutonem ruens.
Heu, heu; heu, heu! miseranda, miseranda *sunt* hæc mala.
Ex anteacto autem ævo alicunde, refero & *patior*
Calamitatem *hanc*, propter peccata *in* deos *commissa*,
Superiorum alicujus *meorum progenitorum*.
Cho. O rex non tibi soli hæc mala acciderunt:
Cum multis aliis perdidisti tuam inclytam conjugem.
The. Sub terrâ volo, sub terrâ caliginem *hinc*
Migrans habitare, mortuus *in* tenebris miser,
Orbatus tuâ charissimâ consuetudine:
Perdidisti enim *me* magis, quàm *ipsa* perieris.
Ex quo audio? unde letalis ille casus,
Mulier, accessit *ad* miserum cor tuum?
Dicitne aliquis factum, an frustrà turbam
Famulorum meorum continet domus regia?
Heu mihi, mihi, propter te miser *sum*;
Quantum luctum vidi ædium
Non ferendum, neque dicendum; sed perii:
Domus *est* deserta, & liberi sunt orphani.
Ch. Reliquisti, reliquisti *nos*, ô charissima mulierum,
Optimáque, quotquot aspicit
Lumen solis,
Et noctu splendens luna.
Hei miser, miser; quantum malum habet domus!
Palpebræ meæ lacrymis
Perfusæ madefiunt tuo fato:
Sed & sequens malum horreo jampridem.
The. Sine, sine. Quidnam verò istæ literæ ex charâ manu
Suspensæ *sibi volunt*? Quid novi volunt significare?
An verò de lecto liberisque mihi literas
Scripsit infelix, *aliquid à me* petens?
Bono sis animo, misera. Lectos enim Thesei

Καταχνὰ μὴν ἦν) ἀντὶ τοῦ καταφθορά. λείπει ἢ τὸ κατέλαβέ με. ὁ ἢ νὺξ καταφθορᾷ ζωῆς ἀβιωτοποιὸς κατέλαβέ με. κακῶν ἢ ὁ πάλαι πέλαγος εἰσορῶ. γράφεται ἢ κἀτακοπὰ μῦθον, ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσκει. Μὴ δ' ἐκπερᾶσαι κῦμα) ἀντὶ τοῦ ἐκκολυμβῆσαι. ἐπεὶ κἀ πέλαγος φερέσιπτα. ἐνέμεινε ἢ τῇ μεταφορᾷ. Ὄρνις γὰρ ὥς τις) ὥσπερ ὄρνις κραταιωθεῖσά τινος, ἀφανὴς γίνεται. ὅτω κἀ σὺ, ταχέως ἐν τῷ ἅδῃ πεδήσασα. Πρόσωθεν δὲ ποθεν) πόθεν ζωέδη μοι αὕτη ἡ συμφορὰ, μὴ ἄρα ἕνεκεν ἧς προέδην ἠμαρτημένων μοι, ἢ φῶς πνος παλαιᾶς ὀργῆς ἧς δαιμόνων. Ἄλλως. Ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθεν) ὅ ὅτιν ὐδ' ἐμὸν ἁμάρτημα πεπωμένα, ἀλλὰ λείπει πορνικόν. Ἄλλως. μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἧς προτέρων μου, ἤτοι ἀρχαίων προγόνων, ἀναλαμβάνω τοιαύτην δυσχέραν παρὰ θεῶν. Οὔ σοι τάδ' ὦ Ἄναξ) κἀ ἐν τῇ Ἀλκήστιδι, † τὰ γάρ τε πρῶτος, ὐδὲ λοιδορεῖ βροτῶν γυναικὸς ἐναλίας ἡμπλακες. Τίνος κλύω) λείπει ἢ παρά. παρά πνος ἀκούσω κἀ μαθήσομαι τὸ συμβὰν σοι, ἄπορον ὅθεν ἀπώλα. τίς ἂν εἴποι τὸ γλυκόμυθον ἢ ὄντως τὸ δῶμα μάτην ἔχει θεραπόντων ὄχλον. Οὐ τλητὸν ὐδὲ ῥητὸν) ὃ ὅτε σιωπᾷν δύναμαι, μέγα γάρ ὅτιν· ὅτε λέγειν, ἀχύλιν γάρ μοι φέρει τὸ παράδοξον τῶν θανάτων. Νυκτὸς ἀστεροπὸς) κἀ ἡ διὰ νυκτὸς λαμπρὰ σελήνη, ὡς πρὸς ἀνθλασολὴν τῶν ἡλίου· ἐκεῖνον γὰρ κρύπτει πάντων ἧς ἀστέρων τὸ φῶς. Τὸ ἔλιπες ἔλιπες ὦ φίλη) ἀντὶ τοῦ ἀπέθανες, ἔλιπες τὸ ζῆν. κἀ τὸ ἰὼ τάλας, ἀντὶ τοῦ τάλαινα. κἀ γὰρ ταῦτα τῶν χρῶ φασι. Τὸ δ' ἐπὶ τῷδε) διὰ τί γὰρ κακῶς ἀπήγξω, πρὶν ἔ φοβῆμαι, μὴ κἀ ἕτερόν τι πάθω κακόν. Ἔγραψεν ἡ δύσλεως) μᾶλλον ἔγραψε θεραπαίνοις, ἵνα μὴ ἄλλῳ μηνύσωμαι, ἢ διὰ τὰ τέκνα. 860. Θάρσει τάλαινα) γελοῖον πρὸς νεκρὸν τὸ θάρσει. συγγνωστέον δ' ἴσως διὰ τὴν θεραπείαν συμφορᾶν. σφενδόνην λέγει τὴν δεσμὸν. τύπον δ' τὴν ὁπλομηχάνην σφραγῖδα ἧς δεσμῆς. φθονεῖ σφενδόνης με δ', ἀντὶ τοῦ ἡδυῖσι, φερεσέπιν) κολακεύουσιν· αὐτῆς γὰρ εἰσι. φέρε δὴ ἓν ὑποκάμω τὸν δεσμὸν ἡ σφραγὶς τοῦ δακτυλίου, κἀ τὰς φρενοβλαβεῖς ἀναλύσας, ἴδω τί βούλ) σημᾶναι ἡ δέλτος. † *Alceſt.* v. 417.

ANNOTATIONES.

V. 821. Καταχνᾶ) Aliàs καταχνά. Vid. Schol. Et *Heſychius* καλλακίνα, διαφθορά. Hoc verbum agnoſcit etiam inter ἀπαξαπλᾶς λεγόμενα *Euſtathius* fol.381.lin.20.& *Phavorinus*: Videtur attinere ad καταχαίνω. Utramque lectionem agnoſcit *Scholiaſtes* ut & *Euſtathius* loco prædicto. *Scaliger* autem pro μὴν ἦν legit μή πω. *Joſua Barnes.*

V. 822. Κακῶν δ' ὁ πάλας πέλαγος εἰσορᾶν) Ita infra ad *Ion.* v. 923. Dixit κακῶν θεσαυρόν· In quem locum vide quæ Nos. Ita *Herc. Fur.* v. 1088. Κακῶν ἢ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. *Joſua Barnes.*

V. 823. Ἐκλύσαι) De hoc verbo vid. ſupra ad v. 470.

V. 833. Τᾶν) aliàs ταῖς. Vid. *Schol.*

V. 834. Ὦ Ἄναξ) quomodo differt ab ὦναξ vid. *Phavorinum.*

V. 856. Ἔα, ἔα) Extra Carmen & hæc legunturvid. ſupra v. 776.

Οὐκ

Οὐκ ἔσι, δῶμά δ', ἥ τις εἴσεισιν γυνή.
Καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
Τῆς σὸν ἔτ' ὄντος τῆσδε, προσαίνουσί με.
Φέρ', ἐξελίξας σφιγμάτων σφραγισμάτων,
Ἰδω, τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.
Χο. Φεῦ, φεῦ· τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχᾶς
Ἐπεισφέρει θεὸς κακόν. ἐμοὶ μὲν ἦν
Ἀβίωτος βίου τύχα πρὸς τὸ κραν θὲν
Εἴη τυχεῖν. ὀλωλυῖας γὰρ, ἐκτὸς ὀργάς, λέγω
(Φεῦ, φεῦ·) τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
Ὦ δαίμων, εἴπως ἔξι, μὴ σφήλῃς δόμους.
Αἰτυμολύτης ὁ κλυδὶ μου· πρὸς γὰρ τινος
Οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακῶ.
Θη. Οἴμοι· τόδ' ἦ ἄλλο πρὸς κακῷ κακὸν,
Οὐ τλητὸν ὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλαις ἐγώ.
Χο. Τί χρῆμα; λέξον; εἴ τι μοι λόγου μέτα.
Θη. Βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πῇ φύγω
Βάρος κακῶν; ἀπόλωλα δόμων οἴχομαι.
Οἷον, οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
Φθεγγόμενον, τλήμων.
Χο. Αἰ, αἰ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
Θη. Τόδε μὲ ὐκ ἔτι σόμα ἐν πύλαις
Καθέξω δυσεκπέραντον, ὀλοὸν, ὀλοὸν
Κακόν. ὦ πόλις, πόλις,
Ἱππόλυτος συνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη δι γῆν
Βίᾳ, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.
Ἀλλ', ὦ πάτερ Πόσειδον, ἃς ἐμοί ποτε
Ἀρὰς ὑπέσχου τῆσδ', μιᾷ κατεργάσῃ
Τέκνων ἐμῶν παῖδ'· ἡμέραν δ' μὴ φύγῃ
Τιῶδ', εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφῆς ἀρά.

Ἰαμβοί.

Χο. Ἄναξ, ἀπόδυχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
Γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακιῶν· ἐμοὶ πίθου.
Θη. Οὐκ ἔσι. κ' πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς.
Δυοῖν δ' μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται·
Ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ᾅδου δόμους
Θανόντα πέμψει, τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων·
Ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν, ἀλώμενος
Ξένην ἐπ' αἶαν, λυπρὸν ἀντλήσῃ βίον.
Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα
Ἱππόλυτος· ὀργῆς σ' ἐξανεὶς κακῆς, ἄναξ
Θησεῦ, τὸ λῷστον σοῖσι βέλεσιν δόμοις.
Ιππ. Κεκλυῆς ἀκούσαι σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
Σπουδῇ. τὸ μὴ τοι πρᾶγμ', ἐφ' ᾧ πιν' νῷν ξένης,
Οὐκ οἶδα, βαλοίμην σ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
Ἔα, τί χρῆμα; σὸν δάμαρθ' ὁρῶ, πάτερ,
Νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον.
Ἦν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε,
Οὕτω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
Τί χρῆμα πάσχει; πῶς ποτ' ὤλετ' ὀλλυμένη;

868. Ἀβίωτος βίου τύχα) τύχη ἀβιωτοποιὸς ἢ ζωῆς. ἀντὶ τοῦ βίου πρὸς τὸ συμβὰν ἀβίωτός ὅστι, πρὸς τὸ κρανθὲν γὰρ, νυν ἀντὶ τοῦ πρὸς συμβάν.

Ὀλομένους γὰρ) τὸ ἔξης ὀλομένους δόμους ἐμῶν ἐμῶν θεσπόζων ἐκ ἔτ' ὄντας λέγω.

Τὸ ὦ φεῦ φεῦ) θαὶ μέσω. Πρὸς γάρ τινος) ἢ πρὸς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ. ὦν' ἢ ὅτως, ὑπό τινος τύχης.

881. Κακῶν ἀρχηγὸν) ἀντὶ τοῦ κακοῦ λόγου ἀρχὴν λέγεις. τὸ ἑξῆς τόδε μὴ δυσεκπέραστον ὀλοὸν κακὸν, ἐκ ἔτι σιωπήσω. σόμα δὲ πύλαις πεφυκόσικῶς ἐν τῷ σόματι. ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ Ὁμηρικῷ, ἕρκος ὀδόντων. Δυσεκπέραστον δὲ) δυσεπάλακτον, δυσεπίληπτον. Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας) ἀντὶ τοῦ πρῶτον Δία ὑβρίσας.

Ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον) μιᾷ τούτων σῇ καταρῶν κατέρξασαι τὸν ἐμὸν παῖδα. ποίων δέ; ἃς ἐμοὶ ὑπέσχου. τὸ ἀνελθεῖν ἐξ ᾅδου, τὸ ἀποστῆναι ὑπὸ τοῦ λαβυρίνθου, τὸ πιμφθῆναι τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ θανατον.

Γνώσῃ γὰρ αὖθις) ἔχει γὰρ γνῶναι ὅτι ἡμάρτες. ἀμπλακιῶν, ἁμαρτιῶν. κ' ἐν Ἀλκήστιδι, ὃ γὰρ πρῶτος ὧδε λοιδορεῖ βεβηκὼς γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες.

Καὶ πρός γ' ἐξελῶ) αὖθις ἐπανηλθὼν, ἀντὶ τοῦ ἅπαξ. ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐκβαλῶ αὐτὸν ἐκ ταύτης τῆς γῆς. 894. Δυοῖν δ' μοίραιν) θατέρᾳ μιᾷ τῶν δύο μοιρῶν πλησθήσεται. Θατέρᾳ) τῇ ἑτέρᾳ. Λέγει δ' κ' θατέρου, ἀντὶ τοῦ ὁ ἕτερος· κ' ἄτερος, ὁ ἕτερος, Δωριεῖσι· κ' μακρύνει ἡ πρωτέρα. Ἐκ γὰρ Εὐσαθίᾳ εἰς Ὅμηρον παρεκβαίνων.

908. Οὕτω χρόνου παλαιὸν) ἢ πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἀλλ' ἐναλίχος. ἀντὶ τοῦ ἦν ἀρτίως κατέλιπον τὸ φῶς ὁρῶσαν, ἕως ἀπέθανεν.

Denúmque, non eſt ulla, quæ ſit ingreſſura mulier.
Atqui notæ palæ aureæ *annuli*
Hujus non amplius viventis, ac *defunctæ*, blandiuntur mihi.
Age, explicatis vinculis ſigillorum,
Videam quid mihi literæ iſtæ dicere velint.
Cho. Heu, heu, hoc iterum novum *malum* per ſucceſſionem
Malorum addit Deus. Mihi igitur
Vitæ miſera conditio propter factum hoc
Erit. Dico enim periiſſe, neque amplius eſſe
(Heu, heu) domum dominorum meorum.
O Deus, ſi poſſibile eſt, nè evertas domum.
Audi verò precantem: præterea enim alicujus
Novi mali ſiniſtrum augurium, ut vates, profpicio.
The. Hei mihi, quale hoc aliud malum ad malum *acceſſit*,
Non ferendum, neque dicendum?
ô me miſerum.
Ch. Quid rei eſt? dicito, ſi quid verbis mecum communicari poteſt.
The. Clamant, clamant literæ non ferenda. Quò fugiens vitabo
Molem malorum? perditus enim
pereo!
Quale, quale vidi in ſcriptis carmen
Sonans, miſer!
Ch. Heu, heu; profers ſermonem autorem malorum.
The. Hoc proteclò non amplius intra portas oris
Continebo inexplicabile, noxium, noxium
Malum. ô civitas, civitas,
Hippolytus auſus eſt attingere meum thalamum
Per vim, venerando Jovis oculo contempto.
Sed, ô pater Neptune, quas mihi aliquando
Tres imprecationes promiſiſti, unâ confice
Ex iſtis meum filium: diem verò nè effugiat
Hunc, ſi modò nobis dediſti certas imprecationes, *eventu ratas.*

Chorus.

Cho. Rex, deprecare hæc rurſus à diis:
Intelliges enim te peccâſſe: pare mihi.
The. Non fiet. Præterea verò expellam ipſum ex hâc terrâ.
Duorum verò fatorum altero mactabitur:
Aut enim Neptunus ipſum ad domum Plutonis
Mittet mortuum, meas imprecationes honorans:
Aut expulſus ex hâc terrâ, vagans
In terrâ peregrinâ, miſeram vitam deget.
Ch. Atqui ille ipſe filius tuus opportunè adeſt
Hippolytus: remittens autem malam iram, rex
Theſeu, optimè tuæ conſule familiæ.
Hip. Audiens tuum clamorem, pater, veni
Celeritèr. ſed tamen rem, propter quam nunc gemis,
Non novi; cuperem autem ex te audire.
Eia, quid rei eſt? tuam conjugem, pater, video
Mortuam: hoc dignum eſt maximâ admiratione.
Quam modò reliquí in hâc luce,
Non diù ex illo intuebatur *hanc lucem.*
Quid accidit ei? quo modo periit?

Πάτερ,

Πάτερ, πυθέσθαι βέλομαι σέθεν πάρα.
Σιγᾶς; "Σιωπᾶς σ' ὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
" Ἡ γὰρ πυθοῦσα πάντα καρδία κλύειν,
" Καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος ὢν ἀλίσκεται.
Οὐ μὼ φίλους γε, κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους,
Κρύπτειν δίκαιον σούς, πάτερ, δυστροπίας.
Θη. "Ω πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἀνθρωποι μάτην,
" Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,
" Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, καὶ ξυζυγίσκετε;
" Ἓν σ' ὐκ ἔπεισαθ', ὐδ' ἐπηράσασθέ πω,
" Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν ὐκ ἔνεστι νοῦς;
Ιω. Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
" Τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατὸς ἔσ' ἀναγκάσαι.
Ἀλλ' (ὡς γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς) πάτερ.
Δέδοικα, μή σου γλῶσσ' ὑπερβαλῇ κακοῖς.
Θη. Φεῦ, χρὴ βροτοῖσι τὴν φίλων τεκμήριον
" Σαφές τι κεῖσθαι, τὴ δόξῃ γνώσιν φρενῶν,
" Ὅστις τ' ἀληθὴς ὢν, ὅστις μὴ φίλος·
" Διττὰς δ' φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
" Τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἑτύγχανεν·
" Ὡς ἡ φρονοῦσα τἀδικ' ἐξηλέγχετο
" Πρὸς τῆς δικαίας, κὐκ ἂν ἠπατῶμεθα.
Ιω. Ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν δῶς με θαλάμων ἔχει
Φίλων, νοσοῦμαι σ' ὐδὲν ὄντες αἴτιοι.
Ἔκτοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
Λόγοι, παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.
Θη. Φεῦ, τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός;
" Τί τέρμα τόλμης κὴ θράσους γενήσεται;
" Εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτον ἐξομνύσεται,
" Ὀσ' ὕστερον τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
" Πανοῦργον ἔσται, θεοῖσι προσβλητέον χθονὶ
" Ἄλλην θέσιν γαίαν, ἣ χωρήσεται
" Τοὺς μὴ δικαίους κὴ κακοὺς πεφυκότας.
Σκέψασθε σ' εἰς τονδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγώς,
Ἤλεγχε τἀμὰ λέκτρα, κἀξελέγχεται
Πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστον ὤν.
Δεῖξον σ', ἐπάν γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας,

910 Pater, volo ex te audire.
Taces? "Silentii verò nullus *est* usus in malis:
"Cor enim cupiens omnia audire,
"Et in malis *aliorum audiendis* avidum esse deprehenditur.
Non tamen amicos & aliquid amplius quam amicos,
915 Celare *est* justum, ô pater, tuas calamitates.
The. O in multis rebus peccantes homines temerè,
"Cur utiq; artes quidem sexcentas docetis,
"Et omnia machinamini, & excogitatis?
"Unum verò non scitis, neque invenistis adhuc,
920 "Ut sapere doceatis *illos*, quibus non ineſt mens?
Hip. Peritum sapientiæ doctorem dixisti, quicumque rectè sapere
"Non sapientes potis est, *i. e. potest*, cogere:"
Sed (non opportuno enim tempore subtiliter disputas) pater
Metuo ne tua lingua excedat *in* malis.
925 *The.* Heu, Oportebat hominibus notam amicorum
"Manifestam aliquam esse, & dijudicationem mentis,
"Quisnam verus sit & quis non *sit verus* amicus:
"Et omnes homines duplicem vocem habere,
"Unam quidem veracem, alteram verò qualemcunque:
930 "Ut quæ cogitaret injusta, & *mentiretur*, argueretur
A justâ, & tum neutiquam deciperemur.
Hip Sed profectò apud tuas aures aliquis me calumniatus est
Ex amicis; laboramus autè quamvis nulli culpæ simus affines.
Obstupui. Nam perterrefaciunt me tua
935 Verba, erumpentia extra sedem mentis, *i.e. præter rationem.*
The. Heu, quò progredietur humana mens?
"Quis finis temeritatis: & audaciæ erit?
"Si enim uniuscujusque viri vita superbè propagetur,
"Et posterior priore longè
940 "Deterior sit, deos adjicere terræ
"Oportebit aliâ terrâ, quæ capiat
"Eos, qui sunt injusti & mali.
Intuemini verò in hunc, qui cum ex me natus sit,
Polluit meum thalamum, & deprehenditur
945 A mortuâ manifestè, quòd fuerit flagitiosissimus.
Ostende igitur, quandoquidem ad *hoc* piaculum es progressus,

Σιωπᾶς δ' ὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς· ὅτως. ἐν τοῖς κακοῖς ὐδεὶς ὀφείλει σιγᾶν. ὐδὲν ὄφελος φησίν, ὐδὲ κέρδος ἐν τοῖς κακοῖς ἡ σιωπή. Ἡ γὰρ πυθοῦσα) ἡ γὰρ καρδία ἐπιζητοῦσα πάντα ἀκούειν, δαπανᾶ). λίχνος δέ, ἤτοι ἐπιθυμητικὸν, πρόσεργον. Κρύπτειν δίκαιον) ὐ γὰρ ὀφείλεις κρύπτειν τὰς σὰς δυσχολίας, τοὺ φίλους σου. Ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες) ὦ ἄνθρωποι πολλὰ ἐπισάμενοι κὴ διδάσκοντες τοὺ ἀνθρώπους πλὴν τότου, τὸ διδάσκειν σωφρονεῖν. Δεινὸν σοφιστὴν.) λογισὴν, ὄξεταστὴν, διδάσκαλον. ὁ νοῦς τυγχάνον, ἀληθῶς καλὸν διδάσκαλον εἶπας τὸν δυνάμενον διδάξαι φρονεῖν τοὺ μὴ φρονοῦντας. Ἀναγκάσαι) πεῖσαι ἂν φησὶν εὖ παραινέσῃς κὴ συμβουλίαι τὴν ποιητὴν· ὐχὶ τὰ δέοντα φρονεῖν διδάσκουσα τοὺς ἀνθρώποις αὖται. λέγομεν δ', ὅτι τῇ προφάσει τὴν ὑποψίαν ἔλυσεν. εἰπὼν οἷσιν ὐκ ἔστι νοῦς, εἰς γὰρ νοῦν ἔχοντα ἀνδρα καταβάλλομεν παραίνεσις καιρὸν φέρει· εἰς δ' ἄνευ, μάτην ἐκείσεται. Δέδοικα μή σου) φοβοῦμαι μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ὑπερβάλλουσά σε ἡ γλῶσσα, ἄνευ κὴ παραφρονα ποιήσεις. Ὅστις τ' ἀληθὴς) ἐπὶ μὲν τὴν ἄλλων πραγμάτων εὐείσομαι διάκρισιν, εἴτε καλὸν ὄζει, εἴτε κακὸν, ὥσπερ ἐπὶ τῷ χρυσῷ. δοκιμαζόμενος γὰρ φαίνεται, εἰ καλὸς ὄζει, ἢ κακός. ἐπὶ δὲ τοὺ ἀνθρώπους ὐχ ἐυρίσκομεν. ἐχεῖν δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις δύο φωνὰς ἔχειν, δικαίαν τε κὴ ἄδικον. ἵνα ἐὰν ἡ ἄδικος φανὴ ἠθέλησε ψεύσασθαι, ἁλίσκετο ὑπὸ τῆς δικαίας, ἵνα μηδεὶς ἀπαλήθη. Ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν δῶς) μὴ ἄρα τίς με διέβαλεν εἰς τὸ σὸν δῶς ὑπὸ τὴν φίλων. 934. Ἔκτοι πέπλησμαι) ξένους λόγους ἀκούων ἔκπλησσομαι. οἱ γὰρ σοὶ λόγοι ἔξεστροποὶ τὴν φρενῶν μου, ὥς τε μαινόμενοι, ἔξεσκηκότες, ἄδικοι, παραλογισμοὶ, μὴ καλῶς λεγόμενοι, ἀλλ' ἔξω τῆ διανοίας ὄντες. Τί τέρμα τόλμης) τί ἔσται τὸ τέλος τῆ θράσους, τὸ θρασὺ δηλονότι. Εἰ γὰρ καὶ) ἀνδρὸς) εἰ γὰρ ἐπερθήσεται ἑνὸς ἑκάστου ἀνδρὸς ὁ βίος, κὴ ἐπιμένομεν χείρων ἔσται τῆ πρὸ αὐτοῦ, ὀφείλομεν δείσεις τοῖς θεοῖς ἀνενεγκεῖν, ἵνα ἄλλην γῆν τινα ἀπομείσῃ, ἣ τις τοὺ κακὸς χωρήσῃ. ὃν τότε διαβάλλει τὸν τρόπον τῆ Ἱππολύτου. Ἄλλως. Εἰ γὰρ χθὼν ἑκάστου ἀνδρὸς ἡ κακουργία αὐξάνεται, ἵνα ὁ μεταγενέστερον τῆ προγεγενημότος πανουργότερός ὄζιν, ἐχέτω τοὺ θεοὺς ἄλλην πόλιν κτίσαι εἰς τὸ χωρῆσαι τοὺ πανούργους. Θεοῖσι) εἰσὶ φύσις ζώων προὸς ἑτέραν φύσιν ζώων ἐναντίως ἔχουσα, οἵη ἡ τῆ λεόντων προὸς τὴν τῆ ἀνθρώπων, ἡ τῆ λύκων προὸς τὴν τῆ προβάτων. κὴ Ὅμηρος, † ὡς οὐκ ἔστι λέοντα κὴ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ, οὐδὲ λύκοι τε κὴ ἄρνες ὁμόφρονες. κὴ τοῖς μὲν θηρίοις δέδοται προὸς οἴκησιν ἡ ἐρημία, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὰ ἡμέτερα τῆ χωρίου. ὅταν φησὶν, προὸς ἄκρον χαλκὸς προσκόψῃ ἡ τῆ ἀνθρώπων φύσις, ἀποβήσονται οἱ θεοὶ, τοὶ τοὺ πονηροὺς κατοικήσοντες εἰς τοὺ ἐρήμους· ἀλλ' οἰκεῖ δῆθες. εἰς τὰ ἡμέτερα χωρία; ἀλλ' ἐκεῖ δίκαιοι ἄνθρωποι. λοιπὸν ἀνάγκη ἑτέρας δεῖσθαι γῆς. 943. Σκέψασθε σ' εἰς τόνδε) ἀποβλέψατε φησὶ προὸς τὸν ἐμὸν υἱὸν, ὅστις ἠθέλησε μιᾶναι τὴν ἐμὴν κοίτην, κὴ ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ὑποθανούσης.

† *Iliad.* χ. v. 262.

ANNOTATIONES.

V. 917. Τί δὴ τέχνας) τὸ τί in τέχνας brevis est. Vid. ad *Phœniss.* v. 19. Similem verò locum & in eundem ferè sensum expressum habes *Medæ.* v. 190.

V. 525. Φεῦ, χρὴ βροτοῖσι τὴν φίλων τεκμήριον) Vid. similem locum *Medæ.* v. 516.

V. 946. Δεῖξον—τὸ τὸν πρέσωπον) Quando loquentium fraudes aut mendacia suspicamur, jubemus eos *coràm nos rectis oculis dicere.* Vid. quid de hâc re ad *Cyclop.* v. 210. *Josua Barnes.*

Σοὶ δὴ θεοῖσιν) σὺ δ' εἶ ὁ τἄλλα πάντας σοφὸς ὤν, κἀ σώφρων, κἀκ κακῶν ἀμείνων ἦλθ' κακῶν. ἐδαμῶς ἐγὼ πείσομαι τοῖς σοῖς ψεύσμασι. Σίτοις καπίλλε) ἀντὶ τοῦ χλεύαζε, ἀποπλάνα τοὺς ἀνθρώπους, ὥς τε πείζειν τερφάς. ἢ ἐν λόγοις ἐμπορεύῃ, καθάπερ οἱ λεγόμενοι λογέμποροι, κἀ μὴ κατὰ φύσιν φιλοσοφέντες, ἀλλ' ὁι πρὸς λόγους καπιλεύοντες. κἀ τοῖς σπίοις τοῖς δ' ἀψύχοις βορᾶς· ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀγνεύετε, ὡς οἱ φιλόσοφοι μηδὲν κατ' ἄλλ' ἐδιομιῶν ζῶν ἢ ἑτέρων εὐδοκοῦντες, ἀλλὰ σίπον μόνον. κἀ ἔχοντες τὸν Ὀρφέα βασιλέα, ὡς σώφρονα ἐπεὶ δὲ ἔνδοξος ὢν ὁ Πυθαγόρας, ἤδη κἀ πολλοὶ ἀψύχων ἀπέχοντο. ἀνάγει δὲ πού χρόνος. πρὸς αὐτὸν δὲ αἰνίξασθαι βάλε.) ὁ Εὐριπίδης. τοιοῦτος δέ ἐστιν, ὃς τὰ "ἠρωϊκὰ πρόσωπα εἰσάγων φιλοσοφοῦντα. Βάκχαι) πολλῶν γραμμάτων ἐπισταμένους. τὸ γὰρ ληφθῆναί σε σκαιὸν ἐποίησε σε πλὴν ἄσκησιν. Τέθνηκεν ἤδη) εἰ δ' νομίζεις φησὶν ἐκφυγεῖν ταύτης ἀποθανάσης, ἐδαμῶς ἔσῃ τοῦτο. ἐπεὶ ἔχεις εἰς ἔλεγχον τὰ γράμματα. Μισεῖν σε φήσεις πλώδε) ἀλλ' ἔχεις εἰπεῖν. ὅτι ἐμίσησεν ὡς νόθον ὄντα. ἐπειδὴ οἱ γνήσιοι πολέμοι εἰσὶ τοῖς νόθοις. Κακλὼ ἄρ' αὐτῷ) οἱ ἔμπροσθεν τὰ μὴ παρέχοντα, τὰ δ' λαμβάνοντα, κἀ τοῦτο ἐπ' ὠφελείᾳ πιθοῦσιν. εἰ ἦν αὐτῇ πλὴν ψυχὴ αὐτῆς ἔδωκεν, ἵνα σεμνοτέρα τοῦ παιδὸς καταστήσῃ, ἄφρων ἂρα καθέστηκε, τοιαύτην ὀδὸν ἐμπορευομένη. οἱ γὰρ ἔμποροι ὅτι κέρδει πρόσεισι τοῦτο. Θέλεις φησὶν εἰπεῖν, ὅτι ἐπρόσμαθόσατο, θέλουσά σε φονεῦσαι, διὰ τὸ τὰ τέκνα αὐτῆς κρατῆσαι τῆς πλείας ταύτης, ἔμπορος ἡ διοικήσεια, φρονοῦσα κἀ, προσμαθοῦσα. Οἶσθ' ἐγὼ νέος) οἶδα ἐγὼ νεωτέρους, ὅτι ὑπνίκα αὐτοὺς ἡ Κύπρις ταράξῃ, ὠμοτέρους γίνονται τῶν γυναικῶν Τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺ) συζηνόμην αὐτοῖς παρέχει τὸ εἶδος) ἀνδρείαν, τὸ γυναικεῖον ἧττον. ἢ καλεῖσθαι ἀρχόντας. ἐπεὶ ἐκ αἰσχύνονται) ἐρῶντες, ἢ τὸ θράσος κἀ ἀναιδές. Νῦν δ' ἐν τί ταῦτα) ἐναντιόμενον ἔν γε ἐγὼ νῦν τοῖς σοῖς ταῦτα λέγω, ἔχειν κἀ στρῶμα μάρτυρα νεκρόν. Ἐξέρρε γαίας) φθείρε ἐκ ταύτης τῆς γῆς φυγὰς γενομένη, κἀ μήτε εἰς πλὴν πόλιν ταύτην εἰσέλθῃς πλὴν ὑπὸ Ἀθηναίας ἀποδομηθείσης. ἃ γὰρ ὑπὸ θεῶν ἐτιμήθησαν. Εἰ γὰρ παίδων γε) εἰ μὴ πιμπράσαι σε, ἐδὲ ἂ πεῖν κατέφθυκα, ἐμὰ νομιζήσῃ. ἀλλὰ μάτην ἂν ἐπιτυγχάνοιμι ἐπ' αὐτοῖς. Οὐ μάρτυρήσῃ) Ἰδμαῖοι Σίνις ἐκλύετο ὅς τις εἶχε κρέββατον ἀνὰ μέσον τὸ ὀδὸν, κἀ κεφαλὴ τοῦ πεύκης κατέκοπτε τῷ κρεββάτῳ, κἀ εἰ μὲ δι' μακρὸς, ἀπεκόπτεν ἐκ τῶ ποδῶν ἀυτῶ, ἵνα ὑξισοῦται τῷ κρεββάτῳ. τοῦτον ἐφόνευσεν ὁ Θησεύς μόνος. λέγει δὲ, ὅτι ἐὰν τοῦ σε πρὸ ἐβιάσατο, ὁ μὴ πιεύσῃ ἐκείνος ὁ Ἰδμαῖος, ὅτι αὐτὸν ἐφόνευσα. διὸ ὃ δὲ ὁ Σίνις ὑὸς Πήνωνος κατὰ τὸν Ἰδμονα ξενοκτονῶν, ὁ κἀ πιτυοκάμπης. 979. Σκειρωνίδες) ὁ Σκείρων ἐν Μεγαρεῦσι διὸ, τύραννος ξένος, ὃν

Τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἀναπτύσσων πατρί. — Tuam faciem hic coram patre.
Σὺ δὴ θεοῖσιν, ὡς σοφώτατος ὢν ἀνὴρ, — Tu igitur cum diis, tanquam excellens vir existens
Σώσει; σὺ σώφρων κἀκ κακῶν ἀνήρεσαι; — Verſaris? tu cultus es & incorruptus à malis?
Οὐκ ἂν πλέον μῶν τοῖσι σοῖς κόμπτοις ἐγὼ, — Ego non amplius credam tuæ jactationi,
Θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρενῶν κακῶς. — Tribuens diis imperitiam & imprudentiam.
Ἤδη νυν αὔχει, κἀ δι' ἀψύχου βορᾶς — Jam gloriare, & esu inanimatorum
Σιτεῖ * καπίλου, Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων, — * D. Paul. 2 Cor. 2. 17. Cibis cauponare, & habens magistrum Orphea,
Βάκχευε, πολλῶν γραμμάτων τιμᾷ καπνός. — Bacchare, multarum literarum colens fumos.
Ἐπεί γ' ἐλήφθης. Τὼς δ' τοιάδε ἐγὼ — Siquidem *in crimine manifesto* deprehensus es. Tales autem ego
Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· δηρόν γε — Omnibus fugiendos esse moneo:
Σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανωμένους. — Magnificis verbis, *interim facinora* turpia molientes.
Τέθνηκεν ἥδε· τοῦτο σ' εἰκάσαι δοκεῖς· — Hæc est mortua; hoc tibi saluti fore putas:
Ἐν τῷ σὶ ἁλίσκῃ πλεῖστον, ὦ κάκιστε σύ. — At in hoc ipso, ô pessime, captus es.
Ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες; τίνες λόγοι — Nam quod jusjurandum gravius? quæ verba
Τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἄν, ὥστε σ' αἰτίαν φυγεῖν; — Hâc epistolâ *contra te scriptâ potiora* esse possent, ut crimen effug.
Μισεῖν σε φήσεις πλώδε, κἀ τὸ δὴ νόθον — Dicesne quòd illa te oderit, & notum genus
Τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι; — Tuum legitimis ac ingenuis hominibus inviſum esse?
Κακλὼ ἄρ' αὐτῷ ἔμπορον βίᾳ λέγεις. — Dicis igitur ipſam malam esse mercatricem vitæ;
Εἰ δυσμενεία σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. — Si odio tui perdidit charissima.
Ἀλλ' ὡς * τὸ μέσον ἀνδρὸς ἂν μὴ ὑκ ἔνι, — * Τὸ μέσον, ut supra v. 644. pro μειξέα. An *verò dices*, quòd ſtultitia viris quidem non ineſt:
Γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν, "οἶδ' ἐγὼ νέους — Mulieribus verò innata eſt? "Ego novi juvenes
Οὐδὲν γυναικὸς ὄντας ἀσφαλεστέρους, — "Nihilo tutiores esse mulieribus.
Ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡδέως φρένα. — "Quando Venus turbat juvenilem animum.
Τὸ δ' ἄρσεν αὐτὼς ὠφελῇ προσκείμενον. — "sed virilitas prodeſt eis quæ adeſt.
Τί δῆτ; τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοι, — Quid igitur? quid de his tecum verbis certo,
Νεκρὸς παρόντος μάρτυρος σαφέστατος; — Cum cadaver adſit, *quod eſt* certissimus teſtis?
Ἔξερρε γαίας τῆσδ' ὅσον τάχος φυγάς. — Diſcede ex hac terrâ quàm celerrimè exul,
Καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς, — Et non proficiſcaris Athenas divinitus ædificatas, *i.e.* à *Minerva*;
Μήτ' εἰς ὅρους γῆς, ἧς ἐμὸν κράτος * δόρυ. — Neq; in fines terræ, cujus imperii ſcept. meū tenet. *i.e. cui ego imp.*
Εἰ γὰρ παιδῶν γε σῶ τάδ' ἡσσηθήσομαι, — * Vid. *Hecub.* v. 9. Si enim affectus hâc injuria à te, vincerer,
Οὐ μάρτυρής μ' Ἰδμαῖος Σίνις ποτὲ — Numquam Iſthmius Sinis teſtaretur à me
Κταίν' ἑαυτὸν, ἄλλα κόμπάζειν μάτην. — Se cæſum: ſed me fruſtra gloriari *aiceret*.
Οὐδ' αἱ θαλάσσης σώνοργοι Σκειρωνίδες — Neque maris conſortes Scironides unquam

ἔμπροσθεν τὰ μὴ παρέχοντα, τὰ δ' λαμβάνοντα, κἀ τοῦτο ἐπ' ὠφελείᾳ πιθοῦσιν. εἰ ἦν αὐτῇ πλὴν ψυχὴ αὐτῆς ἔδωκεν, ἵνα σεμνοτέρα τοῦ παιδὸς καταστήσῃ, ἄφρων ἂρα καθέστηκε, τοιαύτην ὀδὸν ἐμπορευομένη. οἱ γὰρ ἔμποροι ὅτι κέρδει πρόσεισι τοῦτο. Θέλεις φησὶν εἰπεῖν, ὅτι ἐπρόσμαθόσατο, θέλουσά σε φονεῦσαι, διὰ τὸ τὰ τέκνα αὐτῆς κρατῆσαι τῆς πλείας ταύτης, ἔμπορος ἡ διοικήσεια, φρονοῦσα κἀ, προσμαθοῦσα. Οἶσθ' ἐγὼ νέος) οἶδα ἐγὼ νεωτέρους, ὅτι ὑπνίκα αὐτοὺς ἡ Κύπρις ταράξῃ, ὠμοτέρους γίνονται τῶν γυναικῶν Τὸ δ' ἄρσεν αὐτὸ) συζηνόμην αὐτοῖς παρέχει τὸ εἶδος) ἀνδρείαν, τὸ γυναικεῖον ἧττον. ἢ καλεῖσθαι ἀρχόντας. ἐπεὶ ἐκ αἰσχύνονται) ἐρῶντες, ἢ τὸ θράσος κἀ ἀναιδές. Νῦν δ' ἐν τί ταῦτα) ἐναντιόμενον ἔν γε ἐγὼ νῦν τοῖς σοῖς ταῦτα λέγω, ἔχειν κἀ στρῶμα μάρτυρα νεκρόν. Ἐξέρρε γαίας) φθείρε ἐκ ταύτης τῆς γῆς φυγὰς γενομένη, κἀ μήτε εἰς πλὴν πόλιν ταύτην εἰσέλθῃς πλὴν ὑπὸ Ἀθηναίας ἀποδομηθείσης. ἃ γὰρ ὑπὸ θεῶν ἐτιμήθησαν. Εἰ γὰρ παιδῶν γε) εἰ μὴ πιμπράσαι σε, ἐδὲ ἂ πεῖν κατέφθυκα, ἐμὰ νομιζήσῃ. ἀλλὰ μάτην ἂν ἐπιτυγχάνοιμι ἐπ' αὐτοῖς. Οὐ μάρτυρήσῃ) Ἰδμαῖοι Σίνις ἐκλύετο ὅς τις εἶχε κρέββατον ἀνὰ μέσον τὸ ὀδὸν, κἀ κεφαλὴ τοῦ πεύκης κατέκοπτε τῷ κρεββάτῳ, κἀ εἰ μὲ δι' μακρὸς, ἀπεκόπτεν ἐκ τῶ ποδῶν ἀυτῶ, ἵνα ὑξισοῦται τῷ κρεββάτῳ. τοῦτον ἐφόνευσεν ὁ Θησεύς μόνος. λέγει δὲ, ὅτι ἐὰν τοῦ σε πρὸ ἐβιάσατο, ὁ μὴ πιεύσῃ ἐκείνος ὁ Ἰδμαῖος, ὅτι αὐτὸν ἐφόνευσα. διὸ ὃ δὲ ὁ Σίνις ὑὸς Πήνωνος κατὰ τὸν Ἰδμονα ξενοκτονῶν, ὁ κἀ πιτυοκάμπης. 979. Σκειρωνίδες) ὁ Σκείρων ἐν Μεγαρεῦσι διὸ, τύραννος ξένος, ὃν

ANNOTATIONES.

V. 953. Ὀρφεᾶ) Ita hìc lego metri gratiâ. Vid. ad *Phœniſſ.* v. 1258. in Ἐτεοκλέᾶ. Præſertim vid. infra hujus Fabulæ v. 1153. Et *Supplices* v. 3. v. 37. & v. 934. Ubi ultima τῶ Θησέα eodem modo producitur. *Orpheum* autem Literarum Antiſtitem, Philoſophum & Muſis Charum videbunt, quotquot, quæ Nos ad *Rheſ.* v. 941. & 943. diximus, legant. *Theſeus* verò hanc Doctrinæ *Lucem* ſine morum integritate *fumum* vocat. *Joſua Barnes.*

V. 954. Καπνὸς) Iambus. Vide Notas ad *Phœniſſ.* v. 19.

V. 971. Τί δῆτ) aliàs πῶ δῆτ vid. *Schol.*

V. 774. Καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς) *Athenas* θεοδμήτους vocat, uti *Scholiaſtes* obſervat, non quòd à Diis aliis ædificatæ fuerint, ſed à *Minervâ* tantùm: Hinc Ἰθαγένους πόλιν Poetæ paſſim vocant; de quâ re videſis *Johan. Meurſii* de Fortunâ *Athenarum* c. 2. p. 8. &c. Vide ad *Iphigen. Taur.* v. 1449. Ubi hic ipſe locus falsò notatur v. 1499. pro v. 974. *Joſua Barnes.*

V. 977. Οὐ μαρτυρήσῃ μ' Ἰδμαῖος Σίνις &c.) De hoc Latrone videſis *Pauſaniam* in *Corinthiacis* p. 44. lin. 27. De quo licet *Scholiaſtes* aliam narret Hiſtoriam circa grabbatum illius, non tamen omiſit & illam de ligatis ad Arbores hominibus; unde Πιτυοκάμπης dicebatur. Ubi autem *Gaſpar Stiblinus* dicit illum à *Pauſaniâ Schinin* vocatum, vel errat, vel aliâ illius editione uſus eſt: Mea enim reſtè ſe habet. Vid. *Scholiaſt.* ad *Med.* v. 665. Vid. etiam *Ovid.* Metamorph. l. 7. Fab. 23. *Occidit ille Sinis* &c.

V. 979. Σκειρωνίδες πέτραι) Vid. de his *Scholiaſten*; & *Ovid.* Metamorph. l. 7. Fab. 23. ubi de *Theſei* geſtis, & *Scironis* oſſibus in ſcopulos mutatis. Vid. etiam *Papinii Statii* locum apud *Andr. Schottum* Obſervat. Human. l. 2. c. 29 Ubi & de *Cercyone* Πιτυοκάμπῃ à *Theſeo* etiam occiſo, de quo *Ovid.* in *Ibin*,

Quæque Ceres vidit lato pereuntia Vultu
Corpora Theſæâ Cercyonæa manu. *Joſua Barnes.*

τῇ

τῶ χελώνη ἔρριψεν ὁ Θησεύς. Σκειρωνίδες ᾗ πέτραι καλοῦνθ, ἀπὸ τοῦ Σκείρωνθ, ὃς πλὴ χελώνιον ἔτρεφεν, ἣ μόνη τὰ Κλεισίμαχθ. ὕστθ ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας, νίπτειν τοὺς πόδας, καὶ λακτιζομένους ὑπ' αὐτῆς, βρῶμα ἐποίει γίνεσθαι χελώνης. Θησεὺς δὲ τῶν ὑφάνων τῶς κεφαλῆς ῥίψας εἰς πλὴ θαλασσαν, ἐπαίνησε βρωθῆναι ὑπὸ τῆς χελώνης.

Φήσουσι πέτραι, τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν. 980
Χο. Οὐκ οἶδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα
" Θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.
Ιπ. Πάτερ, μὴ θῦμῷ μ', ξύνασις τε σῶν φρενῶν,
Δεινή· τὸ μὴ τοι πρᾶγμ' ἔχον πολλὰς λόγους,
Εἴ τις διαπτύξειεν, οὐ κρύον τόδε. 985
Ἐγὼ δ' ἄκομπθ εἰς ὄχλον δ' ἦναι λόγον
Εἰς ἥλικας ᾗ κρείσσον σοφώτερθ.
" Ἐχῇ ᾗ μοῖραν καὶ τόδ'. Οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
" Φαῦλοι, πρὸς ὄχλῳ μυσικώτεροι λέγειν.
Ὅμως δ' ἀνάγκη, τυμφορᾶς ἀφιγμένης, 990
Γλῶσσάν μ' ἀφῆναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
Ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν,
Κοὐκ ἀντιλέξοντ'. εἰσορᾷς φάθ τόδε,
Καὶ γῆν; ἐν τοῖσδ' ὅσα ἔνες' ἀνὴρ ἐμοῦ,
Οὐδ' ἢν σὺ μὴ φῇς, σωφρονέστερθ γενώς. 995
Ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
Φίλοις τε χρῆσθαι, μὴ δίκην πλημμήσοις, * al. ἐπαγγέλλειν.
Ἀλλ' οἷσιν αἰδὼς, μήτ' * ἀπαγγέλλειν κακά,
Μήτ' ἀνδυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις.
Οὐκ ἐγγελασῆς πρὸς ὁμιλούντων, πάτερ, 1000
Ἀλλ' αὐτὸς ἐν πρῶσι καὶ γυναιξὶν ὢν φίλοις.
Ἑνὸς δ' ἄδικθ, ᾧ με νῶν ἐλεῖν δοκεῖς·
Λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας.
Οὐκ οἶδα πρᾶξιν πλείω λόγῳ κλύων,
Γραφῇ τε λεύσσων· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν 1005
Προθυμός εἰμι, πρόσθεν ψυχὴν ἔχων.
Εἰ δὴ τὸ σῶφρον τὴν ἐμὴν ἐπείσθ σ' ἴσως,
Δεῖ δή σε δεῖξαι, τῷ τρόπῳ * διεφθάρη. * an διαφθείρω;
Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
Πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκήσαι δόμον, 1010
Ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν, ἐπίλπισα;
Μάταθ ἆρ' ἦν, ὑδαμοῦ μὲ ὂν φρονῶν.
" Ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν;
" Ἥκιστά γ', εἰ μὴ τοὺς φρένας διέφθορε

Πέτρας, μὴ θῦμῷ μ') πέτρας, ἢ μὴ δυώσωμές σε μεγάλαν ὀφλ, ἢ ἢ διάνοια ἧς σῶν φρενῶν. ἀλλ' ὅμως ἐάν τις ἐρώνησῃς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἡ καλόν ὀφλ. λέγει ᾗ ταῦτα διὰ τὸ νοῆσαι ἐκεῖνον, ὅτι Φαίδρᾳ αὐτῇ ἠρέσθη, κἀ ἐκ αὐτὸς ἐκείνης. Τὸ μὲν τοι πρᾶγμα τοῦτο) τὸ πρᾶγμα ἐν ὅσῳ μὲν σοι ἄδηλόν ὀφλν, ὦ πάτερ, δοκεῖ δικαίως ἔχειν κατ' ἐμὲ λόγους. εἰ δέ τις αὐτὸ ἐξετάσαι, ἐκ ἔχει καὶ ἐμὲ δικαίαν πλὴ μέμψιν. Ἐγὼ δ' ἄκομπθ) ἐγὼ ᾗ ἐν τοῖς μωροῖς ἀνεπιτήδειός εἰμι, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὰ δίκαια. ἐν ᾗ τοῖς σοφοῖς λέξω, κἀ νικήσω. ἀναγκαῖον γάρ ὀφλν ἐν ὄχλῳ δημηγορεῖν, εἰς ἥλικας, ἤτοι εἰς ὁμήλικας κἀ σοφούς. Ἔχῃ ᾗ μοῖραν) ἔχῃ ᾗ κἀ τοῦτο λόγον, ὃ ὀφλν ἐκ ἀλόγως τοῦτο εἶπον, ὅτι ἄκομπθ μὲν εἰς λόγον εἰμί. εἰς ἥλικας ᾗ σοφώτερθ, κἀ τύραννόν φησιν οἱ παῤ ὄχλῳ φαῦλοι ἐν σοφῶν μυσικώτεροι λέγειν. Ὅθεν μ' ὑπῆλθες) ὅθεν κατέβαλες πρῶτα, ὡς διαφθερῶν ἀνθρωπον ἀπολογίαν ἐκ ἔχοντα. ὅθεν με φησὶ διαφθεῖραι ἕδοξας, ὡς ἀπολογίαν μὴ ἔχοντα πρὸς τὰ ἐγκληθέντα. Ἄλλως, Ὁρᾷς με ὅτι ἐκ ἀναβλέπω πρὸς σὲ, κἀ ἀνπλέγω τοῖς ὑπό σε εἰρημένοις. κἀ διανοῇ, ὅτι ἐγὼ αὐτῷ διέφθειρα. Ἐπίσταμαι γὰρ) ἀντὶ τῦ φίλος εἰμὶ ἧς δικαίων ἀνθρώπων, μήτε ἀνα-

παραδίδοναι κακὰ τοῖς χρωμένοις ἐν αὐτοῖς, ὃ ὄφλ τοῖς μὴ ἀμυνομένοις τὸν πρόδικον ὄφλας. Ἄλλως. Ἐπίσταμαι δὲ πᾶσι φίλας τοιούτους, τὸν μὴ ὀπτχήσοντας, μηδὲ ἐθέλοντας ἀδικεῖν. Ἀλλ' οἶσιν αἰδὼς) ἀλλ' ἐν οἷς πρέσεσιν ἡ αἰδὼς, κἀ μὴ ὁμιλοῦσι κακὰ, μηδὲ ἀντὶ κακῦ ἀποδίδοσι, μηδὲ συμπράττειν τοῖς αἰσχροῖς, κἀ τοῖς ταῦτα βουλομένοις. Οὐκ ἐγγελασῆς) οὐ ἔκ ἕνεκα τῦ ἐπεγελᾶν φίλος εἰμὶ, ἀλλ' ἀρετῆς χάριν. Ἄλλως. ὡς ἐδὲ προσγελῶν τοῖς φίλοις μι. ἀλλὰ κἀ τοῖς πρὸς ἐμὲ ὄσι, κἀ τοῖς ἀποθέν με ὄσιν ὁ αὐτός εἰμι, κἀ πλὴ αὐτλὴ διάθεσιν ἔχω πρὸς ἀμφοτέρους. Ἄλλως. Οὐκ ἐγὼ εἰμι ἐγγελασῆς, οὐ ἔκ ἐγγελῶ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἔχουσιν, ἀλλὰ μόνον ἐ σωίειμι αὐτοῖς. Ἑνὸς δ' ἄδικθ) ἑνὸς ᾗ πράγματθ εἰμὶ ἁμίαντθ, ἐν ᾧ κἀ νομίζεις με ληφθῆναι. μέχει γὰρ ταύτης τ ἡμέρας ἁμίαντθ λέχους εἰμὶ, κἀ τῦ λέχους ἔκ οἶδα πρᾶξιν. Γεγραῖ τε λεύσσων, κἀ ἐν τοῖς ἀναγνώσμασιν ὁρῶ, κἀ ὅμως ὀφλ ἐκείνο καταισχυνῶ καλῶς, ὅπως ἁμίαντός εἰμι. Ἔγκληρον εὐνὴν) πρὸς τοῖς οἴκοις λαβὼν κἀ πλὴ ἔυπρεπῆ σε κοίτην. Ἄλλως. Μονοκληρονόμον εἰ προσηδόκησα παῖδος γυναῖκα λαμβάνειν. 1012. Μάταθ ἆρ' ἦν) ὑδαμῦ φησι ζωώσεως ἡμῖν ἐγὼ τοιαῦτα ἐννοούμενθ, ἀλλ' ὡς τυραννεῖν, ὑδαμῶς σώφρων ὀπτνμεῖ βασιλεύειν, εἰ μὴ ἐκτὴ ἧς φρενῶν, τὸ δὲ ἕξῃς, εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθειρε ἧς ἀνπλῆς ἡ μοναρχία. ἀπὸ κοινῦ ᾗ λητέον τὸ μονυχία.

ANNOTATIONES.

V. 987. Εἰς ἥλικας ᾗ κρείσσον) Laudo *Æmylii Porti* conjecturam, quâ legendum putat Εἰς ἥλικας ᾗ, κρεῖσσον σοφώτερθ.

V. 997. Φίλοις τε χρῆσθαι) Vid. *Pet. Victorii* Variar. Lect. l. 12. c. 5. de hâc phrasi, ubi *Epicharmum*, *Isocratem* & *Aristotelem* laudat, Optimè *Eurip. Oreſt.* v. 730. Ἐπικείαι τοῖς φίλοις κρῆν. Vide *Tobiæ Magiri Polymnemon* & alios Communium Locorum Authores titulo, *Amicitia*. Item elegans Poema *Cyri Theodori*, cui nomen *Amicitia Exulans*. Deniq; quid Nos ad *Medæ* v. 660. *Herc. Fur.* v. 1425. *J. Barnes.*

Ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν) ἐγὼ πρῶτος θέλω ἓν τῇ κιθαρῳδίᾳ, καὶ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ· ἐν ᾗ τῇ πόλει δ' εὐτερος. Πράσσειν γὰρ εὖ) ὁ γὰρ ἐν ἀγῶσι πρῶτος ὢν καλῶς πράττει, καὶ ἀκίνδυνός ἐστιν. ὁ δ' πόλεως πρῶτος ὤν, κίνδυνον ἔχει. οἱ γὰρ βασιλεύοντες κινδυνίοις διάγουσιν. Εἰ μὴ γὰρ ἐμοὶ) εἰ γὰρ φησι καὶ ἕτερος ἦν, τὰ αὐτὰ μοι ἔλεγε καὶ ἐμαρτύρει. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ οἷος εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἦν ζώσης αὐτῆς. Ἄλλως. εἰ δὲ μὴ μοι μάρτυς δίκαιος, οἷος εἰμὶ ἐγώ. ὃ ὄντι, εἰ εὐπόρησα μάρτυρος ἀληθοῦς, ὁμοίοις τοῖς ἡμετέροις τρόποις. μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδὲ εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν ποτὲ τῇ μητρυιᾷ τῇ Φαίδρᾳ κοίτῃ, ἔκ ὅπ λέγεις με καὶ φθεῖραι αὐτόν. Ἥ τ' ἄρα γ' ὀλοίμην) διαζώκπκὸς ὁ ἦν, ἢ ὀλοίμην, εἰ κακὸς φανήσομαι. Ἐσωφρόνησεν) δίκαιον ἐρωτήσει ἴν' ἦ ἔτως. ἦ Φαίδρα, ὡς σὺ φὴς ἐσωφρόνησεν, καὶ τοι μὴ φύσει ἐπαίρεσθαι τοιαῦτα. ἐγὼ δ' ὁ ἔχων οὐκ ἐσωφρόνησα. ἀλλ' ἐβουλήθην αὐτῇ μητρυιᾷ αὐτῆς μὴ βλαπτομένης. Ἡμεῖς δ' ἔχοντες) ἡμεῖς δ' σωφρήσαντες ἢ καλῶς ἐποιήσαμεν. τὸ γὰρ ἔχοντες. ἀντὶ τοῦ σωφρήσαντες, ἢ τῷ σωφρονεῖν φυλάξαντες. Ἀρκοῦσαν εἶπας) ἀπολογίαν ἀρκοῦσαν εἶπας, τὸ μὴ φονεῦσαι τὴν Φαίδραν. Ἐπῳδὸς) ἀντὶ τοῦ ἀπατεῶν, φαρμάκων ἔμπειρος. Εὐορκησίᾳ δ', πεφεύξῃ, βαδίσῃ. ἔτως Ἀθηναῖοι. πνεῦ δ' εὐπλοίαν, ἀντὶ τοῦ εὐπλοῆς ἦ) ὑποκρινόμενος. Καὶ σοῦ γε κάρτα) θαυμάζω σε, ὦ πάτερ, εἰ ταῦτα καρτερεῖς. εἰ γὰρ ἐγὼ παῖς ἦμην σὸς, ἠδάμας ἐφυγάδευον, ἀλλ' ἐφόνευον ἄν σε, εἰ ὑπελάμβανον τὴν γυναῖκά μου διαφθείρουσαν. Ταχὺς γὰρ ἅδης) ῥᾳδιος, ἀντὶ τοῦ ἥδιος. ταχὺς δ', ἀντὶ τοῦ ὀξύς. οἱ γὰρ ἄδικοι, ταχὺν τὸν θάνατον λαμβάνοντες χαίρουσι, διὰ τὸ μὴ κείνεσθαι αὐτοὺ πολλάκις. Οὐδὲ μιαιφόνοις) οὐδὲ φονεῦσι ὀλίγον χρόνον, ἵνα μάθῃς τὸ ἀσφαλές· ἀλλ' ἔτως με δίωκεις;

Θνητῷ, ὅσοισιν ἀνδάνει, μοναρχία. 1015
Ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲ κρατεῖν Ἑλληνικὲς
Πρῶτος θέλοιμ' ἄν· ἐν πόλει δ' δεύτερος
Σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
Πράσσουσι γὰρ εὖ πάρεστ· κίνδυνος δ' ἀπὼν,
Κρείσσων δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν. 1020
Ἐν ᾧ λέλεκται τῷδ' ἐμοὶ, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει·
Εἰ μὲ γὰρ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ,
Καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἡγωνιζόμην,
Ἔργοις ἂν εἶδες τὸν κακὸν διεξιόν.
Νῦν δ' ὅρκιόν σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς 1025
Ὄμνυμι, τῷδ' σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων,
Μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδ' ἐς ἔννοιαν λαβεῖν.
Ἥτ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς, ἀνώνυμος,
Ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς ἀλιτοδίων χθόνα,
Καὶ μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου 1030
Σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
Εἰ δ' ἥδε δύμαίνυσ' ἀπώλεσεν βίον,
Οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις λέγειν πέρα·
Ἐσωφρόνησεν, σὸν ἔχουσα σωφρονεῖν·
Ἡμεῖς δ' ἔχοντες, οὐ καλῶς ἐρρώμεθα. 1035
Χο. Ἀρκοῦσάν εἶπας αἰτίας θάνατος ἐφοῖ,
Ὅρκους ὑβρίζων, πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν.
Θη. Ἆρ' οὐκ ἐπῳδὸς καὶ γόης πέφυκ' ὅδε,
Ὃς τῷδ' ἐμοὶ πέποιθεν εὐορκησίᾳ
Ψυχὴν κρατήσειν, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας; 1040
Ιπ. Καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ·
Εἰ γὰρ σὺ μὲ παῖς ἦσθ', ἐγὼ ἦ σὸς πατὴρ,
Ἐκτεινά τοι σ' ἄν, καὶ φυγᾶς ἐζημίων,
Εἴπερ γυναικὸς ἤξιος ἐμῆς πλησιεῖν.
Θη. Ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας· οὐκ ἔτω θανῇ, 1045
Ὅσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε πρόσθηκας νόμον.
Ταχὺς γὰρ ἅδης ῥᾳδίως ἀνδρὶ δυσχερεῖ.
Ἀλλ' ὀκ παρεῖσαι φυγὰς ἀλητοδίων χθονὸς,
Ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσῃς βίον·
Μισθὸς γάρ ἐστιν ὧδ' ἀνδρὶ δυσσεβεῖ. 1050
Ιπ. Οἴμοι. τί δρᾶσῃς; ὐδὲ μαυτεῖῶ χρόνον
Δέξῃ κατ' ἦμαρ, ἀλλά μ' ἐξελᾷς χθονός;
Θη. Πέραν γε Πόντου, καὶ πόπαν Ἀτλαντικῆς,

"Hominum, quibus placet, monarchia.
Ego enim in certaminibus quidem Græcis vincere
Primus vellem; in urbe verò secundus
Cum optimis amicis semper vivere feliciter.
"Rem enim feliciter gerere *sic* licet; periculumque abiens
"Majorem tyrannide largitur voluptatem.
Unū mearū *rationū argumentū* à me nō est dictū, cætera v. hates.
Si enim esset mihi testis, qualis ego sum,
Et certarem illâ lucem videnti, *i.e. vivente*,
Reipsa videres malos, si indagares.
Nunc verò Jovem custodem jurisjurandi, & hoc solum terræ
Juro, me nunquam attigisse tuam conjugem,
Neque voluisse, neque in mentem *hoc* mihi venisse.
Alioqui peream inglorius, infamis,
Sine civitate, sine ædibus, exul errans in terra.
Et neque mare, neque terra recipiat meas
Carnes defuncti, si sum sceleratus vir.
An autem illa metuens, perdiderit vitam,
Nescio: nam mihi non licet dicere ultra.
"Fuit casta, cum *tamen re verâ* non posset esse casta:
"Nos verò habentes *castitatem*, eâ non rectè fumus usi.
Ch. Sufficientè dixisti criminis *objecti* depulsionē, *causaq defens.*
Quia jusjurandum præbuisti, non levem deorum fidem.
The. Nonne hic est incantator & præstigiator,
Qui condidit jurisjurandi religione se meum
Animum flexurum, cùm patrem me ignominiâ affecerit?
Hip. Atqui *in* te valde hæc miror, pater:
Si enim *meus* tu esses filius, ego verò tuus pater,
Interfecissem protectò te, nec exilio mulctâssem,
Siquidem ausus fuisses meam uxorem attingere.
The. Quàm rectè hoc dixisti: non sic morieris,
Sicut tu tibiipsi hanc proposuisti legem.
"Festinata enim mors est gratissima intelecti homini.
Sed ex patriâ terrâ exul errans,
In terrâ peregrinâ miseram vitam ages:
"Hæc enim est merces homini impio.
Hip. Hei mihi, quid facies? neque tempus indicem
Contra nos recipies, sed me expelles e terrâ?
The. Ultra quidem Oceanum, & loca Atlantica,

ANNOTATIONES.

V. 1025. Ὅρκιόν σοι Ζῆνα.) Περὶ Ζηνὸς ὁρκίου, quòd Jurantibus erat Invocatus, diximus ad *Iphigen.* Taur. v. 749. Vid. *Scholiastem* ad *Hecub.* v. 345. *Josua Barnes.*

V. 1030. Καὶ μήτε Πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου Σάρκας θανόντος.) Qui gravi quodam facinore notati è vitâ migrabant, omni sepulturâ indigni habebantur, præcipuè homines Incesti, cujus Criminis ipse nunc *Hippolytus* à patre insimulatur. Huc refer illud *Agathiæ* Histor. l. 2. Ubi scribit, *Duos Philosophos* è Persidè *redeuntes incidisse in Cadaver barbâ promissâ venerabile; quod pietate Moti terrâ illi condiderunt. Cum verò se insequenti nocte quieti dedissent, eadem Cadaveris Forma, utrisque apparere visa, his verbis ad eos est usa,* Μὴ θάπῃς τὸν ἄθαπτον· ἵα κυσὶ κύρμα γενέσθαι· Τῇ παίπαλον μήτηρ μιλεφθέεσσι ἑ δέκτο· ἄνδρα. *Ne sepeli indignum; canibus sine præda ego fiam: Haud vult Terra Parens Raptorem condere Matris.* Unde patebat hunc Virum matri suæ flagitium fecisse; quare nec sepulturâ dignus habebatur. Et hanc sibi pœnam *Hippolytus* hic imprecatur; si Novercæ stuprum intulerit. *Josua Barnes.*

V. 1047. Ταχὺς γὰρ ἅδης ῥᾳδίως ἀνδρὶ δυσχερεῖ.) Ita *Sallustius* de Conjuratione *Catilinæ Cæsarem* inducit loquentem, "In luctu atque in Miseriis, Mortem ærumnarum requiem, Virum cruciatum esse: Eam cuncta Mortalia mala dissolvere: Ultra neque "Curæ neque Gaudio locum esse. Vid. *Pet. Victorii* Var. Lection. l. 12. c. 8. Ubi hunc Poetæ nostri locum cum illo confert. *J. Barnes.*

Ei-

Εἴπως δυναίμην· ὡς σὸν ἐξαιρήσω κάρα.
Ιω. Οὐδ' ὄρνιν, οὐδὲ πίστιν, οὐδὲ μάντεων
Φήμας ἐλέγξας, ἄκλητον ἐκβαλεῖς με γῆς;
Θη. Ἡ δέλτος ἥδε, κλῆρον ὑ δεδεγμένη,
Κατηγορεῖ σε πιστά· τὰς δ' ὑπὲρ κάρα
Φοιτῶντας ὄρνις πολλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω·
Ιω. Ὦ θεοί, τί δῆτα τὴμὸν ὐ λύσω στόμα,
Ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διάλλυμαι;
Οὐ δῆτα· πάντως ὑ πίθοιμ' ἂν οἷς με δεῖ·
Μάτην δ' ἂν ὄρκοις συλλέγαιμ', ὃς ὤμοσα.
Θη. Οἵ μοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σόν.
Οὐκ εἶ πατρῴας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς;
Ιω. Ποῖ δῆτα τλήμων πρὸς δόμους ἔλθω; τίνα ξένων
Δόμους ἔσῃμι, τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγών;
Θη. Ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται
Ξένους νομίζων καὶ ξυνοικήσας κακῶν·
Ιω. Αἰ, αἰ· πρὸς ἧπαρ, δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε,
Εἰ δὴ κακός τε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι.
Θη. Τότε σεναίζειν καὶ προμηνώσκειν ἐχρῆν,
Ὅτ' εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
Ιω. Ὦ δῶμα τ', εἴθε φθέγμα γηρύσαιό μοι,
Καὶ μαρτυρήσαιτ', εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
Θη. Εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγῃς; * σαφῶς
Τόδ' ἔργον, ὑ λέγον, σε μιαίνει κακόν. * al. σοφῶς.
Ιω. Φεῦ. Εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
Στάντ', ὡς ἐδάκρυσ', οἷα πάσχομεν κακά.
Θη. Πολλῷ γε μᾶλλον σαυτὸν ἤσκησας σέβειν,
Ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὤν.
Ιω. Ὦ δυσάλαινα μῆτερ, ὦ πικραὶ γοναί·
Μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
Θη. Οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν, δμῶες; ὐκ ἀκούετε
Πάλαι ξενῶσαι τόνδε πρευνέπουσά με;

Siquomodo possim: sic odi tuum caput.
Hip. Neque jusjurandum, neque fidem, neque vatum
Dicta explorans, me indemnatum ex hoc agro ejicies?
The. Hæc epistola, sortitionem non expectans,
Acculat te fideliter. istis verò supra caput
Volantibus avibus longùm ego valere dico.
Hip. O Dii, cur igitur non solvam meum os,
Qui à vobis, quos colo, perdor?
Haudquaquam; neque sic enim persuaſero iis, queis me oportet;
Fruſtra autem confunderem jusjurandum, quod juravi.
The. Hei mihi, quàm me interficiet tua sanctimonia!
Non abibis quàm celerrimè extra patrium solum?
Hip. Quò igitur miser me vertam? cujus hospitis
Domum ingrediar, propter hoc crimen exulans?
The. Qui libenter corruptores conjugum
Recipit peregrinos, & eos qui cohabitant cum malis.
Hip. Heu, heu! hoc afficit hepar, & hoc prope lacrymas est,
Quòd jam malus appareo & videor tibi.
The. Tunc oportebat gemere & providere,
Cùm ausus es injuriâ afficere uxorem patris tui.
Hip. O domus, utinam mihi vocem edere posses,
Et testareris, an sim malus vir.
The. Confugis ad testes mutos? clarè
Hæc res, quæ non loquitur, indicat te esse malum.
Hip. Heu, utinam liceret *mihi* me ipsum aspicere coram
Stantem, ut deplorarem qualia mala patior.
The. Multo magis assuefecisti te ipsum colere,
Quàm pietatem exercere erga parentes justè.
Hip. O mater infelix, ô acerba progenies!
Nemo meorum amicorum sit unquam nothus.
The. Non trahetis eum, servi? non auditis
Me jampridem jussisse hunc in exilium pelli?

Ἡ δέλτος ἥδε) αὕτη ἡ δέλτος ὐκ ἔστιν ὑπὸ μαντείας κατεσκευασμένη, ἀλλὰ κατηγορεῖ σε· ἥνπερ ἐγὼ δέχομαι, κἀ ταύτῃ πιστεύω. τοὺς δ' μάντεις πολλάκις ἐγὼ χαίρειν λέγω, ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν. ὃ δὲ μάντεως φησὶ μαθόντα, ἀλλ' αὐτὸν παθόντα, κἀ πλέον ἄλλων εἰδέναι. καλῶς δὲ ὅτι τὸ σημεῖον τὸ διδόμενον πῖς μαντεύσεσθαι, ἀφ' ὧν οἱ μάντεις ὠφελοῦσι τοὺς προφητεύοντας τοὺς πλουτοῦντας. οἱ δὲ τοὺς μάντεων ὄρνιθας προσέχουσιν, οἳ δὴ κλήρους, κλήρων ὧν πῶς μαντείαν. εἰσὶ γάρ τινες κλήρῳ μαντεύόμενοι, ὃ ὅστι λαχμοῖς. Οὐ δῆτα πάντως) ὑφὲν ἀναγνωστέον. κἀ φανερτεύει ἡ μία ἄρνησις. Οὐ δῆτα) ἀντὶ τοῦ ὑδαμῶς λύσω τὸν ὅρκον, ἐγχωρεῖ μὴ πεῖσαί με. κἀ μάτην λύσω τὸν ὅρκον, ὃν ὤμοσα τῇ πατρῴᾳ μηδὲν εἰπεῖν. Ἄλλως. Πολλάκις φησὶν ἂν εἶπω, ὑ πείθω τοὺς, κἀ τοὺς ὅρκους φυλάξω. Οὐκ ἐς πατρῴας) τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, κἀ τὸ οἰκῶ τὸ ἐνάρχω, ὃν τῇ σωφροσύνῃ κἀ τὸ δεύτερον πρόσωπον ὑποβαλὼν πάρεστι σ', ἐπὶ λόγου φασὶ γὰρ οἱ ἄτεχνοι, κἀ πρὸς ἕ. Τίνα ξένων) πρὸς ξένων εἰς τοὺς οἴκους πορεύσομαι, διὰ τοιαύτην αἰτίαν φυγόντα τις μὲ ἐν οἴκῳ εἰσδέξεται; Ὅς τις λυμεῶνας) ὅς τις ἥδεται κομίζων τοὺς ξένους λυμεῶνας πρὸς γυναικῶν, κἀ ξυνεργάτας πρὸς κακῶν. Ὦ δῶμα· εἴθε) εἴθε φωνὴν ἀφίετε, κἀ μαρτυρήσατέ μοι, εἰ τοιοῦτος ἀνὴρ γέγονα. 1076. Εἰς τοὺς ἀφώνους) γραφέται κἀ σοφῶς. ἵν' ᾖ σοφιστικῶς κἀ τεχνικῶς· εἰς τὸ φεύγεις ὑποστικτέον. τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας ὁπτικαλεῖ. τὸ δ' κατ' Φαίδραν πρᾶγμα, μὴ φθεγγόμενον σαφῶς μιαίνει τὸ κακόν. Εἴθ' ὡς ἐμαυτὸν) εἴθε δυνατὸν ὡς ἐμαυτὸν ἄλλον γιγόμενον προσβλέψαι δακρύοντα, κἀ παθεῖν ἐν οἷοις κακοῖς εἰμί. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ μὴ τὸν Θησέα προσβλέποντα αὐτὸν οἰκτείρειν. Πολλῷ γε μᾶλλον) σαυτὸν ἐμελέτησας μᾶλλον σέβειν ὑπὲρ τοὺς τεκόντας, ἢ καλῶς ποιεῖν, ὧν δίκαιος, ὡς αὐτὸς λέγεις, μᾶλλον σαυτὸν ἤσκησας σέβειν. Οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν) ὑ διώκετε αὐτὸν ἐκ ταύτης τῆς γῆς; ὐκ ὀκ πολλὰ χρῆν εἶπον ὑμῖν; 1085. Πάλαι ξενῶσαι) ὅτι ξένης γῆς διαπέμπειν, ξένον ἀντὶ πολίτου γίνεσθαι. ἔστι δὲ Ἀττικόν.

ANNOTATIONES.

V. 1055. Οὐδ' ὄρνιν, οὐδὲ πίστιν, οὐδὲ μάντεων) Vide infrà v. 1321. ubi ob hanc temeritatem *Theseus* arguitur.

V. 1057. Ἡ δέλτος ἥδε κλῆρον ὑ δεδεγμένη) De Sortibus & Oraculis copiosè satis *Julius Cæsar Bulengerus* l. 2. c. 1. Ubi hunc locum expendit & *Scholiastes* ad eundem laudat; non autem rectè ἀφ' ἕν corrigit legendo ἐφ' ἕ. Quanquam enim σημεῖον singulare præcesserit, potuit & σημεῖα intelligi ad ἀφ' ἕν, cùm de illâ Voce in genere loquatur Author & de pluribus μαντεύομένοις, quibus plura σημεῖα dari erat consentaneum. *Josua Barnes.*

V. 1058. Τὰς δ' ὑπὲρ κάρα Φοιτῶντας ὄρνις πολλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω) Auguria hic iterum pius Poeta damnat, ut sæpe aliàs suo more Gentium superstitiones elevare solet. Vide ad *Helen.* v. 750. *Hercul. Fur.* v. 596. & *Electr.* v. 399. De Oraculorum autem Fraudibus, præter quod diximus ad *Ion.* v. 302. & 685. Consulatur etiam *Julius Cæsar Bulengerus* de Oraculis & Vatibus l. 1. c. 1. Item l. 2. c. 5. *Ennius* demum elegantèr omnes Divinandi rationes vilipendit,

Non habeo denique nauci Marsum *Augurem,*
Non vicanos Aruspices, non de Circo Astrologos;
Non Isiacos *Conjectores, non Interpretes somnium:*
Non enim sunt ii aut Arte Divini, aut Scientiâ;
Sed Superstitiosi Vates, impudentèsque Arioli,
Aut inertes, aut insani, aut quibus Egestas imperat.
Qui sui quæstûs causâ fictas suscitant sententias;
Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam;
Quibus Divitias pollicentur, ab iis Drachmam petunt:
De his Divitiis sibi deducant Drachmam, reddunt cætera.

Nec minùs eleganter *Accius,*

Nil credo Auguribus, qui Aures verbis divitant
Alienas; suas ut auro locupletent Domos.

Denique *Pacuvius* suavissimè,

Nam istis, qui linguam Avium intelligunt,
Plusque ex alieno jecore sapiunt, quàm suo,
Magis audiendum, quàm auscultandum censeo.

Vid. *Ciceron.* de Divinatione l. 1. ad finem. *Josua Barnes.*

V. 1060. Ὦ θεοί) hic τὸ θεοὶ μονοσυλλάβως legitur. Vid. ad *Phœniss.* v. 509.

V. 1074. Ὦ δῶμα τ') Cur *Nutrix*, quod verum erat, coacta loqui non erat? *Euripides* huic Objectioni nihil provident.

V. 1076. Σαφῶς) aliàs σοφῶς scribi ait *Schol.* tunc punctum post φεύγεις tollendum; & ad σοφῶς ἐκτέον.

V. 1078. Φεῦ) Hoc extra versum vid. supra v. 856.

Ιπ. Κλαίων

Ἱππ. Κλαίων τις ἀυτῶν ἆρ' ἐμῶ γε δίξεται.
Σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἔξω θὲς χθονός.
Θη. Δρᾶσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις·
Οὐ γάρ τις οἰκτ[ρ]ὸς σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
Ἱππ. Ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν· ὦ πύλας ἐγώ.
Ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ὐκ, ὅπως φράσω.
Ὦ φιλτάτη μοι δαμόνων Λητῶς κόρα,
Σώσθητε, συγκώμαγε, φόβου δὴ
Κλεινὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ χαρέτω πόλις,
Καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως· ὦ πέδον Τροιζήνιον,
Ὡς εὐγαθηθὲν πόλλ' ἔχῃς εὐδαίμονα,
Χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι.
Ἴτ', ὦ νέοι, μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
Προσείπατ' ἡμᾶς κ᾽ προπέμψατε χθονός·
Ὡς ἤ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
Ὄψεσθε, κεἰ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν
2 Μελεδήματ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
3 Λύπας ἀφαιρεῖ.
4 Ἐλπίσιν δέ πιν' ἐλπὶς κρύπτων,
5 Λείπομαι, ἔν τε τύχαις ἀνάπτῳ,
6 Καὶ ὲν ἔργμασι λύσσων·
7 Ἄλλα γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβει.
8 Μετὰ δ' ἴσα ἀνδράσιν αἰὼν,
9 Πολυπλάνητος αἰεί.

Ἀντιστροφὴ ά.

" 1 Εἴθε μοι εὐξαμένᾳ
" 2 Θεόθεν τάδε μοῖρα πάροιθε,
" 3 Τύχαν μετ' ὄλβου,
" 4 Καὶ ἀγήρασον ἄλγεσι θυμόν.
" 5 Δόξα δ' μήτ' ἀφανὴς, μήτ' αὖ
" 6 Παράσημος ἐνείη.
" 7 Ῥᾴδια δ' ἤθεα τὸν αἰῶνα
" 8 Μεταβαλλομένοις χρόνος αἰεί,
" 9 Βίον σωδυτυχίαν.

Hip. Plorans igitur aliquis ipsorum me tanget.
Tu verò ipse, si tibi animus est, expelle *me ex hâc* terrâ.
The. Faciam hæc, nisi meis pareas verbis:
Nulla enim misericordia tui me subit exilii.
Hip. Statutum est, ut videtur. O me miserum;
Quia scio quidem hæc, nescio tamen quomodo *hæc* efferam.
O charissima mihi dearum, filia Latonæ,
Cohabitatrix, socia-venationis, fugiemus igitur
Inclytas Athenas: sed valeat urbs,
Et terra Erechthei: ô solum Trœzenium,
Quàm multa habes jucunda ad pubertatem transigendam,
Vale: Postremum enim te videns alloquor.
O juvenes, quos æquales habui in hâc terrâ, ite,
Salutate nos, & deducite *ex hâc* terrâ:
Quia non alium *me* castiorem hominem unquam
Videbitis, etiamsi hæc non videantur patri meo.

EPODICA.

Strophe 1.

Cho. 1 Certè valde mihi deorum
2 Curæ, quoties animum subeunt,
3 Dolores *ac mœrorem* auferunt.
4 Prudentiam verò quandam spe celans *fovénsque*,
5 Deficio, & fortunas hominum,
6 Et facta intuens.
7 Alia enim aliàs *incertis* vicibus mutantur.
8 Et hominibus variatur vita
9 Semper multis erroribus obnoxia.

Antistrophe 1.

" 1 Utinam mihi precanti
" 2 Divinitus fatum hoc concedat,
" 3 Fortunam cum divitiis,
" 4 Et animum non senescentem curis:
" 5 Et existimatio neque eximia, neque etiam
" 6 Mala contingat.
" 7 Faciles verò mores in crastinum
" 8 Tempus semper immutans, *temporique serviens*,
" 9 Vitam beatam degam.

Κλαίων τις) ὐχ ὡς ἀνίκητον λέγει, ἀλλ' ὡς ἐξ ἐλευθερίας χειρὸς ἀθεϊάζ βιαζόμενος· οὕτως ἐὰν μέ τις διώξῃ ἐκ δόλου, κλαίων ἀναχωρήσει. ἐὰν δ' θέλῃς σὺ, διαξόν με ἐκ τῆς τύχης ταύτης. Φοβούμεθα δὲ) εἰς Ἀπόλλω φησὶ φεύγειν, ὅτι ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἦσαν Ἀττική τε καὶ Τροιζήν. καὶ ἑτέραν λέγων ἑκατέραν ὠνόμασεν. Γαῖ' Ἐρεχθέως δ τὸ αὐτὸ λέγει. Ἐρεχθεὺς γὰρ ἐβασίλευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ἐγκαθηθὲν δ ἐννοεῖται. ἡδυπαθὲς γέφυρον, διὰ τὸ ἔχειν τόπους πρὸς τὸ ἡδέως διαπηδᾶν, ὅθεν καὶ ἡδυπάθεια τὰ γυμνάσια. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν) γυμνῆς μὲν εἰσιν αἱ τῆς χορῆς. μεταφέρει δ τὸ πρόσωπον ἐφ' ἑαυτῆς ὁ ποιητὴς, καταλιπὼν τὰ χορικὰ πρόσωπα. μετοχαῖς γὰρ ἀρτιγενικαῖς κέχρηται. τὸ δέ μοι ἀντὶ τοῦ μοῦ, ὡς τὸ † Μητέρι μοι μητέρες. τὸ δ ἐξῆς, ὅτι τοὺς μεγάλας λύπας μεγάλας ἀφαιρεῖς καθίστησι τὰ περὶ θεῶν μελεδήματα, ὅταν εἰς φρένας ἔλθῃ. ὁρῶν δ ὁ Χορὸς εὐσεβῆ μὲν ὄντα τὸν Ἱππόλυτον, κακῶς δὲ πράσσοντα παρὰ τὸ δίκαιον, θαυμάζει τὸ βίαιον τὸ ἀνώμαλον, καὶ παρέπεσε φησὶ πῶς διάνοιαν, ὑπονοῶν μὲν τὸ θεῖον προνοητὸν εἶναι ἀνθρώπων. ὁρῶν δ θείας προνοίας μὴ μετέχοντα τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων τὰ πεπραγμένα, ἐκ τοῦ τοὺς μὲν ἀδίκως ἓν πράττειν, τοὺς δ δικαίως παρὰ πῶς ἀξίαν πράττειν κακῶς. ὁ δ νοῦς, ὅταν φησὶ θεὸς λογίσωμαι, πάσης λύπης ἀπαλλάσσομαι, ἐνθυμούμενος, ὅτι πράγματα κείνοις, τὰ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ παρέχοντες, καὶ δοκῶν καὶ τοῦτο ζωντος ἓν ἄφρων ἐλέγχομαι, ὁρῶν τὸ βίαιον πῶς σύγχυσιν. ζωέσιν γάρ πινα ταῖς ἐλπίσιν ἔχων ἐλαπτόμαι, καὶ ἀπολείπομαι, βλέπων ἔντε ταῖς τύχαις πῶς ἀνθρώπων καὶ ἐν τοῖς ἔργοις, τυτέσιν ὁπηνίκα αὐτὰ ἀνθρώπινα ἐννοήσω, ἐλαττόμαι, καὶ ὐ μέγα φρονῶ. 1105. Ἐωέσιν) σοφίαν δέ πινα ἐν τῇ διανοίᾳ ἔχων, ὡς προνοίαν θεῶν λογιζόμενος, ἐκπίπτω ταύτης, ἔντε ταῖς τύχαις πῶς ἀνηκρῶ, καὶ ἐν ἔργμασι λευσσων. Ἄλλα γὰρ πράγματα ἐναλλάσσεται, οὓς πολλὴ μεταβολὴ πῶς ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Μετὰ δ' ἴσα) εἰς πολλὰ πλανώμενος μεταβαίνει ὁ βίος, οὓς ὐ μᾶλλον βέβαιος τοῖς ἀνθρωπίνοις ὁ αἰὼν, ἀλλὰ μεταβάλλεται. Ἄλλως. Τὸ ζῆν ἀεὶ μεταβάλλεται πολυπλάνητον ὂν τοῖς ἀνθρώποις. Δόξα δὲ) οὓς μὴ γῶ μεγάλαν δόξαν, μήτε μικρὸν, ἀλλὰ μέσιν καὶ σεμνήν. Παράσημος δ) ἀντὶ τοῦ ἀδόκιμος, ἀπὸ μεταφορᾶς πῶς κιβδήλων νομισμάτων. Ῥᾴδια δ' ἤθεα) ἀντὶ τοῦ εὐχερῆ καὶ ἄλυπα ἤδη ἔχουσα καὶ μεταβάλλουσα εὐτυχίαν ἀεί. Ἄλλως. Εὐχερῶς δ τὰ ζωῆς μεταβάλλουσα τὸν ὀλίγον χρόνον εὐτυχῆ τὸν βίον. τὸ δ ἐξῆς, ἔυκολον δ ζωὴν εἰς τὸν καθ' ἡμέραν χρόνον ἀεὶ διαδεχόμενον, καὶ σωὴ ἄλλοις τὸν βίον εὐτυχοίμην. δωίατα δ καὶ ἀντὶ ἐνεργητικῶ κεῖδε τὸ μεταβαλλομένη, ἀντὶ τοῦ μεταβάλλουσα, δωίατα δ πάλιν ἔξ) καὶ τὰ ἤδη μεταβαλλομένα. 1119. Βίον σωδυτυχίαν) καλῶς ἡ σωὴ ἔγκειται) προθεσις, δηλοῦσα ὡς ὐκ ἄκρας ἔυχεται εὐδαιμονίας, οὐδὲ πλουτεκλεῖαν πῶς ἄλλων, ἀλλὰ σωὴ ἄλλοις εὐπραγεῖν πῶς βίων.

† Hemistich. *Hom. Odyss.* β'. v 50.

ANNOTATIONES.

V. 1102. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν) Refer huc Chorum Senecæ in tertio *Hippolyti* Actu, cujus initium *O magna Parens, Natura, Deûm* &c.

V. 1111. Εἶσι μοι ἐξαμένα) Quidni legamus ἐξαμένω: Nam etsi Chorus ex Mulieribus constet, sæpè tamen de iis *Masculinum* singulare usurpari probavimus ad *Andromach.* v. 421. Quin id apertè fit bis in hoc ipso *Choro*, v. 1105. & v. 1107. Quod & *Scholiastes* notat, licet infrà *Chorus* suo genere utatur. *Josua Barnes.*

Στροφὴ

Σηροφὴ β'.

1 Οὐκέτι γὰρ καθαρὰν
2 Φρένʼ ἔχω, παρὰ δʼ ἐλπίδα λύσσω·
3 Ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας
4 Φανερώτατον ἀστέρʼ Ἀθήνας,
5 Εἶδομεν εἶδομεν οὐκ παλαιᾶς ὀργᾶς
6 Ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον.
7 Ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς,
8 Δρυμός τʼ ὄρειος, ὅθι κυνῶν
9 Ὠκυπόδων ἐπέβας
10 Θεᾶς μέτα θήρας ἐναίσιμον,
11 Δίκτυννον ἀμφὶ σεμνάν.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Οὐκ ἔπι συζυγίαν
2 Πώλων Ἑνετᾶν ὀπάσαις,
3 Τὸν ἀμφὶ λίμνας τέρμον
4 Κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππιους.
5 Μοῦσα δʼ αὖπνος ὑπ' ἄντυγι χρυσᾶν
6 Λήξει παγχρύσου ἀνὰ δόμον.
7 Ἀστέφανοι δʼ ὧραι ἀνάπαυλαι
8 Λατοῦς βαθείαν ἀνὰ χλόαν.
9 Νυμφίαι δʼ ἀπόλω-
10 λε λέχη φυγᾷ σᾷ
11 Λέκτρων ἄμιλλα θέσις.

Ἐπῳδοί.

1 Ἐγὼ δʼ ὦ σᾶς δυσυχίας
2 Δάκρυσι διοίσω
3 Πότμον, ἄποτμον, ὦ πάλαινα
4 Μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνητα. Φεῦ,
5 Μανίῳ θεοῖσιν.
6 Ἰώ, ἰώ, * συζυγίαι Χάριτες,
7 Τί τὸν παλαι᾽ ἐκ πατρίας γᾶς,
8 Οὐδὲν ἄταις αἴτιον,
9 Πέμπετε τῇδʼ ἀπʼ οἴκων;

Strophe 2.

1 Non amplius enim puram
2 Mentem habeo. Spe verò etiam deficio:
3 Postquam civitatis Græcæ
4 Athenarum clarissimam stellam
5 Vidimus, vidimus ob patris iram
6 In aliam terram mitti.
7 O arena urbani littoris,
8 Et saltus montane, quò *cum* canibus
9 Celeribus *Hippolyte* ascendisti,
10 Cum deâ feras interficiens,
11 Circa castam Dictynnam.

Antistrophe 2.

1 Non amplius jugum
2 Equorum Venetorũ conscendes,
3 Ad *Limnæ* Hippodromũ *in officio*
4 Continens pede equos destinatos exercitiis.
5 Et vigilans Musa sub jugo chordarum
6 Desinet, *melisque sibi* in domo paternâ.
7 Sine coronis autem erunt aræ puellæ
8 Latonæ in profundo gramine.
9 Nuptiales verò perierunt
10 Lecti propter exilium tuum,
11 *Et tuorum* lectorum certamen, *nuptiarumq; spes* periit puellis.

Epodi.

1 Ego verò propter tuam calamitatem
2 Lacrymis *oculos rigans* feram
3 Fatum infelix, ô misera
4 Mater; frustra *talem filium* peperisti! heu,
5 Succenseo Diis.
6 Heu, heu, vos Gratiæ concordes, *concordiæq; conciliatrices*,
7 Quare hunc miserum è terra patriâ,
8 Nullius culpæ reum,
9 Emittitis procul ab his ædibus?

* al. συζύγιοι.

Οὐκ ἔτι γὰρ) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀτάραχον ἔχω φόβον, διὸ καὶ οὐ φυλακῆς ψυχάριον. Ἄλλως· Ἀσήλον εἰς θεὸς δηλονότι. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συναπτέον, ἵν' ᾖ ὅτως, ἐκπίπτω τὸ ἀνάγειν εἰς θεὸς τὰς φρένας ἀπὸ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. οὐκ ἔτι γὰρ καθαρὰν φρένα ἔχω, τουτέστιν οὐκ ἔχω γὰρ ἀτάραχον φρένα ἐπὶ τῷ παρόντι. ὅτι ἀδίκως ἀπόλυται ὁ Ἱππόλυτος. Ἐπεὶ τὸν Ἑλλανίας) ἐπεὶ τὸ Ἑλλωτικῆς ἕξις φανερώτατον ἀστέρα, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀστέρα δὲ λέγει τὸν Ἱππόλυτον, διὰ τὸ ἐπιφανὲς τῆς παρθενίας αὐτοῦ. Ὦ ψάμαθοι) ἐπιβάτην, ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων) τοῦτο ἐπὶ τῷ Ἀρτέμιν, ὅ ὅτι τοῦ ὑποτεταγμένος τῇ Ἀρτέμιδι. Δίκτυννον ἀμφὶ σεμνὰν) Δίκτυννα ἐκλήθη ἡ Ἄρτεμις διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Βιαιτόμαπις νύμφη ἐχθύετο συγκωμῳδοῦσα τῇ Ἀρτέμιδι. ταύτης ἠράσθη Μίνως, καὶ κατεδίωξεν αὐτὴν ἐπὶ ἡμέρας θ'. καὶ μὴ ὑποφέρουσα ἔπι ἔρριψεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὄρους εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσώθη ἐν τοῖς δικτύοις, καὶ τότε χρεὼν ἐκλήθη ἡ Ἄρτεμις Δίκτυννα. Πώλων ἐνετᾶν) Παφλαγονικῶν. Ἐνετοὶ γὰρ ἔθνος Παφλαγονίας. εἰ δέ τις εἴποι, ἐκ ποίας πόλεως ὠνομασμένοι; ἴσως, ὅτι πολλοὶ βάρβαροι ἐκ πόλεων, ἀλλ' ἐξ ἔθνους ὀνομάζονται, ὡς Νομάδες, Βλέμυες. ἢ ὅ ὅτι, ἀντὶ τοῦ εἰς· οὐκ ἔτι εἰς συζυγίαν πώλων βήσῃ, ὡς τόδε, * Ἐς δʼ ὄχεα φλόγα ποσὶ βήσετο. 1133. Τὸν ἀμφὶ λίμναν) λίμνη τόπος Τρωζῆνος Ἀπίκος, ἔνθα λιμνῆτις Ἄρτεμις κληέται. ἐνταῦθα τὸ μέσον τὸ λειχόμενον, τοῦ γυμνασικοῦ τόπου κατέχων τῷ ποδί, καὶ γυμνάζων. Μοῦσα δʼ αὖπνος) τουτέστιν ὑπὸ τῇ κιθάρᾳ παύσεται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς σῆς παιδὸς, αὖπνος, ἢ ἄπαυστος. τὸν ζυγὸν ὃ τὰ κιθάρας ἄντυγα καλεῖ, ἢ τὸν πῆχυν, ὡς κιθαρίζουσι αὐτὸ, ἢ δὲ αὖπνος φησὶν, ὡς ἡδὺ χορδῶν ἦχος ὑπὸ τῇ ἄντυγι λήξει. Ἀστέφανοι δὲ) αἱ δὲ ἀναπαύσεις τὰ συγλείσεις Λητοῦς, ὅ ὅτι τὰ Ἀρτέμιδος, αἱ κατὰ τὴν βαθεῖαν ὕλην ἀστέφανοι ἔσονται. λείπει γὰρ τὸ ἔσονται. ἄλλως αἱ ἀναπαύσεις ἦχος χορῶν καὶ συγχορεύσεων, ἀεὶ τὸ τὰ Λητοῦς ἱερὸν, ἀστέφανοι ἔσονται, τουτέστι λυπηθήσονται· ὁπὸ σοὶ αἱ παρθένοι. πηνὲς δὲ τὸ ἀστέφανοι, ἀντὶ τοῦ πολυστέφανοι ἔσονται, τὸ α' λέγοντες ἐπιτατικόν. Φυγᾷ σᾷ) διὰ τὴν φυγὴν οὐκ ἔτι ἀμελητήσονται αἱ παρθένοι ὑπὸ τῆς γάμου, τίς σοι δυθήσεται γυνή. Ἄλλως, φυγάδος σοῦ ὄντος, ἡ φιλονεικία καὶ παρθένων καὶ ὑπανδρευομένων τῷ σῷ γάμῳ ἀπόλετο. 1147. Συζυγίαι χάριτες) αἱ ζωοζυγωμέναι χάριτες τῇ Ἱππολύτῳ, αἱ συζυγωσαι, ὅ ὅτι γαμήλιοι, ἀντὶ τοῦ, ἃ χάριτες φέρουσι τῆς συζυγίας.

* *Hom.* Iliad. ί. v. 745.

ANNOTATIONES.

V. 1120. Παρὰ δʼ ἐλπίδα λύσσω) *Tmesis* pro παραλύσσω. Hoc pro παρρώ. In quẽ sensum *Latinam* Versionem emendavi. *Josua Barnes.*

V. 1128. Ἐπίσας) Aliàs ἐπίσα scribi dicit *Æmyl. Portus*, nec tamen mutat, eò quòd Apostrophe pateat magis ex versu 1132. Πώλων Ἑνετᾶν ὀπάσαις. De *Venetis* equis vide suprà ad v. 231.

V. 1133. Αἰμνᾶς τρέχων) De *Limnâ* Gymnasii nomine vide *Scholiasten* hic & ad *Hippolyt.* v. 148. De τρέχω & τρέχει pro ἵππος τρέμω; vid. *Medæ.* v. 46.

V. 1146. Μανίῳ) *Doricè* pro μανίᾳ, à μανία, *Ira.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

Nuntius Theseo *miserandum* Hippolyti *exitium prolixè narrat*: Chorus *vim Amoris celebrat.* Diana *Innocentiam Filii* Theseo *testatur, illius Credulam Crudelitatem damnans: Unde acerrimus misero Parenti Dolor oritur. Ipse* Hippolytus *semimortuus in Scenam producitur; quem* Diana

illius

illius Patrona ſolatur, vindictam illi ex inimicis & Divinos honores pollicita; monſtrátque illum non Patris Culpâ, ſed Veneris machinis periiſſe. Quare Hippolytus jam expirans Patri dat veniam. Exitus Fabulæ luctu & miſeratione plenus.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΘΗΣΕΥΣ, ΑΡΤΕΜΙΣ, ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί. — *Semichorus.*

Θησεῦ, μεείμνης) οἱ ἀρχαῖοι κὴ ὄξ ὀνόματος τοῦ διαστάσεως ἐκάλεν. πολίτας δὲ φησὶ τοὺς Θησέως τοὺς Ἀθηναίους κὴ Τροιζηνίους. τούτων γὰρ ἀμφοτέρων πολίτης ὄξιν, ἐκ μὲν παλεὸς Ἀθηναίων, ἐκ δὲ μητρὸς Τροιζηνίων.

Καὶ γῆς τέρμονας) περὶ τὰ τέλη τῆς Τροιζηνίας, τοὺς ὅρους φησί. ἀσυγκίτονας δὲ πόλεις τὰς δύο φησὶ, Τροιζῆνα κὴ Ἀθήνας. Πρὸς τὸ) αὐτῷ δηλονότι, μὴ ἄρα γυναικά τινος ἔφθειρεν, ὡς τὸν ἐμὸν· κἀκεῖνος φονεύει αὐτόν.

1168. Ἠράσω περὶ ἢ περὶ αὐτὴ τῷ κτί, κτί τῷ σῷ παιδός. Ὦ Πόσειδον) ὄντως ἔμαθον, ὅτι ἐμὸς εἶ πατήρ.

Ῥόπαλον) ἢ ῥομφαία, ὃ ἔξιν εἴδος ξίφους. κὴ ἡ πάγη, κὴ τὸ ὀπίσω ἐσον. Ἄλλως. Πλῆγμα, κυρίως δὲ ῥόπαλον τὸ τῆ δίκης ῥόπαλον, ἀπὸ τῆ ῥαπίζω. Κυμοδέγμονος) ἡμεῖς μὲν ἐν αἰγιαλῷ τῷ δεχομένῳ τὰ κύματα ἐφιλοκαλοῦμεν τοὺς ἵππους, κλαίοντες ἐπὶ τῇ φήμῃ τῆ ἐξοδείας τῆ Ἱππολύτε. Ψήκτρασιν) ἀπὸ τῆ κτενίζειν ὠνομάσθη ψήκτρα. Ὡς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ) ὅπ ὁ Ἱππολυτος φεύγει τὴ ἰδίαν γῆν κὴ πόλιν. 1178. Ταυτὸ δακρύων) τὸν αὐτὸν στεναγμόν. Μυρία δ' ὀπαδοῦντες) ἀντὶ τῆ πολλὴ πομπὴ, πολλὴ ἄθροισις, ὅπωθεν ἀκολουθῆσα τῷ Ἱππολύτῳ. Τί ταῦτ' ἀλύω) διατὶ δυσφορῶ, διατὶ ἀδημονῶ κὴ θρηνῶ; οὐκ ἐγχωρεῖ μὴ πειθῆναί με τοῖς λόγοις τῆ παλεός μου, κὴ ἀναχωρῆσαι ἐκ ταύτης τῆ γῆς;

Ημ. ΚΑΙ μὴν ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
Σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὁρμώμενον.
Αγ. Ποῖ γῆς ἄναξ σῆσδε Θησέα μολὼν
Εὕρωμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἴπερ ἴσε, μοι
Σημήνατ'. ἆρα τῇδε δωμάτων ἔσω;
Ημ. Ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.
Αγ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
Σοὶ, κὴ πολίταις, οἵτ' Ἀθηναίων πόλιν
Ναίουσι, κὴ γῆς τέρμονας Τροιζωνίας.
Θη. Τί δ' ἔξι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
Διοικὰς καλείληφ' ἀσυγκίτονας πόλεις;
Αγ. Ἱππόλυτος οὐκ ἔτ' ἔξιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος.
Δέδορκε μὲν τοι φῶς ὀλὴ σμικρᾶς ῥοπῆς.
Θη. Πρὸς τῆ; δι' ἔριδας μῶν τις ἦν ἀφιλμένος,
Ὅτου κατήχμα' ἄλοχον, ὡς παλεὸς, βίᾳ;
Αγ. Οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος,
Ἀραί τε τῆ σε γόμαι,
Ὃς σὺ σῷ πατρὶ
Πόντε κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.
Θη. Ὦ θεοί, Πόσειδον, ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατὴρ,
Ὁρθῶς ἀκούσας τῆ ἐμῶν κατόλμητων.
Πῶς κὴ διώλετ', εἰπέ. τῷ τρόπῳ δίκης
Ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπαλον αἰσχύνασά με;
Αγ. Ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
Ψήκτρασιν ἵππων κτενίζομεν χαίτας,
Κλαίοντες. ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
Ὡς σὸν ἔτ' ὄν γῆ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα
Ἱππόλυτος, ἐκ σῆ τλήμονας φυγᾶς ἔχων.
Ὁ δ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλος
Ἡμῖν ἐπ' ἀκτῆς, μυρία δ' ὀπαδοῦντες
Φίλων ἅμ' ἔσχε ἡλίκων ὁμήγυρις.
Χρόνῳ δ' ἦ ποτ' εἶτα, ἀπέπαυσεν θρόνων,
Τί ταῦτ' ἀλύω; πρέσσον παῖζε λήγοις.
Ἐντείθ' ἵπποις ἅρμασι ζυγηφόρους,
Δμῶες, πόλις γὰρ σὸν ἔτ' ἔξιν ἥδε μοι.
Τὼνδενδε μὴν τοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο·

Semichorus. Atqui miniſtrum hunc Hippolyti video,
Celeriter triſtem tendentem ad domum.
Nun. Quò vadens dominum hujus terræ Theſeum
Inveniam, ô mulieres? ſi noviſtis, mihi
Significate. Nunquid intra hanc domum?
Sem. Ille ipſe egreditur ex ædibus.
Nun. Theſeu, affero rem dignam conſideratione curaque,
Tibi, & civibus, qui urbem Athenienſium
Habitant, & fines terræ Trœzeniæ.
The. Quidnam eſt? an nova aliqua calamitas
Duas vicinas urbes invaſit?
Nun. Hippolytus non ampliùs eſt, obiit, ut ſummatim dicam.
Exiguo tamen temporis momento videt hanc lucem adhuc.
The. A quo cæſus obiit? Num aliquis invaſit eum hoſtiliter,
Cujus conjugem per vim, ut patris, fœdè ſtuprârit?
Nun. Jugum proprii currûs perdidit eum,
Et imprecationes oris tui, quos tu patri tuo
Domino maris voviſti de tuo filio.
The. O dii, ô Neptune, quàm terè es pater meus,
Quia rectè audiviſti meas imprecationes.
Quomodo etiam perierit, dic: quo modo Juſtitiæ
Clava percuſſit eum, qui me dedecore affecit?
Nun. Nos quidem juxtà littus, quod alluitur fluctibus,
Strigilibus equorum pectebamus crines,
Plorantes. Nam venit nuncius quidam, dicens
Quòd non amplius in hâc terrâ verſurus eſſet pedem
Hippolytus, habens à te mandatum miſeri exilii.
Ipſe autem venit ferens idem carmen lacrymarum
Nobis ad littus: maximus autem à tergo ſequens
Cœtus amicorum æqualium ſimul ibat.
Tandem verò dixit, ſedatis luctibus.
Quid iſta deploro? obtemperandum eſt verbis patris.
Jungite equos ferentes juga curribus
Servi; non enim ampliùs eſt mihi hæc civitas.
Indè tamen omnes feſtinabant,

ANNOTATIONES.

V. 1153. Θησέα) Idem de hoc dicimus, quòd de Ὀρφέα ſuprà ad v. 953. Vel τὸ α producendum ante μολὼν.

V. 1159. Καὶ γῆς τερμονας) τέρμων pro τέρμα haud rarò *Euripidi* uſurpatur. Vide ad *Phœniſſ.* v. 1361.

V. 1162. Ἱππόλυτος οὐκ ἔτ' ἔσιν) Vide ſuprà ad hujus Fabulæ v. 357.

V. 1167. Ἀραί τε τῆ σῆ γόμαι) Huc refer illud *Philoſtrati Iconum* l. 2. titulo *Hippolytus*, Τὸ μὲν θηρίον, ἀρὰ Θησέως· ἐμπέπλωκε δὲ τοῖς Ἱππολύτε ἵπποις, ἐν εἴδει ταύρε λευκῆ &c. ubi graphicè depingitur hæc Fabula. *Joſua Barnes.*

V. 1172. Δίκης ῥόπαλον) Hæc Phraſis eſt *Euripidea*, de quâ *Euſtath.* fol. 381. lin. 22. fol. 501. lin. 19.

V. 1173. Κυμοδέγμονος) Hoc verbum non regulariter componitur; ratio enim compoſitionis veræ fit ex Genitivo creſcentium, & rectiùs ſcriberetur κυματοδέγμονος. Sed hæc Regula non Religiosè ſatis à *Scenicis* Poetis obſervatur, nam & μεταύμιος pro μεταυμάτιος ab *Euripide* uſurpatur *Alceſt.* v. 92. & κυμόρρους pro κυματόρρους legitur apud *Heſychium*; & αἱμοσταγὴς *Euripid.* in *Theſeo* pro αἱματοσταγὴς. & pauca alia ejuſmodi; quæ tamen ſunt vitanda, ut minus authentica. Sic αἰυόρρωξ & αἰμόρρους & ἄυμος pro ἀύμων *Herc. Fur.* v. 698. Et hinc lapſus eſt Vir illuſtris *Anglus Henricus Spelman*, qui librum quendam ex ſuis Ἀσπιδολογίαν nominavit, quum Ἀσπιδολογία erat vocandus, is liber de Armorum Inſignibus tractat. Sed hæc obiter.

V. 1178. Ταυτὸν) *Scholiaſt.* legit ταυτὸ, utrumque ſtabit, ſed poſterius metro magis blanditur.

Καὶ

Καὶ θᾶσσον, ἤ λέγ᾽ τις, ὀξηρτυμμένους
Πῶλους πρὸς ἅρμα δεσπότου ἐσήιμεν.
Μάρπτει δ᾽ χερσὶν ἡνίας ἀπ᾽ ἄντυγος,
Αὐτῷσιν ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα.
Καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ᾽ ἀναπτύξας χέρας,
Ζεῦ, μηκέτ᾽ εἶναι, εἰ κακὸς πέφυκ᾽ ἀνήρ.
Αἴσθοιτο δ᾽, ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει, πατήρ,
Ἤτοι θανόντας, ἢ φάος δεδορκότας.
Κἀν τῷδ᾽ ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
Πῶλοις ὁμῶς τε. πρόσθιοι δ᾽ ὑφ᾽ ἅρμασιν
Πέλας χαλινῶν εἱπόμεθα δεσπότῃ,
Τλῶ * οὐδὺς Ἄργους καὶ παλαιρείας ὁδόν. * Εὐδὺς ultimâ brevi ter *Homero*.
Ἔπειτ᾽ ἔρημον χῶρον εἰσεβάλομεν,
Ἀκτή τις ὄρθι τυγχάνει κατὰ γῆς,
Πρὸς Πόντον ἦδη κειμένη Σαρωνικόν.
Ἐνθέν τις ἠχὼ χθόνιος, ὡς φωνὴ Διός,
Βαρὺ βρόμον μεθῆκε, φρικώδη κλύειν·
Ὀρθόν τε κρᾶτ᾽ ἔστησεν, ὥστ᾽ εἰς ὑρανὸν
Ἵπποι· πρὸς ἡμῖν δ᾽ ἦν φόβος νεανικὸς,
Πόθεν ποτ᾽ εἴη φθόγγος. εἰς δ᾽ ἁλιρρόθους
Ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν εἰδόμην
Κῦμ᾽ ὑρανῷ στηρίζον, ὥστ᾽ ἀφῃρέθη
Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τυμὸν εἰσορᾶν·
Ἔκρυπτε δ᾽ Ἰσθμὸν, κἀπέτρας Ἀσκληπιᾶ.
Κἄπειτ᾽ ἀνοιδῆσάν τε κἀπέρισ ἀφρὸν
Πολλὰ καχλάζον ποντίῳ φυσήματι
Χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, ἔνθ᾽ ἅρμα τυμὸν ἦν ὄχος.
Αὐτῷ δ᾽ σὺν κλύδωνι, καὶ τελευταίᾳ,
Κῦμ᾽ ἐξέπεμψε ταῦρον, ἄγριον τέρας·
Οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη,
Φρικωδες ἀντεφθέγξατ᾽. εἰσορῶσι δ᾽
Κρεῖσσον θέαμα δερκμάτων ἐφαίνετο.
Εὐθὺς δ᾽ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος.
Καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι
Πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ᾽ ἡνίας χερῶν·
Ἕλκει δ᾽, κώπῃ ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,

Et dicto citius apparatos
Equos ad dominum ipsum stitimus.
Apprehendit verò manibus habenas à sede currûs,
Ipsis ocreis ornatus pedem.
Et primum quidem diis dixit passis manibus,
Jupiter, peream, si malus sum vir!
Sentiat autem pater, quomodo nos ignominiosè tractet,
Vel mortuos, vel lucem intuentes, *i. e. vivos.*
Deinde accipiens stimulum in manus, admovit
Equis simul. Nos verò ministri ponè currum
Prope frena sequebamur dominum,
Illâ viâ, quæ fert rectâ ad Argos & Epidaurum.
Sed postquam intravimus in locum desertum,
Est quoddam littus è regione hujus terræ,
Situm jam ad mare Saronicum.
Inde quidam sonitus ex terrâ, sicut vox Jovis,
Emisit vehementem fremitum, horribilem auditu:
Caput autem statuerunt erectum, & aurem in cœlum
Equi. Erat verò, in nobis metus juvenilis,
Undenam esset sonitus: sed in marinum
Littus intuentes, vidimus ingentem
Fluctum cœlo hærentem, *i. e. valde sublimem*; ut adimeretur
Meis oculis prospectus littoris Sironii:
Texit autem Isthmum, & petram Æsculapii.
Deinde verò intumescens, & undique spumam
Plurimam effundens-cum-sonitu, marino æstu,
Venit ad littus, ubi erant quadrigæ:
Et cum ipsâ procellâ, & gravi tempestate,
Fluctus ille exposuit *humi* Taurum, ferum monstrum,
Cujus sonitu terra omnis plena
Horribiliter resonabat. Intuentibus autem
Hoc spectaculum apparebat majus aspectu *nostro*.
Statim autem equos gravis invasit metus.
Et dominus quidem in re equestri
Multùm versatus, corripuit manibus habenas,
Traxit autem (ut remum vir nauticus)

Ἐξηρτυμμένους) ἡτοιμασμένους, ἀντὶ τῦ ταχέως, ἅμα τοῖς λόγοις καὶ πρὸ τῦ πληρῶσαι αὐτὸν τὸν λόγον, παρεσήσαμεν αὐτῷ τὸ ἅρμα. Μάρπτει δ᾽ χερσὶν) εἰώθασιν οἱ ἁμαλλοπλάται θεραπεύειν τὰ λῶρα τῇ ἀντυγι, ὅπως δοκοῖεν οἱ ἵπποι ὑπὸ πνος ἄγχεσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς, ἐξ ἀντυγος ἡνία τείνας. Ἄλλως. Λαμβάνει πρὸ χαλινὸς ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ κρατεῖ ἐν τῷ ἅρματος. Αὐτῷσιν ἀρβύλησιν) ταῖς τῦ ἅρματος θεὶ πρὸ ἀντυγα, ἔνθα πρὸ φασὶν ἔχει ὁ ἡνίοχος. Καὶ πρῶτα μὲν) ἀντὶ τῦ ὕξατο τοῖς θεοῖς τὰς χεῖρας ἀναδείναι. Αἴσθοιτο δ᾽ ἡμᾶς) μάθοι ὁ πατὴρ ὅπ, ἀτιμάζει με, ἐνικῶ πανδυπκὸν ἐπήγαγε, διὰ τὸ χ΄. 1200. Κειμένην Σαρωνικὸν) Σαρωνικὸς κόλπος ὅτι πρὸς τῇ Κορίνθῳ, ἱερὸς Ἀρτέμιδος, ἐν ᾧ φασὶ πρὸ Σκύλλαν ὑπὸ Μίνως ἁλῶναι. ὄνομα ἦν ὅτι πελάγης, ὀνομασθὲν ὑπὸ πνος Σάρωνος κωμήτε. ὅτος διώκων ἔλαφον ἐμάνη, καὶ ἡ ἔλαφος διωκομένη ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ αὐτὸς δὲ τῇ μανίᾳ φερόμενος ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἀπενίγη. ἄλλοι δ᾽ φασὶν, ὅπ ἐκ τῆς Σκύλλης τῆς θυγατρὸς Νίσε τῦ ἀδελφῦ Αἰγέως καὶ Πάλλαντος. ὅτος γὰρ ἔπεμψεν εἰς Μέγαρα, ἐάσας τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ μαχόμενος περὶ βασιλείας. καὶ ἰδὼν ὁ Νίσος, ὃς εἶχε χρυσῆν πλόκαμον ἐπὶ τῆ κεφαλῆς αὐτῦ. ὃν ἠδυνήθη φθαλαβεῖν, ἕως ἔ εἶχε τὸν χρυσῆν πλόκαμον. ἡ δὲ θυγάτης αὐτῦ Σκύλλα θεωρήσασα τὸν Μίνωα, ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ σωσπάζατο αὐτῷ περὶ δοῦναι τὴν πόλιν, εἰ λάβοι αὐτὴν γυναῖκα. ὁ δὲ σωάθετο καὶ φθαρησομένη τέμνει τὸ τεκόν τῦ τὸν πλόκαμον, καὶ τὴν πόλιν παρέλαβε, καὶ ὡς τὸ φθαλαβεῖν ἔλαβεν αὐτὴν ἐπάνω τῆς πλοίε, καὶ ἔδησεν αὐτὴν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἔμεινε συρομένη ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ διὰ τῦτο ἐκλήθη τὸ πέλαγος Σαρωνικόν. ἐκπεσῦσα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ θείον γινομένη, τὴν ἰδίαν φύσιν ὐδαμῶς μετέβαλεν. 1206. Ἀκτὰς ἀποβλέψαντες) εἰς δὲ τὰς πέτρας τὰς ὑπὸ τὴν κυμάτων κλυζομένας, ἐθεωρήσαμεν τὸ κῦμα μέχρι τῦ ὑρανῦ ἀνερχόμενον, καὶ τοσῦτον ὑψηλὸν, ὥστε μηκέτι καθορᾶν ἡμᾶς τὸ ὄρος τῦ Κερασῶνος. ἐκ τῦ ὕψες φησὶ τῦ κύματος ὐκ ἔτι ἑωρῶν τὰ Σκειρωνίδα ἀκτάς. Κἄπειτ᾽ ἀνοιδῆσάν τε) τὸ κῦμα εἰς ὕψος ἠρμένον. ἰδὼν δὲ, τὴν στενὴν γῆν, τὴν κυκλεμένην ὑπὸ τῆς ὑδάτων, καὶ πέριπτον ὄχον, τὸ ὄχημα τὸ ἐν δ᾽ ἵππων ἐζευγμένον, τῷ Ἱππολύτῳ δηλονότι. 1219. Καὶ δεσπότης μὲν) ἤθεσι τὰ μελέτης καὶ τὰ ἐμπειρίας σωφρόνειαν πολλὴν ἔχων ἐν τῷ ἱππεύειν. Ἄλλως. Καὶ ὁ μὲν Ἱππόλυτος διὰ τὸ μὴ θρησκεύειν τὸν ἵππους αὐτῦ, ἐπέπεσεν αὐτοῖς, καὶ ἔσφιγξε τὸν χαλινόν. 1221. Ἕλκει δὲ) τὸ ἕξης, ἕλκει ὁ ἡμᾶσι. κώπην δὲ τὴν μάσησι φησὶ λέγει. ἕλκει δὲ εἰς τὸπόν, ἡμᾶσιν ἀρτήσας δίωας, ὡς ναύτης κώπην ἕλκει εἰς τὸπόν. Ἄλλως. ὥσπερ ὁ ναύτης ζάλης ὄσης κρατεῖ τὸ πηδάλιον, καὶ σώζει τὴν ναῦν, ὕτω καὶ ὁ Ἱππόλυτος τὰ λῶρα ἐκρατῆ.

ANNOTATIONES.

V. 1192. Αἴσθοιτο δ᾽ ἡμᾶς) Hunc Versum *Scholiastes* dicit literâ χ notatum; διὸ τὸ χ. Ideo χ, affigitur huic Versui, hoc est, improbatur à Grammaticis, quòd Numeri fiat hìc mutatio. *Athenienses* enim, quando bellum contra *Chios* gerebant, adeò illorum odio arserant, ut adulteri nos nummos & quicquid improbarent, literâ χ notarent, contemptûs causâ. Inde χάζω *decussare*, & χασμὸς *decussatio*. *Euripidis* Scholiastes ad *Medeæ* v. 1345. Ἐρὶ αἰχεσμοὶ) ὅτι δοκεῖ τὸν ςίχον τῶν εἰπὼν Εὐριπίδης ἐκλελῆσθαι, διὸ καὶ κεχάρκται. *Josua Barnes.*

V. 1201. Ἠχὼ χθόνιος) Βρόμος τις ὑπὸ χθονὸς ἀκούων, ἢ μέγας καὶ δεινὸς, καὶ σωὶ πολλῷ δόρυβος σεισμός. Vid. Notas ad *Helen.* v. 1362. *Josua Barnes.*

V. 1208. Σκείρωνος ἀκτὰς) Vid. supra v. 979. & de eo *Scholiast.*

V. 1210. Ἀφρὸν) *Iambus* in hoc loco. Vid. *Phœniss.* v. 19.

Ἰμᾶσιν εἰς τὸ πᾶπαδεν ἀρτήσας δέμας. — *Equos* loris retrò flectens corpus.
Αἴθ' ὀδακόδσαι σόμα πυρίγλωσ γνάθοις, — Sed equi mordentes frænos, in igni factos, suis mandibulis,
Βίᾳ φέρουσιν, ἔστε ναυκλήρου χέρος, — Violenter ferunt, neque manum rectoris,
Οὔθ' ἱππόδεσμων, ἔστε κολλητὸν ὄχον — Neque lora, neque benè compactos currus
Μεταστρέφουσα. κεἰ μὲν εἰς τὰ μαλδακὰ — Curantes. Et si quidem in planâ
Γαίας ἔχων οἴακας ἰθυοῖ δρόμον, — Terrâ habens gubernacula flectebat cursum,
Πρὸφαίνετ' εἰς τὸμπροσθεν, ὥσ' ἀναστρέφῃ, — Apparebat anterius, ut *currum Hippolyti* retrò converteret,
Ταῦρος, φόβῳ πέτρωσιν ἐκμαίνων ὄχον. — Taurus, perterrefaciens insano metu quadrijugum currum.
Εἰ δ' εἰς πέτρας φέροιντο, μῶρῳσι φρένας, — Quòd si ferebantur versus petras, animo furentes,
Σιγῇ πελάζων, ἄντυγι ξυνείπετο, — Tacitè appropinquans, simul comitabatur currum,
Εἰς τοῦθ', ἕως ἔσφηλε, κἀνεκαίτισεν, — Donec impegit, & excussit,
Ἁψῖδα πέτρῳ προσβολὼν ὀχήματος. — Impellens circulum rotæ saxo.
Σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω — Omnia autem erant confusa: fistulæque sursum
Τροχῶν ἐπεπίδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα. — Rotarum saliebant axiumque clavi.
Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς, — Ipse verò miser loris implicitus,
Δεσμὸν δυσεξιλύτων ἕλκε δεδεὶς, — Trahitur vinctus vinculo inexplicabili,
Σποδέμῳ μὲν πρὸς πέτρας φίλον κάρα, — Allisus quidem charum caput ad petras,
Θραύων δ' σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν, — Comminuens verò corpus, & clamans horribilia audituː
Στῆτ', ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, — State, ô equi nutriti in meis præsepibus,
Μή μ' ἐξαλείψητ'. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά. — Ne me perdatis. O misera patris imprecatio.
Τὶς ἄνδρ' ἄριστον βέλεται σῶσαι παρών; — Quis præsens vult servare virum optimum?
Πολλοὶ δ' βεβηκότες, ὑστέρῳ ποδὶ — Multi autem volentes, tardo pede
Ἐλειπόμεσθα. χ' ὧν μὲν δεσμῶν λυθεὶς — Eminus sequebamur. Ille verò solutus e vinculis
Τμηθῇ ἱμάντων, ἢ κάτοισθ' ὅτῳ τρόπῳ, — Fractorum lororum, nescio quomodo
Πίπτει, βραχὺ δ' ἂν βίοτον ἐμπνέων ἔτι. — Cadit, spirans adhuc exiguam vitam:
Ἵπποι δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύσφημον κάρα — Sed equi occultati sunt, & infelix caput
Ταύρου, * λεπαίας ἐκ κάτοισθ' ὅπου χθονός. — Tauri, haud scio ubinam terræ montosæ.
Δοῦλος μὲν ἦν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ, — * Vide ad *Heraclid.* v. 395. Ego verò, ô rex, sum quidem famulus tuarum ædium,
Ἀτὰρ τοσοῦτον ἐκ δυνήσομαί ποτε — Sed *tamen* eò nunquam adduci potero,
Τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἔστιν κακός, — Ut credam tuum filium esse improbum;
Οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος, — Neque si totum genus mulierum suspendatur,
Καὶ πᾶν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσαί τις — Et aliquis literis impleat omnem in Idâ monte
Πεύκην, ἐπεί μιν ἔκθλὸν ὄντ' ἔπεισαμεν. — Sylvam, quandoquidem scio eum esse probum.
Χο. Αἰαῖ, αἰαῖ. κήκραγε· συμφοραὶ νέων κακῶν. — *Cho* Heu, heu! perfectæ sunt calamitates novorum malorum.
Οὐδ' ἔστι μοῖρας τῆς χρεών τ' ἀπαλλαγή. — "Nec est fati necessitatisque effugium, *nec fatalis necessitas vitaper.*
Θη. Μισῶ μὲν ἀνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε, — *The.* Odio quidem virum, qui passus est hæc,
Λόγοισιν ἥδιον τοῖσδε. νῦν δ' αἰδέμεσθ' — Delectatus sum istis verbis. Nunc autem reveritus
Θεούς τ', ἐκεῖνόν θ', ὅνεκ' ὄζει ἐξ ἐμοῦ, — Et deos & illum, propterea quòd est ex me natus,
Οὔ θ' ἥδομαι τοῖσδ', ἔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς. — Neque delector, neque indignor istis malis.

Αἱ δ' ἐνδακοῦσαι) εἰ ὦ πῶλοι δακοῦσαι καὶ ἐγκρατήσασαι τοὺς χαλινούς. χαλινὸς, τοὺς ἐκ πυρὸς ῥωμωμένους ἐν ταῖς σαγόσι, καὶ διάπυρα ῥωσμένα ἔχοντες. Οὔθ' ἱππόδεσμων) μήτε τῶ ἡνιόχω φρενῖτιν ποιήσαντα, μήτε τῷ χαλινῶν. Κείμενοι εἰς τὰ μαλθακὰ) καὶ εἰ μὲν εἰς τὰ ἁπαλὰ καὶ ἰσόπεδα τὸν δρόμον ἐποίει, ἐφαίνετο ὁ ταῦρος ἔμπροσθεν τῶν ἵππων, καὶ ἐδρᾳ αὐτούς. εἰ δ' εἰς τὰ ὄρη ἀπέφερεν αὐτὸν οἱ ἵπποι, ὅπισθεν ἕπεσθαι ὁ ταῦρος, καὶ περιελίζων τῇ φερείᾳ ζωπυρολάθει. Ἐμήλατα) οἱ παναλίσκοι, οἱ περὶ τὸ ἄξονι, τὰ καλούμενα ἀμαξηδόνιαι ὄχαι, ἢ τὰ ἐμβεβλημένα περὶ τῷ ἄξονι, ὥστε μὴ ἐξιέναι τὸν τροχόν. Θραύων δὲ σάρκας) ἀντὶ τοῦ θραυόμενος. ἤτοι ζωπυρούμενος, κατακλώμενος τ' κεφαλὴν, ἐν ταῖς πέτραις. Ἵπποι δ' ἔκρυφθεν) οὗ οἱ ἵπποι καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ταύρου ἀδήλως ἐφάνησαν, ἀλλ' ἀφανῆ ἐγένοντο ἀφ' ἡμῶν. Λεπαίας) ἤτοι τὸ ἐξέχον καὶ ὑψηλὸν μέρος τῆς ὀρεινῆς γῆς, ἤτοι τ' ὀρεινῆς, φησὶ τὸ λελεπισμένης. Οὐδ' εἰ γυναικῶν) ὁ δωρήσομαι ποτὲ πιστεῦσαι, ὅτι κακὸς ἐφάνη ὁ ἐμὸς δεσπότης, οὐδ' ἐὰν τὸ γένος ὅλον τῶν γυναικῶν ἀποθάνῃ. Καὶ πᾶν ἐν Ἴδῃ) ἄδηλον παῖδα Ἴδην. ὁδὲ ἐὰν πληρώσεις γραμμάτων πάντα τὰ ξύλα τ' Ἴδης, ὃ ὄζιν ὄρος συνδενδρον ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ. Οὐδ' ἔστι μοίρας) τῶ δεσπότῃ καὶ μεμισεμένῳ, καὶ ἀναγκαίῳ. τὸ δ' χρεὼν μετοχή ἐστιν, ἐπιῤῥηματικῶ ζωτάξιν ἔχουσα. 1257. Μισῶ μὲν ἄνδρα) τραγῳδεῖ Θησεύς, ἐπειδὴ φησὶ μισῶν αὐτὸν ἐκφέρω. ἀλλὰ πάλιν τοῦ θεοῦ αἰσχυνόμενος λυπεῖται, διότι παρῆν ἐξ ἐμοῦ γνησθείς.

ANNOTATIONES.

V. 1252. Οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος, Καὶ πᾶν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις Πεύκην, &c.) Vid. *Pet. Victorii* Variar. Lection. l. 16. c. v. Et *Eustathium* in *Homer.* Iliad. ζ. v. 169. ubi hunc locum expendit, licet meliùs lapsus putet hæc de eo libello dici, quem moriens *Phædrâ* in manu tenuit. Πεύκη autem piceam sive laricem denotat, ex quâ ante Chartæ cognitum usum pugillares fiebant. Et *Plutarchus* in *Solone*, Καὶ οἱ νόμοι κάλαι γεγράφασιν εἰς ξυλίνας ἄξονας, ἐν πλαισίοις περίκυκλα στρεφομένους. Vid. *Joh. Brodæi* Miscell. l. 4. c. 12. & c. 15. Et *Porphyrio* in *Horatium*, leges in ligno incisas refert, *Æreis*, inquit, *tabulis antiqui non sunt usi, sed roboreis, his incidebant Leges: Unde* adhuc Athenis *Legum tabulæ* Axones *vocantur.* Unde & Tabulæ Genealogicæ aliæque ejusmodi eodem nomine vocatæ: Hinc Verbum ἀποξονίσαι apud τὸν Ἐξηκεστίδην, pro χρεωφειλίας ἀπὸ τῆς ἀξόνων ἀναθήκης. *Numer.* c. 1. v. 8. Καὶ ἐπεξονῆσαν κατὰ γένεσιν αὐτῶν. *Bœoticè* pro ἐπιξόνιον. Dicunt nonnulli hos ἄξονας idem esse ac κύρβεις, hoc est, *sanidas tetragonas.* *Apollonii* autem Scholiastes distinguit hoc modo, Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι Ἄξονας μὲν τετραγώνους λίθους, κύρβεις δὲ τετραγώνας. Alii dicunt Ἄξονας de privatis rebus agere & in *Prytaneo* recordi, Κύρβεις in *Stoâ* publicè stare. Vide *Harpocrationis* Lexicon in Voce cum Interpretibus illius. Item *Johannis Meursii* Atticar. Lection. l. 1. c. 22. Vide *Joh. Hartungi* Decur. 1. c. 7. in Emendatione *Erasmi* Adagii, *Cyrbes Malorum.* Præterea de Voce Ἄξονες, vid. *Hesychium*, *Phavorinum*, *Suidam*, Etymologicum M. & *A. Gellii* Noct. Attic. l. 2. c. 12. ubi de Axibus ligneis *Solonis.* *Josua Barnes.*

V. 1260. Οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', ἔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς) Ita *Proteum Ægypti* Rex sanctissimus, cum audiret filios suos *Tmolum* & *Telegonum*, impios & crudeles homines, ab *Hercule* occisos, nec gavisus est eorum obitu, quia filii; nec tamen doluit, quoniam improbi fuerant. Vide quæ Nos ad *Supplic.* v. 1199. *Josua Barnes.*

Αγ. Πῶς ὖν κομίζῃ, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
Δεάσφυζας ἡμᾶς, σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
Φρόντιζ' · ἐμοῖς ὃ χρώμενος βυλεύμασιν,
Οὐκ ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα δυσχρώτ' ἔσῃ.

Θη. Κομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἰδὼν ὀμόσαι
Τὸν ταμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χεῖναι λέχη,
Λόγοις ἐλέγξω, δαμόνων τε συμφορᾶις.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Σὺ * ταὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα,
" Καὶ βροτῶν ἄγαν, Κύπερι · σὺ
Δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβρυὼν
Ὠκυτάτῳ πτερῷ.
Ποτᾶται δ' ὄπι γᾶν, εὐάρκτων
Θ' ἁλμυρὸν ὄπι πόντον.
Θέλγει δ' Ἔρως, ᾧ μαινομένᾳ κραδίᾳ
Πτανὸς ἐφορμάσῃ,
Χρυσοφαὴς, φύσιν
Ὀρεσκώων σκυλάκων,
Πελαγίων θ', ὅσα τε γᾶ τρέφει,
Τὰν ἅλιος αἰθόμενος δέρκεται,
Ἄνδρας τε. Συμπάντων ὃ
Βασιλίδα τιμᾷν, Κύπρι,
Τῶνδε μόνα κρατύνεις.

Ἀνάπαιστοι.

Ἀρ. Σὲ τὸν εὐπατρίδην Αἰγέως κέλομαι
Παῖδ' ἐπακοῦσαι ·
Λητοῦς ὃ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδᾷ.
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδῃ;
Παῖδ' ἐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας,
Ψεύδεσι μύθοις πεφυτευμένος ἀλόχῳ,
Ἀφανῆ · φανερὰν δ' ἔχεις ἄταν.
Πῶς ὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
Δέμας αἰσχυνθείς;
Ἢ πλοῦς ἄνω μεταβὰς βίοτον,
Πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχῃς;
Ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ᾗ σοι
Κτητὸν βιότου μέρος ἔξιν.

Ἰαμβοί.

Ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν καζάσεων ·
Καί τοι φρονήσω γ' ὐδὲν, ἀλγυνῶ δέ σε.
Ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ὀφθεῖσαι φρένα,

Nun. Quomodo igitur ferre, aut quid oportet miſero
Nos facere, ut gratificemur animo tuo?
Cogita: ſed meo conſilio uſus,
Non eris crudelis in tuum filium infelicem.
The. Adiſte ipſum, ut videns coram
Eum, qui negavit ſe polluiſſe meos lectos,
Verbis convincã, deorúmq; calamitatibus, *i.e* pœnis *divin. irrogatis.*

MONOSTROPHICA.

Cho. Tu deorum inflexibilem animum,
" Et hominum ducis, ô Venus: ſimúlque
Puer variâ decorus plumâ circumfuſus
Celerrimis alis.
Volitat enim ſuper terram, & valdè-reſonans
Salſum ſuper mare.
Mulcétque Cupido, quem furenti corde
Invaſerit alatus,
Auro fulgens, naturam
Catulorum in montibus degentiũ,
Et marinorum, & quæcunque terra alit,
Quam ſol ardens videt,
Et viros. Univerſorum enim
Regium honorem, Venus,
Horum ſola obtines.

Diana.

Jubeo te nobilem Ægei
Filium audire;
Diana verò filia Latonæ compellat te.
O Theſeu, cur miſer iſtis delectaris?
Cùm injuſtè interfeceris tuum filium,
Falſis verbis adductus uxoris,
Obſcurè; manifeſtam verò nactus es cladem.
Cur non ſub terræ tartara occultas
Corpus, erubeſcens?
Aut alatus ſurſum *in aerem* transferens vitam
Pedem hunc extra noxam ſuſtines? *ſiſtis?*
Quia cum bonis viris, tibi non
Poſſidenda eſt pars vitæ.

Audi, Theſeu, ſtatum tuorum malorum;
Etſi nihil proficiam, tamen dolore afficiam te.
Sed in hunc *locum, i.e. huc*, veni, ut oſtendam animum filii

an πῶ.

Πῶς ὖν) ἀπὸ κοινῆ τὸ χρή. ὁ ὃ νῦς πῶς ὖν κομίζῃ χρὴ τὸν ἄθλιον, ἢ τί χρὴ δρᾶσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;

1263. Ἐμοῖς ὃ) χρώμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς βυλεύμασιν ὐδέποτε σκληρὸς γνώσῃ εἰς τὸν σὸν υἱόν. Σὺ τὰν θεῶν) σὺ φησὶ τὴν ἀνυπόπτακτον, ἤτοι ἀμεταβλητον, καὶ ἀκαταγώνιστον, καὶ μὴ κεκαμπομένην τῶν θεῶν φρένα καὶ τῶν ἀνθρώπων, θεὰ ἀγεις καὶ ὑποτάσεις, ὦ Ἀφροδίτη, σὺ τὸ ἔρωτ. Ἀμφιβρυὼν ὃ) ἀντὶ τοῦ περισκεπάσας. σκέπει γὰρ τῶν ἐρώντων ἡ θεὰ, ἵνα καὶ τὰ ἄμορφα, ἐράσμια ὁρῶμεν. Χρυσοφαὴς) ὁ ἔρως ὁ χρυσοφαὴς, τουτέστιν ὁ λαμπρὸς ὧν. Ἄλλως. Οὐ φησινὴς ὁ χρυσὸς, ἀλλὰ τὸ εἶδος χρυσοφαὲς. Φύσιν ὀρεσκώων) φύσιν ἔχων θηρῶν, ἀντὶ τοῦ ἄγειν ὧν τοῖς πολλοῖς, καὶ μόνη ἐν θαλάσσῃ θεῖον φύσιν ἔχων, καὶ μόνη ἐν γῇ. ὁ νῦς ὃ τοιοῦτος, ᾧ ἂν ἐφορμήσῃ ἢ μόνη ὀρείων, ἢ μόνη πελαγείων, ἢ μόνη ἐν τῇ γῇ, ἰῶ ὁ ἥλιος καταλάμπει. Ἄνδρας τε) ἀντὶ τοῦ ἀνδρῶν, ἀνδρας καὶ ὀξυτόνως εἶπεν. Ἀφανῆ) εἰρχάσω ἀφανῶς καὶ ἀνεξελέγκτως, πειθθεὶς τοῖς ψεύδεσι λόγοις τῆς γυναικὸς, καὶ οὐτο ποιήσας φανερὸν ἔχεις βλάβην. Πῶς ὐχ ὑπὸ γῆς) τὸ πῶς ὐκ ἀπὸ κοινοῦ, ἵν' ᾖ ἔπος, πῶς ὁ πλοῦς ἄνω μετελθὼν τὸν βίον πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις. Μεταβὰς ὃ, μεταβιβάσας. Μεταβὰς) μεταλλάξας ζωὴν, καὶ ἀλλοιωθεὶς εἰς ὄρνεον. Ὡς ἐν ἀγαθοῖς ἀνδράσι) οὗτο φησὶν, εἰς ἀγαθὸς ἀνὴρ ὐκ ἔπι μετρηθήσεται σοὶ βίῳ. 1298. Ἀλλ' ὡς τόδ' ἦλθον) ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὠ, ἀντὶ τοῦ φανερώσω τὴν σωφροσύνην τοῦ σοῦ παιδὸς, καὶ τὴ σῆς γυναικὸς τὸ οἶστρον. ἢ πάχα ὐκ οἶστρον, ἀλλὰ τρόπον τινὰ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν σωφροσύνην. γυναιόπτητα γὰρ λέγει τὸ ἀποδύσαι κρύψαι τὸν ἔρωτα.

ANNOTATIONES.

V. 1289. Ἀφανῆ) Vid. *Æmil. Portum* de hoc verbo ad hunc locum & ad *Ion.* v. 1154. Vetus verò ἀφανῆ omnino rejiciendum pronuntio; cùm nullus talis ſit caſus & *Dativus* ἀφανεῖ pro ἀφανεῖ, locum hìc vix habeat. Ἀφανῆ autem vel *accuſandi* caſus eſſe poteſt, & vel ad τὸ πῆδα, vel ad ἄταν referri, vel *Nominandi* pluralis Neutri & ταῦτα ſubaudi, vel pro Adverbio ἀφανῶς Atticè ponitur. Ut ſit παῖδα ἀποκτείνας ἀφανῆ · Καὶ ταῦτα μὴ ἀφανῆ, ἢ ἴσως καὶ βλάβη σε φανερά. Vel Ἄταν ἀφανῆ πως δι' ἀγνωσίαν σε, ὅμως ὃ φανερὰν διὰ σημασίαν μου. Vel demum ταῦτα σὺ εἰρχάσω ἀφανῶς, ἀδοκιμάστως ἀλογόνῳ, καὶ ἀβασανίστως. *Joſua Barnes.*

V. 1293. Πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις) Ita *Æſchyl.* Prometh. vinct. v. 263. Ἐλαφρὸν, ὅστις πήματ' ἔξω πόδα Ἔχει,

πταμενὸν, νυθολὸν τε τὸν καπὸς πεδανοῖας. De hoc Proverbio vide ad *Heraclid.* v. 110. *Joſua Barnes.*

V. 1298. Ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον) *Scholiaſt.* legit, Ἀλλ' ὡς τόδ' ἦλθον magis quidem Poeticè. Ὡς enim ſæpiſſimè & elegantèr pro εἰς utuntur Poetæ. Et *Homer. Odyſſ.* ρ. v. 218. Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει Διὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Et *Ariſtophanes* in *Pluto* circa Principium, Ἑπερησόμενος ὧν ἀφίκμην ὡς τὸν θεόν. & aliàs ibidem, Ἐγὼ γὰρ ὧν μεμάκιον ἠπείλησ', ὅτι ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους μόνους βαδιοίμην. Item Ἐπίμηδ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν. Et eſt *Atticum.* Sic *Euripid.* Hecub. v. 993. Καὶ δοῦρί γ' ὡς σὲ κιγχίσας ἐζήτει μολεῖν. Vid. *Phœniſſ.* v. 1409. & *Bacch.* v. 1287. *Joſua Barnes.*

Τῦ σῦ δικαίαν, ὡς τὸν εὐκλείας θάνοι, — Tui justum; quòd bonâ famâ sit mortuus,
Καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον, ἢ τέρπειν τινὰ — Et uxoris tuæ furorem, aut aliquo modo
Γενναιότητα. τῆς γὰρ ἐξ Ἀφροδίτης θεῶν — Generositatem. A Dea enim invictissimâ
Ἡμῖν, ὅσοισι παρθένευσις ἡδονὴ, — Nobis, quotquot virginitas voluptari est,
Δηχθεῖσα κέντροις, παῖδός ἠράσθη σέθεν. — Morsâ stimulis, amavit tuum filium.
Γνώμῃ δ' νικᾶν τὸν Κύπριν, πειρωμένη, — Ratione autem superare Venerem conans,
Τροφὸς διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα μηχαναῖς, — Nutricis perit non volens machinis;
Ἣ σῷ δι' ὅρκων παιδὶ σημαίνει νόσον. — Quæ tuo filio jurejur. interpositò, *acceptâq; fide* indicat morbū *Ph.*
Ὃς δ' ὥσπερ ἦν δίκαιον, σὸν ἐφέσπετο — Hic autem, ut justum erat, non obtemperabat
Λόγοισιν. Οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακόμηχος, — Verbis: neque rursum malè tractatus à te,
Ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, εὐσεβὴς γεγώς. — Irritam fecit fidem jurisjurandi, cum esset pius.
Ἡδ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη, — Illa verò timens nè proderetur,
Ψευδῆς γραφὰς ἔγραψε, κἀδίωλεσε — Scripsit falsas literas, & perdidit
Δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε. — Dolo tuum filium; sed tamen rem persuasit tibi.

Θη. Οἴμοι. Α. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος· ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος, — *The.* Heu, heu! *Dia.* Mordet te, Theseu, hæc oratio? sed expecta,
Τὰ νῦν δ' ἀκούσας, ὡς ἂν οἰμώξῃ πλέον. — Audiens quæ sequuntur, ut plus plores.
Ἆρ' οἶσθα παῖδος τρεῖς * ἀρὰς σαφῶς ἔχων; — An non scis te tres imprecationes ratas habuisse à patre?
Ὧν τὴν μίαν παρῆλες, ὦ κάκιστε, σὺ — * ἀρὰς primâ brevi vid. ad *Phœn.* v. 1435. Quarum unam tu ô pessime, transtulisti
Εἰς παῖδα τὸν σὸν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα. — In filium tuum, cùm posses in inimicum aliquem *conuertere.*
Πατὴρ μὲν ἦν σοι ὡσπερεὶ φρονῶν καλῶς, — Pater quidem marinus, *i.e. Neptunus*, tibi benevolens
Ἔδωκε, ὅσον ὤφλε χρῆν, ἐπεὶ ὤφλε μηνύσας. — Dedit, sicut oportuit, quemadmodum promisit.
Σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ, κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς, — Tu verò & in illum, & in me malus videris,
Ὃς οὔτε πίστιν, οὔτε μάντεων ὄπα — Qui neque fidem, neque vocem vatum
Ἔμεινας, οὐδ' ἤλεγξας, ἐν χρόνῳ μακρῷ — Expectâsti, neque explorâsti, neque tempori longo
Σκέψιν γ' ἐνεῖμας· ἀλλὰ θᾶσσον ἢ σ' ἐχρῆν, — Consultationem tribuisti: sed citiùs quàm te oportebat,
Ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ, κἀπέκτανες. — Imprecationes emisisti in filium, eúmque occidisti.

Θη. Δέσποιν', ὀλοίμην. Α. δεῖν' ἔπραξας, ἀλλ' ὅμως — *The.* Domina, peream. *Dia.* Fecisti atrocia; sed tamen
Ἔτ' ἔξι καὶ σοὶ τῇδε συγγνώμης τυχεῖν. — Adhuc potes horum veniam consequi.
Κύπρις γὰρ ἤθελ', ὥστε γίγνεσθαι παῖδε, — Nam Venus voluit, ut fierent ista,
" Πλησθεῖσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος· — " Implens iram *suam.* Diis enim hæc est lex;
" Οὐδεὶς ἀπωθῶν βάλεθ' ὁρμὴν τινα — " Nemo vult occurrere, *i.e. adversari*, studio
" Τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιέμεσθ' ἀεί. — " Volentis, sed cedimus semper *alii aliis:*
Ἐπεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη, — Alioqui certò scito, si non timuissem Jovem,
Οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐμῆς, — Nunquam venissem ego eò dedecoris;
Ὡς ἄνδρα πάντων φιλτάτων γ' ἐμοὶ βροτῶν, — Ut virum omnium mihi charissimum mortalium,
Θανεῖν ἐάσω· τῷ δὲ σὼ ἁμαρτίαν, — Mori sinerem. Tuum verò peccatum,
Τὸ μὴ εἰδέναι μὲ, πρῶτον ὀκλύει κάκης. — Primum Ignorantia liberat à malitiâ:
" Ἔπειτά γ' ἡ θανοῦσ' ἀνάλωσεν γυνὴ — Deinde verò uxor *tua* defuncta *magnas* consumpsit
Λόγων ἐλέγχους, ὥστε σὲ πεῖσαι φρένα. — Verborū probationes *in epist. scriptas;* ut tuū persuaderet animū.
Μάλιστα νῦν σοί που τάδ' ἔρρωγεν κακά· — Nunc maximè tibi hæc mala confluxerunt:
" Λύπῃ δ' ἁμοὶ, Τὸν γὰρ εὐσεβῆ θεοὶ — " Sed & mihi dolor *adest.* Pios enim Dii
" Θνήσκοντ' ἂν ἥκιστ' ἂν χαίροντα· τὸν γε μὴ κακὸν — " Mori non gaudent: sed malos
" Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν. — " Cum ipsis liberis, & domibus perdimus.

ANNOTATIONES.

V. 1303. Δηχθεῖσα) σφοδρὰ ἐπιθυμίᾳ τοῦ πόνους τοῦ Ἀφροδίτης, τοῦ ἐχθίστης ἡμῖν ἦδη θεῶν, ὁπόσαι εἰσὶν ἐν τῇ παρθενίᾳ, ἠράσθη τοῦ σοῦ υἱέος. τὸ δὲ Γνώμῃ νικᾶν τὸν Κύπριν, πειρωμένη) ἀντὶ τοῦ τῷ λογισμῷ, τοῦ μὴ θέλειν συγκαθεύδειν τῷ Ἱππολύτῳ. διὰ τὸ μὴ προσδύναι τῷ συνιέναι τὰ ἀνδρός. Ἡ σῷ δ' ὅρκων) ἢ τις τροφὸς τῷ σῷ υἱῷ τὸν ἔρωτα ἐσήμανεν.

Ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος) ἀλλ' ἡσύχαζε, ὡς ἂν οἰμώξῃ πλέον τὰ μὴ ταῦτα ἀκούσας. οἰμώξῃ παθητικὸν, ἀντὶ τοῦ οἰμώξεις ἐνεργητικὸν, Ἀττικῶς. Ὧν τὴν μίαν παρεῖλες) παρέπεμψας, ἀπώλεσας, ἀφεῖλες, ὧν ἐξεῖλες τὴν μίαν εὐχὴν ὑπὸ σοῦ τεθεῖσαν, ὧν ἔλαβες ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ἀπώλεσας τὸν υἱόν.

1321. Ἐπεὶ σάφ' ἴσθι) ἐπεὶ φοβεῖσθαι πρὸς θεοῖς νόμον μὴ ἀντιπράττειν ἀλλήλοις, ὅπ εἰ μὴ νόμος ἐκώλυεν, ἔσωσα ἂν αὐτὸν εὐσεβῆ τυγχάνοντα, μὴ ἐυλαβούμενη τὸν Δία. ἐν τίνι γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν εὐλαβεῖσθαι, μηδὲ νόμον λύουσα, ἀλλὰ καὶ εὐσεβῆ ἄνδρα σῴζουσα. καὶ γὰρ ἀγαθὸς ἔννομα διαπραττόμενος ἐξουσίαν ἐδίδουκεν. καὶ γὰρ εἰ μὴ νόμος με εἶργε, κωλυομένη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, λοιπὸν ἀδέως ἐβοήθουν αὐτῷ.

1338. Ἔρρωγε δ') ἀντὶ τοῦ συνέρραγησαν, συνέπεσον, συμβεβήκασι.

Ibidem. Κάκης) De hoc vocabulo supra egimus *Medæ.* v. 1051. & *Andromach.* v. 967. Hic malitiam sonat.

V. 1339. Τὸν γὰρ εὐσεβῆ θεοὶ θνήσκοντ' ἂν ἥκιστ' ἂν χαίροντα) Henricus Stephanus in libello de Sophocleâ Imitatione Homeri, dicit referri ad Elleipsin præpositionis; ut & hoc Sophoclis, Ἡδὺν γὰρ πατρὸς τὸν ἐμὸν ἔλεγξέν σε. & πεῖξιν, ὦ παῖ πατρός· ἐγώ. & Homer. Il. i. v. 77. Τίς κεν ταῦτ' ὀνείρεις; Quod ad hujus loci sensum attinet, simile est illud, Heraclid. v. 628. Εἰ δ' σέβεις σὺ γε θανόντας ἀγαθοὺς, μίσῳ σοι. Psalm. 116. v. 15. Τίμιος ἐναντίον κυρίε ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Vide Eusebium in Evangel. Præparat. l. 13. totum caput, cujus hæc Materia, Ὅπως δεῖ τιμᾶν τὸν θάνατον τῶν δικαίως μετηλλαχότων τὸν βίον. Josua Barnes.

1335. Τὸ μὴ εἰδέναι &c) Hic μὲ contrahitur ante εἰ. Vid. suprav. 49.

V. 1313. Οἴ μοι) Extra versum & hæc ponuntur. Vid. supra v. 1078.

V. 1315. Πλεῖος τρεῖς ἀρᾶς &c.) *Neptunus* dicitur *Theseo* concessisse, ut quæcunque vellet, tria ab illo peteret, quæ omnia sè rata facturum promisit: Ille autem primò petebat *Reditum ab Inferis*, tum *ex Labyrintho egressum*, *Filii* demum sui *interitum*.

V. 1321. Ὅτ' ἔτι πίστιν, ὅτε μάντεων ὄπα) Vid. supra v. 1055.

V. 1323. Ἀλλὰ θᾶσσον) Hùc refer illud, *Nulla unquam de Morte Hominis* ā *unctatio longa*. Vid. Αὐλικοκατοπτρον, sive *Estheram* nostram v. 590. *Josua Barnes.*

V. 1333. Φίλτατόν γ' ἐμοὶ βροτῶν) Priùs erat scriptum φίλτατον ἐμοὶ βροτῶν, apertâ versûs jacturâ; quam nunc resarcivi. Cum *Scaligero Duportus* legit φίλτατον βροτῶν ἐμοί.

Ἀναπαιστοι. *Chorus.*

Χο. Καὶ μὴν ὁ πάλαι ὅδε δὴ ϛείχει, — Atqui miſer ille jam venit,
Σάρκας νεαρὰς — Corpus juvenile,
Ξανθόν τε κάρα δυσκατειργασμένος. — Et flavum caput fœdè tractatus.
Ω πόνος οἴκων, οἷος ὁκραίνει. — O qualis miſeria in hâc familiâ accidit.
Δίδυμον μελάθρων — Geminus ædes
Πένθος θεόθεν καταλαμπόν. — Luctus divinitus tanquam furor quidam immiſſus occupavit.

Ιππ. Αἰαῖ, αἰαῖ, αἰαῖ. — *Hip.* Heu, heu, heu, heu!
Δύσφιλος ἐγὼ πάλαι δι' ἀδίκου — Infelix ego ob injuſti patris
Χρησμῷς ἀδίκοις διελυμάνθην. — Injuſtam ſententiâ dilaniatus ſum.
Ἀπόλωλα τάλας· οἴμοι μοι, οἴμοι μοι. — Perii miſer, hei mihi, hei mihi.
Διά μου κεφαλᾶς * αἴασσε ὀδυναι, — * ἄϊσσε in Scanſione. Dolores excitantur per meũ caput
Καθ' ὑγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος. — Et in cerebro ſalit ſpaſmus.
Σχές, ἀπόφρηκτος σῶμ' ἀναπαύσω. — Sine, defatigatum corpus quietè recreem.
Ἔ, ἔ. ὦ συγγενὲς ὄχημ' ἵππων, ἐμῆς — Heu, heu! ô odioſum jugum equorum, quos mea
Βόσκημα χερός, — Manu alui,
Διά μ' ἔφθειρας, καθ' τ' ἔκτανας. — Perdidiſti me, & occidiſti.
Φεῦ, φεῦ θεοὺς θεῶν, δμῶες, ἀνέρμας — Heu, heu! per Deos, ſervi, placidè
Χροὸς ἑλκώδεις ἅπτεσθε χερῶν. — Contrectate manibus corpus laceratum.
Τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευρᾶς; — Quænam aſtitit dextra lateribus? *quænam hæc attrectat?*
Περόσφορά μ' ἄϊρετ· σώστονα δ' ἔλκετε — Aptè me attollite; celeriter autem *me domum* trahite, *i.e. portate,*
Τὸν κακοδαίμονα, κἀθάρατον — Infelicem, & execratum
Παιδὸς ἁμπλακίᾳ. Ζεῦ, Ζεῦ, τάδ' ὁρᾷς; — Patris errore. Jupiter, Jupiter, hæc vides?
Ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, κἀθεοσέβωρ, — Ille ego caſtus, & cultor deorum,
Ὅδ' ὁ σωφρονίᾳ πάντας ὑπερέχων, — Ille, qui continentiâ cunctos ſupero,
Πρέπον ἐς ἁϊδιον ϛείχω καθ' ὁδόν — Vado ad manifeſtam mortem, prorſus
Ὀλέσας βιοτόν. — Amiſſâ vitâ.
Μόχθους δ' ἄλλως τῆς * εὐσεβείας — * al. ἰυσιείας. In hunc ſenſum illud *Pſal.* 73. v. 13. Fruſtrà verò labores pietatis
Εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα. — In homines exercui.
Αἰαῖ, αἰαῖ, αἰαῖ· — Heu, heu, heu, heu!
Καὶ νῦν ὀδυνᾷ μ', ὀδυνᾷ βαίνει. — Et nunc dolor me, dolor invadit.
Μέθετε τάλανα· — Dimitte miſerum;
Καί μοι θάνατος παρὰν ἔλθοι. — Et veniat mihi mors, quæ ſit meus Medicus:
Περοσαπόλυτέ μ', ὄλλυτε τὸν δυσδαίμον' — Perditis me, perditis infelicem: ancipitem enſem cupio,
Ἀμφιτόμου λόγχας ἔρασμαι — Ut me diſſecem,
Διαμοιρᾶσαι, — Et ſopiam, *i.e. extinguam,* meam vitam.
Διά τ' ὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βιοτόν. — O infelicem patris imprecationem,
Ω παιδὸς ἐμᾶς δύσηνος ἀρά, — Et pollutorum cæde cognatorum.
Μιαιφόνων τε συγγόνων. — Priſcorum progenitorum
Παλαιῶν προγλωχινέων — Malum terminatur in me, neque cunctatur:
Ἐξορίζεται κακὸν, ὐδὲ μέλλει· — Et venit in me, curnam illum, qui nullo modo
Ἐμόλετ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε τὸν ὐδὲν — Eſt autor *horum* malorum *premit?*
Ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν; — Hei mihi, mihi! quid dicam?
Ἰώ μοι μοι. τί φῶ; — Quomodo verò liberabo vitam
Πῶς δ' ἀπολυάξω βιοτὰν — Meam ab iſto ſtupidum me reddente malo?
Ἐμὰν τῶδ' ἀναλγήτῳ πάθους; — Utinam me miſerum conſopiat
Εἴθε με κοιμάσαι τὸν δυσδαίμονα — Plutonis atra nocturnáque neceſſitas.
Ἄιδου μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκα.

Ἰαμβοι. *Diana.*

Αρ. Ω τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ θεσπεζύγης· — O infelix, in quam calamitatem incidiſti:
Τόδ' εὐγενές σε θυμὸς φρενῶν διώλεσεν. — Generoſus animus ille tuus te perdidit.

Δύσηνος ἐγὼ κ.λ.) ἐπειδὴ χρησμὸν ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπ εἰς ὃ ἂν ἔυξηται τῷ Ποσειδῶνι τεῖχον, τελειῶται αὐτῷ. χρησμοῖς δὲ τοῖς αὐτήμασι, ταῖς καταραῖς. εἰσὶ δὲ αἱ ἐυχαὶ Θησέως πρὸς Ποσειδῶνα πρεῖς. πρῶτον ἀνελθεῖν ἐξ ἅδου, δεύτερον ἐκ Λαβυρίνθου, τρίτον Ἱππολύτου θάνατον.

1361. Σωστονα δ' ἔλκετε) ἀντὶ τοῦ ἐυσυντόνως, ἴσως καὶ προσηκόντως, καὶ συμφώνως, μὴ ὁ μὲν ἄνω, ὁ δὲ κάτω, ἀλλ' ἐξίσου βαστάζετε, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μυσικῶν τόνων.

1378. Ω παῖδες) πρὸς τὸ ἡττασικὸν προσφέρονται, ζήζονες εἰς αὐτὸ, ἵν' ἢ δύσηνος ἀρὰ τοὺς ἐμοὺς παῖδας ἐυθείᾳ, καὶ σωματοβόμβον τῷ ἐξῆς. εἰς τὸ ἀρὰ ἢ τελείαν παρέχυσιν. ἵν' ᾖ, καθ' ἑαυτὸ τὸ κῶλον, καὶ ὁ τε σωϊδισμὸς ὁ ἐξῆς ἄσυνδετος.

1380. Προγλωχινέων) τῶν προγόνων. τὸ κακὸν εἰς ἐμὲ ὁρίζεται, καὶ φέρεται καὶ ἐπέρχεται εἰς πυμωείαν. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ ὄρος ἐκείνων εἰς ἐμὲ ἔρχεται τὸ τῶν προγόνων μῦσος, ἀναφέρει δὲ καὶ ὅτι τὸν τῶν Παλλαντιδῶν φόνον. εἰς ἢ τὸ τί ποτε λείπει ἢ ἅλα, ἵν' ᾖ, ἅλατί ἐπ' ἐμὲ τὸν ὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον τῶν κακῶν. ἢ ἢ ποτὲ παρέλκει.

Ιπ. Ἔα.

1401. Φερνῶ δὴ) ἐγγυᾶ τὴν θεὰν, ἥτις μ' ἀπόλεσεν.

Ιω. Ἔα. Ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα· κἂν ἐγὼ κακοῖς
Ὤν, παύσιμόν σου, καὶ νεκυφοίτοις δέμας.
Ἐν δόμοισι τοῖσδε γ' Ἄρτεμις θεά;
Αρ. Ὦ τλῆμον, ἔστι σοί γε φιλτάτη θεῶν.
Ιω. Ὁρᾷς με, δέσποιν', ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον;
Αρ. Ὁρῶ· κατ' ὄσσων δ' ὑδέμις βαλὼν δάκρυ.
Ιω. Οὐκ ἔστι σοι κυναγός, ὑδ' ὑπηρέτης.
Αρ. Οὐ δῆτ'· ἀτάρ τοι δύσποτμός γ' Ἀπόλλυσαι.
Ιω. Οὐδ' ἱπποτρόφος, ὑδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
Αρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὧδ' ἐμήσατο.
Ιω. Ὤϊ μοι· φρονῶ δὴ δαίμον', ἥ μ' ἀπώλεσε.
Αρ. Τιμῆς ἐμέμφθη· σωφρονοῦσα δ' ἦλθετο.
Ιω. Τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ἠδάημαι, Κύπρις.
Αρ. Πατέρα τε, καὶ σέ, καὶ τρίτην ξυνάορον.
Ιω. Ὀλίμυξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυσπραξίας.
Αρ. Ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν.
Ιω. Ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.
Θη. Ὄλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.
Ιω. Στένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μὲ, τῆς ἁμαρτίας.
Θη. Εἰ γὰρ ἠνοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός.
Ιπ. Ὦ δῶρα παιρὸς σοῦ Ποσειδῶνος πικρά.
Θη. Ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τεμὴν στόμα.
Ιπ. Τίδ'; ἔκπεμές τ' ἂν μ', ὡς τότ' ἦδ' ὠργισμένος.
Θη. Δόξης γὰρ ἡμᾶς θεῶν ἐσφαλμένοι.
Ιω. Φεῦ· εἴθ' ἦν ἀεραῖον δαίμοσι βροτοῖς νόμος. 1415
Αρ. Ἔασον· ὀργὴ καταστάζουσα τὸν σὸν δέμας,
Θεᾶς ἄπιμοι Κύπριδος ἐκ φρονήματος
Ὀργαὶ κατασκήψουσιν εἰς τὸν σὸν δέμας,
Σῆς εὐσεβείας, καὶ γαθῆς φρενὸς χάριν.
Ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς, 1420
Ὃς ἂν μάλιστα φίλτατός σοι βροτῶν,
Τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
Σοὶ δ', ὦ παλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν,
Τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
Δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος, 1425
Κόμας κεροῦνταί σοι δι' αἰῶνος μακροῦ,
Πένθη μέγιστα δακρύων καρπούμεναι.

Hip. Siue. O divinum halitum odoris; etenim licèt in malis
Sim, tamen ſenſi te, & levatus ſum corpore.
" Eſtne in his ædibus dea Diana ?
Dia. O miſer, adeſt tibi chariſſima tua dea.
Hip. Videſne me, Domina, quàm ſim miſer ?
Di. Video; ſed non fas eſt me lacrymas emittere ex oculis.
Hip. Non amplius eſt tuus venator, neque miniſter.
Di. Non profectò; ſed infelix periiſti.
Hip. Neque agitator equorum, neque *tuarum* ſtatuarum cuſtos.
Di. Venus enim veteratoria ſic machinata eſt.
Hip. Heu mihi! Agnoſco jam deam, quæ me perdidit.
Di. Queſta eſt de honore : infeſta enim tibi fuit, quòd caſtus eras.
Hip. Venus perdidit, ut ſentio, nos tres.
Di. Patrem, & te, & tertiam, uxorem patris.
Hip. Deploro igitur & patris infortunia.
Di. Deceptus eſt conſilio deæ.
Hip. O infelix tu, pater, propter hanc calamitatem.
The. Perii, fili; nec *ulla* mihi voluptas *eſt* vitæ.
H. Doleo magis tuam vicem, quàm meam, propter hoc erratum.
The. Utinam verò, fili, pro te mortuus eſſem.
Hip. O dona acerba patris tui Neptuni.
The. Utinam nunquam veniſſent mihi in meum os.
Hip. Quid verò ? interfeciſſes me *nihilominus*, adeò tunc eras iratus.
The. Mente enim *tunc* eramus à diis privati.
H. Heu ! utinâ & mortaliâ genus Deos execr. & *viciſſ. devov.* poſſet.
Di. Sine : non enim, non ſub caſiginem terræ
Deæ Veneris tam vehementes, inultæ, *i.e. ſine ultione*
Irruunt iræ in tuum corpus,
Propter tuam pietatem, & bonam mentem.
Ego enim ipſius alium hâc meâ manu,
Qui longè chariſſimus *ipſi* fuerit mortalium,
His telis inevitabilibus ulciſcar.
Tibi verò, ô miſer, pro his malis,
Maximos honores in urbe Trœzeniâ
Dabo : nam puellæ innuptæ ante nuptias
Tibi tondebunt crines longo tempore,
Præſtantes maximum luctum lacrymis.

1401. Φερνῶ δὴ) ἐγγυᾶ τὴν θεὰν, ἥτις μ' ἀπόλεσεν.

1402. Τιμῆς ἐμέμφθη) ὅτι ἐμὲ ἐτίμας, ἐμέμφθη, παρὰ σοί. ἢ ὅτι ὅλως ἐτίμας αὐτήν. Ἄλλως. ἐὰν ὅτι ἐμίσει σωφρονοῦντα, διότι ἐμέμφθη ὑπὸ σοῦ, καὶ ἐκ ἠξιώθη τιμῆς.

Τί δ' ἔκπαγες) τί μέμφη τὰς κατάρας, ἐφόνευσας γὰρ ἂν με, κἀ χρεὼν αὐτὴν, ὅπως ἤδη ὠργισμένος. ἄλλως. κἀ ἄνευ τῆς κατάρας ἀπόλεσας ἂν με, ἐκ τῆς ὀργῆς τὸ λογισμόν.

Δόξης γὰρ ἡμᾶς) τῆς ὀρθῆς δοκήσεως τὸ δικαίως, κἀ τῆς ἀληθείας ἡπατημένοι.

Φεῦ εἴθ' ὦν) εἴθε ἦν κατεργάζ ἄνθρωπον θεῷ, ἵνα ἀμυνῆται τὸν Ποσειδῶνα ὑπὸ κατεργῶν τοῖς θεοῖς.

1420. Ἐγὼ γὰρ) ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς ἐν τοῖς ἀφύκτοις βέλεσι πιμωρήσομαι ἄλλον, ὅστις ἂν τύχῃ φίλτατος αὐτῆς Ἀφροδίτης ἢ ἀνθρώπων. εἰς τὸν Ἄδωνιν ἢ αἰνίξεται, ὡς πινες. λέγω δὲ τὸ τοιοῦτον. ὁ γὰρ τόξοις Ἀρτέμιδος ἀπώλετο Ἄδωνις, ἀλλ' ὑπὸ Ἄρεως. ἀδήλον ἔν τίνα φησί.

1425. Κόραι γὰρ) ἐν Τροιζῶνι ἱερὸν Ἱππολύτου, ᾧ ἀποκείρονται αἱ μελλόνυμφοι, διὰ τὸ μέλλον τὸν χρόνον ἀπολαύσαι ἐν ᾅδου.

ANNOTATIONES.

V. 1391. Ἔα) Extra verſum redundat. vid. ſuprà v. 1313. Ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα & Ἔα· ἐν δόμοιτι τοῖσδέ γ' Ἄρτεμις θεά. Sanctorum & Benevolorum Spirituum Præſentia ſemper notabatur apud veteres per Gratum Odorem : Unde *Ovid.* Faſt. l. 5. *Manſit Odor : Poſſes ſcire fuiſſe Deam.* Et *Virgil.* Æn. l. 1. v. 507. *Ambroſiæque comæ Divinum vertice Odorem Spiravere.* —— Vid. *Cardanum* de Subtilitate l. 13. p. 280. " Atque etiam ob id, Optimum Omen cenſetur *præſentiſque alicujus Divinitatis* ; cùm Odor bonus abſque causâ ſentitur. *Idem.* l. 19. loquens de malis Spiritibus, dicit, Illos " --Odores tetros & ſonitus inconditos " parere atque relinquere. Vid. *Turneb.* Adverſ. l. 30. c. 39. Hinc & Nos *Franciados* noſtræ l. 6. de Bono Angelo *Edvardo* Seniori apparente,

Ergo Patrem acceſſit, dextræque ſuperſtitit Auri
Ad latus, auditus nulli, nec viſus ab ullo,
Ni ſoli Edvardo : *Caſtos tamen omnibus ignes*
Intulit, Ambroſiumque domo diffudit Odorem. *J. Barnes.*

V. 1415. Ἀεραῖον δαίμοσι βροτοῖς νόμος) ἀεραῖον hic *activè* ſumendum, quaſi ſcriptum eſſet ἀεραῖον δαίμοσιν βροτοὺς νόμος.

V. 1417. Ἄπιμοι) hoc loco pro ἀπιμάσπτοι.

V. 1420. Ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον &c.) *Scholiaſtes* deliros illos ait, qui *Adonim* hic innui putant; quum ille non *Dianæ* telis ſit occiſus, ſed à *Marte* zelotypo, qui Aprum immiſit in eum. At *Scholiaſtæ* cum bonâ veniâ, ego ad *Adonim* hæc referri debere contendo; Nam (ut *Petrus Victorius* Var. Lection. l. 4. c. 17.) " Quamvis ab Apro interfectus ſit, authore *Marte* cædis ejus, potuit tamen ſibi id factum vendicare *Diana*, quià in ipſius ſtudio venatione que necatus *Adonis* eſt. Quin *Gaſpar Stiblinus* hæc de *Adonide* accipi vult. Vid. *Ptolemæi Hephæſtionis* Novæ Hiſtor. l. 1. p. 2. Ubi *Apollinem Adonidi* vitam ademiſſe; & quomodo & quare, contra aliorum effata refert, ut & *Iſaac Tzetzes* in *Lycophron* p. 134. *Muſas* hoc feciſſe in *Veneris* odium memorat, & ab iis *Martis* zelotypiam excitatam. At quod rem extra dubium ponit, ipſe *Apollodorus* Eibliioth. l. 3. c. 13. §. 4. teſtatur *Adonidem*, a *Dianâ* occiſum, Ἄδωνις δ', ὃν παῖς ὤν, Ἀστέμιδος κόλασε, πληγεὶς ὑπὸ θήρας ὑπὸ σὺς ἀπέθανε. *M. Antonius Muretus* hoc ante Nos obſervabat, Variar. Lect. l. 5. c. 7. *Joſua Barnes.*

V. 1424. Τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ) Præter ea, quæ *Scholiaſtes* ad verſum ſequentem de hâc re notat, huc referantur illa *Cælii Rhodig.* Lection. Antiqu. l. xi. c. 24. *Lego igitur apud* Trœzenios *huic* (Hippolyto) *fuiſſe Lucum & in eo Templum non abſque ſimulacho & quidem vetuſto : ad* Diomedem *referri omnia hæc, qui & princeps* Hippolyto *rem divinam obierit. In* Trœzene *autem Sacerdos* Hippolyto ; *cum Vitâ prorogatur Sacerdotium ; & anniverſaria celebrantur ſacra. Moris eſt illud quoque ut ante Nuptias Puellæ reſectos illi offerant Crines.* Hæc ille. Quæ omnia ſumpſit ex *Pauſan.* Corinthiac. fol. 74. lin. 38. & deinceps. *Joſua Barnes.*

Ἀεὶ

Ἀεὶ δ' μυσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
Ἔσται μέλημα, κοὐκ ἀνώνυμος πεσὼν
Ἔρως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.
Σὺ δ', ὦ γεραιᾶ τέκνον Αἰγέως, λάβε
Σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ προσέλκυσαι·
Ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν. "Ανθρωποισι δ',
" Θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν.
Καὶ σοὶ παραινῶ, πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν,
Ἱππόλυτ'· ἕπῃ γὰρ μοίρᾳ, ἣ διέφθορεν.
Καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φίλοισιν ὁρᾶν,
Οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς·
Ὁρῶ δέ σ' ἤδη τῶνδε πλησίον κακῶν.

Ιππ. Χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε, παρθένου ὀλβία·
Μακρὰν δ' λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν.
Λύω δ' ἡνίκα πατρὶ, ἀρτίβουν σέθεν·
Καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
Αἰαῖ, αἰαῖ· κατ' ὄσσων κιγάνει μ' ἤδη σκότος.
Λαβοῦ, πάτερ, μου, καὶ κατόρθωσον δέμας.

Θη. Ὤμοι μοι, τέκνον, τί δράσας με τὸν δυσδαίμονα;

Ιππ. Ὀλωλα, καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας.

Θη. Ἦ πρὸ ἐμοῦ ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα;

Ιππ. Οὐ δῆτ', ἐπεί σε τῶνδ' ἐλεύθερῳ φόνου.

Θη. Τί φῄς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;

Ιππ. Πρὸ τοξόδαμνον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι.

Θη. Ὦ φίλτατ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρί.

Ιππ. Ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλὰ μοι, πάτερ.

Θη. Ὤμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε, καὶ χρηστῆς.

Ιππ. Τοιῶνδε παίδων γνησίων εὐχου τυχεῖν.

Θη. Μή νυν προδῶς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.

Ιππ. Κεκαρτέρηται πάμ', ὄλωλα γάρ, πάτερ·
Κρύψον δέ μου πρόσωπον, ὡς τάχος, πέπλοις.

Θη. Ὦ κλεινὸν Ἄθωνα, Παλλάδος θ' ὁρίσματα,
Οἷα σεπήσεθ' ἀνδρὸς· ὢ πλήμων ἐγώ.
Ὡς πολλὰ, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.

Ἀναπαυσις.

Χο. Κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
Ἦλθεν ἀέλπτως.
Πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος.
" Τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
" Φῆμαι, μᾶλλον κατέχουσιν.

Semper verò virginum de te muſicæ
Cantilenæ erunt, nec ignotus lapſus
In te amor Phædræ tacebitur.
Tu verò, ô fili ſenis Ægei, ſuſcipe
Tuum filium in ulnas, & attrahe, *i.e. complectere*;
Invitus enim eum perdidiſti: homines verò
" Conſentaneum eſt peccare, diis permittentibus.
Et te adhortor, ut non odio proſequaris tuum patrem,
Hippolyte: tenes enim fatum, quo periiſti,
Et vale: nam non fas eſt mihi intueri mortuos,
Neque polluere oculos animam efflantis, *ac morientis* anhelitu:
Video enim te jam vicinum eſſe huic malo.
Hip. Læta & tu vade, beata virgo:
Longumque relinquas levitèr *noſtrum* colloquium.
Rixas verò cum patre ſuſceptas dimitto, *ſic* te volente:
Nam & ante *ſemper* tuis obtemperavi verbis.
Heu, heu! venit mihi caligo jam in oculos,
Accipe me, pater, & erige corpus.
The. Hei mihi, fili; quid mihi facis miſero?
Hip. Perii. & jam video portas inferorum.
The. An *moreris* relinquens pollutam mentem meam?
Hip. Nequaquam, quandoquidem te libero ab hâc cæde.
The. Quid ais? dimittis me liberum à culpâ necis?
Hip. Teſtor Dianam ſagittis *feras* domantem.
The. O chariſſime, quàm generoſus es erga patrem.
Hip. O pater, vale & tu; vale plurimum.
The. Heu mentem tuam piam & bonam.
Hip. Opta te conſequi tales genuinos liberos.
The. Nè utique deſeras me fili, ſed fortis ſis.
Hip. Quicquid erat mihi forte, abiit: perii enim, pater:
Tegito autem faciem meam quàm celerrimè peplis.
The. O celebres fines Athenarum, & Palladis,
Quali viro orbabimini! ô ego miſer.
Quam ſæpe, ô Venus, recordabor tua mala.

Chorus.

Communis hic luctus omnibus civibus
Venit præter ſpem.
Multarum lacrymarum erit impetus.
" Nam præſtantium *virorum* digni luctu, *triſtéſque*
" Rumores, *hominum animos* magis occupant *ac movent.*

1437. Οὐ θέμις) καὶ ἐν τῇ Ἀλκήστιδι ὁ Ἀπόλλων, Ἐγὼ δ', μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ. Λείπω μελάθρων ἥδε φιλτάτῳ στέγῃ.

Κατόρθωσον) ὀρθὸν κατάκλινον, ὅτε εἰώθασι ποιεῖν ὅτι ἤδη ἀποθνησκόντων.

Κοινὸν) τοῦτο ὁ χρεὼς ὀπλέγει Ἱππολύτου ἀποθανόντος, κοινὸν φησὶ τοῦτο τὸ πάθος πᾶσι τοῖς πολίταις καταλαβὸν ἀπροσδοκήτως.

1465. Πίτυλος) ὁρμὴ, φορὰ, πλημμέλημα. οἱ γὰρ ἀναξίως πάσχοντες θρῆνον ἐμποιοῦσιν. αἱ γὰρ ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον λαμβάνουσιν. Μᾶλλον δὲ, ἀντὶ τοῦ μάλιστα. συνεκτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑποθετικοῦ.

Εὐριπίδου Ἱππολύτου Στεφανηφόρου
Τέλος.

Euripidis Hyppolyti
Coronati Finis.

ANNOTATIONES.

V. 1444. Κιχάνει) De hâc voce, quod priorem *aliquandò* productam habeat & mediam *aliquandò* longam, probabimus mox ad *Alceſt.* v. 477. Ἀθάνατον σὺ θάνατον ἆρα κιχάνω. Item ad *Helen.* v. 603. & *Ion.* v. 701. *Joſua Barnes.*

V. 1451. Τῶν τοξόδαμνον) Vox *Æſchyleæ*, de quâ *Gerard. Joh. Voſſius* Inſtitut. Poet. l. 2. c. 14. §. 15. Dicitur παρὰ τὸ τόξοις δαμᾶν.

V. 1457. Κεκαρτέρηται) &c.) Vide ſuprà ad v. 73. Κεκαρτέρηται autem vox repetitur ex illo, quòd *Theſeus* dixerit, ἀλλὰ καρτέρει in præcedente; reſpondet itaque moribundus Juvenis, *Non jam illi eſſe tempus* τῆς καρτερίας, utpote qui à Vitâ ipsâ jam tum deſtituebatur; nec enim Verbum unquam poſt dixerat. *Idem.*

Ornatiſ-

Ornatissimo Viro,

Literarum *Græcarum* & *Latinarum* Fautori

Doctissimo,

Bibliothecæ COTTONIANÆ Instructissimæ

Possessori, Custodi & Patrono,

Ipsi Viventi Bibliothecæ,

ΦΙΛΟΚΑΡΟΛΩ, ΦΙΛΟΜΗΡΩ,

Domino JOHANNI COTTON

De *STRATTON Bedford.* Baronetto,

Hanc *ALCESTIDIS* Fabulam

Grati Animi Pignus Sacram Voluit

JOSUA BARNES.

Ὑπόθεσις ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων, παρέχῃ ἀντὶ τοῦ θνῃξούμενον, ἵνα ἴσον τῷ φθιτέρῳ χρόνῳ ζήσῃ. καὶ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, μηδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος. περὶ τὸ πυθέσθαι. μέτ' ὀλίγον δὲ, τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης, Ἡρακλῆς ξενιζόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστέλλει ποιήσας, ἐθήπει καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίει, λαβόντα τρέφειν. ἐλήφει δὲ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένῳ δὲ ἐκείνῳ, ἀποκρύψας, ἔδειξεν ἣν ἐπόθει.

Argumentum ALCESTIDIS.

Apollo precibus obtinuerat à *Parcis*, ut *Admetus* jam moriturus, alium præberet, qui pro ipso moreretur, ut ipse iterum viveret tamdiu quàm antea vixisset. *Alcestis* autem conjux seipsam dedit illi periculo, neutro parente volente pro filio mori. Non multo post quàm hic casus accidit, *Hercules* interveniens, cùm à famulo quodam didicisset ea, quæ acciderant, perrexit ad sepulchrum, & cogit mortem discedere, Veste autem Mulierem tegit. *Admetum* verò rogat, ut eam ad se recipiat & custodiat, se enim dicebat cepisse eam præmium in pugnâ: non volente autem illo, retegens ostendit ei, quam lugebat.

ΑΛΛΗ.

Ἄλκηστις ἡ Πελίᾳ θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ διασώζεται, βιασαμένῳ τὸν χθονίους Θεοὺς, καὶ ἀφελομένῳ τὴν γυναῖκα. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκειται ἐν Φεραῖς μιᾷ πόλει τῆς Θεσσαλίας. Ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες τῷ Ἀλκήστιδος συμφοραῖς.

ALIUD.

Alcestis Peliæ filia, quæ pro suo Viro mori sustinuerat, ab *Hercule*, tum in *Thessaliâ* peregrè agente, salva eripitur; quùm Deos inferos Mulierem remittere vi coegisset. Scena Fabulæ est in *Pheris*, urbe *Thessaliæ*. Chorus constat ex Senibus indigenis, qui adsunt *Alcestidis* casum miserantes.

Totam hujus Fabulæ Historiam breviter tractat *Erasmus* in Adagio, *Admeti* Nænia, dicto. *Buchananus Latino* versu donavit hanc Fabulam: Extat inter illius Opera. Historia extat *Eustath.* fol. 326. lin. 30. Huc refer *Apollodori* Bibl. l. 1. c. 9. §. 15. &c. *Palæphati* περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, ubi in Capite περὶ Ἀλκήστιδος, totius Fabulæ mentem aperit ac valdè probabiliter exponit. *Josua Barnes.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΑΠΟΛΛΩΝ.	APOLLO.
* ΘΑΝΑΤΟΣ.	ORCUS.
ΧΟΡΟΣ, πρεσβυτῶν Θεραίων.	CHORUS Senum *Pheræorum.*
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.	SEMICHORUS.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.	ANCILLA ALCESTIDIS.
ΑΛΚΗΣΤΙΣ.	ALCESTIS.
ΘΕΡΑΠΩΝ.	SERVUS.
ΑΔΜΗΤΟΣ.	ADMETUS.
ΕΥΜΗΛΟΣ, Ἀδμήτου παῖς.	EUMELUS, *Admeti* filius.
ΗΡΑΚΛΗΣ.	HERCULES.
ΦΕΡΗΣ, Ἀδμήτου πατήρ.	PHERES, *Admeti* Pater.
ΚΩΦΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.	MUTA PERSONA, *Admeti* viz. & *Alcestis* filia.

Προλογίζει ὃ ὁ Ἀπόλλων. Prologum autem agit *Apollo.*

* Θάνατος) In *Aldinâ* Editione, & in illâ, quam ornavit *Gaspar Stiblinus*, Χάρων hic ponitur contra omne Decorum & Poetæ ipsius Mentem, qui *Apollinem* inducit eum Θάνατον vocantem v. 24. Ἥδη γὰρ πολὺν Θάνατον εἰσορῶ πέλας. Quare autem non *Mors*, sed *Orcus* à me vertitur, vid. infra Not. ad v. 28.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

APollo *prologum agens Fabulæ occasionem aperit*, Orcúmque *mortis ministrum* Alcestidis *capiti imminentem exorare frustrà conatur.* Chorus *Civium* Pheræensium, *sparso rumore de Periculo Reginæ, Regiis astans foribus, anxius eventum expectat: Desertáque omnia videns variis conjecturis animum exercet. Compatitur demùm* Admeto *& tam bono Principe indignam Fortunam plorat. Ancilla foràs egressa, quid rerum intùs gereretur, exponit. Hinc Affectus Auditorum excitantur.* Eumelus *& ejus Pater* Admetus *defunctam* Alcestin *complorant: Sequitur illius Funeris Curatio & Publica Epicedia.* Chorus *illius Mortem luctu & lamentis prosequitur; laudes interim ejus canens & immortale Nomen precans ob conjugalem Pietatem.*

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΘΑΝΑΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

Ἰαμβοί. *Apollo.*

Ὦ δώματ' Ἀδμήτῳ, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
Θῆσαν τρέπεζαν αἰνέσαι, θεὸς περ ὤν.
Ζεὺς γὰρ καλακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἰτίᾳ,
Ἀσκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
Οὗ δὴ χολωθεὶς τέκτονας δίῳ πυρὸς

O Domus Admeti, in quâ sustinui ego
Servilem mensam boni-consulere, quamvis essem deus.
Jupiter enì interfectò filio meo, autor *fuit hujus meæ servitutis,*
Æsculapio, pectoribus immisso fulmine.
Cujus *rei causâ* ego iratus, fabros dialis ignis, *i.e. fulminis,*

Ὦ δώματ' Ἀδμήτου, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ θῆσσαν τρέπεζαν) θητικὴν δίαιταν. Θῆσσαν τρέπεζαν) ἢ διὰ σώματος καὶ θνητότητος ἰσοτεία πρὸς τὸ Ἀπόλλωνος θεῖας παρ' Ἀδμήτῳ, αὐτὴ δοξίν, ἢ κέλευθ) νῶν Εὐριπίδης. ὅπου ὃ φησὶ καὶ Ἡσίοδος, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν τερατοσκοπικοῖς. Φερεκύδης ὃ ἃ φησι τοὺ Κύκλωπας υἱοὺς Ἀπόλλωνος ἀνηρῆσθ. ἀλλὰ τοὺς μὲν αὐτὸς, γεφυρῶν ὕπου, παρ' αὐτὸν τὸν Ἄδμητον ἔρχεται Ἀπόλλων θηλύσων ἐνιαυτὸν Διὸς κελεύσαντος, ὅτι κλείνει τὰ βρέφητα καὶ στερίσκει καὶ Ἄρχω παῖδας. κλείνει ὃ αὐτοὺ Ἀπόλλων Διὶ μεμφθεὶς, ὅτι κλείνῃ Ζεὺς Ἀσκληπιὸν τὸν παῖδα αὐτῦ κεραυνῷ ἐν Πυθῶνι. ἀνέκτησε γὰρ ἰώμασι τοὺς τεθνεῶτας. Ἀναξανδρίδης ὃ ὁ Δελφὸς φησὶ, θηλύσαι αὐτὸν, διότι τὸν Πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν. Ῥιανὸς δέ φησιν, ὅτι ἐκὼν ἐδίδαξεν αὐτῷ δι' ἕρωτα τὰ Ἀδμήτου. καὶ πρὸ μὲν τ Ἀπόλλωνος ¶ θηλείας ταῦτα. Ἀπολόδωρος ὃ φησὶ, κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ὑπὸ τοῦ τὸν Ἱππόλυτον ἀναστῆσαι. * Ἀμελησαγόρας ὃ, ὅτι Γλαῦκον. Παυσανίας, ὅτι Τιμοθέους. οἱ δὲ † Ὀρφικοὶ, ὅτι Τμῶλον. Στησίχορος δὲ ὅτι Καπανέα καὶ Λυκόεργον. Φερεκύδης ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τοὺς ἐν Δελφοῖς φησὶ θήσκοντας αὐτὸν ἀναβιώσκειν. Φύλαρχος δὲ διὰ τὰς Φοινίσσας, Τελέσαργος δὲ δι' Ὠρίωνα, Πολύαρχος ὁ Κυρηναῖος διὰ τὸ τὰς Κρίσσας συγκτίσας αὐτὸν ἰάσασθαι, κεραυνωθῆναι φησίν. Αἰνέσαι) ἐναρέσθαι, καταδέξασθαι. 5. Οὗ δὴ χολωθεὶς) ἀνθ' ἧς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τέκτονας) τοὺς Στερόπην τε καὶ Ἄργιον, εἰς ἐκδικίαν τοῦ Κυκλώπων κλείνω.

¶ Præter rationes Fabulæ de *Apollinis* servitio à Scholiastâ hìc datas, sciendum est Doctos & Pios homines, qui ψυχῶν περιόδους tenent, per *Apollinem* Animam intelligere, quæ *Jove* irato à cœlo ad *Hyperboreos* relegata, hinc in terram, h.e. in Corpus detrusa, *Admeti* greges pavit, *Trojæ* mœnia condidit &c. quæ sunt opera humana; tandem ad *Hyperboreos* recessit, hoc est ad defunctorum spiritus, postremò *Jovi* reconciliata in cælos rediit. Vid. *Scholiastes Apollonii Rhodii* ad Argon. l. 2. v. 677. Τῶν' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ὑποχθονίων ἀνθρώπων. Et ad l. 4. v. 614. Τὴν δ' ὁ Κυρηναῖος ἐς ἠῶ γαῖαν εἰσαφίκανεν, Οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ παλαιὸς ἐριπῆς. Item *Herodot.* in *Melpomene.* Et *Cæl. Rhodig.* l. 16. c. 22. *Josua Barnes.*

* Ἀμελησαγόρας) olim Ἀμελιαγόρας. Vid. *Johan. Meursii* ad *Antigon. Caryst.* c. 12. Notas; ubi *Amelesagoram* ab *Antigono* laudatum verum nomen probat. *Josua Barnes.*

† Ὀρφικοὶ) Hi Scriptores ita dicti, quòd singularem Historiam *Orphei*, Carmine sint persecuti, ut *Phoronidis*, *Europiæ*, *Titanomachiæ*, *Gigantomachiæ*, *Alcmæonidis*, *Heracleidis*, *Theseidis* & *Danaidis* Authores, Historias particulares tractaverint *Phoronei*, *Europæ*, *Titanum*, *Gigantum*, *Alcmæonis*, *Herculis*, *Thesei* & *Danai*; Vide in Notis nostris ad *Medææ* Argumentum. *Josua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 2. Θῆσσαν τρέπεζαν) à Θὴς *servus*, Θῆσσα *serva*, & hoc in loco *Servilis*, unde Θήσσιον *servo Mercedis causâ*, infrà v. 6. Ita in *Electrâ* v. 205. Θῆσσαν ἑστίαν dixit, in quem locum vide quæ Nos. Hunc locum in Deorum Gentilium dedecus profert *Athenagoras* in Legatione pro *Christianis* ut & versum octavum & nonum, Ἑλσὼν ὃ γαῖαν πλώσῃ &c. quem videsis. Idem facit *Clemens Alexandrinus* in Protreptico ad Gentes, ubi in hanc rem hæc ex *Panyasi* profert, Τλὴ μὲν Ἀμύτορ, τλὴ δ' Ἀκτορίωνες· Τλὴ δ' Ποσ- δάων· τλὴ δ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀιδεὶ παρὰ δημῷ Σπερχειόφιν εἰς ἐτάμοιν, Τλὴ δ' ἃ ὀϊζυρόθυμος Ἄρης ὑπὸ παλὸς ἀνάγκης. Qui locus ex illo *Homeri* Iliad. ε. v. 385. Τλὴ μὲν Ἄρης &c. *Josua Barnes.*

Κτείνω Κύκλωπας· κἀμέ μ' ἀντὶ τοῦ πατὴρ
Θνητῷ πρὸ ἀνδρὶ τῷδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
Ἐλθὼν ὃ γαῖαν τήνδ', ἐξευφόρβιον ξένῳ,
Καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
Ὅσιος γὰρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὢν ἐτύγχανε,
Παιδὸς Φερῆτος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
Μοίρας δολώσας. ἦνεγ' δέ μοι θεαὶ,
Ἄδμητον ἄδην τὸν παρόντ' ἐκφυγεῖν,
Ἄλλον δ' ἀλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
Πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
Πατέρα, γεραιὰν θ', ἥ σφ' ἔτικτε, μητέρα,
Οὐ ηὗρε πλὴν γυναικὸς, ἥτις ἤθελε
Θανεῖν περὶ κείνου, μηκέτ' εἰσορᾶν φάος.
Ἥ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
Ψυχρὸν δέμας· τῇδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
Θανεῖν πέπρωται κἀπολιπεῖν βίον.
Ἐγὼ δ', μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ,
Λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτῳ ἐμῷ.
Ἤδη δ' τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
Ἱερῆ θανόντων, ὃς νιν εἰς ᾅδου δόμους
Μέλλει καταξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο
Φέρουσ' τόδ' ἦμαρ, ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

Occidi Cyclopas: itaque me servire pater
Mortalem apud virum horum pro multâ coegit.
Cùm igitur veniſſem in hanc terram, boves pavi hoſpitis;
Et ſervavi hanc domum uſque in hunc diem.
Pii enim viri pia *domus* erat,
Admeti filii Pheretis, quem liberavi à morte,
Parcis deceptis. Promiſerunt enim mihi deæ,
Admetum præſentem mortem effugiturum eſſe.
Alio cadavere Inferis factâ permutatione dato.
Cumque omnes exploraret & circumiret amicos,
Patrem, & anum matrem, quæ ipſum peperit,
Neminem tamen invenit præter conjugem, quæ vellet
Mori pro ipſo, & non amplius intueri hanc lucem;
Quæ nunc in ædibus manibus geſtatur,
Agens animam: eam enim in hoc die
Fatale eſt mori, & diſcedere ex vitâ.
Ego verò, ne me piaculum in domo deprehendat,
Relinquam ædium hæc chariſſima tecta:
Jam enim hunc Orcum video prope *nos eſſe*,
Sacerdotem mortuorum, qui ipſam *Admeti conjugem* ad Inferos
Eſt deducturus: convenienter autem advenit,
Hunc diem obſervans, quo fatale eſt eam mori.

Anapæſti.

Orcus.

Θά. Ἆ, ἆ, ἆ, ἆ, ἆ.
Τί σὺ πρὸς μελάθροις;
Τί σὺ τῇδε πολεῖς,
Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
Ἀφορίζόμενος, καταπαύων.
Οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
Διακωλῦσαι, μοίρας δολίῳ
Σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' τί τῇδ' αὖ
Χέρα τοξήρη φορεῖς ὁπλίσας,
Ἥ τόδ' ὑπέρσῃ, πόσιν ἐκλύσα-
σ' αὐτὶ σῷ προθανεῖν, Πελίᾳ παῖς.

Ehem, chem; ah, ha!
Quid tu ad ædes has?
Quid tu verſaris hìc,
Phœbe? rurſus injuſtè facis, interorum honores
Carpens & minuens, *vel tollens.*
Non ſatis tibi fuit fatum Admeti
Impedire, Parcas doloſâ
Decipienti techná? nunc verò quid huic iterum
Manum arcu armatam ſervas?
Quæ hoc promiſit, maritum liberatura ſe pro *eo* morituram, Peliæ filia.

Iambici.

Apollo.

Απ. Θάρσει· δίκλω τε, κἀ λόγοις κεδνὰς ἔχω.
Θά. Τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
Απ. Σώνθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
Θά. Καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν;
Απ. Φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
Θά. Καὶ νοσφιεῖς με τῶνδε δεύτερου νεκρῶν;
Απ. Ἀλλ' ἐξ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
Θά. Πῶς ἔν γ' ὑπὲρ γῆς ἔβης, κἀ κεῖ θανόνς;
Απ. Δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.

Bono ſis animo, Jus enim & rationes bonas habeo.
Orc. Quid igitur arcu opus eſt, ſi jure agis?
Ap. Uſitatum eſt mihi ſemper hæc geſtare.
Orc. An ut etiam injuſtè his ædibus opituleris?
Ap. Angor enim calamitatibus amici viri.
Orc. Et defraudabis me etiam hoc altero mortuo?
Ap. At ne illum quidem per vim tibi abſtuli.
Orc. Quom. igit. ſupra terrâ eſt, ac *vivit*, non autem ſub terrâ *latet*?
Ap. Quia uxorem permutavit, ad quâ abducendam tu nunc venis.

ANNOTATIONES.

8. Ἐξευφόρβιον) ἔνεμον, ἀπὸ τῆς διαφέρουσης τοῦ βοός.
9. Ἐς τόδ' ἡμέρας) μέχρι τέλους ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς δευτέρας, πρωΐ παυσάσης τὸ λάτρευε, ἢ τὸ θής.
16. Ἥ σφ' ἔτικτε) μήτης Ἀδμήτου ἡ Κλυμένη, ἐγγὺς τοῦ θανάτου ὖσα.
22. Ἐγὼ δ' μὴ μίασμα) κἀ ἐν Ἱππολύτῳ, ἐμοὶ γὰρ ὁ θέμις φθίσειν ὀφᾶν.
26. Συμμέτρως) ἐυκαίρως, μετρήσας ταύτην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐπέπρωτο αὐτὴν ἀποθανεῖν, τουτέστι πρὸς αὐτὸν τὸν ὅρον καὶ τὸ μέλλον ἦλθεν.
28. Ἆ ἆ) ὁ θάνατος ὁρᾷ τὸν Ἀπόλλωνα πρὸ θυρῶν, καὶ δέδοικε, μὴ αὐτὸν ῥύσηται τοῦ θανάτου, ὥσπερ τὸν Ἄδμητον.
32. Ἀφορίζόμενος) ἀποπαῶν, ἀφορίζων.
33. Οὐκ ἤρκεσέν σοι) πρὸς μοίρας τῇ δολίῳ τέχνῃ ἀπατήσαντα τὸν μόρον Ἀδμήτου κωλῦσαι.
39. Θάρσει. δίκην) εἰ μὴ τοῦ δικαίου φησὶ φθέγγη, πῶς ἡ αἰτία ἦλθ' τόξων;

V. 8. Ἐλθὼν ὃ γαῖαν τήνδ') Hoc diſtichum profert *Athenagoras* in Legatione pro *Chriſtianis* fol 22. ut ſuprà notavimus, cum levi aliquâ variatione, ibi enim legitur Ἐλθὼν δ' ἐς ἄλσος.

V. 28. Θάνατος) *Latinè* verto *Orcus*, Hoc hujus Perſonæ Nomen *Latinum* appoſui, non modò quòd *Orcus* cùm Maſculini ſit generis, magis cum voce Θάνατος congruat, quàm *Mors*; ſed etiam *Macrobii* Authoritate, qui hanc Perſonam ſub hoc nomine indictam agnoſcit. *In hâc enim (inquit) fabulâ in Scenam Orcus inducitur, gladium geſtans &c. Saturnal.* l. 5. c. 19. Vid. de hâc re copiosè diſſerentem *Jacob. Nicolaum Loenſem* in Miſcell. Epiphill. l. 3. c. 4. & infrà ad v. 77. ubi *Virgil.* vocatur *Orcus. J. Barnes.*

V. 38. Αὐτὶν) ἀντὶ mavult *Canterus* & *Joſ. Scaliger*: ſed & αὐτὶν ſtare poteſt.

V. 41. Σώνθες αἰεὶ τοῦτα βαστάζειν ἐμοί·) Arcus erat *Apollinis* Inſigne, ut Fulmen *Jovis*, Tridens *Neptuni*, Bidens *Plutonis*, Framea *Martis*, Clava *Herculis*, Thyrſus *Bacchi*, Haſta *Minervæ*.

Θα. Κἀ-

Θά. Καὐπαίξομαί γε νερτέρων ὑπὸ χθόνα·
Απ. Λαβὼν ἴθ'· ὡς γὰρ οἶσθ' ἄν, εἰ πείσαιμί σε.
Θά. Κτείνῃς, ὃν ἂν χρή· τοῦτο γὰρ τεταγμένα.
Απ. Οὐκ· ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι δαίνατον ἐμβλεπεῖν.
Θά. Ἔχω λόγον γε, κἀμὲ τερπνὰν μὴ προδυμίαν σέβειν.
Απ. Ἐς τίν', ὅπως Ἄλκηστιν ἐς γῆρας μόλῃ;
Θά. Οὐκ ἔστ· τιμᾷς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει.
Απ. Οὔτοι πλέον γ' ἄν, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
Θά. Νέων φθινόντων, μεῖζον ἄρνυμαι κλέος.
Απ. Κἂν γεραὺς ὄλητε, πλουσίως ταφήσεται.
Θά. Πρὸς τῆς ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
Απ. Πῶς εἶπας; ἆλλ' ἢ κἀσοφὸς λέληθας ὤν;
Θά. Ὠνοῖντ' ἄν, οἷς πάρεστι γηράσκειν θανεῖν.
Απ. Οὕκουν δοκεῖ σοι τῶνδε μοι δῦναι χάριν;
Θά. Οὐ δῆτ'· ὄκνησασι γὰρ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
Απ. Ἐχθρούς γε θνητοῖς, κἀθεοῖς συμβούλους.
Θά. Οὐκ ἂν δυναίμην πάντ' ἔχειν, ἀμή σε δεῖ.
Απ. Ἢ μὴν σὺ παύσῃ, καίπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν,
Τοῖς Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνὴρ,
Εὐρυθέως πέμψαντος ἵππων ὠκέων μέτα
Ὄχημα, θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.
Ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις,
Βίᾳ γυναῖκα τὴνδέ σ' ἐξαιρήσεται.
Κᾆθ' ἡ παρ' ἡμῖν σοι γενήσεται χάρις,
Δεάσῃς δ' ὁμοίως ταὐτ', ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
Θά. Πολλ' ἂν σὺ λέξας, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις.
Ἡ δ' ἔν γε γαιᾶ κάτοσιν εἰς ᾅδου δόμους.
Στείχω δ' ἐπ' αὐτῇ, ὡς καταρξομαι ξίφει·
Ἱερὸς γὰρ ἔσθ' ἥδ' ἥ τε χθονὸς θεῶν,
Ὅτῳ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσῃ τρίχα.
Ἀπάπαπαῖ.
Ημ. Τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων;
Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
Ημ. Ἀλλ' οὐδὲ φίλων τις πέλας ἑδρεῖς,

Orc. Et quidem abducam sub terram ad inferos.
Ap. Accipiens eam abi: nescio enim, an tibi persuadere possim.
Orc. Occidere videlicet illũ que oportet; ad hoc enim instructi sumus.
Ap. Non: sed cunctantes senes interficere.
Orc. Habeo rationem, & studium tuum.
Ap. Licetne igitur, ut Alcestis ad senectutem perveniat?
Orc. Non licet: me quoque honore delectari putes.
Ap. Certè non plus unâ animâ poteris auferre.
Orc. Quum juvenes obeunt, majorem consequor gloriam.
Ap. Si verò anus moriatur, splendidiùs sepelietur.
Orc. Utilem divitibus, Phœbe, legem ponis.
Ap. Quid dixisti? an etiam per imprudentiam sapiens es?
Orc. Redimerent, quibus facultas adest, ut senes morerentur
Ap. An non igitur placet tibi dare mihi hoc beneficium?
Orc. Non certè: nõlti enim meos mores.
Ap. Infensos hominibus, & diis invisos.
Orc. Non posses omnia obtinere, quæ non convenit te habere.
Ap. Certè tu miteſces, quanquam sis valde crudelis.
Talis vir ad hanc Pheretis domum venit,
Missus Hercules ab Eurystheo equestrem ad
Currum Diomedis abducendum, Thraciæ ex locis frigidis,
Qui in his Admeti ædibus hospitio exceptus,
Per vim tibi hanc mulierem eripiet.
Nec ulla tibi à nobis erit gratia,
Et tamen hæc facies, & mihi eris invisus.
Orc. Etiamsi tu multa dicas, nihil tamen plus obtinebis.
Hæc enim mulier descendet in Plutonis domos.
Accedo autem ad eam, ut gladio sacra auspicer:
Iste enim est sacer diis inferis,
Cujus hic gladius lustrârit capillum capitis.

Chorus.

Quodnam est hoc silentium ante atria?
Cur tacet domus Admeti?
Sem. An nullus amicorum prope est,

Κτείνῳν ὃν ἂν χρὴ) εἰς τοῦτο μὲ δύσῃ πεῖσαι τὸ φονεύειν, ὃν ἂν πέπρωῖ). Οὐκ ἀλλὰ τοῖς (μέλλουσι) εἰ ἃ χρὴ κλείειν, ἃ πέπρωῖ), ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς ἥλεον ῥέπειν, κἀ μόνοις γέρουσι δάνατον ἐπάγειν. κἀ ἄλλως. ἃ χρὴ τοῦτό σε θέλω ποιῆσαι, τὸ κλείειν ὃν ἂν χρή. τοῦτο γὰρ ὡμολόγηῖ), ἀλλ' εἰς τὸ τοὺ γεγηρακότας ἀπύειν. κἀ ἄλλως. ἃ χρὴ ἐγώ σε λέγω φονεύειν δεινὸν, ὅπ πέπρωται, ἀλλὰ τοῖς γεγηρακόσι δάνατον ἐμβαλεῖν. Μέλλουσι δάνατον) τοῖς γεγηρακόσι. τοῦτο γὰρ λέγει μέλλουσι. βεβαιώσουσι γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν οἱ μέλλοντες, κἀ ἄλλως. Οὐκ ἔστ' ἀπαῖς κἀμὲ) ὅταν γὰρ παῖς λάβωσιν οἱ νεκροὶ, ὁ θάνατος ἥδεῖ). κἀ Ὁμηρ, † Ἰύμῳ τε, σήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ὄζῃ θανόντων. Οὔ τοι πλέον γ' ἄν) ἐάν τε νῦν αὐτῷ λάβοις, ἐάν τε γεγηρακυῖαν, ἔχοις τὶ πλέον ἢ μίαν ψυχὴν λαβεῖν. Νέων φθινόντων) ὁ Θάνατος φησὶν ἐπὶ νέων τελευτώντων, καθὸ ἐν τούτοις αὐτοῖς δείκνυται ἰσχὺς κἀ δυνατὸς ἐνδεικνυται, ἃ τ φύσεως διὰ γῆρας τέτυς καταδαμάσης, ἀλλὰ τὸ κατὰ παλαίσματος τῷ νεότητα. ἢ καὶ δείκνυται καθεῶς κἀ ἀδωροδοκήτως ὑπηρετῆσ τοῖς μοίραις, ὑποροῶν δωρεὰς κἀ θυσίας προσφερομένας ὑπ' αὐτῆς. * Μόνος γὰρ θεῶν θάνατος ἐ δώρων ἐᾷ. ἢ καθὸ μέγας ὁ θρῆνος, κἀ πολλὰ τὰ δάκρυα, κἀ ἀξιοπαθὲς τὸ πάθος, κἀ μήκιστος ὁ χρόνος, μὴ μαλάττων τῷ συμφοράν. ὁ δ' Ἀπόλλων, καί τοι νοήσας τὸ λεχθὲν, ἀθυμαλογίζεται τὸν θάνατον, φάσκων, ὅτι κἂν χρῶς ὅλητε ἢ Ἄλκηστις, ἀξίως ταφήσεῖ, τὸ μεῖζον γέρας λέγων ἐπὶ πολυτελεῖ ταφῆς, ὅθεν ὁ θάνατος φησὶ νόμον σοι πεφυκέναι τὸ πλουσίως θάπτεσθαι τοὺ ἔχοντας. κἀ τοῦτο νομίζεις γέρας ἐμόν, ἐγὼ δ' γέρας φημὶ τὸ ἐπὶ γῆρα τεθνηκέναι. Κἂν χρῶς ὅλητε) ὁ μὲν Ἀπόλλων λέγει ὅτι ἐὰν πλουσίως κἀθάνῃ, πλουσίως θάπεται. ὁ δ' καθόλου ἔλαβε, κἀ φησὶ τὸν νόμον τίθης, ὦ Ἀπόλλων, ὑπὸ τῆς πλουσίων λέγων. ἀγορεύουσι γὰρ οἱ πλούσιοι γέροντες εἰς θάνατον, διὸ Ἀπόλλων φησὶν αὐτὸν παύεργος εἰρηκέναι. Τοῖς Φέρητος) τὸ ἑξῆς τοῖς ἀνὴρ τῆς Εὐρυθέως μεταπέμψαντος τὸ ὄχημα ἐκ τῆς τόπων τ Θρᾴκης. Στείχω δ' ἐπ' αὐτῇ) ἵνα ἀπαρχὴν τῆς τειχῶν λάβω, ὡς ἤθης ὄντος τὸν θάνατον τῶ μέλλοντος ἀποθνήσκειν, τῷ κόμιν τέμνειν. Ἱερὸς γὰρ ἔστ) ἔστ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς χθονὸς θεῶν ἀνιερώμενος ὅτι τοῖς καταχθονίοις δαίμοσιν, ἃ δὴ τὸ ξίφος μι τῷ τείχα τέμνει. 78. Τί ποθ' ἥσυχία) ἐκ μερόντων Φερείων ὁ χορός. διαιρεῖται ἢ εἰς δύο ἡμιχόρια.

† *Homer.* Iliad. ω'. v. 457. * *Æschyli* versus, Μόνος γὰρ θεῶν θάνατος ἐ δώρων ἐᾷ. Vid. *Eustath.* in *Homer.* fol. 744. lin. 3.

ANNOTATIONES.

V. 56. Φθινόντων) Prior syllaba in φθίνω *Homero* semper longa, hìc corripitur, ut & infrà v. 201. Sic in τίνω sæpè obſervavimus, præcipuè ad *Iphigen.* Taur. v. 336. In φθινύθω autè corripitur ab omnibus.

V. 57. Κἂν γεραὺς ὅλητε, πλουσίως ταφήσεῖ) Quod Majores natu ſplendidiùs ſepelirentur, Vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. *Romanis.* l. 1. c. 4. *Joſua Barnes.*

V. 60. Ὠνοῖντ' ἄν) Vid. *Æmilii Porti* notas ad hunc verſum. Nonnulli legunt, Ὀναῖντ' ἄν, *i. e.* Gaudeant & ſuo fato fruantur, quibus datum eſt ſenes mori. Sed Ὠνοῖντο præſtat, ut hactenus omnes libri habeant, legere, & hæc lectio *Buchanano* placuit, qui exponit, [*Res ampla quibus eſt, Redimerent Mortis moras.*] *Idem.*

V. 77. Ὅτῳ τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσῃ τρίχα) Exiſtimabant Antiqui eos, qui Morti eſſent proximi, à *Proſerpinâ* primùm tonderi & his quaſi primitiis Orco initiari, nec alitèr diem ſuum obire poſſe. Hinc *Virgil.* Æn. l. 4. v. 698. &c.

Nondum illi flavum Proſerpina *vertice crinem*
Abſtulerat, Stygióque caput damnaverat Orco.
Ergo Iris croceis per cœlum roſcida Pennis
Devolat & ſupra caput aſtitit: Hunc ego Diti
Sacrum juſſa fero; teque iſto corpore ſolvo.
Sic ait & dextrâ crinem ſecat: Omnis & unà
Dilapſus calor.

Quin *Statius* in *Glauciæ* Epicedio v. 146.

Septima lux: Et jam frigentia lumina torpent;
Jam complexa manu crinem tenet Infera Juno.

Horatius demum *Carm.* l. 1. Od. 28.

Miſta ſenum ac juvenum denſantur Funera: Nullum
Sæva Caput Proſerpina *fugit.*

Vid. *Guliel. Canterum* in Novar. Lection. l. 4. c. 20. Ubi hos omnes locos cum hoc *Euripidis* confert. Item *Macrobii* Saturn. l. 5. c. 19. Et *Adriani Turnebi* Adverſ. l. 19. c. 17. *Joſua Barnes.*

Ὅστις ἂν ἐνέποι, πότερον φθιμένῳ
Τῷ βασίλειαν χρὴ πενθεῖν, ἢ
Ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσῃ Πελίᾳ παῖς,
Ἄλκηστις, ἐμοί, πᾶσί τ' ἀρίστη
Δόξασα γυνὴ
Πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι;
Ημ. Κλύει τις ἢ σεναγμὸν ἢ χερῶν κτύπον,
Κατὰ στέγας, ἢ γόων, ὡς πεπραγμένων;
Ημ. Οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
Σταπίζετ' ἀμφὶ πύλας.
Εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
Ἰὼ Παιάν, φανείης.
Ημ. Οὔτ' ἂν φθιμένας γ' ἐσιόπων· ὃ
Γὰρ δὴ φρυδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς.
Ημ. Πόθεν; σὸν αὐχῶ; τί σε θαρσύνει;
Ημ. Πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἀδμήτου
Κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;
Ημ. Πυλῶν πάροιθεν δι' ὐχ ὁρῶ
Πηγαῖον, ὡς νομίζεται
Γε, χέρνιβ' ὅπῃ φθιτῶν πύλαις,
Χαίτα τ' ἔπις δῃ προύθεσαν τομαῖ-
ος, ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πίτνᾳ.
Οὐ δυτεῖ νεολαία γυναικῶν.
Ημ. Καὶ μὰν τόδε δὴ κύριον ἦμαρ,
Ὧι χρὴ σφε μολεῖν κεῖ γαίας.
Ημ. Καί τι πρὸς αὐδᾷς;
Ημ. Ἔλιγες ψυχᾶς, ἔλιγας ὀφρενῶν.
Χο. Χρὴ τῶν ἀγαθῶν ἀγαθὰ μεμνημένους
Πένθους, ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

Qui dicat utrum mortuam
Reginam lugere oporteat, an
Adhuc vivens lumen *solis* videat
Peliæ filia
Alcestis: quæ mihi quidem, & omnibus aliis optima
Mulier est visa
Erga suum maritum fuisse?
Sem. Auditne aliquis vel ejulatum, vel manuum strepitum
In ædibus, vel luctum, tanquam re confectâ?
Sem. Imò verò ne ullus quidem servorum
Stat ad portas.
Utinam verò medius inter fluctus hujus calamitatis,
O Pæan, *ô Apollo malorum averruncator*, appareas.
Sem. Non tacerent *intùs*, si esset mortua: non
Enim jam ex ædibus cadaver elatum evanuit.
Sem. Unde *hoc conjicis?* non glorior: quid tibi animum addit?
Sem. Quomodo solitarias exequias Admetus
Dilectæ conjugi peregisset?
Sem. Non enim video ante fores
Fontanam (ut receptum est moribus)
Aquam cadaveri lavando destinatam, pro defunctorum foribus,
Comáque nulla ad vestibulum secta *est*, quæ profectò accidunt, *fieri*q; *soleut in* luctu mortuorum.
Non lamentatur cœtus juvenilis mulierum.
Sem. Atqui hæc est *rata* dies,
Quâ fatale erat eam sub terram ire, *i.e.* mori.
Sem. Quid verò hoc dixisti?
Sem. Attigisti animum, attigisti etiam mentem.
Cho. Decet, quando boni tristantur,
Lugere, quisquis bonus existimatur ab initio.

ANTISTROPHA.

ANTISTROPHICA.

Στροφή.

Strophe.

1 Ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
2 Ἔω ὅποι τις αἶας
3 Στείλας, ἢ Λυκίας,
4 Εἴτ' ὄπι τὰς ἀνύδρους
5 * Ἀμμωνιάδας ἕδρας,

1 Verùm neque classem,
2 Quocunque terrarum aliquis
3 Mittens, vel in Lyciam,
4 Vel ad siccas
5 Hammonis sedes,

* Vid. *Electr.* v. 734. Ξηραί τ' Ἀμμωνιάδες ἕδραι.

110. Ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρείαν) οὐδ' εἰ πλεύσειεν, ἐς πινα μαλείαν· οὐδέ ἔστιν, ὅπως ἡ γῆς πέμψας πλῶν θρασύνεται τῆς δυσλιμένος Ἀλκήστιδος τῷ ψυχρῷ καὶ τῆς δυσλιμένος τῷ ψυχρῷ σώσειε, καὶ παύσαι θρῆνον κακῶν. πλησιάζει γὰρ ὁ θάνατος, καὶ κωφὸν οὐκ ἔχομεν διακονοῦντα τῇ φθονερίᾳ.

ANNOTATIONES.

V. 88. Στέγας) Non hìc τὸ στέγας, sed τὰς στέγας. Ita infra v. 247. Ἰδᾴτε καὶ μελάθρων στέγας legitur & τὸ στέγος. Vid. *Herc. Fur.* v. 905.

V. 90. Σταπίζω) Verbum rarò quidem occurrens, at genuinum est à σκπὸς, quod ab ἵστημι & ab *Hesychio* exponitur στάσιν ἔχω. Vid. *Lexica.*

V. 95. Οὐκ αὐχῶ) Liber *Heinsio-Scaligerianus* legit ὃ καυχῶ ingeniosè quidem, si καυχῶ extaret; sed id mihi non constat, & tamen καυχῶμαι agnosco. Αὐχῶ est Authenticum. *Josua Barnes.*

V. 96. Πῶς ἄν) De Duplici ἄν vid. *Hecub.* v. 1200.

V. 99. Πηγαῖον) *Aldina* Editio habet πηγαῖά σ', unde χέρνιζα erit Neutrius generis & pluralis numeri; sin πηγαῖον erit singulare à χέρνιψ, utrumque autem vocabulum apud *Homerum*, & τὸ χέρνιζον & ὁ χέρνιψ. *Scholiastes* autem videtur legisse Πηγαίαν, licet *Atticè* stabit πηγαῖον, ut κόσμιος γυνή. De hoc vale autem purificatorio, quod Ἀρδάνιον erat dictum, foribus functorum appensо, ut & *Crine* de eorundem capite secto, vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. *Roman.* l. 1. c. ultimo. *Josua Barnes.*

V. 101. Χαίτα σ' ἔπις ὅτι προύθεσαν τομαῖος) De sectis functorum capillis ante fores appendi solitis Vid. in Notis ad v. 99. Et *J. Kirchmann.* de Funerib *Roman.* l. 2. c. 15. *Josua Barnes.*

V. 112. Λυκίας) Liber *Heinsio-Scaligerianus* legit hìc Λιβύας, puto quòd *Ammonis* Oraculum sit in *Libyâ*; sed ob hoc ipsum ego retineo Λυκίας, quia distinguit hoc in loco ipse Poeta inter Oracula *Lyciæ* & *Ammonis*. Et de *Ammonio* Oraculo vid. ad *Electr.* v. 734. de Oraculis verò *Lyciæ*, Vid. Interpretes *Virgil.* in locum *Æneid.* l. 4. v. 345.

Sed nunc Italiam magnam Gryneus Apollo;
Italiam Lyciæ *jussêre capessere sortes.*

Item *Statii* Interpretes ad locum *Thebaid.* l. 1.

Phœbe Parens, seu te Lyciæ *Patarea nivosis*
Exercent Dumeta jugis &c.

Est autem *Patara* urbs *Lyciæ*, in quâ *Apollo* sex Hybernis mensibus Oracula reddebat. Unde iterum *Virgil.* Æn. l. 4. v. 143.

Qualis ubi hybernam Lyciam *Xanthique fluenta*
Deserit & Delum maternam invisit Apollo &c.

Ubi notandum, quòd *Diana adulta Dictæn in Cretâ*, *Apollo Lyciam occupavit: Delon, in quâ nati erant, Matri Latonæ concesserunt.* Interpretes *Pindari* in Pyth. Hinc *Hom.* Iliad. δ'. v. 101. Ἔρχο δ' Ἀπόλλωνα Λυκηγενέ κλυτοτόξον. In quem vide Interpretes. Licet *Heraclides Ponticus* περὶ Ὁμήρου ἀλληγοριῶν paulò aliter hoc Epitheton exponat. Vid. etiam *Turnebi* Adverſ. l. 19. c. 29. vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 233. *Josua Barnes.*

6 Δυσκόιν σφ̓ελλῦσαι
7 Ψυχάν· μόρῳ γὰρ ἀποίμῳ
8 Πλάθη. θεῶν δ' ἐπ' ἐρκέαις
9 Οὐκ ἔχω πὶ τίνα
10 Μηλοδύτην προδοκῶ.

Ἀντιστροφή.

1 Μόνῳ δ' ἂν εἰ φῶς τόδ' ἦν
2 Ὄμμασιν δεδορκὼς
3 Φοίβου παῖς, σφριγωσ-
4 σ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους,
5 Ἀΐδα τε πύλας·
6 Δμηθέντας γὰρ ἀνίσει,
7 Πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον
8 Πλᾶκ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου.
9 Νῦν ὅ τινα βίου
10 Ἐλπίδα προσδέχομαι;

Ἀνάπαιστοι.

Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι,
Πάντων ὅσ' θεῶν ἔστι βωμοῖς
Αἱμόῤῥαντοι θυσίαι πλήρεις·
Οὐδ' ἔστι κακοῦ ἄκος οὐδέν.

Ἰαμβοί.

Ἀλλ' ἦδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
Δακρυῤῥοοῦσα· τίνα τύχω ἀκέσομαι;
Πένθεῖν μέν, εἴ τι δεσπότῃσι τυγχάνει,
Συγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἔστιν ἔμψυχος γυνή,
Εἴτ' ἦν ὄλωλεν, εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.
Θε. Καὶ ζῶσ' εἰσφθ χὠ θανοῦσθμ ἔστι σοι.
Χο. Καὶ πῶς ἂν οὗτος κατθάνοι τε, κὐ βλέποις
Θε. Ἤδη θερνωπὴς ὅδε, κὐ ψυχρᾷ ναΐει.
Χο. Ὦ πλῆμον, οἵας οἵας ὢν ἀμῦσταινεις.
Θε. Οὔπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθοι.
Χο. Ἐλπὶς μὲ σῴζει ἔτ' ἔστι σώσασθαι βίον;
Θε. Πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.
Χο. Οὐκοῦν ἐσ' αὐτοῖς πρόσεστι τὰ πρόσφορα;
Θε. Κόσμῳ γ' ἕτοιμος, ᾧ σφε σωθάψῃ πόσις.
Χο. Ἴσω νυν εὐκλεὴς γε κατθανουμένη,
Γυνή τ' ἀρίστη πρὸς ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
Θε. Πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
Τί χρὴ γυναῖκα τλῶν ὑπερβεβλημένην
Γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
Πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπαθανεῖν;
Καὶ ταῦτα μὲ δὴ πᾶσ' ὅπαται πόλις·
Ὅ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων.
Ἐπεὶ γὰρ ἤσθετ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
Ἥκουσαν, ὕδασι ποταμίοις λουτρὸν χρόα
Ἐλέσθαι· ἐκ δ' ἑλοῦσα κεδρίνων δόμων

115 6 *Hujus* miseræ liberare possit
7 Animam. Fatum enim crudele
8 Appropinquat. Deorum verò ad aras
9 Nullum ampliùs habeo
10 Sacerdotem, ad quem accedam.

Antistrophe.

120 1 Solus verò si in hâc luce esset
2 Oculis videns, *i.e. vivens*,
3 Phœbi filius *Æsculapius*, relictis,
4 Rediret *Alcestis*, tenebricosis sedibus,
5 Et portis Plutonis:
125 6 Mortuos enim *Æsculapius* resuscitabat;
7 Priusquam eum interfecit à Jove vibratum
8 Telum ignis fulminei.
9 Nunc verò quam vitæ
10 Spem arripiam?

Anapæsti.

130 Omnia enim nunc tentata sunt regibus;
Ad omnes enim aras deorum
Cruenta sacrificia abundant:
Et tamen horum malorum nullum est remedium.

Sed ecce quædam famularum ex ædibus egreditur
135 Lacrymans: quam *novam* fortunam audiam?
" Lugere quidem, si quid heris accidit,
" Veniam meretur: utrum autem adhuc sit viva mulier,
An verò perierit, scire vellemus.
An. Et vivam dicere, & mortuam licet tibi.
Cho. Quomodo autem idem potest mortuus esse, & vivere?
140 *An.* Jam *morti* est vicina, & agit animam.
Cho. O miser, quali qualis existens *uxore* privaris!
An. Nondum hoc scit dominus priusquam acciderit.
Cho. Nulla spes igitur servandæ vitæ superest?
An. Fatalis enim dies violenter accedit.
145 *Cho.* Num igitur fiunt convenientia, ut in tali re?
An. Ornatus est paratus, quo eam sepeliet maritus.
Cho. Scito nunc *illa*, quòd glorioſè morietur,
Longè optima mulier omnium, quæ sub sole sunt.
An. Quomodo verò non optima? quis enim contradicet?
150 Quid convenit aliud facere præstantissimam
Mulierem? quomodo enim magis ostenderet ulla *conjux alia*
Se magni facere maritum, quàm si velit pro *eo* mori?
Et hæc quidem universa civitas novit:
At quæ domi egit, miraberis audiens.
155 Postquam enim sensit fatalem diem
Adesse, fluviali aquâ candidum corpus
Lavit, & accipiens ex cedrinis arcis

Τετέλεσται βασιλεῦσι) ἃ ἔδει ποιεῖν, τετέλεσται Ἀδμήτῳ. πὸ γὰρ τὸ σῦξασθαι τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς τὰ περίσφορα, ὅπὶ τοῖς εἰμαρμένοις τὰ προσήκοντα ὁ ἀνὴρ ποιεῖ. ἢ ἐπ' αὐτῇ τῇ Ἀλκήστιδι.

Πενθεῖν μὲν) τὸ μὲν γὰρ πενθεῖν, κὐ σὲ τῆς παθοῦς συγνώμης ἄξιον. λυπεῖται γάρ.

Περνωπὴς) περιπνωϊκὸς, περιπνευστικὸς εἰς θάνατον.

ANNOTATIONES.

V. 120. Εἰ φῶς) aliàs εἰς φῶς. Vid. *Æmyl. Porti* Not. in locum.
V. 132. Αἱμόῤῥαντοι) Vid. Not. ad *Hippol.* v. 1173.
V. 141. Ἤδη περιπνὴς) Eadem vox paulò post sequitur v. 184. De quâ præter *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 729. *Josua Barnes.*

V. 158. Ἐλέσθαι, ἐκ δ' ἑλοῦσα κεδρίνων δόμων Ἐδῆτα &c.) De more lavandi Mortuos, & morituros, Vide quæ Nos ad *Phœniss.* v. 328. De honorificis autem eorum vestibus, Vide *Johan. Kirchman.* de Funerib. *Roman.* l. 1. c. 10. *Josua Barnes.*

Ἐδῆτα,

160. Πρόσθεν ἑστίας) ὡς πρὸς τὴν ἑστίαν λέγουσαν αὐτῇ. μετέζη ἢ ἐκ τῶν ὑζηγητικῶν ἐπὶ τὸ μιμητικόν.

163. Ὀρφανεῦσαι) ὀρφανοτροφῆσαι, ἐπιτροπεῦσαι. καὶ Ὀρφανίσας τὰς ὀπτεύσεις λέγουσι.

Μυρσίνης φόβην) ὅ ἐστὶ τὰ φύλλα ἢ μυρσίνης.

Παρθένεια) τὰ τῆς παρθενείας κορεῖα, ὅ ὅδιν, ἔνδα κόρη ἦσα ἔλυσα τὴν παρθενίαν. τὸ ἐξῆς, ὦ λέκτρον χαῖρε.

Σώφρων μὴ) ἐμοῦ μὴ ἢ σωφρονεστέρα, εὐτυχὴς ἢ ἴσως.
Πλημμυείδι) πλήθει δακρύων.

184. Περισπᾶς) ἔξωθεν τῶν περισπείρει θαλάμων.

Καὶ καταθανών τ' ἄν) καὶ εἰ μὴ σωθεῖη αὐτὸν ἀποθανεῖν, μία λύπη τὸ θανεῖν αὐτόν. νῦν ἢ ἐκφυγὼν τὸν θάνατον, ἀνιαίληπα ἔχει τὰ καθ'.

Ἄθλιον βάρος) ἢ ἰσχὺν τῆς χερὸς ἀθλαλυμένην.

Vestem, & ornamenta, decorè se ornavit;
Et stans ante aras precabatur:
O domina, ego enī ad inferos eo,
Postremum te adorans, petam,
Ut Orphanos meos cures & alteri quidem *illorum*, charam
Jungas conjugem, alteri verò generosum maritum.
Neque, quemadmodum *ipsorum* parens perit, *sic etiam* iplorum
Moriantur immaturâ morte liberi: sed felices
In solo patrio jucundam vitam impleant.
Ad omnes porrò aras, quæ erant in ædibus Admeti,
Accessit, illaſque coronavit, & precata est,
Avellens à myrti ramis comam, *i.e. frondes myrteas decerpens*,
Sine ejulatu, sine gemitu: neque venturum
Malum mutabat florentem colorem cutis.
Deinde verò irruens in thalamum, & in lectum,
Ibi tunc lacrymari cœpit, & dixit hæc:
O lecte, in quo virgineam solvi ego
Puellæ zonam cum hoc viro, pro quo *jam* morior,
Vale: non enim te odi. Perdidisti tamen me
Solam. Verita enim te prodere, & maritum,
Morior: alia verò aliqua mulier te possidebit,
Non quidem castior, sed fortasse felicior.
Osculabatur autem *eum* advoluta: totus verò lectus
Ex oculis manante rigabatur proluvie.
Postquam autem multarū lacrymarū hab. satietatē, *i.e. lac. satiæ.*
Procedit extra thalamum, discedens à lecto:
Et sæpe egressa ex thalamo, *eosdem sæpe* rediit,
Et abjecit se in lectum iterum atque iterum.
Liberi verò a matris veste pendentes
Plorabant: illa verò suscipiens in ulnas,
Salutabat aliàs alium, tanquam jam moritura.
Omnes autem famuli in ædibus plorabant,
Dominam miserantes: illa verò dextram
Porrigebat singulis: & nullus erat tam vilis,
Quem non alloqueretur, & compellaretur ab eo vicissim.
Hæc mala sunt in ædibus Admeti.
Et mortuus quidem periisset; nunc verò cum *mortem* effugerit,
Tamen tantum dolorem habet, cujus nunquam oblivisetur.
Cho. Certè *vexatus* his malis gemet Admetus,
Siquidem eum oportet privari bonâ conjuge.
An. Jam plorat, in manibus habens charam conjugem,
Et precatur eam, ne se deserat: impossibilia
Quærens: consumitur enim, & contabescit morbo.
Jam enim solutæ sunt miseræ vires manuum:
Tamen, quamvis paululum adhuc spirans,
Vult suffurari splendidum lumen solis,
Quòd nunquam rursus, at nunc postremum

ANNOTATIONES.

V. 162. Παύσαλόν σε προσπίτνω') τὸ π in προσπίλνω brevis est, Vid. quæ Nos ad *Phœniss.* v. 19.
V. 178. Ὀκνῶσα) prima syllaba communis in hoc loco, vid. Not. ad *Phœniss.* v. 19.
V. 184. Περισπᾶς) Vide supra ad v. 141.
V. 201. Ἀθλίαν) Prior syllaba Communis. Vid. suprà ad v. 55.
V. 204. Κλέψαι προσαυγὰς) Annon potiùs Βλέψαι πρὸς αὐγάς, ita quidem *Æmylius Portus*. Certè προσαυγὴ unico verbo est insolens dictio. *Duportus* βλέψαι legit.

Ἀκῦσα

Ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.
Ἀλλ' εἶμι, καὶ σοὶ ἀγγελῶ παρουσίαν·
Οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κηδεμόνες,
Ὡς τ' ἐν κακοῖσιν ξυμμενεῖς παρεσέναι.
Σὺ δ' εἶ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

Radios, globúmque solis sit visura.
Sed abibo, & tuam nunciabo præsentiam:
"Non enim omnes *famuli* bene volunt dominis,
"Ut benevoli accedant in malis.
Tu verò es vetus amicus dominis meis.

Οὐ γάρ τι πάντες) παρεῖσα τὰ μὴ γὰρ, πάντες ὡς ὑπήκοοι, ἐκ εὐμενεῖς δέ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Χο. Ἰὼ Ζεῦ. τίς ἄν πως πόρος κακῶν
Γένοιτο, καὶ λύσις τύχας,
Ἃ πάρεσι κηδεμόνοις;
Ἔξεισι τις· ἢ τεμῶ τείχη,
Καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
Ἀμφιβαλώμεθ' ἤδη;

Ch. O Jupiter! quis tandem exeundi modus ex malis
Erit, & finis fortunæ,
Quæ *nostris* adest dominis?
Egreditur aliquis: an radâ comam?
An atrum cultum vestium
Induemus jam?

Τίς ἂν πόρος) τίς ἂν πόρος ἦν κακῶν ἡμῖν γένοιτο; ἢ πῶς, ἢ πῆς;

Θε. Δῆλα μὲν φίλοι, δῆλά γ'. ἀλλ' ὅμως
Θεοῖσιν εὐχώμεθα· θεῶν
Γὰρ ἀ δύναμις μεγίστη.
Ὦ ναξ Παιάν,
Ἐξεύρε μηχαναν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
Πόρισε δὴ πόρισε.
Καὶ πάρος γὰρ τῶνδ' ἐφεύρες,
Καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
Φόνιόν τ' ἀπόπαυσον αἶδαν.

An. Manifesta quidem, manifesta certè *res est*, ô amici: sed tamen
Deos precabimur. "Deorum
"Enim *est* potentia maxima.
O rex Apollo,
Invenias aliquam Admeto malorum vitandorum rationem.
Largire jam, largire *eam*:
Nam & antè invenisti opem adversùs mala hujus:
Nunc quoque fias liberator ex morte,
Mortiferumque profliga Plutonem.

Καὶ πάρος γὰρ) καὶ πρώην γὰρ τοῦτο τὸ θανάτου εὗρες μηχανὴν, δι' ἧς τὸν Ἄδμητον ἔσωσας.

Χο. Παῖ, παῖ. φεῦ, φεῦ. Ἰώ, ἰώ. παῖ Φέρητος,
Οἵᾳ ἔσφαξας δάμαρτος σῆς τερηθείς.
Αἶ, αἶ, ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
Καὶ πλεῖον ἢ βρόχῳ δέρᾳ
Οὐρανίῳ πελάσαι.
Τὰν γὰρ ἐ φίλαν,
Ἀλλὰ φιλτάτῳ γυναῖκα,
Κατθανοῦσάν γ' ἐν ἤματι τῷδέ γ' ὄψῃ.
Ἡ δ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
Στέναξον, ὦ βόησον, ὦ Φεραία χθών,
Τὰν ἀρίστην γυναῖκα μᾶς ἀναινομένᾳ
Νόσῳ κατ' γᾶν, ἀθόνιον παρ' ἀΐδᾳ
Οὔποτε φήσω γάμων εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν,
Τοῖς τε πάροιθεν τεκμαιρόμενος,
Καὶ τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως.
Ὃς ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχου
Τῆσδ', ἀβίοτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

Ch. Fili, fili. heu, heu! Io, io. fili Pheretis,
Quomodo rem geris, *quàm afflige*ris, uxore tuâ privatus.
Heu, heu! digna & hæc *sunt* cæde, *quâ te cædas*,
Et plus *est*, quàm laqueo collum
Sublimi admovere,
Non tantum enim charam,
Sed *etiam* charissimam conjugem
Isto die mortuam videbis.
Sed hæc ex ædibus jam, & maritus egreditur.
Geme, ô vociferare, ô Pheræa tellus,
Quia optima mulier contabescit
Morbo sub terrâ, infernum apud Plutonem.
"Nunquâ affirmabo nuptias plus habere voluptatis, quàm doloris,
Conjecturam faciens & ex iis, quæ antea *vidi*,
Et hanc regis *Admeti* fortunam videns:
Qui amissâ optima conjuge
Hâc, vivet posthac miseram vitam.

Ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε) ἃ πέπονθας, ἄξια καὶ σφαγῆς ἐστι.
Ἢ βρόχῳ δέρᾳ) καὶ μεῖζον τοῦ βρόχου ἀπαιωρεῖν πνά. βρόχῳ δ' οὐρανίῳ ἀντὶ τοῦ μετεώρῳ.
Ἡ δ' ἐκ δόμων δή) ἐκ ξυ. καὶ γὰρ ὑπάδεσιν, ὡς ἔσω περιπόλωα δεῖ ταῦτα θεωρεῖσθαι.
Κατὰ γᾶν) φθορὰ τὸν κατὰ χθόνιον ᾅδαν.
Τοῖς τε πάροιθεν) ἐκ ὧν παλαιῶν τεκμαιρόμενος καὶ τὰ νῦν.

ANNOTATIONES.

V. 228. Ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε, Καὶ πλεῖον, ἢ βρόχῳ δέρᾳ Οὐρανίῳ πελάσαι) Summam hæc Desperationem indicant, ad quam redactus jam *Admetus* nil reliquum sibi habere videtur, quam ut rectum sibi emat arboremq. e suspendio deligat. Vide hunc locum explicantem *Erasmum* in Adagio, *Suspendio deligenda Arbor*, Chiliad. 1. Cent. 10. Adag. 21. Huic affine & illud, *Mandare laqueum*, Chiliad. ii. Cent. iv. Proverb. 67. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

Patheticæ inter Admetum *&* Alcestin *morientem extremæ confabulationes: Illius demùm obtestationes & lacrymæ; fatúmque insuperabile, quo tamen Mariti servandi causâ volens optimo Viro Optima Mulier eripitur.* Chorus *defunctam celebrat.*

ΑΛΚΗΣΤΙΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΕΥΜΗΛΟΣ,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Οὐρανίαί τε) ἀνθ' ἑρμηνείας εἴρηκεν, ἀντὶ τῶν ἐρμηνεῖαί τε νεφέλαι, διὰ δίνης δεσμαίας τῆς ἀειδινήτου φερομένης.

Ἀλλ. 1 Ὦ Ἅλιε, καὶ φάος ἡμέρας,
2 Οὐρανίαί τε δῖναι
3 Νεφέλας δεσμαίας.

1. *Al.* O Sol & lumen diei,
2 Et cæleſtes turbines
3 Nubium volitantium.

Ὁρᾷ σε καμὲ) τοῦτο φησὶν ἀποδεικνύων, ὡς ἦλθ' εἰς θεὸς ἁμαρτανόντων ἐκκοπησόμενα.

Ἀδ. 4 Ὁρᾷ σε, κἀμέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
5 Οὐδὲν θεὸς δεδρακότας, ἀνθ' ὅτου θανῇ.

4 *Ad.* Videt te & me ambos calamitoſos,
5 Nihil in deos peccantes, pro quo moriaris.

Ἀντιστροφὴ ά.

Antiſtrophe 1.

Ἀλ. 1 Γαῖά τε, καὶ μελάθρων στέγαι,
2 Νυμφίδιαί τε κοῖται
3 Πατρίας Ἰωλκοῦ.

Al. 1 O terra, & atriorum tecta,
2 Nuptialeſque thalami,
3 Patriæ Iolci.

Ἔχων χεῖρ') οἰκῶν φησὶ δεδόσθαι τὰ περὶ τῆς ἐν τῷ Ἀχέροντι πορθμείας, ὡς μόνῳ περὶ Δῶριεῖς ἐν τῇ ἐς Λακεδαιμονικῶν, ὅτι ἐν Ἰωλκῷ συνῳκεύθη. Ἰωλκὸς γὰρ Πελίας ἐβασίλευσεν.

Ἀδ. 4 Ἔπαιρε σαυτὴν, ὦ τάλαινα, μὴ προδῷς
5 Λίσσου θ' ὑπὲρ κρατοῦντας οἰκτίραι θεούς.

4 *Ad.* Erige te ipſam, ô miſera, nè *me* prodas :
5 Et precare deos *rerum* dominos, ut tui miſereantur.

Στροφὴ β'.

Strophe 2.

Χάρων μ' ἤδη καλεῖ) καλεῖ με φησὶν ὁ Χάρων ταῦτα λέγων, τί μέλλεις ; ἑτοῖμα.

Σπερχόμενος) ταῦτα ὑπεδειγμάτισε ἔχων ταχύνει.

Ἀλ. 1 Ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος.
2 Νεκύων θ' πορθμὸς, ἔχων χέρ' ὀκλί κοντῳ,
3 Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μέλλεις ;
4 Ἐπείγου. σὺ κατείργεις, τάδ' ἕτοιμα.
5 Σπερχόμενος ταχύνει.

Al. 1 Video biremem, video ſcapham,
2 Mortuorum autem portitor habens manum ad contum,
3 Charon me jam vocat. quid, inquit, cunctaris ?
4 Feſtina, tu remoraris, cætera parata ſunt.
5 *Ità* feſtinans *Charon me nunc* accelerat.

Ὦ δύσδαιμον) ἐπὶ δὲ τοῦ Πελίου ὁ λόγος. Δύσδαιμον) ὦ ἀθλία Ἄλκηστι.

Ἀδ. 6 Οἵ μοι· πικράν γε τλῴδε μοι ναυκληρίαν
7 Ἕλεξας· ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

Ad. Heu mihi, acerbam hanc mihi navigationem
7 Dixiſti : ô miſera, quàm acerbe affligimur.

Ἀντιστροφὴ β'.

Antiſtrophe 2.

Νεκύων ἐς αὐλάν) πτερωτὸς αἶδας. θάναλος ἀμφιδρόμους, ὠκυδρόμους, τροχώδεις· γέαν γὰρ γυναῖκά μ' ἔτεκεν εἰς αὐλὰν ἦλθ' Νεκρῶν, ἤγαγεν εἰς Νεκροδάκλιον.

Ἀλ. 1 Ἀγὲ μ', ἄγε μέ τις, ὐχ ὁρᾷς,
2 Νεκύων ἐς αὐλάν, ὑπ' ὀφρύσι κυάνεα-
3 γέσι βλέπων πτερωτὸς ᾅδας.
4 Τί ῥέζεις ; ἄφες. οἵαν ὁδὸν ἃ δει-
5 λαιοτάτα τροβαίνω.

Al. 1 Abducit me, abducit me quis (non vides ?)
2 In aulam mortuorum, ex cæruleis ſupercilliis
3 Torvum tuens alatus Pluto.
4 Quid agis ? dimitte : qualem viam ego miſer-
5 rima ingredior.

Οἰκτρὰν φίλοισιν) τροβαίνεις εἰς ὀδὸν τοῖς φίλοις οἰκτράν. ὀκ δὲ ἦλθ φίλων ἐμοὶ μάλιστα οἰκτρόν. παῖδες Ἀδμήτου Εὐμηλος καὶ Πεισάνδρα.

Ἀδ. 6 Οἰκτρὰν φίλοισιν, ὀκ ἦλθ, μάλις' ἐμοί,
7 Καὶ παισὶν, οἷς δὲ πένθος ὀν κοινῷ τόδε.

Ad. 6 Calamitoſam amicis, poſtea verò mihi maximè,
7 Et liberis, quibus hic luctus communis *eſt*.

Ἐπῳδός.

Epodus.

Οὐ στένω πόσι) ὀκ ἔπ ἀντέχω. ὁ γὰρ ἅδης πλησίον, μέθετέ με, ὡς κατεχόμην ὑπὸ τοῦ χάρωνος λέγει.

Ὀρῴτον) ὀρᾶτε, ἠβούλετο φησὶν χαίροντας ὑμᾶς τόδε φάος ὁρᾶν.

Μὴ πρὸς θεῶν με) μὴ προδώσῃς μὲ πρὸς ἦλθ παίδων, ὅς μέλλης καταλιπεῖν ὀρφανὲς, ἐὰν ἀποθάνῃς.

Ἀλ. Μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη.
Κλίνατέ μ' · ὐ σθένω
Πόσι, πλησίον ᾅδας.
Σκοτία δ' ἔτ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
Τέκνα, τέκν', ὀκ ἔτ δή,
Οὐκ ἔτ δὴ μάτηρ σφῶν ἔστιν,
Χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὁρῶτον.
Ἀδ. Ὠΐ μοι · τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω,
Καὶ πρωτὸς ἐμοὶ δόματα μεῖζον.
Μὴ πρὸς θεῶν θ' πρὸς θεῶν πλήν με προδοῦναι,
Ἀλλ' ἀνατόλμα.
Σὸ γὰρ φιλτάτη μοι, ὀκ ἔτ' ἄν εἴην.
Ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μή ·
Σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεθα.

Al. Dimittite, dimittite me jam.
Inclinate me; non valeo
Pedibus, propè mors *adeſt*.
Tenebricoſa verò nox ad oculos ſerpit.
O liberi, liberi, non ampliùs jam,
Non ampliùs jam veſtra mater ſupereſt,
Læti, ô filii, hoc lumen intuemini.
Ad. Heu mihi, audio hunc triſtem ſermonem,
Et quàlibet morte mihi majorem, *i.e. graviorem.*
Per deos rogo, ne velis me deſerere,
Sed animum recipe :
Te enim mortuâ ego non ampliùs ero.
Penes enim te eſt, ut vivam, vel non vivam :
Tuam enim amicitiam colimus.

ANNOTATIONES.

V. 243. Ἡμέρας) Quòd aliquando *Dorica* importunè proferantur & viceversâ agnoſco : ſed hìc ἡμέρας placet ob ſonûs dulcedinem & communiter legitur. Vide autem *Æmylium Portum* de hoc loco. Nec is tamen errore caret, qui hanc Dialectorum variationem errorem putat. Vide *Andromach.* v. 270. &c.

V. 271. Οὐκ ἔτ δὴ μάτηρ σφῶν ἔστιν) Εἰμὶ pro Ζάω, *ſum* pro *ſuperſum* aut *vivo*. Vide quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 357. *Joſua Barnes.*

Ἰαμβοί.

Ἰαμβοί. *Alceſtis.*

Αλ. Ἄδμητ', ὁρᾷς γὰρ ταμὰ πεπράγμαθ' ὡς ἔχει, Admete (vides enim quomodo ſe res meæ habent)

Λέξαι θέλω σοι, πρὶν θανεῖν, ἃ βούλομαι. Dicere cupio tibi, priuſquam moriar, quæ volo.

Ἐγώ σε τιμήσασα, κἀντὶ τῆς ἐμῆς Ego te honore afficiens, & pro meâ

Ψυχῆς καταιδέσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν, Vitâ conſtituens te ut lucem hanc aſpicias, *i.e. ut vivas,*

Θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν, Morior *nunc* pro te: cum liceret mihi non mori,

Ἀλλ' ἄνδρα τε σὸν Θεσσαλῶν, ὃν ἤθελον, Sed habere virum Theſſalum, quemcunque vellem,

Καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι. Et habitare domum beatam regno.

Οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἄπαιδα σοῦ σέθεν Non volui *tamen* vivere à te avulſa

Σοὶ παισὶν ὀρφανοῖσιν· ὑβρίζ' ἐφεισάμην, Cum liberis orbis patre, nec peperci mihi,

Ἥβης ἔχοντα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην. Auroræ habens dona, quibus oblectarer.

Καί τοι σ' ὁ φύσας, κἠ τεκοῦσα πρόδοσθον, Atqui pater tuus, & mater *te* prodiderunt,

Κἀγὼς μὲ αὐτοῖς καλὸν ἦν θανεῖν ἥκον βίᾳ, Cum tamen deceret ipſos honeſtè mori *pro filii* vitâ,

Κἀγὼς ὄν σῶσαι παῖδα, κἀνακλεὼς θανεῖν. Honeſtè etiam ſervare filium, & glorioſè mori.

Μόνῳ γὰρ αὐτοῖς ἦσθα· κἄπις ἐλπὶς ἦν, Solus enim ipſis eras: nec ulla ſpes erat,

Σὲ κατθανόντι, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα. Te mortuo, ipſos genituros aliam ſobolem.

Κἀγώ τ' ἂν ἔζων, κἀ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, Et ego vixiſſem, & tu reliquum tempus,

Κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔσενες, Nec tu orbatus tuâ conjuge gemeres,

Καὶ παῖδας * ὠρφάνευες· ἀλλὰ ταὐτὰ μὴ Neque liberos orbos educares. Verum hæc quidem

Θεῶν τις ἐξέπραξεν, ὥσθ' ὕπως ἔχῃ. * Vid. infrà v. 535. & ſuprà v. 163. Deorum aliquis effecit ut ita ſe haberent.

Εἶεν· σὺ δ' ἡμῖν τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν. Sed ſit ita. Tu v. nobis hanc *tanti beneficii* memor redde gratiam.

Αἰτήσομαί γάρ σ' ἀξίαν μὲ ἔποτε, Nunquam enim à te dignam poſtulabo,

" Ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ἔστι τιμιώτερον· " (Nam nihil eſt vitâ pretioſius.)

Δίκαια δ' ὡς φῄεις σύ· τὰς γὰρ φιλεῖς Juſtam tamen, ut ipſe dices (hos enim amas

Οὐχ ἧσσον, ἢ 'γὼ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς. Non minus quàm ego, liberos, ſiquidem ſapis)

Τούτους ἀνάσσειν δεσπότας ἐμῆς δόμων, Hos patere dominos meæ domûs *eſſe.*

Καὶ μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυὰν τέκνοις, Et non ſuperinducas novercam his liberis;

Ἥτις κακίων ἔσθ' ἐμοῦ γυνὴ, φθόνῳ Quæ cùm me deterior ſit mulier, ex invidiâ

Τοῖς σοῖσι καμοῖς παισὶ χεῖρα προσβάλῃ. Meis & tuis liberis manus injiciet.

Μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ. Nè facias igitur hæc, abs te peto.

" Ἐχθρὰ γὰρ ἡ πᾶσα μητρυιὰ τέκνοις " Noverca enim *uxori* ſuccedens, liberis *eſt* inimica

" Τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἧπιωτέρα. " Prioribus, nihiloq; mitior quàm vipera.

Καὶ παῖς μὲ ἄρσει, πατέρ' ἔχῃ πύργον μέγαν· Et filius quidē maſculus, patrē habet magnum propugnaculum,

Ὃν κἀμὲ πρόσθεν εἶπε, κἀμὲ προσερρήθη πάλιν. Quem jam affatus eſt, & à *quo* compellatus eſt viciſſim.

Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κοροῦσθαι σὴν καλῶς; Tu verò, ô filia mea, quomodo virginitatem-tranſiges honeſtè?

Ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρὶ, Qualem nacta conjugem tui patri,

Μή σοι πιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα, Nè tibi aliquam turpem imponens famam,

Ἥβης ἐν ἀκμῇ σὸς λάφυρα θείρῃ γάμους; In ipſo pubertatis flore corrumpat tuas nuptias?

Οὐ γὰρ σε μήτηρ ἔτι νυμφεύσει ποτὲ, Non enim mater te unquam nuptui dabit,

Οὔτ' ἐν τόκοισι σοῖσι βαρσοῦσ' ἔσται, τέκνον, Nec in partu tuo *te* confirmabit animum addens, ô filia,

" Παρεῦσ', ἵν' ὀρθὸν μᾶλλον εὐμενέστερον. Præſens, ubi nihil *eſt* matre benevolentius.

Δεῖ γὰρ θανεῖν με· κἀγὼ τόδ' ὀρθὸν εἰς αὔριον, " Oportet enim me mori: & hoc non in craſtinum,

Ἄδμητ' ὀρᾷς) τὰ ἐμὰ πράγματ' ὡς ἔχει, λέξαι σοι θέλω. Αὐτὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς) ὑπὲρ σοῦ μοι, σὲ τιμήσαντα, ἄνδρα τε σὸν ἔχειν μᾶλλον ἢ Θεσσαλῶν, ὃν ἠθέλησα. Παρεῖν μοι) Αντὶ τοῦ παρεῖναί με.

Καὶ παῖς μὲ ἄρσει) καὶ σοὶ μὲ τοῦ ἄρσενος ὄνομα ἔχω πλέον λέγειν. ἱκανὸς γὰρ ὅτι παῖς ἄρσει ἑαυτῷ βοηθεῖν. παῤῥησίαν γὰρ ἄγει πρὸς τὸν πατέρα. σὺ δὲ θήλεια, πῶς παρθενεύσῃ ἄρα.

Οὐκ εἰς αὔριον) οὐκ εἰς τὸν αὔριον τοῦ μέλλοντος τότου, ἀλλ' εἰς τὸν μὴ τὸν αὔριον.

ANNOTATIONES.

V. 282. Ἐγὼ σε προτεθύμησα) Vide *Hippolyt.* v. 5.

V. 294. Φυτεύσειν) τὸ ευ producitur in hoc loco, ſicut ab *Heſiodo* factum *Theog.* v. 986. Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φύσατο φαίδιμον υἱόν. Alias ſemper, quod ſcio, corripi ſolet; niſi ubi excipiendum docuimus ad hujus Fabulæ v. 1137. *Joſua Barnes.*

V. 301. Ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ὅτι τιμιώτερον) Ψυχὴ pro Ζωὴ, *Anima* pro *Vita* hic ponitur. Sic *Homer.* Iliad. *i.* v. 323. (ubi vid. *Euſtath.*) ——Αἰεὶ ἐμοὶ ψυχὴ παραβλήδην πολεμίζειν. Vid. etiam *Sebaſtian. Pfochenii* Diatrib. de Græc. Linguæ N. T. Puritate §. 41. pag. 17. Hic autem locus inſignitèr illud *Homericum* vel exprimit, vel imitatur, vel complectitur, *Iliad. i.* v. 401.

Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον· οὐδ' ὅσα φασὶ
Ἴλιον εὐπτώλεθρον ἔμεν κτεάτεσσι πολέσθαι,
Τὸ πρὶν ἐπ' ἐλθεῖν, πρὶν ἐλθεῖν δῖας Ἀχαιῶν·
Οὐδ' ὅσα λάϊνον οὐδὸς Ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ·
Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,
Κτητοὶ ἠὲ τρίποδές τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λῄζῃ,
Οὔθ' ἁλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων.

Quis hæc audierit & *Homerum* non deoſculetur.

V. 309. Ἐχθρὰ γὰρ ἡ πᾶσα Μητρυιὰ) De Novercali erga Privignos odio, vide quæ Nos ad *Ion.* v. 1025. & 1329. & *Phrix.* in Fragment. 2 Vol. fol. 503. v. 27. Item ad *Hippolyt.* v. 728. Vide Communes locos in titulo *Noverca.* Hinc de Diebus Triſtibus & Lætis dixit *Heſiod.* Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλεν ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ. *J. Barnes.*

Μηκέτ' ὄσι) νεκρῖς. καὶ σοὶ) ὑδὲ μία ἄλλη γυνὴ ἐείζοι μοι, ὦ πόσι.

Γωιᾶῖκ' ἀείσιω) ἐμέ δηλονότι ἀείσιω. ὡς εἴ τις λέγει ἀστεῖος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἡ γυνὴ ἀστεῖα δηλονότι.

Οὐ χάζομαι) οὐκ ὐκλαβοῦμαι, καὶ οὐκ ἀπέρχομαι. καὶ Ὅμηρος, μιμησάμενος ἐκεῖνον, ἀπὸ τοῦ ἀφεστάναι. ὁ δὲ νοῦς, ὅτω θάρσει, ὅτι ποιήσει πάντα ὁ ἀνὴρ καὶ ὑγιάσει ἑτέραν. οὐκ ὐκλαβοῦμαι γὰρ ἐγγυᾶσθαι αὐτόν.

Ἄλις ὦ παίδων) διατί καὶγὼ ὁ ποτὲ παῖδας ἔχων, ἕως τῶν παίδων δεῖ ζῆν. εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὰ ἑξῆς. δηλοῖ ὅτι, ὅτι ὑ περιδέομαι ἑτέρων παίδων.

Οἶσω ὦ πένθ') ὑ μέχεις ὅλως τῶν ἐναυτῶν πενθήσω σε, ἀλλὰ μέχει τῶν αἰῶνός μου.

Στυγῶν μὲ) μισῶν πῶς μητέρα, αἰωνίως καὶ αὐτῶν μισῶν, ὡς τὸ πάθος αἰώνιον ἔχω.

Σὺ δ' ἀνπδῶσα) δόσα δ' ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πῶς σώ.

Παύσω δὲ κώμους) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι κωμάζω σοι.

345. Οὐ γάρ ποτ' ἂν βαρβίτῳ εἰδ' ὀργάνῳ μουσικῷ ὁ βάρβιτος, βαφυτέρας ἔχων τὰς χορδάς. καὶ ὄξιν οἱονεὶ βαρύμιτος ὤν.

Οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαείρομι) ὑ πείσῃ με τῶν ἐμῶν φρένα λαπεῖν πρὸς λίβωα αὐλόν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς αὐλὸν ᾖδον.

346. Πρὸς λίβωα λαπεῖν) λίβωα τὸν αὐλὸν φησὶν· ἐν γὰρ τῇ ἐν Λιβύῃ λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται, ἢ ὅπ ἐν † Τείτωνι τῷ ποταμῷ τῆς Λιβύης ἐυρέθη. κόρῳ ἢ τὸν Πλάστωνα, τελδὼν, καὶ τῇ μουσικῇ δελεᾶς τὸν Πλάστωνα καὶ τῷ κόρῳ, αὐτῷ ἀνήγαγε ἐξ ᾅδου.

Οὐδ' ἐς τρίτον μοι μηνὸς ἔρχεθ') κακὸν,
Ἀλλ' αὐτίκ' ὀν τοῖς σοῖς ἔτ' ὄσι λέξομαι.
Χαίροντες, εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μέ, πόσι,
Γωιᾶῖκ' ἀείσιω ἔξι κομπάσαι λαβεῖν·
Ὑμῖν δ', παῖδες, μητρὸς ὀκπεφυκέναι.
Χο. Θάρσει· φοβοῦμαι τάτε γὰρ λέγειν ὐκ ἄζομαι.
Δεσπὸς παῖδ', ἵνα φ μὴ φρενῶν ἁμβατάνῃ,
Ad. Ἔσται ταῦτ', ἔσται, μὴ τρέσῃς· ἐπεί σ' ἐγὼ
Καὶ ζῶσάν εἶχον, καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνὴ
Μόνη κεκλήσῃ, κἄπις ἀντὶ σοῦ ποτε
Τόνδ' ἀιδρα νύμφη Θεσσαλὶς φερσφθέγξεται.
Οὐκ ἔστιν ὅστις ἔστε πατρὸς εὐγενοῦς,
Οὔτ' εἰδ' ἄλλως ὀκπρεπεστάτη γυνή.
Ἄλις ὦ παίδων· σῆγά' ὕπνον ἔυχομαι
Θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰ σὸν ὠνήμεθα.
Οἶσω ὦ πένθ' σὸν ἐπίσιον τόδε,
Ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὑμὸς ἀντέχῃ, γυῖα,
Στυγῶν μὲ ἥ μ' ἔπικτεν, ἐξαίρων δ' ἐμὴν
Πατέρα· λόγῳ γὰ ἦφ', σὸν ἔργῳ φίλτ.
Σὺ δ' ἀνπδῶσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
Ψυχῆς, ἔσωσας· ἀρά μοι ϛένειν πάρα,
Τοιᾶδ' ἁμβατάνοντι συζύγου σέθεν;
Παύσω ὦ κώμους, συμποτῆδ' ὁμιλίας,
Στεφάνους τε, μέσσων δ', ἃ κατεῖχ' ἐμὲς δόμους.
Οὐ γάρ ποτ' ἔτ' ἂν βαρβίτῳ δίρομ' ἔπι,
Οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαείρομι φρὸς Λίβωα λακῆν
Αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
Σοφὴ ὦ χεῖρ τεκτόνων, δέμας τὸ σὸν
Εἰκασθέν, ἐν λέκτροισιν ὀκταθήσε),
Ὠι φοβοσεσῦμαι, καὶ περιπτύσσων χέρας,
Ὄνομα καλῶν σὸν, τῷ φίλῳ ἐν ἀγκάλαις
Δόξω γυναῖκα, καίπερ οὐκ ἔχων, ἔχειν.
Ψυχρὰν μὲ οἶμαι τέρψιν· ὅλλ' ὅμως βάρ
Ψυχῆς ἀπαμτλοίμι ἄν· ἐν δ' ὀνείρασι
Φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν. " Ἡδὺ γὰ φίλον
" Καὶν νυκτὶ λεύσειν, ὅν τιν' ἂν παρῇ χρόνον.
Εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶτ καὶ μέλ παρῆν,
Ὡς τὴν κόρην Δήμητρ, ἢ κείνης πόσιν
Ὑμνοισι κηλήσαιμ' ἐξ ᾅδου λαβών,

Neque in tertium menſis *diem* mihi differtur, malum:
Sed ſtatim dicar eſſe inter mortuos.
Valete hilares: & tibi quidem, marite,
Licet gloriari, te habuiſſe optimam conjugem:
Vobis verò, liberi, vos eſſe matre natos optimâ.
Ch. Bono ſis animo; pro hoc enim dicere non vereor:
Faciet hæc, ſi modò de ſano mentis ſtatu non deturbetur.
Ad. Fient hæc, fient, nè metuas: poſtquam *enim* ego te
Viventem habui, & mortua mea conjunx
Sola vocaberis, & nulla pro te
Sponſa Theſſala me compellabit virum ſuum.
Nulla eſt tam nobili patre nata,
Nulla *quamvis* alioqui formâ *ſit* decentiſſimâ mulier.
Satis enim liberorum *habeo*; horumque fruitionem precor
Deos mihi contingere: te enim non *amplius* fruimur,
Feram autem luctum non tantum hujus anni,
Sed donec vita mea duraverit, ô conjunx,
*Minus certè amans *Matrem*, quæ me peperit, odioq; proſequês meũ
Patrem: nomine enim erant amici, non re.
Tu verò dans *ea quæ habuiſti* chariſſima pro mea
Vitâ, ſervâſti *me*: An non igitur mihi gemere adeſt,
Amittenti te talem conjugem?
Omittam verò convivia, & convivarum ſodalicia,
Et coronas & cantilenas, quæ *antea* occupaverunt meam domum:
Non enim unquam amplius attingam barbitum,
Neque animum impellam canere ad Libycam
Tibiam: tu enim eripuiſti mihi *omnem* oblectationem vitæ.
Solerti verò manu artificum corpus tuum
Effictum, in lecto collocabitur:
Apud quod jacebo, idque complectens manibus,
Vocans tuum nomen, charam in ulnis
Videbor habere conjugem, quamvis non habeam.
Frigidam quidem opinor oblectationem, ſed tamen onus
Animæ exhauriam, *ac levabo*: in ſomnis verò
Occurrens oblectabis me. " Gratum enim eſt amicum
" Etiam noctu videre, quocunque venerit tempore.
Si verò mihi Orphei adeſſet lingua, & carmen,
Ut filiam Cereris, aut ejus maritum
Demulcens carmine, ab inferis reducerem te *conjugem*,

357. Εἰδ' Ὀρφέως μοι) εἰ ὦ ἔχον τὸ μέλ τῷ Ὀρφέως φοὸς τὸ σὲ λαβεῖν κηλήσαντα πῶς καὶ τοῦτο ἂν ἐπείσα. Εἰδ' Ὀρφέως μοι) Ὀρφέως γυνὴ Εὐρειδ'ίκη, ἣς ὑποδυσέσης ὑπὸ ὄφεθ κατ-

† Τείτωνι τῷ ποταμῷ τῆς Λιβύης) De hoc fluvio vide quæ Nos ad *Ion.* v. 872.

ANNOTATIONES.

V. 326. Θάρσει· φοβοῦμαι τάτε γὰρ λέγειν &c.) λέγειν φοὸ τάτε in hoc loco ponitur pro τόδε τάτε· φοὸ αὐτῦ τῦ τόδε. Sic *Hom.* Iliad. Θ. v. 57. φοὸ τε παίδων καὶ φοὸ γυναικῶν. quem locum Nos imitati ſumus in *Eſthera* noſtra c. 9. v. 1514. &c.

Ἤμαρ γὰ κείνην ἀσθλοτάτης Ἑλένης
Ψυχὰν φοὸ σειτέραν, φοὸ τε παίδων καὶ φοὸ γυναικῶν.

Πρὸ autem pro ὑπὲρ & alias uſurpat *Euripid.* ut in hâc Fab. v. 467 & 648. & 690.

Ibidem. Οὐκ ἄζομαι) Miror neminem hactenus vidiſſe, quòd ὐ χάζομαι perperàm effet ſcriptum: Præſertim, cum *Scholiaſtes* ex *Homero* citet ipſum verbum ἄζομαι, *Iliad.* ε. v. 830. Μὴ δ' ἄζεο δῆριν ἐγεῖραι. Facillimè autem ex eâdem pronuntiatione hic de diverſis Error ortum habuit: Quare & bifariàm ſcriptum agnoſcere videtur *Scholiaſtes*, dum utrumque exponit, τὸ ὐκ ἄζομαι per ὐκ ὐλαβοῦμαι, & τὸ ὐ χάζομαι per ὐκ ἀπέρχομαι. *J. Barnes.*

V. 331. Τόνδ' ἄνδρα) Δευκλικῶς ἀντὶ τῦ ἐμέ. Vid. quæ Nos ad *Electr.* v. 43. *Joſua Barnes.*

V. 338. Minus amans) quare ita reddiderim τὸ ϛυγᾶν &c. Vid. *D. Heinſii* Exer. Sacr. l. 3. c. 13. ad illud -εἶπε ἔρχε) πούσμι, καὶ ὃ μιτεῖ τὸν πατέρα ἑαυτῦ, *i. e.* & ſecundo loco non habuerit &c. *J. Barnes.*

V. 341. Στένειν πάρα) i. e. τὸ ϛένειν πάρεσι· Τὸ ϛένειν verò pro ὁ ϛόν.

V. 346. Ἐξαείρομι) aliàs ἐξαίρομι. *Ibid.* Πρὸς λίβωα λακεῖν αὐλὸν) Præter *Schol.* vide quæ Nos ad *Troad.* v. 544. Quibus adde, & *Theophraſt.* περὶ φυτῶν l. 4. ἐν Λιβύῃ ὁ λωτὸς πλείστος καὶ κάλλιστος.

V. 357 Εἰ δ' Ὀρφέως &c.) Hanc Fabulam inter alios narrat *Apollodorus* Bibl. l. 1. c. 3. §. 2. Vide quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1211. & ad hujus Fabulæ v. 968. Item *Schol.* in hunc locum. *J. Barnes.*

Κατὰ-

Κατῆλθον ἄν· καί μ' ἔδε' ὁ Πλούτωνος κύων,
Οὔθ' ὑπὸ κώπῃ ψυχοπομπὸς αὖ Χάρων
Ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν κατασῆσαι βίον.
Ἀλλ' ἔν γε κεῖσε προσδόκα μ', ὅπου δάνω,
Καὶ δῶμ' ἑτοίμαζ', ὡς συνοικήσω σοί μοι.
Ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ὀπαδήσω κέδροις
Σοί, ταὐμὰ δεῖναι πλοῦρα, συνθεῖναι πέλας
Πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μὴ σὲ δ' ἀνὼν ποτε
Σὲ χωρὶς εἶναι, τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
Χο. Καί μιν ἐγώ σοι πένθος, ὡς φίλος φίλῳ,
Λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· κἀγὼ δ' ἀξία.
Αλ. Ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
Πατρὸς λέγοντος, μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
Γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, μήδ' ἀπεμπόλην ἐμέ.
Ad. Καὶ νῦν γέ φημι, κἀτελευτήσω τάδε.
Αλ. Ἐπὶ τοῖσδε, παῖδας χρεὼν ἐξ ἐμῆς δέχου.
Ad. Δέχομαι φίλον γε δῶρον οὐ φίλης χερός.
Αλ. Σὺ νῦν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
Ad. Πολλή γ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
Αλ. Ὦ τέκνα, ὅτε ζῆν μ' ἐξῆν, ἀπέρχομαι κἀτω.
Ad. Οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μεμνημένος;
Αλ. Χρόνος μαλάξει σ'· οὐδὲν ἔθ' ὁ κατθανών.
Ad. Ἄγου με σοὶ σύ πρὸς θεῶν, ἄγου κἀτω.
Αλ. Ἀρκοῦμαι ἡμᾶς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
Ad. Ὦ δαῖμον, οἵας συζύγου μ' ἀποστερᾷς.
Αλ. Καὶ μοὶ σκοτοῦνον ὄμμα μου βαρύεται.
Ad. Ἀπολούμεθ' ἄρα, εἰ μὲ δὴ λείψῃ, γύναι.
Αλ. Ὡς οὐκ ἔτ' ὄντι σοὶ σθένει ἂν λέγοις ἐμέ.
Ad. Ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.
Αλ. Οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρετ' τέκνα.
Ad. Βλέφον πρὸς αὐτούς, βλέφον. Αλ. οὐκέν εἰμ' ἔτι.
Ad. Τί δρᾷς, προλείπῃς; Α. χαῖρ'. Α. ἀπολόμην ζώλαις.
Χο. Βέβηκεν, οὐκ ἔτ' ὄζιν Ἀδμήτῳ γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Ευ. 1 Ἰὼ μοι τύχας· μαῖα δὴ κάτω
2 Βέβηκεν· οὐκ ἔτ' ὄζιν, ὦ
3 Πάτερ, ὑφ' ἁλίῳ.
4 Προλιποῦσα δ' ἀμὸν βίον,
5 Ὀρφάνευσε πλάμων.
6 Ἰδὲ γὰρ ἴδε βλέφαρον, καὶ

Descenderem: nec me Plutonis canis,
Neque deductor animarum Charon *nauta* qui ad rerum *sedet*,
Retinerent, priusquam te in vitam reducerem.
Verùm illic me expecta, donec moriar,
Præparáque domicilium, ut mecum habitatura.
Mandabo enim ut in iisdem cedrinis arcis mea
Tecum hæc ponant latera, & ut *ea* componant prope
Latera tua: utinam enim nè mortuus quidem unquam
A te sejunctus sim, quæ sola mihi fuisti fida.
Ch. Et ego sanè hunc luctum, ut amicus cum amico,
Tristem propter hanc unà tecum feram: ipsa enim *est* digna.
Al. O liberi, vos jam audivistis hæc
Patrem dicentem, se nullam aliam ducturum unquam
Uxorem in vestrum damnum, neque me neglecturum.
Ad. Et nunc affirmo *eadem*, & faciam hæc.
Al. Hâc conditione accipe liberos ex manibus meis.
Ad. Accipio gratum certè munus ex amicâ manu.
Al. Tu nunc sis istis mater pro me liberis.
Ad. Ingens certè necessitas orbatis te *matrem esse me* cogat.
Al. O liberi cùm vivere me decebat, ad inferos eo, *i.e. morior.*
Ad. Hei mihi, quid igitur faciam te orbatus?
Al. Tempus minuet tibi luctum: mortuus nihil est.
Ad. Duc me tecum per deos oro, duc ad inferos.
Al. Satis est me mori pro te.
Ad. O fatum, quali conjuge me privas?
Al. Atqui tenebricosi mei gravantur oculi.
Ad. Perii igitur, si me jam reliqueris, mulier.
Al. Ut eam, quæ nihil amplius sum, nihil me dixeris *esse*.
Ad. Erige faciem, nè relinquas tuos liberos.
Al. Non quidem volens *desero*: sed valeant liberi.
Ad. Intuere eos, intuere. *Al.* nihil amplius sum.
Al. Quid agis? deseris *nos*? *Al.* Vale. *Ad.* Perii miser.
Ch. Excessit, non amplius est Admeti conjunx.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

1 *Eu* Hei mihi propter calamitatem: mater jam ad inferos
2 Abiit: non ampliùs est, ô
3 Pater, sub sole:
4 Deserens autem meam vitam,
5 Fecit me orphanum misera.
6 Vide enim, vide palpebras, &

* Hæc ex *Eusi athio* addidi.

ANNOTATIONES.

V. 366. Σοὶ, ταὐμὰ &c.) Olim legebatur Σοὶ, τάσδε θεῖναι πλεύρα, κλεῖναι &c. Quod verò in quarto loco *Spondæus* sic esset, sequor librum *Heinsii*, *Scaligerianum*, qui πλεῦρα συνθεῖναι legit. *Josua Barnes.*

V. 375. Ἐπὶ τοῖσδε) ad verbum *super hâc conditione*. Ἐπὶ τούτοις λαμβάνειν *hâc Conditione capias*: *Aristoph.* Sed *Thucydides* l. 4. αἱ μὲν σπονδαὶ ὅτι τούτοις ἰσχύουσι. Et *Xenoph.* Cyropæd. l. 3. Καὶ ὅτι τούτοις ἔδοσαν καὶ ἔλαβον πάντες τὰ πιστά. Vide *Helen.* v. 844. *Idem.*

V. 383. Ἀρκεῖμὲν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν) Sufficiet hic Versiculus illos ignorantiæ arguere, qui calamis suis Optimum Poetam denigrant, quoties fœminam legunt de se loquentem, ac si Vir esset: Sed hoc in omni linguâ, nedum *Græcâ*, usitatum, quoties una Persona de se loquens plurali numero utitur; tum enim & genus *Masculinum* usurpant. Cujus exempla non pauca apud Poetam nostrum: *Alcest.* v. 541. *Admetus* cùm ante dixerit Fœminam apud se mortuam, de eâdem ait —Τεθνᾶσιν οἱ θανόντες. Vid. *Hecub.* v. 511. & *Medæ.* v. 853. & 1241. & *Androm.* 361. & *Suppl.* v. 819. τοῖς τεκοῦσι pro Matribus. Sic *Iphig. Aul.* v. 823. *Clytæmnestra* loquitur —Οὐ θανοῦμαί σ' ὑμᾶς ἀγομένη, ὡς μὴ πάσῃ καλεῖσθε. & *Troad.* v. 1244. & v. 1245. Quinetiam *Chorus* Mulierum, ob numerum, se masculum vocat non rarò, ut *Androm.* v. 421. *Chorus Phthioticarum* Mulierum ait de se, Ὠλεσ' ἀνύσας, quod & alibi observandum aliàs. Vid. *Androm.* v. 894. & quæ Nos ibi. Præsertim verò *Iphig. Taur.* v. 470. Ubi στείχοντες pro στείχουσαι· Et v. 726. Ubi μολόντες pro μολοῦσαι. Nec hoc χῶμα aliis Poetis ignotum; in nobili enim illo *Neophronis* Fragmento apud *Stobæum* Titulo 20. De Irâ p. 107. *Medæa* de se loquens ait —μαλθακοὶ γὰρ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεθα παίροντες κακά. *Josua Barnes.*

404. Τλὺ ὦ κλύεις) Τοιοῦτόν δὴ καλεῖς τλὺ ἔστι κλύειν, ὅτε ἐρῶσιν. Ἐγὼ σφῶ ἐγὼ σὲ ὑμεῖς ἐμὲ τὸν Εὔμηλον σὲ τλὺ ἀδελφὸν αὐτῆς.

7 Παρατόνους χέρας. — 7 Resolutas manus.
8 Ὕπακουσον, ἄκουσον ὦ, — 8 Audi, audi, ô
9 Μᾶτερ, ἀντιάζω, — 9 Mater, te obsecro :
10 Ἐγώ σ', ἐγώ, μᾶτερ, νῦν γε καλοῦμαι, — 10 Ego te, ego, ô mater, nunc saltem voco,
11 Ὁ σὸς ποτὶ σοῖσι φροσπιτνῶν στόμασιν νεοσσός. — 11 Tuus pullus, *i. e. filius*, ad os tuum cadens.

Ad. Vocas neque audientem, neque videntem : itaque ego,
Et vos gravi calamitate percussi sumus.

Ad. Τλὺ ὦ κλύεις, ὠδ' ὁρῶσ'· ὥστ' ἐγὼ,
Καὶ σφῶ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.

Antistrophe.

406. Νεὸς ἐγὼ) Νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας μητρός· ὑπὸ μεταφορᾶς τῆς μονοτελοῦς πλοίων. μονόστολος ἐν ἀντὶ τοῦ ἔρημος.

Eu. 1 Νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας — 1 Ego juvenis adhuc relinquor à charâ, ô pater,
2 Μονόστολός τε ματρός· ὦ — 2 Solusque matre, ô
3 Σχέτλια δὴ παθὼν — 3 Tristia igitur passus
4 Ἐγὼ ἔργα, [μακρὸν φίλης — 4 Ego mala, [longùm charâ
5 Ματρὸς στερηθείς·] — 5 Matre orbatus :]

410. Σύ τ' ἐμοὶ) ὡσεὶ ἔλεγε σωθῆναι, συναδελφὴ, τοσαῦτα ἔχεις ὅσα ἐγώ.

6 Σύ τ' ἐμοὶ, σύγκασι κόρα, — 6 Tuque mecum soror, puella,
7 Σωέτλας· ὦ πάτερ, — 7 Eadem sustines. O pater
8 Ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμ- — 8 Fruſtrà, fruſtrà, uxorem du-
9 φουσας, οὐδὲ γήρως — 9 xisti, neque *ad* senectæ
10 Ἔβας πέλας σοὶ ταῦθ'· ἕρπετο γὰρ πά- — 10 Finem pervenisti cum istâ; prius enim est mortua :
11 ρος· οἰχομένας δέ σε, μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος. — 11 Te autem moriente, ô mater, domus periit.

Ἰαμβοί.

Chorus.

416. Ἀνάγκη πάσδε) ἀνάγκη γὰρ ὑποδανεῖν ὡς τὸ Ἄδμητε ὧδ' ἔστι τῆς γυναικὸς, καὶ τὸ θρήνημα τῆς παίδων συγχωθέν[τος] πρὸς αὐτόν.

Κὠκ ἄφνω κακὸν τόδε) ὠκ ἐξαίφνης μοὶ αὖτη ἡ συμφορὰ ἐπῆλθεν, ἀλλὰ προσιδόπ.

Ἀλλ' ἐκφορὰν) ποιήσωμαι ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ.

Πάρεσε) θρᾶμείναντε, θρᾶμεῖναι ὀφείλετε.

Παιᾶνα) θρῆνον, ἐφ' ᾧ ὑ αὐλοῦσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς παιᾶσι.

Κυρᾷ ξυρήκει) κελεύω αὐτοὺς μετέχειν τοῦ πάθους τῷ κεκάρθαι καὶ μελανειμονεῖν.

Χο. Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν. — 416 Admete, necesse est hanc calamitatem ferre.
Οὐ γάρ τι πρῶτος, οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν, — Tu enim neque primus, neque poſtremus mortalium
" Γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δή, — " Uxore bonâ privatus es : scias autem
" Ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται. — " Quòd omnibus nobis mors debetur, *i.e. moriendum est.*
Ad. Ἐπίσταμαί γε, κὠκ ἄφνω κακὸν τόδε — 420 *Ad.* Scio sanè, nec subitò hoc malum
Προσέπτατ'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι. — Advolavit : cùm verò scirem
Ἀλλ', ἐκφορὰν γὰρ τῆδε θησομεν νεκρῷ, — Sed (hoc enim cadaver esse. ram)
Πάρεσε· καὶ μόνητες ἀντηχήσατε — Adeste, & unâ per vices canite
Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ. — Lugubre carmen inferorum implacabili Deo, (i.e. *Plutoni.*)
Πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ, — 425 Omnibus verò Thessalis, quibus ego præsum,
Πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω, — Jubeo communem esse luctum hujus mulieris,
Κυρᾷ ξυρήκει, καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ. — Cæsarie rasâ, & nigrâ veste :
Τέθριππά τε ζεύγνυσθε, καὶ μονάμπυκας — Quadrigásque jungite & singularibus
Πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβας. — Equis ferro secate cervicis jubam.
Αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος — 430 Tibiarum verò ne per urbem, neque lyræ strepitus
Ἔστω, σελήνας δώδεκ' ἐκπεπλημμύρας. — Sit, duodecim integris mensibus.
Οὐ γάρ πιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν — Non enim ullum aliud charius cadaver sepeliam,
Τῆσδ', ὠδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ'· ἀξία δέ μοι — Quàm hoc, neque quod sit plus de me meritum : digna autem
Τιμῆς, ἐπεὶ θάνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη. — Est, quæ honore à me afficiatur, siquidè pro me est mortua sola.

ANNOTATIONES.

V. 405. Καὶ σφῶ) Quare σφῶ, cum ponatur pro σφῶϊ, non circumflectatur, nec habeat ῶτα subscriptum, Vid. *Eustathium* in *Homer.* fol 153. lin. 41. usque ad 154. l. 2.

V. 408. Μακρὸν φίλης Ματρὸς στερηθείς) Hæc verba uncinis inclusa addidi ex meis, ad lacunam implendam, ratione Metri & Octaë sensûs habitâ. In *Aldinâ* Editione nulla omninò defectûs Nota cernitur : Licet agnoscendum, si recta Carminum sit distributio, nonnihil desiderari. Quare *Canterus*, qui rationes Versuum penitiùs introspexit, licet haud semel & ipse lapsus, notavit mutilationem Quarti hujus *Antistrophæ* versûs, & abſentiam Quinti. Nos Defectum supplevimus, non ut fraudi sim Lectori ; sed ut locum omni dubitatione purgem. Nec mea cum *Euripidæis* misceri cupio, quare & uncinis separata pono ; sed cum Codicibus non licet, conjecturâ illum volui quoquo modo sarcire. *Josua Barnes.*

V. 410. Σύγκασι κόρα) Quia *Scapula* legit junctim συγκασικόρα ità distinguendum moneo ; σύγκασις autem à κάσις *frater*, vel *soror*, hinc κασίγνητος, κασιγνήτη, & κόρα addita *sororem* designat. *Eumelus* autem sororem suam alloquitur *Perimelen*, quæ *mutæ* est Personæ in hâc Fabulâ. *Josua Barnes.*

V. 422. Ἀλλ' ἐκφορὰν &c.) De verbo ἐκφορᾶς & de Mortuorum Elatione, Vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. Roman. l. 2. c. 1. *Josua Barnes.*

V. 427. Κυρᾷ ξυρήκει &c.) De hoc more, *viz.* ut Lugentes raderentur, Vid. *Johan. Kirchmanni* de *Roman.* Funerib. l. 2. c. 13. & 14. Hinc *Accius* in *Amphitryone* apud *Nonium* —— *sed quenam hæc est Mulier funestâ veste, tonsu lugubri?* Hinc & Proverbium —— Ξυρεῖν σὲ χρῆ —— Παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς βάθος ἀπορουμένων λυπρῶν καὶ ὅτι τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων. Vide plura de his apud eundem Τυμβογεγέων l. 2. c. 14. p. 185. De Crinibus autem mortuo oblatis, Vid. eund. l. 2. c. 15. *Josua Barnes.*

V. 428. Τέθριππά τε ζεύγνυσθε καὶ μονάμπυκας Πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβας) *Herodotus* l. 9. memorat *Persas*, auditâ *Mardonii* cæde, scipsos & *Equos* & jumenta totondisse ; quod & aliàs *Mardonium* ipsum in luctu fecisse memorat idem Author. Quin & *Alexandrum* Magnum Equos suos totondisse in *Hephæstionis* funere ; & *Thebanos*, mortuo *Pelopidâ*, *Plutarchus* memorat. Vid. *Johan. Kirchmanni* de *Roman.* Funerib. l. 2. c. 14. *J. Barnes.*

V. 430. Σελήνας) *Lunas*, i.e. menses. Vid. ad *Helen.* v. 113.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ὦ Πελίᾳ θύγατερ,
2 Χαίρουσά μοι ἐν αἰδᾳ δόμοισι
3 Τὸν ἀνάλιον οἰκήσουσα
4 Ἴσθι δ' αἰδης ὁ μελαγχαίτας
5 Θεός, ὅς ἐπὶ κώπᾳ
6 Πηδαλίῳ τε γέρων
7 Νεκροπομπὸς ἵζει,
8 Πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίστην
9 Λίμναν Ἀχεροντίαν πορθμεύσας
10 Ἐλάτᾳ δικώπῳ.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Πολλά σε μουσοπόλοι
2 Μέλψουσι, καθ' ἑπτάτονόν τ' ὀρείαν
3 Χέλυν, ἔνθ' ἀλύρεις κλείουσιν ὕμνοις,
4 Σπάρτᾳ κυκλὰς ἀνίκα Καρνεῖος
5 Περινίσεται ὥρα
6 Μηνὸς, ἀειρομβίαις
7 Παννύχοις σελάναις,
8 Λιταφαῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
9 Τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολπάν
10 Μελέων ἀοιδοῖς.

Στροφὴ β'.

1 Εἰθ' ἐτ' ἐμοὶ μὲν εἴη,
2 Δωμάτων δέ σε πέμψαι
3 Φάος ἐξ αἰδου περάτων,
4 Καὶ κωκυτοῦ ῥεέθρων,
5 Ποταμία νερτέρα τε κώπα.
6 Σὺ γὰρ, ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
7 Σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
8 Ψυχᾶς ἐξ ᾅδου· κέφα σοι
9 Χθὼν ἐπάνω πέσοι, γυναι.
10 Εἰ δέ τι κηνὸν ἕλοιτο πόσις λέχος,
11 Ἦ μάλ' ἔμοιγ' ἂν εἴη συνηθεὶς, τέκνοις τε τοῖς

Ἀντιστροφὴ β'. (σοῖς.

1 Ματέρος οὐ θελούσας
2 Πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
3 Δέμας, σᾶς πατρὸς γεραιᾶς,

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Peliæ filia,
2 Læta mihi in Plutonis ædibus
3 Tenebricosam domum colas.
4 Sciat autem Pluto nigricomus
5 Deus, & qui ad remum,
6 Et ad gubernaculum senex
7 Mortuorum deductor sedet,
8 Se jam longe optimam mulierem, longè optimam, inquam,
9 Transvexisse trans paludem Acherontiam
10 Cymbâ biremi.

Antistrophe 1.

1 Multum te Poetæ
2 Canent, & in montanâ habente septem fides
3 Lyrâ, & in hymnis sine lyrâ cantatis celebrantes,
4 Spartæ quando circulare, *i. e.* annuum Carnei
5 Redit, tempus vernum
6 Mensis, exoriente
7 Per totam noctem *plenâ* lunâ
8 Et in divitibus & beatis Athenis.
9 Talem reliquisti moriens cantilenam
10 Carminum cantoribus, *i.e. poetis.*

Strophe 2.

1 Utinam penes me esset,
2 Posséмque te emittere
3 In lucem ex Plutonis domo,
4 Et *ex* Cocyti fluentis,
5 Fluviatili, & infernali remo.
6 Tu enim, ὁ unica, & chara mulier,
7 Tu tuum sustinuisti maritū pro tuâ permutare, atq; *tua redim.*
8 Vitâ ex inferis: levis
9 Terra cadat super te, mulier.
10 Si quē v. novū elegerit maritus, lectū, *i.e. si novā uxorē duxerit,*
11 Profectò valde mihi erit odiosus, liberisque tuis.

Antistrophe 2.

1 Cùm *ejus* mater non voluerit
2 Pro filio terrâ tegere
3 Corpus *suum, i.e. mori,* neq; pater senex *voluerit*

Ἴσθι δ' αἰδᾳ) γινωσκέτω δ' ὁ Ἅιδης καὶ ὁ Χάρων, ὃς ὅσῃ τῷ πηδαλίῳ καὶ τῇ κώπῃ ἵζει ἀεὶ σὺν γυναῖκα πορθμεύσασ εἰς τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην.

Οὐρείαν χέλυν) τὴν λύραν. ἀπὸ γὰρ χελώνης ὀρεινῆς ἡ λύρα ὄζήν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἔνυδροι. διὸ ὀρείαν εἶπεν, τετέσι λύραν. καὶ ὧδε Σοφοκλῆς ἐν Λιαντι Λοκρῷ, καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά. καὶ πεζαὶ δέ τινες ἕτεραι λέγονται, αἱ χωρὶς ὀργάνου εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσι.

Ἑπτάτονον χέλυς) ἀντὶ τῆς ἡ ἑπτάχορδος.

Περινίσεται) περικυκλήσῃ, κυκλοειδὴς γὰρ ὁ χρόνος. καὶ Ὅμηρος, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.

Ἀειρομβίαις) μετεωριζομένης, πλησιφαοῦς τῆ σελήνης, ὃν πασελήνῳ τὴν ἑορτὴν ἀγόμενοι· ἄλλως, εὐφυῶς τὴν πλησιφαῆ διὰ τὰς ἀειρομβίας παννύχους ἐπιλάμψεις. ὅτε γὰρ παρσέλληνος ὄζει, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς φέγγει.

Κέφα σοι χθὼν) εἴη σοι ἡ ἐπικειμένη ἀποθανούσῃ ἀνώδυνος.

ANNOTATIONES.

V. 437. Οἰκητόοις) Ità optimè legit Cl. Vir *Jacobus Duportus*, Græcæ olim Linguæ in Academiâ nostrâ *Cantabrig.* Professor Nobilis: Hunc autem illi meritò honorem exhibemus; quòd solus inter tot Doctissimos homines hoc vidisse visus est, Οἰκητόω autem & οἰκητόομαι ab οἰκήτης ὁ & οἰκητός), συνοικῶ Hesych. & Phavorin. Certè οἰκητόοις, quod prius obtinebat. nullum hic locum habere potest, ut facili deflexione potuit ab οἰκητάω corrumpi. *Josua Barnes.*

V. 442. Ἀχερουσίαν) Aliàs Ἀχερουσίαν ut Schol. eôdem recidit.

V. 448. Κυκλὰς) Ità cum *Jos. Scaligero* & *Heinsio* lego, ut cum ὥρᾳ concordet. *Nonnus* sæpè Κυκλάδος ὥρης & Κυκλάδα νύκτα *Isocr. Plutar.* &c. Καρνείς μὴνὸς) i. e. Mensis, quo *Carnēia* celebrabantur *Carneia* autem erant *Festa Apollinis* apud *Spartanos*, in quibus *Terpander Lesbius* primum vicit. Unde *Callimach.* in Hymno ad *Apollinem* v. 72.

Σπάρτη τις, Καρνεῖε, τόδε πρόσπολον ἔδραθον,
Δίκτυσιν ἀν Θήρη, τρίτατόν γε μὴν ἄγων Κυράνης.

Vid. *Meursium* de Feriis *Græciæ* l. 4. *Eustath.* ad *Hom.* Il. α in ipso fine. fol. 1376. lin. 45. Et *Athenæ.* Deipnos. l. 4. c. 9. & l. 14. c. 9. Tempus autem Vernum, quo hæc Festa celebrata erant, ut hic Καρνείς μὴνὸς ὥρα vocatur, ita *Callimacho* Καρνειάδες ὧραι ejusdem hymni ibid. v. 87. Τίδμεθα τύτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι. Erat autem is Mensis Θαργηλιὼν dictus *Athenis*, Καρνεὸς verò *Cyrenæis*, idem cum *Romanorum Aprili*: Cujus septimo die hoc Festum incepit & per novem continuos dies celebratur existente Plenilunio: Vide *Hospinianum* de Origine Festorum l. 2. c. 13. Titulo Καρνεῖα ἰσεγέ. Aliis autem respondet hic Mensis Μεταγειτνιὼν *Athenienſium*, vel *Junio*, uti *Plutarchus* in *Nicia*. Vid. *Joh. Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 3. c. 8. *Apollo* autem Καρνεὸς cognominabatur à *Carno* nobili Vate, *Jovis* & *Europæ* filio. Id. *Lacon.* l. 4. c. 15. Vide plura de hâc re *Cæl. Rhodig.* Antiqu. Lect. l. 9. c. 8. Musica autem certamina *Lacedæmone* agi solita, & *Athenis* notius est, quàm ut hic probemus. De *Deliacis* Choris, & hujusmodi Certaminibus vid. *Thucydiden* l. 3. fol. 117. Notandum autem, piam Poetam non hic minus æquum hostibus *Spartanis* esse, quàm *Athenienſibus* suis; utrosque enim ob Poeticæ & Musicæ studium paritèr laudat. *Josua Barnes.*

V. 467. Παῖδὸς) Vid. supra v. 326.

Τοῦτο γὰρ ὀν βιότῳ σπάνιον) τοιαύτης διαλογὴ τυχεῖν γυναικὸς συμβίου, ἥτις ἀεὶ σοὶ ἐμοὶ οἰκῆσαι αὐτῷ ἐμὲ φιλοῦσαν, καὶ ὑπ' ἐμοῦ φιλουμένην. Ἄλλως, τοῦτο, τοιαύτη γαμετή.

4 [Θάνατον σφῆ παιδὸς ἀπείργειν]
5 Ὃν ἔτεκον, κοὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι
6 Σχετλίῳ πολιᾶν ἕλοντε χαίτᾳ. 470
7 Σὺ δ' ὃν ἥβᾳ νέᾳ νέᾳ προδανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.
8 Τοιαῦτας εἴη με κυρῆσαι
9 Σωσυβιάδου φίλας ἀλόχου.
" 10 Τοῦτο γὰρ ἐν γε βίῳ σπάνιον μέρος.
11 Ἥ γὰρ ἐμοί γ' ἀλύπου διὰ αἰῶνος ἂν ξυναείη.

[4 Mortem à suo filio depellere.]
5 Quem genuerunt, nec eum voluerint liberare, profectò sunt
6 Detestandi, habentes canam comam.
7 Tu verò in pubertate juvenili pro viro juvene moriens abis.
8 Tali contingat mihi potiri
9 Conjuge charâ lecti sociâ.
" 10 Hæc enim felicitatis pars in hâc vitâ est rara.
11 Certè viveret mecum per omnem vitam sine molestiâ.

ANNOTATIONES.

V. 469. Θάνατον σφῆ παιδὸς ἀπείργειν) Hunc Versum, nè ampliùs lacunosus esset Euripides, cùm per Codices non liceret, ex rationabili conjecturâ supplere conati sumus. Ut suprà fecimus ad v. 408. & 409. & infrà plus semel facturi sumus. Ionicus autem ἀντ' ἰαμβικοῦ est pes æqualis Molosso; quare & hic Versus suo in Strophâ pari respondet. Dictio autem σφῆ pro σφετέρῳ, sive ἰδίῳ, si non Euripidæa sit, est certè Homerica, Iliad. ά. v. 534 Ἐξ ἰδίων σφῆ παλεὸς ἐναντίον &c. ut & ἀπείργειν, Iliad. ά. v. 238. Αἰθέσης ἀπέεργε &c. Hæc sanè Lacuna, aliis modis suppleri potest, ut Ἥδη vel καίπερ, τύμβῳ μετίχοντ', vel Ἀντιμολεῖν θανάτοιο. Sed prior conjectura mihi magis arridet, si modo subaudias θέλοντ' ad γεραιὰ, quod facile fieri potest, cùm suprà ad ματέρ' exprimatur θέλεσ' ας. Cancellis autem, more nostro, seponendum hunc locum curavimus. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

HErcules Eurysthei *jussu missus contrà* Diomedem Thraciæ *Tyrannum, ut illius Equos Virivoros abduceret, apud* Admetum *Hospitem suum veterem divertit. Cæterùm cùm Domum ipsius funeratam esse videret, aliò divertere parabat.* Admetus *autem nè* Herculis *hospitio fraudaretur, de Uxoris illum decessu celat, & quamvis aliam haud sibi vel magnoperè charam vel propinquam mortuam refert: Famulisque ut hilaritèr ac lautè tractetur, imperat.* Chorus Admeti *Hospitalitatem, Pietatem & Fortunam laudat, Regnique illius florentissimum statum commendat.* Admetus *ad Funus efferendum cum suis pergit; ad quòd honorandum cùm* Pheres *illius Pater (qui tamen pro filio mori recusâsset) prodire vellet cum aulæis, Splendidóque ornatu funebri; amarâ expostulatione à Filio excipitur, idque præter Spem & opinionem: Quare irritatus senex in filium linguam stringit. Postremò Jurgiis fit finis.*

ΗΡΑΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ, ΦΕΡΗΣ.

Ἰαμβοί.

Κωμῆται) ἐπεὶ εἰς κῶμας ἦσαν διῃρημένοι, τετέχθαι εἰς Φυλάς. Χρεία τίς σ'.) εἰπὲ, τίς σε χρεία πέμπει προσβῆναι φερεγίου, ἄστυ, πόλιν Θεσσαλῶν.

Πρόσω) ὑπηρετῶ.

Τέτρωρον) ἀνὴ τὸ τετράωρον, ὅταν ὦσι τέσσαρες ἵπποι ἐζευγμένοι. καὶ συωρεῖς δ', ὅταν ἕτερος ἑτέρῳ συνέζευγμός. ἢ ἀπὸ τούτου, καὶ συωρὸν ἡ γυνὴ λέγεται, ἡ συμπεπτωκυῖα, καὶ συνεζευγμένη. καμὼν ἄρ' ἥξεις) ἢ κρατήσεις. ἢ ἡττηθεὶς ἥξεις. ἢ ἡττηθεὶς ἥξεις. ἢ ἡττηθεὶς ἥξ

Χο. Οὐκ ἐυμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
Ηρ. Εἰ μή γε πῦρ πνέοι μυκτῆρων ἄπο.
Χο. Ἀλλ' ἄνδρας ἁρπαμέσι λαιψηραῖς γνάθοις.
Ηρ. Θηρῶν ἐρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγῃς. 495
Χο. Φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
Ηρ. Τίνος δ' ὁ πρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
Χο. Ἄρεος, ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ.
Ηρ. Καὶ τόνδε τοὐμοῦ δαίμονος πόνον λέγῃς;
Σκληρὸς γὰρ αἰεί, κοὐ ῥᾴδιος αἵρεται. 500
Ἦ χρὴ μὲ παισὶν, οἷς Ἄρης ἐγείνατο,
Μάχλῳ σωσάφᾳ, πρᾶτα μὴ Λυκάονι,
Αὖθις γ' Κύκνῳ· τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
Ἀγῶνα πώλοις, δεσπότῃ τε συμβόλων.
Ἀλλ' ἔστι ὅστις τὸν Ἀλκμήνης γόνον 505
Τρέσας δόρυ χρέα πολεμίων πύτ' ὄψεται.
Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοιρανεῖ χθονὸς,
Ἄδμητος, ἔξω δωμάτων πορεύεται.
Αδ. Χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ, Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
Ηρ. Ἄδμητε, κοὐ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
Αδ. Θέλοιμ' ἄν· ἴσθι γὰρ σ' ἐυνοῦντα τυγχάνειν.
Ηρ. Τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πενθίμῳ στολῇ;
Αδ. Θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
Ηρ. Ἀπ' ἔνδον ἢ τέκνων σῶν πυργοῖ' ἐξοίσεις δόμων;
Αδ. Ζῶσιν κατ' οἶκους παῖδες, ὡς ἔφυσ' ἐγώ. 515
Ηρ. Πατὴρ γε μὴν ὡραῖος, εἴπερ οἴχεται.
Αδ. Καὶ νῦν ὅδ' ἐστὶ, κοὐκέτ' ἔστιν, εἴπερ οἴχεται.
Ηρ. Οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν Ἀλκηστις σέθεν;
Αδ. Διπλοῦς ἐπ' αὐτῷ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
Ηρ. Πότερα θανόσης εἶπας, ἢ ζώσης πέρι; 520
Αδ. Ἔστιν τε, κοὐκ ἔτ' ἔστιν, ἀλγοῦσά τ' ἐμέ.
Ηρ. Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'· ἄσημα γὰρ λέγῃς.
Αδ. Οὐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχὴν αὐτῷ χρεών;
Ηρ. Οἶδ'· ἀντὶ σοῦ γε καὶ θανεῖν ὑφειμένην.
Αδ. Πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἰ θανεῖν ἥνεσεν πάρος. 525
Ηρ. Ἆ. μὴ προκλαῦσαι ἄκριτον, εἰς τόδ' ἀναβλητέον.
Αδ. Τέθνηκ'· ὁ μέλλων, κἀφ' ᾧ θανὼν, σοὶ ἔσται.
Ηρ. Χωρεῖς τό, τ' εἶναι, κἀτὸ μὴ, * νομίζεται. * al. νόμιζέ τι.
Αδ. Σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
Ηρ. Τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ καθανών; 530
Αδ. Γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
Ηρ. Ὀθνεία, ἢ σοι συγγενὴς γεγῶσά τις;
Αδ. Ὀθνεῖα, ἀλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
Ηρ. Πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
Αδ. Πατρὸς θανόντος, ἐνδεὴς ὠρφανεύετο. 535
Ηρ. Φεῦ. Εἴθ' εὕρομεν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.

Ch. Non facile *est* frænum injicere genis.
Her. Nisi spirent ignem è naribus.
Ch. Quin homines lacerant rapidis genis.
Her. Pabulum dicis montanarum ferarum, non equorum.
Ch. Videbis præsepia sanguine conspersa.
Her. Ipse verò, qui aluit *hos equos*, cujus patris filiùs se jactat?
Ch. Martis, *Thraciæ* peltæ, *i. e.* peltatæ auro-abundantis Rex.
Her. Et hunc mei fati laborem refers?
Durum enim semper *est meum fatum*, & in arduum tendit.
Certè oportet me cum filiis, quos Mars genuit,
Pugnam committere; primum quidem cum Lycaone,
Deinde verò Cygno: hoc verò tertium venio
Certamen commissurus cum equis, & domino.
Sed nemo est, qui *Herculem* Alcmenæ filium
Unquam visurus sit metuentem hostilem manum.
Ch. Atqui ecce dominus hujus terræ
Admetus, egreditur ex ædibus.
Ad. Salve, fili Jovis, Perseique à sanguine *orte*.
Her. Et tu salve, rex Thessalorum, Admete.
Ad. Optârim quidem: scio *autem* te mihi esse benevolum.
Her. Quam *ob* rem tonsurâ hâc lugubri insignis es?
Ad. Sepulturus sum hodie quoddam cadaver.
Her. Deus igitur arceat malum à tuis liberis.
Ad. Vivunt in ædibus liberi, quos ego genui.
Her. Pater verò fortasse ævo maturus *obiit*, si modò obiit.
Ad. Vivit & ille, & mater mea, ô Hercules.
Her. Num verò Alcestis tua uxor obiit?
Ad. Duplicitèr de eâ possum respondere.
Her. Utrum de mortuâ, an de vivâ dicis?
Ad. Est & non est, & dolore afficit me.
Her. Nihilo plus scio; obscura enim dicis.
Ad. Non scis fatum; quod subire eam oportet?
Her. Scio, eam assensisse pro te velle mori.
Ad. Quomodo igitur adhuc est, siquidem hæc promisit?
Her. Ah! ne ante *mortis tempus* uxorem luge, in hoc differ.
Ad Obiit *illa*, qui *en. mox* est *mor.* & qui *jam* mor. est, n. ampl. est
Her. Aliquid *tamen* interesse existima inter esse, & non esse.
Ad. Tu sic sentis, Hercules, ego verò aliter.
Her. Cur ergo ploras? quis amicorum mortuus est?
Ad. Mulier; mulieris modo meminimus.
Her. Utrum alienigena, an, quæ tibi cognata fuerit?
Ad. Alienigena; sed tamen erat necessaria *meis* ædibus.
Her. Quomodo igitur in tuis ædibus vitam amisit?
Ad. Hic educata est pupilla, patre mortuo.
Her. Heu. Utinam invenissemus te, Admete, non dolentem,

Ἀρταμεῖσιν) μαγειρεύσιν. ἀρταμὸς γὰρ λέγεται ὁ μάγειρος.

Χόρτον) βορὰν λεόντων οὐχ ἵππων λέγεις.

Τίνος δ' πρέψας) ὁ πρέψας τοῦ ἵππους, ὅστις τίνος παῖς.

Ἄρεως ζαχρύσου) ἀπὸ τῆς ὅπλων τοὺς πολίτας φησίν.

Πέλτη) ἀσπὶς ἐστὶν, ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Σκληρὸς γὰρ ἀεὶ ὁ δαίμων) ἀδὲ ποτέ μοι εὐοδεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀναγκαῖον καὶ δύσκολον ὁδοιπορεῖ. τὰ γὰρ ὑψηλὰ δυχερῆ ἐστίν.

509. Διὸς παῖ, Περσέως τε) Ζεὺς ὁ Δανάης Περσέα ἐγείνατο· Οὗτος Ἀλκαῖον· ἐξ οὗ Ἀμφιτρύων ὁ ἀνὴρ τῆς Ἀλκμήνης, καὶ Ἠλεκτρύων ὁ πατὴρ αὐτῆς· ἐξ ἧς καὶ αὐτὸς ὁ Διὸς ὁ Ἡρακλῆς. Ἰφικλῆς ὁ Βαρνσίου.

Θέλοιμ' ἄν) θέλω μὴ χαίρειν, ἀλλὰ τὸ συμβὰν οὐ δυνάμεθα χαίρειν.

Εὖνουν) φίλον, βουλόμενόν με χαίρειν.

Ἔστι τε κοὐκ ἔστι) ζῇ μὲν γάρ φησι, τῷ δ' προσδοκᾶν ἀποθανεῖν οὐκ ἔστι.

Εἰς τὸ δ' ἀναβλητέον) ἕως οὗ συμβῇ θανεῖν τῇδε ἢ τὰ δάκρυα. Τέθνηκ') ὃ σὺ λέγεις, τὸ μήπω γενόμενον οὐκ ὀφείλειν, ὡς ὂν λογίσασθαι. ἐγὼ δὲ τὸ ἐσόμενον ὡς ὂν λογίζομαι. 528. Χωρεῖς τότ' εἶναι) κεχώρεικας φησὶν τὸ εἶναι τὸ μικρὸν εἶναι, καὶ τὸ ζῆν τὸ τεθνάναι. τί κλαίεις; ἐπειδὴ ἀοιδίως εἶπεν ὁ Ἄδμητος θανεῖν πρὸς, ταύτῃ δ' ἡμέρᾳ νεκρόν. εἶτα ἐπίγραφε ὁ Ἡρακλῆς, μὴ ἡ Ἄλκηστις ἀπέθανε. φησὶν γὰρ ὁ Ἄδμητος, ὅτι λυπεῖται καὶ δι' ἐκείνην μέλλουσαν τελευτᾶν. εἶτα ὁ Ἡρακλῆς, μὴ προκλαῦσε πῶ γυναῖκα, τὴς δ' ὁ μὲν ἀποθανόντος. εἶτα ὁ Ἄδμητος φησὶ, γυνὴ τὴς τεθνηκυίας, ἀεὶ ἧς ἔλεγον θανεῖν πρὸ μέλλοντος νεκροῦ.

ANNOTATIONES.

V. 498. Ἀρι, ζαχρύσου) In hoc versu necesse est, ut τὸ ζᾶ sit breve, sicut in ζάθεος, ζαέλλα, ζαμενὴς; nihil enim impedit τὸ χρ, quod sequitur, ut ostendimus, *Phœniss.* v. 19. & *Æschyl.* in *Agamemnone* v. 1039. Ἀρχαιοπλούτων διατοπᾶ πολλὰ χάρις. Idem *Iphig. Taur.* v. 1111. Vid. *Androm.* 1282. & *Rhes.* v. 370. *Josua Barnes.*

V. 502. Λυκάονι) De *Lycaone Arcade* satis nota historia vel ex *Ovidio*. Vid. Schol. *Oresl.* v. 1646. De *Lycaone* hoc *Martis* filio ab *Hercule* occiso nihil legitur. *Lycaon* certè *Nelei* filius, *Nestoris* frater, dum *Hercules Pylum* expugnaret, ab eo occisus memoratur. De *Cygno Martis* filio, *Hesiodus* in *Scuto*.

V. 504. Συμβόλων) Alii legunt συμβολῶν de futuro enim dicitur. Vid. *Emyl. Port.*

V. 532. & 533. Ὀθνεῖα pro ὀθνεία, Masculinum *Atticè* pro Fœminino. Vide *Hecub.* v. 150. & *Androm.* v. 711.

V. 535. Ὠρφανεύετο) Hæc vox occurrit suprà v. 163. & v. 297.

V. 536. Φεῦ) Extrà Carmen hìc habendum Vid. *Hecub.* 55. & v. 864. & 1116. &c.

Αδ. Ὡς

Οἵς σ' εἰσάξομεν) οἷς ὃς εἰσῆναι σε δεῖ.

Ad. Ὡς δὴ τί δρᾶσον τόνδ' ὑπορρᾴπεις λόγον;
Hp. Ξένυ πρὸς ἄλλων ἑστίαν προβύσομαι.
Ad. Οὐκ ἔστιν, ὦ ναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
Hp. Λυπουμένοις ὀχληρός, εἰ μέλλοι, ξένος.
Ad. Τεθνᾶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους.
Hp. Αἰσχρὸν πρὸς κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένυς.
Ad. Χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' εἰσάξομεν.
Hp. Μέθες με, καί σοι μείζονα χάριν ἔχειν.
Ad. Οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἑστίαν μολεῖν.

V. 546. Ἠγοῦ σύ). Ταῦτα πρὸς τινα φησὶν ἀναγκαίων λέγει. Τὸ δὲ ἐφεξῆς, ἐν ᾗ κλήσατε, πρὸς τοὺς ἄλλους φησὶ διεξαπόντων. Ἰησοῦς ὁ Βαρνεσίυ.

Ἠγοῦ σὺ πρῶτα δωμάτων ἔξω πίνυ
Ξενῶνας οἵξας· τοῖς τ' ἐφεστῶσι φράσον,
Σίτων πρεῖναι πωλικῶν· ἐν ᾗ κλήσατε
Θύρας μεσαύλυς· ὑ πρέπει θοινωμένυς
Κλύειν στεναγμοῦ, οὐδὲ λυπουμένυς ξένυς.
Χο. Τί δρᾷς, τοσαύτης συμφορᾶς φερομένης,
Ἄδμητε; πλημμᾷς ξενοδοχεῖν; τί μῶρον εἶ;
Ad. Ἀλλ' εἰ δόμων σφε τῶν πόλεως ἀπήλασα
Ξένον μολόντα, μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας;
Οὐ δῆτ', ἐπεί μοι συμφορᾷ γ' οὐδὲν ἂν
Μείων ἐγίνετ', ἀξενώτερος δι' ἐμέ.
Καὶ πρὸς κακοῖσιν, ἄλλο τοῦτ' ἂν ἦν κακόν,
Δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐλευθερόξενυς.
Αὐτὸς δ' ἀείσω τῶνδε τυγχάνω ξένυ,
Ὅσῳ περ Ἄργυς διφίαν ἔλαττον χθόνα.

Διφίαν) πλὴν ἄνδρον, ἢ πολυανθῆ. ἢ τὸ δίφα εἶδος ὀπωρικῆς.

Χο. Πῶς ἂν ἔκφυγες τὸν παρόντα δαίμονα,
Φίλυ μολόντος ἀνδρός, ὡς αὐτὸς λέγεις;
Ad. Οὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
Εἰ πρῶτ' ἐμοῦ τι πημάτων ἐγνώρισε.
Καὶ τῷ μ', οἶμαι, δῶρα πάσχ', ὑ φρονῶ δοκῶ,
Οὔθ' αἰνέσῃ με· τἀμὰ δ' οὖν ἐπίσταται
Μέλαθρ' ἀπωθεῖν, οὐδ' ἀτιμάζειν ξένυς.

Τἀμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται) θαυμάζων τὸ ἀνδρεῖς τὸ φιλοξενώτατον, λέγει ταῦτα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ὦ πολύξενος, ὦ ἐλεύθερος
2 Ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος.
3 Σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος
4 Εὐλύρας Ἀπόλλων
5 Ἠξίωσε ναίειν.
6 Ἔτλη δ' οἰσὶ μηλονόμας
7 Ἐν δόμοις γενέσθαι,
8 Δοχμαῖσιν ἀφ' ἑλιτύων
9 Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
10 Ποιμνήτας ὑμεναίους.

Κλιτύων) πρὸς ἀναπεκλιμένων καὶ παλίων ὀρῶν.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

C. 1 O multorũ hospita, & liberalis,
2 Viri semper domus!
3 Te quoque Pythius
4 Bonus lyræ magister Apollo
5 Dignatus est habitare,
6 Et sustinuit opilio tuis
7 In ædibus fieri,
8 Per obliquas valles,
9 Canens tuis pecudibus
10 Pastorales hymenæos.

ANNOTATIONES.

V. 541. Τεθνᾶσιν οἱ θανόντες.) De Fœminâ loquens in plurali *Masculinum* ponit. Vid. suprà ad hujus Fabulæ v. 383.

V. 546. Ἐξωπίνυς) Vid. *Schol.* ad *Medæ.* v. 624.

V. 553. Σφε) pro μιν, & hoc quidem hic loci pro αὐτὸν, aliquando etiam αὐτῷ. Quod & aliis Poetis usurpatum & *Euripidi* in his locis *Orest.* v. 29. *Phœniss.* v. 1651. *Medea* v. 33. & v. 806. & 944. & v. 1296. *Hippolyt.* v. 893. *Alcest.* v. 16. & 20. & 105. & 147. & 198. &c. *Duportus* igitur malè in suo codice scribit *Cl.* Liber item *Heinsio-Scaligerianus* pejus in hâc re legit σφᾶ, quùm de *Hercule* dicitur, & σᾷ Duale sit, σᾷ autem pro αὐτὸν scribitur, ut plus centies à Poetis usurpari facile probarem; nisi loci suprà citati sufficerent. Sed *Ovidius* hujus Carminis mentem ita exprimit, *Trist.* l. 5.

Turpius ejicitur, quàm non admittitur Hospes. *Jos. Barnes.*

Ἀντιστρ.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Σοὶ δ' ἐποιμήνοντο χαρᾷ μελέ-
2 ων, βαλιαί τε λύγκες·
3 Ἔβα δ' ἰυγᾷ Ὄθρυ-
4 ος νάπη λεόντων
5 Ἁ δαφοινὸς ἴλα·
6 Ἐχόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν,
7 Φοῖβε, ποικιλοθρὶξ
8 Νεβρὸς, ὑψικόμων πέραν
9 Βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῷ κώπᾳ,
10 Χαίρουσ' ἔυφρονι μολπᾷ.

Στροφὴ β'.

1 Τοίγαρ πολυμηλοτόπου
2 Ἑξίαν οἰκεῖς, περὶ καλλίναον
3 Βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δ' * γυᾶν
4 Καὶ πεδίων δαπέδοις ὄρον,
5 Ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν
6 Ἱππόσασιν, αἰθέρα,
7 Τὰν Μολοσσῶν πίδε),
8 Πόντιόν τ' Αἰγᾶον ἐπ' Ἀκταὶν
9 Ἁλίμυον Πηλίου κρατύνει.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Καὶ νῦν δόμων ἀμπετάσας,
2 Δέξε) ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
3 Τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ὄν
4 Δώμασιν ἀρπαθανῆ. "Τὸ γὸ
" 5 Εὐγενὲς ἐκφέρε) πρὸς αἰδῶ.
" 6 Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ
" 7 Πάντ' ἔνεσιν σοφίας.
" 8 Πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἥσαι,
" 9 Θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.

Ἰαμβοί.

Ασ. Ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία,
Νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα θεσμοῖσι
Φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε, καὶ πυρὰν·
Ὑμεῖς δὲ τὸν θανόντα, ὡς νομίζε),

Antistrophe 1.

1 Et simul pascebantur oblectatione carminum
2 Maculosæ lynces.
3 Ivit autem linquens Othryum
4 Saltum, leonum:
5 Fulva cohors.
6 Saltavit autem circa tuā citharā,
7 O Phœbe, vario-villo-præditus
8 Hinnulus, ultra alticomas
9 Abietes transiens levi pede,
10 Gaudens læto carmine.

Strophe 2.

1 Undè etiam Tu, ô *Admete*, copiosissimam
2 Domum habitas, circa pulchrifluam
3 Bœbiam paludem, agrorûmque jugera,
4 Et camporum *in* solo fines, *i. e.* *patentes camporum fines*,
5 Circa solis occiduam
6 Stationem, Cœlum
7 Molossorum habet,
8 Et maris Ægei ad littus
9 Importuosum Pelii, tenet imperium.

Antistrophe 2.

1 Et nunc aperiens domum,
2 Accipiet hospitem, humidis palpebris,
3 Plorans charæ conjugis cadaver in
4 Ædibus recens-mortuum. "Nā
" 5 Generosa natura effertur ad pudorem;
" 6 In bonis enim
" 7 Omnia insunt sapientiæ *dona*.
" 8 In meâ verò animâ fiducia sedet,
" 9 Pium virum piè acturum esse.

Admetus.

Virorum Pheræorum ô benevola præsentia:
Mei quidem ministri cadaver jam omni cultu ornatum
Ferunt sublime ad sepulturam, & rogum:
Vos verò mortuum, ut fert consuetudo,

† *Iliad.* ρ'. v. 248.

578. Ἐμοὶ δ' ἐποιμαίνοντο) καὶ Λύγκες καὶ αἱ Λεόντων ἀγέλαι κηλέμβροι ὑπὸ κιθάρας Ἀπόλλωνος, καὶ διὰ χαρὰν τὴν ἐκ τῶν μελέων καὶ μουσικῆς θεᾶς παιδευόμβροι σωφρόσκοντο βοῶν δίκην. Ἰησοῦς ὁ Βαρνεσίυς.

588. Τοίγαρ) ὦ Ἄδμητε, διὰ τὸν Ἀπόλλωνα ἔχεις ἑστίαν πολυθρέμμονα. Θεσσαλίας ἡ λίμνη πλησίον Φερῶν ἡ Βοιβία λέγεται, καὶ Μεσσηνίς. κνεφαῖαν, τὸ ἔξης κνεφαῖον ἀθέρα. καὶ ἄλλως. κνεφαῖαν τὴν δύσιν, ὅπερ ὁ ἥλιος καὶ κνέφας ἵστησι τοῦ ἵππους, καὶ καταλύει.

590. Ἀρότοις δ' γυᾶν) καὶ τὰ ἀρόσιμα καὶ πεδίνης αὐτῆς ὅρον πέδησιν ὁ Ἄδμητος ἀθέρα τὴν Μολοσσῶν, τῇ μὲν ἀμφὶ δύσιν, τῇ δ', ἡλιόνοτα καὶ ἀνατολήν, κράτος ἔχει ὅπῃ ἀκταὶν δύσορμον καὶ ἁλίμυον Αἰγαίου πόντου. Ἔστι δὲ μετάβασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον, οἷον παρ' Ὁμήρῳ, † Ὦ φίλοι, οὔ πω' Ἀχαιΐδας ἧμια πίνουσιν.

Πηλίου κρατύνει) κρατεῖ δὲ καὶ ὅτι πρὸς αἰγαῖον ἀκτὴν, πρὸς πόντον καὶ ἁλίμυον.

Νοτερῷ) δυσχερῶς διὰ τὰ δάκρυα.

Ἀρπαθανῆ) τὸν νεωστὶ ἐν τοῖς θανοῦσι γινόμενον, νεκρὸν τῆς φιλίας ἀλόχου, τὸν ἁρπαθανῆ.

Πάντ' ἔνεσιν σοφίας) πᾶν τὸ τῆς σοφίας ἔργον ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ὄντι.

Ἄρδην) καλῶς κεῖται τὸ ἄρδην· γίνε) γὸ ἀπὸ τοῦ αἴρειν, ἡλοῖ δὲ τὸ φορεῖσθαι.

ANNOTATIONES.

V. 578. Χαρᾷ μελέων) Miror quid *Cantero* hìc in mentem venerit, qui mavult χάρων τε λέων, quid χάρων sit nescio; de Leonibus autem Poeta paulò posteà: Quare inepta emendatio valeat; cum sensus sit commodus satis. Nec tamen nescio, alibi apud *Eustathium*, ubi χαεσπόν τι λίονλες explicat, τὸ χάρων dici esse epithetum *Leonis*, ex *Rhetorico* (nescio quo, nec enim *Harpocration* agnoscit) *Lexico*, unde *Hesych.* χάρων, ὁ λέων ἀπὸ τῆς χαεσπότητος. Sed id dictionis *Euripidi* & ejus ævi poetis haud Notum. Quòd si *Æmylius Portus* —λεόντων ἀ δαφοινὸς ἴλα tribus abhinc Versibus vidisset, non tam avidè in *Canteri* sententiam abiisset & nescio quid monstrum dictionis *Euripidi* temerè affixisset. Nec magis placet χάρων libro *Heinsio-Scaligeriano* notatus. Sensum Nos in Scholiis apertum dedimus. *Josua Barnes.*

V. 580. Ὄθρυος) *Othrys* Mons *Thessaliæ* apud Poetas notissimus. Hanc verò *Antistrophen* ex *Buchanani* versione ornatam adjicere volupe est,

Quin & versiculorum
Lyncum turba, suavibus
Emollita modis, Gregi
Junxit intrepido latus.
Armentúmque *Leonum*
Venit fulvicomantûm
Ex *Othrŷ* nemoroso.
Ad tuæ strepitum Lyræ
Applausit maculosus
Pictorum *Hinnulorum* Chorus,
Pernici pede deserens
Abjetum alticomum nemus,
Docto Carmine concitus.

V. 590. Βοιβίαν λίμναν) *Bœbe Thessaliæ* Civitas, & *Bœbea* lacus *Thessaliæ* juxta *Ossum* montem. *Lucan.* l. 7.

Iræ per *Ossæam* rapidus *Bœbeida* sanguis.

Item *Hesiodus* —Νίλατο Βοιβηίδος λίμνης πόδα παρθένος αἰδοίη. *Homerus* autem expressiùs *Pheras* & *Bœben* & *Bœbeam* paludem memorat, quòd ibi *Admetus* regnaret, *Iliad.* B. v. 710.

Οἱ δ' Φερὰς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην τε γλαφυρὰς, καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς, ἴνδυκα μητὴρ
Εὔμηλος τὸν τέκε Ἀδμήτῃ τέκος, ἐν γυναιξὶν,
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

Videsis de hâc re *Strabonem* l. 9. & *Plin.* l. 4. c. 8. & 9. Ubi situs *Thessaliæ*. De commodo autem sensu hujus Strophæ Videlis *Gaspar. Stibium* in Notis ad v. 589. Item *Scholia* nostra. *Josua Barnes.*

V. 594. Αἰθέρα) *Guil. Canterus* legit, nescio quare ἠφάρα.

V. 604. Θράσος) ita lego metri causâ, rejecto, quod olim obtinuerat, θάρσος· nec enim apud *Tragicos* τὸ θράσος semper in sequiori sensu usurpatur; Nec τὸ θάρσος in laudato. Ita enim *Medea*, v. 469. Οὔτοι θράσος τόδ' ὄζει, ἀλλ' ἀτυχία. Quare malè ibi *Schol. Euripidem* sugillat, cùm ea Distinctio (quam tamen idem ibidem bene observat inter θράσος & θάρσος) non sit Poetis nimis Religiosè notata. *Idem.*

629. Οὔτ' ἦλθες) οὐκ ἐκάλεσά σε ἐλθεῖν ἐνταῦθα· ἔστε τιμῶ σὲ παρεσίαν, ὡς φίλων ἀποδέχομαι, ἀλλ' ἀρνοῦμαι.

Περσείπατ' ἐξιοῦσ' ὑστάτιον ὁδόν.
Χο. Καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
Στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
Κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.
Φε. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
Ἐσθλὴν γὰρ, αἰδεῖς ἀντρεῖ, κἀ σώφρονα
Γυναῖκ' ἡμάρτηκας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα.
Δέχου δ' κόσμον τόνδε, κἀ κεῖ' ὑπὸ χθονὸς
Ἴτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεών,
Ἥτις γε τῆς σῆς πρὸ δάνε ψυχῆς, τέκνον,
Καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, ἠδ' εἰ σέ σου
Στερέντα, γήρᾳ πενθίμῳ καθαφανίσῃ,
Πᾶσιν δ' ἔθηκεν εὐκλεέστατον βίον
Γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γηγενᾶν τόδε.
Ὦ τόνδ' ἐμὸν σώσασ', ἀναπήσασα δ'
Ἡμᾶς πιτνοῦσας, χαῖρε, καὶν ᾅδου δόμοις
Εὖ σοι γένοιτο. "Φημὶ τοιούτους γάμους
" Λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
Ad. Οὔτ' ἦλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
Οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
Κόσμον δ' τὸν σὸν ὅ ποθ' ἥδ' ἐνδύσεται,
Οὐ γάρ ποθ' ὧν ἐνδεὴς ταφήσεται·
Τότε ξυοδυνᾶν χρεὼ σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
Σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς, κἀ πρὸς ἄλλῳ θανὼν
Νέῳ, γέρων ὤν, τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν;
Οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τῶνδε σώματ' πατὴρ,
Οὐδ' ἡ τεκοῦσ' φάσκουσα, κἀ κεκλημένη
Μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίᾳ δ' ἀφ' αἵματος
Μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα.
Ὅς εἶ) ὁποῖος εἶ, ἔδειξας, ἐλεγχθείς.
641. Καί μ' ὃ νομίζω) ἐμαυτὸν ἀρνοῦμαι, σὸς παῖς εἶ).
642. Πάντων) ἀντὶ τοῦ πρὸ πάντας. ὡς τὸ, ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸ πάντων ἔμμεναι ἄλλων.
Καίπερ γέρων ὤν) γέρων ὤν.

Ὅς εἶ) ὁποῖος εἶ, ἔδειξας, ἐλεγχθείς.
Καί μ' ὃ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
Ἥτ' ἄρα πάντων ἀθρανέστατος ἀψυχία,
Οὐ' ἡλίκος τ' ὤν, καίπερ γέρων ἥκων βίου
Οὐκ ἠθέλησας ὑπὲρ ἐτούλμησας θανεῖν
Τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς· ἀλλὰ τλὼς' εἰάσατε
Γυναῖκ' ὀθνείαν, ὣ ἐγὼ κἀ μήτερα,
Πατέρα τε γ' ἐνδίκως ἂν ἡγρίμην μόνην.
Καί τοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἠγωνίσω,
Τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών· βραχὺς δέ σοι
Πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος·
Κἀγώ τ' ἂν ἔζων, κἠ ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον,
Κοὐκ ἂν μονωθεὶς ἔσεον κακοῖς ἐμοῖς.
Καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα,
Πέπυσθας· ἧδησαι δ' ἐν τυραννίδι,

Salutate egredientem poſtremam viam.
Ch. Atqui video tuum patrem ſenili pede
Venientem, & comites in manibus tuæ conjugi
Ferentes ornatum, mortuorum grata munera.
Phe. Venio malis tuis tecum laborans, fili:
Bonam enim, & pudicam (nemo contradicet)
Conjugem amiſiſti: verùm hæc quidem
Ferre neceſſe eſt, quanquam ſint ætu gravia.
Accipe verò hunc ornatum, & ſub terram
Eat: hujus corpus honore affici decet,
Quæ mortua eſt pro tuâ vitâ, fili.
Et fecit, nè orbarer liberis, neque permiſit
Me privatum contabeſcere lugubri ſenectâ.
Omnibus verò fecit laudatiſſimam vitam
Mulieribus, auſa hoc generoſum facinus.
O quæ ſervâſti hunc meum *filium*, & rurſus erexiſti
Nos cadentes, vale, & in Plutonis ædibus
Benè ſit tibi: dico tales nuptias
" Utiles eſſe mortálibus, aut uxorem ducere non expedit.
Ad. Non venisti vocatus à me ad hoc funus,
Neque tuam præſentiam mihi gratam eſſe dico.
Et tuum ornatum hæc nunquam induet:
Non enim tuarum rerum indigens ſepelietur.
Tunc te dolere oportuit, quando ego peribam:
Tu verò ſtans eminùs, & relinquens alium mori
Juniorem, cùm tu ſis ſenex, jam deflebis hunc mortuum?
Non tuiſti igitur verè mei corporis pater,
Neque illa, quæ dicitur me peperiſſe, & vocatur
Mater, me peperit: ſed à ſervili ſanguine
Suppoſitus ſum clanculùm uberibus tuæ conjugis.
Oſtenditi manifeſtè reipſâ, quis ſis;
Neque exiſtimo me eſſe filium tuum:
Profectò adeò omnes excellis timiditate,
Quòd tã grãdis natu cùm ſis, cúmq; ad vitæ metã *extremam* veneris,
Non voluiſti, neque auſus es mori
Pro tuo filio: ſed hanc ſivi-ſtis
Mulierem alienigenam, quam ego & matrem,
Et patrem meum juſtè ſolam exiſtimárim *eſſe*.
Atqui decertâſſes hoc egregium certamen,
Si mortuus eſſes pro tuo filio: breve enim tibi
Omnino reliquum erat tempus vitæ conceſſum;
Et ego vixiſſem, & iſta reliquam ætatem,
Nec orbus *uxore* gemerem mea mala.
Atqui omnia, quæ viro beato contingere poſſunt,
Accepiſti: juvenis enim floruiſti in regno,

635. Τόνδε ἀποιμώξεις νεκρόν;) ἑαυτὸν λέγει· ἄλλως, τοῦτον τὸν νεκρὸν τῆς γυναικός μου.

ANNOTATIONES.

V. 626. Ἡμᾶς πιτνοῦσας) τὸ σι communis eſt ſyllaba, ut v. 614. & 620. τὸ τε in τέκνον. Vid. *Phœniſſ.* v. 19. *Ibidem.* Χαῖρε, κἀν ᾅδου δόμοις) Hic *Euripides* Animæ Immortalitatem agnoſcit; ità enim *Iſodor.* Peluſiot. l. 4. Epiſt. 125. Πῶς ἡ Εὐριπίδης, ὃν σοφὸν ἅπαντες ὁμολογοῦσιν, καὶν ᾅδου δόμοις εὖ σοι γένοιτο. *J. Barnes.*

V. 628. Λύειν) *i. e.* λυσιτελεῖν. Vid. quæ Nos ſupra ad *Medæ.* v. 566.

V. 629. Οὔτ' ἦλθες) Huc refer illud *Admeti* dictum ſcolium, quod extat apud *Euſtathium* in *Homer.* fol. 326. lin. 39. Ἀδμήτου λόγιον, ὃ παῖδες, μαθὼν Τὰς Ἀγαθὰς οἶλε· πρὸ Δηλίων δ' ἀπίχθαι, Γνώσῃ, ὅτι Δηλίων ὀλίγα χάρις. Quæ *Admetus* contra hanc patris *Pheretis* ſordiam dixiſſe creditur. *Joſua Barnes.*

V. 636. Τῶνδε σώματ' πατὴρ) Dicitur τόνδε σῶμα δεικτικῶς pro ἐγὼ, ut ſæpe alias, & *Heraclid.* v. 91. Οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόνδε, *i. e.* ἐγὼ, *Iolaus* de ſe loquitur. Item ejuſdem Fabulæ v. 529. Ἡγεῖτ', ὅτε σῶμα κεῖθανεῖν τόνδε. *Macaria* de ſe loquitur, *Ducite me, ubi hoc* meum *corpus mori oportet*, quia ſacrificio erat deſtinata. Vid. ſuprà ad v. 331. & infra ad v. 690. *J. Barnes.*

V. 643. Ὅς' ἡλίκος) *Duportus* legit ὁ ἡλίκος σὺ, non ineptè, niſi ἡλίκος idem valeret. Mallem tamen Ὅς ἡλίκος &c.

V. 645. Τοῦ σοῦ πρὸ παιδός) πρὸ in hoc loco pro ὑπὲρ, Vid. ſupra ad hujus Fab. v. 326. & 467.

Παῖς

Παῖς δ' ἦν ἐγώ σοι τῆσδε δεσπόσυνος δόμων.
Ὥστ' οὐκ ἄπεκτον κατθανών, ἄλλοις δόμον
Λείψὼν ἔμελλες ὀρφανὸν δορὶ πάσαι.
Οὐ μὴν ἐρᾷς γέ μ', ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
Γῆρας, θανοῦν πρόδωκας· ὅστις αἰδόφρων
Πρός σ' ἦν μάλιστα· καὶ τί τῆσδέ μοι χάριν
Τοιάνδε κοὐ σὺ χ' ἡ τεκοῦσ' ἠλλαξάτην.
Τοίγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ' ἂν φθονοίνοις,
Οἳ γηροβοσκήσουσι, κἀθανόντά σε
Περισελοῦσι, κἀποδήσονταί νεκρόν;
Οὐ γὰρ σ' ἔγωγε τῆδ' ἐμῇ πάλιν χερί.
Τέθνηκα γὰρ δὴ * τοὔπί σ'· εἰ δ' ἄλλῃ τυχὼν
Σωτῆρα, φῶς εἰσορῶ, κείνῳ λέγω
Καὶ παῖδά μ' ἕξει, κἀφίλον γηροβόσκον.
"Ματην ἄρ' οἱ γέροντες εὐχροῦ θανεῖν,
"Γῆρας φέροντες, κἀμακρὸν χρόνον βίου.
"Ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βάλεται
"Θνήσκειν· τὸ γῆρας δ' οὐκ ἔτ' ἐς αὐτοῖς βαρύ.
Χο. Παύσασθ'· ἄλις γὰρ ἡ παρουσα συμφορὰ,
Ὦ παῖ· παλῶν δ' μὴ παροξύνῃς φρένα.
Φε. Ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα
Κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρωνήτων σέθεν;
Οὐκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλοῦ
Πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
"Αγαν μ' ὑβρίζεις, κἀνοσίους λόγους
Ῥίπτων ἐς ἡμᾶς, ἐβδόμῳ ἔτει πάρα.
Ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγενάμην,
Κἀνδρὶ σ' ὀφείλων, οὐκ ἀφηνιάσκων σέθεν.
Οὐ γὰρ παρὸν τόνδ' ἐδεξάμην νόμῳ,
Παίδων προθνήσκειν πατέρας, ἐδ' Ἑλληνικόν.
"Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυσχερὴς, εἴτ' εὐτυχὴς,
"Ἔφυς· ἃ δ' ἡμῖν χρὴν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
Πολλῶν μὲ ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
Λείπω· παρὸς γὰρ αὐτ' ἐδεξάμην πάρα.
Τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τῶν σ' ἀποστερῶ;
Μὴ θνῇς' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, ὃς δ' ἐγὼ προὐσύ.
Χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
"Ἡ μὴν πολύ γε τὸν κάτω λογίζομαι
"Χρόνον· τὸ γὰρ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
Σύ γ' ἦν ἀναιδὴς διερχόμου τὸ μὴ θανεῖν.
Καὶ ζῇς προελθὼν τὸν πεπρωμένον τύχῃ,
Ταύτῃ κατακτὰς· εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
Ψέγεις, γυναικὸς, ὦ κάκιστ', ἀσπουδίαν,
Ἣ τοῦ καλοῦ σου πρόθανεν νεανίου.
Σοφὸς δ' ἐφεύρες· ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,

Et ego eram tibi filius, hæres hujus regni,
Itaque moriens non sine liberis, aliis hanc domum
Relicturus cras orbam diripiendam:
Haud tamen dicere-poteris, quòd me velut contemptorem tuæ
Senectæ, Morti prodideris; qui nempè observantissimus
Tui semper fuerim, & pro iis mihi gratiam
Talem, & tu, & mater mihi retulistis.
Non igitur *alios* liberos posthac ociùs procreabis,
Qui te senem alant, & mortuum te
Ornent, & *tuum* procurent funus?
Non enim ego te hâc meâ manu lepeliam.
Mortuus enim sum, quantum in te *est*: si verò nactus alium
Servatorem, lucem aspicio, *i.e. vivo*: hujus dico
Et filium me esse, & charum senectutis alumnum.
"Frustra igitur senes optant mori,
"Vituperantes senectam, & longum vitæ tempus.
"Si enim prope veniat Mors, nemo vult
"Mori: senectus verò non ampliùs est ipsis gravis.
Ch. Definite: satis enim est præsens calamitas,
O fili; patris verò nè exasperes mentem.
Phe. O fili, quem tu gloriaris, utrum *Lydum*, an Phrygē *aliquem*
Pecuniâ-comparatum *servum* tuum *te* malis exagitare?
An nescis me *esse* Thessalum, & ex Thessalo
Patre natum, verè liberum?
Nimis me contumeliosè tractas, & juveniles sermones
Jaciens in nos: *sed* non ita abibis, *me* maledictis prosecutus.
Ego enim te *meæ* domûs dominum *futurum* genui,
Et educavi, ut debui, non ut pro te morerer:
Non enim hanc patriam legem accepi,
Ut parentes morerentur pro liberis, neq; Græcis hoc receptum.
"Tibi enim ipsi, sive sis infortunatus, sive fortunatus,
"Natus es: quæ verò à nobis oportebat te habere, hæc habes.
Imperas enim multis, & multorum jugerum arva tibi
Relinquam: nam & hæc accepi à patre *meo*.
Quâ igitur injuriâ te affeci? quâ re te privo?
Nè moriaris pro hoc viro, *i.e. pro me*, neque ego pro te.
"Gaudes videns lumen? & putas patrem non delectari *vitâ*?
"Certè reputo longum apud inferos
"Tempus: brevis enim *est* vita, sed tamen dulcis.
Impudenter autem tu digladiatus es, ne morereris.
Et vivis *nunc* prætergressus fatalem diem,
Hâc occisâ. Deinde *verò* meam timiditatem
Accusas, ὦ timidissime, à muliere victe,
Quæ pro te pulchro adolescentulo mortua est.
Astute autem hoc excogitâsti, ut nunquam moriaris,

* *pro* τὸ δὲ πί σ', *subaudi* μέρος.

Διάδοχοι) οἱ γὰρ διάδοχοι μὴ καταλιπόντες λιπαρὰν μάλιστα. ὃ μὲν ἐρεῖς γε ὡς θανεῖν με προὔδωκας ἀτιμάζοντα τὸν σὸν γῆρας. τὸ γὰρ ἀτιμάζων, ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοντα.

Οὐκ ἔτ' ἂν φθαίνοις) ἀντὶ τοῦ ὃ φυτεύσεις, γέρων γὰρ εἶ. ὥς τε εἰ ἀπέθανον ἐγὼ, ἅπαις σὺ ἔμελλες ἔσεσθαι. καὶ ἄλλως. οὐκ ἂν ἀναβάλοιο ἀπείρων παῖδας, ἀντὶ τοῦ ἀπόσυσα ὀφείλεις, ταχέως ἀπείρους παῖδας γηροβοσκοὺς, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔτ' εἰμὶ ὁ σός, ὃ καὶ ἄμεινον.

666. Τέθνηκα γὰρ ἤδη τοὔπί σ') ὡς τοῦ χθ' σὲ τέθνηκα.

Ὦ παῖ) πίνα αὐχεῖς κακῶς ἐλαύνειν; πότερον Λυδὸν, ἢ Φρύγα ἀργυρώνητον σέθεν;

Οὕτως ἄπει, οὐκ ἄπει βλαβὼν ἡμᾶς τὰς ὕβρεις, ἀλλὰ καὶ κακὰς.

Οὐ γὰρ παρὸν) ἃ παρείληφα νόμων ἔδει τοῖς παλαιοῖς, ὡς τε ἀντὶ τοῦ παίδων ἀποθνήσκειν.

693. Τὸ ζῆν σμικρὸν) ἀντὶ τοῦ εἰρημένον ὑπὸ Ἀδμήτου ἀντίθεσις, † βραχὺς δὲ σοὶ πάντως ὁ λοιπὸς ὧν βιώσιμος χρόνος.

† Suprà v. 649.

ANNOTATIONES.

V. 658. Ἀτιμάζοντα) aliàs ἀτιμάζων τὸν σὸν, Schol.

V. 659. Αἰδόφρων) ab αἰδὼς & φρὴν, & est Vox *Euripidi* ferè propria, nec inelegans tamen.

V. 669. Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες) Hic locus optimè adumbratur ex illo *Æsopi* Apologo, quo Mors ad miserum quendam & ærumnosum senem vocata, cum præsto adesset, rogatur, ut illi subvenire dignetur in humeros grandem lignorum struem. *Josua Barnes.*

V. 690. Ἢ δ' ἀνδρὸς) ἀνδρικῶς, ἀνηρέμα. Vide suprà v. 331. Πρὸ σοῦ) *i. e.* ὑπὲρ σοῦ. Vide supra ad hujus Fab. v. 326. & 646.

V. 691. Χαίρεις ὁρῶν φῶς &c.) Huc refer *Arrian.* Epictetorum l. 2. c. 22. Ἐρεῖς ταῖς φωναῖς ταῖς τοῦ Ἀδμήτου παῖδες, Χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς; Θέλεις βλέπειν σῶς; πατέρα δ' οὐ θέλειν δοκεῖς; Quorum ultimum Versum puto ab *Arriano* per lusum additum, nec enim in *Euripidis* exemplaribus occurrit; & est Ταυτολογία hoc Authore non digna. *Josua Barnes.*

V. 695. Καὶ ζῇς) Vel ζῇς scribe pro ζᾷς, quod pro ζάεις, vel ζῆτε à ζημι, unde & ζῶ & ζῆθι in *Imperativo*.

700. Εἰ ἦλω παῖσαι) εἰ μὲ ἂς λήψῃ γυναῖκας, πείσειας ἂν ὑπὲρ σὲ ἀποθνήσκειν.

Εἰ τὸν πρὸ σοῦ κατθανεῖν πείσας ἂν
Γυναῖχ' ὑπὲρ σέ, κἀτ' ὀνειδίζῃς φίλοις,
Τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός.
Σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὸν σαυτοῦ φιλῇς
" Ψυχήν, φιλεῖν ἀπάμπαν· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
" Ἐρεῖς, ἀκέσῃ πολλά, κοὐ ψόφδη κακά.
Χο. Πλείω λέλεκται νῶν τε κἀμοὶ τἀμπλάκη·
Παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.

Ἀδ. Λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
Τἀληθές, οὐ χρὴ σ' εἰς ἐμ' ἐξαμαρτάνειν.

Φε. Σοῦ δ' ἂν θανόντος, μᾶλλον ἐξημάρτανον.

Ἀδ. Ταυτὸν γὰρ ἥδωντ' ἀνδρὸς, κἀπρέσβου θανεῖν;

Φε. Ψυχὴ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.

Ἀδ. Καὶ μὴν Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον.

Φε. Ἆρ' ἐγγενέσθαι, βδέλυγμα παίδων;

Ἀδ. Μακρᾷ βίᾳ γὰρ ἡδόμην ἐρῶντά σε.

Φε. Ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;

Ἀδ. Σημεῖά γ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἀψυχίας.

Φε. Οὔπω πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ· οὐκ ἐρεῖς τόδε.

Ἀδ. Φεῦ· Εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῷδέ γ' εἰς χρείαν ποτέ.

Φε. Μὴ σ' ὀλέ πολλαὶ, ὡς θάνωσι πλείονες.

Ἀδ. Σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.

Φε. Φίλον τὸ φέγγος· τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.

Ἀδ. Κακὸν τὸ λῆμα, κοὐκ ἐν ἀνδράσιν, τὸ σόν.

Φε. Οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν;

Ἀδ. Θάνῃ γε μήν τοι δυσκλεὴς, ὅπερ θανῇ.

Φε. Κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.

Ἀδ. Φεῦ, φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον.

Φε. Ἥδ' οὐκ ἀναιδής· τλῶν δ' ἐφεύρες ἄφερνα.

Ἀδ. Ἄπελθε, καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.

Φε. Ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεύς.

" Δίκας δ' δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔπι.

732. Ἄκαστος) Οὗτος ἦν παῖς Πελίου, ἀδελφὸς δὲ τῆς Πελιάδων, ὧν μία Ἀλκηστις.

Ἦτ' ἆρ' Ἄκαστος οὐκ ἔτ' ἐς' ἐν ἀνδράσιν,
Εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.

Ἀδ. Ἐρρέτω νυν αὐτὸς, κἀξοικήσασά σοι,
Ἄπαιδε, παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
Γηράσκετ'· οὐ γὰρ τῷδ' ἴτ', εἰς ταυτὸ ξέγος.
Νεῖδ'· εἰ δ' ἀπφωτεῖν χρή με κηρύκων ὕπο
Τὸν σὸν παρ' οἶκον ἐξίαν, ἀπῆν ἄν.
Ἡμᾶς δὲ (τὸν ποσὶν γὰρ οἰκεῖον κακὸν)
Στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θάψωμεν νεκρόν.

Ἀναπαυσις.

Χο. Ὦ χαρίεσσα, τόλμης γυναῖκα
Καὶ μέγ' ἀρίστα,
Χαῖρε· προφέρων σε Χθόνιός θ' Ἑρμῆς,
Αἵδης τε δέξοιτ'· εἰ δέ τι κἀκεῖ

Ὡς ἐμοῦ λέγοντος) ὡς ἐμοῦ κακῶς ἐλέξαντος, δι' ὃν οὐκ ἠθέλησας ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποθανεῖν.

Σοῦ δ' ἂν) καὶ σωθησομένῃ σοῦ δ' ἄν, σὺ πρέσβις, ἐγὼ νέος. καὶ σὺ μίαν ἔχων ψυχὴν οὐκ ὀφείλεις ὑπὲρ β' ζῆν, ὅτοι πρὸς ἡμῶν, ὁ δίωσαι τοῦτο λέγειν, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. κακὸν τὸ λῆμα, οὐκ ἀποθανοῦμαι ὑπὲρ σοῦ, ἵνα σύ με νεκρὸν νομίζων γελάσῃς θανόντι μοι, κἂν κακῶς με εἴπῃς ἀποθανόντα, ὁ φρυντίζω τεθνηκώς, ἀναίδητος ὤν.

Ἦτ' ἆρ' Ἄκαστος οὐκ ἔτ' ἐς' ἐν ἀνδράσιν,
Εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.

Ἀδ. Ἐρρέτω νυν αὐτὸς, κἀξοικήσασά σοι,
Ἄπαιδε, παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
Γηράσκετ'· οὐ γὰρ τῷδ' ἴτ', εἰς ταυτὸ ξέγος.
Νεῖδ'· εἰ δ' ἀπφωτεῖν χρή με κηρύκων ὕπο
Τὸν σὸν παρ' οἶκον ἐξίαν, ἀπῆν ἄν.
Ἡμᾶς δὲ (τὸν ποσὶν γὰρ οἰκεῖον κακὸν)
Στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θάψωμεν νεκρόν.

Ἀναπαυσις.

Χο. Ὦ χαρίεσσα, τόλμης γυναῖκα
Καὶ μέγ' ἀρίστα,
Χαῖρε· προφέρων σε Χθόνιός θ' Ἑρμῆς,
Αἵδης τε δέξοιτ'· εἰ δέ τι κἀκεῖ

Ἐρρέτω νυν αὐτὸς, κἀξοικήσασά σοι) ἢ γαμετή σου, ἢ μήτηρ Ἀδμήτου. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔτι εἰμὶ παῖς ὑμῶν.

Εἰ δ' ἀπφωτεῖν) εἰ ἦ δεῖ με διὰ κηρύκων τὸν σὸν οἶκον διακηρύξαι, καὶ τοῦτο ποιήσω.

Quòd perfuaseris mori præsentem
Mulierem pro te: deinde verò *timiditatem* exprobras amicis,
Qui hæc noluerunt facere, cùm tu ipse sis timidus.
" Tace: & existima, si tu tuam amas
" Vitam, & omnes *suam* amare: si verò nobis malè
Dixeris, audies multa, & non falsa mala:
Cho. Plura dicta sunt & nunc, & antè, mala.
Desine vero senex filium tuum maledictis infectari.
Ad. Dic *quæ minaris*, quia ego *jam* dixi, *quæ volebam.* v. dol. audies
Verum, non oportebat te in me delinquere.
Phe. Magis utique peccassem, si fuissem mortuus pro te
Ad. Idemne verò est juvenem mori, & senem?
Phe. Debemus unâ animâ vivere, non duabus.
Ad. Atqui Jove longius vivas in tempus.
Phe. An imprecaris parentibus, nullâ injuriâ affectus?
Ad. Sentio enim te amare longam vitam.
Phe. At nonne tu hoc cadaver pro te effers?
Ad. Hæc sunt signa ô ignavissime, *tuæ* timiditatis.
Phe. Nequaquam à nobis *adhuc* periit: non dices hoc.
Ad. Heu! Utinam hoc viro *i.e.me*, indigeas aliquando.
Phe. Duc *uxores* multas, ut plures pro te moriantur.
Ad. Tibi hoc *est* probrosum, tu enim non voluisti mori.
Phe. Dulcis *est* lux ista Dei, dulcis *est*.
Ad. Malum *est* hoc tuum ingenium, nec in viris *esse decet*.
Phe. Nonne rideres vetulum efferens cadaver?
Ad. Morieris tamen inglorius quum morieris.
Phe. Malè audire mortuus non curo.
Ad. Heu, heu! senectus quàm plena *est* impudentiæ.
Phe. Hæc v. *Alc.* nō *fuit quidem* impudēs: sed eā nactus es dementē.
Ad. Abi tu, & sine me sepelire hoc meum cadaver.
Phe. Abeo: tu ipse verò, qui es ipsius interfector, *ipsam* sepelies.
" Et insuper pœnam dabis tuis affinibus:
" Vel certè Acastus non ampliùs erit inter viros *habendus*,
Nisi pœnas de te sumpserit pro sanguine fororis.
Ad. Pereas nunc ipse, & tua conjunx,
Liberis-orbi, vivo filio, sicut digni *estis*,
Senescite: nunquam enim mecum venietis sub idem tectum.
Abite. Si enim deceret me per præcones interdicere *tibi*
Tuâ paternâ domo, interdicerem.
Nos verò (præsens enim malum *est* ferendum)
Eamus, ut in rogo ponamus cadaver.

Chorus.

O misera, ô propter audaciam generosa,
Et longè præstantissima,
Vale: benevolus verò te subterraneus Mercurius,
Et Pluto, excipiat: si verò & illic

ANNOTATIONES.

V. 718. Οὔπω) *Schol.* legit ὅπου meliùs.
V. 719. Φεῦ) τὸ φεῦ hic extra carmen est, vel in scansione ante τὸ εὖ' coalescit *μοσυλλάβας* Vid. *Hecub.* v. 55. & 864. & 1110.
Ibidem. Ἀνδρὸς τοῦ) δεικτικῶς pro ἐμοῦ, ut supra v. 690.
V. 736. Τῷδ') δεικτικῶς pro ἐμοὶ, ut suprà v. 719.
V. 741. Ὦ χαρίεσσα, τόλμης γυναῖκα) Ludit hic *G. Canterus* Var. Lect. l. 8. c. 5. qui dicit τόλμης scribi debere τολμῆς & poni pro τολμήεις, eodem modo ac πημῆς pro πημήεις *Homero*: At id is non dicet, qui sciat τολμήεις ad mulierem non pertinere; & quòd ἕνεκα subaudiatur, ut sit *Alcestis* γυναῖκα ἕνεκα τόλμης, ἢ ἐτόλμησε θανεῖν ὑπὲρ Ἀδμήτου. *Josius Barnes.*

Πλέον ἔς' ἀγαθοῖς, τέτων μετέχυσ' — Plus *bonorum* contingit bonis, horum particeps
Ἄιδου νύμφᾳ πρασεδρεύοις. — Plutonis conjugi assideas.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

HErculem *liberiùs Genio litantem, ac jam sertis cæteróque Conviviorum luxu hilariùs paulò utentem, Mulicorum quidam (à Poculis Regi* Admeto*) molestè id ferens, reprehendit; ut intempestivum nempè & nimis importunum propter Funus recens-defunctæ Dominæ.* Hercules *rerum ignarus tam severum Ministri supercilium & morositatem incessit, illúmque ad vitam hilarem moresque festiviores provocat. Hinc de Morte* Alcestidis *edoctus,* Admeti *vices gravitèr dolet & obitum Optimæ Mulieris præmaturum. Statímque ut aliquo modo Communicati Hospitii beneficium rependat, ad* Alcestidis *tumulum contrà* Orcum *pugnaturus pergit.* Admetus *à Funere redit, luctu & gemitu omnia complet; cui* Chorus *compatitur; Hortatus insuper eum ad Malorum tolerantiam, rationibus ex rei necessitate & aliunde ductis: Præsertim cùm ipsa* Alcestis *immortali memoriâ sit perennanda.*

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοι.

Θε. Πολλὲς μὲν ἤδη, καὶ πόρτοισας ἤθονὸς
Ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτε δόμες,
Οἷς δεῖπνα πρᾦδηκ' · ἀλλὰ τῶδ' ἄπω ξένε
Κακίον' ἐς τὸ δ' ἐσίαν ἐδεξάμην.
Ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν,
Εἰσῆλθε, καὶ τόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
Ἔπειτα δ' ὅπι σωφρόνως ἐδέξατο
Τὰ προσφερόμενα ξένια, συμφορᾶν μαθών ·
Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.
Ποτῆρα δ' ἐν χείρεσι κίσσινον λαβὼν,
Πίνει μελαίνης μητρὸς ἔυζωρον μέθυ,
Ἕως ἐθέρμανε αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
Οἴνε · σέφει δ' ἁπάντα μυρσίνης κλάδοις,
Ἄμυδα δ' ὑλακτεῖ · διοτὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.
Ὁ μὲν γὰρ ᾖδε, τῆς ἐν Ἀδμήτε κακῆς
Οὐδὲν προτιμῶν · οἰκέτας δ' ὀκλαίομεν
Δέσποιναν · ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
Τέγγοντες · Ἀδμήτῳ γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἑστὼ
Ξένον, πεμῶργον κλαπᾶ, καὶ λῃστήν τινα.
Ἥδ' οὐ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσσόμην,
Οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμοὶ
Δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
Μήτηρ · κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,
Ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός · ἆρα τὸν ξένον
Στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;
Ηρ. Οὕτω · τί σεμνὸν καὶ πεφορντικὸς βλέπεις;
" Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον

Serv. MUltos quidem jam, & ex variis locis
Hospites in Admeti ædes profectos scio,
Quibus adposui cibos: verùm nondum hoc hospite
Deteriorem in hanc domum recepi.
Qui primum quidem lugentem herum videns,
Intravit ædes, & ausus est transire fores.
Deinde verò non temperantèr accepit
Casu oblata xenia, cognitâ calamitate *domûs:*
Sed siquid nõ afferremus, cõpellebat *nos* ad ferendũ, *quod petebat.*
Arripiens autem hederaceum poculum in manus,
Bibit merum vinum nigræ matris, vel *Vitis,*
Donec calefecit ipsum circumdans flamma
Vini: & coronat caput myrti ramis,
Absurda latrans: erat autem audire geminum melos:
Hic enim cantabat, mala, in quæ Admeti *domo* erant,
Nihil curans: nos verò servi plorabamus
Heram: oculum tamen non ostendebamus hospiti
Madefacientes: sic enim mandaverat Admetus.
Et nunc ego quidem in ædibus convivio excipio
Hospitem, versutum furem, & prædonem quendam.
Hæc verò *domina* ex ædibus abiit, nec *eam* sum prosecutus,
Neque extendi manum, lugens meam
Dominam, quæ mihi & omnibus servis erat
Mater: liberavit enim *nos* ex innumeris malis,
Molliens viri iram: nonne igitur hunc hospitem
Juste odi, qui incommodo tempore advenit?
Her. Heus tu: quid ita tueris torvum, & subtrilte?
" Non oportet tristem ministrum hospitibus

747. Πολλὲς μὲν) Θεράπων ὁ φροὶς ὑπηρεσίαν τῷ Ἡρακλεῖ δεθεὶς, ἔξεισιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ἡρακλῆς πένθος προσκεισμένε, οὐ θκ ἠνέχετο ὅπω ἀναιδῶς ἑαῖον, καὶ στεφάνῳ πλὴν κεφαλῆ πυκασθεὶς τὰς πύλας ὑπερβαίνοι. ἐσωφρόνως, θκ ἐυπάντως ὑποφορὰν μαθών· ᾤετο γὰρ ὁ θεράπων ἐγνωκέναι τὸν θάνατον τῆ Ἀλκήστιδ@.

755. Ὤτρυνεν φέρειν) ὅτω ἡμῖν ἐκέλευσε φέρειν τὰ ὑφασθαι ἤθελε δὲ ἀναιδῶς ξένος.

756. Ποτῆρα δ' ἐν χερσὶν) τὸν ποτῆρα, οὗ δὲ λέγεται καὶ ποτήριον ὑποκοριστικῶς. ἐξηγήσατο δέ τι ἐξὶ κισσύβιον, εἰπὼν ποτῆρα κίσσινον.

Μελαίνης μητρὸς) τῆς ἀμπέλε. ὁ γὰρ μέλας οἶνος ἰσχυρότερός ἐξι.

773. Σεμνὸν) ἀλαζονείας μεστόν.

ANNOTATIONES.

V. 756. Ποτῆρα κίσσινον) Præter *Scholia* vide quæ Nos ad *Cyclop.* v. 389.

V. 757. Πίνει μελαίνης μητρὸς ἔυζωρον μέθυ) *Vinum* nigræ *Matris, Latina* Versio ante addidit, *i. e. terræ*; sed Nos Poetæ mentem assecuti scripsimus *i. e. Vitis*; nam & *Anacreon* dixit —Γόνον ἀμπέλε τὸν οἶνον. *Scholiastes* μητρὸς exponit, τῆς ἀμπέλε; simile quod *Plautus* de vino meraco dixit, *ut Matre fuerat natum.* Vid. *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 1, c. 15. *J. Barnes.*

V. 765. Ἑστιῶ Ξένον) De Voracitate *Herculis* hæc olim *Epicharmus* in *Bufiride,*

Πρῶτον μὲν αὖ ἔφασκεν ἰδεῖν ἰδῆς νιν, Ἀποδιάνοις·
Βρίμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοῦ, ἀρχεῖ δ' ἃ γνάθ@,
Ψοφεῖ δ' ὁ γομφι@, πίτεμνε ὁ Κωὸς ἄων,
Σίζει δ' ταῖς ῥίνεσι, κινεῖ δ' ἅτα,
Οὐδὲν τέρας πόδων ἄτον. Vid. *Athen.* Δειπνοσοφ. l. 10. sub Principio. *Josua Barnes.*

" Εἶναι,

778. Θυρεῖς πήκασ⟨Θ⟩) ἀπειλάζων εἰς ἄλλότριον πένθ⟨Θ⟩· ἐνόμιζε γὰρ ἔτι, ὅτι ξένη ὢν ὁ ἀποθανεῖται.

780. Τὰ θνητὰ) ἐκ ἐυλόγως τὸν Ἡρακλέα εἰσήγαγε φιλοσοφοῦντα ἐν μέθῃ, ὃν ἔδει καὶ ἄλλως φιλοσοφοῦντος διαπαίζειν.

795. Τυχὰς) γεγράφεται πύλας, ἵν' ᾖ ὑπερβὰς τὰς πύλας. εἰ δὲ τύχας, καταφρονήσας.

798. Πίτυλ⟨Θ⟩) μεταστήσει σε τοῦ κλαίειν. πίτυλ⟨Θ⟩ δὲ ἡ σωφρονοῦσα φορὰ τοῦ πετηείου.

801. Ὡς γ' ἐμοὶ) ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται κείνου. ἐπισάμεθα ταῦτα, ἀφ' ὧν παιδευτέον τὰ τοιαῦτα. ἃ νῦν δὲ πράσσομεν τοιαῦτα.

Δεσπότης ἐφύσατο) ἔδει τεθνηκέναι, εἰ μὴ ὁ σὸς με δεσπότης ἐφύσατο. Ὀθνείως ἐυπαθεῖν ἔοικεν, ὡς ξένα νεκρά.

Ἦ κἀρτα μὴ τοι) ἐκ ἰδίᾳ ξένη, ἀλλὰ πανοικεία.

"Εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐφρόνως φρενί.
Σὺ δ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν,
Στυγνῷ προσώπῳ καὶ σεσωφρονισμένῳ
Δέχῃ, θυρεῖα πήματ⟨Θ⟩ ἀμπλάκων ἔχων
Δεῦρ' ἦλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερ⟨Θ⟩ ᾖς.
Τὰ θνητὰ πράγματ' οἶσθας, ἣν ἔχῃ φύσιν;
Οἴμοι μᾶ Δί'· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεται,
Κἀκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται,
Τὼ αὔριον μέλλουσθ' εἰ βιώσεται.
Τὸ τῆς τύχης γὰ ἄφαντες, οἵ τε πρόσθεν,
Κᾄτ' ἀ διδακτὸν, οὐ' ἁλίσκετ' τέχνῃ.
Ταῦτ' ἐν ἀκούσας, καὶ μαθὰν ἐμοῦ πάρα,
Εὐφραινε σαυτὸν, πῖνε· τὸν καθ' ἡμέραν
Βίον, λογίζου σόν· τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης.
Τίμα δ' ἀεὶ τὼ πλεῖστον ἡδίστω θεῶν
Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰ ἥ θεός.
Τὼ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πειθοῦ λόγοις
Ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
Οἴμοι μοί· ἔκαν τὼ ἄγαν λύπαν ἀφείς,
Πίῃς μεθ' ἡμῶν, τάσδ' ὑφεδρὰν τύχας,
Στεφάνοις πυκασθείς· καὶ σάφ' οἶδ', ὅθ' ἕνεκα
Τῶ νῦν σκυθρωπᾶ καὶ ξυνεσταλ⟨Θ⟩ φρενῶν
Μεθορμιεῖ σε πίτυλ⟨Θ⟩ ἐμπεσὼν σκύφῳ.
"Ονπερ γὰ θνητὸς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών,
Ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ σωφρονοῦσιν
"Απασιν ἔδοξεν, ὥς γ' ἐμοὶ κρῖναι κρατῇ,
Ὁ βί⟨Θ⟩ ἀληθῶς ὁ βί⟨Θ⟩, ἀλλὰ συμφορά.
Ἐπισάμεθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
Οὐχ ἅια κώμου καὶ γέλω⟨Τ⟩ ἄξια.
Ἡρ. Γυνὴ θυρᾶ⟨Θ⟩ ἡ θανοῦσα· μὴ λίαν
Πένθει, δόμων γὰ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
Θε. Τί ζῶσιν; ὁ κάκιστα τἀν δόμοις κακά.
Ηρ. Εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐφύσατο.
Θε. "Αγαν γ' ἐκεῖνός ἐς' ἄγαν φιλόξεν⟨Θ⟩.
Ηρ. Οὔκουν· ὀθνείᾳ γὰ ἕνεκ' ἐυ παίσχει νεκρῷ.
Θε. Ἦ κἀρτα μὴ τι καὶ λίαν γ' οἰκεῖ⟨Θ⟩ ἦν.
Ηρ. Μῶν ξυμφορὰν τιν' ὄσμη ἐκ ἔφερέ μοι;
Θε. Χαίρων ἴθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.

"Adesse, verùm excipere eos decet animo comi.
Tu verò amicum virum heri tui præsentem cernens,
Tristi vultu, & contractis superciliis
Excipis, externi mali curam gerens.
Huc accede, tradam præcepta; ut fias sapientior.
Scis quam naturam res mortalium habeant?
Puto te adhuc nescire: unde enim didicisses? itaque ex me audi.
"Omnes homines debent mori;
"Et nemo mortalium est, qui sciat,
"An sit victurus in crastinum diem futurum.
"Cursus enim fortunæ incertus est, quò evadat,
"Neque dici potest, neque arte ulla deprehenditur.
"Hæc igitur cum audiveris & didiceris ex me,
"Exhilara teipsum, bibe, quotidianam
"Vitam, tuam ducas esse, reliqua verò fortunæ.
"Cole etiam plurimum suavissimam dearum
"Venerem mortalibus, comis enim est hæc dea.
"Reliqua verò hæc omitte, & obtempera verbis
"Meis, si modò videor tibi rectè præcipere:
Id quod certe puto. Itaque magnam mœstitiam omittens,
Bibe nobiscum, superans contemnendo præsentem calamitatem,
Coronis ornatus: & certò scio, quòd pro
Illâ nunc tristi & contractâ mente,
Ad aliù portù deducet te strepitus poc. incides, i.e. libera cõpotatio.
"Cum simus autem mortales, decet nos mortalia sapere:
"Tristibus enim & austeris
"Omnibus est (si me utantur judice)
"Vita, non revera vita, sed calamitas.
Ser. Scimus hæc: nunc autem rem gerimus,
Quæ comessatione & risu non est digna.
Her. Mulier mortua, est alienigena, nè igitur nimium
Lugeas, domini enim hujus domûs vivunt.
Ser. Quid vivunt; nondum scis mala, quæ sunt in ædibus.
Her. Nisi tuus dominus fefellit me.
Ser. Nimium ille, nimium est amans hospitum.
Her. Nequaquâ: propter peregrinũ enim cadaver benè rem gerit.
Ser. Imò verò profectò cadaver hoc valdè & nimis domest. erat.
Her. An igitur calamitatem aliquâ domesticam ille non dixit mihi?
Ser. Tu lætus abi: nobis curæ sunt mala dominorum.

ANNOTATIONES.

V. 783. Κἀκ ἔστι θνητῶν) Hæc ita expressit *Horatius* Carm. l. 4. Od. 7.

Quis scit, an adjiciant hodiernæ crastina summæ
Tempora Dii Superi?

V. 785. Τὸ τῆς τύχης) Idem *Horatius* & hæc expressit Carm. l. 3. Od. 29.

Prudens futuri Temporis exitum
Caliginosa Nocte premit Deus; &c.

Item, *Quid sit futurum Cras, fuge quærere; &*
Quem sors dierum cunque dabit, lucro
Adpone, nec dulces Amores
sperne, &c.

V. 795. Τύχας) alias πύλας. Vid. *Schol.* sed mihi non omnino placet; licet in Codice *Heinsio-Scaligeriano* quoque ita notetur & v. 829. digito notetur, quasi conferendi gratiâ: Versu enim prædicto aperte de limine supergrediendo loquitur Poeta. Hic verò in eodem nunc erat, Conclavi, ubi *Hercules* discubuit: quanquâ fortè è longe staret ad fores; ut legenti facile apparebit. *J. Barnes.*

V. 796. Οὗ ἕνεκα) De hoc *Attico* Pleonasmo τοῦ ὅτι Vid. ad Fragment. in *Danae* v. 20.

V. 798. Πίτυλ⟨Θ⟩ σκύφῳ) quid sit πίτυλ⟨Θ⟩ Vide quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 307. μεθορμιεῖ autem pro ἐυδιάθετον ποιήσῃ, Metaphora à Navibus in Portum deductis, ubi quiescunt. *Josua Barnes.*

V. 802. Ὁ βί⟨Θ⟩ ἀληθῶς ὁ βί⟨Θ⟩, ἀλλὰ ξυμφορά.) Huc refer illud *Martialis* l. 6. Epigr. 70.

At nostri bene computentur anni;
Et quantum tetricæ tulêre Febres,
Aut Languor gravis, aut mali Dolores,
A vitâ meliore separentur:
Infantes sumus & Senes videmur.
Ætatem Priamique Nestoriſque
Longam qui putat esse, Martiane,
Multum decipiturque fallituruque.
Non est Vivere, sed Valere, Vita.

Item *Senecæ* Epist. 99. *Ex hoc tam exiguo temporis Spacio, quod ætatem vocamus humanam, quantum Lacrymæ, quantum sollicitudines occupant, quantum Mors, antequam veniat, optata; quantum Valetudo, quantum Timor, quantum Teneri, aut Rudes, aut Inutiles Anni? Dimidium ex hoc edormitur. Adjice Labores, Luctus, Pericula; & intelliges, etiam in longissimâ Vitâ minimum esse quod Vivitur. Josua Barnes.*

Ηρ. Ὁ

Ηρ. Ὀσ' ἐξ ἀγαθῶν πημάτων ἄρχῃ λόγος.
Θε. Οὐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠθύμουν ὁρῶν.
Ηρ. Ἀλλ' ἦ πέπονθα δεινὰ τοὐξένων ἐμοῦ.
Θε. Οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους·
Πένθος γὰρ ἡμῖν ἔξι, καὶ κυρεῖν βλέπω σε,
Μελαμπέπλους στολμούς τε. Η. Τίς δ' ὁ καταθανών;
Μῶν ἢ τέκνων τις φροῦδος, ἢ γέρων πατήρ;
Θε. Γυνὴ μέν ἦν ὄλωλεν Ἄδμήτου, ξένε.
Ηρ. Τί φῄς; ἔπειτα δῆτά μ' * ὠξενίζετε; * al. ἐξενίζετο.
Θε. Ἠιδεῖτο γάρ σε πρόσθ' ἀπώσασθαι δόμων.
Ηρ. Ὦ δύστηνε, οἵας ἤμπλακες ξυμφορᾶς.
Θε. Ἀπωλόμεθα πάντες, οὐ κείνη μόνη.
Ηρ. Ἀλλ' ἠθύμουν μέν, ὄμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν,
Κυρεῖν τε, καὶ προσώπου· ἀλλ' ἔπειθέ με
Λέγων δυραῖον κῶδυ ἐς τάφον φέρειν.
Βίᾳ δ' ἐμοῦ τάδ' ἔσβαλον πύλας,
Ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις,
Πρόσουν θ' ὅτ', ἀπεκόμιζον, κρᾶτα
Στεφάνοις πυκασθείς· ἀλλὰ σοὶ, τὸ μὴ φρέσαι,
Κακῶ τοσούτου δώματος προκειμένου.
Πῆ καί σφε δαίμων; ποῦ νιν εὑρήσω μολών;
Θε. Ὀρθὴν πρὸς οἶμον, ἦ πὶ Λάρισαν φέρει,
Τύμβον κατ' ὀφθὲν ξεστὸν ἐκ προσαστίου.
Ηρ. Ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία, ψυχή τ' ἐμή,
Νῦν δεῖξον, οἷ παῖδά σ' ἡ Τιρυνθία
Ἠλεκτρυωνὸς γείνατ' Ἀλκμήνη Διί.
Δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσ' ἀρτίως
Γυναῖκα, κεἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον
Ἄλκηστιν, Ἀδμήτῳ δ' ὑπουργῆσαι χάριν.
Ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελαμπεπλον νεκρῶν,
Θάνατον φυλάξω, κἄν νιν εὑρήσῳ δοκῶ,
Πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
Κἄμπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας σθένει
Μάρψω, κύκλῳ δ' ὑπ βραχίοσιν χερῶν ἐμᾶν,
Οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
Μοχθοῦντα πλευραῖς, πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθεῖν.
Ἢν δ' ὧν ἁρπάσῃ τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
Πρὸς αἱματηρὸν πέλανον, εἶμι τὴν κάτω,
Κόρης, ἀνακτόρους τ' εἰς αὐλίους δόμους,
Αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἁλώσιμον
Ἄλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένῃ,
Ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,
Καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ * πεπληγμένος·
Ἐκρυπτε δ' ὧν ἡμᾶς, αἰδεσθεὶς ἐμέ. * al. πεπλεγμένος.
Τίς τῆσδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;

Her. Hic sermo non externorum malorum est initium.
Ser. Haud enim tunc tristarer videns te convivantem.
Her. At profectò gravem injuriam accepi ab hospitibus meis.
Ser. Non enì *in has* ædes opportunè venisti, ut *te nunc* exciperem;
Nos enim fumus in luctu, & rasuram vides,
Et nigras vestes. *Her.* Quis ergo est mortuus?
Num aliquis liberorum, an senex pater mortuus est?
Ser. Imò verò conjunx Admeti periit, ô hospes.
Her. Quid ais? & nihilominùs tamen me hospitio excepistis?
Ser. Verebatur enim te repellere ab hâc domo.
Her. O miser, qualem amisisti conjugem?
Ser. Periimus omnes, non illa tantum.
Her. At sensi quidem, videns oculos lacrymantes,
Et rasuram, & faciem: sed persuasit mihi
Dicens se peregrinum funus ad sepulturam prosequi.
Invito autem animo his superatis foribus, *i.e. ædes ingressus*,
Bibi in domo viri hospitalis,
In hâc fortunâ versantis, & commessatus sum, caput
Coronis redimitus. Sed tua culpa est, quòd non cixisti.
Proposito tanto malo *vestræ* domui.
Ubi eam sepelivit? ubi inveniam eam vadens?
Ser. Rectâ viâ, quæ ducit Larissam,
Videbis tumulum politum extra suburbium.
Her. O cor, quod multa sustinuit, & ô mea anima,
Nunc ostende, qualem te filium Tirynthia
Alcmena Electryonis filia Jovi genuerit.
Oportet enim me *nunc* servare recens mortuam
Mulierem, & restituere in hanc domum
Alcestin, Admetóque gratiam referre.
Profectus igitur mortuorum regem atris indutum peplis,
Orcum observabo, & spero me inventurum ipsum,
Bibentem apud tumulū de victimarum mactatarum sanguine.
Et si insidiis illi ttructis ex *meâ* sede properans
Eum corripiam, & undique complexus premam meis manibus,
Nullus est, qui mihi ipsum eripiat
Certantem lateribus, priusquam mulierem mihi dimiserit.
Si verò hâc præda frustratus fuero, & *Orcus* non venerit
Ad cruentam molam, descendam ad inferos,
In obscuram domum Proserpinæ & Plutonis,
Et postulabo: & confido me reducturum esse suum
Alcestin, ut tradam eam in manus mei hospitis,
Qui me excepit hospitio, nec abegit,
Quamvis esset gravi calamitate percussus *vel* implicitus:
Sed occultavit *suum luctum* excelso animo, venerans me.
Quis ex omnibus Thessalis magis est isto hospitalis?

817. Οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι) οὐκ ἐν δέοντι ἦλθες κωμῶν.

Σχέτλιε) ἄθλιε Ἄδμητε. Δακρυρροοῦν) τῶ Ἄδμήτε ἰδὼν τὸ ὄμμα δάκρυσι βρύον.

Βίᾳ δ' ἐμοῦ) βιασθεὶς ὑπ' ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἐκείνε πρόσσονθ' ὅτ', ἀπυχόντ'. Ἀλλὰ σοὶ τὸ μὴ φρέσαι) ἀλλὰ τῦτο σὸν ἁμάρτημα τὸ μὴ εἰπεῖν ἀληθὲς ἐπὶ τῶ δαίποντι τῶ Ἀδμήτε.

Πῆ νιν) ὀρθὴν βαδίζων πρὸ ὁδόν.

843. Μελαμπεπλον) εἰδωλοποιεῖται μελαίνας πέπλους ἔχων ὁ Θάνατος.

Πίνοντα τύμβε) προσδοκῶ αὐτὸν εὑρεῖν πλησίον τε τύμβε πίνοντα ἅμα προσφαγμάτων.

Περιβάλων) καὶ περιβάλων αὐτῶ κύκλον.

Μοχθοῦντα πλευρὰ) καὶ πλευρὰν μοχθοῦντα, ἐὰν ὑπ μὴ σύρω αὐτὸν πλησίον τε τάφε πίνοντα τὸ αἷμα, εἰς τοὺς δόμους τῆς Κόρης, καὶ τῶ βασιλέως πάντων Πλούτωνος εἶμι.

Πέλανον) τὴν ῥύσιν τε αἵματος. τὸν πέλανον ὑπ, ἐπὶ τῆς θυσίας φησί.

Ἐκρυπτε δ' ὧν) τὸ πένθος ἔκρυπτε.

ANNOTATIONES.

V. 817. Οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμους, Πίνθος γὰρ ἡμῖν) Videtur Poeta sibi contradicere, quum *Medæ.* v. 190. Dixit Lyram & Carmina luctui magis accommoda, quàm conviviis, hæc enim etiam sine illis læta satis & festiva; Dolores autem magis egere tali solamine. Sed utraque res suos habet defensores, nec sibi contradicit; sed aliud fieri fatetur, aliud se velle ait, & ipse aliàs elegantèr affirmat, quòd de rebus singulis diversos sermones facilè potest ingeniosus Homo instituere;

Ἐκ παντὸς ἂν τις πρᾶγματος δικαίως λόγων
Ἀρχὴν θείτ' ἂν, εἰ λέγειν εἰη σοφός.

Quare *Joachimus Camerarius* frustrà se exercet, at doctè tamen; dum harum diversarum opinionum causam subtiliter quærit. Vid. quæ Nos ad locum *Medææ* suprà citatum. *Josua Barnes.*

V. 835. Ὀρθὴν παρ' οἶμον--τύμβον κατόψει) Ità *Varro Romanorum* doctissimus, de Ling. Latin. l. 4. *Monimenta, quæ in sepulchris; & ideò secundùm Viam quo prætereuntes admoneant & se fuisse & illos esse Mortales.* Vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1181. *Josua Barnes.*

Τίς

859. Τοίνυν ἂν ἔρει) καὶ ἂν εἴποι με ἀγνώμονα ξένον, ἢ ἀχάριστον, καὶ ἀνωφελῆ.

Τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ, κακὸν
Εὐεργετῆσαι φῶτα, γλυκὺν γεγώς.

Ἀνάπαιστοι.

Ἰὼ συναὶ προσόδοι) ἀντὶ τῆς εἰσόδοι. ἔρχεται ὁ Ἄδμητος τὸν τύμβον, καὶ ὑπολαμβάνει εἰσιέναι.

Ad. Ἰώ, ἰώ. Στυγεραὶ προσόδοι, συναὶ θ' ὁμῶς
Χήρων μελάθρων. ἰὼ μοι· αἰαῖ, αἰαῖ.
Ποῖ βῶ; πῇ τῶν; τί λέγω; τί δὴ μή;
Πῶς ἂν ὀλοίμαν;
Ἦ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.

Ζηλῶ) μακαρίζω.

Ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔρασμαι,
Κεῦθ' ὑπὸ δωμῶ δώματα ναίειν.
Οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
Οὔτ' ὀπὶ γαίας πόδα πεζεύων.

Ὤμηστον) ἐπίφθονον. τὸν γὰρ ζῆν φασὶν ὠμηστὸν αὐτὸν γεγονέναι τῷ Ἄλκηστιν. ἀντὶ γὰρ αὐτῆς δέδοται τῷ ᾅδῃ.

Τοῖον ὠμηστόν μ' ἀποσυλήσας
Ἅιδῃ Θάνατος προέδωκεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Χο. 1 Πρόβα, πρόβα· βᾶσι κοὐθ' οἰκῶν. Α. Αἰαῖ.
Ch. 1 Procede, procede. Abi in latebras ædium. Ad. æ, æ.

Χο. 2 Πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. Ἄδ. Ἔ, ἔ.
Ch. 2 Passus es digna lamentis. Ad. heu, heu!

Χο. 3 Δι' ὀδυνᾶς ἔβας, σάφ' οἶδα. Ad. φεῦ, φεῦ.
Ch. 3 Es in dolore, bene scio. Ad. heu, heu!

Χο. 4 Τὰν νέρθεν οὐδὲν ὠφελεῖς. Α. Ἰώ μοι, μοι.
Ch. 4 Nihil tamen juvas mortuam. Ad. hei mihi, mihi!

Χο. 5 Τὸ μή ποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
6 Πρόσωπον ἄντα, λυπηρόν.

Ch. 5 Non amplius intueri charæ conjugis
6 Vultum coràm, triste est.

Ἀνάπαιστοι.

Admetus.

Ἐμνησας) τοῦτό με ὑπέμνησας, ὅ μου τὰς φρένας ἐλύπησε.

Ad. Ἐμνησας, ὅ μου φρένας ἦλκωσεν.
" Τί δ' ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἀμβρτεῖν
" Πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας,
Ὤφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
" Ζηλῶ δ' ἀγάμους, ἀτέκνους τε βροτῶν.
Ψυχῇ γὰρ μιᾷ τῇσδ' ὑποφόρῳ,
Μέτριον ἄχθος.
Παίδων δ' νόσους, καὶ νυμφιδίους
Εὐνὰς θανάτοις κεραϊζομένας,
Οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἄξυνον ἀτέκνοις.

Ἀμβρτεῖν) ἁμαρτεῖν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀμβρτάνειν τὸν σκοπόν.

Ὤφελον) ἐυχῆς σημαντικόν.

Ἐξὸν ἀτέκνους) ἐξὸν εἶναι καὶ ἀγάμους καὶ ἀτέκνους.

" Memini sti illius rei, quæ sauciavit meum animum.
" Quod enì homini majus malum accidere potest, quàm amittere
" Charam conjugem? utinam nunquam uxore ductâ,
Habitâssem cum hâc istâs ædes.
" Felices duco cælibes & sine liberis mortales.
Pro unâ verò animâ hâc dolore,
Mediocre est onus.
Liberorum autem morbos & nuptiales
Lectos morte vastatos,
Intolerabile est aspicere; cùm liceat sine liberis
Et sine conjuge semper vivere.

Ἀντιστροφὴ ά.

Antistrophe 1.

Χο. 1 Τύχα, τύχα δυσπάλαιστος ἥκει. Ἄδ. αἰαῖ, αἰαῖ.
Ch. 1 Fatum, fatum ineluctabile venit. Ad. Heu, heu!

Χο. 2 Πέρας δ' οὐδὲν πιθεὶς ἀλγέων. Ἄδ. ἔ, ἔ.
Ch. 2 Nullum verò finem facis dolorum. Ad. heu, heu!

Χο. 3 Βαρέα μὲν φέρειν· ὅμως δὲ-- Ἄδ. φεῦ, φεῦ.
Ch. 3 Tristia quidem sunt hæc latu: sed tamen-- Ad. Heu, heu!

Χο. 4 Τλᾶθ'· ὃ σὺ πρῶτος ὤλεσας-- Α. ἰώ μοι μοι.
Ch. 4 Perfer non enim tu primus amisisti-- Ad. Hei mihi, mihi!

Βαρέα μὲν) ἀμὺ πέπονθας. βαρέα ὄζειν, ὅμως φέρε αὐτά.

Ὅμως δὲ) φερεζήλωτον τλᾶθι· καὶ φεῦ, φεῦ διὰ μέσου. ὡσαύτως

Οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας) πῶς ἄλοχον λέγει. Οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκας καὶ ἰὼ μοι μοι διὰ μέσου.

Χο. 5 Γυναῖκα. " Συμφορὰ δ' ἑτέρᾳ ἑτέρα
" 6 Πιέζει φανεῖσα θανοῦσι.

Conjugem: " alios enim alia calamitas
" 6 Premit apparens, mortales.

Ἀνάπαιστοι.

Admetus.

Ἄδ. Ὦ μακρὰ πένθη, λυπαί τε φίλων
Τῶν ὑπὸ γᾶν· Τί μ' ἐκώλυσας
Ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην,
Καὶ μέτ' ἐκείνης τῆς μέγ' ἀρίστης
Κεῖσθαι φθίμενον;

O longi luctus & ô dolores propter amicos,
Qui sunt sub terrâ! Cur prohibuisti, ô Chore,
Nè me projicerem in cavam sepulcri fossam,
Et cum illâ longè præstantissimâ fœminâ
Jacerem mortuus?

ANNOTATIONES.

V. 872. Πρόβα &c.) Hæc omnia lamenta sunt, ut ego notavi, *Admeti*; cætera Chori: Et ita suâ manu *Duportus* rectè notavit; & ante illum Liber *Heinsio-Scaligerianus*.

V. 878. Ἤμνησας) Referuntur hæc ad v. 875. τὰν νέρθεν οὐδὲν ὠφελεῖς, & ad v. 876. Τὸ μὴ ποτ' εἰσιδεῖν σὴν ἄλοχον λυπηρόν. Ita *Solonem* locutum aiunt, Περὶ τῶν εἱπόντα, Ἀλλ' οὐδὲν ἀνύτθεις (διακρύων τὸν παῖδα τεθνηκότα) δι' αὐτὸ ὃ τοῦτο διακύσω, ὅτι οὐδὲν ἀνόητα. *Diogenes Laert.* in *Solone*. *Josua Barnes*.

V. 887. Ἐξὸν ἀτέκνους) aliàs ἀτέκνους & ἀγάμους *Scholiast*. De voce ἐξὸν absolutè sumptâ. Vide quæ Nos ad *Medæ*. v. 448.

Δύο

Δύο γὰρ ἀντὶ μιᾶς ᾅδης ψυχὰς
Τὰς προσπάτας γε συνέσχεν ὁμῶ,
Χθονίαν λίμνην διαβάντι.

Στροφὴ β'.

Χο. 1 Ἐμοί τις ἦν ἐν ἡδονῇ,
2 Ὦ κόρᾳ ἀξιόθρηνε.
3 Ὤικητ' ἐν δόμοισι
4 Μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
5 Ἔφερε κακὸν
6 Ἄλις, ἄτεκνος ὤν,
7 Πολιὰς δὴ χαίτας,
8 Ἤδη θεοπετὴς ὤν,
9 Βιότου τε πρόσω.

Ἀνάπαυσοι.

Ἀδ. Ὦ χῆνες δόμων, πῶς εἰσέλθω;
Πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτουσ';
Δαίμονος; οἴμοι, πολὺ γὰρ τὸ μέσον.
Τότε μὲν πολίταις σὺν Πηλιάσιν,
Σὺν' ὑμεναίοις ἔγειρον ἔσω,
Φίλιαν ἀλόχου χέρα βαστάζων,
Πολυάχητος δ' εἵπετο κῶμος,
Τὼ τε θανοῦσαν, κἄμ' ὀλβίζων.
Ὡς εὐπαρείδαι, κἄτ' ἀμφοτέρων
Ὄντες ἀρίστων, σύζυγες εἰμί.
Νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος,
Λευκοῖς τε πέπλοις μέλανες στολμοί,
Πέμπουσί μ' ἔσω,
Λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

Ἀντιστροφὴ β'.

Χο. 1 Παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον
2 Ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τί-
3 δ' ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
4 Βίοτον, καὶ ψυχάν.
5 Ἔθανε δάμαρ,
6 Ἔλιπε φιλίαν·
7 Τί νέον τόδε; πολλοὺς
8 Ἤδη προὔλυσε
9 Θάνατος δάμαρτος.

Ἰαμβοί.

Ἀδ. Φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον
Τῆς μὲν νομίζω, καίπερ ἡ δοκοῦσ' ὅμως.
Τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἅψεταί ποτε,
Πολλῶν δ' μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο.
Ἐγὼ δ', ὃν ἐχρὴ ζῆν, προεὶς τὸ μὴ πρόσιμον,
Λυπρὸν διάξω βίοτον, ἄρτι μαθὼν.
Πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσίδους ἀνέξομαι;
Τίν' ἂν προσεῖπον; τοῦ δ' προσρηθεὶς ὕπο,
Τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέψομαι;
Ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία,
Γυναικὸς οὐνὰς οὖσ' ἂν εἰσίδω κενάς,

Duas enim animas prò unâ Plutò
Conjunxisset simul fidelissimas,
Transgressas paludem internam.

Strophe 2.

Ch. 1 Mihi quidam erat cognatus,
2 Cui filius lamentatione dignus
3 Perstit in ædibus
4 Unicus: sed tamen
5 Ferebat *hoc* malum
6 Moderatè, quamvis esset sine liberis,
7 Canas ad comas
8 Jam præceps existens,
9 Et ætate provectâ.

Admetus.

O facies ædium, quomodo ingrediar?
Quomodo verò habitabo mutatâ
Fortunâ? Hei mihi: magnum enim *est* discrimen.
Tunc enim cum tedis ex monte Pelio lectis,
Et cum cantu intrò ibam,
Charæ conjugis manum tenens:
Perstrepénsque carmine sequebatur sodalium cœtus,
Illam, quæ jam est mortua & me, beatos esse prædicans;
Quòd nobiles, & utrinque
Ex nobilissimo genere conjuges essemus:
Nunc autem lamentatio hymenæo contraria,
Et pro candidis vestibus atræ vestes
Me deducunt intrò
In desertum thalami cubile.

Antistrophe 2.

Ch. 1 Ad prosperam tibi sortem
2 Venit nondum experto mala
3 Hic dolor: sed servâsti
4 Vitam *tuam* & animam.
5 Obiit uxor,
6 Reliquit amorem;
7 Quid novi hoc *est*? Multos *enim alios*
8 Jam spoliavit
9 Mors uxore.

Admetus.

O amici, conjugis fortunam beatiorem
Meâ esse duco: quamvis *autem* hoc non videatur, tamen *sic est*
Hanc enim nullus dolor attinget posthàc,
Et cum magnâ gloriâ liberata est à multis doloribus.
Ego verò, quem non oportebat vivere prætergressus fatum,
Nunc primùm discens, tristem degam vitam.
Quomodo enim sustinebo ingressum hujus domûs?
Quem compellaturus? & à quo compellatus,
Jucundum habebo ingressum? quò me vertam?
Solitudo enim quæ intus *est*, perdet me,
Uxore vacuos quum aspiciam lectos,

902. [Χθονίαν λίμναν) ἡ Σπύρα δηλονότι. καὶ Σοφοκλῆς, πάγκοινον λίμνην κλῄει. Χθονίαν δέ, ἀντὶ τοῦ, ὑποχθονίαν. Διαβάντε) διαβάσας ἔδει εἰπεῖν· Πρὸς τὸ σημαινόμενον. Καὶ Ὅμηρος ἀεὶ Ἥρας καὶ Ποσειδῶνος, † τὼ βάτην πεζὼ σὺν λαῷ ἰθυμάθ' ὁμοίω.]

† *Iliad.* i. v. 778.

905. Μονόπους) ἐντεῦθεν ὁ χορὸς ἀπήντησεν Ἀδμήτῳ θεισσῶς ὑπὸ γυναικὸς χειλαδάζοντι, εἰπών, ὅτι οὐδέ πνα ἦλθ' αὐτῷ ὁπαδεῖον, ὃς μονωθῇ ὑὸν ὀλέσας, ῥᾳδίως ἔφερεν, καὶ πάνυ συμβοσκέρων καὶ παντελῶς ἄτεκνος ὤν. Ἀλλ' εἰδίως τὸ ἄλις τέτακεν ὅτι τῷ μετρίως· ἔφερε τὸ κακὸν μετρίως, καίτοι ἄτεκνος ὤν.

911. Βιότου τε πρόσω) ἤδη θεοπενθικῶς ὅτι τὰς πολιὰς χαίτας, καὶ πρόσω τοῦ βίου ὤν, ὃ δεῖν ἤδη προσεδεήκως τῆς ἡλικίας.

914. Τὸ μέσον) τὸ διάφορον τῆς νῦν τύχης καὶ τῆς παλαιᾶς.

918. Πολυάχητος) ὁ Χορὸς ἐπιδαλάμιον ὕμνον ᾀδόντων, οἱ ὑμέναιον λέγοντες. Εὐπαλείδαι ὄντες) ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων εὐπαλείδαι.

926. Παρ' εὐτυχῆ σοι) ἀντὶ τοῦ τὸν εὐτυχῆ σοι πότμον τοῦτο τὸ ἄλγος ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῦντί σοι τοῦτο συμπέπτωκεν.

958. Στυγεῖ δὲ πᾶν τὸ τεκόντας) δι' ὧν ὕ-
ζεισεν αὐτὸς τὸν πα-
τέρα.

962. Ἐγὼ δὲ διὰ μέσας) ὁ ποιητὴς διὰ
τὸ σεμνότυπον τῆς χορῆς,
βέλεται δεῖξαι, ὅσον
μετέχει τῆς παιδεύσε-
ως· καὶ τὸν μετέχον
ἐφορίσασα, οὐ ψεγο-
λόγησα, καὶ ὁμιλεῖ ἐ-
πὶ τούτῳ ἔχει, κρεῖσ-
σον ὑδὲν ἀνάγκας.
ἐπικρατέστερον, δυνα-
τώτερον. † Καὶ Ὅμηρος,
κρείσσων γὰρ βασιλεύς.

† *Iliad.* α'. v. 80.

968. Ὀρφεία κατέ-
γραψε) πρῶτος Ὀρ-
φεὺς μυήσεια θεῶν
ἐξεδόθωκεν, ὅθεν καὶ
Θρησκεία τὸ μυσή-
εἰον καλεῖται, ἀπὸ τοῦ
Θρᾳκὸς Ὀρφέως. καὶ
ἄλλως, καὶ ποιητὴς καὶ
μάντις ἦν ὁ Ὀρφεύς.
Φιλόχορος ἐν ἀ περὶ
Μαντικῆς, ἐκτίθησιν
αὐτοῦ ποιήματα ἔχοντα
ὕτως, ὅτοι ἀκουσθεὶς εἰμὶ
Θεοπροπίαις, ἃς ποτε
κατέγραψε σανίδας.
Ἀντιτεμὼν) μεταφορι-
κῶς ἀπὸ τῶν τὰς ῥίζας
τεμνόντων, καὶ ἐυεικόν-
των.

Καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι)
τοῦτο ἀναγκαιότατα
φέρει. καὶ γὰρ Ζεὺς
ὑποκειται τῷ τῆς ἀ-
ἀνάγκης ζυγῷ, ἀρ' ἧ
ἐπιτεύσει τινὸς. καὶ Ὅμη-
ρος. † ὃ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ἠδ' ἀπα-
τηλὸν, ἠδ' ἀτελεύτητον. ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

980. Καὶ τὸν ἐν Χα-
λυβεσι) Χάλυβες ἔθνος τῶ Πόντου, ἔνθα σιδηρᾶ μέταλλα εἰσί.

† *Iliad.* α'. v. 526.

Θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἵζε, καὶ κλῖν' ἑστόρεσε
Αὐχμηρὸν ὕδωρ· τέκνα δ' ἀμφὶ γόνασι
Πίπτοντα, κλαίει μητέρ· οἱ δ' ὀσσοπότην
Στένωσιν, οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
Τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με
Γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
Γυναικοπληθεῖς· ἐγὼ δ' ἐξανέξομαι
Λύσσαν δαμάρτου τῆς ἐμῆς ὁμιλίας.
Ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ, τάδε.
Ἰδοὺ τὸν αἰσχρῶς ζῶντ', ὃς σὸν ἔτλη θανεῖν,
Ἀλλ' ἦν ἔγημεν ἀντιδοὺς ἀψυχίᾳ,
Πέφευγε δώμους· καὶ τὸν ἀνδρ' εἶναι δοκεῖ,
Στυγεῖ δ' τέκνοις, αὐτὸς ἐθέλων
Θανεῖν· τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
Ἔξω· "τί μοι ζῆν δῆτα κώδιον φίλοι,
" Κακῶς κλύοντι, καὶ κακῶς πεπραγότι;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἐγὼ δὲ διὰ μέσας
" 2 Καὶ μεταρσίου ἦξα, καὶ
" 3 Πλεῖον ἀψάμενος λόγων,
" 4 Κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας
" 5 Εὗρον· οὐδέ τι φάρμακον
" 6 Θρῃσσαις ἐν σανίσι, τὰς
" 7 Ὀρφεία κατέγραψε
" 8 Γῆρυς· οὐδ' ὅσα Φοίβου
" 9 Ἀσκληπιάδαισιν ἔδωκε
" 10 Φάρμακα, πολυπόνοις
" 11 Ἀνθρώποις βροτοῖσι.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 *Μόνας δ' ἔστ' ὀλίγ' βωμοὺς
2 Ἐλθεῖν, ὅπα βρέτας ἔδας
3 Ἔστιν, ὑ σφαγίων κλύει.
4 Μή μοι, πότνια, μείζων
5 Ἔλθοις, ἢ τοπρὶν ἐν βίᾳ.
6 Καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι νοήσῃ,
7 Σοί σι τοῦτο τελοῦτᾷ.
8 Καὶ τὸν ἐν Χαλύβεσι
9 Δαμάζει σὺ βία σίδαρον.

* Ἀνάγκης καὶ Βίας ἱερὸν memorat, ἀφεῆπτον ἄ, *Pausan.* Corinth. fol. 48. lin. 17.

Sellásque in quibus sedebat, & in ædibus
Squalidum solum: *quum* liberi verò genubus
Accidentes, plorabunt matrem: alii verò dominam
Gement, qualem amiserint ex domo.
Res quidem domesticæ *sunt* tales: foris verò me
Nuptialia convivia Thessalorum agitabunt, & cœtus
Frequentes mulierum: non enim sustinebo
Aspicere conjugis meæ cœtaneas.
Quisquis verò mihi inimicus est, dicet hæc:
Vide illum turpiter viventem, qui non sustinuit mori,
Sed suam conjugem pro se abjiciens præ ignaviâ,
Effugit mortem: deinde tamen se virum esse putat, & *haberi cupit*,
Et odit parentes, cùm ipse non velit
Mori: talem famam præter reliqua mala
Habebo: quid igitur mihi vita diuturnior optanda *est*, amici,
Malè audienti: & malè rem gerenti?

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Cho. 1 Ego & per Musas,
" 2 Et sublimis, *i. e. per res sublimes*, cucurri, &
" 3 Plurimis volutatis libris,
" 4 Nihil Necessitate potentius
" 5 Inveni: nec ullum pharmacum *adversus hanc reperitur*
" 6 Thraciis in tabulis, quas, *i.e. in Thr. libris, quos*
" 7 Orphei conscripsit
" 8 Vox. Neq quæcunque Phœbus
" 9 Æsculapii posteris tradidit
" 10 Pharmaca, ærumnosis
" 11 Adversus *ærumnas* præbens mortalibus.

Antistrophe 1.

1 Solius verò *Necessitatis* nec adamas
2 Venire. nec *ad* simulachrum *hujus* Deæ
3 Licet *accedere*: non *enim* exaudit victimas, *nec iis flectitur.*
4 Nè mihi, veneranda, major
5 Venias, quàm prius in vitâ.
6 Etenim quicquid Jupiter annuerit *atque decreverit*,
7 Tecum hoc perficit.
8 Et quod apud Chalybes
9 Ferrum *nascitur*, domat tua vis.

ANNOTATIONES.

V. 948. Κλαίει) *Æmyl. Portus* mavult κλαῖε, quia ἐσίδῃ & σίνωνται sunt ejus modi. sed non mutationis ideo opus est. Hic enim est sensus, quum aspiciam &c. liberi autem intereà plorant, quumque famuli Dominam lugeant. Nonnulli tamen legunt σίνωνται quoque, & ita Liber *Heinsio-Scaligerianus.*

V. 962. Ἐγὼ δὲ διὰ Μέσας) Hic locus totus, *viz.* Prior *Strophe* & Antistrophe citatur à *Stobæo* in Excerpt. De Rerum Naturâ tit. viii. Non possum *Hugonis Grotii* elegantem hujus loci Versionem huc non adjicere,

Musarum sacra dum juga
Sublimi pede pervolo,
Discendique cupidine
Sermones varios sequor;
Nil visum Mihi fortius,
Quàm flectanda trabalibus
Clavis dura Necessitas.
Nil contra Medicamina
Prosunt, quæ Rhodopeïs
Inscripsit Tabulis sagax
Facundi manus Orphei:

Nil contra auxilii ferunt
Herbæ, quos docuit suum
Phœbi cura Machaonem,
Germanumque Machaonis,
Humanum miserans Genus.
Nullus tam rigidæ Deæ
Delubris aditus datur:
Non Altaria visere est:
Unam non prece supplice,
Non est vincere Victimis.
Ah! Tu nè gravior Mihi
Posthàc advenias, Precor,
Quàm Te sensimus hactenùs.
Tu perducis ad exitum
Quicquid Jupiter annuit:

* *Tu ferrum fine vi domas,*
Montes quod Chalybum creant:
Stat sententia · Nullus est
Decretis rigidis Pudor.

Vid. *Stobæi* Excerpta p. 126. Tit. 8. * *Vid. infra ad v.* 981.

V. 965. Ἀνάγκης) Ἀναγκαίαν τὴν χθονιὰν καὶ τῆς πάσης ὕλης ἀνακύκλησιν δηλοῖ ὁ σεφώτατος ποιητής. Vide Dr. *Jacobi Windet* de Vitâ Functorum Statu c. 2. *J. Barnes.*

V. 968. Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς) Videtur *Orpheus* Incantationum libros scripsisse primus & Morborum Remedia & Amuleta docuisse. Vid. *Scholiasten* ad *Hecub.* v. 1267. ubi hic locus laudatur. De *Orphei* quidem *Oraculo*, Vide *Julii Cæsaris Bulengeri* de Oraculis & Vatibus l. 1. c. 118. & c. 128. De *Orphei* autem Cantilenâ vid. quæ Nos suprà ad v. 357. Item ad *Iphig. Aul.* v. 1211. & *Cyclop.* v. 642. Ἀλλ' οἶδ' ἐπαοιδὼ Ὀρφέως ἀχθὼ πάνυ. *J. Barnes.*

V. 981. Δαμάζει σὺ βία) ita liber *Heinsio-Scaligerianus* & *Canterus* Novar. Lection. l. 4. c. 19. rectè, pro δαμάζεις ὑ βίᾳ. Tum verò Carmen illud *Grotii*, quod huic loco respondet, *viz. Tu ferrum fine vi domas*, quod priùs obtinebat, hoc modo licet proferre, *Ferrum vis tua perdomat. Josua Barnes.*

10 Οὐδὲ τις ἄποτόμυ
11 ΛήμαΓ' ἔξιν αἰδώς.

Στροφὴ β.

1 Καί σ' ἐν ἀφύκτοισι χεροῖν
2 Εἶλε θεὰ δεσμοῖς.
" 3 Τόλμα δ' · ὐ γὰρ ἀνά-
" 4 ξεις πότ' ἔνερθεν
" 5 Κλαίων τὰς φθιμένας ἄνω.
6 Καὶ θεῶν σκότοι φθίνυσι
7 Παῖδες ἐν θανάτῳ.
8 Φίλα μᾶ, ὅτ' ἦν γε μεθ' ἡμᾶς,
9 Φίλα δ' ἔτι κὴ θανοῦσα.
10 Γενναιοτάτῳ ὃ πασᾶν
11 Ἐζεύξω κλισίαις ἄκριτιν.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων
2 Χῶμα νομιζέσθω
3 ΤύμβΓ' σᾶς ἀλόχου ·
4 Θεοῖσι δ' ὁμοίως
5 Τιμάσθω σέβας ἐμπόροις ·
6 Καί τις δοχμίαν κέλευθον
7 Ἐκβαίνων, τόδ' ἐρεῖ,
8 Αὐτὰ ποτὲ σωθεῖσ' ἀνδρὸς,
9 Νῦν δ' ὄλβι μάκαιρα δαίμων,
10 Χαῖρ', ὦ πότνι', ἔν γ' ὄροις.
11 Τοιαί νιν προσερῶσι φῆμαι.

10 Nec ullus præfractæ
11 Menti ineſt pudor.

Strophe 2.

1 Et te, *Admete*, inevitabilibus manuum
2 Cepit *hæc* Dea vinculis.
" 3 Perdura tamen: non enī redu-
" 4 ces unquam ab Inferis
" 5 Flendo, defunctos, ad ſuperos.
6 Et Deorum nothi pereunt
7 Liberi morte.
8 Erat tum nobis chara, quando nobiſcum erat,
9 Etiam adhuc mortua nobis chara eſt.
10 Generoſiſſimam verò omnium
11 Adjunxiſti *tibi* ſociam tori *in* ædibus.

Antiſtrophe 2.

1 Nè verò mortuorum ut vitâ defunctorum
2 *Merus* agger exiſtimetur
3 Sepulcrum tuæ conjugis :
4 Diis at ſimiliter, *i.e. ut dii coli ſoleant*,
5 Colatur numen viatorum, *quod viatores adorent.*
6 Et aliquis obliquam viam
7 Vadens, hoc dicet :
8 Hæc quondam obiit pro viro;
9 Nunc verò eſt beata Dea.
10 Salve, ô veneranda, & bona des *nobis.*
11 Tales ipſam ſalutabunt voces.

985 990 995 1000 1005

Ἀποτόμυ λήματος) τῆ σκληρᾷ σε φρενὶ μαΓ'.

Καί σ' ἐν ἀφύκτοις) καὶ σοῦ ἂν περιγένοιτο ἡ ἀνάγκη, ὦ Ἄδμητε, ἐν ἀφύκτοις δεσμοῖς.

989. Καὶ θεῶν σκότοι) οἱ λαθραῖοι παῖδες ἐξ ἀδιαδουλήτων γάμων γιγνόμενοι. Ὅμηρος †σκότον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. τύτυς καὶ Ῥόδιοι μασχαλίσμους καλοῦσιν. Κρῆτες δὲ τοὺς ἀνήκεις σκοτίους λέγουσι.

996. Χῶμα νομιζέσθω) τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς νεκροῖς. ὅπου δὲ τύτο τὸν τάφον φησὶν, ὃς ἂ καθήσεται τύμβΓ', ἀλλὰ καὶ θεᾶς ναός.

Δοχμίαν κέλευθον) ἐν πλαγίᾳ τῆ τάφε πορεύομένΓ'.

† *Iliad.* ζ'. v. 24.

ANNOTATIONES.

V. 989. Φθίνυσι) Priorem habet brevē. De quâ re Vid. ſuprà ad v. 56.
V. 997. ΤύμβΓ') ita quidem *rectiſſimè* habet toties laudata *Aldi* editio; quod ſi *Canterus* & *Æmylius* probè conſiderâſſent, aut deſpectui non habuiſſent, non tot illi nugas de *νομίζεσθω* & *τύμβε* & *τύμβον* (ſi diis placet) neutrius generis & de *τὸ* ſubaudito fruſtra protuliſſent. *Heinſii* liber toties à me laudatus *τύμβΓ'* legit. Item *Duportus*. Eſt autem *Subjectum*, & *χῶμα prædicatum*; vel etiam per *Appoſitionem* fit. *Joſua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

HErcules, Alceſtide *ab* Orco *per vim ereptâ, & in Vitam reſtitutâ, ad Conjugem Regem ducit, Velo Faciei obducto*: *Ibi primò levitèr cum* Admeto *expoſtulat, quòd illum de fato Uxoris celaverit*: *Deinde fictis precibus & commento de Muliere, quæ illi in certaminis præmium ceſſerat, ejus fidem egregiè explorat*; *dum diù pro illâ hoſpitium illius impetrare conatur fruſtrà. Ipſam tandem Uxorem illi in manus dat, rémque, ut erat, narrat; ac proindè inſperato illum gaudio perfundit.*

ΧΟΡΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΑΔΜΗΤΟΣ.

Ἰαμβοί.

Χο. ΚΑΙ' μὼ ὅδ', ὡς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνΓ',
Ἄδμητε, πρὸς σὰν ἑστίαν πορεύεται.
Ηρ. " Φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
" Ἄδμητε, μεμφὰς δ' οὐκ ἔπι ἀπλάγχνοις ἔχειν,
" Σιγῶντ' · ἐγὼ γὰρ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν
Ἐγγὺς παρεστὼς, ἐξετάζεσθαι φίλΓ'.
Σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν
Γυναικός · ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,
Ὡς δὴ θυραίαν πήμαΓ' ἀμβλύν' ἔχων.

Ch. ATqui, ut videtur, hic Alcmenæ filius,
Admete, ad tuam domum venit.
Her. " Ad virum amicum liberè dicendum eſt,
" Admete, & non retinendæ reprehenſiones in pectore
" Tacitè : ego enim in tuis malis volebam
Huc accedens explorari amicus.
Tu verò non dixiſti propoſitum cadaver
Tuæ conjugis; ſed me excepiſti hoſpitio,
Tanquam curam habens alieni mali.

Μομφὰς δ' ἔχ' ὑπὸ) ἃ χρὴ τὸν φίλον τοῦ φίλυ ἀποκρύπτειν τὰς μέμψεις.

Ἐγγὺς παρεστὼς) ἐγγὺς παρεστὼς σῆ σὺν κακοῖν, ἄξιον ἐμαυτὸν ἐνόμιζον ἀειθμεῖσθαι ὡς φίλον.

1023. Πρόξα δ' ὃ μὴ τύχοιμι) παθὼν, ὃ μὴ γένοιτο τυχεῖν, ἐὰν δέ μοι συμβῇ ἀποθανεῖν, ὅσον μὴ γένοιτο, δίδωμί σε ταύτῃ θέλω.

Κἄστεψα κρᾶτα, κἠθεοῖς ἐσπεισάμην
Σπονδάς, ἐν οἴκοις δυσχόλοις τοῖσι σοῖς.
Καὶ μέμφομαι δή, μέμφομαι παθὼν τάδε·
Οὐ μὴν σέ λυπεῖν ἐν κακοῖσι βέλομαι.
Ὧν δ' ἕνεχ' ἥκω, δεῦρ' ἀποστρέψας πάλιν,
Λέξω. γυναῖκα τὴνδέ μοι σῶσαι λαβών,
Ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηικίους ἄγων
Ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.
Πρόξας δ', ὃ μὴ τύχοιμι, νοσήσαιμι γάρ,
Δίδωμι τὴνδε σοῖσι πρόσπολον δόμοις.
Πολλῶν γὰρ μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμάς.
Ἀγῶνα γάρ πάνδημον εὑρίσκω τινὰς
Τιθέντας ἀθληταῖσιν, ἄξιον πόνου.
Ὅθεν κομίζω τὴνδε, νικητήρια
Λαβών· τὰ μὲν γὰρ κῦφα τοῖς νικῶσιν, ἦν
Ἵππους ἄγωσαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα
Νικῶσι, πυγμὴ, κἠάλλη, βουφόρβια·
Γυνὴ δ' ἐμοὶ γ' αὐτοῖς εἵπετ'· ἐντυχόντι γὰρ,
Αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
Ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλλω γυναῖκα χρή.
Οὐ γὰρ κλῳπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβών
Ἥκω· χρήσῃ δ' ἣ κἀμοὶ σύ μ' αἰνέσῃς ἴσως.

Ad. Οὔτοι σ' ἀτίζων, ὦδ' ἐν αἰσχροῖσιν τιθείς,
Ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς αὐλίου τύχας·
Ἀλλ' ἄλλῳ ἄλλῃ τὸ τ' ἂν ἦν πρόσκειμον,
Εἴπερ πρὸς ἄλλου δώματ' ὡρμήθης ξένου·
Ἄλις δ' κλαίειν τἀμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
Γυναῖκα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαί σ', ἄναξ,
Ἄλλόν τιν', ὅστις μὴ πέπονθεν, οἷ' ἐγώ,
Σώζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν· πολλοὶ δέ σοι
Ξένοι Φεραίων· μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
Οὐκ ἂν δυναίμην τῶνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν,
Ἄδακρυς εἶναι· μή νοσοῦντί μοι νόσον
Προσθῇς· ἄλις γὰρ συμφορᾷ βαρυόμεθα.
Πῶς δ' τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
Νέα γὰρ ὡς, ἐώσπερ κόσμῳ τέρπῃ.
Πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσῃ στέγας;
Καὶ πῶς ἀκραιφνὴς, ἐν νέοις τραφομένη,
Ἔσῃ; "τὸν ἥδιστ', Ἡράκλεις, ὑ ῥᾴδιον
Εἴρηκ'· ἐγὼ δέ σε προμηθίαν ἔχω.
Ἡ τὴς θανόσης εἰς θαλάμους βύσας πρέφω;
Καὶ πῶς ἐπίσφρω τῇδε τῷ κείνης λέχει;
Διπλοῦν φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν

Πολλῶν γὰρ μόχθων) σὺν πολλῇ παλαιπωρίᾳ. Ἀγῶνα γὰρ) ἀνίπεται εἰς τὸν τῶν θανάτων ἀγῶνα, ὃν νικήσας ἀνήγαγε τῷ Ἄλκηστιν.

[Εὑρίσκω) ἀντὶ τοῦ εὗρηκα, ἐρεσσῶς ἀντὶ παρωχημένου.] Ἰησοῦς ὁ Βαρνεσίου.

Ἐντυχόντι μὲν) ἐπειδὴ ἔτυχον ἐκεῖσε, τὸ μὲν κερδαίνειν αὐτῷ, εὐκλεὲς ἡγησάμην. τὸ δ' ἐᾶσαι, αἰσχρόν.

1037. [* Οὔτοι σ' ἀτίζων) ἀτιμάζων· Καὶ Ὅμηρος † Ὃ πρῶτον μὲν ἀτίζων Ἔρχεται. καὶ Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικῶν δευτέρῳ, Ἀλλὰ Διὸς δείσασα δίκλιν ἰθεῖαν ἀτίσαι. Ὁ δὲ νέος] ἢ δὲ τοῦτο σὲ ἔκρυψα τὸ πάθος τῆς γυναικὸς, ἀτιμάσαι σὲ βουλόμενος. Ἄλις δὲ) ἀρκεῖ τὸ ἐμὲ κλαίειν τὸ ἐμὸν κακόν· τίς χρεία καὶ σὲ παρόντα; εἴ πως ἔστι δυνατὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν γυναῖκα, ἄλλον κέλευε λαβεῖν Θεσσαλῶν, ὅς τις οὐ πέπονθεν οἷα ἐγώ. Καὶ πῶς ἀκραιφνὴς) καὶ πῶς ἄφθορος ἀνδρῶν εἴη, ἐν νέοις τρεφομένη;

1055. Ἡ τὴς θανόσης) ἀλλ' ἐρεῖς, εἰς τὸν τῆς τεθνηκυίας θάλαμον εἰσφέρεις ταύτην. καὶ πῶς ἐκ ἀτοπον ἔσται; Ἐκ τε δημοτῶν) καὶ τῶν δήμου, καὶ τῆς γυναικός. ἀμφὶν διπλῆ μέμψις.

* Hæc inter Scholia inserui, ad astruendam lectionem τῷ ἀτίζων, quia malè priùs aderat ἀτιμάζων tam in Textu, quàm in Scholiis. Nec à Cantero notabatur; Scaliger tamen legit ἀτίζαν. Josua Barnes. † Iliad. υ. v. 666.

Et coronavi caput, & libavi diis.
Libationes in tuis ædibus adversâ fortunâ pressis. i. e. funestis.
Quamobrem de te jam conqueror hæc ab te passus:
Non tamen te volo contristare in malis.
Cujus verò rei causâ venio huc, reversus denuo
Dicam. Hanc mulierem serves mihi à me acceptam,
Donec adducens Thracios equos huc
Redeam, interfecto tyranno Bistonum
Si v. malè rem gesserit (ut averrant Dii: utinam enim redeam)
Do hanc ancillam tuæ familiæ.
Venit autem in meas manus cum multis laboribus.
Invenio enim aliquos publicum certamen
Ponentes athletis, dignum labore:
Unde abduco hanc, præmium victoriæ
Accipiens. Illis enim, qui in leviorib. certaminib. vincebant, licebat
Equos abducere. Illis verò, qui in gravioribus
Vincebant, scilicet in pugilatu & luctâ, armata, i.e. boves accipieb.
Mulier verò præterea sequebatur:
mihi verò casu hanc adepto,
Turpe fuisset gloriosum hoc lucrum negligere.
Verùm, ut dixi. tibi, oportet curæ esse hanc mulierem.
Non enim furto partam, sed cum honesto labore acceptam,
Venio adducens: tande v. & tu pro hoc dono me laudabis fortasse.
Ad. Neq; te contemnens, neq; inter homines turpes ac infames ponès,
Celavi meæ conjugis miseriæ calamitates:
Sed fuisset mihi dolor hic additus dolori,
Si ivisses ad alius hospitis ædes:
Satis enim mihi fuit hoc meum deplorare malum.
Mulierem verò, si quo modo licet; oro te, rex,
Alium aliquem, qui non sit passus qualia ego,
Servare jube, Thessalorum: multi verò tibi sunt
Hospites inter Pheræos: nè redigas mihi in memoriam mea mala.
Non possem, videns hanc in domo,
Sine lacrymis esse: nè dolenti mihi dolorem
Addas: satis enim meâ calamitate gravor.
In quâ parte ædium educabitur juvencula?
(Nam ut juvencula, veste & ornatu nitet)
Utrum igitur in virorum habitabit tectis?
Et quomodo pura, versans inter juvenes,
Erit? "non est facilè juvenes, ô Hercules,
"Coërcere: ego verò tui providam curam gero.
An alam eam, abdens in thalamum mortuæ?
Et quomodo admittam hanc in lectum illius?
Duplicem metuo reprehensionem, & ex civibus

ANNOTATIONES.

V. 1021. Θρηικίνε) Lego Θρηίκιος metri causâ, cum olim Θρηίκας legebatur. Liber Heinsio-Scaligerianus Θρηΐσσας legit.

V. 1025. Πολλῶν γὰρ μόχθων) subaudi μέλε, vel lege cum Schol. πολλῷ γὰρ μόχθῳ, addito γ'. ad hiatum vitandum.

V. 1028. Ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια, λαῶν &c.) Inter Præmia fortibus viris destinata, memorantur Veteribus Tripodes. Boves, Equi, Fœminæ, Lebetes, Arma, Æs, Ferrum, Aurum & Argentum, dein Coronæ; ut ex Homeri Iliad. 21. ex Virgilio & aliis constat. Horum autem præcipua erant Boves ad Sacrificia & Epulas, & Mulieres Formosæ, ad Ministeria & Contubernium: Equi erant in secundo loco habiti, ut vel ex hoc ipso patet loco, τὰ γὰρ κῦφα τοῖς νικῶσιν ὧν ἵππους ἄγωσι. & τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα νικῶσι, βουφόρβια, Γυνὴ τε &c. J. Barnes.

V. 1055. Βύσας) Duportus, Cantero præeunte, legit βύσας non malè; sed βύσας satis aptè legi potest: Quare nihil hic mutamus. Βύτας, πλήσας, φράξας, Hesych. idem & Phavorinus. De Virginum autem Cultodiâ diximus ad Danaæ v. 22. Josua Barnes.

V. 1056. Καὶ πῶς ἐπισφρῶ) Vid. ad Herc. Fur. v. 1267.

Mi

Μή τις μ' ἐλέγξῃ, τλὼ ἐμὼ συεργέτην
Προδόντ', ὀν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας·
Καὶ τῆς θανούσης, ἀξία δέ μοι σέβειν,
Πολλὴ προνοιαν δεῖ μ' ἔχειν· σὺ δ', ὦ γύναι,
Ἥ τίς ποτ' εἶ σύ, πᾶν τ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι
Μορφῆς μέτ', ἴσθι, κ' ἴσον, σῴζειν δέμας.
Οἴ μοι, φίλοις ἔοικε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
Γυναῖκα τλῶσαν, μή μ' ἔλῃς ἠρημένον.
Δοκῶ γὰρ, αὐτὴν εἰσορῶν, γυναῖχ' ὁρᾶν
Ἐμήν· δοκοῦσι καρδίαν· σκ δ' ὀμμάτων
Πηγαὶ κατέρρωγασιν· ὦ πλήμων ἐγὼ,
Ὡς ἄρτι πένθους τῶνδε γεύομαι πικροῦ.
Χο. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχιμ' ἂν εὖ λέγων τύχοι·
Χρὴ δ', ὅστις εἶ σύ, καφτερεῖν θεῶν δόσιν.
Ηρ. Εἰ γὰρ τοσαύτην δυναμιν εἶχον κ Διός,
Εἰς φῶς πορεῦσαι νερτέρων κ δωμάτων
Γυναῖκα, κ σοὶ τλώνδε πορσύναι χάριν.
Ἀδ. Σάφ' οἶδα βάλεσθαί σ' ἄν· ἀλλὰ πῶς τόδε;
" Οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.
Ηρ. Μὴ νῦν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
Ἀδ. " Ῥᾴον σχολαίνειν, ἢ παθόντα καφτερεῖν.
Ηρ. Τί δ' ἂν προκόψοις, εἰ θέλοις ἀεὶ γένυν;
Ἀδ. Ἔγνωκα κἀγώ τοῦτο, ἀλλ' ἔρως τις μ' ἐξάγει.
Ηρ. Τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ', ἄγαν δάκρυ.
Ἀδ. Ἀπώλεσέν με, κἄτι μᾶλλον, ἢ λέγω.
Ηρ. Γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· τίς ἀντερεῖ;
Ἀδ. Ὥστ' * ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.
Ηρ. Χρόνῳ μαλάξει· νῦν δ' ἔθ' ἡδᾷ σοι κακόν.
Ἀδ. Χρόνον λέγοις ἂν, εἰ χρόνῳ τὸ καθανεῖν.
Ηρ. Γυνή σε πείσει, κ νέα γάμου πόθος.
Ἀδ. Σίγησον· οὕς εἶπας; σὺκ ἂν ᾠόμην,
Ηρ. Τί δ'; ἀ γαμεῖς γὰρ, ἀλλὰ χηρεύεις μόνος;
Ἀδ. Οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλινήσεται.
Ηρ. Μῶν τλὼ θανοῦσῃ ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
Ἀδ. Κεἰνῃ, ὅπου πέρ ἔστι, τιμᾶσθαι χρεών.
Ηρ. Αἰνῶ μὲ, αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
Ἀδ. Ὡς μή ποτ' * ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
Ηρ. Ἐπήνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς ὕνεκ' εἶ φίλος.
Ἀδ. Θάνοιμ', ἐκείνῃ, καίτοι σὺκ ὄντι μοι προδούς.
Ηρ. Δέχου νυν εἴσω τῇδε γενναίῳ δόμῳ.
Ἀδ. Μὴ πρὸς σὲ τῶ ξείνιε ἄντομαι Διός.
Ηρ. Καὶ μὴν ἀμῦνῶ γε μὴ δράσας τάδε.
Ἀδ. Καὶ δρῶν γε, λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.

Nè quis me reprehendat, quòd *uxorem* de me benè-meritam Prodens, in alterius juvenculæ lectis jaceam:
Et hujus mortuæ (digna enim est quæ à me colatur)
Oportet me habere rationem. Tu autem ô mulier,
Quæcunque tandem tu sis, similem habere te Alcestidi
Formæ modum scito, & es similis corpore.
Heu mihi! auser per deos à meis oculis
Istam mulierem, nè me occidas perditum.
Videor enim ipsam intuens, conjugem intueri
Meã: turbat autē *hic aspectus meum* cor, & ex oculis *lacrymarum*
Fontes erumpunt: ô me miserum,
Quàm acerbum luctum hunc jam gusto.
Ch. Ego quidem non possem laudare *præsentem* fortunam,
Oportet autem *te*, quisquis sis tu, sustinere quod deus dat.
Her. Utinam verò tantam vim haberem à Jove,
Ut in lucem reducerem ex inferorum ædibus
Tuam conjugem, & tibi hoc præstarem officium!
Ad. Satis scio tuam voluntatem: sed ubi hoc fieri potest?
" Impossibile est mortuos redire in vitam.
H. Nè nunc transgrediaris modũ, sed *tuum malum* teras moderatè.
Ad. " Facilius est consolari, quam miseriam sustinere.
Her. Quid verò proficies, si semper gemere velis?
Ad. Scio & ipsè: sed amor quidam *ad hoc* me rapit.
Her. Amare enim mortuum, elicit lacrymas.
Ad. Perdidit me, & multo magis quàm dicere possim.
Her. Amisisti bonam conjugem: quis contradicet?
Ad. Ita ut hic vir non amplius delectetur *hâc vitâ*.
H. Tempus *dolorem* molliet: nunc verò malũ tuũ adhuc recens est.
Ad. Tempus dixeris, si tempus est mori.
Her. Mulier abducet te à luctu, & desiderium novarum nuptiarũ.
Ad. Tace: quid dixisti? nunquam *hoc* putassem.
Her. Quid? non duces igitur uxorem, sed manebis viduus?
Ad. Nulla *mulier* est, quæ cum hoc, *i.e. mecum*, sit cubitura.
Her. Num speras aliquid te prodesse mortuæ?
Ad. Illam decet honore affici ubicunque est.
Her. Laudo quidem *hoc* laudo: sed stultitiæ obnoxius es.
Ad. Ut nunquam virũ hunc sponsum vocaturus *lauda vel vitupera*.
Her. Laudo, quia conjugi fidus es amicus.
Ad. Moriar, si illam prodidero, quamvis nõ sit amplius *in vivis*.
Her. Recipias sodes in domum istam generosam.
Ad. Ne jubeas me hoc facere, oro te per Jovem patrem tuum.
Her. Atqui peccabis, non faciens hoc.
Ad. Faciens autem, mordebor dolore *in* corde.

'Αξία σ' ἐμοὶ) παρ' ἐμῶ πιμᾶσθαι ὦ Ἄλκηστις ἀξία ὄφι.

1063. Μορφῆς μέτρ' ἴσθι) περισσὸν δ' ἔχεις τὸ αὐτὸ σμα ἐκείνης τῆς μορφῆς. 1077. Θολοῖ δ') παρέπλει, ἀπὸ τῆς θολῆς τῆ σκιᾶς, ἢ μᾶλλον ἀχεύεται, τῆτον περῖεται, ὅτι τὸ σκοτῖσαι τὸν ἀχεύοντα.

1075. Σάφ' οἶδα) καλῶς οἶδα, ὅτι ἠθέλες μοι συμπεργεῖν. 1077. Ἀλλ' ἐνησίμως) ἀλλὰ καθηκόντως φέρε. 1078. Ἢ παθόντα) ὡς νῦν ῥᾳδίως παραινεῖς. Ἔρως) τῆς θρλυφῆν. Καὶ ἔτι μᾶλλον) ὑπερπῶλεσεν. 1084. Ἀνδρὰ τόνδε) ἑαυτὸν λέγει δεικτικῶς. Χρόνον λέγοις) τὸν μέλλει θανάτῳ. μέχει γὰρ θανάτῳ λυπηθήσομαι.

1090. Τῶδε δεικτικῶς ἐμοῖ.

1094. Ὡς μή πο[τ') ἴδοι, μὴ καλέσων με νυμφίον.

1096. Θάνοιμ' ἐκείνῃ) ἐὰν γαμήσω προδὲς ἐκείνην, καίτοι ὑποδανῆς, προδὲς ὑπθανοῦμαι.

Καὶ δρῶν γε) δηχθήσομαι τλὼ Ἄλκηστιν ἀνίπεται.

ANNOTATIONES.

V. 1063. Προσπίξαι δέμας) Æmyl. Portus hìc videtur dubitare de hoc verbo, quanquam agnoscat thema προσπίσω, unde προσπίγμαι cum suo autem augmento, quod ille per figuram solvit, προσπίγμαι. Cum hæc vox sit familiaris & nota & *Homero* usurpata, *Odyss.* A. v. 795. &c. ——δέμας δ' ἴκτο γυναικί. Sine augmento verò pluries, ut ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἴκτην. Hæc ego præterissem, (minuta enim sunt) nisi ille, quasi animi dubius προσπίσαι addidisset. *Josua Barnes.*

V. 1068. Καλῶς ῥῶσαν) a ῥώσω, ἔρρωκα *Atticè*; elegantèr de *Lacrymis* usurpatur & de *Fontibus*. *Idem.*

V. 1069. Ὡς ἄρτι πένθους τῶδε γεύομαι πικροῦ) Τέθνηκα pro πέπονθα. Ita *Hecub.* v. 375. Οὗτος γὰρ οὐκ εἶσθ' ὁπόθεν κακῶν, Φίλοι μόνῳ, ἀλγεῖ δ' ἀνιᾷ' ὑπθεὶς ζυγόν. Sic *Æschylus* in Τοξότιδι, Νέας γυναικὸς ἔ με μὴ λάθῃ φλέγον Ὀιστὸς, ἥτις ἀνδρὸς ἦ χαλκόμῦτι. Sic & Nostræ Literæ loquuntur, *Hebr.* c. 2. v. 9. Τὸν βραχύ παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλεπομεν Ἰησῦν, διὰ τὸ πάθημα τῦ θανάτυ, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτυ. *Josua Barnes.*

V. 1078. Ῥᾴον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν) Hanc sententiam *Dion Cassius* mutuatur ab *Euripide*, l. 38. Ῥᾴον παραινέσαι ἑτέρῳ ἔστιν, ἢ αὐτὸν παθόντα καρτερῆσαι. Vid. quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 1246. *Thales* interrogatus, Τί χαλεπώτατον, γνῶναι ἑαυτὸν, ἔφη· τί ῥᾴστον, ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. *Josua Barnes.*

V. 1100. Λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι Vid. *Rhes.* v. 596. Λύπῃ καρδίαν δηχθησόμοι. Ita *Medea.* v. 110. Ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν.

Ηρ. Πι-

1103. Νικᾶστ' μᾶλλόν τοι) μεταλαμβάνεις τῆς νίκης.

1104. Καγὼ ἔλεξας) ἐνόμισεν διὰ τὴν φιλίαν εἰρηκέναι, καὶ μεταχεῖν τῆς νίκης.

Πρῶτα δ' εἰ χρεὼν) εἰ χρὴ ἀπέναι με, ἢ γυναῖκα, σκόπει.

Hρ. Πιθοῦ· πάρεστ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
Ad. Φεῦ· Εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τοῦδε μὴ λάβοις ποτέ.
Her. Cum tamen ego vinco, tu una mecum vincis.
Ad. Recte dixisti, sed mulier hæc abeat.
Her. Abibit si oportet, sed primum vide, an sit utile.
Ad. Oportet *illam abire*; si modò tu mihi nolis irasci.
Her. Sciens quiddam & ego, tantum adhibeo studium.
Vince itaque: non tamen grata mihi facis.
Her. Sed erit tempus, cùm laudabis nos: obtempera solum.
Ad. Deducite, siquidem oportet hanc recipere in ædes.
Her. Non committam hanc mulierem ministris.
Ad. Tu igitur ipse ipsam introducito, si placet, in domum.
Her. Imò verò ego in tuas manus tradam.
Ad. Non attingam *eam*: licet verò intrare domum.
Her. Commendo eam tantùm tuæ dextræ.
Ad. Cogis me, rex, non volentem hæc facere.
Her. Aufis extendere manum, & attingere hospitam.
Ad. Atqui extendo *eam*, ut Gorgoni caput-resectæ.
Her. Habes? A. Etiam habeo. *H.* Serva nunc eam: & Jovis Filium olim dices esse egregium hospitem.
Intuere eam, nunquid videatur esse similis
Tuæ conjugi: & tu beatus jam recede a dolore.
Ad. O dii, quid dicam? miraculum hoc insperatum *esse* credo: Conjugémne cerno hanc meam reverâ;
An aliquod Dei vanum *fallaxque* gaudium me facit attonitum?
Her. Non est *ita*: sed intueris hanc tuam conjugem.
Ad. Vide tamen, ne hoc sit aliquod inferorum spectrum.
Her. Non præstigiatorem hunc hospitem *me* fecisti.
Ad. Sed num video conjugem, quam sepeliebam?
Aer. Certo scias: non miror autem te fortunæ tuæ non credere.
Ad. Contrecto: *sed an etiam hanc* alloquar ut meam uxorem vivam?
Her. Alloquere: habes enim quod voluisti.
Ad. O charissimæ conjugis facies & corpus,
Habeo te præter spem, existimans fore ut nunquam te viderem.
Her. Habes, invidia verò nulla deorum adsit.
Ad. O maximi Jovis generose fili,
Beatus sis, & pater, qui te genuit, *te*
Servet: tu enim mea restituisti solus.
Quomodo hanc reduxisti ex inferis in istam lucem?
Her. Commissa pugnâ cum rege dæmonum.
Ad. Ubi hanc cum Orco te commisisse dicis?
Her. Apud ipsum tumulum ex insidiis *eum* corripiens manibus.
Ad. Cur verò mulier hæc muta stat?
Her. Nondum fas tibi hujus compellationes

1118. Γόργον' ὡς καρατόμῳ) ἡς τὸ κάρας ἀπετμήθη. καὶ ἄλλως. καρατόμῳ, τῇ καρατομηθείσῃ, ἀπὸ τοῦ καρατομῶ.

1120. Γενναῖον) σὺ εἰ αὐτὸς λέγει.

1125. Ἦ κέρτομός με) ἄρα φησὶ μὴ χλευάζοιμι ὑπὸ χαρᾶς. Ὄρεγε) ὥς τε σὲ φαντάσματα ποιεῖν, καὶ μὴ ἀληθῆ.

1128. Οὐ ψυχαγωγὸν) ψυχαγωγοὶ πνὲς γόητες ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅτω καλοῦνται, οἱ πνες καθαρμοῖς τισὶ καὶ γοητείαις τὰ εἴδωλα ἐπάγουσί τε καὶ ἐξάγουσιν. ὃς καὶ Λάκωνες ιεπεμψαντο, ἡνίκα τὸ Παυσανίᾳ εἴδωλον ἐξεπέραξε τοῦ θεσπεσίας τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος ἐν ταῖς Ὁμηρικαῖς μελέταις.

1130. Ἀπιστεῖν δ') ὄδεν θαῦμα, εἰ ἀπιστεῖς. παρ' ἐλπίδα γὰρ γέγονεν.

V. 1140. Δαιμόνων τῷ κοιρανῳ) Τῷ Θεῷ, ἢ τῷ τῶν νεκρῶν κυρίῳ. φασὶ γὰρ τοὺς νεκροὺς δαίμονας. ἢ τῷ ταύτης κυρίῳ, τυτέστι τῷ Θανάτῳ.

Hρ. Πιθοῦ· πάρεστ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
Ad. Φεῦ· Εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τοῦδε μὴ λάβοις ποτέ.
Hρ. Νικῶσι μὲν τοι, καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
Ad. Καγὼς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
Hρ. Ἀπέσται, εἰ χρή· σκεῦτα δ' εἰ χρεών, ὅσα. 1105
Ad. Χρή, σῶ γε μὴ μέλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
Hρ. Εἰδώς τι κἀγώ, τήνδ' ἔχω σπουδὴν μίαν.
Ad. Νίκα νυν· ὑμὶν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
Hρ. Ἀλλ' ἕσῃ ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσῃς· πόθει μόνον.
Ad. Κομίζετ', εἰ χρὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις. 1110
Hρ. Οὐκ ἂν μεθείμην τῷ γυναῖκα πρασπόλοις.
Ad. Σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμοις.
Hρ. Εἰς σὰς μ' ἔδν ἔγωγε δώσουσι χέρας.
Ad. Οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθεῖν πέρα.
Hρ. Τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ. 1115
Ad. Ἄναξ, βιάζῃ μ' ὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
Hρ. Τόλμα πρατείνειν χεῖρα, καὶ δίχα ξένης.
Ad. Καὶ μὴν πρατείνω, Γοργόν' ὡς καρατόμῳ.
Hρ. Ἔχεις; A. ἔχω ναί· H. σῶζε νῦν, καὶ τὸν Διὸς
Φήσεις ποτ' εἶ) παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
Βλέπων δ' ἐς αὐτὴν, εἰπὲ σοι δοκεῖ τορέπτῳ
Γυναικί· λύπης δ' ἐυτυχῶν μεθίσασο.
Ad. Ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε·
Γυναῖκα λοίσω τήνδ' ἐμὴν ἐπιτύμως.
Ἦ κέρτομός με θεῶν τις ἐμπλήσας χαρᾶ; 1125
Hρ. Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τήνδ' ὁρᾷς δάμαρτα σήν.
Ad. Ὄρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
Hρ. Οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐπισπῶ ξένον.
Ad. Ἀλλ' ἦν ἔδαπλον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;
Hρ. Σαφ' ἴσθ· ἀπιστεῖν δ' ἔστι σε θαυμάζω τύχης. 1130
Ad. Θίγω· προσείπω ζῶσ' ὡς δάμαρτ' ἐμήν.
Hρ. Προσπτ· ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἤθελες.
Ad. Ὦ φίλτατης γυναικὸς ὄμμα, καὶ δέμας,
Ἔχω σ' ἀέλπτως, ἔ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
Hρ. Ἔχεις· φθονῶ δ' ὅ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
Ad. Ὦ τῶ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
Εὐδαιμονοίης· καί σ' ὁ φυτεύσας πατὴρ
Σώζοι· σὺ γὰρ τἄμ' ἐξανώρθωσας μόνος.
Πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε;
Hρ. Μάχῃ σωάψας δαιμόνων τῷ κοιράνῳ. 1140
Ad. Πᾷ τόνδε Θανάτῳ φῄς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
Hρ. Τύμβου πρὸς αὐτοῦ· ἐκ λόχου μάρψας χερίν.
Ad. Τί χαρ ποθ' ἥδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
Hρ. Οὔπω θέμις σοι τῆσδε πρόσφωνημάτων

ANNOTATIONES.

V. 1102. Φεῦ) Vid. *Hecub.* v. 55.

V. 1108. Ποιεῖς) τὸ ποῖ Syllaba communis est: De quo vid. *Hecub.* v. 1108.

V. 1123. Ὦ θεοὶ) τὸ θεοὶ μονοσυλλάβως in hoc loco. Vid. *Phœniss.* v. 509. & hujus Fab. v. 1125.

V. 1124 Λοίσω) aliàs λοίσομαι. Sed λοίσω melius; & ita *Duportus* legit.

V. 1125. Ἦ κέρτομός με θεῶν) Hìc quoque θεῶν est μονοσύλλαβον, ut supra v. 1123.

V. 1137. Ὁ φυτεύσας πατὴρ) In φυτεύσας prior syllaba præter morem producitur, nec tamen sine exemplo; *Hesiodus* enim *Theogon.* v. 986. Αὐτὰρ τὰ κεφάλαι φυτεύσατο εἰδήμων υἱός. Et *Sophocl. Antig.* v. 660. Ὅσις δ' ἀνωφέλητα φυτεύσει τέκνα. Sic supra hujus Fabulæ v. 294. Σὲ κατθανόντ' ἄλλα φυτεύσειν τέκνα. Sic *Oppian.* Κυνηγετικῶν l. 1. v. 2. Ὅτ' μεγάλα μεγάλα φυτεύσατο δώματα Σεσίης. Ubi tamen alii φυτεύσατο legunt, ut & in loco *Hesiodi* prædicto. Φυτεύσει tamen priorem habet longam. Vid. supra v. 477. in κιχάνω, & v. 56. & v. 989. in φθίνω, & in τίνω *Hercul. Fur.* v. 983. *Josua Barnes.*

Κλύει,

Κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
Ἀφαγνίσῃ, κἀπὶ τὸν μόλῃ φάος.
Ἀλλ' εἶσιν· εἴσω τἀμὸν δίκαιος ὤν,
Τολοιπὸν, Ἄδμητ', εὐσέβει πρὸς ξένους.
Καὶ χαῖρ'· ἐγὼ γὰρ τὸν παρεκπεμπτὸν πόνον
Σθενέλᾳ τυράννῳ παιδὶ πορσαίνω μολών.
Αδ. Μεῖνον πρὸς ἡμῶν, κἀξανέστιον μόλῃς.
Ηρ. Αὖθις τόδ' ἔσται· νῦν δ' ἐπείγεσθαί με δεῖ.
Αδ. Ἀλλ' εὐτυχοίης· νόστιμος δ' ἔλθοις δόμον.
Ἀστοῖς γ', ὅσοι τ' ἐννέπω τετραρχίαις,
Χορεύειν ἐς τὰ δαίμονος συμφοραῖσιν ἑστάναι,
Βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προσφορᾶς.
Νῦν γὰρ μεταρρυθμίσμεθα βελτίω βίον
Τῷ παρόντι· τὸ γὰρ εὐτυχεῖν ἀρνήσομαι.

Ἀναπαυστικόν.

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1145 Audire, priusquam diis inferis
Fuerit purificata, & venerit tertius dies.
Introducas igitur eam, & cum sis justus,
In cæterum sis pius erga hospites; *ut hactenus fueris*;
Et vale: ego verò propositum certamen
1150 Stheneli filio regi conficiam *hinc* discedens.
Ad. Maneas nobiscum & sis meus hospes.
Her. Iterum hoc *aliquando* fiet: nunc eni oportet me properare.
Ad. Ergo sis felix, hàncque redux revisas domum.
Civibus v. omnibusq; impero tetrarchiis & *præfecturarũ princip.*
1155 Ut choros ob felicem rerum eventum instituant *ac agitent*,
Aràsq; profundant odoribus, & opimarũ victimarũ supplicationib.
Nunc enim in meliorem vitam traducti sumus,
Quàm quæ fuit antea: haud enim negabo *nunc* me beatum esse.

Chorus.

Multæ sunt formæ rerum divinitus evenientium,
1160 Et multa præter spem dii perficiunt,
Et quæ videbantur eventura, non sunt perfecta *ut expectabantur*.
Inopinatorum verò exitum invenit Deus.
Talis evasit hæc res, *talem eventum est sortita*.

Εὐριπίδου Ἀλκήστιδος Τέλος.

Euripidis Alcestidis Finis.

ANNOTATIONES.

V. 1150. Σθενέλᾳ τυράννῳ παιδὶ) Εὐρυσθεῖ τυράννῳ παιδὶ Σθενέλου. Hæc autem est *Eurysthei* Genealogia; ex *Jove* & *Danae Perseus*, ex *Perseo* & *Andromedâ Sthenelus*; ex *Stheneleo* & *Archippe*, vel ut *Apollodorus* vocat, *Nicippe*, *Eurysthens*. De q o inter alios consulatur *Apollodorus* Biblioth. l. 2. c. 4. §. 5. Item c. 5. Et quæ Nos ad *Heraclid.* v. 362. Et ad *Herc.* Fur. v. 388. *J. Barnes.*

V. 1153. Νόστιμος) olim νόστιμον. Quod & stare potuit, si legeretur πόδα, vel ὁδὸν, quas Lectiones *Scholiastes* agnoscit. Sin δόμον legamus, omnino νόστιμος scribendum, quod in Codice *Scaligeriano* notatum video. *J. Barnes.*

V. 1156. Βωμοὺς aliàs ὁδοὺς & ὀδὸν, malè, ut mihi videtur.

V. 1159. Πολλαὶ μορφαὶ) Vid. ad finem *Medeæ*, *Andromachæ*, *Baccharum* & *Helenæ*.

1145. Νερτέρους) Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην δηλοῖ.

1149. Τὸν παρεκπεμπτὸν) τὸν ὑπὲρ ἵππων Διομήδους.

Νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα) γράφεται καὶ δόμον καὶ ὁδόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ὑπόθεσις ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν, Ἀνδρομάχην τὴν Ἕκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοσσόν. ὕστερον δὲ ἐπέγημε Ἑρμιόνην, τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπελθὼν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, μεταγνούς, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσηται. ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἡ βασίλις, ἐξελαύσατο καὶ ταύτης θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον. ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγε ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ ἀγὲι τὸν Μενέλαον, καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκεῖνον ἁπαγαγόντες ἀνήγειραν. καὶ σφαγὴν μέλλοντες ἀμφοτέρους, ἐκωλύθησαν, τῆς Πηλέως ὀφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην. Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν, ἐυλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. ὑφαρπαζομένη δὲ ὁ Ὀρέστης, ταύτην μὲν ἀνήγαγε εἰς Σπάρτην, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβάλλετο. οὗ καὶ φονευθέντος, παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεὺς δὲ μέλλοντα τὸν νεκρὸν θάπτειν, Θέτις φανεῖσα, τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάπτειν, τὸν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δ' εἶπεν ἀθανασίαν περιποιήσεσθαι. τυχὼν δὲ ταύτης, εἰς Μακάρων νήσους ᾤκησεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῆς δράσεώς ἐστιν ἐν Φθίᾳ κεῖται. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δρᾶμα, πρὸς δευτέρων. ὁ μὲν λόγος σαφὴς, καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρηνῳ τῆς Ἀνδρομάχης, ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει. βύσις Ἑρμιόνης, τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα. καὶ ὁ μὲν Ἀνδρομάχης λόγος, καλῶς ἔχων. εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεύς, ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

Argumentum ANDROMACHÆ.

Neoptolemus ad *Trojam* munus accipiens *Andromachen Hectoris* uxorem, filium ex eâ genuit *Molossum*: poſtea autem ſuperinduxit *Hermionen Menelai* filiam. Sed cùm primùm poſtulâſſet pœnam interfectionis *Achillis* ab *Apolline* in *Delphis*, rediit ad oraculum, agens pœnitentiam, ut deum placaret. Sed Regina habens ſe zelotypè erga *Andromachen*, molita eſt ei mortem, accerſens *Menelaum*. Illa autem infantem ablegavit, ac ipſa fugit ad templum *Thetidis*. Porro *Menelaus*, & puerum invenit, & illam deceptam templo eduxit; cúmque eſſet interfecturus utroſque, prohibitus eſt ab interveniente *Peleo*. *Menelaus* ergo rediit *Spartam*: *Hermione* autem egit pœnitentiam, verita præſentiam *Neoptolemi*. Adveniens autem *Oreſtes*, hanc quidem reduxit *Spartam*, *Neoptolemo* autem inſidias poſuit: iſque interfectus reportatur. *Peleo* autem volenti lugere mortuum, *Thetis* apparens, hunc quidem juſſit in *Delphis* ſepeliri, *Andromachen* autem mitti ad *Molosſos* cum puero. Ipſum autem *Pelea* dixit immortalitatem habiturum: quâ is potitus, ſe contulit ad Inſulas Fortunatas.

Scena fabulæ eſt in *Phthiâ*. Chorus autem conſtat ex *Phthiis* mulieribus. Præfatur *Andromache*. Hæc Fabula eſt ſecundi ordinis. Prologus eſt perſpicuus. & veriſimilitèr dictus: & elegiaca carmina in querelâ *Andromaches* ſunt ſecundi gradus. Oratio *Hermiones* eſt regalis; & pulchra etiam oratio *Andromachæ* affixa. Benè & *Peleus* loquitur, liberans *Andromachen*.

Hiſtoria, quæ fundamentum hujus Fabulæ, in illo Poemate extat, quod *Troïca* dicitur: De quo Nos in Principio *Medeæ*. Hanc Fabulam inter cæteras *Ennius* Carmine *Latino* donâſſe memoratur à *Cicerone*, de Divinat. l. 1. Item *Q. Septimius Florens Chriſtianus* eandem Carmine *Latino* donavit. Edit. *Hamburg.* 1619. De tempore, quo Acta eſt hæc Fabula, vide infrà ad hujus Fabulæ v. 732. *Joſua Barnes.*

Τὰ τῶ δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *ſunt hæ.*

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.	ANDROMACHE.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.	FAMULA.
ΧΟΡΟΣ ἐκ ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ.	CHORUS ex PHTHIIS Mulieribus.
ΕΡΜΙΟΝΗ.	HERMIONE.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	MENELAUS.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ.	MOLOSSUS.
ΠΗΛΕΥΣ.	PELEUS.
ΟΡΕΣΤΗΣ.	ORESTES.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΘΕΤΙΣ.	THETIS.

Προλογίζει ἡ Ἀνδρομάχη. Prologum autem agit *Andromache.*

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

ANdromache *in* Thetidis *Sanctuario* (*eò enim præ metu confugerat*) *Prologum agens, exponit, quomodo* Neoptolemo, *cui poſt* Trojam *captam data ſit in Conjugem, abſente,* Hermione, *Uxor illius nova ſuperinducta, unà cum Patre* Menelao, *necem illi filióque* Moloſſo *machinabatur. Ancilla* Trojana *nuntiat* Andromachæ, *quid contra eam meditati eſſent* Menelaus & Hermione, & *ab illâ miſſa eſt ad Senem* Peleum, *illius Patrocinii obtinendi gratiâ. Interea* Andromache *ſuas vices deplorat*; Chorus *ex* Phioticis *Mulieribus conſtans eam conſolatur.* Hermione *adveniens jurgium incipit, in quo hujus Inſolentia & Zelotypia, illius autem Prudentia ac Magnanimitas apparent.* Chorus *cauſas* Trojani *excidii remotiſſimas, nempe* Paridis *judicium* & Caſſandræ *Oraculum de necando illo infante neglectum, repetit.*

ΑΝΔΡΟΜΑ-

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΧΟΡΟΣ, ΕΡΜΙΟΝΗ.

Ἰαμβοί.

Andromache.

Ἀσιήτιδος γῆς ἀγλάϊσμα, Θηβαία πόλις,
Ὅθεν ποθ' ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πελάμιε τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην,
Δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι,
Ζηλωτός, ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχη κεκλημένῃ·
Νῦν δ' εἴ τις ἄλλη δυσγενεστάτη γυνὴ
Ἐμοῦ πέφυκεν, ἥ γλυκύσεται ποτε.
Ἥ τις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
Θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει,
Ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
Ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλλησες πέδον.
Αὐτὴ δ' ἡ δούλη, τῆς ἐλευθεροῦσθ' ὑπερ
Οἴκων νομισθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην,
Τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
Δοθεῖσα, λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δ' τῆσδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας,
Σύγχρωτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
Πηλῆ ξυνῴκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
Φεύγουσ' ὅμιλον. Θεσσαλὸς δέ νιν λεὼς
Θετίδιον αὐδᾷ, θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.
Ἔνθ' οἶκον ἔχει τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
Ζῶντ' ἀγρονίαν σκῆπτρον ἀμέλων λαβεῖν.
Κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
Πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότῃ τ' ἐμῷ.
Καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
Ἐλπὶς μ' ἀεὶ προσῆγε, σωθέντ' τέκνου,
Ἀλκήν τιν' εὑρεῖν, κἀπικούρησιν κακῶν·
Ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ,
Τέμνον πρόσω δεσπότης δοῦλον λέχος,
Κακοῖς πρὸς αὐτῆς ἀρτίοις ἐλαύνομαι.
Λέγει γάρ, ὡς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις

Asiaticæ terræ decus, Thebana civitas,
Unde quondam dotis cum opulentis deliciis
Veni ad regiam domum Priami,
Data conjunx fœcunda Hectori,
Andromache, suspicienda quidem priore tempore:
Nunc verò nulla alia calamitosior mulier
Me est, neque erit unquam.
Quæ maritum quidem Hectorem ab Achille
Interfectum vidi, & filium, quem peperi marito,
Astyanacta projectum ab arduis turribus,
Postquam Græci ceperunt solum Trojæ.
Ipsa autem serva, liberrimæ
Familiæ antea habita, in Græciam veni,
Insulari Neoptolemo munus belli
Data, electum ex prædâ Trojanâ.
Hujus verò Phthiæ & urbis Pharsaliæ
Vicinos campos habito, ubi marina
Thetis habitavit cum Peleo separatim, hominum
Fugiens frequentiam. Thessalicus verò populus hunc locum
Vocat Thetidæum, propter nuptias deæ.
Ubi domum hanc habuit filius Achillis,
Peleum verò sinit regere terram Pharsaliam,
Vivo sene sceptrum non volens accipere.
Et ego in his ædibus unicum pario puerum marem
Congressa cum filio Achillis & meo domino:
Et prius quidem, quamvis jacerem in malis, tamen
Spes me semper fovebat, vivo filio
Me inventuram aliquod præsidium & auxilium in malis:
Postquam verò Lacænam Hermionem ducit
Meus dominus, aversatus meum servilem lectum,
Malis ab ipsa miseris exagitor:
Dicit enim, quòd eam occultis pharmacis

Ἀσιήτιδος γῆς ἀγλάϊσμα, Θηβαία πόλις) Σχῆμα, κάλλος, εὐφρόσυνα, κόσμος, ἀξίωμα, δόξα. Θηβαία πόλις) τὴν ἐν Κιλικίᾳ λέγει ὑποπλάκιον Θήβην, ἧς Ἠετίων ἐβασίλευσεν. Χλιδῇ) πολυτελείᾳ ἅμα ἐν τῇ φερνῇ δώρων. καὶ ἄλλως, χλιδὴ, τρυφὴ, περιττὸς κόσμος· ἔστι δὲ ἅμα καὶ πᾶν χύσιν, οἱονεὶ χύδην πληθύοντα. 3. Ἔσιαν) οἰκίαν. Δάμαρ) νομίμη, γνησία παιδοποιός. οἱ γὰρ σκότιοι παῖδες ἐκπίπτουσι. 5. Ζηλωτὸς) ὀπίφθονος, εὐδαίμων, μακαρία. τὸ δὲ πρὶν σωζέσθω τῷ χρόνῳ, ἵν' ἡ ἐν τῷ δευτέρῳ χρόνῳ. 6. Νῦν δ' εἴτις ἄλλη) ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδεμία ἄλλη δυσγενὴς γυνή. ἢ ἁπλῶς. ἐγὼ δὲ οὐχ ὑπολαμβάνω, εἰ ἄρα τις γυνὴ ἀθλιωτέρα μου ἔσται. Ἀπ' ὀρθίων) ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τετραμμένων πύργων. 12. Αὐτὴ δ') ἐγὼ δὲ αὐτὴ εὐγενεστάτων γονέων ὖσα, δούλη. 13. Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην) ἡ εὐγενεστάτης οἴκους φησὶ τῶν Αἰακιδῶν. 14. Τῷ νησιώτῃ) ὅτι ἐν Σκύρῳ ἐτέχθη, ἣ ὅτι νῆσός ἐστι τῆς Θεσσαλίας. Ὅμηρος, * Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός. 17. Σύγχρωτα ναίω πεδία) τὰ ὁμορῆ. ἐν χέρσοις διέγραφον τὰς πόλεις οἱ ἄρχοντες. Ἀλεξανδρεῖς δ', ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως, ἐπὶ θαλάσσης. μεταξὺ δὲ τούτων τῆς πόλεως ὅτι τὸ Θετίδειον. Ἐντίκτω κόρον) ἕνα παῖδα. ἰδίως δὲ ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τρεῖς λεγόντων Πύρρον, Μολοσσὸν, Αἰακίδην. Πλαθεῖσα) ἀντὶ τοῦ συμπλαθεῖσα, ἤτοι καὶ ἡ παῖς. Ἐν κακοῖσι κειμένην) διὰ τὰ πάτρια κακά. Ἐπεὶ δὲ) ἀφ' ἧς δέ. Παφώσας) ἀποσπάσας, ἀποθήσας, ὑβρίσας, ἐκβαλών. δόλιον δὲ, τὸ δολικόν. Πρὸς αὐτῆς) τῆς Ἑρμιόνης διώκομαι. 32. Κεκρυμμένοις) κρυφίοις.

ANNOTATIONES.

* Homer. Iliad. τ'. v. 326.

V. 1. Ἀπάτιδος γῆς ἀγλάϊσμα) O *Asiæ* Evanida Gloria & menti tantùm jam infixa Idæa, quia sublatantia tua periit: Antiqua tamen tua species animo meo obversatur. Eodem modo D. *Paulus* 1 Corinth. c 7. v. 31. Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. *Euripides* autem non hìc solùm ita locutus est, sed & *Hecub.* v. 619. de ædibus jam dirutis, Ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ πολ' ὀδυρτὰ δόμοις. Aliquando tamen in meliorem partem sumitur, σχῆμά τινος, pro μέγας τις καὶ ὄνομα. Sic *Æschyl.* Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, v. 494. Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος. *Scholiastes*, Περιφανὴς ὁ Ἱππομέδων, καὶ μέγας ὢν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα. *Josua Barnes.*

V. 6. Δυσγενέστατη) *Johannes Miltonius* (Author Nobilissimi Poematis *Paradisi Amissi* nomine celebrati) hic, inquam, in Codice suâ manu notato δυσγενέστερη legit; *Scaliger* δυσγενεστέρα διγαμοτέρου (Priorem versûs partem *Scholiast.* videtur legisse —Νῦν δ' εἴ τις ἄλλη.) Aliquando tamen *Superlativus* gradus pro *Comparativo* ponitur, ut & *Comparativus* pro *Positivo*. Sic *Homer.* μιλάκτερον ἠὲ πίονα. *Josua Barnes.*

V. 17. Σύγχρωτα ναίω πεδία) Χρὼς proprie *Fœnum, Gramen, Herba*; ac per translationem aliquando *cibus*. De hâc voce autem Συγχρὼς, præter ea, quæ *Scholiastes* de Urbium finibus Gramine designatis, habet, Vide quæ Nos ad *Hercul. Fur.* v. 371. Ita *Hesychius* in voce Χέρσος, ὁ σωλήνης, καὶ ὁ περίβολος τῆς Αὐλῆς, ὡς τὸ—Βὰλλε ἐν Κορτῷ. Οἱ δὲ ὑρυχωρίαν. Δηλοῖ δὲ καὶ χώραν, καὶ χόρτασμα, καὶ τὸν ὅρον τὸν ἀπὸ δύο γαιῶν, ὡς ἐν τῷ—Σύγχρωτα ναίω πεδία. Hunc locum ita ferè emendavit *Isaac. Casaubon.* in *Strab.* fol. 164. *Josua Barnes.*

V. 24. Ἐντίκτω) *Scholiastes* videtur legisse —ἄρσεν' ἕνα τίκτω κόρον, quod mallem, aut certè ἐκτίκτω legerem; quum ἐντίκτω de liberis nondum editis dicendum; nisi divisim legamus ὁμοῦ ἐν τίκτω pro ἐν ὁμοῦ τίκτω. *Idem.*

V. 25. Πλαθεῖσα) pro πλασθεῖσα. Vid. ad *Rhes.* v. 347.

V. 27. Τέκνου) Vid. *Phœniss.* v. 19.

Τίθημ' ἄπαιδα, κ᾽ πόσ᾽ μισεμψίλω,
Αὐτὴ ⸗ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
Τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βία,
Ἃ γὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
Νῦν δ' ἐκλέλοιπα. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
Ὡς οὐχ ἑκοῦσα πῶδ' ἐκοινώνουν λέχη.
Ἀλλ' ὐ σφε πείθω· βέλε⸗ δέ με κτάνειν.
Πατήρ τε δυνατεῖ Μενέλεως σωθρᾷ πάδε,
Καὶ νῦν κατ' οἴκους ἐς' ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
Ἕν' αὐτὸ τοῦτο· δεματεμψύν δ' ἐγὼ,
Δόμων πάροικον, Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
Θάσσω τόδ' ἑλθοῦσ', ἄν με κωλύσῃ θανεῖν.
Πηλεύς τε γάρ νιν, ἔκγονοί τε Πηλέως,
Σέβουσιν, ἐρμιώδυμα Νηρῆ⸗ γάμων.
Ὅς δ' ὄζει παῖς μοι μόν⸗, ὑπεκπέμπω λάθρᾳ,
Ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβεμψύν.
Ὁ γὸ φυτεύσας αὐτὸν, ἔτ' ἐμοὶ πάρα
Προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδὲν ἐς', ἀπὼν
Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξίᾳ δίκλω
Δίδωσι μῃνίας, ἥν ποτ', ἐς Πυθὼ μολὼν,
Ἤτησε Φοίβον παῖδος ἔ τίνειν δίκλω·
Εἴ πως τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτέμψυ⸗
Θεὸν προσάρτιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμψυῆ.

Θε. Δέσποιν', ἐγὼ γὸ τἔνομ' ὐ φόβῳ τόδε
Καλεῖν σ', ἐπείπερ κ᾽ κατ' οἶκον ἠξίουν
Τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκεμψύ⸗ πέδον.
Εὐνοῦς ⸗ κ᾽ σοὶ, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσ᾽.
Καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους,
Φόβῳ μὲ εἴ τις δεσποτῶν αἰδήσεται,
Οἴκτῳ ⸗ τῷ σῷ· δύνα γάρ τοι βέλε⸗
Μενέλα⸗ εἰς σέ, παῖς θ', ἃ σοι φυλακτέα.

Αν. Ὦ φιλτάτη σώδουλε, σώδουλ⸗ γὸ εἶ
Τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν ⸗ δυσυχῆ.
Τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν,
Κτεῖναι θέλοντες τὸν πρωθύλιαν ἐμέ;

Θε. Τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
Κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.

Αν. Οἴμοι· πέπυσταί τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον;
Πόθέν ποτ'; ὦ δύστην⸗, ὡς ἀπωλόμψν.

Θε. Οὐκ οἶδ'· ἐκείνων δ' ἡδόμην ἐγὼ πάδε,
Φεύδοις δ' ἔσ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.

Αν. Ἀπωλόμην ἄρ'· ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
Διοσὶ λαβόντες γῦπες· ὁ ⸗ κεκλημέν⸗
Πατήρ, ἔτ' ὢν Δελφοῖσι τυγχάνει μόλων.

Θε. Δοκῶ γὸ ὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν προάσθαι κακῶς,
Κεἰ μὴ παρόν⸗· νῦν δ' ἔρημ⸗ εἶ φίλων.

Αν. Οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις;

Θε. Γέρων ὀκεῖν⸗, ὥστέ σ' ὠφελεῖν παρών.

Faciam ſterilem & inviſam viro,
Et ego pro eâ velim tenere domum
Hanc, ejectis lectis ipſius per vim.
Quos ego primum non volens accepi,
Nunc verò reliqui. Magnus Jupiter hoc ſciat,
Quòd non volens huic ſum facta ſocia tori.
Sed non perſuadeo ei; vult enim me occidere:
Et pater *ejus* Menelaus in hâc re juvat filiam,
Et nunc in ædibus eſt, ex Spartâ veniens
Propter hoc ipſum. Ego verò territa
Ædibus *his* vicinum, Thetidis in ſacellum
Hoc profecta ſedeo, ſi me prohibeat mori.
Peleus enim *hoc* ipſum, poſterique Pelei
Colunt, monumentum nuptiarum Thetidis.
Meum autem unicum filium ablego clàm
In alias ædes, timens nè *caſus* moriatur.
Nam pater ejus non adeſt, me
Ut juvet, & puero nihil prodeſt, abſens
In terrâ Delphicâ, ubi Apollini pœnam
Solvit furoris, per quem aliquando ad Pythonem profectus,
Poſtulavit Phœbum, ut ob patrem ſuum cæſum rependeret pœnas:
Si quo modo priora peccata deprecans, *eorumq; veniam petens*,
Efficiat ſibi deum propitium in poſterum.
Fam. Domina, ego etenim non vereor hoc nomine
Vocare te, ſiquidem *hoc ipſo te* dignabar & in domo
Tuâ, quando habitabamus ſolum Trojæ,
Eram autem benevola tibi & tuo marito vivenți:
Et nunc venio afferens tibi novos ſermones,
Metu quidem, ſiquis Dominorum ſentierit,
Sed miſeratione tuî: nam atrocia molitur
Adverſus te Menelaus & filia, quæ tibi *ſunt* cavenda.
And. O chariſſima conſerva, (es enim conſerva
Huic, quæ prius regina fuit, *i.e. mihi*; nunc verò eſt infelix)
Quid faciunt? quas inſidias ſtruunt nunc,
Volentes occidere me longè miſerrimam?
Fam. O tu miſera, filium tuum volunt
Occidere, quem extra domum clàm ablegâſti.
And. Heu mihi, reſcitum eſt meum filium ablegatum?
Undenam? ô miſera, ut perii!
Fam. Haud ſcio, hæc verò ego ex illis ſenſi.
Menelaus autem extra domum abiit ad tuum filium.
And. Perii igitur; ô fili, interficient te
Gemini correptum vultures: & qui vocatur
Pater, adhuc moram trahit Delphis.
Fam. Exiſtimo certè te non futuram fuiſſe adeò infelicem,
Illo præſente; nunc verò es ſine amicis.
And. Neque venit fama de Peleo, quòd ſit venturus?
Fam. Ille eſt ſenior, quàm ut poſſit te juvare præſens.

37. Ἐκλέλοιπα) καταλείφθω. 40. Σωθρᾷ) συμπεφύκει, σωθέχεται. 43. Πάροικον) τὸ πλησιάζον τοῖς οἴκοις. ἄλλως, δόμων πάροικον. δηλαδὴ Μενέλεων δόμοις νῦν παρεβύτα, ὃν δειματῦται ἡ Ἀνδρομάχη, ὥστε φεύγειν εἰς τὸ ἄσυλον.

44. Θάσσω) κάθημαι.
Ἤν με κωλύσῃ) ἔπως με τῆς κινδύνου ἔξω ἕλητε.
46. Ἐρμιώδυμα) ὑπόμνησιν, ἄγγελον, σημεῖον, μνημόσυνον, τεκμήριον. ἄλλως. τὸ ἐν τῷ Θετιδείῳ ξόανον, φησὶν ἴσον τῆς Θέτιδ⸗ λέγεται αὐτό. ἐπεὶ ἐρμιώδυμα, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγει τοὺ γάμους τ Θέτιδος.
52. Δίκλω μανίας) δίκλω, κόλασιν. ποινείαν ἢ λέγει τὼ ἀπολογίαν. ἵν ποινείαν ἀπήτησε τὸν Ἀπόλλωνα, ὅτι ἀνῄρ⸗ ἧς ἀπήτησε τὸν θεὸν, ἀπολογίαν δίδωσι τῆς τόλμης, ἵν ἐτόλμησε δίκας ὑφ' Ἀχιλλέως αἰθῖ, ὅτι ἠτήσατο τὸν Θεὸν ὅπως ἐν Πυθοῖ ποινείαν δίδωσι.
57. Ἠξίουν) ἄξιον ἐνόμιζον δέσποιναν σε καλεῖν.
61. Εἴ τ⸗) μή πις αἰδὴ σεται δεσποθῖ.
65. Τῇ προσθ' ἀνάσσῃ) τῇ πρότερον δεσποίνῃ, δεικτικῶς. ἑαυτῇ γὸ λέγει.
69. Ὑπεξέθω) ἐξελεῖσα παρεξέθω.
70. Ἔκθετον) ἐκτεθέντα, κρυπτόν.
Πόθεν) τὸ πόθεν πέπυσται, ὐκ οἶδα.
Φρῦδ⸗) ἄφαντος. ἔκδημ⸗ ἐκ τῶ οἴκων.
79. Οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως) ὐδὲ περὶ τῦ Πηλέως κεκίνηται, ὅτι ἄρα ἥξοι. ὐδὲ περὶ τῦ Πηλέως ἀκήκοας, ὡς ἐρχομένω. 80. Γέρων) Νωθὴς, βραδὺς, οἷ τὸ γῆρας αὐτῷ ἐμποδίζει. ὡς τε ταχέως ἐλθεῖν κ᾽ βοηθῆσαί σοι. κ᾽ ἄλλως, βραδὺς φησὶν ἐκεῖνός ἐσιν, ἅτε ὑπὸ τῦ γήρως ἐμποδιζόμεν⸗. ὡς τε ἐλθεῖν κ᾽ βοηθῆσαί σοι.

ANNOTATIONES.

V. 45. Πηλέως τε γάρ νιν) νιν pro αὐτὸν, *i. e.* Θετίδεον, ἢ Θέτιδ⸗ ἀνάκτορον· Non, ut Scaliger, pro αὐτῷ, *i. e.* Θέτιν. Vid. Scholiaſten ad v. 46.

V. 65. Τῇ προσθ' ἀνάσσῃ τῇδε) δεικτικῶς pro ἐμοὶ, vide *Alceſt.* v. 690. & Scholiaſten ad hunc locum.

V. 77. Δοκῶ γὸ ὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν) De ἂν gemino, Vid. *Hecub.* v. 359.

Αν. Καὶ

Αν. Καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.
Θε. Μῶν σ' ὀδυρῇ σοι φέροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
Αν. Πόθεν; θέλῃς ἓν ἄγγελ☉ μηλεῖν σύ μοι;
Θε. Τί δῆτα φήσω, χρόνι☉ ὢν ἐκ δωμάτων;
Αν. Πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἶ.
Θε. Κίνδυν☉. Ἑρμιόνη γὰρ σ' σμικρὰ φύλαξ.
Αν. Ὁρᾷς; ἀπωδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς;
Θε. Οὐ δῆτα, μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
Ἀλλ' εἶμι, ἐπεί τοι κἀ παθεῖλεπ☉ βι☉.
Δέλης γυναικός, ἤν τι κἀπὸ καλόν.
Αν. Χώρει νυν· ἡμᾶς δ' οἷσπερ ἐγκείμεθ' ἀεὶ
Θρήνοισι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
Περὸς * αἰθέρ' ὀκτενοῦμεν. " Ἐμπέφυκε γὰρ
" Γυναιξὶ τέρψις τῆσδ' παρεσκώντων κακῶν,
" Ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ δι' ἀγλώσσης ἔχειν.
Πάρεσι δ' οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι γένειν;
Πόλιν πατῴαν, τὸν θανόντα θ' Ἕκτορα,
Σπερμόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγλευ,
Δέλειον ἦμαρ εἰσαεσῶσ' ἀναξίως.
" Χρὴ δ' ὅστις εἰμὶ σαφὲς ὄλβιον βροτῶν,
" Πρὶν ἂν θανόντ☉ τὸν τελευταίαν ἴδῃς,
" Ὅπως φάσας ἡμέραν ἥξει κάτω.
Ἄγγελος.
Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄτην
Ἤγαγετ' ἀναίαν εἰς θαλάμους Ἑλένην.
Ἄς ἕνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
Εἷλέ σ' ὁ χαλκάσπις Ἑλλάδ☉ ὠκὺς Ἄρης,
Καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα· τὸν περὶ τείχη
Εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδ☉.
Αὐτὰρ ἐγὼ ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ὀλβία δίνα θαλάσσης,

And. Atqui accersivi eum non semel tantùm.
Fam. Num tibi non videtur curare aliquem tuorum nunciorum?
And. Unde non? vis igitur tu mihi ire nuncia?
Fam. Quid verò dicam, si diu absim extra domum?
And. Invenies multas technas? es enim mulier.
Fam. Periculum *est*: nam Hermione est non segnis custos.
And. Vides? relinquis *existentes* in malis amicos tuos?
Fam. Nequaquam, nè hoc objicias mihi:
Sed vado, quia non est suspicienda vita
Mulieris servæ, etiamsi quid patiar mali.
And. Vade ergò: nos verò quibus incùbimus *ac immoramur semper*
Fletus, & luctus, & lacrymas
Ad cœlum *usque* extendemus.
* Vid. ad Medæ. v. 58.
" Nam innata est
" Mulieribus consolatio præsentium malorum,
" Ut habeant ea semper in ore & linguâ.
Adest autem mihi non unum, sed multa quæ gemam,
Patriam urbem, & interfectum Hectorem,
Et meam duram fortunam, cui sum alligata,
In servilem diem, *i.e. in servitutem*, indignè prolapsa.
" Nullum autem mortalium oportet beatum appellare,
" Priusquam mortui videris extremam
" Diem, quomodo *ea* finitâ descenderit ad inferos.

Elegi.

Ad altum Ilium Paris non nuptias, sed aliquam noxam
Adduxit tori sociam Helenam in thalamum,
Propter quam, ô Troja, ferro & igni captam
Cepit te velox Mars Græciæ habens mille naves;
Et meum miseræ marium Hectorem: quem circa murum
Aurigans, *i.e. bigis*, traxit filius marinæ Thetidis.
Ego autem ex thalamis ducta sum ad littus maris,

Καὶ μὴν) ἀλλ' ἔπεμψε πολλάκις φησὶ καὶ ἕτερος ἵνα χειραγωγήσῃ ἔλθῃ. 87. Ἀπωδᾷς ἐν κακοῖς) λείπει τὸ ἐσσι. ἀπαρῳδεύεις βοηθεῖν τοῖς φίλοις ὄσιν ἐν κακοῖς.
Κἀ παθεῖλεπ☉) ἐκ πάσης, ἐκ ἐνδοξος.
93. Ἐκτενοῦμεν) ἐκπέμποντες, διαλεγόμεθα διηνεκῶς.
Τῶν παρεσκώντων) γυναικὴ ἀντὶ αἰχματικῆς, ἀντὶ τῶν τὰ παρεσκῶτα κακά. φύσει δὲ τὸ τέρψις πλῆθυντικὴ ἢ αἰχματικὴ ἰωνικῶς. ἵν' ᾖ ὅτως, ἔμφυτον γὰρ ταῖς γυναιξίν ἐστ σόματ☉ ἔχειν τὰς τέρψεις τῶν παρεσκώντων κακῶν.
98. Σπέρμόν τε) καλεπὸν, σκληρὸν, στερεόν. δαίμονα δὲ τὴν τύχην, ᾧ δαίμονι συνεζεύχθην.
Δέλειον ἦμαρ) εἰς δέλειον ἦμαρ εἰσαεσῶσης ἀναξίως, τελευταίαν ἡμέραν δηλονότι.
Ἰλίῳ αἰπεινᾷ) τὸ μέγεθος ἐξ ἐλεγείων. τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ὑμόνον ὅτι Ἰρλίων, ἀλλὰ ὅτι ἄλλων ἐκρατῶντο.
Εὐναίαν) σύγκοιτον.
Χαλκάσπις) τῷ ἀσπισμένῳ ἀεὶ θυμῷ ἐχρήσατο. εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χάλκιαι ῥύ.
Εἵλκυσεν) ὑπὸ κοινῆ τὸ εἵλεν. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀντὶ τῆς ἐπορθησε, τὸ δὲ δεύτερον ἀνεῖλε ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ Ἕκτωρ νεκρὸς γὰρ περὶ τὸ Παλλάδιον σῆμα τείτον ἐσύρη.

ANNOTATIONES.

V. 81. Καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν) Priùs erat scriptum in aliquibus, ἔπεμψ' αὐτὸν, & sensu & metro vacillante: *Canterus* legebat ἐς αὐτὸν, ut & *Scaliger*: sed *Aldi* Editio omnium Antiquissima rectè habet ἐπ' αὐτόν. Vid. Not. ad *Hippolyt.* v. 17.

Ibid. Οὐχ ἅπαξ μόνον) Similis forma apud *Latinos*, *Non semel*, pro sæpe. *Josua Barnes.*

V. 98. Σπέρμόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα) Malum suum *Genium* notat. Nam Veteres, ut singulis *Genium Bonum* assignabant, ita & *Malum* alterum, qui, ubi *Bonum* vicerit, Infortunatum suum Pupillum reddidit. De *Bono* Genio, Vide quæ Nos ad *Supplic* v. 592. & *Ion.* v. 1130. Huc refer *Petri Danielis Huetii Alnet.* Quæst. l. 2. c. 4. §. 3. *Josua Barnes.*

V. 100. Χρὴ δ' ὅστ' εἰσεῖν ἐσθ' ὄλβιον) Ita *Troad.* v. 509. ---Τῶνδ' δείσαντα Μηδέν' ὑμνεῖν νομίζει δύτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ. Idem ferè *Euripides* in *Cresside*, Τὸν δύτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦτε, πρὶν θανόντ' ἴδῃ τιν', ὡς ἐρήμωται τύχα. Vid. *Aristot.* Ethic. l. 1. c. 12. ubi hic locus expenditur; & initium *Sophoclis Trachiniarum*. Et finem *Oedipi* Tyranni. Et illud *Theognidis*, Μητε κακοῖσι νοσῶν λυποῦ φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι Τερπέσθης ἐξαίφνης, πρὶν τέλ☉ ἆεθλον ἰδεῖν. Vid. *Erasmum* in Adagio --*Finem Vitæ specta.* Notum illud *Solonis* ad *Crœsum* Πρὸ τελευτῆς μηδένα δεῖ μακαρίζειν. *Ovid.* ita

---*Scilicet ultima semper*
Expectanda Dies homini; dicique beatus
Ante Obitum Nemo, supremaque funera debet.

Quòd verò εἰπεῖν ἐσθ' legimus potiùs, quàm *Canteri* εἰσεῖν' ἐσθ', eâdem *Aldini* libri authoritate legimus: Et veram lectionem & longè *Canteri* verisimiliorem pronuntiamus: Et ab *Erasmo*, *Scaligero*, *Heinsioque* defensam videmus. *Josua Barnes.*

V. 103. Ἰλίῳ αἰπεινᾷ) En! hujus loci Versio metrica Carmine Elegiaco, malis Stiblini Versibus in melius paulò mutatis.

Intulit heu! Furias Paris, *haud Connubia*, Trojæ;
Quando Helenam *in thalamos duxerat ille suos:*
Ob quam, Clara ruis celso de vertice, Troja,
Graiorum *valido* Marte *subacta Ducum.*
Tuque Meus Conjux, Hector *fortissime*, *bigis*,
Victus Achilleâ *cuspide*, *tractus eras.*
Ipsa autem è Thalamis agor ad cava Littora ponti
Cultu induta novo, *serva futura*, *caput.*
Heu! quantum stillant oculi; *cùm Urbemque Larémque*
Et medio fusum in pulvere linquo Virum!
Me Miseram! Quid enim juvat hâc me in luce morari,
Hermionæ *servam*? *Cujus adacta metu*,
Hoc Thetidis *supplex Delubrum ampleza Marinæ*,
Liquor, *ut è saxo stilla perennè cadens!*

V. 106. Εἷλέ σ' ὁ χαλκάσπις Ἑλλάδ☉ ὠκὺς Ἄρης) Numerus certus pro incerto; *Homerus* enim Mille, centum, octoginta sex Naves *Græcorum* statuit, *Plutarchus* Mille ducentas. *Scholiast.* 1170, alii aliter. At Poetæ fere de Millenario numero consentiunt, ita *Euripides* aliàs, *Rhes.* v. 262. Ὅτε δὴ τὰν Ἑλλάδα χαλκάσπιδα ἦγεν ἐς ἀκτάν. Vid. *Electr.* v. 2. *Lycophron*, Ὁ χαλκάρμ☉ τῶ πολυβρώτου στρατοῦ. *Virgil.* Æn. l. 2.

Quos neque Tydides, nec Lariſſæus Achilles;
Non Anni domuêre decem, non Mille carinæ.

Ovid. l. 13. ——*conjuratæque sequuntur Mille rates.* *Propertius*, *Et Danaûm Euboico littore Mille rates.* Denique *Seneca* in *Agamemnone*, *Rex ille Regum*, *Ductor Agamemnon Ducum*, *Cujus secutæ* Mille *vexillum rates.* Unde *Æschyl. Agamemnone*, v. 45. Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν. *Josua Barnes.*

V. 107. Περὶ τείχη &c.) Circà Murum: rectè quidem hìc observat *Scholiastes Euripidem* præter Historiam dicere *Hectorem* raptatum circa mœnia; nam nihil tale *Homerus* memorat, sed à Mœnibus ad naves tractum ajit (nec tamen ter circa *Patrocli* Pyram; ut *Scholiastes* vult:) Quare *Virgilius* etiam lapsus est, ubi canit Æn. l. 1. v. 488. Ter circum *Iliacos* raptaverat *Hectora* muros. Error autem hinc ortus; quòd toties *Hector* dicatur ab *Homero* vivum *Achillem* fugisse circum *Trojæ* mœnia. *J. Barnes.*

Δυσθρωΐαν συγχέασ' ἀμφιβόλῳ κάρᾳ. 110
Πολλὰ δ' ὄμματος ἐμοῦ δακρυὰ μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
Ἄστυ τε, καὶ θαλάμους, καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
Ὤ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐρεθίζω ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,
Ἑρμιόνας δέλαν, ἃς ὕπο τᾶσδε μόρᾳ,
Πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
Τάκομαι ὡς πιτύεσσα πιδακόεσσα λιβάς. 116

Circumdans caput tristi servitute.
Multæ autem lacrymæ defluxerũt mihi de corpore, quando reliqui
Urbem, & thalamos, & maritum in pulvere.
Heu ego misera, quid me oportebat amplius intueri lumen,
Hermiones servam? A quâ afflicta,
Ad hanc statuam Deæ supplex circundans manus
Colliquesco, sicut gutta scaturiens ex laxo.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ α.

Strophe 1.

Χο. Ὦ γυῖαι, ἃ Θέτιδος δάπεδον, καὶ ἀνάκτορα δαίους
2 Δαρὸν, οὐδὲ λείπῃς,
3 Φθιὰς, ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γᾶνάν,
4 Εἴ τι σοι δυναίμαν 120
5 Ἄκος ἁρμῶν δυσλύτων πόνων * ἐυρεῖν, * al. τιμῆσ.
6 Οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἕλοι συγκρᾷ * σωεκλήισαν, * an σωέλασαν.
7 Τλᾶμον, ἀμφὶ λέκτρων
8 Διδύμων δόκησιν
9 Ἑστᾶσ' ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως. 125

Ch. 1 O mulier, quæ solum Thetidis & templum insides
2 Diu, nec deseris;
3 Ego Phthia, tamen veni ad te Asiaticam genere;
4 Si quod tibi possem
5 Remedium difficilium malorum invenire,
6 Quæ te & Hermionem in odiosam rixam incluserunt,
7 O misera, de lectis
8 Geminis, *te inquam lectorum* communè sociam, *vel participem*
9 Existentem apud filium Achillis.

Ἀντιστροφὴ α.

Antistrophe 1.

Χο. 1 Γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν, εἰς ὅτα ἦκες.
2 Δεσπότας ἁμιλλᾶ
3 Ἰλιὰς ἅτα κόρα Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι.
4 Λεῖπε δεξίμηλον
5 Δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τίς σοι 130
6 Καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας ἀεικέλιον καταλείβειν
7 Δεσποτᾶν ἀναγκαῖς;
8 Τὸ κρατοῦν δὲ σε πείσει.
9 Τί μόχθον οὐκὲν ἅτα μοχθεῖς;

1 Cognosce fortunam, expende præsens malum, in quod venis.
2 Cum dominis certas
3 Exiistens Iliaca puella, natis ex Lacedæmone.
4 Relinque recipientem oves & *sacrificiis* pinguem
5 Domum marinæ deæ: quæ est tibi
6 Utilitas tristi, consumere deformatum *indecorè* corpus
7 Propter violenta imperia dominorum?
8 Potentia vero dominorum *rem* tibi persuadebit.
9 Quid contendis, cùm nihil possis?

Στροφὴ β.

Strophe 2.

Χο. 1 Ἀλλ' ἴθι· λεῖπε θεᾶς Νηρηίδος αἰγλαὸν ἕδραν,
2 Γνῶθι δ' ὅσ' ὀλεῖ ξένας 135
3 Διμῳὰς ἐσ' ἀλλοτρείας πόλεως·
4 Ἔνθ' ἃ φίλων τιν' εἰσορᾷς
5 Σῶν, ὦ δυσυχεστάτα,
6 Ὦ πάντολαινα νύμφα. 140

1 Quin ito, relinque splendidam sedem Nereidos deæ,
2 Agnosce verò, quòd sis in peregrinâ *terrâ*,
3 *Et* ancilla in alienâ urbe:
4 Ubi neminem vides amicorum
5 Tuorum, ô infelicissima,
6 O modis omnibus misera spósa.

Ἀντιστροφὴ β.

Antistrophe 2.

Χο. 1 Οἰκτρὰ γὰρ ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἴκους.
2 Δεσποτᾶν σὰ ἐμᾶν φόβῳ,
3 Ἡσυχίαν ἄγομεν (τὸ δ' σὸν
4 Οἴκτῳ φέρεται τυγχάνω)
5 Μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
6 Σοὶ μ' εὖ φρονοῦσαν ἴδῃ.

1 Venisti enim, Iliaca mulier, miseranda *ad* nostras ædes:
2 Sed metu meorum dominorum
3 Sumus quieti (tuâ verò fortunâ
4 Fero *in* miserationem, *i. e. miseror*)
5 Nè filia filiæ Jovis
6 Videat me tibi benevolam esse.

Ἰαμβοί.

Hermione.

Ερ. Κόσμον μὲ ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς,

Ornatum aurearum deliciarum circa caput,

Ἀμφιβαλοῦσα) περιβαλοῦσα, ἑαυτῇ τὴν δηλείαν σολισαμένη. 116. Τάκομαι) ἀντὶ τοῦ κατ' ὀλίγον λείβομαι. ὡς ἐκ πέτρας ἐκπηδῶσα σταγών. ὡς λιβὰς πηγὴ ἐρχαζομένη. τὸ δ' ἑξῆς λείβομαι, ὡς λιβάς τις πιδακόεσσα. ἢ πετείνῳ εἶπε, διὰ τὸ ἐκ πετρῶν ἀναβλύζειν. 119. Φθιὰς ὅμως) καίτοι Φθιὰς οὖσα φησὶν Ἑλλήνις, ἔμολον περὸς σὲ βάρβαρον οὖσαν, τὸ γνῶθι. Ἄκος) θεραπείαν, καὶ ἴαμα. Τεμεῖν) ἀπὸ τῆς ῥιζοτομένων ἢ μεταφορᾶ. τεμεῖν ἕν, ἀντὶτοῦ ἐυρεῖσθαι. τῶν δυσλύτων ὄ, δυσκόλων. 122. Οἵ σε καὶ ἑρμιόναν.) οἵ τινες πόνοι περὶ δύο λέκτρων ἕλοι σωέζδξαν, ἑρμιόνην, καὶ σὲ τὴν ἐπίκοινον οὖσαν, περὶ τὸν παῖδα τῆ Ἀχιλλέως. ἐπίκοινον οὖσαν τῶν περὶ τὴν Ἀχιλλέως παίδων λέκτρων διδύμων, ὅ ὄζιν ὑπὸ Ἀχιλλέως παιδὸς λεκτρῶν κοινωνὸν σε ὄσαν. Συωεκλήισαν) συωέβαλον, συωέζδξαν. οἱ πόνοι περὶ δύο λέκτρων. 127. Ἀμιλλᾷ) συγκρίνεις. ὅτι σὺ μὲν Τρωὰς, αὐτὴ δ' Λακεδαιμονία. 129. Δεξίμηλον) τὸ τῶν θυσιῶν δεκτικόν. 130. Τίς σοι καιρὸς) τί ὠφελῆ ἐκλήκυθα αὐτὸν δακρύοις καὶ λύπαις, καὶ ἐπαναγκάζουσα τὴν δεσπότην ἀδικεῖν σε. καὶ ἄλλως, τίς σοι ὠφέλεια ἀτυζομένῃ, καὶ λυπουμένῃ περὶ τῶν ἄτων ἀπρεπῶς καὶ ἐπιπόνως. 134. Τί μόχθον) δῆλον ὅτι τὴ κωμῳδεῖς, ὁρῶσα ποιοῦσα δῆλον ὃ εἶ. 141. Οἰκτρὰ γὰρ) οἰκτροτάτη ὅσα ἦλθες εἰς τοὺς ἐμοὺς δόμους. 143. Ἡσυχίαν ἄγομεν) τὸ ἑξῆς, ἡσυχίαν ἄγομεν, μὴ παῖς τῆς Διὸς κόρης. ἀντὶ τοῦ δεδικαίωμαι μὴ τῶν εἰς σέ μοι ἔυνοιαν ἔδηται ἡ Ἑρμιόνη. ἔνθεν ἀνιῶμαι περὶ σοῦ. Εὖ φρονοῦσαν) ἐυνοοῦσαν. 147. Χρυσέας χλιδῆς) πολυτελοῦς τρυφῆς.

ANNOTATIONES.

V. 121. Εὑρεῖν) aliàs τίμνειν vel τίτμειν (non τιμεῖν enim Versus admittit) vid. *Scholiast.*

V. 122. Συωεκλήισαν) Scribendum συωεκλῆσαν. Mallem autem, si voto aliquis Codex faveret, legere συωέλασαν. Elegans illa & plane *Homerica* locutio, ut Iliad. χ. v. 129. Βάλτεσσιν ἄντ' ἐμεῖο συωέλασσε μάχῃ. Et *Scholiastes* quidem per συωέζδξον exponit. Sed omnino mutare locum, non me eò Audaciæ mera conjectura persuasit, licet quantumlibet probabilis. *Josua Barnes.*

V. 130. Πολλιας, Θεᾶ) Θεὰ δωρ. ὁ Θεὸς & aliquando ἡ Θεὸς, ut hic & alibi *Suppl.* 1212. *Paus.* in *Atticis*, φρίαρ τε κεγχρίδων κρηνίχρεσν· ἔνθα πρῶτον Ἐκδυσινεν αἱ γυναῖκες χρέσν ἔσησαν, καὶ ἔσαν ἐς τὴν Θεόν. sic *Virgil.* de *Venere* loquens Æn. l. 2. v. 632. Descendo ac ducente *Deo*. Vide Interpretes. Nec enim pluribus hic locus. *Idem.*

V. 131. Ἀεικέλιον) Legerem αἰκίλον ob versum, quod verbum *Hesych.* agnoscit & *Phavorinus*; quin ipse *Eustathius* deducit αἰκίαν ex ἀείκειαν. *Idem.*

Στολμὸν

Στολμόν τε χρωτὸς τῷδε ποικίλων πέπλων,
Οὐ τῷ Ἀχιλλέως, οὐδὲ Πηλέως ἄπο
Δόμων ἀπαρχὰς, δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην·
Ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς,
Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ,
Πολλοῖς σὺν ἔθνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
Ὑμᾶς μὲν οὖν τοιοῖσδ' ἀμείβομαι λόγοις·
Σὺ δ' ἥσσα δούλη, κἀξ αἰχμητοῦ χωρὶς,
Δόμους κατασχὼν, ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς, θέλεις
Τάσδε· συνῆκται δ' ἀνδρὶ, φαρμακοῖσι σοῖς·
Νηδὺς δ' ἀκύμων ἀλλὰ σέ μοι διόλλυσι.
" Δεινὴ γὰρ ἡ πειρῶσα εἰς τὰ τοιάδε
" Ψυχὴ γυναικῶν, ὧν ὅπαρχός σ' ἐγὼ.
Κοὐδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρῇδος τόδε,
Οὐ βωμὸς, οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανῇ.
Ἢν δ' ἔν θεῶν τις σ', ἢ βροτῶν σώσαι θέλῃ,
Δεῖ σ', ἀντὶ τοῦ πρὶν ὀλβίων φρονημάτων,
Πτῆξαι ταπεινὴν, θερμὸν ἐμὸν γόνυ,
Σαίρειν τε δῶμα τὸμὸν, ἐκ χρυσηλάτων
Τόρνων πελασπέρσασ' Ἀχελῴου δρόσον, * Vid. Ion. v. 1252.
Γνῶναί θ', * ἵν' εἶ γῆς· ὡ γὰρ ἐσθ' Ἕκτωρ τάδε,
Οὐ Πρίαμος, οὐδὲ Χρύσα, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
Εἰς τοῦτο δ' ἦκες ἀμαθίας, δύσ-λωε σύ,
Ἥ παῖδ' ἀλόχου, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
Τολμᾷς ξωοδύσαι, κἀκτεῖναι πάρα
Τίκτειν. " Τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
" Πατήρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται,
" Κόρη τ' ἀδελφῷ· ἀλλὰ φόνῳ δ' οἱ φίλτατοι
" Χωροῦσι· κἀκ τοῦδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
" Ἃ μὴ πρὸς ἡμᾶς εἰσφέρ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν,
" Δυοῖν γυναιξὶν ἄνδρ' ἓν ἡνίας ἔχειν.
" Ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν,
" Στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει.
Χο. " Ἐπίφθονόν τι χρῆμα δηλεῖν ἔφυ,
" Καὶ ξυγχαμοῦσι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
Αν. Φεῦ, φεῦ. Κακὸν γὰ θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ

Et vestitum corporis horum variorum peplorum,
Non ab Achillis neque Pelei
Domo primitias *munerum*, habens huc veni;
Sed ex Lacænâ Spartanâ terrâ,
Menelaus pater mihi hæc donat,
Cum magnâ dote, ut liceat liberè loqui.
Vobis igitur his respondeo verbis
Tu autem, cum sis serva & captiva mulier,
Vis nobis ejectis ædes tenere
Istas: sum autem invisa viro propter tua pharmaca & *veneficia:*
Venter enim sine fœtu propter te mihi perit.
" Callidum enim *est* Epiroticum in hujusmodi *artibus*
" Ingenium mulierum; à quibus ego te compescam
Et nihil te juvabit ista dómus Nereidis,
Non ara, non templum, sed morieris.
Si verò quis Deorum, aut hominum te servare velit,
Oportet te, pro priore beatâ superbia,
Expavescere, & humilem accidere ad meum genu,
Et verrere meam domum ex aureis
Vasis dispergentem Acheloi rorem, (i.e. *Aquam,*)
Et cognoscere, ubi terrarum sis: hæc enim non sunt Hector,
Non Priamus, non urbs *Chrysa*, sed Græca civitas.
Eò verò venis insaniæ, misera tu,
Quæ cum filio patris, qui interfecit tuum maritum,
Audes dormire, & liberos ex interfectore
Parere. " Tale *est* omne barbaricum genus.
" Pater enim filiæ, & filius matri miscetur,
" Sororque fratri, & per cædem charissimi
" Vadunt; & horum nihil prohibet lex
" Quæ nè apud nos introducas:
non enim *est* honestum,
" Unum virum habere habenas, *i.e. imperium,* duarũ mulierum:
" Sed intuens in unam lecti sociam Venerem,
" Est contentus quicunque non vult malè habitare.
Ch. "Invidiosa quædam res est fœminarum sexus
" Et nuptiarum sociis infesta maximè semper.
And. Heu, heu! Mala res hominibus juventus, & in juventute

Στολμὸν) στολισμὸν.

154. [Ὑμᾶς) πρὸς τὸν χορὸν, ἢ τοὺς θεατάς.]

Δοείκτητος) ὑδὲ οἰκοφθὴς δ' ἔλη, ἀλλὰ κἀξ αἰχμάλωτος.

Ἀκύμων) ἄτοκος, ἢ μὴ ὑποδεχομένη κύησιν.

159. Δεινὴ γὰρ ἡ πειρῶσα) εἰς φαρμακείαν γὰρ δεινὴ ἡ φύσις τῆς τῶν ἑτέρας ἢ πείρᾳ γυναικῶν. Λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν.

Ἢν δ' ἔν θεῶν τις σ' ἢ βροτῶν) εἰ δέ σε τις θεῶν ἢ ἀνθρώπων σῶσαι θελήσειε, ποιήσω σὲ καταπτῆξαι καὶ ὑποπτῆξαι σαυτῇ ἐμοί.

Περασεῖν) διελεῦσαι, ὑποπεσεῖν ταπεινωθεῖσαν, καὶ φοβηθῆναί με.

170. Παιδὶ παλεῖς) τῷ Νεοπτολέμῳ τῷ τῆς Ἀχιλλέως παιδὶ, τὸν Ἕκτορα φονεύσαντι.

Αὐθένται) τύραννοι φονεῖς, τὸ δ' αὐτὸ ἑστῶτα τὸ ξίφος.

177. Ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς) ταῦτα Περσικὰ ἔθη. ἐν ἡμῖν δὲ μὴ πεφύκασι βαρβάρων τὰ ἔργα, οὐ δεῖς νόμος κωλύει, αὐτὸν δ' ἁπλοῦν πεφύτευκεν ταῦτα.

Κακὸν γὰ θνητοῖς τὸ νέον) διὰ τὴν φρενῶν πάντων κακὸν τὸ νέον. Ἡ νεότης κ. λ.

ANNOTATIONES.

V. 150. Ἀπαρχὰς) Scaliger legit ἀπ' ἀρχῆς.

V. 153. Πολλοῖς σὺν ἔθνοις) Vid. infra ad v. 872.

V. 159. Δεινὴ γὰρ Πειρῶσα) Eadem res *Andromachæ* objicitur infra v. 652.

V. 167. Ἀχελῴου δρόσον) *Achelous Ætoliæ* fluvius pro quâvis aquâ; quòd Fluviorum fuerit antiquissimus. Vid. quæ Nos ad Bacch. v. 519. Item *Turneb.* Adversar. l. 30. c. 39.

V. 169. Χρύσα) Olim cum malè χρυσὸς aderat, χρύσα scribendum vidi; illa enim urbs *Trojanæ* ditionis. De quâ vid. *Hom.* Iliad. α. v. 37. & *Stephanum* περὶ πόλεων. Docti videant: Versus enim æquè sic stabit. De hâc urbe *Ovid.* Metamor. l. 13. Fab. 1.

Quòd *Thebæ* cecidêre, meum est; me credite *Lesbon,*
Me *Tenedon, Chrysenque* & *Cillan, Apollinis* Urbes &c.

Et hæc ego jamdudum conjectavi; sed nunc *Samuelis Petiti* authoritate fidentior, χρυσὸς rejeci &, χρύσα in textum admisi. Ita enim ille *Miscell.* l. 3. c. 6. Erat *Andromache Eetionis* Regis filia, in cujus agro erat *Chrysa* Civitas. *Strabo* l. 13. f. 605. Τοῖς δ' Ὁμήρου μᾶλλον ἔπεσι συμφανεῖ τὰ ἐν τῇ Θήβης πεδίῳ, καὶ τῇ αὐτόθι Χρύσῃ ἱδρυμένῃ πρὸ δ' ἀκτύμβια ἔχνη. Et paulò post (*i.e.* f. 611.) ἓξ μὲν Ἡσίων λέγει πόλεις Θήβης—Ὀλίχνιαν θ' ἱερὴν πόλιν Ἡσίονος· Τέτταρα δ' ἐκ τῶν Χρύσαν τῶν ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τῆς Σμινθίας Ἀπόλλωνος ἐμφανῆ. Vid. præterea *Homeri* Iliad. α. v. 366. &c. breviorisque *Scholiastæ* notas in locum; & *Petito* & *Mihi* non assentire non potes. *Josua Barnes.*

V. 173. Τοιοῦτον πᾶν τὸ Βάρβαρον γένος &c.) Quod τοιοῦτον pro τοιοῦτο rectè dicatur, plenius ostendimus ad *Troad.* v. 922. De incestis autem moribus Barbararum Gentium, vide *Hugon. Grotium* de Jure Belli & Pacis l. 2. c. 5. 3. §. xii. *Josua Barnes.*

V. 174. Πατὴρ τε μιγεὶς μίγνυ) *Scholiastes* rectè, τοῦτα Περσικὰ ἔθη. De his enim *Catullus, Nascatur Magus ex Gelli, Matrisque nefando Conjugio & discat Persicum Haruspicium. Nam Magus ex Matre & Gnato gignatur oportet, Si vera est Persarum impia Religio* &c. Est autem Malignanti *Hermionæ* congruum, ut quod *Persis* tantùm, idque non omnibus, sed *Magis* duntaxat competit, id *Asiaticis* omnibus & proinde *Trojanis* indiscriminatim tribuat. His moribus *Turcæ* etiamnũ gaudent. *J. Barnes.*

V. 177. Οὐδὲ γὰρ κάλὸν &c) Hunc locum tractat *Hugo Grotius* de Jure Belli & Pacis l. 2. c. 5. §. ix. 3. ubi & *Latino* carmine donat. Contra Polygamiam, Vide infra ad 909. *Josua Barnes.*

V. 179. Βλέποντες στέργουσιν, ὅστις &c.) Enallage Numeri, ut sit ὅστις, pro ὅσιτινες, vel ὅστις αὐτῶν. *Idem.*

V. 183. Φεῦ, φεῦ.) Hæc exclamatio est extra Carmen numeranda. Vid. ad *Hecub.* v. 1116. *Ibid.* Κακὸν γὰ θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὲν νέον τὸ μὴ δίκαιον· τὸ νέον hic pro ἡ νεότης & τὸ μὴ δίκαιον pro ἡ ἀδικία ponitur. Sic infra v. 603. τὸ φίλτον pro ἡ φιλία. Sic *Iphigen.* Taur. v. 390. τὸ φαῦλον pro ἡ φαυλότης. Vid. *Ion.* v. 545. Sic τὸ ξενικὸν pro οἱ ξένοι, sic & *Latinis* dicitur *Romanum* Nomen, pro *Romani. Idem.*

" Τὸ

* Ἡ νεότης ἀεὶ φιλοῦ ἀεὶ δυστοῖσι τέτυκται· Εἰ δ' ἴκλω κλάπτει, πολλὰ χρεωστέρη. 188. Οἱ δὲ πένεσθαι μεγάλα) οἱ δὲ μεγαλοφρονοῦντες βραχέως φέρουσιν ἐπὶ τῷ σμικρᾷ τῆς ἐλαττόνων δικαιοτέρους λόγους ἀκούειν καὶ ἐλέγχεσθαι.

Τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
Ἐγὼ δ' ὅταν σῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ,
Λόγων ἀπώσῃ, πολλ' ἔχουσ' ἔνδικα.
Ἢν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ πρᾶσσ' ὄφλω βλάβην.
Οἱ δὲ πένεσθαι μεγάλα, τοὺς κρείσσους λόγους
Πικρῶς φέρουσι τῆς ἐλαττόνων ὕπο.
Ὅμως δ' ἐμαυτὸν ὑποδιδοῦσ' ἀλώσομαι.
Εἶπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐλεγξίῳ λόγῳ
Πειθοῦσ', ἀπωθῶ γυναικῶν νυμφοκομάτων;
Ὡς ἡ Λακαίνα τῆς Φρυγῶν μείων πόλις
Τύχῃ δ' ὑπάρθει, κἀμὲ λελυπέσαν ὁρᾷς;
Ἐπὶ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι,
Πόλεως τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένη,
Οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω,
Πότερον, ἵν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
Δύλους, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα;
Ἦ τοὺς ἐμοὺς τις παῖδας ὀχανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς.
Φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες, Ἕκτορός τ' ἄπο,
Αὐτή τ' ἀμωρά, κοὐ τυραννοῦσ' ἣν Φρυγῶν.
Οὐκ ἔστ' ἐμοὶ φάρμακον σωτῆρι πόσις,
Ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς.
Φιλεῖν δ' ὃ τόδ' · ὦ τὸ κάλλος, ὦ γυναῖ,
Ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνδυνέτας.
Σὺ δ' ἢν τι κινδῇς, ἡ Λακαίνα μὲν πόλις
Μέγ' ἐστὶ, τῷ δ' Σκύρου ὠδαμοῦ τίθης,
Πλουτεῖς δ' ἐν οἷς πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
Μείζων Ἀχιλλέως · ταῦτά τοι σ' ἔφθη πόσις.
Χρῶ δ' ὡραίᾳ, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ,
Στέργει, ἄμεινον τοῦ ἔχειν φρονήματος.
Εἰ δ' ἀμφὶ Θρήκιον χιόνι τῷ καταῤῥύτων,
Τυράννου ἔχοις ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχῃ
Δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινούμενος,
Ἐκτήσαι ἂν τοῦτό γ'; εἶτ' ἀπληστίαν λέχους

"Quisquis mortalium injustitiam habet.
Ego verò metuo, nè quòd ego tibi ferviam, *i.e. ne mea servitus me* Repellat à dicendo, cum habeam multa justa *argumenta*:
Si v. contra vicero, nè propter hoc accipiam *aliquod* detrimentum.
"Qui enim spirant magna, *i.e. qui sunt superbi*, præstantiores rationes
"Ægrè ferunt ab inferioribus *prolatas*.
Tamen non convincar prodens meipsam.
Dic, ô juvencula, quâ te firmâ ratione
Confidens, à legitimis nuptiis repellis?
Itane Lacæna civitas, *i.e. Sparta* Phrygiâ *urbe, Troja, est* minor,
Fortunaque *Spartam Troja* superat, meque liberam vides?
An juventute, & vigenti corpore,
Et magnitudine urbis, & amicis elata,
Volo tenere tuam domum pro te?
Utrum, ut ego pro te pariam liberos
Servos, mihi miserâ appendicem? *miseram molestiam attractam?*
An aliquis meos liberos patietur
Ththiæ reges esse; si tu non parias?
Amant nimirùm me Græci, idque propter Hectorem:
Et *quia* ego sum obscura, & non sui regina Phrygum.
Maritus odit te, non propter mea pharmaca:
Sed quia non es idonea ad conversandum *cum ipso*.
"Nam & hoc est philtrum: non forma, ô mulier,
"Sed virtutes delectant maritos;
Tu verò si quid pungeris; Lacæna urbs
Est aliquid magni, Scyrũ verò nullo loco ponis, *i.e. nihilifacis*,
Et opulentas divitias inter inopes;
Menelaus verò tibi
Major est Achille: propter hæc profectò odit te maritus.
"Oportet enim mulierem, etiam si malo viro data sit,
"Boni consulere, & non decertare *cum eo* de fastu.
Si verò in Thraciâ circumfusâ nive
Haberes maritum regem, ubi per vices lectum
Dat multis *mulieribus* unus vir communicans,
An occideres istas? At *sic* insatiabilem cupiditatem concubitus

Ἀμαυρᾷ) ἀφανῆς, ἀσήμου, ἐν εἰρωνείᾳ ταῦτα φησί. 204. Οὐδ' ἔξ ἑωθοῦ σε φαρμάκων ξυγεῖ πόσις) Ἀνταποδίδωσι πρὸς τὸ † Στύγιμα δ' ἀνδρὶ εἰ φαρμάκοισι σοῖς. 205. Ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι) ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἀξιοῖ σε τυγχάνεις εἰς τὸ συνοικεῖν ἀνδρί. διὰ τοῦτό σε μισεῖ. 206. Φίλτρον δὲ καὶ τόδε) τὸ εἶδέναι πῶς δεῖ συνοικεῖν ἀνδρί, καὶ δι' ὧν εἰς σοφίαν, καὶ ἔννοιαν αὐτὸν ἐπάγοιτο. ὁ γὰρ τὸ κάλλος ἄπορον τῆς φιλεῖσθαι, ἀλλ' αἱ ἀρεταί. ἀρετὴ δ' γυναικὸς ἡ πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμόνοια. Σὺ δ' ἂν τι κινδῇς) σὺ δ' ἂν τι λυπηθῇς, ἀπὸ πατρίδος, καὶ πλούτου, καὶ τῶν ὑρειζείων τὸν ἄνδρα σε. καὶ τῷ μὲν σαυτῆς παιδείᾳ τῷ Λακεδαίμονα προσφέρεις, ὡς ὑπερβολὴ μέγα. τῷ Σκύρου δ' ἐκφαυλίζεις. 210. Πλουτεῖς δ' ἐν οἷς πλουτοῦσι) πλουτεῖν λέγεις, ἐν τῷ πλοῦτον μὴ ἔχειν. ἐπειδὴ ἔλεξεν ἀνωτέρω, τὸν κόσμον καὶ τῷ ἐδῆτα μὴ ὁπόσα τοῖς Πηλέως ἔχειν, ἀλλὰ ὧδε τὰ πατρός. τοῦτο ἐν ὀνειδίζεις εἰς πενίαν τοῦ ἀνδρός. 213. Ἀμείνων ἂν ἔχειν) μὴ ἀμείνων ἂν, καὶ σατιάζειν πρὸς τὸν ἄνδρα, οὗ μὴ ἐθέλειν τὸ εὐνοῦχος εἶναι διὰ τὸν μέγα. καὶ διὰ τοῦτο ὧδε ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἀμείνων. 216. Δίδωσι πολλαῖς) ὅτι πολλαῖς γυναιξὶν εἷς ἀνὴρ καθ' ἡμέραν δίδωσιν τὸ λέχος αὐτοῦ.

* Hoc Distichon à *Stiblino* sic versum habeas, *Exiguæ frugis semper malesana Juventus: Sed si Jus violet, grandius illa Malum.*

† V. 157.

ANNOTATIONES.

V. 193. Ὡς ἡ Λάκαινα) Quin sit hìc aliqua corruptio pauci dubitant. *Canterus* valdè (ut is putat) accommodatè legit —Ὡς τῆς Λακαίνης ἡ Φρυγῶν μείων πόλις &c. Quid si legamus μείζων? Est enim perpetua *Ironia*; in hunc sensum, Quasi *Lacedæmone Troja* major esset Civitas, Et Fortunâ superior, & me quoque liberam videres? Cum omnia sint contrà: Si verò nihil muremus, ita necesse est distinguamus, ὡς ἡ Λάκαινα πόλις τῆς Φρυγῶν πόλεως μείων, tum verò fatendum est in sequenti, ita legi, quasi ἡ Φρυγῶν πόλις repetereturhoc modo, Καὶ ἡ τῆς Φρυγῶν πόλις τύχῃ ὑπάρθει τῆς Λακαίνης *Scaliger* legit τῆς Φρυγῶν & ὑπάρξειν, priùs ferendum, alterum rejicio. Anὡς pro Itane. *J. Barnes.*

V. 205. Ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι) *Scaliger* legit εἰ pro εἰ, benè quidem; sed & εἰ non malè; imò, ut mihi videtur, meliùs paulò; Nam & sic εἰ pro ἐπεὶ poterit subintelligi.

V. 209. Τῷ δ' Σκύρου) *Neoptolemi* Patriam.

V. 214. Εἰ δ' ἀμφὶ Θρήκιον) De Moribus *Thracum* vid. *Herodotum* in Quinto. *Strabonem* in Septimo, *Pomponium Melam* in secundo libro. Tradunt autem hi Authores *Thracas* ducere solitos, ternas, quaternas, undecim, duodecim uxores, vel etiam plures, si pluribus alendis sufficiant. Ex Notis *Gaſp. Stiblini*. Vide ad *Ino* à v. 18. ad v. 25.

V. 217. Ἐκτήσαι ἂν τόσδ';) olim *Paulus Stephanus, Canterus*, aliique legebant τάδ'; sed Nos ex *Aldinâ* editione, Sensu etiam postulante & Versu permittente, τόσδε restituimus. Hoc *Scaligerium, Heinſiumque* prius vidisse nunc video. Nec enim ignoro, τάδε pro αὐτὰς dici posse, ut etiam pro ὑμᾶς, ὑμᾶς, ἁσσὰς, aliquando, σεμνικῶς nempe, cùm idem valet, ac οἵδε. Sic *Æſchylus* Perſ. v. 1. Τάδε μὲν Περσῶν τῆς εἰσομβίαν Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πρὸς κληίτας. Ubi τάδε apertè pro ἡμεῖς. Unde *Scholiaſtes* τῶν δεικνύων, εἰσὶ φησὶ πρὸς ἑαυτὸν, ὅτι τάδε ἀντὶ τοῦ ταῦτα. *J. Barnes.*

Πάσας

Πάσαις γυναιξὶ φορητὸν ἂν δύρεσθαι.
Αἰσχρόν γε, καί τοι χέρσον * ἀρσένων νόσον
Ταύτῃ νοσοῦμεν, ἀλλὰ φερτὸν καλῶς.
Ὦ φίλταθ' Ἕκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τιμὰ σὰ χαίρειν,
Σοὶ δ' ξυμφέρων, εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις·
Καὶ μᾶσσον ἤδη πολλάκις νόσοισι σοῖς
Ἐπέρχομ'· ἵνα σοι μηδὲν ἀνδρὶ δύμαινος ἔᾳς.
Καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ ἀρετῇ φορουμένη
Πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ῥανὶς ὑπαιθρίας δέρσης
Τῷ σῷ φορεῖζειν ἀνδρὶ δύμαινος ἔᾳς.
Μὴ τιμὰ τεκοῦσ' τῇ φιλανδρείᾳ, γυναῖ,
Ζήτει προελθεῖν. "Των κακῶν δὲ μητέρων
" Φεύγειν χρεὼν τέκνα γ', οἷς ἔνεστι νοῦς.
Χο. Δέσποιν', ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται,
Τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῶναι λόγοις.
Ερ. Τί σεμνομωθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων,
Ὡς δὴ σὺ σώφρων, πῶμὰ δ' ἐμὰ σώφρονα;
Αν. Οὔκουν ἐφ' οἷς γε νῦν κατθέσπικας λόγοις.
Ερ. Ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικήσῃ, γυναῖ.
Αν. Νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
Ερ. Σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾷς δέ μ', εἰς ὅσον δύνῃ.
Αν. Οὐκ ἂν σιωπῇ Κύπρις ἀλγήσῃς πέρι;
Ερ. Τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρὸς τῶν πραχθῇ;
Αν. Κἀγὼ γε χρωμένοισιν· εἰ δ' μή, οὐ καλά.
Ερ. Οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
Αν. Κἀκεῖ τύ γ' αἰσχρὰ, κἀνθάδ' αἰσχύνη ἔχει.
Ερ. Σοφὴ, σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
Αν. Ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
Ερ. Μισοῦμαι γε παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως φόνῳ.
Αν. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ γε σή.
Ερ. Ἦ κἀμοῦ γε δεῖ πρὸς ἐμοῦ φαίσῃ κακοῦ;
Αν. Ἰδοὺ σιωπῶ, καὶ πιλάζυμαι στόμα.
Ερ. Ἐκεῖνο λέξον, οὕνεκ' ἐσάλλω.

Omnibus mulieribus apponens deprehendereris.
Turpe certè *hoc esset*: quanq. grav. viris, *i. e. gravius q. viri* morbo
Hoc *Venereo* laboramus, sed *tamen eum* celamus honestè.
O charissime Hector, sed ego tuâ causâ
Amabam tecum *eadem*, si quid te fallebat Venus:
Etiam jam sæpe ubera tuis spuriis
Præbui, ut tibi nihil darem acerbi:
Et hæc faciens, virtute *mihi* conciliabam
Maritum: tu verò neque guttulam ætherei roris
Tuo viro assidere finis metuens.
Nè matrem *tuam* amore-virorum, ô mulier,
Studeas superare. " Nam malarum matrum
" Mores oportet fugere liberos,
Ch. Domina, quantum tibi adest facultas,
Tàtù pare *mihi*, ut cũ hâc *Andromachâ* verbis cõpositionẽ facias.
Her. Quid arroganter loqueris & venis in certamen verbo. um,
Quasi tu quidem *pis* casta, ego verò non *sim* Casta?
And. Haud certè *Casta es* ob ea saltè verba, quibus nunc es usa.
Her. O mulier, tuus animus nè adsit mihi.
And. Es juvencula, & loqueris de turpibus.
Her. Tu verò non loqueris, sed facis contra me, quantum potes.
And. Non tacitè perferes dolorem zelotypiæ?
Her. Quid? An non ista sunt ubique summa mulieribus?
And. Rectè quidem utentibus: sin minus, non *sunt* honesta.
Her. Non regimus urbem Barbarorum legibus.
And. Et illic turpia & hîc habent dedecus.
Her. Callida tu, callida *quidemes*: sed tamen oportet te mori
And Vides statuam Thetidis in te respicientem?
Her. Quæ certè odit tuam patriam propter mortem Achillis.
And. Helena mater tua eum perdidit, non ego.
Her. An verò ulteriùs etiam attinges mea mala?
And. Ecce taceo & comprimo os.
Her. Illud dic, cujus causâ *huc* veni.

Πάσαις γυναιξὶ) ἢ πῶς φησὶν οὐκ ἔμελλες δόξαν λαγχάνειν γυναιξὶ πθέσθαι; τὸ ὃ φορητὸν εἶπεν, ὅτι φερὸς τὸ δόξαν ἔχειν αὐτὰς λαγχάνειν, ἐπ' ἢ σωφρονίσαι ἔργῳ τιμὴ δόξαν. Καί τοι χέρσον ἀνθρώπων νόσον) καί τοι φησὶν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες καταφερέστεραι ἐσμὲν πρὸς τὰ ἀφροδίσια τῶν ἀνδρῶν, ὅμως καλῶς φερεῖσθαι αὐτά. ἢ ἃ φανερὰ νόσον νοσοῦμεν, ἢ φορὸς τοὺ ἄνδρας. ἀλλὰ φορίζομεθα αὐτῆς καρτερῶσαι, ἢ ὑφ' ἑνὶ μένουσαι. βέλτιον δὲ λέγειν, ὅτι ἂν ὀφείλει γυνὴ ἀνδρὶ, ἐτέρᾳ γυναικὶ σωφρονεῖν, ἵνα φανερᾶς ἀγαπᾶσθαι, ἢ εἰς μέσον φέρειν αὐτῆς τὸ πάθος. ἀλλὰ μᾶλλον ἰδίᾳ τῷ ἀνδρὶ ἐπιμᾶν, πειθοῖ τε ἢ κολακείᾳ ἀφιεῖσαν αὐτὸν τῆς φορὸς τὰς ἄλλας πίστεως. ἵνα δὲ πείσεις τὸν ἄνδρα.

221. Ὦ φίλταθ' Ἕκτορ) τοῦτο παρ' ἰσοτείαν φασὶν εἰρῆσθαι. μὴ δὲ ἰστρεῖσθαι Ἕκτορι ἐξ ἄλλης γυναικὸς γεγενῆσθαι υἱός. ἀπεισεσθοι δὲ εἰσὶν οἱ ταῦτα λέγοντες. Ἀναξικράτης δὲ ἐν τῇ β' τῶν Ἀργολικῶν ἵστορεῖ, ὁ δ' Ἀμφινέα καὶ Σκαμάνδριον τὸν Ἕκτορος υἱὸν καὶ Πριάμειον. ἦσαν δὲ αὐτῷ, ὅτος μὲν νόθος, ὃς κατελήφθη ἐν Ἰλίῳ, καὶ ἀπόλυται. ὅτοι δὲ διασώζονται. Σκαμάνδριος δὲ ἀφίκετο εἰς Ταναΐδα. Σοὶ δ' ξυνήρομαι) συμφερόμην σοι εἰς ἕρωτα τῇ φιλανδρείᾳ γυναῖ) λέγει δὲ Θησέα καὶ Μενέλαον, Ἀλέξανδρον καὶ Δηΐφοβον. καὶ μὴ δύνατον, ἢ ἐν ὀνείρῳ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ εἶχεν· [Ὁ δὲ Παυσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς περὶ Λεωνύμου—Χρόνῳ δ' ὡς ὑμάνας ἐπαφῖλθεν ἐκ τῆ Λιβύης, ἰδεῖν μὲν ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδεῖν δὲ τὸν Ὀϊλέως καὶ τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα, συνέναι δ' καὶ Πάτροκλον σφισι καὶ Ἀντίλοχον· Ἑλένην δ' Ἀχιλλεῖ μὲ συνοικεῖν, φερσάσαι δέ οἱ πλεύσαντι εἰς Ἰμέραν φορὸς Στησίχορον ἀγγέλλειν, ὡς ἡ διαφθορὰ τῆ ὀφθαλμῶν ὀξ Ἑλένης γένοιτο αὐτῷ μιαίματος.] Ὡς καὶ Λυκόφρων, τῆς πενταλέκτρου θυγατρὸς Πολυξενίας. ἢ κατ' εἰρωνείαν λέγεται, ἀντὶ τῆ μανδείᾳ. κἀκείνη γὰρ δοκοῦσα φιλεῖν τὸν Μενέλαον, ὕστερον αὐτὸν καταλέλοιπεν. ὅρα ἂν καὶ σὺ, μὴ πως δοκοῦσα διὰ ταῦτα φίλτρῳ ζηλοτυπεῖν τὸν ἄνδρα, ὀξαίφνης αὐτὸν καταλίπῃς. 231 Ὅσον σοι ῥᾳδίως) ὅσον σοι εὐκόλως καὶ δυναστῶς φαίνεται, καὶ παείσεται, ὅσον ἐνδέχεται. Τί σεμνομυθεῖς) τί πεφανολογεῖς, μεγαλορρημονεῖς. ἀντὶ τῆ σεμνὸν καὶ ἀξίαν ἐντεταμένης, καὶ ἀξιωματικὴν θέλεις ἑαυτὴν δεικνύναι; Κεἰς ἀγῶνα) καὶ εἰς φιλονεικίαν ἔρχῃ, ὡς δὴ σώφρων ὑπάρχεις ἐν οἷς λέγεις. 237. Αἰσχρῶν πέρι) λαγνείαν δὲ αὐχῇ ὅτι κεκαλυμμένοις λόγοις. Δερᾷς δέ μ') δι' ὧν ἔχεις τὸν ἐμὸν ἄνδρα. Οὐκ ἂν σιωπᾷ) ἃ καθέξεις καθ' ἑαυτὴν τιμὴ κατ' ἐμὲ ζηλοτυπίαν, καὶ σιωπᾷ κρύψεις τὸ πάθος; καὶ ἄλλως. εἰ καὶ ἀλγεῖς τιμὴ ψυχὴ σοὶ τῆς ζῆς σωτηρίας, σιωπᾷν ὀφείλεις, ἵνα μὴ δόξῃς διὰ λαγνείαν καλεπαίνεσα. Τί δ';) Ἑλληνικὸν γὰρ, τὸ παντὶ τρόπῳ ἀπέργειν τὸν ἄνδρα τῆς φορτέρας κοινωνίας. Καλῶς γε χρωμένοισι) οἷ μετὰ σωφροσύνης καὶ ἐπιεικείας, ὡς φρέπει γυναιξίν. ἃ μὴ τοσαύτης ἀνεσχημοσύνης, ὡς σύ. 246. Μισοῦμαι γε παρὰ τοῦ ζῆν) ναὶ φησὶν, ὁρῶ τὸ ἄγαλμα οὐκ εἰς ἐμὲ βλέπον, ὡς σὺ φῄς. ἀλλὰ πολὺ μῖσος ἐμφαίνον καὶ τῆς σῆς παρείδος, ὅτι ἐκεῖ ἀνῃρέθη ὁ Ἀχιλλεύς. Ἦ καὶ φορὸς) ἀντὶ τῆ περαιτέρω μοι θέλεις ὀνειδίσαι; Καὶ πλάζυμαι) λαμβάνομαι τὸ στόμα. κλείω, κατέχω. 250. Οὕνεκ' ἐσάλλω) ἃ πρὸς χάριν παρεγχώμιον.

* Hæc ego huic loco conformia addidi ex *Pausaniâ* fol. 102. l. 30. &c.

ANNOTATIONES.

V. 228. Φιλανδρία) Scaliger dicit, *Ironiam* esse pro μισανδρία, quod nec Scholiastes præterit. Ita sanè; si sumas pro *Amore-conjugali*; sed φιλανδρία etiam in malam partem sumitur pro μοιχεία, *Amor-virorum* in genere. Ita *Plato* in Sympos. φίλανδρος γυνὴ καὶ μοιχοθήρια. *Josua Barnes.*

V. 230. Τέκνα γ') Ita lego pro τέκν', quia Versui una deerat syllaba.

V. 239. Οὐκ ἂν) Scaliger legit Οὐκ ἔν.

V. 241. Εἰ ὃ μὴ, ὃ κρύπτει.) τὸ μὴ quasi eliditur ante τὸ ὃ, sicut & mox v. 253. quod non infrequens esse fateberis, si consulas, quæ Nos ad *Oreſt.* v. 597. *Josua Barnes.*

Αν. Λέγω

Λείψεις τὸ σ' ἀγνὸν) ἐγκαταλείψω τὸ τέμενος τῆς θεᾶς, εἰ μὴ θανεῖμαι, εἰ μή ποτε ἀποθάνω, καὶ τὸ λείψανον λειφθὲν ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἂ θέμις ἐν ἱερῷ ἦν) νεκρὸν σῶμα.

Εἰ δὲ μὴ) ὑποθανοῦμαι ἀλλ' ἐν ζωσι πυρσάνω, ὑκ ἂν ποτε λείψω.

256. Πῦρ σοι προσοίσω) ἔθος ἦν τοῖς εἰς βωμὸν καταφεύγουσι, πῦρ προσφέρειν. Καὶ τὸ σὸν) καὶ ἃ τὸ σὸν συμφέρον προνοήσω.

259. Μέτεισι) μετέρχεται, μετεξελεύσεται. Δέλεαρ) ἄγκιστρον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων.

Ἐδώδιμα) ἰσχυρῶς καθηδυσμένη. τοῖς γὰρ ἀνδρείοις μόλυβδος προσαλείφεται πρὸς ἀσφάλειαν.

268. Δεινὸν δ' ἑρπετὸν) δεινὸν ὄζει τῶν θεῶν πινὰ τῶν μὲν ἀγείων δείων θεραπείας καταῦσαι τοῖς ἀνθρώποις, τῆς δὲ γυναικὸς τῆς δεινῆς μὴ ἑυρεῖν θεραπείαν. καὶ ἄλλως. δυνατὸν ὄζει τῶν θεῶν πινὰ τῶν μὲν ἀγείων δείων θεραπείαν καταῦσαι, τῆς δὲ δεινοτέρας γυναικὸς οὐδεὶς ἑυρήσει θεραπείαν. Γυναικὸς) ἀντὶ τῶ γυναικῶν, πληθυντικῶς. ὁ δὲ νῦς. τῶν δὲ γυναικῶν οὐδεὶς φάρμακον ἐξεύρηκέ πω. 272. [* Μεγάλων, ἀγέων ὑπῆρξεν) ὁ Ἑρμῆς ἀρχὴν ἦρξατο μεγάλων παθέων, ὅτε ἤρεῖς θεὰς μορφῆς ἕνεκα πρὸς Ἀλέξανδρον ἦγαγε κειτέας. Ὑπῆρξεν) Ἀρχὴ ἐγένετο καὶ αἴτιον. Ἄλλοτε δὲ τὸ ὑπάρχειν καὶ τὸ εἰμὶ ταυτοσήμαντα. Ἡρόδοτος μὲν εἶπεν, ὑπάρχω ἀδικίης, καὶ ὁ Πλούταρχος, ὑπάρχω βίας.] Σταθμὰς ὅτι βύτα) ὅτι τὰς ἐπαύλεις τῶν βυκόλων Πάριος, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν μονόζωπον νεανίαν βυκόλον, καὶ πρὸς πάν αὐλαῖον πάν οἰκημάτιον μικρὸν, ἔρημον δὲ γυναικὸς καὶ παίδων, ἤτοι ἐρημίαν ἔσαν. Βοτῆρα) βυκόλοι κοινῶς οἱ νομεῖς, ἀπὸ τῆς ὀπωπανεστέρας ζωῆς. 282. Ἐστίαν) ἑστίαν ἔχουσαν, οἰκοκυρικόν. Διαφέρει δὲ σταθμὸς καὶ αὐλή. ὁ μὲν γὰρ σταθμὸς προσωπάτων, ἡ δὲ αὐλὴ ἀνδρῶν οἰκητήριον.

Λέγω σ' ἐγὼ νοῦν σὸν ἔχειν, ὅσον σε δεῖ.
Λείψεις τόδ' ἁγνὸν τέμενος Ἀρτέμιδος;
Εἰ μὴ θανοῦμαί γ'· εἰ δὲ μή, * ἃ λείψω ποτέ.
Ὡς τοῦτ' ἄρηρε, κἀμοῦ πόσιν μολεῖν.
Ἀλλ' ὦδ' ἐγὼ μὲν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
Πῦρ σοι προσοίσω, κἀτὸ σὸν προσκέψομαι.
Σὺ δ' ἦν κάτοιδε· θεοὶ γὰρ εἰσορῶ) τάδε.
Καὶ χρωτὶ θηνῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
Σφάζ', αἱμάτῳ θεᾶς βωμὸν, ἣ μέτεισί σε.
Ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θράσος.
Ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγώ σ' ἕδεας
Ἐκ τῆσδ' ἑκουσῆ ἐξενασήσω τάχα.
Τοιόνδ' ἔχω σε δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγοις
Κρύψω· τόδ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα·
Καθησ' ἑδώδιμος· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
Τηκτὸς μόλιβδος, ἐξανασήσω σ' ἐγώ,
Πέλιν, ὃν πέποιθας, παῖδ' Ἀχιλλέως μολών.
Πέποιθα. Δεινὸν δ', ἑρπετῶν μ' ἀγείων
" Ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκατασῆσαί τινα·
" Ἃ δ' ἐς' ἐχίδνης, καὶ πυρὸς περαιτέρω,
" Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
" Κακῆς· τοιοῦτον ἐσμὸν ἀνθρώποις κακόν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

1 Ἦ μεγάλων ἀγέων ἄρ' ὑπῆρξεν,
2 Ὅτ' Ἰδαίαν ἐς νάπην ἦλθ' ὁ
3 Τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος,
4 Τρίπωλον ἅρμα δαμόνων
5 Ἄγων, τὸ καλλίζυγες,
6 Ἐριδι συγερᾷ
7 Κεκορυθμῶν εὐμορφίας,
8 Σταθμοὺς ὀπὶ βύτα,
9 Βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονόζωπον νεανίαν,
10 Ἐρημόν θ' ἑστιοῦχον αὐλάν.

And. Dico ego te non tantum sapere, quantum oportet.
Her. Relinques hoc purum templum marinæ deæ?
And. Si non moriar: sin autem, nunquam relinquam.
Her. Hoc quidem ita est, nec expectabo maritum donec redeat.
And. Sed nè ego quidem me prius tibi dedam.
Her. Ignem tibi admovebo, nec tuâ rationem habebo.
And. Accende igitur tu: dii enim hæc videbunt.
Her. Et corpori gravium plagarum *inflictarum* dolores.
And. Jugula, pollue sanguine Deæ aram, quæ persequetur te *vind.*
Her. O barbaram te pectudem, & duram audaciam.
Perferes igitur mortem? Sed ego te sede
Ex hâc citò volentem excitabo;
Talem habeo esca ad te eliciendum: sed enim verba
Occultabo; res verò ipsa citò hanc *escam* indicabit.
Sedeas firma: nam etsi undique te *munitam* teneret
Liquefactum plumbum, *hinc tamen* excitabo ego te,
Priusquam veniat filius Achillis, quem tu venturum confidis.
A. Confido: "mirū autē *est*, adverſ. quide ſerp. agreſt. *ac venenatos*,
" Remedia mortalibus aliquem Deorum conſtituiſſe;
" Quæ verò eſt viperâ, & igne ſuperior *ac longè deterior*,
" Nullus remedia invenit adhuc adverſus mulierem
" Malam: tale ſumus hominibus malum.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Certè magnorum dolorum autor extitit,
2 Quando venit in nemus Idæum
3 Maiæ & Jovis filius, (*i.e. Mercurius*)
4 Trijugum currum *trium* Dearum.
5 Ducens, illum pulchrijugum,
6 Odioſo certamine
7 Formæ armatum,
8 Ad ſtabulum bubulci,
9 Et ad ſolitarium paſtorem adoleſcentem,
10 Et ad ſtabuli deſertos lares.

* Hanc Notam Uncinis incluſam Nos Scholiis Veteribus aſſumimus, ὑπάρχω autem & aliàs in hoc ſenſu utitur *Euripides*, ut *Herc. Fur.* v. 1164. Quem locum Videſis. *Joſua Barnes.*

ANNOTATIONES.

V. 253. Εἰ μὴ θανοῦμαι) *Scholiaſtes* hìc hallucinatur; Senſus enim hic eſt, λείψω τόδε τέμενος, εἰ μὴ θανοῦμαι, καὶ τοῦτο σύ μοι δῆλα ὅτι βεβαιώσεις· εἰ δὲ μὴ βεβαιώσεις, ἃ λείψω ποτὲ, ἐκεῖσα καὶ ζῶσα· θανοῦσα γὰρ, ἴσ οἶδ', ὅτι. *Joſua Barnes.*

V. 256. Πῦρ σοι προσοίσω) Præter *Scholiaſten* vid. *Turnebi* Adverſ. l. 9. c. 12. Et quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 243. De Igni admoto iis, qui ad aras fugiſſent &c. Ita *Plautus* in *Rudenti*, ubi Puellas, ad *Veneris* Aram ſedentes, *Labrax* leno abſtrahere nequit, ait, *Volcanum* adducam; is *Veneris* eſt adverſarius. Idem in *Moſtellaria* ubi *Theuropedes* ad ſervum *Tranium* Aram occupantem, *Jam jubebo ignem & ſarmenta*, Carnifex, circundari. *J. Barnes.*

V. 259. Σφάζ', αἱμάτῳ θεᾶς βωμὸν) legebatur olim, σφάζ' αἵματ', quod apertè Mendum erat: *Canterus* Novar. Lection. l. 1. c. 17. legit σφάζ' αἷμα προς, at quis unquam dixit σφάζειν αἷμα προς βωμόν; *Duportus* legit αἱμάτῃ *i. e.* cruenta, vel ſanguine-pollue (*Imperat.* præſ. Act. verbi αἱμάω) optimèque ſenſui conſulens & veteri Scriptioni quàm proximè accedens, idem legit *Heinſius* & *Scaliger*, quare & nos in textum jam recepimus. *Joſua Barnes.*

V. 266. Τηκτὸς μόλιβδος) De plumbo liquido ferreis uncis addito ædificiorum coagmentationibus ad nexûs firmitatem, vide *Turneb.* Adverſar. l. 9. c. 14. ubi hos verſus cum *Platone* & *Vitruvio* collatos profert. *Joſua Barnes.*

V. 270. Ἃ δ' ἐς' ἐχίδνης) Quæ monet *Æmil. Port.* de variatis ſine causâ Dialectis, partim quidem probanda, partim verò nihili habenda; Nemo enim eſt tam *Doricus* vel *Theocritus*, vel *Pindarus*, ut ſemper eâ Dialecto gaudeat: Nimis enim rudis & hiulca eſſet, niſi vel *Ionicâ* copiâ, vel *Atticâ* aliquando ſuavitate deliniretur. Hoc verò contra *Æmylium Portum* audactèr defendendum, plurimis in locis Poetam hunc (nè alios commemorem) etiam in Scenis & extra *Chorum*, *Doricam* Dialectum & alios ornatûs causâ & ingenii Luxuriâ uſurpare; Uti facilè Diligens Lector deprehendet. Sic *Iphig.* Aul. v. 357. Ὡς μὴ στρηνία σ' ἀρχὰς δουλώσαι καλὸν κλέος. Et v. 1381. Μυκηθ' ἁρπάζειν ἵππους ἁλίας ἐξ Ἑλλάδος. Sic *Oreſtes* v. 545. & 556. utrobique ματέρα legitur pro communi μητέρα; quod tamen poſterius MS. retinet. Sic *Oreſt.* v. 655. Μίαν πόησας ἀμέραν ἡμᾶς ὕπερ. Sic *Iphig.* Taur. v. 1475. Ἄναξ Ἀθάνα, τοῦτ' ἐμοὶ θεῶν λόγοις. Sic *Ion.* v. 995. Ταύτης Ἀθήναν δίρος ὃν ἐμοὶ στέγος ἔχειν. *Joſua Barnes.*

Ἀντιστροφὴ

Ἀντιστροφὴ α'.

1 Ταῖς; ἐπεὶ ὑλικίμον νάπος ἦλθον,
2 Ὀρειᾶν πιδάκων νίφαντο
3 Αἰγλαεντα σώματ' ἐν ροαῖς·
4 Ἔβαν τε Πριαμίδαν, ὑφ-
5 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
6 Παραβαλλόμεναι.
7 Κύπρις εἶλε λόγοισι δολίοις,
8 Τερπνοῖς μὲ ἀκοῦσαι,
9 Πικρὰν ὃ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
10 Ταλαίνᾳ, περγάμοις τε Τροίας.

Στροφὴ β'.

1 Εἴθε σ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν,
2 Ἄπις τέκεν ποτὲ Πάριν,
3 Πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
4 Ὅτε νιν ἁγὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ
5 Βόασε Κασάνδρα * κτανεῖν,
6 Μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν.
7 Τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
8 Δαμῶν τοκέων βρέφος φονεύειν;

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Οὔτ' ἂν ἐς Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν
2 Δούλειος, οὔτε σύ, γύναι,
3 Τυραννίων ἔχες ἂν δόμων * ἕδραν.
4 Παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινὰς
5 Πόνους, ὃς ἀμφὶ Τροίαν
6 Δεκέτεῖς ἀλάλητο νέοι λόγχαις·
7 Λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐκ ἂν ἐξελείπετο,
8 Καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες.

Antistrophe 1.

1 Isthæ verò tres Deæ quando venerunt ad arboreum nemus
2 Montanorum fontium abluerunt
3 Nitentia corpora in aquis,
4 Venerunt & ad Priamidem, *i.e.* Paridem Priami F. excel-
5 lentis altutorum sermonum, eum
6 Decipientes,
7 Venus *enim eum* cepit dolosis verbis,
8 Dulcibus quidem auditu,
9 Sed amaram vitæ confusionem *afferentibus* Phrygum urbi
10 Miseræ, & pergamis *arcibúsque* Trojæ.

Strophe 2.

1 Utinam verò abjecisset perniciem supra caput,
2 Quæ quondam peperit Parin,
3 Priusquam habitaret Idæum montem:
4 Quando eum apud laurum sacram
5 Clamavit Cassandra occidendum esse,
6 Magnam noxam urbis Priami.
7 Quem non accedebat? quem non rogabat
8 Principum, ut occideret infantem?

Antistrophe 2.

1 Non *enim* super Trojam venisset jugum
2 Servile, neque tu, mulier,
3 Haberes sedem domûs herilis:
4 Solvisset autem *mater, hoc necato,* Græciæ miseros
5 Labores, quos apud Trojam
6 Decem-annis-errantes tulerunt juvenes hastis:
7 Et lecti non fuissent relicti deserti,
8 Nec senes orbati liberis.

Ἔβαν δ') ἦλθον ὡς τὸν ὄρος τὸ Ἰδαῖον πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ἐπαγγελίαις λόγων αὐτὸν ἐξαπατῶσαι καὶ τὴν πόλιν, αὐτὰ ἁμαρτάνουσαι καὶ φιλονεικοῦσαι Παρεξερχόμεναι) ὑπερβαλλόμεναι τὰ κάλλη ἀλλήλων, καὶ συγκρίνουσαι ἐμφιλονεικῶς Ἄλλως. Ἐρεθίζονται ὁ πειθὼς ὑπερβολήν αἰρεύων. πιθὼς δὲ ὑπερβολιζόμεναι ταῖς ἐπαγγελίαις, καὶ ἀφαιρούμεναι αὐτὸν τὸ φρονεῖν. Πικρὰν δ') βίου σύγχυσιν τῇ Τροίᾳ κατασκευάζουσα. Ἀλλ' εἴθ' ὑπὲρ κεφαλῆς) εἰ δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς τὸ Παρίδος ἔβαλε θάνατον ἢ τεκοῦσα τὸν Πάριν. Ἄλλως. Ἀπὸ τὰ ἀνέλεγε, καὶ ὅταν ὁ θεσπεσίη Ἐκβὴ, ὅτι λαμπάδα ἐγέννησεν, ἅμα τῷ τεκεῖν τὸν Ἀλέξανδρον, ἐδυσφόρει καὶ ἔρεττο τοῦ μὴ θεῖναι. οἱ δ' ἔφασκον χρῆναι τὸ τεχθὲν φονεῦσαι. ἢ δὲ ἐξέθηκεν αὐτὸ μὴ βουλομένη φονεῦσαι. καὶ τότον λαβὼν πομπὴν, ἐν τῇ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν, ὅπως διαπέφοι, δὲ καὶ Πάρις ὠνομάσθη, ὁ ἐν τῇ πρὸ τροφῆς. Ὅτε νιν ἁγὰ θεσπεσίῳ) καταχύσα δάφνῳ. τὸ γὰρ θεῖ συνῆν αὐτῇ βουληθέντος συσκοιμηθῆναι, ἵνα μὴ πρότερον ἑαυτῇ ὁμιλήσειν εἰς κοινωνίαν, εἰ μὴ λάβοι παρ' αὐτοῦ τὴν μαντικήν. τῆς θεοῦ δ' χαεισαμένης, ἠρνήσατο τὴν κοινωνίαν. διὰ δ' ἀγανακτήσας ὁ Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ἄπαξ χαεισάμενος, ἀκέτι ἀφείλετο, ἀπιστεῖσθαι δ' αὐτὴν πεποίηκεν, ὅθεν καὶ ἀεὶ τὸν Πάριδος προφητεύθη. Ἕδρας) οἰκήσεις τὸ Νεοπτολέμου, τὸ θεατὴν. 304. Παρέλυσεν) ἔπαυσεν, παρήλλαξεν τοῦ μόχθου, ἀεὶ ὃς ἐπλανῶντο κτλ τὴν Τροίαν δέκα ἔτη. * *Hom.* Iliad. δ. v. 6.

ANNOTATIONES.

V. 284. Ὀρειᾶν πιδάκων) Ita jam lego, sublato commate intermedio & mutato accentu τῶν ὀρειῶν, quòd id verbum nullum hic locum habere poterat, ὀρειᾶν autem pro ὀρειῶν, esse optimum epithetum πιδάκων, *i. e.* scaturiginum, quæ in *Idâ* monte abundabant: Unde *Homer.* πολυπίδακος Ἴδης. In hoc autem Monte (quantumvis *Strabo* dicat *Antandrum* montem & is tamen *Idæ* conterminus) *Paris* Deas judicabat De quâ re passim Poetæ & præsertim *Coluthus* in libro de Raptu *Helenæ* à v. 100. ad v. 189. *Johannes Altonus* ὀρειῶν legebat, tum commate manente ad νάπος retertur. *Josua Barnes.*

V. 293. Εἴθε σ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν) Veterum Superstitio purgamenta & februa malorum averruncandorum causâ supra Caput ponè abjicere, neque ea omninò respicere; nè ex eorum aspectu inquinarentur. Vid. *Turnebi* Adverss. l. 19. c. 22. & *Virgil.* Interpretes ad illud *Ecl.* 8. v. 102.

Fer cineres, Amarylli, foràs, rivóque fluenti
Trànsque caput jace, nè respexeris.

Huc referatur illud & *Theocriti* in Ἐξεκλείσκω v. 91.

Ἦρι δ' συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμοιπόλον, τὴς
Ῥιφάτω ἐς μάλα πᾶσαν, ὑπ' οὐδὸν πολιοῦ φέρουσα,
Ῥοιγάδας ἐς πόντον. ὑπὸ δ' ἔρεον· ἀψ δ' ἐπίσσῃς
Ἀσρικῶς. *Josua Barnes.*

V. 307. Λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐκ ἂν ἐξελείπετο) De geminato ἂν Vid. *Hecub.* v. 359. & v. 1200.

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

MEnelaus, *comprehenso* Molosso *& coràm Matre* Andromachâ *adducto, necem Puerulo minatur, nisi Illa Fano* Thetidis *exeat, filium suâ morte redemptura.* Andromache *eleganti & gravi oratione, à suâ cæde & filii deterrere tyrannum conatur. Tandem, cum nihil valeret, se in manus illi tradit, ut ità saltem filium servaret.* Menelaus, *quâ erat inhumanitate, non Matrem tantùm sed & Infantem jam parat interficere.* Andromache *itaque, cùm nullum jam precibus locum restare videret, perfidiam illi & ignaviam objicit, liberrimèque justo Dolori indulgens convitia jacit.* Chorus *Discordiam & Inconstantiam* Bigamorum *execratur, adhibitis ad eam pulchris Paraboli, additísque præceptis quibusdam de re Uxoriâ. Mater & Filius ad necem ducuntur, nequicquam opem & misericordiam implorantes.*

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ, ΜΟΛΟΤΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Με. Ἧκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
Λάθρα δυσαλοῦς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.
Σὺ μὲν γὰρ ἤυχες, θεᾶς βρέτας σῶσαι τόδε,
Τὸν τε, καὶ κρύψαντες· ἀλλ' ἐφοὺρέθης
Ἥσσον φρονοῦσα τῆδε Μενέλεω, γυναῖ.
Καὶ μὴ τόδ' ὀκλίπῃσ' ἐρημώσῃς πέδον,
Ὀδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματ' ὀφαγήσεται.
Ταῦτ' ἐν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις·
Ἢ τόνδ' ὀλέσασ' ἁμαρτίας ὕπερ,
Ἣν εἰς ἐμέ, εἰς τε παῖδ' ἐμὼ ἁμαρτάνῃς;

Me. VEnio afferens tuum filiũ, quem in aliam domum
Clàm meâ filiâ expolùisti.
Tu enim jactabas, hoc Deæ simulacrum servaturum
Et hunc, & eos qui occultaverunt, *i.e. te* : sed inventa es
Mulier minùs sapere ùlto Menelao *i.e. me*:
Et nisi relinquens deseras hos solum,
Ille interficietur pro tuo corpore.
Hoc ergo cogita, utrum mori velis,
An hunc perire pro tuo peccato,
Quod peccas contrà me & meam filiam.

Αν. Ὦ δόξα, δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
Οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὠγκωσας μέγα.
Εὔκλεια δ' οἷς μὲν ἐξ ἀληθείας ὕπο,
Εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν, ἔχειν
Οὐκ ἀξιώσω, πλὴν τύχῃ φρονοῦν δοκεῖν.
Σὺ δὴ ποτ' ἀστῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ,
Τροίαν ἀφεῖλε Πριάμου, ὧδε φαῦλος ὤν,
Ὅστις δυσαλοῦς, ἀντὶ παιδὸς, οὐ λόγων
Τοσόνδ' ἔπεισας, καὶ γυναικὶ δυσνοεῖν
Δόλῃ κατέσης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιῶ
Οὔτ' ἔν σε Τροίας, ἔτε σὺ Τροίαν ἔτι.
Ἐξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν,
Λαμπροί· τὰ δ' ἔνδον, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
Πλὴν εἴ τι πλέτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φέρε δὴ λαμπερὰν ὑμῶν λόγους.
Τέθνηκα τῇ σῇ δυσγενεῖ, καί μ' ἀπώλεσε.
Μιαιφόνον μὲ οὐκ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος.
Ἐν τοῖς δὴ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνίᾳ
Φόνον· τὸ σωθεῖν γάρ σ' ἀναγκάσῃ χρεών.
Ἢν δ' ἓν ἐγὼ μὲ μὴ θανῶν ὑπεκδράμω,
Τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κἆτα πῶς πατὴρ,
Τέκνου θανόντος, ῥᾳδίως ἀνέξεται;
Οὐχ ὧδ' ἀνανδρον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ.
Ἀλλ' εἶσιν οἵ χρή. Πηλέως τε δὴ ἄξια,
Παῖς τ' Ἀχιλλέως ἔργα δεῶν φανήσεται.
Ὡς δ' οἰκ ἀπ' οἴκων παῖδ' ἐμῶν· σὺ δ' ἐκδιδοὺς
Ἄλλῳ, τί λέξεις; πότερον, ὡς κακὸν πόσιν
Φεύγῃ τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ φεύσεται.
Γαμεῖ δ' τίς νιν; ἢ σφ' ἀνανδρον ἐν δόμοις

An. O opinio, opinio, sexcentis jam mortalibus
"Qui nihil erant, vitâ tumido fastûs strepitu vehementer extulisti.
"Quibus v. nominis honesti decus est à veritate, *i.e. verè partum, eos*
* Scaliger tm. "Beatos duco : sed illos qui falso titulo *id comparant*, *id* habere
Nequaquam dignabor, nisi quod ob fortunæ infolescere videantur.
Tu enim quondam *cum* lectissimis Græcorum imperatoribus
Trojam abstulisti à Priamo, adeò ignavus exiltens.
Qui filiæ juvenculæ ex verbis contrà Puerum
Tantum *ferociæ* spirâsti, & cum miserâ muliere
Servâ venisti in certamen. Non *igitur* judico dignum
Neque te Trojâ, neque Trojam te amplius.
"Qui videntur rectè *sentire & sapere*, extrinsecus sunt
"Splendidi : intus verò omnibus hominibus similes,
"Nisi si quid opibus *præstent*. Hoc enim multum potest.
Menelae, age jam absolvamus sermones.
Sim interfecta à tuâ filiâ, & me perdiderit:
Non poterit ampliùs effugere cruentum cædis piaculum.
Apud multos verò *i.e. apud populum*, & tu periclitaberis ob hanc
Cædem : opera enì *tua cædem hanc* adjuvàs te *in judicio peric.* coget.
Sin ego effugero nè moriar,
An filium meum occidetis? at quomodo pater,
Filio mortuo, hoc æquo animo feret?
Non adeò ignavum eum Troja vocat.
Sed vadit quò oportet. Peleo enim dignas
Res & Achille patre videbitur facere.
Expellet autem tuam filiam ex ædibus : & tu nuptui dans
Alteri, quid dices? utrum quòd malum virum
Fugiat hujus modestia? sed falsùm hoc erit.
Quis verò ducet eam? an ipsam sine viro domi

Ἧκω λαβὼν) τὸν Μολοσσὸν ἄγων ταῦτα λέγει. Βρέτας) ἄγαλμα, ξόανον. Ὦ δόξα, δόξα) ὦ φήμη, ὦ ὑπόνοια, ὦ δόκησις. δόξαν γὰρ νῦν τὴν ὑπόνοιαν φησὶ, παρόσον ἡ ὑπόνοια πολλοῖς οὐχ ἀνθρώπων ὄγκον ἐπέθηκε, καὶ μεῖζον, ἢ ὄντων ὑπελαμβάνειν, θρασυνόμενοι ἐπὶ αὐχοῦσι ἐυτελῶν ὑπαρχόντων. Εὔκλεια δ' οἷς) καλὴ ἡ δόξα μὲν ἀληθείας, τοὺς μὴ εὐκλεεῖς μακαρίζω τοὺς δὲ ψευδῆ ἔχοντας ὑπόνοιαν, οὐκ ἀξιῶ εὐδαίμονας καλεῖσθαι, ἀ τυχῆς τοῦτο χαρισαμένης. ἡ μὲν γὰρ ἀληθὴς εὐδοξία, καὶ ἐκ πόνου καὶ ἀρετῆς φαεννὴ γίνεται. ἡ δὲ ψευδὴς, ἀπὸ τύχης. Εὐδαιμονίζω) μακαρίζω, ἀντὶ τοῦ ἀξίους κεῖνα μακαρίζειν, καὶ θαυμάζεσθαι. Τροίαν ἀφεῖλε) γῆμα Ἀπιανόν. Ὅστις δυσαλοῦς) μὴ φρονοφάσης τῆς ἡλικίας. καταμέμφεται δὲ αὐτὸν, ὅτι ὑπὸ πλικαύτης ἀντὶ βέβαιας ἀδίκως φερόμενος). Τόσόνδ' ἔπεισας) τοσοῦτον ἐπήρθης, ἐθρασυνώθης, ἐθυμώθης. Οὔτ' ἔν σε) ἔτε σὲ πλὴν Τροίαν ἀξίαν νομίζω, ἔτε σε τῆς Τροίας. καὶ ἄλλως, ἔτε ἡ Τροία ὑπὸ ζῆλ τοσούτου ὄντος ἄξιος ἐάλω, ἔτε σὺ αὐτὴν ἀξίως ἀνείλες. τήν τε γὰρ Τροίαν ἄδοξον, ὅτι ὑπὸ σοῦ ἀπώλετο, σύ τε οὐκ ἀξίως ἐπὶ πλὴν Τροίαν ἀπολέσας, ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ ἐναντίου λέγει, τὸν Ἀχιλλέα ἔνδοξον ἦν τὸν Ἕκτορα ἀποκτεῖναι, καὶ τὸν Ἕκτορα ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθῆναι ὡς εἰ τοι λέγοι, ἔπρεπε τῷ Ἡρακλεῖ πλὴν Ἴλιον πορθῆσαι, καὶ τὸ Ἴλιον ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἁλῶναι. Ἔξωθεν εἰσὶν) ὑπὸ σχῆ δορυφορούντων δείκνυσι. κτ' γὰρ φρένα καὶ πλὴν ψυχὴν ὅμοιοι εἰσὶ τοῖς ἀνοήτοις. καὶ γοῦν ὁ Μενέλαος δοκῶν εὖ) φρενίτις διὰ πλὴν τ ψυχῆς ὑπέχειν, ἐλέγχει ὡς ἀνόητον. τοὺ γὰρ φρενίτας πεπλῆχθαι οἱ παλαιοί. Μυσος) τὸ μίασμα τοῦ φόνου ἀδιάιτον οὕτω ἐκφυγεῖν. ἐμαίνθη γὰρ ὡς ποιήσασα. δόξεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο παρὰ πολλοῖς τοῦ φόνου ἠγνίσθαι. ἡ γὰρ χρεία τοῦ σωθῆσαι τὴν δυσγενεῖ, ἀναγκάσει σε μὴ ἐκφυγεῖν τὸ μύσος. 346. Ἀλλὰ φεύσεται) τὸ σὸν ῥῆμα, καὶ ὡς ψευδῆ σε νομίσει ὁ ἀκούων, καὶ ἐ πεισθήσεται). Γαμεῖ δέ τις νιν) τίς ἐθελήσῃ γυναῖκα λαβεῖν διὰ ζηλοτυπίαν ἀπερριμμένην, ἀρετὴ γὰρ γυναικὸς, μὴ μισηθεῖσαν ἀνδρὶ ἔχοντι σχεῖν ἄλλην κοινωνίαν. τοιαύτην γὰρ ἔυξαιντο πολλοὶ γυναῖκα. αἰσχύνη δὲ τὸ ζηλοτυπίᾳ νοσεῖν.

ANNOTATIONES.

V. 323. Δοκεῖν) ita rectè habet *Aldina* Editio, quo admisso non opus est, ut τὸν σὸν pro σὸν *Scaliger* legat.

V. 325. Τροίαν ἀφεῖλε Πριάμου) Vid. *Schol.* hìc & ad Hecub. v. 570. Item Indicem ad *Scholiast.* in κύπελλα & στεφ.

V. 326. Θυγατρὸς ἀντὶ παιδὸς) Animus erat ἀντὶ παιδὸς legere imprimis *Scholiastæ*, tum *Canteri*, & *Scaligeri* authoritate. Sed & Vetus Lectio commoda erit. Vid. nostram Versionem. *J. Barnes.*

V. 336. Ἀγωνῇ) Futur. a. Med. ab ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, *Dor.* ἀγωνιοῦμαι.

V. 347. Σὸν) pro σοὶ, quod αὐτῷ hìc denotat, ut aliàs αὐτὸν, Vid. Indicem in *Schol.* titulo Σφε.

Χήραν

Χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἀνήρ,
Καὶ μὴ τοσούτων ὐχ ὁρᾷς ὕβρεις;
Πόσας δ' ἂν εὑρὼν θυγατέρ' ἠδικημένην
Βύλοι' ἂν ἐμοῦ μᾶλλον, ἢ παθεῖν ἃ λέγω;
Οὐ χρὴ τὰ μικρὰ μεγάλα πορσύνειν κακά,
Οὐδ', εἰ γυναῖκες ἐσμὲν ἀπρεπὲς κακόν,
Ἀνδράσι γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
Ἡμεῖς γὰρ εἰ σὺ παῖδα φαρμακούμεθα,
Καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγεις,
Ἑκοῦσαι, οὐκ ἄκουσαι, οὐκ βωμοὶ
Πιτνοῦσαι, αὐτοὶ τὼ δίκαι ὑφέξομεν
Ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
Βλάβην ὀφείλω, φερσιβεῖσ' ἀπαιδίαν.
Ἡμᾶς μὲν ἓν τοιοῖδε· τῆς δ' σῆς φρενὸς,
Ἔν σου δέδοικα· δεῖ γυναικείαν ἔριν,
Καὶ τὼ πάλαιναν ὤλεσας Φρυγῶν πόλιν.
Χο. Ἆγαν γ' ἔλεξας, ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας·
Καί σε τὸ σῶφρον ἐξεπόξδυσε φρενός.
Με. Γυναῖ, πάρ' ὀξὺ σμικρὰ, κ' μεγαρχίας
Οὐκ ἄξι', ὡς φῂς, τῆς ἐμῆς, ὑδ' Ἑλλάδος.
Εὖ δ' ἴσθ', ὅτῳ τις τυγχάνῃ χρείαν ἔχων,
Τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον, ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
Καμοὶ θυγατρὸς μεγάλα δὴ κείνω παιδὸς
Λέχους στερεῖς, σύμμαχος καθίσασα·
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δύστρ' ἂν πάρα γυνή·
Ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ', ἁμαρτάνει βίου.
Δέλων δ' ἐκεῖνον τῆσδ' ἐμῆς ἄρχειν χρεών,
Καὶ τῆσδ' ἐκείνης τὰς ἐμὰς, ἡμᾶς τε πρός.
Φίλων γὰρ οὐκὲν ἴδιον, οἵπερ φίλοι·
Ὀρθῶς πέφυκας, ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
Μένων δ' τὸν ἀπόντα, εἰ μὴ σώσομαι
Τἄμ', ὡς ἄριστα, φαῦλός εἰμι, κὐ σοφός.
Ἀλλ' ἐξανίσω τῆσδ' ἀνακτόρων θεᾶς·
Ὡς ἰὼ θάνῃς σύ, παῖς ὅδ' ἐκφύγοι μόρον.
Σῶ δ' ὃ θελήσεις κατθανὼν, τόνδε κτάσομαι.
Δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.
Αν. Οἵ μοι, πικρὰν κλήσουσιν, ἄρεσίν τε μοι
Βίᾳ καθίσης· κ' λαχοῦσά γ' ἀθλία,
Καὶ μὴ λαχοῦσα, δυσυχὴς καθίσαμαι.
Ὦ μεγάλα πρᾴσσων αἰτίας μικρᾶς πέρι,

Tenebis viduam canam? ô miser vir,
Non vides affluxus tantorum malorum?
Quot verò Concubinis filiam tuam moleſtatam
Malles invenire, quàm pati quæ ego dico?
"Non oportet ob parvas *leviſque res*, magna *ſibi* parare mala,
"Neque ſi nos mulieres ſumus nocens malum,
"Viros fieri ſimiles mulieribus naturâ.
Nos enim ſi veneficiis lædimus tuam filiam,
Et ventrem *ejus* abortire facimus, ut ipſa dicit,
Volentes, non inviti, nec ad aram quidem
Procidentes, ipſi pœnam ſuſtinebimus
Apud tuos generos, quibus non minorem
Pœnam debeo, addens orbitatem.
Nos igitur *ſumus* tales: ſed *propter* tuum animum
Unum à te metuo: *nàm* propter contentionem ex muliere ortam,
Et inſolitam perditiſti Phrygum urbem
Ch. Nimis *audacter* ſanè es locuta, ut mulier ad viros:
Et tua modeſtia extra-mentem prorupit.
Men. Mulier, iſta ſunt parva, & imperio
Meo non digna, ut ais, neque Græciâ.
"Sed bene ſcias, quòd quis opus habet,
"Hoc cuilibet pluris eſt, quàm Trojam capere
Et ego filiæ (judico enim iſta *eſſe* magna)
Ne privetur connubio, ſum adjutor.
"Nam alia quidem *in* ſecundis *malis ponens* ferat mulier:
"Sed excidens viro, excidit vitâ.
Convenit autem illum *i.e. Neoptolemum*, imperare meis ſervis,
Et meos, neque præterea illius *ſervis imperare decet*.
"Amicorum enim nihil *eſt* proprium, qui amici
"Vere ſunt: ſed bona *ſunt communia*.
Expectans autem abſentem, *i.e. Neoptolemum*, ſi non conſtituam
Mea quam optimè, ignavus ſum & non ſapiens.
Sed ſurgens cede ex hoc templo dex;
Quia ſi tu moriaris, puer iſte effugiet mortem;
Te verò non volente mori; hunc interficiam:
Neceſſe autem *eſt* ex duobus alterum relinquere vitam.
And. Heu mihi, acerbam ſortitionem & electionem mihi
Vitæ proponis: Et eligens, miſera,
Et non eligens, infelix ſum.
O quî magna *facinora* cauſam ob parvam facis,

Βύλοι' ἂν εὑρεῖν) τί ἂν βύλοιο, ἄρα πολλοῖς ἀνδρράσιν ἐκδοῦναί σε τὴν θυγατέρα, ἢ παθεῖν ἃ λέγω. πῶς δὲ, βλέπον ὄζιν ἀνέχεσθαι πολλῶν συνῶν, ὃ ὅτι φέρειν τὸν ἄνδρα, εἰ καὶ πολλὰς πολλάκις χρῶτο, ἢ ταῦτα ὑποστῆναι ἃ ἐγὼ λέγω. θέλει δὲ εἰπεῖν, μὴ ἐξομοιοῦν τὴν θυγατέρα σε. ἀναισθὲς γὰρ τὸ γυναικεῖον γένος. Βώμιοι) τῷ βωμῷ καταφεύγοντες. 359. Οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα) ἐν οἷς ἀποδεχθήσομαι οὐχ ἥσσων, ἢ εἰς ὑμᾶς ἁμαρτάνουσα, καὶ πωρηθήσομαι ὑπ' ἐκείνων. Περσιβεῖσ' ἀπαιδίαν) τυτθὶ κατασκευάζουσα ἀπαιδίαν. Ἔν σε δέδοικα) μὴ διὰ τὴν Ἑρμιόνην ἀπολέσῃς ἡμᾶς, ὥσπερ διὰ τὴν Ἑλένην τὴν Τρίαν. Ἆγαν) ἀπηνῶς, ὑπὲρ τὴν κύκλῳ. Καί σε τὸ σῶφρον) καὶ τῆς φρενός σοι τὸ τόξον ἐξέπεσε τῆ μετανοίᾳ, τυτθὶ μετὰ τὸν δέοντα κομὲν λογισμὸν ἐφθέγξω, λοιδορήσασ' μὴν ἄγαν θρασέως τὸν Μενέλαον, ἔξω τῆ σκοπῆ ἕζωμες κ' φερέσεμες. πλέον ἢ χὶ γυναῖκα ἐπαρρησιάσω. Ταῖ δ' ἔσι σμικρὰ) τὸ κρατῆσαί σε φησὶν, ὐκ ἔσιν τῆς ἐμῆς σεφτηγίας ἄξιον ὕσης αὐχμαλώτου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θυγατρὸς κάμνω, κ' τύτω χρείαν ἔχω, μέγα νομίζω. Ἴσ' ἔσ' ἑκάστῳ) κλῶς ἐγίνοσκεν, ὅτι ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἥδιμία περᾶξις πιωτέρα νομίζεται τῆ προθήσει τὴν Τρίαν, ὕτω κ' νῦν ἐμοὶ πολὺ μεῖζον φαίνεται τὸ βιῶσαι τὰ θυγατρὶ μᾶλλον, ἢ τὸ προθῆσαι τὴν Τρίαν, ἀναγκαῖον τῦτο ἡγοῦμαι, ἢ ἐκεῖνο. μὴ δὲ τῦτο ἀναιρεῖν με ἀνάξιον τῆς Τρίας, ὅτι σωζομένοις τῆ θυγατρὶ. Κείνω) ἡγοῦμαι, δοκιμάζω. 374. Δύλων δ' ἐκεῖνον) ἐπειδὴ εἶπεν ἡ Ἀνδρομάχη, ὅτι ἀνάξιον τὸν Νεοπτόλεμον, κ' λέγει ὅτι ἐξουσίαν ἔχω τῆς αὐτῆς δύλων, ὅς τε κ' χρεὶς αὐτῆ πιωρεῖσθαι, κἀγὼ θυγατρὶ σύμμαχος καθίσαμαι. τὸ γὰρ λέχος στερεῖσθαι μέγα κείνω. 375. Τὰς ἐμὰς) τὰ ἐμὰ ἰδίως, τῶν θυγατέρα φησίν. 383. Δυοῖν δ' ἀναγκαῖον) ἀνάγκη δύο ἑτέρω ἀποθανεῖν. 384. Κλήσουσιν) κλήσουσιν, ψόγον. 386. Δυσυχὴς καθίσαμαι) κἀν τε λάβωμαι τὸ ἐμὲ τελευτῆσαι, δεινόν.

ANNOTATIONES.

V. 348. Πολιόν;) *Atticè* Maſculinum pro Fœminino. Quum verò hoc ſæpè paulò frequentius occurrat, accuratius hic loci diſtinguendum ex Sophocl. Scholiaſt. ad *Electr.* v. 314. Θυραῖον οἰστέον (ἀντὶ τῦ θυραίαν διαφέρειν. Θυραῖος ἀντὶ τῦ θυραῖα, κ' βαστακτέα, κ' βίαιος ἀντὶ τῦ βιαία, κ' ὅσα εἰς ὸς θῆλυ ἀντὶ τῦ ἀγωνίαν, κ' βίαιον ἀντὶ τῦ βιαίαν, κ' ὅσα εἰς ὸς ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγει εἰς α' λαμβάνει, Ἀττικὰ ὄζι. Χρύσεος ἀντὶ τῦ χρυσῆ, κ' κλυτὸς ἀντὶ τῦ κλυτὴ, κ' ὅσα εἰς ὸς ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγει, εἰς ὰ λαμβάνων, ποιητικά. Vid. *Hecub.* v. 150. & *Alceſt.* v. 532. *Joſua Barnes.*

V. 350. Πόσας δ' ἂν εὑρὼν—βύλοι' ἂν) De Geminato ἂν, Vid. ſupra v. 307. Βύλομαι, προαιροῦμαι, μᾶλλον θέλω. *Homer.* Iliad. α'. v. 117. Βύλομαι ἰγὼ Ἀχαιὸν σὸν ἔμμεναι, ἢ ἀντιάειν. *Idem.*

V. 361. Ἡμεῖς μὲν ἓν τοιοῖδε) Hic vides de *Fœminâ* Plurale *Maſculinum* uſurpari, ſicut & ſupra verſibus 357. & 358. Eadem *Andromacha* de ſe loquens ait, ἀκόντες κὐκ ἄκουσαι & πιτνοῦσαι, quod & notavimus *Hecub.* v. 511. & *Alceſt.* 383. & 541. *Idem.*

V. 362. Ἔν σε δέδοικα) *Scaliger* legit Ἔν σε.

V. 365. Καί σε τὸ σῶφρον ἐξεπόξδυσε φρενός) *Scaliger* legit σῶφρόν σ' ἐξεπόξδυσε &c. Eſt autem Metaphora à Sagittatoribus, qui ſcopo aberrant, σκοπῆ ἁμαρτάνοντες, ut ſic ἐκπεπόξδυσε pro ἀστοχήσαντα, vel potius ejaculata eſt; ſic *Ariſtophanes* dixit, ἐξεπόξδωσε ἐκτετοξδωμένα, *Vita exhauſta eſt*, ac velut *emiſſa*, ut ex Arcu Sagitta.

V. 375. Φίλων) Huc refer *Eraſm.* Adag. I. *Amicorum omnia communia.*

392. Ἀρχὴν ἀφεὶς) ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἐάσας πρὸς τὸν αἰνάτιον φέρῃ. ἢ ἄλλως, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν τῶν πραγμάτων ἀφεὶς πρὸς τὴν τελευτὴν φέρῃ.

Πρὸς τὴν τελευτὴν ὕστερον ἦσαν.) τὸ γὰρ τέλος τῆς ἀρχῆς δευτερεύει· ἢ ὑστερεῖ Ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει) ὅπερ τῷ ἀρχὴν τῆς ἁλιείας, τὸ μὴ παῖδα θέλον τεκεῖν. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν) τὰ κρείττονα τὴν παῖδα καὶ τὴν ἐκ πολέμου παιδοποιΐαν, τί ὀλύρομαι λόγῳ, ἢ τις τῶν τὸ δεινότερον αὐταῖς ὄψεσι προσθεωρήσας σφαγὰς Ἕκτορος, Ἴλιον πυρποληθεῖσαν, τὴν πρεσβῦν τῆς αἰχμαλωσίας. τὰ δὲ πλησίον οὐκ ἀκριβῶς δακρύω καὶ ἀναμετρῶ. λέγει δὲ τὴν ὀπισθίαλῶ Μενελάου. ἀρχὴν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν. Τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἀκριβῶ. τὰ πλησίον, τὰ μὴ ὡς ἀπέχοντα κακὰ καὶ δακρύω, πρὸς τὴν ἐκμάθα τὸν ὅτι τὸ θρηνεῖν βέλτιον γὰρ τὸ ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν τοιαῦτα πεπονθότα. Δοκεῖ δὲ ἀρέσκειν Εἰ σωθήσεται) νέος ὢν φησὶν ἔτι ἐλπίδα ἔχει καὶ βασιλεύσειν, εἰ σωθείη τῶν παρόντων κινδύνων. Ἐπαρτήσαι) κρεμάσαι, πλέξαι. Δὲ προλείπω βωμῶν) ἰδοὺ ἐγὼ ὑπεξουσία καὶ ὑποχείρια γίνομαι πρὸς τὸ φονεύειν, ἢ. κ.λ. Ἦ δὲ ὑπεκρέμης) ἐὰν δὲ τὰς χεῖρας ἐκτείνῃς ἧδη πρὸς Μενέλαον, καὶ ζητήσῃς ἐκφυγὼν τὸν μόρον, καὶ προσκόψῃς εἰς βίον ὃ ὄζυν, ἐὰν ἀνδρωθῇς, μισῶν τις μισεῖς. 419 Ὅς τις σ' αὖτ' ἀπόλεσε) ὅς τις δὲ τὰ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθέντα ὑπὸ τέκνων ψέγει, λέγων ὡς ἰσόψυχα τοῖς ἀνθρώποις οὐκ εἰσὶ τὰ τέκνα, ὃ τοιοῦτόν τι τὸ μὴ ἐᾶν ἄτερ ὀδυνῶν καὶ ἡ τοῦ παλεύσαι τε καὶ παῖδων φροντίδος, εὐδαιμονεῖ-

Πιθοῦ, τί κἀγὼ σ' ; ἀντὶ τοῦ ; ποίαν πόλιν
Προδοῦσα ; τίνα σῶν ἔκτομον παίδων ἐγώ ;
Ποῖον δ' ἔφησα δῶμ' ; ἐκοιμήθην βίᾳ
Σοὶ δεσπόταισι· κἄτ' ἔμ', ὑ κεῖνον κτενῇς,
Τὸν αἴτιον τῶνδ' · ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς,
Πρὸς τὴν πλευτὴν ὑστέραν ἔθ' ἥκε φέρῃ ·
Οἴμοι κακῶν τῶνδ' · ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρὶς ·
Ὡς δύνα πάσχω · τί δέ με χ' τεκεῖν ἐχρῆν ; 395
Ἀθρῶ τ' ἔτ' ἄθλῳ τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν ;
Ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ὄν πόσιν
Οὐκ * ὀξικμάζω, χ' λογίζομαι κακά ; * an ἐξικνέζω.
Ἥπις σφαγὰς μὲ Ἕκτορ θ τροχηλάτου
Κατεῖδεν, οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρέμφυτον ; 400
[Καὶ παῖδ' ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων]
Αὐτὴ δ' δέλη ναῦς ἔτ' Ἀργείων ἕδρα,
Κόμης ἀπεσπασθεῖσ' · ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν. φονεῦσί θ' Ἕκτορ θ συμφόρημα.
Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν ;
Πρὸς τὰς πάρεσας, ἢ προελθέσας τυχας ; 405
Εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου.
Τὸν κτενεῖν μέλλουσιν, οἷς δικῆ τάδε,
Οὐ δίκαια τἀμοῦ γ' εἵνεκ' ἀθλίου βίου·
Ἐν τῷδε μὲ γὰρ ἐλπὶς, εἰ σωθησεῖ,
Εὐδ' δ' ὄνειδ θ μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου. 410
Ἴσθ' προλείπω βωμὸν, ἥδε χθονία,
Σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπάρτησαι δέρῃ.
Ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
Στείχω πρὸς ᾅδου· ἦν δ' ὑπεκδραμῇς μόρου,
Μέμνησο μητρὸς, οἷα πλαῶ' ἀπωλόμεθ', 415
Καὶ πατρὶ τῷ σῷ δεξᾷ φιλημάτων ἰὼν,
Δάκρυά τε λείβων, χ' περιπύστων χέρας,
Λέγ', οἷ' ἔπραξα. Πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἀρ' ἦν
" Ψυχὴ, τέκν' · ὅστις δ' αὖτ' ἄπαιδρ θ ὢν φέρῃ,
Ἧσσον μ' ἀλγεῖ, δυσχερῶν δ' εὐδαιμονεῖ. 420
Χο. Οἰκτρὰ γ' ἀκούσας. Οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσχερῆ
" Βροτοῖς ἅπασι, κἄν θυραῖθ θ ὦν κυρῇ.
Εἰς ξύμβασιν δ' χρή σε χ' σὲ παῖδ' ἄγειν,
Μενέλαε, χ' τλήμ', ὡς ἀπάλλαχθῇ πόνων.
Με. Λάβεσθέ μοι τῆσδ' ἀμφελίξαντες χέρας, 425
Δμῶες · λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσομαι.
Ἐγώ σ', ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς,
Πρὸς ἅρπυιαν παῖδος θανάτων, ᾗ σ' ὑπήγαγον,

Audi, quid me interficis ? quare ? quam urbem
Prodidi ? quem tuorum liberorum interfeci ego ?
Quam domum incendi ? dormivi coacta
Cum domino & tamen me, non illum interficies,
Autorem horum : At principium omittens,
Ad finem, qui est posterior, impetu ferris.
Heu mihi propter ista mala ! ô misera mea patria,
Quam indigna patior ! quid verò mihi opus erat parere ?
Et addere duplex onus ad hoc onus ?
Sed quid hæc deploro, quæ verò sunt ante pedes,
Non defleo, neque perpendo mala ?
Quæ necem Hectoris raptati curru
Vidi & miserè inflammatum Ilium ?
[Filiumque dejectum à Turribus altis ?]
Et ipsa serva in naves Argivorum ascendi,
Crinibus abstracta : posteà autem veni
In Phthiã, & Conjux iis, à quibus Hector erat cæsus.
Quid igitur mihi potest esse suave vivere ? ad quid oportet me respicere ?
Utrum ad præsentem, an ad præteritam fortunam ?
Unus iste filius erat mihi reliquus, oculus vitæ :
Hunc sunt interfecturi, quibus ista placent.
Non certè propter meam miseram vitam eum cædent :
In hoc enim est spes, si servetur
Mihi verò est turpe non mori pro filio.
Ecce relinquo aram, ego jam dominorũ tũ in manibus ac potestate ;
Ut me jugulent cædãt, vinciant, medium laqueo suspendant cervicẽ.
O fili, ego mater tua, nè tu moriaris.
Eo ad Plutonem : Si verò vitãris mortem,
Memineris matris, qualia passa perierim,
Et ad patrem tuum vadens per oscula, i.e. patrem osculans,
Lachrymasque stillans & amplectens manus,
Dicito qualia fecerim : " omnibus enim hominibus sunt
" Liberi vita : Quisq; v. ipsos lib. vituperat, nõ expertus proles volup.
" Minùs quidẽ dolet : sed tamen cùm sit infelix. beatus est suo judicio.
Ch. Miseratus sũ tuam vicẽ, hæc audiẽs ; miserabiles enim sũt calam.
" Mortalibus omnibus, quamvis quis externus ac alienus sit.
Oportet igitur te & tuam filiam in reconciliationem ducere,
Menelae, & istam, ut liberetur à malis
M. Cõprehẽd. mihi istã, circũplicãtes vinculisq; constring. ejus manũ.
Servi : sermones enim non gratos audiet.
Ego tibi, ut puram aram deæ relinqueres,
Proposui filii mortem ; quã ratione te dolose induxi,

428. Ὧι σ' ὑπήγαγον) ᾧ λο-

ANNOTATIONES.

V. 388. Πιθοῦ) *Job. Miltonus* legit πιθοῦ ἀ πειθανὸς, item κρίνεις, quum prius erat κρίνει ; quod postremum etiam *Scaligero* placet : & ita quidem *Aldi* editio. quare in textum recepimus.

V. 398. Οὐκ ἐξικμάζω) τὸ ι in ἰκμάζω communis est syllaba, Vid. ad *Hæc. ipsi.* v. 19. Vox inusitata, si pro ἐκδακρύω. ἰκμὰς tamen *humor* pro δάκρυ *Lacryma*, satis *Poeticum* ; ut *Ros* oculorum *Latinis*. *Josua Barnes.*

V. 401. Καὶ παῖδ' ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων] Tale quid deesse hic loci videbatur neque enim probabile est, Mulierem infelicem sui *Astyanactis* infortunii oblitam ; quando cæteras suas calamitates enumeraret. Non tamen Sanctissimo Poetæ Carmen obtrudere ausi sumus ; sed dabit veniam Lector, quòd intra Cancellos hæc luimus ; ἀνεχόμεθα γὰρ. Sin hunc Lector non admittet ; alium saltem capiat ipsius *Euripidis* telâ segmentatum, ὑφάνων τι ἐκ θρυλλουμένων ἐπῶν, quem ex Decimo hujus Fabulæ Versu mutuavimus. *J. Barnes.*

V. 421 Ὡσεὶ γὰρ ἀκούσας) In hoc loco *Chorus* Mulierum Dignitori genere laudatur. Et sanè præclarissimè apud *Græcos* & *Latinos* singulare de multitudine etiam *Fœminarum* usurpatur, ut *Hippolyt.* v. 1105. Ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκ πολλῶν ὀλίγων λείπουσιν, ubi *Chorus* Mulierum loquitur. Vide quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 4. & ad *Alcest.* v. 383. & 941. &c *Josua Barnes.*

Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ὅπῃ σφαγῆ.
Καὶ ταμφὶ σοῦ μὴν ὧδ' ἐζήντ' ὄλισαν·
Τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τῆσδε, παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
Ἤν τε κτανεῖν νιν, ἤν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
Ἀλλ' ἔρχ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλεύθερους,
Δέλη γεγῶσα, μή ποθ' ὑβρίζῃ μόχθος.
Ἀν. Οἴμοι· δόλῳ μ' ὑπῆλθες· ἠπατημένα.
Με. Κήρυσσ' ἅπασιν· ἐγὼ ἐξαρνήσομαι.
Ἀν. Ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν, τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ, σοφά;
Με. Καὶ τοῖσγε Τρωϊκᾶς, τὰς παῖδ' ὀνείδισας ἀντιφρᾶν.
Ἀν. Τὰ θεῖα δ' ἐ θεῖ, οὐδ' ἔχεν ἠνῇ δίκᾳ;
Με. Ὅπῃ τάδ' ᾖ, τότ' * εἴσομαι· σὲ δ' οὐ κτενῶ.
Ἀν. Ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑποπτέρου σπάσας;
Με. Οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ' ὧι θέλῃ, δώσω κτανεῖν.
Ἀν. Οἴμοι· τί δῆτα σοὶ καταιθένω, τέκνον;
Με. Οὔκουν, θρασεῖά γ', αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ.
Ἀν. Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι * βροτῶν,
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
Ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
Ἑλικτά, κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
Φέροντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα,
Τίς' ἐκ ἐν ὑμῖν ὄζεται; ἢ πλεῖσοι φόνοι;
Οὐκ αἰσχροκερδεῖς; * ἢ λέγοντες ἄλλα μὲν
Γλώσσῃ, φέροντες δ' ἄλλ' ἐφυρίσκεσθ' ἀεί;
Ὀλοιδ' · ἐμοὶ γὰ θανεῖν, ὡς σοὶ δέδοκ'· κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,
Θ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν,
Πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλάκις δορὶ

Ut venires in meas manus ad necem.
Et tuas quidem res sic se habere scias:
Sed de isto puero mea filia judicabit,
Utrum velit eum interficere, an non.
Sed vade in hanc domum, ut liberos
Discas non afficere contumeliâ, serva existens.
And. Heu mihi dolo me decepisti: sumus in fraudem inductæ.
Men. Prædica hæc omnibus: non enim negamus
And. An sunt hæc apud vos, qui ad Eurotam habitatis recta?
Men. Et iis qui in Tr. *hab.* noc videtur æquè, ut *inj.* passi vicè reponam:
And. Deos verò non deos esse, nec vindictam habere putas?
Men. Quum hæc erunt, tunc videbimus: te verò *nunc* occidam.
And. Ah & pullum hunc implumem convellens occides?
Men. Non: sed filiæ dabo, si velit, occidendum.
And. Heu mihi! quomodo igitur te deplorabo, ô fili?
Men. Annon, audacula tua spes ipsum manebit? *Uti dixisti modo.*
And. O omnibus hominibus immicissimi mortalium,
Spartæ incolæ, dolosa conciliabula,
Mendaciorum principes, fraudulenti tutores malorum,
Tortuola & nihil sani, sed omnia subdole
Circumspicientes immeritò floretis in Græciâ.
Quid *sceleris* non est in vobis: non ne plurimæ cædes?
Nonne turpis quæstus cupidi *estis*? nonne alia quidem dicentes
Linguâ, alia verò sentientes deprehendimini semper?
Pereatis! Mihi verò mors non adeò gravis *est*,
Ut tibi videtur; illa enim *mea* me perdiderunt;
Quando misera urbs Phrygum est consumpta,
Et meus inclytus Maritus, qui te sæpe haltâ

Τὰ θεῖα δ' ἐ θεῖα) τὰ θεῖα ἐ θεία ἦν, εἰ ἔχειν αὐτὰ δίκην, ὃ ἔστιν ἀναιρεῖν τὰ θεῖα κ τὸ παρ' αὐτῶν δίκαιον. Ὅταν τάδ' ᾖ τάδε) ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς κ ἐμοὶ τὸ τὰ ἐναντία πρᾶξαι κ ἡμᾶς εἰς αὐτὸν ἀσεβεῖν, ὅσον ἐγὼ, τότε σὲ μὲν τὸν τῆς παιδὸς κακῶς, ἐ ἧ μία ἀναβολὴ τ ἀναιρέσεως· οὐκοῦν θρασεῖά γ' αὐτὸν) διαρρεῖν ποιοῦσα, διαρσῶ ἔχοντα τὸν ζῆν. οἱ γὰ ζῶντες διαρσώσονται. ἄλλως. ἐ γὰρ ἀσφαλὴς αὐτῷ ὑπόκειται ἐλπὶς ζωῆς. αἰνίττε ἧ, ὅτι ἡ Ἑρμιόνη αὐτὸν ἀναιρήσῃ. Ἄλλως, εἰρωνεύεται ἀναδιδοῦσ᾽ ἐς τὸ ἄνω, Ἐν τοῖδε μὲν γὰ ἐλπὶς, εἰ σωθήσῃ. Ψευδῶν ἄνακτες) σοφιζόμενοι λόγοις τὰ ἀληθεῖα, κ μὴ κατ' εὐθεῖαν ἃ φρονεῖτε λέγοντες. Ἑλικτὰ) πανοῦργα, ἐχ ἁπλᾶ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τῶν γραμμάτων.

448. Πᾶν πέριξ φέροντες) ἀμφελίξαντες, σοφιζόμενοι, δῆθεν λαθεῖν τινας, νενόμισται, δοκιμάζω. τότε ἐλυσιτέλει ἧσσον νῦν. Ὅς σε πολλάκις) ὅς πε σὲ πολλάκις ὀδὶ ἐ σωφρονέως, ἀντὶ τοῦ σὲ ἐᾶσαι κ πολεμεῖν, ναύτῃ κακὸν ἐποίησεν διακόσιον. ναύτῃ γὸ κακὸν πρὸς τοῦτο εἶπεν, ὅτι φεύγων ἐ ἐν πῷ πεδίῳ μάχῃ εἰς τὰς ναῦς κατέτυγχ. κ ἄλλως. εἰς τὰς ναῦς εἰλύεσθ κ διακόσιον. ἐκείνων δ' ἂν εἷς ἦν ἐπῶν μακρηγορῶ. * Εἰσωπᾷ δ' ἐπήνουτο νεῶν, πρὶν δ' ἔχεσθον ἀκραι Νῆες, ὅσαι πρῶται ἐγύαντο.

* *Iliad* ω. v. 653.

ANNOTATIONES.

V. 438. Καὶ τοῖσγε Τρωϊκὰ) Vid. *Gul. Canteri* Novar. Lection. l. 1. c. 17. Ita quidem paulò pòst nempe v. 460. Ἐπεὶ σὺ μὴν πίτυκας ἐν Σπάρτῃ μίας, Ἡμεῖς ὃ Τρωϊάν.

V. 440. Ὅταν τάδ' ᾖ, τότ' εἴσομαι) legebatur olim οἴσομαι, nullo quidem sensu; quare cum vidimus τὸ εἴσομαι *Scaligero*, *Heinsio*, *Janoque Rutgersio* placuisse, sine morâ in textum recepimus, quòd & nobis aidè arrisserit. *Josua Barnes.*

V. 441. Ὑποπτέρου) Cum olim legebatur ὑποπτέρων *Duportus* legit ὑποπτέρου bene, ut ego quidem puto; non enim *Molossus* jam erat *sub curâ* & quasi *alis Andromachæ*, sed in *Menelai* potestate. Quare de tenerâ illius ætate dicitur, & ob figuræ continuationem, quia πτανὸς vocatur, ὑποπτέρου additur: Unde & nos *implumem* vertimus. *Hercul. Fur.* v. 71. Οἱ δ' Ἡφαιστείας παῖδες, ὃς ὑποπτέρους διέζωσε τοὺς, ὁμοῦ δὲ ὠφύσησεν. Alias tamen ὑπόπτερος usurpatur in contrariâ significatione pro πτερόεις, ut inter Fragmenta *Ino* v. 53. Ὑπόπτερος δ' ὁ πλάτων, in quem locum Vide Notas nostras. *Josua Barnes.*

V. 446. Δόλια βουλευτήρια) ἀντὶ τῶ δόλιοι βουλαὶ, *Abstractum* pro *Concreto*; sic *Oreſt.* v. 590. —ὑμᾶς δίναισιν pro ὑμᾶς. Et hujus Fab. v. 1273. χθονία συγκυκλήματα pro συγκυκλῆσαι, (si detur verbo venia) Vid. locum. Sic *Helen.* v. 247. Δίος ὑπαγκάλισμα, pro παρέκλιτο. Antehæc scriptum erat βουλεύματα, quod Codex *Heinsio-Scaligerianus* correxit βουλήματα non æquè felicitèr. *Hugo Grotius* ante δόλια præfixit ἅ, minus rectè: *Jacobus Nicolaus Loensis* Epiphyll. l. 9. c. 22. μηχανήματα legit nimis audacter. Quare *Canteri* lectionem præfero βουλευτήρια. Nec id conjecturâ aut hujus aut meâ tantùm; Ipse enim *Scholiastes* ad *Oreſt.* v. 371. Ubi hos duo versus citat, legit βουλευτήρια, & in superiori ἐχθίστοι βροτῶν. Quin & *Johannes Tzetzes* in *Lycophron* p. 171. ad hunc locum Ζεὺς Σπαρτιάτας αἰμύλους καλήσοι, Αἰμύλιος οὖν Λάκωνάς φησιν, ὡς ψεύστας καὶ δόλιους, ὡς φησι καὶ Εὐριπίδης, Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια. Nihil horum *Johan. Meurſius* in Miscell. *Laconicis* vidit, sed ut corrupta erant, citat omnia, l. 3. c. 2. Videtur Poeta respicere ad *Lacedæmoniorum* crudelitatem insignem ergà *Platæenſes*, quos ad unum omnes interfecerunt, postquam se ultrò dedidissent; de quâ re videtis *Thucydiden* l. 3. ad 5. ann. Belli *Peloponneſiaci*, Olympiad. 88. ann. 2. Hæc autem Fabula acta Olymp. 90. an. 1. Vid. infra v. 732. *Josua Barnes.*

V. 448. Ἀλλὰ πᾶν πέριξ φέροντες) Antehæc scriptum erat πάλλα πέριξ & hæc lectio nonnihil dedit mihi negotii cum apertè fuerit mendosa, nec versui accommoda. *Canterus* & *Hugo Grotius* legebant — πάλ' ἀπείξ, sed quis unquam ita locutus est, πάλλα ἀπείξ φέρειν? Nos itaque πᾶν πέριξ legimus ob has rationes, quia τὸ πᾶν & τὸ πᾶν melius inter se opponuntur; & *Scholiastes* exponit — ἀσεμνολογίας κ μὰ κατ' ἀλήθειαν ἐρωνύντες, & πέριξ φέρειν idem sonat, quod ἀμφιφέρειν, *i. e. Circumſpicio*, ut *Ariſtoph.* Ἀναβλέπω κ περιφέρω τὴν ψυχήν. Et Docti Viri non pauci ita legunt, inter quos *Duportus*, *Scaliger* & *Iſ. Caſaubonus* ad *Athen.* l. 1. c. 4. quin & *Plutarchus*. Vid. *Th. Gataker* Adversaria Miscellanea c. 10. p. 110. Ἦν πέριξ φερόντες in *Scholiis* Nos nunc addidimus, quia ante τὸ ἀμφελίξαντες tale quid deesse deprehendi. Confirmatur & hæc Lectio à consimili Locutionis formulâ, quâ usum in *Antiopâ Euripidem* testatur *Longinus*, περὶ Ὕψους c. 35. —Εἰ δέ τι Τύχῃ πέριξ ἐλίξας εἶλχ' ὁμοῦ λαβὰν Τυραννικὰ, πίτραν, ὅτιοῦ μαλλόσαων ἀεί. Vide inter *Fragmenta Addenda*. *Josua Barnes.*

V. 451. Οὐχ αἰσχροκερδεῖς) Non hoc erat *Euripidis* in *Lacedæmonios* mendax improperium; Ut enim Φαινομερίδας αὐτῶ σαφήνεις & alii Authores δίκέδηλον, (quod infra observamus ad v. 595.) Ita quidem *Avaritiam* & Αἰσχροκέρδειαν alii quoque *Lacedæmonibus* exprobrarunt haud pauci. Ita *Ariſtophanes* in Pace, Καὶπὴ θεν ἦλθ Λακώνων τῶν μισίστος χρήματα. Οἱ δ' ἂν' ὅλης Ἑλλάδος αἰσχροκερδεῖς, κ διεφθορότες ὅτε. Ita *Iſocrates* in *Euſtridis* Encomio, Εἰ μὲν γὰ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων Ἀσωτίαν κ Πλεονεξίαν, ὀλίγοι ἂν ὁπολοίμεθα. Et iis sanè *Oraculum* monitum dedit, Ἃ φιλοχρηματία Σπάρτην ὀλεῖ, ἄλλο ὃ οὐδέν Ideo *Lycophron* Σπαρτιάτας αἰμύλους dixit, *i. e.* ψεύστας κ δόλιους. Vide supra ad v. 446. & *Joh. Meurſii* Miscell. *Lacon.* l. 3. c. 2.

V. 453. Ὀλοιδ') Execratur eos, qui aliud loquuntur, aliud in animo clausum gerunt. Ita *Homerus* Iliad. ι v. 312.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο ὃ βάζῃ.

& *Salluſtius* —Ambitio multos Mortales falsos fieri subegit; aliud clausum in pectore, aliud linguâ promptum habere: Amicitias, inimicitiásque non ex re, sed ex Commodo æstimare; magisque Vultum, quam ingenium bonum habere. Vid. *Jacobi Nicolai Loenſis* Miscell. Epiphyll. l. 6. c. 19. *Josua Barnes.*

Ναύτῃ

Ναΐτιλω ἔδηκεν ἀντὶ χερσαίᾳ κακόν.
Νῦν δ' εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς,
Κτείνεις μ'· ἀπόκτειν'· ὡς ἀνδρὸς ἀθλιώτατόν γέ σε
Γλώσσης ἄφησω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σήν.
Ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
Ἡμεῖς δ' Τροίᾳ γ'. "Εἰ δ' ἐγὼ πρὸς ὄλβου κακῶς,
"Μηδὲν τόδ' αὐχεῖ, καὶ σὺ γὰρ πρὸς ἄτας ἄν.

Fecit malum nautam pro *milite* terrestri.
Nunc verò contra *uxorem* ejus apparens terribilis miles,
Interficis me: interfice, quia non delinitum te saltem
Et tuam filiam mea lingua dimittam:
Quoniam tu quidem es magnus in Spartâ,
Nos verò in Trojâ. "Si verò ego *jam* sum in adversâ fortunâ;
"Nè propterea gloriare, quia & tu potes in eam incidere.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Χο. 1 Οὐδέ ποτ' ἂν δίδυμα
" 2 Λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν,
" 3 Οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
" 4 Ἔριν ἐμοὶ οἴκων,
" 5 Δυσμενεῖς τε λύπας.
" 6 Τὴν μίαν μοι σεργέτω πόσις γαμβρὸς
" 7 Ἀκοινώνητον εὐνᾶν ἀνδρός.

Ch. 1 Nunquam geminos
2 Lectos laudabo mortalium,
"3 Neque liberos, qui habent diversas matres,
"4 Litem ædium
"5 Et triſtes dolores.
"6 Maritus *in* nuptiis mihi ſit contentus uno
"7 Lecto viri non communicato *cum ullis aliis.*

Ἀντιστροφὴ ά.

Antiſtrophe 1.

" 1 Οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι
" 2 Δίπτυχοι τυραννίδες
" 3 Μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
" 4 Ἄλγος δ' ἐπ' ἄλγει,
" 5 Καὶ στάσις πολίταις.
" 6 Τεκτόνοιν δ' ὕμνοισιν ἐργάτοιν δυοῖν
" 7 Ἔριν μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν.

" 1 Neque enim in urbibus
" 2 Duo imperia
" 3 Facilius poſſunt ferri quàm unum.
" 4 Eſt enim onus ſupra onus,
" 5 Et ſeditio civibus.
" 6 Inter fabros etiam duos, hymnorum artifices,
" 7 Litem Muſæ ſolent excitare.

Στροφὴ β'.

Strophe 2.

1 Πνοιαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους ἀϋτὰς,
2 Κατὰ πηδαλίων
3 Δίδυμα φρενῶν τὰ βουλεύματα,
" 4 Σοφῶν τε πλῆθος ἀμείνον', * ἀσθενέστερον
" 5 Φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς.
" 6 Ἑνὸς ά * δύναμις ἀνά τε μέλαθρα,
" 7 Κατά τε πόλιας,
8 Ὁπόταν εὐρὼν δέλωσι καιρόν.

1 Et quando celeres flatus ferunt nautas,
2 De gubernaculis, *periculoſum eſt*
3 Duplex conſilium pectorum,
"4 Magnaque multitudo ſapientiorum, infirmior *eſt*,
"5 Quàm *una* mens minus ſapiēs, quæ ſum. rerū poteſtatē ſola hab.
"6 Unius *tantum* potentia *eſto* inque *privatis* ædibus,
"7 Et in urbibus
8 Quum *homines rei bene gerendæ* occaſionem nancifci volūt.

Ἀντιστροφὴ β'.

Antiſtrophe 2.

1 Ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τῷ στρατηλάτᾳ,
2 Μενέλεω· δεῖ γὰρ *
3 Πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
4 Κτείνει θ' τὴν πάλαιμον Ἰλιάδα κόραν,
5 Παῖδά τε, δύσφορον θεοῖς ὕβριν.
6 Ἀθεόφρων, * ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος.
7 Ἔτι σοι, πότνια, *
8 Μεταῖξαι τῆσδ' ἔπιφθιν ἔργων.

1 Demonſtrat *hoc* Lacæna Ducis
2 Menelai *filia*: Namque per
3 Ignem *i.e. cùm maximo vitæ periculo*, venit in alterum lectum,
4 Et interfecit miſeram puellam Iliacam
5 Et puerum, propter ſtultam diſcordiam,
6 Invidia eſt impia, injuſta, ingrata!
7 Adhuc tibi, ô veneranda, *Hermione*,
8 Adveniet pœnitentia horum factorum.

* Vid. ſimilem Phraſin *Electr.* v. 1182.
* *Invidiæ* egregius Character.

Ἀναπαιστοί.

Anapæſti.

Καὶ μὴν εἰσορῶ τόδε σύγκρυτον

Atqui video hoc conjunctum

Ἀμφιμάτορας) τοὺς ἐκ διαφόρων μητέρων, ἐξ ἑνὸς ὄντος πατρός. ὅσα δὲ τοῦτος ἐπαινέσω τοῦ κήρυκος, λέγω δὲ τὰς ἔριδας τῆς οἰκίας. Μίαν μοι σεργέτω) καὶ αὐτὸς μίαν μοι σεργέτω πόσις ἐυγαμῶ ἐμοὶ, καὶ αὐτῷ ἀκοινώνητον ἄλλου ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀμικτον. ἀκοινώνητον, ἀντὶ τοῦ σώφρονα, καὶ μὴ ὁπακοινωνοῦσ ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἢ τῷ γήμαντι μόνῳ νομίμως. 471. Οὐδὲ γὰρ ἐν πόλει) ἀντὶ τοῦ Ὁμηρικὸν· Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω. ἐκ γὰρ δύο τυράννων, κακὸν ἐπὶ κακῷ γίνεται, καὶ παρακολουθεῖ. 473. Φέρειν) πρὸς τὸ φέρειν ἔχ εἰσὶ βελτίονες αἱ διπλαῖ τυραννίαι τῶν μιᾶς. καὶ δύο ἐργάται τέκτονες ὕμνων (διλονότι ποιηταὶ) ζηλώσιν ἀλλήλους. 478. Πνοιαὶ δ' ὅταν) δύο κυβερνῆται ἢ πλειόνων αὐτῇ νηΐ, πνεῦ σίζυσιν εἰς τὸ κατ' πηδαλίων, φάσκοντες λείπειν τὸν λόγῳ τὸ ἐπβλαβὲς ἑαυτοῖ. Πνοιαὶ δ' ὅταν) καὶ δύο κυβερνῆται ἐν μιᾷ νηὶ διγοσταῦντες, κατ' πηδαλίων γίνονται. καὶ ἔχ ὑπὸ πηδαλίων. Σοφῶν τε πλῆθος) τὸ πλῆθος κἂν ἡ σοφὸν, ἀβελτερώτερόν ὅτι τ' αὐτοδεσπότου μιᾶς φρενός. ὁ δὲ νῦς, ἐὰν φησὶ καὶ φιλῇ ἡ αὐτοκράτωρ σύμβουλος, κρεῖσσον διοικήσει τὰ πράγματα, εἰ μόνος εἴη, ἢ ὅσ ἐὰν πολλοὶ ὦσιν, ἔμπειροι καὶ σοφώτεροι. σασάζουσι γάρ. βούλεται δὲ δεῖσαι τοὺς, ὅτι ἐν παντὶ πράγματι κρεῖττον ἐστὶν ὑποτάσσεσθαι ἑνὶ ἢ πολλοῖς. Ἑνὸς δ' δύνασις) λείπει ἰσχυρὸ ὄζιν. ἀπὸ ἑνικᾶ μετῆλθεν εἰς τὸ πληθυντικόν. ἀντὶ τοῦ, ὅτε ἐπιτυχίας καὶ εὐκαιρίας λαβόντες δέλωσιν. Τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν ---Εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς. 492. Ἔτι σοι) πρὸς τὴν Ἑρμιόνην. οἶδ' ἴσως, ὅτι μεταγνώσῃ, ἐὰν πεσῇς. διὸ βέλτιόν σοι μηδὲν προπετὲς ἐργάσασθαι, ἀλλὰ μᾶλλον φιλανθρώπως διατεθῆναι. Μεταῖξαι) μεταβολὴ, μετάνοια ἔπεσι, ὦ δέσποινα, ἐγχωρεῖ καταπαύσασθαι.

ANNOTATIONES.

V. 464. Οὐδέ ποτ' ἂν δίδυμα) Hunc locum uſque ad v. 489. *Latina* togâ donatum habes ab *Hugone Grotio* de Jure Belli & Pacis l. 2. c. 5. §. ix. 3. in Notis.

V. 476. Τεκτόνοιν δ' ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν) *Hugo Grotius* ait, quid ſi —ὕμνων τ' ἐν ἐργάταιν? Quem non hîc laudo. Acutè verò *Duportus* legit —ὑμνὲ συνεργάταιν, malleúm ὕμνων: Sed poteſt *Dativus* caſus & ſæpè ſolet, pro *Genitivo*, poni; ut *Pindar.* Ἀρχὰ δ' ἐρώτων πολυσχίδακα κρίονεν Θύρατρ, pro Κρίοντος Θύρατρ. Vide quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 613. Quod ad ſenſum verò hujus loci attinet: huc refer illud *Heſiodi*

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ. *J. Barnes.*

Ζεῦ.

Ζευγ. ποῦ δόμων
Ψήφῳ δαμάτου κατακεκευθμένον.
Δύστανε γυῖαι, τλήμων ὅ σύ, παῖ,
Μητρὸς λεχέων ὃς ὑφ' ἁνήσκῃς,
Οὐδὲν μετέχων,
Οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στροφὴ ά.

Αν. 1 Ἀλλ' ἐγὼ χέρας αμφιπ-
2 εὰς βρόχοισι κεκλεισμένα
3 Πέμπομαι κῦ γαίας.
Μο. 4 Μᾶτερ, μᾶτερ· ἐγὼ σᾶ
5 Πτέρυγι συγκαταβαίνω,
6 Καὶ θῦμα δαΐον.
7 Ὦ χθονὸς Φθίας κραίντορες,
8 Ὦ πάτερ, ὦ μόλε
9 Φίλοις ἐπίκουρος.

Σύστημα ά.

Αν. 1 Κεῖσο δ' ἤδη τέκνον, ὦ φίλος,
2 Μαστοῖς ματρὸς ἀμφὶ σᾶς,
3 Νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ, σὺν νεκρῷ τε.

Στροφὴ β'.

Μο. 1 Οἴ μοι, μοι, τί πάθω;
2 Τάλαις δῆτ' ἐγὼ, σύ τε, μᾶτερ.

Σύστημα β'.

Με. 1 Ἴθ' ὑπὸ χθονίοις·
2 Καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων.
3 Δύο δ' ἐκ διοταῖν ἀνήσκετ' ἀνάγκαιν.
4 Σὲ μὲν ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
5 Παῖδα δ' ἐμὴ παῖς τόνδ' Ἑρμιόνη.
" 6 Καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη, λιπεῖν
" 7 Ἐχθρὰς ἐχθρῶν, * ἔξον κτείνειν,
" 8 Καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

Ἀντιστροφὴ ά.

Αν. 1 Ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν
2 Χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
3 Κτησαίμαν, Πριάμου παῖ.
Μο. 4 Δύστηνος, τί δ' ἐγὼ μέγα
5 Παρακόπου μέλος εὑρεῖν;
Αν. 6 Λίσσου καὶ γόνασι
7 Δεσπότου τοῦ χείμπλων, ὦ τέκνον.
Μο. 8 Ὦ φίλος, ὦ φίλος,
9 Ἄνες θανάτου μοι.

Ἀντισύστημα ά.

Αν. 1 Λείβομαι, δακρύοισιν κόρας
2 Στάζω, λιτὰς δ' ὡς πέτρας
3 Λιβὰς ἀνήλιος, ἀ τάλαινα.

495 Par ante domum
Sententiâ capitali condemnatum
O misera mulier, & tu infelix puer,
Qui moreris propter thalamum matris,
Nullo modo *culpæ* particeps,
Neque *ullius mali* autor exiſtens
500 Dominis.

PERICOMMATA.

Strophe 1.

An. 1 Ecce ego manus cruen-
2 tas laqueis colligatas
3 Mittor ſub terras.
Mo. 4 Mater, mater, ego verò ſub tuâ
505 5 Al ſimul deſcendo,
6 Et *jam* victima peritura.
7 O terræ Phthiæ principes,
8 O pater, ô veni
9 Auxiliator amicis.

Syſtema 1.

510 *An.* 1 Jaceto jam, ô fili, ô chare *fili*,
2 Circa uberæ tuæ matris,
3 Mortuus ſub terrâ & cum mortuâ *matre*.

Strophe 2.

Mo. 1 Hei mihi, mihi, quid patiar?
2 Miſer igitur ego *ſum*, tuque, mater.

Syſtema 2.

515 *Me.* 1 Ite ſub terram:
2 Etenim ab hoſtilibus venitis turribus.
3 Duo verò moriemini ob duas neceſſitates, *i.e. neceſſ. cauſ.*
4 Te enim noſter calculus interficit,
5 Puerum verò iſtum mea filia Hermione.
6 " Etenim *eſt* ſtultitia magna relinquere
520 7 " Hoſtes hoſtium, cum liceat *eos* occidere,
Vid. ad Med. v. 448. 8 " Et auferre à domo terrorem.

Antiſtrophe 1.

An. 1 O marite, marite, utinam tuam
2 Manum, & haſtam auxiliatricem
525 3 Haberem, fili Priami.
Mo. 4 Infelix, quod ego mortis
5 Deprecatorium carmen inveniam?
An. 6 Precare jam genibus
7 Domini appropinquans, ô fili.
530 *Mo.* 8 O chare, ô chare,
9 Remitte mihi mortem.

Antiſyſtema 1.

An. 1 Liqueſco, lacrymis pupillas
2 Rigo, tanquam ex præruptâ petrâ *cadens*
3 Gutta opaca, miſera ego!

500. [Βασιλεῦσιν) Ἑρμιόνη γὰρ Μενέλεω, τῆς Δαναΐδης, παρὰ τῶν τοῦτο ἐγνωκότων οἰκοι ἀναξόνως ἐμπεσοῦσα.]

† *Hom. Odyſſ.* α. v. 347.

502. Βρόχοισι) δεσμοῖς. Κεκλασμένα) δεσμοῖς συνεχομένη, συνδεδεμένη.

504. Δαΐον) κατακεκομμένον, σφαγέα.

517. Διοταῖν ἀνάγκαιν) ἐμοῦ καὶ τῆς θυγατρός.

520. Λιπεῖν ἐχθρὰς) λαμπρὸν ἐστὶ φίλων ἐχθροὺς.

527. Παράκοπον) ἐκπεπαιδευμένον, ἐνδεδομένον. Παράκοπον) ἐνδεδεμένον, παράληρον.

528. Λίσσου γ' γόνασι) εἰπὲ σὺ, * ὡς ἐγὼ πάντων γέ σε γλώσσης ἀφήσω τὸ ἐμπᾶς, αὐτὴ μὲν ὀδυρόμενος τὸ θέσφατον, τὸ δὲ παιδὶ τὸ φονεῦσαι διὰ τοῦ παῖδας εἰς κατάμιξιν φιλοσοφίας ἄγει τὸν Μενέλαον, μονονουχὶ βοῶσα καὶ σὺ παίδων πατὴρ πέφυκας.

529. Χείμπλων) ἐφεστῶτα.

Λιταῖσδε) ὑπὸ λιτὰς πέτρας καταπίπτομαι τοῦ ὀφθαλμοὺς τοῖς δακρύοις.

534. Ἀνήλιος) παλυήλιος, ἐν ἡλίῳ ἔστω. ἢ ἥλιον μὴ ἐφεῶσα ζαγάν. ἢ ἐ καταλάμπῃ) ὑπὸ ἡλίου. ἢ ἀνήλιον λιβάδα οὖσαν ἐν σκιᾷ. αὕτη γὰρ ἐ καταλάμπει) ὑπὸ ἡλίου.

ANNOTATIONES.

* Supra, v. 458.

V. 502. Κεκλεισμένα) idem quod κεκλεισμένα, magis Poeticum eſt κεκλεισμένα & certè *Scholiaſtes* legit κεκλασμένα, i. e. κεκλασμένα, quod contrahitur ex eodem.

V. 320. Λιπεῖν ἐχθρὰς) Huc refer illud, Οὐ χρὴ λίαν σκυθρωπὸν ἐν πόλει τρέφειν &c. Vid. quæ Nos ad *Heraclid.* v. 1006.

Ἀντι-

541. Μόρου) μέρος. πρὸς ὃ ἔπω ἀντὶ τοῦ ἐκδαπανῶ, ἀντὶ τοῦ πολὺς ψυχὰς ἀναλώσας, ἐν τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ. Θέλει ὃ εἰπεῖν, ὅτι πολέμου μοι ὑπάρχεις, εἴγε πολλὰ ἔπαθον, ἵνα πορθήσω τὴν Τροίαν. ἐκὼν δὲ φείσομαι.

Ἀντιστροφὴ β'.

Μο. 1 Ὤϊ μοι, μοι· τί δ' ἐγὼ
2 Κακῶν μηχὼν ἐξανύσαιμ' ἄν;

Ἀντίσυστημα β'.

Με. 1 Τί με ποροσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν,
2 Ἢ κῦμα λιταῖς ὤν, ἱκετεύων;
3 Τοῖς γὰρ ἐμοῖσι πράγμασιν ἦν ὠφέλεια·
4 Σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
5 Μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόρον,
6 Τροίαν εἷλον, καὶ μητέρα σήν.
7 Ἣς ἀπολαύων,
8 Ἀΐδου χθόνιον καταβήσῃ.

Antistrophe 1.

Mo 1 Hei mihi, mihi! quodnam ego
2 Malorum remedium expeditum inveniam?

Antisystema 2.

Men. 1 Quare ad me volveris, ut ad marinum favum,
2 Aut *ad* fluctum, sic precibus supplicans?
3 Nam meis *rebus* hoc est utile:
4 Erga te verò non sum affectus bene, siquidem
5 Consumpta magnâ parte meæ vitæ,
6 Trojam cepi, & tuam matrem?
7 Quâ fruens,
8 Ad Plutonem infernum descendes.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

PEleus *interventu suo* Andromachen & Molossum *Puerum ab instanti cæde liberat, quod cùm ægrè ferret* Menelaus, *acerrima inter eos oritur Contentio. In quâ tamen* Menelaus *inferior quùm esset, abit non sine minis, quas* Peleus *nihili æstimat.* Chorus Pelei *Generositatis admiratione excitatus Communem locum de Virtutis excellentiâ tractat, déque Justitiâ in omni re colendâ,* Peleúmque *honorificè laudibus prosequitur.*

ΠΗΛΕΥΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ, ΧΟΡΟΣ.

547. Ὑμᾶς) πρὸς τὸν χορόν. Τί ταῦτα) ποιεῖτε. Πῶς ταῦτα) γέγονεν.

551. Ἠγὼ σὺ') πρὸς τὸν χειραγωγοῦντα φησί.

Ἀνηβητηρίαν) ἀκμαστικὴν, ἀναζέουσαν, νεωτερικήν. καὶ ἄλλως. ἀνηβῶσαν, ἢ τὴν ἀνάπραξιν τὸ λαμβάνειν σωφρονοῦν, ἵν' ᾖ ἀπολαμβάνειν ἀκμαστικῶς ἰσχύῃ, ὃ καὶ ἄμεινον. Ἐπαινῶ) βάλλομαι, ἀποζόμαι. τετέσθαι ἤθελε· ἐν ἀνηβήσουσι, εἴ τις θεῶν καλῶς Ὀμπεῦν μέλλοι. Γῆρας ἀποξύσας φήσειν νέον ἡβῶντα. Κατ' ἔαρ) ὃν τρόπον ἄνεμοι ἱστίοις, ὅτω καιρῷ. ταύτῃ ὁμοίως ἀείρω ἀνέμῳ καὶ πνεύματι, πρῶτον μὲ κατ' ἔαρ φανήσομαι, τουτέστι τῷ θεὶς χρόνῳ αὐτῷ χειμῶνος ἀπαλλάξω. ὁ γὰρ ἔαρ ἀνεμοῦ, ὅπαδον πνέων, σύμπλους ὅτι καὶ σωτήριος τοῖς ναυπλομένοις, παρεχῶν αὐτοῖς ἀπονήσασθαι. Οὐ γὰρ μιᾶς σοι φήμης) ἀπαδός, κηδόνος. Μετηλθον) μετεπεμψάμην, μετεστειλάμην. Σάσεις) τιμᾷς. τουτέστι θαυμάζων διατελεῖς, καὶ μακαρίζων ἐπ' αὐτῇ ἑαυτόν. 567. Οὔτέ τῳ δίκῃ) ὅτε πνὶ δικαιοσύνῃ κείναντες.

Χο. Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας, 545
Σπουδῇ πεδένται δεῦρο γεραιὸν πόδα.
Πη. Ὑμᾶς ἐρωτῶ, τὸν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
Τί ταῦτα, πῶς ταῦτ'; οὐ πίνος λόγου νοσεῖ
Δόμος; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι; 550
Μενέλαε, βλίσκῃς, μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης.
Ἠγοῦ σὺ θᾶσσον, εἰ γὰρ, ὡς ἔοικέ μοι,
Σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
Ῥώμῃ ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτε.
Πρῶτόν γε μὲν κατ' ἔαρ, ὥσπερ ἱστίοις 555
Ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τίνι δίκῃ χέρας
Βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἵδ' ἄγουσί σε,
Καὶ παῖδ'; ὑπάρνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυται,
Ἡμῶν ἀπόντων, τοῦτε κωλύσαντος.
Αν. Οἵδ', ὦ γεραιὲ, σὺν τέκνῳ θανούμενοι 560
Ἄγουσί μ' ὧδε, ὡς ὁρᾷς· τί σοι λέγω;
Οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος πρόσω μολὼν
Μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
Ἕρκος δ' τοι κατ' οἶκον οἰδά που κλύων
Τῆς τοῦδε δυσλόχου, ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν. 565
Καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγλωσσίαν
Ἔπεισί σοι παῖδ', ἵν' οὐ θαυμάσῃς σέθεν,
Ἄγουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτέ τῳ δίκῃ

Cho. ATqui video hunc Peleum prope *nos*.
Serò dirigentem huc senilem pedem.
Pel. Vos interrogo, & hunc incumbentem cædi,
Quid hæc *sibi volùit*? quomodo *hæc fiunt*? quam ob causam laborat
Domus? quid agitis facientes *hæc* sine judicio?
Menelae, expecta, nè propera sine judicio.
Præcede tu citius; haud enim, ut videtur mihi,
Moram hæc res *requirit*: sed juvenile
Robur cupio recipere, si unquam aliàs.
Primum quidem secundo vento, tanquam velis,
Huic aspirabo. Dic, quo jure manus
Laqueis ligantes isti ducunt te
Et filium? nam ut quædam ovis agnum sub se fovens peris,
Nobis absentibus & domino tuo.
And. Isti, ô senex, cum filio morituram
Me sic ducunt, ut vides: quid tibi dicam?
Nam non unius vocationis celeritate te
Accersivi: sed per sexcentos nuncios.
Sis autem fortasse audiens litem, quæ est in domo,
Cum hujus filiâ, propter quæ etiam ego pereo.
Et nunc me ab aræ Thetidis, quæ generosum
Filium tibi peperit, quam tu venerandam colis,
Ducunt avulsam, neque ullo jure

* *Iliad.* i. v. 446.

ANNOTATIONES.

V. 545. Πηλέα πέλας) Cur ultima syllaba in Πηλέα sit longa, Audias *Etymologici* Magni Authorem ita disserentem, in Voce Βασιλεύς, Οἱ μὲν τὸ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ Ῥηλέως καὶ Ἀχιλλέως διὰ τὸ ἐμμελὲς γραφῆναι, τοῦτο χρῆναι καὶ τῶν ἀπαρκῶν ποιεῖν εἰς α' μακρὸν, ἵνα ἐπόχρωσι γένωνται τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ. Εὐριπίδης, Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας. Ita Etymologicum. Præterea vid. Not. ad *Phœniss.* v. 776. & præcipuè ad v. 1258. & hanc Fabul. ad v. 1237. *Josua Barnes.*

V. 552. Ἀνηβητηρίαν) Aliàs ἀν' ἡβητηρίαν *Scholiast.*

Κείναντες,

Κείναντες, οὕσδε τὼς ἀπόντας οὐ δόμων
Μείναντες, ἀλλὰ τλῶ ἐμῶ ἐρημίαν
Γνόντες, τέκνα τε τῶνδ', ὃν, ὑδὲν αἴτιον,
Μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
Ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῷ σῶν πάρος
Πιτνοῦσα γονάτων, χεῖρ' οὐκ ἔξεστί μοι
Τῆς σῆς λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος,
Ῥῦσαί με θεὸς θεῶν· εἰ δ' μὴ, θανούμεθα
Αἰσχεῶς μὲ ὑμῖν, δυσχερῶς δ' ἐμοὶ, γέρον.
Πη. Χαλᾷν κελεύω δεσμὰ, θεῖν κλαίειν τινα,
Καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.
Με. Ἐγὼ δ' ἀπωθῶ γ' ἄλλον οὐχ ἥτσων σέθεν,
Καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς.
Πη. Πῶς; ἢ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσῃς μολὼν
Δεῦρ'; οὐχ ἅλις σοι, τῷ κτανεῖν Σπάρτιν κρατεῖν;
Με. Εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
Πη. Οὐ μὰς δέ γ' αὐτὼ ἔλαβε παῖς παῖδὸς γέρας.
Με. Οὐκοῦν ἐκείνα τἀμὰ, τἀκείνα τ' ἐμά.
Πη. Δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὔ· μήδ' ἀποκτείνειν βίᾳ.
Με. Ὡς τλῶδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερός.
Πη. Σκήπτρῳ γ' ὅδ' ὧδε σὸν καθαγιάξω κάρα.
Με. Ψαῦσόν γ', ἵν' εἰδῇς, ἢ πέλας θεοσελθέ μου.
Πη. Σὺ δὲ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε, κἀκ κακῶν; 590
Σοί που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου,
Ὅστις θεὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,
Ἀκλῆς, ἄδουλα, δώμαθ' ἑστίας λιπών,
Ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
Πασῶν κακίστω; Οὐδ' ἂν, εἰ βέλοιτό τις, 595
Σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
Αἵ ξυὼ νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους,
Γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πέπλοις ἀνειμένοις,
Δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀναγκαίους ἐμοὶ,
Κοινὰς ἔχουσι· κἄπειτα θαυμάζειν χρεών, 600
Εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ἑλένῳ ἔρεθε χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων,
Τὸ σὸν λιποῦσα φίλιον, ἐξεκώμασε
Νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλαν χθόνα.
Κἄπειτ' ἐκείνης οὕνεχ', Ἑλλήνων ὄχλον 605
Τοσόνδ' ἀθροίσας, ἦγες θεὸς Ἴλιον.
Ἦν χρῆν σ' ἀποπύσθυτα, μὴ κινεῖν δόρυ,
Κακῶν ἐφορμόντ', ἀλλ' ἐᾶν αὐτοῦ μένειν,

Cognitâ causâ, neque absentes ab ædibus
Expectantes: sed meam solitudinem
Scientes & hujus pueri, quem nullius mali autorem
Volunt occidere cum me miserâ.
Sed obsecro te, ô senex, ad tua
Genua cadens (manu enim non licet mihi
Attingere tuum charissimum mentum)
Libera me Deos: alioqui, moriemur
Turpiter quidem vobis, nobis verò misere, ô senex.
Pel. Jubeo vos laxare vincula, priusquam aliquis lacrymet,
Et hujus manus geminas dimittere.
Men. Ego verò alius te non inferior *hoc fieri* veto,
Et in hanc *mulierem* longè majorē potestatem habens *quàm tu*.
Pel. Quomodo? an nostram domum reges profectus
Huc? Non *est* tibi satis imperāre incolis Spartæ?
Men Ego cepi ipsam captivam ex Troja.
Pel. Sed meus filius filii, *i.e. nepos.* accepit eam, honorariū munus.
Men. Nonne mea sunt illius, & illius mea?
P. Ad bene faciendum, non autem male, neq; ad vi interficiendum.
Men. Nunquam abduces hanc ex meâ manu.
Pel. Cruentabo verò tuum caput hôc sceptro.
Men Attinge, ut nōris, & accede ad me.
Pel. Túne igitur *habendus es* inter viros, ô pessime, & ex malis *orte*?
Tuine ut inter viros *numerandi* alīqua ratio habetur;
Qui ab homine Phryge privatus fuisti lecto, *i.e. uxore.*
Linquens domum non clausam, & sine servis,
Quasi haberes castam mulierem in ædibus,
Quæ omnium est pessima. "Neque si velit aliqua
"Puella Spartana, possit esse casta:
"Quæ relinquentes domos, cum juvenibus
"Nudis femoribus, & tunicis laxatis,
"Cursus, & palæstras non tolerandas mihi
"Communes habent: deinde an mirari oportet,
"Si non educatis mulieres castas?
Helenam convenit hæc interrogare, quæ ex ædibus
Tuam relinquens amicitiam, lascivè profugit
Cum viro juvene in aliam terram.
Deinde propter illam, Græcorum exercitum
Tantum congregans duxisti ad Ilium:
Quam oportebat te conspuentem non movere hastam,
Cùm inveniſſes malam, sed sinere ibi manere;

572. Ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῷ σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων) διὰ τὸ δεδιέναι ἢ δυνατὸν ἅψασθαι. δέδεται γὰρ ἡ χεὶρ νόμος· ὡς τοῖς βασιλεῦσι, μὴ ἅπτεσθαι τῷ χειρὶ τῷ πατρός. [Ἄμεινον δ' τὸ πρῶτον, ἀληθέστερον γάρ.]

586. Δρᾶν οὖ) Τὰ κείνα ποτὲ σά ὅζει, τὰ τῆς Νεοπτολέμου δηλονότι, ὅπερ βέλει τὸ καλὸν ποιεῖν.

Ὡς τλῶ δ' ἀπάξεις) ἤκουε γοῦν, ὅτως ὄζει τὰ τῆς Νεοπτολέμου ἐμὰ, ἵνα μὴ δύνασθαί σε τλῶ δ' ἀγαγεῖν ἐκ τῆς ἐμῆς χειρός.

590. Σὺ δὲ μετ' ἀνδρῶν) σὺ γὰρ ἐν ἀνδράσιν ἀριθμῇ; τὸν δὲ κάκιστε κἀκ κακῶν, κατ' ἰδίαν ὕβρεισπῶς ὑπαφίνει.

593. Ἀκλῆς· ἄδουλα) ἀνεψιμυθα, μὴ χλιδώμενα. ὑποδημένη γὰρ εἰς Κρήτην Μενελάῳ, δοκεῖ ἡ ἀεπαγὴ Ἑλένης γενέσθαι, διὰ τὸ εὖ) τὰ δώματα τότε ἀδούλα τε καὶ ὅλως ἀφύλακτα.

599. Οὐκ ἀναγκαίους) ἐκ ἀρεσκούσας, ἐκ ἐφεκτάς.

Κοινὰς ἔχουσι) κοιναὶς τοῖς ἀνδράσι συμμαθοῦσαι εὐρυθμίας ἀντιποιοῦνται Λάκαιναι. διὰ τὰς παρθένους γυμνάζουσιν, ἵνα ἡγναῖαι παιδία γεννῶσι.

603. Ἐξεκώμασεν) ἐξώρμησεν, ἐξορχήσατο, ἐξεβακχεύθη εἰς ἀοχήλιον μετὰ τεράπ.

ANNOTATIONES.

V. 595. Οὐδ' ἂν εἰ βέλοιτό τις Σάρρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη) De hâc *Laconicarum* Puellarum immodestâ consuetudine, unde & ab *Ibyco* γαυνομηρίδες dictæ erant, vide *Plutarchum* in Comparatione quam instituit inter *Numam* & *Lycurgum*. Item *Johann. Meurſium* in Miscellan. *Laconicis* l. 1. c. 19. *Ovid.* in *Paridis* ad *Helenam* Epistolâ,

More tuæ gentis, nitidâ dum nuda Palæstrâ
Ludis & es nudis Fœmina mixta Viris.

Vid. *Propertii* l. 3. Eleg. 13. Ὁ δ' ἡσὺς χιτὼν, περόναις καλὰ ζωσάμενος ἐπῆτο· ἢ δ' πόρπη, καλὰ τὰ στέρνα ἐκάλυπτε· ἐκαλεῖτο δ' ἡ ὁ τῷ παρθένων ἄκρον χλανίσκῳ· ἢ παραλύσαντες ἄχει πρὸς τὰς πλείονας, ἐκ τῆς κάτω πίζης περίφαινον ἑῦ μηρόν· μάλιστα αἱ Σπαρτιάτιδες. ἃς διὰ τῦτο φαινομηρίδας ὠνόμαζον. Huc refertur illud *Pythagorei* cujusdam, cujus Nomen *Mimas* probatur ab Editore *Joh. North*, titulo περὶ κόσμου καὶ αἰσχρῦ· Λύπικα Λακεδαιμονίοις τὰς κόρας γυμνάζεσθαι ἀγενειοβάτους καὶ ἀχίτωνας παρέχειν κόσμον. Ἴσως δ' ὠσχεῖν. Unde *Cicero Tuscul.* Quæst. 2. *Nihil horum simile apud Lacænas Virgines: Queis magis Palæstra, Eurota, Sol, Pulvis, Labos, Militia in studio est, quàm fertilitas Barbara.* Ita nempe *Jos. Scaliger* hunc locum legendum monet. Vid. suprà ad v. 451. *Josua Barnes.*

V. 603. Τὸ σὸν λιποῦσα φίλιον) ita lego. rejecto, quòd prius obtinuit, τὸν· τὸ enim φίλιον idem est, quod φιλία, ut τὸ ἀναγκαῖον, & ἀνάγκη idem sonent. Sic *Iphig.* Taur. v. 390. τὸ φαῦλον pro ἡ φαυλότης. Sic suprà v. 183. & *Ion.* 545. τὸ νέον pro ἡ νεότης. Sic in *Chrysippi* Fabulæ v. 16. τὸ δυτυχὲς & τὸ δυσυλὲς pro δυτυχία & δυσυχία. *Adjectiva* autem Neutra cum articulo sunt *Substantivorum* instar. Hoc vidit *Æmyl. Portus*, nec tamen in eo acquievit & per aliud explicavit. Codex autem *Heinsii Scaligerianus* mecum stat. *Josua Barnes.*

610. Ἐπηίσας) ἔζησας, ἐφώρμησας, ἔπειξας ἀπὸ τῆς ὁρμῆς.

Μισθόν τε δόντα, μή ποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
Mercedémque dare *præterea*, nè unquam in ædes *eam* recipieres.
Ἀλλ' ἔπτε ταύτην φρένημ' ἐπέρασας,
Sed neque huc felicitèr appulisti tuum animum,
Ψυχὰς ὃ πολλὰς καὶ γαθὰς ἀπώλεσας,
Et perdidisti multos, & præstantes viros,
Παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ὀρφανούς,
Et fecisti *multas* anus orbatas liberis in ædibus,
Πολιάς τ' ἀφείλω πατέρας εὐγλῶν τέκνα.
Canisque parentibus abstulisti generosos liberos.
Ὧν εἷς ἐγὼ δύσ-λως-ος· ἀυθέντην δέ σε,
Quorum ego infelix unus: percussorem autem te,
Μιάσορ' ὡς τιν', εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως.
Tanquam aliquem Genium malum, Achillis intueor.
Ὃς ἐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόν-ος,
Qui solus nè vulneratus quidem venisti ex Troja:
Κάλλισα τεύχη σ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
Et pulchra arma in pulchris thecis
Ὤμοι' οἰκεῖσε, δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
Similia, *i. e. eadem, immutata*, illuc & huc portâsti rursus.
Κἀγὼ μὲν ἤυδων τῷ γαμοῦντι, μήτε σοὶ
Ipse quidem *Neoptol.* suasi ducturo uxorem, ut neque tecum
Κῆδ-ος συναψαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν
Affinitatem contraheret, neque in ædes reciperet
Κακῆς γυναικὸς πῶλον· "οἰκέρυσι γὰρ
Pullum malæ mulieris. "Efferunt enim *& exprimunt Uxores*
" Μητρῷ' ὀνείδη. Τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι
" Materna vitia. Quamobrem etiam considerate
" Μνησῆρες, εἰ θλῆς δυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
" Proci, ut ex bonâ matre *natam* filiam ducatis.
Πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἵ' ἐφύβρισας,
Præterea verò in fratrem quàm contumeliosus fuisti?
Σφάξαι κελεύσας δυγατέρ' εὐπρόσφατα.
Jubens interficere filiam stultissimè.
Οὕτως ἔδησας, μὴ 'κ κακῶν δαμεῖσ' ἔχῃς.
Adeò timuisti, nè non haberes malam conjugem.
Ἑλὼν δ' Τροίαν, εἶμι γὰρ καὶ ταῦθά σοι,
Capta autem Troja, (nam & hoc tuâ causâ veniam)
Οὐκ ἔκτεμες γυναῖκα χρείαν λαβών.
Non interfecisti uxorem redactam in tuam potestatem.
Ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστόν, ἐκβαλὼν ξίφ-ος,
Sed postquam vidisti ubera, abjecto gladio,
Φίλημ' ἐδέξω, ποδὸς ὅπου αἰκάλλων κύα,
Osculum accepisti, adulans canem proditricem,
Ἕως πεφυκὼς Κύπρι-δ-ος, ὦ κάκιστε σύ.
Factus inferior Venere, ô ignavissime tu.
Καὶ πὼ ἐν οἴκοις σὴν καταστήσῃ κόρην,
Deinde profectus in ædes meorum liberorum,
Κεἴ τις νόθ-ος πέφυκε. "Πολλάκις δέ τοι
Diripis *eas ipsis* absentibus, & mulierem miseram
" Ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά.
Interficis turpitèr: & puerum, qui plorantem te
" Νόσοι τε πολλοὶ νησίων ἀμείνονες.
Et tuam filiam in ædibus faciet,
" Ἀλλ' ἐκκόμιζε παῖδα. Κύδιον βροτοῖς
Quanquam spurius est: "sæpe verò
" Πέντα χρηστὸν, ἢ κακὸν καὶ πλέσιον
" Aridum solum melius evadit, quàm quæ pinguis erat terra.
" Γαμβρὸν πεπᾶσθαι, καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.
" Et multi nothi *sunt* præstantiores legitimis.
Χο. Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκ-ος ἀνθρώποις μέγα
" Sed abduc filiam. Melius *est* hominibus
" Γλῶσσ' ἐκπερίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
" Pauperem bonum, quàm malum & divitem
" Ἐξυλαβοῦνται μὴ φίλοις τύχῃ ἔχειν.
" Generum acquirere, & amicum: tu verò es nihili homo.
Cho. Ex parvo initio hominibus magnam contentionem
" Lingua excitat: sed hoc prudentes homines
" Cavent, nè litigent cum amicis.
Με. Τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας ὡς σοφοὺς,
Me. Quid igitur dicas senes esse sapientes,
Καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἕλλησιν ποτέ;
Et illos esse, qui visi sunt aliquando Græcis sapere?
Ὅτ' ὢν σὺ Πηλεύς, καὶ πατὴρ κλεινὸς γεγὼς,
Quando tu existens Peleus, & natus ex inclyto patre,
Κῆδ-ος συναψας, αἰσχρά μοι σαυτῷ λέγῃς,
Affinitate *mecum* junctus, tibi quidem ipsi turpia dicis,
Ἡμῖν δ' ὀνείδη δῶμα γυναῖκα βάρβαρον·
Et nobis probra propter mulierem barbaram *objicis*:
Ἣν χρὴ σ' ἐλαύνειν *τῆδ' ὑπὲρ Νείλου ροὰς,
Quam oportebat te expellere *hoc modo* ultra flumen Nili,
Ὑπέρ τε Φᾶσιν, κἀμὲ βλάπτοντα εἰ,
Et ultra Phasim (& me semper *ad hoc* hortari:)
Οὐσθμὸν πεσήματα.
Cum sit epirotica, *Asiæ continentem incolens*, ubi cadavera

† *Iliad* λ. v. 659. * Hæc Uncinis inclusa Nos inseruimus. *Josua Barnes.*

* Vid. infra v. 710. *al.* πώς.

616. Τρωθεὶς) πρωθεὶς εἶπεν, ὁ βληθείς. καὶ γὰρ ἐβλήθη ὑπὸ Παριδάρη. διαφέρει δὲ τὸ βληθῆναι τοῦ πρωθῆναι. Ὅμηρος, †βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης. ἔπραγε δ' Ὀδυσεύς.

617. Σάγμασι) θήκαις ἢ ἀσπίσιν.

618. Ὅμοια) οἱ γὰρ χαλκωμοί πισι, παχέως αὐτὰ τείθασι. σὺ δὲν μὴ χρησαίμενος τὰ ὅπλα, ὁποῖα ἔλαβες αὐτά, τοιαῦτα καὶ ἐναῦθα κεκόμικας.

621. Ἐκφέρουσι) μιμεῖται. τὰ γὰρ ἐκ κακῶν μητέρων τέκνα ἀπομαίνονται τὴν μητρικὴν ὕβρεων, καὶ κομίζουσι τὰ μητρῷα βυλεύματα εἰς τοὺς γάμους.

626. Μὴ 'κ κακὴν) ἔτω φησὶν ἐυλαβῆσθαι, μὴ ταραθείης τὴν κακῆς γυναικός. τὸ γὰρ μὴ ἐκ ἔχης, ἀντὶ τοῦ μὴ ἐκ ἔχειν σε ταύτῃ τὰ λοιποῦ συμβῇ.

637. [*Σπορὰ) γῆ σπόριμος. Πολλάκις ἡ γῆ ἄνυδρος μὲν οὖσα καὶ στερηθεῖσα, ἐάν τις διεργάζεται αὐτὴν, ἔυκαρπος γίνεται καὶ πολύκαρπος τῆς βαθείας καὶ πόνου γῆς, ἐὰν λείπηται ἀνέργαστος.]

639. Ἀλλ' ἐκκομίζε παῖδα) φυγάδευσον, ἐκκόμιζε, ἄπαγε, λάμβανε τέτε πὼ δυσατέρα.

642. Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς) ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς εἰς ἔχθραν μεγάλην προελθεῖν.

650. Ἐλαύνειν) ἀποβρίπτειν ταύτης τῆς γῆς.

V. 611. Ψυχὰς ὃ πολλὰς &c.) Respexit Poeta ad *Homericum* illud Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Αἴδι προϊαψεν Ἡρωας.

612. Παίδων ἄπαιδας) *Pleonasmus* Poeticus, sufficiebat enim ἄπαιδας dixisse; Sic *Helen.* v. 531. ἄγαμ-ος εἶναν. sic hujus Fabulæ infra v. 714. ἄπαιδες τέκνων. Ita sæpissimè loquuntur Poetæ, ut *Homer. Odyss. δ'.* v. 788. Κεῖτ' ἀρ' ἄπλ-ος, ἄναξ-ος, ἑταῖρ-ος, ἐν Τροίῃ, δὲν ποτ' ἔμελλ-ον Et *Antholog.* p. 301. Καὶ ποσὶ πεζὸν. Sic Ἀκμὴν-ος σίτου, & νῆσις βοῆς, vid. quæ Nos in *Esthera* nostrâ *Not.* ad v. 637. Ἀκμὴν σίτου, ὥσπερ τ' ἔθ-ος ἔδ' ἑκατόν. *J. Barnes.*

V. 613. Πολιὰς τ' ἀφείλω πατέρας εὐγλῶν τέκνα) De Ἀφαρέα cum duplici Accusativo gaudente. Vid. supra v. 325.

V. 626. Μὴ 'κ) Colliduntur simul & μονοσυλλάβως coeunt. Vid. quæ Nos ad *Oreft.* v. 597.

V. 629. Ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστὸν &c.) Hunc locum *Clemens Alexandrin.* Strom. l. 2. fol. 297. de *Menelao* molli & effœminato profert, conferens cum simili *Oreft.* v. 1289. Ἆρ' εἰς τὸ καλὸν ἐκκαίσωτα ξίφη. Priorem autem locum sic *Latinè* versum reperio, *At tu Papillam contuens Gladium abjicis; Et Prodictrici figis osculum Cani. Josua Barnes.*

V. 652. Οὐσθμὸν μὲν Ἠπειρῶτιν) Idem habes supra v. 159.

Πλεῖαι δ' Ἑλλὰς τῶν πέπωκε δυσπετῆ νεκρῶν,
Τῷ σῷ τε παιδὸς αἵματι τῶν κοινωμένω.
Πάρις γὰρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,
Ἕκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἥδ' Ἕκτορος,
Καὶ τῆδε γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς ἑστῶς,
Καὶ ξυντρέπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
Τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐμοῖς.
Ἃ γὼ φρονοῦσα τῇ τε σῇ, κἀμοῖ, γέρον,
Κτανεῖν θέλων, πῶς ὀκ χερῶν ἁρπάζομαι.
Καί τοι φέρ', ἄψαῦς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου,
Ἦν παῖς μὲν ἡμῖν μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο
Βλαστῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
Στήσῃς τυράννους; βάρβαροι δ' ὄντες γένει
Ἕλλησιν ἄρξουσ'; εἶτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ,
Μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
Κἀκεῖνο νῷν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
Δοὺς τῳ πολιτῶν εἶτ' ἔπαρχε τυιάδε,
Σιγῇ κἀθησ' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὕπερ,
Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
Καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε κἀ γυνὴ θένει
Ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὡς δ' αὕτως ἀνὴρ
Γυναῖκα μοιχεύσῃς ἐν δόμοις ἔχων.
Καὶ τῷ μὲν ἔξεστ' ἐν χεροῖν μέγα σθένος,
Τῇ δ' ἐν γονεῦσι κἀ φίλοις τὰ πράγματα.
Οὐκοῦν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν.
Γέρων, γέρων εἶ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
Λέγων, ἔμ' ὠφελοῦς ἂν, ἢ σιγῶν, πλέον.
Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν.
Καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα.
Ὅπλων γὰρ ὄντες κἀ μάχης ἀΐστορες,
Ἔβης εἰς ταὐτὸν ἀνδρεῖον. Ἡ δ' ὁμιλία,
Πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
Εἰ δ' εἰς προσῆμεν τῆς ἐμῆς ἑλὼν ἐγὼ
Γυναικός, ἔχρην μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
Οὐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
Ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, σὸκ ὀργῆς χάριν.
Ἦν δ' ὀξυθυμῇς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία
Μείζων, ἐμοὶ δ' κέρδος ἡ προμηδία.
Χο. Παύσασθον ἤδη, λῆξα γὰρ μακρῷ τάδε,
Λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.
Πη. Οἵμοι, καθ' Ἑλλὰς' ὡς κακῶς νομίζεται;
"Οταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς,
Οὐ τῆδ πονέντων τοῦργον ἡγοῦνται τόδε,

Multa Græciæ jacent armis cæsa mortuorum,
Et cùm sit ex parte rea sanguinis tui filii.
Nam Paris, qui filium tuum Achillem interfecit,
Erat frater Hectoris, hæc verò ea rat conjunx Hectoris,
Et tamen tu cum hac eidem subis tectum.
Et ejusdem mensæ participem vitam *cum ea* vis habere,
Et finis parere domi invisos liberos.
Quæ ego mihi & tibi prospiciens, senex,
Interficere volens, hanc è manibus eripio.
Sed age (non est enim turpe colloqui)
Si mea quidem filia non pariat ex istâ verò
Nascantur liberi, *eos* hujus terræ Phthioticæ
Constitues dominos? & cùm sint genere barbari
Græcis imperabunt? Deinde verò ego quidem non sapio,
Qui odi injusta, tibi verò ineſt mens, & *sapis*?
Illud etiam nunc aspice *considera*:
si tu filiam tuam
Dedisses alicui civium, & accidisſent hæc ei,
An fœderes tacitus? non opinor: pro peregrina ver
Talia dicis adversus necessarios amicos?
Idem tamen jus habet vir, & mulier
Injuriâ affecta à marito: sic etiam vir
Cùm habet in ædibus mulierem impudicam.
Et huic quidem *viro* magnum robur est in manibus:
Huic verò *multeri* in parentibus & amicis res *sunt* positæ.
Ergo junctum est me opem ferre meis.
Senex, senex es: de meâ verò præturâ militari
Dicens, plus juvas me, quàm tacens.
Helena verò venit in æruminas non volens, sed divinitus,
Et hoc plurimum profuit Græciæ:
Nam cùm essent imperiti armorum & pugnæ,
Proficerunt ad fortitudinem.
"Nam conversatio
"Omnium *rerum* est hominibus magistra.
Quòd autem ego veniens in conspectum meæ
Conjugis, cohibui me, nè interficerem *eam*, sapienter feci.
Vellem nec te interfecisse Phocum *fratrem*.
Hæc bene volens tibi pluribus sum persecutus, non iræ gratiâ.
Si verò excandescas, tibi quidem linguæ morbus & *garrulitas*
Major *est*, mihi vero lucro *est* providentia.
Cho. Cessate jam (hoc enim est multo melius)
Verbis ab inanibus, nè ambo simul offendatis.
Pel. Hei mihi, quàm malus mos est in Græciâ?
"Quum exercitus statuit trophæa de hostibus,
"Non putant hoc opus esse laborantium *militum*:

653. Δορίπτητ') ἀβλήτοις, δόρατι ἀνυρημένα.
654. Κοινωμένω) μετέχοντι τῆς φόνου.
660. Α) ὑποκλεπτέον, τέκνα· φησὶ, τοῦς τὸ σημαινόμενον.
Προνοία) προνοοῦμαι σε καὶ ἐμαυτῆς.
671. Λάσκεις) ἁλοιδόρεις.
674. Μοιχεύσῃς) ἀκολασταίνεσαν, ἀσελγαίνεσαν, πορνεύεις. ταυτὸ δυνάται ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ πρὸς τὸ ἐγκαλεῖν, γυνὴ ἀδικουμένη πρὸς ἄνδρας, εἰ καὶ γυνὴς γυναῖκα μοιχεύσῃς ἐν δόμοις ἔχει. πρὸς δὲ τὸ β' ἀπίστιον. εἰπὼν γὰρ ἀνήρ τε καὶ γυνὴ ἀδικουμένη. εἰ ζεύξῃς ἦδη ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὅτι ἰσότιμοι γένονται, ἵνα ὁ μὲν ἀνὴρ ἀδικῇ, ἡ δὲ γυνὴ ἀδικῆται. οὐ ἴσον τὸ γυναῖκα ἀδικεῖσθαι ὑπὸ ἀνδρὸς, καὶ ἄνδρα ὑπὸ γυναικός.
675. Καὶ τῷ μὲν ἔξεστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος) ἔστι μὲν οἷός τ' ἐστὶν ἀμύνασθαι τὸν γυναῖκα, ἢ ὃ γυνὴ διὰ τὸν ἀσθένειαν οὐ σώματος πρὸς ἄμυναν τῶν ἀνδρῶν τὴν ἦδη γενέσθαι χρῆται προθυμίαν.
683. Ὁμιλία) πρὸς σωφρόνα, μελέτη.
687. Οὐδ' ἄν σε Φῶκον) ὥσπερ ἐγὼ ἐφόνευσα τὸν Ἐλένην, ὀκ ἔπως ἤθελε σὺ ἀφελεῖς τὸν Φῶκον ἀνελεῖν, καὶ τὸν Ἀλκμαιωνίδην.
691. Παύσασθε) παύσασθε ματαιολογοῦντες ἐν μακρῷ. τυτέσιν ἐπιπολὺ ἀλλήλοις ὑβρίζοντες. τοῦτο γὰρ βέλτιον, καὶ λῶιον, τὸ παύσασθαι.

ANNOTATIONES.

V. 653. Δορίπτητ') aliàs δορίπτητ'; utrumque stabit.

V. 671. Τοιαῦτα λάσκεις) λάσκω à λακέω dico. De quâ Voce vide quæ Nos ad *Rhes.* v. 724. Τί λάσκων, & *Electr.* v. 1213. βοᾶν δ' ἐλάσκω τάνδε. *Josua Barnes.*

V. 680. Ἐμόχθησ') lego ἐμοίχθησ', Poeticè autem dicitur pro ἐμοιχεύθη.

V. 687. Οὐδ' ἄν σε Φῶκον) Quomodò *Peleus Phocum* fratrem suum occiderit, vid. *Eustathium* in *Hom.* fol. 321. lin. 1. *Pausaniam* in *Corinthiacis* p. 72. lin. 6. & in *Phocicis* p. 347. lin. 4. item *Scholiasten Pindari* ad *Olymp.* Od. 8. Antistr. β'. Et *Benedict.* in *Find.* p. 152. & 547. Denique & *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 12. & *Antonini Liberalis* Metamorph. c. 38. De *Alcmæonidâ* autem, quem & *Scholiastes* ait ab eodem interfectum, nihil proferre possum. *Josua Barnes.*

V. 693. Οἵμοι, καθ' Ἑλλὰς' ὡς κακῶς νομίζεται· Ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς, Οὐ τῆδ πονέντων τοῦργον ἡγοῦνται τόδε, Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται) Hos Versus dicitur *Clytus* in *Alexandri* M. Convivio ad illius Gesta elevanda usurpasse; unde *Alexandrum* ad suam cædem irritavit; ut docet *Q. Curtius* l. 8. & *Plutarchus* in *Alexandr.* *Josua Barnes.*

696. Ἄρνυ) λαμβάνει. κομίζεται τὴν νίκης καὶ δόξαν. 707. Πηλέως ἐχθρὸν ποτε) ἕνεκα ἧς ἐν τῇ Τροίᾳ γεγηθυμήκαν, ἐγώ σε ποιήσω ὑξ αὐτῆς ἧς ἔργων χωῦναι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν ἧσσον νομίζειν ἐχθρὸν τῆς Πηλέως. τὸ δὲ μὴ ἧσσονα, ἀντὶ τοῦ μὴ ἧσσον, καὶ ἐκεῖνον πυλαβήσῃς, ἐυλαβήσῃ καμέ. ἴσον γάρ σοι εἰμὶ, τῷ Πάριδι ἐχθρός

708. Φθερεῖ) ἀλλαχῶ νῦν προσώπου λέγει, εἰ μὴ ὁ Μενέλεως φθερεῖ· Ἄλλως· ἀντὶ φθερῇ, ὡς τὸ φθερεῖται· ἢ γράφε φθερεῖς σὺ, ὦ Μενέλαε.

711. Ἥ σπέρμ' ἔσα) ἀντὶ τοῦ σπέρμα.

713. Τὸ κείνης) ἀντὶ τοῦ Ἐκείνη. Δυσυχεῖ παίδων πέρι) ἡ Ἑρμιόνη δυσυχεῖ περὶ παιδοποιΐαν, καὶ ἡμᾶς δεῖ ἄπαιδας εἶναι, καὶ μὴ ὑξ ἄλλων γυναικῶν ἔχειν τέκνα.

715. Φθείρεσθε) προὺς τοὺς οἰκέτας τοὺς καταχθονίους τῷ Ἀνδρομάχῃ.

717. Ἔπαρε) κόμισον σαυτῷ· προὺς Ἀνδρομάχην.

718. Ἐξανήσομαι) λύσω, ἐκκομιῶμαι.

719. Ἐλυμήνω) ἐμπεσοῦσα, ἔφθειρας.

727. Ἀνειμένον) προπετές. ἄλλως, ἀνειμένον, πνεῦμα φαῦλον, ὡς ἡσύχιον, δυσφύλακτον, ἀντὶ τοῦ ἀχαλίνωτον, τῆς ὀργῆς κρατεῖν δυνάμενον. ὁ δὲ νῦς, χαλινὸν τὸ ὀξὺ χερόντων ἦθος, ὑφ' ὕβρεως μὴ παραπόμενον καὶ φερόμενον. προὺς ὀργὴν δὲ ἑαυτοῦ κρατεῖν ἀδύνατα.

729. Περονατὴς) εὐκατάφορος, ἐπιμὸς, προχειρος, εὐχερὴς, προπετὴς, καὶ ὁ εἰς τὸ πρόσθεν φερόμενος ἀναιδῶς.

"Sed imperator *victoriæ* gloriam reportat,
"Qui unus vibrans haſtam cum aliis innumeris,
"Nihil plus uno faciens, habet majorem famam.
"Graves autem *viri* in magiſtratibus ſedentes in urbibus,
"Sunt ſuperbiores plebe, cum *tamen* ſint homines nihili.
"Plurimi autem *eorum* ſunt illis ſapientiores
"Si *modò* accedat audacia & voluntas ſimul.
Sicut tu & tuus frater tumefacti
Propter Trojam ſedetis, & ob militarem præturam illic *geſtam*,
Ærumnis aliorum & laboribus elati.
Oſtendam autem ego tibi, nè Idæum Paridem
Putes majorem hoſtem Peleo poſthac,
Niſi in malam rem abiêris quàm celerrime ex iſtâ domo,
Et filia ſterilis, quam iſte ex nobis natus
Raptabit per ædes iſtâ correptâ comâ.
Quæ exiſtens ſterilis virtus, non tert
Alias parientes, ipſa non habens liberos.
Sed ſi illa quod attinet ad liberos, eſt intelix,
An oportet nos *propterea* orbare liberis?
Diſcedite ab iſtâ, ſervi; ut videam
Si quis prohibebit me ſolvere hujus manus.
Erige te, ut ego, quanquam tremens,
Remittam conſertos laqueos vinculorum.
Sic, ô peſſime, læſiſti hujus manus?
Putabaſne te bovem aut leonem vincire laqueis?
An, ne correpto gladio propulſaret *ac ulciſceretur* te,
Metuiſti? Veni huc ſub ulnas, ô puer,
Solve matris vincula. Ego te in Phthiâ
Alam, magnum iſtis hoſtem. Si verò deeſſet belli
Gloria Spartanis, & pugnæ certamen,
Scitote, quòd *in* cæteris *rebus* nullo eſtis meliores.
Cho. Soluta quædam *ac libera* res *eſt* ſenum genus,
Et ægrè poteſt cohiberi propter iracundiam.
Men. Valde pronus ad convicandum ferris.
Ego verò per vim profectus in Phthiam,
Nihil mali faciam, neque patiar.
Et nunc quidem (nam non multum habeo otii)
Redeo domum. Nam eſt quædam non procul
A Spartâ urbs, quæ antea quidem erat amica,
Nunc verò hoſtilia *facinora* facit, hanc perſequi volo,

ANNOTATIONES.

V. 701. Μυρίοι) Ita ſcribimus pro *μυρίων*, *Scaligero* & ſenſu poſtulante: De Multitudine enim jam loquitur, quòd præſtent Ducibus ſuis ſapientiâ, ſi modò *audacia* adfuerit & *voluntas*. Οἱ μυρίοι autem ſicut οἱ πολλοί. Ridicule verò vetus verſio legebat *Conſilium*, quum eſſet *Voluntas*. *Joſua Barnes.*

707. Μείζω) *Scholiaſt.* videtur legiſſe Ἥσσω vel Ἧσσον.

V. 710. Τῆσδ' ὁπαπάσας κόμης) *Scaliger* legit τῆσδ', *i. e.* hoc modo & refert ad v. 650.

V. 711. Σπέρμ') *Atticè* pro σπέρα. Sic Ἴλυς ἱέρη *Hom.* & κύνες Ἱπποδαμείαι id. Vid. *Hecub.* v. 150.

V. 712. Τἀκτύλας ἄλλας) Certò certius hìc vides *Maſculinum* genus, cùm pluralis numerus pro ſingulari ponitur, de *Fœminis* uſurpari; uti notavimus ad *Hecubam* v. 511. *Alceſt.* v. 383. & 541. & *Androm.* v. 361.

V. 714. Ἄπαιδας τέκνων) De hoc *Pleonaſmo* vid. ſupra ad *Androm.* v. 612. Item occurrit *Suppl.* v. 12.

V. 719. Ἐλυμήνω) *Schol.* vetus ἐμπρήσω legebat & explicabat per ἐλυμήνω. ἔφθειρα.

V. 729. Περονατὴς) *Scholiaſtes* ad hunc locum hoc verbum reſtiſſimè explicat. Hinc autem corrigendus *Heſychius*, Περονάτης, προπετὴς, ῥιπτάμβους &c. Lege Περονατὴς, προπεταμβῶν, προπετικὸς· οἱ δὲ προπῖλες, ἐπιμὸς, προχειρος. *Æſchyl.* Agamem. v. 241. πίπλοισι προπετῆ, πατρὶ δυσμὰ προσπόλων λαβεῖν ἀέρδιν. Aliud προπάμπων, de quo *Scholiaſt.* Medæ. v. 624. & Nos ad *Hippolyt.* v. 374. Bis autem hæc Vox occurrit in *Alceſtide* v. 141. Ἦν προπατὴς δῆ, καὶ ψυχέραζεῖ & v. 184. Στείχ' προπατὴς, ἐκπεσοῦσα δόμοισιν. In quos locos vide *Scholiaſten.*

V. 732. Καὶ νῦν μόλ') Vid. *Sam. Petiti* Miſcell. l. 3. c. 16. Ubi acutè ſatis probat ex his Verbis Fabulam hanc actam Anno 2do Olympiadis 90ma. Prætore Athenis *Archiâ*, quando ſcilicet πόλεμον Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀργείους διὰ τὰ εἰς Τεγεάτας Λακεδαιμονίων συμμάχους ὑπὸ τῶν Ἀργείων παρανομήματα. Ad quod bellum Ingenioſus ille Vir Poetam alluſiſſe probabiliter ſatis affirmat. *Joſua Barnes.*

Στρατὸς

Στρατηλατήσας, ὥσθ' ὑπήκοον λαβεῖν.
Ὅταν δ' ἀκεῖ δῶ κἀγνώμων ἐμοί,
Ἥξω· πρῶτα δ' αἰνέσας παρόντας ἐμφανῶς
Γαμβροὺς διδάξω, κἀδιδάξομαι λόγοις.
Κἂν μὲν κολάζῃ τῇνδε, κἀτοιπὸν ἧσσον
Σώφρων κατ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται,
Θυμούμενον δέ, τοὔξεσ' ἀνθυμουμένων.
Ἔργοισι δ' ἔργα δέξεται ἀντίπαλα.
Τὰς σὰς δὲ μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω.
Σκιᾷ γὰρ ἀντίσοιχον ὡς, φωνὴν ἔχῃς,
Ἀδύνατον οὐδὲν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.
Πη. Ἴθι, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθείς,
Σύ τ', ὦ τάλαινα, χείμασιν γὰρ ἀγρίοις
Τυχοῦσα, λιμένας ἦλθες εἰς εὐημέρους.
Αν. Ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν ἕν, κἀτοῖσι σοῖς,
Σώσαντι παῖδα, κἀμὲ τὴν δυσδαίμονα.
Ὅρα δέ, μὴ νῦν εἰς ἐρημίαν ὁδὸν
Πτήξαντες οἵδε, πρὸς βίαν ἄγωσί με,
Γέροντα μὲν σ' ὁρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμέ,
Καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε.
Μὴ νῦν φυγόντες, εἶθ' ἁλῶμέν γ' ὕστερον.
Πη. Οὐ μὴ γυναικὸς δῆλον εἰσοίσῃς λόγον.
Χώρει, τίς ὑμᾶς ἅψεται; κλαίων ἄρα
Ψαύσῃ· θεοῦ γὰρ ἕνεκ', ἱππικῆς τ' ὄχλου,
Πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἀρχόμεν Φθίαν κατά.
Ἡμεῖς δέ τ' ὀρθοὶ, κἀγέροντες, ὡς δοκεῖς.
Ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἀνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
Τρόπαιον αὐτῷ στήσομαι, πρέσβυς περ ὤν.
Πολλῶν νέων γὰρ κἀν γέρουσιν ἔνεστ' ἀρετή,
Κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δῆλον ὄντ' εὐσωματεῖν;

Copiis *adversus eam* ductis, ut in potestatem meam redigam
Ubi verò *res*, quæ *sunt* illic, ex animi mei sententiâ compoluero,
Redibo. Præsens autem apud præsentes aperte
Generos docebo *meos*, & discam *eorum* rationes.
Et si puniat hanc *gener Neoptolemus*, & in posterum sit
Modestus erga nos, modestiam *nostram* vicissim experietur.
"Iratus verò, sentiet iratos,
"Factisque facta respondentia vicissim accipiet.
Tua verò verba facilè ego fero,
Nam similis umbræ, Vocem habes
Virium expers; nihil aliud *existens*, nisi Vox tantum.
Pel. Præcede me huc, fili, stans sub ulnis,
Et tu, ô misera: nam sævam tempestatem
Nacta, venisti in tranquillos portus.
And. O senex, dii dent bona tibi & tuis,
Qui servâsti filium & me miseram.
Sed vide, nè nunc in solitudinem viæ
Fugientes isti, per vim abducant me,
Videntes te quidem esse senem, me verò imbecillem
Et istum puerum infantem: considera *jam* ista,
Ne nunc effugientes, capiamur postea.
Pel. Ne afferas sermonem mulierum timidarum.
Vade: quis vos attinget? Plorans igitur
Attinget; nam beneficio Dei, & equestribus copiis,
Et multis peditibus imperamus in Phthia.
Et nos sumus integro robore, & non senes, ut tu putasi
Sed in talem virum intuens tantùm,
Statuam trophæum de ipso, quamvis senex sim.
"Multis enim juvenibus etiam senex, si sit animosus,
"Præstatior est. Quid enì oportet ignavù hom. esse bono corp. hab.

745. Ἀντίσοιχον) ἀνακειμένῃ τοῖς σώμασιν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἴσον. Ἄλλως. Ἀντίσοιχον, ἰσόστιχον· ὡς ὅσα δωλαῖαι π, ὅσα δὲ σύ.

763. Τρόπαιον) Νικητήριον.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Ἢ μὴ γλοιμὸν, ἢ
" 2 Πατέρων ἀγαθῶν
" 3 Εἶδος, πολυκτήτων
" 4 τε δόμων μέτοχον.
" 5 Εἴ τι γὰρ ἂν παῦρον τις ἀμήχανον,
" 6 Ἀλκᾶς ὑπανις ὑπερτέρας.
" 7 Κηρυσσομένων δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων,
" 8 Τιμά, καὶ κλέος.
" 9 Οὔ ποτε λείψανα τῶν ἀγαθῶν
" 10 Ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται
" 11 Χρόνος· ἀρετὰ δ' ἀρετὰ
" 12 Καὶ θανοῦσι λάμπει.

EPODICA.

Strophe.

Cho. 1 Aut ne nascar, aut
" 2 Ex bonis parentibus
" 3 Nascar, potentiúmque
" 4 Domorum *sim* particeps.
" 5 Si quam enim *rem* patiatur aliquis difficilem,
" 6 Non est defectus defensionis nobilibus,
" 7 Ex præclaris verò & celebratis domibus,
" 8 Honor & gloria *paratur*.
" 9 Nunquam reliquias bonorum
" 10 Virorum aufert
" 11 Tempus: virtus enim
" 12 Etiam mortuis lucet.

771. Σπάνις) ἔνδεια ἀνδρείας, ἢ ἡ χρεία. Κηρυσσομένων) φημιζομένων, λεγομένων.

ANNOTATIONES.

V. 745. Ἀντίσοιχον) De hac voce Vid. *Scholiastem*. Malè autem hic *Scaliger* legit ἀντίσυχον.

V. 764. Κἂν γέρων &c) *Scaliger* legit ἂν vel ὦ. Non autem jam illum laudo; est enim emphasis hic quædam, κἂν γέρων, ἂν ἰσχυρὸν ᾖ, πολλῶν νέων κρείσσων ὤν. His duobus Versibus *Johannes Stobæus* Tit. 51. ἔπαινον τόλμης, alios Duos Versus subjungit, ejusdem Mentis & Materiæ, adeò ut suspicetur aliquis, illius tempore extitisse ad hunc locum pertinentes, Κρεῖττον τ' ἀμυνεῖν· καθαρὸν γὰρ ὄνειδος, Ἢ ζῆν θέλειμ' ἂν, δυσκλεῶς θανεῖμαι. *Quin satius est cum laude nec inultum mori; Quàm vivere, ut sine laude moriaris tamen.* Ut benè suo more *Grotius* vertit. *Josua Barnes.*

V. 771. Εὐκλείτας) Retinenda est hæc lectio, licèt Codex *Scaligerianus* notet ad marginem ἐκκλείτας & referat Nos ad v. 128. ubi id legitur.

V. 772. Ἐσθλῶν δωμάτων) Ita ex *Aldinâ* omnium, quot scio, Editione primâ, restitui, rejecto, quod per multa malè obtinuit, ἐσθλαμάτων; quia ita Sensus & Carminis Antistrophæ sequentis huic respondentis ratio postulant. Nec ἔσθλωμα est authenticum. *Josua Barnes.*

Ἀντίσο-

Κρεῖσσον ὄ) βέλτιον δικαίως ἠπᾶσθαι ὑπερῤῥύλας, βασκανίᾳ καὶ δωρᾶμᾳ ἁλῶναι τὸ δίκαιον.

Ἀντιστροφή.

1 Κρεῖσσον ὄ νίκημ μὴ
2 Κακόδοξον ἔχειν,
3 Ἢ ξυὼ φθόνῳ σφάλλειν
4 Δωράμᾳ τι δίκᾳ.
5 Ἡδὺ μὰ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
6 Ἐν ὄ χρόνῳ πλέθῃ ξυνόν·
7 Καὶ μὰν καὶ ὄνειδος ἔγκειται δόμων.
8 Ταύταν ἤνεσα,
9 Ταύταν καὶ φέρομαι βιοτάν,
10 Μηδὲν δίκας ἔξω
11 Κράτος, ἐν θαλάμοις,
12 Καὶ πόλει δωίαθαι.

Antistrophe.

1 Melius autem est victoriam non
2 Malâ famâ contaminatam habere,
3 Quâm cum invidiâ subvertere,
4 Et opum vi justitiam.
5 Hoc est quidem dulce in præsentiâ hominibus,
6 Cum tempore verò fit aridum & *amarum*:
7 Quin etiam Infamia accedit Familiæ.
8 Hanc laudo,
9 Hanc etiam sequor *ampleborque* vitam,
10 Si nihil extra jus
11 Imperium, in thalamis *rebusque privatis*,
12 Et urbe *rebusq; publicis* possit.

783. Ἐν ὄ χρόνῳ) ὡς τῷ χρόνῳ τὸ νικᾶν οἰῳδήποτε τρόπῳ, καὶ τῷ μὰν χρόνῳ αὐτὸ μαραίνεται, τυτίσι ἢ ἐπ' αὐτῷ ἡδονή.

Ἐπῳδός.

1 Ὦ γέρον Αἰακίδα,
2 Πείθομαι καὶ σοὶ Λαπίθαισί σε, καὶ Κεν-
3 ταύρων ὁμιλήσαι δορὶ κλεινοτάτῳ.
4 Καὶ γὰ ἔτ' Ἀργῴᾳ δορὸς
5 Ἄξενον ὑγρὰν ἐκπερᾶσαι
6 Ποντίαν ξυμπληγάδα,
7 Κλεινὰν ὅτι ναυτολίαν,
8 Ἰλιάδα τε πολιν ὅτε πάρ-
9 Εὐδόκιμος ὁ Διὸς
10 Ἶνις ἀμφέβαλεν φόνῳ,
11 Κοινὰν τὰν ἐνκλειαν
12 Ἐχντ', Εὐρώταν ἀφικέσθαι.

Epodus.

1 O senex Æacida,
2 Credo te & cũ Lapithis, & Cen-
3 taurorum hastâ laudatissimâ rem habuisse:
4 Et Argoâ navi, *i.e Argo navi*,
5 Inhospitales & humidas trajecisse
6 Marinas Symplegadas
7 Inclytam ad navigationem,
8 Iliacámque *ad* urbem, quando primum
9 Clarus Jovis
10 Filius *eam* implicuit strage,
11 Communem & gloriam
12 Habentem, *illinc ad* Eurotam rediisse.

792. Ὁμιλῆσαι) πολεμῆσαι, συγκοινωνῆσαι, ὅθεν τῷ Κενταύρων ξεναύμαπ καὶ τῷ τῆς Ἀργῦς ἀγῶνι.

Καὶ ἔτ' Ἀργῴᾳ) ἀπὸ κοινοῦ τὸ πείθομαί σε.

796. Κλεινὰν) ἔνδοξον. τὰς πέτρας τὰς συμπληγάδας φησίν.

797. Ἰλιάδα τε πόλιν) Ἐπιτοῦ γὰρ αὐτὴ ἀθανάτων ἵππων λαβὼν παρὰ Λαομέδοντος, ἐπόρθησε τὴν Τροίαν.

ANNOTATIONES.

V. 784. Καὶ μὰν καὶ ὄνειδος) *Canterus* monuit ὄνειδος legendum, cùm prius ὀνείδεσιν obtineret: & sic sanè septimo versui hujus Strophæ, ut Nos jam ex *Aldinâ* Editione restituimus, hic versus respondet,

Κηρυσσομένων σὺ' ἀπ' ἐσθλῶν δαμάτων.
Καὶ μὰν καὶ ὄνειδος ἔχῃ δόμων. *J. Barnes.*

V. 801. Εὐρώταν ἀφικέσθαι) Quùm hæc dicta sint de *Peleo*, qui in *Phthiotide* habitabat, *Eurotas* autem fluvius sit famosus *Laconiæ*, Clarissimus Vir *Dupontus* noster haud est veritus Εὐρώταν margini ascribere, sicut & *Scaliger* aliique. Sed maneat per me Εὐρώτας, est enim *Thessaliæ* quoque fluvius ejusdem nominis, uti testatur *Pausanias*, *Strabo*, *Plinius*que; sicut videri est apud *Fredericum Sylburgium* in Notis ad *Pausan.* p. 507. ad finem. Huc adde *Joh. Brodæi* Miscell. l. 5. c. 28. Et tamen, quod obiter notandum, *Blondellus* & *le Sueur* argumentum hinc contrà *Sibyllarum* authoritatem ceperunt, quod alicubi dicant illæ *Eurotam* ex *Dodonâ* ortum habere, his Versibus,

Τὸ τρίτον ἂν Πλέκτωνα Ῥέη τέκα, δίαγωναικῶν,
Δωδώνιδι περιῶσα, ὅθεν βίεν ὑγρὰ κελεύθοὺς
Εὐρώτᾳ πολεμοῖο, καὶ εἰς ἅλα μοῖρατο ὕδωρ
Ἄμυκλα Πλωτῷ· καί μιν Στύγιον κληίσειν.

Sed huic & aliis illorum Argumentis Nos in nostrâ *Sibyllarum* Defensione *Ecclesiasticæ* Historiæ nostræ capitibus Quarto & Quinto, Libro primo, abundè satisfecimus. *J. Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

HErmione *à Patre derelicta, quùm Mariti reditum timeret, præ malè à se actorum conscientiâ manus sibi vult injicere; vix à Famulis & Choro à proposito retenta.* Orestes *Oraculum* Dodonæum *quærens, ad* Phthiam *diversatus, rebus* Hermionæ, *quæ illi priùs erat desponsata, intellectis, se illam in Conjugem habiturum & vindictam ex* Neoptolemo *capturum spondet.* Chorus *innumera Mala ex* Trojani *belli occasione orta queritur.* Hermione *ab* Oreste *abducitur.*

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΧΟΡΟΣ, ΕΡΜΙΟΝΗ, ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἰαμβοί.

Πορσωίεχ) ἀδιαλείπτως. 805. Σωνοία) μετανοία, σωφρόνησις, φρονήσει λογιζομένη, ὁποῖον ἐβουλεύσατο ἔργον, τὸν Ἀνδρομάχου κλανεῖν.

Θε. Ὦ φίλτατα γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῶς
Διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσωίεχ).
Δέσποινα γὰ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
Πατρὸς τ' ἐρημωθεῖσα, σωνοίᾳ τ' ἄνᾳ,

Fam. O Charissimæ mulieres, quâ malùm malè *malo* Succedens vicissim in hoc die paratur.
Nam domina in ædibus, Hermionem dico.
A patre desertâ, & conscientiâ simul *illius*

ANNOTATIONES.

V. 802. Ὡς κακὸν κακῶς Διάδοχον) Laudo *Canter.* qui mavult legere κακὸν κακῷ: Nec minùs felix *Scaliger*, qui legit κακὸν κακῷ. *J. Barnes.*

Oion

Οἷον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχῃ κτανεῖν,
Καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
Πόσιν τρέμουσα,* μὴ ἀντὶ τῆσδε δέξαμένων
Ἐκ τῆσδ' ἀτίμως δωμάτων ἀπωσθῇ,
Ἢ κατθανὴν κτείνασα τὲς οὐ χρὴ θανεῖν.
Μόλις δέ νιν, θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρῃ,
Εἴργουσι φύλακες δμῳδες, ἐκ τε δεξιᾶς
Ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρέμενοι.
Οὕτω μέγ' ἀλγεῖ· κοὐ τὰ πρὶν δέδραμένα
Ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς· ἐγὼ δ' ἔην
Δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης, κάμνω, φίλαι.
Ὑμεῖς δ' ἔσω βᾶσαι τῆσδε δωμάτων ἔσω,
Θανάτου νιν ἐκλύσασθε. "Των γὰρ ἡδαίδων
" Φίλων νέοι μαλάσσεται, σὺ πειθέστεροι.
Χο. Καὶ μὴν ἐν οἴκοις πρεσπόλων ἀκούομεν
Βοὴν, ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλουσα σύ.
Δείξειν δ' ἔοικεν ἡ πάλαι, ὅσον * θάνει,
Πράξασα δεινά· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾷ
Φεύγουσα χεῖρας πρεσπόλων, πόθῳ θανεῖν.

Facinoris, quod patravit, quod Andromacham occidere
Et filium *ejus* statuisset, mori vult,
Metuens maritum, nè pro factis
Ex istis ædibus ignominiosè ablegetur,
Aut moriatur, quòd voluerit occidere, quos non oportebat mori.
Vix autem ipsam, volentem suspendere collum,
Prohibent famuli custodes & ex dextera.
Gladios rapiunt auferentes,
Tam valdè dolet: & prius facta
Agnovit à se non benè facta. Ego quidem
Dominam prohibens à laqueo, defessa sum, amicæ,
Vos verò ingredientes in istas ædes,
Liberate eam à morte: " nam consuetis *ac veteribus*
" Amicis novi veniêtes, ad *aliquid novos* persuadendũ *sunt* aptiores.
Ch. Atqui in ædibus minist rorum audimus
Clamorem de rebus quas tu venis nuncians:
Videtur autem demonstratura misera, quantum possit,
Quæ patrâriit atrocia: nam excurrit ex ædibus,
Fugiens manus ministrorum, cupiditate mortis.

* Vid. suprà ad v. 626.
* Scaliger θένει.

816. Ἀγχόνης κάμνω) ἡ διαφέρει ἀγχονὴ καὶ ἄγχω. ἀγχόνη τὸ σχοινίον. ἄγχονη, ἡ ὀξυτόνως αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

818. Τῶν γὰρ ἡδαίδων) Ἀρχαίων, συνήθων. Εὐπειθέστεροι) Εὐπαρέδρευτοι, μᾶλλον πεῖσαι δυνάμενοι.

820. Καὶ μὴν ἐν οἴκοις) ἔοικας, φησὶν, ἀληθῆ λέγειν ὑμεῖς· ἀκούομεν γὰρ βοῆς ἀπὸ μέσης ἔνδον γυναικὸς, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἀπήγγειλας.

824. Πόθῳ) ἐπιθυμίᾳ, ἔρωτι.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Her. Heu mihi, mihi,
Lacerationem comæ, unguiumque hosti-
les laniationes faciam.
Ch. O filia quid facies? corpúsne tuum damno fœdabis?

Antistrophe 1.

Her. Heu, heu, heu, heu!
Vade in ætherem â capillis meis
Tenue velum.
Fa. Filia, tege pectus, colliga peplis.

Strophe 2.

Her. Quid verò oportet me tegere pectus peplis?
Manifesta, undique conspicua &
Non occulta fecimus contra maritum.
Fam. Doles quòd struxeris necem tuæ pellici?

Antistrophe 2.

Her. Gemo profectò *propter* hostilem audaciam,
Quam feci, ô execrabilis
Ego, execrabilis viris.
Fam. Condonabit tibi hoc peccatum maritus.

825 Ἰώ μοί μοι,
Σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δά-
ῖ' ἀμύγματα θήσομαι.
Ποῖ σῶμα σὸν καταγκὴν;
Ἀντιστροφὴ ά.
Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.
Ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
Ἄπο, λεπτόμιτον φάρος.
Τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σώδησαι πέπλοις.
Στροφὴ β'.
Τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα;
Δῆλα, κοὐ ἀμφιφανῆ, κοὐ
Ἄκρυπτα δέδραμεν πόσιν.
Ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;
Ἀντιστροφὴ β'.
Κατὼ μὲν ἔην στένω δαΐας τόλμας,
Ἄν ἔρεξ', ὦ κατάρατος.
Ἐγὼ, κατάρατος ἀνδράσιν.
Συγγνώσεταί σοι τῇδ' ἁμαρτίαν πόσις.

Her. Heu, heu, heu, heu!
Vade in æthereum â capillis meis
Tenue velum.
Fa. Filia, tege pectus, colliga peplis.
Her. Quid verò oportet me tegere pectus peplis?
Manifesta, undique conspicua &
Non occulta fecimus contra maritum.
Fam. Doles quòd struxeris necem tuæ pellici?
Her. Gemo profectò *propter* hostilem audaciam,
Quam feci, ô execrabilis
Ego, execrabilis viris.
Fam. Condonabit tibi hoc peccatum maritus.

825. Δαΐας) δολοπλοκὸς, πολέμια, ἐχθρά. Ἀμύγματα) ἀμυχάς, ξύσματα. 828. Καταγκὴν) ὑβρίζεις, ἀφανίζεις.

831. Φάρος) τὸ χρήσιμον λέγει.

846. Μὴ φεύγοις) μὴ νήφοις.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Her. Quare rapuisti mihi gladium ex manu?
Redde, ô chara,
Redde, ut adversam
Infligam plagam:
Quare arces me à laqueis?
Fam. An verò dimitterem te furentem, ut moriaris?

ANOMOIOΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἥρπασας;
Ἄπόδος, ὦ φίλη,
Ἄπόδος, ἵν' ἀντίαν
Ἐρείσω πλαγάν.
Τί με βρόχων εἴργεις;
Ἀλλ' ἢ σ' ἀφείλω μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις;

ANNOTATIONES.

V. 810. Κτείνασα) *i. e.* κτείνειν θέλουσα, πειρωμένη. Voluntas enim cum manifesto conatu conjuncta pro ipso facto sumitur, ut inquit *Æmylius Portus*, cujus Notas in hunc locum adeas; plures enim hujus Formulæ instantias protert.

V. 825. Ἰώ, μοί, μοί·) *Canterus* malè hæc Ἀνομοιόστροφα dixit, sunt enim Ἀντιστροφικά, ad v. 840. ut Nos nunc correximus. *J, B.*

V. 832. Θε.) Malè Θε. hic pro Θεράπαινα ponitur; esset potiùs τρ. pro Τροφὸς, quia τέκνον vocat *Hermionen* frequenter, & hanc Personam agnoscit mox *Scholiastes* ad v. 851. Sed hoc non vidi, quùm *Personas* ad initium Fabulæ ordinarem. Tu ergo addas ΤΡΟΦΟΣ, NUTRIX. *Josua Barnes.*

Στροφὴ

851. Τί ταῦτα) ἀμήχανον τὸ τερθὲ ἢ τὸ πρόσωπον.

Στροφὴ β'. — Strophe 2.

Ερ. Οἴ μοι πότμου, πῶ μοι πυρὸς φίλα φλὸξ;
Πῶ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ;
Κατὰ πόντιον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
Ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω;

Her. Heu exitium, ubi est mihi chara flamma ignis?
Ubi verò ad vitæ finem sublimis ferar?
Utrum in mare, an in sylvam montium me conferam,
Ut mortua sim curæ inferis?

Θεήλατοι) Θεόπεμπτοι.

Χο. Τί ταῦτα μηδῆς; "συμφοραὶ θεήλατοι
" Πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.

Ch. Quid ista laboriosè paras?
" calamitates divinitus
" Omnibus hominibus veniunt, aut tunc, aut tunc.

852. Ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε) ἀντὶ τοῦ ἢ ταχὺ, ἢ βραδύ.

Στροφὴ γ'. — Strophe 3.

Ερ. Ἔλιπες, ἔλιπες, ὦ πάτερ, ἐπακτίαν
Ὠσεὶ μονάδ' ἔρημον ὅσμῳ
Ἐνδίᾳ κώπας.
Ὀλεῖ μ', ὀλεῖ με.
Οὐκέτι ταῦθ' ἑνοικήσω
Νυμφιδίῳ στέγᾳ.
Τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάσθω;
Ἢ δούλα δούλοις γένασι προσαέσω
Φθιάδος ἐκ γᾶς;
Κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴλαν,
Ἢ πολιὰν σκάφος, ἢ
Διὰ Κυανέας ἐπέρασ' ἀκτὰς
Πρωτόπλους πλάτα.

Her. Reliquisti, reliquisti me, ô pater, in littore stantem
Ut navem, solam, destitutam existentem
Marino remo:
Perdes me, perdes me.
Non amplius in hâc habitabo
Maritali domo.
Cujus statuas supplex petam?
An serva accidâ ad servilia genua
Phthiæ ex terrâ cùm fugero?
Utinam essem cæruleis alis prædita avis,
Aut pinea navis, quæ
Per Cyaneas penetravit insulas,
Prima navigans remo.

[* 859 Ὁρμάσθω) οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ πῶς, ἢ τεῖς, οἰηθέντων. αὐτὶ τοῦ ὁρμάω. ὡς τελέω διὰ ἐπενθέσεων τοῦ σ', τελέσθω. ὡσαύτως ἐργάσθω, ἀμυνάσθω, φθινύσθω, βαρύσθω, δουκιάσθω εἰκάσθω, μινύσθω, καὶ τοιαῦτα. σχῆμα Ἀττικόν.]

860. Ἢ δούλα δούλας) ἄρα φησὶν, ὡς δούλη προσαέσω τοῖς γόναση τῆ δούλη. λέγει δὲ τὴν Ἀνδρομάχης.

Ἰαμβοί. — *Famula.*

Θε. Ὦ παῖ, τό, τε λίαν ὕστ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα,
Ὅστ' εἰς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες,
Οὔτ' οὖν τὸ νῦν σε δείσῃ, ὦ θυμαίνοις ἄγαν.
Οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσει πόσις,
Φαύλοις γυναικὸς βαρβάρου πειθεὶς λόγοις.
Οὐ γάρ τι σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
Ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺ πολλοῖς λαβὼν
Ἔδνοισι, πόλεώς τ' ἐ μέσως εὐδαίμονος.
Πατὴρ δέ σ' ἐχ ὧδ', ὡς σὺ δύσαινες, τέκνον,
Πρόδὸς ἑᾶσ' δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.
Ἀλλ' ἔισιθ' ἔισω· μηδὲ φαντάζου δόμων
Πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνῃ λάβῃς
Πρόσθεν μελάθρων τῶνδ' ὁρῶμένην, τέκνον.

O filia, neque excessum illum tuum laudavi,
Quando peccâsti in mulierem Trojanam:
Neque nunc tuum hunc metum, quo nimium times.
Non sic repellet tuum connubium maritus,
Persuasus malâ oratione barbaræ mulieris.
Non enim habet te captivam ex Trojâ,
Sed viri præstantis filiam accipiens cum magnâ
Dote, & ex urbe non mediocriter beatâ.
Et pater te non sicut tu metuis, filia,
Delerens sinet ejici ex hâc domo.
Sed vade intrò, neque appareas ædes
Ante has, nè quod dedecus accipias, *tibi confles*,
Conspecta ante hanc aulam, ô filia.

873. Οὐ μέσως) ἐ μετρίως καὶ μέσως, ἀλλὰ μεγάλως. [* Τὴν Σπάρτην δηλοῖ ταῖς Ἀθήναις ἀνταμιλλωμένην ἔσαν. χρόνῳ γὰρ νικᾷ ἡ Πελοποννησιακὴ πολέμου.]

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχροως τις ἔκδημος ξένος
Σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύεται.

Ch. Atqui hic alio corporis colore præditus quispiam peregrinus hospes
Celeriter ad nos *ex illâ* domo venit.

879. Ἀλλόχροως) ἀλλόμορφος.

Ορ. Ξέναι γυναῖκες, ἢ τάδ' ἐς' Ἀχιλλέως
Παιδὸς μέλαθρα, καὶ τυραννικὰ στέγη;

Or. Mulieres hospitæ, an hæc est Achillis
Filii domus, & regiæ ædes?

885. Ὄνομα δ' Ὀρέστης) ἐκβληθεὶς τῆς Ἄργους Ὀρέστης ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς, τὸ ἐν τῇ Δωδώνῃ, μαντεῖον ὄν, ποίαν οἰκήσει πόλιν. ἀπιὼν δὲ ἔρχεται εἰς τὴν Φθίαν. Δίδυμος δὲ ταῦτα φησὶν ἕτ) Φιλεῖ, καὶ ἄπρα.

Χο. Ἔγνως· ἀτὰρ δὴ τίς σὺ πωδάνη τάδε;

Ch. Eas cognovisti: sed quis tu interrogas hæc?

Ορ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,
Ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἔρχομαι δ' ἐς πρὸς Διὸς
Μαντεῖα Δωδωναῖ· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκῶ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι
Γυναικός, εἰ ζῇ, κὐτυχοῦσα τυγχάνει,

Or. Agamemnonis & Clytæmnestræ filius,
Nomine Orestes: venio autem ad Jovis
Oraculum Dodonæum: postquam autem veni
In Phthiam, placuit mihi percontari de cognatâ
Muliere, an vivat & benè valeat,

* Ὁρμάσθω) Hæc Uncinis inclusa Nos assumimus Veteri Scholiastæ, Vid. *Medæ.* v. 189. *Josua Barnes.* * Τὴν Σπάρτην) Item hæc. *Idem.*

ANNOTATIONES.

V. 863. Σκάφος, ἢ) ἢ refertur ad πλάτα, quare non est, ut *Æmyl. Portus* tantas turbas excitet.

V. 864. Κυανέας) Literâ majusculâ scribo, *Symplegadas* enim & *Argo* navim Poeta notat; quare & in *Latinâ* Versione, *Cyaneas Insulas* scribo, rejecto insulso illo, quod prius obtinebat, *cæruleas littoræ*. *Josua Barnes.*

V. 866. Ὦ παῖ, τό, τε λίαν) Ita pro τότε.

V. 872. Σὺ πολλοῖς λαβὼν ἔδνοισι) Vid. supra 153.

V. 883. Τίς σὺ πωδάνη τάδε;) Olim scriptum erat τίς δὲ sensu nihilò pejori, at Versu egregiè luxato; tum enim *tertium* locum *trochæus* occupabat, qui pes in hoc versu stare nullo modo potest, deinde in *quarto* loco *spondæus* erat, quod possibile non est: Præterea *Canterus* huic lectioni favet, licet ejus necessitatem non æquè vidisse visus est; hoc tantùm enim ait, se malle τὸ σὺ quàm ὅν. *Josua Barnes.*

Ἡ Σπαρ-

Ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη· πλουρὰ γὰ
Ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως ἔξιν φίλη.
Ερ. Ὦ ναυτίλοισι χείματ' ἂν λιμὴν φανείς,
Ἀγαμέμνον' παῖ, πρός σε τῆσδε γενάτων,
Οἴκτειρον ἡμᾶς, ὧν ὄπωπας τύχας,
Πεσόντας ἐκ ἐυ· σεμνιάτων δ' ὑπ' ὀχθον ας
Σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
Ορ. Ἔα. Τί χρῆμα; μῶν ἐσφαλιᾶθ'; ἢ σαφῶς ὁρῶ
Δόμων ἄναστον πῶδε Μενέλεω κόρην;
Ερ. Ἥνπερ μόνην γε Τυνδαρὶς τίκτει γυνὴ,
Ἑλένη, κατ' οἴκους πατρὶ, μηδὲν ἀγνόει.
Ορ. Ὦ Φοῖβ' ἀκέσωρ, πημάτων δοὺς λύσιν.
Τί χρῆμα; πρὸς θεῶν, ἢ βροτῶν πάσχῃς κακά;
Ερ. Τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δ' πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχει,
Τὰ δ' ἐκ θεῶν τε· πάντα χῆ δ' ὀλώλαμεν.
Ορ. Τίς ἂν εἴη, μὴ πεφυκότων γέ πω
Παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλὴν εἰς λέχος; 905
Ερ. Τοῦτ' αὐτὸ κ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγε.
Ορ. Ἄλλην τιν' οὖν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
Ερ. Τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν.
Ορ. Κακὸν γ' ἔλεξας, εἰ δύ' ἄνδρα δίαν' ἔχῃ λέχη.
Ερ. Τοιαῦτα ταὐτά· κἀγὼ ἡμιωμόλιος. 910
Ορ. Μῶν εἰς γυναῖκ' ἔβραψας, οἷα δὴ γυνή;
Ερ. Φόνον γ' ἐκείνῃ κ τέκνῳ νοθαγενεῖ.
Ορ. Κἄκτανας; ἢ τις συμφορᾶς ἀφείλετο;
Ερ. Γέρων γε Πηλεὺς τὼς κακίονας σέθεν.
Ορ. Σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τῆσδ' ἐκοινώνει φόνου; 915
Ερ. Πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.
Ορ. Κἄπτα τῷ γέροντι ἡτᾶτο χερί;
Ερ. Αἰδοῖ· καί μ' ἔρημον οἴκεται λιπών.
Ορ. Σωφρόνως· ταρβεῖς τοὺς δεδραμηκότας πόσιν.
Ερ. Ἔγνως· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως· τί δεῖ λέγειν; 920
Ἀλλ' ἄντομαί σε, Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
Πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι τροσωτάτω,
Ἢ πρὸς πατρῴων μέλαθρον· ὡς δοκοῦσί μοι
Δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἵδε με.
Μισεῖ τε γᾶ Φθιὰς· εἰ δ' ἥξει πάρος 925
Φοίβου λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,
Κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν· ἢ δουλεύσομεν
Νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον τροτοῦ.
Ορ. Πῶς ἦν τάδ', ὡς εἴποι τις, ἐξημαρτήμεθ';

Spartana Hermione: remotos-enim
Quamvis habitet procul à nobis campos, tamen est chara.
Her. O nautis portus tempestatis apparens,
Agamemnonis fili, *oro* te per ista genua,
Miserere nostri (quorum fortunam inspicis)
Infelicium: non minus autem valentes, quàm rami supplicum,
Tuis appono genibus ulnas meas.
Or. Age, quænam est res? numerramus? an clarè video
Filiam Menelai reginam harum ædium?
Her. Quam solam Tyndaris mulier peperit
Helena patri in ædibus, né ignores.
Or. O Phœbe medice, des solutionem malorum:
Quænam res est? à diis, an hominibus pateris mala?
Her. Partim quidem à nobis, partim verò à viro, qui me habet,
Partim etiam à Deo aliquo: undique verò perimus.
Or. Quæ verò potest esse, nondum natis
Liberis, mulieri calamitas, præterquam de connubio?
Her. Hâc ipsâ re languemus, rectè meo sermoni subservis.
Or. Aliud connubium pro te amat maritus?
Her. Captivam uxorem Hectoris.
Or. Malum dixisti, unum virum habere duas conjuges.
Her. Talia *sunt* hæc: deinde ego ulta sum.
Or. Num adversùs mulierem struxisti, qualia solet mulier?
Her. Necem ipsi & filio notho.
Or. Et occidisti? an aliquis liberavit à calamitate?
Her. Senex Peleus magis curans deteriores.
Or. Tibine verò fuit aliquis, qui cædis hujus socius fuerit?
Her. Pater, ad hoc ipsum ex Spartâ profectus.
Or. Et tamen ille superatus est manu senis?
Her. Pudore, & me relinquens desertam abiit.
Or. Intelligo, metuis maritum propter facta.
Her. Tenes: perdet enim me justè? quid oportet dicere?
Sed rogo te, Jovem invocans, cognatorum præsidem,
Mitte me ex hâc regione quàm longissimè,
Aut ad paternas ædes: quia videntur mihi
Ædes hæ expulsuræ me, si loqui possent.
Et odit terra Phthia, & si venerit prius
Maritus domum, relinquens oraculum Phœbi,
Occidet me propter *res* turpissimas: aut serviemus
Pellici, cui antea imperabamus.
Or. Quomodo autem hæc, ut ita quis dicat, peccâsti?

889. Τηλουρὰ) τηλοῦ ὄντα τὰ πρόσω, ὅ ἐστι κακῶς κεχωσευμένα.

892. Τῶνδε γενάτων) ἕνεκα ἡμῶν ἐκπεπτωκότων, ἀπῳκῆσθαί τε γονάτων κ λιτῶν διὰ τοῦτο.

894. Σπερμάτων) χρεὼς ἐκπεπλεῖας σε παρεκκλῶ, ἐπεὶ κ ἐγὼ ὧδε τοῦ θεοβρύτου ἐλαίας κλάδους κ ταῖς χερσὶ κ τῷ σώματι ἔχουσα δέδεγ.

896. Τί χρῆμα) τὶ χρῆμα κακὸν ἢ παρὰ θεῶν, ἢ παρ' ἀνθρώπων.

904. Μὴ πεφυκότων) μὴ γεγενημένων, μὴ ὄντων.

911. Ἔβραψας) ἐκέλευσας, παρεσκεύασας.

921. Ὁμόγνιον) συγγενικῶς ἀντὶ τοῦ προγονικῶς. Διὸς ἀνεψιοὶ γὰρ, Ὀρέστης κ Ἑρμιόνη,

924. Φθίγμ' ἔχοντες) μονονυχὶ φωνὴν ἀφιέντες, τὸ δ μονονυχὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τέτο.

927. Ἐπ' αἰσχίστοισιν) ἢ αἰσχροῖς, ἢ ἐπ' αἰσχροῖς φόνοις.

929. Πῶς ἦν) ἀλλ' ἐρωτήσει τὶς, πῶς ταῦτα ἐξημάρτητε.

ANNOTATIONES.

V. 894. Προύντλας ἐκ δῶ) Personam jam loquentem *Hermionem* esse constat, ut *Aldina* editio notabat, & nos jam statuimus: *Canterus* autem ineptè hoc in loco aliam Personam substituit, deceptus nimirùm, quòd Masculinum genus malè de Muliere usurpari putabat. De quo Vid. supra ad *Alcest.* v. 383. *J. Barnes.*

V. 896. Ἔα in hoc versu redundat, de quâ re videsis in Notis nostris ad *Hecub.* v. 1116. & aliàs.

V. 509. Κακὸν γ' ἔλεξας, εἰ' ἄνδ' ἔχῃ δίαν' ἔχῃ λέχη) *Cecrops Ægyptius* primus apud *Græcos*, Unam Fœminam uni marito affignavit, μίαν ἐπὶ ἕζυξιν, unde & ὁμόζυξ putatur dictus, teste *Athenæo* l. 13. in Principio; cui sententiæ accedit hic *Euripides*, quamvis idem in *Ino* v. 19. legibus *Athenienfibus* conformiter *Polygamiæ* favere sit visus. Nam populus *Athenienfis* Peste, & Bello *Peloponnesiaco*, Cladeque in *Sicilia* acceptâ nimium exhaustus, licitum statuebat, singulis Viris geminas duci Uxores, si modò iis eorumque liberis educandis sufficerent; de quâ re idem *Athenæus* ibidem, Ψήφισμα ἦν τὸ ἐξεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ὅ τι ἐθέλοιεν ἔχειν κ δύο ἔχειν γυναῖκας τὴν βουλόμενον. Idque ipsius *Socratis* exemplo probare nituntur nonnulli, & *Euripidis* etiam. Huc refer *Hug. Grotii* de Jure Belli & Pacis l. 2. c. 5. § 11. 4. Sed apertius *Euripides* Polygamiam oppugnat hoc altero effato supra hujus Fabulæ v. 177. κἀδὲ χρὴ λέχη Δυοῖν γυναιξὶν ἄνδρ' ἔχειν· ἐπ' οὐδὲν ἴσχειν. Ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες δύναιο κτᾶσθαι πιστὸν, ὅστις μὴ κακὸς οἰκεῖν θέλει. *Josua Barnes.*

V. 913. Συμφορᾶς ἀφείλετο) *Scaliger* legit συμφορᾶς σ' ἀφείλετο. Et tale quid deesse scio, sed intelligi debet potius, quàm ea vocum ex tot literarum concursu duritiei fiat. *Idem.*

V. 934. [Μὰ τὼ ἄναξιν) τὼ Ἥραν, ὡς γαμοσύλλογον θεὰν, ἢ τὼ Ἄρτεμιν, ὡς Ἐλείθυιαν. Ἰησοῦς ὁ Βαρνεσίου.]

938. Ἐξωσεμώθλω) ἀνεπισεμώθλω, ἐκυφίσθλω, ὑλώθλω, ἐπήρθλω.

Ερ. Κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν,
Αἵ μοι λέγουσαι τἄσδ' ἐχαύνωσαν λόγους.
Σὺ τὼ κακίστω αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
Δέλω ἀνέξῃ, σοὶ λέχους κοινωμόλω;
Μὰ τὼ ἄναξαν, σὸν ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
Βλέπουσ' ἂν ἀυγαῖς, τἀμὲ διαφθεῖρ' ἂν λέχη.
Κἀγὼ κλύουσα τάσδε σειρώνων λόγους,
Σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων,
Ἐξωσεμώθλω μωρία· τί γάρ μ' ἐχρῆν
Πόσιν φυλάττειν, ἢ πλέω ὅσων ἔδει;
Πολὺς μὲν ὄλβος· δωμάτων δ' ἐναίομεν.
Παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔπικτον ἄν,
Ἡ δ' ἡμιδέλους τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενεῖς.
" Ἀλλ' ἅπαξ, ἅπαξ, ὦ γύναι, εἰσάπαξ ἐρῶ,
" Χρὴ τάσγε νῦν ἔχοντας, οἷς ὄζει γυνή,
" Πρὸς τὼ ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἐᾶν
" Γυναῖκας· αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.
" Ἡ μὲν τι κερδαίνουσα, συμφθείρει λέχος·
" Ἡ δ' ἁμπλακοῦσα, σωφρονεῖν αὐτὴ θέλει·
" Πολλαὶ δ', μὴ γάτοι· κἀντεῦθεν δόμοι
" Νοσοῦσιν ἀνδρῶν· πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε
" Κλεῖθρόισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
" Ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἰσοδοι
" Δρῶσιν γυναιξίν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.
Χο. Ἀγὰν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον.
Συγγνωστὰ μὲν νῷν σοι τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν
Κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας φύσεις.
Ορ. " Σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς
" Λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
Ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τἄνδε σύγχυσιν δόμων,
Ἔσω τι τἀμὸν, καὶ γυναικὸς Ἕκτορος
Φύλακας ἔχων ἔμμονον, εἶτ' αὐτοῦ * μένοις, * vel μόροις.
Εἶτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ
Γυναικὸς, οἴκων τῶνδ' ἀπαλλαχθαι θέλῃς.
Ἦλθον δ', τὰς σὰς ἐκ μόνων ὀπτεύσας.
Εἰ δ' ἐνδίδοις, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους,
Πέμψω σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'· ἐμοὶ γὰρ ἔστι πειν,
Σοὶ τῷδε ναίειν ἀνδρὶ, σοῦ πάλαι κάκη.
Ὃς, πρὶν τὰ Τρῳάς ἐσβαλεῖν ὁρίσματα,
Γυναῖκ' ἐμοὶ δοὺς, εἶτ' ὑπέσχετ' ὕστερον
Τῷ νεῷ σ' ἔχοντι, Τροίαν εἰ πέρσοι πόλιν.
Ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως παῖδ' ἐκόσμησεν γόνῳ,
Σῷ μὲν συνέγνων πατρὶ, τόνδ' ἐλισσόμην

Her. Malarum mulierum introitus me perdiderunt,
Quæ mihi dicentes hæc laxârunt, *ac amplificantes protuler.* verba:
Tu pelhinam captivam in ædibus,
Servam tolerabis, tecum lecti sociam?
Per reginam, non saltem in meis ædibus
Videns lucem frueretur meo lecto:
Ego verò audiens istos Sirenum sermones,
Callidæ, veteratoriæ, variæ loquacitatis,
Inanitèr elata sum stultitiâ: quid enim opus erat me
Metuere maritum, cui aderant quibus opus erat?
Multæ quidem divitiæ, & ædibus imperabamus:
Ego autem peperissem filios legitimos
Illa verò semiservos meis, nothos:
"Sed nunquam, nunquam, non enim semel dicam,
"Oportet prudentes, quibus est mulier *conjux*,
"Ad uxorem in ædibus sinere ingredi
"Mulieres: istæ enim *sunt* magistræ malorum,
"Alia quidem captans lucrum corrumpit lectum:
"Alia verò, quæ peccavit, vult *aliam* secum ægrotare;
"Multæ v. propter ignaviâ & *libidinem peccant*: & inde familiæ
"Virorum languent. Adversùs hæc bene munite
"Januas ædium claustris & vectibus:
"Nam nihil boni externi introitus
"Mulierum faciunt, sed etiam multa mala.
Cho. Nimium immisisti *soluta* linguam in cognatum sexum.
Condonanda quidem nunc tibi *sunt* hæc: sed tamen decet
Mulieres ornare muliebres naturas.
Or. "Sapiens quædam res *est* ejus, qui docuit homines,
"Rationes audire *coram* ab adversariis.
Ego enim sciens perturbationem hujus familiæ,
Et tuam litem & uxoris Hectoris,
Expectabam habens custodias; an hic maneres,
An perterrefacta metu captivæ
Mulieris, velles discedere ex hâc domo.
Veni autem non expectans tuas epistolas & *mandata*,
Si autem reddas rationem, sicut reddis,
Mittam te ab his ædibus. Nam cum priùs mea esses,
Habitas cum isto viro, perfidiâ & *vecordiâ* tui patris.
Qui priusquam faceret irruptionem in fines Trojæ,
Dedit te mihi uxorem: & postea promisit
Nunc te habenti, si expugnaret urbem Trojanam.
Postquam autem rediit huc filius Achillis,
Tuo quidem ignovi patri, hunc verò rogavi,

946. Σωφρονεῖν) συμπάσχειν ἑαυτῇ τὰς ἄλλας, ἵνα μὴ μόνη ἀζημιωτὶ καὶ ἄλλως ὀξαιδιάνυσα ἀνδρὸς, ὅ ὅτι διαζευχθεῖσα, σωφρονεῖν ἀναιδείαν βέλεται τὰ τὰς ἄλλας.

949. Μαργότητι) μανίᾳ, πορνείᾳ, ὅ ὅτι πορνεύσασι. βέλεται ἢ πρὸς ἀπολογίαν αὐτῆς πάσας ἀδικουμένας.

952. Θύραθεν εἴσοδοι) εἰς τὸ γυναικεῖον ἦθος, εἰς τὸ σύμφυτον.

964. Σὰς μὲν οὐ θέλων) ἀπ' ἐμαυτοῦ ἦλθον ἢ ἐπὶ τὰς σὰς ὀπτεύσας. ἢ γὰρ ἐπέστειλε σοὶ τι περὶ σοῦ.

ANNOTATIONES.

V. 930. Κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν) Hoc Carmen ab *Hadriano*, à Medicorum turbâ malè excepto, ita παραφέρεται Πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν. *Phocion* verò proverbialiter usus est, Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν. *Parodia* autem est, cum Versus aliquis notabilis, vel plures, in alium sensum detorqueantur, vel mutatis paulò verbis sensu haud multum dissimili proferuntur; quale illud *Homeri* de Arcu *Ulyssis*, Odyss. φ. v.152. quem Procus *Leiodes* extendere non valebat. Ὦ φίλοι, ἢ μήν ἐγὼ τοῦτόν γε λαζέσθω ἢ καὶ ἄλλον. Hæc *Dionysius* μὴ δυνάμενον χρῆσθαι παρεμβάσεσιν (εἰ οὕτως) ἰταλικὰ, reversùs in Convivium ad suos dixit, iisdem verbis, sensu longè sequiori. Vid. *Pauli Leopardi* Emendat. l. 18. c. 26. & l. 19. c. 14. *Josua Barnes.*

V. 935. Οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις Βλέποις' ἄν) De gemino ἄν Vid. *Supplices* v. 182. &c.

V. 955. Συγγνωστὰ μὲν νῷν σοι) Ita restituo pro μὲν ἄν, ob versum, *Gulielmo Cantero* præeunte; & *Scaligero* probante. *Hugo Grotius* legit Συγγνωστὰ μὲν πω, versu æquè salvo, at longiùs errat à scripti vestigiis. *Josua Barnes.*

V. 964. Ἐπιστολὰς) Vel *Literas*, vel *Nuntium*, vel *Mandatum*, Vide ad *Bacch.* 442. & *Helen.* v. 1665.

V. 967. Σῇ παλὸς κάκη) de verbo κάκη vid. quæ Nos supra ad *Med.* v. 1031.

V. 972. Τόνδ' ἐλισσόμην) *Canterus* ait videri legendum τόνδ' ἐλασσόμην, sed aliter versus stabit, etiam meliùs, nec sensus minùs se aperit, quare nihil hic muto. *Josua Barnes.*

Γάμους

Γάμους ἀφεῖναι σοὺς, ἐμοὶς λέγων τύχας,
Καὶ τὸν παρόντα δαίμον' • " ὡς φίλων μὴ ἂν
" Γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοσθεν δ' ὢ ῥᾴδιον.
Φεύγων ἀπ' οἴκων, ἃς ἐγὼ φεύγω φυγάς,
Ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς, εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον,
Τάς θ' αἱματωπεῖς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
Κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν,
Ἤλγουν μὲν, ἤλγουν, συμφοραῖς δ' * ἀνειχόμην.
Σῶν ὢ στερηθεὶς ᾠχόμην ἄκων γάμων.
Νῦν ἦν ἐπειδὴ ταχυπετεῖς ἔχεις τύχας,
Καὶ ξυμφορᾶν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχάνεις,
Ἄξω σ' ἀπ' οἴκων, κἀπὶ παῖδός σ' ὦσω χερί.
" Τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν • ἔντε τοῖς κακοῖς
" Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.
Ερ. Νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
Μελήσεται ἔξω, κοὐκ ἐμὸν κρινῶ τάδε •
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων •
Μὴ φθὴ με προσβὰς δῶμα, κἀμολὼν πόσις,
Ἡ παῖδὸς οἶκος μ' ἐξερημωθεὶς μαθὼν
Πηλεὺς, μεταλλῶσι πωλικοῖς διώγμασι.
Ορ. Θάρσει γεραιὸν χεῖρα • τὸν δ' Ἀχιλλέως
Μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὃς εἰς ἐμ' ὕβρισε.
Τοῖα γὰρ ἀπὸ μηχανὴ πεπλεγμένη
Βρόχοις ἀνικπάτοισιν ἔσηκεν φόνου
Πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἣν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
Τελεμνήμων δ', Δελφὶς εἰσεῖ πέτρα.
Ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξένων ἐμῶν
Μείνωσιν ὅρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα,
Δείξει γαμεῖν σφε μηδὲν ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
Πικρῶς δ' παῖδὸς φόνιον αἰτήσ' δίκην
Ἀνακτα Φοῖβον, οὐδέ νιν μεθήσασις
Γνώμης ὀνήσει, θεῷ διδόντα νῷ δίκας.
Ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου, διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
Κακῶς ὀλεῖ) • γνώσει) δ' ἔδρασαν ἐμήν.
" Ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
" Δαίμων δίδωσι, κοὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.

Ut relinqueret tuum connubium,
dicens meas ærumnas,
Et præsentem *malum* dæmonem,
" quòd cognatis quidem
" A viris posset ducere uxorem,
aliunde verò non facilè,
Exulans ab ædibus, quale exilium ego exulo.
Ille verò erat contumeliosus, & in necem meæ matris,
Et cruento vultu terribiles Deas,
i. e. Furias exprobrabat mihi.
Et ego abjectus domesticâ fortunâ,
Dolebam quidem, dolebam, calamitatibus verò detinebar,
Et privatus tuis nuptiis invitus abibam.
Nunc igitur, quoniâ in contrarium subitò mutatâ habes fortunam,
Et in calamitatem hanc lapsa, mentis inops hæres,
Ducam te ab ædibus, & tradam in manum patris.
" Cognatio enim multùm potest:
& in adversis rebus
" Nihil melius est domestico amico
Her. Desponsationis quidem meæ pater meus
Curam habebit, & non est meum statuere hoc:
Sed quamprimum abduc me ex istis ædibus;
Nè antevertat me accedens ad domum & veniens maritus,
Vel deferentem me domum filii resciscens
Peleus, persequatur equestri persecutione.
Or. Tu nè reformides senis manum *bellicam*; Achillis autem
Nihil quoque metuas filium; qui in me fuit injurius.
Nam tales insidiæ ei structæ
In laqueis inexplicabilibus sunt necis
Ab hâc manu, quas insidias priùs quidem non dicam:
Sed perfectâ *re*, sciet Delphica petra.
Matricida verò (si sociorum meorum
Fœdera manserint *firma* in terrâ Pythicâ)
Ostender, eum nullam *earum debuisse* ducere, quas ego debebam.
Suo autem malo poscet pœnam paternæ necis
A rege Phœbo: neque illum mutatio
Animi juvabit, dantem nunc pœnas Deo,
Sed & ab illo criminationibúsque meis,
Malè peribit: agnoscet autem meam inimicitiam.
" Nam virorum inimicorum sortem in conversionem
" Deus dat, & non sinit superbire.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ὦ Φοῖβ', ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
2 Εὐτειχῆ πάγον, κ' πόντιε
3 Κυανέαις ἵπποις διφρεύων
4 Ἅλιον πέλαγος,
5 Τίνος ἕνεκ' ἄτιμον * ὀργὰ
6 νον χέρα τεκτοσύας
7 Ἐνυαλίῳ δορίμητορι προσθέντες,
8 Τάλαιναν μεθέστε τάλαιναν Τροίαν;

Strophe 1.
Ch. 1 O Phœbe, qui turribus munisti in Ilio
2 Bene-munitum vicum, & Neptune,
3 Qui veheris cæruleis equis
4 Per marinum pelagus,
5 Quare gratuitam laboran-
6 tem manum *vestri* artificii
7 Marti pugnandi-perito prodentes
8 Reliquistis miseram miseram Trojam?

ANNOTATIONES.

V. 980. Συμφοραῖς δ' ἀνειχόμην) *Scaliger* legit συμφοραῖς rectè quidem, si ἀνειχόμην maneat, quod ab ἀνέχομαι, sed ego potius ἀνεχόμην ab ἀνέχομαι lego, & συμφοραῖς retineo: Judicent Docti. *Josua Barnes.*

V. 987. Νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς &c.) Quòd Patris est Jus Puellas filias collocare vide *Hug. Grotii* de Jure Belli & Pacis l. 2. c. v. §. x. 3. ubi hic ipse locus expenditur in Notis. *Josua Barnes.*

V. 993. Θάρσει γεραιὸν χεῖρα. Τὸν δ' Ἀχιλλέως) *Scaliger* ita legebat Θάρσει • γεραιὸν χεῖρα, τὸν τ' Ἀχιλλέως, satis securè: Non vidit & τὸ θαρσεῖν legi cum *accusativo* & exponi, *audere*, vel *non reformidare*. Sic enim *Synesius* in Epist. ἐθαῤῥησεν τῷ ὀδύν. *Idem.*

1033. Κίλαρ) υἱός.

	Ἀντιστροφὴ ά.		*Antistrophe* 1.
1	Πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν		1 Et plurimos ad ripas Simoentias
2	Εὐίππους ὄχους ἐζεύξατε,		2 Præstantibus equis instructos currus junxistis,
3	Καὶ φονίους ἀνδρῶν ἀμίλλας		3 Et certamina letalia virorum
4	Ἔθετ' ἀστεφάνους·	1020	4 Fecistis sine coronis, *i.e. victoriæ coronâ privatis?*
5	Ἀπὸ δ' ἀθλιμοι βεβᾶσιν		5 Et abierunt mortui
6	Ἰλιάδαι βασιλῆ-		6 Iliaci re-
7	ες· οὐδ' ἔτι πῦρ ὀπιπεύομον ἐν Τροίᾳ		7 ges: neque amplius ignis in aræ Trojæ
8	Θεοῖσιν λέλαμπε δυώδη καπνῷ.		8 Diis lucebat odorato fumo.
	Στροφὴ β'.		*Strophe* 2.
1	Βέβακε δ' Ἀτρείδας	1025	1 Periit autè Atrides *Agamemnon*
2	Ἀλόχῳ παλάμᾳς.		2 Conjugis manibus.
3	Αὐτά τ' ἐναλλαξασα φόνον δολίῳ		3 Ipsâque commutatâ cæde cum morte, *sui sceleris fructum*
4	Περὶ τέκνων ἀπύσα·		4 A filiis *oblatum* percepit:
5	Θεοῦ θεοῦ νιν		5 Dei Dei eam
6	Κέλσυσμ' ἐπεγράφη	1030	6 Evertit mandatum
7	Μαντόσυνον, ὅτε νιν		7 Fatidicum, quando eam
8	Ἀργόθεν πορεύθεις		8 Argis profectus
9	Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ,		9 Agamemnonius filius,
10	Ἀδύτων ὀπιθὰς κτεάνων, μάτερος φονεύς.		10 inacceſſos cùm adiiſſet theſaur. *orac. Delph. invaſit* matr interf.
11	Ὦ δαίμων, ὦ Φοῖβε, πῶς πειθομαι;	1035	11 O Deus, ὁ Phœbe, quomodo *hoc* credam?
	Ἀντιστροφὴ β'.		*Antistrophe* 2.
1	Πολλαὶ δ' ἂν Ἑλλάνων		1 Multæ verò in Græcorum
2	Ἀχόρυς συναχὰς		2 Concionibus *foriſque* triſtes gemitus
3	Μέλποντο δυσάνων τεκέων ἄλοχοι.		3 Celebrabant *propter* infelices filios, uxores.
4	Ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους,		4 Reliquerúntque domos,
5	Πρὸς ἄλλον σύνα-	1040	5 Ad alium maritum *euntes.*
6	τορ'· οὐχὶ σοὶ μόνᾳ		6 Non tibi ſoli
7	Δύσφρονες ἐπέπεσον,		7 Triſtes acciderunt,
8	Οὐ φίλοισι, λύπαι·		8 Non amicis *ſuis, infeſti fuerunt* dolores.
9	Νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον.		9 Morbum ſuſtinuit Græcia, morbum.
10	Διέβα δ' Φρυγῶν κὴ πρὸς σύνχαρτους γύας		10 Tranſiit autem & ad fœcunda jugera Phrygum
11	Σκηπτὸς, καλάοντων αἰδᾶ φόνον.	1046	11 Fulmen ſtillans Plutonias neces.

ANNOTATIONES.

V. 1031. Ὅτε νιν) *Canterus* mavult ὅτε νιῶ. Quem ſequuntur *Scaliger* & *Duportus*, ſed rationem τῷ νιῷ nullam hic video. Certe vel πορεύθη pro πορεύθεις, vel ἐπίσε pro ἐπίσας legendum; & præterea Vox ἐφόνευσεν vel ἐγίνετο, ad ἐνθάδε nectendum, vel ſimile quid per ἐυφημισμὸν ſubauditur. *Joſua Barnes.*

V. 1033. Κίλαρ) *Heſychius* exponit per ἔκγονον, υἱός. Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ de *Oreſte* dicitur *Agamemnonis* filio.

V. 1037 Ἀχόρυς συναχὰς) Ita carmen priſtinæ integritati reſtituo, deleto, quod præmiſſum erat, Ἀγοραὶς. cum nihil ſignificet at & verſui etiam nocebat. Ita enim locandi ſunt hujus clauſulæ termini, Πολλαὶ δ' Ἑλλάνων ἄλοχοι ἀλόμενι συναχὰς (διὰ) δυσάνων τεκέων μέλποντο. Quòd ſi ἀγοραὶς retineas, tum ex *Canteri* conjecturâ legas quoque ſuprà Ἰδίας ἀλόχου πολέμιαι v. 1026. Ut reſpondeant ſibi Ἰδίας ἀλόχου πολέμιαις & Ἀγοραὶς, ἀχόρυς συναχὰς· ſin τὸ Ἀγοραὶς retineas, etiam pro ἂν ante Ἑλλάνων ſcribendum ἀν', quod obiter monendum; ut etiam quòd *Aldus* ἀγοραὶ legat. Puto autem per ſciolum aliquem, qui νιν τῷ ἂν non vidit, ſed pro ἀνὰ ſumpſit ἀγοραὶς additum: Hinc error ortus. *J. Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

DUM Peleus *de diſceſſu & fugâ* Hermionæ *quærit, intelligens hæc ab* Oreſte *acta, & quas minas in* Neoptolemum *ille jecerat, illicò ſenex Nepotis ſaluti conſulens mandat, ut properè ad illum mitterentur, qui hoſtis inſidiarum eum moneant. Quùm ſubitò Nuntius adeſt, qui* Neoptolemi *cædem* Peleo *exponit, idque longâ ac luculentâ narratione, ac mirâ rerum Hypotypôſei. Lamentatio* Pelei *Chorique ſuper* Neoptolemo *cæciſo & jam in Scenam producto. Ad* Catastrophen *hinc Fabulæ progreditur Poeta &* Thetin ἀπὸ μηχανῆς *inducit, quæ* Peleum, *Maritum olim ſuum, conſolatur; atque ubi* Neoptolemus *ſepeliendus, cuique* Andromache *cum Filio elocanda eſſet, docet. Omnia illa Deorum conſilio facta ait, ipſi demùm Immortalitatem & in Fortunatis Inſulis ſedem Beatam pollicetur,*

ΠΗΛΕΥΣ,

ΠΗΛΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΘΕΤΙΣ.

Ἰαμβοί.

Πη. Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστορῶντί μοι
Σημήνατ' · ἠκούμεν γὰρ ὑ σαφῆ λόγον,
Ὡς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
Φρόδη τάδ' · ἧκω δ' ἐκμαθὴν αὐτοῦ ἔχων,
Εἰ ταῦτ' ἀληθῆ. " Τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
" Δυστυχεῖς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
Χο. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας · ὐδ' ἐμοὶ καλὸν
Κρύπτειν ἐν οἷσπερ ἴσμεν τυγχάνω κακοῖς ·
Βασίλεια γὰρ τῆσδ' οἴχεται φυγὰς δόμων.
Πη. Τίνα φόβον τυχοῦσα; Ἀμπέρανέ μοι.
Χο. Πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
Πη. Μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βεβουλεύμάτων;
Χο. Ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
Πη. Σὺν πατρὶ δ' οἴκους, ἢ τίνα λείπει μέτα;
Χο. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.
Πη. Ποίαν φαίνων ἐλπίδ', ἢ γῆμαι θέλων;
Χο. Καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πρασσόντων μόρον.
Πη. Κρυπτὸς κατασκὰς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;
Χο. Ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίᾳ Δελφῶν μέτα.
Πη. Οἴ μοι, τόδ' ἤδη δεινόν · ὐχ ὅσον τάχος
Χωρήσεταί τις Πυθικὼν πρὸς ἑστίαν,
Καὶ ταῦθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
Πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;
Αγ. Ἰὼ μοι, μοι · Οἵας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἧκω τύχας,
Σοί τ', ὦ γεραιὲ, καὶ φίλοισι δεσπότου.
Πη. Αἰ, αἰ · πρόμυτις θυμός, ὥστι προσδοκᾷ.
Αγ. Οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθῃς, γέρον
Πηλεῦ · τοιάσδε φασγάνων πλαγὰς ἔχει,
Δελφῶν τ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίᾳ ξένῳ.
Χο. Ἆ, ἆ · τί δράσῃς, ὦ γεραιὲ, μὴ πέσῃς.
Ἔπαιρε σαυτόν. Π. σῶμ' εἰμὶ · ἀπωλόμην.
Φρόδη μὲ αὐδὴ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
Αγ. Ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθήν
Χρῄζεις τὸ πρόσθεν, σὸν καταρδώσας δέμας.
Πη. Ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν,
Οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις;
Πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνος παιδὸς μόνου;
Σήμαν' · ἀκοῦσαι δ', οὐκ ἀκοῦσ' ὅμως, θέλω.
Αγ. Ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον,
Τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους
Θεᾶς δι' ὄσσων ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν.
Καὶ τῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ' · εἰς ὃ συρροῇς,
Κύκλος τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ ἐνθεῦ.

Pel. PHthiæ mulieres, interroganti mihi
Indicate: audivi enim non certum rumorem,
Quòd Menelai filia relinquens domum
Hanc discesserit: venio igitur habens studium cognoscendi,
An hæc *sint* vera. " Nam absentium amicorum
" Fortunas curare debent ii, qui domi sunt.
Ch. eleu. rectè audivisti, neque me decet
Occultare, in quibus sim posita malis:
Nam regina discessit fugitiva ex his ædibus.
Pel. Quem metum nacta? dic mihi.
Ch. Metuens maritum, ne eam ex ædibus ejiciat.
Pel. Num propter consilia de morte pueri?
Ch. Sane, & metu captivæ mulieris.
Pel. Cum patre verò, aut cum quo reliquit ædes?
Ch. Filius Agamemnonis eam abiit ducens ex terrâ.
Pel. Quam habens spem, an volens uxorem ducere?
Ch. Et tui filii filio, *i.e. nepoti tuo* parans necem.
Pel. Utrum per insidias, an in conspectum veniens pugnando?
Ch. In puro templo Apollinis cum Delphicis *Civibus.*
Pel. Hei mihi, hoc jam est atrox: non quàm celerrimè
Ibit aliquis ad Pythicam aram,
Et quæ hìc acta sunt, dicet amici ibi,
Priusquam interficiatur filius Achillis ab inimicis?
Nun. Hei mihi, mihi qualem miser venio nunciaturus casum,
Et tibi, ô senex, & amicis domini?
Pel. Heu, heu, animus præsagit tanquam aliquid expectans.
Nun. Non est tibi filius filii, ut scias, senex
Peleu: tales plagas ensium habet
A viris Delphicis & Mycenæo hospite.
Ch. Heu, heu? quid facies, ô senex? nè cadas,
Erige te. *Pel.* Nihil sum: perii,
Evanida quidem *est* vox, & evanida membra mea infra.
Nun. Audi, si per tuos amicos ulciscì
Vis factum, erigens tuum corpus.
Pel. O fatum senectutis in extremo limite.
Quale me miserum circumdedisti?
Quomodo periit mihi unicus filius unici filii?
Dic; audire enim *volo*, non audire tamen cupio.
Nun. Postquam venimus *ad* clarum solum Phœbi,
Tres quidem lucidos transitus solis
Spectandis rebus dantes, implevimus oculos.
Et hoc jam erat suspectum: ac ad turmas
Et cœtus concurrebat populus habitans ibi apud Deum.

ANNOTATIONES.

V. 1070. Ἰὼ μοι, μοι!) Hæc legenda sunt διὰ μέσου, nec enim ad Versum pertinent. Vid. Not. ad *Hecub.* v. 1116. Vid. & *Kmyl. Portum* ad locum. Ἀνοικτόμυκτον autem hìc videtur *Euripides*, quod satis amplum temporis spatium non sit, ex quo *Orestes Hermionem* abduxerit, ad hæc omnia agenda. *Josua Barnes.*

V. 1074. Πηλεῦ παιδὸς) τὸ τοι in παιδὸς communis est syllaba, Vide quæ exempla nos congessimus ad *Hecub.* v. 1108.

Ἀγαμέμ-

ἈγαμέμνονΘ. ὦ παῖς ἀφαρπάσας πόλιν,
Εἷς ὃς ἑκάστῳ δυσμενὴς ἦυδα λόγους.
Ὅρα πιν᾽ ἐκεῖνον, ὃς ἀφαρπάσας θεοῦ
Χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
Τὸ δεύτερον παρῆλθ᾽, ἐφ᾽ οἷσι καὶ πάρΘ.
Δεῦρ᾽ ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων.
Κἀκ τῶνδ᾽ ἐχώρει ῥᾴδιον ἐν πόλει κακὸν,
Ἀρχαί τ᾽ ἐπληρώθ᾽, εἰς τε βουλευτήρια,
Ἰδίᾳ θ᾽, ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέσασθε,
Φορυτὸν ἐτάξαντ᾽ ἐν τεθριγκώμασι δόμοις.
Ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλάσσΘ. Παρνησίας
Παιδεύματ᾽, οὐδὲν τῶνδέ πω πεπυσμένοι
Λαβόντες ἦμεν, ἐλάφεια τ᾽ ἐφέσαμεν,
Σκηνὰ περξένοισι, μάντεσίν τε Πυθικοῖς.
Καί τις τόδ᾽ εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι
Θεῷ κατόξομεν᾽α; τίνΘ. ἥκεις μέτα;
Ὁδ᾽ εἶπε, Φοίβῳ τῆς πάροιθ᾽ ἁμαρτίας
Δίκας τιθέναι βουλόμεθ᾽· ἠτησα γὰρ
Πατρὸς ποτ᾽ αὐτὸν αἵματοςΘ. δοῦναι δίκην.
Κἀνταῦθ᾽ Ὀρέστου μῦθΘ. ἰσχύων μέγα
Ἐφαίνεθ᾽, ὡς ψεύσοιτο δεσπότης ἐμὸς,
Ἥκων ἐπ᾽ αἰσχροῖς· ἔρχεται δ᾽ ἀνακτόρων
ΚρηπῖδΘ. ἐντὸς, ὡς πάρΘ. χρησμηρίων
Εὔξαιτο Φοίβῳ· τυγχάνει δ᾽ ἐν ἐμπύροις.
Τῷδε ξιφήρης ἆρ᾽ ὑφειστήκει λόχΘ.
Δάφνῃ σκιαθείς· ὧν Κλυταιμνήστρας τόκΘ.
Εἷς ἦν, ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφΘ.
Χ᾽ ᾧ μὲ κατ᾽ ὄμμα σὰς, προσεύχεται θεῷ.
Οἱ δ᾽ ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὡπλισμένοι,
Κεντοῦσ᾽ ἀπευχῆ παῖδ᾽ Ἀχιλλέως λάθρα.
Χωρεῖ ὃ πρύμναν· ὑ γὰρ εἰς καμὸν τυπεὶς
Ἐτύγχαν᾽· ἐξέλκει ὄ, κἀφαρπάσΘ.
Κρεμασθὰ τοῦχ παστάλων καθαρπάσας,
Ἔστη πρὸ βωμοῦ γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν.
Βοᾷ ὄ, Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε,
ΤίνΘ. μ᾽ ἔκτανε κτανεῖν; εὐσεβεῖς ὁδοὺς
Ἥκοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
Τῶνδ᾽ οὐδὲν οὐδεὶς, μυρίων ὄντων πέλας,
Ἐφθέγξατ᾽, ἀλλ᾽ ἔβαλλον ἐκ χερῶν πέτροις.
Πυκνῇ ὄ νιφάδι πάντοθεν σωθεὶς ὁμοῦΘ.
Πρῆτ᾽ἐνε τοῦχη, κἀφυλάσσετ᾽ ἐμβολὰς,
Ἐκεῖσε κἀκεῖσ᾽ ἀσπίδ᾽ ἐκτείνων χερί.
Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἤνυεν· ἀλλὰ πολλ᾽ ὁμοῦ βέλη,
Οἰστοὶ, μεσάγκυλ᾽, ἔκλυτοί τ᾽ ἀμφώβολοι,
Σφαγεῖς τ᾽ ἐκώρουν βυσσόροι ποδῶν πάρΘ.
Δεινὰς δ᾽ ἂν εἶδες πυρρίχας φρυαγμοῦ
Βέλεμνα παιδὸς· ὡς δὲ μὴν ἔστασθ᾽ὸν

Agamemnonis verò filius vadens per urbem,
Singulis in aurem dicebat hostiles sermones:
Vide istum, qui vadit per Dei
Specus plenos auri, thesauros hominum:
Secundò adest ob eandem causam, ob quam & priùs
Venit huc, volens evertere templum Apollinis.
Hinc vero manavit rumor per urbem malus,
Magistratúsque congregabantur, & in curias,
Et privatim, quicunque præerant thesauris Dei,
Prælidiúmque collocârunt in æde *Phœbi* columnis undiq; suffultâ,
Nos verò Oves frondosæ Parnassi,
Alumnas, nihil adhuc scientes de his rebus,
Acceperamus, & accessimus ad aras,
Cum hospitibus & vatibus Pythicis.
Et aliquis hoc dixit: O adolescens, quid tibi
A deo petemus? cujus causâ venis?
Iste verò dixit, Phœbo pro priore peccato
Pœnas dare volumus: postulari enim
Ab ipso aliquando, ut daret pœnas pro sanguine patris.
Et ibi Orestis calumnia multum valens
Apparuit, quòd mentiretur meus dominus,
Veniens de turpi causâ. Venit autem templi
Intra fastigium, ut ante oraculum
Precaretur Phœbum. Erat autem *occupatus* in incensis victimis.
Hoc autem *in loco* gladiis armatus manipulus sublitterat,
Lauro tectus, *i. e. coronatus*, quorum Clytæmnestræ filius
Erat unus, omnium istorum *scelerum* machinator.
Et ille quidem in *omnium* conspectu stans precatur Deum:
Isti verò acutis ensibus armati
Pungunt inermem filium Achillis clàm.
Retrò verò *ille* cedit: non enim letaliter vulneratus
Erat: detrahit autem, & porticus
Suspensa arma de clavis diripiens,
Stetit ad aram terribilis bellator aspectu,
Et clamat, Delphicos filios interrogans hæc,
Quare me occiditis, piam viam
Venientem? propter quam causàm pereo?
Istorum verò, cum propè essent lexcenti, nihil quisquam
Dixit, sed *eum* eminus petebant lapidibus manu jactis.
Obrutus autem undique *ceu* densis nivium imbribus,
Objiciebat arma, & cavebat ictus,
Huc & illuc manu objiciens clypeum,
Sed nihil proficiebat: nam multa simul tela
Sagittæ amentata jacula, solutáque missilia,
Veruaque, quibus transfixi boves torrentur, cadebant ante pedes.
Vidisses autem mirabiles saltationes caventis
Tela filii: cum autem ipsum circumcirca stantes

1133. Μεσάγκυλα) εἴδη ἀκοντίων ἐν μέσῳ ἀσπάρτῳ δεδεμένων, ὃ κατέχοντες ἱππεῖσιν.

Ἔκλυτοι) τοῦτο ἓν ἐπίθετον τοῦ ἀμφωβόλων.

ANNOTATIONES.

V. 1120. Χωρεῖ ὃ πρύμναν) Hesych. πρύμνη, τὰ ὀπίσω. Quod si Scaliger considerâsset, haud illi visum esset potiùs legendum κρύπτει, quàm χωρεῖ. *Josua Barnes.*

V. 1132. Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἤνυεν.) Alii legunt ἤνυ᾽· sed ἤνυεν si fleterit, stabit Versus.

V. 1133. Οἰστοὶ) legendum διστολάζους quasi οἰστοὶ, ab οἴστοὺς tamen ducitur. Vid. *Rhuniss.* v. 1388.

Κύκλῳ

Κύκλῳ κατεῖχον, ὑ διδόντες ἀμπνοάς,
Βωμῷ κενώσας δεξίμηλον ἑρμέαν,
Τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν,
Χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱδ' ὅπως πελειάδες
Ἴέρακ' ἰδοῦσαι, πρὸς φυγὴν ἐνώτιζ.
Πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες, ἔκ τε τραυμάτων,
Αὐτοί θ' ὑφ' αὑτῶν στενόπορος κατ' ἐξόδους.
Κεκευγὴ δ' ἐν ξυφήμοισι δύσφημος δόμοις
Πέτρασιν ἀντέκλαγξεν· εὐδία δ' ὅπως
Ἔστη, φαεννοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
Πρὶν δή τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο
Δεινόν τι, καὶ φρικῶδες· ὦρσε δ' ἕρκεσιν
Τρέψας πρὸς ἀλκήν· ἔνθ' Ἀχιλλέως πίτνει
Παῖς, ὀξυθήκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς
Δελφῷ πρὸς ἀνδρός, ὅστερ αὐτὸν ὤλεσε
Πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δ' πρὸς γαῖαν πίτνῃ,
Τίς ἂ σίδηρον προσφέρει; τίς ἂ πέζιν
Βάλλων, ἀράσσει; πᾶν δ' ἀνάλωτ' δέμας
Τὸ καλλίμορφον, τραυμάτων ὕπ' ἀγρίων.
Νεκρὸν δ' δή νιν, κείμενον βωμοῦ πέλας,
Ἐξέβαλον ἐκτὸς δυοδόκων ἀνακτόρων.
Ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς ταχ' χερσῖν,
Κομίζομέν νιν σοὶ κατοιμῶξαι γόοις,
Κλαῦσαί τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμῆσαι τάφῳ.
Τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
Ὁ πᾶσι δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς,
Δίκας δίδοντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως.
Ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς,
Παλαιὰ νείκη· πῶς ἂν ἦν εἴη σοφός;

Ἀνάπαυσοι.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ φοιβάδιος αὐτὸς
Δελφίδ' ἐκ γᾶς δῶμα πελάζει.
Τλῆμον, ὦ παθών· τλήμων δ', γέρον,
Καὶ σύ· δέξῃ γὰρ τὸν Ἀχίλλειον
Σκῆπτρον ἐς οἴκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις.

Undique concluſum tenerent, non dantes reſpirandi copiam,
Aræ deſerto victimas-recipiente foco,
Saltans pedibus Trojanum ſaltum,
Vadit contra eos. Iſti verò ſicut columbæ
Accipitrem conſpicatæ ad fugam terga verterunt.
Multi autem cadebant promiſcuè, & ex vulneribus,
Et ipſi à ſe *conculcati* per anguſtos exitus.
Dirus autem clamor in ſacra domo
Reſonuit ex ſaxis: ceu autem tranquillitas
Steriit dominus lucens ſplendidis armis,
Priuſquam quidam ex mediis adytis edidit
Terribilem & horribilem vocem, & impulit exercitum
Convertens ad pugnam: ibi cadit Achillis
Filius vulneratus *in* lateribus acuto gladio
A viro Delphico, qui eum perdidit
Cum multis aliis. Poſtquam autem ad terram cadit.
Quis non ferrum adegit? quis non ſaxum
Jacens, tundens? Conſumptum eſt autem totum corpus
Pulchrum à ſævis vulneribus.
Porrò cadaver ipſius jacens ante altrare,
Ejecerunt extra templa victimis opima.
Nos verò correptum quàm celerrimè manibus,
Portamus ipſum tibi deflendum lacrymis
Et lugendum, ſenex, & ornandum ſepulturâ.
Talia Rex *Apollo*, qui vaticinatur aliis,
Qui eſt judex juſtitiæ omnibus hominibus,
Fecit filio Achillis danti pœnas:
Et recordatus eſt, ſicut malus homo,
Vetera jurgia: quomodo eſſet igitur ſapiens?

Chorus.

Atqui ecce rex ipſe portatus
Ex terrâ Delphicâ domũ accedit.
Miſer, cui *hoc* accidit, miſer etiam, ſenex,
Et tu: recipis enim Achilleum
Pullum in ædes, non ut tu vis.

1139. Τρωϊκὸν πήδημα] ὅτερ ἐπήδησεν Ἀχιλλεὺς λέγει, ὅτε ἥλατο ἐκ τῆς νεὼς ἐς γῆν Τρωάδα. τοσαῦτα δ' λῶ ἢ φορᾷ, ὡς κ' ὕδωρ ἐκ γῆς ἀναβλύσαι.

ANNOTATIONES.

V. 1139. Τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας) Videtur Poeta alludere ad ſaltum illum, quem *Achilles* Pater ejus in ſolum *Trojanum* ſuper Clypeo ſuo ante *Proteſilaum*, vel ut alii *Proteſilao* jam occiſo, fecit, de quo Scholiaſtes; & Nos ad *Electr.* v. 439. Adeundus etiam eſt *Turneb.* Adverſ. l. 27. c. 29. de *Theſſalo* ſaltu; & *Pauli Leſpardi* Emendat. l. 8. c. 27. Ubi id *Lycophr.* explicat—Ὅταν πλάσσων ἅλμα λαμψῇ πόδος. Alluſum quoque forte ad Πυῤῥίχιον ὄρχησιν, quæ à *Pyrrho Achillis* filio nomen habet. Vid. *Joh. Brodæi* Miſcell. l. 5. c. 26. *J. Barnes.*

V. 1151. Δελφῷ φωτὸς ἀνδρός) Δηλονότι, Μαχαιρίου. Vide ad finem *Oreſt.* v. 1654. *Idem.*

V. 1153. Τίς ἂ σίδηρον προσφέρει) Ita *Græci* Plurimi occiſum jam *Hectorem* vulnerant apud *Homerum* Iliad. χ. v. 369. & deinceps. *Idem.*

V. 1154. Πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας) *Homerus* ferè ſemper δέμας de Vivo Corpore, σῶμα de Cadavere uſurpat, uti obſervat nobis Anonymus Author de Vitâ & Scriptis *Homeri*. Ὅθεν ἐκεῖνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις, τὸ ἓν τὸ σῶμα τρόπον τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμωτήριον. Καὶ τοῦτο δὲ Ὁμήρῳ φρονοῦντι ἐδήλωσε· τὸ μὲν γὰρ ἦδος ζῶντων, οἷον δέμας περσαγορεύει, ὡς ἐν τούτοις, Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴ· Καὶ, —δίμας δ' ἴκτο χαμαικὶ. Καὶ, —ἦτοι ἐμοὶ ἀριστεῖ, εἶδός τε, δίμας τε. Τὸ δ' ἀπεβλήκιος τῶν ψυχῶν, οἷον ἄλλο, ἢ σῶμα κεῖται. ὡς ἐν τούτοις, Σῶμα δ' οἶκαδ' ἐμὸν δόμους πάλιν. Καὶ, Σώματ' ἀκηδέα κεῖται· ἐπὶ μεγάροις Ὀδυσῆος. Καὶ, Σῶμα γὰρ ἐν Κύπρῳ μεγάλῳ κεκλείσεται ἡμεῖς. Τὸ γὰρ αὐτὸ, ζῶντος μὲν ἀνθρώπου, δεσμὸς ἦν τῆς ψυχῆς· τελευτήσαντος δ', καιρὸς σῶμα καταλείπειν. Idem *Euſtathius* fol. 61. lin. 36. & fol. 376. lin. 5. & fol. 666. lin. 24. Alii δίμας dictum volunt, οἱονεὶ δῶμα ἐν τῇ ψυχῇ· Οἱ δὲ μιᾷ τὸν Ὅμηρον διαφόρως χρῶνται τῇ λέξει, ἐν οἷς καὶ ὁ Εὐριπίδης, ut idem *Euſtathius* fol. 61. lin. 39. *Joſua Barnes.*

V. 1164. Ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς, πάλαια νείκη) Hic locus optimè *chriſtianæ* Fidei velificatur Doctrinæ, quæ intemperantes Iras, Vindictam & Inclementiam prohibet, maximè autem diuturnas Iras præcavendas monet. *Epheſ.* c. 4. v. 26. *Nè ſol cadat ſuper Iram veſtram.* Quem locum inter cæteros interpretes tractat *Iſidorus* Peluſ. l. 2 Epiſt. 239. & *Salvianus* de Gubernatione Dei l. 3. Cui affinis & is *Plutarchi* locus, qui de *Pythagoreis* notat in Libello de *Fraterno Amore*, illos, quamvis non Generis, ſed Doctrinæ ſocietate junctos, ſiquando per Iram ad Maledicta prorupiſſent, ante ſolis occaſum, Dextris mutuò datis, & ſalutatione factâ, gratiam redintegraſſe, Πεδαγορικοὶ γὰρ ὄντες μᾶλλον περσηκουσιν, ἀλλὰ κοινῶν λόγων μετέχοντες, εἰπόντες περαχθέντες εἰς λοιδορίας ὑπ' ὀργῆς, πρὶν ἢ τὸν ἥλιον δῦναι, τοῖς δεξιαῖς ἐμβαλόντες ἀλλήλοις καὶ ἀσπασάμενοι διελύοντο. Vide *Hieroclem.* Rectè itaque de noſtro Deo *Scaliger* Epidorp. l. iv. pr. 84. p. 193. *Non vult Dominus temporis, Imperator ævi, Memoréſque notas odii, memoréſque Querelas; Nec vivere veſtigia Contumeliarum; Oditque ſuper cætera cuncta Talionem.* Quòd autem Veſperi Cacodæmones ex latebris ſuis prodeuntes Orbem terrarum circumire incipiant, ideò hoc dictum eſt: Quia nulla eſt Domus Diabolo paratior gratiórque, quàm malignus Hominis animus. Cujus alloquia in noctis Viſionibus Clementiſſimus Dei Spiritus ſolet aufugere; ultrò appetunt ſpiritus tenebrarum, ſeſeque talium mentibus inſinuare oppidò gaudent. *Joſua Barnes.*

Αὐτὸς

Αὐτός τε κακοῖς πήμασι κύρσας,
Εἰς ἓν μόρον συνέκυρσας.
Πη. Ἰώ μοι ἐγώ, κακὸν οἷ' ὁρῶ
Τόδε, χὐ δέχθημαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς.
Ἰώ μοι, μοι, αἰ, αἰ.
Ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν·
Ὀλλύμεθ'· οὐκέτι μοι γλυκὺ, οὐκέτι μοι τέκνα
Λείπετ' ἐν οἴκοις.
Ὦ χέτλια παθὼν ἐγώ, εἰς τίνα
Δὴ φίλον αὐγὰς βάλλων * πέρσομαι; * vel πρόσομαι.
Ὦ φίλιον στόμα, χὐ γλῶ, χὐ χέρες.
Εἴθέ σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων,
Σιμοεντίδα πρὸ ἀκτάν.
Χο. Οὔτ' ἂν μ' ὧν ἐκ τῶνδ' ἐπράτ' ἄν, γέρον,
Θανών· τὸ σὸν δ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον.
Πη. Ὦ γάμοι, ὦ γάμοι,
Ὃς τάδε δώματα χὐ πόλιν ἀμὴν
Ὤλεσας· αἰ, αἰ, αἰ, αἰ· ὦ παῖ,
Μή ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
Ὤφελ' ἐμὸν γλῶσ' εἰς τέκνα χὐ δόμους
Ἀμφιβολέσθαι
Ἑρμιόνας Ἀΐδαν ὅπως σοὶ, τέκνον,
Ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι,
Μήδ' ὅπως τοξοσώρ φονίῳ παλῷς
Αἷμα τὸ διογενές ποτε
Φοῖβον βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. Ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ·
Θανόντα δεσπότην γόοις
Νόμῳ νερτέρων καταρξόμαι,
Πη. Ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ.
Διάδοχα τάλας ἐγὼ
Γέρων χὐ δυσυχὴς δακρύω.
Χο. Θεῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφορὰς.

Στροφὴ β'.

Πη. Ὦ φίλον, δόμων ἔλειπες ἔρημον,
Ἰώ μοι, μοι,
Ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ', ἄπαιδα νοσφίσας.
Χο. Θανεῖν σε, πρέσβυ, χρὴ σῶν πάρος τέκνων.

Στροφὴ γ'.

Πη. Οὐ σπαράξομαι κόμην,
Οὐκ ὄνθήσομαι
Ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν;
Ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων
Μ' ἐστέρησε Φοῖβος.
Χο. Ὦ κακὰ παθὼν, ἰδών τε, δυσυχὴς γέρον.

Τúque ipſe noxia mala nactus,
In eandem calamitatis ſortem incidiſti.
Pel. Heu mihi, quale malum video
Hoc, & recipio manu in ædes meas?
Heu mihi! ah, ah!
O urbs Theſſalica, periimus,
Periimus; non amplius mihi genus, non amplius mihi liberi
Superſunt *in* ædibus,
O ego acerba paſſus, in quem
Amicum oculos conjiciens delectabor, *vel me convertam*?
O charum os, & genæ, & manus,
Utinam te ad Ilium interfeciſſet fatum,
Ad Simoentiam ripam.
Ch. Hic enim profectò ob hæc fuiſſet honore affectus, ô ſenex, tuíc
Mortuus: tuáque *ſors* ſic eſſet felicior.
Pel. O nuptiæ, ô nuptiæ,
Quæ has ædes & meam urbem
Perdidiſtis: ah, ah, ah, ah: ô fili,
Utinam nunquam tuarum nuptiarum *causâ* infauſtum
Meum genus in liberos & domum
Recepiſſet
Hermiones Plutonem, *i.e. malum genium*, in tuam pernicié, ô fili,
Sed fulmine prius periiſſet:
Neque propter letalem jaculationem patris *fagittâ* percuſſi
Sanguinem generoſum unquam
Phœbo mortalis Deo, acceptú retuliſſes, *paternæq; necis eñ poſtú.*

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Cho. Heu, heu!
Mortuum Dominum *lacrymis & lamentis*,
Ut Manium lex flagitat, incipiam proſequi.
Pel. Heu, heu!
Continenter ego miſer
Senex & infelix lacrymo.
Ch. Dei enim *hoc eſt* fatum, Deus fecit *illas* calamitates.

Strophe 2.

Pel. O chare, domum reliquiſti delertam,
(Heu mihi, mihi,)
Miſerum me ſenem, orbum tuo diſceſſu relinquens
Ch. Oportuiſſet te, ô ſenex, mori ante tuos liberos.

Strophe 3.

Pel. Nonnè lacerabo comam,
Nonnè imponam
Meo capiti planctũ noxiũ manús?
O urbs, duobus liberis
Me privavit Phœbus!
Ch. O mala paſſus videnſque miſer ſenex:

Στροφὴ

Στροφὴ δ'.

Τίν' αἰῶνάγ' εἰς τὸλοιπὸν ἕξεις;
Πη. Ἄπαιν', ἔρημ', ἄκ ἔχων πέρας κακῶν,
Διάμιτλήσομαι πόνους εἰς ἄϊδαν.
Χο. Μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβιοι θεοί.

Στροφὴ έ.

Πη. Ἀμπάμβυκα πάντα φροῦδα κεῖται,
Κόμπῳ μεταρσίῳ φερόμενα.
Χο. Μόνα μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ.

Στροφὴ ς'.

Πη. Οὐκέτι μοι πόλις, πόλις·
Σκῆπτρά τ' ἐρρέτω ταὐτὸν θεῖ γαῖαν.
Σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
Πανώλεθρόν μ' ὄψει, πίτνοντα πρὸς γᾶν.
Χο. Ἰώ, ἰώ· τί κεκίνηκ'; τίν' αἰθάνομαι
Θεὸν; κῦρα, λύεται, ἀδρήσατε.
Δαίμων ὅδε τις λύκλῳ αἰθέρα
Πορθμεύόμενος, τᾶς ἱπποβότου
Φθίας πεδίων βαθμαίνει.

Ἰαμβοί.

Θε. Πηλεῦ, χαίρειν σῶν τᾶς πάρος νυμφευμάτων
Ἥκω Θέτις, λιποῦσα Νηρέως δόμους.
Καὶ πρῶτα μήσοι, τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
Μηδὲν τι λίαν δυσφορεῖν, παρήνεσα·
Κἀγὼ γὰρ, ἣ ἄκλαυς' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα,
Ἀπώλεσ' ὀκ σὺ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
Ἀχιλλέα τεκοῦσα, πρῶτον Ἑλλάδος.
Ὧν δ' ἕνεκ' ἦλθον, σημανῶ· σὺ δ' ἔνδεχου.
Τὸν μὲ θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον,
Θάψον, πορεύσας Πυθικὸν πρὸς ἐχθραν,
Δελφοῖς ἔνειδος, ὡς ἀπαγγέλῃ τάφος
Φόνον βίαιον τᾶς Ὀρεστείας χερός.
Γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρῆν κατοικῆσαι, γέρον,
Ἑλένῳ σωθεῖσ' ἀρχῆς ὐναίοις γάμοις,
Καὶ παῖδα τόνδε, τᾶς ἀπ' Αἰακᾶ μόνον
Λελειμμένον δὴ βασιλέα· κἀκ τῶδε χρὴ
Ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίαν,
Εὐδαιμονεῖν θέλοντας· ἃ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
Γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σόν, κἀμόν, γέρον,
Τροίας τε· κἀγὼ δαίοισι καὶ κείνης μέλει,
Καίπερ πεσούσης Παλλάδος βουλαῖς.
Σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς συνῆς χάριν,
Θεὰ γεγῶσα, κἀκ θεοῦ πατρὸς τόκος,

Strophe 4.

Qualem vitam habebis in poſterum?
Pel. Orbus liberis, deſertus, non habens finem malorum,
Exhauriam labores uſque ad mortem.
Ch. Fruſtrà igitur te dii beârunt in nuptiis.

Strophe 5.

Pel. Avolantia omnia, evanida jacent,
Faſtu ſublimi *quæ tumebant* priùs.
Cho. Solus in ſolâ domo verſaris.

Strophe 6.

Pel. Civitas non eſt mihi amplius, civitas:
Sceptráque valeant hæc humi dejecta,
Tuque in nocturnis *obſcuriſque* antris *degens* Nerei filia,
Funditùs-extinctum me videbis proſtratum humi.
Ch. O, ô. Quid motum eſt? quod ſentio
Numen? puellæ cernite, videte,
Deus hic quiſpiam candidum ætherem
Trajiciens, equorum alumnos
Campos Phthiæ ingreditur.

Thetis.

Peleu, propter tuas priores nuptias
Venio Thetis, relictâ Nerei domo.
Et primum quidem te præſentibus malis
Non nimium angi hortor:
Nam & ipſâ, quam oportuit non lugendos liberos parere,
Amiſi ex te filium velocem pedibus
Achillem poſtquam-perpereram, præcipuum Græciæ.
Sed quorum causâ veni, indicabo; & tu accipe:
Mortuum quidem hunc filium Achillis,
Sepeli, delatum ad focum Pythicum,
In probrum Delphis, ut ſepultura indicet
Violentam cædem Oreſteæ manûs.
Et mulierem captivam, Andromachen dico,
Oportet habitare Moloſſiam terram, ſenex,
Heleno conjunctam *legitimis* lecti nuptiis,
Et iſtum puerum; ab Æaco ſolum
Relictum jam regem: & ex hoc oportet
Alium ex alio *perpetuâ ſucceſſionis ſerie* regere Moloſſiam
Felices: non enim ſic everſum
Fieri tuum & meum genus oportet, ſenex,
Et Trojæ: nam & illa diis curæ eſt,
Licèt corruerit Palladis conſilio.
Porrò te, ut videas mei connubii gratiam,
Dea nata & Dei patris filia,

ANNOTATIONES.

V. 1234. Μηδὲν τι λίαν δυσφορεῖν) τὸ γε poſt λίαν tollo, nè in tertio Amphimacrum admittas, quod fieri vix poteſt.

V. 1236. Τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα) Reſpicit Poeta ad illa *Hom.* ποδάκης, ποδήνεμος & ποδὰς ὠκὺς Ἀχιλλεύς, & *Iliad.* v. v. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα ποδὰς ταχύν. Vid. *Iphig.* in Aul. v. 206. & *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. Epiphyll. l. 9. c. 24. &c. *Joſua Barnes.*

V. 1237. Ἀχιλλέα) Ultima ſyllaba neceſſe eſt producatur, quare vel lege Ἀχιλλεῦ, vel τὸν ταχὺν vim ecſtaticam agnoſcas, ut apud *Homerum* Odyſſ. A. v. 40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσιτ' ἔπαυρε Ἀτρείδαο. Vid. quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 1258. Ita quidem τὸ ᾰ in Ὀρέστα producitur *Hippolyt.* v. 953. item in Θησεῖ ibid. v. 1153. & *Suppl.* v. 3. item in Πελέα *Androm.* v. 545. item in Βασιλέα v. 1247. item in Κασσάνδρα *Suppl.* v. 934. & in Μυκήνᾳ *Phœniſſ.* v. 776. *Joſua Barnes.*

V. 1247. Βασιλέα) De finali hujus producto vid hujus Fabulæ v. 1237.

Καλῆς ἀπαλλάξασα τῆς βροτησίων,
Ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
Κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
Τοιοῦτον ἤδη θεὸς συνοικήσῃς θεᾷ.
Ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα,
Τὸν φίλτατόν σοι παῖδ', ἐμοί τ', Ἀχιλλέα
Ὄψῃ δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς,
Λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ἐντὸς εὐξείνου πόρου.
Ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόσμητον πόλιν,
Νεκρὸν κομίζων τόνδε, κἀκφὰς χθονὶ,
Ἑλθὼν πτυχὰς ῥηγεδὸς κοίλον μυχὸν
Σηπιάδος ἵζου· μίμνε δ', ἕως ἂν ἐξ ἁλὸς
Λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν,
Ἔλθω, κομιστὴν σοῦ· "τὸ γὰρ πεπρωμένον
" Δεῖ σ' ἐκκομίζειν. Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
Παῦσαι δ' λύπης τῆς τεθνηκότων ὕπερ·
" Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν
" Ψῆφος κέκραται, καὶ θανόντ' ὀφείλεται.
Πη. Ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
Νηρέως γενέθλην, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
Σαυτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῆς ἐκ σέθεν.
Παύω δ' λύπῃ σοῦ κελεύσασ', θεά.
Καὶ τόνδε θάψαι εἶμι Πηλίᾳ πτύχας,
Οὗ πρὸ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
" Κἀτ' ἦν γαμεῖν δὴτ' ἔκ τε γενναίων χρεών,
" Δῦναί τ' ἐς ἐσθλὸς, ὅστις εὖ βουλεύεται·
" Κακῆς δ' λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
" Μήδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις·
" Οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.

Ἀνάπαιστοι.

Χο. "Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
" Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
" Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
" Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
" Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1259. Ἔνθεν κομίζων) πρόνοιας δεῖ θείας σημεῖον τὸν διὰ θαλάσσης ὁδεύοντα μὴ πτύσσειν τοὺς πόδας.

1262. Λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν) * λευκὴν νῆσον, ἐν ᾗ διέτριβεν ὁ Ἀχιλλεὺς μεταξὺ τῆς ἀξείνου πόντου, ὅθεν καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δρόμος.

1265. Χοιρὰς) πᾶσα πέτρα ὑζέχουσα καὶ περικλυζομένη θαλάσσῃ σπήλαιον ἔχουσα, ἐν ᾗ εἰώθασι συναθροίζεσθαι θαλάσσης σπήλαιον ἀνιῶσα ἢ Θέτις.

1266. Σηπιάδος ἵζου) Σηπιὰς δὲ τόπος περὶ τὸ σπήλαιον, ὅπου πρὸ τοῦ Θέτιν ἥρπασεν ὁ Πηλεὺς, εἰς σηπίαν μεταβληθεῖσαν.

* Λευκὴν νῆσον) De Leucâ insulâ vid. *Androm.* v. 228. in *Schol.* & *Helen.* v. 1692.

Malis liberatum mortalibus,
Immortalem & incorruptibilem faciam Deum:
Deinde mecum in domo Nerei
In posterum jam Deus habitabis cum deâ.
Inde proferens siccum pedem ex Ponto,
Charissimum tibi & mihi filium Achillem
Videbis habitantem domos insulares,
Candidum ad littus *insulæ Leucæ*, intra Euxinum meatum.
Quare vade Delphorum ad divinitus-ædificatam urbem,
Portans istud cadaver, & ubi texeris terr',
Reversus antiquæ rupis cavum *in* recessum
Sepiadis conside, & expecta donec ex mari
Ducens chorum quinquaginta Nereidum,
Gestatorem tuum, veniam:
"quod enim est fatale
" Oportet te perferre: Jovi enim ista videntur.
Seda verò dolorem super mortuis:
" Omnibus enim hominibus à diis ita
" Calculus est destinatus, mórsq; debetur *ipsis*.
Pel. O veneranda, ô generosa conjunx,
Nerei filia, salve: ista verò dignè
Te & tuis liberis facis.
Sedo verò dolorem, te jubente, dea;
Et hoc sepulto, pergam *ad* Pelii montis antra,
Ubi cepi tuum pulcherrimum corpus manibus.
" Deinde igitur uxores ducere ex generosis oportet,
"Et dare nuptum in bonas familias, quisquis rectè rem perpendit.
" Malorum verò connubiorum nō *oportet* cupiditatem habere,
" Neque si dotem amplissimam *uxor in nostras* ædes afferat.
" Nunquā enī *qui diligenter hac observ.* divinitus rē malè gerent.

Chorus.

" Multæ sunt species fatorum,
" Multáque perficiunt dii præter spem,
" Et expectata non eveniunt,
" Non speratorum verò exitum invenit Deus:
" Sic hæc res exiit, *talem eventum habuit.*

Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης Τέλος.

Eurip. Andromaches Finis.

ANNOTATIONES.

V. 1266. Ἔς' ἂν) pro ἕς τε ἄν, hoc est *quoadusque*; quæ loquendi forma & Poetæ nostro & elegantioribus quibusque perquam familiaris. Quod ἕς τε, Aspirārim, licet hic solum id fiat, id ex Usu Veterum. Ita *Eustathius* in *Iliad.* α. fol. 161. lin 46. Τὸ μήν τοι ἕς τε, ἀντὶ τοῦ ἕως, μόνον αὐτὸ κεῖσθαι φασὶν οἱ παρὰ Θεοκρίτῳ, ἕς τε κ' ἀπείπεν, ἤγουν μέχρις ἂν ἀπαγορεύσῃς, συγκοπτομένου ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ ἕως· διὸ καὶ δασύνεται. Vid. *Isaaci Casauboni.* Lection. *Theocrit.* c 7. *Josua Barnes.*

V. 1272. Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκραται, κἀθανεῖν τ' ὀφείλεται) Huc referatur illud, *Mors omnibus Communis*: simile illud Epist. ad *Hebræos* c. 9. v. 27. Καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν. *Josua Barnes.*

V. 1273. Συγκοιμήματα) *Abstractum* hic ponitur pro *Concreto*, quod familiare *Scenicis* Poetis, nostroque imprimis, ut *Hecub.* 265. Ἐλένῃ νιν αἰτεῖν χρὴ τάφου πρόσφαγμάτα. Sic βακτήρια pro βακτῆρες, *Androm.* v. 446. Εὐναστήρια pro εὐνάστρα, idem quod εὐνῆτις, *Oreſt.* v. 590.

V. 1279. Κἄτ' ἦν) Aliàs ἔ pro ἦν, tum *ſit Interrogatio.*

V. 1282. Μήδ' εἰ ζαπλούτους) τὸ ζᾰ breve habetur, uti etiam in ζάκρυσι & *Alceſt.* v. 498.

V. 1283. Κακῶς) Legitur & κεκῶς, tum verò de iis dicitur, οἱ κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἔχωσιν.

V. 1284. Πολλαὶ μορφαὶ &c.) Eadem hæc Peroratio concludit etiam *Medæam* & *Alceſtidem*, *Bacchas* & *Helenam.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΜΗΜΑ.

EURIPIDIS

Pars Secunda,

Duodecim reliquas

TRAGOEDIAS

Complectens, ſine Scholiis *quidem* Græcis, *at eas ſatis luculentèr explicatas, Unà cum*

FRAGMENTIS

Pluſquam LXX *Tragœdiarum*;

Præter INCERTA, *& ad ea* ADDENDA.

Quinque item adduntur

EPISTOLÆ.

Acceſſit demum

TRIPLEX INDICULUS:

I. In *Authorem* Ipſum.
II. In *Scholia* & *Notas*.
III. *Authorum*, qui in *Scholiis* & *Notis* laudantur.

Operâ & Studio JOSUÆ BARNES *S.T.B.* Emmanuelis *Collegii apud* Cantabrigienſes *Socii maximè Senioris.*

CANTABRIGIÆ,
Ex Officinâ *Johannis Hayes*, Celeberrimæ *Academiæ* Typographi.
MDCXCIV.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΚΕΤΙΔΩΝ ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου συγκεφαλαιωθεῖσα.

ΜΕτὰ τὴν ἐπὶ Θήβας ἥτταν, ὁ Κρέων τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς ἐπὶ Ἀργείων νεκροὺς ἀτάφους ἐκέλευσεν ἀπορριφθῆναι. Ἄδραστος δὲ ὁ Ἀργείων βασιλεὺς ἥττων ὢν ἠχθέσθη, καὶ πεποιθότως ἔχων περὶ τὸν Θησέα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα, εἰς Ἐλευσῖνα, πόλιν Ἀττικῆς, ἦλθε σὺν ταῖς τῶν Ἑπτὰ καὶ ἄλλων Ἀργείων ἐν Θήβαις ἀπολωλότων ἀοιδίμων Μητράσι, χήραις καὶ παιδαρίοις· καὶ ἔτι μὴν πρὸς τὸν τῆς [a] Δήμητρος βωμὸν καταφυγὼν, καὶ ἱκετηρίαν θέμενος, ἠξίου δάπτειν τοὺς νεκρούς. Ὡς δὲ ἡ Αἴθρα Θησέως μήτηρ παρεπύθετο, [b] προσῆσα τῇ Θεῷ ἔθυσεν, ἐλεεινῶς ἔχουσα συμπροθύμως τοῖς Ἱκετίσι καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰς πόλεμον παρώρμησεν. Ὁ μὲν οὖν Θησεὺς μὴ πρεσβείαν ἀτέλεστον προθέσθαι τὴν μάχην, κομίσας ὃ ἐς τὴν Ἐλευσινίαν τοὺς νεκροὺς, ἔθαψεν. Ἔνθα τῆς Καπανέως πυρᾶς καιομένης, ἡ Εὐάδνη, αὐτῆς μὲν γυνὴ, Ἰφιδος δὲ θυγάτηρ, ἑαυτὴν ἐπιβαλοῦσα συνεκαίετο Ἄδραστον ἀποπέμπει ὁ Θησεὺς ὅπλα ἔχοντας, μήποτε κατὰ τῆς Ἀθηναίων πρατεύσειν Ἀργείους.

Ἡ μὲν Σκηνὴ ἐν Ἐλευσῖνι· ὁ δὲ Χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἱ μητέρες καὶ γυναῖκες ἦσαν τῶν ἐπὶ Θήβας πεπτωκότων ἀνδρῶν. [c] Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Ἀντιφῶντος Ἄρχοντος, Ὀλυμπιάδος ἐνενηκοστῆς πέμπτου, ὅτε Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι διαπρεσβευσάμενοι πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην ἐποιήσαντο καὶ συμμαχίαν ἔστησαν. Τὸ δὲ δρᾶμα, ἐγκώμιον Ἀθηνῶν.

ARGUMENTUM *SUPPLICUM* per *Josuam Barnes* adornatum.

POST septem Ducum, qui adversus *Thebas* expeditionem susceperant, cladem, *Creon Thebano* regno potitus, *Argivorum* Cadavera insepulta projici jubet. *Adrastus* igitur *Argivorum* Rex, viribus inferior quùm esset, ægrè hoc ferebat, & spem quandam in *Thesei* Regis *Athenarum* magnanimitate reponens, ad *Eleusina*, urbem *Atticæ*, venit, unà cum Matribus, Viduis & Filiolis Septem virorum istorum & aliorum *Thebanorum* Ducum ad *Thebas* defunctorum. Et hic quidem ad *Cereris* Aram confugit & Ramis-supplicatoriis positis sepulturæ copiam precabatur. Ut autem forte *Æthra* Mater *Thesei* aderat (sacrificabat enim Deæ Victimas pro faustâ Aratione) misericordiâ mota favebat *Supplicibus* & hortata est filium suum ad bellum. *Theseus* igitur, post irritam Legationem, Exercitu educto, Victor evasit & reportata ad *Eleusiniam* cadavera, sepulturæ dedit. Ibi *Capanei* rogo ardente, *Evadne* illius Uxor, *Iphisque* filia, se in illum injecit, flammisque consumpta est. *Theseus Adrastum* dimittit sub jurejurando, nunquam *Argivos* contra *Athenienses* arma laturos.

Scena Fabulæ est *Eleusine*: Chorus ex *Argivis* Mulieribus constat; quæ Matres & Uxores erant septem Ducum, qui ad *Thebas* ceciderunt. Docebatur sub *Antiphonte* Archonte, Olympiadis 90mæ Anno 3tio, quando *Argivi* & *Lacedæmonii*, Legatis hinc inde euntibus, Pacem inter se fecerunt, & mutuum auxilium pepigerunt. Est autem tota Fabula, *Athenienses* Populi Encomium.

[a] Δήμητρος βωμὸν) Ita sanè ipse *Euripides* hujus Fabulæ v. 290. Σεμναῖσι Δηοῦς ἐφέδροις πατρμοῦν. Quin certum est *Eleusine*, *Cererem* & *Proserpinam* præcipuè coli solitas. Sunt tamen, qui εἰς Ἑλὶς βαμὸν, fugisse dicant, inter quos *Apollodorus*: Quum *Misericordiæ* Ara *Athenis* in foro poneretur. Quare hæc Ara nihil ad *Eleusinen* pertinet, ubi Scenam hujus Dramatis poni, ex primo ipsius Fabulæ versu colligitur. *J. Barnes.*

[b] Προσῆσα) Vide *Joh. Meursii* Attic. Lect. l. 2. c. 1.

[c] Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Ἀντιφῶντος) Hæc ex ipsius *Euripidis* verbis ad Finem Fabulæ expressis colligo, v. 1191. Ὁ δ' ὅρκος ἐστὶ μήποτ' Ἀργείοις χθόνα Εἰς τὰνδ' ἐποίσειν πολεμίαν παῖδες χίαν &c. quod illo anno fecisse *Argivos* testatur inter alios *Thucydides* l. 5. *Josua Barnes.*

Notandum est, *Æschyli* Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας & *Euripidis* Phœnissas ad hoc Argumentum spectare; *Statium* autem *Thebaidos* l. 12. ipsam hanc Fabulam graphicè exprimere. Huc refer *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 7. *Josua Barnes.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ ſunt hæ.

ΑΙΘΡΑ.	ÆTHRA.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΘΗΣΕΥΣ.	THESEUS.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.	ADRASTUS.
ΚΗΡΥΞ.	PRÆCO.
ΑΛΛΟΣ Κῆρυξ, Καφὸν πρόσωπον.	ALTER Præco, muta Perſonâ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΕΥΑΔΝΗ.	EUADNE.
ΙΦΙΣ.	IPHIS.
ΠΑΙΣ.	PUER.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.	Prologum autem agit Æthra.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

ÆTHRA *mater* Theſei, *Religionis causâ Templum* Cereris Eleuſiniæ *ingreſſa, offendit ibi* Adraſtum & Argivas *Matres ſupplices; quare per nuntium accerſit filium; dum* Chorus, *hoc eſt,* Argivæ *Matres ad illius pedes accidunt, orantes, ut* Theſeum *vellet propitium iis reddere.* Theſeus *tandem adeſt, turbatus primò propter clamorem & ejulatum Mulierum; cui* Adraſtus *cauſam ſuam exponit & illius opem implorat.* Theſeus *gravitate rei motus primò dubitat, tum* Adraſti *temeritatem incuſat,* Adraſtus *brevitèr reſpondet;* Chorus *ſupplicitèr inſtat;* Æthra *illius calamitoſo caſu mota apud Filium pro ſupplicibus intercedit; orat & tandem, quod matrem deceat,* Theſeum *exorat, ut cæſorum ſepulturam & vindictam in ſe reciperet. Unde* Chorus *mirificè ſpe & gaudio afficitur.*

ΑΙΘΡΑ.

Ἰαμβοί.

Αἴθρα. ΔΗΜΗΤΕΡ ἑσιῦχ' Ἐλευσῖνος ἕδρανος
Τῆς δ', οἵπ ναὸς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
Εὐδαιμονεῖν με, Θησέα τε παῖδ' ἐμόν,
Πόλιν τ' Ἀθηνῶν, πρώ τε Πιτθέως δόνα,
Ἐν ᾗ με πρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἰθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίονος
Αἰγεῖ δάμαρτα, Λοξίου μαντεύμασιν.
Εἰς τάσδε γὼ βλέψασ', ἐποξάμιλλο πάδε,
Γραῦς, αἱ λιπῦσαι δώματ' Ἀργείας θρονὸς,
Ἱκτῆρι θαλλῷ πρόσπτυχοι ἐμὸν γόνυ,
Πάλος παθοῦσαι δεινόν. ἀμφὶ γὼ πύλας
Κάδμυ, θανόντων ἑπτὰ ἡνιαίων τέκνων,
Ἄπαιδές εἰσιν, ὕς ποτ' Ἀργείων ἄναξ

Æth. O Ceres tutelaris dea Eleuſinis terræ
Hujus, & ſacerdotes qui tenetis templa Deæ;
Ut ego ſim beata *precor*, & Theſeus filius meus,
Et civitas Athenienſis, & terra Pitthei:
In quâ me educatam opulentis in ædibus
Æthram pater dat Pandionis filio
Ægeo uxorem, Apollinis oraculis *admonitus*.
Iſtas enim intuens, hæc ſum precata,
Anus, quæ relictis ſedibus Argivæ terræ,
Supplici cum oleæ-ramo advolvuntur meis genibus,
Cladem paſſæ gravem. nam ad portas
Cadmi, mortuis ſeptem liberis generoſis,
Orbæ ſunt, quos quondam Argivorum rex

Annotationes.

V. 1. Ἐλευσῖνος ἕδρανος.) *Eleuſis* oppidum eſt *Atticæ* Provinciæ, *Cereri* ſacrum, in quo ejus etiam Myſtica celebrantur. *Joh. Brodæus.* [Erat etiam *Athenis* Templum *Cereri* & *Proſerpinæ* ſacrum, *Eleuſinium* dictum. Vid. *Pauſan.* in *Atticis.* fol. 13. l. 29.] *Joſua Barnes.* V. 2. Θησέως) τῆς Δημητρός. V. 3. Εὐδαιμονεῖν) εὔχομαι ſubaudi. Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν) De ultimâ productâ in Θησέα vid. *Phœniſſ.* v. 74. & v. 1258. & *Androm.* v. 1237. Idem ſit pauſò poſt. v. 37. & 934. V. 4. Πίτθέως χθόνα) *Trœzenem* urbem, in quâ regnavit *Pittheus*, Æthræ Pater. Τῷ Πανδίονος Ægeus Pater *Theſei* filius erat *Pandionis*, qui filius erat *Erichthonii*. V. 7. Λοξίου μαντεύμασιν) *Plutarchus* initio vitæ *Theſei*, Αἰγεῖ δὲ παίδων δεομένῳ, πρὸ Πυθίαν ἀνελεῖν λέγουσι τὸν σρυλλάμβανον χρησμὸν, διακελευομένῳ μηδεμιᾷ γυναικὶ συγγενέσθαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐς Ἀθήνας, &c. *Oraculum* ita ſe habebat, Ἄσκω τ' πρόχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν, Μὴ λύσῃς πρὶν δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαφικέσθαι. Conſule *Euripidis* Scholiaſt. in *Medeæ* v. 679. ubi paulò aliter. V. 10. Ἱκτῆρι θαλλῷ) θαλλὸς idem quod ἔρνος, nunc verò pro θαλλὸς ἐλαίας, de quo vid. *Euſtath.* in *Hom.* fol. 1557. lin. 21. Ἱκτῆρι autem pro ἱκετῆρι, & hoc pro ἱκετηρίῳ. Hinc *Statius Theba.* l. 12. ---*ſupplicis arbor Olivæ*. In quem locum *Lactantius* Grammaticus --- *ſupplicis arbor Olivæ*, "inquit, Per quem Pax petitur ſupplicando: Et in *ſecundo* diximus, "hanc ab *Athenienſibus* reſionem (lego ireſionem. *Græcè* εἰρεσιάνλω) dici, à *Græcis* autem reliquis diriterion (leg. "Hiceteriam, i. e. ἱκετηρίαν. Ut etiam *Cœlius Rhodiginus* Antiq. Lect. l. 12. c. 19. Vid. *Turnebi* Adverſ. l. 8. c. 16. Item *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. Epiphillid. l. 4. c. 10. *Sophocl.* eodem modo dixit Ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἑζευγμένοι *Oedip.* Tyran. v. 3. *Joſua Barnes.* V. 11. Πύλας Κάδμυ) i. e. *Thebas*, quas condidit *Cadmus*. V. 12. Ἑπτὰ ἡνιαίων τέκνων) Horum nomina vid. in Notis noſtris ad *Phœniſſ.* v. 127. Τέκνων ἄπαιδές εἰσιν, ὕς) χρῆται πρὸς τὸ σημαινόμενον. Τέκνα enim *Neutrius* generis, ὕς *Maſculini*. De *Pleonaſmo* vid. *Androm.* v. 612. *Joſua Barnes.*

V. 14. Παγκληεί-ας) i. e. Regni. V. 18. Οἱ κρατ̃ῆντες) i. e. *Thebani* Victores, non, ut ait *Brodæus* memoriâ lapsus, *Eteocle* Duce, is enim cum fratre *Polynice* mutuis vulneribus concidit, sed *Creonte*, cui Regnum *Thebarum* post devolutum. *Josua Barnes.* V. 22. Ἔγχ-) ἀντὶ τ̃ῦ πολέμ. *Hasta* pro *Bello* Metonymicè. V. 23. Ἔπεμψεν) ad *Thebas* oppugnandas. *Joh. Brodæus.* V. 30. Πρῶτον φαίνεται) *Homeri* Glossematarius --- ἐπεὶ πρ̃ῶτον Ἐλευσῖνι πρ̃ῶτον καρπὸς Δημήτης ἔδωκεν. *Pharnutus* --- Οὐλαὶ ὃ λέγονται αἱ κριθαί. Ἐλευσὶς δ' ὁ τόπ-ος, ὅπ-ου πρ̃ώτεραν πυρὲ ἔσπ-εισαν. Cum his sentiunt *Pausanias* in *Atticis* & *Aristides* in *Eleusinio*. *Joh. Brodæus.* V. 31. Φείξας) i. e. aristis è gluma prodeuntibus inhorrescens. V. 32. Δεσμὸν δ' ἄδεσμον) Ità δ̃ῶρον ἄδωρον. Vid. quæ Nos ad *Med.* v. 618. Φυλλάδος τ̃ῆς ἱκετηρίας. vid. *Eustathium* in Εἰρεσιώνη. *Josua Barnes.* V. 34. Κόρης) Absolutè pro Περσεφόνη. V. 35. Ἀπαίδας τέκνων) vid. de hoc *Pleonasmo* suprà v. 12. & *Androm.* v. 612. V. 36. Ἱερὰ στέμματα) quibus coronatæ erant hæ Mulieres. V. 37. Θησέα καλ̃ῶν) vid. suprà ad v. 3. V. 38. Αὐσ-ῆν) i. e. λυπηρ̃ὸν in hoc loco. V. 42. Γερεμ-ῶν) Venerandi enim & sacri erant supplices. Vel ἡ γερεμ-ῶν legas, πάθ-ος movet; ad *Anum* enim *Ames* supplices loquuntur. V. 44. Ἀνά μοι τέκνα λύσ-ει) est *Tmesis* pro ἀναλύσ-ει, i. e. ἀναλυμίσασθαι. Τό μοι autem non superfluit, ut *Brodæus* vult, est enim perinde ac τὸ μοι. De hoc μοι v. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 613. Puto verò legendum λύσ-αι Imperat. mod. quià ἐσθλὸν concordat cum eo. *Jos. Barnes.* V. 57. Μετ' νῦν δ̃ὸς) *Tmesis* pro μετὰ δ̃ὸς. V. 58. Μελέα) aliàs μέλεα sine commate, ut sit μέλεα θ̃ῆ φθιμέν-ων. V. 60. Ἐλθεῖν Ἰσμην-ὸν) ut eat ad *Thebas*, quas *Ismen.* præterfluit.

Ἄδρ-ας-θ. ἦγαγ', Οἰδίπ-υ παγκληρί-ας
Μέρ-ος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
Γαμβρ-ῷ· νεκρ̃ὺς δ' τ̃ὺς ὀλωλότ-ας δορὶ
Θάψαι θέλ-ουσι τ̃ῆσδε μητέρες χθονί.
Εἵρ-γνυσι δ' οἱ κρατ̃ῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
Δ̃ῶναι θέλ-ουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θε̃ῶν.
Κοινὸν δ' φόρτ-ον παῖδ' ἔχ-ουσ' ἀρ̃ὰς ἐμ̃ῆς
Ἄδρ-ας-θ., ὄμμα δάκρυσιν τέγγ-ων ὅδε,
Κεῖτ-αι, τὸ, τ' ἔγχ-ος, πῶ τε δυσυχεστάτ-ῳ
Στένων στρατείαν, ὠ̃ῦ ἔπεμψεν ἐκ δόμων.
Ὅς μ' ἐξορμ-ᾷ παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιτ̃αῖς,
Νεκρ̃ῶν κομίσ-ῳ, ἢ λόγ-ῳσιν, ἢ δορὸς
Ῥώμ-ῃ ἡνέσθ-αι, κ̀ τάφ-ῳ μεταίτ-ιον,
Μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμ̃ῷ τέκν-ῳ,
Πόλει τ' Ἀθην̃ῶν. Τυγχάν-ω δ' ὑπὲρ χθονὸς
Ἀρότ-ῳ προδύσ-ας, ἐκ δόμ-ων ἐλθ̃ὼν ἐμ̃ῶν,
Πρὸς τόνδε σηκ̃όν. ἔνθα πρ̃ῶτον φαίνεται
Φείξας ὑπὲρ γ̃ῆς τ̃ῆσδε καρπίμ-ου στάχυς.
Δεσμὸν δ' ἄδεσμον πτυχ̀ὴ' ἔχ-ουσα φυλλάδ-ος,
Μενῶ πρὸς ἀγν̃αῖς ἑδρ̃αῖς θυοῖν θεα̃ῖν,
Κόρ-ης τε κ̀ Δήμητρ-ος οἰκτείρασα μ̀ὴ
Πολιὰς ἀπαίδ-ας παῖδ-ας μητέρας τέκνων,
Σέβ-ουσα δ' ἱερὰ στέμματ'. οἴχ-εται δέ μοι
Κ̃ήρυξ πρὸς ἄστυ, δεῦρο Θησέα κὰλ̃ῶν,
Ὡς ἢ τὸ τ̃ῶν λυπρὸν ἐξέλ-ῃ χθονὸς,
Ἢ παῖδ' ἀνάγκ-ας ἱκεσίᾳ λύσ-ῃ, θεὺς
Ὅσ-ον τι δρ̃ᾶσαι. Πάντα γὰ̀ρ δι' ἀρσένων
Γιγν̃αῖ πρ̃άσσειν εἰκὸς, αἴπ-ινες σοφοί.

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Ἱκετεύ-ω σε γεραι̃ὰ γερα̃ῶν ἐκ σοβ̃ᾶντων,
Πρὸς γόν-υ πίπτ-ουσα τὸ σὸν,
Ἀνά μοι τέκνα λύσ-αι φθιμέν-ων
Νεκύ-ων, οἱ καταλείπ-ουσι μέλη,
Θανάτ-ῳ λυσιμελεῖ,
Θηρσὶν ὀρείοισι βορὰν,
Ἐσιδ̃ὼσ' οἰκτρὰ μ̀ὴ ὄσσων
Δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάρ-οις,
Ῥυσὰ δ' σαρκ̃ῶν πολι̃ῶν
Καταδρύμ-ατα χρ̃ῶν. τί γὰ̀ρ, ἃ
Φθιμέν-υς παῖδ-ας ἐμὸς ἔτ' δόμ-οις
Προθέμ-ην, ἔτε τάφ-ων
Χώμ-ατα γαίας ἐσορ̃ῶ;
Ἔτεκες κ̀ σύ ποτ', ὦ πότνια, κ̃ῦρον
Φίλ-α ποιησαμ̃ένα λέκτρ-α πόσ-ει σ̃ῷ.
Μετὰ νυ̃ῦ δ̃ὸς ἐμ̀οὶ * σὰς φρ̃ενοίας.
Μετάθ-ου δ' ὄσσων ἐπαλγ̃ῶ μελέα,
Τ̃ῶν φθιμέν-ων, ὃς ἔτεκον. παρ̃άπεισ-ον δ' σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν,
Τέκνον, Ἰσμην̃ὸν, ἐμά τ' εἰς χέρα θεῖν-αι
Νεκύ-ων θαλερ̃ῶν σώματ-α, λάϊνον εἰς τάφ-ον

Adrastus duxit, Oedipi hæreditatis
Partem volens occupare exuli Polynici
Genero: sed cadavera interfecta *in* prælio
Istorum matres sepelire volunt *in patriâ* terrâ;
Prohibent v. Vict. neq; suscip. *ac abs portandorum* facultatem *ipsis*
Dare volunt, contemnentes jura Deorum.
Commune verò onus cum his sustinens *impetrandæ* opis meæ
Adrastus iste, rigans oculos lachrymis,
Jacet, bellumque & infelicissimam
Gemens expeditionem, quam domo emisit.
Qui me hortatur, ut filio meo persuadeam precibus,
Ut cadaverum recuperator, aut persuadendo, aut hastæ
Robore fiat, & autor sepulturæ,
Soli meo filio imponens hoc opus,
Et civitati Athenien si. Sed pro terræ
Aratione sacrificio, egressa ex ædibus meis
Ad hoc templum, ubi primùm apparuit
Horrens super terram hanc frugum spica, *seges*.
Tenens autem hunc manipulum frondis non vinctum,
Expectabo ad castos focos duarum Dearum,
Proserpinæ, & Cereris, miserans quidem
Canas istas matres orbatas liberis,
Veneránsque sacros *supplicum* ramos lanâ velatos. Abiit a. mihi
Ad urbem præco, Thesèum huc vocaturus,
Ut aut auferat istam harum miseriam ex terrâ,
Aut istam necessitatem supplicum solvat, erga deos
Rem aliquam piam faciens. "Omnia enim per masculos
"Mulieribus convenit agere, quæ sunt modestæ.

Chorus.

Supplico tibi anus ex venerando *vel* anili ore,
Ad genua procidens tua,
Ut redimas mihi filiorum extinctorum
Cadavera, quæ relinquunt artus,
(Morte solvente membra)
Feris montanis escam:
Intuens quidem miserabiles oculorum
Lachrymas circa palpebras,
Rugosas verò *fœdisque* carnium canarum, i. *capitum canorum*
Lacerationes manuum *vi factas*. quid enim *ego faciam*, quæ
Mortuos filios meos neque domi
Curavi, neque sepulchrorum
Tumulos terræ video?
Peperisti tu quoque quondam, ô veneranda, filium,
Faciens gratum thalamum tuo marito:
Impertias mihi nunc tuam mentem, * al. σᾶς &c.
Impertias verò quantum doleo misera
De mortuis, quos peperi. persuade verò tuum, cui sumus supplices, ut veniat,
Filium, *ad* Ismenum, ut in meâ manu ponat
Juvenilium cadaverum corpora ad lapideum sepulchrum

Ὁσίως

Ὁσίως· οὐχ ὑπ' ἀνάγκας ἦ πεπτῶσα,
πεσσυτεῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν
θυμέλας. ἔχομαι δ' ἔνδικα. καὶ σοί
Τι πάρεσι ἀδέν(Θ), ὥς' εὐτεκνίᾳ
Δυσυχάαν τλωὶ παρ' ἐμοὶ καθελεῖν.
Οἰκτρὰ ἦ πάσχουσ', ἱκετεύω
Τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι,
Νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς γ' ἐμοῦ.

Sanctè: non autem compulsa à necessitate *ad tua genua* accidens, petitura venio ad recipientes-ignem deorum
Aras, habemus autem justam causam; & tibi
Adest quædam facultas, ut felicitate tui filii
Auferas infelicitatem meam.
Miseranda verò *mala* quia patior, *te* supplex oro
Infelix *ego*, meum filium ut in manu *meâ* ponas,
Ut amplectar misera membra mortua mei filii.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

1 Ἀγὼν ὅδ' ἄλλ(Θ) ἔρχε(Θ) γόων, γόων
2 Διάδοχ(Θ)· ἀχέσι πεσσούλων χέρες.
3 Ἴτ' ὦ ξυωρὸν κακοί,
4 Ἴτ' ὦ ξυαλγηδόνες
5 Χορόν, τὸν ᾅδας σέβει.
6 Διὰ παρηΐδ(Θ) ὄνυχα λεύκην
7 Αἱματῶτε, χρωτά τε φόνιον.
"8 Τὰ γὰρ φθιτοῖς τοῖς ὁρῶσι κόσμ(Θ).

Strophe.

1 Certamen hoc aliud venit luctuum, luctibus *perpetuò*
2 Succedens: *planctu* resonant ministrorum manus.
3 Ite ô concentores mali,
4 Ite ô consortes doloris *nostri*
5 *Ad* chorum, quem Pluto colit.
6 Per genas unguem candidum *mittentes*
7 Cruentate, corpúsque lacerum.
"8 Hic enim honor mortuis *tributur* à vivis.

Ἀντιστροφή.

1 Ἅπλης(Θ) ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων
2 Πολύπον(Θ), ὡς ἐξ * ἁλιβάτου πέτρας
3 Ὑγρὰ ῥέουσα ταγών,
4 Ἄπαυς(Θ) ἀεὶ γόων.
"5 Τὸ γὰρ θανόντων τέκνων,
"6 Ἐπίπονόν τι κἀν γυναιξὶ κἄρα
"7 Εἰς γόους πέφυκε πάθ(Θ)· ἔ, ἔ.
8 Θανοῦσα κἀν ἀλγέων λαθοίμαν.

* al. ἁλιβάτου, i.e. altâ.

Antistrophe.

1 Educit me hæc insatiabilis voluptas luctuum
2 Ærumnosa, ut ex marinâ rupe
3 Humida fluens gutta,
4 Nullum unquam finem faciens luctuum.
5 Nam propter mortuos filios
"6 Vehemens quidam in mulieribus
"7 Ad luctus insitus est affectus: heu heu.
"8 Utinam mortua horum dolorum oblivisear.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

Θη. Τίνων γόων ἤκουσα, κἀν στέρνων κτύπον,
Νεκρῶν τε θρήνους, κἀπὸ ἀνακτόρων ἄπο
Ἠχοῦς ἴσους; ὡς φόβ(Θ) μ' ἀναπτεροῖ,
Μή μοι τι μήτηρ, ὧν μετασείχω ποδὶ
Χερνίβ' ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
Ἔα! τί χρῆμα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων,
Μητέρα γεραιὰν βωμίδ' ἐφημένην,
Ξένους δ' ὁμοῦ γυναῖκας, ἃ ῥυθμόν γ' ἕνα
Κακῶν ἐχούσας· ἔκ τι δὴ γερασμίων
Ὄσσων ἐλεινὸν οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ.
Κυρεῖ ἦ, κἀπεπλώματ' ἃ θεωρικά.
Τί ταῦτα, μῆτερ; σὸν τὸ μυθεῖν ἐμοί,
Ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι. προσδοκῶ τι δὴ νέον,
Αἴ. Ὦ παῖ, γυναῖκες αἵδε μητέρες τέκνων,
Τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας,
Ἑπτὰ στρατηγῶν, ἱκεσίοις ἦ σοὶ κλάδοις
Φρυγοῦσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κώπλῃ, τέκνον.
Θη. Τίς δ' ὁ σενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;

THESEUS.

Quos luctus audivi, & percussiones pectorum,
Et lamentationes de mortuis, ex his templis
Sono exeunte? quàm metus me suspensum reddit,
Nè mater, ad quam vado pedibus,
Quæ diu abfuit ab ædibus, habeat aliquid novi.
Eja, quid hoc rei est? video novas procœmia sermonum,
Matrem anum in aræ sedentem,
Et peregrinas simul mulieres, non unum sonum, *aut formam*,
Habentes luctuum: nam ex venerandis
Oculis mittunt miserabiles lachrymas in terram:
Et rasuræ, ac vestitus non qualis est in pompis sacrorum.
Quid hæc sunt, mater? tuum est indicare mihi,
Et meum audire: expecto enim aliquid novi.
Æth. O fili, istæ mulieres *sunt* matres filiorum,
Qui ad Cadmeas portas occubuerunt,
Septem ducum: & cum ramis supplicibus
Custodiunt me, ut vides, undique, fili.
The. Quis verò est iste gemens miserabilitèr ad fores?

V. 63. Οὐχ ὑπ' ἀνάγκας) Non ut te cogere aut posim aut velim. *Scaliger* ἀνασσπῶσα legit. V. 65. Δεξιπύρους θεῶν θυμέλας) *Hesych.* θυμέλη, ὅτως ἔλεγον ὑπὸ τῆς θυλῆς (lego θυνλῆς) τὸν βωμόν. Οἱ δὲ τὸ ὑπόπυρον, ἐφ' ᾧ ὑποθύουσιν, ἢ τὸ ἱερόν. *Euripides* etiam *Mœnia* à Cyclopibus facta θυμέλας Κυκλώπων vocat *Iphig.* Aul. v. 151. quem locum videsis. Præterea hîc notandum est, τὸ θυμέλη vel *scenam* ipsam, vel notabilem quandam *scenæ* partem significare, ut *Pulpitum*; nam *Pollux* ipse dubitat, nec apertè designat; Hinc *Thymelici* apud *Vitruvium* Architect. l. 5. c. 8. Hinc & illud de ipso *Euripide* ex Anthol. l. 5. --- ἦν γὰρ ἰκέτης, Οἷά τε τὰ θυμέλησιν ἐν Ἀτθίσι θέσπι πυλέων. Vid. *Vitruvii* expositores & *Martialis* ad hunc locum l. 1. Ep 4. *Quâ* Thymelen *spectas*, *derisorémque* Latinum, *Illâ fronte*, *precor*, *Carmina nostra legas*. Josua Barnes. V. 70. Νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη) Alii νέκυι, & tum fit per Appositionem ad λυγρὰ μέλη. Ὁ νέκυς autem & ὁ νεκρὸς cadaver sonant, V. 73. Κακοὶ) aliàs κακαί. V. 75. Χορὸν) aliàs χορεῦ. V. 78. Τοῖς ὁρῶσιν) *Græci* Poetæ ὁρᾶν, λέγειν, καὶ βλέπειν ἀντὶ τοῦ ζῆν usurpant. Sic *Hom.* Iliad. ά. v. 88. Οὔτις ἐμεῦ ζώοντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο. & Iliad. σ'. v. 61. Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο. Ità & *Sophocl.* Ajac. v. 982. --καὶ βλέποντα μὴ, πόθεν, Θανόντ' ἂν οἰμώξειαν.--- & *Eurip. Hecub.* v. 311. Οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντα μὲν φίλων Χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι. Et id. *Iphig. Taur.* v. 718. Θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέποντ' ἔξω φίλον. Vid. *Iphig. Aul.* v. 484. V. 92. Αἴ. Ἅδε

Ἔα) hoc à sequenti versu seperandum. Vid. *Hecub.* v. 1116. V. 97. Πεπλώματ' ἃ θεωρικὰ) *Hesych.* Θεωρικὰ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν πομπὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς Παναθηναίοις καὶ Διονυσίοις, ἅπερ ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο, καὶ ὑπὸ τῆ θεάτρῳ συνήγετο ἀπὸ μισθωμάτων τόπου. Vid. *Meursii* Panathen. c. 14. p. 21. De θεωρὸς autem vid. quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 792. & v. 806. *Josua Barnes.*

Αἴ. Ἄδρας Θ', ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ. 105
Θη. Οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τέκνα τέκνα;
Αἴ. Οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κύροι.
Θη. Τί δ' πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί;
Αἴ. Οἶδ'. ἀλλὰ τῷδε μὴ Θ' ὁ ὀντιδέν, τέκνον.
Θη. Σὲ, τὸν κατήρη χλανιδίοις, ἀνίστορῶ. 110
Λέγ' ἀκκαλύψας κρᾶτα, κ' πάρες γόον.
" Πέρας γὰρ ὑδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν.
Ἀδ. Ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ,
Θησεῦ, σὸς ἱκέτης, κ' πόλεως ἥκω σέθεν.
Θη. Τί χρῆμα θηρῶν, κ' τίνι χρείαν ἔχων; 115
Ἀδ. Οἷόν' ὑῶ ςρατείαν ἐςράτευσ' ὀλεθρίαν;
Θη. Οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.
Ἀδ. Ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.
Θη. Τοιοῦτ' ὁ πλήρων πόλεμ' ἐξεργάζεται.
Ἀδ. Τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῆσ' πόλιν. 120
Θη. Κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσων', ὡς θάψῃς νεκρούς;
Ἀδ. Καὔπειτά γ' οἱ κτείνοντες οὐκ ἐῶσί με.
Θη. Τί δ' λέγουσιν, ὅσια χρήζοντ' σέθεν;
Ἀδ. Τί δ' ἀυτυχοῦντες; οὐκ ὀπίσανται φέρειν.
Θη. Ξύμβουλον ἦν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίν' χάριν; 125
Ἀδ. Κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.
Θη. Τὸ δ' Ἄργ' ἡμῖν πῆ ἐστιν; ἢ κόμπει μάτην;
Ἀδ. Σφαλέντες οἰχόμεθα. φεύς σε δ' ἥκομεν.
Θη. Ἰδίᾳ δοκοῦσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;
Ἀδ. Πάντες σ' ἱκνοῦ Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς. 130
Θη. Ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ φεὺς Θήβας ὄχους;
Ἀδ. Διοσσῖσι γαμβροῖς τιμῦδε πορσιῶσι χάριν.
Θη. Τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;
Ἀδ. Οὐκ ἐγγυᾶ ξυμπλοκὰς κηδείαν δόμοις.
Θη. Ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; 135
Ἀδ. Τυδεῖ τε, Πολυνείκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.
Θη. Τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;
Ἀδ. Φοῖβ μ' ὑπῆλθε δυσπάς' αἰνίγματα.
Θη. Τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γάμον;
Ἀδ. Κάπρῳ με δ' ὦναι, κ' Λέοντι παῖδ' ἐμώ. 140
Θη. Σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῦ θεσπίσματα;
Ἀδ. Ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.
Θη. Τίς κ' τίς εἰπέ. δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα.
Ἀδ. Τυδεὺς μάχῃ ξυῆλθε, Πολυνείκης δ' ἅμα.
Θη. Ἦ τοῖς ἔδωκας, θηρσὶν ὡς, κόρας σέθεν; 145
Ἀδ. Μάχῃ γε διοσσῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
Θη. Ἦλθον δ' δὴ πῶς πατρίδ' ἐκλιπόνδ' ὄρους;
Ἀδ. Τυδεὺς μὲ, αἵμα συγγενὲς φθίνων φόνοις.
Θη. Ὁ δ' Οἰδίπου, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
Ἀδ. Ἀρᾶις πατρῴας. μὴ κασίγνητον κτάνῃ. 150

Æth. Adraſtus, ut aiunt, Argivorum rex.
The. Hi vero pueri, *qui ſunt* circa illum, an hujus *ſint* filii?
Æth. Non, ſed filii mortuorum, qui occubuerunt.
The. Cur verò ad nos venerunt ſupplici manu?
Æth. Scio: ſed ad hos pertinet ſecuturus ſermo, ô fili.
The. Te obvolutum penulis interrogo.
Dic, retecto capite, & omitte luctum:
" Finis enim nullus *rebus* imponetur, niſi per linguam, *ac declarando petis.*
Ad. O clare victoriis Attici ſoli rex,
Theſeu, venio ſupplex tibi & urbi tuæ.
The. Quam rem venans, aut quo opus habens?
Ad. Scisne quam perniciosam expeditionem feci?
The. Non enim tacitè pertranſiſti Græciam.
Ad. Ibi perdidi Argivorum proceres.
The. Talia miſerum bellum facit.
Ad. Hos mortuos veni petiturus ab urbe.
The. Fretus præconibus Mercurii, ut ſepelias mortuos?
Ad. Sed *eorum* interfectores non ſinunt me *hoc facere.*
The. Quid verò dicunt, cùm tu juſta petas?
Ad. Quid re bene geſtâ *dicerent? victoriâ moderatè* neſciùt ferre.
The. Ergo veniſti conſulturus me, aut cujus gratiâ? terra-mar.
Ad. O Theſeu, cupiens recuperare filios Argivorum.
The. Ubi verò eſt nobis illud Argos? an fruſtrà gloriabatur!
Ad. Periimus *ſpe* fruſtrati. ad te igitur venimus, *confugimus.*
The. Utrum hoc tuo privato conſilio *fit*, an totius urbis?
Ad. Omnes Danaidæ te ſupplicitèr orant, ut ſepelias mortuos.
The. Quare verò duxiſti ſeptem currus ad Thebas?
Ad. Duobus generis hoc præſtans officium.
The. Cui verò Argivorum elocâſti filias tuas?
Ad. Non cum noſtrâ gente contraxi affinitatem domi.
The. An peregrinis dediſti Argivas puellas?
Ad. Tydeo, & Polynici Thebano.
The. Quomodo in honorem hujus affinitatis profectus:
Ad. Obſcura ænigmata Phœbi me induxerunt.
The. Quid verò dixit Apollo, parans puellis nuptias?
Ad. Ut darem meas filias apro, & leoni.
The. Quomodo verò tu explicâſti oracula dei?
Ad. Cum veniſſent exules nocte ad meam portam.
The. Quis, & quis, dic: duos enim dixiſti ſimul.
Ad. Tydeus & Polynices pugnaverunt inter ſe.
The. An his dediſti, ut feris, tuas filias?
Ad. Conjiciens *hanc eſſe* pugnam duarum ferarum.
The. Quomodo verò venerunt relictis finibus patriæ?
Ad. Tydeus quidem fugiens ſanguinem cognatum ex patriâ.
The. Filius verò Oedipi quomodo *venit* relictis Thebis?
Ad. Propter diras patris, nè interficeret fratrem.

V. 109. Ὁ ὀντιδῶν) mallem ὁ ὀντιδῶν. V. 121. Κήρυξιν Ἑρμοῦ) Præcones in tutela *Mercurii* ſunt. *Hom.* Iliad. δ. v. 334. Κήρυκες) ἄξιοι γὰρ θεῶν· ἄσυλον γὰρ καὶ θεῖον τὸ γένος τῶν κηρύκων. Ἑρμῆς γὰρ μυθεῖς Παυσανίᾳ τῷ Κλεομβρότου συνατεῖ ἔχειν μὲν ὄνομα Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κηρύκων γένος, ὡς ἱςορεῖ Πτολεμαῖος. ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς τοῖς θεοῖς ἀγγέλλουσι· ἢ ὅτι ἀπὸ Ἑρμοῦ εἰσιν, ὃν καὶ ἄγγελον Διὸς. *J. Brodæus.* V. 127. Ἡμῖν) aliàs ὑμῖν. Κόμπει pro ἐκόμπει· *Miltonus* κομπεῖ legit. V. 129. Δοκῶσιν) Ita quidem *Aldi* Editio; undè *Miltonus noſter* ſuum Codicem calamo correxit, quare δοκῶσιν jam hinc valere jubemus. τὸ δοκῶσιν autem idem valet, quod τὸ δόξαν, quod ſimplicitèr pro δόκησις· τὸ δοκῶν idem ſonat, ſed δοκῶσιν eſt *accuſ. fœm.* & nihil hic habet. Quin *Brodæus* legit δοκῶσ'. V. 138. Φοῖβ μ' ὑπῆλθε δυσπάς' αἰνίγματα) De hoc Oraculo *Adraſto* dato Vid. *Schol. ad Phœniſſ.* v. 414. Alii legunt δυσόπαστα. Δυσπάστα verò magis arridet, à πατάζω, conjicio. V. 145. Θηρσὶν ὡς) Adeas *Eurip.* Scholiaſt. ad *Phœniſſ.* v. 414. *Homeri* verò *Scholiaſtes*, qui vulgò *Didymus*, aliam rationem affert Iliad. Δ. v. 376. Ἄδρας Θ' ὃ, θεοειδὴς ἡμιθεσμιδῶν ἡρώων ἀφείς, Τυδέα μὲν ὑὸν, Πολυνείκην δ' Οἰνῆος, συνέβαλε τὸν χειμῶνα. Ἦν γὰρ αὐτῷ δεδομένος, κάπρῳ ἢ Λέοντι ζεύξαι τοὺς γαμβροὺς κ' Ἄδραστον Τυδεῖ μὲ Δηϊπύλῳ, Ἀργείων δ' Πολυνείκει. Vid. *Statium Thebaid.* l. 1. *Joh. Brodæus.* V. 148. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων, δεῦρο τὸ αἷμα φεύγων. *Menalippum* fratrem inſciens occidit. *Hom. Scholiaſtes* prædictus ad *Iliad.* ξ. v. 120. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δ' τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος. Ἐπὶ νέος ὢν ἐθεάσατο τὸν πατέρα διαγωνιζόμενον τοῦ θρόνου τοῦ Ἀγέως παίδων τῶν βασιλέως ἐκβαλλόμενον. Διὸ καὶ ἀναιρεῖ τοὺς τε ἀνεψιοὺς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκουσίως ἀδελφόν. Φεύγων δ' εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον, βασιλέα τῆς χώρας, καθαρσίων τε τυγχάνει παρ' αὐτοῦ, καὶ γαμεῖ τὴν αὐτοῦ συγατέρα Δηϊπύλην. Hæc obſervavit *Joh. Brodæus.* Vid. *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 288. lin. 24. & 971 lin. 7.

Θη. Σο-

Θη. Σοφὴν ἔλεξας τὴν γ' ἐκεῖσον φυγήν.
Ἀδ. Ἀλλ' οἱ μένοντες, τὰς δ' ἀπόντας ἠδίκουν.
Θη. Ἦπου σ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
Ἀδ. Ταῦτ' ἐκδιδάξων ἦλθον, εἴτ' ἀπώλομην.
Θη. Μάντεις δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα,
Ἀδ. Οἵμοι διώκεις μ', ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλλω.
Θη. Οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, οὐνοίᾳ θεῶν.
Ἀδ. Τί δ'; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω θεοῦ βίαν.
Θη. Οὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεσφάλη.
Ἀδ. Νέων γὰρ ἀνδρῶν δῆριν ἐξέπλωσέ με.
Θη. Εὐψυχίαν ἔσωθεν ἀντ' εὐβουλίας.
Ἀδ. Ὁ δή γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
Ἀλλ' ὦ κατ' Ἑλλὰς ἀλκιμώτατον κάρα,
Ἄναξ Ἀδρηστοῦ, σὺν σοὶ αἰχμάσαις ἔχω,
Πίτνων πρὸς ὕδας, γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί,
Πολιὸς ἀνὴρ, εὐδαιμονῶν ἴσως πάρος.
Ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς εἴκειν ἐμοῖς.
Σῶσον νεκρούς μοι, τάμὰ τ' οἰκτείρας κακά,
Καὶ τῶν θανόντων τἀσδε μητέρας τέκνων,
Αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν εἰς ἀπαιδίαν.
Ἐλθεῖν δ' ἔτλησεν δοῦρε, κἀξένου πόδα
Θεῖναι μόλις γεραιὰ κινοῦσα μέλη,
Πρεσβεύματ' ἁ Δήμητρος εἰς μυστήρια,
Ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ὡς αὐτὰς ἐχρῆν
Κείνων ταφείσας χερσὶν ὡραίων τυχεῖν.
"Σοφὸν δ', πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
"Πένητά τ' εἰς τὰς πλουσίους ἀποβλέπειν,
"Ζηλοῦντ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ,
"Τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδοικέναι.
"Τὸν δ' ὑμνοποιὸν, αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη,
"Χαίροντα τίκτειν. ὦ δ' μὴ πάσχῃ τόδε,

The. Prudens dixisti voluntarium hoc exilium.
Ad. Sed qui *domi* manebant, absentes injuriâ afficiebant.
The. Num frater ipsum fraudat patrimonio?
Ad. Hæc ut ostenderem veni, & sic perii.
The. Vatésne consuluisti, & vidisti flammas hostiarum?
Ad. Heu mihi, urges me quâ parte ego maximè offendi.
The. Non ivisti *ad hoc bellum*, ut videtur, faventibus diis.
Ad. Quid? Quinetiam ivi invito Amphiarao.
The. Sic deus facilè aversatus est &c.
Ad. Juvenum enim virorum tumultus percellebat me.
The Audaciam *igitur* sectatus es pro bono consilio.
Ad. Quod profectò jam multos perdidit duces.
Sed ô fortissimum caput Græcorum,
Rex Athenienſium, erubesco quidem
Procidens humi, amplecti tuum genu manu,
" Canus vir, qui æquè, *ac tu*, fui beatus aliquandò:
Tamen necesse *est* cedere meæ calamitati.
Serva mortuos meos, & miserans mea mala,
Et has matres mortuorum filiorum,
Quibus senectus cana accedit ad orbitatem,
Sustinuerunt autem venire huc, & hospitalem pedem
Ponere, vix moventes senilia membra,
Tanquam legatæ, non ad cæremonias Cereris,
Sed ut mortuos sepeliant; quomodò ipsas oportuit
Eorũ (*i.e. filiorum*) sepultas manibus sui temporis justa consequi.
" Sapientis autem est, divitem aspiecre paupertatem.
Pauperem verò respicere ad divites,
" Imitantem *eos*, ut & ipsum *parandæ* pecuniæ amor capiat;
" Et fortunatos timere miserias.
" Et Poëtam, si versus ipse pariat,
" Gaudentem parere: nisi enim ita sit affectus,

V. 152. Οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν) i. e. Ἐτοκλῆς οἴκοι μένων τὸν ἀπόντα Πολυνείκην ἠδίκει. V. 154. Ταῦτ' ἐκδιδάξων) ταῦτα, ταῦτα Ἀττικῶς *Phavorinus*. Ταυτὶ, τοῦτο, ἢ τοῦτο *Hesych.* ultima verò syllaba semper producitur. V. 158. Ἦ μὴν θεοῦ Ἀμφιάρεω κατὰ βίαν) *Joh. Brodæus* mirè hîc lapsus est, dum hunc locum exponit, " ad expugnan-" das *Thebas* profectus " sum, ab *Amphiarao* Vate non modo per-" suasus, sed etiam im-" pulsus. Poeta enim contrarium stabat, Vatem nempè invitum & compulsum unà cum eo militâsse. Nota est Historia, quomodò quùm Vates latere studebat, ab uxore *Eriphyle* proditus & venditus est *Polynici*, ob *Harmoniæ* torquem. Itaque de *Homer.* Odyss. λ. v. 325. ——τὸν μὲν ἔπειτα Εὐρύλοχ', Ἡ χρυσὸν φίλην ἀνδρὸς ἐλεγμὸν ἔτισαν. Vide *Eustath.* in locum fol. 1689. lin. 3. & *Didym.* ad Odyss. λ. v. 324. & 326. *Josua Barnes.* V. 161. Εὐψυχίαν ἔσωθεν) semper hîc mendum subesse sum suspicatus, quid si legamus Εὐψυχίᾳ ἔσωσας) Audaciæ litâsti. Certè ἔσωθεν sæpe in ἂν coaluisse observat *H. Stephanus* in Notis suis ad *Isæum* pag. xiii. v. Ἂν γάρ. Vel certè hoc in loco τὸ σεύδω est μεταβατικὸν, sive Verbum transitivum, & significat, colo, eligo, contendo ad, consequor, &c. *id.* & *Homerus Odyss.* τ'. v. 137. Οἱ δ' γάμου σεύδονται, ἐγὼ δ' ὀλίγος πανύεσθαι. Vide *Henric. Stephanum* Annotation. in *Sophoclem* & *Eurip.* p. 182. V. 171. Ἐλθεῖν δ' ἔτλησεν) prior syllaba τῆ ἔτλησαν brevis est: Vid. quæ nos ad *Phæniss.* v. 19. V. 175. Ὡραίων τυχεῖν) i. e. consequi talem funerationem, quæ cuique suo tempore morienti contingit. Ὡραῖον κάδον, ὁ καθ' ὥραν τελευτήσας, *Hesychius*, *Salmasius* vertit *maturum funus*. Tale autem funus dicitur, cùm filius Parentem sepelit; *immaturum* dicitur, quùm contra Naturæ ordinem Mater filium exportat, *Josua Barnes.* V. 180. Τὸν δ' ὑμνοποιὸν) *Scaliger* legit τὸν δ' ὑμνοποιὸν αὖτον, ἂν &c. acutè. Præclarè in hanc sententiam *Juvenalis* Satyr. vii. v. 53.

Sed Vatem egregium, cui non sit publica Vena,
Qui nihil expositum soleat deducere; nec qui
Communi feriat Carmen triviale monetâ;
Hunc, qualem nequeo monstrare & sentio tantùm,
Anxietate, carens Animus facit, omnis acerbi
Impatiens, cupidus sylvarum, aptúsque bibendis
Fontibus Aonidum: Neque enim cantare sub antro
Pierio; Thyrsúmve potest contingere sana
Paupertas, atque æris inops; quò nocte dieque
Corpus eget: satur est, cùm dicit Horatius *obe!*
Quis locus Ingenio, nisi cùm se Carmine solo
Vexant & Dominis Cyrrhæ Nisæque *feruntur*
Pectora nostra Duas non admittentia Curas?
Magnæ Mentis Opus, nec de Lodice parandâ
Attonitæ, Currus & Equos, Faciésque Deorum
Aspicere & qualis Rutilum *confundat* Erymnis.
Nam si Virgilio *Puer & tolerabile desit*
Hospitium, caderent omnes à Crinibus Hydri;
Surda nihil gemeret grave buccina.——

Ovidius item 1 *Trist.* Eleg. 1. *Carmina proveniunt animo deducta sereno*, &c. Super quem locum vid. *M. Ant. Mureti* Var. Lection. l. 4. c. 10. At nec illius magni viri gravabor attexere sententiam ex eodem libro, capite primo. " *Pausanias* in *Atticis* " narrat *Athenienses*, quòd à *Pindaro* in quodam ᾠδῇ laudati essent, tanti fecisse ampli illius & grandiloqui Poetæ sectimo-" nium; ut & dona ei plurima ob id miserint & statuam in Civitate suâ statuerint. Non igitur mirum est, si illis temporibus " multi ac præstantes Poetæ fuerunt; cùm qui eâ facultate excellebant & maximis Muneribus honestarentur & Honoribus am-" plissimis mactarentur. Ætate nostrâ vocalis ille olim Musarũ Chorus conticuit; quæq; Avaritia Marsupia Potentium clausit, " eadem venas *Heliconii* liquoris obstruxit. Hæc *Muretus*. Et Nos quoque olim Curis vacui & juventâ freti Heroicũ Poema aggressi sumus, FRANCIADOS dictum, de *Eduardo Walliæ* Principe, *Nigro* cognominato & nunc octo libris Nobile surgit Opus: Sed *Mecenatem*, qui Nos ad alta tendentes amicâ manu sublevet, per hos sexdecim annos frustra expectavimus. Quanetiam Historiam de Vitâ & Gestis *Eduardi* Tertii haud ignavâ operâ edidimus Quatuor abhinc annis,

Quæ verò inde seges? Terræ quis fructus apertæ? Quis dabit Historico, quantum dare acta legenti? Josua Barnes.

" Οὐ

α Οὔ τοι δυναῖτ' ἂν, οἰκοθέν γ' ἀτώμενος,
" Τέρπειν ἂν ἄλλους· ὐδὲ γὰρ δίκαιόν ἐστι.
Τάχ' ἦν ἂν εἴποις, Πελοπίαν πρὸς ἑστίαν
Πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προσφέρεις πόνον;
Ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.
Σπάρτη μὲν ἡ 'μὴ, καὶ πεποίκιλται τρόπος.
Τὰ δ' ἄλλα, μικρὰ, κἀδενῆ. πόλις δ' ὅτι
Μόνη δυναῖτ' ἂν τόνδ' ὑποσῆναι πόνον.
Τὰ τ' εἰκτρὰ γὰρ δέδορκε, καὶ νεανίαν
Ἔχει σε ποιμὴν ἐσθλόν. ἦ χρεία πόλεις
Πολλαὶ διώλοντ' ἀνδρὸς στρατηλάτου.
Χο. Κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω,
Θησεῦ, δι' οἶκτον τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
Θη. Ἄλλοισι δὴ πόνῳσ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ
" Τοιῶδ'. ἔλεξε γάρ τις· Ὡς τὰ χείονα,
" Πλείω βροτοῖσιν ὄντι τῆσδ' ἀμείνονων.
" Ἐγὼ δ' ἐτοῖς ἀντίαν γνώμην ἔχω,
" Πλείω τὰ χρηστὰ τῆσδ' κακῶν εἶ βροτοῖς.
" Εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἡμὼν ἐν φάει.
" Αἰνῶ δ', ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένον,
" Καὶ θηριώδη θεῶν διεξεθμήσατο.
" Πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σωτῆσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
" Γλῶσταν λόγων δοὺς, ὥστε γιγνώσκειν ὅπα,
" Τροφὴν τε καρπῶν, τὴν τροφὴν τ' ἀπ' ἠέρος
" Σταγόνας ὑδρηλὰς, ὡς τάγ' ἐκ γαίας πρέφῃ,
" Ἀρδῆ τε νηδύν. πρὸς δ' τοῖσι, χείματος
" Περβλήματ', αἶδον ἐξαμαύσασθαι θεοῦ.
" Πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
" Ἔχωμεν ἀλλήλοισιν, ὧν πένοιτο γῆ.
" Ἃ δ' ἐς ἄσημα, κοὐ σαφῆ, γιγνώσκομεν
" Εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κτ' ἀπλάγχνων πτύχας
" Μάντεις προσημαίνουσιν, οἰωνῶν τ' ἄπο.
" Ἆρ' ἐ πρυφῶμεν, θεῦ κατασκοπὴν βίῳ
" Δόντος τοιαύτην, οἵαν ἐκ ἀρκεῖ τάδε;
" Ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον δένειν
" Ζητεῖ. τὸ μοῦσον δ' ἐν χεροῖν κεκτήμεθα,
Δοκοῦμεν εἶ δαιμόνων σοφώτεροι.
Ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάς, ὁ σοφὸς γεγὼς,
Ὅστις κόρας μ', Ἀπολλοφοίβου ζυγεὶς,
Ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν.
" Λαμπρὸν δ' ὀλεροῦ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
" Ἠλκωσας οἶκος. χρὴ γὰρ ἔστε σώματα
" Ἀδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,

" Non poterit, si domi malis afficiatur,
" Delectare alios: Haud enim æquitatem *hoc* habet.
Fortasse verò dixeris: Pelopiâ terrâ, *i. Peloponneso* omissâ
Quomodo injungis istum laborem Athenienſibus?
Ego paratus sum, ut æquum est, hæc declarare.
Sparta quidem mea *præter alia*, variis etiâ est prædita moribus:
Reliquæ verò *urbes sunt* parvæ, & imbecilles: sed tua civitas
Sola potest sustinere hunc laborem.
Vidit enim *nostras* miserias, & juvenem
Habet te rectorem bonum: cujus defectu urbes
Multæ periêrunt, indigentes duce.
Cho. Et ego eundem, quem hic, tibi sermonem dico,
Thesèu, ut misericordiâ movearis
mearum calamitatum.
The. Laboravi jam certans cum aliis oratione
" Tali. dixit enim quidam: quòd mala
" Plura sint bonis apud homines.
" Ego verò contrariam his sententiam habeo,
" Plura bona quam mala esse hominibus.
" Nisi enim hoc esset, non essemus in *hâc* luce.
" Laudo autem *eum*, qui nobis vitam à confusâ,
" Et ferinâ, *quisquis ille fuerit* Deorum discrevit.
" Primùm quidem indens mentem, deinde verò nunciam
" Sermonis linguam dans, ut agnoscamus vocem,
" Et nutrimentum frugum, & frugibus de cœlo
" Stillas humidas, ut alant illa quæ nascuntur ex terrâ,
" Et rigent ventrem: præterea verò adversus hyemem
" Munimenta *donans, aliisq; vestes* ad æstum Dei Solis arcendum.
" Et maris navigationem, ut commercia
" Haberemus inter nos, *rerum*, quibus indiget terra.
" Quæ autem sunt ignota & non perspicua, cognoscimus
" Intuentes in ignem, & per fibras extorum
" Vates *futura* prædicunt, & ex auguriis *conjicunt*.
" Nonne igitur petulantes sumus, cùm Deus apparatum vitæ
" Dederit talem; quibus hæc non sufficiant?
" Sed animus *noster* plus posse quàm Deus
" Quærit: Fastum autem in manibus habentes,
Videmur esse sapientiores diis.
Quo è numero tu quoq; videris *esse* non sapiens existens,
Qui filias oraculis Phœbi constrictus,
Sic dedisti peregrinis, ut viventibus diis. (i.e. quasi Dii mort. essent.)
" Miscens autem splendidam familiam tuam pollutæ,
" Vulnerâsti domos: oportet enim neque corpora
" Injusta justis miscere justum:

V. 182. Οὔ τοι δύναιτ' ἄν, τέρπειν ἂν ἄλλους) De ἄν gemino Vid. supra *Hecub.* v. 359. & 1200. *Androm.* v. 77. & 307. & 935. & *Suppl.* v. 447. & v. 855. *Xenoph.* autem *Cyropæd.* l. 5. similiter duplici ἄν utitur, ὅσῳ δ' ἂν κρότιστον συσκάζωμεθα καὶ εὐτελέστερον, τόσῳ τὰς ἐπιούσας ἡμέρας ἥδιον ἂν ἀεισήσομέν τε καὶ ἀσπασόμεθα καὶ καθιδήσομεν. Item *Plato* in *Alcib.* 2. Ἀλλὰ καὶν ξύμπαντα ἂν γιγνοίμεθα εἰ τῷ μὴ παρόντα πυνθάνει. *Jos. Barnes.* V. 186. Ἐγὼ δίκαιός εἰμι) Non hæc Phrasis inusitata est Δίκαιός εἰμι pro possum i.e. jure possum, aut debeo, vel dignus sum, vel paratus; *Demosth.* in *Mid.* δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι. *Aristoph.* Nub. Σωκλεῖν πέρυσιον δίκαιος εἶ. *Jos. Barnes.* V. 191. Ἔχει σε ποιμὴν ἐσθλόν) Ποιμὴν pro Rege; ab *Homero* mutuatum, cui frequens hoc de Rege, ποιμένα λαῶν. *Joh. Brodæus* observavit. V. 196. Ἔλεξε γάρ τις, ὡς τὰ χείονα Πλείω βροτοῖσιν ὄντι τῆσδ' ἀμεινόνων) Videtur hîc Poeta noster *Homerum* tacito licet nomine laudare, eámque sententiam illius respicere *Iliad. δ.* v. 576.---ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. Vid. *Phœniss.* v. 896. *Jos. Barnes.* V. 200. Ἓν φάει) φάος pro βίος. Sic *Virgil.* Æn. l. 4. v. 31. Anna refert: O *Luce* magis dilecta sorori. V. 208. Αἶδον ἐξαμύναιτ' θεοῦ) Utrum sit τὸ αἶδον à participio αἴδω uro, ut τὸ φλέγον pro φλέξιν, an ὁ αἶδος, (ut τὸ αἶδος apud *Apollonium* Argon.) an verò corrigatur in αἴθος, &c. Vid. *Æmyl. Portum*, qui & τὸ αἶδος deesse observat vel simile quid. Legebatur olim αἶδον'. Θεὸς verò hic absolutè pro *sole* ponitur, ut supra *Medæ*: v. 352. & infra hujus fab. v. 469. Sic *Virgilius* pro *Venere* usurpat, Æn. l. 2. v. 632. *Descendo ac ducente Deo*,-- de *Venere* loquens. V. 209. Πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς Ἔχωμεν) Et maris navigationem, ut commercia habeamus inter nos, rerum, quibus indiget aliqua terra, aut Provincia: Quod, ut *Joh. Brodæus*, videre hodiè licet in his, quæ ex repertis nuper insulis advehuntur, *Piper*, dico, utramque *Cassiam*, *Zinziber*, atq; id genus alia, quibus Regiones nostræ carent. V. 216. Ἡ φρόνησις) Hoc in loco pro τὸ φρόνημα, elatio animi. *Joh. Brodæus* exponit, *ratio* ac *judicium humanum*, non, ut mihi videtur, rectè in hoc loco. Idem autem alio vocabulo *Poeta* proximo in versu τὸ μοῦσον vocat. *Jos. Barnes.* V. 221. Ὡς ζώντων θεῶν) quasi mortalem-vitam-degentibus Diis. Sensus hic loci, tu *Phœbi* oracula interpretatus es in tuum malum, nescius Deos immortales & non nobis similes, nec velle malum, multò minùs hominibus suadere, quod illis in damnum cedat. Mallem autem cum *Scaligero* legere λώντων θεῶν, Diis volentibus. *Hesych.* λῶ, θέλω. Et λῶσα, θέλουσα. Alii legunt δόντων. *Josua Barnes.*

" Εὐδαι-

" Εὐδαιμονῶντας δ' εἰς φόβους καλᾶσθαι φίλους.
" Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἠγάγετο,
" Τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν διώλεσεν
" Τὸν σωφρονοῦντα, κοὐδὲν ἠδικηκότα.
Εἰς ἣν στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων,
Μάντεων λεγόντων, θέσφατ' εἶτ' ἀπημάσας,
Βίᾳ παρελθὼν θεὺς, ἀπώλεσας πόλιν,
Νέοις πρὸς ἡβῶσι. " Οἵ τινες τιμώμενοι
" Χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνδρ' δίκης,
" Φθείροντες ἀστοὺς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
" Ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ δῶμα μὴ εἰς χεῖρας λαβὼν,
" Ἀλλ' ἢ κέρδους ὕσεκ', οὐκ ἀπορρήτων
" Τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσχον τόδε.
" Τρεῖς γὰρ πολίτου μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι,
" Ἀνωφελεῖς τε, πλειόνων τ' ἔρως ἀεί.
" Οἱ δ' οὐκ ἔχοντες, καὶ σαπίζοντες βίου,
" Δεινοὶ, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλοῦτον μέρος,
" Εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά,
" Γλώσσης πονηρῶν προστάτας. * φιλέμβυοι.
" Τριῶν δ' μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ, σώζει πόλεις,
" Κόσμον φυλάττουσ', ὃν πιν' ἂν τύχῃ πόλις.
Κἄπειτ' ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
Τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
Χαίρων ἴθι, μὴ σὺ γὰρ βεβούλευσαι καλῶς
Αὐτὸς, πέζειν τὼ τύχω ἡμᾶς λίαν.
Χο. Ἥμαρτεν. " Ἐν νέοισι δ' ἀνθρώποις τόδε
" Ἔνεστι. συγγνώμην δ' ταῦθ' ἔχειν χρεών.
Αδ. Οὗτοι δικαιῶν σ' εἰλόμην ἐμοῖς κακοῖς,
Ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα.
Οὐδ', εἴπι πρᾶξας μὴ καλῶς ἐυρίσκομαι,
Τούτων κολαστὴν κἀπιπλήκτην, ἄναξ,
Ἀλλ' ὡς ἀναμένων. εἰ δ' μὴ βούλει τάδε,
Στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς. τί γὰρ πάθω;
Ἄγ' ὦ γεραιαὶ, στείχετε γλαυκὸν χλόην
Αὐτῷ λιποῦσαι φυλάδ' * καλαστρόφῳ,
Θεούς τε καὶ γῆν, πῦρ τε πυρφόρον θεὰν
Δήμητρα δέμνια μάρτυρας, ἁλίου τε φῶς,
Ὡς ὧδ' ἡμῖν ἤρκεσθ' λιτῇ θεῶν. ---
Ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς ἄθονος
Ταὐτὸν παγῶν αἵμα σοι κεκτήμεθα.
Τί δρᾷς; προδώσῃς ταῦτα, κἀκβαλεῖς ἄθονος
Γεραὺς τ' τυχούσας ὧδ', ὧν αὐτὰς ἐχρῆν;
Μὴ δῆτ'. " Ἔχει γὰρ καταφυγὴν, ἦρ μὲ πέτρα,

" Et florentes comparare amicos ad terrore *inimicis incutiendum.*
" Deus enim communes fortunas inducens,
" In *mali viri* laborantis calamitatibus *involutum* perdidit
" Collaborantem *bonum virum*, licet nihil peccarit.
Ducens autem omnes Argivos in expeditionem,
Vatibus *contra* dicentibus, oraculisque præterea contemptis,
Per vim neglectis diis, perdidisti civitatem,
A juvenibus seductus. " Qui honoribus-aucti
" Gaudent, & augent bella sine jure,
" Corrumpentes cives, alius quidem ut fiat imperator,
" Alius verò ut *alium* contumeliâ afficiat nactus potentiam.
" Alius verò quæstûs gratiâ, non considerans
" An populus aliquid detrimenti accipiat, dum hæc patitur.
" Tres enim *sunt* partes civium: alii quidem *divites*,
" Inutilesque & semper plura expetunt.
" Alii verò *pauperes*, & indigentes victu,
" Vehementes, & tribuentes majorem partem invidiæ,
" Emittunt malos aculeos in divites,
" Linguis malorum præsidum decepti.
" Trium verò partium illa, quæ *est* in *medio*, servat civitates,
" Disciplinam conservans, quam constituerit civitas.
Et deinde ego tibi auxiliator ero?
Quid honesti dicens ad meos cives?
Lætus abi: nam non rectè deliberâsti
Iple, ut nos urgeamus nimis fortunam, *temerè & citrà causam.*
Cho. Malè fecit. " In juvenibus autem hominibus hoc
" Inest: veniam igitur huic dare decet.
Ad, Non elegi te judicem meorum malorum;
Sed ad te, ut ad Medicum illorum, ô Rex, venimus:
Neque, si quid deprehendar non rectè fecisse,
Istorum punitorem, & objurgatorem, ô rex,
Sed ut adjuver. Si autem non vis hæc *facere*,
Necesse *est me* tuis *verbis* acquiescere. Quid enim agam?
Sed ô anus, ite viridem herbam
Frondium relinquentes hîc *in* reditu:
Et Deos, & terram, & igniferam Deam
Cererem facientes testes, & solis lumen,
Q. ni. protuer nob. preces deor. *Tua tamen mater, Thesei erat filia Pit.*
Qui erat filius Pelopis, & nos ex terrâ Pelopiâ
Possidemus eundem sanguinem paternum tecum.
Quid agis? prodes hæc, & ejicies ex terrâ
Has anus nihil consecutas, *eorum*, quæ ipsas *consequi* decebat?
Nequaquam. " Habet enim refugium, fera quidem petram,

V. 225. Εἰς φόβους καλᾶσθαι φίλους) i.e. amicos comparare potentes contra bellorum metus, ac adversa, quæ nobis impendent. *Brodæus.* V. 230. Μάντεων λεγόντων) λεγόντων pro ἀπολεγόντων. Vates enim & præcipuè *Amphiaraus*, vetabant, ut suprà ad v. 158. ostendimus, & *Phabi* oracula, quæ per hæc θέσφατα *Euripides* intelligit. V. 243. Πρόσταται) δημαγωγοῦν, qui populum artibus suis turbant ac commovent. Φιλέμβυοι φυλόω (& φιλόω, primâ longâ, bifariàm enim scribitur) *Decipio* sonat, ut φιλώσας πρόμον pro ἀπατήσας, *Lycophron*; hinc φιλήτης *Hom. Hym.* in *Mercur.* v. 445. Νόσφι σέθεν, φιλότητα, Διὸς καὶ Μαίης ἐρατεινῆς. Omninò autem tollendum φιλέμβυοι. Vide *Eustath.* in φιλῶ. V. 250. Ἐν νέοισι δ' ἀνθρώποις τόδε ἔνεστιν) i.e. τὸ ἁμαρτάνειν. *Euripides* ad illud *Homeri* respexit *Iliad.* γ'. v. 108. Αἶσχος δ' ὀπλοτέροισιν ἀνδράσι φέρειν περὶ δουλοσύνης, & illud *Iliad.* λ'. v. 589. Οἷσιν δ' οἷαι νῦν ἀνδρῶν ὑποφαίσιμοι πλέονται, &c. V. 252. Οὗτοι &c.) Hi duo versus ordine inverso hactenùs legebantur & alteruter *Choro* adnumeratus; sed *Scaligeri*, *Heinsiique* authoritate & *Duporti*, in locum & ordinem suum jam reduximus. *Josua Barnes.* V. 257. Στέργειν ἀνάγκη) στέργω in hoc loco *contentus sum*, *acquiesco* & dativum habet, aliquando etiam accusativum, ut *Isocrates* ad *Demon.* στέργε τὰ παρόντα. *Scaliger* legit τοῖς ἴσοις, non bene. Τί γὰρ πάθω;) hîc πάσχω pro πείθω, *patior* pro *ago*. Vide *Hecub.* v. 614. & *Oreſt.* v. 538. V. 259. * Aliàs (ut legit *Duport:* & *Scaliger*) καλαστρόφῳ. V. 260. πυρφόρον θεὰν) *Flammiferam Deam*, ità *Ceres* dicta, ut & *Orpheo* λαμπαδέαινα, eò quod *Proserpinam* filiam à *Plutone* raptam per totum orbem lampadem manu gestans quæsiverat. Vid. *Claudian.* de Raptu *Proserpinæ* & *Ovidium* Metam. l. 5. c. 7. -----*Illa duabus Flammiferas Pinus manibus succendit ab Ætnâ, Perque pruinosas tulit irrequieta tenebras*, &c. Item *Apollodorum* Biblioth. l. 1. & *Joh. Meursii* Eleusinia c. 3. Item *Statium Theba.* l. 12.

Qualis ab Ætnæis accensâ Lampade saxis
Orba Ceres magnæ variabat imagine flammæ
Ausonium Siculúmque latus, vestigia Nigri
Raptoris, vastúsque legens in pulvere sulcos:
Illius insanis ululatibus ipse remugit
Enceladus, ruptóque vias illuminat igni.

Aliàs scribitur πυροφόρον, i.e. *Frugiferam*. *Josua Barnes.* V. 261. μάρτυρας) aliàs μάρτυρ' *Scaliger*. V. 262. Post θεῶν deest Versus, quem restituere ex libris non datur, sed quùm sensus ejus sit in propatulo, tale quid addendum crede---- Ἥσυ ὦ μήτηρ Πιτθέως ἔφυ τέκνον, Ὃς Πέλοπος, &c. Quòd Æthra verò *Thesei* Mater, filia fuerit *Pittheï* & *Pittheus* filius *Pelopis*, vide *Plutarch.* in *Theseo* ad Princip. *Josua Barnes.*

" Δῆθοι

" Δοῦλοι δ' βωμοὺς θεῶν· πόλις δ' ἀνὴρ πόλιν
"Ἔπηξε, χειμασθῆναι. πᾶσι γὰρ βροτοῖς
" Οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270

Ἑξάμετροι.

Χο. Βᾶθι τάλαιν' ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας.
Βᾶθι, χἀνάπασον, γονάτων ὅθι χεῖρα βαλοῦσα.
Τέκνων τε θανοῦσ' κόμισαι δέμας. ὦ μελέα γᾶ,
Οὓς ὧδ' τέκεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κόρους.
Ἰώ μοι. λάβετε, φέρετε, πέμπετε· 275
Κρίνετε παλαίνας χέρας γεραιάς.
Πρὸς γενειάδα, ὦ φίλα, ὦ δοκιμώτατα Ἑλλάδι,
Ἀντομαι, ἀμφιπίτνουσα τὸ σὸν
Γόνυ, χὠ χέρα δειλαίαν.
Οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέτιν, 280
Ἢ τιν' ἀλάταν οἰκτρὸν, ἰήλιμον οἰκτρὸν ἰεῖσα.
Μήδ' ἄζαφος, τέκνον, ἐν ἀθονὶ Κάδμου χαμαῖα θηρῶν,
Παῖδας ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ καπίδῃς, ἱκετεύω,
Βλέφαρον ἐμὸν βλεφάρων ὑπὸ δάκρυον, ἃ πρὸ σοῖσιν
Γένασιν ὧδε πίτνω, τέκνοις τάφον ἐξανύσασα. 285

Ἰαμβοί.

Θη. Μῆτερ, τί κλαίεις, λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
Βαλοῦσα πρὸ σῶν; ἆρα δυσήνεις γόους
Κλύουσα πρόσδε; κἀμὲ γὰρ δίπλευθέ τι.
Ἔπαυρε λευκὸν κεφαλᾷ, μὴ δακρυρρόει,
Σεμναῖσι Δηοῦς ἑδράνοις παρημένη. 290
Αἰ. Αἰ, αἰ. Θη. τὰ τέκνων ὠδὶ σοὶ στενακτέον.
Αἰ. Ὦ πλήμονες γυναῖκες. Θη. ὡ σὺ πρόσδ' ἔφυς.
Αἰ. Εἶπω τι, τέκνον, σοί τε κἀπόλει καλόν;
Θη. Ὡς πολλά γ' ἔξι κἀπὸ θηλειῶν σοφά.
Αἰ. Ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος, ὃν κεύθω, φέρει. 295
Θη. Αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρῆν δ' ὑπερκρύπτειν φίλοις.
Αἰ. Οὕτοι σιωπῶσ', εἶτα μέμψομαί ποτε
Τοῖς νοῦν σιωπῶσ', ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
Οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
Δείσασ', ἀφήσω τῷ φόβῳ τιμὴν καλόν. 300
Ἐγὼ δέ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ πρὸς θεῶν
Σκοπεῖν κελεύω, μὴ σφάλῃς ἀτιμάσας.
Σφάλῃ γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τἄλλ' εὖ φρονῶν.
Πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ 'δικουμένοις ἐχρῆν
Τολμηρὸν εἶναι, κἀρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως. 305
Νῦν δὲ σοί τε τοῦτο τῷ τιμῷ φέρει,
Κἀμοὶ παρεῖναι τὸν φόβον φέρει τέκνον,
Ἄνδρας βιαίους, κἀπείργοντας νεκρὸς
Τάφου τε μοίρας, κἀπερισμάτων λαχεῖν,
Εἰς τοῦδ' ἀνάγκην σῇ καταξῆναι χερί, 310
" Νόμῳ τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος.
" Παύσαι. τὸ γάρ τοι σωφρονεῖν ἀνθρώπων πόλεις
" Τοῦτ' ἔδει', ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ κρατῶν.
Ἐρεῖ δή τις, ὡς ἀνανδρίᾳ χρεών,
Πόλει παρεῖναι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, 315

Δείσας

V. 270. Οὐκ ἔστιν ἔδην διὰ τέλους εὐδαιμονῶν) Vide *Iphig. Aul.* v. 161. Hoc *Horatius* ad verbum ferè ita effert, Nihil est ab omni parte beatum. *Josua Barnes.*

V. 273. Θανοῦσ') τεθνηκότων. Et *Phavorinus*, θνητὸς, ὁ φθαρτός.

V. 280. *Scaliger* legit Γόνυ καὶ Χέρα· Δειλαίαν Οἰκτίσαι ἀμφὶ τέκνων μ', ἱκέτιν ὤν, &c.

V. 281. Ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν) ἡ ἐν γάμοις φδὴ, Τιμέναιος, ἐν ᾗ πένθεσιν Ἰάλεμος, Λίνος δὲ καὶ Αἴλινος, ἔν τε πένθεσι καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ δὲ μολπῇ καθ' Εὐριπίδην. *Eustath.* in *Hom.* fol. 1164. lin. 7. &c. *Josua Barnes.*

V. 284. Aliàs ἐπὶ δάκρυον· Vel subaudi τὸ ad ὑπὸ δάκρυον.

V. 286. Φάρη) Prior syllaba hìc corripitur præter solitum: *Homero* semper producitur. *Hesiodo* semel corripitur, ut Ἔργα καὶ Ἡμέραι v. 196. Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένη χρόα καλόν. *Josua Barnes.*

V. 290. Δηοῦς) Δήμητρος. Ἑδράσεις) Aliàs ἑδραπαῖς. Ità *Aldus*: sed ἑδράσεις præplacet. *Josua Barnes.*

V. 295. Ita ordinetur hic versus, Ἀλλά μοι μῦθος, ὃν κεύθω, ὄκνον εἰσφέρει· Quarè τὸ εἰς non, ut *Brodæus* putabat, vacat. *Josua Barnes.*

V. 296. Φίλοις) mallem φίλως. Vide *Hecub.* v. 570. in Scholiis. *Josua Barnes.*

" Servi verò aras Deorum: civitas verò ad civitatem
" Fugit, jactata tempestatibus. Rerum enim humanarum
" Nihil est perpetuò beatum.

Chorus.

Vade ô misera à sacro solo Proserpinæ,
Vade, & occurre, genibus imponens manum,
Filiorúmque mortuorum recipe cadavera. ô me miseram,
Quos juvenes perdidi sub mœnibus Cadmeis. (i.e. *Thebis.*)
Hei mihi, prehendite, auferte, mittite:
Secernite, *diducite* miseras manus senîles.
Per genam ô charissime & præstantissime in Græciâ
Precor, cadens ad tua
Genua, & manum miseram:
Miserere pro liberis me supplicem,
Aut velut exulem edentem lugubre carmen, miserabile.
Et fili, ne insepultos in terra Cadmi ludibria ferarum
Filios in tua ætate videas, supplicitèr oro,
Aspice lachrymos in meis palpebris, quæ ad tua
Genua hìc cado, sepulturam liberis ut perficias.

THESEUS.

Mater, quid ploras, tenue peplum super oculos
Tuos ponens? num miserabilem querelam
Harum audiens? nam me quoque permovit nonnihil.
Attolle canum caput, ne lachrymas funde,
Assidens sanctis focis Cereris.
Æth. Heu, heu. *The.* Istorũ *mala* non sunt tibi ingemiscenda.
Æ. O miseræ mulieres. *Th.* Non tu illorũ (i.e. *Mortuorum*) *Mater* es.
Æth. Dicamne, fili, aliquid tibi, & urbi honestum?
The. Dic, quia multa sunt etiam à mulieribus sapienter dicta.
Æth. Sed sermo, quem celo, affert mihi verecundiam.
The. Turpe dixisti, bona celare Amicos.
Æth. Non sanè tacens, deinde reprehendam aliquando
Præsens silentium, quod turpiter sit tacitum:
Neque quod sit inutile, mulieres aliquid boni dicere
Timens, amittam meum decus metu.
Ego verò te ô fili primum quidem deorum cultum
Considerare jubeo, ne offendas *hoc* neglecto:
Nam in hoc solo offendes, alioqui vir sapiens.
Præterea verò si non oporteret injustè afflictis
Audacter opem ferre, animo valde quieto essem.
Nunc verò & tibi hoc gloriam fert,
Et mihi hortari *te* non affert metum, ô fili,
Ut viros violentos, & qui impediunt mortuos,
Ne sepulturæ debitam partem, & parentalia consequantur,
Ad hanc *officii* necessitatem tu compellas manu,
" Et qui totius Græciæ mores confundunt,
" Compescas. Quod enim continet hominum urbes
" Hoc est, quando quis leges servat accuratè.
Dicet verò aliquis, quòd ob ignaviam manuum,
Cum liceret tibi gloriæ coronam urbi comparare,

Δείσας

Δείσας ἀπέσης. ἢ συός ῥι ἀγρίᾳ
Ἀγῶν' ἥψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον.
Οὔ σ' εἰς κρᾶν' βλέψοντα, ἢ λόγχης ἀκμὴν
Χρὴν σκοπῆσαι, δηλος ὢν ἐφορέσης.
Μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὤν, ὦ τέκνον, δέᾳσης τάδε.
Ὁρᾷς, ἄβουλ' ὡς, κεκερτομημένη
Τοῖς κερτομοῦσι, Γοργόν' ὡς, ἀναβλέπῃ
Σὴ πατρίς. ἐν γὰ τοῖς πόνοισιν αὔξεται.
Αἱ δ' ἥσυχοι σκοτειναὶ πεφύασουσιν πόλεις,
Σκοτειναὶ ἢ βλέπουσιν οὐλαβέμεναι.
Οὐκ ἦ νεκροῖσι ἢ γυναιξὶν ἀθλίαις
Προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεδνημένοις;
Ὡς ἔστε ταφῶ σοὶ δίκη σ' ὁρμώμενον,
Κάδμε δ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεφυκότα,
Ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν νώδοις βάλῃ
"Πέποιθ'. Ὁ γὰ θεὸς πάντ' ἀναστρέφῃ πάλιν.
Χο. Ὦ φιλτάτη μοι, τῷδέ τ' εἰρηκας καλῶς,
Κἀμοί· διπλοῦν ᾧ χάρμα γίγνεται τόδε.
Θη. Ἐμοὶ λόγοι μὲν, μῆτερ, οἱ λελεγμένοι,
Ὀρθῶς ἔρρυσ' εἰς τόνδε, κἀπεφηνάμην
Γνώμην, ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων.
Ὁρῶ δ' κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ με νουθετῇς,
Ὡς τοῖς ἐμοῖσιν ἠθέσφορον τρόποις,
Φεύγειν τὰ δεινά. πολλὰ γὰ δέᾳσας καλὰ,
Ἓν τόδ' εἰς Ἕλλησας ἐξελεξάμην,
Ἀεὶ κολαστὴς τῶν κακῶν καθεσταναι.
Οὔκουν ἀπαυδᾶν δυνατὸν ἔστι μοι πόνους.
Τί γάρ μ' ἐρεῖν οἵγε δυσμενεῖς βροτῶν,
Ὅτ' ἦ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑποδρᾶσ' ἐμοὶ,
Πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον;
Δεάσων τάδ' εἶμι, ἢ νεκροὺς ὀκλάσομαι,
Λόγοισι πείσων· εἰ δ' μὴ, βίᾳ δορός.
Ἤδη τόδ' ἔσται, κοὐχὶ σοὶ φθόνῳ θεῶν.
Δόξαι δ' χρήζω ἢ πόλει πάσῃ τάδε,
Δόξει δ' ἐμοὶ θέλοντι· ἀλλὰ τῷ λόγου
Πρόσθεν, ἔχειμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον.
Καὶ γὰ κατέστασ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν,
Ἐλευθερώσας τλῶς' ἰσόψηφον πόλιν.
Λαβὼν δ' Ἀδραστον δίγμα πρὸς ἐμοῦ λόγων,
Εἰς πλῆθ' αὐτῶν εἶμι· ἢ πείσας τάδε,
Λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους,
Ἥξω· πρὸς ὅπλοις δ' ἦμεν, πέμψω λόγους
Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
Ἀλλ', ὦ γεραιαὶ, σέμν' ἀφαιρεῖσθε στέφη
Μητρὸς, θεοῖς οἴκους ὡς νιν Αἰγέως ἄγω,
"Φίλτρα θεμένη χέρα. Τοῖς τεκοῦσι γὰ,
"Δύσλωτος, ὅστις μὴ 'ντιδουλεύει, τέκνων·
"Καλλιστον ἔρανον δοὺς γὰ, ἀντιλαμβάνει
"Παίδων πρὸς αὐτῶν τοιάδ', ἂν τεκοῦσι δῷ.

Timens omiseris. Et suis quidem agrestis
Certamen attigisti, tolerans laborem inglorium.
Ubi verò in galeam intuentem, & in aciem hastæ
Oportebat laborare, si inventus timidus.
Nequaquam meus existens, ô fili, hæc facies.
Videsne ut inops consilii derisa
Derisores suos, tanquam Gorgonem aspicientes,
Tua patria? nam in laboribus *hæc urbs* crescit.
At ociosæ urbes obscura *facinora* faciunt,
Obscuras etiã *res* spectãt, *obscuræque latent*, dum nimium timent.
Non ibis mortuis, & miseris mulieribus,
O fili, opem laturus indigentibus?
Quia neque timeo tibi justâ de causâ proficiscenti,
Et Cadmi populum videns *jam* fortunatum,
Aliam fortunam aleæ ipsum adhuc experturum
"Confido: nam deus omnia solet retrò vertere.
Cho. O charissima mihi, & isti rectè dixisti hoc,
Et mihi, duplexque gaudium hoc est.
The. Mea quidem verba, mater, *à me* dicta
Rectè se habent adversus *istum*, i.e. *Adrastum*, & dixi
Sententiam, quibus offenderit consiliis.
Video autem & ipse hæc quæ me mones,
Quod meis moribus non sit consentaneum,
Fugere pericula. Nam multis rebus honestè gestis,
Elegi hunc morem inter Græcos,
Ut semper essem punitor malorum.
Non igitur recusare possibile est mihi labores.
Quidenim de me dicerent mortales infensi *mihi*,
Quando tu mater, & timens pro me,
Prima jubes me suscipere hunc laborem?
Vado ista facturus, & cadavera redimam,
Verbis *rem hostibus Adrasti* persuasurus, sin minus, armorum vi:
Jam hoc erit, & quidem propitiis diis.
Hæc autem & à totâ civitate decerni cupio,
Decernet autem me volente: sed deliberandi
Facultatem proponens, habebo populum magis æquum.
Ego enim constitui ipsum in principatu,
Liberam faciens hanc urbem, & habentem æquale jus suffragii.
Assumpto autem Adrasto *ad* fidem meorum verborum,
Ad multitudinem ipsorũ *Ath.* ibo, & cum hæc ipsis persuasero,
Ubi lectos Athenienſium juvenes collegero, huc
Veniam: & sedens ad arma, mittam nuncios
Creonti, repetens corpora mortuorum.
Sed ô anus auferte sacras coronas
A matre: ut eam ducam ad domum Ægei,
"Attingens charam manum. nam parentibus
"Filius qui vicissim non servit, infelix est:
"Pulcherrimo enim dono dato, vicissim accipit
"A suis liberis talia, quæ dederit parentibus.

V. 316. Συὸς ῥι ἀγρίᾳ) *Suis Cromyoniæ*, cujus nomẽ *Phæa*. Hanc *Theseus* occidit in *Cromyone Corinthii* agri vico. Vide *Plutarch.* in *Theseo*. *Josua Barnes.*

V. 322. Γοργόν' ὡς) Errat hoc in loco *Brodæus*, quòd mavult legere γοργῶν ὡς, cum in quarto loco *Spondæus* esse non possit: Quare retinendum Γοργόν' pro Γοργόνι & sic ordinanda lectio; Ὁρᾷς, ὡς σὴ πατρὶς κεκερτομημένη ἀναβλέπει τοῖς κερτομοῦσιν, ὡς Γοργόνι πνὶ, ἄβουλ' ὄσα. *Jos. Barnes.*

V. 351. *Duportus* προσδῶς suâ manu scripsit, sed vetus lectio προσδῶς omninò præferendum; imò licet *Canterus* illi præiverit, quem simul secutus *Scaliger*. *Josua Barnes.*

V. 464. Ἄν) Alii inter quos *Æmyl. Portus*, legunt ἃ ἄν, sed in hoc loco nulla videtur ejus lectionis necessitas, cũ bona tantùm referri notantur, ἃ ἄν verò sive *bona*, sive *mala* continet: Et tamen *Aldi* editio sic habet; & sic *Scaliger* emendat.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. 1 Ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον,
2 Ἐκλύετε τάδε γ' ἐκλύετ' ἄνακτ'.
3 Ὅσια θεοὶ θεὸς ἢ μεγάλα
4 Πελασγία, καὶ κατ' Ἄργος.

Ἀντιστροφὴ α'.

1 Εἰ γὰρ ὅπᾳ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν
2 Ἰκόμην, ἔπι ματέρος ἄγαλμα
3 Φόνιον ἀΐξαι, γᾶν ἣ φίλαν
4 Ἰνάχου θρέψαι' ὀνήσας.

Στροφὴ β'.

" 1 Καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν, εὐσεβὴς πόνος.
" 2 Χάριν τ' ἔχει παῖς ἑσταμένοις
" 3 Τιμᾶν πόλις· κρανεῖ πόθ' ἅρμα· φίλια μοι
4 Τεμοῖ, καὶ τέκνοισιν ταφὰς λημψόμεθα.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἄμμιν μάτερ πόλις, ἄμμιν Παλλάς θ',
2 Νόμους βροτῶν μὴ μαίνειν.
3 Σύ τοι σέβεις δίκαν. τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ
Νέμεις αἰεί, τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Argos equis alendis aptum, ô meum patrium ſolum,
2 Audiviſtis hæc, audiviſtis regis
3 Sancta erga deos, & magna
4 Regio Pelaſgorum, & circa Argos *ſita regio.*

Antiſtrophe 1.

1 Utinam verò ad metam meorum malorum, & ultra
2 Veniens, matris ſtatuam
3 Funeſtam tollat, & terram amicam
4 Inachi faciat *ope ſua* juvans.

Strophe 2.

" 1 Præclarum monimentum eſt urbibus pius labor,
" 2 Et perpetuam gratiam habet
" 3 Cultor civitatis. Perficiet autē tandē aliquando, & fœdus mecū
4 Inibit & liberis noſtris ſepulturam obtinebimus.

Antiſtrophe 2.

1 Succurre matri civitas, ſuccurre Palladis *arx*,
2 Ne polluantur leges hominum.
3 Tu colis juſtitiam, & minus injuſtitiæ
4 Tribuis ſemper: injuſtè afflictum quemlibet liberas.

V. 366. Ἐκλύετε) Non ab ἐκλύω, ſed à κλύω; & licet *Scaliger* legat κλύετε τάδε γε κλύετε, nos veterem lectionem confirmamus, ſic enim hic Verſus ſecundo primæ *Antiſtrophæ* reſpondebit, non aliàs. *Joſua Barnes.* V. 376. Τεμοῖ) *Æmyl. Portus* τεμοι legit & de eâ lectione ſatis frigidè & inconſtantèr diſſerit. Nihil ego muto, ſic autem interpungo-----κραναῖ ποτ' ἄρα· φίλιά μοι τεμοῖ, quod expono, fœdus mecum inibit. φίλια verò τέμνειν, idem ſonat, quod alibi apud hunc noſtrum Authorem in *Helenâ* v. 1251. ἀπονδὰς τέμνειν. *Homerum* autem hæc phraſis imitatur *Iliad.* B. v. 124. Ὅρκια πιστὰ ταμόντες. In quem locum vide *Euſtathium.* τέμνειν ὅρκια, ἤγουν δι' ἐντομῆς ῥημάτων συνθήκας ποιεῖσθαι κατὰ τὸ ἔθος ἀρχαῖον. Τεμοῖ autem eſt *Optativi* modi, *Futuri* ſecundi temporis. *Brodæus* quòd legit τεμῶν, nihil illi repugnarem; niſi Menſura Carminis aliud ſuaderet, ut conferenti patebit. Ἄμμιν Ματεὶ) vel hic intelligi poteſt *Æthra*, Mater *Theſei*, quæ bellum contra *Thebas* ſuadebat; vel per Synechdochen Numeri Omnes illas *Argivas* Matres, quorum filii inſepulti jacebant. *Joſua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

THESEUS *jam nuntium ad* Creontem *mittere deſtinârat, cum mandatis de Mortuis ſepeliendis; quando ex improviſo Nuntius illi venit obviàm* Thebanus *à* Creonte *miſſus, de eadem re cum* Theſeo *regis ſui nomine acturus. Ex occaſione de* Theſeo *ſumptâ, qui* Democratiam *laudabat,* Thebanus *Præco* Monarchiæ *cauſam longè præfert; ſed à* Theſeo *impugnatur. Tum Præco cauſam ſuam exponit,* Creontiſque *nomine* Theſeum *ab* Argivorum *defenſione dehortatur. Illius orationem* Theſeus *diluit, & omninò* Argivos *ſepulturæ vindicare, ſi minùs* Creontis *bonâ cum gratiâ fieri poſſit, per vim & arma parat.* Chorus *intereà Matrum* Argivarum, *unà cum* Æthrâ, *de futuro belli eventu ſollicitæ rogant Deos, ut* Theſei *juſtis armis favere velint & adeſſe.*

ΘΗΣΕΥΣ, ΚΗΡΥΞ, ΑΛΛΟΣ, ΑΔΡΑΣΤΟΣ, ΑΙΘΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 381. Ὑπηρετῆς) *Theſeus* alloquitur Præconem ſuum. V. 390. Κῶμον ἀσπιδηφόρον) Κῶμος propriè eſt Comeſſatio, figuratè Comeſſantium turba, in hoc loco ponitur, pro Juvenum turbâ ad bellum quaſi ad Convivium euntium. Et queis bellum etiam magis placet, quàm Convivium; ut *Heſiod.* in Scuto. v. 114. ----λιλαιόμενοι πολέμοιο Φυλόπιδα ςήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα δαίνυς. *Joſua Barnes.*

Θη. Τέχνων μὲν αἰεὶ τῶνδ' ἔχων, ὑπηρετῆς
Πόλει τε κἀμοὶ διαφέρων κηρύγματα.
Ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἀσωπὸν, Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ,
Σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε,
Θησεὺς σ' ἀπαυθ' ὅρους χθονὸς νεκροὺς θανόντας
Συγλεῖσαι τῶν οἰκῶν γᾶν θ', ἁξιῶν τυχεῖν,
Φίλον τε θεῖναι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών.
Κἂν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος
Στείχ'· ἢν δ' ἀπειλῶσ', οἵδε δεύτεροι λόγοι,
Κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον.
Στρατὸς γὰρ ἅδε σπεύδει, καξετάζεται πρώην,

The. HAbens ſemper hanc artem, ſervis
Urbi, & mihi variis in locis nuncians edicta.
Profectus igitur trans Aſopum & Iſmeni aquam,
Superbo Cadmeorum tyranno hæc dic,
Theſeus à te amantèr repetit cadavera ad ſepeliendum,
Habitans vicinam terram, petens conſequi,
Et facere amicum totum populum Athenienſem.
Et ſiquidem *poſtulatis* annuant, retrogradus
Veni: ſi verò parere nolint, hæc *erunt* ſecunda verba,
Juventutem meam ſcutiferam ut expectent.
Exercitus enim feſtinat, & luſtratur præſens,

Καλλί-

Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν * ὐπορεπὴς ὅδε. * al. ἐυπρεπὴς.
Καὶ μιὼ ἐκοῦσά τ', ἀσμένη τ' ἐδέξατο
Πόλις πόνου τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἤσθετο.
Ἔα· λόγων τὶς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται;
Καδμεῖος, ὡς ἔοικεν, ἢ σάφ' οἶδ' ὅτι·
Κῆρυξ, σπάραξες, ἰὼ σ' ἀπαλλάξῃ πόνου,
Μολὼν δ' ὑστάτᾳ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν.
Κῆ. Τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ
Λόγους Κρέοντος, ὃς Κρατεῖ Κάδμου ἀρχῆς,
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπτασόμους
Πύλαις, ἀδελφῷ χεῖρ' Πολυνείκους ὕπο.
Θη. Πρῶτον μὲν ἦρξω τῷ λόγῳ ψευδῶς, ξένε,
Ζητῶν τύραννον ἐνδαδ'· ἡ γὰρ ἄρχεται
Ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις.
Δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
Ἐνιαυσίαισιν, οὐκ τῷ πλέτῳ δίδους
Τὸ πλεῖον, ἀλλὰ κ' ᾧ πένης ἔχων ἴσον.
Κῆ. Ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς, δίδως
Κρεῖσσον· πόλις γὰρ, ἧς ἐγὼ πάρειμ' ἄπο,
Ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κραιωμένη·
Οὐδ' ἔστιν, ἀωτὶ ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις,
Πρὸς κέρδος ἴδιον, ἄλλος ἄλλοσε τρέπει.
Ὅς δ' αὖτίκ' ἡδὺς, κοὐ δίδους πολλῷ χάριν,
Εἰσαῦτις ἔβλαψ'. εἶτα διαβολαῖς νέαις
Κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ', ἐξέδυ δίκης.
" Ἄλλως τε, Πῶς * ἂν μὴ διορθοῦν λόγους, * Vid. v. 447.
" Ὀρθῶς δυοῖτ' ἂν δῆμος εὐδαίμονα πόλιν;
" Ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
" Κρείσσω δίδωσι. χαπόνος δ' ἀνὴρ, πένης
" Εἰ κἠθύοιτο καμάτου ἔργων ὕπο,
" Οὐκ ἂν δυοῖτο πρὸς τὰ κοινὰ ἀπιδεῖν.
" Ἡ δὴ νοσοῦσι τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
" Ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,
" Γλώσσῃ καταιχὼν δῆμον, ὠδὲν ὢν τὸ πρίν.
Θη. Κομψός γ' ὁ κῆρυξ, κἠπεργάτης λόγων.---
Ἐπεὶ δ' ἀγῶνα κοὐ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
Ἄκου'· ἄμεινον γὰρ σὺ παρέδωκας λόγον.
" Οὐδὲν πυράννου δυσμενέστερον πόλει,
" Ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι
" Κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος·
" Αὕτη πρὸς αὐτῷ, κοὐδὲν ἴσοι σοί.

Circa Callichorum *puteum* ſanctum bene-ordinatus ille i.e. *Exerc.*
Et quidem volens,& libens ſuſcepit
Civitas hunc laborem, poſtquam ſenſit me velle.
Ehem, quis iſte, *qui noſtris* ſermonibus intervenit?
Thebanus, ut videtur, non *enim* certè *ſcio* an *ſit.*
Præco, expecta, ſi *iſte* te liberet hoc labore,
Profectúsque *huc*, occurrat meis conſiliis.
Præ. Quis *eſt* tyrannus terræ? ad quem oporret me nunciare
Verba Creontis, qui imperat Thebis,
Eteocle interfecto apud ſeptemplices
Portas à manu fratris Polynicis?
The. Primùm quidem cœpiſti orationem falsò, hoſpes,
Quærens hic tyrannum: non enim regitur *hæc urbs*
Ab uno viro, ſed eſt libera civitas:
Populus enim imperat ſucceſſione per vices
Annuâ, non divitiis tribuens
Plurimum, ſed etiam pauper habet jus æquale.
Præ. Unum quidem hoc nobis, ut in talorum ludo, das
Melius. civitas enim, à quâ egò venio,
Regitur ab uno viro, non à *populi* turbâ:
Neque eſt, qui eam verbis inanibus agitans,
Ad ſuam utilitatem, alius aliò vertat.
Qui enim jam eſt gratus, & dat magnam gratiam,
Rurſus lædit: deinde novis calumniis
Tegens priora errata, effugit pœnam:
" Alioqui, quomodo non rectè proferens verba, *nec eloquens*,
" Rectè poſſet populus regere civitatem?
" Tempus enim doctrinam, quàm celeritas
" Meliorem dat. Labori enim deditus Vir, pauper
Siquidem fuerit & rerum imperitus ob opera, quæ facit,
" Non poſſet ad publica *commoda* reſpicere.
" Porrò mala res eſt hæc præſtantioribus,
" Quando improbus vir conſequitur dignitatem,
" Detinens populum linguâ, qui priùs nihil fuit.
The. Bellus *eſt* iſte præco, & prodigus verborum.---
Poſtquam autem tu quoque certâſti hoc certamen,
Audi: tu enim certamen inſtituiſti ſermonum.
" Nihil eſt infeſtius civitati, quàm tyrannus:
" Ubi primùm quidem non ſunt leges
" Communes, unus verò imperat, legem poſſidens
" Ipſe apud ſe, & hoc facere non

V. 392. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν) Frigidè olim hæc reddebantur *circa Templum, ubi fiunt pulchri Chori*; quum vertendum erat, ut Nos nunc ſcripſimus, *circa Callichorum* puteum. Eſt enim Puteus iſtius Nominis in *Atticâ*, cujus meminerunt *Pauſan.* in *Atticis* fol. 36. lin. 38. & *Apollodorus* in Bibliothecâ l. 1. item *Nicander* in *Theriacis*-----τὸν μὲν τ' ἐρέει φάτις ἔνεκ' Ἀχαιὴ Δημήτηρ ἔθλαψεν, ὅθ' ἅλσεα σίνατο πυρδὴς Καλλίχορον περὶ φρεῖαρ, ὅτ' ἐν Κελεοῖο θεμέσπυλα Ἀρχαίῃ Μετάνειρα δεῖλὸν ἐδέκτο πεῖρεον. *Callimachus* quoque Hymno in *Cererem.* Τεὶς δ' ὅπῃ καλλίσης νήσου δρόμος ὀμφαλὸν Ἔρναν. Τεὶς δ' ὅπῃ Καλλιχόρου χαμάδις ἐκαθίσατο φρεῖτι. Vide *Annæ Tanaquil. Fabri* filiæ Notas in locum; item *Pauſaniæ* locum in Notis noſtris ad *Androm.* v. 130. quem locum vidi nunc obiter à *Brodæo* quoque obſervatum. Ante omnes verò *Johan. Meurſii Eleuſinia.* c. 3. *Joſua Barnes.* V. 395. Dum *Theſeus* miſſurus eſt Præconem ſuum ad *Thebas*, ſubitò illi alius adeſt Præco ex *Thebis*: Ut certiſſimè colligitur ex præcedenti ſermone, quo uſus eſt ad Præconem ſuum & nunc illum expectare jubet, ut videat quid hic *Thebanus* Præco dicturus ſit. *Joſua Barnes.* V. 398. Μολὼν δ' ὑστάτᾳ, &c.) Hunc Verſum *Scaliger* inter Verſus Ἔα λόγων--& Καδμεῖος--ponit, non rectè, ut mihi videtur. *Joſua Barnes.* V. 400. Κρέοντος) Quomodò *Creon* extinctis *Polynice* & *Eteocle* in Regnum *Thebarum* ſucceſſit, Vide *Phœniſſ.* &c.

Joan in Suid. 3. p. 212. est.

V. 409. Ὥσπερ ἐν πεσσοῖς) Ingeniosè obſervat *Brodæus*, *Athenienſium* Magiſtratus, ſortitò plerumque deligi, quomodo in talorum ludo fieri ſolet; quod ab *Ariſtotele* aliiſque meritò reprehenditur; quia ſic omnia Fortunæ arbitrio committi videntur. Affine eſt huic *Terentianum* illud in *Adelphis*, ----- *Ita Vita eſt hominum, quaſi cum ludas teſſeris:*
Si illud, quod maximè eſt opus jactu, non cadit,
Illud, quod cecidit forte, id arte ut corrigas, neceſſe eſt.

V. 412. Οὐδ' ἔστιν) Orator ſcilicet quiſpiam, ab *Athenienſium* ſociis aut eorum hoſtibus corruptus, ut *Demoſthenem* à Rege *Perſarum*, *Æſchinem* à *Philippo*, literarum monumentis proditum eſt. *Joh. Brodæus.* V. 420. Κρείσσω δίδωσι· χαπόνος δ' ἀνὴρ πένης) Miror hactenùs ſcriptum manſiſſe in omnibus editionibus, idque à nemine notatum Κρείσσω δίδωσι γὰρ χαπόνος, &c. Cùm neque ſenſus ullus ex iis verbis elici potuit, & ex noſtris facillimè omnis tollitur dubitatio χαπόνος autem pro χηπόνος, idem quod χώπόνος. *Attici* autem erant optimi terræ cultores. Video nunc hæc à *Cantero* priùs notata Novar. Lect. l. 2. c. 17. Et proculdubiò ita ſunt hæc legenda, χαπόνος δ' ἀνὴρ, πένης Εἰ κἠθύοιτο, κάμαθὴς, &c. Quarè & his Authoribus (*Scaliger* enim *Cantero* accedit) pro πένοιτο ſubſtituo γένοιτο & audaciæ meæ optimos judices fauturos confido. *Joſua Barnes.* V. 426. Παρεργάτης) Mallem θεωργάτης. *Joſua Barnes.*

Γεγραμμένων γ' ἁβροῦ νοσοῦντ', ὦ, τ' ἀσθενῆς,
Ὁ πλούσιός τε τἀν δίκαι ἴσα ἔχῃ.
Ἔξιν δ' ἐνιαυσὸν τοῖσιν ἀσθενεστέροις
Τὸν εὐτυχοῦντα ταὐδὶ, ὅστις κλύῃ κακῶς.
Νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
Τἀλὸν δ' ἕτερον δ' ἐκεῖνο,--Τίς δ' ἕλῃ πόλιν
Χρηστόν τι βάλλων εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
Καὶ ταὐδ' ὁ χρήζων, λαμπρὸς ἔσθ', ὁ μὴ θέλων,
Σιγᾷ. τί τούτων ἐστὶν ἰσοτέρων πόλει;
Καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης, ἥδονός,
Τύραννον ἀσμοῖς ἥδεται νεανίαις.
Ἀνὴρ γὰ βασιλεὺς ἐνθέων ἥγηται τόδε,
Καὶ τὰς ἀείσας, ἃς ἂν ἡγῆται φρενῶν,
Κτείνει, δεδοικὼς τὴν τυραννίδ' πέρι.
Πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
Ὅταν τις, ὡς λειμῶνος ἡμένου τάχυν,
Τόλμας ἀφαιρῇ, καὶ πολωτίζῃ νέους;
Κτᾶσθαι γὰ πλοῦτον καὶ βίον, τί δῆτα τέκνοις,
Ὅς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον;
Ἢ παρθένευσιν παῖδας ἐν δόμοις, καλῶς,
Τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ,
Δάκρυα δ' ἑτοιμάζουσι; μὴ ζῴην ἔτι,
Εἰ ταμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύσομαι.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα.
Ἥκεις γὰ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
Κλαίων δ' ἂν ἦλθες, εἰ σε μὴ πέμψειν πόλις,
Περισσὰ, φωνῶν. τὸν γὰρ ἄγγελον Χρεὼν
Λέξαντ', ὅσ' ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πόλει
Χωρεῖν. τοιοῦτον δ' εἰς ἐμὼ πόλιν Κρέων
Ἥκοντα λάθρᾳ σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
Χο. Φεῦ, φεῦ. κακοῖσιν ὡς ὅστις δαίμων διδῷ
Καλῶς, εὐθέως, ὡς αἰὲι φρονοῦντες εὖ!
Κῆ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὸς μὲ ἠγωνισμένων,
Σοὶ μὲ δοκεῖ τω ταὐτ'. ἐμοὶ γ', τἀναντία.
Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, πᾶς τε Καδμεῖος λεὼς,
Ἀδρηστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παρεῖναι.
Εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ, πρὶν θεῦ δῦναι σέλας,
Λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια,
Τῆσδ' ἐξελαύνειν, μήδ' ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς
Βίᾳ, φρονοῦντ' ὧδ' ἐν Ἀργείων πόλει.
Κἂν μὲ πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
Σὴν ναυστολήσεις. εἰ γ' μὴ, πολὺς κλύδων
Ἡμῖν τε, κἠ σοί, συμβαχρις τ' ἔσται δορός.
Σκέψαι γ', κἠ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμήμασι
Λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλεύθεραν ἔχων,
Σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῶθον ἐκ βεβαιόνων.
Ἐλπὶς γὰρ ἔστι κάκιστον, ἣ πολλὰς πόλεις
Σωθεῖσ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.
Ὅταν γὰ ἔλθῃ πόλεμος εἰς φῆφον * πόλεως,
Οὐδεὶς ἑὸν αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται.

* al. πόλεμ.

"Scriptis verò legibus,- & imbecillis,
"Et dives jus æquum habet.
"Et licet imbecillibus malè respondere
"Potenti, quando aliquis eorum male audit:
"Et vincit minor potentem, habens justam causam.
"Illud etiam est liberum, Quis vult Reipublicæ
"Bonum aliquod consilium habens in medium proferre?
"Et qui hæc vult, clarus est, qui non vult,
"Tacet: quid est æquabilius civitati quàm hæc?
"Et quidem ubi populus princeps est terræ.
"Delectatur subjectis civibus fortibus.
"At vir tyrannus putat hoc sibi inimicum,
"Et præstantissimos, quos putat sapere
"Interficit, metuens suæ tyrannidi.
"Quomodo igitur civitas possit esse firma,
"Quando aliquis, sicut ex prato verno spicam,
"Aufert audaces cives, & demetit juvenes?
"Quid igitur opus est liberis comparare opes, & victum
"Eum, qui tyranno majorem facultatum partem parat?
"Aut filias virgines in ædibus honestè educare,
"Jucundas tyranno voluptates futuras, quum voluerit,
"Lachrymas verò parantibus hæc allaturas? Nè vivam ampliùs,
Si meæ filiæ per vim alicui nubant.
Et hæc quidem ad hæc sum ejaculatus, i. respondi.
Quid verò petitum ab hâc terrâ jam venis?
Lachrymaturus enim veniſſes, si te non misisset civitas,
"Cum supervacanea loquaris: nam nuncium oportet
"Dictis iis, quæ quis dici jusserit, quàm celerrimè ex urbe
"Abire: posthac igitur Creon in meam urbem
Nuncium aliquem te minùs loquacem mittat.
Cho. Vah, vah, quàm, quando fortuna dat malis
"Res secundas, sunt insolentes, quasi semper felices sint futuri!
Præ. Dicam jam: ac de disputatis quidem
Tibi videantur hæc quæ dixisti mihi verò secus.
Ego autem interdico & totus populus Thebanus,
Ne admittas Adraſtum in hanc terram.
Si autem est hâc; ut antequam Dei Phœbi occidat jubar,
Solutis sacris coronarum mysteriis,
Hinc eum expellas, neque tollas mortuos
Vi, qui nihil attingis civitatem Argivorum.
Et si mihi parueris, sine fluctibus civitatem
Tuam gubernabis: sin minus, magna procella
Belli erit nobis, & tibi, & sociis.
Considera autem, & non iratus meis
Dictis, tanquam habens liberam civitatem,
Superbum reddas responsum paucioribus prolatum.
"Spes enim est pessima, quæ multas urbes bello
"Commisit, efferens iracundiam extra modum.
"Quum enim venit bellum ad suffragia civitatis,
"Nullus ampliùs suam mortem reputat:

V.436. Τἀὐτὰ) i.e. τὰ αὐτὰ, ut sit hic sensus Ἔξεσι τοῖς πένησιν, ὅταν τις ἀνὴρ κακῶς ἀκούῃ, τὰ αὐτὰ, δηλονότι κακῶς, εἰπεῖν τὸ πλούσιον. *Josua Barnes.*

V. 438. Τίς δ' ἅλῃ πόλει, &c.) Vide similem locum supra ad *Oreſt.* v. 886. & *Demosthenes* de Coronâ, ῥᾴδια μὲν ὁ κἄρευξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; Noſtra autem lectio ab *Aldinâ* editione confirmatur & sensu ipso & Magno *Scaligero*, *Duportóque* & metri necessitate consentientibus. *Josua Barnes.*

V. 441. Ἐξὶν ἰσοτέρων, πόλει) *Duportus* legit ἐς' ἰσοτέρων, nulla necessitate, cùm *Anapæstus* in Quarto loco potest stare & solet non semel.

V.447. Πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν, &c.) Vide supra ad v. 182.

V. 448. Λειμῶνος ἡμένου) Ἔαρ & ἦρ Ver, ἐαρινὸς & ἠρινὸς vernus; sensus est, quando *Tyrannus* præstantissimos quósque gladio demetit, ut tot præcipuos flores in verno prato; quomodo *Tarquinius* per papaverum demessa culmina significabat eandem rem à Filio in *Gabiis* fieri debere. *Josua Barnes.*

V. 449. Τόλμας) i.e. τοὺς εὐτολμοτέρους τῆς πολιτῆς. Κἀπολωτίζῃ) Propriè *lotum* curiosiùs carpo, hinc quodvis gramen, aut florem; & figuratè *selectiores homines neci demeto.* Vide posteà ad v.717. *J. Barnes.*

V. 466. Ἐμοὶ γ' τἀναντία.) *Bacchius* in Quinto loco, quod non inusitatum; vel legi potest--δ' ἐναντία. *J.B.*

V. 469. Θεῦ δῦναι σέλας) Θεὸς absolutè pro ἥλιος, vide supra ad v. 208. & *Medeæ* v.352. *J. Barnes.*

V. 479 Ἐλπὶς γάρ ὄζει κάκιστον) Hìc *Duportus* ἄν legit pro ὄζει, contra omnium exemplarium fidem; nè *Anapæstus* in Tertio loco legatur, quem etiam Quarto legi nonnunquâ diximus ad v. 441.

V. 481. Πόλεως, ut dissyllabum per συνίζησιν legendum, nè sit in sexto *Anapæstus.*

" Τὸ δυσγλὲς δὲ τῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπῃ.
" Εἰ δ' ἦν πάρ' ὄμμα δαίμονος ἐν ψήφου φορᾷ,
" Οὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δορίμαχος ἀπώλετο.
" Καὶ τοῖν δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λίσσοιν,
" Τὸν κρείσσον' ἴσμεν, ἢ τὰ χρηστὰ ἢ κακά,
" Ὅσῳ τε πολέμου κρεῖσσον Εἰρήνη βροτοῖς.
" Ἡ μὲν γὰρ μῦθος Μούσαισι φορτικὸς ἀκτή,
" Ποιναῖσι δ' ἐχθρά, τέρπεται τ' ἐυπαιδία,
" Χαίρῃ δὲ πλούτῳ. ζῶντ' ἀφέντες οἱ κακοὶ,
" Πολέμους ἀναιρούμεθα, ἢ τὸν ἥσσονα
" Δηλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα, ἢ πόλις πόλιν.
Σὺ δ' ἄνδρας ἐχθρὺς, ἢ θανόντας ὠφελῆς,
Θάπτων, κομίζων θ', ὕβρεις ὃς ἀπώλεσεν.
Οὔτ' ἄν γ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
Δέμας καπνῷ) κλιμάκων ὀρθουμένων,
Ἃς προσβαλὼν πύλαισιν, ὤμοσεν πόλιν
Πέρσειν, θεοῦ θέλοντος, ἢν τε μὴ θέλῃ.
Οὐδ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον,
Τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι.
Ἄλλοι τε κῦτος πρὸς πύλαις λοχαγέται,
Πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
Ἦ νῦν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς,
Ἢ θεὸς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπόλλυσι.
" Φιλεῖν μὲν ἐν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
" Ἔπειτα τοκέας, πατρίδα δ', ἣν αὔξειν χρεών,
" Καὶ μὴ καπύειν. σφαλερὸν, ἡγεμὼν θέσθαι,
" Νέως τε ναύτης ἥσυχος καιρῷ σοφός.
" Καὶ τῦτό μοι τανδρεῖον, ἡ φρονηδία.
" Ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος.
Ὑμᾶς δ' ὑβρίζειν σὸν ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν.
Ἀδ. Ὦ παγκάκιστε. Θ. σῖγ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα,
Καὶ μὴ 'πίσπευδε πρὸς ἐμοῦ τοὺς σοὺς λόγους
Θῆς· ἐγὼ γὰρ ἦκε πρός σε κηρύσσων ὅδε,
Ἀλλ' ὡς ἔμ', ἡμᾶς καὶ προκρίναθαι χρεών.
Καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
Οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ,
Οὐδὲ σθένοντα μᾶζον, ὥς' ἀναίσχυνον
Δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'. ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
Τὰ πρόσθεν ὕδωρ, εἰ πλαξόμεθα δή.
Πόλεμον δ' τῦτον σὸν ἐγὼ καθίσταμαι,
Ὃς οὐδὲ σωὶ τοῖσδ' ἦλθον εἰς Κάδμου δόμους.
Νεκρὸς δ' τὸν θανόντας, ὃ βλάπτων πόλιν,
Οὐδ' ἀνδρομήτας προσφέρων ἀγωνίας,
Θάψαι δικαιῶ, τὸν Πανελλήνων νόμον
Σῴζων. τί τῦτων δῆτ' ἔνι καλῶς ἔχον;
Εἰ γάρ τι καὶ πέπονθατ' Ἀργείων ὕπο,
Τεθνᾶσιν. ἡμῶνδε πολεμίους καλῶς.
Αἰσχρῶς τ' ἐκείνοις χ' ἡ δίκη διοίχεται.
Ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρύς.
" Ὅθεν δ' ἔκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,

" Sed hoc infortunium in alium avertit.
" Si verò esset ante oculos mors in calculo ferendo,
" Nunquam Græcia furens cupiditate belli periisset.
" Et duarum omnes homines rationum
" Meliorem scimus, & bona & mala,
" Quantoque Pax melior sit hominibus, quàm bellum,
" Quæ primùm quidem est gratissima Musis,
" Furitsque inimica, & delectatur procreatione sobolis,
" Et gaudet divitiis. Hæc *bona* dimittentes mali,
" Bella tuscipimus, & inferiorem
" Virum viri redigimus in servitutem, & urbs urbem.
Tu verò homines hostiles, mortuosque juvare vis,
Sepeliens, & curans, quos *sua ipsorum* injustitia perdidit.
Non jam rectè Capanei fulmine ictum
Corpus fumaret *in* scalis erectis,
Quas admovens portis, juravit se urbem
Deleturum, volente, & nolente Deo.
Neque *rectè* rapuisset Charybdis augurem,
Quadrijugum currum circumplexa voragine.
Aliique duces jacent ad portas,
Contriti saxis ossium futuras.
Aut igitur glorieris te plus sapere quàm Jovem,
Aut deos juste perdere malos, *fatearis*.
" Oportet igitur sapientes primum quidem amare liberos,
" Deinde parentes, & patriam: quam oportet augere,
" Et non frangere. Lubrica *res est*, dux *nimis* audax,
" Gubernatórque navis placidus pro tempore est sapiens,
" Et hæc mihi *videtur vera* fortitudo, prudentia.
" Satis esse deberet Jupiter vindicans *impiorum scelera*.
Vos verò non oportebat injuriâ tali *nos* afficere.
Ad. O pessime. *The.* Tacitè, Adraste, comprime os,
Et non ante meos sermones tuos
Ponas: non enim venit ad te iste præco,
Sed ad me: *ergo* nos etiam oportet respondere.
Ac primùm quidem ad prima tibi respondebo.
Non agnosco ego Creontem dominum meum,
Neque plus posse *video*, ut cogat
Athenas ista facere. Sursùm enim fluerent
Res ita, si jam ejus imperio subjiceremur.
Bellum autem hoc ego non incipio,
Qui neque cum istis in Cadmi terram ivi.
Sed mortuorum cadavera, non lædens urbem,
Neque afferens certamina, in quibus occumbant viri,
Sepelire justum duco, communem Græcorum legem
Servans. quid istorum non rectè se habet?
Etenim si quid passi estis ab Argivis, *illi jam*
Mortui sunt, & ulti estis hostes præclarè,
Turpiter autem justitia quoq; cum illis peribit, i.e. *jus sepulturæ*.
Sinite jam terrâ tegi mortuos
" Unde enim unaquæque *pars hominis* venit in corpus,

V. 490. Ποιναῖσι) Non rectè *Canterus* reddidit *Pœnis*, quare nos posuimus *Furiis*; apertè enim id Ποιναὶ in hoc loco significat, dicit enim Poeta *Pacem* esse *Musis* gratissimam, *Furiis* autem invisam. Nec novum hoc est; *Pausanias* enim in *Laconicis*, ait, ὅτι τὰς Τιμωρίας οἱ παλαιοὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὠνόμαζον Ποινάς. Idem *Synes.* in Epist. & *Hesychius* Ποιναῖς, ἐφικταῖς Εὐριπίδης, τιμωρίαις, eadem verba *Phavorinus*. Josua Barnes.

V. 500. Χάρυβδις) *Terræ-hiatus* in hoc loco. *Scyllæ* & *Charybdis* nota est Fabula ex *Homero*. οἰωνοσκόπον) *Amphiaraum* notat Poeta, qui absorptus à terrâ periit ad *Thebas*. Vide ad hujus Fab. v. 926. & *Statium Thebaid.* l. 7. *Josua Barnes.*

V. 516. Ἀλλ' ὡς ἔμ'.) Ὡς pro ὅς; Vide Notas ad *Hippolytum* v. 1298. *Josua Barnes.*

V. 526. Θάψαι) Ità lego pro Δάψαι *Canteri*, *Scaligeri*, & ipsius Poetæ authoritate, qui paulò post v. 671. Iisdem ferè verbis utitur. Τὸν πανελλήνων νόμον σώζων) De hoc loco, de Pietate Populi *Athenientis* & de totius *Græciæ* praxi in sepeliendis mortuis Vide *Jacobi Nicolai Loensis* Miscellan. *Epiphillid.* l. 3. c. 19. Ubi egregiè ex Oratorum & Poetarum locis ostendit, hanc Humanitatis notam *Græcis* universis placuisse, ante omnes *Athenientibus*. Josua Barnes.

" Ἐνθῶθ'

Ἐνθῶδ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
Τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
Ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον.
Κἄπειτα τὸν θρέψαντα αὐτὸ, δῆτα λαβεῖν.
Δοκεῖς κακῦργεῖν Ἄργε, τὰ θαπτῶν νεκρούς;
Ἥκιστα. πάσης Ἑλλάδ' Ὦ κοινὸν τόδε,
Εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσῃς, ὧν δεῖ λαχεῖν,
Ἀζήμιος πὶς ἔξει; δειλίᾳ γὰ εἰσφέρει
Τοῖς ἀλκίμοισιν, ἔτ' Ὦ ἦν τεθῇ νόμ Ὦ.
Καμοὶ μὲν ἦλθες δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη,
Νεκροὺς ἢ παρβεῖτ', εἰ κρυβήσον' ἀθονί;
Τί μὴ ἡψῆ'; μὴ κατασκάψωσι γῆν
Ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχῷ ἀθονὸς
Φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
Σκιὰν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
Φόβους πονηροὺς κενὸς δεδικέναι.
Ἀλλ', ὦ μάταιοι, γνῶτε τἀνθρώπων κακά.
Πάλαισμα δ' ἡμῖν ὁ βίΩ. Εὐτυχοῦσι δ',
Οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βεβᾶσι.
Τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων. πρός τε τῷ δυσχρὼς,
Ὃς εὐτυχήσ, τιμΩ γεραίρει.
Ὁ δ' ὄλβιΩ νιν, πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν,
Ὑψηλὸν αἴρει. γνόντας ἓν χρεὼν τάδε,
Ἀδικεῖσθαί τε, μέτρια μὲν θυμῷ φέρειν,
Ἀδικεῖν τε τοιαῦτ', οἷα μὴ βλάψαι πολιν.
Πῶς ἔν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
Θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν.
Ἢ δῆλα τἀνθένδ'. εἶμι, κοὐ θαύψω βίᾳ.
Οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἕλλωδας ἐξοικιθήσ,
Ὡς εἰς ἐμ' ἐλθὼν, κἀ πόλιν ΠανδίονΩ.
ΝόμΩ παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.
Χο. Θάρσ. τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζων φαΩ,
Πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους.
Κῆ. Βούλῃ σιωπῶν μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν;
Θη. Λέγ', εἴ τι βούλῃ. κοὐ γὰ σιγηλὸς εἶ.
Κῆ. Οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.
Θη. Καμοῦ νυν ἀνέχεσθον, εἰ βέλει πάλιν.
Κῆ. Κλύοιμ' ἄν. ἐγὼ δ, ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρΩ.
Θη. Θάψω νεκρούς, γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
Κῆ. Ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
Θη. Πολλοὺς ἔτλην δὴ χἀτέρους ἄλλους πόνους.
Κῆ. Ἦ σοῦ πατὴρ ἓν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατρί;
Θη. Ὅσοι γ' ὑβρισταὶ χρηστὰ δ' ἐγκλίζομεν.
Κῆ. Πεζοὺς σὺ πολλ' εἴωθας, ἢ τε σὴ πόλις.
Θη. Τοιγὰ πονοῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ.
Κῆ. Ἐλθ', ὡς σε λόγχῃ Σπαρτὸς ἐν πόλει βλάβῃ.
Θη. Τί δ'; ἐκ δρακόντΩ θῆρΩ ἂν ἠμύνετ' Ἄρης;
Κῆ. Γνώσῃ σὺ πάρων. νῦν δέ τ' εἰ νεανίας.
Θη. Οὔτοι μ' ἐπαίρεις, ὥστε θυμῶσαι φρένας,
Τοῖς σοῖσι κόμποις. ἀλλ' ἀποστέλλου θρόνους,

V. 533. Πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα, Τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν) Ita ferè Nostræ Literæ, *Corpus ad pulverem rediit, Anima ad Deum, qui dedit.* Præclarè itaque in hanc sententiam *Phocylides*, etiã *Resurrectionis* mentionem faciens v. 98. Καὶ πάλα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς φάος ἐλθεῖν Λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δ' ἐσοὶ τελέσθην), Ψυχαὶ γὰ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι. Πνεῦμα γάρ ὅτι θεῦ χρῆσις ἔνπνοῖσι κὴ εἰκών· Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κὴ πάντες εἰς αὐτὸν Λυόμενοι κόνις ἐσμέν· Ἀλὰ δ' ἀνὰ Πνεῦμα θέωσι. De Æthere autem, quod locus sit Animarum separatarum, Vid. quæ Nos infra ad v. 1140. *Josua Barnes.*

V. 540. Ἀτάφους) *Scaliger* legit πάφους. rectiùs, ut puto. Sed & aliàs ἀτάφους ſtabit. *Quis inſepultos eſſe homines aſſeret, quum talis uſus Fortibus viris animum adimet?* Joſua Barnes.

V. 571. Ἀσωπίας) *Thebana* terra dicitur ità de *Aſopo* fluvio *Bœotiæ.*

V. 578. Σπαρτὸς) *Thebanus*, ἀπὸ τοῦ μετὰ Κάδμου σπαρέντος ἀνθρώπων. De hâc re Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 3. Fab. 1. Unde paulò poſt Poeta noſter v. 703. vocat *Thebanos* Λόχον ὀδόντων ὄφεΩ ἐξωδωμόρον. *Sparta* verò & *Spartani* non ab hâc ſeminatione, ſed à *Sparto Amyclantis* filio, vel, ut *Euſtathius* ait, ἀπὸ Λελέγων σπαρέντων ἀνθρώπων ἐκεῖ συνῳκισθέντων. Vide *Euſtath.* in Iliad. β. fol. 294. Legitur & λόγχῃ σπαρτὸς *Atticè*, i. e. Haſta *Thebana.* βλάβῃ) Aor. 2. ſubj. Act. à βλάπτω, aliàs λάβῃ & ità *Scaliger. J. Barnes.*

" Eò rediit, Spiritus quidem in ætherem,
" Corpus verò in terram. Haud enim poſſidemus
" Ipſum *nobis* proprium, niſi ad incolendam vitam:
" Deinde oportet *terram*, quæ *corpus* aluit, ipſum recipere.
Putasne te malo afficere Argivos, non ſepeliens mortuos?
Nequaquam. Ad totam Græciam hoc pertinet,
Si fraudâris mortuos *juſtis*, quæ debent conſequi.
Quis retinebit inſepultos? Afferet enim timiditatem
Fortibus, ſi talis ponatur lex.
Et mihi quidem veniſti minans atrocia verba,
Mortuos verò formidatis, ſi tegantur terra?
Quid ne accidat? nè effodiant terram *ſcilicet*
Veſtram ſepulti? an nè in cavernis terræ liberos
Gignant, à quibus veniat aliqua ultio?
" Inepta certè *eſt* hæc expenſa linguæ,
" Timere vanos & inanes metus.
" Sed, ô ſtulti, cognoſcite hominum mala.
" Noſtra vita *eſt* lucta: ſunt autem fortunati,
" Alii quidem mortales ſtatim, alii verè poſtea, alii verò jam.
" Fortuna verò ludit: ab infortunato enim
" Honore afficitur, qui eſt in ſecundis rebus.
" Beatus verò illum, metuens nè ſecunda Aura ipſum deficiat,
" Sublimem tollit. Cognitis igitur his oportet,
" Injuriâ affectos æquabiliter quidem animo ferre;
Injurias verò eas *hoſtibus facere*, quæ non lædant Rempublicam.
Quomodo igitur *hoc* erit? mortuorum corpora
Sepelire da nobis, qui *ſepultos* volumus videre.
Aut manifeſta *ſunt* quæ poſtea *fient*: *nam* ibo, & ſepeliam vi.
Nunquam enim efferetur inter Græcos,
Quòd ad me, & urbem Pandionis, *i. e. Athenas*, veniens
Vetus deorum lex corrupta fuerit.
Cho. Confide, ſervans enim lumen juſtitiæ,
" Effugies multos hominum *malos* ſermones.
Præ. Vis ne tecum colloquar paucis?
The. Dic, ſi quid vis: nec enim es taciturnus.
Præ. Nunquam ex agro *noſtro* filios Argivorum auferes.
The. Nunc me quoque viciſſim audi, ſi vis.
Præ. Audiam: etenim oportet *me tibi viciſſim dicendi* dare partẽ.
The. Sepeliam cadavera, auferens ex terrâ Thebanâ.
Præ. Eſt tibi priùs periclitandum cum exercitu.
The. Multos & alios labores jam ſuſtinui.
Præ. An verò pater *tuus* te genuit *ita*, ut omnibus ſufficias?
The. Quotquot *ſunt* improbi, probos enim non punimus.
Præ. Sæpe tu multa ſoles facere & tua civitas.
The. Quia verò ſuſtinet multos labores *ideo etiã* eſt valde beata.
Præ. Veni, ut te haſtâ Thebanus in urbe lædat.
The. Quid verò? ex dracone Mars impetuoſus exiſtet?
Præ. Tu experieris patiendo. nunc enim es ferox.
The. Haud me movebis, ut iraſcar animo,
Tuis ſuperbis verbis. At ex *hoc* agro diſcede,

Λόγους

Λόγυς ματαίυς, ὥσπερ ἠνέγκω, λαβών.
Περαίνομεν γὰρ οὐδέν. ὁρμᾶσθαι χρεὼν
Πάντ' ἀνδρ' ὁπλίτην, ἁρμάτων τ' ἐπεμβάτην,
Μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσ σόμα
Ἀφρῷ καταυχάζοντα. Καδμείαν θ' ἑδρᾶν
Χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμυ πύλας
Αὐτός γε κήρυξ. σοὶ δ' ὅπερ πάσχω μόνει,
Αὐτὸς σίδηρον ὀξὺ δ' ἐν χερσὶν ἔχων,
Ἄδρασε, κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας
Τὰς σὰς. ἐγὼ γὰρ δαίμονα τὸν μὸν μέτα,
Στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
Ἓν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
Δίκαιόν σέβουσ'. ταῦτα γὰρ ξυνοῦσ' ὁμῶς,
Νίκαν δίδωσιν. Ἡ 'ρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
Βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχοι.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ.

Στροφὴ ά.

Αἴ. 1 Ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν,
2 Ὡς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.
Χο. 3 Τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν;

Σύστημα ά.

Αἴ. 1 Στρατόδυμα μὲν Παλλὰς θ' κελεύσει.
Χο. 2 Διὰ δορὸς εἶπας, ἢ λόγων ξυναλλαγάς;

Στροφὴ β'.

Αἴ. 1 Γένοιτ' ἂν κέρδος. οἱ δ' ἀρείφατοι
2 Φόνοι, μάχαι, σερνοτυπεῖς γ' ἀνὰ τόπον
3 Πάλιν κτύποι φανήσον.

Σύστημα β'.

Χο. 1 Ὦ πάλαινα, τίνα λόγον,
2 Τίν' ἂν τῇδ' αἰτίαν λάβοιμι;

Ἀντιστροφὴ ά.

Αἴ. 1 Ἀλλὰ τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἂν τις ἄρῃ
2 Μοῖρα πάλιν. τόδε μοι θεάσ θ' ἀμφιβαίνει.
Χο. 3 Δικαίως δαίμονας σύγ' ἐννέπεις.

Ἀντισύστημα ά.

Αἴ. 1 Τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
Χο. 2 Διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Αἴ. 1 Φόβῳ γὰρ τῷ πάρ θ' διόλλυσαι.
2 Δίκα δίκᾳ ἐξεκάλεσε, καὶ φόν θ'
3 Φόνον. κακῶν δ' ἀναψυχὰς

Ἀντισύστημα β'.

1 Θεοὶ βροτοῖσι νέμουσιν,
2 Ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.

Referens illa inania verba quæ attulisti.
Nihil enim efficimus *colloquendo.* movere oportet
Omnes pedites, & insensores curruum,
Celetúmque equorum lora movere *circa* os
Spumâ destillantia in Cadmeam terram.
Proficiscar enim ad septem portas Cadmi
Ipse præco. Tibi verò mando ut maneas,
Ipse tenens ferrum acutum in manibus
Adrasse, & mihi non affrices fortunam
Tuam: ego enim cum meâ fortunâ
Imperator ero inclytus cum inclytâ hasta.
Una re solùm est mihi opus, habere deos, quotquot
Justitiam colunt. Hæc enim si sint simul,
" Dant victoriam: nam Virtus nihil prodest
" Hominibus, nisi Deum faventem habeat.

PERICOMMATA.

Strophe 1.

Æth. 1 O miseræ matres miserorum ducum,
2 Ut mihi pallidus metus sub hepate *mentem* turbat.
Ch. 3 Quam novam vocem hanc edidisti?

Systema 1.

Æt. 1 Exercitus quidem Palladis *ab urbe* decernetur.
Ch. 2 Armisne *rem gestum iri* dixisti, an verborum transactione?

Strophe 2.

Æt. 1 Efficietur aliquid boni; sanè Martiæ
2 Cædes, pugnæ, planctus in loco,
3 Et sonitus iterum sient.

Systema 2.

Ch. 1 O misera, quam orationem
2 Quam causam horum accipiam, *prætendam?*

Antistrophe 1.

Æt. 1 Sed fortunatum & illustrem *ducem Thebæum,* aliqua extollet
2 Fortuna rursus. hæc fiducia me circumdat
Ch. 3. Justos nimirum tu narras Deos.

Antisystema 1.

Æt. 1 Quinam enim alii dispensant calamitates?
Ch. 2 In multis Deos ab hominibus discrepare video.

Antistrophe 2.

Æt. 1 Metu enim pristino peris.
2 Vindicta vindictam evocavit, & cædes
3 Cædem. Malorum autem recreationes

Antisystema 2.

1 Dii hominibus distribuunt,
2 Ipsi *rerum* omnium fines, & *exitus in suis manibus* habentes.

V. 583. ἠνέγκω) 2. singul. Aor. med. ab ἠνεγκάμην, quod ἀφέρω. V. 586. Μοναμπύκων) *Euripides* ita vocare dicitur τοὺς Κάλπας. Vide *Pindar.* Olymp. Od. v. στροφ. α. & Interpr. φάλαρα) λῶρα in hoc loco, aliàs quævis equorum ornamenta, & phaleræ. V. 592. Ἐγὼ γὰρ Δαίμονα τὸν μὲν μέτα στρατηλατήσω) *Joh. Brodæus* optimè hic notavit, quòd Prisci singulis Heroibus *Genios* adhibebant, qui eorum pericula averruncarent; undè illud *Homeri Iliad.* γ. v. 440 ---Παρὰ γὰρ Διός εἰσι καὶ ἡμῖν. & *Odyss.* ὁ. v. 34. ----πέμψει δέ τοι ἕπεσθαι Ἀθανάτων, ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε. Quibus hæc mihi liceat mantissæ loco addere, *Menander* apud *Clem. Alexandr.* Strom. 5. ait, Ἅπαντι Δαίμονα ἀνδρὶ συμπαίζεσθαι Εὐδοξ γνωμένῳ· Μυσαγωγὸς τοῦ βίου. Vide *Cæl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 2. c. 10. & 11. *Hierocl.* p. 386. Quin & nostræ Literæ videntur huic causæ favere, ut *Matth.* Evangel. c. 18. v. 10. *Apocal.* c. 16. v. 5. *Ezekiel.* c. 9. v. 1. &c. Hinc & Nos in *Heroico* nostro Poemate, *Franciados* dicto, necdum edito, ita de *Nigro* Principe canimus jamjam dormituro,

At Niger *occluso firmatis obice Valvis*
Corpore projectus tollit sua lumina Cœlo
Accedítque Deo supplex, iterúmque favores
Commemorat Gratus, placidi tũ tempora somni,
Angelicúmq; sibi Custodem nocte precatur,
Averfúmq; Malum, posthinc secura sopori
Membra dedit: Cœlestis adest sacro agmine Turma
Septem Cœlicolæ Nigro invigilare parati.
Hic turpes Curas, Luctúsque avertere promptus,
Hic dulces Juvenũ Illecebras & sanguinis Æstus;
Ast aliis tantùm Gemini sua munia servant,
Corporis Hic Custos, Animæ Vigil excubat Ille. Franciad. l. 4. v. 346. ad v. 360. V. 608. Aliàs αἴρῃ· sed ἄρῃ potius. V. 611. Τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;

Hùc refer illa *Theognidis*,

Οὐδεὶς, Κύρν', Ἄτης γε καὶ Κέρδεος ἄπτος ὅτιν,
Ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
Ἀνθρώποι δ' ἀάτας νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
Θεοὶ δ' ἐπὶ πρόφρονες πάντα τελοῦσι νόον.

V. 615. Κακῶν δ' ἀναψυχὰς Θεοὶ βροτοῖσι νέμουσιν.) Ità cum *Cantero* lego, pro κακὸν δ' ἀνὰ ψυχάς, quod priùs obtinuerat: *Scaliger* etiam nobis accedit. *Josua Barnes.*

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ANTISTROPHICA.

Στροφή. *Strophe.*

Χο. 1 Σὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἐκβίμεθ' ἄν, — *Ch.* 1 Quomodo veniemus in pulchris turribus insignes campos,
2 Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιπόντες; — 2 Relinquentes Deæ *Cereris* aquam, ad *Callichorum*?
Αἴ. 3 Ποσμαὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσας. — *Æt.* 3 Alatam te siquis Deorum fecerit.
Χο. 4 Διπόταμον ἵνα πόλιν μόλω; — *Ch.* 4 Ut veniam ad urbem cinctam duobus fluviis?
Αἴ. 5 Εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχάς. — *Æt.* 5. Vid. utiq; Charorũ *fil.* vid. utiq; anim. *cadav. sua circumvol.*
6 Ἔπι πότ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος. — 6 Adhuc fors *dubia impendit.* Quod verò Fatum
7 Ἐπιμένει τὸν ἄλικμον — 7 Manet fortem
8 Τῆσδε γῆς ἄνακτα; — 8 Regem hujus terræ?

Ἀντιστροφή. *Antistrophe.*

Χο. 1 Κεκλημένους μὲ ἀναλέμεθ' αὖ θεούς. — *Ch.* 1 Invocamus rursus Deos antea invocatos:
" 2 Ἀλλά φόβων πίστις ἀδὲ πρώτα. — " 2 Hæc prima quippe metûs est fiducia.
3 Ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος — 3 O Jupiter antiquæ matris *nostræ*
4 Παιδογόνε, πόρις Ἰνάχου, — 4 Marite vitulæ, *i. filiæ* Inachi *scil. Ius in vitulã olim mutatæ.*
5 Πόλιν μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾷδ' εὐμενής. — 5 Esto auxiliator mihi, & urbi huic propitius.
6 Τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἵδρυμα — 6 Tuum simulachrum, & tuam statuam
7 Πόλεος ἐκκομίζομαι — 7 Ex urbe porto
8 Πρὸς πυρὰν ὑβριαδέν. — 8 Contumeliâ affectam ad rogum, *i. aram.*

V. 619. Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ) Respicit ad Puteum *Cereri sacrum*, Callichorum dictum: De quo nos supra ad v. 392. V. 621. Διπόταμον πόλιν) *Thebas* notat, juxta quas *Ismenus* & *Asopus* fluunt. *J. Brodæus.* V. 623. Ψυχάς) τὸ ψυ hic communis est, ut videre est ex 5to *Antistrophæ*, qui etiam est *Iambus.* ἀμψυχάς legit *Scaliger*, & profectò τὸ ψυ in compositis frequenter breve est, ut videndum *Hecub.* v. 280. Ἡ δ' ἀντὶ πολλῶν δεῖ μοι παρψυχή. Et *Timocles* Παρψυχὰς ἂν φρονήσεων ἀνεύρατο. Et *Sophocles* Ἱδρυσάμεθα πημάτων παρψυχάς. V. 629. Παιδογόνε) Σύλληψις παιδοποιῶν. Πόριος) pro πόρπος, ut *Homerus Odyss.* κ. v. 410. Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας. De *Iô* verò in Vaccam mutatâ Vide *Ovid.* Metamorph. l. 1. Fab. 10. *Josua Barnes.* V. 633. Ὑβριαδὲν) Quia *Thebani* ad Preces *Argivarum* Matronarum non remittebant filiorum cadavera ad sepeliendum, & *Jovem* supplicem ideò templisse videbantur, dicit se *Chorus Jovis* statuam ad Aram prolaturam; ut sic illum Vindictæ memorem reddat, contra *Thebanos.* Alii legunt πύλαν pro πυρὰν. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

Nuntius Argivus, *à Victoribus* Athenienſibus *in libertatem vindicatus, ſubitò jam ſuperveniens* Theſei *victoriam* Choro *narrat, totiuſque pugnæ ordinem & ſucceſſum exponit.* Adraſtus *Populi* Thebani *nuperè Victoris calamitate præſenti motus in Mortalium ſtultitiam exclamat, qui rebus ſecundis elati in perniciem ſuam inſoleſcunt, & deplorandâ quâdam amentiâ ac invincibili obſtinatione ſibi accerſant pericula, bella, exilia, & exitia; nec ſalutaribus monitis aurem adhibere velint.* Chorus Argivarum *Matrum* Nuntium *interrogat, de recuperatione cæſorum ante* Thebas *Filiorum; ſimúlque cum* Adraſto *ploratus & querelas ſuper eorum cadaveribus jam in ſcenam productis inchoat.*

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 634. De ſubito Αἴ. hujus *Nuntii* adventu &c. Vide *M. Anton. Mureti* Var. Lect. l. 14. c. 16. Pro *Euripide* autem in hâc causâ dicendum, quòd rectè Nuntium facit *Argivum* à *Thebanis* nuper captum, qui ex hâc pugnâ libertatem consecutus ſubitò aufugit: *Athenienſes* autem nondum rediêrant. V. 640. Καταιδαλοῖ) pro καταιδάλωσεν, *præſens* pro *præterito.* Videſis ſimile exemplum v. 131. ἐλαύνεις pro ἤλαυνες. & 696. χωρεῖ pro ἐχώρει. Ἐνεσὼς ἀντὶ παρακεκμηώς. Ita *Euſtathius* in *Odyſſ.* ι. v. 541. Ἐκλύθη ἡ θάλασσα κατεσχεθήσης ὑπὸ πίτυος. Χερνὸς γὰρ ἡ νῦν εἴληπται ἀντὶ χέρνου. Κατεσχεθήσης ἤγουν κατελθούσης. *Josua Barnes.*

Αἴ. Γυναῖκες, ἥκω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα, — *Nun.* Mulieres, venio habens multa bona nuncia,
Αὐτός τε σωθεὶς (χρέθω γὰρ ἐν μάχῃ, — Et ipſe ſervatus, (captus enim ſum in pugnâ,
Ἵν' οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσπότων λόχοι — Ubi mortui ſeptem manipuli ducum
Ἠγωνίσαντο, ῥεῦμα Διρκαῖον πάρα) — Pugnaverunt ad flumen Dircæum)
Νίκῃ τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγῳ δέ σε — Nunciaturus etiam victoriã Theſei: te verò à ſermone
Μακρᾷ ποπαύσω. Καπανέως γὰρ ὧδ' ἀνὴρ — Longo liberabo. Eram enim ſervus Capanei,
Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ κατηύδαλοῖ. — Quem Jupiter fulmine ignito combuſſit.
Χο. Ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν, — *Cho.* O amice, bene quidem nuncias tuum reditum,
Τιμὴ τ' ἀμφὶ Θησέως τάξιν. εἰ δ' ἡ στρατὸς — Et res Theſei: ſi verò etiam exercitus
Σῴζει ἐς' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα. — Athenienſium eſt ſalvus, omnia nuntiaveris bona.
Αἴ. Σῴζει. κἀπεφαγμὸν, ὡς Ἄδραστον ὤφελε — *Nun.* Salvus, & res acta eſt ſicut Adraſtus debuit
Πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, ὡς ἀπ' Ἰνάχου — Agere cum Argivis, quum ab Inacho *fluvio*

Στείλας ἐπὲς ἐκτόνσε Καδμείων πόλιν.
Χο. Πῶς γὰ προπαρ Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
Ἔρηνεν, οἵ τε συμμεθ' ἁρμόντες δορός;
Λέξον. παρὼν γὰρ τὰς ἀπόντας εὐφρανῇς.
Ἀγ. Λαμπρὸς μὲν ἀκτὶς, ἡλίου κρήνων σαφὴς,
Ἐβαλλε γαῖαν. ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
Ἔστην θεατὴς, πύργον εὐαγῆ λαβών.
Ὁρῶ δ' φύλαρχα τεῖα τειῶν στρατευμάτων,
Τὸν ἑσπερόεντα μὲν λαὸν ἐκλείνοντ' ἄνω
Ἰσμηνίον πρὸς ὄχθον, ὡς μ' ἦν λόγος,
Αὐτόν τ' ἄνακτα παῖδα κλεινὸν Αἰγέως·
Καὶ τὰς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τέλαγμ' ἔχειν
Κέρας, πελασίας Κεκροπίας οἰκήτορας·
Αὐτὸν δ' Πάραλον ἐσλισμένον δορὶ,
Κρηνίδι πὰρ αὐτὴν Ἄρεος ἱππότιδ' * ὄχον
Πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον.
Ἴσας ἀριθμὸν, ἁρμάτων δ' ὀχημάτων
Ἑνὸς δὲ σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δ' λαὸς ἧστο πρόσθε τειχέων,
Νεκρὰς ὄπισθεν δέμνιος, ὧν ἔκειτ' ἀγών.
Ἱππεῦσί δ' ἵππους ἥσμεν ἀνδρομιγμένους,
Τετραόροισί τ' ἀντὶ ἅρματ' ἄρμασιν.
Κῆρυξ δ' Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε,
Σιγᾶτε λαοὶ, σῖγα Καδμείων τέκνες,
Ἀκούσατ'· ἡμεῖς ἥκομεν νεκρὰς μέτα
Θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
Σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τίνειν φόνον.
Κοὐδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
Ἀλλ' ἧς' ἐφ' ὅπλοις σῖγα. σπεύδουσι δ' ὄχων
Τετραόρων κατ' ἄρχον ἐντεῦθεν μάχης.
Πέραν δ' διελάσθησαν ἀλλήλων ὄχοι,
Παραβάται δ' ἔστη εἰς τάξιν δορός.
Χ' οἱ μὲν σιδήρῳ διεμάχοντ', οἱ δ' ἔστρεφον
Πῶλους ἐς ἀλκὴν αὖτις ἐς παραβάτας.
Ἰδὼν δ' Φόρβας, ὃς μυναμπύκων ἄναξ
Ἦν, τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ἁρμάτων ὄχον,
Οἵ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν,
Σωθῆναι ἀλκὴν, καὶ κρατοῦσι, πανσυτά τε.
Λύσων δ' ταῦτα, κἀκλύων, ὀκὴ γὰρ ἦν,
Ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται,
Τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματ', οὐκ ἐγὼ
Τί πρῶτον εἴπω, πότερα πὴν εἰς ὕφανόν
Κόνιν προσαντέλλουσ', ὡς πολλὴ πάλη,
Ἢ τὰς ἄνω τε κἀτω φορουμένας
Ἱμᾶσιν ἅμιλλός τε φοινίας ῥοὰς,
Τῶν μὲν πιπτόντων, πάλη δ', ἁρματηλάτων δίφρων,
Εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ὀκκυβιζώντων βίᾳ,
Πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγῶσι λειπόντων βίον.
Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπαίθρου στρατὸν
Κρέων γε, τὸν δεινὸν' ἵππαν λαβὼν χερὶ

Deductis cōpiis bellum intulit Cadmeorum urbi, *i. Thebis.*
Cho. Quomodo verò Jovis trophæa filius Ægei
Conſtituit, & ejuſdem belli conſortes?
Dic; cùm enim adfueris, exhilarabis eos qui non adfuerunt.
Nun. Clarus quidem radius, ſolis jubar coruſcum,
Percutiebat terram: ad portam verò Electram
Steti ſpectator, turrim ſacram nactus.
Video autem tres ordines trium exercituum,
Populum quidem armatum *ordines* producentem ſupernè
Ad ripam Iſmeni, ut ferebatur,
Ipſumque regem inclytum filium Ægei,
Et cum eo collocatos in dextro
Cornu antiquæ Cecropiæ incolas, *i. Athenienſes,*
Et ipſum Paralum armatum haſtâ,
Apud ipſum fontem Martis equeſtrem currum
* al. ὄχλον. Ad extremas exercitûs partes, *i. ad latera* collocatum,
Æquali numero. curruum verò vehicula
Infra ſacrum ſepulchrum Amphionis *erant.*
Populus verò Thebanus ſedebat ante mœnia,
Cùm poſuiſſet retrò cadavera, de quibus erat certamen;
Equiteſque equitibus erant in armis oppoſiti.
Quadrijugique *ſtabant* adverſi currus curribus.
Præco autem Theſei hæc dixit coram omnibus?
Tacete populi, agmina Thebanorum tacite
Audite: nos venimus propter cadavera
Volentes ſepelire, legem univerſæ Græciæ
Servantes, non poſtulantes ulciſci necem.
Ad hæc verò verba Creon nihil reſpondit,
Sed ſedit tacitè in armis: at duces curruum
Quadrijugorum inde cœperunt pugnam.
Agentes autem currus viciſſim ultra ordines alii aliorum,
Milites in curru pugnantes ſtatuerunt in armorum acie.
Et alii quidem pugnabant ferro, alii verò vertebant
Equos ad pugnam rurſus adverſus milites curules.
Cùm autem vidiſſet Phorbas, qui dux equorum ſingularium
Erat, Athenienſibus, *hoſtile* curruum agmen *imminens,*
Qui etiam contra Cadmeum tuebantur equitatum,
Commiſerunt pugnam, & vincebant, ac vincebantur:
Videns autem hæc, & non audiens (illic enim eram
Ubi pugnabant currus, & curruum milites)
Quæ illic erant tum multa mala, neſcio
Quid primùm dicam: utrùm in cœlum
Elevatum pulverem, quàm eſſet ingens:
An qui ferebantur ſurſum & deorſum,
Fluxus ſanguinis purpurei in loris,
Aliis quidem cadentibus, aliis verò, fractis curribus,
In caput humi per vim præcipitantibus,
Et relinquentibus vitam ſimul cum fractione curruum.
Vincentem autem equis ut vidit exercitum
Creon; inde haſtam arripiens manu,

V. 650. Ἠλίου κρήνων) Κρηνῶν proprie τὸ ἐπάνω τῆς Τετράνης καὶ εἰς ἰσότητα ἄγον, uti *Phavorinus.* Hic itaque Poeta *jubar Meridianæ Solis,* quia *Canonis* inſtar Diem in æquas partes dividit figuratè κρηνόνα dicit. *Joſua Barnes.*

V. 652. Ἔστην) Vide infra ad v. 684.

V. 659. Πάραλον) Si Proprium Nomen, *Heroa* ſignat, de quo *Phavorin.* vel πάραλον ἱππότιδ' ὄχλον pro *Paraliis* populo *Atticæ.* Joſua Barnes.

V. 660. Κρηνίδι Ἄρεος) i. e. *Dircen.* Vide *Joh. Brodæi* notas ad hunc locum, ex *Phœniſſis* ad v. 661. Ἔνθα φόνιος ἦν Δρακὼν Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ. Et *Scholia* in locum. ἱππότιδ' ὄχλον) πῶλον ἵππων, *Scaliger* legit ὄχλον; ut & vetus liber manu-notatus, quem huic Operi benignè, i. e. ſuo more, commodavit Reverendus Collegii Regalis Præpoſitus, *Carolus Roderick,* S.T.P. Joſua Barnes.

V. 663. Μνημάτων Ἀμφίονος) *Pauſan.* in *Bœot.* Ζήθῳ δὲ μνῆμα καὶ Ἀμφίονι ἐν κοινῷ γῆς χῶμα, καὶ μέγα. Notavit *Joh. Brodæus.*

V. 670. Ἥκομεν μέτα) i.e. μεθήκομεν.

V. 671. Θάψαι θέλοντες) Vide ſupra v. 526.

V. 672. Τεῖναι φόνον) *Canterus* legit θεῖναι φόνον Vide *Novarum Lection.* l. 5. c. 25. Ubi ſimiles formulas producit ex *Bacchis* ἀλλ' αἷμα θήσεις & ex *Oreſte* μητροκτόνον αἷμα θήσω. *Scaliger* τεῖναι retinet & φόνον legit. Vide *Æmylium Portum.*

V. 684. Λεύσων δ' ταῦτα) Vide ſupra v. 652.

V. 690. Ἰμᾶσιν) Rectè; & malè *Brodæus* movet, ſubſtituendo ἰκμάσιν, quod hîc ſtare nequit. *Joſua Barnes.*

V. 695. Ἰτέαν) Haſtam *Salignam,* ut μελίαν haſtam *Fraxineam Homer.* malè ergo *Brodæus* ſcutum vertit, *Canterus* Clypeum, decepti, ut puto, ſimili verbo ἴτυς, circumferentia *Clypei* & *Clypeus.* Joſua Barnes.

Χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν. Procedit, priusquam sui milites languescant animis.
Καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄνκῳ διεφθάρη, Atqui exercitus Thesei non periit metu,
Ἀλλ' ἴετ' εὐθὺς λάμπρ' ἀναπάσας ὅπλα. Sed statim *obviam* ivit correptis armis splendidis.
Καὶ συμπαλαίξαντες μέσον πάνδημ' στρατόν, Et committentes prælium *per* totum medium exercitum,
Ἐκεῖνον, ἐκτείνοντο, κἀφθείροντ' ἀνήρ· Occidebant, & occidebantur, &
Κελεύσμοῖς ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ adhortabantur
Θεῖν. κἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ. Se mutuis adhortationibus cum magno clamore,
Λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξιὼν δρυμῶν, Ad concurrendum. Erechthidis autem *Cadmea* resistebat hasta.
Δεινὸς παλαιστὴς ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας Manipulus enim virorum ex dentibus serpentis natorum,
Τὸ λαιὸν ἡμῶν, δεξιὸν δ' ἡσσώμενον Acer bellator erat. Inclinavit enim cornu
Φεύγει τὸ κείνων. ἦν δ' ἀγὼν ἰσόῤῥοπος. Sinistrum nostrum, sed dextrum victum
Κἀν τῷδε, τὸν στρατηλὸν αἰνέσαι χρὴν. Illorum fugit, erátque certamen æquale,
Οὐ γὰρ τὸ νικᾶν τοῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον, Et tunc erat laudandus dux:
Ἀλλ' ἦρχε καὶ τὸ κάμνον οἰκείᾳ στρατῷ. Non enim solùm *in* hac *parte* victrici, quæstum fecit:
Ἐῤῥηξε δ' αὐδὴν, ὡς δ' ὑπηχῆσαι δόνα. Sed *etiam* ivit ad *cornu* laborans sui exercitus.
Rupit autem vocem, ut terra redderet sonitum:
" Ὦ παῖδ', εἰ μὴ χρήσεσθε στερρὸν δόρυ
" Σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἵπερ τὰ Παλλάδος.
Θάρσος δ' ἐνῶρσε πρωτὶ Δαναϊδῶν στρατῷ. " O filii, nisi sustinueritis rigidam hastam
" Satorũ hanc virorũ, *i. Thebanorũ*, perierunt res Palladis, *i. Ath.*
Indidit autem fiduciam toti exercitui Danaidum.
Αὐτὸς δ' ὅπλισμα τὐπιδαύριον λαβὼν, Ipsēque correptâ Epidauriâ armaturâ
Δεινῆς κορυθῆς, ἀγαφέρων ἐσφενδόνα, Formidabilis clavæ, hinc & illuc *eam* jactans vibrabat,
Ὁμοῦ τραχήλους, καὶ πικείμενον κάρα Simul colla, & insertum caput
Κωπέας θερίζων, καὶ ποδαυλίζων ξύλῳ, Galeæ demetens, & *clavæ* ligno detruncans,
Μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα. Vixque tandem convertit eos in fugam.
Ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα, καὶ νορχησάμην, Ego autem exclamavi, & saltavi,
Κἄκρυσα χεῖρας. οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας. Et complosi manibus. Illi verò tendebant ad portas.
Βοὴ δ' ἦν κωκυτοὺς ὠὰ κατὰ πόλιν Clamor autem & ululatus erat in urbe
Νέων, γερόντων, ἱερά τ' ἐξεπίμπλασθ' Juvenum, & senum, & implebant templa
Φόβῳ. παρὸν δ' τειχέων εἴσω μολεῖν, Metu. cum autem liceret irruere in urbem,
Θησεὺς ἐπέσχεν. ὡ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν Theseus repressit *suos:* non enim expugnatum urbem
Μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαυτήσων νεκρούς. Dicebat se venisse, sed repetitum * cadavera.
Τοιοῦδε τὸν στρατηλὸν αἱρεῖσθ' χρεὼν, " Talem oportet eligere copiarum ducem,
Ὅς ἔντε τοῖς δυνοῖσιν ἔστιν ἀλκιμος, " Qui & in periculis sit fortis,
Μισεῖ δ' ὑβριστὴν λαὸν, ὃς σφαλῶν καλῶς, " " Et oderit populum insolentem: qui in secundis rebus
Εἰς ἄκρα βλῶσι κλιμάκων ἐπίβασ' " In summos scalarum gradus clavis munitos scandere
Ζητῶν, ἀπώλεσ' ὅλβον, ᾧ χρῆσθαι πρέπει. " Quærens, perdidit suam felicitatem, qua frui poterat.
Χο. Νῦν τόδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ, *Cho.* Nunc videns ego hanc insperatam diem,
Θεοὺς νομίζω, κἀδοκῶ τὰς συμφορὰς Judico esse Deos, & puto calamitates meas
Ἐμὰν ἔλασσον, τῷδε πεσόντων δίκᾳ. Minores esse, cùm isti dederint pœnas.

V. 696. Χωρεῖ) *Præsens* pro *Præterito*. Vide simile exemplum supra v. 131. & v. 640. Vel lege χώρει pro ἐχώρει. V. 697. Τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄνκῳ διεφθάρη) Hoc est τὰ Θησέως γε τῇ εὐθυμίᾳ διεσώθη. Sic *Hom.* Iliad. δ'. v. 223. Ἔνθ' ἂν ἀνὴρ βείζοντα ἴδοις Ἀχαμένονα δῖον, Οὐδὲ κατηφώοντ', οὐδ' ὅν κε ἐθέλοντα μάχεσθαι. Vide *Eustath.* in locum fol. 463. lin. 22. V. 702. Κἀντέρειδε) Imitatus illud *Homer.* γ'. v. 131. Ἀσπὶς ἄρ' ἀμφοτέροισι μέσον δέρος ἐρείδε, &c. *Joh. Brodæus.* V. 714. Ὅπλισμα τὐπιδαύρειον λαβὼν Δεινῆς κορυθῆς) *Theseï* clavam vocat *Epidauricam*, quia *Periphetem* Κορυνήτην dictum in *Epidauro* occisum eâ spoliavit. De quâ re hæc *Plutarch.* in *Theseo*---Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ Ἐπιδαυρείᾳ, Περιφήτην ὅπλῳ χαλκοῦν κορύνην, καὶ διὰ τοῦτο Κορυνήτην ὀνομαζόμενον, ἀποκτείνας αὐτὸς καὶ κωλύοντα προσάγειν, συμβαλὼν ἀπέκτεινεν. Ἡδεῖς ὢν τῇ κορυνῇ, λαβὼν ὅπλον ἐποιήσατο, καὶ διετέλει χρώμενος, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς τῷ δέρματι τοῦ Λέοντος. Hæc etiam observavit Vir Magnæ Lectionis *Joh. Brodæus.* V. 717. Κυνέας θερίζων) Τῆς κωπέας ἀποθερίζων τὸ κάρα, ὀνομαζομένου τραχήλους· Καὶ ποδαυλίζων) Hoc verbum varios Criticis scrupulos fecit. Hic (*Joh. Brodæus*) defendit lectionem & putat hunc pugnæ morem ab *Hesychio* explicatum in voce Δαῦλις, ἑορτὴ ἐν Ἄργει μίμημα τῆς Περὶ τὰ πρὸς Ἀκρίσιον μάχης. Ego verò nihil in illâ pugnâ memorabile scio, nisi quòd cùm clypeati omnes pugnarent (tum primùm clypeis inventis) æquo tandem marte utrinque discessum: Quare hoc nihil ad *Rhombum. Scapula* exponit titione dedolare vel contundere & deducit à δαυλὸς pro δαλὸς titio est, & Δαυλὶς urbs *Phocidis Hom.* Iliad. β'. v. 520. Sed quid hoc? *Alius* legit ἀποφαυλίζων non à φαῦλος, quod hîc nihil significaret, sed à φαυλία, genus oleæ, ut sit *clavâ demetiens*, eorum instar, qui olivam verberant. At nec hoc placet commentum, neque alia lectio ἀποθραυλίζων. Verùm κἀποκωπολίζων cum *Cantero, Æmylio Porto* & *Duporto* libentiùs legerem, quod significat *decutio* & *excindo unà cum ipso caule*, non modò quòd affinitatem habeat cum figurâ frequentiùs Poetis usitatâ & præcipuè v. 448. itémque *Tarquinii* Historiâ, quam ad istum locum attigimus; sed quòd verbum sit verè *Atticum* & ipsi *Thucydidi* l. 2. usurpatum. Alioquin legerem κἀποπλωτίζων, quod ipsummet verbum de eâdem re in hâc ipsâ fabulâ occurrit v. 449. *Josua Barnes.* V. 731. Νῦν τόδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ θεοὺς νομίζω) Et hîc *Euripidi Homerus* præivit, ita enim *Odyss.* ω. v. 350. *Laertes* senex certior factus de inopinato Procorum interitu, exclamat----

Ζεῦ πάτερ ἦ ῥα ἔπ' ἦσθε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον Εἰ ἐτεὸν Μνησῆες ἀταύθαλοι ὕβριν ἔπαυσαν. Simile huic illud *Claud.*
Abstulit hunc tandem Ruffini *pœna tumultum* *Absolvítque Deos.*----

Talia Epiphonemata in *Psalmis* sæpissimè occurrunt & Nos in *Esthera* nostrâ ad *Hamanis* suspendium v. 1238.

Ὦ Ἄθεοι ἀγορεύετε κ' ἐν φρεσὶ ταῦτα νοεῖτε· Φήσετε δ' ἀνδρομέων Θεὸν εἶ) ὀπίσκοπον ἔργων. *Josua Barnes.*

V. 732. Τὰς συμφορὰς) *Scaliger* τοι συμφορᾶς, & tunc legendum in Lat. Versione *Calamitatis me Minùs habere.* Josua Barnes.

Ὦ Ζεῦ,

Ad. Ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τὰς ταλαιπώρους βροτὰς
" Φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ὀξηρτήμεθα,
" Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
Ἡμῖν γὰρ ἦν τότ' * ἄλγος οὐχ ὑποστατόν,
Αὐτοί τε πολλοὶ κἀνέοι βεβαίοσιν,
Ἐτεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
Μέτρια θέλοντος, σὺν ἐχρήζομεν λαβεῖν.
Κἄπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὅδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς,
Λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλουτος χρήματα,
Ὕβριζ', ὑβρίζων τ' αὖτις ἀνεπωλεῖτο
" Κάδμου κακόφρων λαός. Ὦ νεανίαι βροτοί,
" Οἱ τόξον ὑπερτείνοντες ὡς καιρὸν πέρα,
" Καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
" Φίλοις μὲ ὐ πείσθεσθε, τοῖς ὑμᾶς παθήμασιν.
" Πόλεις τ' ἔχουσαι δεῖα λόγῳ κάμψαι κακά,
" Φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
Ἀτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν,
Πῶς ἐξεσώθης· εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι.
Ag. Ἐπεὶ τάραγμὸς πόλιν ὑκίνησεν δορὶ,
Πύλας διῆλθον, ἧπερ εἰσήει στρατός.
Ad. Ὧν δ' ἕνεκ' ἀγὼν ἦν, νεκρὺς κομίζετε;
Ag. Ὡς οἵγε κλεινοῖς ἕπτ' ἐφέστασ δόμοις.
Ad. Πῶς φής; ὁ δ' ἄλλος πᾶς νεκρῶν ὄχλος;
Ag. Τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρῶνος πύλαις.
Ad. Τὐκεῖθεν ἢ τῶνδέσδε; τὶς δ' ἔθαψέ νιν;
Ag. Θησεύς, σκιώδης ἔνθ' Ἐλευθερὶς πέτρα.
Ad. Οὗς δ' οὐκ ἔθαψε, τῶν νεκρὺς ἦκει λιπών;
Ag. Ἐγώ. Πέλας γὰρ πᾶν ὅ, τι σπουδάζεται.
Ad. Ἦπου πικρῶς νιν δέσποτις ἦρον ὑκ φόνου;
Ag. Οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὢν πόνῳ.
Φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ', ὅτ' ἦσαν νεκρός.
Ad. Ἔνιψεν αὐτοῖς τοὺς ταλαιπώρων σφαγὰς;
Ag. Κἄστρωσέ γ' ὐνάς, κἀκάλυψε σώματα.
Cho. Δεινὸν μὲν ἦν βάσαγμα, κἀσχώλιον ἔχον·
" Τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά;
Ad. Οἵμοι· πόσῳ σφιν σωθεῖσ' ἂν ἤθελον;
Ag. Ἀκράντ' ὀδύρῃ, ταῖσδέ τ' ἐξάγῃ δάκρυ.
Ad. Δοκῶ μὲν· αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
Ἀλλ' ἴεν, ἄγε χεῖρ', ἀπόμυσαι νεκροῖς.
Ἄδε τε μέλπε ὐκέτ' ὀκρυόεσσαν,
Φίλους προσαυδῶν, οὓς λελειμμένη τάλας,
" Ἔρημα κλαίω. Τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
" Οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
" Ψυχὴ βροτείαν. χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.

Ad. O Jupiter, quidnam miseros homines
" Dicunt sapere? ex te enim pendemus,
" Et talia facimus, quæcunque tu vis.
Nobis enim erat tunc dolor non ferendus,
Ipsique *eramus* multi & juvenes brachiis,
Et Eteocle agente de compositione,
Ac petente moderata, non voluimus accipere:
Et deinde periimus. Ille verò tunc fortunatus,
Sicut pauper accipiens recèns partas opes,
Erat insolens, & insolens rursùs periit
" Stultus populus Cadmi. O stulti homines
" Qui extendentes arcum ultra quam convenit,
" Et justè mala multa passi,
" Amicis quidem non obtemperatis, sed rebus ipsis.
" Vosque civitates cum possitis oratione declinare mala,
" Cæde, non verbis, molestias amolimini.
Sed quid hæc? Illud volo scire,
Quomodo sis servatus: deinde alia interrogabo.
Nun. Postquam tumultus urbem commovit hastâ,
Transii per portam, quâ intrabat exercitus.
Ad. Quorum verò causâ certamè erat, an cadavera recepistis?
Nun. Recepimus; quia illi septem in inclytas arcas sunt conditi.
Ad. Quomodo dicis? ubi verò *est* reliqua defunctorum turba?
Nun. Sepulturæ mandati sunt ad Citharonis valles.
Ad. Illinc, an hinc? quis verò sepelit eos?
Nun. Theseus, ubi est umbrosa petra Eleutheris.
Ad. Quos verò non sepelit, ubi reliquit mortuos?
Nun. Hic propè: propè enim est quicquid festinatur.
Ad. An servi tulerunt eos ægrè ex ipsâ cæde?
Nun. Nullus servus accessit ad hunc laborem:
Dixisses, si affuisses, quòd *Theseus* amâsset mortuos.
Ad. Abluitne ipsorum miserorum cruenta cadavera?
Nun. Quin etiam stravit toros, & texit corpora.
Cho. Grave quidè erat gestamen, & turpitudinem *aliquâ* habens:
" Quid tamen turpia *dicam* hominibus communia mala?
Ad. Heu, quantò cum eis maluissem mori?
Nun. Frustra ploras, & istis elicis lachrymas.
Ad. Video quidem, sed ipsæ me docent plorare.
Sed agè, tollo manus occurrens mortuis,
Effundóque carmen inferorum lugubre,
Compellans amicos, quibus amissis miser
" Deploro solitudinem. Hunc enim solum mortalibus
" Non licet sumptum factum recipere,
" Animam humanam *semel* amissam: pecuniæ verò parandæ, *amissæ*que *recuperandæ*, sunt rationes.

V. 734. Ὦ Ζεῦ, τί δῆτα, &c.) *Diogenes Laertius* in Vitâ *Pyrrhonis* hos versus profert malè exceptos, *Henricus Stephanus* illos saniores longè reddidit, sed videtur ignorâsse hinc locum esse illorum *Lydium* lapidem. Vide *Theodori Canteri* Var. Lection. l. 1. c. 6. Sed nec ille *ultimum* versum rectè mihi videtur legere. *Josua Barnes.* V. 737. Ἄλγος οὐχ ὑποστατὸν) *Joh. Brodæus* pro ἄλγος mavult ἔλκος, & rectissimè, ut puto. V. 754. Ἀγὼν ἦν) vel ἄνεκ' ὡγὼν ἦν lege, vel ἦν ἀγὼν. Ita versus restitui potest, qui aliàs vacillaret; nisi τῶ ἀγὼν prior longa sit, de quâ re vid. *Phœniss.* v. 591. τὸ autem κομίζετο rejecimus & ex *Aldinâ* Editione κομίζετε legimus. Judicent Docti. Ὧν δ' ἕνεκ' ἀγὼν) Hos versus, *Choro* olim malè attributos, rectè *Johannes Miltonus* noster *Adrasto* assignat. Nec enim credibile est Regem *Adrastum*, cui maximè hæ res curæ erant, tacitum adstare; dum *Chorus* toties interpelleret; quare Nos *Miltonum* sequimur; monentes interim Lectorem, ubi in reliquâ hujus scenæ parte *Chorus* anteà præfigebatur Versui, ibi Nos jam *Adrasti* nomen restituisse. *Josua Barnes.* V. 756. Κεκμηκότων) *Homer.* καμόντων, i. e. θανόντων. V. 759. Ἐλευθερὶς) Rupes *Eleuthevia*, ad montè *Citharonem* posita juxta urbem *Eleutheras*, ubi & Ara Jovi *Eleutherio*; est autem hæc Urbs *Thebis* contermina & *Plataïs*, ut par sit credere, cæsos *Argivos* illic sepeliri. De his vide *Pausaniam* in *Bœoticis* circa Principium. *Plinius* Hist. Nat. l. 4. c. 7. Reliqua oppida inter *Megaram* & *Thebas Eleutheras*, *Haliartus*, *Plateæ*, &c. *Josua Barnes.* V. 775. Τοῦτο γὰρ μόνον, &c.) Hunc locum acutissimè & dexterrimè *Euripides* ex *Homero* delineavit *Iliad.* ι. v. 406. (quod & observavit. *Joh. Brodæus.*) --- Λιτῇσι μὲν γάρ τε βόες, κἠφια μῆλα,
Κτητοὶ ἢ τείποδές τε κἠππων ξανθὰ κάρηνα·
Ἀνδρὸς δ' ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λῃστὴ,
Οὔθ' ἕλετὴ, ἐπεὶ ἆρκιον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.

Simile ferè Theognis---
Οὐδ' ἂν ἄποινα δίδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρείας
Νούσους, οὐδ' ἀκάδη γῆρας ὑπερχόμενον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυσυχῆ.
2 Πόλει μὲν εὐδοξία,
3 Καὶ στρατηλάταις δορὸς
4 Διπλάζεται τιμή.
5 Ἐμοὶ δὲ φῶς παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη,
6 Πικρὸν. καλὸν δ' ἆεθλον δ' ἐὰν ὄψομαι,
7 Τὰν ἄελπτον ἡμέραν,
8 Ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.

Ἀντιστροφή.

1 Ἄγαμόν μ' ἔτι δέρᾳ ἀεὶ
2 Χρόνος, παλαιὸς πατήρ,
3 Ὤφελ' ἁμέρᾳ κτίσαι.
4 Τί γάρ με δεῖ παίδων;
5 Τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι
6 Πάθος. φεῦ, οὐ, εἰ γάμων ἀπεζύγλων.
7 Νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον
8 Κακὸν, τέκνων φιλτάτων ὀρφανίαν.

Ἀνάπαιστοι.

Ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λύσατε
Τῶν οἰχομένων παίδων. μελέα,
Πῶς ἂν ὀλοίμαν σὺν τοῖσδε τέκνοις,
Κοινὸν ἐς ἄδου καταβᾶσα;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Ἀδ. 1 Στεναγμὸν, ὦ μητέρες,
2 Τῶν κατ' ἀθανὸς νεκρῶν
3 Αὔσατ', ἀπύσατ', ἀντίφωνα ἐμοῖς
4 Στεναγμάτων κλύσατε.
Χο. 5 Ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
6 Προσηγόρημα μητέρων,
7 Προσαυδᾷ σε τὸν θανόντα.
Ἀδ. 8 Ἰὼ, ἰώ, τοῖ γ' ἐμοὶ κακῶν ἐγώ.
Χο. 9 Αἰαῖ, αἰαῖ. Δεινὰ πάθεα πάθομεν, φίλοι· ἐπάθομεν, ὤ
10 Τὰ κυρσατ' ἄλγη κακῶν.
Ἀδ. 11 Ὦ πόλις Ἀργεία, τὸν ἐμὸν πότμον σὺν ἐσορᾶτε;
Χο. 12 Ὁρῶσι κἀμὲ δῆτα τλὼ πάλαι-
13 ναν, τέκνων ἄπαιδα.

Ἀντιστροφή.

Ἀδ. 1 Προσάγετ' ὦ δυσμότμῳ
2 Σώματ' αἱματοσαγῆ,
3 Σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι', οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
4 Ἐν οἷς ἀγὼν ἐκρέματο.
Χο. 5 Δότ' ὡς περιπτυχαῖσι δὴ
6 Χέρας προσαρμόσας ἐμοῖς
7 Ἐν ἀγκάσι τέκνα θῶμαι.
Ἀδ. 8 Ἔχεις, ἔχεις· πημάτων γ' ἄλις βάρος.
Χο. 9 Αἰαῖ, αἰαῖ. τοῖς τεκοῦσι δ' ὡς λέγεις. Ἀδ. αἰαῖ μοι.
Χο. 10 Στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Ch. 1 Partim quidem læta, partim verò triſtia *contigerunt.*
2 Urbi enim gloria,
3 Et ducibus belli
4 Duplicatur honor.
5 Mihi verò mortua membra liberorum videre
6 Acerbum: ſed tamen *erit* pulchrum ſpectaculum, ſi videro
7 Inſperatum diem,
8 Conſpicata maximum omnium dolorem.

Antiſtrophe.

1 Innuptam me huc uſque perpetuò
2 Chronus (i. e. *Tempus*) longævus pater
3 Debuerat *ad hunc uſque* diem ſervare.
4 Quid enim mihi opus erat liberis?
5 Non enim unquam timuiſſem me paſſuram fuiſſe hoc
6 Ingens malum, ſi à nuptiis abſtinuiſſem:
7 Nunc verò video manifeſtiſſimum
8 Malum, chariſſimis liberis orbari.

Sed hæc nunc video corpora
Mortuorum filiorum. ô me miſeram.
Quomodo peream cum iſtis liberis,
Communem ad Plutonem deſcendens?

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Ad. 1 Gemitum, ô matres,
2 De mortuis ſub terram *ituris*,
3 Edite, reſonate, viciſſim reſponſa meorum
4 Gemituum audientes.
Ch. 5 O filii, ô acerba charorum
6 Matrum appellatio:
7 Alloquor te mortuum.
Ad. 8 Hei mihi, hei mihi propter mea mala.
Ch. 9 Ah, ah. Dolenda ſumus paſſæ, paſſæ ſumus, ô
10 Acerbiſſimos malorum dolores.
Ad. 11 O civitas Argiva, non videtis meum fatum?
Ch. 12 Vident & me profectò miſe-
13 ram orbatam liberis.

Antiſtrophe.

Ad. 1 O afferte miſero
2 Corpora cruenta,
3 Interfecta non dignè, neque à dignis,
4 In quibus finitum eſt certamen.
Ch. 5 Date ut complexibus jam
6 Manus applicans, meis
7 In brachiis ponam liberos.
Ad. 8 Habes, habes: Satis *magnum* onus dolorum.
Ch. 9 Heu, heu, parentibus verò non dicis. *Ad.* Audite me.
Ch. 10 Graves utrorúmque cauſæ gemitus edis.

Ad. 11

V. 790. Ἤλπιζον) Ridicula eſt, quæ priùs obtinuit, expoſitio, *non enim exiſtimo* quare ἤλπιζον ἂν exponendum eſt in hoc loco--*timuiſſem utique*, ἐλπὶς enim pro *metus* & ἐλπίζω pro *metuo*, non ſemel reperiuntur, ut Herodian. 8. ἀνυπόπλους γὰρ ἦξειν ἤλπιζον & Sophocl. ἐλπίζει φέρειν, *timet né ferat*. Euſtathius item dicit Heſiodum κακῶν κατοχὴν per ἐλπίδα ſignificare fol. 919. lin. 47. Vide eundem fol. 1060. lin. 9. Ità Thucydides ſub totius operis initio--Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων· ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθὺς ἀπὸ καθισταμένου καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον πάντων προγεγενημένων τεκμαιρόμενος. Ad quem locum Scholiaſtes--Τὸ ἐλπίσας ἀ μόνον ἐπὶ ἀγαθῶ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῷ τῶ μέλλοντος ἐκβάσει λέγει. Et Atticè quidem hoc fit & ſimpliciter προσδοκῶ ſignificat. Sic Virgil. Æn. l. 1. v. 546.

Si Genus humanum & mortalia tenitis arma;
At ſperate Deos memores fandi atq; nefandi.

Item Æn. l. 4. v. 419.

Hunc ego ſi tantum potui ſperare dolorem;
Et perferre, ſoror, potero.

Vide de his locis differentem Jacobum Nicolaum Loenſem in Miſcell. Epiphill. l. 2. c. 23. Joſua Barnes. V. 806. Αἰ, αἰ·) Vide infra v. 819. V. 807. Τὰ κυρσατ' ἄλγη) Τὰ κυρσατα, graviſſima. Hom. Od. υ. v. 18. Τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κυρσότερον ἄλλο ποτ' ἔτλης. V. 819. Τοῖς τεκοῦσι) pro τοῖς τεκοῦσαις Vide Androm. v. 361. & 421. Sed ut huic Verſui per omnia reſpondeat *Nonus* præteritæ ſtrophæ lego ſupplendo ibi ſuprà--Αἰ, αἰ· Δεινὰ πάθομεν φίλοι· ἐπάθομεν, ὤ. Joſua Barnes.

Αδ. 11 Εἴθε μὲ Καδμείων ἔναερον σίγας ἐν κονίαισιν.
Χο. 12 Ἐμὸν ὄ μή ποτ' ἐζύγη δέμας
13 Εἰς πιν' ἀνδρὸς εὐνάν.

Ad. 11 Utinam me copiæ Thebanæ occidissent in pulvere.
Ch. 12 Utinam verò meum corpus nunquam junctum fuisset
13 In viri alicujus cubile.

V. 821. Ἔναερον) Aor. 2. verbi ἀναίρω, V. 825. Κατὰ δ' ὀνυξιν ὀλοσίσμεθα) *Tmesis* pro κατολοσίσμεθα, à verbo καταλοχίζω pro καταυλακίζω, Thema αὖλαξ, & *Scenicis* ἄλοξ *Sulcus*. V. 829. Κατά με πέδον γᾶς ἕλοι) *Tmesis* pro κάδ' ἕλοι. V. 836. Οἰδιπόδα) *Doricè* pro Οἰδιπόδε. Hoc verò *Oedipi* Nomen multiplex est, ὁ Οἰδιπους, τὸ Οἰδίπε Vide *Eurip.* Phœniss. v. 261. &c. ὁ Οἰδίπους, τὸ Οἰδίποδος, frequentiùs & quod magis Heroicum est, ὁ Οἰδιπόδης, τὸ Οἰδιπόδε, De quibus Vide *Eustathium* in *Hom.* fol. 1323. & 1683. &c.

MONOSTROPHICA.

Αδ. Ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ ματέρες
Τάλαιναι τέκνων. Χο. κτὶ μὰ ὄνυξιν
Ἠλοκίσμεθ', ἀμφὶ δ' σποδὸν
Κάρα κεχύμεθα.
Αδ. Ἰώ, ἰὼ μοι μοι.
Καλᾷ με πέδον γᾶς ἕλοι,
Διὰ δ' ὀυέλλα σωσαι,
Πυρός τε φλογμὸς
Ὁ Διὸς, ἐν κάρᾳ πέσοι.
Χο. Πικρὰς ἐσεῖδες γάμους.
Πικρὰν δ' Φοίβου φάτιν
Ἔγημας. ἀ πολύσονος
Οἰδιπόδα δώματα
Λιπὼσ' ἦλθ' Ἐρινύς.

Ad. Videte pelagus malorum, ô matres
Miseræ filiorum. *Cho.* Unguibus quidem
Laceratæ, *quasi Sulcis exaratæ*, fumus, cinerem verò circum
Caput fudimus.
Ad. Heu, heu mihi mihi.
Solum terræ absorbeat me,
Et procella dilaceret,
Igníque flamma
Jovis incidat capiti.
Cho. Tristes vidisti nuptias,
Et funestum oracului Phœbi *secutus*,
Nuptum dedisti filias viris: luctuosa *enim*
OEdipodæ domum
Relinquens venit Erinnys *infesta tibi.*

Ἰστρῶ· Alloquitur enim *Adrastum* & tamen de eo loquitur sicut de absente. Quæ forma apud Authores haud adeò infrequens. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

THESEUS *Victor ex* Thebano *bello reversus Conditionem & Nomina* τῶν Ἑπτὰ *Ducum defunctorum ex* Adrasto *querit*; *ille singulorum laudes exponit. Hinc de sepeliendis eorum Cadaveribus agitur.* Chorus *Nænias illorum canit & viam ad sequentia præstruit.*

ΘΗΣΕΥΣ, ΑΔΡΑΣΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Θη. Μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ὀρθώθῃς στρατῷ
Γόους, ἀφήσω, τὰς ἐκεῖ μὲ σκλιπὼν
Εἰς τὰ σὰ γε μώδυς. νῦν δ' Ἄδραστον ἱστορῶ.
Πόθεν πόθ' οἵδε δρασυκαρδίᾳ σὺν ψυχῇ
Θνητῶν ἔφυσαν; εἰπέ γ', ὡς σοφώτερος
Νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'. ὅπως ἡμῶν γὰρ εἶ.
Εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ,
Τολμήμαθ', οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν.
Ἐν δ' οὖν ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
Ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ,
Ἢ τῷμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
Κοινοὶ γὰρ ἅπτοι τῶνδ' τ' ἀκουόντων λόγοι,
Καὶ τῷ λέγοντι. ὅστις ἐν μάχῃ βεβὼς,
Λόγχης ἰέσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς,
Σαφῶς ἀπήγγειλ', ὅστις ἔζιν ἀγαθός.

The. CUnctaturus te, quando coram exercitu
Lugeres, *hoc* nunc omittam, illos quidem relinquens
Sermones de tuis rebus. Nunc verò Adrastum interrogo,
Undenam illi præstantes fortitudine
Mortales nati sunt? dicas tanquam sapientior
Juvenibus hos inter cives: peritus enim es *rerum*.
Vidi enim majora ipsorum, quàm ut dici possit verbis,
Facinora, quibus sperabant se expugnaturos urbem.
Illud tamen unum te non interrogabo, ne deridear,
Cum quo horum quisque sit congressus in pugnâ,
Aut cujus hostium hastâ acceperit vulnus.
Communes enim sunt isti sermones, & audientium
Et dicentium, si quis stans in pugnâ
Multis hastis euntibus ante oculos,
Clarè narrare velit, quis sit fortis.

V. 843. Νέοισιν) Ità Omnes libri & recèdè; licet *Scaliger* notat ad marginem νοῦσιν. V. 847. Ὅτῳ) *Atticè* pro ᾧτινι, sic ὅτοις & ὅτιοις pro οἷσισιν. Ab Ὅσις, ἥπις, ὅ, π. Poeticè verò τὸ ὅ fit per omnes casus & fere per omnia genera, tantùm πις & π variatis, ut ὅπις pro ὅστις *Hom.* Iliad. γ'. Ἀνδρώπυς πίνυδον, ὅ, πις κ' ὀπορχὸν ὀμόσσῃ· ὅτῳ pro ὅπιῳ, (πο enim & τῳ & τυ pro πιῳ) id. *Odyss.* ρ'. v. 421. Τοῖος, ὁπῖῳ ὅοι, κὴ ἐτῷ κεχρημένῳ ἔλθοι. Ὅτεῳ pro ᾧτινι *Iliad.* ὁ. v. 664. ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ.

*Ἡ μὴ ὅτεῳ ζώουσι κὴ ᾧ καπατεθνήκασι. sic ibid. v. 491. & 492. Ἤ μὴ ὁτέοισιν κῦδος ὄπνας pro ὄρνυσι 'Ηδ' ὅ, πνας μνύθῳ τε κὴ ἔκ ἐθέλησιν ἀμώσειν. Et ὄπνα, pro ὄνπνα, ut *Odyss.* Δ'. v. 204. Τῶνδ' δ' ἄλλων ὄπνα κραδίη θυμός τε κελεύει. *Eustathii* verò non hîc allubescit sententia, qui hæc omnia fieri per pleonasmum τῦ ο statuit & poni pro πνὸς, &c. πις & πνῳ enim per se non hîc starent. Vide *Eustath.* in ὄπνα, ὄπνας & ὄπις. *Josua Barnes.* V. 852. Ἀγαθός.) Nullus licet mihi faveat Codex, omninò legendum duco ὠγαθός, ob emphasin & metri leges: Prior enim syllaba τῦ ἀγαθὸς omninò per se brevis est. Videó autem meam lectionem in *Dupertiano* Codice *probatam*, & in *Heinsio-Scaligeriano*. *Josua Barnes.*

Οὐκ ἂν δυναίμην ὅτ' ἐρωτῆσαι τάδε,
Οὔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν.
Μόλις γὰρ ἄν τις αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾶν
Δύναιτ' ἄν, ἐχθὸς πολεμίοις ἐναντίος.
Ad. Ἄκουε δή νυν. καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
Δίδως ἔπαινον, ἧσπερ ἐγὼ βέλομαι
Φίλων ἀληθῶν καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι,
Ὁρᾷς τὸν ἀέρτα, τὸ βέλος διέπατο;
Καπανεύς ὅδ' ἐστίν· ὢ βίου μὲν ἦν πολύς,
Ἧκιστα δ' ὄλβῳ γαυρος ἦν. φρόνημα δ'
Οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ,
Φεύγων, τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
Τ' ἀρκοῦντ' ἀπίζων. ὑγρὸν γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
Τὸ ζῆν ἄριστον εἶπε· μέτρια δ' ἐξαρκῆ ἔφη.
Φίλος τ' ἀληθὴς ἦν, φίλοις παροῦσί τε,
Καὶ μὴ παροῦσιν, ὧν ἀριθμὸς ὑπολύς.
Ἀψοῦς δὲ ἦθος, εὐτραφὴς σώματος,
Ἀκραντον ὑδὲν ὑδ' ἐς οἰκέτας ἔχων,
Οὔτ' ἐς πολίτας. Τὸν δ' δεύτερον λέγω,
Ἐτεοκλον, ἄλλον ζῆλον ἠσκηκότα·
Νεδρίας ἦν, τῷ βίῳ μὲν ἐνδεὴς,
Πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχεν Ἀργεία χθονί.
Φίλων δ' χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων,
Οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον, ὥστε τὰς τρόπους
Δῆλος παραχθῆν, χρημάτων ζημιωθεὶς ὕπο.
Τὸν τ' ἐξαμβλύνοντος, ἐχὶ τὴν πόλιν,
Ἥθαιρ'. Ἐπεί τοι κἀδὲν αἰτία πόλις,
Κακῶς κλύουσα σχὰ κυβερνήτην κακόν.
Ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἱππομέδων, τοιόσδ' ἔφυ·
Παῖς ὢν, ἑπόλμησ' οὐδὸς ἐς πρὸς ἡδονὰς
Μουσῶν τραπέσθαι, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου·
Ἀγρὸς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσῃ δίαιτα,
Ἔχαιρε πρὸς τανδρεῖον, εἰς τ' ἄγρας ἰὼν,
Ἵπποις τε χαίρων, τόξα τ' ἐνλείνων χερσὶν,
Πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
Ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
Παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
Ἀρκὰς μὲν ἦν. ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰάχου ῥοὰς,
Παιδεύεται κατ' Ἄργος ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
Πρῶτον μέν, ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
Λυπηρὸς οὐκ ἦν, οὐδ' ὑπέφθονος πόλει,
Οὐδ' ἐξεριστὴς τοῖς λόγοις, ὅθεν βαρὺς
Μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε, κἀξένος.
Λόχοις δ' ἐνεστὼς, ὥστερ ἀργεῖος γεγὼς,

"Non poſſem iſta interrogare,
"Neque credere illis, qui audent dicere *res hujuſmodi*.
"Vix enim aliquis ipſa neceſſaria videre
"Poteſt, *in acie* ſtans hoſtibus oppoſitus.
Ad. Audi ergo nunc: non enim invito mihi
Das laudem horum Amicorum; de quibus ego
Volo vera & juſta dicere.
Vidéſne illum ſplendidum, per quem volavit *Jovis* telum?
Iſte eſt Capaneus, cui amplæ quidem erant fortunæ,
Minimè verò divitiis inſolens erat. animos verò
Nequaquam majores gerebat, quam vir pauper,
Fugiens *eum*, quicunque *ſplendidis* menſis nimis intumeſceret,
"Frugalem victum contemnens: non enim in ventris ingluvie
"Probitatem *poſitam* eſſe ſed mediocria ſufficere dicebat.
Eratque verus amicus, & præſentibus amicus,
Et abſentibus, quorum non *eſt* magnus numerus:
Mores non fucati, & come os,
Nihil dicebat, quòd non expleret, neque erga ſervos,
Neque erga cives. Secundum verò dico,
Eteoclum alium qui exercuit bonitatem:
Juvenis erat, pauper quidem fortunis,
Plurimos verò honores habuit *in* Argivo agro.
Amicis verò aurum *ipſi* læpe dono offerentibus,
Non recepit in ædes ut mores
Præberet ſerviles, victus à pecuniâ.
Iplóſque delinquentes, non Rempublicam,
"Oderat: quia non *eſt* culpanda civitas,
"Malè audiens propter gubernatorem malum.
Tertius verò horum Hippomedon, talis fuit:
Statim à puero auſus eſt non ad voluptatem
Muſarum ſe convertere, & ad mollem vitam:
Sed habitans ruri, exercens vitam duram,
Gaudebat ad fortia *facinora*, & ad venationes vadens,
Et gaudens equis, & tendens arcum manibus,
Reipublicæ corpus utile præbere volens.
Alius verò, filius venatricis Atalantæ,
Puer Parthenopæus, formâ præſtantiſſimus,
Arcas quidem erat: profectus verò ad Inachi fluenta,
Educatur Argis, & illuc educatus
Primùm quidem, ut convenit inquilinos viros *facere*,
Nemini erat moleſtus, neque inviſus Reipublicæ,
Neque litigator verbis, unde gravis
Maximè utique fiat vel civis vel hoſpes.
Et collocatus in acie, tanquam eſſet natus Argivus,

V. 855. Μόλις γὰρ ἄν τις &c. Δυναίμην ἄν) De duplici ἄν Vide ſupra v. 182. & 447. & *Hecub.* v. 359. *Sophocl.* Oed. Colon. v. 970. Πῶς γ' ἂν τόγ', &c. V. 861. Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν·) Hic loci non poſſum *Euripidem* non indecori arguere; qui tantam humilitatem de ſuperbiſſimo illo *Capaneo* prædicat, quem & *Æſchylus* in ſuo Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Dramate Divûm Contemptorem facit, & ipſe *Euripides* in *Phœniſſis* talem agnoſcit, ut & *Statius* in *Thebaide*: Niſi forte hic Character *Adraſti* Amicitiæ magis tribuendus eſt, quàm ipſi Veritati. *Joſua Barnes.* V. *ibid.* ὢ βίου μὲν ἦν πολύς) ὁ βίος in hoc loco facultates & τὴν οὐσίαν ſignificat. Vide Not, ad *Hecub.* p. 2. lin. 1. V. 865. Ἀπίζων) Rectè legitur, reclamante ipſo *Brodæo*, qui non vidit priorem ſyllabam in ſuo ἀπίζων ſtare non potuiſſe, nec Mendicis Orationem nunc haud fuiſſe: ſenſus autem ita ſe habet ---Ὁ Καπανεὺς φεύγων ἐκεῖνον, ὅστις ἀπίζων γὰρ ἀπ- μὴ τὰ ἀρκοῦντα ἄγαν ἐξογκοῖτο τραπέζαις, ὑδὲν μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης. *Joſua Barnes.* V. 871. Τὸν δ') Alii ἧσσ' ὤ, eodem recidit. V. 872. Ἐτέοκλον) Multis offenſam dedit hic locus, qui nempè Poetam putabant de *Eteocle Thebano* loqui; cum hæc verba nihil ad illum pertineant, ſed ad *Eteoclum Iphios* filium, qui *Iphis* fuit *Evadnæ* Pater, Uxoris *Capanei*. Rectè autem illum Poeta inter *ſeptem* Heroas nunc numerat, quia aliter ſex tantùm forent occiſi, ipſe enim *Adraſtus* ſolus evaſit, cujus locum, nè numerus ἧσσ' ἑπτὰ abſolutus non ſit, *Eteoclus* implet. Horum autem *ſeptem* Nomina Vide ad *Phœniſſ.* v. 127. De *Eteoclo* autem Iphios filio Vide *Pauſan.* in *Phocic.* fol. 326. & hanc Fab. v. 1037. Notandum eſt ἐυπρεπείας χάριν Poetam nihil hic de *Amphiarao*, ut neque de *Polynice* proferre, illius enim Vivi Corpus hiatu terræ abſorptum nuſquam apparuit, hujus autem Cadaver antehæc ab *Antigonâ*, ſorore, etiam vitæ ipſius periculo, flammis datum. Quare Heroum ἧσσ' Ἑπτὰ Quinque tantùm hic, ut mortui funerationi jam proximi, memorantur. Abſurdiſſimè itaque hîc *Gaſpar Stiblinus Eteoclum* putat pro *Amphiarao* poſitum (quâ de causâ neſcit ille) vel certè aliter carmen legi debere, quomodò ille nobis oſtendit, neſcius de *Amphiarao* & *Polynice*, paulò pòſt Poetam, ut de abſentibus, loqui. Et tamen apud *Sophoclem* in *Oedipo* ἐπὶ Κολωνῷ hic *Eteoclus* & ipſe inter *ſeptem* numeratur v. 1310. Ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος Ἀρσεῖος γεγώς. *Joſua Barnes.* V. 874. Ἔχων) *Dupert.* legit ἔχ' ἐν nullâ neceſſitate; Nam τὸ ἐν poteſt ſubaudiri. V. 883. Πρὸς τὸ) Alii πρός τε, &c.

Ἥμιυς

Ἥμιυε χώρα. χ' ὡπότ' εὖ πεάσσοι πόλις,
Ἔχαιρε. λυπρῶς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυστυχεῖ.
Πολλὺς δ' ἐρασὰς, καὶ πὸ θηλειῶν ὅσας
Ἔχων, ἐφρύρει μηδὲν ἐξαμβλίσκειν.
Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν.
Οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.
Δεινὸς, σοφιστὴς, πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφὰ. Joseph in Jud. l. 4. p. 251.
Γνώμῃ δ' ἀδελφῷ Μελεάγρου λελειμμένῳ.
Ἴσον πρέφει ὄνομα ἐκ τέχνης δορὸς,
Εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὼν ἐν ἀσπίδι·
Φιλότιμον ἦθος, πλεῖστον. φεύγημα δὲ
Ἐν τοῖσιν ἔργοις, ὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.
Ἐκ τῆσδε μὴ θαύμαζε τῆσ εἰρημένων,
Θησεῦ, περὶ πύργων τέσδε τολμῆσαι θανεῖν.
" Τὸ γὰρ τεκοῦσαν μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει.
" Αἰσχύνεται δὲ τἀγαθ' ἀσκήσας ἀνὴρ,
" Κακὸς γενέσθαι πᾶς τις. ἡ δ' εὐδοξία
" Διδακτὸς, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκει·
" Λέγειν, ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
" Ἃ δ' ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
" Πρὸς γῆρας. ὕστω παῖδας εὖ παιδεύειν.

Σύστημα.

Χο. Ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ' ἔτεκον,
Ἔφερον ὑφ' ἥπατι,
Πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι·
Καὶ νῦν Ἄδας τὸν ἐμὸν
Ἔχει μόχθον ἀθλίας·
Ἐγὼ δὲ γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω,
Τεκοῦσα τάλαινα παῖδα.

Ἰαμβοί.

Ἀδ. Καὶ μὴν τὸν Οἰκλέως γε γηναῖον τόκον,
Θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὸς χθονὸς,
Αὐτοῖς τεθρίπποις, ὑλογοῦσιν ἐμφανῶς.
Τὸν Οἰδίπου τε παῖδα, Πολυνείκη λέγω,
Ἡμεῖς ἐπαινέσαντες, οὐ φθονοῦμεν ἄν.
Ξέν. ἐμοὶ γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν
Φυγῇ πρὸς Ἄργος, ξυγγενὴς αὐθαίρετος.
Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τάχιστα περι;
Θη. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, σοῖσι πείσεσθαι λόγοις.
Ἀδ. Τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ.

Defendebat agrum: & quando civitas rem bene gerebat,
Gaudebat, acerbè verò ferebat, si quam cladem accipiebat.
Multos autem amatores, ac mulierum quamplurimas
Habens, cavebat ne quid peccaret.
Tydei verò laudem breviter dicam magnam.
Non in verbis erat clarus, sed in armis,
Astutus & acer ad invenienda multa stratagemata.
Inferior autem prudentiâ Meleagro fratre,
Æquale nomen arte bellicâ præstitit,
Inveniens accuratam Musicam in clypeo:
Gloriæ cupida natura, & dives vigor autem animi
Erat in ipsis factis, non in dicendo par.
Ex his dictis ne mirare
Theseu, hos ausos esse oppetere mortem ante turres.
" Educatio enim non sordida, *sed liberalis* pudorem affert.
" Erubescit enim vir, qui *res* honestas exercuit,
" Ignavus fieri quilibet: Fortitudo verò
" Doceri potest, siquidem & infans docetur *ea*
" Dicere & audire, quorum notitiam non habet.
" Quæ verò didicit aliquis, ea servare solet
" Ad senectam. Sic *igitur* bene instituite liberos.

Systema.

Cho. O fili, educavi te infelicem,
Gestavi sub hepate,
Sustinens dolores in partu
Et nunc Pluto meum
Habet laborem miseræ:
Ego enim *meæ*-senectutis-nutritorem non habeo,
Misera, quæ peperi filium!

Adrastus.

Porrò generosum Oiclei filium, *Amphiaraum*
Dii vivum abreptum in abditos terræ sinus,
Cum ipsis quadrigis, laudant clarè.
Oedipique filium, Polynicen dico,
Nos laudantes, non mentiemur:
Erat enim mihi hospes, priusquam relictâ Cadmi urbe, *i. Thebis*,
Exilio spontaneus, *ultrò*, trajiceret ad Argos.
Sed scis quid velim *te* facere de istis?
The. Non scio, nisi unum *hoc*, me tuis obtemperaturũ esse verbis.
Ad. Percussum quidem igne Jovis Capanea ----

V. 899. ὅσας, *Canterus* ἴσας legit; sed nihil muto: ὅσας enim elegantius est & numerum auget. V. 913. Ἡ δ' εὐανδρία διδακτὸς) Vide *Platon.* Dial. cui titulus Περὶ Ἀρετῆς, ἢ διδακτόν. In *Menone*, ac περὶ Πλάτ. *Laertius* in *Zenone*--Διδακτικὸ τε εἶναι τὸν Ἀρετὸν καὶ Χρύσιππος, καὶ Κλεάνθης, καὶ Ποσειδώνιος, καὶ Ἑκάτων· Ὅτι δὲ διδακτόν ἐστι, δῆλον ἐκ τοῦ γίνεσθαι Ἀγαθοὺς ἐκ Φαύλων. *Joh. Brodæus.* Διδακτὸς autem pro διδακτὴ *Atticum* est. Vide *Hecub.* v. 150. & hujus Fabulæ v. 967. V. 918. Τέκνον, δυσνχῆ) Figura πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὁ παῖς enim synonymum exprimitur per τέκνον. Eodem modo dixit *Homer.* Iliad. χ. v. 84. φίλε τέκνον, Τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον· ἄμυνε δ' ἦσιν ἄνδρα. De quâ re vide *Didym* ad *Odyss.* γ'. v. 184. Ex notis *Joh. Brodæi.* V. 925. Οἰκλέως γε γηναῖον τόκον) *Periphrasis* pro *Amphiarao*, qui erat Filius *Oiclei*; quòd verò apud *Eustathium* pro Οἰκλῆς legitur aliquando Ἰοκλῆς, ut & apud *Pausaniam*, non erat, ut *Æmylius Portus* dubitaret de nominis ambiguitate; semper enim ubi Ἰοκλῆς legitur Οἰκλῆς legendum, quod probatur ex locis Poetarum, ubi *Oecles* legitur, at *Iocles* nullo modo per carmen stare potuit. Ut *Statius* Theb. l. 5. ad finem

Tunc prius Oeclides, *ut facta silentia Vulgi.*

Et *Ovid.* l. 3. de Arte Amandi v. 13.

Si scelere Oeclides *Talaoneiæ Eriphyles*
Vivus & in vivis ad stygа venit equis.

Qui ultimus versus accuratè exprimit hunc *Euripidis* locum--Θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὸς χθονὸς αὐτοῖς τεθρίπποις· Qui tamen & ipse locus à *Pindaro* originem duxit, *viz.* Nem. Od. 9. Duodec. ε. & Od. 10. Antistr. α. *Homer.* autem Odyss. ὁ. v. 243. Ἀντιφάτης τὸν ἔπεκτεν Οἰκλῆα μεγάθυμον Αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον. Et *Æschyl.* in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας--Οὗτος γ' ὁ μάντις, ὑὸν Οἰκλέος λέγω. *Josua Barnes.* V. 926. Θεοὶ) Movoυλλάβως legendum; ut *Phaniss.* v. 509. Hunc locum verò quomodò *Ovidius* expressit vide in Not. ad v. præcedentem. V. 934. Καπανέα πυρί.) Τὸ α ultimum τοῦ Καπανέα producitur iisdem rationibus, quas memoravi *Androm.* v. 1237. & *Phaniss.* v. 1258. Vide hujus Fabulæ v. 3. *Capanea* autem nunc ἱερὸν νεκρὸν, vocat, quia fulmine ictu, ut *Brodæus* ait, sancti sunt habiti. Inde Poeta paulò infra rogum, in quo positus erat *Capaneus*, δῖος ὄσσυφὸν vocat; quòd contineret Hominem à Jovis fulmine percussum. Sed ut hic locus rectè intelligatur, Veteres sunt audiendi, *Plinius* imprimis Nat. Hist. l. 2. c. 54. *Hominem ita* (i.e. fulmine) *exanimatum cremari fas non est: Condi terrâ Religio tradidit.* Et Tertullianus--*Qui de cælo tangitur salvus est; ut nullo igne cinerescat.* De hâc re vide plura apud *Joh. Kirchmannum* de Funeribus Rom. l. 1. c. 3. Et hunc quidem Veterũ morem satis sibi duxit Poeta noster, quòd semel hoc in loco observârit: Paulò enim pòst de *Evadnâ Capanei* Uxore loquens, videtur & sui & hujus moris iterum oblitus, quùm & Rogũ hujus Fulguriti Ducis meminerit & Uxorẽ ejus in flammis ejus voluntariâ morte expirâsse. Sed sciendum est, hunc Rogũ Cadaveris expertem, velut κενοτάφιον τι, Poetam finxisse, ut occasionem haberet, *Evadnæ* generosam Mortem commonstrandi. *Josua Barnes.*

Θη. Ἦ χωλὸς, ἱερὸν ὡς νεκρὸν, θάψαι θέλεις;
Ad. Ναί. τὸς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.
Θη. Πῦ δῆτα θήσεις μνῆμα τῇδε χωρίσας;
Ad. Αὐτοῦ, πρὸ οἰκήσεως τῇσδε συμπήξας τάφον.
Θη. Αὐτὸς μὲ ἤδη δμῳσὶν ἂν μέλοι πόνος,
Ἡμῖν δέ γ' οἴδε. ταχέτω δ' ἄλλη νεκρῶν.
Ad. Ἴτ' ὦ τάλαιναι μητέρες τέκνων πέλας.
Θη. Ἥκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο χρήσιμον λέγεις.
Ad. Πῶς; τὰς τεκούσας ὑ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
Θη. Ὀλοιντ' ἰδοῦσαι τῇσδ' ἂν ἠλγηκυῖαι.
Πικρὰ γὰρ ὄψις κἄμα τῷ τέλᾳ νεκρῶν.
Τί δῆτα λύπην παῖσδε προσθῆναι θέλεις;
Ad. Νικᾷς. μηδὲν χρὴ τὴν μῆνιν· λέγε δ' εὖ
Θησεῦ. ὅταν ᾖ τῇσδε προσδῶμεν πυρὶ,
Ὅσα προσάξεθ', ὦ τάλαι πανοικτοί,
Τί κλαύσεσθε λίσσεσθε, κἀπ' ἀλλήλων φόνου
Τίθεσθε; παύσασθ'. ἀλλὰ λήξαντες πόνων,
Ἄστη φυλάσσεθ', ἡσύχοις μεθ' ἡσύχων.
Σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου. τοῦτον δὲ χρὴ
Ὡς ῥᾷστα, κἀμὴ σὺ πόνοις, διεκπερᾶν.

The. Vis sepelire seorsim, tanquam sacrum cadaver?
Ad. Certè. omnes verò alios in uno rogo,
The. Ubi verò facies huic monumentum *ab aliis* sèparatum?
Ad. Hic, faciens monumentum juxta istos miseros.
The. Hic autem labor curæ jam erit servis.
Nobis verò isti: procedant igitur onera cadaverum.
Ad. Ite ô miseræ matres filiorum propè.
The. Nequaquam, Adraste, dicis hoc utile.
Ad. Quomodo? non convenit attingi à matribus liberos?
The. Peribunt, si videant istos adeò deformatos:
" Aspectus enim cadaverum est acerbus etiam primo exitu.
Quid igitur dolorem istis addere vis?
Ad. Vincis: oportet manere patienter: dicit enim rectè Theseus. quum autem istos imposuerimus igni,
" Ossa convehetis. ô miseri mortales,
" Quid comparatis haltas, & mutuas cedes,
" Facitis? cessate. Quin vos desinentes à laboribus,
" Servate urbes quieti cum quietis.
" Res brevis est vita, & eam convenit
" Transigere quàm facillimè, & non accersitis laboribus.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφή.

Χο. 1 Οὐκέτ' ἔυτεκνος, οὐκέτ' ἔυπαις,
2 Οὐδ' εὐτυχίας μέτεσίν μοι
3 Κυρτοτόκοις ἐν Ἀργείαις.
4 Οὐδ' Ἄρτεμις λοχία
5 Προσφθέξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
6 Δυσείων δ' ὁ βίος.
7 Πλαγκτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα,
8 Πνοαῖς ὑπὸ δυσχείμοις αἴσσω.

Ἀντιστροφή.

1 Ἑπτὰ ματέρες, ἑπτὰ κοῦροι
2 Ἐγενάμεθ' αἱ ταλαίπωροι,
3 Κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις.
4 Καὶ νῦν ἄπαις, ἄτεκνος
5 Γηράσκω δυσπότμοισι,
6 Οὔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις,
7 Οὔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμουμένα,
8 Χωρὶς δή τινα τύχαν ἴσχουσα μοῖραν.

Ἐπῳδός.

1 Ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα
2 Μελέᾳ, παισὶν ἐν οἴκοις
3 Κεῖται μνήματα, πένθιμοι
4 Κοραὶ, καὶ στέφανοι κόμαι,
5 Ἀοιδαὶ, τὰς χρυσοκόμας
6 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται.
7 Γόοισι δ' ὀρθρευομένα,
8 Δάκρυσι νοτερὰν ἀεὶ πέπλων
9 Πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω.

Strophe.

Ch. 1 Non *sum* ampliùs beata liberis, non amplius prole felix,
2 Neque sum particeps felicitatis
3 Inter matres Argivas.
4 Neque Diana, quæ adest parturientibus,
5 Salutet nos amissis liberis.
6 Misera autem erit vita,
7 Sicut autem errans nubes,
8 A sævis ventis impellor.

Antistrophe.

1 Septem matres, septem liberos
2 Peperimus miseræ,
3 Præstantissimos inter Argivos.
4 Et nunc sine liberis, sine filiis
5 Senesco miserrima,
6 Nec inter mortuos,
7 Nec inter vivos numerata,
8 Seorsim ab his sustinens quandam sortem.

Epodus.

1 Sunt mihi reliquæ lachrymæ
2 Miseræ, in domo filii
3 Jacent monumenta, lugubres
4 Tonsuræ & coronæ comæ,
5 Cantus, quos auricomus
6 Apollo non recipit.
7 Et excitata manè luctibus,
8 Lachrymis semper humidam peplorum
9 Laciniam madefaciam ad pectus.

V. 935. Ἰτεὸν ὡς νεκρὸν) Vide quid nos ad v. 934.

V. 953. Τὸ χρῆμα βίου) Vitæ spatium vel usura: *Aristoph.* Nebul. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα πρὸ Νυκτός. Scholiast. τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἔκτασμα *Job. Brodæus.* Sæpè verò τὸ χρῆμά που. Ponitur pro *simpliciter*, ut πάγκαλόν τι χρῆμα παρθένου *pro, pulcherrima Virgo, Lucian.* Et tum nihil aliud est σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου, quàm σμικρὸς ὁ βίος. Juxta id *Hippocratis* Aphor. 1. Ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρή. *Josua Barnes.*

V. 967. Δυσηνότατος) *M. Anton. Muretus* Variar. Lection. l. 17. c. 13. Rectè ex dictionibus ἀειδυμυδίη & ἔχυσα probat Personam sequioris esse sexûs; sed non æquè rectè affirmat legendum δυσηνοτάτη; potest enim & δυσηνότατος *Atticè* dici pro δυσηνοτάτη. Eleganter autem de *Senibus* dicit Poeta, illos ὅτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ὅτ' ἐν ζῶσιν ἀειθμεῖσθαι (longè etiam rectiùs, quàm *Dantes* idem de *formidantibus* dixit, ut & *Plautus* de *formidolosâ* Virgine) qui & ideò alterum pedem in *Charontis* cymbâ habere dicuntur: Locos videas à *M. Anton. Mureto* ibidem citatos. *Josua Barnes.*

V. 974. Κυραὶ, καὶ στέφανοι κόμαι,) *Brodæus* hæc de Coronis cadaveribus imponi solitis; potest locus referri ad κυραὶ, ut sit *Tonsuræ & Circulares rasuræ comæ.* Vide de hâc re *Johan. Kirchmanni* de Funer. Rom. l. 2. c. 13. & 14. *Josua Barnes.*

Ἀναπαιστοι.

Καὶ μὴν θαλάμους τάσδ' ἐσορᾶς δὴ
Καπανέως ἤδη, τύμβον θ' ἱερὸν,
Μελάθρων τ' ἐκτὸς
Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
Κλεινὸν τ' ἄλοχον τῷ καταφθιμένῳ
Τῇδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδνην,
Ἣν Ἶφις ἄναξ παῖδα φυτεύει.
Τί ποτ' αἰθερίαν ἔσηκε πέτραν,
Ἣ τῆσδε δόμων ὑπερακείζει,
Τλωσ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;

980 Atqui thalamos hosce jam video
Capanei nunc, sacrumque tumulum,
Extráque atria
Thesei monumenta dicata mortuis,
Et inclytam conjugem mortui
985 Hujus fulmine, Evadnem prope,
Quam rex Iphis filiam genuit.
Quidnam stat *ad* sublimem petram,
Quæ superat hanc domum,
Hanc ingressa viam?

V. 981. Τύμβον θ' ἱερὸν) Vide suprà ad v. 934. & infrà ad v. 1010.
V. 988. Ἣ τῆσδε δόμων ὑπερακείζει) Aliàs ὕπερ ἀκείζει. Ἀκείζων, ἄκρως πτοῶν ἐπιποδιόμενος Hesych. ex Euripidis Oeneo. Unde, ut mihi videtur, disjunctim legendum, quia compositum cum accusativo profert Xenophon τὰ τείχη ὑπερακείζει. Ad Murorum summitates evadit. Eustathius --- Ἄκειες δ', κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἄκρα, ὁρᾶν λόφοι· Καὶ ἀκείζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιποδεύεσθαι, ὃ καὶ ὑπακείζειν Εὐριπίδης φησί. Hæc Joh. Brodæus ex Eustathio prius citavit.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

Productis in scenam Cadaveribus subito Evadne, *uxor* Capanei, *supra rogum Mariti stans lamenta incipit, voluntariæ morti se parans. Adest* Iphis *ejus pater, quem frustra ut se servet hortantem* Evadne *corporis sui in Rogum projectu doloris fulmine ferit & in miseras querelas excitat.* Chorus *item cum Pueris &* Sthenelo Capanei *filio lamentatur.* Theseus *Argivos cum Urnis suis dimissurus à* Minervâ *subitò admonetur de rebus ad* Athenarum *Gloriam pertinentibus; & hoc Poetæ artificio Fabulæ majestas conservatur & Spectatorum animi ad finem usque intenduntur.*

ΕΥΑΔΝΗ, ΙΦΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΗΣΕΥΣ, ΠΑΙΣ, ΑΘΗΝΑ.

Ἰαμβοί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Εὐα. 1 Τί' φέγγος, πίν' αἴγλαν
2 Ἐδίφρευτό γ' ἅλιος;
3 Σελάνα τε κατ' αἰθέρα
4 Λαμπάδ', ἵν' ὠκύδοαι νύμφαι
5 Ἱππεύουσι δι' ὀρφναίας,
6 Ἡνίκα γάμων
7 Τῶν ἐμῶν πόλις Ἄργους
8 Ἀοιδὰς εὐδαιμονίας
9 Ἐπύργωσε, κἀγαμέτα
10 Χαλκοτευχὴς τε Καπανέως;
11 Προσέβαν δ' ὁρμὰς ἐξ ἐμῶν
12 Οἴκων ἐκβακχευσαμένα,
13 Πυρὸς φῶς καθέξουσα, τάφον τε
14 Βατεύσουσα τὸν
15 Αὐτὸν ἐς αἴθριν καταλύσουσ' ἔμολον
16 Βίοτον, αἰῶνός τε πόνους.
" 17 Ἡδὺς γάρ τοι θάνατος,
" 18 Συθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
" 19 Εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι.
Χο. Καὶ μὴν ὁρᾷς τιν', ἧς ἐφέστηκας πύλας,

ANTISTROPHICA.

Strophe.

990 *Eu.* 1 Quam lucem, quem splendorem
2 Curru invexit sol?
3 Lunáque per cœlum *quam ferebat*
4 Facem, ubi celeres Nymphæ
5 Equitant per obscuram *noctem*,
995 6 Quando nuptiarum
7 Mearum civitas Argiva
8 Cantilenas felicitatis
9 Magnificè cecinit, & mariti *mei*
10 Armati Capanei, *bellatoris acerrimi?*
1000 11 Accessi currens ex meis
12 Ædibus furens,
13 Ignis flammam occupatura, & *in* sepulchrum
14 Itura
15 Idem, apud Plutonem finitura laboriosam
16 Vitam, ævique *gravissimos* dolores.
1005 " 17 Mors enim *est* dulcissima,
" 18 Commori morientibus amicis;
" 19 Si modò Deus ista perficiat.
Cho. Sed videsne hunc, supra cujus portam stas,

V. 991. Ἅλιος) Ità nunc repono, rejecto veteri πάλαι, Non modò *Canteri* authoritate, sed sensu & Versu cogente; ut ex secundâ *Antistrophæ* lineâ videndum. *Duportus* legebat πάλως nullo sensu, nisi fortè alludere Poetam credebat ad Adrasti Patrem παλαόν. Sed nec inde πάλως fit; Quòd *Æmyl. Portus* σέλας legit ante σελάνα friget, nec metro sufficit; Et Carminis ratio postulat, ut post διφρεύετο fiat *Dactylus*. Et *Lunæ* sequens mentio *Solis* nomen hinc excidisse credibile facit. Et puto ex vestigiis τῷ γ' irrepsisse τῶν; quare lego Ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος. De *Talo* autem *Cretensi* nihil hîc ad *Rhombum*. Hujus verò *Evadnæ* in mariti Rogum se vivam projicientis Picturam elegantissimè descriptam

Videsis *Philostrati* Iconum l. 2. p. 826. in *Evadne*. Josua Barnes. V. 1002. Βατεύσουσα) Βατεύω, βάω, βαδίζω. V. 1009. Πύλας) Introitus & rectè, licet *Canterus* πέλας legendum putat. Rectiùs pòst legit ἔνθ' ἔνεστι pro ἔνδεν ὄζει, quod & nos in textum admisimus, quia nullius literæ fit indè mutatio & sensus id postulat. Ἔνδεν enim *illinc* sonat, quod hîc locum nequit habere. *Josua Barnes.*

Πυρὰν, Διὸς δησαυρόν; ἔνθ' ἔνεστι σὸς
Πόσις, δαμαθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.

Ἀντιστροφή.

Ευ. 1 Ὁρῶ δὴ πλοῦν,
2 Ἣν ἔσακε. τύχα δέ μοι
3 Ξυνάπτει ποδός. ἀλλὰ τῆς
4 Εὐκλείας χάρισιν
5 Ἔνθεν ὁρμάσω,
6 Τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
7 Πηδήσασα πυρὸς ἔσω.
8 Σῶμά τ' αὐθοπι φλογμῷ
9 Πόσει συμμίξασα φίλῳ,
10 Χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
11 Περσεφονείας ἥξω θαλάμους·
12 Σὲ τὸν θανόντ' ἔ ποτ' ἐμᾷ
13 Προδοῦσα ψυχᾷ κτὶ γᾶς.
14 Ἴτω φῶς, γάμοι τε.
15 Εἴθε τινες σύναοι δικαίων ὑμεναίων
16 Ἐν Ἀργεῖ φανῶσι τέκνοισιν.
17 Ὅ σὸς σ' ἐγκατα
18 Σωτηρθεὶς αὔραις ἀδόλοις,
19 Γενναίας ἀλόχῳ ψυχᾶς.

Ἰαμβοί.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας
Γεραιὸς Ἴφις, εἰς νεωτέρους λόγους,
Οὓς ὑ κατειδὼς προσθεν, ἀλγήσ κλύων.
Ιφ. Ὦ δυσπάλαινα, δυσπάλας σ' ἐγὼ γέρων,
Ἥκω, διπλοῦν πένθος γε δαιμόνων ἔχων.
Τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτεόκλην εἰς πὼ πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν,
Ζητῶν τ' ἐμὼ παῖδ', ἣ δόμων ἔξω πορ
Βέβηκε πηδήσασα, Καπανέως δάμαρ,
Θάμειν ἐρῶσα σὺν πόσ. χρόνον μὲν ἦν
Τὸν πρόσθ' ἐφρουρ' ὃν δόμοις. ἐπεὶ σ' ἐγὼ
Φυλακὰς ἀνῆκα, τοῖς παρεῶσιν κακοῖς,
Βέβηκεν. ἀλλὰ τῆδέ νιν δοξάζομεν
Μάλις' ἂν εἰδ. φράζετ', εἰ κατίσατε.
Ευ. Τί πόσ' ἐρωτᾷς; ἦδ' ἐγὼ πέτρας ἔπι
Ὄρνις τις ὡσεί, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
Δύστλητον ἀώρημα κυφίζω, πάτερ.
Ιφ. Τέκνον, τίς αὔρα; τίς σόλος; τίν χάριν
Δόμων γ' ὑφ' ἁσ' ἦλθες εἰς πώδε ἀθόνα;
Ευ. Ὁρμὴ λάθοις ἂν πρὸ ἐμῶν βουλευμάτων,
Κλύων. ἀκοῦσαι σ' ἔ σε βάλομαι, πάτερ.
Ιφ. Τί δ'; ὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
Ευ. Κρίνοις ἂν εἰπὼ ὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
Ιφ. Σκοπῶ ὃ τῆδε τῶ χάριν κοσμεῖς δέμας;
Ευ. Θέλῃ τί κλεινὸν ἔτος ὁ σόλος, πάτερ.
Ιφ. Ὡς σὸν ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πορεύσει σ' ὁρᾶν.
Ευ. Εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκυάσμεθα.

V. 1010. Διὸς δησαυρὸν) Vide supra ad v. 934. V. 1014. Ξυνάπτει) Aliàs ξυνάπτοι Scaliger. V. 1026. Εἴθε τινες &c.) Huic versui Χο· Scaliger præponit, hæc nimirum Choro verba tribuens; nequaquam ineptè. V. 1029. Σωτηχθεὶς ἀύραις ἀδόλοις) subaudi ἔρωσ, idem dixit in Iphigen. Aulid. ὅπου πνοαὶ φέρουσιν Ἀφροδίτης φίλαι. Vide Jo. Brodæum in hunc locum. V. 1030. Ψυχᾶς) Ita Scaliger accentum notat. V. 1037. Ἐτέοκλον) De Eteocle Iphios filio, qui & inter πρὸ ἑπτὰ numeratur vide supra v. 872. V. 1046. Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς) Vide supra ad v. 934. V. 1048. Τέκνον, πῖ αὔρα;) Ita quidem Gaza scribendum contendit, & Aristophanes apertè legit in Βατράχοις--- Αὔρα πῖς ἐξέπιδσε μυσπωπάτη. Aliquando tamen circumflectitur, ut Xenoph. Hellan. 6. εἰ μὴ ἄνεμος φέροι, θέοντες. Τίς σόλος;) Quis apparatus? Vide infra ad v. 1055. Quare deleo ex Latinâ versione putidum illud & ridiculum (sed Nominibus parco) Quæ Classis? Quanquam enim σόλος Classis sonat, etiam apparatum & ornatum corporis significat. Josua Barnes. V. 1054. Σκοπῶ ὃ τῆδε τῶ χάριν κοσμεῖς δέμας; Θέλει τι κλεινὸν ἔτος ὁ σόλος πάτερ) Σκοπῶ & σόλος elegantiorem corporis ornatum & amictum notat, quæ potiùs Nupturæ quàm Morituræ fœminæ cõgruebat, vid. supra v. 1048. Et Philostr. Iconúl. 2. in Evadne ---Ἡ δ' γωὴ (Εὐάδνη) καθαρὰ μὲν οἱ ἐς τὰ ἱερὰ στεφάνους τε καὶ χρυσὸν ἐξασκοῦντες, ὡς φασὶ, θύοντι, καὶ ἐς χάριν τοῖς θεοῖς, ὅπως ἑαυτῇ σείλασα, καὶ ὀδὲ ἐλεεινὸν βλέψασα, πηδᾷ ἐς τὸ πῦρ, καλὸν οἶμαι ἅμα καὶ ἄνδρα, καὶ δὴ βοώσῃ ἔοικε. Huc locũ Philostr. nobis Joh. Brodæus indigitavit, ibidẽ autẽ totius Historiæ graphica cernenda est Descriptio. J. Barnes.

Rogum, Jovis thesaurum? illic est tuus
Maritus domitus face fulminis.

Antistrophe.

Eu. 1 Video certè *vitæ* finem, *ad*
2 Quem accessi. fortuna verò mihi
3 Coit pede, *meum jam contingit pedem.* sed
4 Honesti nominis gratiâ
5 Hinc ruam,
6 Hâc à rupe
7 Saltans in ignem.
8 Corpúsque ardente flammâ
9 Marito commiscens charum, &
10 Corpus *meum* prope corpus *mariti* ponens, *in*
11 Proserpinæ descendam thalamos:
12 Te mortuum nunquam meâ
13 Prodens animâ sub terrâ.
14 Valeat lux, nuptiæque.
15 Utinam aliqui lecti justarum nuptiarum
16 Argis appareant liberis *Evadne tuis* (hve *Posteris.*)
17 Tuus enim *legitimi* lecti maritus
18 Contabescens *amoris* aurâ sincerâ,
19 *Cum* conjuge generosum animum *habens obiit.*

Chorus.

Atqui ecce ipse tuus pater accedit propè
Ad novum sermonem, senex Iphis,
Quem cùm non audierit priùs, jam audiens dolebit.
Iph. O misera: & ego miser senex,
Venio habens duplicem luctum divinitus:
Filium enim interfectum Thebanâ lanceâ
Eteoclum, in patriam revecturus mortuum,
Et quærens meam filiam *venio*, quæ extra domum
Egressa est saltu, uxor Capanei,
Mori cupiens cum marito. Tempore quidem
Superiore custodiebatur domi: postea verò quam ego
Custodiam remisi, propter præsentia mala,
Excessit. Sed hic ipsam conjicimus
Maximè esse: dicite, an sciatis.
Eua. Quid istas interrogas? ecce ego in saxo
Sicut quædam avis, supra rogum Capanei,
Infelix *corporis* onus pensile levo, *libròque* pater.
Iph. Filia, quænam aura? quis Ornatus? cujus *rei* gratiâ
Domo relicta venisti in hanc terram?
Eua. Impetum perciperes meorum consiliorum,
Audiens: sed nolo te audire, pater. *quid ad hæc me impulerit.*
Iph. Quid verò, non est justum patrem tuum scire?
Eua. Esses judex non sapiens meæ voluntatis.
Iph. Hoc verò cultu cujus *rei* causâ ornas corpus?
Eua. Iste ornatus postulat aliquid eximium, pater.
Iph. *At* ut ob virũ, cujus mors lugetur, non decet *sic ornatã* te vid.
Eua. Ad quandam enim rem novam sumus paratæ.

Ιφ. Κἄπῆφται τύμβῳ ϗ πυρᾷ φαίνῃ πέλας;
Ευ. Ἐνζῶσθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
Ιφ. Νικᾶσα νίκᾳν τίνα; μαθεῖν χρῄζω σέθεν.
Ευ. Πάσας γυναῖκας, ἃς δέδορκεν ἥλιος.
Ιφ. Ἔργοις Ἀθάνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
Ευ. Ἀρετῇ. πόσῃ γὰρ σωθεῖσα κείσομαι.
Ιφ. Τί φῄς; τί τοῦτ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
Ευ. Αἴσω θανόντος Καπανέως τλῶσ' εἰς πυρᾶν.
Ιφ. Ὦ θύγατερ, ἐ μὴ μῦθον ὃν πολλὰς ἐρᾷς.
Ευ. Τοῦτ' αὐτὸ χρῄζω πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
Ιφ. Ἀλλ' οὐδέ τοι σοὶ πείσομαι δρώσῃ τάδε.
Ευ. Ὀμοῖον· ἐ γὰρ ἂν κίχῃς μ' ἑλοῦν χερί.
Καὶ δὴ νεκρᾷ σῶμα, σοὶ μὲ ἐ φίλον,
Ἡμῖν δ', ϗ τῷ σοι συμπυρούμενῳ πόσει.
Χο. Ἰὼ γυναῖ, δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω.
Ιφ. Ἀπολόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
Χο. Ἔ, ἔ. κέτλια τάδε παθών,
Τὸ πάντολμον ἔργον ὤφλε τάλας.
Ιφ. Οὐκ ἂν τιν' εὕροις ἄλλον ἀθλιώτερον.
Χο. Ἰὼ τάλας. μετέλαχες
Τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
Μέρος, ϗ σὺ πόλις ἐμᾷ πλάμῃ.
Ιφ. Οἴμοι. τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔξιν τόδε,
" Νέους δὶς εἶναι, ϗ γέροντας αὖ πάλιν;
" Ἀλλ' ἐν δόμοις μὲ ἓν τι μὴ καλῶς ἔχῃ
" Γνώμῃσιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα.
" Αἰῶνα δι' οὐκ ἔξεσιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
" Δὶς, ϗ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτημεν,
" Διπλοῦς βίου λαχόντες, ἐξορθεμεν ἄν.
Ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους,
Παίδων τ' ἐρᾶν μὲν, πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
Εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον, κἀξεπειράθην τέκνων,
Οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεσθαι τέκνων,
Οὐκ ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον, εἰς ὃ νῦν, κακῶς.
Ὅστις φυτεύσας, ϗ νεοφύτου τέκνου
Ἄρισον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
Εἶεν. τί δὴ χρὴ τὸν παλαίπωρον μὲ δρᾶν;
Στείχω δῶν οἴκους; κἄτ' ἐρημίαν ἴδω
Πολλῶν μελάθρων, ἀπέραν τ' ἐμῷ βίῳ.
Ἢ δῶν μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μολὼν,
Ἥδισα, πείθω δή ποτ' ὦ παῖς ἥδε μοι;
Ἀλλ' ἀκέτ' ἔξιν. ἥ γ' ἐμὼ ἡδυεπὰς
Προσῄξετ' αἰεὶ στόματι, ϗ κάρα τόδε
" Καλεῖχε χερσί. Παῖδι δ' ἡδὺν ἧδιον
" Γέροντι θυγατρός. ἀρσένων ἔ μείζονες
" Ψυχαὶ, γλυκεῖαι δ' ἦσαν εἰς ἀωπθύμιαν.
Οὐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους,
Σκήτῳ ἔ δώσετ', ἔνθ' ἀσπίδαις ἐμὸν
Δέμας γεραιὸν σωπακεὶς ἀποφθερῶ;
Τί μ' ὠφελήσῃ παιδὸς ὀστέων λιγύν;

Iph. Cur verò prope sepulchrum, & rogum stas?
Eua. Huc enim jam præclaram victoriam adeptura venio.
Iph. Quam victoriam adeptura? hoc ex te audire cupio.
Eua. Vincam omnes mulieres, quas vidit sol.
Iph. Operibus Minervæ, an mentis prudentiâ?
Eua. Fortitudine: cum marito enim mortua jacebo.
Iph. Quid ais? quid significas hoc ænigmate inepto?
Eua. Desiliam in hunc Capanei mortui rogum.
Iph. O filia, nequaquam dicas hunc sermonem apud vulgus.
Eua. Hoc ipsum volo cunctos Argivos scire.
Iph. Sed ne ego quidem parebo tibi facienti hæc.
Eua. Simile est, siquidè non poteris me prehendere rapiens manu: Jámque demittitur corpus, tibi quidem non gratum:
Nobis verò & illi marito, qui simul comburitur.
Cho. O mulier, atrox facinus fecisti.
Iph. Perii miser, ô Argivæ puellæ.
Cho. Heu, heu, hæc horrenda passus;
Videbis miser audacissimam rem.
Iph. Neminem alium invenietis me miseriorem.
Cho. O miser: *Et tu* particeps factus es
Fortunæ Oedipi, ô senex,
Pro tuâ proportione; & tu misera mea civitas.
Iph. Hei mihi, quare non licet hoc hominibus,
" Bis fieri juvenes, & rursus senes:
" Nam in ædibus quidem si quid non rectè se habeat, *id*
" Posterioribus sententiis emendamus:
" Vitam verò non licet: sin autem essemus juvenes
" Bis, & senes, si quis peccavisset, *id nos*
" Duplicis vitæ compotes facti corrigeremus.
Ego enim videns alios procreare liberos,
Cupiebam etiam liberos, & *eorum* peribam desiderio:
Si verò eò venissem *cognitando* (hoc quod liberorum expertus forem)
Quam miserum sit patrem privari liberis,
Nunquam venissem in hoc malum, in quod nunc *veni*.
Qui cum plantárim, & genuerim juvenem
Fortissimum, postea nunc eo privor.
Eja, quid igitur oportet me miserum facere?
Ire domum? at *ibi* solitudinem videbo
Multarum ædium, & desperationem meæ vitæ.
An vadam ad domum hujus Capanei,
Gratissimam quidem *mihi* quondâ, dū superstes esset hæc mea filia?
Sed jam non est amplius; quæ meas genas
Admovebat semper ori, & hoc caput
" Tenebat manu. Nihil enim dulcius *est* patri
" Seni quàm filia: masculorum enim *sunt* generosiores
" Animi, sed minus dulces ad blanditias
Non quàm celerrimè igitur abducetis me domum,
Tenebrisque tradetis, ubi inedîâ meum
Corpus senile consumptum perdam?
Quid me juvabit contingere ossa filiæ?

V. 1065. Αἴσω) legendum, *διυλλάξω*ς; quasi sine notâ Diæresεως αἴσω scriberetur. Sic ἦξα pro ἦιξα &c. sæpè apud hunc Poetam. Vide *Iphig. Aul.* v. 80. De *Capanei* autem Pyrâ, & quare Poeta hoc fingit de Cadavere, quod nec comburi potuit, nec debuit, vide quæ Nos supra ad v. 934. *Josua Barnes.*

V. 1079. Μέρος) Κατὰ τὸ σὸν μέρος *Joh. Brodæus.*

V. 1089. Τέκνων) *Canterus* hic putat legendum videri τεκὼν, sed errat, ut ego quidem puto. Valdè autem ego suspicor legendum esse pro κἀξεπειράθην, κἂν ἐπειρᾶσθαι & totum illud διὰ μέσου, ut sit hic sensus, *sin verò eò venissem (& filiorum expertus haud forem) Quàm miserum sit Patrem privari liberis; Nunquam* &c. *Josua Barnes.*

V. 1098. Πεῖν γὲ δή ποτ' ἦν) *Cantero* præplacet πεῖν γε δῆθ' ὅτ' ἦν. Sed nulla subest necessitas.

V. 1101. Χερσὶ) Ità potiùs lego quàm χεῖρι in singulari, (quùm anteà χερὶ legebatur) non metri tantùm gratiâ; sed præcipuè ob id, quòd Veteres cum suaviabantur auriculis prensabant *Amasias* & Amicos, idque manibus ambabus. Vide *Guliel. Canteri* Novar. Lection. l. 6. c. 25. Sed illud *Plutarchi* ὃν τῷ θεῖ ἀκοῦειν, quod *Canterus* describere neglexit, nos apponere non gravabimur--Οἱ πολλοὶ τὰ ψυχικὰ παιδία καταφιλοῦντες, αὐτοί τε ἡδῦ ὧτων ἅπτονται, ϗ τοῖς τοῦτο ποιεῖν κελεύουσιν, αἰνιττόμενοι μὴ παιδιᾶς, ὅπερ δεῖ φιλεῖν μάλιστα τοὺς διὰ ἡδῦ ὧτων ὠφελοῦντας. Hic locus post *Canterum* ab *Andreâ* quoque *Schotto* observatur l. 2. Humani. Observat. c. 13. *Josi. Barnes.*

Tomp in Suid 3 p. 214

V. 1110. Βρωτοῖσι κὴ ποτοῖσι κὴ μαγεύμασιν) Ità quidem ex *Plutarchi* Consolatione ad *Apollonium* restituit *Guliel. Canterus* Novar. Lect. l. 2. c. 17. Cùm antehæc in *Euripidis* editionibus legebatur Νώτοισι κὴ φρωμανῶσι κὴ μαντεύμασι· Præter innumera autem deliria circa *νώτοισι*, próque eo *νωθρῶσιν*, ut nè dicam, *μαντεύμασιν* nihil hic loci sensûs sonare: Certè hic locus, ut à *Plutarcho* sanus servatur, optimè omninò quadrat; si *μαγεύμασι* rectè de blanditiis hujus vitæ intelligas; & *Anthologiâ* tale quid extat Καὶ κεσσὶ φωνεῦσα μαλώτερα. Ego verò τὸ *μάγδμα*, in hoc loco à *μαγεὺς* Pistor, unde *μαγδάω*, & *μάγειρος*, licet *μαγεύω* in hac significatione ferè singulare sit & ἀπαξαπλῶς εἰρημένον. Præterea *Hug. Grot. Excerpt.* ità legit, cum *Plutarcho* scilicet & *Cantero*. Josua Barnes. V. 1112. * Aliàs ἀφελῶσι γῆν. *Plutarch.* ibid. V. 1115. Ὅσα φέρεται) Ità *Canterus* & *Scaliger* rectè legunt pro φέρετε· λάβεσθ' autem pro λάβετε *Duportus* non rectè. φέρω autem & ἐνφέρω, ut & *effero* apud *Latinos* sunt verba antiquitùs mortuis propria: sicut & *pono* & *positus*. Vide *Johan. Kirchmanni* de Funeribus *Romanorum* l. 2. c. 1. & *Turneb.* Adverſ. l. 22. c. 11. *Joſ. Barnes.* V. 1123. Φέρω, φέρω) hæc verba, ut & Ἰὼ, Ἰὼ v. 1127. item v. 1135. sunt extra versum enumeranda; & tum quæ olim erant dicta *Monostrophica* apparebunt esse *Antistrophica*: sicut Nos nunc ordinavimus; nec id *Scaligero*, *Heinsio* & *Rutgersio* inobservatũ. V. 1140. Αἰθὴρ ἔχει νιν) [νιν pro αὐτὸς] erat enim *Anaxagoræ* ac proinde illius Discipuli *Euripidis* opinio, Animam in æthera post mortem solvi, de quâ re videsis *Hieroclem* ad illud *Pythagoræ*,

	Ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων.	" O ineluctabilis senectus, quàm te odi:
	Μισῶ δ' ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,	" Odi etiam quotquot volunt extendere vitam
	Βρωτοῖσι κὴ ποτοῖσι κὴ μαγδύμασι	1110 " Esculentis & poculentis & blanditiis *exquisitis*
	Παρεκτρέποντες ὀχλὸν, ὥστε μὴ θανεῖν.	" Avertentes *vitæ* cursum, nè moriantur:
	Οὓς χρὴν, ἐπειδὴν μηδὲν * ὠφέλουν πόλιν,	" Quos oportebat, quia nihil juvabant Rempublicam,
	Θανόντας ἔρρειν, κἀκποδὼν εἶ) νέοις.	" Mortuos perire, & è medio sublatos cedere junioribus.
	Ἀναπαυσοι.	*Semichorus.*
Ἡμ. Ἰώ.	τάδε δὴ παίδων, κὴ δὴ φθιμένων	Iô. jam hæc filiorum, & *igne* jam consumptorum
	Ὀστᾶ φέρε), λάβετ' ἀμφίπολοι	1115 Ossa efferuntur, prehendite famulæ
	Γεραίας ἀμβῶες (ὑγδ ἔνεσιν	Anum infirmam (nullum enim inest
	Ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους.	Robur, propter luctum filiorum:
	Πολλῷ γὰ χρόνῳ * σώζῃς μέτα δή)	* al. σώζει. Longum enim tempus *hunc luctum* jam servas)
	Καταλειβομένας τ' ἄλγεσι πολλοῖς.	Liquescentémque multis doloribus.
	Τί γδ ἂν μεῖζον τῶδ' ἔτι θνατοῖς	1120 " Quod enim hominibus majus hoc
	Πάθῃ. ἐξδύσῃς,	" Malum invenias,
	Ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;	" Quàm intueri mortuos liberos?

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Παῖς.	Φέρω, φέρω,	*Puer.* Fero, fero,
	Τάλαινα μᾶτερ, ὀκ πυρὸς πατρὸς μέλη,	O misera mater, ex rogo membra patris,
	Βαρῦ. μὲ ὀκ ἀβριθὲς, ἀλγέων ὕπαρ,	1125 Pondus quidem non leve propter dolores,
	Ἐν δ' ὀλίγῳ ταμιᾷ πάντα συνθεὶς.	In exiguo verò *loculo* mea omnia componens.

Στροφὴ β'.

Strophe 2.

Ἡμ. Ἰώ, ἰώ.	Πᾷ δάκρυα φέρεις φίλα	*Semi.* Hei, hei. Quò gestas charas lachrymas
	Μητρὶ τῶν ὀλωλότων,	Matri mortuorum,
	Σποδῶ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων	1130 Exiguámque copiam cineris pro corporibus
	Εὐδοκίμων δή ποτ' ὂν Μυκιλίας;	Eorum, qui fuerunt olim clari Mycenis?

Ἀντιστροφὴ ά.

Antistrophe 1.

Παῖς.	Ἐγὼ δ' ἔρημος, ἀθλίᾳ παῖ ἐρὸς τάλας,	*Puer.* Ego verò miser orbatus misero patre,
	Ἔρημον οἶκον ὀρφανδύσομαι, λαβὼν,	Accipiens desertam domum vivam-orbus,
	Οὐ παῖδ' ὂν χερσὶ, τῶ τεκόν' ἷ.	Non in manibus patris, qui *me* genuit.

Ἀντιστροφὴ β'.

Antistrophe 2.

Ἡμ. Ἰώ, ἰώ.	Πῶ ὄ πόν. ἐμῶν τέκνων;	1135 *Semi.* Heu, heu. Ubi verò est labor meorum filiorum?
	Πῶ νυχδυμάτων χάρις;	Ubi excubiarum gratia?
	Τροφαί τε μαζῶν, ἄϋπνά τ' ὀμμάτων τέλη,	Et educatio materna, & insomnes oculorum impensæ?
	Καὶ φίλιαι προσβολαὶ προσώπων;	Et dulces oris *ad os* applicationes? *i. osculationes.*
Παῖς.	Βεβᾶσιν, ὀκ ἔτ' εἰσί σοι, μᾶτερ, τέκνα.	*Puer.* Abierũt; non amplius, ô mater, tibi sunt superstites liberi.
	Βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη,	1140 Abierunt: æther habet eos jam
	Πυρὸς τετακότας σποδῷ.	Consumptos *in* cinere ignis,
	Ποτῶνται δ' ἤνυσμα τὸν ἀΐδδμ.	Et volantes confecerunt *iter ad* Plutonem.
	Πάτερ, σὺ μὲ πρὸς σῶν * κλύδς τέκνων λόγους.	* al. κλύοις. Pater, tu quidem audis filiorum tuorum sermones.
	Ἆρ' ἀσπιδήρης ἔτι ποτ' ἀντιβάσομαι	Num miles aliquando militabo *propter*
	Σὸν φόνον; Ἰφ. εἰ γδ γένοιτο τέκνον.	1145 Necem tuam? *ut eam ulciscar?* *Iph.* Utinam verò *hoc* fiat, fili,

*Ἦν δ' ὑπολείψας σῶμα ἐς Αἰθὲρ ἐλεύθερον ἔλθῃς, *Ἔσται ἀθάνατος, θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός. Vide suprà v. 533. V. 1142. Ποτανοὶ) ἀντὶ τοῦ ταχέως *Joh. Brodæus.* *Ἠνυσαν τὴν ᾄδαν) *Apollonius*---μοῖραν ἀνύπλησαν. *Schol.* τὸ πρᾶγμα τῆς εἰς ᾍδου ὁδοῦ ἐτέλεσε. *Hom.* Iliad. λ.---πότμων ἀναπλήσαντες. *Eustath.* ἀντὶ τοῦ ἐντελῶς θανόντες, κὴ μὴ κατ' ἀμυναθέντες διαπεθέντες. *Joh. Brodæus.* V. 1144. Ἀντιβάσομαι) *Guil. Canter.* Novar. Lect. l. 2. c. 17. acutè legit ἀντιπάσομαι· sed si διὰ labandiatur, potest & vetus lectio stare; quare nihil nos mutavimus. *Brodæus* verò τὸ ἀντιτάσομαι admittit, & exponit, *armatus persequar ac ulciscar*. Hæc ideò de *Capanei* puero *Sthenelo* fingit Poeta, quòd *Epigoni* Patrum suorum ad *Thebas* interitum ulti sint, urbémque ceperint ac diruerint. *Josua Barnes.*

Ὅσῃμ

Ὅπῃ μ' θεῶν θέλησι Θ. ἔλθοι μοι δίκη
Παιᾶν Θ. ὅπως κακὸν τόδ' εὑδῇ.
Παῖς. Αἰ, αἰ. γόων ἄλις τύχας,
Ἄλις ἀλγέων πάρεστί μοι.
Σβέσω. πῦ με δέξει γᾶν Θ.
Χαλκέοισιν ὅπλοις Δαναϊδῶν στρατηλάτῃ,
Τῷ φιλημόνῳ παῖδος ἐκδικᾶσαι;
Ἔτ' εἰσορᾶν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ,
Φίλον φίλημα προσβαλὼν γλυκὺ πιδέντα σόν.
Λόγων ὦ παρακέλευσμα σῶν,
Ἀέρι φερόμενον οἰκτρόν.
Δυοῖν δ' ἄρα, μᾶτέρ τ' ἔλιπες,
Σέ τ' ἦ ποτ' ἄλγη πατρῷα λείψει.
Ιφ. Ἔχω τοσόνδε βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
Φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σωδόν.
Παῖς. Ἐκλαυσα, τόδε κλύων ἔπος
Σπυγνόταζον· ἐλιγέ μυ φρενῶν.
Ιφ. Ὦ τέκνον, ἔβας. ὐκέτι φίλην
Φίλην ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς μητρός.

Ἰαμβοί.

Θη. Ἄδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι χθονός,
Ὁρᾶτε παῖδας τῶνδ' ἐμοὺς ἐν χερσίν
Πατέρων ἀρίστων σώματ', ὧν ἀνειλόμην;
Τούτοις ἐγώ σε καὶ πόλις δωρούμενα.
Ὑμᾶς δ' χρὴ χάριν μεμνημένους,
Σώζειν, ὁρῶντας, ὧν ἐκύρατ' ἐξ ἐμοῦ.
Πᾶσιν δ' ὑπόσπον τῶνδε τὰς αὐτὰς λόγους,
Τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
Μνήμην προσαγγέλλοντας, ὧν ἐκύρατε.
Ζεὺς δ' ξυνίστωρ, οἵ τ' ἐν αἰθέρι θεοί,
Οἷον ὑφ' ἡμῶν σπένδετ' ἠξιωμένοι.
Ἄδ. Θησεῦ, ξυνίσμεν πάντ', ὅσ' Ἀργείων ἄθλα
Δέδρακας, ἐσθλὰ, δεόμενοι συεργέτου,
Χάριν τ' ἀγήρω γ' ἔξομεν, γενναῖα γὰρ
Παθόντες, ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
Θη. Τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπεργῆσαί με χρή;
Ἄδ. Χαῖρ'. ἄξιος γὰρ εἶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν.
Θη. Ἔσται τάδ'. ἀλλὰ καὶ σὺ πρὸς αὐτοῖς τύχοις.
Ἀθ. Ἄκουε, Θησεῦ, τῶνδ' Ἀθηναίας λόγους,
Ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρώντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
Μὴ δῶς τάδ' ὀστᾶ τοῖσδ' ἐς Ἀργείαν θόνα
Παισὶν κομίζειν, ῥᾳδίως ὕπτω μαθών,
Ἀλλ' ἀντὶ πρὸς σῶν, καὶ πόλεως μηθημάτων,
Πρῶτον λαβ' ὅρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεών
Ἄδραστον· ὅτῳ κύριῳ, τύραννῳ ὤν,
Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ.
Ὅ δ' ὅρκος ἔσται· μή ποτ' Ἀργείους θόνα
Εἰς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον πομπευτάραν,
Ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν δήσειν δόρυ.
Ἣν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,

Ut aliquando volente Deo mihi fiat vindicta
Paterna, *i. de tuo patre Capaneo*: nondum hoc malum dormit.
Puer. Ah, ah. Luctuum satis *super* fortuna,
Satis dolorum adest mihi.
Dolori finem imponam. Ubi accipiet me voluptas
Græcorum ducum, æneis armis,
Extincti patris vindicem?
Adhuc ô pater, te coram aspitere mihi videor,
Tuum jucundum osculum ad *meas* genas applicantem.
Verborum verò solatium tuorum
In aërem sublime fertur.
Duobus autem luctus, matri *nempe* reliquisti;
Teque nunquam paterni dolores relinquent.
Iph. Habeo tantum onus, quantum me perdidit.
Age, in pectore meo recondam Cineres.
Puer. Lamentor, audiens hunc sermonem
Tristissimum: attigit meum cor.
Iph. O Fili, abiisti: non ampliùs charam
Charam effigiem videbo tuæ matris.

THESEUS.

Adraste, & mulieres ex Argivo genere,
Videtis istos pueros, gerentes in manibus
Corpora fortissimorum parentum, quos recepi?
His ego te & civitas donamus.
Vos autem oportet recordantes horum gratiam
Servare, cum videatis, quæ nacti sitis ex me.
Omnibus porrò hæc eadem verba, & *mandata* monendi causa dixi,
Ut honore afficiatis hanc urbem, semper filiis filiorum
Denunciantes memoriam *eorum*, quæ adepti estis
Jupiter autem testis sit, & Dii in cœlo.
Quali beneficio à nobis affecti abeatis.
Ad. Theseu, scimus omnia, quibus Argivorum agrum
Affecisti, beneficia, egentem benefactoribus.
Habebimus autem non senescentem gratiam: nam præclara
Cum acceperimus *beneficia*, vobis parè gratiam referre debemus.
The. Quid verò aliud oportet me vobis præstare?
Ad. Bene-valeas. dignus enim es tu & tua urbs, *ut bene valeatis.*
The. Sint ista; sed tu quoque eadem consequaris.
Min. Audi, Theseu, hæc Minervæ verba,
Quid oport. te facere, facientémq; juvare *rei* istas, *i. huic Rep. prod.*
Ne des hæc ossa istis in Argivum agrum
Pueris ferre, sic facilè dimittens *eos*;
Sed pro tuis & urbis laboribus,
Recipe primum juramentum. Oportet autem jurare hunc
Adrastum: hic *enim* rex summam rerum potestatem habens,
Pro universâ terrâ Danaidum jurabit.
Hoc autem erit jusjurandum: nunquam Argivos terram
In hanc adducturos hostilem exercitum:
Et aliis venientibus, repugnaturos armis.
Si verò violato juramento venerint contra *hanc* urbem,

V. 1147. Οὔ πω καλὸν τόδ' εὑδῇ) de eadem re Poeta alequid in *Phœnissis*—ἐλπὶς δ' ἔπω καθεύδουσι. *Joh. Brodæus.*

V. 1148. Γόων ἄλις τύχας) ἄλις γόων ταύτης τῆς τύχης ἕνεκα. *Joh. Brodæus.* An legendum Αἰ, αἰ γόων· ἄλις τύχας. *Josua Barnes.*

V. 1152. Ἐκδικᾶν; Mallem ἐκδικᾶν, ut concordet cum στρατηλάτῃ. Certè hinc Syntaxi melius consultetur. Potest etiam rectè referri ad τὸ μέ. Et dum attentiùs rem considero, ità esse oportere pronuntio. *Josua Barnes.*

V. 1158. Σέ τ') His verbis Puer *Sthenelus* alloquitur *Iphin* suæ matris Patrem. *Josua Barnes.*

V. 1160. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σωδόν.) μαστὸν quod de fœminis propriè dicitur, nunc pro μαζὸν usurpat Poeta, *i. e.* virilem mammam; & hoc pro στέρνον vel σῆθος ponitur: *Homerus* Τὸν μὲν ὑπὸ μαζοῖο καὶ σήθεος βάλε δουρί.

V. 1163. Ὦ τέκνον, ἔβας.) Si ô *Fili* exponas, tum *Eteoclem* intellige *Iphios* filium; si ô *Filia*, *Evadnam* ejusdem *filiam* & *Capanei* relictam; quam, ob formam, rectè vocat φίλον ἄγαλμα ματρός. Potest etiam referri ad Nepotem *Sthenelum*, quocum loquitur. *Josua Barnes.*

V. 1167. Ἀνειλόμην) Ἐκόμισα. *Joh. Brodæus.*

V. 1183. Ἄκουε, Θησεῦ) Ut verum fatear, non hîc videtur latis urgens causa; ut θεὸς ἀπὸ μηχανῆς introducatur. Nisi ut Poetæ fixum erat, *Athenas* suas quoquo modo ornare. *Jos. Barnes.*

Κακῶς

Καπῶς ὀλέσθαι πρόσπερπ' Ἀργείων ἄρουρα. 1195
Ἐν ᾧ σ' ἔμεινεν χρὴ σφάγιά σ', ἄκυέ μυ.
Ἔστ' ἐλίπους σοι χαλκόπους εἴσω δόμων,
Ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα,
Σπεύδων ἐπ' ἄλλον Ἡρακλῆς ὁρμώμενος,
Στῆσαί γ' ἐφ' ἑστὸν Πυθικῶι πρὸς ἑσχάραν. 1200
Ἐν τῶιδε λαιμὸς τρεῖς τεμὼν μήλων τεμὼν
Ἔγγραψον ὅρκους, πεῖτα δ' ἐν κοίλωι κύτει.
Κἄπειτα σώζειν χρεὼν δόν, ὦ Δελφῶν μέλεις,
Μνημεῖά θ' ὅρκων, μαρτύριμά θ' Ἑλλάδι.
Ἢν δ' ἂν διοίξῃς σφάγια κἀ * τρώσῃς φόνον, 1205
Ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαῖας μυχὸν
Κρύψον, πρὸς αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν.
Φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἢν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
Δειμῆσαι δήσεις κἀ κρατὸν νόσον πάλιν.
Δεῖσας δ' ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
Τεμοῦσι δ', ἵν' αὐτοῖς σώματ' ἀγνιᾶι πυρί,
Μέθες πρὸς αὐτὼ πεῖσον ἰσθμίας θεοῦ.
Σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. Παῖσι δ' Ἀργείων λέγω,
Πορθήσετ' ἢ θήσεσθε Ἰσμηνὸν πόλιν,
Πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον. 1215
Σύ τ' ἀντὶ παιδὸς, Αἰγιαλεῦ, στρατηλάτης
Νέος πατρὸς αὐτοῦ τοῦδε Τυδέως τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
Ἀλλ' ἃ φθονοῦν χρὴ συσκιάζοντας γνώμαι,
Καὶ χαλκοπλῆθη Δαναϊδῶν ὁρμᾶν στρατὸν, 1220
Ἐπάσσολον πύργωμα Καδμείων ἕπι.
Πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ', ἐκτεθραμμένοι
Σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
Κὐκ ἔστιν ἄλλως. Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα
Κλεινὰ λέγοντες, ᾠδὰς ὑστέροισι δώσετε. 1225
Τοῖον στράτευμα σοὶ θεῶι πορεύσετε.
Θη. Δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαί σοι λόγοισι σοῖς.
Σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ξαμβλύνειν.
Καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι· μόνον σύ μοι
Εἰς ὀρθὸν ἵκοι. σῶι γὰρ εὐμενεῖς πόλει 1230
Οὖσης, τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

Ἀναπαῖστοι.

Χο. Στείχωμεν, Ἄδραστ'. ὅρκια δῶμεν
Τῶιδ' ἀνδρὶ, πολύ τ'. ἄξια δ' ἡμῖν
Πεπονήθηκασι σέβεθεν.

Τέλος τοῦ Εὐριπίδου Ἱκετίδων.

Ut Argivorum ager malè pereat, precare.
In quo verò *loco* oporteat te hostias cedere, audi *ex* me.
Est tibi tripos æneis pedibus præditus intra domum,
Quem quondam Ilii sedibus eversis
Ad aliud negotium Hercules festinans,
Mandavit statui ad aram Pythicam.
In hoc secans tria guttura trium ovium,
Inscribe jusjurandum in cavâ alveo tripodis,
Deinde des servandum Deo, qui Delphis præsidet,
Ut sit & monimentum fœderis, & testimonium Græciæ.
Quo autem hostias jugulaveris, & peregeris cædem,
Illum acutum gladium in terræ recessus
Abde, juxta ipsos septem rogos mortuorum:
Metum enim ipsis, si quando venerint *adversus hanc* urbem,
Oltensus incutiet, & infelicem reditum *faciet*.
Peractis autem istis mitte extra terram mortuos:
Lucum etiam, ubi ipsorum corpora purificentur igne,
Concede ad ipsum trivium Isthmiæ.
Tibi quidem hæc dixi: sed Argivorum dico filiis,
Adulti capietis Ismeni urbem, *i. Thebas*,
Ulciscentes necem parentum mortuorum.
Túque, Ægialeu, pro patre dux
Juvenis constituetus, & ab Ætolis veniens filius
Tydei, quem nominavit Diomedem pater.
Sed non oportet invidere juvenes genis pubescentes,
Et bene armatum Danaidûm exercitum ruere
Adversus septem turres Cadmeorum, *i. Thebanorum*.
Ubi enim creveritis, venietis acerbi ipsis
Tanquam catuli leonum, expugnatores urbis.
Non fiet aliter. Epigoni verò per Græciam
Vocati facietis posteris cantilenas.
Talem exercitum Deo duce *vobiscum eò* ducetis.
The. Domina Minerva, parebo verbis tuis:
Tu enim me dirigis, ut non errem.
Et istum juramento devinciam: tantùm tu me
Dirigas. nam te propitiâ urbi
Existente, in posterum tutò habitabimus.

Chorus.

Eamus, Adraste, jusjurandum demus
Isti viro, & urbi: digna enim nobis
Ante laboraverunt, ut colantur.

Finis *Supplicum*.

V. 1199. Σπεύδων ἐπ' ἄλλον) *Hercules* sub *Laomedontis* regno *Ilium* diripuit, aliud quidem agendo; non enim illius rei gratiâ eò appulit; expeditionem enim ille fecerat contra *Tmolum* & *Telegonum* Hospitum-interfectores, vel ut alii (& præcipuè Carmina, Τρωϊκὰ dicta) unà cum *Argonautis* forte ad *Trojam* appulsus *Hesionæ* causam promisit muneris gratiâ suscepit: Quâ *Ceti* morte liberatâ, quùm *Laomedon* Heroa promisso munere fraudaret, iratus *Ilium* evertit. *Josua Barnes.* V. 1205. Τρώσῃς φόνον) Omnes unâ voce τὸ τρώσῃς ut spurium repudiant, quis enim unquam vel fando audiverit de hâc phrasi, τιτρώσκω φονόν; Quare *Brodæus*, & *Stiblinus* δρώσῃς legunt & certè *Homer.* Odyss. ὁ v. 316. δρώσιμι occurrit, quasi à Poetico verbo δρώω pro δράω. Mallem autem legas δράσῃς & pro me *Æmylius Portus*, aliique nonnulli stabunt. *Canterus* hoc verbum omninò neglexit, uti & *Scaliger*, aliique. *Josua Barnes* V. 1211. Σώματ' ἀγνιᾶι πυεὶ) Miror *Scaligerum* scribere σώματ' ἂν ἁγνᾶι, quasi τὸ ἁγνίζω non esset anthenticum æquè ac τὸ ἁγίζω, cum etiam pro *adoleo* sit usurpatum ab *Apollon.* Rhod. --ἤϋτε ἔντεα Μήλων. V. 1212. Ἰσθμίας θεοῦ) Miror *Stiblinum*, qui datâ operâ Notas in *Euripidem* edidit, satis eas quidem prolixas, nè verbum quidem de hoc loco, ut nec de plurimis aliis, qui paulò difficiliores visi sunt, ausum mutire. Ἰσθμίας sanè suspectum est; *Brodæus*, vel Ἰσσίας, vel Ὑμνίας mavult, quòd primo nomine *Pindari* Scholiastes *Dianam* insigniat, altero *Pausanias*. Quidni & Nos legamus Ἰμεραστίας *Callimachi* authoritate, qui hymno in *Dianam* v. 228. Ita *Dianam* appellat, Χνσιὰς, Ἰμεραστίν, πρωτόθρονε, σοὶ δ' Ἀγαμέμνων, &c. De θεὸς autem in fœminino genere vide *Androm.* v. 130. *Josua Barnes.* V. 1216. Αἰγιαλεῦ) *Ægialeus* iste erat filius *Adrasti*; qui tamen *solus Epigonorum* pòst occubuit; sicut illius Pater *solus* πρὸ Ἑπτὰ evasit nunc salvus. Vide *Pindari* Interpretes ad *Pythiorum* Od. viii. & Αὐλικοκαταπέρσην, sive *Estheram* nostram in Notis ad v. 108. *Josua Barnes.* V. 1224. Ἐπίγονοι) Nulla licet favebant Exemplaria ego ἔκγονοι rejeci, quod priùs obtinuerat, & verbum suum reposui; Nunquam enim πρὸ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Filii ἔκγονοι per *Græciam* vocabantur, sed semper Ἐπίγονοι & propriè. Adeò ut etiam Fabulam de hoc nomine scripserit *Euripides*, sive ut *Meursius* vult *Sophocles*, quam Fabulam & *Cicero* de Opt. Gen. Orat. Memorat. Vide *Nicolai Lloydii* Amici mei Defuncti Lexicon Poeticũ & *Pausan.* in *Bœoticis*. Item *Pauli Leopardi* Emendat. l. 11. c. 9. Video autẽ nunc in l. *Scal.* MS. ΕΠΙΓΟΝΟΙ. *Epigonos* autẽ novẽ omninò fuisse numero & eorũ Nomina memorat *Eustath.* in *Iliad.* δ, f. 489. l. 36. Nempè hi fuêre *Adrasti Ægialeus, Polynicis Thersander, Tydeus Diomedes, Capanei Sthenelus, Parthenopæi Stratolaus, Hippomedontis Polydorus, Amphiarai Alcmæon* & *Amphilochus*, & *Eteocli Melon*. Josua Barnes.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

Τὰ τῆς Δράματος. ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ ſunt hæ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.	AGAMEMNON.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.	SENEX.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	MENELAUS.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.	CLYTÆMNESTRA.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.	IPHIGENIA.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.	ACHILLES.
ΘΕΡΑΠΩΝ.	MINISTER.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.

Προλογίζει ὁ Ἀγαμέμνων. Prologum autem agit Agamemnon.

Ὑπόθεσις Ἰσοῦ Βαρνεσίου εἰς τὴν Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι.

Οἱ Ἕλληνες εἰς Τροίαν ἀναχθησόμενοι ἐν Αὐλίδι τῆς Εὐβοίας ὑπὸ νηνεμίας κατείχοντο. Κάλχας ὁ μάντις, ἀπορούντων αὐτῶν, εἶπε, τὴν Ἰφιγένειαν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἀρτέμιδι δεῖν ἱερεύεσθαι, ἢ ἔτως ἔυπλοιαν γνήσεσθαι. Ὁ Ἀγαμέμνων τὴν θυγατέρα μεταπέμπει, γάμους τοῦ Ἀχιλλέως προφασιζόμενος. Ἡ μήτηρ Κλυταιμνήστρα αὐτὴν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὡς Ἀχιλλεῖ γαμησομένην, ἄγει. Τῆς δ' ἀληθείας ἀναφανείσης, τὸν μὲν ἄνδρα ἐπιπλήττει, ἢ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως συμμαχίαν αὐτῇ διαπρέπεται, Ἡ δ' Ἰφιγένεια γενναίως τῆς αὐτῆς συνοίας ἀπογινώσκει, ἑκουσίως ἀντὶ τῆς Ἑλλάδος θανεῖν ἀναδεχομένη. Ἀλλ' ἡ μὲν Ἄρτεμις αὐτὴν ἤδη μονογενῆ ἱερομηνίαν ἁρπάσασα τὴν ἔλαφον ἀντὶ αὐτῆς ὑποτίθησιν.

Ἡ Σκηνὴ ἐν Αὐλίδι· Χορὸς ἐκ γυναικῶν Χαλκιδικῶν.

ARGUMENTUM *Joſuæ Barnes* in *Iphigeniam* in *Aulide*.

GRÆCI *ad* Trojam *navigaturi in* Aulide Euboiæ *portu detinebantur*, *quòd Ventus illis non aderat*. Calchas *Vates*, *ſuſpenſis illis*, *reſpondit*, Iphigeniam Agamemnonis *filiam* Dianæ *immolandam*, *atque ita Ventum adfuturum*. Agamemnon *filiam accerſit*, Achillis *nuptias prætexens*. *Mater* Clytæmneſtra *illam*, *quaſi* Achilli *nupturam*, *in Caſtra ducit*. *Hinc re compertâ*, *maritum objurgat* & Achillis *patrocinium ſibi comparat*. *At* Iphigenia *generosè illorum favori renuntiat*, *ſponte pro* Græciâ *mori in ſe recipiens*. Diana *verò illam*, *jamjam immolandam ſurripit*, *inque locum ejus Cervum ſupponit*.

Scena eſt in Aulide. Chorus *conſtat ex* Chalcidenſibus *mulieribus*.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

AGamemnon, *quem jam Immolationi Filiam deſtinâſſe pœnitebat*, *cum Famulo ſene conſilium init*, *ſuper illius adventu inhibendo*, *literáſque ſuæ Conjugi deportandas fidei ejus committit*, *quibus vult illam domi manere*, *nec filiam ad Caſtra ducere*. *Et in hoc loco* Agamemnon *prima ſemina* Trojani *belli profert & hujus quoque Fabulæ mentem aperit*. Chorus *Catalogum Ducum* Græciæ, *qui ad* Helenam *repetendam armati convenerant*, *recenſet*.

Vide Declamationes *Libanii* Sophiſtæ & *Alexandri Sylvani* Decl. 85. de hujus Fabulæ materiâ. Hanc autem Fabulam eleganter *Latino* verſu explicuit *Eraſmus Roterodamus*: Quæ *Tragœdiis* ſelectis *Henrici Stephani* ad finem eſt addita. *Joſua Barnes*.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Ἀναπαυστοί.

Αγ. Πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν στεῖχε. Πρ. Τί ᾧ κραίνεις, Ἀγάμεμνον ἄναξ; στεῖχω.
Αγ. Πόθεν; Πρε. ἀσθένεια. Αγ. Μάλα * τὸ γῆρας τοὐμὸν ἄϋπνον, * aliàs τοι.
Καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεσιν.
Αγ. Τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
Πρε. Σείριος, ἑπτάζυγος τῆς ἑπταπόρου

Aga. O Senex, ante hanc domũ procede. *Sen.* Procedo. Quid verò novi moliris, rex Agamemnon?
Aga. Audies. *Sen.* Feſtino.
Admodum *enim* ſenectus mea inſomnis *eſt*, *& vigil*,
Et acumen adeſt in oculis,
Aga. Quæ ſtella hæc vehitur cœlo?
Sen. Sirius prope ſeptemplicem

Annotationes.

V. 7. Σείριος ἑπτάζυγος ἑπταπόρου Πλειάδος) Hæc Aſtronomia qui poſſit conſtare, meritò dubitat *Joſ. Scaliger* in procœmio ad *Manilium*. Notavit *Johan. Miltonus*. Ἑπταπόρου Πλειάδος) ſunt enim ſeptem *Pleiades* à noſtris Vergiliæ dictæ. *Joh. Brodæus*. De his autem & earum nominibus, &c. Vide *Euſtath.* in Iliad. fol. 1155. lin. 47. Ut & Didymi Notas ad illud *Homer.* Iliad. σ'. v. 486. Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε, τό, τε δεινὸν Ὠρίωνος.

Πλει-

Πλειάδ' ἀΐσσων, ἔπι μεσήρης.
Ag. Οὔκουν φιλόγλωσσ' ἔτ' ὀρνίθων,
Οὔτε θαλάσσης σιγαὶ δ' ἀνέμων
Τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.
Pre. Τί ὦ σὺ σκιωπῆς ἐκτὸς αἴσσῃς
Ἀγαμέμνον' ἄναξ;
Ἔπι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' Αὐλίν,
Καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
* Στείχομεν εἴσω. Aga. ζηλῶ σε, γέρον.
Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
Βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώς, ἀκλεής.
Τὸν δ' ἐν τιμῇς ἥσσον ζηλῶ.
Pre. Καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνθάδε βίῳ.
Ag. Τοῦτο δέ γ' ἕξει τὸ καλόν, σφαλερόν.
Καὶ τὸ φιλότιμον
Γλυκὺ μέν, λυπρὸν δ' ἐφέλκεται.
Τοτὲ μέν, παρὰ θεῶν σὺν ὀρθωθέντ'
ἀνέτρεψε βίον·
Τοτὲ δ' ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαὶ
Καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.
Pre. Οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως.
Οὐκ ὀπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,
Ἀγάμεμνον, Ἀτρεύς.
Δεῖ δέ σε χαίρειν, κἠλυπεῖσθαι·
Θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
Τὰ θεῶν ὧδε νενόμισται.
Σὺ δ' λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας,
Δέλτον τε γεάφεις
Τλῶάδ', ἣν περὶ χερῶν ἔτι βαστάζῃς,
Καὶ ταὐτὰ πάλιν γεάμματα συγχεῖς,
Καὶ σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω,
Ῥίπτεις τε πέδῳ πρόκλιν, θαλερὸν
Κατὰ δάκρυ χέων.
Καὶ τῆμ' ἀπορεῶν ὠδένος ἐνδεῖς
Μὴ ὑμέναιος. τί πονεῖς; τί πονεῖς;
Τί νέον, τίνεον ὧδέ σοι, βασιλεῦ;
Φέρε, κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
Πρός δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν, πιστόν τε φαίνῃς.
Σὴ γάρ μ' ἀλόχῳ * τότε Τυνδάρεως
Πέμπεν φερνὴν,
Σωνυμφοκόμην τε δίκαιον.

Ἰαμβοί.

Aga. Ἐλήοντο Λήδᾳ Θεσιάδι τρεῖς παρθένοι,
Φοίβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος,
Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι,
Μνηστῆρες ἦλθον, Ἑλλάδος νεανίαι.
Δειναὶ δ' ἀπειλαὶ, κἠκατ' ἀλλήλων φόνοι
Ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.

Pleiada ruens, in medio sublimis adhuc.
Aga. Non igitur est sonitus neque avium,
Neque maris, & silentia Ventorum
Istum Euripum continent *tranquillum.*
Sen. Quid verò tu extra tentoriùm prorùis,
Agamemnon rex?
Adhuc enim quies, & *somnus est* hîc in Aulide,
Et *sunt* immotæ custodiæ murorum.
Abeamus intrò. *Aga.* Felicem duco te, senex.
" Felicem enim duco mortalium, quicunque sine periculo
" Vitam transegit ignotus, & inglorius:
" Minus verò felices duco illos, qui sunt in honoribus.
Sen. Atqui decus hîc *est* vitæ.
Aga. Hoc verò decus est lubricum.
" Et gloriæ cupiditas
" Dulcis quidem *est*, sed dolore afficit cum adest.
Aliquando enim Deorum cultus non ritè peractus evertit vitam.
Aliquando verò hominum sententiæ variæ,
Et molestiæ *mortalium animos* exacerbant.
Sen. Non laudo ista *in* viro principe.
" Non ad omnia bona genuit te,
" O Agamemnon, Atreus:
" Oportet enim te gaudere, & dolere;
" Es enim mortalis: &, etiamsi tu non velis; *tamen*
" Deorum numen sic volet.
Tu verò lucernæ lumen aperiens,
Epistolam scribis
Hanc, quam adhuc geris in manibus:
Et easdem literas rursus confundis,
Et obsignas, & solvis postea, *denuò resignas*,
Abjicisque tædam humi, largas
Lachrymas effundens.
Et nullâ inopiâ consilii indiges,
Ne insanias: i. e. *ob inopiam consilii fere insanis*: quid laboras?
Quid novi, quid novi tibi adest, ô rex?
Agè, communica sermonem nobiscum:
Dices enim viro bono, & fideli.
Nam tuæ conjugi quondam Tyndareus me
Misit dotem, *i. pro dotis parte*,
Justúmque sponsæ comitem & curatorem.

Agamemnon.

Fuerunt Ledæ Thessaliadi tres virgines,
Phœbe, & Clytæmnestra mea conjunx,
Et Helena: hujus præstantes opibus
Proci fuerunt, adolescentes Græciæ.
Atroces verò minæ, & mutuæ cædes
Parabantur *ab eo*, quisquis non consecutus fuisset virginem.

V. 11. Εὔριπον) *Euripum Chalcidicum*, qui *Eubœam* à *Bœotiâ* modico spatio separat. *Joh. Brodæus.* Est autem juxta *Aulida*, ubi jam *Agamemnon* cum *Græcis* castrametatus est, ventum præstolans. Unde *Lucan.* l. 5. Euripusq; *trahit* cursum *mutantibus Undis* Chalcidicas *puppes ad iniquam Classibus* Aulin. Vide hujus Fab. v. 168. V. 14. Αὐλιν) *Aulis* nomen Regionis *Bœotiæ*, ubi *Græci* ad *Trojam* profecturi ventum præstolabantur; de quâ *Tretzes* Αὐλις ἢ ἀπὸ τῆ ἐκεῖσε συναυλισθῆναι τοὺς Ἕλληνας, ὅτε ἐποιοῦντο τὸν πρὸς Τροίαν πόλεμον· Ἢ ἀπὸ Αὐλίδος τῆς Φοιρωνέως. Vel ut *Eustathius* ad *Iliad.* B. v. 496. fol. 265. lin. 5. Αὐλις erat filia *Euonymi* filii *Cephissi*, vel ut *Pausanias* fol. 296. *Ogygi*, Αὖλις, ιος, & Αὐλὶς, ίδος, ut Θέπις, Θέμις, Κύπεις. *Josua Barnes.* V. 18. Βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς) Huc spectat illud λάθε βιώσας & *Ovidianum*, *Crede mihi, benè qui latuit, benè vixit & intra Fortunam debet quisq; manere suam.* Josuæ Barnes. V. 20. Ἐνταῦθα) δυλονότι ἐν ταῖς πυαῖς. *Joh. Brodæus.* V. 28. Οὐκ ἄγαμαι) Hunc locum *Stobæus* habet titulo 105. p. 430. Editionis *Hugonis Grotii.* V. 32. Κἂν μὴ σὺ θέλῃς &c.) Huc refer illud *Senecæ* *Ducunt Volentem* Fata, *Nolentem* Trahunt. V. 33. Νενόμισται) Ità *Stobæus* legit titulo 105. Ita *Hugo Grotius* in Excerptis, licet vulgares libri omnes legebant βυλόμην' ἔσται; quare & Nos νενόμισται probamus. Etiam licet paulò infra ad v. 1270. τὸ βυλόμενον legatur, ut rectiùs sanè potest legi in singulari, Οὐδ' ὅτι τὸ κείνου βυλόμενον ἐλήλυθα. *Josua Barnes.* V. 40. Κατὰ δάκρυ χέων) Ita distinguo trifariam; sin aliter, unico vocabulo legendum Κατὰδακρυχέων. V. 47. Σὴ γάρ μ' ἀλόχῳ---φερνὴν) *i. e.* Me illi Famulum unà cum cæteris rebus ad Dotem pertinentibus addixit. Sic infra v. 869. χ' ὅπη δή ις ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ. *Joh. Brodæus.*

Τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατεί, 55
Δῶναί τε, μὴ δῶναί τε, τῆς τύχης ὅπως
Ἄριστ' ἄρισα. καί νιν εἰσῆλθεν * τάδε, * Ισ. τόδε.
Ὅρκους σιώπαν, δεξιάς τε συμβαλεῖν
Μνηστῆράς ἀλλήλοισι, χὠ δι' ἐμπύρων
Σπονδὰς καθεῖναι, καὶ παρεσσαθαι τάδε, 60
Ὅτῳ γυνὴ ἡβῴοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
Τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
Οἴχοιτο, τόν τ' ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους,
Καὶ πῖσ' ἐατδύειν, καὶ κατασκάπτειν πόλιν,
Ἑλλὰν ὁμοίως, βάρβαρόν θ', ὅπλων μέτα. 65
Ἐπεὶ δ' ὅρκοις ὡδήσαντο, εὖ δέ πως γέρων
Τυνδάρεως ἐβς τεθέλλει callido consilio;
Τύνδαρις ἐλέσθαι μνηστήρων ἕνα,
Ὅτῳ πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
Ἡ δ' εἵλετ', ὡς γε μή ποτ' ὤφελεν λαβεῖν, 70
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
Κρίνας ὅδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
Λακεδαίμονα, ἀνθηρὸς εἰμάτων στολῇ,
Χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ κλιδήματι,
Ἐρῶν ἐρῶσ' ᾤχετ' ἐξαναρπάσας
Ἑλένην, πρὸς Ἴδης βόσκαθμ' ἔκδημον λαβών.
Μενέλαος ἦν κεῖθ' Ἑλλάδ' οἰρήσας μόνος.
Ὅρκους παλαιὰς Τυνδάρεω μάρτυρες,
Ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις.
Τέντευθεν ἦν Ἕλλησιν αἰζάντες δορί,
Τύχῃ λαβόντες ξενόπορ' Αὐλίδ' βάθρα
Ἥκουσι πῆδε, ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμῶ,
Ἵπποις τε, πολλοῖς θ' ἅρμασίν γ' ἠσκημένοι.
Κἀμὲ στρατηγεῖν, κἄτα Μενέλεω χάριν,
Εἵλοντο, σύγγονόν γε. τἀξίωμα δ'
Ἄλλος τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
Ἠθροισμένοι δ' ἐν ξυνεστῶτι στρατῷ,
Ἥμεθ', ἁπλοίᾳ χειμάζοντες κατ' Αὐλίδα.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένῳ,
Ἀνεῖλεν, Ἰφιγένειαν, ἣν ἔσασιν ἐγὼ,
Ἀρτέμιδι θύσαι, τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
Καὶ πλοῦν τ' ἔσαξ, καὶ καταισκαφὰς Φρυγῶν,
Θύσαισι, μὴ θύσαισι δ', σὺκ ἐᾷ) τάδε.
Κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφίεναι στρατὸν,
Ὡς ἔποτ' ἂν πλὰς θυγατέρα κτείνῃν ἐμὴν.
Οὗ δή μ' ἀδελφὸς πάντα φροσφέρων λόγον
Ἔπεισε, πλῆναι δόνακ. κἀν δέλτοι πτυχαῖς
Γράψας, ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν,
Πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένῳ.
Τὸ, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκμαυρόμενος,
Συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς * τέκνον' ὡ δέλοι λέγων, * Ισ. ἕνεκ'.
Εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς εἶσιν εἰς Φθίαν λέχος.
Πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,

Hæc igitur res dubium habebat patrem Tyndareum,
Daret, an non daret, & quomodo fortunam
Optimè attingeret: & hoc ei venit in mentem,
Ut jusjurandum mutuò darent, & dextras conjungerent
Proci inter se, & per ardentes victimas
Libationes demitterent, dirisque votis se astrigerent, se,
Cui uxor obtigisset Tyndaris puella,
Huic simul opitulaturos esse, si quis ex domo capiens eam
Abiret, & depulturos à lecto habentem,
Et adversus illum militaturos, & eversuros urbem,
Græcam pariter, & barbaram, manu armatâ.
Postquam autem mutuò fidem dederunt, & astutè senex
Tyndareus eos tefellit callido consilio;
Concessit tunc filiæ ut eligeret unum ex procis,
Ad quemcunque grati Veneris flatus eam ferrent.
Illa verò elegit (utinam ipse nunquam duxisset eam)
Menelaum. Veniens autem ex Phrygibus dearum
Ille judex, (i.e. Paris) ut habet sermo hominum,
Lacedæmona, florens ornatu vestium,
Et auro splendens, barbarico luxu,
Amans amantem abiit abreptam vehens
Helenam, in Idæ bovilia procul à patriâ ducens.
Menelaus igitur in Græciâ incitatus æstro, destertus à conjuge
Testatur vetus jusjurandum Tyndareo datum,
Quòd oporteat opem ferre injuriâ affectis.
Hinc igitur Græci ruentes ad bellum,
Armis correptis in angustas Aulidis sedes
Hujus veniunt, navibus, & clypeis simul,
Ac equis, & multis curribus instructi.
Et me Imperatorem, nimirum Menelai gratiâ,
Elegerunt, fratrem ipsius. dignitatem verò
Hanc utinam aliquis alius nactus esset pro me.
Collecto autem, & congregato exercitu,
Sedemus, cùm non possimus navigare, in Aulide.
Calchas verò vates cùm valde angeretur animo,
Respondit: Iphigeniam, quam genui ego,
Mactandam Dianæ habitanti hoc solum:
Et futuram simul navigationem & eversionem Phrygum,
Mactantibus *Iphigeniam*; at non mactantibus non fore hæc.
Hæc autem audiens ego, claro præconio
Jussi Talthybium dimittere totum exercitum,
Ut nunquam passurus meam filiam occidi:
Donec tandem me frater omnem admovens rationem,
Persuasit sustinere atrocia: & in epistolæ plicis
Scribens misi ad meam uxorem,
Ut mittat filiam tanquam nupturam Achilli:
Amplificans dignitatem viri,
Et dicens, quòd non velit navigare cum Achivis,
Nisi à nobis veniat connubium in Phthiam.
Hanc enim persuasionem habui ad conjugem meam,

V. 58. Ὅρκους) De hoc jurejurando ità *Pausanias* in Laconicis p. 103. lin. 36. Τυνδάρεως θύσας ἐνταῦθα (i.e. in loco ἵππου μνῆμα dicto) ἵππον, τοὺ Ἑλένης ἕξοδον, μνηστῆρας ἐπὶ τὰς ἵππου ἀφῖξιν ἐπὶ τῷ ἵππῳ τομίων· Ὁ δὲ ὅρκος ἦν, Ἑλένην καὶ τὰ γάμια φερομένην Ἕλλησιν ἀμύνειν ἀδικουμένοις. Ἐξορκώσας δὲ τὸν ἵππον κατώρυξεν ἐνταῦθα. Quæ verba cave nè exponas per *Amasæi* Versionem; *Sylburgium* potius consule. *Apollodor Biblioth.* l. 3. c. 9. Omnium *Helenæ* Procorum nomina recensèt & totam hanc rem fusè persequitur. De hoc jurejurando vide infrà v. 79. & 391. *Josua Barnes.*

V. 60. Καὶ παρέσασθαι) καὶ ἐπαρέσασθαι.

V. 77. Μόνος) μονωθεὶς τῆς γυναικὸς, ἢ ἔτος μόνος τοὺ ἄλλους πάντας μνηστῆρας ὁπλιζέλει συμβήναι ὠρυομένῳ. Malè *Duportus* in margine μόνος. *Josua Barnes.*

V. 79. Ὡς χρὴ βοηθεῖν) Vide jurisjurandi formam supra ad v. 58. ubi τὸ ἀμύνειν ἀδικουμένοις per omnia respondeat huic *Euripideo*---βοηθεῖν ἠδικημένοις. *Jos. Barnes.*

V. 80. Αἰζάντες) Ita quidem scribendum; sed legendum quasi esset ἀΐξαντες τεισυλλόγως. Vide similia exempla *Phœniss.* v. 1388. & 1391. & 1475. & *Suppl.* v. 1065.

V. 88. Αὐλίδα) suprà autem ad v. 14. ἄυλιν, ut Θίσδα, Θίσπις Θίσιδα, Θίσιμις, Κύπειδα, Κύπειν.

V. 90. Ἰφιγένειαν, ἣν ἔσασιν ἐγὼ) Ita quidem putabat *Agamemnon*, se nempe *Iphigeniæ* Patrem fuisse; Nonnulli tamen statuunt illam non ex *Clytæmnestrâ*, sed ex *Helenâ*, nec ab *Agamemnone*, sed à *Theseo* genitam; ut *Euphorion* Chalcidensis, *Alexander Pleuronius*, & *Stesichorus* Himeræus. Vide *Pausan. Corinth.* fol. 65. lin. 10. Idem testatur *Antoninus Liberalis* Metam. c. 27. Vide infrà ad v. 1608. *Josua Barnes.*

Ψόλδῃ σωφρονοῦσαν ἀντὶ παρθένου γάμου. — Falsas prætexens pro puellâ nuptias.
Μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε, — Soli verò ex Græcis scimus, quomodo se habeant hæc,
Κάλχας, Ὀδυσσεύς, Μενέλεως θ'. ἃ δ' ἐκ καλῶς — Calchas, Ulysses, & Menelaus. Sed quæ non rectè
Ἔγνων τότ', αὖθις μέλαν γράφω καλῶς πάλιν — Tunc decrevi, rursus retracto benè scribens
Εἰς πίνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιᾶν — In his literis, quas in umbrâ noctis
Λύουσ', ἐμοὶ σοὶ ξύζυγ' εἰσεῖδες, γέρον. — Solventem & colligantem vidisti me, senex.
Ἀλλ' εἶα χώρει, τάσδ' ὀπισόλας λαβών, — Sed eja vade, accipiens hanc epistolam,
Πρὸς Ἄργος. ἃ δ' ἐκεῖθεν δέλτος ἐν πτυχαῖς, — Ad Argos. Sed quæ occultat epistola in plicis,
Λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα· — Verbis exponam tibi omnia, quæ in *ea sunt* scripta:
Πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, τῆς τ' ἐμῆς δόμοισιν εἶ. — Es enim fidelis conjugi & meæ familiæ.

Ἀνάπαυσον.

Πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν — *Has* mitto tibi præter priores
Δέλτους, ὦ Λήδας ἔρνος. — Literas ô Ledæ germen.
Πρε. Λέγε, καὶ σήμηνε, ἵνα καὶ γλώσσῃ — *Sen.* Dic & significa, ut etiam linguâ
Σώφρονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ. — Consentientia tuis literis dicam.
Αγα. Μὴ στέλλε τὰν σὰν ἶνιν πρὸς — *Aga.* Ne mittas tuam filiam ad
Τὰν κλιπόδη πέρυγ' Εὐβοίας, — Sinuosam alam Eubœæ
Αὐλιν ἀκλύσαν. — Aulidem, quæ non obruitur fluctibus, *i.e. tranquillam*:
Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ — Nam in aliud tempus
Παῖδὸς δαίσομεν ὑμεναίους. — Filiæ Hymenæos dilatos celebrabimus.
Πρε. Καὶ πῶς Ἀχιλλεὺς λέκτρ' ἀμπλακών, — *Sen.* Et quomodo Achilles frustratus conjugio,
Οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαίρῃ — Non valde incandescens incitabit iram
Σοί, σῇ τ' ἀλόχῳ; — Adversus te, & tuam conjugem?
Τόδε καὶ δεινόν, σήμην' ὅ, τι φῄς, — Hoc etiam est periculosum, dicas quid velis.
Αγα. Ὄνομ', οὐκ ἔργον, πρέχων Ἀχιλλεύς, — *Aga.* Nomen, non rem, præbens Achilles,
Οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ, τι περάσομεν, — Haud novit nuptias, neque quid agamus,
Οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφνομεν, — Neque quòd illi filiam promiserim
Νυμφείους εἰς ἀγκώνων — Nuptiales in complexuum
Εὐνὰς ἐνδώσειν λέκτρους. — Congressus me daturum lectis.
Πρε. Δεινά γε τολμᾷς, Ἀγάμεμνον ἄναξ. — *Sen.* Atrocia certè audes, rex Agamemnon,
Ὃς τῷ τῆς θεᾶς τιθῷ παῖδ' ἄλοχον — Qui Deæ *Thetidis* filio tuam filiam sponsam
Φατίσας, ἦγες σφάγιον Δαναοῖς. — Dicens, ducebas victimam pro Danais?
Αγα. Οἴμοι, γνώμας ἐξέβαν. — *Aga.* Hei mihi, mente excidi, *mentis non sum compos.*
Αἰαῖ, αἰαῖ. πέπτωκα δ' εἰς ἄτην. — Heu, heu. incido enim in calamitatem.
Ἀλλ' ἴθ' ἑρέσσων σὸν πόδα, γήρᾳ — Sed vade agitans tuum pedem, senectæ
Μηδὲν ὑπείκων. — Nihil cedens.
Πρε. Σπεύδω βασιλεῦ. — *Sen.* Propero, rex.
Αγα. Μὴ νῦν, μήτ' ἀλσώδεις ἴζῃ — *Aga.* Ne nunc, ne nemoribus cinctos, *ac opacos* consideas *juxta*
Κρουνούς, μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς. — Fontes, neque demulcearis somno.
Πρε. Εὔφημα θέρει. — *Sen.* Bona verba, quæso.
Αγα. Πάντῃ δ' πόρον χρεὼν ἀμείβων, — *Aga.* Ubique verò præteriens biviam viam,
Λεῦσσε, φυλάσσων * μή τι σε λάθῃ — Vide, observans nè fortè te lateat
Τροχήλασιν ὄχοις ἁμαξιφαμένη, — Velocibus rotis prætervecta,
Παῖδα κομίζουσ' ὀνθάδ', ἀπλοΐᾳ — Filiam *meam* portans huc rheda,
Δόμους πρὸς ναῦς. — Danaorum ad naves.
Πρε. Ἔσται. Αγα. κλῃθρων δ' ἐξόρμα. — *Sen.* Fiet. *Aga.* Ex septis *aut foribus* igitur ocyus exi.
Ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσας, — Nam si ejus comitatui occurras,
Πάλιν ἐξορμάσῃς τὰς χαλινὰς, — Retrò flectes frænas,
Ἐπὶ Κυκλώπων ἰὼν δυμέλας. — Mittens ad solum Cyclopum.

* al. μήπω.

V. 119. Μὴ στέλλειν) *Duportianus* codex hìc notat legendum μοὶ, sed quàm misero errore, non opus ut hìc dicam. V. 123. Δαίσομεν) legitur & δαίσομεν. Sed δαίσομεν longè prætero, quod *Homericum* est, *Iliad.* τ'. v. 299. Δαίσειν ὃ γάμον ὧν Μυρμιδόνεσσι. Quin hujus Fab. v. 707. idem occurrit. Ἐγαῖθ' ἔδοσαν Πηλέως γάμους θεοί. & v. 720. Κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐμοὺς ἔσω. Item pro *Convivio* excipio, ut *Oreſt.* v. 15. Ἔδοσαν δ' ἓν νιν τέκνῳ ὑποκλοῖναι Ἀτρεύς. Non benè itaque *Erasmus* legebat δαίσομεν & expoſuit *ſiquidem tædas Virginis aliud Nunc in tempus producemus.* Quùm rectiùs ſic eſſet vertendum, *ſiquidem tædæ virginis alio Tempore ſunt celebrandæ.* Alluſum autem ad δᾷδας γαμηλίους, de quâ re vide Αὐλικοκαταπέρον, ſive *Eſtheram* noſtram ad v. 411. --- Δαῖτα δ' ὑπεὶ ἄμα πᾶσιν ἐφάπλωσεν ἡμερόνεσσιν, Ἐθῆρ Θ τιθὼ δᾷδα γαμήλιον· ἀλλὰ καὶ ὕμμες Δασμὸν τ' ἐξαφίει πάνδημον, δῶρά τ' ὀπάσει, Οἷα χρὴ βασιλῆα χερείοσιν ἀνδράσι δῶναι. *Joſua Barnes.* V. 124. Ἀχιλλεὺς λέκτρ' ἀμπλακών) aliàs Ἀχιλεὺς λέκτρων, &c. ità *Scaliger.* V. 130. Ἐπέφνομεν) ἐφῆκα *Heſych.* & *Phavorinus.* An potiùs legendum ἐπένδυσα; Hoc certè *Homericum* eſt, illud Monſtrum vocabuli; niſi ab ἐπέφημι deducas, certè ἔφησα legitur in *Aor.* α. Vide in *Oreſtæ* Argumento & *Athenæum* l. 13. c. 2. fol. 565. &c. *Joſua Barnes.* V. 152. Κυκλώπων δυμέλας) Θυμέλη non tantùm βωμὸν ſignificat, ſed & ἱερὸν ἕδαφος, ut *Heſychius* exponit, ita verò Poeta vocat *Argos* & *Mycenas* urbes *Peloponneſi*, quòd earum urbium *Mœnia* à *Cyclopibus* fuerint extructa. Hinc *Heſych.* Κυκλώπων ἕδος· ἐπεὶ καὶ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας. Et *Eurip.* in *Electrâ* v. 1158. Κυκλώπειά τ' ἐρύσια τείχη. & *Hercul. Fur.* v. 15. Ἀργεία τείχη θ' Κυκλωπείαν πόλιν,

Πρε. Πι-

& hujus Fab. v. 534. τείχεσιν Κυκλωπίοις. & v. 1501. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Orestæ demùm v. 966. γᾶ Κυκλωπία. (in quem locum vide *Scholiasten.*) de his Urbibus. Huc refer illud *Plinii* Hist. Nat. l. 7. c. 56. *Turres* (murorum) *ut Aristoteles, Cyclopes*; *Tirynthii*, ut *Theophrastus*. Et *Mycenæ* dicuntur Τειρύνθιον Ἄργος, ut *Hesychio* observatum. Idem denique exponit Τειρύνθιον πλινθόμα ἀντὶ τοῦ τεῖχος, ὑπὸ Κυκλώπων ᾠκοδομήθη. Rectè itaque *Joh. Brodæus* exponit Κυκλώπων δυμέλας, *Mycenas Cyclopum opus*. Vide *Eustathium* in Iliad. β. ad v. 559. (Οἱ δ' Ἄργος τ' ἔχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν.) Τὴν δὲ Τίρυνθα, τειχίόεσσαν λέγει, διὰ τὸ ἐν πετρίδι. Δοκεῖ δέ φασιν ὑπὸ Κυκλώπων τειχισθῆναι καὶ τὴν χθ' Ἄργος, &c.---- [*Eustath.* fol. 286. lin. 20.] *Josua Barnes.*

Πρε. Πιστὸς ἦ, φράσας τάδε, πῶς ἔσομαι,
Λέγε, παιδὶ σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;
Αγα. Σφραγῖδα φύλαον', ὡς ὅτι δέλτῳ
Τῇδε κρύζεις.
Ἰφ. λεύκαινει τόδε φῶς ἤδη
Λάμπυσ' ἠὼς,
Πύρ τε τεθρίππων τῷ' α�ελίου.
Σύλλαβε μόχθων.
" Θνητῷ δ' ὄλβιος εἰς τέλος ὐδείς,
" Οὐδ' εὐδαίμων.
" Οὔπω γάρ ἔφυ τις ἄλυπος.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἔμολον ἀμφὶ παγκτίων
2 Ψάμαθον Αὐλίδος ἁναλίας
3 Εὐρίπου δι' ἁγρυμάτων
4 Κέλσασα ξενόπορθμον
5 Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν θεολιπᾶ-
6 σ' ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν,
7 Τὰς κλεινὰς Ἀρεθούσας,
8 Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἄν,
9 Ἀχαιῶν τε πλάταις ναυσιπόρους
10 Ἡμιθέων * ὃς δὴ Τρί- * al. ὡς.
11 αν ἐλάταις χιλιόναυσιν,
12 Τὸν ξανθὸν Μενέλαον
13 Ἀμέτεροι πόσις
14 Ἐνέπυσ', Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδην
15 Στέλλειν δὴ τὰν Ἑλέναν·
16 Ἀπ' Εὐρώτα δοναξοτρόφου
17 Πάρις ὁ βυκόλος ἂν ἔλαβεν,
18 Δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,
19 Ὅτ' δὴ κρωαίαισι δρόσοις
20 Ἥρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
21 Μορφᾶς ἁ Κύπρις ἔχει.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Πολύθυτον δι' ἄλσος Ἀρ-
2 τέμιδος ἤλυθον ὀρομβῶ
3 Φοινίσσουσα παρηΐδ' ἐμὰν
4 Αἰδοῖ νεοθαλεῖ,
5 Ἀσπίδος ἔρυμα, καὶ κλισίας
6 Ὁπλοφόρους Δαναῶν θέλυ-
7 σ' ἵππων ὄχλον τ' ἰδέσθαι.

Sen. Quomodo autem credetur mihi dicenti hæc
Filiæ tuæ, & tuæ conjugi, dic?
Aga. Serva sigillum, quod supra literas
Has portas.
Vade; hoc *enim* lumen jam candefacit
Aurora fulgens,
Et ignis curruum Solis:
Adjuva *me in his* laboribus.
" Nemo enim mortalium *est* ad finem usque beatus,
" Neque felix.
" Nullus enim adhuc natus est omnis doloris expers.

EPODICA.

Strophe 1.

Ob. 1 Veni ad littoralem
2 Arenam maritimæ Aulidis,
3 Per fluctus Euripi
4 Navigans angustam trajectu
5 Chalcidem, urbem meam relin-
6 quens, altricem aquarum vicinarum mari,
7 Inclytæ Arethusæ:
8 Ut videam exercitum Achivorum,
9 Et remos, qui naves promovent Achivorum
10 Semideorum: Quos ad Troi-
11 am remis mille-navium
12 Flavum Menelaum
13 Nostri mariti
14 Dicunt, & nobilem Agamemnonem,
15 Ducere, ad Helenam *repetendam*:
16 Ab Eurotâ, in quo nascuntur arundines,
17 Quam abduxit Paris Pastor,
18 Munus Veneris:
19 Quando ad rorem fontanum,
20 Cum Junone & Pallade litem, litem
21 De formâ Venus habuit.

Antistrophe 1.

1 Per nemus multorum sacrificiorum Di-
2 anæ veni concitata
3 Genam meam rubefaciens
4 Pudore juvenili,
5 Clypei munimentum, & tentoria
6 Armifera Danaorum vo-
7 lens & equorum turmas videre.

V. 161. Θνητῷ δ' ὄλβιος εἰς τέλος ὐδείς) Vide *Sophocl.* Oedip. Tyran. v. 1534. ad v. 1536. Eund. *Trachin.* v. 1. ad v. 3. Et *Eurip.* Androm. v. 100. Et *Supplic.* v. 270. Et *Horatius* dixit---*Nihil est ab omni Parte Beatum.* Idem ferè *Hercul. Furens* v. 103. Οἵ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς. *Josua Barnes.* V. 168. Χαλκίδα.) *Chalcis* est oppidum *Euboeæ* & *Aulis* Portus & regiuncula *Bœotiæ*, adeò tamen sibi invicem attingunt, ut ab *Euripo* tantùm separentur: Hinc *Plinius* Nat. Hist. l. 4. c. 12. *Euboea* & ipsa avulsa *Bœotiæ* tam modico interfluente *Euripo*, ut ponte jungatur. Vide Amici mei defuncti *Nicolai Lloydii* Lexicon Geographico-Poeticum in *Chalcis*. Et quæ Nos suprà ad v. 11. Obiter hîc verò observandum, quòd cum *Xylander* in suo ad hanc Fabulam argumento dixerit Chorum ex *Aulidensibus* mulieribus constare, hinc est corrigendus; constat enim ex *Chalcidensibus* mulieribus, ita enim ipse *Chorus* canit ---Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν & infra v. 598. Ipse Chorus de se loquens---Σπεύδω χαλκίδος ἔχνος ὀρθόμματα. *Josua Barnes.* V. 170. Τὰς κλεινὰς Ἀρεθούσας) Notæ in *Homerum* sub *Didymi* nomine laudatæ ad *Odyss. γ.* v. 408. Ἀρέθουσαι ἢ τέσσαρες, ἐν Συρακούσῃ, ἐν Συμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, ἢ ἐν Ἰθάκῃ. *Proclus*---καί τοι πολλαχοῦ κεῖσθαι ὕδωρ δέ, πουηδὸν ἦ, ὡς ἐν Χαλκίδι Πλάταρχος ἱστορεῖ τὸ τῆς Ἀρεθούσης. *Joh. Brodæus.* V. 179. Ἀπ' Εὐρώτα) *Eurotas Laconiæ* flumen. *Joh. Brodæus.* De altero autem ejusdem Nominis in *Thessaliâ* vide *Androm.* v. 801. V. 180. De judicio *Paridis*. Vide *Androm.* v. 284. V. 186. Ὀρομένα) Ita lego cum *Cantero* ob versum, scriptum erat ante ὀρωμένων. *Duport.* legit ὀρωμένα, metro parùm attentus: *Canter o Scaliger* assentit.

8 Καλεῖδον ᾧ δὴ Αἴαντε συνέδρω,
9 Τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνον,
10 Τῆς Σαλαμῖνος σέφανον,
11 Πρωτεσίλαόν τ', ἐπὶ θάκοις
12 Πεσσῶν ἡδομένους μερ-
13 ῥαῖσι πολυπλόκοις.
14 Παλαμήδεά θ', ὃν τίκτε παῖς ὁ Ποσει-
15 δᾶνος, Διομήδεά θ', ἡ-
16 δονᾶις δίσκων κεχαρημένον.
17 Παρὰ δ' Μηριόνει Ἄρεος
18 Ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι·
19 Τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
20 Λαέρτα τόκον. ἅμα δ' Νι-
21 ρέα κάλλιστον Ἀχαιῶν.

8 Vidi autem duos Ajaces contubernales,
9 Oilei, & Telamonis filium,
10 Coronam *decúsque* Salaminis,
11 Et Protesilaum, in sedibus
12 Delectantes se tesserarum figu-
13 ris multiplicibus:
14 Et Palamedem, quem genuit filius Ne-
15 ptuni, & Diomedem volu-
16 ptatibus disci gaudentem:
17 Et juxta Merionem Martis
18 Ramum, miraculum hominibus:
19 Et à montibus insularibus *profectum*
20 Laërtis filium *Ulyssem* & simul Ni-
21 reum formosissimum Græcorum.

Ἐπῳδὸς ά.

1 Τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
2 Λαμψηρὸν δρόμον Ἀχιλλῆα,
3 Τὸν ἃ Θέτις τέκε, χὠ
4 Χείρων ἐξεπόνασεν,
5 Εἶδον αἰγιαλοῖσι
6 Παρά τε κερκάλαις
7 Δρόμῳ ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
8 Ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
9 Πρὸς ἅρμα πέρσεον
10 Ἑλίσσων ὦκὺ νίκας.
11 Ὁ δ' διφρηλάτας βοᾶτ' Εὐ-
12 μηλος Φερητιάδας,
13 Ὠι κάλλιστος εἰδόμᾳ
14 Χρυσοδαιδάλτοις κομίοισι πώλοις
15 Κέντρῳ θεινομένους· τοὺς
16 Μὲν μέσους ζυγίους λεύ-
17 κοισι τρίχα βάλιους,
18 Τοὺς δ' ἔξω σφεραρούς
19 Ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων
20 Πυῤῥοτρίχας, μονό-
21 χηλα δ' ὑπὸ σφυρὰ
22 Ποικιλοδέρμονας.
23 Οἷς παρεπάλλετο
24 Πηλείδας σὺν ὅπλοις περὶ ἄντυγα,
25 Καὶ σύριγγας ἁρματείους.

9 Vidi autem duos Ajaces contubernales,
10 Oilei, & Telamonis filium,
11 Coronam *decúsque* Salaminis,
12 Et Protesilaum, in sedibus
13 Delectantes se tesserarum figu-
14 ris multiplicibus:
15 Et Palamedem, quem genuit filius Ne-
16 ptuni, & Diomedem volu-
17 ptatibus disci gaudentem:
18 Et juxta Merionem Martis
19 Ramum, miraculum hominibus:
20 Et à montibus insularibus *profectum*
21 Laërtis filium *Ulyssem* & simul Ni-
22 reum formosissimum Græcorum.

Epodus 1.

1 Et parem-vento pedibus
2 Celeriter-currentem Achillem,
3 Quem genuit Thetis, &
4 Chiron instituit;
5 Vidi *in* littore,
6 Et ad arenas
7 Cursum habentem, *i. currentem* cum armis,
8 Et faciebat certamen pedibus
9 Cum curru quadrijugo,
10 Agitans *corpus* pro victoriâ:
11 Auriga verò clamabat Eu-
12 melus Pheretiades,
13 Cui vidi pulcherrimos
14 Equos frænis auro variè ornatis insignes
15 Stimulo impelli;
16 Medios quidem jugales al-
17 bis maculis distinctâ comâ varios,
18 Illos verò, qui extra *jugum* catenas ferebant,
19 Obliquos flexibus cursuum
20 Ruffis conspicuos pilis, & solidas
21 Ungulas habentes sub cruribus,
22 Variâ pelle, *variòque colore* præditos:
23 Juxta quos saltabat
24 Pelides armatus, juxta rotarum orbem,
25 Et fistulas, *i. modiolos*, curules.

Στροφὴ β'.

1 Ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον,
2 Καὶ θέαν ἀθέσφατον,
3 Τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων

Strophe 2.

1 Navium autem ad *ingentem* numerum veni,
2 Et spectaculum inenarrabile,
3 Muliebrem visum oculorum

V. 192. Αἴαντε συνέδρω) Ajaces socios, (à συνεδρεύω) ita vocat, quòd & consanguinei erant & semper ferè simul ab *Homero* memorati. Vide *Eustathium* in *Homer.* Iliad. B. v. 406.

V. 198. Παλαμήδεά θ', ὃν τίκτε παῖς ὁ Ποσειδᾶνος) *Palamedis* Pater *Nauplius* filius *Neptuni* & *Amymonæ*. De illo vide *Eustathium* in *Hom.* fol. 228. l. 1. & fol. 1396. lin. 61. De his autem Heroibus vid. *Homerum* in Iliad. V. 201. Ἄρεος ὄζον) Imitatio *Homerica* ex illo--ὄζος Ἄρηος *Iliad.* β. v. 540. V. 205. Νιρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν) Ita *Hom.* Iliad. β. v. 673. Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. V. 206. Τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν λαμψηρὸν δρόμον Ἀχιλλῆα) *Achilles* sæpè apud *Homerum* ob velocitatem Incessûs laudatur, ut suprà ostendimus *Androm.* v. 1236. Hoc autem Magnanimitatis & Animi Alacris indicium. Et sanè Rex noster *Carolus* Secundus *Angliæ* adeò velocitèr est solitus incedere, ut multi Proceres illius vestigia æquare non nisi pleno cursu valerent. *Josua Barnes.*

V. 209. Χείρων ἐξεπόνασεν) De hâc re *Hom.* Iliad. λ. v. 831. Ὃν (Ἀχιλλέα) Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων. Et *Horatius* Epod. 13. *Nobilis ut grandi cecinit Centaurus Alumno*, &c. Quem locum *Anglico* quodam cantico haud incelebri expressum habemus. Ἐκπονεῖν autem ad verbum *elaboro* sonat, figuratè *instruo* & *erudio*. *Josua Barnes.* V. 216. Ὁ διφρηλάτας, &c.) Poeta jam respicit *Homeri* locum Iliad. B. v. 763. Ἵπποι μὲν μέγ' ἄειραν ἔσαν Φηρητιάδαο, Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς, Ὄξιχας, οἰστεύσας, ταφίλῃ ἐπὶ γῶνον ἔϊσας. Et *Eustathius* quidem in locum dicit Φηρητιάδαο referri debere jure optimo ad *Admetum Eumeli* Patrem; is enim *Pheretis* erat filius, nihilominùs etiam ad *Eumelum* nepotem extendi posse, & ità quidem *Euripides* hîc accipit; ipsum enim *Eumelum* vocat Φερητιάδαν. *Josua Barnes.* V. 223. Σειραφόρους) Consule *Pollucem* l. 1. c. 10. περὶ ἵππων καὶ ἁρμάτων. V. 230. Σύριγγας ἁρματείους) τὸ κενὸν, τὸ ἐναρμοζόμενον τῷ ἄξονι, σύριγξ. idem *Pollux* Onomasticì l. 1. c. 10. περὶ μερῶν ἁρμάτων. Hæc verò *Erodanus* priùs observavit quanquam locis non satis diserte indicatis.

4 Ὡς πλήσαιμι μείλινον ἀδονάν
5 Καὶ κέρας μὲν ἦν
6 Δεξιὸν πλάτας ἔχων
7 Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης,
8 Πεντήκοντα ναυσὶ θοαῖς.
9 Χρυσέαις δ' εἰκόσιν
10 Κατ' ἄκραν Νηρῇδες ἔστασθ' θεαὶ
11 Πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἀργείων δ' ταῖσδ' ἰσήρετμοι
2 Νᾶες, ἕστασθ' πέλας.
3 Ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
4 Παῖς ἦν, Ταλαὸς δ' ἐν πρέσβι πατήρ.
5 Καπανέως τε παῖς
6 Σθένελος. Ἀτθίδος δ' ἄγων
7 Ἑξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
8 Παῖς, ἕξης ἐναύλοχα, θεὰν
9 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις
10 Ἔχων πτερωτοῖσιν ἅρμασιν, θέτον,
11 Εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.

Στροφὴ γ'.

1 Τῶν Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα, πόντιας
2 Πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν,
3 Σημείοις ἐστολισμένας.
4 Τοῖς δ' Κάδμος ἦν
5 Χρύσεον δράκοντ' ἔχων
6 Ἀμφὶ ναῶν πρύμνα.
7 Λῆιτος δ' ὁ γηγενὴς
8 Ἄρχε ναΐου στρατοῦ,
9 Φωκίδος δ' ἀπὸ βρότου.
10 Λοκροῖς δ' τοῖσδ' ἴσας ἄγων
11 Ναῦς Ὀϊλέως τύχος, κλυτάν
12 Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.

Ἀντιστροφὴ γ'.

1 Ἐκ Μυκίλας δ' τᾶς Κυκλωπίας,
2 Παῖς Ἀτρέως ἔπεμπε ναυβάτας
3 Ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους.
4 Σὺν δ' Ἄδραστος ἦν

4 Ut implerem dulci voluptate.
5 Et cornu quidem erat
6 Dextrum remi tenens, *i.e. dextrum classis cornu tenebat*
7 Phthioticus Myrmidonum exercitus,
8 Quinquaginta navibus impetuosis *vectus:*
9 Aureis verò simulachris *sculptæ*
10 In summâ *navium parte* stabant Nereides Deæ,
11 *In* puppibus, signum exercitûs Achillei.

Antistrophe 2.

1 Argivorum verò istas paribus instructæ remis
2 Naves stabant propè,
3 Quarum dux Mecistei (fratris *Adrasti*)
4 Erat filius, quem educat pater Talaus;
5 Et Capanei filius
6 Sthenelus. Ex Atticâ verò ducens
7 Sexaginta naves Thesei
8 Filius deinceps habebat stationem, Deam
9 Palladem in equestribus
10 Alatis curribus habens collocatam,
11 Faustúmque signum nautis.

Strophe 3.

1 Et exercitum Bœotorum, marinas
2 Naves quinquaginta vidi,
3 Ornatas signis.
4 His autem Cadmus erat
5 Aureum draconem tenens
6 In navium rostris.
7 Leïtus verò terrigena
8 Dux-erat navalis exercitûs,
9 Ex terrâ autem Phocensi *venerat.*
10 Locris v. *i.e. Locrorũ nomine navibus* his *num.* pares ducens
11 Naves Oilei filius, claram
12 Throniada urbem relinquens *venerat.*

Antistrophe 3.

1 Ex Mycenis verò Cyclopeis
2 Filius Atrei *Agamemnon* mittebat nautas
3 Centum navium collectos:
4 Et simul erat Adrastus (haud fugiturus *Menelaus*)

V. 234. Μείλινον ἀδονὰν) *Joh. Brodæus* exponit διὰ τὸ μείλινον ἠδύλιον, sed difficultatem, quæ hîc latet, ultrò præterit. Et hæc quidem perpetua ferè Interpretum, qui mihi præiverunt, astutia; ut in rebus obviis & tritis toti sint occupati, ubi verò difficultas orta fuerit, in summo se otio simulant. At nos fideliter in nos recepimus, omnia diligenter excutere--μείλινον quid sit ignoro; ab *Homero* quidem hoc verbum frequenter usurpatum, sed ibi semper *fraxineum* quid significat, quasi μελίϊνον, à μελία fraxinus, suspicor itaque legendum μείλιον, quod delinitricem sonat, & *Hom.* τὰ μείλια pro μειλίγματα occurunt, ut Iliad. ί. v. 147. ---ἐγὼ δ' ὅτε μείλια δώσω. Vide Not. vulgò *Didymi* dictas. Et *Lucian.* Epigr. *Anthol.* l. 1. cap. 10. πόλλ' ἐμείλια δῶς. Ita autem *Euripides* exponendus, ὡς πλήσαιμι κἀγὼ χορέσαιμι πλὴν ὄψιν τῶν ὀμμάτων (γυναικεία γὰρ ἡ κλεῖς, ὅτι γυναῖκες εἰσι φιλοθέωροι) κἀνάπλεον ποιήσαιμι ἡδονὴν πλὴν μειλικτήριον. *Scapula* μειλινὸν legit accentu mutato, & à μέλι deducit, quod admittendum est, si omnia exemplaria ita legunt; præsertim ut distinguatur à μείλινον *fraxineum.* Jos. Barnes. V. 244. Ὧν ὁ Μηκιστέως) *Mecisteus* erat frater *Adrasti, Eurya-lus Mecistei* Filius de quo vide *Pausan.* Corinth. fol. 73. lin. 27. & *Capanei Sthenelus*; mirum autem, quòd Tertium & horum longè Ducem Præcipuum *Tydei Diomedem* omiserit hîc *Euripides*; quùm *Homerus* hos tres simul memoret *Iliad.* β. sed notandum est, Poetam nostrum supra *Diomedem* memorâsse cum fortioribus viris versantem ad v. 199. V. 248. Ὁ Θησέως παῖς) vel *Acamas*, vel *Demophon* pro arbitrio notatur; & aliquem è *Thesei* liberis contrà *Homeri* sententiam Poeta noster *Athenien*sibus præsse vult, in Honorem *Thesei* Fundatoris illius urbis; Quùm *Homer. Menesthea* Ducem memoret. Ita *Euripides* auget numerum ἑξήκοντα, quùm *Homero* tantùm πεντήκοντα numerantur. Hæc observavit *Joh. Brodæus.* V. 255. Ἐστολισμένας) Ita rectè Codex *Heinsio-Scaligerianus*, quare ἐυστολισμένας rejeci; non enim extat ἐυστολίζω, sed ἔυστολος & ἐυστολὴς, καλῶς ἐστολισμένος. Sin autem extaret ἐυστολίζω, scriberetur ἠυστολισμένας; & *Ionicè* remitteretur augmentum. V. 259. Λῆιτος δ' ὁ γηγενὴς) *Homer. Peneleum*, alioquè tres adjungit; per τὸ γηγενὴς autem claritudo illius generis monstratur, utpote qui ex *Spartis*, i.e. è Draconis dentibus seminatis Viris originem traxit. De quâ re vide quæ Nos ad *Suppl.* v. 578. & *Phœniss.* v. 946. *Josua Barnes.* V. 262. Λοκροῖς) *Canterus* Λοκρῶν & *Scaliger.* V. 264. Θρονιάδα) *Hom.* Θρόνιον vocat *Iliad.* β. v. 533. V. 265. Ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπείας) Vide supra ad v. 151. V. 268. Σὺν δ' Ἄδραστος) *Brodæus* hunc putat esse illum, quem *Homerus* dicit olim *Sicyone* regnâsse: Nos verò illum ante *Trojana* tempora defunctum statuimus; nec alium *Græcum Adrastum Agamemnoni* amicum ab *Homero* memorari; sed vel ipsum *Euripidem* deceptum æquè ac *Brodæum*, vel ἄδρηστον nomen appellativum, idem valens ac ἀπρόσιτον; & *Menelaum* fratrem hîc significari. *Eustathius* autem cæterique omnes veterem illum *Adrastum*, qui exercitum contra *Thebas* & *Eteoclem* duxit, *Sicyonis* olim regem, mox *Argorum* agnoscunt: Nec alium *Homerus* novit, excepto uno *Trojanarum* partium ab ipso *Agamemnone* interfecto. *Josua Barnes.*

5 Ταγὸς, ὡς φίλῳ φίλῳ,
6 Τᾶς φυγόσας μέλαθρα,
7 Βαρβάρων χάριν γάμων,
8 Πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
9 Ἐκ Πύλω δ' Νέστορ.
10 Γερηνίᾳ κατειδόμαν
11 Πρύμναις, σῆμα ταυρόπουν,
12 Ὁρᾶν πάροικον Ἀλφεόν.

Επῳδὸς γ'.

1 Αἰνιάνων δ' ἅδωδεκα κόλποι
2 Ναῶν ἧσθεν, ὧν ἄναξ Γυνεὺς
3 Ἦρχε. τῆσδε δ' αὖ πέλας,
4 Ἠλίδος δυωάστορες,
5 Οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
6 Εὔρυτος δ' ἄναστε τῆσδε.
7 Λευκήρετμον δ' ἄρη
8 Ταφίων ἦγεν· ὧν Μέγης
9 Ἄναστε, Φυλέως λόχευμα,
10 Τὰς Ἐχινάδας λιπὼν
11 Νήσους, ναυβάταις ἀφορμοφόρους.
12 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐν δεξιᾷ,
13 Δεξιὸν κέρας
14 Πρὸς τὸ λαιὸν ξυνάγει.
15 Τῶν ἄκρων ὥρμει πλάταισιν
16 Ἐσχάταισι συμπλέκων
17 Δώδεκ' ὠκυδρομωτάταισι
18 Ναυσὶν, ὡς ἄϊον, καὶ ναυβάτᾳ
19 Εἰσόμαν λεών,
20 Ὅτι τις εἰ φορτασμόσει
21 Βαρβάρους βάρεσιν,
22 Νόστον οὐκ ἀπίσεται,
23 Ἔνθα δ' ἄϊον, εἰσόμαν
24 Ναΐων πόρευμα.
25 Τάδε κατ' οἴκους κλύουσα, συγκλήτου
26 Μνήμην σώζομαι θεραπόμας.

5 Dux, ut amicus cum amico,
6 *Helenæ* illius *Conjux*, quæ deſeruerat domum *ſuam*,
7 Barbararum gratiâ nuptiarum;
8 Ut ſuſciperet Græcia negotium.
9 Ex Pylo autem Neſtoris
10 Gerenii, *vel ſenis*, vidi
11 Puppes, *in quibus* ſignum taurinis-pedibus efficium
12 *Erat* videre, *ſcil.* accolam Alpheum.

Epodus 3.

1 Ænianorum autem duodecim claſſes
2 Navium erant, quibus rex Guneus
3 Imperabat, prope verò iſtos
4 Elidis principes,
5 Quos Epeos vocabat omnis populus:
6 Eurytus autem imperabat his.
7 Albis verò remis inſtructum *navalem exercitum*
8 Taphium ducebat, quibus Meges
9 Præerat, Phylei filius,
10 Relictis Echinadibus
11 Inſulis, quæ nautis ſunt inacceſſæ.
12 Ajax autem, alumnus Salaminis,
13 Dextrum cornu
14 Siniſtro conjungebat.
15 Has propius habebat ſtationem remis
16 Extremis conjungens
17 Duodecim celerrimas
18 Naves, ut audivi, & nauticum
19 Populum vidi.
20 Cui ſi quis committat
21 Barbaricas naves,
22 Non conſequetur reditum, *domum non redibit.*
23 Hic autem audivi, vidi
24 Navalem expeditionem, *vel agmen navale.*
25 Hæc audiens domi, convocati
26 Memoriam ſervo exercitûs.

V. 275. Σῆμα ταυρόπουν Ἀλφεόν.) Taurorum Imagines Fluviis affingebant Poetæ, & ταυροκράνους & ταυρόποδας vocabant, & *Hom.* de Fluvio --- Iliad. φ. v. 237. --- μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος. In quem locum ita *Euſtathius* --- διότι ταύρους τῇ τε θαλάσσῃ καὶ τοῖς ποταμοῖς ἐφέδρον· ἴσως γὰρ διὰ τὸ μυκητικὸν, καὶ ὅτως ἀυτοῖς οἰκεῖον καὶ σφετερίζεσθαι. Vide ſupra ad *Oreſt.* v. 1380. *Joſua Barnes.* V. 276. Αἰνιάνων) Vide *Stephanum* περὶ πόλεων in voce Αἰνία. Illos autem *Homer.* Carminis causâ Ἐνιῆνες vocat. Iliad. β. v. 47. --- Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί. V. 282. Εὔρυτος δ' ἄναστε τῆσδε) quòd ſupra ad v. 268. *Euripidem* diximus deceptum eſſe, id certiſſimè nunc videmus; cum enim *Homerus* Iliad. β. 621. dicat *Epeos* & Elidenſes ab *Amphimacho* & *Thalpio* Cteati & *Euryti* filiis ductos, Poeta noſter dicit *Eurytum* eorum Ducem miſero lapſu. *Homerus* autem hæc habet, Ἐπειοί· Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, Τὼ, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος. &c. Vide *Pauli Leopardi* Emendat. l. 4. c. 10. *Joſua Barnes.* V. 283. Λευκήρετμον ἄρη Ταφίων) *Hom.* Odyſſ. α. v. 181. ---Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσων. Vide *Pauli Leopardi* Emendat. l. 4. c. 10. V. 286. Ἐχινάδας pro Ἐχίδνας) Lego, non quòd *Joh. Brodæus* ita legendum ſuadeat, nec quòd ita *Homerus*, quem *Euripides* adumbrat, ſic legit, aliique; ſed etiam quòd nullæ Inſulæ *Echidnæ* dictæ extent aut extiterint unquam. Vide *Euſtath.* in Ἐχῖναι νῆσοι & in Ἐχινάδες, utroque enim modo dicuntur, tam apud *Græcos* quàm *Latinos*, *Seneca*, enim--*Quolibet vento faciles* Echinæ. Vide *Pauli Leopardi* Emendat. l. 4. c. 10. Hìc verò Ἐχινάδας eſt verſui convenientior quèm Ἐχίνας. Vide *Hom.* β. v. 625. Ἐχινάων δ' ἱερέων. Vide *Stephanum* περὶ πόλεων in Ἐχῖναι. *Joſua Barnes.* V. 292. Ἐσχάτοισι) *Hom.* Iliad. Ψ'. v. 225. De *Ajace* & *Achille*

---Τοίῳ ἔχασι νῆας ἐΐσας
Εὖρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ χερσὶ τεῇσιν.

Et *Sophocl.* Ajac. Flagell. v. 3.

Καὶ νιῶ ἐπὶ σκιωῖς σὲ ναυπηγὶς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει. *Joh. Brodæus.*

V. 297. Βάρεσιν) βάρεις, ος, vel ις, *Heſych.* βάρεις, πλοῖον. Dicitur vox *Ionum*, quos ob affinitatem ſæpè cum Barbaris initam reliqui *Græci* ut Barbaros reputabant. *Herodotus*, utpote ex *Ioniâ* oriundus, *Ægyptiacum* vocabulum & fluviatilis navigii genus quoddam ſignare author eſt. *Phavorinus*---Βάρεις, τὰς ναῦς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. *Joſua Barnes.* V. 299. Δ' ἄϊον) Codex *Heinſio-Scaligerianus* legit ἀΐδιον ingeniosè quidem; ſed non jam admitto, quod ἄϊον & εἰσόμαν, ſæpè ſupra extat, ut v. 294. hæc autem de fluctibus & nauticis clamoribus intelliguntur & ſanè ἀΐδιον hìc nullo jure á *Græcâ* Muliere dici poteſt de *Græcâ* Claſſe; potiùs de *Hoſtili* dicitur, aut *Captivo* quovis. Sin ita legas, expone *bellicoſam* &c. *Joſua Barnes.*

ARGU-

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

Menelaus senem Famulum Agamemnonis *ad* Argos *jam iturum offendit & id quod res erat suspicatus, Literas vi extorquet; quod cùm* Agamemnon *audiret, jurgium inter fratres oritur acerbissimum. Exprobrat enim* Menelaus Agamemnoni *Ambitionem, Inconstantiam, Levitatem; cui vicissim* Agamemnon *Impudentiam & animum Uxorium objicit; qui nullâ ratione ac prorsus sine fronte audeat, Adulteræ gratiâ, abs illo liberos neci poscere. Discedente* Menelao, *adest, qui nuntiat,* Clytæmnestram *cum filiâ ad Nuptias perficiendas, ut putabatur, advenisse. Hinc miseræ* Agamemnonis *querela, qui quò se vertat, nescit.* Menelaus *mutatâ jam sententiâ ad fratrem redit, consulturus cum eo quomodò Filia illius morti eripiatur.* Chorus *de Mediocritate, de Casto Conjugio, de bonâ Liberorum institutione, de Vitâ tranquillâ, de Virtute & verâ Gloriâ canit; originem denique* Trojani *belli commemorat.*

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Πρε. Μενέλαε, τολμᾷς δεῖν', ἃς' ὐ τολμᾷν χρεών.
Με. Ἄπελθε, λίαν δεσπότῃσι πιστὸς εἶ.
Πρε. Καλόν γέ μοι τἄνειδ' ὀξυνείδισας.
Με. Κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πρέπει σε δρᾶν.
Πρε. Οὐ χρῄζω σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φέρω.
Με. Οὐ δέ σε φέρειν δρᾶν πᾶσιν Ἕλλησιν καλά.
Πρε. Ἄλλως ἀμιλλᾷ ταῦτ'· ἄφες ἥ τήνδ' ἐμοί.
Με. Οὐκ ἂν μεθείμην. Πρε. ὦδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι.
Με. Σκῆπτρῳ τάχ' ἆρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
Πρε. Ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσπότῃ θνήσκειν ὑπέρ.
Με. Μέθες. μακρὰν ἥ δ' ἑλίσσεις ὧν λέγῃς λόγους.
Πρε. Ὦ δέσποτ', ἀδικούμεθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
Ἐξαρπάσας ὅδ' οὐ χρεῶν ἐμῶν βίᾳ,
Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλῃ.

Τροχαῖοι.

ΑΓ. Ἔα, τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος, ἢ λόγων ἀκοσμία;
Πρε. Ὁ νοῦς, οὐχ ὁ τῆδε μῦθος, κωλυτέρα λέγειν.
ΑΓ. Σὺ δ' τί πρᾶσσ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Μενέλεως, βία τ' ἄγῃς;
Μ. Βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ξυνῇς λάβῳ.
Α. Μῶν πέρασας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως γενοῦς;
Με. Τήνδ' ὁρᾷς δέλτον, κακίσων γραμμάτων ὑπηρέτιν;
ΑΓ. Εἰσορῶ· κἀκ τῶνδε ταῦτα σῶν ἀπάλλαξον χρεών.
Με. Οὐ, πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς ἅπασι ταῦτ' ἐγγεγραμμένα.
Α. Ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μή σε χρῆν εἰδέναι, σήμαντρ' ἀνεῖσ';
Μ. Ὡς τέ σ' ἀλγῶν ἀλγῶ γ', ἀνοίξας ἃ σὺ κἀκ εἰργάσω λάθρα.
ΑΓ. Πῶ ἥ κἄλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναιδύντου φρενός.
Μ. Περσδοκῶν σὸν παῖδ' ἀπ' Ἄργους εἰς γράθρα μ' ἀφίξεσθαι.
ΑΓ. Τί δέ σε τἀμὰ δρᾶν φυλάσσειν οὐκ ἀναισχύντου τόδε;
Μ. Ὅτι τὸ βέλεσιν μ' ἔκνιζε. σὸς ἥ δ' ἕλως οὐκ ἔφυ.
ΑΓ. Οὐχὶ δηνάς, τὸν ἐμὸν οἶκον οἴκων σὸν ἐάσειν;
Μ. Πλάνα γὰρ φρονῶ. τὰ μὲν νῦν, τὰ ἥ πάλαι, τὰ δ' αὖτίκα.
ΑΓ. Ἐκκεκώφωσαι. Πονηρὸν γλῶσσ' ἐπῴδυνον σοφόν.
Με. Νῷν δέ γ' ὐ βέβαιον ἄδικον κτῆμα, κὐ σαφὲς φίλοις.
Βέλτιον δέ σ' ἐξελέγξαι, ἢ σὺ μήτ' ὀργῆς ὕπο
Ἀποστρέπου τἀληθές. ἔστι καταγνῶναί σ' ἐγώ.
Οἶσθ', ὅτ' ἐστράτευες ἄρχων Δαναΐδας πρὸς Ἴλιον,
Τῷ δοκεῖν μὴ ὀχεῖ χρήζων, τῷ ἥ βέλεσι θέλων,

Sen. Menel.audes atrocia,quæ te non decet audere.
Men. Apage, nimis fidelis es dominis.
Sen. Honestum probrum mihi exprobras.
Men. Plorabis, si facias, quæ te non decet facere.
Sen. Non oportet te aperire literas, quas ego fero.
Men. Neque oportet te ferre mala omnibus Græcis.
Sen. Aliàs de his contendito; relinque verò mihi has *literas*.
Men. Non relinquam. *Sen.* Neque ego dimittam.
Men. Citò igitur cruentabo caput tuum sceptro.
Sen. Sed gloriosum est mori pro dominis.
Min. Dimitte; existens enim servus dicis longas orationes.
Sen. O domine, injuriâ afficimur: tuas enim epistolas
Ille rapiens ex meis manibus vi,
Agamemnon, non vult uti jure.

Agamemnon.

Eja, quisnam tumultus est in foribus, quæ verborum insolentia?
Sen. Mea, non hujus, oratio est potior ad enarrandum.
Ag. Tu verò Menel.quare venisti cũ isto in contẽtionẽ,& ducis eũ vi?
Men. Respice ad nos, ut hinc sumam initium orationis.
Aga. Num timens non aperiam palpebras, natus ex Atreo?
Men. Videsne hanc tabulam ministram pessimarum literarum?
Aga. Video, & primùm abjice hanc ex tuis manibus.
Men. Non,priusquã ostendero omnibus Gr. quæ in *eâ sunt* scripta.
Aga. An igitur scis quæ non decet te scire, relaxato sigillo?
M.Scio,ut te dolore afficiã,apertis, *cognitisq*;malis,quæ tu clã patr
Ag. Ubi verò has *literas* cepisti? ô dii, ô tuæ impudentiam mentis.
*Men.*Expectans tuam filiam, num Argis veniat *ad* exercitum.
Ag. Quid v.te *res* meas observare oportet?nonne impudẽt.hoc *est*?
*Men.*Quia voluntas me vellicabat: tuus enim servus non sum.
Ag. Non *sunt hæc* atrocia? non sinar regere meam domum?
Me. Obliqua e. *varidq*; sentis;alia quidẽ nunc, alia olim,alia mox.
Ag. Is argutus: lingua arguta *est* odiosum malum.
Men. Inconstans v. animus *est* injusta res & nõ perspicua amicis.
Volo autem te convincere, tu verò ne præ irâ
Averſare verum. Non valde laudabo te ego.
Meministi quando cupiebas præfici Græcis ad Ilium,
Specie quidem non volens: voluntate verò cupiens,

V. 309. Ἄλλως ἀμιλλᾷ) Ità lego, ut sit Imperativi Modi contract.pro ἀμιλλάου. Et versionem *Latinam* in hunc sensum correxi; manifestum enim est, senem à *Menelao* accusatum maleficii ergà Græcos, dicere se paratum esse ad eam literam subeundam,modò dimittat Literas. Priùs ἀμιλλᾷ legebatur, sensu non æquè commodo. *Josua Barnes.* V. 317. Ἔα! τίς δῆτ' ἐν π) Τὸ Ἔα hoc in loco extra Versum poni debet. Vide quæ nos ad *Hecub.* v.1116.

V. 326. Ἀνοίξας) rectè manet, licet *Brodæus* ἄνοιξα vult restitui, nec versui, nec Grammaticæ satis consulens.

V. 336. Ἀποστρέπου τἀληθές· Οὔτοι καταγνῶναί σ' ἐγώ·) Hoc Carmen est miserè luxatum, quinto enim in loco *Iambus*, qui in *Trochaico* nullum locum habet; ut nec *Trochæus* in *Iambico*. Textum mutare non ausim, excepto pro ὕστερον, ex *Aldinâ* restitui, ὕστοι, sed sic legendum suaderé καταγνῶ pro καταγνῶναί σ', vel potiùs ἢ καταγνῶσ', aliter enim si carmen metiamur, erunt duo *Iambi* quoque in principio; quare sic Nos Ἀποστρεπου τἀληθες· κατ-αγνῶσ' ἐγώ. Et hoc tamen Carmen *Scaliger, Heinsius, Rutgersius, Duportus, Brodæus, Canterus, Johannes Miltonus, Æmylius Portus, Stiblinus*, aliique transilierunt omnes. *Josua Barnes.*

V. 341. Δυσφεύστ⊖, &c.) Rectè hunc versum intactum relinquimus: Malè enim *Æmyl. Portus* illum exagitat; & *Scaliger* legit δυσφεύκτ⊖, cùm penultima τῆς δυσφεύστ⊖ sit per se longa. *Scaliger*, *Erasmus*, *H. Stephanus* & *Grotius* τὸ ἔσω retinent. Vide *Jul. Pollucis* Onomast. l. 5. c. 31. Φεῦ ἀπασῶν. *Josua Barnes.* V. 357. Στρέψατα) pro στρεφθέντα, à στρέφομαι pro στρέφομαι, Ita *Hesiod.* Ἔργων καὶ Ἡμερῶν. v. 209. Νίκης τε στρέψαι, φῶς τ' ἀμφὶς ἀγαθὸν ἄλγεα πάσχει. Esse verò *Atticum* putatur. Vide *Iphig.* Tauric. v. 474. V. 362. * Aliàs ἀποστελεῖν. V. 364. Aliàs * συγγενὴς ἐκπέσῃς, &c.) Ita *Scaliger*. V. 367. Ἐκπονοῦσ' ἐκόντες) τὸ ἐκπονεῖσθαι absolutè hic ponitur, & neutrum est, ut *Xenoph.* Cyropæd. l. 4. ἱκανώτεροι τοῖς σώμασιν ἐκπονεῖν. significat *laboribus exerceor*, vel ut ad *Latinam* Versionem posui, *Ardua aggredior*. Aliàs ἐκπονεῖν est activum & sonat *elaboro*, *perficio*, item *instruo*. ἐκόντες verò pro ἔχοντες in textum recepi *Cantero*, *Scaligero* & sensu ita postulante. *Josua Barnes.* V. 372. Ἐξανύσει) Miror in *Duportiano* codice ἐξανύσει scriptum; nec sensu, nec metro servato. V. 374. Μήδ' ὅπλων, &c.) *Canterus* putat legendum ἄρχοντ' ἄνευ. Sed non æquè hæc conjectura arridet: Nihil itaque muto. V. 378. *Αν ὦ) Aliàs ἀνῶ, sed melius prius. V. 382. Ἑρᾷς χρησὰ λαβεῖν) Delevi τὸ γε post ἑρᾷς, quia versui erat impedimento, τὸ autem σὰ in χρησὰ producitur ob ectaticum λ sequens. vide quæ Nos ad *Estheram* nostram, sive Αὐλικοκατοπτρον, in Notis ad v. 113. Item aliquando τὸ τ'. est ectaticum, ut *Homer.* Odyss. α. v. 40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο πάσις ἔασται Ἀχαιϊδαο. Et *Eurip. Oresl.* v. 154. Τίνα πύχαν εἶπω; τίνα δ' συμφορὰν; Ubi in Carmine *Iambo* prius τίνα producit ultimam ante τ' & posterius ante φ. Quare non necesse erat, ut *Arsenius* utrobique pro τίνα substitueret ποίαν. Idem *Homerus* facit ante μ'. & π'. Ut *Iliad.* ξ'. v. 723. Ὤλμ μάλα μεγάλως· ὀπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπιθεν, Et *Iliad.* Ψ'. v. 216. Ἐν δ' πυρὶ πίπτω, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ. De γ'. ectatico magis constat, quia media est litera, ut δ'. & β'. Extat igitur è nostris *Esther*: v. 14. Μῦθον Ἰούδαο γένος ἄλκιμον αἰχμήταο, sed hujusmodi exempla sunt infinita; quare *manum de tabulâ*. Josua Barnes.

Ὡς ταπεινὸς ἦς, ὑπάσης δεξιᾶς φρονήσας.
Καὶ θύρας ἔχων ἀκλῆστους τῷ θέλοντι δημότῃ;
Καὶ διδοὺς προσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεἰ μή τις θέλοι,
Τοῖς τρόποις ζητῶν περιαθεῖν τὸ φιλότιμον ἐν μέσῳ;
" Κἄπειτ' ἐπεὶ κατῆρες ἀρχαὶ, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους,
" Τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρίν, ὡς πρόσθεν, φίλος,
" Δυσπρόσιτος· ἔσω τε κλειθρῶν σπάνιος; Ἀνδρα δ' ὑμνεῖν
" Τὸν ἀγαθὸν περάσοντα μεγάλα, τοὺς ζόφους μεθιστάναι,
" Ἀλλὰ χὐ βέβαιον ἦν τότε μᾶλλον τοῖς φίλοις,
" Ἡνίκ' ὠφελῆν μᾶλλον δυνατὸς ὢν τυγχάνῃς.
Ταῦτα μὴν σοι πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' εὕρω κακόν.
Ὡς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθες αὖθις, χ' ᾧ στρεμελλιῶν ἕστατε,
Οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσω τῇ τύχῃ τῇ σῇ θεῶν,
Οὐρίας πομπῆς σωνίζων. Δρμαίδαι δ' ἀφιέναι
Ναῦς διήγελων, μάτην ὃ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
Ὡς δ' ἄνολβον εἶχες ὄνομα, σύγχυσίν τε, μὴ νεῶν
Χιλίων ἄρχων, Πριάμου τε πεδίον ἐμπλήσας δορός;
Κἀμὲ προσεφίλεις, τί δ' ἐάσω; τίνα δὲ πόρον εὕρω πυθέν;
Ὥστε μὴ στερίσκ σ' ἀρχᾶς, ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
Κἄπειτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σοὶ θῦσαι κόρην
Ἀρτέμιδι, χὐ πλὴν ἔσεσθ' Δρμαίδαις, ἦδεις φρένας,
Ἄσμενος θύσῃν ὑπέσης παῖδα. χὐ πέμπεις ἑκών,
Οὐ βίᾳ, μὴ τοῦτο λέξῃς, σῇ δάμαρτι, παῖδα σοὶ
Δεῦρ' * ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμεμμένῳ.
Κἄθ' ὑποστρέψας λέλησαι, μεταθεὶς ἄλλας γραφάς,
Ὡς φονεὺς * σοὶ πρὶν θυγατρὸς σῆς ἔσῃ μᾶλλόν γε.
Οὗτος αὐτός ἐστιν αὐτὴρ, ὃς πάρ' ἡμοῦσιν σέθεν.
" Μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα,
" Ἐκπονοῦσ' ἐκόντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησ' κακῶς·
" Τὰ μὲν ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐνδίκως,
" Ἀδυνάτοι γιγῶτες αὐτοὶ σχαφυλάξαι πόλιν.
Ἑλλάδ⊖ μᾶλις' ἔγωγε τῆς παλαιπώρου σέθεν,
Ἣ θέλουσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους, τοὺς ὐδένας,
Καταγελῶντας ἐξανήσ σχᾷ σε, χὐ πλὴν σοὶ κόρην.
" Μηδὲν' ἂν χρέος ἔκατι προσπίτνω δείμῳ θανόντος,
" Μήδ' ὅπλων ἄρχοντα. νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν
" Πόλεως. ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξυνίσειν ὧν ἔχων τύχῃ.
Χο. Δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους,
" Μάχας δ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.
Αγ. Βάλλειμαί σ' εἰπὼν κακῶς ἔνυ, βραχέα, μὴ λίαν ἀν ὦ
Βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν· ἀλλὰ σωφρονέστερ⊖,
" Ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. Ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς αἰδοῖ' ἐφιλεῖ.
Εἰπέ μοι, τί δῆτα φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
Τίς ἀδικῆσε; τῷ κέχρησαι; λέκτρ' ἐρᾷς χρησὰ λαβεῖν;
Οὐκ ἔρχομ' ἄν σοι πρόσφορος. ὧν γὰρ ἐκτήσω, κακῶς
" Ἦρχες. εἶτ' ἐγὼ δίκλιν δώσω κακῶν, ὁ μὴ σφάγεις;

Quàm eras humilis, omnem dextram prehensans,
Et habens fores patentes cuilibet popularium,
Et dans alloquium ordine omnibus, etiam si quis non volebat,
Moribus quærens imperium à vulgo redimere?
" Deinde postquam potitus es imperio mutans mores,
" Amicis non ampliùs fuisti sicut antè, amicus,
" Difficilis aditu, & rarus intra claustra? virum verò non decet
" Probũ, *res magnas gerentem, & imperio decoratũ*, mores mutare.
" Sed tunc maximè firmum esse amicis,
" Quando ipse fortunatus maximè poteris *eos* juvare.
Hæc igitur tibi primùm objeci, ubi primum te inveni malum.
Postquam verò etiam in Aulin venisti, & totus Græcorũ exercitus,
Nullus eras: sed consternabaris calamitate divinitus immissâ,
Secundâ navigatione carens: Græci verò, ut dimitteres
Naves, flagitabant, & nè frustrà laborares in Aulide.
Quâ v. miserũ nomen habuisses, & quantâ perturbatione, nisi navib.
Mille præpositus fuisses, & Priami campũ armis militib. implevisses?
Et me consulebas, quid faciam? quamnâ viâ alicubi reperiam?
Ne privatus imperio præclaram gloriam amitteres.
Deinde postquâ in sacrificiis Calchas dixit, ut mactares tuâ filiâ
Dianæ, atq; ita secundâ navigatione fore Græcis, gavisus animo,
Libens mactaturũ te esse filiam tuam promisisti, & volens jussisti
Uxorem tuam, non coactus vi (ne dixeris illud) tuam filiam
Huc mittere, hoc prætextu tanquam nupturam Achilli.
Deinde mutatâ sententiâ clàm alias literas misisti,
Quòd non sis futurus interfector filiæ tuæ ullo modo.
Hic ipse aër est testis, qui de te hæc audivit.
" Innumeris autem hoc accidit in negotiis gerendis,
" Ardua aggrediuntur suâ sponte, tandem verò recedunt turpiter:
" Partim quidem ob stultũ civium judicium, partim verò justè,
" Cum non possint ipsi tueri Rempublicam.
Ego potissimùm gemo miseram Græciam,
Quæ cum velit aliquid gloriosũ gerere contra barbaros, nihili hom.
Dimittet *eos* ridentes propter te & tuam filiam.
" Neminem ego facerem præfectũ alicujus loci propter opes,
" Neque ducem exercitũs: oportet sapere ducem
" Civitatis: quia vir omnis *est* dux, si sapientiam habeat.
Cho. Acerba *res est*, inter fratres fieri verba.
" Et certamina, quando in contentionem inciderint.
Ag. Volo tibi rectè maledicere, idq; breviter, ne nimis sim, *i. videar*,
Oculos ad impudentiam deducere: sed modestior *videar erga te*,
" Ut putà qui sis fr. meus. Homo, n. turpis nõ solet pudore affici.
Dic mihi quare acerba spiras, habens cruentum oculum?
Quis te injuriâ afficit? quâ re indiges? conjugiũ bonũ recup. cupis?
Non possum equidẽ tibi præstare: quæ enim possidebas, *illis* malè
" Præfuisti. An igitur ego pœnas dabo malorũ *tuor*. q. non peccavi?

Ἦ δάκνῃ σε τὸ φιλόπυργον τέμενος, ἀλλ' ὀν ἀγκάλαις
Εὐῶρεπῆ γυναῖκα ῥᾳδίζῃς, τὸ λελογισμένον πρᾶξαι,
" Καὶ τὸ καλὸν, ἔχθει Πουτρὸς φωτὸς ἡδονὰ κακή.
Εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν σὸν ἦν, μετετίθουν εὐβουλίᾳ,
" Μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος,
" Ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τύχᾳ διδόντος ἦν.
Ὤμοσεν τὸν Τυνδάρεων ὅρκον οἱ κακόφρονες
Φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἡ δέ γ' ἐλπὶς, οἴμοι μοι, θεὸς
Ἐξέσωσεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σὺ, κἀτὸ σὸν σθένος.
Οὓς λαβὼν στρατόν γ'. οἴμοι δ' ἔσῃ μωρία φρενῶν
Τοὺς κακῶς παρθεμένους ὅρκους, κἀσωφρονισμένους.
Ταμὰ δ' οὐκ ἀπεκτεινω' γὼ τέκνα· κἀτὸ σὸν μὴ εὖ
Πέρα δίκης ἔσαι, κακίσης συνίστορα τιμωρία.
Ἐμὲ δ' σωτήξουσι νύκτες, ἡμέραι τε δακρύοις,
Ἄνομα δρῶντα, κοὐ δίκαια, παῖδας, οὓς ἐγείναμην.
Ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται, κἀσαφῆ, κἀράδια.
" Εἰ δ' μὴ βούλῃ φρονεῖν εὖ, τἀμ' ἐγὼ δίσσω κακῶς.

Ἰαμβοί.

Χο. Οἶδ' αὖ διάφορον πρὸς πάρος λελεγμένων
" Μύθων. καλῶς δ' ἔχουσι φείδεσθαι τέκνων.
Με. Αἰαῖ αἰαῖ. Φίλοις ἄρ' ὑμὶ κεκτήμην τάλας;
Αγ. Εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι.
Με. Δείξεις δ' πῶ μοι πατρὸς ὢν ταυτῷ γεγώς;
Αγ. Συνσωφρονεῖν σοι βούλομ' ἀλλ' ὐ σωφρονεῖν.
Με. Ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.
Αγ. Εὖ δρῶν σωφρόνει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.
Με. Οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἕλλασι;
Αγ. Ἕλλας δ' σὺ σοὶ κεῖ θεὸν νοσεῖ τινα.
Με. Σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς, σὸν καστιγνῆτον ὀρθοῦς.
Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανὰς τινας,
Φίλοις τ' ἐπ' ἄλλοις. Αγ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ
Ἀγάμεμνον, ἵκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων,
Ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμασάς ποτ' ἐν δόμοις.
Μήτηρ δ' ὁμβρεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
Καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθεὶς ἰδὼν,
Χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημον ὤν.
Ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, εὔρυτον πάρα
Κρηνίδων ἀναψύχουσι πλήθουσιν βάσιν,
Αὐταί τε πῶλοί τ', εἰς ὃ λειμώνων χλόην
Καθέξωσιν αὐτὰς, ὡς βορᾶς γένοιτό σοι.
Ἐγὼ δ' προδρομῶ σῆς παρουσίας χάριν
Ἥκω. πέπυσμαι γὰρ στρατὸς. ταχεῖα δ'
Διῆξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
Πᾶς δ' εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ,

An te mea ambitio mordet? An in complexibus
Formolam conjugem vis, ratione contemptâ,
" Et honestare, habere? Hominis mali malæ *sunt* voluptates.
Quòd v. ego nō rectè prius sētiēs, sententiam mutārim prudenter,
" *An ideò* insanio? tu magis *insanis*, qui amissâ malâ conjuge,
" *Eam* recipere vis, Deo tibi fortunam secundam largiente.
Juraverunt Tyndareo juramentum stulti &
Nuptiārum-cupidi proci: Sed Spes (ut arbitror) Dea
Effecit hoc magis, quàm tu, aut tuum robur.
Quibus assumptis bellū auspicare: nosces a. (opinor) stultitiā mētis
Malè pactum jusjurandum. & simul per vim extortum *fuisse*.
Ego v. non interficiā meos liberos: quod autē *est* tibi commodū, *id*
Præter jus erit, vindicta *scilicet tuæ* pessimæ conjugis.
Me verò conficient noctes, diēsque lachrymis,
Si faciam iniqua, & injusta in filios, quos genui.
Hæc tibi breviter dicere volui, quæ sunt & clara, & facilia:
" Quòd si non vis sapere, ego mea rectè curabo.

Chorus.

Hi dissimiles sunt priùs dictis
" Sermonibus; probè autem monent parcere liberis.
Men. Heu, heu, non igitur habeo miser amicos?
Aga. *Imò verò*, si modò nolis perdere amicos.
Men. Ubi v. ostēdes quòd sis mihi ex eodem patre natus?
Aga. Volo tecum sapere, sed non simul furere.
Men. Atqui oportet amicos cum amicis dolere communiter.
Aga. Accersē me rectè facturus; sed non, me dolore affecturus.
Men. Annon tibi videtur in his laborandum esse cum Græciā?
Aga. Græcia verò à nescio quo lymphata Deo tecum insanit.
Men. Tu gloriaris nunc regno, prodens tuum fratrem.
Ego verò ad alias artes me conferam,
Et ad alios amicos. *Nun.* O rex omnium Græcorum
Agamemnon, veni adducens tibi tuam filiam,
Quam Iphigeniam olim nominâsti in ædibus;
Mater autem comitatur, tua conjunx Clytæmnestra,
Et filius Orestes, ut delecteris conspectu *horum*:
Quia jam pridem procul abes à *tuis* ædibus peregrè degens.
Sed quia longum *iter* fecerunt, ad limpidum
Fontem reficiunt fœmineos pedes,
Ipsæque & equæ: in gramen verò pratorum
Dimisimus ipsas, ut gustent cibum.
Ego verò præcursor propter tuum apparatum
Venio; exercitus enim *hoc* audivit: quia velox
Pervasit *ipsum* fama, venisse tuam filiam.
Omnis igitur exercitus cursu venit ad spectaculum,

V. 386. Τὸ λελογισμένον) ὁ λόγος, sic infrà v. 922. οἱ λελογισμένοι, pro οἱ λόγιοι, Prudentes, sic σεσοφισμένος pro σοφὸς, &c. V. 391. Ὤμοσε τὸν Τυνδάρεων ὅρκον) Vide supra v. 58. V. 395. Παγέντας ὅρκους) Phrasis hæc singularis & *Euripidi* ferè propria, & tamen *Latinis* usitatissima; unde *Pactum* dicitur. *Pango* autem *Latinè* idem quod πήγνυμι *Græcè*. Hinc & Nos *Anglicè* Compact dicimus. *J. Barnes.* V. 397. Ἐυνίδος) Εὐνὴς & ἐυνὶς Uxor ab Εὐνὴ cubile, εὐνήτειρα idem; Vide infra ad v. 807. V. 406. Συνσωφρονεῖν) Ita *Euphoniæ* gratiâ lego pro συνσωφρονεῖν cum *Æmylio Porto*; ut infrà v. 1209. συσσώζειν. Sic σύσσημος, σύσσιτος. Et sanè τὸ σὺν ante literas γ. λ. μ. ν. ῥ. σ'. Se illīdem literis assimulat, ut συγγράφω, συλλαμβάνω, συμμύσης, σύννομος, συῤῥάπτω, συσσωρεύω. Eodem modo & τὸ ἄγαν in compositione & τὸ ἐν, exceptis aliquibus casibus; nam ἐγγράφω, ἐλλείπω, ἐννοέω, ἐμμένω, & ἀγάννιφος & ἀγάῤῥοος. Ante π. & β. τὸ ἐν mutat τὸ γ. in τὸ μ. ut συμπλήρωμα, ἐμβάλλω; item ante ↓ & φ τὸ ἐν & τὸ σὺν, ut ἔμψυχος, συμφαίνω. sicut & πᾶν, ut παμπολλοὶ, παμβασιλεὺς, παμφανόων, aliquando τὸ σὺν amittit ultimam in Compositione ut συζυγία, συσχολάζω; nec non & τὸ ἄγαν, ut ἀγαλλυτὸς, &c. Huc referantur πάλλευκος, & παυσυδίη, quod tamen scribitur etiam παυσυδίη, ut & παυσέληνος. Et eadem aliquando est ratio τοῦ πάλιν, ut παλιμπετὲς, παλίλλογος, παλιῤῥόδιος, παλίσκιος, *Homerica*. Josua Barnes. V. 417. Κλυταιμνήστρας δέμας) *Periphrasis* pro Κλυταιμνήστρα. Ut *Oreſt.* v. 107. Ἑρμιόνης δόμος. Sic βίη Ἡρακληείη *Hom.* & μένος Ἀλκυόοιο, ità & *Euripidis* hunc ipsum locum expressit *Virgilius* optimè, hoc est, suo more, *Æn.* l. 7. v. 649.

Filius huic juxta Lausus, *quo pulchrior alter* *Non fuit, excepto* Laurentis corpore Turni. *Josua Barnes.*

V. 419. Ἔκδημος) Ità correxi vetus ἔκδηλος à magis Veteri *Aldinâ* editione. V. 420. Εὔρυτον πάρα κρηνίδων) *Johan. Brodæus* legit Εὖειπον, & fateor *Euripum Aulidi* vicinum; at quis unquam fontē *Euripum* dixit? maneat itaq; εὔρυτον (sed non ut propriū nomē) ut Καλλίῤῥυτος, πολύῤῥυτος, χρυσόῤῥυτος, &c. undè & ego *limpidū* exposui. *J. Barnes.* V. 423. Βορᾶς γένοιτο) pro γεύσαιντο. Vid. *Pfochenii* Diatrib. de Gr. Ling. N. T. puritate, c. 107. §. 77. p. 86. ubi exempla profert de γεύομαι, *gusto*, pro *cibū sumo*. *Id.* V. 426. Διῆξε) Ita lego, potiùs quàm διῆξε, pro διῆκε: Nam hoc à διήκω. Nec *Æmylium Portum* curo. *Id.*

"Σλω παῖδ' ὅπως ἴδωσιν. Οἱ δ' εὐδαίμονες,
"Εν πᾶσι κλεινοὶ, κ) περιβλέπτοι βροτοῖς.
Λέγουσι δ', ὑμήναιός τις, ἢ τί θεράσει);
Ἦ πόθον ἔχων ἀνάξ Ἀγαμέμνων ἄναξ
Ἐκόμισε παῖδα; πῶς δ' ἂν ἥκουσας τάδε,
Ἀρτέμιδι θεοτιμίζουσι πλὼ νεανίδα
Αὐλίδ' Θ. ἀναστη. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
Ἀλλ' εἶα. πατρὶ τοῖσι δ' ἐξάρχω κανᾶ.
Στεφθῆναδε κρᾶτα κ) σὺ Μενέλεως ἄναξ,
Ὑμήναιον εὐηρέπιζε, κ) κτύπει στέγας
Λωτὸς βοάσθω, κ) ποδῶν ἔστω κ' λύπΘ.
Φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ.
Αγ. Ἐπήνεσ'. ἀλλὰ στέγης δωμάτων ἔσω.
Τὰ δ' ἄλλ', ἰέσης τῆς τύχης ἕξει καλῶς.
Οἵ μοι, τί φῶ δύστλωΘ.; ἄρξομαι σέθεν.
Εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπλώκαμεν.
Ὑπὸ τῶνδε δαίμων, ὥστε πρὸ σοφισμάτων
Πολλῷ μελέᾳ πρὸ ἐμοῦ σοφώτερΘ.
"Η δυσμένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον;
"Καὶ γὰ δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει,
"Ανολβά τ' εἰπεῖν. πρὸ δὲ γενναίᾳ φύσιν
"Απαντα ταῦτα, περστάτω γε τοῦ βίου
Τὸν δῆμον ἔχομεν, πρὸ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν.
Ἐγὼ γὰ αἰδοῦμαι μὴ αἰδῶμαι δάκρυ,
Τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖτις αἰδῶμαι πάλαι,
Εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένΘ.
Εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα πρὸ ἐμοῦ;
Πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
Καὶ γάρ μ' ἀπώλεσ' ὅτι κακοῖς, ἃ μοι πάρα,
Ἐλθοῦσ' ἄκλητΘ. εἰκότως δ' ἅμ' ἕσπετο
Θυγατρὶ νυμφεύσα, κ) τὰ φίλτατα
Δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσ κακούς.
Τλὼ δ' οὖ τάλαιναν παρθένον (τί παρθένον;
Ἄδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσ τάχα.)
Ὡς ᾤκτισ'. οἴμοι γάρ νιν ἱκετεύσαι τάδε.
Ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
Γήμειας αὐτὸς, χ' ὧσις ἕξει σοι φίλΘ.
Παρὼν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσε)
Οὐ σωτέα σωτεῖσ. ἔπι γάρ ὄξι νήπΘ.
Αἰ, αἰ, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
Γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὅς μ' εἰργασεν τάδε.
Χο. Καγὼ κατώκτειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένῃ
Ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν.
Με. Ἀδελφὲ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς λιγεῖν.
Αγ. Δίδωμι. σὸν γὰ τὸ κράτΘ., ἄθλιΘ. δ' ἐγώ.
Με. Πέλοπα καλοῦμνυμ', ὃς πατὴρ τυμῦ πάρος,
Τῦ σῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα,
Ἦ μὴν μ' ἔρξν σοι τὰ πὸ καρδίας σαφῶς,
Καὶ μὴ πιτνόντες μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.
Ἐγώ σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλοῦντ' ἰδὼν δάκρυ,

V. 435. Τοῖσί δ') *Canterus* ita τὸ σοῖσι rectè corrigebat; sed agnoscere nolebat, ita *Aldi* editionem priùs legisse. Ἐξάρχω κανᾶ) similem locum habes infra v. 1471. Κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, &c. Vide *Oreſt.* v. 195. V. 449. Ἅπαντα ταῦτα) *Duportus* scribit ἄπαυδα ridiculè satis & putidè (imò licet idem *Scaliger* scribat) siquis tale verbum fortè invenerit. Nec immeritò *Canterus* deridendum nobis propinat *Gaſſar. Stiblinum*, quòd ἀπαῦδα in textum suum admiserit, nullâ metri ratione habitâ: & huic tamen ejus errori *Brodæus* viam stravit: *Canterus* ἅπαντα manifestè corruptum putat Novar. Lection. l. 6. c. 23. & vel ἀπαρδὰ, (ut & *Hugo Grotius*) vel ἀπαδικὰ legendum suadet: & *Portus* huic accedit; sed & illa nimis à receptâ lectione sunt remota; & nulla omninò mihi apparet necessitas, (al. ἀπόντα substituerē) quare aliquid hîc mutemus; si modò verba sequentia ad priora connectamus, hoc modo, πρὸ ᾧ κ' φύσιν γενναίαν οἷοι πέμπεις ἐμοὶ ἅπαντα ταῦτα πάρεσι, τὸν μὲν δῆμον περστάτω τοῦ βίου ἔχομεν, κ) πρὸ ὄχλῳ δουλεύομεν. Nec mirum est, si hæ duæ res dicantur ἅπαντα ταῦτα, auget enim miseriam suam *Agamemnon*, & sub his duobus malis innumera alia comprehendi supponit. *Ennius* hunc locum sic verterat--- *In hoc Regi Plebs antestat-loco: Licet lacrymare Plebi; Regi honestè non licet.* V. 467. Γῆμον γῆμας) Vide infra v. 1182. V. 474. Τὸν τεκόντα τ' Ἀτρέα) τεκόντα pro γεννήσαντα vid. infra ad v. 639. Subaud. ἡμᾶς, *Nos*, ut nunc in *Lat.* scripsimus, expūncto, quod adhuc obtinebat, *illum*: *Atreus* enim non erat Pelopis Pater, sed Filius. *Josua Barnes.* V. 475. Ἦ μὴν μ' ἔρξν σοι τὰ πὸ) Ità versum restitui *Aldinæ* Editionis & *Scaligeri* authoritate, & versûs necessitate.

"Ut videant tuam filiam. Fortunati verò *viri*
"Inter omnes homines *sunt* inclyti, & conspicui.
Dicunt autem, fitne aliquis hymenæus? aut quid agitur?
An desiderio affectus rex Agamemnon filiæ
Curavit adduci eam? ab aliis verò hæc audires:
Dianæ initiant adolescentulam
Reginæ Aulidis. Quisnam eam ducet?
Sed eja. Propter hæc tu auspicare Canistris *ad sacrificium*.
Coronate capita, & tu rex Menelae,
Appara nuptias, & in domo
Sonet tibia, & sonitus sit pedum:
Venit enim hic dies felix puellæ.
Aga. Laudo: sed vade intra ædes.
Reliqua enim favente fortunâ prosperè cedent.
Hei mihi, quid dicam miser? à te incipiam.
In quale vinculum fati incidimus?
Antevertit *me* Fortuna, ut technis
Meis longè sit astutior.
"Ignobilitas verò quantum habet convenientiæ?
"Etenim licet illis facilè lachrymari,
"Et dicere tristia: nobilibus verò genere
"Omnia hæc *adsunt*; gubernatorem quidem vitæ
"Habemus populum, dein & servimus plebi.
Equidem vereor emittere lachrymas,
Rursùs verò pudet me miserum non lachrymari,
In maximas calamitates delapsum.
Esto, quid dicam ad meam conjugem?
Quomodo excipiam eam? quos oculos *in eam* conjiciam?
Etenim me perdidit propter mala, quæ mihi adsunt,
Cùm venerit non vocata: jure autem secuta est
Filiam, nuptias *ejus* celebratura, & charissimas *res*
Datura, ubi nos inveniet perfidiosos.
Hanc verò miseram virginem (quid virginem *voco*?
Pluto, ut opinor, eam brevi ducet.)
Ut miseror! Arbitror enim ipsam *mihi* supplicè hæc dicturam;
O Pater, occides me? tales nuptias
Celebres ipse, & quisquis tibi charus est.
Orestes autem propè stans, clamabit
Non intellecta intelligibilitèr: adhuc enim est infans.
Heu, heu, ut perdidit me nuptias *cum Helenâ*
Celebrans Paris filius Priami, qui mihi fecit hæc.
Ch. Et ego misericordiâ commoveor, ut decet mulierē peregrinā,
Propter calamitatem principum ingemiscere.
Men. Frater, da mihi ut tuam dextram contingam.
Aga. Do: tua est enim victoria, ego verò miser.
Men. Juro Pelopem, qui pater mei patris,
Et tui vocabatur, & Atreum qui genuit nos,
Certè dicturum me tibi esse ex animo, apertè,
Et nihil artificiosum, sed ita ut sentio.
Ego cum viderem te ex oculis emittentem lachrymas,

Ὠικτείρα, κἀγὼ σὲ λαφῆκά σοι πάλιν,
Καὶ τῆσδε παλαιῶν ἐξαφίσαμαι λόγων,
Οὐκ εἰς σὲ δεινός. ἐμὲ δ' ἔσᾳ εἰ σὺ νοῦν
Καί σοι παραινῶ μήτ' ἀποκτείνειν τέκνον,
" Μήτ' ἀνθελέσθαι τὴμόν. ἐγὼ ἔνδικον,
" Σὲ μὲν στενάζειν, τἀμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
Θνήσκειν τε τὰς σὰς, τὰς δ' ἐμὰς ὁρᾶν φάος.
Τί βάλομαι γάρ; ἃ γάμους ἐξαιρέτους
Ἄλλους λάβοιμ' ἄν, εἰ γάμων ἐμείομαι;
Ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὃν μ' ἦκις ἐχρῆν,
Ἑλένην ἕλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ;
Ἄφρων, νέος τ' ὢν πρίν. * τἀμὰ πρᾶγματα δ' ἐγὼ
Σκοπῶν, ἐσιδὼν, οἷον ὦν κλείνει τέκνα.
Ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
Εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοουμένῳ,
Ἣ πρῶτ' ἐμοῦ ἔκαμε δύεσθαι γάμων
Μέλλοι. τί δ' Ἑλένης ἥδιον τῇ σῇ μέτα;
Ἦτω στρατεία διαλυθεῖσ' ἐξ Αὐλίδος.
Σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σὸν,
Ἀδελφὲ, κἀμὲ παραπαλῶν εἰς δάκρυα.
Εἰ δέ τι κόρης τῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
Μή μοι μετέχω· σοὶ νέμω τὴμὸν μέρος.
Ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων,
Εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
" Στέργων μετέπεσον. Ἀνδρὸς ἐσθλοῦ τρόποι
" Τοιοίδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίοσιν ἀεί.
Χο. Γενναῖ' ἔλεξας, Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
Πρέπουσα. φρονοῦντος ἐσθλὰ κατιχνεύεις σέθεν.
Αγ. Αἰνῶ σε * Μενέλαε, ὅτι φρὴν γνώμαν ἐμὴν
Ὑπέδηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους, σῶν τ' ἀξίως.
Με. Ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται,
" Πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
" Τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν.
Αγ. Ἀλλ' ἥκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
Θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.
Με. Πῶς; τίς σ' ἀναγκάσῃ σε τὴν γε σὴν κτανεῖν;
Αγ. Ἅπας Ἀχαιῶν συλλογος στρατεύεται.
Με. Οὐκ εἶν εἰς Ἄργος γ' ἀπελθεῖς πάλιν.
Αγ. Λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' ἐλήσομαι·
Με. Τὸ ποῖον; ἔστι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.
Αγ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύμαθ' Ἀργείων στρατῷ.
Με. Οὐκ, ἢν θάνῃ γε πρόσθε. τοῦτο δ' εὐμαρές.
Αγ. Τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα, φιλότιμον κακόν.
Με. Κἀδέν γ' ἄχρηστον, ἀδὲ χρήσιμον πρόσω.
Αγ. Ἐκεῖνο δ' ἐσθλὸν, ὅ, τι μ' εἰσέρχεται;
Με. Ὃν μὴ σὺ φράζῃς, πῶς ὑπολάβοιμι λόγον;
Αγ. Τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.
Με. Οὐκ ἔστ', Ὀδυσσεύς ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ.
Αγ. Ποικίλος ἀεὶ πέφυκε, τῷ γ' ὄχλου μέτα.
Με. Φιλοτιμία μὲν ἐνέχει, δεινῷ κακῷ.

Misertus sum *tui*, & ipse vicissim emisi *lachrymas*, propter te,
Et discedo à priore sententiâ;
Nolo in te *esse* crudelis: vado enim eò *sententiæ* ubi tu nunc es,
Et tibi suadeo, ne interficias filiam *tuam*,
" Neque anteferas meam *utilitatem*: non enim justum *est*,
" Te quidem gemere, me verò suaviter habere:
Et tuos quidem mori, meos verò aspicere *hanc* lucem.
Quid enim volo? an non egregias nuptias
Alias apparare possim, si nuptias desiderò?
Sed perdens fratrem, quem me minime oportebat *perdere*,
Helenam accipiam, malum pro bono?
Stultus & juvenilis eram priùs: sed propius rem
Inspiciens, vidi quale *malum* sit interficere liberos.
Præterea verò me miseratio infelicis puellæ
Subiit, cogitantem cognationem *nostram*,
Quæ propter meas nuptias mactanda
Est: quid enim rei est tuæ filiæ cum Helena?
Eat exercitus dimissus ex Aulide.
Tu verò desiste oculos tuos irrigare lachrymis,
Frater, & me provocare ad lachrymas.
Quòd si quæ oracula habes de tuâ filiâ,
Nihil ad me pertinent; tibi tribuo meam partem.
Sed veni in mutationem à crudeli sententiâ,
Æquum mihi accidit, *fratrem* eodem patre satum
" Amans, mutatus sum. Boni viri mos est
" Ille, semper optimâ sententiâ uti.
Cho. Generosa dixisti, & Tantalo filio Jovis
Digna: non dedecoras tuos majores.
Aga. Laudo te, Menelae, quòd præter meam opinionem
Recte hæc verba subjecisti, & ut te decet.
Men. Discordia fit aliqua fratrum propter amorem,
" Et cupiditatem familiæ: abominor
" Talem cognationem acerbam mutuò.
Aga. Atqui pervenimus in necessarias calamitates,
Ut cruentam cædem exerceam in filiam meam.
Men. Qui? quis verò coget te tuam *filiam* occidere?
Aga. Universus conventus copiarum Græcarum.
Men. Non, si rursus ipsam Argos mittas.
Aga. Eatenus possim fallere, sed illâ in re non potero fallere.
Men. Quid est illud? non oportet turbam nimis timere.
Aga. Calchas aperiet oracula exercitui Græcorum.
Men. Non, si antè moriatur, hoc autem facile *est*.
Aga. Totum genus vatum est gloriæ cupidum & malum.
Men. Neque inutile neque utile est.
Aga. Illud verò non times, quod mihi subit?
Me. Quomodo possim suspicari ei sermonem, quem tu non dicis?
Aga. Genus Sisyphi novit hæc omnia.
Men. Nihil est, in quo me & te lædere possit Ulysses.
Aga. Semper est disertus apud populum.
Men. Ambitione quidem implicatur, ingenti malo.

V. 484. Ὀρφανάς) ὀρῶ & βλέπω & δέρκομαι pro ζάω, ut *Hecub.* v. 311. ------ Οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ Χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Vide quæ nos ad *Supplices* v. 78. *Jos. Barnes.*

V. 487. Ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφὸν) Huc refer Historiam ex *Herodot.* l. 3. de *Intapherne* Uxore, cui cùm, reliquâ totâ familiâ morti obnoxiâ, Rex optionem dedisset, ut quem vellet liberum haberet, illa nec Maritum, nec liberorum quenquam, sed *Fratrem* elegit; nimirùm, quòd maritum alium & liberos alios, functis autem parentibus; nullum ampliùs fratrem habere potuisset. Ita scribo memoriâ fretus. Lector Curiosus consulat locum in *Thaliâ* l. 3. c. 118. & 119. fol. 207. Edit. *Londin.* Josua Barnes.

V. 489. * Aliàs τὸ πρᾶγμα.

V. 490. Τέκνα) *Iambus.* Vide in *Phaniss.* v. 19.

V. 506. * Aliàs Μενέλεως.

V. 522. Οὐδέν γ' ἄχρηστον) *Canterus* legit Οὐδέν γε χρηστὸν, &c.

V. 524. Τὸ Σισύφειον σπέρμα) *Ulysses* pater erat *Laertes*, *Laertæ Arcesius*, *Arcesii Jupiter*; ita *Hom.* Odyss. τ. v. 118. &c. *Ovidius* Metam. l. 13. Fab. 1. *Ulysses* ait *Nam mihi* Laertes *pater est*, Arcesius *illi*, Jupiter *huic*. ------ Inimici verò objicere solebant *Ulyssi* Patrem *Sisyphum* ob latrocinia infamem, à quo Matrem ejus *Anticleam* compressam fuisse rumor erat & impregnatam; tum demùm à Patre ejus *Autolyco Laertæ* desponsam. Historiam refert *Tzetzes* in *Lycophron.* & *Scholiast. Sophocl.* in Ajac. Mastigoph. ad v. 190. & *Paul. Leopard.* Emendat. l. 13. c. 5. *Ulysses* verò ob vafrum & subdolum ingenium credebatur *Sisyphum* magis exprimere, quàm *Laertem.* Josua Barnes.

V. 534. Τείχεσιν Κυκλωπίοις) Vide suprà ad v. 151.

V. 442. Ὦ ξέναι) Alloquitur *Chorus* mulierum *Chalcidicarum* vide infra v. 606. Ξέναι ξείναις παράχωμεν.

Αγ. Οὐκοῦν δόκει νιν σάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις,
Λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
Κἀμ' ὡς ὑπ' ἐμοῦ θύμα. κἄπα ψόφδομαι
Ἀρτέμιδι θύσιν. ὃς ξωαρπάσας σε σὸν,
Σὲ κἀμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους, κόρῃ
Σφάξαι κελεύσῃ. κἂν πρὸς Ἄργ. ἀφύγω,
Ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίοις
Ξωαρπάσουσι, κἀ κατασκάψουσι γῆν.
Τοιαῦτα πάρεσθ' πήματ'. ὦ τάλας ἐγώ,
Ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
Ἓν μοι φυλάξον Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
Ἐλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμήστρα τάδε
Μάθῃ, πρὶν ἄδικ' παῖδ' ἐμὴν πρόθυμ' λαβών,
Ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πέσω κακῶς.
Ὑμεῖς τε σιγᾶτ', ὦ ξέναι, φυλάσσετε.

Aga. Ergo puta nunc eum stantem in medio Græcorum
Dicturum esse oracula ea, quæ enarravit Calchas,
Et quomodo ego promiserim sacrificium, quod deinde recusem
Dianæ me facturū: ita in suā sententiam pertrahens exercitum,
Me & te interfectis, Græcos puellam
Mactare jubebit: quòd si ad Argos fugero,
Venientes, cum ipsis mœniis Cyclopiis
Devastabunt, & evertent terram.
Talia *sunt* mea mala, ô me miserum,
Ad quam angustiam à Diis in hac re nunc redigor?
Unum mihi caveto Menelae, per exercitum
Veniens, ut ne Clytæmnestra hæc
Resciscat, priusquā Plutoni filiam meam acceptam immolavero,
Ut sim miser pauciſſimis lachrymis.
Vólque ô peregrinæ, silentium servate.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφή.

Strophe.

Χο. 1 Μάκαρες, οἳ μετρίας θεοὺς
" 2 Μεθ' ἁ τε σωφροσύνας μέτοχον
" 3 Λέκτρων Ἀφροδίτας,
" 4 Γαλανείᾳ χρησάμενοι.
5 Μαινόμαν οἴστρων, ὅταν δὴ
6 Δίδυμ' Ἔρως χρυσοκόμας
7 Τόξ' ἐντείνῃ χαρίτων.
8 Τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ,
9 Τὸ δ' ὀπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
10 Ἀπένεπω νιν ἀμετέρων,
11 Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.
" 12 Εἴη δὲ μοι μετρία μοῖ
" 13 Χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι.
" 14 Καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας,
" 15 Πολλᾶν τ' ἀποθείμαν.

Ch. 1 Beati, qui moderatæ Deæ.
" 2 Et cum caſtitate sunt participes
" 3 Lectorum Veneris,
" 4 Tranquillitate fruentes.
5 Insani *enim sunt, qui agitantur Veneris* œstro, quum
6 Amor auricomus geminos
7 Arcus intendit gratiarum, *i. amoris gratiosi.*
8 Unum quidem ad felicem vitam,
9 Alterum verò ad confusionem vitæ.
10 Deprecor hunc *arcum* à nostris
11 Thalamis, ô pulcherrima Venus.
" 12 Sit verò mihi moderata quidem *formæ*
" 13 Gratia, & sancti amores.
14 Et sim particeps *moderatæ* Veneris:
15 Immoderatam verò rejicio.

Ἀντιστροφή.

Antistrophe.

" 1 Διάφοροι δ' φύσις βροτῶν,
" 2 Διάτροποι δ' * τρόποις. ὁ δ' ὀρθὸς,
" 3 Ἐσθλὸν σαφὲς αἰεί.
" 4 Τροφαὶ δ' αἱ παιδόμολυαι,
" 5 Μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετάν.
" 6 Τό, τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
" 7 Τάν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχει
" 8 Χάριν, ἅπαν γνώμας ἔσοραν,
" 9 Τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
" 10 Κλέος, ἀγήραον βιοτάν.
" 11 Μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
" 12 Γυναιξὶ μὰ κρύπτειν
" 13 Κρυπταίαν. ὃν ἀνδράσι δ' ἄν
" 14 Κόσμος ἔνδον ὁ πλειοπλεθὴς
" 15 Μείζω πόλιν αὔξει.

* al. τρόποι.

" 1 Diversa *sunt* ingenia mortalium.
" 2 Dissimiles etiam *sunt* moribus. ille verò *mos* rectus,
" 4 Bonum *est* manifestum semper.
" 4 Et educatio cum disciplinâ,
" 5 Multum confert ad virtutem.
" 6 Etenim Verecundia *conjuncta* cum Sapientiâ,
" 7 Et aliam quoque habet
" 8 Gratiam, ut *scilicet* mente perspicias
" 9 Quid conveniat, id quod gloriam affert,
" 10 Gloriam non senescentem *in* vitâ.
" 11 Magnum quiddam *est*, venari virtutem,
" 12 Mulieribus quidem in Venere *sanctâ*
" 13 Occultâ, Viris verò contrà
" 14 Ornatus virtutum intùs multiplex
" 15 In majus auget urbem.

V. 547. Μαινόμαν οἴστρων) *Canterus* μέλομαν legit, μανέμαν *Scaliger*, prius *versui*, posterius *sensui* congruentius. *Erasmus* μαινόμαν retinet, ut & *Hugo Grotius* in *Excerptis* & *Henricus Stephanus* in *Selectis*, & *Æmylius Portus*, qui poni dicit pro μαινόμενοι, quod nemo unquam dubitabat; sicut ἀρχόμαν pro ἀρχόμενοι *Callim.* Hymn. *Dian.* v. 4. *Dupor-tus* nihil de hâc re dicit: *Stiblinus* in summâ securitate degit; *Brodæus* quoque omittit. Sensum qui satis dextrè vult assequi, adeat *Erasmi* suprà-laudatam Paraphrasin. *Josua Barnes.*

V. 563. Σοφίᾳ) μὴ τῆς σοφίας, *Brodæus. Scaliger* σοφία legit, τὸ αἰδεῖσθαι σοφία ἐστί· Τὸ αἰδεῖσθαι pro ἡ αἰδώς.

V. 566. Δόξα φέρει) Ità lego pro δόξαν, quòd hactenùs falsò obtinuit; nec enim aliter responderet suo *parallelo* in strophâ ---σει βιοτᾶς; & hâc lectione & illâ, quam posuimus, interstinctione, sensus miserè hactenùs impeditus, se aperit. *Josua Barnes.*

V. 572. Μείζω πόλιν αὔξει) Totum hunc locum hucusque eleganter *Latino* carmine donavit *Hugo Grotius* in *Excerptis*; *Erasmus* etiam totum Chorum, totámque uti diximus, hanc Fabulam. Hos habet curiosus Lector, ad quorum interpretamenta recurrat. *Josua Barnes.*

Ἐπῳδός.

Epodus.

1 Ἦμολες, ὦ Πάρι, ἵν' τε σὺ γᾶς

1 Venisti ô Paris, *illinc*, ubi tu

2 Βουκόλῳ ἀρνειναῖς ἐτεάφης
3 Ἰδαίαις ἐν μόχθοις,
4 Βάρβαρα συρίζων Φρυγίων
5 Αὐλῶν, Ὀλύμπου καλάμοις
6 Μιμήματα πλέκων.
7 Εὔθηλοι δ' ἤρεφοντο βόες.
8 Ὅτε σε κρίσις ἔμολε θεᾶν,
9 Ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει,
10 Ἐλεφαντοδέτων παρειᾶν
11 Δόμων, ὃς τὰς Ἑλένας
12 Ἐν ἀντώποις βλεφάροισιν
13 Ἔρωτα δέδωκας·
14 Ἔρωτι δ' αὖ σὺ ἐπτοάθης.
15 Ὅθεν ἔρις ἔριν Ἑλλάδα συὶ δορὶ,
16 Ναυσί τ' ἄγει,
17 Ἐς Τροίας πέργαμα.

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Ἰὼ, ἰώ. Μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι.
Τιῶ τᾶς βασιλέως
Ἴδετ' Ἰφιγένειαν, ἄναασαν ἐμάν,
Τιῶ Τυνδαρέω τε Κλυταιμνήστραν,
Ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλάστηκα-
σ', ὅτι τ' εὐμήκης ἥκουσι τύχας.
Θεοὶ γ' οἱ κρείσσους, οἵτ' ὀλβοφόροι
Τοῖς σὺν εὐδαίμοσι πρὸς ἀνάτοις.
Στῶμεν Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,
Τιῶ βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχον
Ἄπο, μὴ σφαλερᾶς ἐπὶ πλὺ γᾶρ.
Ἀσφαλῶς δ' χερσὶν μαλακαῖς γνώμᾳ,
Μὴ ταρβήσῃ νεοσὶ μοι μόλον,
Τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
Μὴ δ' ὄρυβον, μήδ' ἔκπληξιν
Ταῖς Ἀργείαις
Ξεῖναι ξείναις πρὸς ἐχώμεθα.

2 Pastor educatus es candidos
3 Apud Idæos vitulos,
4 Canens barbaricos modos Phrygiarum
5 Tibiarum Olympi calamis
6 Imitationem faciens.
7 Mammosæ verò boves pascebantur,
8 Quando te dearum judicium expectavit,
9 Quod te *in* Græciam misit
10 Ante eburneas
11 Domos, qui Helenæ
12 In adversos oculos
13 Amorem injecisti:
14 Amore verò tu ipse stupefactus es.
15 Unde discordia, discordia Græciam cum hastis,
16 Et navibus ducit
17 Ad Pergama Trojæ.

Chorus.

" Iô, iô. Magnæ magnorum *virorum sunt* felicitates.
Regis *filiam Agamemnonis*
Videte Iphigeniam, reginam meam,
Et Clytæmnestram filiam Tyndarei,
Quomodo ex magnis *viris* natæ sint,
Et ad summam evectæ sint fortunam.
Dii sunt potentes, & largiuntur opes
Non felicibus mortalibus.
Consistamus *hic* ô Chalcidis filiæ alumnæ,
Excipiamus reginam curru
De *suo descendentem*, ne lubricè *cadat* in terram.
Hilaritèr verò manibus, & comi mente *eam excipiamus*,
Ne consternetur recens ad nos veniens
Inclyta filia Agamemnonis,
Neque tumultum, neque terrorem
Argivis hisce
Hospitæ hospitibus præbeamus.

V. 576. Φρυγίων αὐλῶν, Ὀλύμπου καλάμοις μιμήματα πλέκων) Ut hic locus intelligatur, quem nemo hactenùs, quod sciam, attigit, sciendum est, *Olympum* hîc esse proprium nomen Viri, Tibicinis insignis, quem nunc *Paris* imitatus dicitur. *Eustath.* in *Hom.* fol. 27. lin. 45. Ἦν δὲ καὶ Αὐλητὴς ὀνομαζόμενος Ὀλυμπος, ὃν μέμνηται ὁ Κωμικός. Item fol. 1175. lin. 62. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ Ὀλυμπος καὶ κύριον ὄνομα ἦν Αὐλητοῦ τινος, ὃν Νόμος ὀνυχικὸς ἐπεποίητο, καθὰ φησὶ καὶ ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ Ξιφιαυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον. Hunc locum habes *Aristoph.* Equites v. 9. In quem vide *Scholiasten Aristophanis*. Hinc *Hesychius* Ὀλύμπου νόμος, τῆς Αὐλητικῆς τις· Et *Phavorinus*, Ὀλύμπειος αὐλησμός, ὁ τοῦ Ὀλύμπου, διφθογγον, Quin *Strabo* Geogr. l. 10. fol. 470. Σειληνὸν, καὶ Μαρσύαν, καὶ Ὀλυμπον σωφρονιστὰς εἰς ἐν καὶ εὑρετὰς Αὐλῶν ἱστοροῦντες, πάλιν καὶ ἄπτους τὰ Διονύσια καὶ τὰ Φρύγια εἰς ἓν συμφέρουσι. " *Aristo-* " *xenus* in primo de " *Musicâ*, *Olympum* tra- " dit in *Pythonis* sepul- " turâ ceciniſſe tibiâ " ſecundũ *Lydium* mo- " dulum funeralia. *Cæl.* " *Rhodig.* Lect. An- " tiqu. l. 9. c. 3. Quod " *Rhodiginus* ad ver- " bum ferè ex *Plutar-* " *cho* de Muſicâ tran- " ſtulit. Hæc ſunt ipſa *Plutarchi* verba, Ὀλυμπον δὲ πρῶτον Ἀεισόξενος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Μουσικῆς, ὅτι τῷ Πύθωνί φησιν ἐπιτηδεῦσαι αὐλῆσαι Λυδιστί. Quin idem *Rhodiginus* paulò pòst, *Olympus Phryx* tibicinarum primus ad " *Græcos* intulit & Dactylos Idæos, *Midæ* regis temporibus, & tibialem invenit Legem, quæ Polycephalos dicta est, for- " tè non diversa à *Nomo*, quem *Xunaulian* sive *Synaulian* vocant. Ea verò est, quùm Tibicines duo incinunt idem; " aut certè, ubi *Cithara* & *Tibia* concentum faciunt. (Vide *Sam. Petiti* Miscell. l. 7. c. 12.) Fuit autem *Olympus* hic " *Marsyæ* discipulus & Αὐλητικὸς Νόμος scripsit & Θρηνητικὸς, i. e. *Tibicinicas* Leges & *Lugubres*. Et ex his *Cælii Rhodigini* verbis, quæ ille ex *Aristophanis* Scholiaste transtulit, explicantur *Phavorini* & *Eustathii* loca supradicta. Video jam nunc *Brodæum* de *Olympo* rectè cogitâsse, hic enim ita habet Ὀλύμπου μιμήματα, *Olympi*, clari Tibicinis, cujus meminit *Plato* νόμων γ'. & *Plutarchus* περὶ Μουσικῆς. Quin & Ipse *Ovidius* non semel hujus tibicinis meminit, De *Ponto* l. 3. Eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis*; *In Phryga nec Satyrum talis* Olympus *erat*.

Et *Metamorph.* l. 6. Fab. 6.

Illum ruricolæ, ſylvarum Numina, Fauni, Et Satyri fratres & tunc quoque clarus Olympus, *Et Nymphæ fleruni*,---Joſ. Barnes. V. 583. Ἐλεφαντοδέτων δόμων) Hoc modo *Homerus* Odyſſ. δ. v. 72. Domum *Menelai* deſcribit---δώματα ἠχήεντα Χρυσῷ τ', Ἠλέκτρῳ τε καὶ Ἀργύρῳ, ἠδ' Ἐλέφαντι, &c. Hæc vidit Cl. Vir *Joh. Brodæus*. V. 586. Ὅθεν ἔρις ἔριν) Ità ſi legas, eſt tantum emphatica Repetitio: *Aldi* verò Editio & *Eraſmi* apud Baſil. 1524. habet Ἔρις ἔριν & tum *Brodæi* Nota locum habet. Ἔρις ἔριν γοωῦσα ſubaudio, Illa inter Deas de Pulchritudine Contentio hoc adverſus *Trojanos* bellum ſuſcitans, &c. Ἑλλάδα, *Græcos* Principes; alii ſic ἔριν Ἑλλάδα, pugnaces *Græcos*, ſive bellum *Græcum*. Joſua Barnes. V. 594. Ἐβλαστήκασ') *Atticè* pro βεβλαστήκασι. Sic ἐβλαστηκότες legitur.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

CLytæmneſtræ *cum Filiâ & parvulo* Oreſte *adventus in Caſtra*; *ab* Agamemnone *excipiuntur humaniſſimè*; *ea tamen illi afflictio animi, frontis triſtitia, agitante nimirùm deſtinati facinoris conſcientiâ, ut rem ipſam tantum non pateſaceret.* Uxor *ab eo genus, patriam, mores* Sponſi *ſimulati petit.* Ille, *ut domum jam iterum ſe conferat,* Clytæmneſtram *hortatur: ſe enim ad expedienda, quæ ad Nuptias pertinerent, ſufficere.* Illa *pernegat ſe Filiam priùs relicturam, quàm Nuptiæ fuerint peractæ, undè ſuboritur* Agamemnoni *animi perplexitas; quia illius Præſentia rebus iis, quæ volvebat & in ſe ſuſceperat, impedimento futura erat.* Chorus Phrygiæ *periculum exponit & Trojæ excidium ominatur.*

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΟΡΕΣΤΗΣ, *κωφὸν πρόσωπον.*

Ἰαμβοί.

Κλυ. Ὄρνιθα μὲ τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,
Τὸ σόν τε χρηστὸν, ϗ λόγων εὐφημίαν.
Ἐλπίδα δ' ἔχω τιν', ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
Πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
Ἔξω πορεύθ', ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ,
Καὶ πέμπετ' εἰς μέλαθρον εὐλαβέμβολα.
Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λίπε πωλικὰς ὀχους,
Ἅβρὸν πόδοιν κῶλον, ἀδρενές τ' ἄμα.
Ὑμᾶς γ' ὦ νεανίδων ἔπι, ἐστὶν
Δέξασθε, ϗ πρόβυτ' ἐξ ὀχημάτων,
Καί μοι χερός τις ἐνδότω σφίγματα,
Θάκους ἀπήνης ὡς ἂν εὐκλίπτω κάλως.
Αἳ δ' ἐς τὸ πρόσθεν ἕστατε πωλικῶν ζυγῶν.
Φοβερὸν γὰρ ἀνδρὸς μῦθον ὄμμα πωλικόν.
Καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
Λάζυσθ' Ὀρέστην. ἔπι γὰρ ὄβρι νήπιος.
Τέκνον, καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ;
Ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχές.
Ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος, αὐτὸς ἐσθλὸς ὤν,
Λήψῃ, τὸ τῶν Νηρῇδος ἰσόθεον γένος.
Ἔξῃς κάθησο δεῦρό μοι πόδος, τέκνον,
Πρὸς μητέρ' Ἰφιγένειαν, μαλερὸν δέ με
Ξέναισι παῖσδε πλησία καθεῖσα δός,
Καὶ δεῦρο δὴ πατέρα προσόψπε σὸν φίλον.
Ιφ. Ὦ μῆτερ, ὡς δ' ἐμοῦ γ', ὀργιοῦς ἢ μὴ,
Πρὸς στέρν' ἔρχομαι στέρν' πρὸς σὰ πεδίσω;
Κλυ. Ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ,
Ἥκομεν, ἐφετμαῖς σαῖς ἀπιστοῦσαι σέθεν.
Ιφ. Ἐγὼ δ' βέλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ,
Ὑποδεξαμένη, προσβᾶσ' ἀφ' ἁβρὸν χρόνον.
Ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργιοῦς ἢ μή.
Αγ. Ἀλλ' ὦ τέκνον, χρεὼ φιλοπάτωρ δ' ἀεί ποτ' εἶ,
Μάλιστα παίδων σῶν δ', ὅσους ἐγὼ τέκον.

Cly. BOnum augurium facimus hoc,
Tuámque comitatem, & verborum lætum omen:
Spem verò quandam habeo, quòd ad felices nuptias
Adſim, adducens ſponſam. Quamobrem è curribus
Efferte munera dotalia, quæ puellæ fero,
Et mittite diligenter in aulam.
Tu verò, ô filia mea, relinque equeſtres currus,
Ponens pedem tenerum & ſimul infirmum.
Vos verò juvenilibus in ulnis
Excipite *eam*, & deducite de curru:
Et mihi det aliquis fulcrum manûs,
Sedes currûs ut relinquam commodè.
Vos verò, *ancillæ*, ſtate ante equina juga,
(Eſt enim terribilis ferox equorum aſpectus)
Et hunc puerum, Agamemnonis filium,
Oreſtem capite: eſt enim adhuc infans.
Dormis, ô fili mi, victus equeſtri vectatione?
Expergiſcere feliciter ad nuptias ſororis:
Præclari enim viri affinitatem, cum ipſe Nobilis ſis,
Accipies, *Deæ* Nereidos filii diis par genus,
Alnideas huc ordine ad meum pedem, ô filia,
Juxta matrem, Iphigenia, beatam verò me
Iſtis hoſpitibus vicina ſtans offende,
Et huc jam *venientem* tuum charum patrem ſaluta.
Iph. O mater, accurrens, (ne *mihi* ſuccenſeas)
Applicabone pectus meum ad pectus patris?
Cly. O rex Agamemnon in primis mihi colende,
Venimus non immorigeræ tuis mandatis.
Iph. Ego verò volo, ô pater, me ad tuum pectus
Accurrens applicare poſt longum tempus:
Cupio enim tuo conſpectu frui; ne verò iraſcaris.
Aga. Fruere igitur, ô mea filia: ſemper enim patrem dilexiſti
Præ liberis aliis, quos ego genui.

V. 613. Τέκνον μοι) pro τέκνον μου, *Dativus* pro *Genitivo* ita *Oreſt.* v. 124. Ἴθ', ὦ τέκνον μοι. *Oreſt.* v. 363. Ὁ Ναυπλίοισι μάντις, pro ὁ τῶν ναυπλίων μάντις. Et *Androm.* v. 475. cum Notis noſtris ad locum. & *Iphig. Tauric.* v. 870. Ὦ μοι σύγγονε. Et *Troades* v. 1081. Ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι. Vel etiam *verbum* ſequi poteſt & πεπόθηκε, ut ſæpè μοι apud *Græcos* & *Mihi* apud *Latinos* ſuperfluum videtur. Vide quæ Nos ad *Suppl.* v. 44. etiam *Euſtath.* in *Hom.* fol. 999. l. 36. *J. Barnes.* V. 614. Ἅβρὸν πόδοιν κῶλον) τὸ κῶλον generaliter quodvis membrum ſonat, ſpecialiter verò pedem. Vide *Euſtath.* in *Hom.* fol. 324. l. 4. *J. Barnes.* V. 615. Νεανίδων σὺν) *Scaligerianus* liber notatum habet νεανιδ' ἅδε, flexu ingenioſo; at non æquè placet. *J. B.* V. 626. Λήψῃ, τὸ τῶν Νηρῇδος &c.) Ità nunc *Canteri* & *Scaligeri* authoritate reſtituimus carmen, quod olim legebatur λήψῃ τὸ νηρῇδος παιδὸς ἰσόθεον γένος, quomodo ſtare non potuit; & τὸ παιδὸς procul dubio in textum irrepſit. Et tunc ita diſponenda ſunt verba τὸ γένος τοῦ Ἀχιλλέως pro τὸν παῖδα. Vel τὸ τῆς Νηρῇδος γένος, ut *Æmyl. Portus* legit, hoc eſt *Thetidis* filiæ *Nerei*. Et profectò *Johannes Miltonus* legit τὸ Νηρέως παιδὸς, non prorsùs ineptè; *Achilles* enim erat γένος Θέτιδος, παιδὸς τοῦ Νηρέως. *Joſ. Barnes.* V. 639. Τέκον) pro ἐγέννησα. Τίκτω etiam de Patre dicitur ἐξ ἀνερμηνεύτου ἀνάγκης, non tamen ſine *Homeri* authoritate, ut *Iliad. β.* v. 741. Υἱὸς Πετεῴδοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς. Et *Iliad. φ.* v. 188. Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάλκοις Μυρμιδόνεσσι. Item *Odyſſ. ξ.* v. 174. Νῶϊ δ' ἂν παῖδε ἄλαστον ὀδυρόμενα ὤν τέκ' Ὀδυσεύς) Vide ſupra v. 474. Notandum eſt, vice-verſâ τὸ γείνομαι, quod ſignificat propriè *gigno* & de Maſculis dici debet, etiam aliquando de fœminis quoque dici; ut *Iliad. ϛ.* v. 896. Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γλαφυρὸς ἐστὶ ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.

Item

Item *Iliad. δ.* v. 280. Ἐι ἦ σὺ καρτερὸς ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ. Vide *Oreſt.* v. 29. μητέρ', ἥ σφ' ἐγείνατο. Sic utique Parentes aliquando τοκεῖς & τεκόντες aliquando γονεῖς, γενέτορες & οἱ γεννάμενοι dicuntur. Vide *Euſtathium* in *Hom.* fol. 1568. l. 1. in τὸ Γεννᾶν, item fol. 1682. lin. 32. in τεκεῖν. *Joſua Barnes.*

Ιφ. Ὦ πάτερ, ἐσείδον σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ.
Αγ. Καὶ γὰρ πατήρ σε. τόδ' ἴσον ἑκατέρᾳ μέτα λέγεις.
Ιφ. Χαῖρ', εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρός σ' ἐπόησας πάτερ.
Αγ. Οὐκ οἶδ', ὅπως φῶ τοῦτο, κοὐ μὴ φῶ, τέκνον.
Ιφ. Ἔα, ὡς ὑβλέπῃς μ' ἔυκλοον, ἄσμενός μ' ἰδών.
Αγ. Πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει.
Ιφ. Πρὸς ἐμοῦ νῦν μὴ πὶ φρυκτίδας τρέπου.
Αγ. Ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κοὐκ ἄλλοθι.
Ιφ. Μέθες νυν ὀφρῶν, ὄμμα τ' ἔκλυσον φίλον.
Αγ. Ἰδού· γέγηθ', ἔως γέγηθα, σ' εἰσορῶν, τέκνον.
Ιφ. Καὶ φὴς λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν;
Αγ. Μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ πάρος ἀπουσία.
Ιφ. Οὐκ οἶδ', ὅ, τι φῂς, σὸν οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ,
Αγ. Σωφρόνως λέγουσα, μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.
Ιφ. Ἀσώφρονα μὴν ἐρεῖμμι, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
Αγ. Παπαῖ. τὸ σιγᾶν ὠδύνων. σὲ δ' ἦνεσα.
Ιφ. Μένω, ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ πόνοις σέθεν.
Αγ. Θέλω γε. τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγῶ μόνον.
Ιφ. Ὄλοιντο λόγχαι, καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
Αγ. Ἄλλους ἀλεῖ πρόσθεν, ἃ με διολέσθαι' ἔχει.
Ιφ. Ὡς πολλὰ πάθεα χρόνον ἐν Αὐλίδι μοχθοῦς.
Αγ. Καὶ νῦν γε μ' ἴσχει δή τι, μὴ στέλλειν στρατόν.
Ιφ. Πῶ τὰς Φρύγας λέγουσιν ὠκεῖαις, πάτερ;
Αγ. Οὖ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
Ιφ. Μακρὰν ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;
Αγ. Εἰς ταυτόν, ὦ θύγατερ, σύ θ' ἥξεις τῷ πατρί.
Ιφ. Φεῦ. εἴθ' ὦ καλὸν μοι, σοί τ', ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
Αγ. Αἰτεῖς τί; καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσῃ παῖδός.
Ιφ. Σοὶ μητρὶ πλεύσασ', ἢ μόνῃ, παρεύσομαι;
Αγ. Μόνη μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρός, καὶ μητρός.
Ιφ. Ἦπου μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ;
Αγ. Ἔα γέ τ'. οὐ χρὴ τοι τάδ' εἰδέναι κόρας,
Ιφ. Σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμυος. εὖ τάκεῖ, πάτερ.
Αγ. Θύσαι με θυσίαν πρῶτα δεῖ πυρ' ἐνθάδε.
Ιφ. Ἀλλὰ ξυὶ ἱερεῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
Αγ. Εἶσῃ σύ. χερνίβων γὰρ ἐγγὺς πέλας.
Ιφ. Στίσομεν ἀρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;
Αγ. Ζηλῶ σε μᾶλλον, ἢ με, τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
Χώρᾳ ὅ μελάθρων ἐντὸς, ὀφθῶσι κόραις.
Πικρὸν φίλημα δοῦσα, δεξιάντ' ἐμοί,
Μέλλουσα δηρὸν παῖδος ἀποικήσειν χρόνον.
Ὦ στέρνα, καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
Ὡς ἄλαστον ἡμῖν ἐκφύει ἡ Φρυγῶν πόλις,

Iph. O pater, intueor te lubens poſt longum tempus.
Ag. Et ego te, ex æquo utriſque convenit quòd dicis.
Iph. Salve, bene autè feciſti pater, quòd me ad te adduci curâſti.
Ag. Equidem, ô mea filia, neſcio quid vel affirmem, vel negem.
Iph. Hei mihi, quàm me tranquille intueris, cùm me libens videris.
Aga. "Multa regi & duci curanda ſunt.
Iph. Da te mihi nunc, nec ad *alias* curas convertaris.
Aga. Atqui ſum tecum totus, non alibi.
Iph. Remitte nunc ſupercilium, oculoſque lætos exporrige.
Aga. Ecce jam lætor, ſed tantiſper dum te video, filia.
Iph. Et tamen lachrymas ex oculis tuis profundis?
Ag. Longa enim *erit* nobis ſequens *in poſterum futura* abſentia.
Iph. Neſcio, mi chariſſime pater, neſcio quid dicas.
Ag. Quòd prudenter loqueris, eò magis me ad miſerationè moves.
Iph. Dicemus igitur ſtulta, ſi modò te exhilarabo.
Aga. Papæ! non poſſum tacere: te verò laudo.
Iph. Mane, ô pater, domi cum tuis liberis.
Aga. Volo quidem, & cùm non poſſim quòd velim, doleo.
Iph. Valeant haſtæ, & mala Menelai.
Ag. Priùs alios perdent, quæ me perdiderunt.
Iph. Quàm longum abfuiſti tempus in Aulidis receſſibus!
Aga. Prohibet me nunc etiam aliquid, non trajicere exercitum.
Iph. Pater, ubi dicunt Phrygas habitare?
Ag. Ubi utinam nunquam habitâſſet Paris Priami filius.
Iph. Procul navigas, ô pater, deſerens me?
Aga. Eodem, ô mea filia, tu quoque venis cum patre.
Iph. Oh. Utinam eſſet honeſtum mihi, tibiq; me tecum navigare.
Ag. Quid poſtulas? & tibi *erit* navigatio, ut ſis memor patris.
Iph. An cum matre navigans, an ſola, proficiſcar?
Aga. Sola ſegregata à patre & matre.
Iph. An igitur in alias ædes me collocabis, pater?
Aga. Mitte hæc, non enim oportet puellas hæc ſcire.
Iph. Pater propera, ut redeas de Phrygib. rebus illic rectè curatis.
Ag. Oportet me prius hìc quoddam ſacrificium facere.
Iph. Atqui cum ſacerdotibus oportet deliberare hanc ſacram rē.
Aga. Tu ſcies: aſtabis enim prope lavacrum.
Iph. O pater, faciemúſne chorum circa aram?
Ag. Duco te hoc eſſe beatiorem, quàm me, quòd nihil *horū* ſcias:
Sed in atrium eas, ut videant te puellæ.
Dediſti mihi acerbum oſculum & dextram,
Cùm ſis longo tempore abfutura patre.
O pectora, & genas, ô flavos capillos,
Quantum dolorem nobis attulit Troja,

V. 644. Ἔα, ὡς ὑβλέπῃς, &c.) τὸ Ἔα extra Verſum redundat. Vide Not. ad *Hecub.* v. 1116. V. 646. Πρὸς ἐμοῦ νῦν μὴ πὶ φρυκτίδας τρέπου) Delevi γε ab illiter νῦν & μὴ, ut Verſus ſibi conſtaret. Nullo enim modo *Alſhmacer* in quarto loco, admitti poteſt. *Joſua Barnes.* V. 649. Ἰδού· γέγηθ', ἔως γέγηθα, σ' εἰσορῶν, τέκνον.) Hic verſus olim ſic legebatur Ἰδὲ γέγηθ' ἔως γέγηθα, δὲ σ' ὁρῶν τέκνον, metro miſerè luxato, quare τὸ Ἰδὲ extra verſum ſcripſimus, ut ſupra v. 644. & *Hecub.* v. 1116. & ποσὶν pro ὁρῶν legimus, licèt ut verum fatear, nec exemplar ullum, nec expoſitor, pro nobis facit: ſcio tamen poſſe & aliter metro conſuli; ſed hæc lectio ſenior ſorte emunctioribus videbitur. *Joſ. Barnes.* V. 657. Θέλω γε· τὸ θέλειν) *Duportus* legit θέλω· τὸ δὲ θέλειν, Non æquè benè; nec ulla ſuberat cauſa, cur vetus lectio diſpliceret. *Joſua Barnes* V. 665. Εἰς ταυτόν, ὦ θύγατερ, σύ θ' ἥξεις τῷ πατρί.) Eandem fere mentem præ ſe ferunt Verba ſupra v. 641. V. 666. Φεῦ.) Et hoc quoque extra Carmen. Vide v. 644. V. 669. Μόνη μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς, &c.) Hìc τὸ ἀπὸ vel præponendum eſt τῷ μονωθεῖσα in conſtructione, vel certè pro τῆς ἀπὸ ponitur; ut D. *Lucæ* c. 9. v. 28. ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων. Vide *Matth.* 11. 19. & 16. v. 21. *Marc.* c. 8. v. 31. *Theod. Beza* ad *Matth.* 11. 19. notat in Veteribus Synodis *Græcè* ſcriptis paſſim hanc reperiri formulam Ἀπὸ πάσης συνόδου ἐλήχθη. Vide *Sebaſtiani Pfochenii* de *Græcæ* Linguæ N. T. Puritate. *Joſua Barnes.* V. 677. Ζηλῶ σε τοῦ μηδὲν φρονεῖν) Ita *Sophocl. Socrat.* Ζηλῶ σε τῶν ἀρχῶν. ſubaudi ἕνεκα. V. 678. Ὀφθῶσι κόραις) Non ut hìc à Viris, atque exercitu. *Joh. Brodæus.* De Cuſtodiâ Mulierum & præcipuè Virginum apud Veteres, Vide *Eſtheram* noſtram & Notas ad ejuſdem v. 185. & 177. ---Idem *Euripides* Electr. v. 342. ---------Γυναικί τοι Ἀχαιῶν μητ' ἀνδρῶν ἕσθλον παρεῖν. dicebantur. Vide *Sam. Petiti* Miſcell. l. 2. c. 1. p. 65. *Joſua Barnes.* V. 681. Παρῆδες) Ita ſcribo pro παρῆλθε, ut Νηρῆδ pro Νηρηΐδ, ſupra v. 626. Vide *Phœniſſ.* v. 1388. *Joſua Barnes.*

Ἑλένη

Ἑλένη τε, παύω τὰς λόγους. ταχεῖα γὰρ
Νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων, ψαύσθητά σου.
Ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δ' ὦ δύσμοιρε τῆσδε,
Λήδας ἠύεθλον, εἰ κατῳκτίδλω ἄγαν,
Μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὀκδώσειν ἐμήν.
" Ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαί μ', ἀλλ' ὅμως
" Δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅστις ἄλλοις δόμοις
" Παῖδας ἀχθοδιδῷ πολλὰ μοχθήσας πατήρ.
Κλυ. Οὐχ ὧδ' ἀσώφρων εἰμί. πείσεσθαι δέ με
Καὐτὴν δοκεῖ τάδ', ὥστε μή σε νουθετεῖν,
Ὅστις ξυὼ ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην.
Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει.
Τέκνον μ' ἓν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας·
Γένους ὄν ποίου, χ' ὑπόσθεν, μαθεῖν θέλω.
Αγ. Αἴγινα θυγατηρ ἐγένετ', Ἀσωπῦ πατρός.
Κλυ. Ταύτῃ ὄ δυνατόν, ἢ θεῶν ἔζδυξέ τις;
Αγ. Ζεύς. Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνώνης πρόμον.
Κλυ. Τῷ δ' Αἰακῷ παῖς τις κατέστε δώματα;
Αγ. Πηλεύς. ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
Κλυ. Θεᾶς διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;
Αγ. Ζεὺς ἠγγύησε, κ' δίδωσ' ὁ κύριος.
Κλυ. Γαμεῖ δὲ πῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
Αγ. Χείρων ἵν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βάθρα.
Κλυ. Οὗ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος;
Αγ. Ἐνζῶῦθ' ἕδαρξ Πηλέως γάμους θεοί.
Κλυ, Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
Αγ. Χείρων, ἵν' ἤδη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν.
Κλυ. Φεῦ. σοφός γ' ὁ θρέψας, χ' ᾧ δίδωσι σοφώτερον.
Αγ. Τοιόσδε παῖδος σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
Κλυ. Οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
Αγ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ πλημμόν ἐν Φθίας ὄχθοις.
Κλυ. Ἐκεῖσ' ἀπάξει σὸν ἐμοῦ τε παρθένον;
Αγ. Κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ.
Κλυ. Ἀλλ' εὐτυχοίτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
Αγ. Ὅταν σελήνης εὐτυχὴς ἔλθῃ κύκλος.
Κλυ. Πρὸ τέλεα δ' ἤδη παῖδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
Αγ. Μέλλω γ'. ὅπῃ ταύτῃ χ' ἁδέσαμεν τύχη.
Κλυ. Κἄπειτα δαίσῃς τοὺς γάμους ἑστίοισιν;
Αγ. Θύσας γε δώμαθ', ἅτε μ' ἐχρῆν δοῦναι θεοῖς.
Κλυ. Ἡμεῖς δ' οἰνίλῃ τῇ γυναιξὶ δώσομεν;
Αγ. Ἐνθάδε πάρ' εὐωρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
Κλυ. Καλῶς δ', ἀναίσχυμός τε, συνέσχημαι δ' ὅμως.
Αγ. Οἶδ' ὃν ὁ δρᾶσον, ὦ γυναι; πιθοῦ δέ μοι.

Et Helena: desino loqui, subitus enim
Humor oculorum urget me, cùm te tango.
Abi in aulam. Te verò deprecor hæc,
O filia Ledæ, quòd valde misericordia afficiar,
Quòd sim Achilli filiam elocaturus meam.
" Est quidem felix ablegatio, sed tamen
" Mordet parentes, quando alienis ædibus
" Tradit liberos pater, quos multo labore educavit.
Cly. Non ita stulta sum: passuram verò me
Et ipsam eadem existimes (ut nihil opus sit te monere)
Quando puellam educam cum Hymenæo.
Sed & lex & ætas idem postulant, ut elocetur:
Nomen igitur scio *ejus* cui despondisti filiam:
Cupio autem scire ex quo genere sit, & unde.
Aga. Ægina filia nata est *ex* Asopo patre.
Cly. Hanc verò mortaliùmne, an Deorũ aliquis *uxorem sibi* junxit?
Aga. Jupiter. Æacum verò genuit, Oenones principem,
Cly Sed quisnam filius Æaci obtinuit domum?
Aga. Peleus. Peleus autem habebat filiam Nerei.
Cly. Deóne concedente, an invitis Diis *eam* accipiens?
Aga. Jupiter despondit, & pater locavit.
Cly. Ubinam ducit illam? an in fluctibus marinis?
Aga. Ibi ubi Chiron habitabat auguitam sedem Pelii.
Cly. Ubi aiunt habitare genus Centaurorum?
Aga. Ibi dii celebrârunt nuptias Pelei.
Cly. Sed utrum *mater* Thetis educavit Achillem, an pater?
Aga. Chiron, ne disceret mores malorum hominum.
Cly. Hem. Sapiens educator, at sapientior qui tradidit educandũ.
Aga. Talis vir maritus erit tuæ filiæ.
Cly. Non contemnendus. Sed in qua urbe Græciæ habitat?
Aga. Ad flumen Apidanum in finibus Phthiæ.
Cly. Eóne abducet tuam, meámque virginem?
Aga Hæc erunt curæ illi, qui possidebit *ipsam*.
Cly. Sint igitur beati. Quo verò die ducet *eam*?
Ag. Quum lunæ felix venerit orbis, *i. e. quum erit pleni unium.*
Cly. Jámne mactâsti Deæ initiales victimas nuptiarum filiæ?
Aga. Mactabo, nam in hoc negotio jam fumus occupati.
Cly. An verò deinde celebrabis convivium nuptiale?
Aga. Cum mactaverò victimas, quas me diis immolare oportet.
Cly. Nos verò ubinam faciemus convivium mulieribus?
Aga. Hìc ad naves Græcorum bene-puppibus-ornatas.
Cly. Probe, & necesse est ita fieri, attamen confer aliquid.
Aga. O uxor, scísne quid factura sis? pare autem mihi.

V. 695. Τὴν ὁμα τὴν) Incogitanter & memoriâ lapsus Poeta noster fingit *Clytemnæstram* ignorare Genus Viri, cui despondere tur filia; cùm & illam necessariò id priùs scivisse putandum, & ipse suprà illam ipsam hoc fatentem inducit v. 625. & 626. ubi dicit filiam desponsatam Viro bono, *Nereidis* filio. De longâ autem illius Prosapiâ & Genealogiâ probabiliter ignaram finxit Poeta, ut eo artificio *Achillis* familiam introducat. *Jos. Barnes.* V. 697. Ἐγένετο) olim scriptum erat ἐγείνατ', sed versui nocebat; *Duportus* ergò legebat γείνατ' ut versum sanaret; sed adhuc sensus laborabat; ἐγείνατο semper enim *activè* significat, lego itaque ἐγένετ', cum *Cantero* & *Scaligero*, *Sensui*, *Versui* & *Veteri Lectioni* propiùs accedens. *Jos. Barnes.* V. 699. Ζεὺς Αἰακὸν δ' ἔφυσεν Οἰνώνης πρόμον) *Stephanus* περὶ πόλεων, Οἰνώνη, νῆσος μία ἧς Αἰακιδῶν. Πρόμος, πρόμαχος, πεταγωνιστὴς, πρωτοστάτης, πρωτηγούμενος, βασιλεύς. Vide *Pauli Leopardi* Emendat. l. 3. c. 8. Hæc Insula dicta erat *Oenopia* & *Oenone*; posteà ex Æaci matre, *Ægina*, *Hom.* Iliad. β. v. 562. Οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν) Νῆσον πρὸ τῆς Ἀττικῆς· Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Οἰνώνη· ὕστερον δὲ Αἴγινα, ἀπὸ Αἰγίνης, τῆς Ἀσωπῦ μὲν θυγατρὸς, Αἰακοῦ δὲ μητρός. Vide *Ovid.* Met. l. 7. fab. 22. Oenopiam *Minos petit Æacidæ regna*: Oenopiam *veteres appellavere*; *sed ipse Æacus* Æginam *genetricis nomine dixit.*

V. 707. Ἐνταῦθ' ἔδυσαν γάμους) Vide de hâc Phrasi suprà v. 123. De hâc autem Deorum in Nuptiis *Pelei* præsentiâ vide quæ Nos ad *Phœniss.* v. 829. *Jos. Barnes.* V. 718. Πρότελεια) Vide *Eustath.* in *Hom.* fol. 881. lin. 25. Δῆλον δ' ὅτι πολυσήμαντον τὸ τέλος· ὅτι· Τέλος μὲν φασιν, Ἀνάλωμα καὶ Τάξις, καὶ Ἀρχὴ, καὶ Γάμος, &c. quùm trium reliquorum specimina dederit, hæc addit, ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ τέλους, ὃ σημαίνει τὸν γάμον, τὰ Προτέλεια·---*Id est*, ἃ πρὸ τῶν γάμων θέα. *Hesychius* meliùs in hunc locum collimat Προτέλεια, ἢ πρὸ τῶν γάμοις (legerem τῶν γάμων) Θυσία καὶ ἑορτή. Τέλος γὰρ ὁ γάμος ἀπὸ τοῦ εἰς πλεῖστα ἄγειν. Πρωτόλεια à λεία præda derivatur & sonat *Primitias-prædæ*; & simpliciter Primitias; & longè diversum est à Priori. Θεᾷ) *Clytæmnestra* intelligit *Junonem*, quæ ζυγία dicebatur; de quâ *Apollonius* Argon. l. 4. v. 96. Ἥρη τε ζυγίη, Διὸς εὐνέτις. Idem apud *Nonnum* & *Dionysium Halicarnass.* Unde telste *P. Leopardo* & *Falkenburgio* in *Nonni Dionys.* p. 82. lin. 5. *Musæus* corrigendus v. 275. Οὐ ζυγίῳ ἐφλῶ τις ἐπιδρήμησιν ἀοιδός. Leg. Οὐ ζυγίῳ Ἥρῳ. *Jos. Barnes.* V. 720. Κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους) Vide suprà v. 707. V. 725. Οἶδ' ὃν ὁ δρᾶσον) Vid. Not. ad *Hecub.* v. 225. & *Scholiasten* præcipuè, & *M. Anton. Muret.* in Var. Lect. l. 3. c. 12. Est autè *Atticum*.

Κλυ. Τί

Κλυ. Τί χρῆμα; πείθεσ᾽ ἡδὺ εἰσομαι σέθεν.
Αγα. Ἡμεῖς μὲν ἑνδοτί, ἕως ἂν ἔνδ᾽ ὁ νυμφίος.
Κλυ. Μητρὸς τι χωρεῖς δεῦρο σεῦ, ἃ νιν με δρᾶν χρεών;
Αγα. Ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.
Κλυ. Ἡμᾶς ὄ πῶς χρὴ τἀνικαῦτα τυγχάνειν;
Αγα. Χώρᾳ πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλῃ.
Κλυ. Λιποῦσα παῖδα; τίς σ᾽ ἀναγκάσῃ φλόγα;
Αγα. Ἐγὼ παρέξω φῶς, ὁ νυμφίοις πρέπῃ.
Κλυ. Οὐχ ὁ νόμος ἦτος, κοὐ σὺ ὄ φαυλ᾽ ἡγῇ τάδε.
Αγα. Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ᾽ ὀξυμολεῖδες σεαυτῇ.
Κλυ. Καλὸν τεκοῦσαν παῖδά γ᾽ ἐνδέναι τέκνα.
Αγα. Καὶ τάσγ᾽ ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶ κόρας.
Κλυ. Ὀχυρωτὶ παρθένοισι φρουρητὸν καλῶς.
Αγα. Πιθοῦ. Κλυ. μὰ τὴν ἄναυσαν Ἀργείαν θεάν.
Ἐλθὼν ὄ, τάξω πεῖσαν, τὰ ἔνδομις σ᾽ ἐγώ;
Ἃ χρὴ πρᾶσσειν νυμφίοισι παρθένους.
Αγα. Οἴμοι· μάτην ἦξ᾽, ἐλπίδων σ᾽ ἀπεσφάλην,
Ἐξ ὁμμάτων δάκρυ᾽ ἀποστεῖλαι θέλων.
Σοφίζομαι ὄ, κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις
Τέχνας ποιοῦμαι, πανταχῇ νικώμενος.
Ὅμως ὄ σοὶ Κάλχαντι τῷ δυσπόλῳ,
Τὸ τῆς θεᾶς φίλον γ᾽, ἐμοὶ σὸν εὐτυχές,
Ἐξισορήσων εἶμι, μόλθον Ἑλλάδος.
" Χρὴ σ᾽ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
" Γυναῖκα χρηστὴν, κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Ἥξει δὴ Σιμόεντα, καὶ
2 Δίνας ἀργυροειδεῖς,
3 Ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς,
4 Ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
5 Ἴλιον, ἐς τὸ Τρῳὰς
6 Φοιβήϊον διάπεδον·
7 Τὰν Κασσάνδραν ἵν᾽ ἀκούω
8 Ῥιπᾷ ξανθὰς πλοκάμους,
9 Χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
10 Κοσμηθεῖσ᾽, ὅπαν θεοῦ
11 Παντόσιοι πνοὰ σῶσ᾽ ἀνάγκᾳ.

Ἀντιστροφή.

1 Στάσονται δ᾽ ὅπ᾽ περγάμων
2 Τρῳὰς, ἀμφὶ τε τείχη
3 Τρῶες, ὅπαν χάλκασπις Ἄρης
4 Πόντιος ὑποθρῴσκῃ πλάταις
5 Εἰρεσίᾳ πελάζῃ
6 Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
7 Τὰν πρὸς εἰν αἰθέρι διοτῶν
8 Διοσκούρων Ἑλέναν
9 Ἐκ Περάμου κομίσαι θέλων
10 Εἰς γᾶν Ἑλλάδα, δορίπονοις
11 Ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.

Cly. Quam rem *faciam*? nam soleo tibi obtemperare.
Aga. Nos quidem illic, ubi est sponsus.
Cly. An sine matre facietis aliquid *eorum*, quæ me facere oportet?
Aga. Elocabimus tuam filiam inter Græcos.
Cly. Sed ubi nos interim oportet esse?
Aga. Proficiscere Argos, & cura virgines.
Cly. Relictâ filiâ? quis verò præferet sublatam facem?
Aga. Ego exhibebo facem, quæ convenit sponsis.
Cly. Non hoc moris *est*, & tu ipse judicas hæc indecora.
Aga. Non te decet versari in exercitûs turbâ.
Cly. Atqui honestum *est* me matrem meos saltem elocare liberos.
Aga. *Honestum est* etiam puellas non solas esse domi.
Cly. Bene custodiuntur firmis gynæceis.
Aga. Pare. *Cly.* Non per deam reginam Argivorum.
Profectus igitur, quæ foris sût age; res verò domesticas ego *curabo*,
Quas oportet habere puellas nubentes.
Aga. Hei mihi! Fruſtrà veni, fruſtratusque sum spe,
Volens conjugem dimittere è conspectu.
Utor autem fallaciis, & adversus chariſſimos
Excogito technas, & tamen undique vincor.
Attamen cum Calchante vate,
Quid Deæ i. e. *Dianæ* gratum, mihi verò non felix *sit*,
Percontaturus eo, onus Græciæ.
" Oportet autem virum sapientem in ædibus alere
" Uxorem commodam, & bonam, aut *omnino* nullam alere.

EPODICA.

Strophe.

Ch. 1 Veniet igitur ad Simoënta, &
2 Argenteos, *limpidôsque* vortices
3 Cœtus exercitûs Græcorum,
4 In navibus, & cum armis
5 *Ad* Ilium, in Trojæ
6 Phœbeum solum.
7 Ubi audio Cassandram
8 Diffundere flavos crines,
9 Viridi coronâ lauri
10 Ornatam, quando Dei
11 Varii impulsus aspirant.

Antistrophe.

1 Stabunt autem in Pergamis, & *arcibus*
2 Trojæ, & circa muros
3 Trojani, cùm Mars æreis scutis armatus,
4 Marinus *i.e. per mare vectus* velocibus navibus,
5 Remigatione appropinquabit
6 Ad Simoëntis alveos,
7 Geminorum in cœlo
8 Dioscurorũ, *Castoris, & Poll. Jovis filiorum, sororem* Helenam
9 Referre volens à Priamo
10 In terram Græcam, militaribus, *trucibúsque*
11 Clypeis, & hastis Græcorum,

V. 732. Τίς δ᾽ ἀναχήσει φλόγα; Vide *Phœniss.* v. 346. Ἐγὼ δ᾽ ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς Νύμφιον ἐν γάμοις· Ὡς πρέπει ματρὶ μακαρία. In quem locum *Scholiastes* Ἐδοκεῖ ἦν τῷ Νύμφῳ ὑπὸ τῆς μητρὸς τὸ χαμαίνυμφον μὴ λαμπάδα εἰσάγεσθαι. Et *Apollonii* l. 4. v. 1145. Πάσας δὲ πυρὸς ὡς ἄμφεπεν αἴγλη. *Schol.* Τὸ παλαιὸν τὰς μητέρας ἦν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις διδουχεῖν ἔδοκει. Hæc *Brodæus* nobis observavit, sed locos noluit designare. *Josua Barnes.*

V. 739. Μὰ τὴν ἄναυσαν Ἀργείαν θεάν.) *Junonem* designat, *Argis* præcipuè cultam & Deorum Reginam; Hinc illud *Virgil. Æn.* l. 1. v. 27. Id metuens, veteriſque memor *Saturnia* belli, *Prima quod ad* Trojam *pro charis* gesserat Argis. Et v. 50. Aſt ego, quæ Divûm incedo *Regina*, Jovisque, &c. De *Diis* autẽ & *Deabus* indifferẽtèr *Regibus* dictis & *Reginis*, vid. quæ Nos infra ad v. 1482. *Josua Barnes.*

V. 742. Μάτην ἦξα) pro ἤϊξα, ab ἄϊσσω impetum facio, conor, aggredior.

V. 744. Τοῖσι φιλτάτοις) *Clytæmneſtram* & *Iphigeniam* notat. *Brodæus.* V. 745. Τέχνας ποιοῦμαι) eundẽ τῷ ποιοῦμαι sensũ *Plato* habet, μηχανὴν ποιοῦμαι· Viam invenio.

V. 753. Ἄγυρις) Cœtus, Collectio hominum unde & πανήγυρις est verbum *Homericum* Odyſſ. γ'. v. 31. Ἴξον δ᾽ ἐς Πύλιον ἀγαθὸν ἄγυιάς τε καὶ ἕδρας.

V. 754. Ἀνά τε) i.e. σύν τε.

V. 755. Φοιβήϊον) Nam *Apollo* & *Neptunus Ilium* simul condiderunt.

V. 761. Ἀνάγκᾳ θεῶν) violenti *Apollinis* impulsus, quibus neceſſariò obsequendum. V. 762. Ἐκ Περάμου) Vide infra ad v. 773.

V. 770. Ἐκ Περάμου) vel οἴκων, vel γῆς, vel χειρῶν subaudi.

Επωδός.

Epodus.

1 Πέργαμον ὅ, Φρυγῶν πόλιν,
2 Λαΐνεος ὡρὶ πύργους
3 Κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ,
4 Λαμπετόμους κεφαλὰς
5 Σπάσας, πόλισμα Τρωίας
6 Πέρσας καζάκρας πόλιν,
7 Θήσῃ κόρας πολυκλαύτους,
8 Δάμαρτά τε Πριάμου.
9 Ἁ δὲ Διὸς Ἑλένα
10 Κόρα πολύκλαυτ' ἐσεῖτυ,
11 Πόσιν ωρολιποῦσα.
12 Μήτ' ἐμοὶ,
13 Μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
14 Ἐλπὶς ἁδέ ποτ' ἔλθοι,
15 Οἵαν αἱ πολύχρυσοι Λυ-
16 δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
17 Στήσουσι παρ' ἰστοῖς μι-
18 θευσιν τάδ' ἐς ἀλλήλας.
19 Τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμους κόμας,
20 Ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκέσας
21 Πατρίδ' ἐλθμύας, ἀπολωτίς;
22 Διά σε τὰν κύκνου δολιχαύχενα γόνον,
23 Εἰ δὴ φάτις ἔτυμα,
24 Ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπαμύῳ
25 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας
26 Εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσι
27 Μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους
28 Ἤνεγκεν παρὰ καιρὸν, ἄλλως.

1 Pergamum verò, urbem Phrygum
2 Lapideas circum circa turres
3 Cingens bello cruento,
4 A cervicibus resectas *civium* capita
5 Avellens *in* urbe Trojæ,
6 Evertens funditùs urbem,
7 Faciet puellas multùm lachrymari,
8 Et conjugem Priami.
9 Helena verò Jovis
10 Filia multùm plorans erit, *i.e. multùm lugebis*,
11 Relicto marito.
12 Neque mihi,
13 Neque meis liberorum liberis, *i.e. nepotibus posterisque*,
14 Hæc spes unquam veniat,
15 Qualem divites Ly-
16 dæ, & uxores Phrygum
17 Statuent, ad telam collo-
18 quentes hæc inter sese:
19 Quis bene comptos capillos,
20 Propugnaculum lachrymosum audiens *nostræ*
21 Patriæ pereuntis, *ac eversæ*, rescindet?
22 Propter te filiam cygni superbientis longo collo,
23 Si modò vera *est* fama,
24 Quòd Leda rem habuerit cum volanti ave,
25 Jovis quando *in cygnum* permutatum est corpus:
26 Sive *illæ*, *quæ sunt* in tabulis Pieridum,
27 Fabulæ hæc ad homines
28 Tulerunt intempestivè, & temerè.

V. 773. Πέργαμον δὲ, Φρυγῶν πόλιν) Ita quidem *Euripides* hoc in loco, cùm *Homero* & Veteribus loquitur, qui Πέργαμον in singulari ſpecialiter pro *Trojâ* & etiam aliquando pro urbe uſurpârunt; ipſe autem noſter Poeta ſæpè aliàs (ut alii quoque Neoterici) Πέργαμα in plurali, pro *quâvis urbe* vel *Arce* profert. De hâc re ità *Euſtath.* in *Iliad.* Δ. fol. 503. lin. 4. Ὅμηρος μὲν, μόνῃ τῇ τῆς Ἰλίου ἀκροπόλει Πέργαμον ὀνομάζει ἑνικῶς· οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς Ἀκροπόλεις ὕτω καλοῦσιν. Οἱ καὶ ὁυδετέρως τὰ Πέργαμά φασιν. ὡς καὶ Αἰσχύλος Περγαμοδεῖ, δῆλον δ' ὡς ἡ Πέργαμος καὶ πόλις λέγεται, διὸ εἰπὼν ὁ Ποιητὴς, ὡς νεμέσησαν Ἀπόλλων Περγάμου ἐκκαπτόων, ἐπάγει μετ' ὀλίγα, ---ὡς φατ' ἀπὸ πόλιος δεινὸς θεός· Ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἀκροπόλις καὶ ἄκρα πόλις κατὰ διάλυσιν· ἔθος δὲ τοῖς παλαιοῖς κτίσεως ἢ πόλεων Ἀκροπόλεις ἱδρῦν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις, ἄλλης τε ἀσφαλείας χάριν, καὶ φόβῳ κατακλυσμοῦ. Idem ferè dicunt breviores Notæ, vulgò *Didymi* dictæ, in locum viz. v. 508. Iliadis Δ. Vide etiam *Euſtath.* in Iliad. ζ. v. 512. fol. 659. lin. 25. *Joſua Barnes.* V. 775. Κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ) Ità *Gregor. Nazian.* γράφει. β. ἑξατοπέδῳ κυκλώσαντος πᾶν Ἱερουσαλὴμ, λόγους τε ἀσεβεῖς καὶ βλασφήμους κατὰ τε τοῦ βασιλέως καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἀπορρίψαντος. Hinc Nos in *Franciade* noſtrâ l. 6. ----*Martíſque coronâ* Cinge locum. Et l. 7.

Eventúque Urbis tantæ, quam dura Gradivi Cinxerat Angliaci *bello-diſſôſta Corona.* Joſua Barnes.

V. 778. Πόλιν) Neceſſe eſt, ut vel πόλισμα in Verſu ſuperiori vel πόλιν in hoc per errorem hîc locum obtineret; utrumque enim ſimul ſtare non poteſt; Certè Codex *Scaligerianus* pro πόλιν legit παλαιὸν, quod cum πόλισμα optimè concordat. Mallem ego πάλιν pro πόλιν, ut ſit *rurſus*; quia *Hercules* priùs Trojam everterat; nunc iterum *Græci* everſuri erant. *Joſua Barnes.* V. 792. Ἔρυμα) Neceſſe eſt, ut hîc ſit error; vel enim legendum ἔρυματα quod præcipuè vellem & ità *Miltonus* legit, vel δακρυόεν certè ſine τ legendum quoque. *Duportus* legit ἔρημα, vel dicit, ſi ἔρυμα retineas ὐπολοχάμου legendum; de δακρυόεντ' autem nè γεῦ. *Scaliger* quoque ἔρημα legit, ſed ſe haud explicat. *Brodæus* ἔρυμα exponit *arcem Trojanam*; ſed ubi loquendum eſt, *ſuo more* ſilet. Ἔρημα quid hîc ſignificet, neſcio; ità verò locum lego & expono---Τίς ἄρα μοι ὐπολοχάμους κόμας ἀπολωτεῖ, ἀκούσας ὀλοφύρτου τὰ ἐρύματα δακρυόεντα τῆς πατρίδος ὐλομένας. Ἀπολωτεῖ autem Atticè pro ἀπολωτίσει; & de verbo ἀπολωτίζω Vide quæ nos ad *Suppl.* v. 449. *Joſua Barnes.* V. 794. Τὸν κύκνου γόνον) i. e. *Helenam* Jovis in *Olorem* converſi ex *Ledâ* filiam. Videſis hanc Fabulam eleganti Carmine *Græco* expreſſam in Poemate dicto *Arion*, ad librum continentem *Argonautica*, *Thebaica*, *Troica* & *Iliadem Parvam* addito, in Hymno viz. *Arionis* de *Dioſcoris*. Joſua Barnes.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

ACHILLES *ignarus simulatarum secum Nuptiarum, dum* Agamemnonem *quærit, cum eo de prolixâ in* Aulide *morâ expostulaturus, casu in* Clytæmnestram *incidit. Ab illâ quasi Gener futurus salutatur; cujus rei ille prorsus ignarus, in doli suspicionem illam trahit; quam mox* Famulus *certiorem reddit de destinatâ* Iphigeniæ *cæde. His dolis excepta Mulier implorat fidem opémque* Achillis, *adversus crudelitatem* Agamemnonis. *Hoc ille in se recipit & quâ sit sibi viâ ingrediendum profert.* Chorus Pelei & Thetidis *Nuptias celebrat, pérque Antithesin miserum ac longè dispar fatum* Iphigeniæ *deflet; colligítque nullum Æquitati, aut Honesto locum esse, ubi Violentia, Impietas & Licentia dominentur.*

ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Αχ. Ποῦ τῆσδ' Ἀχαιῶν ἐνδιὰς ὁ στρατηλάτης;
Τίς ἂν φράσειε πρεσβόλων, τὸν Πηλέως
Ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
Οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μῆμαρ οὐ μενοῦμεν Εὐρίπου * πύλας.
Οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων, *al. πύλαις. al. πύλας.
Οἶκους ἐρήμους ἐκλιπόντες, ἐνθάδε
Θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς· οἱ δ' ἔχοντες ἐννέας,
Ἀπαγδες· ὧτινος δάκνος ἐμπέπτωκ' ἔρως
Τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ', οὐκ ἄνδρὶ θεῶν.
Τὰμὰν μὲν οὖν δίκαιον, ἐμὲ λέγειν χρεών·
Ἀλλ' ὅστις ὁ χρήζων, αὐτὸς ὑπὲρ αὑτοῦ φράσει.
Γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον, ἅδε Πηλέα,
Μένω 'πὶ λεπταῖς παῖσδέ γ' Εὐρίπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἔχων, οἳ μ' ἀεὶ προσκείμενοι
Λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μύομεν; ποῖον χρόνον
Ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
" Δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις, ἢ " παγ' οἴκαδε στρατὸν,
" Τὰς τῆσδ' Ἀτρειδῶν μὴ μύων μελλήματα.
Κλυ. Ὦ παῖ θεᾶς Νηρῇδος, ἔνδοθεν λόγων
Τῶν σῶν ἀκούσασ', ἐξέβαν πρὸ δωμάτων.
Αχ. Ὦ πότνι' αἰδώς, τίνδε τίνα λύσω ποτὲ
Γυναῖκα, μορφὴν σώφρονος κεκτημένην;
Κλυ. Οὐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ὃς μὴ πάρος
Κατῄδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
Αχ. Τίς δ' εἶ ποτ' ἦλθες Δαναΐδων εἰς σύλλογον,
Γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀστόσιν πεφαγμένους;
Κλυ. Λήδας μέν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
Ὄνομα· πόσις δέ μοι τίν' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Αχ. Κάγὼς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ κἀμέλα.
Αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.
Κλυ. Δεινόν· τί φεύγεις; δεξιὰν γ' ἐμὴ χερὶ
Σώσαιον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων.
Αχ. Τί φῄς; ἐγώ σοι δεξιάν; αἰδέμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμι, ὧν μὴ μοι θέμις.
Κλυ. Θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
Παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρῇδος.
Αχ. Ποίους γάμους φῄς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
Εἰ μή τι παραπλαγχθεῖσα, κομψεύῃ, λόγον·

Ach. UBinam hîc est dux Græcorum?
Quis ministrorum dicet, Pelei
Filium Achillem quærere eum in portis?
Non enim æqualiter manemus *ad* Euripi ostia.
Nam alii quidem nostrûm expertes nuptiarum,
Relictis ædibus desertis, hîc
Sedent in littore; alii verò habentes uxores, *sunt*
Sine liberis. Tam vehemens amor incidit
Non sine diis, in Græciam, hujus expeditionis.
Quod igitur jus ad me pertinet, id oportet me dicere:
Alius verò cui opus est, ipse pro se dicat.
Relictis enim terrâ Pharsalo, & Peleo,
Moror ad flatus istos tenues Euripi,
Continens Myrmidones, qui mihi semper instantes
Dicunt: Achilles, quid expectamus? quàm longo tempore
Adhuc oportet emetiri navigationem ad Troiam?
" Fac si quid es facturus, aut abduc exercitum domum,
" Istas Atridarum non expectans cunctationes.
Cly. O fili Deæ Nereidis *Achilles*, intùs sermonem
Tuum audiens exivi ex ædibus.
Ach. O veneranda verecundia, quamnam video
Fœminam, formâ *tam* decente præditam?
Cly. Non est mirum te nos non novisse, quas antè non
Vidisti; laudo verò te quòd colis verecundiam.
Ach. Quæ verò es? cur venisti ad exercitum Græcorum,
Mulier, ad viros munitos scutis?
Cly. Sum quidem filia Ledæ, Clytæmnestra verò mihi
Nomen, maritus verò est mihi rex Agamemnon.
Ach. Aptè dixisti brevitèr opportunè.
Non decet autem me loqui cum mulieribus.
Cly. Hem, quid fugis? Dextram manui meæ
Adjunge, felix principium desponsationis.
Ach. Quid ais? Egóne tibi dexteram? veremur
Agamemnonem, si tangamus quæ me non oportet tangere.
Cly. Maximè fas est, quoniam duces meam
Filiam, ô fili Deæ marinæ *Thetidis* Nereidis.
Ach. Quas mihi nuptias tu dicis? equidè stupor me habet, ô mul.
Nisi quid errans dicis novum sermonem.

V. 807. Εὐρίδας) Vide supra ad v. 397. V. 809. Ἑλλάδι γ'.) *Scaliger* legit Ἑλλάδ', magis ex normâ; sed nonnunquam in Quarto loco *Anapæstus* reperitur. *Josua Barnes.* V. 812. Γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον, ἅδε Πηλέα) Ut Versus hîc sibi constaret, *Johannes Miltonus* dicit, τὸ μὴν *aut quid ejusmodi interserendum*, deceptus, ut puto, quòd crederet τὸ Φάρσαλον penultimam corripere: sed quùm illa syllaba sit longa, non est opus, ut aliquid tale addatur, imò nocebit Versui; quòd verò producitur. En! *Catullus* pro nobis stat--*Pharsalon* coëunt, *Pharsalia* tecta frequentant. Et Lucan. l. 6. Æmathis æquorei. Regnum *Pharsalos* Achillis. *Josua Barnes.* V. 813. Μένω 'πὶ λεπταῖς παῖσδέ γ' Εὐρίπου πνοαῖς) *Joh. Brodæus* putat hæc referri, ad frequentem *Euripi* reciprocationẽ, quam his flatibus agitatam vult septies per singulos dies: Ut toties *Euripum* fluere haud negem, contendo tamen *Achillem* nunc respicere ad illam *Ventorum-iniquam quiescentia*, quâ *Græci* detinebantur à Navigatione, & ἀπλοΐαν hanc, sive ἀνεμίαν per λεπτὰς πνοὰς designare. *Jos. Barnes.* V. 818. Μελλήματα) aliàs μελήματα· sed hîc Verbum præstat, quod *Morã* sonat, quàm quod *Curas*. Est verò dictio *Æschylæa*. Josua Barnes. V. 837. Φῄς) Vide suprà ad v. 833. Τί φῄς; ἐγώ σοι δεξιάν; Rejeci itaque ἔφην, qui Versui nocebat. Miror autem nemini id priùs displicuisse. *Jos. Barnes.*

Κλυ. Πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
" Καινὰς ὀφῶσι, κ᾽ γάμους μεμνημένους.
Αχ. Οὐ πώποτ' ἐμὴς δύσα παῖδα σὴν, γύναι,
Οὐδ' ἔξ' Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
Κλυ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
Θαύμαζ'. ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἔξι, τὰ σὰ σέ.
Αχ. Εἰκάζε. κοινὸν ἔξιν εἰκάζειν πάρα.
Ἀμφὼ γὰρ ἁμαρτανόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
Κλυ. Ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά. μνηστεύω γάμους
Οὐκ ὄντας, ὡς εἴξασιν· αἰδοῦμαι πάρα.
Αχ. Ἴσως σκέρτόμησε κἀμὲ, κ᾽ σέ τις.
Ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτά, κ᾽ φαύλως φέρε.
Κλυ. Χαῖρ'· ἐγὼ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
Ψευδὴς γλυκυθυμίᾳ, κ᾽ παθοῦσ' ἀνάξια.
Αχ. Καί σοι τόδ' ἔξιν ἐξ ἐμοῦ. πόσιν δ' σὸν
Στείχω ματεύσων τῆδε δωμάτων ἔσω.

Cly. Omnibus hoc insitum est naturâ, ut vereantur amicos
" Novos quum vident, & nuptiarum mentionem facientes.
Ach. Nunquam, mulier, ambivit tuam filiam,
Neque mihi intercessit sermo cum Arridis de nuptiis.
Cly. Quid hoc tandem fuerit? tu iterum meum sermonem
Mirare: nam mihi mirus est tuus.
Ach, Conjice, commune *enim* est *utrique* nostrûm hæc conjectare;
Nam fortassis non mentimur ambo verbis, *quæ facimus.*
Cly. Malè certè mecum agitur: *nam* concilio nuptias,
Quæ non sunt, ut videtur. Horum me pudet.
Ach Fortasse illusit aliquis mihi & tibi:
Sed ne cures ista, seràsque leviter.
Cly Vale: non enim rectis amplius te oculis intueor,
Cum sim mendax facta, & indigna mihi acciderint.
Ach. Et tibi hoc *ipsum* à me sit *responsum*: maritum verò tuum
Vado quæsiturus istis in ædibus.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Τροχαῖοι.

Θερ. Ὦ ξέν' Αἰακοῦ γλύεθλον, μῦθον, ὡς σέ τοι λέγω,
Τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα κ᾽ σὲ τὴν Λήδας κόρην.
Αχ. Τίς ὁ καλῶν πύλας πρὸ ἴξας; ὡς τεταρβηκὼς καλεῖ.
Θερ. Δῦλος, οὐχ ἁβρυόμενος τάδ'. ἡ τύχη γάρ μ' οὐκ ἐᾷ.
Αχ. Τίνος; ἐμὸς μὲ οὐχί. χωρεῖς τἀμὰ καταμένουσ'.
Θ. Τῶνδε τ' πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος παῖδος.
Αχ. Ἔσαμεν· φεάζ' εἴ τι χρῄζῃς, ὧν μ' ἐπέρας ἕνεκα.
Θερ. Ἦ μόνω παροιθε δῆτα * ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
Κλ. Ὡς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλείων δόμων.
Θερ. Ὦ τύχη, προνοιά θ' ἡ μή, σῶσον ὃς ἐγὼ θέλω.
Α. Ὁ λόγος εἰς μέλον τ' ἂν * ὥσῃ χρόνον· ἔχῃ δ' ὄγκον πνά.
Κλυ. Δεξιᾶς ἔκατι μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρῄζῃς λέγειν. 866
Θερ. Οἶδα δῆτα γ', ὅστις ὢν, σοὶ κ᾽ τέκνοις εὔνους ἔφυς;
Κλυ. Οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.
Θ. Χ' ὥπι δή με ταῖς φρεναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ;
Κλυ. Ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν, κἀμοὶς ἦσθ' ἀεί πιστ.
Θερ. Ὥσθ' ἕκει κ᾽ σοὶ μὲ εὔνους εἰμί, σῷ σ' ἥσσον πόσῃ.
Κλ. Ἐκκάλυπτε νυῦ ποθ' ἡμῖν, ὅς τινας λέγεις λόγους.
Θερ. Παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.
Κλ. Πῶς; ἀπέπυσ', ὦ γεραιὲ, μῦθον· ἐγὼ δ' εὖ φρονεῖς.
Θ. Φασγάνῳ λύκαιναν φονεύων τὴν παλαιπώρου δέρην.
Κλ. Ὦ τάλαιν' ἐγὼ μεμιωμένα τυγχάνει πάσις;
Θ. Ἀρτέμεων, πλὴν εἰς σὲ κ᾽ σὴν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ φρονεῖ.
Κλ. Ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;
Θ. Θέσφατ', ὡς φησὶ Κάλχας, ἵνα πορθῇ Τροίαν.
Κ. Ποῖς Δαναοῖς ἐσῶ. Δαναοὶ σὴν πατὴρ μέλλει κτανεῖν.
Θ. Δαρδάνου πρὸς δώματ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως λάβῃ.
Κλ. Εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρωμένος;
Θ. Πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι δυσὶν παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.

Fam. O hospes nepos Æaci, mane, quia te appello
Filium Deæ *Thetidis* & te filiam Ledæ.
Ach. Quis *me* vocat apertis portis? ut ore perturbato *me* vocat.
F. Servus; nō insolescō hoc *nomine*: nō enī me *insolescere* finit Sors.
Ach. Cujus? non *enim* meus: mea & Agamemnonis sunt sejuncta.
Fam. Harum ædium, ante quas sto, dāte patre Tyndareo, *sum servus.*
Ach. Stamus; dic si quid vis, propter quæ me fistis.
Fam. An igitur soli vos duo statis hic ante *ædes* ad istas fores?
Cly. Potes loqui tanquam solis: egredere verò ex ædibus regiis.
Fam. O fortuna & mea providentia, serva eos, quos volo.
Ac. Hæc oratio in longū tēpus producetur; habet enī quid pōderis.
Cly. Per dextram te oro, ne cunctare, si quid mihi vis dicere.
F. Scisne igitur, qualis sim, & quàm tibi & tuis liberis fuerim fidus?
Cly. Scio ego te veterem mearum ædium esse ministrum.
F. *Scisne* etiā quòd olī me tuæ dotis in partē accepit rex Agamē.
Cly. Venisti Argos nobiscum, & meus semper fuisti.
F. Sic habet *res:* & tibi quidē sum benevolus minùs v. noo marito;
Cly. Aperito nunc tandem nobis, quod vis dicere.
Fam. Pater vult filiam tuam, quam genuit, suâ manu occidere.
Cly. Quomodo? abominor ō senex, hūc serm. nō enī es compos mētis.
Fam. Cædens gladio candidam cervicem miseræ puellæ.
Cly. O me miseram, an igitur maritus meus insanit?
F. Mēt. cōp. *is quidē est* sed nō ergate, & tuâ fil. hâc e. *in par.* nō sapit.
Cly. Quâ de causâ? quis malus Genius illum instigat?
Fam. Oracula, ut inquit Calchas, ut exercitus proficiscatur.
Cly. Quòi me miseram, infelicē etiā illā, quā pater est interfecturus.
F. Dardani ad sedes *i.* Troiā, ut Helenam *uxorem* Menelai recipiat.
Cly In Iphigeniæ igitur perniciem reditus Helenæ erat fatalis?
F. Rem tenes omnem. Pater filiam tuam immolaturus est Dianæ.

V. 848. Ὡς εἴξασιν) εἴξασιν pro ἐοίκασιν, ab ἔικω similis sum, εἴξω, fut. ἤϊξα aor. α. & ἤϊκτο legitur apud *Hom.* Odyss. δ'. v. 796. Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικί. Εἶξα autem pro ἔοικα *Bœoticè* vel etiam pro ἤϊξα *Ionicè*. Nec hoc *Euripidi* singulare: *Aristophanes* enim plus semel eodem verbo in eodem tempore & sensu utitur, ut in *Nubibus* fol. 80. v. 8. Edit. *Basil. Froben.* Εἶτ' Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, δυνταῖς εἶξαι γυναιξίν. Et in *Avibus* fol. 372. v. 4. ---Οἱ δώδεκα θεοὶ Εἴξασιν ὀπτεύσαι σέ. Est & εἴκω cedo. *Josua Barnes.*

V. 862. Ἦ μόνῳ παροιθε) sine ν scribo, non modò ob Carminis gratiam; sed quia æquè ità scribitur, ac πάροιθεν. Sic ὄπιθεν & πηλόθεν & πάντοθεν & ἄχεις & μήχεις & τυπάεις apud *Pindarum* & πολλάκις & πλειτάκις, &c. Sine ultimâ literâ pro lubitu scribuntur, modò consona sequatur--Πάντοθε pro πάντοθεν *Theocr.* Idyll. 17. v. 97. De cæteris nemo dubitat. Ἔνεκα & Ὅνεκα ante consonam, ἕνεκεν & ὕνεκεν ante vocalem. V. 862. Ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις) pro ταῖσδ' *Aldina* Editio habet παῖδ', i. e. παῖδε, sic Homo Grandævus vocat *Achillem* & *Clytæmnestram.* Et ità *Joh. Brodæus* legit. *Josua Barnes.*

V. 862. * Aliàs παῖδ'. Vide Notationem præcedentem.

V. 865. * Aliàs ἔσῃ.

Κ. Ὁ δ' ἥμης τίν' εἶχε τ' ἐκφασιν, ἣ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων;
Θ. Ἵν' ἁλίσῃς χείρεσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσασ' σήν. 885
Κλ. Ὦ δυσάτηρ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ σῷ καὶ σῷ, καὶ μήτηρ σέθεν.
Θ. Οἰκτρὰ παίσχειν δύ' ἔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων ἔτλη.
Κλ. Οἴμοι πάλαινα * δακρυόν τ' ὄμμασ' ἐκέτι σέβῃ.
Θ. Εἴτῳ ἀληθόνι, τὸ τέκνων στερομένοιν δακρυρροεῖν.
Κλ. Σὺ δ' οὖν, ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυσμένος;
Θ. Δέλτον φέρουσ' ἐμοὶ πρὸς τὰ πάρ γεγραμμένα.
Κλ. Οὐκ ἐᾷς, ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην; 892
Θ. Μὴ μὰ Δία· ἄγειν. φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις τότ' ἔν.
Κλ. Καὶ πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;
Θ. Μενέλεως ἀφείλετ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος. 895
Κλ. Ὦ τέκνον Νηρῇδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;
Αχ. Ἔκλυον ἔγγυς ἀθλίαν σε, τόνδ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω.
Κλ. Παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.
Αχ. Μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοὐχ ἁπλῶς ὅτῳ φέρω.
Κλ. Οὐκ ἐπαιδεδιήσομαί γε προστάσεσιν τὸ σὸν γόνυ, 900
Θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνυνοῦμαι;
« Ἐπὶ τίνι σε δυσδαίμονι μᾶλλον, ἢ τέκνα πέρι;
Ἀλλ' ἄμουσον, ὦ θεᾶς παῖ, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
Τῆς τε λεχθείσης δάμαρτι σῇ μάτην μέ, ἀλλ' ὅμως
Σοὶ καταστέψασ' ἐγὼ νιν ἦγον, ὡς γαμουμένῳ. 905
Νῦν δ' ὅπῃ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἕξεται,
Ὅστις οὐκ ἤμυνας, εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,
Ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν παλαίνυς πρὸς θεᾶς φίλος πόσις.
Πρός γενειάδ', πρὸς δεξιᾶς σῆς, πρός τε μητρὸς, ὅνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ᾧ σ' ἀμυνάθην χρεών.
Οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ, 911
Οὐδὲ φίλος οἰκεῖος ἡδύς μοι· ζᾷ δ' Ἀγαμέμνονος κλύδων.
« Ὠμά, καὶ πάντολμ' · ἀφίλημαι δ', ὥσπερ εἰσορᾷς, γυνή
« Ναυτικὸν στράτευμ' ἄναρχον, καὶ πρὸς τοῖς κακοῖς θεοῦ,
« Χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν· ἢν δ' ὑπεξέλωσιν ἡμᾶς σύ μοι τολμήσῃς σύ μοι
Χεῖρ' ὑπερτῆναι, σεσώσμεθ'. εἰ δ' μή, οἰκ σεσώσμεθα.

Ἰαμβοί.

Χο. Δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρειν φίλτρον μέγα,
« Πᾶσίν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.
Αχ. Ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρει πέρσω,
Ἐπίσασι δ' οἱ τοῖς κακοῖσί τ' ἀγαλᾶν, 920
Μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν εὖ ξυνκυκλουμένοις.
Χο. Λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶ βροτῶν,
Ὀρθῶς ζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.
Αχ. Ἔστιν μὲν ἓν, ἵν' ἡδύ, μὴ λίαν φρονεῖν,
Ἔστιν δὲ χ' ὥπτε χρήσιμον, γνώμαν ἔχειν. 925
Ἐγὼ δ' ὃν ἀνδρὸς σωφρονεστάτου τραφεὶς
Χείρωνος, ἔμαθον τὼ τρόπω ἁπλῶς ἔχειν.
Καὶ τοῖς Ἀτρείδαις, ἢν μὲ ἡγῶνται καλῶς,
Πειθόμεθ'. ὅπῃ δ' μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.
Ἀλλ' ὀνᾶσθ' ὃν Τροίᾳ τ' ἐλθόντες ἀρεῖαν φύσιν 930
Παρέχων, Ἄρει πῶς κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.
Σὲ δ', ὦ παῖ θοῦ, χέτλια πρὸς τῆς φιλτάτων,

Cly. Nuptiæ v. quem prætextũ habebant qui me ex ædibus adduxit?
Fa. Ut hilaris & *lubens* adduceres tuã filiã ut eã Ach. datura nuptui.
Cly. O filia, venis ad necem & tu, & mater tua.
Fam. Misera vos ambæ patimini; & dira ausus est Agamemnon.
Cly. Perii misera, oculique non amplius retinent lachrymas.
Fam. Siquidem acerbum est lachrymari orbatam liberis.
Cly. Sed tu, ô senex, unde dicis te hæc scire, atque audiviſſe?
F. Ibam adferens literas tibi præter illas quæ antè erant scriptæ.
Cly. Utrum prohibens, an cohortans adducere filiam ad necem?
Fam. Ut non adduceres: tunc enim resipuerat tuus maritus.
Cly. Quomodo verò cùm ferres literas, mihi non tradebas eas?
Fam. Menelaus mihi eripuit, qui autor est horum malorum.
Cly. O fili Nereidis, ô fili Pelei, *Achilles*, audis hæc?
Ach. Audio te esse miserã, quòd v. ad me attinet, non leviter fero.
Cly. Interficiẽt filiã meã circũvenientes nos prætextu nupt. tuarũ.
Ach. Et ego indignor marito tuo, neque ita leviter fero.
Cly. Non verebor accidere ad genua tua,
Ego mortalistibi nato ex deã. quid enim ego superbe jam agam?
" Pro quonam mihi magis laborandum, quàm pro filia?
Quamobrem opem feras, ô Deæ fili, & meo infortunio,
Et ei, quæ est dicta tua uxor frustrà quidem; attamen
Coronans eam adduxi tanquam nupturam tibi.
Nunc verò ad mactationem adduco: tibi verò erit probro,
Si non adjuveris *eam*. Etsi enim *ei* nuptiis non fueris junctus,
Tamen nominatus es charus maritus miseræ puellæ.
Per mentum, per tuam dextram, perque matrem *oro*:
Nam nomen tuum me perdidit, quare te oportet opem ferre
Non possum ad aliam aram confugere, quàm tua genua,
Neque amicus ullus mihi arridet, *adest*. Audis Agamemnonis
" Crudele & audax consilium: veni autem, ut vides, mulier
" Ad navalẽ exercitũ seditiosum, & ferocẽ ad mala perpetranda,
" Utilem tamen, quum vult. Si igitur tu ausus fueris me
Manu porrectâ protegere, salvi sumus: sin minus, periimus.

Chorus.

" Res est vehemens parere, & adfert ingens desiderium:
" Communéque omnibus est, ut laborent pro liberis.
Ach. Animus meus excelsus attollitur ulteriùs, *i.e. vehementer:*
Novit enim & malis dolere,
Et moderatè lætari secundis *rebus*.
Cho. Tales enim homines sunt prudentes,
Qui sciunt rectè vitam regere consilio.
Ach. Est quidem ubi dulce sit, non nimiùm sapere:
Est etiam tempus, in quo utile sit esse sapientem.
Ego autem enutritus in *ædibus* pientissimi viri
Chironis, didici habere simplices mores.
Et Atridis, si rectè præfuerint,
Parebimus: quando autem non rectè, non parebo.
Sed hìc, & in Troiâ liberum animum
Præbens Martem (quantum in me est) ornabo pugnando.
Te verò, ô passa miseranda á charissimis,

V. 881. Νυμφεύσασα) Videtur legendum *νυμφεύσουσα*. *Josua Barnes.*

V. 888. * Aliàs *δάκρυ τ'*. Aliàs *δάκρυά τ'*.

V. 895. Μενέλεως ἀφείλετ' ἡμᾶς) subaudi *τὴν δέλτον*. Ἀφαιρῶ enim regit duplicem accusativum. vide *Scholiast.* ad *Hecub.* v. 570. Item *Androm.* v. 325. & 613. *Josua Barnes.*

V. 901. Θνητὸς) ἢ ἐγὼ θνητὸς, *Atticè* pro θνητή.

V. 911. Ἀμυνάθην) Est *Atticum* χώρημα pro ἀμυνάμην, ἀμυνάθω. Ejusdem generis sunt βαρύθω, ἐχθάθω, δουλόθω, κωφύθω, φθονύθω. Vide *Androm.* Schol. ad. v. 859. *Josua Barnes.*

V. 922. Λελογισμένοι) Vide supra ad v. 386.

V. 929. Πείσομαι δ', ὅταν ὀ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι) Ità in fine lego cum *Scaligero*, nec enim ibi πείσομαι stabit, nisi ultimam syllabam in sequentem versum rejeceris. *Josua Barnes.*

V. 931. Ἄρει) Assentio *Brodæo*, qui legit Ἄρη; atque ideò *Martem* vertò. Ratio est obvia. *Josua Barnes.*

Ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γήμασ' νεάνιν,
Τοσοῦτον οἶκτον ἐξεύδηλον καταυγάσω,
Κἄποτε κόρην σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται,
Ἐμὴ φατιζεῖσ'. ἐγὼ γὰρ ἐμπλέκω πλοκὰς
Ἐσῶ πρέξω σῷ πόσει τιμὴν δέμας.
Τὄνομα γὰρ εἰ γε μὴ σίδηρον ἦρατο
Τιμὴν, φονεύσει παῖδα σήν. τὸ δ' αἴτιον
Πόσις σός· ἀσθενὲς δ' ὁκεῖ' ὄζει σῶμ' ἐμὸν,
Εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται, σχᾶ τε τὰς ἐμὰς γάμους,
Ἡ δύνα τλᾶσα, κοὐκ ἀνεκτὰ πρὸ δένος,
Θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη.
Ἐγὼ κάκις· ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
Ἐγὼ τὸ μηδὲν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδρασιν,
Ὡς ἠλῆ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς,
Εἴτ' φονεύει τιμὴν ὄνομα σῷ πόσει.
Μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
Νηρέα, φυτεύσαντ' Θέτιδος, ἥ μ' ἐγείνατο,
Οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ,
Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε θεσπεσθεῖν πέπλοις·
Ἢ Σίπυλος ἔσται πόλισμα βαρβάρων,
Ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος.
Φλόγα δὲ τιμὴν, ἐδαμοῦ κεκλήσεται.
Πικρὰς δὲ θρῳχὰς, χέρνιβάς τ' ἀνάξεται
Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἐς' ἀνὴρ;
Ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
Τυχών. ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, διοίχεται.
Ἦ τῶν γάμων ἕκατι μωρία κόρη
Θνῄσκει λέκτρον τιμήν. εἰρηται τόδε.
Ἀλλ' ὕβρισ ἐς ἡμᾶς ὕβρισ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Χρὴν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τιμὴν, ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
Θήραμα παιδός. ἡ Κλυταιμνήστρα δέ μοι
Μᾶλις' ἐπείσθη, θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.
Ἐδωκά τ' ἄν γ' Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον
Ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος· οὐκ ἠρνούμ' ἄν
Τὸ κοινὸν αὔξειν, ὧν μετ' ἐστράτευμαι.
Νῦν δ' ὑδὲν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις,
Ἐν ὐμῖν τε δρᾶν τε, κοὐ μὴ δρᾶν καλῶς.
Τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας
Ἐλθεῖν, φόνῳ κηλῖσιν ἁμᾶς χέανα,
Εἴ τις με τῶν σῶν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
Ἀλλ' ἡσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
Μέγας, σὸν ὤν· ἀλλ' ὅμως γνήσομαι.
Χο. Ἐλέξας, ὦ παῖ Πηλέως, σῶν τ' ἄξια,
Καὶ τῆς εὐδαίμονος δαίμονος σεμνῆς θεοῦ.
Κλυ. Φεῦ. πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
Μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
Αἰνέμμοι γὰρ οἱ ἄγαν, τρόπον τινα
Μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν.
Αἰσχύνομαι δ' ὠφελφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
Ἰδίᾳ νοσοῦσα. σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμοῦ.

Quæ quidem à viro juveni præstari possunt *faciam*, &c
Tantam induens *tui* commiserationem, *te* protegam,
Et nunquam mactabitur à patre tua filia,
Quæ mea dicta est: non enim abuti ad suas fraudes
Concedam ego tuo marito meam personam.
Nomen enim meum, etiam si non sustulit ferrum,
Interficiet tuam filiam: causa autem *hujus cædis est*
Maritus tuus. Meum verò corpus non ampliùs est purum,
Si propter me, & propter meas nuptias pereat
Virgo, quæ atrocia, & non ferenda tulit,
Miris & indignis modis contumeliâ affecta.
Ego igitur Græcrum *omnium* vir essem pessimus,
Ego *homo* nulliusprecii (Menel. verò in virorũ numero haberetur)
Non tanquam Pheleo natus, sed ex malo genio,
Siquidem meum nomen cædem administraret tuo marito.
"Per educatum in humidis fluctibus
" Nereum, patrem Thetidis, quæ me peperit,
" Non tanget tuam filiam rex Agamemnon,
" Nè summâ quidem manu, *digitum* ut admoveat *ejus* peplis:
Sin minùs; Sipulus erit Urbs *illa*, Limes Barbarorum,
Unde trahunt Præclari illi Duces genus suum, *Agam.* & *Menel.*
Phthia autem, mea *patria*, nullibi nomen habebit.
Amaras autem molas salsas, & lotarum manuũ aquas reportabit
" Calchas vates: quis enim vir est vates?
" Is qui pauca vera, multa verò falsa dicit,
" Si forte sic ceciderit: sin minùs, illi *res* excidit.
An matrimonii causâ fexcentæ puellæ
Petunt meas nuptias? dictum est hoc:
Sed rex Agamemnon affecit nos contumeliâ.
Oportebat enim ipsum à me petere nomen meum ad
Venationem filiæ. Clytæmnestra enim mihi
Facillimè persuasa fuisset, filiam ut elocaret marito.
Ac dedissem eam Græcis, si ad Ilium
In hoc, *i.e. hâc de causâ*, laborâssent trajectus: non recusâssemus
Augere publicum bonum, *eorum*, quibuscum milito.
Nunc verò nihili sum apud *hos* Duces; *Agam.* & *Menel.*
Nulliusque momenti ad rem benè gerendam vel non gerendam.
Ensis hic fortasse noverit, quem, priusquam ad Troiam
Perveniamus, polluam sanguine maculisque cædis,
Si quis mihi tuam filiam volet eripere.
Sed sis quieta: ego tibi apparui Deus
Maximus, quamvis *Deus* non sim: sed tamen ero *fortassis*.
Cho. O Achilles, dixisti quæ te digna sunt,
Et matre tuâ deâ marinâ venerandâ.
Cly. Vah! Quomodo te laudavero verbis neque nimis prolixè,
Neque nimis parcè, ne *tuam* amittam gratiam?
" Boni enim cum laudantur, aliquo modo
" Oderunt eos qui laudant, si nimium *eos* laudent.
Erubesco autem afferens *querimoniarum* miseranda verba,
Privatim laborans: tu enim *es* expers meorum malorum.

" Ἀλλ'

V. 952. Ἡ Σίπυλος ἔσται πόλις ὅρισμα Βαρβάρων, Ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος) *Sipulus* est oppidum *Lydiæ* in *Magnesiâ*, ubi habitabat *Tantalus Niobæ* Pater, à quo oriundi sunt *Agamemnon* & *Menelaus*, quos Duces *Græci* exercitûs respicit hic *Achilles*. Sensus autem, si ego hanc Puellam in hoc periculo constitutam ignavè deseram, tum *Sipulus*, undè *Agamemnon* ortus est, gloriam præripiat omnem *Phthiæ*, quæ mihi vitam dedit. *Josua Barnes.*

V. 955. Πικρὰς δὲ θρῳχὰς) οἱ θρῳχύται dicebantur *fruges*, seu mola salsa, quâ conspergebatur Victima mactanda. *Homero*, ὑλοχύται dicuntur, hoc est, ut *Eustathius*, τοῖς ὕδασί τινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἐξ ὑλῶν, ἤγουν κειδῶν ἁλσὶ μεμιγμένων, ἅτερ οἴνου ἑστιῶντες, ἢ εὐφοσίαν οἰωνιζόμενοι, οἱονεί πνας ἀπαρχὰς ἐπέχειν τοῖς βωμοῖς. Vide *Eustathium* in Οὖλαι & Οὐλοχύται. *Jos. Barnes.*

Marsland ad Eur. Suppl. p. 195.

V. 959. Γάμων) Ita *Canterus* legit pro veteri γαμύντων, ita *Heinsius* & *Scaliger* & *Rutgersius*; quarè in textum admisimus. Ità *Medea*: v. 1235. Οἴχῃ γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος. Et *Hercul. Fur.* v. 277. Ἦ τῶν δ' ἕκατι δεσπότας δυμόμους. Vide *Æmylii Porti* Notas in locum. *Josua Barnes.*

V. 970. Εἴσεται σίδηρος) Poeta elegantèr *Gladium* πεσσοποιεῖ· Sic *Homerus* de Hastâ dicit ἧς λιλαιόμενον χρὼς ἅψεται. Hinc & Nos *Franciados* nostræ l. 2. De *Nigri* Principis Gladio,

Latum habuit multis fatalem millibus Ensem
Balteus, & lateri invitũ constrinxit honoro:
Aptiùs ille globos hominum nudatus obiret.

Vide *Plutarch.* Sympos. l. 9. §. 15. *Josua Barnes.*

V. 979. Αἰνέμμενοι γὰρ οἱ ἄγαν, &c.) Vide *Orest.* v. 1163.

" Ἀλλ' ἔν ἐχῃ τι χρῆμα, κἂν ἄπωθεν ᾖ,
" Ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
Οἴκτιρε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
Ἡ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν,
Κενὴν κατ' ἔρον ἐλπίδ'. εἶτά σοι τάχα
Ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις,
Θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.
Ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δ' ἐς τέλη·
Σοῦ γὰρ θέλοντος, παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
Βούλῃ νιν ἱκέτιν σὸν προσπίτνουσαν γόνυ;
Ἀπαρθένευτόν μ' ἂν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
Ἥξει δι' αἰδοῦς, ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον·
Ἢ μὴ παρούσης, πάντα τοὔξομαι σέθεν.
Αχ. Μενέτω κατ' οἶκους· σεμνὰ γὰρ σεμνοῖς δέμας.
Κλυ. Ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν, αἰδεῖσθαι χρεών.
Αχ. Σὺ μήτε σιγᾷ παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμήν,
Μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι.
" Στρατὸς γὰρ ἀθεόφρων, ἀργὸς ὢν πρὶν οἴκοθεν,
" Λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
Πάντως δέ μ' ἱκετεύοντες ἥξετ' εἰς ἴσον,
Εἴτ' ἀνικήτου θ' ἥσ. ἐμοὶ γὰρ ἐς ἀγὼν
Μέγιστος, ὑμᾶς ἐξαπολλάξαι κακῶν.
Ὡς ἕν γ' ἀκούσασ', ἴσθι μὴ ψευδῆ μ' ἐρεῖν.
Ψευδῆ λέγω δ' ἂν μάτην ἐκκεντρουμένη,
Θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἢν σώσω κόρην.
Κλυ. Ὄναιο, σωτηρῶν δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
Αχ. Ἄκουε δή νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.
Κλυ. Τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου.
Αχ. Πειθώμεθ' αὖτις πατέρα, βέλτιον φρονεῖν.
Κλυ. Κακός τις ὤφθη, καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
Αχ. Ἀλλ' οἱ λόγοι γε καλλιπρᾳΐσιν λόγοις.
Κλυ. Ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· τί δῆτ' χρή με δρᾶν, φράσον.
Αχ. Ἱκέτιν σὸν εἶναι πρῶτα μὴ κλείειν τέκνα·
Ἂν δ' ἀνθιδαίνῃ, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
Εἰ γὰρ τὸ χρῄζον * ὄπιθεν, ὑ τυμὼν χρεών * l. πείθει". Scal.
" Χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.
" Κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι.
Στρατός τ' ἂν ὑ μεμψαίμὶ μ', εἰ τὰ πράγματα
Λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ σθένει.
Κἀγὼς δὲ κραντέντων, πρὸς ἡδονὴν φίλοις,
Σοί τ' ἂν γένοιτο, κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.
Κλυ. Ὡς σώφρον' εἶπας· θεατέον δ' ἃ σοι δοκῇ.
Ἢν δ' αὐτά μὴ πράσσωμεν, ἃ ἡ ἐγὼ θέλω,
Πῇ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; πῇ χρή μ' ἀθλίαν
Ἐλθοῦσαν εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν;
Αχ. Ἡμᾶς σε φύλακες, ἧ χρεών, φυλάσσομεν,
Μή τις σ' ἴδῃ στείχουσ' ἐπτοημένην
Δαναῶν δι' ὄχλου, μὴ δὲ παρθένον δόμων
Αἴσχιν'· ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως, οὐκ ἄξιος
" Κακῶς ἀκούειν· Ἐν δ' Ἕλλησιν μέγας.

" Sed tamen habet aliquam speciem, ut, etiamsi sit alienus,
" Vir bonus, afflictos juvet.
Miserere igitur nostri; miseranda enim patimur:
Quæ primùm quidem existimans me habituram te generum:
Habui vanam spem: deinde tibi fortassis
Omen fuerit nuptiis futuris,
Moriens mea filia, quod te cavere oportet:
Sed bene quidem initio dixisti, bene etiam in fine:
Si enim volueris, servabitur mea filia.
Visne eam supplicem amplecti tuum genu?
Hoc quidem virgini parum *est* decorum: si tamen *ita* tibi videtur,
Veniet *ad te* cum pudore, oculos habens liberos, *ac ingenuos*:
Aut absente *eâ*, consequar hæc absente.
Ach. Maneat domi: laudabiliter enim pudicitiam agit.
Cly. Attamen quantum fieri potest, oportet *eam* pudere.
Ach. Tu neque filiam tuam adducito in meum conspectum,
Neque veniamus in probrum, ô mulier, inconsideratum.
" Exercitus enim copiosus, quo *rerũ* domesticarum curis est vacuus,
" Amat malas & maledicas fabulas.
Idem planè consequemini, sive supplices ad me veneritis,
Sive non supplex fueris: nam mihi *propositum* est certamen
Maximum, ut vos à malis *istis* liberem.
Itaque hoc uno audito, scias me non falsa dicturum.
Quòd si falsa dicam, & frustrà vos ludam,
Moriar: quòd si puellam servavero, non moriar.
Cly. Sis felix, semper juvans afflictos.
Ach. Audi igitur nunc, ut res rectè geratur.
Cly. Quid hoc dixisti? te quidem audiam volens.
Ach. Persuadeamus iterum patri, ut meliùs sapiat.
Cly. Est quidam ignavus, & nimis timet exercitum.
Ach. Sed rationes superant rationes.
Cly. Frigida quidē *est* spes: sed dic, quidnam oporteat me facere.
Ach. Supplicem te primùm illi præbeas, ne occidat filiam:
Quòd si restiterit, tibi ad me veniendum *est*.
Si enim persuadebitur id quod vis, non opus est meam *operam*
" Procedere: hoc *ipsum* enim salutē habet. *i.e. filia salutem feret.*
" Et ego melior, *i.e. meliùs affectus* erga amicum ero:
Et exercitus non culpabit me, si res
Ratione magis quàm viribus gessero.
Et *rebus* bene perfectis, grata amicis,
Et tibi hæc erunt, vel sine meâ operâ.
Cly. Quàm sapienter dixisti: faciendum igitur ut tibi videtur.
Quòd si ista non perfecero, quæ ego volo,
Ubi te rursùs videbimus? quò me miseram oportet
Ire, ut inveniam tuam manum auxiliatricem malis?
Ach. Nos te custodes, ubi opus *erit*, observabimus,
Ne quis te videat ire consternatam
Per exercitum Græcorum, ne paternam domum
Dedecores. Nam Tyndareus non dignus est,
" Qui malè audiat: Nam inter Græcos *est* magnus.

V. 984. Ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελεῖν) *Æmyl. Portus* hæc ita instituit, ut sit χρηστὸς ὠφελεῖν, hoc est πρὸς τὸ ὠφελεῖν, eodem modo, ut *Dionys. Halicarn.* ὕδωρ πίνεσθαι χρηστὸν, i. e. πρὸς τὸ πίνεσθαι. At nos ità rem ordinamus, ut sit, ἀνὴρ ὁ χρηστὸς ἔχει τι χρῆμα ὠφελεῖν, itáque mihi suadet *articulus* ὁ ita dispositus. *Josua Barnes.*

V. 1011. Πειθώμεθ') *Scaliger* legit πίθωμεν.

V. 1014. Χρὴ *Scaliger* legit χρεών.

Κλυ. Ἔστιν

Cly. Hæc ita ſunt: præi; negotiis, fis dux: tibi meſervire decet.
" Si vero ſunt dii, tu, cum ſis juſtus vir,
" Bona conſequeris: ſin minus, quid opus eſt laborare?

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Σηροφή.

Strophe.

Χο. 1 Τίς ἄρ' ὑμήναιος ἁβὰ λωτῷ λίβυος,
2 Μετά τε φιλοχόρου κιθάρας,
3 Συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμόεσσ
4 Ἔσασαν ἰαχάν;
5 Ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι
6 Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
7 Χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
8 Ἐν γᾷ κρούσυσι,
9 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον
10 Μελῳδοὶ Θέτιν ἰαχῇ-
11 μασι, τόν τ' Αἰακίδᾳ,
12 Κενταύρων ἐν ὄρεσι κλείουσαι
13 Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
14 Ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
15 Λέκτρων τρύφημα φίλον,
16 Χρυσέοισιν ἄφυσε λιβὰν
17 Ἐν κρατήρων γυάλοις,
18 Ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
19 Παρὰ δὲ λιπαρὰν
20 Ψάμαθον εἰλισσόμεναι
21 Κύκλια πεντήκοντα κόραι
22 Νηρῆος, γάμους ἐχόρευσαν.

Cly. Qualis *erat* Hymenæus, fiſtulâ cantatus Libycâ,
2 Et citharâ amante-choreas,
3 Et tibiis, *quàm Muſæ* calamis formatam
4 Ediderunt vocem?
5 Quando per Pelium *montem* pulchricomæ
6 Pierides in convivio deorum,
7 Veſtigium aureorum ſandaliorum
8 In terram incutientes, *i.e.* aureis calceis terram pulſantes,
9 Venerunt ad nuptias Pelei,
10 Suaviter canentes, Thetin reſonantibus vo-
11 cibus, & Æacidem *Peleum*,
12 In montibus Centaurorum celebrantes,
13 In ſylvâ Peliacâ.
14 Dardanides verò, Jovis
15 Thalamorum deliciæ charæ,
16 Nectar hauſit aureis
17 In craterum cavitatibus,
18 Ganymedes Phrygius.
19 Prope verò candidam
20 Arenam ſaltantes
21 In orbem quinquaginta filiæ
22 Nerei, nuptias concelebrârunt.

Ἀντιστροφή.

Antiſtrophe.

1 Ἀνὰ δ' ἐλάταισι, σεφανώδη τε χλόᾳ
2 Θίασος ἔμολεν ἱπποβότας
3 Κενταύρων, ἐπὶ δαῖτα * πρὸς θεῶν.
4 Κρατῆρα τε Βάκχου
5 Μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ Νηρεὶ κόραι,
6 Παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ, μέγα φῶς,
7 Μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ Μουσᾶν
8 Τ' εἰδὼς γενάσεις
9 Χείρων ὠνόμασεν,
10 Ὃς ἥξει δόνακα λογχή-
11 ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
12 Ἀσπισταῖσι, Πριάμοιο κλεινὰν
13 Γᾶαν ἐκπυρώσων,
14 Περὶ σώματι χρυσέων
15 Ὅπλων ἡφαιστοτύπων
16 Κεκορυθμένος, ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς
17 Ματρὸς δωρήματ' ἔχων
18 Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε
19 Μακάριον. τότε δεί-
20 μηνες τᾶς εὐπαρείους

1 Ἀνὰ δ' ἐλάταισι, σεφανώδη τε χλόᾳ
2 Θίασος ἔμολεν ἱπποβότας
3 Κενταύρων, ἐπὶ δαῖτα * πρὸς θεῶν.
4 Κρατῆρα τε Βάκχου
5 Μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ Νηρεὶ κόραι,
6 Παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ, μέγα φῶς,
7 Μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ Μουσᾶν
8 Τ' εἰδὼς γενάσεις
9 Χείρων ὠνόμασεν,
10 Ὃς ἥξει δόνακα λογχή-
11 ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
12 Ἀσπισταῖσι, Πριάμοιο κλεινὰν
13 Γᾶαν ἐκπυρώσων,
14 Περὶ σώματι χρυσέων
15 Ὅπλων ἡφαιστοτύπων
16 Κεκορυθμένος, ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς
17 Ματρὸς δωρήματ' ἔχων
18 Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε
19 Μακάριον. τότε δεί-
20 μηνες τᾶς εὐπαρείους

Ch. 1 Qualis *erat* Hymenæus, fiſtulâ cantatus Libycâ,
2 Et citharâ amante-choreas,
3 Et tibiis, *quàm Muſæ* calamis formatam
4 Ediderunt vocem?
5 Quando per Pelium *montem* pulchricomæ
6 Pierides in convivio deorum,
7 Veſtigium aureorum ſandaliorum
8 In terram incutientes, *i.e.* aureis calceis terram pulſantes,
9 Venerunt ad nuptias Pelei,
10 Suaviter canentes, Thetin reſonantibus vo-
11 cibus, & Æacidem *Peleum*,
12 In montibus Centaurorum celebrantes,
13 In ſylvâ Peliacâ.
14 Dardanides verò, Jovis
15 Thalamorum deliciæ charæ,
16 Nectar hauſit aureis
17 In craterum cavitatibus,
18 Ganymedes Phrygius.
19 Prope verò candidam
20 Arenam ſaltantes
21 In orbem quinquaginta filiæ
22 Nerei, nuptias concelebrârunt.

1 Cum abiegnis verò telis, & gramineis coronis
2 Turba venit equeſtris
3 Centaurorum, ad convivium deorum,
4 Et craterem Bacchi.
5 Magnâ autem voce clamaverunt, O Nereia filia, *i.e. Theti*;
6 Filiæ Theſſalicæ clamaverunt, ô magnum lumen;
7 Phœbus vates, quique Muſarum
8 Generationes novit
9 Chiron, nominavit *Achillem*,
10 Qui veniet *in Trojanum* agrum haſta-
11 tis cum Myrmidonum
12 Militibus, Priami inclytam
13 Terram incenſurus, *ac devaſtaturus*:
14 Circa corpus aureis
15 Armis à Vulcano factis
16 Armatus, induta, à Deâ
17 Matre dona *ſibi data* geſtans,
18 Thetide, quæ ipſum peperit
19 Beatum. Tunc Di-
20 i nobilis

V. 1036. Τίς ἄρ' ὑμήναιος ἁβὰ λωτῷ λίβυος) Subaudi ἦν vel ἠγέρετο, ut *Brodæus*, & Πιερίδες ad ἔσασ referatur. Nec erat tantoperè ut ſe torqueret *Æmylius Portus*; facilè enim hic locus expedietur. Illi placet legere Τίν' ἄρ' ὑμέναιον, &c. Sed nullo modo hanc lectionem probamus, licet ei ſuum calculum *Miltonus* ferat. De nuptiis autem *Pelei* & *Thetidis*, quæ hic celebrantur, vide quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 829. & hujus Fabulæ v. 707. *Joſ. Barnes.* V. 1051. Λοιβὰν) Proprie *Libamen* ex vino Diis factum; jam nunc pro *vino*, vel *Nectare*, ponitur, quod Dii ipſi hauſerunt. Ἄφυσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις) *Homeri* æmulus *Euripides*, qui dixit Iliad. ά. v. 598. Ὠινοχόει, γλυκὺ Νέκταρ ἀπὸ κρατῆρος ἀφύσσων. *Joſua Barnes.* V. 1052. Ἐν κρατήρων γυάλοις) *Æmylius Portus* γύαλα pro *poculis minoribus* & κρατῆρας pro *grandioribus* ſatis authoritativè ſumit, deceptus nimirum falsâ lectione, quæ in multis exemplaribus obtinuit, ἐν κρατήρων γυάλοις. Sed *Aldi* optima editio habet rectiùs ἐν κρατήρων γυάλοις, atque ita legebat *Scapula* in voce γύαλον, quare γύαλα κρατήρων nihil aliud eſt, quàm Periphraſis pro κρατῆρες. *Joſua Barnes.* V. 1056. Κύκλια εἰλισσόμεναι) in orbem tripudiantes. *Brodæus.* Πεντήκοντα κόραι) *Nerinæ* & *Nereides* dictæ Quinquaginta filiæ, *Nerei*, quarum multa nomina habes *Homer.* Iliad. σ'. v. 37. ad v. 49. Omnia verò nomina *Heſiodus* enumerat *Theogon.* v. 242. ad 262. Et hinc concludit hoc Diſticho---. Αὖται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι. Vide *Iphig. Tauric.* v. 274. Vide *Natal. Com.* Mythолog. l. 8. c. 6. *Joſua Barnes.* V. 1071. Πιερὶ σώματι) *Canterus* legit περιζώματι; ſed & περὶ σώματι ſtare poteſt. V. 1073. Ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων) ἔνδυτα δωρήματα Vocat hìc Poeta, illa *Arma*, quæ ex *Thetidis* Deæ Matris *dono* induebat *Achilles*. Vide *Hom.* Iliad. Σ. *Æmylius Portus.*

21 Γά-

21 Γάμῳ Νηρηΐδ☉. ἔθεϛ
22 Πρώτας, Πηλέως θ' ὑμεναίους.

Ἐπῳδός.

1 Σὲ δ' ὅτι κάρᾳ σέψασι καλλικόμῳ
2 Πλόκαμον Ἀργεῖοι γ', * ἁλιᾶν
3 Ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθεῖν,
4 Ὀρέων μόχον ἀκήρατον,
5 Βρότεον αἱμάσσοντες λαιμὸν,
6 Οὐ σύριγξι τραφεῖσαν, ἐ-
7 δ' ἐν ποιδήσι βυκόλων,
8 Παρὰ θ' μητέρι νυμφοκόμῳ
9 Ἰναχίδαις γάμον.
10 Πᾶ τὸ τᾶς αἰδοῦς,
11 Ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς δώσασιν ἔχει
" 12 Σθένειν τι πρόσωπον,
" 13 Ὁπότε τὸ μὴ ἄσεπτον ἔχει
" 14 Δώαμιν, ἁ δ' ἀρετὰ κατόπιδεν
" 15 Θνατοῖς ἀμελίσται.
" 16 Ἀνομία θ' νόμων κρατεῖ·
" 17 Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
" 18 Μή τις θεῶν φθόν☉. ἔλθῃ.

21 Nereidis nuptias celebrârunt
22 Primæ, & Pelei Hymenæum.

Epodus.

1 Te verò, *Iphigenia*, coronabunt
in capite pulchricomam
2 Nexis *florum* coronis Græci,
maculosam seu velocem,
3 Ceu saxeis ex antris profectam,
4 Montium intactam Cervam,
5 Humanum cruentantes guttur,
6 Non fistulâ, *nec ad fistulæ so-*
num, nutritam ne-
7 que ad cantum pastorum,
8 Sed apud matrem ornantem-
sponsam,
9 Inachidis, *i.e. Argivis, paran-*
tem nuptias.
10 Ubi *nunc* pudoris excellentia,
11 Aut virtutis habet vim,
" 12 Ut possit aliquid facies?
" 13 Quando impietas quidem ha-
bet *magnam*
" 14 Vim, virtus verò retrò
" 15 A mortalibus negligitur.
" 16 Iniquitas verò vincit leges:
" 17 Quare commune periculum
mortalibus *impendet*,
" 18 Ne qua Deorum invidia ve-
niat, *ac ipsos ira premat.*

V. 1078. Ἔδεσαν) *Canterus* putat legi debere ἔδησαν, quia suprà v. 707. & alibi rectè ità legitur. Sed & ἔδεσαν hic rectè legitur; nec ἔδησαν potuit hìc per metrum stare. *Jos. Barnes.* V. 1079. Πρώτας) *Thetidem* vocat *primam* Nereida, hoc est omnium reliquarum Principem; non autem has Nuptias dicit primas, quas Dii celebrârunt; *Cadmi* enim & *Harmoniæ* priores erant. Vide *Phœniss.* v. 829. *Josua Barnes.* V. 1081. Ἀργεῖοι γ', ἁλιᾶν) *Scaliger* legit optimè βαλιάν, & sanè cum ultima syllaba in Ἀργεῖοι nullum habet accentum in se translatum, credibile est ex vestigiis βῆτα, per errorem apparuisse γ'; quod quàm facilè fiat, nemo est, qui non videt. Quarè nos in Latinam Versionem & marginem recepimus hanc meliorem lectionem. *Josua Barnes.* V. 1097. Φθόν☉) *Scaliger* φόβ☉ legit, sed non, ut mihi videtur, æquè benè.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

CLytæmnestra *certior facta consilii de mactandâ* Iphigeniâ, *Maritum nil tale suspicantem de temerario ausu redarguit*; & *à filiæ cæde dehortatur. Quin* Iphigenia παιδικῶς *admodum suâ puellari simplicitate Patrem aggreditur, pro vitâ sua illum exoratura. Ille nihil motus, culpam omnem in* Græcorum *exercitum rejicit, à quibus ad cædem poscebatur, pro impetrandâ nempe, ex Oraculi jussu, in* Trojam *Navigatione*; *quorum Decreto se nec resistere posse, nec velle; atque hoc dicto abit.* Iphigenia *casum suum miserè queritur.* Achilles Clytæmnestræ *renuntiat, se dum Puellæ partes defenderet, in vitæ discrimen fuisse ductum*; *nihilominùs se pollicetur illius causam etiam sui capitis periculo defensurum.* Iphigenia *potiùs se fatetur ultrò velle occumbere, Famæ nempè & Patriæ liberandæ studio adducta: Matrem insuper hortatur, ut leviùs hanc rem ferat*; *se enim satis honorificè pro* Græciâ *mori. Proindè jubet famulas ac comites, dum ad Aram ducitur, faustas ominationes & Hymnos* Dianæ *dicere.* Chorus *illam laude prosequitur &* Dianæ *favorem ergà* Græcos *conciliare nititur.* Nuntius Clytæmnestræ *narrat, quomodo* Iphigenia, *dum à sacrificulo immolaretur, evanuerit, in Deos, ut videbatur, translata,* Cervâ *in ejus locum substitutâ. Ut pòst autem apparuit, ipsa* Iphigenia *rapta erat à* Dianâ *in* Tauros *urbem* Scythiæ; *ubi illius Sacerdos facta est. Hunc nuntium & ipse* Agamemnon *confirmat, nè mater dubitaret. Et hinc Vale uxori dicto, ille se expeditioni suæ accingit*; *illâ ad* Argos *regressurâ.*

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

Κλυ. Ἐξῆλθον οἴκων θρεσκοπεμφὴς πόσιν,
Χρόνιον ἀπόντα, κἀπιλελοιπότα στέγας.
Ἐν δακρύοισι δ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμὴ,
Πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
Θάνατον ἀκέσασ', ὃν πατὴρ βεβούλευται.
Μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότ☉.

Cly. EXivi ex ædibus, quærens maritum,
Qui diu abest, & reliquit ædes.
Et mea filia misera in lachrimis est,
Emittens multas mutationes gemituum,
Postquam audivit de morte, quam pater molitur.
Feci autem mentionem propè accedentis

Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὑτοῦ τέκνοις
Ἀνόσια δράσαντα αὐτίχ' εὑρεθήσεται. 1105
Αγα. Λήδας ἠλθεθλον, ὃν κλύω σ' ἔξω δόμων
Εὕρηχ', ἵν' εἶπω παρθένοις χωρὶς λόγους,
Οὓς σὺκ ἀκούειν παῖς γαμηλίους πρέπει.
Κλυ. Τί δ' ἔστιν, ᾧ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;
Αγα. Ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα, 1110
Ὡς χέρνιβες πάρεισιν ὑηχεπισμύαι,
Προχύτη τε βάλλειν πῦρ καθαίρουσιν ὀκ χρεών,
Μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἃς θεᾷ πεσὼν χρεών
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.
Κλυ. Τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγῃς, τὰ δ' ἔργα σε 1115
Οὐκ οἶδ', ὅπως χρή μ' ὀνομάσασθαι, εὖ λέγειν.
Χώρει ὦ, θύγατερ, ἔκτὸς. οἶσθα γὰρ πάλαι
Πάντως ἃ μέλλῃ γε, χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄγαν
Λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν καστγνητον, τέκνον.
Ἵδε πάρεσιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
Τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε, κἀμαυτῆς φράσω.
Αγα. Τέκνον, τί κλαίεις; ὄδε δ' ἥδεως ὁρᾷς.
Εἰς γῶν δ' ἐρείσασ' ὄμμα, πρόσω δ' ἔχεις πέπλους.
Ιφι. "Φεῦ. Τιν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
"Απασι γὰρ τοῖσι χρήσιμος πάρα, 1125
Καὶν ὑφάτοισι, κἂν μέσοισι πρόσχρυ.
Αγα. Τί δ' ἔστιν; ὡς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε,
Σύγχυσιν ἔχοντες, κἠταράγμην ὀμμάτων;
Κλυ. Εἰφ' ἅν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
Αγα. Οὐδὲν κελεύσμου δεῖ γ', ἐρωτᾶσ' ἥδομαι. 1130
Κλυ. Τὴν παῖδα τὴν σὴν, τὴν τ' ἐμὴν μέλλῃς κτανεῖν;
Αγα. Ἔα, τὰ μήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς δ' ἃ μή σε χρή.
Κλυ. Κἀκεῖνό μοι τοιοῦτον ἀπόκειται πάλιν.
Αγα. Σὺ δ' ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα * κλύῃς. * al. κλύοις.
Κλυ. Οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, κἠ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135
Αγα. Ὦ πότνια τύχη, κἠ μοῖρα, κἠ δαίμων γ' ἐμός.
Κλυ. Καμοῦ τε, κἠ τῆς δ', εἰς ἅπαντ' ἠυδαιμόνων.
Αγα. Τίν' ἠδίκησας; Κλυ. τοῦτ' ἐμοῦ πυθοῦ πάρα;
Ὅ νεῦς ὅδ' αὐτὸς νεῦν ἔχων ἐ τυγχάνῃ.
Αγα. Ἀπωλόμεσθα. προδέδοδ' τὰ κρυπτά μου. 1140
Κλυ. Πάντ' οἶδα, κἠ πέπυσμ', ἃ σὺ γε μέλλῃς με δρᾶν.
Αὐτὸ ᾧ τὸ σιγᾶν, ὁμολογοῦντός ἐστι σου,
Καὶ τὸ γενάζειν πολλὰ, μὴ καμνῆς λέγων.
Αγα. Ἰδὲ σιωπῶ. τὸ γὰρ ἀναίσχυντόν με δεῖ
Ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ. 1145
Κλυ. Ἄκυε * δὴ νῦν. ἀναπαλύψω γὰρ λόγους, * al. δή νυν.
Κἀκέτι σφαδοῖς χρησόμεθ' αἰνίγμασιν.
Πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τῦτ' ὀνειδίσω,
Ἔγημες ἄκυσάν με, κἄλαβες βίᾳ,
Τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κἀμοὺν, 1150
Βρέφος τε τὸμὸν σῷ προσθέρισας πάλῳ,

Agamemnonis hujus, qui adversùs liberos suos
Impia faciens mox deprehendetur.
Ag. O Ledæ proles *Clytæmnestra* opportunè te extra domum
Invenio, ut dicam seorsum à virgine verba,
Quæ non decet audire nupturas.
Cly. Quidnam id est, cujus opportunitas tibi jam incumbit?
Aga. Mitte filiam cum patre ex ædibus,
Quia sacra-aqua adest parata,
Et molæ sallæ, ut ex manibus conjiciantur in ignem lustralem,
Et juvencæ, quas ante nuptias oportet mactari deæ
Dianæ, nigri sanguinis halitus, *exundationes.*
Cly. Verbis quidem bene dicis, sed facta tua
Haud scio, quomodo oporteat me, si nominare velim, laudare.
Exi verò, filia. Scis enim, quæ pater
Molitur omnino: & sub peplis affer
Assumptum Orestem tuum fratrem filia.
Ecce adest quæ obtemperat tibi:
Alia verò illius & mei causâ ego dicam.
Aga. Filia, quid fles? non hilariter me spectas.
Sed oculis in terram defixis, *cos* peplis objectis velas.
Iph. "Heu, Quodnam meorum malorum sumam exordium?
"Omnibus enim licet uti primis.
"Et postremis, & mediis ubique, *in omnibus rebus dicendis.*
Aga. Quid est? quam mihi omnes in unum convenitis,
Habentes perturbationem *animi*, & conturbationem vultûs?
Cly. Hic mihi, marite, ingenue, quæ te interrogabo.
Aga. Nihil opus est hortatu, interrogari volo.
Cly. Visne interficere meam tuámque filiam?
Aga. Hem. Dixisti misera, *suspicarisque* quæ te nō oportet *suspicari.*
Cly. Illud verò primùm mihi responde rursùs.
Aga. Si tu interrogaveris convenientia, convenientia audies.
Cly. Non interrogo alia, & tu ne mihi alia dicas.
Aga. O fortunam venerandam, ô fatum & genium meum.
Cly. Et meum, & hujus, unus *est* trium infelicium.
Aga. Quâ in re læsa es? *Cly.* Hoc ex me quæris?
"Hoc tuum consilium nullam habet prudentiam.
Aga. Perii, mea arcana sunt prodita.
Cly. Novi omnia, & audivi quæ tu mihi facturus es.
"Ipsum verò tuum silentium est signum tui confitentis,
"Et tui crebri gemitûs: ne labores dicendo
Aga. En taceo. Oportet enim me impudentiam
Falsa dicentem adjungere calamitati.
Cly. Audi nunc. Aperiam enim *tibi meæ mentis* cogitationes,
Et non amplius utemur ænigmatibus à proposito alienis.
Primùm quidem, ut hoc primo loco tibi exprobrem,
Duxisti me invitam, & rapuisti vi,
Occiso priore marito Tantalo,
Infantémque meum solo illisisti tuâ vibratione, *jactâque tuo,*

V. 1112. Πεμχθ') τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον ὀκ χρεών) Vide pòst ad v. 1474. Et suprà ad v. 955.

V. 1117. Οἶσθα γὰρ πατρὸς) *Canterus* rectè, ut mihi videtur, πάρος legit.

V. 1121. Πρὸ τῆσδε) Ita lego pro corrupto πρὸς, quòd priùs obtinebat. *Josua Barnes.*

V. 1132. Βα) Extra versum & hoc, ut & τὸ φεῦ v. 1124.

V. 1136. Ὦ πότνια τύχη) Ut hic Versus rectè se habeat oportet *Dactylum* in *primo* loco, in secundo *Anapæstum* ponere hoc modo Ὦ ποτνι-α τυχη.

V. 1138. Τίν' ἠδίκησα; Si ita legas, ut omnia fere exemplaria legunt, exponendum est, *Quâ ta in re læsa es?* Sin legamus Τίν' ἠδίκησα; tum exponendum, *Quem ego* injuriâ affeci?

V. 1139. Ὅ νεῦς ὅδ' αὐτὸς νεῦν ἔχων ἐ τυγχάνει) *Stiblinus* dicit, --*Erasmum legisse* videri --Ὅ νῦς ὅδ' ἀεὶ νῦν ἔχων ἐ τυγχάνει. Sed nihil tale *Erasmus* legit. In Libro enim *Basileæ* impresso An. Dom. 1524. Legitur, ut nos legimus; & ità ex illius versione explicatur--- *Verùm Astus hic astu vacat; Atque ità Calliditas profectò incallida est.* Lege tu, ut Versus sibi constet, *Atque ista Calliditas*, &c. *Josua Barnes.*

V. 1150. Τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον) *Eustathius* ad Iliad. λ. Κυείδιον ᾧ πόσιν τὸν Ἀγαμέμνονα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ἔθ), τυτέστιν, ἐξέπ κόρης ὄσης αὐτῆς. Ὁμήρῳ μὲν ἀρέσκει. Εὐριπίδης δ' ἄλλως ὅδεν, ὃς περιμηθεῖσαν αὐτῷ τῷ Ταντάλῳ γνωείζει. Notavit *Joh. Brodæus.* Ego autē hæc addenda duxi, Nullo modo hæc posse de famoso illo *Tantalo Pelopis* patre intelligi: quomodo enim is *Tantalus* ab *Agamemnone* fuerit cæsus, qui erat Pater *Pelopis*; cùm is *Pelops* Pater fuerit *Atrei*, *Atreus* autem Pater *Agamemnonis*; ut omnibus notum & paulò abhinc, infrà nempe v. 1233. ab ipso *Euripide Pelops* filius *Tantali*, *Atrei*, *Agamemnonis* Patris, dicitur Pater. Vide etiam suprà ad v. 952. & *Iphig. Taur.* v. 1. &c. *J. Barnes.* V. 1151. Σῷ προσθερίσας πάλῳ) *Scal.* legit προσθδίσας πέδῳ vel πάτῳ; & quod ad προσθδίσας attinet, rectissimè, & ità *Milton.* quoq; *Duport.* aliiq; πάλῳ verò retinendum est. *Josua Barnes.*

Μαζῶν

Μαζῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας,
Καὶ τὼ Διός γε παῖδ', ἐμώ τε συγγόνω,
Ἵπποισι μὴ μάχεσθαι, * ἔπεσε κατὰ σὰ τῶν.
Πατὴρ ὁ Τυνδάρεως σ' ἐρρύσατο
Ἱκέτιν γενόμενον, ταμὸν δ' ἔχεις οὐ λέχη.
Οὔ σοι καταλλαχθεῖσα, σοὶ σὲ κἀδόμους,
Συμμάρτυρής ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή,
Εἴς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα, κἀτὸ σὸν
Μέλαθρον αὔξουσ', ὥστε σ' εἰσίοντά τε
Χαίρειν, θεραζέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
" Σπάνιον ὁ δύστηνε μ' ἀνδρὶ, τοιαύτην λαβεῖν
" Ἄμοχλα· φλαύραν δ' ὑ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν.
Τίκτω δ' ὅτι σοὶ πρὸς θανόντοις, παῖδά σοι
Τόνδ'. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς.
Κἄν τις σ' ἔρηται, τίν' ἕκατί νιν κτενεῖς,
Λέξον, τί φήσεις; ἢ 'μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
Ἑλένην Μενέλαε ἵνα λάβῃ. καλόν γε νὴ
Κακῆς γυναικὸς μοῦνον ἀποτίσαι, τέκνα,
Τἄθλια τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα·
Ἄγ', ὦ τέκνον, καταλιπών μ' ἐν δώμασιν,
Κἀκεῖ γενήσῃ δι' μακρᾶς ἀπουσίας,
Τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
Ὅταν θεοῦσι πᾶσ' εἰσίδω πάντας κενούς,
Κενοὺς δ' ὑπ' ἀνδρώνας; ἐπὶ δ' ἀκρύοις
Μόνη καθήμαι, τῷδε θρηνῳδοῦσ' ἀεί,
Ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φυτεύσας πατήρ,
Αὐτὸς κατανών, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλη χερί,
Τοιόνδε μοῦνον καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους·
Ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον,
Ἐφ' ᾗ σ' ἐγὼ κἀ παῖδες αἱ λελειμμέναι,
Δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεών.
Μὴ δῆτα πρὸς θεῶν, μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
Κακὴν γενέσθαι σοὶ σὲ, μήτ' αὐτὸς γένῃ.
Εἶτ'. Θύσεις δὴ τὸν παῖδ', ἔνθα πύλας ἀρᾷς; Τί σοι καλὸν λέξῃ τἀγαθὸν, σφάζων τέκνον;
Νόσου πονηρὸν, οἵκοθέν γ' αἰσχρῶς ἰών;
Ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τί σοι;
" Οὐ γὰρ ἀσωτεύσ τὸς θεὸς ἡμῖν ἂν,
" Εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν.
Ἦκων δ' ἐς Ἄργος πρόσεσθε τέκνοισι σοῖς;
Ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὴ κεῖ προβλέψει;
Παίδων σ', ἐὰν αὐτῷ προθέμενος κἀγένῃς πατήρ;
Ταῦτ' ἦλθον ἤδη δι' λόγων· ἢ σκῆπτρά σοι
Μόνον δι' φέρειν, κἀ στρατηλατεῖν σε δεῖ,
Ὃν χρὴ δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν;

Avulsum violenter à meis uberibus,
Et filii Jovis (*Castor* & *Pollux*) meique fratres,
Equis consipici, *tibi* bellum intulerunt.
Sed Tyndareus pater senex te liberavit,
Factum supplicem, & habuisti rursus meum connubium.
Ubi reconciliata tibi, erga te & domum,
Ipse testis eris, quòd fuerim inculpabilis uxor,
Et in rebus venereis casta, & tuam
Rem familiarem augens, ut sive intrares,
" Gauderes, & sive foràs prodires, beatus esses.
" Rara autem *est* venatio viro, ut talem consequatur
Uxorem: sed non est rarum habere malam uxorem.
Et præter tres filias peperi tibi filium
Hunc, ex quibus unâ tu me miserabiliter privabis.
Et si quis interrogârit te, ob quam caulàm interficies ipsam,
Dic, quidnam dices? an me tuo nomine loqui oportet?
Ut Menelaus Helenam recipiat. Præclarum certè *facinus* erit,
Malæ mulieris *causâ* precium persolvere, Nos *nostros* liberos.
Sic ênim invisissima charissimis redimemus.
Agè *verò*, si copias *hinc* ducas, in ædibus me relictâ,
Et illic, *in agro Trojanò*, longum tempus absis,
Quem in ædibus animum me habituram putas,
Quum sedes hujus omnes aspiciam vacuas,
Et vacuum conclave virginum? in lachrymis tunc
Sedebo sola, lugens semper istam, *hoc modo*,
Perdidit te, filia, pater, qui te genuit,
Ipse *te* cædens, non alius, nec aliâ manu,
Tale præmium relinquens familiæ.
Quia levi occasione tantum opus erat,
Ob quam ego, & filiæ relictæ,
Excipiamus te eo excipiendi modo, quo te excipere decet.
Ne igitur per Deos, ne cogas me
Malam in te esse, neque tu sis *malus erga me, filiámque tuam*.
Mactabis igitur filiam? Tunc quas preces concipies?
Quid tibi boni in sacrificio filiæ petes?
Num reditum malum, cùm turpiter domo sis protectus?
Sed an me justum est aliquid boni precari tibi?
" Nonne igitur judicabimus Deos stultos,
" Si faveamus parricidis?
An verò Argos reversus amplexaberis liberos tuos?
At *hoc* non licebit tibi. Quis autem etiam aspiciet
Te ex liberis, si consultò aliquem ex ipsis occideris?
De his *scilicet inter nos* jam verbis convenit: an sceptris te *decet*
Solum excellere, & belli ducem esse oportet.
Quem conveniebat justa apud Græcos dicere?

V. 1170. Τἄχθιστα) Olim legebatur τἄχθιντα· *Aldi* editio habet ταχθεῖσα. Nos potiùs *Canteri* & *Brodæi* conjecturam sequimur, qui legunt τἄχθιστα, sic *Scaliger* quoque & *Miltonus* & in *Troad.* v. 370. ferè idem habes. Ὅ γ' σεμνὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ Τὰ φίλτατ' ὤλεσ'. *Duportus* pro ὠνέμεθα legit ὀνέμεθα, nescio quid passus. *Josua Barnes.*

V. 1182. Δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεών.) Usitatum est *Græcis* Authoribus, post quodvis verbum sive transitivum, sive minùs, casum suum apponere, ut bis in hoc versu. Ità *Supplic.* v. 116. Οἶδ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν; & ibid. v. 193. Κἀγὼ τὸν αὐτὸν παῖδά σοι λέγω λόγον. Item *Bacch.* v. 953. Κεύθῃ σὺ κρύφιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεών. Item hujus Fab. 463. γάμους γαμεῖας. & v. 467. γάμον γῆμας ὁ Πειρίθου Πάεις. Item *Helen.* Πείσομαί γ'· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φεύξόμεθα; sic *Æschyl.* in *Prometh. Vinct.* v. 383. Ἕα με τλῶδε τλῶ νόσον νοσεῖν. ibid. v. 738. Γαμεῖν γάμον τοσοῦτον, ὦ ποτ' ἀθλία. Sic *Aristoph. Plut.* Act. 2. Scen. 5. v. 31. Λῆρον λαρεῖς· Ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυῦ κατέλεξας Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Sic *Xenophon* libro de Polit. *Athenien.* circa Principium Γινώσκει γὰρ ὁ δῆμος, ὅτι πλείω ὠφελεῖται ἐν τῷ μὴ αὐτὸς ἄρχειν ταύτας τὰς ἀρχὰς, ἀλλ' ἐᾶν τοὺς δυνατοὺς ἄρχειν. Et in fine ibidem--Ὅτου ὁ δῆμος ὅτιν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς. Sic χαίρειν χαρὲν, ut *Matth.* 2. v. 10. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Sic apud *Latinos--Vivere vitam, servire servitutem, viam ire, & similia. J. Barnes.*

V. 1185. Εἶτ') Hoc extra carmen recensendum, quo modo & *Aldi* editio impressum habet; Nos verò non ità ponimus, nè Versuum numerus mutetur. Vide *Hecub.* v. 1116. *Josua Barnes.* V. 1189. Οὐ γὰρ) *Duportus* legit Οὐκ, quasi id esset ullius momenti, τὸ γὰρ verò quòd priùs malè aderat, omisit; nos γὰρ metri causâ scribimus, & τὸ ὅτ' continuandum dicimus. *Josua Barnes.* V. 1194. Ἢ σκῆπτρά σοι) Legitimæ Constructionis causâ verbum πρέπει subaudiendum videtur. Hâud enim τὰ σοὶ à sequenti δεῖ commodè regi potest. *Æmylius Portus.* V. 1196. Ὃν χρὴ) Ego quidem suspicor Οὐ legi debere; uti cuivis conferenti videbitur. *Josua Barnes.*

Βέλεθ' Ἀχαιοὶ πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ ῥῶνα; — Vultis Græci navigare ad Trojam?
Κλῆρον πίθεσθε, παῖδ' ὅτῳ θανεῖν χρεών. — Ducatis sortem, cujus filiam oporteat mori.
Ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ'· ἀλλὰ μή σ' ἐξαίρετον — Hoc enim omnibus ex æquo erat; haud verò te unũ ex omn. *decebat*
Σφάγιον ὧδε χεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν, — Præbere tuam filiam victimam Græcis,
Ἢ Μενέλεων χρὴ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν, — Aut *oportebat* Menelaum interficere Hermionem matris causâ,
Οὕνεκ' τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῷν δ' ἐγὼ μὲν, ἢ τὸ σὸν — Cujus negotium erat. Nunc verò ego quidem, quæ tuum
Σώζουσα λέκτρον, παῖδός ὑστερήσομαι· — Connubium *sanctè* servo, spolior filiâ *meâ*:
Ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑποστροφον νεᾳνίδα — Quæ verò peccavit, reducem puellam
Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται. — Spartam deducens, erit beata.
Τούτων ἀμειψαί μ', εἴπι μὴ καλῶς λέγω· — Respondè mihi de his, si quid non rectè dico:
Εἰ δ' εὖ λελεκται νῷν, μὴ δή γε κλαίνῃς — Quòd si probè dixi, nè occidas
Τὸν σήν τε, κἀμὲ τὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσῃ. — Meam ac tuam filiam, & sapiens eris.
Χο. Πίθου· τὸ γάρ τοι τέκνα συσώζειν καλὸν, — *Cho.* Obtempera: nam honestum est conservare liberos,
" Ἀγαμέμνον' οὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν. — " Agamemnon: nemo mortalium contra hæc dixerit.
Ιφι. Εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον — *Iph.* O pater, si Orphei facundiam haberem,
Πείθην ἐπᾴδων, ὥσθ' ὁμῆρτεῖν μοι πέτρας, — Ut possem incantando persuadere lapides ut me sequerentur,
Κηλῶν τε τοῖς λόγοισιν, ὃς ἐθελόμην, — Et demulcere verbis, quos vellem,
Ἐνζοῦθ' ἂν ἦλθον. νῦν γὰρ ταῦτ' ἐμοὶ σοφὰ, — Huc confugissem; Nunc verò quæ *tantùm* mihi *sunt* Eloquentes,
Δάκρυα πρόσεστι· πάντα γὰρ δυναίμεθα. — Lachrymas præbebo: hæc enim possumus.
Ἱκετηρίαν δ' γόνασιν ἐξάπτω σέθεν, — Applico verò tuis genibus, tanquam ramum supplicantium
Τὸ σῶμα τὠμὸν, ὅπερ ἔτικτεν ἥδε σοι, — Meum corpus, quod ista peperit tibi,
" Μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· Ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς — " Ne me interficias immaturam, jucundum enim est hanc lucem
" Βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀνάγκασῃς. — " Aspicere: neque me cogas videre ea, quæ sunt sub terrâ.
Πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα κοὐ σὺ παῖδ' ἐμέ. — Prima ego te patrem appellavi, & tu me filiam:
Πρώτη δ' γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν, — Prima etiam admovens corpus meum tuis genibus,
Φίλας χαρίτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην. — Gratas voluptates dedi, & recepi viciſſim.
Λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'. ἆρά σ', ὦ τέκνον, — Ista verò erat tua oratio, ô filia, tene
Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι — Videbo in ædibus beati viri (*alicujus*)
Ζῶσάν τε, κοὐπόλλυσθαι ἀξίως ἐμοῦ; — Viventem & florentem, ut me dignum est?
Οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν ἄν, ὡς ἐμὲ σὸν ἐξαρτωμένης — Mea verò viciſſim *oratio* hæc erat, pendentis à tuis
Γένειον, ἓ νῦν ἀντιπάζομαι χερί. — Genis, quas nunc manibus contrecto.
Τί δ' ἆρ' ἐγώ σε πρέσβιν; ἆρ' εἰσδέξομαι — Quid verò ego te senem? num excipiam
Ἐμοῖς φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ, — Pater grato hospitio mearum ædium,
Πόνων τιθηνὸς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς; — Reddens tibi gratiam laboriosæ nutricationis?
Τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω, — Horum enim sermonum memoriam adhuc servo,
Σὺ δ' ὑπολέλησαι, κοὐ μ' ἀποκτεῖναι θέλεις. — Tu verò oblitus es, & me occidere vis.
Μὴ πρός γε Πέλοπος, μὴ πρὸς Ἀτρέως πατρὸς, — Ne per Pelopem, & patrem Atreum,
Καὶ τῆς γε μητρὸς, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμὲ, — Et per matrem, quæ me prius pariens,
Νῷν δυστέαν ὠδῖνα τῇδε λαμβάνει. — Nunc capit secundos hos dolores partus, *ne me cædas*,
Τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων, — Quid mihi rei est cum nuptiis Alexandri
Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ, πάτερ; — Et Helenæ? unde, ô pater, venit *Paris* ad meam necem?
Βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὄμμα δὸς φίλημά τε. — Respice me, largire mihi tuum aspectum, & osculum,
Ἵν', ἀλλὰ τοῦτο κἂν θανοῦσ' ἔχω σέθεν — Ut, si mihi moriendum sit, habeam hoc saltem tui

V. 1201. Πρὸ μητρὸς) Ità lego cum *Scaligero* & *Duporto* & πρὸς deleo. Vide ad *Alceſt.* v. 326. *Joſua Barnes.* V. 1204. Ὑπόστροφον) Malè legit *Scaliger* ὑπόπροφον, deceptus ut puto, quia *Hermione* domi manebat; unde reducem malè dici putabat: cùm id fit comparativè tantùm, quia *Clytæmneſtra* ſuam filiam *reducem* non erat habitura. *Joſua Barnes.* V. 1205. Σπάρτῃ κομίζουσα) ἀντὶ τοῦ, εἰς Σπάρτην. Sic *Virg.* Æn. l. 5. v. 451. *It clamor cælo.* pro, *in cælum.* Item *Æn.* l. 10. v. 682. *Fluctibus an jaciat mediis,* pro, *in medios fluctus.* Item *Æn.* l. 12. v. 256. *Projecit fluvio prædam,* pro, *in flumen.* Æmylius Portus. V. 1207. Εὖ λέλεκται νῷν) Τὸ νῷν pro νῶϊν hîc ponitur, quod rariùs invenias; ut plurimum enim νῶϊ & νῷ legitur in *Nom.* & *Accuſ.* Dualibus; non autem in Dativo: ut hîc. V. 1209. Συσσώζειν) De τὸ γ in σ verſo Vide ſuprà ad hujus Fab. v. 406. V. 1211. Εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως --- ὦδ' ὁμῆρτεῖν μοι πέτρας) Vide *Alceſt.* v. 968. Item *Ovid.* Metam. l. 10. Fab. 2. & l. 10. Fab. 1. De *Orpheo* præterea conſulenda ſunt *Argonautica*, quotquot extent, ut illud *Onomacriti*, ipſius *Orphei* nomine circumlatum; item *Apollonii Rhodii*, & *Valerii Flacci*; item videſis *Philoſtrati* Junioris Iconas in *Orpheo.* De quo *Ovid.* Faſt. l. 2. *Carmine currentes ille tenebat aquas.* *Manilius* autem l. 5. Aſtronom. hæc ait,

Et ſenſus ſcopulis & ſylvis addidit aures,
Et Diti lacrymas, &
Morti denique finem.

Ante omnes illud Carmen, quod *Virgilii* nomine circumfertur, *memorandum*— Threicius quondam Vates fide creditur canorâ Moviſſe ſenſus acrium Ferarum; Atque Amnes tenuiſſe vagos, Et ſurda Cantu concitâſſe ſaxa: Suaviſonóque modo Teſtudinis Arbores ſecutæ Umbram feruntur præbuiſſe Vati. Sed placidis Hominum dictis fera corda mitigavit, Doctâque vitam voce temperavit; Juſtitiam docuit, cœtu quoque congregavit uno, Moréſque agreſtes expolivit *Orpheus.* V. 1216. Ἱκετηρίαν δ' γόνασιν ἐξάπτω σέθεν) De hâc re videſis quæ nos ad *Supplic.* v. 10. Vult autem infelix Puella, ut Pater æquè illam revereatur, quaſi ſupplicibus ramis eſſet ornata. V. 1220. Πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, κοὐ σὺ παῖδ' ἐμέ.) Hunc locum ſic adumbravit nobis *Lucretius* l. 1. v. 94. *Nec miſeræ prodeſſe in tali tempore quibat, Quòd patrio princeps donârat nomine Regem.* De quibus vid. *Dionyſii Lambini* Commentarios & *Paul. Leopard.* Emendat. l. 5. c. 24. ante omnia *Jacobi Nicolai Loenſis* Mikrell. Epiphill. l. 3. c. 18. *Joſ. Barnes.* V. 1230. Πόνων τιθηνὸς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς;) *Homeri* Ὀρφεύς aſſequi vult Poeta. V. 1233. Μὴ πρός γε Πέλοπος) Vide ſuprà ad v. 1150. V. 1239. Ἵν', ἀλλὰ τοῦτο) Recta verborum collocatio eſt hæc, Ἵνα, εἰ μὴ πρῶτός λόγοις, ἀλλὰ κατθανοῦσ' ἔχω τοῦτο σέθεν μνημεῖον.

Μητ-

Μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πειθῇ λόγοις.
Ἀδελφὲ, μικρὸς μὲν σύ γ' ὀπαδὸς φίλοις,
Ὅμως δ' σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γένυ πατρὸς,
" Τὼ σὼ σὰν ἀδελφὼ μὴ θανῇς. αἰδημά τι
" Καὶ νηπίοις γε τῷ κακῶν ἐγγίνεται.
Ἰδὲ σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδ', ὦ πάτερ.
Ἀλλ' αἴδεσαί με, κἀ κατοίκτειρον βίον.
Ναὶ, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα * δύο φίλω, * al. δύω. tunc l. ἀντόμεθα.
Ὅ τ' νεοσσός ὄγκιν, ἡ δ' ὑπεξημμένη.
Ἓν συντεμοῦσα, πάντα νικήσω λόγον.
" Τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν.
" Τὰ νέρθε δ' εἰς ἀφεῖς μάτην δ', ὅς ἔυγεται
" Θανὼν, κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανὼν καλῶς.
Χο. Ὦ τλῆμον Ἑλένη, ἀλλὰ σὲ κἀ τὰς σὰς γάμους,
Ἀγὼν Ἀτρείδαις κἀ τέκνοις ἦκε μέγας.
Αγ. Ἐγὼ τάδ' οἰκτρὰ σωφρονῶ εἰμι, κἀ τὰ μὴ, 1255
Φίλων ἐμαυτῆ τέκνα. μαινοίμαν γὰρ ἄν.
Δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
Δεινῶς δ', κἀ μή. τῆδε γὰρ πρᾶξαί με δεῖ.
Ὁρᾷς, ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε,
Χαλκέων ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260
Οἷς νόστος ἐστὶν ἔς τ' Ἰλίου πύργους ἔπι,
Εἰ μή σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει·
Οὐδ' ἔστι Τροίας ἄξενον καινὸν βάθρον.
Μέμνησι δ' ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ,
Πλεῦν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ δόνα, 1265
Παῦσαί τε λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς,
Οἳ τὰς ἐν Ἄργει πλουσίους κτενοῦσί μου,
Ὑμᾶς τε, κἀμὲ, δέσποτ' εἰ λύσω θεᾶς.
Οὐ Μενέλεώς με καταθανόντα, τέκνον,
Οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270
Ἀλλ' Ἑλλὰς, ἣ δοῦ, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω,
Θύσαί σε. τοῦτο δ' ἄκοντες καθέσαμεν.
Ἐλεύθερον γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοὶ, τέκνον,
Καμοὶ, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάροις ὕπο
Ἕλληνας ὄντας, λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1275

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Κλυ. Ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
Οἵ' ἐγὼ, θανάτου σοῦ, μελέα!
Φθίνει σε πατὴρ ἄδην πρὸς Ἅιδου.
Ιφι. Οἵ' ἐγὼ, μῆτερ, μῆτερ· ταὐτὸ γὰρ
Μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280
Κοὐκέτι μοι φῶς,
Οὐδ' αἰθὴρ τόδε φέγγος.
Ἰώ, ἰώ. νιφοβόλον
Φρυγῶν νάπος,
Ἴδας τ' ὄρεα. Περίαμος. ὄδι ποτὲ 1285

Monumentum, si non parueris meis verbis.
Frater, exiguus tu quidem auxiliator es amicis:
Tamen cum lachrymis patri sis supplex,
" Nè occidat tuam sororem. Sensus enim quidam
" Malorum inest etiam in infantibus.
Ecce, ô pater, tacens iste supplicat tibi.
Quare mei rationem habe, & meam miserare vitam.
Næ, nos duo chari rogamus te per tuas genas,
Alter quidem infans adhuc est, altera verò grandiuscula.
Unam rem breviter proferens, omnè contradictione superabo.
" Gratissimum est hominibus intueri hanc lucem,
"Sed nemo ea quæ infra sunt, cupit videre: insanit enì qui cupit
" Mori. Melius est malè vivere, quàm bene mori.
Cho. O infaustè Helena, propter te & tuas nuptias,
Magnum venit certamen inter Atridas & liberos.
Aga. Ego quidem intelligo, ubi sit opus miseratione, & ubi minùs,
Amans meos liberos: insanirem enim, si aliter facerem:
Graviter autem me affligit hæc audere, mulier,
Graviter etiam, non audere: Oportet enim me hoc facere.
Videtis, quantus hic sit navalis exercitus?
Quot Græcorum reges æreis in armis?
Quibus ad Ilii turres trajectus non datur,
Nisi te mactavero, quemadmodum dicit Calchas vates,
Neque licet evertere novam sedem Troiæ.
Libido verò quædam furiosa incessit exercitum Græcorum
Navigandi quàm celerrimè in terram Barbarorum,
Compescendique Græcanicos conjugum raptus,
Qui meas filias Argis occident,
Et vos, meq; si solvero, irritúmque fecero oraculum deæ, Dianæ.
Non me Menelaus, filia, subegit,
Nec in illius sententiam concessi:
Sed Græcia me cogit, cui oportet me seu velim, seu nolim,
Mactare te: Hâc enim re sumus inferiores.
Oportet enim eam liberam, quantum in te est filia,
Et in me, fieri, neque à Barbaris
Eos, qui sunt Græci, conjugibus per vim spoliari.

MONOSTROPHICA.

Cly. O filia, ô hospitæ,
Heu me miseram propter tuam mortem.
Fugit te pater, tradens te Plutoni, i.e. *morti.*
Iph. Heu mihi mater, mater, (idem enim
Carmen convenit ad utriusque fortunam)
Non amplius mihi lucem,
Neque solis hunc splendorem licebit intueri.
Heu, heu, nivosa
Phrygum memora,
Et montes Idæ, ubi Priamus olim

V. 1249. Πάντα νικήσω λόγον) Omnem contradictionem superabo. *Canterus* verò *Nov. Lection.* l. 6. c. 23. pro νικήσω legit κινήσω. "Sicut enim (inquit ille) Proverbio dici solet, "πάντα κινεῖν λίθον, "sic πάντα κινεῖν λόγον, non illepidè hinc "Poeta traduxisse poterit videri. Transpositio literarum quàm facilè committi potuerit, vix admonendum arbitror. Quòd si quis etiam gemiddiat *Platonem* in *Phædone*, ἐσθυσιᾶ τε καὶ πάντα κινεῖ λόγον ὡς ἀσμένως. Hæc ille: Hoc autem Proverbium variè profertur, ut πάντα λίθον κινεῖν, omnem movere lapidem & πάντα κινεῖν λόγον, ut suprà, & πάντα καλὸν & πάντας καλὸς κινεῖν, & πάντας καλὸς σείειν, ut *Anthol.* ---τὸς μισθὸν πάντας ἔσεσι καλός. Et πάντα καλὸν ἐξῆνυε, ut *Euripid. Med.* v. 278. Ἐχθροὶ γὰρ ἐξίασι πάντα δ' οὐ καλῶν. Vide *Erasm.* Adag. in *Omnem funem movere.* Chil. 1. Cent. 4. 140. Adag. 31. Et *Pauli Leopardi* Emendat. l. 10. c. 8. *Josua Barnes.* V. 1263. Τροίας καινὸν βάθρον) Pro καινὸν *Scaliger* legit κενὸν, sed sensu, ut mihi videtur, nullo; cùm καινὸν optimo sensu legitur: *Novam* autem *Trojæ sedem* vocat Poeta; quia nuperè illa urbs ab *Hercule* erat excisa; & mox à *Priamo* de novo extructa, aucta, restituta. Cur tum autem *vacuam* illam urbem quis vocaret, non video. Quarè καινὸν maneat omninò. Vide *Dareta Phrygium*, præsertim à *Josepho Exoniensi Anglo* Carmine *Latino* donatum, quod opus malè *Cornelio Nepoti* ab aliquibus attributum. V. 1264. Μέμνησι δ' ἀφροδίτη τις) Ἀφροδίτη in hoc loco est appellativum & vehemens *Desiderium* denotat; eò quod *Veneris* stimuli plerumque sint acerrimi. Ἀφροδίτη, ἁπλῶς ἐπιθυμία. *Josua Barnes.* V. 1267. Κτενοῦσί μου) Ità cum *Scaligero*, *Heinsio*, *Radgersio*, & *Duporto* lego pro κλείνουσι, quòd priùs obtinebat; & cum iisdem θέσφατον deleo, θέσφατ' substituens, licet uterque versus priùs stare potuerit. *J. Barnes.* V. 1269. Καταθανόντα) καταθάλωσεν. V. 1270. Βουλόμενον) τὸ βουλόμενον, ἀντὶ τοῦ βέλημα· βάλλω γὰρ ἀντὶ τοῦ βέλημα γνώμην. Vide suprà v. 33. *Æmyl. Port.* V. 1272. Τύτθ') τύτθ' τῷ παρῆμαι, ὀλιγόπ τῷ δοῦναί σε. V. 1277. Οἵ ἐγὼ θανάτου σου μελέα!) Οἵ ἐγὼ μελέα, ἕνεκα τοῦ θανάτου σου. Ἄλλως· Οἵ ἐγὼ, ὦ μελέα π. λ. *Josua Barnes.*

Βρέφ.

V. 1289. Πάριν, ὃς Ἰδαῖος ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει) Ex hoc loco videtur nomen *Paridis*, dum in *Idâ* monte educabatur, *Idæus* fuisse; ità nempe illū vocabant *Phryges*, qui *Priami* filium ignorabant. Sed hoc non ausim affirmare, cùm nemo Veterum id dicat. De *Hecubæ* verò somnio, déque illius Pueri in *Idâ* monte expositione, déque ejus circa tres Deas judicio, Vide *Daretem Phrygium* & *Colutbum* in Poemate de *Raptu Helenæ*. &c. *Josua Barnes.* V.1309. Ἐμοὶ γὰρ θάνατον, ὄνομα μὴ φέροντα Δαναΐδαισιν) Non hîc laudo *Æmylium Portum*, qui nescio quid nugatur de μὴ & γ transmutatis & quòd φέροντα ponatur pro φέρουσαν· Ut mihi videtur τὸ θάνατον ponitur per Appositionem ad Ἔριν, & φέροντα concordat cum θάνατον. Τὸ verò μὴ poni pro μήποτε vel ὅμως haud diffiteor. *Josua Barnes.* V.1326. Δυσελέναν) Hæc ex imitatione *Homeri* sunt dicta, sicut ille Πάριν δύσασθαι vocat. Vide quæ Nos ad *Suppl.* v. 32. & *Medæ.* v. 618. & *Orest.* v. 163. *Josua Barnes.* V. 1325. Ζεὺς μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλῳ) Vide *Gaspar. Stiblini* Notas in hunc locum & in versum 1332.V.1336. Λαίφεσι χαίρειν) ὥς τε χαίρειν. *Joh. Brodæus.* V. 1331. Ἀμενεῖν) quod ἠμένοι & ἐφήμενοι dicantur *Homines*; Vide quæ nos ad *Phœniss.* v. 132. & v. 1515. Sic *Oppian.* Halieut. l. 2. ἠμενὲς θείλην γένωνται. Sic *Nephron* in *Scholiis* ad *Medæ.* v. 1387. Διδάξεις γὰρ τοὺς ἄλλους μενεῖν ἐφημένους. Sic *Gregor. Nazianz.* Θεῶν ὅσον ἠμενὲς πέλει. *Josua Barnes.* V.1332. Χρεὼν γὰρ τί Δύστμον, &c.) i.e. τὸ δύστμον. hic sensus, Cùm adeò Omnes Mortales Calamitatibus circumfundantur, quid opus est, ut insuper Nos etiam nobis accumulemus mala δυσπαίστατα, &c. *Josua Barnes.*

	Βρέφος ἄπαλον ἔβαλε,	Infantem tenerum exposuit,
	Μητρὸς ἀπόπροθ νοσφίσας,	A matre procul amotum,
	Ἐπὶ μόρῳ ναναίζοντι,	Ad mortem funestam *missum*
	Πάριν, ὃς Ἰδαῖος, Ἰδαῖος.	Parin: qui Idæus, Idæus
	Ἐλέγετ', ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει.	1290 Dicebatur, dicebatur in urbe Phrygum.
	Μή ποτ' ὤφελε τὸν ἀμφὶ	Utinam *Priamus* nunquam circa
	Βουσὶ βουκόλον τεραφέντ'	Boves bubulcum educatum
	Ἀλέξανδρον οἰκίσαι	Parin collocâssèt
	Ἀμφὶ τὸ λιμνὰν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι	Ad aquas limpidas, ubi fontes
	Νυμφᾶν κλύζουσι,	1295 Sunt Nympharum,
	Λειμών τ' ἄνθεσι	Et pratum floribus
	Θάλλων χλωροῖς,	Florens viridibus,
	Καὶ ῥοδόεντ' ἄνθεα, ὑακίν-	Et rosei flores, hyacin-
	θινά τε θεαῖσι δρέπειν.	thique Deabus decerpendi.
	Ἔνθά ποτε Παλλὰς ἔμολε, καὶ	1300 Quò quondam venit Pallas, &
	Δολιόφρων Κύπρις,	Dolosa Venus,
	Ἥρα θ', Ἑρμᾶς θ' ὁ Διὸς ἄγγελος,	Et Juno, & Mercurius nuncius Jovis,
	Ἃ μὲν δὴ πόθῳ πτερωθεῖσα Κύπρις,	(Venus quidem superbiens amore, *quo cunctis dominatur*,
	Ἃ δὲ δορὶ Παλλὰς,	Hastâ verò Pallas,
	Ἥρα τε Διὸς ἄνακτος	1305 Junóque Jovis regis
	Εὐναίοις βασιλείοις,	Regiis nuptiis)
	Κρίσιν ἐπὶ συγγαμίαν,	Ad odiosum judicium,
	Ἔριν τε τᾶς καλλονᾶς,	Et contentionem formæ:
	Ἐμοὶ μὲν θάνατον, ὄνομα μὴ	Quod mihi quidem mortem, nomen verò, *decúsque*
	Φέροντα Δαναΐδαισιν, ὦ κόραι,	1310 Afferet Danais, ô puellæ.
Χο.	Περόθυμά σ' ἔλαβεν Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον.	*Cho.* Victimarum primitias accepit te Diana ad Iliû *offerendas.*
Ιφι.	Ὃ τεκών με τλὰς πάλαιναν,	*Iph.* At qui me miseram genuit,
	Ὦ μῆτερ, ὦ μῆτερ,	O mater, ô mater,
	Οἴχεται προδοῦς ἔρημον.	Abit, prodens *me* desertam.
	Ὦ δυσάλαν' ἐγὼ, πικρὰν,	1315 O me miseram, quæ acerbam,
	Πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν,	Acerbam, *ac* infaustam Helenam vidi,
	Φονδύομαι, διόλλυμαι	Interficior, pereo
	Σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν,	Impiâ cæde
	Ἀνοσίου πάτερος.	Impii patris.
	Μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων	1320 Utinam ne mihi navium æreis rostris munitarum
	Πρύμναι ἆδ' Αὐλὶς δέξαιτο	Puppes hæc Aulis excepisset
	Τόσδ' εἰς ὅρμους, εἰς Τροίαν	In hos portus: *sed* ad Troiam
	Ὤφελεν ἐλάτᾳ πομπαίαν.	Utinam classem secundo vento, *cursúque delatam rectâ* misisset,
	Μήτ' ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεύσαι πομπὰν	Nec navigationem *Græcis* contrariâ *in* Euripo spirans dedisset
	Ζεύς, μειλίσσων αὔραν ἄλλοις	1325 Jupiter, demulcens auram aliis
	Ἄλλαν θνατῶν, λαίφεσι χαίρειν,	Aliam hominibus, ut gaudeant velis,
	Τοῖς μὲν λύπην, τοῖς δ' ἀνάγκαν,	Aliis quidem dolorem, aliis verò necessitatem *immittens*,
	Τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ σέλλειν,	Aliis *dans*, ut portu solvant, aliis, ut navigent,
	Τοῖσι δὲ μέλλειν.	Aliis verò, ut morentur.
	Ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος,	1330 Nonne igitur calamitosum est genus,
	Ἦ πολύμοχθον ἀμενείων;	Nonne calamitosum *est genus* mortalium?
	Χρεὼν δέ τι	Quorsum igitur opus est
	Δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνθρῆν;	Hominibus accersere malam mortem?
Χο.	Ἰὼ, ἰώ. μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα,	*Cho.* Heu, heu, magnas clades, magnos etiam dolores

Τοῖς Δαναΐδαις παῖσι Τυνδαρὶς κόρα. 1335
Ἐγὼ σὲ οἰκτίρω σε συμφορᾶς κακῶν
Τυχοῦσ', οἵας μή ποτ' ὤφελες τυχεῖν.

Τοξόται.

Ιφ. Ὦ πεπτωκυῖα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
Κλ. Τόνδε τῆς θεᾶς παῖδ', ὦ τέκνον γ', ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας.
Ιφ. Διοιγαλᾶτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὡς κιχὼ δέμας.
Κ. Τί δ' φεύγῃς, τέκνον; Ιφ. τ' Ἀχιλλέα, τ' ἰδὼν αἰσχύνομαι.
Κλ. Ὡς τί δή; Ιφ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδὼ φέρει.
Κλ. Οὐκ ἐν ἀβρότητι κῦρσαι πρὸς τὰ νῦν πάρεσμεν.
Ἀλλὰ μίμν'· ὑ σεμνότητ ἔργον, ἣν διώκομεν. 1344
Α. Ὦ γύναι πάλαιν', Λήδας θύγατερ. Κ. ὑ φόνιδ' ἥδομαι.
Α. Δεῖν' ὀν Ἀργείοις βοᾷ. Κλ. τίνα βούλῃ σημῆναί μοι.
Α. Ἀμφὶ σῆς παιδός. Κλ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον.
Α. Ὡς χρεὼν σφάξαι νιν. Κ. κἀδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;
Α. Εἰς θρόνον ἐγώ τοι κἀγὼ ἦλυθον. Κ. ἐς τίν', ὦ ξένε;
Α. Σῶμα λοιδῆναι πέζιον. Κ. μῶν κόρῃ σώζῃ ἐμοί;
Α. Αὐτὸ τοῦτο. Κ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματ' τοῦ σοῦ θιγεῖν;
Α. Πάντες Ἕλληνες. Κ. στρατὸς δὲ Μυρμιδόνων οἵ σοι πρόσω;
Α. Πρῶτος ἦν ὀκνος ἐμοί. Κ. δι' ἃρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.
Α. Οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλεν ἥκοντ'. Κ. ἀπεκρίνω οὖ τί;
Α. Τῷ ἐμῷ μέλλοντ' ὐνλῷ, μὴ κλαῦσῃ. Κ. δίκαια γάρ.
Α. Ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. Κλ. καὶ ργόθεν γ' ἐπέμψατο.
Α. Ἀλλ' ὀνικώμιλω κεκραλμῶ. Κ. Τὸ πολὺ δ' ἡνὸν κακόν.
Α. Ἀλλ' ὅμως ἀρήξομαί σοι. Κ. ἢ μάχῃ πολλοῖσιν εἷς;
Α. Εἰσορᾷς τόλμῃ φέροντας τάσδ'; Κλ. ὅναιο τῶν φρενῶν.
Α. Ἀλλ' ὀνησόμεσθα. Κ. παῖς ἃρ' ἐκέπ σφαγήσε. 1360
Α. Οὐκ ἐμοῦ γ' ἐκήν. Κλ. ἧξέ δ' ὅστις ἅψεται κόρης;
Α. Μυρίοι γ'. ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. Κ. ἆρ' ὁ Σισύφου γόνος;
Α. Αὐτὸς ἔτος. Κ. ἰδίᾳ πρόσοιτον, ἢ στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο;
Α. Αἱρεθεὶς ἐκών. Κ. πονηρὰν γ' αἵρεσιν μαφορεῖν. 1364
Α. Ἀλλ' ἐγὼ χήσω νιν. Κλ. ἄξεις δ' ἐκοῦσ' ἁρπάσας;
Α. Δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης. Κ. ἐμὲ δ' τι χρὴ δρᾶν τότε;
Α. Ἀντέχου θυγατρός. Κ. ὡς τοῦδ' ἕνεκ' ὐ σφαγήσεται;
Α. Ἀλλὰ μοὶ εἰς τοῦτό γ' ἥξει. Ιφ. Μῆτερ, εἰσακούσατε
Τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γὰρ σ' εἰσορῶ θυμουμένην
" Σῷ πόσει. Τὰ δ' ἀδυνάτ' ἡμῖν, καρτερεῖν ὐ ῥᾴδιον.
" Τὸν μὲν ἓν ξένον δίκαιον αἰνέσαι φρονοῦντα. 1371
" Ἀλλὰ χὴ σὲ τοῦθ' ὁρᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῇς στρατῷ,
" Καὶ πλέον πράξωμεν ὐδέν, ὃς ὃ συμφορᾶς τύχῃ.

Græcis affert filia Tyndari.
Miſeret me quidem tui, quæ calamitatem malorum
Nacta es, in quam utinam nunquam incidiſſes.

Iphigenia.

O mater, quæ me peperiſti, video turbam virorum advenientem.
Cly. Et filium Deæ, ô filia, cui huc venisti *ut nuberes.*
Iph. Aperite mihi fores, famulæ, ut occultem corpus.
Cly. Quid v. fugis, filia? *Iph.* Achillem, quem pudet me videre.
Cly. Quid ita? *Iph.* Infelicitas mearū nuptiarum adfert mihi pudorē.
Cly. Non in Deliciis tuæ ſunt res quoad præſens negotium.
Sed mane, non eſt locus jam ilti verecundiæ, ſi poſſumus.
Ach. O miſeram mulierem, filiam Ledæ. *Cly.* Non falſa dicis.
Ach. Atrociter clamatur inter Arg. *Cly.* Quis clamor? indica mihi.
Ach. Super tua filiâ. *Cly.* Malum omen verborum dixiſti.
Ach. Quòd oporteat eam mactari. *Cly.* Et nemo illis contradicit?
Ach. Ego etiam ipſe in periculum veni. *Cly.* In quod ô hoſpes?
Ach. Obrui lapidibus. *Cly* Num filiam meam ſervare *volens?*
Ach. Hoc ipsū *negotii fuit. Cl.* Quis v. auſus eſt attingere tuū corpus?
Ach. Omnes Græci. *Cly.* Exercitus v. Myrmidonū non aderat tibi?
Ach. Ille primus erat adverſarius.
Cly. Perimus igitur, filia.
Ac. Qui me vocabat interiorē noptiis. *Cl.* Verùm quid reſpondiſti?
Ach. Ne cæderent eā, quæ eſſet futura mea cōjux. *C.* Rect. *dixiſti.*
Ach. Quam mihi nuncupāſſet pater. *Cly.* Et Argis *huc* evocāſſet.
Ach. Sed vincebar clamore. *Cly* Eſt enim vehemēs malū multitudo.
Ach. Attamen juvabo te. *Cly,* An tu unus pugnabis cum multis?
A. Hoſtue vides adherentes arma? *C.* Fructum ex hoc animo percipias.
Ac. At fructū percipiemus. *Cl.* Non amplius igitur mactabitur filia?
A. Nō me fallētē volēte. *C.* An v. vēiet quipuellā attīgat, *ac nobis eripiat.*
Ach. Primi: Ulyſſes vero ducet.
Cly. Num propago Siſyphi?
Ach. Ille ipſe. *Cly.* Per ſe id faciens, an juſſus ab exercitu?
A. Electus *ad hoc* volēs. *C.* Malā v. electionē *elegit,* ut ſe cæde polluat.
A. Sed ego accebo eū. *C.* An v. duget eam raptam non volentem?
A. Scil. flavā comā *correptā. Cl.* Me verò quid oporter facere tunc?
Ach. Retine filiam. *Cly.* An propter hoc non mactabitur?
Ach. Sed tamen ad hoc veniet. *Iph.* Mater, audite
Mea verba; fruſtrà enim te video iraſci
" Marito tuo, quæ enī nobis ſunt impoſſibilia, nō facile eſt ſuſtinere.
" Iſtū quidē hoſpitē æquū eſt laudare prop. prōptū animū juvādi:
" Sed & te illud videre oportet, ne apud exercitum accuſeris,
" Et nihil tamē plus efficiamus, Achilles autē in calamitatē incidat.

V. 1335. Τυνδαρὶς κόρα) Vel eſt Vocandi caſus, ὦ κόρα πάσα, &c. vel ἧς, vel ἅς, intelligitur; ut *Æmyl. Portus* notat, πάσα Δαναΐδαις παῖσα, redolet *Homericum* illud, --ἦ μυεῖ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. *Idem.* V. 1338. Ὦ πεπτωκυῖα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ) *Iphigenia* è longè videt turbam armatorum hominum, quorum Dux *Achilles.* Ità enim ipſe poſteà ad v. 1359. Εἰσορᾷς τόλμῃ φέροντας τάσδε; Et hos quidem *Iphigeniæ* causâ ſecum habet cum *Ulyſſe* nempè illius gratia depugnaturus. *Joſua Barnes.* V. 1341. Ἀχιλλέα) Hic ultima ſyllaba longa eſſe debet, Vide quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 74. & v. 1258. *Joſua Barnes.* V. 1344. Οὐ σεμνότητ ἔργον) Similis locus ſuprà verſu præcedenti & *Phœniſſ.* v. 1271. Οὐκ ἐν χορείαις, ἁδὲ παρθενεύμασιν. Et v. 1282. α. Αἰδέμεθ' ὄχλον. β. Οὐκ ἐν αἰχμῇ τὰ σά. V. 1350. Σώζειν) *Canterus* legit σώζων i.e. σώζειν θέλων, *Æmyl. Portus* ait poni pro ὥστε σώζῃν, vel σώζῃ θέλων & refert ad Græcum ſuum in *Xenophontem* Indicem. V. 1352. Στρατὸς ὁ Μυρμιδόνων ὅ σοι παρῆν;) *Achillis* ſocii & Milites dicti erāt *Myrmidones.* Gens erat ex Æginâ oriunda, quæ *Peleum* in *Theſſaliam* ſecuta eſt; Dicti ſunt in Æginâ per *Æaci* preces ex formicis Homines evaſiſſe, unde & nomen illis; vel ut alii ex *Myrmidone Jovis* filio. Vide *Euſtath.* in *Hom.* fol. 76. lin. 38. & fol. 320. lin. 42. Item Ovid. Metam. l. 7. Fab. 22. *J. Barnes.*

V. 1355. Τὴν ἐμῷ μέλλοντ' ὐνλῷ μὴ κτανεῖν) Liber *Heinſio-Scalig.* pro ὐνλῷ ſcribit ᾗ, non in hâc parte, ut mihi videtur, ſolitâ felicitate utens: Τὸ ᾗ) enim in hoc loco frigidiuſculum paulùm ſonat, cùm elegantiùs ſubauditur (de quâ re vid. *Sebaſtian Pfochenii* Diatrib. de *Græc.* Ling. N. T. Puritate) & protectò τὸ ὐνλῷ figuratè hic pro *Uxore* ponitur ut ſuprà v. 1275. ----μηδὲ Βαρβάρειος ὕπο Ἕλλωας ὄνλας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. Ubi λέκτρα *Uxores* notat, ut hic ὐνὴ rem eandem ſignificat, διὰ τῆς μίξεως ἐρωτικῆς μὴ γυναικῶν ἐν ταῖς ὐναῖς. Hinc illud *Anthologi.*

Πᾶσα γυνὴ κακή ἐστιν, ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ἄρας, Τῷ μίαν ἐν θαλάμῳ, τῷ μίαν ἐν θανάτῳ.

Sic & apud *Latinos* dicitur ---*Thalamos violare jugales* ---- Et ---- *Vetitum ſollicitare torum.* Sic auſus *Ruben* patrium temerare cubile. Et ſexcenta hujuſmodi, ubi *Thalamus,* Torus & Cubile, pro *Muliere* ponuntur. *Joſua Barnes.* V. 1356. Ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι) Hìc ſimplicitèr φημίζω, quod ſignificat *Dico* ſumitur pro *polliceor.* Vid. Diatrib. de Gr. L. N. T. Puritate p. 56. *Joſua Barnes.* V. 1359. Εἰσορᾷς τόλμῃ φέροντας) Vid. ſuprà ad v. 1338. V. 1362. Ἆρ' ὁ Σισύφου γόνος;) De hâc re vid. quæ Nos ſuprà ad v. 524. *Joſua Barnes.* V. 1364. Πονηρὰν γ' αἵρεσιν μαφορεῖν) Subintelligе αἱρεθεὶς, ut ſit αἵρεσιν αἱρεθεὶς, de quâ re Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 1182. V. 1368. Ἀλλὰ μοὶ εἰς τοῦτό γ' ἥξει. ---) Veruntamen ad hoc res evadet, *i.e.* ad pugnam, vel manum ſuper capulum ponens hæc ait, vel ſocios milites reſpectans, qui in armis adſtabant, vel cum armis. *Joſua Barnes.* V. 1373. Ὅς ὃ συμφορᾶς τύχῃ) Ὅς pro ἔτος hic, ut ſæpè apud *Homerum, Xenophontem, Platonem* alioſque; *Achillem* autem innuit.

Οἷα δ' εἰσῆλθέν μ' ἄκυσον, μῆτερ, ἐννοουμένην. Audi autem, mater, quæ mihi cogitanti in mentem venerint,
Κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βούλομαι Mori quidem mihi placet, *ac decreui*: sed hoc ipsum volo
Εὐκλεῶς πρᾶξαι, πρέπει σά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενές. Gloriosè facere, omittens procul indignationem.
Σκέψαι δὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω. Considera verò jam nobiscum, mater, quàm rectè dicam:
Εἰς ἐμ' Ἑλλὰς ἡμεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει, 1378 Tota maxima Græcia in me nunc intuetur,
Κἀν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν, καὶ Φρυγῶν καταστροφαί. Et in me trajectio navium *fita est* & eversio Phrygum;
Τάς τε μελλούσας γυναῖκας, ἤν τι δρῶσι βάρβαροι, Tolleraſque mulieres, ſi quid intentent Barbari;
Μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν τὰς ὀλβίας ἀπ' Ἑλλάδος, 1381 Non ampliùs ex beatâ Græciâ rapi permittam.
Τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον, ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις. Poſtquâ *barbari pernicie* Helenæ *capite* luerit, quâ Paris rapuit.
Ταῦτα πάντα καταθανοῦσα, ῥύσομαι. καὶ μου κλέος, Hæc omnia morte meâ redimam, & mea gloria
Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα, μακάριον ἡμπόσεται. Erit beata, quòd ego liberaverim Græciam.
" Καὶ γὰρ οὐδὲ τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών· 1385 " Etenim non valde opus eſt mihi amare vitam:
" Πᾶσι γὰρ μ' " Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ. " Peperiſti enim me communem omnibus Græcis, non tibi ſoli.
Ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι, Multi enim viri muniti clypeis,
Μυρίοι δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδ' ἢν δικαιοῦσι, Multi etiam remiges, propter injuriâ-affectam patriam,
Δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθρούς τι, χὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν. Audebãt aliquid facere contra hoſtes, & morte oppetere pro Gr.
" Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' ὅσα, πάντα κωλύσει πάλαι. " Mea verò unius anima hæc omnia impediet.
" Τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ'; ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; " Quod nam *eſt* hoc jus? an verbum contra *hoc* dicere poſſemus?
Κᾆτ' ἐκεῖν' ἐλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε δῆτα μάχης μολεῖν Veniamus etiam ad illud. Non oportet hunc pugnare
Πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς ἕνεκ', οὐδὲ καταθανεῖν. Cum omnibus Græcis propter mulierem, neque mori.
" Εἷς γ' ἀνὴρ, κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος. " Unus enim vir dignior eſt, quàm innũmeræ mul. qui lucẽ aſpiciat.
Εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τιμῆν Ἄρτεμις λαβεῖν, 1395 " Si autem Diana voluit accipere meum corpus,
Ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ; An ego quæ ſum mortalis, obſiſtam Deæ?
Ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τιμῆν Ἑλλάδι. Sed impoſſibile eſt; do igitur meum corpus Græciæ.
Θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου Macta*te me*, devaſtate Trojam. hæc enim mea monumenta
Διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες ἔσται, καὶ γάμοι, καὶ δόξ' ἐμή. *Erunt* longo tempore, & liberi, & nuptiæ & mea gloria.
Βαρβάρων δ' " Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὐ βαρβάρους Convenit enim Græcos Barbaris imperare, non autem Barbaros
Μῆτερ, Ἑλλήνων. τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι. " Græcis, mater. Barbari enĩ ſunt naturâ ſervi, Græci verò liberi.

Ιαμβοί.

Chorus.

Χο. Τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει· Tua quidem Virtus, ô Virgo, Generosè ſe habet:
" Τὸ τῆς τύχης δ', καὶ τὸ τῆς θεοῦ, νοσεῖ. Quod ad Fortunam autem & Deam *Dianam* ſpectat, infelix eſt.
Αχ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν με τις θεῶν 1405 *Ach.* O filia Agamemnonis, beatum me Deorum aliquis
Ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων. Facturus eſſet, ſi tuas nuptias poſſem habere:
Ζηλῶ δ' σὲ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδα δὲ σε. Beatam verò Græciam propter te judico, & te propter Græciam,
Εὖ γὰρ τόδ' εἶπας, ἀξίως τε πατρίδος. Rectè enim dixiſti hæc, & pro dignitate patriæ.
" Τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιπὸν σ', ὅ, σε κερδαίνει, " Omittens enim repugnare Deo, qui te potentior eſt,
Ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, * τὰ ἀναγκαῖά γε. * al. ταναγκαῖα. Æſtimâſti, quæ neceſſaria ſunt, eadem etiam Bona.
Μᾶλλον δ' λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται, Magis verò me ſubit deſiderium nuptiarum tuarum,
Εἰς σὸν φύσιν βλέψαντα· γενναία γὰρ εἶ. Poſtquam animadverti tuam indolem: es enim generoſa.
Ὅρα δ', ἐγὼ γὰρ βέλτιόν σ' ἐπεργάτειν, Vide autem, ego enim cupio tibi benefacere,
Λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἀξιοῦμαί τ', ἴσθι Θέτις, Et ducere in ædes: doleóque, teſtis ſit Thetis,
Εἰ μή σε σώσω, Δαναΐδαισι δῆτα μάχης 1415 Niſi te ſervâro cum Græcis pugnans.
" Ἑλλήνων· ἄθρησον, Ὡς θανεῖν δεινὸν κακόν. " Conſidera, mors magnum eſt malum.
Ιφ. Λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν· ἐυλαβοῦμαι δ'. *Iph.* Loquor iſta, neminem ullo modo reſpiciens.
Ἡ Τυνδαρὶς παῖς δῆτα τὸ σῶμ' ἄρχει, μάχας Tyndarea filia, *i.e. Helena* propter corpus, *formámq;* excellit, bella
Ἀνδρῶν πεδεῖσα, καὶ φόνους. σὺ δ', ὦ ξένε, Virorum faciens, & cædes. Tu verò, ô hoſpes,
Μὴ θνῄσκε δι' ἐμὲ, μήδ' ἀποκλείσῃς πνοάς. 1420 Ne moriaris propter me, neque occidas quemquam.
Ἔα δ' σωσαί μ' Ἑλλάδ', ὡς δυνώμεθα. Sine verò me Græciam ſervare; ſi poſſimus.
Αχ. Ὦ λῆμ' ἄριστον, σὸν ἔχω τοῦτ' ἔπος· *Ach.* O præſtantiſſimæ animi præſentiã, nõ poſſũ ad hæc amplius *quidq;*
Λέγειν, ἐπεί σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ Dicere, ſiquidem tibi iſta videntur. Generoſa enim

V. 1381. Μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος) Aliàs legitur τὰς ὀλβίας &c. tùm referre debet ad τὰς γυναῖκας. ſin τᾶς pro τῶν, aliud erit id ſpecimen Dialectorum mixturæ etiam extra *Chorum*. vid. *Androm.* v. 270.

V. 1386. Πᾶσι γάρ μ' " Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ) Huc refer illud *Nemo ſibi naſcitur*, Et illud - *Non ſibi ſed patriæ.*

V. 1393. Διὰ μάχης μολεῖν Ἀργείοις) Phraſis penè eadem ſequitur v. 1415. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθών.

V. 1400. Βαρβάρων δ' " Ἕλληνας ε. α. α. υ. ϛ.) Ex duobus membris malè olim diſtinctis *Trochæum* unum tretrametrum feci & hoc quoque feciſſe *Hugonem Grotium* jam video; qui etiam pro ἄρχειν Doricè ἄρχειν legit. De numero tamen verſuum nihil mutavimus, vitandæ magnæ confuſionis cauſâ. *Joſua Barnes.*

V. 1410. Ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τἀναγκαῖά γε) *Hugo Grotius* dicit hoc γε malè adeſſe & legit ejus vice τι, ſed malè; ut is viderit, qui verſionẽ noſtram (hunc enim verſum vertimus) perpendat. *Joſ. Barnes.*

V. 1412. Εἰς σὸν φύσιν) Rejeci πὸν, quæ proculdubiò ex margine in textum irrepſit, & σὸν lego, ſenſu, Emphaſi, *Cantero*, *Scaligeróque* ſuffragantibus. Et *Brodæus* πὸν φύσιν, explicat πὸν σὸν φύσιν. Vel certè, ſiquis geminì σῦγμα colliſionem velit vitare, lege εἰς πὸν φύσιν, πὸν pro σὸν & monoſyllabῶς. *Joſua Barnes.*

σὺ φρονεῖς. τί γὰρ τἀληθὲς σοὶ εἴποι τις ἄν;
Ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε.
Ὡς ἓν ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
Ἐλθών, τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας.
Ὡς σοὶ ἐάσων σ', ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
Χρήσῃ δ' ἃ κἀγὼ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
Ὅπου πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς.
Οὔκουν ἐάσω σ' ἀφρονοῦντ' ἐμῇ σῇ θανεῖν.
Ἐλθὼν δ' σὺ ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
Καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.

Ιφ. Μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;

Κλ. Ἔχω τάλαινα φροῦδον, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα.

Ιφ. Παῦσαί μ', μὴ κάκιζε. τάδε σὶ ἐμοὶ πιθοῦ.

Κλ. Λέγ', ὡς πρὸς ἡμᾶς εὖ γ' ἐν ἀδικήσῃ, τέκνον.

Ιφ. Μήτ' ἓν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς πέλας,
Μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους. * an δή.

Κλ. Τί * δῆτα τόδ' εἶπας, ὦ τέκνον, ἀπολέσασί σε;

Ιφ. Οὐ σύ γε, σέσωσμαι. κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεὴς ἔσῃ.

Κλ. Πῶς εἶπας; ἢ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών;

Ιφ. Ἥκιστ', ἐπεί μοι τύμβος ἢ χωθήσεται.

Κλ. Τί δαί, τὸ θνήσκειν ἢ τάφος νομίζεται;

Ιφ. Βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα, τῆς Διὸς κόρης.

Κλ. Ἀλλ', ὦ τέκνον, σοι πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.

Ιφ. Ὡς εὐτυχοῦσά γ', Ἑλλάδ' τ' εὐεργέτις.

Κλ. Τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;

Ιφ. Μήδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃ πέπλους.

Κλ. Εἶπω δ' παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι πρὸς φίλους;

Ιφ. Χαίρειν γ'. Ὀρέστῃ τ' ἔκτεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.

Κλ. Προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη.

Ιφ. Ὦ φίλτατ', ἐπεκύρησας ὅσον εἶχες φίλοις.

Κλ. Ἔδ', ὦ, τι κατ' Ἀργους δρῶσά, σοι χάριν φέρω;

Ιφ. Πατέρα γε τὸν ἐμὸν μὴ σύγχ, πόσιν τε σόν.

Κλ. Δεινὰς ἀγῶνας δι' σὲ κεῖνον δεῖ δραμεῖν.

Ιφ. Ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδ' διώλεσεν.

Κλ. Δόλῳ δ'· ἀγεννὼς, Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.

Ιφ. Τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σφαγαῖς ξεσθαι κόμας;

Κλ. Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν γε σῦ. Ιφ. μὴ σύ γ'· ἢ καλῶς λέγεις.

Κλ. Πέπλων ἐχόμενη σῶν. Ιφ. ἐμοὶ, μῆτερ, πιθοῦ.
Μένε, ὡς ἐμοί τε, σοί τε κάλλιον τόδε.
Πατρὸς δ' ὀπαδῶν πρόσδε τις με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

Κλ. Ὦ τέκνον, οἴχῃ. Ιφ. ἢ πάλιν γ' ἢ μὴ μόλω.

Κλ. Λιποῦσα μητέρα. Ιφ. ὡς ὁρᾷς γ', οὐκ ἀξίως.

Κλ. Σχὲς, μή με προλίπῃς. Ιφ. οὐκ ἐῶ σαίζειν δάκρυ.
Ὑμεῖς δ' ἐπόλυμήσατ', ὦ νεάνιδες,
Παιᾶνα, τῇ μὴ συμφορᾷ, Διὸς κόρῃ
Ἄρτεμιν· ἴτω δ' Δαναΐδαις εὐφημία.

" Sentis. cur enim non dicat quis verum?
Sed tamen fieri poteſt, ut te conſilii hujus pœniteat.
Ut igitur ſcias quæ à me *tibi* dicta *ſunt*,
Vadens ponam hæc arma juxta aram,
Ut non permiſſurus te, ſed prohibiturus mori.
Et tu fortaſſe mox meo conſilio uteris,
Quando videbis enſem prope tuum collum:
Non igitur ſinam te iſtâ tuâ temerariâ audaciâ mori,
Sed veniens cum armis iſtis ad templum Deæ,
Expectabo illic tuam præſentiam. * Exit *Achilles*.

Iph. Mater, quid tacite oculos humectas lachrymis?

Cly. Ego miſera habeo cauſſam, cur doleam animo.

Iph. Potius me cōpeſcas, nè languefacias obtempera v. mihi in hac re.

Cly. Dicito, filia, quia à nobis non afficieris injuriâ.

Iph. Ne igitur tuæ comæ cincinnos reſeces,

Neque circa corpus circumda nigras veſtes.

Cly. Quid verò hoc dixiſti, ô filia? ubi te perdidero, *an non lugebo?*

Iph. Non tu me *perdideris*, ſalva ſù: propter me verò, clarior eris.

Cly. Quomodo dixiſti? non convenit me lugere tuam mortem?

Iph. Minimè, quia mihi non excitabitur ſepulchrum.

Cly. Quid verò, an non ipſa mors exiſtimatur ſepultura?

Iph. Ara deæ, filiæ Jovis, erit mihi ſepulchrum.

Cly. At ô filia, obſequar tibi: bene enim dicis.

Iph. Utpote beata, & beneficio afficiens Græciam.

Cly. Sed quid nunciabo tuis ſororibus?

Iph. Nè ipſis quidem circumdes nigras veſtes.

Cly. Quodnā verò gratū verbū dicam virginibus tuo nomine?

Iph. Ut valeant: Oreſtem verò hunc educato mihi in virum

Cly. Complectere eum quem poſtremùm vides.

Iph. O chariſſime, juviſti quantum potuiſti amicos.

Cly. Eſtne aliquid quod Argis tibi gratum facere poſſim?

Iph. Meum patrem, tuúmque maritum, ne oderis.

Cly. Oportet illum dura certamina propter te ſubire.

Iph. Invitus me pro Græciâ perdidit.

Cly. Sed dolo: non generosè, & indignè genere Atrei.

Iph. Quis vadit ducturus me, antequam lacerentur comæ?

Cly. Ego tecum ibo. *Iph* Nequaquam; non rectè dicis.

Cly. Adhærens tuæ veſti. *Iph.* Obtempera mihi, mater.
Mane, quia & mihi, & tibi hoc *eſt* honeſtius.
Aliquis verò horum famulorum patris comitetur me
In pratum Dianæ, ubi mactabor.

Cly. O filia, diſcedis. *Iph.* Nec iterùm amplius redibo:

Cly. Relictâ matre. *Iph.* Ut vides, indignè, *& præter meritum.*

Cly. Siſte gradum, ne me deſeras.

Iph. Non ſino te lachrymari,
Vos verò, ô puellæ, accinite
Calamitati meæ Pæana ad Jovis filiam
Dianam: veniat autem bonum omen Græcis.

V. 1433. Καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.) His dictis exit *Achilles*, cum Armigeris ſuis ſociis & ſervis, quaſi ad altare: Manent *Clytæmneſtra* cum Filiâ & *choro*. V. 1437. Ἀδικήσῃ) *Canterus* putat eſſe debere ἀτυχήσεις; illius quidem conjectura nequaquam infelix eſt, ſed mihi videtur, ut & *Æm. Porto*, ἀδικήσῃ potiùs retinendum; Mœſta enim mater filiæ poſtulationi reſpondet, nequaquam, ſe injuſtè cum illâ acturam, ſicut Pater *Agamemnon*. Præterea tum τὸ ἂν δὴν vix ſtaret, ἀτυχεῖν enim pro ἀποτυγχάνειν, ubi caſum habet, Genitivo ſemper gaudet, ut *Xenoph.* in *Axiocho*, Οὐκ ἀτυχήσεις μὲ ὀλίγου & πολλοῦ ἀξίου. *Joſua Barnes.* V. 1439. Μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους) De Nigris Veſtibus in Funeribus vid. *Johan. Kirchmann.* de Funer. *Roman.* l. 2. c. 17. *Joſua Barnes.* V. 1455. Πατέρα γε τὸν ἐμὸν μὴ σύγχει, πόσιν τε σόν.) In omnibus, quos vidi, libris impreſſis τὸ γε omiſſum erat, undè Verſus gravitèr laborabat; nec id vidit *Brodæus*, nec *Canterus*, nec *Stephanus*, nec *Eraſmus*, nec *Æmilius Portus*, nec *Duportus*; ſolus Liber *Heinſio-Scaligerianus* ἐμὸν legit pro ἐμοῦ & ſic quidem Verſui ſanabitur; ſed generoſa *Virgo* ſibi *Patrem* illum crudelè moritura appropriat, & τὸ γε, in his reſponſis rectè locum habet, ut v. 1438. v. 1441. v. 1447. v. 1451. v. 1460. v. 1465. v. 1466. &c. *J. Barnes.* V. 1456. Δεινὰς ἀγῶνας δι' σὲ κεῖνον δεῖ δραμεῖν.) Hic Poeta ſemina illius mali ſparſa innuit, quod & *Clytæmneſtræ* caſtitatem abſtulit & *Agamemnonis* Vitam; de quibus idem fuſiùs in *Electrâ*, in *Oreſte* & in alterâ *Iphigeniâ*; ſicut *Sophocles* in *Electrâ* & *Æſchylus* demùm in *Agamemnone*, & in *Choephoris*, & in *Eumenidibus*; ubi *Agamemnonem* poſt reditum ex *Trojâ*, ab uxore adulterâ occiſum conſtat; unde *Oreſtes* Patris necem per matris occiſionem vindicavit. *Joſua Barnes.* V. 1468. Ὦ νεάνιδες) *Iphigenia* jam alloquitur *Chorum* illum, qui ex ſuo Comitatu Virginum *Mycenæarum* conſtabat, quas nempe ſecum *Clytæmneſtra* duxerat. Vide v. 1491. & 1499. Niſi ibi Θεσπιαι pro Θεσπιναι legendum. *Joſua Barnes.*

Κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω θ' πῦρ,
Περχύτας καθαρσίοισι· χὴ πατὴρ ἐμὸς
Ἐνδεξιέσθω βωμὸν, ὡς σωτηρίαν
Ἕλλησι δώσων ἔρχομαι νικηφόρον.

Canistra igitur aliquis *depromat*, & *sacra* auspicetur, & accedat ign. Molis salsis lustralibus. Et pater meus
Teneat aram dextrâ, quia salutem
Græcis datura vado victricem.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Ἰφ. Ἄγετέ με τὰν Ἰλίου
Καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν·
Στέφεα πρόβολα δίδοτε, φέρετε, πλόκαμον ὅδε καταστέφειν.
Χερνίβων τε παγᾶσιν
Ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν,
Ἀμφὶ βωμὸν, Ἄρτεμιν,
Τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
Τὰν μάκαιραν.
Ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεών,
Αἵμασι, θύμασί τε,
Θέσφατ' ἐξαλείψω.

1475 *Iph.* Ducite me Ilii
Et Phrygum expugnatricem.
Date coronas contextas, afferte. *Nam* ista coma *est* coronanda.
Et fontanis lavacris
1480 Saltate circa Templum,
Circa Aram, *circa* Dianam,
Dianam reginam,
Deam beatam.
Quia meo, si opus erit,
1485 Sanguine & mactatione,
Oracula delebo, & *numina placabo.*

Χο. Ὦ πότνια, πότνια μῆτερ,
Ὡς δάκρυά γέ σοι
Δώσομεν ἀμέτερα.
Παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρέπει·

cho. Veneranda, veneranda mater, *hujus morituræ Virginis,*
Lachrymas tibi iam
Nostras dabimus:
1490 Non enim licet in sacris.

Ἰφι. Ὦ νεάνιδες,
Σωσεπαείδετ' Ἄρτεμιν,
Χαλκίδος ἀντίπορον,
Ἵνα τε δόρατα
Μέμονε δαΐα δι' ἐμὸν ὄνομα,
1495 Τᾶς γ' Αὐλίδος στενοπόροις
Ὅρμοις· ἰὼ γᾶ μῆτερ,
Ὦ Πελασγία,
Μυκλῶαί τ' ἐμαὶ *Θεράπναι·

Iph. O puellæ,
Concelebrate Dianam,
Quæ est è regione Chalcidis.
Ubi hastæ (*i. e.* turmæ hastatæ)
Bellicæ manent propter meum nomen,
In angusto hujus Aulidis
Portu. ô terra mater,
O terra Argiva,
Et Mycenæ meæ famulæ.

* al. Θέραπναι.

Χο. Καλεῖς πόλισμα Περσέως,
Κυκλωπίων πόνον χερῶν.

1500 *Cho.* Nominas urbem à Perseo factam,
Laborem manuum Cyclopicarum.

Ἰφι. Ἔθρεψας Ἑλλάδι μέγα φάος·
Θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

Iph Educasti magnum lumen Græciæ:
Mori tamen non recuso.

Χο. Κλέος γὰρ οὔ σε μὴ λίπῃ.

Cho. Gloria enim te nequaquam deseret.

Ἰφι. Ἰὼ, ἰώ. λαμπάδος ἔχος ἀμέρα,
Διός τε φέγγος, ἕτερον,
Ἕτερον αἰῶνα,

1505 *Iph.* Io, io. Facifera dies,
Et Jovis lumen, aliam,
Aliam vitam,

V. 1471. Κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις) Vid. suprà ad v. 435. Vid. Eustath. in Οὐλοχύτ. V. 1472. Περχύτας καθαρσίοισι) Vid. suprà ad v. 1112. & v. 955.

V. 1475. Ἄγετέ με τὰν Ἰλίου &c.) Eò quòd *Scenam* præteritâ claudit *Iphigenia* & huic *Choro* præcinit, *Brodæus* putabat aliquid deesse; quùm nihil fiat hujusmodi; illa enim continuat Orationem; sed jam morti propior & *scenam* relictura suas comites liberiori voce ad *Dianæ* laudes hortatur; illius verò nomen præfigitur, nequis forte *Choro* attribuat. *Jos. Barnes.* V. 1477. Στέφεα πρόβολα &c.) Coronas innuit, sive infulas, quibus Victimarum capita coronabant; de quâ re *Lucretius* l. 1. v. 88. *Cui* (*Iphigeniæ*) *simul* infula, *virgineos circumdata comptus*, *Ex utrâque pari Malarum parte profusa est* &c. Vid. infrà v. 1511. V. 1478. Πλόκαμον ὅδε καταστέφειν) Si ita verè scribendum est, subaudi ἄξιον vel simile quid, quod æquipolleat τῷ καταστεπτέον. *Brodæus*, ὃν δεῖ καταστέφειν. *Æmil. Fortus*, μέλλει καταστέφειν, vel legit φέρε) πλόκαμον &c. quem videris. *Josua Barnes.* V. 1480. Ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν) Vid. *Iphig.* in Taur. v. 444. *Joh. Brodæus* exponit ἑλίσσετε, choreas ducentes veneremini, ego ἀμφὶ τῷ Ἄρτεμιν supplendum duco, & sic in Versione Latinâ expono. *Josua Barnes.* V. 1482. Τὰν ἄναασσαν Ἄρτεμιν) Ita paulò pòst v. 1522. Κλήσομεν Ἄρτεμιν θεῶν ἄναασσαν. Notandum est, quòd ut propriè *Jupiter* & *Juno* Rex & Regina Deorum dicebantur & præcipuè hoc titulo gaudebant; ità majores Dii βασιλεῖς, ἄνακτες & δεσπόται, majoréque Deæ βασίλειαι, ἄναασαι & δέσποιναι dicebantur: Apollo autem καθ' ἑξοχὴν vocabatur ἄναξ & *Diana* ἄναασα, Uti *Homerus* & *Callimachus* in Hymnis. Præterea ἄναξ ὀπτίθετα κυρίοις ὀνόμασι θεῶν, ἡ ἄναασα τοῖς θηλείαις ἐν τοῖς θεοῖς. Consule *Eustathium* in *Iliad.* fol. 182. lin. 2. item fol. 1598. lin. 21. *Josua Barnes.* V. 1493. Χαλκίδος ἀντίπορον) *Dianam* vocat Χαλκίδος ἀντίπορον, quod *Euripi* fecessus adversos *Chalcidi* colat & frequentet. Est enim *Chalcis* urbs *Euboeæ* insulæ in mari *Ægæo*, oppositæ *Aulidi*, quæ civitas *Bœotiæ*. Scribit *Callimachus Aulidis* Portus adamatos *Dianæ* fuisse, Hym. Dian. v. 188. ---λιμένες γε μὴν Εὐείπιο. Ex Notis *Gaspar. Stiblini.* V. 1498. Ὦ Πελασγία) Malè in *Latinâ* Versione exponebatur, *O Thessalia*; ut enim *Thessaliam* ità olim nominatam agnosco; sic & Πελασγία olim dicta erat *Argiva* regio, vel *Peloponnesus*, undè ortus *Agamemnon* & *Iphigenia*. Sed nihil hìc loci cum *Thessalia*. Josua Barnes. V. 1499. Θεράπναι) *Dupertus*, ut & *Canterus* & *Scaliger*, mavult Θέραπναι, & certè *Pausan. Lacon.* fol. 96. lin. 19. & fol, 102. lin. 21. aliique urbem *Laconiæ* Θεράπνην memorant; ubi *Leda Castorem* & *Pollucem* enixa est, quæ & plurali numero Θέραπναι dicitur. Ut *Statius* Theb. l. 3. Tænariumque cacumen, Apollineásque *Therapnas*. Josua Barnes. V. 1500. Πόλισμα Περσέως) *Mycenas Perseus* condidit, uti *Brodæus* ait; unde *Pausaniæ Corinthiac.* fol. 58. lin. 6. Καὶ ὅτι μὴν Περσεὺς ἐκτίσατο Μυκηνῶν οἰκιστὴς, ἴσασιν Ἕλληνες, &c. Præterea *Perseus* avo suo *Acrisio* in regno *Argivorum* successit. *Josua Barnes.* V. 1501. Κυκλωπίων πόνον χερῶν) Vid. quæ Nos de hâc re ad hujus Fab. v. 152. *Josua Barnes*

Καὶ

Καὶ μοῖραν οἰκήσομεν·
Χαῖρέ μοι φίλον φάος.
Χο. Ἰὼ, ἰώ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου
Καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
Σείχουσαν, ἐπὶ κάρα σέφη
Βαλλομένην, χερνίβων τε παγᾶς,
Βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,
Ῥανίσιν αἱματορρύτοις
Θανεῖσαν, ὐφυῆ τε σώματος.
Δέρλω σφαγεῖσαν· εὐδρόσοι παγαὶ
Πατρῷαι μόσι σε, χέρνιβές τε,
Στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλων
Ἰλίου πόλιν μολεῖν.
Ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
Κλήσομεν Ἄρτεμιν θεῶν ἄναστον,
Ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ·
Ὦ πότνια, θύμασι βροτησίοις
Χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
Γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν,
Καὶ δολόεντα Τροίας ἕδη.
Ἀγαμέμνονά τε λόγχας
Ἑλλάδι κλεινότατον στέφανον
Δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν
Κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

Ἰαμβοί.

Ἀγ. Ὦ Τυνδαρεία παῖ Κλυταιμνήστρα, δόμων
Ἔξω πέρασον, ὡς κλύοις ἐμοῦ λόγων.
Κλυ. Φθογγῆς κλύουσα δοῦρος οἵας ἀφικόμην,
Ταρβοῦσα τλήμων, καὶ κεπεπλεγμένη φόβῳ,
Μή μοι τιν' ἄλλην ξυμφορὰν * ἥκῃς φέρων,
Πρὸς τῇ παρούσῃ. Ἀγ. σοῖς μὲν ἔνι παῖδος πέρι
Θαυμαστά σοι κἀγὼ φράσω σημήνας θέλω.
Κλυ. Μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.
Ἀγ. Ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πρόσῃ σαφῶς.
Λέξω δ' ἀπαρχῆς, ἵν' τι μὴ σφαλεῖσά μου
Γνώμη παρέξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμοῖς.
Ἐπεὶ δ' ἱκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης

Et partem habitabimus:
Vale mihi charum lumen.
Cho. Io, io, videte Ilii,
Et Phrygum expugnatricem
Euntem, in caput coronas
Jacientem, & sacrarum aquarum fontibus *lustrandam*,
Ad aram Numinis, Deæ,
Guttis stillantibus sanguine
Morituram, & generosam corporis
Cervicem feriendam: rosci di, *riguique* fontes
Paterni, & lavacra te manent,
Et exercitus Græcorum volens
Proficisci ad Troiam.
Sed filiam Jovis
Dianam celebrabimus, reginam Deorum,
Ut bonum successum det *exercitui*.
O veneranda, quæ humanis victimis
Gaudes, mitte in Phrygum
Terram exercitum Græcorum,
Et dolosas Troiæ sedes.
Et Agamemnoni cum apparatu bellico,
Græciæ nomine inclytam coronam
Des circa caput tuum *ad*
Perpetuam gloriam ponere.

Nuncius.

O Clytæmnestra filia Tyndari, ædibus
Egredere, ut audias mea verba.
Cly. Audiens tuam vocem veni huc
Consternata misera, metuque perterrefacta,
Ne venias nuncians mihi novam aliquam calamitatem,
Præter præsentem. *Nun.* Imo verò de tuâ filiâ
Volo tibi mira & horrenda dicere.
Cly. Ne cunctaris igitur: sed quam primùm dicito.
Nun. Ergo ô chara domina, audies omnia manifestè:
Dicam autem ordine ab initio, nisi quid lapsa mea
Mens turbârit linguam in verbis meam.
Postquam enim venimus ad filiæ Jovis

1508. Χαῖρέ μοι φίλον φάος) Vale, charum Lumen. Vid. *Erasmum* in hoc Adagio. φάος, lux, vita, Hinc *Virgil.* ---*O Luce magis dilecta*; i. e. vitâ, vel etiam oculis. V. 1510. Ἰὼ, Ἰὼ, ἴδεσθε τὰν Ἰλίου) Jam abeuntem *Iphigeniam* chorus prosequitur carmine Περπεμπτικῷ, quod precibus ad *Dianam* deliniendam claudit. V. 1512. Ἐπὶ κάρα σέφη βαλλομένην) Vide suprà ad v. 1477. Hic mihi temporare nequeo, quin locum illum ibidem memoratum ex *Lucretio* totum hic describam --- l. 1. v. 85. *Aulide* quo pacto *Triviai* Virginis Aram *Iphianassai* turpârunt sanguine fœdè Ductores *Danaûm* delecti, prima Virorum: Cui simul *Infula* virgineos circumdata comptus Ex utrâque pari malarum parte profusa est; Et mœstum simul ante Aras astare Parentem Sensit, & hunc propter ferrum celare ministros; Aspectúque suo lacrymas effundere cives: Muta metu terram genibus summissa petebat: Nec misere prodesse in tali tempore quibat, Quòd patrio Princeps donârat nomine Regem. Nam sublata virûm manibus, tremebundáque ad aras Deducta est, non ut solenni more sacrorum Perfecto posset claro comitari Hymenæo: Sed Casta incestè, nubendi tempore in ipso, Hostia concideret mactatu mœsta Parentis; Exitus ut Classi felix faustúsque daretur. Tantum Religio potuit suadere malorum.

Quæ si quis Anglicè *velit simili voluptate perlegere, adeat is Amici nostri* Thomæ Creech *admirandam Lucretii versionem, quâ omnium animos sibi jamdudum devinxit.* Josua Barnes. V. 1514. Βωμόν γε δαίμονος) *Scaliger* supplet Ἀμφὶ βωμόν γε. Vid. suprà v. 1481. V. 1522. Κλήσομεν Ἄρτεμιν θεῶν ἄναστον) Vid. quæ Nos suprà ad v. 1482. V. 1524. Θύμασι βροτησίοις Χαρεῖσα) Hæc de *Dianâ Scythicâ*, sive in *Tauris*, propriè dicenda, ob hoc autem exemplum etiam de *Dianâ Aulidensi*. Βροτήσιος, idem quod βρότειος, *humanus, mortalis*; est dictio *Hesiodæa*, ut βροτήσια ἔργα, cui & βρότεος pro βρότειος, ut βρότεος χρὼς, βρότεοι autem cruentus, à βρότος cruor. *Josua Barnes.* V. 1527. Δολόεντα Τροίας ἕδη) Ob *Paridis* stuprum & *Laomedontis* perjurium hæc dicuntur; unde *Virgil.* Laomedontææ luimus perjuria Trojæ. V. 1528. Ἀγαμέμνονά τε λόγχας) Ut hic locus apertus sit, ita verba sunt ordinanda, Ὦ πότνια, &c. πέμψον, &c. Ἀγαμέμνονά τε σὺν λόγχαις αὐτὸ δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι, δολοέντα στέφανον ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι κλεινότατον. Quare malè *Scaliger* legit ἑὸν pro τεὸν, *Dianæ* enim *Chorus* alloquitur; nec de *Agamemnonis* Coronâ, quam ipse sibi indueret, sed quam *Dianæ* Capiti circumfunderet. Illius autem ergà hanc Deam Devotionem memorat *Callimachus* in Hymno *Dian.* v. 228.

Χησιὰς, Ἰμβρασίη, Πρωτόθρονε· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάθετο νηῶ,
Μείλιον ἁπλοίης· ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας·
Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιΐδες ἄστεα κήδειν
Ἔπλεον, ἀμφ' Ἑλένῃ Ῥαμνησίδι δυμοθεῖσαι.
Josua Barnes.

V. 1536. Ἥκεις) *Scaliger* mavult ἥκοις, *Æmyl. Portus* ἥκῃς; sed & ἥκεις stabit. Poeticè enim *Indicativus* pro *Optativo* vel *Subjunctivo* ponitur. *Josua Barnes.*

Ἀρτέμιδος ἄλσος, λείμακάς τ' ἀνθηφόρους,
Ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος ποδώκης, 1545
Σὴν παῖδ' ἄγοντες, σὺν δὲ Ἀργείων ὄχλος
Ἠθροίζετ'· ὡς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ,
Ἐπὶ σφαγὰς πέμπουσιν εἰς ἄλσος κόρην,
Ἀνεστέναζε· κἀμπάλιν τρέψας κάρα,
Δάκρυα προῆκεν ὀμμάτων πέπλον προθείς. 1550
Ἡ δ' ἀμφὶ πατρὶ πελάσασα πλησίον,
Ἔλεξε τοιάδ'. ὦ πάτερ, πάρειμί σοι.
Τἀμὸν δὴ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
Καὶ τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπο,
Θύσαι δίδαμ' ἑκοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς, 1555
Ἀγοντες, εἴπερ ἐξὶ θεσφατον τόδε,
Καὶ τὠπ' ἐμὲ, σὺν τύχῃτε, κἀ νικηφόρα
Δῶρα τύχητε, πατρίδα τ' ἐξικοίσθε γῆν.
Πρὸς ταῦτα μὴ φύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ
Σιγῇ· πρόσσω γὰρ δέρᾳ εὐκαρδίως. 1560
Τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθαμβήθη κλύων
Εὐψυχίαν τε, κἀρετὴν τῆς παρθένου.
Στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόθ' ἦν μέλον,
Εὐφημίαν ἀνεῖπε, κἀ σιγὴν στρατῷ.
Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κρήνην χρυσήλατον 1565
Ἔθηκεν ὀξὺ χαλκὸν φάσγανον σφαγὰς
Κολεοῦ ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔσφιγε κόρης.
Ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς,
Λαβὼν κρήνην, ἔδρεξε, χέρνιβάς θ' ὁμοῦ.
Ἔλεξε δ'· ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμι, παῖ Διός, 1570
Τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
Δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὅ σοι δωρούμεθα,
Σέ τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ ὁμοῦ,
Αὐχενίου αἷμα καλλιπλοκάμου δέρης,
Καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα, 1575
Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
Εἰς γῆν δ' Ἀχαιδα, πᾶς στρατὸς τ' ἔσῃ βλέπων.
Ἱερεὺς δ' φάσγανον λαβὼν, ἐπεύξατο,
Λαμπρόν τ' ἐπεσκόπει, ἵνα πλήξειεν ἄν·
Ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος ἐξ μικρὸν ἐσῄει φρένα, 1580
Καὶ στὰς νενευκὼς· δαῦμα δ' ἦν ἀφνὸς ὁρᾶν·
Πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤδετ' ἂν σαφῶς,
Τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν, ἐ γῆς εἰσέδυ.
Βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,
Ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος· 1585
Φάσμ', ἐ γε μήν· ὄφελμα πίστις παρῆν·

Dianæ nemus, & prata floridа,
Ubi erat cœtus cœtûs Græcorum,
Ducentes tuam filiam, ſtatim turba Græcorum
Congregabatur: ut verò rex Agamemnon vidit
Puellam euntem ad cædem in nemus,
Ingemuit: & retrò vertens caput,
Emiſit lachrymas, oculis veſtem opponens.
Illa autem prope patrem cum ſteriſſet,
Talia dixit: O pater adſum apud te,
Meum verò corpus pro meâ patriâ,
Et pro totâ Græciâ
Trado volens, ut macletur ad aram Deæ,
Ducant *me*; ſiquidem hoc poſtulat oraculum.
Et quod ad me attinet, ſitis fortunati, & victoriæ
Donum conſequamini, & redeatis in patriam.
Quamobrem nè quis Græcorum me tangat
Clam: præbebo enim cervicem animosè.
Tantum dixit: omnes autem qui audiverunt, obſtupuêre
Ob magnitudinem animi, & virginis virtutem.
Talthybius autem ſtans in medio, cui hoc erat curæ,
Imperavit bonam ominationem, & ſilentium exercirui.
Calchas verò vates in aureum calathum
Poſuit acutum gladium, manu quum priùs extraxerat,
In Vaginam, & coronavit caput puellæ.
Sed Achilles circum aram Deæ
Accepto calatho & ſimul aquâ, cucurrit.
Dixit autem: O Diana, quæ ferarum cæde gaudes, filia Jovis,
Agitans clarum luſtrum noctu, (i.e. *lunam*)
Recipe hanc victimam, quam tibi donamus,
Et Græcorum exercitus, & ſimul rex Agamemnon,
Impollutum ſanguinem cervicis pulchræ virginis:
Et concede nobis, ut tutò poſſimus navigare,
Troiæque arces armis expugnare.
Et exercitus & Atridæ ſteterunt intuentes terram:
Sacerdos verò correpto gladio precatus eſt,
Et conſideravit guttur, ubi ferirет.
Mihi verò non levis dolor ſubibat animum:
Et ſtabam inſpiciens terram. ſubitò autem erat videre miraculi:
Sonum enim plagæ quilibet audiêrat manifeſtè:
Sed nemo novit virginem, quò terræ ſubiêrit.
Clamat autem ſacerdos, acclamat & univerſus exercitus,
Inſpicientes inſperatum ab aliquo Deorum
Spectrum; cui nè tum quidem cum videbatur, fides adhibebatur:

V. 1544. Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθηφόρους) De hoc *Dianæ* ſaltu vid. hujus Fab. v. 185. De vocabulo λείμαξ pro λειμών, quæ nos ad *Phœniſſ.* v. 1563. *Joſua Barnes.* V. 1550. Δάκρυα προῆκεν ὀμμάτων πέπλον προθείς.) Rectiſſimè obſervat *Andreas Schottus* Obſerv. Human. l. 5. c. 17. Hunc *Euripidis* locum *Timanthi* illi celeberrimo Pictori anſam dediſſe; ut *Lucianus* in *Chronoſolone* dicit, *Pictores à Poetis imagines ſuas formare ſolitos.* De hâc re *M. Tullius* in libro de Perfecto Oratore---*ſi denique Pictor ille vidit, quùm immolandâ Iphigeniâ, triſtis Calchas eſſet, triſtior Ulyſſes, mœreret Menelaus,* obvolvendum Caput *Agamemnonis* eſſe: quoniam ſummum illum luctum penicillo non poſſet imitari; &c. Hinc *Plinius* l. 35. c. 10. "*Nam* Timanthi "vel plurimum adfuit "ingenii. *Ejus enim eſt* "Iphigenia *Oratorum* "*laudibus celebrata:* Quâ "ſtante ad Aras pictu- "râ, *cùm mœſtos pin-* "*xiſſet omnes, præcipuè* "*Patruum, cùm triſti-* "*tiæ omnem imaginem* "*conſumpſiſſet,* Patris ipſius Vultum velârit, *quem dignè non poterat oſtendere.* Vid. inſuper *M. Fabium Quintil.* l. 2. c. 13. & *Val. Maximum* l. 8. c. 12. *Joſua Barnes.* V. 1556. Ἀγοῦσαι) Ut verum fatear, mendum aliquod hic latere puto, nimis enim eſt durum --ἐγὼ δίδωμι ἐμὸν σῶμα θῦσαι ἀγούσας πρὸς βωμόν. &c. Ἄγωσιν ſi legamus, & exemplaria faverent, res foret in tuto. Sed quùm Doctorum nemo hoc tetigerit nos præ inopiâ librorum nihil hîc aliud valemus. *Joſua Barnes.* V. 1557. Καὶ τὠπ' ἔμ') καὶ τὸ ἐπ' ἐμέ. Sic *Hecub.* v. 514. τὠπίσ' pro τὸ ὀπίσω. *Joſua Barnes.* V. 1560. παρέξω, &c.) Tale quid *Hecub.* v. 548. &c. de *Polyxenâ* jam immolandâ; locos conferat, qui vult. V. 1565. Κανοῦν) Præter quod diximus ſupra ad v. 435. & v. 1471. Κάνεον in hoc loco eſt vas, in quo reponebatur Culter ſacrificus, à κάνω, cædo: Vid *Scholiaſten* ad *Oreſt.* v. 195. *Joſua Barnes.* V. 1567. Ἔσωθεν) Ita quidem reſtituo, non Carminis modo ſatione ductus (quod ἔξωθεν admittere nequit,) ſed *Aldinâ* quoque Editione; quæ certè antiquior eſt &, ut ſæpè dixi, verior. Nec dicimus τίθημι φασγανον ἔξωθεν κολεοῦ, ſed ἔσω θεν, quùm reponimus in vaginam. Miror autem hanc rem à nemine antehac notatam. Cæterùm τὸ σπάσας decepit illos, qui ἔξωθεν ſcripſerunt, quùm quo ſenſu illud accipiendum, *Latina* verſio ſatis oſtendit, quam in hâc parte correxi, ut reſponderet Veræ & veteri Lectioni *Græci* textûs. *J. Barnes.* V. 1573. Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ ὁμοῦ) Ita *Scaligero* & *Duporto* præeuntibus legò pro Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ. Is verò καθ' ἑξοχὴν dicitur ἄναξ, quia reliquorum erat Princeps, & ut nos etiam Muſis litemus, Ἄλλων δ' ὡς πάντων βασιλεύτατος ἦεν ἀνάκτων, *Homerus* verò in hâc re *Euripidi* lucem prætulit --Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. Et --ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. *J. Barnes.* V. 1576. Πέφυκα) vid. *Phœniſſ.* v. 1183. Ἐλα-

Ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ὀπὶ χθονί,
Ἰδεῖν μεγίστη, θέαμα θαυμαστή τε τῷ θεᾷ,
Ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην τῆς θεοῦ.
Καὶ τῇδε Κάλχας, πῶς δοκεῖ; χαίρων ἔφη,
Ὦ τῶνδ' Ἀχαιῶν ἡγεμονες ἡγενῆ στρατοῦ,
Ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
Πρόθυτον ἔβαλε βωμόν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
Ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
Ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενὴς φόνῳ,
Ἡδέως τε τῶνδ' ἐδέξατο, κἀπλοῦν ἔθεσαν
Δίδωσιν ἡμῖν, Ἰλίου τ' ὀπάονα;
Πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος ἆρε ναυβάτης,
Χώρει τε πρὸς ναῦς, ὥστε δυσὶ τῇδ' ἡμέρᾳ,
Λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους λιμένας,
Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἄπτυ
Κατωθεακώδη δῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
Τὰ πρόσφορ' ἠὐξατ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
Πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ', ὥστε σοι φράσαι τάδε,
Λέγειν δ' ὁποίας ὀκ θεῶν μοίρας κυρεῖ,
Καὶ δόξαν ἔχειν ἄφθιτον κατ' Ἑλλάδα.
Ἐγὼ παρὼν ᾔδη, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν, λέγω,
Ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεὸς ἀφίπτατο·
Λύπης δ' ἀφαίρει, καὶ πόσιν πάρες χόλον.
" Ἀπροσδόκητα γ' ἢ βροτοῖς τὰ τῆδε θεῶν.
" Σώζουσί θ', ὃς φιλοῦσιν. ἡμέρᾳ γὰρ τόδε
" Θανοῦσάν σ' εἶδε, καὶ βλέψασαν παῖδα σήν.
Χο. Ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου·
Ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μόνον φράζει τέκος.
Κλ. Ὦ παῖ, θεῶν τὸ κλέμμα γέγονας; πῶς σε προσείπω; πῶς ἔφω;
Παραμυθίαν τίνδε μάτην μύθου,
Ὡς σὸν πένθος λυγρὸν παυσάμενον.
Χο. Καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,
Τόνδ' αὐτὸς ἔχων σοι φράζειν μύθον.
Αγ. Γύναι, θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν,
Ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
Χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῆ,
Στείχειν πρὸς οἴκους, ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ.
Καὶ χαῖρε. χρόνια πάμπολ' ἡμῖν προσφθέγματα
Τρίπτυχ' ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.
Χο. Χαίρων, Ἀτρείδη, γῆν ἵκοι Φρυγίαν.
Χαίρων δ' ἐπάνηκε,
Καλλίστα μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλών.

Etenim Cerva palpitans jacebat in terrâ,
Maxima visu, & eximia spectatu,
Cujus sanguine ara Deæ conspergebatur undique abundè.
Tunc quanto gaudio Calchantem dixisse putas,
O duces communis hujus exercitûs Græcorum,
Videtis hanc victimam, quam dea
Objecit ad aram, cervam montanam?
Hanc magis quàm puellam dignatur,
Ne contaminet aram cæde istius generosæ puellæ:
Libenter hoc accepit, & secundam navigationem
Dabit nobis, & accessum ad Troiam.
Quamobrem omnes classici milites sumserunt animos.
Et iverunt ad naves: adeò oportet hoc die
Nos relictis Aulidis cavis recessibus,
Trajicere mare Ægeum. Postquam vero tota
Victima combusta est in Vulcani flammâ,
Precatus est *sacerdos* congrua, ut exercitus consequeretur reditû.
Mittit autem me Agamemnon, ut tibi hæc indicem,
Et dicam, quale fatum nactus sit ex Diis,
Et ut habeat glorjam immortalem in Græciâ.
Ego verò, qui adfui, & rem vidi, dico tibi hæc,
Filia tua palam ad Deos avolavit.
Auser igitur dolorē, & remitte indignationem adversus maritum.
" Inopinata enim mortalibus *accidunt fata* Deorum.
" Et servant eos, quos amant: hic enim dies
" Vidit mortuam, & vivam tuam filiam.
Cho. Quàm lætor tuâ causâ, audiens ista de nuncio.
Vivam enim inter Deos tuam filiam manere dicit.
Cly. O filia, cujus Dei furtum es facta?
Quomodo appellem te? quo modo dicam?
Num *fingi* ad consolationem frustrà hos sermones,
Ut tui luctûs tristis finem faciam, *ut te lugere desinam.*
Cho. Atqui & ipse rex Agamemnon venit
Eadem tibi dicturus verba.
Aga. Uxor, quod ad filiam attinet, sumus beati:
Habet enim verè consortium inter Deos.
Oportet autem te assumpto hoc tenero vitulo, *scilicet Oreste,*
Ire domum: quia exercitus spectat ad navigationem.
Et vale. Ex longo enim intervallo tibi colloquia mea
Erunt, *cum* ex Troiâ *redibimus*, & bene tibi sit.
Cho. Gaudens, Atrida, venias *in* terram Phrygum:
Lætusque redi,
Adferens mihi pulcherrima spolia ex Troiâ.

Εὐριπίδου Ἰφιγένειας τῆς ἐν Αὐλίδι Τέλος.

Finis *Iphigeniæ in Aulide.*

& *Achilli* nupta nomine in *Oreilochiam* converso. *Jos. Barnes.* V. 1612. Θανοῦσ' εἶδε καὶ βλέψασ'] βλέψασαν pro ζῶσαν vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 78. & hujus Fabul. v. 484. V. 1615. Θεῶν τὸ] πᾶν θεῶν; V. 1617. Παραμυθίαν] Repetendum est φῶ, hoc modo; πῶς φῶ; Μάτην φῶ παραμυθίαν, &c. V. 1621. Γύναι, θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν) Licet ita in omnibus impressis libris legatur, putabam aliquando, ἕνεκα huc è Margine irrepsisse, quùm ob versûs rotunditatem, satius esset illud subaudiri: Fateor tamen Versum hanc posse etiam cùm ἕνεκ', si ita metiamur--Γύναι--θυγατρὸς--ἕνεκ' ὄλ--βιοι--γένοι--μεθ' ἄν. *Jos. Barnes.* V. 1623. Τόνδε μόσχον νεαγενῆ) *Orestem* adhuc infantem intelligit. *Joh. Brodæus.* Μόσχος) ἄπαλος, νέος. *Hesych*: hoc πῶλος *Græcè* & *Pullus Latinè* de quovis tenero animalculo. *Josua Barnes.* V. 1624. Στείχειν πρὸς πλοῦν ὁρᾷ) Intentus est, *Joh. Brodæus.*

ΕΥΡΙ-

V. 1587. Ἔλαφος) Adi *Varinum* in voce Νεοπτόλεμος. *J. Brodæus*, *Aristoteles* verò περὶ Ποιητικῆς c. 17. hujus loci mentionem facit & artificium aperit. Vid. *Iphig.* in Taur. v. 783. &c. ubi res fusiùs explicatur. Simile quid de *Isaaco* SS. Scripturæ memorant. De *Jephthæ* item filiâ vid. *Estheram* nostram v. 767. V. 1589. Ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνεσ' ἄρδην τῆς θεοῦ) ῥαίνετο pro ἐῤῥαίνετο Poeticè & Ionicè sublato incremento; & hoc modo versus sibi constabit, qui retento augmento adhuc miserè laborabat. Nec *Duportus* rectè sanabat legendo--Ἧς ῥαίνεσ' ἄρδην αἵματι βωμὸς θεᾶ. *Josua Barnes.* V. 1594. Ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται) vel μᾶλλα τῆς κόρης ἀσπάζεται) vel μάλιστα ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ut *Brodæus* ait, vel certè τὸ ἀντὶ subauditur ad τῆς κόρης. *Josua Barnes* V. 1597. Ἰλίου τ' ὀπάονα.) ὀπάονα, ἕφεδρος, ἀκροχειρισμός, ὑπόδικος, *Hesych.* V. 1599. Χώρει) Imperfecti temporis pro ἐχώρει, ut ἄρει pro ἦρε, utrobique sublato augmento; quare non erat, ut *Duportus* emendaret in χωρεῖ, ut esset præsentis temporis. Rectè autem magnus ille vir, rejecit quod priùs obtinuerat, (ὡς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ) & legit, ὥστε δεῖ τῇδ' ἡμέρᾳ. *Scaliger*, ut versui mederetur, legebat, ἡμέρᾳ γὰρ τῇδε δεῖ, Æquè commodus versui, sed scriptorum vestigia non æquè observans. *Josua Barnes.* V. 1608. Ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεὸς ἀφίπτατο) Quomodò *Iphigenia* & à *Dianâ* surrepta sit in Tauros deportata; vid. *Eurip.* in Fabulâ sequenti. Quinetiam *Antonini Liberalis* Metamorph. c. 27. Ubi & *Thesei* ex *Helenâ* filia dicitur, (ut observavimus suprà v. 90.) & ex *Tauris* in insulam *Leucam* translata, Diváque facta

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ὀρέστης κατ' χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, φρενοβλαβηθεὶς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι παρεσκεύαστο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς ναυὸς, καὶ φανεὶς ὑπὸ ἧλω ἐντοπίων, ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς, ἀνήχθη εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὅπως αὐτῇ σφάγιον θύωνται κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν. πρὸ γὰρ καταπλεύσαντες ξένους ἀπέσφαττον. Ἐνταῦθα δὲ ἀναγνωρισμὸς γινομένου εἰς κοινὸν ζωὴν ἔλαθε Ὀρέστῃ καὶ Πυλάδῃ ἅμα καὶ Ἰφιγένειαν, ὥστε τὸ τελούμενον τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον σὺν ἀδελφῇ τῇ Ἰφιγενείᾳ ἁρπάσαντα Ὀρέστῃ καὶ πλοῖ ναυῒ ἀναβάντα οἴκαδε ἀπέναι.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματός, ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ARGUMENTUM IPHIGENIÆ
IN TAURIS.

ORestes oraculo jussus, veniens in Tauros Scythiæ cum Pylade, insaniâ commotus furtim auferre simulacrum Dianæ, quod apud eos colitur, instituit. Progressus autem ex navi, conspectus est ab incolis, & captus unà cum Pylade adducebatur ad templum Dianæ, ut illi mactarentur, prout ipsorum erat consuetudo; ut eò navigantes hospites occiderent. Ibi verò mutuâ agnitione factâ simul consultabant Orestes, Pylades & Iphigenia; adeò ut tandem sacram Dianæ Imaginem unà cum sorore Iphigeniâ Orestes abripiens, Nave conscensâ, Domum abierit,

Scena fabulæ fingitur in Tauris Scythiæ. Chorus constat ex Græcis mulieribus, ancillis Iphigeniæ.

Τὰ τοῦ Δράματος. ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.	IPHIGENIA.
ΟΡΕΣΤΗΣ.	ORESTES.
ΠΥΛΑΔΗΣ.	PYLADES.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.	PASTOR.
ΘΟΑΣ.	THOAS.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
Προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.	Prologum autem agit Iphigenia.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

IPhigenia *Prologum agens, genus suum, casum, præsentémque conditionem exponit: somnúmque refert, undè Fraternæ necis ominationem auguratur.* Pylades & Orestes *ad* Dianæ *delubrum appulsi, deliberant, quomodo ex oraculi* Apollinis *jussu Deæ Imaginem auferant.* Orestes *de* Apollinis *Crudelitate queritur, quâ primùm ad Matricidium illum hortabatur, mox in furorem adactum ad varias & calamitosas fortunas subeundas impellebat; suadet igitur fugam, priusquam ad aras, juxta morem* Tauricæ *Gentis, rapiantur.* Pyladi *contrà placet, ut interdiù absconditi alicubi lateant, & noctu rem potiùs aggrediantur; id quod non displicet* Oresti. *Plangit* Iphigenia *fratrem* Orestem, *quem ex Insomnio conjectabat mortuum; eique inferias, unà cum Choro,* Græco *ritu parat. Generis præterea sui fatalem calamitatem, propriámque suiipsius fortunam deplorat, quâcum ipsa Puella* Græca *apud Barbaros & inhumanissimos* Scythas *conflictetur.*

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἰαμβοί.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολὼν
Θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου γαμῆλιον
Ἐξ ἧς Ἀτρέως ἔβλαστεν, Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος, Ἀγαμέμνων τε· τῶνδ' ἔφυν ἐγὼ

Iph. PElops Tantali filius, Pisam profectus
Velocibus equis, Oenomai duxit filiam,
Ex quâ Atreus natus est: Atrei verò filius
Menelaus & Agamemnon: ex hoc verò nata sum ego

Annotationes.

V. 1. vid. *Iphig. Aul.* v. 1150. Et illam Fabulam necesse est, ut priùs legant, qui hanc satis velint intelligere. V. 2. Οἰνομάου γαμῆλιον κόρην) Nempe Ἱπποδάμειαν. Hanc autem Historiam, quomodò videlicet *Pelops Oenomai* filiam *Hippodamiam* duxerit, *Eustathius* refert ad *Iliad.* B. fol. 182. lin. 13. &c. *Jos. Barnes.* V. 3. Ἔβλαστεν) Honesta & frequens *Metaphora* à Campis & seminatione ducta. Hinc ἀρότης pro γαμετῆς & ἄρσις pro μίξις & *genitale Arvum* apud *Virgilium* pro *Matrice.* Tale illud *Orest.* v. 551.

v. 551. & 552. Πάπαι μὴ ἐφύτευσέν με, σὺ δ' ἔπιτε παῖς Τὸ πτέρν' ἄρκεα θῆλαβεῖν' ἄλλα πτέρα. Tale *Phœniss.* v. 18. Μὴ πτεῖρε τέκνων ἄλοχα δαιμόνων βίᾳ. Tale illud *Thecgnidis*, Ἐχθαίρω ὃ γυναῖκα θρίδερμον, ἄνδρα τε μάργον. Ὃς τὼν ἀλλοτείλω βάλετ' ἄρκεαν ἀρκῦν. Ejusdem generis sunt βλάσκω, πτέρνα & πτερὸν, πτείρω, φύω & φυλεύω passim apud Athores; & Nos in *Esthere* nostrâ v. 1216. Ἦ ῥα καὶ ἀκτερέοις ἀρέει μεγάρτοισι; haud usquequaque observata, in *Oedipo* Tyran. v. 1264.

Φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχθ' ὑπαντῶν πορεῖν,
Γυναῖκά τ' ἐκ γυναικὸς, μητέρων δ' ὅπα

Κίχοι δὲ λαὸν ἄρκεαν, ἔ τε καὶ τέκνων.
Josua Barnes.

Τῆς Τυνδαρείας δυγάτερος Ἰφιγένεια παῖς,
Ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς δόμοι Εὐρίπου πυκναῖς
Αὔραις ἑλίσσων, κυανέαν ἄλα σρέφῃ,
Ἔσφαξεν Ἑλένης ἕνεκ', ὡς *δόκει, πατὴρ,
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πύγαισιν Αὐλίδ'.
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλλήνικῶν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
Τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίᾳ θέλων
Λαβεῖν Ἀχαιὰς, τάσθ' ὑμεναίους γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεῳ χαρεῖν φέρων.
Δεινῆς δ' ἀπλοίας, πνευμάτων τ' ἀντιτυγχάνων,
Εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε.
Ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδ' ἐκστρατίας,
Ἀγάμεμνον, ἐμὴ ναῦς ἀφορμίσῃ θρόνος,
Πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
Λάβοι σφαγεῖσαν. ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
Κάλλιστον, ἠύξω φασφόρῳ θύσιν θεᾷ.
Παῖδ' ἣν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
Τίκτει (τὸ κάλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων)
Ἧν χρὴ σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
Μητρὸς πρὸ εἰλῆντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
Ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαινα, ὑπὲρ πυρᾶς
Μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαγκάλῳ ξίφει.
Ἀλλ' ἐξέκλεψεν, ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου,
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς. ὀργὴ δ' ὃ λαμπρὸν αἰθέρα
Πέμψασά μ', εἰς τλῶδ' ᾤκισεν Ταύρων θόνα,
Οὗ γῆς ἀνάσσῃ βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκὺ ποδὸς πηδεῖς, ἴσον πτερωτῖς,
Εἰς τἔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
Ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερέαν πέπησί με,
Οὗ ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἥδεται θεὰ
Ἄρτεμις ἑορτῆς, τἔνομ' ἧς καλὸν μόνον·
Τἆλλα σιγῶ, τλῶ θεὸν φοβουμένη.
Θύω γὰρ, ὅτι τὸ νόμιμ' ἐν πόλει,
Ὃς ἂν κατέλθῃ τλῶδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ.
Καπάρχομαί μ', σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει

5 Iphigenia filia Tyndaridis Clytæmneſtræ,
Quam circa vortices, quos crebrò Euripus denſis
Auris agitans, vertit cæruleum mare,
Mactavit propter Helenam, ut putabat, pater,
Dianæ, in claro ſinu Aulidis.
10 Hîc enim mille navium claſſem
Græcorum contraxit Agamemnon rex:
Ex præclarâ victoriâ partam coronam Ilii volens
Capere Græcos, & contumeliâ affectum connubium
Helenæ *volens* perſequi, Menelao gratificans.
Gravè autē navigādi difficultatem *habens*, ventoſque nō *ſecundos*,
15 Ad igniſpicium ivit, *vates*que *conſuluit*, & Calchas hæc *ei* dicit:
O hujus Græci exercitûs imperator,
Agamemnon, ex hujus terræ portu naves non deduces,
Priuſquam filiam tuam Iphigeniam Diana
20 Acceperit mactatam: quod enim annus pareret iſte
Pulcherrimum, vovisti Luciferæ te ſacrificaturum deæ.
Filiam itaque in domo tuâ conjunx Clytæmneſtra
Peperit (ad me *prima* pulchritudinis præmia referens)
Quam oportet te immolare. Et me Ulyſſis artibus
25 A matre abduxerunt quaſi ad nuptias Achillis.
Cumque in Aulidem veniſſem miſera ſuper rogum
Sublimis collocata, *jam* occidebar glacio.
Verum *me* ſubduxit, cervam pro me ſubjiciens
Diana Græcis, & per lucidum aërem
30 Miſſam me collocavit in hâc terra Taurorum,
In quâ terra imperat barbaris barbarus
Thoas, qui celerem pedem ponit velut ales,
Unde hoc nomen habet propter pedum celeritatem,
Templis autem in iſtis ſacerdotem me conſtituit,
35 Ubi legibus talibus delectatur dea
Diana feſti, *ſacrique*, cujus nomen tantum *eſt* honeſtum:
Cætera vero taceo, deam reverita.
Immolo enim (cum mos iſte & ante civitati fuerit)
Quicunque huc appulerit vir Græcus.
40 Auſpicor quidem *ſacra*: cædes verò *victimarum*, aliis ſunt curæ,

V. 21. Φωσφόρῳ θεᾷ) i. e. Dianæ, Lucinæ, Lunæ. Ἡ ὅπ λαμπαδοῦχος, ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ Ἑκάτῃ, ἡ ὅτι τοὺ μαιδομένους φεγγάζει εἰς φῶς. Hinc *Callim.* Οὔπι ἄναος εὐῶπις, φαεσφόρε. Aliam autem rationem alii adducunt, quare *Agamemnoni* iraſcebatur *Diana*, nempe quia *Cervam* illi ſacram interfecerit; vel, ut nonnulli, quòd *Dianam* de jaculandi peritiâ provocârit; ut *Callim. Hym. Dian.* v. 262. Μήδ' ἐλαφηβολίῃ μήδ' εὐσοχίῃ ἐείδαίνειν, Οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μοίρῃ. *Josua Barnes.* V. 29. Διὰ ὃ λαμπρὸν αἰθέρα) Ex hoc loco corrigendus eſt *Ovidius* de Ponto. l. 3. Eleg. 2. Quam levibus ventis ſub nube per *æquora* vectam Creditur his Phœbe diſpoſuiſſe locis. Pro *æquora* lege *æthera* vel certè *aera*; & ſic *Gregor. Berſmannus* fatetur legi in MS. & libro uno. Is enim locus *Ovidii* ex hoc *Euripidis* deſumitur totus. *Joſua Barnes.* V. 30. Ταύρων χθόνα) *Euſtath.* in *Hom. Iliad.* B. fol. 259. lin. 6. Ἔθνος Βόρειον οἱ Ταῦροι· καὶ Παυρέπολις ἡ Ἄρτεμις. *Taurica* gens *Scythiæ*, una ex famoſis *Cherſoneſis* (vid. Not. ad *Hecubæ* v. 8.) ubi *Diana* Humanis victimis colebatur. Vid. *Ovid.* Triſt. l. 4. Eleg. 4. & de Ponto l. 3. Eleg. 2. *Q. Curtii* l. 4. *Hercdt.* l. 4 *Auguſtin.* de Civit. D. i l. 7. cap. 19. & 26. *Antonini Liberalis* Metamorphoſ. c. 27. *Vadianus Pomponii Melæ* Interpres in *Melæ* l. 2. ſic ſcribit, citante *Gaſpar. Stiblino*, quod ad *Tauros* attinet, ſcribit *Herodotus Tauros* omnes Naufragos *Iphigeniæ* immolare ſolere, & precibus peractis, hominis caput clavâ ferire, corpus truncum è ripa deturbare, caput cruci ſuffigere. Captis verò bello caput amputant, referúntque domum & ſuffixum fuſſe, in tecti ſublimia ſtatuunt, plerunque autem ſupra furnarium erigunt, ideò id agentes; quòd hos totius domûs cuſtodes eſſe perſuadeantur. *Joſ. Barnes.* V. 32. Θόας) De hoc vide *Ovidium* locis ſupra citatis, à θοὸς autem dici videtur, quod celer ſonat. V 34. Ἱερέαν) pro ἱέρειαν Ironicè, vid. *Scholiaſten* & Notas noſtras ad *Oreſt.* v. 261. *Joſua Barnes.* V. 35. Ὅθ' ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἥδεται θεὰ) Olim erat Ὅθεν νόμοισι τοῖσιν &c.) ſed cùm ὅθεν nihil hic haberet, *Canteri* lectionem approbavi, præſertim quia leges & jura Divini Cultûs ἔννομα dicuntur etiam in *Aureis* Carm. *Pythagoræ* dictis, Τὸς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας ἔννομα ῥέζων. *J. Barnes.* V. 40. Καπάρχομαί μ', σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει) καπάρχομαι, ἀλοχύτας, τυθῆσι πρόθυτά τινα, ὡς ἔθος ἀρχαίοις Ἕλλησιν, ὅς ἀλῶν, ἴσον κεκτῶν, ἀλσὶ μεμιγμένων, οἱονεί τινας ἀπαρχὰς ὀπτῶσι τοῖς βωμοῖς. Hinc *Budæus* καπάρχομαι, προκατάρξματα καὶ προθύματα πιεῖν. Et *Lucianus de Oreſte & Pylade* in Taurică --Ἤδη δ' Ἰφιγένεια κατάρχει τῶν. Vid. *Guliel. Budæi* Comment. Græc. Linguæ. *J. Barnes.*

Ἄρρητ'

Ἄρρητ' ἔσωθεν πῶλ' ἀνακτόρων θεᾶς.
Nefandæ, in his templis Deæ.

Ἃ καινὰ δ' ἦκε νὺξ φέρουσα φάσματα,
Jam verò quæ nox præsens attulit recentia vitâ,

Λέξω πρὸς αὐθέρ'· εἴ τι δὴ τόδ' ἔς γ' ἄκος.
Dicam ad aërem, si quod hoc est remedium.

Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῇδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
Videbar in somno, relictâ hâc terrâ,

Οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
Habitare Argis, & inter virgines medias

Εὕδειν, ἀθρόος ὅ νάϊα σείεσθαι πάλαι.
Dormire: terræ autem tergum motu concuti videbatur.

Φεύγειν ὄ, κἀξῶ πᾶσα, θεσπεσὼν εἰσιδεῖν
Videbar autem fugere, & foris stans fastigium intueri

Δόμων πτῶσίν τε· πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγης
Ædium cadere, & totam ruere contignationem

Βεβληκὸς πρὸς ἕδρας ἔξ ἄκρων καθηρῆσθαι.
Dejectam humi ex summis postibus.

Μόνη δ' ἐλείφθη κίων, ὡς ἔδοξέ μοι,
Unica verò relicta est columna, ut mihi videbatur,

Δόμων πατρῴων· κόμην δ' ὑπεκρέουσαν κόμας
Paternæ domûs: ex summo autem capitis vertice comâ *videbatur*

Ξανθὰς κεῖσθαι, φόνιμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
Flavam demittere, vocémque hominis accipere.

Κἀγὼ τέχνῃσι πιστὸν, ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
Ego verò artem, quam hîc exerceo, occidentem hospites,

Τιμῶσ', ὕδραινον αὐτὸν, ὡς σανίδμων,
Honorans, aquâ lavabam ipsam *columnam*, ut morti destinatam,

Κλαίουσα. τέναρ δ' ὧδε συμβάλλω τάδε·
Lamentans. Sic autem somnium interpretor hoc:

Τέθνηκ' Ὀρέστης, ἔ κατηρξάμην ἐγώ·
Mortuus est Orestes, quem initiavi ego *morti*;

" Στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
" Columnæ enim familiarum sunt liberi masculi:

Θνήσκουσι δ', ἧς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμοί·
Moriuntur autem, quos lavacra mea conspersérint.

Οὐδ' ἦν σωθῇ τέναρ εἰς φίλους ἔχω·
Haud tamen accommodare somnium hoc ad amicos possum:

Στροφίῳ γὰρ σὸν ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
Strophio enim non erat filius, quando ego perii.

Νῦν ἔν ἀδελφῷ βέλομαι δοῦναι χοάς,
Nunc igitur fratri volo dare inferias,

Παρὼν' ἀπόντι· ταῦτα γὰρ δικαίως ἂν
Præsens absenti (hæc enim poterimus *præstare*

Σὺν θεραπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
Cum ancillis, quas nobis dedit Rex *Thoas*

Ἑλλωίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
Græcas mulieres) sed ob causam aliquam

Οὔπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἐμ' εἴσω δόμων,
Nondum accedunt ad me intra domum

Ἐν οἷσι ναίω, πῶλ' ἀνακτόρων θεᾶς.
In quâ habito, hoc *viz.* Templum Deæ *Dianæ*. * *Exit.*

Ορε. Ὄρα, φυλάσσε, μή τις ἐν σίβῳ βροτῶν.
Ore. Vide, observa, nè quis homo sit in viâ.

Πυλ. Ὁρῶ, σκοπεῦμαι δ' ὄμμα πάντα χῶ τρέφων.
Pyl. Video, speculórque, convertens oculos in omnes partes.

Ορε. Πυλάδη, δοκῶ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶ θεᾶς,
Ore. Pylade, videturne tibi hoc esse templum Deæ,

Ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν πωλίαν ἐξείλαμεν;
Ad quod ex Argis appulimus navem marinam?

Πυλ. Ἐμοί γ' Ὀρέστα· σοὶ δ' σωδοκῶ χρεών.
Pyl. Mihi quidem *videtur*, Oreste: tibi verò idem videri decet.

Ορε. Καὶ βωμὸς, Ἕλλων ἔ καταιθάζει φόνος;
Ore. Et ara, ex quâ Græcus stillat sanguis?

Πυλ. Ἐξ αἱμάτων γὲν ξάνθ' ἔχει τειχώματα.
Pyl. Ex sanguine quidem rubras habet comas.

Ορε. Θεοσκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς πρεπρωμένα;
Ore. Tholis verò sub ipsis *templi* spolia videsne suspensa?

Πυλ. Τῶν καταθανόντων τἀκεδνὰ ξείνων.
Pyl. Interfectorum primitias, & *exuvias* hospitum.

Ορε. Ἀλλ' ἐγκλεῖντ' ὀφθαλμὼν εὖ σκοπῷ χρεών.
Ore. Ergo oportet oculis in orbem circumactis bene speculari.

Ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ πάλιν δὲς ἄρκυν ἤγαγες
O Phœbe, quò me rursùs in hæc retia duxisti,

Χρήσας; ἐπῳδὴ παλαιὸς αἷμ' ἐπισκόπει,
Edito oraculo? postquam paternam cædem sum ultus,

Μητέρα κατακτὰς, ἅδε δαὶς δ' Ἐριννύων
Matre cæsâ, tunc perpetuis vicibus Furiarum

V. 41. Ἀνακτόρων θεᾶς) ἀνάκτορον τὸ & τὰ ἀνάκτορα *Palatium* Regium; sed & *Templum* quoque Deorum notat, quia Dii ἄνακτες & ἀνάκτορες, ut diximus *Iphig. Aul.* v. 1482. *Josua Barnes.* V. 50. Σπύλῳ) Ita hîc loci accentum ponimus, ob versum; σύλῳ verò quoad accentum διαφορεῖται, scribitur enim & σύλῳ, & tum brevis est prior syllaba; eodem modo ἴσῳ & ἶσῳ scribitur pro ratione quantitatis mutato accentu. *Scaliger* autem necessitatem circumflexûs hic vidit. *Josua Barnes.* V. 56. Κατηρξάμην) i. e. ὕσραινον, ut supra v. 54. vide autem de hoc vocabulo ad v. 40. V. 57. Σπύλοι γὰρ οἴκων, &c.) *Astrampsychi* Onirocrit. & *Suidæ* ex eo, Σπύλον κρατῶν ἔλπιζε τὸν θεὸν χάειν. Est enim *Columna* emblema *securitatis*, & solidæ mansionis. Et Nos de *Columnis* Philologicè nuper exercebamur, sex mihi ab *Ignoto* quodam *Ingratissimo* propositis quæstionibus, quibus ego gnaviter respondebam Sex totis capitibus, operâ, quod ad illam Inquinatissimum homuncionem spectat, planè irritâ; at Candido Literatorum Choro aliquando forsan haud usquequaque ingratâ futurâ. Nè verò iste perfidus tenebrio nostris laboribus instructus in publicum prodire ausit; illius Operis rationem hanc prælibandam duximus. Operosè itaque de his rebus agitur, viz. *Cap.* 1. De *Columnarum* materiâ, quam variam probo, nempe ex *Auro*, *Argento*, *Ære*, *Oricalche*, *Smaragdo*, *Onyche*, *Adamante*, *Marmore*, *Pyrrhopœcilo*, *Lapide* & *Lateribus*, *Ligno* omnis generis &c. *Cap.* 2. De *Columnarum* Altitudine & Formâ, ubi de *Obeliscis*, *Pyramidibus*, *Cippis* &c. *Cap.* 3. Ubi præcipuè stabant, ad *Altaria*, in *Templis*, in *Arcibus*, in *Foris*, in *Portubus* &c. *Cap.* 4. Qui præcipuè Authores de Columnis locuti sunt. *Cap.* 5. Quas ob causas erigi solebant & quis earum usus ordinarius: *viz.* *Instruendi* causâ; ut *Historicæ*, *Astronomicæ* & *Hieroglyphicæ*, *Columnæ* &c. *Durationis* & *Publicationis*, *Commemorationis*, *Honoris*, *Vituperiique* causâ, *Usûs* & *Ornatûs*: item *Religionis* &c. *Cap.* 6. Utrum singulares, an plures simul erigi solebant. Et hoc à Nobis Στηλίτευμα illius Ingratitudo poscebat, qui tot tantisque nostris studiis laboribúsque, ejus (licet nè facie nec nomine mihi noti) causâ exantlatis, & more nostro, nullâ stipulatione factâ, liberè exhaustis, Plagiarii tenebrionis instar tacitè in rem suam usus est, nè gratiis quidem mihi vel ore tenùs exhibitis, nec nomine agnito. *Josua Barnes.* V. 58. Θνήσκουσι, &c.) Pro ὡς & βάλωσί με, ἧς & βάλωσ' ἐμοὶ scribo; sensu, *Cantero*, *Scaligeróque* simul postulantibus. *Josua Barnes.* V. 60. Στροφίῳ) *Strophius* Rex *Phocidis*, Pater *Pyladis*, filius *Crisi*, qui erat *Phoci*, qui erat *Æaci*, qui erat *Jovis*. *Josua Barnes.* V. 62. Ἀπόντι) Ita cum *Cantero* lego pro παντὶ, *Brodæus* πάντῃ nullo bono. *Josua Barnes.* V. 75. Τἀκεδνὰ) τὰ ἀκεδνότατα, τὰ ἄκρα δηλός που· ὅ ὅτι σωρὸς· ἢ τὰ λάφυρα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ Vid. *Eustath.* in *Hom.* fol. 1862. lin. 29. *Josua Barnes.* V. 79. Διαδοχαῖς δ' Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα) Vid. *Orest.* Fabul. & præcipuè à v. 1645. & deinceps. Ubi de exilio ejus & erroribus.

Ἠλαυνό-

Ἠλαυνόμεθα, φυγάδες, ἔξεδοι ἀθονὸς,
Δέμυς τε πολλὸς ἐξέπλησα κἀμπίμυς.
Ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτυ
Μανίας ἀν' ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
Οὓς ἐξεμόχθυν ἐν πολλῶν καθ' Ἑλλάδα.
Σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρυς ἀθονὸς,
Ἔνθ' Ἄρτεμις σὴ σύγγονος βωμὸς ἔχῃ,
Λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐνθάδε
Εἰς τόνδε ναὸς ἐξανῦ πεσεῖν ἄπο.
Λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινί,
Κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων ἀθονὶ
Δῦναι τόδ'· ἔνθεν' ἐδὲν ἐρρήθη * πέρας. * πέρα Brodæus.
Καὶ ταῦτα δ' ἐξέσπυτ' ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων.
Ἥκω ᾧ, πειθαὶς σοῖς λόγοισιν, ἐνθάδε
Ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ
Πυλάδη· σὺ γάρ μοι τῶδε συλλήπτωρ πόνυ·
Τί δρῶμεν; ἀμφίβλησ-εα γὰ τοίχων ὁρᾶς
Ὑψηλά. πότερα δωμάτων ποὸς ἀμβάσῃς
Ἐκβησόμεθα; πῶς ἂν ἓν μάθοιμεν ἄν;
Ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς;
Ὧν ἐδὲν ἴσμεν. ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
Ληφθῶμεν, εἰς βάσῃς τε μηχανώμενοι,
Θανούμεθ'. ἀλλὰ φρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
Φύγωμεν, ἦσθ' εὑρ' ἐναυσολήσαμεν.
Πυλ. Φύγῃ μὲν οὐκ ἀνεκτόν, ἐδ' εἰώθαμεν.
Τὸν τῆδ θεῦ ᾧ χρησμὸν ἐ κακιστέον.
Ναῦς δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
Κατ' ἄντρ', ἃ πόντῳ νοτίδι δῃακλύζῃ μέλας
Νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφη,
Βασιλεῦσιν εἴπῃ, κἄπα ληφθῶμεν βίᾳ.
Ὅταν ᾧ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
Τολμητέον τοι, ξεσὸν ὀκ ναῦς λαβεῖν
Ἄγαλμα, πάσας προσφέρουσα μηχανάς.
Ὄρα δέ γ' εἴσω τειγλύφων, ὅποι κενὸν,
" Δέμας καθῆναι. Τὲς πόνυς γὰ οἱ ἀνδρὶ
" Τολμῶσι· δηλοὶ δ' εἰσὶν ἐδὲν ἐδαμῶ.
Ορε. Οὗτοι μακρὸν μὲ ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
Ἐκ τερμάτων ᾧ νόστον ἄρωμεν πάλιν;
Ἀλλ', ἦ γὰ εἶπας, πειστέον. χωρῶ δρεών,
Ὅποι ἀθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
Οὐ γὰ τὸ τῆδ θεῦ γ' αἴτιον ηὑρήσετται,
Πεσῶν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
Μόχθ. γὰ ἐδὲις τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

Agitabamur, exules, extra ſedes patriæ,
Curſúſque multos, & itinera flexuoſa confeci.
Et veniens interrogavi te, quomodo agitantis *me*
Furoris tandem ad finem venirem, & meorum laborum,
Quos pertuli vagabundus per Græciam.
Tu verò me juſſiſti venire in Tauricæ terræ fines,
Ubi Diana ſoror tua aram habet,
Et rapere ſtatuam Deæ, quam dicunt hic
In hoc templum de cœlo deciſſe:
Captam verò ſive dolo, ſive caſu aliquo,
Periculo ſuperato, Athenienſium terræ,
Dare hanc (præterea *v.* nullus *alius à te mihi* dictus eſt finis)
Et his peractis *me* reſpirationem laborum habiturum *dixiſti*.
Venio igitur, tuis obtemperans verbis, huc
In terram ignotam, & inhoſpitalem. Te autem interrogo
Pylade (tu enim adjutor mihi *es* hujus laboris)
Quid faciemus? munitiones enim murorum vides
Altas, utrum domûs ſcalas *hinc*
Egreſſi ſcandemus? quomodo enim *hoc* ſciemus?
An ærea clauſtra ſolventes vectibus, *ingrediemur?*
Quorum nihil ſcimus: quòd ſi aperientes portas
Capti fuerimus, ingreſſúmque machinantes,
Moriemur. Verùm priuſquam moriamur, ad navem
Fugiamus, quâ huc navigavimus.
Pyl. Fugere quidem non *eſt* tolerabile, neq; *fugere* conſuevimus.
Dei verò oraculum non *eſt* contemnendum.
Sed à templo recedentes, occultemus corpus
In antris, quæ Pontus alluit aquis niger
Procul à navi, nè quis *noſtram* conſpicatus navem,
Regibus dicat, & deinde per vim corripiamur.
Quando verò venerit oculus noctis obſcuræ,
Audendum *erit*, ex templo rapere politam
Statuam, omnes admovendo machinas.
Conſidera autem quomodò in intercolumnia, ubi Vacuitas eſt,
Corpus demittas. Labores *enim viri* fortes
" Audent *ſubire*: Ignavi verò nihil uſquam ſunt, *nihil audent*.
Or. Nequaquā longâ quidē iter remo venimus, *navi confecimus*.
Ex *iſtis* v. finibus reditū ſuſcipiemus iterū *ſive fruſtrà redibimus?*
Quamobrem (rectè enim dixiſti) parendum *eſt*: oportet ire,
Ubi corpus occultantes lateamus:
Haud enim Dei *numen* culpandum erit,
Si ceciderit irritum oraculum. Audendum *eſt*:
Labor enim nullus juvenibus tergiverſationem parit.

V. 85. Σὺ δ' εἶπας) ἐκέλευσας. Ἔπω pro κελεύω. Ita *Hecub.* v. 553. &c. Ἀγαμέμνονα δ' ἄναξ Εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεαίαις. Idem notabis *Iphig.* Aul. v. 95. Vid. *de* hâc re *Pfochenii* Diatrib. de Ling. *Græc.* N. T. Puritate c. 79. § 49. p. 55. *J. Barnes.* V. 88. Ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐξανῦ πεσεῖν ἄπο) Simile quid in Apoſtolorum Actis narratur de *Dianâ Epheſinâ Act.* c. 19. v. 35. Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπους ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς; τὸ Διοπετὲς ab *Euripide* circumlocutione exprimitur, ἄξεστον, ὅ φασιν ἀπ' ἐξανῦ πεσεῖν. Eſt idem Διίπετες, & res eadem narratur de *Palladio Minervæ* & de *Ancili* Romano. De *Palladio* inter alios vide *Conanis* Διηγήσεων λθ'. De *Ancili* autem *Dionyſ.* Halicarn. l. 2. & *Lactant.* l. 1. c. 21. *Livium* quoque &c. *Ovid.* Faſt. l. 2. *Ecce levi ſcutum verſatū lenitèr aurâ Decidit: à populo clamor ad aſtra venit.* Et paulò póſt. *Idque* Ancile *vocant, quòd ab omni parte reciſum eſt, Quemque notes oculis, Angulus* omnis adeſt. Vide plura ad Amici mei nuper defuncti Domini *Nicolai Lloydii* Lexicon Poeticum in vocabulo *Ancile*. Hoc autem *Dianæ* ſignum, poſtquam ab *Iphigeniâ* & *Oreſte* deportabatur in *Græciam*, magnâ à *Græcis* veneratione colebatur. Vid. *Pauſan.* in *Atticis* fol. 21. lin. 33. & in *Laconicis* fol. 98. lin. 24. &c. *Joſua Barnes.* V. 96. Ἀμφίβλησεα) propriè ἀμφίβλησεον *Rete* ſonat, per Metaphoram autem *Tunicam*, ut apud *Sophoclem*; at hìc loci Munitiones, ἀμφίβλωμα vel ἀμφίβολον. V. 97. Πρὸς ἀμβάσεις) Puto & hìc legi debere conjunctim προσαμβάσεις, ut *Phæniſſ.* v. 492. & v. 751. V. 98. Πῶς ἂν ἓν μάθοιμεν ἄν;) De duplici ἄν vid. infra ad v. 245. V. 110. Νυκτὸς ὄμμα) Tenebræ, *Brodæus.* λυγαίας) λυγαῖον παρὰ τὸ λύγλω· Ἡ ᾧ λύγη καὶ ἠλύγη, σκιά. *Apollon.* Arg. l. 2. Νύχθ' ὑπὸ λυγαίλω. *Joſua Barnes.* V. 112. Πάσας προσφέρουσα μηχανάς) *Eraſmus* in Proverbio, *Omnes adhibere machinas. Joh. Brodæus.* V. 113. Τειγλύφων) De *Triglyphis* vid. *Vitruvium* l. 1. c. 2. & l. 4. c. 1. Item quæ Nos ad *Oreſt.* v. 1374. Hoc autem in loco *Intercolumnia* reddidi, quia ibi *Oreſtem* latitare poſſe ſperat *Pylades*. *Scaliger* autem poſt κενὸν comma facit, ut Nos; & τὸ καθεῖναι ab ὅρα regi videtur optimè; dicimus enim ὅρα τοῦτο ποιεῖν pro ὅρα, ὅπως τοῦτο ποιῇς. *Conſidera*, ut hoc facias. *Joſua Barnes.* V. 117. Ἐκ τερμάτων ᾧ νόστον ἄρωμεν πάλιν) De verbo ἀρωμεν notandum, eſſe *Aoriſti primi* temporis, atque ideò primam producere, ut *Oreſt.* v. 3. Ἧς ὠκ ἄρασ' ἂν ἄχθ' ἀνθρώπου φύσις; cùm prior ſyllaba in *Aoriſto ſecundo* ſit brevis. Jam verò, quod ad *ſenſum* hujus loci attinet, cave ut nè legas ſine interrogatione, nec enim aliter ſenſus aperitur. Ita igitur *Scaliger* periodum emendat caudámque ſubjicit.

jiciat. *Euripides* autem his verbis illum *Homericum* locum respicit ---Αἰχεῦν τὸ δεῦρό τε πηδᾶν, κενεόν τε νέεσθαι. *Josua Barnes.* V. 118. Χωρεῖν χρεών) Ita cum *Scaligero* restituimus, rejecto quod nihil huc attinere poterat, corrupto illo ---Χάρες νεκρῶν, nihil enim cum hoc Antro & Mortuis commune. Licet *Brodæus* legebat etiam Χάρες νεκρὸν & exponebat νεκρὸν δόμας morti & periculis objectum; *Duportus* varias has lectiones profert præter χώρες νεκρῶν, χώρες νεκρὸν *Brod.* χώρες μετὰ τῶν probabilitèr, χωρεῖν νεκρῶν ineptè, χωρεῖν χρεών rectissimè; & ita, uti diximus, *Scaliger*, quare in textum admisimus. Hunc autem Versum *Duportus* malè *Pyladi* attribuit, *Orestes* enim hìc laudat *Pyladis* orationem, quâ ad latitandum alicubi hortabatur; nempe suprà v. 106.

V. 124. Διοτὰς συγχωρέσας πέτρας) phrasi æquipollenti Συμπληγάδας notat; de quibus *Scholiastes* ad *Medæ* v. 2. Τὰς φερὶ τὸ στόμα τῦ Πόντυ λέγει, αἳ δ' ἀπάτιω τῆς ὄψεως δοκῦσιν ἐναῦδα κάκεῖ φέρεσθαι. Vid. *Nicolai Lloydii* Amici olim mei Lexicon Poeticum in *Symplegedes* & *Cyaneæ* & quæ Nos etiam ad *Medæ*: v. 2. notavimus. *Josua Barnes.* V. 127. Δίκτυννα) Quare *Diana* sit ita dicta vid. *Callim.* hym. *Dian.* v. 198. V. 128. Εὐξύλων) εὐκιόνων. V. quæ nos suprà ad v. 57. ubi de *Columnis.* V. 132. Κληδέχυ δ' ἔλα πέμπω) Non ego hic per Κληδοῦχον *sacerdotem* intelligo; nec enim *Iphigenia* erat *sacerdotis* serva, sed ipsius Deæ *Dianæ*; nescio autem, ut verum planè fateor, quare *Diana* dicatur κληδοῦχος, nisi ob munus obstetricatorium, unde *Horat.* Carm. Secul, dixit illam --*Ritè maturos aperire partus*; nec tamen uspiam ita dictam apud Veteres reperio. Si faverent exemplaria mallem legere λαμπαδοῦχον, id enim Nominis *Dianæ* maximopere convenit. Vid. *Callim.* Hym. *Dian.* v. 11. *Josua Barnes.* V. 135. Εὐρώπαν) Ita repono & Εὐρώπαν rejicio, meliori ut puto, jure, quàm quo *Duportus* aliique in alio loco hujus Poetæ Εὐρώταν rejecto, Εὐρώπαν posuerunt; ut notavimus ad *Androm.* v. 801. *Eurotæ* autem est Famosus *Laconiæ* fluvius, & *Laconia* provincia *Peloponnesi*, ubi dominabatur *Agamemnon Iphigeniæ* Pater. *Josua Barnes.* V. 140. Κώπᾳ) κώπη propriè *Remus*. Synechdochicè autem *Remus* pro *Navi* ponitur & *Navis* pro *Classe*; sicut verò χιλιοναύτᾳ ὀπαδητικῶς ponatur ad κώπᾳ, ita suspicor μυριοστοίχοις, debere & legi velim μυριοστοίχοι, nullo enim modo μυριοστοίχοις, ut vocabulum id genuinum demus, hic loci stare posse videtur. *Josua Barnes.* V. 145. Βοᾶν) ὥστε βοᾶν • βοῶσα. *Æmyl. Portus.* V. 150. Ζωᾶς) Subaudi ἕνεκα *id.* V. 160. Κρατῆρά τε τῶν φθιμένων &c.) Ex hoc loco mixturam hujus poculi licet agnoscere, ut in *Latinâ* versione apposui; nempe fieri ex *Aquâ*, *Sanguine*, *Lacte*, *Vino* & *Melle*; ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται. Vide infrà ad v. 633. *Josua Barnes.*

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἰφ. Εὐφαμεῖτ', ὦ Πόντυ
Διοτὰς συγχωρέσας πέτρας
Εὐξείνυ ναίοντες.
Ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυνν' ὑρεία,
Πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐσύλων
Ναῶν χρυσηρεῖς θεραπεύεις,
Πόδα παρθένιον,
Ὅσιον, ὁσίας
Κληδέχυ δέλα πέμπω,
Ἑλλάδ' εὐίππυ πύργυς,
Καὶ τείχη, χόρτων τ' εὐδένδρων
Ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν,
Πατρῴων οἴκων ἕδρας.

Χο. Ἔμολεν • τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
Τί με πρὸς ναὸς ἄγαγες, ἄγαγες;
Ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργυς
Ἐλθοῦσ' κλεινᾷ συὺ κώπᾳ
Χιλιοναύτᾳ * μυριοτόλοις
Τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.

Ἰφ. Ὦ δμῳαὶ δυσθρηνήτοις
Ὡς θρηνοῖς ἔγκειμαι,
Τᾶς σᾶς συμφορᾶς μολπᾶς βοᾶν
Ἀλυφεῖς ἐλέγοις.
Ἔ, ἔ. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν,
Αἵ μοι συμβαίνυσ' ἄται,
Σύγγονον ἀμὸν κατα-
κλαομύᾳ ζωᾶς,
Οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων
Νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.
Ὠλόμαν, ὠλόμαν.
Οὐκ εἴσ' οἶκοι πατρῷοι,
Οἵ μοι φρενῶν ἀλύνα.
Φεῦ, φεῦ. τῶν Ἀργᾷ μόχθων:
Ἰὼ δαίμων, ὅς τὸν
Μόνον με κασίγνητον συλᾷς,
Ἀίδᾳ πέμψας, ᾧ τάσδε
Χοὰς μέλλω, κρατῆρά τε
Τὸν φθιμένων
Ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,
Πηγάς τ' ὀρείων ἐκ μόχθων,

MONOSTROPHICA.

Iph. Favete linguis, ò Ponti
Gemina concurrentia saxa, *i. e. Symplegadas*,
Euxini incolentes *homines*.
O filia Latonæ
Dictynna montana, *vel montivaga*,
Ad tuam aulam, & pulchris columnis-ornatorum
Templorum *ad* aureas loricas,
Pedem virgineum,
Sanctum, sanctæ
Clavigeræ *Dianæ* serva immitto,
Græciæ bellicosæ turres,
Et muros, agrisque nemorosis insignem
Relinquens Eurotam,
Paternæ domus sedem.

Cho. Adsum. Quid novi? quid es sollicita?
Cur me ad templum duxisti, duxisti?
O filia illius *Agamemnonis*, qui *ad* Trojæ turres
Venit cum inclytâ classe
Mille navium, & *cum* innumeris armatis militibus
Atridarum inclytorum.

Iph. O famulæ flebilibus
Ut lamentatis immoror,
Non-jucundi cantûs edendo-clarâ-voce
Infuaves elegos.
Heu, heu! in domestico luctu
Quæ mihi accidunt mala,
Fratrem meum
Lugenti *ob amissam* vitam.
Qualem vidi faciem somniorum
Hâc nocte, cujus abiit caligo.
Perii, Perii.
Non est domus paterna.
Hei mihi, interiit *meum* genus.
Heu, heu, *propter toleratos* Argis labores.
Heu fatum, quod
Fratre, quem habui unicum, me spolias,
Quem ad inferos misisti: cui has
Inferias paro poculúmque
Mortuorum
Ut in terræ dorsum, i. e. superficiem, effundam-aquam,
Et fontes *sanguineos* ex montanis vitulis i. e. sanguinem,

* an μυριοστοίχοις?

Βακχε

Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβάς,
Ξανθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,
Ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖ-
τ', ἀλλ' ἔνθ' μοι παίγχρυσον
Τεῦχος, χ' λοιβὰν αἴδα.
Ὦ κτ' γαίας
Ἀγαμεμνόνειον θάλος,
Ὡς φθιμύῳ τάδε σοι
Πέμπω· δέξαι δ', ὃ γὰρ πάρος
Τύμβῳ σοι ξανθὸν χαίτημ,
Οὐ * δάκρυ' οἴσω. *al. δάκρυ.
Τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπεναίθω
Πατρίδος, κεμὰς ἔνθα δοκίμᾳ
Κεῖμαι, σφαγεῖσα πλάμωνι,
Χο. Ἀντιφάλμοις φδαῖς,
Θρηνον τ' Ἀσιήτιδι σοι
Βάρβαρον ἰαχάν,
Δέσποιν', ἐξαυδάσω,
Τὰν ἐν Ἅιδου μέσῳ,
Νέκυσιν μέλεον
Τὰν ἐν μολπαῖς αἴδας
Ὑμνῳ, δίκα Παιάνων.
Ιφι. Οἵ μοι τᾶς Ἀτρειδᾶν οἴκων!
Ἔρρει φόως σκήπτρων.
Οἵ μοι πατρῴων οἴκων·
Τίν' ἐκ τᾶς οὐόλβων f. φθίνει
Ἀρχᾶ βασιλέων,
Ἀρχά; μόθος δ' ἐκ μόθων
Αἴρει δινεύσαις ἵπποισιν
Πτερυοῖς· ἀλλάξας
Δ' ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἁλίου.
Ἄλλοις δ' ἄλλα παρέστα
Χρυσέας ἀρνὸς μελάθρων ὁδυνᾶ,
Φόνος δὴ φόνῳ,
Ἄχεα τ' ἄχεσιν.
Ἔνθεν τᾶς παρόδου δμαθέν-
των Ταντιλιδᾶν ἐκβαίνει
Ποινά γ' ἐς οἴκους· ἀσθόβᾳ
Δ' ἀστεύδας· ὅτι τοῖς δαίμων,
Ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων,

Et Bacchi vinosam libationem, i.e. Vinum
Et flavarum labores apum, i.e. Mel)
Quæ sunt sacrificia pro mortuis, *manes placantia.*
Verùm da mihi aureum
Vas, & libationem inferis *libandam.*
O infra terram
Agamemnonium germen,
Tanquam mortuo hæc tibi
Mitto. Tu verò susci pe, non enim ante
Tuum sepulchrum tibi flavam comam,
Neque lachrymas adferam.
Procul enim absum à tuâ
Patriâ, *ego* Hinnula ubi exiltimor
Jacere, misera, mactata.
Cho. Respondentes cantilenas,
Et hymnum Asiaticum tibi
Barbaticâ voce,
O domina sonabo,
Musam lugubrem,
Pro mortuis miseram:
Quam in carminibus Pluto
Sonat sine Pæane.
Iph. Heu mihi Atridarum familia,
Periit lumen sceptrorum.
Heu paternam domum.
Cui ex beatis
Argivorum regibus
Principatus *cedet?* Labor autem ex laboribus
Exoritur etiam agentibus equis
Volucribus. Mutans autem
Sacrum oculum sui splendoris aufugit sol.
Ad alios verò alius accessit
Dolor *in* Familiâ *propter* aureum agnum,
Cædes ad cædem,
Dolor ad dolorem.
Inde à priùs mortuis
Tantalidis erumpit *ex Orco*
Furia in familiam; accelerat enim *res*
Indignas præterea *malus* dæmon,
Initio mihi infelix

V. 176. Κεμὰς) Ita restituo pro κεμᾶς, quòd priùs obtinebat, *Cantero, Scaligero, Brodæo*, authoribus. Κεμὰς autem est ἐλάφου παῖς, Hinnula &c. scribitur etiam & κεμμὰς Carminis gratiâ. Grammatici autem dictum volunt, κεμὰς, quasi κοιμὰς, ὡς κοιμωμένη ἔτι ἐν τῷ κοιλάδι, ob teneram nempe ætatem. Vel ut *Eustathius*, quasi μηκὰς per metathesin κημὰς & per Systolen κεμάς. Quòd verò tanta vocis similitudo occurrat in κεμὰς, δοκίμα, κεῖμαι, id multam ἠδυφωνίαν redolet; ita quoque *Ovidius* *O utinam posſem populos reparare paternis Artibus, atque animæ formatæ infundere terræ.* Et Nos etiam in *Franciados* nostræl. 5. v. 368. *Tum vocat Althemium in pugnam; volat ille vocatis Ad vocem: ter lapsus equus, térque omine spreto Lætus ad infensæ festinat Virginis ora.* Nec verò hæc verborum condimenta neglexit ipse *Homerus*, ut *Odyss.* τ'. v. 205. Ὡς δὲ χαὼν κατάληκε' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, Ἦν τ' Εὖρος κατέπηξεν, ἐπὶν Ζέφυρος καταχεύῃ· Τηκομένης δ' ἄρα τῆς πυκαμὶς πλήθουσι ῥέοντες· Ὡς τῆς τήκετο κλαὶ παρήϊα δακρυχέουσης. Quê locum ipse *Scaliger* miratur. Sed in vocibus parùm variatis gratior suavitas, ut Λοιμόν τε λιμόν τε & *Iliad.* ξ. v. 377. Χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσσοτέρι μείζονι δύτω. *Josua Barnes.* V. 185. Δίκα Παιάνων) *Pæan* lætior cantilena ob victoriam & rem benè gestam. Est *Pæan* Ἐνυάλιος dictus, quia Marti canitur: sed de hoc & alio *Pæane* post *Eustathium* (fol. 137. lin. 40. usque ad lin. 46. & fol. 138. lin. 44. & fol. 1109. lin. 27. & fol. 1275, lin. 38.) Vid. *Cæl. Rodigin.* Antiq. Lect. l. 9. c. 8. Item *Natal. Comit.* in *Apollo*, ubi de hoc & altero post Victoriam *Apollini* facto. Vide quoque *Macrob.* Satur. l. 3. c. 2. p. 319. Et *Andr. Schott.* in *Procli* Χρηστομάθειαν. *J. Barnes.* V. 189. Τίν') *Æmyl. Portus* dicit pro τίνι poni; sed quem ille sensum exhinc commodè elicere possit, non video. Ἀρχὰ βασιλέων τίνι. *Duportus* annotatum habet ἄρχεα, longè si mihi credas, commodiùs. Τίνα βασιλέων ἐξ οὐόλων ἄρχεα; μόχθος δ' ἐκ μόχθων. Sin ἀρχὰ legatur, τῆς ille vult legi. *Jos. Barnes.* V. 194. Ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἁλίου.) De solis regressu & *Thyesteis* Dapibus vid *Senecæ Thyestem* v. 790. Nota Historia. V. 196. Χρυσέας ἀρνὸς) De Aureâ Agnâ sive Agno, sive Ariete, cujus Custodia fatum habuit *Regni Atrei*, Vid. *Eustathium* περὶ Ἀτρέως χρυσέου ἀρνίου & Poeticos & Mythologicos scriptores: *Senecam* imprimis Tragœdum *Thyest.* v. 225. &c. Est Pelopis *altis nobile in stabulis Pecus Arcanus Aries, ductor opulenti gregis, Hujus per omne corpus infuso Coma Dependet auro; cujus è tergo novi Aurata Reges sceptra Tantalici gerunt: Possessor hujus Regnat*, &c. Josua Barnes. V. 199. Ἔνθεν τᾶς παρόδου δμαθέντων Ταντιλιδᾶν ἐκβαίνει Ποινά γ' ἐς οἴκους) Respicit Poeta ad Furias & Scelerum Pœnas, quæ *Tantali* & *Thyestæ* olim-defunctorum posteros persecutæ sunt; & ad hunc locum illustrandum egregiè faciunt, Duo *Senecæ* Prologi, ad *Agamemnona* nempe & *Thyesten*, ubi hìc *Tantali*, illic *Thyestæ* Umbra huic Familiæ turbas & infortunia struunt; Δυαθεὶς pro δμηθεὶς, idem quod δμηὲς *Homerico* More pro δαμὼν simpliciter; *Domitus* pro *Mortuus*. Idem infra v. 229. Ἄρχει δμαθέντα κλαίω σύγγονον. *Josua Barnes.*

Δαίμων τᾶς μᾶλερὸς ζώνας.
Dæmon, *inquam*, conjugii materni,
Καὶ νυκτὸς κείνας, ἐξ ἀρχᾶς
Et illius noctis, ab initio
* Λοχείαν, τερπνὰν παιδείαν, * al. λοχίων. *Scalig.*
Partum, & difficilem educationem,
Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ,
Fatales Deæ *mihi* portenderunt,
** Ἀμαξευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
Quæ petita sum in connubium à Græcis,
Ἀν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ,
Quam primogenitum germen in thalamo
Λήδας ἁ πλάμων κόρα
Ledæ infelix filia *Clytæmnestra*, *mater mea*,
Σφάγιον πατρῴαν λώβαν,
Victimam propter patris errorem,
Καὶ δύμ' οὐκ εὐγάθητον
Et sacrificium non jucundum
Ἔτεκεν, ἔτρεφεν· εὐκταίαν
Peperit, & educavit; olim optandam
Ἱππείοισιν ἐν δίφροισι
Equestribus in curribus
Ψαμάθων Αὐλίδος * ἐπέβαζε * al. ἐπέβασαν.
In Arenas Aulidis *quum Græci* detulerunt
Νύμφαιον, οἴμοι δύσνυμφον,
Sponsam, heu *me* infelicem sponsam,
Τῷ τᾶς Νηρέως κόρας.
Filiæ Nerei filio, *i.e. Achilli Thetidis Nereïæ filio.*
Αἰαῖ, αἰαῖ, νῦν δ' ἀξένου πόντου ξείνα
Heu, heu. nunc inhospitalis Ponti hospes
Δυσχόρτους οἴκους ναίω,
Inamœnas domos habito,
Ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος·
Sine nuptiis, sine liberis, sine civitate, sine amicis:
** Οὐ τὰν Ἀργᾷ μέλπουσ' Ἥραν, ὐδ' ἰσοῖς ἐν καλλι-
Non canens Junonem Argivam, nec telis in argutis
Κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ (φθόγγοις
Radio Palladis Atticæ imagines
Τιτάνων ποικίλλουσα,
Titanum varians,
Ἀλλ' αἱμορράντων δυσφόρμιγ-
Sed *sum sacerdos* sanguinem manantium hospitum,
γα ξείνων αἱμάσσουσ' ἄτᾳ,
Luctuosam cruentans Aten,
Βωμοὺς οἰκτρὰν τ' αἰάζοντων,
Aràsque, miserabiliter clamantium,
Οὐδ' ἀνοικτεῖόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
Emittentiumque miserabiliter lachrymas.
Καὶ νῦν κείνων μέ μοι
Nunc vero illorum quidem me *subit*
Λάθα· τόνδ' Ἄργᾳ θμαθέντα
Oblivio; hunc verò Argis mortuum
Κλαίω σύγγονον,
Deploro *meum* fratrem,
Ὃν ἔλιπον ὄπιμα σίδιον
Quem reliqui subrumum; *i.e. lactantem*,
Ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
Adhuc infantulum, adhuc tenellum,
Ἔτι θάλος ἐν χερσὶ
Adhuc germen in manibus
Ματρὸς, πρὸς στέρνοισί-
Matris, ad pectoráque *pendentem*,
τ' Ἄργᾳ σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.
Argis sceptrigerum Orestem.

V. 208. Ἀ μιαιφόνου ἐξ Ἑλλάνων) Videtur hic versus extra ordinem huc vagatus & Codex *Heinsio-Scaligerianus* eum ordinat post v. 220, ex hoc loco penitùs sublatum; ut asteriscorum notulis innuendum curavi. *Josua Barnes.* V. 212. Ἐπὶ τοῖς) Olim ἐπὶ σοὶ, sed quùm nulla esset Prosopopœia & hæc ad Chorum nihil pertinerent, nec scipsam *Iphigenia* alloqueretur, *Duportum* sequor, qui scribit ὅτι τοῖς. *Josua Barnes.* V. 215. Ἐπέβαζε) ἐπέβησαν ἀντὶ τοῦ ἐπεβίβασαν. Vox *Homerica*. *Scaliger* & *Duportus* legunt ἐπέβασαν, sed nulla subest necessitas. V. 216. Νύμφαιον) *Scaliger* mavult νύμφαν, vel νυμφάλαν, quasi νύμφαιον Atticè non valeret idem ac νυμφάλαν. V. 217. Τῷ τᾶς Νηρέως κόρας) *Achilli Thetidis* filio: finxerat enim *Agamemnon* se velle *Iphigeniam* ei nuptum dare, ut superiore Tragœdiâ docuit *Euripides*. *J. Brodæus.* V. 221. Ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις) Siquidem emissus stridet Radius. *Joh. Brodæus.* V. 222. Πεπλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλουσα) Titanum ac Gigantum imaginè, quos ἐν Γιγαντομαχίᾳ profligavit Minerva: Hic ad hujus Deæ πέπλον alludit Poeta. Hucusque *Joh. Brodæus.* De hoc autem Minervæ Πέπλῳ, qui in Panathenaicis solennitèr *Athenis* gerebatur, elegantèr in Honorem Deæ Gigantomachiâ depictâ præter *Euripidis* Scholiasten in *Hecub.* v. 466. & v. 469. audiendus est præcipuè *Virgilius* in *Ceiri* v. 21 &c.

Sed magno intexens (si fas est dicere) Peplo. — *Debita cùm Castæ solvuntur Votа Minervæ,*
Qualis Erichthæis olim portatur Athenis; — Tardáve confecto redeunt Quinquennia Lustro &c.
Et paulò pòst — Et paulò pòst
Ergò Palladiæ texuntur in ordine Pugnæ; — *Horrida sanguineo pinguntur prælia cocco.* &c. Et paulò pòst
Magna Gigantæis ornantur Pepla trophæis; — *Tale Deæ Velum solenni in tempore portant.* *Josua Barnes.*

V. 224. Ἀλλ' αἱμορράντων δυσφόρμιγγα &c.) Hunc locum miserè quoque turbatum par est credere; & puto sanè cum Magno *Scaligero*, *Heinsiúque* ita clausam ordinandam ἀλλ' αἱμορράντων ξένων αἱμάσσουσα βωμὸς, δυσφόρμιγγά τ' οἰκτρόν τ' αἰαζόντων ἄτας. *Josua Barnes.* V. 229. Θμαθέντα) Θανόντα. Vid. suprà ad v. 199. V. 233. Ἔτι θάλου) *Duportus* in margine ascribit, *vel* ἁπαλόν. Luxurie ingenii; nulla enim subest causa, ut locum mutemus elegantissimum. *Josua Barnes.* V. 235. Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.) *Orestem*, natum ut *Argis* imperitaret; aliquando Regem futurum.

ARGU-

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

Pastor quidem Scythicus *nunciat* Iphigeniæ, *duos* Græcos *Juvenes ad mare captos & ad Regem* Thoantem *perductos esse; qui illos* Dianæ *immolari ex more præceperit; quare illi opus esse, quæ ministerio suo conveniant, parare.* Iphigenia, *Pastore jam digresso, persuasa* Orestem *periisse, infesto jam in* Græcos *animo, optat sibi* Helenam *aut* Menelaum *dari, ut iis cædis suam vindicaret imaginariam cædem. Queritur etiam, quàm indignè à Patre, sub falso Nuptiarum titulo, domo excita, mox ad necem rapta sit. Præterea damnat barbarum morem* Taurorum *mactandi hospites, dicítque impiè hæc* Dianæ *imputari, ut & alia plura de Diis impiè conficta pro veris vulgaverit Mortalium impietas.* Chorus *secum disputat, quinam sint hi Juvenes, quomodóque tot tantáque pericula* Euxini *maris superaverint, aut quæ vel* Res *vel* Spes *eos ad suscipiendam tam periculosam navigationem impulerit. Deinde* Helenam, *pestem illam Universæ Græciæ, ad* Tauros *venire optat, ut nempe suâ nece tot tantósque motus & mala, quæ illius causâ* Græcis *obtigerint, lueret. Finem denique malorum suorum & reditum in* Græciam *precatur.*

ΧΟΡΟΣ, ΒΟΥΚΟΛΟΣ, ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ,

Ἰαμβοί.

Χο. ΚΑΙ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ὀκλιπὼν θαλασσίους
Βυφορβὸς ἥκει, σημανῶν τί σοι νέον.

Βυ. Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
Ἄκουε κἀμοῦ κηρυγμάτων.

Ιφ. Τί δ' ἔστι τῶν παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου; 240

Βυ. Ἥκουσιν εἰς γῆν Κυανέαν συμπληγάδων
Πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
Θεᾷ φίλον θοίνασμα, καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρνιβας γὰρ, καὶ κατάρχματα
Οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη; 245

Ιφ. Ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

Βυ. Ἕλληνες, ἓν τοῦτ' οἶδα, κοὐ πρόσαιθεν.

Ιφ. Οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;

Βυ. Πυλάδης ὁκλήζει δ' ἄτερος θοὸς θατέρου.

Ιφ. Τοῦ συζύγου δ' τοῦ ξένου τί τἄνομ' ἦν; 250

Βυ. Οὐδεὶς τόδ' οἶδεν. οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

Ιφ. Πῶς δ' εἶδες αὐτοὺς, καὶ τυχόντες εἵλετε;

Βυ. Ἀκταῖσιν ὅθι ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.

Ιφ. Καὶ τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία;

Βυ. Βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἁνάλιον δρόσῳ. 255

Ιφ. Ἐκ σοῦ δὴ πάντ' ἤλθε, πῶς νιν εἵλετε;

Τρόπῳ δ' ὁποίῳ; τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.

Χερσίοι γὰρ *ἥκουσιν· ὧδε πω βωμὸς θεᾶς *al ἵκανε'.
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

Βυ. Ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα δι' συμπληγάδων 260
Βοῦς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,
Ἦν τις διαῤῥῶξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
Κοιλωπὸς ἁρμὸς, πορφυροδυτικαὶ στέγαι.
Ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
Βυφορβὸς ἡμῖν, καὶ πεχώρησεν πάλιν, 265
Ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
Ἔλεξε δ', ὑχ ὁρᾶτε, δαίμονές τινες
Θάσσουσιν οἵδε· θεοσεβὴς δ' ἡμῖν τις ὤν,
Ἀνέσχε χεῖρα, καὶ προσηύξατ' εἰσιδών·
Ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270

Cho. ATqui hic relinquens littus marinum
Pastor venit tibi significaturus aliquid novi.

Pa. O filia Agamemnonis, & Clytæmnestræ proles,
Audi novum ex me præconium.

Iph. Quid verò terroris est in præsenti nuncio?

Pa. Venerunt in terram concurrentium *Cyanearum*
Navi fugientes *hinc* duo adolescentes,
Deæ grata victima, & sacrificium
Dianæ: lavacra igitur, & initiationes
Non maturabis paratas faciens?

Iph. Cujates *sint?* cujus terræ nomen habent hospites illi?

Pa. Græci: hoc unum *tantùm* scio, & nil ulteriùs.

Iph. Ne nomen quidem hospitum, quod audieris, dicere potes?

Pa. Pylades alter ab altero appellabatur.

Iph. Socii verò hospitis quodnam erat nomen?

Pa. Nullus hoc novit; non enim audivimus.

Iph. Quomodo igitur eos vidistis, & cepistis?

Pa. In littore ad cavam rupem inhospitalis Ponti.

Iph. Et quod cùm mari pastoribus *est* commercium?

Pa. Boves venimus lavaturi marino rore.

Iph. Huc igitur redi, quomodo eos nacti cepistis?
Et quali modo? hoc enim scire cupio.

Seri enim *huc* veniunt, nondùm ara Deæ
Madefacta est Græco sanguine.

Pa. Postquam ad influentem per Symplegades
Pontum nos pastores boves deduximus;
Est quædam abrupta fluctuum frequenti agitatione
Concava *rupis* compages, purpuras captantium tecta.
Hìc geminos juvenes vidit quidam
Pastor nostrûm, & recessit retrò,
Summis *pedum* digitis relegens vestigium,
Et dixit: non videtis? dæmones quidam
Hìc sedent *isti:* quidam verò de nobis religiosior
Sustulit manus & adoravit intuens:
O marinæ Leucotheæ fili, navium custos,

V. 241. Κυανεᾶν συμπληγάδων) Proprium nomen *symplegadum Cyaneæ*: Vid. quæ Nos *Medæ*: v. 2. Καὶ διὰ πέτρας κυανέας ἤμειψε λάλῳ τέχνᾳ· *Orph.* Argon. Κυανέας ὅπ μύθῳ ἀναδύεις εἰν ἁλὶ πέτρας Πλαζομένας. *Dionys. Afer. Arriani* quoque locum & *Plinii* ex l. 4. c. 14. & *Apollon.* Argon. l. 2. *Joh. Brodæus* profert. *Josua Barnes.* V. 245. Οὐκ ἂν φθάνοις ἂν) De duplici ἂν Vid. *Suppl.* v. 855. Εὐτρεπῆ autem cùm antehàc in multis exemplaribus legebatur, ἐυτρεπῆ audacter nunc repositi, non *Canteri* tantùm authoritate & *Scaligeri*, sed etiam *Aldini* Editionis pervictus. *Josua Barnes.* V. 253. Ἀξένου πόρου) *Axenus* hic *Pontus* olim vocabatur, ob hanc immanitatem in Hospites, Εὔξεινος postea per scomma dicitur; unde *Ovidius*---Quem tenet *Euxini* mendax cognomine Pontus. Ex Notis *Gasparis Stiblini.* V. 255. Βοῦς ἤλθομεν νίψοντες) Nè scabie tentarentur. Ut purgaretur lana, *Virgilius* oves fluvio mergendas consuluit. *Joh. Brodæus.* V. 262. Διαῤῥῶξ) Adjectivè; concordátque cum ἁρμὸς· significat verò *hians* quid & agitatione fluctuũ *exesum.* V. 263. Ἁρμὸς) Plerique legunt ἕρμος, inquit *Brodæus*, sed nemo eorum vel exemplarium vel scriptorum, quos ego vidi: Ille ἁρμὸς legendum censet, ut & *Scapula* in διαῤῥῶξ legit. Ego nihil muto. *Josi. Barnes.* V. 270. Ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας &c.) De hâc Fabulâ videsis *Apollodorum* Biblioth. l. 3. c. 4. p. 158. & *Ovid.* Metamor. l. 4. Fab. 13. *Josi. Barnes.*

Δέσποτα

Δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γένοῦ.
Εἴτ' ἔν ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίοις, Διοσκόρων
Ἡ Νηρέως ἁγάλματ', ὃς τὸν εὐγενῆ
Ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηΐδων χορόν.
Ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
Ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλων θ' ἁθλίους
Θάνατον φάσγανῳ ἔφασκε, τῷ νόμῳ φόβῳ
Κλύουσας, ὡς δυοῖν μόνοιν ἐνταῦθα ξένους.
Ἔδοξε θ' ἡμῖν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
Θηρᾶν τε τὴν θεῷ σφάγια τἀπιχώρια.
Κἄν τῇδε πέτρας ἄτερος λιπὼν ξένοιν
Ἔστη, κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω,
Κἀπεστέναξεν ὠλένας πρέμνων ἄκρας,
Μανίαις ἀλαίνων, ᾗ βοᾷ κυναγὸς ὡς,
Πυλάδη, δέδορκας τῶνδε; τῶνδε θ' ὑχ ὁρᾷς
Αἴδου δράκαιναν, ὥς με βλέπουσ' ἐπῇσιν,
Δεινοῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐσορμωμένη;
Ἡ θ' ὑπ' ἀντώνων πῦρ πνέουσα, καὶ φόνον,
Πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
Ἔχουσα, πέτρινον ὄγθον ὡς ἐπεμβάλῃ·
Οἴ μοι, κτενεῖ με. ποῖ φύγω; πρὸς ἢ θ' ὁρᾷν
Οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἀλάστορος
Φλογωπὰς τε μόρους, καὶ κυνῶν ὑλάγματα·
Ἃ φασ' Ἐρινῦς ἱέναι μιμήματα.
Ἡμεῖς δ' συγκλέντες, ὡς θανέμμοροι,
Σιγῇ κατ' ἠμύδ'. ὁ δ' ὑποστάσας ξίφος,
Μόχλους ὀρέσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
Παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἰείς,
Δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς ἀμυνέσθαι τάδε,
Ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθῇ ἁλός.
Καὶ τῇδε πᾶς τις, ὡς ὁρᾷ βυθόρβια
Πίπτοντα, καὶ πορθμεύς, ἐξωπλίζετο,
Κόχλους τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
Περὶ σύνεφθε γὰρ, καὶ νεανίας ξένους,
Φαύλως μάχεσθαι βυκάλους ἡγούμενα.
Πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
Πίπτει δ' μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
Στάζων ἀφρῷ γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
Πρᾶγμα πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔχει πόνον,
Βάλλων, ἀράσσων· ἄτερος δ' τοῖν ξένοιν,
Ἀφρόν τ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλει,
Πέπλων τε ῥῳπὰ λυπρὰ συμπίκτοις ὑφαῖς,
Καρδοκῶν εἴ τι τἀπόντα τραύματα,
Φίλον δ' θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετεῖ.

O domine Palæmon, sis nobis propitius:
Sive in littore sedetis vos, Gemini,
Sive Nerei chara propago, qui generosum,
Genuit quinquaginta Nereidum chorum.
Alius verò quidam vanior, & impietate ferox,
Risit *has* preces, nautásque naufragos
Sedere *in* specu metu *nostri* moris dixit,
Qui audiverint quòd hic mactemus hospites.
Visus autem *hic* est rectè dixisse plerisque nostrûm,
Et venari *constituimus* Deæ victimas usitatas.
Interea verò rupes alter peregrinorum relinquens
Stetit, caputque quassavit sursum, & deorsum,
Et ingemuit tremens summis ulnis, *manibus*,
Insaniâ furens, & clamabat sicut venator:
Pylade, vides hanc? hanc verò non vides
Inferorum dracænam, quomodo me velit interficere,
Horrendis viperis in me ruens armata?
Altera verò spirans ignem ex vestibus & necem
Remigat alis, matrem meam *in* ulnis
Tenens, ut in *me* saxeum tumulum injiciat.
Hei mihi, interficiet me: quò fugiam? licebat autem videre
Non eosdem formæ gestus: sed *sæpe* variabat
Sonosque vitulorum, & canum latratus;
Imitationes *vocum*, quas aiunt emittere Furias.
Nos verò metu contracti, tanquam morituri,
Tacitè sedebamus. Ille verò districto gladio,
Vitulos ruens in medios seu leo
Verberat ferro ilia, *gladium* in latera mittens,
Existimans hæc Furias Deas propulsare,
Adeò ut cruenta spuma emergeret ex mari.
Postquam verò universus pastorum conventus videt
Cadentes & vastatos boum greges, armabatur,
Et conchas inflans, & congregans indigenas:
Nam adversùs generosos, & robustos hospites,
Invalidos pugnâ fore pastores putabamus:
Plures igitur convenimus exiguo tempore.
Cadit autem remisso stimulo furoris hospes,
Stillans spumâ mentum: ut verò vidimus *rem*
Commodè *nobis* cecidisse, *nunc* omnis vir sustinebat laborem,
Jaciendo, & pulsando: alter verò hospitum,
Spumámque detergebat, corporisque curam gerebat,
Vestiúmque bene-compacto-textu *ipsum* protegebat,
Observans quidem cautè venientia vulnera,
Amicum verò virum officiis bene curans.

V. 274. Ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.) Vid quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1056. ubi de 50. *Nerei* filiabus. Quòd τίκτω autem de Maribus dicatur Vid. *Iphig.* Aul. v. 474. & v. 639. *Joſ. Barnes.* V. 281. Κἄν τῇδε πέτρας ἄτερθε λιπὼν ξένοιν) Olim erat πέτρους & ξένων, ſed *Johannes Brodæus* πέτρας & ξένοιν corrigebat, *Canterus* ξένοιν in textum ſuum admiſit, ego quoque πέτρας haud leviorem ob cauſam. *Joſua Barnes.* V. 289. Πτεροῖς ἐρέσσει) *Remigat* alis. Metaphora à *Navigatione* ad *Volatum* & è contra frequens eſt apud Poetas, ut *Remigium alarum*, Virgil. ſic *Vela* dicuntur Navium *Alæ*; &c. *Joſua Barnes.* V. 290. Πέτρινον ὄγθον ὡς ἐπεμβάλῃ) Priùs *Latina Verſio* erat, *ut in hunc ſaxeum tumulum abjiciat*, nullo ſenſu, non enim *Poeta* de *tumulo* aut *ſepulchro* loquitur; ſed dicit *Oreſtæ* Matrem & Furias illi lapidationem portendere & minitari, ἐπιβάλλειν ὄγθον πέτρινον autem pro *lapidare* dixit ad imitationem *Homerici* illius Iliad. γ'. v. 57. Λάϊνον ἕσσαν ἑταῖρα. In quem locum *Euſtathius* Ἰστέον ὅτι, ὅπερ συμβολικῶς καὶ ὡς ἐν αἰνίγματι εἶπε τὸ --Λάϊνον ἕσσαν ἑταῖρα· Τὸν γὰρ λιθαδίνητα, ὥσπερ τι ἱμάτιον ἀμπέχει ὁ ἐκ λίθων σωρός. fol. 379. lin. 18. *Joſua Barnes.* V. 303. Κόχλους τε φυσῶν) Et conchas inflans, rectè Poeta de *Conchis* loquitur, cùm apud Græcos tubæ nondum ſint Notæ; uti teſtatur *Didymi* nomine vocatus, quiſquis is fuerit, ad *Iliad.* σ. v. 219. Ἀπὸ τοῦ ἰδίου χρόνου ὁ ποιητὴς ὠνόμασε τὸν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω ηὑρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· κόχλῳ γὰρ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον. Vid. etiam *Euripidis* Scholiaſten ad *Phæniſſ.* v. 1386. Et quæ in eundem locum Nos adjecimus. *Joſua Barnes.* V. 307. Πίτυλον) ὁ πίτυλος ſignificat propriè quemlibet *motum*, *continuum* præſertim *ac intenſum*, ſpecialiter συστροφὴ χειρῶν *micationem manuum*, ῥόφον ὑδάτων & καταφορὰν ὑδάτων, *ſtrepitum* & *defluxum* aquarum; item apud *Pugiles*, τὰς ἐν πειρόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν, *vulnerum* per vices *inflictiones*; apud *Nauticos* verò, τὸ τοῖς κέλευσμα ἐλάσαι, *Remos ad Celeuſma movere*; uti nos docet *Heſychius*. Figuratè autem hic Poeta μανίας πίτυλον vocat *Furioſum* illum, quo, *Oreſtes* ſtimulabatur, motum. *Scholiaſtes* autem in locum ait πίτυλος ἡ ζωπυρὰ φορὰ τῆς ποτείας, frequens poculi circumlatio. Ità *Alceſt.* v. 798. πίτυλον σύφω vocat *liberam compotationem*; quod tamen alii ad κόπασον referunt. *Joſua Barnes.* V. 311. Ἀφρόν τ' ἀπέψα) ἀπεμόργνυ, ab ἀπόψασθαι.

Ἔμφρων

Ἔμφρων δ' ἀναίξας ὁ ξένος πεσήμασιν,
Ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
Καὶ τὸν παρόντα συμφορᾶν αὐτοῖν πέλας,
Ὠιμωξέ δ' · ἡμᾶς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
Βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
Οὖδὴ τὸ δεινὸν παράκελευσμ' ἠκούσαμεν ·
Πυλάδη, θανούμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
Καλλιστ', ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί.
Ὡς δ' εἰσόμεθα δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
Φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
Ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι,
Ἔβαλλον αὐτούς · εἰ δ' τύσθ' ὡσσάτο,
Οὔτις τὸ νωῦν ὑπέστην ἠρέμα νέτρους ·
Ἀλλ' ἦν ἄπιστον. μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
Οὐδεὶς τὰ τῆς θεᾶς δύμαθ' ὑπέτυχε λαβών.
Μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲ ἐχθρέμεθα,
Κύκλῳ δ' περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
Πέτροισι χειρῶν φάσγαν', εἰς δ' γλῶν γόνυ
Καμάτῳ καθέσθην · πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
Κομίζομεν νιν. ὅδ' ἐσιδὼν, ὅσον τάχος
Ὡς χέρνιβάς τε, κ' σφαγὰ' ἐξέπεμπέ σοι.
Εὕχου δ' τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σοὶ ξένων
Σφάγια πρέπειναι · κἄν ἀναλίσκῃς ξένους
Τοιόσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσῃ φόνον,
Δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.

Χο. Θαύμας' ἔλεξας, τὸν φανέντ', ὅστις ποτε
* Ἕλλην, ὃς ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

Ιφ. Εἶεν · σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους, μολών.
Τὰ δ' ἐνδαδ' ἡμᾶς οἷα φροντιέμενα.
Ὦ καρδία πάλαινα, πρὶν μὲ εἰς ξένους
Γαλήνιος ἦσθα, κ' φιλοικτίρμων ἀεί,
Εἰς θεόφυλον ἀναμεχθεῖσα δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
Νῦν δ' ἐξ ἐναίρων, οἷσιν ἠγελώμεθα,
Δοκῶ Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
Δύσνουν με λήψεσθ', οἵ ποτ' ἦκετε.
Καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές. ἠθόμην, φίλαι.
" Οἱ δυστυχεῖς γὰρ, τοῖσιν εὐτυχεστέροις,

Mentis verò compos factus hospes ex lapsu citò surgens.
Animadvertit procellam hostium imminentem *sibi*,
Et præsentem calamitatem *esse* prope se,
Ingemuitque. Nos verò non intermissimus saxa
Jacere, alius aliunde instans.
Tum verò atrocem adhortationem audivimus :
Pylade moriemur : verùm ut moriamur
Honestissimè, sequere me, districtum ensem tenens manu.
Postquam autem consperimus geminos hostium vibratos enses,
Fugâ promontoriales implevimus sylvas.
Sed cum fugeret aliquis, alii instantes
Percutiebant eos; cùm autem hos pepulissent,
Nullus tunc *hostem* cedentem pulsabat saxis.
Sed *res* erat incredibilis. Innumeris enim ex manibus
Nullus has Deæ victimas tutò capere poterat.
Vix enim *nunc*, non audendo quidem eas cepimus :
Sed globo facto circundantes extorsimus
Saxis ex manibus enses, ad terram verò genua
Præ fatigatione demiserunt. Ad regem autem hujus agri
Adduximus ipsos. Ille intuitus *eos*, quàm celerrimè
Ad lavacra & ad mactationem misit tibi.
Opta verò tales, ô virgo, tibi hospitum
Victimas adesse, & si mactes hospites
Tales, Græcia compensabit tuam cædem,
Pendens pœnam cædis in Aulide *tantùm non* factæ.
Cho. Mira dixisti de illo, qui conspectus est, quicunque tandem sit
Græcus, qui venit ad Pontum inhospitalem.
Iph. Bene est : tu igitur vade, & adduc hospites.
Quæ verò hic facienda sunt, nos curabimus, ut solet.
O miserum eor, prius quidem erga hospites
Tranquillum fuisti, & semper misericors,
Ad contribules impertire solitum lachrymam,
Quoties Græcos viros in manus acciperes.
Nunc verò ex somniis, quibus efferatæ sumus,
Existimans Orestem non amplius solem intueri,
Malevolam *vobis* me nãsciscemini, quicunque tandem *huc* veneritis.
Et hoc verum est. Discrucior, amicæ :
" Infelices enim beatioribus,

V. 316. Ἔγνω κλύδωνα) Priùs scriptum erat ἔγνωκα. sed quia versui nocebat & κλύδωνα primam habet brevem & ἔγνω æquè benè sonat, sed longè meliùs stabit, τὸ κε rejeci; idque *Scaligero* & *Duporto* approbantibus. *Canterus* alioquin oculatissimus, in hâc re planè cæcutivit. *Josua Barnes.* V. 323. Δίπαλτα πολεμίων ξίφη) Egregiè nugatur *Stiblinus* dicendo παλτὸν esse teli genus, *Medis* ac *Persis* peculiare; quia nempe *Xenophon* de *Persâ Cyro* dicit, quòd τὰ παλτὰ ὀξὺ τῇς χειρὸς ἔλαζε. Quum Vox sit *Græca* & *Græcæ* originis, à πάλλω *vibro* deducta. Hinc *Hesych.* παλτὰ, ἀκόντια, λόγχαι. Et certè quicquid aliàs δίπαλτον, vel ἀμφοτέρωθεν ταῖς χερσὶν, vel παντὶ δένει significat, nihil antiquius hic habuit Poeta, quàm *Duos* duorum Juvenum *strictos* & *vibratos* enses exprimere vid. *Johann. Brodæum* in hunc locum. *Josua Barnes.* V. 324. Λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας) Propriè λέπας τὸ significat Promontorium ut apud *Nicandrum* & in *Anthologiâ*, & hinc *Euripides* alio in loco λεπαίας χθονὸς de montosâ terrâ dixit; item *saltus* potest sonare corticibus abundans & hinc in hoc loco λεπαίας νάπας *saltuosas sylvas* vocat; videsis Lexicographos. *Josua Barnes.* V. 327. Τὰ νῦν ὑπέστην) ipsos tum cedentes, *Joh. Brodæus* Rectè; & hoc enim *Græcis* usitatum : sic τὸ πολὺ pro οἱ πολλοὶ, τὸ Ἑλληνικὸν pro οἱ Ἕλληνες, τὸ Βάρβαρον pro οἱ βάρβαροι, sic v. 346. τὸ ὁμόφυλον pro τοὺς ὁμοφύλους sic *Hecub.* v. 794. πρῶτα μὲν ἦν ἡμῖν φίλων pro πρῶτος. Nec *Latini* hunc loquendi morem ignorant; *Lucretius* enim l. 1. v. 87. sic dixit — *Ductores Danaûm delecti*, Prima *Virorum*. vid. *Turneb.* Adversl. l. 25. c. 29. *Josua Barnes.* V. 335. Ὡς χέρνιβας) *Johannes Brodæus* explicat per εἰς χέρνιβας, rectè, ὡς enim hìc *Atticè* ponitur pro εἰς Vid. quæ Nos ad *Phœniss.* v. 1410. V. 339. Δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς) Communitèr & semper, quòd sciam, apud *Homerum* τίνω producit priorem, at non ita Posterioribus semper in usu; aliquando enim & hanc syllabam Communem duxêre; Ita enim Poeta noster *Orest.* v. 7. Ἀέει ποτᾶται, κ' τίνει ταὐτὸν δίκην. Item ibid. v. 453. Χάειται παγᾶς ἐκπίνων εἰς ὃς σε δεῖ. Item ibid. v. 530. Μισῶ γε πρὸς θεῶν κ' τίνεις μαίρεις δίκας. Ita *Anthalog.* — Ἦ τάδε δρέπεται τίνεις; *Josua Barnes.* V. 341. Ἕλλην, ὃς) olim erat Ἕλλην ἐκ γῆς, mallem Ἑλλανίδ & Versui nil nocebit. *Scaliger* verò, ut verum fateor, subâ acutissimâ conjecturâ adeò me confirmavit, ut illius lectionem in textum jam receperim. Sed & Ἕλλην γῆ pro Ἑλλανὶς *Atticè* dicitur. Sic Ἕλλην παῖς *Iphig.* Taur. v. 495. Πόντον ἄξενον) Vid. supra v. 253. V. 243. Οἷα φροντιέμεθα) οἷα, δηλονότι οἷα εἰώθαμεν πράττειν. *Joh. Brodæus.* Φρονπιέμεθα pro φρονπιόμεθα *Attice*. V. 346. Εἰς δ' ὁμόφυλον) Olim legebatur τ' ὁμόφυλον non rectè; τ' enim aspirari debuit ob spiritum sequentem; sic θοιμάπον pro τὸ ἱμάπον legitur apud *Aristoph.* & *Demosth.* sunt verò *Attica*. *Josua Barnes.* V. 348. Ἡσειώμεθα δηλοῦσα) De hâc Syntaxi Vide v. 695. V. 351. Ἠχθόμην) ἄχθομαι. *Præteritum* pro *Præsenti* : sic *Demosthenes* ἀεὶ στρατεύω—Οἰκοδομῆσαι τοὺ προγόνους ἦμᾶς τοῦτα τὰ δίκαια ὑπέλαβε. Ubi τὸ ὑπέλαβε ponitur ἀντὶ τῦ ὑπολαμβάνω. Sic μέμνημαι, sic demùm *Matth.* c. 2. v. 17. Οὗτός ὅζιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Vid. *Sebastian. Pfochenii* de Ling. Græc. N. T. puritate §. 32. *Josua Barnes.*

" Αὐτοὶ

* al. Ἕλλωνος.

f. οἵδε

Tomp. in Jud. 2. p. 167.

Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, ὑ φρονοῦσιν ἐυ. " Propterea quòd ipsi malè rem gerunt, non benè volunt.
Ἀλλ' ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε, Verum nec ventus à Jove *missus huc* venit unquam,
Οὐ πορθμὶς, ἥτις δι' πέτρας συμπληγάδας Nec navis, quæ per saxa Symplegadum
Ἑλένην ἀπήγαγ' ὀνδάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν, Helenam adducat huc, quæ me perdidit:
Μενέλεών θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντεπιμωρησάμην, Et Menelaum, ut ipsos vicissim ulciscerer,
Τλὼ ὀνδάδ' Αὐλιν ἀντιθοῦσα τῆς ὀκεῖ, Hic *sitam* Aulidem opponens illi, quæ illic *est*,
Οἵ μ' ὥστε μόχθον Δαναΐδαι χλοράμβυοι, Qui Danaidæ me sicut juvencam capientes
Ἔσφαζον· ἱερὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. Mactaverunt: sacerdos verò fuit pater, qui me genuit.
Οἵ μοι. κακῶν γὰρ οὔποτ' ὢν ἀμνημονῶ. Hei mihi, malorum enim illorum non possum non meminisse:
* Ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα, * Ισ. Ὁσάκις. Quoties ad genas manus ejaculata sum
Γονάτων τε τῶν τεκόντος ἐξαρτωμένη, Pendens à genibus patris,
Λέγουσα τοιάδ'; ὦ πάτερ, νυμφεύομαι Dicens hæc? O pater, sponsa fio
Νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν. μήτηρ δ' ἐμὴ, Nuptiarum turpium à te: mater verò mea
Σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν (Dum tu *me* interficis) & Argivæ ipsas
Ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν· αὐλεῖται δ' ὅδε Celebrant Hymenæis, & personat cantu fistulæ tota
Μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν. Aula, ego verò interea interficior à te.
Ἅιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως, Pluto igitur erat Achilles, non *autem* Pelei filius,
Ὃν μοι προσεῖπας πόσιν. ἐν ἁρμάτων δ' ὄχοις Quem mihi promisisti sponsum: in curruum verò vehiculis
Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρμευσας δόλῳ. Ad cruentas nuptias duxisti dolo.
Ἐγὼ δ' λεπτῷ ὄμμα δι' καλυμμάτων Ego verò tenuia per velamina oculos
Ἔχουσ', ἀδελφὸν τοῦτον εἰλόμαν χερῖν, Conjiciens, & *prospiciens*, fratrem hunc cepi manibus,
Ὃς νῦν ὄλωλεν. ὑ καταισχύνη στόμα Qui nunc periit: neq; *quamvis ejus esse*m soror, os *meum ad ejus os*
Σιωπῇ τῶν αἰδοῦς, ὡς ἴσθ' εἰς Πηλέως Admovi præ pudore, tanquam itura ad Pelei
Μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεδέμιλον ἀσπάσματα Ædes; ac multas distuli salutationes
Εἰσαῦθις, ὡς ἦξουσ' εἰς Ἄργος αὖ πάλιν. In aliud tempus, ut iterum Argos reditura.
Ὦ τλῆμον, εἰ θανήσεις, ἐξ οἵων κακῶν O miser, si es mortuus, ob qualia mala
Ἐρρῆς Ὀρέστα, καὶ παλαιὸς ζηλώματος. Periisti Oreste, & *ob* paternæ virtutis æmulationem.
Τὰ τῆς θεοῦ δ' μέμφομαι σοφίσματα, " Deæ verò damno vaframenta,
Ἥτις, βροτῶν μὲν ἤν τις ἅψηται φόνου, " Quæ, si quis quidem mortalium patrârit cædem,
Ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκρῷ δίγῃ χεροῖν, " Aut etiam partum, aut cadavera attigerit manu,
Βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη. " *Eum* arcet ab ara, ut impurum existimans:
Αὐτὴ δ' θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις. " Ipsa verò delectatur hostiis humanis.
Οὐκ οἶδ', ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ, " Nullo modo peperit Jovis conjux
Λητὼ, τοσούτῳ ἀμαθίᾳ· ἐγὼ μὲν οὖν " Latona tantam insciti*am*, *ac inhumanitatem*: ego etiam
Τὰ Ταντάλου θοίνασιν ἐσιάμασι, Tantali epulationem *diis exhibitam*
Ἄπιστα κρίνω, παῖδος ἡδονῶν βορᾷ. Incredibilem judico, *Deos scilicet* infantis esu delectatos esse.
Τοὺς δ' ὀνδάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους, Hujus verò regionis incolas, quòd suâ naturâ sint homicidæ,
Εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. In Deum culpam *suam* transtulisse puto:
Οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶ κακόν. " Neminem enim deorum malum esse censeo.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Χο. 1 Κυάνεαι, κυάνεαι — *Cho.* 1 Cærulei, cærulei
2 Σιώδοι θαλάσσας, — 2 Congressus maris,
3 Ἦν Οἴστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν — 3 Quod Oestro percita *Io* volans ab Argis

V. 354. Διόθεν) ἐκ Διός, dicitur & ἐνδιόθεν *Hesiod.* V. 355. Συμπληγάδας) Vid. suprà ad v. 124. & v. 241. V. 357. Μενέλεών θ' ἵν' αὐτοὺς &c.) Ita scribo nunc pro Μενέλαόν θ', quod priùs malè obtinebat, ut duabus ultimis syllabis per συνίζησιν coalescentibus Μενέλεων fit *Anapæstus*: Id verò versus postulat. *Scaliger* hunc locum omisit; *Duportus* erroré notabat, sed non emendabat. *Oreſt.* v. 18. & 20. Μενέλεως bis occurrit & est *Atticum*; Vid. quæ Nos ibi. Quare nihil dubitandum. *Joſ. Barnes.* V. 382. Ἡ γὰ λοχείας) Puerperæ ob recentem partem immundæ. *Joh. Brodæus.* Hos verò ritus & purificationes & immunditiem à tactis cadaveribus ortam tangunt *Mosaicæ* sanctiones. *Josua Barnes.* V. 387. Τὰ Ταντάλου θοίνασιν ἐσιάματα ἄπιστα κρίνω) Fabula est, Deos aliquando à *Tantalo* Convivio exceptos, interque cæteras epulas ipsum illius filium *Pelopem* iis appositum, Reliquos Deos facti horrore abstinuisse; *Cererem* solam ex humero illius cænâsse. At *Jupiter* pueri casûs misertus, illum vitæ restituit, humerúmque ex ebore addidit, unde *Virgilius* Georg. l. 3. v. 7.--*humerôq; Pelops insignis eburno.* Vid. *Servium* in locum. Hanc fabulam *Euripides* in hoc loco, ut impiam damnat, quod & *Pindarus* facit Olym. Od. 1. Ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον Μαχᾶναν τιν' εἰπεῖν Ἀφίσαμαι· ἀκέρδεια λάλος ἐκ θαμινὰ κακαγόρους. *Joſ. Barnes.* V. 390. Εἰς τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον) *Brodæus* in hoc loco nempe legit τὸν φαῦλον, ut frigidam illam *Manichæorum* & *Persarum* introducat opinionem de Duobus Diis sibi contrariis. Quùm nihil hic Poeta vult aliud, quàm quod mali homines sua vitia Deo soleant affingere, ut stulti etiam stultitiam suam. Τὸ φαῦλον pro τὴν φαυλότητα. Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 603. *J. Barnes.* V. 394. Ἦν Οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν) Ego quidem τὸ Ἶστρος quod priùs obtinebat, prorsùs abjudicandum duxi & οἶστρος suo jure substituendum. Οἶστρος autem hoc loco ponitur pro οἰστηθεῖσα Ἰὼ, de *Ione* autem *Inachi Argivi* filiâ à *Jove* adamatâ, in bovem mutatâ, à *Zelotypâ Junone Oestro* percitâ & trans æquor in *Asiam* vectâ, Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 1. Fab. ult. *Apollodor.* Biblioth. l. 2. §. 3. &c. Hinc illud *Sophocl.* Electr. v. 5. Τῆς οἰστροπλήγος ἅλσος Ἰνάχου κόρης. Video autem à *Duporto* in margine ascriptum οἶστρος, quod & *Johanni Brodæo* placuit, quem videris; nec video, quomodo quis de hujus lectionis Veritate possit dubitare. *Josua Barnes.*

4 Εὔξενον ἐπ' οἶδμα.
5 Διεπέρασέν ποτε,
6 Ἀσιήτιδα γαῖαν
7 Εὐρώπας ἀλαμείψας,
8 Τίνές ποτ' ἆρα τὸν εὔυδρον,
9 Καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν
10 Ἡ ῥόμβοις σὺν νᾶ Δίρκας
11 Ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον
12 Αἶαν, ἔνθα κόραι
13 Διατέγγει βωμούς,
14 Καὶ περὶ κίονας ναΐ-
15 ων αἷμα βρότειον;

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Ἢ ῥοιζώδεσιν ἐλατίναις,
2 Δικρότοισι κώπαις
3 Ἐπλεύσαμεν ὅτι πόντια κύματα
4 Ναΐων ὀχήμασιν
5 Λινοπόροις ἄυραις,
6 Φιλόπλουτον ἅμιλλαν
7 Αὔξοντες μελάθροισιν;
" 8 Φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐλθοῦσ', ὅτι
" 9 Πήμασι βροτοῖς, ἅπλητον ἀνθρώποις,
" 10 Ὄλβου βάρος, οἳ φέρονται
" 11 Πλάνητες, οἶδμα, πόλίς τε
" 12 Βαρβάρους περῶντες.
" 13 Κεναὶ * δόξαι γνώμαι.
" 14 Δ' οἷς μὴ ἄκαιρος ὄλβος,
" 15 Τοῖσδ' εἰς μέσον ἥκει.

Στροφὴ β'.

1 Πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
2 Πῶς Φινείδας ἀΰπνους
3 Ἀκτὰς ἐπέρασ',
4 Παράλιον αἰγιαλὸν
5 Ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
6 Δεαμῶντες; ὅπου πεντήκοντα κόραν
7 Τῶν Νηρήδων χοροὶ
8 Μέλπουσιν ἐγκυκλίοις,
9 Καὶ πλησιστόποις πνοαῖς,
10 Συρίζόντων κατ' πρύμναν
11 Εὐναίων πηδαλίων,
12 Αὔραις ἐννοσίαις, ἢ
13 Πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
14 Πολυόρνιθον ἐπ' ἄκραν,

4 In Euxinum mare
5 Penetravit olim,
6 In Aſiaticum ſolum
7 Ex Europâ migrans.
8 Quinam igitur aquoſum,
9 Et arundine-virentem relinquentes Eurotam,
10 Sacráque Dircès fluenta,
11 Venerunt, venerunt *in* hoſpitum-commercia-fugientem
12 Terram, ubi puella
13 Madefacit aras,
14 Et circa columnas tem-
15 plorum ſanguinem humanum *fundit?*

Antiſtrophe 1.

1 An impetuoſis abiegnis,
2 Utrinque-navem-agitãtibus remis
3 Navigârunt per marinos fluctus,
4 Navale vehiculum *agentes*
5 Velis-excipientibus flatubus,
6 Avarum certamen, *opúmque convehendarum ſtudium*
7 Augentes *ſuis* ædibus?
" 8 Dulcis enim ſpes eſt, in
" 9 Perniciem mortalium, inſatiabilis hominibus,
" 10 Divitiarum *ob* onus, qui ferruntur
" 11 Errabundi per fluctus, urbeſque
" 12 Barbaricas tranſeuntes:
" 13 Inanes *ſunt hominum* opiniones: cupiditas
" 14 Verò divitiarum aliis quidem intempeſtiva, *ac nimia*
" 15 Aliis verò in medium, *i.e. mediocris, & tempeſtiva* venit.

Strophe 2.

1 Quomodo concurrentes petras,
2 Quomodo Phineios inſomnes, *i.e. ſemper omnibus periculoſos*
3 Scopulos tranſiverunt,
4 Marinum littus
5 In Amphitritæ undis
6 Currentes? ubi quinquaginta puellarum
7 Nereidum chori
8 Canunt in orbẽ redeuntibus, & *per anni circuli revertentibus*,
9 Et implentibus-vela, *ſecundiſque* flatibus.
10 Stridentibus in puppi
11 Firmis gubernaculis,
12 Auris auſtralibus, aut
13 Zephyri flatibus *delati*
14 Ad terram avibus-abundantem,

395 400 405 410 415 420 425 430 435

* an κενόδοξοι γνώμαι.

V. 395. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα.) *Duo* communiter habentur *Boſphora*; *Auſonius* etiam *tertium* notat in Monoſyllab. *Threïcium* & *Libycum* freta, *Cimeriumque* ſecat *Bos.* V. 408. Ἔπλευσαν ναΐον ὄχημα.) πλέω *navigo*, in hoc autem loco *navigare facio*; ut *Hecub.* v. 528. ῥέω *fluo*, pro *fluere facio*, more *Hebræorum*. Vide quæ Nos in locum prædictum notavimus. Ναΐον ὄχημα, periphraſis per ναῦν. *F. Barnes.* V. 419. Κεναὶ δόξαι) Aliàs κοιναὶ, ſed *Canterus* verſui meliùs conſulens, nec ſecùs ſenſui, legit κεναὶ, cui aſſentio. *F. Barnes.* V. 422. Συνδρομάδας πέτρας) Vide ſupra ad v. 241. & *Medæ*: v. 2. V. 423. Φινείδας ἀΰπνους ἀκτὰς) Littora inſomnia dicit, ob ſtrepitum maris; deſignat verò Regna *Phinei* Regis, de quo vide *Apollonium Rhodium*, *Valerium Flaccum*, reliquóſque *Argonauticos*, *Apollodori* Biblioth. l. 1. §. 21. & Lexica Poetica. *Joſua Barnes.* V. 427. Πεντήκοντα κορᾶν) Vid. ſuprà v. 274. V. 428. Νηρήδων χοροὶ μέλπουσιν ἐγκυκλίοις &c.) Similem locum habes *Iphig.* Aul. v. 1056. V. 430. Πλησιστόποις) Verbum *Homericum*. V. 432. Εὐναίων πηδαλίων) πηδάλια dicuntur εὐναῖα vel quòd ibi *Gubernator* εὐνάζεται, vel ob εὐναὶς, *Anchoras*: *Joh. Brodæus* exponit in *mari-merſorum*. V. 433. Αὔραις ἐννοσίαις) Alii legunt disjunctim ἐν Νοσίαις, tum, ut *Brodæus* ait, τὸ ἐν vacat. Fit autẽ à Νότος, *Auſter*, quod à νοτὶς, juxta illud --*Madida Notus exutit alas*. *J. Barnes.* V. 435. Πολυόρνιθον ἐπ' ἄκραν Λευκὴν Ἀχιλῆος) *Arrianus* ---- Κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ σῶμα Νῆσος προέχει τις, ἣν τινα οἱ μὲν Ἀχιλλέως νῆσον, οἱ δὲ δρόμον Ἀχιλλέως, οἱ δὲ Λευκὴν ὀνομάζουσιν & paulò pòſt ---Ὄρνιθες δὲ πολλοὶ αὐλίζονται ἐν τῇ νήσῳ. Notavit *Joh. Brodæus*, addens, --- "De Achillis Dromo ſive Inſulâ copioſè diximus in *Quintum Calabrum*: *ut puto ad* l. 3. *finem*. Vide etiam quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1608. Item quæ ex *Pauſaniâ* Scholiis interſerenda curavi ad *Androm.* v. 228. Eſt autem Inſula, ſive potiùs Peninſula, non procul ab Oſtio *Boryſthenis* ad formam Gladii in tranſverſum porrecta ab Exercitatione *Achillis* nomen habens; nam ut *Mela* ait l. 2. c. 1. *Achilles* infeſtâ claſſe mare *Ponticum* ingreſſus, ibi ludicro certamine celebrâſſe victoriam & cum ab armis quies erat, ſe ac ſuos curſu exercitaviſſe memoratur. Plura vide apud amicum meum defunctum *Nicol. Lloydium* in Lexico Poetico, titulo *Achillea*; quem Authorem honoris causâ nomino, & æquiùs ego vel hoc, vel *Hofmanni*, vel quodvis aliud Lexicon citare me poſſe exiſtimo, quàm ſi eorum floribus undique conquiſitis, ſuppreſſo Collectorum nomine, maleſidus me ornarem. Quod ego ob invidos Deriſores, malevolóſque Criticos, operum meorum iniquos Detrectatores, ſemel hic dictum volo. *Joſua Barnes.*

15 Λάινον ἀκτὰν Ἀχιλλῆος,
16 Δρόμους καλλιστάδιους, ἵν-
17 ξεινον κατὰ πόντον.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Εἴθ' εὐχαῖσι θεσπεσίαις
2 Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
3 Ἐλθοῦσα τύχοι, τὰν
4 Τροιάδα λιποῦσα πόλιν·
5 Ἵν' ἀμφὶ χαίτᾳ δέρσαν αἰ-
6 ματέαν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
7 Δεσποίνας χερὶ σφαγᾷ,
8 Ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
9 Ἥδιστ' ἂν τλώδ' ἀγγελίαν
10 Δεξαίμεθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
11 Πλωτῆρων εἴ τις ἔβα,
12 Δυλείας ἔμεθεν δει-
13 λαίας, παυσίπονος. κῆ
14 Γὰρ ὀνείρασι συμβαίλω
15 Οἴκοις, πόλει τε πατρίᾳ
16 Τερπνᾶν ὕμνων ἀπολαύειν·
17 Κοινὰν χάριν ὄλβῳ.

15 Album littus Achillis,
16 Cursus pulchro stadio celebres, Eu-
17 xinum ad Pontum.

Antistrophe 2.

1 Utinam *pro votis* Dominæ (*Iphigeniæ*)
2 Helena Ledæ chara filia
3 Huc aliquo casu veniret,
4 Relictâ Trojanâ urbe:
5 Ut circa capillum rore cru-
6 ento implicita guttur-secante
7 Manu dominæ morereturi,
8 Dans pœnas mutuas.
9 Jucundissime hoc nuncium
10 Acciperemus, ex Græciæ terrâ
11 Nautarum si quis *huc* veniret,
12 Servitutis meæ mise-
13 ræ laboribus finem impositurus. Et
14 enim *ex nostræ dominæ* somniis utinâ *mihi* contingeret *esse in*
15 Ædibus, & urbe paternâ;
16 Jucundis hymnis ut fruerer,
17 In gaudio quod commune est Felicitati.

V. 439. Εἴθ' εὐχαῖσι) *Chorus* refert ad votum *Iphigeniæ* quod supra fecit v. 354. Θεσπεσιωΐν autem hic pro θειοτάτην. Ut θεσπέσιος pro θειότατος sæpe. *Josua Barnes.* V. 444. Ἐλιχθεῖσα) Vid. *Iphig. Aul.* v. 1480. V. 446. Ποινὰς δοὺς ἀντιπάλους) Justú nempe essét *Helenam*, cujus causâ *Iphigenia* ad aram ducta est, ab eâdem immolari. *Josua Barnes.* V. 452. Καὶ γὰρ ὀνείρασι συμβαίλω οἴκοις, πόλει τε πατρίᾳ.) Vel *Chorus* hìc respicit ad *Iphigeniæ* somnium supra narratum, ubi Puella sè dicit sibi visam in *Argis* inter medium harum Puellarum Chorũ dormiisse; vel exponendus est locus hoc modo, *Etenim vel in somniis contingat mihi domi esse in Patriâ.* Juxta illud *Homeri Odyss. ι'.* v. 34. Ὡς ἡδὺν γλυκίον ἦς πατρίδος. &c. Item Odyss. ά. v. 57. ---αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ἰθάκῃ ἐνὶ πάσῃ ἐπιφρόσσεται αὐτῷ Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. Similis autem locutionis formula est illa *Hom. Odyss. τ'.* v. 579. &c. Τῷ κεν ἄμ' ἑπόμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα Κυείδιον, μάλα πολλὸν, ἐείπλετον βιότοιο, Τῷ πίτε μιμήσεσθαι ὀΐομαι ἔν τε ὀνείρῳ. Natque ut *Ovidius* canit, ---Natale solum dulcedine cunctos Captat, & immemores non sinit esse sui. Rectè verò *Æmil. Portus* notat hoc dictum χρηστοπρεπέστερον, συμβαίλω ἀντὶ τοῦ συμβάλλομαι ἐν οἴκοις εἶναι. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

PYlades & Oreſtes *vincti de Regis juſſu ducuntur in Templum, ut immolentur: Horum ætatem ac formam admirata Sacerdos* Iphigenia, Græcoſque *agnoſcens, eos de genere, patriâ, de rebus denique* Trojanis, *de caſû* Græcorum *Ducum, præcipuè de domo & fortunis* Agamemnonis *Patris, percontatur: Omnia domi afflicta & funeſta audit. Literas hinc* Argos *dare per alterum, cujus nomen ignorabat, parat, ſervato altero, viz.* Pylade *ad victimam; id quod* Oreſtes *pertinaciter recuſat. Ejus igitur rogatu mutatâ ſententiâ,* Pyladi *dare literas ſtatuit,* Oreſtem *verò mactare; quem tamen virtutis admiratione tacta ſolatur, ſepulchri honorem promittens. Illâ in Epiſtolâ ſcribendâ occupatâ,* Pylades & Oreſtes, *inter ſe certant pulcherrimum certamen, uter pro altero mori poſſit; miſerante utroſque* Choro. *Tandem* Oreſtes, *quæ velit à* Pylade Argis *illius nomine fieri, oſtendit; ſororemque* Electram, *& totam domum Patris, ejus Fidei commendat. Magna hinc animorum expectatio exſtitatur.*

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ.

Ἀναπαῖσοι.

Ιφι. Ἀλλ' οἵδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις
Σωφρενιαδέντες χωροῦσι νέον
Θεόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
Τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροδίνια δὴ
Ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει,
Οὐδ' ἀγγελίας ψευδοῦς ἔλακε
Βυφορβὸς ἀνήρ.

Χο. Ὦ πότνι', εἰ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
Πόλις ἥδε πελεῖ, δέξαι θυσίας,
Ἃς ὁ πρὶν ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας
Ἕλλησι δοκεῖ ἀναφαίνειν.

Iph. VErùm iſti manus gemi-
nis vinculis
Vincti veniunt nova
Deæ victima. Tacete, ô ami-
cæ.
Græcorum enim *conſecrandæ* pri-
mitiæ jam
Iſtæ ad templum propè veni-
unt,
Neque nuncios falſos nuncia-
vit
Paſtorius vir.

Cho. O veneranda, ſi hæc hoſpites-
cædendi munera tibi grata
Urbs hæc commiſit, accipe vi-
ctimas,
Quas apud nos *recaptus* mos non
pias
Græcis dans apparet, *i.e. qui mos*
in Græcos impius videtur.

Ιφ. Εἶεν

Ιαμβοί.

Ιφ. Εἶεν. Τὰ τῆς Θεοῦ μὲ πρῶτον ὡς καλῶς ἔχοι,
Φροντιστέον μοι. μέλθετε τῆδ' ξένων χέρας,
Ὡς ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
Ναὸς δ' ἔσω στείχοντες, εὐτρεπίζετε
Ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς πρῶσι, κἀ νομίζεται.
Φεῦ· τὶς * ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς πότε, *al. ἆρα.
Πατήρ τ', ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνοι;
Οἵων στερεῖσα διπλοῦχων νεανιῶν,
Ἀνάδελφος ἔσαι; Τὰς τύχας τὶς οἶδ', ὅτι
Τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῆδ' θεῶν
Εἰς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' ὑδεὶς κακόν·
Ἡ δὲ τύχη πρήγα' εἰς τὸ δυσμαθές.
Πόθεν ποθ' ἥκετ', ὦ παλαίπωροι ξένοι;
Ὡς δὴ μακρᾷ μὲ τῶδ' ἐπλεύσατε θρόνα,
Μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.
Ορε. Τί παῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
Κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ', ὦ γυναι;
Οὔ τοι νομίζω σοφὸν, ὃς ἂν, μέλλων θανεῖν,
Οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὐλέθρου νικᾷν θέλῃ,
Οὔθ' ὅστις ἄλλῳ ἐγκύρ ὄντ' οἰκτίζει,
Σωτηρίας ἄνελπις· ὡς δὺ' ἐξ ἑνός
Κακὼ σωφᾰπει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
Θνήσκῃ θ' ὁμοίως· τλὺ τύχω δ' ἐᾶν χρεών.
Ἡμᾶς ᾗ μὴ θρήνει σύ. τὰς γὰρ ἐνθάδε
Θυσίας ὀπτᾰμεθα κἀ γινώσκομεν.
Ιφι. Πότερ' ἆρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος·
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν θέλω.
Ορε. Ὅδ'· ἔστι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν;
Ιφι. Ποίας πολίτης πατρὸς· Ἕλλην· γεγώς;
Ορε. Τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε, πλέον λάβοις, γύναι;
Ιφι. Πότερον ἀδελφὼ μητρὸς ἐσὸν ἐκ μιᾶς;
Ορε. Φιλότητί γ' ἐσμὲν, ὡ κασιγνήτα, γύναι.
Ιφι. Σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔλεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
Ορε. Τὸ μὲ δίκαιον, δυστυχὴς καλοίμεθ' ἄν.
Ιφι. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲ δὸς τῇ τύχῃ.
Ορε. Ἀνώνυμοι θανόντες, ὡ γελῶμεν ἄν.
Ιφι. Τί ᾧ φρονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
Ορε. Τὸ σῶμα δύστηνον τυμβεῖ, καὐ τὄνομα.
Ιφι. Οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ὄξι σοι;
Ορε. Ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
Ιφι. Χάριν ᾧ δοῦναι τῶνδε, κωλύει τί σε;
Ορε. Τὸ κλεινὸν Ἄργος, πατρὶς' ἐμοὶ ἐπωνύμως.
Ιφι. Πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἶ κεῖθεν γεγώς;
Ορε. Ἐκ τῆς Μυκηνῶν, αἳ ποτ' ἦσ ὄλβιαι.
Ιφι. Φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρὶς Θ', ἢ πομπὰ τύχης;
Ορε. Φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν, ἑκών.
Ιφι. Ἆρ' ἂν τί μοι φράσαις, ὧν ἐγὼ θέλω;
Ορε. Ὡς ἐν πρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
Ιφι. Καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μηλών.

Iphigenia.

Esto. primùm igitur ut Deæ cultus rectè se habeat,
Curandum *est* mihi. Solvite hospitum manus,
Ut existentes sacri, non sint amplius vincti.
Ingredientes autem in templa parate
Quæ oportet ad *res* præsentes, & *quæ* moribus sunt recepta.
Papæ. Quænam *est* mater, quæ vos olim peperit?
Quis pater? quæ soror, si qua *vobis* nata sit?
Qualibus *illa* geminis juvenibus privata,
Sine fratribus erit? "Quis *rerum* eventus novit, quòd
"Tales sint futuri? Omnia enim Deorum *consilia*
"In obscurum eunt, nec ullus *impendens sibi* malum novit.
"Fortuna enim *hoc* reddit cognitu difficile.
Undenam venitis, ô miseri hospites?
Quam per longum *intervallum* navigâstis *ad* hanc terram;
Et *quàm* diù estis perpetuò abfuturi à patriâ subter, i.e. in Orco!
Ore. Cur tu hæc deploras, & cur de futuris nostris
Malis contristaris, quæcunq; tandem e-, ô mulier?
"Non existimo sapientem, qui moriturus,
"Ploratione metum exitii vincere vult:
"Nec *illum*, qui mortem *jam* vicinam miserè deplorat
"Salutis nullam spem habens, quia ex uno geminum
"Facit malum, estque obnoxius stultitiæ,
"Moritúrque æquè *hic atq; ille*. Fortunam igiter oportet sinere.
Tu igitur ne nos deplora. quæ enim hìc fiunt
Sacrificia scimus, & cognoscimus.
Iph. Uter verò vestrûm hìc nominatus
Pylades vocatur? hoc scire primum volo
Ore. Hic: estne verò tibi voluptati hoc scire?
Iph. Cujus patriæ Græciæ civis *est* natus?
Ore Quid verò cognoscens hæc, plus habebis ô mulier?
Iph. Utrum estis fratres ex unâ matre geniti?
Ore. Amicitiâ sumus, non nati fratres, ô mulier.
Iph. Tibi verò quod nomen imposuit qui *te* genuit pater?
Ore. Verò quidem *nomine* possemus vocari miseri.
Iph. Non hoc interrogo: hocenim tribue fortunæ.
Ore. Ignoti si moriamur, non ridebimur.
Iph. Quid verò sentis hoc? an adeò magnificè sentis?
Ore. Meum corpus mactabis, non nomen.
Iph. Neque civitatem dices, ex quâ oriundus es?
Ore. Quæris enim *quod* nullam utilitatem *mihi* morituro *feret*.
Iph. Quid verò prohibet quominùs hoc beneficiũ mihi præstes?
Ore. Inclytum Argos patriam meam *esse* glorior.
Iph. Per deos verè ne, ô hospes, illinc es oriundus?
Ore. Ex Mycenis, quæ olim erant beatæ.
Iph. Num verò ex patriâ discessisti exul, aut quali fortunâ?
Ore. Exulo aliquo modo non volens, & *tamen* volens.
Iph. Num dixeris mihi *aliquid eorum*, quæ volo?
Ore. Ut obiter *hoc fiet* in meâ infelicitate.
Iph. Profectò desideratus mihi venis Argis profectus.

V. 467. Εἶεν τὰ τῆς Θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχοι) *Johannes Miltonus* delet μὲν, ut versui consulat; cujus rei tamen nulla erat causa; si modo Εἶεν Interjectio seponatur & extra Versum legatur; ut fieri debet & plus centies apud hunc Poetam fieri solet. Vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 1116. *Josua Barnes.*

V. 470. Στείχοντες) στείχεται. Vide infra ad v. 726.

V. 471. Νομίζεται) Aur. Carm. --νόμῳ ὡς διάκειται. V. 472. Φεῦ τὶς ἄρα) si ἄρα legas, ut legendum puto, tum Φεῦ est extra carmen, ut v. 467 Εἶεν erat: sin ἄρα legas, intromittatur. V. 474. Στερεῖσα) ita restituimus, rejecto στερηθεῖσα, ex *Scaligeri* sententiâ & quòd sæpè hoc verbum occurrat. Vid. *Iphig. Aul.* v. 357. *Jos. Barnes.*

V. 495. Παλαιὸς Ἑλλάνος) pro Ἑλλανίδος. vid. supra ad v. 341. V. 502. Γελῶμεν ἄν) *Æmyl. Portus* mavult γελῴμεθ' ἄν, ut sit *Optativum*, & ἐκ τῶν γελασίμεθα, καὶ κρᾶσιν γελῴμεθα. Sed parum interest, utro modo legamus. V. 509. Εἶ κεῖθεν) Legebatur olim ἐκεῖθεν, *Canterus* felicitèr, hoc est suo more, conjectabat legendum ἢ κεῖθεν, sed nimis, ut mihi videtur, dubitanter; *Videtur enim*, inquit, *legendum*, ἢ κεῖθεν γεγώς. Imò plusquam videtur; nec enim ἐκεῖθεν, aut *Versui* aut *sensui* respondebit: Quare & *Scaliger* & *Duportus* in libros suos admiserunt; & ego nunc in Textum admitto, protruso illo invenustissimo ἐκεῖθεν. *Josua Barnes.* V. 511. Φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρὶς Θ') Ἀπαίρειν πινὸς τόπου, est confirmata Phrasis; quod dico, nequis per errorem φυγὰς *accusat*: *plur.* putet: Est igitur *nominandi* casûs, ὁ φυγὰς, φυγάδ Θ, quare cùm ob incrementum breve ultima ejus syllaba corripi noscatur, τὸ δ', quod adhuc aberat, inserimus, nec tamen sine *Scaligeri* authoritate. *Jos. Barnes.*

Ορε. Οὔκουν ἐμαυτῷ γ', εἰ δέ σοι, σὺ τοῦτ' ἔρα.
Ifi. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἀπήντηκεν λόγος;
Ορε. Ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μήδ' ἰδὼν ὄναρ.
Ifi. Φασὶν νιν οὐκέτ' ὄσσοις, οἴχεσθαι δορί.
Ορε. Ἔσιν γὰρ ὅπως, κἀν ἀκραντ' ἠκάσατε.
Ifi. Ἑλένη σ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
Ορε. Ἦκε, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τοῖς ἐμοῖς τινι.
Ifi. Καὶ πῶς ἔτι; καμοὶ γάρ τι πρόσφορον κακόν.
Ορε. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνοῦνέτῃ.
Ifi. Ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
Ορε. Ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῆσδε κείνης γάμων.
Ifi. Νόστος σ' Ἀχαιῶν ἐγκύρεῖ', ὡς κηρύσσεται;
Ορε. Ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνίσορρει.
Ifi. Πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τῶνδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
Ορε. Ἔλεγχε, ἐπεὶ δὴ τῶνδ' ἐρᾷς· λέξω σ' ἐγώ.
Ifi. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ὀκ Τροίας πάλιν;
Ορε. Ὤλετ', ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
Ifi. Ὦ πότνι'· ὡς ἔστ' ὄντα Λαέρτου γόνου;
Ορε. Οὔπω νενόστηκ' οἶκον. ἔστι σ', ὡς λόγος.
Ifi. Ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχών·
Ορε. Μηδὲν κατ' εὐχὴν· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.
Ifi. Θέτιδος σ' ὁ τῆς Νηρηΐδος ὄζει παῖς ἔτι;
Ορε. Οὐκ ἔστιν· ἄλλας λέκτρ' ἔγημεν Αὐλίδι.
Ifi. Δόλια γάρ, ὡς γε φασὶν οἱ πεπονθότες.
Ορε. Τίς εἶ πόθ', ὡς εὖ πωνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος;
Ifi. Ἐκεῖθέν εἰμι· παῖς ἔτ' ἦσ' ἀπωλόμην.
Ορε. Ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τἀκεῖ, γυναι.
Ifi. Τί δ' ὁ στρατηγὸς, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
Ορε. Τίς; ἢ γάρ, ὃν γ' ἐγῷδα, τἄρ' εὐδαιμόνων.
Ifi. Ἀτρέως ἐλέγετο δή πις Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ορε. Οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γυναι.
Ifi. Μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
Ορε. Τέθνηκ' ὁ πλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
Ifi. Τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ.
Ορε. Τί δ' ἐσέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
Ifi. Τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀνασένω.
Ορε. Δεινὸς γὰρ ὀκ γυναικὸς οἴκοθ' σφαγεύς.
Ifi. Ὦ πολυδάκρυτον ἡ κτησαμένη, χὠ θανών.
Ορε. Παῦσαι νυν ἤδη, μήδ' ἐφωτήσῃς πέρα.
Ifi. Τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ παλαιπώρου δάμαρ;
Ορε. Οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεκε, θανάτου ὤλεσεν.
Ifi. Ὦ συμπαρασπασθεὶς οἶκος, ὡς τί δὴ θέλων;
Ορε. Παῖδός γε θανόντος, τλῶσα πημονὴν ὁμοῦ.
Ifi. Φεῦ. Ὡς ἓν, κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
Ορε. Ἀλλ' εἰ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὤν.
Ifi. Λείπει σ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;

Ore. Mihi quidem non, si verò tibi, tu hoc ama.
Iph. Novisti fortassè Troiam, cujus ubique fama?
Ore. Utinam non nôssem, & nunquâ vidissem ne in somnio quidem.
Iph. Dicunt eam bello deletam non ampliùs extare.
Ore. Est ita; neque *res* irritas, *i.e.* *falsas* audivistis.
Iph. Helena verò rediit rursus *in* Menelai domum?
Ore. Rediit: sed infausta rediit cuidam meorum.
Iph. Ubi nam est? Nam & mihi grave jam pridem dedit malum.
Ore. Spartæ cohabitat priftino marito.
Iph. O commune Græcis odium, non mihi soli.
Ore. Et ego jā quendā *amarū* fructum ex illius nuptiis percepi.
Iph. Redieruntne Græci, ut fama fertur?
Ore. Ut omnia semel, *ac simul* complexa me interrogas!
Iph. Priusquam enim moriaris, hâc *narratione* frui volo
Ore. Interroga quandoquidem hoc cupis: ego verò *tibi* respondebo.
Iph. Rediitne quidam vates Calchas ex Troiâ?
Ore. Periit, ut dicebatur inter Mycenæos.
Iph. O *dea* veneranda. Quomodo verò est, *an vivit* Laërtis filius?
Ore. Nondum domum rediit; vivit tamen, ut dicunt.
Iph. Pereat, nec unquam in pātriam redeat.
Ore. Nihil imprecteris *illi*: omnes *enim res* illius laborant.
Iph. Filius verò Thetidis Nereidis, *i.e.* *Achilles*, adhucne vivit?
Ore. Non vivit: frustrà celebravit nuptias *in* Aulide.
Iph. Dolosæ enī & *simulatæ erāt*, ut dicunt illi, qui suo damno sciunt.
Ore. Quæ v. tandē es, quòd tā accurate de *reb.* Græciæ perconteris?
Iph. Inde sum, & puella etiamnum perii.
Ore. Rectè ergo cupis scire quæ ibi *acta sunt*, mulier.
Iph. Ubi verò est dux, quem dicunt esse beatum?
Ore. Quisnā? Nō enim *ille* fallē, quē ego novi, *est ex numero* beatorū.
Iph. Agamemnon rex quidam Atrei filius dicebatur.
Ore. Nihil scio: omitte hunc sermonem, ô mulier.
Iph. Nequaquam per Deos, sed dic, ut exhilarer, ô hospes.
Ore. Periit miser, & præterea perdidit quempiam.
Iph. Mortuus est? quo fato? heu me miseram!
Ore. Cur verò ingemuisti *propter* hoc? num ad te pertinebat?
Iph. Deploro priorem ejus fortunam.
Ore. Periit enim miserabiliter, interfectus à muliere.
Iph. O maximè deploranda quæ *illā* interfecit, & qui *cæsus* obiit!
Ore. Desine igitur jam, & ne interroges ulterius.
Iph. Adhuc tantum, an vivit illius miseri conjux?
Ore. Non est *amplius*: *nam* filius, quem genuit is, eam perdidit.
Iph. O confusa domus! Quid verò volens, *eam interfecit?*
Ore. *Ob* patrem mortuum, & *ab* ipsâ *cæsum*, ipsam ulciscens.
Iph. Eheu! Quàm benè Justum malum commisit!
Ore. Sed quamvis sit justus, *tamen* Deos habet infensos.
Iph. Feliquitne domi aliam sobolem Agamemnon?

V. 516. Σὺ τοῦτ' ἔρα) *Duportianus* liber ponit ἔν inter τοῦτ' & ἔρα, nescio quid passus: Certè & *Versui* plurimùm nocebit, nec *sensui* hilum proderit. Siquis autem legat τῶνδ' pro τοῦτ', non repugnarem; licet & ἔρασμαι & ἐράω cum *accusativo* aliquando reperiatur. *Josua Barnes.* V. 518. Μήδ' ἰδὼν ὄναρ) *Scaligerianus* liber pro ἰδὼν in margine ἰδεῖν ponit; non æquo *Versûs*, aut *sensûs* incommodo, sed nullâ necessitate; utrovis enim modo legas licet. *Josua Barnes.* V. 522. Τῶν ἐμοὶ τινι) pro ἐμοὶ ænigmaticè; *Orestes* autem se prodere nullo modo audet, ob infortunia suæ Domûs, & matris cæsæ infamiam; quorum pudebat. *Josua Barnes.* V. 532. Ὤλωλεν) ὁ Κάλχας. Ita *Tzetzes* in *Lycophron.* Μετὰ ὃ πάλιν Ἰλίου πορθησιν αὐτὸς Κάλχας ὑπέστρεφεν, Ἀμφίλοχος, Λεοντεύς, Ποδαλείριος, Πολυποίτης, ὁν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς, εἰς Κολοφῶνα πεζῇ πρεύσονται· κἀκεῖ διάπυστα Κάλχαντα. *Johan. Brodæus* notavit. Manifestum autem est, quare *Iphigenia* de hisce audire cupit, quia *Calchas* erat Vates, qui mortem illi indixit, *Ulysses* vafro ingenio illius matrem decepit, sub prætextu autem *Achillis* nuptiarum ducebatur ad Aram. De *Agamemnone* apertā ratio. *Josua Barnes.* V. 533. Ὦ πότνι', ὡς ἔστ' ὄντα Λαερτοῦ γόνον;) *Canterus* legit Ὦ πότνια, σῶς ἔστ' &c. quam lectionem probat *Æmyl. Portus.* sed necessitatem hujus lectionis nemo videbit, qui significationem τοῦ ἔστι pro ζώσει noverit, ut mox probabimus. *Scaliger* legit ἔστιν ἄρ'; utrumvis elige. *Josua Barnes.* V. 534. Ἔστ' σ', ὡς λόγος) Ἔστι pro ζώσει. Sic infra v. 537. Θέτιδος σ' ὁ τῆς Νηρηΐδος ὄζει παῖς ἔτι; v. 538. & 556. Οὐκ ἔστιν. Sic *Hippolyt.* v. 357. Οὐκ ἔστ' εἰμ' ἐγώ. in quem locum vide quæ nos notavimus. *Jos. Barnes.* V. 539. Ὡς γε φασὶν οἱ πεπονθότες) *Seipsam* ænigmaticè signat; quòd verò etiam de Fœminis *Plurale* Masculinum usurpetur, vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 511. & *Alcest.* 383. & v. 541. &c. *J. Barnes.* V. 548. Πρὸς σ' ἀπώλεσέν τινα) seipsum signat. V. 552. Δεινὸς γὰρ ὀκ γυναικὸς &c.) Vel est *ἀνηκουστία*, inquit *Æm. Portus*, vel δεινῶς scribendum. Ego verò mallem δειλὸς legi; si per exemplaria liceret. *J. Barnes.* V. 556. Παῖς νιν, ὃν ἔτεκ', ἔθανε, ὤλεσεν) Mallem equidem, *comma*, quod præcedit ἔθανε, succedere, hoc modo παῖς νιν, ὃν ἔτεκ' ἔθανε, &c. quòd verò ἔθανε pro ἐγκύρησε ponitur, vid. quæ Nos ad *Iph. Aul.* v. 639. *J. Barnes.*

Ορε. Λέ-

Ορε. Λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
Ιφι. Τί δ', σφαγείσης δυγατέρος ὅστις λόγος;
Ορε. Οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν μὴ ὁρᾶν φάος.
Ιφι. Τάλαιν' ἐκείνη, χ' ὡ κταν ὼν αὐτὸν πατήρ.
Ορε. Κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
Ιφι. Ὁ τῆς θανούσης δ' ἔστι πᾶς Ἄργει πέλας;
Ορε. Ἐς' ἀθλιός γε, κοὐδαμοῦ, κ' πορταλγής.
Ιφι. Ψευδῆς ὄνειροι χαίρετ' · οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
" Οὔθ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι
" Πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
" Πολὺς ταραγμὸς, ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι,
" Κἀν τοῖς βροτείοις · ἓν δ' λείπεται μόνον,
Ὅτ' σὸν ἄφρων ὢν, μάντεων πιθεὶς λόγοις,
Ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
Χο. Φεῦ, φεῦ · τίδ' ἡμῖς, οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες,
εἰ Ἄρ' εἰσίν; ἆρ' σὸν εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;
Ιφι. Ἀκέσατ' · εἰς γὰ δή πιν' ἥκομεν λόγον,
Τμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, * σπουδᾶς ἅμα. * Cant. σπουδάσομεν.
Κἀμοὶ τόδ' ἓν μάλιστά γ' ἂν γένοιτο μοι,
Εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ' ἀρέσκοντως ἔχοι.
Θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαί τι μοι,
Πρὸς Ἄργ. ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
Δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἥν τις οἰκείοις ἐμέ,
Ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐκ τιὼ ἐμὼ
Φονέα νομίζων χεῖρα, τῷ νόμῳ δ' ὕπο
Θνήσκειν γε, τῆς θεᾶς ταῦτα δίκῃ ἡγουμένης;
Οὐδένα γὰ εἶχον, ὅς τις ἀγγεῖλαι μολὼν
Εἰς Ἄργ. ἄυπις, τὰς ἐμὰς ὅπως ὁλὰς
Πέμψαι σωθεὶς πρὸς ἐμοῖς φίλων τινί.
Σὺ δ', εἰ γὰ, ὡς ἔοικας, ἔτε δυσμενὴς,
Καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα, κ' ὃς κἀγὼ θέλω,
Σώσαντι κὴ σύ, μισθὸν σὸν ἀχρεῖον λαβὼν
Κέρδη ἕκατι γραμμάτων, σωτηρίαν.
Οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναλκάζει τάδε,
Θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωρισθεὶς σέθεν.
Ορε. Καλῶς ἔλεξας τἄλλα, πλὴν ἓν, ὦ ξένη ·
Τὸ γὰ σφαγῆναι τόνδε μοι, βάρος μέγα ·
Ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς ·
Οὗτος μὲ συμπλεῖ πρὸς ἐμοῖς μόχθων χάριν.
Οὔκουν δίκαιον ἐστ' ὀλέθρῳ τῷ τόδ' ἐμὲ
Χάριν τιθέσθαι, κἀυτὸν ἐκσῶσαι κακῶν ·
Ἀλλ' ὡς γενέσθω, τῷδε μὴ δέλτον δίδου ·
Πέμψω γὰ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν.
Ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων, κτείνέτω. " Τὰ πρὸς φίλων
" Αἴσιστον, ὅς τις καταβαλὼν εἰς ξυμφοράς,
" Αὐτὸς σέσωσται. Τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
" Ὃν ἡδὲν ἦσαν, ἢ με, φῶς ὁρᾶν θέλω.
Ιφι. Ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος.
Ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος.

Ore. Reliquit Electram virginem unicam.
Iph. Quid verò, estne aliquis sermo de mactatâ filiâ?
Ore. Nullus alius, nisi eam mortuam non intueri lucem.
Iph. Miseram illam, & patrem, qui interfecit eam.
Ore. Malæ mulieris gratiâ ingratâ periit.
Iph. Interfecti verò patris filius est ne Argis?
Ore. Ille miser est nusquam, & ubique.
Iph. Falsa somnia valete, nihil enim estis:
" Nec genii, qui vocantur sapientes,
" Minùs sunt mendaces somniis.
" Magnáque confusio est in rebus divinis,
" Et humanis: hoc unum verò reliquum est,
Quòd non stultus existens *filius*, vatum verbis adductus
Perierit, quomodo periit, *si credendum est* illis, qui *mortem ejus* nôrût.
Cho. Heu heu, quid verò nos, & nostri parentes,
" Num sunt, an non sunt? quis queat dicere?
Iph. Audite. Jam enim in quoddâ venimus colloquiû *q. afferet* Vobis etiam utilitatem, ô hospites; modo studiûvestrû adhibeatis.
Et mihi præcipuè hoc bene sic erit *commodèque cedet*,
Si *vobis* omnibus eadem res placuerit.
Visne, si te servavero, nunciare aliquid mihi *i.e. meo nomine*,
Argos profectus, meis amicis illic *degentibus*,
Et *illis* ferre literas, quas quidam, me miseratus,
Captivus scripsit, meam non
Existimans manû *esse* homicidialem, sed à lege *mactatos hospites*
Mori, Deâ judicante hæc *esse* justa?
Nullû enim *hactenus* habui, qui nunciare *posset quæ volo* profect.
Argos iterum, *i.e. Argos reversus*, & *qui* meas literas
Mitteret *aut perferret hinc* servatus meorum amicorum alicui.
Tu igitur (es enim, ut videris, *mihi* non infestus,
Et Mycenas novisti, & quos ego volo)
Serveris, & vivas, mercedem non contemnendam accipiens,
Propter leves literas, salutem *videlicet*.
Iste verò, siquidem civitas hoc cogit,
Deæ fiat hostia, sejunctus à te.
Ore. Rectè dixisti cætera, præter hoc unum, ô hospita:
Nam istum interfici *esset* mihi valde gravis dolor.
Ego enim sum gubernator navis harum calamitatum,
Iste verò unà navigat propter meos labores.
Non igitur justum *est* me cum hujus nece
Tibi præstare officium, & me ipsum eripere ex malis.
Sed sic fiat. Huic quidem trade literas:
Nam *eas* Argos mittet, ut tuæ res rectè habeant:
Nos verò, quicunque vult, interficiat. " Amicos *enim*
" Quisquis in calamitatem conjiciens,
" Ipse servatur, turpissimus *est*.
Hic autem est *mihi* amicus,
" Quem non minus volo vivere quàm me *ipsum*.
Iph. O Genium præcelsum! Ut ex generosâ aliquâ
Radice ortus es, amicisque verus amicus.

V. 566. Χάριν ἄχαριν) Vid. *Suppl.* v. 32.
V. 572. Ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι) Ità lego pro θεοῖς, quod priùs obtinuit, quia βροτείοις, quod sequitur hanc lectionem necessariam facit. Præterea Codex *Heinsio-Scaligerianus* θείοις habet in Margine. Ἔνι autem pro ἔνεστι. *Josua Barnes.* V. 574. Μάντεων πεπιθεὶς λόγοις) De *Oreste* hæc loquitur, & videtur, quod *Iphigenia* omnem suæ Familiæ Historiam priùs audierat, quod ex aliis hujus Fabulæ locis colligo & ex sex retrò versiculis; præsertim quia nihil in hâc narratione ab *Oreste* litt dictum, quòd Matrem ab *Apollinis* persuasu motus interfecerit. Hûc autem locum illustrat *Orestæ* Fabulæ initium. *Josua Barnes.* V. 579. Σπουδᾶς ἅμα) *Canterus* legit σπουδάσομεν probabiliter sanè, & illam lectionem à *Scaligeri* manu probatam video; potest tamen, ut nunc legitur, commodè capi: Ut ex interpretatione *Brodæi*, quam in Latinâ Versione posui, videatur. *Jos. Barnes.* V. 588. Ὅστις ἀγγεῖλαι μολὼν Εἰς Ἄργ.) Non video, cur *Æmyl. Portus* de σωίατο subaudito crepet & ἀναχολοδίαν clamet, & κ' deesse ante ὀπαδοὺς asserat, cùm si ἀγγεῖλαι regatur à μολὼν satis pacificè res gerentur in hoc loco; ἀγγεῖλαι μολὼν pro εἰς ἀγγελίαν. V. 593. Σαῶσαι κὴ σύ) Ingeniosè, ut solet, *Canterus* pro κὴ σὺ legit κὴ ζῆν & vive; ut & infrà v. 699. Ἀλλ' ἔρπε κὴ ζῆν, κὴ δόμους οἴκει πάλιν. Potest tamen σὺ etiam hic legi, licet σὺ quoque præcesserit, quare textum intactum relinquo. V. 603. Ἀλλ' ὡς γενέσθω) *Æmyl. Portus* ait — Ἰσως ὡς ἀπὸ τοῦ γένεσθαι. Sed rem non assequitur: Dicit enim *Oreste* supra Οὐ δίκαιον ἐστί), *Caput* harum Calamitatum evadere & *Participem* lethi opprimi; sed ita fieri potiùs justum est, Ἀλλ' ὡς γενέσθαι, subaudi δίκαιον, quod præcessit. *Josua Barnes.*

Τοιῦτος

Τοιοῦτ☉. εἴη πᾶσι ἐμοῖσ' ὁμαιμόνων,
Talis utinam sit meorum consanguineorum is,
Ὅστερ λέλειπται· κἀγὼ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
Qui relictus est: nam ne ego quidem, ô hospites,
Ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά γε.
Sine fratre sum; nisi quòd eum nunc non video.
Ἐπεὶ δ' βάλοι ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
Postquam verò hoc vis, hunc mittemus,
Δέλτον φέροντα, σὺ δ' θανῇ· πολλὴ δέ τις
Qui perferat literas, tu verò morieris: quoddam enim magnum
Προθυμία σε τῶνδ' ἔχουσα τυγχάνει.
Studium hujus rei te tenet.
Ορε. Θύσει δ' τίς με, κἀ τὰ δίκαι' τλήσεται;
Ore. Quis verò interficiet me, & hæc atrocia audebit?
Ιφι. Ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε πρόστροπόν ἔχω.
Iph. Ego: hujus enim deæ expiationem habeo.
Ορε. Ἄξηλά γ', ὦ νεᾶνι, κἀκ δυσμόρου.
Ore. Indignam certè, ô juvencula, & infelicem *functionem habes.*
Ιφι. Ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ὦ φυλακτέον.
Iph. At venimus in *hanc* necessitatem, quæ servanda *nobis est*,
Ορε. Αὐτὴ ξίφει δύσασ' θῆλυς ἄρσενας;
Ore. Tu, cùm sis femella, ense mactas mares?
Ιφι. Οὐκ· ἀλλὰ χαίτῃ ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.
Iph. Non: sed circa tuam comam aquam lustralem effundam.
Ορε. Ὁ δ' σφαγεύς τις, εἰ τάδ' ἱστορεῖν μοι χρή;
Ore. Sed quis *est* mactator; si mihi licet hæc interrogare?
Ιφι. Εἴσω δόμων πᾶσδ' εἰσίν, οἷς μέλῃ τάδε.
Iph. Intra hanc domum sunt, quibus ista curæ sunt.
Ορε. Τάφ☉. δ' ποῖ☉ δέξεταί μ', ὅταν θάνω;
Ore. Quale verò sepulchrum accipiet me mortuum?
Ιφι. Πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' ὠρωπὸν πέτρας. *al. χθονός.
Iph. Sacer ignis intus & tenebrosus hiatus saxi.
Ορε. Φεῦ. πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ προσεῖλεισεν ἄν;
Ore. Heu, quomodo me sororis manus componet?
Ιφι. Μάταιον οὐχὶ, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
Iph. Inane votum, ô miser, quisquis tandem es,
Ἡυξω. μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
Vovisti: habitat enim *tua soror* procul ab hâc barbarâ terra.
Οὐ μήν, ἐπεὶ δὴ τυγχάνῃς Ἀργ☉. ὤν,
Veruntamen, quia Argivus es,
Ἀλλ' ὧν γε δυνατὸν, οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
Ne ego quidè saltè *ear rerum*, quas *præstare* potero, omittâ officia.
Πολλὰ γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
Multum enim ornatum tibi in sepulchro ponam,
Καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόῤῥυτον γάν☉.
Et montanæ delicias ex florum liquore collectas
Ξυθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν.
Flavæ apis injiciam in tuum rogum (i.e. *libamina ex melle*, &c.)
Ἀλλ' εἶμι, δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
Sed ibo, & literas ex sacello Deæ
Οἴσω· τὸ μηδέτοι δι' ἐμὲ μή με λάθῃς.
Portabo: non deprehendes tamen me tibi infestam esse.
Φυλάσσετ' αὐτὸν, πρόσπολοι, δεσμοῖς ἄτερ.
Ministri custodite eos sine vinculis.
Ἴσως ἄελπτα πᾶσι ἐμοῖς φίλων τινὶ
Fortasse insperata *gaudia* meorum amicorum alicui
Πέμψω πρὸς Ἀργ☉. ὧν μάλις' ἐγὼ φιλῶ·
Mittam Argos, *eorum*, quos maxime ego amo i.e. *Fratri.*
Καὶ Δέλτ☉. αὐτῷ ζῶντας, ὡς δοκῶ θανεῖν,
Et literæ illi vivere, quos mortuos credit, i.e. *meipsam*,
Λέγουσα, πισὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
Significantes, rata & confirmata gaudia mihi renunciabunt.

ANOMOIOΣTPOΦA.

ANOMOEOSTROPHA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Χο. Κατολοφύρομαί σε
Cho. Deploro te
Τῶν χερνίβων ῥανίσι
Lustrationum guttis
Μελομβρυον αἱμακτῆς.
Destinatum cruentis.
Ορε. Οἶκτος μ' ὃ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξέναι.
Ore. Hæc quidè nō *sunt mihi* miseranda: Quare valete, ô Hospites.

Στροφὴ β'.

Strophe 2.

Χο. Σὲ δ' τύχας μάκαρ☉,
Cho. Te verò *propter* felicem sortem,

V. 611. Τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων) Non rectè vertebatur *Fratrum*, cum *Iphigenia* nullum unquam præter *Orestem* fratrem haberet, sed ὁμόσπορ☉ personam significat quamvis *ex eodem semine* vel *sanguine* & Parentibus ortam, seu *marem* seu fœminam, seu fratrem, seu *sororem*. Et hinc *Latinæ* Linguæ penuriam licet agnoscere, quæ nullam habet vocem, *Græcæ* parem. Expono Consanguineũ. *Josua Barnes.* V. 613. Πλὴν ὅσ') ὅσ' pro ὅσα, quod Atticè pro ὅσον. V. 622. Χαίτῃ ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι) Simile quid supra ad v. 443. χερνίψομαι verò in hoc loco frigidè exponebatur per *manus-lavabo*, est enim propriè sacrificiorum respectu idem quod -- ἁγνίσω δ' ὕδατος ἔχοντ☉ κεδὰς καὶ ἅλας, sonátque juxta quod *Latinam* Versionẽ in hâc parte correxi. *Josua Barnes.* V. 626. Πῦρ ἱερὸν ἔνδον) *Diodorus* l. 20. de *Carthaginiensibus*,-Ἦν δ' παρ' αὐτοῖς ἀνδριὰς Κρόνου χαλκοῦς, ἐκτετακὼς τὰς χεῖρας ὑπτίας ἐσχεκλιμένας ἐπὶ πῦρ γλῶ, ὥστε τὸν ὀπτιθέντα τῶν παίδων ὑποκυλίεσθαι καὶ πίπτειν εἰς τι χάσμα πλῆρες πυρός. Εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐντεῦθεν εἰληφέναι τὰ μυθολογούμενα παρ' αὐτῷ περὶ τῶν ἐν Ταύροις θυσιῶν ἐν οἷς εἰσάγει τὴν Ἰφιγένειαν ὑπὸ Ὀρέστου διεροπομπεῖσθαι. Tum hi Versus sequuntur, in quorum ultimo χθονὸς legitur, non πέτρας, ut nunc. Hæc observavit nobis *Joh. Brodæus.* De Voce autem Εὐρωπὸς nonnihil notandũ, quia rarò occurrit, *Hesychius* tamen agnoscit & explicat, puto ex hoc ipso loco sumptum, Εὐρωπὸν, σκοτεινὸν, πλατύ. Quem κατὰ πόδας sequitur *Phavorinus.* Dicitur autem ab Εὐρὺς & ὤψ, eodem modo ac εὐωπὸς, οἰνωπὸς &c. Vid. *Eustathium* in voce Εὐρωπὸς & Στεινωπός. *Josua Barnes.* V. 627. Φεῦ) Extra Carmen legendum: Vid. *Hecub.* v. 55. & v. 864. & v. 1116. V. 632. Πολλά τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ) Vel ex hoc loco stabilienda est illa Lectio *Hecub.* v. 578. Οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων, quam & nostra Editio solam agnoscit, licet *Andreas Schottus* Observat. l. 2. c. 31. ingeniosè satis κοσμῶν legendum putet; quia nempe tribus ab illinc versibus κοσμὰς πολλὰς legebat. Quòd verò *Ornatus* omnis generis in rogum fuerit, conjectus, ut *Dona extrema suorum*, Quæ *Munera* & Δῶρα, & Ἐντάφια vocabantur; quodque Auratæ *Vestes* & Vestes purpureæ coloris adjectæ sint, Vid. *Johann. Kirchmanni* de *Roman.* Funeribus l. 1. c. 10. & l. 3. c. 5. &c. *Josua Barnes.* V. 633. Ὀρείας ἀνθεμόῤῥυτον γάν☉ ξυθῆς μελίσσης) Dulcissima Mellis Periphrasis, notat autem Poeta *Mortuorum-libamina*, quæ ex *Melle* præcipuè constabant; etiam ex *Sanguine*, *Vino* & *Lacte*, uti Nos supra ad v. 160. *Josua Barnes.* V. 634. Πυρὰν βάλω) Olim legebatur πῦρ ἐμβάλω· Sed *Canterus* vidit id per Versum stare non posse, quare & pristinam Lectionem restituit, quam Nemo potest non laudare: *Scaliger* certè suâ manu adscripsit Margini sui libri; *Æmylius Portus* quoque probat. V. 641. Λέγουσα, πισὰς) Ita lego, procul rejectâ illâ Apostrophæ notâ, quæ nihil hìc habebat, nec in *Aldi* editione apparet. Alii, λέγουσ' ἀπίστους. V. 644. Μελόμβρυον) *Joh. Miltonus* putat μελλόμβρυον legi debere, sed deceptus, ut ego quidem judico. Ratio cuivis in promptu erit, qui vocem μέλω & μέλομαι probè noverit. *Josua Barnes.*

Ὦ νεανία,
Σεβόμεθ', εἰς πάτραν
Οἵ ποτ' ἐπεμβάσῃ.
Πυλ. Ἄζηλα τοῖς φίλοισι, θνησκόντων φίλων.
Στροφὴ γ'.
Χο. Ὦ χέτλιοι πομπαί·
Φεῦ, φεῦ· διόλλυμαι.
Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ.
Πότερ Θ. ὁ μέλλων;
Ἔτι γὰρ * ἀμφίλογα
Δίδυμα μέμονε φρενὶ,
Σὲ πάρ Θ., ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.
Ἰαμβοί.
Ορε. Πυλάδη, πέπονθας ταυτό, πρὸς θεῶν, ἐμοί;
Πυλ. Οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς δ' λέγειν ἔχοντά με.
Ορε. Τίς ὄζιν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλλὰς ὡς
Ἀνήρεθ' ἡμᾶς, τύς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνες,
Νόσον τ' Ἀχαιῶν, τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ', Ἀχιλέως τ' ὄνομα, κἀ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς * ὤκτειρεν; ἀνερώτα τ' ἐμὲ
Γυναῖκα, παῖδάς τ'. ἔσχε δ' ἡ ξένη λόγου.
Ἐκεῖθεν Ἀργεία τις· ἦ γὰρ ἄν ποτε
Δέλτον τ' ἔπεμπε, κἀ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
Ὡς κοινὰ * πεύσοιτο, Ἄργος εἰ πεύσοι κλυών.
Πυ. Ἔφθης με μικρόν· ταυτὰ δ' φεύσας λέγεις,
Πλὴν ἕν. "τὰ γὰρ τῆς βασιλέων παθήματα,
" Ἴσασι πάντες, ὧν ὅπως ἔφη τις ἦν.
Ἀτὰρ δίηλθε κἄτερον λόγον τινά·
Ορε. Τίν'; εἰς τὸ κοινὸν δ' ὡς ἄμεινον ἂν μάθοις.
Πυλ. Αἰσχρὸν, θανόντ Θ. σου βλέπειν ἡμᾶς φάθ Θ.
" Κοινὴ τ' ἔπλευσα, δεῖ με κἀ κοινὴ θανεῖν.
Καὶ δειλίαν γὰρ, κἀκέλευ κεκτήσομαι,
Ἀργεῖ τε, Φωκέων τ' ἐν πολυπύκνῳ χθονὶ,
Δόξω ἢ τοῖς πολλοῖσι, " πολλοὶ γὰρ κακοὶ,
Πρόδντ σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἶκους μόνος;
Ἢ κἀ φονεύσας δὴ νοσοῦσι δώμασιν,
Ῥάψαι μόρον σοι, σῆς τυραννίδ Θ. χάριν,
Ἔγκληρον ὡς δὴ σὸν κασιγνήτῃ γαμεῖ.
Ταῦτ' ἦν φοβοῦμαι, κἀ δι' αἰσχύνης ἔχω.
Κἂν ἔσθ', ὅπως ἀ χρὴ συνεκπνεύσαι μέ σοι,
Καὶ συσφαγῆναι, κἀ πυρωθῆναι δέμας,
" Φίλον γεγῶτα, κἀ φοβούμενον ψόγον.
Ορε. Εὔφημα φώνει· παῦε δεῖ φέρειν κακά.
" Ἁπλᾶς ἢ λύπας ἔξον, σὺ οἶσθ' διπλᾶς.
Ὁ γὰρ σὺ λυπῶν, κἀπονείδιστον λέγεις,
Ταῦτ' ὄζιν ἡμῖν, εἰ σε συμφθαρῆναι ἐμοὶ
Κτενῶ· τὸ μὲ γὰρ εἰς ἐμ', ἃ κακῶς ἔχει,
Πεπόνθ', ἃ πέπονθα, πρὸς θεῶν, λύσιν βίου.
Σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', ἃ νοσοῦντ' ἔχεις
Μέλαθρ'· ἐγὼ δ' δυσεβὴς, κἀ δύστυχής.

O adoleſcens,
Colimus, in patriam
Quòd tandem redibis.
Pyl. Non optanda *ſunt hæc* amicis, morientibus amicis.
Strophe 3.
Cho. O miſeranda ſacra,
Heu, heu, *hoſpitibus* exitioſa.
Æ, æ, æ, æ!
Uter eſt interficiendus?
Adhuc enim ambigua
In geminas diſtracta ſententias manet mens, *dubia*,
Utrùm te priùs, an te lugeam luctu.
Oreſtes.
Ore. Pylade, dic per Deos, affectúſne es, ſicut ego?
Pyl. Neſcio: interrogas me cùm non poſſim reſpondere.
Ore. Quænam eſt hæc puella? Quàm ſcitè Græcanicè
Interrogavit nos, & de laboribus ad Ilium *toleratis*,
Et de Græcorum reditu, & de vate
Calchante, & de Achille: & miſerum
Agamemnonem quàm eſt miſerata? interrogavitque me
De uxore, & liberis *ejus*. Hæc hoſpita eſt genere
Illinc *profecta* Argiva aliqua: nunquam enim *aliàs*
Literas mitteret *eò*, nec ſcrutaretur hæc,
Quaſi communem fortunam habeat; an Argi rē feliciter gerant.
Pyl. Paulò me antevertiſti: eadem enim meditatus dicis,
Præter *hoc* unum: "Regum enim clades,
"Omnes norunt, qui aliquo modo conſiderant *talia*:
Sed & aliud quiddam dixit.
Ore. Quid? *dic; nam hoc* in communi ferens, meliùs intelliges.
Pyl. Turpe *eſt*, te mortuo nos intueri lucem.
"Unà enim navigavi, unà etiam mori me oportet.
Etenim *aliòqui* timiditatis, & ignaviæ probrū mihi conciliabo,
Argis, & in Phocide multos habente recęſſus
Videbor enim multis "(multi enim *ſunt* mali)
Te prodito, ſolus ipſe rediiſſe domum,
Aut etiam occiſo te, in calamitate familiæ,
Struxiſſe necem tibi, propter tuum principatum,
Ut ducam tuam ſororem patrimonii totius hæredem.
Hæc igitur metuo, & horum me pudet:
Nec ullo modo fieri poteſt, quin tecum *animam* expirem,
Et ſimul iuguler, & conflagrem corpore,
"Quia ſum amicus *tuus*, & vituperationem metuo.
Ore. Bona verba quæſo: mea mala *me* ferre oportet:
"Cum autē poſſim ferre ſimplicē mœſtitiam, non feram geminā.
Quod enim tibi triſte, & probroſum dicis,
Hoc mihi accidet, ſi te laborantem mecum
Interfecero: quod enim ad me attinet, non malè res habet,
Si moriar, cùm exercear à diis ſicut exercetor.
Tu verò es beatus, puráſque nec laborantes habes
Ædes: Ego verò impias, & infelices.

V. 652. Διόλλυσαι) i. e. Peris: Ita *Aldi* Editio, reſtè ut putò. Quare non erat, ut *Canterus* legeret διόλλυσσα; talis enim verbum non extat: ſin ut *Latina verſio* habet, legas, erit διολλύσσαι. *Joſua Barnes.*

V. 676. Κἀπίλυν) ἀπίλη *ignavia*, verbum *Euripidi* plus ſemel uſurpatum, Vid. quæ Nos ad *Medæ*: v. 1051. *Joſua Barnes.* V. 677. Φωκέων τ' ἐν πολυπύκνῳ χθονὶ) De *Pyladis* Genealogiâ vide ſupra v. 60. Illius autem Pater *Strophius* Rex erat *Phocidis*, quæ Regio nomen tulit à *Phoco*, filio Æaci, vel ut *Pauſanias*, ab alio *Phoco* filio *Ornytionis*; erat autem *Montoſa* Regio, inter *Bœotiam* & *Ætoliam* ad occidentem; in eâ *Delphi* Urbs & Mons *Parnaſſus* numerabantur. Ideò à Poeta vocatur πολυπύκνῳ χθονὶ in hoc loco; quia *Montium ſinus* & *cavi convalles* πύκναι vocantur. Vid. *Euſtath.* in *Hom.* fol. 1193. lin. 12. *J. Barnes.*

V. 685. Συσφαγῆναι) Obſervationibus quas de Συὼ in compoſitione habui ad *Iphig. Aul.* v. 406. hoc eſt addendum nempe quod σὺν mutat ultimam literam in ſequentem compoſiti, ut inſtantias ibi tulimus; aliquando ſi duplex conſona ſequatur, tollitur, ut hìc συσφαγῆναι, ſic in συστέφειν, συσκεδνύω &c. V. 687. Εὔφημα φώνει) Hanc jucundiſſimam & amantiſſimam Amicorum *Oreſtæ* & *Pyladis* contentionem reſpexit *Ovid.* de *Ponto* l. 3. Eleg. 2. Ire jubet *Pylades* charum moriturus *Oreſtem*: Hic negat, inque vicem pugnat uterque mori. Extitit hoc unum, quod non conveherat illis; Cætera pars concors & ſine lite fuit. *Joſ. Barnes.* V. 688. Ἐξὸν) de hoc verbo vid. infrà ad v. 1088.

Σωθεὶς

Σωθεὶς δ', παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
Κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
Ὄνομά τ' ἐμοῦ κλύοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
Πατρῷος ὤμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
Ἀλλ' ἔρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.
Ὅπαν δ' ἐς Ἑλλάδ', ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς
Πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ὁπισκήπτω τάδε,
Τύμβον τε χῶσον, καὶ πίνδες μνημεῖά μοι·
Καὶ δάκρυ' ἀδελφὴ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
Ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
Γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
Καὶ μή ποθ' ὡς με τὴν κασιγνήτην ποτὲ,
Ἔρημα κήδη, καὶ δόμους προδοὺς πατρός.
Καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ φίλταθ' ὧν σ' ἔτυχον φίλων.
Ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ,
Ὡς πολλ' ὀνειγκὼν ἦλθ' ἐμοὶ ἄλγη κακῶν.
Ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν ἐψεύσατο·
Τέχνῃσι δ' Ἑρμοῦ, ὡς προσώπαθ' Ἑλλάδος.
*Ἀπέλασεν, αἰδοῖ τ' πατρὸς μηνυθμάτων.
Ὦι πάντ' ἐγὼ δὺς ταμὲ, καὶ πεσὼν λόγοις,
Μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
Πυλ. Ἔσαι τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος.
Οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ δ' ἐγὼ
Θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέποντ', ἔξω φίλον.
"Ἀζὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' ὑ διέφθρέν μέ πω
"Μάντευμα, καί τοι γ' ἐγγὺς ἕστηκα φόνου.
"Ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία,
"Λίθῳ δικοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχῃ.
Ορε. Σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
Γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω πρᾷ.

Si fueris autem servatus, liberos ex meâ sorore *Electrâ* Suscipies, quam tradidi tibi uxorem:
Manebitque meum nomen, neque sine liberis domus
Paterna mea delebitur unquam.
Quare abi, & vive, & inhabita domum paternam.
Et cùm veneris in Græciam, & ad equestre Argos,
Obtestor te per hanc dextram istam,
Excita *mihi* sepulchrum, & impone monumenta mihi:
Et Soror det lachrymas, & comam tumulo:
Et nuncia, quomodo ego perièrim ab Argivâ quâdam
Muliere, circa aram lustratus cæde.
Neque deseras unquam meam sororem,
Deserens affinitatem, & domum paternam prodens.
Jamq; vale: meorũ enim amicorũ te chariss. *atq; fidissimũ* inveni.
O venationis socie, & mecum educate *amice*,
Quàm multos labores susceptisti propter mea mala:
Nos autem Apollo vates existens fefellit:
Artem enim commentus, quàm longissimè à Græcia
Abegit, præ pudore priorum vaticiniorum.
Cui ego omnia mea permittens, verbisque *ejus* obtemperans,
Interfeci matrem; nunc verò ipse vicissim pereo.
Pyl. Erit sepulchrum tibi, & sororis *tuæ* lectum
Nunquam deseram, ô miser, quia ego te
Mortuum potiùs, quàm virum, habebo amicum.
" Sed nondum perdidit me penitus Dei
" Oraculum, quamvis stem prope cædem.
" Sed sæpe, sæpe nimia calamitas
" Magnas affert *rerum* mutationes, quoties ita res tulerit.
Ore. Tace. (Phœbi autem vaticinia nihil mihi prosunt.)
Mulier enim hæc egreditur extra templum.

V. 695. Σωθεὶς δ') Ita Deinceps hujus Fab. 348. &c. Νῦν δ' ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγειώμεθα, Δοκῶσ' Ὀρέστῃ μηκέθ' ἥλιον βλέπειν, Δύσνυν με λήψεσθ'. Ubi δοκῶσα refertur ad ἠγειώμεθα, διὰ χρῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον. Ζῶ δ' γὰρ σωθεὶς, ἀντὶ τοῦ, Ζῶ δ' γὰρ σωθέντος, nullum enim verbum sequitur; & hæc figura, est μεταλεπτὴ συντάξεως. Vid. quæ nos ad *Medæ*: v. 58. & *Hippolyt.* v. 23. Ἐμῆς ὁμοσπόρου, — ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν) De voce ὁμόσπορος vid. supra ad v. 611. Quòd verò *Electra* soror *Orestis* fuit *Pyladæ* uxor, ex quâ genuit *Medonta* & *Strophium*, testatur *Hellanicus* apud *Pausaniam* fol. 59. lin. 11. *Josua Barnes.* V. 709. Ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ) Cùm *Agamemnon* ab *Ægysthо* cæderetur *Electra* soror Fratrem *Orestem* tum fermè undecennem furtim subduxit & in *Phocidem* misit ad Avunculum *Strophium*; qui educabat eum in virum unà cum filio suo *Pyladâ*, Vid. *Æschyli* & *Sophoclis Electram* & *Choephoras*. *Pindari* Schol. --Ὁ δ' Ὀρέστης ἐπ' νεώτερος ὢν τῆς μητρὸς ἀποφυγὼν Χάρεσας, πρὸς Στρόφιον τὸν Πυλάδου πατέρα παρεγένετο, οἰκοῦντα πρὸς τῷ Παρνασσῷ ad *Pyth.* Od. 11. *Josua Barnes.* V. 710. Ὡς πολλ' ἐνεγκὼν ἦλθ' ἐμοὶ ἄχθη κακῶν) Ex hâc scriptione, si ἄχθη pro nomine capias, principale quoddam verbum desiderabitur; mallem ergò, si faverent codices, ἄχθη legere, ut sit Ζῶ ἄχθη πολλὰ ἦλθ' ἐμοὶ κακῶν ἐνεγκὼν, non πολλὰ ἄχθη ἦλθ' &c. *Josua Barnes.* V. 718. Θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέποντ' ἔξω φίλον) Βλέποντα, ζῶντα. *Johann. Brodæus.* Vid. *Supplices* v. 78. & *Iphig. Aul.* v. 484. & hujus Fab. v. 249. Ejusdem generis est τὸ φάος pro ὁ βίος, *Lux* pro *Vita*. Vid. *Suppl.* v. 200. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

IPhigenia *expeditâ* Epistolâ, *quam per* Pyladis *manus Fratri erat missura, dum cui reddenda sit & quid rerum in eâ sit scriptum* Pyladi *exponit, nè fortè in naufragio literis exuatur, insperatò agnoscitur esse soror* Orestæ. *Is itaque, his auditis, cùm per certa signa* Iphigeniæ *se fratrem illius probaverat, mutua sit utrinque Gratulatio, lacrymæ, gaudia, amplexus. Mox illa exponit, quomodo ad Aulidem Cerva illius loco fuerit cæsa, quóque fato sit ad* Tauros *delata:* Orestes *contrà narrat, quæ illum sors exerceat, quidque ad* Tauros *proficisci compulerit. Hinc de fugâ & rapiendo* Dianæ *simulacro consulunt,* Choro Græcarum *nempe mulierum consentiente.* Chorus, *illis ad rem exequendam se accingentibus, prioris vitæ recordatione Patriam videre gestit, quomodo ad* Tauros *venerit, narrat, successúmque* Iphigeniæ *consiliis & prosperam navigationem precatur. Admirabilis vero in hoc Actu Oeconomia & Rerum mutatio:* Iphigenia *enim, quem jam mactatura erat, pro* Fratre *agnoscit; nec jam amplius de mactandis Adolescentibus agitur, sed de fugâ in commune deliberatur.*

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΠΥΛΑΔΗΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ,

Ἰαμβοί.

Ἰφι. Ἀπέλθετ' ὑμεῖς, κἀπροσηγορεῖσθε
Τἄνδον μολόντες, τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῆ.
Δέλτοι μὲν αἵδε πολύδροσοι δέχαπτυχαὶ
Ξένοις πάρεισιν· ἃ δ' ὅτῳ τοῖσδε βέλτιον,
Ἀκούσατ'· εἴ τις οἶδεν αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
Ὅταν γε θεὸς τὸ δαίμονος ἐκ φόβου πέσῃ.
Ἐγὼ μὲν οὖν ταφῶ, μὴ πονοῦσαι δοκοῦσ',
Θῆτι παρ' οἶδεν τὰς ἐμὰς ὀπιστολάς;
Ὅ τἀνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
Ορε. Τί δῆτα βάλλ'; τίν' ἀμπεχόμενος πέπλον;
Ἰφι. Ὅρκον δότω μοι, τάσδε πορθμεύσειν γεφυρὰς
Πρὸς Ἄργος, οἵσι βέλτιον πέρᾶσαι φίλων.
Ορε. Ἡ καὶ πιθώσῃς τἄνδε τὰς αὐτὰς λόγους;
Ἰφι. Τί χρῆμα δράσω; ἢ τί μὴ δράσω; λέγε.
Ορε. Ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρῳ.
Ἰφι. Δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγελεῖλεν ἄν;
Ορε. Ἡ κἀτύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
Ἰφι. Ναὶ, πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
Ορε. Ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκου, ὅστις εὐσεβής.
Πυλ. Δώσω. Ἰφι. λέγειν χρὴ, τῷδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
Πυλ. Τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἐκδώσω τάδε.
Ἰφι. Κἀγώ σε σώσω Κυανέας ἔξω πέτρας.
Ορε. Τίν' ἔν ἑπόμενι τοῦσιν ὄρκιον θεῶν;
Ἰφι. Ἄρτεμιν, ἣν ἔσωθεν δώμασιν τιμὰς ἔχω.
Πυλ. Ἐγὼ δ' ἀνακτὸς γ' ἐμανῆ σεμνὸν Διός.
Ἰφι. Εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικήσεις ἐμέ;
Πυλ. Ἄνοσ' οἶμαι· τί δ' οὐ σύ, μὴ σώσασά με;
Ἰφι. Μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείμην ποδός.
Πυλ. Ἄκουε * δὴ νῦν, οὐ πρόπαλαι μόλον. * δὴ νυν Scalig.
Ἰφι. Ἀλλ' αὖθις ἔξαι κἀμοῦ, ὡς καλῶς ἔχῃ.
Πυλ. Ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ'; ὡς τι ναυς πάθῃ,

Iph. Discedite vos, & apparate
Profectæ, res intus *necessarias* iis, qui præsunt *victimarum* cædi.
Literarum quidem hæc loquacia volumina
Hospitibus adsunt: quæ verò præter hæc volo,
Audite: "nemo calamitosus sui similis est,
"Quando cadit ex metu in confidentiam:
Ego igitur metuo ne reversus *ex hâc* terrâ
Nihil curet meas literas
Is, qui debet hanc epistolam Argos perferre.
Ore. Quid igitur vis? quâ de re angeris?
Iph. Det jusjurandum mihi se has literas portaturum
Argos, amissis quibus *eas* mittere volo.
Ore. An tu quoque vicissim hujsce easdem *jurisjur.* rationes reddes?
Iph. Quam rem me facturam? aut non facturâ *vis me juvare?* dic.
Ore. Te *hunc* non mortuum, *at incolumem*, dimissurâ ex *hâc* terrâ,
Iph. Rectè dixisti: quomodo enim *alioqui* posset nûciare *quæ volo?*
Ore. An & tyrannus ista concedet?
Iph. Etiam persuadebo ei, & ipsa *ipsum* in navis imponâ scapham!
Ore. Jura tu, & incipe jusjurandum, quod *sit* pium.
Pyl. Dabo. *Iph.* Dicere oportet, *hanc* epistolam meis amicis.
Pyl. Dabo has literas tuis amicis.
Iph. Et ego te salvum dimittam extra Cyaneas petras.
Ore. Quem autè Deorûm in his juras *tui* juramenti testè *ac vind.*
Iph. Dianam, in cujus templis *hos sacrorum* honores habeo.
Pyl. Ego verò regem cœli Jovem venerandum.
Iph. Si verò deserto jurejurando feceris mihi injuriam?
Pyl. Sim sine reditu: quid verò tu, si me non servaveris?
Iph. Nunquam Argis viva vestigium figam pedis.
Pyl. Audi verò rem, quam præterivimus.
Iph. At rursus habebitur *sermo* nov. si rectè hab. *quod es dicturus.*
Pyl. Da mihi hanc exceptionem, si quid acciderit navi,

V. 726. Μολόντες) pro μολοῦσαι, dicitur enim de *Choro*, qui ex *Fœminis* constabat: At verò *Fœminæ* aliquando & à se & ab aliis *masculino* genere insignitas, siquis dubitat, videat quæ Nos ad *Alcest.* v. 383. V. 727. Πολύθροοι) Olim legebatur πολύδρυοι; quod, cùm nullo modo *Versus* admitteret, audacter rejeci, & πολύθροα in illius locum adscripsi, ex *Scaligeri* sententiâ, quem *Duportus* in hâc re probat. Miror autem *Canterum*, *Æmilium Portum*, *Brodæum*, *Stiblinum*, omnes prætergressos, πολύδρυοι, quùm *Spondæum* in *Quarto* loco Nemo unquam sanus admiserit, certè nemo Veterum usurpaverit. *J. Barnes.* V. 742. Ναὶ) τὸ Ναὶ extra Carmen locum habet. Vid. *Hecub.* v. 1116. Σφὲ) Hoc in loco σφὲ ponitur pro αὐτὸν, & quanquam in Grammaticis nostris id non notetur, sæpissimè reperitur pro αὐτὸν vel αὐτὴν in singulari quoque; ut *Eurip. Orest.* v. 29. *Phœniss.* 1651. *Medea*: v. 33. *Androm.* v. 1001. *Hippolyt.* 893. *Alcest.* v. 16. &c. Εἰσβήσω) ἀντὶ τοῦ ἐσβήσομαι, activâ significatione, ut etiam *Herodotus* utitur, *Homerus* ambobus præivit, qui Iliad. α'. v. 309. ---ἐς δ' Ἀχαιτόμβω Βῆτε θεᾷ. ---- *Josua Barnes.* V. 749. Ἐγὼ δ' ἄνακτα ἔρχνῦ σεμνὸν Διὰ) *Jupiter* præcipuè Juramentorum respectum habuit; Et gravitèr *perjuros* puniebat, nisi fortè quis *Amator* juraverit, ipse enim cum *Ione* à *Junone* deprehensus ob amorem pejeraverat; unde *Ovidius* canit ---*Jupiter in cœlis perjuria ridet Amantûm.* Hinc Ζεὺς ὅρκιος dicebatur. Vid. *Scholiasten Euripidis* ad *Orest.* v. 435. V. 752. Ἴχνος) Prior syllaba τῶ ἴχνος hic brevis est, ut aliquando in πέχυν & similibus. Vid. quæ Nos ad *Phœniss.* v. 19. V. 754. Κἀμοῦ ὡς καλῶς ἔχῃ) *Scaliger* καλῶς legit, *malè*, ut mihi videtur; καλῶς enim, siquis ex *Latinæ* versionis mente accipiat, rectè adest: sin καλῶς legas, vertendum erit ---*At rursus habebitur sermo novus, si malè habeat*, quod dixi nuper. *Josua Barnes.*

Χ' ἡ δέλτ(ος) ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
Ἀφθιτὸν ἡλύπτα, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
Τὸν ὅρκον εἰ) τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
Ιφι. Ἀλλ' οἶδ', ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ.
Τἀνόντα, κἀγγεγραμμ' ἐν δέλτοι πτυχαῖς,
Λόγῳ φράσω σοὶ πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
Ἐν ἀσφαγεῖ γὰρ· ἢν μὲ ἐκσώσῃς γραφαῖ,
Αὐτὴ φράσ' σιγῶσα ταὐγγεγραμμένα.
Ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
Τὸ σῶμα σώσας, τοῖς λόγοις σώσῃς ἐμοί.
Πυλ. Καλῶς ἔλεξας πρῶτ' θεῶν, ἐμοῦ δ' ὕστ.
Σήμαινε δ', ᾧ χρὴ τάσδ' ὀπισθόλας φέρειν
Πρὸς Ἄργ(ος), ὅ,τι τε χρὴ κλύοντά σε λέγειν.
Ιφι. Ἄγγελλ' Ὀρέστῃ παιδὶ τἀγαμέμνονος,
Ἣ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ', ὅπως ἑλᾷ τάδε
Ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὡς ζῶσ' ἔτι.
Ορε. Πῶ δ' ἔς' ἐκείνη; κἀπέθανεν' ἥκει πάλιν;
Ιφι. Ἦ δ', ὦ ὁρᾷς σύ· μὴ λόγοις ἔκπληττέ με.
Κόμισαί μ' ἐς Ἄργ(ος), ὦ σώσαμε, πρὶν θανεῖν,
Ἐκ βαρβάρου γῆς, ἣ μέλαθρον θεᾶς
Σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους τιμὰς ἔχω.
Ορε. Πυλάδη, τί λέξω; πῶ ποτ' οὖν ἡυρήμεθα;
Ιφι. Ἦ σοῖς ἀραῖα δώμασιν γλώσσημ',
Ὀρέστ', ἵν' ἀυδῆς ὄνομα δὶς κλύων μάθῃς.
Πυ. Ὦ θεοί. Ιφ. Τί τὸν θεὸν ἀνακαλῇς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
Πυλ. Οὐδέν· πέραινε δ', ἐξέβλω γὰρ ἄλλοσε.
Ταχ' ἔν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
Ιφι. Λέγ', ὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μοι θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ', ἣν ἔδυσ' ἐμὸς πατήρ,
Δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βλέψαι,
Εἰς τλῶδε δ' ὤκισ' αἶαν. αἷδ' ὀπισθόλαι·
Τάδ' ἔξιν ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
Πυλ. Ὦ ῥᾴδιοις ὅρκοισι πεισθεῖσά με,
Κάλλιστα δ' ὀμόσασ', ἢ πολλὰ σχήσω κρύφα·
Τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
Ἰδοὺ φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε,
Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
Ορε. Δέχομαι· πρὸς ὧν γεγραμμάτων ἁγαπητάς,
Τῶν ἡδονῶν πρῶτ' ἢ λόγοις αἰρήσομαι.
Ὦ φιλτάτη μοι σύγγον' ἐκπεπληγμένη,
Ὅμως ἀπιστῶ, πρεσβύτῃ βραχίονι,
Εἰς πέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαύματ' ἐμοί.
Χο. Ἔιεν, ἢ δικαίως τῆς θεοῦ τλῶ πρόσπολον
Χραίνεις ἀθίκτοις πρεσβύτου πέπλοις χέρα.
Ορε. Ὦ συγκασιγνήτη τε, καὶ ταυτῷ πατρὸς
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,

Et literæ in procellis cum *meis* rebus
Perierint, corpúsque servâro solùm,
Ut non amplius hoc juramentum sit ratum.
Iph. Scis quid sim factura? multa enim multis accidunt.
Quæ sunt scripta in epistolæ plicis,
Dicam tibi verbis, ut omnia possis nunciare amicis,
Res enim in tuto est: Quòd si servaveris literas,
Tum ipsæ dicent tacentes, quæ sunt inscripta.
Si verò literæ in mari deletæ fuerint istæ,
Corpore servato, hæc verba servabis mihi.
Pyl. Rectè dixisti Deorum, meique causâ.
Significa igitur cui oporteat has literas ferre
Argos, & quid dicere oporteat me audivisse ex te.
Iph † *Nuncia Oresti filio* Agamemnonis,------
In Aulide interfecta mittit has literas
Viva Iphigenia, *quæ illis qui istic sunt i.e.* Argivis *nō vivit amplius.*
Ore. Ubi verò illa est? num mortua revixit?
Iph. Quam vides, illa est, ne *tu* verbis interturba me.
Deduc me Argos, frater, priusquam moriar,
Ex hâc terrâ barbarâ, & abducito à deæ
Victimis propter quas honorem hospitum interficiendorum habeo.
Or. Pylade, quid dicā *tibi?* ubinā existêtes invēti sumus? *quò vēimus?*
Iph. Aut tuæ familiæ diras imprecabor, tēque diris prosequar,
Oreste, ut rursus nomen bis audiens scias, *quem intelligam.*
Pyl. Proh deos. *Iph.* Cur deos invocas in meis *periculis?*
Pyl. Nihil: pertexe modò, aberrâram enim cogitando.
Fortasse igitur interrogans te perveniam ad incredibilia.
Iph. Dic *Oresti*, quòd *cervam dans pro me dea*
Diana, servavit me, (quam cervam mactavit *meus pater,*
Cùm putaret se in nos acutum ensem immittere)
Et in hanc terram collocavit: hæ *sunt meæ* literæ,
Et hæc sunt scripta in literis.
Pyl. O quæ me facili jurejurando obstrinxisti,
Et quæ pulcherrimè jurâsti, non multum *me* continebo tempus:
Id enim jusjurandum, quod juravi, confirmabimus, *atq; præstabimus.*
Ecce fero tibi literas, & trado,
Orestes, ab hâc tuâ sorore *scriptas.*
Ore. Accipio omittens v. literarum explicationes, *i.e. liter. nō apertis,*
Voluptatem primùm non verbis, *at factis præsens* capiam.
O charissima mihi soror perculsa *re subitâ,*
Quāvis *te* brachiis amplectar, tamē nō credo, *vix rei fidem habeo,*
Capiam voluptatem, audiens admiranda mihi.
Cho. Hospes, non rectè deæ ministram
Polluis, non-tangendis, i.e. *sacris,* circumjiciens peplis manum.
Ore. O soror, ac ex eodem patre
Agamemnone nata, ne me averseris,

V. 759. Ἀλλ' οἶδ', ὃ δράσω;) *Scaliger* legit hic quoque δράσον, quam lectionem licet *Hecub.* v. 225. *Scholiastes* probet & nos etiam *Iphig. Aul.* v. 725. Non est hujus loci eadem ratio; Non enim illa jam *Pyladem* jubet aliquid facere; sed de se *facturâ* aliquid loquitur, ut cuivis appareat. *J. Barnes.* V. 760. Τἀνόντα) τὰ ἐόντα. Δέλτου πτυχαῖς, pro δέλτῳ ἐμπτυχθείσῃ. Sic infrà v. 793. Γεγραμμάτων διαπτυχάς. V. 765. Τὸ σῶμα σώσας &c.) En Versum πολύσημον iterum, qualem habuisti *Medeæ*: v. 476. In quem locum videsis, quæ à Nobis notantur. *Josua Barnes.* V. 766. Κἀμοῦ ἔλεξας πρῶτ' θεῶν, ἐμοῦ δ' ὕστ.) *Deorum* causâ, quorum honori consulis, dum perjuria vitare hâc explicatione studes; *Meique* cujus fidei & conscientiæ in hâc parte prospicis. V. 777. Πῶ ποτ' οὖν θ' ἡυρήμεθα) ὄνθ' pro ὄντε, ἁμάρτοντε, dualis numeri. *Joh. Brodæus.* V. 778. Ἀραῖα γλώσσημαι) *Diras imprecabor. Activè* sumitur in hoc loco, aliàs plerumque *Passivè*, ἀραῖος enim propriè sonat *diris devotus*, ab ἀρά. V. 780. Ὦ θεοί, τί τὸν θεὸν ἀνακαλῇς ἐν τοῖς ἐμοῖς) *Aldina* editio in hâc parte malè habet excusum Ὦ θεοί separatim; nisi enim admissum id legatur μονοσυλλάβως Versus non stabit. V. 784. Ἣν ἔδωσ' ἐμὸς πατὴρ Δοκῶν &c.) Hinc supra ad v. 176. κἀμὰς δοκίμια dicitur, ὅπως ἐδόκει τοῖς Ἕλλησιν ἐσφάγη ἐλάφου δίκην. Et hic Versus est πολύσημος, ut ille *Medeæ*: v. 476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴστασιν Ἕλλήνων ὅσοι. Vid. supra v. 765. *Josua Barnes.* V. 789. Ὀμόσασ') Hìc *Duporti* codex habet ὀμόσασ' ne minimâ *Sensûs* vel *Carminis* ratione habitâ: Cùm ὀμόσασ' æque utrique consulit. Judicet æquus rerum æstimator. *Josua Barnes.* V. 795. Ἐκπεπληγμένη) Hoc novo casu obstupescens. Alii ἐκπεπληγμένη. *Josua Barnes.*

† Hi Versus, quos Literâ *Italicâ* imprimi curavi, sunt ipsa Verba Epistolæ *Iphigenianæ*, quæ nempe illa vel legebat, vel repetebat ad *Pyladem*,

Ἔχθρ',

Ἔχεσ' ἀδελφὸν, ὃ δοκεῖν ἔξειν ποτέ.

Ιφι. Ἐγώ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν; ὃ παύσῃ λέγων;
Τὸ δ' Ἄργος ἀυτῷ μεστὸν, ἥ τε Ναυπλία.
Ορε. Οὐκ ἔστ' ἐκ σοῦ, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
Ιφι. Ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς σ' ἐγείνατο;
Ορε. Πέλοπός τε παιδὶ παῖδος ἐκπέφυκ' ἐγώ.
Ιφι. Τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον;
Ορε. Ἔχω· πατρῴων ἐκ δόμων τι πωδάνω.
Ιφι. Οὐκοῦν λέγειν μὲ χρὴ σε, μηδὲν δράσαντ' ἐμέ. 810
Ορε. Λέγοιμ' ἄν· ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε.
Ἀτρέως, Θυέστου τ' οἶδα γλωμῶπιν ἔριν.
Ιφι. Ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς * ἧνιν ὣν πέρι. * an ἥνικ'.
Ορε. Ταῦτ' ἦν ὑφήνασ' οἶδ' ἐν ἀνθηροῖς ὑφαῖς;
Ιφι. Ὦ φίλτατ', ἐγγὺς ἦλθες ἐμοῦ κἀμοῦ φρενῶν. 815
Ορε. Εἰκὼ τ' ἐν ἰσοῖς, ἡλίου μεθίστασιν;
Ιφι. Ὕφηνα κἀγὼ δαιδάλοις ἐμὸν πέπλοις.
Ορε. Καὶ λοῦτρ' ἐς Αὐλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
Ιφι. Οἶδ'· ὁ γάμος ἐμοὶ ἐπῶλος ὢν μ' ἀφείλετο.
Ορε. Τί δῆτα κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρῃ; 820
Ιφι. Μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τύμβου τάφῳ.
Ορε. Ἃ δ' εἶδον αὐγῇς, τάδε φάσω τεκμήρια.
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πάρος,
Ἣν χερσὶ πάλλων, παρθένον Πισάτιδα
Ἐκτήσαθ' Ἱπποδάμαν, Οἰνόμαον κτανών, 825
Ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ιφι. Ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτρον δὲ εἰ,
Ἔχω σ', Ὀρέστα, πλεύγετιν
Χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
Ἀργόθεν, ὦ φίλος. 830
Ορε. Κἀγώ σε πρὸ θανοῦσάν, ὡς δοξάζεται.
Καλὰ δ' ὄμματα, δάκρυα, κἀμὰ γόοις ἅμα χαρᾷ,
Τὸ σὸν νοσίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
Ιφι. Τὸ * δέ τι βρέφος ἔλιπον ἀκάλας * an τόδ' ἔτι.
Νεαρὸν τροφῷ, 835
Νεαρὸν ἐν δόμοις.

Cùm teneas fratrem, quem non putâsti te habituram unquam.
Iph. Egóne te meum fratrem esse *dicam?* non desines *hoc* dicere?
Argos enim *est* ipso plenum & Nauplia *terra.*
Ore. Non illic est tuus frater, ô misera.
Iph. Num Lacæna Tyndaris te peperit?
Ore. Et quidem ego sum natus ex filio filii Pelopis.
Iph. Quid ais? habéne aliquod horum mihi signũ *quod ostendas?*
Ore. Habeo: audi aliquid ex domo paternâ.
Iph. Ergo te quidem dicere oportet, me verò audire.
Ore. Dicam: hoc primum, *Iphigenia*, audi.
Atrei & Thyestis ortam noviſti diſſenſionem.
Iph. Audivi, quæ erat de aureo vellere.
O. Nonne igitur ſcis te hæc texuiſſe in pretioſis texturis, *ſericiſq; tel.*
Iph. O chariſſime, propè meum flectis animum.
Ore. Item in telâ imaginem Solis deficientis?
Iph. Texui hanc etiam imaginem ſubtilibus filis.
Ore. Et accepiſti à matre lavacrum ad Aulidem?
Iph. Novi: nam nuptiæ abſtulerunt me non-bonæ.
Ore. Cur verò dediſti comam tuam perferendam tuæ matri?
Iph. Monumentum pro meo corpore ad ſepulturam.
Ore. Ea verò, quæ ipſe vidi, dicam ſigna certa.
Pelopis antiquam in ædibus haſtam patris, i. e. *proavi*,
Quam vibrans manibus puellam Piſatidem
Adeptus eſt Hippodamiam, occiſo Oenomao,
In tuis virgineis conclavibus abſconditam *vidi.*

MONOSTROPHICA.

Iph. O chariſſime, nihil enim *dicam* aliud: es enim chariſſimus:
Teneo te, Oreſte, procul hinc natum, *unicum & ſolum*,
Solo ex patrio *profectum*,
Ex Argis, ô chariſſime.
Ore. Et ego te mortuam, ut *hominum* eſt opinio.
Lachrymæ autem, lachrymæ, & luctus cum gaudio
Tuos oculos æquè ac meos humectant.
Iph. Hunc *tum* adhuc reliqui infantem in brachiis
Recentem nutricis,
Recentem in ædibus.

V. 802. Ἔχεσ' ἀδελφὸν, ὃ δοκεῖν ἔξειν ποτέ.) Ita ego audactèr δοκεῖν reſtituo & δοκῶν ad ſciolos rejicio; quia τὸ δοκεῖν *abſolutè* ponitur, & de omni genere, numero & caſu dicitur, δοκῶν autem nequaquam hic ſtare poterat. Δοκεῖν, δόξαν & δοκῆσαν neutralia *Abſolutè* ponũtur, Vid. quæ Nos ad *Supplic*, v. 129. Hæc *Gul. Budæus* parùm aſſecutus videtur. *J. Barnes.* V. 807. Πέλοπός τε παιδὶ παῖδος ἐκπέφυκ' ἐγὼ) *Tantalus, Pelops, Atreus, Agamemnon, Oreſtes* & *Electra* & *Iphigenia.* V. 811. Ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε) miratur *Æmyl. Port.* (quem videſis) miramur & nos, quomodo Ἠλέκτρα hic adſit, & quomodo *Oreſtes*, quem certè nunc mentis compotem Poeta introducit, potuit *Iphigeniam* alterius ſororis nomine vocare, quum & abſens illa fuerit & in *Græciâ*; ut ipſe Poeta teſtatur hujus Fabulæ v. 561. *Iphigen.* Λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον; *Oreſt.* Λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν. Et v. 913. Ubi *Iphigeniam* iterum loquentẽ introducit --Πρῶτον πυθέσθαι, τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον εἴληχε βιότου --- Hæc igitur dicenda; vel Ἠλέκτρα hoc in loco *Appellativè* ſumi, pro Παρθένος ἄλεκτρος, nondum enim erat *Iphigenia* maritata (Atquẽ ita *Scholiaſtes* ad *Oreſt.* v. 72. dicit *Electram* ipſam nomen ſortitam, cùm ante diceretur *Laodice*) vel certè Ἰφιγένειαν reſtituendum; quod eſt idem cum Ἰφιγένεια & ſic verſus æquè ſtabit. *Joſua Barnes.* V. 812. Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶδα γλωμῶπιν ἔριν) Quùm οἶδα in *Aldinâ* Editione & οἶδας in *Baſil.* ſcriptum erat, ex utriſque οἶδα feci, quod pro οἶδαδα, paragogicè pro οἶδας ponitur; Ut legitur duobus abhinc verſibus. Cujus rei neceſſitatem *Scaliger* vidit; & licet *Stiblinus* Verſuum rationum imperitus erat, ſenſum certè attigit, quicquid *Portus* ogganniat. Interrogandi tamen nota non eſt neceſſaria. *Joſua Barnes.* V. 816. Ἥλιος μεταστάσιν) *Solis regreſſum*; quem feciſſe fabulantur ob *Atrei* facinus: hinc *Thyeſtææ Dapes.* V. 818. Καὶ λοῦτρ' ἐς &c.) Hi quatuor ſequentes verſus ab hoc loco ad σῶμα τοῦ τύμβῳ τάφῳ) *Scaliger* extra rem putat & cancellis includit. Sed benè, ut mihi videtur, poſſunt admitti: Certè loco movere non audeo. *Joſua Barnes.* V. 824. Πίσα) Πόλις καὶ χρηνὴ τῆς Ὀλυμπίας· ἔστι καὶ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ τοῦ Διὸς ναὸς ἵδρυται, καὶ ὁ Ὀλυμπακὸς ἀγὼν τελεῖται. Τὸ ἐθνικὸν Πισᾶται, τὸ θηλυκὸν Πισᾶτις (ita corrigo) λέγεται καὶ Πεισαίδης· τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον τῆς Πίσης μακρά. ὅθεν. *Stephan.* ἀπὸ πόλεων. Vid. quoque *Euſtathium* in voce Πίσα. Scribo ego ſimplici ζ, ut Veteres omnes; licet aliter olim apud *Euripidem* tum in hoc loco, tum in primo fabulæ hujus Verſu. *Joſua Barnes.* V. 826. Ἐν παρθενῶσιν τοῖσι σοῖς) Ita rectè *Aldina* Editio, referenda ſunt ad v. 822. εἶδον & φάσω· Quare nec ipſius *Scaligeri* hic eſt admittenda conjectura; qui legit παρθενῶσιν οἶδα, nequaquam ineptè; ſed, ut videtur, nullâ neceſſitate. *Joſua Barnes.* V. 831. Θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται) Vid. ſuprà ad v. 176. & v. 784. Sic v. 920. Οὐκ ἦν τόθ' ὅτῳ, ὅτε πατὴρ ἔκλεινέ με. *Id eſt*, quantum in illo erat, *occîdit*; planè enim occidiſſet, ni *Diana* me letho eripuiſſet. V. 832. Γόῳ ἅμα χαρᾷ τὸ σὸν νοσίζει βλέφαρον) De *Lachrymis* præ Gaudio obortis & quod frigidæ videntur; cùm *Lacrymæ* ex Dolore manantes ſint *Calidæ* & quare, Videſis in Notis noſtris ad *Eſtheræ* v. 1160. *J. Barnes.* V. 834. Τὸ δ' ἔτι βρέφος) Ita lego pro τὸ ὄ τι, quod nullo ſenſu prius aderat. *Idem.* V. 835. Τροφῷ hanc *Oreſtæ* Nutricem *Pindarus* vocat *Arſinoen*, quâ tamen *Laodamian* appellat *Pherecydes*. Hujus verò ipſius filium *Ægyſthus* occidit, nanciſci putans *Oreſtem*, vel iratus, quod ejus Mater illum ſubduxerat. Hic obiter notandus eſt error inſignis Doctiſſimi *Benedicti Latini Pindari* Interpretis, qui *Oreſtem* trimum vocat, cùm morti eriperetur; oblitus illum ante Bellum *Trojanum* natum, ut liquet ex *Hom. Il. ι.* v. 142. Nec niſi poſt *Decennale* illud bellum *Agamemnonem* occubuiſſe. *Joſua Barnes.*

Ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν ἐμοῦ
Ψυχὰ, τί φῶ;
Θαυμάτων πέρα,
Καὶ λόγῳ θεόσω, ταῦθ' ὑπέρβα.
Ορε. Τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
Ιφι. Ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
Δέδοικα δ', ἐκ χερῶν με μὴ θεὸς αἰθέρα
Ἀμπάλμου φύγῃ· Ὦ Κυκλωπίδες ἕδραι,
Ὦ παλαιὰ Μυκηναία φίλα,
Χάριν ἔχω ζωᾶς,
Χάριν ἔχω τροφᾶς,
Ὅτι μοι συμομαίμονα τόνδε δόμοις
Ἐξανδρέψω φάος.
Ορε. Γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς ὃ συμφορᾶς,
Ὦ σύγγον', ἡμῖν δυστυχὴς ἔφυ βίος.
Ιφι. Ἐγὼ μέλεος, οἷά', ὅτε φάσγανον
Δέρᾳ δῆκέ μοι
Μελεόφρων πατήρ.
Ορε. Οἴμοι· δοκῶ δ' ὑμέων σ' ὁρᾶν ὀκῶν.
Ιφι. Ἀνυμέναιος, σύγγον', Ἀχιλλέως,
Εἰς κλισίαν λύκων
Δολίως ὅτ' ἀγόμην·
Παρὰ δ' βωμὸν ἦν
Δάκρυα, ἠδ' ὀλοί.
Ορε. Φεῦ, φεῦ, χερνίβων ὀκῆς.
Ιφι. Ὠμωξα κἀγὼ τόλμᾳ, ὦ ἔτλη πατήρ·
Ἀπάτωρ, ἀπάτορα
Πότμον ἔλαχον.
Ορε. Ἄλλα σ' ἐξ ἄλλων ὠρᾶς,
Εἰ σὸν γ' ἀδελφὸν, ὦ παλαιαν, ἀπώλεσας
Δαίμονος τύχᾳ τινός.
Ὦ μελέα δηνᾶς τόλμας.
Ιφι. Δείν' ἔτλαν, δ' εἶν' ἔτλαν,
* Ὦ μοι σύγγονε· *al. Ὦ.
Παρὰ σ' ὀλίγον ἀμπέφυγες
Ὀλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
Δαϊχθεὶς χερῶν. ἀ
Δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς πλουτεῖ;
Τίς τύχα μοι συγχωρήσει;
Τίνα σοι πόρον διερμήσω,
Πάλιν ἀπὸ πόλεως,
Ἀπὸ φόνου πέμψω
Πατρὶδ' ἐς Ἀργείαν,
Περὶν ὅτι ξίφος
Αἵματι σῷ * παλαίξαι; *al. παλῶσαι.
Τόδε, τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχὰ,
Χρέος, ἀνθυρείσκεν,
Πότερον χθὼν χέρσον, ἠὲ ναῦς,
Ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ,
Θανάτῳ πελάσῃς * ἄρα, * Scaliger κἄρα.

O plus, quàm verbis tantum, *nam & re ipsâ es*, felix, *Oresta*, mi
Anime, quid dicam?
Ultra miraculum,
Et ultra quàm dici potest, hæc acciderunt.
Ore. In posterum unâ degentes erimus felices.
Iph. Insperatam voluptatem cepi, ô amicæ:
Metuo autem, ne ex manibus mihi in aërem
Avolàs elabatur! ô Cyclopei lares,
ô domus à *Cyclopibus* conditæ,
O chara patria Mycenæ!
Gratiam habeo *tibi* vitæ *ejus datæ causâ*,
Gratiam habeo educationis *causâ*,
Quia mihi fratrem istum *in* ædibus
Educâsti, *mihi*, *totique familiæ* lumen.
Ore. Genere quidem beati sumus, sed quod ad calamitates *spectat*,
O soror, nostra infelix vita est comparata.
Iph. Ego misera, hoc experta sum, quando ensem
Ad cervicem posuit mihi
Miser pater.
Ore. Hei mihi: videor enim non præsens te videre ibi.
Iph. Sine Hymenæo, frater, Achillis;
In tentorium luporum (*Græcorum crudelium*)
Fraudulentum quùm ducebar;
Et circa aram erant
Lachrymæ, & luctus.
Ore. Heu, heu! lavacra, *quæ* ibi *erant*,
Iph. Deploravi & ego audaciam quam pater ausus est:
Indignum patre, indignum patre
Fatum nacta sum.
Ore. Alia verò ex aliis sequuntur:
Si verò tuum fratrem, ô misera, *cædens* perdidisses
Numinis alicujus fato,
O miseram *tunc te futuram* diri facinoris *ream*.
Iph. Atrocia ausa sum, atrocia ausa sum,
O mi frater;
Quàm vix effugisti
Injustam & impiam necem, meis
Interfectis manibus?
Potest hæc verò quis *malorum* finis *erit*?
Quæ fortuna mihi, *quod cupio facere* concedet?
Quam tibi *salutarem* rationem inveniens,
Rursùm ab *hâc* urbe,
Et ab *hâc vicinâ* nece, remittam *te*
Patriam in Argivam,
Priusquam ensis in
Sanguine tuo maculetur?
Hoc, hoc tuum *est*, ô misera anima,
Negotium, invenire, *atque statuere*,
Utrùm terrâ, non navi,
Sed pedum impetu,
Morti mox sis appropinquaturus, *mortisq; periculis caput objecturus*.

V. 837. Ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχὰ) *Orestem* alloquitur, & vocat *Animam* suam; alter enim εὐτυχῶν non rectè cum ψυχὰ jungeretur, nisi per *Appositionem*. Vel διὰ τὸ Πρὸς τὸ σημαινόμενον. *Josua Barnes.*

V. 844. Ἀμπάλμου) Ἀναπάλμου, ἀναπεπαμένου. Κυκλωπίδες Ἕδραι) O Argos, & *Mycenæ* Cyclopum opus. Vid. quæ ad *Iphig. Aul.* v. 152. & v. 1591. *Jos. Barnes.*

V. 848. Συνομαίμονα) τὸν ἀδελφόν.

V. 861. Φεῦ χερνίβων) ἤγνευν ἕνεκα τῆς ἀνθρωποθυσίας. *Josua Barnes.*

V. 862. Τόλμαν, ἦν ἔτλη) Τόλμαν τλῆμα, hujus Syntaxeos instantias vide *Iphig. Aul.* v. 1182.

V. 868. Ὦ μελέα δηνᾶς τόλμας) ἕνεκα τῆς τόλμας, διὰ ξενοκτονίας καὶ ἀδελφοκτονίας δηλονότι. *Josua Barnes.*

V. 870. Ὦ μοὶ σύγγονε) Hìc μοὶ pro μοῦ Vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 613. Et infra ad v. 922.

V. 871. Ἀμπέφυγες) Ἀναπέφυγας. In omnibus exemplaribus scribitur ἀμπέφυγες, non regulariter; est enim ἔφυγας· sed πέφυγας: Nisi πέφυγον etiã dicatur pro ἔφυγον per prothesin Poeticam, ut βέβλητο ποδὸς πεταγὼν, pro πταγὼν, *Hom.* Iliad. α'. v. 591.

V. 881. Πλαξαι) Ita cum *Scaligero* legimus, revocato, quod priùs obtinebat, παλαῖσαι in marginem: παλαίω enim est *Luctor*, quod nihil hìc habet, παλάσσω autem est *Inquino*, hinc *Hom.* Iliad. ε'. v. 100. ---παλάσσετο δ' ἅλμασι δῖα γυνὴ. Item Iliad. λ. v. 169---λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρες ἀάπτους. *Josua Barnes.*

Βάρβα-

Βάρβαρα φύλα,
Καὶ διόδους ἀνόδους τ' εἴχων·
Διὰ Κυανέας
* μλὼ Milton. * Μλὼ στενοπόρους
Πέτρας, μακρὰ κέλευθα
Ναΐοις δ' ἐρασμίοις.
Τάλαινα, τάλαινα·
Τίς ἂν ἢν τάδ' ἄν,
Ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ-
τι τῶν ἀδοκήτων,
Πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
Δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν
Φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν;
Ἰαμβοί.

Per barbaras gentes,
Et per transitus invios vadens.
Per Cyaneos
Enim angusto-meatu-præditos
Scopulos, *est* longum iter
Navali fugæ.
Misera, misera *sum ego*!
Quis igitur hæc *impedimenta tollet? quis*
Aut Deus, aut mortalis, aut
Aliquid inopinatorum, *vel, aut casus aliquis insperatus*,
Viam impeditam expediens,
Nobis duobus solis Atridis
Ostendet finem malorum?

Χο. Ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, κἀμῴδων πέρα,
Τάδ' εἶδον αὐτὴ, κἀκλυσ' ἀπαγγελῶ·
Τὸ μὲ φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χερῶν ἀμοιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
Λήξαντα δ' οἴκτων, καπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεών,
Ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
Λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
" Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κακάντας τύχης,
" Καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς * ἄλλας λαβεῖν. * Scalig. ἄλλα.
Ορε. Καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
Τῶνδε ξυὼ ἡμῖν· ἰὼ δέ τι πρόθυμον ἦ,
Σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
Ιφι. Οὐδέν μ' ὀκνεῖν γ', ὑπ' ἀποστάσει λόγου,
Πρῶτον πυθέσθαι, τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
Εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσαι πάντ' ἐμοί.
Ορε. Τάδε ξυοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
Ιφι. Οὗτος ὃ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
Ορε. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τῶνδε κληζέσκε πατήρ.
Ιφι. Ὃς δ' ἔστ' Ἀτρέως ξυγγενὴς, ὁμογενὴς ἐμοί;
Ορε. Ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
Ιφι. Οὐκ ἦν· τόθ' ἕστως, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με;
Ορε. Οὐκ ἦν χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
Ιφι. Χαῖρ', ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
Ορε. Καμοὶ γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.
Ιφι. Τὰ δηνεκὲς δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
Ορε. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωροῦντ' ἐμῷ.
Ιφι. Ἡ δ' αἰτία τίς, ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
Ορε. Ἔα τὰ μητρός· οὐδέ σοι κλύειν καλόν.
Ιφι. Σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος σὸν πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει.
Ορε. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
Ιφι. Ἡ πᾶ ποθοῦσα Θῆβα δόμους;
Ορε. Οὐκ, ἀλλ' Ἐρεννύων δόμοις μ' ἐκβάλλει θρόνους.
Ιφι. Ταῦτ' ἆρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλης μολεῖν.
Ορε. Ὠφθημεν οὐ νεῶν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
Ιφι. Ἔγνωκα, μητρὸς ὕπερθ' ἐλάσσων θεάς.
Ορε. Ὠδ' αἱματηρὰ σὸς ἐπεμβέβηκεν ἐμοί.

Chorus.

In hoc admirando casu, quicquid omnem sermonem superat,
Hæc ipsa vidi, & audiens nunciabo:
Amicos igitur, qui venerunt in conspectum amicorum,
O Oreste, æquum *est* te manibus mutuò complecti:
Oportet verò te *nunc* omisso luctu, ad illud venire, & *spectare*,
Quomodo inclytum nomen salutis
Adepti, ex *hoc* agro barbaro discedemus.
" Sapientum enim virorum hæc *sunt*, nō egressos fort. *nec eà neg.*
" Occasione nactos, voluptates alias percipere, *iisq; ve bene gestâ frui.*
Ore. Rectè dixisti. Fortunæ verò puto curæ fore
Hoc nobiscum, si quid enim *hæc nobis* propitia sit,
Consentaneum est numen divinum *auxiliis humanis* esse potentius.
Iph. Nihil me *jam* cohibet, nec *quidquam* avertet à colloquio,
Quominus primùm quæram, quodnam Electra fatum
Sortita sit vitæ: grata enim erunt mihi omnia, *quæ dices.*
Ore. Cum hoc *nupta* habitat, vitam habens beatam.
Iph. Hic verò cujas, & quo patre natus est?
Ore. Strophius Phocensis hujus vocatur pater,
Iph. Hic *igitur ob Anaxibiam* Atrei filiam est mihi cognatus?
Ore. Consobrinus certè *noster est*, solus mihi certus amicus.
Iph. Nondum erat ille natus, quando pater me mactavit?
Ore. Non erat: aliquandiu enim Strophius fuit sine liberis.
Iph. Salve, mihi marite meæ sororis.
Ore. Et meus servator *est*, non tantùm cognatus.
Iph. Quomodo verò sustinuisti ista atrocia facta de matre?
Ore. Taceamus de illis: *feci* ut ulciscerer necem mei patris.
Iph. Quæ verò *fuit* causa, quòd occidit maritum?
Ore. Sinas hæc matris *facinora*; non enim tibi *est* honestum audire.
Iph. Taceo. Nunc igitur Argos in te respicit.
Ore. Menelaus tenet imperium: *nos* exules sumus ex patria.
Iph. An igitur patruus injuriâ affecit familiam *jam* afflictam?
Ore. Non: sed terror Erynnium exturbat me ex terrâ.
Iph. Illud ig. est *quod* in lit. *tibi* cidit: n. & ill. nun. est te insp. nunc
Ore. Sumus conspecti primum in hâc mise.
Iph. Intelligo, pro matrem Erynnyes Deæ. agitaverunt *te* ita træna injecerunt mihi.

V. 887. Στεῖχον) Vel εἶς vel ἀνὲ subaud. Vel certè legendum δ' ὁδὸς disjunctim. *Josua Barnes.*

V. 890. Μλὼ) *Johan. Miltonus* in margine notavit, quasi ex conjecturâ, *f.* μὸν, malè; nulla est enim hic Interrogatio; cùm Difficultas istius viæ satis omnibus erat nota vel ex *Argonauticâ* Expeditione. *Josua Barnes.*

V. 894. Τίς ἂν ἢν τάδ' ἄν) De duplici ἄν vid. suprà ad v. 98.

V. 913. Τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον) Vid. suprà ad v. 811.

V. 918. Ἀτρέως ξυγγενὴς) *Euripidis Scholiast.* ad *Oreст.* ---- Στρόφιος Ἀναξιβίαν ἔγημε, τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν, ἐξ ἧς ἐγένετο Πυλάδης· Ἢ ἐπεὶ ὁ Στρόφιος πατὴρ Κείσου Ἀτρέως ξυγγενὴς ἐγένετο τῷ Κυδεμόνι. *Joh. Brodæus* notavit, sed loco non ostenso; nec tale quid invenio – Ipsa enim *Scholiastæ* verba sunt hæc ad v. 765. Στρόφιος Ἀναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν ἔγημεν, ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην ὅθεν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης ἀνεψιοί. *J. Barnes.*

V. 920. Ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με) Occidit, quantum in illo erat, & ut Vulgò putabatur; quia nusquam postea visa est, ante hoc tempus, à Cognatis & *Græcis*: Vid. suprà ad v. 176. & v. 784. & infrà v. 992.

V. 922. Χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου) Hic reverà τὸ μοι redundat, nec enim pro μοῦ stat, ut aliàs, sed regitur à χαῖρε, ut χαῖρέ μοι, de quâ vide *Eustath.* Il. ξ. fol. 999. lin. 36. & quæ Nos ad *Iphig. Aul.* 613. *J. Barnes.*

V. 930. Ἡ πᾶ ποθοῦσα Θῆβα) Ὁ πρὸς πατρὸς θεὸς, i. e. *Mercurius*, Avunculus. Patris eorum Frater; & ponitur hìc *absolutè*, cùm sit etiam ὁ πρὸς μητρὸς θεὸς. Sic *Xenophon* Cyropæd. l. 1. Ὁ θεὸς ὁ αὐτῶν ἐλοιδορήσατο. Idem apud *Plutarchum* περὶ Φιλαδελφίας & alios invenies.

Ιφι. Τί

Ἰφι. Τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;
Ορε. Φοίβου κελεύσθεὶς θεσφάτοις, ἀφικόμην.
Ἰφι. Τί χρῆμα δράσων; ῥητόν, ἢ σιγώμενον;
Ορε. Λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
Ἐπεὶ τὰ μητρὸς τλήμον', ἃ σιγῶμεν κακά,
Εἰς χέρας ἦλθε, μεταδρομᾷς Ἐρεννύων·
Ἠλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔνθεν μοι πόδα
Εἰς τὰς Ἀθήνας * δή γ' ἔπεμψε Λοξίας,
Δίκην παρασχὼν τῆς ἀνωνύμοις θεαῖς.
Ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ
Ζεὺς εἵσατ' ἐκ τοῦ δὴ χερῶν μιάσματος.
Ἐλθόντα δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
Ἐκὼν ἐδέξατ', ὡς θεοῖς συγκόμιζον.
Οἱ δ' ἔχρην αἰδῶ, ξένια μητρὸς πέλας μοι
Παρέχρην οἴκων, ὄντες ἐν ταυτῷ στέγῃ.
Σιγὴ δ' ἐτέκτηναντ' ἀποφθεγκτόν μ', ὅπως
Δαιτὸς γενοίμην, πώματός τ' * αὐτῇ δίχα,
Εἰς δ' ἄγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
Μέτρημα πληρώσαντες, εἶχον ἡδονῇ.
Καγὼ γ' ἐλέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
Ἤλγουν δ' σιγῇ, καὐδᾶν οὐκ εἰδέναι,
Μέγα στενάζων, ὅτι ἐκ μητρὸς φονεύς.
Κλύων δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ
Τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
Χοῆρες ἄγος Παλλάδος τιμᾶν λεών.
Ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
Τὸ ἔσην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
Τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ', ἦσαν ἦν Ἐρεννύων,
Εἰπών, ἀκούσας δ' αἵματος μητρὸς πέρι,
Φοῖβός μ' ἔσωσε, μάρτυρῶν· ἴσας δέ μοι
Ψήφους διεμέτρησε Παλλὰς ὠλένῃ,
Νικῶν δ' ἀπῆρεα φόνια πειρατήρια.
Ὅσαι μὲν ἦν ἔζοντο πείθουσαι δίκῃ,
Ψῆφον σφὸν αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσμυτ' ἔχειν.
Ὅσαι δ' Ἐρεννύων οὐκ ἐπείθησ' νόμῳ,
Δεσμοῖς ἀνιδρύτοισιν πλάσσουν μ' ἀεί,
Ἕως ἐς ἀγῶν' ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
Καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆστις βορᾶς,
Ἐπώμοσ' αὐτῷ βίον ἀπορρῆξειν θοωὼν,

Iph. Cur verò in hanc terram intulisti pedem?
Ore. Veni jussus oraculo Phœbi.
Iph. Quam rem facturus? dicendam, an tacendam?
Ore. Dicam. Initium autem hoc mihi multorum laborum est:
Postquam hæc mea mala matris, quæ *jam* tacemus,
In *nostr.* man. venerūt, *manibúsque nostr. patrata fuerūt*, incurl. Eryn.
Pulsi sumus exules, unde me pedibus
Athenas petere jussit Phœbus,
Ut causam dicerem apud non nominandas Deas.
Est enim *ibi* sanctum judicium,
quod olim Marti
Jupiter constituit ob quandam contaminationem manuum.
Profectum autem illuc, primum quidem nullus hospitum
Ultrò *me* recepit, ut diis invisum.
Qui v.pud.add. *ration. aliq. mei hab.* hosp. mun. mensæ mihi soli *affig.*
Præbuerunt *in* ædibus, manentes sub eodem tecto.
Silentio autem fecerunt me omnis colloquii expertem, ut
A cibi, potusq; cōmunione cū cæteris habenda semotus illic essem.
In vas verò proprium æqualem omnibus Bacchici *liquoris*
Mensurā plenā infūdētes, habebāt voluptatē, & *indulgebant genio.*
Ego verò reprehendere quidem hospites non audebam:
Dolebam verò tacitè. & simulabam *me hæc* nescire,
Valde ingemiscens, quòd eram matris interfector
Audio autem Athenienſibus meas calamitates
Festi instituendi causam fuisse, & adhuc morem hunc manere,
Libatorium vas ut Palladis populus, i.c. *Athen.* honoret.
Postquam autem veni in tumulum Martis, & in judicio
Steti, ego quidem occupavi alteram sedem,
(Alteram verò natu maxima Furinnyum.)
Perorans, audiēnsque causam parricidii,
Phœbus testificans servavit me:
paria verò mihi
Suffragia numeravit Pallas manu;
Atque victor abii ex judicio parricidii.
Quæcunque igitur *Furiarum* sedebant, acquiescentes judicio,
Suffragia prope ipsā *me* pro *sancto*, & puro statuerunt habere.
Quacunque verò Furiarum *huic* legi, *judicióque* non paruerunt,
Curſibus irrequietis, *vagisque* me semper agitaverunt,
Donec rursus redii ad Phœbi sanctum solum,
Et ante adyta jacens extensus, jejunus à cibo,
Juravi me illic abrepturum esse mihi vitam morte *voluntariā*;

V. 944. Δίκην παρασχὼν) *Duportus* mavult ὑποσχὼν probabiliter, usitatior enim ista Phrasis. Ἀνωνύμοις) Εὐφημισμῷ χάριν Ἐρεννύας aliquando nominare subter fugerunt Veteres, aliquando Εὐμενίδας auspicatiori nomine vocarunt, aliquando σεμνὰς θεάς. V. 946. Ἐκ τοῦ δὴ χερῶν μιάσματος) *Pausanias* in *Atticis* fol. 26. lin. 43. Ἔστι δὲ Ἄρειος Πάγος καλούμενος, ὅπερ πρῶτος Ἄρης ἐνταῦθα ἐκρίθη· καί μοι καὶ ταῦτα διεσήμανεν ὁ λόγος, (*viz.* ibid. fol. 19. lin. 19.) ὡς Ἀλιρρόθιον ἀνέλοι, καὶ ἐφ' ὅτῳ κλείνεται. Κεῖθι δὲ καὶ ὕστερον φασὶν λέγουσιν ὅτι τῷ φόνῳ τῆς μητρὸς. *Joh. Brodæus.* V. 951. Σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀποφθεγκτόν με) De hoc loco Vid. *Andr. Schotti* Observ. Human. l. 5. c. 29. & *Athenæi Deipnosoph.* l. 10. fol. 437. &c. Unde apparet *Orestem*, dum adhuc materno sanguine laborabat, ab Hospitibus silentio semper exceptum; nequis forte ejus alloquio contaminaretur. Ἀποφθεγκτόν) παρὰ φωνὴν θεῖναι ἀνάξιον. Sic *Sophocles* in *Philoctete* --Γενήσομαι παρὰ φθεγκτός. Id est ἄξιος παρὰ φωνὴν θεῖναι. ex *Joh. Brodæo.* V. 952. Αὐτῇ δίχα) Ita cum *Scaligero* pro αὐτῇ, quod prius aderat. Αὐτῇ autem inter Var. Lect. repono. V. 953. Βακχίου) Βάκχιος, οἶνος. Βάκχος variè effertur, Βακχεύς *Orph.* & *Eurip.* Bacch. v. 145. Βάκχιος, ut hic; Βακχεῖος & Βακχῖος *Orph.* Ἰακχος & Οἰβακχος *Oppian.* Κυνηγ. α'. &c. *J. Barnes.*

V. 960. Τελετὴν γενέσθαι, --Χοῆρες ἄγος Παλλάδος τιμᾶν λεών.) Hunc locum explicat *Aristoph.* Scholiastes in Equitibus, f. 196. Χῆς μέσον Ἀπικόν, Χαρῆν κοτύλας ἡ. ἔστ δ' ἡ Ἐορλὴ Ἀθλώσι· κἀκλη δ' ἀπὸ τυραννίδος αἰτίας· Ὀρέστης γὰρ τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦκεν εἰς Ἀθλώας παρὰ τὸν Πανδίονα συγκλῶν καθεσκώτα, ὃς ἔπυχε τότε βασιλεύων ἧς Ἀθλώνων, καὶ αὐτὸν κατέλαβεν ἐυσχίαν πνὰ δυμοτελῆ ποιῆντα. Ὁ τοίνυν Πανδίων παρακαλέσας τὸν Ὀρέστην αἰδέμονα ἐφωνήσατ δ ποτὲ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγησάμενος, μὴ καθαρσίου αὐτῷ φόνου, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς ὑμοῖον, ἐκέλευσεν ἧς κελαινῶν παρέδωκε Χῆν. Consule eundem *Aristophanis* Interpretem in *Acarnensibus* f. 300. & 303. Edit. Basil. *Froben.* 1547. Hujus rei meminit *Plutarch.* Symposiac. l. 2. § ult. Hæc *J. Brodæus* annotavit. Est verò hic magnus l. hoc *Scholiaste* Ἀναχεφισμὸς, Πανδίων, Ἐρεχθεὺς, Αἰγεὺς, Θησεὺς, Δημοφῶν, ad cujus Tempora rectiùs alii ponunt festæ ad *Athenas* adventum; Vid. *Joh. Meursii* Græc. Fer. l. 1. in Ἀθηναίοις. *J. Barnes.* V. 961. Ἄρειον ὄχθον) i. e. ὄρειον πάγον. V. 962. Θάτερον λαβὼν βάθρον) Duæ sedes, quas ἀργοὺς λίθους vocant, ὕβρεως & ἀναιδείας dictæ, c. hâc Reus, ex illâ *Accusator* agebant. De quâ re videsis *Pausan.* in *Atticis* f. 27. l. 2. Et *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 19. & *Alexi* Schediaſ. l. 1. c. 18. §. 94. *J. Barnes.* V. 963. Πρέσβειρα Ἐρεννύων) i. e. Τισιφόνη, ἡ φόνου τίνυσα. Earum autem nomina ex ordine sunt hæc ---Τισιφόνη τε, καὶ Ἀληκτὼ, καὶ δῖα Μέγαιρα. Hinc *Virg.* Furiarum maximam vocat *Tisiphonen* ---n. l. 6. v. 605. & v. 570. *Continuò sontes Ultrix accincta Flagello* Tisiphone *quatit insultans*; torvúsque *sinistrâ Intentans* angues, vocat agmina *sæva sororum.* Vide *Servium* in loca. *Josua Barnes.* V. 965. Ἴσας δέ μοι ψῆφος διεμέτρησε Παλλὰς &c.) Ubi æquales erant Calculi *Nigri* & *Candidi*, concedebatur Candidus *Unus* pro *Minervâ* Ἀρεοπάγεως Præside, quia Dii Misericordes: Et hinc æqualia suffragia absolvebant, Vid. infrà ad v. 1470. *Jos. Barnes.*

E

Εἰ μή με σώσῃ Φοῖβος, ὃς μ' ἀπώλεσεν. 975
Ἐντεῦθεν αὐδὴν πείσομαι χρυσῆς * λαβών,
Φοίβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
Ἄγαλμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
Ἀλλ' ἦν τάχ' ἡμῖν ὧδε σωτηρίαν,
Σύμφερ ξον· ἂν γὰρ θεᾶς καθάγιμον βρέτας, 980
Μανιῶν τε λήξω, καί σε πολυκώπῳ σκάφει
Στείλασ, Μυκήνας ἔγκαταςήσω πάλιν.
Ἀλλ' ὦ * φίλην', ὦ κασίγνητον κάρα,
Σῶσον πατρῷον οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
Ὡς τἄμ' ὄλωλε πάντα, κἀ τὰ Πελοπιδῶν, 985
Οὐράνιον εἰ μὴ λησόμεθα θεᾶς βρέτας.
Χο. Δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν
Τὸ Ταντάλειον σπέρμα, δυσὶ πόνων τ' ἄγη.
Ιφι Τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἀργᾷ γενέσθαι, κἀ σὲ, σύγγον, εἰσιδεῖν. 990
Θέλω δ', ἄταρ σὺ, σέ τε μεταςῆσαι πόνων,
Νοσοῦντά τ' οἶκον, ἐκ τῷ κλινεῖντί με
Θυμωθῆναι, πατρῷον ὀρθῶσαι θέλω.
Σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμι ἄν,
Σώσαιμι δ' οἶκος * πῶ θεόν δ' ὅπως λάθω, 995
Δέδοικα, κἀ τύραννον, ἡνίκ' ἂν κενὰς
Κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
Πῶς δ' ὐ θανεῖμαι; τίς γ' ἔνεστι μοι λόγος;
Ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι τῶθ' ὁμῶ γενήσεται,
Ἄγαλμά τ' οἴσῃς, κἄμ' ἐπ' εὐφρόνης νεὼς 1000
Ἄξῃς, τὸ κινδυνώδημα γίνεται καλόν.
Τάντε γ' ἡσθείσθ' ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
Σὺ δ' ἂν τὸ σαυτῆς θέμενος εὖ, νόστου τύχοις.
Οὐ μὰν τι φεύγω γ', οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεών,
Σώσασά σ', ὐ γὰρ· "Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
" Θανών, πολῆνός· τὰ γ' γυναικὸς, ἀσθενῆ.
Ορε. Οὐκ ἂν γενοίμαν σῆς τε κ μητρὸς φονεύς.
Ἄλις τὸ κείνης αἷμα. κρινόφευγα δέ σοι
Καὶ ζῶν θέλημ' ἄν, κ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
Ἄξω δέ γ', ἢν μὴ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
Πρὸς οἶκον, ἢ σε καὶ θανὼν μνῶ μέτα.
Γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ προσθήσετε ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐδέσποσεν
Κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' εἰς Παλλάδος,
Καὶ σὸν προσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
Σωθεὶς τάδ' εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
Ιφι. Πῶς ἕν γ' οἶσθ' ἂν, ὥς τε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,

Nisi me servaret Phœbus, qui me perdiderat.
Ibi ex aureo tripode vocem emittens,
Phœbus misit me huc, ut delapsam cœlo auferrem
Statuam & collocarem in terrâ Athenienſi.
Quare quam *Deus* constituit salutem nobis, *hanc*
Nobiscum para. Si enim Deæ potiamur statuâ,
Insaniâque liberabor, & te in multiremi scapha
Avectam, Mycenis iterum collocabo.
Quamobrem ô chara, ô sororium caput,
Serva paternam domum, meque conserva;
Quia Mea simul omnia perierunt, & totum genus Pelopidarum,
Cœlestem nisi captam abstulerimus Deæ statuam.
Cho. Gravis quædam Deorum ira efferbuit
Adversùs semen Tantali, & per ærumnas ducit.
Iph. Hanc quidem voluntatem habui, priusquam huc venires,
Ut essem Argis, & tuo conspectu fruerer, ô frater.
Volo verò *nunc* eadem, quæ tu, téque laboribus *his* cupio liberare,
Laborantémque domum, interfectori meo non
Infensa, paternam erigere volo.
A cæde enim tuâ manum abstinebimus.
Servaboq; domũ. Deâ verò quomodo latere *fallereque possim*,
Metuo, & Regem *Thoantem*; quando vacuam
Sedem laxeam statuæ inveneris.
Quomodo enim *tunc* non moriar? quænam erit mihi excusatio?
Verum si simul hæc omnia unum quoddam fiant,
Et statuam auferas, & me in firmam-puppim-habente navi
Abducas, hoc periculosùm facinus erit præclarum,
Verum ego quidem separata ab hoc peribo,
Tu verò tua re bene constitutâ redibis *domum*.
Ego tamen non fugio ullum *periculũ*, neq; si mihi moriendum sit,
Modo te servem, non protectò:
" Vir enim in familia
" Mortuus, *est* desiderabilis. Mulieris verò *vires sunt* infirmæ.
Ore. Nunquam fiam & tuus & matris interfector:
Satis est illius sanguis à *me effusus*: communi verò sensu tecum
Et vivere volo, & mortuus parem *sortem* nanciſci.
Abducam enim te (nisi & ipse hic occumbam)
Domum, vel tecum mortuus *hic* manebo.
Audi autem sententiam *meam*: si molestum hoc esset
Dianæ, quomodo Phœbus jussisset
Me deferre statuam deæ in urbem Palladis,
Et tuam intueri faciem? omnia enim
Hæc in unũ collecta perpendens spero me reditùs fore compotem.
Iph. Quomodo potest ergo fieri, ut non interficiamur,

* Ion. βαλών.

* Scalig. φιλτάτην,

V. 976. Λαβεῖν) *Cæteri* βάντων legit, acutiùs *Scaliger* λαβών· sin minùs Referenda sunt ad ἀλλόκοτον Σώτειραν, de quâ vid. quæ Nos suprà ad v. 695. *Josua Barnes*, V. 983. Ὦ φίλην, ὦ κασίγνητον κάρα) Hic Versus aperte claudicat, unâ syllabâ deficiens, quod nihil à *Cantero* inobservatum præteriri; *Duportus* legit φίλην 'μὴ frigidiusculè; *Scaliger* melius φιλτάτην, ut καὶ ξυγγενῆ; sed nec sibi satis in hoc placet; licet φιλτὴ apud *Aristotelem* occurrat & φιλήτως apud *Æschylum*. Fateor tamen nusquam alibi apud *Eurip.* inveniri. V. 985. Ὡς τἄμ') pro τὰ ἐμά. *Cæterus* in hoc quoque deceptus erat, ob nimiam fortè festinationem, legebat enim Ὡς δ' ἄμ', adeò ut Versus à *Trochæo* inciperet; quod tolerandum non est. *Aldi* Editio habet τἄμ' pro τὰ 'μὰ, quod longum est ob contractum. Sic *Eurip.* Jon. v. 615. Ἥ τὰ 'μὰ πυθῶ &c. item *Hercul. Fur.* v. 1366. ψυχὴ βιάζει τὰ 'μὰ συμφέρειν καλά. sic *Theogn.* v. 346. Ἀνδρῶν οὔ τὰ 'μὰ λήσματ' ἔχουσι βίᾳ. V. 988. Διὰ πόνων τ' ἄγει) Quod priùs obtinuit ἀεί, rejicio; & cum *Cantero*, *Scaligeróque* ἄγει restituo. V. 992. Τῷ πατρὶ θανεῖν με) Patri, qui quantum in illo erat, Morti illam resignabat. Sed de hoc Nos suprà v. 920. *Jos. Barnes*. V. 1010. Ἄξω δέ γ', ἢν μὴ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, Πρὸς οἶκον, ἢ σε καὶ θανὼν μνῶ μέτα) Ita audacter restituo pro ἄξω δέ γ', ἢν τῷδ', vel ἢν τῶν & εἰ (*Cæ*, ex quibus qui sensum elicere potest, is mihi hanc emendationem exprobret. *Duporti* autem correctio Ἔξω pro ἄξω & προσῆκαν pro πρὸς οἶκον, meræ sunt nugæ. Ἄξω verò & ἢ σε *Canterus* corrigendo legebat, omisit ἦν τάχ', quod æquè laborabat; Nos itaque ἢν μὴ scripsimus. *J. Barnes*. V. 1012. Εἰ προσθήσετε ἦν τόδε Ἀρτέμιδι) *Si molestum hoc esset Dianæ*. Προσάντης in hoc loco *Metaphoricè* ponitur pro οὐκ εὐπρόσοδον. Ita Xenoph. in Apol. *Socrat.* Οὐκ ἦν πρὸς ἄλλα τἀληθὰ προσάντης. Hinc *Hesychius* Προσάντης, ἀχληρὸς, ἀναιτίου, δυσχερὴς, ἐχθρὸς, ἀηδής. *Josua Barnes*. V. 1013. Λοξίας) παρὰ τὸ λοξὸν ἢ ἐν τοῖς χρησμοῖς καὶ ὅπερ λοξὰ καὶ διπλᾶ νοούμενα ἐμαντεύετο. Ridiculum enim illud, quod *Eustatbius* fol. 794. lin. 54. memorat, λοξίας quasi ἀπὸ λοξῆς τῆς ἴας (nè dicam, quod sentio, verendum esse, nè *Hesych.* & *Suidas*, aliique decepti sint, dum putarint ἴα idem esse ac φωνὴ, ex illo *Homeri*, ἀλλ' ἴα γύναι, i. e. φωνὴ) Tale illud ambiguum Oraculum apud *Herodot.* Κροῖσος Ἄλυν διαβὰς μεγάλην δυνάμιν καταλύσει, De quo *Scholiast.* ad *Orest.* v. 165. Item *Cicero*, aliique. Huic Affine illud, *Aio te Æacide, Romanos vincere posse*. Josua Barnes.

Λαβεῖν

Λαβεῖν δ', ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νόει
Νόστον πρὸς οἴκους· ἢ σὺ βάλησις πάρα.
Ορε. Ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν; 1020
Ιφι. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπίλυδας.
Ορε. Ἀλλ' εἴ σε σώσῃ, κἀμὲ, κινδυνευτέον.
Ιφι. Οὐκ ἂν δυναίμην· τὸ γὰρ πρόθυμον ἦνεσα.
Ορε. Τί δ' εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λαθρᾳ;
Ιφι. Ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν. 1025
Ορε. Κλεπτῶν γὰρ ἡ νὺξ, τῆσδ' ἀληθείας τὸ φῶς.
Ιφι. Εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς ὑλήσομεν.
Ορε. Οἴμοι, διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;
Ιφι. Ἔχειν δοκῶ μοι κομψὸν ἐξεύρημά τι·
Ορε. Ποῖον τί; δόξης μεῖζόν θ', ὡς κἀγὼ μάθω. 1030
Ιφι. Ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
Ορε. Δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.
Ιφι. Φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
Ορε. Χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
Ιφι. Ὡς ὑ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾷ. 1035
Ορε. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
Ιφι. Οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
Ορε. Τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
Ιφι. Πόνῳ σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι.
Ορε. Ἔς' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν; 1040
Ιφι. Κἀκεῖνο νίψαι, σῷ δι' ὠτὸς θ', ὡς ἐρᾷ.
Ορε. Ποῖ δῆτα; πόντιε ποτερὸν εἰ ἐπ' ἐκβολὴν;
Ιφι. Οὗ ναῦς χαλινοῖς λιμοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
Ορε. Σοὶ δὴ τις ἄλλος ἐν χερῶν οἷσ' βρέτας;
Ιφι. Ἐγώ· δικαίως γὰρ ὅσιον ἐς ἐμὲ μόνη. 1045
Ορε. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν πῶς παράξεται φόνου;
Ιφι. Ταυτὸν χεροῖν σοι λέξει μίασμ' ἔχων.
Ορε. Λάθρα δ' ἀνακτὸς, ἢ εἰδότος, δρασθ' τάδε;
Ιφι. Πείσασα μύθοις· ὑ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε.
Ορε. Καὶ μὴν νεὼς γε πόντιος εὐήρης πάρα. 1050
Ιφι. Σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ', ὅπως ἕξει καλῶς.
Ορε. Ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.
Ἀλλ' ἀντίαζε, κἀξύπερθε πείσομαι
Εὕρωσι'. ᾽Εχεί τι δυνάμιν εἰς οἴκτον γυνή.
Τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἄπονα συμβαίη καλῶς. 1055
Ιφι. Ὦ φίλτατ' γυναῖκες, ὡς ὑμῶν βλέπω,
Καὶ τἀμ' ἐν ὑμῖν ὄρθιον· ἢ καλῶς ἔχειν,
Ἢ μηδὲν εἶναι, κἀπερηνῆναι πάρος,
Φίλων τ' ἀδελφῶν, φιλτάτου τε συζύγου.
Καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τοῦδ' ἀρχέτω. 1060

Et *tamen* consequamur ea, quæ volumus? sic enim cogita
Reditum ad domum. Voluntas quidem adest.
Ore. An tyrannum interficere possemus?
Iph. Periculosum *est* hoc, *quod* dixisti, ut hospites ab advenis cædantur.
Ore. Verùm si hoc fuerit saluti mihi & tibi, periclitandum.
Iph. Non possem ego, magnitudinem verò *tui* animi laudo.
Ore. Quid verò si occultes me clàm in hoc templo?
Iph. Ut *nimirum* tenebras nacti evadamus incolumes.
Ore. Furum enim *est* nox, veritatis verò lux.
Iph. Sunt intùs sacri custodes, quos non fallemus.
Ore. Hei mihi, periimus! Quomodo *igitur* servabimur?
Iph. Videor mihi habere quoddam novum inventum.
Ore. Quodnam? *mihi tuum* consilium impertias, ut & ego sciam.
Iph. Utar tuo furore ad fallendum.
Ore. Mulieres certè *sunt* ingeniosæ ad excogitandas technas.
Iph. Dicam te venisse matricidam ex Argo.
Ore. Utere meis malis, si utile est.
Iph. Quòd *autem tales* non fas sit sacrificare deæ, dicam.
Ore. Quam caulam prætendens?
Iph. suspicor enim aliquid.
Ore. Non purum esse *te dicam*: purum verò *factum* dedam neci.
Iph. Quomodo verò *sic* Deæ statua magis capietur?
Ore. Maris te fontibus lustrare volo.
Iph. Eltne intus statua, propter quam huc venimus?
Iph. Illud etiã *dicã*, *statuam* cupere se lavari à te contrectatã *ac poll.*
Ore. Ubinam? maris australe ad ostium?
Iph. *Ibi* ubi navis tua stat ligata lineis vinculis, *i.e. funibus.*
Ore An verò tecum aliquis alius manibus gestabit statuam?
Iph. Ego, quia mihi soli licet attingere.
Ore. Pylades verò in quo loco hujus negotii à nobis ponetur?
Iph. Dicetur eodem, quo tu, manuum piaculo pollutus esse.
Ore. Faciésne hæc clam, an scientе rege?
Iph. Persuaso verbis; non enim possem eum latere.
Ore. Atqui facilis Remigatio navis adest.
Iph. Reliqua verò tu curabis ut rectè fiant.
Ore. Unâ re adhuc opus est, ut istæ hæc occultent.
Quamobrem oblecra eas, & sermones persuadentes
Excogita: "habet enim vim ad commiserationem mulier.
Reliqua verò, ut spero, bene succedent.
Iph. O charissimæ mulieres, ad vos respicio:
Meæ enim res penes vos sitæ sunt; ut vel bene se habeant,
Vel nihil sint, & priver patriâ,
Et fratre charo, & cognato charissimo.
Atque hoc quidem primùm initium sermonis.

V. 1023. Οὐκ ἂν δυναίμην τὸ γ' πρόθυμον ἦνεσα) Credo ego scribi debere, Οὐκ αἰνεσαίμην. Certè Generosæ Puellæ convenit, ut licet *Fratris Magnanimitatem laudet, improbet tamen ejus de Rege Opprimendo consilium*; apud quem præsertim ipsa tam diu esset hospitata. At hæc Lectoris Judicio relinquo. *Josua Barnes.* V. 1025. Ἐκσωθεῖμεν) Cum *Brodæo, Cantero* & *Scaligero* rejicimus ἐξωθεῖμεν & literam ξ tantum in originem separatam cum κσ scribimus; ita sensus integer. Quod si hæc nec eorum Hominũ Authoritas probet, nec sensùs ipsius Ratio, quæ plurimum in hujusmodi rebus valere solet ac debet, omninò tamen persuaderet, quod tribus abhinc versibus sequitur, πῶς σωθεῖμεν ἄν. *Josua Barnes.* V. 1026. Κλεπτῶν γὰρ ἡ Νὺξ, τῆς δ' Ἀληθείας τὸ φῶς) Ita *Homer.* Iliad. γ'. v. 10. ---- κατέχευεν ὁμίχλαν, Ποιμέσι θ' ἅμα φίλαι, κλέπτῃ δέ τε Νυκτὸς ἀμείνων. Et *Hom.* major & *Solomone*, Deus O.M. D. *Job.* c. 3. v. 19. Καὶ ἰηάπτῃ οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. V. 1032. Δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας) Ita ferè *Androm.* Πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς· Γυνὴ γὰρ εἶ. Et rursus --- Λάκεσον· ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν. Vid. *Etheram* nostram v. 900. *Josua Barnes.* V. 1042 Ποῖ δῆτα; Πόντιε ποτερὸν εἰ ἐπ' ἔκβολον; Priùs scriptum erat εἴπ' nullo sensu, nec Versu impleto, quare verbum divisimus. Τὸ εἰ autem pro *an* ponitur; ut sæpe aliàs & infra v. 1081. Θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασαι ξένων. Sic *Lucian.* περὶ μισ, εἰ μάμμια. Sic *Xenoph.* ἐπηρώτα, εἰ ἔλεξε. Potest etiam εἰ legi, i.e. *vadis*, sed ἐπ' omninò scribendum. *Canterus* defectum aliquem vidit, sed conjecturâ rem assequi nequivit, nec *Dupertus*, nec *Scaliger*; adeò aliquando res *minutilæ* Doctos latent & etiam *magnæ* Parvis aperiuntur. *Brodæus* εἶπεν legisse videtur; ita *Aldus*: Nec verò satis placet ἔκβολον) vel ἐκβολὴν lege; vel certè ἔκβολον idem erit. Vid. *Budæi* Comment. Gr. Ling. *Josua Barnes.* V. 1046. Φόνῳ) *Canterus* & *Scaliger* πόνῳ legunt laudabilitèr; potest tamen & φόνῳ legi; *Oreste*s enim, cùm se liberatum iri videt, interrogat, ubinam ergo amicus *Pylades* loci ordinabitur, an ad cædem illius vice? ob hanc rationem ex textu non removi. *Josua Barnes.* V. 1048. Λάθρα δ' ἀνακτὸς, ἢ εἰδότος) λάθρα pro λάθρᾳ & viceversâ, ac proinde producit ultimam. ἢ εἰδότος) τὸ ῆ vel eliditur *Latinorum* more, vel corripitur, Vid. ad *Orest.* v. 597. V. 1049. Σοὶ) Vid. supra v. 742. V. 1050. Νεὼς πόντιος εὐήρης πάρα) Πόντιος εὐήρης Ordo Remigum aptus. De voce πόντιος Vid. supra ad v. 307. Cui addantur hæc ex *Schol.* Æschyl. ad Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας v. 862. Ἐστι κυρίως ὁ ἀπὸ σφῦρ ἐρεττομένων κωπῶν κινούμενος πόντος. Εὐήρης autem ab ἐρέσσω *remigo*, hinc *Hom.* εὐῆρες ἐρετμόν. *J. Barnes.* V. 1056. Ὡς ὑμᾶς βλέπω) pro εἰς vel πρὸς ὑμᾶς Vid. suprà 335.

"Γυναι-

" Γυναῖκες ἐσμὲν φιλοφρον ἀλλήλων γένος,
" Σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
Σιγήσατ' ἡμῖν, καὶ σωσεχπονήσατε
" Φυγάς. Καλὸν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίστις πάρη.
Ὁρᾶτε δ', ὡς τρεῖς μία τύχη τὼς φιλτάτους,
Ἢ γῆς πατρῴας νόστον, ἢ θανεῖν ἔχει.
Σωθεῖσα δ' ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
Σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιᾶς,
Σὲ, καί σ' ἱκνοῦμαι, σὲ ὦ φίλης πάρηδος,
Γονάτων τε, καὶ πρὸ ἐν δόμοισι φιλτάτων,
Μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
Τί φατέ; τὶς ὑμῶν φησιν; ἢ τὶς οὐ θέλει;
Φθέγξασθε ταυτό· μὴ γὰρ αἰνεσῶν λόγους
Ὀλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.
Χο. Θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σῴζου μόνον,
Ὡς ἐξ ἐμοῦ γε πάντα σιγηθήσεται,
Ἴσθι μέγας Ζεὺς, ὃν ὀπιζόμεθα πέρι.
Ιφι. Ὀναίσθε μὼν, καὶ χθόνιοι δαίμονες,
Σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σόν, εἰσβαίνειν δόμους,
Ὡς αὐτίκ' ἥξει τῆσδε κοιρανος χθονὸς,
Θυσίαν ἐλέσχων, εἰ κατείργασται, ξένων.
Ὦ πότνι', ἥτορ μ' Αὐλίδος κτανοῦσα πῦχας
Δειρῆς ἔσωσας ὠκ πατροκτόνου χερός,
Σῶσόν με καὶ νῦν, τῶνδέ τ'· ἢ τὸ λοιπὸν
Οὐκέτι βροτοῖσι δόξω σ' ἐπίτυμβον σῶμα.
Ἀλλ' εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
Εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' ὢν πρέπεις
Ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ὄρνις, ἃ πρὸς τὰς πετρίνας
2 Πόντου θρέπτορας Ἀλκυόνων,
3 Ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
4 Εὐξυήετον ξυνετοῖσι βοάν,
5 Ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς;
6 Ἐγώ σοι προσβάλλομαι
7 Θρηνώδης, ἄπτερος ὄρνις,
8 Ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
9 Ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχείαν,
10 Ἃ πρὸς Κυνθίου ὄχθου οἰκεῖ,
11 Φοινικᾷ θ' ἁβροκόμᾳ,
12 Δάφναν τ' εὐερνέα, καὶ
13 Γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας,
14 Λατοῦς * ὠδῖνα φίλαν, *al. ὠδῖνι.
15 Λίμναν θ' εἱλίσσουσαν ὕδωρ
16 Κύκνου, ἔνθα κύκνος μελῳδὸς
17 Μέσας θεραπεύει.

" *Nos* mulieres ſumus genus addictum amori mutuo,
" Et ad communes res ſervandas *ſumus* fidiſſimæ.
Tacete nobiſcum, & adjuvate noſtram
" *Hanc* fugam : egregia res eſt lingua, cui fides adeſt.
Videte autem quomodo tres chariſſimos una fortuna
Poſſit aut reducere in patriam, aut occidere.
Ego enim ſervata, ut tu quoque particeps ſis *noſtræ* fortunæ,
Salvam te reducam in Græciam.
Quare te per dextram,
Et te, & te, te verò precor per charas genas,
Et genua, & per ea quæ chariſſima *habetis in domo*,
Per matrem, & patrem, & liberos, ſi quibus ſunt.
Quid dicitis? quæ veſtrûm affirmat, aut quæ non vult?
Dicite eadē *nobiſcū*: non approbantibus enim vobis ea, quæ dixi,
Perii & ego & miſer frater.
Cho. Sis bono animo chara domina, & cura tantùm ut ſerveris,
Quantum enim ad nos pertinet, omnia tacebimus,
(Sciat magnus Jupiter) de omnibus illis, quæ mandâſti.
Iph. Bene ſit vobis propter hunc ſermonem, & felices ſitis :
Tuum jam erit munus, ac tuum, ingredi in domum,
Quia ſtatim rex hujus agri veniet,
Sacrificium exploraturus, an factum ſit hoſpitum.
O veneranda, quæ me in Aulidis ſinu
Sævâ liberâſti à patris interfectrice manu,
Serva me nunc etiam, & iſtos : aut Apollinis
Non ampliùs hominibus propter te *erit* verum os.
Verùm propitia exeas ex hâc barbarâ terrâ petens
Athenas : non enim decet te hic
Habitare, cùm liceat tibi urbem incolere beatam.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Avis, quæ circa ſaxeos
2 Ponti ſcopulos, Halcyon,
3 Lugubre fatum canis,
4 Voce quæ à prudentibus intelligi facil poteſt,
5 Quia maritum ſemper reſonantibus luges cantibus :
6 Ego tibi comparor
7 Luctu, ales ſine alis;
8 Deſiderans Græcorum cœtus,
9 Deſiderans Dianam Lucinam,
10 Quæ habitat ad Cynthium tumulum,
11 Et Palmam habentem egregias comas,
12 Et Laurum ramoſam, &
13 Sacrum germen cæruleæ oleæ,
14 Partui Latonæ amicum,
15 Et paludem volventem aquam
16 Cygneam, ubi canorus Cygnus
17 Colit Muſas.

V. 1065. Τρεῖς) *Oreſtem, Pyladem, Iphigeniam.* Sed hic loci Syntaxis eſt implicata, μία τύχη τρεῖς ἔχει, ἢ νόστον γῆς, ἢ θανεῖν. *Oedipo* opus eſt. V. 1071. Ὅτῳ) Vel ὅτεῳ, hoc in loco pro ᾧτινι, ὅπις enim pro ὅστις retinet ſuum ὁ per omnes ferè *caſus* & genera Vid. quæ Nos ad *Supplic.* v. 847. V. 1076. Ὡς ἐξ ἐμοῦ γε) Ita *Duportus* rotundè. Alii --ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ τὰ πάντα. *Aldi* autem Editio habet --ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι. V. 1078. Ὀναίσθε μὼν) ἕνεκα τούτων ἥδ' μύθων. V. 1079. Σὸν ἔργον καὶ σὸν) i.e. ὑμέτερον πασῶν. V. 1080. Κοιρανος) Verbum *Homericum*; rectè itaque *Canterus* πέφαννος hinc ejecit, quod per Verſum ſtare nequibat & hoc verbum loco ejus poſuit, vel potiùs ſuo loco malè dejectum jure reſtituit. *Joſua Barnes.* V. 1088. Παρὸν (σοι) Pro παρόν-τος abſolutè, ſic ἐξὸν, ὄν, ἐνὸν, παρὸν, προσῆκον Vid. ſupra ad v. 688. de quibus Videſis *Gulielmum Budæum* & alios, frequentèr apud *Poetas* & Πεζικὲς reperias. V. 1091. Ἔλεγον οἶτον) Vel lege εἶκτον, vel ἴλεος Substantivum pro ἐλεγειακὸς *Adjectivo* ſumendum. V. 1093. Πόσιν) Κήυκα. Vid. Fabulam de *Ceyce* & *Halcyone*. *Ovid.* Metamorph. l. XI. Fab. 10. V. 1095. Θρήνυς) κατὰ θρῆνυς. V. 1096. Ἑλλάνων ἀγόρους) Verbum rarò uſurpatum ἄγορος pro ἄγυρις. Et tamen *Heſychius* --Ἄγορος ἄθροισμα, στρατὸς, ἢ καὶ Δημηγόρος. V. 1099. Φοινικᾷ θ' ἁβροκόμᾳ, Δάφναν τ' εὐερνέα) De hâc Palmâ & Lauro *Latonæ* ſacris vid. *Scholiaſten* & Notas noſtras ad *Hecub.* v. 458. *Joſua Barnes.* V. 1102. Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν) Si eo modo legamus, fit per Appoſitionem. *Æmil. Portus* Ὠδῖνι legit, nec malè. V. 1103. Λίμναν θ' εἱλίσσουσαν ὕδωρ Κύκνου, ἔνθα Κύκνος μελῳδὸς Μέσας θεραπεύει) Hanc paludem in *Delo* Trochoeidea nominatam ait *Herodotus*. Locus ih *Euterpe* --Λίμνη τέ ὄζιν ἐχομένη, λιθίνῳ κρηπῖδι κεκοσμημένη καὶ εἰρεσιμὴν ἐν κύκλῳ, καὶ μέγεθος, ὡς ἐμοὶ ἐδόκεε, ὅσον περ ἡ ἐν Δήλῳ, ἡ Τροχοειδὴς καλεομένη. Hinc *Theognis* v. 7. Natum ait *Apollinem* ---- Δηλιάδων κάλλιστον ὅπ' Τροχοειδέι λίμνῃ Πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ Ὀδμῆς Ἀμβροσίης. Rectè itaque *Ortelius* Trochoeides,

Τερχοειδὴς, *Lacus in Delo.* Quare verò illius Aqua dicatur hic ὕδωρ Κύκνειον, explicabitur ex hoc *Callimachi* loco, Hymn. in *Delum* v. 249. &c.

-------Κύκνοι ϑ' Θεῦ μέλπωντες ἀοιδοὶ
Μυόνιον Πακτωλὸν ἐπυκλώσαντο λιπόντες
Ἑβδομάκις περὶ Δῆλον· ἐπὶ στόμα δ' ἔσχεν ἀοιδῆς
Μουσάων Ὀρνιθες, ἀοιδότατοι πετεηνῶν.

Ἔνθεν ὁ Παῖς ποτάσθη Λύρῃ ἐνεδήσατο Χορδὰς,
Ὕστερον. ἐσσάκις Κύκνοι ἐπ' ὠδῖνεσιν ἄειδον·
Ὄφρα οἱ ἐκ μήτηρ ἔτ' ἀειρόμενος, ὅτι ἔνδοθεν.------
Josua Barnes.

V. 1121. Μεθ' ὑπερτυχίας) *Scaliger* μεθ' ὑπερτυχίαν rectè, nisi ὑπερτυχίας etiam in *Accusativo* plurali legeretur. *Josua Barnes.* V. 1124. Πεντηκόντορϑ') Subaudi ναῦς· Propriè Longa navis quinquaginta Remorum, & absolutè; de eâdem enim infrà v. 1347. in illâ πενηκοντα ναύτας fuisse dicit, alludens ad ἔπμολον & confirmans. Dicitur ϑοᾷ τὸ πεντήκοντα ἐρέσσεσϑαι. Navis *Argo* autem putabatur prima πεντηκόντορϑ fuisse, apud *Græcos*, quam tamen *Theocritus* in *Hylâ* τειακοντάζυγον, i. e. ἑξηκόντορον vocat. Anteà parvis Naviculis & Acatiis utebantur. *Phœnices* primi has Longas Naves excogitarunt, quarum prima, *Græcis* nempe cognita, *Danai* fuit; de quâ *Apollodorus* Biblioth. l. 2. §. 4. Quam & *Euripides* in *Helenâ* πενηκόντορον Σιδωνίαν vocat. V. 1125. Συρίζων &c.) Κέλαδσμα ναυτικὸν quodammodo innuit. Κηρόδετας, idem quod κηρόκλωϑος, ἤγνυ, κηρῷ δεδεμένος, ἡρμοσμένος. V. 1131. Εἰς Ἀξιωναίων ἐπὶ γᾶν) Insignis Pleonasmus εἰς & ἐπὶ, hic ἐπιφορὰ, *Apollon.* Argon. hic περιφορὰ ταινιῶν & περιφορὰ λινοδόμου &c. V. 1136. Ἐκπετάσσει πόδα) *Scaliger* legit πόδε, *Dualiter*, mallem πόδας *Pluraliter*, quòd verò πόδες ναὸς, sint κοινὰ πανὸς, καὶ κώπου, adeundus *Eustathius* in *Homerum* fol. 1515. lin. 28. & fol. 1534. lin. 23. Πόδα autem rectè hic stabit & πὲς propriè dicitur κοινὸν τὸ κάτωϑεν τῆς ἱστίου, ut *Schol.* in *Oreſt.* V. 1138. Λαμπρὸν ἱπποδρόμον βαίλω) Cœli amplum spatium, in quo Sol equis suis invectus & Aurora, Stellæq; quasi suis Cursibus exercentur; ut in magno quodam Circo. De *Hippodromis* autem *Olympico* & *Eleorum* vid. *Pausaniam*; de *Constantinopolitano*, qui fuit longus 550 passus, 120 latus, Vid. *Jac. Sponii* Itiner. Par. 1. p. 231. &c. *Josua Barnes.*

	Ἀντιστροφὴ ά.		*Antiſtrophe* 1.
1	Ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες,		1 O lachrymarum ſtillæ multæ,
2	Αἳ πρῃδας εἰς ἐμὰς		2 Quæ genas in meas
3	Ἔπεσον, ἀνίκα πύργων		3 Ceciderunt, quando turribus
4	Οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν,		4 Everſis inſcendi naves,
5	Πολεμίων ἐρετμοῖσι, κῆ λόγχαις.	1110	5 Remigio hoſtium, & haſtis.
6	Ζαχρύσῳ ϑ' δι' ἐμπολᾶς		6 Et per venditionem magno auri precio factam
7	* Νόσον βάρβαρον ἦλθον,	* an νῆσον.	7 Veni in hanc terram barbaram,
8	Ἔνϑα τᾶς ἐλαφοκτόνου		8 Ubi cervorum-interfectricis
9	Θεᾶς ἀμφίπολον κόραν,		9 Deæ *Dianæ*, miniſtræ virgini,
10	Παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω,	1115	10 Agamemnonis filiæ ſervio,
11	Βωμές τε μηλοϑύτας		11 Aráſq. pecudum-mactatarum-ſacrificiis-pingues,
12	* Ζητοῦσ', ἄτεμ ἀχαπέμ-	* Scalig. Ζητῆσα τάν &c.	12 Quærens, ærumnam perpe-
13	τὸς δυσδαίμων· ἐν γὰ ἀνάγκαις		13 tuò miſeram. In neceſſitate enim
14	Οὐ κάμνῃς σώφρων ὤν.		14 Non laboras, quia cum eâ nutrita *eſq; jampridè aſſuefacta es.*
15	Μεταβάλλει δυσδαιμονία·	1120	15 Mutatur *tamen interdum* infelicitas:
16	Τὸ γὰ μετ' εὐτυχίας κακὸν ϑανεῖν,		16 Oſt enim res ſecundas infortuni-m
17	Θνατοῖς βαρὺς αἰών.		17 Vitam duram facit homini-bus.
	Στροφὴ β'.		*Strophe* 2.
1	Καί σὲ μ', ποτνι' Ἀργεία,		1 Te verò, ô inclyta Argiva *Iphigenia*,
2	Πεντηκόντορϑ οἶκον ἄξει.		2 Navis quinquaginta-remis-acta vehet domum.
3	Συρίζων δ' ὁ κηρόδετας	1125	3 Modulans verò cerâ-compacta
4	Κάλαμος ὀρείᾳ Πανὸς,		4 Fiſtula montani Panos
5	Κώπας ὀπιδωύξει.		5 Impellet ſono remos.
6	Ὁ Φοῖβός γ' ὁ μάντις, ἔχων		6 Et Phœbus vates, ciens
7	Κέλαδον ἑπτατόνου λύρας,		7 Strepitum ſeptem-fidibus-canoræ lyræ,
8	Ἀείδων, ἄξει λιπαρὰν	1130	8 Canens, ducet *te*, pinguem
9	Εἰς Ἀθωναίων ὀπὶ γᾶν.		9 Athenienſium in terram.
10	Ἐμὲ δ' αὖτε λιποῦσα,		10 Me verò hic relictâ,
11	Βάσῃ ῥοδίαις πλάταις.		11 Abibis impetuoſis remis *delata*,
12	Ἀέρι δ' ἱστία, πρότονοι κτλ		12 Ventis autem *dabuntur* vela; rudentes *verò* à
13	Πρῴραν, ὑπὲρ σάλον	1135	13 Prorâ, ſupra claſſicum apparatum
14	Ἐκπετάσσει πόδα		14 Extendent pedem
15	Ναὸς ὠκυπόμπου.		15 Navis celeriter-euntis.
	Ἀντιστροφὴ β'.		*Antiſtrophe* 2.
1	Λαμπρὸν ἱπποδρόμον βαίλω,		1 Utinam venirem *in* ſplendidum circum *ætheris*,
2	Ἔνϑ' αὐλιον ἔρχεται πῦρ.		2 Quâ ſolis ardens ignis iter-facit.
3	Οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων	1140	3 Super autem domeſticos thalamos
4	Πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς		4 Alas in meis humeris
5	Λήξαιμι ϑοάζουσα.		5 Deſinerem agitare.
6	Χορεῖς ϑ' ἁβαίλω, ὅϑι κὴ		6 Et ſtarem *in* choris, ubi etiam
7	Παρϑένος εὐδοκίμων γάμων		7 Virgo laudatis *in* nuptiis
8	Παρὰ πόδ' εἱλίσσουσα φίλας	1145	8 Ad pedem impellens charæ

9 Μαζὸς ἡλίκων θιάσους,
10 Ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
11 Χαίτας ἁβροπλόκους
12 Ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
13 Φάρεα καὶ πλοκά-
14 μους περιβαλλομένα,
15 Γένυσιν ἐσκιάζον.

9 Matris, æqualium thiasos,
10 Ad certamen gratiarum,
11 Comæ mollis, ac opulentæ
12 Ad certamen incitata, variis
13 Stolis, & cincin-
14 nis ornata,
15 Genas obumbrabam.

V. 1146. Ἡλίκων θιάσους) Quid sit *Thyasus* & unde dicatur videsis *Eustathium* in *Homer.* in titulis Θίασος & Θιασώτης, præsertim quæ nos diximus ad *Phœniss.* v. 802. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

THoas *Rex* Tauricæ *Regionis de humanis Victimis quæsturus supervenit*; Iphigenia *illi palpum obtrudit, dicens illos priùs ad mare deducendos, ablutionis gratiâ, utpote parricidio impiatos, ipsúmque simul simulachrum, ab iis utique contaminatum. Servo præterea exponit, nemini Civium fas esse huic negotio interesse, paucos tantùm stipatores à Rege poscit, quos sciat* Græcis *apud Navem opperientibus inferiores facilè futuros.* Chorus, *nè otiosa esset* Scena, *laudes* Apollinis *canit, Natalitia ejus nempe, & Victoriam de* Pythone *serpente reportatam, quódque Oraculum* Delphicum, *pulsâ* Themide *occupârit.* Nuntius *Regi* Thoanti *fugam* Iphigeniæ & Oresti *cum* Dianæ *simulachro refert: ille Navales copias paraturus ad simulachrum repetendum, à* Minerva *inhibetur*; *quæ Deorum consilium exponit & harum omnium rerum ab iis ordinatarum necessitatem.*

ΘΟΑΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΘΗΝΑ.

Ἰαμβοί.

Θο. ΠΟΥ̃ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῆσδε δωμάτων γυνὴ
Ἑλλὰς; ἢ δὴ τῆσδ' ξένων κατήρξατο;
Ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπον πυρί;
Χο. Ἥδ' ὄχθον, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
Θο. Ἔα. Τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
Ιφι. Ἄναξ, ἔχ' αὐτῆ πόδα σὸν ἐν θριγκώσει.
Θο. Τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, μηνὸν ἐν δόμοις;
Ιφι. Ἀπέπυσ'· ὁσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
Θο. Τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; ἔξαυδα σαφῶς.
Ιφι. Οὐ καθαρὰ μοι τὰ δύμαθ' ἡγρεύσατο, ἄναξ.
Θο. Τί τἀκδιδάξαν τοῦτό σ', ἢ δόξαν λέγεις;
Ιφι. Βρέτας τὸ τῆς θεᾶς πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη.
Θο. Αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
Ιφι. Αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
Θο. Ἡ δι' αἰτίαν τίν'; ἢ τὸ τῆσδ' ξένων μύσος;
Ιφι. Ἥδ', οὐδὲν ἄλλο· δύο γὰρ δεδρακότον.
Θο. Ἀλλ' ἦ τιν' ἔκφυλον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;
Ιφι. Οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
Θο. Τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τῶν μαθὼν πεπλώκαμεν.
Ιφι. Μητέρα καθειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.
Θο. Ἄπολλον, οἷ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.
Ιφι. Πάσης διωγμοῖς ἠλάσθη Ἑλλάς.
Θο. Ἡ τῆσδ' ἔκπτι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
Ιφι. Σεμνόν γ' ὕπο' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
Θο. Μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
Ιφι. Ἤλεγξεν, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
Θο. Σοφοῖ σ' ἔδρεψεν Ἑλλάς, ὡς καθ' ἡδονὰς καλῶς.
Ιφ. Καὶ νῶν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδὺ μοι φρενῶν.

Th. UBI nam est custos harum ædium mulier Græca? an jam initiavit hospites?
Num in castis adytis corpora ardent igni?
Ch. Hæc est, quæ tibi Rex cuncta clarè dicet.
Th. Agè, cur hanc transfers ex non movendis sedibus, Agamemnonis filia, Deæ statuam brachiis?
Iph. O Rex, ibi siste tuum pedem ubi altas, vel in Porticu.
Th. Quid verò novi est, Iphigenia, in domo?
Iph. Abominor: impolluta enim hoc tibi respondeo.
Th. Quid dicis novi proœmii? eloquere clarè.
Iph. Non mundas has hostias, Rex, mihi venati estis.
Th. Quâ re hoc intellexisti, aut opinata es?
Iph. Statua deæ avertit se à suâ sede.
Th. Ultróne, an vertit eam terræ motus?
Iph. Ultrò, & clausit oculorum aspectum.
Th. Quæ verò est causa? an pollutio hospitum?
Iph. Hæc est *causa* & nulla alia: atrocia enim fecerunt.
Th. Num aliquem barbarum interfecerunt in littore?
Iph. Venerunt *huc* domesticâ cæde polluti.
Th. Quâ? In desiderium enim sciendi incidimus.
Iph. Interfecerunt matrem communi ense, *i.e. junctâ ope.*
Th. O Apollo. Ne inter barbaros quidē quisquā hoc ausus fuisset.
Iph. Pulsi sunt ex Græciâ omnibus persequentibus eos.
Th. An igitur propterea portas statuam foras?
Iph. Sub sanctum ætherem, ut amoveam à contagione cædis.
Th. Quomodo verò deprehendisti piaculum hospitum?
Iph. Deprehendi; postquam deæ statua retroversa est.
Th. Sapientem te nutrivit Græcia, quòd *rem tam* bene senseris.
Iph. Et nunc animum meum deliniverunt illecebrâ suavi.

V. 1159. Ἐν θριγκώσει) *Brodæus* mavult θριγκώσι, rectè, nì θριγκώσι rectiùs, certè propiùs ad scripturam accedit. V. 1160. Ἐν δόμοις) In *Canteri, Porti* & *Stiblini, Paulique Stephani* & *Hervagii* Editionibus δόκοις legitur, misero errore & monstroso: *Scaliger* emendat δόμοις & rectè; ita enim, quam unam omnibus reliquis anteponо, Editio *Aldina*, omnium antiquissima & paucis exceptis verissima. Quin suprà v. 1153. Templum illud per δώματα expressit, πυλωρὸς τῆσδε δωμάτων. *Josua Barnes.* V. 1162. Φροιμιάζῃ) *Atticè* pro φροιμιάζῃ. V. 1165. Πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη) πάλιν ὑπὸ τῆς ἕδρας. Ubi πάλιν pro ὀπίσω, ut *Hom.* Iliad. γ'. ὅτε πάλιν κλίνασα. Vide infra v. 1179. V. 1168. Μύσος) Hic loci acuenda est dictio, aliàs circumflectenda, φορεῖται enim, ut ἴσος & κλὼς & similia & σύλος quoque, ut suprà v. 50. V. 1174. Prior syllaba in ἔτλη communis est, adeò ut τόδ' ἔτλη sit *Anapæstus.* Vid. ad *Phœniss.* v. 19. V. 1181. Καθεῖσαν) *Atticè* pro καθεῖσαν. *Josua Barnes.*

Θό. Τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί;
Th. Nunciantes aliquid suave ex Argis?

Ιφι. Τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
Iph. Oreſtem meum fratrem unicum bene valere.

Θό. Ὡς δὴ σφε σώσας ἡδυναῖς ἀγγελμάτων;
Tho. Videlicet ut eos ſervares propter voluptatem grati nunci?

Ιφι. Καὶ πατέρα γε ζῆν, καλῶς θεᾶς ὀφὴν ἐμήν. 1185
Iph. Et patrem meum vivere, & bene valere.

Θό. Σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένθυσας εἰκότως.
Tho. Tu verò ad Deæ cultum procurandũ meritò *ex templo* exiiſti.

Ιφι. Πᾶσάν γε μισῶ Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
Iph. Ut quæ oderim univerſam Græciam, quæ me perdidit.

Θό. Τί δῆτα δρῶμεν φαίζε τοῖν ξένοιν πέρι;
Th. Quid igitur faciemus de duobus hoſpitibus? dic.

Ιφι. Τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν θεοκείμηνον σέβειν.
Iph. Oportet nos colere legem propoſitam.

Θό. Οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες, ξίφος τε σόν; 1190
Th. Quare ergo non ſunt in promptu lavacra & enſis tuus?

Ιφι. Ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
Iph. Prius volo eos lavare purificatione religioſâ.

Θό. Πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
Th. Utrum aquis fontanis, an marino rore?

Ιφι. Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.
Iph. Mare abluit omnium hominum mala.

Θό. Ὁσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
Th. Sanctiùs igitur Deæ cadent victimæ.

Ιφι. Καὶ τἀμά γ' ὕπω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
Iph. Et res meæ ſic honeſtiùs habebunt.

Θό. Οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
Th. Nonne ad ipſum templum fluctus alliditur?

Ιφι. Ἐρημίας δεῖ· κἀγὼ δ' ἄλλα δρασμῶ.
Iph. Eſt opus ſolitudine; nam & alia faciemus.

Θό. Ἄγ' ἔνδα χρῄζῃς· ὡς φιλῶ παρρησιάζεσθαι σέ.
Th. Ducito quò vis. Haud *enim* cupio arcana videre.

Ιφι. Ἁγνιστέον μοι κἀμὲ τῆς θεοῦ βρέτας.
Iph. Purificanda eſt mihi & Deæ ſtatua.

Θό. Εἴπερ γε κηλὶς * ἔβλαβέ νιν μητροκτόνος. 1200
* al. ἔλαβεν.
Th. Siquidem macula matricidæ polluit eam.

Ιφι. Οὐ γάρ ποτέ νιν ἀνῃρέμωμ βάθρων ἄπο.
Iph. Nunquam enim *aliàs* eam ſuſtuliſſem ex ſuâ ſede.

Θό. Δίκαιόν ἡ σέβεια, κἀ σωφροσύνη.
Th. Juſta res eſt Pietas, & Diligentia.

Τοξόται.

Iphigenia.

Ιφι. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω; Θό. σὸν τὸ σημήνῃ τάδε.
Iph. Scis quæ mihi nunc fieri debent? *Th.* Tuum *eſt* hoc ſignific.

Ι. Δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. Θό. ποῖ δέ σ' ἀκφύγειν ἄνευ;
Iph. Addas vincula hoſpitibus. *Th.* Quonam tibi effugiant?

Ι. Πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδέν. Θό. ἴτ' ὀπὶ δεσμά, πρόσπολοι.
Iph. Fidem Græcia nullam novit. *Th.* Ite ad vincula, miniſtri.

Ι. Κἀκκομιζόντων ὅ δεῦρο τὸς ξένους. Θό. ἕξομαι τάδε. 1206
Iph. Educant autem huc hoſpites. *Th.* Fiet hoc.

Ι. Κἄζω κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογός.
Iph. Dein tegentes vultus eorum à ſolis flammâ.

Σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. Θό. οἵδ' ὁμορτήσουσί σοι.
Adde etiam mihi comites de tuis ſatellit. *Th.* Iſti te comitab.

Ι. Καὶ πόλιν πέμψον τιν', ὅστις σημανεῖ. Θό. ποίας τύχας;
Iph. Et mitte civitati aliquos qui illi ſignificent. *Th.* Quoſnã caſus?

Ι. Ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. Θό. μὴ σώσαντ' ἔφην;
Iph. Ut omnes maneant domi. *Th.* Ne interveniant homicidio?

Ι. Μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. Θό. σιγᾶτε, κἀ σήμαινε σύ,
Iph. Hæc enim ſunt abominanda. *Th.* Vade tu, & edicito,

Μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν. Ιφι. ἦ γε κηδόμεις πόλιν,
Ne quis ad *horũ ſacrorũ* ſpectacul. pro accedat. *Ip.* Rectè curas urb.

Καὶ φίλων δ' ὐδεὶς μᾶλλον. Θό. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
Nulluſque magis *curat* amicorum. *Th.* Tu de me hoc dicis:

Ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις. 1214
Sed hoc tibi potius convenit, quia optimo jure te tota civ. miratur.

Ι. Σὺ δ' ἐν μέλλων αὐτοῦ μεῖναι ναῶν τῇ θεῷ. Θό. τί χρῆμα δρῶ;
Iph. Tu verò manens hic ante Deæ templũ. *Th.* Quid faciam?

Ι. Ἁγνισμὸν χρυσῷ μέλαθρον. Θ. καθαρὸν. ὡς μόλοις πάλιν;
Iph Aureũ templũ luſtra. *Th.* Purũ *ut reperias*, quando redieris?

Ι. Ἡνίκα δ' ἂν ἔξω σφῶσιν οἱ ξένοι. Θό. τί χρή με δρᾶν;
Iph. Cùm autẽ egrediẽtur hoſpites. *Th.* Quid tũc oportet me facere?

Ι. Πέπλων ὀμμάτων προθέσθαι. Θ. μὴ παλαμναῖον λάβω;
Iph. Tegere oculos peplo. *Th.* Ne contrahàm contagium cædis?

Ι. Ἢν δ' ἄγος δοκῶ χρονίζειν. Θ. τοῦδ' ὄρθ' ὅτις ἔσει μοι;
Iph. Si autẽ videar diutius cũctari. *T.* Modus hujus rei quis erit mihi?

Ι. Θαυμάσῃς μηδέν. Θ. ἀλλ' ἐς θεᾶς πέπλους ἐπὶ σχολῇ κάγώς.
Iph. Nihil mireris. *Th.* Deæ *ſacra* per ocium rectè perage.

Ι. Εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι. Θό. σωθείημεν.
Ip. Utinã autẽ hæc expiatio cadat, ut cupio. *Th.* Et ego idem precor.

Ι. Τάδ' ἆρ' ἐκβαίνουσ' ἤδη δωμάτων ὁρῶ ξένους, 1122
Iph. Hos hoſpites jam video ex ædibus egredi,

Καὶ θεᾶς κόσμους, νεογνούς τ' ἄρσενας, ὡς φόνῳ φόνον
Et ornatum deæ, & juvenes, ut cæde cædem

Μυσαρὸν ὀκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, ᾧ τ' ἄλλ', ὅσα
Eluam abominandam, & fulgorem lucernarum, & reliqua quæ

Πρὸ δόμων ἐγὼ ξένοισι, κἀ θεᾷ καθάρσια. 1225
Ego propoſui hoſpitibus, & ad purificationem deæ pertinent.

Ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίτας τῶνδ' ἔχειν μιάσματος,
Edico autem civibus, ut diſcedant ab hoc piaculo;

Εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς,
Si quis aut templi cuſtos vult habere manus puras,

V. 1186. Ἐξένυσαι) ab ὀνέω *enato*, plerumque autem *metaphoricè* occurrit pro *evado*, *exeo*, *effugio* &c. Vid. quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 470. V. 1188. Τοῖν ξένοιν) Ita pro πῖς ξένοις lego ut ſuprà v. 1178. τὸ πέρι enim alitèr quomodò ſtet, neſcio. *Joſua Barnes.* V. 1193. Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά·) Fama eſt, *Euripidem* aliquando cum *Platone* in *Ægyptum* profectum, ibique ægrotantem marinâ à Sacerdotibus *Ægyptiis* curatione ſanatum; unde hæc pòſt cecinit. Et ex hoc Verſu, quem citat in vitâ *Platonis Laertius*, Aquam Marinam ad Purgationes, Expiationéſque adhiberi ſolitam, probant Grammatici; unde *Ariſtophanes* in *Pluto* --Πρῶτον μὲν οὖν τὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγαγον. Hinc *Catullus* --*Quantum non ultima Tethys, Nec Genitor Nymparum* (aliàs *Lympharum*) *abluit Oceanus.* Ex *Joh. Brodæi* Notis. Ante omnes *Apuleius* audiendus, qui hos ritus optimè callebat, is, in Principio ferè ultimi *Metamorphoſeων* libri, hæc ait, *Confeſtimque diſcuſſâ pigrâ quiete, alacer exurgo; Mèque protinùs purificandi ſtudio Marino lavacro trado.* De *Maris* autem puritate, undarúmque marinarum in purgationibus uſu abundè ſatis *Jacobus Durantius Caſellius* Variar. l. 1. c. 3. *Joſ. Barnes.* V. 1212. Πελάζειν) Ita rectè *Scaliger.* pro ἐλάζειν corrupto, *Duperius* legit ἐλάσειν, nullâ verſûs ratione habitâ, nec ſenſûs; quare ἀποσιγατέον iſtud vocabuli. V. 1214. Ὡς εἰκότως &c.) Niſi ſingularis *Iambus* inter tot *Trochæos* occurrens ſuſpicionem faceret, nullam putarem nè minimam hic lacunam. Et hic tamen *Iambus* facilè *Trochæus* evadat, ſi legamus hoc modo, Ὡς τάδ' εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει γ' ἐμὴ πόλις. V. 1216. Ἁγνισμὸν χρυσῷ μέλαθρον) Codex *Heinſio-Scaligerianus* rectiùs χρυσῶν legit. Καθαρὸν) πρὸς τὸ καθαρὸν μέλαθρον. *Joh. Brodæus.* V. 1217. Ἡνίκα δ' ἂν ἔξω σφῶσιν) Huic verſui error certè aliquis non abeſt. Τὸ σῶ enim in Ἡνίκα cùm ſemper breve ſit, δαν ἐξ, erit contrà legem *Iambus*, niſi pro ἐὰν & σῶ contracto ponatur, ut nonnunquam fit, & tum *Spondæus* exiſtens ſtabit. V. 1220. Μηδὲν) à μηθείς, pro μήτε εἷς, idem quod μηδείς.

Ἢ γάμῳ τις ἐκχὴ σωμάτων, ἢ τόκοις βαρυύεται,
Φύγετ', ἐξίστασθε, μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε.
Ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθένε, ἣν νίφῳ φόνον
Τῶνδε, καθαρὸν δώσομεν δόμον σέθεν,
Εὐτυχεῖς σὺ· ἡμεῖς ἐσόμεσθα. τἄλλα δ' ὡ λέγω σ', ὅμως
Τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς, σοί τε σημαίνω θεᾷ.

Aut vadit contracturus nuptias, aut quæ partu gravatur:
Fugite, recedite, ne cui adhæreat hoc piaculum.
O Jovis & Latonæ filia Regina virgo, si abluero cædem
Horum, & sacrificavero ubi oportet, habitabis puram domum,
Et nos erimus beati: reliqua verò quamvis non dicam
Diis tamen, qui plura norunt, & tibi significo Deæ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, ὃν ποτε
* Δηλίας ἐν καρποφόροις
Γυάλοις χρυσοκόμᾳ
Φοῖβον ἐν κιθάρᾳ σοφὸν,
Ἄτ' ἐπὶ τόξων
Εὐσχήμᾳ * γάνυται,
Φέρει * νιν ἀπὸ θρασίου ἁλίας,
Λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ', ἀ-
σάκτων μάτηρ ὑδάτων,
Τὰν βακχεύσασθαι Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφάν,
Ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δρά-
κων, σιερᾷ καλύκαλκος,
Εὐφύλλῳ δάφνᾳ, γᾶς
Πελώριον τέρας, ἀμ-
φέπει μαντεῖον θρόνιον.
Ἔπ μιν, ἔπ βρέφος, ἔπ φίλας
Ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θεώσκων,
Ἐκβυες, ὦ Φοῖβε, μαντείων σὺ ἐπί-
βας ζαθέων, τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
Θάσσεις, ἐν ἀψύδοις θρόνῳ,
Μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων,
Θεσφάτων ἐμοῖς ἀδύτοις,
Ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων
Γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν παῖς ἀπενάσατ'
Ἀπὸ ζαθέων χρησηρίων, νύχια
Χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα.
Οἵ πλέσιν μερόπων,
Τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ',
Ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
Ὑπνῳ κατ' ἀνοφερᾶς γᾶς
Εὐνὰς ἔφερζον. Γαῖα δ'
Μαντεῖον ἀφείλετο τιμάν
Φοῖβον φθόνῳ Δυναζοῦς. ταχύπους
Δ' ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄναξ,

Prælianti indole *est* Latonæ filius, quem olim
Deliacæ *terræ* in fertilibus
Vallibus auricomum *(peperit)*
Phœbum citharœdum peritum,
Et *Diana*, quæ propter jaculandi
Peritiam exultat,
Tulit ipsos à scopulo marino, i. e. *à Monte Deli insulæ*,
Puerperii locum inclytum relinquens, non
Stillantium, *at immotarum* aquarum,
Ad consecratum Baccho
Parnasium cacumen,
Ubi maculosum tergum habens, & cruentam faciem draco,
Sub opacâ æreus, *i.e. dentibus æreis minax*,
Frondosâ lauro, telluris
Immane monstrum, custodit oraculum terrestre, *vel subterraneum*.
Adhuc ipsum, adhuc infans, adhuc charæ
In matris ulnis saliens.
Interfecisti, ô Phœbe, oracula verò inisti divina, tripodéque in aureo
Sedes, in mentiri-nescio throno,
Oracula mortalibus edens,
Divinis meis ædytis,
Super Castaliæ fluenta,
Vicinus, tenens medium terræ locum.
Themin verò postquam Terræ filiam *Phœbus* invadens ejecit
Ex divinis oraculis, nocturna
Terra peperit spectra, *filiósque produxit*,
Qui multis mortalium,
Et præterita, & præsentia,
Et quæcunque sunt futura,
In somno, sub obscurâ terrâ,
In lectis dicebant. Terra enim
Vaticino privaverat honore
Phœbum invidiâ filiæ *ex oraculis ab eo pulsæ*. Celeri pede
Autem in Olympum contendens Rex,

* Scaliger Δηλιάς.
* al. γάνυται.
* Scalig. δὴν δάι.

V. 1229. Μύσος) vid. suprà ad v. 1168. V. 1230. Ὦ Διὸς, Λατοῦς τ' Ἄνασσα παρθένε) τᾷ subauditur: Quare *Diana* dicitur Ἄνασσα, vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1482. Quare Παρθένος, vid. *Callim. Hymn. Dian.* v. 6. Δός μοι Παρθενίην αἰώνιον, ἄπαιδα, φυλάσσειν. Hinc ἀειπαρθένος apud *Græcos*, apud *Latinos*, Casta, Inupta, Intemerata &c. *Josua Barnes.* V. 1244. Παρνάσιον κορυφὰν) *Delphos. Homer.* Iliad. β'. v. 519. --Πυθῶνά τε πετρήεσσαν] Ibidem Scholia vulgò *Didymi* --Πυθῶνα) ᾗ αὕτη πόλις Φωκίδος. Τὸ πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Παρνασία νάπη, ὡς ἀπὸ τῆ Φλεγυείμιδος ὄρους· ἔπειτα Πυθών· ὕστερον ὃ Δελφοί. De his verò omnibus vide *Pausaniam* in *Phocicis*. Josua Barnes. V. 1245. Ποικιλόνωτος, οἰνωπὸς Δεράκων) De Dracone *Pythone* vid. *Ovid.* Metam. l. 1. Fab. 8. *Homer.* Hym. *Apollinis. Eustathium* in *Hom.* fol. 1699. lin. 60. *Apollodori* Biblioth. l. 1. c. 4. *Cælium Rhodigin.* Antiq. Lect. l. 16. c. 19. &c. *Josua Barnes.* V. 1250. Ἔμβης) *Duportus* legit ἐβῆς. Et sanè suprà v. 1243. eodem modo *Pythona* βακχεύσασθαι vocabat, ἐμοῖς autem hic nullum habet locum; nisi quòd *Chorus* Dei amore incensus sibi, quæ sunt *Apollinis*, appropriat. V. 1258. Μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον) De *Delphis* in medio terræ sitis Vid. *Oresl.* v. 331. & v. 591. Item *Medæ*: v. 668. præcipuè verò quæ Nos ad *Jon.* v. 223. *Josua Barnes.* V. 1259. Θέμιν δ' ἐπεὶ Γᾶς παῖς ἀπενάσατο ἀπὸ ζαθέων Χρησηρίων) Ita cum *Cantero* ἐπεὶ lego pro ὅπ'; Sensu & Magno *Scaligero* concurrentibus.

Hanc Fabulam habes *Apollodori* Biblioth. l. 1. c. 4. Ἀπόλλων ὃ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τῆ Παν̃δς ---ἦλθεν εἰς Δελφοὺς, Χρησμῳδούσης τότε Θέμιδος· Ὡς ὃ φρυγῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄρις ἐκώλυεν αὐτὸν παραδεῖν ἐπὶ τὸ Χάσμα, ἥστον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παρελαμβάνει. Hinc *Didymus* ad Iliad. β. v. 519. ᾗ Πυθὼν μὴν, ἐπεὶ κατεπάτησε αὐτόθι ὁ Δράκων, τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων, ὃν ἀπέκτεινε τοξεύσας ὁ Ἀπόλλων. Et *Eurip.* Schol. *Oresl.* Ὁ Ἰάσιος πρότερος ἦν τῆς Γῆς, εἶτα τῆς Θέμιδος. *Josua Barnes.* V. 1261. Φάσματα, οἳ) ἤτοι πρὸς τὸ σημαινόμενον. Hic enim φάσματα pro Ὀνείροις καὶ φασμάτων, sive Φάσματα Γῆς παῖδες, per *Appositionem*, ut alii. V. 1263. Τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν, penè illud *Homericum* adumbrant ----Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω. V. 1268. Φθόνῳ Δυναζοῦς) φθόνῳ καὶ Φοῖβον παρορμηθεῖσα τῆς Δυναστείας χάριν, τῆς Θέμιδος ἀπιλογοῦσα· ἢ καὶ Θέμις γῆς Δυνάστης. *Josua Barnes.*

Χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων,
Πυθίων δόμων
Χθονίαν ἀφελῆν
Θεᾶς μῶϊν, νυχίας τ' ἐνοπάς.
Γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
Πολύχρυσα θέλων λαχεδήματα χεῖν.
Ἐπεὶ δ' ἔσχε κόμης,
Παῦσε νυχίας ὀνείρους.
Ἀπὸ δ' λαθοσύαν
Νυκτῶπον ἔζηλε βροτῶν,
Καὶ τιμὰς πάλιν ἔδωκε Λοξίᾳ,
Πολυάνορι δ' ἐν ξενο-
ντι θρόνῳ θάρσει βροτοῖς
Θεσφάτων ἀοιδᾶς.

Ἰαμβοί.

Αγ. Ὦ ναοφύλακες, βώμιοί τ' ὀπιτάται,
Θόας, ἄναξ γῆς τῆσδε, πῇ κυρῶ βεβώς;
Καλεῖτ', ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας,
Ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.
Χο. Τί δ' ἔστιν; εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσ' λέγειν;
Αγ. Βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι,
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
Φύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
Λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
Χο. Ἄπιστον εἶπας μῦθον· οὐ δ' ἰδεῖν θέλεις
Ἀνακτα χώρας, φροῦδον ἐκ ναοῦ συθεὶς.
Αγ. Ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δεύμενα.
Χο. Οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε, καὶ δίωκέ νιν,
Ὅπως κιρήσας, τοῦδ' ἀπαγγελεῖς λόγου.
Αγ. Ὁρᾶτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος.
Μέτεσθ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
Χο. Μαίνῃ· τί δ' ἡμῖν τοῦ ξένων δεσμοῦ μέτα;
Αγ. Οὐκ εἶ κρατυνῶν ποδὸς πύλας ὅσον τάχος;
Χο. Οὔ· πρὶν γ' ἂν εἴπωι τῶνδε ἑρμῶνδύς τόδε·
Εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ἐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
Αγ. Ὦ χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω.
Καὶ δεσπότῃ σημαίνω, ὕπεκ' ἐν πύλαις
Πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλων κακῶν.
Θό. Τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴσχνοι βοᾷ,
Πύλας ἀραίξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
Αγ. Ψευδῶς ἔλεγον αὖδε, καί μ' ἀπήλασαν δόμων,
Ὡς ἐκτὸς εἶης· σὺ δ' κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.

Manum puerilem extendebat ad Jovis thronum.
Quare oravit ipsum,
Pythiis ex templis
Terrestrem ut auferret
Deæ *Telluris* iram, nocturnáque responsa.
Risit autem *Jupiter*, quòd filius statim *ad se* venisset,
Opulentos cupiens obtinere cultus.
Postquam autem concussit comam,
Fecit cessare nocturna somnia,
Et impostura
Nocturnam exemit hominibus:
Et *pristinos* honores iterum dedit Phœbo.
In celebri autem, & hospitum frequentiâ claro solio fiduciam hominibus
Oraculorum carminibus *suppeditat.*

Nun. Oæditui, & ararum præsides,
Quò abiit rex hujus terræ Thoas?
Accersite aperientes portas firmas,
Extra hanc aulam, dominum terræ.
Cho. Quid verò est? num oportet me non jussam loqui?
Nun. Abierunt evanidi duo adolescentes
Consilio filiæ Agamemnonis
Fugientes ex hâc terrâ, & venerandam statuam
Accipientes in sinu navis Græcæ.
Ch. Dicis rem incredibilem: quem autem videre cupis
Regem *hujus* terræ, jam ex templo celeriter abiit.
Nun. Quò? oportet enim eum scire quæ *nunc* fiunt.
Cho. Nescimus: Quare abi, & persequere ipsum.
Ut cum eum nactus fueris, nuncies ei ista verba.
Nun. Videte, quàm perfidiosum sit genus muliebre,
Et vos estis participes horum facinorum.
Ch. Insanis: quid enim nobis negotii est cum fuga hospitum?
Nun. Non ibis ad portam regis quàm celerrimè?
Ch. Non, priusquam interpres aliquis dixerit hoc verbum,
Intúlne sit, an non, princeps *hujus* agri.
Nun. Heus aperite fores, vobis dico qui intus estis,
Et Regi dicite, quòd ad fores
Adsim, nuncians novorum pondus malorum.
Tho. Quis circa domum istam deæ excitat clamorem,
Fores pulsans, & terrorem mittens intrò?
Nun. Hæ mentitæ sunt, & abegerunt me a domo *dicentes*
Quòd extrà esses: tu tamen eras domi.

V. 1270. Χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων) Nullus dubito, quin hic locus sit corruptus; haud verò æquè facile est *veram Lectionem* assignare: *Duportus* legit --ἔκερξε δεινὸν, nullis antiquæ Scripturæ vestigiis servatis; *Scaliger* propiùs ---Χέρα παιδνὸν ἔλιξ', sed nec hæc lectio satisfacit, nî ἐς Διὸς θρόνον quoque legamus. *Joh. Brodæus* nescio quomodo Χέρα fidem exponit; nihil verò probat, explicat minùs. Ego quidem ἐπέχω. *Josua Barnes.* V. 1273. Πολύχρυσα θέλων λαχεδήματα χεῖν) Opulentiam *Delphici* Oraculi immensam notat; quæ ex innumeris Regum, Principum & Rerumpublicarum Donariis perpetuò augebatur: Præcipuè *Crœsi* Χρυσᾶ πλινθία memorantur. His tot tantisque Thesauris inhiantem memorant *Pyrrhum Achillis* filium à *Delphis* occisum; quin *Sacrum* sive *Phocense* bellum ortum ex Templi *Delphici* direptione memorat *Pausanias* aliique; De *Brenno Belini* Regis *Britanni* fratre, qui *Romam* cepit, in his autem *Thesauris* diripiendis cœlitùs cum exercitu deletus est, vide *Justinum* & præsertim *Gul. Warneri* Nostratis Poema dictum **Albions England** l. 3. c. 16. Hujus autem Oraculi Opulentiam notavit *Homerus* Iliad. ι'. v. 404. Οὐδ' ὅσα λαΐνῳ οὐδὸς Ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ. Vid. *Eustathium* in locum fol. 759. lin. 26. V. 1276. Ἐπεὶ δ' ἔσεισε κόμας) i. e. *Capite annuerat*, quod ex *Homero* mutuatus est *Euripides*, qui sic *Jovem* Capite annuentem *Thetidi* introducit Iliad. α. v. 428. Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος Κρονίδαο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. V. 1280. Λοξίᾳ) De hoc Nomine vid. suprà v. 1013. V. 1294. Φροῦδον) Φρῦδον quasi πρεῖδον, ut φρίμιον pro Πρεσίμιον, φρῦδον ὁ πρὸ ὁδοῦ ὁρμῶν, εἶτεν οἰκέμβων. Vid. *Eustath.* in *Hom.* fol. 487. lin. 2. & fol. 805. lin. 45. Συθεὶς) *profectus*, sed festinationem quandam notat, ἐξορμηθεὶς, Hinc *Homer.* σύτο & ἔσυτο & ἐσύμβρων & ἐσυμβρώς. *Josua Barnes.* V. 1300. Μέτα pro μέτεστι. V. 1301. Κρατύνων) τῶν δεσπότου, βασιλέως. Ὅσον τάχος) quàm celerrime. V. 1302. Τῆπος) τὸ ἔπος. V. 1309. Ψευδῶς ἔλεγον &c.) Ita cum *Scaligero* lego, quia ψευδῶς, quod priùs obtinebat, maximo erat Versui impedimento: Nunc autem si *Dactylum* in primo, & *Anapæstum* in secundo putes, hoc modo ψεῦδη ε--λεγον, rectè Versui consuletur. *Josua Barnes.* V. 1310. Ὡς ἐκτὸς εἶης· σὺ δ' κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα) Olim scriptum erat ἧς pro εἶης, magnâ *Versûs* jacturâ: Quam ut resarcirent, nonnulli legebant ---σὺ δὴ κατ' οἶκον, non omninò ineptè: sed τὸ εἶης pro ἧς corrigendo, cum *Cantero* & *Scaligero*, Metro magis & Grammaticæ gratum feceris. *Josua Barnes.*

Θο. Τί

Θό. Τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ διεμπολαι;
Αγ. Αὗτις τὰ πρόσθε σημῆνε· τὰ δ' ὄν ποσὶ
Παρόντ', ἄκουσον· ἢ νεᾶνις, ἢ 'νθάδε
Βωμοῖς παρίσατ' Ἰφιγένη, ἔξω χθονὸς
Σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
Ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
Θό. Πῶς φῄς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
Αγ. Σώζει σ' Ὀρέστου· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
Θό. *Τὸν ποῖον; ἆρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη; * Vet. Cod. Tó.
Αγ. Ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο.
Θό. Ὦ θαῦμα· πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
Αγ. Μὴ 'ναυδα πρέψῃς σὺν φρενί, ἀλλ' ἄκουέ μου.
Σαφῶς δ' ἀθρήσας, κἀκλύων, σκόπει τόδε,
Διωγμὸς ὅστις τὰς ξένας διήκει.
Θό. Λέγ'· εὖ γὰρ ἔπρας· ὡς γὰρ ἀγχίπλωτοι πόδες
Φεύγουσιν, ὥστε δόρυ φυγεῖν τυμὸν δόρυ.
Αγ. Ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
Οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ὡρμισμένη,
Ἡμᾶς μέν, ὡς σὺ δέσμα συμπέμπῃς ξένων
Ἐχρῆζε, δόξασ' ἀποστῆναι πόδα
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόῤῥητον φλόγα
Θύουσι, καθαρμὸν, ὃν μετῄει.
Αὐτὴ δ' ὅπαδε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιν
Εἵπετο χέρσι. καὶ τάδ' ὦν ὕποπτα μοι,
Ἥρεσκε μέν σοι σοῖσι πρόσθ' ὑπηρέταις, ἄναξ.
Χρόνῳ δ', ἵν' ἡμῖν ὁρᾶν τι δὴ δοκῇ πλέον,
Ἀνωλόλυξε, καὶ κατῇδε βάρβαρα
Μέλη μελῳδοῦσ', ὡς φόνον νίζουσα δή.
Ἐπεὶ δ' ἅδεον ἡμῶν ἥμενοι χέρνον,
Εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
Κτάνοιεν αὐτὼ, δεσπότην τ' οἰχίατο.
Φόβῳ δ' ἅ μὴ χρὴν εἰσορᾶν, καθήμεθα
Σιγῇ. πόλος δ' ἦν πᾶσιν ὧν αὐτὸς λόγος,
Στείχειν, ἵν' ἧκε, καίπερ οὐκ ἐωμένοις.
Κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος,
Ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπέρωμον,
Ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμοῖς πλάτας
Ἔχοντας, οἳ δεσμοῖς δ' ἦν τὰς νεανίας
Ἐλεύθερους πρύμνηθεν ἑστῶτας νεώς.
Κοντοῖς δ' πρῴρας εἶχον. οἱ δ' ἐπωτίδων
Ἄγκυραν ἐξανῆπτον. οἱ δ' κλίμακας

Tho. Quod lucrum expectantes, aut *quid* venantes?
Nun. Posthea dicam, quæ ad has pertinent: quæ vero ante pedes
Jam sunt, audi: puella, quæ hîc
Aris astabat, *sacrisque præerat*, Iphigenia extra hanc terram
Cum hospitibus abiit, venerandam deæ
Statuam habens; simulatæ enim erant illæ expiationes.
Tho. Quid ais? Quo spiritu calamitatis impulsa?
Nun. Ut servaret Orestem: hoc enim tu miraberis.
Tho. Quem? Num illum Tyndaridis *Clytæmnestræ*, filium?
Nun. Illum, quem consecraverat deæ *Dianæ* ad hanc aram.
Tho. O portentum! quo enim alio graviore nomine te compellem.
Nun. Ne huc vertas tuam mentem, *ne hoc animo volvas*: sed audi me,
Et clarè considerans, & audiens cogita,
Qui exercitus insequens venetur eos.
Tho. Dic; nam rectè mones: non enim vicinum navigantes mare
Fugiunt, ut possint effugere meam hastam, i.e. *mea arma*.
Nun. Postquam venimus ad littus marinum,
Ubi navis Orestis latens erat appulsa,
Nobis quidem, quos tu cum *ista* misisti vincula hospitum
Tenentes, nutu significavit, ut recederemus procul,
Agamemnonis filia, tanquam arcanum ignem
Sacrificatura, & purificationem, quam apparabat.
Ipsa verò retrò vincula tenens hospitum
Ibat manibus, & hæc erant quidem *nobis* suspecta,
Placebant tamen tuis ministris, ô Rex.
Tandem verò (ut nobis aliquid ampliùs videretur agere)
Ululavit, & cantavit, barbara
Carmina quærens, quasi cædem jam abluerit, *ac expiaret*.
Posteaquam autem diù sedimus,
Venit nobis in mentem *timere*, ne soluti hospites
Interficerent eam, & effugerent.
Metu tamen nè videremus ea, quæ non oportebat, sedimus
Tacitè: tandem verò omnibus eadem fuit sententia,
Ire eò, ubi illi essent, etiamsi *nobis hoc* non concederetur.
Ibi verò vidimus Græcæ navis scapham
Remis sublimibus ut alis instructâ, & ad impetum cursus paratâ,
Et nautas quinquaginta qui remos
In scalmis
Tenebant; & à vinculis adolescentes
Vidimus liberos in puppi navis stantes.
Contis verò proram regebant. Alii verò ad epotidas
Anchoras suspendebant, alii autem *per* scalas

V. 1312. Αὖτις) ὕστερον, ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. Idem cum αὖθις. V. 1324. Διωγμὸς ὅστις) Sensus hic, τίνι διωγμῷ, i. e. πῶς διώκοντες, διεκόμισαν τοὺς ξένους. V. 1328. Φεύγουσιν) Scaliger φεύξονται. vid. infrà v. 1392. V. 1330. Ἐξένδυσ') In hoc loco sit ab ἐκνέω, idem quod ὑπείκω, cedo, abeo, ἐκδύω, de ἔξεδυσ' pro ἔξέρυγε, ab ἐκφύω ἐκφυσῶ, vid. *Hippolyt.* v. 470. Et hujus Fab. v. 1186. *Josua Barnes.* V. 1332. Ὅν προσθέσθαι) ad quam festinabat. *Iliad.* ε. v. 148. — ὁ δ' Ἄλαστα φιτύχετο ἐς Πολυδεύκη. *J. Brodæus.* V. 1337. Ἀνωλόλυξε κἀκατῇδε βάρβαρα μέλη μελῳδοῦσ') De verâ significatione verbi Ἀνολολύζω & quòd propriè apud *Homerum* & Veteres significat γυναικείαν πρὸς ἐυχὴν ἐυχωλὴν μὴ ἐνδιαφυῆ καὶ ἐμμελῆς πηδᾷ καὶ λέγει ἦχον vid. *Eustathium* in vocibus ὀλολυγὴ & ὀλολύζειν. Quòd verò κατῇδε additur, id omninò rectè fit, ut & μέλη sequitur; unde lectionem veterem κατῇδε rejiciendam patet, quam *Brodæus* non felicius κατῴλε legendam putabat, quum καθεῖλε sit vera lectio illius vocabuli. Fit autem à κατεάδω pro κατειδω. *Josua Barnes.* V. 1341. Δεσπότην τ' οἰχίατο) De voce Δεσπότης & quòd illius prior syllaba sit longa vid. *Phavorinum*, item *Eustath* &c. Οἰχίατο verò *Ionicè* & *Poeticè* pro Οἴχοιντο. *Optativ.* Mod. Præsen. Temp. V. 1341. Νεὼς σκάφος) *Periphrasis.* V. 1346. Ταρσῷ ἐπέρωμον) De Reciprocatione Metaphoræ ab *Alis* ad *Remos* & *vice versâ*, vid. quæ Nos supra ad v. 249. Hinc *Hom.* Odyss. λ. v. 124. — ἐρέσσομεν, τά τε πρέπει νηυσὶ πέλοντα. Est autem Analogia. De voce Πίτυλον vid. etiam supra ad v. 307. Ταρσοὶ autem πρῷραι ἐρετμῷ dicuntur *Palmulæ Remorum*, λέγεται δὲ καὶ ὅπου φέρεται πρῷρα ὀρνέων, διὰ τὸ πλατύ· καὶ ὅπου ποδός· καὶ δὴ καὶ ὅπου τῆς χειρός. *Jos. Barnes* V. 1347. Ναύτας τε πεντήκοντα) Vid. supra ad v. 1124. ἐπὶ σκαλμοῖς) *Scalmus* est lignum, cui *Remi* alligantur: *Struppum* dicitur *Vitruvio*. Πλάτας *Synechdoche* partis; πλάτη enim, quæ est lata illa *Remi* pars, quæ *Aquos* impellit, ponitur pro *Remo*. Πλάτη etiam παρὰ τὸ πλατύ dicitur, ut versu præcedenti. *Josua Barnes.* V. 1350. Κοντοῖς δὲ πρῴρας εἶχον, οἱ δ' Ἐπωτίδων) Ἐπωτίδες τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρας ὑψηλὰ ξύλα. *Phavorinus*. *Scaliger* pro εἶχον legit, εἶλκον, non malè: sed sine causâ. Πρῴρας autem vel Genitivi casûs est, vel *Synechdoche* numeri fit, vel πρῴραν legendum. *Duportus* acutiùs hîc legit Κοντοῖς δ' πρῴρα σεῖχεν. Sed nec hujus lectionis ulla necessitas. Nam τῆς πρῴρας εἶχον dicitur, ut *Pindaro* εἶχετ' ἔργα. *Pyth.* Od. 4. *Josua Barnes.* V. 1351. Ἄγκυραν ἐξανῆπτον) Hîc loci *Scaliger* & *Duportus* Ἄγκυραν legunt, rectè ut mihi videtur; quùm accentus sit in Antepenultimâ; sic enim versus stabit. Sin Ἀγκύρας cum Veteribus libris legamus, ultima syllaba *Doricè* corripiatur; ut ultima in τερπὰς *Hesiodo* Oper. & Dier. v. 562. Μετὰ τερπὰς ἠελίοιο. Et in Τέχνας *Theocrito*, Idyll. κα. v. 1.
Ἀ πνία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγαίρει. *Josua Barnes.*

Σπεύδοντες, ἦγον δι' χερῶν πρυμνήσια. Properantes, expediebant manibus rudentes.
Πόντῳ θ' δόντες πλὼ ξένιον κατίεσαν· Marique committentes hospitam, *in navem* demiserunt.
Ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν Nos verò non parcentes *nobis*, *ob metum*, quum vidimus
Δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης, Dolosas artes, hærebamus hospitæ;
Πρυμνησίων τε κἀ δι' εὐθυπτερίας, Rudentibúsque, *non dimittentes illam*, & per gubernacula *euntes*,
Οἴακας ἐξηρῶμεν εὐπρύμνε νεώς. Auferebamus clavos bene munitæ navis.
Λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύετε, Sermonesque procedebant: Quare mare trajicitis,
Κλέπτοντες ὀκ γῆς ξόανον, κἀ δυσπότμου; Surreptam abiportantes ex *hoc* agro *Deæ* statuam, & sacerdote?
Τίνος, τίς ὢν γε πλώσ' ἀπεμπολᾶς χθονός; Cujus *rei causâ*? quis existes hanc *ex hoc* agro ut emptam avehis?
Ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης τῆσδ' ὁμαιμος, ὡς μάθοις, Ille respondit, Orestes hujus frater, ut scias,
Ἀγαμέμνονος παῖς, πλώσδ' ἐμὴν κομίζομαι Filius Agamemnonis, meam avehò
Λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ὀκ δόμων. Sororem nactus, quam amiseram ex ædibus *ablatam*.
Ἀλλ' ὐδὲν ἧσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης, Verùm nihilominùs retinebamus hospitam,
Καὶ πρός σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν· Et per vim ipsos cogere conabamur, ut *nos* ad te sequerentur:
Ὄνθεν τὰ δηνὰ πλήγματ' ἰὼ γηνειάδων. Unde sævæ plagæ erant genarum.
Κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον ὀκ εἶχον χερῶν, Illi enim ferrum non habebant *in* manibus,
Ἡμεῖς τε· πυγμὴ δ' ἦν ἐγκεκτήμην, Neque nos. Sed pugnis cum strepitu res gerebatur,
Καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεηνίαιν ἅμα Et manus ab utroque juvene simul
Εἰς πλευρὰ, κἀ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο, In latera *nostra*, & in hepar injectæ ferebantur,
Ὥστε ξυαπῆλαι, κἀ σωματοκαμεῖν μέλη. Ita ut committerentur, & defatigarentur membra.
Δεινοῖς θ' σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι, Nos autem malis notis signati
Ἐφθέγγομεν πρὸς κρημνὸν, οἱ μὲ ἐν κάρᾳ Fugimus in locum arduum, alii quidem in capite
Καθαιμ' ἔχοντες τραύματ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν· Habentes cruenta vulnera, alii verò in oculis.
Ὀχθοις δ' ὀπισθέντες, ὐλαβεστέρως In hoc verò tumulo stantes, cautiùs, *ac tutiùs*
Ἐμβρύαμεθα, κἀ πέτρας ἐβάλλομεν. Pugnabamus, & saxa jaciebamus.
Ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἔπι Verùm arcebant nos sagittarii, in puppi
Σταθέντες, ἰοῖς, ὥστ' ἀναστλαι πρόσω. Stantes, telis, ut repellerent *nos* procul.
Κἀν τῷδε, θηνὸς δὲ κλύδων ὤκειλε ναῦν Tunc autem (magnus enim fluctus impulerat navim
Πρὸς γῆν, φόβος δ' ἰὼ ναυάται τέγξαι πόδα, Ad terram; nautæ autem non audebant humectare pedem:)
Λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερὸν, Sublatam Orestes in sinistrum humerum,
Βὰς εἰς θάλασσαν; κἀπὶ κλίμακος δορὸν, Progressus in mare, & per scalas saltans,
Ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμου νεώς. Collocavit sororem in insigni navi.
Τὸ δ' ὐρανῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης Tunc autem quæ de cœlo cecidit *deæ* Jovis filiæ
Ἄγαλμα, νηὸς ὀκ μέσης ἐφθέγξατο Statua, ex mediâ nave edidit
Βοὴν τιν'· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται, νεὼς Vocem quandam: ὁ terræ Græcæ nautæ, navis
Λάβεσθε κώπης, ῥοθιά τε λιμνάζετε. Incumbite remis, fluctúsque *pulsantes* albos facite.
Ἔχομεν γὰρ, ὧνπερ ἕνεκ' Εὔξεινον πόρον Habemus enim hæc, propter quæ Euxinum pontum
Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν. Inter Symplegades navigavimus.
Οἱ δ' τεναγμὸν ἡδὺ ὀκβρυχώμενοι, Illi verò frementes dulcem gemitum,
Ἔπαισαν ἅλμην. Ναῦς δ' ἕως μὲ ἐντὸς ἰὼ Percusserunt mare. Navis autem donec erat in
Λιμένος ἐχώρει· σῶμα δ' ἁρπερῶσα θ', Portu procedebat: penetrans verò per ostium
Λαβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἀπείγετο. Repellebatur incidens in vehementem fluctum.
Δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νεὼς Vehemens enim ventus subitò ortus, navis
Ὤθει πάλιν πρυμνήσι'. οἱ δ' ὀκαρτέρουν, Pellebat retrò rudentes. Hi verò sustinebant *impetum*,
Πρὸς κῦμα λακτίζοντες· εἰς θ' γῆν πάλιν Repugnantes contra fluctum: rursùm autem ad terram
Κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν. σαθροῦ θ' Fluctus refluus impulit navim. Stans autem
Ἀγαμέμνονος παῖς, ἔυξατ'· ὦ Λητοῦς κόρη, Agamemnonis filia cœpit precari: O Latonæ filia
Σῶσόν με, πλὼ σὺν ἱερίαν, πρὸς Ἑλλάδα Serva me tuam sacrificulam, *ut veniam* in Græciam

V. 1352. Σπεύδοντες) *Scaliger* ἀσπάσαντες legit: sed nos probavimus τὸ σπεύδω esse aliquando μεταβατικὸν, ut *Supplices* v. 161. *Jos. Barnes.* V. 1353. Πλὼ ξένιον) Forsan πλὼ δεᾶν legendum: Dea enim *simulacrum* jam in Navim positum apparet, *Iphigeniam* nondum: Confer. v. 1383. & v. 1385. *Jos. Barnes.* V. 1360. Τίνος, τίς ὢν γε πλώσδ') Nos γε addidimus, nè Versus hiaret; *Duportus* ταύτην πλώσδ' legebat, quod sufficeret, fateor; sed nec Poeticum, nec Rotundum satis. *Josua Barnes.* V. 1361. Ὁμαιμος) Cui ὁμὸν αἷμα, *frater*. Dicitur & ὁμαίμων pro eodem ut infrà v. 1402. & Συομαίμων, ut suprà v. 848. V. 1380. Ναυβάτας) *Scaliger* hìc legit Ναυβάτας neqeaquam malè; est enim à Ναῦς & βαίνω. Sed nihil hìc opus istius lectionis, Tragici enim Poetæ sæpe pro Ναύτης dicunt per ἐπένδυσιν τοῦ α Ναυδάτης, ut & *Latini* pro *Nauta* dicunt *Navita*. Quod obiter moneo, nequis errorem hìc suspicetur. *J. Barnes.* V. 1384. Οὐρανῦ πέσημα) Ita vocat *Dianæ* simulachrum vid. suprà ad v. 88. hujus Fabulæ. *Josua Barnes.* V. 1387. Λάβεσθε κώπας) Vel νεὼς λάβεσθε κώπας legendum, sine puncto commate post νεώς, vel κώπας. Quod autem *Scaliger* legit ὀλολυγμὸν, nempe ut quinta retrò syllaba producatur, neque hic illius adminiculi opus erat, τὸ λ. enim est ἐκτατικὸν, ut satis omnibus notum. vid. *Iphig. Aul.* v. 382. *Josua Barnes.* V. 1390. Οἱ δ' τεναγμὸν ἡδὺ ὀκβρυχώμενοι Ἔπαισαν ἅλμην) Non est inter Tragicos Poetas quotquot extant locus æquè Nobilis & sonorus, nec Nauticæ Congratulationis inter labores remigandi sonantior. Quare meritò notandum duco. Ἔπαισαν ἅλμην, hæc verba *Homerus* illi prælibavit, *Odyss.* Δ. v. 480. Ἀλλα τύπτον ἐρέτμοις & N. v. 78. Ἀνερρίπτουν ἅλα πολύν. Cætera quæ meherculè magnum & dulce sonant, *Eurip.* sibi soli appropriavit. V. 1392. Στόμα διαπῶσα δὲ &c.) Vid. suprà v. 1326. V. 1399. Ἱερίαν) Ità scribo.

ſcribo. Vid. ſuprà ad hujus Fabulæ v. 34. Ubi apparet *Ionicè* poſitum pro *ἱέρειαν*. Quùm tamen incuriâ eorum, qui ad Prælum ordinantur, *Ironicè* ibi ſcriptum ſit ridiculè ſatis: ſed & illorum Ignorantia Diligentiam noſtram exacuit, quamvis & Patientiam plus nimis exercet. *Joſua Barnes.*

Ἐκ βαρβάρου γῆς, κ᾽ κλοπαῖς σύγγνωθ᾽ ἐμαῖς.
" Φιλῆς γ᾽ κ᾽ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
" Φιλῶ γ᾽ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
Ναύται δ᾽ ἐπεύφημησ᾽ εὐχαῖσιν κόρης
Παιᾶνα, γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας
Κώπῃ προσαρμόσαντες, ἐκ κελεύσματ᾽.
Μᾶλλον γ᾽ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἤει σκάφος·
Χ᾽ ᾧ μή τις εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν,
Ἄλλοι γ᾽ πλεκτὰς ἐξεμήπτον ἀγκύρας.
Κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ᾽ ἀπεστάλην,
Σοὶ τἀς ὀκήθεν συμφορῶν, ἄναξ, τύχας.
Ἀλλ᾽ ἕρπε, δεσμὰ κ᾽ βέσχυς λαβὼν χεροῖν·
Εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νηνέμου γενήσεται,
Οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
Πόντου γὰρ ἀνάκτωρ Ἰλίου τ᾽ ὄπασκοπος,
Σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδας τ᾽ ἐναντίος
Καὶ νῦν πρόσεισι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
Σοί, κ᾽ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν,
Λαβεῖν τ᾽ ἀδελφὸν, ἢ φόνον τὸν Αὐλίδι
Ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ᾽ ἁλίσκεται.
Χο. Ὦ πλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνῳ μέτα
Θανῇ, * πάλιν μολοῦσα δεσπότου χέρας.
Θό. Ὦ πάντες αὐλοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς,
Οὐκ, εἶα, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας,
Παρακτίοι δρασμᾶδε, καὶ κοίλας νεὼς
Ἑλλωίδος δέξεσθε; σοὶ γ᾽ τῇ θεῷ
Σπεύδοντες, ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
Οἱ δ᾽ ὠκυπομπὸς ἕλξετ᾽ εἰς πόντου πλάτας,
Ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἱππεύμασι
Λαβόντες αὐτὸς, ἢ καταυσφλοῦ πέτρας
Ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν δέμας;
Ὑμᾶς γ᾽, τὰς τῆσδ᾽ ἵσσορας βουλευμάτων
Γυναῖκας, αὖθις, ἡνίκ᾽ ἂν σχολὴν λάβω,
Ποινασόμεσθα· νῦν γ᾽ τῆσδ᾽ προκειμένων
Σπεύδειν ἔχοντες, σ᾽ μενοῦμεν ἡσυχοι.
Αθ. Ποῖ, ποῖ διώγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ
Θόας; ἄκουσον τῆσδ᾽ Ἀθηναίας λόγου.
Παῦσαι διώκων, ῥεῦμά τ᾽ ἐξορμῆσαι σεαυτοῦ·
Πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
Δεῦρ᾽ ἦλθ᾽ Ὀρέστης, τῆσδ᾽ τ᾽ Ἐρινύων χόλον
Φεύγων, ἀδελφῆς τ᾽ Ἄργος εἰσπέμψων δέμας,
Ἄγαλμά θ᾽ ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα.
Πρὸς μέν σ᾽ ὅδ᾽ ἡμῖν μῦθος· ὃν δ᾽ ἀπόκτενῇς
Δοκῆς Ὀρέστην, πόντιῳ λαβὼν σάλῳ,
Ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμοὶ ἀκύμονα
Πόντου πέδησι ναῦται πορθμεύουν πλάτῃ.

Ex hâc terrâ barbarâ, & ignoſce meo furto:
" Amas enim & tu tuum fratrem *Apollinem*, ô Dea;
" Et mè quoque conſanguineos amare puta.
Nautæ verò puellæ preces exceperunt acclamantes ſauſtum
Pæana, nudos manuum lacertos
Adplicantes ad remos, adhibitâ exhortatione,
Magis autem atque magis ibat navis verſus ſcopulum.
Et alius quidem in mare pedum ſaltu ruit,
Alii verò tortas religabant anchoras.
Ego verò ſtatim huc miſſus ſum,
Ut tibi, rex, ſignificem quomodo illic ſe res habeant.
Quamobrem vade, vinculis laqueiſque manu correptis;
Niſi enim mare fiat placidum,
Nulla ſpes ſalutis eſt hoſpitibus *reliqua*.
Rex enim maris curamque gerit Ilii,
Venerandus Neptunus, hoſtiſque eſt Pelopidarum.
Et nunc tradet Agamemnonis filium
Tibi, & *tuis* civibus (ut par eſt) in manus,
Et *dabit*, ut recipias *ejus* ſororem, quæ cædem *in* Aulide *averſam* Immemoratam prodens à Deâ deprehenditur.
Ch. O miſera Iphigenia, unà cum fratre
Morieris, iterum, *vel* in urbem, rediens *ſub* manus dominorum.
Th. O cuncti cives hujus barbaricæ terræ,
Eia, nonne *hi quidem è vobis* equis injicientes frena,
Ad littus curretis? & eruptiones, *fugâmque* navis
Græcanicæ excipietis? & adjuvante deâ
Feſtinantes, capietis impios viros?
Alii verò trahetis in mare naves celeres,
Ut mari *navalibus*, & terrâ equeſtribus copiis
Captos ipſos, aut *de* aſperâ rupe
Præcipites demus, aut palis *ipſorum* figamus corpora?
Vos autem horum conſiliorum conſcias
Mulieres, poſtea, quum ocium nactus fuero,
Puniam: nunc enim in præſentium *rerum*
Studium intenti, non manebimus quieti.
Min. Quònam, quò manu hanc *fugientes* inſequentè ducis, ô Rex Thoas? Audi hujus Minervæ verba.
Hos deſine perſequi, & fluctum excitare exercitûs:
Fatalibus enim oraculis Apollinis
Huc venit Oreſtes, iram Erinnyum
Fugiens, & ſororem Argos reducturus,
Statuamque ſacram in meum laturus agrum, i.e. *Athenas*.
Et hæc quidem ad te noſtra *eſt* oratio. Quem verò occidere
Decreviſti Oreſtem, marinis interceptum procelli *illum*
Jam in meam gratiam Neptunus tutum à periculo fluctuum
Maris facit, *eum per maris* dorſa tranſmittens remo.

V. 1404. Παιᾶνα) Quid ſit *Pæan* & quotuplex vid. ſuprà v. 185. V. 1415. Πελοπίδαις δ᾽ ἐναντίος) Hoc eſt, *Oreſti* & *Iphigeniæ*, genus ad *Pelopem* referentibus, *Græciſque* adeò omnibus, qui *Trojam* exciderunt. *Joh. Brodæus* V. 1421. Πάλιν μολοῦσα δεσπότου χέρας) Veteres libri habent πόλιν pro πάλιν. *Brodæus* & exhinc alii πάλιν legunt, nequaquam ineptè, poteſt tamen & vetus lectio ſtare, nam πόλιν pro πόλινδε & χέρας pro εἰς χέρας rectè ſumi poſſunt. *F. Barnes.* V. 1427. Οἱ δ᾽) Ità rectè cùm olim ſit ſcriptum, per me maneat. Hoc verò nemini non patebit, qui v. 1423. Οἱ μὲν ἔξω ὑμῶν intelligi agnoſcet, ut Nos in *Latinâ* verſione jam expreſſimus. Vult enim Rex *Thoas*, ut Cives ſui illos pedeſtribus & navalibus copiis perſequantur. Quare *Æmilium Portum* longùm valere jubeo cum ſuo Ἧδε᾽ pro ἠδὲ, κ᾽ &c. ut malè conjectabat. *Joſ. Barnes.* V. 1429. Καταυσφλοῦ πέτρας) Καταύσφλου pro καταυσφλοῦ. Sic ἀποσφλοῦ *Æſchylo* pro ἀποσφέλου, vel ut alii disjunctim legunt σφλοῦ pro σφέλου *Prometh.* v. 747. Ἐρρίφη᾽ ἐμαυτὸν τῆσδε πρὸς σφλοῦ πέτρας. *Schol.* σφλοῦ, σκληροῦ. *Joſua Barnes.* V. 1433. Τῶν προκειμένων) Ità pro illo veteri corrupto προκειμβλίων lego; quod & ſenſus omnino poſtulat & in libro *Heinſio-Scaligeriano* ad marginem id notatum invenio. *Idem.* V. 1440. Ἀδελφῆς δέμας) Periphraſis pro ἀδελφὸν. Vid. *Iphigen. Aul.* v. 417. V. 1445. Πόντου) *Scaliger* hic legit πόντον, ut concordet cum ἀκύμονα. Quùm ita verba ſunt ſumenda, Οὐ σὺ ἀποκτενεῖν δοκῇς, Ὀρέστην θηλυνόμενον, τὸν Ποσειδῶν πορθμεύων πόντου ἄκυμονα Πόντου νῶτα, ἤγουν πόντον. Sic *Hom.* Il. β. v. 159. (& aliàs plus ſemel) dixit --εὐρέα νῶτα θαλάσσης, hoc eſt, πλὼ ἐπιφαίνεται τῆς ἁλός. Sic *Pind.* dixit --αἰθέρος νῶτα, Et *Eurip.* in hâc Fabulâ ---Χθονὸς νῶτα στείβειν σάλῳ. Vid. *Ritterſhuſ.* ad *Oppian.* Halieut. l. 1. v. 60. Νῶτον ἁλὸς θοίνοντες. *Joſua Barnes.*

Μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ὕπο στολὰς,
(Κλύεις γὰρ αὐδὴν, κἀπαρὼν, θεᾶς)
Χώρει λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σὴν.
Ὅπου δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
Χώρου τίς ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις
Ὅροισι, γείτων θεᾶς Καρυστίας,
Ἱερὸς, Ἄλαι νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεώς,
Ἐνταῦθα τάξας ναὸν, ἵδρυσαι βρέτας,
Ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
Οὓς ἔσχεμόχθεις πλειστολῶν κατ' Ἑλλάδα,
Οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
Τολοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
Νόμον τε θέσθε τόνδ', ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς
Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα, δρησάτω ξίφος
Δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς, αἵματός τ' ἐξαννύετω
Ὅσιας ἕνεκα θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
Σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κλῃδοῦχον θεᾶς·
Οὗ κἀταθάνῃ κατθανοῦσα, κἀπέπλων
Ἀγάλματ' σοὶ δώσουσιν, εὐπλοίας φάος,
Ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
Λείψωσ' ἐν οἴκοις. ταῦσδε δ' ἐκπέμψαι χθονὸς
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι,
Γνώμης δικαίας, ἕνεκ' * σκοσάσαί σε,
Καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
Κρίνασ', Ὀρέστα, κἀ νόμισμ' εἰς ταυτόν,
Νικᾷν, ἑσπρεις ὅστις ἂν ψήφου λάβῃ.
Ἀλλ' ἐκκόμιζε σὴν κασιγνήτου χθονὸς
Ἀγαμέμνονος παῖ, κἀ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.
Θό. Ἄναξ Ἀθάνα, τοῖσι σοῖς θεῶν λόγοις
Ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
Ἐγὼ δ' Ὀρέστῃ τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
Βέβηκε, ἀδελφῇ τ', οὐχὶ θυμοῦμαι. Τί γὰρ
Πρὸς τὸν θέλοντα θεὸν ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
Ἴτω εἰς σὴν σὼν θεᾶς ἀγάλματι
Γαῖαν, καὶ δρύσαντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.

Tu verò, Oreſtes, audiens mea mandata,
(Audis enim Deæ vocem, licèt præſens non adſis)
Vade acceptâ ſtatuâ, & tuâ ſorore.
Et cùm veneris Athenas divinitùs conditas,
Eſt quidam locus in extremis Atticæ
Finibus, vicinus littori Caryſtio,
Sacer, quem meus populus *nunc* vocat *Alas Araphenidas*:
Illic extructo templo, colloca ſtatuam
Cognominem Tauricæ *Dianæ*, & tuorum laborum,
Quos tuliſti oberrans per Græciam,
Agitatus ſtimulis Erinnyum. Dianam verò ipſam homines
Poſthac celebrabunt Tauricam Deam.
Et hanc legem pone, quando populus celebrabit feſtum
Tuæ à cæde liberationis, admoveat enſem
Ad *alicujus* viri cervicem, & ſanguinem eliciat
Propter ſanctam deam, ut *debitos* honores habeat.
Te verò, ô Iphigenia, ad ſcalas ſacras
Brauronias oportet eſſe ædituam hujus deæ:
Ubi etiam ſepelieris mortua, & peplorum
Monumenta tibi ponent, texta ſerica,
Quæ mulieres in partu animam erumpentes
Reliquerint in ædibus. Has autem ut educas ex *hac* terrâ
Mulieres Græcas *tibi* mando,
Juſtò ſuffragio, quia te ſervavi,
Et prius in Martio pago paria ſuffragia
Judicans *de tuo parricidio, tibi*que *dedi*. ô Oreſtes, & cadem *de cæde tibi*.
Ut *poſthac in judiciis* vincat, quiſquis paria ſuffragia habuerit.
Quamobrem educ tuam ſororem ex *hoc* agro,
O fili Agamemnonis, & tu ne iraſcaris, Thoas.
Tho. Regina Minerva, "deorum præceptis
"Quiſquis *ea* audiens, non paret, *is* non rectè ſentit, *non ſapit*.
Ego igitur Oreſti, etſi aufereus ſtatuam deæ
Abiit, & *ejus* ſorori, non iraſcor.
"Quid enim
"Adverſùs potentes Deos certare decet?
Bant cum ſtatuâ deæ in tuam
Terram, & feliciter ſtatuam *ibi* collocent.

V. 1449. Ἀθλιᾶσι τὰς θεοδμήτους) Vid. ad *Hippolyt.* v. 1499. Καὶ μήτ' Ἀθλιᾶσι τὰς θεοδμήτους μόλῃς. Vid. *Joh. Meurſii* de Fortunâ *Atticâ* c. 2. p. 8. & 9. Ubi *Athenas* à Deâ *Minervâ* conditas probat. *Joſ. Barnes.* V. 1452. Ἄλαί νιν ὑμὸς ὀνομάζει λεώς) Ἄλαι Ἀραφενίδες nomen loci, ut *Xylander* felicitèr *Strabonem* reſtituit, eóque meritò à *Caſaubono* laudatur: Hinc *Callim.* hymno in *Dianam* v. 173. Ἦ ἵνα, Δαῖμον, Ἄλαὶ Ἀραφηνίδες οἰκήσουσι; Ἦλθες ὑπὸ Σκυθίης, ὑπὸ δ' εἵπατο πίθμια Ταύρων. Vid. *Schol.* Callim. in locum & *Caſaub.* ad *Strab.* p. 172. b. Hinc & *Minerva* dicitur Ἀλαία, cujus nominis meminit *Pauſanias* in Arcadicis fol. 276. l. 4. *Scaliger* malè hìc legit Ἄδας· Ἄδαι enim eſt Urbs *Phocidis*, de quâ *Pauſanias* aliíque, & nihil ad *Athenas* attinebat. *Joſua Barnes.* V. 1463. Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδοῦχον θεᾶς) *Dianæ Tauricæ* ſimulachrum in *Græciam* ab *Oreſte* relatum in *Braurone* populo *Atticæ* colebatur & *Brauronia Diana* hinc dicta erat. Ita *Pauſanias* in *Atticis* fol. 21. lin. 31. Καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἔστι Βραυρωνίας, Περξοτέλους μὲν τέχνη τὸ ἄγαλμα, τῇ θεῷ δ' ἔστιν ὑπὸ Βραυρώνος δήμου τὸ ὄνομα· καὶ τὸ ἀρχαῖον ξόανόν ἐστιν ἐν Βραυρῶνι Ἄρτεμις, ἣν λέγουσιν, ἡ Ταυρική. Et paulò infrà fol. 32. lin. 4. Μαθὼν ὁ ἀπέχει τῇ μὲν Βραυρὼν, ἔνθα Ἰφιγένειαν πὼ Ἀγαμέμνονος ἐκ Ταύρων φεύγουσαν, τὸ ἄγαλμα ἀγνισθέντα τῆς Ἀρτέμιδος, ὑποδεξάμενοι λέγουσι, κατελθοῦσαν ἐς τὸ ἄγαλμα ταύτην, καὶ εἰς Ἀθήνας, καὶ ὕστερον εἰς Ἄργος ἀφικέσθαι. Σέβουσι μὲν δὴ καὶ αὐτόθι ἐστὶν Ἀρτέμιδος ἀρχαῖον. Ibid. Κληδοῦχον) *Claves-Templi-cuſtodire*, i. e. *Sacerdotem agere*. Vid. ſuprà v. 132. Κληδοῦχος δόλα πέμπω, ad quem locum ſiquis benè perpenderit quæ nos notavimus, ut verum fateor, legendum putabit Κληδοῦχος δόλα πέμπω. *Joſua Barnes.* V. 1469. Γνώμης δικαίας) *Brodæus* putat hìc nonnulla deeſſe: Mihi alitèr viſum; quòd verò Γνώμη *ſuffragium* expono, non mirabitur, qui *Æſchyl.* Eumenid. v. 753. Γνώμης ἀπόσους legerit, ubi *Schol.* Γνώμης ἀντὶ τοῦ ψήφου. ὁ τρόπος συνεκδοχὴ ὑπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ ἀκόλουθον. Τὸν δὲ μέλλοντα βάλλειν ψῆφον, δεῖ πρῶτον ἐν γνώμῃ γίνεσθαι. *Joſ. Barnes.* V. 1470. Ψήφους ἴσας Κρίνασα κἀ νόμισμα ταυτόν, Νικᾶν ἴσηρεις ὅστις ἂν ψήφου λάβῃ) Clauſula ita ferè ordinanda Ὅταν γνώμης, ἦγον ψήφους δικαίας ἐξέσωσά σε κἀ τὸ πεῖν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, κρίνασα, ἦγον ὅτε ἐκεῖνα αὐτόθι ψήφους ἴσας, ὅθεν Ὀρέστης ἀπελύθη, κἀ ὅτε ἐκεῖνα νόμισμα, κἀ νενομισμένον ἦν ἔθνεα ἕσασι, πλειόνων ὄντες ἰσήρεις ἐν ψήφοις λάβῃ, νικᾶν αὐτὸν ἐν τῇ κρίσει, εἰς τὸ ἀγαθόν. Et hoc primò factum nonnulli putant *Themiſtoclis* causâ, qui valdè juvenis quùm erat Adulter ἐν αὐτοφώρῳ deprehenſus, quùm paribus ſuffragiis non abſolveretur, quidam è judicibus paulò ſolertior dixit, æquum eſſe, ut *Palladi* Ἀκροπόλεως Præſidi ſuum quoque ſuffragium permitteretur; *Deos* autem ſemper *Miſericordes* eſſe; Atque hinc *Themiſtoclem* evaſiſſe & legem poſteà de paribus ſuffragiis ad Abſolutionem valentibus ſtabilitam. Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 965. vid. *Æmil. Portum* ad hunc locum & *Tho. Stanley* Comment. in *Æſchyl. Eumen.* v. 738. & v. 757. *Euripides* hanc legem ab *Oreſte* initium ſumpſiſſe fingit. *Scaliger* legit pro νόμισμ' κἀκανόνισμ' malè quidem, ut mihi videtur: Quamquam enim κακανονισμένον de legibus æquè dicitur, ac νενομισμένον, tamen κακανόνισμα, *nullum* hìc locum habet, at νόμισμα, quod idem eſt ac κανόνισμα, *optimum*; ut patet ex Paraphraſi noſtrâ ſuperiùs memoratâ. *Joſua Barnes.* V. 1475. Ἄναξ Ἀθάνα) Hìc loci Ἀθάνα apertè legitur etiam extra *Choros* Doricè pro Ἀθήνα, ob elegantiorem ſonum; vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 270.

Πέμψω ἥ κ' ἐς παῖδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
Γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεῖ).
Παύσω ἥ λόγχῃ, ἣν ἔπαγε ομμ ξένοις,
Νεῶν τ' ἐρετμά. Σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ; θεά, 1485
Αἰνῶ· σὺ τὸ γὰρ χρεών σου τε, κ' θεῶν κρατεῖ.
Ορ. Ἴτ', ὦ πνοαί, ναυστολοῦσ' τὸν Ἀγαμέμνονος
Παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
Σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

Ἀνάπαιστοι.

Ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης 1490
Μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες.
Χο. Ἀλλ' ὦ σεμνὴ θεὰ τ' ἀθανάτοις,
Καὶ θεὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα,
Δεξόμεθ' ἔπος, ὡς σὺ κελεύεις.
Μάλα γὰρ τερπνόν, καὶ ἐλπιστόν 1495
Φήμης ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
Ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
Βίοτον κατέχοις,
Καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Mittam verò & has in Græciam beatam
Mulieres, quemadmodum mandat tua vox,
Et retinebo exercitum, quem eram missurus contra hospites,
Et navium remos. Hæc *enim* quia tibi, ô Dea, placent *ideo*
Laudo. "Nam & tua, & Deorum fatalis voluntas vincit.
Min. Ite, ô auræ, navi-ducentes Agamemnonis
Filium Athenas. Comitabor autem *ipsos* & ego,
Servans meæ sororis venerandam statuam.

Minerva.

Ite propter felicitatem *vos præter spem* servantis
Fati, felices exiſtentes.
Cho. At ô veneranda & inter immortales,
Et inter mortales, Pallàs Minerva,
Faciemus ut tu jubes:
Admodum enim jucundum, & insperatum
Nuncium auribus accepi.
O valde veneranda Victoria, meam
Vitam *ſemper* occupes,
Nec *unquam* deſinas *eam* coronare.

Τέλος. Εὐριπίδου Ἰφιγενείας τῆς ἐν Ταύροις.

Finis *Iphigeniæ* in *Tauris*.

V. 1483. Γυναῖκας) Notat Poeta *Tragœdiæ* hujus Chorum *Græcarum* mulierum; quas in *Ponto* relinqui quià indecorum vidit, hoc modo illarum reditui conſulebat. V. 1485. Χρεών) In hoc loco, licet τὸ χρεὼν exponatur per *Voluntas*, mihi videtur accipiendum pro *Fato*, ---hoc eſt *Græcorum* Εἱμαρμένη & Πεπρωμένον, quod ſupra omnes Deos Deaſque habebatur. Vid. *Hieroclem.* Etiam *Euſtathium* in *Hom.* fol. 166. lin. 8. Tū verò ita hæc verba ſunt exponenda--*Fatum enim, vel Fatalis Neceſſitas, etiam in Teipſam & reliquos Deos habet Imperium; multò magis in me mortalem.* Joſua Barnes. V. 1487. Ναυστολοῦσι) Legebatur olim magnâ cum Verſûs jacturâ *ναυστολῶσι*. *Scaliger* vidit priorem Quarti Pedis ſyllabam longam eſſe haud debere, ac in Marginem ſuum inſcripſit *ναυστολῶδε*, quod omninò ſcribendum erat, vel certè, ut *Canterus* legit *ναυστολῶτε*. Quare in textum nunc admiſit *J. Barnes*. V. 1490. Τῆς σωζομένης) Ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ, τῆς ὑμᾶς σωζούσης. *Æmil. Portus*. V. 1497. Ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη &c.) Eadem eſt Concluſio *Phœniſſarum*.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΡΗΣΟΥ.

Ῥῆσος, παῖς μὲν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρᾳκῶν δὲ ἡγεμών, εἰς Ἴλιον παραγίνεται νυκτὸς, στρατοπεδευομένων πρὸς Τρωσὶν παρὰ ταῖς ναυσὶ πρὸς Ἕλληνας. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες, ἀνῃροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα, τὸ μὲν παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφοκλέους μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. Ἐν μέντοι τοῖς διδασκαλίαις, ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται, καὶ ὑπὲρ τὰ μετέωρα δὴ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη, τὸν Εὐριπίδου ὁμολογεῖ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Ἰλίῳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωϊκῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι. πρόσεστι δὲ νυκτεγερσία.

ARGUMENTUM RHESI.

RHesus, *filius quidem* Strymonis *fluvii*, & Terpsichores *Musarum unius*, Thracum *verò dux, ad Ilium noctu pervenit*, Trojanis *habentibus castra ad naves* Græcorum. *Hunc* Ulysses & Diomedes *exploratores existentes interficiunt*, Minervâ *ipsos admonente, quòd ex ipso* Græcis *magnum immineret periculum.* Terpsichore *verò apparens, filii cadaver ad sepulturam sustulit. Quidam autem hanc fabulam subditiam esse existimant, tanquam non sit* Euripidis: Sophocleum *enim orationis genus magis refert. Sed in catalogo fabularum tanquam legitima inscripta est. Etiam de cœlestibus rebus curiosa tractatio,* Euripidem *autorem arguit.*

Scena hujus fabulæ est in Trojâ. *Chorus constat ex vigilibus* Trojanis, *qui etiam proloquuntur. Continet autem nocturnam excitationem,* id est, Trojanorum ex somno excitatorum congregationem.

N.B. Vid. De hâc materiâ *Homeri* Iliad. l. 10. K. dictum: Qui & Νυκτεγερσία vocatur; ob *Græcos* somno excitatos; non, ut hic fingitur, ob *Trojanos.*

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.	CHORUS VIGILUM.
ΕΚΤΩΡ.	HECTOR.
ΑΙΝΕΙΑΣ.	ÆNEAS.
ΔΟΛΩΝ.	DOLON.
ΠΟΙΜΗΝ ἢ ΑΓΓΕΛΟΣ.	PASTOR sive NUNCIUS.
ΡΗΣΟΣ.	RHESUS.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.	ULYSSES.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.	DIOMEDES.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
ΠΑΡΙΣ.	PARIS.
ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ ἢ ΜΟΥΣΑ.	TERPSICHORE sive MUSA.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ ἢ ΟΙΚΕΤΗΣ.	RHESI AURIGA, sive SERVUS.
Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.	Prologum autem agit Chorus.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

VIgiles Trojani *serâ nocte* Hectorem *Imperatorem conveniunt, nuntiantes magnos passim ignes per* Græcorum *castra lucere; quasi novum aliquod molirentur.* Hector, *qui die præterito magnâ strage* Græcos *profligaverat & jam Castris eorum immineret, conjectans eos fugam nunc adornare; ipsos nunc statim adoriri ac fugientibus terga-cædendo instare gestit. Dum de his agitur,* Æneas *supervenit, de nocturnis hisce motibus cunctaturus, réque cognitâ consulit, nequid præcipitanter noctu ageret, sed priùs pro certo exploraret, quid hostes meditarentur.* Dolon *itaque, pacti muneris causâ, se Exploratorem* Græcorum *offert* Hectori, *operique statim accingitur. Illum in aperta pericula euntem* Chorus *fausta precatione prosequitur,* Apollinem *orans, ut Comes esse velit Viro tam audax facinus Patriæ causâ obeunti, utque eum Victorem & multâ* Græcorum *clade ovantem ad* Trojanos *reducat.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ, ΕΚΤΩΡ, ΑΙΝΕΙΑΣ, ΔΟΛΩΝ.

Ἀναπαῖστοι.

Βᾶδι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἕκτορέας
Τίς ὑπασπιστῶν ἀγρυπνος βασιλέων,
Εἰ τυγχάνοις δέξαιτο νέων
Κλῃδόνα μύθων,

Annotationes.

V. 1. Βᾶδι πρὸς εὐνὰς &c.) De hujus Fabulæ Authore ob dubia præcedentis Argumenti *Græci* verba, dubitant nonnulli, inter alios *Jos. Scaliger* ad *Manil. Author* RHESI *Tragœdiæ* (*inquit*) *Vetustissimus; qui sine dubio non est* Euripides. De quâ re pleniùs nos aliàs; nunc de hoc loco, Ita verba sunt ordinanda,

Cho. VAde ad cubile Hectoreum
Aliquis scutatorum regum vigil,
ut scias
Si ab armatis † exceperit Juvenibus
Nuntium aliquem sermonum,

† Ita omnino exponendus est hìc *Græcus* textus, quia nihildum Vigiles de *Rhesi* adventu sciebant. Vid. v. 264. Hoc vidit *Joh. Miltonus.*

nanda, βῆδι πρὸς κλισίαν τὴν Ἕκτορος, βῆδί τις ἄγγελος ἔνεγκε τῶν βασιλέων ἑκάστων, εἰ δέδεκται μῦθον ὁ Ἕκτωρ ἐκ τῶν νέων τετραπλῶς ἢ φυλάκων, οἱ τὴν νύκτα φυλάσσουσιν. *Josua Barnes.*

Οἳ τετράμοιραν νυκτὸς φρουρὰν
Πᾶσης στρατιᾶς
Πολέως Τρωϊάς περιπάλλω.
Λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν,
Λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἕκτωρ· καιρός γὰρ ἀκοῦσαι.
Ex. Τίς ὅδ'; ἢ φίλος εἶ; φράζου, τίς ἀνήρ;
Τί τὸ σῆμα δορεῖ;
Τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
Κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπωμ χρή.
Χο. Φύλακες στρατιᾶς. Εκτ. τί φέρῃ θορύβῳ;
Χο. Θάρσει. Ἐκ. θαρσῶ.
Μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Χο. οὐκέτι.
Ἐκ. Τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν ἥδη,
Κινεῖς στρατὸν, εἰ μή τιν' ἔχων
Νυκτηρεσίαν; οὐκ οἶδ' ὅδε
Πέλας Ἀργείᾳ νυχίαν ἡμᾶς
Κοίτην πυρὸς πλησίον κατέχειν;
Χο. Ὁπλίζω χέρα συμμαχον, Ἕκτορ.
Βᾶδι πρὸς σύνας,
Ὄρσω ἔγχος ἀείρειν· ἀφύπνισον.
Πέμπε φίλους ἱέναι ποτὶ σὸν λόχον.
Ἁρμόσατε φαλίοις τοὺς ἵππους.
Τίς δ' εἶσ' ὅτι Πανθοίδου, ἢ τὸν
Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
Πῦ σφαγίων ἔφοροι;
Πῦ ὦ γυμνητῶν μέναρχοι;
Τοξοφόροι τε Φρυγῶν;
Ζεύγνυτε κερόεντα τόξα νευραῖς.
Ἐκ. Τὰ μὲ ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
Τὰ δ' θαρσωύεις· κενὸν καθαρῶς,
Ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τερμερᾷ

Qui *juvenes* quadripartitam noctis vigiliam
Totius exercitûs
Ante Trojanam urbem ſedendo obeunt.
Solve trucem ſedem palpebrarum,
Relinque lectos humiles, ex-foliis-ſubſtratis-factos
Hector: tempus enim *eſt* audire.
Hec. Quiſnam hic? an amicus es? dic, quis vir?
Quid hoc ſignum ſibi vult?
Quinam per noctem ad noſtra
Cubilia appropinquant? dicendum eſt.
Cho. Vigiles exercitûs. *Hec.* Quid affers tam turbulenter?
Cho. Bono ſis animo. *Hec.* Sum bono animo.
Nũ quis dolus de nocte, *i.e. noctu nobis ab hoſte ſtructus eſt?* Ch. Nõdũ.
Hec. Quid ergo tu cuſtodiis jam deſertis,
Turbas exercitum, niſi habes aliquan
Nocturnam-nunciationem? non ſcis exercitum
Prope Argivum, nocturnum nos
Cubile habere in armis? *i.e. armatos agere excubias?*
Cho. Arma ſociam manum, *i.e. ſocios*, Hector.
Vade ad cubilia *aliorum:*
Hortare ut haſtam tollant, excita à ſomno,
Mitte amicos, ut veniant ad tuam cohortem.
Aptate frenis equos.
Quis vadit ad Panthoiden? aut *ad Sarpedonem*
Ducem Lyciorum, qui ex Europâ natus eſt?
Ubi ſunt inſpectores victimarum?
Ubi ſunt tribuni peditum levis armaturæ?
Ubi ſagittarii Phrygum?
Jungite co. neos arcus nervis.
Hec. Partim quidem nuncias terribilia auditu
Partim verò *nos* animas: nihil tamen liquide,
Sed vel Saturnii Panis tre. nulo

V. 5. Τετράμοιραν νυκτὸς φρουράν) Quinos apud *Romanos* quoque invaluit. *Vegetius* l. 3. Et quia impoſſibile videbatur in ſpeculis per totam noctem vigilantes ſingulos permanere; ideò in *Quatuor* partes ad Clepſydram ſunt diviſæ vigiliæ; ut non amplius quàm tribus horis neceſſe ſit vigilare. A Tubicine omnes vigiliæ committuntur. *Lucan.* l. 2. ---nè Littora clamor Nauticus exagitet, nè Buccina dividat horas. Et *Propert.* Et jam Quarta canit venturam Buccina lucem. *J. Brodæus.* V. 11. Τίς ὅδ'; ἢ φίλος εἶ; φράζου, τίς ἀνήρ;) Hic loci ἢ pro ὦ ſubſtituo, Veteris libri authoritate, quem tamen per omnia ſequendum haud reor. Ita enim, teſtante *Andreâ Schotto* Obſervat. Poet. l. 2. c. 43. legitur ibidem Τίς ὅδ'; ἢ φίλος φράζου; τίς ἀνήρ. *Joſ. Barnes.* V. 12. Τί τὸ σῆμα) Τὸ σῆμα *Teſſera:* ſic paulò infrà---χὤτι δὴ τὸ σῆμα. *Vegetius* quoque eam *ſignum* appellat l. 3. c. 5. *Virgil.* quoque Æn. l. 7. v. 637. ---*It bello Teſſera ſignum. Græcis* dicitur propriè σύνθημα. *Xenoph.* ἕως δὲ ἔτι ἔξω βαλὼν ἦσαν, παρήγγελε ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμών. *J. Brodæus.* V. 14. Πλάθουσιν) Πλάθω quaſi πλαθάω pro πιλάω Th. πίλας. Eſt & πλάθω *Doricè* pro πλήθω. Poſterius ſyllabam *priorem* producit, prius corripit. *Joſua Barnes.* V. 18. Φυλακὰς προλιπὼν ἥδη κινεῖς στρατὸν) idem infra v. 37. V. 23. Χέρα (σύμμαχον) Ita *Virgil.* Æn. l. 6. v. 660. *Hic manus ob patriam pugnando vulnera paſſi.* Et *Saluſt. Magnas hoſtium copias Populus* Romanus *parvâ manu* fudit. *Joh. Brodæus.* V. 28. Πανθοίδου) ad *Euphorbum Panthi* filium. *Hom.* Iliad. ρ'. v. 80. Τεῦχε τὸν ἄρειον ἔπεφνε Πανθοίδης Εὔφορβος. *Ovid.* Metam. l. 15. Fab. 3. *Ipſe ego* (*nam memini*) *Trojani tempore belli* Panthoides Euphorbus *eram.* ---Hæc notavit *Johan. Brodæus.* Poteſt etiam hic locus referri ad *Polydamanta.* Nam & is erat *Panthi* filius, *Euphorbi* frater. *Hom.* Iliad. ϛ. v. 446. Πολυδάμαντος ἐπαύρων ἀγαυοῦ Πανθοίδαο. *Joſua Barnes.* V. 29. Λυκίων ἀγὸν) *Sarpedonem Europæ* filium ex *Jove. Hom.* Iliad. β. v. 876. Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων. *Johann. Brodæus.* V. 30. Πῦ σφαγίων ἔφοροι;) Ubi ſunt Aruſpices, qui & litent & futurum belli eventum, inſpectis Victimarum extis prædicant. *Euripid.* in Phœniſſ. v. 178. De *Amphiarao* Σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ & v. 1117. Σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι. Ubi *Interpres.* Ἱερεῖα οἷς σφαγὴν ἔχων ἔτιμα ἐν τῷ ἅρματι· ἵν', εἰ χρεία γένοιτο μαντείας, εὐθέως σφάξας μαντεύσηται. *Polyænus, Iphicrates*, quoties Vates dehortarentur, non ſtatim morem gerebat; ſed aut multitudinem tranſponebat, aut locum mutabat, atque iterum ſacrificia redintegrabat. *Livius*--- Hoſtiâ quoque cæsâ, conſulenti Deos Aruſpex cavendum à fraude hoſtili & ab inſidiis prædixit. *Johannes Brodæus.* V. 31. Γυμνήτων μεν άρχοι) Rorariorum velitúmque Ductores. Γυμνῆτες (inquiunt Grammatici) οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται. *Joh. Brodæus.* Hinc Γυμνήσιαι & Γυμνήσιοι νῆσοι Baleares inſulæ ſunt dictæ ob jaculandi peritiam. Unde Nos in *Franciados* noſtræ l. 1. de *Majorcæ* & *Minorcæ* Rege *Jacobo, Chæradas hic tenuit, fundis ubi & alite plumbo Gymnetum Pueri victum trabe quærere ab altâ Exercent animos; Baleariſque indè vocantur.* In quem locum vide quæ Nos ex *Diodoro* & *Lycophrone* notavimus. *Joſua Barnes.* V. 33. Κερατόδετα τόξα) Arcus è ligno & cornibus concinnatos, qui *Turcis* hodie ſunt in uſu. *Joh. Brodæus.* V. 35. Κενὸν καθαρῶς. Vid infrà v. 40. V. 36. Κρονίου Πανὸς) *Antiqui*, aut Abavo *Saturno* procreati. *Pan. Mercurio* Patre, *Jove Mercurius* natus creditur. Πανὸς μάσιγι) Vid. *Eraſm.* in Proverb. *Panicus caſus.* Meminit *Polyænus* Stratagem. l. 1. *Johann. Brodæus.* Vid. *Medæ:* v. 1172. Et *Hiſtor.* Noſtram de *Edvardo* III. l. 1. c. 17. §. 9. *Joſua Barnes.*

Μάσιγι

Μάστιγι φοβῇ φυλακὰς ὃ λιπὼν,
Κινεῖς στρατιάν· τί θρεῖς; τί σε φῶ
Νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν,
Οὐδέν γε τραυλῶς ἀπέδειξας.
Χο. Πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας, Ἕκτορ,
Πᾶσάν γ' ἀν' ὄρφνην.
Διίπετῆ δ' νεῶν πυρσοῖ σταθμά.
Πᾶς δ' Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς
Ἐννύχιος σὺν θορύβῳ σκιᾶν,
Νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν.
Οὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη
Ναυσιπόρος στρατός.
Σοὶ γὰρ ὑποπτεύων γε τὸ μέλλον
Ἥλυθον ἄγγελος, ὡς ἂν μή ποτέ
Τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς.

Ἰαμβοί.

Ἐκ. Εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον.
Ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ,
Λαθόντες ὄμμα τὸμὸν, αἴρεσθαι φυγὴν
Μέλλουσ· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.
Ὦ δαίμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας,
Θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
Σύρδην ἅπαντα τῶνδ' ἀναλῶσαι δορί.
Εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
Λαμπῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
Πρὶν ναῦς πυρῶσαι, κἀκ δόμων σκιᾶν μολεῖν,
Κτείνων Ἀχαιὸς τῆδε πολυφόνῳ χερί.
Κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἐέναι δόρυ
Ἐν νυκτὶ, πρεπτάς τ' εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεῶν·
Ἀλλ' οἱ σοφοί με κἀτὸ θεῖον εἰδότες
Μάντεις, ἔπεισθη ἡμέρας μῦναι φάος,
Κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδὲν ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
Οἱ δ' ὑ μῦσι τῶν ἐμῶν θυοσκόων
Βυλάς· "ὃν ὄρφνη δρεπέτης μέγα σθένει.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ πρὸς ἀγγέλλειν στρατῷ,
Τύχῃ πρόχειρα λαμβάνειν, λῆξαί θ' ὕπνου,
Ὡς ἄν τις αὐτῶν κἀνεὼς θρώσκων ἔπι,
Νῶτον χρεωθεὶς, κλιμακὰς ῥάνῃ φόνῳ.
Οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι λελησμένοι,
Φρυγῶν ἀρέσθαι σκηπάνοισι γηπονῆν.
Χο. Ἕκτορ, παχωῖς πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον.
Ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, οὐκ ἴσμεν τορῶς.
Ἐκ. Τίς δὲ πυραίθειν προφάσις Ἀργείων στρατόν;
Χο. Οὐκ οἶδ'. ὕποπτον δ' ὄζει κἀρτ' * ἐμοὶ φρενί. * al. ἐμοῦ.
Ἐκ. Πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴοιθ', ὁμήγυιν τόδε.
Χο. Οὔπω πρὶν ἦλθον πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
Ἐκ. Οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τερπῇ δορός.
Χο. Σὺ ταῦτ' ἔπραξας· κἀτὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
Ἐκ. Ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος, ὁπλίζειν χέρα.
Χο. Καὶ μὴν ὅδ' Αἰνείας μάλα σπουδῇ ποδὸς

Flagello trepidas, & excubiis deſertis,
Perturbas exercitum. Quid trepidas? quid te dicam
Novi nunciare? multa enim cum dixeris,
Nihil tamen clarè demonſtrâſti.
Cho. Ignes accendit exercitus Argivus, Hector,
Per totam noctem.
Et navium ſtationes, quæ ſunt ſub dio, facibus ardentibus collucent,
Et totus exercitus acceſſit ad Agamemnonis
Tabernaculum noctu cum tumultu,
Deſiderans novum aliquod conſilium,
Nunquam enim antea ſic trepidavit
Nauticus exercitus.
Tibi igitur ſuſpicans id quod eſt futurum,
Veni nuncius, ne unquam
Aliquam accuſationem in nos dicas.

Hector.

Opportunè veniſti, quanquam terrorem denuncians,
Viri enim iſti, *Græci ſcilicet*, ex hâc terrâ nocturno remo
Latentes conſpectum meum, *i.e. clàm*, arripere fugam
Statuerunt. Blanditur *autem* mihi nocturna ignium incentio.
O Deus, qui me victoriis florentem fraudâſti, *ceu*
Prædâ leonem, priuſquam Græcorum exercitum
Funditùs totum iſtâ conſumerem haſta.
Si enim lucidæ non continuiſſent *me* ſolis
Faces, non cohibuiſſem felicem pugnam,
Priuſquam naves incendiſſem, & cucurriſſem per tabernacula,
Interficiens Græcos hâc ſanguinariâ manu.
Ego quidem eram promptus pugnare
Etiam noctu, & uti ſecundo impetu dei:
Verum ſapientes me, & divina ſcientes
Vates perſuaſerunt expectare lumen diei,
Et deinde neminem Græcorum in terrâ relinquere.
Iſti verò non expectant meorum vatum
Conſilia: "noctu fugitivus multum valet.
Quare quamprimum oportet indicere exercitui,
Ut parata ſumant arma, & ceſſent à ſomno,
Ut aliquis ipſorum *hoſtium* in navem inſiliens,
In tergo vulneratus, madefaciat ſcalas ſanguine.
Alii verò in laqueis vincti & capti,
Phrygum agros diſcant arare.
Cho. Hector, properas priuſquam ſcias quid agatur.
An enim viri *Græci* fugiant, non liquidò ſcimus.
Hec. Quænam igitur *eſt* cauſa, cur Gr. exercitus ignes accẽdat *noctu*?
Cho. Neſcio. meo tamen animo *res hæc* eſt valde ſuſpecta
Hec. Omnia te metuere ſcias, ſi hoc times.
Cho. Nondum antea hoſtes ſuccenderunt tantum ignem.
Hec. Etiam nunquam antè tam turpiter prælio fuſi ceciderunt.
Cho. Tu hæc *tuâ virtute* feciſti. Quare reliqua nunc diſpice.
Hec. Simplex *eſt* oratio adverſus hoſtes, armare manus *oportet*.
Cho. Atqui hic Æneas valde magnâ feſtinatione pedis

Στείχει,

V. 40. Οὐδέν γε πρανῶς) Sic ſupra v. 35. V. 41. Πυραίθει) *Hom.* Iliad. θ. v. 550. Πυρὶ δ' ἔσφισι κάετο πολλά. V. 44. Πᾶς δ' Ἀγαμεμνόνειαν) Malè olim legebatur in aliquibus exemplaribus πᾶς, ſed ex duobus vetuſtiſſimis codicibus MSS. *Henricus Stephanus* πᾶς reſtituit. Ἀγαμεμνόνειαν) Cum *Scaligero* Ἀγαμεμνόνειον legendũ puto; quod *Atticum* eſſet: Sed nihil muto. V. 46. Νέαν) *Canterus* mavult καινὰν, nullâ neceſſitate, quod ſcio. Ἐφιέμενοι) Refertur ad στρατὸς, quod eſt nomen multitudinis. Figura σχῆς τὸ σημαινόμενον. *Joſua Barnes.* V. 54. Αἴρεσθαι φυγὴν) Ita *Henricus Stephanus* ex Vetuſt. Codd. reſtituendum curavit; quùm φυγῆν in aliquibus ſcriptum erat: Nec, quod *Brodæo* placuit, φυγῇ hic reponendum judicat, & rectè quidem, quanquam enim v. 126. erat olim ſcriptum κἂν μὴ ἄρωνται φυγῆν, potiùs legendum & ibi φυγὴν probat; de quâ re mox dicam. Malè itaque *Duportus* φυγῇ in ſuo codice notabat. V. 73. Κλίμακας) Scalas, quibus Naves conſcendimus. *Orph.* Κλίμακα δυσπτίλων λιμένων ἔντοσθε χάλασαν. Hanc verò ἀποβάθραν vocant, *Lucianus* ἀναβάθραν, καὶ ποῦ που ἀναβάθραν καθιζομένη. *Virgil.* Pontem appellat Æn. l. 10. v. 287. Interea Æneas ſocios de Puppibus altis Pontibus exponit.---Ex Notis *Joh. Brodæi.* V. 74. Λελησμένοι) Λελῃσμένοι. Th. λῆς, & λεία, hinc λῃΐζω. V. 78. Τίς δὲ πυραίθειν) *Henricus Stephanus* hæc dicit, Annotatur πῦρ αἴθειν ex Vet. Cod. ſed noſtram Lectionem defendit hic locus v. 41. Πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας. Nec non alii; in quibus itidem legitur hoc verbum: Defendit etiam Menſuræ Verſûs ratio; nam υ in πῦρ produci ſcimus, licet in obliquis corripiatur. Hæc ille,

Στείχε, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
Αἰν. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτερον κλῆτον στρατὸν
Τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ,
Νυκτηρεσίοις, ἢ κεκίνηται στρατός;
Ἐκ. Αἰνέα, πύκαζε τοὔγχεσιν δέμας τὸ σόν.
Αἰν. Τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
Δόλῳ κρυφαίῳ ἑστάναι κατ' εὐφρόνην;
Ἐκ. Φεύγουσιν ἄνδρες, καὶ πεβαίνουσιν νεών.
Αἰν. Τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
Ἐκ. Αἴθουσι πᾶσθμ νύκτα λαμπάδας πυρός,
Καί μοι δοκοῦσιν ὑμῖν εἰσάγειν ἑαυτόν. * al. μᾶλλον.
Ἀλλ' ὀκνηρότατα πύρσ' ἐπ' εὐσελμων νεῶν,
Φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονός.
Αἰν. Σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα;
Ἐκ. Φεύγοντας αὐτοὺς, καὶ πεφευγότας νεῶν,
Λόγχῃ κατέξω, καὶ πικείσομαι βαρύς.
Αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν, ἢ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν,
Θεοῦ διδόντος, πολεμίους ἀνδρὸς μάχης
Φεύγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δ' ἐσάναντας κακά.
Αἰν. Εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος, ὡς δρᾶσαι χρεών.
" Ἀλλ' ὁ μὲν οὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
" Πέφυκεν· ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.
Ὅστις πυρὸς λαμπῆνας ἐξήρθης κλύων
Φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
Τάφρους τε βάσας νυκτὸς ἐν καταστάσει.
Καί τοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
Εἰ μὴ κυρήσῃς πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
Φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
Νικώμενος μέν, τῷδε μὴ μόλῃς πόλιν.
Πῶς γὰρ περάσῃ σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;
Πῶς δ' αὖ γεφύρας ἁμαξήγους ἱππεύς,
Ἢν ἅρα μὴ θεασάντες ἀντύγων χνόας;
Νικῶν δ', ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
Ὅς σ' οὐκ ἐάσῃ ναυσὶν ἐμβῆναι φλόγα,
Οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς, ὡς δοκεῖς, ἁναρπάσαι.
Αἴθων γὰρ ἀνὴρ, καὶ πεπύρωται χέρι.

Venit, novam aliquam rem habens, quam amicis nunciet.
Æn. Hector, quare nocturni in exercitu
Vigiles, ad tua cubilia profecti cum terrore,
Nocturnâ conventu excitant, *cur* etiam turbatus est exercitus?
Hec. Æneæ, munias armis tuum corpus.
Æn. Quid verò est? nunquis ab hostibus nunciatur
Dolus occultus strui per noctem?
Hec. Fugiunt Græci, & conscendunt naves.
Æn. Quod hujus rei dicere potes certum signum?
Hec. Succendunt per totam noctem faces ignis,
Et mihi videntur non esse mansuri in crastinum;
Sed incensis ignibus in bene transtratis navibus,
Fugâ domum ab hâc discedunt terrâ.
Æn. Tu verò quid facturus ob hæc armas manum?
Hec. Ipsos fugientes & salientes in naves
Hastâ retinebo, & insultabo *illis* gravis.
Turpe enim nobis & præter turpitudinem damnosum *erit*,
Deo concedente, hostes absque pugnâ
Dimittere fugientes, qui *nos* affecerunt multis malis.
Æn. Utinam esses tam sapiens, quàm es manu promptus.
" Verum non *unus*, & idem mortalium omnia scire
" Natura potest: alii enim *divinitùs* aliud attributum est munus,
Te quidem pugnare *fortiter*, alios verò recte consulere *Deus voluit*.
Qui audiens ignis faces *accensas*, adductus es ut credas
Fugere Græcos, & exercitum vis educere,
Transiens fossas in mediâ nocte.
Atqui transiens cavam profunditatem fossarum,
Si non invenias hostes ex terrâ
Fugientes, sed in tuam hastam respicientes,
Victus quidem non poteris redire ad hanc urbem.
Quomodo enim transibit exercitus in fugâ palos?
Et quomodo per pontes transibunt equites,
Nisi fregerint rotarum axes *vel* modiolos?
Vincens verò, paratum adversarium habes Pelei filiũ *Achillem*,
Qui non sinet te injicere ignem navibus,
Neque sic, ut tu putas, Græcos abripere.
Ardens enim vir *est*, & munitus manu.

V. 87. Τί χρῆμα) subaud. δρᾶ. *Æmil. Portus.* V. 89. Νυκτηρεσίοις) Nocturnos Conventus agitant, consultant; quod accidere solet in periculis bellicis. Verbum ergo est Castrense. Talis Νυκτηρεσία, quæ *Latinis* dici potest nocturnum Concilium, est apud *Homer.* Iliad. ν. Hæc *Gaspar. Stiblinus.* De quo Concilio Nos olim sub Picturâ illius ita lusimus ---"Ἐνθ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν Παρὰ Τυδείδῃ Ὀδυσεύς τε. Εὗδόμων Ἀχαιῶν. Ὅτι τοι Βουλή τε Βίη τε. *Josua Barnes.* V. 92. Κατ' εὐφρόνην) Κατὰ νύκτα. *Eustathius* dicit, ὅτι ἡ νὺξ εὐφρόνη λέγεται ἀπὸ τοῦ εὖ φρονεῖν διὰ τὰς κατ' αὐτὴν ἡσυχίας βιοτάς. Vid. in Iliad. fol. 168. lin. 3. & fol. 1140. lin. 64. V. 97. Ἀλλ' ἐκπλίαντες) l. ἐκπλήαντες. *Scalig.* ἐκπλήαντες. Est enim ἐκπλάω & ἔκπλαω. Vel certe η ante α corripitur. Vid. *Hecub.* v. 1108. *Josua Barnes.* V. 104. Εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος &c.) Afferuntur hi Quatuor Versus à *Stobæo*, λόγῳ 51, qui ὑπὲρ στρατείας καὶ ἡγεμονίας inscribitur. Legitur autem apud eum σύμβουλος pro εὔβουλος & in secundi Versûs fine ἀνὴρ pro βροτῶν. Sed mihi utrobique Lectio nostra magis placet. Εὔβουλος quidem magis quàm σύμβουλος, quòd generalius sit (licet alioqui σύμβουλον oporteat esse εὔβουλον) βροτῶν autem magis quàm ἀνὴρ, quòd habeatur jam ἀνὴρ in proximè præcedente versu. At verò in Quarto multò magis mihi placerent Dativi ---σοὶ & τοῖς, quàm Accusativi σὲ & τοὺς, ut esset σοὶ μὲν πρόσκειται γέρας τὸ μάχεσθαι, τοῖς δὲ πρόσκειται &c. Sed ipse quoque *Stobæus* Accusativos habet; qui ut ferri possint, subaudienda videtur extrinsecus aliqua particula. Cæterùm (ut hoc obiter dicam) non dubium est, quin *Eurip.* in his versibus ad illos *Homeri* respexerit Iliad. ρ. v. 729. Ἀλλ' ὅπως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἑλέσθαι· Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια ἔργα, Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν· Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον. &c. Quò pertinent & isti, qui habentur *Odyss.* θ'. v. 167. Οὕτως ἀ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα δίδουσιν Ἀνδράσιν, ὔτε φυὴν, ὔτ' ἂρ φρένας, ὔτ' ἀγορητύν· Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ, Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπασσε φέρει, &c. Extant autem & alia aliorum Poetarum γνωμικὰ dicta huc pertinentia. Omnis hæc Notatio ab *Hen. Stephano.* V. 106. Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν τὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν) Præter ea, quæ dicta sunt ad versum præcedentem, huc referatur illum *Virgilianum* Eclog. 8. v. 63. *Non omnia possumus omnes.* Ex Not. *Gasp. Stiblini.* V. 108. Σὲ μὲν μάχεσθαι) Spectanda hic *Æneæ* Prudentia, inque rebus suscipiendis tuta Consilia & matura deliberatio: Quæ in negotiis ac rebus humanis multo potiora sunt, quàm *Hectoris* vis Consilii expers, & vires sine mente. Huc pertinent illa verba *Philostrati* in Imagin. Ἐκάλων ὁ Ἀχαιοὶ τὸν μὲν Ἕκτορα χεῖρα θοὴν Τρώων, τὸν δὲ Αἰνείαν Νοῦν· Καὶ πλέω παρέχειν αὐτοῖς πράγματα Αἰνείου σωφρονοῦντα, ἢ μεμνότα Ἕκτορα. Notabat *Gaspar. Stiblinus.* V. 111. Τάφρους τε βάσας) De Fossis istis & vallo, quæ *Græci* in Navium propugnaculum paraverant, lege *Homeri* Iliad. μ. *Gaspar Stiblinus*: *Strabo* autem l. 13. De his Poeticis Fossis ait, Ὁ δὲ πάσας ποιητὴς, ὑφάνσιν, ὡς Ἀειστέλης φησίν. *Johann. Brodæus.* V. 114. Βλέποντας) Fortiter tibi resistentes. *Demosthenes*, unde ducta sit Metaphora, indicat his verbis. Ὥσπερ γὰρ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται· Κἂν ἑτέρωσε παίσῃς τὰς ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες. Περιβάλλεται δὲ, ἢ βλέπων ἐναντίον ὅτι οἶδεν, ὅτ' ἐθέλει. Notavit *Joh. Brodæus*

Ἀλλὰ

'Αλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον σῴζ' ἀσπίδας
Εὕδειν ἐῶμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
Κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὅς ἂν θέλῃ,
Πέμπειν δοκῶ μοι. κἂν μὲν αἰρῶν' φυγὴν,
Στείχοντες ἐμπέσωμεν 'Αργείων στρατῷ.
Εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἤδ' ἄγει φρυκτωρία,
Μαθόντες ἐξ ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
Βουλευσόμεσθα· τῷδ' ἔχω γνώμῃ, ἄναξ.

Quamobrem exercitum quidem quietum juxta clypeos & arma,
Dormire sinamus à laboribus bellicis:
Exploratorem verò ad hostes, quicunque velit ire,
Mittendum censeo: & si parent fugam,
Euntes irruamus in Argivorum exercitum:
Si verò in dolum aliquem ducunt hi ignes accensi,
Cognitis hostium insidiis ex exploratore,
Consultabimus. hæc est ô Rex, mea sententia.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Χο. 1 Ταῦτ' ἐμοὶ δοκεῖ, ταῦτα μεταπρέπει μοι νόει.
2 Σφαλερὰ σὺ ὑ φιλῶ στρατηγῶν κεάτα.
3 Τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
4 Ταχυβάτᾳ νεῶν κατόπτῃν μολεῖν
5 Πέλας, ὅπι ποτ' ἄρα δαΐοις
6 Πυρὰ κατ' ἀντίπρῳρα ναυσάθμων δαίεται.

Ch. 1 Hæc mihi quoq; placent. Hæc mutatâ sententiâ cogites.
2 Lubrica enim, & periculosa ducum imperia non amo.
3 Quid enim melius est, quàm
4 Velocem exploratorem ire naves
5 Prope, *ut sciat*, curnam ab hostibus
6 Ignes ante Navium Stationes accendantur.

Ἐκ. Νικᾷτ', ἐπῳδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
Στείχων δ' κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
Κινοῖτ' ἀκέσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
Ἐγὼ δ' πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
Κἂν μὴ πιν' ἐξ ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
Σὺ πάντ' ἀκούσῃ, κἀμὲ παρὼν εἴσῃ λόγων.
Ἐὰν δ' ἀπέλθω εἰς φυγὴν ὁρμήμενοι,
Σάλπιγγα αὐδὴν προσδοκῶν κραδάνει,
Ὡς ὐμῶν τὰ μ', ἀλλὰ πρόσμιξω νεῶν
Ὁλκοῖσι νυκτὸς τῇδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν.

Hec. Vincitis, quandoquidem omnibus hæc placent.
Discedens igitur instrue socios: forsan enim exercitus
Moveri posset, auditis nocturnis concionibus.
Ego verò mittam exploratorem hostium.
Et si quos hostium dolos audiverimus,
Tu omnia audies, & præsens rationem scies.
Si verò solverint in fugam ruentes,
Tubæ clangorem expectans observa,
Tanquam non mansuro me: sed accedam ad navium
Sulcos hâc nocte ad Argivum exercitum.

Αἰν. Πέμφ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
Σιώ σοι δέμ' ὅπῃ καρτερούνθ', ὅταν δέῃ.

Æn. Mitte quamprimùm: nunc enim rectè sentis,
Tecum verò videbis me tolerantem, quum opus fuerit.

Ἐκ. Τίς δῆτα Τρώων, οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ,
Θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
Τίς ἂν γλύοιτο τῇδε γῆς εὐεργέτης;
Τίς φησιν; ἔστοι πάντ' ἐγὼ δωτήσομαι
Πόλει πατρῴᾳ, συμμάχοις θ' ὑπηρετῶν.

Hec. Quisnam igitur Trojanorum, qui adsunt in *isto* concilio,
Vult explorator ad naves Græcorum ire?
Quisnam de hâc regione bene mereri cupit?
Quis pollicetur? non enim ego omnia potero
Patriæ, & sociis subministrare, *quibus opus est*.

Δό. Ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
Ῥίψας, κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
Καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα,
Ἥξω πὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.

Dol. Ego pro patriâ hoc periculum volo
Subiens, speculator ad naves Græcorum ire.
Et omnibus Græcorum cognitis consiliis,
Redibo; hâc autem conditione hunc laborem in me recipio.

Ἐκ. Ἐπώνυμόν σε κάρτα, καὶ φιλόπολις
Δόλων· πατρὸς γὰρ καὶ πρὶν οὐκλεᾶ δόμον,
Νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔδωκας εὐκλεέστερον.

Hec. Vincitis, quandoquidem omnibus hæc placent.
Discedens igitur instrue socios: forsan enim exercitus
Moveri posset, auditis nocturnis concionibus.
Ego verò mittam exploratorem hostium.
Et si quos hostium dolos audiverimus,
Tu omnia audies, & præsens rationem scies.
Si verò solverint in fugam ruentes,
Tubæ clangorem expectans observa,
Tanquam non mansuro me: sed accedam ad navium
Sulcos hâc nocte ad Argivum exercitum.

Δό. Οὐκοῦν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον
Μισθὸν φέρεσθαι. "Πλουτεῖ γὰρ προσκείμενον
" Κέρδος πρὸς ἔργῳ, τῷ χαίρειν τίκτει δι πλῆν.
Ἐκ. Ναί, καὶ δίκαια ταῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω.
Τάξαι δ' μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.

Dol. Ideò laborare me convenit: sed laborantem decet
Mercedem auferre. " additum enim omni
" Negotio lucrum, voluptatem parit duplicem.
Hec. Sanè, & hæc æqua sunt, nec aliter, *contrà* ve dico.
Statue igitur mercedem *quamlibet*, præter meum regnum.

V. 126. Κἂν μὴ αἰρῶν δ' φυγὴν) Rectè hunc locum restituit *Henricus Stephanus*, ut supra notavimus ad v. 54. Cujus verba huc attexere non gravabor; Dicunt *Græci* αἴρεσθαι φυγὴν, non φυγῇ, quâ dixit formâ *Sophocles* in *Ajace* πόδιν κλοπᾶν αἰρόντε. Ideóque ut supra loco citato Vetus Codex habet αἴρεσθαι φυγὴν, ita hìc quoque αἰρῶν τε φυγὴν repono. Hæc ille. Dicitur etiam κλέος, πόνος, νίκη αἴρεσθαι, αἴρεσθαι φυγὴν fugam capesso. *Josua Barnes.* V. 129. Μηχανὰς κατασκόπου) *Scaliger* legit κατασκόπους, non ut mihi, videtur, rectè. Duriusculum enim erit dicere μηχανὰς ἐχθρῶν κατασκόπους pro δεδιλωμένας ὑπὸ κατασκόπου. Lego itaque vel disjuntim ἐχθρῶν σκοπῶν, pro παρὰ vel ὑπὸ σκοπῶν, vel potiùs κατασκόπου, subintelligo ἐκ, ut sit κατασκόπου ἐκμαθόντες. Κατάσκοπος autem *Speculator* optimè sonat, & est Verbum *Thucydidi* ac *Xenophonti* notum. Et legitur v. 125. & sequitur paulò infra adv. 140. Ἐγὼ δ' πέμψω πολεμίων κατάσκοπον. *J. Barnes.* V. 146. Ὁλκοῖσι προσμίξω νεῶν) Sic infra v. 673. Φεύγειν πρὸς ὁλκὰς ναυσάθμων. V. 144. Σάλπιγγ' αὐδὴν) *Prolepsis.* Nam nondum Tubæ erant inventæ temporibus *Trojanis*, ut notavimus ad *Iphig. Taur.* v. 303. *Josua Barnes.* V. 145. Ὡς ὐμῶν τὰ μ') Subaudi ὄψει. *Hom.* Iliad. Σ. v. 223. Ἔνθ' ἂν ἐμοὶ εἴξοντα ἴδοις Ἀχαιμένονα δῖον, Οὐδὲ καταπλώοντα--- *J. Brodæus.* V. 150. Κατόπτης) Κατάσκοπος, κατόπτης· *Æschyl.* Σκόπως δ' κἀγὼ κατόπτας στρατοῦ Πέμψω πρὸ γαίας. V. 151. Τίς δ' ἂν βούοιτο τῇδε γῆς εὐεργέτης) Procul dubio Doctissimus Poeta respicit ad *Asianorum* mores, ad Εὐεργέτας nempe & Ὀρθάγγας Regum Persicorum, in Regiis Archivis honoris causâ descriptos, de quibus Nos ad *Esthera* Nostræ v. 1577. fusiùs paulò locuti sumus. *Josua Barnes.* V. 158. Ἐπώνυμος) Δόλων enim ὑπὸ τοῦ Δόλου. V. 159. Πατρὸς δ' πρὶν εὐκλεᾶ δόμον) *Hom.* Iliad. κ. v. 314. Ἦν δέ τις ἐν Τρωεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς, Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος &c. *Joh. Brodæus.* V. 162. Παντὶ γὰρ προσκείμενον Κέρδος πρὸς ἔργῳ) *Gnome.* Invitantur Mortales ad strenuè agendum præmiis & honore. Nam (ut inquit *Sallustius*) Gloriâ Industria alitur; Ubi eam dempseris, ipsa per se Virtus amara atque aspera est. *Gaspar Stiblinus.*

Δό. Οὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχου τυραννίδος.
Ex. Σὺ δ' ἀλλὰ γήμας, Πριαμιδῶν γαμβρὸς ἡμῖν.
Δό. Οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
Ex. Χρυσὸς * γὰρ ὄζυν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας. * Scal. πάρεστιν.
Δό. Ἀλλ' ἔς' ἐν οἴκοις· ἐν βίᾳ σωφρίζομεν.
Ex. Τί δῆτα χρῄζεις, ὧν κέκρυδεν Ἴλιος;
Δό. Ἑλὼν Ἀχαιῶν, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
Ex. Δώσω· σὺ δ' αὖτε, πλὴν σεαυτὸν καὶ νεῶν.
Δό. Κτεῖν', ἢ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω χεῖρας λαβεῖν.
Ex. Οὐ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτῇ λαβεῖν.
Δό. Καὶ γεωργεῖν χρῆν σ' ἓν πεδίοις ἀμπέλους;
Ex. Τίν' ὦν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀπινάσθαι θέλεις;
Δό. Καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
Ex. Καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρέσῃ παρών.
Δό. Θεοῖσιν αὐτὰ παστάδ' ἐν πρὸς δόμοις.
Ex. Τί δῆτα μεῖζον τῆσδέ μ' αἰτήσῃ γέρας;
Δό. Ἵππους Ἀχιλλέως· χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
Ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύδοισι δαίμονος.
Ex. Καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοί·
Ἐξ ἀθανάτων γὰρ ἀθανάτοι πεφυκότες,
Τὸν Πηλέως φέρουσι θνητὸν γόνον.
Δίδωσι δ' αὐτοὺς πολυδαμήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδὼν, ὡς λέγουσι, πόντιος.
Ἀλλ' ἃ σ' ἐπαίρει φύσημα· δώσω δέ σοι
Κάλλιστον οἴκοις κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον.
Δό. Αἰνῶ· λαβὼν δὲ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
Δῶρον δέχεσθαι, τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
Σὲ δ' ἃ φιλοῦσι χρή. μυρία ἔστιν ἄλλα σοι,
Ἐφ' οἷσι τέρψῃ, τῆσδ' ἀεὶ γῆς χθονός.

Dol. Non desidero tuum potens regnum.
Hec. Tu verò jam ducens uxorem, Priamidarum affinis fias.
Dol. Nolo cum me potentioribus nuptias contrahere.
Hec. At aurum *nobis* est, si hoc præmium petis.
Dol. At *nobis etiam aurū* est in ædibus: victûs penuriā nō laboramus.
Hec. Quid igitur cupis *earum rerum*, quas Ilium possidet?
Dol. Cùm tu viceris Græcos, promitte mihi dona.
Hec. Dabo; tu verò pete, præter duces navium.
Dol. Interfice, non postulo ut absstineas manus à Menelao.
Hec. Num Oilei filium postulas à me accipere?
Dol. Inutiles *sunt* ad agros colendos, molliter educatæ manus.
Hec. Quem igitur Græcorū viventem dari tibi pro munere cupis?
Dol. Atqui anteà dixi, me domi habere aurum.
Hec. Atqui ex spoliis præsens ipse eliges *quæ vis*.
Dol. Spolia suspende diis in templis.
Hec. Quod igitur majus his à me petis munus?
Dol. Equos Achillis: decet enim me pro dignâ mercede laborare,
Vitam *incertæ* aleæ Fortunæ objicientem.
Hec. Atqui tu quoq; eosdem, quos ego cupio, cupis equos.
Ex immortalibus enim immortales nati
Ferunt Pelei bellicosum filium.
Tradidit autem hos equorum domitor Rex
Marinus Neptunus Peleo, ut dicunt.
Sed non te *ad hoc periculum* impellens fallam: dabo igitur tibi
Pulcherrimam domi possessionem, Achillis currum.
Dol. Laudo: & si accepero, gloriabor pulcherrimū inter Phryges
Donum me accepisse, meæ fortitudinis *causâ*.
Te verò non invidere oportet: infinita alia tibi sunt,
Quibus delectaberis, dominans huic regioni.

Ἀντιστροφή.

Χο. 1 Μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ὀπυοεῖς ἐλεῖν.
2 Μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσῃ·
3 Πόνος δ' ὑκλεής.
" 4 Μέγα ὃ κοιρανοῖσι γαμβρὸν πέλειν,
" 5 Τάδε θεόθεν ὄπιδε τω Δίκα.
" 6 Τὰ δ' ἀνδράσι, τέλεια σοι φαίνεται.

Antistrophe.

Ch. 1 Magnū *est* periculū: Magnáq; *præmia affectans* cupis accipere.
2 His potitus profectò beatus eris:
3 Sed hic labor quoque gloriosus *est*.
" 4 Magnum quoque *est*, affinem esse principum.
" 5 Hæc divina spectet Justitia:
" 6 Quod enim ad humana attinet, hæc tibi videntur esse certa.

V. 166. Πολυόχου) Si ita scribitur, ut omnia præ se ferunt exemplaria, sonabit *Populosum*, à πολὺς, sin πολιόχου, à πόλις, *urbs*. Hinc πολισσόχος, πολιήοχος, πολιάοχος, & πολίοχος, quod ultimum minùs frequenter occurrit. *Josua Barnes.* V. 168. Οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.) Alludit ad Proverbium *Æqualem Uxorem ducito*. De quâ extat in Anthologiâ suavissimum Epigramma; quod mihi jam penitùs excidit, nisi quod est totius Cardo ---Τλῶ χεῖ σαυτὸν ἴσα. *Josua Barnes.* V. 169. Χρυσὸς γὰρ ὄζυν) *Scaliger* legit πάρεστιν acutè: potest tamen ὄζυν stare, quasi assentiret *Hector* dicenti, *Priami* Filias supra illius sortem positas, intò, inquit, *Est enim Auri* fatis, si hoc fortè expetas. Ex textu igitur nihil removi. *Josua Barnes.* V. 170. Οὐ βίᾳ σωφρίζομεν) Simile *Hecub.* v. 12. Τοῖς ζῶσιν εἰκῇ πᾶσι μὴ κατὰ βίαν. Βίος *Græcis* non tantum *Vitam*, sed etiam *Victum* notat. *Vitam* quoq; pro *Victu* à *Latinis* usurpari scribit *Donatus*. Hæc *Job. Brodæus*. De variis autem significationibus τῆς Βίου Vid. *Stholiast.* ad *Hecub.* v. 14. *Josua Barnes.* V. 177. Ἀπινάσθαι) Ab ἄποινα Munera, pœnæ avertendæ causâ data, fit verbum ἀποινάω *Demosthēi* usurpatum, pro *Pecuniam exigo*. Hinc *Euripides Homeri* vestigiis inhærens verbum ἀπινάσθαι procudit. *Josua Barnes.* V. 182. Ἐπ' ἀξίοις) Digno Pretio. Ἐν κύδοισι) *Æschyl.* Ἔργον δ' ἐν κύδεσι Ἄρεος πελεῖ. Vid. *Erasm.* in *Adagio*. *Omnem* jacere aleam. V. 185. Ἐξ ἀθανάτων) *Hom.* π'. v. 150. Τὼ ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη. In quem locum vid. *Eustathium* & alios Interpretes. Hos autem equos *Homerus* plus semel vocat Immortales. *Josua Barnes.* V. 187. Δίδωσι δ' αὐτοὺς πολυδαμήσας ἄναξ Πηλεῖ Ποσειδών) Horum equorum Nomina erant *Xanthus* & *Balius*, quos & olim *Titanas* fuisse, *Diodorus* memorat apud *Eustathium* in Iliad. fol. 1190: lin. 54. Quùm verò hic *Neptuni* socius fuerit, ille *Jovis*, verentes in *Titanum* pugnâ videri à Fratribus suis contra illos pugnantes, Equinâ specie latuerunt. Hos *Neptunus* posteà dedit *Peleo*: Ut paulò infrà v. 240. Τὰς πόντιος Αἰακίδᾳ Πηλεῖ δίδωσι δαίμων. Huc refer illud *Ptolemæi Hephæstionis* l. 6. Ὡς Πηλεῖ ὑπὸ τῷ γάμῳ φασὶ δωρήσασθαι Ἥφαιστον μὲν μάχαιραν· Ἀφροδίτην δὲ φιάλην ἐγγεγλυμμένην ἔρωτα χρυσῷ· Ποσειδῶνα δὲ Ἵππους, Ξάνθον καὶ Βαλίον. Idem *Apollodorus* in Biblioth. l. 3. §. 5. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μέλινον· Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βαλίον καὶ Ξάνθον, Ἥφαιστος δὲ μάχαιραν. Quod etiam obiter notandum, *Neptunus* dicitur hic πολυδαμήσας, ut Ἰάσιος Ποσειδῶν apud *Hesychium*, quem locum miserè hactenus luxatum ita integrum restituo. Ἰάσιος Ποσειδῶν, φυσικῶς φασί. Διὰ τὸ λέγειν Ποιητὴν (i. e. *Hom.* Odyss. δ'. v. 708.) αἳ δ' ἅλαδε ἵππου ἀνδρόσε, μίνυνθα, καὶ τὸν μῦθον· ἢ ὅτι ἵππους ἐφεύρατο Ποσειδῶν, Θεσσαλοὶ φασὶ καὶ Πήλασον. Quare & Equis *Neptunus* à *Romanis* colebatur. Præterea de Analogiâ *Navium* & *Curruum* Vid. quæ Nos ad *Medeæ* v. 1122. *Josua Barnes.* V. 195. Μεγάλα δ' ὀπυοεῖς ἑλεῖν.) Poeta ad illud *Homericum* respicit Iliad. κ. v. 401. Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος. *Virgil.* Æn. l. 12. v. 350. *Qui quondam castra ut Danaûm speculator adiret, Ausus Pelidæ pretium sibi poscere Currus.* V. 199. Τάδε θεόθεν ὄπιδε τω Δίκα.) Hanc lectionem agnoscit veram *Henricus Stephanus*; seque aliquando simile esse putâsse illi *Ovid. Viderit ista Deus.* *Brodæi* tamen lectionem ὄπιδότω probat; ego non item. Δίκα enim est *Nemesis*, quæ Arrogantiam *Dolonis* erat vindicatura. Quanquam enim *Chorus* est *Trojanorum* Vigilum, sciendum tamen est *Choros* plerumque Poetæ vices agere. *Josua Barnes.*

Δό. Στείχομ' ἄν· ἐλθὼν δ' εἰς δόμους ἐφέστιος,
Σκυθῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν κοσμήσομαι.
Κεῖθεν δ' ἐφήσω ναὸς ἔπ' Ἀργείων πόδα.
Χο. Ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξῃς στολήν;
Δό. Πρέπουσάν ἔργῳ, κλεπτικοῖς τε βήμασι.
Χο. Σοφὸν πρὸς ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μηχανᾶσθαι·
Λέξον, τίς ἔσται τῇδε σώματος στολή.
Δό. Λύκου λαβὴν ἀμφὶ νῶτα δήσομαι δορᾶν,
Καὶ χαίτην θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ δήσω κάρᾳ,
Βάσιν τε χερσὶ προσθιάμ καταρμόσας,
Καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι
Λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυσθήρατον,
Τάφρους πελάζων, καὶ νεῶν προβλήμασιν.
Ὅπῃ δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
Δίβαμός εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος.
Χο. Ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν
Πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ.
Ἔχῃς δ' ὃ τέρπει, συντυχὼν μόνον σε δή.
Δό. Σωθήσομαί τε, καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
Ὀπίσω κάρα σοι· σύμβολον δ' ἔχω σαφές.
Φήσεις Δόλωνα ναὸς ἔπ' Ἀργείων μολεῖν
Ἢ παῖδα Τυδέως· ὧδ' ἀναμάκτῳ χερὶ
Ἥξω πρὸς οἶκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Θυμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας
2 Ναὸν ἐμβατεύων
3 Ἄπολλον, ἃ δία κεφαλὰ μόλε πε-
4 ξήρης, ἵκου δ' ἐννύχου.
5 Ἀγεμών, σωτήριος.
6 Ἀνέρι πομπὸς
7 Καὶ γυῖα, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδας.
8 Ὦ παγκρατές, ὦ Τροίας
9 Τείχη παλαιὰ δείμας.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Μόλοι γὰρ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς
2 Ἑλλάδος διόπτας
3 Ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν δυμέλας

Dol. Abibo *igitur*: profectus verò ad *mearum* ædium lares,
Ornatu meum corpus decenter ornabo, vel *induar*.
Inde verò proferam pedem ad naves Argivorum.
Cho. Sed quam habebis aliam vestem pro hâc?
Dol. Convenientem huic negotio, & insidiatorio itineri.
Cho. A sapiente viro decet aliquam sapientiam discere.
Dicas quod erit tegmen tui corporis?
Dol. Ponam lupinam pellem circum dorsum,
Et faciem feræ circa meum caput ponam,
Gressumque manibus anteriorem aptans,
Et pedes pedibus, quadrupedem imitabor
Lupi incessum, hostibus difficilem inventu,
Appropinquans ad fossam, & navium propugnacula.
Quò verò desertû *ac à navibus remotum* in locû intrabo pedibus,
Bipes incedam: sic *meus* compositus est dolus.
Cho Feliciter igitur te Maiæ filius illuc, & rursus *huc*
Deducat Mercurius, qui *est* furum *ac impostorum* rex.
Habes n. laborē, *quē subeas*. Oportet tantum te fecûdâ uti fortunâ.
Dol. Salvus revertar, & interfecto Ulysse,
Ejus caput tibi feram (certum enim signum habeo:
Dices Dolonem ad naves Græcorum iviſſe)
Aut filio Tydei: non incruenta manu
Redibo domum, priusquam lumen redeat *supra* terram.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Thymbræe, Delie, & Lyciæ
2 Per templum gradiens
3 Apollo, ô divinum caput venias
4 Arcitenens, veni jam nocturnus, *i.e. hâc nocte*
5 Dux, salutifer
6 *Huic* viro itineris
7 Et sis, & opitulare Dardanidis.
8 O omnipotens, ô qui Trojæ
9 Antiquos muros ædificâsti.

Antistrophe 1.

1 Utinam igitur *Dolon* perveniat *ad* navalia, & exercitûs
2 Græcanici speculator
3 Veniat, & revertatur rursus *ad* Lares

V. 201. Ἔφέστιος) Ita *Aldi* Editio, nec video exemplar quod habet ἐφεσίους, quare non erat necessarium *Brodæo*, ut assereret hoc modo; *Ita omninò legendum est*, non ἐφεσίους: Nemo enim ἐφεσίους dixit legi oportere. Sed illius notam huc attexere placet. *Sophocl.* οὔτοι τόνδ' ἐφέστιον Πᾶξαι λεχοῦτα σιγᾶν χρεών *Schol.* ἐφέστιος ἁπλῶς ἢ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὤν, ὡς ἐνταῦθα. *Eustath.* Ὥσπερ γὰρ ἀπὸ ἑστίας τῆς τῶν πενήτων, ὡς ἐν μέσοις ἑστία τὸ ὅλον οἴκημα. *Apollonii* verò Glossographus *Lacedæmonios* παρὰ Οἰκίαν, Ἑστίαν nominare prodit. Hæc ille. Et *Scholiast. Euripid.* ad *Hecub.* v. 22. Ἑστία λέγεται ἡ ὅλη κατοικία, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. *Josua Barnes.*. V. 204. Ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν,) Τὸ ἀντὶ, quod priùs in multis desiderabatur, restitui, non *Canteri* modo, & *Scaligeri*, *Duportique* authoritate sed & *Aldini* Libri, qui sic apertè legit. *Josua Barnes.* V. 207. Στολὴ) In *Aldinâ* quidem Editione per errorem legebatur σφαγή. De quâ re ita *Henricus Stephanus*, pro Σφαγὴ sunt qui reponant σάγη, cujus certè verbi significatio huic loco convenit: Malo tamen Veteres Codices sequens reponere στολὴ, quùm idem vocabulum eâdem de re duobus tantùm versibus interjectis præcedat. *Hæc ille*. Fateor equidem nunc rectè in nostris libris omnibus legi; sed *Henrici Stephani* Diligentia, cui has correctiones debemus, non erat supprimenda. *Josua Barnes.* V. 217. Φιλητῶν) *Scaliger* notat legendum φιλητῶν, quod superfluum erat monere, cum utroque modo scribitur, Vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 243. *Josua Barnes.* V. 224. Θυμβραῖε) *Scaliger* notabat Θυβραῖε, deceptus, quia hæc ad *Tiberim Romanum* referri putabat, qui tamen non modo Θύβεις, sed & Θύμβεις *Græcis* vocatur. *Apollo* verò hic *Thymbræus* & Θυμβραῖος vocatur, à *Thymbrâ* oppido *Troadis*, ubi in veneratione habebatur; hinc Poeta paulò infrà v. 508. Θυμβραῖαν ἀμφὶ βωμὸν ἀστῶν πίπλας. Hinc *Statius* Sylv. l. 3. §. 2. *Littus ad Iliacum, Thymbræâque Pergama venit. Servius* in illud *Virgil.* Æn. l. 3. v. 85. *Da propriam, Thymbræe, domum.* --- *Apollinis Thymbræi* Templum *Strabo* eâ in parte, quâ *Thymbrius* fluvius in *Scamandrum* influit; quo in Templo ferunt *Achillem* à *Paride* fuisse interemptum. *Hom.* Il. x. v. 430. Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λυκίοι &c. In quem locum *Schol.* Πρὸς τὸ Θυμβραῖον πεδίον· Θύμβρα γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Τροίας· ἔνθα καὶ Θυμβραῖος Ἀπόλλων ἱερὸν ἔσχηκε. Καὶ Δάλιε) Ita dicitur *Apollo* à *Delo* insulâ, in quâ Genitus fertur. Λυκίας) De *Apollinis* Oraculo in *Lyciâ* vid. quæ Nos ad *Alcest.* v. 112. Quod λύκος *Apollini* sit animal sacrum, nihil hic loci habet. *Josua Barnes.* V. 229. Ἀνέρι πομπαῖος) Ita *Scaliger* rectè, deleto quod priùs malè aderat, ἀνεὶ πομπὸς. *Josua Barnes.* V. 232. Τείχη παλαιὰ δείμας) Nota Fabula de *Neptuno* & *Apolline Trojæ* muros ædificantibus: De quâ videsis *Hom.* n. v. 452. Et *Eustath.* in locum, item *Ovid.* Metam. l. 11. Fab. 6. *Apollodor. Biblioth.* l. 2. §. 9. *Josua Barnes.* V. 233. Μόλοι γὰρ ναυκλήρεια) Mihi quidem probatur ναυκλήρεια, quod reponendum quidam censent. Ita *Henricus Stephanus.* Mihi verò ναυκλήρια probatur, veteri scriptione, accentu tantum in Antepenultimam retracto; nec aliter stabit Versus: Et τὰ ναυκλήρεια Classem optimè denotat; sed ἡ ναυκλήρεια non item. *Josua Barnes.* V. 235. Θυμέλας) De hâc voce Nos ad *Suppl.* v. 65.

4 Οἴκων πάτρας Ἰλιάδ☉.
5 Φθιάδων δ' ἵππων ὅπ
6 Ἄντυγα βαίη,
7 Δεσπότᾳ πέρσῃ☉ Ἀχαιῶν ἄρα,
8 Τὰς πόντι☉ Αἰακίδᾳ
9 Πηλεῖ δίδωσι δαίμων.

Στροφὴ β'.

1 Ἐπεὶ πρό τ' οἴκων,
2 Πρό τε γᾶς ἔπλα μόν☉
3 Ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν.
4 Ἄγαμαι λήμα☉· ἦ σανίς
5 Τῶν ἀγαθῶν· ὅτᾳ μὴ
6 Δυσάλι☉ ἐν πελάγει,
7 Καὶ σαλεύῃ πόλις,
8 Ἔστι Φρυγῶν τις, ἔστιν ἄλκιμ☉.
9 Ἔνι ὦ θάρσ☉.
10 Ἐν αἰχμαῖς ποτὲ Μυσῶν,
11 Ὅς ἐμὰν συμμαχίαν ἀπίζῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν
2 Ὁ πεδοσιβὴς σφαγεὺς
3 Οὐτάσῃ ἐν κλισίαις,
4 Τετράπους μῖμον ἔχων ὅπ
5 Θηρός; Ἕλοι Μενέλαν·
6 Κρᾶτ' ἀμφὶ δ', Ἀγαμεμνόνειον
7 Κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλέ-
8 να καλύαμβεον ἐς χέρας χόον,
9 Ὅς ὅπ πῶλον,
10 Ὅς ὅπ τὰν Τροίαν χι-
11 λίοναυ ἦλυθ' ἔχων στρατιάν.

4 Domûs patriæ Iliacæ.
5 Phthiarum verò equarum in
6 Currum ascendat,
7 Domini *Achill.* superato priùs Graio Marte.
8 Quas equas Æacidæ marinus
9 Peleo dedit Deus *Neptunus.*

Strophe 2.

1 Quia pro laribus & *focis*,
2 Et pro patriâ solus ausus est
3 Ad stationes navium ire speculator.
4 *Illum ob* animi præsentiam suspicio! Certè *magna* raritas *est*
5 Bonorum, *ac fortium virorum*, quoties est
6 Tristem-solem experiens, *atque periclitans* in pelago,
7 Et *quoties* fluctuat civitas.
8 Est Phrygum aliquis, est *aliquis vir* fortis.
9 Inest etiàm audacia
10 In hastis Mysorum aliquandò:
11 Quicunque meos belli-socios contemnit.

Antistrophe 2.

1 Quem virum ex Achivis
2 Iste quadrupedans interfector *Dolon*
3 Vulnerabit in tentoriis;
4 Habens imitationem quadrupedis in
5 *Pelle* Belluæ, i.e. *Lupi?* Utinàm Menelaum confodiat!
6 Peractâ verò cæde *illius*, Agamemnonium
7 Caput afferat Helenæ,
8 In manus, luctum inauspicati connubii.
9 Qui ad scortum *repetendum*,
10 Qui ad Trojam mille
11 Navium venit habens exercitum.

239. Δεσπότᾳ) Hìc emendationem *Henrici Stephani* Δεσπότᾳ πρόσθ☉ Ἀχαιῶν ἄρμα libentèr reciperemus; sed Carminis ratio repugnat, quæ haud illi in mentem venit: Cuivis autem facilis jam perspectu erit, qui figurarum notationem observârit. Et hæc de aliis Magni illius viri Emendationibus dictum esto; quoties ratio Carminis postulat, ut paulò post Μενέλαν retinendum. Lubentiùs hìc *Canterum* accipimus, qui legit Δεσπότᾳ πέρσας τὸν Ἀχαιὸν ἄρη. Nec durum est, si rectè verba ordines, Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη ὁ Δόλων, πέρσας Ἀχιλλέως τὸν αὐθ' Δεσπότᾳ τὸν μόν☉, κἠ ἄρη Ἀχαιϊκόν. Vel Δεσπότᾳ ἀνδρὶ Ἕκτορος πέρσαντος &c. quando *viz. Hector* everterit *Græcorùm* opes. *Jos. Barnes.* V. 240. Τὰς πόντι☉ Αἰακίδᾳ Πηλεῖ δίδωσι δαίμων) Vid. supra ad v. 187. V. 247. Δυσάλι☉) *Joh. Brodæus* nugatur à σάλ☉ deducens, est enim pro δυσήλι☉, ut conferenti *Antistropham* patebit: Præterea tum δύσαλ☉ esset. *Josua Barnes.* V. 251. Ἐν αἰχμαῖς ποτὲ Μυσῶν) *Mysi* ob insignem ignaviam malè olim audiêre. *Erasmus* in Adagio Μυσῶν λείᾳ. Ita Milesiis vitio vertebatur, quòd Degeneres forent ---πεὶν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Ita ferè *Phryges* & *Asiani* omnes ab *Europæis* contemptui sunt habiti; quare hæc dicit jam *Chorus*, etiam inter *Phrygas* & *Mysos* fortes aliquando dari. *Josua Barnes.* V. 252. Ὅς ἐμὰν συμμαχίαν ἀπίζει) Id est, Ὅστις τὸν ἐμὸν συμμάχυς, Μυσὸς ὄντας δυλονόμ ἀπιμάζει. Ut enim sensus optimè pateścat, vèlim ὃς in hoc loco pro ὅστις poni; Nullo enim modo ad *Mysorum* aliquem referri potest: *Mysi* enim non Auxiliares copias *Trojanorum* contemnebant, sed inter eos ipsi erant. *Josua Barnes.* V. 254. Πεδοσιβὴς) Propriè *solum-pedibus-calcans*, à πέδον & σείβω. Hoc in loco Exploratoris gressum designat, qui cautionis summæ causâ viam pedibus tentare solet, ac præcipuè *Dolonis*, qui & Quadrupedis-instar reptare designabat, cùm Castra *Græcorum* appropinquaret: Quod & nos in Latinâ-Versione expressimus. Quarè in *Estherâ* Nostrâ, ubi *Haman* in *Ahasueri* propylæo meditabundus ambulabat, præstolans, ut ex sonitu pedum Regem ad illum intromittendum excitaret, hoc verbo & Nos utimur v. 989. Ἀλλὰ πεδοσιβέ☉ βασιλεὺς ὧδε δ' ὕπνον ἀκόσας Ἀνδρώπ☉, δωώσην ἐὐπρεπὲς ἔνεπε μῦδον. *Æschylo* usurpatur pro simplici πεζὸς, ut *Persæ* v. 126. Πᾶς γὰ ἱππηλάτας τε κἠ πεδοσιβὴς λεώς. V. 256. Μῖμον) Novè hìc dictum pro μίμημα. Ἐπὶ θηρὸς) subaudi σφαγᾶ. Vel ita legas ἑαυτὸν θηρὸς μῖμον τετρᾴπων ἐπέχων, ubi ἐπέχων pro ἐπιδεικνὺς & μῖμον rectè pro *Imitator*. *Jos. Barnes.* V. 257. Μενέλαν) Quanquam, ut *Henricus Stephanus* ait, Vet. Codices habent Μενέλαον, non est tamen cur rejiciamus Μενέλαν, quod est *Doricum*, ut Μενέλεως *Atticum* & Μενέλα☉ Commune. *Josua Barnes.* V. 258. Κτανὼν, δ' Ἀγαμεμνόνειον κατ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ) Non hìc Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτα pro ipso *Agamemnone*, ut Ἕκτορέῳ κυφαλῇ pro *Hectore*, sed subauditur post κτανὼν Ἀγαμέμνονα, & τὸ Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτα ad ἐνέγκοι referendum. Vel Ἀγαμεμνόνεον autem legendum Carminis gratiâ, vel τὸ ει ante vocalem corripitur. *Josua Barnes.* V. 260. Καλύαμβεον ἐς χέρας χόον) Ad hunc locum *Andræas Schottus* Observat. Poetic. l. 2. c. 43. Hæc ait ---Præter rei Historiam hoc dixit Poeta. Non enim *Agamemnon* Gener fuit *Helenæ*; sed Frater ratione *Menelai*; qui ambo erant *Atridæ*; ut vel Pueris notum. Hæc ille. At quod ego dicturus sum, haud omnibus viris, & tamen peritis, notum est. Nam vox Γαμβρὸς propriè quidem *Gener* significat: Aliquando tamen latiori ambitu πενθερὸς sonat: Item *Frater-Uxoris*, necnon *Maritus-Sororis*, notante *Budæo*. Sed & generalius pro *Affini* ex *Eustathio* & *Herodoto* sumi probat *Henricus Stephanus* in *Thesauro* suo. Et apud *Sophoclem Oedipus* vocat *Jocastæ* fratrem *Creontem* γαμβρὸν, tanquam ex ὀπαμβείας συγγενῆ. Vid. *Pollucis* Onomast. de significatione harum vocum γαμβρὸς & πενθερός. Item *Phavorinum*. Cæterùm quòd *H. Stephanus* addit, velle quosdam Grammaticos à γαμῆσαι fieri γαμβρὸς, ut sit γαμηρὸς, per *Syncopen* τῆς ή & per *Epenthesin* literæ β'. γαμβρὸς, id quidem fit ex usu *Græcæ* Linguæ διὰ καλλιφωνίαν, nè ρ sequatur μ', quod nunquam facit, ut nec λ. nec ν. Græcè enim μ & ρ concurrere non possunt, nec μ & λ, nec ν & ρ. Ergo ὄμβρ☉ pro ὄμρ☉, per *Syncopen* pro ὀμάρ☉, ἀπὸ τῆς ὁμῆ ῥῆν, μεσημβεινὸς pro μεσημερινὸς, & ἀνδρὸς, pro ἀνέρ☉, ἀνερὸς, & Νιμβρώδης, pro *Nimrod* & παρεμβλωκε, pro παρεμεμόληκε dicitur. *Josua Barnes.* V. 261. Ὅς ὅπ πῶλον) *Scaliger* legit μῶλον, i.e. *prælium* probabilitèr satis; est enim verbum *Homericum*, satis notum. Non sunt tamen omittenda, quæ explicandi loci

causâ *Johann. Brodæus* huc attexit. Ἐπὶ πῶλον) *inquit*, ad recipiendum scortum, *i. e.* νέαν γυναῖκα. *Helenam* scilicet; *Hesychius* Πῶλος, ἑταίρα· πῶλος γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον Ἀφροδίτης πῶλος, ἢ τοῦ νέους, καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους. *Antiphanes* ἐν παννυχίδι---Πῶλος Κύπριδος ἐξηκοντούτις. *Euripides* Hippolyt. v. 545. Τὸν μὲν Οἰχαλίαν Πῶλον, ἄζυγα λέκτρων, Ἄνανδρον τοκεὺς καὶ Ἄνυμφον. *Scholiast.* Πῶλον ἄζυγα) παρθένον ἄπειρον γάμου, καθαράν. Πώλῳ δὲ τὸ ἀκμαῖον αὐτῆς εἴκασεν. Ita μόχθος de tenero quovis animalculo dicitur. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1623. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

PAstor *quidam* Rhesum *Regem* Thracum *per* Idæ *nemora adventantem cum magno Exercitu nanciat* Hectori. *Is verò quòd jam seriùs paulò venerat, cùm jam Victoriam ipse in manu habere videretur, primò aspernatur hæc auxilia; quibus bello jam magnâ ex parte confecto, opus vix esset.* Chorus *&* Pastor *suadent, nè tantum Regem fastidiret, sed reciperet. Tum* Chorus *tanti Ducis adventum læto omine & faustis precationibus excipit.*

ΠΟΙΜΗΝ, ΕΚΤΩΡ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ποι. Ἄναξ, ποιέτων δεσπότησιν ἄγγελος.
Εἶἑν τοιοῦτον, οἷά σοι φέρω μαθεῖν.
Εκτ. Ἦ πολλ' ἀγρώσταις σκαιὰ προσκείται φρενί.
Καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπόταις τυγχάνεις φόρεις
Ἥκειν ἔοικας ἀγγέλων, ἵν' ᾖ πρέπῃ.
Οὐκ οἶσθα δῶμα τὸμὸν, ἢ δόμους πατρῴους;
Οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχοῦντα ποίμνια;
Αγ. Σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν, οὐκ ἄλλως λέγω.
Ἀλλ' ἐδὲν ἧσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.
Εκτ. Παῦσαι λέγων μοι τὰς προσουλείους τύχας.
Μάχας προσ' ἐμοῦ καὶ δόρη βαστάζομεν.
Αγ. Τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα.
Ἀνὴρ γὰρ ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
Στείχει φίλος σοι, σύμμαχός τε τῇδε γῇ.
Εκτ. Ποίας παρῳχὼς γῆς ἐρημώσας πέδον;
Ποι. Θρῄκης· παῖδα δ' Στρυμόνος κικλήσκεται.
Εκτ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
Ποι. Ἔγωγε· λόγῳ δ' οὐ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας.
Εκτ. Καὶ πῶς προὶς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
Πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος ἀμαξιτοῦ;
Αγ. Οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
Νυκτὸς γὰρ ἔτι φαύλου, ἐμβοᾶν στρατὸν
Κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.
Φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
Οἰκοῦμεν * αὐτόχθονα ἔσιδον χθονὸς, * al. αὐτόθριζον.
Παρέσχε, δρυμὸν νυκτὸς * ἐνθεον μολών. * al. ἔνθεον.
Πολλὴ γὰρ ἠχὴ Θρῃκίου ῥέων στρατὸς,
Ἔστιχε· θάμβος δ' ὁπλαγχθέντες, ἵεμεν
Ποίμνας ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ

Past. O Rex, talium rerum nuncius dominis
Sim etiam deinceps, quales nunc tibi adfero cognoscendas.
Hec. Profectò multa rusticis absurda insunt in animo:
Etenim tu de gregibus, dominis armatis, i.e. *nobis*,
Videris venire nunciaturus aliquid ubi non decet.
Nonne scis domum meam, aut sedem patris,
Quibus oportet nuncios prædicare de gregibus florentibus?
Nun. Nos pastores sumus inepti, fateor:
Nihilominùs tamen affero tibi sermones dignos curâ.
Hec. Define dicere mihi villanas fortunas:
In manibus gerimus prælia & hastas.
Nun. Talia & ego significaturus veni:
Vir enim exercitûs numerosi dux
Venit tibi amicus, & belli socius huic terræ.
Hec. Cujus patriæ terræ solum deserens?
Past. Thraciæ: Strymonis verò vocatur filius.
Hec. Rhesum advenisse narras in Trojanum agrum?
Past. Scis: levâtri autem me prolixâ repetitione sermonis.
Hec. Et quomodo ad Idæ colles iter facit,
Aberrans à latâ campestri & plastrariâ viâ?
Past. Non scio certò: sed tamen conjicere licet.
Haud enim absurdum *est*, *eum huc* exercitum noctu ducere,
Quia audivit campos hostili manu plenos *esse*.
Terrorem verò rusticis, qui in Idæo monte
Habitamus per silvestria loca terræ,
Incussit, noctu incedens *per* saltum plenum-feris.
Magno enim clangore Thracius exercitus ruens
Ibat: stupore verò nos consternati, agimus
Greges in summitates montium, nequis Græcorum accederet

V. 267. Καὶ γὰρ σὺ ποίμναις &c.) Σὺ γὰρ ἔοικας ἥκειν πῶν ἐμοὶ ἥδη πολεμοῦντι ἀγγελῶν περὶ ποίμνας βασιλικῆς· Ὁ μὲν ἐκ ἔφρεπε σὲ ποιεῖν. Εἶσι γὰρ ἐν τῇ πόλει, οἷς τὰ περὶ Πειρίθου ποιμνίων μέλει. *Jos. Barnes.* V. 271. Σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν) *Basilius* M. in Homil. de St. *Mamante* Martyre, Ποιμὴν ἄδην μέγα, ἁδὲ σοφὸν ὀπτήδευμα. Et --Ποιμὴν ἄδην πλέον τῆς ἐρημίας ὄφις κικλήσκεται, πόρρω ἀνημέρου, καὶ κορυφοῦται φέρων, τὰ πρὸς ἡμέραν φρόδια, ἀδημίαν μέεμναν περὶ τῆς αὔριον ἔχων &c. De simplicitate Vitæ Pastoritiæ lege plura in eâdem Oratione. *Gaspar Stiblinus.* V. 277 Σλείχει φίλος σοι, σύμμαχός τε τῇδε γῇ) Olim erat σύμμαχός τε τῇ Ζῇ γῇ. Manifesto errore. *Scazon* enim ita fit. *Canterus* imprimis hæc ait --videtur scribendum γῇ τε τῇ Ζῇ Σύμμαχος, vel Ζῇ χθονί. Quod posterius nimis remotum est, & tamen aliàs legimus τῇδε σύμμαχος χθονί. Ut infrà v. 341. prius quidem excepto ordine nil mutat, atque ideò *Dupontus* in suo libro notabat, ut probabilem Lectionem. *Scaliger* paulò aliter verbis nempè levitèr transpositis legit τῇτε σῇ γῇ σύμμαχος. Codex Regalis Coll. Præpositi τῇδε in margine habet; quæ lectio nobis probatur. *Jos. Barnes.* V. 281. Λόγῳ δ' οὐ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας) Eum bis nominare in animo habui, nisi sermonem meum interpellâsses. *Sophocles.* ---Ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά. Addit & hoc alibi *Schol.* ---Οἱ ἁδέως ἀκούοντες λόγῳ, καὶν πάνυ σαφῶς ἀκούσωσι, δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βούλονται. *Joh. Brodæus.* V. 282. Ὀργάδας) *Hesych.* Ὀργὰς, λοχμώδες καὶ ὀρεινὸν χωρίον καὶ ἀνίσιον. Quare mihi videtur paulo suprà corrigendus idem Grammaticus, Ὀργάδες, λοχμωδες καὶ ὀρεινὸν χωρίον καὶ ἀνίσιον τόποι. Lego ἀγκώδη τόποι. *J. Barnes.* V. 283. Πλαγχθεὶς) ὁδὸς subaudiendum. Πεδιάδος) πεδίον ἔχούσης. Ἀμαξιτοῦ) ἁμαξηλάτου, λεωφόρου. *J. Brodæus.* V. 288. Αὐτόχθονα ἔσιδον χθονὸς) Indigenas *Trojani* soli lares. Αὐτόχθονα) αὐτόχθονα· sunt enim *Phryges* omnium Mortalium antiquissimi; testis est in *Enterpe Herodot.* *J. Brodæus.* V. 289. Εὔθηρον) feris abundantem. *Hom.* Iliad. Δ. v. 47. Ἰδάων μητέρα θηρῶν propterea nuncupat. *Idem.*

Λεπλα-

Λειλατήσων, κ᾽ σὰ πορθήσων σταθμά·
Πρὶν δὴ δι᾽ ὤτων γῆρυν ἐκ Ἑλλωτικὴν
Ἐδεξάμεσθα, κ᾽ μετέσημψν φόβυ.
Στείχων δ᾽ ἄνακτ᾽ Ὀφρυξερδυνηβὰς σταθῶ
Ἀνιστόρησα Θρηκίοις προσφθέγμασι,
Τίς ὁ στρατηγὸς, κ᾽ τίνος κεκλημένος,
Στείχει πρὸς ἄστυ Περαμίδαισι σύμμαχος;
Καὶ πάντ᾽ ἀκύσας, ὧν ἐφιέμην μαθεῖν,
Ἔξω· ὁρῶ δ᾽ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
Ἑστῶτ᾽ ἐν ἵπποις, Θρηκίοις τ᾽ ὀχήμασιν.
Χρυσῆ δ᾽ πλάσιγξ αὐχένα ζυγηφόρων
Πώλων ἔκλῃε, χιόνος ἐξαυγεστέρων.
Πέλτη δ᾽ ἐπ᾽ ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
Ἔλαμπε. Γοργὼ δ᾽ ὡς ἐπ᾽ αἰγίδος θεᾶς
Χθονὶ μετώποις ἱππικοῖσι προσδέδρομε,
Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπῃ φόβον.
Στρατὸς δ᾽ πλῆθος εἰ δ᾽ ἄν ἐν ψήφῳ λόγῳ
Θέσθαι δυναίμην, ὡς ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν.
Πολλοὶ μὲ ἱππεῖς, πολλὰ πελτασῶν τέλη,
Πολλοί τ᾽ ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ᾽ ὄχλος.
Γυμνῆς ὁμῶς τῇ, Θρηκίαν ἔχων στολήν.
Τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρες᾽ ἀνὴρ,
Ὃν ἔτι φύγων, εἴθ᾽ ὑποσταθεὶς δορὶ,
Ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

Χο. "Οταν πολίταις ἓν σταθῶσι δαίμονες,
"Ερπῃ καπάντης συμφορᾶ πρὸς τἀγαθόν.

Ἐκ. Πολλῆς, ἐπῳδὴ τἀμὸν εὐτυχεῖ δόρυ,
Καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμᾶς ἐστιν, εὑρήσω φίλους.
Ἀλλ᾽ ἡδὲν αὐτῶν δεόμεθ᾽, οἵ τινες πάλαι
Μὴ ξυμπονῶσιν, ἡνίκ᾽ ἐξώσης "Αρης
"Εφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ᾽ ἔδειξεν, ὅς μοι νῦν Τροίας φίλος.
Ἧκει γὰρ ἐς δᾶτ᾽, ἃ παρὼν κυνηγέτας
Αἴρησι λείαν, ἐδὲ συλήσων δορί.

Χο. Ὀρθῶς ἀτίζεις, κἀπιμῳφῇ εἰ φίλοις·
Δέχου δ᾽ τὰς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

Ἐκ. Ἀρκεῖ μοι σώζοντες Ἴλιον πόλιν.

Χο. Πέπυσθας ἤδη πολεμίας ἡρπακέναι;

Ἐκ. Πέπυσθα· δείξῃ τἀπὸν σέλας θεῦ.

Prædam abacturus, & tua depopulaturus armenta:
Priusquam per aures vocem non Græcam
Accepimus, & tunc destitimus à metu.
Vadens verò regis *illius* scrutatores exercitûs
Interrogavi Thracio sermone,
Quis sit dux, & cujus filius vocatus,
Pergat ad urbem Trojanis socius?
Et cùm omnia audivissem, quæ cupiebam scire.
Restiti. Ibi vidi Rhesum veluti deum
Stantem in equis, & Thraciis curribus,
Aurea aurem bulla collum jugalium
Equorum claudebat nive candidiorum.
Pelta verò in humeris aureis figuris
Fulgebat: Gorgo verò velut in Deæ *Palladis* clypeo
Ferrea, fronti equorum alligatâ,
Cum multis tintinnabulis sonum terribilem edebat.
Multitudinem verò exercitûs neque in ratione calculi
Ponere possem: adeo immensa erat visu.
Erant enim multi equites, & multi peltatorum ordines,
Et multi sagittarum jaculatores, & multa turba
Levis armaturæ sequebatur, Thracium vestitum gerens.
Hujusmodi Trojæ socius adest vir,
Quem neque fugiens, neque subsistens hastâ
Pelei filius *Achilles* poterit effugere.

Cho. Quando civibus bene volunt dii,
" Calamitas facilè convertitur in bonum.

Hec. Multos, quandoquidem hasta mea rem felicitèr gerit,
" Et Jupiter nobiscum est, inveniam amicos.
Sed nihil ipsis indigemus, qui olim
Non unà laboraverunt, quando violentus Mars
Implevit vela hujus terræ graviter spirans.
Rhesus verò ostendit, qualis sit Trojæ amicus:
" Venit enim ad convivium, cùm non adfuerit venatoritus
" Capientibus prædam, neque unà laborârit hastâ.

Cho. Meritò *tales homines* contemnis, & *talibus* amicis succenses:
" Recipe tamen eos, qui volunt juvare civitatem.

Hec. Sufficimus nos ad servandum Ilium urbem.

Cho. Putas jam te hostes cepisse?

Hec. Puto, *idque* ostendet sequens Dei jubar.

V. 296. Ἄνακτος) *Rhesi.* Πρὸξερδυνητὰς) Homines exploratum præmisso, qui quæ ad ducendum exercitum pertinent, omnia diligentèr perscrutantur, quo è genere sunt προσκόποι & προόδευμοι, Emissarii, Antecursores. *Arrianus*--Ἔχων δὴ τε ἑταίρων τῶν Ἄλλων τῶν ἐξ Ἀπολλωνίας καὶ δὴ προοδεύμων κομιδῶν. *J. Brodæus.* V. 299. Ἄστυ) *Ilium.* Ὥστε δαίμονα) *Homerus* dicat -- Θεὸν ὣς. V. 303. Πλάσιγξ) Aliquando μάστιξ, à πλήσσω, & ita *Scaliger* putat idem hic esse πλάσιγξ & infra v. 766. πλῆκτες. Sed nescio quomodo *Flagellum* dicatur *colla equorum claudere*. Quare præstat hic per *bullam* exponere, *cellis* equorum appensam ornatûs causâ, ut *Lanx* jugo appenditur, ubi librantur pondera. Est enim & Lanx πλάσιγξ. *Josua Barnes.* V. 312. Ἀτρακτ[ο]) Propriè *fusus* significat, metaphoricè *jaculum*. Ita *Sophocles* Philoctet.--ὄμοι βέλοι Νὸεραὶ δὴς ἀτρακτος. *Hesych.* Ἀτρακτος, μεταφορικῶς βέλος. *J. Barnes.* V. 313. Γυμνῆς) Miles levis Armaturæ. De quâ re vide suprà ad v. 31. Στολὴν) *Thom. Magister* ἱστέον ὅτι ἐάν τις κ᾽ στολὴ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν ἐσθῆτα ὅλη ἡ ἁπλῶς ἐνδυμάτων παρίστασι· τὸν δὲ στολὸν ὅτι ἡ διαφόρων ἱματίων· οἷον ἄλλη στολὴ τῶν Ἑλλήνων, κ᾽ ἄλλη ἡ Βαρβάρων. Notavit *Joh. Brodæus.* V. 317. Ὅταν πολίταις) Hæc *Chorus* loquitur, tanquam jam *Trojanis* diutinâ afflictis obsidione, præsens auxilium Numinum favore ex adventu *Rhesi* affulgeat. Cæterùm non abs re est, *Thraces Trojanis* auxilio venisse: Siquidem magna inter ipsos fuit quondam Affinitas, ut testatur *Strabo*; adeò ut nomina quædam & vocabula, nec non & linguæ usus communis ipsis extiterit. *Gaspar Stiblinus.* V. 319. Πολλῆς ἐπῳδὴ τἀμὸν εὐτυχεῖ δόρυ) Sic *Ovid. Donec eris felix, multos numerabis Amicos: Tempora si fuerint nubila solus eris.* V. 323. Ἔφαυσε) *Brodæus* ἔφασε legit, quod apud illum *confregit* sonat, nullo, quod sciam, exemplo; *Hen. Stephanus* ἔθραυσε substituit, quod certè id significat, nullo autem cum sensu; mox itaque ἔπαυσε nihilo feliciùs, veram lectionem putat: Nos verò Ἔφυσε legendum putamus, optimo cum sensu; *Hector* enim indignatur, *Rhesum* non tum illi adjutorio fuisse, quùm dudum Belli Tempestas violentèr spirans impleverat Vela *Trojanæ* Terræ; nunc autem adesse, quùm multùm se Mars remiserit. Ἔφυσε autem pro ἐφύσα sicut & φύσας pro φυσήσας, *Hesych.* φύσας, γρυήσας, ἢ τὰς ἀσκὰς πληρώσας. Sic Ἀνδρὶ μὲ αὐλητῆρι θεοὶ νόον ὦκ ἐνέφυσαν & *Homer.* ---Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας Παντοίας ἐνέφυσεν, utrobique exponas ---*Inspiro*, licet ἐμφύω *ingenero* & *insero* plerumque significat. Miror hìc *Scaligerum*, *Heinsium*, *Rutgersium*, *Æmil. Portum* & *Duportum* hoc verbum silentio præteriisse. Et tamen *Andræas Schottus* Observat. Poetic. l. 2. c. 43. dicit se præferre ἔθραυσε; sed ea Lectio nec mihì placet, & magis quàm ἔθραυσε displicet, quam tamen *Henrico Stephano* non satis placuisse suprà ostendimus. *Josi. Barnes* V. 325. Ἧκει γὰρ ἐς δᾶτ᾽, ἃ παρὼν κυνηγέτας) Elegans Proverbium, Antiquam simplicitatem redolens. V. 327. Ὀρθῶς) Hoc verbum *Canterus* in hoc loco putat incongruum, ὦκ ὀρθῶς. ἐπεὶ ὀρθῶς ὀρθῶσαι πάρεστιν. *Josua Barnes.* V. 331. Τἀπὸν) τὸ ὅπλον σέλας θεῦ· ἡμέρα. Θεῦ absolutè pro ἡλίου. Ut *Medæ*: v. 352. *Supplices* v. 208. & v. 469. *Josua Barnes.*

Χο. Ὄρα

Χο. Ὄρα τὸ μέλλον· πολλ' ἀναστρέφει θεός.
Ἐλ. Μισῶ φίλοισιν ὕστερον βουλεύμεῖν.
Ποι. Ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ὀπίφθονον.
Φόβ. Θ. ηὐοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνος:
Χο. Ὀδ' ἦν ἐπείγῃ, ἦλθε, σύμμαχος μὲν ἥξει,
Ξέν. Θ. ἴθ', πρὸς τραπέζαν ἥκέτω ξένων·
Χάρις γὰρ αὖπᾳ Πριαμιδῶν διώλετο.
Ἐλ. Σύ τ' ἦν παρεῖς, καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.
Ὁ χρυσοτυχὴς δ', ὕνεκ' ἀγγέλῳ λόγων,
Ῥῆσ. Θ. πρέσω τῇδε σύμμαχος θεονί.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἀδράστα μὲν ἁ Διὸς παῖς,
2 Εἴργοις στομάτων φθόνον.
3 Φράσω γὰρ δή, ὅσον μοι
4 Ψυχᾷ πρόσφιλές ἐστιν εἰπεῖν.
5 Ἥκοις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
6 Ἥκοις, ἐπλάδης φίλῳ πρὸς αὐλάν
7 Ἀσπαστός· Ἐπεί σε χρόνῳ
8 Πιερὶς μάτηρ, ὅ, τε καλλιγόφυ-
9 ρος ποταμὸς πορεύει

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Στρυμών, ὃς ποτε τὰς μελῳδοὺς
2 Μούσας δι' ἀκηράτων
3 Δινηθεὶς ὑδρηειδὴς
4 Κόλπων, σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν.
5 Σύ μοι Ζεὺς ὁ φανεὶς
6 Ἥκοις, διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις.
7 Νῶν, ὦ πατρὶς, ὦ Φρυγία,
8 Ξυὶ θεῷ, νῶν σοι τὸν ἐλευθέριον
9 Ζῆνα πάρεσιν εἰπεῖν.

Στροφὴ β'.

1 Ἀρά ποτ' αὖθις ἁ παλαιὰ
2 Τροία τὸς πρεπόντας πομπευθοὺς

Cho. Vide quid sit futurum: multa invertit Deus.
Hec. Odi serò opitulari amicis.
Paſt. O rex, repellere socios, odiosum est:
Terrori enim erit hostibus conspectus tantum.
Cho. Hic itaque quia advenit, non quidem belli-socius,
Sed hospes, ad mensam veniat hospitum:
Gratia enim ei Priamidum periit.
Hec. Tu rectè mones, & tu quoque opportunè rem considera.
Armatus igitur aureis armis iucundùm sermones nuncii
Rhesus adsit auxiliator huic terræ.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Adrasta Nemesis, Jovis filia
2 Prohibeas arrogantiam oris:
3 Dicam enim jam quæcunq; meo
4 Animo placet dicere.
5 Ades, ô Fluminis fili,
6 Ades, appropinquâsti ad aulam amici
7 Acceptissimus; quoniam te tandem
8 Pieris mater, & pulchris pectibus instratus
9 Fluvius ducit huc

Antistrophe 1.

1 Strymon: qui olim cantatricis
2 Musæ per intemeratos
3 Volutatus specie-aquæ
4 Sinus, tuam procreavit pubertatem.
5 Tu mihi Jupiter conspicuus
6 Venis, currum-rectaurus velocibus equis.
7 Nunc, ô patria, ô Phrygia,
8 Favente deo, nunc tibi liberatorem
9 Jovem licebit prædicare.

Strophe 2.

1 Ergo tandem rursus antiqua
2 Troja celebrabit-roto-die propinatorios

V. 332. Ὄρα τὸ μέλλον) *Chorus* hic, ut *G. Stiblinus* ait, comminatur lubricas fortunæ & aleæ Martis vices. *Prudens enim* (ut *Flaccus* canit) *futuri temporis* exitus *Caliginosa nocte premit Deus.* V. 338. Χάρις γὰρ αὖτῳ Πριαμιδῶν διώλετο) Δηλονότι, διὰ τὸ βραδέως αὐτὸν ἐλπίζειν. Huc referatur illud suavissimum ex Anthologiâ Epigram. Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις. *Josua Barnes.* V. 339. Σύ τ' οὐ παρεῖς) *Chorum* alloquitur. Καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς) Nunc autem *Pastorem. Josua Barnes.* V. 342. Ἀδράστεια μὲν ἁ Διὸς παῖς, Εἴργοις στομάτων φθόνον) *Nemesin* Arrogantiæ & Insolentiæ Vindicem habitam à veteribus, omnibus notum. Vid. *Erasmi* Adag. in *Adrastæa Nemesis.* Etiam quæ Nos ex *Philostrato* aliisque de *Adrastâ* Regibus *Persarum* conciliatâ, nequid supra homines efferantur ad *Esther* v. 105, 106, 107 & 108. Et quia, ut *Sophocles* ait *Antigone* v. 131. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους Ὑπερχαίρει, ideo Veteres, cùm de re quâpiam magnificè loqui vellent, ut ait *Gaspar Stiblinus*, sive de excellenti Virtute & Potentiâ invictâ, sive de Felicitate aliquâ novâ; cui maximè fiderent, *Nemesin*, quæ spes immoderatas vetaret ac puniret, deprecari ac præfatiunculâ placare studebant. Hinc *Chorus Trojanorum*, qui de *Rhesi* Virtute ac viribus nihil non sperabat, sibi *Nemesin* conciliare priùs aggreditur. Huc referas illud *Sophocl.* Ajac. v. 127. Τοιαῦτα πίνων εἰρῶν, ὑφ' ἡσσόπων Μηδὲν ποτ' ἔπης αὐτὸς εἰς θεὸς ἔπος, Μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδὲν εἰ πνος πλέον Ἢ χειρὶ βείδεις, ἢ μαχῇ πλέτῳ βάρει· Ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν Ἅπαντα τανδρώπεια· πρὸς δ' σώφρονας Θεοὶ φιλοῦσι, κἀ συγῶσι τοὺ κακούς. *Josua Barnes.* V. 347. Ἐπλάδης pro ἐπελάδης. Sicut enim suprà v. 14. πλάδω pro πελάδω, sic πλάζω pro πελάζω dicitur. φιλίᾳ) ἀνδρὸς subaud. i. e. Ἕκτορος. *Scaliger* legit φίλιον. V. 348. Ἐπεί σε) Ita lego, deleto quod adhuc obtinebat ἔπεισι, quia πορεύει est verbum transitivum: Nec *Mater* putanda est *filium* ad bellum suasisse. *Josua Barnes.* V. 351. Στρυμών· ὃς μελῳδοὺς Μούσας &c.) *Homerus* quidem *Rhesum* filium *Eionei* asserit, *Iliad.* κ. v. 435. Ἐν δ' σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, παῖς Ἠϊονῆος. De quâ re vid. *Eustathium* in locum. Sed Neoterici Poetæ Fluvii *Strymonis* & Musæ *Terpsichoræ*, sive, ut alii, *Euterpæ* filium fingunt. Et quidem quanquam Musæ à Poetis virgines reputantur; ut *Eustathius* & *Didymus*, enumerant, nonnullas earum Matres vocabant omnes hi Heroes. *Orpheus* erat filius *Calliopæ*, vel, ut alii, *Cliûs*; *Linus Terpsichoræ*, vel, ut alii, *Euterpæ*; *Rhesus Terpsichoræ* & ipse, vel *Euterpæ*; *Thaliæ Palæphatus*; *Eratûs Thamyris* Thrax; *Melpomenæ* & *Acheloi* filiæ erant *Sirenes*: *Polymneiæ Triptolemus.* Sola *Urania* adhuc Virgo est. *Josua Barnes.* V. 355. Ζεὺς ὁ φανεὶς) Ita hic *Jupiter* dicitur, quasi *coram-apparens-oculis.* Idem nomen *Apollini* datur apud *Achæum* Poetam in *Omphale*, teste *Hesychio* ---Φανεὶς Ἀπόλλων, Ἀχαιὸς ὀμφάλῃ, ᾧδε χἠοις ἔτω λέγεται. *Josua Barnes.* V. 356. Βαλιοῖσι πώλοις) Βαλιὸς apertè hoc in loco non significat *varius*, aut *maculosus*, quia *Rhesi* equi fuêre Candidi, *Iliad.* κ. v. 437. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· *Virgil.* Æn. l. 12. v. 84. Qui candore nives anteirent, cursibus Auras. Quare expono hoc in loco per *Velox.* Usitatum autem est *Græcis* Poetis *Equos* optimos per Fœmininum genus *Equas* vocare; ut in hoc loco quos Equos apertè *Homerus* vocat ibid. v. 436. Τὼ δὴ καλλίστω ἵππω εἶδον, ἠδὲ μεγίστω· Λευκότεροι &c. eosdem βοιὰς πώλους vocat *Euripides.* Hoc verò obitèr notandum quandocunque ἵππος pro Equitatu ponitur singulari numero semper & fœminino genere occurrit, ut ἡ ἵππος. *Josua Barnes.* V. 358. Ξυὶ θεῷ) *Synesius* Ζωὶ θεῷ ᾠ εἰρήκαμεν. *Plato* Ζωὶ θεῷ εἰπεῖν ῥᾴδιον ἔσται. *Demosthenes* Οἶομαι δὲ Ζωὶ θεοῖς εἰρῆσθαι. *Johann. Brodæus.* Hic verò rursus hæc verba dicuntur ad *Invidiam* aversandam. Vid. suprà ad v. 342. Ἐλεύθεριον Ζῆνα) *Chorus* sperans ex *Rhesi* adventu, Obsidii finem, *Græcorumque* aut internecionem aut fugam, *Jovem* Liberatorem *Trojæ* jam adesse pronun-

pronuntiat, quod *Homerus* in fine *Iliad.* ζ. hoc modo ferè attigit, v. 526. ---αἶψα πόδι Ζεὺς Δώῃ, ἐπιφρονέοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι Κρητῆρα σίσασθαι ἐκδίφριον ἐν μεγάροισιν, Ἐκ τροίης ἁλόντες εὐκνήμιδας Ἀχαιούς. *Græci* autem *Jovem Eleutherium* victis fusisque ad *Platæas Persis* coluerunt. De cujus Aræ, Simulachro, *Festo*, & *Porticu* vid. *Pausaniam.* Josua Barnes.

3 Θιάσους ἐρώτων
4 Ψάμμοῖσι, καὶ κυλίκων οἰνοπλεγήτοις
5 Ὑποδεξίας ἀμίλλαις,
6 Καθ' πόντον Ἀτρείδᾶν 365
7 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδ' ἀπὸ κλῶς.
8 Ὦ φίλοι, εἴθε μοι
9 Σᾷ χερὶ, καὶ σῷ δορὶ σεμ-
10 ξαμένᾳ δ', ἐς οἶκον ἔλθοις.

3 Cœtus amorum,
4 Cantilenis, & poculorum temulentis, &
5 Vices-alternantibus certaminibus:
6 Per mare Atridis
7 Spartam abeuntibus à littore Iliaco.
8 O amice, utinam mihi
9 Tuâ manu & tuâ hastâ con-
10 fectis his, *quæ cupio*, domum revertaris!

V. 362. Θιάσους) Vid. quæ Nos ad *Phœniss.* 802. V. 363. Ψάμμοῖσι) Ita restituo pro ψάλμασι, *Canteri Scaligerique* authoritate & Versûs postulatione. *Jos. Barnes.*

Antistrophe β.

1 Ἐλθὲ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον 370
2 Πηλείδᾳ θεᾷ δὸς κατ' ὄμμα πέλταν,
3 Δοχμίαν πεδαίρων,
4 Σχιζὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων,
5 Δίβολόν τ' ἀκοντίζᾳ πάλλων.
6 Σὲ γὰρ ἔτις ὑποσχὰς, 375
7 Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσῃ,
8 Ἀλλά νιν ἅδε γᾶ
9 Καταφθίμενον Θρηκὶ μόρῳ
10 Φίλτατον ἄχθος οἴσῃ.

1 Veni, appare, auro-nitentem
2 Pelidæ *Achilli* objicias ob oculos,
3 Obliquam levans à solo,
4 Certans manibus & pedibus apud politum currum,
5 Vibránsque bicuspidem hastam.
6 Te enim nullus sustinens,
7 Saltabit unquam in templo Argivæ Junonis:
8 Sed eum hæc terra
9 Peremptum Thracio fato
10 Charissimum onus feret.

V. 370. Ζάχρυσον) Prior brevis. Vid. *Alcest.* v. 498. V. 371. Πέλτα) Πέλτη, ἡ κύκλος ὅλος ἐκ λεπτῆς κατασκευῆς ἀσπίδος. ἢ αὐτὸς ὁπλίτης. Hæc vetò χρυσῆ ἀσπὶς, ut χαλκέη κυνέη. *Josua Barnes.* V. 372 Δοχμίαν πεδαίρων) Πεδαίρω est verbum Poeticum, idem valens ac ἐπὶ πέδε αἴρω, *extollo tollo, humo-tollo, attollo.* Pro quo Ἰωνικῶς dicitur πεδόθεν ἐπαείρω. *Eurip.* Troad. v. 98. Ἄγε δυσδάμων, πεδόθεν κεφαλὴν ἐπάειρε. Est autem *Euripidi* plus semel dictum, ut *Phœniss.* v. 1034. πεδήρεσε. Et *Herc. Furens* v. 819. Νεῶδες πεδῆρε πῶλον. Et v. 872. Στεῦξ' ἐς ἔλειμον πεδάρσιος, ἢ ἐυσφύρου πώλου. Sunt tamen qui putant τὸ πεδάρειν Æolicè dictum pro communi κεπαίρειν. *Canthius* in suis *Hellenismis* p. 60. hoc ipsum his verbis

Ἰὼ, ἰὼ, μέγας ὦ βασιλεῦ, κελαδῶν, ὦ Θρῆκη, 380
Σκύμνον ἐδρέψας πολίαρχον ἰδεῖν.
Ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκὰ,
Κλύε δ' κόμπους κωδωνοκρότους,
Παρὰ πορπάκων τὺς κελαδοῦντας.
Θεὸς, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης, 385
Ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδᾷ
Μοῦσα, ἥκων καταπνεῖ σε.

Io, io, maxime rex, eximium, ô Thracia,
Catulum adhuc civitatis principem aspectu.
Vide auro tectum corporis robur,
Audi strepitus tintinnabulorum-crepitantium,
A scuti loris resonantes.
Deus, ô Troja, deus ipse Mavors,
Pullus Strymonius cantatricis
Musæ, veniens aspirat tibi.

confirmat. *Æolii (ut docent Grammatici) non nunquam mutant μ', in π'. ut* ὄπατα *pro* ὄμματα, πιτ' ἐμοῦ *pro* μετ' ἐμοῦ. Quod ad πιτ' attinet, nihil me tale legisse unquam memini; sed πέδα pro μετὰ quidem plus semel reperi *simpliciter* positum, ut *Theocr.* Idyll. 29. v. 28. Βαίλω κὴ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον. In *Compositione* autem frequens est, ut πεδέρχομαι *Theocr.* Idyll. 29. v. 15. Ἀλλὰ πέδειξ ἄπαλῶ τόματός (ε πεδέρχομαι. Et *Pindar.* Nem. Od. 7. Antistr. 4. Εἰ πόθῳ λῷ, τὸ γερμὸν πλόον πεδέρχεσθαι. Πεδάρσιος item ponitur pro μετάρσιος, vid. *Suidam* in voce πεδάρσιος. Item *Lascar.* p. 637. & 734. Ubi de *Æolicâ* Dialecto verba fusè fiunt. Eodem modo dicitur πεδαμείβειν, ut *Pindar.* Olymp. Od. 12. Antistr. 3. Ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ. In quem locum vid. *Joh. Benedicti* Notas. Πέδα igitur *Æolicè* dicitur pro Communi μετά. Sed ut in τῷ πεδέρχεσθαι & in τῷ πεδαμείβειν jam hunc *Æolismum* habere locum concedam, in illo tamen πεδάρειν eandem *Æolismi* necessitatem semper inesse haud crediderim, ita ut alteram ἐτυμολογίαν ἀκαταστάτως rejiciamus. Quinetiam siquis τὸ πεδαμείβειν interdum ἀντὶ τῦ πέδον ἀμείβειν, *solum transire* sumendum censeret, ei nequaquam acritèr adversarer. Hæc levi variatione *Æmyl. Portus.* Plurima sanè ἐν τῇ πέδον composita occurrunt, ut πεδοτρεφὴς, πεδοσκαφὴς, πεδοτερφὴς & hujus generis πεδάρη per me esto: sed πεδάρσιος & πεδήρης non ego tum à πεδάρω, sed pro μετάρσιος & μετήρης poni velim. Sic πεδάϊχμις *Æschyl.* Choeph. v. 587. & πεδήρεων *Pindar.* Pythior. Od. 8. *Josua Barnes.* V. 373. Σχιζὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων) Ἄντυξ est verbum ambiguæ significationis, *Currum* enim sonat & *Orbem* clypei, seu potius *Oram* & *Limbum.* V. 376. Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις) *Argis*, grato sacróque *Junoni* oppido. *Juno* ipsa *Hom.* Iliad. δ. v. 51. Ἥ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες, Ἄργός τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη. Et *Pindar.* Nemeor. Od. X. Strophe 1. Ἄργος, Ἥρας δῶμα θεοτρεπές. Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 37. Id metuens, veterisque memor *Saturnia* belli, Prima quod ad *Troiam* pro charis gesserat *Argis*. *J. Barnes.* V. 386. Πῶλος) *Pullus*, i. e. *Filius.* Vid. quæ Nos supra ad v. 261. V. 387. Καταπνεῖ σε) Perflat ac refrigerat. *i. e.* reficit te, ô *Troja*. *Metaphora* ducta ab æstuantibus, qui flabellis recreantur. *J. Brodæus.*

ARGU-

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

RHeso Hectoris *tentorium ingresso*, Hector *cum illo expostulat, ingratitudinem ei objiciens, ut qui multis olim affectus beneficiis, jamdudum vocatus & muneribus donatus, serò tandem, nec nisi rebus penè accisis, Venerit Amicis auxilio.* Rhesus *moræ longioris culpam in bellum* Scythicum *transfert, quod se hucusque ad* Trojam *properantem retardaverat. Quin jam operam suam exprompta offert, certámque de* Græcis *Victoriam pollicetur*; Choro *interim Alacritati ejus & Potentiæ applaudente.* Rhesus *suarum virium conscius, post Victoriam, quam certissimam fore judicabat, Expeditionem in* Græciam *se* Hectoris *gratiâ habiturum spondet. Hujus fiduciam* Hector *moderari conatur, ut cui notiores* Græcorum *essent vires, quas toties ipse expertus esset*; *eique tandem stationis locum assignat.* Chorus *Vigilum dispensat Custodias.*

ΡΗΣΟΣ, ΕΚΤΩΡ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ῥῆ. Χαῖρ' ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
Ἕκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
Χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα, καὶ προσήμενον
Πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
Τείχη πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.
Εκ. Παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Θρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
" Ταληθὲς αἰεί, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
Πάλαι, πάλαι χρὴν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
Ἐλθόντα, καὶ μὴ τοὔπισ' Ἀργείων ὕπο
Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
Οὐ γάρ τι λέξεις, ὡς ἄκλητός σ' ὢν φίλοις,
Οὐκ ἦλθες, οὐδ' ἤμυνας, οὐδ' ἐπεσκήψης.
Τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ πρεσεία Φρυγῶν
Ἔλαθεν, ἀμύνειν σὸν ἐπέσκηψεν πόλει;
Ποίων ὄφλων κόσμον σὸν ἐπέμψαμεν;
Σὺ δ' ἐγγενὴς ὤν, βάρβαρός τε, βαρβάροις
Ἕλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.
Καί τοι σε, μικρᾶς ὀκ τυραννίδος, μέγαν
Θρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔδηκ' ἐγὼ χερί,
Ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε, Παιόνων τε γῆν,
Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κῦτ' σόμα,
Ἔρρηξα πέλτην· σοὶ δ' ὑλώσας λεών
Παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
Φίλων νοσούντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
Οἱ δ' ὑδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
Πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ὀν χωσοῖς τάφοις
Κεῖνται πεσόντες, πῖσις ὐ σμικρὰ πολύ.
Οἱ δ' ὀνθάδ' ὅπλοις, καὶ πρὸ ἱππείοις ὄχοις,
Ψυχρὰν ἄησιν, δῖψόν τε πῦρ θεοῦ
Μένουσι καρτερῦντες, ὀκ ὀν δεμνίοις

Rh. SAlve, bone boni patris fili, domine hujus terræ, Hector, ex longo tandem te tempore alloquor.
Gaudeo autem tibi res secundas esse, & te assidere
Turribus hostium, & ego simul eversurus
Muros *Græcorum* adsum, & incensurus naves.
Hec. O fili canoræ matris, unius ex Musis,
Et Strymonis Thracii fluminis, studeo loqui
" Vera semper, nec sum duplex vir.
Jam pridem, jam pridem oportebat te opitulari huic terræ
Advenientem, & non, quantum in te est, ab Argivis
Hostibus Trojam sinere everti armis.
Non enim dices, quòd non vocatus ab amicis,
Non veneris, neque opem tuleris, neque curaveris *nos*.
Quis enim præco, aut Legatio Phrygum
Profectus *ad te*, non obtestatus est, ut opem ferres civitati?
Quorum verò donorum ornatum non misimus *tibi*?
Tu verò cognatus existens, & barbarus, barbaros
Græcis nos propinâsti & *prodidisti*, quantum in te fuit.
Atqui te ex parvo imperio magnum
Thracum regem feci ego hâc dextrâ,
Quando circa Pangæum *montem* & Pæoniam terram,
Contra præstantissimos Thracas *hostes* irruens, in primâ acie
Rupi peltam & tibi subactum populum
Tradidi: quorum magnam gratiam tu calcibus repellens,
Amicis laborantibus serò, opitularis.
Qui verò nobis non sunt cognati,
Jam pridem præsentes, alii quidem in aggestis tumulis
Jacent mortui, documentum fidei non exiguum civitati:
Alii verò hic *in* armis, & juxta equestres currus,
Frigidos flatus, & sitibundum ignem dei
Manent constantèr sustinentes, non in lectis convivalibus

V. 392. Νεῶν σκάφη) Ἓν διὰ δυοῖν. V. 393. Παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, μουσῶν μιᾶς) De Matre *Rhesi* Musâ, quam tamen *Euripides* nominatim nullibi assignat, vid. supra v. 351. V. 394. Φιλῶ λέγειν ταληθὲς) *Hector* apud *Homerum* semper Generosus, Apertus & φιλαλήθης repræsentatur, ut *Eustathius* sæpissimè observat & præsertim in fine *Iliad.* ζ. *Tragici* pro suo arbitrio fingunt; hic verò *Euripides* Characteris veri est studiosus. *J. Barnes.* V. 395. Κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.) Duplex Vir est, Ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει. Ut *Homerus* canit. Huc referatur Æsopi de Satyro & Rustico Fabula. Vid. *Erasmum* in *Adagio* Duplices Viros. V. 397. Τὸ πρίν σ') Τὸ ὀπίσω σε. Vid. *Hecub.* v. 514. Malè itaque *Brodæus* per τὸ ὀπίσω exponit. V. 401. Πρεσεία) Malè in hoc loco *Senatus* exponebatur, licet id propriè significet; Quis enim *Senatum* Legationes obire dixit, quanquam Senatorios-Viros id facere concedam? Est itaque πρεσβεία, hoc est *Legatio* exponendum in hoc loco. *Josua Barnes.* V. 405. Προὔπιες) *Propinâsti*, i. e. prodidisti. Orta ab his *Metaphora*, qui aliis propinantes poculum porrigunt. *Demosthenes* ἀεὶ σεφάνῳ ----Τιὼ ἐλευθερίαν πεπωκότες, ἀείτεσιν μὲν φιλίππῳ, νυνὶ δὲ Ἀλεξάνδρῳ. *Hermogenes* Περὶ ποτοῦ τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἀντὶ τοῦ προδίδου. *J. Brodæus. Terentius* in *Eunucho* --- Hunc vobis deridendum & comedendum propino. *Gaspar Stiblinus.* Τὸ ὀπίσω μέρος) idem quod τοὔπισ', supra v. 397. Idem *Demosthenes* Οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς οἶμαι τὸ μέρος σοῦ. Sic *Isæus* τὸ κατ' αὐτοῦ μέρος. *Dinarchus*, Καθ' αὑτοῦ μέρος dixêre. *Joh. Brodæus.* V. 408. Πάγγαιον) *Thraciæ* montem, in confiniis *Macedoniæ*, *Philippis* urbi imminentem; hinc *Virgil.* Georg. l. 4. v. 463. Altâque *Pangæa* & *Rhesi* Mavortia tellus. *Josua Barnes.* V. 409. Κατὰ σόμα) A Fronte, ut inquit, *Brodæus*, non à tergo, neque à lateribus. *Eustathius* fol. 469. lin. 40. Οὐκ ἀπὸ τῶν φαλαγγοφόρων· ἄκρας γὰρ σίμα καὶ Ὁμήρῳ, ὁ τοῦ φαλαγγοφόρου πρόμαχον. Et hæc Exercitûs ad Animal Comparatio usitatata & ex *Africano* sic defenditur --- Ὅτι οἱ παλαιοὶ τὴν φάλαγγα ἐν ταῖς κινήσεσι ζῴῳ εἰκάζοντες, τὸ μὲν αὐτῆς πρόσωπον ὀνομάζουσι καὶ σίμα· τὸ δὲ κέρας καὶ κεφαλὴν, ἄλλο δὲ ὀφθαλμὸν, ἢ ὠμοπλάτην, καὶ ἄλλο πλευρὰν καὶ ἕτερον ἄλλο. Vid. *Andr. Schotti* Observat. Human. l. 3. c. 28. Hinc ἀμφίσημος φάλαγξ *Æliano.* Josua Barnes. V. 417. Ψυχρὰν ἄησιν) *Hyemem* & Noctis vapores frigidos. Δίψιόν τε πῦρ θεοῦ) Æstatem & Diei immodicos calores. V. 418. Ἐν δεμνίοις) In toris convivalibus.

Πυκνοὶ

Πυκνὼ ἄμυξιν, ὡς σὺ, δεξιόμβυοι.
Ταῦθ', ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
Καὶ μέμφομαί σοι, κ' λέγω κατ' ὄμμα σόν.
Ῥῆ. Τοιοῦτός εἰμι κἀυτὸς, οὐδεῖαν λόγων
Τέμνων κέλευθον, " κἀδιπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
Ἐγὼ δ' μεῖζον, ἢ σὺ, τῆσδ' ἀπὼν χθονὸς,
Λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην.
Ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι Σκύθης λεὼς
Μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον τορᾶν
Ξυνῆψε πόλεμον. Εὐξένῳ δ' ἀφικόμην
Πόντῳ πρὸς ἀκτὰς, Θρῄκα πορθμεύσας στρατόν.
Ἔνθ' αἱματηρὸς πέλαγος εἰς γαῖαν Σκύθης
Ἠντλεῖτο λόγχῃ, Θρῃξί τε συμμιγὴς φόνῳ.
Τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ, πέδον
Τρῳὰς ἱκέσθαι, σύμμαχόν τε σοι μολεῖν.
Ἐπεὶ δ' ἔπερσα, παῖδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
Τάξας ἔτισον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν,
Ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον σόμα,
Τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς τορῶν ὁρίσματα,
Οὐχ' ὡς σὺ κομπεῖς, τοὺς ἐμοὺς ἀμύστιδας,
Οὐδ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
Ἀλλ' οἷα πόντου Θρῃκιον φυσήματα
Κρυσταλλόπωλα, Παίονας τ' ἐπεζάρᾳ,
Ξιὼ τοῖσδ' ἄϋπνος οἶδα πλὰς πορπάμασιν.
Ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως.
Σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος,
Κοὐδὲ τοραίνεις· ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
Πίπτεις κυδοῦων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρη.
Ἐμοὶ δ' φῶς ἓν ἡλίου κραταρκές,
Πέρσαντι πύργους ναυσάθμοις ἐπειστέσσιν,
Κτεῖναί τ' Ἀχαιὸς· θ' ἑτέρα τ' ἀπ' Ἰλίου

Ut tu, propinantes crebros hauſtus.
Hæc, ut ſcias Hectorem eſſe liberum,
Expoſtulo tecum, & dico tibi in os.
Rhe. Talis ſum & ego, rectam ſermonum
Viam ſecans, " nec ſum duplex vir.
Ego verò magis, quàm tu, abſens ab hac terrâ,
Dolore in hepate *tuas calamitates* iniquo ferens animo cruciabar.
Sed confinis mihi terræ Scythicus populus
Mihi volenti conficere iter ad Ilium
Intulit bellum. Euxini verò veni
Maris ad littus ut traducerem Thracium exercitum,
Ibi cruentus ſanguis Scythicus in terrum *cadens*
Hauriebatur haſtâ, & *cruor* Thracius mixtus cæde.
Talis calamitas remorata eſt me, ne *ad* campum
Trojæ proficiſcerer, bellique ſocius tibi venirem.
Poſtquam verò expugnavi *illos*, & accepi obſides horum liberos,
Conſtituens ut annuum tributum domum mihi adferant,
Veni trajiciens navibus ponti fauces, i.e. *Helleſpontum*,
Alios verò terræ fines trajiciens pedes,
Non, ut tu objicis, ſuperbè, meas amyſtidas *frequentans*,
Neque in aureis ædibus dormiens,
Sed ventos, quales Pontum Thracium,
Glaciem-facientes, & Pæoniam perflant,
Suſtinui cum his inſomnis ſagis-fibulatis.
Sed ſerò quidem veni, tamen adhuc ſatis tempeſtivè:
Tu enim jam decimum pugnas annum
Et nihil efficis, ſed diem de die
Labi-ſinis; tanquam Martis alcâ ludens adverſus Argivos.
Mihi verò lux unica ſolis ſufficiet, *unica dies ſatis erit*,
Expugnanti *Græcorum* turres ad irrumpendum in *eorum* navalia,
Et ad cædendos Achivos: Altero verò *die* ab Ilio

V. 419. Πυκνὼ ἄμυξιν, ὡς σὺ, δεξιόμβυοι) Eſt Ἄμυξις genus *Poculi*, ex quo facilè & largè bibitur, item *Potatio* ſine reſpiratione aut intermiſſione; de quo Verbo vide *Euſtathium* & *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad illum verſum in fine *Acharnenſ.* Καὶ πρὸς γ' ἄπρατον ἐγχέας ἄμυξιν ἐξέλαλα. *Horat. Bacchum Threicia vincat Amyſtide. Pollux* Onomaſt. l. 6. Ἀμυστὶ πίνειν, ἀμυστίζειν, χαρδὸν πίνειν· Θρᾳκία μέθοδος. V. 426. Ἀσχιτέρμων γαῖά μοι) Ita lego rejecto γαῖα quòd malè priùs aderat, ut verſui ſua conſtet menſura. Quod miror *Canterum* non vidiſſe; *Brodæum* quidem culpam vidiſſe & defendiſſe, vertit enim *Regno* meo: *Scaliger* vidit & emendavit, ut & *Duportus*. Nec eſt, quòd quis metuat, cùm aliàs eſſet *Spondæus* in Quarto loco. *J. Barnes.* V. 427. Μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον πορᾶν) Νόστος in hoc loco ſimpliciter pro *Iter, Profectio*, non ut ſæpè pro *Reditus*; ut *Homer.* Odyſſ. ὁ. v. 119. Κεῖσέ με νοσφίσαντα. *Illuc me profectum*, non *redeuntem*. Hinc *Phavorinus*, Νοσῆσαι ἐπὶ τῷ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἰρῆσθαι. Κεῖται δ' παρ' Ὁμήρῳ κ' ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐλθεῖν.

Joſua Barnes. V. 430. Ἔνθ' αἱματηρὸς πέλαγος) Ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος. Mirum, quòd hæc *Rheſi* Fabula nunnullis Veterum putabatur aliena ab *Euripide* fuiſſe & *Sophocleum* Characterem potiùs ſervare, ut in Argumento hujus Fabulæ *Græco* videmus: Cùm tamen ibidem agnoſcatur, quòd ἐν μὲν ταῖς Διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται, hoc eſt, in Publicis Titulis *Euripidi* inſcribitur. Et profectò, ſiqua mihi in his rebus perſpicacitas, non modo *Sophoclei* Characteris omninò nihil ſapit, ſed totum penitùs *Euripidem* ad vivum exprimit. Hoc centum plus inſtantiis poſſem probare. Unicam aut alteram profero ex *Alceſtide* v. 851. Πρὸς αἱματηρὸν πέλαγον. Ut hic loci Ἔνθ' αἱματηρὸς πέλαγος. Sic hujus Fabul. v. 370. & 439. Ζάκυνθον & Ζακύνθοις legitur & v. 441. ἐπεζάρει. Τὰπὶ σ' v. 497. &c. quæ omnia ſunt *Euripidis* verba ferè propria. Jam verò Alceſt. v. 498. Ζάκυνθος occurrit. *Phæniſſ.* v. 45. ἐπεζάρει iterum legitur. *Hecub.* v. 514. Τὰπί σ' pro τὸ ἐπί σε rurſus; ut *Iphig. Aul.* v. 1557. Τὰπὶ μ' pro τὸ ἐπ' ἐμέ. Quòd *Andreas Schottus* aliique Authorem hujus Fabulæ ignorantiæ accuſant, id eorum ignorantiæ ſignum eſt, ut ſupra ad v. 260. Contrà *Schottum* probavimus. Sed hæc in hoc loco ſufficiant. Ibid. Σκύθης) pro Σκυθικός. Nec hoc veteres Critici inobſervatum reliquerunt, *Euſtath.* ad *Hom.* Iliad. ω'. v. 58. Ἕκτορ μὲν θητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. Ἀτὰρ οἱ κ' Δωριεῖς τοῖς κρειττόσιν χεῖρον ἀντὶ Κιττικῶν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· Οἷον Ἕλλησι στρατὸν, τὴν Ἑλληνικόν· Ἀνδρωπον ἦθος, ἀντὶ τοῦ ἀνδρώπινον· Ἑλλάδα διάλεκτον, Δῶλον ἦλος, Σκύθιον οἶμον. Idem ad *Iliad.* v. 628. Κασιγνήτοιο φόνοιο) ἄπαξ ἢ παρ' Αἰσχύλῳ Σκύθης οἶμος ὁ Σκυθικός· Καὶ Δῶλον δέ που ἦλος, τὸ Δωλικόν· ἔτι κ' κασίγνητος φόνος, κτηπικῶς, ὁ Κασιγνητικός. Sic *Martialis, Indos* Sardonychas, *Scythas* Smaragdos. Vid. *Tho. Stanleii* Commentarium in *Æſchyl.* ad *Prometh.* v. 2. *Joſua Barnes.* V. 432. Τοιάδε) τοιάδε, & in *Puris* dictionibus *Communiter* α pro η ponitur, ut Ἀθωαία, Τρωία &c. V. 435. Ἔτισον δασμὸν) *Annuum tributum.* Ἔτειος, ἐτήσιος, ab ἔτος *annus*. V. 438. Τὰς ἐμὰς ἀμυστίδας) ſubaudi δεξιόμβους. Ut *Hector* ei objecerat ſupra v. 518. Πυκνὼ ἄμυξιν, ὡς σὺ, δεξιόμβυοι. V. 441. Ἐπεζάρει) *Canterus*; nam *rejicimus* ἐπιζάτῳ; quod nihil ſignificat; & hoc verbum *Phœniſſ.* v. 45. V. 442. Ξιὼ τοῖσδ' ἄϋπνος οἶδα) Ante hæc in Impreſſis libb. omnibus legebatur, ξιὼ τοῖσδ' ἀόπλοις οἷα, quod multorum torſit ingenia; præcipuè cùm οἷα ſine causâ ſic reduplicaretur & *Rheſus* non erat ἄοπλος. Quare elegantem illam Lectionem, quam *Andreæ Schottus* Obſervat. Poctic. l. 2. c. 43. ex Membranis *Vaticani* prælatam invenit, Nos in Textum nunc admiſimus. *Joſua Barnes.* V. 446. Πίπτεις) *Canterus* legit πίπτεις, ingeniosè ſatis, ſi πίπτω ſignificaret *calculis*, vel *aleâ-ludo*, ut ille deceptus putabat; cùm πέσσω & πέσσω & πίπτω *coquo* ſignificat: πεσσεύω autem & πεσσεύω *Calculis ludo*. Quin magna eſt differentia inter πεσσεύω & κυβεύω, quum ille unum eumdémque ludum putabat. Quare inſignitèr errat Vir Magnus. Πίπτω autem per Ἐξεργάσμὸν *Euripidi* plus unâ vice uſurpatum, ſignificat in hoc loco *cadere-facio*. Vide quæ Nos ad *Hecub.* v. 528. & aliàs alibi. *J. Barnes.* Ibid. Κυβεύῃς) Fortunæ arbitrio committens. *Plato* Polit. ί. Καὶ ὥσπερ ἐν πάσαις κύβοις πρὸς τὰ πεπτωκότα πάντας τὰ αὐτῶν πράγματα, *Joh. Brodæus.* V. 449. Κτεῖναί τ' Ἀχαιὸς· θ' ἑτέρα τ' ἀπ' Ἰλίου) pro τῇ ἑτέρᾳ.

Πρὸς οἶκον εἶμι, σωτερμῶν τῶς σῶς πόνους. 450 Domum redibo, brevi finitis tuis laboribus.
Ὑμῶν δ' μή τις ἀσπίδ' αἰρέτω χερί. Nullus vero vestrûm clypeum tollat manu:
Ἐγὼ γὰρ ἔξω τῶς μὲν αὐχένζας δορὶ Ego enim cohibebo valde gloriantes bello
Πέρσας Ἀχαιῶς, καίπερ ὕστερον μολών. Achivos expugnans, quamvis serò venerim.

Σύστημα. *Systema.*

Χο. Ἰὼ, ἰώ· φίλα θεοῖς, *Cho.* Io, io, grata dicis:
Φίλος Διόθεν εἶ μόνος. 455 Tu solus à Jove es amicus.
Φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς Summus Jupiter invictam invidiam
Θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν A tuis sermonibus velit
Εἴργειν. τὸ γὰ ναΐον Ἀργόθεν δόρυ, Arcere. Navale enim lignum, *i.e. classis*, ab Argis,
Οὔτε πρὶν, ἔτε νῶ πιν' ἀνδρῶν Neque prius, neque nunc ullum virum
Ἐπόρθυσε σθένει κρείσσων. 460 Advexit te præstantiorem.
Πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν Quomodo Achilles tuam
Ἔγχος ἂν δυνατο, Hastam poterit,
Πῶς δ' Αἴας, ὑπομεῖναι; Quomodo etiam Ajax, sustinere?
Εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰσ- Utinam verò ego hunc diem
ίδοιμ' ἄναξ, ὅπως πολυφόνου 465 Videam, ô rex, quomodò multorum-cædibus imbutæ
Χειρὸς ἀπονάσαιο λύγχας. Manûs tuæ fructum-feres per hastam.

Ιαμβοί. *Rhesus.*

Ῥῆ. Τοιαῦτα μὴν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας Talia igitur tibi pro longâ absentiâ
* Πρᾶξαι πρέπει· σοὶ δ' Ἀδραστεία λέγω, * an πρᾶξας. Factis præstabo, cum bonâ autem Adrastiæ venià hæc dicam.
Ἑπτὰς ἐλθὼν πόλιν τάδ' ἐλευθέραν πόλιν Postquam ab hostibus hanc urbem liberam
Θωμὸν, θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης, 470 Fecerimus, & diis spolia exemeris,
Ξὺν σοὶ στρατεύειν γὴν ἐπ' Ἀργείαν θέλω, Tecum in agrum Argivum cum exercitu proficisci volo,
Καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ, Et profectus totam Græciam armis vastare,
Ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς. Ut & *ipsi Græci* vicissim malis affligi discant.
Εκ. Εἰ τῦ παρόντος τῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακῦ, *Hec.* Si ab hoc præsenti malo liberatus,
Πόλιν νεμοίμην ὡς τὸ πρὶν ποτ' ἀσφαλῆ, 475 Urbem incolerem, ut olim, tutam,
Ἦ κάρτα πολλοῦ θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν. Certè diis haberem valdè multam gratiam.
Τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος, ἢ νομὸν τὸν Ἑλλάδος, Quod verò ad Argos attinet, & regionem Græciæ,
Οὐχ ὧδε πορθεῖν ῥᾴδι', ὡς λέγεις, δορί. Non sic, ut dicis, *eam* armis expugnare facile *est*.
Ῥῆ. Οὐ τόσδ' ἀριστέας φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν; *Rhe.* Nonne optimates Græcorum dicunt *huc* venisse?
Εκ. Κὰ μεμόμεθά γ', ἀλλὰ δὶς ἐλαύνομεν. 480 *Hec.* Non vituperamus *eos*, sed diu repellimus. i.e. *repell. hæremus.*
Ῥῆ. Οὐκοῦν κτησόντες τόσδε, πάντ' εἰργάσμεθα. *Rhe.* Igitur istis interfectis, omnia confecimus.
Ε.* Μὴ νῦν γ' ἃ πρόρρω, τὰ γ' ὄπιθεν μεθεὶς, σκόπει. * Μὴ νυν. *Scal.* *Hec.* Ne nunc, quæ procul sunt, considera, omittes quæ sût in manu.
Ῥῆ. Ἀρκεῖ σοι καὶ παθεῖν, δρᾶσαι θ' μή; *Rhe.* Satis esse videtur tibi accipere injurias, non inferre etiam?
Εκ. Πολλῆς γὰ ἄρχω, κἀνταῦθ' ὢν, τυραννίδος. *Hec.* Satis enim magno principatui impero, etiam hic manens:
Ἀλλ' εἴτε λαιὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας, 485 Verùm sive sinistrum, sive dextrum cornu *tenere velis*,
Εἶτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεσί σοι Sive inter medios socios *manere malis*, *illic* licet tibi
Πέλτᾳ ἐρεῖσαι, κὰ καταυῆσαι σέαθεν. Peltam figere, & collocare *tuum* exercitum.
Ῥῆ. Μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἕκτορ, θέλω. *Rhe.* Solus pugnare cum hostibus Hector, volo.
Εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν Sed si turpe putas non simul incendere navium
Πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490 Puppes, cùm tam longo tempore priùs laboraveris,
Τάξον μ' Ἀχιλλέως κὰ σέατος κύκλου σόμα. Colloca me in primâ acie adversùs Achillem & exercitum.
Εκ. Οὐκ ἔξ' ἐκείνῳ θοῦριον ἀντάξαι δόρυ. *Hec.* Non licet dirigere contra illum martiam hastam.
Ῥῆ. Καὶ μὴν λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον. *Rhe.* Atqui fermo fuit, quòd navigârit ad Ilium.
Εκ. Ἔπλευσε, κὰ πάρεσιν· ἀλλὰ μὴν ἴσον *Hec.* Navigavit, & adest; sed iratus

V. 450. Εἶμι) pro εἴσομαι. *Præsens* pro *Futuro*. Ita *Hecub.* v. 163. Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν σείχω; pro σείξω. Item *Aristoph. Plut.* Act. 2. scen. 5. v. 18. Ἐρρ' εἰς κόρακας ἀπόπαλον ἀφ' ἡμῶν. Εἶμι ὦ ποῖ γᾶς; Vid. *Pfochenii* Diatrib. de *Græc.* Ling. N. T. Puritate. V. 453. Πέρσας Ἀχαιὺς) Πέρθω quod propriè de *Locis* dicitur, nunc de *Personis* usurpatur, novè quidem; at non prorsùs sine exemplo. Suprà enim v. 239. Δεσπότης, πέρσας τὸν Ἀχαιὸν Ἄρη. Ibid. καίπερ ὕστερον μολών) Hoc ei enim *Hector* suprà objecerat v. 412. Φίλων νοσούντων ὕστερος βοηδρομεῖς. *Josua Barnes.* V. 456. Φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν εἴργειν) simile supra v. 342. Quod videsis. Et infrà v. 468. V. 476. Ἦ κάρτα πολλοῦ θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν) Olim erat scriptum πολλοῖς. *Æmilius Portus* vidit illud non æquè commodè dici potuisse; πολλοῦ verò *optimè*; & illius quidem in hâc parte judicium suffragio nostro comprobamus. V. 485. Ἀλλ' εἴτε λαιὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας) Subaudi κατά. De Exercitu verò ad Animal comparato, vide quæ Nos supra ad v. 409. V. 487. Πέλτᾳ ἐρεῖσαι) De *Peltâ* & quod *Thracum* erat propria, vid. supra ad v. 371. Quod verò ad ejus formam spectat, conjecturâ assequeris ex hoc *Virgilii* versu *Æn.* l. 1. v. 494. *Ducit Amazonidum lunatis agmina Peltis.* V. 489. Εἰδ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας) *Canterus* hìc putat μοι legendum pro μὴ, deceptus quia credidit *Rhesum* novisse, quòd separatim à Navibus jaceret *Achilles* iratus cum *Agamemnone*: Quùm tamen ex sequentibus patet id penitùs adhuc nescire. Quare μὴ omnino retinendum, etiamsi *Scaliger* suum *Cantero* addat calculum. Is enim sensus ---*Quod si turpe tibi duxeris, nobis pugnantibus ad naves te à bello quiescere, nec simul nobiscum naves incendere; at certè detur hoc mihi; ut ego & non alius contra* Achillem *me opponam.* Josua Barnes.

Στρατηλάταισιν, ἃ σωκρεῖ δόρυ.
Ῥῆ. Τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατῷ;
Ex. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἥσσων δοκεῖ,
Χ' ὡ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
Κρότημ' Ὀδυσσεύς, λῃστὰ τ' ἀρκύντως θρασύς,
Καὶ πλεῖστα χώρων πόλιν ἀνὴρ καθυβρίσας.
Ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν εἰναγχος μολὼν,
Κλέψας ἄγαλμα, ναυσὶν Ἀργείων φέρει.
Ἤδη δ' ἀγύρτης, πωγωνίαν ἔχων σολὴν,
Εἰσῆλθε πύργους· πολλὰ δ' Ἀργείων κακὰ
Ἠρᾶτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος.
Κτανὼν δ' φρουροὺς, καὶ φυλακὰς παρελθὼν πυλῶν,
Ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὑρίσκεται,
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἀσκὸς πέλας
Θάσιων· κακῷ δὲ μερμέρᾳ παλαίομαι.
Ῥῆ. Οὐδεὶς ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοῖ λάθρᾳ
Κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ σόμα.
Τοῦτον δ', ὃν ἴζειν φῄς σὺ κλωπικαῖς ἕδραις,
Καὶ μηχαναῖς, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
Πυλῶν ἔπ' ἐξόδοισιν ἐμπείρας ῥάχιν,
Στήσω πετεινοῖς γυπὶ δαιτυμόνιον.
Λῃστὴν γὰρ ὄντα, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
Συλῶντα, δεῖ νιν τῷδε καταθανεῖν μόρῳ.
Ex. Νῦν μὲν καταυλίσασθε, καὶ γὰρ εὐφρόνη.
Δείξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν
Τὸν σὸν νυχεῦσαι, τῇ τεταγμένῃ δίκῃ.
Ξυνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἢν τι καὶ δέῃ,
Μέμνησ' ἀκέσας, Θρηκί τ' ἄγγελον στρατῷ.
Ὑμᾶς δ' βάντας χρὴ φρουρὰν τάξεων
Φρουρεῖν ἐγρηγορὸς, καὶ νεῶν καθάσκοπον
Δέρθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἴπερ ἔστι σῶς,
Ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Τίνος ἀ φυλακά; τίς ἀμείβει
2 Τὰν ἐμὰν φρουρὰν;
3 Δύεται σημεῖα, καὶ ἐπάποροι
4 Πλειάδες αἰθέριαι·

Imperatoribus, non simul præliatur.
Rhe. Quis verò post eum clarus est in exercitu?
Hec. Ajax mihi quidem nullo inferior videtur,
Et Tydei filius: est autem *præterea* facundissimum
Crepitaculum Ulysses, & satis ferox animo,
Qui vir affecit contumelii hanc regionem plurimâ:
Qui nuper in templum Palladis profectus,
Furatus Palladium, ad naves Argivorum tulit:
Deinde etiam circulator, habens veltem mendici,
Ingressus est mœnia; & multa Argivis mala
Precatus est, missus in Ilium explorator.
Interfectis autem custodibus & præsidibus portarum
Egressus est, & semper in insidiis invenitur,
Thymbræum juxta templum prope urbem
Sedens: luctamur autem cum gravi *trisique* malo.
Rhe. "Nullus vir fortis vult clam
"Interficere hostem, sed vadens in conspectum:
Illum verò, quem tu sedere dicis *in* furtivâ sede,
Et struere insidias, vivum comprehendens ego
In exitu portarum, transfigens spinam dorsi,
Faciam epulas volucribus vulturibus.
Prædonem enim existentem, deorúmque templa
Spoliantem, oportet eum hoc fato mori.
Hec. Nunc quidem capite locum castris, nox enim *jam est*.
Monstrabo verò tibi locum, ubi oportet exercitum
Tuum pernoctare seorsum ab eo *loco*, qui *aliis* assignatus est.
Tessera verò nobis est Phœbus, si quid opus fuerit,
Memento te audiisse; & significa Thracio exercitui. Exit *Rhesus*.
Vos verò euntes oportet paululum ante ordines
Excubias agere vigilando, & exploratorem navium
Excipere Dolonem: etenim si modo salvus est,
Jam appropinquat castris Trojanis.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Ch. 1 Cujus *jam est* vigilia? quis per vices succedit
2 Mihi primùm?
3 Jam occidunt signa, & septemgradæ
4 Pleiades ætheriæ:

V. 495. Στρατηλάταισιν) hoc est, Στρατηλάταιν, vel Duobus *Atridis*, de quibus *Hom.* Iliad. α. v. 16. Ἀτρείδα δ' μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν. *Jos. Barnes.* V. 499. Κρότημ' Ὀδυσσεύς) *Aristoph.* Nub. fol. 74. Λέγειν γνώσει τείμια· κρότημα λογ' πυπάλη. Vid. *Scholiasten* ibid. Et *Eustathium* de eodem *Camici* loco fol. 1327. lin. 24. Hic verò, ut *Eustathius* ait. fol. 838. lin. 24. Ὁ σωμύλος καὶ παρὰ τὸ δέον ἐν λαλιαῖς ὀχλήσας. V. 501. Εἰναγχος) Ita lego pro ἔναγχος Carminis-gratiâ; sicut αἰνάλος, εἰν enim pro ἐν Poetis dicitur. *Scaliger* legit, ut Nos. *Josua Barnes.* V. 502. Κλέψας ἄγαλμα) Ἀγαλμάτων Παλλάδος διοπτῆς. Vid. *Iphig. Taur.* v. 88. *Palladium*, quo servato, *Troja* dirui non ponit. Sive verò Apotelesmatica erant hæc simulachra, sive Dæmonibus locorum obsita, Fatum & securitas loci uniuscujusque, sive Urbis, sive Regni, putabatur iis inesse. *Tyrii* itaque *Herculem* suum magicis vinculis apud se manere constringebant; & *Romani* Deos Populorum, quos vincebant, ad *Romam* invitabant; & in Templo *Hierosolymorũ* paulò ante *Titi* eversionem audita est vox Ἀποβαίνωμεν ἐντεῦθεν, *Migremus hinc*. Unde *Virgil.* Æn. l. 2. v. 351. *Excessêre omnes Adytis, Arisque relictis, Dii, quibus Imperium hoc steterat.* Josua Barnes. V. 503. Ἤδη δ' ἀγύρτης πωγωνίαν ἔχων σολὴν) *Hom.* Odyss. δ. v. 244. Αὐτὸν μὲν πλαγχθῆναι ἀνωγέμεν ἄλγεα πάσχειν, Σπείρας κακὰ ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς, Ἀνδράσιν ὑσμίνας καθαρὸν πόλιν. Hinc *Eurip.* Hecub. v. 239. Οἰδ', ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος, Δυσχλαινίᾳ τ' ἄμορφος. Notavit *Joh. Brodæus* V. 504. Πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ ἠρᾶτο) *Scaliger* legit, Ἀργείοις. Potest utroque modo legi; vel cum Duplici Accusativo, vel cum *Dativo* & simplici. V. 506. Κτανὼν δ' φρουροὺς) Ita *Hom.* ibid. v. 257. Πολλοὺς δὲ Τρῶων κτείνας παναήκεϊ χαλκῷ Ἦλθε μετ' Ἀργείους. V. 508. Θυμβραῖον) Vid. quæ Nos suprà ad v. 224. V. 511. Ἰὼν κατὰ σόμα) Palàm & ex adverso; non ex insidiis. Vid. quæ Nos suprà ad v. 114. Ζὸν βλέποντας εἰς δόρυ. V. 516. Θεῶν ἀνάκτορα) Vid. *Iphig. Taur.* v. 41. V. 521. Ξυνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος) Vid. suprà v. 12. De Tesserâ. V. 523. Ὑμᾶς δ' βάντας) Vigiles alloquitur *Hector*. φρουρὰν τάξεων) Exponitur *ante acies*: Περίαινος & φρουραίνιον *Hesych.* φρουρὰν *Phavorinus*. Sed est quoddam ἁπλῶς εἰρημένον. *Phavorin.* exponit φρουρὰν, φρουρὸν σφάτως, φρουρόνως. *Hesych.* φρουραίνιον μὲν μικρὸν, παλαιὸν. Idem *Phavorin.* Quod miror, quùm φρουρὰν exponatur rectè φρουρὸν σφάτως. Et ποταίνιον *Æschyl.* Prom. v. 102. νέον, φρόσφατον, ἢ φρουρητὸν ἀφροσδόκητον, ἄγνωστον. Ut *Virgil.* novum & inopinum dicit--Æn. l. 6. v. 103. *Non ulla laborum, O Virgo, nova mî facies, inopinâve surgit, Omnia præcepi atque animo mecum ante peregi.* V. 528. Πρῶτα) Adverbial. & rectè, licet *Scal.* legit πρώταν. Quomodo enim, si hæc esset *Prima* Vigilia, *Chorus* ad v. 538. quæreret, cuinam sit *prima* Vigilia indicta? Et sanè apparet esse *quartam Vigiliam* hoc Hemichorium ex v. 542. *J. Barnes.* V. 529. Δύεται σημεῖα) ἄστρα· *Aratus* σήματα dixit Phænom. v. 10. *Ibid.* Ἐπάποροι Πλειάδες) Vid. *Iphig. Aul.* v. 7. *J. Miltonus* non vult hic *Vergilias* quoque occidere, sed exponit αἰθέριαι, matutinæ, ut ἠέριαι *Hom.* Iliad. α. v. 497. Ἠεῖν δ' ἀνέῃ μέγαν ὄρφνον· *Scholiast.* Ἑωθινὴν, ὀρθρινὴν. *Tum enim*, ut inquit ille, *Vernum tempus: Vergiliis enim manè surgentibus, Aquila cœli media tenet; quod fit Sole in Tauro existente.*

5 Μέσα δ' Αἰετὸς ὑψανοῦ ποτᾶται.
6 Ἔγρεσθε, τί μέλλετε, κοῖται;
7 Ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
8 Οὐ λεύσσετε μιμνάδος αἴγλαν;
9 Ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς
10 Γίγνεται, ἢ τίς πρὸ δόμων;
11 Ὅδε γὰρ ἔξω ἀνήρ.

Ἀνάπαιστοι.

Ημ. Τίς ἐκηρύχθη πρώτῳ φυλακῇ;
Ημ. Μυγδόνος υἱὸν φασὶ Κόρυβον
Ημ. Τίς δ' ἔπ' αὐτῷ;
Ημ. Κίλικας Παίων στρατὸς ἤγρεν.
Ημ. Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
Ημ. Οὐκοῦν Λυκίους πέμπει φυλακῇ
Βάντας ἐγείρειν
Καιρός, κλήρῳ τε μοῖραν.

Ἀντιστροφή.

Ημ. 1 Καὶ μιᾷ αἴῳ Σιμόεντος
2 * Ἡμιόνου κοίτας * al. ἡμιόνα.
3 Φονίας, ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
4 Γήρυϊ παιδολέτωρ
5 Μελοποιὸς ἀηδονὶς * μέλεμνα. * al. μερίμνα.
6 Ἤδη δ' νέμεσι κοῖτ' Ἴδᾳ
7 Ποίμνια, νυκτιδρόμοι
8 Σύριγγος ἰὰν κατακεύω.
9 Θέλγει δ' ὄμμα ὕπνος ἕδραν
" 10 Ὕπνος, ἄϊστος δὲ ἔβα
" 11 Βλεφάροισι πρὸς αὐγάς.

Ἀνάπαιστοι.

Τί ποτ' ὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν νεῶν
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν;
Ημ. Ταρβῶ, χρόνιος δ' ἄπεστιν.
Ημ. Ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσόν
Διόλωλε, τάχ' ἂν εἴη φόβερόν.
Ημ. Αὐδῶ Λυκίους πέμπειν φυλακὰς
Βάντας ἐγείρειν
Ἡμᾶς, κλήρῳ τε μοῖραν.

5 Volat autem Aquila in medio cœli.
6 Expergiscimini (quid cunctamini?) è lectis,
7 Expergiscimini ad vigiliam.
8 Non videtis lunæ splendorem?
9 Aurora jam propè *est*, aurora *jam*
10 Oritur, & quis pro foribus?
11 Aliquis enim vir hic adest.

Semichorus.

Cuinam indicta est prima vigilia?
Semi. Coræbo Mygdonis filio dicunt *indictam.*
Semi. Cui verò post eum?
S. Cilices excitavit exercitus Pæonius; *ut illorū vice recubarent.*
Semi. Mysi verò nos *excitârunt ad idem.*
Semi. Lycios igitur ad quintam vigiliam
Nos hinc digressos excitare
Tempus *est*, pro ordine sortis.

Antistrophe.

Sem. 1 Atqui audio Simoentis *ad ripas*
2 *Avem* sedentem *in* nido
3 Funesto; canit *enim* multiplici
4 Voce, liberorum interfectrix
5 Luscinia, suavis cantûs artifex
solicita.
6 Jam autem pascuntur in Idâ
7 Greges; nocturnæ
8 Fistulæ vocem audio.
9 Demulcet verò oculorum sedem
" 10 Somnus; dulcissimus enim *is* venit
" 11 Palpebris circa auroram.

Semichorus.

Cur tandem non appropinquat speculator, quem navium
Hector misit exploratorem?
Semi. Metuo: diu enim abest.
Semi. Quòd si in occultas insidias incidens
Periit, citò erit trepidatio.
Semi. Jubeo Lycios *ad* quintam vigiliam
Digressos, excitare
Nos, pro ordine sortis.

V. 531. Αἰετὸς) Sidus cœleste, de quo vid. *Arati* Phænom. *Manilii* & *Buchanani* Sphæras. *Maro* autem Poetria Byzantina cœlo fixum memorat, quòd *Jovem* infantem Nectare lactaret, ob *Saturni παιδοφαγίαν* absconditum -- Νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας Αἰετὸς αἴθ' ἀφύσσων Γαμηλῇ φορέσκε πατὴρ Διὶ παιδὸς ἔτι· Τὸν δ' ὑπὲρ Κρόνου νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρυβίας Ζεὺς Ἀθανατοποίησε, καὶ ὑμνῳδὸς ἐκλήθη. *J. Barnes.* V. 532. Κοιτᾶν) Κοιτῶν. V. 538. Τίς ἐκηρύχθη πρώτῳ φυλακῇ;) Nota *Syntaxin*, quia dicimus Κηρύσσω σοι πρώτῳ φυλακῇ, ergo passivè fit etiam Κηρύσσομαι φυλακήν· Sic πεύσομαι τὴν ἀρχήν· & πλήσομαι τὴν κεφαλήν· V. 539. Κόρυβον) Ita lego, rejecto illo veteri Κόρυκον, *Virgilii* Authoritate Vid. *Æn.* l. 2. v. 341. ----- Juvenisque *Corœbus Mygdonides*, illis qui ad *Trojam* forte diebus Venerat, insano *Cassandræ* incensus amore, Et Gener auxilium *Priamo*, *Phrygibúsque* ferebat. *Mygdon* autem & *Otreus* erant filii *Dymantis*, quem nonnulli statuunt fuisse *Hecubæ* Patrem, & ipse *Homerus Asium*, *Dymantis* quoque filium, *Hecubæ* fratrem germanum vocat: *Euripides* verò *Athenion* & *Teleclides Cissei* eam filiam volunt. Vid. hâc de re *Eustathium* in *Iliad.* fol. 1082. lin. 60. &c. & fol. 643. lin. 28. De *Corœbo* autem & unde *Virgilius* illius notitiam invenerit, Vid. *Jacobi Nicolai Lcensis* Miscel. Ephill. l. 2. c. 3. *Josua Barnes.* V. 541. Παίων) Cùm & olim rectè scriptum erat Παίων στρατὸς, pro Παιονικὸς, de quâ re Vid. suprà ad v. 430. *Canterus sensui* consulens, *Versui* fuit incommodo, legendo Παιόνων, cum παίων tantum literâ majusculâ erat scribendum. *J. Barnes.* V. 546. Σιμόεντος) Παρὰ subaudi. V. 547. Ἡμιόνου κοίτας φονίας) Aldi editio habet ὑμιόνα. *Joh. Brodæus* legebat ὑμιόα, & explicat vel per ὄφασμα quod vix feret, vel per *Hymenæum*. Ego hoc modo Verba ordino. Καὶ μιᾷ αἴῳ Σιμόεντος· Hoc est, ut suprà diximus ἕῳθεν. Ἡμιόνου, κοίτας φονίας ὑμνεῖ Ἀηδονὶς μέλεμνα, ἴσχνον ἀηδῶν ἀμελισσοῦσα· Ἀηδονὶς μὲν, ἡ ἀηδόνος νεοττὸς καὶ ἐνταῦθα δηθεν. Nota Fabula *Terei* & *Philomelæ*. Vid. *Ovid.* Metam. l. 6. Fab. 8. V. 547. Ἡμιόνου) Ita *Virgilius* de *Philomelâ ramóque sedens*. Vid. infra v. 550. V. 548. Πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ) *Voce quamplurimas lyræ chordas ac tonos imitanti.* Huc refer elegantissimam Philomelæ & Citharœdi contendentium Descriptionem. *Fam. Stradæ* Prolus. vi. *Josua Barnes.* V. 550. Ἀηδονὶς μέλεμνα) ad verbum *Luscinia Cura*, vel *sollicitudo*, hoc est *Luscinia sollicita*. Nam ut *Virgil.* Georg. 4. v. 513. ---*Illa Flet noctem, ramóque sedens miserabile Carmen Integrat & mœstis latè loca quæstibus implet.* Josua Barnes. V. 553. Σύριγγος ἰὰν κατακεύω) Hic occurrit Vox ἰὰ pro φωνὴ, quam *Eustathius* Veteribus in usu dixit, unde & Λοξίας, quasi ἀπὸ λοξῆς τῆς ἰᾶς. Dicitur autem pro ἰωὴ, eodem *Eustathio* afferente fol. 794. lin. 54. Quare & ego *Retractationem* hanc facio eorum, quæ suprà dixi ad *Iphig. Taur.* v. 1013. ubi *Eustathio*, *Hesychio* & *Suidæ* dicam impegi; quod ἰὰ pro *Voce* sumpserint. Obitèr tamen notandum est, Nos huic Voci accentum in ultimâ affignare, quia omnia *Euripidis* exemplaria ita legunt. Est autem ἴα plurale ab ἴον *Viola* & ἰὰ singulare pro μία, *una*; quæ tamen Vox, *Aristarcho* testante, præter exemplum in *Genitivo* & *Dativo* circumflectitur in ultimâ. *J. Barnes.* V. 557. Πελάθει) pro πλάζει, hinc πλάθω per *Syncopen* pro πλάσσω. Th. πέλας. Vid. suprà v. 14.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

Diomedes & Ulysses Græci *Exploratores, quùm* Hectoris *tentorium vacuum offendunt, deliberant quid ultrà faciendum. Jam itaque,* Dolone *tantùm occiso, cùm abituri essent,* Minerva *illis supervenit & ad occidendum* Rhesum *hortatur, ac quomodò id facerent, ostendit. Ipsa interea sub* Veneris *personâ,* Paridi, *qui Insidias metueret à* Græcis, *imponit.* Diomedes & Ulysses, *interfecto jam* Rheso *& duodecim aliis* Thracum *primoribus, in Vigiles incidunt; & tum planè actum fuisset de ipsis, nisi* Ulysses *editâ jam* Trojanorum *tesserâ illos decepisset.* Choro *demùm de his motibus nocturnis conjecturas & metus suos expromit, quùm supervenit Auriga* Rhesi *& ipse vulneratus, Domini sui miseram & inopinatam cædem nuntiaturus. A quâ re tamen Actus ultimus auspicatur.*

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΑΘΗΝΑ, ΠΑΡΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Οδυ. Δ Ιόμηδες, οὐκ ἤκουσας, ἢ κενὸς ψόφος
Σῴζει δι' ὤτων, τολμήεντα τινὰ κτύπον;
Διο. Οὐκ· ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
Κλάζει σιδηρᾶ· καί μέ τοι, πρὶν ἡδόμην
Δεσμῷ ἀεραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.
Οδυ. Ὅρα κατ' ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς.
Διο. Φυλάξομαί τοι καὶν σκότῳ πιθεὶς πόδα.
Οδυ. Ἦν δ' ὧν ἐγείρῃς, οἶδα σώθημα στρατῷ;
Διο. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
Οδυ. Ἔα. Εὐναὶς ἐρήμοις τοῖσδε πολεμίων ὁρῶ.
Διο. Καὶ μὴν Δόλωνός γε τοῖσδ' ἔφασκεν Ἕκτορος
Κοίτας, ἐφ' ᾗπερ ἔλεξε κἀπεύξατο τόδε.
Οδυ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ;
Διο. Ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
Οδυ. Θρασὺς γὰρ Ἕκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
Διο. Τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; ἢ γὰρ εὐτυχεῖν
Τόνδ' ἄνδρ' ἐν οὐναῖς· ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
Οδυ. Στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυσταθμοὺς πέλας.
Σώζει γὰρ αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν
Τίδησιν· ἡμῖν δ' ἢ βιαστέον τύχην.
Διο. Οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν, ἢ τὸν ἐξ Ἴδης Φρυγῶν
Πάριν * μολόντε, χρὴν κάρα τομεῖν ξίφει. * Aldus μολόντες.
Οδυ. Πῶς δῆτ' ἂν ὀρφνῃ, πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
Ζητοῦντε, δυοῖν τοῖσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
Διο. Αἰσχρὸν γὰρ μοί τοι ναῦς ἔπ' Ἀργείων μολεῖν,
Δρασάντε μηδὲν πολεμίοις τοιοῦτον.
Οδυ. Πῶς δ' ἢ δράσαντε; ἢ κτανόντε ναυσταθμῶν
Καζήσκοπον Δόλωνα, σῴζομεν τάδε
Σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσῃ δοκεῖς;
Πείθου, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.
Ἀθ. Ποῖ δὴ λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων
Χωρεῖτε, λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι;
Εἰ μὴ κτανεῖν αφῶν Ἕκτορ', ἢ Πάριν θεὸς
Δίδωσιν· ἄνδρα δ' ἢ πέπυσθε σύμμαχον

Ulyſ. Diom. nõ audiviſti (an inanis & imagin. ſtrepitus Stillat per aures) armorum quendam ſonum?
Dio. Non: ſed vincula ex rotis, *vel curribus*, equeſtribus Clangunt ferri, & me, priuſquam ſenſi Colliſionem vinculorum equeſtrium, ſubiit metus.
Ulyſ. Vide ne per noctem incidas in excubitores.
Dio. Cavebo etiamſi per tenebras iter faciam.
Ulyſ. Si verò excitâris *aliquem*, nõſti teſſeram exercitus?
Dio. Phœbum ſcio *eſſe* teſſeram, ex Dolone audiens.
Ulyſ. Vah! Hæc hoſtium cubilia video deſerta.
Dio. Atqui Dolon hæc *eſſe* dixit Hectoris Cubilia, adverſus quem *Hectorem* haſta allata eſt hæc.
Ulyſ. Quid rei eſt? num cohors *ejus* abiit aliquò?
Dio. Fortaſſe adverſus nos ſtructura aliquas inſidias.
Ulyſ. Hector enim nunc *eſt* audax, quia vincit, audax *eſt*.
Dio. Quid igitur, Ulyſſes, faciemus? non enim invenimus Hunc virum in ſtratis: ſpe verò fruſtrati ſumus.
Eamus igitur quàm celerrimè ad ſtationem navium,
Servat enim eum Deus, qui & fortunatum
Facit: nobis verò non *eſt* violenter agendum contra fortunam
Dio. Ergo ad Æneam, aut inviſiſſimum Phrygum
Parim euntes, oportet caput amputare gladio.
Ulyſ. Quomodo verò noctu per exercitum hoſtium
Quærens, poteris hos interficere ſine periculo?
Dio. Turpe tamen eſt redire ad Græcorum naves,
Nullo novo facinore in hoſtes perpetrato.
Ulyſ. Quomodo verò nihil perpetrâſti? nonne interfecto navium Exploratore Dolone, ſervamus hæc
Spolia? an putas te totum exercitum eſſe everſurum?
Obtempera retrò abeamus; utinā verò & hoc benè cõſequi liceat!
Min. Quónam ex Trojanis ſtationibus, *hoc loco* relicto
Diſceditis, mœſtitiâ cor morſi?
Quòd ſi vobis non interficere Hectorem, aut Parim Deus
Dat; virum tamen non audiviſtis ſocium

V. 565. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας ἢ κενὸς ψόφος &c.) Ita rectè *Aldi* Editio. In poſterioribus erat ἤκουσας, κωφὸς &c. magnâ & apertâ verſûs jacturâ. *Duportus* ſupplebat αἰς ante κωφὸς. *Scaliger* pro κωφὸς, αἰαγὴς verbo *Sophocleo*, uterque non malè; ſed Vetus lectio, quam *Aldina* Editio etiamnum reſervat, eſt longè præferenda. *Joſua Barnes.* V. 574. Ἔα.) Hoc extrà verſum numerandum. Vid. ad *Hecub.* v. 1116.

V. 585. Οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν) Ita ſcribimus pro *Αἰνείαν*, quod ſtare non potuit, ac proinde τὸ εαν per ζωπύζησιν in unâ ſyllabâ contractum Verſum ſanabit. Sic ſuprà v. 90. Hoc *Scaliger* etiam vidit. V. 594. Πάλιν στείχωμεν) Redeamus. Εὖ δ' εἴη τυχεῖν) *Utinam in Diſceſſu benè nobis eveniat. Joh. Brodæus.* V. 595. Ποῖ δὴ λιπόντε) Importunè hic introducitur *Pallas*; nec enim *nodus* erat *Deo vindice dignus*; putantur enim intra ſonitum Rheſi currus eſſe & ex *Dolone* priùs de eo inauditerant. Sed dabitur Poetæ Venia, qui Deſiderio πρεσβύτατα proferendi & *Græcis* ſuis gratificandi, *Deos* ad eorum arbitria Deſcendere fecit. Præterea *Euripides* Ethicæ Philoſophiæ Summus Magiſter nihil magnum aut fortunatum ſine Deorum auxilio fieri unquam permiſit. *Joſua Barnes.* V. 596. Καρδίαν δεδηγμένοι) Ita ſuprà in *Alceſt.* 1100. Λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι. Quod & inter alia argumenta reponas, quæ ſupra v. 430. breviter attigi; ut probarem Hanc Fabulam *Rheſi* Genuinam eſſe *Euripidis*. Hanc figuram uſurpat & *Ariſtophan.* Acharnenſ. v. 1. Ὅσα δὴ δέδηγμαι πῶ ἐμαυτὸν καρδίαν. Utriſque autem præivit *Homer.* Iliad. φ. v. 593. Δεῖξε δ' ὀφέων Ἕκτορα μῦθος. Unde & θυμοδακὴς *id.* Odyſſ. χ. v. 185. Θυμοδακὲς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών. Ejuſdem generis eſt Δακέθυμος ἄτη, & δηξίθυμος ἄλμη *Athenæ.* Et *Æſchyl.* Agam. v. 752. Δηξίθυμον ἔρωτος ἄνδος.

Τρωϊκ

Τροίᾳ μηλόντα Ῥῆσον, ὦ φαύλῳ τρόπῳ;
Ὅς εἰ διοίσῃ νύκτα τὴν ἐς ἄυριον,
Οὔτέ σφ' Ἀχιλλέως, ἔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ,
Μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων, κέλοι,
Τεῖχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
Λόγχῃ πλατῦναι εἰσόδημα ποιέμνιον·
Τοῦτον καλλίζῃς, πάντ' ἔχῃς. τὰς δ' Ἕκτορος
Εὐνὰς ἔασον, καὶ καρατόμους σφαγάς·
Ἕξει γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερός.
Οδυ. Δέσποιν' Ἀθάνα, φιλέγμαντος γὰρ ἡδύμην
Τῷ σῷ σωπᾶν γῆρυν, ἐν πόνοισι γὰρ
Παρεῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε.
Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πῶς κατεύναμεν φράσον,
Πόθεν πέπαγε βαρβάρῳ στρατοπέδῳ;
Αθ. Ὃς ἐγγὺς ἧσται, κοὐ σωπηλευσίαν στρατῷ,
Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν
Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος.
Πέλας γ' πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων
Λευκαὶ δέδενται, ἀστραπῆς ἐν εὐφρόνῃ·
Στίλβουσι δ', ὥστε ποταμίᾳ κύκνου πτερόν.
Ταύτας, κτανόντες δεσπότην, κομίζετε,
Κάλλιστον οἴκοις σκῦλον· ὦ γὰρ ἐσθ' ὅπου
Τοιόνδ' ὄχημα θῶν κέκρυπται πωλικόν.
Οδυ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρήκιον λεών,
Ἢ μοὶ πάρες γε· σοὶ γὰρ ἡ πόλων μέλῃ.
Διο. Ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήτης γὰρ εἶ.
Τρίβων γὰρ εἶ τὰ κομψά, καὶ νοεῖν σοφός.
Χρὴ δ' ἄνδρα τάσδε, εἴ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ.
Αθ. Καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
Στείχοντα, φυλάκων ἔκ τιν' πεπυσμένον
Δόξας ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.
Διο. Πότερα σὺ ἄλλοις, ἢ μόνος πορεύεται;
Αθ. Μόνος πρὸς εὐνάς, ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
Χωρεῖ· κατόπτας σημάνων δ' ἥκει στρατῷ.
Διο. Οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή;
Αθ. Οὐκ ἂν δίκαιος τοῦ πεπρωμένου πλέον.
Τοῦτον γὰρ πρὸς σοῦ ὦ Δέμις χερὸς θανεῖν.
Ἀλλ' ὦδε ἥκεις μηρύσουσ φέρων σφαγάς,
Τάχυν'· ἐγὼ γὰρ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
Δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις πεφασκέναι,
Σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
Καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲ εἶπον· ὃν γὰρ χρὴ παθεῖν,
Οὐκ οἶδεν, ὦδ' ἥκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου.
Πά. Σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ, καθεύδεις; σοὶ ἐγείρεσθαί σε χρή;
Ἐχθρῶν τις ἡμῖν ἐγγὺς ἕρπετον στρατεύεται.
Ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ καθάσκοποί τινες.
Αθ. Θάρσει· φυλάσσω σ' ἥδε πρόθυμος Κύπρις.

Troja venisse Rhesum, haud contemnendo apparatu?
Qui si produxerit *hanc* noctem in crastinum,
Non ipsum Achillis, neque Ajacis hasta,
Quin evertat tota castra Græcorum, coercuerit,
Demolientem muros, & intra portas
Facientem hastâ latam irruptionem
Isto interfecto omnia habes. Hectoris verò
Cubilia omitte, capitúmque truncandorum studium cruentum;
Continget enim ipsi mors ab aliâ manu.
Ulyss. O domina Minerva (vocis enim sensi
Tuæ consuetum sonum: in periculis enim
Præsens meis opitularis *mihi* semper)
Hunc igitur virum nobis ubi dormiat, dic,
Et quo loco stationem habeat in barbarico exercitu.
Min. Hic propè locatur, neque conjunctus est cum exercitu;
Sed extra *cæterorum* ordines collocavit eum
Hector, donec nocti succedat lux *diei*.
Propè autem equi Thracios ad currus
Albi ligati sunt, *vel* noctu conspicui:
Fulgent enim veluti fluvialis cygni penna:
Hos, interfecto domino, abducite.
Pulcherrimam prædam domibus: non enim est ubi
Hujusmodi currum terra occultet equestrem.
Ulyss. Aut tu Diomedes, trucida Thracium populum:
Aut mihi permitte; te verò oportet curare equos.
Dio. Ego occidam: tu verò domabis equos.
Tu enim es exercitatus in rebus industriis, solertiq; mente præd. es.
" Oportet verò quemlibet *ibi* collocare, ubi maximè utilis fuerit.
Min. Atqui ad nos hunc Alexandrum video
Venientem, qui ex aliquo custode rescivit
Rumores incertos *de* hostibus *ad Trojanorum castra* profectis.
Dio. Utrum cum aliis, an solus vadit?
Min. Solus, ut videtur, ad cubilia Hectoris
Vadit, indicaturus autem speculatores exercitûs venit.
Dio. Num oportet illum priùs mori?
Min. Non poteris plus fato.
Hunc enim à tuâ manu *cæsum* mori nefas *est*:
Sed cui venis fatalem cædem afferens; *ad illum*
Propera: ego verò huic sociam venerem
Me simulans, quæ auxiliatrix in laboribus *ipsi* solet adesse,
Inanibus sermonibus inimicum virum excipiam.
Atque hæc quidem ego dixi *vobis*:
Sed *is*, quem oportet interfici,
Non novit, neq audivit sermonem *ipsum*, quamvis sit prope *nos*.
Par. Te ducem, & fratrem appello,
Hector, dormis? non expergisci te convenit?
Aliquis hostium appropinquat nostro exercitui,
Aut fures, aut speculatores quidam.
Min. Bono sis animo: servat te hæc benevola Venus.

V. 603. Τεῖχη) Castrorum mœnia. V. 608. Δέσποιν' Ἀθάνα φθέγματος γὰρ ἡδέμην &c.) Et ἐν πόνοισι γὰρ παρεῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε) Hic *Euripides* suo more *Homerum* præcipuè respicit, qui quamvis *Minervam* ipsam haud introduxerit, Ἐρωδιὸν tamen in fausto signum ait eam misisse, quem licet illi ob noctem non viderint, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν. Et eodem modo *Ulysses Minervam* precatur *Iliad.* κ. v. 278. Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἤτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσι πόνοισι παρίστασαι, &c. *Josua Barnes.* V. 613. Ὃς ἐγγὺς ἧσται) Expono, *locatur*; non enim *sedens* dormiebat *Rhesus*, sed *cubans*. V. 622. Ἢ ζυγλεῖνε Θρήκιον λεών) *Homerus* Iliad. κ. v. 480. ---ἀλλὰ λύ' ἵππους, Ἠὲ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μεμήσσιν δέ μοι ἵπποι. V. 625. Τείχων) Ὁ ἐν πρόγμασιν εὐμηχανὴς ἄνθρωπος, *Eustathius*. Idem quoque quod τείμμα suprà v. 499. in Notis. Item assuetus, aut peritus, ut *Aristoph.* Vesp. Εὐτύχαρες γὰρ ὁ πρίβων ὢν ἱππικῆς. *Scholiast.* ἐκ ἐμπειρος. Item *Nub.* Καὶ μὴν κρεμαθρῶν ὁ πρίβων ἥδ' ἐνδάδε. *Jos. Barnes.* V. 629. Μεμβλωκότων) pro μεμολικότων, Th. μολέω. Syncope τῆς ὁ prioris & Epenthesi τῆς β' διὰ κακοφωνίας. Male igitur *Eustathius* à μέλω deducit, μέλω, μέμλω, μέμβλω, Cùm in hoc loco μέλω locum habere nequit, μολέω maximè. De hâc κακοφωνίᾳ vid. quæ Nos suprà v. 260. *Josua Barnes.* V. 633. Οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή;) *Scaliger* legit κατθανεῖν ᾗ χρή. Quasi esset, ὃ χρὴ τοῦτον ὑπάρχειν, *i. e.* ζῆν, ἀλλὰ κατθανεῖν. Cùm ita sunt verba accipienda, Οὐκοῦν χρὴ τοῦτον καθθανόντα ὑπάρχειν, *i. e.* ἦ). Non enim est τόνδ' ᾗ, sed τόνδε pro τοῦτον. Est & ὑπάρχω *initium facio* ut *Androm.* v. 273. in Scholiis: *Aldi* Editio rogandi notam non habet. Quòd si eo modo acceperis, præstabit καθθανεῖν legere. *Jos. Barnes.* V. 634. Οὐκ ἂν δίκαιος τοῦ πεπρωμένου πλέον) Vid. quæ Nos ad Εἱμαρμένης & Πεπρωμένῃ diximus ad *Iphig.* Taur. v. 1486. V. 646. Θάρσει) Hic *Pallas* se *Venerem* esse simulat, *Paridi* imponens.

Μέλει

Μέλει δ' ὁ σὸς μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
Τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
Καὶ νῦν ἔπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ
Ἥκω, πορόυσα παῖδα Θρήκιον θεᾶς
Μούσης, πατρὸς δ' Στρυμόνος κικλήσκεται.
Πά. Αἰεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνῃς πόλει.
Καμοὶ μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον
Κείνας σε, φημὶ τῇδε προσθέσθαι πόλει.
Ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς· φήμη δέ τις
Φύλαξιν ἐμπέπτωκεν, ὡς κατάσκοποι
Ἥκουσ' Ἀχαιῶν. χ' ὡς μὲ σὴ εἰδὼς λέγῃ,
Ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας, οὐκ ἔχει φάσιν,
Ὧν οὕνεκ' οὐκὰς ἦλυθον πρὸς Ἕκτορα.
Αθ. Μηδὲν φοβηθῇς· ὐδὲν ἐν στρατῷ νέον.
Ἕκτωρ γὰρ ὄρθρου, θρῆνα κοσμήσων στρατόν.
Πά. Σύ τοι με πείθῃς, σοί τε πιστεύω λόγοις.
Τάξιν φυλάξων εἶμι, ἐλθύντερος φόβου.
Αθ. Χώρει· μέλει γὰρ πάντ' ἐμοὶ * δοκεῖ τάδε, * Æmyl. Port. δόκει.
Ὡς εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν.
Γνώσῃ γὰρ ἡμᾶς τῷ ἐμῷ προθυμίαν.
Ὑμᾶς δ' αὖτ' ἐγὼ τοὺς ἄγαν γ' ἐρασμίους,
Λαερτίου παῖ, δηλα κοιμίσαι ξίφη.
Κεῖνος γὰρ ἡμῖν Θρῃκιος στρατηλάτης,
Ἵπποι τ' ἔχονται· πολέμιοι δ' ἠδημένοι,
Χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς. Ἀλλ' ὅσον τάχος ἐχρῆν
Φόβην πρὸς ὁλκοὺς ναυσὶν ἁθρόους. τί μέλλετε,
Σκηπτοῦ' πόνῳ πολεμίων, σῶσαι βίον;

Curæ verò est mihi tuum bellum, nec sum immemor *mihi*
Honoris à *te* delati, faveòque *tibi*, beneficio affecta à te.
Et nunc ad victoriosum Trojanum exercitum
Adsum adducens tibi magnum amicum,
Thracium filium cantatricis deæ
Musæ, patris verò Strymonis vocatur *filius*.
Par. Semper benevola es *huic* urbi,
Et *me* mihi maximum in *hâc* vitâ thesaurum,
Quùm te judicavi, & *huic* urbi addidisse dico.
Venio autem auditâ *re* non perspicuè: rumor enim quidam
Custodes pervasit, quòd exploratores *huc*
Venerint Græcorum, & qui quidem *eos* non vidit, *hoc* dicit,
Qui verò venientes vidit, non potest dicere,
Quare ad tentorium Hectoris veni.
Min. Nihil metuas, nihil in exercitu novi, *nihil est periculi*.
Hector enim abest, instructurus Thracium exercitum.
Par. Tu quidem mihi rem persuades, & tuis credo verbis.
Ordinem servaturus abeo liber à metu.
Min. Abi: decretum enim est mihi ista curæ fore,
Ut videam meos amicos florere.
Et tu quoq; experieris meâ promptam voluntatem. Exit *Paris*.
Vobis verò valde dilectis dico,
Fili Laertis, occultate acutos enses,
Jacet enim nobis Thracius dux,
Et equi *capti* tenentur: hostes verò *re* cognitâ,
Vadunt adversus nos, itaque quàm celerrimè oportet
Fugere ad fulcra navium. Quid cunctamini,
Turbine veniente hostium, servare vitam?

Systema.

Χο. Ἔα, ἔα. βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε.
Θεῖνε, θεῖνε. τίς δ' ἀνήρ;
Λύσατε, τῦτον αὐδῶ.
Κλῶπες, οἵ τινες κατ' ὄρφναν
Τόνδε κινοῦσι στρατόν.
Δεῦρο, δεῦρο πᾶς.
Τῦσδ' ἔχω, κὴ τῦσδ' ἐμπίφλα.
Τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

Cho. Age, age: feri, feri, feri, feri.
Occide, occide, quis vir?
Videte, hunc dico.
Grassatores *adsunt*, qui noctu
Hunc turbant exercitum.
Huc, huc, quilibet *veniat*:
Hos teneo, & hos comprehendi.
Quis sermo? unde venis? quis es?

Ulysses.

Οδ. Οὐ χρή σ' εἰδέναι, θανῇ γὰρ σήμερον δράσας κακῶς.
Χο. Οὐκ ἐρεῖς σὺ δῆτα, λόγχῃ πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν;
Οδ. Ἴσθ'. Χο. πέλας τις ἴστω, παῖε, παῖε, πᾶς τις ἀνήρ.
Ημ. Ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ τὸν κτανόντα σε
Ὀ. Ἰὼ πᾶς τις. Χ. ὦ μῦθοι. Η. Ἆ, ἆ. φίλον ἄνδρα μὴ δέκνυε.
Θ. Καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; Ο. Φοῖβος. Η. ἔμαθον· ἔχε πᾶς θάρσει.
Ημ. Οἶδ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Ημ. ὐδὲ πῃ κατείδομεν.

Ulysses.

Non oportet te scire; morieris enim hodie si quid malè feceris.
Ch. Non dicis testeram, priusquam hasta per pectus eat?
Ul. Sciat *quilibet* confide. *Ch.* Accedat aliq. propè, feri. feri quilib.
Sem. An tu Rhesum interfecisti? te certè interfecturum.
Ul. Contine *te* quisquis es. *Ch.* Non contin. *Se.* Ah, ah, amicũ vir. nè oc.
S. Quodnã igitur *est* signũ *quete ff.*
Ul. Ph.. *Se.* Agn. om. *mil.* halt. coh.
Sem. Scis, quò abierunt viri *isti hostes?* *Sem.* Nunquam vidimus.

661. Νέον) Nihil est periculi. Νέον enim pro malo accipitur. *Euripidi* in *Medæ*: v. 37. Δέδοικα δ' αὐτῶν, μήτι βυλεύσῃ νέον. *J. Brodæus.* V. 668. Ὑμᾶς δ' αὖ τῶν) *Ulyssem* & *Diomedem* alloquitur *Minerva*, à cæde revocans; qui *Trojani* Vigiles accedebant. V. 667. Θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη) *Metaphora*. Sic *Hom.* Iliad. μ. v. 281. Κοιμήσας ἀνέμους dixit. Sed quod κοιμάω *Homero*, Tragici Poetæ & Νεωτερικοὶ κοιμίζω dixerunt. Vid. *Eustath.* in locum. Κοιμάω autem & κοιμίζω significat *sopio*, in *lectocolloco*, *ad dormiendum compono* & Metaphoricè, *in-Vaginam-repono*. V. 674. Σκηπτοῦ 'πόνῳ πολεμίων) Σκηπτὸς *Fulmen*, *Vortex* procellosus, *Turbo*. *Sophocl.* Antigone Τυφὼς ἀείρας σκηπτόν. Hic verò *Metaphoricè* pro *Inimicorum* & *Hostium* iratâ turbâ. Sic *Virgil.* Æn. l. 10. v. 809. Æneas nubem belli, dum detonet, omnem sustinet. Sic *Homer.* πολέμοιο νέφος. *Æschyl.* autem eodem verbo utitur *Pers.* v. 717. Λοιμὸς ἥλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πολεῖ. *Scholiast.* Σκηπτὸς) παραχὴ, ἐμφύλιος πόλεμος· ἀντὶ τοῦ φθορὰ, ὅτι σκηπτὸν, ὡς γὰρ ἐπὶ νόσου, εἶπον ἐπιφέρεται, καίει, καὶ φθείρει, καὶ ἀφανίζει· οὕτω καὶ ὁ λοιμός. *J. Barnes.* V. 682. Τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;) Priùs cùm exemplaria impressa omnia haberent πόθεν ἔβας πόδα; τίς εἶ; *Andreæ Schotto* testante, (Observat. Poetic. l. 2. c. 43.) Vetus Liber ex Vaticano legit ποδαπὸς εἶ; Quam Lectionem & ego probo & in textum admittendam duco. *J. Barnes.* V. 685. Ἴσω) pro ἴσασο; sic ἐπίσω pro ἐπίσασο *Sophocl.* Ajac. Mastigoph. --Εὖ μῦθοι τῦτ' ἔπίσω. *J. Brodæus.* At pro Ἴσασο sumit *Æmil. Portus*, ab Ἴσημι *sto*, Ἴσασο Communiter, Ἴσαο *Ionicè*, Ἴσω *Atticè*. Ut hic sibi Versus constet, πάλας τις esto *Bacchius*, Ἴδι *Trochæus*, priori syllabâ præter morem productâ, nec tamen exemplum suppetit, præter illud --Λοιπὸν ἄπιθι σηῶν ἐκ δωμῶν ἡμετερείων. Oraculum *Delphicum Augusto* datum, Quod tamen cùm nunquam hactenùs satis defæcatum & emendatum prodierit, sic obitèr corrigo --Παῖς Ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μαχέρεσιν ἀνδρῶν Τύνδε δόμων ἀπελαύνειν καὶ αἶψα ἄνδις ἰκέσθαι· Λοιπὸν ἄπιθι σηῶν ἐκ βωμῶν ἡμετερείων. De hoc *Oraculo* Vid. *Suid.* in Αὔγυστος *Nicephor.* l. 1. c. 17. *Baronii* Apparat. §. xxv. pag. xi. Cedren. *Cluverii* Epit. Hist. *Orosium* & *Mornæum* de Verit. Christianæ Relig. c. 32. p. 472. Et Nos in nostrâ Ecclesiast. Hist. l. 1. c. 7. *J. Barnes.* V. 686. Ἀλλὰ τὸν κτανόντα σε) ὁρᾷς, ἔχεις, aut quid simile subintelligendum. *J. Barnes.* V. 687. Θάνῃς) Aor. 2. subjunct. verbi θνήσκω.

Ημ. Ερπε

Ημ. Ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν, ἢ βολὼ ἐγκρτίον. 690
Ημ. Ἀλλὰ συμμάχους παράστον δόλον, ὃν νυκτῶν φόβῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Ημ. 1 Τίς ἀνδρῶν ὁ βάς;
2 Τίς, ὃς μέγα θράσος ἐπιδέξεται,
3 Χεῖρα φυγὼν ἐμάν;
4 Πόθεν νιν κυρήσω; 695
5 Τίνι προσπίτνω;
6 Ὅστις δι' ὄρφνας ἦλθ' ἀδηµάντῳ ποδί;
7 Διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας;
8 Θεσσαλὸς, ἢ
9 Παραλίαν Λοκρῶν νεµόµην πόλιν; 700
10 Ἢ νησιώτης σποράδα κέκτηται βίον;
11 Τίς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας;
12 Ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν;
Ημ. 13 Ἆρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τόδ' ἔργον, ἢ τίνος τόδε;
Ημ. 14 Εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκµαίρεσθαι, τί µή; 705
Ημ. 15 Δοκεῖς γάρ; Ημ. τί µέλλω ἔ;
Ημ. 16 Θαρσύνομεν ὡς ἐς ἡµᾶς.
Ημ. 17 Τίν' ἀλκὴν; τίν' αἰνεῖς; Ημ. Ὀδυσσῆ.
Ημ. 18 Μὴ κλώπος αἶνει φωτὸς αἰµύλον δόρυ.

Ἀντιστροφή.

Χο. 1 Ἔβα καὶ πάρος. 710
2 Κατὰ πόλιν ὕπαφρον ὄµµα ἔχων,
3 Ῥακοδύτῳ στολῇ
4 Πυκασθείς, ξιφήρης
5 Κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
6 Βίον δ' ἐπαιτῶν, εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτις, 715
7 Ψαφαρόχρων κάρα πτιλωτίνης τ' ἔχων.
8 Πολλὰ δ' τλὺς
9 Βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς
10 Ἔβαζε, δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάτης.
11 Ὄλοιτο δή, ὄλοιτο πανδίκως, 720
12 Πρὶν ὀπὴ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν.
Ημ. 13 Εἴτ' ἦν Ὀδυσσεύς, εἴτε µὴ φόβος µ' ἔχει.
14 Ἕκτωρ γὰρ ἡµῖν τοῖς φύλαξι µέµψεται.
Ημ. 15 Τί λάσκων; Ημ. δυσχίζων.
Ημ. 16 Τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς; 725
Ημ. 17 Καθ' ἡµᾶς σφᾶσιν. Ημ. τίν' ἀνδρῶν;

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Se. 1 Quis virorum *est*, qui venit *huc*?
2 Quis *est*, qui *ob suam* magnam audaciam gloriabitur,
3 Se effugisse meam manum?
4 Ubinam ipsum consequar?
5 Cui assimilabo *eum*,
6 Qui per noctem venit intrepido pede
7 Per ordinum, & vigilum sedes?
8 Thessalus *ne aliquis*, an
9 Maritimam Locrensium inhabitans civitatem?
10 Aut *aliquis qui* vitâ insulare & sparsâ potsidet, *in sparsim degens*?
11 Quis? aut unde, aut cujus patriæ *civis*?
12 Quem deorum supremum precibus colit, *ut Patrium Deum*?
Ch. 13 Num est Ulyssis hoc factum, aut cujusnam?
Se. 14 Si ex prioribus oportet conjecturam facere, quid ni?
Se. 15 Existimásne *hoc illius esse facinus*? *Sem.* Cur non?
Se. 16 *Est* igitur audax contra nos.
Se. 17 Quam fortitudinem *prædicas*? quem laudas: *Se.* Ulyssem.
Se. 18 Ne laudes deceptricem hastam furis.

Antistrophe.

Ch. 1 Venit & antè
2 In urbem *Trojam* oculos spumâ litos habens,
3 Lacerâ veste
4 Indutus, gladium gestans
5 Furtim in veste.
6 Victum autem mendicans ibat *ceu* circulator quidam servus,
7 Habens caput squalidum, & sordibus obsitum.
8 Multa verò
9 Regiæ domui Atridarum male
10 Dixit, scilicet ut inimicus imperatoribus.
11 Utinam periisset, utinam periisset justissimè,
12 Priusquam in terram Phrygum pedis vestigium tulisset.
Se. 13 Sive igitur *hoc sit facinus* Ulyss. sive non, metus me tenet.
14 Hector enim nobis custodibus succensebit.
Se. 15 Quid dicens vel objiciens? *Se.* Sulpicans.
Se. 16 Quid agis? quid stupes?
Se. 17 Per nos, *i. e. per med. nostras excubias* trâsisse. *Se.* Quē virorū?

V. 699. Θεσσαλὸς) *Thessali* adeò *Astuti*, ut Θεσσαλὸν σόφισμα in Proverbium abierit, Vid. *Euripid. Phœniss.* v. 1416. τὸ Θεσσαλὸν Εἰσήγαγον σοφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός. Et quid *Scholiastes* in locum. *J. Barnes.* V. 700. Λοκρῶν νεμόμην πόλιν) *Locrorum Opuntiorum* Metropolim. Παραλίαν) *Strabo* enim dicit --- Ἀπέχει δὲ παλαιὸς πεντηκοντάσταδίους. *Johann. Brodæus.* Νεμόμην est verbum *Homericum*, Οἳ δ' Τείλιον ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πτολίεσσιν. *Locrenses* autem perfidi sunt habiti, unde *Eustathius* Iliad. fol. 275. lin. 43. Φέρεται δὲ ἀπ' αὐτοῦ Παροιμία ἥδε· Λοκρῶν σύνθημα, ἐπὶ ἀπατεώνων. Δοκεῖ δὲ Λοκροὶ τοῖς Πελοποννησίοις ζωθέωροί ποτε, εἶτα Ἡρακλείδαις βοηθήσαι. *J. Barnes.* V. 701. Ἢ νησιώτης σπορὰδα κέκτηται βίον;) An Insulas habitat, quæ *Sporades* nominantur? Adi *Plinium* l. 4. c. 12. *Joh. Brodæus.* V. 703. Ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν) *Johannes Brodæus* acutè πατρῷον supplet. V. 710. Ἔβα καὶ πάρος κατὰ πόλιν ὕπαφρον ὄμμα ἔχων) Vid. *Hecub.* v. 239. Οἶδ', ἦνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατάσκοπος Δυσχλαινίᾳ τ' ἀμορφίᾳ, ὀμμάτων τ' ἀπὸ Φόνια σαλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν; Vid. etiam suprà v. 501. *Andræas* autem *Schottus* Observat. Poet. l. 2. c. 43. ad hos Versus Ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν εἰναλίχος μολὼν Κλέψας ἄγαλμα ναοῦς ἔπ' Ἀργείων φέρει, *Non*, inquit, *Servatus hic temporum ordo ab Euripide, post hæc enim gesta Palladium Ulysses abstulit.* Vellem equidem *Schottum* suam sententiam non tantùm pronuntiâsse, sed probâsse; quod tamen vix posse puto. Variant enim de hâc re Authores, alii enim ab *Ulysse* & *Diomede* Palladium surreptum dicunt, alii ab *Ulysse* solo; alii eos cuniculis factis in Arcem ascendisse, nonnulli per cloacas; alii post *Achillem* occisum, alii longè ante hæc fingunt. Quare & *Euripidi* sua debetur Authoritas, certè *Andrææ Schotti* nequaquam inferior. Præterea Poetis semper licuit sempérque licebit veras etiam Historias paulò aliter inflexas ad rem suam variare: Quæ dico, nequis vel hinc causam arripiat, de hujus Fabulæ Authore dubitandi. Vid. suprà v. 430. De *Palladio* autem vid. *Iphig.* Taur. v. 88. Et hujus Fabulæ v. 502. *Josua Barnes.* V. 716. Ψαφαρόχρων κάρα πτιλωτίνης τ' ἔχων) Ita rectissimè *Scaliger*, quare πτιλωτίνης τ' ego penitùs rejicio & πτιλωτίνης τ' admitto, vocem sanam. *Duportus* in margine scripsit --vel πτιλοῦ ὑπήνιλω τ', sed nullius ista conjectura pretii; τὸ πίνος autem *sordes* sonat; hinc πτιλωπὸς & *Ionicè* πτιλωτίνης. V. 719. Ἐχθρὸς ὢν) Cùm ὢν in multis Exemplaribus deesset, *Canterus* ut Versui consuleret, pro ἐχθρὸς legebat πολέμιος, *Scaliger* meliùs ὢν addidit, quam Lectionem *Aldi* Editio confirmat. Στρατηλάτης) *Agamemnoni* & *Menelao*. *Josua Barnes.* V. 722. Εἴτ' ἦν Ὀδυσσεύς) ἔργον subaudi *Joh. Brodæus.* V. 724. Τί λάσκων) Vid. *Androm.* v. 671. Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Δυσχίζων) *Laconicè* pro δυσφορῶν, δυσχεραίνων. Οἴω pro φέρω, οἴσω, δυσχίζω. *Hesych.* δυσχίζει, δυσχερῆ, ὑπόνοια. Δυσχίζειν, φοβεῖσθαι, ὑποπτεύειν. Sic infrà hujus Fabulæ v. 805. Μηδὲν δυσχίζω πολεμίους δεῖσαι τάδε. *Josua Barnes.*

Ημ. Οἵ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.
Οἰκ. Ἰώ· δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ, φεῦ.
Ημ. Ἔα· σίγα πᾶς.
Ημ. Ἄθειζ'· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται.
Οἰκ. Ὦ συμφορὰ βαρβάρα Θρηκῶν συμμάχων.
Ημ. Τίς ὁ στένων;
Οἰκ. Ἰώ· δύστηνος ἐγώ, σύ τ' ἄναξ Θρηκῶν.
Ὦ συγγοτάτῳ Τρωΐδι ἑστιδών·
Οἷον σε βίου τέλος εἷλεν;
Χο. Τίς εἶ πυ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' ὀφθαλμῶν
Ἀμβλωπες αὐγαί, κἄ σε γινώσκω γ' ὅλως.
Ἀνάπαυσον.
Οἰκ. Πῇ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν ἔυεγω;
Πῇ δῆθ' Ἕκτωρ
Τὸν ὑπασπίδιον κρῖτον ἰαύει;
Τίνι σημήνω διόπτων στρατιᾶς;
Οἷα πεπόνθαμεν; ἷα τις ἡμᾶς
Δεράσας ἀφανῆ, φρενὸς, φανερὸν
Θρηξὶν πένθος τολυπόνους.
Χο. Κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι
Ἔοικεν, οἷα τῆδε γινώσκω κλύων.
Οἰκ. Ἐρρέτω στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
Δολίῳ πληγῇ.
Οἷα μ' ὀδυνᾷ τείρει φονίᾳ
Τραύματος εἴσω; πῶς δ' ἂν ὀλοίμαν;
Τοῖς Θρηξὶν πένθος τολυπόνους;
Χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς, Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τρωΐα κέλσαντ' ὄπιθεν.

Se. 18 *Illos*, qui hâc nocte venerunt in Phrygium exercitum.
Au. Heu fortunæ gravis casus, heu, heu!
Se. Hem, tacete omnes.
Se. Ne dormita, *vigila*; fortasse eni aliquis in retis jactum venit.
Au. O gravis calamitas Thraciorum sociorum.
Se. Quis est qui gemit?
Au. Hei miser ego, & tu rex Thracum!
O qui funestissimam Trojam aspexisti;
Qualis te cepit vitæ finis?
Cho. Quis tandem es sociorum? per noctem
Caligant *oculorum* radii, neque te prorsus agnosco.
Auriga.
Ubi aliquem principem Trojanorum inveniam?
Ubinam Hector
Sub clypeo somnum carpit?
Cui principum exercitûs indicabo,
Qualia passi sumus? qualia nobis quidam
Cùm fecerit occulta *ac funesta facinora* evãidus *abierit*, manifestũ
Thracibus luctum parans *ac afferens*.
Cho. Aliquid mali accidisse Thracio exercitui
Videtur, quantum hunc audiens cognosco.
Au. Periit exercitus, cecidit rex
Dolosâ plagâ.
Qualis me dolor conficit letalis
Vulneris intus? quomodo verò periêrim,
Qui Thracibus luctum attuli?
Oportebat enim me & Rhesum turpiter mori,
Qui appulit ad Trojam auxiliator.

V. 730. Ἄθειζε) *i.e. ἀπόθειζε*, evigila, Vel quid si legamus cum *H. Stephano* ἀθειξ, quod *Hesychius* exponit ἐγηγόρως vigilanter: &c. Certè, illo affirmante, Vetus Codex habet ἀθειξ. *Duportus* scribit al. ὕθειζ, rectè σύειζ'. Sed hæc est mera illius conjectura. Fruatur tamen is, cui arriserit. *Andreas Schottus* Observat. Poetic. l. 2. c. 43. Prodigio ferè ex MS. primùm producto, Ὕφισθ' ὑδρόλιθ' γδ' ἴσως τὶς ἔρχεται, addit, *suspicor legendum* Ὕφισ' ἴσως γδ &c. Quod ego nequaquam capio. Voluit fortè ὕφιζ', ab ὑφίζω *subfideo*. *Josua Barnes.* Ibidem. Εἰς βόλον τις ἔρχεται) *Metaphora* à Piscibus jactum Retè subeuntibus. *Euripid.* in *Bacchis* ---ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσεται. *Lucretius* ---Amoris Retia, *Xenophon* δίκτυα, simuli figurâ utentes nominârunt. *Ovid.* Decidit in Casses prædæ petita meas. *Johann. Brodæus.* V. 737. Αὐγαὶ) Αὐγὴ pro ὀφθαλμὸς, ut apud Latinos *Lumen* pro *oculo*: Sic *Virgil.* Æn. l. 3. v. 658. *Monstrum horrendum informe ingens, cui lumen ademptum.* Sic *Nicander* κοιλωπίες αὐγαὶ cavi oculi. *Josua Barnes.* V. 738. Τρωϊκῶν) *Scaliger* legit Τρωΐων, quasi Τρωϊκὸς non esset Verbum æquè bonum; cùm tamen quinquies ipsi *Homero* sit usurpatum; plus centies *Euripidi* nostro. *Josua Barnes.* V. 741. Τίνι σημήνω διόπτων στρατιᾶς) Olim διοπῶν legebatur, circumflexum in ultimâ, quod ferendum non erat. Est enim ὁ Διόπτης Dux, Princeps, ὃς διέπει τὴν ἡγεμονίαν. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

Auriga Rhesi *deplorat & suam vulnerati & Domini Occisi vicem, exponítque quomodò nec opinatò ex insidiis fuerint oppressi; cujus facti ipsos* Trojanos *insimulat.* Hector *in Vigiles adversurum se minatur, quorum negligentiæ* Rhesi *cædem acceptam refert. Hanc culpam* Chorus *sedulò deprecatur. Auriga ad* Hectoris *ædes ducitur, Vulneris curandi causâ. Dea* Musa *subitò apparens* Rhesi *filii obitum deplorat, execratúrque Authores cædis. Filio autem suo Immortalitatem pollicetur, hanc autem cædem alterâ* cujusdam *Græci Herôis* (Achillis *nimirùm*) *cæde compensandam.* Hector *Copias ad prælium instrui jubet.*

ΧΟΡΟΣ, ΗΝΙΟΧΟΣ Ῥήσου, ΕΚΤΩΡ, ΜΟΥΣΑ.

Ἰαμβοί.

Χο. Τὰ δ' οὐκ ἐν αἰνίγμασι σημήνει κακά·
Σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμάχοις ὀλωλότας.
Ηι. Κακῶς πέφρακται, κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
Αἴσχιστα. καί τοι δὶς τόσον κακὸν τόδε.
" Θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲ, εἰ θανεῖν χρεών,
" Λυπρὸν μὲ οἴμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὔ;

Ch. HÆC mala non obscurè significat *iste*:
Clare enim loquitur socios periisse.
Au. Malè acta res est, & ad mala præterea
Dedecus extremum *accedit*; atque hoc duplex est malum.
" Mori enim gloriosè, si omnino moriendum est,
" Acerbum quidem puto esse ei qui moritur: quòdo enim non?

V. 756. Κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴσχιστα) Levi flexu κἀπὶ τοῖς αἰσχίστοις πρὸς ἄλγεα. *Adumbratio* est illius *Hesiodei* Ἔργ. &c. v. 209. Νίκης τε ἔριδος, πρός τ' ἄλγεα πάσχει. *Jos. Barnes.*

Τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος, κἠ δόμων εὐδοξία.
Ἡμεῖς δ' ἀβέλτως, κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
Ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἔυνασ' Ἑκτορέα χεὶρ,
Ξυώνημα λέξας, εὐδομῇ πεδοσιβεῖς,
Κόπῳ δαμέντες, ὑπ' ἐφριγεῖτο στρατὸς
Φυλακῇσι νυκτέρυσιν, ὑπ' ὀν πάξεσιν
Ἐκ τοῦ τύχη, πλῆκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
Ἵππων καθῆρμαι', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο
Κρατοῦντας ὑμᾶς, κἀφεδρεύοντας νεῶν
Πρύμναισι· φαύλως δ' ἔυδομεν πεπωκότες.
Κἀγὼ μελέᾳ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
Πώλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὸν
Ζεύξειν προὸς ἅλκιμ', ἀφθόνῳ μετρῷ χερί.
Λεύσσω δ' φῶτε πρόπολοί νιν ἡμέτερα στρατὸν
Πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
Ἐπῆξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν.
Ἦπυαι δ' αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
Κλῶπας δοκήσασ συμμάχων πλάθη τινάς.
Οἱ δ' ἐδέν· ἐ μὶν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλείονα·
Εὗδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
Καί μοι κἀθ' ὕπνον δόξα τις προῆκε.
Ἵππους γὰρ, ἃς ἔλαφλα, καὶδιφρηλάτουν,
Ῥήσῳ προσεύς, εἶδον ὡς ὄναρ δοκῶν,
Λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐλφαίαν ῥάχιν·
Θέινοντε δ' ἁρᾷ πωλικῆς ῥινὸς τείχα,
Ἤλαυνον. αὖθ' ἕρκιον ἐξ ἀντηρίδων
Θυμὸν πνέουσα, κἀνεχαίτιζον φόβῳ.
Ἐγὼ δ' ἀμυῶν θῆρας ἐξεγειρόμην
Πώλοισιν, ἔννυχον γὰρ ἐξῶρμα φόβος.
Κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυελισμοῖς νεκρῶν.
Θερμὸς γὰρ κρουνὸς, δεσπότης παρὰ σφαγαῖς
Βάλλει με δυσπνήσκοντος αἱμάτου νέου.
Ὀρθὸς δ' ἀναΐσσω χερὶ σὺν κενῇ δορός.
Καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα, κἠ σπεύμονα,
Παῖει πάρος νείμασαν εἰς πλευρὰν ξίφει,
Ἀνὴρ ἀκμάζων. φασγάνῳ γὰρ ἠθροίμην
Πληγῆς βαθείαν ἄλοκα κραυμάτου λαβών.
Πίπτω γὰρ ὠκὺς· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
Λαβόντες ἵππων, ἴεσ φυγῇ πόδα.
Ἆ, ἆ. Ὀδυνῶμε τειρῇ, κοὐκέτ' ὀρθὸμ τάλας.
Καὶ ξυμφορᾶν μὲ οἶδ' ὁρῶν· τρόπῳ δ' ὅτῳ
Τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
Οὐδ' ἐξ ὁποίας χθρὸς. εἰκάσαι δέ μοι
Πάρεσι, λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
Χο. Ἡνίοχε Θρῃκὸς, τῦ κακῶς πεφραγότος,

"Viventibus verò gloriatio *est* & decus familiæ:
Nos verò inconsultè & turpiter periimus.
Postquam enim nos collocavit in castris Hectorea manus,
Dictâ tesserâ, dormiebamus jacentes in campo,
Fatigatione victi, neque custodiebatur exercitus
Nocturnis vigiliis, neque in ordinibus
Posita erant arma, & scuticæ non jugis
Equorum applicatæ erant, quia *noster* rex audiverat
Vos vincere, & imminere navium
Puppibus: infelicitèr autem dormivimus, decumbentes.
Et ego solicito corde desinens à somno,
Equis pabulum (existimans matutinam
Me juncturum *eos* ad pugnam) largâ metior manu.
Video autem duos viros circumeuntes nostrum exercitum
Per densam noctem: postquam verò ego motus sum,
Subterfugerunt, & retrò recesserunt.
Minatus autem sum ipsis, ne accederent ad exercitum,
Existimans aliquos ex sociis fures accedere:
Illi verò nihil: non sanè scio ego plura.
Dormivi enim reversus iterum in cubile,
Et mihi in somno imago quædam offertur.
Equorum enim, quos alui, & currui junctos regebam,
Rhesо altans, vidi ut in somnis aspiciens,
Lupos conscendere robustam spinam dorsi.
Verberantes autem caudâ equinæ pellis setas, *eos*
Agitabant: ipsi verò edebant flatus ex columellis frenorum,
Iram spirantes, & reluctabantur metu.
Ego verò arcens bestias excitor
Ab equis, nocturnus enim terror excitabat me.
Audio verò levans caput gemitus morientium.
Aspergit me recentis sanguinis, illius difficulter-morientis.
Erectus verò surgo cum manu inermi,
Et me gladium respicientem & venantem,
Ferit prius gladio in imam costam
Vir robustus: gladium enim sensi,
Accipiens profundum sulcum ictus vulneris:
Cado autem pronus: ipsi verò currum equestrem
Rapientes equorum, abièrunt fugientes pedibus.
Heu, heu. Dolor me cruciat, nec amplius rectus stare possùm miser.
Et calamitatem quidem *hanc* novi, quia vidi: quo verò modo
Interfecti sint mortui, non possum dicere,
Neque cujus manu. Sed tamen conjicere mihi
Licet, *nos hæc mala* tristia ab amicis passos esse.
Cho. Auriga Thracis miserè affecti,

V. 762. Ἑκτορέα χεὶρ ξυώνημα λέξας) ἄγμα φησὶ τὸ σημαινόμενον. Ἑκτορέα χεὶρ ἀντὶ τῆς ὑπὸ Ἕκτορ. *J. Barnes.* V. 763. Πεδοσιβεῖς) Ἐν πέδῳ σιβάδας ἔχοντες. Quid præterea significet πεδοσιβὴς vid supra ad v. 254. *Josua Barnes.* V. 766. Πλῆκτρα) Hoc in loco, contra quod alii de *Scuticis* & *Flagellis* velint, ego potiùs pro κώδωνες; sanè sumendũ duco; vid. supra v. 383. Nihil enim ad rem erat, sive Flagellum appendere ad Jugum, sive non; sin verò Tintinnabula iis adhuc appensa forent, non potuisset *Diomedes* & *Ulysses* equos abigere ad naves ob strepitum; quo proderentur. Et *Homerus* agnoscit *Flagellum* in curru adesse positum, sed quia id *Ulysses* nesciret, Arcu pro Scuticâ usum, Iliad. κ'. v. 500. Τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ ἐ μάλιστα φαεινὼ Ποικίλα ἐν δίφρῳσι νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι. *Josua Barnes.* V. 772. Ἀφθόνῳ μετρῷ χερὶ) Olim μίτρῳ, sed ita *Henricus Stephanus* & *Johan. Brodæus* emendârunt rectissimè. V. 777. Πλάδειν) pro πελάζειν, idem quod πελάζω & πλάω. Vid. suprà v. 14. V. 789. Κρᾶτα μυχθισμοῖς) μυχθίζω, *suspiro, gemo*; de quo verbo consule *Eustathium* in *Hom.* fol. 440. lin. 25. & fol. 1965. lin. 48, 49. &c. V. 791. Δυσπνήσκοντος) Δυσπνήσκω est verbum *Euripideum*, *Electr.* enim v. 843. ---πᾶν ὑ σῶμ' ἄνω κάτω Ἅπτυρεν, ἠλάλαξε δυσπνῆσκον φόνῳ. V. 792. Ὀρθὸς δ' ἀναΐσσω) ἀναΐσσω legendum in scansione πεισυλλάβως, ac si esset sine notâ διαιρέσεως, ut *Supplices* v. 1065. quem locum adeas. V. 794. Πάρος) Olim ἔδρασε legebatur magno Versûs incommodo. *Scaliger* legit πάρος rectissimè & optimo cum sensu. Παρασὰς enim non modo Versui, ut diximus adversatur, sed & frigidè sonat; nec enim nisi ἔδρασεν potuit aliquis Vir alium gladio ferire. Πάρος verò optimè hic stabit, Dicit enim Auriga, se *hastam* aut *gladium* quærentem, priùs quàm invenerit, percussum ab aliquo. *Josua Barnes.* V. 799. Ἆ, ἆ.) Hæc verba sunt extra Versum, ut Nos plus centies suprà observavimus. V. 804. Ἡνίοχε Θρῃκὸς) Hæc *Chori* Compellatio confirmat nostram Personæ hujus nominationem, quem, cùm prius Οἰνέτης dicebatur, nos Ῥήσου ἡνίοχον appellamus. *Josua Barnes.*

Μηδὲν δυσοίζῃ πολεμίους δρᾶσαι τάδε.
Ἕκτωρ ὅ καὐτὸς συμφορᾶς πεπυσμένος,
Χωρεῖ σωθῆναί, ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.
Εκ. Γῶς ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
Μολόντες ὑμᾶς πολεμίων καθάσκοποι
Λήθουσιν αὐχρῶς, ἢ κατεσφάγη στρατός;
Κἄτ' εἰσόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,
Οὔτ' ἐξιόντας; τῷδε τίς τίσῃ δίκῃ,
Πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
Φεύδδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακηδρίᾳ
Πόλλ' ἐγγελῶντες, τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
Εὖ νῦν τόδ' ἴστε, Ζῆν ὀμόσσαι πατὴρ,
Ἢ τοι μάστιγά γ', ἢ κάρανιστ' μόρον,
Μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἕκτορα
Τὸ μηδὲν εἶναι, καὶ κακὸν νομίζετε.

Σύστημα.

Χο. Ἰώ, ἰώ· μέγας ἐμοὶ, μέγας ἀγών.
Ὦ πολιοῦχον κράτος,
Τότ' ἆρ' ἔμολ', ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον,
Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθῃν Ἀργείων στρατὸν,
Ἐπεὶ ἄχρυπνον ὄμμ' ἐν ὑφεύνῃ
Οὔτ' ἐκοίμισ', ἔστ' ἔβειξεν.
Οὐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας
Πηγὰς, μή μοι κότον, ὦ ἄνα, σθῆς.
Ἀναίτιος ἔγωγε πάντων.
Εἰ δ' ὅ χρόνῳ παρὰ καιρὸν
Ἔργ', ἢ λόγον πυθῇ,
Κατά με γᾶς ζῶντα πόρδυσον,
Οὐ παραιτοῦμαι.

Ἰαμβοί.

Ηγ. Τί τοῖσδ' ἀπῇξῃς; βάρβαρός τε βαρβάρῳ
Γνώμην ὑφαρπᾷ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους;
Σὺ ταῦτ' ἔδρασας· ὐδὲν ἂν δεξαίμεθα
Οὔθ' οἱ θανόντες, ἔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
Ἄλλον· μακρᾷ γε δῇσε, καὶ σοφοῦ λόγου,
Ὅτῳ με πείσῃς μὴ φίλους καπτάνῃν,

805 Ne dubites hostes fecisse hæc.
Hector autem & ipse auditâ clade
Accedit: condolet autem, ut par est, tuis malis.
Hec. Quomodo qui fecistis maxima mala,
Profecti speculatores hostium vos
810 Latuerunt turpiter, & exercitus interfectus est?
Neque intrantes castra depulistis,
Neque abeuntes? horum quis pendet pœnam,
Præter te? te enim custodem dico esse exercitûs.
Illi verò abierunt illæsi, Phrygum ignaviâ
815 Multum irridentes, & me imperatorem.
Hoc nunc certò sciatis, Per Jovem juro patrem,
Aut flagellum, aut capitalis mors, *i.e. capitis pœna*
Manet te facientem hæc: aut Hectorem
Nihil esse, & ignavum existimate.

Systema.

820 *Ch.* Io, io, magnum mihi, magnum periculum *imminet*.
O civitatis potens imperium, ô *Hector civitatis princeps*,
Tunc igitur *hostis* venit, quando tibi nuncius veni,
Circa naves *nocturnos* ignes accensos habere Græcos *significantes*.
Quia vigilans oculus *meus* in hâc nocte
825 Neque sopitus est, neque connixit.
Non per Simoentios
Fontes, ne mihi iraſcaris, ô rex.
Ego enim extra culpam *sum horum malorum* omnium.
Si verò *ullo* tempore intempestivum *meum*
830 Factum, aut sermonem audiveris,
Demitte me viventem sub terram,
Non deprecor *pœnam*.

Auriga.

Quare istis minaris? & ipse barbarus barbari
Animum meum decipere conaris, nectens sermones?
835 Tu hæc fecisti: neminem recipiemus, *credemus*,
Neque qui mortui sunt, neque qui vulnerati *sumus*,
Alium *quàm te hæc fecisse*: longâ & peritâ oratione tibi opus est,
Quâ mihi persuadeas, te amicos non interfecisse,

V. 805. Μηδὲν δυσοίζῃ) Vid. suprà v. 724. V. 816. Ζεὺς ὀμόσσαι) Ita lego, est enim *Atticum* pro ὤμοσαι, sic ἄμοχα, *Atticè* ὁμώμοχα. *Johannes Brodæus* ait, "*quidam* ὠνόμασαι, & "*ipse*, quod miror, *Henricus Stephanus*, "*in* "*Vet. Cod.* ὠνόμασαι, "*quod mollius est, quàm* ὠμόσσαι. Cum tamen neque ὠνόμασαι, neque ὠμόσσαι per Versum stare queat; tum enim *Trochæus* esset in *Quarto* loco; Quare ὀμόσσαι omninò legendum. *J. Barnes.* V. 817. Ἢ τοι μάστιγά γ', ἢ κάρανιστ' μόρον) De *Maragnâ* imprimis dicendum, & sanè, ut inquit *Æmilius Portus*, hunc locum interpretes parùm commodè videntur interpretati. *Julius Pollux* Onomast. l. 10. c. 13. Ὁ μὴν τοι Πλάτων ὁ κωμικὸς, ἐν κλεοφῶντι μάστιγα αὐτὸν μάλιστα ὠνόμασεν. Hic igitur μάστιγα *Hector* vocat supplicium, quo quis propter sua delicta flagris virgisque cæditur. *Hesych.* Μάστιγα, μάστιξ, ῥάβδος, ταυρεία. Unde insulsè *Gaspar Stiblinus* colligit, nescio quid, de terrâ *Taurica*, additque se in re minutâ curiosiorem fortasse, quàm par sit, cùm reverâ in re suprà illius captum magis sit delirus, quàm par sit; Deceptus autem erat ex incorrecto *Hesychii* loco Μαστίγα, γῆ Ταυρεία, quùm omniùdoctorùconsensu legendum sit, vel Μάστιγα, ἡ Ταυρεία, vel certe in Dativo τῇ &c. ταυρεία autem est supplicium *Taurea* apud *Latinos* dictum, flagello nempe inflictum, quod est ταύρειος ἱμὰς Scutica *viz.* ex taurino corio, vel pene taurino, de quo *Juvenalis* Satyr. VI. v. 492. ----*Taurea punit Continuò flexi crimen facinusque capilli.* Vide plura in hanc rem apud *Cælium Rhodiginum* Antiq. Lection. l. 10. c. 5. *Johannes* præterea *Brodæus* de hâc voce non malè ---Μάστιγά γε, *Flagrum*. Id est, *hunc virgis ac loris cædam*; est enim μάστιγα, scutica è corio bubulo. *Æschylus* in *Agamemnone* ----Ἀλλὰ διπλῆς γὰ τῆσδε μαστίγυος Δῶσω ἰκνεῖται. Μαστίγα, inquit *Hesychius*, γῆ ταυρεία scribendum est, τῇ ταυρεία, qui error non modò *Varinum*, sed claros alioqui viros fefellit. *Artemidorus* Oneirocrit. α. Δύλοις ὃ βασάνος διὰ τὸν ἱμάντα καὶ τὴν ταυρείαν. *Eutropius* de *Tarquinio Superbo* loquens; Ille primus excogitavit Vincula, *Taureas*, Fustes, Compedes, Latomias, Metalla. Hæc de *Maragnâ*. Κάρανιστ' μόρον) Capitale supplicium significat, --ἀφ' οὗ τὸ κάρα, vel κάρανον pro κάρηνον, caput. Hinc *Æschyl.* in *Choephoris* v. 526. Καὶ τῶν τελούτᾳ καὶ καρανίστοι λόγοι, *Scholiast.* Κεφαλαιῶται. v. 703. Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις, *Scholiast.* Καρανῶσαι, κεφαλαιῶσαι. Sed & idem in *Eumenidibus* καρανιστὴρ habet eodem sensu, quo καρανιστὴς in hoc loco, *Æschyl.* Eumenid. v. 186. Ἀλλ' ὃ καρανιστῆρες, ὀφθαλμώρυχοι Δίκαι· *Schol.* καρανιστῆρες) αἱ ἀποκεφαλίζουσαι. *Josua Barnes.* V. 819. Τὸ μηδὲν εἶναι) *Sophocl.* Ajac. Flagel. Ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν ὄρνιθι δόρυ. Unde & extinctum esse significat. Idem in *Electrâ* ---Νῦν μὲν γὰ ὄντα βαιὰ κρατεῖν. *Joh. Brodæus.* V. 823. Πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν) Vid. suprà v. 41. Πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας. V. 825. Ἔβειξεν) *Scaliger* legit ἔβειξα, deceptus, ab ὄμμα enim Regitur. Βείζω Verbum *Homericum* vid. suprà v. 730. V. 836. Οὔθ' οἱ θανόντες) Hic loci quanquam *Hen. Stephanus*, magni & ipse Nominis, Veteres Codices jactet, qui & plurimùm apud me valere debent ac solent, & πεσόντες substituendum pro θανόντες velit: Non ego assentio, dicit enim Auriga, neque illos, qui mortui sunt, neque ipsum, qui tantùm sit vulneratus, ullum alium hujus Calamitatis authorem habere, quàm *Hectorem*; πεσόντες non æquè felicitèr opponitur τῷ τετρωμένοι, ac θανόντες, quare quicquid erroris, ex horum vocabulorum permutatione, aliàs oriatur; nihil hìc metuendum; si textum incorruptum recipiamus. *Josua Barnes.*

Ἵππων ἐραστείς, ὧν ἔκατι συμμάχους
Τοὺς σοὺς φονεύσ, πολλ' ὀπισκήπτων μολεῖν.
Ἦλθον, πεπρᾶσιν· οὐπορεπέστερον Πάρις
Ξενίαν κατῄσχυν', ἢ σύ, συμμάχους κτανών.
Μὴ γάρ τι λέξῃς, ὥστις Ἀργείων μολὼν,
Διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑφαλῶν λόχους
Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε κἀληθεῖν;
Σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσθ, κἀ Φρυγῶν στρατός.
Τίς ἦν πτερωτὰς; τίς τέθνηκε συμμάχων
Τῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
Ἡμεῖς γὰρ κἀπτερώμεθ', οἱ γ' μείζονως
Πεπόνθατες, ἐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος.
Ἁπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδὲν' αἰτιώμεθα·
Τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' οὐφρόνων
Ῥᾴστ' ἂν μολὼν ἔξευρεν, εἰ μή τις θεῶν
Ἔφερζε τοῖς κτανοῦσιν; οἱ δ' ἀφιγμένοι
Τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾶ τάδε.

Ex. Χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
Ὅσον πρὸς ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαϊκὸς λεώς.
Κοὐδὲν πρὸς αὐτοὺς οἶδα πλημμελὲς κλύων.
" Ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα; μή μ' ἔρως ἕλοι
" Τοιοῦτον ἵππων, ὥστ' ἀποκλείνῃ φίλους.
Καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς. τίς γὰρ ἄλλος ἄν ποτε
Ἔδρασεν, ἢ ἐβούλευσεν Ἀργείων ἀνήρ;
Δέδοικά γ' αὐτόν. καί τι μοι θεὰ στρ φρένας
Μὴ κἀ Δόλωνα συντυχὼν καβλακτάνῃ.
Χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδον ὤν, ἐ φαίνεται.

Hy. Οὐκ οἶδα τοὺς σούς, οὓς λέγεις, Ὀδυσσέας.
Ἡμεῖς δ' ὧν ἐμόλομεν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.

Ex. Σὺ δ' ἦν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοι δοκεῖ.

Hy. Ὦ γᾶ πατρῴα, πῶς ἂν ἐνδάνοιμί σοι;

Ex. Μὴ δηὖτε· ἄλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος.

Oik. Ποῖ δῆτα πάμπαν δεσποτῶν μενεῖς;

Exl. Οἰκός σε κοὐδὲν ὧν μοὶ ἐξιάσεται.

Oik. Καὶ πῶς με κοὐδόσουσιν αὐθέντων χέρες;

Exl. Ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.

Oik. Ὀλοιθ' ὁ θεάσας· οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται
Γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ὄπισα.

Exl. Λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς,
Οὕτως ὅπως ἂν μὴ γναλῇ, πορσύνετε.
Ὑμᾶς δ' ἰόντας, τοῖσιν ἐν τείχει χρεών,
Πελάμῳ τε, κἀ γέρουσι σημῆναι, νεκρὸς
Θάπτειν κελεύειν λεωφόρους πρὸς ἑκπάτας.

Ἀνάπαυσοι.

Xo. Τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἄγῃ πάλιν εἰς πένθη
Δαίμων, ἄλλο τι φυτεύων;
Ἔα, ἔα. ὤ, ὤ. *
Τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς, ὦ βασιλεῦ,
Τὸν νεόθαπτον ἐν χερσῖν

Equorum amore captum, quorum causâ socios
Tuos interficis; cùm multùm obtestatus sis ut venirent.
Venerunt, obierunt. Honestiùs Paris
Hospitii jus dedecorans violavit, quàm tu, qui socios interfecisti.
Ne dicas enim, quòd aliquis Argivus *huc* profectus,
Nos perdiderit: quis enim superans cohortes
Trojanorum, ad nos venit, ut etiam *te* latêret?
Tu sedisti ante nos, & Phrygum exercitus:
Quis verò *vestrûm* vulneratus est? quis sociorum obiit
Vestrorum, hostibus *ad nos* profectis, ut tu dicis?
Nos verò vulnerati sumus, & qui graviora *mala*
Passi sunt, *illi* non vident *amplius* lumen solis.
In summâ, neminem Græcorum incusamus:
Quis enim hostium noctu cubilia
Rhesi profectus *huc* invenisset, nisi quis deorum
Dixisset interfectoribus? qui verò *huc* accessérant, *eam quidem*
Rhesi nemem noverunt. Ergo machinaris hæc.

Hec. Longo jam tempore sociis utimur,
Quanto tempore Achaicus populus in hoc *agro* consedit,
Et ab ipsis nullum delictum scio mihi objectum,
" An à te inciperemus? non me invadat amor
" Tantus equorum, ut amicos interficiam.
Hæc verò Ulysses *fecit*: quis enim alius unquam *hæc*
Fecisset aut machinatus fuisset ex Argivis vir?
Metuo eum, & nonnihil turbat animum meum,
Ne & in Dolonem incidens interfecerit *eum*.
Diu enim jam abest, & nusquam apparet.

Aur. Non novi tuos, quos narras, Ulysses.
Nos verò à nullo hostium percussi sumus.

Hec. Tu igitur putes ista, quando tibi *ita* videtur.

Aur. O patria terra, quomodo moriar in te?

Hec. Ne morere: satis magna enim mortuorum turba *est*.

Aur. Quò verò me vertam dominis orbatus?

Hec. Mea domus recipiens te curabit.

Aur. Quomodo verò manus interfectorum curabunt me?

Hec. Iste eundem sermonem non desinet dicere.

Aur. Pereat quicunque *hæc* fecit: non enim in te tenditur
Lingua, ut tu dicis; sed Justitia scit.

Hec. Prehendatis ducentes ipsum in meam domum,
Sic, ne quid conqueratur, ducite.
Vos verò profectos, illis qui *sunt* in urbe oportet,
Priamóque, & Principibus significare, mortuos
Me jubere sepeliri in publicis viarum diverticulis.

Chorus.

Curnam ex magnâ felicitate
Trojam ducit iterum in luctus
Fortuna, aliud quid ferens?
* *Musa* in aere apparet.
Atat, Atat, Papæ, Papæ!
Quis supra caput deus, ô rex,
Recens cadaver in manibus

Φορέ-

V. 855. Ἧσαν) *Aldi* Editio habet ἦσαν· *Henricus Stephanus* ἴσαν reponendum duxit, id est, nôrunt; sed quantitas id non permittet: Lego itaque ἦσαν literis *Aldinæ* Editionis receptis & sensu *Henrici Stephani*, aliorûmque, ἦσαν autem pro ἦεσαν *Apollonio* usurpatur, ἴσασι, per Syncopen ἴσαν, *Atticè* ἦσαν, *Ionicè* ἦᾰσι, hinc ἦᾰς. *Jos. Barnes.*

Toup in Suid. 2. p. 21

V. 863. Θεάσατει) Per Syncopen pro τεθεάσατει. Vid. Θεάσῃν apud *Suidam.*

V. 881. Θάπτειν κελεύειν λεωφόρους πρὸς ἑκπάτας.) Vid. *Johan. Kirchmanni* de Funerib. *Roman.* l. 2. c. 22. Ubi de Sepulchris propter Vias Publicas. *Josua Barnes.*

V. 887. Τὸν νεόθαπτον) τὸν νεωστὶ θανόντα, ἤγουν τὸν Ῥῆσον, ἢ Ῥήσου νεκρόν.

Φοιβάδων πέμπει;
Ταρβῶ, λύουσιν τόδε πῆμα.
Ἰαμβοί.
Μοῦ. Ὁρᾶν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς
Τιμᾶς ἔχουσα Μοῦσα, συγγόνων μία,
Πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον,
Θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν. ὧν πυθ' ὁ κλεινὰς χεόνῳ
Δόλιος Ὀδυσσεὺς, ἀξίαν τίσ' δίκην.

ANTISTROPHICA.

Στροφή.

1 Ἰαλέμῳ ἀυδιγενεῖ,
2 Τέκνον, σ' ὀλοφύρομαι· ὦ
3 Ματρὸς ἄλγος, οἷά
4 Ἐκέλευσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν.
5 Ἦ δυσδαίμονα κἀμελέᾳ,
6 Ἀπομεμψαμένα ἐμοῦ, προδοθείς,
7 Ἀπὸ δ' ἀντυγὸς παῖδος βιαίως.
8 Ὤιμοι ἐγὼ σέθεν· ὦ φιλία
9 Φιλία κεφαλά· τέκνον, ᾧ μοι.
Χο. Ὅσον φρονεῖ μὴ γλῶσσ κοινωνίαν
Ἔχοντι, λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.

Ἀντιστροφή.

Μοῦ. 1 Ὄλοιτο μὰ Οἰνείδας,
2 Ὄλοιτο δ' Λαερτίδας,
3 Ὅς μ' ἄπαιδα γᾶνας
4 Ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο,
5 Ἆ, δ' Ἑλένα φερολιπᾶσα δόμων,
6 Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε, πλαθῇ-
7 σ' ὑπ' Ἰλίῳ. ὤλεσε μὰ σε κτὶ Τροίας
8 Φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
9 Ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
Ἰαμβοί.
Μῦ. Ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς ᾅδου μολών,
Φιλάμμωνος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός.
Ὕβρις γὰρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
Τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύσλωτον γόνον.
Περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους Ἁρπρόας,
Λέκτροις ἐπλάθλω Στρυμόνος φυταλμίοις,
Ὅτ' ἦλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
Πάγγαιον, ὀργάνοισιν ἐξησκημένα
Μούσαις, μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας,
Κείνῳ σοφιστῇ Θρῃκί, κἀκτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμᾶς πρὶν ἐδέννασεν τέχνῃ.
Κἀπεί σε τίκτω, συγγόνως αἰδούμενη,
Καὶ παρθενείαν, ἧκ' ἐς εὐύδρους πάγους
Δίνας· πρέφειν δέ σ' ἐς βροτείαν ἑστίαν

Sublatum geſtat?
Stupeſco videns hoc malum.

Muſa.

Licet videre, Trojani: ego enim quæ à ſapientibus
Honorem habet Muſa, *novem* ſororum una
Adſum, filium hunc cernens charum miſerabiliter
Interfectum ab hoſtibus: cujus interfector tandem
Dignam dabit pœnam, doloſus Ulyſſes *à filio Telegono caſus.*

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

1 Luctu domeſtico,
2 O fili, te lugeo, ô *fili*,
3 Matris dolor, qualem
4 Viam appuliſti ad Trojam?
5 Certè inauſpicatam, & miſeram,
6 Me deterrente *te*, profectus,
7 Et adverſante patre vehementer.
8 Hei mihi propter te: ô charum,
9 Charum caput, ô fili, heu te deploro.
Ch. Quantum convenit *mihi* nullam generis cognationem
Habenti *tecum*, dolore *punctus* tuum deploro filium.

Antiſtrophe.

Mu. 1 Pereat Oeneides, *i. e. Diomedes Oenei nepos, Tydei* F.
2 Pereat etiam Laertiades, *i.e. Ulyſſes Laertis* F.
3 Qui me orbam ſobole
4 Fecit præſtantiſſimâ.
5 Quæque Helena, relictâ domo,
6 Phrygios *ad* thalamos navigavit, accedens
7 Ad Ilium, *pereat!* Perdidit enim te in Trojâ
8 O charilſime, & innumeras urbes
9 Evacuavit præſtantibus viris.

Muſa.

Profectò multùm quidem vivens, multũ etiã in Plut. *ædes* profect.
O fili Philammonis cruciâſti meum animum.
Tua enim arrogantia, quæ te perdidit, & contentio cum Muſis,
Fecit me parere hanc infelicem ſobolem.
Tranſiens enim olim flumineas undas
Appropinquavi thalamis genitalibus Strymonis,
Quum ivimus terræ glebaru n-aurearum-fertilem in montem
Pangæum, inſtructi *muſicis* inſtrumentis
Muſæ, ad maximum certamen artis ſuaviter canendi,
Cum illo ſophiſtâ Thracio: & excæcavimus
Thamyrin, qui noſtram artem multis cõviciis infectatus fuerat.
Et poſtquam te peperi, ſorores reverens,
Et virginitatem, miſi ad aquoſi patris
Vortices: te verò alendum non ad mortalem focum

V. 895. Ἰαλέμῳ) Quid ſit ἰάλεμος vid. *Supplices* v. 281. Αὐδιγενεῖ) οἰκεῖος, ἅτε γὰρ ἐν τῇ τεθνεώτος μήτρᾳ. Τυναίκιον δ' ὕστερον ὁ χορὸς ὀδυνῶν ἰαλέμῳ ὀλοφύρεται, λέγει γὰρ ὅσον φρονεῖ μὴ γλῶσσ κοινωνίαν ἔχοντι, λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον. *Joſua Barnes.* V. 904. Ὅσον φρονεῖ) Vid. ſupra Not. ad v. 895. V. 906. Οἰνεΐδας) *Diomedes Oeneo* avo prognatus. *Parthaon, Oeneus, Tydeus, Diomedes.* V. 907. Λαερτίδας) *Ulyſſes* filius *Laertæ, Laertes Arceſii, Arceſius Jovis*, ut ſuprà ad Iphig. Aul. v. 524. *Euſtathius* tamen contra *Homeri* & *Ovidii* Authoritatem *Arceſium Mercurii*, qui erat *Jovis*, facit. *Joſua Barnes.* V. 909. Ἀειστοτόκοιο) *Hom.* Iliad. σ. v. 54. Ὤ μοι ἐγὼ δειλὴ, ὤ μοι δυσειστότοκια. Hunc locum proculdubio Poeta noſter ſuo more reſpexit. *Joſua Barnes.* V. 910. Ἆ, δ' Ἑλένα φερολιπᾶσα) *Scaliger*, ut ſenſui conſuleret, legebat, Ἆ δ' Ἑλένα γ', ἃ φερολιπᾶσα) ſed tum Verſus ſyllabâ unâ tumet; lego itaque totidem literis, ut ante, Ἆ, δ' Ἑλένα *i. e.* Quæque *Helena*, pro *Atque Helena, quæ* &c. *J. Barnes* V. 911. Πλαθῇσα) Pro πλαθεῖσα. Vellem equidem πλασθεῖσ' in hoc loco, & id Verſus non modo feret, ſed poſtulat; alia enim res eſt, quam πλάθω in præſenti pro πλάθω. Et paulò poſt v. 920. ἐπλάθλω occurrit. *Joſ. Barnes.* V. 916. Φιλάμμωνος παῖ) *O Thamyris.* Vid. *Suidam* in voce Φιλάμμων. De *Thamyri* Muſas ad certamen provocante vid. *Hom.* Iliad. β. v. 595. *Idem.* V. 924. Κἀκτυφλώσαμεν) Hinc patet *Euripidem* πηρὸν pro τυφλὸν accepiſſe, ut *Euſtathius* rectè explicat fol. 298. V. 925. Ἐδέννασεν) Idem verbum occurrit iterum paulò infrà v.

951. Eſt verò à δεννάζω, διαβάλλω, βλασφημῶ, ὅθεν τὸ δέννος, ὄνειδος, ὡς Ἡσύχιος· ἐν Καμίρῳ --- Παρὰ δὲ τοῖσι Πέρσῃσι γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δέννος μέγιστος ὄζει. Hinc δεννάζω Verbum *Sophocli* plus ſemel uſurpatum, ut *Ajac.* Flagell. Παίσει λιγυρᾷ μάστιγι δισσὴ κακὰ δεννάζουσα ῥήματ', ἃ δαίμων κὐδὲς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. Idem in *Antigone* ἀλλ' ἐ χαίρων ὅδε γ' ὁ χῶρισι δεννάσεις ἐμέ. Hinc nobis in *Heroico* noſtro Poemate *Franciados* Nomen *Demaſtor* effictum, ſub quo *Diabolum* latentem volo, δεννάζω enim, διαβάλλω, & δεννάτωρ, διάβολος. *Joſua Barnes.*

Στρυμὼν

Σπερμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
Dat Strymon *pater*, ſed fontanis Nymphis.

Ἐνθ' ὀκτεφεὶς κάλλιστα πρὸ θένων ὕπο,
Ubi enutritus optimè à virginibus,

Θρήκης ἀνάσσων πεῶτ' ἦλθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
Imperans Thraciæ, primus eras virorum, fili:

Καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
Et te in patrio quidem ſolo ſanguinis-cupidas

Ἀλκὰς κορύσσοντ', οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν.
Acies inſtruentem, non metuebam moriturum eſſe.

Τρῳάς δ' ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ,
Interdicebam verò ne ad urbem Trojam unquam appelleres,

Εἰδῶς τὸν σὸν πότμον· ἀλλά σ' Ἕκτορος
Sciens tuum fatum. Sed te Hectoris

Πρεσβεύμαθ', ἥ τε μυρία γερυσία
Legationes, & frequentes ſenatûs-nuncii

Ἐπῆσ' ἀνελθεῖν, καὶ πικρᾶσαι φίλοις.
Induxerunt ut *huc* aſcenderes, & opem ferres amicis.

Καὶ τῶνδ' Ἀθήνα πρώτη αἰτία μόρου·
Sed hujus totius cladis Minerva autor *eſt*:

Οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς, ἐδ' ὁ Τυδέως τόκος.
Nihil enim Ulyſſes, nihil *Diomedes* Tydei F.

Ἔδρασε. *δρᾶσας, μὴ δόκει λελῃσθαι. *δρᾶντας.
Fecit: ſi feciſſet, ne putes *rem me* latére potuiſſe.

Καί τοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
Etenim tuam civitatem, O *Fili*, nos ſorores colimus

Μούσαις μάλιστα, καὶ πιχεώμεθα χθονὶ,
Muſæ maximè, & utimur *tuâ* terrâ,

Μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φάνας
Et myſteriorum arcanorum revelationes

Ἔδειξεν Ὀρφεὺς, αὐτάνεψιος νεκρῷ
Docuit Orpheus, conſobrinus mortui

Τῷδ', ἕνεκα κλείνασα, Μουσαῖόν τε σὸν
Hujus, cujus gratiâ occidi *eum*, & Muſæum, tuum

Σεμνὸν πολίτην, καὶ πλεῖσον ἄνδρ' ἕνα
Gravem civem: & quem unum virum maximè

Ἑλόντα, Φοίβου, σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
Proficientem, Phœbus & nos ſorores docuimus:

Καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις,
Et horum mercedem *nunc* filium in ulnis geſtans,

Ὀρίωνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπαξόμαν.
Lamentor; alium verò ſophiſtam inter eos non inducam.

Χο. Μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρῄκιος ἁρπηλάτης
Cho. Fruſtra ergo nos auriga Thracius

Ἐδέννασ', Ἕκτορ, τῶνδε βουλεύσαι φόνον.
Conviciis inſectans dixit, Hector, cædem huic molitos eſſe.

Ἐκ. Ἤιδην τάδ'· ἐδὲν μάντεως ἔδει φάσαι,
Hec. Nôram *hæc* (nihil opus erat vate ad dicendum,

Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
Hunc Ulyſſis dolo periiſſe)

Ἐγὼ γὰρ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων ἑκὼν
Ego verò patriam obſidione cinctam à Græcis

Λύσουσιν, τί μὴν ἔμελλον ὑπέμψειν φίλοις
Videns, cur non fuiſſem miſſurus amicis

Κήρυκας, ἐλθεῖν, καὶ πικρᾶναι χθονί;
Nuncios, ut venirent & ferrent opem patriæ?

Ἐπέμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
Miſi: venit autem debens *hanc operam*, ut unà mecũ laboraret.

Οὐ μὴν θανόντι γ' ἡδέως συνήδομαι.
Non gaudeo tamen eum interfectum eſſe.

Καὶ νῦν ἕτοιμος τῷδε κἀξαιρεῖν τάφον,
Et nunc ſum paratus ei facere ſepulchrum,

Καὶ συμπυρῶσαι μηρίων πέπλων χλιδήν.
Et ſimul incendere delicias multarum veſtium.

Φίλος γὰρ ἐλθὼν, δυσχερῶς ἀπέρχεται.
Amicus enim venit, ſed deceſſit infeliciter.

Μή. Οὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχλαινον πέδον.
Mu. Non ibit in atrum ſolum terræ.

Τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι,
Tantum ſponſam inferorum orabo,

Τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
Filiam frugiferæ Cereris deæ,

Ψυχὴν ἀνεῖναι τῷδ'· ὀφειλέτις δέ μοι,
Animam hujus ut *mihi* remittat: eſt enim mihi debitrix,

Τὸν Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεται φίλους.
Orphei ut amicos colere videatur.

Κἀμοὶ μὲν ὡς θανόντε, καὶ λύσσων φάος,
Et mihi quidem velut mortuus, & non cernens lucem

940. Δρᾶσας, μὴ δόκει λελῃσθαι) Vel hic δρᾶν]ας legendum, quod ad *Diomedem* & *Ulyſſem* reſpicit, vel poſt δρᾶσας, comma fac, ut mutatam Syntaxin perſentiſcas. Vid. *Phœniſſ.* v. 290. Μέλλων ὦ πάμπαν με &c. ἐκ τῶνδ' ἐπεσφέρῃς Ἀργείοις πόλιν. Sic *Helen.* ---Κλεινθεῖσις ἂν οὐ προίμεθα, πλὴν ὧν Ἰλίῳ δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεῳ μ' ἐλθεῖν μέτα. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Tauric. v. 695. *Joſua Barnes.* V. 941. Καί τοι πόλιν (σὴν) Alloquitur jam occiſum Filium *Rheſum*, per πόλιν verò γῆν & terram *Thraciam* intelligit. Ad hunc locum reſpicit *Euſtathius* Doctiſſimus Grammaticus Iliad. β. fol. 299. lin. 5. Καὶ ὅτι Θρᾷκες ἦσαν οἱ ὀπιμελησόμενοι τῆς ἀρχαίας Μουσικῆς, Ὀρφεὺς, καὶ Θάμυρις ſunt teſtes. Quanquam nonnulli *Muſæum* dicunt *Eleuſinium*, & *Thamyrin* fuiſſe *Thebanum*. *Joſua Barnes.* V. 943. Μυστηίων τε τῶν ἀπορρήτων φάνας Ἔδειξεν Ὀρφεὺς) *Orphea Philoſophum* & Reconditioris Literaturæ Promum Condum ſuo more facit hìc *Euripides*; vid. *Scholiaſten* Græcum, & quæ Nos quoque ad *Hippolyt.* v. 953. Φάνας) Alii acuunt in ultimâ, & explicant per ἐλάμψεις & *Orgia Bacchi* ſignificare volunt facibus accenſis agitari ſolita. *J. Barnes.* V. 944. Αὐτανέψιος νεκρῷ) *Orpheus* enim erat filius ſororis, *Rheſi* matris, hoc eſt *Calliopæ*. Vid. quæ Nos ad *Rheſ.* v. 351. Hinc *Virgil.* Eclog. 4. v. 57. *Orphei Calliopea* &c. Quod verò ad accentum hujus Dictionis attinet, agnoſco in ſimplici ἀνεψιὸς eſſe in ultimâ, in hoc verò Compoſito in antepenultimâ; ut in omnibus *Euripidis* exemplaribus, quæ vidi. V. 945. Τῷδ', ἕνεκα κλείνασα) *Canterus* non hìc ſuâ felicitate uſus legit, ὃν ἔχεις κλείνασα, de quâ lectione ſatis illum *Æmilius Portus* exagitat. Rectè autem Οὕνεκα producit ultimam ante κλείνασα, quare non erat, ut huic Verſui quis metueret. An legendum, *Dactylo* in primâ ſede, Τῷδε, ὃν ἔχεις κλείνασα, i. e. ὦ Γῆ. Niſi enim ita intelligamus, ego ſanè ut ingenuè fatear, quis ſit hujus loci commodus ſenſus, cum planè neſcientibus æquè neſcio. *Joſua Barnes.* V. 949. Σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι) *Thamyrin* puto *Muſam* hanc *Tertium* poſt *Orphea* deſignare in hoc loco, quem & ſuprà σοφιστὴν nominabat, at verò illius nomen ſe nunc proferre nolle affirmat. V. 950. Θρῄκιος ἁρπηλάτης) Non erat, ut tantoperè *Æmilius Portus* laboraret ſubſtituendo ἁρπελάτης vel ἁρματηλάτης. Nam ut illi concedamus, id nomen rectè huic Perſonæ quadrare; nihil tamen obeſt, quin idem dicatur & ſit quoque σατηλάτης, Magni enim & Fortes Viri Regibus & Principibus Aurigare ſolebant, ut ex *Hectoris* & *Achillis* Aurigis apud *Homerum* videre eſt. *Joſua Barnes.* V. 951. Ἐδέννασ') De hoc verbo vid. ſupra v. 925. V. 962. Οὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχλαινον πέδον) Olim legebatur μιλαγχεῖμον, quod verbum nihil *hìc* loci habebat, ubi nihil χείματος vel χειμῶνος nè cogitatio quidem ſibi affingat. Audactèr ergò ſcribo μελάγχιμον Æſchylæo verbo, qui dixit μιλαγχίμους πέπλους, *ſimpliciter* pro μέλανας. *Joſua Barnes.* V. 963. Νύμφην) *Proſerpinam*, peculiariter Νύμφην & Κόρην dictam. Vid. *Supplic.* v. 34. V. 966. Φαίνεται) Ut in honore *Orphei* amicos habere videri debeat, qui *Cereris* & *Proſerpinæ* Myſteria primus exercuit. *Joh. Brodæus.*

Ἔσαι

Ἔσῃ τολοιπὸν. ὐ γὰρ ἐς ταυτὸν ποτε
Οὔτ' εἰσιν, ἔστε μητρὸς ὤφελ' δέμας·
Κρυπτὸς δ' ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς,
Ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
Βάκχης θεοφήτης, ὅς τε Παγγαίου πέτρας
Ὥκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
Βαιὸν γὴ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
Οἴσω· θανεῖν γὰρ χὴ τὸν ὀκ κείνης χρεών.
Θρηίοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὴν σ' ὑμνήσομεν,
Ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτὲ.
Οὐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς, ἥ σ' ἀπέκτανε·
Τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
Ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν.
Ὡς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
Ἅπαις διοίσει, κὐ τεκὼν θάψει τέκνα.
Χο. Οὕτως μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει.
Σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
Ἕκτορ, πάρεσι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.
Ἐκ. Χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχος.
Ἀνωγε· πληροῦτ' αὐχένας ξυωρείδων.
Πόνους δ' ἔχοντας χρὴ μόνοις Τυρσηνικῆς
Σάλπιγγος αὐδὴν· ὡς ὑφβάλλων τεῖχος,
Τείχη τ' Ἀχαιῶν, ναυσὶν ἄθλον ἐμβαλεῖν
Πέπυσται, Τρῳσὶ δ' ἡμέραν ἐλεύθεραν
Ἀκτῖνα τὼ τείχεσσιν ἡλίου φέρειν
Ἀναπαύσοι.
Χο. Πείθου βασιλεῖ· τείχομεν ὅπλοις
Κοσμησάμενοι. καὶ ξυμμαχίᾳ
Τάδε φεράζωμεν. τάχα δ' ἂν νίκην
Δοίη Δαίμων, ὁ μὲν ἡμῖν.

Erit posthac. non enim in eundem locum posthac unquam
Neque accedet ad me, neque videbit corpus matris:
Sed occultatus in antris hujus argentiferæ terræ,
Deus ex homine factus jacebit, videns lucem,
Bacchi sacerdos, qui Pangæum saxum
Habitavit Deus venerandus cognoscentibus eum.
Brevi autem tempore luctum marinæ Deæ Thetidi
Afferam: fatale enim est & illius filium mori.
Lachrymis verò nos sorores primum te canemus,
Deinde Achillem Thetidis filium in luctu olim.
Non liberabit eum Pallas, quæ te interfecit:
Tale telum pharetra Apollinis servat.
"O æruminæ ex liberorū procreatiõe manãtes, ô mortaliũ labores.
"Quia qui vos non negligenter reputat,
"Orbus vitam deget, neque parens humabit liberos. Exit *Musa*.
Cho. Iste quidem, ut ejus funus paretur, matri jam erit curæ.
Tu verò si quid vis agere impræsentiarum,
Tempus est, Hector; lucescit enim jam.
Hec. Ite & socios armari quàm celerrimè
Jubete, implete cervices bigarum, *i.e.bigis equos instructos jũgite.*
Laboribus verò *vos* intentos convenit expectare Tyrrhenæ
Tubæ sonitum: quia superato exercitu,
Et muris Achivorum, navibus ignem me injecturum
Confido, & Trojanis diem liberam
Radios accedẽtes solis allaturos, *i.e. hodiè Tr. obsid. liberatũ iri spero.*

Chorus.

Obtempera regi, eamus armis
Induti, & sociis
Hæc dicamus: fortassis enim victoriam
Dabit Deus, qui nobiscum *est.*

Εὐριπίδου τοῦ Ῥήσου Τέλος.

Euripidis Rhesi Finis.

---

970 Ἀνθρωποδαίμων) Apotheosis *Rhesi* ac Catastrophe Fabulæ. Talia sunt composita Θεάνθρωπες, ἀνδρόθεοι, ἀνδρόπους, ἀνδρογύγας, &c. *Hesiod.* Theog. v. 990. Καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς Νηστόλογον νύμφον ποιήσατο δαίμονα δῖον. V. 973. Τοῖς εἰδόσιν) Hujus Orgiorum peritis. *Johan. Brodæus.* V. 974. Βαιὸν) Adverbialiter. Θαλασσίας θεᾶς) *Thetidis.* V. 975. Οἴσω) Quid si ἄσω, i.e. ᾄσω legamus? V. 976. Θρηίοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὴν σ' ὑμνήσομεν, Ἔπειτ' Ἀχιλλέα) Ita *Hom.* Odyss. ω. De *Achillis* funere v 60. Μῶσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ, Θρήνεον. &c. Item *Quint. Calab.* l. 3. *J. Brodæus.* V. 979. Τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος) Ita *Hom.* Iliad. χ. v. 359. Ἦμαρ τῷ, ὅτε κέν σε Πάριος καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων Ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν. Unde *Virgil.* Æneid. l. 6. v. 56. *Phœbe, graves Trojæ semper miserate labores, Dardana qui Paridis direxti tela manusque Corpus in Æacidæ.* V. 980. Ὦ παιδοποιοὶ &c.) Exclamatio in ærumnosum & molestum sobolis creandæ & educandæ studium: Quod quantas Curas & Dolores habeat, hi nôrunt, qui quotidiè hujus rei incommoda experiuntur; quùm nempe vident Liberorum aut mortem immaturam, aut siniſtros eventus, aut morbos, aliáque mala, quæ quotidianus Vitæ usus fert. *Gaspar Stiblinus.* V. 987. Ἄνωγε) pro ἀνώχθητε. Ita *Homerus* Odyss. χ. v. 437. Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἀνωγε γωιᾶτε. *J. Barnes.* V. 988. Τυρσηνικῆς Σάλπιγγος αὐδὴν) Tubæ à *Tyrrhenis* inventæ. Hinc *Æschylus* ---Ἦτ' ἐν διαπρυσίᾳ Τυρσηνικὴ σάλπιγξ. *Athenæus* ---Τυρρήναν δ' ἔστιν εὕρημα κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. Quibus tamen bello *Trojano* neque *Græci* neque Barbari sunt usi, ut tradunt *Sophocles* & *Euripides* Scholiastæ. *Joh. Brodæus.* Vid. suprà v. 144. *Josua Barnes.* V. 990. Ναυσὶν ἆθλον ἐμβαλεῖν) En! hìc aliud argumentum, quòd hæc Fabula sit genuina; ἆθλον enim quasi peculiare quoddam *Euripidis* verbum hic occurrit, ut & *Supplic.* v. 208. Πεσβλήματ' ἆθλον ἐξαμωιάδες θεᾶς. *J. Barnes.* V. 992. Ἀκῆνα) τὸ τῆς ἡλίου φῶς) *Nicander* pro ipso die posuit ἀκῆνα, ----ἐν ᾧ μονήρει Ῥηϊδίως ἀκῆνι βαρὺ κατανάρης) ἀνδρεα. *Joh. Brodæus.* V. 994. Ξυμμαχίᾳ) τοῖς συμμαχοῖς. V. 996. Δαίμων ὁ μὲν ἡμῖν) Alludit ad illud *Homericum* ---Παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Quòd si Δαίμων pro vero Deo accipias, noster *Emmanuel* dicitur Δαίμων ὁ μὲν ἡμῖν. *Josua Barnes.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

ΜΕτὰ πλὼ Ἰλίς πόρθησιν, ἔδοξεν Ἀργείων τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ μὲν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τῇ μὲν συνοῦσι τῇ πόλει, διὰ πλὼ κτίσιν τῆσδε ἱστασίσης πρὸς Ἕλληνας, διὰ πλὼ Αἴαντος ὃς Κασάνδραν ὕβρισεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας μὲν γυναικῶν. τοῖς μὲν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχῃ δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένλω δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ· ταύτλω μὲν ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτῷ ἔσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ τὸν τοῦ Ἕκτορος ἀπὸ μὲν τειχῶν ἔρριψαν. Ἑλένλω δὲ, ὡς ἀπεκτενῶν Μενέλεως ἤγαγε. Ἀγαμέμνων δὲ πλὼ χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηρήσασα, τοῦ ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε, καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἦλθε σκηνὰς τέτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ARGUMENTUM TROADUM.

POST excidium Ilii, decretum est Minervæ & Neptuno exercitum Argivorum delere, altero benevolente urbi, quia fuisset ejus conditor: alterâ autem odio habente Græcos propter contumeliam, quâ affecit Cassandram Ajax. Græci sorte partiti sunt captivas mulieres: sed extra sortem dederunt principibus, Agamemnoni Cassandram, Neoptolemo Andromacham, Achilli Polyxenam. Hanc autem ad ejus monumentum interfecerunt. Astyanactem verò Hectoris filium de muro projecerunt: Helenamque tanquam interfecturus abduxit Menelaus: Agamemnon autem duxit uxorem Cassandram vatem. Hecuba accusans Helenam, & interfectos plorans & lamentans, & funus illis faciens, abducta est ad Ulyssis tabernaculum, data illi in servitutem.

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.	NEPTUNUS.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
ΕΚΑΒΗ.	HECUBA.
ΧΟΡΟΣ Αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων.	CHORUS ex Captivis Troadibus.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.	TALTHYBIUS.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.	CASSANDRA.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.	ANDROMACHE.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	MENELAUS.
ΕΛΕΝΗ.	HELENA.
Προλογίζει δὲ ὁ Ποσειδῶν.	Prologum autem agit Neptunus.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

NEptunus *Prologum agens* Trojani *Regni & Urbis luctuosum occasum miseratur*; *cui tamen ipse succurrere haud pervaluit, ob potentiam* Junonis & Palladis, *quibus Res* Phrygum *ob judicium* Paridis *invisæ fuerant*; *quarumque alterius arte factum sit*, *ut* Epeus *Equum ligneum fabricârit, qui armatis viris plenus in urbem receptus, ruinam peperit* Ilio. Minerva Neptunum *aggreditur, orátque ut in puniendis* Græcis *sibi suam præstet operam: Certum enim esse insigni eos clade afficere propter stuprum in Templo suo* Cassandræ *illatum*; *id quod facilè impetrat à Deo* Græcorum *hoste*. Hecuba *ante tentoria jacens*, *unà cum cæteris Captivis mulieribus, luctu & lamentis omnia complet, occasum suæ Urbis, Regni, Viri, Liberorum omnium, suámque servitutem miserabiliter deplorat.*

Seneca scripsit Fabulam hujus Nominis & Argumenti, quam *Farnabius* (Præfat. ad *Senec.* Trag.) Divinam Tragœdiam vocat & *Senecæ* Philosopho ascribit. Et *Daniel. Heinsius Senecam* in hâc parte *Euripidi* præfert & Artificii causâ & Dictionis. Præsertim verò illius Choros hujus Choris anteponit, "Etiam in Choris noster (i. e. *Seneca*) vincit, "quos, ex paucis *Græcis* verbis & quæ sparsim leguntur, fecit alios & planè Divinos.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΘΗΝΑ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

ΗΚΩ λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος.
Πόντιε, Ποσειδᾶν, ἔνθα Νηρῄδων χορὸς
Καλλίσυν ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
Ἐξ ὃν δὲ ἀμφὶ πλώσι Τρωϊκὴν χθόνα

Nep. VEnio relictâ Ægæâ salsâ profunditate
Maris, *ego* Neptunus, ubi Nereidum chorus
Pulcherrimum pedis vestigium explicat *saltando*.
Ex quo enim *tempore* in hoc Trojano agro

Annotationes.

V. 1. Ἧκω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος) Ægæus Pater *Thesei*, conspectis Nigris Velis illius Navis, in quâ Filius rediêrat Victor à Cretensi *Minotauro*, quæ *Theseus* oblitus erat pro Candidis, ut promiserat, mutare, se de præaltâ Turri in mare præcipitem dedit, & nomen fecit Pelago Ægæo. Vid *Pausan.* in *Atticis* fol. 20. l. 15. & *Plutar.* in *Thesco.* *J. Barnes.* V. 2. Νηρήδων χορὸς) De his 50 Filiabus *Nerei* vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1055. & *Iphig.* Taur. v. 274. & v. 427.

Φ. 1.

Φοῖβός τε, κἀγὼ, λαΐνους πύργους πέρι ξ
Ὠρθοῦσιν ἕδεμνα κἠμοὶ σῖν, ἅ ποτ' ὀκ φρενῶν
Εὔνοι' ἀπέστη τῇδ' ἐμοῖς Φρυγῶν πόλει,
Ἥ νῦν καπνῶται, κ' πρὸς Ἀργείᾳ δορὶ
Ὄλωλε πορθηθσ'. ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειὸς, μηχαναῖσι Παλλάδος
Ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας,
Πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς, ὁλέθριον βάρος.
Ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται
Δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ.
Ἔρημα δ' ἅλση, κ' θεῶν ἀνάκτορα
Φόνῳ κατάρρῦσ. πρὸς δ' κρηπίδων βάθροις,
Πέπτωκε Πρίαμος, Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.
Πολὺς δ' χρυσὸς, Φρυγία τε σκυλεύματα
Πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπε). ῥῦσιν δ'
Πρύμνηθεν ἕρον, ὡς δεκαστόρῳ χρόνῳ
Ἀλόχους τε, κ' τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
Οἵ πρίν δ' ἐπεστράτευσαν Ἕλλησιν πόλιν.
Ἐγὼ δ', νικωμένη γὰρ Ἀργείας θεᾶς
Ἥρας, Ἀθάνας θ', αἳ συνεξῆλον Φρύγας,
Λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον, βωμούς τ' ἐμούς.
Ἔρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
Νοσεῖ τὰ πρὶν θεῶν, ὐδὲ τιμᾶσ δέλεαρ.
Πολλοῖς δ' κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
Βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
Καὶ τὰς μὲ Ἀρκάς, τὰς δ' Θεσσαλὸς λεὼς
Εἵλητ' · Ἀθηναίων τε Θησέως πρόμοι.
Ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ σκηνὰς
Ταῦσδ' εἰσὶ, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
Στρατοῦ · σοὶ αὐτὰς ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
Ἑλένη, κομιεῖσ' αἰχμαλώτους ἐνδίκως.
Τοὶ δ' ἀθλίαν τοῖσδ' εἴ τις εἰσορᾷν θέλει,
Πάρεστιν Ἑκάβη, κειμένη πυλῶν πάρος,
Δάκρυα χέουσα πολλὰ, κ' πολλῶν ὕπερ.
Ἥ τοῦς μὲ ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου,
Οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη.
Φροῦδος δ' Πρίαμος, κ' τέκν'. ἦν δ' πρόθεγον
Μηθὲν Ἀπόλλων δόμασι Καισάνδραν ἄναξ,
Τὸ τοῦ θεοῦ τε φαλιπὸν, τό, τ' εὐσεβὲς,
Γαμεῖ βιαίως σκῆπτρον Ἀγαμέμνονος λέχος.
Ἀλλ', ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις,

5 Phœbus, & ego ſaxeas turres circum *urbem Trojam*
Poſuimus rectâ regulâ, nunquam ex animo
Abiit meo benevolentia erga hanc urbem Phrygum,
Quæ nunc incenſa fumat; & ab Argivo exercitu
Periit expugnata. Nam Parnaſius
10 Epeus Phocenſis, artibus Palladis *inſtructus*
Equum armis gravidum fabricatus,
Miſit intrà mœnia exitiale onus:
Unde à poſteris viris vocabitur
Dureus equus, occultam continens haſtam, *Græcè* δόρυ *dictam.*
15 Luci autem deſerti, & deorum templa
Fluunt cæde, & ad gradus fundamentorum *templi*
Jovis Hercei cecidit Priamus moriens.
Multum autem auri, & Phrygia præda
Mittitur ad Græcorum naves: expectant autem
20 Ventum à puppe, ut poſt decennium
Videant læti conjuges & liberos
Græci, qui adverſus hanc urbem duxerunt exercitum.
Ego autem (vincor enim ab Argivâ deâ
Junone, & Minervâ, quæ ſimul everterunt Phrygas)
25 Relinquo inclytum Ilium, & meas aras.
Quum enim infelix ſolitudo civitatem occupârit,
Laborat Deorum cultus, neque *Dii* colì ſolent.
Multis autem ejulatibus captivarum *mulierum*
Reſonat Scamander, quæ *jam* ſortiuntur dominos:
30 Et alias quidem Arcas, alias verò Theſſalus populus
Sortitò accepit: Athenienſiumque Theſeidæ duces *alias acceperunt.*
Quæcunque verò de Trojanis ſunt extra ſortem, ſub rectis
Iſtis ſunt, electæ pro primariis
Exercitûs *viris*; cum ipſis *autem eſt* & Lacæna Tyndaris
35 Helena, adducta captiva jure.
Si quis etiam hanc miſeram intueri vult,
Adeſt Hecuba, jacens ante fores,
Multùm lachrymans, & pro multis.
Cujus filia quidem ad ſepulchrum Achillis
40 Miſera Polyxena miſerè mortua eſt.
Perijit & Priamus & liberi: & quam virginem
Diviſit entheam Caſſandram Rex Apollo,
Eam Dei cultu & pietate neglectâ,
Agamemnon duxit violentèr adulterino concubitu.
45 Sed vale mihi, ô civitas quondam beata,

V. 5. Φοῖβός τε κἀγὼ &c.) Ποσειδῶν τε κ' Ἀπόλλων θηεύσαντες Λαομέδοντι κ' τὸ τῆς Τροίας τεῖχος οἰκοδομήσαντες, ἀλλήλοις ἰσοεικὴ κ' φυσικὴ vid. *Euſtath.* in *Hom. fol.* 1245. *lin.* 46. & *fol.* 1382. *lin.* 47. V. 6. Ὠρθοῦσιν ἕδεμνα κυρσοῦν) Καρσοὶ, σάθμη, *amuſſi*, regulâ. Ita *Apollonii* Schol. κανόνας δὲ τὰς σάθμας λέγει, οἷς τὰ ξύλα κ' τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσιν. *Hom.* Odyſſ. ε. v. 245. Καὶ ὅπῃ σάθμῳ ἴθυνε. *Schol.* Στάθμῳ) κανόνα · ὑποκειμένου χρινίου, ἢ τεκτονικὸν ἀπάρτιον. *Ariſtot.* Moral. 5. Ὥσπερ κ' τῆς Λεσβίας οἰκοδομῆς ὁ μολύβδινος κανών. *Joh. Brodæus.* V. 10. Ἐπειὸς, μηχαναῖσι Παλλάδος) Ita *Hom.* Odyſſ. θ. v. 492. --- Καὶ ἵππου κόσμον ἄειδον Δουρατέα, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ. Hinc *Virgil.* Æn. l. 2. v. 16. *Inſtar montis Equum divinâ Palladis arte Ædificant* & v. 509. & *ipſe doli Fabricator Epeus.* Hunc ego, inquit *J. Brodæus*, à *Simonide* diſſentiens, neque lixam, neque cocum, ſed Fabrum, ſtatuariúmque (ut illa ferebant tempora) inſignem extitiſſe puto. *Pauſanias* in *Corinthiacis* Τὰ δ' ξόανα Ἀφροδίτης κ' Ἑρμοῦ, τὸ μὲν λέγουσιν Ἐπειοῦ ἔργον εἶναι. *Plato* in *Ione* --- Τί δ' ἐν Ἀνδρομαχοποιίᾳ ἦδη τὶν' εἶδες, ὅστις σοὶ μὲν Δαιδάλου τοῦ Μητίονος, ἢ Ἐπειοῦ τοῦ Πανοπέως, ἢ Θεοδώρου τοῦ Σαμίου &c. V. 14. Δούρειος ἵππος χρυσοῦν ἀμπίσχων δόρυ.) Dureus Equus dicitur, à Duru, i.e. δόρυ, idem quod δόρυ, *haſta*, ob incluſos Milites *Haſtatos*; licet alii vocant ſimplicitèr *Dureum*, i. e. ligneum, quia δόρυ lignum etiam ſonat. Vid. de hâc re *Pet. Victorium* Var. Lection. l. 19. c. 18. Alludit verò *Euripides* ad Statuam Equi *Durei* in Arce *Minervæ*, de quâ *Heſych.* Δούρειος ἵππος · Ἀθλίοισιν ἐν Ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐστιν, κ' ἐξ ἀπὸ ὀκτὼ πήχεσιν δόρατα. Vid. *Johan. Meurſ. Cecropiæ* c. 11. *Joſua Barnes.* V. 26. Ἔρημία κακὴ) *Mala ſolitudo*; ut verum fateor, frigidè ſonat & nimis dilutum videtur: quid ſi ἐρημία κάκη legamus? Certè κάκη *Calamitas*, *Stupor*, *Ignavia*, *Perfidia*, eſt verbum *Euripideum*, extatque *Medæ*: v. 1051. *Androm.* v. 967. *Hippolyt.* v. 1335. & *Iphig. Taur.* v. 676. ſed nihil ſtatuo. *Joſua Barnes.* V. 38. Δάκρυα χέουσα) Ita correximus, quod malè priùs aderat, δακρυχέουσα. *Scaliger* legit, ut Nos; *Canterus* & *Duportus* non æquè feliciter Δακρυρρέουσα. Nam τὸ πολλὰ poſtulat, ut δάκρυα adſit per ſe, & præterea χέουσα preſſiùs literarum veſtigiis incedit. *Joſua Barnes.* V. 40, Οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη) De *Polyxenæ* immolatione ad *Achillis* ſepulchrum vid. *Hecubæ* Fabulam. V. 43. Τὸ τοῦ θεοῦ τε φαλιπὸν, τό, τ' εὐσεβὲς) Ita ſcribo hunc verſum ſupplendo τε poſt θεοῦ, quod miror Nemini antehac viſum, cùm poſterius τέ tale quid omninò poſtulet. *Joſua Barnes.*

Ξεσόν τε πύργωμ᾽· εἰ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦν᾽ ἂν ἐν βάθροις ἔτι.
Αθ. Ἔξεσι τὴν ηὖνει μ᾽ ἄγχιστον παῖδ᾽,
Μέγαν τε δαίμον᾽, ἐν θεοῖς τε τίμιον,
Λύσαι ξὺν ἔριδα τὴν πάρος, προσεννέπειν;
Πο. Ἔξεσιν· " αἰ γὰ συγγνῶς ὁμιλίαι,
" Ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, φίλτρον ἠμὲν φρενῶν.
Αθ. Ἐπῆνεσ᾽ ὀργὰς ἡπίως· φέρω δέ σοι
Κοινὰς ἐμαυτῇ τ᾽ εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.
Πο. Μῶν ἐκ θεῶν τε κοινὸν ἀγγέλλῃς ἔπος,
Ἢ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
Αθ. Οὐκ, ἀλλὰ Τροίας ἕνεκ᾽, ἔνθα βαίνομεν,
Πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δώμαμ᾽, ὡς κοινὴν λάβω.
Πο. Ἦπου δὴ ἔλθες τὴν πάρος ἐκβαλοῦσα νύν,
Εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηναλωμένης;
Αθ. Ἔκβασε πρῶτ᾽ ἄγελδε· κοινώσῃ λόγους,
Καὶ συμπονήσῃς, ἅ᾽ν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
Πο. Μάλις᾽· ἀταρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
Πότερον Ἀχαιῶν ἕνεκ᾽ ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.
Αθ. Τὼς μὲν πάρος ἐχθρὼς Τρῶας, ξυφᾶναι θέλω,
Στρατῷ δ᾽ Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
Πο. Τί δ᾽ ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ᾽ εἰς ἄλλας τροπὰς,
Μισεῖς τε λίαν, κἀ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ;
Αθ. Οὐκ οἶδ᾽ ὑφειδεῖσάν με, κἀ ναὸς ἐμὸς;
Πο. Οἶδ᾽, ἡνίκ᾽ Αἴας εἶλκε Κασσάνδραν βίᾳ.
Αθ. Κἀδέν γ᾽ Ἀχαιῶν ἔπαθεν, ὑδ᾽ ἤκουσ᾽ ὑπο.
Πο. Καὶ μὴν ἔπερσάν τ᾽ Ἴλιον τῷ σῷ δένει.
Αθ. Τοι γάρ σφε συὶ σοὶ βάλωμι δεῦρο κακῶς.
Πο. Ἕτοιμ᾽ ἃ βέλει τἀ᾽π᾽ ἐμοῦ· δεῦρός τί;
Αθ. Δύσνοον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
Πο. Ἐν γῇ μένουσιν, ἢ κατ᾽ ἁλμυρὰν ἅλα;
Αθ. Ὅταν πρῶτ᾽ οἴκους ναυστολῶσ᾽ ἀπ᾽ Ἰλίου.
Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβον κἀ χάλαζαν ἄσσετον
Πέμψῃ, γνοφώδη τ᾽ αἰθέρ᾽ φυσήματα,
Ἐμοὶ δ᾽ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
Βάλλειν Ἀχαιὰς, ναῦς τε πιμπρᾶναι πυρί.
Σὺ δ᾽ αὖ, τὸ σὸν, παρᾶξες Αἰγαῖον πέλον
Τεκμηρίαις βρέμοντα, κἀ δίναις ἁλός.
Πλῆσον δ᾽ νεκρῶν κοίλην Εὐβοίας μυχὸν,
Ὡς ἂν τολοιπὸν τἀ᾽μ᾽ ἀνάκτορ᾽ εὐσεβῇ
Εἰδῶσ᾽ Ἀχαιοὶ, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβῃ.
Πο. Ἔσται τάδ᾽· ἢ χαίρεις δ᾽ ὑ μακρῶν λόγων
Δεῖται. παρᾶξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
Ἀκταὶ δ᾽ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ᾽, αἱ Καφήρειοί τ᾽ ἄκραι,
Πολλῶν θανόντων σώματ᾽ ἔξουσιν νεκρῶν.
Ἀλλ᾽ ἔρπ᾽ Ὄλυμπον, κἀ κεραυνίους βολὰς
Λαβοῦσα παιδὸς ἐκ χερῶν, καρᾳδόκει,
Ὅταν τραπόμενοι Ἀργεῖον ἀξίνῃ κάλως.

Polítæque turres: ſi te non perdidiſſet
Pallas Jovis filia, in *tuis* ſedibus adhuc maneres.
Min. Licetne genere quidem proximum patri *meo*,
Magnumque Deum, & inter Deos honoratum,
Depoſita priore ſimultate affari?
Nept. Licet: "cognatorum enim congreſſus,
"O Regina Minerva, non exiguum philtrum *ſunt* animorum.
Min. Laudo animi affectus lenes: affero autem tibi
Communes mihique ipſi in medium rationes, ô Nex.
Nept. Num à Deorum aliquo publicum nuncias mandatum,
Vel à Jove, vel etiam *ab* alio deorum?
Min. Non: Sed Trojæ cauſa, ubi *nunc* gradimur,
Veni ad tuam potentiam, ut mihi eam adjungam.
Nept. An igitur nunc tandem odio priore depoſito,
Veniſti ad commiſerationem *urbis* incendio jam conſumptæ?
Min. Illuc primùm redi: communicabiſne *mecum tua* conſilia,
Tuámque mecum operam junges *in iis*, quæ ego facere cupio:
Nept. Maxime: ſed tamen jam volo ſcire tuam *voluntatem*,
Utrùm Græcorum, an Trojanorum cauſâ *nunc* veneris.
Min. Trojanos quidem *mihi* priùs inimicos exhilarare volo,
Exercitui verò Græcorum dare triſtem reditum.
Nep. Quid verò ita tranſilis aliàs ad alios mores?
Odiſtique & amas vehementer nimium quoſvis?
Min. Non ſcis me contumeliâ affectam eſſe, & meum templum?
Nep. Scio, quando Ajax traxit Caſſandram vi, i.e. *rapuit*.
Min. Et nihil *ideo* paſſus eſt, neque audivit à Græcis.
Nep. Atqui deleverunt Ilium te adjuvante.
Min. Idcirco ipſos tecum maleficiis afficere volo.
Nep. Quod ad me attinet, parata ſunt quæcunq; velis. Quid v. fac.
Min. Miſerum reditum illis immittere cupio.
Nep. In terrâ manentibus, an in ſalſo mari?
Min. Quando navigabunt domum ab Ilio.
Et Jupiter quidem pluviam, & copioſam grandinem
Dabit, & caliginoſos ætheris flatus,
Et dicit ſe daturum mihi ignem fulmineum,
Ut ſternam Græcos, & incendam naves igni.
Tu etiam præbe, tuum munus,
Ægæum meatum
Frementem gravibus procellis, & vorticibus maris.
Imple verò cadaveribus cavum Euboeæ receſſum,
Ut deinceps piè colere mea templa
Diſcant Achivi, & reliquos deos venerari.
Nept. Fient hæc: beneficium enim hoc non multis verbis
Indiget. Turbabo pelagus Ægæi maris,
Et littus Myconum, & rupes Deliæ,
Scyrus, & Lemnus, Caphareæque promontoria.
Multorum extinctorum habebunt corpora mortuorum.
Verum vade *ad* Olympum, & fulminea tela
Accipiens manu patris, expecta
Quando exercitus Achivorum ſolvet rudentes.

V. 70. Οἶδ᾽, ἡνίκ᾽ Αἴας εἶλκε Καασάνδραν βίᾳ.) De hac *Ajacis Oilei* in *Minervam* injuriâ patratâ & vindicatâ vid. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 43.--*Pallasne exurere Claſſem, Argivûm atque ipſos potuit ſubmergere Ponto Unius ob noxam & furias Ajacis Oilei!* &c. Item Æn. l. 2, v. 403. *Ecce trahebatur paſſis Priameïa Virgo Crinibus à templo Caſſandra, adytiſque Minervæ*, &c. V. 80. Ἐμοὶ δ᾽ δώσειν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 46. *Ipſa Jovis rapidum jaculata è nubibus ignem. Servius* in locum. In libris *Etruſcorum* lectum eſt, Jactus Fulminum Manubrias dici, & certa eſſe Numina poſſidentia Fulminum jactus, ut *Jovem*, *Vulcanum* & *Minervam*. Hæc *J. Brodæus*. V. 82. Σὺ δ᾽ αὖ τὸ σὸν) Cùm in aliquibus exemplaribus priùs legebatur αὐτὸ, manifeſto errore, *Canterus* dixit, videtur legendum αὖ τὸ, quaſi id *Aldi* Editio non apertè agnoſceret. V. 83. Τεκμηρίαις) Sic πενταχυμία & *Decumanus* fluctus *Latinis*. V. 84. Εὐβοίας μυχὸν) *Caphareum*. De quo *Virgil.* Æn. xi. v. 260. *Vel Priamo miſeranda manus; ſcit triſte Minervæ Sidas, & Euboicæ cautes, ultórque Caphareus.* V. 85. Τἀ᾽μ᾽ ἀνάκτορα) τὰ ἐμὰ ἀνάκτορα, τὸν ἐμὸν ναὸν, ἐν ᾧ ἐδιάδη ἡ Κασάνδρα ὑπὸ τῦ Οἰλέως. Quare ἀνάκτορον dicatur Templum vid. ad *Iphig. Taur.* v. 41. De τἄμ᾽ vid. *ibid.* v. 985. *J. Barnes.* V. 89. Μυκόνου) *Myconos*, ſive *Mycone* (utroque enim modo ſcribitur) *Delos*, *Scyros*, & *Lemnos* notæ Inſulæ, de quibus vid. *Strabonis* Geograph. De *Mycono* viz. *Strab.* l. 10. p. 487. & *Euſtath.* fol. 1507. lin. 9. De reliquis tribus *Strabonem*, *Plinium* & *Dionyſii* Periegetin. *Plinium* l. 4. c. 12. De Caphareo Nos ſupra 84. *Joſ. Barnes.* V. 91. Πολλῶν θανόντων σώματ᾽ ἔξουσιν νεκρῶν) Hæc Naufragia & errores Græcorum canit copioſè *Caſſandra* apud *Lycophronem* Poetam, quam ibi *Metaphoricè*) Ἐχθεσὶ γὰ ὄξιᾶσι πάντα δὴ κάλων. *Joſua Barnes.* V. 94. Ἐξίῃ κάλως) *Rudentes ſolverit.* Vid. *Iphig. Aul.* v. 1249. Ita *Medæ*: v. 278. (quam

"Μῶ-

" Μῶρος ὅ, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
" Ναούς τε, τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
" Ἐρημίᾳ δοὺς, αὐτὸς ὕστερον πεσεῖ.

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Ἄνα δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλὰν
Ἐπάειρε δέρᾳ, σὸν ἔτι Τροίαν
Τάνδε, καὶ βασιλεῖς ἐσιδοῦ Τροίας.
Μεταβαλλομένου δαίμονος, ἀνέχου.
" Πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
" Μηδὲ φερέτω πρῴραν βιότου
" Πρὸς κῦμα, πλέουσα τύχαισιν.

Ἑκά. Αἰαῖ, αἰαῖ, αἰαῖ.
Τί γὰρ πάρεστι μοι μελέᾳ γενέσθαι,
Ἢ πατρὶς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις;
Ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
Περάτων, ὡς οὐδὲν ἦσθ' ἄρα.
Τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
Τί δ' ἀλυσπήσαι;
Δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος.
Ἀρθέων κλισίας, ὡς ἔχω κειμαι,
Νῦν τ' ἐν στερροῖς λέκτροισι τανυσθεῖσ'.
Οἵ μοι κεφαλῆς, οἵ μοι κροτάφων,
Πλευρῶν θ', ὡς μοι πόθος εἰλίξαι,
Καὶ ἔχαδε νᾶτον, ἄκραν θ' ἑτέρωθεν
Τ' εἰς ἀμφοτέρας τοίχους μελέων,
Ἐπὶ τὰς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους.
Μῶσα δέ τ' αὖτε τοῖς δυσήνοις,
Ἄτας κελαδεῖν ἀχορδότους.
Πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἰλιον ἱερὰν αἳ κώπαις
Δι' ἅλα πορφυρεοδέα, καὶ
Λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους
Αὐλῶν παιᾶνι συναγῷ,
Συρίγγων τ' εὐφθόγγῳ φωνᾷ
Βαίνουσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτου
Παιδείαν * ἐξηρτύσαντο. * Scalig. ἐξηρτύσαντο.
Αἰαῖ, αἰ· Τροίας ἐν κόλποις,
Τὰν Μενελάου μεταμιαθόμεναι
Στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν,
Τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν.
Ἃ σφάζει μὲν

" Stultus enim *est*, mortalium quisquis expugnatis urbibus,
" Templaque sepulchraque, Asyla defunctorum
" Dat solitudini, *nam* paulò post ipse *etiam* perit.

Chorus.

Surge, ô *Regina* infelix, à solo caput &
Cervicem attolle, non ampliùs Troja
Hic *est*, & *non ampliùs* sumus reges Trojæ.
Sustine mutatam fortunam.
" Naviga secundùm fretum, naviga secundùm fortunam,
" Neque converte proram vitæ
" Contra fluctus, cùm naviges arbitrio fortunæ.

Hec. Heu, heu, æ, æ.
Cur verò non licet mihi miseræ gemere,
Cui patria periit, & liberi, & maritus?
O magnus splendor *in parvum jam* contractorum
Majorum, quàm nihil *es* profectò!
Quid me oportet tacere? quid quid verò non tacere?
Quid etiam lamentari?
Misera *sum* ego *propter* gravem ac infelicem
Reclinationem artuum, quàm *male* affecta sum,
Nunc in rigidis lectis exporrecta!
Hei meo capiti, hei meis temporibus,
Et lateribus, ut cupiò versare
Et extendere dorsum & spinam
In utrumque parietem membrorum,
Ad perpetua lachrymarum indicia.
Musa verò est & hæc *quædam* infelicibus
Clades resonare tristes.
Proræ navium veloces,
Quæ ad sacrum Ilium remis
Per mare purpureum, &
Per portus Græciæ commodos
Tibiarum pæane tristi,
Et fistularum sonorâ voce,
Euntes, tortam Ægypti
Disciplinam suspendistis *i.e. nauticos funes tortos ostentâstis*;
(Heu, heu) in Trojæ sinu,
Euntes ad Menelai
Odiosam conjugem, Castori dedecus,
Et infamiam Eurotæ *patriæque suæ*.
Quæ quidem *Helena* jugulavit

V. 96. Τύμβους θ' ἱερὰ τῶν κεκμηκότων) De *Sepulchrorum* religione & quo sensu sancta & sacra dicta fuerint sepulchra, vid. *Johann. Kirchmanni* de Funerib. Roman. l. 3. c. 21. *Josua Barnes.* V. 98. Ἄνα) *Joh. Brodæus* per ἄναξα exponit, nullo, quod sciam, exemplo; cùm pro ἄναξ apud *Homerum* ἄνα sit in Vocativo. Ἄνα ergò hìc pro ἀνάσσῃ, ut *Homer.* Iliad ζ. v. 331. ί. v. 247. σ. v. 178. &c. Vel, ut alii, inter quos *Æmilius Portus* & *Johannes Miltonus*, ita hæc sententia distinguenda, Ὦ δύσδαιμον, Ἄνα, ἤγουν ἀνάειρε πεδόθεν, ὕγουν ἐκ τῆς δαπέδου, κεφαλὰν σὴν, ἐπάειρε σὴν δέρην. Notandum est obiter, Accentum in hâc voce δέρη penultimam occupare, sed in δειρὴ, quod & *Cervix* est, *ultimam*. Josua Barnes. V. 99. Οὐκ ἔτι Τροία τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσιδοῦ Τροίας) Tale illud *Virgilii* Æn. l. 2. v. 325. --*Fuimus Troes, fuit Ilium & ingens Gloria Teucrorum*. V. 103. Περσίσῃ) *Atticè* pro περσίσαι. *Allegoria*. V. 118. Τοίχους μελέων) Costas Ῥάχεος vertebris utrinque connexas, membrorum Muros appellat. *Joh. Brodæus*. V. 122. Πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι) *Hecuba* in *Paridis* Naves à *Pherecle* factas invehitur, quibus in *Græciam* vectus *Helenam* rapuit, causam omnium *Ilii* malorum, unde *Homerus* vocat illas Naves Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γεγάασι. Et *Coluthus* v. 194. factas ait--Ἀρχεκάκοιο θεμιστοσύνῃσι Φερέκλου. *Jos. Barnes.* V. 128. Πλέκταν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε) Navigandi peritiam *attingit* (inquit *Johannes Brodæus*) quæ summa in Phœnicibus atque *Ægyptiis* hominibus fuit. *Plinius* nave primùm in *Græciam* ex *Ægypto Danaum* advectum narrat. *Janus Parrhasius* & *Gyraldus Dionysii Afri* testimonio, (apud quem tamen nulla extat rei hujus mentio) primos *Ægyptios* navibus Maria adisse tradunt, *Mela*, cui assentior, *Phœnices*. Hæc *Brodæus*. Non autem παιδείαν ego hic pro Inventione *Navium* accipio, sed *Funium* potiùs, qui navibus adeò sunt commodi, quod ex Epitheto πλεκτὰν, *tortilem*, colligendum. *Ægyptus* autem *Lino* abundabat, unde *funes* fiebant; hinc *Isis* quoque dicta *Linigera*, & Lineus *Amasis* Thorax & quatuor Lini *Ægyptiaci* genera memorantur *Plin.* l. 19. c. 1. V. 132. Κάστορι λώβαν) Hoc à Poetâ dicitur, quòd & aliàs cùm à *Theseo* Helena rapta esset, *Castor* bello illam persecutus *Aphidnam Atticæ* cepit. De quâ re *Plutarchus* in Vitâ *Thesei* & *Pausanias* Attic. fol. 15. lin. 36. &c. Tale quid *Homerus*, habet Iliad. Γ. v. 236. ad v. 250. *Josua Barnes.* V. 133. Τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν) Id est, *Laconiæ* patriæ illius, *Eurotæ* enim *Laconiæ* fluvius. De quo *Iphig. Aul.* v. 179.

Τὸν πεντήκοντ' ἀρτῆρα τέκνων, 135 Patrem quinquaginta liberorum
Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβην
Ἐς τάνδ' ἐξώκιλ' ἄταν.
Ὤι μοι δάκνει, * ἃς δάσσω, *al. ἕ.
Σκηνᾶις ἔφεδρ(ον) Ἀγαμεμνονείαις.
Δέλα δ' ἄγομαι γεραῖς ἐξ οἴκων, 140 Serva verò ducor anus ex ædibus
Κυρᾷ ξυρήκει πενθήρει
Κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
Ἀλλ' ὦ πρὸ χαλκεγχέων Τρώων
Ἄλοχοι μέλεαι,
Καὶ κοῦραι, ἀ δύσνυμφοι, 145 Et virgines, & infelices ſponſæ,
Τύφε(ι) Ἴλιον· Αἰάζωμεν.
Μάτηρ δ' ὡς τις πτῶσσοῖς κλαγγάν
Ὄρνισιν, ὅπως ἐξάρξω ἀγώ
Μολπάν, ἃ τὰν αὐλάν, οἵαν ποτὲ δή
Σκήπτρῳ Πριάμῳ διερειδομένα 150 Sceptro Priami innixa
Ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγᾶς Φρυγίαις
Εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.
Χο. Ἑκάβη, τί θρεῖς; τί θρεῖς; Cho. O Hecuba, quid clamitas? quid clamitas?
Τί δ' ὀλόλυξας; Quid verò vociferaris?
Διὰ γὰρ μελάθρων, ἃς οἰκτίζῃ 155 Per atria enim, quos miſerabiliter-edis,
Ἄϊον οἰκτοις. Audio miſerandos ejulatus.
Διὰ δ' ὄρνων φόβ(ος) αἴσσει Et per pectora metus invadit
Τρῳάσιν, αἳ πρὸς' οἴκων εἴσω Trojanas, quæ in his tabernaculis
Δουλείαν αἰάζουσιν. Servitutem *ſuam* deplorant.
Ἑκά. Ὦ τέκνα, Ἀργείων περὶ ναῦς ἤ- 160 *Hec.* O filiæ, ad naves Argivorum jam
δη κινεῖ(ται) κωπήρης χείρ. Movetur remis-inſtructa manus.
Οἴ γὰ τλάμων, Heu me miſeram,
Τί θέλυσ'; ἦπου δή με τάλαιναν Quid *iſti* volunt? An nunc me miſeram
Ναυδλώσουσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς; Avehent navi patrio *procul* à ſolo?
Χο. Οὐκ οἶδ'· εἰκάζω δ' ἄταν. 165 *Cho.* Non ſcio: ſed conjicio calamitatem.
Ἰώ, ἰώ. μέλεαι μόχθων, ἑπακουσόμεθα. Io, io. Miſeræ *propter* labores; *Græcis* obtemperemus:
Τρῳάδες, ἔξω κομίσασ' οἴκων, Troades, prodite extra ædes:
Στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον. Apparant Argivi reditum.
Ἑκά. Ἔ, ἔ· μή νυ μοὶ τὰν βακχεύουσάν *Hec.* Heu, heu! ne mihi nunc ferentem
Κασσάνδραν πέμψαθ' ἕξω, 170 Ducite foràs Caſſandram,
Αἰσχύνᾳ Ἀργείοισι Probrum Argivis *futuram*
Μαινάδ'· ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγεινᾷ. Mænadem: ad dolores enim *priores hic novus* dolor accedet mihi.
Ἰώ, Τροία· Τροία δύσαν', ἔρρεις. Io, Troia; Troia infelix, peristi;
Δύσανοι δ' οἱ σὲ λιπόντες, Miſeri autem ſunt, qui te relinquunt,
Καὶ ζῶντες, ἀ θανόντες. 175 Et vivi, & mortui.
Χο. Οἴ μοι· τρομερὰ σκιρτὰς ἔλιπον *Cho.* Hei mihi! tremens prodii extra tabernaculum
Τάσδ' Ἀγαμέμνον(ος), ἑπακουσόμεθα Hoc Agamemnonis, auditura

V. 135. Ἀρτῆρα τέκνων) De hâc figurâ vid. *Iphig.* Taur. v. 3. Ubi Nos non paucos horum σεμνῶν λόγων cumulavimus; qui plura deſiderat, adeat *Thomæ Gatakeri* Diſſertationẽ de N. T. *Stylo adverſus Pſochenium* c. 11. ad *Sebaſtian. Pſochenii* §. 36. Πεντήκοντα τέκνων ἀρτῆρα quod vocat *Priamum*, id quoque facit *Virgil.* Æn. l. 2. 503. *Quinquaginta illi Thalami, ſpes tanta Nepotum.* V. 138. Θάκνις, ἃς θάσσω) De *Accuſativo* quodvis ſuum verbum ſequẽte, vid. *Iphig.* Aul. v. 1182. V. 141. Εὐρήκει) De Raſurâ Lugentium vid. *Alceſt.* v. 427. V. 148. Ὅπως) Vel tranſponuntur ὅπως & ὡς, vel certè ὅπως pro ὥπως. V. 151. Πλαγᾶις Φρυγίαις) *Modo Phrygio*; de quo vid. quæ Nos ad *Iphigen.* Aul. v. 576. *Jocosè* porrò (inquit *Johannes Brodæus*) in *Hecubam* tripudiantem dici potuiſſet --Ἰαχᾶς ἀναστιρτήσασα πολιῶ κονιορτὸν ἐγείρει. Nam cùm ſenes frigidis ac ſiccis Corporibus præditi ſint, quid aliud ſubſultantes excitant, quàm *Pulverem*? Id an explicuerit *Eraſmus*, videre licet. *Hæc ille.* Non autem, cum Pace tanti Viri, hæc ſtrictim de *Hecubâ* anu ſunt accipienda; dicit enim ποτὲ δή, olim, in prioribus nempe vitæ Annis. In Honorem tamen Deorum & *Viri* & *Matronæ* choros aliquando ducebant; æquè ac Virgines. Ita de Rege *Davide* legimus coràm *Arcâ* ſaltante vel ad faſtidiũ *Michol Saulis* filiæ, quæ reprehendebat eum, quòd levitèr ſe expoſuiſſet, ſicut Juvenculus quidam, aut *Mimus*, coràm Puellis. *Samuel.* 2. c. 6. v. 14. & 16. & 20. Hoc eſt, ut elegantèr *Euripides* Ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς εὐκόμποις ἐξάρχειν θεούς. Nota *Syntaxin*, θεοὺς ἐξάρχειν ποδὸς πλαγαῖς, pro ἐξάρχειν χορεὺς εἰς τιὼ θεῶν τιμήν. Vid. *Euſtathium* in ἐξάρχειν. V. 156. Ἄϊον οἰκτους) Hæc verba in Veteribus Impreſſis Codicibus non extabant; ſed ante ὃς, τοῦ erat, cui addendum putabat *Joh. Brodæus* ἔχεις vel ὁρᾷς. At *Henricus Stephanus* ex Veteri Codice rectè reſtituit Ἄϊον οἰκτους, quod *Canterus* malè imprimi curabat Ἄϊε, unde *Æmilii Porti* ineptæ conjecturæ: *Scaliger* quoque ſuo margini Ἄϊον adſcripſit. *Joſua Barnes.* V. 166. Μέλεαι μόχθων) Ἕνεκα ſubaudiendum. *Oreſt.* Ὦ μέλεο ἐμοὶ κακῶν. Et ὦ μέλεο μαστὸς. *Joh. Brodæus.* Ἑπακουσόμεθα) Ita Verſus cauſâ ſcribit *Canterus*, aliique, eſt autem pro ἑπακουσώμεθα, ut ſæpe *Homerus Indicativo* pro *Subjunctivo* utitur. Vid. *Iphig.* Aul. v. 1536. V. 167. Κομίσασ' οἴκων) Κομίσασθε ἑαυτάς. Sic *Virgil.* Æn. l. 2. v. 479. *Accingunt omnes operi*, i. e. *Accingunt ſe*, vel *Accinguntur*. *Joſua Barnes.* V. 171. Αἰσχύνᾳ Ἀργείοισι) *Scortum* Græcorum futurum, licet Vates ſit. Ab *Ajace* enim *Oileos* rapiebatur; ut ſuprà v. 43. V. 176. Δαθέντες) Cæſi.

Βασί-

Βασίλεια, σέθεν, μή με κλείνειν
Δόξ' Ἀργείων κύτα μελέαν.
Ἦ χ' ὑφόμνας ἤδη ναύτας
Στέλλον') κινῦν κώπας.
Εκά. Ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσ' ψυχὰν
Ἐκπληχθεῖσ' ἤλυθον φέρκα.
Ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κήρυξ,
Τῷ θρῴσκειμαι δέλα πλάμων.
Χο. Ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου. Εκά. ἰὼ, ἰώ.
Χο. Τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτῶν,
Ἦ Νησιωτᾶν ἄξειν χωρᾶν,
Δύσανον πόρρω Τροίας; φεῦ, φεῦ.
Εκά. Τῷ δ' ἀ πλάμων; πῦ, πῦ γαίας
Δυλίσω γεραῦς, ὡς κηφὼ, ἀ
Δειλαία νεκρῶ μορφᾷ,
Νεκύων ἀμφιλύσιον ἄγαλμα, ἢ τὰν
Παρὰ θεσπεσίοις φυλακὰν κατέχουσα,
Ἦ παίδων τρόφιν, ἃ Τροίας
Ἀρχαγὸς εἶχον τιμάς;
Χο. Αἰ, αἰ. ποίοισιν δ' οἴκτοις
Τὰν σὰν λύμᾳ ἐξετάσῃς;
Εκά. Οὐκ Ἰδαίοις ἰσοῖς κερκίδι
Δινεύσω ἐξαλλάξω,
Νέα τοι τεκέων σώματα λεύσω,
Νέα τοι μήδεσι ἔξω κρείσσοις,
Ἦ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων.
Ἐρρέι νὺξ αὐτὰ, κ' δαίμων.
Ἦ Πειρίας ὑδροδόσιμα,
Πρόσπολ. οἰκτρὰ
Τῶν σεμνῶν ὑδάτων ἔσπαρ.
Χο. Τὰν κλεινὰν εἶδ' ἐλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
Εκά. Μήδ' ἐν δίνᾳ γ' Εὐρώτα
Τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας,
Ἔνθ' ἀντύσω Μενέλα δέλα,
Τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.
Τὰν Πίσσης σεμνὰν χώραν,
Κρηπῖδ' Ὀλύμπου καλλίστα,
Ὀλβῳ βρίθην φάμᾳ ἤκου-

Regina, ex te, num me occidere
Miseram, lata sit Argivorum sententia.
An jam nautæ in puppibus
Parent movere remos.
Hec. O filia, matutinam animam
Horrore percussa *huc* veni.
Jam venit aliquis Græcorum præco *mihi nunciaturus*,
Cui serva sim addicta *ego* misera.
Cho. Prope sortem *jam* es posita. *Hec.* Io, io!
Cho. Quis me Argivorum, aut Phthiotarum,
Aut quis ex insularibus Regionibus abducet,
Miseram procul à Trojâ? Heu, heu!
Hec. Cuinam ego misera, ubi, ubi terrarum
Serviam anus, ut fucus, ego
Misera cadaveris formâ,
Mortuorum evanidum simulachrum, an
Apud *ædium* vestibula custodiam obtinens,
Aut liberorum Gubernatrix, Ego, *inquam*, quæ Trojæ
Præcipuos *ac regios olim* habebam honores?
Ch. Heu, heu, quibus querelis
Tuum infortunium exagitas?
Hec. Non Idæis telis radium
Agitans alternabo,
Nec juvenilia liberorum corpora videbo,
Nec juvenis ego habebo labores leviores,
Aut lectis appropinquans Græcorum *aliquâ voluptate fruar.*
Perit nox ipsa *felix*, & *secunda* fortuna.
Aut ex *fonte* Pirene aquam hausturа,
Ministra miserabilis
Sacrarum aquarum ero.
Cho. Utinam veniamus *in* inclytam
Et beatam Thesei regionem.
Hec. Neque ad vortices Eurotæ *sitam*
Invisam Therapnan Helenæ patriam,
Ubi occurram Menelao servæ,
Expugnatori Trojæ, *veniamus!*
Penei sacram regionem,
Fundamentum pulcherrimum Olympi *montis*
Famâ audivi multis opibus abundare,

V. 185. Τῷ) pro τνί. V. 188. Ἦ νησαιᾶν ἄξει χωρᾶν) Ἦ τῆς ὀκ νησιωτῶν χωρᾶν, ἦχεν ἐκ νήσων ἄξει με αἰχμαλωτίδα; simile quid suprà v. 692. Τίς ἀνδρῶν &c. Θεσσαλὸς, ἢ Φθιὰς Ἀχαιῶν νεμόμενος πόλιν; Ἦ νησιώτης ἀπὸ εὐδόξου κέκτηται βίου; Insulares autem *Græcorum* Duces talesfuêre, *Idomeneus ex Cretâ*, *Ulysses ex Ithacâ*, *Neoptolemus* ex *Scyro* Oriundus. *Duportus* legit ἄξει, sed *Henricus Stephanus* ἄξειν ex M. S. pro ἄξειν veteri legebat; cui *Canterus* rectè assentit, ut & *Miltonus* noster; & *Brodæo* placet. *Josua Barnes.* V. 191. Ὡς κηφὼ) Serva alieno sumptu vivens, tanquam fuci, qui ut Apum confecto industriâ melle pascuntur, ita iis assiduè parent. Τζετζες--Κηφῆνες ζῶα σύνεδρα τῆς μελισσῶν τῷ ὄντι· μείζονα ὄ τῆς μελισσῶν, καὶ ἀκμὴν πυγχάνει, καὶ τὰς μελίσσας ὑπαργεῖ, ταύτας ὑδροφορήσαι. *Plinius* quoque Fucos quasi servitia verarum Apum appellat. *J. Brodæus.* V. 193. Νεκύων ἀμφιλύσιον ἄγαλμα.) Hunc locum per Quatuor integros Versus plenè restitutum ex Veteri exemplari in solidum *Henrico Stephano* debemus; quùm non nisi mutulum exhibeat *Aldi* Editio. Cæterum (ut is progreditur) pro eo, quod hic dicit *Hecuba*, ἢ τὰν θεσπὶ θεσπεσίοις φυλακὰν κατέχουσα, dicet intrà v. 492. ubi eandem querimoniam repetit, ἢ δυρῶν λάτευν κλῆδας φυλάσσειν, atque ut ibidem subjungitur, ἢ σιτοποιεῖν, ita ejus Filia *Polyxena* dicit *Hecub.* v. 362. Περσθεὶς δ' ἀνάγκῃ σιτοποιὸν ἐν δόμοις. Atque ut *Hecuba* exaggerans suæ servitutis indignitatem, dicit hic quidem, ἃ Τροίας ἀρχαγὸς εἶχον τιμάς, infra autem v. 493. Τὼ τεκοῦσ' Ἕκτορα, sic in *Hecub.* v. 361. dicit *Polyxena* de seipsâ, Τὼ Ἕκτορός τε κ' ἀτέρων πολλῶν χάριν. *Josua Barnes.* V. 195. Ἦ παίδων τρόφιν) Malè olim vertebatur *Nutrix*, cùm esset potiùs *Educatrix*, *Gubernatrix*, Apud Modernos *la Governante*. *Hecuba* enim certè Lacte non valebat, at Consilio & Virtutibus plurimum. *Josua Barnes.* V. 201. Νέα τοι τεκέων σώματα λεύσω;) *Ironicè*, aut perinde ac si adhuc esset Adolescentula, loquitur *Hecuba*. *Johannes Brodæus.* V. 205. Ἦ Πειρίας) *Pirene* Fons est apud *Corinthum*. Hæc verò ex *Homero Euripides* transcripsit, *Iliad.* ζ. v. 457. Καί κεν ἐν Ἄργεϊ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰσὸν ὑφαίνοις· Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης. *Johannes Brodæus.* V. 210. Μήδ' ἐν δίνᾳ γ' Εὐρώτα) Hoc in loco *Scaliger* delet *Hecub.* vult enim esse coutinuationem *Chori* loquentis, & Ἑκάβ. Ante v. 214. Τὰν Πίσσης, &c. ponit; quasi non esset mos Poetis, ubi multis Personis eadem res dicenda est, aliam facere aliam excipere, prout libuerit. Præterea nemini magis conveniebat, *Menelai* Patriam deprecari, quàm *Hecubæ*, cui ille tot malarum causa. *Josua Barnes.* V. 211. Τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας) Utinam neque *Therapnas*! *Plinio Theramnas*, sacrum *Helenæ* oppidum. *Pausanias* in *Laconicis* Καὶ Μενέλεων καὶ Ἑλένην ἐν Θεράπνῃ ταφῆναι λέγουσιν. *Isocrates* de Laude *Helenæ* ---Ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς ἵδρυσίς αὐτῆς [ἦγεν Ἑλένα καὶ Μενελάῳ] ἁγίσεις καὶ πατρίους θυσίας. *Stephanus* eam Urbem *Theramnas* vocat. Hæc *Joh. Brodæus.* Vide etiam quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 1499. *Josua Barnes.*

σ' δὺ-

V. 218. Ἱερὰν Θησέως ζαθέαν χώραν) Ita suprà v. 209. Θησέως εὐδαίμονα χώραν. Hanc Gratiam rectè pius Poeta *Athenis* suis refert, ut pluribus in locis observare licet de Illo & de *Sophocle* quoque. *Josua Barnes.* V. 220. Αἰτναίαν Ἡφαίστου) *Solinus*, Eminet Montibus Ætna & Eryx: *Vulcano* Ætna sacer est; *Eryx Veneri*. *Theocriti* Schol. Σιμωνίδης ὁ ἐν τῇ περὶ Σικελίας Αἴτνιον φησὶ κεῖναι Ἥφαιστον καὶ Δήμητρα περὶ τῆς χώρας ἐριζαντας. *Joh. Brodæus.* V. 221. Φοινίκας) *Johannes Miltonus* legit Φοίνικος i. e. *Carthaginiensis*. V. 223. Σπερμάνοις τ' ἀρεταῖς) *Scaliger* legit ἀρεπᾶς, propter *Hieronem* à *Pindaro* celebratum.

ὃ' εὐδαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ.
Τάδε δεύτερά μοι μᾶν τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν χώραν.
Καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου,
Φοινίκας ἀντίπρῳρον χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ' ἀκούω
Κηρύσσας, στεφάνοις τ' ἀρέσκας,
Τάν τ' ἀγχιστρόφῳ γᾶν
Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ,
Ἂν * ὑδραίνει καλλιστρόων *al. ὑγραίνει.
Ὁ ξανθὰν χαίτᾳ πυρσολέων
Κρᾶθις, ζαθέαις πηγαῖσι πτέρων,
Εὔανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.
Χο. Καὶ μολὼ Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς
Κῆρυξ, νεοχμῷ μύθων ταμίας,
Στείχει ταχύπους ἴχνος ἐξανύων.
Τί φέρει; τί λέγει; δῆλαι γὰρ δὴ
Δωρίδος ἐσμὸν χθονὸς ἥδη.

Et fertili frugum ubertate.
Hæc mihi secundo loco *sit* post sacram
Thesei & valde divinam regionem.
Et Ætnæam Vulcani,
Oppositam regionem *Africæ*, i.e. *Siciliam*,
Siculorum montium matrem audio
Prædicari, & coronis virtutes, *i.e. ob virtutes & victorias*,
Et vicinam terram, *Thuriorum*,
Ionio mari *felicitèr ab incolis* habitari,
Quam rigat pulcherrimus
Flavâ comâ fulgens
Crathis, sacris fontibus alens,
Et beans bellicosam terram.
Cho. Atqui à Græcorum exercitu hic
Præco, novorum sermonum promus,
Venit velox pedis vestigium accelerans.
Quid affert? quid dicit? Servæ enim profectò
Jam sumus *in* agro Dorienſi.

Brodæus mavult ἀρεπᾶν (quasi ἀρεσᾶν) *gratam*. Ait tamen quosdam ἀρετᾶν legere, i. e. ob herbarum florumque jucunditatem, è quibus coronæ fiunt, beatos incolas reddere *Hom.* Odyss. Σ. v. 329. Οὐκ ἀξετῷ καλῷ ἔργα. *Solinus* ---hìc ibidem Campus *Ætnensis* floribus semper & omni vernus die. Et *Ovid.* Fastor. l. 4. Tot fuerant illic, quot habet Natura colores: Pictáque dissimili flore nitebat humus. Ubi παίνειν (inquit *Strabo*) δὴ τοσοῦτον τὸ περίβατά φασιν, ὥστε πτίλας. Meminit *Aristoteles* περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. Hæc *Brodæus*. V. 224. Τάν τ' ἀγχιστρόφῳ γᾶν) *Thurios* innuit, Coloniam *Athenienſium*, urbem autem Magnæ *Græciæ*, ad sinum *Tarentinum*, sita inter *Crathin* & *Sybarin* amnes. *Josua Barnes.* V. 227. Ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κρᾶθις) *Theocriti* Scholiast. Νυμφόδωρος ὁ ἐκ Θεόφρας. φασὶ, τὸν Κρᾶθιν τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. *Tzetzes*, Κρᾶθις, ποταμὸς Ἰταλίας, ὃν λευκόρρων τὸ ὕδωρ αὐτῶν πυρσαίνων τὰς χαίτας, καθάπερ Ἡσίοδος φησὶ, Σκαμάνδρου φιλόσοφοι, καὶ Εὐφορίων ὁ Τραλλιανὸς ὡσαύτως λέγων. Ἂν ὑγραίνει καλλισεύων &c. *Eustathius* ex *Strabone*. Ὁ Κρᾶθις ὁ παρὰ τὴν αὐτῷ λευκόρρυτον ξανθοτριχεῖν ποιεῖ καὶ λευκοτριχεῖν, ὃ καὶ περὶ τὸν Ὁμηρικὸν Ξάνθον ὁ Ἀριστοτέλης ἱστόρησεν. *Plinius* verò l. 2. c. 103. *Xanthum* ruffas facere Oves indicat. Idem l. 31. c. 2. *Theophrastus* in *Thuriis Crathin* Candorem facere tradit. *Joh. Brodæus* hæc notavit. Meminit hujus miraculi & *Ovidius Metamorph.* l. 15. Fab. 18. *Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus oris, Electro similes faciunt auróque capillos.* Josua Barnes.

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

TAlthybius, *Præco* Agamemnonis, Hecubæ *narrat, quomodò sortitò dispositæ fuerint* Trojanæ *Nobiles Captivæ*, viz. *ipsa* Hecuba, Polyxena, Cassandra & Andromache: *quare illa lamenta redintegrat, sèque, suósque, & Patriam miserè deplorat.* Cassandra *è tentorio lymphata prosilit, tædasque prætendens* Hymenæum *canit, seu nuptura mox* Agamemnoni, *quæ Nuptiæ ipsi Duci futuræ erant exitio: Quare* Græcorum *miserias prædicit, præque illis* Trojanas *longè optandas probat, præcipuè autem* Ulyssis *labores*, Agamemnonísque *cædem auguratur.* Hecuba *Filiæ insaniâ nonnihil tacta deliquium patitur; dein à* Choro *revocata præsentem Fortunam adversam cum præteritâ florenti & prosperâ confert, ut per comparationem Miseriarum immensitas appareat.* Chorus *næniâ Ilii prosequitur excidium, quod Fatalis ille Equus intra mœnia receptus Urbi florentissimæ intulit.*

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ, ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

V. 238. Ταλθύβιος ἥκω) Ita ferè Poetæ *Scenici* facere solent, *viz.* Nomina Personarum per ipsas Personas explicare. *Talthybius* autem & *Eurybates* erant *Agamemnonis* Præcones, vel *Haraldi* nostrâ dialecto; ut ex *Homero* constat. *J. Barnes.* V. 240. Κεκλήρωσθ') Κεκλήρωσθε.

V. 241. Τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν &c.) Similem locum habes suprà ad hujus Fabulæ v. 188. & *Rhesi* v. 699. *Josua Barnes.*

Ἰαμβοί.

Ταλ. Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ οἷάδ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς
Ἐλθόντα, κήρυξ' ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
Ἐγνωσμένος σοὶ πάροιθε γυναῖ,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.

Tal. HEcuba (crebras enim scis me ad Trojam vias
Ivisse, præconem ab Achaico exercitu *missum*)
Notus igitur etiam ante tibi, mulier,
Talthybius venio, *tibi* publicum nunciaturus mandatum.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Εκά. Τόδε, τόδε, φίλαι Τρῳάδες, ὁ φόβος ἦν μοι πάλιν.
Ταλ. Ἥδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ', ἦν ὑμῖν φόβος.

Hec. Hoc, hoc illud est, amicæ Trojanæ, quod jampridem ego metuebam.
T. Jam sortitione facta estis electæ, si hoc est, q. metu vobis incutiebat.

Στροφὴ β'.

Εκά. Αἰαῖ, αἰαῖ. τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθι-

Strophe 1.

Strophe 2.

Hec. Æ, æ. Quam *in* urbem, aut Theſſaliæ, aut Phthi-

ώτ.

ἀδ Θ. εἶπας γ', ἢ Καδμείας χθονός;

Ταλ. Κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ ὁμοῦ λελύχαπε.

Στροφὴ γ'.

Εκά. Τίν' ἆρα, τίν' ἔλαχον; τίνα πότμ. Θ. εὐτυχῆς
Τῶν Ἰλιάδων μόνῃ;

Ταλ. Οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.

Στροφὴ δ'.

Εκά. Τὰμὸν ᾗ τις ἆρ' ἔλαχε τέκ. Θ.,
Ἔννετε, τλάμονα Καστάνδραν;

Ταλ. Ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

Στροφὴ ε'.

Εκά. Ἢ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δέλαν;

Ἰώ μοι, μοι.

Ταλ. Οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφοστόμα.

Στροφὴ ς'.

Εκά. Ἢ τὰν Φοίβᾳ πρόθυρον, ἃ γέρας ὁ χρυσοκόμας
Δῶκεν, ἄλεκτρον ζωάν;

Ταλ. Ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνδεὴς κόρης.

Στροφὴ ζ'.

Εκά. Ῥίπτε, τέκνον, ζαδέυς
Κλῆδας, καπὸ χεροὸς ἐν-
δυτὸν στεφέων ἱερὸς κολμός.

Ταλ. Οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;

Στροφὴ η'.

Εκά. Τί ᾦ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν
Ἐλάβετε; τέκ. Θ. πᾶ μοι;

Ταλ. Πολυξένᾳ ἔλεξας, ἢ τίν' ἰσορᾷς;

Στροφὴ θ'.

Εκά. Ταύτᾳ τῷ πάλ. Θ. ἔζυξεν;

Ταλ. Τύμβῳ πέπακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.

Στροφὴ ι'.

Εκά. Ὤι μοι ἐγώ. παῦρῳ προσπολῶν ἐπεκόμφυ;
Ἆρ' τίς ὅδ' ἦν νόμ. Θ., ἢ
Τί δέσμιον, ὦ φίλ. Θ., Ἑλλάνων;

Ταλ. Εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.

Στροφὴ ια'.

Εκά. Τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λύσει;

Ταλ. Ἔχει πότμ. Θ. νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

Στροφὴ ιβ'.

Εκά. Τί δ' ἢ τᾶ χαλκεομίτορ Θ.
Ἕκτορ. δάμαρ Ἀνδρομάχη τάλαινα,
Τίν' ἔχει τύχᾳ;

Ταλ. Καὶ τόνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

Στροφὴ ιγ'.

Εκά. Ἐγὼ ᾦ, τᾷ προσπολ. Θ., ἃ τειποδάμον Θ.
Χερὶ δουλοσύνα βάκτρῳ

adis dixisti *nos abductum iri*, aut *in quam urbem* Cadmei soli?

Tal. Singulis viris singulæ, non simul *omnes*, sorti tò assignatæ estis.

Strophe 3.

Hec. Quem igitur, quem sortita sum? fors beata quam

Iliadum expectans excipiet?

Tal. Scio: sed singula interroges, non omnia simul.

Strophe 4.

Hec. Meam verò quis per sortem accepit filiam,

Dicito, miseram Cassandram?

Tal. Eximiam eam & *exortem* accepit rex Agamemnon.

Strophe 5.

Hec. An sponsæ Lacedæmoniæ *Clytæmnestræ* servam?

Hei mihi, mihi.

Tal. Non: sed *ad* lectorum occultas nuptias, *ut sit ejus concubina*

Strophe 6.

Hec. An Phœbi virginem, cui *Phœbus* auricomus munus

Dedit, immunem lecti, *cælibemque* vitam?

Tal. Amor fatidicæ puellæ saucia-vit eum.

Strophe 7.

Hec. Abjice, ô filia, sacras

Claves, & à corpore in-

dutarum coronarum sacros ornatus *rejice*.

Tal. An non *est* magnum eam fieri lectorum regiorum participem?

Strophe 8.

Hec. Quid verò *feciſtis illi*, *quam* recens à me

Abstulistis? ubinam *est* filia mea?

Tal. Polyxenam dixisti? aut de quâ interrogas?

Strophe 9.

Hec. Hanc *ipsam* cui *Græcorum* fors junxit, i. e. addixit?

Tal. Ordinata est, ut ministret tumulo Achillis.

Strophe 10.

Hec. Hei mihi, sepulchro ministram peperi?

Sed quænam hæc est lex, aut

Quis ritus Græcorum, ô amice?

Tal. Beatam prædicato filiam tuam; bene *enim* habet.

Strophe 11.

Hec. Quid hoc dixisti? An mihi solem aspicit? *vivitne*?

Tal. Fatum habet eam, ut liberata sit à malis.

Strophe 12.

Hec. Quid verò *facit* illa armipotentis, & *bellatoris*

Hectoris conjunx, misera Andromache,

Quam habet fortunam?

Tal. Hanc etiam accepit eximiam & *exortem* filius Achillis.

Strophe 13.

Hec. Ego v. cui ancilla *addicta sum*, quæ tertii-pedis-instar-eunte

Baculo *in* manu indigeo,

V. 242. Καδμείας χθονός;) Proprie *Thebanæ*. *Cadmus* enim *Thebas* condidit. Sed, ut *Johannes Brodæus* rectè observat, *Bœotia* tota hùc est potiùs intelligenda, quæ *Thebarum* imperio aliquando subjacebat, quam ipsa *Thebana* terra; & id ex Poetæ verbis liquet, τίνα πόλιν Καδμείας χθονὸς, Bello enim *Trojano*, ut idem Vir Cl. observat, videntur *Thebani* non interfuisse. *Eustathius*. — Ὡς δὲ δηλοῖ καὶ τὰ εἰς τὴν Λυκόφρονα ὑπομνήματα, ὅτι ἐς ἐρημάδη εἰς Τροίαν οἱ Θηβαῖοι, μετὰ πρόθυμοι ὑπὸ Ἀργείων, καὶ ἀρτίως τὴν πόλιν ᾠκοικισμένης. *Artemidorus* in Oneirocrit. — ἐπεὶ δὲ μόνοι οἱ Θηβαῖοι οὐ Βοιωσοὶ ἐκ ἐστράτευσε εἰς Ἴλιον. Videntur *Brodæus* & *H. Stephanus* legisse χθονὸς ἥδη. V. 254. Ἀλεκτον ζωάν.) Παρθενίαν. V. 257. Κληῖδας) Alii κλαῖδας, *i. e.* ξύμματα. Sed & κλυῖδες idem sonant. si *Hesychio* fides; Κληῖδες, παρὰ Ἐφεσίοις τὰ Θεῶ τὰ ξύμματα. *Josua Barnes*. Καπὸ χεροὸς) καὶ ἀπὸ τῦ σώματ Θ., hoc est, *à Te*. V. 260. Τί ᾦ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάζετε) Si ita legatur, Versio *Latina* rectè se habet; sin ut *Henricus Stephanus* ἐπ' ἐμέθεν legit, *Quid verò de me novum Accepistis?* V. 263. Τῷ πάλ. Θ.) πάντ κλῆρ Θ. Deducitur à πάλλω. V. 271. Χαλκεομίτορ Θ.) *Brodæi* τὸ χαλκεομίτωρ Θ. (ita enim scribendum, non χαλκεομίτορ Θ.) licet *Canterus* assentiatur, penitùs rejicio; est enim κακοφωνίας plenum, χαλκεομίτωρ, pro χαλκεομίτης. Ait ego quidem non hanc vocem à μίτρη deducendam reor, si modò verè scribitur; sed à μίτ Θ. *filum*, *licium* unde & μίτρη ipsum originem habere putatur; hinc *Virgil*. Æn. l. 3. v. 467. *Loricam consertam hamis auroque trilicem*. Et l. 7. v. 639. —*Clypeúmque auroque trilicem Loricam induitur*. *Virgilius*, *Græcè* si locutus esset, Χρυσομίτορα Θώρηκα diceret. Et Nos suprà v. 128. *Thoraca* ex *lino* memoravimus, qualem & ipsi nuper vidimus vix ullâ ferri acie penetrabilem, apud Aulam vulgò dictam *Merton-Hall* in Agro *Norfolciensi*, ubi habitat Amici mei Charissimi dudùm defuncti Pater ὁμώνυμ Θ. *Robertus Coney* Armiger. Quòd si hoc verbum minùs arriserit, χαλκεοῦτορ Θ., vel χαλκῆτορ Θ. legendum suaderem. *Josua Barnes*. V. 274. Ἀχιλλέως παῖς) Πυῤῥ Θ., ὁ καὶ Νεοπτόλεμ Θ. V. 275. Ἐγὼ ᾦ, τᾷ προσπολ Θ., ἃ τειποδάμον Θ.) Ante hanc Editionem scriptum erat φοιποδάμον Θ., prodigioso verbo, & omnibus Lexicis ignoto; tum nonnulli

nonnulli πειτοδάμονϑ, æquè monſtrosè, legebant; ἐπικοδάμονϑ Brodæus novè ſatis, licet ingeniosè: Hen. Stephanus fatetur annotari ex Veteri codice ἀπεπτοδάμονϑ, quod ille vertebat infeliciter in ἀπεπτοδάμονϑ, cùm tantùm eſſet diſtinguendum ἀ πειτοδάμονϑ. Et certè πειτοδάμων eſt aptiſſimum τῇ βάκτρῳ epithetum, cùm Baculus ſit ſenibus inſtar tertii pedis; ut ex Oedipi ſolutione ænigmatis Sphingis conſtat: Et Anthol. legimus ----Τείτατον πόδα βάκτρον ἀείρας. Quin Canterus & Joſephus Scaliger πειτοδάμονϑ legunt. Joſua Barnes.

V. 278. Ἰθάκης Ὀδυσεὺς &c. δέλλω σ' ἔχειν.) Ego τὸ σὲ addidi ex Iſaaci Tzetzæ (in Lycophron. p. 178.) Lectione hujus ipſius loci. Joſua Barnes. V. 284. Παρανόμῳ δίκᾳ) Δάκϑ propriè Vipera, item alia quævis noxia Beſtiola. Δάκϑ & δάκετον, τὸ θηρίον. Ita Cicero in Piſonem, Jamne vides, Bellua? Παρανόμῳ) δίκης πολεμίῳ. Joh. Brodæus. V. 285. Ὅς πάντα &c.) Vel ſubaudi ἔχειν, ut ſit, ὅς ἔχει πάντα πθέμϑϑ &c. Vel lege cum Scaligero, ὁ πθέμϑϑ. V. 286. Διπλύχῳ γλώσσᾳ) Sic Virgil. Æn. l. 1. v. 665. Tyriſque bilingues. V. 291. Περσέπτα) Hìc ἔπτα pro ἔπτην ponitur, vel eſt Aoriſti α. ab inuſitato πέτω, πέσω, ἔπτα. Commune verbum eſt πίπτω, πεσοῦμαι. Fateor rem hanc leviculam videri, ſed tamen præter Regulas notas quú ſit, non erat, quòd illam adeò ſicco pede præterirent Brodæus, Canterus, Stephanus, Portus, Duportus, Scaliger, aliique omnes. Memini autem me Iphig. Aul. v. 594. ἐλάσσηϑ & ἐλασσηκότες eodem modo præter morem dicta eſſe obſervâſſe. V. 293. Τίς δῆτ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει) Vid. Euſtathium fol. 321. lin. 6. in hunc Homeri locum Iliad. β. v. 684. Μυρμιδόνες δ' ἐκέκλευϑτο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί. J. Barnes. V. 296. Δεῦ νιν) Pudet referre, quòd Duportus in Margine ſuo δῶς aſcriptum habet, quùm ſecúnda Perſona Verbi nihil hìc loci habeat, ſed Participium ſit omnino neceſſe eſt, & ad ἄγω referatur. Ὦ δμῶες, χὴ μὴ ὑμᾶς ἐκκομίζειν δεῦρο τὴν Κασσάνδραν, ἵνα ἐγὼ αὐτὴν τὸ Ἀγαμέμνονος δεῦ εἰς τὴν χέρα, εἶτα τὰς ἄλλας τοῖς ἄλλοις ἄγω. Olim erat λέγω, Stephanus ex MSS. ἄγω. Nemo autem vidit ſine γ' inter αἰχμαλωτίδας & ἄγω verſum ſtare non potuiſſe. Joſua Barnes. V. 298. Ἔα) Περσκεύασμα hoc ad egreſſum Caſſandræ inſanientis & Sybillæ more cum facibus & entheo furore Græcorum mala præ-nuntianti. Joſua Barnes. V. 301. Αὐσσῇ) Ita ſcripſi pro αὐσσῇ, putat enim Talthybius Græcas Captivas præ deſperatione ſua corpora incendio jam dare. V. 302. Κάρτα τοι) In Canteri, Porti, Paulique Stephani & Hervagii Editionibus: ut & apud Scapulam in voce δυσλόφως vocula τοι deſideratur, quam Scaliger ſupplendam curavit, & rectè; ita enim Aldi Editio legit. Joſua Barnes. V. 303. Δυσλόφως) Λόφϑ Collum Jumenti vel Dorſum; unde Δύσλοφϑ Epithetum Gravis & Ponderoſi cujuſlibet, quòd difficultèr à Jumentis portatur. Τοιῦτος verò priorem ſyllabam corripit, cujuſmodi exempla videſis Hecub. v. 1108. Joſua Barnes.

	Γεραιῷ κάρᾳ;	Senili capite?
Ταλ.	Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δέλλω σ' ἔχειν.	*Tal.* Ulyſſes Ithacæ rex *te* ſortitò ſervam *ſibi futuram* accepit.
	ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.	MONOSTROPHICA.
Εκά.	Ἔ, ἔ· ἄραασε κρᾶτα κέρεμον.	*Hec.* Heu, heu! Tunde caput raſum.
	Ἕλκ' ὀνύχεσι δίπτυχον παρειάν.	Lacera unguibus geminam genam, *i.e.* utraſque genas.
	Ἰώ μοι, μοι· μυσαφῷ, δολίῳ τε λέλογχα	Heu mihi, mihi: abominabili, & doloſo ſortitò cogor
	Φωτὶ δυλοῦειν	Viro ſervire &
	Πολεμίῳ, δίκας	Hoſti, Juſtitiæ
	Παρανόμῳ δάκᾳ.	Injuſtæ viperæ vel *Belluæ*; *i.e. Juris impio violatori.*
	Ὅς πάντα ταῖκσ' ἐνδαίδ' ἀντίπαλ', αὖδις ἐ-	Qui omnia, quæ illic *ſunt*, hic *ponit* contraria, & rurſus
	κεῖσε, διπλύχῳ γλώσσᾳ,	Illic *ponit*, *i.e. qui omnia confundit, ac pervertit ſuâ* duplici linguâ,
	Ἄφιλα τὰ πρόσθεα φίλα	*Res* prius amicas, inimicas
	Τιθέμενϑ πάντων.	Reddens omnibus.
	Γοᾶδ', ὦ Τρῳάδες, μέ.	O, Troades, lugete me:
	Βέβακα δύστοτμϑ· οἴζυμαι	Perii infelix; perii
	Ἀτάλαιν', ἃ δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ.	Miſera, quæ in ſortem infeliciſſimam incidi.
	Ἰαμβοί.	*Chorus.*
Χο.	Τὸ μὲν σὸν οἶδα, πότνα· τὰς δ' ἐμὰς τύχας	Tuſi quidè *fatum* ſcis, veneranda: meas verò fortunas *ſortéſque*
	Τίς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;	Quiſnam Achærorum, aut quis Græcorum habet?
Ταλ.	Ἴτ'· ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεών,	*Tal.* Agite: Caſſandram deducere huc oportet,
	Ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ	Quàm celerrimè, miniſtri, ut Imperatori
	Εἰς χεῖρα δοὺς νιν, εἶτα τὰς εἰλεγμένας	Eam in manus quum tradidero, poſtea delectas
	Καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλώτισσάς γ' ἄγω.	Captivas & aliis adducam.
	Ἔα, τί πθύκης ἔνδον αὐδᾷ σέλας;	Sed quid ardet intùs flamma pinea?
	Πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρῳάδες μυχούς;	Incendunt, (aut quid agunt,) Troades penetralia?
	Ὡς ἐξάγκλαι τῆσδε μέλλουσαι χθονός,	Ut quæ jam ſint educendæ ex *hac* regione.
	Πρὸς Ἄργϑ; αὑτῶν τ' ἐκπυρῶσι σώματα,	Ad Argos? cremántne ſua corpora,
	Θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τὸ λῷδιον	Volentes mori? nimia libertas *ac generoſus animus*,
	Ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.	In hujuſmodi *caſibus* ægrè fert mala.
	Ἄνοιγ', ἄνοιγε, μὴ τὸ τῆσδε πρόσφορον,	Aperi, aperi; ne quod his *quidem eſt* commodum,
	Ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ.	Græcis verò incommodum, in me culpam transferat.
Εκά.	Οὐκ ἔστιν· ὃ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ	*Hec.* Non eſt *quod putas*: non incendunt *quidquam*: ſed filia mea
	Μαινὰς πάρεστι δεῦρο Κασσάνδρα δρόμῳ.	Correpta furore *Caſſandra* huc fertur curſu.
	ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.	MONOSTROPHICA.
Κα.	Ἄνεχε· πάρεχε φῶς.	*Caſ.* Attolle *facem*, præbe lumen.
	Φέρω, σέβω, φλέγω	Fero, colo, accendo, *i. e.* illuſtro
	Λαμπάσι τόδ' ἱερόν·	Facibus hoc ſacellum:
	Ὦ Ὑμέναι' ἄναξ.	O Hymenæe rex.
	Ἰδὲ, ἰδέ. μακάριϑ ὁ γαμέτας,	Ecce, ecce, beatus ſponſus,

Μακά-

Μακάρια δ' ἐγὼ κατ'" Αργ. ἁ γαμυμφία.
Beata etiam ego, quæ Argîs nuptura sum *tali sponso.*

Ὑμὼ, Ὑμέναι ἄναξ.
O Hymen, Hymenæe rex.

Ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ὅτι δάκρυσι καὶ
Quoniam tu mater lachrymis, &

Γόοισι τὸν θανόντα
Lamentationibus mortuum

Πατέρα, πατρίδα τε
Patrem, & patriam

Φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
Charam deploras,

Ἐγὼ δ' ὅτι γάμοις ἐμοῖς
Ego jam propter meas nuptias

Ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
Accendo ignis flammam,

Εἰς αὐγάν, εἰς αὔγλαν,
Ad splendorem & fulgorem,

Ὦ Ὑμέναιε, σοὶ πρὸ παρθένων ὅτι λέκτροις
(O Hymenæe) tibi propter virginum nuptias,

Διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος,
O Hecate, dans lucem, *i. e. faces accensas ferens,*

Παρθένων ὅτι λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει·
Propter nuptias virginum, sicut consuetudo fert;

Πάλλε πόδ' αἰθέριον.
Vibra pedem æthereum, *pedes in aerem tolle.*

Ἀναγε χορεύω, εὖαν, εὐοῖ,
Duc chorum, Euân· euœ,

Ὡς ὅτι πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάτης τύχας
Tanquam propter patris mei felicissimam fortunam,

Ὁ χορὸς ὅσιος, ἄγε σύ, Φοῖβε, νῦν,
O sacer chore, age tu, Phœbe, nunc,

Καλὰ σὸν ἐν δάφναις
In laureto, in tuo

Ἀνάκτορον δυσπολῶ.
Templo sacra-facio.

Ὑμὼ, ὦ Ὑμὼ, Ὑμών,
Hymen, ô Hymen, Hymen.

Χόρευε, μᾶτερ, χορεύ· ἄναγε πόδα σόν.
Tripudia mater, tripudia: attolle pedem tuum.

Ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
Verte *pedes* huc & illuc mecum pedum

Φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
Ferens charissimum gressum.

Βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον, ὦ
Bona precamini Hymenæo, ô

Μακαρίαις ἀοιδαῖς,
Beatis carminibus,

Ἰαχαῖς τε νύμφαν.
Clamoribusque sponsam *celebrantes:*

Ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
Ite, ô pulchris peplis ornatæ Phrygum

Κόραι, μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
Virgines, canite meas nuptias,

Τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν.
Et maritum cubili meo fatalitèr destinatum.

Ἰαμβοί.

Chorus.

Χο. Βασίλεια, βακχεύσαν ὐ λήψῃ κόρῳ,
O regina, non retinebis insanientem puellam,

Μὴ κῶφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
Nè tollat levem gressum in Argivorum exercitum?

Εκά. Ἥφαισε, δᾳδοῦχεῖς μ' ἐν γάμοις βροτῶν,
Hec. O Vulcane, facem quidem fers in nuptiis mortalium:

Ἀζᾳρ πικρὰν γε τινὸς' ἀναιθούσας φλόγα,
Sed funestam hanc concutis facem ardentem,

Ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἵ μοι, τέκνον,
Et præter magnam spem: heu mihi filia,

Ὡς οὐχ ὕπ' αἰχμῆς, οὐδ' ὑπ' Ἀργείᾳ δορὸς,
Ut nunquam sub armis, neque sub hastâ Argivâ

Γάμους γαμεῖσθαι τοὺσδ' ἐδόξαζον ποτέ.
Putavi te celebraturam esse nuptias istas.

Παρᾶδ' ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
Da mihi facem, non enim rectè fers ignem

Μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον,
Insana currens; nondum te ô filia tristes casus

Σεσωφρονίκασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις.
Reddiderunt modestiorem, sed in eodem *statu* manes.

Εἰσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
Auferte faces, & lachrymas commutate,

Τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.
Trojanæ, cum his hujus carminibus nuptialibus.

Κα. Μᾶτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
Cas. Mater, orna meum caput victoriosum,

Καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
Et gratulare meis regiis nuptiis,

Καὶ πέμπε, κἂν μὴ ταμὶ σοι πρόθυμά γ' ἥ,
Et deduc quoque *me*, & nisi mei *gressus* tibi sint *satis* prompti,

Ὦδή βιαίως. ὐ γὰρ ὄζει Λοξίας·
Trude *me* violenter. haud enim est Apollo, *qui me ducit:*

Ἑλένης γαμοῦμαι δυστυχέστερον γάμον,
Sed infeliciore conjugio quàm *Paris* Helenam, me ducit uxorem

Ὁ πρὶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Agamemnon ille inclytus Græcorum rex.

Κτενῶ γὰρ αὐτὸν, κἀνπιπρήσω δόμους,
Interficiam enim ipsum, & vicissim vastabo domum *ejus,*

Ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ·
Sumens pœnam pro interfectis fratribus & patre meo.

V. 313. Ἁ γαμυμφία) Mirum est, in cæteris Editionibus ἐγαμυμφία scriptum, nec *Cantero*, nec *Scaligero*, (Deus bone, quanti homines!) observatum; nisi quòd hìc τὸ é delebat, ut & *Duportus*; qui aliàs ἐγαμύμαν legendum voluit. *Aldi* Editio rectè habet, ut *Æmilius Portus* conjectabat & Nos restituendum curavimus. *Jos. Barnes.* V. 318. Καταστένουσ' ἔχεις) Καταστένῃς. Notus hic *Græcismus* (inquit *Portus*) qui *Tragicis* familiarissimus. V. 319. Ἐγὼ δ') Ἐγὼ ὦ, ἐγὼ δή, ἐγὼ ἤδη. *Portus.* V. 322. Ὦ Ὑμέναιε σοὶ &c.) *Canterus* legit καὶ, quem *Duportus* sequitur: *Scaliger* autem, ut mihi videtur, meliùs omne tulit punctum rectè pungendo, quomodò Nos hìc facimus. Vel etiam σοὶ potest ad Ὑμέναιε referri, Ὦ Ἑκάτα autem intra *Parenthesin* poni. *Prophetissa* autem *Hecatam* Infernam Deam, post *Hymenæum* nominat, ob infaustas Nuptias, quas vidit se jam cum *Agamemnone* facturam. De *Hymenæo* vid. infra v. 774. *J. Barnes.* V. 323. Αἵ) ᾇ, ᾗ, καθάρσιε, ὦ πατρί. *Portus.* V. 329. Ἐν δάφναις) *Daphne* Lyciæ Regio, ubi *Apollinis* Templum: De *Lyciâ Apollini* sacrâ vid. quæ Nos ad *Alcest.* v. 112. De *Daphne*, *Stephanus* περὶ πόλεων ---"Ἐστι καὶ ἄλλη Δάφνη, Λυκίας Χωρίον. Et *Hesychius Apollinis* Δαφνίτου meminit. Sin aliquis respicere Poetam velit, ad *Laureta* densa circa *Apollinis* Templum plantata, nihil repugno; quamvis, ut verum fatear, hæc ipsa Syntaxis paulò inusitatior suspicionem mihi injecit, ut proprium aliquod Nomen lateret. *Josua Barnes.* V. 333. Ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε) *Canterus* infelicitèr hoc in loco legebat ἕλισσ' ὀρθὰ δ' &c. *Scaliger* longè feliciùs τᾷδ', ut sit--"Ἕλισσε μετ' ἐμοῦ φέρουσα τῇδε κἀκεῖσε ποδῶν βάσιν. Olim πᾷδ' erat, non parvâ Versûs) Iambus enim est) jacturâ. Est autē per leviculam Accentûs & subscripti puncti notationem Lectio certa & vera restituta. *J. Barnes.*

Ἀλλὰ ταῦτ' ἐάσω· πέλεκυν ὐχ ὑμνήσομαι,
Ὃς εἰς τραχήλου τὸν ἐμὸν εἶσι, χ' ἁτέρων.
Μηζοκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὐμοὶ γάμοι
Θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάσασιν.
Πόλιν τε δείξω τῇδε μακαριωτέραν,
Ἣ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεόν μ', ἀλλ' ὅμως
Τοσόνδε γ' ἔξω σπουδῆς βακχευμάτων,
Οἳ δι' μίαν γυναῖκα, κ' μίαν Κύπριν,
Θνῄσκοντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
Ὁ δ' σφετεροὺς ὁ σοφὸς ἐξιστῶν ὕπνῳ,
Τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
Τέκνων ἀδελφῷ δ' οὓς γυναικὸς ἕνεκα,
Καὶ ταῦθ' ἑκόντας, κοὐ βίᾳ * λελησμένης. * Scal. λελημμένης.
Ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
Ἔθνησκον, ὑγῆς ὄρει ἀπορρυέντες,
Οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος. Ὃς δ' Ἄρης ἔλοι,
Οὐ παῖδες εἶδον, ὐ δάμαρ' ἐν χεροῖν,
Πέπλοις συνεσκάλησαν, ἐν ξένῃ δ' γῇ
Κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι, τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο.
Χῆραί τ' ἔθνησκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις,
Ἄλλοις τέκν' ὀκ θρέψαντες. ὐδὲ θεὸς τάφοις
Ἔδ' ὅστις αὐτῷ αἷμα γῆ δωρήσεται.
Ἥ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
" Σιγᾶν ἄμεινον παίχειά. μηδὲ Μοῦσά μοι.
" Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥ τις ὑμνήσῃ κακά.
Τεῶν δ', θεῶν μὲν τὸ κάλλιστον κλέος,
Ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον. ὃς δ' ἔλοι δόρυ,
Νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
Ἐν γῇ πατρῴᾳ θῆκαι βολὰς εἶχον χθονός,
Χερσὶν θεισαλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.
Ὅσοι δ' μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
Ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι κ' τέκνοις
Ὤκουν, Ἀχαιοῖς ὢν ἀπῆχ' ἡδοναί.
Τὰ δ' Ἕκτορός σοι λύπαρ', ἀκουσον ὡς ἔχῃ.
Δόξας ἀνὴρ ἄριστ', οἴχεθ' θανών.
Καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἶξις ἐξεργάζεται.
Εἰ δ' ἦσθ' οἴκοι, χρηστὸς ὤν, ἐλάνθανεν.
Πάρις δ' ἔγημε πρὸς Διὸς, γήμας δ' μὴ,
Σιγώμενον τὸ κῆθ' εἶχεν ἐν δόμοις.
" Φεύγειν μὲν ἓν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
" Εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, σφέτερον δὴ αἰσχρὸς πόλει,
" Καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δ', δυσκλεές.
Ὧν ἕνεκ' ὐ χρὴ, μῆτερ, οἰκτίρειν σε γῆν,
Ἣ ταμὰ λέκτρα. τὸν γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ,
Καὶ σοὶ, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς ὄλωφ' ἐρεῖν.
Χο. Ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
Μέλπου δ', ἃ μέλπουσ' ὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.
Ταλ. Εἰ μή σ' Ἀπόλλων ὠξεβάκχευσε φρένας,

Sed hæc omittam: non commemorabo fecurim,
Quæ per meum jugulum ibit, & aliorum.
Nec parricidialia certamina, quæ ex meis nuptiis
Orientur, & familiæ Atrei eversionem.
Et hanc civitatem oftendam feliciorem,
Quàm Græcos (numine divino quidem afflata *fero*: fed tamen
Aliquantum à furore deſiſtam)
Qui propter unam mulierem *Helenam* & unam Venerem,
Helenam quærentes, innumeros amiſerunt.
Ipſe verò ſapiens ille imperator pro inimiciſſimis
Perdidit chariſſima, domeſticas voluptates
Suorum liberorum dans *ſuo* fratri propter mulierem *Helenam*,
Idque *propter eam*, quæ volens, non autem per vim eſt rapta.
Et poſtquam venerunt ad littus Scamandrium,
Mortui ſunt: non quòd pellerentur à terræ finibus,
Aut altis turribus patriæ: Quos verò Mars perdidit,
Hos non viderunt liberi, neque conjugis manibus
Veſtibus involuti ſunt, ſed in peregrinâ terrâ
Jacent. Porro res domeſticæ his ſimiles ſunt,
Nam viduæ moriuntur, & hi orbi ſunt domi,
Aliorum educantes liberos; neque ad ſepulchrum
Ipſorum, eſt quiſquam qui ſanguinem terræ donet.
Certè hâc laude hic exercitus *eſt* dignus.
Sed tacere melius *eſt* turpia: neque Muſa mihi
" Sit cantatrix, quæ laudet turpia.
" Trojani verò, primùm quidem (quod eſt pulcherr. gloriæ decus)
Mortui ſunt pro patriâ: quos verò bellum ſuſtulit,
Mortui domum ab amicis portati,
In patria ſepulchrum adepti ſunt,
Manibus cooperti ab iis, à quibus oportuit.
Qui autem Phryges non mortui ſunt in pugnâ,
Illi ſemper cum conjuge ac liberis
Habitaverunt, quæ voluptas aberat Græcis.
Hectoris verò tibi acerba *fata*, audi ut ſe habeant.
Habitus vir fortiſſimus, obiit mortem.
Et hoc Argivorum adventus ad *Ilium* effecit.
Si enim *Græci* manſiſſent domi, virtus *Hectoris* lateret.
Paris porro duxit Jovis filiam Helenam; ſi autem non duxiſſet,
Obſcuram habuiſſet affinitatem in ædibus.
" Fugiendum itaque bellum eſt ei, qui ſapit:
" Si verò ad hoc venerit, gloria non turpis patriæ,
" Fortiter perire: non fortiter verò, turpe *eſt*.
Itaque non convenit te, mater, lamentari patriam,
Aut meas nuptias: inimiciſſimos enim mihi,
Et tibi, his meis nuptiis perdam.
Ch. Quàm ſuavitèr rides tua mala,
Et canis, quæ cantans non vera *eſſe* fortè demonſtrabis.
Tal. Niſi Apollo te feciſſet amentem,

V. 361. Ἀλλὰ ταῦτ' ἐάσω) Ita lego, ſenſu & verſûs ratione poſtulante; cùm olim ſcriptum erat Ἀλλ' ἐάσω, cum *Trochæo* in primo loco; quod nullo modo admittendum eſt. Licet etiam legas, Τὰ δ' ἀλλ' ἐάσω· Sed prius mihi præplacet. Sin hoc magis arriſerit, exponas —*Cætera verò omittam.* Nota figura. *Ibid.* Οὐχ ὑμνήσομαι) *Scaliger* ὑ μιμνήσομαι. V. 362. Εἶσι) *Iturus eſt. Caſſandra* enim eodem in Convivio cum *Agamemnone Clytemneſtræ* juſſu occiſa eſt. Χ' ἁτέρων) *Agamemonem* innuit. *Joh. Brodæus.* V. 363. Μηζοκτόνους τ' ἀγῶνας) *Oreſtis* Matricidium. V. 375. Οὐ γῆς δεῖ' ἀποστερ. μένους &c.) Hoc in loco, ut *Joh. Brodæus* obſervat, *Euripides* in *Lacedæmonios* invehitur, qui poſtquam *Athenas* in ſuam poteſtatem redegiſſent, plurimos Cives *Atticos* necidederunt; qui & ſatiùs ſibi duxerunt, in Patriâ & pro patriâ mori, ſicut *Athenienſes* fecerunt à *Lyſandro* obſeſſi; quàm extorres per alias urbes vagari. V. 384. Σιγᾶν ἄμεινον παίχειά.) Nolo dicere aliquid de Adulteriis *Clytemneſtræ*, *Agamemnonis* Uxore, quæ rem habuit cum *Ægyſtho*, & *Ægialæ Diomedis*, cujus Adulter erat *Sthenelî* filius *Cyllabarus*, ut *Servius*: Talia enim dicere nefas erat Virginitatis ſtudioſæ Fœminæ. Et hinc Poetæ caſtus arripit occaſionem res Caſtas Poetis canendas commendandi Μηδὲ Μοῦσά μοι Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά. Quanquam in hâc deplorandâ Humani Generis fæce, nemo Ingenio præſtare exiſtimatur, qui res turpiſſimas, & ſpurciſſimas non apertè protulerit. V. 392. Δάμαρτι) Legendum videtur Δάμαρσι. Sed quia ſingulæ Uxores ſingulis erant, plures autem liberi, poteſt & in ſingulari legi; ut etiam ſuprà v. 377. Οὐ δάμαρτ' ἐν χεροῖν πέπλοις συνεσκάλησαν. *J. Barnes.* V. 396. Ἀχαιῶν ἶξις) ἄφιξις. V. 397. Εἰ δ' ἦσθ' οἴκοι, χρηστὸς ὤν ἐλάνθανεν) Huc pertinet illud *Ovid.* Triſt. l. 4. Eleg. 3. *Hectora quis nôſſet, felix ſi Troja fuiſſet? Publica Virtutis per mala facta via eſt.* Joſua Barnes.

Οὐκεθ'

Οὔκουν ἁμαὶ τὰς ἐμὰς στρατηλάτας
Τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
" Ἀζὰρ τὰ σεμνὰ, κ᾽ δοκήμασιν σοφὰ,
" Οὐδέν τι κρείσσω τῆς τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
Ὁ γὰρ μέγιστ᾽ Ἀγαμέμνων Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλτατ᾽ παῖς, τῆσδ᾽ ἔφυτ᾽ ἐξαίρετον
Μαινάδ᾽ ὑπέσχη᾽ κ᾽ πένης μ᾽ εἶμ᾽ ἐγὼ,
Ἀζὰρ λέχθ᾽ γε τῆσδ᾽ ἂν οὐκ ἐκπαίμιλω.
Καὶ σοὶ μ᾽, ὦ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
Ἀργεῖ᾽ ὀνείδη, κ᾽ Φρυγῶν ἐπαινέσῃς,
Ἀνέμοις φέρεσθαι δώσω δίδωμι᾽. ἔπου δέ μοι
Πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῆς στρατηλάτη.
Σὺ δ᾽, ἡνίκ᾽ ἄν σε Λαρτίου χρῄζοι τόκος
Ἄγειν, ἕπεσθαι᾽ σώφρον᾽ δ᾽ ἔσῃ λάτρις
Γυναικὸς, ὡς φασ᾽ οἱ μολόντες Ἴλιον.
Κα. Ἡ δηνὸς ὁ λάτρις. τί ποτ᾽ ἔχρυσι τἄνομα
Κήρυκες ἕν; ἀπέφθιμα πάγκοινον βροτοῖς,
Οἱ θεοὶ τυράννους κ᾽ πόλεις ὑπηρέται.
Σὺ τἰῶ ἐμὶῶ φῂς μητέρ᾽ εἰς Ὀδυσσέως
Ἥξειν μέλαθρα; πῆ δ᾽ Ἀπόλλων᾽ λόγοι,
Οἵ φασιν αὐτὼ, εἰς ἔμ᾽ ἡρμωδιμύοι,
Αὐτῆ θανεῖσθαι; τἄλλα δ᾽ οὐκ ὀνείδω.
Δύστην᾽ οὐκ οἶδ᾽ οἷά νιν μένει παθεῖν.
Ὡς χρυσὸς αὖπῳ τἀμὰ, κ᾽ Φρυγῶν κακὰ
Δόξει ποτ᾽ εἶ). Δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη
Πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ᾽, ἴξεται μόν᾽ πάτραν.
Οὗ δὴ σενὸν δίαυλον ᾤκισαν πέρας
Δεινὴ Χάρυβδις, ὠμόβρ᾽ τ᾽ ὀρειβάτης
Κύκλωψ, Λίγυστις θ᾽ ἡ συῶν μορφώτερα
Κίρκη, θαλάσσης δ᾽ ἁλίμυρος ναυάγια,
Λωτῆ τ᾽ ἔρωτες, ἡλίου θ᾽ ἁγναὶ βόες,
Αἳ σάρκα φωνήσουσαν ἥσουσιν ποτὲ,
Πικρὰν Ὀδυσσῇ γῆρυν. ὡς δὴ σωτέμω,
Ζῶν εἶσ᾽ ἐς ᾅδου, καὶ κυφῶν λίμνης ὕδωρ,
Κἀκ᾽ ἐν δόμοισι μυρί᾽ εὑρήσῃ μολών.

Τροχαῖοι.

Ἀλλὰ γὰρ τί τὰς Ὀδυσσέως ἐξαγορεύω πόνους;
Στεῖχ᾽, ὅπως τάχιστ᾽ ἐς ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα.

Non impunè meos duces
Hujusmodi ominibus prosequeréris ex hâc terrâ.
" Sed præstantes, & *hominum* opinione sapientes res,
" Nihilo sunt potiores illis, quæ nihil sunt.
Nam supremus ille totius exercitûs Græci dux,
Atrei filius charus, hujus amorem
præ aliis electum
Mænadis sustinet: & pauper quidem sum ego,
Sed tamen connubium hujus habere nollem.
Et tua quidem (non enim sanam habes mentem)
Argivorum convicia, & Phrygum laudes
Ventis ferenda concedo. Sequere verò me
Ad naves, pulchra sponsa duci *nostro*.
Tu verò, ô *Hecuba*, quando Laertis filius *Ulysses* te voluerit
Abducere, sequere. Castæ enim eris ancilla
Mulieris, ut dicunt qui venerunt *ad* Ilium.
Cas. Certè hic minister *est* pragmaticus: quodnam habet nomen
Unum præcones? Odium publicum hominibus *est is*,
Qui apud principes, & Respublicas ministri *estis*.
Tûne ais meam matrem in Ulyssis
Venturam ædes? Ubi verò *tum esset* Apollinis oracula,
Quæ à me explicata dicunt ipsam
Hic morituram esse? Cætera verò non exprobrabo.
Infelix ille *Ulysses* nescit qualia eum maneant ferenda mala:
Quoniam aurum ipsi mea & Phrygum mala
Videbuntur olim esse: decem enim exhaustis annis
Præter istos, quos hic egit, redibit solus *in* patriam,
Ubi *pulsus*, ubi angustum freti æstu reciproco jactatûr incolit monstr.
Sæva Charybdis, & ubi crudivorus montium-incola
Cyclops, & *ubi est* incantatrix formatrix-porcorum
Circe: & *ubi sunt* salsi naufragia maris,
Et loti amores, Solisque sacræ boves;
Quæ carnem loquentem emittent aliquando,
Acerbam Ulyssi vocem. Ut autem breviter dicam:
Vivus ibit ad inferos, & effugiens aquam maris;
Mala in *suis* ædibus inveniet innumera.

Sed enim quid Ulyssis recito labores?
Vade, ut celerrime sponso apud inferos nubamus.

V. 410. Φήμαις) Ἀσημίαις. V. 412. Τῶν τὸ μηδὲν) subaudi ὄντων. V. 415. Εἶμ᾽ ἐγὼ) Ita scribo acuto in primam retracto, quia ultima eliditur: Nec tamen Circumflecti debet, ejusdem enim est generis cum hisce, φήμ᾽ ἐγὼ & δείν᾽ ἄπλα Vid. *Phavorinum* in φήμ᾽ ἐγὼ, pro φημὶ ἐγὼ. *Josua Barnes.* V. 421. Λαρτίου) pro Λαερτίου, à Λαέρτης, idem quod Λαέρτης, ut *Sophocl. Ajax* Mastig. v. 1. Ἀεὶ μὰ, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε. Hujus rei testem adduco *Eustath.* in Iliad. fol. 13. lin. 35. Διαφορεῖται γὰρ τοῦτο· κ᾽ ὁ μόνον Λαέρτης λέγεται, ἀλλὰ κ᾽ Λαέρτης, ὡς δηλοῖ κ᾽ Σοφοκλῆς. *J. Barnes.* V. 424. Ἡ δηνὸς ὁ λάτρις) *Talthybius* eâ in voce *Hecubam* tetigerat; quare *Cassandra* eadem in illum retorquet. Alii putant, Vatem *Ironicè* de Matre loqui, utpote, quæ *Ministra* futura erat nullius pretii ob senii infirmitates. Nec ipse Articulus ὁ huic sententiæ contrarius est, nomen enim Masculinum generale utrique tribuitur sexui. De quâ re vid. quæ Nos infrà ad v. 474. Sed Versio nostra priori favet causæ *J. Barnes.* V. 430. Τἄλλα δ᾽ οὐκ ὀνείδω) Tacitè respicit ad Matris *Hecubæ* in Canem mutationem. Vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 1265. *Josua Barnes.* V. 433. Δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη &c.) Hic enumerat Decennales *Ulyssei* Errores, qui in *Homeri* Odyssea singulatim describuntur. V. 435. Οὗ δὴ σενὸν δίαυλον ᾤκισαν πέρας) Olim legebatur in Codice *Aldi* πέρας, unde post πέρας ortum erat. Sed ego *Johan. Brodæi* conjecturæ in hac parte magis faveo, qui castigat Τέρας. *Euripides* enim vocat Angustum πόρον sive transitum hunc, ubi tam mirè reciprocantur fluctus, σενὸν δίαυλον, post quem πέρας vix commodè, ut mihi videtur, sequi potest, τέρας autem optimè cum *Charybdi* copulatur. Forte etiam ex præcedenti πάτραν, illud πέτρας ob affinitatem sonûs & literarum evasit. Nam testante *H. Stephano* in Vet. Codice πέτρας legitur. Ὤικισαν) hic *Activè* sumitur. Vid. Schol. *Hecub.* v. 2. V. 436. Ὠμόβρ᾽ τ᾽ ὀρειβάτης Κύκλωψ) *Polyphemus* notatur, de quo *Hom.* Odyss. ι. Ὠμόβρ᾽ autem ponitur pro ὠμοβρῶν, legitur & ὠμοβρὼς in activâ significatione, & ita legit *Scaliger*, ut ἀνδροβρὼς *Hominum vorator* & παιδοβρὼς Epithetum *Saturni* apud *Lycophron.* Et sane *Dinnerus* ὠμοβρωσκορειβάτης: *Aldus* habet ὠμοβρεστρειβάτης; quod verbum si rectè separetur in veram Lectionem evadet ὠμόβρ᾽ τ᾽ ὀρειβάτης. Ex Veteribus exemplaribus duæ Lectiones pro hâc annotantur (testante *Henrico Stephano*) nempe ὠμοβόρ᾽ τ᾽ ὀρειβάτης, & tum *Anapæstus* erit in quartâ sede (cujus rei exempla non desunt) & alia aliquantò diversior, *viz.* ὠμόφρων τ᾽ ὀπισάτης, *Crudelis Dominus.* V. 437. Λίγυστις θ᾽ ἡ συῶν μορφώτερα) Alii quidem exponunt λίγυστις, quasi à λιγὺς, *Cantatrix, Incantatrix*, eodem modo, quo *Homerus* Odyss. κ. αὐδήεσσαν emphaticè vocabat & illius meminit ---ἀειδέσσης ὀπὶ καλῇ. Nonnulli Λιγυστὶς, à λίγυς, *Ligur*, quasi *Ligustica* esset *Circe*, certè in *Italiâ* illam habitâsse & *Ausoniâ* memorat *Apollodorus* in Bibliothecâ, aliique; hinc Λιγυστίδες νῆσοι τρεῖς, καλούμεναι Στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τεταχθαι· αἳ πλησίον εἰσὶ τῆς Λιγύων. *Phavorinus. Dupertus* legi posse ait λύγιστις θ᾽, quod fieret à λυγίζω, *Viminis more* flecto. Sed nil istud hoc in loco. *J. Barnes.* V. 438. Ἀλμυρᾶς ναυάγια) Ita cum *Scaligero* lego, licet ἁλμυρὰ per versum stare potuit, τὸ ν᾽. enim est Ἐκτατικὸν, ut λ, μ, ρ. Vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 382. V. 439. Λωτῆ τ᾽ ἔρωτες) De *Lotophagis* vid. *Hom.* Odyss. ι᾽. De Bubus solis *ibid.* μ᾽. V. 444. Ἐξαγορεύω πόνους) Frequens apud Authores, præcipuè *Nonnum*

num Panopolitanum, Metaphora. Ita *Juvenalis* Satyr. 7. v. 155. *Quis color & quod sit Causæ Genus, atque ubi summa Quæstio, quæ veniant diversâ parte sagittæ.* Quæ Nos ita olim (nam hanc *Satyram* viginti abhinc annis *Græcè* vertebamus) Πόθεν ἀμφοτέρωθεν ἀκοντίζουσιν ἐλέγχους. Ità *Eurip.* Supplic. v. 456. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' εἰρήκόντα. Ita in *Hecub.* v. 603. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦς ἐτόξασεν μάτην. *J. Barnes.*

V. 446. Ἡ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.) Est Repetitio, sed in hoc loco emphatica; sic *Iphig. Aul.* v. 399. Ἄνομα δρῶντα, κοὐ δίκαια. Vid. quæ Nos ad *Oreſt.* v. 613. Ἐκῦσαν, οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν. *Joſua Barnes.* V. 447. Ὦ δοκῶν τι σεμνὸν) *Scaliger* legit, ὦ δοκῶν σεμνόν τι, non inepté. V. 448. Κἀμέ τοι νεκρὸν) Non hic νεκρὸν *Atticè* pro νεκρὸν ponitur, ſed pro τὸν νεκρὸν, ὁ νεκρὸς enim *Cadaver* ſonat, cujuſvis ſexûs, & fit per Appoſitionem ad κἀμέ, vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 70. V. 453. Ὡς ἴτ' ὦσ' ἀγνὴ χρεών) Quomodò ſe *Caſſandra* adhuc caſtam affirmat, cùm in Prologo v. 69. & 70. *Neptunus* & *Minerva* irati inducantur ob violationem, quam ex *Ajace* perpeſſa erat *Caſſandra*? Reſpondendum, *Vim* illam nullam animæ labem attuliſſe, præ illâ cum *Agamemnone* conſuetudine, quam exhinc habitura erat. Vel Deorum, vel *Caſſandræ*, & *Ajacis*, vel ſui Oblitus hìc erat Poeta. *Joſua Barnes.* V. 454. Ὦ μαντεῖ' ἄναξ) Verſio *Latina* prior expoſuit quaſi eſſet τάδε μαντεῖα, quod nullo modo admittendum duxi, τάδε enim ad σῆμα & ἀγάλματα referendum, μαντεῖα verò cum Ἄναξ jungendum. *Apollo* enim μαντεῖος & μαντήϊος Poetis dictus, ut *Apollon.* Argon. l. 2. Ὦκα δ' ἐκέλευθον Μαντήϊον Ἀπόλλωνα.

Ἡ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, σὺ δ' ἐν ἡμέρᾳ,
Ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν, Δαναϊδῶν στρατηλάτα.
Κἀμέ τοι, νεκρὸν, φάραγγες γυμνὰν δὴ ἐκβεβλημένην
Ὑδατι χιμάρρῳ ῥέουσαι, νυμφίᾳ πέλας τάφῳ,
Θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὸ Ἀπόλλωνος λάτριν. 450
Ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' ἐνία,
Χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
Ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς· ὡς ἔτ' ὄσ' ἀγνὴ χρεών,
Δῶ δοαῖς αὐραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μάντει ἄναξ.
Πῦ σκάφος τὸ σὸν στρατηγεῖς ποτ' ἐμβαίνειν με χρής;
Οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις κεραδοκῶν, 456
Ὡς μίαν τριῶν Ἐριννὺν τῆς δέ μ' ἐξάξων χθονός.
Χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσῃς μηδέν, ὦ φίλη πατρὶς,
Οἵτε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοί, χ' ὡ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ,
Οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἦξω σὸν εἰς νεκρὸν νικηφόρος,
Καὶ δόμους πέρασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.

Ἰαμβοί.

Χο. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, ὦ δεδόρκατε
Δέσποιναν, ὡς ἄναυδος εἰς ᾅδου πίτνῃ;
Οὐκ ἀντιλήψεσθ', ἢ μεθήσεσθ'; ὦ κακοί,
Γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν. 465
Εκά. Ἐᾶτέ μ', ἤτοι φίλα τὰ μοὶ φίλ', ὦ κόραι,
Κεῖσθαι πεσοῦσ'. πῶμοί των γὰρ ἄξια
Πάσχω τε, κἀπόνθα, κἀπὶ πείσομαι.
Ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
Ὅμως δ' ἔχει τι χῆμα κινῆσκειν θεούς, 470
Ὅταν τις ἡμῶν δυστυχὴς λάβῃ τύχην.
Πρῶτον μὲν ἐν μοι ταῦθ' ἑξῆσαι φίλον,
Τοῖς γὰρ κακοῖσι, πλείον' οἶκτον ἐμβάλω.
Ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύραννα ἐγημάμην·
Κἀνταῦθ' ἀεὶ δύο τ' ἐγέναμεν τέκνα, 475
Οὐκ ἀξιόμαχ' ἄλλως, ἀλλ' ὑπερβάντε Φρυγῶν.
Οὓς Τρῳὰς, οὐδ' Ἕλλωσις, οὐδὲ βάρβαρος
Γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειν ἂν ποτε.
Κἀκφανάτ' εἶδον δορὶ πεσόντ' Ἕλλωσι κῶ,
Τείχας τ' ἑλμήθω τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν. 480
Καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα

Certè malus malè ſepelieris noctu, non interdiu,
O qui eximias te aliquid magni feciſſe, Græcorum dux.
Et me, cadaver, valles, nudámque ejectam
Aquâ torrentis fluentes, prope ſepulchrum ſponſi
Dabunt feris laniandam, *me* ſacerdotem Apollinis.
O coronæ chariſſimi mihi deorum, & ornamenta fatidica,
Valete: relinquo feſta, quibus antea delectabar.
Diſcedite à me, lacerationibus avulſa quoniâ adhuc caſta exiſtēs
Do celeribus auris ferenda hæc tibi, ô Vaticine Rex,
Ubi eſt navis Imperatoris? quônam oportet me aſcendere?
Non *enim* diutiùs auram veliſcaptans expectabis,
Unam trium Furiarum ex hâc terrâ me abducturus.
Vale mihi mater: ne lacrymes, ô chara patria,
Quique ſub terrâ fratres eſtis, & qui nos genuit pater,
Brevi me excipietis: ſed veniam ad mortuos victrix,
Et populata domos Atridarum, à quibus periimus.

Chorus.

Hecubæ annoſæ cuſtodes, non videtis
Dominam, quomodo muta humi cadat?
Non ſuſtinebitis eam, an dimittetis *eam*? ô ignavæ,
Anum lapſam erigite rurſum.
H. Sinite me (non *en. jā* mihi grata *ſunt*, quæ grata *priùs erant*, ô pu.)
Jacere collapſam: lapſu enim digna *mala*
Patior, & paſſa ſum, & adhuc patiar.
" O dii! ignavos quidem opitulatores *vos* invoco,
" Tamen habet aliquem decorem invocare deos,
" Quando noſtrûm aliquis in adverſam fortunam incidit.
Primùm igitur mihi gratum *eſt*, *placétque* bona recenſere;
Malis enì, *eorúmque narrationi* majorem commiſerationē inferam.
Fuimus Reges, & in regias *ædes regi* nupta ivi:
Hìc autem præſtantiſſimos peperi liberos,
Non numero temerè; ſed *virtute* excellentiſſimos Phrygum.
Quales *nec* Trojana, nec Græca, nec barbara
Mulier à ſe procreatos unquam gloriari poſſet.
Illóſque vidi haſtà proſtratos Græcâ,
Et ſecui capillos iſtos ad tumulum mortuorum,
Et *ipſorum* patrem Priamum non ab aliis

Quare & in hâc parte Verſioni medicas manus adhibui. *J. Barnes.* V. 456. Οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν) De Duplici ἂν vid. *Hecub.* v. 1200. V. 457. Ὡς μίαν τριῶν Ἐριννύν) De tribus Furiis Vid. *Phurnutum* de Naturâ Deorum p. 16. Περὶ δὴ Ἐριννύων & quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 963. *Joſ. Barnes.* V. 472. Ἐξᾶσαι) ᾄζαεῖσαι. Ab ἀείδω *cano*, & Poeticè *recenſeo*. V. 474. Ἦμεν τύραννοι) Fuimus *Troes*. Verto autem *Reges*, non *Reginæ*, ut olim; quia Nomen generale utrique tribuitur ſexui. Sic *Ferdinandus* & *Iſabella* junctim dicti ſunt Reges *Hiſpaniæ*, non Rex & Regina. Vid. quæ Nos ſupra ad v. 424. *Ibid.* Κεἰς τύραννα) *Et Regno accepto nupſi.* Plerique τύραννα, pro τὸ τύραννον, *i. e.* τυραννίδα, exponunt. Nam τὸ Σοφὸν pro ἡ Σοφία & τὸ βαρβαρεύειν pro ἡ βαρβαρότης ponitur, aliàs τὸ τύραννον, & τὰ τύραννα, pro ὁ τύραννος & οἱ τύραννοι, de quâ re vide quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 327. Hoc verò in loco illorum ſententiæ accedo, qui σκῆπτρα vel δώματα ſubaudiunt, non enim εἰς τύραννον γαμεῖσθαι dicitur, ſed εἰς τυραννικὰ δώματα. Τύραννος, autem pro Τυραννικὸς & ipſe *Sophocles* uſurpavit in *Antigone* ---Καὶ ζῇ τύραννον οἶκον ἔχων. *Item Æſchyl.* Prometh. v. 760. Πρὸς τοῖς τύραννα σκῆπτρα συναθίσεται. Denique *Thucydides* τύραννον πόλιν dixit. *Joſua Barnes.* V. 476. Οὐκ ἀειδῶν ἄλλως) Vide *Erajmum* in Proverb. *Numerus*. Eodem modo *Horatius*. ---*Nos Numerus ſumus & fruges conſumere Nati.* Joſua Barnes. V. 477. Οὓς) Οἵους. Sic infrà v. 499. Οἷον ἔτυχον, ὄντε τεύξομαι. ὧν pro οἵων. *Joſua Barnes.* V. 481. Καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον) Σεμνὸς λόγος, at de hâc honeſtâ *Metaphora* vid. ad *Iphig.* Taur. v. 3.

Κλύσσ'

Κλύουσ' ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
Αὐτὴ καθ' ὁσφαλοῦτ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ,
Πόλιν θ' ἁλοῦσ'. ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους
Εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
Ἄλλοισι θρέψας', ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην.
Κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
Αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.
Τὸ λοίσθιον δ' θρηνῶ κακῶν κακόν,
Δόλῃ γυνὴ γεὼς εἰς δόμους ἀφίξομαι.
Ἃ δ' ἔστι γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
Τούτοις με θεραπεύσουσιν, ἢ δυρῶν λάτιν
Κλῆδας φυλάσσειν, πῶ τεκοῦσ' Ἕκτορα,
Ἢ σιτοποιόν, κἂν πέδῳ κοίτας ἔχειν
Ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
Τρυχηρὰ θῆρι πεύκηνον εἱμύλιν χρόα
Πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
Οἴ' ἐγὼ τάλαινα, δίχα γάμων μιᾶς ἕνα
Γυναικὸς, οἷων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι.
Ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Καισάνδρα θεοῖς,
Οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνυμα σόν.
Σύ τ', ὦ τάλαινα, πῇ ποτ' εἶ Πολυξένη;
Ὡς ἔστε μ' ἄρσην, ἔστε θήλεια σπορά,
Πολλῶν γενομένων, πῶ τάλαιναν ὠφελῆ.
Τί δῆτα μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο
Ἄγετε τὸν ἀβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
Νῦν δ' ὄντα δοῦλον, σιβάδα θῆρὸς χαμαιπετῆ,
Πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ.
" Δακρύοις καθαγνισθεῖσα; Τῶν δ' εὐδαιμόνων
" Μηδένα νομίζετ' εὐτυχῆ, πρὶν ἂν θάνῃ.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ
2 Μοῦσα, κομῶν ὕμνων
3 Ἄεισον ἐν δακρύοις
4 Ὠιδὰν ὀπιπόδιον·
5 Νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω,
6 Τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνης
7 Ἀργείων ὀλοίμᾳ
8 Τάλαινα δορίαλωτος.
9 Ὅτ' ἔλιπον ἵππον ὑρανία
10 Βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον,
11 Ἐν πύλαις Ἀχαιοί.
12 Ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεώς
13 Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς,
14 Ἴτ' ὦ πεπαυμένοι πόνων·

Audiens deflevi: sed his oculis vidi
Ipsa trucidatum ad Hereæam *Jovis* aram:
Urbémque captam *vidi*. Quas verò educavi virgines
Ad dignitatem sponsorum eximiam,
Aliis educatas, ex manibus ereptas amisi.
Neque spes est fore ut *posthac* ab illis videar,
Neque ego illas unquam videbo posthac,
Illud verò postremum *est*, ac fastigium miserorum malorum,
Serva mulier, anus, in *hostis* ædes abibo.
Quæ autem huic senectuti sunt incommodissima,
His *ministeriis* me adhibebunt, vel januarum custos
Claves ut servem, ego mater Hectoris,
Vel ut panem faciam & humi stratum habeam
Rugoso dorso, regiis ex lectis *ejecta*,
Laceras induta circa lacerum corpus
Lacinias stolarum, quæ non decent beatas.
Me miseram: propter unum connubium unius
Mulieris *Helenæ* in qualia mala incidi, & incidam?
O filia, ô cum-Deo furens *Cassandra*,
Quali calamitate solvisti tuam calitatem?
Túque, ô misera, ubinam es Polyxena?
Ut neque me mascula, neque fœminea soboles,
Cùm multi fuerint, miseram juvat.
Cur igitur me erigitis? quâ spe adducti
Moveris delicatum quondam in Trojâ pedem,
Nunc verò servilem ad stratum humi lectum,
Et *ad* saxea pulvinaria ut lapsa peream
" Lacrymis arefacta? Ex felicibus igitur
" Neminem existimate beatum esse ante mortem

EPODICA.

Strophe.

Ch. 1 De Ilio mihi, ô
2 Musa, novorum hymnorum
3 Cane in lacrymis
4 Cantionem convenientem.
5 Nunc enim carmen in Trojam clarâ voce cantabo,
6 Quomodo à quadrupede *equi* vehiculo
7 Græcorum perierim,
8 Misera bello capta.
9 Quando reliquerunt Equum, horrendè
10 Frementem, aureis ornatum phaleris, armis fœtum,
11 Ad portas *Scææ* Græci:
12 Exclamavit verò populus
13 Stans à rupe Troade:
14 Ite ô defuncti laboribus,

V. 483. Ἐφ' Ἑρκίῳ πυρὶ) Ad *Jovis Herczi* aram cæsus erat *Priamus* à *Neoptolemo*, Vid. Notas ad *Hecub.* v. 23. Item *Scholia*, ubi rectè nos inseruisse, ἢ Διὸς Ἑρκείου, ὡς ἔνιοι, agnoscet Lector, nam & id ipse Deorum non infimus *Neptunus* suprà dixit v. 17. --- Πεζὸς δ' χρυσᾶν βάθρων πάσσων Πείαμόν, Ζηνὸς Ἑρκίου σεμνόν. *J. Barnes.* V. 484. Πόλιν θ' ἁλοῦσαν) Ita rectè restituit *Henricus Stephanus* ex Cod. Vet. pro σωθεῖσαν, sed quia plurimæ illius emendationes in prioribus Editionibus, post illum tamen factis, in textum admittuntur, non vulgò id illi acceptum datur; & nobis etiam aliquando superfluum videretur; nisi Tanti viri Meritis ingratus esse nequaquam possem aut vellem. Illi autem & Nos & *Euripides* plurimum debemus. *J. Barnes.* V. 489. Θεσγκὸς κακῶν) *Summum malorum*; est enim θεσγκὸς, τὸ ἀνώτατον τῆ τείχους. *Homeri* Schol. *Eustath.* fol. 1570. lin. 12. Ὁ θεσκὸς ἡ ἄκρα τοίχων κόσμ, ἢ στέφανη, ἢ στεφάνωσις. *Erasmus* in Adagiis *Colophonem addere* & *Fastigium imponere*. *Vallum* quoque & *sepimentum* notat ea Dictio. Unde & κακοῖς θεσγκῶσα infra animadvertemus. *Hom.* Odyss. ξ. v. 10. Ῥυτοῖσι λάεσσι καὶ ἐθείγκωσαν ἀρούρας. V. 490. Εἰς δόμους) ἀθρόους subaudi, *in ædes alienas*. V. 492. Ἢ δυρῶν λάτιν κλῆδας φυλάσσειν πῶ τεκοῦσα Ἕκτορ.) Vid. quæ Nos suprà ad v. 193. &c. V. 509. Τῶν δ' εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχῆ, πρὶν ἂν θάνῃ) Vid. similes aliquot sententias *Euripidis* aliorumque *Androm.* v. 100. *Iphig. Aul.* v. 161. V. 514. Ὠιδὰν ἐπιπόδιον) Ita in omnibus Libb. nec vel unus è tot Criticis errorem suspicatus; ego quovis pignore certabo ὀπικόδειον legendum: de hâc re autem judicet Lector, non ego textui temerè involabo. *Josua Barnes.* V. 515. Τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνης) Ab Equo *Durio* Græcos Plaustri instar vehente. De quo Nos suprà v. 14. *Virgil.* Æn. l. 2. v. 15. *Instar Montis equum divinâ Palladis Arte Ædificant, sectaque intexunt abiete costas* &c. V. 519. Οὐρήια) μεγάλως, δεινῶς. Hinc οὐρήιον ὄσον *Proverbium*. Toto cœlo. V. 520. Ἔνοπλον) *Armis-fœtum*, i. e. armatis Viris. V. 523. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθεὶς) *Brodæus* legendum putat πέραν. *Duportus* legit πετρῶν. Sed quidnî πέτρας pro Rupe sumamus, super quam stetit Ἀκρόπολις Τροίας, undè per Campos despectare licebat? *Josua Barnes.*

15 Τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
16 Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ.
17 Τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;
18 Τίς δ' γεραιὸς ἐκ δόμων;
19 Κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
20 Δόλιον ἔρρον ἄτᾳ.

Ἀντιστροφή.

1 Πᾶσα δ' ἠγένα Φρυγῶν
2 Πρὸς πύλας ὡρμάθη,
3 Πεύκᾳ ὀν ὑρείᾳ
4 Ξεστὸν λόχον Ἀργείων,
5 Καὶ Δαρδανίαις ἄταν θεᾷ δώσων,
6 Χάριν ἄζυγ. ἄμβοτα-πώλ.
7 Κλωστῷ δ' ἀμφιβόλοι-
8 σι λινέοισι, νεὼς ὡς
9 Σκάφ. κελαινὸν, εἰς ἕδρανα
10 Λαΐνα, δαπεδά τε φόνια πατρίδι
11 Παλλάδ. θέσαν θεᾶς.
12 Ἐπὶ δ' πόνῳ δ' χαρᾷ,
13 Νύχιον ὅτε κέρας πρῆν.
14 Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπη,
15 Φρύγιά τε μέλεα· παρθένοι
16 Δ' ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν,
17 Βοάν τ' ἤμελπον ἔυφρον'· ὀν
18 Δόμοις τε παμφαὲς σέλας
19 Πυρὸς μέλαινάν αὐγλαν
20 Ἔδωκεν πρ' ὕπνῳ.

Ἐπῳδός.

1 Ἐγὼ δ' τὰν ὀρεσ-έραν
2 Τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
3 Διὸς κόραν Ἄρτεμιν
4 Ἐμελπόμαν χορεῖσι.
5 Φονία δ' ἀνὰ πόλιν
6 Βοὰ κατέσχε Περγάμων
7 Ἕδραι· βρέφη δ φίλια πρὸ
8 Πέπλοις ἔβαγε ματρὶ χέρας
9 Ἐπλοημόνας, λόχου
10 Δ' ἐξέβαινεν Ἄρης,
11 Κόραις ἔργα Παλλάδ.
12 Σφαγαὶ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
13 Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
14 Καρατόμ. ἐρημία νεηνίδων,
15 Στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κυρσεύσῃ,
16 Φρυγῶν πατρίδι πένθη.

15 Hoc ſacrum adducite ſimulacrum
16 Iliadi Jovis-filiæ Minervæ.
17 Quis non ivit juvenum?
18 Quis ſenex non *egreſſus eſt* domo?
19 Exhilarati verò carminibus,
20 Fallax apprehenderunt malum.

Antiſtrophe.

1 Totum autem genus Phrygum
2 Ad portas ruit
3 Facibus cum montanis,
4 Politas inſidias Argivorum,
5 Et Dardaniæ cladẽ, Deæ *Minervæ* daturum, & *conſecraturũ*,
6 Munus equi divinitus fabrefacti, & non junctí jugo.
7 Contorti verò *funis* ancipitibus laque-
8 is lineis, navis veluti
9 Scapham nigram, in ſedes
10 Saxeas, & in ſolum letale patriæ,
11 Palladis *trahentes* collocârunt Deæ.
12 Sed à labore & feſtivitate
13 Nocturnum crepuſculum *Trojanis* infeſtum aderat.
14 Libycáque tibia ſonabat,
15 Et Phrygiæ cantiones: virgines verò
16 Aëreo cùm plauſu pedum, *pedes in aerem cum plauſu tollentes*,
17 Lætam cantionem canebant: in
18 Ædibúſque illuſtre jubar
19 Ignis atrum ſplendorem
20 Dabat ad ſomnum, *i. e. obrepente ſomno reddebat.*

Epodus.

1 Ego verò monticolam
2 Tunc in domo virginem
3 Jovis filiam Dianam
4 Celebrabam choreis.
5 Funeſta verò *tunc* per urbem
6 Vox occupavit Pergamorum
7 Sedes: infantes verò chari circa
8 Veſtes, tendebant matri manus
9 Conſternatas: *ex* inſidiis & *equi alveo*
10 Verò *confeſtim* exivit Mars,
11 Virginis opera Palladis.
12 Cædes autem circum aras
13 *Fiebat* Phrygum, inq; cubilibus
14 Letalis ſolitudo puellarum
15 Coronam afferebat Græciæ juvenum alumnæ,
16 Phrygum verò patriæ luctum.

V. 531. Πᾶσα δὲ γῆνα Φρυγῶν) *Virgil.* l. 2. v. 478. *Dividimus muros & mœnia pandimus urbi: Accingunt omnes operi, pedibúſque rotarum Subjiciunt lapſus & ſtuppea Vincula Collo Intendunt. Scandit fatalis Machina muros Fœta armis: Circùm Pueri innuptæque Puellæ Sacra canunt, funémque manu contingere gaudent.* V. 535. Δώσων) *Atticè* pro δώσουσα, vel πρὸς τὸ συμμανθάνειν, per γῆνα Φρυγῶν enim λαὸς intelligitur. *J. Barnes.* V. 536. Χάριν ἄζυγ. ἄμβοτα πώλ) Hoc in loco τὸ ἄμβοτα adverbii inſtar eſt & cum nota ὑφ' ἓν jungendum τῷ πώλ, hoc modo ἄμβοτα-πώλ. Tale quid occurrit tibi *Phœniſſ.* v. 799. Ἅρμασι γὰ φαλίοις τέθριππα μώνυχα πώλων. *J. Barnes.* V. 538. Νεὼς σκάφ.) γῆμα, ἓν διὰ δυοῖν. Ita *Rheſ.* v. 392. Καὶ νεῶν πρήσων σκάφη. Et hujus Fabulæ v. 681. Αὐτὴ μὴ ὕπω ναὸς εἰσέβη σκάφ. Senſus, *ut Navis, quæ ſubjectis cylindris* ὑπὸ τῶ ναυπηγῶν *in mare trahitur, ita lapſus, ut Virgilii* verbis utar, *Trojani huic Equo ſubjecerunt, qui aliàs ob immane pondus in urbem duci haud potuerat.* J. Barnes. V. 539. Ἔδρανα) εἰς τὸν ναὸν. V. 542. Πόνῳ γὰ χαρᾷ) Πόνῳ, *labore*, quem in ſubvehendo Equo ligneo ſuſtinuerant, γὰ χαρᾷ & *gaudio* propter hoſtium, ut opinabantur, fugam & diſceſſum. *Job. Brodæus.* V. 543. Νύχιον ὅτε κέρας πρῆν) *Tmeſis*, ὅτε πρῆν. *Virgil.* Æn. l. 2. v. 265. *Invadunt Urbem ſomno Vinóque ſepultam.* V. 544. Λίβυς τε λωτὸς) λωτὸς, ὁ αὐλὸς ἐκ λωτίνου ξύλου, Λίβυς δ' λέγεται, ὅτι ἐκ μὴ ἐκ Λιβύης λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ Αὐλὸς ἄριστα πεποίηται. *Alceſt.* v. 346. --πρὸς Λίβυν λωτὸν αὐλόν. In quem locum vide *Scholiaſten.* Ibid. Ἐκτύπει) à κτυπέω, eſt *Imperfecti* Temporis. *J. Barnes.* V. 559. Λόχυ) Ex Equo inſidioſo. V. 560. Ἄρης) Ἄνδρες ἀρήϊοι, Ἀχαιοί. V. 561. Κόραις ἔργα Παλλάδ.) Quæ quidem omnia *Minervæ* conſilio facta ſunt. *Job. Brodæus.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

ANdromache *cum socru* Hecubâ *lamentatur statum suum & Trojæ excidium ; simulque apertè nuntiat, quod priùs* Talthybius *tectè dixerat,* Polyxenæ *ad* Achillis *sepulchrum immolationem. Quod cùm impotentiùs ferret* Hecuba, *ipsam consolatur, ostendens illam jam defunctam multò vivis fæliciorem, quos adhuc tot tantæque opprimant miseriæ, novæque maneant.* Hecuba *cedens necessitati, & alacrior paulò facta, monet* Andromachen, *ut moribus* Neoptolemi, *cui sorte obtigerat, accommodare se velit, sicut solebat* Hectori ; *fieri enim posse, ut sub illius præsidio filius* Astyanax *liberalitèr educatus, regnum* Trojanum *aliquando instauret. His dictis, adest Præco, denuncians eundem Puerum ex Procerum* Græcorum *decreto de altâ Turri præcipitandum. Hinc novi luctus, & quærelæ* Andromachæ, Hecubæ, Choríque ; *qui* Chorus *næniam priorem continuat, & Trojæ excidium sub* Laomedonte *factum commemorat ; additque nihil* Ganymedem, *nec illius causâ Deos,* Trojæ *profuisse ; quorum tamen favore ad illud Felicitatis fastigium pervenerat.*

ΧΟΡΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ, ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ἀναπαυστικά.

Χο. Ἑκάβη, λεύσσεις πῶς᾽ Ἀνδρομάχῃ
Ξενικοῖς ἐπ᾽ ὄχοις πορθμευομένᾳ ;
Παρὰ δ᾽ εἰρεσίᾳ μασῶν ἕπεται
Φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις.
Εκά. Ποῖ ποτ᾽ ἀπύνης νώτοισι φέρῃ,
Δύσανε γυῖα, πάρεδρος χαλκέοις
Ἕκτορος ὅπλοις, σκύλοις τε Φρυγῶν
Δορικμήτοις ;
Οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας,
Στέψῃ ναὸς ἀπὸ Τροίας ;
Αν. Ἀχαιοὶ δεσπόζουσί μ᾽ ἄγουσιν. Εκά. ἰώ μοι, μοι.
Αν. Τί παιᾶν᾽ ἐμὸν σεναίζῃς ; Εκά. αἰ, αἰ. αἰ, αἰ.
Αν. Τῶνδ᾽ ἀλγέων. Εκά. ἰὼ Ζεῦ.
Αν. Καὶ συμφορᾶς. Εκά. τέκεα.
Αν. Πρίν ποτ᾽ ἦμεν.
Εκά. Βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία. Αν. τλήμων.
Εκά. Ἐμοί τ᾽ εὐγύεια παίδων. Αν. φεῦ, φεῦ.
Εκά. Φεῦ δῆτ᾽ ἐμοί. Αν. κακῶν. Εκ. οἰκτρὰ γε τύχα.
Αν. Πόλεως. Εκ. ἃ καπνῶται. Αν. μόλοις, ὦ πόσι μοι.
Εκά. Βοᾷς τὸν φίλτατόν᾽ ἐμοὶ παῖδ᾽ ἐμὸν, ὦ μελέα.
Αν. Σᾶς δαίμονος ἄλκαρ. Εκ. σύ τ᾽, ὦ λῆμ᾽ Ἀχαιῶν,
Τέκνων δὲ πρὸ᾽ ἀμοῖν πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
Κόμισαί μ᾽ εἰς ᾅδου.

Ἐξάμετροι.

Χο. Οἵδε πόδοι μεγάλοι. Ε. τάδε κέτλια πάρμοι ἄλγη.
Χο. Οἰκτρὰ μὲν πόλεως, δῆτα δ᾽ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται,
Εὐφρόσυνα θεῶν ὁ γὰρ υἱὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν,
Ὃς λεχέων συγερῶν χάριν ὤλεσε Πέργαμα Τροίας.
Αἱματόεντα δὲ θεᾶς πρὸς Παλλάδι σώματα νεκρῶν
Γυμὰ φέρῃ πέζαι· ζυγὰ δ᾽ ἤνυσε δέλια Τροία.
Εκ. Ὦ πατρὶς, ὦ μελέα, καταλείπομαί σε δακρύων.
Χ. Νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾶς. Ε. καγὼ δόμων, ἔνθ᾽ ἐλοχεύθην.

Ἀναπαυστικά.

Χο. Ὦ τέκνα, ἔρημος πόλις· ἁ μάτηρ
Ἀπολείπεθ᾽ ὑμᾶς.
Εκά. Οἴμοι ἰάλεμος, οἷά τε πένθη.
Δάκρυά τ᾽ ἐκ δακρύων * καταλείβεται.

* Scal. καταμείβεται.

Cho. HEcuba, videsne istam Andromachen
In peregrino vehiculo vectam ?
Juxta motum autem uberum *currûs agitatione motorũ* sequitur
Charus Astyanax, Hectoris filiolus.
Hec. Quonam vehiculi dorso veheris
Infelix mulier, custos æreorum
Armorum Hectoris, & Phrygum spoliorum
Bello captorum :
Quibus *Pyrrhus* Achillis filius Phthiotes
Coronabit templa *in patriam delatis* à Trojâ ?
An. Achivi domini me abducunt. *He.* Hei mihi, mihi.
An. Quid gemis meum pæana ? *He.* Heu, heu, æ, æ.
An. Propter dolores. *He.* Heu Jupiter.
An. Propter calamitates. *He.* ô filii.
An. Quondam fuimus.
Hec. Periit felicitas, periit Troja. *An.* Infelix.
Hec. Et meorum liberorum nobilitas. *An.* Heu, heu.
Hec. Heu propter mea. *An.* Mala. *He.* miseranda calamitas.
An. Urbis. *He.* quæ fumat. *An.* Redeas ad me, ô marite.
Hec. Vocas meum filium, qui apud Plutonem *est*, ô misera.
A. Tuæ ux. præsidiũ. *H.* Túq; præstantissimũ animi robur *adversi*. Gr.
Olimque liberorum nostrorum antique *pater* Priame,
Deduc me ad inferos.

Chorus.

Hæc desideria magna *sunt*. *He.* Graves hos patimur dolores
Cho. Pereunte patriâ. Doloribus enim dolores adduntur,
Cũ lætitiâ Deorũ. *Dius let.* Tuus v. filius effugit Plutonẽ, *i.e. mortẽ*,
Qui propter odiosum thalamum perdidit Pergama Trojæ.
Cruenta verò corpora mortuorum prope Deam Palladem
Vulturibus lanianda jacent. Jugum verò servile subiit Troja.
Hec. O patria, ô misera, relictam te deploro.
Ch. Nũc finẽ miserabilẽ vides. *H.* Et ego domũ, in quâ fui puerpera.

Chorus.

O filii, deserta civitas, mater
Vestra deseritur.
Hec. Qualis planctus, & quales luctus.
Lacrymæ stillant ex lacrymis

V. 570. Ἔκτορος ἶνις) Ἶνις, ὁ υἱὸς, ὥσπερ παρὰ τῷ Ἴωνι, ὅτι οἱ υἱοὶ ἐκ νεῶν ἦσαν τοξόται. Vid. *Eustathium.* V. 574. Δορικμήτοις) Δορικτήτοις. V. 587. Ἄλλε᾽ Ἀχαιῶν) *Latina* Versio hoc verbum fatis explicat ; sin λῦμ᾽ legatur, ut in *Aldi* Editione, exponas, Hostis, λῦμα, κάκωμα, φθορὰ, *Pernicies*, Hostis. V. 592. Ὁ γὰρ σὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν) Loquitur Chorus (inquit *Johannes Brodæus*) legendúmque est, ὁδὲ σὸς γόνος, fuerat enim ante *Trojam* captam interfectus *Paris* à *Philoctete*. Hoc quidem *Brodæo* concedo, *Paridem* ante *Trojam* captam occisum & quidem *Helenam Deiphobo* connubio junctam post *Paridis* mortem : Sed cùm Versus sit *Heroicus*, non legendum ὅδε pronuntio, potiùs legamus pro ἔκφυγεν, ἄφυγε & hoc modo Historicæ Veritati, Versuíque simul consulemus. *Josua Barnes.* V. 594. Αἰματόεντα δὲ θεᾷ) Hic θεᾷ est μετωνυμίαν in scansione legendum, vid. quæ Nos ad *Phœniss.* v. 509. *Josua Barnes.*

V. 600. Οἴμοι ἰάλεμος) Ἰάλεμος, hymnus lugubris. *Apollonii* Scholiastes, Ἰήλεμος ἀπὸ τοῦ Ἰηλίνου εἴρηται, ἀπὸ Ἰηλέμου τοῦ Μούσης παιδός. Ὁ Ἰάλεμος Ἰηλινώδης ἐφεῦρεν ᾠδάς. *Tzetzes.* Vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 281. *Josua Barnes.*

Ἀμετέ-

Ἀμετέροισι δόμοις. "ὁ θανὼν δ' ὅπ-
"λαθέτας ἀλγέων ἀδάκρυτος.

In noſtrâ domo: "qui verò mortuus eſt,
"Oblivioſcitur dolorum, nullas fundens lacrymas.

Ἰαμβοί.

Chorus.

Χο. "Ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπυσμένοις,
"Θρήνων τ' ὀδυρμοί, Μοῦσά θ', ἡ λύπας ἔχει.
Αν. Ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ
Πλείστους διώλεσ', Ἕκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;
Εκ. Ὁρῶ τὰ θεῶν, "ὡς τὰ μ' πυργοῦσ' ἄνω,
"Τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δ' δοκοῦντ' ἀπώλεσθ'.
Αν. Ἀγόμεθα λεία σὺ τέκνῳ. "Τὸ δ' εὐγενὲς
"Εἰς δοῦλον ἦκε, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
Εκ. Τὸ τῆς ἀνάγκης, δῆνος· ἄρτι καπ' ἐμοῦ
Βέβηκε, ἀποσπασθεῖσα Καισάνδρα βίᾳ.
Αν. Φεῦ, φεῦ. Ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
Παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσῶ δ' κἀπέρα.
Εκ. Ὧν γ' ἔτι μέζον, ἔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι
Κακῶν· κακῶν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
Αν. Τέθνηκέ σοι παῖς ποδὸς τάφῳ Πολυξένη
Σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
Εκ. Οἰ' ἰὼ τάλαινα, τῆτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Τδυδύβιος αἴνιγμ' ἐσαφῶς εἶπε σαφές.
Αν. Εἶδόν νιν αὐτή· κἀποβᾶσα πῆμ' δ' ὄχων,
Ἔκρυψα πέπλοις, κἀπενοψάμην νεκρόν.
Εκ. Αἰ, αἰ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων θεοσφαγμάτων.
Αἰ, αἰ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
Αν. Ὤλωλεν, ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
Ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
Εκ. "Οὐ ταυτὸν, ὦ παῖ, τὸ βλέπειν, τῷ κατθανεῖν.
"Τὸ μὲν γὰρ ὠδὲν, τῷδ' ἔνεισιν ἐλπίδες.
Αν. Ἄκουσον, ὡς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.
"Τὸ μὴ γενέσθαι, τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.
"Τοῦ ζῆν δ' λυπρὸν κρεῖσσόν ἐστι καὶ θανεῖν.
"Ἀλγεῖ γὰρ ὠδὲν πρὸς κακῶν ἠσθημένος.
"Ὁ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν,
"Ψυχὴ ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
"Κεἰνη δ' ὁμοίως, ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
"Τέθνηκε, κὠδὲν οἶδε πρὸς αὐτῆς κακῶν.
Ἐγὼ δ' τοξεύσασα, τῆς τ' εὐδοξίας
Λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτημον.

"Qui vivi sunt, lacrymæ mortalibus afflictis,
"Luctuúmq; lamentat. & Musa, quæ dolores hab *i.e.* & *lug.carm.*
An. O mater viri, qui olim suâ hastâ Argivos
Plurimos perdidit, Hectoris, hæc aspicis?
Hec. Video Deorum *numina*, "quæ ea quidem extolliunt in sublime;
"Quæ nihil sunt: ea v. quæ video. *aliquid esse, deprimunt, ac* perd.
An. Abducor præda cum filio:
"Nobilitas verò
"Venit in servitutem, tantas habens mutationes.
Hec. Necessitatis *robur est* invictum: modo & à me
Abiit Cassandra avulsa per vim.
An. Heu, heu. Aliquis, ut videtur, secundus Ajax
Apparuit tuæ filiæ: laboras verò & aliis *malis*.
Hec. Quorum neque modus, neque numerus est mihi
Malorum: *res* enim ad certamen malorum venit.
An. Mortua tibi est filia Polyxena ad tumulum
Achillis mactata, munus exanimi cadaveri.
Hec. Heu me miseram, hoc illud est, quod mihi dudum
Talthybius dixit ænigma, perspicuum non perspicue.
An. Ipsam ipsa vidi, & descendens de isto curru,
Velavi peplis *ipsam*, & cadaver planxi.
Hec. Heu, heu, filia, ob tuam immolationem:
Heu, heu iterum, quàm malè periisti!
An. Periit, ut periit: sed tamen quàm ego,
Quæ viva sum, feliciore fato periit.
Hec. "Non idem est, filia, vivere, quod mori.
"Mortuus enim nihil est, spes verò insunt vitæ.
An. Audi, ut tuæ voluptatem injiciam menti.
"Non natum esse, æquale dico morti:
"At melius est mori, quàm calamitosè vivere.
"Nihil enim dolet, qui nulla sentit mala.
"Qui verò fuit beatus, & in miserias cadit,
"Animo vagans cruciatur *propter* priorem felicitatem.
"Illa verò *Polyxena*, perinde ac si nunquam vidisset lucem,
"Mortua est, & nihil scit malorum suorum.
Ego verò quæ *scopum* jaculando sum assecuta, & gloriæ
Quæ bonam *partem* adepta sum, à fortunâ *tamen* aberravi.

V. 604. Ὡς ἡδὺ δάκρυα) *Hom.* Odyss. λ. v. 211. ---κρυερὸν τετραπώμεθα γόοιο. *Joh. Brodæus.* V. 605. Μοῦσά θ', ἡ λύπας ἔχει) Μοῦσα, ἣ τὸ λυπεῖν λέλογχε, Μελπομένη, de quâ *Virgilius, Melpomene tragico proclamat mœsta* (*vel* contristat cuncta) *boatu.* Vid. supra v. 120. Μοῦσα δ' χ' αὕτη τοῖς δυσήνοις ἄτας κελαδεῖν. *Est quædam Musa immodici luctus,* hoc est, ---*Facis* δ', *Dolor improbe, Versus.* Josua Barnes. V. 614. Φεῦ, φεῦ) Extra Carmen vid. ad *Hecub.* v. 1116. & *Hippolyt.* v. 345. Ἄλλος τις Αἴας) Ita *Agamemnonem* vocat, quòd sicut *Ajax Oilei*, ita nunc & ipse raperet *Cassandram.* Sic *Virgil.* Æn. l. 6. v. 89. ---*Alius Latio jam partus Achilles.* V. 608. Ὁρῶ τὰ θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω) *In alto collocant.* Ita *Hesiodus* v. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βειδεῖ· ῥέα δ' βειδόντα χαλέπτει· Ῥεῖα δ' ἀείζηλον μινύθει, κἀδηλον ἀέξει Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. *Æsopus* olim interrogatus, quid ageret Deus, respondit; *Sublimia & caput tollentia sternit, Humilia autem erigit.* Verèitaque *Æschylus* in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Ζεύς τοι κολαστὴς ἦλθ' ὑπερκόμπων ἄγαν Φρονημάτων ἔπεσιν εὐθυνθεὶς βαρύς. Ante omnia verò θεοσεβικὸν illa Humillima Virgo, in celeberrimo illo Hymno *Magnificat* dicto ---Διεσκόρπισεν (ὁ θεὸς) ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, κὑψωσε ταπεινούς. &c. Quæ sic Nos olim Vertebamus ---Ἀνέρας ἔξοχα πάξε Θεὸς ὑπερφανέοντας· Ἐν δ' ὑπερφορίῃ κὠθρωπήϊσι νόοισι, Πολλὰ κεδαζόμενον χαλεπῆς τεφράσιγγι δυέλλης· Καὶ μέγα δωμήσας μὲν ἀπεσυφέλιξε δοώκων, Ὑψόσε δ' ἤειρεν φίλυς χθαμαλόφρονας ἄνδρας. *Josua Barnes.* V. 618. Τάδυνηκέ σοι παῖς) Vel hinc scire licet, quantopere sibi indulgeant Poetæ, in ordinandis suis Fabulis, alia enim est hic Oeconomia de *Polyxenæ* morte, quàm fuerat in *Hecuba*; de quâ re Nos plus semel. *Josua Barnes.* V. 621. Τδυδύβιον αἴνιγμ' ἐσαφῶς) Vide suprà v. 270. Ubi apertè dicit *Talthybius* ἔχει πότμον νιν, ὡς' ἀπωλλάχθαι κακῶν, quod tamen *Hecuba* non de morte, sed de sorte tantùm intellexit; ut & iste locus probat, ubi nihil aliud de *Polyxenâ* aut quærit aut queritur; sed de *Andromachâ* quæstionem facit; in hoc verò loco extra dubium res ponitur. *Josua Barnes.* V. 623. Κἀπενοψάμην νεκρόν·) Καὶ ἐπὶ νεκρὸν, vel νεκρῷ, ἐνοψάμην. *Æmilii Porti* nugamenta prætereo. De Planctu super mortuos vid. infrà v. 789. & *F. Kirchmanni* Funer. *Roman.* l. 2. c. xi. *J. Barnes.* V. 624. Πεπτωκότων) Vid. *Hecub.* v. 265. subaudi autem ἕνεκα in hoc loco. V. 628. Τὸ βλέπειν) τὸ ζῆν. Vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 78. V. 629. Τὸ μὲν γὰρ ὠδὲν, τῷδ' ἔνεισιν ἐλπίδες) Τὸ μὲν γὰρ θανεῖν ἐς ὠδὲν ἡμᾶς καταίρον ἀναλοῖ, ἐν δ' τῷ βλέπειν κὴ ζῆν ἐλπὶς ἦν βελτίονων μέλει. Καὶ Θεόκριτος (Idyll. 4. v. 42.) Ἐλπίδες ἐν ζωοισιν, ἀνέλπιστοι δ' θανόντες. Quod sic vertas ---*Spes est in vivis; sed spes est nulla sepultis.* Josua Barnes. V. 632. Κρεῖσσον ὀκνεῖν) *Æschyl.* Prometh. Κρεῖσσον γὰρ ἓν' εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. V. 639. Τῆς τύχης ἡμάρτημον) Persistit Poeta in Metaphorâ à Sagittario longè à scopo aberrante ductâ. *Joh. Brodæus.*

Ἀγὰ γυναιξὶ σώφρον' ἔνδ' εὐρημάτα,
Ταῦτ' ἐξεμόχθην Ἕκτορ· κ' σέγας.
Πρῶτον μέν, ἔνδα κἂν παρῇ, κἂν μὴ παρῇ,
Ψόγ· γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκε·
Κακῶς ἀκούειν, ἥτις σὺν ἔνδον μένει,
Τέτυ πρέσσα πόδον, ἔμμονον ἐν δόμοις,
Εἴσω τε μελάθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
Οὐκ εἰσεφρέμεν· τὸν ἔνδον νοῦν διδάσκαλον
Οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξήρκειν ἐμοί.
Γλώσσης τε σιγὴ, ὄμμά θ' ἡσυχον πόσι
Παρεῖχον· ἤδειν δ' ἃ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν,
Κείνῳ τε νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παρεῖναι.
Καὶ τῶνδε κληδὼν εἰς στρατὸν μ' Ἀχαϊκὸν
Ἐλθοῦσ', ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἤρεθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
Δάμαρτα· δουλόσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
Κεἰ μὲ παρώσασ' Ἕκτορ· φίλον κάρα,
Πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
Κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
Στυγοῦσ', ἐμαυτῆς δεσπότας μισήσομαι.
Καί τοι λέγουσιν, ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ
Τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
" Ἀπέπτυσ' αὐτὸν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος·
" Καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ', ἄλλον φιλεῖ.
Ἀλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν ζεύγλῃ
Τῆς συγγενείας πρᾳδίως ἕλκει ζυγόν.
Καί τοι τὸ θηρίωδες, ἄφθογγόν τ' ἔφυ,
Ξυνέσεώς τ' ἄμοιρον, τῇ φύσει τε λείπεται.
Σὲ δ', ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι,
Ξυνέσει, γνώμῃ, πλούτῳ τε καὶ ἀνδρείᾳ μεγάν.
Ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
Πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.
Καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυστολοῦμαι δ' ἐγὼ
Πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
Ἆρ' οὖν ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχω κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν κατασκάπτεις;
" Ἐμοὶ γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπει βροτοῖς,
" Ξυνέσιν ἐλπὶς· οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
" Πράξειν τι κέρδος· ἡδύ δ' ὅζει, κοὐ δοκεῖ.
Χο. Εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς, θρηνοῦσα σὴ
Τὸ σὸν, διδάσκεις μ' ἔνδα πημάτων κυρεῖ.
Ex. Αὐτή μ' ἔπτα ναὸς εἰσέβην σκάφος,

Quæ enim decent modestas mulieres,
Hæc exercui in domo Hectoris.
Primum enim, sive adsit sive non adsit
Probrum mulieribus, hoc ipsum adfert
Malam famam *ei*, quæ domi non manet.
Hujus *itaque foras excurrendi cupiditatis* cœpto desid. dōi māsi
Et intra atria : comptos *verò* mulierum sermones
Non introì admisi, sed mentem magistram
Domi habens probam, satisfaciebam mihi,
Linguæque silentium, & placidum aspectum viro
Exhibui, & nōram in quibus oportebat me vincere maritum,
Et rursùm quarum rerum illi conveniebat victoriam concedere.
Harúmque rerum fama ad exercitum Achaicum
Perveniens, me perdidit : nam posteaquam capta sum,
Achillis me filius voluit ducere
Conjugem; serviam autem in domo interfectorum *viri* :
Et si quidem repulso Hectoris charo capite, *ejúsque oblita*,
Ad præsentem maritum applicem animum,
Improba videbor erga mortuum : hunc verò contra
Si prosequar odio, meis dominis ero invisa.
Atqui dicunt, quòd una nox laxet *ac leniat*
Odium mulieris in viri torum:
" Ego *autem* abominor eam, quæ priorem virum
" Cùm amiserit, novis connubiis alium amat.
Nam ne equa quidem, quæ sejuncta fuerit
A compare cum quâ nutrita fuerit, facilè trahit jugum.
Atqui hæc bestia est & muta,
Et rationis usu caret, & naturâ inferior est *hominibus*.
Te verò, chare Hector, habui virum sufficientem mihi,
Prudentia, genere, opibus, & fortitudine excellentem :
Accipiens autem me intactam ex domo paternâ,
Primus virginalem *tibi* junxisti lectum,
Nunc autem tu quidem periisti : ego verò navigo
In Græciam captiva ad servile jugum.
An non minora meis habet mala
Mors Polyxenæ quam tu gemis?
" Mihi enim nulla, quæ omnibus relinquitur mortalibus,
" Superest spes ; nec animo decepta puto
" Me ullo modo rē commodè gesturā. Jucūdū tamē est *hoc* opin.
Ch. In eandem venis calamitatem : lamentans verò
Tuum *malum*, doces me in quibus malis sim.
Hec. Ipsa quidem nondum intravi scapham navis,

V. 640. Σώφρον') pro σώφρονα, concordat cum εὑρημάτα, vel ut alii legunt, σώφρονσ' pro σώφρονσιν, ad γυναιξὶ referentes. V. 642. Πρῶτον μὲν) Hic *Andromache* Optimæ Uxoris exemplum haud malum proponitur ; de quâ re vid. *Xenophontis* Oeconomicam. V. 647. Εἰσεφρέμεν) à Poetico φρεῶ, pro φέρω. V. 648. Ἐξήρκειν) Rectè *Hen. Stephanus* hoc verbum probat, quanquam ex Vet. Cod. dicat annotatum, ἐξήσκειν, quod tamen hic non æquè arridet. V. 651. Κείνῳ τε νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παρεῖναι) Huc refer illud *Philemonis* ---Ἀγαθῆς γυναικός ἐστιν, ὦ Νικοστράτη, Μὴ κρεῖττον' εἶναι τἀνδρὸς, ἀλλ' ὑπείκουν· Γυνὴ δ' νικῶσ' ἄνδρα κακὸν ἔστιν μία. Et vel hinc *Euripides* æstimari potest, ut æquus Mulierum judex, nam si *Medæam*, *Phædram*, *Helenam*, *Clytemnestrā* malas Mulieres induxerit, sanè *Alcestin* & *Evadnen*, *Iphigeniam* & *Electram*, *Polyxenam* & *Andromachem* & *Macariam*, optimas Fœminas exhibet. Nec Optimarum Fœminarum numerum levem agnoscet, qui *Deboram*, & *Jael*, *Esthēram* & *Susannam*, *Juditham* & *Mariam* Virginem in Sacris Literis, *Zenobiam*, *Pantheam*, *Hypermnestram*, *Laodamiam*, *Halcyonen*, *Thisben*, *Ariadnen*, *Boadiciam*, *Landgarthām*, *Hypsicratæam*, *Artemisiā*, *Archidamiam*, *Hersiliam*, *Paulinam*, *Portiam*, *Cinnam* *Alexandri* M. Sororem, *Lucretiam*, *Valascam*, *Elizabetham* *Angliæ* Reginam, aliásque innumeras, ex *Græcis*, *Romanisque* & Exoticis Authoribus recolet. Sed laudes Illius Hominiparæ sexûs ut nemo Bonus fugillare potest, ita nemo Malus facilè diluet, sed nec hic locus iis dicendis sufficiet. *Josua Barnes.* V. 660. Ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος) Ὡς μία νὺξ διαλύει τὸ ἔχθος τῆς γυναικὸς, ὃ ἂν σχῇ εἰς τὸν ἄνδρα, ἐὰν αὐτὸς μὴ ζωώσας ἡδέως αὐτῇ χρῆται· Τὸ ὃν δυσμενὲς πρὸς τὸ εἰς ἀνδρὸς λέχος βλάπτει κακῶς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ὡς ἐπὶ αὐτῇ τῇ ἐν τῷ ἀνδρὸς λέχει. *Josua Barnes.* V. 668. Ἀρκοῦντά μοι) Vid. supra v. 648. ἐξήρκειν ἐμοί. V. 677. Οὐδὲ κλέπτομαι φρένας) Nec mentem meam falsis rationibus decipio. *Joh. Brodæus.* V. 678. Ἥδυ δ' ὄζει, κοὐ δοκεῖν) Ita in *Oreſt.* Κρεῖσσον γὰρ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ. V. 681. Ναὸς εἰσέβην σκάφος) ναὸς σκάφος pro ναῦν. Vid. suprà v. 538. Αὐτὴ μέν ὕπτα ναὸς εἰσέβην σκάφος &c.) *Theon* Sophista notavit *Euripidem*, ὅτι δεῖ κομιδῇ αὐτῷ Ἐχθρὴ φιλοσοφεῖ, uti hoc in loco videmus, inquit *Joh. Brodæus.* Sed *Theon* nesciebat, quòd *Euripides* præ summo Moralis Philosophiæ studio, ut illam auribus & animis hominum instillaret, artis Poeticæ paulò negligentior ultrò videri voluit. Vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 595. Decoro tamen ut consulat, fatetur hic *Hecuba*, se nunquam Navem ascendisse, tamen hæc ab aliis hausisse; & potuit sanè Prudens Anus Regina, longo rerum

usu & hujus Vitæ experientiâ hæc omnia probabilitèr satis cognoscere & edoceri : Quare *Theon* per nos valeat cum suis iniquis cavillationibus. Et *Dion Chrysostomus* potiùs audiatur, qui affirmat apud Authorem nostrum Οὐδὲν ἀπίθανον ἢ μεμηχανημένον reperiri. Quin *Origenes* noster dixit, quòd *Euripides* esset Philosophus in Scenâ, ὁ κατά τινας Σκωπτικὸς φιλόσοφος, ἢ φυσιολογίας τῆς Ἀναξαγόρου Ἀκροατής. Ut etiam *Athenæo* & *Clementi Alexandrino* dicitur ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς φιλόσοφος. *Josua Barnes.*

V. 682. Γραφῇ δ' ἰδοῦσα) Ita rectè *H. Stephanus*, pro διδοῦσα. *Sensus, Ipsa quidem, neque Navem unquam ascendi, neque quæ ad mare spectant novi, audivi autem & adeò evidenter fando accepi; ut etiam quasi in picturâ oculis coràm cernere videor.* Josua Barnes.

Γραφῇ δ' ἰδοῦσα κ' κλύουσ' ὀπίσαμην.
Ναύταις γὰρ ἐν μὲ μέτεισι ἢ χθονὸς φέρειν,
Περθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων.
Ὁ μὲν πρὸ οἴακος, ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβώς,
Ὁ δ' ἄντλον εἴργων ναός· ἐν δ' ὑφάλῃ
Πολὺς ταρασσεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
Παρῆσθε αὐτὸς κυμάτων δρομήμασιν.
Οὕτω κ' ἐγὼ, πολλ' ἔχουσα πήματα,
Ἀφθογγός εἰμι, κ' σιγῶσ', ἐς τόμα·
Νικᾷ γὰρ ἥ μ' θεῶν με δύστηνος κλύδων.
Ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲ Ἕκτορος τύχας
Ἔασον· ἡ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά·
Τίμα δ' τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
Φίλην διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
Κἂν δρᾷς τάδ', εἰς τὸ κοινὸν ξυφανεῖς φίλους,
Καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψας ἄν,
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'. ἵν' οἵ ποτε
Ἐξ ἧς ἐγενόμεθοι παῖδες, Ἴλιον πάλιν
Κατοικίσαν, κ' πόλις ἐγένετ' ἔτι.
Ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος·
Τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν
Στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
Ταλ. Φρυγῶν ἀρίστου πρὸς πόθ' Ἕκτορος δάμαρ,
Νὴ μὲ ξυγήσῃς· ἐκ ἐκὼν γὰρ ἀγγελῶ,
Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
Αν. Τί δ' ἔστιν, ὥς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν;
Ταλ. Ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἶπω λόγον;
Αν. Μῶν ἡ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
Ταλ. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν τῶδε δεσπόσει ποτέ.
Αν. Ἀλλ' ἐνταῦθ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
Ταλ. Οὐκ οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἶπω κακά.
Αν. Ἐπήνεσ' αἰδῶ· πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
Ταλ. Κτείνουσι σὺν παῖδ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
Αν. Οἴμοι· γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
Ταλ. Νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Παναχαιοῖς λέγων.
Αν. Αἰ, αἰ μάλ'· ἡ γὰρ μέτεια πάσχομεν κακά.
Ταλ. Λέξας ἀείσας παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.
Αν. Τοιαῦτα νικήσας πρὸς αὐτῶν πέρι.
Ταλ. Ῥίψαι δ' πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο.
Ἀλλ' ὡς γενέσθαι, κ' σοφωτέρα φανῇς,

Sed ex conspectu picturæ, & auditu scio :
" Si nautis enim tempestas mediocris sit ad tolerandum,
" Habent promptitudinem laborum ut ferventur,
" Hic quidem ad clavum, ille verò ad vela vadens,
" Alius verò sentinam hauriens : si verò superavit *eorum vires*
" Vehementer turbatum mare, cedentes fortunæ,
" Permittunt se fluctuum cursibus, *ac jactationibus.*
Sic & ego multa habens mala
Muta sum, & omitto eloqui ista :
Vincit enim me infelix tempestas, quæ divinitus venit.
Sed, ô chara filia, Hectoris quidem calamitates
Omitte : nunquam tuæ lacrymæ servabunt eum :
Sed cole præsentem dominum tuum,
Grata illecebras tuorum morum præbens marito :
Si enim hæc feceris, in commune exhilarabis amicos.
Et filium hunc mei filii poteris *bene* educare.
Maximum adjumentum Trojæ, ut aliquando
Nati ex illo liberi rursum Ilium
Restituant, & instauretur urbs.
" Verùm alius alium trahit sermo :
Quem rursum video Græcum hunc ministrum
Huc accedentem, novorum nuncium consiliorum ?
Tal. Phrygum præstantissimi olim conjunx Hectoris
Ne me odio habeas : non enim volens nunciabo
Publica decreta Danaorum, & Pelopidarum.
An. Quid verò est, quòd tam malum exordium incipis ?
Tal. Decretum est hunc puerum, quomodo eloquar sermonem !
An. Num non eundem dominum nobiscum habere ?
Tal. Nullus Græcorum huic dominabitur unquam.
An. An hic *oportet* ipsum relinquere, reliquias Phrygum ?
Tal. Non scio, quomodo tibi facilè dicam mala.
An. Laudo pudorem, si modò bona dicas.
Tal Interficiendũ statuunt tuum filium, ut audias malũ magnum.
An. Hei mihi ut hoc malum *meis* nuptiis gravius audio.
Tal. Vincit enim Ulysses in conventu Græcorũ universorũ loquens.
An. Hei hei iterum ! non enim mediocria patimur mala.
Tal. Dicens non alendum fortissimi viri filium.
An. Utinam hoc modo vinceret de suis.
Tal. Præcipitari autem ipsum oportet de Trojanis turribus.
Quamobrem ut *hoc* fiat, utque sapientior videaris,

V. 686. Ὀδ' ἄντλον εἴργων) πλὴν ῥύσιν τοῦ ὕδατος *Æschyl.* Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. v. 802. Κλυδωνὶς πολλαῖσι πλημμυρὶς ἄντλον ὧν ἐδέξατο. *Scholiast.* Ἄντλον) ναυάγιον, πλημμύραν κύματος, τὸ ὕδωρ· ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ τῶν κλυδώνων εἰσερχόμενον ὕδωρ. Ἐνοίμως δὲ οἱ ναῦται ἐξαντλοῦσι καὶ ἐξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφέρουσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ καλούμενον ἀνθλητήριον. *Hecub.* v. 1024. ---ἀλίμβωον πῆς ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσών. *Schol.* Ἄνλον δὲ λέγει, τὸ πέλαγος. *Virgil. Æn.* l. 1. v. 126. ---*laxis laterum compagibus omnes Accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt.* Josua Barnes.

V. 699. Ἐξ οὗ) *Scaliger* & *Henricus Stephanus* legunt ἐκ σοῦ, & hic quidem Dictatorio more ita sententiam suam asseruit, *Reponendum esse* ἐκ σοῦ (*ut habet Vetus*) *apertum* esse videtur. Nam ex οὗ, pro ἐξ οὗπερ, *sive* ἐκ τούτου *exemplo carere puto.* Ita ille Vir Magnus. Miror equidem & hæc ab eo dici & etiam *Veterem* Codicem prætendi ; quùm nihil magis certum est, quam ὃς pro αὐτὸς dici sæpissimè apud *Homerum* & etiam ὁ pro αὐτὸς, & οὗ pro αὐτοῦ. Eodem autem modo, quo οὗ pro αὐτὸν & οἱ pro αὐτῷ, etiam & ἕ ponitur pro αὐτὸ. Primò de οἱ pro αὐτῷ *Hom.* Iliad. α. v. 72. Ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. Jam de ἕ pro αὐτὸν, ibid. v. 236. Οὐδ' ἀναθλήσει· σὲ γὰρ ἕ χαλκὸς ἕλεφε. Denique de ἕ pro αὐτὸ, si nullibi aliàs, quanquam eadem & ejus ratio, at certè hìc ita positum cum quovis qualibet mercede contendam. Non enim Cura erat *Hecubæ*, ut ex *Andromachâ* semen progageretur, sed ex *Astyanactâ*, Filii sui *Hectoris* filio : Quare nec *Stephanus*, nec *Stephani* Codex, nec *Scaliger*, à me hoc extorquebunt, quod ἐκ σοῦ hic sit legendum. In hac ego parte *Æmylii Porti* probo ingenuam fidem, qui agnoscit ἐξ οὗ pro ἐξ αὐτοῦ poni, quod rarissimum ait. *J. Barnes.* V. 706. Πελοπιδῶν) *Agamemnonis* & *Menelai*, V. 711. Λιπεῖν) ἔδοξε. V. 714. Κτείνουσι) Interficiendum sentiunt. *Duportus* κλεῦσι legit, sed κλείνουσι rectè stabit, pro κλεινοὺς νομίζουσι. *Josua Barnes.* V. 715. Γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν·) Malum hoc pejus illo Matrimonio, quod cum *Pyrrho Hectoris* Occisoris filio contractura erat.

Μήτ'

Μήτ' ἀντέχυ τῶ γ', εὐγενῶς δ' ἄλγε κακοῖς.
Μήτε, θέντα μηδὲν, ἰσχύειν δόκει.
Ἔχεις γὰρ ἀλκὴν ἠδαμῆ, σκοπεῖν ὃ χρή.
Πόλις τ' ὄλωλε, κἀ πόσις· κρατῆ δ' σύ.
Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρναδαν μίαν
Οἷοί τε· τῶν γὰρ ἕνεκ' ἐμάχης ἐρᾶν,
Οὐδ' αἰσχρὸν ἦδεν, οὐδ' ἐπίφθονόν σε χρή.
Οὔτ' ἂν σ' Ἀχαιοῖς βάλομαι ῥιπτεῖν ἀρᾶς.
Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεται στρατὸς,
Οὔτ' ἂν ταφείη παῖς ὅδ', οὔτ' οἴκτου τύχοι.
Σιγῶσα δ', εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη,
Τὸν τῶδε νεκρὸν σὺ κἄθαπτον ἂν λίποις,
Αὐτή τ' Ἀχαιῶν πρυμνησέων τύχοις.
Αν. Ὦ φίλτατ', ὦ θρεπτὰ τιμηθεὶς τέκνον,
Θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
Ἡ τῶ πάρος δέ σ' εὐγμὸι ἀπώκτενεῖ,
Ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία.
Τόδ' ἐλθὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθέ σοι πάρος.
Ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε, κἀ γάμοι,
Οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
Οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν,
Ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδ' πολυσπόρου.
Ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
Τί μου δέδραξαι χερσὶ, κἀντέχῃ πέπλων,
Νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰς πτυχὰς ἐμὰς;
Οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
Γῆς ἐξανελθών, σοὶ φέρων σωτηρίαν·
Οὐ συγγένεια παῖδός, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
Λυγρὸν δ' πήδημ' εἰς τραχήλου ὑψόθεν
Πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
Ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.
Ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· ἆρα κενὴς ἄρα
Ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε.
Μάτην δ' ἐμόχθην, κἀπεξάνθην πόνοις.
Νῦν, εἴ ποτ' αὖδις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
Πρόσπιπτε τὴν πικρὰν· ἀμφὶ δ' ὠλένας
Ἕλικ' ἐμῆς νώτοισι, κἀμὸν ἄρμοσον.
Ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλλησι κακὰ,
Τί τόνδε παῖδα κτείνετ' ἀδὲν αἴτιον;
" Ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, ἔποτ' εἶ Διὸς,
" Πολλῶν γὰ πατέων φημί σ' ἐκπεφυκέναι.
" Ἀλάστορός μ' πρῶτον, εἶτα γὰ Φλόνιος,
" Φόνος τε, Θανάτου δ', ὅστις γῆν τρέφει κακά.
" Οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ,
" Πολλοῖσι κἄρα βαρβάροις, Ἕλλησί τε.
" Ὀλοιὸ· κάλλιστον γὰ ὀμμάτων ἄπο

Neque pertinaciùs hunc retine, fort. v. dolor. perfer *in tuis* malis.
Neque cum nihil poſſis, ſtatuas te aliquid poſſe.
Nuſquam enim habes auxilium: conſiderare igitur oportet *hæc*.
Civitas periit & maritus, & tu es in ſervitute,
Et nos contra unam mulierem pugnare
Sumus ſatis valentes: propter hæc nec pugnam expetere,
Nec turpe quicquam, neque odioſum te decet:
Neque etiam volo te conjicere in Græcos imprecationes.
Si enim quid dixeris, propter quod iraſcatur tibi exercitus,
Neque ſepelietur iſte puer, neque planctum conſequetur:
Tacens verò, commodeque perferens hos caſus,
Hujus non inſepultum relinques cadaver,
Et tu ipſa utêris Græcis æquioribus.
An. O chariſſime, ô fili mihi cultiſſime,
Moriere ab hoſtibus, matrem miſeram relinquens,
Nobilitas autem patris tui te interficiet,
Quæ aliis ſaluti fuit:
Hæc patris gloria tibi non opportunè venit.
O lectos meos infelices, & nuptias,
Quibus veni quondam in domum Hectoris,
Non ut paritura meum *filium*, victimam Græcis,
Sed ut dominum fertilis Aſiæ.
O fili, lacrymas? ſentis tua mala?
Quid me corripis manibus, & prehendis veſtem,
Ut pullus involvens te ſub meas alas?
Non venit Hector, inclytam arripiens haſtam,
Ex terrâ reverſus, tibi ferens ſalutem:
Neque cognatio patris, neque robur Phrygum.
Sed miſerabili ſaltu in cervicem è ſublimi
Cadens ſine commiſeratione, abrumpes tuam vitam.
O tenerum ulnarum geſtamen, matri chariſſimum,
O dulcis halitus corporis. Fruſtra igitur
In faſciis aluit te hæc mamma.
Fruſtra etiam laboravi, & confecta ſum laboribus.
Nunc, ſi alias unquam, matrem complectere tuam,
Accide ad matrem *tuam*, & brachia
Circunda meis humeris, & applica os.
O barbarica excogitantes Græci mala,
Cur interficitis hunc puerum innocentem?
" O Tyndarea planta, i.e. *Helena*, nunquam eras Jovis *filia*.
" Dico enim te natam eſſe ex multis patribus.
" Primùm quidem ex *patre* malo Genio, deinde verò ex Invidiâ,
" Et Cæde, & Morte. & ex *aliis* quæcunque tellus alit Mala.
" Non enim unquam ego auſim dicere Jovem te produxiſſe,
" Peſtem multis Barbaris & Græcis.
" Pereas: propter enim pulcherrimos oculos,

V. 727, Οἷοί τε) Subaudi ἐσμὲν· Οἷός τε εἰμὶ *Nota phraſis*, pro *δυνατὸν*, & οἷόν τε pro *δυνατόν*· Exempla paſſim occurrunt, apud *Æſchylum*, *Sophoclem*, *Euripidem*, *Ariſtophanem*, alioſq; præſertim *Atticos* Scriptores. *Joſua Barnes.* V. 729. Ῥιπτεῖν) ῥίπτεω eſt *Atticum* pro ῥίπτω, eſt & ῥιπτάζω *Homerica* Dictio. V. 735. Ὦ φίλτατ', ὦ θρεπτὰ) Huc refer *Senecam* in *Troad.* Act. 3. v. 764. *O Dulce Pignus, ô Decus lapſæ Domûs!* &c. *Ibid.* Τιμηθεὶς τέκνον) ἔμπαλιν γὰρ πρὸς τὸ σημαινόμενον, τέκνον enim de *Maſculo* cum dicatur, poſtulat participium ejuſdem generis. Sic *mea Glycerium, quid agis?* Terentius. *J. Barnes.* V. 739. Τόδ' ἐλθὸν Πάρος) Patris Virtus & Nominis Terror. V. 742. Οὐχ ὡς σφαγεῖον) Olim cùm eſſet ζοφάμον, *Henricus Stephanus* dixit, " ſcribendum eſſe " σφαγεῖον ipſa etiam " Verſûs menſura pro- " bat. *Scaliger* præterea σφαγῆον ſcripſit, & *Electr.* v. 800. Οἱ μὲν σφάγ' ἐνέφερον correctiùs emendavit Οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, V. 746. Νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰσπτυχὰς ἐμὰς) Frequens eſt hæc figura & à Clementiſſimo Domino noſtro uſurpata D. *Matth.* c. 23. v. 37. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει Ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Quod ferè ad verbum noſter Poeta exprimit *Hercul. Fur.* v. 72. Οἵ θ' Ἡσίχλειοι παῖδες, ὃς ὑπατηφόρους Σώζω νεοσσοὺς, Ὄρνις ὡς ὑφειμένον. Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 441. *Joſua Barnes.* V. 756. Νῦν, εἴ ποτ' αὖδις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν) *Henricus Stephanus* hìc ἃ vult legendum pro εἰ· ſcio tamen, inquit, eſſe, qui retinentes εἰ, interpretentur, *ſi unquam aliàs*; ſed viderint iſti, quomodo hanc Adverbii αὖδις interpretationem tueri poſſint. Hæc ille. *Imò viderit is Vir Magnus, quomodo τὸ ἀσπάζου cum* ἃ retineri poſſit ſimul. Αὖδις itaque *non hic de futuro, ſed præterito ſumendum*; & εἰ *omnibus modis, etiam* Henrico Stephano *invito, retinendum.* Joſua Barnes. V. 761. Ὦ Τυνδάρειον ἔρνος) *Lacedæmon* F. *Jovis Amyclam*, qui *Argulum*, qui *Oebalum*, qui *Tyndarum* genuit. V. 767. Κάλλιστον γὰ ὀμμάτων ἄπο) Sic *Hecub.* v. 442. διὰ καλῶν γὰ ὀμμάτων. *Schol.* διὰ γὰ τῆς Ἑλένης ὡραιότητα. *Joh. Brodæus.*

V. 769. Ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ) Hunc Versum priùs in multis exemplaribus mutilum, sic restituo, non Æmilii Porti modò authoritate, sed & *Aldinæ* Editionis, è quâ νιν tantùm exciderat, cùm in aliis ῥίπτετε quoque deerat. *Josua Barnes.* V. 774. Τυμήσιον) γάμον. *Hymenæus* Nuptiarum Deus quem fingunt *Liberi* & *Veneris*, vel, ut alii, *Uraniæ* Filium; hunc Veteres *Romani*, teste *Servio*, *Talassionem* vocarunt, idque ab Eventu quodam in Raptu Sabinarum Virginum. De quo vide *Livium* Decadis primæ l. 1. *unam longè ante alias specie ac Pulchritudine insignem à globo Talassii cujusdam raptam ferunt, multisque sciscitantibus cuinam eam ferrent, identidem nequis violaret, Talassio ferri clamitatum: inde Nuptialem hanc Vocem factam.* Josua Barnes. V. 789. Πλήγματα κρατὸς, στέρνων τε κλῦπτις) De capillorum lacerationibus in luctu, déque planctu & στερνοτυπία Vid. *Johannis Kirchmanni* de Funerib. *Romanor.* l. 2. c. xi. & xii. & quæ Nos suprà ad v. 623. *Josua Barnes.* V. 790. Τῶνδε γὰρ ἀρχομαι) Δῶλοι γὰρ ὄντες μόνον τύπων κύριοί ἐσμεν, ὧδ' ἄλλο ἔχοντες. V. 795. Τελαμὼν) *Telamon* Æaci filius, frater *Pelei*, Unus ex *Argonautis*, sociúsque *Herculis* in Expugnatione *Trojæ*. Hic, quòd omnium primus murum conscendisset, Virtutis Mercedem tulit *Hesionen*, *Laomedontis* filiam *Priamique* sororem, ex quâ *Teucrum* suscepit, cùm jam *Ajacem* ex aliâ Uxore genuisset, qui Patris sui nomine *Telamonius* ab *Homero* appellatur. Hic erat Rex Insulæ *Salaminis*, de quâ Vide Historicos *Græcos*, *Justinum* quoque, *Pausaniam* & *Eustathium* fol. 285. lin. 36. Hujus autem Belli hanc causam refert *Dictys Cretensis*, Ut & Poema Τρωϊκὸν dictum, quòd Argonautas ad *Trojana* littora fortè, dum Aureum Vellus peterent, appulsos, inhumaniùs exceperit *Laomedon*. Quare *Colchicâ* Expeditione finitâ, hanc injuriam *Hercules* & *Telamon Trojæ* excidio vindicârunt. Aliam causam vid. *Apollodori* Bibliothec. l. 2. c. 4. §. 9. & infrà ad v. 808. & v. 817. *Josua Barnes.* V. 796. Πειρίμουν) ἀρρύτου, νῆσον χαίρε. V. 799. Γλαυκῶς Ἀθάνας) Ita cum *Scaligero* restituo, non quòd Γλαυκῶς ad ἐλαίας pertinere non possit, sed quòd ad *Minervam* etiam referri optimo jure debeat; quæ toties apud *Homerum* audit Γλαυκῶπις Ἀθηνῶν. Priùs erat Ἀθάνα, in aliis Editionibus, at Ἀθήνα in *Aldinâ*. V. 807. Ὅθ' Ἑλλὰς ἄγαγε πρῶτον ἀνθος ἡρώων, non ut ridiculè quidam πόλων ἄνθος, πόλων enim subintellecto ἕνεκα regitur ab ἀπυζόμενος. Sic *Pindarus* dixit ἡρώων ἄωτον. Sic *Plautus* in *Casina* ---*Eâ tempestate Flos Poetarum fuit.*

	Αἰχμᾷς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.		Turpitèr inclytos Phrygum campos perdidisti.
	Ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ.		Agite, ferte, præcipitate eum, si præcipitare placet,
	Δαίνυσθε τῶνδε σάρκας. ἐκ * ὧν γὰρ θεῶν	770	Epulamini hujus carnes: à diis enim
	Διολλύμεσθα, παιδός τ' ἐ δυνάμεσθα		Periimus, & à filio non possemus
	Θάνατον ἀρῆξαι· κρύπτετ' ἄθλιον δέμας,		Mortem depellere: occultate miserum corpus,
	Καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦς. ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι		Et conjicite in navem: ad pulchras enim proficiscor
	Ὑμήναιον, ἀπολέσασα τέκνων τέκνον.		Nuptias, amisso meo filio.
Χο.	Τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας	775	*Ch.* Misera Troja, innumerabiles amisisti *viros*
	Μιᾶς γυναικὸς, ᾗ λέχους συνῆν χαλεπὸν.		Propter unicam mulierem, & odiosum conjugium.
	Ἀνάπαυσον.		
Αν.	Ἄγε παῖ, φίλιον προσφθέγμα μητρὸς		*Andr.* Age, ô fili, gratam compellationem omittens
	Μήλειός μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων		Miseræ matris, ascende paternarum
	Πύργων ἐπ' ἄκρας στέφανας, ὅθι σοι		Turrium ad summas pinnas, ubi tibi
	Πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη,	780	Animam exhalare suffragia *Græcorum* decreverunt.
	Λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δ' τοιαῦτα χρὴ		Tollite eum: talia autem convenit
	Κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικτος,		Promulgare, quicunque *est* immisericors,
	Καὶ ἀναιδείας, τῆς ὑμετέρας		Et *quicunque propter* impudentiam, vestræ
	Γνώμης μᾶλλον φίλος ἔσιν.		Sententiæ magis est approbator, *ac fautor.*
Εκά.	Ὦ τέκνον, ὦ πρὸς μητρὸς μογερᾶς,	785	*Hec.* O fili, ô fili *mei* ærumnosi filii,
	Συλώμεθα σὺ ψυχὴ * ἀδόκως,	* an ἀδοκήτως.	Privamur tuâ vitâ præter opinionem,
	Μῆτερ, κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ		Mater, & ego. Quid agam? quid tibi ego
	Δύσμορε δράσω; ταῦδε σοι δίδυμοι		Infelix faciam? has tibi damus
	Πλήγματα κρατὸς, στέρνων τε κτύποι.		Plagas capitis, & planctus *nostrorum* pectorum.
	Τῶνδε γὰρ ἀρχόμεθ'. Οἵ ἐγὼ πόλεως,	790	Hæc enim sunt in nostrâ potestate. Hei mihi *propter* urbem.
	Οἵ μοι ὦ σέθεν. τί γὰρ σὸν ἔχομεν;		Hei mihi etiam tuâ *causâ*. Quid enim *mali* non habemus?
	Τίν' ἐνδέομεν, μὴ ἐ πάμπαν;		Quid nobis deest, *quid abest*, quin funditus
	Χωρεῖν ὀλέθρου δι' ἁπάντων;		Eamus per omnem perniciem?
	ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.		ANTISTROPHICA.
	Στροφὴ ά.		*Strophe* 1.
Χο. 1	Μελιοστερόφου Σαλαμῖνος		*Ch.* 1 Salaminis alentis-apes
2	Ὦ βασιλεῦ Τελαμών, νάσου	795	2 O rex Telamon, insulæ
3	Περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,		3 Circumfluæ habitans sedem.
4	Ἣ τᾶς ὀπικελιμβύας		4 Quæ plantatæ in
5	Ὄρθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας		5 Collibus sacris olivæ
6	Πρῶτον ἔδειξε κλάδον, γλαυκᾶς Ἀθάνας		6 Primum ostendit ramum, cæsiæ Minervæ
7	Οὐράνιον στέφανον,	800	7 Cœlestem coronam,
8	Λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις.		8 Splendidis decus Athenis.
9	Ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ		9 Venisti, venisti arcitenente
10	Σὺν αἰχμᾷ δύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ,		10 Cum Alcmenes filio *Hercule* simul rem fortitèr gesturus &
11	Ἴλιον Ἴλιον σκήπτρων,		11 Ilium, Ilium eversurus,
12	Πόλιν ἀμετέραν,	805	12 Urbem nostram,
13	Τοπάροιθ', ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος.		13 Antea, quando venisti ex Græciâ.
	Ἀντιστροφὴ ά.		*Antistrophe* 1.
1	Ὅθ' Ἑλλὰς ἄγαγε πρῶτον		1 Quando adduxit primum Græciæ

2 Florem, doleus equorum cauſâ, quib. à Laomedonte fraud. fuer.
3 Et ad late fluentem Simoentem navem
4 Statuit pontigradam,
5 Et rudentes puppibus alligatos ſuſpendit,
6 Et exemit ex navibus ſagittas, quas manu peritè jaculabatur,
7 Laomedonti cædem *illaturas.*
8 *Armis autem Trojæ* muros ad regulam à Phœbo factos
9 Igniſque puniceâ flammâ
10 Demolitus, Trojæ diripuit agrum.
11 Bis autem gemino ſtrepitu muros
12 Circa Dardaniæ *urbem, i.e. circa Trojam,*
13 Cruenta evertit haſta.

Strophe 2.

1 Fruſtra igitur, ô aureos
2 Inter cyathos molliter incedens
3 Laomedontie *i.e. Trojane* Puer, *Ganymedes,*
4 Jovis habes poculorum
5 Implendorum munus, pulcherrimum miniſterium.
6 Nam quæ te genuit Troja,
7 Igne *jam* deflagrat.
8 Littora marina
9 Exclamant, qualitèr
10 Avis ob pullitiem ſuam lamentatur.
11 Hæ quidem maritos *lugent,*
12 Aliæ verò liberos, aliæ autem
13 Matres annoſas.
14 Tua verò roſeida lavacra,
15 Et gymnaſiorum curſus periêrunt.
16 Tu verò juvenilem faciem
17 Gratiis & *venuſtate decoram* apud Jovis thronum
18 Pulchrâ tranquillitate auctam & ornatam alis.
19 Priami verò terram
20 Græca perdidit haſta.

Antiſtrophe 2.

1 O Amor, Amor, qui ad
2 Dardanias ædes olim veniſti,
3 Diis curæ exiſtens;
4 Quàm tunc quidem magnificè

V. 808. Ἀτυζόμεν᾽ Θ πώλων) ἐξ πώλων, εἴτε ἀφ᾽ ἵππων ὀργιζόμενΘ, iratus ob Equos, quos cùm *Herculi* primùm *Laomedon* promiſerat, poſt interfectum marinum monſtrum & *Heſionem* liberatam, rurſus Rex perfidus denegavit. Hâc cauſam Diruta ab *Hercule Trojæ Homerus* ponit, ut videndum infra ad v. 817. Et *Ovid.* Metamorph. l. xi. Fab. 6. *---Regis quoque Filia Monſtro Poſcitur æquoreo; quam dura ad ſaxa revinctam Vindicat Alcides, promiſſaque munera dictos Poſcit Equos, tantique operis Mercede negatâ Bis peritura capit perjuræ mœnia Trojæ.* Vid. etiam ſuprà ad v. 795. *Joſ. Barnes.* V. 809. Εὐρείτας) Εὐρείτης & *Hom.* εὐρρείτης, idem quod ἐυρὺΘ, εὔρροΘ. Πλάτας) *Remum*, pro *Navim*, hanc autem pro *Claſſem*, Metalepſis. V. 811. Ναύδητ᾽) Ναύδητα, παῦ ἀφετῆνες, κήλωας πεμπόσια. V. 814. Καινῶν τυκίσματα Φοίβε) Quod *H. Stephanus* obſervat de ἦ poſt καινῶν, non autem poſt πνεὸς, id Verſuum ratio non ferret. Τυκίσματα, Regiâ *Apollineâ* conſtructa mœnia. *Lycophron* --Ἐν παρθενῶΘ λαΐνῳ τυκίσμασι. *Tzetzes* in locum, τυκίσμασι) κατασκευάσμασι· ΤύκΘ γὰρ σιδηρᾶν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ παῦ λίθους πλεκῶσι καὶ ἀποξέουσι. *F. Brodæus.* V. 817. Διὸς ἦ δυοῖν πτύλοιν) Innuere videtur hic locus Triremes quatuor, quarum auxilio uſus *Hercules* cum *Telamone Colchis* reverſus *Trojam* cepit.

Joh. Miltonus. An verò Τεὸς non ſit legendum pro Διὸς videant Docti. Sex enim *navibus uſum* in hâc Expeditione *Herculem* teſtatur *Homerus* Iliad. ε. v. 638. &c. Ἀλλ᾽ οἷόν τινα φασὶ βίλν Ἡρακληείλν εἶναι ἐμὸν πατέρα, Θρασυμέμονα, Θυμολέοντα, Ὅς ποτε δεῦρ᾽ ἐλθὼν ἕνεκ᾽ ἵππων ΛαομέδονΘ, Ἐξ οἵης ζωὸν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανερετέρεσσιν, Ἰλιν ἐξεμάπαξε πόλιν, χήρωσε δ᾽ ἀγυιάς. De voce πτυλΘ vid. ad *Iphig.* Taur. v. 307. *Apollodorus* verò in libro 2. Bibliothecæ c. 6. Octodecim Navibus remorum ordine quinquaginta inſtructis uſum *Herculem* ait. *Joſua Barnes.* V. 818. Πεεὶ Δαρδανίας) Ita pro Δαρδάνας repono, *Scaligero, Porto, Verſu & Ratione* poſtulante; ita *Troja* dicta à *Dardano, Jovis* & *Electræ* filio, illius Conditore. Hinc *Virgilio* toties vocatur *Auther* viz. *Trojanæ* gentis ---Nam *Dardanus Iliacæ primus Pater Urbis & Author.* Joſua Barnes. V. 821. Ἀεὲ βάνων) *Plutarchus* dixit διαχιλιόως βαδίζειν. Vid. quæ Nos in *Eſtherâ*, ſive Αὐλικοστόπῳ noſtro, ad v. 754. Σαῦλα μάλα πεοβιβᾶσα. *Joſua Barnes.* V. 822. Λαομεδόντιε παῖ) Ita pro Λαομεδόντεις lego ob Verſum, ut meliùs ſuo pari reſpondeat in *Antiſtrophâ* ſequenti, & hoc Verbum *Virgilii* autoritate nititur, *Æn.* l. 8. v. 18. *Talia per Latium; quæ Laomedontius Heros Cuncta videns, magno curarum fluctuat æſtu.* Unde obiter caſtigandus eſt Vir Magnus *Joh. Brodæus*, quòd *Euripidi*, longè meherculè Majori Viro, hanc dicam impegit, "*Ganymedes*, inquit, *Jovis Pincerna; quem contra omnium Opinionem Laomedontis filium vocat Euripides:* "*Natus eſt enim Troe Patre.* Reſpondeo, *Euripidem* non magis hoc in loco *Ganymedem* vocare *Laomedontis* filium, quàm *Virgil. Æneam* vocat, qui & illi *Laomedontius*, hoc eſt, ſimplicitèr *Trojanus*: ſic Λαομεδόντιε παῖ, *Trojane Puer.* Sic *Virgil.* Æn. l. 7. v. 105. *Laomedontia pubes*, i. e. *Trojana.* Et *Laomedontiadæ Troes.* Audaciùs certè *Lucianus* in *Charidemo* filium vocat *Dardani*, Γανυμήδης ὁ Δαρδάνε. Niſi generalitèr ſumatur; ut ſæpe Authores facere videmus. *Jupiter, Dardanus, Erichthonius, Tros, Ganymedes*, cum *Ilo* & *Aſſaraco. Ganymedes* itaque immortalis factus, quia ut *Hom.* Τὸν ῥὰ ἀνηρείατο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν. Ab *Ilo Laomedon, Priami* Pater, ab *Aſſaraco*, Capys *Anchiſæ* pater, qui *Æneæ* genuit, oriundi. *J. Barnes.* V. 837.

Καλλιά-

Κωκυάλωνα) *Doricè* pro κωκυάλωα, οἱονεὶ κάλλει γαλωαῖα ἰδεῖν. Phrasis ſuaviſſima, νεαρὰ πρόσωπα κωκυάλωα χάρισι πρέφω, quam *Brodæus* non vidit, nunquam enim aliàs vertiſſet τρέφεις per ἔχεις. *Joſua Barnes*

V. 847. Οὐκέτ' ἔρως) *Aldi* Editio ἐρῶ, tum hic ſenſus τὸ μὲν οὖν Διὸς ὄνειδος οὐκέτ' ἐρῶ, ἤγουν ἀχαριστίαν αὐτῷ οὐκ ἐγκαλῶ εἰς τὴν Γανυμήδους συγχώρησιν. *Joſua Barnes.*

V. 849. Ἀμέρας φίλιον βροτοῖς) Ita *Stephanus* ex Vet. Cod. pro φίλας reſtituit. Ἀμέρας autem non per *Diei*, ut ante, ſed per *Auroræ* reddidi; Eam enim & illos Amores cum *Tithono* tangit *Chorus* poſt *Ganymedem*. Adeò verò non eſt novum Ἡμέρα dici pro Ἠώς, ut etiam Proſæ Scriptores ita loquantur, Nam in illud *Homeri* Iliad. λ. v. 1. Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Ὄρνυτο, ita *Didymus*, ſive potiùs *Heracleon* Grammaticus, ut Doctis viſum eſt, Μυθεύεται, ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος (ſuppleas ἀδελφὸν) ἐυπρεπέστατον ὄντ' αὐτὸν ἐν Ἰλίῳ γηρόμενον, ἐρασθεῖσα ἀνήρπασεν ἡ Ἡμέρα, ἧς τῆς τότε μελέλαβε κοίτης. *Joſua Barnes.* V. 850. Φέγγος ὁλοὸν) *Canterus* conjectabat legi debere ὀλυμβρόν, quod *Senſus* facilè admitteret, *Verſus* non item; ut enim reſpondeat pari ſuo in præcedenti ſtrophâ, non oportebat vel *Choriambum* vel primum *Pæana* ſubſtituere, ſed *Epitritum* tertium, qualis eſt εὐνάτειρας, ponitur enim pro εὐνήτειρας. *Joſua Barnes.* V. 853. Τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε γᾶς πόσιν) *Ex hâc terrâ oriundum maritum* Tithonum, ut Nos Latinam Verſionem emendavimus; τεκνοποιὸν autem vocat Tithonum, ob *Memnona* Regem *Æthiopum* ex eo ſuſceptum ab Aurorâ. Ἔχουσα autem poſt φέγγος ἡμέρας, ut nè fiat ἀνακόλουθον, ἡμέρα in conſtructione eſt addenda. Figura πρὸς τὸ σημαινόμενον. *Joſua Barnes.* V. 855. Ἀσέρων τέθριππος ἔλαβε Κέλητος ὄχος ἀναρπάσας) Nonnulli Unicum Equum *Auroræ* tribuunt, *viz. Pegaſum* (credo nempe quia *Aurora Muſis Amica*) ut *Euſtathius* & *Lycophron* Ἠὼς μὲν αὖτως ἅρπι Φηγίς πάγον κραιπνοῖς ὑπεπτάτο Πηγάσου πτερυξί. Alii albos Equos, ut *Theocritus* in Hylâ v. 11. Οὐδ' ὄκχ' ἁ λευκίππος ἀναρέχει ἐς Διὸς Ἀώς. Alii *Bigas*, ut *Virgilius Æn.* l. 7. v. 26. *Aurora in roſeis fulgebat lutea Bigis*; Idem tamen aliàs *Quadrigas* Auroræ aſſignat, ut hic *Euripides*, viz. *Æn.* l. 6. v. 335. *Hâc vice ſermonum roſeis Aurora Quadrigis Jam medium æthereo curſu trajecerat Axem.* Quòd vero Ego Κέλητος lego & χρύσεος deleo prorſus ex textu, hæc eſt Ratio, Nemo unquam *Auroræ* Currum *Aureum* dixit, (licet *Homero* dicitur ipſa Dea Χρυσόθρονος Ἠώς) *Croceum* Multi: præterea χρύσεος Verſui obſtabat, qui reſpondet 17mo præcedentis *Strophæ*, Χάρισι φλογὸς Διὸς δρόνοις, Κέλητος autem exactè reſpondet, & eſt *Euripideum* verbum, *Hecub.* v 468. ἐν κροκίῳ πέπλῳ. Hinc *Virgilius Titheni* & *Auroræ* Cubile Croceum facit *Æn.* l. 4. v. 586. *Tithoni croceum linquens Aurora Cubile.* Et alius Poetarum de *Aurorâ*, Hæc croceis invecta Rotis. *J. Barnes.* V. 858. Τὰ θεῶν ὦ φίλτερ, φερύδα Τροίᾳ) *Jovis* verò erga *Ganymeden* & *Auroræ* in *Tithonum*, ne dicam quod Poeta omiſit, *Veneris* erga *Anchiſen*, Amor, nullum *Trojæ* pereunti auxilium adfert. De his tribus *Ovid.* Epiſt. *Paris Helenæ* —*Phryx* erat & noſtro genitus de ſanguine, qui nunc Cum Diis potando Nectare miſcet aquas: *Phryx* erat Auroræ Conjux; tamen abſtulit illum Extremum noctis quæ Dea finit iter. *Phryx* erat *Anchiſes*: Volucrum cui Mater Amorum Gaudet in Idæis concubuiſſe jugis. *Joſua Barnes.*

5	Τροίαν ἐπύργωσαι, θεοῖσιν		5 Trojam exaltâſti, cum diis
6	Κῆδος ἀναψάμενος.	845	6 Affinitatem jungens!
7	Τὸ μὲν οὖν Διὸς		7 Jovis igitur *nunc es*
8	Ὄνειδος, οὐκέτ' ἔρως.		8 Probrum, non amplius amor.
9	Τὸ ταῦσδε λιγυπτέρου		9 Hæc hujus candidas-alas-habentis
10	Ἀμέρας φίλιον βροτοῖς		10 Auroræ, grata *cæteris* mortalibus
11	Φέγγος ὀλοὸν	850	11 Lux *Trojanis* funeſta,
12	Εἶδε γᾶαι, εἶδε		12 Vidit *percuntem noſtram* terram: vidit
13	Περγάμων ὄλεθρον,		13 Pergamorum exitium,
14	Τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε		14 Quamvis habens liberorum-procreatorem ex hâc
15	Γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃν		15 Terrâ-oriundum maritum *Tithonum* in thalamis, quem
16	Ἀσέρων πτέθριππος ἔλαβε	855	16 Aſtrorum quadrijugus avexit
17	Κέλητος ὄχος ἀναρπάσας.		17 Croceus currus abreptum,
18	Ἐλπίδα γᾶ πατρίᾳ		18 Spem patriæ terræ
19	Μεγάλαν. Τὰ θεῶν δὲ		19 Magnam. Deorum verò
20	Φίλτρα, φερύδα Τροίᾳ.		20 Amores fuerunt inutiles Trojæ.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

MEnelaus *in Scenam progreſſus, ut Famuli* Helenam *ad naves deducant, imperat, quam ſupplicio ſe affecturum pollicetur.* Hecuba *confirmat in propoſito* Helenæ *interficiendæ* Menelaum; Helena *è contrà pro vitâ ſupplicat, ſèque purgare conatur; undè* Menelai *juſſu* Hecuba *& Helena inter ſe duabus elegantiſſimis Orationibus certant;* Menelaus *tamen in propoſito perſeverat,* Helenam *non antequam* Argos *pervenerit, interficiendi.* Chorus *Threnum orditur ad* Jovem, *conquerens omnia Ornamenta tam Divina, quàm Humana* Trojæ *Direptione ſublata eſſe.* Hecuba *Navim conſcenſura, ſèque & ſuos miſeratur, ac Morte præſentibus malis eripi cupit, Diráque* Helenæ *harum cladium Authori imprecatur.*

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΕΛΕΝΗ, ΧΟΡΟΣ,

Ἰαμβοί.

V. 860. Ὦ καλλιφεγγὴς &c.) Sic *Hom.* Odyſſ. v. 513. Τίς νυ μοι ἠμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; V. 861. Χειρώσομαι) Ὑποχείριον ποιήσω. *Joſua Barnes.*

Με. Ὦ καλλιφεγγὴς ἡλίου σέλας τόδε,
Ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι, καὶ στρατὸν Ἀχαϊκὸν.
Ἦλθον δὲ Τροίαν, οὐχ ὅσον δοκοῦσί με

Me O Pulchram lucem ſpargens ſolis jubar iſtud,
In quâ uxorem meam capiam
Helenam: hic enim qui multùm laboravi ego
Menelaus ſum, & *hic eſt* exercitus Achivorum.
Veni autem *ad* Trojam, non (ut *multi* putant mè *veniſſe*)

Γυναικὸς

Γυναικὸς ἕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἐξ ἐμῆς
Δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
Κεἴνῳ μὲ ἓν δέδωκε σωὶ θεοῖς δίκην,
Αὐτός τε, καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλλὰς ἰκῇ.
Ἥκω δὲ τλὰς Λάκαιναν, ἃ γὰ ἡδέως
Ὄνομα δάμαρτ' ἔφασκον, ἤ ποτ' ἦν ἐμὴ, λέγω,
Ἄξων· δόμοις γὰ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
Κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
Οἵπερ γὰ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορί,
Κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτάνω,
Θέλειμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα.
Ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἔασαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτᾳ
Ἑλλωίδ' εἰς γῆν, κἀτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
Ποιναὰς, ὅσοις τεθνᾶσιν ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
Ἀλλ' εἶα, χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὀπάονες,
Κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μιαφονωτάτης
Κόμης ὀπισπάσαντες· ἤν τοι δ' ὅσμᾳ
Πνοιαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.
Ἑκ. Ὦ γῆς ὄγκωμα, καὶ πὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
" Ὅστις ποτ' εἶ σὺ δυσόπας τε εἰδέναι
" Ζεύς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νοῦς βροτῶν,
" Προσηυξάμην σε· πάντα γὰ δι' ἀψόφου
" Βαίνων κελεύθου, κἀν δίκην τὰ θνητ' ἄγῃς.
Με. Τί δ' ἔστιν, εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν;
Ἑκ. Αἰνῶ σε, Μενέλαε, εἰ κτανεῖς δάμαρτα σήν.
Ὅρα δὲ πόνδε, φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ.
Αἱρεῖ γὰ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
Πίμπρησι δ' οἴκους, ὧδ' ἔχει κηλήματα.
Ἐγώ νιν οἶδα, κἀ σύ, κἀ οἱ πεπονθότες.
Ελ. Μενέλαε φεύγειν μὲ ἄξιον φόβου
Τάδ' ὄζει· θεὸς γὰ χερσὶ θεραπόλων σέθεν,
Βίᾳ θεᾷ τῇδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
Ἀτὰρ καλὸν μὲ οἶδά σοι μισυμβῆναι.
Ὅμως δ' ἔρεσθαι βέλομαι. γνῶμαι τίνες
Ἕλλησι, καί σοι τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
Με. Οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
* Κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὄντως ἠδίκεις. Κτανεῖν. *H. Steph.*

865 Mulieris causâ: sed propter virum viz. *Paridem*, qui ex meis Ædibus conjugem deceptor-hospitum rapuit.
Sed ille quidem Diis faventibus *jam mihi* pœnas dedit,
Et ipse, & patria Marte collapsa Græcanico.
Venio verò nunc istam Lacænam (non enim libenter
870 Nomen uxoris, quæ quondam mea fuit, appello)
Abducturus: in hâc enim domo cum captivis
Annumeratur aliis Trojanis mulieribus.
Qui enim eam laborantes recuperaverunt bello
Dederunt mihi eam interficiendam: sive non occidens
Velim eam abducere iterum in
875 Argivam terram.
Mihi verò decretum est in Trojâ quidem mortem
Helenæ omittere, nautico verò *eam* abducere remo
In Græciam, & ibi eam dare interficiendam
(Pro pœnâ) iis, quibus mortui sint apud Ilium amici.
Sed eia, ite in domum, ministri,
880 Adducite eam cædibus pollutissima
Comâ trahentes: prosperi verò quando
Flatus venerint, mittemus eam *in* Græciam.
Hec. O terræ vehiculum, & in terrâ habens sedem,
" Quicunque tandem es, imper-
885 " vestigabilis animis nostris
" Jupiter, sive *es* necessitas naturæ, sive mens mortalium,
" Te invoco: omnia enim per arcanam
" Vadens viam moderaris mortalia justè.
Men. Quid rei est, quòd preces renovas deorum?
Hec. Laudo te, Menelae, si occideris tuam conjugem.
Sed videns hanc fuge, ne te capiat amore.
Capit enim oculos virorum, & everit civitates,
Et incendit domos, tales habet illecebras.
Ego ipsam novi, & tu, & reliqui, qui *propter eam mala* passi sunt.
Hel. O Menelae, procemium quidem pavore dignum
Hoc est: manibus enim à famulis tuis
Per vim ex hâc domo rapior.
Sed quamvis quidem ferè sciam me tibi invisam esse,
Tamen interrogare volo, quænam sententiæ *latæ sint*
900 A Græcis, & à te de meâ vitâ.
M. In juris rigore nō vēisti, *nec summo jure tecū actū est*: sed totus exerc.
Quem læsisti, te mihi dedit ut interficiam.

V. 866. Ἑλήσατο) ἐλαΐσατο, ὃθεν τὸ λαΐζομαι, λείαν ἄγω. V. 871. Αἰχμαλωτικοῖς) Rectè & ἀναλογικῶς hoc Verbum formatur ab αἰχμάλωτος, ut ἀνθρωπικὸς ab ἀνάλωτος, quare non erat, ut *Scaliger* substituerat αἰχμαλωτίοις, quanquam, ut verum fatear, hæc Dictio magis est Poetica. *J. Barnes.* V. 878. Κἀτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν Ποινὰς &c.) Καὶ εἴπερ δώσας αὐτῷ τούτοις κτανεῖν, ὅσοις, ὄντας οἷς οἱ φίλοι τεθνᾶσιν ἐν Ἰλίῳ, ὡς ποιναὶ γὰ ἀντιτιθέσκοντο χθονίοις. Ποινὰς δὲ λέγει Παρανθίστως. *Josua Barnes.* V. 884. Ὦ Γῆς ὄγκωμα, καὶ πὶ Γῆς ἔχων ἕδραν) Ex hoc loco conjectare licet, quàm dignè Deo quàmque Philosophicè de Dei Naturâ sentierit *Euripides*; Dicit enim Deum, & extra hunc Mundum esse, vel ut Poeta, *extrà flammantia mœnia Mundi*, ut qui illum in se contineat, moveátque & gubernet, item in Mundo esse, sedemque suam ponere, neque tamen ab eo comprehendi. Totus enim Naturæ Orbis intelligitur per Γῆν in hoc loco, omnia nempe Elementa, Aureâ illâ *Homericâ* Catenâ simul connexa & Terræ alligata. Hinc *Hebræi* sapientèr Deum dixerunt הַמָּקוֹם, *Locum*, non, ut *Buxtorfius*, per *Antiphrasin*, quasi *locum-non-habentem*, utpote infinitum, sed quia Ipse est Plenitudo, quæ omnia implet continétque. Unde *Hermes Trismegistus*, " *Deus* est *Circulus*, cujus *Centrum* ubique est & *Circumferentia* nullibi. *Hieremias* c. 23. v. 24. Μὴ ὐχὶ τὸν ὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληῶ, λέγει Κύριος; Huc referatur illa de *Augustino* bella & picturis etiam nobilitata Historia, quæ narrat illum ad maris littus ambulantem meditatione, quomodò Deum comprehenderet, occupatum, à Puerulo ad bonam mentem revocatum, qui ludens operam, omnem *Oceanum* in breviſſimæ Caveæ spatium concludere conabatur. *Josua Barnes.* V. 885. Δυσόπας τε εἰδέναι) *Simonides* interrogatus ab *Hierone* Tyranno, *quid esset* DEUS, dixit se cras responsurum; crastino mane interrogatus alium diem poscebat, ac perinde alium atque alium, donec miratus *Hiero* causam hujus Moræ quæsivit, cui *Simonides*, " *quo* " *penitiùs Dei Naturam introspexeris, eò magis imperviestigabilem agnosces, quoq; magis Deum cognoveris, eò minùs aut illum animo comprehendere, aut linguâ explicare valeas.* Vid. *Ciceron.* de Naturâ Deorum l. 1. *Drexelii* Eter. c. 1. p. 1. Ita Divus *Paulus* Ep. *Rom.* c. 11. v. 33. Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. *Psellus* ad illud *Zoroastris*, inter alia multa inquit, Μάθε τὸ Νοητὸν, ἐπεὶ ἔξω πόλεως ἵστασαι· Κρεῖττον γὰρ (τὸ Θεῖον) πάσης καὶ ῥήσεως, καὶ νοήσεως, ὡς πάντη ἀνεννόητον καὶ ἀνέκφραστον, καὶ σιγῇ μᾶλλον τιμώμενον, ἢ φαντασίαις φωναῖς σεμνύνόμενον. Ἔστι γὰρ καὶ τῷ σεμνοτέρῳ ὑφηλότερον, καὶ τῷ ἐκφαντικῷ, καὶ τῷ ἐννοητικῷ. Hinc *Homerus* Iliad. χ. v. 8. Τίπτέ με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις Αὐτὸς ἐὼν θνητὸς ἐὼν Θεὸν ἄμβροτον; Quem locum ita *Clemens Alexandrinus* Strom. l. 5. exponit; Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ ἔτι θνητῷ, ὡς καταληπτὸν τὸ Θεῖον, ὅτε ποσὶν, ὅτε χεροὶν, ὅτε ὁρμαῖς μοῖς, ἢ ὅλως τῷ σώματι διῆλθε. Δυσόπας τε εἰδέναι, Cognitu-per-conjecturam & humanam rationem valdè difficilis, nisi se per Revelationem *Deus* velit aperire. Idem verbum habes *Supplic.* v. 138. *Josua Barnes.* V. 887. Πάντα γὰ δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου, κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις) Hoc sanè pientissimum Divinæ Justitiæ testimonium exhibet Poeta Sanctissimus. Ἄψοφον autem vocat viam Providentiæ Divinæ, quia nec vestigium, nec volam

lam relinquit, nec ſtrepitum facit, quo vel aures, vel oculi hominum ad illam inveſtigandam dirigantur. Κατὰ pro ᾗ non *Canteri* ſolius authoritate reſtituo, ita enim & *Aldi* legit Editio. *Joſua Barnes.*

V. 906. Τῶδε) τῷδε ἀπλογεῖδε. V. 911. Σχολῆς τὸ δῶρον) Simile in *Androm.* Σχολῆς τόδ' ἔχειν. V. 921. Καμὲ πρέσβυς) Mirè hic Hallucinatus eſt Vir Cl. *J. Brodæus*, qui πρέσβυς exponit, *hæc Anus Hecuba*: Quùm de illâ *primò* dixit, jam *ſecundò* illius maritum *Priamum* cauſat, qui cùm *Somnii* Interpretationem audiverit, non ſtatim infantem necì dederit, qui futurus erat Fax Patriæ. *Joſua Barnes.* V. 927. Ἀσιάδ') Pudendo errore Idem *Brodæus* hìc corrigit Ἀσίας δ', cùm eo modo, *Spondæus* eſſet in Quarto loco; & Ἀσιάδα, γαῖαν intelligè, Ἀσίαν σημαίνει. vid. ſuprà v. 743. *J. Barnes.* V. 930. Εἰ θεὰς ὑφ' ἑαυτὰς ἕξομαι) Ita *Canterus* & *Scaliger* & *Æmilius Portus* pro ὑφ' ἑαυτὰς ἕξομαι, quorum hic exemplum profert ex *Ione* v. 973. Καὶ πῶς τὰ κρείσσω, σπουδὴ ὢν, ὑφ' ἑαυτὸν ἕξομαι; *J. Barnes.* V. 936. Πεφθεῖσα) Vendita à *Venere*; illa enim *Paridi* promiſit *Helenam*, ſi aureum illi Pomum daret, Pulchritudinis ſymbolum & præmium. Κἀνειδίζομαι) ᾗ ἀνειδίζομαι. V. 937. Ἐπὶ κάρᾳ) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. V. 943. Ὅν, ὦ κάκιστε, σοίσιν ἐν δόμοις λιπὼν Σπάρτης ἀπῆρας νηΐ, Κρησίαν χθόνα) Cùm *Paris Lacedæmona* appuliſſet, à *Menelao* eſt honorificentiſſimè receptus: ſed quia per id tempus *Menelaum* oportebat, ad dividendas *Atrei* opes *Cretam* adire, ille *Paridem* domi relinquens, *Helenæ* mandavit, ut non minorem hoſpitis, quã ſui ipſius curam gereret. Hinc meritò ridetur à *Paride* in Epiſtolâ ad *Helenam*—*Non habuit tempus, quo Creſſia Regna videret Aptius. O mirâ calliditate virum!* Joſua Barnes. V. 945. Εἶεν) Extra carmen ſumendum vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 1116.

Ελ. Ἔξεσιν ἦν ἀρὸς ταῦτ' ἀμείψασ λόγῳ,
Ὡς ἡ δικαίως, ἢν θάνω, θανέμεθα;
Με. Οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε *κτενῶν. *an κτενῶ.
Εκ. Ἄκουσον αὐτῆς· μὴ θάνῃ τῶδ' ἐνδεὴς,
Μενέλαε, ᾗ δὸς τὼναντίω λόγω·
Ἡμῖν κατ' αὐτῆς· πρὸς γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
Οὐδὲν κάτοιδα. Σωτεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
Κτενεῖ νιν ὕστως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.
Με. Σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ γὰ βέλεται λέγειν,
Ἔξεσι. πρὸς σῶν δ' ἕνεχ', ὡς μήδῃ, λόγων,
Δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ἡ δώσω χάριν.
Ελ. Ἴσως με, κἂν ἓν, κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
Οὐκ ἀνταμείψῃ πολεμίαν ἡγεμόνα.
Ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶδα δρᾶ λόγων ἰόντ' ἐμοὶ
Κατηγορήσειν, ἀντιδοῦσ' ἀμείψομαι
Τοῖς σοῖσι πάμα, ᾗ τὰ σ' αἰπάματα.
Πρῶτον μέ, ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε πρὸς κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα. δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
Τροίαν τε, κἀμὲ πρέσβυς, ἡ κτανοῦν βρέφος,
Δαλοῦ πικρὸν μίμημ' Ἀλέξανδρον ποτε.
Ἔνθεν ἦ τὰ πίλιτ' ἄκουσον, ὡς ἔχει.
Ἐκεῖνε τελοῦν ζεύγος. ὅδε τελοῦσιν θεάν.
Καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
Φρυξὶ στρατηγοῦντ' Ἑλλάδ' ἐξανισάναι.
Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ', Εὐρώπης δ' ὅρους,
Τυραννίδ' ἕξειν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις.
Κύπρις δ' ὑμὸν εἶδος. ὀκπαγλημμύν,
Δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑφ' ἑαυτὰς ἕξομαι
Κάλλει. τὸν ἐνδέν' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον.
Νικᾷ Κύπρις θεάς· ᾗ τοσόνδ' οὐμὸς γάμος.
Ὤνησεν Ἑλλάδ', ἡ κρατεῖ δ' ὀκ βαρβάρων,
Οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, ἡ τυραννίδι.
Ἃ δ' εὐτύχησεν Ἑλλὰς, ὠλόμην ἐγὼ,
Εὐμορφία σεσῶσα, κἀνειδίζομαι,
Ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
Οὔπω με φήσεις αὐτὰ τἀ'ν ποσὶν λέγειν,
Ὅπως ἀφώρμησ' ὀκ δόμων πρὸς σῶν λάθρᾳ.
Ἦλθ' ἐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων ἀπ' ὄμμα μέτα,
Ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἶτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
Ὀνόματι προσφωνῆν νιν, εἴτε ᾗ Πάριν,
Ὃν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ὀν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νηΐ, Κρησίαν χθόνα.
Εἶεν. Οὔ σ', ἀλλ' ἐμαυτὼ τὰπὶ τῷδ' ἐρήσομαι.
Τί δὴ φρονοῦσά γ' ὀκ δόμων ἄμ' ἐσόμιλν,
Ξένῳ προδοῦσα πατρίδα, ᾗ δόμους ἐμούς;
Τὴν θεὸν κόλαζε, ᾗ Διὸς κρείσσων γεγῶς,
Ὃς πρὸς μ' ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,

Hel. Licètne igitur ad hæc reſpondere verbis,
Quòd non juſtè, ſi moriar, interficiar?
Men. Non ad diſputandum veni, ſed ad te occidendum.
Hec. Audi eam, nè moriatur indiga hujus *rei*,
Menelae, & da contrarios ſermones
Nobis contra eam: malorum enim, quæ Trojæ evenerunt,
Nullum nôſti. In unum enim collata tota oratio
Interficiet eam, ita ut non poſſit elabi.
Men. Munus autem *eſt* ocii: ſi tamen vult dicere,
Licet: propter tuam autem (ut ſciat) interceſſionem,
Concedã hoc ipſi, ipſius verò causâ beneficium *hoc ei* non dabo.
Hel. Fortaſſe ſive bene, ſive malè dixero mihi
Non reſpondebis, ducens me eſſe hoſtem.
Ego verò *ad ea*, quæ ſcio te certantem mecum verbis,
Mihi objecturum eſſe, reſpondebo, opponens
Tuis meas, & tuas *meis*, crimina tiones.
Primùm quidem hæc peperit initia horum malorum,
Paridem pariens: deinde verò perdidit
Trojam, & me ille ſenex *Priamus*, non interficiens infantem,
Facis triſtem effigiem, Alexandrum olim.
Audi verò jam cætera, ut ſe habent.
Hic *Paris* fuit judex triplicis jugî trium dearum.
Et Palladis quidem Alexandro donum *promiſſum* erat,
Fore ut belli dux creatus Græciam Phrygibus everſam ſubigeret.
Juno verò promiſit Aſiam, Europæque fines *illum*
Regnum habiturum, ſi ſe *cæteris* judicans anteferret Paris.
Venus verò mirificè prædicans meam formam, *hanc*
Se daturam *ipſi* promiſit, ſi Deas *lætâ ſententiâ* ſuperâſſet
Pulchritudine: nunc vero, quod ſecutũ eſt, ut ſe habeat, perpende:
Vincit Venus deas, & tantùm meæ nuptiæ
Juverunt Græciam, *ut* barbarorum imperio non eſſet ſubjecta,
Nec in bello *perpetuo* conſtituti, nec tyrannide *vexati*.
Quas verò *ob res* felix evaſit Græcia, *ob eas* ego perii,
Propter meam formã venditæ, & *tamen ob ea* probroſè accuſor,
Ob quæ oportuit me coronam in caput accipere.
Nondum dices me ad propoſitum dicere.
Quid diſceſſerim clàm ex tuis ædibus.
Venit non exiguam deam habens ſecum,
Hujus *Hecubæ* malus dæmon, ſive Alexandrum velis
Eum appellare, ſive Parim:
Quem tu, ô ignaviſſime, in tuâ domo relinquens,
Solviſti navè ex Spartâ in Cretam *tendens*.
Sit ita: non te, ſed meipſam interrogabo de eo quod ſequitur.
Quid igitur cogitans ex domo ſecuta ſum
Hoſpitem, prodens patriam, & meam domum?
Ipſam deam *Venerem* objurga, & Jove potentior ſias,
Qui quidem in alios deos habet imperium,

Κεί-

Κείνης ᾧ δ' ἄλλος ἔζτι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
Ἔνθεν δ' ἔχρις ἂν εἰς ἔμ' ἐυφρεπὴ λόγον.
Ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχὸς,
Χρὴν μ', ἡνίκ' ὠκ ἦν θεοπόνητά μοι λέχη,
Λιπεῖν οἶκους, ναῦς ἔπ' Ἀργείων μολεῖν.
Ἐωθούδουν αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
Πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
Οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
Πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτοντ' τόδε.
Βίᾳ δ' ὁ κάμνος μ' ὅτῳ ἁρπάσας πόσις
Δηΐφοβος, ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
Πῶς ἦν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἄν ἐνδίκως, πόσι,
Πρὸς σοῦ δικαίως, ἢν ὁ μὲ βίᾳ γαμεῖ;
Τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν', ἀντὶ νικητηρίων,
Πικρῶς ἐδήλωσ'. εἰ ᾧ πρὸς θεῶν κρατεῖν
Βέλει, τὸ χρῄζειν ἀμαθὲς ὄζτι κοὐ τόδε.
Χο. Βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι, καὶ πάτρᾳ,
Πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγεῖ
Κλυοῦς, κακοῦργον ὄντα· δῆνον ἓν τόδε.
Ελ. Ταῖς θεαῖσι πρῶτα συμμαχον ξυήσομαι,
Καὶ τῳδὲ δείξω μὴ λέγουσ' ἔνδικα.
Ἐγὼ γὰρ Ἥραν, παρθένον τε Παλλάδα,
Οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
Ὥστ' ἢ μὲ Ἄρεος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτὲ,
Αἳ παιδιαῖσι, καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι,
Ἦλθον πρὸς Ἴδην. Τοῦ γὰρ ἕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα, τοσοῦτον ἔρεν ἔρωτα κάλλονῆς;
Πότερον ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν;
Ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τιν' πειρωμένη,
Ἢ παρθενείαν παῖδος ἐξητήσατο,
Φεύγουσα λέκτρα; μὴ 'μαθῆς ποιεῖ θεὰς,
Τὸ σὸν κακὸν κρημῦσα· μὴ πείσῃς σοφὰς.
Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολύς,
Ἐλθεῖν ἐμῷ ξυὼ παιδὶ Μενέλεω δόμους.
Οὐκ ἂν μόνος σ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν ὑδατῷ
Αὐταῖς Ἀμύκλαις ἦγαγε πρὸς Ἴλιον;
Ἦν ᾗ μὴς ὑὸς κάλλος ἐκφερεστάτῳ,
Ὅ στὶς δ' ἰδὼν νιν νῷ, ἐποίησε Κύπρις.

Hujus verò ſervus eſt. Ideo & mihi eſt ignoſcendum.
Hinc verò poſſes habere ſpecioſam accuſationem adverſus me:
Poſtquam Alexander mortuus ivit *in cavos* terræ receſſus,
Tunc oportuit me, quum mea cōnubia nō eſſēt ab aliq. Deor coact.
Relictis ædibus, ad Argivorum naves venire.
Studebam hoc ipſum *facere*: teſtes autem ſunt mihi
Turrium cuſtodes, & e muris ſpeculatores,
Qui me ſæpe deprehenderunt ex propugnaculis,
Funibus ad terram clàm demittentem hoc corpus.
Per vim autem hic novus maritus me rapiens,
Deiphobus uxorem habuit invitis Phrygibus.
Quomodo igitur jure moriar, ô marite, *quomodo*
A te juſtè *cædar? ego* quam hic *ultimus ſaltem* per vim duxit?
Ob illa verò domeſtica *mea facinora*, pro victoriæ præmiis
Ego acerbè ſervivi. Si verò deus vincere
Vis, hoc quidem etiam velle ſtultum eſt.
Cho. O regina, defende tuos liberos, & patriam,
Hujus orationem pervertens: dicit enim
Præclarè, cùm malefica ſit. Hoc autem *eſt* perniciоſum.
Hec. Deabus primum ſocia fiam, *earum cauſam defendam*,
Et oſtendam hanc non dicere juſta, *i.e. vera.*
Ego enim Junonem, & Palladem virginem,
Non eò dementiæ veniſſe puto,
Ut hæc quidem Argos barbaris vendiderit,
Pallas verò Athenas Phrygibus ſervire *voluerit* unquam,
Quæ per ludum, & per delitias de formæ certamine,
Venerint ad Idam: Cujus enim *rei* gratiâ Dea
Juno tantum habuiſſet deſiderium formæ?
An ut præſtantiorem Jove acciperet maritum?
Aut ut Pallas nuptias alicujus deorum tentaret,
Quæ virginitatem à patre poſtulavit,
Fugiens conjugium? ne fac deas ſtultas,
Tuum peccatum ornans: ne ſapientibus *hoc* perſuadere coneris.
Venerem porrò dixiſti (hoc autem valde ridiculum eſt)
Veniſſe meo cum filio *ad* Menelai domos.
Nonne manens tranquillè in cœlo
Potuiſſet eam abducere unà cum ipſis Amyclis ad Ilium?
Sed meus filius fuit formâ præſtantiſſimus;
Tua verò mens facta eſt Venus, ipſam conſpicata.

V. 950. Κείνης δ' ἄλλος ὄζτι) *Jupiter* cæteris Diis major, *Veneri* cedit ſoli; cujus Potentiæ ſuccumbens, *Europen, Danaën, Semelen, Alcmenam, Maiam, Latonam, Cererem, Ledam, Iô, Calliſtô*, aliasq; innumeras Mortales & Deas compreſſit; De quibus Amoribus Vid. *Homer.* Iliad. Ξ. *Nonni* Dionyſ. l. *Ovid.* Metamorph. aliósque. *Joſua Barnes.* V. 960. Δηΐφοβος) Poſt occiſum à *Philoctete Paridem*, frater *Deiphobus Helenam* uxorem ſuam fecit. De hoc autem *Deiphobi Helenæq;* Conjugio hæc *Homeri* Scholiaſtes, Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πείσας τὸν Ἕλενον γάμον ἔπαθλον ἔδωκε τῷ ἀειεύσωτι κατὰ τῶν Ἀχαιῶν. Δηΐφοβος ᾧ ἡνωϊσμένῳ, ἔγημεν αὐτὴν. *Tzetzes* in *Lycophronem* hos Verſus citat & prolixiùs illuſtrat. De hâc re vide *Virgilium* Æn. l. 6. v. 524. Et *Scholiaſtes* ad *Eurip.* Androm. 228. *Helenæ* maritos enumerat, Θησέα, καὶ Μενέλαον, Ἀλέξανδρον καὶ Δηΐφοβον. *J. Barnes.* V. 961. Πῶς ἦν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν) De duplici ἂν in eâdem Clauſulâ vid. *Hecub.* v. 1200. V. 965. Τὸ χρῄζειν ἀμαθὲς ὄζτι καὶ τόδε) Audactèr καὶ reſtitui, & γὰρ quod nihil hic juris habuit, removi. Judicent Docti. *Joſua Barnes.* V. V. 967. Πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ') Πειθὼ, *Suada, Suadela*, Dea Flexanima illa Dicendi Præſes, quam *Ennius* Suadam, *Quintilianus* Perſuadendi Deam, *Horatius* Suadelam, *Cicero* Leporem vocat. Hæc Dea *Veneris* Comes fingitur, quòd qui amantur, Gratiâ & Oratione capiantur. Colebatur & *Diana* cognomine Πειθὼ *Corinthi*. *Hermeſianax* autem ſtatuebat τῇ Πειθοῖ καὶ αὐτῇ Χαρίτων μίαν, ut *Pauſanias* fol. 309. lin. 39. Erat autem *Pitho* ῥητόρων dicta, *Statuâ* honorata à *Praxitele*, *Id.* fol. 41. lin. 40. & quod magis eſt, *Templo*, ab *Ægialenſibus*. *Id.* fol. 51. lin. 4. *Joſua Barnes.* V. 972. Οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας) τόσην ἀμαθίαν. Quòd verò τοσοῦτον facit τοσοῦτον in Neutro genere, æquè ac τοσοῦτο ſemel hic eſt obſervandum, ut & τοιοῦτον pro τοιοῦτο & τηλικοῦτον pro τηλικοῦτο. Sic *Lucian.* in *Hermotimo* p. 284. Οὐδὲν τοιοῦτον, *nil tale*, ſed ante *Vocalem* utrinque & ibid. p. 292. μακρῷ γὰρ ἀσφαλέστατον τὸ τοιοῦτον, ἄχεις ἂν εὕρωμεν. Sic p. 305. Ἐγὼ ᾧ τύχῃ τοσοῦτον οἶδα. Sed & aliquando ante *Conſonam*, ut id. p. 297. Οὐκοῦν σαφέστερον χρὴ λέγειν, εἰ ἕτερόν τι, ἀλλὰ μὴ τοιοῦτον φήσεις, & p. 307. ἐμοὶ ᾧ καὶ πάνυ ῥᾴδιον εἶ) δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, καὶ ὃ πολλῆς διατριβῆς δέομενον. Sic *Socrates* Schol. p. 193. in Epiſt. *Conſtantini* jun. Καὶ τὸ τηλικοῦτον ἀνδρὸς ῥῆμα. Item *Lucian.* p. 343. Τηλικοῦτόν ὄζτι τὸ κτῆμα τὸν πρεσβύτην τοῦτον. Sic τοιοῦτον φῶς id. p. 395. ἔδεν τοιοῦτον p. 414. Sic τὸ τηλικοῦτον κόσμιον κάλλος *Origen.* &c. Quod notaſſe me non pudet; quoniam Vulgaris Gramm. id non vidit. *J. Barnes.* V. 973. Ὥς θ' ἥμιν Ἄρεος Βαρβάροις ἀπημπόλα) ἔδε γὰρ δοκῶ τῇ Ἥρᾳ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐληλυθέναι, ὡς τὸ Ἄρεος τόσον αὐτῇ κεχαρισμένον τοῖς Βαρβάροις καὶ Φρυξὶν ἀπεμπολᾶν. De *Argis* autem *Junonis* deliciis, Vide quæ Nos ad *Rheſ.* v. 376. Æquè autem *Pallas* putatur amaſſe ſuas *Athenas*; nec ideò probabile eſt, illam ob Pulchritudinis nomen Urbem tam charam *Phrygibus* ſubjicere. Vide piam Poetæ ſagacitatem, quâ omnem arripit occaſionem Patriam ſuam decorandi. *Joſua Barnes.* V. 976. ὅτῳ) Τίνῳ; & eſt Interrogativum. V. 985. Οὐκ ἂν μόνος σ' ἂν) De Duplici ἂν Vide ſuprà v. 961. V. 986. Αὐταῖς Ἀμύκλαις) *Amyclæ* Urbs *Laconiæ*, in quâ

Nati *Castor* & *Pollux*, Regia autem *Tyndari*, *Helenæ* Patris. *Dionysius* Perieg. Ἀμυκλαίων γένθ᾽ ἀνδρῶν. *Scholiastes*, Ἀμυκλαίων, ἤτοι Λακώνων, ὡς ἀπὸ μέρους· μεὶς γὰρ Λακώνων αἱ Ἀμύκλαι.

V. 990. Καὶ τύχομ᾽ ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς) Versum hunc citat *Aristoteles* Rhetor. l. 2. Et *Plutarchus* ad hunc locum respiciens, ἢ ὡς Εὐριπίδης ὑπονοεῖ, διὰ τὸ γεὼ ἡδημένους αὐτῆς ἄφρονας εἶναι. Sic *Cicero*, Mentum Mentémque in gremiis mimarum depositi. Hujus Versûs Translatio Latina Poetæ mentem assequi non potest, quia *Stultitiâ* nihil simile sonat cum *Venere*, sicut Ἀφροσύνη & Ἀφροδίτη similitèr incipiunt: Quare tali modo potest adumbrari in Versione, *Et Nomen Deæ Veneris re verâ Vanitatis aliquid habet*. J. Barnes. V. 992. Χρυσῷ τε λαμπρὸν &c.) Et rebus & verbis assurgit Oratio. Observa Magnificas Metaphoras. Et *Euripides* sanè Magnus Dicendi Artifex, & in orationibus omnis Generis Versatissimus; adeò ut hunc sibi præcipuæ *Demosthenes* præ oculis habuerit Eloquentiæ Magistrum insignem: & si octies *Thucydiden*, ut *Lucianus* narrat, descripserit, non infrequentior erat in *Euripide* evolvendo, versando, lectitando; ut & illius vim & acumen, & copiam, & solertiam extergeret & in succum sanguinémque converteret; ut & alter *Romanorum Demosthenes*, *Cicero*, eundem admiratus dicitur: de quâ re vide in *Euripidis* Vitâ à nobis conscriptâ. *Josua Barnes*. V. 1001. Οὐ κατ᾽ ἄρσεν πω) Nondum erant tunc denati *Castor* & *Pollux*, nec in Astra relati, & in signo Geminorum positi. Dicuntur autem hi *Juvenes* Fratres, qui & ob φιλαδελφίαν erant insignes, ut olim sororem *Helenam* à *Theseo* raptam, vastatis *Aphidnis* Atticis, reportârant, sic nunc *Paridem* Navigio persecuti, mari obiisse Tempestate obruti; & hinc tamen in Cœlum relati Nautis Tempestate periclitantibus opem ferre; nempe, cujus & ipsi olim tantopere egerunt. Alii *Castorem* in certamine cum *Lynceo* & *Idâ* occubuisse; *Pollucem* illius gratiâ seminortuum & per vices tantùm mortem cum illo mutâsse. De quâ re vide *Homeri* Scholiasten, sive *Didymum*, sive *Heracleonem*, ad *Iliad.* γ'. v. 243. & *Scholiasten Theocriti* in Idyll. κϛ. Διόσκουροι dicto; item Ovid. Fastorum l. v. in fine; item *Propert.* l. 1. Eleg. 2. *Josua Barnes*. V. 1021. Καὶ προσκυνεῖσ᾽ ὑπ᾽ ἤνεγκας) Ità disjungo, quod priùs erat junctum, ὑπήνεγκας. *Adoratio* autem *Persarum* & Barbarum Gentium nota est, & *Euripid.* Orest. v. 1509. Προσκυνῶ σ᾽, ἄναξ, νόμοισι Βαρβάροισι προσπόλων· *Lucian.* Πλεῖον ἢ Εὐχαί, p. 941. Ἀλλὰ τῆς μὲν πομπῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν προσκυνῶ σε, πελάσας ἐς τύπτω τὸ χεῖρες, πλὴν τῷ πάσῃ ὀρθῷ ὄσον καὶ τὸ διάδημα. Hæc autem *Adoratio* erat è longè facta, ut colligendum est ex ejusdem *Nigrino* p. 20. Quamvis hæc *Adoratio* malè audiebat apud *Græcos*, quibus Reges erant contemptui; haud tamen levi ratione nititur, quùm βασιλεὺς sit ἔμψυχ᾽ εἰκὼν θεοῦ. Et hanc rationem apud *Plutarchum* in Θεμιστοκλεῖ *Artabanus* & ipse *Persa* refert -----Ἡμῖν δὲ πολλῶν νόμων καὶ καλῶν ὄντων, κάλλιστ᾽ ὅτός ὅστι, τιμᾶν τὸν Βασιλέα καὶ προσκυνεῖν Εἰκόνα Θεοῦ πάντα σῴζοντ᾽. Vid. *Brissonium* de Reg. *Persic.* Principatu, & Αὐλικοκρατικὸν Nostrum, sive *Estheram*, ad v. 1261. Δεξιτερῶ καθ᾽ ἑαυτὸν ἔχων, καὶ ἔκυψε χαμάζε. Quarè illud *quodammodò*, quod priùs in Latinâ Versione aderat, ejeci, quia revera *Adorabant* Phryges. *Josua Barnes*.

	Τὰ μῶρα γὰρ πάντ᾽ ἔστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.	"Omnia enim stulta sunt Venus mortalibus,
	Καὶ τέκνον᾽ ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.	990 "Et nomen Deæ rectè à stultitiâ incipit.
	Ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐδήμασι,	Quem tu intuens barbarico vestitu,
	Χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμάρηνάθης φρένας.	Et auro splendentem, furiosè incensa es animo:
	Ἐν μὲν γὰρ Ἄργει, μικρ᾽ ἔχουσ᾽ ἀνεστρέφου.	Argis enim exiguas habens opes versabaris.
	Σπάρτης δ᾽ ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν Φρυγῶν πόλιν	Discedens verò ex Spartâ, Phrygum civitatem
	Χρυσῷ ῥέουσ᾽ ἤλπισας καταστήσειν	995 Fluentem auro, sperâsti abundè suffecturam tuis
	Δαπάναισιν· οὐδ᾽ ἦν ἐκφυγεῖν σοι τὰ Μενέλεω	Sumptibus: non enim tibi satis erat Menelai
	Μέλαθρα, παῖς σὰς ἐγκαθυβρίζειν τροφαῖς.	Domus, ad luxuriandum tuis deliciis.
	Εἶεν· βίᾳ γὰρ παῖδα φὴς ἄγειν ἐμόν.	Age, dicis meum filium vi te abduxisse?
	Τίς Σπαρτιατῶν ἦκουσε, ἢ ποίαν βοὴν	Quis Spartanorum sensit? aut quâ vociferatione
	Ἀνωλόλυξας Κάστορ᾽ νεανίᾳ,	1000 Invocâsti Castorem adolescentem,
	Τοὺς συζύγους τ᾽ ἔτ᾽ οὔσ᾽, ἀ κατ᾽ ἄστρα πω.	Fratrémq; *Pollucē* gemel. adhuc *in ter.*exiltētē, nec dū in astra *subl.*
	Ἐπεὶ δὴ Τρῳάδ᾽ ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σε	Poliquam verò Trojam venisti, Argivi verò tuum
	Κατ᾽ ἴχνη᾽, ἦν δὴ δορίπετὴς ἀγωνία,	Vestigium secuti sunt, erat autem bellicum certamen,
	Εἰ μὴ τὰ τῶνδε κρείσσον᾽ ἀγγέλλοιτό σοι,	Quoties quidem *res* hujus *Menelai* meliores nunciabantur tibi,
	Μενέλαον ἤνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ᾽ ἐμοὺς,	1005 Menelaum laudabas; filius ut doleret meus,
	Ἔχων ἔρωτ᾽ ἀνταγωνιστὴν μέγαν·	Habens magnum rivalem amoris:
	Εἰ δ᾽ εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.	Quandò verò vincebant Trojani, nihil erat iste.
	Εἰς τὴν τύχην δ᾽ ὁρῶσα, τῦτ᾽ ἤσκεις, ὅπως	In Fortunam enim intuens hoc studebas, ut
	Ἕποι᾽ ἂμ᾽ αὐτῇ, τὴν ἀρετὴν δ᾽ οὐκ ἤνεσας.	Consectareris eam, Virtutem verò *sequi* nolebas.
	Καπειτα πλεκτὰς σῶμα σὸν κλέπτειν λέχους,	1010 Et deinde funibus corpus tuum te clàm subducere voluisse dicis,
	Πύργων καθιεῖσ᾽, ὡς μόλις ἀκουσίως.	De turribus demittentem quasi maneres invita.
	Ποῦ δῆτ᾽ ἐλήφθης, ἢ βρόχους ἀρτωμένη,	Ubi ergo deprehensa es, aut suspendens laqueos,
	Ἢ φάσγανον δήξουσ᾽; ἃ γενναία γυνὴ	Aut gladium acuens? quæ generosa mulier
	Δρᾶσεν ἄν, πολλοῦ τὸν πάρος πόσιν.	Fecisset, priorem desiderans maritum.
	Καί τοι γ᾽ ὀνῃδέτευν σὲ πολλὰ πολλάκις·	1015 Atqui monebam te sæpe multis:
	Ὦ θύγατερ, ἔξελθ᾽· οἶδ᾽ ἐμοὶ παῖδες γάμους	O filia, egredere: mei enim filii conjuges
	Ἄλλους γαμοῦσι. σὲ δ᾽ ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς	Alias ducent; te verò ad naves Græcas
	Πέμψω συνεκκλέψασα· κἀπαυσον μάχης	Mittâ, simul adjuvans furtivum dilcessū. fac autē finē belli
	Ἕλλησι, κἡμῖν τ᾽· ἀλλά σοι τόδ᾽ ἦν πικρόν.	Inter Græcos, & nos. Verùm hoc erat tibi molestum.
	Ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου δ᾽ ὤβριζες δόμοις,	1020 In Alexandri enim domo contumeliosè regnabas,
	Καὶ προσκυνοῦσ᾽ ἐβαρβάρου ὑπ᾽ ἤνεγκας.	Et adorari à barbaris *Phrygio more* volebas.
	Μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας	*Illa* enim erant tibi magna: & præter hæc tuo corpore
	Ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κἀβλεψας πόσῳ	Exibas ornato, & alpiciebas cum marito
	Τὸν αὐτὸν αἰθέρ᾽· ὦ κατάπτυστον κάρα.	Eundem æthera: ô execrandum caput!

Ἣν χρῆν ταπεινὰ ἐν πέπλων ἐρείποις
Φρίκῃ τε μυσαρᾷ κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
Ἑλλὰς τὸ σωφρονοῦν τῆς ἀναιδείας πλέον
Ἔχουσ' ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλαε, ἵν' εἰδῇς οἵ τε λυθήσῃ λόγον,
Στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τῶνδε κτανών.
Σαυτοῦ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
Γυναιξί, δυσκλῆ, ἥτις ἂν πρόδῳ πόσιν.
Χο. Μενέλαε, πρεπόντων ἀξίως, δόμων τε σῶν,
Τίσαι δάμαρτα, κἀφέλου πρὸς Ἑλλάδα,
Τὸ δῆλυ τοῦτό τ', εὐγενὴς ἐκθρῴσκεις φανείς.
Με. Ἐμοὶ σὺ συμπέπωκας εἰς ταυτὸν λόγου,
Ἐκκύσιος τῶνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν,
Ξένας εἰς εὐνάς· χἠ Κύπρις κόμπου χάριν
Λόγοις ἀνῆπται· βαῖνε λοιδόρει πέλας,
Πόνους δ' Ἀχαιῶν ἀπόδα ἐν μικρῷ μακρὰς
Θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνῃ ἐμέ.
Ελ. Μὴ, πρὸς σὲ γονάτων, τὸν νόσον τὸν τῆσδ' θεῶν
Προδοῦσ' ἐμοί, κλύσῃς με· συγγίνωσκε δέ.
Εκ. Μήδ' ὃς ἀπέκλεισ' ἥδε συμμάχους πρόδῳ·
Ἐγὼ πρὸ κείνων, χὠ τέκνων σε λίσσομαι.
Με. Παῦσαι, γραῖα· τῆσδε δ' οὐκ ἐφίεσο.
Λέγω δὲ θεραπόλοισι, πρὸς πρύμνας νεῶν
Τῶνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
Εκ. Μὴ νῦν νεώς σοι ταυτὸν εἰσβήτω σκάφος.
Με. Τί δ' ὄγκιμεῖζον βεῖθρον, ἢ πάρος γ' ἔχῃς;
Εκ. Οὐκ ἔστ' ἔρασις, ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.
Με. Ὅπως ἂν ἐκβῇ τῆσδ' ἐρωμένων ὁ νοῦς,
Ἔσται δ' ἃ βούλῃ· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται,
Εἰς ἥντιν' ἡμεῖς· χὠ μὲν κακῶς λέγῃς.
Ἐλθοῦσα δ' Ἄργος, ὥσπερ ἀξία, κακῶς
Κακὴ θανεῖται. "Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
"Πάσαισι δηπού" ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε.
Ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βλέπειν
Τὸ μέλλον αὐτῇ, κἂν ἔτ' ὢσ' ἐλθίονες.

Quàm oportuit humilem in laceris pannis,
Frigore trementem, & raſo capite
Scytharum more
Incedere, plus modeſtiæ quàm impudentiæ
Habentem propter priora peccata.
Menelae, ut ſcias quorſum finiam ſermonem,
Orna Græciam dignè interfectâ hâc:
Et hanc tuam legem pone aliis
Mulieribus, ut moriatur quæcunque virum prodiderit.
Cho. Menelae, pro dignitate majorum *tuorum*, & tuæ domus,
Punias conjugem, & auferas *eam* ex Græciâ
Etiam mollitiem hanc, inimicis apparens animoſus.
Men. Tu in eandem ſententiam mecum veniſti, *quia putas*
Hanc volentem abiiſſe ex meâ domo
Ad peregrina cubilia; & Venus propter ſpeciem tantùm
Verbis extollitur: vade ad lapidatores,
Et perſolve longas miſerias Græcorum brevi *tempore*
Moriens, ut diſcas me non dedecorare.
Hel. Ne, per genua te *oro*, morbum à diis *immiſſum*
Mihi imputans, interficias me: ignoſce verò *mihi*.
Hec. Ne prodas ſocios, quos hæc interfecit:
Ego pro illis, & pro liberis te precor.
Men. Deſine anus: hanc enim nihil curo.
Dico verò famulis, ad puppes navium
Hanc ut deferant, unde trajiciet *in* Græciam.
Hec. Ne nunc ingrediatur tecum in eandem navim.
Me. Quid verò eſt? Nũ habet majus põdus *nunc*, quam antè habuit?
Hec. Non eſt amator, qui non ſemper amat.
Men. Ut obliviſcatur mens rerum amatarum,
Fient jam quæ petis; navem enim *hæc* non ingredietur,
In quam nos: haud enim malè mones.
Ubi verò Argos venerit, ut digna eſt, malè
Mala morietur, " & mulieribus, ut pudicæ ſint,
" Omnibus *exemplum* proponet. facile quidem hoc non *eſt*:
Sed tamen hujus mors in metum conjiciet
Stultitiam ipſarum, licet hâc *muliere* longe ſint pejores.

V. 1026. Κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην) ἀποσκυθίσαι κυείως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ὀπὶ κεφαλῇ δέρμα ζῶν δηλοῖ· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀπεκείρατο *Phavorinus*. Hinc *Cælius Rhodiginus* Lectio. Antiqu. l. 18. c. 24. " Ab " hiſce (i. e. *Scythis*) " porro Ἀποσκυθισμὸν " dicimus, *viz.* Cutis " in Capite cum capil- " lis abſciſſionem, lu- " dibrii causâ: Quod " illis quandoque Ca- " lamitatum magnitu- " dine contigiſſe, animadvertimus. De raſis autem Capitibus in Luctu vid. *Johann. Kirchmanni* de Funer. *Roman.* l. 2. c. 14. *J. Barnes.* V. 1035. Τὸ δῆλυ τοῦτό τ', εὐγενὴς ἐκθρῴσκεις φανείς) Cùm priùs legeretur Τὸ δῆλύ τ' εὐγενῆς, magno erat hic Verſus in periculo; quod *Canterus* tamen neglexit. *Brodæus* legebat χὠ πρὸς τὸ δῆλύ τ', nihili autem hæc lectio erat; *Scaliger* nequaquam ſolitâ felicitate uſus τὸ δηλυτῆτος. At *Hen. Stephanus* Τὸ δῆλυ τοῦτό τ', quam & Nos lectionem probamus, & in textum admiſimus, vel enim *Emphaticè* pro *Helenâ* ponitur, quæ prodigioſo quodam fato ad Mortalium animos emolliendos & faſcinandos nata videbatur, vel pro Effœminato *Menelai* animo, quod potiùs credo, ſumitur. De quâ re videſis *H. Stephanum* prædictum. *Joſua Barnes.* V. 1039. Λόγοις ἀνῆπται) Ἀνίεται, κἠ μετάθεσιν, χὠ ζωαίρεσιν, ἀνεῖται. Ita *Æmil. Portus.* Nos autem *Perfecti* Temporis Paſſivi ſtatuimus, εἶμαι, εἶσαι, εἶται. *J. Barnes.* V. 1052. Ὅπως ἂν ἐκβῇ) Rectè hinc *Menelai* Perſona incipit, licet aliis alitèr viſum. *Hecuba* enim dicit, *Nullum eſſe* Amatorem, *qui non ſemper Amet*, vel *in Amorem labi denuò ſit proclivis*. Menelaus igitur, ſubolfaciens rem dicit,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Χο. 1 Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
2 Ναὸν, χὠ δυόεντα βωμὸν
3 Πρόδωκας Ἀχαιοῖς,
4 Ὦ Ζεῦ, χὠ πελάνων φλόγα,
5 Σμύρνης αἰθερίας τε καπνὸν,
6 Καὶ Πέργαμον ἱερὰν
7 Ἰδαῖά τ' Ἴδαια κισσοφόρα νάπη,
8 Χιόνι καταῤῥυτα ποταμεία,

1 Sic igitur in Ilio *conditum*
2 Templum & odoriferam aram
3 Prodidiſti Græcis,
4 O Jupiter, & ſacrificiorum flammam,
5 Et myrrhæ æthereæ fumum
6 Et Pergamon, *Trojamq*; ſacram,
7 Et Idæos, Idæos hederam-ferentes ſaltus,
8 Rigatos nive fluviali,

Igitur tu hortaris, ne eandem mecum ſcandat Navem, Nimirum, *ut rei amatæ Mens* obliviſcatur. Multò minùs ego *Cantero* aſſentio, qui utramque hic Perſonam tolli vult. *Joſua Barnes.* V. 1063. Πελάνων) Grammaticis Κυείως πέλανον τὸ λεπτὸν πέμμα, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς θυσίας. Ἔνιοι δέ φασι, καὶ πᾶν ὅ,τι ὑγρὸν πεπυγμένον, οὕτω τὸ παλαιόν. *Pauſan.* in *Arcad.* fol. 237. lin. 17. Πέμματα δὲ ὀπτὰ ἐν ἐλαίῳ ἔτι τῶν βωμῶν καθήμενα, ἃ πλάνητες καλοῦσιν ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. *Johannes Brodæus.* V. 1065. Πέργαμον ἱερὰν) Arcem, in quâ conſtructa erant *Jovis* & *Minervæ* Templa. *Idem.* Vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 773. *Joſua Barnes.*

9 Τέρμονά τε ωεωτόβολον ἁλίῳ
10 Τὰν κεζαλαμπομβίαν
11 Ζαθέαν θεράπναν.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Φερουδαί σοι θυσίαι, χοροὶ
2 Τ' εὐφημοι κέλαδοι κατ' ὄρφναν,
3 [Σεμναί τ' ὀλολυγαί·]
4 Χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
5 Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶναι,
6 Σωδώδεκα πλήθη.
7 Μέλῃ, μέλει μοι, τάδ' εἰ φρονεῖς ἄναξ,
8 Οὐράνιον ἕδραν ὃν βεβηκὼς,
9 Αἰθέρα τε, πόλεως ὀλομβίας,
10 Ἃν πυρὸς αὐθομβίαν
11 Κατέλυσέ τις ὁρμά.

Στροφὴ β'.

1 Ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,
2 Σὺ μὲν φθίμενος, ἀλαίνῃς
3 Ἀθαπτος, ἄνυδρος.
4 Ἐμὲ δ' πόντιον σκάφος
5 * Ἀΐσσον πτερυγοῖσι πορεύσῃ
6 Ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
7 Λάϊνα, Κυκλώπειʼ, ἐρέμνια νέμονται.
8 Τέκνων δ' πληθὺς ἐν πύλαις
9 Δάκρυσι καταύρεα σέβει.
10 Βοᾷ, βοᾷ, μᾶτερ. ὤ μοι.
11 Μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ
12 Κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
13 Κυανέαν ὃν ναυῶν
14 Εἰναλίαισι πλάταις
15 Ἢ Σαλαμῖν' ἱεράν,
16 Ἢ δίπορον κορυφάν,
17 Ἰσθμιον, ἔνθα πύλαις
18 Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.

5 Et verticem, qui primùm feritur à sole;
10 *Et cælitus* illuminatam
11 Divinam sacerdotem?

Antistrophe 1.

1 Abierunt tibi sacrificia, & chororum
2 Strepitus concinni per noctem.
3 [Et venerandæ ululationes;]
4 Et aureorum simulachrorum figuræ,
5 Et Phrygum divinæ lunæ,
6 Duodecim-omnino numero.
7 Curæ est, curæ est mihi *hoc*, an hæc animadvertas, ô Rex,
8 Cælestem sedem perambulans,
9 Ætheremque, *Trojanâ* urbe pereunte,
10 Quam conflagrantem flammæ
11 Ingens impetus absumpsit.

Strophe 2.

1 O chare, ô marite mi,
2 Tu quidem mortuus erras
3 Insepultus sine aquâ *lustrali*:
4 Me verò marina navis
5 Ruens remis trajiciet
6 Equis alendis aptum Argos ubi muri
7 Lapidei, Cyclopei, altissimi incoluntur.
8 Liberorum verò multitudo ad portas
9 Lacrymans ætate-immatura gemit.
10 Clamat, clamat, mater. Hei mihi
11 Solam jam-me Achivi
12 Avehunt à tuis oculis
13 Cæruleâ in navi,
14 Marinis remis:
15 Aut *in* Salaminem sacram,
16 Aut *in* bimarem verticem
17 Isthmi, ubi *in* portis
18 Pelopis sunt sedes.

V. 1068. Τέρμονα) De hoc Verbo *Euripidi* ferè proprio, vide quæ Nos ad *Phæniss.* v. 1361. V. 1070. Ζαθέαν θεράπναν) Ita *Aldi* Editio & ita Versûs ratio postulat, qui respondet huic ultimo *Antistrophæ* Κατέλυσέ τις ὁρμά. Quare quanquam non diffiteamur θέραπναν aliquando poni pro θεράπαιναν & Veterum Codicum fidei plurimum tribuo; nihil hic video, cur contra Editionis optimæ fidem θέραπναν legamus, cùm per Versum ea Lectio stare nequeat. De *Therapnâ* loci nomine, vid. quæ Nos supra v 211. *Josua Barnes.* V. 1073. Σεμναί τ' ὀλολυγαί) Hunc Versum, cùm nihil aliud subsidii adesset, ex conjecturâ addidi, nec, ut puto, infelici. Imprimis autem exactè respondet pari suo *Strophæ* 3tio πρὸ δώδεκας Ἀχαιοῖς. Tum sanè de Verbo sacro ὀλολυγαὶ nemo unquam potest dubitare, qui *Hesychium* adierit ---Ὀλολυγή, φωνὴ γυναικῶν, ἢ ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐυχόμεναι, quæque nos supra retulimus ad *Iphig.* Taur. v. 1337. Epitheton autem σεμναὶ restringit usum & sensum verbi ad res sacras. Non tamen quantumvis felix sit conjectura, in textum sine Uncinorum notis admittere sustinui; at certè si lacunam quoquomodo explere conatus sum, condonabit Candidus Lector, illius studioso animo hanc audaciam. *Josua Barnes.* V. 1075. Ζάθεοι σελᾶναι) Νεμεωίαι. Festa, quæ primo quoque Mensis die celebravit Antiquitas *Pindari* Schol. Αἱ δὲ μιᾶς ἀρχαὶ, ἱεραί εἰσι τῷ Ἀπόλλωνι. *Johannes Brodæus.* V. 1076. Σωδώδεκα) Sic ξωεείκοσι, ζωόδυο, ζωήρεις &c. *Hom.* Nam si disjunctim legas, nihil facis. *J. Barnes.* V. 1082. Ὦ πόσι μοι) pro μοι. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Tauric. v. 870. Sic *Hom.* Odyss. β. v. 50. Μητέι μοι μνηστῆρες ἐτώσεον ἐκ ἐθελόντες. V. 1083. Ἀλαίνεις) Secus inferorum ripas Animæ vagantur, quorum Corpora sepultura carebant. De quâ re vid. *Virgilii* Interpretes ad Æn. l. 4. v. 620. *Sed cadat ante Diem mediâque inhumatus arenâ.* Et Æn. l. 6. v. 881. *Nudus in ignota Palinure jacebis arenâ.* Idem. Æn. l. 6. ad v. 370. &c. *Josua Barnes* V. 1084. Ἄθαπτος, ἄνυδρος) Sepulturâ carens, & aquâ lustrali, quâ lota corpora componebantur. Vid. *Johannis Kirchmanni* de Funerib. *Roman.* l. 1. c. 7. *Josua Barnes.* V. 1086. Ἄϊσσον πτερυγοῖσι πορεύσει) πτερυγες, *Remis.* Homer. Odyss. λ. v. 124. Οὐδ' ἐυήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. *Eustath.* Πτερὰ δὲ νηὸς τὰς κώπας λέγει, κρεῖττον ἢ κατὰ ὁ Λυκόφρων τὰ ἱστία. εἰσὶ γὰρ καὶ τάχος αἴτια τῇ νηῒ καὶ τὰ ἱστία, καθὰ καὶ αἱ κῶπαι· ἀλλὰ τὸ πλῆμα μᾶλλον αἱ κῶπαι σώζουσιν, ἢ καὶ τὰ λαίφεα. *Johannes Brodæus* notavit. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Tauric. v. 289. & v. 1346. *Josua Barnes.* V. 1088 Κυκλώπεια) Vid. de hâc re *Iphig.* Aul. v. 152. & v. 1501. & *Iphig.* Taur. v. 844. V. 1096. Ἢ Σαλαμῖν' ἱεράν) Insulæ ferè omnes Sacræ Veteribus sunt habitæ. Hinc *Hom.* Iliad. β. v. 626. Ἐλλάδων θ' ἱερέων Νήσων. Et *Q. Calaber* l. 1. Καί οἱ δῶκεν ἴσως θεσπέα νῆσον ὀπάσσω. Sic *Pindar.* Pyth. *Od.* IV. *Stroph.* 1. Ἱερὰν νᾶσον ὡς ἤδη λιπών, in quem locum vid. *Scholiasten.* *Salamis* autem *Dianæ* Templo Veneranda erat, ut *Pausanias* Attic. fol. 34. lin. 30. Vid. *Cæl. Rhodig.* Lection. Antiq. l. 12. c. 12. *Josua Barnes.* V. 1097. Ἢ δίπορον κορυφὰν Ἰσθμιον) Aut *Bimarem Verticem*, nempe *Acrocorinthum*; ubi sedes *Pelopis*, id est, *Peloponnesus* in Angustiis suis (πύλας vocat) habet Certamen *Isthmicum.* Vid. *Plinium* l. 4. c. 4. Et Reverendissimi Archiepiscopi *Cantuariensis*, Domini *Gulielmi Sandcroft*, Summi Collegii nostri *Emmanuelis* Ornamenti, *Concionem ad Clerum* in hunc locum D. *Pauli* ad *Corinthios* 2 Epist. c. 2. v. 16. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; In principio. Quam Doctissimam & Eloquentissimam Concionem M. S. penes nos habemus. Δίπορος) διθάλασσος, *Horat.* l. 1. Od. 7. & *Ovid.* Fastor. l. 4. *bimarem Corinthum* vocant. Ἰσθμιον) Vide Lexicographos & *Fungerum* in *Isthmus.* Josua Barnes.

Arm-

Ἀντιστροφὴ β'. — *Antistrophe 2.*

1 Εἴθ' ἀκάτᾳ μελέας — 1100 — 1 Utinam miserâ nave
2 Μέσον πέλαγος ἰέσας, — 2 *Per* medium pelagus eunte,
3 Δίπαλτον ἱερὸν — 3 Bisulcus, & sacer
4 Ἀνὰ μέσον πλάτᾳ πέσοι — 4 In mediam navim incidat,
5 Αἰγαίᾳ κεραυνοφαὴς πῦρ, — 5 Ægæo *in mari*, fulmine micanti vibratus ignis,
6 Ἰλιόθεν ὅπι με πολύδακρυν — 1105 — 6 Ex Ilio quia me multum lacrymantem
7 Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει. — 7 Ancillam Græciæ ex patriâ effert.
8 Χρύσεα δ' ἔνοπλα παρθένων — 8 Aurea verò specula, virginum
9 Χαρίτας ἔχουσα τυγχάνει — 9 Delicias habet
10 Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖάν — 10 Jovis filii *Helena* : Utinam verò nunquam *in* terram
11 Ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν, — 1110 — 11 Perveniat Lacænam,
12 Πατρῷόν τε θάλαμον ἑσίας, — 12 Nec *in* patrium thalamum Laris,
13 Μηδὲ πόλιν Πιτάνας, — 13 Nec *in* urbem Pitanes,
14 Χαλκόπυλόν τε θεᾶς, — 14 Nec *ad* æreis portis munitam Deæ *Palladis urbem*,
15 Δύσγαμον αἶσχος * ἑλὼν — * an ἰλεῖν'. — 15 Dedecus ex infaustis nuptiis manans, quia conflavit
16 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ, — 1115 — 18 Græciæ magnæ :
17 Ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ — 17 Simoenticis verò, *i.e. ad Simoentem olim habitantibus*,
18 Μέλεα πάθεα Τρωῇσιν. — 18 Miseras clades Trojanis *mulieribus attulit*.

Ἀνάπαιστοι.

Ἰώ, ἰώ· καιναὶ καινῶν μεταβάλλεται — Io, io ! novi cùm novis commutati
Χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρῳῶν — Patriæ casus. Videte Trojanorum
Τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι — 1120 — Miseræ conjuges hunc Astyanacta
Νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν — Mortuum, quem jactu tristi de turribus
Δαναοὶ κλείνοντες ἔχουσιν. — Interfecerunt Græci.

V. 1102. Δίπαλτον ἱερὸν κεραυνοφαὴς πῦρ) Κεραυνὸς, πῦρ δίπαλτον dicitur, quod duabus manibus excussum sit, vel quod vi maximâ, vel ob coruscationem in Fulgetris. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 323. ἱερὸν dicitur vel quod à *Jove* fiat, vel ob Eminentiam, ut ἱερὸς ἰχθὺς *Hom.* vid. *Cæl. Rhodigin.* l. 12. c. 12. V. 1104. Αἰγαίᾳ) Alii *Ægæum* mare hic intelligunt, *Syntaxi* certè impedità. Quid si Αἰγαίᾳ hic pro Αἰγαίοχε accipiamus, tum omnis difficultas tollitur, *Jovem* enim sonat ; & ad Αἰγίδας procellas referri potest. Certè μέσον ego ad πλάτᾳ referendum puto, non ad Αἰγαίᾳ : sed nec diffitendum, nullibi *Jovem* Αἰγαῖον me vocatum offendisse, sed *Neptunum* : Quare nihil statuo. *Josua Barnes.* V. 1112. Μηδὲ πόλιν Πιτάνας) Ita rectè *Aldi* Editio ; quum aliæ Editiones Πιδάνας legunt. Et hæc *Pitane* est oppidum *Laconiæ* Mediter. ad *Eurotam* fluvium. Est & Tertia ejusdem De quâ *Pausanias* fol. 98. lin. 37. Est & alia *Pitane* Urbs *Æolidis*, de quâ *Stephanus* περὶ πόλεων. Nominis Urbs *Macedoniæ* maritima : in orâ Orientali. *J. Barnes.* V. 1113. Χαλκόπυλόν τε θεᾶς) Neque in Templum *Minervæ*, quæ χαλκίοικος à *Lacedæmoniis* nuncupatur : De quâ re infra. *Joh. Brodæus.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

TAlthybius *extinctum* Astyanacta *ad* Hecubam *sepeliendum portat* ; Andromachâ *jamjam à* Pyrrho *asportatâ*. Hecuba *acerbissimo luctu exanimem Nepotem, spem* Trojæ *accisam, plorat*. Talthybius Agamemnonis *jussu Manipulorum Ductoribus dat in Mandatis, ut Urbem* Trojam *incendio simul impleant. Hinc extremis lamentis, veluti parentatione quâdam ruentis* Trojæ, Hecuba & Chorus *Captivarum* Trojanarum, *jam Navibus abducendæ, defunctæ à* Talthybio *ad Portum deducuntur.*

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, ΕΚΑΒΗ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ταλ. Ἑκάβη, νεὼς μὲν πύτυλος εἷς λελειμμένος, — *Tal.* O Hecuba, navis quidem cursus unus *adhuc* reliq.
Λάφυρα τἀχιλλέως τάφῳ — Reliqua spolia Achillei sepulchri
Μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας. — 1125 — Est delaturus ad littera Phthiotica.
Αὐτὸς δ' ἀνὴκ) Νεοπτόλεμος, καινάς τινας — Ipse verò Neoptolemus decessit, novas quasdam
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὡς νιν χθονὸς — Calamitates Pelei cùm audivisset, quòd ipsum ex patriâ
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος. — Ejecerit Acastus Peliæ filius.
Οὗ δ' οὕνεκ', ἢ χάριν μηνῆς ἔχων, — Cujus causâ citius, quàm ut moræ
Φερόμενος, μετ' αὐτὸς τ' Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ — diutius indulgeret, Discessit : & cum ipso Andromache, quæ multarum mihi

V. 1123. Πύτυλος εἷς) *Unica pars Classis*, in hoc loco. Vid. de voce πύτυλος *Iphig.* Taur. v. 307. V. 1128. Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος) *Acastus Peliæ* f. is *Neptuni* vel *Salmonei*, qui *Dori*, qui *Deucalionis*. De hâc Historiâ alii aliter, quùm enim Poeta noster hic afferat *Peleum* senio oppressum ab *Acasto Peliæ* filio regno exutum ; *Apollodorus* aliique affirmant longè antehæc ipsum *Acastum* cum Uxore quæ *Peleum* falsò adulterii accusâsset, à *Peleo* obtruncatum. Vid. *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 12. & *Troica* Poemata &c. *Josua Barnes.*

Δακρύων

Δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἐξώρμᾳ χθονὸς, 1131 Lacrymarum causa *fuit*, quando discedebat ex terrâ,
Πάτραν ἀναστένουσα, κἀ τὸν Ἕκτορ' Patriam lugens, & Hectoris
Τύμβον προσεννέπουσα· καί σφ' ἠτήσατο Tumulum alloquens. Et *hæc te* rogavit,
Θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων Ut sepelias hunc mortuum, qui lapsus ex muris
Ψυχὴν ἀφῆκεν, Ἕκτορ' τῷ σῷ πρόνῳ, 1135 Amisit animam, filius tui Hectoris:
Φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα Et *simul sepelias* clypeum æneum, qui fuit terror Achivorum,
Τλήσ', ἣν πατὴρ τῇδ' ἀμφὶ πλευρᾷ ἐβάλλετο, Hunc, quem pater hujus circa latera jacere solebat,
Μή νιν πορεύσῃ Πηλέως ἐφ' ἑστίαν, Ne hunc ferat in Pelei domum,
Μήδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, ἔ νυμφεύσεται Nec in eundem thalamum, ubi nuptias celebrabit
Μήτηρ νεκροῦ τῇδ' Ἀνδρομάχη λύπας ὁρᾷν, 1140 Mater huj. mortui Andrō. *ne spectet clypeū* dolores videre cogatur:
Ἀλλ' ἀντὶ κέδρου, πρευβόλων τε λαΐνων, Sed pro cedrino feretro, & pro saxeo monumento
Ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας Sepelias puerum in hoc *clypeo*, & in tua brachia
Δῦναι, πέπλοισιν ὡς πρευστείλῃς νεκρὸν, *Jussit me* dare, ut adornes cadaver peplis,
Στεφανοῖς θ', ὅσοι σοι δώμασι, ὡς ἔχῃ τὰ σά· Et ornes coronis, quantum potes, ut tua tunc fert fortuna:
Ἐπεὶ βέβηκε· κἀ τὸ δέσποτ' ταχθ' 1145 Nam ipsa *mater* abiit: festinatio enim domini
Ἀφείλετ' αὐτῷ παῖδα μὴ δῦναι τάφῳ. Eripuit ipsi potestatem filii sepulchro mandandi.
Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅσον σὺ κοσμήσῃς νέκυν, Nos igitur, dum tu adornas cadaver,
Γῆν τῇδ' ἐπαμπίσχοντες, αἰρώμεθα δόρυ. Terram huic interea circumscribentes, eruemus hastâ.
Σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα. Tu igitur quàm celerrimè fac mandata.
Ἑνὸς μὲν οὖν μηδὲν σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150 Ab uno tamen labore te liberavi:
Σκαμάνδρειος γὰρ τάσδε διαπρεπῶν ῥοὰς, Scamandri enim hæc transiens fluenta,
Ἦλουσα νεκρὸν, κἀπένιψα τραύματα. Lavi cadaver, & ablui vulnera.
Ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον, Sed vado cavum huic facturus sepulchrum,
Ὡς σιγτομὰ ἡμῖν ταῦτ' ἐμοῦ τε, κἀπὸ σοῦ Ut confectim nobis meâque tuâque *opera*
Εἰς ἓν ξυνελθόντ', οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτῃ. 1155 In unum concurr. *i.e. ut operæ nostræ conjunctæ*, dom. appell. nav.
Εκ. Θεᾶσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορ' πέδῳ, *Hec.* Deponite undique tornatum Hectoris clypeum *in* solo,
Λυπρὸν θέαμα, κἠφίλον λόγχαισιν ἐμοί. Triste spectaculum, & non gratum aspectu mihi.
Ὦ μείζον ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν, O qui majorem armorum, quàm mentis fastum habetis,
Τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες, φόνον Quid hunc Achivi puerum metuentes, cædem
Καινὸν διεργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160 Novam patrâstis? ne videlicet Trojam aliquando
Πεσοῦσαν ὀρθώσῃεν; ὠδὲν ἦτ' ἄρα, Collapsam erigeret? nihil igitur eratis,
Ὅθ' Ἕκτορ' μὲν σὺν τυχοῦσ' εἰς δόρυ Cum Hectore florente armis
Διωλλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χερός. Periimus, & cum adessent innumeri alii *socii*.
Πόλεως δ' ἁλούσης, κἠ Φρυγῶν ἐφαρμόσαν, Nunc verò captâ urbe, & deletis Phrygibus,
Βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165 Tantillum puerum timuistis? Non laudo metum.
Ὅστις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ. Quisquis metuitur, nō penetrans *animum* ratione *i.e. temere*.
Ὦ φίλτατ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής. O charissime, ut tibi miseranda mors supervenit!
Εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν, Si enim jam adultus obiisses pro urbe. *patriâque tuâ*,
Γάμων τε κἠς τῆς ἰσοθέου τυραννίδος, Nuptiásque, & divinum imperium *adepius*,
Μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῇδε μακάριον. 1170 Beatus fuisses, si quid horum *dici potest* beatum.
Νῦν αὖ τ' ἰδὼν μὲ, γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον, Nunc *autem* hæc quidem licet videns; & sciens animo tuo, fili,
Οὐκ οἶσθ'· ἐρήμου δ' ὠδὲν ὢν δόμοις ἔχων. Non expertus es: nihil autem verè poritus es, licet in ædib. habes.
Δύσλυτε κρατὸς, ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως Infelix caput, ut te afflixérunt miserè
Τροίᾳ παρῶα Λοξίου πυργώματα. Mœnia Patria, Apollinis ædificationes:
Ὃν πολλ' ἐκπέδυσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον, 1175 Quam plurimùm excoluit mater cæsariem,
Φιλήμασίν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ, Et deosculata est; inde erumpit
Ὀστέων ῥαγέντων, φόνῳ, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω. Cruor ossibus confractis: ut turpia nē dicam.
Ὦ χεῖρες, ὡς εἰκῶς μὲ ἡδείας παρῆς O manus, ut imaginem quidem jucundam patris

V. 1133. Καὶ σφ' ἠτήσατο) Potest legi καί σ' ἠτήσατο, nec ullis objectionibus petetur hæc lectio, nisi fortè quod nullo exemplo nititur. Si ergo σφε legendum ut omnes Libri præ se apertè ferunt, tum sanè, ut *Æmil. Portus* ait, σφὲ pro σὲ ponitur, quod minùs frequens est. Plerumque enim αὐτὸν vel αὐτῷ sonat, *ut Nos plus Centies in hoc Opere observavimus*. An verò pro ὑμᾶς hìc loci sumendum, quia quanquam *Hecubam* alloquitur, etiam *Chorum* respicit, sine quarum ope hæc non erant agenda? Quòd verò tertio ab hinc Versu *Hecubam* in singulari alloquitur, id fit particulariori applicatione; ut in Congressibus hujusmodi fieri solet. Sic σφὸς, σφετὸς, σφέτερος & σφωΐτερος cum verbis Primæ & Secundæ Personæ, sonant *Meus*, & *Tuus* & in Plurali *Vester*. Josua Barnes. V. 1141. Ἀλλ' ἀντὶ κέδρου, πρευβόλων τε λαΐνων) De *Cedro* in Funeribus Vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. *Roman.* l. 1. c. 8. De *Sepulchrorum* autem *Sepimentis*, sive πρευβόλων, ejusdem l. 3. c. 17. Josua Barnes. V. 1152. Ἕλουσα νεκρὸν) De Mortuorū lotione vid. *Phœniss.* v. 1661. V. 1172. Οὐκ οἶσθ') Ita *Aldi* Editio; de sensu adeas Versionem à nobis emēdatā. Cùm antehàc ἐχρῆσω pro *interfectus es* cupiebatur, & νῦς aderat νῦν ἐκ ἔχων. *Jos. Barnes.* V. 1174. Τείχη πατρῷα) Forsan τὰ Τρῷα. Τρῳὸς enim pro Τρωϊκὸς, *Hom.* Iliad. Ψ. v. 291. Ἵππους ὑπαγε ζυγὸν. Possunt etiam dici πατρῷα, quòd *Paterna*, sive potiùs *Patria*, erant, à Patribus illius regnata. Quin *Athenæus* retinet πατρῷα l. 2. c. 25. Quare nihil muto. *Josua Barnes.* V. 1175. Ἐκήπεδσ') ἐκήπεδσε, more horti excoluit. V. 1176. Ἔνθεν ἐκγελᾷ ὀστέων ῥαγέντων φόνῳ, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω) *Athenæus* Δειπνοσοφιστῶν β. loquens de Capite & Cerebro, quod Sacra essent, ut sensuum & Mentis Domicilium, dicit à Veteribus id cautum esse ἀφημισμὲν χρῆναι, ut de *Hasta cerebro* non apertè loquerentur; quare & *Sophocles* vocabat *Cerebrum* λαΐνων μυελὸν & *Euripides* hoc in loco dicit εὐφημοτέρως, φόνον ἐκγελᾶν, non ἐγκέφαλον

κίφαλον ἐκχυθλῶσαι. Ideoque additur, ἵν' αἰσχρὸ μὴ λέγω. Quem locum *Brodæus* non capiens, putat hos Poetas, ita loqui ab *Apollodoro* æstimatos, quod vox ἐγκέφαλον iis haud sit nota, cùm & *Euripidi* & ipsi *Homero* sit usurpata. Nec tamen *Virgilius* id effari metuit, Æn. l. 8. v. 753. *Collapsos Artus atque arma cruenta cerebro sternit humi moriens.*

Κέκτησ' ἐν ἄρθροις, ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι.
Ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβολὼν φίλον στόμα,
Ὤλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων πέπλοις,
Ὦ μῆτερ, ἤυδας, ἢ πολὺ σοι βοστρύχων
Πλόκαμον κερεῦμαι· πρὸς τάφον σ' ὁμηλίκων
Κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
Σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγώ σε τὸν νεώτερον,
Γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
Οἵ μοι· τὰ πόλλ' ἀσπάσματ', αὖτ' ἐμοὶ τροφαὶ,
Ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι, φροῦδά μοι. τί καί ποτε
Γράψειν ἄν σε Μυσοποιὸς ἐν τάφῳ;
Τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε,
Δείσαντες; αἰσχρὸν τὐπίγραμμ'· * ἐν Ἑλλάδι.
Ἀλλ', ὦ πατρῴων ὀλαχών, ἔξεις ὅμως
Ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκήνωτον ἰτέαν.
Ὦ καλλίπηχυ Ἕκτορος βραχίονα
Σώζουσ', ἄριστον φύλαξ' ἀπώλεσας σέθεν.
Ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι * σὸς κατ' τύπος,
Ὄψις τ' ἐν εὐτόρνοισι πρόσθεν ἰδρώς,
Ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις, πόνους ἔχων,
Ἔσταζεν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι.
Φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
Ἐκ τῶν παρόντων· ὡς γὰρ εἰς κάλλος τύχας
Δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψῃ παῖδε.
Θνητῶν ὃ μῶρος, ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν,
Ἐμπλησθεὶς ὡς ἀνόητος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
Βέβαια χαίρει· τοῖς τέρπουσι γὰρ αἱ τύχαι
Πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὰς εὐτυχεῖ ποτε.
Χο. Καί μοι πρὸ χρῶν· αὖδε σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
Ἑκ. Ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
Οὐδ' ἅλικας τόξοισιν, ὡς Φρύγες νόμοις
Τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον,
Μήτηρ παῖδός σοι προστίθησ' ἀγάλματα,
Τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοσυγὴς

Habetis in articulis, jacetis *jam* dissolutæ ante me.
O gratum os, sæpe multa jactare solitum.
Periisti, fefellisti me, quando irruens in *meas* vestes,
O mater, dicebas. *Certè multam tibi cincinnorum*
*Cæsariem abscindam, & ad sepultu*ram *tuam æqualium*
Cœtus adducam, dans tibi grata alloquia.
Tu verò non me, sed ego te *multò* minorem,
Anus, exul, liberis orbata, sepelio, miserum cadaver.
Hei mihi, illa multa oscula, & meæ nutricationes,
Et somni illi *interrupti* periêre mihi. Quid nam
Scribet de te Poeta in sepulchro?
" Hunc puerum interfecerunt Argivi olim,
" Metuentes *eum*? turpe *fuerit* epigramma hoc in Græciâ.
Sed, ô qui paternorum nihil nactus es *bonorum*, habebis tamen
Æneum scutum, in quo sepelieris.
O *scutum*, pulcherrimum Hectoris brachium
Quod *olim* servabas optimum tui custodem *nunc* amisisti.
Quàm dulcis in manubrio tuo jacet figura,
Umbonisque in bene-tornato ambitu *quàm dulcis ineſt* sudor,
Quem ex fronte sæpe labores sustinens,
Stillabat Hector, admovens genis.
Ferte, portate misero cadaveri *suum* ornatum
Pro præsentium *rerum* statu: Non enim ad decus fortunam
Dat Deus: ex iis verò quæ habeo, hæc accipe.
" Stultus autem est inter homines, qui putans se esse beatum,
" Furens veluti homo, huc & illuc
" Firmitèr indulget gaudio: Variationibus enim Fortuna
" Saltat multis; nec ullus semper est felix.
Cho. Atqui præ manibus *sunt*: illæ enim tibi ex spoliis
Phrygum adferunt ornatum, ut appendant cadaveri.
Hec. O fili, non equis vincentem te,
Neque *vincentem* æquales arcu, quem Phryges morem
Colunt, non ad satietatem venantem.
Mater patris tui *in te*, *inquam*, accumulat ornamenta,
Ex tuis quondam facultatibus: quæ nunc te diis invisâ

V. 1180. Ἐκβαλὼν φίλον στόμα) *Henricus Stephanus* ait, ἐκβαλὰν scribendum esse manifestius, quàm ut annotare debeat: potiùs ego mutationem personæ & generis admitterem, licet enim *os* dicat, *Puerum* alloquitur, & est χῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον· alioquin & εἰατήσου legendum & *Hecuba* esset *Oris* Mater, non Pueri, quod ineptum est. *Josua Barnes.* V. 1188. Τί καί ποτε Γράψειεν ἄν σε Μυσοποιὸς ἐν τάφῳ) Hic ipse *Euripides*, dum quærentem introducit *Hecubam*, quali sit Epitaphio ornandus infelix Puer, ansam mihi præbuit illud egregium meherculè *Ausonii* Epigramma adscribendi, *Astyanactis* Epitaphium: *Flos Asiæ, tantâque Vnus de Gente superstes, Parvulus, Argivis sed jam de parte timendus, Hic jaceo, Astyanax, Scæis dejectus ab altis. Proh Dolor! Iliaci, Neptunia mœnia, muri Viderunt aliquid crudelius Hectore tracto.* J. Barnes. V. 1193. Χαλκήνωτον ἰτέαν) Quòd ἰτέα pro *Hasta* poni diximus ad *Supplic.* v. 695. id rectè diximus; quòd verò tum pro *Clypeo* quoque poni negavimus, & in hâc opinione deceptos *Brodæum* & *Canterum* ferebamus, id indictum volo. *Eustathius* enim *Hom.* fol. 1239. lin. 60. ὅτι ἡ ἰτέαι, ἡ εἶδός τι ἀσπίδος καλεῖται, testatur; & hic locus, si nullus alius (rarò enim ita ponitur) apertè de *Hectoris* Clypeo loquitur. Ὄψις autem, ut ibidem diximus, sæpissimè pro *Clypeo* sumitur, cùm propriè *Ambitus-alicujus-Rotundi-corporis*-exponitur. Occurrit verò paulò infra *viz.* v. 1197. *Josua Barnes.* V. 1196. Σὸς) *Canterus* σῶς, cui *Duportus* assentit; id verò ego nequaquam possum. *Hecuba* enim προσαποσπάσασα *Hectoris* βραχίονα, agnoscit illius impressam quandam imaginem sub *Annulo Clypei*, id enim πόρπαξ significat, *Eustathio* teste, πόρπαξ, τὸ ᾧ ὄχανον, ὃ δὴ τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος περίδημα, δι' ὃ καὶ τῷ χέρα δέεσθαι. *J. Barnes.* V. 1197. Ὄψις τ' εὐτόρνοισι &c.) Ὄψις pro Clypeo vid. ad v. 1193. εὐτόρνοισι) vid. supra v. 1156. Præterea est Ὄψις proprium Nomen *Philomelæ* filii, ut *Aristoph.* Aves, Τὸν ἐμὸν ᾧ σὸν πολυδάκρυν Ὄψιν. *Jos. Barnes.* V. 1207. Καί μοι πρὸ χειρῶν) *Josephus Scaliger* legit, unico verbo, προχείρων, quod in textum admittendum ducerem, nisi punctum post χειρῶν ponentes, aliàs æquè commodum Sensum possemus elicere. *Jos. Barnes.* V. 1209. Ὦ τέκνον &c.) Ex hoc Threno Curiosus Lector videbit, specimen Antiquæ *Næniæ*, sive Deplorationis Mortuorum. De quâ re, videsis *Johan. Kirchmanni* de Funerib. *Romanor.* l. 2. c. vi. Οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε, οὐδ' ἅλικας τόξοισιν, ὡς Φρύγες νόμους πομπῶσιν) Hic lubet observare, quòd *Persarum*, ut & *Medorum* & *Phrygum*, mores magnam quandam inter se convenientiam habebant; quare ut Nos suprà ad v. 1021. De Adoratione *Persarum*, quæ & *Phrygibus* erat communis; ita hic notare debemus, quòd quos duos mores *Phrygibus* Poeta assignat, iisdem *Persæ* insignes sint habiti, nempe ἵπποις & τόξοις præ aliis excellere. Ut graphicè nos depinximus in *Esthera* nostrâ, & quidem illorum *Artem-Equestrem* attigimus ad v. 20. Περσῶν δ' ἱππομάχων βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης. Præcipuè autem à v. 39. ad v. 61. Item *jaculandi peritiam* v. 29. Περσίων τε κραιπεζῶν ᾧ Μήδων ἀγλαοτίξων. Unde, quod etiam observo in Præfatione illius Libri ad finem, *Propertius* l. 2. Eleg. 11. *Non tot Achæmeniis armantur Susa sagittis, Spicula quot nostro pectore fixit Amor.* *J. Barnes.* V. 1211. Οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον) Ita *Scaliger* pro θηρώμενοι. In his enim Juvenes Principes se ferè exercere

exercere ſolebant, in *Haſtiludiis* Equeſtribus, in *Jaculando* & *Venationibus*, quæ *Cyro* tantopere placuerunt, ut *Xenophon* in Κυροπαιδείᾳ teſtatur; ſin ultima ſyllaba per οι ſcribatur, legendum admonerem Θεωρέμενοι. Quanquam iſta Lectio nec æquè commoda eſt, & *Syntaxi*, quæ adhuc aliquantò impeditior videtur, magis incommoda. Hæc autem eſt Verborum Diſpoſitio, Ὦ τέκνον, ἀδὲ σὺ ἵπποις σε νικήσαντα ποτὲ πλέκας, ἀδὲ τόξοις, ἀδὲ θηρῶντα ἐγὼ ἡ Παλεὺς ζῶ μήτης σοῖς (ἤγεν σε) πέπλοις ἀγάλματα. De mutatâ aut impeditâ *Syntaxi* vid. *Iphig.* Taur. v. 695. *Joſ. Barnes.*

V. 1217. Ἐμοί πο' ὦν) ἐν τῷ παρόδῳ Ἐσιδὼν ὸν σε ἄνακτα μέγαν ὑπενόησν. *Joſua Barnes.* V. 1221. Σύ τ', ὦ πο' ἔσα &c.) Dormitabat, ut puto, *Joh. Brodæus*, quando ad hunc locum notabat, ſemet alloquitur *Hecuba*; ſicut & ſupra ad v. 1217. Ὦ μέγας notabat ὦ Ἕκτωρ. Quùm ad ὦ μέγας, ὦ Ἀστυάναξ erat ſubaudiendum; hic verò *Hecuba* alloquitur ſcutum *Hectoris*, Ἕκτορος φίλον σάκος, καλλίνικον μυελὸν μητέρα τροπαίων. Sic v. 1223. θανὴ γὰρ, quod ille exponit de *Hecubâ, vel eo*, inquit, *nomine, quod adhuc vivæ*, dicitur de *Clypeo*, Θανὴ γὰρ, ὦ θανοῦσα, σὺν νεκρῷ, *moriêre enim*, hoc eſt ſepelieris, *licet non mortua*, quia nunquam vixiſti, *unà cum Mortuo* nepote. Τὸ θανοῦσα autem non ad σάκος, ſed ad μῆτερ, eſt referendum. Hoc in loco *Latinæ* Verſioni Medicas manus ut afferremus, neceſſe erat. *Joſ. Barnes.* V. 1223. Στεφανῇ) Ζὺ ἦν, ὦ Ἕκτορος σάκος, ὦ καλλίνικε μῆτερ ἐμπαίων, στεφανῇ, καὶ ἀγάλλῃ, καὶ χαίρεις ἰσόνομος γὰρ ἔσῃ τῷ Ἕκτορος παιδὶ, καὶ θανῇ, ἤγκυ συνταφήσῃ αὐτῷ; ἀληθῶς γὰρ οὐκ ἔθανες, ἢ κ' ἐλέπτ' ἔζως· ἀναίδη γὰρ αἰὲν ἐγένυ. *Joſua Barnes.* V. 1224. Ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, &c.) Τοιαύτῳ ἐγώ σοι πομπῷ, ὦ φιλτάτη πρὸ Ἀσιάδων, ἀφθόνως ἤνεγκον, ὅπλον γὰρ πέφυκας τῷ φιλάνδρῳ καὶ συνεσάτῃ ἀνδρῶπων Ἕκτορος· τοιγαροῦν πολλῷ μᾶλλον ἐμοὶ πομπός φάνῃ, ἢ τὰ ὅπλα τῷ σοφῷ καὶ κακῷ, τῷ ἀπατεῶνος καὶ κακέργου, Ὀδυσέως. *J. Barnes.* V. 1232. Τελαμῶσιν ἕλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἐάσομαι) Mos erat Veteribus Mortuorum corpora decenter ad funus componere, & vulnera ſiqua erant lavare & faſciis ligare, etiam adhibitis medicamentis; adeò ut poſt effoſſis corporibus aliquando cicatrices obductæ fuerint. Dolet autem *Hecuba*, quòd quùm hoc ὑπερωπείας & amoris cauſâ Lacerato cadaveri medicorum more faciat, non tamen illorum ſucceſſum ſperare vel expectare poteſt, quis ὑπὸ τῶ νεκρὸν ἰατρεύειν ſucceſſus? *J. Barnes.* V. 1242. Μάτην σ' ἐδενδυτῶμην) ποτὲ βόας ἐτενὺ κάμην. Huc pertinet illud Pſal. 73. v. 13. Καὶ εἶπα, ἄρα μάταιος ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. *J. Barnes.* V. 1244. Ὄντες) Pro ὄσοι, vid. *Alceſt.* v. 385. V. 1246. Θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ) Si vera ſit Lectio, eſt *Enallage* Caſûs, pro θάπτετ' ἄθλιον τύμβῳ νεκρόν. *J. Barnes.* V. 1248. Δοκῶ δ' τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ) *Hecuba* paupertatis ſuæ conſcia, quòd pro more pretioſis Veſtibus cadaver Nepotis ornare nequiret, hoc ſibi ſolatium invenit, nempe nihil id Mortuis prodeſſe, at vivis tantùm eſſe Gloriæ; cujus inanitatis Regina mulier, calamitatibus docta, erat jam ſatur & pertæſa. *Lucianus* in *Navigio*, ſeu *Votis*, hæc Donaria ἐκπρεπέστατα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα vocat ἐκπρεπέστατος *intempeſtivus*, vel *nimis ſerus*, qui prodeſſe vivis poteſt, mortuis non item. Unde *Anacreon*, Τί σε δεῖ λίθον μυελίζειν; Τί δ' οὐ χέειν μάταια; Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ, Μύρισον &c. *Couleius* noſter hæc luſit ſuavitèr; quos ludos omnes præ manibus habent. Item *Theognis* ſuaviſſimè Οὐκ θέλω

Privavit Helena: præterea verò
eriam tuam animam
Interfecit, & univerſam domum
perdidit.
Cho. Heu, heu! tetigiſti, tetigiſti
ipſas fibras animi,
O magnus olim mihi exiſtens *de-*
ſignatione rex civitatis.
Hec. Quæ verò oportuit te indue-
re corpori in nuptiis,
Ducentem nobiliſſimam Aſiatica-
rum,
Hæc ornamenta veſtium *tuo nunc*
applico corpori.
Tu verò, quæ quondam fuiſti vi-
ctoriosa plurimorum
Mater trophæorum (Hectoris cha-
rum ſcutum)
Coronator: morieris enim, non
mortua, cùm *hoc* nepotis cadavere.
Quia te multò magis *hoc filii ſcu-*
tum, quam aſſuti
Improbique Ulyſſis, æquum *eſt, ac*
decet, honorare arma.
Cho. Heu, heu! æ æ!
O fili, quàm triſti lamentatione
terra
Excipiet te: lamentare, ô ma-
ter.
Hec. Heu, heu. *Cho.* Mortuorum
lamentationem.
Hec. Heu mihi, mihi.
Cho. Heu igitur *ob* tua intolera-
bilia mala.
Hec. Ego quidem hæc tua vulnera
faſciolis ligans curabo,
Infelix, medici nome habens, ipſam
verò rem ſucceſsúmq; nō *habens*.
Cætera verò apud mortuos cura-
bit pater tuus.
Cho. Tunde, tunde manu caput,
planctum
Edens manu! hei mihi, mihi!
Hec. O chariſſimæ mulieres.
Cho. Hecuba tuas alloquere.
Quam vocem edis?
Hec. Non eſt igitur apud deos a-
liud niſi meæ miſeriæ,
Et Troja præ omnibus urbibus eſt
inviſa.
Fruſtra igitur ſacrificavimus. ſi
verò Deus non
Evertiſſet *nos* ſuperne demittens
ſub terram,
Obſcuri exiſtentes non celebrare-
mur
A Muſis, dantes carmina poſteris
mortalium.
Diſcedite, facite tumulum miſero
cadaveri.
Habet enim coronas, quemadmo-
dum inferis convenit.
" Exiſtimo autem non multum
intereſſe mortuorum,
" Si quis ſortiatur locupletes in-
ferias:
" Hoc enim tantùm eſt inanis
pompa viventium.

ἔσομαι κλισμῷ βασιλείῳ ἐξηπατημένος Τευκρῶς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι ἡδύ; ἐμοὶ δ' οὐ τοῦτον σῶμα δονοῦντι· Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίγνεται, ἢ μαλακόν. At & nos etiam Græcè, quæ cùm nondum edita fecerim, licet huc Epigrammatium attexere, Παῦροι νῦν φιλέουσι ζωήρεσι ἄνδρας ἀοιδούς, Καὶ βίοτον παρέχουσι· φιλοφρονέει δέ νυ Φοῖβος Μᾶλλον ποιητὰς ἢ κάλλιον ὤπασε δῶρον. Τῷ μὲν γὰρ ζωοὶ, ποτμῳ μὴ πικρὸν βέλεσσα, Λητοΐδης τ' Ἀχέοντα, λελόγχαμεν ἴσα θεοῖσιν· Ἀλλά με μὴ τεθνηῶτα βασιλεῦσιν ἄνθεσι γαίης· Μὴ κωφὸν ξεστοῖσι λίθοις ἐπικόσμεε τύμβον· Στέργε δέ με ζώοντα, καὶ ὅππερ χρεώ με πέλοι, Καὶ ὅππερ εἰδῆσαι δωτάμεν χάριν, οἷον ἐώργεις. Hæc Honoratissimorum Dominorum, Amicorum meorum, causâ huc attexui, *viz.* Domini *Edvardi Turner* de *Hollingbury* in Agro *Hertfordiensi*, & Domini *Matthæi Dudley*, de *Clapton* in Agro *Northamptoniensi*, Baronettorum, & Domini *Caroli Cox* de *Battlebridge* in *Southwark*, Generosi; nec non Nobilis Viri *Johannis Griffith* Fil. natu-Maximi Domini *Griffith* de *Dingly* in Agro *Leicestriensi*: Item Domini *Richardi Chandler*, Domini *Gulielmi Woollaston*, Dominique *Johannis Perne*, in *Artibus Magistrorum*, Generosorum: Qui toti studiis meis Favere solent & spem mihi non levem addiderunt, de Heroico Poemate nostro *Franciados* dicto liberalitèr promovendo. *Josua Barnes.*

Ἀνάπαυσοι.

Χο. Ἰώ, ἰώ· μελέα μᾶτερ γ', ἣ τὰς μεγάλας
Ἐλπίδας ὅτι σοὶ κατέγναψε βίᾳ.
Μέγα δ' ὀλβιαθεὶς, ὡς ἐκ πατέρων
Ἀγαθῶν ἐγκύρ,
Δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
Ἐκ. Ἔα, ἔα. Τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
Λύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
Διερέσσοντας; μέλλει Τροίᾳ
Καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

Ἰαμβοί.

Ταλ. Αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέτακθε πιμπρᾶναι
Περάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργῶσαν φλόγα
Ἐν χερὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
Ὡς ἂν καθασκάψαντες Ἰλίου πόλιν,
Στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμυροι Τροίας ἄπο.
Ὑμᾶς δ', ἵν' αὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
Χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίδρομον ὅπῃ
Σάλπιγξ ἠχὼ δώσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
Πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
Σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γυναῖ,
Ἕπου. μεθήκασίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
Οἵδ', ᾧ σε δ' ἔλαχε κληρος ἐκπέμπειν πάτρας.
Ἐκ. Οἰ' ἐγὼ τάλαινα. τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον,
Καὶ τέρμα πάντων δῆτα πρὸς ἐμοῦ κακῶν.
Ἔξειμι πατρίδος· πόλις ὑφάπτεται πυρί.
Ἀλλ', ὦ γεραιὰ πούς, δόλιον σύρουσα μόλις,
Ὡς ἀσπάσωμαι πρὸ ταλαίπωρον πόλιν,
Ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνεῦσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
Πιμπρᾶς σύ, χ' ἡμᾶς ἐξάγυσ' ἤδη χθονὸς
Δέλας· ἰὼ θεοί τί· τοὺς θεοὺς καλῶ;
Καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσέν ἀνακαλέμενοι.
Φέρ' εἰς πυρὰν δεάμενοι, ὡς κάλλιστά μοι
Σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
Ταλ. Ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·
Ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'. Ὀδυσσέως δ' χρὴ
Εἰς χέρα δοῦναι τῇδε, κἀπέμπειν γέρας.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ἐκ. Ὀτοτοτοτοῖ.
Κέρνιε πρύτανι, Φρύγιε γένετα
Πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδανίου
Γονᾶς τάδ', οἷα πάσχομεν, δέδορκας.

Chorus.

Io, io! misera mater, quæ magnas
Spes de tuâ conceperat vitâ:
Et cùm valde beatus exiistimareris, quòd ex parentibus
Nobilibus sis procreatus, *tamen*
Crudeli morte periisti.
Hec. Ehem, quòniam Iliacis in his verticibus
Video flammeas manus torribus
Agitantes? Trojæ
Novum aliquod malum aderit.

Talthybius.

Edico manipulorũ ductoribus, qui constituti estis ad incendendam
Priami hanc urbem, ne amplius ociosam flammam
In manibus servetis: sed ignem injiciatis,
Ut funditùs eversâ Ilii urbe,
Navigemus domum alacres à Trojâ.
Vos autem (ut idem sermo habeat duas formas)
Ite, Trojanorum proles, clarum quando
Clangorem tubæ dederint duces exercitûs,
Ad naves Græcorum, ut navigetis ex hâc terrâ.
Tu verò, ô anus, miserrima mulier,
Sequere: veniunt *enim* ad te ab Ulysse *missi*
Isti, cui te servam sors emittit ex patriâ.
Hec. Me miseram! hoc igitur postremum,
Et finis omnium meorum malorum jam *est*.
Egredior ex patriâ; civitas igne succenditur.
Sed ô senilis pes accelera, quamvis ægre,
Ut salutem miseram urbem,
O magnum aliquando spirans inter barbaros
Troja, inclytum tuum nomen mox amittes.
Incenderis tu, & nos educunt jam extra patriam
Servas. ô dii! *sed* quid deos voco?
Nam & antè non audiverunt *nos* invocati.
Age curramus in incendium; nam honestissimum mihi
Cum hâc incensâ patriâ mori.
Tal. Insanis, misera, propter tua mala.
Quamobrem abducite *eam*, ne parcite. Ulyssis enim oportet
In manum dare, & *ei* hoc munus mittere.

MONOSTROPHICA.

Hec. Væ, heu, hei, oh, ha, hæ, ah!
O Saturnie rex, genitor Phrygum
Pater, indigna Dardani
Posteritate vides hæc, quæ patimur?

V. 1251. Μεγάλας ἐλπίδας ὅτι σοὶ κατέγναψε βίᾳ.) Καταγνάπτω, vel γνάφω, & κναπτω & κναφω (omnibus enim his modis scribitur) propriè significat *lanam-carminatam & politam-reponere*; hìc figuratè pro *singulariter, ut-excellens quid, repono.* J. Barnes.

V. 1260. Οἳ τέτακθε) *Duportus* in margine notat vel οἷς τέτακται, miserando errore; nisi τέτακται forte voluerit. Τέτακθε autem pro τέτακσθε, ut ἄνωχθε pro ἄνωκτε. Vid. *Rhes.* v. 987. *Josua Barnes.* V. 1261. Ἀργῶσαν φλόγα) ἀργῶς ab ἀργὸς, ἀεργὸς, ab ἀεργὸς, ἀ & ἔργον.

V. 1288. Κέρνιε Πρύτανι) Sic *Æschylus* alibi *Regem*, quod legibus non sit obnoxius, ἄκειτον πρύτανιν vocat. Sic *Prometh.* v. 169. De Jove loquens, χρείαν ἔχει μαχέων Πρύτανις. *Scholiast.* Ὁ Θεῶν Διοικητὴς καὶ Ἄρχων Ζεύς. *J. Barnes.* Ibid. Φρύγιε γένετα) Δαρδάνου πάτερ, vid. suprà ad v. 818. & v. 822.

V. 1291. Ἁ μεγαλόπολις Τροία) Eâdem voce *Pindarus* utebatur priùs in illâ *Athenarum* laudatione, quâ ſibi illius populi animos devinxit, μεγαλοπόλεις Ἀθῆναι, licet alii hoc fuiſſe encomium aſſerant, Αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἕδραι Ἀθῆναι. De quâ re Nos fuſiùs in *Pindari* Vitâ à nobis olim ſcriptâ, at nondùm editâ. *J. Barnes.* V. 1298. Πτέρυγι δ' κατὰ δῶτις) Ita pungo, Verſionémque *Latinam* ad punctationem mutatam corrigo, quam videſis. Πτέρυξ, ἔνθα δὴ τότε βρόμιον, ὅτε δόμοις ἄνακτα βακχεύει, κἀνὰ πτέρυξ. *Oreſt.* 1431. dicitur Flabellum εὐπαγὴς κύκλος πτέρυξ, *Anglicè a Fan. Scaliger* ita hunc locum (ex infrà ſequente ad v. 1320) legi voluit, Πτέρυγι δ' κατὰ δῶτις, κόνις ἔσω πεσοῦσα κατὰ φθίνει γᾶν. Sed Magnum Virum haud ſubiit, κατὰ φθίνει *Activum* ſignificationem non habere. Impoſuit nempe illi locus prædictus, ubi legitur, Κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα &c. *J. Barnes.* V. 1304. Ἰαλέμῳ) De hâc voce, vid. quid Nos ſuprà ad v. 600. V. 1310. Ἀραχθέντα, φερόμεθα) Eſt *Græca* Phraſis ἄγειν καὶ φέρειν, pro funditùs evertere, *Iſocrat.* in *Archid.* ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους, item pro hoſtili more vexare. Dicitur etiam ἄγειν καὶ καίειν, ut *Xenoph.* Hellen. l. 3. ἦγον καὶ ἔκαιον πρὸς Βιθυνίδα. Hinc *Virgil.* Æn. l. 2. v. 374. --*Alii rapiunt incenſa feruntque.* Ἀραχθέντα, φερόμεθα) *Funditùs perimus.* Joſua Barnes. V. 1314. Μέλας γάρ σ' ὅσον καταλύψει) *Synechdoche* pro κατὰ ὅσον. De Duplici autem Accuſativo poſt hujuſmodi verba, ut πολὺν σε τὸν φόνον ἔκτανον. & τί Νέστορας ἔκτανον τόνδε. & Ἔκτορα δ' αὖ κὸν ἄχος πύκασε φρένας. & Τρῶας δ' ἄχος ἔλαβε δυμὸν &c. Vid. (ſi hæc exempla minùs ſufficerint) apud *H. Stephanum* longè plura. *J. Barnes.* V. 1320. Κόνις δ' ἴσα καπνῷ) Vid. ſuprà v. 1298. V. 1321. Αἶσον ἐμῶν οἴκων μὲ δόσει) *Canterus* & *Miltonus* ἀμὸν οἶκον μεθήσει legunt, ſed *Scaliger* meliùs, diſtinguendo tantùm με δόσει, locum explicat, δόσῃ με δὴ ἐμῶν οἴκων ἄϊσον, ut ſuprà v. 1313. ἄπας ἐμᾶς ἄϊσος εἶ. Ἄϊσος, ἄπυσος, ut *Hom.* Οἰχεῖ' ἄϊσος, ἄπυσος, &c. Sic *Æſchyl.* Ἄλεί' ἄκλαυσος, ἄϊσος, hinc ἄϊσθαι, *Sophocl.* σὺ γάρ μοι πάλαι δὴ ἴϊσωσας δοεί. *Joſua Barnes.* V. 1324. Ἐκλύετε) à κλύω.

	Χο.	Δέδορκεν, ἁ δ' μεγαλόπολις,	*Ch.* Videt. Hæc verò magna civitas
		Ἄπολις, ὄλωλεν,	Non amplius civitas, periit,
		Οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.	Nil amplius eſt Troia.
	Εκ.	Ὀτοτο, το, το, το, τοῖ.	*Hec.* Væ, heu, hei, oh, ah!
		Λέλαμπεν Ἰλιος. Περ-	1295 Splendet Ilium, Per-
		γάμων πυρὶ καταίθει)	gamorum igne flagrant
		Τέρεμνα καὶ πόλις, ἄκρα τε τειχέων.	Culmina, & civitas, & ſummitates murorum.
	Χο.	Πτέρυγι δ' καπνὸς ὥς τις, ὑ-	*Cho.* Veluti autem Fumus flabello,
		εσσία πεσοῦσα δορὶ καθαφθίνει γᾶ.	Sic à-Diis-honorata ferro ruit Terra:
		Μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ καθάδεμα,	1300 Uſta *ſunt* palatia, vaſtata igne,
		Δαΐα τε λόγχα.	Et hoſtili haſtâ.
	Εκ.	Ἰὼ γᾶ τεφίμε πρὸ ἐμᾶν τέκνων. Χο. ἔ, ἔ.	*Hec.* O patria altrix meorum liberorum. *Cho.* Heu, heu!
	Εκ.	Ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε μᾶτερὸς ἀυδάν.	*Hec.* O liberi, audite, agnoſcite matris vocem.
	Χο.	Ἰαλέμῳ τὸν θανόντας ἀπύεις,	*Cho.* Vocas mortuos lugubri voce,
		Γεραιά τ' εἰς πέδον πιθεῖσα μέλεα,	1305 Seniliáque ponens membra in ſolo, *humi*,
		Καὶ χερσὶ γαῖαν γλυπτὰν διοσταῖς.	Et manibus terram ſcalpens ambabus.
		Διαδοχόν σοι γόνυ πίτνημι	Succedens tibi genu pono
		Γαίᾳ, τὸν ἐμὸν	*In* terrâ *tibi ſuccedens, humi flecto genua*, meos
		Καλοῦσα νέρθεν ἀθλίως ἀκοίτας.	1309 Vocans ſub terrâ *degentes* miſeros maritos.
	Εκ.	Ἀγόμεθα, φερόμεθα. Χο. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς.	*Hec.* Agimur, ferimur. *Ch.* Dolorem, dolorem clamas.
	Εκ.	Δέλειον ἐπὶ μέλαθρον. Χο. οὐ πάτρας γ' ἐμᾶς.	*Hec.* Ad ſervilia atria. *Ch.* ex meâ patriâ.
	Εκ.	Ἰὼ Πρίαμε, Πρίαμε, σὺ μὲν γὰρ ὀλόμενος,	*Hec.* O Priame, Priame, tu quidem mortuus
		Ἄταφος, ἄφιλος, ἄταις ἐμᾶς ἄϊστος εἶ.	Inſepultus, & abſque amicis, es ignarus meæ miſeriæ.
		Μέλας γάρ σ' ὅσον καταλύψει	Atra enim oculos tuos tegit
		Θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς.	1315 Mors, pium impiâ cæde *ſublatum*.
		Ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.	Heu deorum templa, & chara civitas.
	Χο.	Ἔ, ἔ. τὰν φόνιον ἔχετε	*Cho.* Heu, heu, cohibete letalem
		Φλόγα δορός τε λόγχαν.	Flammam, haſtæque cuſpidem,
		Τάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.	Mox in *veſtram* patriam charam venietis inglorii.
		Κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα,	1320 Pulvis verò, *qui* ſicut fumus alâ *fertur* in aerem,
		Αἴσιον οἴκων ἐμῶν με δόσῃ.	Deletam domum meam relinquet.
		Ὄνομα δ' γᾶς ἀφανὲς εἶσιν	Nomen verò terræ vadit ignotum,
		Ἄλλῳ δ' ἄλλο φροῦδον.	Alio verò modo alia *res* evanida *periit*.
		Οὐδ' ἔτ' ἔστιν ἁ τάλαινα Τροία.	Nec ampliùs eſt infelix Troja.
	Εκ.	Ἐμάθετ', ὀκλύετε	*Hec.* Cognoviſtis, audiviſtis
		Περγάμων κλύπον.	1325 Pergamorum *ruentium* fragorem!
		Ἔνοσις ἄπαρ, ἔνοσις	Concuſſio totam, concuſſio
		Ἐπικλύσῃ πόλιν.	Obruet urbem.
		Ἰὼ τερμερὰ, τερμερὰ μέλεα	Hei tremula, tremula membra,
		Φέρετ' ἐμὸν ἴχνος.	Ferte meum veſtigium!
	Ταλ.	Ἴτ' ὅπᾳ τάλαιναν	1330 *Tal.* Ite ad miſeram
		Δούλιον ἀμέραν βίου.	Servilem diem vitæ.
		Ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως δ'	Heu miſera civitas! Sed tamen *nihilominùs*
		Πρόφερε πόδα σὸν	Promove pedem tuum
		Ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.	Ad naves Græcorum.

Τέλος τῆς Τρῳάδων τοῦ Εὐριπίδου. Finis *Troadum Euripidis.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΒΑΚΧΩΝ.

Διόνυσος ἀποδεωθεὶς, μηδὲ βεβουλῶσθαι Πενθέως τὰ Ὄργια αὐτῷ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς Μητρὸς ἀδελφὰς, Σεμέλης λέγω, ἠνάγκασεν αὐτὰς τὸν Πενθέα διασπάσαι. Ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ· Τὸ ὄνομα μόνον μετατιθέντα Εὐριπίδῃ· Ὁ χορὸς μὴ ζωήσειν ἐκ γυναικῶν Βακχῶν. Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ Δράματος ἐν τῇ Θηβαΐδι.

ARGUMENTUM BACCHARUM.

BAcchus *inter Deos receptus, quùm noluit* Pentheus *Sacra ejus accipere, Matris ſuæ* Semelæ *ſorores ad inſaniam adigens, coegit eas* Pentheum *dilacerare. Hæc Fabula tractatur etiam ab* Æſchylo *in* Pentheo, *Tragœdiâ ita dictâ; Nomen tantùm ab* Euripide *mutatur.* Chorus *ex Mulieribus* Bacchis *conſtat: Scena autem Fabulæ eſt in* Thebanâ *Regione.*

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *ſunt hæ.*

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.	BACCHUS.
ΠΕΝΘΕΥΣ.	PENTHEUS.
ΧΟΡΟΣ Βακχῶν.	CHORUS ex Bacchis.
ΘΕΡΑΠΩΝ.	FAMULUS.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.	TIRESIAS.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.	ALTER NUNCIUS.
ΚΑΔΜΟΣ.	CADMUS.
ΓΥΝΗ.	MULIER.
Προλογίζει δὲ ὁ Διόνυσος.	Prologum autem agit Bacchus.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

BAcchus *Prologum agens, Fabulæ aditum aperit, exponendo, quomodò venerit Divinitatem ſuam probaturus in os* Penthei *Regis* Thebarum, *qui illius, cognati & patrii Dei, Orgiis impiè adverſabatur. Tum* Bacchas *hortatur ad ſolennia Carmina, quæ in Bacchanalibus cani ſolebant. Quare* Chorus Bachum *hymno celebrat, illius genus, ſacra & eorundem ornatum, ut Thyrſos, Hederas, Faces, Cymbala, Tympana, Nebridas, Cantus, prædicat.* Tireſiâ *cum* Cadmo *colloquente de novis his Orgiis celebrandis,* Pentheus *ſuperveniens, in ea invehitur & panas Bacchantibus minatur. Quem uterque Senex ad ſanam mentem fruſtrà reducere conatur: Is autem & Tireſiæ & Baccho ipſi minatus abit; illis ad Orgia properantibus.* Chorus Bacchi *laudes, Vinique Virtutes commemorat.*

Hanc etiam materiam attigerunt *Theocritus* in Idyllio 26. *Ovidius* Metam. l. 3. Fab. 7. *Nonnus* Dionyſ. l. 44. &c. *Apollodorus* Biblioth. l. 3. c. 5. §. 2. *Philoſtratus* Iconum l. 1. in *Pentheo.* Memoratur etiam in Didaſcalicis Fabula *Æſchyli* ejuſdem Materiæ ſub nomine Πενθεύς, at illa quidem non jam extat. *Joſua Barnes.*

ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ΚΑΔΜΟΣ, ΠΕΝΘΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

ΗΚΩ Διὸς παῖς τῇδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί.
Μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν,

Bac. VEnio *in* hanc Thebanorũ terram filius Jovis Bacchus, quem peperit olim Cadmi filia Semele, enixa fulgurante igne. Formam verò permutans ex Deo humanam

V. 2. Διόνυσος) De hoc nomine & illius derivatione apud Authores diſceptatur; qui *Græcum* ſtatuunt, à Διὸς *Jovis*, deducunt, cujus filius habebatur, & à νῦσος, quod *Syracuſanum* eſt, pro χωλὸς, quòd *Jovis-femori* inſutus cùm eſſet, claudicabat *Jupiter.* Ita *Nonnus* Dionyſ. l. 9. v. 18. -----Λοχεδομῶν ἢ Λυαίῳ Παιζφίλῳ ἐπέθηκαν ἐπωνυμίην τοκῆος, Κικλήσκων Διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων Ἥιε χωλαίνων Κρονίδης βεβειδότι μηρῷ· Νῦσος ὅτι γλαφυὴ Συρακοσίοις χωλὸς ἀκούει. Qui ab *Indis* nomen trahunt, dicunt *Dionyſum* ſignificare *Dominum-Nyſæ.* Et *Nyſa* putatur Mons *Indiæ*, *Du* autem vel *Dy* ſonat Dominum. Δεῶς certè apud *Indos* Regem ſignificat, Δεῶνον ἢ τὸν βασιλέα λέγουσι οἱ Ἰνδοὶ, inquit *Juba* apud Etymologum. Et *Tzetzes* Κατὰ Ἰνδοὺς ἢ Δίνυσος, Δεῶν ὁ ἀνὴρ Νύσης. Nonnulli autem Νύσα per Metathesin pro *Sina* ponunt, ut quidem *Judæorum Meſen* per Gentilium *Bacchum* figurari putant Docti homines haud Pauci; nec id malè ex *Nonni* Dionyſiacis colligi poteſt. Præcipuè verò, ſi benè nomen memini, *Theophilus Gale* in *Gentilium Atrio* l. 2. c. 3. id fecit. Nobis hiſce non eſt immorandum. *Joſua Barnes.* V. 3. Σεμέλη) *Cadmi Thebarum* Regis

Regis & *Harmoniæ* filia, de quâ vid. *Ovid.* Metamorph. l. 3. Fab. 3. & *Nonni* Panopol. *Dionyſ.* l. 7. Sorores habuit *Ino, Autonoam* & *Agavem.* V. 4. Μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεᾶς βροτησίαν Πάρειμι) De *Bacchi* adventu ad *Thebas* vid. *Ovid.* Metamorph. l. 3. Fab. 7. *Liber adeſt, feſtiſque fremunt ululatibus agri* &c. Item *Nonni* Dionyſ. l. 44, 45, 46. *J. Barnes.*

Πάρειμι Δίρκης νάματ', Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ.
Ὁρῶ δ' μνῆμα τῆς κεραυνίας
Τόδ', ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
Τυφόμενα, δίου πυρὸς ἔτι ζῶσθμ φλόγα,
Ἀθάνατον Ἥρας μητρὸ' εἰς ἐμὲ ὕβριν.
Αἰνῶ δ' Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε
Τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλῳ δέ νιν
Πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδη χλόῃ.
Λιπὼν δ' Λυδῶν πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βακτρίαν τε τείχη, τὴν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσ', ἣ πολὺ ἁλμυρὰν ἅλα
Κῆται, μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ,
Πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
Εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν.
Κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμὰς
Τελετὰς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
Πρώτας δ' Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλλὰς ἐγὼ
Ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
Θύρσον τε δοὺς εἰς χέρα κίσσινον βέλος.
Ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦσαι Διός,
Σεμέλην δ' νυμφοδαΐτῃ ἐκδοῦναί τινι,
Εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν ἕνεκα κτανεῖν
Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
Τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
Μανίαις, ὄρος δ' οἰκοῦσι βακχεύουσι φρενῶν,
Σκεύη τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν.
Καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Κάδμείων, ὅσον
Γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων.
Ὁμοῦ δ' Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
Χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις εἶναι πέτρας.
Δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,

Adſum *ad* fontes Dircæ, & Iſmeni *fluminis* aquam.
Et video ſepulchrum matris ictæ fulmine
Hoc, juxta domum, & ædium ruinas
Fumantes, & adhuc viventem flammam divini ignis,
Perpetuam contumeliam Junonis in meam matrem.
Laudo autem Cadmum, qui hoc ſolum inacceſſum & *ſacrum*
Facit ſacellum, ſive *Baſilicam*, filiæ: vitis verò ipſum
Undique ego ſepivi racemiferis frondibus.
Relinquens autem Lydorum auro abundantes agros,
Et Phrygum, Perſarúmque apricos campos,
Et urbes Bactrianorum, & hyemalem terram
Medorum accedens, & Arabiam fœlicem,
Et Aſiam univerſam, quæ ad ſalſum mare
Jacet, mixtis Græcis & barbaris ſimul,
Populoſas habens turribus benemunitas urbes,
Ad hanc primùm veni civitatem Græcorum,
Illicque *verſatus*, agens choros & conſtituens mea
Sacra, ut ſim manifeſtus deus hominibus.
Primas verò Thebas hujus terræ Græcanicæ
Ululatu-complevi, induens cervinam pellem corpori,
Et thyrſum dans in manu, hederaceum, *i.e. hederâ-tectum* telum.
Quia me ſorores matris, quas minime oportuit,
Dionyſum negabant ex Jove natum:
Sed Semelen compreſſam ab aliquo mortali *dixerunt*,
In Jovem contuliſſe culpam ſtupri,
Idque Cadmi commentis; quorum causâ ipſam interfeciſſe
Jovem gloriantur; quòd finxiſſet hunc concubitum.
Quamobrem ipſas ex ædibus ut ſtro-percitas expuli ego
Furoribus (montem verò *nunc* habitant deliræ mentibus)
Coegique *eas* habere ornatum meorum ſacrorum.
Et totum ſexum fœmineum Cadmeorum, quotquot
Mulieres erant, furore-correptas expuli ex ædibus.
Simul verò cum filiis Cadmi *i.e. Thebanis* mixtæ,
Viridibus ſub abietibus ſedent *in* excelſis ſaxis.
Oportet enim civitatem hanc ſcire, & ſi nolit,

V. 9. Ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὲ ὕβριν) Quomodo *Juno* Zelotypa *Semelæ* ſuaſerit, ut *Jovem* ſibi talem optaret ad concubium venire; qualem ſe *Junoni* exhibere ſolebat; unde illa Deum ferre non valens flammis fuerit conſumpta &c. Vid. *Ovid.* Metamor. l. 3. Fab. 3. *Surgit ab his ſolio, fulvâque recondita nube Limen adit Semeles: Nec nubes ante removit, Quàm ſimulavit anum.* &c. Hanc ergo *Junonis* injuriam in matrem ſuam *Bacchus* vocat Ἀθάνατον, i. e. nunquam-obliviſcendam. *Joh. Brodæus* mirè ſuî oblitus erat, exponendo, quaſi φλὸξ hic diceretur Ἥρας μήτηρ, quo nihil magis ridiculum. *Joſua Barnes.* V. 10. Ἄβατον ὃς πέδον τόδε Τίθησι θυγατρὸς σηκὸν) De Sanctitate Sepulchrorum vid. *Joh. Kirchmanni* de Funerib. *Roman.* l. 3. c. 21. De Templorum Origine ex Sepulchris. *ibid.* l. 2. c. 27. Item quomodo *Templa* & *Baſilicæ* Conſecratis Mortuis erigebantur, Ibid. l. 4. c. 14. ἄβατον πέδον autem vocat, quod *Sacrum* erat, ob Sepulchri Religionem & quia Fulgurita periit *Semele*; de quâ re Nos ſupra ad *Suppl.* v. 934. Ubi κεραυνοπλῆγας νεκροὺς ἱερούς. Denique ob Templum ibi extructum. *Joſua Barnes.* V. 11. Ἀμπέλῳ δέ νιν πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ) Hic alludit Poeta ad Sepulchrorum ſepimenta, de quibus vid. *Joh. Kirchmanni* ibid. l. 3. c. 17. *Joſua Barnes.* V. 13. Λιπὼν δ' Λυδῶν &c.) Hos quatuor Verſus *Strabo* Γεωγραφικῶν l. 1. citat, nullúmque Locorum Ordinem ex Geographiæ regulis hic à Poetâ obſervatum rectè memorat. De *Bacchi* autem expeditione in Orientem vid. *Nonni Panopolitani* Διονυσιακῶν Opus libris 48. abſolutum. *Apollodori* Bibliothec. l. 3. c. 5. *Diodor. Sicul.* l. 4. Dominus *Gualterus Raleigh* in quodam Tractatu. *Joſua Barnes* V. 15. Τήν τε δύσχειμον χθόνα Μήδων) *Mediam* rectè Poeta vocat δύσχειμον, i. e. frigidam; nam *Ecbatana* erat *Metropolis Mediæ*, ubi *Perſarum* Reges & *Parthorum* poſteà Æſtiva habebant, frigida enim eſt *Media*, teſtante *Strabone* l. XI. Ἡ μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, μεγάλη πόλις καὶ τὸ βασίλειον ἔχουσα τῆς Μηδίας ἀρχῆς. διατελοῦσι δὲ καὶ νῦν οἱ Παρθυαῖοι τούτῳ χρώμενοι βασιλείῳ, καὶ θερίζουσί γε ἐνταῦθα οἱ βασιλεῖς· ψυχρὸς γὰρ ὁ τόπος. Et paulò pòſt ---Ἡ [Μηδία] πολλὴ μὲν ἐν καὶ ὑψηλὴ ὅτι καὶ ψυχρά· τοιαῦτα δ', καὶ τὰ ἄλλ' Ἐκβατάνων ὄρη &c. *Joſua Barnes.* V. 18. Μιγάσιν Ἕλλησι, Βαρβάροις θ' ὁμοῦ) *Ionas* taxat Poeta, qui *Græci* exiſtentes inter Barbaros in *Aſiâ* minore habitabant. *Joſua Barnes.* V. 20. Ἑλλήνων) i. e. γνησίων Ἑλλήνων, Cæteri enim *Græci Ionas* μιξοβαρβάρους æſtimabant. V. 25. Κίσσινον βέλος) Ita *Ovid.* Epiſt. *Ut quas Pampineâ tetigiſſe Bicorniger haſtâ Creditur.* Sic *Virgil.* Eclog. 5. v. 31. *Et foliis lentas intexere mollibus haſtas.* Sic *Seneca* Herc. Fur. *Tectam virenti Cuſpidem Thyrſo gerens. Juſtinus* Mart. ὥσπερ αἱ Βάκχαι διὰ ῥόμβου ἐφλωικῶ τὰς λόγχας ἐν τοῖς Θύρσοις περιφέρουσιν. Denique *Plinius* l. 16. c. 24. *Hedera Liberi Patris adornat Thyrſos.* Sed de his rebus ſingulatim Nos infrà, ut res poſtulaverit. *Joſ. Barnes.* V. 34. Σκεύη τ' ἔχειν ἠνάγκασ' Ὀργίων ἐμῶν) Hunc *Baccharum* apparatum fuiſſe apparet, *Nebridas*, *Sindones*, *Mitras*, *Ferulas*, *Pampinos*, *Hederam*, *Thyrſos*, *Tibias*, *Fiſtulas*, *Tintinnabula*, *Tympana*, de quibus *Lilius Gyraldus*, *Natalis Comes*, & *Dempſterus* ad *Roſin.* l. 2. c. xi. *Joſua Barnes.* V. 39. Ἐκπλαθεῖν ἀτέλεστον ἔσαν) Sic *Rheſ.* v. 442. Ἔνω τοῖσδ' ἄϋπνος εἶδα πλὰς ποιμάνιον. Eſt uſitata Phraſis & elegans, *Atticiſmum* redolens. *Idem.*

Ἀτέλε-

Ἀπέλεσον ὕσαν πρὶν ἐμοῖσι βακχεύμασιν,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ,
φανέντα θνητοῖς δαίμονα, ὃν τίκτει Διί.
Κάδμου μὲν ἕδνα γέρας τε, τὼ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι.
Ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ, κἀ σπονδῶν ἄπο
Ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
Ὧν ἕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
Πᾶσίν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
Τἀνδεῦθεν ἑρμώσασ' εὖ, μεταστήσω πόδα,
Δείκνυς ἐμαυτόν. ἢν δ' ὁ Θηβαίων πόλις
Ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξόρους Βάκχας ἄγῃ
Ζητῇ, συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν.
Ὧν ἕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
Μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
Ἀλλ', ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
Θιασῶται ἐμοὶ, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
Ἐκόμισα πρόθυμος, κἀ ξυνεμπόρους ἐμοὶ,
Αἴρεσθε τυμπάνων ἐν πόλει Φρυγῶν
Τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα.
Βασίλεια τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε
Κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
Ἐγὼ δὲ Βάκχαις, εἰς Κιθαιρῶνα πτύχας
Ἐλθὼν, ἵν' εἰσὶ, συμμεταχορεύσω χοροῖς.

Ἀνάπαυσοι.

Χο. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τμῶλον
Ἀμείψασα, θοάζω βρομίῳ
Πόνον ἡδύν, κάματόν τ' εὐκάματον,
Τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεόν.
Τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ;
Τίς ἁ μελάθροις; ἔκτοπε, ἔστω.
Στόμα τ' εὐφημεῖν ἅπας ὁσιάζω.
Τὰ νομισθέντα γὰρ,
Αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.

40 Se non initiatam esse meis sacris,
Meque pro Semele matre causam agere, eámque defendere,
Qui mortalibus apparui Deus, quem ipsa peperit Jovi.
Cadmus quidem & dignitatem & imperium
Pentheo tradidit, nato ex suâ filiâ,
45 Qui gerit bellum mecum, & à libationibus
Repellit me, nec ullam facit mentionem mei in precibus.
Quamobrem ipsi me Deum esse demonstrabo,
Et cunctis Thebanis: in aliam verò regionem
Rebus hic bene compositis, transferam pedem,
50 Ubi ostendero me ipsum. Si verò Thebanorum civitas
Per iram cum armis Bacchas in exilium pellere
Conetur, exercitûs-ducem me Mænadibus addam.
Quamobrem speciem mortalem ex divinâ mutatam habeo,
Et meam formam mutavi in virilem naturam.
55 Sed, ô relinquentes Tmolum, propugnaculum Lydiæ,
Sodalitium meum, mulieres, quas ex barbaris
Adduxi socias, & comites mihi,
Tollite consueta urbi Phrygum
Tympana, Rheæque matris, & mea inventa.
60 Regiásque circa domos istas profectæ
Penthei pulsate, ut hæc videat Cadmi civitas.
Ego verò cum Bacchis ad Cithæronis juga
Profectus, ubi sunt, particeps ero chori, choreásq, simul celebrabo.

Chorus.

Asiatico ex agro profecta, sacro Tmolo
Relicto, saltans-conficio Bromio *Baccho*
65 Laborem jucundum, fatigationémque facilem, levémque,
Bacchicum celebrans deum.
Quis *in* viâ? quis *in* viâ?
Quis *in* atriis? cedat loco.
Osque ad pia verba dicendum unusquisque sancte præparet.
70 Nam juxta sacros ritus
Semper Dionysum celebrabo.

V. 41. Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ &c.) Ut eam me ex *Jove*, non autem ex homine quopiam, peperisse agnoscant. *Joh. Brodæus.* V. 44. Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι) *Pentheus* erat Filius *Agavæ Cadmi* filiæ ex *Echione* Spartâ. Videtur autem nomen ei inditum futuri casûs θεσπιωδικῶς, ut observavimus ad *Phœniss.* v. 640. Luctuoso enim fato periit; unde *Theocr.* in Idyll. Λίνῳ, v. 26. Ἐξ ὄρεος τὸν Πενθῆα καὶ τὰ Πενθῆα φέρεισθαι. *Josua Barnes.* V. 45. Καὶ σπονδῶν ἄπο) Ut cùm cæteris Diis libet ac sacrificet, nullam mei mentionem faciat. *Idem.* V. 51. Ἐξόρους Βάκχας ἄγειν) *Johan. Brodæus* exponit *nunc-absentes*, infeliciter certè; quatuor enim pòst versibus ipsas *Bacchas* alloquitur: Quare ἔξοδος est efferendum per *extorres*, ab ἐξ & ὅρος limes. *Jos. Barnes.* V. 55. Ἀλλ', ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας) *Tmolum Lydiæ* montem, in quo *Liberum* Patrem genitum ferunt nonnulli. *Johan. Brodæus.* V. 56. Θίασος ἐμὸς γυναῖκες) *Thiasus* Multitudinem rei Divinæ causâ collectam, Pompam quoque, quæ *Dionysum* comitabatur, significat, *Athenæ*: Deipnosoph. l. 8. Καλεῖται δὲ καὶ ὁ τοῦ Διονύσου περιπομπὸς ὄχλος θίασος, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, Ὁρῶ δ' θιάσους τῆδε γυναικείων χορῶν. Τὸν μὲν οὖν θίασον ἀπὸ τοῦ θεοῦ περιπομπὸν. Καὶ τὸ αὖτον τὸν θεὸν οἱ Λάκωνες σύς φασι. *Ipsius*, Καὶ εἰς τοὺς θιάσους, ἃς Ἡρακλῆς ἐκεῖνον ἐσήγαγε. *Janus Parrhasius* & plerique alii per ῦ enuntiant, ac θύειν τὸ θύω derivant. Nos per ἰῶτα scribendum judicamus. Sic igitur apud *Virgil.* Eclog. 5. v. 30. legendum est ----*Daphnis Thiasos inducere Baccho.* Hæc *Johan. Brodæus.* Plura de voce θίασος Nos ad *Phœniss.* v. 802. Quòd autem *Athenæus* dixit Θεὲς *Laconicè* σὲς proferri, id certissimum est vel ex hoc illorum Juramento per *Castorem* & *Pollucem*, Patrios Deos, & Emphaticè *Geminos* dictos, Μὰ τὼ σιὼ, ἦγεν μὰ τὼ Θεὼ. Hinc & Σίζυλλα dicitur, quasi σὺ βυλὴ, ut Grammatici volunt. *Josua Barnes.* V. 58. Αἴρεσθε τὰ πηγεῖ ἐν πόλει φρυγῶν Τύμπανα) *Pessunitem* urbem *Phrygiæ* notat, de quâ *Livius* l. 29. Item *Herodianus* l. 1. Αὐτὸ μὲν τὸ ἀγάλμα Διοπῖται, ὡς λέγουσιν· ὅτε δὲ πῶς ὕλλω, ὅτε τεχνιτῶν ὅστις ἐπίσησεν ἐγνωσμένον, οὐδὲ ῥᾳδιουργὲς χειρὸς ἀνθρωπίνης. Τοῦτο δὲ πάλαι ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι λόγος εἰς πνα τῆς Φρυγίας χῶρον. Πεσοῦσαν δὲ ὄνομα αὐτῷ πῶλον δὲ θεσπιῳδεῖν λαβεῖν τὸν τόπον, ἐν τῷ πρώτου ἐκεῖσε ὀφθῆναι (lego ὀφθῆναι.) Vel certè *Berecynthum Phrygiæ* montem intelligit hìc Poeta, in quâ etiam Mater *Idæa*, sive *Cybele*, Deûm Mater colebatur. Hinc *Virgil. Æn.* l. 6. v. 784. -----*Qualis Berecynthia Mater Invehitur curru Phrygias turrita per urbes* &c. Vid. *Stephanum* φερὲ πολέων in Βερέκυντος. Hinc Βερεκυνθιακὴ Ὄρχησις de Lymphaticâ saltatione; Hinc *Horat.* Carm. l. 1. Od. 18. *Sæva tene cum Berecynthio Cornu Tympana.* Erat autem magna quædam similitudo inter *Cybelæ* & *Bacchi* Orgia, ut rectè dicat Poeta ----Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα. De *Tymphanis* autem *Rheæ* & *Bacchi*, in Orgiis suis, de eorum formâ &c. Vid. fusiùs differentem *Hofmannum* in voce *Tympanum.* Dicitur verè *Græce* τύμπανον & etiam τύπανον, à τύπτω. *Josua Barnes.* V. 68. Τίς ὁδῷ;) Ita ferè in sacris solebant altâ voce denuntiare, nequis Profanus adesse audeat. ἐξίπτασθε οἱ βέβηλοι, & ἐκὰς, ἐκὰς, ὅσις ἀλιτὸς *Callim.* & θύρας ἀπίθεσθε βεβήλοις *Orph.* Sic v. 69. ἔκτοπε ἔστω. *Josua Barnes.* V. 70. Στόμα τ' εὐφημεῖν ἅπας ὁσιάζω) Huc pulchrè ab *Horatio* allusum, *Odi profanum Vulgus & arceo: Favete linguis; Carmina non priùs Audita Musarum Sacerdos Virginibus Puerisque canto.* Nolo autem in re notissimâ diutiùs immorari. *Josua Barnes.* V. 71. Τὰ νομισθέντα δὲ) Ita *Aldus* rectè, ut mihi videtur, nec erat, ut quis τὰ in χθ converteret, potest enim elegantiùs subaudiri; vel per *Appositionem* refertur ad Διόνυσον ὑμνήσω. Carmina Pythagorica, ὕμνῳ ὡς διάκειμαι. *Josua Barnes.*

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

1 Ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων τελεθεὶς θεῶν
2 Εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύῃ,
3 Καὶ θιασεύεται ψυχὰν
4 Ἐν ὄρεσι βακχεύων
5 Ὁσίοισι καθαρμοῖς.
6 Τά τε μητρὸς μεγάλας
7 Ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων
8 Ἀνὰ θύρσον τε πινάσσων,
9 Κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
10 Διόνυσον θεραπεύει.
11 Ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι,
12 Βρόμιον παῖδα θεὸν θεῶν
13 Διόνυσον καταγουσαι
14 Φρυγίων ἐξ ὀρέων
15 Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυιὰς,
16 Τὸν Βρόμιον.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγ-
2 καισι, πάμβιος Διὸς βροντᾶς,
3 Νηδύος ἔκβολον μάτηρ
4 Ἔτεκε, λιποῦσ' αἰῶ-
5 να κεραυνίῳ πλαγᾷ.
6 Λοχίοις δ' ἀὐτίκα νιν
7 Δέξατο θαλάμοις Κρονίδα Ζεύς·
8 Κατὰ μηρῷ θ' ἑλύψας,
9 Χρυσέαισιν συναρείδῃ
10 Πέρόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
11 Ἔτεκεν δ' ἀνίκα μοῖραι
12 Τέλεσθεν ταυροκέρων θεὸν,
13 Στεφάνωσέν τε δρακόντων
14 Στεφάνοις, ἔνθεν ἄγραν
15 Θηροτρόφοι Μαινάδες ἀμφιβάλλον-
16 ται πλοκάμοις.

Στροφὴ β'.

1 Ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι,
2 Στεφανοῦσθε κισσῷ.
3 Βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
4 Σμίλακι καλλικάρπῳ.
5 Καὶ καταβακχεύσθε δρυὸς
6 Ἢ ἐλάτας κλάδοισι.
7 Στικτὸν τ' εὐδυτὸν νεβρίδων
8 Στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
9 Μαλλοῖς. ἀμφὶ θ' ναρθηκας ὑβρισὰς

EPODICA.

Strophe 1.

1 O felix quicunque beatus sacrâ deorum
2 Sciens, purificat vitam:
3 Et consecrat animam,
4 In montibus bacchans,
5 Sacris purgationibus:
6 Et matris magnæ
7 Orgia Cybeles colens,
8 Thyrsumque quatiens,
9 Et hederâ coronatus
10 Dionysum colit.
11 Ite Bacchæ, ite Bacchæ,
12 Bromium deum dei *Jovis* filium
13 Dionysum deducentes
14 Ex Phrygiis montibus
15 In vicos latos Græciæ,
16 Hunc Bromium.

Antistrophe 1.

1 Quem olim habens in partûs puerperis necessi-
2 tatibus, advolante Jovis tonitru, & *fulmine*,
3 Utero ejectum, *ac abortivum* mater
4 Edidit, relinquens vitam
5 Fulmineâ plagâ.
6 Puerperis autem confestim ipsum
7 Excepit thalamis Saturnius Jupiter:
8 Et occultans *in* femore,
9 Aureis conclusit
10 Fibulis abditum, à Junone *nè periret inventus.*
11 Peperit verò, quando Parcæ
12 Perfecerunt cornigerum deum,
13 Et coronavit draconum
14 Coronis; unde prædam
15 Ferarum-altrices Mænades *captam* injiciunt undique
16 *Suis* crinibus, *hanc iis innectentes.*

Strophe 2.

1 O Thebæ, nutrices Semeles,
2 Coronamini hederâ:
3 Florete, florete viridi
4 Smilace pulchros-habente-corymbos,
5 Et bacchamini quercûs
6 Aut abietis frondibus *ornatæ*:
7 Et vestem maculosarum pellium-cervinarum
8 Velate, candidorum capillorum
9 Velleribus: circum autem ferulas protervas

V. 73. Ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων) Hunc locum *Strabo* l. 10. citat ad viginti sex Versus à v. 55. Alii legunt εὐδαίμονα. Tum referatur ad βιοτὰν in sequenti Versu. *Josua Barnes.* V. 75. Θιασεύεται) Θιασεύομαι, *Initior in Thyasos*, vel *Consecror*, si *Passivè* sumas subaudi χεῖ ad ψυχὰν, sin mediæ vocis est & *Activam* habet significationem, ψυχὰν sequitur verbum. Aliud quid apud *Gregorium Nazianzenum* sonat. De Thiasis Vid. supra ad v. 56. V. 79. Ὄργια Κυβέλης) Κυβέλη & Κυβήλη, Mediâ syllabâ etiam apud *Latinos* ancipiti, Mater Deorum, quam Magnam dicebant; cujus alia Nomina erant *Ops*, *Rhea*, *Vesta*, *Dindymene*, *Berecynthia*, &c. Dicitur autem *Cybele* à *Cybelo* monte *Phrygiæ*, ubi sacra ejus primò creduntur instituta. *Hesych.* Κυβελα, ὄρη Φρυγίας καὶ ἄντρα, καὶ θάλαμοι. Κυβέλη, μήτηρ θεῶν. *Josua Barnes.* V. 80. Θύρσον τε πινάσσων) ὁ Θύρσος καὶ τὸ Θύρσον, ut in Epigrammate subjecto *Euripidis* Picturæ in Frontispicio hujus libri --Οἵά τε πυ ἐνμέλησιν ἐν Ἀθήσι Θύρσοι πινάσσων. De *Thyrso* autem quòd sit Hasta *Bacharum* propria Hederâ revincta, vide *Phœniss.* v. 798. & præcipuè suprà v. 25. *J. Barnes.* V. 87. Εὐρυχόρους ἀγυιὰς) Ita pro εὐρυχώρους scribo, ita enim Versus postulat, & hæc vox magis authentica. *Jos. Barnes.* V. 92. Αἰῶνα) Αἰὼν ὁ Ætas, αἰῶν ἡ Vita; sic Hom. Iliad. χ. v. 58. --- αὐτὸς δ' φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς. *Josua Barnes.* V. 95. Κρονίδα Ζεὺς) *Vocativus* pro *Nominativo*, ut Νεφεληγερέτα Ζεὺς Hom. &c. V. 103. Μαινάδες) *Bacharum* varia Nomina, ab Authore *Bacchæ*, à Furore *Mænades*, Th. μαίνομαι· *Bassarides*, à *Veste* vel à *Vulpe* si placet, sic dictæ. *Mimallones*, *Lenæ* & *Thyades*; Non est hìc locus ab *Oriente* hæc Nomina deducendi. *Josua Barnes.* V. 108. Σμίλακι καλλικάρπῳ) Vid. *Plinium* l. 16. c. 34. *Johannes Brodæus.* V. 111. Στικτὸν τ' εὐδυτὸν) Ita pro εὐδυτὰν scribo, vid. v. 138. Ἱερὸν εὐδυτὸν νεβρίδος, & v. 745. Θῶσον δ' διεφορῦντο Σαρκὸς εὐδυτά. Quin *Brodæus* & *Scaliger* εὐδυτὸν legunt. Νεβρίδων) ἡ νεβρὶς τὸ τῆς νεβρῆ δέρμα, de hâc re vid. *Pauli Leopardi* Emendat. l. 5. c. 12. *Cœlii Rhodigin.* Antiq. Lection. l. 7. c. 15. *Natal. Com.* aliósque, præsertim *Eurip.* Schol. ad *Phœniss.* v. 798. *J. Barnes.* V. 113. Ἀμφὶ θ' ναρθηκας ὑβρισὰς) Νάρθηξ *Baccho* & Illius ministris proprius, unde illud --Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, πολλοὶ δέ τε Βάκχοι. Vid. *Cæl. Rhodigin.* l. 7. c. 13. & 20. ὑβρισὰς autem dicit Poeta, quòd iis *Mystæ* obvios quosvis per jocum cæderent. *Josua Barnes.*

10 Ὅσι-

10 Ὁσιῶσα· ἀυτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσῃ.
11 Βρόμιος ὅστις ἄγει διάσους
12 Εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
13 Θηλυγλωσσᾶς ὄχλος
14 Ἀφ' ἱερῶν, παρὰ κερκίδων
15 Τ' οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ὦ θαλάμευμα Κρήτων,
2 Ζάνθοί τε Κρῆτες,
3 Διογενέτορες ἔναυλοι,
4 Τριπόρους τ' ἐν ἄντροις
5 Βυρσότονον κύκλωμα τόδε
6 Μοι Κορύβαντες ηὗρον.
7 Ἀνὰ δ' βακχείᾳ σωτῆρι
8 Κέρασαν ἡδυβόᾳ Φρυγίων
9 Αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς
10 Χέρα δῶκαν, κύπον εὐάσμασι Βακχᾶν.
11 Παρὰ δ' μαινόμενοι Σάτυροι,
12 Μητέρος ἐξανύσαντο θεᾶς.
13 Εἰς δ' χορεύματα
14 * Σωφρονέστερ Τελετηρίδων, * al. πρεσβύτερον. H. Steph.
15 Αἷς χαίρει Διόνυσος.

Ἐπῳδός.

1 Ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
2 Ἐκ θιάσων δρομάδων
3 Πέσῃ πεδόσε, νεβρικὸν ἔχων
4 Ἱερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
5 Αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγων χάριν,
6 Ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια·
7 Ὁδὸς ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
8 Ῥεῖ δ' γάλακτι πέδον,
9 Ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δ' μελισσᾶν
10 Νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
11 Ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων
12 Πυρσώδη φλόγα πεύκας,
13 Ἐκ ναρθηκος αἴσσει,

10 Sanctificèini, *sanctisq; vitibus eas sratis*: mox omnis terra saltabit.
11 Bromius *enim est ille*, qui choros ducit
12 In montem, in montem, ubi manet
13 Muliebris turba, *quæ recessit*
14 A telis, & à radiis,
15 Furore acta à Baccho.

Antistrophe 2.

1 O contubernium Curetum,
2 Et divini Cretenses,
3 Jove geniti incolæ,
4 Triplicémque galeam gestantes in antris,
5 Hunc *tympani* rotundum orbem, intentum corio
6 Invenerunt mihi Corybantes.
7 Simúlque cum Bacchicâ acutâ *voce*
8 Miscuerunt dulcisonos Phrygiarum
9 Tibiarum flatus matrisq; Rheæ in
10 Manus posuerunt, & sonum in cantibus Baccharum.
11 Juxta verò *Corybantes*, furentes Satyri,
12 Deæ, matris *Deorum sacra* peregerunt.
13 Ad choros verò
14 Convenerunt Trieteridum,
15 Quibus delectatur Dionysus,

Epodus.

1 Lætus in montibus, quando
2 Ex choris pernicibus
3 Cadit, *i. e. ruit* in solum, hinnuli gestans
4 Sacram vestem, captans
5 Sanguinem hircorum cæsorum, crudis-vescentium delicias.
6 Tendens in montes Phrygios, & Lydios.
7 Bromius autem chori dux *est præsultor, vociferans* euoe.
8 Fluit verò lacte terra,
9 Fluit etiam vino, fluit & apum
10 Nectare, Syriaci verò tanquam thuris fumus *inde spirat*.
11 Ipse verò Bacchus gestans
12 Ignitam facem piceæ,
13 Ex ferulâ emicare-*facit*, quassando,

V. 122. Διογλώσσους ἔναυλοι) Nos hìc Varias *Henrici Stephani* Lectiones nil moramur, pro ἔναυλοι, ἔνθ' αὐλοὶ & ἔνθα τετόρευθες ἀνθῶσι, quia nec sensui, nec metro commodæ videantur. In antro quodam in *Cretâ Jupiter* adhuc infans latuisse dicitur, Corybantibus interea Tympana pulsantibus, ut Pueri vagitus à *Saturno* patre audiri non possent, quem ille semel agnitum devoraturus erat. *Josua Barnes.* V. 123. Τειπόρους Κορύβαντες) *Eurip. Orest.* v. 1482. Οἷος, οἷος Ἔκτωρ ὁ Φρυγῶν ἢ τειπόρους Αἴας. *Schol.* Ὁ τειπόρυθος, ὁ μεγάλως ἔχων τὴν κεφαλήν· ἢ ὅτι ἕνεκα τῶν θεῶν τειλόφους ἐχρῶντο. *Eustathius* fol. 803. lin. 57. Φασὶ γάρ ὅτι μικρὸς ὀμφαλὸς, ὃ ἐπιδείκνυται ὁ λόφος· οἱ δὲ περὶ Ἀπίωνα καὶ Ἡσίοδον ἕτερόν φασι, Φάλον, ὀμφαλοὶ ἀπίσω μικραῖς ἐμβολαῖς πλησίοι· καὶ κεῖνται κατὰ τὸ μίτωπον, ὑφιέχοντες τὴν ὀφρύαν, ὑποκιάζοντες πως τῇ ὕλῃ αὐγλῃ, οἵαις τὴν Παλλαδίων καὶ τὴν Κορυβάντων αἱ κόρυθες. Et *Hesiod. Scut.* v. 199. Ἔχε δ' ἔχεσ' ἐν χερσὶ, χρυσείῳ τε τειφαλείαν. *Schol.* Τειφάλεια κόρυς, ἡ ἔχουσα τρεῖς φάλους, ἤγουν ἐπαιωρήματα. *Johan. Brodæus.* V. 124. Βυρσότονον κύκλωμα) *Periphrasis* Tympani. V. 129. Κύπον εὐάσμασι Βακχᾶν) *Henricus Stephanus*, Καλλίκυπον ἕνασμα Βακχᾶν) ex *Strabone* restituit, pro κύπον ἐν τ' ἄσμασι Βακχᾶν. *Canterus* vidit errorem Veteris Lectionis & legebat κύπον ἐνάσμασι. Quæ sola Lectio Pari suo respondere facit hunc versum. *Josua Barnes.* V. 131. Ἐξανύσαντο) *Henricus Stephanus* ex veteri *Strabonis* exemplari dicit annotatum ἐξαύσαντο, & nostram Lectionem non esse sine manifesto errore. Certè nostra Lectio Versui magis accommoda, cujus in Choris rationes *Stephanus* haud inierat, & accusativus si intelligatur ἔργα, nihil Sensui nocetur: nec necesse erit cum *Brodæo* θεᾶς, *Deæ*, in θέας *Spectacula* mutare. *Josua Barnes.* V. 133. Τελετηρίδων) De *Bacchi* Trietericis, hæc tantùm in hoc loco notanda, quòd Tertio quovis anno hæc sacra vigebant, quo tempore intercalabatur. Totis autem noctibus debacchabantur in suis Orgiis, unde *Statius Theb.* l. 2. v. 661. —*Non hæc Trieterica vobis Nox patrio de more venit.* Et *Virgil.* Æn. l. 4. v. 301. *Bacchatur, qualis commotis excita Sacris Thyas, ubi audito stimulant Trieterica Baccho Orgia, nocturnúsque vocat clamore Cithæron. Suidas* autem eos continuis perpotationibus ac ζωσίαις ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, in Diem ac Noctem bacchatos esse &c. *Josua Barnes.* V. 138. Ἱερὸν ἐνδυτὸν) Vid. suprà v. 111. V. 139. Ὠμοφάγων χάριν) *Bacchæ* crudis carnibus vesci sunt solitæ. V. 141. Ὁδὸς ἔξαρχος Βρόμιος, Εὐοῖ) ἔξαρχος χορῶν καὶ ἱερῶν. Βρόμιος) ὄνομα Βάκχου, ἀπὸ τοῦ βρέμω, καὶ βρόμιος. Βρομίης ἦρχε, ὅθεν ὁ Ζεὺς ὑμβρεμέτης, ἐεισρεμέτης, καὶ ἐεισρεμών, μὴ δ' βρέμε καὶ βρονταῖς καὶ ἀστραπῆς ὁ Βάκχος ἐφυμνήθη. Εὐοῖ) Vox *Bacchantium*, unde *Eva* Mons *Messeniorum*. Hinc *Evan* Nomen *Bacchi* & Εὐάζω *Orgia celebro*, ut βρομιάζω etiam à βρέμω Putatur ad *Evam* Πρωτομήτορα alludere; item æmulâ *Satanæ* nequitiâ ex Tetragrammato Dei originem traxisse: Vid. *Sam. Bocharti* Hierozoic. Par. 1. l. 2. c. 36. Et *Hofmann.* in voce *Jehovah*. V. 142. Ῥεῖ δ' γάλακτι πέδον) Hic locus terræ *Canaan* Benedictiones cùm ferè graphicè depingat, ita Nos olim in *Heroico* Opere *Josephi*, ψανδομφανειὰχ dicto, summus eundem imitati (addito tantum versûs aliquâ parte) de terrâ *Canaan* loquentes, v. 45. Ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δ' μελισσῶν Νέκταρι, μυεύσεται κατ' ἄνθεα κηεδομισίων. *Josua Barnes.* V. 144. Καπνὸς) ὀδμή. V. 147. Ἐκ ναρθηκος) ὁ νάρθηξ, Ferula oblonga, cava, & recipiendo igni & conservando commoda, unde *Æschyl.* Prometh. v. 109. Ναρθηκοπλήκτου δ' ἑρπετοῦ μυελὸς πυρὸς πομπὸς, *Hesych.* Παρόσον τῷ Νάρθηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐπιζωπυρώσεις τῶν πυρὸς, ὅθεν καὶ τὸν Διονύσου οἰκεί-

ωσιν

ωσαν αὐτὸν, διά τε τὰς ἐν ταῖς δείναις ἅμα δαδῶν ἀφὰς, καὶ διότι θερμός ὅτι φύσει ὁ εἴνΘ. Vid. *Hofmann.* in Voce Νάρθηξ & in voce *Ferula.* Αἴσσει) *Hebræorum* more, *Emicat*, pro *Emicare-facit.* Vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 446. & *Hecub.* v. 528. *Josua Barnes.*

V. 148. Πλανάτας) πλανήτας, δρομάδας, Διολήστας Βάκχας. Δωσάτω δ' ἄλλως ἔχειν, πλανάτας ὁ, ἀντὶ τοῦ πλανήτης. *Josua Barnes.* V. 150. Τρυφερὸν πλόκαμον εἰς Αἰθέρα ῥίπτων) *Bacchus* semper bene-comatus fingitur, (ut & Mater illius *Semele*) & delicatulus in crinibus nutriendis; unde Ἀβρόκομης ΔιόνυσΘ, & εὐχαίτης in *Epigram.* & εὐχαίτης à *Pindaro* dicitur. Quin omnis Bacchantiũ Chorus illius *Choragi* exemplo Comas nutriebant & orgia celebrantes Cervicibus ultrò citróque jactatis in aera diffusas flabellari sinebant. unde *Bacchæ Nonno* λυσίθειραι & *Pindaro* ῥιψαύχενες dicuntur. Hinc *Eurip.* paulò pòst v. 185. κρᾶτα σείσαι & v. 494. ἱερὸς ὁ πλόκαμΘ· τῷ Θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω. Hinc *Catullus, Thyades effusis Evantes crinibus egit.* Josua Barnes. V. 151. Ἐπιβρέμει) v. 156. Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων, v. 162. Παίγματα βρέμῃ, vid. de Voce ΒρέμΘ supra v. 141. V. 154. Τμώλου χρυσορρύτου) Nam è monte *Tmolo* profluit *Pactolus*, auriferum flumen. *Joh. Brodæus.* V. 156. Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων) De *Tympanis* vid. quæ Nos suprà ad v. 58. V. 157. Εὐΐα τὸν Εὐΐον) Referantur hæc ad Εὐόϊ, de quâ voce Nos supra ad v. 141. V. 159. Φρυγίοισι βοαῖς) *Phrygius* modus, qui & *Porphyrio* Barbarus, à *Luciano* ἔνθεΘ dicitur, ut *Lydius* Βακχικὸς, *Lydio* autem & *Phrygio* erat quiddam commune. Præter ea, quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 576. Vid. *Cæl. Rhodogin.* Antiq. Lection. l. 8. c. 3. Ubi de *Phrygio, Lydio, Dorico, Æolico* & *Ionico*, modis. *J. Barnes.* V. 163. Σωόχα φοιτάσιν) Ita *Aldi* Editio habet & ita *Scaliger Canteri* (σώοχα emendavit; sin συναχὰ scribitur cum ω, velim accentum in ultimâ poni, ut sic συναχὰ pro σωοχαδὴν ponatur. Φοιτάσιν) φοιτάδες & φοιταλέαι *Bacchæ* dicuntur eodem modo, ut δρομάδες & πλανῆται vid. suprà v. 148. *J. Barnes.* V. 169. Σκιρτήμασι Βάκχε) Sic *Thyades Bacchico* motu exultantes, in montem *Citheronem* transiliunt. *Joh. Brodæus.* V. 170. Τίς ἐν Πύλαισι Κάδμου) *Tiresiæ* Propheta *Thebanus Bacchi* numen veneraturus, ad *Cadmum* senem evocandum introducitur; ut eò magis *Penthei* Impietas ex illius Pietate & sapientiâ declaretur. V. 171. Σιδωνίαν) πόλιν Σιδωνίαν, ἀντὶ τοῦ Σιδῶνα. *Sidon* autem & *Tyrus Phœniciæ* erant Urbes, unde *Cadmus, Thebarum* Fundator, oriundus. De quâ re vid. *Euripid.* Scholiast. ad *Phœniss.* v. 641. *J. Barnes.* V. 175. Πρέσβυς ὤν) Mirum, si *Tiresiam* senem facit jam *Cadmi* temporibus Poeta, quomodo eum omnes Poetæ fingunt ad *Polynicis* & *Eteoclis* tempora durâsse, quatuor ad minimum pòst generationibus. Ita enim ipse *Euripides* Genealogiam exhibet *Phœniss.* v. 7. & deinceps, *Cadmus Polydorum* genuit, *Polydorus Labdacum, Labdacus Laïum, Laïus Oedipum*, ex quo *Polynices* & *Eteocles.* Valdè omninò erat necesse illum Longævum fuisse; si qua hujusmodi Historiis fides habenda. *J. Barnes.* V. 178. Κλύων Ἡιδόμαν) ab ἀΐδαίνομαι, sin ἥδομαι, ab ἥδω· al. ἀδέμαν.

14 Δερόμᾳ τ' ἐν χερσῖν ἐρεθίζων πλανάτας,
15 Ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
16 Τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
17 Ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ὄμβρεμέ
18 Τοιάδ', ὦ ἴτε Βάκχαι,
19 Ὦ ἴτε βάκχαι,
20 Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ
21 Μέλπετε τὸν Διόνυσον
22 Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων
23 Εὐΐα, τὸν εὐΐον
24 Ἀγαλλόμεναι θεόν,
25 Ἐν Φρυγίαισι βοαῖς, ἁνοπαῖσί τε,
26 Λωτὸς ὅταν εὐκέλαδΘ
27 Ἱερὸς ἱερὰ
28 Παίγματα βρέμῃ
29 Σώοχα φοιτάσιν
30 Εἰς ὄρΘ., εἰς ὄρΘ.
31 Ἡδομένα δ' ἄρα
32 ΠωλΘ. ὅπως ἅμα
33 Ματέρι φορβάδι
34 Κῶλον ἄγῃ ταχύπους,
35 Σκιρτήμασι Βάκχε.

Ἰαμβοί.

Τει. Τίς ἐν πύλαισι Κάδμου ἐκκαλεῖ δόμων,
ἈγλαΐορΘ. παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
Λιπὼν, ἐπύργωσ' ἄξυ Θηβαίων τόδε;
Ἴτω τις, εἰσάγγειλε, Τειρεσίας ὅτι
Ζητεῖ νιν. οἶδε δ' αὐτός, ὧν ἥκω πέρι,
Ἃ, τε ξυνεθέμην πρέσβις ὢν γεραιτέρῳ,
Θύρσους ἀνάπτειν, καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
Στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.
Καδ. Ὦ φίλτατ', ὡς σὸν χῆρυ ἠδόμην κλύων
Σοφὸν σοφῷ πρὸς ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὤν·
Ἥκω δ' ἕτοιμΘ., τοῖά τ' ἔχων σκεύη θεοῦ.
Δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα δυγατρὸς ἐξ ἐμῆς
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεὸς,
Ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατόν, αὔξεσθαι μέγαν.
Ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
Καὶ κρᾶτα σείειν πολιὸν; ἔξηγοῦ σύ μοι,

14 Curſu & choris irritans vagantes,
15 Et clamoribus excitans,
16 Delicatas comas in aerem ſpargens:
17 Simul verò cum cantu infremit
18 Talia, O ite Bacchæ,
19 O ite Bacchæ *ad juga*
20 Tmoli auro-fluentis, deliciis,
21 Canite Dionyſum.
22 Cum tympanis grandiſonis,
23 Euoë Euium
24 Celebrantes deum,
25 Phrygio clamore, & vociferatione:
26 Quando dulciſonans fiſtula
27 Sacra ſacros
28 Ludos ſonat
29 Congruos euntibus
30 In montem, in montem.
31 Exultans ſanè
32 Ut *equinus* pullus, qui ſimul cum
33 Matre *Equâ* paſcente
34 Pedem agitat celerem;
35 Saltationibus Bacchi, & *furore correptus, montem aſcendit.*

Tireſias.

Quis in portis Cadmum evocat ex domo,
Agenoris filium, qui urbe Sidoniâ
Relictâ, ædificavit hanc urbem Thebanorum?
Eat aliquis, nuncia' quòd Tireſias
Ipſum quærat: ſcit verò ipſe, cujus rei cauſâ venio,
Et quæ pactus ſim ſenex cum *illo* ſeniore,
Geſtare *viz.* thyrſos, & hinnulorum pelles habere,
Et coronare capita hederaceis germinibus.
Cad. O chariſſ. ut lætatus ſum, audiens tuam vocem,
Sapientem ex viro ſapiente, cum intùs eſſem.
Venio autem paratus, hunc habens ornatum dei.
Oportet enim ipſum, qui eſt filius meæ filiæ,
Dionyſum, qui hominibus apparuit Deus,
Quantum pro virili poſſumus, *honoribus* augere maximè.
Ubi oportet choros agere? ubi firmare pedem?
Et concutere canum caput? dux viæ ſis tu mihi,

Γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
Ὡς δ' κἀμοιμὶ ἄν ἔστε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν
Θύρσῳ κεροπλῆ γῆν. ὁπλελήσμεθ' ἡδέων,
Γέροντες ὄντες. Τει. Ταυτά μοι πάρεστ' ἄρα.
Κἀγὼ γὰρ ἥδομαι, κἀπιχρήσω κακοῖς.
Κάδ. Οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.
Τει. Ἀλλ' ἐχ ὁμοίως ἂν ὁ Θεὸς τιμῷ ἔχοι.
Κάδ. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
Τει. Ὁ θεὸς ἀμφᾶ εἰσε νῷν ἡγήσεται.
Κάδ. Μόνοι ἢ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
Τει. Μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι, κακῶς.
Κάδ. Μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
Τει. Ἰδού, ξυάπτε, καὶ ξυωρείζου χέρα.
Κάδ. Οὐ καταφρονῶ γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν.
Πάτρως παραδοχὰς, ἃς θ' ὁμίλικας χρόνῳ
Κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλῃ λόγῳ,
Οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν.
Ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν.
" Οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεὸς, εἴ τε τὸν νέον
" Ἐρρῆν χορεύειν, εἴτε τὸν γεραίτερον,
" Ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βέλεται τιμὰς ἔχειν
Κοινὰς, δι' * ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὐξεσθαι θέλει. * al. ἀεὶ θμῶν.
Ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὁρᾷς,
Ἐγὼ παρῆμι σοι λόγων ἡγήσομαι.
Πενθεὺς παρὸς οἴκους ὅδε σπουδῆς πάρα,
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
Ὡς ἐπτόηται· τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
Πεν. Ἐκδημος ὢν μὲ τῆσδ' ἐτύγχανον χθονὸς,
Κλύω δ' νεοχμὰ πῶδ' ἀνὰ πόλιν κακὰ,
Γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
Πλασταῖσι βακχείαισιν. ἐν δ' δασκίοις
Ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ἔστι, τιμώσας χορούς.
Πλήρεις δ' θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑσάναι
Κρατῆρας· ἄλλῃ δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
Πτώσσοντ' σὺν αἶς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
Πρόφασιν μὲ ὡς δὴ Μαινάδας θυοσκόους,
Τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τῷ Βακχίῳ.
Ὅσας μὲ ἕν εἰληφα δεσμίους χέρας,

Senex ſeni, Tireſia: tu enim ſapiens es.
Quia non defatigabor nec nocte, nec interdiu
Thyrſo pulſans terram: licet priùs obliti ſumus ſuavium rerum,
Ambo exiſtentes ſenes. *Tir.* Eadem igitur pateris quæ ego:
Etenim & ego pubeſco, & aggrediar mala.
Cad. Ergo vehiculis in montem tranſibimus.
Tir. Verùm non æque deus honoraretur.
Cad. Senex ſenem, ut puerum, ducam te ego *ob cæcitatem*.
Tir. Ipſe deus ſine labore illuc nos deducet.
Cad. Soline nos Bacchò choreas inſtituemus?
Tir. Soli enim *nos* ſapimus, cæteri verò deſipiunt.
Cad. Iter eſt longum: ſed tù prehende meam manum.
Tir. Ecce, conjunge & copulà manum *tuam cum meâ*.
Cad. Non contemno ego deos cùm ſim mortalis,
Nihil argutè comminiſcimur in Deos.
Patris traditiones, quas coætaneas diu
Servamus, eas nulla labefactabit ratio,
Neque ſi à ſummis ſapiēs *aliquod commentum* excogitetur ingeniis.
Dicet *fortaſſe* quis, quòd ſenectutem non reverear,
Qui ſaltare ſtatuerim capite meo hederâ coronato.
" Non enim diſtinctè dixit Deus, utrum juvenem
" Oporteat choreas ducere, an ſeniorem:
" Sed ab omnibus vult honores habere *paritèr*
Communes. Numeris verò nihil augeri vult.
Quia *verò* tu, Tireſia, lumen hoc *ſolis* non vides,
Ego tibi ſermonum ero vates.
Pentheus hic ad ædes cum feſtinatione vadit,
Echionis filius, cui regnum hujus terræ tradidi *ego*:
Ut eſt attonitus! quid nam dicet novi?
Pen. Abſens quidem eram ex hâc terrâ,
Nunc autem audio nova per hanc civitatem mala:
Mulieres nobis domos reliquiſſe,
Fictis bacchationibus *indulgentes*.
In umbroſis verò
Montibus celebrare novum hunc deum
Dionyſum, quicunque ille ſit, honorantes *eum* choreis:
Plenos autem thiaſis in mediis ſtare
Crateras: aliam verò aliò in ſolitudinem, & *deſerta loca*,
Fugientem inſervire complexui marium,
Prætextu quidem quaſi *ſint* Mænades ſacra peragentes *Bacchi*,
Sed ipſam Venerem pluris facere quàm Bacchum.
Quotquot igitur cepi vinctas manibus,

V. 186. Σὺ γὰρ σοφὸς) Ab *Homero* hoc traxit *Euripides*, qui de *Tireſiâ* dixit, *Odyſſ. ν.* v. 494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια· Οἷῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσιν. *Joſua Barnes.* **V. 188.** Ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Γέροντες ὄντες) Puto equidem legi debere ἥδεως pro ἡδέων, & tùm ſenſus longè commodior erit, *ſuaviter ſumus obliti, quod ſenes ſimus*. Mendam hìc nemo antè eſt ſuſpicatus. *Joſua Barnes.* **V. 197.** Μακρὸν τὸ μέλλειν) an τὸ μέλλον, pro ἡ μέλλουσα διατελεῖν ὁδός. *Joſua Barnes.* **V. 198.** Ξυωρείζου) Elegantiſſima vox, Metaphoricè à jugo-equorum ducta, ζυγεῖς, bini equi ſimul trahentes. Hinc junctis manibus ituri ſenes ξυωρείζεσθαι χέρας dicuntur. *Joſua Barnes.* **V. 199.** Οὐ καταφρονῶ γὰρ θεῶν, θνητὸς γεγώς) Sapientiſſimus Poeta morem hic Veterum laudatiſſimum obſervat, præcipuè *Perſarum* Regum; de quibus *Stobæus* ex *Selino*, Οἱ Περσῶν βασιλεῖς πρὸ μὲν πάντων θεοῖς εὐσεβείας διαλέγονται· πρὸ δὲ τοῦ πίνειν σωφροσύνης· πολεμεῖν δὲ μέλλοντες ἀνδρείας. Quem dudum Nos quoque in *Eſtherâ* noſtrâ, ſive Αὐλικοκατόπτρῳ, attigimus v. 819. Ἀρσακίδαι γὰρ ἄνακτες, ὅταν μέλλωσι μάχαις, Ἀμφὶ μὲν Ἡνυέην τὸν ἐπιφέρνα μῦθον ἔχουσι· Μέλλοντες δ' Θεοῖσιν ἄγειν κλειτὰς Ἑκατόμβας Θυμὸν ἑτοιμάζουσιν ἀεὶ θεοσπόθεον μύθῳ. Quare hæc omnis Oratio ad *Cadmum* pertinere viſa eſt, donec ad *Pentheum* pervenerimus. *Joſua Barnes.* **V. 200.** Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν) *Nihil nos nimis argutè de Diis exploramus.* Hoc eſt, non convenit, ut Curiosè in illorum Placita inquiramus; Obedientia Nobis ſufficit: Nec eſt, ut illorum Abſcondita Myſteria infidelitèr atque impiè rimemur, aut in Diſputationem trahamus; Nam ut *Tacitus: Sanctius eſt ac Reverentius de Actis Deorum Credere, quàm Scire.* Et mihi quidem videtur verè *Aurea* hæc eſſe ſententia, *Brevis eſt Inſtitutio Vitæ Honeſtæ Beataque, ſi Credas. Fides* enim in rebus Dei multò Homini utilior Deóque gratior, quam vana & infidelis Curioſitas. Vide de hâc re egregiè differentem *Michaelem* Dominum de *Montaigne* l. 2. c. 12. *Joſua Barnes.* **V. 210.** Ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία) *Pentheum* in ſcenam ingredientem videns *Cadmus* hæc loquitur, dicens ſe *Vatem* in hâc re futurum illi, ut & ille in aliis rebus aliis. **V. 216.** Κλύω δὲ) Non hic δὲ ut *Brodæus* vult expungendum; ſed νεοχ- per *Synalœphen* μονοσυλλάβως legendum vel etiam Tribrachus fiat. **V. 217.** Γυναῖκας ἡμῖν) *Brodæus* vult τὸ ἡμῖν ſupervacuum. Hoc nos negamus, non modò *Henrici Stephani* rationibus ducti, qui ſimile hoc profert, *Quò mihi Mater, abis?* Et ſexcenta alia. Sed etiam quod hæ mulieres erant ex Domo & Sanguine ipſius *Penthei*. Quod ſi eſſet ſupervacuum, elegantèr tamen adeſt, licet aliàs clauſa ſibi ſufficiat, ſaltem Ornatûs causâ, ut μοὶ ſæpe, vid. *Iphig.* Taur. v. 922, **V. 224.** Θυοσκόους) Vid. *Heſych.* Hìc verò non ego δὲ cum *H. Stephano* lego, ſed δὴ vetus ſuo loco ſtare debere contendo. *Joſ. Barnes.*

Σώζουσι πρυδήμοισι φρούρουλοι στέγας.
Ὅσους δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι,
Ἰνώ τ', Ἀγαυλώ θ', ἣ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόλω λέγω.
Καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμάσας ἐν ἄρκυσι.
Παύσω κακέργου τῆσδε βακχείας τάχα.
Λέγουσι δ', ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
Γόης, ἐπῳδός, Λυδίας ἀπὸ χθονός,
Ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐκόσμους κόμας,
Οἰνωπός, ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
Ὃς ἡμέρας τε κ' οὐρανοὺς συγγίγνεται,
Τελεταῖς θρῳτείνων δύστυς νεάνισιν.
Εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
Παύσω κλυπῆναι δύρσον, ἀνασείοντά τε
Κόμας, τεάχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
Ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσον θεόν·
Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διός.
Ὃς ἐκπυρωθεὶς λαμπάσιν κεραυνίαις
Σὺν μητρί, δίκης ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
Ταῦτ' οὐχὶ δίκης ἀγχόνης ἔξω' ἄξια,
Ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ὄντιν' ὁ ξένος;
Ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
Ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
Πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολλὼ γέλων,
Νάρθηκι βακχεύοντ'. ἀναίνομαι, πάτερ,
Τὸ γῆρας ὑμῖν εἰσορῶν, νοῦν οὐκ ἔχον.
Οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλεύθεραν
Θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
Σὺ ταῦτ' ἔπεισας, Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
Τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
Σκοπεῖν πτερωτὰς, καμπύλων μαθὼς φέρειν;
Εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
Κάδμου δ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
Τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
Ὅπου βόστρυχος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος
Οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔστι λέγω τῷδ' ὀργίῳ.
Χο. Τῆς εὐσεβείας· ὦ ξέν', οὐκ αἰδῇ θεούς,
Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν,
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, καταισχύνεις γένος;
Τει. "Ὅταν λάβῃ τις τῷδ λόγων ἀνὴρ σοφὸς
" Καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.
Σὺ δ' εὔστομον μὲν γλῶσσαν, ὡς φρονῶν, ἔχεις,
Ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
" Θρασὺς δ', δυνατὸς, κοὐ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ,
" Κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
Οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
Οὐκ ἄν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν, ὅσος
Καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
Τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεά,
Γῆ δ' ἔστιν, ὄνομα δ', ὁπότερον βούλει, κάλει·

Servant *eas* publicis miniſtri *in* tectis, *i. e. Carceribus.*
Quotquot verò abſunt, *eas* ex monte captas *huc* deducam,
Ino, Agauenque, quæ me Echioni peperit,
Et Actæonis matrem, Autonoën dico:
Et ipſas ferreis conſtringens in vinculis,
Coercebo ſtatim ab hâc improbâ bacchatione.
Dicunt verò, quòd quidam venerit hoſpes
Impoſtor, præſtigiator, ex Lydiâ terrâ,
Flavis cincinnis, bene-comptus comam,
Habens nigras Veneris gratias in oculis,
Qui dies noctéſque converſatur *cum illis*,
Sacra prætendens Bacchica puellis.
Quòd ſi eum intra hanc domum cepero,
Ceſſare faciam à quaſſando thyrſo, & concutiendâ
Comâ, cervicem à corpore ſecans,
Iſte ſe dicit eſſe Dionyſum deum:
Iſte quondam (*ſi Diis placet*) in Jovis femore fuit inſutus,
Qui crematus eſt flammis fulmineis
Una cum matre, quia cum Jove celebratas nuptias mẽtita fuerat.
Hæc nonne digna ſunt crudeli laqueo,
Hoſpitẽ, quiſquis ille ſit, adeo petulánter, *ac inſol. in nos* ſe gerere?
Sed ecce aliud miraculum, ipſum vatem
Tireſiam in variis pellibus hinnulorum video,
Et patrem meæ matris, (ô rem valde ridiculam)
Ferulâ bacchantem. Improbo pater,
Senectutem veſtram intuens delirantem:
Non abjicies hederam? non liberam
Manum dimittes à thyrſo, pater meæ matris?
Tu hoc *ei* perſuaſiſti, Tireſia? hunc iterum tu vis
Novum deum inferens hominibus,
Spectare alatas *aves*, *augaria captare*, & igniſpiciorũ mercedẽ auf.
Quòd niſi te cana ſenectus liberaret,
Vinctus ſederes inter medias Bacchas,
Introducens ſacra pernicioſa: mulieribus enim
Quando Vini in convivio adſit lætitia,
In ejuſmodi ſacris nihil ſani eſſe dico.
Cho. Proh, Pietas! O hoſpes non vereris deos,
Et Cadmum, qui ſeminavit terrigenam ſegetem,
Cumque ſis Echionis filius, dedecoras *tuum* genus?
Tir. "Cùm ſapiens aliquis nactus eſt ſermonis
" Bonas occaſiones, non eſt *ei* arduum præclarè dicere.
Tu quidem habes linguam volubilem, ut *vir* ſapiens:
In verbis verò tuis non ineſt mens, *neque ſapientia.*
" Confidens autem, *ac* potens, & facundiâ pollens vir,
" Pernicioſus civis eſt, niſi mentem habeat *ſanam.*
Hic verò novus deus, quem tu deſ, rides,
Non queam dicere magnitudinem, quantus
Per Græciam ſit futurus. Duo enim, ô adoleſcens,
Præcipua *ſunt* inter homines, Ceres dea,
(Terra autem eſt *Ceres*, nomine verò utro vis *hanc* appella)

V. 235. Ξανθοῖσι βοστρύχοισιν) Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 150. V. 236. Οἰνωπὸς) Ita lego pro οἰνωπὰς, *Scaliger* levi variatione οἰνώπας legebat, ſed & Nominativus mihi videbatur deſiderari; & puncto ab ὄσσοις ſeparari debere. Οἰνωπὸς autem *ſubrubicundus ſonat* & eſt *Vini* & *Amethyſti* Epithetum. *Joſua Barnes.* V. 261. Ὅπου βόστρυχος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος) Ita audactèr γάνος pro γάμος reſtituo, eadem enim Phraſis extat infrà v. 381. & in Anthologiâ & *Virgil. Æn. l. 1. v. 738.* eodem modo dixit ---*Adſis Lætitiæ Bacchus Dator!* Nec illa *Brodæi* Interpretatio valet --βόστρυχος ἐν δαιτὶ in *vinolento convivio*, γάμος *res Venereæ.* Nimis frigidum enim eſt & *Euripide* longè indignum --*res Venereas* tantùm inter vinum improbare, quæ ſemper ſunt improbandæ; Ille igitur dicit, ipſum in his conventiculis Vinum tantùm ab illo improbari, quia per illud Mulieres in Venerem procliviores fieri neceſſe eſt. *Scaliger* mecum legit, & *Duportus* γάνος in margine ſuo ſemel ſcripſerat, ſed poſteà à *Brodæo*, ut puto deceptus, bonam conjecturam malè improbans virgulâ notavit. *Joſua Barnes.* V. 263. Τῆς Εὐσεβείας) Exclamatio Chori, Proh, Pietas! ut nos *Latinè* vertimus. Non erat hìc ἔστιν ἔχει, ſubaudiendum; ut *Brodæus* iterum haud rectè. *J. Barnes.* V. 275. Δημήτης θεά, Τὴ δ' ἐστὶν) Huc referatur illud Grammaticorum, Δημήτης, οἱονεὶ γῆ μήτηρ· ἢ ὁ ἄρτος Δημήτης λέγεται μεταγραμματικῶς. Nec poſt *Brodæum* & *Stephanum* pigebit huc attexere illud *Lucretii* l. 2. Hic ſiquis Mare *Neptunum*, *Cererémq;* vocare Conſtituet Fruges, & *Bacchi* numine abuti Mavult, quàm Laticis proprium proferre vocamen &c. *J. Barnes.* V. 276. Ὅνομα δ' ὁπότερον βούλει, κάλει) Seu Potum, ſive *Bacchũ*, ſeu Terrã ſive Cererẽ. *J. Br.*

Αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
Ὅ δ' ἦλθεν ὅτι ταὐτίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος,
Βότρυος ὑγρὸν πῶμ' ἔυρε, κεἰσεμήγκατο
Θνητοῖς, "ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
"Λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
"Ὕπνον τε λήθην τῶν καθημέραν κακῶν
Δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
Οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
Ὡς τοῦ δι' αὐτὸν τἀγαθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
Καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνερράφη Διὸς
Μηρῷ, διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχῃ τόδε.
Ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς εἰς τ' Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ.
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσατ', οἷα δὴ θεός·
Ῥήξας μέρος τι τοῦ χθονὸς ἐγκυκλεμβύου
Αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων. χρόνῳ δέ νιν
Βροτοὶ τεκμαίρεσθαί φασιν ἐν μηρῷ Διός,
"Ονομα μεταθέντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποθ' ὁμήρευσε, συνθέντες λόγον.
Μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. Τὸ γὰρ βακχεύσιμον,
Καὶ τὸ μανιώδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
Ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολύς,
Λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει πνά·
Στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα, καὶ πὶ τάξεσιν,
Φόβος διαπίπτει, πρὶν λόγχης ἅψασθαι·
Μανία γὰρ καὶ τοῦτ' ἔστι Διονύσου πάρα.
Ἐτ' αὐτὸν ὄψῃ καὶ πὶ Δελφίσιν πέτραις
Πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα
Βάλλοντα, καὶ σείοντα Βακχίου κλάδον,
Μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'· ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πάρες,
Μὴ τὸ κράτος αὔχῃ δυνάμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
Μήδ' ἢν δόκῃς μέν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
Φρονεῖν δόκει τι. τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου,
Καὶ σπένδε, καὶ βακχεύε, καὶ στέφου κάρα.
Οὐχ ὁ Διονύσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσῃ

Hæc quidem ficcis *alimentis* alit mortales.
Quod autem venit in Certamen *cum Cerere, est* hic Semeles filius,
Uvæ *enim* humidam potionem invenit, & intulit
Hominibus: "quæ liberat miseros mortales
"Dolore *curarum*, quoties repleti fuerint vitis liquore.
"Somniúmque oblivionem malorum, quæ quotidie accidunt.
"Dat, nec est aliud pharmacum curarum *efficacius*.
Hic, qui Deus est, diis libat;
Ut homines habeant bona propter ipsum.
Et *tamen* derides eum, quòd insutus fuerit Jovis
Femori: docebo te quàm hoc se pulchrè habeat.
Postquam ipsum rapuit ex igne fulmineo
Jupiter, & in Olympum duxit infantem recentem,
Juno voluit eum ejicere de cœlo.
Jupiter autem adversùs *hæc dolū hunc* est molitus, ut porrò Deus:
Ruptâ parte quâdam terram ambientis
Ætheris, *hîc istum* posuit, hunc obsidem tradens
Dionysum, propter rixas Junonis: postea verò ipsum
Homines dixerunt enutritum in femore Jovis,
Nomine mutato, quòd deæ deus *Bacchus*
Junoni quondam obses fuerit, *hanc inde* componentes fabulā.
Vates verò deus hic *est*: etenim ipsa bacchatio
Et ipsa insania magnam vaticinandi vim habet:
Quando enim hic deus in corpus venerit multus,
Dicere futura insanientes facit.
Martis quoque partem quandam assumptam habet.
Exercitum enim in armis, & in acie stantem,
Metu perterrefecit, priusquam hastam tangeret, *adimicaret*:
Furor enim, & hoc à Dionysō venit.
Præterea videbis eum in Delphicis saxis
Salientem, cùm facibus, & bicipitem rupem
Percutientem, & quatientem bacchicum ramum,
Et magnum *existentē* per Græciā. Quare mihi, Pentheu, pare,
Ne imperium gloriare, potestatem in homines habere:
Neq; quāvis existimes quidē *te sapere*, tua verò opinio sit vana,
Sapere quidquam te puta. Deum igitur in *tuam* ditionem recipe,
Et liba, & bacchare, & coronato caput.
Non enim ipse Dionysus coget impudice ferri

V. 280. Παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς λύπης) *Socrates* apud *Xenophon*: Ἀλλὰ πίνειν μοι, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πίνω δοκεῖ· τῷ γὰρ ὄντι οἶνος ἅρδων τὰς ψυχὰς, τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ ὁ Μανδραγόρας ἀνθρώπους, κοιμίζει, τὰς δ' φιλοφροσύνας, ἅπαντες ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. Notavit *G. Stiblinus*. V. 282. Ὕπνον τε λήθην) Ὕπνον legit *H. Step.* cui lubens assentior, quòd sit per appositionem dictum: Non autem quod λήθην ὕπνον periphrasticè pro ὕπνον ponatur, cùm λήθην κακῶν simul & ὕπνον dici vix commodè possit. Quare Nos ὕπνον in textum recepimus. *Bacchus* autem ὑπνοδότωρ rectè dicitur, quia capitè humectato & pulmonibus rigatis, fit *somnus*. Hoc autem fieri solet ob Vapores ex *stomacho* rorantes & cerebri frigore in humores resolutos; qui sensoria irrigant, meatúsque obstruunt, unde Somnus. Hinc *Persius* Satyr. 5. v. 56. *Hic Satur irriguo mavult turgescere somno.* Et Nos quoque *Franciad.* l. 4. v. 373. *At Deus audaci veracia somnia Nigro De Cornu emisit valido: Juvenilia membra Irrigat alta Quiès, tali comitata Figurâ.* Vid. Macrob. l. 6. c. 1. p. 453. *Josua Barnes.* V. 285. Τἀγαθ') pro τἀγαθά, prior syllaba producitur, ut in τἀμά vid. *Iphig. Taur.* v. 985. V. 286. Ἐνερράφη Διὸς μηρῷ) *Eustathius* dicit hanc Fabulam originem tulisse, quòd in *Mero* Monte *Indiæ* educatus fuerit, fol.

310. lin. 7. hinc μεγεσταφὴς, μεγερράφης, & εἰραφιώτης Poetis dicitur. *Josua Barnes.* V. 298. Τὸ γὰρ Βακχεύσιμον, καὶ τὸ μανιῶδες Μαντικὴν πολλὴν ἔχει) Nihil impræsentiarum commodius videtur huic loco, quàm illa Admirabilis ipsius *Bacchi* Vaticinatio, de Maritis, qui Cornua gerunt, *Lascivæ Uxoris Conjux in Vertice Cornu* Unum habet; at *Duo*, qui dissimulare potest. Qui videt & patitur, *Tria* gestat: *Quatuor* ille, Qui dutit nitidos in sua tecta Procos. Qui nullo istorum se credit in ordine poni, Credit & Uxori, Cornua *Quinque* gerit. V. 302. Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει πνά.) Huc refer illud *Horatii*, *Spes jubet esse ratas, in Prælia trudit inermem.* Extat etiam bella *Potatoris* cum Milite comparatio, nescio cujus, quam hic esse volo, Pro *Galeâ* capiti molles impone *Coronas*; Stillet odoratæ rore capillus Aquæ. *Amphora* sit *Thorax*, *Clypeus* sit vasta *Capedo*: sit tibi pro rigido vitreus *Ense Calix*. Pro *Fundâ Cyathum*, graciles pro *Cuspide Thyrsos* Sume; *Tubæ* subeat ficta *Lagena* vicem. Mavortis Miles Vulcania comparet arma; *Bacchi* militiam talia tela decent. Non aliis telis *Orientem* vicit & *Indos Bacchus*; non aliis Secula nostra domat. *Josua Barnes.* V. 304. Θηγεῖν) Ita pro Σήγειν scribo. V. 305. Μανία γὰρ καὶ τοῦτ' ἔστι Διονύσου πάρα) Complures hos Terrores *Pani* attribuunt, fuit autem *Pan*, authore *Polyæno*, Liberi Patris commilito. Idem testatur *Nonnus*, qui & Furorem *Panis flagellum* vocat, l. ι' v. 4. Οἰστηθὴς Ἀδάμας μανιάδι Πανὸς ἰμάσθλῃ. Ita *Ronsardus* in *Franciados.* ---*A son cri fauteloient le Troupeau des Menades, Des Pans, & de Sylvains, des Lenes & Thyades*, Et menans un grand bruit de Cors & de Tabours, Faisoient tremblar d' effroy les Villes & les Bours. *Josua Barnes.* V. 306. Δελφίσιν πέτραις) Ita *Sophocl.* Δελφὶς ἔπι πέτρα. V. 307. Δικόρυφον) Montem *Parnassum* bicipitem notat, qui partim *Apollini*, partim *Baccho* sacer est; *Sophocl.* Antigon. Ἁ δ' ὑπὲρ δίλοφα πέτρας. *Scholiast.* Τὸ Παρνασσὸν δηλονότι· τοῦτο γὰρ ὄρος ἐστὶ τὸ ἱερόν. Et *Eurip. Scholiast.* Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τοῦ Παρνασσοῦ εἶσιν ἱερά· τὸ μὲν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, τὸ δὲ Διονύσου. *Joh. Brodæus.* V. 308. Βάκχειον κλάδον) Thyrsum. *Idem.* V. 314. Οὐχ ὁ Διο-

ὁ Διόνυσ☉ μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει) Hunc locum, cùm apertè corruptus sit, præterit tamen *Henricus Stephanus*, nec opem ullam ex Veteribus Codicibus huc attulit, nec conjecturâ dignatus est. *Æmilius Portus*, ubi nihil valet, tacere solet. *Canterus* pro μὴ σωφρονεῖν legi mavult ἀσωφρονεῖν, quod verbum nullibi reperio. *Duportus* delet μὴ, *Metro* sic consulens, at nequaquam *Sensui* profuturus. *Scaliger* legit ὁ Διονῦς verbo novo & dimidiato pro Διόνυσ☉. Et *Hesych.* Διονῦς, ὁ γυναικίας καὶ παρθήλυς vel πάνθηλυς, ut *Etymolog.* ubi *Salmasius* Διονῦς legit & *Guietus* addit, ὁ Διόνυσ☉ dectum videtur. At *Eustathius* fol. 629. lin. 42. διονὺς legit, ὅθεν καὶ Διονὺς παρ' αὐτοῖς, ἡ γυναικεία καὶ θῆλυς ἐδής· An Οὐχ ὁ Διόνυσ☉ σωφρονῶν ἀναγκάσῃ γυναῖκας ἐς τὼ Κύπειν, vel certè ἀναγκάσει μὴ σωφρονεῖν, ita enim Versus stabit. Nihil aliud hic habeo, quòd MSSorum Copia non suppetat. *Josua Barnes.*

Γυναῖκας ἐς τὼ Κύπειν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσῃ
Τὸ σωφρονεῖν ἔνεσιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.
Τοῦτο σκοπεῖν χρὴ καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
Οὖσ' ἡ γε σώφρων, οὐ διαφθαρήσεται.
Ὁρᾷς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις
Πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλώνῃ πόλις·
Κἀκεῖν☉, οἶμαι, τέρπε☉ τιμώμεν☉.
Ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ Κάδμ☉, ὃν σὺ διαγελᾷς,
Κισσῷ τ' ἐρεφόμεσθα, καὶ χορεύσομεν,
Πολιὰ ξυνωρεὶς· ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
Κοὐ θεομαχήσω, σῶν λόγων πιθθεὶς ὕπο.
Μαίνῃ γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοὔτε φαρμάκοις
Ἄκη λάβοις ἂν, οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
Χο. Ὦ πρέσβυ, Φοίβον τ' ὀρθὰ καταψιχώς λόγοις,
Τιμᾷς τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.
Κάδ. Ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνεσεν.
Οἴκοις μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων·
Νῦν γὰρ πέτῃ τι, καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
Καὶ μὴ γὰρ ὄντι φῇς σ' ὅτῳ, ὡς σὺ φῂς,
Παρὰ σοὶ λεγέσθω, καὶ καταψεύδου καλῶς,
Ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
Ἡμῖν τε τιμὴ, πᾶσι τῷ γένει πρέπον.
Ὁρᾷς τὸν Ἀκταίων☉ ἄθλιον μόρον,
Ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐνέτρεφατο,
Διεσπάσαντο, κρεῖσσον' ἐν κυνηγίαις
Ἀρτέμιδ☉ εἰ κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
Ὅ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σ' ἔστεφω κάρα
Κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
Πεν. Οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα βακχεύσεις δ' ἐμὲ,
Μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.
Τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
Δίκην μέτειμι. στείχετω τις, ὡς τάχ☉,
Ἑλδὼν ὃ δάκνει τῦδε, ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
Μοχλοῖς τειαίνᾳ κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
Ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ.
Καὶ σέμνατ' ἀνέμοις, καὶ δυσέλπισι μέδες·

Mulieres in Venerem: sed in naturâ
Inest pudicitia semper ad omnia.
Hoc considerandum est: etenim in Bacchanalibus,
Quæ naturâ pudica est, non corrumpetur.
Vides? tu gaudes, quando astant ad portas
Multi, & quando Penthei nomen urbs magnificat:
Et ille i.e. *Bacchus* delectatur honore, *ut* arbitror:
Ego igitur, & Cadmus, quem tu derides,
Hederâ coronabimur, & saltabimus,
Canum par senum; sed tamen saltandum *est*,
Nec pugnabo contra Deum, tuis verbis inductus.
Insanis enim quàm gravissimè, neque pharmacis
Remedium accipies, neque sine his laboras.
Cho. O senex, Phœbum non dedecoras tuis dictis:
Eromiúmque magnum Deum colens, sapis.
Cad. O fili, rectè Tiresias te admonuit:
Habita nobiscum, non extra legum præscriptum:
Nunc enim à nobis avolas, & sapiens nihil sapis.
Etsi enim hic non est Deus, ut tu dicis,
Apud te *tamen esse Deus* dicatur, & adversus *eũ* mẽtiaris honestè,
Quòd sit Semeles filius, ut videatur peperisse deum,
Nobis verò omnibus, & toti generi adsit honor.
Vides Actæonis miserum interitum,
Quem crudivori canes, quos aluit,
Discerpserunt, præstantiorem in venatione,
Quàm Diana sit in sylvis, gloriantem se esse?
Quod ne tibi accidat, veni huc, & ego coronabo caput *tuum*
Hederâ, & nobiscum tribue honorem Deo.
Pen. Nequaquam admovebis mihi manũ: tu v.ipse bacchatum eas,
Neque extergas stultitiam tuam mihi.
Hunc verò tuæ dementiæ magistrum
Pœnis persequar. Eat aliquis quamprimum,
Profectusque ad sedes illas, ubi captat auspicia,
Vectibus tanquam-tridente-concute & everte eas retrò,
Sursum & deorsum omnia confundens simul,
Coronasque ventis, & procellis dimitte.

V. 323. Κισσῷ τ' ἐρεφόμεσθα) ἐρέφω, στέφω. Verbum *Homericum*. ἐρέπτω autem *comedo*, pro quo ἐρείπτω, utrumque verò facit ἐρέψω in Futuro. V. 324. Πολιὰ ξυνωρεὶς) Ξυνωρεὶς, ἰδίως συζυγία ἵππων, ἀφ' τὸ ζεύγνυμι, λέγεται. Figuratè *Par quadrus*, ut *Sophocl.* Oedip. Colon. v. 887. Οἴκτου πέρι ξυνωρεῖ Ἀποστάσας με τῷδε μόνῳ ξυνωρεῖσθαι. Et *Euripid.* Med. v. 1145. Πεῖν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρεῖδα, Vid. *Eustathium* in Voce συνωρεὶς & quæ Nos suprà v. 198. *Jos. Barnes.* V. 327. Οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς) Neque tamen sine hisce Remediis tibi oblatis jam animo æger es: Nos enim ægritudinis tuæ vera & sola remedia tibi modò suggessimus. *Scaliger* νοοῖς legit, i.e. *neque tamen sine his remediis ad sanam mentem reduceris.* V. 328. Φοῖβον) qui Vatibus præest. V. 336. Ἡμῖν) *Scaliger* legit ἡμῶν, non rectè; ἡμῖν enim fit per *Appositionem*, πατρὶ τῷ ἡμῶν. V. 337. Ὁρᾷς τὸν Ἀκταίων☉ ἄθλιον μόρον) Vid. de hâc re *Ovid.* Metam. l. 3. Fab. 2. *Nonni* Dionys. l. 5. & *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 4. ad finem; *Statium* l. 3. *Palæphatum* c. 4. *Callimach.* Hymn. εἰς λουτρὰ Παλλάδος v. 109. ad v. 118. Notandum est, quòd in illo *Apollodori* loco, quæ Canum Nomina appareant, diversa esse ab iis, quæ *Ovidius* & *Hyginus* memorant. *J. Barnes.* V. 339. Κρεῖσσον' ἐν κυνηγίαις Ἀρτέμιδ☉ εἰ κομπάσαντα) *Euripides* hìc à Canibus laceratum *Actæona* dicit, quòd *Dianâ* se in Venationibus peritiorem jactâsset. *Ovidius* aliique quamplurimi, quòd forte fortunâ viderat *Dianam* sine veste; nonnulli, id illi ex *Jovis* zelotypiâ contigisse, nè *Semelen* duceret uxorem. Hujus opinionis meminerunt *Apollodorus* loco suprà citato & ex *Stesichoro Pausanias*, *Bœot.* fol. 283. lin. 25. *J. Barnes.* V. 344. Μηδ' ἐξομόρξῃ) *Scaliger* legit ἐσομόρξῃ, malè omninò, nec vim elegantis verbi vidit, est enim *extergere*, quasi per translationem, ab uno ad alium transferendo insaniam. Vid. *Troad.* v. 992. ubi *extergeret* eo in sensu occurrit. *J. Barnes.* V. 347. Ἑλδὼν ὃ δάκνει τῦδε, ἵν' οἰωνοσκοπεῖ) Vid. quæ Nos ad *Phœniss.* v. 847. V. 348. Μοχλοῖς τειαίνᾳ) τειαίνης olim legebatur, *Canterus* primus disturbavit è loco, & rectè; *Æmil. Porti* de ejus lectione dissertationem, non est, ut huc attexam. Nos hoc verbum τειαίνᾳ, pro τειαίνοις, *Euripideum* esse & genuinum ostendemus. Nam *Hercul. Fur.* v. 446. Στρεπτῷ σιδήρῳ Ζωστειανώσω πόλιν. Et *Aristoph.* in Pace, fol. 454. v. 21. Καὶ τειαινῶν τῇ δικέλλῃ δὰ χρόνῳ τὸ γῆδιον. Alii legunt μόχλα, τειαίνω, κἀνάτρεψον &c. *Jos. Barnes.* V. 349. Ἄνω κάτω τὰ πάντα) Auguralem omnem supellectilem atque apparatum, *Tabernaculum*, *Lituum*, quo Templa, i. e. Regiones

Regiones cœli præfiniebant, *Pallium* candidum, *Tabellas*, in quibus Avium volatus notarent. Οἱ γὰρ οἰωνοσκόποι, ut tradunt *Grammatici*, ἐν δέλτοις ἐσημειοῦντο τὰς πτήσεις, ἵνα διὰ μνήμης ἄγοιεν. *Johannes Brodæus.* Inter autem hunc apparatum miror illum oblitum *Coronarum*, de quibus ipse Poeta proximo versu mentionem facit, Καὶ στέμματ' i. e. Coronas Augurales. Vid. infrà v. 602. & v. 740. & v. 752. *Josua Barnes.*

Μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δρᾶσας τάδε.
Οἱ δ' ἀνάπαλιν στείχοντες, ἐξιχνεύσατε
Τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
Καινὴν γυναιξί, καὶ λέχη λυμαίνεται.
Κἂν μὲν λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
Δεῦρ' αὐτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
Θάνῃ, πικρὸν βακχεύσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
Τει. Ὦ χέτλι', ὡς σοῦ οἶδα πῶ ποτ' εἰ λόγων.
Μέμηνας ἤδη, καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
Στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἀξαιτώμεθα
Ὑπέρ τε τούτου, καίπερ ὄντ' ἀγρεῖ,
Ὑπέρ τε πόλεως, τὸν θεὸν, μηδὲν νέον
Δρᾶν· ἀλλ' ἕπου μοι κισσίνῃ βάκτρῳ μέτα.
Πειρῶ δ' ἀνορθὸν σῶμ' ἐμὸν, κἀγὼ τὸ σόν.
Γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως·
Τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
Τοῖς σοῖσι, Κάδμε, μαντικῇ μὲ οὐ λέγω,
Τοῖς πραγμασιν δέ. "μωρα γὰρ μωρος λέγει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ὁσία, πότνα θεῶν,
2 Ὁσία δ', ἃ κατὰ γᾶν
3 Χρύσεα πτερὰ φέρῃς,
4 Τάδε Πενθέως ἀΐεις;
5 Ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν
6 Ἐς τὸν Βρόμιον τὸν Σεμέλας,
7 Τὸν ὠραῖα καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις
8 Δαίμονα πρώτον μακάρων, ὃς τάδ' ἔχει,
9 Θιασεύειν τε χοροῖς,
10 Μετὰ τ' αὐλῶ γελάσαι,
11 Ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
12 Ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
13 Γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
14 Κισσοφόρεις δ' ἐν θαλίαις
15 Ἀνδρὸς κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ.

Ἀντιστροφὴ ά.

" 1 Ἀχαλίνων στομάτων,
" 2 Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας,
" 3 Τὸ τέλος δυστυχία.
" 4 Ὁ δ' τὰς ἡσυχίας
" 5 Βίοτος, καὶ τὸ φρονεῖν, ἀσά-
" 6 λευτον μένει, καὶ σωτήριον
" 7 Δῶμα. Πόρσω γὰρ, ἀλλ' ὅμως αἰθέρα ναί-

Maximè enim ipsum mordebo hoc faciens.
Vos verò reliqui redeuntes investigate
Illum effœminatum hospitem, qui introducit morbum
Novum mulieribus, & connùbia labefactat.
Et si ceperitis, vinctum adducite
Huc eum, ut lapidationis pœnam nactus
Moriatur, conspicatus acerba Bacchanalia in Thebis.
Tir. O miser, nescis quonam progrediaris verbis.
Jam insanis, & antè de sano mentis statu deturbatus eras.
Eamus nos Cadme, & deprecemur
Pro isto, quanquam existente sævo,
Et pro civitate, Deum, ne quid *in nos* novi
Faciat, sed sequere me hederaceo cum baculo.
Et tentes firmare meum corpus, & ego tuum.
Senes enim duos *simul euntes*, cadere turpe *est*: ito tamen.
Baccho enim Jovis filio serviendum *est*.
Cave autem ne Pentheus luctum inferat ædibus
Tuis, Cadme, vaticinio quidem *utens hoc* non dico:
Ipsis verò rebus *edoctus loquor*.
" stulta enim stultus profert.

ANTISTROPHICA.

Strophe. 1.

1 Sancta, veneranda deorum,
2 Sancta, quæ in terrâ
3 Aureas alas fers:
4 Hæc Penthei *verba* audis?
5 Audis profanam injuriam
6 Adversùs Bromium Semeles *filium*,
7 In pulchrâ-coronâ-cinctis *conviviorum* oblectationibus
8 Deum præcipuum deorum? qui hæc *munera* habet,
9 Tripudiare choreis,
10 Et lætari cum tibiis,
11 Et sedare curas,
12 Quando venerint uvæ
13 Deliciæ in conviviis deorum,
14 Floridisque in sympostis
15 Crater somnum viris immiserit.

Antistrophe 1.

" 1 Effrænati oris,
" 2 Et enormis amentiæ
" 3 Finis *est* infortunium.
" 4 Tranquillitatis verò
" 5 Vita, & prudentia, in-
" 6 concussa manet, & continet, *firmatque*
" 7 Domum. Nam procul *quidem sunt*, sed tameo æthere in-

V. 351. Δήξομαι) *Molestabo.* Vid. *Rhes.* v. 596. V. 352. Οἱ δ' ἀνάπαλιν στείχοντες) *Aldi* Editio habebat, οἱ δ' ἀνὰ πάλιν. *Brodæus* temerè πόλιν legebat, quia putabat *Bacchum* per urbem inquiri, cùm is nuper ad Montem *Cithæronem* abiit, & Servus, qui *Bacchum* pòst cepit, illum in saltibus prehensum ait, quare πάλιν restituimus, & unico verbo ἀνάπαλιν legimus, vel ἄμπαλιν, quod idem est. *Dupontus* πόλιν legit, & versui & sensui incommodus. *Jos. Barnes.* V. 356. Λευσίμου δίκης) λιθοβολίας. V. 367. Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις) Tale illud *Theocriti* suprà memoratum, Ἐξ ὄρεος πένθημα, καὶ ἃ πενθῆα φέρεσθαι. Hæc ad nomina Allusiones Poetis frequentes sunt, vid. *Phœniss.* 640. *J. Barnes.* V. 369. Μῶρα γὰρ μῶρος λέγει) Vid. *Erasm.* in Adagio, *Stultus stulta* loquitur. V. 372. Χρύσεα πτερὰ φέρεις) πτερὰ pro πλῆγα restituo, ob Versum & Constructionem. *Josua Barnes.* V. 377. Ὃς τάδ' ἔχει) Hic Poeta enumerat *Bacchi* qualitates, Saltare *viz.* Musicâ gaudere, Curas pellere, Somnum conciliare, &c. V. 381. Ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν) vid. suprà v. 261. Ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος. *Jos. Barnes.* V. 385. Ἀχαλίνων στομάτων, ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, τὸ τέλος δυσπραγία) Vid. *Erasm.* in Adagio, *Os infrene. Æschyl.* Prometh. v. 329. Γλῶσσα μαλακὰ ζημία σαρκὸς ἔφυ. Vid. *Plutarch.* περὶ ἀδολεσχίας. Item Proverbia de Loquacitate in *Pollucis* Onomastico l. 6. & *Cælium Rhodigin.* l. 17. c. 11. Οἱ Ἀσωλέχαι, ὥσπερ αἱ χελιδόνες, τοῦ ζωοχεῖ τῆς λαλιᾶς πλῆθος τῆς ὁμιλίας ἀποβάλλουσιν. *Demophilus* in Opuscul. Mythologic. Cui affine illud *Nicostrati*, Εἰ τὸ ζωοχεῖν καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν Ἦν τοῖς φρονεῖν δοκοῦσιν, αἱ χελιδόνες Ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ. Huc & illud referatur, *Non ulli tacuisse nocet, nocet esse locutum.* Huc *Hesiodæum* illud, Γλώσσης τε θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος Φειδωλῆς· Vid. *Theogn.* v. 295. & 421. & 613. *Josua Barnes.*

" 8 οὔτες

" 8 οντες, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι.
" 9 Τὸ σοφὸν δ' ὐ σοφία.
" 10 Τό, τε μὴ θνητὰ φρονεῖν,
" 11 Βραχὺς αἰών. ὅτι τέτῳ
" 12 Δέ τις ἂν μεγάλα διώκων,
" 13 Τὰ παρόντ' ὐχὶ φέρει.
" 14 Μαινομένων οἵδε τρόποι,
" 15 Καὶ κακοβούλων πρὸ ἐμοίγε φωτῶν.

" 8 colentes, intuentur *res* mortalium *Dii* cælestes.
" 9 *Nimis* autem *esse* callidum, non *est* sapientia:
" 10 Et non mortalia sapere,
" 11 Decurtat vitam; propter hanc *causam*
" 12 Autem aliquis, qui sectatur magna,
" 13 Non fruitur præsentibus.
" 14 Isti *sunt* mores insanientium,
" 15 Et stultorum, meo quidem judicio, virorum.

Στροφὴ β'.

1 Ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον,
2 Νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
3 Ἵνα θελξίφρονες νέμων
4 Θνατοῖσιν ἔρωτες.
5 Πάφον δ', ἂν ἑκατόστομοι
6 Βαρβάρῳ ποταμῷ ῥοαὶ
7 Καρπίζουσιν ἄνομβροι·
8 Ἢ ὅπου καλλιστρόμῳ
9 Πιερία Μούσᾳ ἕδρα,
10 Σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου,
11 Ἔκαβ' ἄγε με
12 Βρόμιε, Βρόμιε,
13 Βρομιάκχοιε δαῖμον.
14 Ἔκαβ χάριτες,
15 Ἔκαβ ὁ πόθος.
16 Ἔκαβ ὁ Βάκχαισι
17 Θέμις ὀργιάζειν.

Στροφὴ β'.

1 Ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς,
2 Χαίρει μὲν θαλίαισιν,
3 Φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν εἰρή-
4 ναν, κουροτρόφον θεάν.
5 Ἴσον δ' ἐς τε τὸν ὄλβιον,
6 Τὸν τε χείρονα δῶκ' ἔχειν
7 Οἴνου τέρψιν ἄλυπον.
8 Μισεῖ δ' ᾧ μὴ ταῦτα μέλει,
9 Κατὰ φάος, νύκτας τε φίλας
10 Εὐαίωνα διάζην.

1 Utinam veniam in Cyprum,
2 Insulam Veneris,
3 Ubi mulcentes animum dispensantur
4 Mortalibus amores.
5 Et *in* Paphum, *illius urbem* quâ (*insulam*) centum-habentes ostia
6 Barbari fluminis i.e. *Oceani* fluxus
7 Frugiferam reddunt sine imbribus.
8 Aut ubi pulcherrima
9 Pieria Musarum sedes *est*,
10 Sacer clivus Olympi.
11 Illuc duc me
12 Bromie, Bromie,
13 Bacche deus.
14 Illic *sunt* Charites,
15 Illic *est* Amor,
16 Illic etiam Bacchis
17 Fas *est* orgia celebrare.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Hic deus filius Jovis,
2 Gaudet quidem lætis conviviis
3 Amat verò divitiarum-datricem
4 Pacem, juvenum-altricem deam.
5 Æqualem autem & diviti
6 Et pauperi dat habere
7 Vini delectationem, carentem tristitia:
8 Non autem vult, cui hæc non sunt curæ,
9 Per diem, & gratas noctes,
10 Lætum vivere.

V. 400. Ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον) Vid. intrà ad v. 404. V. 404. Πάφον δ', ἂν ἑκατόστομοι &c.) *Paphus* Urbs *Cypri*, *Veneri* quondam sacra. Sic *Virgil.* Æn. l. 10. v. 51. *Est Amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythera, Idaliæque Domus.* Et *Horat.* Carm. l. 1. Od. 30. *O Venus, Regina Cnidi, Paphique, sperne dilecta Cypron.* Et *Nonnus*, Καὶ Πάφον ἀβρεχόμων στεφανηφόρον ὄρεσιν ἐρώτων. Hæc Insula, quod *Baccharum* Chorus jam respicit, Optimo Vino abundabat, ita enim *Strabo*, Καὶ γὰρ εὔοινός ἐστι (Κύπρος) καὶ εὐάλωτος. Quare æquè *Baccho* grata est ac *Veneri*. In hâc verò *Paphi* urbe Puellæ ante Nuptias dotem quæsituræ prostituere se solebant & corporis quæstum facere, in honorem *Veneris*. Vid. *Justin.* l. 18. *Pompon.* l. 2. *Strabo* l. 14. *Plin.* l. 5. c. 31. *Eustath.* fol. 267. *lin.* 1. & 1600. lin. 62. *Josua Barnes.* V. 405. Βαρβάρῳ ποταμῷ ῥοαὶ) ἑκατόστομοι ῥοαὶ βαρβάρῳ ποταμῷ, ἤγουν αἱ πολλαὶ ἐπεισρέουσαι ἢ ποταμῶν πολλῶν, ἢ ἀμφὶ πολὺ Κύπρον, αἱ ὑπὸ τῆ Ὠκεανῆ τῆ μεγάλη δηλονότι ποταμῆ ἀποῤῥέουσαι, κατὰ τὸν μῦθον (Iliad. φ. v. 169.) Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν. Καὶ τῆτο (*Odyss.* μ. v. 1.) Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον ὠκεανοῖο. Βαρβάρῳ) ἀνημέρῳ, δυσημέρῳ, κατὰ ποιητὴν, ὃς Παμφύλιον ὠκεανὸν, διὰ τῆτο ἀνόδιτον χεῦμα καλεῖ, ὅθεν Στράβωνι γεωγραφικῶν πεντεκαιδεκάτῳ, Μυείον ἀνάρσιον θαῦμα νοεῖν παρὸν, πῶς ἀνόδιτον Χεῦμα δι' εἰαινῶν ἐλάμομεν ζερύρων. Βάρβαρῳ δὲ, ἀντὶ ἀνήμερῳ, νεωτερικώτερον φαίνεται. Περὶ Κύπρου μὲν Στέφανος περὶ πόλεων, Κύπρος νῆσος μεγάλη ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ, ὑπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς Κινύρα, ἢ ἀπὸ τῆ φυομένη ἄνθους κύπρου. κ.λ. Οἱ μὲν ποταμὸν Λύκον ὑπολαμβάνουσιν ἐνθάδε σημαίνεσθαι, ὅτος ὁ περβάλλων τῷ Μαιάνδρῳ ἐκ Κάδμου τῆ ὄρους ῥέων, ἐκ οἵου ὅπως εἰς κύπρον ἔρχηται. *Josua Barnes.* V. 407. Ἢ ὅπου) Ego τὸ Ἢ addo, non modo ad *Sensum* supplendum, sed ad Versûm quoque, ὅπου enim per se non respondet τῷ Μισεῖ, cujus prior longa est; nec *Pieria* & *Olympus* habent aliquid Commune cum *Papho* & *Cypro*, nam ad *Macedoniam* pertinent. *J. Barnes.* V. 408. Πιερία Μούσαις ἕδρα) Non est Novum, *Musarum* & *Bacchi* consortium facere, nam & suprà ad v. 307. observavimus *Parnassum* bicipitem *Apollini* & *Baccho* simul sacratum; & *Bacchus* Musis & Philosophiæ præsidere dicitur, & *Macrobius* Saturn. l. 1. c. 18. probat ex *Euripide* & *Orpheo* & *Æschylo* & *Aristotele*, eundem esse *Bacchum* cum *Apolline*, ut *Euripides* in *Licymnio* Δέσποτα φιλόδαφνε, Βάκχε, Παιὰν Ἀπόλλων Εὔλυρε. Et *Æschyl.* Ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Καβαῖος (an Σαβαῖος) ὁ μάντις &c. De hâc re vid. plura apud *Petr. Andreæ Canonherii* Libellum De Admirandis Vini Virtutibus. l. 1. c. 1. &c. Καὶ Βάκχος Μύσαισι ζωήσιος· ἢ μάλα κεῖνος Καὶ Μῦσαι φιλέωσι, καὶ εὐάδεν Ἀπόλλωνι. *Josua Barnes.* V. 419. Εἰρήνην κερατόφορον θεὰν) Hoc ex *Hesiodo* mutuatus est *Euripides*, Oper. & Dier. v. 226. Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κερατόφορος. Notavit *Johannes Brodæus.* V. 424. Μισεῖ) μισεῖν, τῆτον εὐαίωνα διάζην, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει) Hic autem usus verbi μισέω cum *Infinitivo* non est novus; *Homerus* enim Iliad. ρ'. v. 272. Ita dixit, Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι. Quòd si hunc Verbi usum advertisset *Josephus Scaliger*, non utique εὖ αἰῶνα distinctim legendum putâsset. *Josua Barnes.*

11 Σοφὸν δ' ἀπέχειν		11 Sapientia autem est, abstinere
12 Πραπίδα, φρένα τε		12 Animum, mentémque
13 Περισσῶν παρὰ φωτῶν.		13 A temerariis & immoderatis viris.
14 Τὸ πλῆθος ὅπη	430	14 Vulgus autem
15 Τε φαυλότερον		15 Et *quod* deterius sit
16 Ἐνόμισε, χρῆταί τε.		16 Agnoscere & tamen uti;
17 Τόδε τοι λέγοιμ' ἄν.		17 Hoc profectò dicam.

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

Adducunt Famuli vinctum Bacchum, *nec vultu mutatum, nec reſtitantem; prætereà Mulieres* Bacchas, *nuper incarceratas à* Pentheo, *nunc liberas eſſe & è cuſtodiâ, non ſine miraculo, evaſiſſe nuntiant.* Pentheus Bacchum *quæſtionibus tentat; qui ſuarum virium probè conſcius & imbecillitatis* Penthei *ſimulatè reſpondendo Tyrannum deridendum ſuis propinat. Ille è contrà ad Carcerem eum abduci jubet.* Chorus *exitium* Pentheo Bacchi *Orgiis adverſanti ominatur; ipſúmque Deum, ubiubi ſit, ad ſuos honores aſſerendos invocat & ad Tyranni in illum impietatem vindicandam.*

ΠΕΝΘΕΥΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Θε. Πένθεῦ, πάρεσμεν, πῷδ' ἄχρεμ' ἠρθρωκότες,
Ἐφ' ἣν ἔπεμψας, ὠδ' ἄκραντ' ὠρμήσαμεν.
Ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾷος, ὠδ' ὑπέσπασε
Φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
Οὐδ' ὠχρός, ὠδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
Γελῶν δ', ᾗ δῆν, καὶ παρῆγ' ἐφίετο.
Ἐμοὶ τε, τἀμὸν οὐ φρεπὲς ποιούμενος.
Κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον, ὦ ξέν', ὐχ ἑκών
Ἄγω σε, Πενθέως δ', ὅς μ' ἔπεμψεν, ὀπτολαῖς.
Ἃς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἶρξας, ἃς σαυτῷ πάσας,
Κἀδήσας ἐν δεσμοῖσι πρυδήμου φέγγος,
Φεύδαι γ' σκῆναι λελυμέναι ποδὸς ὀργάδας
Σκιρτῶσι, Βρόμιον ἀνακαλέμεναι θεόν.
Αὐτόματα δ' αὐτῶν δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
Κλῆθές τ' ἀνῆκεν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
Πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμασίων ἥκει πλέως
Εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ ὅ τἆλλα χρὴ μέλειν.
Πεν. Λάζυσθε χἠμᾶς τῶνδ'. ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὧν
Οὐκ ἔστιν ὅστις ὠκύς, ὥστε μ' σκῆψιν.
Ἀτὰρ τὸ σῶμ' σὸν ἀμορφία εἶ, ξένε,
Ὡς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει.

Fam. Pentheu, adſumus captâ hâc prædâ,
Ad quam *nos* miſiſti, neque conati ſumus irrita.
Hæc enim fera nobis *fuit* placida, neque ſubtraxit
Pedem fugâ, ſed non invita tradidit manus,
Neque expaveſcens: neque mutavit rubras genas,
Sed ridens & ſe ligari, & abduci juſſit,
Et manſit, faciens *mandatum* meum obſequenter.
Ego autem præ pudore dixi: O hoſpes, invitus
Duco te, ſed mandato Penthei, qui me miſit.
Quas porro tu Bacchas ineluſeras, quas rapueras,
Et ligaveras in vinculis publici carceris,
Illæ procul à tuis oculis profectæ, ſoluta in ſacris nemoribus
Saliunt, Bromium invocantes deum.
Suâ ſponte verò vincula pedum ipſis ſoluta ſunt,
Clauſtráque laxârunt fores ſine mortali manu.
Hic autem vir venit plenus multis miraculis
Ad haſce Thebas. Tibi igitur cætera curæ eſſe convenit.
Pen. Prænhendite manus iſtius: cùm ſit enim in caſſibus,
Non eſt adeò celer, ut me effugiat.
At, ô hoſpes, corpore quidem non es deformis,
Ut ad mulieres *alliciendas*, quam ob *cauſam* Thebas veniſti.

V. 435. Ἄκραντ' ὠρμήσαμεν) ἄκρατα, μάταια, εἰς κενόν. V. 438. Οἰνωπὸν γένυν) Vid. ſuprà ad v. 236. Οἰνωπὸς, κοινῶς ὁ χρὼς ἢ, Nonnus autem *Dionyſ.* l. xii. v. 76. Οἰνωπὴν Ἀμέθυσον ἐρευθιόωσαν Ἀκίνθῳ. *Joſua Barnes.* V. 440. Τὠμὸν οὐ φρεπὲς) *Canterus* & *Scaliger* legunt οὐ ῥεπὲς, parùm refert, utro modo legas. *Joſua Barnes.* V. 442. Ἔπεμψεν, ὀπτολαῖς) Sic legendo Anapæſtus erit in quinto, poteſt & legi ἔπεμψ', ὀπτολαῖς. Alii legendum putant ὀπτολαῖς, nec prorſus ineptè; ſi ἔπεμψεν quoque legatur; aliter enim Verſus non ſtabit ſine ὀπτολαῖς. Sic *Æſchyl.* Prometh. v. 3. Ἥφαιστε, σοὶ ὅ χρὴ μέλειν ὀπτηλάς. Et *Euripi.* Iphig. Taur. v. 446. Μαθὼν δ' Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ὀπτολάς. Hinc *Heſych.* ὀπτολαὶ, ὀπτηγαί. Plura vid. *Thom. Stanleii* Comment. in *Æſchyli* locum prædictum. In hoc verò loco mirè *Henricus Stephanus*, præter morem ſuum, lapſus eſt; quùm vult Nuncium dicere non ſe *ſponte revereri Bacchum*, ſed *Penthei* juſſu; Nihil enim tale vult Poeta, ſed eum *Bacchi* majeſtate attonitum, dum vinciret eum reverentiâ tactum dixiſſe, non id ſe facere ſuâ ſponte, ſed *Penthei* juſſu. Quare Veteres Codices ſequor & τὸ ἐγὼ rejicimus, & Ἄγω σε legimus. Nec enim δ' αἰδοῦς ad τὸ ἄγω referendum, ſed ad τὸ εἶπον. Hoc vidit *Joh. Brodæus*, ſed timidior paulò hærebat; & *Stephanus* agnoſcit ita ſcriptum in Veteri Codice, ſed loci mentem non aſſecutus eſt: Nos in textum recipimus, ad æquos rerum æſtimatores ultrò provocantes. *Joſua Barnes.* V. 450. Σοὶ ὅ τἆλλα χρὴ μέλειν) *Homerus* hoc verbo paulò aliter ferè utitur, & Perſonaliter, ut Πόλεμος δ' ἀνδράσι μελήσει. Sic *Iliad.* β. v. 338. ζ. 441. & v. 450. &c. Aſt alii *Imperſonaliter* & plerunque cum Genitivo, ut μέλει μοι τούτων & σοὶ τούτων, & μέλει μοι τοῦδε τούτων. Pro quo *Scenici* Poetæ dicunt μέλειν ταῦτά μοι, ut *Æſchyl.* Prom. v. 3. σοὶ ὅ χρὴ μέλειν ὀπτηλάς. Et *Ariſtoph.* Theſmoph. Τοιαῦτα μέλειν δαί' ἑαυτῷ. *Joſua Barnes.* V. 451. Λάζυσθε χειρῶν τῶνδε) Δελάζομαι & λάζυμαι, pro λαμβάνω, vid. *Scholiaſt.* ad *Hecub.* v. 64. Ubi tamen caſtigandus eſt mihi, ita enim ibi, Ἀπὸ γῆν τῆς λάζομαι παθητικῆς, τῆς δηλητικῆς τὸ λαμβάνω, γίνεται τὸ λαζοίατο ἀφὰ τῶ Ποιητῆ, οἷον ----ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν. Καὶ δῆλον ἐντεῦθεν, ὅτι διαφέρεται χρῆ τῶν ζωτικῶν. Hæc dicit *Scholiaſtes*, quia *Homero* ponitur *Accuſativus*, *Euripidi* autem eo in loco, ut & in hoc ipſo *Genitivus*. Sed ratio hujus διαφόρου erat notanda, quæ eſt hæc λαμβάνω & λάζομαι, cùm ad *totum* referuntur, *Accuſativo* gaudent, cum ad partem aliquam *Genitivo*, ut & multa alia Verba δίδωμι & πίνω, & ἐσθίω, &c. Sic

&c. Sic *Aristoph.* Λίθων ἐς τείχεα συλλίξας, subaudi πίνας. *Anacreon*, Δότε δ' ἀνθέαν ἐκείνε. Diog. Laert. ὀμνύω ὑμῖν τῆς γαστρὸς, *Hom.* οἴνοιο πεῖν. De quâ re Nos ampliùs ad *Cyclop.* v. 397. *Josua Barnes.*

Πλόκαμός τε γὰρ σὸς πήματος, ὦ πάλης ὕπο, 455
Γένυν πάρ' αὐτὸν κεχυμένος, πόθου πλέως.
Λευκὴν δ' ἔχουσαν εἰς ἀφροδισίαν ἕξεις,
Οὐχ ἡλίᾳ βολᾶσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς
Τὸν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
Πρῶτον μὲν ἓν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος. 460
Διό. Οὐ κόμπος ἔσται· ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
Τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων;
Πεν. Οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
Διό. Ἐνταῦθεν ἐμοί. Λυδία δέ μοι πατρίς.
Πεν. Πόθεν δὲ πλεκτὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; 465
Διο. Διόνυσος ἡμᾶς ἐτελέσατ', ὁ τοῦ Διός.
Πεν. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους πλάττει θεούς;
Διό. Οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλῃ ἐνταῦθ' ἐζεύξεν γάμοις.
Πεν. Πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμμ' ἀναγκάσας; *al. ἐνήσιον.
Διό. Ὁρῶν ὁρῶντα, κἀδίδωσιν ὄργια. 470
Πεν. Τὰ δ' ὄργι' ἔξεστιν τιν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
Διό. Ἄῤῥητ' ἀβάκχοις θύτοισιν εἰδέναι βροτοῖς.
Πεν. Ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά;
Διό. Οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ'· ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.
Πεν. Εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω. 475
Διό. "Ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐξαίρει θεοῦ.
Πεν. Τὸν θεὸν γὰρ ὁρᾷν σὺ φῂς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
Διό. Ὁποῖος ἤθελ', οὐκ ἐγὼ τάσσον τόδε.
Πεν. Ταῦτ' ἓν παρῳχήτευσας εὖ, κενὸν λέγων.
Διό. "Δόξῃ τις ἀμαθὴς σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονῶν. 480
Πεν. Ἦλθες δ' ὧδε τὰ δεῦρ', ἄγων τὸν δαίμονα;
Διό. Πᾶς ἀναχορεύει βαρβάροις τάδ' ὄργια.
Πεν. Φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολύ.
Διό. Τάδ' ἓν γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δ' ἄλλοφοροι.
Πεν. Τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
Διό. Νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ' ἔχει σκότος.

V. 455. Πλόκαμός τε γὰρ σὸς πήματος, ὦ πάλης ὕπο) De *Bacho* benè comato vid. suprà ad v. 150. & v. 205. Quòd autem Luctatores ὁμολογῶς, licet id nemini antehàc observatum, ex hoc loco abundè patet: & profectò *Homer.* de *Græcis* in genere κομῶντες Ἀχαιοὶ, & *Lacedæmonii* præcipuè comâ gaudebant & morituri componebant, & Libertatis erat signum & Viri Fortes ac proindè Luctatores extensâ comâ luxuriabant; De *Hercule* testatur Epigramma illud *Antipatri* (Anthol. l. 1. Epig. 5.) Ταῦρε βαδὺν τίνοντα, κὴ σιδαρέης Ἀτλαντο ὦμος, κὴ KO'MAN Ἡράκλεος &c. Et de *Scipione* ita *Silius Italicus*, *Martia Frons, faciléque Comæ, nec ponè retróque Cæsaries brevior.* Et de *Sicambris* bellicâ Gente, *Martialis*, *Crinibus in nodum tortis venêre Sicambri.* Et *Rufam Comam in nodum coactam Sueborum apud Germanos* decoris fuisse scribit *Seneca.* Vid. *Cæl. Rhodigin.* l. 15. c. 8. Quòd cùm longos crines diffluentes à tergo & ornatè discriminatos à fronte haberent, in *Luctando*, ni si religarentur, necesse erat, ut diffusi undiq; & incompositi vagarentur per os & hûeros; quòd *Pentheus* tamen *Bacchi* mollitiem cavillando, non per *Luctam*, sed per *Luxum* & Otium objiciebat. *Josua Barnes.* V. 463. Οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ) *Tmolus* Mons *Lydiæ*, cujus ad radices *Sardis* urbs; nec fruſtrà ἀνθεμώδη Τμῶλον vocat Poeta, nam *Solinus*, *Columella* & *Martianus* testantur hunc montem esse Florentissimum *Croco*; & *Theophrastus*, Τμῶλος ἔχει ἄμπελον. Quin *Bacchus* hic ex *Jovis* femore natus, *Orpheus*, ---ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ Τμῶλον ἐς ἠγάθεον. *Sardis* autem erat *Metropolis* olim *Lydiæ*, quanquam nunc ad vicum pauperem redacta; quod ex Veteri Numnio observare licet, in quo Caput ejus Turrigerum vititur, cum Inscriptione, CAPΔIC ACIAC ΛΥΔΙΑC ΕΛΛΑΔΟC ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. Vid. *Jacob. Sponium*, Itiner. *Græc.* par. 1. 348. & par. 3. p. 191, 192. *Josua Barnes.* V. 466. Διόνυσος ἡμᾶς ἐτελέσατ', ὁ τοῦ Διός.) Εὐσεβέω τινα & περί τινα, *religiosè colo*: In hoc loco præter morem pro *in-Religione-Instituo.* Nisi quod *Scaliger* putat legendum ἐυσέβισεν, ita enim, cùm τὸ βι corripiatur, illius ἐυσέβισ' *corrigo*, admittatur. *Josua Barnes.* V. 468. Οὐκ ἀλλ') Hic Versus miserè erat corruptus nec in omni parte antehàc sanatus. Scriptus enim erat Οὐκ ἀλλ' ὃς Σεμέλης ἐνταῦθ' ἔζευξεν γάμοις. *H. Stephanus* ex Vett. Codd. restituit Σεμέλλῳ, quod ni fecisset, ex conjecturâ scripsissem γάμους Σεμέλης, vel γάμοις ἐζεύχθη. Sed τὸ ὃς miror illum fugisse; quùm in secundo loco apertè metri legibus contrarium sit. Lego itaque ὃ pro ὃς, ut sæpe *Homerus* ante usurpavit, Vid. *Eustath.* in *Hom.* fol. 1710. lin. 7. & *Suppl. Eurip.* v. 847. ubi ὃ pro ὃς & ὅπῃ pro ὅστις apud *Homerum* frequentèr. Facilè autem ob Σ sequentem, potuit ὃς legi, sensu item postulante, præsertim quibus metri ratio non satis erat intellecta; *Canterus* & *Scaliger.* & ὃς & ὃ omittunt ἀλλὰ legentes. *Josua Barnes.* V. 469. Κατ' ὄμμ') Ita ex Vett. Codd. *H. Stephanus*, cogente etiam ipsâ mensurâ: Aliàs si in quarto loco *Amphibrachus* permittatur, legerem pro κατ' ὄμματ', κατ' ἦματ' ob antithesin τῇ νύκτωρ. Sed τὸ κατ' ὄμμ' satis aptè opponitur, quod hic *coram* significat, ut νύκτωρ clanculùm. Id quod sequens Versus probat, ὁρῶν ὁρῶντα. Ibid. λυδίσκασεν) *Canterus* & *Scaliger* ἐνήσιον probabilitèr. *Josua Barnes.* V. 476. Ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' Ὄργια ἐξαίρει θεοῦ) ἐξαίρει, ὑ φαίνεσθαι θέλουσιν, ἀλλὰ φεύγουσιν ἁμαρτωλὲς αἱ θεῦ τελεταί. Quare *Æmil. Porti* nugas prætereo, & *Latinam* Versionem ad hanc mentem corrigo. *Josua Barnes.* V. 478. Τάσσον) pro ἔτασσον, quod si ut olim *Spiritus* præponendus, & *Accentus* etiam addatur, hoc modo ᾽τασσον sed Augmentum potiùs omnino tollatur. *Josua Barnes.* V. 479. Παρωχήτευσας) Vid. *Suidam* in Παρωχήτευω. V. 483. Φρονοῦσι γὰρ κάκιον) Observandum est semel, quod *Comparativorum* in ων τὸ ι sæpe producitur, ut hic κάκιον, à κακίων, Et *Antholog.* l. 1. Epigr. 72. Οὔτε πάχιον ἐμῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν

Coma enim tua prolixa *est*, non ob luctam,
Circa genas ipsas fusa, plena amore.
Album verò colorem ex composito factum habes,
Non *sub* radiis solis, sed sub umbrâ
Venerem pulchritudine captans.
Dic igitur mihi primùm, quisnam sis genere.
Ba. Jactantia nulla *hîc erit*. Facilè autem *erit* hoc dicere.
Floribus abundantem Tmolum novistine auditu?
Pen. Novi, qui Sardes circumdat undique.
Ba. Inde sum. Lydia verò mihi *est* patria.
Pen. Unde verò hæc sacra adfers in Græciam?
Ba. Bacchus nos piè-initiavit, filius Jovis.
Pen. Estne igitur illic aliquis Jupiter, qui gignat novos deos?
Ba. Non: sed qui Semelen hic *sibi* conjunxit Nuptiis.
Pen. Utrum noctu te, an interdiù *coegit initiari*?
Ba. Cernens cernentem: & tradidit *hæc* sacra.
Pen. Hæc verò orgia quam speciem habent tibi?
Ba. Nefas *est* scire non initiatos-Bacchi-sacris mortales.
Pen. Feruntne aliquam utilitatem sacrificantibus?
Ba. Non *est* fas te audirè: sunt tamen cognitu digna.
Pen. Recte hoc tucâsti, cùm velim *hoc* audire.
Bac. "Impietatem-professentem Mysteria fugiunt Dei.
Pen. Tu igitur dicis te vidisse deum palam, qualis esset?
Ba. Qualis *ipse* voluit: non *enim* ego præcipiebam hoc.
Pen. Hæc certè bene *aliò* derivâsti *transferèns*; *vitâsti*, nihil dices.
Ba. "Videbitur quis non sapere, si mysteria narret imperito.
Pen. Venisti autem tu primum huc, hunc adducens deum?
Ba. Omnes Barbari saltantes celebrant hæc orgia.
Pen. Sapiunt enim multò pejus *barbari*, quàm Græci.
Ba. Imò *in rebus* istis longè melius: sed leges *sunt* dissimiles.
Pen. Hæc verò sacra noctu, an interdiu facis?
Ba. Noctu plerunque: tenebræ *enim* habent aliquid augusti.

ἀντιπάλοισιν ἔπιπτεν, Οὔτε βραδίον ὅλως ἔδεγμε τὸ σάδιον. Et hoc Modernis Authoribus uſitatius: *Homero* autem è contra corripitur, ut *Odyſſ.* ξ. v. Ξεῖν', ἤ μοι δόμος ἐσ' ἠδ' εἰ καλίων σέθεν ἔλθοι. *Odyſſ.* ρ'. v. 18. Πτωχῷ βελπόν ὅτι κατὰ πῶλιν ἰὲ κατ' ἀγυιάς. *Odyſſ.* κ. v. 396. Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσεράασθαι. Quare cum utroque modo fiat, nemo hunc Verſum laborare putet. *Joſua Barnes.* V. 486. Νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότης' ἔχει σόθος.) De Nocturnis *Bacchanalibus*, quis eorum Author, quando primùm *Romæ* inſtituta & cætera, quæ ad hæc ſpectant; item quando, quomodò, & quam ob cauſam ex Senatuſconſulto per totam *Italiam* fuerint ſublata, Vid. *Livium* Hiſt. l. 39. *Ibid.* Σεμνότητ' ἔχει σόθος.) Hinc Veteribus, *Arboribus conſiti ſaltus*, & *Umbræ* & *Nox* & Tenebræ Religioſis Ritibus convenire putabantur. Quin & *Cathedrales Chriſtianorum* Eccleſiæ, Feneſtris vitreis multis colorum pigmentis obſcuriores reddebantur; & *Ardenburgi Flandriæ* præcipuè memoratur talis *Eccleſia* olim fuiſſe, valdè ſuâ Obſcuritate Auguſta, cujus etiam *hodiè* ruinæ cernuntur. Vid. *Anglic. Atlantem* vol. 4. fol. 243. *Joſua Barnes.*

Πεν. Τῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι, καὶ σαθρόν.
Διό. Κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
Πεν. Δίκλω σε δεῦται δεῖ σοφισμάτων κακῶν. 489
Διό. Σὲ δ', τῆς Ἀμαθίας, τὸν ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν.
Πεν. Ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος, κὐκ ἀγύμναστος λόγων.
Διό. Εἶφ' ὅ, τι παθὼν δεῖ, τί με τὸ δρᾶν ἐργάσῃ;
Πεν. Πρῶτον μὲν ἁβρὸν βοστρυχὸν τεμῶ σέθεν.
Διό. Ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
Πεν. Ἔπειτα θύρσον τόνδε παραδός μοι χερῖν. 495
Διό. Αὐτὸς μ' ἀφαιροῦ. τόνδε Διονύσῳ φορῶ.
Πεν. Εἱρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
Διό. Λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτὸς, ὅταν ἐγὼ θέλω.
Πεν. Ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ἐν Βάκχαις παθείς.
Διό. Καὶ νῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷ. 500
Πεν. Καὶ πῶς ἔστιν; ἐγὼ φανερὸς ὀμμασίν γ' ἐμοῖς.
Διό. Παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὤν, κἀκ εἰσορᾷς.
Πεν. Λάζυσθε· καταφρονεῖ με, καὶ Θήβας ὅδε.
Διό. Αὐδῶ με μὴ δεῖν, σωφρονοῦν ἃ σώφρονα.
Πεν. Ἐγὼ δὲ δεῖν σε, κυριώτερος σέθεν. 505
Διό. Οὐκ οἶσθ' ὅπι ζῇς, ἁθ' ὁρᾷς, ἔθ' ὅστις εἶ.
Πεν. Πενθεὺς Ἀγαυῆς παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
Διό. Ἐνδυστυχῆσαι τἄνομ' ὀπιπτεύει σοι.
Πεν. Χωρεῖ· καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
Φάτναισιν, ὡς ἂν σκότον εἰσορᾷ κύφας. 510
Ἐκεῖ χόρευε. τάσδε δ', ἃς ἄγων πάρει,
Κακῶν συνεργὸς, ἢ διεμπολήσομεν,
Ἢ χεῖρα δύπτε τῇδε, καὶ βύρσης κλύπτε
Παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι.
Διό. Στείχοιμ' ἄν· ὅ, τι γὰρ μὴ χρεὼν ἔπι χρεὼν 515
Παθεῖν. ἀλλά τοι τῷδ' ἄποινα δυσελεγμάτων
Μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶ λέγεις.
Ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμὸς ἄγεις.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ. Στροφή.

1 [Ὦ καλλίκα κρανᾶν,]
Χο. 2 Ἀχελῷε θύγατερ,

Pen. At hoc mulieribus inſidioſum eſt, & vitioſum.
Ba. Etiam interdiu inveniat aliquis turpitudinem.
Pen. Te *verò* pœnas dare oportet *propter* impia ſophiſmata.
Ba. Te verò *propter* ſtolliditatem, quia es impius erga deum.
Pen. Quàm audax *eſt* iſte Bacchus, nec imperitus verborum.
Ba. Dicas quid oporteat pati me: quod atrox *malum* mihi facies?
Pen. Primùm quidem delicatum tuum cincinnum abſcindam:
Ba Sacer *eſt* capillus *iſte*. Deo enim ipſum nutrio.
Pen. Deinde thyrſum hunc trade ex manibus.
Ba. Ipſe tu mihi eripe: hunc *enim datum* à Baccho fero.
Pen. Tuúmque corpus intus, *in* carceribus aſſervabimus.
Ba. Solvet me Deus ipſe, cùm ego voluero.
Pen. Quando vocabis eum, ſtans inter Bacchas.
Ba. Et nunc quæ patior videt propè aditans.
Pen. Et ubi eſt? non enim conſpicuus *eſt* oculis meis.
Ba. Mecum: tu verò cùm impius ſis, non vides *eum*.
Pen. Comprehendite *hunc*: contemnit *enim* hic me, & Thebas.
Ba. Ego ſanus vobis inſanis edico ne me ligetis.
Pen. Ego verò *jubeo*, ut te ligent: *ſum enim* te potentior.
Ba. Non ſcis, quod vivis, neque vides, neque quid ſis *nôsti*.
Pen. Pentheus, Agaves filius, ex patre Echione.
Ba. Idoneus es habere malam fortunam juxta nomen tuum.
Pen. Abi: conſtringite eum juxta equeſtre Præſepe, ut obſcuras videat tenebras.
Ibi ſalta: iſtas verò, quas adducis,
Scelerum ſocias, aut vendemus,
Aut manum à ſtrepitu hoc, & byrſæ ſonitu, i. e. *Tympano* Compeſcens, ad telam ancillas *admotas* poſſidebo.
Ba. Abibo: nam quod non eſt fatale, non eſt neceſſe
Pati: ſed *propter* has contumelias pœnam
Infliget tibi Bacchus, quem tu nihil eſſe dicis.
Nos enim lædens, illum ducis in vincula.

EPODICA. *Strophe.*

1 [O Pulcherrima Scaturiginum,]
Ch. 2 Acheloi filia,

V. 490. Σὲ δ' ὦ τῆς Ἀμαθίας, τὸν ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν.) Hic Verſus olim miſerè mactabatur infortunio, Σὲ δ' ἀμαθίας, ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν. Et tum tamen ab *Henrico Stephano* & *Cantero* negligebatur. *Scaliger* quidem ἀσεβοῦντά γ' legebat, ſed id nihil profuit, *Duportus* longè feliciùs, ἀσεβοῦντα νιν, ſed Gratia, & Rhythmus Carminis intercidit, Noſtram Lectionem, in neutrâ parte laborare puto. *Joſ. Barnes.* V. 492. Εἶφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ) Εἶπε σὺ δ' ἔν μοι, ὅ, τῷ με παθεῖν, ἢ ἀποῖσαι δεῖ· *Horatius* Epiſt. 16. libri prioris hunc locum reſpicit, "Vir Bonus & ſapiens "audebit dicere [a] *Pen-* "*theu*, Rector *Theba-* "*rum*, quid Me perferre "patique Indignum co- "gis? [b] Adimam bona. "[a] Nempe Pecus, Rem, "Lectos, Argentum: "Tollas licet. [b] In Ma- "nicis & Compedibus "ſævo te ſub Cuſtode "tenebo. [a] Ipſe Deus, "ſimul atq; volam, Me "ſolvet, opinor. Hoc "ſentit, morior. Mors "ultima linea rerum. Hanc Notam poſuit Vir Magnus *Henricus Stephanus*, quî acutè addit, *Horatium* non de ſuo addidiſſe ---- *Rector Thebarum*, ſed ex *Euripide* etiam illud traduxiſſe, qui v. 659. hujus Fabulæ habet, Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός. *H. Steph.* Nec eſt omittendum, quod ingeniosè huc attexit *Johan. Brodæus*, Εἶφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ) *Dic, quo me ſupplicio dignum judicas. Sumptum id ex moribus Athenienſis Populi, ubi rei convicti Capitalis facinoris, primum condemnabantur nullo expreſſo ſupplicio: Deinde ipſi interrogantur, quid ſe meritos putent.* Meminit hujus rei *Plato* in *Criton. Xenophon* in Apolog. *Socratis*, *Laertius* in *Socrate*, Καὶ πωμιβδον ἦν δικαστῶν, τί χρὴ παθεῖν αὐτὸν, ἢ ἀποῖσαι; πίντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποίσειν. *J. Barnes.* V. 493. Πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν, Ἱερὸς ὁ πλόκαμος) *Pentheus* minatur Comam *Bacchi* delicias præcidere; quam ille Deo ſacram reſpondet. Vid. quæ ſuprà ad v. 150. V. 497. Εἱρκταῖσί τ' ἔνδον) *In manicis & compedibus*, ut ſuprà *Horat.* V. 498. Λύσει μ' ὁ Δαίμων αὐτὸς, ὅταν ἐγὼ θέλω) *Ipſe Deus, ſimul atque volam, me ſolvet Opinor, Horat.* ibidem. V. 519. Ὦ καλλίκα κρανᾶν) Quòd defuerit hic Verſus, addidi, non ſine notâ Uncinorum. Exactè autem reſpondet ſuo *Pari* in *Antiſtrophâ* Οἷαν, οἷαν ὀρχεῖν & ſaltem menti *Euripidis*, qui de *Dircæ* aquâ canens hæc habet *Phœniſſ.* v. 648. Κηλιπότημα θάλατος ἵνα τε Νηρὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας χλοηφόρους τε βαθυανθεῖς γύας. Et *Hercul. Fur.* v. 784. Δίρκα δ' ἁ καλλιρέεθρος. Et *Ælian.* Δίρκη καθαρῷ τε καὶ ἡδεῖ ῥέουσα ὕδατι. Et *Dirce* erat Uxor quidem *Lyci Thebarum* Regis, de quâ vid. *Apollodorum* in Biblioth. l. 3. c. 5. §. 5. Et quare hic *Euripides* eam vocet *Achelöi* filiam, non video; niſi quod *Achelous* emphaticè dice-

dicebatur de omni præſertim puriori aquâ. Sic *Androm.* v. 167. Ἀχελῴᾳ δέρσαν, ſimplicem vocat aquam. Quòd ut *Didymus*, Ἀχελῷος πάντων ἢ ποταμῶν πρεσβύτατος λέγ. Hinc *Virgil.* Georg. l. 1. v. 9. *Poculáque inventis Achelœia miſcuit Uvis.* Vid. optimè de hâc re differentem *Macrobium* Saturn. l. 5. c. 18. *Natalis* autem *Comes* Mytholog. l. 7. c. 2. inter *Acheloi* filias, numerat etiam hanc *Dircen*, quæ in Fontem converſa fuit, in quo *Bacchus* recens-natus lotus erat; ut ait *Euripides* in *Bacchis*, Ἀχελῴου θύγατερ &c. *Joſua Barnes.*

V. 526. Ἰὼ ὦ Διθύραμβε) Hoc nomen *Bacchi* alii deducunt à Λυδίᾳ ἄμβῳ, quaſi *Jovi* Nymphæ, vel ipſe Jupiter ob illum aſſûtum femori & jam in lucem proditurum ſibi inclamâſſet, λῦδι ῥάμμα, λῦδι ῥάμμα. Alii quòd *Bacchus* ſecreta promens os διέθυεν faciat, vel in ἄντρῳ διθύρῳ nutritus, vel ebriatus fuerat. Alii à θείαμβος deducunt ad Indicas Victorias reſpicientes; de quibus vid. *Phurnutum*, & *Cæl. Rhodigin.* l. 7. c. 5. Hinc in Anthologiâ *Bacchus* dicitur etiam διθυραμβοφλὴς · eſt & *Dithyrambus* Carmen *Baccho* ſacrum, unde Dithyrambici Poetæ & Διθυραμβώδεις dicti erat *Scopelianus* Sophiſta, quòd Oratio ejus Dithyrambico tumore inſoleſceret. Vid. *Turneb.* Adverſ. l. 1. c. 4. *Suidam* in Διθυραμβοδιδάσκαλοι. *Scaliger.* Poet. l. 44. *Schottum* ad Chreſtomathiam *Procli* & *Eraſmum Schmidium* de *Dithyrambis*; *Pindari* denique *Scholiaſten* ad Olymp. Od. 13. *Fungerum*, *Hofmannum* & Lexicographos. *Joſua Barnes.* V. 529. Θήβαις ὀνομάζειν) Quanquam *Pindarus* in loco ſupradicto à *Corinthiis* inventum dicat *Dithyrambum*, teſtante tamen *Scholiaſtâ*, ipſe aliàs in primo *Dithyrambo* dicit *Thebis* repertum eſſe; cui & hic locus favere videtur. Vide *Johann. Benedictum* in locum. *Joſua Barnes.*

3 Πότνι', εὐπάρθενε Δίρκα·
4 Σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς,
5 Τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες.
6 Ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
7 Ὁ τεκὼν ἥρπασέ νιν,
8 Τάδ' ἀναβοήσας,
9 Ἴθ', ὦ Διθύραμβ', ἐμὸν
10 Ἄρσενα τόνδε βᾶσον οἶδμα.
11 Ἀναφανῶ σε τόδ', ὦ
12 Βάκχε, Θήβαις ὀνομάζειν.
13 Σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα,
14 Στεφανηφόρους ἀπωθῇ
15 Θιάσους ἔχουσ' ἐν σοί.
16 Τί μ' ἀναίνῃ; τί με φεύγεις;
17 Ἔπ ναὶ τὰν βοτρυώδη
18 Διονύσου χάριν οἴνας,
19 Ἔπ σοι τῶ Βρομίου μελήσει.

3 Veneranda, felix-virgo Dirce:
4 Tu enim olim in tuis fontibus
5 Infantem Jovis accepiſti:
6 Quando *ad* femur ex immortali igne Jupiter
7 Genitor rapuit ipſum,
8 Hæc clamitans:
9 Age, ô Dithyrambe, meum
10 Maſculum uterum ſubeas.
11 Oſtendam te ſic, ô
12 Bacche, Thebis celebrandum.
13 Tu verò me, ô beata Dirce,
14 Coronatos repellis
15 Cœtus habentem in te.
16 Quare me aſpernaris? quare me fugis?
17 Poſthac profectò per racemoſas
18 Dionyſi delicias vitis,
19 Poſthac tibi Bromius erit curæ.

Ἀντιστροφή.

1 Οἷαν οἶδα ὄργαν
2 Ἀναφαίνει, χθόνιον
3 Γένος, ὀκφύς τε δρακοντῶν
4 Ποτὲ Πενθεὺς, ὃν Ἐχίων
5 Ἐφύτευσε χθονίων,
6 Ἀγριωπὸν τέρας, ἃ φῶτα βέβηκεν,
7 Φόνιον δ' ὥστε γίγαν-
8 τ' ἀντίπαλον θεοῖ-
9 σιν. ὃς μὲ βρόχοισι πὰν
10 Τῶ Βρομίου τάχ' ἁψῇ.
11 Τὸν ἐμὸν γὰρ ἐντὸς ἔχει
12 Δώμασιν ἤδη διασώτᾳ,
13 Σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς.
14 Ἐσορᾷς τάδ', ὦ Διὸς παῖ
15 Διόνυσε, σὰς θεραφήτας
16 Ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;

Antiſtrophe.

1 Qualem qualem iram
2 Oſtendit terreſtre
3 Genus, ἐχι; dracõe *i. e. cæſi draconis ex Dentibus ſatis*, natus
4 Olim Pentheus, quem Echion
5 Genuit terrâ-editus,
6 Immane monſtrum, non hominem humanum:
7 Sed cruentum ut Gigantem,
8 Adverſarium diis.
9 Qui me laqueis *miniſtram*
10 Bromii citò ligabit.
11 Meum *enim* tenet in
12 Domo jam chorearum-ſocium,
13 Abditũ in tenebricoſo carcere.
14 Vides hæc, ô Jovis fili
15 Bacche, tuas ſacerdotes
16 In certamine neceſſitatis, *i. e. in extremo periculo poſitas?*

V. 534. Ἔπ ναὶ τὰν &c.) Ναὶ μὰ τὰν βοτρυώδη χάριν, ἤγουν τὸ ἄνθος τῆς οἴνης. *Theocrit.* Idyll. 6. v. 21. Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα. V. 535. Οἴνας) Per Appoſitionem ad χάριν. Οἶνη, ἄμπελος. *Athenæ*: Deipnoſoph. i. 2. Οἱ γὰρ παλαιοί, φησιν, Ἕλληνες οἶναν ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. *Nicand.* Theriac. Δεσχυμαία μίσγοιτο ποτῷ ἔνι κηρύδος οἴνης. *Id.* πλέον δ' ἄκος ἔσσεται οἴνης. *Joh. Brodæus.* V. 540. Ποτὲ Πενθεὺς, ὃν Ἐχίων ἐφύτευσε χθονίως) *Ovidius* Metamorph. l. 3. Fab 1. Totam hanc Fabulam Σπαρτῶν, ſive *Hominum*-ex-Dentibus-Serpentinis-ortorum, tractans, Quinque ſuperſtites facit, quorum Unum tantum nominat, *Quinque ſuperſtitibus, quorum fuit Unus Echion.* At *Euripidis Scholiaſtes* ad *Phœniſſ.* v. 949. *Omnes* quinque nominat ex *Æſchylo*, Οἱ φιλιφθίντες πρὸς Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ταφήνωρ, καὶ Ἐχίων, ὃς ἔγημε τὴν Ἀγαυὴν τὴν Κάδμου θυγατέρα, ἐξ ἧς ποιεῖ Πενθέα. *Joſua Barnes.* V. 543. Φόνιον δ' ὥστε Γίγαντα ἀντίπαλον θεοῖσι) De *Gigantomachiâ* vid. *Ovid.* Metamorph. l. 1. Fab. 5. *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 6. *Natal. Com.* Mytholog. l. 6. c. 21. *Joh. Raviſ. Textor.* Officin. l. 2. c. 37. *Nonni Dionyſ.* l. 1. & 2. Præterea Γιγαντομαχίαν tractârunt Poetæ *Cyclici* & *Theodorus*: Attigêrunt *Homerus*, *Heſiodus*, *Orpheus*, *Euripides*, *Sophocles*, *Virgilius*, *Horatius*, *Ovid. Claudianus*, *Lucan. Sil. Ital. Statius*, *Seneca*, ferè omnes Poetæ. *Ovid.* verò loco prædicto, dicit ex illorum ſanguine Impios Homines natos. Et *Macrobius* Saturnal. l. 1. c. 20. *Gigantas quid aliud fuiſſe credendum eſt, quàm Hominum quandam impiam gentem Deos negantem, & ideo æſtimatam Deos pellere de cœleſti ſede voluiſſe? Horum Pedes in Draconum volumina deſinebant, quod ſignificat nihil eos rectum, nihil ſupernum cogitâſſe, totius Vitæ eorum greſſu atque proceſſu in Inferna mergente.* Idem ſentit *Cicero* de Senectute, *More Gigantum bellare cum Diis*, quid eſt aliud, niſi *Naturæ repugnare?* Et Hanc Poetæ Fabulam ex Antediluvianis Peccatoribus Gigantibus & ex *Babelis* Ædificatoribus collegerunt; adumbrantem etiam Malorum Spirituum, ex affectatis ſedibus Cœleſtibus, Depulſionem. Vid. *C. Barthium* ad *Statii* Thebaid. l. 10. v. 916. Et *Philoſt.* de Vitâ *Apollon.* l. 5. c. 6. *J. Barnes.* V. 546. Τῶ Βρομίου)

μὶς) lege vel τῇ Βερμίᾳ 'ν πάχει Συριάζει pro ἐν πάχει vel παχὺ ξυριάζει · Potest etiam ἐν subaudiri. Vid. de hâc voce suprà v. 151. V. 549. Εἱρκταῖς) εἴργω cum *aspero* spiritu *Includo* ionat, εἶργω cum leni, prohibeo: εἴργω *Poeticè* pro eodem.

17 Μόλε χρυσῶπα, πιάσσων
18 Ἀνὰ Σύρσον κατ' Ὄλυμπον.
19 Φονίᾳ δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες.
Ἐπῳδός.
1 Πόλι Νύσης ἄφατα θη-
2 ρεύουσα θυρσοφορῇς
3 Θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ
4 Κορυφαῖς Κωρυκίαις·
5 Τάχα δ' ἐν εὐ πολυδένδρεσιν Ὀλύμπου
6 Θαλάμαις, ἔνθά ποτ' Ὀρ-
7 φεὺς κιθαρίζων
8 Συάγαγε δένδρεα Μέ-
9 σας, συάγαγε θῆρας ἀγρώστας·
10 Μάκαιρ' ὦ Πιερία,
11 Σέβεταί σ' Εὐϊος·
12 Ἥξει τε χορεύσων
13 Ἅμα βακχεύμασι.
14 Τὸν τ' ὠκυρόην
15 Διαβὰς Ἀξιὸν
16 Εἰλιστρύφους τε Μαινάδας ἄξει,
17 Λυδίανδε, τὸν τᾶς εὐδαιμονίας
18 Βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,
19 Τὸν ἔκλυον ἔυϊππον χώραν ὕδασι
20 Καλλίστοισι λιπαίνειν.

17 Veni aureo-vultu fulgens, quatiens
18 Thyrsum per Olympum,
19 Et cohibe petulantiam sævi viri.

Epodus.

1 Ad Nyssam fortasse ferarum
2 Altricem, thyrsum fers,
3 Thiasos *agens, chorósque ducens* ô Dionyle, aut
4 *In* Coryciis verticibus :
5 Aut fortassis in Olympi nemorosis
6 Cavernis; ubi quondam
7 Orpheus citharâ ludens
8 Congregavit arbores
9 Cantu, congregavit feras sævas.
10 O beata Pieria,
11 Colit te Bacchus ;
12 Et veniet ductarus choros
13 Cum bacchationibus.
14 Et celeriter-fluentem
15 Ubi transierit Axium,
16 Saltantes etiam Mænadas ducet
17 In Lydiam, *ubi trajecerit Axium*, felicitatis
18 Mortalibus largitorem, & parentem,
19 Quem audivi præstantem-equis regionem aquis
20 Limpidissimis rigatam impinguare.

MONOSTROPHICA.

Διό. Ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς.
Ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
Χο. Τίς ὅδε; πῖς, πόθεν ὁ κέλαδος
Ἀνά μ' ἐκάλεσεν Εὐΐου;
Διό. Ἰὼ πάλιν αὐδῶ,
Ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
Χο. Ἰώ, ἰὼ δέσποτα, δέσποτα,
Μόλε νυῶ ἡμέτερον εἰς Θίασον.
Ὦ Βρόμιε, Βρόμιε.
Πέδαν χθονὸς ἔνοσι πότνια.

Bac. Io, audite meam, audite vocem :
Io, Bacchæ, Io Bacchæ.
Cho. Quis hic? quis? Unde sonitus hic
Me vocavit Bacchi?
Bac. Io iterum voco,
Semeles Jovisque filius.
Cho. Io io domine, domine,
Venias nunc ad nostrum chorum,
O Bromie, Bromie.
O soli terræ commotio Horrenda!

V. 553. Μόλε χρυσῶπα) *Bacchus* χρυσώπης dicitur, vel ob *excellentiam* Formæ, ut χρυσέη Ἀφροδίτη, vel ob *Aurea Cornua*, quæ gessit, *Hesiod.* Χρυσοκόμης vocat & *Antholog.* Χρυσοσάκερως. Et *Horat.* l. 2. Od. 19. *Te vidit insons Cerberus* aureo Cornu *decorum*. lb. πιάσσων ἀνὰ) pro ἀναπιάσσων, hinc Θυρσοπλάκτης *Bacchus* dicitur ab Orpheo. *Jos. Barnes.* V. 556. Νύσσης) Vel Νύσης. De hoc Monte *Homerus* Bacch. Hym. v. 5. Ἔστι δέ τις Νύσσης ἄβατον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ, Τηλοῦ Φοινίκης, ῥηθὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. V. 557. Θυρσοφορεῖς Διάσους) ἔχων subaudi. V. 559. Κορυφαῖς Κωρυκίαις) Κωρύκιον ἄντρον ἐν Κιλικίᾳ memorat *Apollodorus* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 3. Et *Strabo* l. 14. in *Ciliciâ* -- Κώρυκος ἄντρα, ὃν δὴ ἐν οἴκοις ταῦτα Κωρύκιον ἄνδρα, ἐν ᾧ ἡ ἀείσημος κρόκος φύεται. Unde *Horat.* Sermon. l. 2. Satyr. 4. v. 68. *Corycióque Croco sparsum stetit.* "*Ad hujus* Montis "radices antrum erat "*Corycium*, Musis sacrum. Ita *Hofmannus* verbatim ex *Caroli Stephani* Lexico; cùm distinguendum esset hoc Antrum *Corycium Ciliciæ* ab alio ejusdem nominis in *Parnasso*; disertè enim *Strabo* l. 9. Ἱερόπρεπὴς δ' ὄζει πᾶς ὁ Παρνασσὸς ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία, πιμπλάμενά τε καὶ ἁγιδρύματα· ὧν ὄζει γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον Νυμφῶν ἄντρον, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ. Sic & *Raphael Regius Velaterranus* in Notis suis ad illud *Ovid.* Metamorph. l. 1. Fab. 7. *Corycidas Nymphas & Numina Montis adorat*, Corycum antrum est *Parnassi* Nymphis sacrum; unde *Corycides* Nymphæ dicuntur, &c. Est etiam *Corycus Ciliciæ* & *Urbs* & Mons & Antrum, &c. Est præterea *Corycus*, ut *Stephanus* scribit, Mons *Ioniæ* altissimus & Portus & Insula; est & Promontorium *Cretæ* & Portus *Æthiopiæ Corycia* appellatus. Hæc ille. Quare in hoc loco per Κορυφαῖς Κωρυκίαις intelligendus est *Duplex Parnassi Vertex*, quorum alterum *Tithoreum*, alterum *Hymapeum* appellat *Herodotus* l. 6. Alii *Cyrrham* & *Nysam* vocant, unde *Juvenal.* Satyr. 7. v. 64. Dominis *Cyrrhæ Nisæque relictis*, pro *Musis* & *Apolline*. *Servius* putabat vocatos *Heliconem* & *Cithæronem*, Montes quidem *Bœotiæ*, quod tamen constat longè à *Parnasso* distare. *Josua Barnes.* V. 561. Θαλάμαις) Ita pro θαλάμοις lego ob ταῖς, & quod θαλάμαι dicuntur de *Brutis*, ζωϊκὰ καταδύσεις, quare *Latinè* reddidi per *Cavernis*: Vid. quæ Nos ad *Phæniss.* v. 938. *Ibid.* Ὀρφεὺς) De *Orphei* delinitrici Cantilenâ vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 1211. *Josua Barnes.* V. 566. Εὐΐου) *Bacchi* nomen. Vid. quæ Nos de Εὐοῖ supra ad v. 141. V. 570. Ἀξιὸν) Ἀξιὸς, ὄνομα ποταμῷ τῆς Παιονίας. Vid. Eustath. fol. 359. lin. 22. ad *Iliad.* Hom. β. v. 849. Notandum verò, quod Accentus in ultimâ hujus Nominis rectè se habere mihi videtur, ut distinguatur ab Appellativo. *Josua Barnes.* V. 572. Λυδίανδε) *Lydia Bacchi* sacris erat maturè imbuta, unde & ipse *Bacchus* Λυδὸς & Λύδιος dicitur. *Jos. Barnes.* V. 574. Εὔιππον χώραν) Rectè *Lydiam* ab Equis commendat; *Lydos* enim Equitatu cæteris præfert *Herodotus* l. 1. quos non nisi ab Equo pugnare scribit. *Jos. Barnes.* V. 585. Πέδαν χθονὸς ἔνοσι πότνια) Ita rectè scribitur & est Exclamatio ob subitum Terræ-motum; quo tandem *Penthei* corruit Palatium. Ἔνοσι πότνια dicitur, quòd *Terræ-motus* à Neptuno fierent, qui idem Ἐνοσίχθων & Ἐννοσίγαιος dicebatur. *Aldi* Editio habet πέδον, ut mihi videtur, minùs rectè. Quæ *Johannes Brodæus* huc congerit

ex *Euripidis* Scholiastâ de voce ποτνιάδες, locum hìc non habent. Nonnulli legunt ἐνδοσι ποτνίᾳ Dandi casu & ὀπτίναιτε vel tale quid intelligunt. Sed ut dixi, audito subito Fragore *Chorus* exclamat. *Josua Barnes.*

V. 588. Ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα, Σέβετέ νιν.) Huc alludit illud *Callimachi Hymn. Apoll.* v. 7. Ὁ γὰρ θεὸς ἂν ἔπι μαχεῖν. V. 596. Οὐδ' αὐχάζῃ) αὐχάζομαι, δίσχομαι. Αὐχαὶ γὰρ ὀφθαλμοί. Vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 737. *Joſ. Barnes.* V. 597. Ἱερὸν ἀμφὶ τάφον) Vid. *Troad.* v. 96. V. 600. Δίκητε πεδόσε τερμερὰ σώματα) Ita ego audactèr reſtituo pro δώματα & rationes, cur id fecerim, has profero. Non *Penthei* Domus à *Mænadibus* disjectæ erant; ſed à *Baccho*, ut *Horat.* l. 2. Od. 19. *Tectaque Penthei Disjecta non levi ruinâ.* At jam *Mænades* ipſæ corporibus proſtratis ob hunc fragorem cecidêre, ut apparet v. 605. Præterea *Scholiaſtes* ad *Phœniſſ.* v. 643. Δίκε) κατέβαλε· καὶ ἐν Βάκχαις ---Δίκητε τερμερὰ σώματα. *J. Barnes.* V. 602. Τιθεὶς) *Canterus* rectiùs συθεὶς, nondum enim *Domus Penthei* everſæ erant, ſed jamjam ruituræ. *Idem.*

Ἆ, ἆ· τάχα τὰ Πενθέως μέλαθρα — A, a, mox Penthei domus
Διαπινάξεται πεσήμασιν. — Concutietur ruinis.
Ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα, — Bacchus *eſt* in atriis,
Σέβετέ νιν. — Colite ipſum.
Ημ. Σέβομαι ὦ. — *Semi.* Colimus, ô.
Ἴδετε λαΐνα κίονα ἔμβολα — Videte lapideos columnarum cuneos
* Διάδρομα τάδε. — * *Joh. Milton* διάτρομα. — Hos trementes:
Βρέμος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω. — Eromius clamorem edet intra tecta.
Ημ. Ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα, — *Semi.* Incende fulmineam flagrantem facem,
Σύμφλεγε, σύμφλεγε δώματα Πενθέως. — Combure, combure domum Penthei.
Ημ. Ἆ, ἆ· πῦρ ὑ λύσσῃς, ὐδ' αὐχάζῃ — *Semi.* A, a. Non vides ignem, neque reſpicis
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, — Circa ſacrum ſepulchrum Semeles,
Ἄν ποτε κεραυνοβόλος — Quam quondam *Semele* fulmine percuſſa
Ἔλιπε φλόγα Διὸς βεντᾶς; — Reliquit flammam *ex* Jovis tonitruo *manantem*?
Δίκητε πεδόσε τερμερὰ σώματα, — Proſternite humi tremula corpora,
Δίκητε, Μαινάδες· — Proſternite, ô Mænades:
Ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω κάτω πιθεὶς, ἔπεισι — Rex enim accedit, ſurſum deorſum impetum-faciens,
Μέλαθρα τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος. — Hanc domum, Bacchus Jovis filius.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

BAcchus *cuſtodibus* Penthei & *Vinculis* eluſis *ſuis jam Comitibus apparet, præſentiâ nempe illas recreans, quas ob vincula ejus ſollicitas ſciebat; docétque eas, quomodò* Pentheo *impoſuerit. Qui & ipſe mox adeſt, indignè ferens ſe à* Baccho *ludificari.* Nuntius *ex* Cithærone *veniens exponit, quibus Ceremoniis, quoque ritu, veſtitu & more* Bacchæ *ibi Orgiis exerceantur. Ipſe autem Numinis veſtigia in iis agnoſcens,* Pentheum *ad* Bacchum *colendum hortatur. Ille è contrà primò ad Arma vocat, mox mutatâ ſententiâ, id enim* Bacchus *voluit, ipſe ſe ſpeculatum ire velle profitetur.* Bacchus *illius interitum denuntiat.* Chorus *Religioni intentus, Orgia geſtit celebrare, Dei Vindictam in* Atheos *memorat, certam, quantumvis ſeram. Monet, nequid temerè Mortales in Deum θεομαχοῦντες ſtatuant; non enim carere eam rem periculo. Vitam denique mediocrem cum Pietate conjunctam & tranquillitate, omnibus cæteris hujus Mundi Gaudiis, quibus ſtulti, vanique & ambitioſi homines inhiare ſolent, anteferendam aſſerit.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΝΘΕΥΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τροχαῖοι.

V. 605. Πρὸς πέδῳ πεπώκασ'; ἦδη δ') Περισπᾶται πέδῳ· Αἰδάνεσθε καὶ ἐμφόβως ἔχετε. Lege itaque ἥδεσθ', *Senſu* monente & *Cantero.* V. 606. Διαπινάξαι δῶμα) Legendum eſt δῶ *Homericum*, ut Verſus ſibi conſtet; *Canterus* τὸ Πενθέως δῶμ' legit haud malè. V. 611. Ὀρχάνας) Ὀρχάνη quaſi ἐρκάνη, quod ab ἕρκος. Vid. *Euſtath.* fol. 969. lin. 2. V. 612. Πῶς γὰρ ἄν; Τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις;) Ita *Interſtinguo*, & puncta pono. De ſenſu Judicent, qui ſenſu valent. *Canterus* mecum ſtat. *Joſua Barnes.*

Διό. Βάρβαροι γυναῖκες, ὅπως ἐκπεπλήγμεθα φόβῳ, — *Bac.* Barbaræ mulieres, adeóne conſternatæ metu,
Πρὸς πέδῳ πεπώκαθ', ἥδεσθ', ὡς ἔοικε, Βακχίῳ — Ad ſolum cecidiſtis? perſentiſcitis, ut videtur, Baccho
Διαπινάξαντος δῶμα Πενθέως· ἀλλ' ἐξανίστατε — Concutiente domum Penthei: ſed tollite
Σῶμα, καὶ διαρρῖψαι σάρκας, ἐξαμείψασαι τέρμονα. — Corpus, & confirmate membra, omiſſo tremore.
Χο. Ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν οὐτε βακχεύμασιν, — *Cho.* O lumen nobis maximum Bacchici furoris,
Ὡς ἐσιδόν σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν. — Ut libens te vidi, cùm priùs haberem deſertam ſolitudinem.
Διό. Εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην — *Bac.* Veneratis in deſperationem, quando mittebar,
Πενθέως, ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρχάνας πεσήμων. — Tanquam caſurus, in atrum carcerem Penthei.
Χο. Πῶς γὰρ οὐ τις μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις. — *Ch.* Quomodo non *timuiſſem*? Quis mihi dux eſſet, ſi tibi al. mali acc.
Ἀλλὰ πῶς ἐλεύθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών; — Sed quomodo liberatus es in virum impium incidens?
Διό. Αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄνευ πόνου. — *Bac.* Ipſe meipſum liberavi facile ſine labore.
Χο. Οὐδὲ σε συνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις; — *Cho.* Neque ligavit tuam manum in vinculis?
Διό. Ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτόν· ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν, — *Bac.* *In* his etiam eluſi eum, quia ligare me putans,

Οὔτ' ἔθιγεν, ἔβθ' ἥψαθ' ἡμᾶς, ἐλπίσιν δ' ἐδόσκετο.
Πρὸς φάτναις ὃ ταῦρον εὑρών, ἔ καθύρξ' ἡμᾶς ἄγων,
Τῷδε ᾗδι βρόχους ἔβαλλε γόνασι, κὠ χηλαῖς ποδῶν,
Θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος ἄζων ἄπο,
Χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας · πλησίον δ' ἐγὼ παρών,
Ἥσυχος θοίνων, ἔλυσον · ἐν ᾧ τῇδε τῷ χρόνῳ,
Ἀντεπιαὲ ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα, κὠ μητρὸς πάφῳ
Πῦρ ἀνῆψ'. ὅδ' ὡς ἔσῳδε, δώματ' ἄιθεται δοκῶν,
Ἧϊον ἐκῦσε, κᾆτ' ἐκῦσε, δμῳσὶν Ἀχελῷον φέρῳ
Ἐννέπων · ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δῆλος ἦν μάτην πονῶν.
Διαμεθεὶς ᾧ πόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφοβημένος,
Ἴεται ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας δόμων ἔσω.
Κᾆθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἐμοί γε φαίνεθ', δόξαν λέγω,
Φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλιὸν · ὁ δ' ὅπη τῦθ' ὡρμημένος,
Ἧϊεν, κἀκένει φαεννὸν αἰθέρ', ὡς σφάζων ἐμέ. 631
Πρὸς ᾧ τοῖς γ' αὐτῷ τἀ δ' ἄλλα Βάκχος λυμαίνεθ',
Δῶμά τ' ἔρρηξεν χαμᾶζε. σιωπεθραύνωται δ' ἄπῳ
Πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμούς. κόπτω δ' ὕπο
Διαμεθεὶς ξίφος, πρᾶξαι. πρὸς θεὸν γὰρ ὢν ἀνὴρ, 635
Εἰς μάχλω ἐλθεῖν ἐτόλμησ' · αὐτὸς δ' ἐκ Βάκχας ἄγων
Δωμάτων, ἥκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως θ' φρουτίσας.
Ὡς δέ μοι δοκεῖ (ψοφεῖ γὰρ ἀρβύλη δόμων ἔσω)
Εἰς πρόνωπ' αὐτίχ' ἥξει. τί ποτ' ἆρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;
Ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἴσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα. 640
" Πρὸς σοφῶ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν.

Ἰαμβοί.

Πεν. Πέπονθα δεινά · διαπέφοιτά μ' ὁ ξένος,
Ὅς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατεωαγασμένος.
Ἔα, ἔα. ὁ δ' ἔξω ἀνήρ. τί τάδε; πῶς πρόνωπος
Φαίνῃ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς; 645
Διό. Στῆσον πόδ', ὀργὴ δ' ὑπόσχες πόδα.
Πεν. Πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω πάρει;
Διό. Οὐκ εἶπον; σὸν ἤκουσας, ὅτι λύσι μέ τις;
Πεν. Τίς; τὸς λόγους γὰρ εἰσφέρει καινὸς ἀεί.
Διό. Ὅστις πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς. 650
Πεν. Ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
Διό. Κλεῖσαι κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
Πεν. Τί δ'; ἦ πεφρούρηται γὰρ τεῖχη θεοί;
Διό. Σοφὸς, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶ σοφόν.
Πεν. Ἃ δὴ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφυν σοφός. 655
Διό. Κεῖνο δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
Ὅς ἦλθ' ὄρους πάρεσιν ἀγγελῶν τί σοι.
Ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φυγόντες.
Αγ. Πενθεῦ, κρατούντων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς,
Ἧκω, Κιθαιρῶν' ὀκλιπών, ἵν' οὔποτε 660

Neque attigit, neque ligavit nos,
sed pascebatur *inani* spe.
Inveniens enim taurum ad præsepia, ubi conclusit nos ductos,
Huic injecit laqueos ad genua & ungulas pedum,
Iracundiam spirans, & sudorem à corpore stillans,
Labris dans dentes, *labra dentibus mordēs*: ego verò præsens, &
Quietus sedens spectabam: interea verò temporis
Concussit veniens Bacchus domum, & *in* matris sepulcro
Ignem accendit: hic verò ut vidit *hoc*, domum ardere putans,
Saltabat huc & illuc, famulis aquam ferre
Imperās; omnes a servi in opere erant occupati frustra laborātes:
Omittens verò hunc laborem, tanquam me elapso,
Fertur gladium atrum rapiens intra domum.
Deinde Bromius (dico autem ut mihi visum est)
Fecit igneum spectrum in aulâ, in quod ruens Pentheus,
Saltabat. & *spectrā* splendens verberabat, tanquam me jugulans.
Præter verò hæc *mala* ipsum Bacchus his etiam afflixit.
Domum enim disruptam dejecit humi, totáque contrita est *ipsa*
Acerbissima spectanti vincula mea: præ defatigatione verò
Dimisso gladio, solutus languet Adversus Deū n. *ipse* exiltes homo
In pugnam venire ausus erat. Ego verò placidè Bacchas ducens e
Domo, venio ad vos, Pentheum non curans.
Ut autem mihi videtur (strepit enim solea in ædibus)
Ad vestibulum mox veniet. quidnam propter ista dicet?
Facile enim ipsum feram, licet *iram* valde spirans venerit:
" Sapientis enim viri *est* exercere moderatam iracundiam.

Pentheus.

Atrocia sum passus: effugit hospes mihi,
Qui modò vinculis erat constrictus.
Eia, eia, hic est ille vir. quid hoc rei est? quomodo ante vestibulum
Conspiceris ad ædes meas, foras egressus?
Bac. Silte pedem, & quietum pedem iræ subjice.
Pen. Unde tu excussis vinculis foras egressus es?
Bac. Nonne dixi? nónne audivisti, quòd esset soluturus me aliquis?
Pen. Quis? semper enim adfers novos sermones.
Bac. Qui gignit fœcundam vitem hominibus.
Pen. Falsò jam tribuisti hoc *bonum* præclarum Dionyso.
Bac. Claudere permitto vobis omnes turres circumcirca.
Pen. Quid verò? an non transcendunt muros dii?
Ba. Sapiēs, sapiēs es, præterquā *in iis*, *in* quibus oportebat te sapere.
Pen. *In* quibus maximè opus est, *in* iis ego sum sapiens.
Bac. Istius verò sermones audiens primùm disce,
Qui ex monte adest aliquid nunciaturus tibi:
Nos verò hic manebimus, nec fugiemus.
Nun. Pentheu, Rex hujus Thebanæ terræ,
Venio relinquens Cithæronem, ubi nunquam

625. Ἧϊον') ἦον, pro ἤϊον, ab ἀΐσσω, sed hic μονοσυλλάβως legitur. Vid. *Phœniss.* v. 1388. Ita infrà v. 631. V. 625. Ἀχελῷον φέρειν) ὕδωρ ἐπιλῶς. Vid. quæ Nos supra ad v. 519. V. 627. Διαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον) Verbum decompositum à διαμεθίημι. Sic infrà v. 635. Διαμεθεὶς ξίφος &c. V. 631. Ἧϊον) ἦον legendum pro ἤϊον, licet sub H majusculâ ἰῶτα non subscribatur, sed ascribatur. Vid. supra v. 625. φαεννὸν αἰθέρ') Verbum αἴθεσθ' in prioribus desideratum, huc addidi, *Sensu* & *Contexto*, Versúque postulante; nec *Scaligeri* αἴθ' æquè hic admittendum duxi, φωτεινὸν enim erat *Bacchi* ἴνδαλμα, quod feriebat *Pentheus*, Corpus autem lucidum dici potest φαεννὸς αἰθὴρ, non autem ἀήρ. Licet aliàs δέρα λέγειν *Apostolus* dixit, quod est *Verbera in ventos dare*; frustrà ferire; hoc autem est aliud, *lucidum & æthereum corpus feriebat*. Judicent Docti. *Josua Barnes.* V. 633. Σωστεθραύνωται) Συνθραύω, θραύω, à θραύω frango, sicut θραύσαω ab eodem, *Lycophroni* dicitur. *Hesych.* θραυεῖται, Συντείσεται. V. 636. Εἰς μάχλω ἐλθεῖν ἐτόλμησ' αὐτὸς δ' ἐκ Βάκχας ἄγων) Ita cum *Scaligero* legendum statuo, quùm prius ἐτόλμ' ἤσυχος manifesto errore legebatur; nec *Canteri* lectio æquè arridet, ἐτόλμησ' ἤσυχα vel ἦκα, cum τὸ ἦσ' in ἤσυχος ad ἐτόλμ' pertinet, & ησυχος ex αυτος conjecturâ erranti quâdam oriri potuit, sed ἤσυχος & ἦκα, nihil hic loci habent. V. 641. Πρὸς σοφῶ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν) Hæc γνώμη notatu digna, Ita ferè Nostræ Literæ, *Psalm.* 4. v. 4. Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. Et *Prov.* c. 10. v. 32. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ· ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένης πόλεως. *Plutarchus* ᾗδει παιδὸς ἀγωγῆς de *Archyta Tarentino*, ὃς μὴ ἐπανελθὼν ἐπὶ τὰ πολέμια, γλῶ καταλαβὼν κεχερσωμένω, τὸν ἐπίτροπον καλέσας αὐτῆς, ᾤμωξας ἂν, ἔφησεν, εἰ μὴ λίαν ὠργιζόμην. Vid. *Pet. Victorii* var. Lect. l. 12. c. 22. Sic. *Ovid. Fortior est qui se, quam qui Fortissima vincit Mœnia, quique Animum scit superare suum.* Josua Barnes. V. 644. Ἔα, ἔα) Extra Versum ponuntur hæ voculæ, vid. *Hecub.* v. 1116. V. 659. Πενθεῦ, κραίνων τῶνδε) Κρατῶν plerunque pro κρατερὸν πιῶ & tum semper accusativo gaudet: At nunc simpliciter pro κράτος ἔχω, sive κρατῶ & genitivo eget. Eodem modo *Sophocles* in *Oedipo* Tyran. v. 14. ---dixit --Ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς. Vid. *H. Stephan.* Græ. Ling. Thesaur. propriæ Edit. p. 143. & *Scapul.*

Λύκαιον

Λόχης χιόνος ἀνεῖσαν ὀναγρὸς βολαί.
Πεν. Ἥκεις δ' ὁποίαν προσπεσὼν ἀγγελίαν λόγου;
Αγγ. Βάκχας ποτνιαδὰς εἰσιδὼν, αἳ τῆσδε γῆς
Οἴστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
Ἥκω φράσων σοι καὶ πόλει μείζων, ἄναξ,
Ὡς θύραι θροῦσι, θαυμάτων τε κρείσσονα.
Θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερα σοι παῤῥησίᾳ
Φράσω τάκεῖθεν, ἢ λόγον στείλωμεθα;
Τὸ γὰρ τάχος σου τῆσδ' ὀργὴν δέδοικ', ἄναξ,
Καὶ τὸ ξυνοργὸν, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
Πεν. Λέγ', ὡς ἀδικῇ. ἔξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ.
" Τοῖς γὰρ δικαίοις ὀργὰ θυμοῦσθαι χρεών.
Ὅσῳ δ' ἂν εἴποις δεινότερα Βακχῶν πέρι,
Τοσῷδε μᾶλλον τὸν τάχοντα τὰς τέχνας
Γυναιξὶ τόνδε, τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
Αγγ. Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
Μόχθων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
Ἀκτῖνας ἔζεσι θερμαίνων χθόνα.
Ὁρῶ γὰρ τριάσους χορεῖς γυναικείων χορῶν,
Ὧν ἦρχ', ἑνὸς μὲν, Αὐτονόη· τῇ δευτέρᾳ,
Μήτηρ Ἀγαυὴ σή· τρίτῃ δ' Ἰνὼ χορεύει.
Εὗδον γὰρ πᾶσαι, σώμασιν πεπτειμέναι.
Αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβῃ,
Αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδον κάρα
Εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῂς
Οἰνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ,
Θηρᾶν καθ' ὕλιν Κύπριν ἠρρενωμένας.
Ἡ σὴ γὰρ μήτηρ, ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
Σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
Μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε κερφόρων βοῶν.
Αἱ δ' ἀναβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον,
Ἀνῆξαν ὀρθαὶ, θαῦμα· εὐσχημοσύνας,
Νέαι, παλαιαὶ, πρόσθεν τε, κἀζυγεῖς.
Καὶ πρῶτα μὲν κατεῖσαν εἰς ὤμους κόμας,
Νεβρίδας τ' ἀνεζείλιξαν, ὅσαισιν ἀμμάτων
Σιῶδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
Ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσι γένυν.
Αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων
Ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
Ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν σπαργῶν ἔτι,
Βρέφη λιπούσαις· ὄγκῳ δ' ἔδενντο κισσίνους
Στεφάνους, δρυός τε, μιλακός τ' ἀνθεσφόρου.
Θύρσον δέ τις λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
Ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς.
Ἄλλη γὰρ νάρθηκ' εἰς πέδον κατῆκε γῆς,
Καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἶνου θεός.
Ὅσαις γε λευκοῦ πώματος πόθος πρῶν,
Ἀκρισι δακτύλοισι θιγμῶσαι χθόνα,
Γάλακτος ἑσμοὺς εἵλκον. ἐκ γὰρ κισσίνων
Θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.

Liquescunt sacri cumuli candidæ nivis.
Pen. Quid verò seriæ rei nunciatum venisti?
Nun. Ego, qui conspexi Bacchas furentes, quæ ex hac terrâ
Oestris *percitæ* extulerunt candidum pedem,
Venio cupiens nunciare tibi, & urbi, ô Rex,
Quàm dira faciant: & miraculum superantia.
Sed cupiò audire utrum tibi libere
Dicam res illic gestas, an sermonem contrahere debeamus.
Metuo enim celeritatem animi tui, ô Rex,
Et iracundiam, & mores nimiùm tyrannicos.
Pen. Dicito, quia quod ad me attinet, prorsus eris sine pœnâ,
" Justis enim non est irascendum.
Quo autem dixeris atrociora de Bacchis,
Tanto magis hunc, qui ministravit artes
Mulieribus, objiciemus pœnæ.
Nun. Gregariæ quidem pecudes, jam ad montis verticem
Juvencorum summum evadebant, quum sol
Radios emittebat calefaciens terram:
Video autem tres cœtus mulieb'rium chororum,
Quibus præerat, uni quidem, Autonoe, alteri,
Agave mater tua: tertio verò choro *præerat* Ino.
Dormiebant verò omnes corporibus solutæ,
Aliæ quidem inclinantes tergum ad frondes abietis,
Aliæ verò in foliis quercûs ad solum caput
Casu ponentes modestè: non, ut tu ais,
Ebrias poculo, & strepitu tibiæ,
Venari Venerem in sylvis incitatas amore marium.
Tua verò mater inter medias ululavit
Stans Bacchas, ex somno ut excitarent corpus,
Postquam audivit mugitum cornigerorum boum.
Hæ verò abstergentes humidum ab oculis somnum,
Surrexerunt erectæ (visu miraculum modestiæ)
Juvenes, anus, virgines, & innuptæ.
Et primùm quidem demiserunt comas in humeros,
Et induerunt cervinas pelles, quibus nodorum
Vinculum solutum erat, & maculosas pelles
Serpentibus cinxerunt, *ad* lambentgenã, *i. e. serpentiũ lam. gen. cinx.*
Aliæ verò in ulnis capream, aut catulos luporum
Feros gestantes, dabant candidum lac;
Quibuscunq; propter recens puerperiũ, māma adhuc erat turgida,
Infantibus *domi* relictis, & imposuerunt *sibi* hederaceas
Coronas, & quernas, & ex smilace floridâ.
Quædam verò thyrso correpto, percussit petram,
Unde roscidus aquæ prosiluit humor.
Alia verò ferulam in terræ solum demisit,
Et hâc parte emisit deus fontem vini.
Quibus verò desiderium candidi potus, *i. e. lactis*, aderat,
Summis digitis dividentes terram,
Habebant copiam lactis: ex hederaceis verò
Thyrsis stillabant flavi mellis humores:

Ὥστ'

V. 685. Οὐχ ὡς σὺ φῂς Οἰνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ Θηρᾶν καθ' ὕλιν Κύπριν ἠρρενωμένας) Hi Versus referuntur ad illud *Penthei* dictum suprà v. 221. Πλήρεις δὴ θεσίοις ἐν μέσοισιν ἔσαν Κεραΐας· ἄλλαι δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν Πιδάνασαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν. Notavit *Henricus Stephanus*.

V. 697. Ὄφεσι κατεζώσαντο) *Bacchæ* serpentibus illæsæ & manibus gerebant eos & capiti induebant, hinc ὀφιοπλόκαμοι dicebantur. Sic suprà v. 101. Στεφάνωσόν τε δρυὸς κόμαν στεφάνοις, ἔνδειν ἄζεσθαι θεσμοὺς Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις. Sic infrà v. 704. Ἀγρίαν δ' ὑπὸ παρηΐδων Γλαυκὰν δρακόντων ἐξεκόμισσε χρόας. Hinc *Horat.* l. 2. Od. 19. De *Baccho*, *Nodo coerces Viperino Bistonidum sine fraude crines*. Sine fraude, *i. e.* sine noxâ, aut damno. *Josua Barnes.*

V. 702. Μίλακός τ' ἀνθεσφόρου) De *Smilace* vid. suprà v. 108. Σμίλακι καλλικάρπῳ. Item *Plin.* l. 16. c. 34. Utroque autem modo scribitur σμίλαξ & μίλαξ, ut σμάραγδος & μάραγδος. *J. Barnes.*

V. 703. Θύρσον δέ τις λαβὼν, ἔπαισεν εἰς πέτραν, Ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς) Quòd *Moses* & *Bacchus* παράλληλοι fuerint, vid. quæ Nos suprà ad v. 2. Præcipuè verò hæc *Petræ* percussio, quam exiliens Aqua sequebatur ex *Mose* adumbratur, qui Dei jussu Petram in *Horebo* virgâ percussit, unde Rivus aquæ prosiluit. *Exod.* c. 17. v. 6. & *Psalm.* 78. v. 15, 16. & 20. *J. Barnes.*

V. 709. Γάλακτος ἑσμοὺς εἵλκον) ἑσμὸς propriè *Examen*, ut Apum; figuratè de quâvis multitudine, ut de *Equorum*, *Hominum*; item rerum, ut ἑσμὸς μαρτυρίων, & ἀγαθῶν. Hic verò pro *copia*, quod rariùs dicitur, ἑσμὸς γάλακτος. De *numero* enim sæpe, de *quantitate* minùs frequentèr occurrit. *Josua Barnes.*

Ὥστ' εἰ πρῶτα, τὸν θεὸν, τὸν νῷ ψέγῃς,
Εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.
Ξυνήλθομεν δ' ἀγκόλοι, καὶ ποιμένες,
Κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν,
Ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τ' ἐπάξια. 715
Καί τις πλάνης κατ' ἄγυ, καὶ τεύχων λόγων,
Ἔλεξεν εἰς ἅπαντας, ὦ σεμνὰς πλάκας
Ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων,
Χάριν τ' ἄνακτι δῶμεν; ἓν δ' ἡμῖν λέγειν 720
Ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις,
Κρύψαντες αὐτούς. αἱ δ' ὥρα τεταγμένη
Ὠρᾶν ἐκίνει θύρσον εἰς βακχεύματα,
Ἴακχον ἀθεῴῳ στόματι, τὸν Διὸς γόνον
Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δ' συνεβάκχευσ' ὄρος, 725
Καὶ θῆρες· οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
Κύρει δ' Ἀγαυὴ πλησίον θοῴσκουσά μοι·
Κἀγὼ ξυνεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων.
Λόχμιον κενώσας ἔνθ' * ἐκρύπτομεν δέμας. * al. ἐκρυπτόμην.
Ἡ δ' ἀνεβόησεν, ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες, 730
Θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπ'· ἀλλ' ἕπεσθέ μοι,
Ἕπεσθε, θύρσοις δρᾶ χερῶν ὡπλισμένοι.
Ἡμεῖς μὲν ἓν φόβητρα, ἐξηλύξαμεν
Βακχῶν σπαραγμόν. αἱ δ', νεμομέναις χλόην
Μόσχοις ἐπῆλθον χθονὸς ἀσιδήρῳ μέτα. 735
Καὶ τὸν μὲν ἂν θρασεῖδες ἤνδανον πόρις
Μυκωμένῳ ἔχοντ' ἐν χερσῖν δίκα.
Ἄλλαι δ' ἀγέλας διεφόρουν σπαράγμασιν.
Εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρὰ, ἢ δίχηλον ἔμβασιν
Ῥιπτόμενα ἄνω τε κἀτω· κρεμαστὰ δ' 740
Ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμένα αἵματι.
Ταῦροι δ' ὀβριστὰι, κεὶς κέρας θυμέρυοι
Τοπρόσθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
Μυρίαισι χερῶν ἀγόρμυοι νεανίδων.
Θᾶττον δ' διεφορῦντο σαρκὸς ἐνδυταὶ, 745
Ἢ σὺ ξυναίψας βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
Χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
Πεδίων ὑπὸ τάσης, αἳ πρὸς Ἀσωπὸν ῥοὰς
Εὔκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαῖον στάχυν.
Τσίας τ' Ἐρυθρὰς θ', αἳ Κιθαιρῶνος λέπας 750
Νέρθεν κατῳκήκασιν. ὥστε πολέμιοι
Ἐπῆσαν ἔσεσθαι, πάντ' ἄνω τε κἀτω
Διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα·
Ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσθε, κοὐ δεσμοῖς ὑπο
Περσείχετ', οὐδ' ἔπιπτεν εἰς μέλαν πέδον, 755

Ita, ut si affuisses, deum, quem nunc vituperas,
Votis aggressus esses, aspiciens hæc.
Convenimus verò bubulci, & pastores ovium.
Communiū verborū cōtentionē inter nos excitaturi, *i. e. simul disp.*
Quòd horrenda facerent, & miraculis digna.
Et quidam impostor per urbem, & peritus artifex dicendi
Dixit ad omnes: O qui sacra juga
Montium habitatis, vultis captam reducamus
Agaven matrem Penthei ex bacchationibus,
Remque gratam regi faciamus? bene autem nobis dicere
Visus est: arbustorum igitur in frondibus insidias collocavimus,
Occultatis nobis ipsis. Illæ verò constitutâ
Horâ jactabant thyrsum ad Bacchanalia,
Iacchum pleno ore, Jovis filium
Bromium invocantes: totúsque mons simul bacchabatur,
Et *omnes* feræ: nihil autem erat immotum cursu.
Agave verò saltabat prope me,
Ego verò profilui, *eam* corripere volens,
Fruticetum relinquens, ubi occultabamus corpus.
Illa verò exclamavit, O celeres meæ canes,
Captamur ab istis viris: quare sequimini me,
Sequimini, thyrsis manibus armatæ.
Nos itaque fugientes, declinavimus
Lacerationem Baccharum. Ipsæ verò, pascentes herbam
Vitulos invaserunt cum manu non armatâ ferro.
Et aliam quidem *Baccham* vidisses pinguem juvencam
Mugientem tenere in manibus ad pœnam, *vel, jure belli tenere.*
Aliæ verò vaccas distrahebant laceratione bus.
Vidisses autem aut latus, aut pedem bifidum
Iaci sursum & deorsum: pendentia verò *frusta*
Stillabant sub abietibus commista sanguine:
Tauri verò feroces, & ob iram cornu minaces
Ante, sternebantur jam corporibus ad terram,
Impulsi innumeris manibus puellarum *bacchantium.*
Citius verò distrahebantur carnis tegumenta, *i. e. tergora,*
Quàm tu committeres, *clauderesque* palpebras regiis pupillis.
Feruntur autem ut aves in aerem sublatæ cursu
Camporum in planiciem, quæ ad Æsopi fluenta
Frugiferam emittit Thebanam segetem,
Et *ad* Hysias & *Erythras*, quæ Cithæronis jugo
Infra habitant, tanquam hostes
Irruentes, omnia sursum atque deorsum
Dissipaverunt: rapuerunt etiam ex ædibus liberos.
Quæcunque verò humeris imposuerunt, vel sine vinculis
Adhærebant: neque cadebant in nigram terram,

V. 716. Καί τις πλάνης) ὁ πλάνης, τῆς πλάνης, idem quod ὁ πλάνος, Vid. quæ Nos ad *Alcest.* v. 482. τεύχων λόγων) De voce τεύχων vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 625. *Josua Barnes.*. V. 721. Ἐλλοχίζομεν) ab ἐν & λοχίζω *insidias*, causâ ut ἐλλείπω. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 406. ad *Iphig.* Taur. v. 685. V. 736. Εὔπλοκον πόριν) πόρεις pro πόρπης, ut aliàs semel atque iterum, sic *Hom.* Odyss. κ. v. 410. Ὡς δ' ὅταν ἄγχαυλοι πόριες βόες ἀγελαῖαι. V. 737. Ἐν χερσῖν δίκα) Ita legendo explicabitur βιαίως, unde χειροδίκης, *Violentus*, qui jus in manibus gerit, hoc est *vi* pro *jure* utitur & βία, χειρῶν νόμος dicitur, de quâ re vid. *Joh. Brodæum. Scaliger* & *Dupertus* δίκα legunt, hoc est, *bifariam*, utpote διασπαρακτον. V. 739. Πλευρὰ) Ita scribo, ut Versui prospiciatur; quia πλευρὸν quando aderat, is stare non potuit; ponitur autem pro πλευρά, à πλευρὸν τὸ, quod Verbum & *Homero* & *Euripidi* usitatum. Δίχηλον) à δὶς & χηλὴ, *ungula*, Accentu in antepenultimâ. *Josua Barnes.* V. 740. Ῥιπτόμενα ἄνω τε κἀτω) Ante hæc τε omittebatur non sine versûs damno; fidentes addidimus non modò *Scaligeri*, *Æmilii Porti* & *Duporti* authoritate; sed quod eadem verba cum hâc ipsâ particulâ occurrant paulò pòst, viz. v. 752. ut eadem phrasis suprà v. 602. & 349. *Jos. Barnes.* V. 742. Κεὶς κέρας θυμέρυοι) *Brodæus* dicit *Athenæum* Deipnosoph. l. 2. legere κ' ἐν κέρᾳ, certè illa *Athenæi* Editio, quâ Nos utimur, ut nos legit. Sic *Virgil.* Georg. l. 3. v. 232. *Irasci in cornua discit Arboris obnixus trunco.* Sic Æn. l. 10. v. 724. *Consedit capream aut surgentem in cornua Cervum* &c. V. 745. Ἐνδυταὶ) Vide suprà v. 138. V. 750. Τσίας τ' Ἐρυθρὰς θ', αἳ Κιθαιρῶνος λέπας) Olim erat scriptum, quasi ἐρυθρὰς effet Epithetum τῆς Τσίας, *urbis*, æquè ac Τσίας, ita enim *Pausanias* in *Bœoticis* fol. 283. lin. 13. Τῆς δὲ τῆς Πλαταιΐδος ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εὐθείας ἐκτεταμένοις ἐς δεξιὰ, Τσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν ἐρείπια ὄψιν· πόλεις ποτὲ αὗται Βοιωτῶν ἦσαν &c. Vid. *Stephanum* περὶ πόλεων in utroque titulo. Et *Strabo* l. 9. fol. 404. in *Bœotia*. *Joh. Brodæus*, quanquam hæc citavit, non tamen distinguebat, & *Thucydidis* Expositori credendum duxit, qui δήμους putabat, cùm fortè tot pòst seculis ita facilè fierent; at *Euripidis* & *Thucydidis* temporibus nequaquam. *Josua Barnes.*

Οὐ χαλκὸς, ὦ σίδηρε. ἐπὶ δὲ βοτρύχοις
Πῦρ ἔφερον, ὦδ' ἐκαίετ'. οἱ δ' ὀργῆς ὕπο,
Εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὕπο.
Οὔκουν τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἄναξ.
Τὰς μὲν γὰρ ὑφ' ἡμῶν λογχωτὸν βέλος,
Κεῖναι δ' ὑρσοις ἐξανιεῖσαι χερῶν,
Ἐφαυμάτιζον, κἀπενώτιζον φυγῇ
Γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
Πάλιν δ' ἐχώρουν ἔνθεν ἐκίνησαν πόδα
Κρουάις ἐπ' αὐτῆς, ἃς αἰῆκ' αὐτῆς θεός·
Νίψαντο δ' αἷμα, φαιδρὰ δ' ἐκ παρηίδων
Γλώσσῃ δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός.
Τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἐσ', ὦ δέσποτα,
Δέχου πόλει τῇδ'. ὡς τά τ' ἄλλ' ἔστιν μέγας,
Κἀκεῖνό φασιν αὐτόν, ὡς ἐγὼ κλύω,
Τἠ παυσίλυπον ἄμπελον δῦναι βροτοῖς.
" Οἴνου γὰρ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
" Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν ἡδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
Χο. Ταρβῶ μὲ εἰπεῖν τὰς λόγους ἐλευθέρους,
Ἐς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Διόνυσος ἥσσων ἐστὶ δαιμόνων θεῶν ἕνα.
Πεν. Ἤδη τόδ' ἐγχὺς ὥστε πῦρ ἐφάπτεται
Θρασύμα βακχῶν, φόβος ἐς Ἕλληνας μέγας.
Ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· σοὶ γὰρ ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν
Πύλας, κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
Ἵππων τ' ἀθύμων ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
Πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ
Ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ὑπερεστώσομεν
Βακχαισιν. ἢ γὰρ, ἀλλ' ὑφ' ἅλλα πάσχομεν,
Εἰ θεὸς γυναιξὶν πρόσομεν', ἃ πάρεσμεν.
Αγ. Πείθῃ μὲ δὴν ἐμοὶ λόγων κλύων,
Πενθεῦ. κακῶς δ' ὁ θεὸς σέθεν πάσχων ὅμως
Οὔ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
Ἀλλ' ἡσυχάζειν. Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
Κινοῦντα βάκχας σφῶν ὀρῶν ἄπο.
Πεν. Οὐ μὴ φρενώσῃς μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγὼν,
Σώσῃ τόδ', ἢ σοι πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
Αγ. Θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμούμενος
" Πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῷ.
Πεν. * Θήσω φόνον γε πᾶσιν, ὥσπερ ἄξιον, * al. θύσω.
Πολλὰ ταραξάσας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
Φεύξεσθε πάντες καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας

Non æs, non ferrum. In capillis verò
Ignem ferebant, neque *tamen* urebantur. Isti verò præ irâ,
Ad arma venerunt à Bacchis nempe spoliati.
Ubi quidem erat videre spectaculum dirum, ô rex.
Has enim non vulnerabat Virorum cuspide-munitum telum,
Illæ verò thyrsos emittentes manibus,
Vulnerabant, & terga fugæ dare cogebant
Fœminæ viros, non sine Deorum aliquo *numine*.
Rursus verò iverunt eò, unde moverant pedem,
Ad fontes ipsos, quos emisit ipsis Deus :
Abluerunt autem sanguinem, & guttas ex genis
Linguâ serpentis abstergebant à corpore.
Deum igitur hunc, quisquis est, ô domine,
Recipe in istam civitatem, quia & *in* reliquis magnus est,
Et illud aiunt ipsum, ut ego audio, *præstitisse scilicet*,
Curarum sedatricem vitem dedisse mortalibus.
" Vino enim sublato, non est Venus,
" Neque ulla alia voluptas hominibus amplius.
Ch. Metuo quidem verba libera dicere
Ad tyrannum, sed tamen *hæc* dicentur :
Bacchus inferior nullo deorum est.
Pen. Jam prope sicut ignis incenditur hæc
Baccharum petulantia, ingens dedecus inter Græcos.
Quare non cunctandum est. Vade ad Electras
Portas, & jube omnes scutatos,
Equorúmque velocipedum conscensores obviam *mihi* venire,
Et quotquot vibrant peltas, & manu arcuum
Pulsant nervos, ut bellum inferamus
Bacchis. Nam alioqui *modum* superabunt hæc *mala*,
Si à mulieribus patiamur, quæ patimur.
Nun. Nihil quidem obtemperas, audiens meos sermones,
Pentheu : malè verò à te quamvis tracter, tamen
Dico te non debere arma inferre deo,
Sed quiescere : Bromius *enim* non patietur
Te pellere Bacchas ab Eviis, *sacrisque* montibus.
Pen. Nequaquam me castigabis : sed vinctus, *aut* elapsus fugâ,
Servabis hoc *tuum corpus*, aut aliàs infligam tibi pœnam.
Nun. Potius illi sacrificarem, quàm furens
" Calcitrarem adversus stimulum dei ipse mortalis existens.
Pen. Faciam cædem fœmineam, ut merita sunt,
Multam, turbans *eas* in Cithæronis jugis.
Fugietis omnes, hoc enim *esset* turpe, scuta

757. Οὐδ' ἐκαίετ') ἐκαίετο, δηλονότι τὰ βόστρυχα. *Ibidem*, Οἱ δ' ὀργῆς ὕπο) Οἱ Ὑπασσεῖς, καὶ Ἐρυθραῖοι, οἱ ἀγόμενοι καὶ φερόμενοι ὑπὸ Βακχῶν. Vid. Notam sequentem. V. 758. Φερόμενοι Βακχῶν ὕπο) Rectè *Latinam* Versionem hic emendavimus, nam φερόμενοι idem est in hoc loco, atque ἀγόμενοι καὶ φερόμενοι, de quâ phrasi Nos ad *Troad.* v. 1310. *Josua Barnes.* V. 762. Καὶπενώπιζον φυγῇ) Καὶ ἀπενώπιζον, ἤγουν τὰ νῶτα τρέπειν ἠνάγκασαν τῇ φυγῇ. V. 766. Νίψαντο δ' αἷμα) Non hic sanguinem *Baccharum* notat Poeta, ut qui invulnerabiles illas agnoscit, sed laceratorum vitulorum & *Bœotiorum* nuper vulneratorum. *Serpentes* autem illarum genas tritulcis linguis lambebant, ut scires nihil illis noxium. Vid. quæ Nos suprà ad v. 697. *J. Barnes.* V. 772. Οἴνου γὰρ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις) Huc refer *Horat.* l. 1. Od. 18. & illud, *sine Cerere & Baccho friget Venus.* Vid. *Erasm.* ad hoc Adagium. Aliàs Οἴνου δὲ μὴ παρόντος, ex *Joh. Brodæo.* Tres hos Versus *Athenæus* citat Deipnos. l. 2. &c. *Josua Barnes.* V. 776. Διόνυσος ἥσσων ἐστὶ δαιμόνων θεῶν ἕνα) Deos Prisci metiebâtur commodis & bonis, quorum ipsi Hominibus Authores essent; unde & hodiè vulgò **God**, quasi **Good**, Nos Deum vocamus; idque propter perpetua in omne genus hominum Beneficia. Hinc Poeta noster, *Bacchum* propter Vini, rei præclarissimæ, inventionem, nulli Deorum postponendum asserit. Ex *Gaspar. Stiblini* notis. V. 788. Οὔ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ) Οὔ φημι χρῆναί σε στομαχεῖν. Ita *Gamaliel* ad Doctores *Sanedrim*, *Act.* 5. v. 28. Καὶ τανῦν λέγω ὑμῖν, Ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη, ἢ τὸ ἔργον οὗτο, καταλυθήσεται. Εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε. *Josua Barnes.*. V. 792. Σώσει) *Duportus* σώσεις legit, potest & σώσει pro σώσῃ *Atticè* dici, à σώσομαι, sed dubio procul est secundæ Personæ. V. 794. Πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῷ) Eandem phrasin in eundem sensum habes *Act. Apostolorum* c. 9. v. 5. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. *Josua Barnes.* V. 795. Θήσω φόνον γε πᾶσιν) Sic infrà v. 835. Ἀλλ' αἷμα θήσεις. Sic *Oresl.* ἢ ματροκτόνον αἷμα χερσὶ θέσθαι. Ita *Brodæus*, Nec, inquit, me movet, quòd suprà dixerit v. 793. Θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον. Certè, *nonnihil me movet*, quasi iratum *Penthea* intelligamus, μῶν ζῦγε θύοις ἂν αὐτῷ ; ἐγὼ ταραξᾶν θύσω φόνον γε πᾶσιν, ἤγουν γυναικῶν. Sed nihil muto. *Josua Barnes.* V. 797. Φεύξεσθε πάντες) φεύξεμαι pro φεύξομαι, *Doricè & Atticè.*

Θύρσοισι

Θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
Αγ. Ἀπόρρητα τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ;
Ὡς ἔστε πάσχων, ἔστε δρῶν σιγήσεται.
Ὅπῃ μ' ἔτ' ἔστιν εὖ κατασχεῖν παῖδε.
Πεν. Τί δρῶντα, δυλεύοντα δυλείαις ἐμαῖς;
Αγ. Ἐγὼ γυναῖκας δευρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
Πεν. Οἴμοι. τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ.
Αγ. Ποῖόν τι; σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς.
Πεν. Ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
Αγ. Καὶ μὴν ξυνεθέμεθ', τοῦτο δ', ᾧ θεῷ.
Πεν. Ἐκφέρετέ μοι δευρ' ὅπλα. σὺ δ', παῦσαι λέγων.
Αγ. Βέλει σφ' ὄρεσι συγκαθημένους ἰδεῖν;
Πεν. Μάλιστα, μυρίον γε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν.
Αγ. Τί δ' εἰς ἔρωτα τῶνδε πέπωκας μέγα;
Πεν. Λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένους.
Αγ. *Ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; *an ὅπως.
Πεν. Σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενον.
Αγ. Ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν θέλῃς λάθρα.
Πεν. Ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξέπας τάδε.
Αγ. Ἄγωμ' ἕν σε, καὶ πιχείρησις ὁδῷ.
Πεν. Ἄγ' ὡς τάχιστα, τῷ χρόνῳ δέ σ' ἐ φθονῶ.
Αγ. Στείλαι νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
Πεν. Τί δῆτα τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τέλας;
Αγ. Μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀρθῇς ἐκεῖ.
Πεν. Εὖ γ' εἶπας αὐτό. καί τις εἶ πάλαι σοφός.
Αγ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμύσωσεν τάδε.
Πεν. Πῶς ἂν γένοιτ' ἄν, ἃ σύ μ' νουθετεῖς, καλῶς;
Αγ. Ἐγὼ σε λώσω δωμάτων εἴσω μολών.
Πεν. Τίνα σολισμὸν, ἢ δόλῳ; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.
Αγ. Οὐκέτ' ἀθαμὶς Μαινάδων ποθούμενος εἶ.
Πεν. Στολὴν ὑμῖν τίνα φῂς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὴν βαλεῖν;
Αγ. Κόμην μὲν ὅπῃ σῷ κρατὶ πρῶνον ἐκτενῶ.
Πεν. Τὸ δεύτερον δὴ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
Αγ. Πέπλοι ποδήρεις· ὅπῃ κάρα δ' ἔσται μίτρα.
Πεν. Ἦ καί τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
Αγ. Θύρσον τε χειρὶ, καὶ νεβρῖδ' ἕκητον δέρας.
Πεν. Οὐκ ἂν δυναίμην ἅπλοα συνδῦναι σολίν.
Αγ. Ἀλλ' αἵματ' ἐπίσεις, συμβαλὼν Βάκχας μάχῃ.
Πεν. Ὀρθῶς μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
Αγ. Σοφώτερον γοῦν, ἢ κακοῖς ἁρπᾶν κακά.
Πεν. Καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι, Καδμείους λαθών;
Αγ. Ὁδοὺς ἐρήμους ἡμεῖς· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
Πεν. Πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾶν Βάκχας, ἐμοί.
Αγ. Ἐλθόντ' ἐς οἴκους, αὖθις ἐκπονήσομεν.
Πεν. Ἔξεστι πάντῃ, τοῦτ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα.
Αγ. Στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,

Ænea retundi thyrsis Bacchārum.
Nun. Negotium habemus cum hoc intractabili hospite,
Qui neque patiens, neque agens quiescet:
Quandoquidem adhuc ista rectè componi possunt.
Pen. Quid faciendo? an serviendo servitiis meis, *i.e. servis*?
Nun. Ego mulieres huc adducam sine armis.
Pen. Hei mihi. *Fem* hanc dolosam jam in me machinaris.
Nun. Quamnam? si te servare cupio meis artibus?
Pen. Ex compositò communiter hæc feciſtis, ut bacchemini semper.
Nun. Pactus quidem sum, cum deo nimirum.
Pen. Efferte mihi huc arma, tu verò desine loqui.
Nun. Visne ipsas in montibus una sedentes videre?
Pen. Maximè, dans etiam magnum auri pondus.
Nun. Quomodo verò incidisti in hujus *rei* magnum desiderium?
Pen. Miserè ipsas videre cupio vino lymphatas.
Nun. An igitur videre cupis libenter, quæ tibi molesta *erunt*?
Pen. Planè scias, *eas videre cupio*, tacitè sedens sub abietibus.
Nun. Verum investigabunt te, etiamsi velis clàm *illas intueri*.
Pen. Ergo palàm *eas intuebor*: rectè enim hoc dixisti.
Nun. Ducam igitur te & aggredieris viam.
Pen. Duc quàm celerrimè: temporis enim *causâ* tibi nō invideo
Nun. Compone igitur circa corpus, *i.e. indue*, bythinas vestes.
P. Cur *v. corpus* hoc in mulieres ex viro convertā? *cur ex v. mul. fiam?*
Nun. Ne te interficiant, si vir ibi videaris.
Pen. Rectè hoc dixisti: es autem quidam *vir* jampridem sapiens.
Nun. Bacchus nos docuit hæc.
Pen. Quomodo igitur fient ista, quæ tu me mones rectè?
Nun. Ego ornabo te vadens intra domum.
Pen. Quo ornatu? an fœminco? sed pudet me.
N. Nō ampl. spectator Mæn. alacer es, *Bac. haud amp. spect. cup. alacr.*
Pen. Quem igitur ornatum ais te injecturum esse meo corpori?
Nun. Prolixam quidem comam in capite tuo extendam.
Pen. Secunda verò species ornatûs quænam *erit* mihi?
Nun. Pepli talares, & supra caput erit mitra.
Pen. An præter hæc etiam aliquid aliud addes mihi?
Nun. Thyrsum manibus, & maculosam hinnuli pellem.
Pen. Non possem fœmineam induere vestem.
Nun. Sed sanguinē effundes, committens prœlium cum Bacchis.
Pen. Prudenter *dicis*: primùm ad *rei* explorationem oportet ire.
Nun. Consultiùs profectò *fuerit hoc*, quàm malis venari mala.
Pen. At quomodo per urbem ibo clam Thebanis?
Nun. Per vias latentes ibimus: ego verò dux ero.
Pen. Quidvis *erit* mihi pot. *quidv. alacrit. fac.* ne Bacchæ *me* derid.
Nun. Profecti in ædes, *de iis* quæ *nobis* visa fuerint consultabimus.
Pen. Ubique licet: meum obsequium adest tibi.
Nun. Abibo: aut enim arma gestans proficiscar,

V. 798. Ἐκτρέπειν) Non hic pro ἐκτρέπεσθαι, sed ita locus exponendus, αἰσχρὸν γὰρ ἡμᾶς ἄνδρας ὄντας ῥιψασπίδων δίκλω, θύρσοις Βακχῶν γυναικῶν ἐκτρέπειν καὶ λιπεῖν τὰς ἀσπίδας ἡμᾶς. *J. Barnes.* V. 799. Ἀπόρρητα τῷδε) Hunc locum, ut credo, respexit *Livius*, cum hæc verba de *Marcello* locutum dicat *Hannibalem*, "Cum eò nimi-"rum hoste res est, "qui nec bonam nec "malam ferre fortu-"nam potest. Seu vi-"cit, ferocitèr instat "victis, seu victus est, "instaurat cum Victo-"ribus certamen. *I-dem.* V. 801. Ὅταν) *Scaliger* legit, ὦ πάτερ. Certè ultima ὅταν cùm brevis sit, vel ita legendum, ut sit blanda compellatio, vel ὅταν γ' scribas. *Idem.* V. 802. Δυλείαις) i.e. δούλαις: sic *Mancipium* pro *Servo*, *Abstractum* pro *Concreto*; sive *Denominans* pro *Denominato*. Sic hæc *Andromache* v. 446. Δόλια βουλεύματα pro βουλεύται. Sic *Oreſt.* v. 590. ὑγιὲς εὐγενείου, pro ἀγὴς εὐγενής. Vid. quæ Nos ad locum priùs citatum. *J. Barnes.* V. 809. Βέλει) Deleo illud Α, quod hic importunè præfigebatur. Vel certè extrà Versum sit. V. 810. Σταθμὸν) Prior brevis. *Phœniſſ.* 19. V. 815. Ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε) Hic ἐξιχνεύσουσιν habet ι brevem ante χν, ut στάθμος, suprà v. 810. Cujus rei exempla suppetunt *Phœniſſ.* v. 19. V. 817. Ἄγωμ' ἕν σε) Ita potiùs quam ἄγωμαι, ob sequens Ἄγ' ὡς τάχιστα. V. 819. Στείλαι νυν) Ita *Canterus* & *Scaliger*, nec enim νιν hic locum habet. βυσσίνους πέπλους) de *Byſſo* vid. quæ *Johan. Brodæus* in hunc locum ex *Polluce*, *Plinio*, *Pausaniâ* & *Philoſtrato* adnotavit. V. 823. Ἐξεμύσωσεν πάλαι) Ἐκμυσόω, ἐκμιδάσχω, Du-

plicem regit *accuſativum*. V. 829. Κόμην μὲν ὅπῃ σῷ κρατὶ πρῶνον ἐκτενῶ) En hìc iterum totum *Bacchārum* Apparatum; *Comam* nempe extensam & diffusam; *Vestem* talarem & fluentem; *Thyrsum*, *Nebrida* & quod ante quoque notavimus, *Mitram*; de quâ *Virgilius*, ubi *Remulus Trojanis* hæc Matris *Phrygiæ* Orgia objicit, *Æn.* l. 9. v. 614. *Vobis Picta croco & fulgenti murice veſtis, Deſidiæ cordi; juvat indulgere choræis, Et tunicæ manicas & habent redimicula Mitræ.* Vid. suprà ad v. 34. *Joſua Barnes.* V. 841. Ἂν δόκῃ) Ita *Aldi* optima Editio & ita *Senſus* postulat, *Canterique* habet Editio, pro ἃ ἂν, alii ἄν tantùm legunt, de quâ lectione videsis *Æm. Port.* V. 842. Εὐπρεπὲς πάρα) *Canter.* legit εὐπρεπὴς, vid. suprà ad v. 440.

Ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
Aut tuis parebo consiliis.

Διό. Ἧξει ὃ Βάκχας, ὃς θανὼν, δώσ᾽ δίκλω.
Bac. Veniet autem ad Bacchas, ubi moriens pœnas dabit.

Γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσθω.
O mulieres, hic vir obvius sit jactui nostro.

Διόνυσε, νυῦν σὸν ἔργον· οὐ γὰρ εἶ πρόσω.
O Bacche, nunc tuum opus est; non enim procul abes.

Τισώμεθ᾽ αὐτόν· πρῶτα δ᾽ ἔκστησον φρενῶν,
Ulciscamur eum: primum autem deturba de sede mentis,

Ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς φρονῶν μὲν οὔ,
Immittens levem rabiem: utpote qui sanam mentem habens

Οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδῦναι στολήν·
Non velit induere fœmineam vestem:

Ἔξω δ᾽ ἐλαύνων τῆς φρονῆν ἐνδύσεται.
Extra verò mentis sanitatem profectus, induet.

Χρῄζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
Nunc autem volo ipsum fieri risum Thebanis,

Γυναικόμορφον ἀγόμενον δι᾽ ἄστεως,
In habitu fœmineo ductum per urbem,

Ἐκ τῆς ἀπειλῶν τῆς πρίν, αἷσι θήνος ἦν.
Ob priores minas, quibus terribilis erat.

Ἀλλ᾽ εἶμι, κόσμον, ὃν τόδ᾽ εἰς ᾅδου λαβὼν
Sed vado, ornatum (quo accepto, ad inferos

Ἄψοσι μητρὸς ὀκ χερῶν καταφαγεὶς,
Vadet interfectus maternis manibus)

Πενθεῖ θρασύψων. γνώσεται δ᾽ τὸν Διὸς
Pentheo induturus. Cognoscet verò Jovis filium

Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
Bacchum, qui est in imperio *suo*, & *in suis sacris tutandis*, Deus

Δεινότατος, ἀνθρώποισι δ᾽ ἠπιώτατος.
Maximè formidabilis, hominibus alioqui mitissimus.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφή.

Strophe.

Χο. 1 Ἆρ᾽ ἐν πολυυκτίοις χοροῖς
1 Num in nocturnis choris

2 Θήσω ποτὲ λιπνὸν
2 Ponam aliquando candidum

3 Ποδὸς ἀναβακχεύσω;
3 Pedem bacchans,

4 Δέρᾳ εἰς αἰθέρα δροσερὸν
4 Cervicem in roscidum aerem

5 Πίπτω, ὡς νεβρὸς χλοεραῖς
5 Jactans, veluti caprea, in viridantibus

6 Ἐμπαίζουσα λειμακτὸς ἁδοναῖς,
6 Deliciis prati ludens,

7 Ἡνίκ᾽ ἂν φοβερὸν φύγῃ
7 Quando effugerit formidandam

8 Θήραν᾽ ἔξω φυλακᾶς,
8 Venationem extra custodias,

9 Εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων,
9 Super retia bene-contexta:

10 Θωΰσσων ὃ κυναγέτας
10 Vociferans verò venator

11 Σωτείνῃ δρόμημα κυνῶν.
11 Intendit cursum canum:

12 Μόχθοις τ᾽, ὠκυδρόμοις τ᾽ ἀέλλαις,
12 Et laboribus, & rapidis procellis *caprea similis*

13 Θρῴσκῃ πεδίον παρ᾽ ὑγρὰ πολύμυον, ἡδομένα
13 Saltat planiciem juxta fluminea, gaudens

14 Βροτῶν ἐρημίαις,
14 Mortalium solitudine, *locisque desertis, ubi nulli sunt mortales,*

15 Σκιερωκόμοις τ᾽ ἐν ἔρνεσιν ὕλας;
15 Opacæque inter ramos sylvæ *degens?*

" 16 Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
" 16 Quod *est* præstantius, aut quod pulchrius

" 17 Βροτοῖς ἔρχεται θεῶν γέρας ὑπὲρ βροτοῖς,
" 17 Munus à diis *datum* inter homines,

" 18 Ἢ χεὶρ ὑπὲρ κορυφᾶς
" 18 Quàm manum supra verticem

" 19 Τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
" 15 Hostium victricem habere?

" 20 Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί.
" 20 Quod pulchrum *est*, semper *est* gratum.

Ἀντιστροφή.

Antistrophe.

1 Ὁρμᾷ τυ μόλις· ἀλλ᾽ ὅμως
1 Venit vix, sed tamen *tandem*

2 Γιγὸν τόγε θεῖον
2 Certum divinum

3 Σθένος. ἀπευθύνει δὲ
3 Robur, *ac potens vindicta.* Punit verò *Deus*

4 Βροτῶν τὰς τ᾽ ἀγνωμοσύνας
4 Homines impietatem

5 Τιμῶντας, κοὐ μὴ τὰ θεῶν
5 Colentes, & Deorum *numen honoribus* non

6 Αὔξοντας, σὺν μανομήνιδι δόξᾳ.
6 Augentes, *ac venerantes*, insanâ *corruptos* opinione.

V. 851. Ἐλαύνων) Subaudi ἑαυτὸν, idem quod ἐλαθεὶς, sin ad *Bacchum* referatur, erit *Syntaxis* impedita, de quâ re vid. *Iphig. Taur.* v. 695. V. 852. Ὄφλειν) Hìc prior syllaba communis est, vid. suprà ad v. 815. V. 858. Ἐν τέλει) Simplicitèr pro *in Fine, tandem*; vel ut alii, ἐν ταῖς τελεταῖς. V. 863. Δέρᾳ εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτω·) Hinc *Bacchæ* ῥιπαύχενες. vid. v. 150. V. 865. Ἐμπαίζουσα) Ita *Scal.* rectè, nihil enim hìc loci ἐμπάζουσα, quod priùs aderat, habet, ἐμπάζομαι enim *curo*, Homer. λείμακτρον) ἡ λείμαξ verbum *Euripideum*. Vid. ad *Phœniss.* v. 1563. V. 869. Θωΰσσων ὃ Κυναγέτας) Mirum, quantum Hallucinatus est hoc in loco *Johannes Brodæus*, qui Θωΰσσων dicit *Atticè* poni pro Θωΰσσουσα, & ad νεβρὸς referat, cùm ὁ κυναγέτας ad illud referri debet, Θωΰσσω enim est *Canes-Venaticos-clamore-incito*, ut *Hippolyt.* v. 219. Κυσὶ Θωΰξαι, *Schol.* Κυσὶ μὴ συρίζειν, ὅπερ ἐπὶ θήρας ὁρμᾷν. Aliquando etiam de Canum latratu accipitur. Et *Antholog. Aper furiosus* dicitur κάπρος θωὺξ πηγῆς, sed de *Capreâ* aut *Hinnulo* nunquam hæc Vox usurpatur. *Josua Barnes.* V. 874. Σκιερωκόμοις τ᾽ ἐν ἔρνεσιν ὕλας) ὕλας σκιερὰς κόμας ἐχούσης· Κόμη, τὰ φύλλα. Sic *Horat.* Diffugere Nives; redeunt jam Gramina Campis, Arboribúsque Comæ. *Josua Barnes.* V. 875. Τί τὸ σοφὸν. ἢ τί τὸ κάλλιον &c.) Hoc πανταχοῦ est, ut Nos diximus, *Omus* hujus *Chori* & ad finem *Antistrophæ* similitèr repetitur. Pulchrum autem dicit; atque ideò gratum probat, à Diis id concessum habere, ut inimicis superiores simus. Quanquam qui *Christum* novit, Clementiâ & veniâ tum maximè utetur. *Josua Barnes.* V. 879. Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί·) *Theognis* v. 15. Originem hujus Sententiæ *Musis* attribuit ---Μοῦσαι καὶ χάριτες, κοῦραι Διὸς, αἵ ποτε Κάδμῳ Ἐς γάμον ἐλθοῦσαι, καλὸν ἀείσατ᾽ ἔπος, Ὅ, τι καλὸν φίλον ὄῤῥι, τὸ δ᾽ ὃ καλὸν, ὃ φίλον ὄῤῥι. Τοῦτ᾽ ἔπος ἀθανάτων ὕμνος διὰ στομάτων. Vide in eum locum *Camerarii* Græcam interpretationem: Vid. etiam *M. Anton. Mureti* Variar. Lection. l. 4. c. 4. & quæ Nos ad *Phœniss.* v. 829. V. 880. Ὀρμᾷ τυ μόλις, ἀλλ᾽ ὅμως) Deus est *ad Pœnas tardus, ad præmia velox*; Dei Justitia habet *Laneos pedes & ferreas manus*; & illud *Horatii* ---Rarò antecedentem scelestum Deseruit Pede Pœna claudo; *D. Jacob.* c. 2. v. 13. Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος, κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. *Josua Barnes.*

7 Κρυπτὸν

7 Κρυπτόυσι δὲ ποικίλως
8 Δαρὸν χρόνου πόδα, τὸ
9 Θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. τὸ
10 Γὰρ κρεῖσσον ποτὲ τῶν νόμων
11 Γινώσκειν χρὴ, τὸ μελετᾶν. 890
12 Κἄφα γὰ δαπάνα νομίζειν,
13 Ἰσχύ τ' ἔχειν, ὅ, τί πυτ' ἄρα τὸ Δαιμόνιον.
14 Τό, τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
15 Νόμιμον, ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκός.
" 16 Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον 895
" 17 Παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
" 18 Ἢ χερὸς ὑπὲρ κορυφᾶς
" 19 Τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν ;
" 20 Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί.

Επῳδός.

" 1 Εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ θαλάσσης 900
" 2 Ἔφυγε κύμα, λιμένα δ' ἔκιχεν.
" 3 Εὐδαίμων δ', ὃς ὑπὲρ θ' μόχθων
" 4 Ἐγένεθ'. ἕτερα δ' ἕτερ' ἕτερον
" 5 Ὄλβῳ, καὶ δυνάμει πρόπλαθεν.
" 6 Μυρίαι μυρίοισιν 905
" 7 Ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες. αἱ μὲν
" 8 Τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
" 9 Βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν. τὸν δ', κατ' ἦμαρ
" 10 Ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.

7 Occultant autem *dii* variè
8 Diuturnum temporis pedem, &
9 Venantur impium. non
10 Enī unquā *aliquid* potentius legibus, *moribúſq; jam recept. majus*
11 Cogitare convenit, aut meditari.
12 Levis enim *eſt* ſumptus, & *facile eſt* exiſtimare,
13 Divinum numen, quodcunque tandem illud *ſit*, robur habere,
14 Longóque tempore *confirmatum*
15 Jus *divinum*, quod naturâ ſemper exiſtit.
" Quod *eſt* præſtantius, aut quod pulchrius
" 17 A Diis *datum* munus inter homines,
" 18 Quàm manum ſupra verticem
" 19 Hoſtium victricem tenere ?
" 20 Quod pulchrum *eſt*, ſemper *eſt* gratum.

Epodus.

" 1 Beatus ille, qui ex mari
" 2 Effugit fluctus, & attigit portum.
" 3 Beatus etiam, qui ſuperior laboribus, *ac periculis*
" 4 Evaſit : aliâ verò *ratione* alius alium
" 5 Felicitate, & potentiâ ſuperavit.
" 5 Infinitæ infinitis
" 7 Adhuc adſunt ſpes; *quarum* hæ quidem
" 8 Finiuntur in opulentiâ
" 9 Mortalibus: aliæ verò *inanes* evaſerunt. Illum verò, in diem
" 10 Cui vita *eſt* beata, beatum puto.

V. 886. Κρυπτόυσι) idem quod *κρύπτω*. V. 887. Δαρὸν χρόνου πόδα) Ita *Horat. Cito pede labitur Annus.* Et, *tacito pede præterit Ætas.* Et *Morti* etiam *Pes* æquè tribuitur, ac Tempori, ut *Horat. Pallada Mors æquo pulſat pede Pauperum tabernas, Regúmque Turres.* In hunc autem ipſum ſenſum idem *Horatius* dixit, *Rarò antecedentem Sceleſtum Deſeruit pede Pœna claudo.* Joſua Barnes. V. 888. Τὸν ἄσεπτον) τὸν ἀσεβῆ. V. 895. Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον) Vid. ſupra ad v. 875.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

BAcchus *jam* Pentheum *muliebri ornatu & Bacchico habitu veſtitum in Scenam producit, mente alienatum, & ludibrio Spectatorum exponit; quaſi exploratum euntem; quùm in manifeſtum duceretur exitium.* Chorus *abeunti* Pentheo *interitum denuntiat, Impietatis mercedem; multáque monet de Religione colendâ.* *Nuntius* Penthei *à* Bacchis *diſcerpti caſum narrat & vivis coloribus depingit.* Chorus Bacchi *de* Pentheo *Victimâ gratulatur, & ſeriò ob eam rem triumphat.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΠΕΝΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

Διο. Σὲ τὸν φοβοῦμαι ὄνθ', ἃ μὴ χρεών, ὁρᾶν, 910
Σπεύδοντά τ' ἀσπόδασα, Πενθέα λέγω,
Ἔξιθι πρόσθε δωμάτων· ὀφθεὶς μόλις,
Σκευὴν γυναικὸς Μαινάδ' Βάκχης ἔχων,
Μητρός τε τῆς σῆς, καὶ λόχου κατάσκοπος·
Πρέπεις δ' Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ. 915
Πεν. Καὶ μοὶ δρᾶν μοι δύο μὲν ἥλιος δοκῶ,
Διπτὰς δ' Θήβας, καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον.
Καὶ ταῦρος ἡμῖν προσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς,
Καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
Ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; τετύφωσαι γὰ δῆτ'. 920
Ὁ θεὸς ὁμῶς τεῖ πρόσθεν, ὢν σὺν εὐμενής.

Bac. TE cupidum videre ea, quæ non fas *eſt*,
Et tentantem non tentanda, Pentheа compello.
Egredere ante ædes, in meum conſpectum prodi,
Habens ornatum mulieris Mænadis Bacchæ,
Et tuæ matris, & *Bacchici* cœtûs explorator:
Similis profectò es figurâ uni filiarum Cadmi.
Pen. Atqui mihi videor videre duos ſoles,
Geminásque Thebas, & oppidum ſeptem-portarum,
Et taurus exiſtens videris nobis præire,
Et tuo capiti cornua adnata eſſe *videntur*.
Sed num revèrâ es fera ? formam enim tauri geris,
Deus præcedit nos non benevolus exiſtens.

V. 911. Πενθέα λέγω) Vel λ. eſt ectaticum, ut aliàs ſemel, vel *πενθεά* per ſe ultimam producit, ut *Phœniſſ.* v. 1258. & alibi aliàs nos ſæpe obſervavimus. V. 915. Πρέπεις) ὅμοιος εἶς, δ' εὐφρόνειαν ὁλονύπ. Εἰκασθεὶς ὁ Διόνυσος. Καὶ Ἡσύχιος, πρέπον, ὅμοιον. *Joſua Barnes.* V. 916. Καὶ μοὶ δρᾶν μοι δύο μὲν ἥλιος δοκῶ, διπτὰς δ' Θήβας) Hunc locum reſpexit *Virgil.* Æn. l. 4. v. 469. *Eumenidum veluti demens videt agmina Penthei, Et geminum ſolem & duplices ſe oſtendere Thebas.* Vid. *M. Anton. Mureti* Variar. Lection. l. 7. c. 24. *Joſua Barnes.*

Διο. Ἐνσπονδ' ἡμῖν • νυῶ σ' ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν. — Bac. Confœderatus est nobis: nunc en vides ea, quæ te videre conv.
Πεν. Τί φαίνομαι δῆτ'; ὑχὶ πλὼ Ἰνὼς ϛάσιν, — Pen. Quid videor tandem? num Inûs ſtatum,
Ἢ πλὼ Ἀγαυῆς ἑϛάναι μητρός γ' ἐμῆς; — Aut Agauæ matris meæ ſtare videor?
Διο. Αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ, σ' ὀρῶν. — Bac. Illas ipſas me videre exiſtimo, cum te intueor:
Ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέϛηχ' ὅδε, — Verum e ſuo loco motus eſt hic tuus cincinnus,
Οὐχ ὡς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα. — Non eſt ut ego ipſum ſub mitrâ compoſueram
Πεν. Ἔνδον ϖερϖατείων αὐτὸν, ἀνατείων τ' ἐγὼ, — Pen. Intùs concutiens, & agitans ipſum ego,
Καὶ βακχάζων, ἐξ ἕδρας μεθόρμισα. — Et bacchans, extrà ſedem ejeci.
Διο. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σὲ ϖερικαλλύνειν μέλῃ — Bac. Sed eum nos, quibus te ornare curæ eſt,
Πάλιν καταϛελοῦμεν • ἀλλ' ὄρθιον κάρα. — Rurſus componemus: quamobrem erige caput.
Πεν. Ἰδού, σὺ κόσμῳ σοὶ γὰρ ἀνακείμεθα δή. — Pen. Ecce, ornato tu? tibi enim addicti ſumus jam.
Διο. Ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κὐχ' ἑξῆς πέπλων — Bac. Zonæ ſunt tibi laxatæ, neque ordine veſtium
Στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν. — Plicæ tenduntur ad talos tuos.
Πεν. Κἀμοὶ δοκοῦσι ϖαρὰ ϖᾶν δεξιὸν ϖόδα • — Pen. Et mihi *ita* videntur ad dextrum pedem:
Τἀνθένδε σ' ὀρθῶς ϖαρὰ τένοντ' ἔχῃ ϖέπλος. — Ab hâc verò parte juxta *pedis* tendinem rectè peplus habet.
Διο. Ἦϖυ με ϖρῶτον σῶν ϖροῶϖτον ἡγήσῃ φίλων, — Bac. Num exiſtimabis me primum tuorum amicorum,
Ὅϖου ϖαρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς; — Quando præter tuam opinionem videbis Bacchas eſſe modeſtas?
Πεν. Πότερα δ' ὄρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ, — Pen. Utrum verò thyrſum dextrâ ſumens manu,
Ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκαθήσομαι; — Aut alterâ, Bacchæ magis ſimilis ero?
Διο. Ἐν δεξιᾷ χρὴ, χἅμα δεξιῷ ϖοδὶ — Bac. In dextrâ convenit, & ſimul dextro pede
Αἴρειν νιν • αὖθις σ' ὅτι μεθέϛηκας φρενῶν. — Tollere eum: laudo verò quòd mutâſti mentem.
Πεν. Ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος ϖτύχας — Pen. Poſſúmne montis Cithæronis juga
Αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν; — Cum ipſis Bacchis, meis humeris geſtare?
Διο. Δυναῖο' ἄν, εἰ βέλτιο. τὰς γ' ϖρὶν φρένας, — Bac. Poteris, ſi velis, priorem verò mentem
Οὐκ εἶχες ὑγιεῖς • νυῶ σ' ἔχῃς οἵας σε δεῖ. — Non habuiſti ſanam: Nunc verò habes qualem te *habere* oportet.
Πεν. Μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χερσὶν ἀνασπάσω, — Pen. Vectes feramus, aut manibus revellam,
Κορυφᾶς ὑϖερβαλὼν ὤμῳ, ϖ βραχίονα; — Supponens humerum, aut brachium verticibus?
Διο. Μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα, — Bac. Ne tu Nympharum perdas ſedem,
Καὶ Πανὸς ἕδρας, ἔνθ' ἔχῃ συρίγματα. — Et Panis ſedem, ubi ſolet ſiſtulâ ludere.
Πεν. Καλῶς ἔλεξας. Οὐ δόλοις νικητέον — Pen. Rectè dixiſti: non robore vincendæ ſunt
Γυναῖκας, ἐλάτῃσιν σ' ἐμὴν κρύψω δέμας. — Mulieres, abietibus verò nedum occultabo corpus.
Διο. Κρύψῃ σὺ κρύφιν, ἦν σε κρυφθῆναι χρεών, — Bac. Occultaberis tu occultatione, quâ te decet occultari.
Ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον. — Profectum fraudulentum Mænadum ſpeculatorem.
Πεν. Καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὡς, — Pen. Atqui puto juxta eas in ſylvis, velut aves,
Λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν. — Lectorum detineri gratiſſimis in ſeptis.
Διο. Οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποσταλὴς φύλαξ. — Bac. Ergo ad hoc ipſum contendis explorator:
Λήψῃ σ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος. — Capies autem eas fortaſſis, ſi tu non priùs fueris captus.
Πεν. Κόμιζε δι' μέσης με Θηβαίας χθονός, — Pen. Deduc me per mediam Thebanam terram,
Μόνος γὰρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε. — Solus enim ex ipſis *Thebanis* ſum vir hoc audens.
Διο. Μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος. — Bac. Solus tu pro hâc repub. laboras, ſolus.
Τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχρῆν. — Itaque manent te certamina, qualia oportet.
Ἕπου δέ • πομπός σ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος. — Sequere tantum: deductor enim ego ſum ſalutaris.
Κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. Πεν. ἢ τεκοῦσά γε; — Inde verò abducet te alius. *Pen.* Num mater?
Διο. Ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. Πεν. ὀρθὴ τόδ' ἔρχομαι. — Bac. Conſpicuum omnibus. *Pen.* Ad hoc pergo.
Διο. Φερόμενος. ἥξεις. Πεν. ἁβρότητ' ἐμὴν λέγεις. — Bac. Redibis geſtatus. *Pen.* Meam molliciem dicis.
Διο. Ἐν χερσὶ μητρός. Πεν. κἀγὼ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις. — Bac. In manibus matris. *Pen.* Coget igitur me deliciari.
Διο. Τρυφᾶς γε τοιάσδ'. Πεν. ἀξίων ἃ ϖάσομαι. — Bac. Talibus quidem deliciis. *Pen.* Dignas quidè *Penthæo res* aggred.
Διο. Δεινὸς σὺ, δεινὸς κἀπὶ δεινὰ δεῖν ἔρχῃ πάθη. — Bac. Dirus es tu, dirus, & ad diras feſtinas clades.
Ὥστ' οὐρανῷ ϖερίζον οὐρήσεις κλέος. — Itaque invenies gloriam innitentem cœlo.
Ἔκτεινε, Ἀγαυὴ, χεῖρας, αἵ σ' ὀμόσποροι — Extende, Agauë, manus, & reliquæ ſorores

V. 923. Ἰνὼς ϛάσιν) ἥμβασιν, greſſum, *Angelice* a Gate *or* Spirit.

V. 943. Κρύψῃ σὺ κρύφιν, ἦν σε κρυφθῆναι χρεών) vid. quæ Nos ad *Iphigen. Aul.* v. 1182.

Κάδμε

Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
Τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὁ νικήσων δ' ἐγώ,
Καὶ Βρόμιος ἔσομαι τἄλλα δ' *αὐτὸ σημανεῖ. *al. αὐτός.

Cadmi filiæ, duco juvenem
Hunc in magnum certamen. Victor autem ego
Et Bromius erit, cætera verò res ipsa indicabit.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφή.

Strophe.

Χο. 1 Ἴπε, θοαὶ λύσσης κύνες· ἴτ' εἰς ὄρος, 975
2 Θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι.
3 Ἀνοίστρησατέ νιν,
4 Ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ
5 Μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.
6 Μάτηρ πρῶτά νιν λόχμας ἀπὸ πέτρας, 980
7 Ἢ σκόλοπος ὄψεται,
8 Δοκεύοντα· Μαινάσιν δ' ἀπύσει,
9 Τίς δ' ὅδε Καδμείων μασὴρ ὀρεσιδρόμων,
10 Ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
11 Τίς ἄρα νιν ἔτεκεν; 985
12 Οὐ γὰρ ἐξ αἵματος
13 Γυναικῶν ἔφυ,
14 Λεαίνας δέ γε τινὸς, ἢ Γοργόνων
15 Λιβυστᾶν, γένος.
16 Ἴτω δίκα φανερὸς, 990
17 Ἴτω ξιφηφόρος,
18 Φονεύουσα δαίμονος ἀγαμπᾶ
19 Τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
20 Ἐχίονος γόνον γηγυῆ.

Cadmi filiæ, duco juvenem
Hunc in magnum certamen. Victor autem ego
Et Bromius erit, cætera verò res ipsa indicabit.

Ἀντιστροφή.

Antistrophe.

1 Ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ, θρασυνόμῳ τ' ὀργᾷ 995
2 Περὶ σὰ Βάκχα ὄργια, ματρός τε σᾶς
3 Μαινάσι θρασπόδι,
4 Παρακόπῳ τε λήματι σέλει,
5 Τὸν ἀνίκητον ὡς κρατήσων βίᾳ.
6 Γνώμαν σώφρονα δαίνιος ἀθεόφατος,
7 Εἰς τά τε θεῶν ἔφυ, 1001
8 Βεβαιοῖ τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.
9 Τὸν σοφὸν ὑφόνῳ χαίρειν παρούσα,
10 Τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φανερὰ τῷδ' αἰεί
11 Ἐπὶ τὰ καλὰ βίου 1005
12 Ἥμαρ εἰς νύκτα τ' ἴδοι
13 Ἀγνὰ τ' ὁσιοῖ.
14 Τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ὑπερβάλλον-
15 τα τιμᾶν θεούς.
16 Ἴτω δίκα φανερὸς, 1010
17 Ἴτω ξιφηφόρος,

Cadmi filiæ, duco juvenem
Hunc in magnum certamen. Victor autem ego
Et Bromius erit, cætera verò res ipsa indicabit.

Ch. 1 Ite, celeres furoris canes, *i. e. Furiæ*; ite in montem,
2 Ubi Cadmi filiæ thiasum celebrant,
3 Oestro ipsas exstimulate,
4 Adversus istum ornatu muliebri vestitum,
5 Speculatorem rabiosum Mænadum.
6 Mater primùm ipsa à lævi petrâ,
7 Aut *ab aliquo* palo videbit
8 Insidiantem *Bacchis*. Mænadibus autem acclamabit,
9 Quisnam hic ex Cadmeis investigator *Baccharum* monticolar.
10 In montem, in montem venit, ô Bacchæ,
11 Quis eum genuit?
12 Non enim ex sanguine
13 Muliebri natus est.
14 Sed profectò leænæ, alicujus, aut Gorgonum
15 Lybicarum, *est* genus.
16 Veniat Justitia manifesta,
17 Veniat ensem-ferens,
18 Interficiens, *i. e. ut interficiat*, Dea penitus
19 Impium, sceleratum, injustum
20 Echionis filium *Pentheum* terrigenam,

Antistrophe.

1 Qui iniquâ mente, & injustâ irâ
2 Circa tua, tuæ *Dionyse* Bacchica orgia, & tuæ matris,
3 Furiosâ mente,
4 Et deliro fastu proficiscitur,
5 Invictum *numen* ut superaturus *suis* viribus.
6 Mentem modestam (Mors *enim* inexcusabilis
7 Est, *quum quis gravius peccat* & in Deorum *numen*,
8 Et *in ipsos* mortales) habere, doloris expers & *tuta* vita.
9 Sapientem citra invidiam lætor venans, *læta conse*ctor,
10 Et alia, *quæ sunt* magna, & illustria. quæ semper
11 Ad honesta vitam
12 Interdiu, noctúque recte
13 Dirigunt, pietatem ut colamus.
14 Ritus verò illi *sunt* extra justitiam. *sunt injusti*, qui ejiciunt
15 *ex* honoribus Deos, *i. e. qui deos debitis honoribus privant.*
16 Veniat Justitia manifesta,
17 Veniat ensem-ferens,

V. 983. Οὐρεσιδρόμων) Οὐρειοδρόμων, quòd nihil loci habebat, significat enim *Vento-secundo-utentium*, rejeci & ὀρεσιδρόμων, ab τὸ ὄρεος pro ὄρος Mons, in textum recepi. Μασὴρ autem & μάσης & μαίστωρ, *Investigator*, μαστὸς *Inquisitio*, citatur ab *Apollonii* Scholiastâ ut ex *Callimacho*, ubi tamen non jam apparet. *Josua Barnes.* V. 989. Λιβυστᾶν γοργόνων) Vid. *Diodorum* l. 4. Qui *Gorgonas* scribit Fœminas fuisse in Africâ bellicosas, cum quibus *Perseus* bellum gessit, earúmque Reginam *Medusam* debellavit ac interfecit. Earum tres præcipuè à Poetis memorantur, *Stheno*, *Euryale* & *Medusa*; Easdem & *Nonnus Lybicas* ait & à *Perseo* debellatas memorat, *Dionys.* λ. p. 512. Ἢ Λιβύης ἐπίδης, ἢ Περσῆος ἐς ἄτας ἀγῶνα; Ἢ Σθενὼς ἴδες ἄμμα λιθώπιδας, ἢ χ' αὐτῆς Δυσμαχον Εὐρυάλης μυκαλιμνον ἀνθαρεῶνα, Ἢ πλοκάμους ἐσόησας ἐχεδνοκόμοιο Μέδουσης; *Josua Barnes.* V. 990. Ἴτω δίκα φανερὸς) *Atticè* pro φανερὰ, hæc autem *Chori* Imprecatio in *Penthei* caput emittitur. Atque eadem, ad *Antistrophe* finem quasi *Epiphonema* & onus malè ominantis *Chori*. Vid. supra ad v. 875. *J. Barnes.* V. 992. Διαμπᾶς) παντὸς, διαπαντὸς. Exponitur etiam διαμπερὲς, vid. Lexica. V. 996. Περὶ σὰ Βάκχα ὄργια, Μαίρης τε σᾶς) Ita *Scaligero* recte scribenti σὰ pro τὰ assentimus, *Chorus* enim apertè *Bacchum* alloquitur, ut v. 1018. Ἰὼ, ὦ Βάκχα, & Βάκχαι pro Βάκχαις poni potest, vel pro βάκχια, hoc est βακχικά· Μαίρης τε σᾶς autem addit De *Bacchi* matre mortuâ, cujus honori invidentes, nec *Bacchum* agnoscerent ex *Jove* genitum, nec illi Divinos honores solverent. *Æmilii Porti* explicationem nihil moror, quanquam σοὺς pro σφέτερος poni cum primis agnoscam. *J. Barnes.* V. 1000. Γνώμαν σώφρονα) *Canterus* σωφρονεῖν legit hic, ut & v. 1004. pro μεγάλα legit μέγα versûs gratiâ & v. 1002. βεβαιοῖν. Confusissima hic verborum series, mirórque huc *Henricum Stephanum* ex M. SS. suis nihil opis attulisse. *Æmilii Porti* hæc est Verborum ordinatio ---Τὸ ἔχειν σώφρονα γνώμην, τὸ σωφρονεῖν τῷ χρωμένῳ, βίου δὲ ἄλυπος, ἀλυπίαν τῷ βίῳ φέρει, τὸν βίον ἄλυπον ποιεῖ. Ὁ δ' δαίμων ἀθεόφατος περιείδωλός ἐστι τοῖς δεινότατα ἁμαρτήματα ἁμαρτήσασιν εἰς τε τὰ τῶν θεῶν, εἰς τοὺς θεοὺς, τὸ βεβαιοῦν, εἰς τοὺς βεβαίους. *Johannem Brodæum* videris, sed nec *Scaligerum* hic video acquievisse; nec mihi acquiescendum. Hi legunt βίῳ pro βίου, & τὸ σοφὸν pro τὸν σοφὸν & μέγα pro μεγάλα & τὸν ἀεὶ pro τῷδ' αἰεί· Mihi Religio est *Incerta* movere, donec *certissima* substituere possimus. *Josua Barnes.* V. 1010. Ἴτω Δίκα φανερὸς) Vid. suprà ad v. 990.

18 Φονδύσσα δαίμων Ἀγαμπάξ
19 Τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
20 Ἐχίονος τόκον γηγυῆ.

18 Interfectura penitùs Deas
19 Impium, ſceleratum, injuſtum,
20 Echionis filium terrigenam.

Ἐπῳδός.

Epodus.

1 Φάνηθι ταῦρος, ἢ πολυκρανός γ' ἰδεῖν 1015
2 Δράκων, ἢ πυριφλέγων
3 Ὁρᾶσθαι λέων.
4 Ἴθ', ὦ Βάκχε θηραγρέτα, Βακχᾶν
5 Γελῶντι προσώπῳ,
6 Περίβαλε βρόχον 1020
7 Ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν
8 * Πεσόντα τῶν Μαινάδων. *Scal. πεσόντι.

1 Appare taurus, aut multis-capitibus-formidabilis aſpectu
2 Draco, aut ardens
3 Viſu leo!
4 Eas, ὁ Bacche, ferarum-venator, Baccharum
5 Ridenti vultu,
6 Circunda laqueo
7 In exitialem turbam
8 Mænadum incidentem.

Ἰαμβοί.

Nuncius.

Αγ. Ὦ δῶμα, ὃ πρίν ποτ' εὐτυχὴς ἀν' Ἑλλάδα
Σιδωνίᾳ γεγωνὸς, ὃς τὸ γηγενὲς
Δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος, 1025
Ὡς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μέν, ἀλλ' ὅμως
Χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.

O domus, quæ quondam floreba in Græciâ,
Sidonii ſenis Cadmi, qui terrigenam
Draconis meſſem ſerpentinam feminavit in terrâ:
Ut te deploro, ſervus quidem exiſtens: ſed tamen
" Bonis ſervis calamitas eſt, *adverſa fortuna* dominorum.

Χο. Τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τί μηνύεις νέον;

Cho. Quidnam eſt? ex Bacchis quid novi nuncias?

Αγ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.

Nun. Pentheus filius patris Echionis periit.

Χο. Ὦ ναὶ Βρόμιε· σὸς γὰρ θεὸς φαίνῃ μέγας. 1030

Cho. O rex Bromie: etenim magnus conſpiceris deus.

Αγ. Πῶς φῄς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς
Χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γυναῖ;

Nun. Quid ais? cur hoc dixiſti? an ob meos
Dominos malè *rem* gerentes, & *afflictos*, lætaris, mulier?

Χο. Εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις.
Οὐκέτι γὰρ δεσμοῦ τοῦδ' φόβῳ πίσυνος.

Cho. Ego peregrina celebro Bacchum barbaricis carminibus.
Non enim amplius vinculorum metu trepido.

Αγ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγῃς; 1035

Nun. Adeóne igitur Thebas ignavas eſſe putas?

Χο. Ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος, οὐ Θήβας κράτος--
--ἔχουσ' ἐμόν.

Ch. Dionyſus, Dionyſus, non Thebæ imperiũ habẽt meum, *i.e. in me.*

Αγ. Συγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἔπ' ἐξεργασμένοις
Κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.

Nun. Ignoſcendum quidem *eſt* tibi: ſed *tamen* perpetratis
" Malis lætari, ὦ mulieres, non *eſt* honeſtum.

Χο. Ἔννεπέ μοι, φράσον τίνι μόρῳ θνήσκει,
Ἄδικος, ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνήρ. 1040

Cho. Dic mihi, declara quonam fato mortuus ſit
Injuſtus vir, & injuſta *facinora* moliens.

Αγ. Ἐπεὶ Θεράπνας τῆσδε Θηβαίας ἄφορος
Λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωπῷ ῥοάς,
Λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,
Πενθεύς τε, κἀγὼ (ὀπαδὸς τῇ γὰρ εἱπόμην)
Ξένος δ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν * θεωρίαις. * al θωρίας.
Πρῶτον μὲν ἦν ποιηρὸν * ἴξομεν νάπος, * al. ἵκομεν.
Τἀντεῦθεν ἐκ πολλῶν σιγηλὰ, κἀγλωσσος ἄπο

Nun. Poſtquam Therapnas hujus Thebani ſoli
Prætergreſſi, evaſimus Aſopi fluenta,
Jugum Citharonis ingredi cœpimus,
Pentheus & ego (ſequebar enim dominum)
Et hoſpes, qui nobis dux erat ad *orgiorum* ſpectacula.
Primùm quidem herbidum pervenimus *in* nemus,
Et pedum *veſtigia* taciturna, & *verba manantia* à linguâ

ſin hoc modo ordines, nulla orietur difficultas, βάλε βρόχον θανάσιμον ἐπιλοιπὸν τὴν ἀγέλαν τὴν Μαινάδων, τὴν πεσόντα, ἢ βάλε βρόχον τὴν πεσόντα ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν. &c. *Joſua Barnes.* V. 1025. Δράκοντος εἴσειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος) Ne δράκων & ὄφις ſimul otioſè legantur, mallem ὄφεον ab ὄφεος, & ὄφεος *Serpentinus*, ut ſit ἔσπειρ' ἐν γῇ ὄφεον θέρος Δράκοντος. Sed *Nonn.* Θηρὸς ἐχιδνήεντι δεσπείρας χθόνα καρπῷ, dixit item θηρείων γενύων βλοσυρὸν θέρος. Sed nihil muto. Θέρος pro σπορὰ, & σπορὴ pro ἀμητὸς, hoc eſt θερισμός. De hâc Fabulâ quomodò Martis Famulum *Draconem* occiderit *Cadmus* & illius Dentes juſſu *Palladis* in Terrâ ſeminârit, unde armata Virûm ſeges orta, qui mutuis vulneribus, (exceptis quinque) iterum corruêre, Vid. *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 4. §. 1. &c. *Ovid. Metam.* l. 3. c. 1. & *Nonni* Dionyſ. l. 4. fol. 83. &c. *Joſ. Barnes.* V. 1029. Πενθεὺς ὄλωλε) Nomen loci, ubi Periit *Pentheus* erat *Scolus* ad fluvium *Aſopum* ſub Monte *Citharone*, qui ex hoc caſu infortunatus adeò habebatur, ut in Proverbium iret; de quâ re ita *Strabo*, l. 9. fol. 408. Σκῶλος δ' ὅτι κώμη τῆς Παραστωπίας ἐστὶ τῇ Κωραιῶνι, δυσὶ κη]ὸς τόπος καὶ τραχὺς, ἀφ' ὃ καὶ ἡ παροιμία, Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἰὼν, μήτ' ἄλλῳ ἑπέσθαι. Καὶ τὸν Πενθέα δὴ ἐνθένδε καταχόμενον ἐλάσπαθῶσαί φασιν. *Joſ. Barnes.* V. 1037. Πάλιν ἔπ' ἐξεργασμένοις Κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν') Hîc Poeta noſter *Homerum* præ oculis habuiſſe videtur, qui *Odyſſ.* χ. v. 412. hanc piam & modeſtam ſanxit legem, Οὐ χ ὅσιν κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι. Quem & *Archilochus* locum ita expreſſit nobili ſenario --Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κα]θανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν. *Joſua Barnes.* V. 1041. Ἐπεὶ Θεράπνας) Non hic loci *Therapnæ* per αὐλῶνας, cùm *Brodæo* exponendum, licet *Heſych.* Θεράπναι, αὐλῶνες, ῥαθμοὶ; eſt enim proprium loci. Et de *Therapnis Laconiæ* Nos ad *Troad.* v. 1070. De *Therapnis* quoque *Thebanis* (quas ideò ob diſtinctionem vocat *Euripides* --Θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονός.) Hæc *Strabo* l. 9. Ἐν δὲ τῇ Θηβαΐων εἰσὶ καὶ αἱ Θεράπναι, καὶ ὁ Τολμησσὸς, ὃν ἐκόσμησεν Ἀντίμαχος διὰ πολλῶν ἐπῶν. *Joſua Barnes.*

Σώζον-

Σώζοντες, ὡς ὀρῴμην, οὐχ ὁρώμενοι.
Ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον ὕδασι ῥᾳδιόρρυτον,
Πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα Μαινάδες
Κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
Αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον εὐλελιμμένον
Κισσῷ κομήτῃ αὖθις ἐξανέσφερον·
Αἱ δ' ἐκλιπεῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγά,
Βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, δῆλος οὐχ ὁρῶν ὄχλον,
Ἔλεξε ταιδ'· ὦ ξέν', ἔνθ' ἵμ' ἕσταμεν,
Οὐκ ἐξικνεῖσθαι Μαινάδων ὅσοι μόθων.
Ὀρθὸν δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτιν ὑψαύχενα,
Ἰδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν.
Τὴν τεύθρειν ἤδη τιν' ξένην πρὸ δαύμ' ὁρῶ.
Λαβὼν γὰρ ἐλάτης ὑψίκομον ἄκρον κλάδον,
Κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον.
Κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
Τόρνῳ γεωφόμῳ, θείφορον ἕλκη δ' ὁμῶς.
Ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χερσὶν ἄγων,
Ἐκαμπεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
Πενθέα δ' ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι,
Ὀρθὸν μεθεῖει σὺν χερῶν βλάστημ' ἄνω
Ἀσφαλῶς, φυλάσσων μὴ 'ναχαιτίσῃ νιν.
Ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐσπερίζετο,
Ἔχουσα νώτοις δεσποτῶν ἐφήμενον.
Ὤφθη γὰρ ἢ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας.
Ὅσον γὰρ ἔπω, δῆλος ἦν δαίμων ἄνευ.
Καὶ τὸν ξένον μὲν σκέτ' εἰσορᾶν πάρα.
Ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι
Διόνυσος ἀνεβόησεν, ὦ νεανίδες,
Ἄγω τὸν ὑμᾶς κἀμέ, ταὐμὰ τ' ὄργια
Γέλων πεπέμφων· ἀλλὰ τιμωρεῖτέ νιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, κἀπὸς οὐρανὸν,
Καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνὸν πυρός.
Σίγησε δ' αἰθὴρ, σῖγα δ' ὕλειμος νάπη
Φύλλ' εἶχε· θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
Αἱ δ' ὠσὶν ἠχὼ σαφῶς δεδεγμέναι,
Ἔστησαν ὀρθαί, κἀπενεγκῆν κόρας.
Ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισε
Σαφῆ κελεύσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
Ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἧσσονες,
Ποδῶν ἔχουσαι σωτῆρσι δρομήμασιν,
Μήτηρ Ἀγαυὴ, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,

Servātes, *i.e.* pedib. & linguis silētes, ut *org.* vid. à Bac. non conspecti.
Erat autem vallis geminum habens præcipitium, aquis irrigua,
Opaca pinubus, ubi Mænades
Sedebant, habentes manus jucundis in laboribus.
Nam aliæ quidem ipsarum, thyrsum *comâ* deficientem,
Hederâ comatum rursùs ornantes reddebant.
Aliæ vero relinquentes varia juga sicut equi,
Bacchicum carmen aliæ aliis respondentes cantabant.
Pentheus verò miser fœmineam non cernens turbam,
Dixit hæc: O hospes, ubi quidem stamus, *hinc*
Non assequor oculis Mænadum labores, & *orgia*,
Tumulum igitur conscendens in altam abietem,
Videbo rectè Mænadum turpitudinem.
Posteà verò tunc hujus hospitis quoddam miraculum video.
Apprehendens enim abietis sublimem summum ramum
Deduxit, duxit, duxit in atrum solum.
Curvabatur verò *ramus* ut arcus, aut ut curva rota,
Torno tornata circà circinum trahat cursum,
Sic ramum montanum hospes manu ducens,
Flexit ad terram, faciens non humana opera:
Pentheo verò collocato in ramis abiegnis,
Rectum dimisit per manus germen, *i.e. ramum*, sursum
Sensim, cavens ne excuteret eum:
Erecta verò *abies* in altum æthera firmabatur,
Continens tergo insidentem dominum.
Visus verò est potius, quàm vidit Mænadas.
Quantùm enì nunquàm antea, visibilis erat sedens supra *ramâ arboris*:
Et hospitem quidem illum non *jam* amplius videre licuit;
Ex æthere verò vox quædam *exaudita est* (ut autè cõjicere *licebat*,
Bacchus exclamaverat) ô juvenculæ,
Duco illum, qui vos, & me, & mea orgia
Deridet. Quare ulciscamini ipsum.
Hæc autem simul dixit, & ad cœlum,
Et terram firmum emisit fulgorem sacri ignis.
Tacuit autem æther, nemúsque frondiferum tacitè
Folia continuit, nec audivisses ferarum vocem.
Hæ verò non manifestè vocem auribus accipientes,
Constiterunt erectæ, & circumtulerunt *oculorum* pupillas.
Ille verò rursùs *eas* cohortatus est: postquam verò agnoverunt
Perspicuum classicum Bacchi Cadmi filiæ,
Festinaverunt columbis non inferiores celeritate,
Pedum ruentes concitatis cursibus,
Mater Agave, fororesque germanæ,

V. 1058. Ὅσοι μόθων) *Aldus* ὅσοι νόθων, *Johan. Brodæus* reponit ὅσαι νόθων, ita explicans, *quæ è Bacchis orgia adulterant ac simulant*; sed tum scribendũ videretur νόθοι. Hoc verò nihili est. *Henricus Stephanus* μόθων ex Vet. Cod. scriptum profert, & vel ὅσον, vel ὅσοι stare posse agnoscit. *Canterus* pro ὅσοι legit ὅσους, sed tum μόθων mutandum puto. *Duportus*, ἴσως, inquit, ὅσους νοσῶν, *oculis caligans*, non malè; quia *Bacchus* illi visum turbârat; at *Josephus Scaliger* omnium optimè, si mihi credas, ὅσα μαθεῖν. *J. Barnes.* V. 1063. Κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν) Suavissima Repetitio Majoris Emphaseos gratiâ, Admirationi inserviens, reique augescendæ, ad *Epizeuxin* referri potest. Ita Ἦσαν, πολ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. *J. Barnes.* V. 1965. Περιφορὰν ἕλκη δέμον) *Aldi* Editio habet, θεὶ φορὰν ἕλκη δεμόν. Alii legunt θειφορὰν, & *Scaliger* uno verbo ἑλκίδεμον, acutè. M. S. (testante *H. Stephano*) περιφορὰν, sed hanc lectionem, quam tamen *Miltonus* probat, Versus non feret. Ego mallem *Aldum* sequi θεὶ φορὰν ἕλκη δέμον legendo, φορὰ enim *Hesych.* est, ἡ ἀπὸ μηχανικῆς ὀργάνων λαβή. Potest pro *Torno* aut *Circino* accipi. Sin cum *Scaligero* περιφορὰν ἑλκὶδεμον legamus, exponendum est subaudiendo χεῖ, *in circumferentiâ volubili*, ἑλκίδεμον autem rectè & ex canone dici potest pro ἑλκισίδεμος, eodem modo, ut ἑλκεχίτων Homer. *Jos. Barnes.* V. 1066. Ὡς) In hoc loco, quia ὡς pro *sic* ponitur, acuitur, quod nunquam facit, cùm *sicut* sonat, nisi suo Verbo sequatur; ut ὄρνιθες ὡς, aliàs semper per se accentu caret. *Josua Barnes.* V. 1068. Πενθία δ' ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι) In hanc rem ita *Pausanias* in *Corinthiacis* fol. 46. lin. 4. Πενθία ὑβρίζοντα ἐς Διόνυσον, καὶ ἄλλα τολμῶντα λέγειν, καὶ τέλος ἐς τὸν Κιθαιρῶνα ἐλθεῖν ὑπὸ καταπλοπῆς ἧβης γυναικῶν· ἀναδάντα δὲ δένδρεον διασῶσαι τὰ παιδία· Τὰς δὲ, ὡς ἐφώρᾳς, καθελκύσαι τε αὐτίκα Πενθέα, καὶ ζῶντος ἀπασπᾶν ἄλλο ἄλλῃ τοῦ σώματος. Locum digito monstravit. *Joh. Brodæus.* V. 1070. Μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν) μὴ ἀναχαιτίσειεν αὐτόν. Ἀναχαιτίζω propriè restitare, ut equus facere solet, erectis jubis; sic *Rhes.* v. 785. αἳ δ' ἔρεξαν ἐξ ἀντηείδων θυμὸν πήδημα, κἀνεχαίτιζον φόβῳ. Figuratè verò significat, *restitando-repello, excutio*, & est Verbum *D. Chrysostomo* imprimis familiare. *J. Barnes.* V. 1071. Ὀρθὴ) ἑλάτη. V. 1072. Νώτοις) κλάδοις, quasi in equo jam sederet. V. 1077. Διόνυσος ἀνεβόησεν) *Plutarch.* in *Themistocle*, ἐν ᾧ τότῳ τῷ ἀγῶνι ὄντος, φῶς μὲν ἀπλάμψαι μέγα λέγουσιν, Ἐλαυσινόθεν· ἦχον δ' ἅμα φανῆναι τὸ θειάσιον κατέχειν πλῆθος. Vocis hujus meminit *Herod.* in *Uraniâ* & *Aristides* in *Eleusinio*. Ad hoc videtur hic Poeta respicere. Ex *Joh. Brodæo.*

Πᾶσαί

Πᾶσαί τε Βάκχαι. ὦ Διὸς γενέθλιον πάπαι,
Ἀγμοί τ', ἐπήδων θεᾶς πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
Ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότιν ἐφημμένον,
Πρῶτον μὲν αὐταὶ χερμάδας κραταιβόλως
Ἔρριπτον, ἀντίπυργον ὀπιδᾶσαι πέτρᾳ·
Ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.
Ἄλλαι δ' ὑπαὶ δρυσὶν ἵεσαν δι' αἰθέρος,
Πενθέως * τ' ὄχον δύσμορον· ἀλλ' οὐκ ἴδυτον.
Κρεῖσσον γὰρ ὕφαντῆς ἐφορμίας ἔχων,
Καθῆστο πλήμων, ἀπορίᾳ λελησμένος.
Τέλος δ', ὀρυΐνας συγκεραυνῶσαι πλάδας,
Ῥίζας ἀνέσπασάν σοι δισσήρεις μοχλοῖς.
Ἐπεὶ δ' μόχθων πέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
Ἔλεξ' Ἀγαυή, φέρε, περισταῖσαι κύκλῳ,
Πτόρθω λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
Θήρ' ὡς ἕλωμεν, μήδ' ἀπαγγείλῃ θεᾶς
Χορὸς κρυφαίους, αἱ δ' ἐμὰς ἔχεσαν χέρα.
Προσέθεσθε ἐλάτῃ, κἀξανέσπασαν πόνος.
Ὑψοῦ δ' ἀϊόντων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
Πίπτει πρὸς ἕδρας μυρίοις οἰμώγμασι
Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν, ἐμάνθανεν.
Πρώτη δ' μήτηρ ἦρξεν ἱέρεια φόνου,
Καὶ περισπᾶται νιν. ὁ δ' μίτραν κόμας ἄπο
Ἔρριψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
Τλήμων Ἀγαυή. κἀλέγει, πρὸς δ'
Ψαύων, Ἐγώ τοι, μῆτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος.
Οἴκτειρε δ', ὦ μῆτερ, με, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς
Ἁμαρτίαισι, παῖδα σὸν κατακτάνῃς.
Ἡ δ' ἀφρὸν ἐξίσα, κἀλλοτρόφθους
Κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν,
Ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
Λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
Πλευρᾶσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
Ἀπεσπάραξεν ὦμον οὐκ ἰσχυί, δένους,
Ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ἰνὼ δ' ταὐτὰ δαΐτερ' ἐξειργάζετο,
Ῥηγνῦσα σάρκας, Αὐτονόη τ', ὄχλος τε πᾶς
Ἐπεῖχε Βακχῶν. ἦν δ' πᾶσ' ὁμοῦ βοή.
Ὁ μὲν * σπαίζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων. * an σπαίζειν.
Αἱ δ' ἀλάλαζον. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,

Omnésque Bacchæ, per torrentem autem nemoris,
Et per rupes saliebant, dei flatibus furentes.
Postquam verò viderunt abieti dominum insidentem,
Primum quidem grandes lapides caput percutientes *in* eum
Jaciebant, ascendentes rupem oppositam:
Ramis verò abiegnis *Pentheus in eas* jaculabatur.
Aliæ verò thyrsos emiserunt per aerem
In sedem miseram Penthei: sed nihil efficiebant.
Altitudinem enim studio *Bacharum* excelsiorem habens,
Sedebat infelix, oblitus *sui*, propter inopiam consilii.
Tandem verò quernos ramos, ut fulmina contorquentes,
Radices eruebant vectibus nullo ferro munitis.
Cùm verò finem laboris non perficerent,
Dixit Agave, Age vos circumstantes in orbem,
Mænades, apprehendite arborem, ut eam, quæ *huc* ascendit,
Feram capiamus, ne renunciet Dei
Arcanos choros: illæ verò innumeras manus
Admoverunt abieti, & evulserunt *eam* ex terrâ.
In alto verò sedens, ex alto in terram delabens
Cadit ad solum, cum sexcentis ejulatibus
Pentheus. Malo enim se vicinum esse cognovit.
Prima verò mater *ut* sacerdos fecit initium cædis,
Et ruit in ipsum: ille verò mitram à comâ
Abjecit, ut agnoscens eum non interficeret
Misera Agave: & dixit genas
Attingens, Ego, ô mater, sum filius tuus
Pentheus, quem peperisti in domo Echionis.
Miserare igitur me, ô mater, neque propter mea
Peccata tuum filium interficias:
Illa verò spumam emittens, & distortos
Oculos contorquens, non sentiens, quæ sentire conveniebat,
A Baccho possidebatur, neque *Pentheus* eam flexit.
Sed apprehendens manibus sinistram *ejus* manum,
Insistens lateribus miseri,
Avulsit humerum, non robore:
Sed ipse deus facilitatem addebat manibus.
Ino verò alterum *Penthei latus* conficiebat,
Rumpens carnem. Autonoë verò, & totus cætus
Instabat Baccharum: erat autem simul omnibus clamor;
Hic quidem ingemiscebat, quandiu spirabat:
Illæ verò ululabant: alia autem rapiebat brachium,

V. 1092. Θεᾶ πομπῶν ἐμμανεῖς) Cùm tot sint genera *Insanitarum*, lubet huc attexere Epigrammatium, quod olim de hâc re lusimus, præcipuè cum ineditum jam octodecim annos manserit, Μαίνονται βασιλεῖς, καὶ πλούσιοι, ἠδὲ πενιχροί, Οἱ μὲν ἀγλωσσίᾳ, οἱ δ' ὄλβῳ, οἱ δέ τ' ἀνίῃ· Μαίνονται δ' ἀμαθεῖς, μεμαθηκότες, ἠδέ νυ σῶφροι, Ἡ φρενίτιν ἰχνεύοντες, ὑπέρβιον ἢ φρενέοντες· Χρυσομανεῖς, καὶ Ἀργεμανέες, καὶ Ἐρωμανέοντες, Ἔδρῃ, Ἑταιρεῖαι, καὶ Ἐπίσια, καὶ Ἰδιῶται, Πάντες μαίνονται· Μανίη δ' ἐστὶ πᾶσιν ὁμοίη· Μοῦνοι ἐπ' Ἰησοῦ δὲ μεμηνότες, Ἐμφρονέες εἰσίν. *Josua Barnes.* V. 1094. Κραταιβόλως) πλὴν κεφαλῇ βαλύσας. *Johan. Brodæus.* V. 1095. Ἀντίπυργον ὀπιδᾶσαι πέτρᾳ) Metaphora ab his, qui ad oppugnandas urbes Turres excitant, è quibus tela in Oppidanos jaciant. *F. Brodæus.* V. 1098. Ἀλλ' ἐκ λύτου) Paulò post v. 1103. Οὐκ ἐξλύτον, utrobique *Dualis* numerus pro *Plurali*, ut nonnulli putant, quod quomodò fieri potest, cum non video, pluralis numeri potiùs esse statuo, Temporis Imperfecti, ab ἀνύτω, idem cum ἀνύσσω & ἀνύσω & ἀνύω, in Imperfecto λῦτον in primâ singulari & ultimâ plurali. *Jos. Barnes.* V. 1100. Ἀπορίᾳ λελησμένος) *Præ consilii inopiâ oblitus.* Frigidum hoc, quid ergò si λελησμένον legamus, *Consilii inopiâ captus.* Idem. V. 1104. Φέρε) Agè *Aristoph.* Nub. φέρ' ἴδω τὶ ὀφείλω. *J. Brodæus.* V. 1111. Κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν) *Erasmus in Adagio, Factum Stultus cognoscit. Joh. Brodæus.* V. 1115. Πρηπίδων φαύων) Supplicum more. *Homer.* Iliad. Σ'. v. 371. Ἡ ὁὶ γόνασ' ἕκυσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ ἑῇσι λισσομένη. *Callimachus* Hymn. *Dian.* v. 26. Ὡς ἡ παῖς εἰποῦσα γενειάδος ἥψατο πάσης ἀμφοτέρῃσι παλάμῃσι γενύων. *Euripides* Scholiastes alicubi, Οἱ παλαιοὶ ἱκετεύοντες ἐδεφίποντο τῆς γενειάδος, καὶ τῆς χειρὸς, καὶ τῶν γονάτων. Τὴν μὲν γενειάδος, ὡς καταναῦσαι, ἢ εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον, ὑπὸ τῶν δεομένων, εἶτα δύνασθαι τοῦτο ποιεῖν· τὴν δὲ χειρὸς, ὡς ἐνεργῆσαι· τῶν δὲ ποδῶν, ὡς βαδίσαι. *Eustath. Homer.* fol. 129. lin. 2. Τοῖς παλαιοῖς ἔθος ἦν, ὁπηνίκα ἱκέτευον, κεφαλῆς τε λαμβάνεσθαι τῆς τοῦ ἱκετευομένου, καὶ χειρὸς δεξιᾶς, ἢ καὶ γονάτων. Κεφαλῆς μὲν, διὰ μέσης γενειάδος, κατ' Εὐριπίδην, ἢ ἀνθερεώνος, καθ' Ὅμηρον, διὰ τὸ Ἡγεμονικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ λογιστικόν. Δεξιᾶς δὲ, διὰ τὸ πρακτικόν. Γονάτων δὲ, διὰ τὸ κινητικὸν καὶ βαδιστικόν. &c. Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 892. *Jos. Barnes.* V. 1118. Οἴκτειρε) δ', ὦ μῆτερ, με) Hunc locum *Christiano* homini non commendare nequeo, quià Orationi Dominicæ valdè accommodus est, unâ tantùm voculâ mutatâ, Οἴκτειρε δ', ὦ πάτερ, με· μηδὲ ταῖς ἐμαῖς Ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνῃς. *J. Barnes.* V. 1129. Ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή·) πᾶσ' pro πᾶσιν in hoc loco, non pro πᾶσα, πᾶσιν autem non πάσαις, quià refertur tum ad *Bacchas* ipsas, tum ad *Pentheum*; ille enim læsus clamabat; illæ lædentes. Alii πᾶσιν *Atticè* pro πάσαις, hoc pro πασῶν, ut μοι pro μοῦ & sæpè aliàs *Dativus* pro *Genitivo* ponitur. Sic *Oresl.* v. 363. Ὁ Ναυπλίοισι ἰώνυξ. Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 475. & ad *Iphig. Aul.* v. 613. *J. Barnes.* V. 1131. Ἀγέφερε)

φερε) Ita omnes habent Editiones, licet non ſine verſûs periculo; poteſt tamen *Tribrachus* in *Tertio* & *Anapæſtus* in *Quarto* legi; aliàs fateor, malle me cum *Duporto* ἔφερε legere. *Joſua Barnes.*

Ἡ δ' ἴχνθ' αὐτῆς ἀρβύλαις. γυμνῶν τὸ σῶ
Πλευραὶ σπαραγμοῖς. πᾶσα δ' ἡμαγμένη
Χεροὶ διεσφάριζε σάρκας Πενθέως.
Κεῖται δ' ἡ μὲν νιν σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ συφλοῖς 1135
Πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,
Οὐ ῥᾴδιον ζήτημα. κρᾶτα δ' ἄθλιον,
Ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
Πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεσέρου
Φέρει λέοντος θῆρ' Κιθαιρῶνος μέσου, 1140
Λιπῶσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
Χωρεῖ δ' ἥδε δυσπότμῳ γαυρουμένη,
Τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
Τὸν ξυγκυναγόν, τὸν ξυεργάτην ἄγρας,
Τὸν καλλίνικον, ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ. 1145
Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν σκηπτὸν τῆς ξυμφορᾶς
Ἄπειμ', Ἀγαυὸν πρὶν μολεῖν θεοῦ δόμους.
" Τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ θεοὺς νομίζειν ἴσον,
" Κάλλιστον οἶμαί γ' αὐτό, καὶ σοφώτατον
" Θνητοῖσιν εἰ τις ἔστ' ἄγημα, τοῖσι χρωμένοις. 1150

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ἀναχορεύσωμεν Βάκχον.
Ἀναβοήσωμεν ξυμφορὰν
Τὰν τᾶς δρακοντογενέτα τᾶς Πενθέως,
Ὃς τὰν θηλυγενῆ στολάν,
Νάρθηκά τε πισὸν αἴδαν 1155
Ἔλαβεν, εὐθύρσου,
Ταῦρον θεοπάτορα ξυμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι Κάδμου,
Τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο
Εἰς γόον, εἰς δάκρυα. 1160
Καλὸς ἀγὼν, ἐν αἵ-
ματι φοίνιᾳ χέρα
Περιβαλεῖν τέκνῳ.
Ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὁρμωμένην
Πενθέως Ἀγαυὴ μήτηρ, ἐν ὄμμασι φοβερὸν 1165
Ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ.

Alia verò pedem cum ipſis ſoleis. nudabantur autem
Latera lacerationibus: quælibet verò cruentata
Manibus in pilæ-morem-disjiciebat carnes Penthei.
Jacet verò diviſim corpus, hæc quidem *ejus pars* ſub aſperis
Saxis, hæc verò ſylvæ in denſis frondibus,
Ut non facilè inveniri poſſit: miſerum verò caput,
Quod mater manibus cepit,
Fixum in ſummo thyrſo, ut montani
Leonis circumfert per medium Cithæronem,
Relictis ſororibus in choris Mænadum.
Incedit autem infelici prædâ ſuperbiens,
Intra hæc mœnia, vocans Bacchum
Socium venationis, & in prædâ capiendâ ſocium,
Præclaræ victoriæ autorẽ. cui *Agavæ*, lacrymas pro victoriâ ferat.
Ego itaque procul ab hâc calamitate
Diſcedo priuſquam Agave domum veniat.
" Modeſtum autem eſſe, & venerari Deorum *numina*,
" Hanc equidem puto pulcherrimã & ſapientiſſimã, *ac utiliſſimã*
" Mortalibus eſſe rem, illis, qui *virtutibus* utuntur.

MONOSTROPHICA.

Cho. Celebremus Bacchum.
Exclamemus calamitatem
Penthei ex dracone procreati,
Qui fœmineam veſtem,
Et ſerulam, certam mortem, *certum mortis pignus*,
Accepit, *ferulam, inquam*, pulchris thyrſi frondibus ornatam,
Taurum ducem calamitatis habens.
O Bacchæ Cadmeæ, *i. e. Thebanæ*,
Illũ inclytũ *Pen.* præclaræ victoriæ cupidũ *Bacch.* ulciſcens conjecit
In luctum, in lacrymas.
Pulchrum *eſt* certamen,
In ſanguine ſtillantem manum
Injicere filio.
Sed *tacendum*, video enim in ædes currentem
Agaven, Penthei matrem, torvis
Oculis, excipite ergò ſodalitium Dei, *i.e. Bacchi.*

V. 1135. Χαεῖς) Abſolutè ponitur, & *variè-ſparſum* ſonat. Τὸ μὲν ὑπὸ συφλοῖς) Ita audacter ſolus, & ſine exemplari, aut ullo monitore, ac authore, lego pro τυφλοῖς, quis enim *Poetarum* πέτραν τυφλὸν dixit, præterea quomodo ultimam ſyllabam extenderet ὑπὸ, niſi συφλοῖς legerem, quod pro συφελοῖς, & hoc Epithetum *Euripidi* & *Æſchylo*, & *Lycophroni* notum eſt, & ad πέτρα referri ſolet, vid. quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 1429. Ubi tamen diſtinguendum erat, κατασυφλοῦ, & ὑπὸ συφλοῦ, pro κατασύφελοῦ &c. Sed συφελὸς & συφλὸς in ſimplici erat ultimâ acuendum. *Joſ. Barnes.* V. 1145. Ἧ δάκρυα νικηφορεῖ) Cui *Bacchus* ille *Callinicus* Victoriam hanc multarum lacrymarum præbuit. *Æmilius Portus* hic delirat, exponendo, quaſi νίκη φορεῖ disjunctim ſcriberetur. V. 1146. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν σκηπτὸν τῆς ξυμφορᾶς) Ita *Duportus* ſolus legendo ſapit; hunc verſum reliqui omnes Talpâ cæciores præteribant, quùm miſerè claudicabat, ita enim legebatur in omnibus exemplaribus ἐγὼ μὲν ἐν σκηπτὸν τῇ ξυμφορᾷ. *Scaliger* ſanè detectum vidiſſe videtur, ſed conjecturam nullam fecit. Quare hujus Verſûs reſtitutio *Duporto* in ſolidum debetur. *Joſua Barnes.* V. 1153. Τᾶ Δρακοντογενέτα τᾶς) Quod *Johannes Brodæus* hic obſervat, *Echionem Penthei* Patrem in ſerpentem aliquando converſum, id nullâ confirmatur Hiſtoriâ; quæ illum ex Serpentinis Dentibus ſeminatis ortum memorat, de quâ re Nos ſuprà plus ſemel locuti ſumus. *Joſua Barnes.* V. 1153. Τᾶ Δρακοντογενέτα τᾶς Πενθέως) Metrum *Iambicum* Senarium; quare malè *Duportus* hic legit ξυγχεσάτα Πενθέως, & Verſui & ſupra memoratæ Hiſtoriæ parùm conſulens, Ὁ γὰρ Πενθεὺς ἐκγόνης. καὶ ὑπόγονος ἦν τᾶς Δρακοντογενοῦς τᾶς Ἄρεως φύλακος ὑπὸ τᾶς Κάδμου ἀναιρεθέντος· Ὁ γὰρ ἀπὸ Πατρὸς Ἐχίων ἀπαρτὸς ἦν. *Joſua Barnes.* V. 1159. Ἐξεπράξατο) *Scaliger* legit ἐξεπράξατε, tum referri debet ad Βάκχαι Καδμεῖαι. *Idem.* V. 1165. Ἐν διασεφοῖς) an verò unico verbo legendum ἐνδιασεφοῖς, ἦγεν ἔντος διασεφομένοις, ἢ ἐνθεπαζόντων δίκλω; *Idem.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

AGave, *adhuc furore* Bacchico *ſtimulata, in* Scenam *producitur, capútque filii ſui* Penthei Thyrſo *infixum jactat, ſeriò triumphans; ac quod ſibi Palmarium putat,* Leonem *à ſe occiſum affirmat.* Cadmus *ex* Cithæron*e monte rediens, collectóſque laceratos* Penthei *artus ſecum ferens, vix tandem ad ſanam mentem* Agaven *revocat; quæ quando agnovit filium ſe occidiſſe, acerbis doloribus pungitur. Queritur &* Cadmus *Domûs ſuæ ſolitudinem.* Bacchus *verò apparens teſtatur, hæc omnia iis ut pœnas ſui numinis læſi accidiſſe.* Cadmus *in exilium cum ſuis ex Fato Deorum iturus lamentatur.*

ΑΓΑΥΗ, ΧΟΡΟΣ, ΚΑΔΜΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφή.

Strophe.

Αγ. 1. Ἀσιάδες Βάκχαι. Χο. τί με δὴ * ὀρδοῖς, ὦ. — *Ag.* 1 Asiaticæ Bacchæ. *Ch.* Quid me * an ὀρθεῖς, ὦ. nſic voc. ô.

2. Φέρομεν ἐξ ὀρέων ἔλικα — *Ag.* 2 Afferimus ex montibus juvencum, i.e *juvenem leonem,*

3 Νεότομον ὄπι μέλαθρα, — 3 Recens interfectum, in atria,

4 Μακάριον θήραμα — 1170 — 4 Egregiam prædam.

Χο. 5 Ὁρῶ γε, καί σε δέξομαι σύγκωμον, ὦ. — *Cho.* 5 Video, & te accipio ſociam, ô.

Αγ. 6 Ἐμόν φα τόνδ' ἄνευ βρόχων — *Ag.* 6 Cepi hunc abſque laqueis

7 [Ἄνευ δένεσθ' ἀρείᾳ,] — 7 [Abſque robore militari,]

8 Νέον λίν, ὡς ὁρᾶν πάρεα. Χο. πόθεν ἐρημίας; — 8 Juvenem leonem, ut licet videre. *Cho.* Ex quâ ſolitudine?

Αγ. 9 Κιθαιρών. Χο. τί Κιθαιρών; — *Ag.* 9 Cithæron. *Cho.* Quid Cithæron?

Αγ. 10 Κατεφόνευσέ νιν. — 1175 — *Ag.* 10 Interfecit eum.

Χο. 11 Τίς ἁ βαλοῦσα πρῶτα γε; — *Ch.* 11 Quænam eſt quæ primùm *eum* percuſſit?

Αγ. 12 Ἐμὸν ἐμὸν τὸ γέρας. Χο. μάκαιρ' Ἀγαυή. — *Ag.* 12 *Ego*, meus, meus *eſt* hic honor. *Ch.* Beata Agave.

Αγ. 13 Κληζόμεθ' ἐν θιάσοις. — *Ag.* 13 *Ideo* celebramur in thiaſis.

14 Τίς ἄλλα τὰ Κάδμου; Χο. τί Κάδμου; — 14 Quænam alia quod ad Cadmum pertinet? *Ch.* Quid Cadmi?

Αγ. 15 Γένεθλα, γένεθλα, μετ' ἐμέ, μετ' ἐμέ, τέ- — *Ag.* 15 Soboles, ſoboles, poſt me, poſt me

16 κνον ἔθιγε θηρός; Χο. εὐτυχὴς τᾶσδ' ἄγρας. — 16 Attigit hanc feram? *Ch.* Felix es hâc prædâ.

Ἀντιστροφή.

Antiſtrophe.

Αγ. 1 Μέτεχε νῶν θοίνας. Χο. τί μετέχω πλάμων; — *Ag* 1 Particeps nunc ſis convivii. *Ch.* Quid particeps ſim miſera?

Αγ. 2 Νέον ὁ μόχθος, ἁρπάζω — *Ag.* 2 Juvenis *eſt* hic Catulus, modò genam

3 Ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλόπειρα — 3 Sub Cæſarie mollibus-pilis-pubeſcentem &

4 Κατάκομον βάλλει· — 1185 — 4 Villoſam emittit, *i. e. incipit habere:*

5 Πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη. — 5 Inſignis enim eſt ut leonis agreſtis jubis.

6 Ὁ Βάκχιος κυναγέτας — 6 Bacchus *autem* venator

7 Σοφὸς σοφὸς ἀνέπτυλεν — 7 Sapiens, ſapiens incitavit

8 Ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας. Χ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς. — 8 Mænadas in hanc feram. *Ch.* Hic enim rex *eſt* venator.

Αγ. 9 Ἐπαινεῖς. Χο. τί δ' ἐπαινῶ; — 1190 — *Ag.* 9 Laudas. *Ch.* Quid laudo?

Αγ. 10 Τάχα ὦ Καδμεῖοι, — *Ag.* 10 Mox verò Cadmei,

11 Και παῖς γε Πενθεὺς μητέρα — 11 Et Pentheus filius matrem

12 Ἐπαινέσεται, λαβοῦσ' ἄγραν — 12 Laudabit, quæ cepit prædam

V. 1167. Τί με δὴ ὀρδοῖς, ὦ.) An τί με δὴ θρῳεῖς, ὦ. Ita quidem *Duportus*, nec malè, præcipuè quum ὀρθοῖς in *Aldinâ* erat, quod Mendum erat ex ſimplici literarum tranſpoſitione *Jeſ. Barnes.* V. 1168. Ἔλικα) ſubaudi βοῦν. Vitulum. *Heſych.* ἔλικας βοῦς, ἤτοι ἀπὸ ἧβ κεράτων, ἢ ἀπὸ ἧβ ποδῶν ἑλικοειδῶς. Et ideò dicit, διὰ τὸ εἶδ, Ἑλικοκερᾶτας, ὀπιθαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας. *Homerus* nomen βοῦς ſemper adjungit, ut *Iliad.* ὁ. v. 633. Θοὴ μαχέτας ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν. & *Iliad.* σ'. v. 524. Δέſμιοι, ὅππότε μῆλα ἑοδίατο καὶ ἕλικας βοῦς. Ob *Homeri* autem Authoritatem adeò notum erat hoc βοὸς *adjunctum*, ut etiam per ſe ſtare ſimplicitèr poſſe, *Tragici* ſtatuerent. V. 1173. Ἄνευ δένεος ἀρεῖ) Hic Verſus, Uncinis circumſcriptus, *Euripidis* non eſt, ſed quia apertè defuiſſe tale quid conſtat, nos habitâ Carminum & ſenſûs ratione, ità ſupplevimus, ut ſuo pari reſpondeatur, Verſuum autem numerus nullo modo turbetur; nec *Euripidi* aliquid à nobis malâ fide obtrudatur. Dabit veniam Amicus Lector, ſi illius gratiâ nonnullorum offenſionem meruiſſe videar. *J. Barnes.* V. 1173. Νέον λῖν) Ita λῖν pro νιν cum *Cantero* & *Stephano* ex Veteribus Codicibus reponendum pronuntio. Confer v. 1139. ὡς ὀρεστέρᾳ φόρει λέοντ[illegible], & v. 1194. & v. 1212. Ὡς παιπαλεύσῃ κρᾶτα πεπλεγμένοις τόδε λέοντος, item v. 1277. de eodem *Penthei* capite, *Idem.* V. 1179. Τίς ἀλλὰ τὰ Κάδμου;) ἤγων, τίς ἄλλη, ὅσον εἰς τὰ Κάδμου, εἰ μὴ ἐγὼ, ἢ τίς ἄλλη ἦγεν τὰ ἡμέτερα, ἢ τὸ ἡμ[illegible], Κάδμε. Τὸ ὦ ἡμέτερα, ἀδετέρως ἐν ταῖδε λέγε). ἢ βραχέως λήγει. *Scaliger* legit τᾶδ, nec advertit le Verſui contrarie, nec quod ἡμέτερα, ad illud pertineret, *Choro* tantùm interloquente. Γένεθλον autem pro Γενέθλη non *Oppiano* tantùm & noſtro Poetæ, ſed & *Sophocli* notum. *Joſua Barnes.* V. 1183. Νέον ὁ Μόχθος) In Latina Verſione *Catulus* ſubſtitui, pro *Juvencus*, quià de *Leone* loqui putatur *Agave*, ut ſuprà ad v. 1173. probavimus. Quòd Μόχθον autem & πῶλον pro quovis tenero animalculo uſurpetur, oſtendimus ad *Iphig. Aul.* v. 1248. V. 1183. Ἀρπάζω) Laudo hic *Æmil. Portum*, qui mavult ἅρπ ἧμαι diviſim legere. Γένυς autem mentum & maxillam ſonat, & Κόμης, quòd *Galea* communitèr ſonat, *Cæſariem* nunc notat, qu[illegible] *galeæ* adinſtar *Caput* premit tegitque. Aliàs καράκομον, & ſic quidem Metro commodius legemus, κατάκομον autem ſenſui convenientius; qui in hâc parte longè præferendus. V. 1189. Ἐπὶ θῆρα τόνδε) *Duportus* neſcio quid paſſis πώδε ſcribit, quaſi eſſet ἢ θῆρ, deceptus, ut puto, ex verſu paulò infrà v. 1202. Κάδμου θυγατέρες, θηρὸς, ὦ ἠργάσαμεν, quaſi ὦ referretur ad θηρὸς, cùm nullo modo ita locus accipi debet, ſed omnino ad ἄγραν

ἄχαν in præcedenti versu; ut quivis facilè agnoscat. quanquam id forte mecum puto; sed proculdubio hoc & ἀχεύς, *Venator*. Quanquam enim sat scio *Zagreum Jovis & Proserpinæ* filium vocatum, & inveniſſe, antequam *Bacchus* Vinum; nemo tamen diffiteri audet, *Nonni* Dionyſ. Qui & illum θήρειον Διόνυσον vocat l. 1. fol. 185. *Ibid.* ὁ γὰρ ἄναξ ἀχεύς) Non dico hìc ſcribi debere Ζαχεύς Nomen *Bacchi* ob Venationes illius fingebatur, à ζα *Epitatico* *Zythum* ſive *Cereviſiam* hoc nomen & *Baccho* Veteres tribuiſſe. De *Zagreo* vid. Ὡς πρώτην Ζαγρῆϊ πόρες θεοτέρῳ Διονύσῳ. *J. Barnes.*

13 Τάνδε λεοντοφυῆ
14 Περιστὰν θῆλυσσῶς. Χο. ἀγάλλῃ; 1195
Αγ. 15 Γέγηθα, γέγηθα, μεγάλα, φανερὰ κὴ
16 Τάδ' ἔργα κατειργασμένα.
Ἰαμβοί.
Χο. Δεῖξόν νιν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον
Ἀχαιῖσιν ἄγρευμ', ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
Αγ. Ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς 1200
Ναίοντες, ἔλθετ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες, θηρὸς, ἣν ἠγρεύσαμεν,
Οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν σχάσμασιν.
Οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
Χειρῶν ἀκμαῖσι· κἄπειτα κομπάζειν χρεών, 1205
Καὶ λογχρτοιῶν ὅρμημα κτᾶσθαι μάτην.
Ἡμεῖς γὰ ταύτην χερὶ τόνδε δι' ἕλκομεν,
Χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
Πῶ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς πῶ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν 1210
Πλεκτὰς πρὸς οἴκων κλιμάκων προσιμβάσεις,
Ὡς παισὶ λεύσῃ κρᾶτα τειχήλασι τόδε
Λέοντος, ὃν πάρειμι θηράσας ἐγώ.
Κάδ. Ἕπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
Πενθέως, ἕπεσθε, προσόμιλοι, δόμων πάρος· 1215
Οὗ σῶμα μὲν θανὼν μυρίοις ζητήμασι
Φέρω τόδ' εὑρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
Διασπαρακτὸν, κἀδὲν ἐν ταυτῷ πέδῳ,
Λαβὼν ἐν ὕλῃ κείμενον δυσεύρετῳ·
Ἤκουσα γὰρ τὰ θυγατέρων τολμήματα 1220
Ἤδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβώς,
Σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ, Βακχῶν πέρι.
Πάλιν δ' ἀφίγμαι εἰς ὄρος, κομίζομαι
Τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
Καὶ πολλὰ μὲν Ἀκταίωνι αἰεισέα ποτὲ 1225
Τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην, Ἰνὼ δ' ἅμα,
Ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἷς ἐφαπλῶσι θῆλαι.
Τὸν δ' εἶπέ τις μοι δεῦρο Βακχείῳ ποδὶ
Στείχειν Ἀγαυὴ· ὧδ' ἄκουσ' ἠκούσαμεν.
Λύσσῃ γὰρ * αὐτῆς ὄψιν ἐκ ἐυδαίμονα. * Scal. αὐτῷ. 1230
Αγ. Πάτερ, μέγιστον κομπάσαι παρεῖ σοι,
Πάντων ἀρίστας θυγατέρας σφῷν μακρῷ
Θνητῶν· ἁπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμὲ,
Ἣ τὰς πρὸ ἰσοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας,

13 Hanc ex leone genitam,
14 Excellentem excellenter. *Cho.* Lætaris?
Ag. 15 Lætor, lætor, magna, & insignia
16 Hæc opera à *me* confecta esse.

Chorus.

Oſtende, ô misera, tuam victricem
Prædam civibus, quam ferens *huc* venisti.
Ag. O qui pulchris turribus instructam urbem Thebani soli
Habitatis, venite ut videatis hanc prædam
Feræ, quam prædam nos Cadmi filiæ cepimus,
Non amentatis Thessalorum sagittis,
Nec retibus, sed candidarum
Manuum robore; & deinde licet gloriari
Fabrorum facientium hastas instrumenta frustra parari.
Nos enim manu hunc *leonem* cepimus,
Inq; diversas partes beluæ membra discerpsimus,
Ubinam meus est senex pater? accedat prope.
Et ubi est meus filius Pentheus? surgat corripiens
Ex ædibus compactarum scalarum gradus,
Ut clavis affigat sculptis laquearibus caput hoc
Leonis, quem in venatione captum *huc* ego fero.
Cad. Sequimini me ferentem miserum onus
Penthei, sequimini, famuli, ante domum:
Cujus corpus laborans longâ inquisitione
Fero hoc inventum Cithæronis jugis,
Dilaniatum, & nihil in eodem solo,
Nactus in sylvâ jacens difficulter scrutabili.
Audivi enim ex quodam, filiarum *mearum* audacia facinora,
Jam per urbem, muros ingressus, vadens
Cum sene Tiresiâ, de Bacchis.
Iterum verò reversus in montem, porto
Cæsum filium à Mænadibus.
Et illam quidem, quæ Actæonem principem olim
Peperit, vidi Autonoen, Inonemque simul,
Adhuc in saltibus œstro perculsas miseras,
Sed quispiam dixit mihi huc bacchico pede, *i. e. bacchantem*,
Venire Agaven: neque falsa audivimus,
Video enim ejus vultum non felicem.
Aga. Pater, maximè gloriari licet tibi,
Quòd genueris filias longè præstantissimas omnium
Mortalium: omnes dico, præcipuè verò me,
Quæ juxta telas relictis radiis,

V. 1196. Γέγηθα, γέγηθα) Ita Nos legimus, nec μεγάλα bis dicimus, ut olim, ſed potius bis γέγηθα, ut hìc Verſus ſuo Pari reſpondeat. *Joſ. Barnes.* V. 1202. Κάδμου θυγατέρες θηρὸς, ἣν ἠγρεύσαμεν) *Canterus* ſuſpicatur legi debere θυγατέρες, malè quidem, me judice; θηρὸς enim ad ἄγραν in ſuperiori Verſu pertinet, ἡμεῖς autem ſubauditur ad θυγατέρες, hoc modo, ἵνα ἴδητε τήνδ' ἄγραν τῶν θηρὸς, ἣν ἡμεῖς αἱ Κάδμου θυγατέρες ἠγρεύσαμεν. Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 1189. *Joſua Barnes* V. 1203. Ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν σχάσμασιν) *Theſſali* Equitatu & Sagittandi peritiâ cæteris *Græcis* eminebant, ἀγκυλωτὰ, autem σχάσματα dicuntur *jacula amentata*, ab ἀγκύλη jaculum, & *Euripides* Scholiaſtes, ita definit, ἀγκύλας, τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τῆς ἐπαγκυλίδος, ἢ διότι ἀπὸ τῆς χειρὸς μέσον ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν. Σχάσματα propriè *collimationes* à στοχάζω *collimo*, ſed quia Sagittæ collimando emittuntur, hìc loci pro iis ponitur. *Joſua Barnes.* V. 1211. Πλεκτῶν θοὰς οἴκων κλιμάκων προσιμβάσεις) De voce προσίμβασις vid. quæ Nos ſuprà ad *Phœniſſ.* v. 492. Ubi πικτῶν κλιμάτων legitur, quod ſuſpicor hìc quoque legendum pro πλεκτῶν, non enim *plicatiles* hìc ſcalas intelligit Poeta, ſed ligneas, quales ad parietes erigere ſolebant. *Scaliger* legit οἴκῳ· an οἴκων, vel οἴκοις, ut v. 1237. θοὰς δόμοις. V. 1212. Τειχήλασι) De *Triglyphis* vid. quæ Nos ad *Oreſt.* v. 1374. *Iphig. Taur.* v. 113. Item *Grapaldum* de Partibus Ædium l. 2. Dicti ſunt autem *Tryglyphi*, ut *Johan. Brodæus* ait, à Canaliculis. Conſtant enim veluti tribus ſulcis & ſculpturis, duobus mediis integris & ſemicanaliculis hinc atque hinc cæſis. V. 1218. Ἐν ταυτῷ πέδῳ) *Aldi* Editio vetus legebat πέσῳ, ſed per errorem, ut putant Docti homines, pro πέδῳ, quod ideò reſtituo. De *Heſychii* πέσον &c. vid. *Hen. Stephani* notas ad locum. V. 1220. Ἤκουσα γάρ τε) τε pro πνθ, quare accentum rejicit. V. 2125. Ἀεισία ποτὲ) Quomodo ultima ſyllaba in ἀεισία producatur vid. quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 1258. *Joh. Miltonus* legit, Ἀεισαίᾳ, fuit enim *Ariſtæi* filius *Actæon*. Vid. infrà v. 1368. *J. Barnes.* V. 1229. Ἀκταίων' ἠκούσαμεν) ἄκραντα ἀκούειν Phraſis *Eurip.*

Εἰς μείζον' ἦκω, θῆρας ἀγρεύειν χερῖν. 1235
Φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὁρᾶς, τάδε,
Λαβοῦσα παῖς ἐξ σοῖσι πρὸς δόμοις,
Ὡς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δ', πάτερ, δέξαι χερῖν·
Γαυρούμεθ' ἦ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι, 1240
Καλῶ φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
Μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.
Κάδ. Ὦ πένθος ὑπέρτολμον, οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν
Φόνον ταλαίνας χερσὶν ἐξειργασμένον.
Καλὸν τὸ θῦμα καλλιβαλοῦσα δαίμοσιν, 1245
Ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε, κἀμὲ προσκαλεῖς.
Οἴ μοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
Ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μέ, ἀλλ' ἄγαν
Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ', οἰκεῖος γεγώς.
Αγ. Ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ, 1250
Ἐν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἰ δὲ παῖς ἐμὸς
Εὐθηρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
Ὅπου νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
Θηρῶν ὀρεύοιτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
Οἷός τ' ἐκεῖνος, νουθετητέος, πάτερ, 1255
Σοί τ' ὄξι, κἀμοί, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
Πῇ 'στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
Καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὼ ὐδαίμονα;
Κάδ. Φεῦ, φεῦ. φρονήσασ' ἦ, οἷ' ἐδράσατε,
Ἀλγήσετ' ἄλγος ὀψέ. εἰ δ' ἔτι πέλας 1260
Ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ κατέστατε,
Οὐκ εὐτυχεῖσθαι δόξετ' ἐμοὶ δυστυχοῦσιν.
Αγα. Τί δ' ὑγιὲς ἦν τῷδ', ἢ τί λυπηρὸν ἔχει;
Κάδ. Πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες.
Αγα. Ἰδού. τί μοι τόνδ' ἐξυπτίασας εἰσορᾶν;
Κάδ. Εἶδ' οὗτος, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ; 1265
Αγα. Λαμπρότερον ἢ πρίν, καὶ διϊπετέστερον.
Κάδ. Τὸ δὲ πονηρὸν εἶπε σῇ ψυχῇ πάρα;
Αγα. Οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο. γίγνομαι δέ πως
Ἔννους, μεταστᾶσα τῆς πάρος φρενῶν.
Κάδ. Κλύοις ἂν ἤδη τι καὶ προκείμενα ἂν σοφῶς; 1270
Αγα. Ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἶπομεν, πάτερ.
Κάδ. Εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
Αγα. Σπάρτῳ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.
Κάδ. Τίς ἦν ἐν οἴκοις παῖς ἐκβλύστο σῷ πόσει;
Αγα. Πενθεὺς ἐμῇ τε, καὶ πατρὸς κοινωνία. 1275
Κάδ. Τίνος προσώπου δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
Αγα. Λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
Κάδ. Σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
Αγα. Ἔα, τί λέγουσ'; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
Κάδ. Ἄθρησον αὐτό, καὶ σαφέστερον μάθε. 1280
Αγα. Ὁρῶ μέγιστον ἄλγος· ἡ τάλαιν' ἐγώ.
Κάδ. Μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσοικέναι;

Ad majora veni, feras ut vener, *capiamque* manibus.
Affero autem in ulnis, ut vides, hæc,
Adeptæ meæ virtutis præmia, tuas ad ædes,
Ut ſuſpendantur: tu verò pater *hæc* accipe manibus:
Lætúſque meâ venatione,
Voca amicos ad convivium. Beatus enim es,
Beatus, quòd nos talia facinora fecerimus.
Cad. O luctum immenſum, & non videndum,
Necem confectam miſeris manibus!
Egregiam victimam offerens diis,
Ad convivium has Thebas, *hos cives Theb.* & me vocas.
Hei mihi propter mala, primum quidem tua, poſtea verò mea:
Quàm nos juſtè quidem, ſed tamen immodicè, Deus,
Bromius Rex perdidit, cum tamen ſit cognatus.
Ag. Ut moroſa ſenectus eſt hominibus,
Et in oculis tetrica! utinam meus filius
Felix-venatione ſit, matris ingenio ſimilis,
Quando cum adoleſcentibus Thebanis ſimul
Feras appetens invadet: ſed tantùm repugnare diis
Potis *eſt*, *poteſt* ille. Monendus *igitur*, ô pater,
Eſt tibi, & mihi, ne vafris lætetur malis.
Ubinam eſt? quis eum huc in meum conſpectum
Vocârit, ut me videat beatam?
Cad. Heu, heu! Ubi cognoveritis *facinora*, quæ patraſtis,
Dolebitis dolore gravi: ſi verò perpetuò
In eodem ſtatu manſeritis, in quo jam eſtis,
Càm non ſitis felices, exiſtimab. *tamen vos* haud infelices eſſe.
Ag. Quid horum verò non rectè, aut quid malè habet?
Cad. Primùm quidem in hunc aerem oculos tuos attolle.
Ag. Ecce, quid me juſſiſti hunc intueri?
Cad. Adhuc *ne aer* idè eſſe, an *aliq.* mutationē tibi videtur habere?
Ag. Illuſtrior quàm prius, & liquidior *videtur*.
Cad. Stupórne adhuc tuæ animæ adeſt?
Ag. Non intelligo hoc dictum: fio tamen paulatim
Mentis compos, mutatâ priore mente.
Cad. Audies igitur aliquid, & reſpondebis ſapientèr?
Ag. Ut oblita ſùm illorum, quæ prius dixi, ô pater.
Cad. In quam domum veniſti cum Hymenæis?
Ag. Elocâſti me Echioni nato (ut aiunt) ex ſatis dentibus.
Cad. Quis igitur filius tuo marito domi natus eſt?
Ag. Pentheus, meâ & patris conſuetudine.
Cad. Cujus igitur faciem tenes in ulnis;
Ag. Leonis, ut dixerunt venatrices.
Cad. Contemplare igitur rectè: brevis labor *eſt* intueri.
Aga. Hem. quid video? quid fero hoc in manibus?
Cad. Contemplare hoc, & cognoſce certius.
Aga. Video maximum dolorem ego miſera.
Cad. Num tibi leoni videtur *hoc* ſimile eſſe?

V. 1252. Ὅταν νεανίαισι) Ὅταν pro ὅτ' ἐν rectè *Henr. Stephanus* ex Veteri codice reſtituit; nec enim aliter ſtare potuit ſenſus, niſi ſeparatim ἐν νεανίαισι & ἅμα Θηβαίοις ſumeres. *Joſua Barnes.*

V. 1253. Θηρῶν ὀειγνῦτ') Ἡ κατὰ θηρῶν, ἢ θηρῶν ἢ ἐν τῇ θήρᾳ γινόμενον ὀειγνάοιτο, ἤγουν ὀρεχόμενον κατὰ πονοῖτο. Καὶ Ἡσίοδος (*Scut. Hercul.* v. 190.) Ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτῃς αὐτοχαδὸν ὀειγνῶντο. Secundum *Euſtathium* autem fit ab ὀρέγω, vid. *Euſtath.* fol. 1173. lin. 52. ὀρέγω, ὀειγνῶ, μόω, μύω, μύνω, γόω, γύνω, πέτω, πίνω, κῆπω, κήπω, ῥάπω, ῥίπω, ὕπω καὶ πέλω, πλνῶ καὶ πλνημι. *Joſua Barnes.* V. 1254. Οἷός τε θεομαχεῖν μόνον) Ad nihil aliud valet, niſi ut Deo contraria velit. Οἷός τέ ἐστι, pro δύναται. vid. *Troad.* v. 727. *Joſua Barnes.* V. 1259. Εἰ δ' ἔτι πλατύλας &c.) Hoc ſolum eſt Inſaniæ & ſtultitiæ ſolamen, noſtra nos mala ignorare, dum in eo ſtatu ſimus, & nihil non magni nobis polliceri; nota eſt Hiſtoria *Athenienſis* illius Lunatici, de quo *Horatius*, aliique; qui omnes in *Piræo* naves mercéſque pro ſuis reputabat, ac proinde felix ſibi Diveſque videbatur; tandem amicorum ope ad ſanam mentem revocatus, dolebat ſe ad ſuæ paupertatis & miſeriarum agnitionem jam reductum. Id. *Horat.* Epiſt. l. 2. Ep. 2. De *Argivo* quodam lepidè profert hiſtoriam, qui ſanatus exclamavit, *Pol, me occidiſtis, amici, Non ſervâſtis*, ait. *Cui ſic extorta voluptas, Et demptus per vim Mentis gratiſſimus error.* Huc verò referri debet illud *Horat.* Serm. l. 2. Satyr. 3. *Quid? Caput abſciſſum demens quum portat Agave Gnati infelicis, ſibi tum furioſa videtur.* Joſua Barnes. V. 1265. Εἶδ' οὗτος) εἴτε ὁ αὐτὸς αἰθὴρ σοι δοκεῖ. Ita nos ſcribimus, pro ἔτι, ut & verſu ſequentem ſequenti, Τὸ δὲ πονηρὸν εἶπε ζῇ ψυχῇ πάρα, quam ultimam lectionem Verſûs ratio poſtulabat, æquè ac ſenſûs; quam & *Scaliger* ideò probavit, priorem autem nemo vidit eâdem neceſſitate legi debere. *Joſua Barnes.*

Αγα. Οὐκ

Αγα. Οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἥ τάλαιν' ἔχω κάρα.
Κάδ. Οἰμῳγμὸν γε πρόσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
Αγα. Τίς ἔκπεμπέ νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας;
Κάδ. Δύσφορ' ἀλήθει', ὡς ἐν ᾗ καιρῷ πάρῃ.
Αγα. Λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχῃ.
Κάδ. Σύ νιν κατέκτας, κἀ κασιγνήτη σέθεν.
Αγα. Πᾷ δ' ὤλετ', ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
Κάδ. Οὗπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
Αγα. Τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὅδε;
Κάδ. Ἐκερτόμει θεόν, οὐς τε Βακχείας, ἐμούς.
Αγα. Ἡμεῖς δ' ἐκῆσε πίνι τρόπῳ κατήραμεν;
Κάδ. Ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
Αγα. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' · ἄρτι μανθάνω.
Κάδ. Ὕβριν ὑβρίσθης. θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθέ νιν.
Αγα. Τὸ φίλτατον δὲ σῶμα πῦ παιδὸς, πάτερ;
Ψάδ. Ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερεύνησας φέρω.
Αγα. Ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς;
Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
Κάδ. Ὑμῖν ἐγκμεὶς ὅμοιος, ὡ σέθεν θεόν.
Τοιγὰρ σωφρονεῖν πάντας εἰς μίαν βλάβην,
Ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥς τε διολέσαι δόμους,
Κἄμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς,
Τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος,
Αἴσχιστα κἀκίστα κατθανόντ' ὁρῶ.
Ὧι δῶμ' ἀνέβλεπεν. ὃς σωτεῖχες, ὦ τέκνον,
Τὴμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς.
Πόλει τε πάρος ἦσθα · τὸν γέροντα δὲ
Οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
Κάρα · δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
Νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
Ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
Ἔσπειρα, καὶ ξήμησα κάλλιστον θέρος.
Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. καὶ γὰρ σὺ μέτ' ὢν ὅμως
Τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων.
Οὐκ ἔτι γενείου τοῦδε θιγγάνων χερὶ,
Τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξῃ, τέκνον,
Λέγων, τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον,
Τίς σὸν παροξύνῃ καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
Λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
Νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
Οἰκτραὶ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
" Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ταῦτ' ἐφρονεῖ,
" Εἰς τοῦδ' ἀφῆκας θάνατον, ἡγείσθω θεός.

Ag. Non, sed Penthei ego misera habeo caput.
Cad. Deploratum prius quàm tu agnoscere.
Ag. Quis interfecit eum? quomodo venit in meas manus?
Cad. Misera veritas, ut non tempestive ades.
Ag. Dic, ad *malum* futurum, cor saltum habet *trepidat, micatque.*
Cad. Tu occidisti eum, & tua soror.
Ag. Ubi verò periit? an domi? aut quibus *in* locis?
Cad. Ubi prius Actæona canes nactæ sunt.
Ag. Quid verò in Cithæronem venit infelix hic?
Cad. Illuc ivit ut irrideret Deum *Bacchum* & tuas bacchationes.
Ag. Nos verò quomodo illuc accessimus?
Cad. Insaniistis, & tota civitas Bacchico furore correpta est.
Ag. Bacchus nos perdidit: nunc demum *hoc* intelligo.
Cad. Contumeliâ *à vobis* affectus: Deum enim non duceb. ipsũ *esse.*
Ag. Charissimum verò corpus filii ubi nam *est*, pater?
Cad. Ego vix hoc indagatione repertum adfero.
Ag. An totum suis membris conjunctum recte?
Ad Penthea verò quota pars meæ insaniæ pertinebat?
Cad. Vobis fuit similis, non colens deum:
Itaque compulit omnes in eandem noxam,
Vos & hunc, ut perderet hanc domum,
Et me: qui cùm non haberem masculos liberos,
Hoc germen tui uteri, ô misera,
Turpissimè, & pessimè mortuum video.
In quem respiciebat domus: Qui, *i.e. tu* regebas, ô fili,
Meam domum, ex meâ filiâ natus.
Civibus eras verendus: me senem verò
Nemo volebat injuriâ afficere, intuens tuum
Caput: pœnam enim dignam accepisset, *luisset.*
Nunc autem ingloriùs ejiciar ex domo
Cadmus ego ille ingens, qui Thebanorum genus
Seminavi, & messui pulcherrimam messem.
O charissime virorum! quamvis enim non amplius sis, tamen
Numeraberis inter meos charissimos liberos.
Non amplius attingens manu hoc mentum,
Matris patrem, *i.e. avum*, alloquens amplecteris, fili,
Dicens quis te injuriâ affecit? quis te contemnit, ô senex?
Quis turbat tuum cor molestus existens *tibi*?
Dic, ut puniam lædentem te, ô pater.
Nunc autem miser sum ego, infelix verò tu,
Et miserabilis mater, infelicésque sorores.
" Si quis autem est, qui Numina contemnit,
" Intuens in hujus mortem, putet *esse* deos.

V. 1287. Λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει) *Canterus* καρδία legit *Novar. Lection.* l. 6. c. 3. *Scaliger* καρδίας, quasi τὸ μέλλον esset Casûs recti. Mallem ego, ut καρδία sit casûs recti, hoc modo interpretando, Λέγε τοίνυν, εἰς τὸ μέλλον γὰρ ἡ καρδία μοι πήδημ' ἔχει, ἢ πηδᾷ. Quòd verò ὡς hic ponatur pro εἰς, non id quidem novum putabit, qui viderit, quæ Nos suprà ad *Hippolyt.* v. 1298. *Phœniss.* v. 1410. *Iphigen. Taur.* v. 335. & v. 1056. *Josua Barnes.* V. 1288. Καὶ κασιγνήτη σέθεν) Vel hoc ad v. 1127. respicit, ubi apparet *Inô* sororem *Agavæ* dextrum *Penthei* latus lacerâsse, ut v. 1123. ipsa *Agave* sinistrum humerum avulsisse dicitur; *Antonoen* autem alteram sororem tantùm astitisse. Vel κασιγνήτα *Dualiter* legendum; si utrásque sorores huic reatui involvendas duxeris. *Js. Barnes.* V. 1290. Οὔτε πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες) *Henrici Stephani* in hoc loco argutiam non probo, qui legi vult mutatâ χ in κ, διέλακον, pro *dilacerârunt*, quam tamen significationem isti verbo in Lexicis haud apponi fatetur ipse Lexicographus insignis: Ego tamen & λακίδες pro *frusta* agnosco cum eodem viro & διαλακέω & λακίω, non *dilacero*, sed *dilaceror* sonare & cum sonitu disrumpor, ut *Act.* Apost. c. 1. v. 18. Καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος · καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. Et *Hesych.* Λάκε, ἐθλάσθη, συνετρίβη. Et διαλακέω Disrumpor *Aristophan.* Nub. Ast ego, quanquam hæc omnia concedam, hoc certè *Henrico Stephano* nequaquam permittam, ut διέλαχον verbum saltis *Euripideum*, *Poeticum* & *Authenticum* novitio & incerto vocabulo cedat, ita enim *Euripides* & aliàs locutus est, *Phœniss.* v. 68. Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε. Ad quem locum *Plutarch.* Περὶ Φιλαδελφίας alludens, ὥσπερ ἐκ τειχικῆς πυρὸς κατάρας Θηκτῷ ζιδήρῳ δῶμα διηκόντες. *Josua Barnes.* V. 1292. Βακχείας) τὰ σὰ βακχεύματα. V. 1293. Κατήραμεν) Ἀπείρων ἔκ πυρὸς τόπων, καταίρω εἴς πνα τόπον · ναυτικὰ λέξεις. V. 1307. Οὐ συνεῖχες, ὦ τέκνον) Hoc in loco ὃς ponitur pro σὺ per ἐνάλλαγὴ Σωτάξεως, cùm enim incepit Poeta hoc modo, Τόδε ἔρνος τῆς ζῆς νηδύος, ὦ τάλαινα σύγατερ, αἴσχιστα καὶ κάκιστα ὁρῶ κατθανόντα · ἀρίτερον γὰρ ὂν τὸ ἔρνος, ἐπ εὐθὺς κατθανὸν εἶπεν, ἀλλὰ ἀρσενικῶς κατθανόντα, χρῆμα γὰρ πρὸς τὸ σημαινόμενον. Τὸν ἓν ζῶν παῖδα, φησὶ, ὁρῶ κατθανόντα, ᾧ μὴ τὸ δῶμα πᾶν ἀνέβλεπεν, ὃς, σὺ δηλονότι, ὦ τέκνον, ὁ παῖς μὲ ὁ νεκρὸς, ζωῆς ἐχρῆς, τὸ ἐμὸν μέλαθρον. Vid. *Iphig. Taur.* v. 625. *Josua Barnes.*

Χο. Τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ, Κάδμε, σῆς δ' ἔχῃ δίκῃ
Παῖς παῖδός, ἀξίᾳ μὲν, ἀλγεινὰ δὲ σοί.
Διο. Ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ ταῦθ' ὅσῳ μετέσχαφη,
Ἐκδημιωθεῖσ', οὐρανῷ ἀλλάξασ' τύπον,
Ἥν Ἄρεος ἔχῃς Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
Ὄχον δὲ μόχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διός,
Ἐλᾷς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγεμὼν.
Πολλὰς δὲ πέρσῃς ἀναρίθμῳ στρατιᾷ πόλεις,
Ὅπῃ δὲ Λοξίου χρηστήριον
Διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
Σχήσουσι. σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
Μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν καταδήσει βίον.
Ταῦτ' οὐκ ἐγὼ σοὶ πατρὸς ἐκγεγὼς λέγω;
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός. εἰ δὲ σωφρονεῖν
Ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
Εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
Κάδ. Διόνυσε, λιτόμεθά σ', ἠδικήκαμεν.
Διο. Ὀψ' ἐμάνθετ' ἡμᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἤθελε.
Κάδ. Ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχῃ λίαν.
Διο. Καὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς, θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην.
Κάδ. Ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐκ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
Διο. Πάλαι τάδ' Ζεὺς οὑμὸς ἐπένευσεν πατήρ.
Αγα. Αἰ, αἰ, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
Κάδ. Ὦ τέκνον, ὡς εἰς δῆνον ἦλθομεν κακὸν,
Σύ θ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι.
Ἐγὼ δ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
Γέρων μέτοικος. ἔπι δέ μοι τὸ δέσφατον
Εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μυριάδα βάρβαρον στρατόν.
Καὶ τὸν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,
Δρακόντων δρακαίνης φύσιν ἔχουσ' ἀγρίαν,
Ἄξω πὶ βωμοὺς, ἡ τάφους Ἑλληνικοὺς,
Ἡγεμὼν λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
Κακῶν ὁ τλήμων· οὐδὲ τὸν καταβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γενήσομαι.
Αγα. Ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σε στερεῖσα, φεύξομαι.
Κάδ. Τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν, ὦ τάλαινα παῖ,
Ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρως κύκνος;
Αγα. Ποῖ γὰρ τραπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;
Κάδ. Οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ὄπλιτης πατήρ.

Cho. Doleo quidem tuam vicem, Cadme, tuæ tamen habet pœnæ
Filius filiæ, *i.e. nepos*, dignam quidem, luctuosam tamen tibi.
Bac. O pater (vides enim mea quantum mutata sint.)
Ferinam Draconis formam induens serpentis habebit speciem,
Quam Martis *filiam*, Harmoniam *uxorē* habuisti mortalis existens,
Plurimos autem labores (ut dicit Jovis oraculum)
Perages cum uxore, barbaris *i.e. Illyriis* imperans.
Multas autem evertes cum maximis copiis
Urbes: quando verò Apollinis oraculum
Depopulati fuerint, reditum infelicem retrò
Habebunt. Sed Mars te, & Harmoniam liberabit,
Beatorúmque in terrâ tuam collocabit vitam.
Hæc non mortali patre natus dico
Bacchus, sed ex Jove: si verò sapere
Voluissetis, quod noluistis, Jovis filium
Socium habentes, potuissetis beati esse.
Cad. Bacche, supplices tibi sumus, peccavimus.
Bac. Serò cognovistis nos: at cum oportebat, non nôratis.
Cad. Agnoscimus hæc; sed *tuum jus, nosque* persequeris nimium.
Bac. Etenim à vobis lædebar, cùm essem deus.
Cad. Convenit deos non esse similes iracundiâ hominibus.
Bac. Hæc jam pridem Jupiter meus pater annuit.
Aga. Heu, heu! Decreta sunt, ô senex, misera exilia.
Cad. O filia, ut venimus in triste malum,
Túque misera, sororesque tuæ charæ.
Et ego infelix *ad* barbaros ibo
Senex inquilinus, & adhuc mihi hoc *est* fatale,
In Græciam ducere mixtum barbaricum exercitum.
Et Harmoniam Martis filiam, meam conjugem,
Ego fatus draco, draconæ naturam habentem feram,
Ducam ad aras, & sepulchra Græcanica,
Dux exercitûs: nec liberabor
A malis infelix, nec *ad* infernum
Acheronta navigans, quietus ero.
Aga. O pater, ego igitur te orbata exulabo.
Cad. Cur, ô misera filia, me manibus amplecteris,
Ales ut fucum candido corpore præditus cygnus?
Aga. Quò enim me vertam ejecta ex patriâ?
Cad. Nescio, ô filia: imbecillis auxiliator *est tibi* pater.

V. 1326. Σῆς δ' ἔχῃ δίκῃ παῖς παῖδος) Rectè ita scribitur, quia *Chorus* alloquitur *Cadmum*, cujus Nepos erat *Pentheus* ex filiâ *Agavâ*: incogitantèr ergo notavit *Duportus*, vel σὸς in margine suo; quanquam & σὸς *Aldi* Editio præferat; quod tamen inter illius errata numerandum. Quin σῆς legunt, *Henrico Stephano* testante, Veteres Codices; & v. 1308. *Pentheus* à *Cadmo* dicitur, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς. *Josua Barnes.* V. 1329. Ἐκδημιωθεῖσ', οὐρανῷ ἀλλάξασ' τύπον, Ἥν Ἄρεος ἔχῃς Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς) Mirum est quàm Doctorum ingenia torserit hic locus, præcipuè *Æmilium Portum*, qui *Antiptosin* non vidit, ac proinde ob *Euphemismum* rem præcipuè dici de *Harmoniâ*, quanquam & de *Cadmo* idem fatum erat statutum. Sic igitur ordinanda est Clausula, cùm ἐκδημιωθεῖσα apertè habet *Aldi* Editio, Ἁρμονία, ὦ Ἄρεος θυγατέρα ὅσων ἔχῃς σὺ θνητὸς ὤν, ἐκδημιωθεῖσα ἀλλάξει τύπον οὐρεως. Sic *Virgilius* dixit, *Urbem quam statuo, vestra est.* De hâc Mutatione *Cadmi* & *Harmoniæ* vid. *Apollodori Bibliotheca* l. 3. c. 5. §. 4. *Ovid.* Metamorph. l. 4. Fab. 15. Et *Nonni Dionys.* l. 44. *Natalis Comes* Mytholog. l. 9. c. 14. &c. Ἐκδημιωθεῖσα autem significat in *Belluam transmutor*, & aliquando *efferor*; nec audiendus est *Æmilius Portus*, qui cùm nihil sanum hic intelligeret, statuit contrariam significationem ferre; Ὁ δὲ Κάδμος καὶ Ἁρμονία ἐκδημιωθέντες θεοῦ ἄλλαξαν τύπον, ἤγουν Δράκοντες ἐγίνοντο, ut præter loca prædicta testantur *Nicander*, *Dionysius*, *Apollonius Rhodius*, aliique Poetæ quamplures. *Josua Barnes.* V. 1331. Ὄχον δ' μόχων) *Hen. Stephanus* ex Vetustis exemplaribus profert ὄχλον ὃ μόχθων, & sanè præter ὄχλος λαῶν, dicitur *Thucydidi* ὄχλος νεῶν *multitudo Navium*, & ὄχλος πραγμάτων *plurima* negotia; ita hic ὄχλον μόχθων *plurimos labores simul cum uxore, ut Jovis dicit Oraculum, exantlabis.* Josua Barnes. V. 1336. Σὲ δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται, Μακάρων τ' ἐς αἶαν &c.) De *Cadmi* & *Harmoniæ* in Beatas Insulas translatione vid. Authores supra citatos ad v. 1329. *Josua Barnes.* V. 1348. Δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί·) Quomodo hæc *Syntaxis* stare potest? Est Verbum singulare, nomen plurale, etiam Fœmininum. *Hæc est solutio*, quanquam Vulgares Grammaticæ nihil hujusmodi observent, Δέδοκται τῇδε τὸ δόγμα, ἤγουν ἡμῖν τλήμονες φυγαί· ἢ δέδοκται τῇδε τὸ χρῆμα, αἱ φυγαὶ δηλονότι. Et Curiosus Lector innumera hujusmodi exempla observabit. Nobis sit satis hanc regulam proposuisse, vel potius exemplum hoc, *Camdenus* enim Regulam posuit, "*Neutra* pluralia gaudent Verbo singulari, aliquando etiam *Masculina* & *Fœminina*. *Buxbeiana* Grammatica hoc non vidit, aut ut falsum omisit. *Josua Barnes.* V. 1355. Δρακόντων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν) De *Cadmo* & *Harmoniâ* in Dracones mutatis vid. supra ad v. 1329. Φύσις autem in hoc loco, *Formam* significat, non enim Mente alienati erant, nec Naturam *Draconum* induerant, *Mansueti* enim fuisse perhibentur: sic enim *Ovid.* Metam. l. 4. Fab. 15. *Nunc quoque nec fugiunt Homines, nec vulnere lædunt, Quidque priùs fuerint, placidi meminere Dracones.* Φύσις autem πολυσήμαντος est, ut & *Natura* apud Latinos. *Josua Barnes.* V. 1360. Στερεῖσα) Ita scribo pro στερηθεῖσα, ut suprà *Oreste.* v. 623. & *Iphig.* Aul. v. 357. & *Iphig.* Taur. v. 474. Notavimus, Vide & infra v. 1369. Στέρομαί σε, πάτερ. Quod tamen dicitur,

dicitur, quià *Activè* στρῶ σε πι, vel πνδς, ut *Isocrates* Trapez. ἀποστρεῖ με Πασίων χρήματα, pro χρημάτων; ideò dicitur στέρομαί σε, pro ζῆ. Vid. *Scholiast. Euripid.* ad *Hecub.* v. 570. *Josua Barnes.* V. 1362. Ὄρνις ὁπως) Ultima syllaba τῆς Ὄρνις, quòd producat incrementum in *Genitivo* & quòd *Asperum* sequatur, longa est; alioquin addendum γ' erat. *Idem.*

Ἀνάπαιστοι.

Agave.

Αγα. Χαῖρ', ὦ μέλαθρον· χαῖρ', ὦ πατρῴα
Πόλις· ἐκλείπω σ' ὀλλὶ δυστυχίᾳ
Φυγὰς ἐκ θαλάμων.
Κάδ. Στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισαίου.
Αγα. Στέρομαί σε πάτερ. Κάδ. κἀγὼ, τέκνον,
Καὶ σὰς ἐδάκρυσα καστγνήτας.
Αγα. Δεινῶς γὰρ ὀργῶς τάνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ
Τοῖς σοῖς εἰς οἴκους ἔφερε.
Διο. Καὶ γὰρ ἔπαθον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
Ἀγέραστον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
Αγα. Χαῖρε πάτερ μοι.
Κάδ. Χαῖρ', ὦ μελέα, καὶ σύ γε, δύσπατερ.
Χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις.
Αγα. Ἄγετ', ὦ πομποί, με, καστγνήτας,
Ἵνα συμφυγάδας λήψομ' οἰκτράς.
Ἐλθοιμι δ' ὅπου
Μήτε Κιθαιρὼν μαρὸς,
Μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισιν μ' ἐγὼ,
Μήθ' ὅλη θύρσου μνῆμ' ἀνάκειται.
Βάκχαις δ' ἄλλοισι μέλοιεν.
Χο. Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Agave.

Aga. Vale, ô domus, vale, ô patria
Civitas, desero te propter infortunium *meum*,
Exulans ex thalamo
Cad. Vade, ô filia, *ad* Aristæi domum.
Aga. Privor te, ô pater. *Cad.* Et ego *te*, ô filia,
Et tuas deploro sorores.
Aga. Atrociter enim, atrociter hanc injuriam
Bacchus rex
In tuam domum intulit.
Bac. Etenim patiebar atrocia à vobis,
Habens nomen sine honore Thebis.
Aga. Vale, ô pater, mihi.
Cad. Vale & tu, misera filia:
Difficulter eò venire poteris; *ut valeas.*
Aga. O ductores ducite me *ad* sorores,
Ut exilii socias assumam miseras.
Proficiscar autem *illuc*, ubi
Neque Cithæron impurus *est*,
Neque Cithæroni oculis miscebor, *i.e. neq; Cithærõẽ oculis aspiciam*,
Et ubi nulla thyrsi memoria est,
Bacchis verò aliis *hæc* erunt curæ.
Cho. Multæ formæ *sunt* divinarum *rerum*,
Multáque præter spem perficiunt dii,
Et quæ sperabantur, non perfecta sunt:
Et insperatorum exitum invenit Deus.
Sic & hoc negotium finitum est, *talem habuit eventum.*

Εὐριπίδου Βακχῶν Τέλος.

Euripidis Bacchārũ Finis.

V. 1368. Στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισαίου) Hic νυν est expletivum, ut ex versu constat, quare Accentu privavimus. *Ibid.* Τὸν Ἀρισαίου, ἦγεν οἶκον. Videtur hic noster Poeta *Aristæum Thebanum* posuisse, certè *Hyginus* illum *Thebanum* Regem facit, & certo certiùs *Autonoes Cadmi* filiæ maritus erat, atque adeò *Actæonis* pater, ut *Hesiod.* Theogon. v. 977. Αὐτονόῃ θ', ἣ γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης. Vid. supra v. 1125. Alii illum, sed diverso forsan tempore, *Arcadiâ* regnâsse dicunt, Vid. *Virgil.* Georg. l. 4. v. 317. &c. *Nonni* Dionys. *Apollodor.* Biblioth. *Hyginum, Natal. Comit.* Mythолog. l. 5. c. 19. &c. *J. Barnes.* V. 1369. Στέρομαί σε) pro στέρομαί σε, vid. suprà ad v. 1360. *Ibid.* Κἀγὼ τέκνον) Legendum puto, κἀγώ σε, τέκνον, nec Versui nocebit. V. 1370. Καστγνήτας) *Atticè*, vel καστγνήτας lege, ut v. 1379. *Josua Barnes.* V. 1383. Μήτε Κιθαιρὼν' ὄσσοισι μ' ἐγὼ) Hic locus corruptus videtur, *Aldi* Editio habet ὄσσοισιν ἐγὼ, *Brodæus* ὁρῶ pro ἐγὼ legit, vel subaudiendum rectè putat. *Duportus* legit ὄσσοις ἐσίδοιμ' ἐγὼ, *Scaliger* ὄσσοισιν ἴδοιμ' ἐγὼ. *Canterus* ὄσσοισι μιγῶ, ἦγεν Κιθαιρῶνι. Et *Joh. Miltonus*, fortasse μιγῶ, pro ἐγὼ. Vid. *Henricum Stephanum*, qui & Θύρσου legendum haud malè ominatur. *Josua Barnes.* V. 1386. Πολλαὶ μορφαὶ τῶν Δαιμονίων) Eâdem Conclusione gaudent *Alcestis*, *Andromache* & *Helena* &, excepto unico versiculo, *Medea.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΥΚΛΩΠΟΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπῴκισται, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὑρὼν δὲ καὶ δούλους τοὺς τοῦ Σατύρου, οἶνον δοὺς, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν, καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. Θηρεύσας δὲ Πολύφημος, ζητεῖ πῶς αἰτίαν τῆς ἁρπαγῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σιληνὸς δὲ, τὸν ξένον λῃστεύοντα καταλαβεῖν φησί. Τὰ δ' ἄλλα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

ARGUMENTUM CYCLOPIS.

Ulysses navigans ex Ilio, in Siciliam ejectus est, ubi habitabat Polyphemus. Inveniens etiam servientes illic Satyros, dans eis vinum, recepturus erat oves, & lac ab ipsis. Apparens verò Polyphemus quærit causas exportationis rerum suarum. Silenus autem hospitem prædantem eas cepisse dicit. Cætera se habent, sicut ab Homero *sunt dicta.*

Ἄλλη Ὑπόθεσις τῆς Κύκλωπος Δράματος Εὐριπιδείου ἐν Ἀκροστιχίδι.

Κ έλσας Ὀδυσεὺς εἰς Κύκλωπος ἀξένους
Τ ηλοῦ ἀνέδην θῆρας δ' ἔρε Βακχικούς·
Κ αὶ τοῖσιν οἶνον δόντων, ἄρνας καὶ γάλα
Λ αβὼν Κύκλωψ ἦ φορήσας πῶν ἁρπαγὴν
Ω μοῖς ὀδόντιν ἐξ Ἑταίρους ἤσθιε.
Ψ υχὴν δ' Ὀδυσεὺς σῶσε πυφλώσας φάρυγ.

Aliud Argumentum *Cyclopis* Acrostichum, *Latinum*, Authore *Q. Septim. Florente Christiano*, qui & *Græcum* scripsit.

C ogente Vento, saxa Cyclopum ardua
U t applicavit Dux Ulysses, *repperit*
C horum Satyricum *servientem Principi*
L usco: sed Agnos Lacque pro Vino auferens
O ffendit ipsum Coclitem; *qui sex virûm*
P rehensa mandit corpora: Hic Ithacus *cavens*
S ibi ipse, Monstrum occæcat & struit pedem.

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΣΙΛΗΝΟΣ.	SILENUS.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.	CHORUS SATYRORUM.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.	ULYSSES.
ΚΥΚΛΩΨ.	CYCLOPS.
Προλογίζει δ' ὁ Σιληνός.	Prologum autem agit Silenus.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

Silenus *Prologum agens exponit, quomodo dum* Bacchum *quæsiturus navigaret, in* Siciliam *sit vento depulsus ad immanes* Cyclopas; *duramque quæritur servitutem se & filios suos* Satyros *servire sub* Polyphemo. *Chorus* Satyrorum *oves pascentium pastoricio more pecudes appellat, cum iis & inter se fabulando. Dein Thiasorum* Bacchicorum *desiderii impatiens, præsentis suæ conditionis miseriam & infortunium dolet.* Ulysses *eo loci appulsus* Silenum *salutat & ab eo simul audit de* Cyclopis *immanitate & erga Hospites sævitiâ; quare cum Sene permutatione factâ, pro Vino nempe ovibus, caseis & aliis id genus ciborum receptis, jam erat è vestigio abiturus; quum subitò* Cyclope *superveniente,* Ulysses *quomodò sibi ac sociis prospiciat, anxius secum dubitat.*

Hanc Fabulam elegantî *Latino* Versu donatam à *Q. Septimio Florente Christiano* nobis exhibuit *Is. Casaub.n.* ad finem *Satyricæ Poeseos.* Josua Barnes.

ΣΙΛΗΝΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

Ω Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
Νῦν, χ' ὅτ' ἐν ἥβῃ τὸ μηδὲν εὐθένει δέμας·
Πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο,
Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ἔφυγε τροφάς.

Sil. O Bacche, propter te fero innumerabiles labores
Nunc, & quando in juventute meum florebat corpus:
Primùm quidem, quando tu furiis agitatus à Junone,
Nymphas montanas relinquens, abieras nutrices.

Annotationes.

V. 1. Ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ) Quòd hæc Fabula rectè *Euripidi* tribuitur, vid. *Isaaci Casauboni* de *Satyricâ* Poesi l. 1. c. 6. Et rectè *Joh. Brodæus* notavit *Tragœdiam* hanc prope accedere ad Veterem *Satyram* & ex *Hom.* Odyss. l. 9. ab *Eurip.* depromptam. *Silenus* dicitur *Bacchum* Educâsse; de hâc autem *Bacchi* insaniâ à *Junone* novercâ illi immissâ vid. *Apollodor.* Bibl. l. 3. c. 5. §. 1. Item *Nat. Com.* Mythol. l. 5. c. 13. Item *Nonni Dionys.* l. 31. *J. Barnes.* V. 2. Νῦν, χ' ὅτ') Νῦν, καὶ ὅτε. V. 3. Ἐμμανὴς) *Scaliger* ἐκμανὴς legendum putat, nullâ necessitate; si modo ὢν intelligas. *Josua Barnes.*

Ἐπὶ-

Ἐπ᾽ ἐκτὰ γ᾽ ἀμφὶ γηγενῆ μάχλῳ δορὸς,
Ἐνδέξι᾽ ὦ σῷ ποδὶ πλάσασ᾽ ἐγὼ βρυγὸς,
Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσον θένων, δορὶ
Ἐκλείνα. φέρ᾽ ἴδω· τῦτ᾽ ἰδὼν ὄναρ λέγω;
Οὐ μὰ Δί᾽, ἐπεὶ κἀσκύλ᾽ ἔθηξα Βακχίῳ.
Καὶ νῦν ἐκείνων μείζον᾽ ἕξαντλῶ πόνον.
Ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοὶ γλύκ᾽ Τυρσίνικὸν
Λῃστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὀδηθείης μακρὰν,
Ἐγὼ πυθόμην᾽ σὺν τέκνοισι ναυστολῶ,
Σέθεν κυνῶν ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ᾽ ἄκρᾳ
Αὐτὸς λαβὼν, ἔυθωον ἀμφῆρες δόρυ,
Παῖδές τ᾽ ἐρετμοῖς ἤμυοι, γλαυκὼι ἅλα
Ῥοθίοισι λάσκοντες, ἐζήτεν σ᾽, ἄναξ.
Ἤδη δ᾽ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
Ἀπιλιώτης ἄνεμ᾽ ἐμπνεύσας δορὶ,
Ἐξέβαλεν ἡμᾶς πρὸς᾽ ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
Ἵν᾽ οἱ μόνωπες ποντίᾳ παῖδες θεῦ,
Κύκλωπες οἰκοῦσ᾽ ἄντρ᾽ ἔρημ᾽ ἀνδροκτόνοι.
Τούτων ἑνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
Δοῦλοι. καλοῦσι δ᾽ αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν,
Πολύφημον. ἀντὶ δ᾽ ὑείων βακχευμάτων,
Ποίμνας Κύκλωπ᾽ ἀνοσίᾳ ποιμαίνομεν.
Παῖδες μὲ ἓν μοι, κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
Νέμουσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες.
Ἐγὼ δ᾽ πληροῦν πίτυα, κἀσαίρειν στέγας
Μένων πέπαλμαι πάσδε, τῇδε δυσπεδεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων ἐλάτρευσ᾽.
Καὶ νῦν τὰ θεοσταθέντ᾽ ἀναγκαίως ἔχει,
Σαίρειν σιδηρῷ τῇδέ μ᾽ ἁρπαγῇ δόμους.
Ὡς τὸν τ᾽ ἀπόντα δεσπότην, Κύκλωπ᾽, ἐμὸν
Καθαιρῶσιν ἄντροις, μῆλά τ᾽ εἰσδεχόμενα,
Ἤδη δ᾽ παῖδας θεσσένμονας εἰσορῶ
Ποίμνας. τί παύστα; μῶν κρότ᾽ Σικιννίδων,
Ὄρμ᾽ ὑμῖν νῦν τε, χ᾽, ὥτε Βακχίῳ
Κώμοι σωσαπίζοντες Ἀλθαίας δόμους,
Περσῆτ᾽, ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Deinde in prælio belli Gigantei,
Ad dextrum pedem tuum auxiliator cum essem,
Enceladum, clypeo in medio percutiens, hastâ
Interfeci. Age videam, hôcne somnium à me visum dico?
Non per Jovem; nam & spolia ostendi Baccho.
Et nunc illis majorem haurio laborem,
Postquam enim Juno tibi genus Tyrrhenum
Immisit latronum, uti peregrinareris procul,
Ego audiens *hoc*, cum meis liberis navigo
Ad tui inquisitionem: in puppi verò summa
Ipse *gubernaculo* correpto, regebā utrinque-*remis*-impullam navem,
Filiique *mei Satyri ad* remos sedentes, glaucum mare
Fluctibus dealbantes, quærebant te, ô rex.
Jam verò prope Maleam navigantes,
Subsolanus ventus aspirans ad navem,
Impulit nos ad hanc Ætneam petram,
Ubi monoculi filii marini dei
Cyclopes habitant antra deserta, homicidæ.
Horum unius capti sumus in ædibus
Servi: vocant autem eum, cui servimus,
Polyphemum: & pro lætitiâ bacchicâ,
Greges Cyclopis impii pascimus.
Filii igitur mei clivis in extremis, *ac remotis*
Pascunt agnos juvenes, *ipsi quoque* juvenes existentes.
Ego verò ut impleam pocula, & verram habitacula
Manens *domi* constitutus sum, hæc, huic impio
Cyclopi conviviorum injustorum minister.
Et nunc quæ *mihi* mandata sunt, necesse est
Me *facere*, *scilicet* verrere ferreis his raltris domum,
Ut & absentem dominum Cyclopem meum,
Mundis antris, & oves excipiamus.
Jam verò filios prope pascentes video
Greges. quid hoc? num strepitus Sicinnidum, *saltationum*,
Similis *est* nunc vobis, *i.e. vestro thiaso*, *ac* quum Baccho
Sodalium chori simul-famulantes Althææ domum
Adibatis, cantu barbitorum delectati?

V. 5. Ἐπεὶτά γ᾽ ἀμφὶ Γηγενῆ μάχλῳ δορὸς &c.) Quanquam hic risûs causâ *Silenus* introducitur Glorians de virtute suâ in bello *Gigantæo*, hoc tamen illi omninò concedendum, quòd in eâ pugnâ suo quidem Domino *Baccho* nequaquam defuerit, quin illius *Asinus* quem quoquomodo equitabat, adeò horrificum Ruditum ediderit, ut *Gigantes* rei novitate attoniti, in fugam fuerint versi: sed quòd *Enceladum* ipse per se prostraverit, id nemo credet, nisi cui omnes omninò Poeticæ Fabulæ Veritatis loco habentur. De *Gigantomachiâ* vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 543. *Josua Barnes.* V. 7. Ἐγκέλαδον ἰτέαν) Hoc in loco ἰτέα pro *Clypeo* ponitur, ut *Troad.* v. 1193. Aliquando pro *Hastâ* occurrit & frequentius hoc quidem. *Suppl.* v. 695. *J. Barnes.* V. 11. Ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοὶ γλύκ᾽ Τυρσηνικὸν Λῃστῶν ἐπῶρσεν) De hisce Piratis *Tyrrhenis*, quos à *Junone* in *Bacchum* excitatos ait *Euripides*, Vid. Imprimis, *Homeri* Hymnum, Διόνυσον ἢ Λῃστὰς dictum; *Ovid.* Metam. l. 3. Fab. 8, 9. *Philostrati* Icon. l. 1. in voce Τυρρηνοὶ, *Apollodori* Biblioth. l. 3. §. 3. *Nonni* Dionys. l. 45. fol. 767. *Natal. Com.* Mytholog. l. 5. c. 13. *Josua Barnes.* V. 15. Ἀμφῆρες δόρυ) Δόρυ ἀμφῆρες, ναῦν vocat ἀμφιέλισσαν, ἐκατέρωθεν ἐρετμοῖς χερωμένην, καὶ ἐρέσσουσ᾽, δόρυ, ἀντὶ δυοκπίσσαν ναῦν, quod monos, quia *Brodæus* ἀμφῆρες δόρυ, *hastam ancipitem* exponit, quo nihil dici potuit incogitantius in hoc loco. *Josua Barnes.* V. 18. Μαλέας) *Malea* est *Laconiæ* Promontorium, scribitur & *Græcè* Μάλεια, & *Latinè* penultimam ancipitem habet, ut *Virgil.* Æn. l. 5. v. 193. *Ionióque Mari, Maleæque sequacibus undis.* At *Ovid.* Amor. l. 2. Eleg. 6. *Nè timeam vestros curva Malea sinus.* Et *Stat.* Theb. l. 7. *Raucæ circumtonat ira Maleæ.* Et *Propert.* Eleg. l. 3. *Præbeat Hospitio sæva Malea suo.* Dicitur hodie *Asini Maxilla*, *Græcè*, ut *Tzetzes* in *Lycophr.* Ὄνου καταμάγελον, τετέσι γαμφηλὴ, sic *Euripid.* Scholiastes ad *Oresi.* v. 362. Μαλέα θεσσίων) Μαλέας ὄ ἀκρωτήριόν ὅτι πολὺ Λακεδαιμονίαν, λεγόμενον δὲ ἀπὸ τοῦ ὄνου καταμάγελον. Vid. *Johannis Meursii* Glossarium *Græco-barbarum* in Καταμάγελον & in Μάγελον. *Jos. Barnes.* V. 19. Ἀπιλιώτης ἄνεμ᾽) Dicitur quasi ἀφηλιώτης, ut ἀντήλιος, pro ἀνθήλιος, de quâ re vid. *Eustathium* in *Homerum*: Vid. etiam *Aristot.* de Mundo & *Gellium* l. 1. c. 22. *Ibid.* Δοερὸ) i. e. νεῷ. Vid. v. 15. *Oppian.* Cyneget. l. 4. Ἐς γαῖαν δόρυ κέλσε) pro ναῦν. V. 21. Μόνωπος) *Hesiod.* Theogn. v. 143. Μέγος δ᾽ ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ, Κύκλωπες δ᾽ ὄνομ᾽ ἦσαν ἐπώνυμον· οὕνεκ᾽ ἄρα σφέων Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔης ἐνέκειτο μετώπῳ. *Josi. Barnes.* V. 27. Μὲν ἔν μοι) ἐμοὶ *Scaliger.* V. 28. Μῶλα νέα, νέοι πεφυκότες) *Implumes Pullos Pullus & ipse fovet*; quem titulum olim Puello Avium pullitiem curanti inscripsi. *Josi. Barnes.* V. 29. Πίσσα) Vid. infrà ad v. 47. V. 31. Διάκονος) *Ionicè* Διήκονος, & hinc α producitur, vid. Lexica. V. 33. Ἁρπαγῇ) *Johannes Miltonus* addit ad Marginem, *vel* ἁρπάγη, rectè ut puto; ἁρπαγὴ enim *Actionem* notat, ἁρπάγη *Instrumentum*. *Q. Septim. Florens* per *Hirpicem* explicat *Anglicè* à **Haring-Shovel**. *Josua Barnes.* V. 37. Σικιννίδων) Σικιννὶς ὀρχήσεώς τινος πολυχρόνιος εἶδος. Vid. *Cæl. Rhodigin.* l. 5. c. 4. *Isaaci Casauboni* de *Satyricâ* Poesi l. 1. c. 4. & c. 6. Hic *Saltus* Satyricis Fabulis proprius vel quasi κίνησις, vel à *Sicinno* authore dictus; hinc Satyri Σικιννισταὶ dicti: sensus hic, Μῶν κρότος Σικιννίδων ὑμῖν ἐν ἴσῳ καὶ ὁμοίως ἁλοὺς νῦν ὄτιν, ὡς ὅτε τῷ Βάκχῳ συγχορεύοντες σκιρτάζομεν κ. λ. Vid. infrà v. 39. *Josua Barnes.* V. 39. Κῶμοι ζωσαπίζοντες Ἀλθαίας δόμους Περσῆτ᾽, ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι) Κῶμος *Commessatio*, item *Saltatio-festiva*, *Cantilena-lasciva*, & *Commessantium Chorus*, sive *Comitatus Bacchi-*

cus, ut in hoc loco, quomodo *Demoſthenes* & *Athenæus* utuntur hâc voce; & pro *quâvis turbâ*, ut pro *Militum-manu*, ut *Supplic.* v. 390. Item *Deus-præſes harum* rerum. Quare *Iſacius Caſaubonus* non hic eſt Audiendus, qui hoc modo legit κώμους ζωπατίζοντ' (pro σωπατίζοντι) ἐς Ἀλδαίας δόμους, ἦγεν Βακχίῳ. Nota eſt Hiſtoria, *Bacchum Oenei* Rivalem *Althææ* ejus Uxorem filiam *Theſtii* inviſere ſolitum, ex qua *Deianiram* cepiſſe dicitur; hinc *Apollodorus* Biblioth. l. 1. c. 8. Οἰνεὺς ὁ βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε· γήμας δ' Ἀθλαίαν τὴν Θεστίου, ἐγέννησε Τοξέα ---Καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γνῶναι. Quare ita hujus loci verba ſunt ordinanda, Μᾶν κρότος Σικυωνίδων ὁμοίος ὅζει ὑμῶν νῦν τε, καὶ ὅτε τῷ Βάκχῳ κῶμοι, ἦγεν, ὑμεῖς κωμάζων θίασος ὄντες, ζωπατίζοντες, ἦγεν Βάκχῳ ζωπατικολουθοῦντες δόμους, Ἀλδαίας πρόσπιπτε, καὶ προσῆτε, ἦγεν πρὸς δόμους ἤρχεσθε. *Q. Septim. Florens* Καὶμοὶ legit, nequaquam ineptè, ut ſit, ὅτε Βάκχῳ καὶ ἐμοὶ ζωπατίζοντες &c. *Joſua Barnes.* V. 40. Προσῆτε) Pro προσήειτε, Pluſq. Perfect. Med. ab εἶμι *eo. Ibid.* σαυλόμβοι) *Aldi* Editio habet σαυλόμβῳ, tum verò ad κρότος refertur; alii σαυλόμβοι, ut ad ὑμεῖς & προσῆτε ſpectet, demùm σαυλομβοῖς, ut cum ἀοιδοῖς concordet. Quid ſi σωαυλόμβοι legamus, ut ſit *Bacchius* in *Quinto* loco? Sed & σαυλᾶμαι, ἁδρῶς καὶ πυκνρῶς βαδίζω, καὶ κύφως χορεύω, *Hom.* Hymn. *Bacch.* v. 28. Σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα. Hinc Noſtræ *Eſtheræ* v. 753. Ταχυδρόμον φοίτησεν ἐς' ἀκροτάτοισι ποδοῖσι Σαυλὰ μάλα προσβαίνουσα. *Joſua Barnes.*

V. 47. Ἐν πίσραις) Supra v. 29. τὰ πίσρα, ut hic αἱ πίσραι pro ποπίσραι, illud à πίνω, πίσω, ut hoc à ποπίζω. Obiter hic corrigendus eſt *Johan. Brodæus*, qui ad v. 29. Πίσρα) dixit, Corrige πίσρας: is enim Verſus non ſtabit, niſi πίσρα legas, ut ſit *Iambus* in *Quarto* loco. *Joſua Barnes.* *Ibid.* Πέλας ἀντρων) *Iſ. Caſaubon.* legit πέλας δ' ἀντρῶν, ἔ σοι &c. V. 49. Ψύπα) *Theocritus* in hoc loco, quem & egregiè imitatur exprimítque, videtur legiſſe σίπα, ſic enim ille *Idyll.* 4. Νομεῖς dicto, v. 45. Σίτθ' ὁ λεπαρὸς, Σίτθ' ἁ Κυμαίθα πῆ τὸν λόρον. *Id.* Idyll. 5. v. 100. V. 53. Στασίωρον) *Caulam* montanam. *Henricus Stephanus* nimis in *Brodæum* perſtringendo temerarius hic mihi viſus eſt, Ita enim loquitur, "*Ex* "*quâ expoſitione apparet* "*illum* στασίωρον *reti-* "*nere & facere ſubſtan-* "*tivum ſignificans Cau-* "*lam montanam. At e-* "*go*, pergit ille, *non* "*puto Nomini illi ullam* "Montis *ſignificatio-* "*nem ſubeſſe, qui Græ-* "*cis* ὄρος *dicitur per* "ο, non per ω. *Nec* "*puto in quoquam ab* ὄ- "ρος *Derivato hanc* "*mutationem τῆς* ο *in* ω "*inveniri.* Ita ille, & tamen, Dii Boni, quàm peritus *Græcarum* Dictionum Artifex! Quæ tamen omnino nihil habent ponderis; nam nè dicam ὄρος *Doricè* pro ὅρος, quod *Ionicè* ponitur pro ὄρος, en! nonnulla Derivata, in quibus ο in ὄρος vertitur in ω, quæ etiam in ipſius *Stephani* Theſauro reperiuntur, Ἀκρώρεια *Summitas-Montis*, Κεμνώρεια *præcipitium-Montis*, παρωρείτης Πὰν in *Anthologiâ* dicitur, quòd *circa-montes-verſetur*, Πρυμνώρεια *Montis-Radix*. *Hom.* Iliad. ξ. v. 307. ubi *Scholiaſt.* Πρυμνωρείας καλῶσιν τὰ ἔρατα καὶ κατώτατα τῆς ὀρῶν. Sic *Iliad.* υ. v. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὄρκον πολυπιδάκος Ἴδης. Ubi *Scholiaſt.* ὑπωρείας) τὰ κάτω μέρη τῆς ὀρῶν. Quare per *Stephanum* non erit, quin τὸ στασίωρον ſignificet σαθμὸν ὀρεινὸν, i. e. *ſtationem montanam*, ſive *caulam montanam*, qualem *Cyclops* habuit & qualem mox v. 60. Iple Poeta vocat Αὐλὰν Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων. Et hinc omnes illæ variæ lectiones & inanes conjecturæ prorſus humi cadunt, nempe *Stephani* στασωρὲ, vel στασίωρος, utroque enim modo accentum ponit, *Scaligeri* στασίωρος, *Duporti*, melior στασωρῶν & ſiquæ aliæ hujuſmodi. *Joſua Barnes.* V. 54. Ἀγελοβότα) Ita pro ἀγελοβότα Verſûs causâ lego, utroque enim modo indifferenter hoc genus nominum leguntur, deſinunt nempe vel in --βότης, pro quo & --βοτὴρ, vel in --βώτης, pro quo βωτὴρ & βώτωρ. Quòd verò nonnulli putant legendum ἀγελοβώτα, ut *Scaliger*, id ſanè Verſus nequaquam permittet, ut ex illius pari, in *Antiſtrophâ* conſtat, qui ex *Spondæis* duobus, intermediante *Tribracho*, conſiſtit. Hoc verò in loco Doctiſſimo & Acutiſſimo *Henrico Stephano* aſſentire nequeo, qui legit, quaſi μηλοβότα eſſet Vocandi casûs, cùm ita potiùs verba ſint ordinanda, ὔπαγ', ὦ ὔπαγ', ὦ Κερόεσσα ἐς τὸ τῆ Μηλοβότα στασίωρον, τῆ Κύκλωπος ἀγελοβώτα, καὶ ἐν τοῖς ἀγελοῖς νεμομένη. *J. Barnes.* V. 57. Θαλάμοις) Mallem Θαλάμους. Vid. quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 938. & *Bacch.* v. 561. *Joſua Barnes.* V. 60. Ἀμφιβαλεῖς) Utrum ἀμφιβαλῇ, quod potiùs credo, an ἀμφιβαλεῖ, dubitat *Henricus Stephanus*; ſuſpectum verò habet, quoniodò ἀμφιβάλλω

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Πᾷ δή μοι γενναίων ἅ πατέρων,
2 Γενναίων τ' ἐκ τοκάδων ;
3 Πᾷ δή μοι νίσῃ σκοπέλους ;
4 Οὐ * τῇδ' ὑπωλίεμος αὔρα,
5 Καὶ ποιηρὰ βοτάνα,
6 Δινωδὲς δ' ὕδωρ ποταμῶν
7 Ἐν πίσραις κῆπαι, πέλας ἀν-
8 τρων. ἔσοι βλαχαὶ τεκέων.
9 Ψύπα· ὐ τάδ' ἔ, ὐ τάδε νέμῃ ;
10 Οὐτ' ἔν κλιτυῶ δροσερᾶν ;
11 Ὠή· ῥίψω πέτρον * τάχα σε.
12 Ὕπαγ' ὦ, ὕπαγ', ὦ κεράτα,
13 Μηλοβότα στασίωρον,
14 Κύκλωπος ἀγελοβώτα.

EPODICA.

Strophe.

Chor. 1 Quonam mihi generoſis *ex* patribus,
2 Et generoſis ex matribus *nate*,
3 Quò mihi vadis *per* ſcopulos ?
* Scaliger τᾷδε. 4 Non hic lenis aura
5 Et lætum gramen,
6 Et vorticoſa aqua fluviorum
7 In poculis poſita eſt, juxta an-
8 tra, non tibi balatus agnorum *hic audiuntur* ?
5 Heus tu, non hic, non hic paſcêris ?
10 Non igitur *in* clivo roſcido *gramen carpes* ?
* Q. Sept. Flor. κατὰ. 11 Ohe. jaciam ſaxum mox *in* te.
12 Redi, redi *caper* cornute,
13 *Ad* paſtoris ſtationem-montanam,
14 Cyclopis agrellis.

Ἀντιστροφή.

1 Σπαργῶντάς μοι τὰς μαστὰς χάλασον.
2 Δέξαι θηλαῖσι σαυρὰς,
3 Ἃς λείπῃς ἀρνῶν θαλάμοις.
4 Ποθέουσί σ' ἀμερόκοιτοι
5 Βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
6 Εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλῇς
7 Ποιηρὰς λιπῶσα νομὰς,
8 Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων.
9 Οὐ πάδε Βρόμιος, ὐ τάδε χορεῖ,
10 Βάκχαι τε θυρσοφόροι.
11 Οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ,
12 Κρηναίοισι πὰρ ὑδροχύτοις,

Antiſtrophe.

1 Laxa mihi, *ô ovis*, turgentes mammas :
2 Excipe ſub *mammarum* papillis *tuos* fœtus,
3 Quos relinquis agnorum *in* thalamis, *i e. in ovilibus.*
4 Deſiderant te interdiu-dormientium
5 Balatus parvorum agnorum.
6 In *ſtabulorum* aulam tandem intrabis,
7 Herbida relinquens paſcua,
8 Ætnæos intra ſcopulos.
9 Hîc non *eſt* Bromius, hîc non *ſunt* Chori,
10 Nec Bacchæ thyrſigeræ,
11 Non tympanorum ſtrepitus,
12 Ad fontes aquiſluos,

Ita ille, & tamen, Dii Boni, quàm peritus *Græcarum* Dictionum Artifex! Quæ tamen omnino nihil habent ponderis; nam nè dicam ὄρος *Doricè* pro ὅρος, quod *Ionicè* ponitur pro ὄρος, en! nonnulla Derivata, in quibus ο in ὄρος vertitur in ω, quæ etiam in ipſius *Stephani* Theſauro reperiuntur, Ἀκρώρεια *Summitas-Montis*, Κεμνώρεια *præcipitium-Montis*, παρωρείτης Πὰν in *Anthologiâ* dicitur, quòd *circa-montes-verſetur*, Πρυμνώρεια *Montis-Radix*. *Hom.* Iliad. ξ. v. 307. ubi *Scholiaſt.* Πρυμνωρείας καλῶσιν τὰ ἔρατα καὶ κατώτατα τῆς ὀρῶν. Sic *Iliad.* υ. v. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὄρκον πολυπιδάκος Ἴδης. Ubi *Scholiaſt.* ὑπωρείας) τὰ κάτω μέρη τῆς ὀρῶν. Quare per *Stephanum* non erit, quin τὸ στασίωρον ſignificet σαθμὸν ὀρεινὸν, i. e. *ſtationem montanam*, ſive *caulam montanam*, qualem *Cyclops* habuit & qualem mox v. 60. Iple Poeta vocat Αὐλὰν Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων. Et hinc omnes illæ variæ lectiones & inanes conjecturæ prorſus humi cadunt, nempe *Stephani* στασωρὲ, vel στασίωρος, utroque enim modo accentum ponit, *Scaligeri* στασίωρος, *Duporti*, melior στασωρῶν & ſiquæ aliæ hujuſmodi. *Joſua Barnes.* V. 54. Ἀγελοβώτα) Ita pro ἀγελοβότα Verſûs causâ lego, utroque enim modo indifferenter hoc genus nominum leguntur, deſinunt nempe vel in --βότης, pro quo & --βοτὴρ, vel in --βώτης, pro quo βωτὴρ & βώτωρ. Quòd verò nonnulli putant legendum ἀγελοβώτα, ut *Scaliger*, id ſanè Verſus nequaquam permittet, ut ex illius pari, in *Antiſtrophâ* conſtat, qui ex *Spondæis* duobus, intermediante *Tribracho*, conſiſtit. Hoc verò in loco Doctiſſimo & Acutiſſimo *Henrico Stephano* aſſentire nequeo, qui legit, quaſi μηλοβότα eſſet Vocandi casûs, cùm ita potiùs verba ſint ordinanda, ὔπαγ', ὦ ὔπαγ', ὦ Κερόεσσα ἐς τὸ τῆ Μηλοβότα στασίωρον, τῆ Κύκλωπος ἀγελοβώτα, καὶ ἐν τοῖς ἀγελοῖς νεμομένη. *J. Barnes.* V. 57. Θαλάμοις) Mallem Θαλάμους. Vid. quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 938. & *Bacch.* v. 561. *Joſua Barnes.* V. 60. Ἀμφιβαλεῖς) Utrum ἀμφιβαλῇ, quod potiùs credo, an ἀμφιβαλεῖ, dubitat *Henricus Stephanus*; ſuſpectum verò habet, quoniodò

ἀμφιβάλλω

ἀμφιϐάλλω *redire* ſonet. Non videtur mihi adeò neceſſarium, ut hæc ſignificatio hìc affigatur. Sin ἀμφιϐαλῇ legas, expone, *operieris, contegeris,* utpote *ſub tecto.* Joſua Barnes.

13 Οὐκ οἴνᾳ χλωραὶ σταγόνες,
14 Οὐ Νύσα μετ' Νυμφᾶν.
Ἐπῳδός.
1 Ἴακχον, ἴακχον ᾠδὰν
2 Μέλπω περὶ τὰν Ἀφροδίταν,
3 Ἃν θηρῶν πετόμαν,
4 Βάκχας σὺν λευκόποσιν.
5 Ὦ φίλος, ὦ φίλε Βακχεῦ,
6 Ποῖ οἰοπολεῖς,
7 Ξανθὰν χαίταν σείων;
8 Ἐγὼ δ' ὁ σὸς περίπολος
9 Θητεύω Κύκλωπι
10 Τῷ μονοδέρκτα,
11 Δοῦλος ἀλαίνων σὺν ταῖδε
12 Τεάγᾳ χλαίνᾳ μελέᾳ
13 Σᾶς χωρὶς φιλίας.
Ἰαμβοί.

Sil. Σιγᾶσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῆ
Ποίμνας ἀθροΐσαι περιπόλοις κελεύσατε.
Ch. Χωρεῖτ' ἀλλὰ δὴ πίνα, πάτερ, σπουδὴ ἔχει;
Sil. Ὁρῶ περὶ ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος,
Κώπας τ' ἀνακτᾶς σὺν στρατηλάτῃ τινί
Στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' ὠγυγέσι
Τύχῃ φέροντας κεναὶ, βορᾶς κεχρημένους,
Κρωσσοὺς δ' ὑδρηλοὺς· ὦ παλαίπωροι ξένοι,
Τίνες ποτ' εἰσὶν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξενον κέαρ;
Τλῶδ' ἐμβεβῶτες, καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
Τλῶδ' ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
Ἀλλ' ἡσυχοι γένεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα,
Πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
Od. Ξένοι, φράσαιτ' ἄν, ναῦμα ποῖόν πόθεν
Δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
Βορὰν ὁδῖταις ναυτίλοις κεχρημένοις;
Τί χρῆμα; βεβμίᾳ πόλιν ἔοικεν εἰσβαλεῖν·
Σατύρων πρὸς ἄντρα τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
Χαίρειν πρέσϐυτα πρῶτα τὸν γεραίτερον.
Sil. Χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ, φράσον, πάτραν τε σὴν.
Od. Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
Sil. Οἶδ' ἄνδρα κέρταλον, δολερὸν Σισύφου γόνον.
Od. Ἐκεῖνος ἔτος εἰμὶ· λοιδόρει δ' μή.

13 Non vini virides guttulæ:
14 Non *eſt hìc* Nyſſa cum Nymphis.
Epodus.
1 Bacchicum, bacchicum carmen
2 Canò ad Venerem.
3 Quam quærens volitabam,
4 Cum Bacchis candidos-pedes habentibus,
5 O chare, ô chare Bacche,
6 Ubinam ſolus-verſaris,
7 Flavum capillitium concutiens?
8 Ego enim tuus miniſter
9 Servio Cyclopi
10 Unoculo,
11 Servus errans cum hâc
12 Hirci miſerâ pelle,
13 Tuâ ſine amicitiâ.
Silenus.
Tacete filii, antra verò in excavata-in-ſaxis
Greges cogere famulos jubete.
Ch. Ite: Sed quānā, pater, feſtinatione jā habes? *cur adeo nos acceler.*
Sil. Videò ad littus ſcapham navis Græcæ,
Et remorum dominos, *i.e. remiges,* cum duce quodam
Venientes ad hoc antrum, & circa collum
Vaſa ferentes vacua, cibi indigentes,
Urnaſque aquaticas. ô miſeri hoſpites,
Quinam ſunt? non nôrunt dominum
Polyphemum, qualis ſit, inhoſpitale hoſpitium
Hoc ingredientes, & *ad* Cyclopis buccas
Iſtas hominum-voratrices, infeliciter venientes.
Sed taciti ſitis, ut *ex ipſis* quæramus,
Unde accedant *ad* Siculam Ætnæam rupem.
Vlyſ. Hoſpites poſſetiſne dicere, aquam fluvialem unde
Sitis remedium poſſimus accipere, & ſi quis velit
Cibum vendere nautis indigentibus?
Quid hoc rei *eſt*? *ad* Bacchi urbem videmur appuliſſe:
Ad antra Satyrorum hunc gregem video.
Salvere jubeo primùm natu maximum.
Sil. Salve hoſpes, quinam autem ſis, dicito, & tuam patrjam.
Vlyſ. Ithacus Ulyſſes, Cephaleniæ terræ rex.
Sil. Novi virum loquacem, acre Siſyphi genus.
Vlyſ. Ille ipſe ſum, ne tamen convicieris mihi.

V. 68. Οὐ Νύσα μετ' Νυμφᾶν) Senſus, Hæc Vitæ conditio cui ſervimus, nequaquam priori ſimilis eſt, quâ *Bacchi* auſpiciis fruebamur. Non eſt hic *Bacchus,* nec illius Myſteria, nec Deliciæ ejus, neque locus ei gratus, ut erat Mons *Nyſa,* ſive *Nyſſa,* ſive *Indiæ,* ſive *Arabiæ* pro *Sinâ,* ſive *Parnaſſi* culminis nomen, ubi cum *Bacchis* & *Nymphis Bacchi* nutricibus choreas agere ſolebamus. *Duportus* legit ἔνθ' ἐν Νύσᾳ, Verſui Senſuiq; incommodus. *J. Barnes.* V. 72. Λευκόποσιν) *Homer.* ἀργεϐήτιζαν dixit, *i.e.* λευκόπους. V. 73. Βακχεῦ) Idem quod Βάκχιε & Βάκχε, vid. *Iphig.* Taur. c. 953. V. 78. Μονοδέρκτα) μονοφθαλμῷ. V. 80. Τεάγᾳ χλαίνᾳ μελέᾳ) Ita ferè paſtores *Ovinis* & *Caprinis* Pellibus induti erant, id quod etiam *Patriarchis* Paſtoriciæ vitæ incumbentibus Apoſtolus tribuit, *Hebræ.* c. 11. v. 37. Περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασι. Id abundè patet ex *Theocrito,* & *Homerus* Odyſſ. ξ. v. 530. De *Eumæo* ſubulco loquens hanc rem attigit, Αὐ δὲ νάκλιν ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφὲς μεγάλοιο. *Joſ. Barnes.* V. 85. Ναὸς Ἑλλάδος σκάφος) ναὸς σκάφος pro ναῦν, Ἕν δὲ δυοῖν. Vid. *Rheſ.* 332. & *Troad.* v. 538. V. 86. Κώπας τ' ἀνακτᾶς) Notat in Rhetoricis *Ariſtoteles,* ut duriùs dictum ab *Euripide* in *Telepho,* κώπας ἀνάσσειν, quod genus loquendi hìc habes. Notavit mihi *Iſaacus Caſaubonus* in Satyricâ Poeſi. Ita *Rex* apud *Latinos* pro ſimplici *Dominus, Remorum* autem *Domini* dicuntur *Remiges,* qui *Remos* ſcilicet ſuo arbitrio impellunt, ita *Homerus,* Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο. *Joſua Barnes.* V. 98. Βορὰν ὁδῖται) ὁδῖται, ἐφοδιάσαι· ὁδία, ἐφόδιον παρέχω, εἴτε φιλίας, εἴτε καὶ ἀνταλλάξεως τινος· ſic infrà v. 133. Ὄφιν ἡμῖν σῖτον, ἢ σιτανίζομεν. Ἐξοδιάω *idem,* ut infrà v. 266. Μὴ πάρ' ἐξοδιᾷν ἐμὲ ξένοισι χρήματα. V. 99. Ἔοικεν) Ita Rectè *Aldi* Editio pro ἐοίκαμεν. Fit autem per *Syncopen* & eſt 2. Plural. Med. *Atticè.* V. 103. Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλώνων ἄναξ) Ita *Homerus* Iliad. β. v. 631. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆας μεγαθύμους, Οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον &c. V. 104. Ἀνδρα κέρταλον) Κέρταλον τὸ, *Cymbalum* & fit per Appoſitionem; hìc *Appius Cymbalum Mundi* dicebatur. Vid. quæ Nos ad *Rheſ.* v. 499. *Ibid.* Σισύφου γόνον) *Ulyſſes* erat filius *Laertis,* at ab inimicis objiciebatur ei, quaſi ante Nuptias ſeminatus fuerit à *Siſypho*; quamobrem *Ulyſſes,* hoc opprobrium ſequenti verſu deprecatur, λοιδόρει δ μή, inquiens; vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* 524. *Joſua Barnes.*

V. 108. Ἤιδειδα) pro ἴδεις *Paragogicè*, sic οἶδα pro οἶσθα, quod pro οἶδας. V. 119. Ἕν δεδμήκατε κρατῶ) ὕγιες, ἁ ἀεχὼ πόδα τᾶ Δήμυ, ἰῶν. δημοκρατῶντας; V. 120. Νομάδες) Subaudi εἰσίν. Dicitur autem ἀπὸ τῆς νομῆς, à Pastoriciâ vitâ: Tales fuêre *Scythæ* & Nomades, postea *Numidæ* dicti in *Africâ*; tales & *Tartari* hodiè. *Ibid.* Ἀκύει δ' ὑδὲν ὑδεὶς ὕδενός) Suave *Polyptoton*, quale illud *Latinum*, *Vanitas Vanitatis* filia *Vanitati Vanitatem* procreat. Θ *Vanitas*, quid *Vanitate* Vanius! Nisi hoc potius dicatur Ὀλόπωτον, quia omnes sex Casus complectitur & præterea Epithetum: Tale illud de *Christo* Ænigma, *Mors Mortis Morti Mortem* nisi *Morte* dedisset, Æternæ Vitæ janua clausa foret. *Josua Barnes.* V. 121. Σπείρυσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος σάχω) Notanda Trajectio, qualis tamen, ut observat *Henricus Stephanus*, *Sophocli* familiarior est, quàm *Euripidi*: Dictum est enim pro Σπείρυσι τᾷ Δήμητρος σάχῳ, ἢ τῷ ζῶσι, Notandum verò est τῷ pro τίνι poni & interrogativum esse. *Jos. Barnes.* V. 124. Τοιγὰρ ἄχαειν) Scitè ἄχαειν, ebrioli enim semper habentur *Satyri*. *Johan. Brodæus.* V. 125. Χ' ὅσοι) κ' ὅσοι. V. 128. Οὐδεὶς μολὼν δεῦρ') subaudi ὄζει. V. 131. Οἷδ' ἔν ὁ δρέψας) Canterus putat & hic legendum, δρέψων, ut & *Scaliger*, & *Dorture*. Vid. *Scholiastem* ad *Hecub.* v. 225. & quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 725. V. 133. Ὄφνιον) Vid. suprà ad v. 98. V. 135. Σχεπτέον) διαλεπτέον, ὑποπτευτέον. V. 136. Καὶ τυρὸς ὀπίας ὄζει, κ' βοὸς γάλα) Apud *Athenæum* non βοὸς γάλα, sed Διὸς γάλα legitur in hoc *Euripidis* loco. Ita enim scribit l. 14. Εὐριπίδης δ' ἐν Κύκλωπι, Ὀπίαν καλεῖ τυρὸν τὸν δεμνὸν, τὸν πηγνύμενον τῷ τῆς συκῆς ὀπῷ. Quibus verbis istum subjungit versum, Καὶ τυρὸς ὀπίας ὄζει κ' Διὸς γάλα. Hanc autem Lectionem arripiens *Erasmus* his verbis, Διὸς γάλα inter *Proverbia* locum dedit scribens, Veteres lac *Jovis* appellâsse, quòd insignitèr lautum esset in cibis: Et afferens Διὸς ἐγκέφαλον, tanquam huc pertinens. At ego non puto *Erasmum*, si locum apud ipsum *Euripidem* expendisset, ista scripturum fuisse; sed nec *Athenæum* Διὸς potius quàm βοὸς, scriptum reliquisse, mihi fit verisimile. Hæc *Henricus Stephanus*. Quòd ad Διὸς ἐγκέφαλον pertinet, id Nos in *Esthera* five Αὐλικοχατόπτρῳ attigimus, v. 1122. Μαρθηκίῳ δ' ὑφῆκεν ἄναξ ὀπισθία μοῖραν, Ζηνός τ' ἐγκέφαλον, πλῆρές τ' οἴνοιο κύπελλον, Ὡς Περσῶν Θέμις ὄζει· In quem locum videris *Scholia* nostra. Puto autem cùm hic loci *Athenæus* de optimo caseo loquatur, βοὸς à Critico quodam, qui *Euripidem* non consuluit, in δὸς conjectando Versum, & hinc illam lectionem ortum habuisse: Apertè enim constat non hic nisi de Vaccarum lacte agi. *Jos. Barnes.* V. 141. Καὶ μιᾷ Μάρων μοι) *Maro Evanthei* filius, ut *Hom.* Odyss. l. 9. v. 196. ---ἅπερ αὖτον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο, Ἡνίος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων

Σιλ. Πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
Οδυ. Ἐξ Ἰλίου γε, καπὸ Τρωϊκῶν πόνων.
Σιλ. Πῶς; πορθμὸν οὐκ ἠδέσθη πατρῴας ἀθονος;
Οδυ. Ἀνέμων δύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ.
Σιλ. Παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξεπλήξ ἐμοί.
Οδυ. Ἦ κἀὺ δεῦρο πρὸς βίᾳ ἀπεσάλης;
Σιλ. Λῃστὰς διώκων, οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
Οδυ. Τίς δ' ἥδε χώρα, κἀ τίνες ναίουσι νιν;
Σιλ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
Οδυ. Τείχη δ' πῦ 'στι, κἀ πόλεως πυργώματα;
Σιλ. Οὐκ εἰσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
Οδυ. Τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ σπορᾶς ὄχλος;
Σιλ. Κύκλωπες ἄντρ' ἔχοντες, ἀ στέγας δόμων.
Οδυ. Τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμοσται κράτος;
Σιλ. Νομάδες· ἀκύει δ' ὑδὲν ὑδεὶς ὕδενός.
Οδυ. Σπείρουσ' δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος σάχω;
Σιλ. Γάλακτι, κ' τυρεῖσι, κ' μήλων βορᾷ.
Οδυ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν ἀμπέλου ῥοαῖς;
Σιλ. Ἥκιστα· τοὶ γὰρ ἄχαειν οἰκοῦσι θόνα.
Οδυ. Φιλόξενοι δῆτ', κ' ὅσιοι τοῖς ξένοις;
Σιλ. Γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
Οδυ. Τί φῄς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
Σιλ. Οὐδεὶς μολὼν δεῦρ', ὅστις ἐ κατεσφάγη.
Οδυ. Αὐτὸς δ' Κύκλωψ, πῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
Σιλ. Φερβῆθρας πρὸς Αἴτνῃ, σπέρας ἰχνεύων κυσίν.
Οδυ. Οἶδ' ἔν ὁ δρέψας, ὡς ἀπαίξωμεν θόνος;
Σιλ. Οὐκ οἶδ', Ὀδυσεῦ. πᾶν δέ σοι δρῴμεν ἄν.
Οδυ. Ὅδησον ἡμῖν σῖτον, ἔ σανίζομεν.
Σιλ. Οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
Οδυ. Ἀλλ' ἡδὺ λιμῷ κ' τόδε φέτηλον.
Σιλ. Καὶ τυρὸς ὀπίας ὄζει, κ' βοὸς γάλα.
Οδυ. Ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασι πρέπει.
Σιλ. Σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσοῦν πόσον;
Οδυ. Οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
Σιλ. Ὦ φίλτατ' εἰπών, ἔ σανίζομεν πάλαι.
Οδυ. Καὶ μιᾷ Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
Σιλ. Ὃν ἐξέθρεψα παῖδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
Οδυ. Ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
Σιλ. Ἐν σέλμασιν νεὼς ὄζει, ἢ φέρεις σύ νιν;
Οδυ. Ὀδ' ἀσκὸς, ὃς κρύπτει νιν, ὡς ὁρᾷς, γέρον.
Σιλ. Οὗτος μὲν ὑδ' ἂν πώ γνάθον πλήσαι μυ.
Οδυ. Ναὶ δὶς τόσον πῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.

Sil. Unde ad Siciliam hanc navigans ades?
Ulyſ. Ab Ilio, & Trojano bello.
Sil. Quomodo? fretum non nôras patriæ tuæ?
Ulyſ. Ventorum procellæ huc me rapuerunt vi.
Sil. Papæ: hauris eandem fortunam, quam & ego.
Ulyſ. An & tu huc vi miſſus es?
Sil. Prædones perſequens, qui rapuerunt Bacchum.
Ulyſ. Quæ verò eſt hæc regio, & quinam eam habitant?
Sil. Ætnæus tumulus *eſt* Siciliæ altiſſimus.
Ulyſ. Mœnia verò ubi ſunt, & urbis turres?
Sil. Non ſunt: iſti tumuli *ſunt* ſine hominibus, hoſpes.
Ulyſ. Quinâ v. *hanc* habent terram? eſtne *aliquod* genus ferarum?
Sil. Cyclopes, antra habentes, non tecta domorum.
Ulyſ. Cui parent? an populare eſt imperium?
Sil. *Sunt* vagi paſtores: nec ullus ullâ *in re* ulli *alteri* paret.
Ulyſ. Seminantne (aut unde vivunt?) ſpicas Cereris?
Sil. Lacte, & caſeis, & pecudum eſu.
Ulyſ. Bacchine potum habent ex fluxu vitis?
Sil. Minimè. ingratam enim habitant terram.
Ulyſ. Suntne hoſpitales, & pii in hoſpites?
Sil. Dulciſſimas dicunt carnes hoſpites ferre.
Ulyſ. Quid ais? delectantúrne voratione cæſorum hominum?
Sil. Nemo venit huc, qui non interfectus ſit.
Ulyſ. Ipſe verò Cyclops ubinam eſt? an in domo?
Sil. Abiit ad Ætnam, feras veſtigaturus canibus.
Sil. Scis igitur quid facies, ut ſolvamus ex hâc terrâ?
Ulyſ. Non ſcio Ulyſſes: quidlibet tamè in tuam gratiâ faciemus.
Sil. Vende nobis cibum, cujus indigemus.
Ulyſ. Non eſt, ut dixi, quidquam præter carnem.
Sil. Verum dulce famis *eſt* & hoc ſedandæ remedium.
Ulyſ. Eſt & caſeus coagulo factus, & lac vaccæ.
Sil. Efferte: lux enim contractibus convenit.
Ulyſ. Tu verò, dic mihi, quantum viciſſim *pro his* dabis aurum?
Sil. Non aurum: ſed potum Bacchi fero.
Ulyſ. O chariſſime, dixiſti enim id, cujus jampridem indigemus
Sil. Atqui Maron mihi potum dedit, filius dei.
Ulyſ. Quem alui puerum ego quondam *in* meis brachiis?
Sil. Bacchi filius, ut clariùs ſcias.
Ulyſ. In tabulis naviſne eſt, an fers ipſum tecum?
Sil. Hic uter *eſt*, qui occultat ipſum *vinum*, ut vides, ſenex.
Ulyſ. Hic profectò *uter*, *hoc vinum*, ne buccâ quidè impleret meam.
Sil. Certe bis tantus potus, *adeſt nobis*, quantus ex utre fluxerit.

ραν Εὐανθὲς ἦν ὁ *Evanthes* autem filius erat *Bacchi* ex *Ariadnâ*; Licet nonnulli putant *Evanthen* esse ipsum *Bacchum*; & *Nonnus* in *Dionysiacis Maronem Sileni* filium dicat; *Hesiodus Oenopionis*. Ab hoc Vinum *Maronæum* dicitur & Urbs *Ciconum* in *Thraciâ* ab eodem *Maronæa* vocatur. Hunc autem *Maronem* Sacerdotem *Apollinis Homerus* facit & *Ismaro* habitâsse; *Athenæus* ἅπα ἧν μὴ Διονύσε τὰς γραφὰς πεπιπρόων fuisse opinatur. *Josua Barnes.*

Σιλ. Καλὸν γὰ κρῆνον εἶπας, ἥδιστον δ' ἐμοί.
Ὀδυ. Βέλῃ σε γεῦσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
Σιλ. Δίκαιον· ἢ γὰρ εὐμα τῶν ὠνίων καλόν.
Ὀδυ. Καὶ μὴν ἐφέλκω κἀποτῆρ', ἀσκὸς μέτα.
Σιλ. Φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
Ὀδυ. Ἰδού. Σιλ. παπαγάξ, ὡς καλὸν ὀσμὴν ἔχει.
Ὀδυ. Εἶδες γὰρ αὐτό, Σιλ. ἢ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφρανόμην.
Ὀδυ. Γεῦσαι νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ πιμπλῇς μόνον.
Σιλ. Βαβαί· χρεῦσαι πᾶσα καλὴ μ' ὁ Βάκχος.
Ἆ, ἆ, ἆ. Ὀδυ. μῶν τὸν λάρυγα διεκάναξέ σου καλῶς;
Σιλ. Ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
Ὀδυ. Πρὸς ταῦτα μὴν τοι κἀρόμεσθα δώσομεν.
Σιλ. Χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
Ὀδυ. Ἐκφέρετε νῦν τροφίματ', ἢ μήλων τόκον.
Σιλ. Δρᾶσω ταῦτ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
Ὡς ἐκπίω ἂν κύλικα βυβλίμου μίαν,
Πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
Ῥίψας τ' ἐς ἅλμην λευκάδ' ἀπὸ πέτρας ἄπο,
Ἅπαξ μεθυσθείς, καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς.
Ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται.
Ἰὼ ἰού τι τερπνὸν ἐξανισάναι,
Μαστῷ πεδαρμός, κἀπερκυδασμόν
Ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνα, ὀρχησύς θ' ἅμα,
Κακῶν τε λῆσις. εἶτ' ἐγὼ κιμήσομαι
Τοιόνδε πῶμα, τὸν Κύκλωπα δ' ἀμαθίαν
Κλαίειν κελεύων, κἀπὸν ὀφθαλμὸν μέσον.
Ἄκου', Ὀδυσεῦ, δαλαλήσομαί τί σοι.
Ὀδυ. Καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
Σιλ. Ἑλάβετε Τροίαν, τὸν Ἑλένην τε χἠρίαν;
Ὀδυ. Καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

Ulyſ. Pulchrum fontem dixisti, gratumque mihi.
Sil. Visne ut primum tibi vinum merum gustandum præbeam?
Sil. Æquũ *hoc est*. Profectò n. prægustatio emptionem vocat.
Ulyſ. Atqui affero & poculum cum utre.
Sil Age excutias, ut, cùm bibero, recorder, *ac sciam quale sit.*
Ulyſ. Ecce. *Sil.* Papæ. Quàm pulchrum odorem habet.
Sil. Vidisti igitur ipsum? *Sil.* Non per Jovem. sed olfacio.
Ulyſ. Gusta *nunc* ipsum, ut non verbis laudes tantum.
Sil. Papæ. Saltare me invitat Bacchus.
Ha ha, ha. *Ul.* Num tibi guttur rigavit egregiè?
Sil. Ita ut vel ad extremos ungues pervenerit.
Ulyſ. Præter hoc verò pecuniam etiam dabimus.
Sil. Laxa tantum utrem, *ut des vinum*, omitte aurum.
Ulyſ. Efferte nunc caseos, & ovium fœtum.
Sil. Faciam hæc, parum certè curans *meos* dominos.
Quia calicem unum *hujus vini* plenum ebibere vellem,
Omnium Cyclopum pro eo dans greges,
Et præceps ferri in mare albâ à petrâ,
Semel ebrius, & remittens supercilia.
Quoniam, qui bibens non lætatur, *prorsus* insanit:
Ubi *enim* est hoc *vini gaudium*, *ibi licet caput* erectum exeitare;
Mammarumq *fœminearum* contrectatio *illic est*, & paratum *licet*
Tangere manibus pratum, & saltratio simul *illic est*,
Malorum & oblivio. Quamobrem ego oculabor, *exhauriam*
Hunc potum, Cyclopis stultitiam'
Plorare jubens, & oculum illum medium.
Audi, Ulysses, confabulabimur aliquantulum tecum.
Ulyſ. Atqui amici accedite ad amicũ, *cũ quo amice colloquemini.*
Sil. Cepistis Trojam, & Helenam captivam?
Ulyſ. Et totam familiam Priami expugnavimus.

V. 149. Βέλει σε γεῦσω) *Q. Septimius Florens Christianus* ingeniosè, uti solet, legi mavult βέλει σὺ γεῦσαι; sed is Vir Magnus ad significationem hujus verbi parùm attentus erat, γεύω enim proprie gustare facio sonat. *J. Barnes.* V. 155. Μὴ λόγῳ πιμπλῇς) πιμπλῇς pro ἐμπιμπλῇς. Miror *Scaligerum* acutissimæ naris hominem sensum hujus loci non olfecisse; *Gusta, nè linguâ tantùm laudes, & voce; at etiam palato & ex animo.* Ille igitur substituit πίμπλῃς, quâ lectione nihil frigidius, nè ipsæ *Sithonia* nives. *Josua Barnes.* V. 157. Διεκάναξε) *Duportus* διεκάνιξε, monstro vocabuli; nec sensum ullum habet, & Metro adversum militat. *Henricus Stephanus*, in Vet. Cod. διεκάνιξε (nam *Aldus* habet διεκάνιξε) legitur, quam esse veram lectionem persuasum habeo: Nec tamen usquam apud Lexicographos hoc Compositum reperio. Κανάξαι quod est verbi simplicis Participium, apud *Hesychium* extat, ubi exponitur τραύξας. Quinetiam Compositum ἐσκάναξον apud eundem legitur, exponentem ἔγχεε, item ἔκπιε. Sic autem & *Eustathius* ἐγκαυάσειν esse ait ἐγχέειν οἶνον, afferens hæc sine authoris nomine, ἄκρατον ἐγκάναζόν μοι πολύν. Sed *Aristophanis* sunt illa in *Equitibus*; ex quo etiam reponendum est, ἐγκάναξον, quod & *Scholiastes* explicat ἔγχεε, necnon ἐσκίνασον (nisi pro eo scribendum ἐκκένωσον) addens dici ὅτὰν ἧν ἀφρὸς πνέοντων; item quosdam velle ἅφυξε significationem includi in hâc voce; ut sit μὴ ψόφῳ ἔγχεον. Hactenus illi. Ego autem, inquit idem *Hen. Stephanus*, διεκάναξε hic puto accipi *transitivè*, vel pro *Guttur-tuum-strepere-fecit*, *In Gutture-tuo strepitum, seu murmur, excitavit* (excitatur autem hic strepitus in eorum potissimùm gutture, qui avidè & magnis, ut ita dicam, haustibus bibunt) vel pro *Perfudit-tuum-guttur*, seu *infusum tuo gutturi illud proluit.* Quibus certè modis aptiùs exponetur, quam illo primò, si ratio sequentis versûs habenda sit (ut habenda esse videtur) Ὡς τ' εἰς ἄκρους γε τοὺ ὄνυχας ἀφίκετο, perindè ac si diceret, *Rogas an egregiè guttur meum perfuderit ille Bacchicus liquor? Imò verò totus suavitate* ejus perfusus sum à capite ad talos, ut videlicet ὄνυχας de pedum unguibus intelligamus. Tale quid autem hodiéque potores in ore habere solent, inquit idem, quùm ex aliquo Vini haustu miram quandam delectationem & velut novum vigorem ad totum corpus permanâsse, declarare volunt, *O qu' il me faict grand bien! Je le sen depuis la teste jusques aubout des pieds.* *Tibullus* participio *Perfusus* est itidem usus in hâc re, l. 1. *Eleg.* 2. *Neu quisquam multo perfusum tempora Baccho Excitet, infelix dum requiescit amor.* Non ignoro tamen esse, qui ibi *Percussum* legunt, ex aliis exemplaribus. Et hactenùs quidem de Διεκάναξε, quod, ut dixi in Vet. exempl. legitur. At *Hesychius* διεκάνισε habet, quod exponit διέσεισε & διεσάλευσε. Utrum autem ex hoc ipso loco verbum illud petierit, sequutus aliquem codicem, in quo ita scriptum esset, non διεκάνιξε, an σ sit pro ξ apud eum ex errore Librarii, an potiùs aliundè id sumpserit, aliis divinandum relinquo: Mihi certè διεκάναξε legere multò tutius esse videtur. Hæc *H. Stephanus.* V. 158. Ὡς τ' εἰς ἄκρους γε τοὺ ὄνυχας ἀφίκετο) Ita se per omnes Corporis partes effudit, ut etiam ad unguium extremitates pervenerit; huc refer illud *Ruffini* Anthol. l. 7. fol. 477. Ψαύει δ' ἐκ ἄκρους τοὺς χείλεσιν· ἀλλ' ἐφύσησε Τὸ σῶμα, τὼ ψυχὼ ὄξ ὀνύχων ἀνάγει. Ex *J. Brodæo.* Et ferè Proverbialiter de acutâ quâvis Voluptate dicitur, ὀνύχων ἄχεις ἅπτεται. *J. Barnes.* V. 168. Τέρδεν ἐξανισάναι) De hâc voce & λειμῶνα, quod ἐυφήμως dicitur, ut *Virgilio* Genitale Arvum & κῆπος *Hortus* Latinè pro *Naturâ* muliebri, vid. *Æn. Pertum*, & *Qu. Septimii* hanc expositionem cape, *Quin tum libidotensa gaudet surgere, Mammásq, tractat, atque lascivâ manu Saltum paratum affectat & saltat lubens.* J. Barnes. V. 170. Λειμῶνα) Vid. ad v. 168. Ὀρχησύς δ' ἅμα) *Aldi* Editio ὀρχησύς malè. V. 171. Κακῶν τε λῆσις) *Pharorinus*, λῆσις, λήθη. Et *Sophocles* eodem vocabulo utitur, in *Oedipo Colon.* Quare *Scaliger* malè λῆσις scribit, vel λῆσις, λῆσις enim pro βύλησις. à λάω. *Ibid.* Κιμήσομαι) κύσω, habebo. V. 176. Χηρίαν) Captivam.

Σιλ. Οὐκοῦν

Σιλ. Οὐκοῦν ἐπῳδὴ τῷ νεᾶνιν εἵλετε,
"Απαντες αὐτῷ διεκερτόμησατ' ἐν μέρει;
Ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμεμβρύῃ,
Τῷ φορδόπιν, ἣ τὰς θυλάκους τὰς ποικίλας
Περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον
Κλιτὸν φοροῦντα ὧδε μέσον τὸν αὐχένα,
Ἐξεπλάγη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
Λῷστον λιποῦσα. "Μηδαμοῦ γλύκ' ποτὲ
Φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰ μή μοι μόνῳ.
Ἰδοὺ παρ' ὑμῖν * ποιμνίων βοσκήματα,
"Αναξ Ὀδυσεῦ, μηκάδων βοσκήματα,
Πηκτοῦ γάλακτός τ' ὀπάνια τυρεύματα.
Φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
Βόστρυχ' ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ὑΐῳ.
Ὀδυ. Οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δρεάσομεν;
Ἀπολώλαμεν, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
Σιλ. Ἔσω πέτρας τῆσδ', ἔνθ' ἂν λάθοιτε γε.
Ὀδυ. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
Σιλ. Οὐ δῆτα· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
Ὀδυ. Οὐ δῆτ'· ἐπεί τ' ἂν μεγάλα γ' ἢ Τροία σέβοι,
Εἰ φεύξομεθ' ἕν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
"Αλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, καταθανούμεθ' εὐκλεῶς·
"Η ζῶντες, αἶνον τὸν πάρος γ' ἕξομεν.
Σιλ. "Ανεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἡ ῥᾳθυμία;

Sil. Nonne igitur poſtquam juvenculam cepiſtis,
Omnes ipſam ſubagitâſtis per vices?
Quia multis delectatur nubens,
Proditricem *dico*, quæ caligas varias
Circa crura videns, & *Parin* aureum
Torquem ferentem circa medium collum,
Attonita obſtupuit, Menelaum homuncionem
Optimum deſerens: "utinam nuſquam genus
"Mulierum natum eſſet, niſi mihi ſoli.
Ecce vobis paſtorum iſtæ pecudes,
Rex Ulyſſes, balantium agnorum nutrimenta,
Coagulatique lactis non pauci calei,
Auferte, ſecedite quàm celerrimè ab antris,
Botri mihi potum viciſſim *pro his* dantes Bacchici.
Ulyſ. Hei mihi, Cyclops iſte venit: quid agemus?
Periimus enim, ô ſenex: quò oportet fugere?
Sil. Intra hanc petram, ubi poteſtis latêre.
Uly. Rem hanc periculoſam dixiſti *jubens nos* in retia proficiſci.
Sil. Non periculoſum *eſt hoc. Nam* ſunt multa petræ refugia.
Ulyſ. Nequaquam: nam valde Troja gemeret,
Si fugeremus unum virum. Maximam enim turbam
Phrygum ſuſtinui ſæpe cum clypeo.
"Sed ſi moriendum eſt, moriemur generosè:
"Aut viventes, gloriam priſtinam fortitèr tuebimur.
Sil. Accipe & da: quid hoc *eſt*? quænam hæc ignavia?

V. 179. Διεκερτήσατ' ἐν μέρει) i. e. διεκρότησατε. Videor mihi vocem rectè interpretatus, inquit *Q. Septimius Florens Chriſtianus*, cùm verti *Depſuiſtis*. nam διακερτεῖν hic verbum eſt obſcœnum, ut *batuere*. Putaveram olim legendum διεκοπήσατε, fruſtrà ut arbitror. Hæc ille. V. 181. Θυλάκους τοὺς ποικίλους περὶ τοῖν σκελοῖν) Θύλακοι Ruſtico *Sileno* dicuntur Cruriũ tegumina διφθέρια, quæ apud Perſas Ἀναξυρίδες vocantur & erant variegata multicoloribus picturis, de quibus adeundus eſt *Briſſonius* in libro de Regum *Perſicorum* Principatu; & Nos hanc rem attigimus, in Αὐλικοκατόπτρῳ, ſive *Eſthera* noſtrâ v. 781. Ἀλλὰ περὶ σκελέοιν, Ἀναξυρίδας πολυπήνους, Περσικᾶς, ἐν ἧρες ἢ καὶ ἔρνεα ποικίλλωντο, Εἶχε χρυσείοις ἐπισφυρίοις ἀεκαίας. *Ariſtophanes* in Veſpis, Εἶτα δ' ἐπόμεθα θυνάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους. *Scholiaſt.* Θυλάκους φασὶν εἶναι τὰς ᾠδὰς πῖσι σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς Περσικὰς· ἤδη βεκκίων παρὰ Πέρσαις. Θωυμάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, ἀντὶ τῶν ἐκπεπλωκότων εἰς τὰς ἀναξυρίδας. *Joſua Barnes.* V. 187. Ποιμνίων) *Scaliger* ποιμνίων, multò, ut mihi videtur, tutiùs. V. 189. Πηκτοῦ γάλακ]τος) *Virgil.* Eclog. 1. v. 82. *Caſtaneæ molles & preſſi copia lactis.* V. 197. Οὐ δῆτ' ἐπεί τ' ἂν μεγάλα γ' ἢ Τροία σέβοι) *Duportus* legit τἀ μεγάλ' ἂν quod minùs probo. An ἔπφτ' pro ἔπτα, Tum ſane, &c. *J. Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

CYclops *à Venatione reverſus*, Silenum *cum Satyris increpat, & num prandium ſit paratum rogat. Conſpicatus deinde Hoſpites, de iis quærit.* Silenus, *ut ſe metu liberet, conficto mendacio, dicit eos oves per vim abſtuliſſe, ſéque ab iis malè mulctatum.* Ulyſſes *crimen deprecatur*; Silenus *cum* Satyris *recriminantur.* Ulyſſes *pro ſe & ſuis orat.* Cyclops *precibus illius rejectis illos in antrum cogit*; *Divorum auxilium implorantes.* Chorus *paratas* Cyclopi *epulas notat & illius feritatem deteſtatur.*

ΚΥΚΛΩΨ, ΣΙΛΗΝΟΣ, ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Τί βακχάζετ'; ὦ Διώνυσ' ὦ παῖδε,
Οὐ κρόταλα χαλκᾶ, τυμπάνων τ' ἀραγμάτων.
Πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλασήματα;
"Η θερός γε μασοῖς εἶσιν; ἢ χ' ὑπὸ μητέρων
Πλευρὰς πρέχουσι; ποίνιοί τ' ἐν τόνοις
Πλήρωμα τυρῶν ὄζει ἐξημελγμένων;
Τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
Δάκρυα μεδήσῃ· βλέπετ' ἄνω, κἀμὴ κάτω.

Cyc. QUid bacchamini? His *in locis* non *eſt* Dionyſus,
Non crepitacula æris, & tympanorum pulſationes.
Quomodo mihi *ſe habent* in antris recens editi fœtus?
An ad ubera *matrum* ſunt? an verò ſub matrum
Latera currunt? & in junceis vaſis
Expreſsáne eſt caſeorum copia?
Quid dicitis? quid reponitis? mox aliquis *veſtrùm* hoc ligno
Lacrymas emittet: ſpectate ſurſum, & non deorſum.

V. 207. Ποινίοις τ' ἐν τόνοισιν) Vel hæc verba legenda ſunt per Appoſitionem, vel cum *Scaligero* legendum ποινίνοις. V. 210. Βλέπετ' ἄνω, κἀμὴ κάτω.) ἄνω, κἀμὴ κάτω, de hoc *Pleonaſmi* genero, vid. quæ Nos ad *Oreſt.* 612. ſic *Iphig. Aul.* v. 399. Ἄνομα δρῶντα, κἀ δίκαια. Sic *Troad.* v. 446. Ἡ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, ἢ ἐν ἡμέρᾳ. Emphaticè autem dicitur. Non eſt verò omittendum, quod benè in hunc locum ab *Iſaaco Caſaubono* notatum reperio, Βλέπετ' ἄνω κἀμὴ κάτω. *Quæ formula eſt attendere jubentis.* Sic in *Trachiniis*

chinis Sophocl. v. 405. ait *Deianira* ad *Licham*, Οὗτος βλέφ' ὧδε· πρὸς πὶ ὀνέπτην δοκεῖς; Et in *Oedipo Tyranno* v. 1132. Οὗτος σὺ πρέσβυ· δεῦρό μοι φάνει βλέπων Ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶν. Sic apud *Plautum* Amphitryo, *Sosia age, me huc aspice. Specto.* At *Silenus* capite resupinato verba Cyclopis hoc faceto responso excipit, Ἰδὲ πρὸς αὐτὸν πὶ Δί ἀνακεκύφαμμαι, Καὶ τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι. *Isaac. Casaubonus.*

Σιλ. Ἰδὲ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμμαι,
Καὶ τ' ἄστρα, κἀ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
Κύ. Ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
Σιλ. Πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἕστω μόνον.
Κύ. Ἦ κἀ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
Σιλ. Ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.
Κύ. Μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
Σιλ. Ὅν ἂν θέλῃς σύ· μή με καταπίῃς μόνον.
Κύ. Ἥκιστ'· ἐπεί γ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
Πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν χημάτων.
Ἔα, πὶ ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
Λῃσταί τινες κατῆραν, ἢ κλῶπες χθόνα.
Ὁρῶ γέ τοι τέσδ' ἄρνας ἔξ ἄντρων ἐμῶν
Σκεπαῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
Τύχῃ τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
Πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξῳδηκότα.
Σιλ. Ὤι μοι, πυρέσσω συγκεκομμένῳ πάλαι.
Κύ. Ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
Σιλ. Ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τάδ' οὐκ εἴων φέρειν.
Κύ. Οὐκ ἴσμ' ὄντα θεόν με, κἀ θεῶν ἄπο;
Σιλ. Ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τἀμὰ χρήματα.
Καὶ τὸν γαῦρον, οὐκ ἐῶντος, ἤθλιον.
Τέσ τ' ἄρνας ἐξεφορεῦντο· δήσαντες δέ σε
Κλῶῳ τριπήχει, κἰς τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
Τὰ σπλάγχν' ἔφασκον * ἐξαμήσασθαι βία,
Μάστιγί τ' ἐν τῷ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν.
Κἄπειτα σωθήσεσθε, εἰς τὰ θύλια
Τῆς νηὸς ἐμβαλόντες, ἀποδώσειν τινὶ
Πέτρᾳ μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν.
Κύ. Ἀληθές; οὐκοῦν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
Θήξεις μαχαίρας, κἀ μέγαν φάκελον ξύλων
Ἐπιθεὶς ἀνάψῃς· ὡς σφαγῆτε αὐτίκα,
* Πλήσασι νηδὺν τλῆ ἐμὴν ἐπ' ἀνθρακᾶ.
Θερμὸν * ἕδεσθε δαῖτα τῷ κρεμνόμῳ;
Τὰ δ' ἐκ λέβητος ἕφθα, κἀ πεπηγότα.
Ὡς ἔκπλεώς γε δαιτὸς εἰμ' ὀρεσκόου·
Ἄλις λεόντων ὄζοι μοι δοιωμένῳ,

Sil. En ad ipsum Jovem oculos attollimus,
Et astra, & Orionem suspicio.
Cy. Prandium estne bene paratum?
Sil. Est: fauces modò sint paratæ.
Cy. An etiam lacte sunt crateres pleni?
Sil. Ut ebibere possis si velis, totum dolium.
Cy. Ovillumne, an bovillum, an mixtum?
Sil. Quodcunque tu volueris: ne me deglutias tantùm.
Cy. Minimè: quia in medio ventre
Saltantes *me* perderetis ob has *vestras* gesticulationes.
Age, quam turbam hanc video ad stabula?
Prædones quidam, aut fures appulerunt ad *hanc* terram:
Video certè hos agnos ex meis stabulis
Tortis viminibus corpore colligatos.
Et vasa caseorum commista, senique
Plagis frontem calvam intumuisse.
Sil. Heu mihi, febricito, contusus miser.
Cy. A quo? quis in tuum caput pugnos incussit, senex?
Sil. Ab his *fui percussus*, quia hæc non sinebam eos auferre.
Cy. Non sciunt me deum, & à diis progenitum?
Sil. Dixi ego ista; illi tamen efferebant res *suas*.
Et caseum, *me* non permittente, comederunt,
Et hos agnos efferebant: ligato autem te
Ad lignum trieubitale, per oculum tuum medium,
Viscera dicebant se demessuros esse vi,
Et flagellis tuum tergum bellè percussuros esse.
Et deinde te constrictum, in tabulata
Navis injectum, venditurosque esse alicui,
Ut saxa vectibus moveas, *ac feras*, aut ut sis custos januæ.
Cyc. Scilicet. non igitur acutos quàm celerrimè vadens
Acues gladios, & magnum fascem lignorum
Igni impositum incendes, ut mactati statim
Impleant ventrem meum ad carbones,
Calidum quòd edam cibum à *carnifice distributore* coquo mihi *datum*?
Cætera verò ex lebete cocta, & elixa *sumam*,
Quia plenus *sum* cibi montani:
Satis leonum ego jam sum epulatus,

* Duport. ἐξαμήσασθαι.
* al. πλήσωσι.
* al. ἔδονται.

V. 214. Πάρεστιν ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἕστω μόνον) Ita *Henr. Stephani, Josephi Scaligeri, Canteri, Isaaci Casaboni*, Doctorúmque omnium sententia scribendum pro εὐτρεπὴς, quod malè hactenùs obtinebat, & respondet ad παρεσκευασμένον. Vid. *H. Stephanum*. V. 215. Κρατῆρες πλέῳ, pro πλέοι *Atticè*, πλέως pro πλέος, idem quod πλεῖος, πλεόπτερος. V. 218. Ὅν ἂν θέλῃς σὺ) *Is. Casaubonus* ait, scribe, ὅγ' ἂν θέλῃς σὺ, nempe γάλα. Paulò acutiùs in hâc parte *Q. Septimius Florens Christianus*, Ὅν ἂν θέλῃς σὺ) si ad γάλα refertur, σολοικίζει debuit esse ὅ, sed excusandus Poeta qui & ad πίδον respexerit; Tamen qui nos audiet, leget ὡς pro ὅν. Et ita quidem ego judico μήλειον & βόειον ad πίδον referri, subaudiendo γάλακτος, & μήλειον πίδον γάλακτος dici pro πίδον μηλείου γάλακτος. *Josua Barnes*. V. 219. Ἐπεί γ' ἂν ἐν μέσῃ) Non placet repetitio τῇ ἂν, itaque legerem ἐπεί γέ μ' ἐν μέσῃ. Et hanc sanè puto veram Lectionem. Ita *Q. Septimius Florens Christianus*, nequaquam, ut mihi videtur, ineptè nisi quod ex *repetitione* τῇ ἂν putabat aliam Lectionem necessariam, *quam* tamen plus centies fieri apud Authores notavimus. Vid. Nos ad *Troad.* v. 985. Quare & hæc repetitio aliàs ferri potuit, quæ bene *Græca* est; ut hic loci *Septimii* lectionem præferendam ducerem. *Josua Barnes*. V. 230. Οὐκ ἴσμεν) Ita accentum pono, quia syllaba prior longa, & ponitur pro ἴσασιν per Syncopen, & ut distinguatur ab ἴσαν *ibant*. V. 231. Ἔλεγον ἐγὼ τάδ') Ubi *Eurip. Silenum* & *Satyros*, bibaces, mendaces, Salaces & pusillanimos introducit, rectè id eum facere ex Veterum mente observandum. Ita enim *Hesiodus*, Καὶ γίνοντο ὑπαὶ νῶν Σατύροι καὶ ἀμηχανοεργοῖ. Hi verò θῆρες & φῆρες Veteribus dicti sunt, hinc *Anglicè* **Fairies**, quòd *Semicapri* erant & *Capripedes*, & *cornuti, caudati, auriti* & *pilosi*: quod denique semper choreis & saltationibus sint dediti, id vulgò etiamnum de Lemuribus istis dicitur, **The Fairies Dance**. *J. Barnes*. V. 234. Κλῳῷ τετπήχει) χλοιὸς, *Ionicè* κλῳὸς, ita *Hom.* Iliad. β. v. 212. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα, à κολοιάω, & κολοιὸς, quod & κολῳὸς dicitur ibid. *Iliad.* α. v. 575. Ἐν δ' ἄρα θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον. Quare non est, ut ex loco deturbetur κλῳῷ. At de κἀπειτα non ita statuo; sed cum *Cantero* mavelim κἰς; nam etsi potest *Anapæstus* in Quarto loco occurrere, potest & hic pes fieri *Tribrachus*, si primam in ὀφθαλμὸν contrahas, ut potes; Sensus tamen maximè evincit, ut κἰς legamus, ita enim ordinandus est locus, ἀήσαντες δέ σε κλοιῷ τετπήχει, ἔφασκον βίᾳ ἐξαμήσασθαι τὰ σπλάγχνα κἰς τὸν ὀφθαλμὸν, ἤγουν, διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ μέσου. Jocosè & ad irritandum *Cyclopem*. *Silenus* hic loquitur, quare non ego cum *Q. Septim.* ὁμφθὰν hic lego. *J. Barnes*. V. 236. Ἀποθλίψειν) *Is. Casaub.* ἀποσφύξειν legit, nullâ necessitate, quùm ludicrus hic *Silenus Cyclopem* deridens, vocabula quoquo modo uti deprehenditur; quare textum non muto. V. 237. Τὰ θύλια) pro ἐθώλια. *i. e.* ναυπηγὰ ἔθη· τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ, ἐφ' ᾧ οἱ ἐρέσσοντες καθέζονται. *Hesych. Cant.* mavult θ' ἐθώλια, eodem recidit. Sic supra v. 212. τἄστρα, pro τὰ ἄστρα. V. 240. Ἀληθες) De usu hujus verbi & accentu retracto vid. prolixiùs disserentem *H. Steph.* in Annot. suis ad *Sophocl.* p. 166. *J. Barnes*. V. 241. Φάκελον) Ita simplici λ. scribendum monuit *Is. Casaubonus*. Ἐλαφὸν

Ἐλάφων τ' ὀρείων θ' ἁρπάσας βορᾶς. Cervorúmq; *satis edi.* Jam pridem v. nullas humanas carnes voravi.
Σιλ. Τὰ καινά γ' ὀκ τῷδ' ἠνάδων, ὦ δέσποτα, *Sil.* Nova *ciborum genera* post consueta, ô domine,
Ἡδίον' ὄζειν. ἐγὼ δ' οὖ νεωστί γε Sunt dulcissima: non enim recens
Ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι. Alii ad antra hæc venerunt hospites.
Οδυ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει τῆς ξένων. *Ulyss.* Cyclops, audi vicissim & hospites.
Ἡμᾶς βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν, Nos cupientes cibi emptionem, *i.e. cibum emptum*, accipere,
Σῶν ἄντρων ἄντρων ἦλθομεν νεὼς ἄπο. Prope tua antra venimus à navi:
Τὸν δ' ἄρναν ἡμῖν ὅτῳ, ἀντ' οἴνου σκύφου, Hos verò agnos nobis iste pro vini scypho
Ἀπημπόλα τε, καὶ δίδου, πιεῖν λαβών, Vendidit, & dedit, accepto potu,
Ἑκὼν ἑκοῦσι· κοὐδὲν ἦν *τούτῳ βία. *an τότων. Volens volentibus, & nihil huic, *vel horum*, per vim est *factum*.
Ἀλλ' ὅτῳ ὑγιὲς οὐδέν, ὧν φησιν, λέγε, Sed iste nihil veri suis verbis dicit,
Ἐπεὶ καταλήφθη σοι λαθεῖν πωλῶν τὰ σά. Postquam deprehensus est res clàm te vendens tuas.
Σιλ. Ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. Οδυ. εἰ ψεύδομαι. Sil. Ego? male pereas! *Ulyss.* Si mentior.
Σιλ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ, *Sil.* Non per Neptunum, qui genuit te, ô Cyclops,
Μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα, καὶ τὸν Νηρέα, Non per magnum Tritonem, & Nerea,
Μὰ τὼ Καλυψὼ, τάς τε Νηρέως κόρας, Non per Calypsonem, & Nerei puellas,
Μὰ δ' ἱερὰ κύματ', ἰχθύων τε πᾶν γένος, Non per sacros fluctus, & piscium totum genus,
Ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον, Juro, ô pulcherrime, ô Cyclopicule,
Ὦ δεσποτίσκε, μὴ τάδ' ἐξοδᾷν ἐγὼ O hercule, quòd non vendiderim ego has
Ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς ἔτοι κακοὶ Hospitibus res: aut malè hi mali
Οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', ὡς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ. Liberi pereant, quos ego maximè diligo.
Χο. Αὐτός ἔχ'· ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματ' ἂν *Cho.* Heus tu, contine *te, tace.* Ego enim hospitibus has res
Περνάντα σ' εἶδον, εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω, Vendentem te vidi: si verò ego falsa dico,
Ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τὼς ξένους ἢ μὴ ἀδίκως. Pereat pater meus: hospites verò ne affectas injuriâ.
Κύ. Ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τῷ Ῥαδαμάνθῳ *Cyc.* Mentimini: ego verò huic *Sileno* quàm Rhadamantho,
Πολλῷ πέποιθα, καὶ δικαιότερον λέγω. Longe *magis* fidem habeo, & justiorem pronuntio
Θέλω δ' ἔρεσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; Volo autem *hos* interrogare. Unde navigatis hospites?
Ποταποὶ, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις; Cujates *estis*? quæ vos enutrivit civitas?
Οδυ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος. Ἰλίου δ' ἄπο *Ulyss.* Ithacenses quidem *sumus* genere, sed ab Ilio,
Πέρσαντες ἄξυ, πνεύμασιν θαλασσίοις Everſâ urbe, ventis marinis
Σῶν γαῖαν ἐξωκεάνεσ' ἥκομεν, Κύκλωψ. *Ad* tuam terram tempestatibus delati venimus, Cyclops.
Κύ. Ἦ τῆς κακίστης οἳ μετῆλθεθ' ἁρπαγῆς *Cyc.* An *estis illi*, qui persecuti estis raptus pessimæ
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν; Helenæ, ad Scamandro vicinam civitatem Ilii?
Οδυ. Οὗτοι, πόνον τὸν δηρὸν ἐξιωτληκότες. *Ulyss.* Illi ipsi, labore gravi exhausto *ac tolerato.*
Κύ. Αἰσχρὸν στρατεύμα γ', οἵ τινες μιᾶς χάριν *Cyc.* Turpis certè militia, qui propter unam
Γυναικὸς, ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν. Mulierem, navigâstis in terram Phrygum.
Οδυ. Θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδένˆ αἰτίῳ βροτῶν, *Ulyss.* Dei *fuit* hoc factum, neminem accuses mortalium.

V. 251. Ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι) Olim pro ταῦτ' legebatur per errorem τὰ σ' (pro τὰ σὰ) quod mendum Nemini observatum, excepto *Scaligero*, qui legendum putabat τῆσδ', ne minimis literarum vestigiis servatis; ego ταῦτ' omninò scribendum scio. *Jos. Barnes.*

V. 252. Ἄκουσον ἐν μέρει) Huc pertinet illud *Philippi* Regis, qui causam aliquando auditurus, unam auriculam obturatam habebat, dicens, se illam alteri Parti servare. Huc illud etiam referri debet *Senecæ Medæ.* v. 199. *Qui statuit aliquid, parte inauditâ alterâ Æquum licet statuerit, haud æquus fuit.* Josua Barnes. V. 265. Ἐξοδᾷν) De hoc verbo Doctissimus *Hen. Stephanus* nequaquam tantoperè dubitâsset, si modò satis meminisset locorum suprà notatorum ut v. 97. ubi *Ulysses* ponit quæstionem, *siquis velit ei victum vendere, εἴτε τις θέλει βορᾶν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις.* Item v. 133. ubi idem *Ulysses* ait, *Vende nobis victum, quo indigemus,* Ὅσου ἡμῖν σῖτον ἂν ἀνανίζομαι. Hæc loca contulisse *Brodæus* debuit, nec ignorâsse *Stephanus*. Quare rectè *Hesychius* Ἐξοδῆσαι ab Ἐξοδάω, non ἐξοδέω, vel hoc loco judice. *Jos. Barnes.* V. 269. Αὐτὸς ἔχ'·) αὐτὸς ἔχε. Formula deprecandi mala, quæ aliter ita concipi solet, εἰς κεφαλώ σοι. Quo nihil apud Poetas occurrit frequentius. Vulgò malè capiunt; neque assentiendum Viro docto (*i. e. Cantero*) qui corrigit αὖπως. *Is. Casaubon.* V. 272. Ἔγωγε τῷδε τῷ Ῥαδαμάνθῳ Πολλῷ πέποιδα κἀδικώτερον λέγω) Olim erat scriptum τῶδε τῷ Ῥαδαμάνθῳ πολλῷ πέπυσμαι & *Brodæus* de *Ulysse* intelligebat, qui te *Rhadamanthum*, hoc est justum hominem venditabat. Sed de *Sileno*, apertè loquitur *Cyclops*, qui eâ ingenii crassitudine erat, ut *Sileno*, qui jam ipsum deridendum propinabat & vel centum Dominos pro unico Vini hausto permutare voluit, magis æqui bonique studiosum voluit credere, quàm ipsum Inferorum judicem. Multi sunt Hodierni *Cyclopes*, qui malefidis servorum suorum & familiarium blanditiis decepti, nihil nisi illorum oculis volunt cernere, neminem nisi illorum fide commendatum volunt, adeò *Cyclopicè* singulari tantùm oculo utuntur, nec eo satis valent. Sed ut in viam redeam. *Cantero* omnino assentior, qui τῷδε pro τῷδε substituit, *Duporto* nequaquam, qui pro πολλῷ πέπονθα, legit πέπυσμαι πολλά, cùm hic esset ordo, ut sensus est, loci, Ψεύδεσθε, ἔγωγε κεῖ τῷ γέροντι, ὦ Σάτυροι· ἔγωγε δὲ τῷδε, ἔγωγε τούτῳ πῷ Σιληνῷ, πολλῷ, ἔγωγε μᾶλλον, τῷ Ῥαδαμάνθῳ πέποιδα, κἀδικώτερον αὐτὸν λέγω, δηλονότι Σιληνόν. De *Rhadamantho* autem, quamvis paucos illius nominis ignaros puto, ut etiam minimis opem feram, remitto eos ad Lexicon amici mei dudum defuncti *Nic. Lloydii*: atteram verò insuper quæ manum nobis collegit, *Theognis* v. 701. Οὐδ' εἰ ζωφρονοίην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθου ἄμεινον. *Pindarus* Pyth. Od. 2. Stroph. 4. Ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς οὖ Πέπρωται ὄπι φρενῶν Ἔλαχε καιρὸν ἀμώμητον ---τὸν, ὅθι ἀπάτησι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν. *Aristophanis* Schol. Ῥαδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων. Ob has igitur animi Dotes *Hom.* Iliad. ξ. v. 322. vocat ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν. Frater aurem erat *Minois*, filius *Jovis* ex *Europâ*, ut *Hom.* ibidem. *Josua Barnes.*

V. 279. Οἳ μετῆλθεθ' ἁρπαγὰς πόλιν) Οἳ μετήλθετε τὰς ἁρπαγὰς Ἑλένης εἰς πόλιν Ἰλίου, ἄλλως, οἳ μετήλθετε τὴν πόλιν κ. λ. διὰ τὰς ἁρπαγὰς, ἢ ἕνεκα τῆς ἁρπαγῆς. Σκάμανδρος ποταμὸς Τροίας ἀεὶ ὁ Ὁμήρου, ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον. *Josua Barnes.*

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεῶν πολυτίμητε γενναῖε παῖ,
Ἱκετεύομέν τε, καὶ λέγομεν ἐλεύθερα,
Μὴ πλῆσαι πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους φίλους
Κτεῖναι, βορᾶν τε δυσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
Οἳ τὸν σὸν, ὦ ἄναξ, πατέρ' ἔχλυον ναῶν ἕδρας
Ἱδρυσάμεθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
Ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμήν,
Μαλέας τ' ἄκροι κολυμβῆσες, ἥ τε Σουνίου
Δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
Γεραίστοί τε καλλιφυλλοι, πᾶν δ' Ἑλλάδος
Δύσφορά γ' ὀνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν,
Ὧν καὶ σὺ κοινὸς γῆς γὸν Ἑλλάδος μυχοὺς
Οἴκῃς, ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριτάκτῳ πέτρᾳ.
Νόμοις δ' ἀνθρώποις εἰς λόγους ἀποστρέφῃ,
Ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφορμένους,
Ξένιά τε δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπορκέσαι.
Οὐκ ἀμφὶ βυπόροισι πηδήσας μέλη
Ὀβελοῖσι, νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
Ἄλις δ' Πριάμου γᾶν ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
Πολλῶν νεκρῶν ποιῆσα δορυπετῆ φόνον.
Ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γεραιάς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
Πολιούς τε πατέρας. εἰ δ' τὰς λελειμμένους
Σὺ συμπυρώσας, δαῖτ' ἀναλώσῃς πικράν,
Ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,
Πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου. Τὸ δ' εὐσεβὲς
Τῆς δυσεβείας ἀνθέλου. "Πολλοῖσι γὰρ
" Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.
Σιλ. Παραινέσαι σοι βούλομαι· τὴν μὲν κρεῶν
Μηδὲν λίπῃς τῶνδ'· ἢν τε τλῶ γλῶσσαν δάκῃς,
Κομψὸς γενήσῃ, καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
Κύ. "Ὁ πλοῦτος, ἀνθρώπισκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
" Τὰ δ' ἄλλα, κόμποι, καὶ λόγων εὐμορφίαι.

285 Nos verò tibi, ô marini dei generose fili,
Supplicamus & dicimus liberè:
Nolis ad antra tuos profectos amicos
Occidere, & cibum impium facere genis:
Qui tuo, ô rex, patri, templorum sedes
290 Posuimus in tertæ Græcæ recessibus.
Sacérque, & inviolatus manet ei Tænari portus,
Maleæque summæ latebræ, excelsaque specula, & Sunii
Diæ Minervæ sospes, argento scatens rupes,
Et Geræstea refugia, Græciæ verò
Non ferenda probra, Phrygibus non condonavimus.
295 Cujus gloriæ & tu sis particeps: Græciæ enim recessus
Habitas, sub Ætnâ igniferâ rupe.
Moribus igitur humanis ad colloquium te converte,
Supplices ut recipias in mari perditos,
Et munera des hospitalia, & vestibus *nos* adjuves.
300 Nèque *committas*, ut oblongis assixi membra
Verubus, ventrem, & maxillas impleamus tuas.
Satis enim Priamì terra viduavit Græciam,
Multorum mortuorum faciens hastâ cædem.
Conjugesque viris, & anus liberis orbatas perdidit,
305 Cunctosque patres: si verò reliquos
Tu igni comburens & *torrens* convivio absumas malo,
Quò se convertet aliquis? Sed mihi pare, Cyclops,
Omitte aviditatem tuæ genæ, & pietatem
Impietati præfer. " multis enim
310 " Mala lucra damnum attulerunt.
Sil. Consulere tibi volo, de carnibus quidem
Nihil relinquas hujus, & si linguam ejus comederis,
Elegans fies, & loquacissimus, Cyclops.
Cy. Divitiæ, homuncio, prudentibus deus *sunt*:
315 Reliqua verò *sunt* jactantia quædam, & verba splendida.

V. 291. Ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν) *Tænarus* Oppidi, Portûs, & Promontorii *Laconiæ* nomen, vel ut *Apollonii* Scholiast. ex *Pherecyde* Ταίναρος, ἀφ' ἑνὸς Ταίναρος καλεῖται, ὁ πόλις, καὶ ὁ ἄκρα καὶ ὁ λιμήν. Hic loci *Neptuno* præcipui honores decernebantur. *Plutarc.* in Sympoſiac. Ἐπὶ γὰρ τοῦ εἰς Ταίναρον ἀπαλλάττοντος ἐκ τῶν ξενικῶν, τὰ Ποσειδῶνι θυσίαν καὶ θεωρίαν ἀπάγων. *Idem* in *Pompeio*, Καὶ τὸ Ἰσθμοῖ, καὶ Ταινάρῳ, καὶ Καλαυρείᾳ, τῷ Ποσειδῶνος. Unde *Propertius*, *Tænarius facili pressit amore Deus*, de *Neptuno*. Sic *Pauſaniæ*, τῶν δὲ πόρρω τέμενος Ποσειδῶνος Ταιναίου. Huc appulsus *Arion Neptuni* gratiâ à *Delphino* servatus dicitur. *Josua Barnes.* V. 292. Μαλέας) De *Malea*, cætera quidem Nos suprà ad v. 18. Hic autem notandum, istud Promontorium *Laconiæ*, ut & *Tænarum* & plura alia Promontoria, *Neptuno* sacrum, ut *Sunium*, & *Maleæ* Templum pulchrum *Neptuno* constructum à *Maleo Argivorum* Rege fertur, quod *Maleaticum* appellavit. *Josua Barnes. Ibid.* Ἥτε Σουνίου Δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα) De hâc re ita *Pauſanias* in ipſo *Atticæ* principio, Τῆς ἠπείρου τῆς Ἑλληνίδος καὶ νήσους τὰς Κυκλάδας, καὶ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον, ἄκρα Σούνιον φέροντα γῆς τῆς Ἀττικῆς. Καὶ λιμένα τε ἔχουσιν ἐνταῦθα οὐκ ἐπιφανῆ μόνον, καὶ Ναὸς Ἀθηνᾶς Σουνιάδος ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας. Πλέοντι δὲ ἐς τὸ πρόσω Λαυρεῖόν τέ ἐστι, ἔνθα ποτὲ Ἀθηναίοις ἦν ἀργύρου μέταλλα. Hinc *Thucydides*, Καὶ τὰς τῆς Λαυρείου ἔτι ἀργυρείου μετάλλου προσόδους. *Athenæus* Deipnoſoph. l. 5. Καὶ Ἀπολλόδωρος φησὶν αὐτοὺς καταφρονῆσαι μὲν τοῦ ἐπὶ τοῖς μετάλλοις φύλακας, καταλαβεῖν δὲ τὸν ἐπὶ Σουνίῳ ἀκρόπολιν. *Johan. Brodæus.* V. 293. Δίας Ἀθώνας) Τῆς θείας, καὶ ἐκ Διὸς γενομένης. Vid. ad *Heraclid.* v. 1031. V. 294. Γεραίστοί τε καλλιφυλλοὶ) *Geræſti* ſeceſſus ac receptus. *Geræſtum Eubœæ* promontorium *Neptuno* ſacrum, *Strabo* l. 10. fol. 446. de *Geræſto*, ἔχει δ' ἱερὸν Ποσειδῶνος ὀπωμώτατον τῆς ταύτῃ. *Pindari* Scholiaſt. Ἐν Εὐβοίᾳ Γεραίστια ὑπὸ πάντων Γεραιστίοις ἄγεται τῷ Ποσειδῶνι. Hinc *Ariſtophanes*, in Equitibus fol. 221. *Neptunum* Γεραίστιον, ut & Σουνιάρχην, quià æquè utrunque illi erat ſacrum, Δεῦρ' ἴθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ Δελφίνιον μελέων Σουνιάρχτε, Ὦ Γεραίστε παῖ Κρόνου. *Scholiaſt.* Σουνιάρχτε δὲ ὦ ἐν τῷ Σουνίῳ ἱερῶντι καὶ εὐχόμενε· Σούνιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Γεραίστε) Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, τῇ μὲν Κρημνίτιν ἔχων, τῇ δὲ Λίχαιον. Ἱερὰ δέ ἐστι τοῦ Ποσειδῶνος. Inde in *Avibus* Σουνιόχειρον per jocum finxit, fol. 402. *Josua Barnes.* V. 295. Οὐκ ἐδώκαμεν) Οὐ συνεχωρήσαμεν. Eam injuriam toti *Græciæ* illàtam probè ulti ſumus. V. 296. Γῆς γὸν Ἑλλάδος) *Græci*, ut docet *Thucydides* l. 6. pleráſque Colonias in *Siciliam* duxerunt, diu tamen poſt *Cyclopum* & *Læſtrygonum* in eâ imperium. Poetis autem familiares hæ Prolepſes. *Joh. Brodæus.* V. 297. Ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριτάκτῳ πέτρᾳ) Mirum eſt *Ætnæ* incendia, quæ *Pindari* & *Euripidis* ætate adeò nota fuerint, ad noſtra uſque Tempora durare, per ultra bis mille annos, nec adhuc aut iis finem adfuturum, aut Materiæ & ignis fomento vires deeſſe, ſpes eſt ulla, aut apparentia. De *Veſuvio* nota eſt fatalis *Plinii* curioſitas; *Ætnæ* autem incendia optimè deſcripſit Primò *Pindarus* Pyth. Od. 1. Stroph. 2. & ex eo *Virgilius* Æn. l. 3. v. 370. Quos locos inter ſe comparatos plenè exhibet *Macrobius* Saturn. l. 5. c. 17. *Joſua Barnes.* V. 298. Νόμοις δ' ἀνθρώποις εἰς λόγους ἀποστρέφῃ) *Scaliger* legit Νομίμους δ' ἀνθρώποις εἰς λόφους ἀποστρέφῃ, legendum λόγους (quanquam & *Canteri* Editio per incuriam legat λόφους) Et Νόμιμος δ' ἀνθρώπῃ εἰς σοφὸς ἀποστρέφῃ, quarum prior lectio ſanior; ſi modò etiam cum *Duporto* legamus, ὀπιστρέφῃ. V. 310. Πολλοῖσι γὰρ Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο) Huc refer *Proverbium*, *Mala Lucra æqualia damnis*. Et illud *Heſiodæum* Op. l. 1. v. 350. Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἀτῆσιν. Item illud *Theogn.* v. 466. Μηδέ σε νικήσῃ κέρδος, ὅτ' αἰσχρὸν ἔοι. Paulò alitèr Apoſtolus utitur hujuſmodi Phraſi Act. 27. v. 21. Κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Hoc eſt *effugiſſe*, nec cum damno guſtâſſe. *Joſua Barnes.* V. 315. Ἀνθρωπίσκε) Ὑποκοριστικὸν Ἀνθρωπίσκος, ἀντὶ ἀνθρώπου, Diminutiva autem fiunt vel *Aſſentandi* & *blandiendi* causâ, ut *Amatores* facere ſolent, ſic ψυχάριον & ψυχίδιον *Græcis* & illud *Latinis Adriani*, Animula, vagula, blandula &c. vel *Ironiæ*, ut

suprà v. 265. *Silenus* Immane Monstrum Cyclopem alloquitur, Ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπων, Ὦ Δεσποτίσκε; vel denique *Extenuandi* & contemptûs gratiâ, ut hoc in loco, Barbarus Cyclops suis viribus fretus, *Ulyssem* homuncionem despiciens vocat. Dicitur etiam ἀνδρώπιον & ἀνδρεῖον *Theocrito* alicubi. *Josua Barnes.*

"Ακρας δ' ἁλίας, ἃς κα. θίδρυται πατὴρ,
Χαίρειν κελεύω· τί παιδὶ ταῦτ' ἦσται λόγων;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φείσω, ξένε.
Οὐδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
Οὔ μοι μέλει τοιγάρτοι. ὡς δ' ἔμοιγε μέλῃ,
"Ακουσον· ὅπαν ἄνωθεν ὄμβρον ἀκτέῃ,
Ἐν τῇδε πέτρᾳ, κεῖθι γὰρ σκιώδομαι,
Ἢ μόχθον οἰτὸν, ἢ τι θήρειον δάκω.
Δαινύμενος ἐν στέγαισι γαστέρ' ὑπτίαν.
Ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
Κρέως, Διὸς βροντῆσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
Ὅταν δ' ὁ βορέας χιόνα θρῃκίαν χέῃ,
Δορᾶσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμόν,
Καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
Ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ,
Τίκτουσα ποίαν, ταμὰ παίνει βοτά.
"Α γὼ πινι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ,
Καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων;
Ὡς * τῷ πιεῖν γε, κἀ φαγεῖν τὸ ἡμέραν,
Ζεὺς ἔστ' ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
Λυπεῖν δ' μηδὲν αὐτόν· οἱ δ' τὰς νόμους
Ἐάσντες, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
Κλαίειν ἄνωγα· τλὰς δ' ἐμὲ ψυχὴ ἐγὼ
Οὐ παύσομαι δρῶν εὖ, καπῳδὸν τέ σε.
Ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,
Πῦρ, κἀ πατρῷον τὸν λέβητά γ', ὃς ζέσας,
Σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
Ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
Ἵν' ἀμφὶ κῶμον στάντες, εὐωχῆτέ με.
Οδυ. Αἰ, αἰ· πόνους μὲ Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν,
Θαλασσίους τε· νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
Γνώμαν κατέπτην, ἀλίμβλητόν τε καρδίᾳ.
Ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὴς θεά,
Νῦν, νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
Πόνους ἀφῖγμαι, κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
Σύ τ', ὦ φαεινὸν αἰθέρων οἰκῶν ἕδρας
Ζεῦ, ξένι' ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπῃς,
"Αλλως νομίζῃ Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὤν, θεός.

"Arces verò marinas, quæ sunt consecratæ *meo patri*,
"Valere jubeo. Quid *igitur* hæc *mihi* proposuisti *tuis* verbis?
Jovis enim ego fulmen non metuo, hospes,
Nec scio quòd Jupiter sit me potentior deus.
Nec posthac *Jovem* curabo. Quòd autem *eum* non curem,
Audi. Quando deorsum mittit pluviam,
In hoc antro habitaculum habeo solidum & opertum,
Aut vitulum asfatum, aut aliquam feram bestiam
Epulans sub *teto* tegente *meum* supinum ventrem.
Epotâ *autem* lactis amphorâ, vestem
Pullo, cum Jovis tonitruis strepitu contendens.
Quando verò Boreas Thracius nivem fundit,
Pellibus ferarum corpus circundans meum,
Et igitem accendens, nivem nihil curo.
Terra verò necessariò, sive velit, sive nolit,
Pariens herbam, pinguefacit pecudes meas,
Quas ego cui macto præterquam mihi (non *autem* diis)
Et ventri huic, qui maximus est deorum?
"Quia comedere, & bibere quotidie,
"Id verò Jupiter est hominibus sapientibus,
"Et nihil se angere: qui verò leges
"Posuerunt, variantes hominum vitam,
"*Illos* plorare jubeo: meæ vitæ ego
"Non desinam benefaciens, edénsque te.
Xeniáque accipies hæc (ut irreprehensus sim)
Ignem, & patrium illum lebetem, qui fervens
Tuam carnem ponderosam capiet pulchrè.
Quamobrem serpite intrò, huic deo in antro
Ut ad convivium stantes, me lautis epulis excipiatis.
Ulyss. Heu, heu! labores quidem Trojanos effugi,
Et marinos: nunc verò ad hominis impii
Animum appuli, & importuosum cor.
O Pallas, ô domina Jove-genita Dea,
Nunc, nunc opitulare. *ad* majores enim quàm Ilio
Labores veni, & in periculi marginem.
Et tu lucidarum stellarum qui habitas sedem
O Jupiter, xenia vide hæc. Si enim hæc non vides,
Frustra putaris, Jupiter, cùm non sis, Deus.

V. 318. Πρὸς πόντου) Πρεσβεύσω, à φρίσσω. V. 325. Ἐν στέγαις) Subaudi ἀντρου, τὸ στέγον pro στέγω τὸ vid. quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 327. *Scaliger* acutè legit, εὖ στέγων τε. *J. Barnes.* V. 326. Πέπλον κρέως) Vid. *Erasmum* in Adagio, *Oppedere* & quid *Joh. Brodæus* ad hunc locum; & hoc est, quod *Cyclops* vocat, cum *Jovis* fulmine pedendo contendere, Διὸς βεβροντῆσιν εἰς ἔριν κτυπῶν. V. 330. Καὶ πῦρ ἀναίθων) Insignis hic Syntaxeos Ἐνάλλαγή, ἐγὼ θεριβαλὼν καὶ πῦρ ἀναίθων, οὐ μοι μέλει. Sed de hâc re Nos ad *Iphig. Taur.* v. 695. *Bacch.* v. 1307. & aliàs sæpe. V. 333. Ἃ γὼ πινι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ. Καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων;) Ita scribo & pungo, tantùm præfando, quod θεοῖσι δ' οὔ, παρενθετικῶς interseritur, ut in *Latinâ* Versione distinguitur; *Græcis* autem nota illa in usu non erat apud Veteres, licet res ipsa satis familiaris. Apertè itaque nec ullibi nobis in hâc Editione usurpata, nisi forsitan semel aut bis diligentiam nostram hæc res effugerit. Quare tollendum è sentio, quod priùs ante τίνι positum, Versui nocebat, nec Sensui æquè commodum fuit; Quæstio enim hic satiùs erat ponenda. *J. Barnes.* V. 335. Ὡς τῷ πιεῖν γε &c.) *Æmil. Portus* ἀνακολουθίαν notat hujus loci, nam videtur legendum τὸ πιεῖν &c. Ζεὺς ἔστ' ὄν &c. *Casaub.* & *Scal.* legùt Τό, τε πιεῖν &c. Τὸ ἡμέραν) τὸ ἐφ' ἡμέραν, hoc est, καθ' ἡμέραν. Hæc autem est Clausulæ distributio, & totius sententiæ Mens, Ταῦτα μὲν, ἤγουν βρῶσιν, πόσιν ἐγὼ θύω, ὁ γὰρ θεοῖς ποτε τλήσαιμι θύειν, ἄθεος ὤν, εἰ μὴ ἐμοὶ αὐτῷ, καὶ ταύτῃ τῇ χάριτι ἡμᾶς ἀλογόν, μεγίστῃ δὴ θεῶν ἔσῃ; Οὕτως μὲν τὸ ἐφ' ἡμέραν πιεῖν τε καὶ φαγεῖν, τοῦτό ὅτι Ζεὺς καὶ θεὸς, τοῖς σοφοῖς, καὶ δὴ καὶ τὸ μηδὲν ἑαυτὸν λυπεῖν πνα, δεισιδαιμονοῦντα ἀλογόν, καὶ τὰ μέλλοντα ὑποπτεύοντα. *Josua Barnes.* V. 339. Τλὰς δ' ἐμὲ) Ita δ' interserendum omninò statuo. V. 342. Παρὲς τὸν λέβητα) Ita lego pro τόνδε λέβητα, non modò Versûs causâ, sed quòd τόνδε, pro τοῦτον, quùm sit ὑποδεικτικὸν, nondum autem intra antrum erant, ubi Lebes iste fuerit, satis erat dicere παρὲς τὸν λέβητα, nequaquam autem τόνδε vel τοῦτον dicendum. *Josua Barnes.* V. 343. Δυσφόρητον) *Scaliger* legit διαφόρητον, sed minùs ut puto, rectè, δυσφόρητον enim *pinguem* notat, & *Hesychius* per δυσβάστακτον explicat, ad hunc certè ipsum locum respiciens. *Josua Barnes.* V. 344. Τῷ κατ' αὔλιον θεῷ) Vid. suprà ad v. 335. Ita hic stolidissimus gigas Divûm Contemptor Deum nullum agnoscit, se excepto & ventre suo; Dei autem vim Vindicis in se mox sentiet, probè oculo mactatus ab *Ulysse*. Josua Barnes. V. 345. Ἀμφὶ κῶμον) In Vet. Cod. inquit *Henricus Stephanus*, βωμὸν, & in margine Unius Ἑωμὸν etiam. At mihi κῶμον non displicet. V. 353. Ζεῦ ξένι' ὅρα τάδ') Vel Ὦ Ζεῦ ξένιε, σὺ ὅρα ταῦτα, vel Ὦ Ζεῦ, σὺ ὅρα ξένια ταῦτα.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Ημ. Εὐρείας φάρυγΓΘ., ὦ Κύκλωψ,
'Αναχόμι τὸ χεῖλΘ., ὡς ἕτοιμά σοι
'Εφθὰ κ᾽ ὀπτὰ, * κ᾽ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν.
Βρύκῃν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
Δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι καμνόμενα.
Μή μοι, μὴ προδίδου.
ΜόνΘ. μόνῳ κόμιζε πορθμίδΘ σκάφΘ.
Ημ. Χαιρέτω μ᾽ αὐλὶς ἥδε,
Χαιρέτω ὁ δυμάτων
'ΑποδώμΘ. ἀν
Ἔχῃ θυσίαν Κύκλωψ
ΑἰτναῖΘ., ξενικῶν
Κρεῶν κεχαρμέΘ. βορᾷ.
Νῆλης ὁ τλάμων, ὅστις
Δωμάτων ἐφεστίους,
Ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκδύει δόμων,
Κόπων, βρύκων, ἑφθά τε δαινύμΘ.
Μυσαρῖσιν ὀδοῦσιν
'Ανθρώπων θέρμ᾽ ἀπ᾽ ἀνθράκων κρέα.

Se. Amplarum faucium ὁ Cyclops,
Aperi labra, quia parata *sunt* tibi
Elixa, & assa, & quæ ex prunis detracta deglutias,
Dentibus frendens mandas, dissecces membra hospitum.
In hirsuto lebete pelliceo occisa & coxa.
Ne quæso, ne *me* prodas:
Solus *tu mihi* soli adduc navis scapham.
Valeat quidem hæc aula,
Semi. Valeat etiam victimarum
Illud, quod impius
Habet sacrificium Cyclops
Ætnæus, hospitum
Carnibus qui delectatur vorandis:
Crudelis *est* ille, & miser, quicunque
In ædium laribus,
Hospites ædium supplices mactat,
Secans, mandens, coctásq; vorans
Abominandis dentibus
Hominum calidas ex prunis *detractas* carnes.

* Scalig. κατ'.

V. 357. Ἐφθὰ) *Euripidis* hunc locum oppugnat *Servius* in *Virgil.* Æneid. l. i. v. 216. *Pars in frusta secant, verubúsque trementia figunt, Heroicis*, inquit, temporibus non vescebantur elixis. Lapsus est igitur *Ovidius* Metam. l. 1. hoc versu, *Atque in semineces partim ferventibus artus Mollit aquis.* Idem autem *Servius* ad versum *Virgil.* proximè sequentem debuit attendere, v. 217. *Littore ahena locant alii.* Et sanè *Athenæus* nobis potiùs audiendus, cujus hæc sunt verba Deipnosoph. l. 1. Ὅτι ἡ κῆ ἐφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν, ἐμφανίζει (Ὅμηρος) ἐν οἷς λέγει, Ὡς ὅ λέβης ζέῃ, κύισσῃ μελδόμενος ἀπαλοστεφέος σπάλοιο. Καὶ ὁ κατ' Ὀδυσσέως ἀφεθεὶς πὺς βοὸς τοῦτο σημαίνει· πόδα γὰρ βόειον ἔδειὸ ὀπτᾷ. Hunc locum ferè totum nobis exhibuit. *Joh. Brodæus.* Ibid. 'Αποχαύειν) Vid. *Is. Casaubon.* l. 1. de Satyricâ Poesi, c. ult. ubi rectè *Canteri* conjecturam refellit, qui ἀποκναύειν, vel ἀποκναίειν legendum voluit, cùm hoc verbum magis huic loco sit aptum. Idem rectè βρύκειν retinendum statuit, in versu sequenti, *Canterique* βρύχειν ad Leones rejicit. *Jos. Barnes.* V. 358. Βρύκειν) *Hesych.* λαύρως ἐσθίειν. Vid. notam immediatè præcedentem. V. 359. Ἐν Αἰγίδι καμνόμενα) Barbarorum mos erat, pro *aheneis* lebetibus, pelliceis super ignem extensis uti, de quâ re Nos exemplum à *Scotorum* Gente protulimus satis memorabile, *Anglicæ* nostræ Historiæ R. *Edvardi* Tertii l. 1. c. 1. §. 7. fol. 16. *Josua Barnes.* V. 371. Κόπων, Βρύκων, &c.) Vid. suprà ad v. 358. Cui notulæ hæc *Isaaci Casauboni* jungantur, Pessimè ibi scriptum βρύχειν, quùm scripserit Poeta βρύκειν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων. *Hesych.* Βρύκειν, λαύρως ἐσθίειν. Sæpe apud *Athenæum*; at βρύχειν *frendere*, nihil ad *Bacchum*. Quare iterum corrige paulò post & scribe, Κόπων, βρύκων, ἑφθά τε δαινύμΘ. Hæc ille, *Hesych.* obiter pro λαύρως, lege λάβρως. Sic *Diphilus* --τὰ πατρῷα βρύκει κῆ σπαθᾷ. Quin *Eustathius* quoque βρύκειν esse dicit, ταχέως κῆ μὴ ἠχὶ ποιεῖ ἐσθίειν. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

EGressus Ulysses *ex spelunca, cænam, quam* Cyclops *ex duobus* Ithacensibus *illius Sociis intùs extruxerat, exponit* Choro; *& quomodo vino dato illum inebriaverit. Deindi consilium suum promit, de Oculo* Cyclopi *eruendo, ejusque operam in hâc re rogat; quam Satyri summâ alacritate strenuam pollicentur.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

'Ιαμβοί.

Οδυ. Ὦ Ζεῦ, τί λέξω; δεινὰ ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
Κνῶπιά, μύθοις εἰκότ', ἀδ' ἔργοις βεβῶς;
Χο. Τί δ' ἔστ', Ὀδυσεῦ; μῶν γε δεινὰν σέθεν
Φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατΘ. Κύκλωψ;
Οδυ. Διοῖός γ' ἀθρήσας, καὶ πιβασάσας χεροῖν,

Vl. O Jupiter quid dicâ? quam horribilia vidi in antro,
Et non credenda, fabulis similia, non operibus hominum.
Cho. Quidnam est, Ulysses? num epulatur tuos
Charos socios maximè impius Cyclops?
Ulys. Duos intuitus, & gestans manibus,

V. 374. Ω Ζεῦ, τί λέξω) Videtur sanè, ut nihil dissimulem, non modò Historicæ Fidei, sed Rationi ipsi dissentaneum, ut *Ulysses* jam extra *Cyclopis* antrum vagari posset; sed omninò necesse erat, ut quæ res intrà gererentur, spectatoribus paterent, item quid Consilii *Ulysses* sibi in auxilium vocaverit. Quare, cùm *Cyclops* nondum in somnum sit lapsus, putandum est, Antrum nondum firmitèr occlusum, sed *Ulysi* aliquem patere aditum, quem omnium ultimò comesturum se *Cyclops* dixerit, reliquos autem illius socios cortibus inclusos, illum sequi nequivisse; qui tamen sine illis liber ipse abire illinc nullo modo voluit; sed aut simul cum illis mori, aut evadere decreverat. vid. infrà ad v. 478. &c. Et hæc *Euripidis* causâ dicta sint, qui licet ab *Homero* in hâc re aliquantum discedat, *Scenæ* tamen omninò hanc Fabulam accommodare necessum habuit. *Josua Barnes.* V. 378. Διοῖός γ' ἀθρήσας κῆ ὀπιβασάσας χεροῖν) Ita ut in macello Carnium emptores facere solent, manibus ponderabat, & lumine notabat hos *Ulyssis* socios, antequam ederet eos, *Cyclops*; quos cùm videret εὐπαγεῖς ὄντας & εὐλεκθεῖς, uti præcipuè erant, illicò ad cænam paravit. Cujus loci cùm hic Sensus sit, non est hìc audiendus, alioquin plurimæ Authoritatis, *Canterus*, qui legit ἀθροῖ-

σας, quod vocabulum vix commodè de duobus dici potest, & nullius ἀνδρισμοῦ erat opus *Cyclopi*, qui in spelunca conclusis potuit manus iis, quando vellet, injicere; adeò præstabat robore & membrorum immensitate. Adeat verò, qui vult, *Canteri* Novar. Lection. l. 5. c. 29. quanquam hæc infelix illius conjectura nec *Æmilio Porto* placere potuit. Quos duos autem viros simul unicâ cænâ deglutierit hic *Cyclops*. Ita *Homerus* Odyss. ι. v. 289. Σὺν ᾧ δύω μάρψας, ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλός τε χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. Quod paulo post v. 396 Exprimit noster, ὥστε συμμάρψας δύω. Et hinc *Virgil.* Æn. l. 3. v. 623. *Vidi egomet, duo de numero cùm Corpora nostro Prensa manu magnâ, medio resupinus in antro, Frangeret* ad saxum, saniéque aspersa natarent Limina. *Josua Barnes.*

Οἳ σαρκὸς εἶχον ὑστερεφέστατον πάχος. — Qui carnis habebant pinguissimam crassitiem.

Χο. Πῶς, ὦ παλαιὸν πῦρ, ἧπτε πάροντες τάδε; — *Cho.* Quomodo, ô miser, estis passi ista?

Ὀδ. Ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσηλθομὲν ἑστίαν, — *Ulyss.* Postquam saxeum hunc ingressi sumus locum,

Ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς — Accendit ignem primùm, altæ quercûs

Κορμοὺς πλατείας ἑρμάσας βαλὼν ἔπι, — Truncos in latum focum injiciens,

Τέτρωσιν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος. — Tribus ferè curribus vehendum pondus.

Ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ — Deinde ex foliis abiegnis humi stratum

Ἔστρεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί. — Collocavit lectum juxta ignis flammam.

Κρατῆρα δ' ἔξέπλησεν ὡς δεκάμφορον, — Craterem verò implevit circiter decem-amphorarum.

Μόχθος ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα. — Cùm vaccas mulsisset, album infundens lac,

Σκύφος τε κισσοῦ πρέπτ', εἰς εὖρος τεῖνον — Et scyphum ex hederâ apposuit in latitudinem trium

Πήχεων, βάθος δὲ πεντάπηχον ἐφαίνετο. — Ulnarum, profunditate verò quatuor videbatur:

Καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ, — Et æneum lebetem fecit fervere ad ignem,

Ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ, — Et verua summa candentia igne,

Ξεστὸς δρεπάνῳ δ' γ', ἀλλὰ παλίουρα κλάδῳ. — Politaque non falce, sed ramo paliuri *expedivit*,

Αἰτναῖά τε σφαγὰ πελανίων γνάθους. — Et in Ætnâ mactatas pecudes cum suorum instrumentorum-acie.

Ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα τῷ θεοσυλῇ — Cum autem essent parata omnia Diis inviso, *ac impio*

Ἅδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύω — Plutonis coquo, viros corripiens duos

Ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ πιν. — Interfecit ex sociis meis, numero quodam & *ritu*.

Τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον. — Alterum quidem in lebetis cavitatem æneam.

Τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς, — Alterum verò à tendine correptum summi pedis,

Παίων πρὸς ὀξυὼ * γ' ὄγκα πετραίᾳ λίθῳ, — Allidens ad acutum unguem, *i.e. angulum*, saxeæ rupis,

Ἐγκέφαλον ἐξέῤῥηξε, χὠ καθαρπάσας — Cerebrum effudit, & corripiens

Λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί. — Immani cultro carnem, assabat igne.

Τὰδ' εἰς λέβητ' ἔφηκεν ἕψεσθαι μέλη. — Alia verò membra in lebetem elixanda immisit.

Ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων, — Ego verò miser lacrymas ab oculis fundens,

Ἑστιαμόμην Κύκλωπι, χὠ δικαίως. — Accedebam ad Cyclopem, & inserviebam *ei*.

Ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας — Alii verò, ut aves, in recessibus petræ

Πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ. — Metu trepidabant, nec sanguis inerat corpori.

Ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς, — Cùm autem sociorum meorum satiatus cibo,

Ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθὲρ' ἐξιεὶς βαρύ, — Recubuisset, ex faucibus aërem emittens gravem,

Εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος — Venit mihi in mentem quiddam divini: implens *enim* poculum

Μάρωνος αὐτῷ, τῷδε προσφέρω πιεῖν, — Marone ipso, *i.e. Maroneo vino*, huic affero, ut bibat,

Λέγων

V. 379. Εὐτρεφέστατον) Ita repono pro ἐυ]τρεφέστατον, quod nihili vox erat, *Homerus* autem ipse ὑστρεφὴς novit, quare potiùs hoc repono, quam quod *Scaliger* ὑστεραφέστατον licet dentur voces hujus fontis in α'. *Josua Barnes.* V. 380. Ἧπτε πάροντες τάδε) ταῦτα ἐπάθετε. V. 387. Κρατῆρα δεκάμφορον) Poculum juxta Decem Amphoras continens, ἀμφορεὺς autem, sive κεράμιον est Liquidorum Mensura, complectens Octo & Quadraginta *Sextarios* juxta *Dioscor.* l. 5. c. 71. Singuli autem *sextarii* Congios octo implent. *Josua Barnes.* V. 389. Σκῦφός τε κισσοῦ) *Athenæus* Deipnosoph. l. xi. Περὶ Κισσυβίου. Διονύσιος ὁ Σάμιος ἐν τοῖς περὶ τῆς Κύκλωπος, τὸ Ὁμηρικὸν Κισσύβιον, Κυμβίον ἔφη. Sic *Euripides* Alcest. v. 756. Ποτῆρα δ' ἐν χείρεσι κίσσινον λαβὼν) Schol. Τὸν ποτῆρα, δι' ὃ λέγεται καὶ ποτήριον ἀττικοεπικῶς· ἐξηγήσατο δέ τις ὅτι Κισσύβιον, εἰπὼν ποτῆρα κίσσινον. *Josua Barnes.* V. 393. Ξεστὸς δρεπάνῳ δ' γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ) Ego τὸ δέ, quod nihil hic loci debuerat habere, rejeci; quod *Canterus* alii rei intentus non vidit; ille enim *Versui* satis fecit, at *Grammaticæ* negligentior erat. *J. Barnes.* V. 396. Φῶτε συμμάρψας δύω) Imitatio *Homeri* vid. suprà ad v. 378. V. 397. Ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν) Quanquam τὸ δύω potest ἀπὸ κοινοῦ repeti, & ad ἑταίρων etiam pertinere, aliàs tamen *Syntaxis* erit salva, si modò, ut suprà brevitèr notavimus ad *Bacch.* v. 451. τίνας subaudias; Quòd verò ibi polliciti sumus, prolixiùs in hoc loco de eâ re agere, jam verborum fidem exolvemus. Sic igitur οἱ Ἑξδομηκοντάδυο, *Genes.* c. 45. v. 18. Δώσω πάντων ἀγαθῶν τῆς Αἰγύπτου ὑμῖν. *Xenophon* Anabas. l. 4. Αὐτὸς δὲ τῶν πόλεων λαμβάνει, i. e. τίνας. Item ---Καὶ ἐξεδύετο, ὡς τὰ εὐαγγέλια, καὶ διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶν τεθνεώτων, i. e. μέρος. Ita *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1208. Σῶν τε μοι ζύμπεμπε ὀπαδῶν, i. e. τίνας. Item *Hecub.* v. 610. Ἔνεγκε δεῦρο πόντιας ἁλὸς, i. e. *vas plenum illius aquæ*. Sic *Pindar.* Olym. Od. 1. Κρεῶν σέθεν ἐδεδάατο καὶ φάγον. In quem locum brevitèr Nos ita, Ubi participatio alicujus rei notatur, *Genitivus* uturpari solet pro *Accusativo*: sic *Galli* loquuntur, *Donne moy du Vin*, Da mihi vini, i. e. *partem aliquam*, sic & hic φαγεῖν κρεῶν, i. e. μέρος, humerus enim tantùm *Pelopis* absumi dicebatur. Apud Authores innumera hujus generis occurrunt, quare notandum est. *Josua Barnes.* V. 400. Παίων πρὸς ὀξυὼ γ' ὄγκα πετραίᾳ λίθῳ) *Scaliger*, ut sæpè aliàs, egregiè hoc loco legendum vidit ὀξυὼ σόγκα, Nam & *Hesych.* σόγκες, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα. Quod verbum *Lycophroni* usitatum. *Josua Barnes.* V. 409. Ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθὲρ' ἐξιεὶς βαρύ) *Athenæus* l. i. fol. 23. hunc versum citans ἐξανιεὶς legit, nec ullo metri detrimento. At apud illum, ut in prioribus *Euripidis* Editionibus φάρυγος manet, quam tamen *Scaliger* φάρυγος emendat, *Dupertus*, quia φάρυγος non ausus est mutare, Ἄμπεσε pro ἀνέπεσε legebat; & tamen *Homerus*, qui maximè *Duporto* familiaris erat semper habitus, ita pro φάρυγος dixit, in hoc de hoc ipso *Cyclope* loco, *Odyss.* ι. v. 373. Ἤϊεν παιδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος. *Josua Barnes.*

Λέγων τάδ' · ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
Σκέψαι τόδ' οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
Θοῦρον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
Ὀδ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναιδοῦς βορᾶς,
Ἐδέξατ', ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας,
Καὶ πῆνεσ' ἡδέως χεῖρα, φίλτατε ξένων,
Καλὸν τὸ πῶμα δαπὶ θεοῖς καλῇ δίδως.
Ἡδέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῳδόμουν ἐγώ,
Ἄλλῳ ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅπι
Τείσει νιν οἴνῳ, κἠ δίκαιον δώσει πάλαι.
Καὶ δὴ θεοῖς ᾠδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
Ἄλλῳ ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
Ἀιδᾗ ᾖ παρὰ κλαίουσι συναύταις ἐμοῖς
Ἄμυσ', ἐπηχῶ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
Σιγῇ, σε σῶσαι κἄμέ, ἐὰν βάλῃ, θέλω.
Ἀλλ' εἴπατ', εἴτε χρῄζετ', εἴτ' ὦ χρῄζετε
Φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα, κἠ τὰ Βακχίου
Ναίειν μέλαθρα, Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
Ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ, τάδ' ἤνεσεν.
Ἀλλ', ἀθενὴς γὰρ, καὶ ποκερδαίνων ποτῷ,
Ὥσπερ θεοῖς ἰξῶ, τῇ κύλικι, λελημμένῳ.
Πτέρυγας, ἀλύει · σὺ δ', νεανίας γὰρ εἶ,
Σώθητι μετ' ἐμοῦ · κἠ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀνάλαβ', ὦ Κύκλωπι θεσφερῆ.
Χο. Ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τῶνδ' ἴδοιμι ἡμέραν,
Κύκλωπ' ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
Ὡς δῆτα μακρῷ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
Χηρεύομεν, τόνδ' οὐκ ἔχοντες κατακφυγεῖν.
Οδυ. Ἄκουε δὴ νυν, ἢν ἔχω πιθωλίαν
Θηρὸς πεμφθεὶς, σῆς τε δυλείας φυγήν.
Χο. Λέγ' ὡς Ἀσιάδ' οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
Κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
Οδυ. Ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς καταγήτας θέλει
Κύκλωπας ἡδεῖς τῷδε Βακχίῳ ποτῷ.

Dicens hæc : O fili marini dei Cyclops,
Vide hunc, qualem Græcia ex vitibus
Divinum ferat potum, Bacchi delicias.
Ille verò plenus impudentis *ac inhumani* cibi,
Accepit, exhausítque *ad se* tractam amystiden, *i.e. poculum*,
Et laudavit tollens manum, ô jucundissime hospitum,
Jucundum poculum ad convivium bonum das.
Lætari autem ipsum ut sensi ego,
Alium dedi calicem, sciens quòd
Sauciabit eum vinum, & *ipse* dabit pœnas citò :
Et jam ad carmina veniebat. ego verò infundens *calices*
Alium super alium, viscera calefaciebam potu.
Cantat autem apud flentes navigationis socios meos
Incondita *quædam carmina*. Resonat a. antrum. Egressus at ego
Tacitè, te servare, & me, si velis volo.
Quare dicite utrum velitis, an vero nolitis
Fugere inhospitalem virum, & Bacchi
Habitare aulam, cum Græcis puellis.
Qui enim intùs est tuus pater, hæc probat,
Sed, imbecillis *est* enim, & voluptatem ex potu percipiens,
Tanquam ad viscum calice captus
Alas, languet. Tu verò (juvenis enim es)
Serveris mecum; & veterem amicum
Bacchum recipe, Cyclopi non similem.
Cho. O charissime, utinam hanc videamus diem,
Cyclopis effugientes caput impium.
Quia ex longo tempore fistulâ charâ
Caremus, & istum non possumus effugere.
Uly. Audi igitur nunc, quam habeam ultionem
Belluæ atrocis, & *quod* tuæ servitutis effugium.
Cho. Dic : quia Asiaticæ non libentiùs strepitum
Citharæ audiemus, quàm Cyclopem periisse.
Uly. Ad convivium ire vult ad fratres
Cyclopes, exhilaratus hoc bacchico potu.

V. 416. Ἔνξατ', ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας) Ego interposito τ' Versui laboranti succurrebam, & sanè hæc particula omninò defuisse constat, alii ἐξέπιεν τ' legebant, quod pejus versui nocebat : parco Nominibus ; ne minùs Veritati, quàm Invidiæ litare videar. *Josua Barnes.* V. 421. Τείσει νιν οἴνῳ) Ita pro veteri δράσει audacter lego, vid. *Gulielmum Canterum* Novar. Lection. l. 5. c. 29. ubi hanc lectionem rectissimè confirmat ex illo *Homeri* Odyss. φ. v. 293. Οἵνῳ σε Τρώες μειλισσὸς &c. V. 429. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα) Ita, ut olim erat, immutatum relinquo, non quòd *Is. Casaubonus* non acutè satis legerit Ναΐδων, nec quòd Nymphæ *Naiades* non erant *Bacchi* sociæ & amicæ ; Nec quòd *Danaides* puellæ aliquid hic loci habent ; sed quod *Ulysses* non jam pollicetur *Satyros* ad has *Nymphas* ducere, (quomodò enim potuit, qui nihil de earum sede novit ?) Sed quòd relictâ *Siciliâ* in *Græciam* eos abducere vellet, ubi & *Baccho* suus honor stabat & *Græcæ* puellæ, non *Danai* filiæ *Danaides* dictæ, illius ritus celebrabant. *Casaubonum* laudo, *Scaligeram* amplector, sed meum non est in magna ullorum hominum quantumvis Doctorum Nomina jurare. *Josua Barnes.* V. 432. Ὥσπερ γὰρ ἰξῷ τῇ κύλικι λελημμένῳ Πτέρυγας ἀλύει) *Canterus* legit λελησμένῳ, quem egregiè & modestè *Casaubonus* refutat his verbis, *Ulysses Satyros hortans, ut se in patrando facinore, quod parabat, irent adjutum ; cur in Sileno eorum Patre nullam spem ponat, causam effert ; non quia nolit ; sed quia vino ebrius & poculo captus, sicut capitur visco avis, sanæ jam mentis non sit.* Poetæ verba, Ὁ μὲν γὰρ ἔνδον &c. ad πτέρυγας ἀλύει. Lege & distingue, ὥσπερ θεοῖς ἰξῷ τῇ κύλικι, λελημμένῳ πτέρυγας, ἀλύει. Locus est elegantissimus. Neque mutanda vox λελημμένῳ, ut Docto Viro placebat. λελῆφθαι πτέρυγας & pueris nota phrasis. Hæc *Isaacus Casaubon* : de Satyric. Poesi l. 1. c. ult. *Josua Barnes.* V. 435. Διόνυσον ἀνάλαβ', ὦ Κύκλωπι θεσφερῆ) Ita *Stephanus* primò pro ἀναλαβὲ Κύκλωπι) quem pleræque exinde editiones sunt secutæ, nec immeritò ; *Bacchum* enim siquis cum *Cyclope* conferat, multam reperiet dissimilitudinem. Sin nihil mutetur, potest quidem Sensus ita explicari Διόνυσον ἀνάλαβε Κύκλωπι θεσφερῆ, τυτέστιν, ὁμοίως Διόνυσον σὺν Δεσπότῃ ἀνάλαβε, ὡς κἠ νῦν τὸν Κύκλωπα δεσπότῃ ἔχεις. *Jos. Barnes.* V. 438. Ὡς δῆτα μακρῷ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν) Σίφων hic pro *Vino* ponitur, quia per illum diffusum aperitur. Est enim Instrumentum, quo in deplendis doliis utuntur, quum Vinum diffunditur, *Alex.* Aphrodis. Problem. l. 2. Τὸν σίφωνα ἐκμυζῶντες ἕλκομεν τὸν οἶνον, *Vinum per fistulam exugendo attrahimus.* Consule *Pollucis* Onomast. l. 1. c. 2. Καὶ σίφωνα μὴν, ὅτῳ ἐγεύοντο, Ἵππωνάξ εἰρηκε, Σίφωνι λεπτῷ τὸ ὀπίδημα τετρήνας. Vide etiam *Hesychium* in hâc voce. Neque tamen illi, ut neque *Polluci*, nec ulli alii, ut Vasis potorii genus usurpatur, quod *Jch. Brodæus* deceptus putabat. De quantitate autem hujus Prioris, notandum est esse communem, sæpe enim aliàs, & ferè semper producitur ; at in hoc loco, & *Hipponactis* & *Aristoph.* brevis habetur ; quæ instantiæ huic rei sufficiunt. *J. Barnes.* V. 439. Χηρεύομεν) *Scaliger* Χηρεύομεν rectiùs, ut mihi videtur, nam χηρεύω videtur potiùs *Genitivo* gaudere, quàm *Accusativo* ; atque ita *Homerus* utitur Odyss. 1. v. 124. Ἀνδρῶν χηρεύει. *Ibid.* Κατακφυγεῖν) Ita *Scal.* præeunte legimus, *Canterus* legit τόνδ' ἂν ἔχοντες ἀποφυσεῖν, quanquam & φ præcedentem literam potest producere & καταιφυγεῖν legi potest, ut καταβαλὰ & similia, in quibus metri causâ legunt κατὰ, sic ἀπὰ & παρὰ *Poetis* ; sic & ipse *Homer.* Odyss. γ. v. 110. Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταβαλὰ ἀνδροφόνοισιν. Sic *Iliad.* Δ. v. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι θοῇσι βάντες, ὑνίοχοι τε. Id autem cum fit in simplicibus Præpositionibus, multò magis tolerabitur in compositionibus, præcipuè ante aspiratam Consonam, ut hic. Quare non erat ut *Hen. Stephanus* & *Canterus* tantoperè de hoc versu farciendo sudarent, cum melius *Scaliger* illi consuluit ; haud malè casus ipse. *Jos. Barnes.* V. 442. Ἀσιάδ' οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον Κιθάρας κλύοιμεν) Molles *Asiatici* præcipuè

Citharæ

Citharæ ſtudebant; & huc referri debet illud *Plutarchi* l. 1. De Fortunâ *Alexandri* M. Καί πῦ ἀυτῷ (i. e. Ἀλεξάνδρῳ) ἦν ἐγχωρίων ἱστορημάτων πλὴ Παείδου λύρων, εἰ βέλοιτο, δώσειν· Οὐδὲν ἔφη τῆς ἐκείνου δεῖσθαι· πλὴ γὰ Ἀχιλλέως κέκτησαι, ᾧ ἐκεῖνος ἀνεπαύετο, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ἢ ὦ Παείδου, πάντως μαλακλὴ πνα καὶ θήλειαν ἁρμονίαν ἐρωτικοῖς ἔψαλλε μέλεσι. Quem *Plutarchi* locum proculdubiò reſpexit *Euſtathius* noſter ad *Homeri* Iliad. γ'. v. 54. Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις &c. Ita enim loquitur, Καὶ Κίθαρις, ἢ μὴν Παείδου, ωμμητή· ἢ ὃ τῆς Ἀχιλλέως, ἀπαινεῖ. *Joſua Barnes.*

V. 446. Ῥυθμοῖσί νιν) *Scaliger* ῥυσμοῖσι leviſſimâ variatione. *Henricus Stephanus*, pro ῥυθμοῖσι in Vet. Codicibus habetur ῥυθῆρσι. At *Brodæus* ſcribendũ putavit ῥυγμῶσι, *i.e.* in litoribus, & hanc lectionem *Duportus* in Marginem ſuum repoſuit. Vidi autem, inquit idem *Stephanus*, & qui ῥυθμοῖσι facerent ῥυθμῷ σὺ, exponentes, uno ictu, quibus nullo modo aſſentior. Ita demùm *Iſaac. Caſaubonus* Satyric. Poeſ. l. 1. c. ult. Omnino aut ῥυτῆρσι cum aliis libris legendum, aut quod puto verius, ῥυσμοῖσι· ῥυσμὸς tractio. *Cogitas ſecurum* (legerem *Sopitum*) in comeſſatione clam pede trahere & jacentem perdere. *Joſua Barnes.*

V. 450. Ἀπαλλάξω λόγων) Ita *Canterus*, *Scaliger*, *Caſaubonus* &c. Olim ἀπαλλάξαι λέγων) tum ſubaudiendum erat, τοῦτο ποιήσω, λέγων ἀπαλλάξαι, ἵνα ἀπαλλάξῃ. V. 459. Ναυπηγίαν δ' ὡς) Hoc ſimile *Euripides* ex *Homero* expreſſit, *Odyſſ. ι.* v. 384. Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τις ταρπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ Τρυπάνῳ &c. *Joſua Barnes*

V. 473. Ἐκτείλομεν) *Scaliger* ἐκθλίψομεν. Σφηκίαν) ἑσμὸν ἢ σφηκῶν. V. 474. Ἐξεπίσασθε) *Scaliger* & *Duportus* ἐξεπίσατε legunt, cùm nullum ſit tale verbum, eſt enim *Activè* ἴσατε, *Paſſivè* ἴσασθε. Nihil ego ſanè in hâc parte afferre poſſum, niſi vel ἐπίσατε legendum, vel *Euripidem* hìc præter morem σκάζοντα *Iambum* facere, vel errorem aliquem latere, quem corrigendo par non ſum. *Joſ. Barnes.* V. 479. Ἀπολίποντ' ἐμῦ φίλυς) *Scaliger*, vel ἀπολίπονθ' ἐμὲς φίλυς, vel ἀπολιπόντα τοὺ φίλυς. Vid. ſuprà ad v. 374. *Joſua Barnes.*

Χο. Ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν * Scal. ῥυσμοῖσι. *Cho.* Intelligo, ſolum deprehendens rythmis ipſum
* Σφάξαι μυοινᾶς, ἢ πέλεῶν ὦσαι κάτω. * al. Σφίγξαι. Interficere cogitas, aut de faxis præcipitare.
Οδυ. Οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἡ πανουργία. *Ulyſ.* Nihil tale, doloſus *eſt* conatus *noſter*.
Χο. Πῶς δαί; σοφὸν τί σ' ὄντ' ἀκόμπου πάλαι. *Ch.* Quomodo igitur? ſapientē enī te audivimus jam pridem eſſe.
Οδυ. Κώμου μ' αὐτὸν τῶδ' * ἀπαλλάξω λέγων, 450 *Ulyſ.* Ab hoc quidem convivio ipſum ut abſtineat monebo,
Ὡς ὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε, * al. ἀπαμάξαι. Quòd non Cyclopibus potum oporteat dare hunc,
Μόνον δ' ἔχοντα, βίοτον ἡδέως ἄγειν. Sed ſolum habere, & vitam ſuaviter agere:
Ὅπου δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος, Quando autem dormierit à vino ſuperatus,
Ἀκρέμων ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις, Ramus oleæ quidam eſt in ædibus,
Ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύσας ἄκρον, 455 Quem enſe hoc acuens extremum,
Εἰς πῦρ καθήσω· κἄδ' ὅπου κεκαυμένον In ignem imponam: & deinde quando incenſum
Ἰδὼν νιν, ἄρας θερμὸν, εἰς μέσον βαλὼν Videro ipſum, tollens ardentem, in mediam inferens
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμματ' ἐκπίξω πυρί. Cyclopis frontem, oculum igne cremans conſumam.
Ναυπηγίαν δ' ὡς εἴτις ἁρμόζων ἀνὴρ Ut autem ſi quis vir navales trabes ad navigationem compingens
Διπλοῖν χαλινοῖν, τρύπημον κωπλατεῖ, 460 Duobus loris terebrum agitat,
Οὕτω * κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ * M.S. unum κυκάσω. Sic circumvertam torrem in lucifero
Κύκλωπος ὄψει, κἀμὸν σωσαυανῶ κόρας. Cyclopis oculo, & areſaciam pupillam.
Χο. Ἰὲ, ἰέ. γέγηθα· μαινόμεθα τοῖς εὑρήμασι. *Cho.* Io. io. Gaudeo: inſanimus hoc invento.
Οδυ. Κἄπειτα κἀσὲ, κἀμὸς φίλυς, γέροντά τε, *Ulyſ.* Et deinde & te & amicos & ſenem
Νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος, 465 In navis nigræ cavam imponens ſcapham,
Διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός. Duplicibus remis ex hâc deducam terrâ.
Χο. Ἐς ἓν, ὅπως ἂν ὥσπερ ἓκ σωσθῆς θεῶ *Ch.* Fierine igitur poteſt, ut tanquā ex fœdere Dei *nobis faventis*
Κἀγὼ λαβοίμην τῶν τυφλωττος ὄμματα Et ego comprehendam excæcantem oculos
Δαλῶ; φόνιος γὰρ τῶδε κινυνεῖν θέλω. Torrem? cædis enim hujus particeps eſſe volo.
Οδυ. Δεῖ γᾶν· μέγας γὰρ δαλός. ὃν ξυλληπτέον. 470 *Ul.* Oport. certè, quia magn. *eſt* torris, quē te ſimul cōprehēd. oport.
Χο. Ὡς κἀν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀρίμιλλα βάρη, *Ch. Hoc faciam*, quia vel centum plauſtrorum tollerem onus,
Εἰ τῶν Κύκλωπος, τῶν κακῶς ὀλουμένων, Si Cyclopis malè perituri
Ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκίαν ἐκτείλομεν. Oculum, tanquam nidum veſparum, poſſimus elidere.
Οδυ. Σιγᾶτε νυν. δόλον γὰρ ἐξεπίσασθε. Tacete nunc. Dolum enim ſcitis,
Χ' ὅπου κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι 475 Et quando jubebo, architectis, *hujuſque doli autoribus & ducibus*,
Πείθεσθ', ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλυς, Parete; ego enim viris relictis charis,
Τὰς ἔνδον οὐσας, ὐ μόνος σωθήσομαι. Qui intus ſunt, non ſolus ſervabor.
Καί τοι φύγοιμ' ἄν, καβέβηκ' ἄντρου μυχῶν· Quanquam poſſem effugere, & *jam* egreſſus ſū ex antri angulis:
Ἀλλ' ὐ δίκαιον, ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλυς, Sed non *eſt* æquum *me* derelictis meis amicis,
Ξυὼ οἷς τῶν ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον. 480 Cum quibus veni huc, effugere ſolum incolumem.

Ἀνάπαυσις. *Chorus.*

Χο. Ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ὅπῃ πρώτῳ Age, quis primus, quis verò poſt primum
Τὰ θεῖα, δαλοῦ κώπην ὀχμάσας, Ordinatus, torris manubrium portans,
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤπας, Intra Cyclopis palpebras intrudens,
Λαμπρὰν ὄψιν ἀμαυραίσῃ; Clarum oculum perforabit?
Ημι. Ὠιδὴ ἔνδοθεν, 485 *Semi.* Carmen intùs *auditur*.
Σίγα, σίγα. κὰδὴ μεθύων Tace, tace. Jam enim ebrius
Ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος Ineptum carmen canens
Σκαιὸς ἀπῳδὸς, κὰ κλαυσόμενος, Ineptus *ac* abſonus cantor, & *mox* ploraturus,
Χωρῆς πετείνων ἔξω μελάθρων. Procedit extra ſaxeam domum.
Φέρε νιν κώμοις παιδὸς ὑσμῖνος 490 Age ipſum plauſibus erudientes cicuremus

To

Τὸν ἀπαίδευτον. — Ineruditum *atque ferum.*
Πάντως μέλλει τυφλὸς ἔσ). — Omninò cæcus est futurus.
Ἀνακρεόντειοι. — *Anacreonteum (carmen.)*
Ημ. Μακάριος, ὃς ἀνάζει — *Semi.* Beatus, qui bacchatur
Βοτρύων φίλαισι πηγαῖς — Botrorum *ac uvarum ad* gratos fontes,
Ἐπὶ κώμοις ἐκπεσὼν εἰς, — In convivio jacens;
Φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων, — Amicum puerum in ulnis complectens,
Ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν — Et in lecto flavum
Χλιδώμης ἔχων ἑταίραν — Delicatæ tenens amicæ
Μυρόχριστος * λιπαρὸς βό- — * Scal. λιπαρῆ. Unguentis delibutus, *ac* nitens,
στρυχον. ἀνοίξει θύραν τίς οἴξει μοι; — Cincinnum: loquitur autem *aliquis*, fores quis aperiet mihi?

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

CYclops *ridiculus ac ebrius in Scenam producitur, cujus mores, ineptiæ, lasciviam, aliaque vitia, quæ secum trahit Ebrietas, graphicè depingit Poeta. In somnum labitur temulenta Bellua, alioquin libidinaturus cum vetulo* Sileno; *ut intelligatur, nihil adeò fœdum, quin pulchrum ducat Ebrietas.* Ulysses Satyros *cohortatus ad fortiter agendum, ad torrem Oculo* Cyclopis *effodiendo parandum abit.*

ΚΥΚΛΩΨ, ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΣΙΛΗΝΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κύ. ΠΑ῀, πᾶ, πᾶ· πλέως μὲν οἴνου, — *Cy.* QUO, quò, quò *feror*? Plenus enim vini *sum*;
Γάνυμαι δ' ἅμαξαν ἡδύν, — Lætor autem *ob* floridum convivium,
Σκάφος ὁλκὰς ὡς γεμισθείς — Ceu navis oneraria repletus
Ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας. — Usq; ad tabulatum ventris summi.
Ὑπάγει μ' ὁ χρόος ἔυφρων — Invitat me gramen lætificum
Ἐπὶ κώμον ἦρος ὥρᾳσις, — Ad convivium vernâ tempestate,
Ἐπὶ Κύκλωπας τ' ἀδελφεούς. — Ad Cyclopes fratres.
Φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν ὃν δόμοις. — Affer mihi, hospes, affer utrem, *qui est* in antro.
Χο. Καλὸν ὄμμασιν δέδορκως, — *Cho.* Pulchrum oculis cernens,
* Καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων. — * al. καλός. Ex pulchrâ egreditur aulâ:
Φιλεῖ τις * ἡμᾶς. — * al. ὑμᾶς. Amat aliquis nos.
Λύχνα δ' ἀμμένα δαΐα, σὸν — Lucernæ autem *ut* accensæ, & ardentes, tuum, ô *Cyclops*,
Χρόα, χ' ὡς πέρεια νύμφα — Corpus *illustrant oculi fulgentes*, & ut tenera Nympha
Δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων. — Roscidis in antris, *decòre nitet*.
Στεφάνων δ' ὃ μία χροία — Coronarum verò, *florúmque* non unus color
Περὶ σὸν κρᾶτα πάχ' ἁλόμενος. — Circa tuum caput mox erit.
Ἰαμβοί. — *Ulysses.*
Οδυ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου — Cyclops, audi, quia ego Bacchi
Τούτου πρέσβων εἰμί, σὺν πιεῖν ἔδωκά σοι· — Hujus peritus sum, quem bibendum dedi tibi.
Κύ. Ὁ Βακχίος δ' ἦν τις θεὸς νομίζεται; — *Cy.* Bacchus verò quis deus putatur?
Οδυ. Μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου. — *Ulyss.* Maximus hominibus ad jucunditatem vitæ.
Κύ. Ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ. — *Cy.* Eructo igitur eum suaviter ego.
Οδυ. Τοιόσδ' ὁ δαίμων ἐδένα βλάπτει βροτῶν. — *Ulyss.* Talis deus neminem lædit hominum.
Κύ. Θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς ἡγεῖτ' οἰκεῖος ἔχων; — *Cy.* Deus verò in utre quomodo lætatur domicilium habens?
Οδυ. Ὅπου πέσῃ τις, ἐνδαὴς ἕζεται εὐπετής. — *Ulyss.* Ubicunque quis *ipsum* ponit, illic est facilis, *ac libenter.*
Κύ. Οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι. — *Cy.* *At* deos non decet habere corpus in pellibus.
Οδυ. Τί δ'; εἰ σε τέρπει γ', ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν; — *Ulyss.* Quid verò, si te *vinum* delectat, an pellis te offendit?
Κύ. Μισῶ τὸν ἀσκὸν· τὸ δ' ποτὸν φιλῶ πάνυ. — *Cy.* Odi *quidem ipsum* utrem, hunc verò potum amo.

V. 502. Γάνυμαι δ' ἅμαξαν ἡδύν) Γάνυμαι ἕνεκα τῆς πόσεως, ἅμαξαν ἔσης τῆς Ἡδυπότου, ἢ θεοῖς οἰνοχοεῖ, ὡς Ὅμηρος —ᾧ δ' ἄρα πότνια Ἥβη νέκταρ ἐρυθρὸν. Henr. Stephanus pro ἥδυν putat ἥδη scribi debere. Scaliger vel ἥδη, vel αἰδοῖ. Jos. Barnes.

V. 512. Δαΐα) Cæterus δαῖον, non usquequaque rectè, Hæc enim est mens loci, λύχνα ἠμμένα δαΐα, ἤγουν δαλοὺς, ὡς λύχος ἠμμένος, ἤτοι σὸν κόα πυρδαίσιν μέσοι. Τοιγαροῦν ἀμμένοι ἀντὶ τοῦ ἠμμένοι λέγεται. Jos. Barnes.

V. 521. Ἐρυγγάνω) ab ἐρεύγω.

Οδυ. Μέ-

Οδυ. Μένων νυν αὐτοῦ, πῖνε, κ' ὀυδὺμῳ, Κύκλωψ.
Κύ. Οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τῶδε φερεσθῆναι ποτῶ;
Οδυ. ᾽Εχὼν γὸ αὐτὸς, τιμιώτερος φανῇ.
Κύ. Διδοὺς γ' τοῖς φίλοισι, χρησιμώτερος.
Οδυ. Πυγμὰς ὁ κῶμος, λοίδορόν τ' ἔριν φιλῇ.
Κύ. Μεθύωμεν· ἔμπας δ' ἤ τις ἂν ψαύσῃ μου.
Οδυ. Ὦ τὰν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
Κύ. Ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
Οδυ. Ὅς δ' ἂν μεθυστεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
Κύ. Τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
Σιλ. Δοκεῖ· τί γὸ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
Κύ. Καὶ μὴν λαχανώδεις τῶδας ἀνθερᾶς χλόης.
Σιλ. Καὶ πρός γε σταλπὸν ἡλίου, πίνειν καλόν.
Κλίνητι νυν μοι, πλευρὰ θεὶς ὅλη χθονός.
Κύ. Ἰδού· Τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης;
Σιλ. Ὡς μὴ παρὼν τις καταλάβῃ. Κύ. πίνω μὲν ἤδη.
Κλέπτων σὺ βάλῃ· κἀπαντες αὐτὸν εἰς μέσον.
Σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τἔνομ', ὅ,τι σε χρὴ καλεῖν·
Οδυ. Οὖτιν· χάριν δ' τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
Κύ. Πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον δυνάσομαι.
Οδυ. Καλὸν γὰ τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
Κύ. Οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ὀκπίῃς λάθρα;
Σιλ. Οὐκ, ἀλλ' ἔμ' ἔστακε ἔκυσεν, ὅπως καλὸν βλέπω.
Κύ. Κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὃ φιλοῦντά σε.
Σιλ. Ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μ' φῂς ἐρᾶν οὕνεκα καλῶ.
Κύ. Ἔγχει· πλέων δ' τὸν σκύφον δίδου μόνον.
Σιλ. Πῶς δ' ἂν κέκρᾱ; φέρε διασκεψώμεθα.
Κύ. Ἀπολῇς· δὸς ὕπτω. Σιλ. ναὶ μὰ Δί' ὃ πρὶν ἄν σέ γε
Στέφανον ἰδὼν λαβόντα, γδύσωμαί τ' ἔπι.
Κύ. Ὦ νοχρὸς ἄδικος. Σ. ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ νος γλυκύς.
Ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψῃ πιὼν.
Κύ. Ἰδοὺ καθαρὸν τὸ χεῖλος, αἱ πείχες τέ μου.
Σιλ. Θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κἄτ' ἔκπιε,
Ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα, χ' ὥσπερ σὺ ἐμέ.
Κύ. Ἃ, ἃ. τί δράσῃς; Σιλ. ἡδέως ἠμυσάμην.
Κύ. Λαβὼν, ξέν', αὐτὸς, οἰνοχόος γέ μου γνῶ.
Οδυ. Γινώσκεται γὲν ἡ μπελος τῇ μῇ χερί.
Κύ. Φέρ', ἔγχεον νυν. Οδυ. ἔγχεω, σίγα μόνον.
Κύ. Χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύ.
Οδυ. Ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι, κ' μηδὲν λίπῃς.

Vlyſ. Manens igitur hîc bibe, & iis hilaris, Cyclops.
Cy. Non oportet me fratribus hunc impertire potum?
Vlyſ. Habens enim ipſe honoratior eris.
Cy. Impertiens autem amicis, utilior *ero*.
Vlyſ. Pugnas convivium, convicia, ac lites amat.
Cy. *Quamvis* inebriemur, tamen nemo tanget me.
Vlyſ. O amice, potum oportet domi manere.
Cy. Stultus *eſt*, quiſquis *bene* potus, ſodalitium non amat.
Vlyſ. Qui verò ebrius domi manet, *eſt* ſapiens.
Cy. Quid agimus, Silene? tibíne videtur manendum eſſe?
Sil. Videtur: quid enim opus eſt aliis convivis, Cyclops?
Cy. Et tamen herbidum *eſt* ſolum floridi graminis.
Sil. Et ad æſtum ſolis pulchrum *eſt* bibere.
Accumbas igitur huc ponens latera in terrâ.
Cy. Ecce: cur verò craterem poſt me ponis?
Vlyſ. Ne præſens aliquis apprehendat. *Cy.* Bibere igitur
Clanculùm tu vis: ponas ipſum in medium.
Tu verò, hoſpes, dic nomen, quo te oportet vocare.
Vl. Utin, *i.e. Neminẽ me vocant*; ſed quo benefic. accepto te laudabo?
Cy. Omnium ſociorum ultimum te devorabo.
Vlyſ. Egregium certè munus hoſpiti das, Cyclops.
Cy. Hens tu, quid agis? vinum ebibis clàm?
Sil. Non, ſed me *Bac.* hic oſculatus eſt, q. venuſtũ aſpectũ habeam.
Cy. Plorabis, amans vinum, quod non amat te.
Sil. Non per Jovem, quia te dicis amare me pulchrum.
Cy. Infunde: plenum verò poculum da tantùm.
Sil. Quomodò igitur ſit temperatum, age videamus.
Cy. Perdes *te*, *peribis*, da ſic. *Sil.* Non per Jovem, priuſquàm te
Coronam videro accipientem, guſtâróque adhuc.
Cy. O pincernã injuſtũ. *Sil.* Non per Jovẽ, ſed vinum hoc *eſt* dulce:
Emungere igitur te *prius* debes, ut potum accipias.
Cy. Ecce labra ſunt pura, & barba mea.
Sil. Ponas igitur cubitum concinnè, deinde bibe,
Sicut vides me bibentem, & ſicut non me.
Cy. Ha, ha, quid facis? *Sil.* Suaviter exhauſi uno impetu.
Cy. Accipiens, hoſpes, ipſe, pincerna meus eſto.
Vlyſ. Familiaris eſt vitis meæ manui.
Cy. Age, nunc infunde. *Vl.* Infundo, tace modò.
Cy. Rem difficilem dixiſti *illi*, qui bibit multum.
Vlyſ. Ecce accipiens ebibe, & nihil relinquas.

V. 532. Πυγμὰς) Hinc *Latinum* Pugnas.
V. 534. Ὦ τὰν) *Grammatici* volunt hoc ab ἕτης idem ferè ac ἑταῖρος familiaris, *vel* conſanguineus amicus; neque tamen nobis reſpondent in hâc re, quomodo deſinat in *αν* in Vocativo, & quomodo uſurpetur in *duali* & etiam *plurali* numero; id enim fit. Idem etiam ſonat, ut ὦ γαθὲ, & *Comicis*, ac etiam aliis Authoribus in uſu. *Joſua Barnes.* V. 535. Ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ) Sic *Antiſthenes*, Οὔτε Συμπόσιον χωεὶς ὁμιλίας, ἔστε Πλοῦτος χωεὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει. *Johannes Brodæus.*
V. 539. Λαχανώδεις τῶδας) Prior ſyllaba in λαχανώδεις Communis eſt, ut de plurimis iſtiuſmodi enumeravimus ad *Phœniſſ.* v. 19. λάχνη autem quemvis horem alicujus rei mollem & ſuperpullulaſcentem notat, propriè ferè ad *Juvenum virorum Barbas* refertur, per figuram etiam ad *Arbores*, & *Aves*, & *Beſtias*, & *Terram*, & *Mare*, ut *Muſcum*, *Plumas*, *Setas*, *Pilos*, *Villum* & *crines*, *Herbam* & *Spumam*; in hoc itaque loco τὸ λαχνώδεις ἔδας, herbidum ſolum notat; à λα *intenſivo* & χνόος χνῆς, à χνάω & χναίω *carpo*, *vellico*, *rado*. V. 542. Ἰδού) Hoc extra verſum ponitur, ut Nos ſæpe alibi. V. 547. Πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον δυνάσομαι) Ita *Homerus* Odyſſ. ι. v. 369. Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἕδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι. V. 556. Στέφανον ἰδὼ λαβόντα) Veteres *Coronati* bibebant. Vid. *Paſchalium* de Coronis. Præcipuè autem Roſeis Corollis utebantur, in cujus floris laudem tantâ jucunditate cecinit *Anacreon*; nec immeritò, ſi vim illius refrigerativam, ſi fragrantiſſimum & refectricem odorem, ſi aſpectûs jucunditatem; ſi denique Originem ſpectemus, quam talem *Benedictus Curtius* Hortorum l. 30. c. 23. memorat: *Ferunt enim Cupidinem in Deorum convivio ſaltationibus* aliquando *laſcivientem Alarum concuſſa pateram Nectare plenam evertiſſe*; *cujus infuſu Roſæ Flos humi adrubuit.* Deniq; Roſa habebatur Taciturnitatis ſignum, nempe quæ in Conviviis fiunt, ſilentio tradenda, minimè eſſe foris eliminanda. Juxta illud, *Eſt Roſa Flos Veneris*, *Cujus quo Falſa laterent*, *Harpocrati Matris dona dicavit Amor. Inde Roſam Menſis Hoſpes ſuſpendit amicis*, *Conviva ut ſub eâ dicta cavenda ſciat.* Hinc illud *Anglicanum* proverbium ſatis Potoribus notum, quo ſilentium dictis ſuis inter bibendum conciliant, dicendo, at hoc ſub Roſâ ſit dictum, **Under the Roſe be it ſpoken.** *Joſua Barnes.* V. 561. Ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα, χ' ὥσπερ ὐχ ἐμέ.) Hunc locum ſuſpicati ſunt *Caſaubonus* & *Scaliger*, prior legit νυν ἐμέ· poſterior ὐχ ἐμῶ, Decepti, ut credo, utrique: puto ego, Veterem Lectionem, quam ideò retinemus, defendi poſſe hoc modo; *Biboſus* ille *Silenus*, qui pluſquam quinque cauſas bibendi arripere ſolebat, *Cyclopem* jam fingit ſe ad bibendum ſuo exemplo inſtruere; nè tamen fortè iraſcatur, dicit ſe nihilominùs non bibere, ſed tantum bibere fingere, ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα, χ' ὥσπερ ὐχ ἐμέ. Quia verò cauſas bibendi Quinque nuper memorabam, nequis fortè curioſior quæ ſint roget, hæ ſunt, eæ quidem ſatis vulgariter notæ; *Si benè quid memini*, *Cauſæ ſunt quinque Bibendi*, *Hoſpitis-Adventus*, *Præſens-ſitis*, *atque Futura*, *Et Vini Bonitas*, & *Quælibet altera Cauſa.* Joſua Barnes.

Σω-

Σωεκθανῆν ὃ σωῶντα χρὴ τῷ πώματι.
Κύ. Παπαῖ. Σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
Οδυ. Κἂν μὲ σωάσῃ γε δαπὶ πρὸς πολλὴ πολύ,
Τέγξας ἄδιψον νησὶ, εἰς ὕπνον βαλῇς.
Ἦν δ' ἐκλίπῃς τι, ξημιωθεὶς σ' ὁ Βάκχιος.
Κύ. Ἰὺ, ἰύ. Ὡς ἐξένδυσα μήνις, ἀκρᾶτος ἢ χάρις.
Ὀθ' ἡδανός μοι συμμεμιγμένος δοκῇ
Τῇ γῇ φέρεσθαι. τῶν Διὸς ὃ τὸν θρόνον
Λύσαιμι, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἁγνὸν σέβας.
Οὐκ ἂν φιλήσαιμ', εἰ Χάριτες πειρῶσί με.
Ἄλις Γανυμήδους τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
Κάλλιστα νὴ τὰς Χάριτας. ἥδομαι δέ πως
Τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.
Σιλ. Ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ.
Κύ. Ναί μὰ Δί', ὃν ἁρπάζων γ' ἐγώ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
Σιλ. Ἀπόλωλα, παῖδες· χέτλια πείσομαι κακά.
Χο. Μέμφῃ τὸν ἑαυτοῦ, κἀν τρυφᾶις πεπωκότα;
Σιλ. Οἴμοι· πικρὸν πίνον ὄψομαι τάχα.
Οδυ. Ἄγε δὴ Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
Ἔνδον μὲν ἀνὴρ τῷδ' ὕπνῳ παρείμενος,
Τάχ' ἐξ ἀναιδῶς φάρυγος * ὠθήσῃ κρέα. * al. ὠθήσει.
Δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθῇ καπνόν.
Παρυτρέπισαι δ' ἡδὲν ἄλλο, πλὴν πυρῶν
Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
Χο. Πέτρας τὸ λῆμα, καὶ δάμαρτος ἔξομαι.
Χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν
Ἀλαλαγμόν, ὡς σοι πανδαὶς ἕζεν ὑτρεπής.
Οδυ. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
Λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθητ' ἄπαξ.
Σύ τ', ὦ μελαίνης νυκτὸς σκηπάρνιον, Ὕπνε,
Ἀκρᾶτος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοσυγεῖ,
Καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις,
Αὐτόν τε, ναῦς τ' ἀπολέσῃ τ' Ὀδυσέα,
Ὑπ' ἀνδρὸς, ᾧ θεῶν ὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
Ἢ τλῶ τύχαν μὲ δαίμονι ἡγεῖσθαι χρεών,
Τὰ δαιμόνων ὃ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Σύστημα.

Χο. Λήψεται τὸν τεάγχιλον
Ἐντόνως ὁ καρκίνος
Τῶν ξένων δαιτυμόνων.
Πυρὶ γὰρ τάχα
Φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.

Commori autem oportet fugientem unà cum hoc poculo.
Cy. Papæ, sapiens profectò *est* lignum vitis.
Vl. Et siquidè ad multū cibum, exhaustum addideris multū *vinū*,
Madefaciens non sitientem ventrem, in somnum *te* conjicies.
Si quid verò reliqueris, arefaciet te Bacchus,
Cy. Iu, iu. Ut enatavi vix, mera *est* hæc gratia,
Cœlum verò mihi videtur commistum
Terrâ ferri. Jovis etiam thronum
Video, & omnium Deorum sanctum numen.
Si Charites me tentarent, *eas* non oscularer.
Quiescam, contentus isto Ganymede,
Rectissimè, per Gratias. Delector autem quodammodo
Puerorum amoribus magis, quàm mulieribus.
Sil. Ego enim sum Jovis Ganymedes, Cyclops.
Cy. Ita per Jovem, quem ego rapio à Dardano.
Sil. Perii, ô filii, impia patiar mala.
Cy. Reprehendis amatorem, & in deliciis potum?
Sil. Hei mihi, acerbissimum somnum videbo citò.
Vlyss. Agite nunc, Dionysi filii, *Satyri*, generosi filii,
Intus enim vir hoc somno solutus,
Citò ex tetris faucibus ejiciet carnes,
Et torris in aulâ fumum emittit,
Nihilque aliud jam parandum restat, nisi ut uramus
Cyclopis oculum. sed *vide* ut vir sis.
Cho. Saxi robur, & adamantis habebimus.
Ingredere autem domum, priusquam pater resciscat
Strepitum, quia res istæ, *quas moliris*, tibi sunt paratæ.
Vlyss. Vulcane Rex Ætnæe, à vicino malo,
Lucidum *Cyclopis* inflammans oculum, libera *nos* semel.
Et tu, ô nigræ Noctis fili Somne,
Profundus venias belluæ invisodeo:
Et ne post pulcherrimos Trojanos labores,
Et nautas, & ipsum perdatis Ulyssem,
Per *hunc* virum, qui nec Deos, nec homines curat.
Aut Fortunam quidem oportet existimare Deam,
Deorū v. *cæterorū numen* Fortunâ minus *ac inferius est dicendum.*

Systema.

Cho. Comprehendet collum
Intentè cancer
Hospitum-epulatoris:
Mox enim igne
Lucidas perdat pupillas.

V. 568. Σωεκθανεῖν ὃ σωῶντα χρὴ τῷ πώματι) Priùs scriptum erat ὃ σιγῶντα quem errorem ut plures viderunt, ita nonnulli emendare sunt conati, *Scaliger brevitèr* ὃ expunxit, at σιγῶντα genuinum putabat, quia tertio ab hinc versu superiùs ascendendo, *Ulysses Cyclopi* loquitur, σίγα μόνον. At nihil tale in hoc loco repetendum; Plenum enim *Cyathum* hic porrigit, dicendo, λαβὼν ἔκπιθι κἀμηδὲν λίπῃς, exhauri totum, ne guttulam relinquas, commori enim decet unâ cum poculo, quod evacuas. Et in hoc faciendo adeò silere necesse erat, ut loqui possibile non fuerit inter actum hujus Potationis. Quare jam *Isaaci Casauboni* notam attexam, Σωεκθανεῖν ὃ σιγῶντα χρὴ τῷ πώματι. In σιγῶντα prima corripitur, quod nuquam apud Veteres invenies. Sed alitèr dubio procul scripserat Poeta. Lege, Σωεκθανεῖν δὲ σωῶντα &c, *Bibe*, inquit, *ac perbibe. Decet enim potorem strenuum non ante bibendo defatigari, quàm bibentem simul vita & vinum deficiant.* Hæc ille. Cujus sententiam eò libentiùs sequor, quia secundo pòst versu idem verbum σωῶ occurrat in eodem sensu, Κἂν μὲ σώσῃ γε δαπὶ πρὸς πολλὴ πολύν. *J. Barnes.* V. 573. Ἰὺ, ἰύ) Hæc extra Versum. Vid. suprà v. 542. Ἐξένευσα) ab ἐκνέω. Vid. quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 470. Propriè autem hæc Vox in hoc loco occurrit, licet impropriè de *Cyclope*; is enim reverâ putabat se toto Oceano prolutum & immersum vix tandem emersisse, cùm vino tantùm animi illius sensus perturbarentur. *Josua Barnes.* V. 577. Οὐκ ἂν φιλήσαιμ', εἰ χάριτες πειρῶσί με) Pudet referre, quod *Duporti* libro inscriptum reperi, φιλῆσαι μ' αἱ, nullo sensu, bis με geminato, cùm apertissimè hic se Sensus explicet, *Si me tentarent ipsæ Gratiæ, nequaquam eas nunc oscularer.* Josua Barnes. V. 579. Ἥδομαι δέ πως τοῖς παιδικοῖσι &c.) Rectè pro ὃ πως *Scaliger* & *Æmil. Portus* legit δέ πως, ut nos jam legendum curavimus; Rectè item Poeta Brutum & informe Monstrum, vino brutalitèr hausto Monstrosius, monstrosissimâ Venere gaudere; quam quidem & *Græci* non usque adeò inhonestissimam duxerunt. V. 584. Κἀν τρυφᾶις πεπωκότα) Rectè se Textus habet, nec *Is. Casaubonus* hic audiendus, qui legendum ait, κ' ἐντρυφᾶς πεπωκότι. Non enim *Silenus* jam deliciosè cum poto *Cyclope* agebat, sed periculosè, utpote qui vim passurus erat ab infando illo Monstro. *Chorus* autem rogat, an ipse reformidet Amatorem suum, quem ipse modò elegerat, se ut *Ganymedem* ille offerens, præsertim cùm probè in Deliciis potus esset. *J. Barnes,* V. 590. Παρυτρέπισαι) ut παρεῤῥᾶν. Nihil hic nisi Carmina desunt. *Scal.* V. 594. Ἀλαλαγμὸν) Ita cum *Scal.* legimus pro ἀπαλλαγμόν. V. 605. Καρκίνος) Καρκίνος rectè à *Brodæo* exponitur *laqueus*; esse enim Καρκίνον Vinculi genus ex *Galeno* constat & aliis, imò *Hesych.* Καρκίνος, τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον, καὶ ἀποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις. Vid. Notas ad *Hesych.* Potest etiam & hic Καρκίνος propriè sumi pro πυρέγμα. Satyri enim suo more, hoc est, ridiculè loquentes putant

se Forcipibus *Cyclopis* collum retenturos, dum *Ulysses* illius oculum exurat, atque ita *Q. Septimius Florens, Apprehendam valenter Colla durâ Forcipe Hospitum Crudivori Gumiæ.* Vid. de hâc re Lexicographos. *Josua Barnes.*

V. 611. Δρυὸς ἄσπετον ἔρν Θ) Rectè hic *J. Brodæus*, Δρυὸς, *Arboris, non Quercûs*; ut sibi constet *Euripides*; ante enim dixit, Ἀχρέμων ἐλαίας ὄζῳν ἐν δόμοισί πς, ut sibi *Homerus*, unde hæc omnia hausta, *Odyss.* 9. v. 320. & v. 378. μόχλον ἐλαΐνον vocat. Non malè itaque *Q. Septimius Florens*, Pro omni arbore δρῦς. Nam si speciem spectes, est hic ex oleâ stipes. *Josua Barnes.* V. 616. Τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον) *Baccho* semper Sacra & grata erat Hedera; quia ut putant nonnulli ob frigiditatem Ebrietati obstitat, & quia Viti non dissimilis baccas proferat Vinearum botri pares, ut *Phurnutus* ait, quem videsis in Capite de *Baccho*, libro de Naturâ Deorum & *Petri Andreæ Canonherii* l. 3. de *Virtutibus* Vini *Cap.* 2. §. 11, 12. &c. *Josua Barnes.*

Ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος Θ		Jam *enim* torris ambustus
Κρύπτεται εἰς σποδιὰν,	610	Occultatur in cinere,
Δρυὸς ἄσπετον ἔρν Θ.		Arboris ingens ramus:
Ἀλλ' ἴτω Μάρων·		Sed eat Maron, *i.e. vinum*,
Πεπάτω * μηνόμενον Θ.	* *Joh. Brodæus* μηνόμενον.	Exigat à *Cyclope* meritas pœnas, *in eum* furens,
Ἐξελέτω βλέφαρον		Auferat palpebram
Κύκλωπος Θ, ὡς πίῃ κακῶς.	615	Cyclopis, ut infeliciter bibat.
Κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον		Et ego amantem-hederæ-gestationes
Βρόμιον ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,		Bacchum amabilem videre volo,
Κύκλωπος Θ λιπὼν ἐρημίαν.		Cyclopis relinquens solitudinem.
Ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;		Num ad tantum *gaudium tandem* perveniam?

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

SAtyri, cùm jam præsens Causa animos posceret, tergiversantur, atque Ulyssis *spem in iis locatam fallunt. Quare hîc sociis propriis uti decernit ad excæcandum* Cyclopem; *orat tamen* Satyros, *ut saltem voce & hortatibus, quantum possint, opus aggredientes confirment exciténtque.* Cyclops, *lumine orbatus, plorat, authores facti ad pœnam quærentem* Chorus *ludit atque irridet; idque ob fucum Nominis, quo se* Ulysses Utim, *i.e.* Neminem *vocari dixerat.* Ulysses *denique sex sociis suis receptis & magnâ de* Cyclope *prædâ actâ, quùm vero suo nomine prolato* Cyclopem *satis irritâsset, unà cum* Sileno *&* Satyris *oram solvit.*

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΚΥΚΛΩΨ.

Ἰαμβοί.

V. 620. Θῆρες) Ita *Satyri* dicti (unde *Hesych.* Θῆρες τοὺς Σατυρικοὺς) quod *semicapri* & *capripedes* habebantur, vid. suprà ad v. 231. *Jos. Barnes.* V. 622. Οὐ σκαρδαμύσατειν) Σκαρδαμύσσειν Ἁπλικῶς τὸ συμπεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν καὶ εἰς ὄπτησιν ἄγειν. *Eustathius* fol. 82. lin. 34. pro ἐσκαρδαμύσατειν vult poni; & vulgò deducitur ἀπὸ τῆς Κάρδαμον *Nasturtium*, quià ut *Hesychius* rectè, Σκαρδαμύσσειν, τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι. Hinc ἀσκαρδαμυκτεῖ, *Inconniventèr*, *Lucian.* & *Xenophon*; & Leo dicitur ἀσκαρδάμυκτος Θ & ὀφθαλμοῖς ἀσκαρδαμύκτοισι καθεύδειν, quià, ut dicitur, palpebras inter dormiendum non committit. *Josua Barnes.* V. 625. Ἐγκάψαντες) *Thema*, Κάπτω, *Comedo, Deglutio, hiatu-excipio*, ut hìc; *Hesych.* κάπτοντες, ὑποδεχόμενοι, ἐσθίοντες. Hinc κάπη præsepe, hinc κάπω & καπύω *flo, spiro, anhelo*, unde κεκαφὼς & κεκαφηὼς quasi à καφέω. vid. *Phæniss.* v. 858. V. 629. Καυσὸν) Olim erat καὶ τὸν μοχλὸν λαβόντες, sed rectè καυσὸν legit *Scaliger* nihil enim hic καὶ habet. *Ibid.* Μοχλὸν) priorem habet communem, cujus generis haud pauca videre licet ad *Phæniss.* v. 19. *Ibid.* Τὸ φῶς) φῶς pro ὀφθαλμὸς, ut Latinis *Lumen* & *Lux* pro oculis. Sic *Virgil.* de hoc ipso *Cyclope*, Monstrum horrendum, informe, ingens, cui *Lumen* ademptum. Vid. quæ Nos ad *Suppl.* v. 200. V. 631. Ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότεροι τοῦ πρὶν δυρῶν Ἑστῶτες ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ) Nos quidem sumus adeò longiores, & proceri, ut hic extrà Antrum stantes, (non enim audebant homines nihili indugredi) *Cyclopis* oculum possimus effodere. *Isaacus Casaubonus* hanc lectionem defendit dicitque *rectè* μακρότεροι. Nam μικρότεροι, quod Doctis placet (*viz. Cantero* & *Josepho Scaligero*) pugnat

Ὀδυ. Ἰατε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,	620	*Ulyss.* TAcete per deos feræ, *Satyri*, quiescite
Σωθέντες ἄρθρα στόμα Θ· ὑδὲ πνεῦν ἐᾶν,		Continentes articulos oris: neque spirare *vos* sino,
Οὐ σκαρδαμύσσειν, ὑδὲ κεκμηκέναι τινα,		Neque connivere oculis, neque excreare quenquam:
Ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν, ἕως τ' ἂν ὄμμα Θ		Ne excitetur hoc malum, donec oculi
Ὀφθὶς Κύκλωπος Θ ἐξαμληθῇ πυρί.		Visio Cyclopis fuerit expugnata igni.
Χο. Σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γναθοις.	625	*Cho.* Tacemus deglutientes aerem faucibus.
Ὀδυ. Ἄγετε νυν ὅπως ἅψηδε τοῦ δαλοῦ χερσίν,		*Ulyss.* Agite nunc, *videte*, ut attingatis torrem manibus,
Ἔσω μολόντες. ἐξάπτορ Θ σ' ὄξιν καλῶς.		Introrò profecti, inflammatus enim est pulchre.
Χο. Οὐκοῦν σὺ πάξεις, ὃς πινας προὔτυς χρεών,		*Cho.* Nonne tu ordinabis quos primùm oporteat,
Καὶ τὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς		Ustulato vecte correpto exurere lumen
Κύκλωπος Θ, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.	630	Cyclopis? ut hujus fortunæ participes simus.
Ημ. Ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότεροι τοῦ πρὶν δυρῶν		*Semi.* Nos quidem sumus breviores pro foribus
Ἑστῶτες, ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.		Stantes, quàm ut ignem in oculum impellere possimus.

pugnat

pugnat ἐκ διαθέτου *cum Poetæ mente, quam ante exposuimus.* Ita ille, & tamen quam expositionem Poetæ mentis is velit, ego nullibi reperio. Ego igitur *Casauboni* sensum in textu retinui, *Canteri* in Versione expressi; quia tutius erat *Latinam* mutare quàm *Græcam.* Præterea *Satyrum,* quem D. *Antonius* vidit, *haud grandem homunculum* vocat D. *Hieronymus* in Vitâ *Pauli* Eremitæ. *Josua Barnes.*

Ημ. Ἡμεῖς ὦ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
Χο. Ταυτὸν πεπόνθατ' ἆρ ἐμοί. τὼς γὰ πόδας
Ἐσῶτες ἐσπάσθητε, σὺκ οἶδ' ὁκόθεν.
Οδυ. Ἐσῶτες ἐσπάσθητε; Χο. κ' ταύτ' ὄμματα
* Μέτεσιν ἡμῶν κόνι ἢ τέφρας ποθέν. * Scal. μέσ' ὄστν.
Οδυ. Ἄνδρες πονηροί, κὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι.
Χο. Ὁπὴ τὸ νᾶστον, τὠ ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν,
Καὶ τὼς ὀδόντας ἐκβαλὼν ὃ βέλομαι
Τυπῆμεν, αὖτη γίνεται πονηρία.
Ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὼ Ὀρφέως ἀγαθὼ πάνυ,
Ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
Στείχοντ' ὑφαπτεῖν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
Οδυ. Πάλαι μὲ ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει.
Νῶν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
Χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χρὴ δ' εἰ μηδὲν ὠφελεῖς,
Ἀλλ' ἔν γε παρακέλευέ γ', ὡς ὑψηχίαν
Φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
Χο. Δρᾶσω τάδ'. ἐν τῷ * Καὶ κινδυνεύομεν. * γὰρ π.
* Κελευμάτων δ' ἕκατι τυφλὸν Κύκλωπ. * κελευσμάτων.
Ἰὼ, ἰώ. γενναιόταται ὠθεῖτε, σπεύδετε,
Ἐκκάετε τὸν ὀφρυὼ
Θηρὸς τῷ ξενοδάπτα.
Τυφέτω, καέτω.
Τὸν Αἴτνας μηλονόμον
Τόρνευ', ἕλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεὶς
Δράσῃ τι μάταιον.
Κύ. Ὤι μοι· κατέθερακώμεθ' ὀφθαλμὸν σέλας.
Χο. Καλός γ' ὁ παιὰν μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
Κύ. Ὤι μοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
Ἀλλ' ἔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
Χαίροντες, ὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰ
Σταθεὶς φάραγγ', τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
Χο. Τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; Κύ. ἀπολλύμεν.
Χο. Αἰσχρός γε φαίνῃ. Κύ. καὶ πὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
Χο. Μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

Semi. Nos vèrò claudi modò facti sumus.
Ch. Idem igitur accidit vobis, quod & mihi. Pedibus enim
Stantes convulsi sumus, nescio unde.
Ulys. An stantes habetis spasmum?
Ch. Et oculi
Sunt nobis participes pulveris, aut cineris, alicunde.
Ulys. Homines ignavi, & nullius precii *sunt* isti socii.
Cho. Quoniam tergum & spinam miseramur,
Et dentes amittere non volo
Verberatus, hæc est illa *nostra* ignavia.
Sed scio incantationem Orphei valde bonam,
Ut sponte suâ torris in cranium
Vadens incendat monoculum filium terræ.
Ulys. Jampridem quidem sciebam te esse talem naturâ;
Nunc verò scio melius: propriis igitur amicis
Uti me oportet: manu verò si nihil vales,
Sis saltem adhortator, ut animi præsentiam
Amicorum adhortationibus tuis consequamur.
Cho. Hoc faciam: in Care hoc enim, quid periclitabimur?
Propter adhortationem verò comburatur Cyclops.
Io, io, fortissimè *torrem* impellite, festinate,
Urite supercilia
Bestiæ epulatricis-hospitum:
Inflammet, urat *aliquis vestrûm,*
Ætnæ pastorem,
Terebra, trahe, ne te ex dolore elapsus
Afficiat aliquo *malo* temerario.
Cy. Hei mihi. Oculi splendorem torre combustum amisimus.
Cho. Pulcher hic Pæan: cane mihi hunc, ô Cyclops.
Cy. Hei mihi iterum, quomodo sum injuriâ affectus, quomodo perii?
Sed nunquam effugietis ex hoc saxo
Gaudentes, cùm nil sitis: in portâ enim
Stans *hujus* hiatûs, has applicabo manus.
Cho. Quidnam clamitas, Cyclops?
Cy. Perii:
Cho. Turpis videris. *Cy.* Præterea etiam miser.
Cho. An ebrius lapsus es in medios carbones?

V. 633. Ἡμεῖς ὦ χωλοί γ' ἐσμὲν) *Proverbiale* est, cùm quis minùs negotio cuivis obeundo sit promptus, χωλὸν ᾠδεῖν. Sic *Theocr.* in *Adoniis* usus est, ut ait *Q. Septimius Florens:* ego autem saltem id loci nihil proverbiale agnosco, ut cuivis apparebit satis attento; minatur enim ibi Mulier *Praxinoe* se filium suum ad Ingens Publicum spectaculum non gestaturam; potiùs enim illum lacrymantem se audituram, quàm claudicantem visuram, quia forte frangendum. Crus illi aut aliam mutilationem ex concursu hominum formidabat, vers. 41. Δάκνυε, ὅσσα θέλῃς· χωλὸν δ' ὐ δεῖ τὸ ᾠδεῖν. Neque, ut mihi videtur, illud *Nicarchi,* Ἅ χωλόν με ᾠδεῖν, ad hoc proverbium pertinet, ut idem dicit; quod mecum fatebitur, qui totum Epigramma perpendit, Extat autem *Antholog.* l. 7. fol. 481. Edit. *Henr. Stephani.* Jos. Barnes. V. 634. Ταυτὸν) i. e. τὸ αὐτὸ, ταυτὸν autem pro ταυτὸ, ut τοιοῦτον pro τοιοῦτο, Vid. quæ Nos ad *Troad.* v. 972. V. 635. Ἐξότε) pro ἐξ ὅτε, ὅτε autem pro ὅπου quod pro ὅπη. Vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 468. & *Supplic.* v. 847. V. 637. Μέτεσιν ἡμῶν κόνι ἢ τέφρας ποθὲν) Necesse erat, ut κόνι pro κόνεως scriberemus, ob *Iambum* in *Quarto,* probabile est ἡμῖν pro ἡμῶν scribi debere; sed valdè delector *Scaligero,* qui legit, μέσ' ὄστν, i.e. μεσὰ ὄστν pro μέτεσι. V. 638. Ἄνδρες πονηροί, κὐδὲν) Vid. suprà ad v. 231. *J. Barnes.* V. 639. Ὁπὴ) *Atticè* pro ὅπῃ, quo verbo *Aristophanes* etiam utitur. V. 642. Ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὼ Ὀρφέως) *Orpheum* Magum fuisse, inquit *Joh. Brodæus,* literarum monumentis proditum est. *Pausan.* Eliac. fol. 199. lin. 19. Τὸν Θρᾷκα Ὀρφέα μαγεῦσαι δεινόν. Vid. quæ Nos suprà ad v. 582. *J. Barnes.* V. 644. Μονῶπα παῖδα γῆς) *Polyphemum* Cyclopem *Apollonius* Argon. 1. *Neptuni* & *Europæ Tityi* filiæ filium vocat, Τὸν ῥα Ποσειδάωνι παιδωκείσατον ἄλλων Εὐρώπη Τιτυοῖο μεγαδενέϊ τέκε κούρη. *Andrón* verò *Teius* & *Posidonius Polyphemum,* ut & *Apollodorus* Bibliothecæ l. 1. Patre *Elato* & Matre *Stilbe* Nymphâ natum fuisse memorant. *Conon* in *Heraclea Elasi* & *Amymonæ* filium vocat. Sed dicendum, vel Authores confudisse *Polyphemum* Argonautam cum *Cyclope,* vel omninò *Homeri* fidem est præferendam, qui *Neptunum* Patrem, Matrem *Thoosam Phorcynis* filiam disertè assignat, *Odyss.* α'. v. 68. Ἀλλὰ Ποσειδάων Γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν Ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κάρτος ὄχ' μέγιστος Πάσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη, Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀργυφέοιο μέδοντος, Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα. *Euripides* quoque & ipse *Neptunum* Patrem agnovit, nec *Thoosam* matrem negat; at *Terram* matrem vocat, quia *Terra* peperit *Deorum* hostes gigantes, qualis hic erat. *Jos. Barnes.* V. 650. Ἐν τῷ Καὶ κινδυνεύομεν) Vid. *Erasmum* in Adagio, *In Care periculum:* Laudo tamen *Q. Septimium Florentem Christianum,* qui legit cum notâ Interrogationis, pro Καὶ, χὠ τί κινδυνεύσομεν; Cujus sensum in *Latinâ* versione exprimi curavi. *Josua Barnes.* V. 655. Τυφέτω, καέτω) Vide, num potius scribendum sit τύφετε, καέτε, sicut præcessit ἐκκάετε. *Henricus Stephanus.*

Κύ. Οὔτίς μ' ἀπώλεσεν. Χο. σὸν ἄρ' ἑκὼν ἠδίκῃ.
Cy. Nemo me perdidit. Ch. Nemo ergo *te* injuriâ affecit.

Κύ. Οὔτις μὲ τυφλοῖ βλέφαρον. Χο. σὸν ἄρ' εἶ τυφλός.
Cy. Nemo excæcavit mihi palpebram. Ch. Ergo non es cæcus.

Κύ. Ὡς δὴ σύ. Χο. κἀγὼ πῶς σ' ἔπος ἂν θείη τυφλόν;
Cy. Utinam & tu fis talis. Ch. Et quomodo te nemo posuit excæc.

Κύ. Σκώπτῃς· ὁ δ' Οὔτις, πῦ 'στιν; Χο. ἑκὰς μέν, Κύκλωψ.
Cy. Tu rides. Nemo autem ubi est? Ch. Nusquam, Cyclops.

Κύ. Ὁ ξένος, ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
Cy. Hospes, ut rectè intelligas, me perdidit,

Ὁ μαρὸς· ὅς μοι δὲς τὸ πῶμα, * κατέκαυσε. * Scal. κατέκαε.
Detestabilis, qui dans mihi potum, exussit *oculum*.

Δεινὸς γὰρ οἶνος, κἀγὼ παλαίεσθαι βαρύς.
Vehemens enim *est* vinum, & non potest facile vinci.

Πρὸς θεῶν πεφύγασ', ἢ μένουσ' ἔτ' ἐν δόμοις;
Per deos, effugerúntne, an manent in domo?

Χο. Οὗτοι σιωπῇ τῇδε πέτρᾳ ἐπήλυγα
Cho. Iti tacitè petram opacam *ac obscuram*

Λαβόντες, ἑρπάσοι. Κύ. πυτέας τῆς χερός;
Occupantes stant. Cy. Ad utram manum?

Χο. Ἐν δεξιᾷ τοι. Κύ. πῦ; Χο. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
Cho. Ad dextram. Cy. Ubi? Ch. Ad illam ipsam petram.

Ἔχεις; Κύ. κακόν γε πρὸς κακῷ, τὸ κρανίον
Habes? Cy. Malum certè ad malum *accedit*, cranium *enim*

Παίσας κατέαγα. Χο. καί σε ξυφοὺγασί γε.
Impingens fregi. Ch. Jam te effugiunt.

Κύ. Οὐ τῆδ', ἐπεὶ τῆδ' εἶπας. Χο. ἐκ ταύτη λέγω.
Cy. Non hâc; quandoquidem hâc dicebas. Ch. Non hâc dico.

Κύ. Πῇ γάρ; Χο. περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερά.
Cy. Quomodo igitur? Ch. Circumeunt te ad sinistram.

Κύ. Οἴ μοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ὄν κακοῖς.
Cy. Hei mihi, irrideor: ridetis me in malis.

Χο. Ἀλλ' οὐκ ἔτ'· ἀλλὰ πρόσθεν ἕστος ἔξι σε.
Cho. Sed non jam amplius: sed est hic ante te.

Κύ. Ὦ παγκάκιστε, πῦ ποτ' εἶ; Οδυ. πλῶ σέθεν,
Cy. O pessime, ubi es? *Vlyss.* Procul à te,

Φυλακαῖσι φρουρῶ σωμ' Ὀδυσσέως τόδε.
Excubiis custodio corpus hoc Ulyssis.

Κύ. Πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγῃς;
Cy. Quid dixisti? an mutato priore nomine novum dicis?

Οδυ. Ὅτῳ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσέα.
Vlyss. Quod qui genuit me, nominavit Ulyssem.

Δώσῃν ἔμελλες ἀνοσίᾳ δαιτὸς δίκας.
Daturus eras impii cibi pœnas.

Κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην,
Malè enim Trojam inflammâssem,

Εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
Si te propter necem sociorum ultus non essem.

Κύ. Αἰ, αἰ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεφοίνεται.
Cy. Heu, heu, antiquum oraculum perficitur.

Τυφλῶ γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν φήσειν μ' ἔφη,
Me enim à te excæcatum iri dicebat,

Τροίας ἀφορμισθέντ'. Ἀλλὰ κἀγώ τοι
A Trojâ redeunte: sed & te

Δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐνθέσπισε,
Pœnas daturum pro his prædixit

Πολλὼ θαλάσσῃ χρόνον ἐναωρούμενον.
Longo in mari tempore pendentem *atque jactatum*.

Οδυ. Κλαίειν σ' ἄνωγα· κἀδέδορκ' ὅπως λέγω.
Vlyss. Plorare te jubeo, & video ut dico, *i.e. salvis oculis dico.*

Ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, κἀνεὼς σκάφος
Ego enim ad littus vado, & navis scapham

Ἥσω 'πὶ πόντον Σικελόν, ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
Impellam ad mare Siculum, & in meam patriam.

Κύ. Οὐ δῆτ', ἐπεί σε τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας
Cy. Nequaquam, quia te hôc abrupto saxo

Αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βαλών.
Tuis cum nautis conteram, *hoc in vos* jaculatus.

Ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, κἀπὸρ ὢν τυφλός,
Sursùm enim in collẽ *ac in altum* ibo, quamvis sim cæcus,

Δι' ἀμφιῤῥῆτ' ἂν τῆσδε περσκαίνων πολί.
Per cavernosam rupem hanc ambulans pedibus.

V. 670. Καὶ πῶς σ' ἔπος ἂν θείη τυφλόν) Olim legebatur Καὶ πῶς σύ; τίς σ' ἂν θείη τυφλόν; Magno & aperto Versûs damno. *Duportus*, licet sensum non sit assecutus, Versui tamen hoc modo consulebat, Καὶ σὲ πῶς τίς ἂν θείη &c. At *Canterus*, ut nos nunc Textum corrigimus; Καὶ πῶς σ' ἔπος ἂν θείη τυφλόν; Lusus enim est in Vocabulo Οὔτις, quòd, ut *Cyclops* putabat, erat *Ulyssis* nomen, *Chorus* pro οὐδείς, *Nemo* capit, *Odyss.* ι. v. 408. ut apud *Homerum* Cyclopes alii, quando *Polyphemus* exclamârit, Οὔτίς με κλείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν, respondêrunt, Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἷον ἑόντα, Νῦσόν γ' ὅπως δοῖ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι. *Jos. Barnes.* V. 673. Ὁ μαρὸς, ὅς μοι δὲς τὸ πῶμα κατέκαυσε) Non potest hoc verbi consistere in fine *Iambici* Versûs, inquit *Q. Septim. Florens*, propterea emendavit *Canterus* κατέκλυσε, quod si rectû est, idem erit ac *implevit* & *inebriavit* madidúmque fecit. Sed malim aliud quid comminisci. Ita ille. Et sanè *Duportus* noster satis dextrè verba disposuit hoc modò. Ὁ μαρὸς, ὅς κατέκαυσε, δὲς τὸ πῶμά μοι. At multò leviori variatione *Scaliger* ὁ πάνυ legit, κατέκαε, pro κατέκαυσε. *J. Barnes.* V. 674. Παλαιὸς χρησμὸς) *Luctator dolosus* est. V. 676. Ἐπήλυγα) Obscuram, Ἐπήλυξ, ῡκος, τῆς ἐπήλυγος, est verbum *Eurip.* ferè singulare à Λύγη, *Tenebræ*, hinc λυγαῖος *Apollon.* Rhod. Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῃ. Hinc ὁ λύγξ *Aristoph.* ἐπιλυγίζω tego *Thucydid.* Et Λυκάβας dicitur ἀπὸ τῆς λυγαίας βαίνειν. *Josua Barnes.* V. 678. Ἐν δεξιᾷ τοι.) Hanc syllabam τοι adjeci, *Sensui* enim commoda est & Versui necessaria, quæ ob defectum unius Syllabæ hactenùs laborabat; nec tamen inter tot Criticos vel Unus antehàc id vidit. *J. Barnes.* V. 680. Κατέαγα) Atticè pro κατῆγα, à κατάγνυμι *Frango*. V. 681. Οὐ τῆδ', ἐπεὶ τῆδ' εἶπας) *Scaliger* in Versûs Principio delebat *Cyclopis* nomen; & ante Ἐπεὶ ponendum censuit; nos è contra, ut olim notatum erat, ratum facimus. Postquam enim *Cyclops* frustra *Ithacenses* quærendo Cranium fregerat; & *Chorus* dixit, illos jam hinc fugisse, is malè mactatus respondet, *Non hic erant*, quanquam hìc eos esse affirmabant, Οὐ τῆδ' ἐπεὶ τῆδ' εἶπας. *J. Barnes.* V. 686. Φυλαχαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε) Rectè σῶμα pro δῶμα in posterioribus Editionibus subìstituitur. *J. Barnes.* V. 692. Παλαιὸς χρησμὸς) Hoc oraculum *Telemus Eurymi* filius *Cyclopi* dederat, ut *Hom.* Odyss. ι. v. 507. Ὦ πόποι· ἦ μάλα δή με παλαίφατα δέσφατ' ἐκήκει· Ἔσκε πολὺς καὶ δαῆναι ἀνὴρ οἰωνοῖσί τε μίγας τε, Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. Hinc *Ovid.* Metamorph. l. 13. Fab. 8. *Telemus Eurymides, quem nulla fefellerat ales, Terribilem Polyphemon adit; Lumenque, quod unum Fronte geris mediâ, rapiet tibi, dixit, Ulysses.* V. 697. Δέδορκ' ὅπως) Acutè *Isaac. Casaubonus* δεδορκότως, *Oculis salvis* legit; quam lectionem *Scaliger* confirmat, & credo ego genuinam esse; est enim amarus in *Cyclopem* sarcasmus; qui oculo privatus, malè auguratur *Ulyss.* Sed quia etiam aliter Sensus se benè habet, Textum nolui mutare. *J. Barnes.* V. 699. Ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν) *Siculus Neptuni* filius, post *Sicanum*, *Siciliæ* (quæ & *Trinacris*) Rex, huic insulæ nomen dedit, Hæc Insula Mari sibi contermino: *Siculum* autem Mare, angustum atque præceps alterno cursu, modò in *Tuscum*, modò in *Ionium* pelagus influit; vorticosum autem est, & *Scyllæ* & *Charybdis* fabulatâ sævitiâ famosum. Hinc *Ovid.* Metamorph. ---*Ratibúsque inimica Charybdis Nunc sorbere Fretum, nunc reddere cinctáque saxis Scylla rapax canibus* Siculo *latrare* profundo. Et *Ulyss* sanè pericula & sociorum amissionem & labores in hoc mari exantlatos *Homerus* describit *Odyss.* l. μ'. *J. Barnes.* V. 700. Τῆς δ' ἀποῤῥήξας πέτρας) Subaudi ὑποκόμμασι. V. 701. Αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι) *Cant.* Nov. Lect. l. 2. c. 21. συναύτῃσι verbo unico legit, ut & aliàs supra v. 412. & post v. 704. V. 703. Δι' ἀμφιῤῥῆ-

ἀμφιτρῆτος) Ita reſtituo ex *Aldi*, *Stephani*, *Canteri*, *Scaligeri*, aliorumque Doctorum hominum Authoritate, nam & ipſe locus & ſenſus & conſequentia loci probat *Cyclopem* in rupe ſtare, jam de *rupe* loqui, & de *rupe* fragmentum in *Ulyſſis* Navem tandem projeciſſe, & per mare, ſi id quidem poſſet, non jam tamen ambulâſſe; nec tale quid *Homerus* aut *Euripides* memorat; quare omninò ἀμφιλῆτος legendum, nec quod *Brodæus* malè intulit ἀμφιτείτης, i. e. θαλάσσης, hic loci admittendum. Prætereà, ut nos agnoſcimus, non modò *Sophocli* & *Theocrito* verbum Ἀμφιτείτη pro *mare* occurrere, ſed innumeris aliis, eſt enim Verbum valdè notum, purum & authenticum; ita pervincendum eſt, ἀμφίτρητος ὁ κῦμα & ἀμφιτρὴς ὁ κῦμα, τῷ ἀμφιτρῆτος (ut ἀποῤῥῶξ, ῶγος) de quâ re vide fuſiùs diſputantem *Henricum Stephanum* in ſuis ad *Euripidem* Annotationibus, & in eaſdem Præfatione. Nec eſt, quòd novi verbi formâ quis offendatur, non enim hæc Dictio ab *Nonno* tantùm uſurpatur, ſed & ab ipſo *Sophocle*, *Euripidis* coætaneo, amico, & *Attico* cive; ſic enim ille *Philoct.* v. 16. Σκοπεῖν δ' ὅπως ς' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα τιθεῖ' ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ Παρῆσιν ἐνδάκησις· ἐν δέρει δ' ὕπνον Δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίᾳ πέμπει πνοή. In quem locum *Scholiaſt.* Δι' ἀμφιτρῆτος) τὸ ἀμφοτέρωθεν τετρημένον. *Joſua Barnes.*

Χο. Ἡμεῖς ὦ συναυλτὴ γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
Ὄντες, τολοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

Cho. Nos verò navigationis-ſocii hujus Ulyſſis Exiſtentes, *cum hoc Ulyſſe navigantes*, poſthàc Baccho ſerviemus.

V. 704. Ἡμεῖς ὦ συναυλῶται γε τοῦδ' Ὀδυσσέως Ὄντες) *Chorus Satyrorum* unà cum *Ulyſſe* abducendus hæc loquitur, συναυλῶ) non hic ponitur, ut ſupra v. 701. & v. 424. pro ſimplici ναῦται, ſed pro συνναυστολέμβιοι.

Εὐριπίδου Κύκλωψ. Τέλος.

Finis *Euripidis Cyclopis.*

V. 705. Τὸ λοιπὸν) Vel *disjunctim*, vel τολοιπὸν *junctim* legitur, εἰς τὸ λοιπὸν τῆς χρόνου, ſic τὸ πρῶτον & τοπρῶτον, & innumera hujuſmodi. Βακχίῳ δουλεύσομεν) poſthàc ad *Bacchi* miniſteria vacabimus, tuâ Tyrannide liberati. *Silenus* autem & *Satyri*, cum *Mænadibus*, ſemper *Bacchi* Comites habebantur; quia Vinum plerunque Saltationes & Laſciviam provocat, & ridiculas geſticulationes & protervos jocos excitare ſoleat. De *Polyphemo* autem & illius cæcatione aliiſque rebus ad hanc Fabulam pertinentibus, præter *Nonum* librum *Homericæ* Odyſſeæ, qui totus in hâc re verſatur, videſis *Virgil.* Æn. l. 3. v. 616. ad v. 681. Item *Theocr.* Idyll. xi. *Cyclops* dictum, *Ovid.* Metamorph. l. 13. Fab. 8. *Nonni* Dionyſ. l. 14. *Heraclitus* --ἐπὶ ἀπίστων, κεφαλῇ ἑῷ. hæc ait, Τῶν ἂν τις πολλάδοι διαπύθοιτο ἐπ' ἐρημίᾳ, νόμων ἄπειρον ἕνα, πεπιδέναι ὃ τῇ βίᾳ, μίαν αἴδησιν ἔχοντα πρὸ ἀπὸ τῆς ὀφρύος, λογισμῷ δ' μηδὲν προβλέποντα· Ὃν ὁ σοφὸς Ὀδυσεὺς κατεπόνησεν. *Servius* contrà illum Prudentem fuiſſe ait, multi, inquit, *Polyphemum* dicunt *unum habuiſſe oculum*; *alii duos, alii tres, ſed totum fabuloſum eſt. Nam hic Vir Prudentiſſimus fuit & ob hoc Oculum in Capite habuiſſe dicitur*, i. e. *juxta Cerebrum*; *quia Prudentiâ plus videbat. Verùm Ulyſſes eum aſtu ſuperavit & ob hoc eum cæcâſſe fingitur.* Ego puto illum ſtolidi potiùs cujuſdam Emblema, Viribus valentis, & Conſilii & Pietatis expertis. Cujuſmodi *Gigantes* fuiſſe ferè omnes memorantur, ideò *Terræ* filii dicti, quòd nihil Divinum ſaperent, ſed craſſo erant ingenio & ſtolidè ſuis viribus confiſi peſſimè tandem periêre; Unde de iis reſtè *Horatius* cecinit, Carm. l. 3. Od. 4. *Vis Conſiliî expers mole ruit ſuâ: Vim temperatam Dii quoque provehunt In majus: Iidem odêre Vires Omne nefas animo moventes.* Joſua Barnes.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἰόλαος μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατεύσας, εὐνοϊκὸς ἐκείνῳ βοηθὸς σὺν αὐτῷ παρῆν. Τῶν γὰρ παίδων ἐξ ἁπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπὸ Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας κἀκεῖ τοῖς θεοῖς, ἔχει πῶς ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἁπαγὰς βέλους τοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δέ, τότε μὲν ὠλιγώρει· χρησμῶν δ' αὐτῷ νικηφόρων γενομένων, ἐὰν Δήμητρι τῇ συνθρονοτάτῃ παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔχειν· ὅτε γὰρ ἰδίαν, ὅτε δὴ πολιᾶται πυθόμενοι χρεὼν εἶναι ἱκετῶν ἀποκτεῖναι, δίκαιον ἡγεῖτο. Τῷ μαθεῖαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων Μακαρία, τὸν θάνατον ἑκουσίως ὑπέστη. Ταύτῃ μὲν ἂν εὐγνώμων ἀποδανεῖν, ἐτίμησεν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ὑπομένοντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὥρμησε.

ARGUMENTUM HERACLIDARUM.

IOlaus *filius quidem erat* Iphiclis, Herculis *verò ex sorore nepos. Cùm autem in juventute ad militiam cum eo iviſſet, in ſenectute natis ex illo benevolus auxiliator præſtò fuit. Cùm enim* ejus *liberi ex universâ* Græcia *expellerentur ab* Euryſtheo, *cum ipſis* Athenas *venit. Ibique cùm ad aras Deorum confugiſſet, tutum obtinuit refugium, cùm* Demophon *ſummum Reipub. principatum haberet. Cùm autem* Copreus Euryſthei *præco Supplices* ab aris *avellere vellet,* Demophon *ipſum prohibuit. Ille verò diſceſſit bellum minatus* Athenienſibus *expectandum.* Demophon *autem hoc quidem contemnebat. Sed cùm oracula ipſi reddita fuiſſent victoriam ſignificantia, ſi* Cereri *nobiliſſimam virginem immolâſſet, his reſponſis gravitèr angebatur. Nec enim ſuam, nec civium cujuſquam filiam, Supplicum gratiâ mactari æquum ducebat.* Macaria *verò una ex* Herculis *filiabus oraculo priùs cognito, mortem ultrò ſubiît. Hanc igitur generosâ morte defunctam* Demophon *debitis honoribus ornavit. Ipſi verò* Athenienſes, *cùm cognoviſſent hoſtes adeſſe, ad prælium alacritèr prodiêrunt.*

Ἄλλη Ὑπόθεσις ἐξ Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης.

Μεταξὺ θεῶν Ἡρακλέους εἰς θεὸς, οἱ Παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήϋκα παρεγένοντο· Ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδοίκεσαν, Τραχῖνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον· Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεζόμενοι ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν, ἠξίουν βοηθεῖν· Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, περὶ τοῦ Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδη ἀπέκτειναν, αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἅρματος, καὶ πέτρας ἤδη παριπτεύοντα Σκιρωνίδας, κλείνει Ὕλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κεκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτῆς.

Aliud ARGUMENTUM ex * *Apollodori* Bibliothecâ. * *l.*2.*c.*8.

R*Elato inter Deos* Hercule, *Liberi illius* Euryſtheum *fugientes ad* Ceycem *ſe receperunt. Ubi verò, illos repetente* Euryſtheo, *& bellum minitante, ſibi metuerent, relictâ* Trachine, *per* Helladem *fugerunt. Cùm verò etiam eos perſequeretur* Euryſtheus, Athenas *tandem conceſſerunt; ſedentéſque ad* Miſericordiæ *Aram, opem implorabant.* Athenienſes *non modo non dediderunt eos, ſed etiam adverſus* Euryſtheum *bellum ſuſtinebant. Et ibi ſanè illius filios* Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem *&* Perimedem *occiderunt. Ipſum verò fugientem* Euryſtheum *in Curru, Petrâſque* Scironidas *jam prætervectum* Hyllus *inſecutus obtruncat. Et illius quidem Caput amputatum* Alcmenæ *donat: Hæc verò illi aciculis oculos effodit.*

Τὰ τῷ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *ſunt hæ.*

ΙΟΛΑΟΣ.	IOLAUS.
ΚΟΠΡΕΥΣ.	COPREUS.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΔΗΜΟΦΩΝ.	DEMOPHOON.
ΜΑΚΑΡΙΑ Παρθένος.	MACARIA Virgo.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.	ANCILLA.
ΑΛΚΜΗΝΗ.	ALCMENA.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.	EURYSTHEUS.
Προλογίζει δὲ ὁ Ἰόλαος.	Prologum autem agit Iolaus.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

IOlaus Iphicli, Herculis *fratris, filius Prologum agens Fabulæ argumentum aperit; quod eſt* Herculis *defuncti Liberorum Perſecutio: Quos* Euryſtheus, Junone *eum ſtimulante, totâ extorres agebat* Græciâ; *nequid* Herculeæ *ſtirpis reliquum maneret.* Copreus, Euryſthei *præco, Vir intolerandæ ferociæ,* Iolaum *cum* Herculis *Liberis etiam* Supplices *ab Aris Deorum vi parat abſtrahere.* Chorus

ſenum

senum Athenienſium *huic rei interveniens ferocientem & vim parantem diſtinet, donec ipſe Rex* Demophon, *tumultu excitatus, ad cauſam inquirendam accurrat.* Coprei *hinc &* Iolai *coram* Demophonte *contendentium Oratio, illius* Herculis *Liberos ad necem poſtulantis, hujus ſtrenuè defendentis.* Iolaus *vincit; diſcedit itaque* Copreus *præco,* Euryſthei *nomine bellum* Athenienſibus *ſuperbè comminatus.*

ΙΟΛΑΟΣ, ΚΟΠΡΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΦΩΝ.

Ἰαμβοί.

Ἀλλά ποτ' ὄξι τῶτ' ἐμοὶ δεδογμένον,
Ὁ μὲ δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ.
Ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνεμμένον,
Πόλει τ' ἄχρηστος, κ' συναλλάσσειν βαρύς,
Αὑτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' ὐ λόγῳ μαθών·
Ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ, κ' τὸ συγγενὲς σέβων,
Ἔξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
Πλείσων μετέχων εἰς ἀνὴρ Ἡρακλεῖ,
Ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' ὐρανὸν
Ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς,
Σώζω παῖδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
Ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατὴρ,
Πρῶτον μὲ ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
Ἀλλ' ἐξέβαν μεν· κ' πόλις μὲ οἴχεται,
Ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι,
Ἄλλῃ ἀπ' ἄλλης * ἐξορίζοντες πόλιν. * an ἐξορισθέντες.
Πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις κ' τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
Ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι·
Πέμπων, ὅπη γῆς πωλοτάνοιθ' ἱδρυμένους,
Κήρυκας, ἐξαιτοῦ τε, κἀξείργ' χθονὸς,
Πόλιν * φερτιμοῦ Ἄργος, ὐ σμικρὰν φίλων * al φερτίνων.
Ἔβλεψεν γενέσθαι, κ' ἑαυτὸν εὐτυχεῖν ἅμα.
Οἱ δ' ἀσθενῆ μὲ παῖ' ἐμοῦ δεδορκότες,
Σμικρὰς ὄ τάσδε, κ' παῖδας πατρωμένους,
Τοὺς κρείσσονας σέβοντες, ἐξείργουσι γῆς.
Ἐγὼ δ', σὺ φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
Καὶ σὺ κακῶς πεφάσθαι, συμπεφάσθω κακῶς,
Ὀκνῶν φερέσθαι, μή τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν·
Ἰδεσθ', ἐπεὶ πατὴρ σφῶν ἔζη πατὴρ,
Ἰόλαος σφῶν ἤμυνε συγγενὴς γεγώς.
Πάσης δ' χώρας Ἑλλάδος πατρώμενοι,
Μαραθῶνα, κ' σύγκλητον ἐλθόντες χθόνα,
Ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
Προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
Διοσὶ κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος,
Κλῆρῳ λαχόντας, ὐκ ἰσόμοιρον δόμου,

Iol. JAmpridem hoc decretum eſt apud me,
Alius quidem erga proximos juſtus eſt vir.
Qui verò animũ habet propenſum in lucrum, *etq; nimis addictũ, is*
Reiq; publicæ *eſt* inutilis, & in *vitæ* commercio gravis *ac moleſt.*
Sed ſibi *eſt* optimus. ſcio autem *hoc* non verbis edoctus.
Ego enim præ pudore, & colens cognationem,
Cùm poſſem Argis tranquillè habitare, laborum
Particeps fui maximorum vir unus cum Hercule,
Quando erat nobiſcum : nunc verò poſtquam in cœlo
Habitat, ſub alis habens illius liberos,
Servo eoſdem, cùm ipſe indigeam ſalute.
Poſtquam enim pater ipſorum diſceſſit ex terrâ,
Primùm quidem nos voluit Euryſtheus interficere :
Sed effugi, & periit quidem *mihi* civitas,
Sed vita ſervata eſt : fugimus autem errantes,
Relegati ab aliâ urbe in aliam.
Præter enim alia mala, hanc etiam Euryſtheus
Injuriam nobis voluit inferre.
Mittens *enim*, ubicunque terrarum audiverit *nos* conſediſſe,
Præcones, & *ad* necem depoſcit *nos*, & arcet ab agro.
Argivâ urbe laudibus extollens & *dicens*, non parvũ inter amicos
Odium excitatum iri, *ſi nos* receperint, & ſimul ſe florere jactans.
Illi verò cùm res meas infirmas viderent,
Hos verò parvos & patre orbatos *pueros*,
Colentes potentiores, ab *omni* terrâ *nos* arcent.
Ego verò fugio cum fugientibus liberis,
Simque afflictus cum afflictis,
Metuens prodere *eos*, ne quis ita dicat mortalium :
Videte, poſtquam non eſt pater filiis,
Iolaus non ſert opem, cum ſit cognatus.
Ex omni verò profligati Græciâ,
Venientes *ad* Marathonem, & terram ejuſdem ditionis,
Supplices ſedemus ad aras Deorum,
Ut juvent *nos* : quia campos hujus terræ
Habitare dicuntur duo filii Theſei,
Qui ſortitò poſſident *hunc agrum*, ex genere Pandionis *oriundi*,

Annotationes.

V. 1. Πάλαι ποτ') Orditur à graviſſimâ ſententiâ ; *Eos* videlicet Inutiles ubique eſſe & improbos, qui propter privatum commodum & proximos ſuos & Remp. neglectui habeant. Alludit autem ad illud *Platonicum*: Bonum Virum eum eſſe qui non ſibi, ſed ſuis civibus ac omnibus hominibus juvandis ſe putet natum. Ex *Gaſpar. Stiblini* notis. *Ibid.* Τῶτ' ἐμοὶ) *Stobæus* titulo περὶ Ἀδικίας καὶ Φιλαργυρίας Hos quatuor Verſus cum Hemiſtichio citat ; ubi legit nonnulla paulò aliter, ut τῶτό μοι. & v. 3. pro πόλει legit φίλοις & pro συναλλάσσειν, συναλλάξαι. Vide pleniùs de hâc re differentem *Hen. Stephanum* in ſuis ad hanc Fabulam Annotationibus ; ubi & prædictus *Platonis* locus cum ſimili *Ciceronis* commiſſus indigitatur. *Joſua Barnes.* V. 10. Τὰ κείνου) Olim ſcriptum erat τἀκείνου, ſed illo modo prior ſyllaba producenda eſt, quod Verſus non permittet. Vid. *Henr. Stephanum* Tract. de Orthographiâ p. 1. V. 14. Ἀλλ' ἐξέβαν μεν) Olim per errorem ſcriptum erat, ἐξέβαμεν, non ſine manifeſta Verſûs jacturâ : Rectè *Scaliger* legebat ἐξέβραν μεν, *Duportus* ἐξέβαμεν, non æquè felicitèr. V. 33. Βώμιοι θεῶν) In *Herc. Fur.* eadem ferè Oeconomia eſt rerum ; ibi enim *Amphitryon* & *Megara* ſimili caſu ad Aras Supplices ſedent, ut ſerventur à *Lyci* manibus. In *Supplic.* quoque eodem modo *Athenienſium* auxilium imploratur ab *Argivis* Mulieribus. *Joſua Barnes.* V. 35. Διοσὶ κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος) Hæc de *Demophonte* & *Acamante* intelligenda ; licet *Pauſanias* hoc tempore ipſum *Theſeum* illorum Patrem regnare *Athenis* dicat, *Atticis* fol. 31. lin. 31. Ubi breve hujus Fabulæ Argumentum his verbis habet, Ἔστι δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι πηγὴ καλουμένη Μακαρία, καὶ παιδὸς ἐς αὐτὴν λέγουσιν· Ἡρακλῆς ὡς ὐκ Τίρυνθος ἔφυγεν Εὐρυσθέα, ἀλλὰ Κήυκα φίλον ὄντα μετοικίζεται βασιλεύοντα Τραχῖνος· ἐπεὶ δὲ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων Ἡρακλέους, ἐζήτει τοὺς παῖδας Εὐρυσθεὺς, ἐς Ἀθήνας πέμπει ζρᾶς ὁ Τραχίνιος, ἀσθενειάν τε λέγων τὴν αὑτοῦ καὶ θησέα ὐκ ἀδυνατον εἶ) πωρεῖν. Ἀφικόμενοι οἱ παῖδες ἱκέται, πρῶτον τότε Πελοποννήσιοι ποιῶσι πόλεμον περὶ Ἀθηναίους, Θησέως σφᾶς ὐκ ὀνόντος αὐτοῖς Εὐρυσθεῖ, λέγουσι δὲ Ἀθηναίοις χρεὼν ζῆν παίδων ἀποθανεῖν χρῆναι τὸν Ἡρακλέα πρὰ ἐτελευτῆσαι, ἐπεὶ ἄλλως γε ὐκ ἦ) νίκην σφίσιν. Ἐνταῦθα ἡ Μακαρία Δημοφόωντος καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ ἀποσφάξασα ἑαυτὴν ἔδωκεν Ἀθηναίοις τὸ κρατῆσαι τοῦ πολέμου, καὶ τῇ πηγῇ ὄνομα ἀφ' ἑαυτῆς. *Joſua Barnes.*

Τοῖσδ'

Τοῖσδ' δ' ἐγγὺς ὄντας • ὧν ἕκατι, τέρμονας
Κλεινῶν Ἀθηνῶν τῶνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδόν.
Δυοῖν γεραίνοιν ὄντα σεσιγημένα φυγή •
Ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε κηδεύω τέκνοις •
Ἡ δ' αὖ τὸ δῶμα παῖδος Ἀλκμήνη γέρων,
Ἑστῶσα ναοῦ τοῦδ' ἀπαγκαλισμένη,
Σώζει • νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
Ὄχλῳ πελάζειν, καὶ πιθωμοσατεῖν.
Ὕλλος δ', ἀδελφοί δ', οἵσι πρεσβεύει γέρων,
Ζητοῦσ', ὅπη γῆς πύργον οἰκήσεμεν, εἰ
Ἦν τῇσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
Ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν
Πέπλων • ὁρᾶν κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
Στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, ἢ διωκόμεσθ' ὕπο,
Πάσης ἀλητεύοντες γῆς ἀπεστερημένοι.
Ὦ μῖσος, εἴθ' ὄλοιο, χ' ᾧ πέμψας σ' ἀνήρ.
Ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῷδε γηραιῷ πατρὶ,
Ἐκ τῆσδε ταὐτῆ στόματος ἤγγειλας κακά.
Κο. Ἦπου καθῆσθαι τῶνδ' ἔδραν καλὸν δοκῇς,
Πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶν ;
Οὐ γάρ τις ὄζιν, ὃς παρεῖθ' αἱρήσεται
Τὴν σὴν ἀχρείαν δυνάμιν ἀντ' Εὐρυσθέως •
Χώρει • τί μηδὲν εἰς πάντ' ; ἀνίσασθαί σε χρὴ
Εἰς Ἄργος, ἢ σε λεύσιμος μόλοι δίκη.
Ἰό. Οὐ δῆτ' • ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεῶν,
Ἐλευθέρα τε γῆ, ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
Κο. Βᾶσσ πόνον μοι τῆδε προσθῆναι χερί ;
Ἰό. Οὔτοι βίᾳ γέ μ', οὐδὲ τέσδ' ἄξεις λαβών.
Κο. Γνώσῃ σύ • μάντις δ' οἶδ' ἄρ' ὁ καλὸς πάδε.
Ἰό. Οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
Κο. Ἄπαρ' • ἐγὼ γὰρ τέσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
Ἄξω, νομίζων ὕπερ εἰσ' Εὐρυσθέως.
Ἰό. Ὦ πάτρις Ἀθηναία δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
Ἀμύνεθ' • ἱκέται δ' ὄντες Ἀγορᾶίου Διὸς,
Βιαζόμεσθα, καὶ σέφη μιαίνεται,
Πολλή τ' ὀνειδος, καὶ θεῶν ἀτιμία.
Χο. Ἔα, ἔα. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας
Ἔπεμψε ; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα ;

His *Herculis filiis genere* propinqui : quorum causâ *ad* fines
Inclytarum Athenarum hoc iter confecimus.
A duobus vero senibus *hoc* exilium regitur : *Nam*
Ego quidem in his pueris maribus curandis occupor ;
Hæc verò Alcmene fœmineam filii sui prolem
Intra hoc templum in ulnis fovens
Servat : tenellas enim virgines veremur
Adducere ad turbam, & collocare supplices-ad-aram :
Hyllus verò, & fratres, quibus provectior est ætas,
Quærunt ubi possimus habitare aliquam, arcem,
Si pellamur ex hâc terrâ per vim.
O filii, filii, huc *venientes* apprehendite meas
Vestes : video *enim* præconem hunc Eurysthei
Venientem ad nos, à quo patimur persecutionem
Privati errones omni terrâ.
O *mortalium* odium, utinam pereas, & vir ille, qui te misit!
Adeo multa jam & horum generoso patri,
Ex hoc ipso ore nunciâsti mala.
Cop. An igitur *in* hâc sede pulchrâ, *tutâque* te consedisse putas,
Et *ad* urbem sociam perveniſſe, rectè sentiens?
Nullus enim est, qui antepositurus sit
Tuam imbecillem potentiam Eurysthei *potentiæ*.
Vade. quid hæc laboras? Oportet te surgere ; *ut redeas*
Ad Argos, ubi te expectat supplicium lapidationis.
Iol. Nequaquam, quoniam mihi opitulabitur ara Dei,
Et libera terra, in quam egressi sumus.
Cop. Vis addere huic meæ manui laborem?
Iol. Nunquam me, neque hos captos per vim abduces.
Cop. Cognoscis : nec bonus vates hæc nôsti.
Iol. Non fiet hoc me vivente unquam.
Cop. Discede : ego enim hos, quamvis tu nolis,
Abducam, *eos* existimans Eurysthei *esse*, ubiubi sunt.
Iol. O qui Athenas longum habitatis tempus,
Opem ferte. Jovis enî Agoræi *i.e. Forensis*, cũ simus supplices, *tamẽ*
Vim patimur, & supplicum-ramilanâ-velati polluuntur.
Urbi autem *hoc affert* probrum, & Deorum *est* ignominia.
Cho. Ehem, ehem. Quisnam clamor prope aram
Excitatus auditur? quam calamitatem mox ostendet?

V. 37. Τοῖς δ' ἐγγὺς ὄντας) Quæ fuerit inter *Herculis* & *Theſei* liberos Affinitas, intrà ostendit *Euripides*. *Plutarchus* in *Theſeo* de eo & *Hercule* loquens, ἐπύθοντο (inquit) ὅτι καὶ γόνος κοινωνοῦντες, ἐξ ἀνεψιῶν ὄντες. Αἴθρα μὲν γὰρ ἦν Πιτθέως θυγάτηρ, Ἀλκμήνη δὲ Λυσιδίκης· Λυσιδίκη δὲ καὶ Πιτθεὺς ἀδελφοὶ γεγονότες ἐξ Ἱπποδαμείας καὶ Πέλοπος. Probat & hoc altero modo in *Helenæ* Encomio *Isocrates*, Ἐξ ἀδελφῶν δὲ γεγονότες, ὁ μὲν (Ἡρακλῆς) ὑπὸ Διὸς, ὁ δὲ (Θησεὺς) ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἀδελφὰς καὶ ταὐτομίας ἔχον. *Joh. Brodæus.* V. 39. Δυοῖν γερόντοιν) Δυοὶ γέρουσιν. ἦγον ἐμοί τε καὶ Ἀλκμήνῃ, ἐμοὶ μὲν οἱ παῖδες, ὑποπεσόντες, αὐτῇ δὲ αἱ θυγατέρες· φυγῇ, οἱ φυγαδόμενοι Ἡρακλεῖδαι. *Josua Barnes.* V. 40. Καλχαίνω) *Curis distineor*, ita *Sophocl.* Antigon. v. 20. Τί δ' ἔστι ; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνων ἔπος. *Scholiast.* Καλχαίνουσα) ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα, καὶ μεταφορικῶς φερομένη. Κάλχη γάρ ὄζιν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ἥτις ὅτι τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν χαλίκην πορφύραν· ἀφ' ἧς καὶ Κάλχας ὁ μάντις. Ἀλλως, ὅτι βάθος τι μεμιμῶσα, ὡς τὸ βυσσοδομεύων. *Jos. Barnes.* V. 45. Ὕλλος) *Hyllus Herculis* filius & *Macariæ* frater ex *Deianirâ* Matre ; hic illius Filiorum longè Fortissimus, illa omnium *Herculis* filiarum maximè generosa. *J. Barnes.* V. 47. Περὶς βίαν) Μετὰ βίας. *Sophocl.* ----μηδὲ περὶς βίαν Ἐμοῦ κολασθῇ φρενοπλῆγος φύσις φρενός. *Joh. Brodæus.* V. 52. Ὦ μῖσος) ὦ μισητέ· O Vir mihi Odiosissime, utinam malè pereas ! *Hom.* Iliad. ὁ. v. 639. Κοπρεῦς φίλου μὲν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος Ἀγγελίης οἴχεσκε βίη Ἡρακληείη. *Scholiast.* Οὗτος ὁ Κοπρεὺς ὢν κῆρυξ Εὐρυσθέως τοῦ πρὸ Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ, πρὸ ἄθλων ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μόνου· διόπερ καὶ αὐτὸν ὁ Εὐρυσθεὺς οὐκ εἴα ἔνδον εἰσελθεῖν. *Joh. Brodæus.* V. 55. Ἦπου καθῆσθαι &c.) Μῶν παρὰ τούτῳ τῷ βωμῷ ὀρθῶς σὺ καθίζεσθαι δοκεῖς ; μῶν σὺ ταύτῃ σοι πόλιν, ὡς σύμμαχον προσεληλυθέναι, καλῶς φρονῶν ; Ἀλλὰ δὴ ἐμφανῶς μαίνῃ, ὃς πνα δύποτε τὴν ζωὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀχρείαν καὶ ἀδύναμον δυνάμιν, ἀνθαιρήσεσθαι νομίζῃ ἀντὶ τῆς φιλίας τοῦ Εὐρυσθέως τοῦ μέγα δυναμοῦντος βασιλέως. *Josua Barnes.* V. 60. Λεύσιμος μόλοι δίκη) Antiqua Maleficorum pœna, obrui lapidibus, non modò *Adulterorum*, ut *Homerus* de *Paride*, Λάινον ἔσσο χιτῶνα, sed & *Matricidarum*, ut sæpè in *Oreste* ; Λεύσιμος δίκη, est θάνατος λιθοβολισμὸς, ἢ δίκη διὰ τῆς λιθοβολίας, sic *Oreſt.* v. 614. Σοὶ, σῆτ' ἀδελφῇ λεύσιμον δέναι δίκην. Aliàs hanc mortem dixit λεύσιμον πέτραμα, ut *Oreſt.* v. 443. Θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λιθοβόλῳ πέτρωματι. Et πετρόβολον θανεῖν pro *Lapidari*, ut *Oreſt.* 947. Μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρώμασι θανεῖν. Quod *Nonnus* diceret --πετρήεντι καταχρύπτεσθαι χθονὶ. V. 61. Βωμὸς ἀρκέσει θεῶν) *Zenobius*, ut tellatur *Brodæus*, *Herculis* Liberos περὶς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν profugisse commemorat ; idem facit & *Apollodorus* suprà citatus in Argumento *Græco* huic Fabulæ præfixo. Quin *Servius*, illos sibi primos *Asylum*, hoc est Templum Misericordiæ collocâsse. V. 69. Ἀθλίως δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον) *Athenienses* Αὐτόχθονας notat, eoque nomine iis gratissimo ad auxilium suum magis illos excitandos putat. Vid. *Johannis Meursii* libellum de Fortunâ *Athenarum* c. 1. & quæ Nos ad *Ion.* v. 29. *J. Barnes.* V. 70. Ἀγορᾶίου Διὸς) *Jupiter* ita *Athenienſibus* dictus, quòd in Foro Templum habuit, licet id paucis notatum : Hinc *Æschyl.* Eumenid. Ἀλλ' ἐκρύπτετ Ζεὺς Ἀγοραῖος. *Aristoph.* Equit. Fol. 212. Ἦ μή ποτ' Ἀγορᾶίου

φαὶς Διὸς παλαίσμοισι θεμιζομένων. *Schol.* Ἀγοραῖος Ζεὺς ἵδρυται ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἤγουν Ἀθήναις. *Josua Barnes.*

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Ἰό. Ἴδετε τὸν γέροντα
* Μᾶλλον ὁπὶ πέδῳ
Χύμβυον· ὦ τάλας.
Χο. Πρὸς τῷ ποτ' ἐν γῇ πῶμα δύστηνον πίτνῃς;
Ἰό. Ὀδ', ὦ ξένοι, με, σὺς ἀτιμάζων θεὺς,
Ἕλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ θεμενίων.

Στροφὴ β'.

Χο. Ὀδ'; ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, πεπτάπολιν
Ξυνοίκιον ἦλθες λαόν;
Ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ
Κατίχετ' ἐκλιπόντες
Εὐβοϊδ' ἀκτάν;
Ἰό. Οὐ νησιώτης, ὦ ξένοι, τρέφω βίον,
Ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σπεύδω ἀφίγμεθα χθόνα.

Στροφὴ γ'.

Χο. Ὄνομα τί σε, γέρον, Μυκηναῖος
Ὀνόμαζε λαός;
Ἰό. Τὸν Ἡράκλεον ἴσθ' πού σφιν ἀστῶν
Ἰόλαον; ὁ γὰρ σωμ' ἀκήρυκτον τόδε.

Στροφὴ δ'.

Χο. Οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρίν· ἀλλὰ τῷ ποτ' ἐν
Χερὶ σᾷ κομίζῃς νεογενῆ κόρης, φράσον.
Ἰό. Ἡρακλέους οἵδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι,
Ἱκέται σέθεν τε, καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.

Στροφὴ έ.

Χο. Τί χρέος; ἢ λόγων πόλεως, ἔννεπέ μοι,
* Μελομένῳ τυχεῖν.
Ἰό. Μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε βίᾳ θεῶν
Τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
Κο. Ἀλλ' ἔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις πάρ' ἀρκέσεις,
Οἱ σῷ κρατοῦντες, ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε.

Στροφὴ ς'.

Χο. Εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
Καὶ μὴ βιαίῳ χερὶ
Δαμάσῃς ἀπολείψῃ σ' ἕδη·
Πότνια γὰρ Δίκα τάδ' ἐπίσεται.
Κο. Ἔκπεμπέ νυν γῆς τόσδε τὰς Εὐρυσθέως,
Κοὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Iol. Aſpicite *me* ſenem
Ætate gravem, humi
Fuſum: ô me miſerum!
Cho. A quonam *proſtratus*, humi, caſu miſero jaces?
Iol. Ille, ô hoſpites, me, contemnens tuos deos,
Trahit violenter ex veſtibulo aræ Jovis.

Strophe 2.

Ch. Hiccine? ex quâ terrâ, ô ſenex, *ad* ex-quat. civitatibus-collectum
Et ſimul habitantem populum venisti?
An ex ulteriori loco, marino remo
Appuliſtis, relicto
Euboico littore?
Iol. Non ago, ô hoſpites, inſulare vitam:
Sed ex Mycenis *ad* tuam terram venimus.

Strophe 3.

Cho. Quo nomine te, ô ſenex, Mycenæus
Appellat populus?
Iol. Herculeumne fortè noviſtis Armigerum
Iolaum? Nam iſta perſona non *eſt* incelebris.

Strophe 4.

Cho. Novi & antè audito *ejus nomine*. Sed cujusnam in
Manu tuâ geſtes pueros recèns-natos, i.e. *impuberes*, dic.
Iol. Herculis iſti ſunt filii, ô hoſpites,
Supplices tui & civitatis qui *huc* venerunt.

Strophe 5.

Ch. Quam ob cauſam? dic mihi, an civitatis colloquium
Expetentes conſequi?
Iol. Ne dedantur, neque per vim à Diis
Tuis avulſi Argos redeant.
Cop. Sed tuis dominis hæc non ſufficient, *nec à te propulſabūt eos*.
Qui imperium in te habentes, hic inveniunt te.

Strophe 6.

Cho. Convenit deorum vereri ſupplices, ô hoſpes,
Neque violentâ manu *decet*
Te Deorū ſ *ſenex*, relinquere ſedes:
Veneranda enim Dice hæc non patietur.
Cop. Emitte nunc ex hâc terrâ hos Euryſthei *ſervos*,
Et non utar hâc violentâ manu.

V. 80. Ζηνὸς ἐκ θεμενίων) Si hæc Ara *Miſericordiæ*, quomodò hic Jovis dicitur? In *Jovis Agoræi* Templo erat *Miſericordiæ* Ara; vel *Jovis* Ara ſimul cum *Miſericordiæ* Arâ erigebatur, vel *Jovis* nomine vocatur Miſericordiæ Ara, eò quòd ut *Homerus* ait (*Odyſſ.* ζ. v. 207. & ξ. v. 58.) θεοὶ γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες Ξεῖνοί τε πτωχοί τε. Unde Ξένιος & Ἱκέσιος dicitur, vid. quæ *Scholiaſtes* ad *Hecub.* v. 345. *Joſ. Barnes.* V. 81. Τετράπολιν ξυνοίκιον ἦλθες λαόν;) Ita olim *Attica* vocabatur Τετράπολις, ut teſtatur *Strabo* l. 8. Ξέθος ὁ τὴν Ἐρεχθέως συγατέρα γήμας, ὥκισε τὴν Τετράπολιν τῆς Ἀττικῆς, Οἰνόην, Μαραθῶνα, Περγάλιττον καὶ Τρικόρυθον. *Sophocl. Scholiaſt.* Διὸ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δῃοῦντες, τῆς μὲν Τετραπόλεως ἀπέχονται διὰ τὸν Ἡρακλείδας. *Theſeus* verò, ut *Plutarchus* refert, συνῴκισε τὴν τῶν Ἀττικῶν καταικοῦντας, εἰς ἓν ἄστυ, καὶ μίαν πόλεως ἅπασι δήμον ἀπέφηνε. *Joſ. Brodæus.* V. 83. Πέραθεν) ἐκ τῆς πέρας. Hinc ἀπὸ πέρας & ἀνωπέρωθεν, πέρωθεν & περαύθεν, ſcribitur & πέρας & πέρα. Vid. *Lexica.* Ibidem, Ἁλίῳ πλάτᾳ) *Atticè* pro ἁλίᾳ, ab ἅλς mare: Πλάτα, *Remus*, pro *Navis*. Synechdoche. *J. Barnes.* V. 91. Σῶμα τόδε) pro Ἐγὼ, ὁ Ἰόλαος. Sic Ἡρακλοῦν βίη, Ἑρμοῦνος δέμας & *Corpus Turni*, Periphraſticè dicuntur; ut ſuprà diximus ad *Iphig.* Aul. v. 417. & *Iphig.* Taur. v. 1440. Vid. infrà v. 529. *Iolaus* autem fuit *Herculis* Armiger & belli Socius & Auriga; ut patet ex Poemate, *Herculis Scuti* nomine inſignito, *Heſiodo* attributo, v. 77. &c. Ὅς ῥά ποθ' ἡνίοχον θεράφιν κεκαρηὸν Ἰόλαον &c. *Pauſanias* quoque in *Atticis* fol. 17. lin. 17. Ἀλκμήνης τε βωμὸς καὶ Ἰολάου πεποίηται, ὃς τὰ πολλὰ Ἡρακλεῖ ζωπόνησε τῆς ἔργων. *Plutarchus* in *Pelopidâ*, Λέγεται δὲ καὶ τὸν Ἰόλεων τῷ Ἡρακλεῖ ἐρώμενον ὄντα, κοινωνεῖν τῆς ἀθλων καὶ φιλοπονίας. Quare rectè illum *Euripides* hic vocat Ἡράκλειον θεράπτωρ, ἤγουν θεραπεύοντα, καὶ παρὰ πλευρᾷ ἑπόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. *Joſua Barnes.* V. 92. Τῷ ποτ') Ità legimus pro πῷ ποτ' *Aldino*, vid. *Henricum Stephanum*; quam lectionem Reſponſum confirmat, Τίνος εἰσὶν οἱ παῖδες; Ἡρακλεῖς. *Joſua Barnes.* V. 97. Μελομένῳ) *Canterus* & *Scaliger* μελόμενοι legunt & certè multò ſatiùs ad ἱκέται referetur hæc vocula, quàm ad μοι, ut cuivis conferenti videbitur; quum autem *Atticè* μελομένῳ pro μελόμενοι ſcribi poteſt, nihil muto. *Joſua Barnes.* V. 104. Δαμόνων ἀπολείψειν σ' ἕδη) *Chorus* nuper *Copreum* allocutus, nunc ad *Iolaum* convertit orationem; neque te, fas eſt Divûm Altaria remittere. Non enim Juſtitia id patietur, ut quæ *Homicidas* aliquandiù poſſunt Altaria defendere, ea *Hoſpitibus* & Afflictis Aſylum non præbeant. *Joſua Barnes.*

Στροφὴ ζ'. *Strophe 7.*

Χο. Ἄδικον, ἱκεσίαν μὲν θεῖναι πόλει Ξένων θ' ὁσίαν τὸ πᾶν. *Cho.* Impium *est* civitatem negligere supplicem Hospitum supplicationem.

Ἰαμβοί. *Copreus.*

Κο. "Καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα, "Εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος. "Præclarum vero *est* extra negotia habere pedem, "Nactum melius consilium.

Χο. Οὐκοῦν τυράννῳ τῇδε γῆς φράσομέν σε Χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους Θεῶν ἀφέλκειν, γλῶ * σέβοντ' ἐλευθέραν. *Cho.* Ergo Regi hujus agri te declaratis His *rebus* oportebat *hæc* audere, non autem per vim hospites A Diis & à *Deorum aris* abstrahere, terram venerantes liberâ. * *Hen. Steph* ex MS. σέβειν τ'.

Κο. Τίς δ' ἔξι χώρας τῆσδε, κἀπὸ πόλεως ἄναξ; *Cop.* Quis autem *est* rex hujus regionis & urbis?

Χο. Ἐκλυτὸς παῖς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. *Cho.* Inclyti patris filius Demophoon Thesei.

Κο. Πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἆρα τῷδε τῷ λόγῳ Μάλις' ἂν εἴη· τἄλλα δ' εἰρηται μάτην. *Cop.* Cum hoc igitur mihi certamen aliquod hujus controversiæ Potissimum erit, reliqua verò dicta sunt frustra.

Χο. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἔρχεται σπουδὴ ἔχων, Ἀκάμας τ' ἀδελφὸς, τῷδ' ἐπίκουροι λόγων. *Cho.* Atqui hic ipse *jam huc* venit festinanter, Et Acamas frater, *qui erunt* auditores hujus causæ.

Δη. Ἐπεὶ σ' ἔφυσε, πρέσβυς ὢν, νεωτέρους, Βουλευσόμεσθα πρὸς σ' ἐπ' ἐχέφρον Διός, Λέξον, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζει τύχη. *Dem.* Postquam tu senior antevertisti *nos* juniores, Accurrens ad hanc aram Jovis, Dic, qui casus hanc turbam congreget.

Χο. Ἱκέται κάθηνται παῖδες οἵδ' Ἡρακλέους, Βωμὸν καταστέψαντες, ὡς ὁρᾷς, ἄναξ, Παῖς τε πρὸς Ἰόλεως σῴζεται πατήρ. *Cho.* Sedent supplices isti filii Herculis, Coronantes aram, ut vides, ô rex, Et Iolaus fidus socius patris *eorum.*

Δη. Τί δῆτ' ἰύγμοῖσ' ἥδ' ἐδεῖτο συμφορά; *Dem.* Quid igitur clamoribus hæc indigebat calamitas?

Χο. Βίᾳ νιν ἔτρεψ' τῆσδ' ἀπ' ἐδράσας ἄγαν Ζηλῶσ', βολὴ ἔσπευσε, κἀσφηλεν γόνυ Γέροντ', ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ. *Cho.* Vi eos iste duxerat ab hâc arâ Volens, excitavit clamorem, & evertit genu Senis, ut prîe miseratione mihi excusserit lacrymas.

Δη. Καὶ μὴν στολήν γ' Ἑλλάνων, καὶ ῥυθμὸν πέπλων Ἔχει· τὰ δ' ἄλλα, βαρβάρου χερὸς τάδε. *Dem.* Et tamen ornatum græcanicum, & modum vestis *græcanicæ* Habet. *In rebus* verò cæteris, hæc *facinora sunt* barbaræ manûs.

Σὸν δὴ τὸ φράζειν ἔξι, μὴ μέλλειν τ' ἐμοί, Ποίας ἀφεῖσαι δεῦρο γῆς ὅρους λιπών. Tuum est jam dicere, & non cunctari, mihi, Cujus terræ fines relinquens, huc veneris.

Κο. Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν. *Cop.* Argivus sum: hoc enim vis scire.

Ἐφ' οἷσι δ' ἧκω, κἀφ' ὅτῳ, λέξαι θέλω. Πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ, Ἄξοντα τούσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὦ ξένε, Δίκαι' ὁμοῦ τε δρᾶν τε, κἀ λέγειν ἔχων. Quare autem venerim & à quo *missus* dicere volo. Mittit me huc Mycenarum rex Eurystheus Ducturum hos: veni autem, ô hospes, multa Justa simul & facere, & dicere habens.

Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς, Ἀργείους ἄγω, Ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τούσδε δραπέτας ἔχων, Νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους * Vid. *Supplic.* v. 186. Θανεῖν· * δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν, Αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς κυρίως κραίνειν δίκας. Ipse enim cùm sim Argivus, duco Argivos Fugitivos hos ex meâ *terrâ* tenens, Legibus patriis condemnatos Capitis. Æquum a. est, ut *nostram* administrantes Rempublicam Nos ipsi per nos ipsos rata perficiamus judicia.

Πολλῶν δ' ἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων, Ἐν τοῖσιδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμεν λόγοις, Cum autem & multorum aliorum *ad* aras *hi transfugæ* venerint, In his ipsis stetimus verbis, *iisdem verbis ac rationibus usi sumus,*

V. 108. Ἄδικον, ἱκεσίαν μὲν θεῖναι πόλει Ξένων θ' ὁσίαν τὸ πᾶν) *Ingeniosè*, uti solet, *Canterus*, & *Scaligerum* istius Lectionis Laudatorem habet, θεσσεσπὰν legit; vel etiam θεσπρόπων, pro πρεσβευτῶν, sed priùs antefero: Nì & πρεσβευτὰν legatur, id enim melius ad ἱκεσίαν referetur, quàm πρεσβεύω. Nec vulgata Lectio est prorsùs respuenda, Hic enim est sensus, Ἄδικον μὲν ἔξι τῇ πόλει θεὸς τὸ πᾶν, παντελῶς καὶ ἀθεμιτώτατον καὶ μισθεῖναι καὶ ὁλιγωρεῖν. *Josua Barnes.* V. 110. Καλὸν δέ γ' ἔξω, πραγμάτων ἔχειν πόδα) Huic simile Adagium à *Zenobio* profertur; Ἐκ τῶν πολλῶν πόδας ἔχεις· ὅτι δεῖ μὴ πολλὰ καὶ περισπώντων. *Æschylus* in Agamemn. Ἔξω νομίζων ὀχεδεῖν πολὺ πόδα. *Idem* in Prometh. Βλαφερὸν ἔστι πράγματων ἔξω πόδα Ἔχειν. *Joban. Brodæus.* V. 114. Γῆ σίσυρτ' ἐλευθέραν) ἐκεῖ σε μὴ βίᾳ ξένους ἀφέλκειν δεῖ βωμοῦ, ἀλλὰ φεύγοντα τὸν βασιλέα ταῦτα τολμᾶν πράττα καὶ ἐν σεβασμῷ ἔχοντα πρὸς τὴν θεὸν τὴν Δήμητρα ἐλευθέραν ἐᾷ. Hunc versum Magnus ille *Josephus Scaliger*, à *Choro* adhuc continuari hoc modo deberi statuit, *Chorus*, Οὐκοῦν τυράννῳ κ.λ. Χρῆν ταῦτα κ.λ. Θεῶν ἀφέλκειν γῆ σίσυρτ' ἐλευθέραν· Πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἆρα τῷδε τῷ λόγῳ μάλις' ἂν εἴη· τἄλλα δ' εἰρηται μάτην. *Copreus.* Τίς δ' ἔξι χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ. *Chorus.* Ἐκλυτὸς παῖς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. Καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἔρχεται κ.λ. Sed quandoquidem sensus in propatulo est, veteri ordine servato, miro quid Magno Viro in mentem Venerit, ut sine causâ tantas turbas excitare vellet. *Josua Barnes.* V. 120. Ἀκάμας τ' ἀδελφὸς) De *Acamante* & *Demophonte* fratribus *Thesei* filiis, per vices regnantibus, Vid. supra v. 35. *Jos. Barnes.* V. 125. Βωμὸν καταστέψαντες) Vel simplicitèr pro *Aram circumsedentes*, cingentes, obsidentes; vel etiam respectum habet ad veterum morem Altares coronandi; unde *Pindar.* Isthm. Od. iv. Antistroph. 4. Καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμοῖς. Scholiast. νεαρὰ στέμματα βωμοῖς. Hinc *Propert.* l. 3. *Indè coronatæ ubi Thure piaveris Aras. Joh. Brodæus.* V. 126. Πατρός τε πρὸς Ἰόλεως σῴζεται πατὴρ) Vid. supra ad v. 91. V. 128. Βίᾳ νιν ἔτρεψ' τῆσδ' ἀπ' ἐδράσας ἄγαν) Hoc in Loco ἑδράσας, quòd aliàs *Focus* sonat, *Aram* significat, ut rectè *Eustathius* fol. 1564. lin. 32. Νεάνθης δέ φασιν ὁ Κυζικηνὸς λέγει, ὡς βωμοὶ μὴ Δαιμόνων· Ἑδράσαι δ' Ἡρώων. Σοφοκλῆς δ' καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν Ἑδράσαι· Λέγει δ' καὶ Εὐριπίδης, Μιλοσφαγεῖτε Δαιμόνων ἐπ' ἑδράσεις. *Josua Barnes.* V. 129. Κἀσφηλεν) Καὶ ἔσφηλεν, σφηλῶσαι ἐποίησεν. *Sophoc.* Ajac. Ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χείρ' ἐπαδύνουσ' ἐμοὶ Ἔσφηλεν. *Idem* in Electr. Πολλά τοι σμικροὶ λόγοι Ἔσφηλαν ἤδη. *Joh. Brodæus.* V. 144. Αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς κυρίως κραίνειν δίκας) Non erat, ut *Scaliger* aliter legeret αὐτοὺς & κυρίας, καθ' αὑτοὺς enim sonat inter ipsos & contra seipsos, & suos; κυρίως autem pro κυρίας *Atticè*. *J. Barnes.* V. 146. Ἐν τοῖσί δ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμεν λόγοις) Cùm priùs in Vulgatibus legebatur, Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμεν λόγοις· *Scaliger*, Ἐν τοῖσι τυπτοῖσιν ἔσαμεν λόγοις· *Canterus*, Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς

αὐτοῖς τοῖσίδ' ἔσαμψ λόγοις. *Duportus*, Ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμψ λόγοις. Probabilitèr omnes, sed *Duportus* rem attigit; ita enim Omnium Vetustissima *Aldi* Editio ad verbum; quare illam sequor τοῖσίδε pro τοῖσδε & τόνοις. *Josua Barnes.*

Κἀδδεὶς ἐτόλμησ' ἴδια φερομένην κακά.
Ἀλλ' εἴ πιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι,
Δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον, ἐξ ἀμηχάνων
Ῥιπτοῦντες, εἴτ' ἔν, εἴτε μή, γενήσεται.
Οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί πω
Μόνον τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος,
Τὰς τῇδε βουλὰς ξυμφορᾶς κατοικτίσαι.
Φέρ', ἀντίδες γὰρ, τῇδε γ' εἰς γαῖαν πάρες,
Ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
Τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τοιάδ' ἔξεσι σοι λαβεῖν·
Ἄργους τοσῳδὲ χρέος, πόλιν τ' Εὐρυσθέως
Ἰφικὰ ἅπασαν τῇδε φερομένας πόλει.
Ἢν δ' εἰς λόγους τε, κἀπὶ τῇδε οἰκτίσωμεθα.
Βλέψας πεπόμψῃς, εἰς πάλιν καθίσας)
Δορὸς τὸ φερέσπαστον· μὴ γὰρ ὡς μεθησόμεθ'
Δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
Τί δῆτα φήσεις; ποῖα πεδί' ἀφαιρεθείς,
Τιρυνθίοις * δηΐοις, πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν; * Scal. λῃΐς.
Ποίοις δ' ἀμυνῶν συμμάχοις; πίνων δ' ὕπερ
Θάψεις νεκρὸς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
Κτήσῃ φερὸς αὐτῶν, εἰ γέροντ' ὄντα γε
Τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντα, ὡς εἰπεῖν ἔπος,
Παίδων τε πρὸς, εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
Ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον.
Καὶ τοῦτο πολλῷ τῷ παρόντι σὺν δίκῃ.
Κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἵδ' ὡπλισμένοι
Μάχοιντ' ἀνηβήσαντες, εἴπερ τοῦτό σε
Ψυχὴν ἐπαίρει· χ' ὡς ἐν μέσῳ πολὺς χρόνος,
Ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν· ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
Δὸς μηδέν, ἀλλὰ πᾶμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ,
Κτῆσαι Μυκήνας. μήδ', ὅπερ φιλεῖτε θρᾴττειν,
Πάθῃς σὺ τοῦτο, τὴς ἀμείνονας παρὼν
Φίλους ἐλέσθαι, τὴς κακίονας λάβῃς.
Δη. Τίς ἂν δίκην κρίνοιεν, ἢ * γνοίη λόγον. * Stobæus δόκιν.
Πρὶν ἂν πρὸς ἀμφοῖν μῦθον ξυμβῇ * σαφῆ; * Stobæus σαφῶς.
Ιό. Ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ

Et nemo ausus est accersere sibi mala.
Sed si stultitiam hi aliquam in te animadvertentes,
Huc venerunt in periculum, ob desperationem, *te*
Conjicientes, sive *fiat id quod optant*, sive non, id perficitur.
Non enim sperâssent, te existentem mentis compotem,
Solum ex tantâ Græciâ, quam pererrârunt,
Horum inconsultas calamitates miseraturum.
Age (confer enim *rationes*) hos dimittens in *nostram* terram,
Et sinens nos abducere, quid lucri facies?
A nobis quidem hujusmodi *commoda* licet tibi accipere:
Argi *urbis* ipsius tantos exercitus, & Eurysthei
Omnes vires addere huic Reipublicæ.
Si verò dicta & horum miserationes
Intuens emollitus fueris, in certamen veniet
Armorum hæc res, nec enim quòd dimittemus
Putes contentionem istam sine ferro.
Quid verò tum dices? quibus campis spoliatus,
Tirynthiis movebis bellum Argivis sustinendum?
Quib. v. bel. soc. *uteris nos* propulsante, cujus etiâ *rei* causâ, *quo prætex.*
Sepelies *tuos cives* mortuos? certè malam famam
Tibi comparabis à civibus, si propter senem,
Qui est sepulchrum, nihil existens, ut ita dicam,
Et propter hos pueros, in sentinam imponas pedem.
Sed dices hoc unum, quod optimùm *est*, te inventurum esse spem:
At hoc longè inferius *est* præsenti *nostræ civitatis robore.*
Malè enim cùm Argivis isti armati
Pugnabunt, cùm ad pubertatem pervenerint; si hoc tibi
Animos tollit: & in medio longum *est* tempus,
In quo vos potestis perire. Sed mihi obtempera.
Nihil des, sed sinens me mea abducere,
Concilia *tibi* Mycenas: neque (quod soletis facere)
Hoc facias tu quoque, cùm possis potentiores
Amicos *tibi* adjungere, ut imbecilliores adjungas.
Dem. Quis litem *rectè* judicârit, aut causam *benè* cognoverit,
Priusquàm ex utroque *litigatore* sermonē audiverit perspicuum?
Iol. O Rex, licet quidem hoc in tuâ terrâ

V. 148. Ἀλλ' εἴ πιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι κ. λ.) Ἀλλ' εἰ σκεπτόμενοι εἴς τε μωρίαν τινα ἐσκέψαντο, καὶ ὅπως δεῦρο μὴ ἦλθον, αὐτοὶ ἐξ ἰδίας ἀμηχανίας ἅμα καὶ σὲ ῥιπτοῦντες εἰς κίνδυνον, ἐὰν ἓν αὐτῷ σωτηρία ὑποφαίνηται, ἐὰν μή. Nihil itaque huc spectat *Johan. Brodæi* importuna Notatio de proverbio κίνδυνον ῥίπτω & κύβον ῥίπτω. *Josua Barnes.* V. 151. Φρενήρη) φρενήρης, ἀρτίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηγαμένος. V. 162. Δόξης) *Aor.* 1. *Subjunct.* Nihil enim hic δόξης, *Gloriæ*, loci habebat, ὃ ἦν ἡμῖν, μὴ γὰρ δόξης, ὡς μεθησόμεθ' ἀγῶνα τόνδε ἄτερ χαλυβδικοῦ. *Scaliger* qui δόξης nomen putabat, ὡς cum accentu scribebat, quasi ita res se haberet, Μὴ γὰρ ὅπως μεθησόμεθα τοῦτον τῆς δόξης ἀγῶνα &c. Μὴ autem *absolutè* non rectè sumitur pro ὅ, sed ferè semper *indefinitè*, vel *negativè*, & *prohibitoriè*; adeò ut si δόξης esset nomen, necesse foret subaudire νομίζῃς, vel tale quid, ut aliquandò fieri observavi. Sed hoc potiùs erat certamen *Vindictæ* & *Invidiæ*, quàm Gloriæ; nec nostræ sententiæ puto quenquam refragari posse; miror potiùs nemini antehàc eandem fuisse visam. *Ibid.* Χαλυβδικοῦ) Ita audactèr scribo pro χαλυβικοῦ, quod priùs obtinebat; cùm ejus vocis Quantitas repugnaret; nec id tantùm, est enim χαλυβδικὸν vox vera & genuina.

Ita enim *Eustathius* in *Homer.* fol. 294. lin. 4. Καὶ σιδήρειον Λακωνικόν· πρὸ γὰρ τῶν μαχαιρῶν φασι, τὸ μὲν χαλυβδικόν· τὸ δὲ Σινωπικόν· τὸ δὲ Λύδιον· τὸ δὲ Λακωνικόν. Καὶ Σινωπικὸν μέν, ἢ χαλυβδικόν, χρήσιμον εἰς τὸ τεκτονικόν. Et *Hesychius*, Χαλυβδικὴ, τῆς Σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα. Hinc *Æschylus* vocat σίδηρον, Σκυθῶν ἄποινον χάλυβον. Et *Prometh.* v. 301. *Scythiam* vocat πρὸ Σιδηρομήτορος γαῖαν. De *Chalybum* populo vid. *Johann. Brodæum* & Lexica. *Josua Barnes.* V. 163. Ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς Τιρυνθίοις δῃΐς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν) ποῖα πεδία ἀφαιρεθείς, ἵνα τί παθὼν δῃΐως ἔχειν πόλεμον Ἀργείοις τοῖς Τιρυνθίοις; Λέγεται γὰρ Τιρυνθίου Ἄρης. *Scaligeri* autem τὸ λῃΐς laudo, putóque δῃΐς ab illo corruptum. *Josua Barnes.* V. 168. Τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντα) Τύμβου γέροντα, i. e. πυμολογέροντα. Sic *Medæ* v. 1209. Τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν πόθησιν; Ubi *Scholiast.* Τὸν γέροντα τύμβον) τὸν πλησίον θανάτου ὄντα· Τύμβους δὲ καλοῦσι τοὺς γέροντας, παρὸσον πλησίον εἰσὶ τῷ θανάτῳ καὶ τῷ τάφῳ. Τὸ μηδὲν ὄντα, τὸ μηδὲν per ὑφὲν affingitur Verbo εἰμὶ, ut Famosum illud Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν. *J. Barnes.* V. 169. Εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.) Molestum negotium aggredieris. Μετενεμπίπτει à nautis, qui sæviente Tempestate sentinam difficultèr exhauriunt. Hinc *Latinis* exantlare, perpeti significat. *Theognis*, v. 672. Ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα Ἀμφοτέρων τοίχων. *Joh. Brodæus.* V. 174. Χ' ὡς ἐν μέσῳ) Καὶ ὁ ὢν, καὶ ὁ ἐν μέσῳ, sic αὐτὸς pro ὁ αὐτὸς, & ὥλλο, pro ὁ ἄλλο. V. 178. Τὴς ἀμείνονας παρὸν φίλους ἑλέσθαι) Παρὸν absolutè pro παρόντα, sic supra v. 7. ἔξεσι pro ἔστι ἐξὸν, & infra v. 187. ὑπὲρ δοκοῦσαν, pro ὑπὲρ ἃ τὸν δέδοκται. Vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 129. & *Iphig.* Taur. v. 688. & v. 802. *Josua Barnes.* V. 180. Τίς ἂν δίκην κρίνοιεν) Malè hic κείνοιεν pro κείνοι scribebatur, cùm illud sit tertii pluralis, hoc singulare; nec tamen hoc vidit *Duportus*, nec

nec ipſe *Canterus*, nec Magnus *Scaliger*; nec haud Minor *Stephanus*, licet is notas in hunc locum dederit, nec *Stobæi* exemplar aliàs hoc verbum profert: Solus *Æmil. Portus* hoc vidit & rectè notavit, vel κείνοις legi debere, vel κείνοις ἄν, etiam bis ἄν repetito; de quâ re Nos ad *Troad.* v. 985. Quod ad hujus loci ſenſum attinet, non dubium eſt, uti *Henricus Stephanus* ait, quin ad illum Proverbialem Verſum alludere voluerit *Euripides*, Μήτε δίκλω δικάσῃς, πεὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Vid. *Eraſmum* in Adagio, *Nè de lite pronuncies*. Vide plura in hanc rem à nobis notata ad *Cyclop.* v. 252. *Joſua Barnes.*

V. 183. Εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει) Ita *Cyclop.* loco ſuprà citato, Ἄκουσον ἐν μέρει καὶ σὺ ξένων. Hoc autem in loco in *Demophontis* Perſonâ laudat *Euripides* Athenienſium ſuorum æquitatem in cauſis decernendis; de quâ re videſis *Johannis Meurſii* ſingularem librum, *Areopagum* dictum, præſertim c. 4. *Joſ. Barnes.* V. 187. Ψήφῳ δοκῶσιν) Vid. ſuprà ad v. 178. V. 188. Ὡς Μυκηναίους ἄγω) Poetæ *Argos* & *Mycenas* pro eâdem Civitate accipiunt. *Euripides* in *Oreſte*, Μυκηνίδες δ' ἑστίαι. *Scholiaſt.* Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, *Sophocl.* Scholiaſt. Ὅμηρος χαρίζεται τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ τῷ Μυκήνῃ· οἱ δὲ νεώτεροι, τῷ αὐτῷ Μυκήνῃ καὶ Ἄργος φασίν. *Strabo* l. 8. Εὐριπίδης δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ δράματι, ποτὲ μὲν Μυκήνας καλῶν, ποτὲ δ' Ἄργος τὴν αὐτὴν πόλιν, καθάπερ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ Ὀρέστῃ. *J. Brodæus.* Quare autem id fit, idem *Strabo*, dicit, quia *Mycenæ* jam olim dirutæ erant, & ob vicinitatem harum Urbium. Διὰ δὲ τὴν ἐγγύτητα τὰς δύο πόλεις ὡς μίαν οἱ Τραγικοὶ ζευγνύμασι προσαγορεύουσιν. *Joſua Barnes.* V. 191. Δικαιῶτε) Δίκαιον ἡγεῖσθε, κατακρίνετε. *Ibid.* Ὅστις ἂν πάρος φύγοι) Laborabat priùs hìc Verſus adeò, ut *Canterus* Aſteriſco notaret, nihil aliud proferre valens, ut neque ipſe *Scaliger*; *Duportus* legebat, pro ἂν πάρος, ἄντε καὶ Ἄργος, importuno hiatu; *Aldi* Editio Optima, omniúmque prima, habet ὅστις ἂν πάρος, perfecto Verſûs Senſúſque complemento; πάρος autem pro τὸ Ἄρος, pro quo frequentiùs & magis ex regulâ, πῶλαμα, πώγυιος pro τὸ ἄγυιος ἐον, πώμπεχον, pro τὸ ἀμπέχονον, πώειον, πώστερ, & πωρχαῖον. *Joſ. Barnes.* V. 194. Οὐ γάρ τι Τραχὶς ὅδε, ἀλλ' Ἀχαϊκὸν) Sunt, inquit *Hen. Stephanus*, qui pro Τραχὶς reponant Τραχίν, ut ſit nomen Civitatis, inquiunt. Sed ii, ſi *Stephanum* περὶ πόλεων conſuluiſſent, nihil hìc mutari debere didiciſſent. Hæc ille. Et ſane utroque modo ſcribitur, Τραχὶς & Τραχὶν, de quâ Urbe præter eundem *Stephanum* περὶ πόλεων, Adeundus *Euſtathius* in *Homer.* fol. 320. lin. 19. & Lexicographi. *Ceyx* autem *Alcyones* Maritus tunc temporis erat Rex *Trachiniæ*, qui *Euryſthei* minis territus, cum *Heraclidas* defendere nequiviſſet, illos ad *Athenas* cum *Iolao* miſit, *Herculis* enim amicus erat *Ceyx*. Vid. *Heſiodi* Scutum v. 353. Τρηχῖνα δέ τοι παρελεύσῃ Ἐς Κήϋκα ἄνακτα, ὃ δὴ δώμασί τε καὶ αἰδοῖ Τρηχῖνι πεφύκασι. Hinc *Ovid.* Metamorph. l. xi. Fab. 8. ---*Fraterno ſanguine ſontem* [*Pelea*] *Expulſumque domo patriâ* Trachinia *tellus Accipit. Hic regnum ſine vi, ſine cæde, regebat Lucifero Genitore ſatus, patriúmque nitorem Ore ferens* Ceyx. *J. Barnes.* V. 203. Πόλιν μὲν ἀρχεῖ) Notabilis Ἑλληνισμὸς, eſt autem honeſta *Apoſiopeſis*; quia veretur homo Ingenuus, nè Magnæ Urbi Adulari videatur, cùm juſtas eſſe laudes libaverit: hunc autem ſenſum *Brodæus* huic loco affingit, *Urbs ſuâ ſatis virtute contenta eſt, nec alieno Præconio indiget.* Etiam hinc occaſionem nactus eſt *Euripid.* Patriam urbem laudandi; de quâ re Nos ſuprà v. 183. *Troad.* v. 218. & v. 973. *J. Barnes.* V. 208. Πίτθευς μὲν ὅδε Πέλοπος) *Pittheus Pelopis* filius, erat Æthræ Pater, Æthra autem mater *Theſei*, qui erat Pater *Demophontis*, ut Nos *Supplic.* v. 262. Hæc eſt *Theſei* atque *Demophontis* Genealogia. *Joſ. Barnes.* V. 210. Πάλιν δ' ἄνειμί σοι λόγῳ) Ἄνειμι, Rectè nos

Εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι.
Κἀδεὶς μ' ἀπώσῃ πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
Ἡμῖν δ' ἃ κἀμὲ τῶνδ' ἐδέν ἔστιν ἐν μέρει·
Ἐπεὶ γὰρ Ἄργους ἐδέν ἐσθ' ἡμῖν ἔτι,
Ψήφῳ δοκῶσιν, ἀλλὰ φόβῳ μόνῳ πάρα,
Πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι,
Ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασε χθονός;
Ξένοι γὰρ ἐσμέν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὅρον
Φόβῳ δικαιοῦτ', ὅστις ἂν τ' Ἄργος φύγοι;
Οὔκουν Ἀθῆναί γ'· ἐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ,
Τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
Οὐ γάρ τι Τραχὶς ὅδε, ἀλ' Ἀχαϊκὸν
Πόλισμ', ὅθεν σὺ τόνδε, τῇ δίκῃ μὲν ἔ,
Τὸ σὸν Ἄργος οἰκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγῃς,
Ἱκέτας ἱκέτιν βωμίους καθημένους.
Εἰ γὰρ τόδ' ἔσται, καὶ λόγους * κρίνουσι σούς, * Mallem hìc κρίνωσι.
Οὐκ οἶδ' Ἀθῆναι πάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῷδε λῆμα, καὶ φύσιν·
Θνήσκειν ἑλέσθαι. "ἡ γὰρ αἰσχύνη, βάρος
Τοῖς ζῆν πρὸ ἐλαχίστου ἀνδράσιν νομίζεται.
"Πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ ἓν ὄφελος ἔχει
Λίαν γ' ἐπαινεῖν ὄχλοι· πολλάκις δὲ δὴ
Κἀμοὶ τοιοῦτος βαρυβεὶς οἶδ', ἄγαν γ' ἀνέμνησε.
Σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τόνδε βούλομαι φράσαι,
Σώζειν, ἐπείπερ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
Πιτθεὺς μὲν ὅδε Πέλοπος· ἐκ δὲ Πιτθέως,
Αἴθρα· πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
Θησεύς. πάλιν δὲ πρὸς δ' ἀνειμί σοι λόγου.
Ἡρακλέης ἦν Ζηνὸς, Ἀλκμήνης τε παῖς.
Κείνη δὲ Πέλοπος. συγγενὴς· αὐτημενῶ
Πατὴρ ἂν εἴη σός τε, καὶ τέκνων ἐμῶν.
Γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν.
Ἃ δ' ἐκτὸς ἦδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ,
Τίσω, λέγω σοι, πατρί· φημὶ γάρ ποτε

Dicere, & audire viciſſim licet mihi,
Nec ullus me pellet ulteriùs, *aut prius, ut aliundè pulſus fui.*
Juvet nos verò & hunc non concedit alternis cauſam dicere:
Poſtquam enim nihil eſt nobis amplius negotii cum Argis,
Decreto factò; ſed patriam fugimus,
Quomodo poteſt juſtè retrahere tanquam Argivos,
Hic nos cum ſimus, quos expulit ex patriâ?
Peregrini enim *jam* ſumus. An ex totâ Græciâ
Juſtum putatis ut exulet, quicunque Argivam urbem fugiat?
Nequaquâ certè is fugiat Athenas.
Haud enim Argivorum metu
Herculis liberos expellent *ex ſuâ terrâ Athenienſes.*
Haud enim *Athenienſium urbs* eſt Trachis, nec Achaïcum
Oppidum, unde tu iſtos, nullo quidem jure,
(Sed Argos laudibus extollès & *jactans verba*, qualia nûc quoq; di.)
Expuliſti ſupplices ad aram ſedentes.
Si enim hoc fiat, & *Athenienſes* perficiant verba,
Non video Athenas iſtas liberas ampliùs *eſſe.*
Sed novi ego horum animum & ingenium:
Mori *potiùs* volent. "Dedecus enim, onus
"Vitæ apud bonos viros putatur.
"Satis autem eſt urbem *ita prædicâſſe.* Eſt enim invidioſum,
"Immodicè prædicare: ſæpe enim jam
"Memini me quoq; gravatù eſſe, quando nimiùm ſum laudatus.
Quòd autem *ſit* neceſſe tibi, hoc volo dicere, hos
Servare, quia huic terræ præſes.
Pittheus enim *filius* eſt Pelopis: ex Pittheo verò
Æthra: pater verò ex hâc naſcitur tuus
Theſeus. Rurſùs verò aſcendo & *repeto tibi ad* horum genus.
Hercules erat Jovis, & Alcmenæ filius.
Hæc verò Pelopis filiæ. *Ergo* conſobrini
Fuerunt tuus pater, & horum pater.
Attingis igitur ſic hos genere, ô Demophoon.
Quæ verò præterea extra jam dictam cognationem te oportet
Perſolvere filiis, dicam tibi: Glorior enim quondam

Aſcendo

Aſcendo interpretati ſumus, cùm malè anteà *Brodæus*, ad commemorandum eorum tibi genus *tranſeo*; alii autem, ſimpliciter *commemoro*, *refero*. Jure quidem utramque ſententiam *Henricus Stephanus* rejicit, ſed nec ipſe ſatis hunc locum aſſecutus videtur; quem ut pleniùs intelligas, ſciendum eſt, *Iolaum* à *Pittheo Pelopis* filio deſcendiſſe ad *Theſeum*, cujus erat filius ex *Phyllide Demophon*; at ut Affines & Conſanguineos probet *Herculis* filios rurſus aſcendit ab iis ad *Alcmenam* filiam *Lyſidicæ*, quæ erat *Pelopis* filia; qui *Pelops* pater erat *Pitthei*, *Theſei* Matris *Æthræ* Patris: ac proinde *Hercules* & *Theſeus* à Matribus erant *Pelopidæ*, & Conſobrini. Vide præterea quæ Nos ſupra ad v. 37. de *Heraclidarum* & *Theſeidarum* Affinitate. Nihil ergò hic ἄνυμι pro ἀνύω, ſed ἄνειμι, vel ſimpliciter ἀνατρέχω, vel ἀνελίσσω, ἀνέρχομαι, vel ἀνὰ γῆ͂ᾶ ἶμι. *Jupiter*, ex *Alcmenâ* genuit *Herculem*, *Alcmena* autem illa fuit filia, ut diximus, *Lyſidicæ Pelopis* filiæ. Eſt hæc itaque *Herculis* & *Heraclidarum* Genealogia. *Joſua Barnes.*

Σύμπλεις γενέσθ, τῷδ' ὑπασπίζων πατρὶ,
Ζωσῆρα Θησῆ τὸν πολυκτόνον μέτα,
Ἄδυτ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
Πατέρα σόν. Ἑλλὰς πᾶσα τῦτο μᾶρτυρεῖ.
Ὧν ἀντιδῦναί σ' οἶδ' ἀπαιτῦσιν χάριν,
Μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν
Τῶν σῶν ἁποσπασθέντες, ἐκπεσεῖν χθονός.
Σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν χωρὶς, ἔν τε πόλει κακόν,
Ἱκέτας ἀλήτας, συγγενεῖς, οἵ μοι κακῶν
Βλέψον πρὸς αὐτὺς, βλέψον, ἕλκεσθ βίᾳ.
Ἀλλ' ἄντομαί σε, χὠ καταιτέφω χερῖν,
Καὶ πρὸς γενείᾳ, μηδαμῶς ἀπεμάσῃς
Τὺς Ἡρακλείᾳς παῖδας εἰς χέρας λαβών.
Ἐνῦ γ' τοῖσδε συγγενὴς, γενῦ φίλος,
Πατὴρ, ἀδελφὸς, δέσποτης· ἅπαντα γὰρ
Ταῦτ' ἔξι κρείσσω, πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσῖν.

Χο. Ὠικτειρ' ἀκύσας τάσδε συμφορᾶς, ἄναξ.
Τλῶ δ' εὐγνώσεσθ τῆς τύχης νικωμένῳ
Νῶν δὴ μάλιστ' ἐσεῖδον· οἵδε γὰρ πατρὸς
Ἐσθλῦ γεγῶτες, δυστυχῦσ' ἀναξίως.

Δη. Τεταί μ' ἀναγκάζυσι συμφορᾶς ὁδοὶ,
Ἰόλαε, τὺς σὺς μὴ παρῶσασθ ξένυς.
Τὸ μὲν μέγιστον, Ζεῦς, ἐφ' ᾧ σὺ βώμῖᾳ
Θακεῖς, νεοσσῶν πῶδ' ἔχων πρυμήγυειν.
Τὸ συγγενές τε, χὠ τὸ πρυφείλειν, κἀλῶς
Πεφασθ πρὸ ἡμῶν τῦδε παισφάσαι χάριν,
Τό, τ' αἰσχρὸν, ὕπερδεῖ μάλιστα φρυντίσαι·
Εἰ γὰρ πρήσω τόνδε συλᾶσθ βίᾳ
Ξένυ πρὸς ἀνδρὸς βωμὸν, σὸν ἐλεύθερον
Οἰκῆν δοκήσω γαῖαν. Ἀργείοις δ' ὀκνῶ
Ἱκέτας προδῦναι, χὠ τάδ' ἀγχόνης πέλας.
Ἀλλ' ὄφελες μὲ σὺτυχέστερον μολεῖν.
Ὅμως ὅ γ' νῶν μὴ πρέσσῃς, ὅπως σέ τις
Σὼ παῖσι βωμῦ τῦδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ,
Σὺ δ' Ἀργεῖ ἐλθὼν, παῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
Πρὸς τοῖσδ' ἅτ', εἴ τι τοῖσι γ' ἐγκαλεῖ ξένοις,

Me ſocium fuiſſe Theſeo, cùm eſſem ſcutifer Herculis,
Ad *petendum* baltheum, qui fuit cauſa multarum cædium.
Reduxit autem *idem Hercules* ex infernis Plutonis receſſibus
Patrem tuum. Hoc tota Græcia teſtatur.
Pro quibus reddere te iſti viciſſim poſtulant gratiam,
Ne *hoſti* dedantur, neque per vim à Diis
Tuis avulſi, expellantur *ex hoc* agro.
Tibi enim privatim hoc turpe *fuerit* & civitati malum:
Supplices, exules, cognatos (Hei mihi malorum *cauſa*:
Intuere eos, vide eos) trahi per vim.
Sed rogo te, & corono tuas manus,
Et per mentum *te precor*, nè negligas
Filios Herculis, in manus *tuas* ſuſcipiens.
Sis verò illis cognatus, ſis amicus,
Pater, frater, dominus: omnia enim
Hæc ſunt potiora, quàm ab Argivis occidi.
Cho. Miſertus ſum ego audiens iſtas calamitates, ô rex,
Nobilitatem verò à Fortunâ vinci
Nunc maximè vidi. Iſti enim è patre
Optimo nati, ſunt infelices præter ſua merita.
Dem. Tres calamitatis viæ *cauſæque* me cogunt,
O Iolae, non repellere tuos hoſpites,
Primùm quidè quod maximũ *eſt*, Jupiter, ad cujus aram tu
Sedes, hunc cœtum habens pullorum, *i.e. puerorum*:
Deinde verò cognatio & prior obligatio, *quæ nos monet*,
Hos repoſcere à nobis paternum beneficium:
Et *tertio loco* ipſa turpitudo, de quâ maximè oportet eſſe ſolicitum.
Si enim permittam hanc vi ſpoliari
Aram ab homine peregrino non liberam
Videbor habitare terram: Argivis autem vereor
Prodere ſupplices, idque prope laqueum *exiſtentes*.
Utinam verò tuus adventus fuiſſet felicior.
Sed tamen ne nunc quidem trepida, ne te aliquis
Cum pueris avellat ab hâc arâ per vim.
Tu igitur reverſus Argos, dic & iſta Euryſtheo:
Præterea verò, ſi quod crimen his hoſpitibus objiciendum habet,

V. 217. Σύμπλεις γενέσθ Θησεῖ) Ὑπασπιστὴς γὰρ ἦν Ἡρακλεῖ. *Tzetzes* in *Lycophron.* Ἀδμήτη δὲ Εὐρυθέως θυγάτηρ ἐπεθύμησε τῆ Ἱππολύτης κλησάσης ζωσῆρα· ᾗ δὴ ἐν ποίῳ Ἡρακλῆς μετὰ τε Θησέως καὶ ἑτέρων εἰς Θερμισκύρας λιμένα ἦλθον, καὶ Ἱππολύτη τὸν ζωσῆρα τύτῳ ὑπάρχετο δῶναι, Consule *Diodorum Siculum* l. 5. & *Zenobium* in Paræmiâ, Οὐκ ἄνδρα γε Θησέως. Hæc notavit. *Joh. Brodæus.* Adde his, *Apollodorum* in Bibliothec. l. 2. c. 4. §. 9. *Natal. Comit.* Mytholog. l. 7. c. 1. fol. 687. &c. *Joſua Barnes. Ibid.* Ὑπασπίζων) Rectè manet, licet *Joh. Brodæus* errando corrigebat in ὑπασπίζειν. Ita enim ſe verba habent, ἐγὼ γάρ ποτε ἦλθα φημὶ Θησεῖ σύμπλους, ὑπασπίζων τῷ Ἡρακλεῖ, πατρὶ τύτων τῶν παίδων· Οὕτω γὰρ Ἀρχεμάχης ἐν τῷ τόλμᾳ, τῷ μὲν Ζωσῆρα τῆς Ἱππολύτης διακοσμηθέντα. V. 219. Ἄδυτ' ἐρεμνῶν) Ita ego audacter repono pro ἐρυμνῶν, quod priùs in omnibus libris malè obtinebat, nec tamen ulli notatum. Ἐρυμνὸς enim *Munitus*, ab ἔρυμα, ἔρκος autem quaſi ἐρεζεννὸς ab ἕρξις. Ratio cuivis in promptu eſt. Nota hæc de *Theſeo* Hiſtoria; de quâ tamen videſis *Plutarchum* in *Theſeo*. Joſua Barnes. V. 227. Κατασφῶ χερῖν) Supplices Coronas manibus geſtabant, quas Patrocinantibus ſibi obtulerunt. V. 228. Καὶ πρὸς γενείᾳ) Δέομαι ſubaudi, vel potiùs ἄντομαί σε repetendum διὰ κοινῦ. V. 237. Τεταί μ' ἀναγκάζυσι συμφορᾶς ὁδοὶ) Ὁδοὶ, ἤγουν λόγοι. Ὁδοὶ, argumenta & Rationes. *Euripides* in *Hecubâ*, Ἐξιστῆσαι (ὦν ὁδὲν βουλεύματων. *Idem* in *Phœniſſis*, Ἄκυε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν. *Sophocles* in *Oedipo* Tyranno, v. 67. Πολλὰς δ' ὁδὺς ἐλθόντα φρυντίδ πλάναις. *Scholium*, πολλὰς γνώμης ὀπτεύσας ἐν τῇ σκέψει πλανώμενῳ ἦλθον &c. *Johannes Brodæus.* V. 240. Νεοσσῶν πῶδ' ἔχων πυήγυειν) De *Pueris* νεοσσῶν nomine inſignitis vid. quæ Nos ad *Troad.* v. 746. Πυήγυειν autem vocat ob numerum *Heraclidarum*; erant enim ex *Theſei* filiabus tantùm ultra ſexaginta; præter *Hyllum* ex *Deianirâ*, *Agelaum* ex *Omphale*, alioſque ferè tredecim, quorum Nomina habes *Apollodori* Bibliothecâ l. 2. c. 7. §. 8. *Joſua Barnes.* V. 241. Κἀλῶς πεφάσθαι παρ' ἡμῶν τόσδε παῖσφάσαι χάριν) Πεφάσθαι ἀντὶ τῦ πάθειν, vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 614. V. 247. Καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας) Καὶ ταῦτα, ἐν ἐμάτῳ κινδύνῳ ὄντας. *Joh. Brodæus* paulò aliter hunc locum capit, nec prorsùs ineptè; dicit enim, *Et hoc periculo non caret. Tractum ab his, qui laqueo vitam finiunt.* Æſchyl. *in Eumenid.* Νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν. *Ariſtoph.* in Acharn. Ταῦτα δῆτ' ἐκ ἀγχόνη. *Hæc ille.*

V. 259. Σκιᾶς πέφυκας, τῶ θεῶ πλέον φερῶν) Σκιᾶς ᾖ σκολιὸς εἶ, ἐὰν μὴ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ Θεῷ ταὐτὸν ἀπαίτῳ πρᾶξαι νομίζῃ· Θεὸς γὰρ τοῖς ἑαυτῶ βωμὸς προσερχομένοις σωτηρίαν εἵρηκεν, ἐγὼ δ' ἐὰν τῶ θεῶ ὑπηρέτης ὢν τύχω ἐξορίζοιμι ἐντεῦθεν, ἵνα πόρρω τῶ θεῶ ὄντες ὑφ' ὑμῶν ληφθῶσι, τί τοῦτο δρᾶν, πλὴν σκαιότης καὶ θεομισὴς ἁπάντη, ἀναξία τε ἐμοῦ, καὶ θεῶν, ὃς ὀρθῶς καὶ ἀληθῆ φιλεῖ διδάσκειν. *Joſ. Barnes.* V. 261. Ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα) Ῥῦμα ἀπὸ τοῦ ῥύω, ἤγουν φυλάσσω, σώζω, ἐλεύθερα. *Latinè* Tutamen ſonat, *Aſylum* in hoc loco. Reponit *Demophon Coprei* quæſtioni, *utrum Deorum Aræ eſſent Refugia malorum, Omnibus eas*, inquit, *patere oportere; Piis*, ut Deorum Amicis; etiam *Impiis*, Deorum Clementiam implorantibus; præſertim uſquedum Impietatis Convicti ex Lege fuerint; & à Diis ipſis rejecti. *J. Barnes.* V. 269 Ἆπει) Ἆπεις, *abis*, pro *abibis*, *Præſens* pro *Futuro*, vid. quæ Nos ad *Rheſ.* v. 450. V. 271. Κἀκ ἐς ἀμβολὰς) Καὶ οὐκ ἀναβλήδην, ἀλλ' ἐν πάχει. V. 272. Μὴ πρὸς θεῶν Κήρυκα πολιήσης ἰδεῖν) *Homer.* Iliad. α. v. 334. Χαίρετε Κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν. *Scholiaſt.* Κήρυκες) Ἄξιοι καὶ θεῶν· Ἄσυλον γὰρ καὶ θεῖον τὸ κῆρυξ· Ἑρμῆς γὰρ μυθεῖς Παυσανίᾳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ἔχειν ὑὸν ὀνόματι Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ κῆρυξ Κηρύκων γένος, ὡς ἱστορεῖ Πτολεμαῖος· ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς κῆρυξ θεῶν ἀγγέλλουσιν, ἢ ὅτι ὑπὸ Ἑρμοῦ εἰσιν ὄντες ἄγγελοι Διός· Præterea omnium humaniorum Gentium conſenſu *Ambaſſiatores*, ut vulgò dicuntur, ſive *Heraldi*, ſeu magis *Latinè* velis, *Caduceatores*, *Feciales*, *Legati*, *Oratores*, ſacri ſemper ſunt habiti & inviolabiles; quem Characterem ut ſibi indelebilem reddant, Prudenter iis agendum, nequid Officio ſuo nimis freti temerarium aut Legibus contrarium aggrediantur. Hæc docet nobis *Euripides*, nempe ipſum *Oratorem* violari poſſe & debere, ſi priùs ipſe legem violet, Κήρυκα πολιήσῃ ἰδεῖν, Εἰμή γ' ὁ Κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται. *Chorus* autem utrique conſulit. *Caduceatori*, nequid mali patiatur, & Regi, nè & ipſe licet ab effræni & petulanti Legato irritatus, contrà honorem ſuum & legem gentium in eum animadvertat; quare Hunc *abire* jubet; illum *impunè abire ſinat*, ſuadet, Ἄπιθι· Καὶ σὺ τῶνδε μὴ δίγνῃς, ἄναξ. Hæc habui ex *Euripidis* mente de Legatis dicere, ad quæ ferè alia referri debent; quanquam de hâc re Tractatum edidit Dominus *Johan. Finett* Miles, qui Copiosè de Legatis & eorum Officiis, aliiſque ad hanc cauſam pertinentibus *Anglico* ſermone diſſeruit. *Joſ. Barnes.* V. 279. Ἀλλ' ἴθ' ἑξάπους, Κρεσφόντου πάρθενε, τέρμασιν μόλεις) *Alcathoi* ad extremos fines, eſt Notatio Urbis *Megarorum*, *Megaridis* provinciæ Capitis, quæ erat *Achaiæ*; Urbs autem illa inter *Athenas* & *Corinthum* ſita erat dicta *Alcathoe* quoque, ab *Alcathoo Pelopis* filio, qui cædis *Chryſippi* fratris ſuſpectus *Megara* venit, occiſóque *Leone* Cithæronio, qui multos & in iis *Megarei* Regis filium *Euippum* necaverat, aſcitus *Megareo* Gener in regno ſucceſſit; de quâ re vid. *Pauſaniam* in Atticis fol. 39. lin. 14. Altera quoque ex *Megarenſium* Arcibus *Alcathoe* vocatur, utpote ab *Alcathoo* ædificata, cujus cùm jaceret fundamenta, Diis, qui Προδομεῖς, Veſtibulares, dicuntur, primus omnium ſacrificâſſe fertur. *Ovid.* Triſt. l. 1. *Et quos Alcathoes memorant à manibus ortos.* Et *Metamorph.* Fab. 1. v. 7. *Prætentátque ſui vires Mavortis in Urbe Alcathoe, quam Niſus habet.* *Theognis* & ipſe *Megarenſis* v. 771. Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπεύξασθαι πόλιν ἄκρην, Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παῖδι χαριζόμενος. *Phœbus* dicitur *Alcathoi* gratiâ in hâc Arce ædificandâ laborantem auream Lyram depoſuiſſe, unde ipſi muri vocales evaſêre; ut *Ovidius* Metamorph. l. 8. teſtatur, *Regia turris erat vocalibus addita muris, In quibus auratam Proles Latonia fertur Depoſuiſſe Lyram: ſaxo ſonus ejus inhæſit.* Idem *Pauſanias* memorat in *Atticis* fol. 40. lin. 15. Quare *Pomponii* error notandus eſt, qui hæc dicit, *Alcathoe Nympha fuit amata ab Apolline, quæ dedit nomen Arci Megarenſium.* Pulchrè autem, ut hoc quoque addam, Poeta præſtolantem *Euryſtheum* fingit cum exercitu ad *Athenienſium* & *Megarenſium* fines, nè contra Decorum nimis feſtinanter inter *Argivos* & *Athenienſes* pugna committi videretur. *J. Barnes.* V. 281. Λαμπρὸς δ', ἀκόντας ζωὸν ὕδειν, φανήσεται) ἐν τοῖς ὅπλοις λαμπρὸς, καὶ ὁλοσίδηρος, ὡς σίλδων παρ' Ὁμήρῳ, ὅθεν καὶ Ἄρεως ὄνομα σίλδων παρ' Ἀσεγονόμοις. Ἐπεὶ ---- φερεσθνὸν δ' ὄγκ δέρκεσθαι ὄσσοις Χρυσείης ἐν κόρυθος· λαμπρὰ δ' ἀκόντες ἀπ' αὐτῆς Αἰγλήεν σίλδουσι. *Joſua Barnes.*

Δίκης κυρήσῃ· τόσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
Κο. Οὐκ ἦν δίκαιον ἤ τι, κἀνικῶ λόγῳ;
Δη. Καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
Κο. Οὔκουν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ σοὶ βλάβη.
Δη. Ἐμοί γ', ἐάν σοι τόσδ' ἐφέλκεσθαι μέλῃ.
Κο. Σὺ δ' ἐξόριζε· κἄτ' ἐκεῖθεν ἄξομαι.
Δη. Σκαιὸς πέφυκας, τῶ θεῶ πλέον φέρων.
Κο. Δεῦρ', ὡς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φυκτέον.
Δη. Ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.
Κο. Ταὐτ' ἠδοκήσῃ τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
Δη. Οὐκοῦν ἐγὼ τῆσδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
Κο. Βλάπτων ἐκείνους μηδέν, ἂν σὺ σωφρονῇς.
Δη. Βλάπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μαίνονθ'. Ἡδὺς θεός;
Κο. Οὐ βέλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
Δη. Κἀγὼ τοιοῦτος· τῆσδε δ' οὐ μεθήσομαι.
Κο. Ἄξω γε μήτοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
Δη. Οὐκ ἆρ' ἔς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπῃ πάλιν.
Κο. Πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
Δη. Κλαίων ἄρ' ἆφῃ τῆσδε, κοὐκ ἐς ἀμβολάς.
Χο. Μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα πολιήσῃς ἰδεῖν.
Δη. Εἰ μή γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
Χο. Ἄπελθε· καὶ σὺ τῶνδε μὴ δίγνῃς, ἄναξ.
Κο. Στείχω· μᾶς γὰρ χεῖρὸς ἀδεὴς μάχη.
Ἥξω δ' πολλοὺ ἄρας Ἀργείων λαῶν
Πάγχαλκον αἰχμὰν δεῦρο. μυρίοι δέ με
Μένουσιν ἀσπιστῆρες, Εὐρυθεύς τ' ἄναξ
Αὐτὸς στρατηγῶν. Ἀλκάθοᾳ δ' ἐπ' ἐξάποις,
Καρδοκῶν τανδένδε, τέρμασιν μόλῃ.
Λαμπρὸς δ', ἀκόντας σιλὼ ὕδειν, φανήσεται
Σοί, καὶ πολίταις, γῇ τε τῇδε, καὶ φυτοῖς,
Μάτην γὰρ ἥβλω ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα

Jus *ſuum* conſequetur: hos verò *tu* nunquam *hinc* abduces.
Cop. Nõ *abducã igitur hos*, ſi juſti aliquid affer. & ratione *cauſ.* vinc.
Dem. At quomodo juſtum *eſt* ſupplicem abducere vi?
Cop. Nequaquam mihi hoc turpe *eſt*, ſed tibi damnum *feret*.
Dem. Certe mihi *erit dedecus*, ſi patiar te iſtos abſtrahere.
Cop. Tu igitur relega *eos* ex tuis finibus, & tũc *eos* illĩc abducemus.
De. Ineptus es, qui Deo plus ſapis, *qui Deo te ſapientiorẽ eſſe putas.*
Cop. Ergo huc (ut videtur) malis fugiendum *eſt*.
Dem. Omnibus *eſt* commune perfugium ara Deorum.
Cop. Hæc non videbuntur pariter Mycenæis.
Dem. Nonne ego rerum iſtarum ſum dominus?
Cop. Nihil lædens *Mycenæos* illos, ſi ſapis, *hos transfug. mihi dedis.*
Dem. Lædimini *ergo*, quòd ego non polluam deos?
Cop. Non cupio te bellum movere Argivis.
Dem. Et ego ſic ſum affectus: iſtos verò non dimittam.
Cop. Ego tamen abducam meos correptos.
Dem. Haud igitur Argos facilè redibis.
Cop. At periculum faciens, hoc citò ſciam.
Dem. Plorans igitur hoc attinges, idque ſtatim.
Cho. Ne per deos aude percitere præconem.
De. Niſi profectò iſte præco modeſtè ſe gerere diſcat, *eũ percutiam.*
Cho. Abi tu: tu verò, ô rex, nè attingas hunc.
Cop. Abeo: unius enim manûs infirma *eſt* pugna.
Veniam autem magnum Martis Argivi adducens
Huc armatum exercitum. Innumeri enim me
Expectant clypeati *milites*, Euryſtheúſque Rex
Ipſe dux exercitûs. Alcathoi verò ad extremos,
Expectans hinc *reſponſa*, fines manet.
Ubi a. audièrit tuam inſolentiam, apparebit ſplendidus *in armis*
Tibi, & civibus, & huic terræ, & arboribus:
Fruſtrà enim haberemus juventutem adeò

Πολλὼ ὂν Ἄργε, μή σε πιμφρέμμοι.
Δη. Φθείρυ· τὸ σὸν γὸ Ἄργ Θ ὐ δέδοικ' ἐγώ.
Ἐνδένδε δ' οὐκ ἔμελλες, αἰχμώσας ἐμέ,
Ἄξειν βίᾳ τάδ'· ὐ γὸ Ἀργείων πόλει
Ὑπήκοον πλώ δ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
Ἀναπαυστοι.
Χο. Ὦρα φρονοῦν, περὶ ὅροις πελάσαι
Στρατὸν Ἀργείων· μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης
Ὁ Μυκιωναίων,
Ἐπὶ τοῖσι ὃ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν.
Πᾶσι γὸ ὅτ Θ κήρυξί νόμ Θ,
Διὶς τόσα πυργοῦ πρὸ γιγνομένων.
Πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς;
Ὡς δείν' ἔπαθεν, οὐ φροῦ μικρὸν
Ψυχὼ ἦλθεν ὀζαινᾶσαι.
Ἰαμβοί.
Ἰό. Οὐκ ἔστι τῶδε παισὶ κάλλιον γέρας,
Ἢ παῖδας ἐσθλῶ κἀγαθῶ πεφυκέναι,
Γαμῆν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς ὃ νικηθεὶς πόθῳ
Κακοῖς ξυνοικώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
Τέκνοις ὄνειδ Θ ὕνεχ' ἡδονῆς λιπῆν.
Τὸ δυσχερὲς γὸ ἡ ὑγρὸν ἀμυὸ ἔ)
Τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὸ κακῶν
Εἰς τἔσχατον πεσόντες, εὐρόμῳ φίλως
Καὶ ξυγγενεῖς τόσδ', οἳ τοσῆσδ' οἰκυμένης
Ἑλλωὶδ Θ γῆς, πρῶδε προῆκται μόνοι.
Δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν, δότε
Ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε, *al. ἠλθομεν.
Ὦ παῖδες· εἰς μὲ πεῖραν *ἔλθωμεν φίλων.
Ἢν δ' ἔν ποθ' ἡμῖν νόσ Θ εἰς πάτραν φανῇ,
Καὶ δώματ' οἰκήσητε, καὶ τιμᾶς πατρὸς,
Σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλως νομίζετε,
Καὶ μή ποτ' εἰς γλῶ ἐλθὸν ἄρεσθαι δόρυ,
Μεμνημένοι· πρῶδ' ἀλλὰ φιλτάτῳ πόλιν
Πασῶν νομίζετ'· ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν,
Οἳ γλῶ τοσῶδε, καὶ Πελασγικὸν λεὼν,
Ἡμᾶς ἀπηλλάξαντο πολεμίως ἔχ Θν,
Πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
Οὐκ ἐξέδωκάν, οὐδ' ἀπήλασάν χθονός.
Ἐγὼ ὃ καὶ ζῶν καὶ θανὼν, ὅτου θάνω,
Πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως, ὦ τὰν, πέλας,
Ὑψηλὸν αἴξω· καὶ λέγων τάδ', ὐφέανῳ,

Multam Argis; niſi te puniremus.
Dem. Abi in malam rem: tuum enim Argos non formido.
Hinc verò nunquam, me ignominiâ afficiens,
Vi abduces hos. Non enim Argivorum urbi
Subditam hanc, ſed liberam habeo.

Chorus.

Tempus *eſt rebus* proſpicere, priuſquã ad *noſtr.* fines appropiquet
Exercitus Argivorum: admodum enim acer Mars *eſt*
Mycenæorum;
Ob hæc verò, multò magis quàm ante *ſe præſtabit acrem.*
"Omnibus enim præconibus hic *eſt mos,*
"Ut bis tantum exaggerent *res* quam geſtæ ſint.
Quàm multa putas ipſum regibus eſſe dicturum?
Quòd ſit atrocia paſſus, & penè
Venerit in periculum amittendæ vitæ.

Iol. "Non eſt hoc pulchrius decus liberis,
"Quàm ex patre bono fortique natos eſſe,
"Et ducere uxores ex bonis. Qui verò victus libidine
"Conjunxit *ſe* cum malis, *illum* ego non laudabo,
"Quòd relinquat liberis dedecus propter voluptatem.
"Infelicitatem enim generis-nobilitas propulſat,
"Magis quàm generis ignobilitas. Nos enim malorum
In extrema lapſi, invenimus amicos
Et cognatos hos, qui, cùm tanta ſit populis-culta
Græciæ terra, *tamen* hos ſoli defendunt.
Date vos, pueri, eis dextram manum, date
Et vos filiis, & propè accedite,
O filii; ad periculum & fidem veniamus amicorum.
Si quando igitur contigerit vobis reditus in patriam,
Et domos habueritis & honores patris,
Putate ſemper *hos eſſe veſtros* ſervatores & amicos,
Et nunquam adverſus *horum* terram tollite haſtam hoſtilem,
Memores horum *beneficiorum*, ſed chariſſimam civitatem
Omnium putate. Convenit enim ut colatis *eos*,
Qui terram tantam & Pelaſgicum populum
Averterunt à nobis, ut haberent *eos* hoſtes,
Intuentes *vos* mendicos, errones: ſed tamen
Non dediderunt, neque expulerunt ex *ſuâ* terrâ.
Ego verò & vivens & mortuus, quandocunque moriar,
O amice, magnis laudibus accedens Theſeo. *i.e. apud Inferos,*
Extollam te; & hæc dicens illum delectabo,

V. 285. Φθείρυ) Ὦ φθορᾶς ἀπαλλάττου, *Abi in malam rem.* *Ariſtoph.* Ἀλλὰ φθείρε, καὶ μὴ χρύζης. Ex *Joh. Brodæo.* V. 298. Οὐκ ἔστι τῶδε παισὶ κάλλιον γέρας) Hi duo Verſus à *Stobæo* citantur Florilegii capite 79. capite autem 88, toti octo Verſus proferuntur; eo quo hìc leguntur ordine & iiſdem verbis, de *Grotianâ* Editione loquor: Quanquam prior citatio legat παισὶ τῶδε, cùm altera habeat, ut nos legimus, τῶδε παισί. Quod autem notat *Henricus Stephanus* de verſu interpoſito, nihil ad nos attinet; non eſt enim hic locus illi verſui; & *Grotii* Editio--*Stobæi* meliùs ſingularem illum verſum locat & legit, Χρὴ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν ἔχειν. *Joſua Barnes.* V. 308. Δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν, δότε τοῖς τε παισὶ) Dextera in Fide & Salutatione porrigitur. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 412. ----*Cur dextræ jungere Dextram non datur?* *Ariſtophanes* in Ranis, Ἔμβαλέ μοι, πλὴν δεξιὰν ἢ δὸς κἀγώ. *Idem* in Nebulis, Καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. *Scholia,* Ἐθος ἦν ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις βεβαίαις τὰς δεξιὰς δίδόναι ἀλλήλοις. *Euſtathius,* Δεξιᾶς ἢ πιστοῦσθαι λέγει, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὅρκοις ὑδὲν ἔλαττον εἰς πίστιν ἐλογίζετο καὶ τὸ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἅπτεσθαι· ὧ γὸ ἡ δεξίωσις--σημεῖον φιλίας. *Euripides* in *Medeâ,* Ἀναγκαῖοι ἢ δεξιᾶς πίστιν μεγίστην· Hinc *Æſchines* Κατὰ Κτησιφῶντος illuſtratur, Καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς τεταπείνης ἔφαγες καὶ ἔπιες, καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἀνέλαβες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος, καὶ τοῦτον

ἀπέκτειναι. *Joh. Brodæus.* V. 317. Οἳ γλῶ τόσδε) *Argos* & *Mycenas*, clariſſima tum *Græciæ* lumina. Πελασγικὸν λεὼν) *Argivum* aut *Peloponneſium.* *Stephanus,* Πελασγία, ἡ Χώρα τῶ Ἄργους. Et Πελοποννησ Θ πρὸς ἐπωνυμίας ἔχει, ἐπὶ μὲν γὸ Ἄπεως τῶ Φορωνέως, ἐκαλεῖτο Ἀπία· ὅθ' ὃ Πελασγῶ, Πελασγία· ὅθ' ὃ Ἄργος, ὁμωνύμως Ἀργ Θ ἐκαλεῖτο. Ut autem *Straboni*, qui *Homerum Theſſaliam* Πελασγικὸν Ἄργ Θ appellare tradit, non repugno; ita & ipſum Ἄργ Θ *Peloponneſi* oppidum, quod ἱππόβοτον ac δίψιον vocant, ab *Euripide* Πελασγικὸν quoque nominatum contendo. Hæc ſunt ejus in *Oreſte* verba, Ὦ γλῶ Ἰνάχου κεκλημένοι, Πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι ὃ δεύτερον. Et, Ἰὼ Πελασγὸν Ἄργ Θ. Ac ejuſdem in *Phœniſſis,* Εἰς χαλκὸν δ' ἔζης, Κινύραιον γὸ τυγχάνει Πελασγικὸν Στρατόπεδον. Nec me ab eâ opinione deducit libro quarto, capite quinto, *Plinius.* De *Pelaſgis* verò ſermonem habentes Poetæ, cautè explicandi ſunt. Nam *Theſſalia, Peloponneſus, Arcadia, Pelaſgiæ* (quòd ea Gens variis in locis pervagata ſit) nomen retinuerunt. Habitârunt & maritimam *Cariæ* regionem *Pelaſgi*, quæ Lectorem monuiſſe ſatis ſit. Hæc *Joh. Brodæus.* V. 321. Ἐγὼ ὃ καὶ ζῶν) Deſideramus & *Canteri* & *Brodæi* diligentiam in hoc loco vertendo; neutter enim videtur aſſecutus, quid ſibi vellet Poeta. Itaq; ſic intelligendum puto. *Ego verò & vivus & mortuus (cùm mortuus ero)*

multâ

multâ te Laude, ô Amicè, apud Theſeum, *ſive* Theſeo *propè ſtans apud Inferos* (id enim ſibi vult Θησέως πλησας) *extollam te & hæc dicens illum delectabo; ſcilicet* quòd & humanitèr tu illius filius exceperis Nos, &c. Atque hoc modo ſenſus eſt planior & multò elegantior. Hanc notam in ſolidum debemus *Johannis Miltoni* Codici.

V. 327. Οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς) aperte hic Poeta optimus *Homerum* Fontem haurit, qui *Odyſſ. β.* v. 276. Ita canit, Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται· Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους. Adi *Eraſmum* in Adagio, Ἀνδρῶν Ἡρώων τέκνα τέκματα. Ex notis *Johannis Brodæi.* V. 330. Τοῖς ἀμηχάνοις) pro τοῖς ἀμηχάνοισιν, Omni ope deſtitutis. V. 335. Μνημονεύσθ' ἃ χάρεις) *Scaliger* hic μνημονεύσῃ legit nō rectè. *J. Barnes.* V. 341. Μάντεις ἀθρήσας) Ita pro ἀθρήσας hic legendum cum *Cantero* ſtatuo, non autem cum illo ἀθρήσας in *Cyclope* item mutandum puto. Vid. *Canterum* Novar. Lection. l. 5. c. 29. V. 343. Θυραῖος ἄν) Foris, abſenſque fuero. *Sophocles* Ajac. v. 804. Ἀλλ' ὅτι Θυραῖος οἴκων ὅδ' ἔβαν ἄκρατος ἐμοῦ. V. 348. Ἴμεν) pro ἐσοιμεν, *Præſens* pro *Futuro.* Vid. ſuprà ad v. 269. V. 350. Τῶν μὲν γὰρ Ἥρα πρεσβεύει) Ἀργείων δυναστῶν. Vid. quæ Nos ad *Rheſ.* v. 376. & *Troad.* v. 973.

V. 362. Σθενέλα Τύραννος) *Euryſtheus Stheneli* filius, qui fuit *Perſei* ex *Andromedâ.* Hinc *Ovidio* dicitur *Stheneleius*, Epiſt. 9. *Quem non mille feræ, quem non Stheneleius hoſtis, Non potuit Juno vincere, vicit Amor.* Cùm jam *Hercules* naſciturus erat, *Jupiter* in concilio Deorum juravit, ut illo ipſo die ex ſuo genere naſceretur, qui finitimis Imperaret. *Juno* itaque in terram deſcendit, *Argos* petiit, *Alcmenæ* partum diſtulit, *Archippen Stheneli* uxorem ſeptem tantùm Menſium Fœtum parere coegit, *Euryſtheum* poſteà dictū. Qui eâ ratione *Argivorum* Regnum obtinuit, atque in *Herculem* imperium. *Joſua Barnes.*

Ὡς ἦν τ' ἐδέξω, κἀπίκνοισιν ἤρκεσας
Τοῖς Ἡρακλείοις· σὺ γὰρ νὶς σ' ἀν' Ἑλλάδα
Σώζεις πατρῴαν δόξαν. ἐξ ἐσθλῶν γὰρ φύς,
Οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρός,
Παύροις μετ' ἄλλων· ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
Εὕροις ἄν, ὅστις ἔξει μὴ χείρων πατρός.
Χο. Ἀεί ποθ' ἥδε γᾶ τοῖς ἀμηχάνοις
Σπεύδει τῷ δικαίῳ βέλει) προσωφελεῖν.
Τοὶ γὰρ πόνους δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
Ἤνεγκε· κἀγὼ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.
Δη. Σοί τ' ἦν τ' ἐσεῖδ. μνημονεύσεθ' ἃ χάρεις.
Καἀγὼ μὲ αὐτῶν σύλλογον ποιήσομαι.
Τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
Πολλῇ δέχωμαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοπὸς
Πέμψω πρὸς αὐτόν, μή λάθῃ με προσπεσών.
Ταχὺς γὰρ ἔργ' πᾶς ἀνὴρ βοηθεῖ μοι.
Μάντις τ' ἀθρήσας, θύσομαι. σὺ δ' εἰς δόμους
Σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἑδραίαν λιπών.
Εἰσὶν γὰρ οἵ σε, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
Μέριμναν ἕξουσ'. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους, γέρον.
Ιό. Οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν· ἐζόμεσθα δή
Ἱκέται μύουσαι ἐνθάδ' ἕν πρᾶξαι πόλιν,
Ὅσην δ' ἀγῶνα τῶνδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς,
Ἴμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' ὑ κακίοσι
Χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ.
Τῶν μὲν γὰρ Ἥρα πρέσβειρα Διὸς δάμαρ,
Ἡμῖν δ' Ἀθηνᾶ. φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν
Καὶ τῶνδ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
Νικᾷ γὰρ Παλλὰς, οὐκ ἀνέξεται.

Quòd & humanitèr exceperis *nos*, & opem tuleris liberis
Herculeis. Nobilis igitur per Græciam
Servas paternam gloriam. Ex bonis enim cum natus ſis,
Non es deterior patre,
Cum paucis aliis. Unum enim inter multos ſorte
Invenias, qui non ſit deterior patre.
Cho. Semper hæc terra calamitoſis
In causâ juſtâ vult opem ferre.
Innumeros enim jam labores pro amicis
Tulit; & nūc hoc *novū* certamē videō prope *nos eſſe, nobis impend.*
D. Et à te rectè dictū eſt & glorior, *atq; confido*, ſenex, horū *Aſp. off.*
Talia fore, *qualia dixiſti: ſemper* commemorabitur hoc beneficiū.
Et ego quidem civium convēntum taciam,
Et ordinabo, ut Mycenæum exercitum
Poſſim excipere cum magnis copiis. Primum quidē ſpeculatores
Mittam ad ipſum, ne me inſcio *in nos* irruat.
" (Quilibet enim vir velox bellator *hoſtem* arcet)
Et ſacrificabo conſiderans vaticinia. Tu verò in *noſtras* ædes
Cum pueris ingredere, relinquens aram Jovis,
Suot enim qui tui, etiamſi ego foris fuero,
Curam habebunt. Quamobrem in ædes ito, ſenex.
Iol. Non relinquam aram; ſedemus jam
Suppl. expectātes hìc, donec civitas veſtra *Athen.* rē feliciter geſſerit.
Ubi autem hoc certamine liberatus fueris præclarè,
Tunc ibimus in ædes. Diis autem non deterioribus,
Quàm Argivi, ſociis utimur, ô Rex.
Nam his quidem *Argivis* præeſt Juno, conjunx Jovis,
Nobis verò Minerva. " dico autem ad fœlicitatem
" Et hoc prodeſſe, deos habere præſtantiores:
" Pallas enim non patietur ſe vinci.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἔπεφνες
2 Σῷ πλέον ἢ μέλον)
3 Ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθών,
4 Μεγαληγορίαισι δέ γ' ἐμαῖς
5 Φρένας ὑ φοβήσῃς.
6 Μήπω ταῖς μεγάλαισιν ὕπω,
7 Καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
8 Εἴη· σὺ δ' ἄφερν, ὅ, τ' Ἄργ
9 Σθενέλα τύραννος.

Ἀντιστροφή.

1 Ὅς πόλιν ἐλθὼν ἔπεφνεν
2 Οὐδὲν ἐλάσσον' Ἄργος,
3 Θεῶν ἱκτῆρας ἀλάστας
4 Καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους,
5 Ξένος ὢν, βιαίως
6 Ἕλκεις, ὑ βασιλεύσιν ἔξας,

EPODICA.

Strophe.

Co. 1 Si tu magnificè gloriaris, alii
2 Non *ideò* te plus curant,
3 Hoſpes ô *Copreu*, Argis *huc* profecte.
4 Magniloquentiâ tamen meā tuā
5 Mentem non terrebis.
6 Nunquam adeò magnis,
7 Et *adeò* pulchram habentibus regionem Athenis *hoc*
8 Accidat, *ut his verbis terreantur.* Tu v. *es* amens, & *ille*, qui Argis
9 Stheneli *filius*, *Euryſtheus*, eſt tyrannus:

Antiſtrophe.

1 Qui urbem profectus *in* aliam
2 Non minorem Argis,
3 Deorum ſupplices exules,
4 Meámque terram occupantes,
5 Peregrinus exiſtens, violenter
6 Trahis: non cedens regibus, *i.e. Demophonti & Acamanti*,

7 Οὐκ

7 Οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
8 Πῇ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη
9 Πάρα γ' ἓυ φρονοῦσιν;

Ἐπῳδός.

1 Εἰρήνα μὲν ἐμοί γ' ἀρέσκει,
2 * Σὺ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
3 Λέγω, εἰ πόλιν ἥξεις,
4 Οὐχ ὅτῳ, ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
5 Οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος, ὐδ' ἰ-
6 τέα καπάλληκός ἐστιν.
7 Ἀλλ' * ὐ πολέμων ἐρασὰς,
8 Μή μοι δορὶ * σωαράξῃς
9 Τὰν εὐκαρίσιον ἔχυσαν
10 Πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχυ.

7 Neque quidquam aliud justi dicens.
8 Ubinam hæc honestè fierent, *ac honesta censerentur*,
9 Saltem apud sanæ mentis homines?

Epodus.

1 Pax mihi quidem placet.
2 Tu verò, ô stulte rex,
3 Dico, si *adversus nostram* urbem venias,
4 Non sic, quæ putas, consequêris.
5 Non tibi soli hasta, ne-
6 que clypeus ære munitus est.
7 Sed ô belli Avide
8 Ne mihi concutias hastâ
9 Gratiarum *ac venustatis* plenam
10 Civitatem: sed *impetum tuum* reprime.

* *Canterus* Σοί.
* *Canterus* ἄ.
* an σωαραξῇς.

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

DEmophon *cognitis Vatum responsis* Iolao *refert*, Eurystheum *non procul abesse*; *sibi verò omnia, quæ ad pugnam sint necessaria, jam esse expedita. Virginem autem aliquam Nobilem ab Oraculis ad Victimam posci*; *se verò neque suos, neque alienos immolaturum liberos*; *quare ipsum despicere debere, quomodò in hâc parte Deorum postulationibus fiat satis.* Iolaus *hâc difficultate implicitus, se fudsque deplorat, quos nuper in Portu putabat, nunc iterum alto mari videt deferri. Tandem seipsum* Eurystheo *offerri vult, hâc conditione, ut* Herculis *Liberi salvi maneant. Virgo* Macaria, Herculis *filia, cùm audiret Victoriam eâ lege acquiri posse, ultrò se Fratrum & Sororum causâ Victimam letho offert. Eam* Iolaus *à proposito hortari, saltem, ut priùs sortitionem unà cum reliquis sororibus faciat: Ipsa hanc sibi Gloriam propriam vult & integram*; *nec sorte designari, sed voluntate ad mortem cupit. Hinc fratribus & sororibus cum sene valere jussis, studium iis veræ sapientiæ, nec Pietatem Gratitudinémque ergà suos manes commendat.* Chorus *Providentiæ Divinæ inscrutabilem varietatem notat*; *senémque consolatur, ut moderatiùs ferat gloriosam* Macariæ *mortem.*

ΙΟΛΑΟΣ, ΔΗΜΟΦΩΝ, ΜΑΚΑΡΙΑ, ΧΟΡΟΣ,

Ἰαμβοί.

Ἰό. Ὦ παῖ, τί μοι σώνοιαν ὄμμασιν φέρων
Ἥκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
Μέλλουσιν, ἢ πάρεισιν, ἢ τί πωδάνῃ;
Οὐ γάρ τι μὴ φύσῃ γε κήρυκ' ὀρθ. λόγου.
Ὁ δ' στρατηγὸς, εὐτυχὴς τὰ θεῶν
Ἐστὶν, σάφ' οἶδα, κ' μάλ' ὐ σμικρὸν φρονῶν
Εἰς τοὺς Ἀθήνας. "Ἀλλά τοι φρονημάτων
"Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τοῦ ἄγαν ὑφρονοῦντος.
Δη. Ἥκει στρατὸν μ' Ἄργος, Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ·
Ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. "Ἀνδρα γὰρ χρεὼν,
"Ὅστις στρατηγεῖν φῆσ' ὀπίσω θ' ἡγεῖσθαι καλῶς,
"Οὐκ ἀγγέλοισι τὰς ἐναντίας ὁρᾶν.
Πεδία μὲν ἤδη γῆς εἰς τάδ' σὴ ἐφῆκέ πω
Στρατὸν, λεπαίαν δ' ὀφρύων καθήμενον,
Σκοπεῖ. δίκαισιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι,
Ποία θεοσάξ στρατόπεδον τοιῶδε δορὸς
Ἐν ἀσφαλεῖτε τῇδ' ἱδρύσεται χθονός.
Καὶ ταμὰ μῦθοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς.
Πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα

Iol. O Fili, quid mihi mœrorem oculis ferens
Venis? aliquid novi dicis de hostibus?
Cunctantur, an adsunt, aut quid audis?
Haud igitur *te* fallet *nec vanus erit* præconis sermo.
Imperator enim *Eurystheus*, Deorum favore felix
Est, bene scio, nec parvos animos tollit
Adversus Athenas. "sed spiritus
"Nimis superbos Jupiter punit.
Dem. Venit exercitus Argivus, & Eurystheus rex:
Ego eum ipse vidi. "opus enim
"est virum,
"Qui dicit se esse bonum ducem,
"Non per nuncios videre hostes.
In hos tamen *hujus* agri campos nondum immisit
Exercitum, sed *in* eminenti colle considens,
Speculatur. Hoc a tibi dicere possit *ducis esse* consideratione, *ut sciat*
Quâ viâ nunc exercitum armatum *adversùs nos* sit adducturus,
Et in *quo* hujus agri *loco* tutò sit collocaturus.
Mea quidem omnia rectè sunt jam constituta,
Et urbs est in armis, & hostiæ paratæ.

V. 386. Ὀφθαλμοὺς) *Johannes Brodæus* malè hæc verba de *Demophonte* dicta putat; quùm ad *Eurystheum* omnino sint referenda. Hic enim Sensus loci, Certè *Præconis* istius minæ incassum non factæ; Illius enim Dominus est potens belli Dux, nec leviter in *Athenas* irascitur: sed Deus solet superbos spiritus mutilare; quod speramus jam facturum. V. 395. Λεπαίαν δ' ὀφρύων) λεπαίαν, quod olim in λεπαδν corruptum degeneravit, in locum suum restituo; est enim frequens apud *Euripidem* vocabulum ut λεπαῖα νάπη *Iphig. Taur.* & λεπαίας χθονὸς & Ἴδαιον λέπας, i. e. *Montem Idæ*. Ὀφρὺν autem pro ὀφρῦς *supercilium* & per figuram Montis prominentia. *J. Barnes.*

Ἔσηκεν, οἷς χρὴ ταῦτα τἀμνεσθαι θεῶν.
Sunt, quibus Diis has oportet immolari.

Θυηπολεῖ δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,
Lustratur autem civitas à vatibus,

Τερπαῖά τ' ἐχθρῶν, κ) πόλει σωτήρια.
Quæ res sunt Averruncæ hostium & urbi *ac amicis* salutaria.

Χρησμῷδοῦσι δ' ἀοιδοὶ πάντας εἰς ἓν συναλίσας,
Omnes autem vates oraculorum congregans in unum,

Ἤλεγξα, κ) βέβηλα κ) κεκρυμμένα, 405
Exploravi & vulgata & arcana & Vetera oracula, salutaria huic terræ.

Λόγια παλαιὰ, τῇδε γῇ σωτήρια.
Et *in* cæteris quidem *rebus* diversitas est oraculorum

Καὶ τῷδ' μ' ἄλλων δίχα φορ' ὄζει θεσφάτων
Multa. Unâ v. *in re* omnium eadē sententia manifestè apparet. *Nam*

Πολλ'· ἓν δ' πάντων γνώμα ταὐτὸν ἐμφορᾷ.
Mactare jubent me virginem puellam

Σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρην
Cereri, quæ sit ex patre nobili nata. 410

Δήμητρί γ', ἥτις ἔστι πατρὸς εὐγενοῦς.
Ego verò habeo quidem, ut vides, promptitudinem,

Ἐγὼ δ' ἔχω μέν, ὡς ὁρᾷς, προθυμίαν
Tantam erga vos: filiam verò neque meam occidam,

Τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ,
Neque alium civium meorum cogam *suam* mactare,

Οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
"Nolentem. Volens verò quis adeò desipit,

" Ἄκοντ'· ἑκὼν δ' τίς κακῶς ἔστω φρονεῖ,
" Qui charissimos liberos ex manibus *ad necem* dare velit?

" Ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα; 415
Et nunc civium cœtus videas;

Καὶ νυῦ, * πικρὸν ὄν, συφάσῃς ἂν εἰσίδοις. * ἴσ. πολεμεῖν.
Horum quidem dicentium, quòd æquum sit hospitibus

Τῶν μὲ λεγόντων, ὡς δίκαιον ἦ ξένοις
Supplicibus opem ferre; aliorum verò stultitiam meam

Ἱκέταις ἀρήγειν, τῆσδ' μωρίαν ἐμοὶ
Accusantium. Nisi verò faciam hoc, *quod isti volunt*,

Κατηγορούντων. ἢν δ' μὴ δρᾶσω τάδε,
Bellum domesticum jam præparatur. 420

Οἰκεῖος ἤδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
Hæc igitur tu vide, & simul excogita, quomodo

Ταῦτ' ἔν σ' ὄρα σὺ, κ) συνεξεύρισκ', ὅπως
Ipsique servemini, & hæc regio,

Αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ) πέδον τόδε,
Et ego calumniis à civibus non onerer.

Κἀγὼ πολίταις μὴ ἀβλαβὴς ἀστοῦμαι.
Non enim tyrannidem ut barbarorum obtineo:

Οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάροις ἔχω·
" Sed si justa faciam, justa patiar.

" Ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶν, δίκαια πείσομαι. 425
Ch. Profectò promptam exilientem non finit deus

Χο. Ἀλλ' ἡ προθυμία μὲν ἔστω, σὺν θεᾷ δ' θεός
Hospitibus opem ferre hanc civitatem quamvis cupientem.

Ξένοις ἀρήξαι τῇδε χρήζουσ' πόλει.
Iol. O filii, similes sumus navigantibus, qui

Ἰό. Ὦ τέκνα, ἔοικμεν ναυτίλοισιν, οἵ τινες
Cùm effugerunt sævam tempestatis vim,

Χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μόθου,
Et appulerunt ad terram propè, deinde à littore 430

Εἰς χέρσον γῆν σωτῆρα· εἶτα χερσόθεν
Flatibus rejecti sunt rursùs in mare.

Πνοαῖσιν ἠλάσθης εἰς πόντον πάλιν.
Sic & nos depellimur ex hâc terrâ,

Οὕτω δὲ χ' ἡμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς,

V. 401. Οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν) Erant enim propria, quæ [certis] Diis immolarentur Animalia; Caper *Baccho*, *Jovi* Juvencus, *Neptuno* Taurus, mactatur [*Junoni* Vacca candida, &c.] *Aristides*, Καὶ δύεσν μὲν ἃ μὴ χρὴ, δυσπειθὲς ἡγεῖσθαι. *Aristoph.* in *Acharn.* Ἀλλ' ἐχὲ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται. Necesse quoque putabant Aruspices, ut eximia ac integra essent, ἃ λελωβημένα, ἢ κόλοβα, *i. e.* mutila; nec Caudam haberent aculeatam, nec Linguam nigram, nec Aurem fissam, [nec Testes elisos.] Ea Græci ἄρπα, ἄτομα & τέλεια vocabant & τελήεντα. Ut *Hom.* τελήεσσας Ἑκατόμβας & Αἰγῶν τε τελείων. Hinc *Aristophan.* citatâ modò fabulâ, Οὐχὶ δύσμορός ἐστι; Κέρκον οὐκ ἔχει. *Scholiast.* Τὰ δὲ κόλοβα ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται, κ) καθόλου ὅσα ἂν ᾖ μὴ τέλεον κ) ὑγιὲς οὐ θύεται τοῖς θεοῖς. Ex *Joh. Brodæo.* V. 403. Τερπαῖά τ' ἐχθρῶν κ) πόλει σωτήρια) Subaudi δυηπολήματα, quod verbum *virtualiter* continetur in δυηπολεῖται, potest etiam hic locus ad σφάγια referri, & alia, quæ præcesserunt, ταῦτα μὲν ὄζει τῆς ἐχθρῶν τερπαία, ἦγον αποτρόπαια, τοῖς τε φίλοις σωτήρια, ἦγουν τῇ πόλει ἡμῖν. Quare neque σωτήρια pro substantivo hic sumendum, neque τέρπαια pro *Trophæis*, sed ut suprà & in *Latinâ* quoque Versione exposuimus. Sic dicitur Ζεὺς τέρπιος. De *Trophæis* autem vid. quæ Nos ad *Heraclid.* v. 934. *J. Barnes.* V. 404. Χρησμῷδοῦσι δ' ἀοιδοὶ) Ita quùm *Aldi* Editio rectè habebat, restituo; Puto verò alias Editiones ex aliis per negligentiam primò corruptas in χρησμῷδοῦσι, quem locum *Duportus* corrigere volens ᾠδοὶ legebat & profectò Idem *Hemistichium* post legitur v. 480. χρησμῷδοῦσι γὰρ ᾠδοὶ φησὶ σημαίνειν ὅδε. Sed, ut dixi, quia γὰρ in hoc loco sedem nullam habere potest, δὲ autem optimam, *Aldi* lectio hic retinenda. Unico verbo dicitur χρησμῳδός. *Ibidem.* Συναλίσας) Ita scribo *Scaligeri* Authoritate, & quia ἁλίσας priorem cùm habeat brevem Versui sufficere non potuit; & quoniam Συναθροίσας, frequentiùs in hâc significatione occurrat: *Herodot.* in Euterpe, ἐς μίαν πόλιν τὰς γυναῖκας συνηθροισμένας, *i. e.* συναγαγόντα. *Xenoph.* Pæd. l. 1. Καὶ πολλὰς πολλὰς κ) ἀπόρους συναλίσας. *Hesych.* Συναλισθείς, Συναλισθεὶς, συναθροισθείς. *Thema* ἅλις. *Jos. Barnes.* V. 408. Γνώμαι) *Poetica* vox pro γνώμη, unde γνωματεύω *sententiosè loquor.* *Ibid.* ταὐτὸν) idem quod τὸ αὐτὸν, ut τοιοῦτον, τοσοῦτον, τηλικοῦτον τὸ, vid. quæ Nos ad *Troad.* v. 972. *Ibid.* Ἐμφορᾷ) διαφέρει· αὕτη ἡ μία γνώμη ἐν πᾶσιν ἄλλαις, ταῖς διαφόροις, διαφέρει· Οὐ γὰρ ταὐτὰ διαφόρως λαλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἐκ μιᾶς φωνῆς τὸ αὐτὸ πάντες λαλοῦσιν. *Josua Barnes.* V. 416. Καὶ νυῦ, πικρὸν ὄν) Miror *Henricum Stephanum*, cùm aperta sit hìc Versûs injuria, nihil ad hunc locum mutiviſſe; nè dicam ex M. SS. opem tulisse. *Canterus* in hâc parte non solitâ felicitate suâ utitur, πικρόνων enim legit, quod nec extat, nec si extaret, *Versui* morem gereret; quare ipse addit, *vel potiùs* πικρύοων. Sed πικρύομαι est verbum novum, nec *Euripideum*, nec locum hìc haberet; de meliori enim, hoc est, saniori Civium parte priùs πᾶς sumitur; quare nec *Josephi Scaligeri* Lectio magis arridet, πυνθάνῃ, Ego itaque mallem omnino πολίταις, licet nullos Codices pretendere velim; Καὶ νυῦ πολίταις ἑτοίμας κ) ξυμβουλεύσεις ἂν ἴδοις, πᾶς μὲν ταῦτα, πᾶς δ' ἄλλως λεγόντων. Quare & in Marginem ad manus exhibui; nondum enim satis audeo in textum admittere; licet paulò pòst, nempe v. 423. & v. 437. Eadem vox occurrens, magis confirmet. *J. Barnes.* V. 419. Ἢν δ' μὴ δρᾶσω τάδε) Nisi rem ita composuero, ut utrique parti satisfaciam: Vel nisi cavero, nè cui ut filiam suam immolet, Author sim. V. 424. Οὐ γὰρ Τυραννίδ' ὥστε Βαρβάρων ἔχω) Apud Barbaros omnia suo arbitrio statuunt Reges. Cùm multa sunt genera Regni, unum est, quod Παμβασιλεία appellatur, quasi dicas *Regnum numeris omnibus* absolutum. *Plutarchus*, Πέρσαι μὲν αὐτοκράτορι βασιλείαν κ) ἀνυπεύθυνον ἔχουσι. *J. Brodæus.* V. 425. Ἀλλ' ὦ δίκαια &c.) Certum est, quod ait *Joh. Brodæus*, Priscos illos Reges Legibus non fuisse solutos. Et æquè certum est, Bonos Reges & Prudentes, nec esse sine Legibus, nec esse velle; si enim Deo similes esse volunt & ejus Vicarii, Boni esse Justique subditis suis debent, ut *Deus* esse solet, aliter enim Diabolo similes fiunt illiusque partes agunt. Divina igitur *M. Antonini* Vox, *Licet Legibus soluti simus, attamen Legibus vivimus.* Rectè itaque

Pindarus

Pindarus cecinit, *Quis igitur Imperantem compressurus imperio est ? Lex nempe Mortalium Immortaliúmque* Regina omnium. Vid. *Cæl Rhodig.* l. 8. c. 1. & *Claud. Salmasium* contra *J. Miltonum* in suâ Regiâ Defensione. *J. Barnes.* V. 428. Ἔοσσω) pro ἐοίκαμεν. Vid. *Cyclop.* v. 99. V. 431. Ἠλάσθης) ab ἐλάω pro ἐλαύνω, fit ἤλασα, & ἤλασμαι, (*Atticè* ἐλήλασμαι) unde ἠλάσθω. invenitur & ἤλασμαι, unde ἐλασθεὶς &c.

Ἦδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
Οἴμοι· τί δῆτ' ἔπερψας, ὦ τάλαινά με
Ἐλπὶς τότ', ἡ μέλλουσα δρᾶπελεῖν χάριν ;
Συγγνωστὰ γάρ τοι κἀ τὰ τῦδ', εἰ μὴ θέλοι
Κτείνειν πολίτας παῖδας· ἀγνέσας δ' ἔχω
Καὶ ταῦθάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
Περάσειν ἐμέ· ἤτοι σοί γ' Ἀπόλλυσ' χάρις.
Ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
Ποῖ τρεψόμεσθα ; τίς γὰρ ἄστεπτον θεῶν ;
Ποῖον δ' γαίας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα ;
Ὀλέμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δή.
Κἄμοὶ μὲν οὐδέν, εἰ με χρὴ θανεῖν, μέλει,
Πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών.
Ὑμᾶς δ' ὀλαίω, κἀ κατοικτίρω, τέκνα,
Καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πάλαι.
Ὦ δυστάλαινα, τῶ μακρῷ βίῳ σέθεν·
Πλήμων δ' κἀγώ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
Χρῆν, χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθρὸν χέρας
Πεσόντας, αἰσχρῶς κἀκακῶς λιπεῖν βίον.
Ἀλλ' οἶδ', ὅ μοι σύμπεφαγμένον ; οὐχ ἅπασι δῆ !
Πέφυγμεν ἐλπὶς τῆσδέ μοι σωτηρίας.
Ἐμ' ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῆσδ', ἄναξ,
Καὶ μήτε κινδύνευε σωθῆναι τέ μοι
Τέκν'· ἡ φιλεῖ δῆτ' τοὐμὸν ψυχή· ἴτω.
Μάλιστα δ' Εὐρυθεὺς με βέλοιτ' ἄν, λαβὼν
Τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον, καθυβρίσαι.
Σκαιὸς γὰρ ἀνήρ. " τοῖς σοφοῖς δ' ὀκτὼν σοφῷ
" Ἔχθραν συναίρειν, μὴ μεθ' ἡμῶν φρονήματι.
" Πολλῆς γὰρ αἰδοῦς, κἀτυχὴς, τίς ἂν τύχῃ.
Χο. Ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τοῦδ' ἐπαίρου πόλιν.
Τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν κέρδος, ἀλλ' ὅμως κακὸν
Γένοιτ' ἂν εἰ δόλοις σφε προδώκαμεν.
Δη. Γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
Οὐ σῶ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλάτης.
Τί γὰρ γέροντι ἀνδρὸς Εὐρυθεῖ πλέον
Θανόντος ; " ἄλλα τῆσδε βέλεται κτανεῖν.
" Δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες συγγενεῖς,
" Νεανίαι τε, κἀ πατρὸς μεμνημένοι
Λύμας· ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
Ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶδα κερδιωτέραν
Βουλὴν, ἑτοίμας, ὡς ἔγωγ' ἀμήχανος
Χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ, κἀ φόβῳ πλέως.
Μα. Ξένοι, θράσος μοὶ μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς

Jam existentes ad littus, tanquam salvi.
Hei mihi. Quid igitur me oblectâsti ô misera
Spes tunc, cùm non esses ad exitum perductura beneficium *hoc* ?
Veniam enim merentur & hujus *res, huic ignoscendum*, si nolit
Occidere civium filias : laudo autem
Et *officia mihi præstita* hîc, si modò Diis placet hæc
Peragere mihi : neque tibi *horum* peribit gratia.
O filii, vobis verò quid consulam non habeo.
Quò nos vertem ? Quis enî Deorũ nõ coron. *à nobis est præteritus* ?
Ad quod etiam terræ septum *ac asylum* non venimus ?
Peribimus, ô filii ; Mox *enim hosti* dedemur.
Et ego quidem, si me oportet mori, nihil curo ;
Nisi si quid oblectabo meos inimicos moriens.
Vos verò deploro, & miseret me vestri, ô filii,
Et Alcmenam vetulam matrem patris *vestri miseror*.
O infelix propter longam vitam tuam !
Miser & ego, qui frustrà multùm laboravi !
Oportebat igitur, oportebat nos in hom. inimici, *Euryst. sc.* manus
Delapsos, turpiter & miserè amittere vitam.
Sed scîs, in quo me possis juvare ? Non omnis enim
Excidit mihi spes horum salutis
Me dedito Argivis pro istis pueris, ô rex,
Et non subeas tu periculum, & serventur mihi
Liberi *isti*. Non oportet *me* amare meam animam : eat, *pereat*.
Eurystheus enim vellet me præcipuè acceptum
Herculeum socium contumeliâ afficere.
Amens enî vir *est*. " Sapientibus v. *est* optandum, ut cum sapiente
" Inimicitias susceptas gerant non cum amentis imperito spiritu.
" Multâ enî reverentiâ, & cõmoditatẽ ex sapiente quis percipiat.
Ch. O senex, ne nunc istam civitatem ut culpæ obnoxiam accusâ.
Fortassè enim nobis *hoc quidem* prodesset : sed tamen turpe
Probrum esset, quòd hospites *supplices* prodidissemus.
De. Generosa quidè hæc *sunt quæ* dixisti : sed quæ fieri nequeunt.
Nõ *enim* tui indigẽs *tuique causâ Euryst.* Rex huc ducit exercitũ.
Quid enim Eurystheo plus *accederet, te* homine sene
Mortuo ? sed hos *Herculis filios* vult interficere.
" Formidabilis enî *res est* hostibus, germinũ-instar-surgẽtes generosi,
" Fortêsque *filii*, & patris, *quâ fuerit affectus*, memores
Injuriæ. Quæ omnia illum *Eurystheum* prævidere *est* necesse.
Sed si quod aliud opportunius nõsti
Consilium, *hoc* appara, *expedi*. quia ego consilii inops
Oraculis auditis sum & metu plenus. * *Macaria* ad illos.
Ma. Hospites, audaciâ mihi nullam ob meũ egressũ, *quòd sim egressa*,

V. 441. Ἀστέπτου) Quem Deorum supplices precati non sumus ; quem non coronavimus ? *Artemidorus* Oneirocrit. β. στεφανῶν τοὺς θεοὺς ἄνθεσι καὶ κλάδοις τοῖς θεσσηκοσι καὶ νενομισμένοις. *Joh. Brodæus.* V. 442. Ποῖον δ' γαίας ἕρκος) *Quam ad urbem* ? Sunt autem ambita, septaque mœnibus oppida. *Johan. Brodæus.* Alii per *Septum* & per id *Asylum* exponunt haud æquè benè. V. 448. Ὦ δυστάλαινα τῶ μακρῷ βίῳ σέθεν) Subaudi ἕνεκα. Ita verum est, *Vivaces homines Amicis suis & Fortunis superstites fore*; Unde & illud, " Ὃν φιλοῦσι θεοὶ, ἀποθνήσκει νέος. Μακρὸς γὰρ βίος ἐνεπιφέρεται. *Josua Barnes.* V. 452. Ἀλλ' οἶδ', ὅ μοι σύμπεφαγμον) Hic locus apertissimè *Atticæ* huic formæ patrocinatur, nisi enim σύμπεφαγμον legatur, Versus haud stabit ; ejusdem loci est, Οἶδ' ἔγ', ὃ δρᾶσον, de quo ad *Hecub.* v. 225. *Scholiastes.* Vid. etiam quæ Nos ad *Cyclop.* v. 131. & *Iphigen.* Aul. v. 725. *J. Barnes.* V. 456. Ἴτω) Οὕτω γνώσεται. V. 459. Τοῖς σοφοῖς ἐυκτὸν σοφῷ Ἔχθραν συναίρειν, μὴ ἀμαθεῖ φρονήματι) Ita ego semper optare solebam, ut *Sapientes* potius iratos habeam quàm stultos ; Hi enim Placabiles sunt & rationi cedunt, & Miserationi certè victi quiescunt, nihilq; dolo, aut inhonestè, aut ultrà rationem quærunt ; at Stulti sunt semper Immodici, nec Excusationi Fidem habebunt, nec Resipiscenti ignoscent ulli, nec satisfactionè accipient, nec rationi obtemperabunt, nec vi victi à dolis & calũniis absistent, nec Honoris, nec Æquitatis, nec Pietatis, nec Humanitatis ratione ullâ habitâ & Famæ & saluti nostræ maculas inurent & insidias struent. Implacabiles denique & Injustos, & Crudeles & Cæcos & Surdos se præbent ; adeò denique totos *Eurystheos*, ut nè *Herculea* illos Virtus conciliare poterit. Præterea, quod dicit *Joh. Brodæus*, possumus sapientum Inimicorum sermonibus mores nostros excolere, vitámque emendare ; & illorum exemplo sapienter agere. Πολλῆς γὰρ αἰδοῦς κἀτυχὴς, ἤγουν πάσης τῆς ἐυκλείας, ὡς τύχοι, πρὸς τὸ ἀποκαταλλάξεσθαι, ὁπουσχόνοι τις. *J. Barnes.* V. 475. Ξένοι, θράσος μοι &c.) Verba *Macariæ Herculis* & *Deianiræ* filiæ, *Hyllique*, uti suprà diximus, Germanæ sororis ; de quâ Viragine vid. *Cæl. Rhodig.* Antiq. Lection. l. 13. c. 7. Et *Erasmum* in Proverbio, Βάλλ' εἰς Μακρείαν ut & *Zenobi-*

Zenobium; item Eustathium in Homer. fol. 1405. lin. 66. Καὶ βάλλ' ἐς Μαχαίραν· ὄγκον ἄπαγε εἰς ἔλεθρον, ἢ ἐς ᾅδ' · ἐπειδὴ οἱ νεκροὶ Μαχαίραι λέγονται · ἢ ἁπλῶς, ἐπεὶ Μαχαίρα Ἡρακλέους δυσάτης, ὅτι Ἀθηναίους εὐεργετοῦσιν, ἀκριβῶς ἐπίσκοπον εἰς σφαγὰς ὑπὲρ σωτηρίας ἦν Πατειῶνος. Fosua Barnes.

Πρόσθητε· πρεσβῦτιν γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι. Tribuite: Primùm enim hoc deprecor,
Γυναικὶ γὰρ σιγή τε, καὶ τὸ σωφρονεῖν "Mulieri enim silentium, & modestia,
Κάλλιστον, εἴσω δ' ἡσυχον μίμνειν δόμων. "Et manere quietam in ædibus, pulcherrimum est decus.
Τῶν σῶν δ' ἀκέσασ', Ἰόλεως, στεναγμάτων, Tuos verò audiens, ô Iolae, gemitus,
Ἐξῆλθον, ἃ παρῆν πρεσβεύειν γήρᾳ. Egressa sum, nō jussa quidem legationē obire generis *nostri causâ*:
Ἀλλ' εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος· μέλει δέ μοι Sed tamen aliquo modo sum officiosa: curæ enim mihi sunt
Μάλισθ' ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς πέρι. Maximè fratres isti, & de me ipsâ
Θέλω πυθέσθαι, μὴ 'πὶ τοῖς πάλαι κακοῖς Volo audirè, num ad pristina mala
Προσκείμενόν τι πῆμα σοὶ δάκνει φρένα. Accedens aliquod *novum* malum tuam mordeat mentem.
Ἰό. Ὦ παῖ, μάλιστά σ', ὦ νεωστὶ δὴ τέκνων *Iol.* O filia, te præcipue, non nunc primùm, liberos
Τῶν Ἡρακλείων εὐδίκως αἰνεῖν ἔχω. Inter Herculeos jure laudare possum.
Ἡμῖν γὰ δόξαι εὖ προχωρῆσαι δόμους, Cum verò nobis visa esset domus
Πάλιν μεθέσηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον. Rursus relapsa est in periculum inexplicabile.
Χρησμῶν γὰρ ᾠδὰς φησὶ σημαίνειν ὅδε, Oraculorum enim cantores, *i. e. vates*, ille *Lemoph* ait significare
Οὐ ταῦρον, οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ πῶλον θένον Non taurum neque vitulum sed virginem
Σφάξαι κελεύειν, παῖδας ἥτις εὐγενὴς, Mactare jubere, Patre quæ sit nobili *orta*,
Εἰ χρῄζω μ' ἡμᾶς, χρῄζω δ' πόλιν ἔτι πόλιν. Si oporteat, *si velimus* nos, & hanc urbem esse salvam.
Ταῦτ' ἔν ἀμηχάνοισι· ἔστε γὰρ τέκνα Hâc igitur de re angimur. Neque enim filios
Σφάζειν ὅδ' αὐτῷ φησιν, ἔστ' ἄλλῳ τινός. Suos, nec alius cujusquam hic dicit se mactaturum.
Καὶ μοὶ λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως, Et mihi non apertè quidem *hoc* dicit: dicit tamen aliquo modo,
Εἰ μή τι τῶνδ' ἐξαμηχανήσομεν, Nisi aliquâ ratione ex difficultatibus istis nos explicemus,
Ἡμᾶς μὲ ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν τινά, *Oportere* nos aliquam aliam terram invenire.
Αὐτὸς δ' σῶσαι τῇδε βέλεται χθόνα. Ipse enim vult servare hanc regionem.
Μα. Ἐν τῇδε κοὐχὶ σωθῆναι λόγῳ; *Ma.* An igitur conditione hâc nos servatū iri *speramus*, & gloriāur?
Ἰόλ. Ἐν τῇδε, τἄλλα δ' εὐτυχῶς πεπραγότες. *Iol.* Hac *solâ* ratione: Cæteris enim *in rebus* felices sumus.
Μα. Μὴ νῦν πρέσβις ἔτ' ἐλθεῖν Ἄργους δόρυ· *Mac.* Ne metuas nunc ampliùs inimicum Argivum exercitum:
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸ πρὶν κελεῦσθῆναι, γέρον, Ego enim ipsa prius quàm jubear, ô senex,
Θνήσκειν ἑτοίμη, καὶ παρεῖσαι σφαγῇ. Parata *sum* mori, & me præbere victimam.
Τί φήσομεν γὰρ, εἰ πόλις μὲ ἀξιοῖ Quid enim dicemus, si civitas quidem velit
Κινδυνον ἡμῶν ὕνεκ' αἱρεῖσθαι μέγαν, Propter nos magnum periculum sulcipere:
Αὐτοὶ δ' προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους, Nos verò, qui labores aliis imponimus,
Σωθῶμεν, φεύξομεσθα μὴ θανεῖν; Cùm possit *civitas hæc à nobis* servari, fugiamus mortem?
Οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτ' ἄξια, Non ita, etenim valde ridiculum *esset*, *nos*
Στένειν μὲ ἱκέτας δαιμόνων καθημένους, Gemere quidem supplices deorum sedentes,
Παῖδας δ' ἐκείνῳ φῶτας, ἧ πεφύκαμεν, Natos verò *ex* illo patre, *ex* quo nati sumus,
Κακοὺς ὁρᾶσθ'· πῇ τάδ' ἐν χρηστοῖς τρέπει; Ignavos videri: ubinam hæc apud bonos honesta *sunt*?
Κάλλιον οἶμαι τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτὲ, Pulchrius, ut opinor, erit, hîc (quod utinam nunquam accidat)
Πόλεως ἁλούσης, χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν. Urbe captâ, *nos* in hostium manus venire:
Κἄπειτα δέ τινα παῖδας ἧς εὐγενοῦς Et postea aliquam patre nobili natam,
Παθοῦσ', ᾅδου μηδὲν ἧσσον εἰσιδεῖν. Afflictam, Plutonem nihilominùs intueri *moriqué*.
Ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' * ἀλητεύω χθονός· * *al.* ἀλητεύσω. Sed *fortassè evadens* ejecta ex hâc terrâ vagabor:
Κοὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐάν δή τις λέγῃ, Num nec ullo pudore suffundar, si quis tunc dicat;
Τί δεῦρ' ἀφῖκαι' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις, Quare huc veniſtis cum supplicibus ramis,
Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός. Vos vitæ cupidi? discedite ex hâc terrâ:
Κακοὺς γὰρ ἡμεῖς ὠφελοῦμεν οὐδαμοῦ. Ignavis enim nos opem non ferimus.
Ἀλλ' οὐδὲ μήτοι τῇδε μὲ τεθνηκότων, Sed tamen neque siquidem isti moriantur,

V. 489. Χρησμῶν γὰρ φάτις) Per *Tmesin* pro χρησμῳδὸς γάρ. Vid. suprà ad v. 404. V. 491. Σφάξαι κελεύειν, παῖδας ἥτις εὐγενοῦς) Olim legebatur μηλεὰς, Dupor*tus* legebat παῖδας rectè; mallem quoque legisset pro εὐγενοῦς, εὐγενοῦς, ita enim supra v. 409. Σφάξαι κελεύσιν με παρθένον Κόρῃ Δήμητρί γ', ἥτις ἐξ ἧς πατρὸς εὐγενοῦς, & paulò infra v. 514. Κἄπειτα δέ τινα παῖδας ἧς εὐγενοῦς. Video autem jam nunc & nostram Lectionem *Joh. Brodeo* potiorem visam; quare & ratam facimus; aliam Lectionem ut minùs authenticam, minusque Doctis Viris probatam, huc removentes μηλεὰς ἥτις εὐγενής. Præterea notandū post μηλεὰς in *Aldinâ* Editione *comma* poni. *F. Barnes.* V. 495. Καμοὶ λέγει μὲν) Ita lego, rejecto, quod inter καμοὶ & λέγω per errorem irrepserat ἤ, nihil enim hic juris habebat. V. 496. Ἐξαμηχανήσομεν) Ἐξαμηχανᾶν ἑαυτόν τινος· τεχνικώτερον εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν ἔκ τινος ἀμηχανίας διὰ μηχανῆς τινος ἐξαπαλλάσσειν. Aliquâ ratione se ex aliquâ difficultate expedire. Quod quia rarissimum, obitèr observandum. In vulgatis Lexicis non reperitur. Nisi verò hoc verbum *Transitivè* sumas, *Neutraliter* sumendum, ἀντὶ τοῦ ἔκ τινος ἀμηχανίας ἀλλαττεσθαι. Ex aliquâ difficultate expediri, liberari. Illud verò τῇ ponetur ἐλλειπτικῶς pro κατά τι, κατά τινα τρόπον, τινὶ τρόπῳ, aliquâ ratione. Hæc *Æm. Portus.* Quid si faverent Codices? Certè putarem ἀνεξαμηχανήσομεν legendū. *Jos. Barnes.* V. 512. Κάλλιον οἶμαι) *Ironicè* hæc. Quòd verò Κάλλιον mediam producit, vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 483. V. 515. Παθοῦσαν) *Canterus* mavult πασοῦσαν, id quidem non ego; tum enim supervacuum esset, ἄλλῃ εἰσιδεῖν.

Αὐτὴ

Αὐτὴ ᾗ σωθεῖσ', ἐλπὶδ' ἔν σοι κεῖξειν ἔχω.
Πολλοὶ γὰρ ἤδη τῆδε πρᾶδοῦς φίλους.
Τίς γὰρ κόρῳ ἔρημον, ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
Ἢ παῖδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βεβλήσεται;
Οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον, ἢ τέκνων τυχεῖν
Ἀναξίαν. ἄλλῃ ᾗ κ' * πρέπῃ τινί
Μᾶλλον τάδ', ἢπις μὴ πίσημος, ὡς ἐγώ.
Ἡγεῖσθ', ὅπου δεῖ σῶμα καταθανεῖν τόδε,
Καὶ στεμματοῦτε, κἀγκαρχεῦτ', εἰ δοκεῖ·
Νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
Ἑκοῦσα, κοὐκ ἄκουσα· καξαγγέλλομαι
Θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς ὕπερ.
Εὕρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
Καλλιστον εὕρηκ', εὐκλεοῦς λιπεῖν βίον.
Χο. Φεῦ, φεῦ· τί λέξω, παῖ, νεάνιδος μέγαν λόγον
Κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
Τέκνων τίς ἂν λέξειε γενναίως λόγους
Μᾶλλον; τίς ἂν δράσειν ἀνθρώπων ἔτι;
Ἰό. Ὦ τέκνον, σὸν ἔτ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
Ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
Πέφυκας Ἡρακλῆος· ὧδ' αἰσχύνομαι
Τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγυνόμην.
Ἀλλ' ἦ χρῄζοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως, φράσω·
Πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν·
Καθ' ἥ λαχοῦσα θνησκέτω χρῄζουσ' ὑπερ·
Σὲ δ' ὦ δίκαιον καταθανεῖν ἄνδρ' πάλαι.
Μα. Οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ·
Χάρις γὰρ ἐν φόβοισι· μὴ λέξῃς, γέρον.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεται, κἀβέλεπτέ μοι
Χρῆναι * προθύμως, τλῶ ἐμὼ ψυχὼ ἐγὼ
Δίδωμι· ἑκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.
Ἰό. Φεῦ· Οὐδ' αὖ λόγοι σοὶ τῶν πρὶν εὐγενέστεροι·
Κἀκεῖνος ἦν ἄρις, ἀλλ' ἀφέρεις
Τόλμῃ τε τόλμαν, κἀ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
Οὐ μὰν κελεύω', οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
Θνήσκειν γ'· ἀδελφὰς δ' ὠφελεῖς θανοῦσα σάς.
Μα. Σοφὸς κελεύεις· μὴ πρέσῃς μάσμᾶτος
Τὸ μὴ μεταχεῖν, ἀλλ' ἑλοῦ δέρος θανεῖν.
Ἕπου ᾗ, πρέσβυ, σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χρεὼ
Θέλω· πέπλοις ᾗ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·

Ego verò ſerver, ſpem habeo me felicem fore:
Multi enim jam hâc ſpe decepti prodiderunt amicos.
Quis enim deſertam puellam, aut conjugem habere,
Aut ex me ſuſcipere liberos volet?
Ergo melius eſt mori, quàm incidere in talia *pericula*
Me indignam: fortaſſis enim alteri convenirent
Hæc magis, quæ non eſſet nobilis, ut ego.
Ducite *me*, ubi oportet mori hoc corpus,
Et coronate ſertis, & *immolationis* initium facite, ſi videatur:
Vincite verò hoſtes. nam illa anima præſtò eſt
Volens & non invita: & profiteor
Me mori pro fratribus his & pro me ipsâ.
Conſilium etenim hoc non vitæ cupida ego
Inveni pulcherrimum, ut gloriosè vitam relinquam & *moriar*.
Ch. Papæ, quid dicam, virginis fortem ſermonem
Audiens, quæ vult mori pro fratribus?
Quis dicat generoſiores his ſermones,
Aut quiſnam hominum amplius faciat?
Iol. O filia, non aliunde tuum caput *eſt natum*:
Sed mentis divinæ ſemen ex illo
Hercule nata es. Neque pudeſio
Tuis verbis: at fortunâ *tuâ graviter* affligor.
Sed quomodo hoc fiat juſtiùs, dicam:
Oportet vocare hùc omnes ſoroſ hujus:
Et deinde cui ſors obtigerit, moriatur pro *ſuo* genere:
Nam te non juſtum *eſt* fine ſorte mori.
Mac. Nequaquam ego moriar fortuitâ ſortitione tactâ:
Beneficium enim *ſortitioni* non adeſt: ne dixeris *hoc*, ô ſenex.
Sed ſi quidem recipitis, & vultis me
Uti promptâ, meam animam ego
Do volens iſtis *Herculis liberis*: coacta verò non *dabo*.
Iol. Papæ! hæc tua oratio adhuc generoſior *eſt* priore: at
Et illa erat optima: ſed ſuperas
Audaciâ audaciam, & *bonam* ſententiam bonâ ſententiâ:
Non tamen jubeo, nec prohibeo, ô filia,
Te mori, *ſed* moriens juvabis fratres tuos.
Mac. Sapienter jubes: nè metuas piaculi
Mei particeps fieri: nam liberè *meâque ſponte* moriar.
Sequere verò, ſenex; in tuis enim manibus mori
Volo: præſens verò veſtibus corpus meum tege:

V. 528. Ἢπις μὴ πίσημος, ὡς ἐγὼ) μὴ ἐπίσημος, καὶ ἐξ ὀπισθίων, ὡς ἐγὼ ἡ τῶ κλεινῶ Ἡρακλέος. V. 529. Σῶμα καταθανεῖν τόδε) Hic σῶμα τόδε, pro ἐμὲ ponitur; & ſanè τοῦτο τὸ δέμας, vel δέμας τόδε, vel σῶμα τόδε, (ut & κάρα, pars pro Toto) poteſt aliquis uſurpare vel de *ſeipſo*, vel quovis alio, quem digito notat. Sic ſupra v. 91. *Iolaus* de ſeipſo loquens, Οὐ γὰρ σῶμ' ἀπήνυστον τόδε. Sic infrà v. 540. Τὸ σὸν κάρα, pro σύ. At in hoc loco poteſt etiam Divinus Poeta reſpicere ad Corpus, quod tantùm morti obnoxium, Anima libera eſt, & in Aerem recepta æternùm manet, non ut nonnulli *Anaxagoræ*, *Euripidiſque* ſententiam malè explicantes, quod in *Æthera* ſolvatur & ſoluta diſſipetur, ſed ut in propriam ſedem recepta. Vid. quæ Nos ad *Supplic.* v. 533. Ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν θεοῖς αὐθέα, τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. Item 1140. Αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη. *Joſua Barnes.* V. 530. Καὶ στεμματοῦτε) Me inſtar Victimæ coronate. *Virgil.* Georg. l. 3. v. 486. *Sæpe in honore Deûm medio ſtans Hoſtia ad aram,*
Lanea dum niveâ circumdatur Infula vittâ,
Inter cunctantes cecidit moribunda miniſtros. Lucretius de *Iphigeniâ* ad aram ſtante, l. 1. v. 88.
Cui ſimul Infula Virgineos circumdata comptus
Ex utrâque pari Malarum parte profuſa eſt.
Hinc Tzetzes in *Lycophron.* Στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἕκαστον τῶν Συμβώτων. Erant & Victimæ (Bovis) Cornua auro decorata, ut

Hom. Odyſſ. γ. v. 437. Χρυσὸν ἔδησαν· ὁ δ' ἔπεσε βοὸς κέρασιν ἀείρων. *Virgil.* Æn. l. 9. v. 629. *Et ſtatuam ante Aras auratâ Fronte Juvencum.* Et *Tibullus*, *Semper inaurato Taurus cadit hoſtia cornu.* Hinc *Tertullianus*, Hunc tibi, Jupiter, Bovem cornibus auro decoratis vovemus eſſe futurum. Ex his enodatur *Æſchines* contra *Cteſiphontem*, Ἐπιδεικνύων τοῖ τὸ ἐμὸν πρόσωπον, ὡς ἐπεπλησμένον καὶ ἀνυμένου, καὶ χρυσέκερων ἀπὸ καλῶν, καὶ κατεστέφθαι φάσκων, εἶτα παῖσαι συμβήσῃ Ἀλεξάνδρῳ. Hæc ex *Joh. Brodæi* notis. V. 532. Ἑκοῦσα, κοὐκ ἄκουσα) De hac re vide quæ Nos ad *Oreſt.* v. 612. V. 537. Ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν) Quæ mori maluit, *quàm Fratres*: priùs mori vult, quàm illos mori pateretur. Πάρος enim non priùs tantùm ſed priuſquam ſignificat, ut *Hom.* Iliad. ζ. v. 348. Ἔνθα με κῶμ' ἀπόερσε, πάρος πάλε ἔργα γυναικός. Aliquando etiam πάρος vel πρὸ, & Genitivo gaudet, ut *Euſtathius* ad Iliad. Δ. v. 254. Εὔξατο Τυδείδαο πάρος ῥάμφος ὠκέας ἵππους, hæc ait, fol. 711. lin. 63. Τουτέστιν ἐπηυχήσατο Τυδείδαο πάρος, ἤγουν πρὸ τῶ Διομήδους &c. Vid. infrà v. 583. *J. Barnes.* V. 540. Οὐκ ἔτ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα) Κάρα σὺν pro σὺ, ut σῶμα σὸν pro σὺ ſupra v. 529. Κάρα autem *Caput* cum ſit ſedes τῶ ἡγεμονικῶ, ac proinde præcipua pars Corporis, apud Plurimos Authores omnium Gentium, pro toto Corpore, vel toto Homine ponitur, per *Synechdochen*. Præterea ſacrum habebatur *Caput*, unde Veteres per id Jurare ſoliti, ut *Virgil.* Æn. l. 9. v. 300. *Per Caput hoc juro, per quod Pater ante ſolebat.* Et is Locus *Religioſus* habebatur, ubi vel totum Hominis corpus ſepeliebatur, vel ſaltem Caput. Vid. *Inſtitut. Imperial.* De Religioſis & ſumptibus Funerum, L. *Locum*: *Item*, L. Cum in Diverſis, eodem Titulo. Et *Beleth.* Explicat. Diurn. Officior. C. 2. *Joſua Barnes.* V. 561. Πέπλοις ᾗ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών) *Euripides* Poetarum Caſtiſſimus & Decori amantiſſimus, ſem-

per

per Virginum Pudori consulit egregiè, sic de *Polyxenâ* loquens *Hecub.* v. 568. Ἡ δ' ἐς θήκας σ', ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐχίμως πεσεῖν, Κρύπτειν δ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἐξεύνων χρεών. Idem narratur de *Julio Cæsare*, quando in Senatu moribundus cecidit, de quâ re vid. *Suetonium*. Hinc *Ovid.* Fastorum l. 2. ad finem de *Lucretiâ*, *Tunc quoque jam moriens, nè non procumbat honestè, Respicit: Hæc etiam cura Cadentis erat.* Eodem modo & hic loci *Macaria* Pudoris sui curam seni *Iolao* moritura commendat, quem Sanctum & Amicissimum Familiæ suæ sciebat. *Josua Barnes.*

Ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγώ, — Quia cædis ad ipsum formidabile certamen vadam ego,
Εἴπερ πέφυκα παῖδος, ὅπερ εὐχομαι. — Siquidem nata sum *ex illo* patre, *ex* quo glorior *me* natam.
Ιόλ. Οὐκ ἂν δυναίμην σῷ πρέσαι μήρᾳ. — *Iol.* Non possem adesse tuæ necì.
Μα. Σὺ δ' ἀλλὰ τῶνδε χρῆζε, μή μ' ἐν ἀρσένων, — *Mac.* Tu igitur hoc saltem *mihi præstare* velis, ne ego in virorũ,
Ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεύσαι βίον. — At in mulierum manibus efflem animam.
Ιόλ. Ἔσται τάδ', ὦ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ — *Iol.* Ita fiet, ô misera virginum, quia
Καμοὶ τόδ' αἰσχρόν, μή σε κοσμῆσαι καλῶς, — Mihi quoque hoc *esset* turpe, te *mortuam* non ornare pulchrè,
Πολλῶν ἕκατι, τ' τε σῆς ὑψηχίας, — Propter multa & propter magnitudinem animi tui,
Καὶ τῆ δικαίᾳ· πλημμελεστάτῳ δέ σε — Et justitiam: miserrimam autem te
Πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ. — Omnium mulierum vidi oculis meis.
Ἀλλ' εἴτι βέλει τόνδε, τὸν γέροντά τε, — Sed si quid velis hosce & senem,
Χώρει προσπίτνουσ' ὕστατον προσφθεγμά μοι. — Accede me ultimo alloquio allocutura.
Μα. Ὦ χαῖρε, πρέσβυ· χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι — *Mac.* O vale senex; vale & doce mihi
Τοιάνδε τόνδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφὺς, — Tales esse hos pueros, *fratres meos*, in omni *negotio* sapientes,
Ὥσπερ σύ· μηδὲν μᾶλλον ἀρκέσουσι γάρ. — Quemadmodũ tu *es*. Nulla enim *aliâ ratione* magis sufficient *sibi*.
Πειρῶ δ' σῶσαι, μὴ θανῆν προθυμοῦ δ' ὧν· — Conare autem *eos* servare, mortis non cupidus existens:
Σοὶ παῖδες ἐσμὲν· σαῖν χερῖν τεθράμμεθα. — Tui liberi sumus, tuis manibus nutriti sumus.
Ὁρᾷς δ' κἀμὲ, πῶ ἐμοὶ ὥραν γάμου — Vides enim & me, meam adolescentiam nubilem
Διδοῦσ' ἀντὶ τῶνδε καὶ θανουμένοις. — Dantem pro *meis fratribus* hisce morti devotam.
Ὑμᾶς τ', ἀδελφῶν ἡ πάρεστ' ὁμιλία, — Vos verò fratrum præsens cœtus,
Εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν, ὅσων — Beati sitis, & contingant vobis *omnia*, quorum
Ἡ μὴ πάρεισιν καρδία σφαγήσεται. — Causâ, *pro quibus*, meum cor mactabitur.
Καὶ τὸν γέροντα, πῶ τ' ἔσω γεραῖαν δόμων, — Et senem *Iolaum*, anúmque in ædibus *existentem*,
Τιμᾶτε παῖδες μητέρ' Ἀλκμήνης ἐμοῦ, — Alcmenam, patris mei matrem, *id est*, *aviam*, honorate,
Ξένους τε τόνδε. κἂν ἀπαλλαγὴ πόνων, — Et hos hospites *Athenienses*. Quòd si liberatio à malis,
Καὶ νόστος ὑμῖν ἐυρεθῇ ποτ' ὀκ θεῶν, — Et *in patriam* reditus à diis unquam concessus vobis fuerit,
Μέμνησθε, πῶ σώσειεν ὡς δάψαι χρεών· — Recordemini, quomodo *me* vestram servatricẽ sepelire deceat:
Καλλιστά τοι δίκαιον· ἡ γὰ ἐνδεὴς — Magnificè certè æquum *est*: non enim inferior *officio*
Ὑμῖν πρέσβα, ἀλλὰ θανοῦσα ἡμὺς· — Vobis adfui: sed mortua sum pro *meo* genere.
Τάδ' ἀντὶ παίδων δῶρά μοι κειμήλια, — Hæc *autem* pro liberis erunt mihi monumenta,
Καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κἀν χθονός· — Et pro *meâ* virginitate: si quid & sub terrâ *mortuis* gratũ *putatur*.
Εἴη γε μήντοι μηδέν. εἰ γὰ ἐξόμεθα, — Nihil *malè* saltem ut *apud Inferos*. Si enim habituri sumus
Κἀκεῖ μεριμνας οἱ θανόντες βροτῶν, — Et illic ærumnas, nos, qui morti debemur mortales,
Οὐκ οἶδ', ὅποι τις τρέψεται. "τὸ γὰρ θανεῖν, — Haud scio, quò quis se vertat. "Mors enim
"Κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται. — "Malorum maximum remedium existimatur.
Ιό. Ἀλλ' ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' ὑψηχίας, — *Iol.* At, ô *virgo*, maximè excellens *ob* animi magnitudinem,
Πασῶν γυναικῶν ἴσθι τιμιωτάτη, — Omnium mulierum scias te honoratissimam *esse*.
Καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν, κ θανοῦσ' ἔση πολύ· — Et vivens & mortua colêris à nobis magnoperè.
Καὶ χαῖρε· δυσφημῶν γὰρ ἅζομαι θεάν, — Sed vale: vereor enim lædere verbis deam,
Ἣ σὸν κατῆρξε σῶμα, Δήμητρος κόρης. — Quæ jam terè tuum corpus initiavit, Cereris filiam. * Exit *Mac.*
Ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα. λύεται μέλη — O filii, perimus: solvuntur membra

V. 575. Τοιάνδε τόνδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφὺς) Olim erat in *Canteri* Editione, quæque ex illâ ornabantur, Τοιάνδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφὲς, deperditis duabus syllabis; quem locum *Canterus* conjecturâ nullâ dignatus est, sed Asterisco defectum illius notabat. *Scaliger* inter τὸ πᾶν & σοφὲς supplendum putabat εἶ), μεῖναι, vel φῶσαι, *Dupontus* εἶ), vel τυχεῖν, *Æmilius Portus* εἶ), & ego sanè harum Lectionum optimam veramque judicâssem εἶ), ni *Aldina* Editio perfectum Versum protulisset, ut nos jam scripsimus; adeò tamen ut εἶ) subaudiatur. Non mirum est autem τόνδε post τοιάνδε excidisse ob vicinitatem soni, quam ignari Scribæ repetitionem ejusdem vocis putabant; τόνδε autem est ἀποδεικτικὸν, τοιάνδε verò συσκευαστικὸν, quare utraque Vox adhit necesse est. *Jos. Barnes.* V. 581. Ἀδελφῶν ἡ παρῆν' ὁμιλία) Ita supra v. 240. eosdem ob numerum vocat πανήγυριν. Vid. quæ Nos ibi. *Josua Barnes.* V. 582. Γένοιθ' ὑμῖν, ὅσων) Ac ea vobis contingant omnia; *viz.* Victoria, Libertas, in Patriam reditus, &c. quorum causâ morior. *Joh. Brodæus.* V. 583. Ἡ μὴ πάρεισιν) Hic πάρεισιν pro ἔνεστι vel ἔστι, ut suprà v. 537. de voce πάρεστι probavimus. *Josua Barnes.* V. 597. Ἐκπρέπουσ' ὑψηχίας) *Scaliger* legit ὑψυχίᾳ; vel ἕνεκα subaudi, ad ὑψηχίας, vel ὑψυχίᾳ, vel -ίαις, legendum. *J. Barnes.* V. 599. Καὶ θανοῦσ' ἔση πολὺ) Repetendum ἀπὸ κοινοῦ, τιμιωτάτη. V. 600. Ἅζομαι θεὰν, ἣ σὸν κατῆρξε) σῶμα, Δήμητρος κόρης) Ita expono *Latinè*, ut Allusio fiat non ad Initiationem, quæ facienda erat, priusquam *Cereri* immolaretur, sed ad illas Crinium Primitias, quas sibi *Cereris* filia *Proserpina* vendicabat à Morituris: De quâ re Nos suprà ad *Alcest.* v. 77. Quare ἣ *Nominativum* legimus, σῶμα *Accusativum* & κατῆρξε) *Transitivè* expono, cùm aliàs ᾗ esset *Dativus*, σῶμα *Nominativus*, & κατῆρξε) *Passivè* sumebatur. Non enim hæc Virgo sacrificanda erat *Proserpinæ*, sed *Cereri*, ut suprà patet ex v. 409, Σφάξαι κελεύσιν με παρθένον κόρῃ Δήμητρί γ', ἥτις δὴ πατρὸς ἐνηώς. Nisi quis ibidem legendum putet, παρθένον κόρη Δήμητρος, ἥτις &c. *J. Barnes.* V. 602. Λύεται μέλη) Ità scribo pro Δύεται, *Johanne Miltono* suffragante; nec δύεται hìc locum habet, λύεται optimum: λύπη enim λυσιμελὴς est, & Λ facili negotio in Δ corrumpi potuit. *Jos. Barnes.*

Λύπη,

Λύπῃ· λάβεσθε, κεἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε.
Αὐτοῖ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
Ὡς ὅτε τύτοις ἥδομαι πεπρεσβύοις,
Χρησμῷ τε μὴ κραν θέντι, ὑ βιώσιμην·
Μείζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ ὃ ϗ παῖδε.

Ἀναπαυσοι.

Χο. "Οὔ τινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον,
" Οὐ βαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι,
" Οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον
" Εὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα
" Μοῖρα διώκει.
" Τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν, βεαχὺ ὤκισεν,
" Τὸν δ' ἀλήτην, ὐδαίμονα τὸ πρίν.
" Μόρσιμα δ' ἔστι φυγεῖν δέμας· ὑ σοφί-
" α τις ἀπώσεται.
" Ἀλλὰ μάτην ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον
" Ἕξει γ'. ἀλλὰ σὺ
Μὴ προσοίτιν τὰ θεῶν ὕπερ,
Μὴ δ' ὑφάλλῃ φρονίδα λύπᾳ.
Εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος.
Ἁ μελέα σεῦ τ' ἀδελφῶν, ϗ γᾶς.
Οὐδ' ἀκλεὴς νιν
Δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξει.
" Ἁ δ' ἀρετὰ βαίνει σὺν μόχθων,
" Ἄξια μὲν πατρός,
" Ἄξια δ' ἀδελφῶν παῖδε γίνεσθε.
Εἰ ὃ σέβεις σύ γε
Θανάτου ἀγαθῶν, μετέχω σοι.

Dolore; prehendite & collocate me in ſedem,
Hâc veſte hic tegentes, ô filii:
Quoniam neque his delector, quæ tacta ſunt,
Et *tamen* oraculo non perfecto, non potuiſſemus vivere;
Quia majus malum *accidiſſet*: tamen hoc etiam *eſt* calamitoſum.

Chorus.

"Neminem ſine diis dico beatum,
" Neque miſerum hominem eſſe,
" Neque eandem domum ſemper uti
" Felicitate. Imminens enim alium aliud
" Fatum perſequitur.
" Hûc quidè ab excelſo *dign. faſtigio detrah. parv. ac* humilè red.
" Erronem verò facit beatum.
" Fatalia verò nullo modo fugere fas *eſt*: nulla Sapienti-
" tia *fatum* repellet.
" Sed qui *fatum repellere* promptus, *i.e. conatur, is* ſêper labore
" Habebit fruſtra profectò. Quare tu
Ne accidas. *i.e.* ſuppliciter petas, quæ *ſunt* ſupra Deos.
Neque dolore ſupra modum dole, ſolicitudinem *animo ſuſtinens.*
Gloriosam enim obit mortis partem
Hæc miſera pro fratribus & *pro* hâc terrâ, *vel*, pro *patriâ terrâ*:
Nec obſcura ipſam
Gloria ab hominibus *manans apud homines* excipiet.
" Virtus enim per labores *ad cælum* vadit.
Digna patre *Hercule*,
Digna etiam fratribus hæc à *Macariâ* fiunt.
Si verò tu colis
Mortê bonorũ, *i.e. memoriam functorũ ejuſdê ſententiæ* particeps.

V. 604. Κρύψαντες, τέκνα) Πρὸς τὸ σημαινόμενον referendum notat *Johan. Brodæus.* V. 605. Οὔτε τύτοις ἥδομαι) Hâc *Macariæ* cæde. *Johan. Brodæus.* V. 606. Οὐ βιώσιμον) πᾶσιν ἡμῖν ὁ βιώσιμος, *Ariſtoph.* in *Pluto* fol. 11. Ἡ φησὶν, ὃς ἂν βέλτιον αὐτῷ τὸν βίον. Et rurſus Ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ ποιῆσαι τὸν βίον. *Joh. Brodæus.* V. 607. Μείζων γὰρ ἄτη) Longè quidem graviores nos oppreſſuræ ſunt ærumnæ ac infortunia. Si enim *Argivis* dedamur, non ipſa modò *Macaria*, verumetiam Nos *Herculiſque* Liberi trucidabuntur. *Joh. Brodæus.* V. 608. Θεῶν ἄτερ) Citrà Deorum voluntate. Ex *Theognide* v. 165. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔστ' Ὀλβιος, ὅστις Πενιχρὸς, Οὔτε κακὸς γνῶσιν Δαίμονος, ἔστ' Ἀγαθός. Ἀλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι &c. V. 613. Τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βεαχὺν ὤκισεν) *Bred.* pro ἀφ' ὑψηλῶν reponendum putavit ἐφ' ὑψηλῶν. At ego, inquit *Henric. Stephanus* ἀφ' ὑψηλῶν retineo: Ut videlicet dicatur ἀφ' ὑψηλῶν, βεαχὺν ὤκισεν, eo modo quo diceretur ὑπὸ μεγάλα πλέτε εἰς πενίαν μετέπεσεν. Sed videtur *Brodæus*, quùm voluit legere ἐφ' ὑψηλῶν, ſubaudire etiam voluiſſe participium ὄντα, aut aliud hujuſmodi cum τὸν μὲν ἐφ' ὑψηλῶν. Hæc *Stephanus*. Ego verò addo, nullo modo poſſe ἐφ' legi, quia tum idem duo ſimul verſus volunt, nullaque eſt in iis *Antitheſis*, Οὗτος δὲ ὁ νῦς, τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν τόπων εἰς τὸ πέδον κατέβαλεν ὁ Μοῖρα ϗ μικρὸν ἐποίησε, Τὸν δ' μικρὸν ϗ πάνυ ϗ ἀλήτην ἀνύψωσεν ὐδαίμονα ποιήσασα. Sic *Heſiod.* in Principio, Ῥέα μὲν ϗ δὲ θεάων &c. Vid. hunc locum pleniorem ad *Troad.* v. 608. *Joſua Barnes.* V. 615. Μόρσιμα) Τῶ εἱμαρμένῳ. *Joh. Brodæus.* V. 619. Μὴ προσοίτιν) *Aldus* προσοιστέων quùm malè haberet, *Henricus Stephanus* προσοίτιν ex Vet. Cod. reſtituit. V. 622. Ἁ μελέα σεῦ τ' Ἀδελφῶν ϗ Γᾶς) Cùm olim σεῦς ſcriberetur, non ſine loci detrimento *Scaliger* legendum duxit σεῦ, quam Lectionem amplector, ſed nè ſit hiatus, propter ϗ ſequens τε adjicio, ut *Homerum* propriùs exprimat ---σεῦ τε παίδων ϗ σεῦ γυναικῶν. Vid. quæ Nos ad *Alceſt.* v. 326. Puto autem Exſcriptores deluſos hic fuiſſe, quod tertio infrà Verſu σεῦς legatur. *Joſua Barnes.* V. 625. Ἁ δ' Ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων) *Heſiodus*, Τῆς δ' Ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

Famulus Nuntii *vices agens* Iolao & Alcmenæ *refert*, Hyllum *jam tum cùm numeroſis Copiis adeſſe, aciémque inſtructâ aperto Campo ad pugnam procedere. Senex itaque priſtinæ Virtutis memor miro ſtudio ad prælium ipſe contendit; adeò ut tandem in effæto corpore vim ſuſcitet ira; fruſtrà ipſum dehortante Famulo, Choro & Alcmenâ ipsâ. Non autem abſque ratione hoc ſenis ita operoſè in prælium ſe adornantis ſpectaculum hic proponitur; nempe, nè Scena otioſa eſſet & langueat uſque ad Pugnæ tempus. Quod omne inſumitur à* Choro; *qui* Jovem *ac* Minervam *invocat, ut à parte* Athenienſium, *quorum Cauſa juſtior ſit, quià* Supplices *defendant, ſtare velint, dextréque pugnantibus aſpirare.*

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΙΟΛΑΟΣ, ΑΛΚΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Θε. Ὦ Τέκνα, χαίρετ'· Ἰόλεως ὃ πῶ γέρων; 630
Μήτηρ ὃ παῖδος τῆσδ' ἕδρας ἀπέστατο;
Ἰόλ. Πάρεσμεν, οἷα δή γ' ἐμοῦ πάρεστα.
Θε. Τί χρῆμα κεῖσαι, ϗ κατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;

Fam. O Pueri, ſalvete: ubi nam *eſt* ſenex Iolaus;
Et mater *Herculis* patris. *i.e. Alcmena, ubinam* abeſt ab hâc ſede?
Iol. Adſumus, qualis qualis eſt mea præſentia.
Fam. Quare jaces & habes demiſſam faciem?

V. 631. Μήτηρ ὃ παῖδος τῆσδ' ἕδρας ἀπέστατο) *Scaliger* legit hîc pro τῆσδ', τῶνδ', oblitus ipſos Famulum filios alloqui & ἕδρας pro βωμῶ emphaticum eſſe: Quare nihil mutamus. *Joſua Barnes.*

Ἰόλ. Φέρε-

Ιόλ. Φερντίς τις ἦλθ' οἰκῆϑ', ἢ συνεχόμεϑα.
Θε. Ἔπαιρε νῦν σεαυτόν· ὄρϑωσον κάρα.
Ιόλ. Γέροντες ἐσμὲν, κὐδαμῶς ἐῤῥωμεϑα.
Θε. Ἥκω γε μύϑοις χάρμα σοὶ φέρων μέγα.
Ιόλ. Τίς δ' εἶ σύ; πῶς σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
Θε. Ὕλλου πενέστης· οὔ με γινώσκεις ὁρῶν;
Ιόλ. Ὦ φίλταϑ', ἦκες ἆρα σωτὴρ νῷν βλάβης;
Θε. Μάλιστα· κἀγὼ πρός γ', εὐτυχῆς ταὐτῶ τάδε.
Ιόλ. Ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδὸς, Ἀλκμηνίδα λέγω,
Ἔξελϑ', ἄκουσον τῆσδε φιλτάτους λόγους.
Πάλαι γὰρ ὠδίνουσα, τὴν ἀφιγμένων,
Ψυχὴ ἐτήκει, νὸς σε εἰ ἡμήσεται.
Αλ. Τί χρῆμ' αὔτης; πᾶν τόδ' ἐπλήσϑη τέγους.
Ἰόλαε, μὴ τις σ' αὖ βιάζεται πάρος
Κῆρυξ ἀπ' Ἄργους; ἀσθενὴς μὲν ἥ γ' ἐμὴ
Ῥώμη· τόσον δέ γ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν, ξένε.
Οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τῆσδ', ἐμοῦ ζώσης, πυϑέ.
Ἦ τ' ἆρ' ἐκείνη μὴ νομίζοιμὶν ἐγὼ
Μήτηρ ἔτ'· εἰ δὴ τῆσδε προσϑίξῃς χερί,
Δυοῖν γερόντοιν ἐ καλῶς ἀγωνιῇ.
Ιόλ. Θάρσει, γραιά, μὴ τρέσῃς, ἐκ Ἀργόϑεν
Κῆρυξ ἀφῖκται, πολεμίους λόγους ἔχων.
Αλ. Τί γὰρ βοὴν ἔσησας, ἄγγελον φόβου;
Ιόλ. Σὺ πρόσϑε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
Αλ. Οὐκ ἴσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γὰρ ἔσϑ' ὅδε;
Ιόλ. Ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέϑεν.
Αλ. Ὦ χαῖρε κἀ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
Ἀζᾶρ τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα;
Πῇ νῦν ἄπεσι; τίς νιν εἴργε συμφορὰ,
Σοί σοι φανέντα δεῦρ' ἐμοὶ τέρψαι φρένα;
Θε. Στρατὸν καθίζει, τἀναντί᾽ ὃν, ἔνϑ' ἦλϑ' ἔχων.
Αλ. Τοῦδ' οὐκ ἔϑ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεσι δή;
Ιόλ. Μέτεσιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἰσρεῖν τάδε.
Θε. Τί δῆτα βούλῃ τῆσδε πρασσομένων μαϑεῖν;
Ιόλ. Πόσον τι πλῆϑος συμμάχων πάρες' ἔχων;
Θε. Πολλούς· ἀριϑμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
Ιόλ. Ἴσασιν οἵμαι ταῦτ' Ἀϑηναίων πρόμοι.
Θε. Ἴσασι· κἀ δὴ λαὸν ἔσπευσεν κέρας.
Ιόλ. Ἤδη γὰρ ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός.
Θε. Καὶ δὴ πρῆκται σφάγια τάξεων ἑκάς.
Ιόλ. Πόσον τιδ' ἐς' ἄπωϑεν Ἀργεῖον δόρυ;
Θε. Ὥστ' ἐξορᾶσϑαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
Ιόλ. Τί δρῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων τύχας;
Θε. Εἰκάζομεν ταῦτ'· ἐ γὰρ ἐξηκούομεν.
Ἀλλ' εἶμ'· ἐρήμους δεσπότας τιμῶν μέρει.

Iol. Venit *in animum* cura quædam domestica, quâ angebar.
Fam. Attolle nunc teipsum, erige caput.
Iol. Senes sumus, nec ullis viribus valemus.
Fam. Venio tamen gaudium tibi magnum afferens.
Iol. Quisnam es tu? ubi tecum versatus *tuâ nunc* non recordor?
Fam. Sum famulus Hylli: non nôsti me videns?
Iol. O charis. venis igitur servator *noster ac depulsor* ærûnæ nostræ?
Fa. Maximè. Quinet. præterea nunc felix es *ob* hæc, *quæ tibi ven. nun.*
Iol. O Mater fortis filii, Alcmenam dico,
Egredere, audi jucundissimos hos sermones:
Jampridem enim graviter-dolens *propter* illos, qui *hinc* abierunt,
Animo tabescebas, *dubitans* an reditus *huc ipsis* esset futurus.
Alc. Quâ *ob* re vociferaris? totum hoc tectum repletû est *clamore.*
Iolae, num aliquis iterum te invâdit præsens
Præco ab Argis? infirmum quidem *est* hoc meum
Robur. Hoc tamen oportet te scire, ô hospes,
Non licet tibi istos abducere, me vivente, unquam.
Profectò illius *Herculis* nè existimer ego
Mater posthac: si verò attigeris hos manu,
Non bene certabis cum duobus senibus.
Iol. Confide, anus, ne metuas; non *enim* Argis
Præco venit afferens malum nuncium.
Alc. Cur igitur excitâsti clamorem, nuncium timoris?
Iol. Ut tu ante hoc templum, *foràs egressa*, prope *nos* venires.
Alc. Non scimus nos ista quisnam est ille?
Iol. Nunciat venire filium filii tui, *Hyllum nepotem tuum.*
Alc. O salve & tu cum istis nunciis.
At cur huic regioni pedem applicans *venit*?
Ubi nunc est? quæ res eum detinet,
Quo minùs tecum apparens meum oblectet animum?
Fam. Collocat exercitum & ordinat, cum quo venit.
Alc. Non amplius licet mihi hujus sermonis particeps esse?
Iol. Licet, sed nostrum opus *est* interrogare hæc.
Fam. Quid igitur vis cognoscere ex illis quæ gesta sunt?
Iol. Quantas adducit copias sociorum?
Fam. Multas; non possum enim alium numerum dicere.
Iol. Sciunt, ut arbitror, hoc duces Athenienſium.
Fam. Sciunt, & jâ sinistrû cornu cõstitutũ est, *in quo nost. sunt coll.*
Iol. Jam igitur ordinatus est exercitus tanquam ad pugnam.
Fam. Quinetiam jam victimæ procul ab ordinibus sunt abductæ.
Iol. Quàm verò procul abest Argivus exercitus?
Fam. Ut videri possit dux perspicuè.
Iol. Quid faciens? an instruens hostium aciem?
Fam. Conjectamus ista: non enim potuimus exaudire *eum.*
Ergo vadam (dominos *enim* desertos, *pro* meâ *virili* parte

V. 639. Ὕλλου πενέστης) Servi *Thessalorum*, propriè Mancipia, *Penestæ* dicti sunt. Consule *Athenæum* Deipnosoph. l. 6. fol. 264. Ubi non *Servos* natos, sed bello aut compositione factos, & μενέστας priùs dictos probat. Poetæ autem Vocabulum hoc pro *Famulo* usurpant, ut *Euripides* in *Phryxo*, ut ibidem citatur, Λάτρεις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων. Et *Theocr.* Idyll. 16. v. 35. Ἀρμαλιὰν ἔμμιλλον ἐμετρήσαντο πενέσται. Ex *Joh. Brodæo.* V. 649. Ῥώμη· τόσον δέ γ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν, ξένε) Cùm priùs laborabat hic Versus ob syllabæ defectum (Scriptum enim erat τόσον δ' εἰδέναι) Miror *Henricum Stephanum* nihil opis attulisse, τόσον tantùm, quod disjunctim priùs legebatur, univit, hæc dicens, Ex τὸ σὸν *faciendum est* τόσον. *Sic sæpe* ὅσ *in* solutâ *oratione* ποσῦτον *usurpatur.* Nihil aliud ille. At *Canterus* hic maluit ποσῦτον legi, *Scaliger* ὅν vel ἄρ' inter τόσον δ' & εἰδέναι interserendum curavit, at nos literæ usûs auxilio Lacunam implevimus. *J. Barnes.* V. 656. Τί γὰρ βοὴν ἔσησας ἄγγελον φόβου;) βοὴν ἄγγελον φόβου καλεῖ, ὅταν προσδεόμενον, τεκμήριον, φόβου ἀποδεικτικόν. Et Nos etiam in *Esthera* nostrâ, quod opus Αὐλικοπαίγνιον diximus, v. 1199. Ὅμαιμοι ζαφλεγέες βοὴν σέλας, ἄγγελον Ὀργῆς. Ad quem locum & hunc *Euripidis* expendo. *Jos. Barnes.* V. 674. Πόσον τι) Pro simplici πόσον. Ut ὅσον τι, *immane quantum*; quare *Æmil. Porti* conjectura τὸ pro τι, inanis est. *Josua Barnes.* V. 678. Ἀλλ' εἶμ'· ἐρήμους δεσπότας &c.) Hos Versus *Famulo* continuandos pronuntio; hic enim, quando jam fidem exolvisset omnem, *Hylli* adventum nunciando, dicit se redire ad Dominum oportere, nec enim debere illum sui servitii expertem ad pugnam procedentem deserere. Ad quæ verba *Iolaus* repentè animo motus exclamat, Κἄγωγε σοί σοι. *Henricus Stephanus* (nè *Scaligerum* quoque dicam) hanc sententiam confirmat. Ἀλλ' εἶμ') In Vet. Cod. hic Versus & sequens continuantur sub Personâ τῆς Θεραπαίνης. Ita ille, Titulo nimirùm deceptus, in quo Θεράπαινα pro Θεράπων scribitur; dicit enim hæc Persona, se esse *Famulum Hylli* & ad pugnam illi ministrare debere & πενέστην vocari, ut suprà v. 639. Quare corrigendus est *H. Steph.* Titulo autem vereor, ut seriùs consulo, quia is locus Typis exolutus erat, quando haud ità longè in hâc Fabulâ processissem. Probè autem scio, me huic *Actui* ΘΕΡΑΠΩΝ præscripsisse. Quare Clemens Lector dabit, uti spero, veniam reum fatenti. *Josua Barnes.*

Ιόλ. Κἄ-

Οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.

Ἰόλ. Κἀγὼ γε σοὶ σοί· ταὐτὰ γὰρ φρονεῖν ζέομεν, 680
Φίλοις παροῦσι, ὡς * ἔοικεν, ὠφελεῖν. * al. ἔοικεν.

Θε. Ἥκιστα· πρὸς σὲ μᾶλλον ἦν εἰπεῖν ἔπος.

Ἰόλ. Καὶ μὴ μεταιχεῖν γ' ἀλκίμοις μάχης φίλοις;

Θε. Οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερός.

Ἰόλ. Τί δ'; ὦ θέλοιμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος 685
Θε. Σθένοις ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.

Ἰόλ. Οὐδεὶς ἐμ' ἐλθὼν προσβλέπων ἀνέξεται.

Θε. Οὐκ ἔστιν, ὦ πάτερ, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.

Ἰόλ. Ἀλλ' ἔν μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσονα.

Θε. Σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα * προστίθεις φίλοις. 690
* al. προσθεῖς.

Ἰόλ. Μή τοι μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.

Θε. Δρᾶν μὲν σύ γ' ἁχ' οἷός τε, βέλεσι δ' ἴσως.

Ἰόλ. Ὡς μὴ μύσαντα, πάντα σοι λέγειν πάρα.

Θε. Πῶς ἂν ὁπλίταις τοιχέων ἄτερ φανῇς;

Ἰόλ. Ἔσω δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα 695
Τοῖσδ', οἷσι χρησόμεθα, κἀποδώσομεν
Ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
Ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω κἀπὸ παστάδων ἑλών,
Ἔντεχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς πάλαι σά μοι.
Αἰσχρὸν γὰρ οἰκέτημα γίνεται τόδε, 700
Τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δ' ἀνελίᾳ μένειν.

Ἀναπαυστοί.

Χο. Λῆμα μὲν ἔπω σόρυσι χρόνος
Τὸ σὸν, ἀλλ' ἡβᾷ· σῶμα δ' ἀφυδόν.
Τί πονεῖς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
Σμικρὰ δ' οὐκέτι πόλιν ἡμετέραν. 705
Χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν,
Τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν. οὐκ ἔστιν ὅπως
Ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.

Ἰαμβοί.

Αλ. Τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν,
Λιπεῖν μ' ἔρημον σοὺ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς; 710
Ἰόλ. Ἀνδρῶν γὰρ ἀλκὴ· σοὶ δ' χρὴ τούτων μέλειν.
Αλ. Τί δ' ἢν θάνῃς σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
Ἰόλ. Παιδὸς μελήσῃς παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
Αλ. Ἢν δ' ἔν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ;
Ἰόλ. Οἵδ' ὑ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι. 715

Non velim cum hostibus confligere.
Iol. Ego quoque tecum. Eadem enim cogitamus,
Amicis præsentes, ut convenit, prodesse.
Fam. Minimè; à te stultum erat hoc dictum verbum.
Iol. Nec finis me acris pugnæ cum amicis participem esse?
Fa. Non est in conspectu vulnus, nihil agente manu.
Iol. Quid; annon possem & ego per clypeum *aliquem hoste vulnerare*?
Fam. Posses quidem: sed fortassè priùs ipse caderes.
Iol. Nullus hostis audebit me aspicere.
Fam. Non est *jam*, ô amice, illud robur, quod olim tibi fuit.
Iol. At pugnabo *cum hostibus*, non inferiori *sociorum* numero *stipatus*.
Fa. Exiguum tuum corpus & illius *auxilium* addes amicis.
Iol. Ne me detinè paratum aliquid facere.
Fam. Facere quidem tu non potes, at velle forsitan.
Iol. Ut me non manùfuro cætera dicere tibi licet.
Fam. Quomodo igitur armatis *viris* tu sine armis apparebis?
Iol. Sunt intus arma in ædibus bello-parta
Istis, quibus utemur, & reddemus *ea*
Vivi, *i.e. si super vixerimus*; à mortuis enim non repetet Deus.
Quamobrem ingrediaris intrò, & de paxillis capiens,
Affer ornatum militarem quàm celerrimè mihi.
Est enim hæc domestica commoratio turpis,
Alios quidem pugnare, alios verò propter metum *domi* manere.

Chorus.

Animi præsentiam quidem nondum prosternit tempus
Tuam: sed *animus quidem* viget, corpus verò *nimis est* infirmum.
Quid frustrà laboras? quæ tibi quidem nocebunt,
Parum verò juvabunt nostram civitatem.
Oportet *tuam* ætatem ignitâ-suâ imbecillitate-consilium-mutare,
Et omittere illa *quæ sunt* impossibilia. Fieri non potest,
Ut recuperes denuò juventutem.

Alcmena.

Quam rem moliris, tuæ mentis non compos existens?
Vis me relinquere delertam cum iltis meis pueris?
Iol. Virorum enim *est* pugna: tuum vero est curare *pueros* istos.
Alc. Quid verò si moriaris tu, quomodo ego servabor?
Iol. Filii *Herculis* Filiis eris curæ, qui reliqui fuerint.
Alc. Si verò (quod utinà nè contingat) *adversâ* fortunâ utantur?
Iol. Isti hospites non prodent te; ne metuas.

V. 680. Κἀγὼ γε σοὶ σοί·) Ex hoc ipso loco Veritas superioris nostræ sententiæ stabilitur, quàm supra ad v. 678. notavimus. V. 682. Ἥκιστα· πρὸς σὲ μᾶλλον ἦν εἰπεῖν ἔπος) Punctum ego post ἥκιστα Pono. εἰπεῖν ἔπος autem non hic proverbialiter, id enim semper ὡς adjunctum habet, sed ad μᾶλλον refertur, ut sit, Ἥκιστα σοὶ φρονητέον ἦν τοῖς φίλοις ὠφελεῖν· Καὶ τὸ ἔπος ἦν μᾶλλον εἰπεῖν πρὸς σέ. Vel etiam, ut *Cantero* placet, omninò sine ullo puncto legendum; *Minimè decebat stulta te verba eloqui*. Quem videsis Novar. Lection. l. 7. c. 29. Non autem illi usquequaque assentior, ubi Versu sequenti legit Καὶ συμμεταιχεῖν, multò autem magis, ubi proximo δρώσης legendum rectè monet πρώσης, ita enim scriptum erat in *Aldinâ* Editione. De quibus vide infra. *Josua Barnes.* V. 683. Καὶ μὴ μεταιχεῖν) *Canterus* hic συμμεταιχεῖν legit, nullâ necessitate coactus, Quum dixerit *Famulus* ἥκιστα, subdit *Iolaus* Καὶ μὴ μεταιχεῖν ἐᾷς με τοῖς φίλοις τῆς μάχης; Non modò autem συμμετέχω *Dativum* personæ cum *Genitivo* rei postulat, sed & μετέχω, dicimus enim μετέχω σοι πόνων *J. Barnes.* V. 684 Οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερός) Ita lego non *Canteri* solius Judicio, *Duporti*, *Scaligeríque*; sed *Aldinæ* Editionis. Sensum autem in Versione expressum hunc cape, Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σε δρᾶν ἐχθρὸς μόνον, χειρὸς δ' V. 690. Σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις) Τὸ σκήνωμα hic pro *Corpus* omninò ponitur; nec id novum: Sic enim *Nitander* locutus est, σκῶλον πυθόμενον, *Cadaver* putrescens, Et *Ocellus Lucanus*, Fragm. lin. 1. Σωέχει γὰρ τὰ μὲν σκήνεα ζωὰ, ταῦτας δ' ἄπνοα ψυχά· τὸν δ' κόσμον Ἁρμονία, ταύτας δ' ἄπτον ὁ Θεός. *Hesych.* Σκῶλον· σῶμα. Et D. *Paulus* Epist. 2. *Corinth.* c. 5. v. 1. & 4. τὸ σκῶλον, ἀντὶ τοῦ σῶμα usurpat. *Jos. Barnes.* V. 703. Ἀλλ' ἡβᾷ· σῶμα δ' φρεῦδον) Aliàs dicerem Πέφρων μὲν θυμὸς πέλεται, κενεὴ δ' μένος ἠΰ. Ita *Matth.* c. 26. v. 41. Τὸ μὲν Πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δ' σὰρξ ἀσθενής. *Josua Barnes.* V. 705. Πόλιν ἡμετέραν) Ita pro ὑμετέραν omninò legendum duco. *Chorus* enim *Athenicnsium* senum de suâ Urbe loquitur, nec *Argos* jam erat urbs *Iolao* salvâ, nec pro illâ jam pugnaturus erat, sed contra eam pro Vitâ suâ & Liberorum *Herculis* ac Salute. *J. Barnes.* V. 706. Γνωσιμαχεῖν) *Hesychius*, Γνωσιμαχῆσαι· Τινὲς μὲν τὸ γνῶναι πῶς ἑαυτῷ ἀσθένειαν, πῶς τε πρὸς ἐναντίον ἰσχύν· Ἄλλοι τὸ γνῶναι, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτῷ μάχῃν, ἠσυχάσαι ἢ μετανοῆσαι. Vox *Herodotea*. *Josua Barnes.* V. 711. Ἀνδρῶν γὰρ ἀλκὴ·) *Homerus*, Πόλεμος δ' ἀνδρεσι μελήσει. V. 713. Παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις) *Canterus* & *Æmilius Portus* & *Scaliger* pro παῖσι, quod malè priùs aderat, παισὶ rectè leguut; nemo autem eorum vidit etiam pro μελήσει legendum μελήσεις. Nec id novum, namque etsi dicitur μέλει μοι τόπου, tamen nihilominùs τοῦτό μοι μέλει & μελήσει dicitur, idque *Homero* imprimis, qui plus decies hoc verbo cum Nominativo utitur, ut ἔργα μέμηλε, πόλεμος μελήσει, ὅπ μέλει πολεμήια ἔργα &c. *Josua Barnes.* V. 714. Χρήσωνται τύχῃ) Siquid humanitùs eis accidat, si moriantur. *Joh. Brodæus.*

Αλ. Τοσόνδε γάρ τοι δαίρομ', οὐδὲν ἄλλ' ἔχω. *Alc.* Hoc tantum certè habeo fiduciæ, aliud nihil.
Ιόλ. Καὶ Ζηνὶ τῷδε σῶν, οἶδ' ἐγώ, μέλει πόνων. *Iol.* Et Jovi, scio, sunt curæ tui labores.
Αλ. Φεῦ· Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲ οὐκ ἀκούσεται κακῶς· *Al.* Proh! Jupiter malè quidè à me non audiet, *nec maledicam ipsi:*
Εἰ δ' ὄζιν ὅσιος, αὐτὸς οἶδεν, εἰς ἐμέ. An verò justus sit erga me, ipse novit.
Θε. Ὅπλων μὲν ἤδη τλῶσ' ὁρᾷς πομπὴν ὁμῶς, *Fam.* Armorum quidem hunc vides universum apparatum,
Φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας. Sed non satis citò poteris tegere corpus hisce,
Ὡς ἐγγὺς ἀγὼν, κἀμάλις' Ἄρης συγγ Quia pugna propè *est:* & maximè Mars odit
Μέλοντας· εἰ γὰρ τοὐγχέων φοβῇ βάρος, Cunctantes: si verò metuis pondus armorum,
Νῶν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δ' τάξεσιν Nunc quidem vade nudus: in exercitu verò
Κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἷόσπερ εἶμι. Tegaris hoc ornatu: ego verò portabo eousque.
Ιόλ. Καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων *Iol.* Rectè dixisti: verùm mihi prompta tenens
Τοῦγχος, κόμιζε· χειρὶ δ' ἔνδες ὀξύλον, Arma portato: insere verò manu hastam,
Λαιὸν τ' ἔπαιρε πῆχυν, εὐθυτεύων πόδα. Et lævum attolle cubitum, dirigens *meum* gressum.
Θε. Ἦ παιδαγωγῶν δὴ τὸν ὁπλίτην χρεών; *Fam.* An igitur armatum *militem,* ut puerum ducere decet?
Ιόλ. Ὄρνιθος οὕνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. *Iol.* Propter omen incedendum *est* tutò.
Θε. Εἴθ' ἦσθα δυνατὸς ὁρᾶν, ὅσον πρόθυμος εἶ. *Fam.* Utinam ita posses facere, ut es cupidus.
Ιόλ. Ἔπειγε, λειφθεὶς ὀργὰ πείσομαι, μάχης. *Iol.* Propera tristia patiar, si maturè non pervenero ad pugnam.
Θε. Σύ τοι βραδύνεις, κοὐκ ἐγὼ δοκῶ τι δρᾶν. *Fam.* Tu certè cunctaris, & ego videor tibi nihil agere.
Ιόλ. Οὐκοῦν ὁρᾷς μου κῶλον, ὡς ἐπείγεται; *Iol.* Annon vides, quomodo festinet meus pes?
Θε. Ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σοῦδόντα σε. *Fa.* Video te magis *motu senili* videri, quàm *re ipsâ* properare.
Ιόλ. Σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λύσῃς μ' ἐκεῖ. *Iol.* Tu *tamen* dices, viz. *quod propero,* cum illic me videbis.
Θε. Τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε. *Fa.* Quid *videbo te* facientē? optarē certè *te videre* feliciter viventē.
Ιόλ. Δι' ἀσπίδος δένοντα πολεμίων τινά. *Iol.* Vulnerantem aliquem ex hostibus per clypeum.
Θε. Ἦδη πύθ' ἥξομαί γε· τοῦτο γὰρ φόβος. *F.* Tādē aliq. veniemus *ad exerc.* hic n. met. *hoc met.* nè *seriùs eò ven.*
Ιόλ. Φεῦ· Εἴθ', ὦ βραχίων, οἷον ἠβήσκοντά σε *Iol.* Proh! utinam, ô *meum* brachium, quale te pubescens
Μεμνήμαθ' ἡμᾶς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ Memininus nos, quando cum Hercule
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος ἡμῖν μοι Spartam expugnâsti, socius fis mihi
Τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως Talis! Solus *enim* Eurystheum in fugam
Θείμην· ἐπεί τοι κἀκὸς, μὴ μεῖν δόρυ. Verterē: quia profectò ignavus *est* etiā ad sustinendā *hostilem* hastā.
Ἔστιν δ' ὃν ὄλβῳ κἀπὸ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον, " Hoc autem etiam in opulentiâ non rectè se habet,
Εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ " Fortitudinis opinio: putamus enim
Τὸν εὐτυχοῦντα, πάντ' ὀπίσσασθαι καλῶς. " Divitem omnia bene scire.

V. 718. Φεῦ) Indignantis Vox, χαρακτηριστικὸν· At extra Versum redundat, ut plus mille locis apud Poetas fieri solet. *Ibid.* Οὐκ ἀκούσεται κακῶς) Nec ego, licet in ærumnis maximis citra meam culpam constituta sim, *Jovi* maledicam; nec eum ut mihi iniquum appellabo. *Johan. Brodæus.* V. 719. Εἰ δ' ὅσιος εἰς ἐμέ) An ergà me sit Justus, ὅσιος propriè *sanctus*, hîc loci pro δίκαιος *justus*, ut è contrà δίκαιος, *justus*, pro ὅσιος *sanctus* sæpè invenitur, item pro ἐλεήμων *misericors*; Quia *sanctitas* est Præcipua *Religionis* & *Justitia* est Eminentissima *Politices* Virtus, sic *D. Matth.* c. 1. v. 19. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ubi δίκαιος per πραΰς vel ἐλεήμων vel οἰκτίρμων ab Interpretibus explicatur, aut certè hoc sub illo continetur. Sic *Thucydid.* l. 5. Ὅπη ὅσιοι ὦσιν ἢ δίκαιοι ἐσόμεθα. Ubi ὅσιοι pro δίκαιοι. Plura huc adjicere non vacat. *Josua Barnes.* V. 721. Φθάνοις δ' ἂν ἐν οὐ πίσσε) Priùs cùm duplex ἂν hîc occurreret, nec eadem esset ratio, quæ aliàs ad geminum ἂν requiritur, ego audacter posterius ἂν in ἐν mutavi, cujus tamen Lectorem meo more admonitum velim, nequam sibi aut Poetæ fraudem factam putet. De gemino ἂν verò vid. suprà ad v. 180. Troad. v. 985. &c. *Josua Barnes.* V. 722. Ὡς ἐγγὺς ἀγὼν) *Scaliger* legit ὦ γὼν, quia prior syllaba τῶ ἀγὼν brevis est. At licet plerunque eam esse brevem fatear, nonnunquam tamen & longam reperiri, nemo inficias ibit, qui viderit, quæ Nos ad *Supplices* v. 754. & *Phaniss.* v. 591. *Josua Barnes.* V. 727. Χειρὶ δ' ἔνδες ὀξύλον) Cum *Cantero* lubens lego ἔνδες pro corrupto illo, ἔνδην; at non ego cum illo ἀξίνλω lego, quicquid *Æmyl. Portus* ogganniat; quòd illius media syllaba semper sit longa *Homero*, *Calabro*, aliisque melioris notæ. Quare ὀξύλω retineo, quòd *Aldi* Editio eam vocem retineat, & quòd sit Authentica & hastam significet ex Ligno facta, quod ὀξύη dicitur; *Eustathius* hanc vocem agnoscit, & *Moschopulus* Καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ἐξ ὀξύας τῆς δένδρου, ἤγουν τὰ ὀξέα. Sic Scholia *Didymi* vocata ad Iliad. ϛ. v. 50. Ἔγχει ὀξυόεντι) Ὀξεῖ· Ἢ ἀπὸ Ὀξύας, εἴδους δένδρου, κατασκευασμένῳ. *Hesych.* Ὀξυόεντι· ὀξεῖ, ἢ ὀξυτάτῳ· Ὀξύα ἡ ἄκρα δένδρου. *Theophr.* l. 3. c. 3. περὶ φυτῶν· Δοκεῖ δὲ ἡ Ὀξύη πρὸς τὸ ὕδωρ ἀσαπὴς εἶναι. Λέγεται δὲ καὶ ἔπιμον (Inquiunt *Grammatici*) διὰ τὸ φύλλα ἀκανθώδη ἔχειν καὶ εἰς ὀξὺ λήγοντα. Quare ut Μελίη, quod propriè *Fraxinus*, figuratè *Hastam* Fraxineam notat, ità nomen hujus arboris hoc in loco pro hastâ ex eâ factâ. Est autem & *Abieti* similis. Quin *Scaliger* & *Duportus* Ὀξύλω legunt. *Josua Barnes.* V. 734. Κῶλον) Κῶλον membrum, Pes, lacertus, &c. Vid. *Iphig. Aul.* v. 614. V. 736. Ταῦτα λέξεις) Ἤγουν ὅτι πεύσομαι, καὶ οὐ μόνον δοκῶ. V. 740. Φεῦ· Εἴθ' ὦ βραχίων) Commune est hoc senibus ingenium, suarum Virium & suorum temporum momenta lapsa celebrare. Sic *Nestor* apud *Homerum* Iliad. η'. v. 157. & λ. v. 669. & Ψ'. v. 626. Εἴθ' ὡς ὀφέλομι· εἶην δέ μοι ἔμπεδος εἶη. Sic *Evandrus* apud *Virgil.* Æn. l. 8. v. 560. *O mihi præteritos referat si Jupiter annos; Qualis eram*, &c. Hinc Nos *Franciados* l. 1. v. 602. de *Johanne* de *Luxemburgâ* Vetulo illo Bellicoso *Bohemiæ* Rege, *Si placeant Consulta parùm, mea Dextera, Princeps, Hæc Devota Tibi. Atque utinam nunc illa valeret; Qualis eram quondam Juvenis, certamine justo Cùm stravi Scythicum mediâ Babylone Gigantem, Deinde alios Persarum Equites ter quinque superbos Barbaricis spoliis pro Christi nomine stravi. Josua Barnes.* V. 742. Σπάρτην ἐπόρθεις) Hæc ad Historiam spectant, quæ ait *Herculem* ob cæsum *Oecnum*, filium *Licymnii*, *Hippocoontidas* & *Lacedæmoniam* bello petiisse, victisque iis & urbe *Spartâ* eversâ sub *Tyndaro* redegisse. Vid. *Euripid.* Scholiasten ad *Orest.* v. 458. *Pausan.* in *Laconic.* fol. 96. lin. 42. &c. Et *Apollodor.* Biblioth. l. 2. c. 7. §. 3. Ἑλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα μετὰ τῶν Ἱπποκοωντίδων παίδων ἄλλων &c. Hoc verò præcipuè hîc ab *Euripide* memoratur, quià *Lacedæmonios* charos non habuit. *Josua Barnes.*

MONO-

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Γᾶ, καὶ πομπύχῳ σελάνα,
2 Καὶ λαμπρότατ' θεῦ
3 Φαεσίμβροτοι αὐγαί,
4 Ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε,
5 Ἰαχήσατε δ' ἐρατᾷ,
6 Καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέπτολιν,
7 Γλαυκᾶ τ' ἐν Ἀθάνᾳ.
8 Μέλλω τὰς πατρωΐδας γᾶς
9 Μέλλω περὶ πρὸ δόμων,
10 Ἱκέτας ὑποδραθείς,
11 Κίνδυνον πολιῷ πεμεῖν σιδάρῳ.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Δεινὸν μέν, πόλιν ὡς Μυκηνὰς
2 Εὐδαίμονα, καὶ θεοῖς
3 Πολυαίνετον ἀλκᾷ
4 Μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κοίλᾳ.
5 Κακὸν δ', ὦ πόλις, εἰ ξένους
6 Ἱκτῆρας ὑποδώσομεν,
7 Καὶ * λύσιμον Ἄργος. * Canter. δείσιμον.
8 Ζεύς μοι ξύμμαχος, ὑ φοβοῦμαι.
9 Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως
10 Ἔχει. εἴπατε θνατοῖς
11 Ἥσσονές ποτ' ἂν, εἶτ' ἐμοῦ φανῶσιν.

Στροφὴ β'.

1 Ἀλλ', ὦ πότνια, σὸν γὰρ ἕδας
2 Γᾶς σὸν, καὶ πόλις, ἃς σὺ μήτηρ,
3 Δέσποινά τε, καὶ φύλαξ,
4 Πόρδυσον ἄλλᾳ τὸν ὑ δικαίως
5 Ταῦδ' ἐπαίροντα δορύσσοντα
6 Στρατὸν Ἀργόθεν • ὑ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ
7 Δίκαιός εἰμ' ἐκπεσὼν μελάθρων.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἀλλ' ὅτι σοι πολύθυτε αἰεὶ
2 Τιμὰ κρατύνεται, * ὑδὲ κοίλᾳ
3 Μηνῶν φθίνας ἀμέρᾳ,

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Terra, & Luna per totam noctem lucens,
2 Splendidissimum Dei *solis*
3 Lucens-mortalibus jubar,
4 Afferte mihi nuncium,
5 Vocémque ad cœlum tollite,
6 Et ad sedem regiam,
7 Et ad cæsiam Minervam, *vel, In cæsiæ Minervæ templo.*
8 Volo *pro* patrio solo,
9 Volo pro *meis* ædibus, *pro focis & aris,*
10 Supplices *in agrum meum* quia recepi,
11 Periculū cano secare ferro, *i.e. controversiam fulg. armis* decern.

Antistrophe 1.

1 Formidabile quidem *est*, civitatem, ut Mycenas,
2 Fortunatam, & armorum
3 Robore *gloriáque* valde celebrem,
4 Irā adversus meā terrā occultare, & *latens odiū in eam servare.*
5 Malum verò *turpe fuerit*, ô civitas, si hospites
6 Supplices dedamus,
7 Et formidemus Argos.
8 Jupiter *est* mihi belli socius, non metuo:
9 Jupiter mihi gratiam meritò
10 Habet. Nunquam mortalibus
11 Inferiores Dii videbuntur, *nec erunt.*

Strophe 2.

1 Sed ô veneranda (tuum enim *est* hoc solum
2 Terræ *hujus*, tuum *est*, & hæc urbs *tua*, cujus tu mater *es*
3 Et domina, & custos)
4 Abige aliò eum, qui non justè
5 Huc adducit infestam
6 Exercitum ab Argis. Haud enim ob meam virtutem
7 Æquum est me expelli ex *meorum ædium* atriis.

Antistrophe 2.

1 Nam tibi multorum sacrificiorum semper
2 Honor perficitur, *defertur*, neq; celatur, *at manifestè celebratur*
3 Mensium ultima dies,

V. 753. Παρὰ θρόνον ἀρχέπτολιν) Ἀρχέπτας ὁ, ἀντὶ τοῦ Ἀρχηγέτας, ἤγουν ἀρχηγέτης, ὃ ἐστιν ἄρχων. Ἀρχηγέται δέ, οἱ ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, καθὼς ἡμεῖς λέγομεν, οἱ Πανδιονίδαι. Vel, ut Hesychius, & Phavorinus, Θεοὶ ὁ Ἀθηναῖς. Hinc *sedem Regiam*, vel etiam *Divinam* θρόνον ἀρχέπτολιν vocat, ab ἀρχὸς, alludendo ad illam *Deorum* significationem *Athenis* notam; Est autem ἀπαξαπλῶς λεγόμενον. *Josua Barnes.* V. 756. Περὶ πρὸ δόμων) περὶ πρὸ δόμων, ὑπὲρ πρὸ δόμων. V. 758. Κίνδυνον πολιῷ πεμεῖν σιδήρῳ) Τεμεῖν hic, quod alibi κρίνειν, *Latinè* cernere ferro, Controversias armis dirimere. *Æmyl. Portus.* V. 762. Μῆνιν) Malè illi notârunt, quicunque in margine suo scripserunt Μήνιν *Canter.* Nec enim ullibi ità *Canterum* legentem offendi; & hæc loci expositio illam Lectionem confodiet, Δεινὸν μὲν ὅτι τοῦτο τὸ χρῆμα, ἤγουν ὡς τὴν πόλιν, Μυκήνας λέγω, τὴν εὐδαίμονα καὶ πολεμικὴν. μῆνιν καὶ ὀργὴν ἐν θυμῷ ἔχειν τῇ ἐμῇ χθονί. *Josua Barnes.* V. 765. Καὶ λύσιμον Ἄργος) Hic locus cùm apertè corruptus sit, *Scaliger*, ut & *Duportus*, legit καὶ λεύσιμον ἄγος, *Piaculum Lapidatione dignum*, nequaquam ineptè, si per Leges Versûs stare posset. *Henricus Stephanus*, καὶ λεύσιμον ἄλγος, quod nihilo magis mihi arridet, illius rationes consulat qui velit: *Canterus* longè acutius, καὶ δείσιμον Ἄργος, ut sit, εἰ ξένους παραδώσομεν, καὶ δείσιμον Ἄργος. *Josua Barnes.* V. 766. Ζεύς μοι σύμμαχος, ὑ φοβοῦμαι) Non decet sanctum *Euripidis* calamum suâ laude privare, quoties ad Nostrarum ferè sacrarum Literarum Majestatem assurgit. Ità enim *David*, Psalm. 27. v. 1. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; *Josua Barnes.* V. 769. Ἥσσονές ποτ' ἂν, εἶτ' ἐμοῦ φανῶσιν) *Henricus Stephanus* & *Josephus Scaliger* ἔτ' pro ἔτ' legunt; *Duportus* ἤτ', pari, ut mihi videtur, successu, id est, nullo. *Gul. Canterus* pro εἶτ' ἐμοῦ legit οἱ θεοὶ, quæ Lectio, excepto quod corruptionis εἶτ' ἐμοῦ vestigia habeat pauca, nullis objectionibus impetitur. *Josua Barnes.* V. 773. Ἀλλὰ) Ità ob sensum Metrúmque scribo pro ἀλλὰ, quod utrique incommodum erat; idque *Canterо*, *Scaligero*, *Porto*, *Duporto* authoribus. *Josua Barnes.* V. 776. Δίκαιός εἰμι) δίος τ' εἰμί, *Possum.* Non ego meâ Virtute hostes propellere valeo; nisi Deus conatibus meis aspirârit. Ità suprà v. 143. Δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκεῖν τὴς πόλιν Αὐτοὶ καθ' αὑτὴν κρίνειν δίκας. Nos certè sufficimus ipsi inter nos æquitatem ministrare. Vid. quæ Nos ad *Supplic.* v. 186. *Josua Barnes.* V. 777. Ἀλλ' ὅτι σοι πολύθυτε αἰεὶ Τιμὰ κραίνεται) Alludit ad Festa in honorem *Minervæ Athenis* celebrari solita, de quâ re vide *Johannis Meursii* Panathenæa, singularem librum. V. 779. Μηνῶν φθίνας ἀμέρᾳ) Mensis *Græcorum* trifariàm erat Divisus, Decem *priores* dies dicti erant μὲς ἀρχόμενον, Decem medii μέσον, Decem ultimi, φθίνον. Adeò ut πρώτη ἀρχομένου, est primus, πρώτη μέσου undecimus, πρώτη φθίνοντος vel ἀπίοντος, vicesimus, &c. Hæc Festa *Minervalia* celebrabantur, Μηνὸς φθίνοντος, *Panathenæa* enim *Minora* erant celebrata postridiè *Bendidæorum*, quæ vicesimâ *Thargelionis* agebantur; Majora autem Vicesimo Tertio *Hecatombæonis.* Josua Barnes.

4 Ναῶν τ' ἀοιδαὶ, χορῶν τε μολπαί.
5 Ἀνεμόεντι δέ γ' ἐπ' ὄχθῳ,
6 Ὀλολύγματα πάννυχοις ὕπο πλη-
7 θένων ἰαχῆ ποδῶν κρότοισιν.

4 Tēplorúmq;carmina,chororúmque cantiones *semper audiuntur*.
5 Ventoſo autem in colle
6 Ululatus reſonant nocturnis plauſibus
7 Sub pedibus virginum.

V. 780. Ναῶν τ' ἀοιδαὶ, χορῶν τε μολπαί) An νεῶν Juvenum vel *puellarum*, id certè verſus poſtulare videtur. V. 782. Ὀλολύγματα παννυχίοις) De his Nocturnis circa ſacra Vociferationibus, ſupra *Euripid.* ad *Troad.* v. 1071. Φρέδραί σοι θυσίαι, χορῶν τ' ἔυφημοι κλαδοι κατ' ὄρφναν ζεμναί τ' ὀλολυγαί. Vid. quæ Nos ibi ad v. 1073. & *Iphigen. Taur.* v. 1337. *Joſua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

NUntius, Alcmenæ *ſervus, egregiè deſcribit Victoriam, quam de* Euryſtheo *reportârunt* Hyllus, Iolaus & Athenienſes; *quâ narratione Manumiſſionem ab* Alcmenâ *meretur; quæ mirificè ob hæc lætatur & Nepotibus gratulatur de reliquæ vitæ ſpe.* Chorus *ſeriò ſecum triumphat, docens* Euryſthei *exemplo, Deum ſemper quaſi Acie-explicatâ Superbis adverſari, Modeſtos è contrà juvare & extollere. Denique* Herculem *inter Deos relatum certis argumentis colligit.*

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΛΚΜΗΝΗ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Θε. Δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
Κλύειν, ἐμοί τε τῇδε καλλίστους, φέρω.
Νικῶμεν ἐχθρούς, καὶ τρόπαι' ἱδρύεται,
Πολυδαίδαλα ἔχοντα πολεμίων σκῦλα.
Αλ. Ὦ φίλτατ', ἥδε σ' ἡμέρα διέπλασεν
Ἡλθοντερῶδαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
Μιᾶς δέ μ' ἔτι συμφορᾶς ἐλεύθερον
Φόβος γὰρ, εἴ μοι ζῶσιν, οὓς ἐγὼ θέλω.
Θε. Ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κτίσαντες.
Αλ. Ὁ δ' ἡγέων σὸν ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;
Θε. Μάλιστα· πρᾶξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
Αλ. Τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο;
Θε. Νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
Αλ. Θαύματος ἔλεξας· ἀλλά σ' εὐτυχῆ φίλων
Μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
Θε. Εἷς μοι λόγος σοι πάντα σημήνει τάδε.
Ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίτας στρατὸν
Καθὼ σύμ' ἐκλείνοντες ἀντετάξαμεν,
Ἐκβὰς πεζείππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα,
Ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
Καπφτ' ἔλεξεν, Ὦ στρατηγ', ὅς Ἀργόθεν
Ἥκεις δορὶ τῇδε γαῖαν, σὸν ἐᾷ σὰ μὴ,
Καὶ τὰς Μυκήνας ὑβρὶν ἐργάσῃ κακὴν,
Ἀνδρὸς στρήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
Μάχῃ συνάψας, ἢ κτανὼν, ἄγε λαβὼν
Τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἢ θανὼν, ἐμοὶ

Nunt. O Domina, nuncios tibi breviſſimos
Auditu, & mihi huic, *id eſt, mihi*, qui *hîc adſum*, pulcherrimos, fero.
Vincimus hoſtes, & collocantur trophæa,
Quæ habent univerſa arma tuorum hoſtium.
Alc. O chariſſime, iſte dies egit te *huc*.
Ubi liber fias propter hos nuncios.
Nondum tamen liberas me ab unâ quâdam difficultate:
Metuo enim an mihi vivant, quos opto *vivere*.
Nunt. Vivunt maximè glorioſi in exercitu.
Alc. Senex verò ipſe Iolaus num adhuc ſuperſtes eſt?
Nunt. Maximè, idque re pulcherrimè geſtâ Deorum favore.
Alc. Quid verò eſt? num quod præclarũ *facinus* in prælio fecit?
Nunt. Factus eſt juvenis rurſus ex ſene.
Alc. Mira dicis: ſed te proſperam amicorum
Pugnæ dimicationem primùm narrare volo.
Nunt. Una mea oratio omnia tibi ſignificabit hæc.
Poſtquam enim alteri alteris armatum exercitum
In fronte extendentes acie inſtructâ oppoſuimus.
Hyllus quadrijugis ex curribus, *i.e. ex quadrigis* efferens pedem,
Conſtitit in medio ſpacio utriuſq; exercitûs inſtructi,
Et deinde dixit: O dux qui ab Argis
Venis in hãc terrã, non permittunt tuæ *res, ut aliter faciaſ, quã dico*,
Et Mycenas nullo afficies incommodo,
Si *eas* uno viro privâris. Quare mecum, ſolus cum ſolo
Pugnâ congreſſus, aut *me* cæſo, abduc aſſumptos
Herculis filios; aut interfectus, mihi

V. 785. Ἐμοί τε τῇδε) *Et mihi* huic nuntio rerum lætarum; quia erat illi Εὐαγγέλιον, quod *Hiſpanicè los Albricios* vocatur, donandum; ut brevi pòſt Libertate donatum ab *Alcmenâ* videmus, v. 788. Ὦ φίλτατ', ἥδε σ' ἡμέρα διέπλασεν Ἡλθοντερῶδαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι. *Joſua Barnes.* V. 786. Τρόπαι' ἱδρύεται) Vid. quæ Nos infrà ad v. 937. V. 791. Φόβος γὰρ, εἴ μοι ζῶσιν, οὓς ἐγὼ θέλω) De *Hyllo* Nepote & *Iolao* ſene Amico pia Mulier angebatur. V. 793. Οὐκ ἔστιν) Nonne vivit, Εἶναι pro ζᾶν vid. *Hippolyt.* v. 357. V. 796. Νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος) *Plutarchus* hunc locum reſpicit. Ὁ Εὐριπίδης Ἰόλαον, ἐξ ἀδρανοῦς καὶ παρήλικος, εὐχῇ τινι νέον καὶ ἰσχυρὸν ὑπὸ τῶν μάχων ἀφνω γενόμενον. Ὁ δὲ ἐν Σπωϊκῶν σοφὸς χθὶς μὲν ἦν ἔχθιστος ἅμα καὶ κάκιστος, πρώην ἄφνω μεταβέβηκεν εἰς ἀρετήν. Ex *Johanne Brodæo.* V. 801. Κατὰ σύμ' ἐκτείνοντες) Anglicè **Extending in Front**, Vide quæ Nos ad *Rheſ.* v. 409. *Ibid.* Ἀντετάξαμεν) Verbum militare, à τάξις, *Ordo*, Turma, Cohors, Statio; hinc Τακτικὴ, ſubaudi τέχνη, quæ de Arte Militari tractat, præſertim quòd ad Milites ordinandos attinet. *Joſua Barnes.* V. 802. Ἐκβὰς πεζείππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα) Ἐκβὰς εἰς πόδα, ἐπὶ ποδῶν, ἐκ τοῦ ἅρματος. V. 805. Οὐκ ἐᾷ σὰ μὴ) Olim in omnibus Libris impreſſis erat ἐᾷ, quod eſt *Imperfecti* à Verbo ἐάω, *Duportus* legit ἔα, quaſi *Imperandi* modi eſſet, quod fieri non poteſt, hic modus enim πῶς nunquam poſtponitur, *Scaliger* legit ἔλα, eodem errore; ſed ut ingenuè fatear, nullum hic video ſenſum apertum, excepto quem in *Latinâ* Verſione habes. *Stephanus* & *Portus* nihil opis adferunt.

Τιμὰς

Τιμὰς πατρώους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
Στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἷς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
Καλῶς λελέχθαι μῦθον, εἷς τ' εὐψυχίαν.
Ὁ δ' ἔπεθ' ὃς κλύουσιν αἰδεσθεὶς λόγων,
Οὔτ' αὐτὸς αὐτῷ δειλίᾳ ξυνὼν ἀνὴρ,
Ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός·
Ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς,
Τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
Ὕλλος μὲν οὖν ἀπῆρε εἰς τάξιν πάλιν.
Μάντεις δ', ἐπεὶ δὴ μηνομάχᾳ δι' ἀσπίδος
Διαλλαγὰς ἔγνωσθ' ὑπ' ἐλευθερίας.
Ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσθ'
Λαμπρὸν βοτείων οὐδὲν ἔθνος φόνου.
Οἱ δ' ἅρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
Πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρά. Ἀθηναίων δ' ἄναξ
Στρατῷ προὐφήνατ', οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
Ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ,
Καὶ τῇ τεκούσῃ, νῶϊν τιν' ἀρκέσαι χρεών.
Ὅδ' οὖν τό, τ' Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων,
Καὶ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίσσετο.
Ἐπεὶ δ' ἐσήμηνεν ὅρμιον Τυρσηνικῇ
Σάλπιγξι, καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
Πόσον τιν' ἀυχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
Πόσον τινὰ στεναγμὸν, οἰμωγμόν θ' ὁμοῦ;
Τὰ πρῶτα μὲν νῶϊ πίτυλος Ἀργείων δορὸς
Ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησ' πάλιν.
Τὸ δεύτερον δ', πρὸς ἐπαλλαγθεὶς ποδὶ,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ κἀρτέρει μάχῃ.
Πολλοὶ δ' ἔπιπτον. ἦν δ' τὸ κελεύσματ' Ὦ,
Ὦ παῖς Ἀθήνας, ὦ τὸν Ἀργείων γύαλα
Σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνῃ πόλει;
Μόλις δ' πάντα δρῶντες, οὐκ ἄτερ πόνων,
Ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δέρυ.
Κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον ἐξορμώμενον
Ἰδὼν, ὀρέξας ἱκέτιδος δεξιὰν,
Ἰόλαος, ἐμβῆναί νιν ἵππιον δίφρον.
Λαβὼν δ' χερσὶν ἡνίας, Εὐρυσθέως
Πώλοις ἐπῆξε· ταὐτὸ τεῦδ' ἤδη κλύων
Λέγοι μὲ ἄλλος, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδών.
Παλλήνιδος γὰρ σεμνὸν ἐκπεραῶν πάγον
Δίας Ἀθάνας, ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
Ἠρήσαθ' Ἥβῃ Ζηνί θ', ἡμέραν μίαν

Paternos honores & domos habere permitte.
Exercitus verò assensit, & ad finem maiorum,
Et pro magnitudine animi, præclarè dictam esse sententiam.
Iste verò neque reveritus eos, qui *hæc* verba audierant,
Neque ipse quamvis esset dux, *propter* suum metum
Ausus est ad fortis hastæ certamen propius venire;
Sed erat ignaviſſimus: dein cùm talis esset,
Venit in servitutem redacturus liberos Herculis.
Hyllus itaque discessit iterum in *suam* aciem.
Vates verò, postquam singulari certamine
Pacem non fieri cognoverunt, *virginem Macariam*
Immolabant, non cunctabantur, sed emittebant
Ex faucibus humanis ſtati ſecundâ necē, *i.e. ſalutiferā fauſtāq; ſang.*
Alii autem conscendebant currus, alii sub clypeorum
Lateribus *ſua* latera tegebant. Athenienſium verò rex
Denunciavit exercitui, qualia oportet *virum* fortem *dicere*:
O cives, terræ quæ *vos* alit,
Et quæ genuit *vos*, opus est quemlibet *veſtrûm* jam opem ferre.
Similiter etiam alter Argos non volens dedecorare
Et Mycenas, precabatur socios.
Postquam autem ſignum dedit clangor Tyrrhenicâ
Tubâ, & inter ſe commiſerunt pugnam,
Quantum ſonitum clypeorum putas fremuisse?
Quantum gemitum ejulatúmque simul *editum fuisse*?
Primùm quidem Impreſſio Argivi exercitûs
Perrupit nos, deinde retrocesserunt.
Postea verò collatus pes pedi,
Et vir adversùs virum ſtans, perseverabat *in* pugnâ.
Multi autem cadebant: erant autem adhortationis *hæc verba*:
O qui Athenas, *id eſt*, *Atticam*, ô
qui Argivorum agros
Seritis, *incolitis*, non depellitis ab urbe dedecus?
Vix autem omnia facientes, non sine labore
Vertimus in fugam Argivum exercitum.
Tunc autem senex Hyllum extra *ſuam aciem* ruentem
Conſpicatus, porrectâ dextrâ rogavit,
Iolaus, ut se imponeret in equeſtrem currum.
Cum autem manibus habenas cepisset, Eurysthei
Ad equos adegit. Quod autē postea *accidit*, *id ex alio* jam audiens
Dicet alius quidem, ego v. teſtis oculatus huc *iſta narraturus* veni.
Transiens enī venerādū pagū Pallenidis, *i.e. quæ colitur in Pallen.*
Divæ Minervæ, currum conſpicatus Eurysthei,
Votum fecit Juventæ, & Jovi; ut uno die

V. 811. Στρατὸς δ' ἐπήνεσ') Ità rectè olim; nec erat, quòd *Canterus* ἐπῄνεσαν corrigendo legeret; ἐπαινέω, idem valet, ac ὑπογεύω. V. 822. Λαμπρὸν βοτείων) *Synechdoche* Numeri, pro λαμπρὸν βοτείου, id est, *Macariæ*, coúsque enim distulerunt illius cædem, dònec frustrà omnem Compositionis aut Reconciliationis spem cecidisse vidissent. Quarè frustrà Illi se torquent, qui βοτείων pro βοτευόντων sumentes, negant *Athenienſes* humanis immolationibus uti, de solo enim *Macariæ* sacrificio hìc loquitur Poeta. Parcit autem illius descriptioni; nè *Alcmenæ* dolorem pariat. *Josua Barnes.* V. 827. Καὶ τῇ τεκούσῃ) Se enim *Authochthones* esse gloriabantur *Athenienſes*. Unde *Euripid.* Ion. v. 29. Λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινὸν Ἀθηνῶν, in quem locum plura dicere polliciti sumus, ut meminimus ad hujus Fabulæ v. 69. *Josua Barnes.* V. 830. Ὅρμιον Τυρσηνικὴ Σάλπιγξι) De Tubæ inventione & quare *Tyrrhenica* dicitur, vid. quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 1386. Ὅρμιον, ἦγον μέλος. *Æſchyl.* Perſ. Ὅρμιόν δ' ἅμα Ἀντιπάλαξαν νησιώτιδος πέτρας Ἥκω. Vid. *Polluc.* Onomaſt. *Euſtath.* fol. 826. lin. 64. Ὅρμιος νόμος, ἦγεν τερπνὸς ἐνεὼς ὠδῆς, εἰς πόλεμον ἐρεθισμός. *Joſ. Barnes.* V. 832. Ἀυχεῖς) νομίζεις, existimas. V. 834. Πίπλος) Impreſſio, simul ab omnibus facta. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 307. V. 836. Πὰς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ, Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ κἀρτέρει μάχῃ) Ex *Homer.* Iliad. ν'. v. 130. Φράξαντες δὲ ξυὶ δύεϊ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ, Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ. *Virgil.* Æn. l. 10. v. 361. *Concurrunt*; *hæret* pede pes, *denſuſque Viro Vir.* Ex *Joh. Brodæo.* V. 839. Ὦ τὸν Ἀργείων γύαλα σπείροντες) Γύη ἡ & γύης ὁ *Arvum*, μέτρον γῆς. ἡ γύη, vel γύα, frequentiùs occurrit, nec tamen ὁ γύης omninò ignotum. Ità enim *Euſtathius* fol. 1572. & lin. 19. Γύη δὲ ἡ γύης ἀρσενικῶς, μέτρον γῆς· οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ, καὶ ὅπ γύης, καὶ μέτρον γῆς καὶ μέρος ἀρόσιμον. Ità sanè *Heſiodus* Oper. & Dier. l. 2. v. 45. Φέρειν δ' ἄροτον, ὅτ' ἂν ἔωρης, Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρουραν, Πείνιον· Ὃς γὰρ βυσσὸν ἀρὴν ὀχμάσατος ὄζην. Item v. 54. Πείνα γύαν vocat, *Dentale* ex Ilice factum. Sed nec desunt, quibus ὁ γύης sit μέτρον γῆς, ut *Plato* 1 Epiſt. ex quodam Poeta, Οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου Γόνιμοι βείδοντες ἀυτάρκεις γύαι. *Josua Barnes.* V. 849. Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπεραῶν πάγον Δίας Ἀθάνας) *Minervæ*, quæ in vico *Atticæ* colitur, cui *Pallene* nomen. *Stephanus* περὶ πόλεων, postquam non pauca de *Pallene*, quæ & *Phlegra*, ubi Gigantum erat Pugna, hæc addit, Ἔστι δὲ καὶ Δῆμος Ἀθηναίων, τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. *Herodotus* in *Clio*, Ἀπικέσθαι ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν· *Johannes Brodæus.* V. 851. Ἠρήσαθ' Ἥβῃ Ζηνί θ',) Ἠρήσατο pro ἠρήσατο, ab ἀρέομαι, ἀρήσομαι, Thema ἀρά. Ideóque priùs *a* produ-

producitur, ut è contrà in ἠράσατο, ab ἐράομαι, amo breve est, sicut *Homer.* Iliad. ξ. v. 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠερατίμιλω Ἰξιονίης ἀλόχοιο. *Josua Barnes.*

Νέ. γενέσθαι, καὶ πυρίσαθαι δίκλω
Ἐχθρὸς· κλύειν δὴ θαύμαθ'. πάρεσί σοι.
Διοτὶ γὰρ ἀστὴρ ἱππικῆς ὑπὸ ζυγοῖς
Σταθέντ', ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει.
Σὸν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι,
Ἥβλω δ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκδὺς αἰθερίου, νέων
Βραχίονων ἔδειξεν ἡβητὼ τύπον.
Αἴρει δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
Τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσιν.
Δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας ἀκροδίνιον
Κάλλιστον ἦκεν τὸν στρατηλάτῃ ἄγων,
Τὸν ὄλβιον πάροιθεν· τῇ δ' νῦν τύχῃ,
Βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
" Τὸν εὐτυχῆν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἄν
" Θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμερος τύχας.
Χο. Ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῷν ἐμοὶ δεινὰ φόβου
Ἐλεύθερον πάρεσιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.
Αλ. Ὦ Ζεῦ, χρέων μὲ τἀμ' ἐπεσκέψω κακά·
Χάριν δ' ὅμως σοι τῆσδ' πεπραγμένων ἔχω.
Καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν ὑ δοκοῦσ' ἐγὼ
Θεοῖς ὁμιλεῖν, νῦν ὕπισμαι σαφῶς.
Ὦ τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
Ἐλεύθεροι ὄντες κακῶς ὀλεῖσθε
Εὐρυσθέως ἕσεσθε, καὶ πόλιν πατρὸς
Ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσεσθε πατρῴους,
Καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσετ', ὧν ἀπόρρυμνοι
Ξένοι, πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.
Ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε,
Εὐρυσθέως ἐφείσατ', ὥστε μὴ κτανεῖν,
Λέξον· πρὸς ἡμῖν μᾶλλον ὑ σοφὸν τόδε,
Ἐχθρὸν λαβόντα, μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.
Θε. Τὸ σὸν φρονεῖν, ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
Κρατοῦντα, καὶ σὴ δεσποτεύμενον χερί,
Οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτόν· ἀλλὰ πρὸς βίαν
Ἔζευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
Ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, κἀδέναι δίκην.
Ἀλλ', ὦ γεραιά, χαῖρε, καὶ μέμνησό μου,
Ὅτ' πρῶτον εἶπας, ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου·
Ἐλευθέρωσόν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
Ἀψοφεῖ εἶ) τοῖσι γενναίοις σόμα.

Redderetur sibi vigor juventutis, & ulcisci posset
Hostes: audire jam potes miraculum.
Duæ enim stellæ supra equestre jugum
Stantes, texerunt currum obscurâ nube.
Sapientiores autem *viri* dicunt *fuisse* tuum filium *Herculem*,
Hebēq; *Herc. uxorē*. Ille verò ex æthereâ caligine egres. juvenilium
Brachiorum ostendit juvenilem formam.
Capit verò inclytus Iolaus Eurysthei
Quadrijugum currum ad saxa Scironia,
Et vinciens vinculis manus, spolium
Pulcherrimum *ac opimum*, ipsum Imperatorem, venit adducens,
Illum prius beatum: at præsenti fortunâ,
Omnibus mortalibus clarè edicit, ut discant,
" Nè ducant beatum eum, qui videtur esse fortunatus priusquā
" Viderit eū aliquis mortuum: quia fortuna habet quotid. mutation.
Cho. O Jupiter trophæorum autor, nunc mihi diro metu
Liberum diem licet intueri.
Alc. O Jupiter, aspexisti serò quidem mea mala:
Tamen habeo tibi gratiam pro isto beneficio:
Et filium meum cum anteà non putarem ego
Cum Diis versari, nunc scio manifestè *cum Diis eum versari.*
O filii, jam profectò, nunc liberi à laboribus,
Liberi etiam ab illo, qui malè peribit,
Eurysthei eritis, & urbem patris *vestri*
Videbitis, & in possessionem ibitis terræ hæreditariæ,
Et sacrificabitis diis patriis, à quibus exclusi
Hospites agebatis vitam erroneam *ac* miseram.
Sed quânam Iolaus occultâ sapientiâ
Pepercit Eurystheo, ut *eum* non interficeret?
Dicito, apud nos enim hoc non videtur sapienter factum,
Si quis ceperit hostem, non poscere pœnam *ab eo.*
Fam. Te honorans, *hoc fecit*, ut ipsum oculis videres
Victum, & tuæ manûs imperio subjectum,
Non tamen volentem ipsum *huc adducit*: sed per vim
Constrinxit eum necessitas. Etenim non volebat
Vivus in conspectum tuum venire & dare pœnas.
Quamobrem, ô anus, gaude, & memineris mei,
Quod primum dixisti, quando cœpi sermonem:
Pronuncia me liberum: nam in talibus *rebus* oportet
Ingenuorum os verax esse & *promissis stare.*

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Mihi chorus quidem *est* gratus; adsit *modò*
2 Dulcis gratia fistulæ in convivio:
3 Et adsit grata Venus.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἴη
2 Λίγεια λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαιτί·
3 Εἴη δ' ἔυχαρις Ἀφροδίτα.

V. 860. Τέτρωρον ἅρμα) Dicitur etiam τετράορον *Homero*, ab ἀείρω. *Ibid.* πρὸς πέτραις Σκειρωνίσιν) De his Rupibus vid *Euripid. Scholiast.* ad *Hippolyt.* v. 979. *Sciron* autem erat Mons in orâ *Atticæ* inter *Megara* & *Corinthum*, ubi *Scironia Saxa*, aliàs vocata etiam *Senecæ* in *Hippolyto*, *Petræ Scironides*, non procul à *Piræo* in mare instar Scopuli sex mille pedum porrecta teste *Solino*. De *Scirone* autem Latrone, unde nomen, vid. præter *Eurip.* Scholiast. loco prædicto, *Pausaniam* in *Atticis* ad finem; *Ovid.* Metam. l. 7. Fab. 23. *Jos. Barnes.* V. 861. Ἀκροδίνιον) De hâc voce, vid. quæ Nos ad *Iphig.* Taur. 75. V. 865. Τὸν εὐτυχῆν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν Θανόντ' ἴδῃ τις) In hanc rem non semel verba fecit Poeta noster, ita enim *Troad.* v. 509. Τῶν δ' εὐδαιμόνων Μηδένα νομίζετ' εὐτυχῆν, πρὶν ἂν θάνῃ. Et *Andromach.* v. 100. Χρὴ δ' ὅστ' εἰσεῖν ὄλβιον ὄλβιον βροτῶν, πρὶν ἂν θανόντ' πρὸ τελευταίαν ἰδῇς ὅπως περάσας ἡμέραν, ἥξει κάτω. In quem locum vide quæ Nos, ut & *Iphig.* Aul. v. 161. *Jos. Barnes.* V. 867. Ὦ Ζεῦ τροπαῖε) Ζεὺς τροπαῖος, διὰ τὸ φυγαδεύειν, καὶ τροπὰς ποιεῖν τῶν πολεμίων vid. quæ Nos infrà ad v. 937. V. 877. Καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσετ', ὧν ἀπόρρυμνοι Ξένοι, πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον) Ita Θέσπευσις *Davidis* à *Saulo* Rege de Patriâ pulsus, queritur se Dei sui cultu iniquè privatum, 1 *Sam.* c. 26. v. 19. Ὅτι ἐξέβασάν με σήμερον μὴ ἐπισχεῖν ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου, λέγοντες, Πορεύου, δούλευε, θεοῖς ἑτέροις. *Josua Barnes.* V. 884. Κρατοῦντα) Κεκρατημένον, κρατούμενον. *Attice* vox *Activa* pro *Passivâ*. Vid. *Eustathium* in *Homerum*, ubi παθητικὰ ἀντὶ ἐνεργητικῶν κατ' ἔθος Ἀττικὸν, καὶ ἀνάπαλιν Ἐνεργητικὰ ἀντὶ παθητικῶν. At *Joseph. Scaliger* notat pro κρατοῦντα, ἴσως Κρίτει τε καὶ σῇ δεσποτεύμενον χερί. V. 888. Μέμνησό μου &c.) Libertatem illi promiserat *Alcmena* suprà v. 788. V. 892. Ἐμοὶ μὲν χορὸς ἡδὺς εἴη) Ita pro εἰ, lego nunc εἴη cum *Scaligero*, quanquam in Scansione, quia prior ejus syllaba Communis est, ultima liquescit: Hanc Lectionem probat Versus sequenti proximus, Εἴη δ' εὔχαρις Ἀφροδίτα. *Josua Barnes.*

4 Τερπνὸν δέ τι, καὶ φίλων ἄ-
5 ρ' εὐτυχίαν ἰδέσθαι
6 Τῶν παρ' ἃ δοκέντων.
7 Πολλὰ γὰρ τίκτει
8 Μοῖρα πλεοπλώτει-
9 ρ', Αἰὼν τε Κρόνου παῖς.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Ἔχει ὁδόν που, ὦ πόλις,
2 Δίκαιον. Οὐ χρὴ ποτε τόδ' ἀφελέως,
3 Τιμᾶν θεὸς, ὃ μὴ φάσκων,
4 Ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
5 Δεικνυμένων ἐλέγχων
6 Τῶνδ'. Ἄπιστα γάρ τοι
7 Θεὸς παραγγέλλει,
8 Τῶν ἀδίκων παραιῶν
9 Φρονήματ' αἰεί.

Στροφὴ β'.

1 Ἔστιν ἐν ὐρανῷ βεβακὼς
2 Τεὸς γόνος, ὦ γραῖα,
3 Φεύγει λόγον, ὡς τὸν αἴσα
4 Δόμων καπύσα, πυρὸς
5 Δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθείς,
6 Ἥβας τ' ἑαυτὸν χρίζει
7 Λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
8 Ὦ Ὑμέναιε, διοῦς
9 Παῖδας Διὸς ἠξίωσας.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς.
2 Καὶ γὰρ πατρὶ τῷδ' Ἀθάναν
3 Λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι.
4 Καὶ τόσδε θεᾶς πόλις
5 Καὶ λαὸς ἔσωσ' ἐκείνας·
6 Ἔχει δ' ὕβρεις ἀνδρὸς, ᾧ θυ-
7 μὸς ἦν φρὸς δίκας, βιαίως.
8 Μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα
9 Ψυχᾶς τ' ἀκόρες εἴη.

895 4 Jucundum verò quiddam *est*, etiam amicorum
5 Felicitatem videre *illorum*,
6 Qui ante non videbantur *esse felices*.
7 Multa enim parit
8 Parca finis.donatrix, *quæ res omnes ad suum finem perducit*,
900 9 Ætásque Saturni filia.

Antistrophe 1.

1 Habes viam quandam, ô civitas,
2 Justã & *præclarũ exemplũ*. Nunquã oportet hoc tolli *scil.ipsum*
3 Cultum Deorum. Qui verò non *ita* sentit,
4 Is ad insaniam propiùs accedit;
905 5 Cùm manifesta sint argumenta
6 Hæc. Illustria enim certè
7 Deus denunciat *mortalibus exempla*,
8 Injustorum resecans, *reprimens*, *tollènsque*
9 Superbiam perpetuò.

Strophe 2.

910 1 Est in cœlo incedens
2 Tuus filius, *Hercules*, ô grandæva,
3 (Fugit *igitur nunc illam vulgatam* famam, quòd *in* Lutonis
4 Domum descenderit, ignis
5 Dirâ flammâ corpore combustus)
6 Hebésque amabilem corpore premit
915 7 Lectum aureâ in aulâ.
8 O Hymenæe, duos
9 Filios Jovis *honore divino* dignatus es.

Antistrophe 2.

1 Concurrunt multa multis.
920 2 Etenim patri horum Palladem
3 Dicunt auxiliatricem fuisse:
4 Et hos *Herculis filios*, illius Deæ civitas
5 Et populus servavit:
6 Repressit autem insolentiam hominis, *Eurysthei*, cui furor
925 7 Erat juris loco, violenter.
8 Nunquam *igitur* mihi spiritus
9 Animúsque sit insatiabilis!

V. 897. Οὐ δοκέντων) οἱ δοκοῦντες, οἱ ἔνδοξοι, καὶ ἀναπαλιν, οἱ ἃ δοκοῦντες, ἄτιμοι, καὶ ἀτυχεῖς. *J. Barnes.* V. 902. Οὐ χρὴ ποτε τόδ' ἀφελέως, Τιμᾶν Θεὸς· Ὃ μὴ φάσκων Ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει &c.) Inter mille alias optimæ Monetæ sententias, vel hæc Una *Euripidis* Pietatem satis testatur, quod nullo modo ex *Atheorum* parte stabat; ut semel illi à *Plutarcho* objectum erat. Hunc locum igitur ab *Hugone Grotio* carmine donatum, dignum censeo qui huc attexatur; *Optimum calcas iter, ô Minervæ Civitas, semper Superos timere: Hanc rapi nunquam patiare laudem. Quisquis hoc æquum negat, is Furori Proximus Demens agitat Quadrigas. Quippe cùm justæ manifesta Curæ Præbeat nobis documenta Cœlum, Spiritus frangens toties superbos; Jus quibus nullum, nisi quod liberet.* Sed totos hos duos priores Versiculos ab eodem æquè elegantèr versos habes in *Excerptis*. Josua Barnes. V. 903. Ὃ μὴ φάσκων) Nempe δεῖν τιμᾶν θεούς. *Joh. Brodæus.* V. 914. Δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθείς) In monte *Oetâ* ubi incensus *Hercules* periit: de quâ re vid. prater *Apollodor.* Biblioth. l. 2. c. 7. §. 7. Et *Natal. Com.* Mytholog. l. 7. c. 1. fol. 700. *Sophoclis Trachiniæ* & *Senecæ Herculem Oetæum.* V. 915. Χρίζει) τῷ χρὶ πέζει, λαμπρύνει, θεατρίζει χρίζειν εἰσμάττει. --Ἄλλως, χρίζει, πλησιάζει. Unde illud *Proverbium*, Χρίζεταί σοι ἡ καλαμαῖα. Id est ἡ μάντις, hoc est, πλησιάζει τῷ χρωτὶ (ς. Vid. *Phavorinum*, in χρίζεται. Tum verò ἀνὰ ad λέχος subaudiendum. V. 917. Διοῦς παῖδας Διὸς) *Johan. Brodæus* exponit, *Bacchum* & *Herculem*; quorum hic *Heben* post obitum, ille *Ariadnen* in Matrimonium duxit. *Sed nihil hæc ad Rhombum.* Et *Bacchus* ipse *nihil hic ad Bacchum.* Poeta enim de *Hebe* & *Hercule* jam loquitur, utróque *Jovis* semine: quanquam enim nonnulli illam *Junonis* filiam, absque Patre statuant, *Homerus* tamen *Jovis* illam filiam vocat, de his ipsis nuptiis cum *Hercule* ejus loquens, *Odyss.* λ. v. 600. Τὸν δ' μετ' εἰσενόησα βίλω Ἡρακληείω Εἴδωλον· Αὐτὸς δ' μετ' Ἀθανάτοισι θεοῖσι Τέρπεται ἐν θαλίης, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην, Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου. *Josua Barnes.* V. 920. Καὶ γὰρ πατρὶ τῷδ' Ἀθάναν) *Minerva* semper erat *Herculi* Amica; cùm enim Furens Uxorem & tres liberos necâsset, jamque *Amphitryonis* Patris neci accingeretur, illa subitò apparens lapidem σωφρονιστῆρα dictum in pectus illi projecit & in soporem sanæ mentis prodromum composuit, Vid. ad *Hercul.* Fur. v. 1002. Quin ipsa *Minerva* apud *Homerum* sua in *Herculem* Beneficia commemorans ait, *Iliad.* Δ. v. 362. Οὐδέ π τῆλ μέμνηται, ὅ οἱ πάλαι πολλάκις ὑὸν τειρόμενον σάωσεν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων &c. "His addam "ex *Joh. Brodæi* notis, *Pausanias* Eliacῶν β. fol. 197. lin. 14. Μεταρσὶς δ', οἱ φρὸς τῇ Ἀπτικῇ, ἐπισωρόν τε ὠκοδόμησαντο, καὶ Ἀνα- "θήματα ἀνέθεσ' ἐς τὸ ἐπισωρὸν Κέδρε ζώδια χρυσῷ διηρθρωμένα τὸ φρὸς Ἀχελῶον Ἡρακλέους μάχην· Ζεὺς δ' ἐνταῦθα καὶ "ὁ Διηάνειρα καὶ Ἀχελῶος καὶ Ἡρακλῆς ἐστιν, Ἄρης τε τοῦ Ἀχελῶου βοηδῶν. Εἰσὶ καὶ δ' καὶ Ἀθλωὰς ἄγαλμα ἀπὸ τε ὅσα τοῦ Ἡ- "ρακλεῖ σύμμαχα. *Idem* in eodem libro, Ἡρακλεῖ σταπὰν ἄγοντι ἐπὶ Πύλας τὰς ἐν τῇ Ἠλιδι, παρεῖναί οἱ καὶ "Ἀθλωᾶν ζωστὸν λέγουσι. Quin *idem Pausanias Minervam* illi in *Hydrâ* oppugnandâ astitisse ait, Eliac. α. fol. 165. lin. 32. Τλῶ Ὕδραν δ', τὸ ἐν τῷ ποταμῷ τῇ Ἀμυμώνῃ θηρίον, Ἡρακλεῖ τοξεύοντι Ἀθηνᾶ παρέσχεν. *J. Barnes.* V. 926. Μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα) Hunc locum sic *Hugo Grotius* reddit, *At mihi Fastus procul absit, absit Improba, & cui nil satis est, Cupido.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

Nuntius adducto in Scenam Eurystheo, *vinctum illum* Alcmenæ *offert; cui Illa amarè increpitando exprobrat injurias, quibus ille tam* Herculem *ipsum, quàm ejus Liberos affecerat. Mortem insuper illi horribilem, meritisque dignam minatur. Illam* Chorus *ab hoc proposito dehortatur, idque ex More Civitatis, quo religioni habebant* Athenienses *captos in prælio postea necare. Quùm illa se hoc more astrictam negat,* Eurystheus *nullam sibi spem vitæ reliquam videns, minatur se etiam Mortuum, ut Urbi* Athenienſium *salutarem, ita* Herculeæ *stirpi pernicioſum fore. Talia jactantem* Alcmena *ad supplicium duci jubet.*

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΛΚΜΗΝΗ, ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 929. Εὐρυδέα) Vid. *Phœniſſ.* v. 1258. Ubi hujuſmodi plures Inſtantiæ proferuntur, viz. quòd in Accuſativis in έα, ultima producatur. Quòd *Eurystheus* autem Captivus ducebatur, Id nobis teſtatur, *Iſocrates* in *Panegyrico*, Εὐρυσθεὺς ἧ ἐμήσατο πρεσβεύσας, αὐτὸς αἰχμάλωτος γενομένος ἰκέτης ἐβάγησαν. Alii tamen illum in pugnâ cæſum, caput demùm ejus *Alcmenæ* oblatum, cui illa aciculis oculos effodit, ut *Apollodorus* teſtatur, quem videſis ſuprà in ſecundo ad hanc Fabulam Argumento, fol. 230. In prælio quoque illam cecidiſſe memorat *Strabo* Geogr. l. 8. fol. 377. Εὐρυσθεὺς μὲν ἔν στρατεύσας εἰς Μαραθῶνα ὅπι τοὺ Ἡρακλέης παῖδας καὶ Ἰόλαον βοηθησάντων Ἀθηναίων, ἱστορεῖται ποιεῖν ἐν τῇ μάχῃ. Ex *J. Brodæo.* V. 930. Ἄελπτον ὄψιν, πῶδέ τ' ἦχ ἥσσον τυχεῖν) ἤγουν ἄελπτόν σοι ἦλθεν, καὶ ἦχ ἥσσον πῶδε πῶ Εὐρυσθεῖ ἄελπτον τυχεῖν, ταύτης τῆς τύχης δηλονότι. Omninò itaque pro τῶνδε, quod olim aderat, πῶδε legendum; ut ſit hic Senſus (inquit *Gul. Canterus Novar. Lection.* l. 7, c. 29.) "Adduci-"mus ad te *Euryſtheum*, quod quidem ſpectaculum tu minimè expectâras; quemadmodum nec hic ſperârat futurum, "ut in tale incideret infortunium. Itaque τὸ ἄελπτον ad utrumque refero; ac probè conveniunt huic Expoſitioni, "quæ ſubjunguntur. Οὐ γάρ ποτ' ἠύχει χεῖρας ἴξεσθ σέθεν. Eos igitur, qui corrupta illa verba de *Alcmenæ* præ-"ſenti felicitate, quæ nunquam ſperata fuerat, exponunt, aliò relegandos exiſtimo. *Joſua Barnes.* V. 931. Οὐ γάρ ποτ' ἠύχει) Hic iterum αὐχέω, quòd propriè *glorior*, pro νομίζω puto, & eſt verbum medium; ut ſuprà v. 832. *Joſua Barnes.* V. 934. Τῷ ἐναντίαν) Subaudi ὁδόν. Alii pro τύχας, τύχαν legunt & cum ἐναντίαν jungunt; quibus haud aſſentio. V. 936. Ἦλθ' μὲν ἔν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως) Recte hic ſimul *Hyllus* & *Iolaus* junguntur, quia ab utroque pendebat hæc Victoria; quinetiam ſingulis eorum tribuitur *Euryſthei* cædes, præcipuè autem *Hyllo*, ut *Apollodorus* l. 2. c. 8. quem locum ſuprà ad hujus Fabulæ Argumentum p. 230. enarravimus; *Strabo* autem *Geograph.* l. 8. Εὐρυσθεὺς μὲν ἔν στρατεύσας εἰς Μαραθῶνα ὅπι τοὺ Ἡρακλέης παῖδας, καὶ Ἰόλαον, βοηθησάντων Ἀθηναίων, ἱστορεῖται ποιεῖν ἐν τῇ μάχῃ. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα Γαργηττοῖ ταφῶαι· Τῷ δ' κεφαλῷ χωεὶς ἐν τῇ Κοείνθῳ, ὑπὸ λαν[illegible] αὐτῷ Ἰολάε σὺν τῷ χρίσῳ τῷ Μακρείαν ὑπὸ ἀμαξιτόν· Καὶ ὁ τόπ[illegible] καλεῖται Εὐρυσθέως κεφαλή. *Joſua Barnes.* V. 937. Διὸς τροπαῖα καλλίνικον ἔσασαν βρέτας) Signum hoc *Jovis* Tropæi idem puto, cum *Trophæo* illo, quod bis in *Phœniſſis* vocabat βρέτας θεᾶς, τρόπαιον (vel τροπαῖον, utroque enim modo accentum patitur) ut v. 1256. Πολιώκεις, ἔν σοι Ζηνὸς ὀρθῶσα βρέτας τρόπαιον. Et v. 1482. Οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵσαν βρέτας. *Jupiter* autem *Tropæus* dicitur, (ut etiam *Jano Tropæa*) vel propter Dedicationem Spoliorum, vel quòd hoſtes in fugam vertat, à τρέπω; ut *Stator* dicebatur *Romanis*, quia eorum fugam ſiſtebat, vid. ſuprà v. 867. De *Trophæis* autem, quòd ex Hoſtium Armaturâ conſtabant, Nos docet *Virgilius*, Æn. l. xi. v. 5. *Ingentem Quercum deciſis undique ramis Conſtituit tumulo, fulgentiaque induit arma, Mezenti Ducis Exuvias; Tibi, magne*, Trophæum, *Bellipotens: Aptat rorantes ſanguine Criſtas, Telaque trunca Viri; & bis ſex Thoraca petitum, Perfoſſúmque locis: Clypeúmque ex ære ſiniſtræ* Subligat, atque Enſem collo ſuſpendit *eburneum*. De quo loco videſis *Servium* & *De la Cerdam*. Conſtabant quoque *Trophæa* aliquando ex Devictorum Hoſtium ſuſpenſis Capitibus, vel etiam Columnâ & ſtatuâ *Victoris*, vel Deorum denique Statuis & Imaginibus &c. Vid. *Franc. Roſſæi* Archæologiæ Atticæ l. 7. c. ult. Et *Hofmanni* Lexicon Univerſale (licet Doctus quidam Vir dixerit his Annotationibus Nos ineptire) in vocibus *Trophæum*, Tropæum & *Tropæus*. Libentèr autem Nos Lectoris gratiâ has ineptias ineptiemus; nè & Nos nihil ad rem dicendo inepti videamur: & Criticorum ineptas offenſiones formidando reverâ inepti ſimus. *Joſua Barnes.* V. 941. Ὦ μῖσ' ἥκεις) Ὦ μίσητε. Sic ſupra v. 52. Ὦ μῖσ', εἰδ' ὀ-

λοιτ

Αγ. Δέσποιν', ὁρᾷς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἐρήσεται·
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
Ἄελπτον ὄψιν, πῶδέ τ' ἦχ ἥσσον τυχεῖν· 930
Οὐ γάρ ποτ' ἠύχει χεῖρας ἴξεσθ σέθεν,
Ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων σὺ ἀσπίσιν
Ἤρειχε, μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολύ,
Πέρσων Ἀθήνας, ἀλλὰ τὴν ἐνδημίαν
Δαίμων ἔδωκε, καὶ μετέστησεν * τύχας. * Vet. Cod. τύχαν. 935
Ἦλθ' μὲν ἔν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως, βρέτας
Διὸς τροπαίῳ καλλίνικον ἔσαντ.
Ἐμοὶ δ' πρὸς σὲ τόνδ' ὄπισθέλλουσ' ἄγγν,
Τέρψαι θέλοντες σὸν φρέν'. " ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς,
" Ἥδιστον, ἐλθεῖν ἄνδρα δυσυχοῦντ' ὁρᾶν. 940
Αλ. Ὦ μῖσ', ἥκεις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χερὸν;
Πρῶτον μὲν ἔν μοι δεῦρ' ὄπισθεν κάρα,
Καὶ πλῆθι τὰς σὰς προσβλέπειν ἀναπίτας
Ἐχθρούς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε, κοὐ κρατεῖς ἔτι·
Ἐκεῖν'. εἶ σύ; βάλλομαι γὰρ εἰδέναι. 945
Ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄντ', ὅπου 'σὶ νῦν, ἐμὸν
Παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πόνηρ', ἐφυβρίσαι;
Τί γὰρ σὺ κρύον σὸν ἔτλης ἐφυβρίσαι;
Ὅς καὶ πρὸ ᾅδου ζῶντά νιν κατήγαγες,

Nun. O Domina, vides quidem, ſed tamen dicetur;
Venimus adducentes tibi hunc Euryſtheum,
Inſperatū ſpectaculū, eiq; ipſi non minùs inſperatū id conſequi:
Nunquam enim putavit ſe venturum in manus tuas,
Quando ex Mycenis à *Cyclopibus* elaboratis cum clypeis
Veniebat, longè majora ſpirans, quàm *ejus* fortuna ferret, *ac*
Expugnaturus Athenas: ſed in contrarium
Deus *rem* vertit, & mutavit fortunam.
Hyllus igitur & fortis Iolaus ſtatuam
Jovis victoris triumphalem ſtatuerunt.
Mihi verò mandârunt, ut hunc ad te adducerem,
Volentes delectare tuum animum.
" Nam dulciſſimum *eſt*
" Hoſtem videre ex felici infelicem factum.
Alc. O odium venis? num prehendit te Juſtitia tandem?
Primum igitur huc ad me converte caput;
Et aude *coràm* intueri tuos adverſarios &
Hoſtes. Teneris enim nunc, neque *nos* tenes ampliùs.
Tune es ille? (volo enim ſcire)
Qui auſus es contumeliâ afficere, ô veterator, meum,
Ubi ubi nunc eſt, viventem filium in multis rebus?
Quâ in re enim non auſus es *eum* afficere contumeliâ?
Qui vivum miſiſti ipſum etiam ad inferos,

λόιο &c. *Euripid.* in *Medea* v. 1323. Ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γυνή. Et *Oreſt.* v. 481. Σπάλις ει νοσεῖς ἐς ἐμὲ σύγκλυδ' ἐμόν. Eſt autem Abſtractum pro concreto, de quâ re Vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 802. *Johann. Brodæus.*

Ὕδρας, λέοντας τ' ἐξαπολλύναι λέγων,
Ἔπεμπες; ἄλλα δ', οἶδ' ἐμοιχθοῦ κακά,
Σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος. ἂν γὰρ οἰστὸς μοι.
Κοὐκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
Ἀλλ' ἐξ ἁπάσης καμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
Ἥλαυνες, ἱκέτας δαμόνων κατημένους,
Τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δ' νηπίους ἔτι.
Ἀλλ' ἦλθες ἄνδρας, καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
Οἵ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς,
Καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρὴ γὰρ οὐχ ἅπαξ
Θνήσκειν σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον.
Χο. Οὐκ ἔς' ἀνυστὸν, τόνδε σοι καθαπτανεῖν.
Αγ. Ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν;
Εἴρχ' ἤ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
Χο. Τοῖς τῆσδε χώρας προφάτασιν ὑ δοκεῖ.
Αγ. Τί δὴ τόδ', ἐχθροὺς τοῖσίδ' ὑ καλὸν κτανεῖν;
Χο. Οὐχ ὅστις, ἂν γε ζῶν δ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ.
Αγ. Καὶ ταῦτα δόξαν' Ὕλλος ἐξιώκετο;
Χο. Χρῆν δ' αὐτὸν οἴκοι τῆδ' ἀπισχῆσαι χθονί;
Αγ. Χρῆν τόνδε μὴ ζῆν· μηδ' ὁρᾶν φάος. * ἔτι.
Χο. Τότ' ἠδικήθη πρῶτον, ὑ θανὼν ὅδε.
Αγ. Οὐκοῦν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ δίναι δίκας;
Χο. Οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν καθακτάνοι.
Αλ. Ἐγὼ γὰρ οὐ τί φημι καὶ μεῖναί τινα;
Χο. Πολλοῦ γ' ἔξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
Αλ. Φίλῳ πόλιν τὴνδ'· ὐδὲν ἀνταλεκτέον.
Τοῦτον δ', ἐπειδὰν χεῖρας ἅλωσιν εἰς ἐμὰς,
Οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
Πρὸς ταῦτα τὼ θεασεῖαν, ὅστις ἂν θέλοι,
Καὶ τὼ φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρὴ,
Λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπρᾶξεται.
Χο. Δεινόν τι καὶ συγγνωστὸν, ὦ γύναι, σ' ἔχειν
Νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.
Ευ. Γύναι, σάφ' ἴσθι μή με θωπεύοντά σε,
Μήδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
Λέξοντ', ὄντα δ' ἐγγενῆ τοῦδ' ἡγήσομαι,
Ἐγὼ δ' οὐκ ἐκὼν τόδ' ἠγάμην,
Ἦλθε γὰρ σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγώς,
Τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενὴς Ἡρακλεῖ.

Et qui miſiſti mandans ut perderet hydras & leones?
Et alia *multa* mala, quæ excogitâſti,
Taceo: eſſet enim mihi longa oratio.
Et tibi non ſatis fuit iſta ſolum audere,
Sed etiam ex omni Græciâ me & liberos
Depuliſti, ſedentes ſupplices deorum,
Partim quidem ſenes, partim verò adhuc infantulos.
Sed inveniſti viros & civitatem liberam,
Qui te non metuerunt: oportet te miſerè mori,
Et cum fœnore rependes omnia: oportet enim non ſemel
Mori te, qui multa ſcelera patrâſti.
Cho. Non licet tibi illum interficere.
Nun. Fruſtrà igitur eum captivum cepimus?
Quæ verò lex prohibet illum interfici?
Cho. Non placet principibus hujus regionis:
Nun. Quidnâ hoc rei eſt, an iſtis nõ honeſtũ *eſt* interficere inimicos?
Cho. Non quem viventem ceperunt in prælio.
Nun. Et hæc decreta Hyllus probavit?
Cho. Decet, opinor, illum huic urbi refractarium eſſe?
Nun. Imò tum non oportebat eum vivere neque lucem videre.
Cho. Tum primũ eſt injuſtè factum, quòd iſte in bello nõ eſt necatus.
Nun. Haud igitur ampliùs honeſtum eſt *eum* dare pœnas?
Cho. Non eſt *honeſtum ei*, quiſquis hunc interfecerit.
Alc. Quid verò ego dicam, ſi auſit aliquis eum *interficere?*
Cho. Magnam habebis reprehenſionem, ſi hæc feceris.
Alc. Amo hanc civitatem; non eſt contradicendum:
Sed hunc, poſtquàm in manus venit meas,
Nemo mihi mortalium eripiet.
Quamobrem *me*, quiſquis voluerit, audacem
Et animo concipientem majora, quàm decet fœminam,
Dicat: hæc tamen res à me peragetur.
Cho. Grave quoddam & venià dignum, ô mulier, te habere
Odium adverſus hunc virum, cognoſco probè.
Eu. O mulier, certò ſcias me non adulaturum tibi eſſe,
Nec aliud quicquam pro meâ vitâ *ſervandâ*
Dicturum, unde oporteat me ullius condemnari timiditatis.
Ego enim non volens contentionem hanc ſuſcepi;
Sum enim tibi quidem natus conſobrinus,
Herculi verò tuo filio cognatus.

V. 949. &c. Ὅς γ' ἄλλῳ δόλῳ ζῶντά νιν κατήγαγες &c.) *Herculis* Labores reſpicit, quos omnes illi injunxit *Euryſtheus*, Vid. *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. ubi de iis prolixè agit. Item *Nat. Com.* Mytholog. l. 7. c. 1. Poetæ plures in iis deſcribendis luſerunt; ut *Lucretius* l. 5. in Principio, *Ovidius*, *Seneca*, *Silius Italicus*, *Claudianus*, *Auſonius*, *Sidonius*, *Boetius*, *Græcè* verò *Quintus Calaber*, Anthologia p. 308. &c. Unus hic *Martialis* nobis ſufficiet, *Si cupis Alcidæ cognoſcere facta priora, Diſce. Libyn domuit. Aurea mala tulit. Peltatam Scythico diſcinxit Amazona nodo, Addidit Arcadio terga Leonis Apro. Æripedem ſylvis Cervam, Stymphalidas Aſtris, Abſtulit: à Stygiâ cum Cane venit aquâ. Fœcundam vetuit reparari mortibus Hydram; Heſperias Tuſco lavit in amne Boves.* Joſua Barnes. V. 959. Καὶ κερδανεῖς ἅπαντα) Πολλοῦ σὺν κέρδει ἀποτίσεις τὰς σὰς εἰς τὸν Ἡρακλῆ καὶ ἡμᾶς ὕβρεις. Οὐ γὰρ ἁπλῶς θανάτῳ δεῖ σε θανεῖν, τὸν πολλαπλάσια κακὰ πεπρακότα. Κερδαίνων γὰρ τὰς ὕβρεις longè aliter hic dicitur, atque κερδῆσαι ζημίαν. Vid. *Cyclop.* v. 310. *J. Barnes.* V. 962. Ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν) Ad hunc Verſum & deinceps pro Ἄγγ. velim Ἀλλ. ſcriberetur. Quid enim ad *Nuntium* attinet, hæc cum *Choro* poſtulare? Aut quomodo decuit ſervum verba ſuæ Dominæ præripere? Quomodo demùm is mentem ſuæ Dominæ adeò intùs & in Cute perſpectam habuit; cùm nondum Illa ſe inexorabilem oſtenderat? Credo itaque hic loci *Alcmenæ* nomen *quinquies* ſubſtituendum, *Nuntii* videlicet loco; quanquam quia Omnia Exemplaria aliàs legunt, nec id ab ullo animadverſum video, nihil ego muto; moneo tantùm. *J. Barnes.* V. 968. Χρῆν δ' αὐτὸν, οἶμαι, τῆδ' ἀπισχῆσαι χθονί) Omnino *Ironicè* legendum, vel *Interrogativè*; quali modo Nos Verſionem *Latinam*, quæ priùs malè habebat, emendavimus. Vel τῆδε πισχῆσαι legendum *J. Barnes.* V. 970. Τότ' ἠδικήθη πρῶτον, ὑ θανὼν ὅδε) *Canterus* ἐνδικήθη legendum putabat, ſed id non probat *Scaliger*; nec mihi quidem ulla alia Lectio æquè huic probanda videtur. *Chorus* enim dicit, non jam contrà omnes Juſtitiæ Regulas, in prælio captus & vitâ donatus, morte donandus; ſi mori debuit, injuſtè tunc erat abſolutus; non iterum ergò legi ſubjiciendus, quæ erit altera injuria. *Tum primò injuſtum paſſus eſt hic, non morte mulctatus. Haud nunc iterum injuſtè cum eo agendum, contra Belli leges in diſcrimen nunc denuò eum vocando. Tunc enim licet injuſtè ſalvatus, haud juſtè nunc moritur; quia Legum Sanctitati & Urbis noſtræ Honori omninò proſpiciendum eſt* &c. *J. Barnes.* V. 984. Μήδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι) Olim cùm in nonnullis exemplaribus deſuerit ἐμῆς, *Canterus* conjectando dixit, Videtur ἐμῆς deeſſe ante ψυχῆς. *Duportus* ἐμοῦ maluit. Aſt *Aldina* Editio ante utroſque rectè ἐμῆς legebat. *Joſua Barnes.* V. 987. Γεγὼς) γεγὼς ἀνέρων, πιχθονίς. V. 988. Συγγενὴς Ἡρακλεῖ) *Sthenelus Perſei* filius *Euryſtheum* genuit. *Electryon* verò *Perſeo* Avo natus *Alcmenam* filiam habuit, *Herculis* matrem. *Joh. Brodæus.*

Ἀλλ' εἴτ' ἐχρῆζον, εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν, — Sed sive volebam, sive nolebam (dea enim erat)
Ἥρα με κάμνειν πλεύρ' ἔθηκε τἀμὸν νόσῳ. — Juno fecit ut ego hoc morbo laborarem.
Ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμενείαν ἠρασάμην, — Posquam autem cum illo susceptam inimicitiam,
Κἄγωνα τόνδ' ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνίσμην ἐγώ, — Et decrevi certare hoc certamen,
Πολλῶν σοφιστὴς πημάτων ἐγενόμην, — Fui excogitator multorum malorum,
Καὶ πόλλ' ἔπικτον νυκτὶ συνδακὼν ἀεί, — Et multa peperi noctu considens perpetuò,
Ὅπως δηώσας, κἀκ διακλείσας ἐμοὺς — Ut vexatis & interfectis meis
Ἐχθροὺς, τελοίπην μὴ συνοικοῦσα φόβῳ. — Inimicis, reliquum *vitæ tempus* à metu liber transigerem.
Εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐπιστάμενος — Sciens quidem non numerum, sed vere
Ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· κἀγὼ γὰρ ἐχθρὸς ὢν, — Virum esse tuum filium : quamvis enim inimicus fuerit,
Ἀκύσει μ' ἐσθλά, χρηστὸς ὢν ἀνήρ. — Tamen à me prædicabitur, cùm fuerit vir excellens.
Κεἶτ' ἀπαλλαχθέντος, οὐκ ἐχρῆν μ' ἔρα — Isto verò discedente, nonne oportebat me
Μισεῖσθαι τοῖς πᾶσι, κἀξιωθῆναι — Invisum illis, & scientem
Ἐχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον, — Inimicitiam paternam, omnem lapidem movere,
Κτείνοντα, κἀκβάλλοντα, κἀτεχνώμενον ; — Interficiendo & ejiciendo, & *omnia* machinando ?
Τοιαῦτα δ' ὄντι, παρὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ. — Sic agenti, mea erant in tuto.
Οὐκοῦν σύ γ' ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας, — Tu verò, si meam fortunam usurpâsses, nequaquam
Ἐχθροῖς λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα — Infesti leonis invisos catulos
Ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν· ἀλλὰ σωφρόνως — Exagitâsses malis; at patienter
Εἴασας οἰκεῖν Ἄργος ; ἦ τιν' ἂν πίθοις. — Sivisses habitare Argos? *hoc* nemini persuaseris.
Νῦν ἦν, ἐπειδή μ' ἐ διώλεσαν τότε — Nunc igitur, cùm hostes non interfecerint me tunc *in prælio*
Πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις, — Promptum existentem *morique cupientem* ex Græcorum more,
Οὐχ ἁγνὸς εἰμὶ τῷ κτανόντι κατθανών. — Si nec moriar, non ero purus illi, qui me interfecerit: :
Πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν — Civitas etiam *me* dimisit, modestè agens, & Deum
Μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔρθρας πολύ. — Longè pluris faciens quàm meas inimicitias.
Πρὸς ἃγ' εἶπας, ἀντίκωσας· ἐντεῦθεν ᾧ χρὴ — Ad ea quæ dixisti, *meâ responsum* vicissim audivisti. Jã v. oportet
Τὸν θεοσεβούμενον, τόν τε γενναῖον καλεῖν. — Supplicem ac generosum vocare *me, ideòque mihi parcere :*
Οὕτω γὰ μὴ τοι πᾶμ' ἔχῃ· θανεῖν μὴ ὐ — Sic enim se meæ *res* habent. *Quanquam* mori quidem nequaquam
Χρῄζω· λιπὼν δ' ἂν ὐδὲν ἀρθοίμην βίον. — Cupio, relictâ tamen vita non dolebo.

Χο. Παραινέσαι σοι μικρὸν, Ἀλκμήνη, θέλω, — *Cho.* Te parumper, ô Alcmena, admonere volo,
Τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκῇ. — Ut hunc virum dimittas, quando civitati *hoc* placet.
Αλ. Τί δ' ἂν θάνῃ τι, κἠμὲ πείθωμεν θανεῖν; — *Al.* Quid si & *iste* moriatur, & *nos* vestræ civitati pareamus *simul*?
Χο. Τὰ λῷστ' ἂν εἴη· πῶς τάδ' ἔν γε γένοιτ' ἄν ; — *Cho.* Id fuerit optimum : quomodo verò hoc fieri ?
Αλ. Ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως· κτανοῦσα γὰρ — *Alc.* Ego facilè docebo : occiso enim
Τόνδ', εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων — Isto, deinde cadaver amicis repetentibus
Δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπαρνήσω θανεῖν. — Dabo : Corpus enim non denegabo terræ.

V. 990. Ἥρα με κάμνειν πλεύρ' ἔθηκε τἀμὸν νόσῳ) Κάμνειν νόσον, ut ποσῶν νόσον, ἔθηκε ἀντὶ τοῦ, ἐποίησε. V. 994. Καὶ πόλλ' ἔπικτον νυκτὶ συνδακὼν ἀεὶ) Συνδακὼν ego suspectum habeo, non modò quòd δακὼν Aoristum secundum vix habere puto, licet nonnulla hujusmodi fateor; sed quòd nihil hìc σὺν habet; *Noctes enim totas sedere* meliùs esset, quàm *considere*, nec id æquè *benè*, ac *contabescere*; nempè studendo & animum versando; quare puto legendum συντακὼν, *contabescens* & lucubrationibus pallescens. Potuit enim his studiis invigilare; non modo *sedendo*, sed etiam super strato cubili; nec tamen his anxietatibus illum non macerari credibile est. Quòd autem nocte hæc illum machinatum dicit Poeta, nequid præterea de *Eurystheî* anxietate aut malitiâ dicam, quibus insomnis detinebatur; hæc de *Noctis* ad studia commoditate dicit *Theon*, Ὁ δὲ σοφὸς Σοφοκλῆς τί παθὼν, Εὐφρόνῃ ἀπεκάλεσε τὴν νύκτα; Οὐχ, ὅπερ τὸ φρονεῖν, ὡς μάλιστα τότε τοῖς ἀνθρώποις παρεγίνετο; Hinc *Homerus*, Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. In quem locum *Eustathius* fol. 168. lin. 1. Δεῖ τοίνυν τὸν τοιοῦτον Ἀρχοντα, διδόναι τι ἐχεμυθούντως καὶ τῇ Νυκτὶ, διὰ τὰς τίμιας τῶν βουληφόρων σκέψεις τῆς βουληφόρου, καὶ τὴν Παρεσμίαν τὴν λέγουσαν· Ἐν νυκτὶ βουλή· διὸ καὶ Εὐφρόνη λέγεται ἡ νύξ, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ὅθεν λαοὺς Εὐριπίδης, Ἦλθ πολ' ἄλλος νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ Ἐφρόντισα, καὶ ἐξῆς· ὡς ἦτοι καιριωτέρων σκέψεων νυκτὸς μάλιστα φροντιζομένων. *Jos. Barnes.* V. 997. Οὐκ ἀριθμὸν) Non vulgarem, non aliquem è multis. Vid. *Erasm.* Proverb. *Numerus.* Sic *Tread.* v. 476. Οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑφ' ἁπάντων Φευγῶν. In quem locum vide quæ Nos. *J. Barnes.* V. 999. Ἀκύσεται μὲν ἐσθλά) Cùm priùs legebatur, Ἀκύσεταί γ' ἐσθλὰ, *Canterus* supplendo Versum legebat, ἀκύσεται τά γ' ἐσθλὰ, *Scaliger* ἀκύσεται μὲν ἐσθλὰ, quam Lectionem Nos præ alterâ probamus; quia ἐσθλὸν ἀκύειν dicimus pro καλῶς, sed sine *Articulo*, nisi ad verbum ipsum is referatur. *Josua Barnes.* V. 1003. Πάντα κινῆσαι λίθον) Vid. quæ Nos de hoc Proverbio ad *Iphig.* Aul. v. 1249. V. 1006. Ἐχθροῖς λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα) Rectè hìc ex Veteribus *H. Stephanus* pro δυσμενῆ restituit δυσμαχῆ; Nihil enim imbelle aut degener in Leonum Catulis aut *Herculis* filiis erat, sed utrique erant timendi. Ideò *Ulyssis* consilium erat *Græcis*, nè *Hectoris* filium *Astyanactia* vivere paterentur; ex illo enim Vindictam timeri. Hinc *Euripid.* Troad. v. 718. Λέξας ἀείσω παῖδα μὴ τρέφειν πατρός. Et *Senec. Troad.* v. 534. *Generosa in Ortus semina exurgunt suos.* Huc ferè referatur illud *Æschyli*, Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν· Μάλιστα δὴ λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν· Ἦν δ' ἐκλαφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Vid. *Erasmi* Adag. *Leonis Catulum nè alas.* Josua Barnes. V. 1014. Πρὸς ἃγ' εἶπας, ἀντίκωσας) Si *Anapæsticè* legas in Pincipio πρὸς ἃγ' εἶ Versus sat benè stabit; quo modo autem *Duportus* illi prospiciebat, de illo desperandum est : Ita enim is in Margine sui libri, ἄγε μοὶ, adeoque toto pede Versum fecit inturgescere. *J. Barnes.* V. 1015. Τὸν θεοσεβούμενον) Propriè significat ἱκέτην, θεοῖς πνα τρεπόμενον δέησιν καθαίρσεως ἀπὸ τῦ φόνυ, Nunc verò ἁπλῶς τρεπόμενον ἱκετείαν. Addit γενναῖον, quia cùm illi in belli furore, quando illum occidere licebat impunè, parcebatur, *rectus* jam iterum erat *in Curiâ* & veteri Innocentiæ quasi restitutus; adeò ut non sine piaculo de eo jam pœnas sumere licebat. *Josua Barnes.* V. 1016. Θανεῖν μὲν ὐ χρῄζω· λιπὼν δ' ἂν ὐδὲν ἀχθοίμην βίον.) Piam hanc sententiam & *Christiano* homine dignam, non possum non tibi commendare, Lector Optime, *Latinis* numeris donatam; ---*Non cupio mori*; *Nec Mortis Animus trepidat instantis metu.* Jos. Barnes. V. 1023. Τοῖς μετελθοῦσιν φίλων) Τοῖς ἧῤ φίλων, ἤγουν τοῖς φίλοις, ἢ πᾶσιν ὡῤῥῷ· Μετέρχομαι, μετελθὼν ἀπαιτῶ.

Οὕτω

Οὕτω ὃ δώσῃ τἀμὸ δίκαια θανὼν ἐμοί.
Ευ. Κτεῖν', ὦ φιλτάτῃμή σε· τἀμὸν δὴ πόλιν,
Ἐπεί μ' ἀφῆκε, καὶ καταδέδοκται κτανεῖν,
Χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
Ὅς ὠφελήσῃ μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ.
Θανόντα γάρ με θάψετ', ἔστι τὸ μόρσιμον,
Δίας πάροιθε παρθένου Παλλωίδος.
Καὶ σοὶ μὲν εὔνους, καὶ πόλει σωτήριος
Μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κἀπὶ χθονός·
Τοῖς τῆσδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
Ὅταν μόλωσι δεῦρο σὺν πολλῇ χερί,
Χάριν φερόντες τἀμὸν δέμας τοιῶνδε ξένων
Πρᾶξητε. πῶς ἔν ταῦτ' ἐγὼ * πεπυσμένος,
Δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' ὦ χρησμὸν *ἠρόμην θεοῦ;
Ἥραν * νομίζω θεσφάτων μείζω πολύ,
Κοὐκ ἂν φερόντα μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοὰς,
Μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν κάξαι τόπον.
Κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόσον ἀντὶ τῆσδ' ἐγὼ
Δώσω· διπλοῦν ὃ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ·
Ὑμᾶς τ' ὀνήσω, τῆσδέ τε βλάψω θανών.
Αλ. Τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
Κατεργάσασθε, τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεών,
Κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
Δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην.
Ἐλθεῖς μὲ ἀνὴρ, ὠφελῇ ὃ κατθανών.
Κομίζετ' αὐτὸν, δμῶες· εἶτα χρὴ κυσὶν
Δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσῃς, ὅπως
Αὖθις παρῇμας ζῶν ἔμ' ἐκβαλῇς χθονός.

Ἀνάπαυσις.

Χο. Ταῦτα δοκεῖ μοι, στείχετ', ὀπαδοί.
Τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν,
Καθαιρῶς ἔσαι βασιλεῦσιν.

Hic verò mortuus mihi pœnas dabit.
Eu. Occide, *mortem enim* à te non deprecor. Hanc verò civitatem,
Quoniam me dimisit, & reverita est interficere,
Donabo veteri Apollinis oraculo,
Quod olim plus, quàm putet aliquis, proderit.
Me enim mortuum sepelietis, ubi *est* fatale,
Ante templum Divæ virginis Pallenidis:
Et tibi quidem benevolus & urbi salutaris
Inquilinus semper jacebo sub terrâ.
Horum verò *i. e. Heraclidarum* posteris inimicissimus,
Quandocunque venerint huc cum magno exercitu,
Prodentes hoc beneficium: tales hospites jam
Defenditis. Quomodo igitur hæc ego audiens,
Huc veni & oraculum non consului, *dicat aliquis?*
Junonem censeo longè potentiorem oraculis,
Et non prodituram me: sed neque mihi inferias *fieri*,
Neque permittas sanguinem fluere in meum locum *sepulturæ*.
Infelicem enim ipsis reditum pro his ego
Dabo: duplexque lucrum habebitis ex me;
Urbémque juvabo, istósque lædam mortuus.
Alc. Quid igitur cunctamini (si *huic* urbi salutem
Fatale *est hunc* allaturum esse, & ex vobis nascituris)
Interficere hunc hominem, hæc audientes?
Ostendit enim viam tutissimam.
Vir quidem *hic est* inimicus: juvabit tamen mortuus.
Abducite ipsum, famuli: deinde oportet canibus
Dare cæsum. Ne enim speres *fore*, ut
Rursus patrio me ejicias solo.

Chorus.

Eadem mihi placent. *Quare* ite, famuli, *hæcque peragite.*
Quod enim ad nos attinet,
Purè erit Regibus nostris, i.e. Puri erunt, & inculpati.

Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν Τέλος.

Finis *Eurip. Heraclidarũ.*

V. 1026. Κτεῖν') Nonnulli dicunt *Iolaum* in prælio *Eurysthei* occidisse, alii *Hyllum* persequendo post prælium; sunt etiam qui Captum ex *Alcmenæ* jussu periisse. Certè hæc opinio *Euripidis* Oeconomiæ magis in hâc parte congruit. Vid. quæ Nos suprà ad v. 929. & 938. *J. Barnes.* V. 1029. Ὅς ὠφελήσει) ὃς χρησμὸς, ἀεὶ ἐμῷ διλονότι. *Duportus* igitur errat, qui ὃς ad ἐγὼ retulit & ὠφελήσω legebat. *Idem.* V. 1031. Δίας πάροιθε παρθένου Παλλωίδος) Malè olim Δίκας legebatur, cùm *Justitia* vel *Dice* nihil unquam negotii in *Pallene* habuit; erat autem *Minerva* παρθένος & Παλλὰς dicta, ut suprà Nos ad v. 849. ubi etiam rationem istius Nominis protulimus, etiam Δίας Ἀθηνᾶς meminit *Euripides* plus semel, ut *Cyclop.* v. 293. Et hujus Fabulæ v. 850. ubi & Παλληνίδος additur ut hic; Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπεφῶν πέλας Δίας Ἀθήνας, ἔρεμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως &c. Rectè itaque *Canterus* hìc Δίας pro Δίκας legendum putabat, quod & *Scaligero* placuit. *J. Barnes.* V. 1036. Τοιῶνδε ξένων πρᾶξητε) Τοιάδε τῶν ξένων φρόντιτε, ἥτις ἐμῶν φροντιστὴς. Ἄλλως, τοιῶνδε ἦλθ' ξένων φρόντιτε, καθ' ἡμῶν μαχησόμενοι ὑμῖν αὐτῶν· ὧν οἱ ἔκγονοι φρονήσουσι ταῦτα νῦν χρεών, καθ' ὑμῶν πολεμησόμενοι. *J. Barnes.* V. 1037. Πεπυσμένος) Vet. Cod. πεπεισμένος, ut testatur *H. Stephanus*, habent, & in versu sequente ἠρόμην pro ἠρόμῳ, probabiliter sanè. *Idem.* V. 1040. Χοάς·) Libamina, i. e. *Mel, Vinum, Lac, Farinam, Aquam, Sanguinem.* Vide quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 160. & v. 1633. *Idem.* V. 1045. Τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν Κατεργάσασθε, τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεών, Κτείνειν τὸν ἄνδρα &c.) Mirum in modum omnium hominum sagaciſſimus *Guilielmus Canterus* hìc lapsus est, qui mavult legere, Μέλλετε τῇ πόλει, quasi esset, Τί μέλλετε τῇ πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθε &c. Cum ita Sensus & Verba sunt ordinanda, Τί δῆτα, εἰ χρεὼν πόλει ὑμετέρᾳ, καὶ τοῖς ἐξ ὑμῶν κατεργάσασθε σωτηρίαν, μέλλετε κτείνειν τοῦτον τὸν ἄνδρα &c. *Scaliger* igitur hanc *Canteri* conjecturam obelo notavit. *Johannes* autem *Brodæus* rectè hìc ὑμῖν pro ἡμῖν legebat, nihil enim σωτήριον erat in fatis *Alcmenæ* posteris ex *Eurysthei* ossibus oriri, sed è contra omnia iis infausta, si quando contra *Athenienses* bellaturi venerint, *Athenienſibúsque* faustissima. *Josua Barnes.* V. 1054. Τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν) Miror hìc *Joseph. Scaligerum* οὐ pro ἐξ manu notare; cùm τὰ ἐξ ὑμῶν, Omnino sit retinendum; *Sensus enim est*, quod ad Nos attinet, qui hujus sanguine polluti non erimus, hoc nihil reatûs nobis, neque Regibus nostris, *Acamanti* viz. & *Demophonti* afferet; sed Purè erit illis, i. e. Puri erunt: quia piaculum videbatur allaturum, Captum in bello post pugnam morte efficere. *Josua Barnes.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Βαρνεσίου.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα κατασκευάζει πρὸς Ἑλένην ἐν Τροίᾳ μὴ ἐκ οὖσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ Πρωτέως βασιλέως φυλαχθεῖσαν· πρὸς δὲ νεφέλην Ἑλένη εἰκασθεῖσα ὑπὸ Πριαμίδης ἁρπασθῆναι. Μετὰ δὲ τὸν τοῦ Πρωτέως θάνατον, ὁ παῖς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἔμελλεν αὐτοῦ γαμεῖν, ὅτε ἐπῆλθεν ὁ Μενέλαος πλάνῃ ἀχθείς· Ἀναγνωρίσαντες δὲ ἀλλήλους ὅ, τε Μενέλαος καὶ Ἑλένη, κοινῇ συμβουλεύσαι περὶ τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπανόδου. Θεοκλύμενον δὲν Ἑλένη ταύτῃ πρὸς γάμον ἀπαντᾶ, ὥστε ἐξεῖναι αὐτῇ τῷ Μενελάῳ, ὡς ἤδη τεθνηκότι, ἐναγισμοὺς ποιεῖσθαι κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἐν τῇ θαλάσσῃ. Τοῦτο αὐτοῦ συγχωρήσαντος καὶ συμπεμφθέντος αὐτοῖς τῆς Θεονόης, ἐπεὶ τὰ πάντα παρεσκεύαστο, πρὸς ναῦν εἰσβάντες οἴκαδε ἀπέπλευσαν. Τὸν δὲν Θεοκλύμενον ἐπὶ πρὸς Θεονόης ὁρμῶντα ὀπισθενέντες οἱ Διόσκουροι περιέσωσαν.

Ἡ Σκηνὴ τοῦ Δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Φάρῳ, τῆς Αἰγύπτου νήσῳ· Ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐκ τῶν Αἰχμαλωτίδων Ἑλλιάδων γυναικῶν. Ἐδίδαξε δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ ἑτέραν Ἑλένην πρὸς κωμῳδίαν, ἣν ἄλλοι Ἑλένης ἀπαίτησιν καλοῦσιν, ἐξ ἧς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις πολλὰ παρῴδηκεν.

ARGUMENTUM HELENÆ à *Josuâ Barnes* conscriptum.

HÆC *Fabula probat* Helenam *ipsam in* Trojâ *non fuisse, sed in* Ægypto *à* Proteo *rege custoditam*; *Nubémque* Helenæ *assimulatam à* Paride *raptam*. Proteo *defuncto, illius filius* Theoclymenus *illam uxorem ducere parabat, cùm supervenit* Menelaus *pelago actus*. Menelaus *itaque &* Helena, *mutuâ agnitione factâ, de reditu in* Græciam *consultant*. *Quare* Theoclymenum Helena *hanc gratiam rogat, ut liceret sibi,* Menelao, *quasi jam defuncto, Parentalia facere juxta* Græcorum *legem in mari*. *Hoc illo concedente,* Theonoéque *simul illis opitulante, cùm omnia jam essent parata, nave consensâ Domum navigant*. Theoclymenum *igitur in* Theonoen *ruentem subitò apparentes* Dioscuri *reprimunt*.

Scena Fabulæ est in Pharo, Ægypti *insulâ*. Chorus *constat ex Captivis* Græcis *mulieribus*. *Edidit autem Poeta & aliam* Helenam *novam, quam alii* Helenæ *Repetitionem vocant, ex quâ* Aristophanes *in* Thesmophoriazusis *multa per-Parodiam-transcripsit*.

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ*.

ΕΛΕΝΗ.	HELENA.
ΤΕΥΚΡΟΣ.	TEUCER.
ΧΟΡΟΣ Ἑλλιάδων Γυναικῶν.	CHORUS Mulierum Græcarum.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	MENELAUS.
ΓΡΑΥΣ.	ANUS.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΘΕΟΝΟΗ	THEONOE.
ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ.	THEOCLYMENUS.
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.	GEMINI, scil. CASTOR & POLLUX.
Προλογίζει δὲ ἡ Ἑλένη.	Prologum autem agit *Helena*.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

HElena *Prologum agens Genus suum, casus, & præsentem fortunam exponit, additâ super* Græcorum & Trojanorum *calamitatibus querelâ: Quos nempe Dii Simulachro suî ludificantes tam funesto bello commiserint*. Teucer Ajacis Telamonii *frater ad littus* Pharium *applicans*, Helenæ *de rebus* Græciæ *scisciatanti, particulatim respondet*; Menelaique & *suam fortunam explicat: cui mox suadet* Helena, *ut si salvus esse velit, fugam capessat*. Chorus Helenam *lugentem solatur*; *de extremis cogitantem hortatur, adeat* Theonoen, *ex cujus Vaticiniis spes haud levis erat expectanda*.

ΕΛΕΝΗ, ΤΕΥΚΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Helena.

ΝΕίλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ,
Ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος, Αἰγύπτου πέδον,

NIli quidē hæc *sunt* formosis *Nymphis* decora flumina,
Qui pro cælesti *roris* guttâ solum Ægypti,

Annotationes.

V. 2. Ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος) Pluviam vocat *Jovialem*, quià *Jupiter* pluit; *Nilus* autem dicitur *Jupiter Ægypti pluvius*; quià *Ægyptus* non pluviâ, sed *Nilo* tantùm irrigatur, ut *Parmeno Byzantinus* apud *Athenæum* Deipnosoph. l. 5. Αἰγύπτιε Ζεῦ, Νεῖλε. Adeò ut in illo unicam spem suam habeant *Ægyptii*; nam prout Ille Magnus influxerit, aut parcior, Fertilis aut sterilis est annus. Vid. *Strabo*. l. 17. Item *Solin*. c. 45. *Pompon. Mel*. l. 1. & eorum Interpretes. *Ibid. πέδον*) *Scaliger* legit *πέδων*, *Nicol. Lloydius πέδῳ* ob *γύας*, quod sequitur, ut sit ὕδατος γύας πέδων Αἰγύπτου, nihil ego mutandum reor, quia *γύας* poni potest per Appositionem & magis elegantèr, vel denique κατὰ potest intelligi, ut sit Αἰγύπτου πέδον ὑγρᾶς, γύας δηλονότι, ἢ κατὰ γύας. *Josua Barnes*.

Λευκῆς

Λευκῆς τακείσης χιόνος, ὑγραίνει γύας,
Πρωτεὺς δ', ὅτ' ἔζη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάρον μὲ οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτῳ δ' ἄναξ,
Ὃς τὴν κατ' οἶδμα πλησθένου μίαν γαμεῖ
Ψαμάθην, ἐπεὶ δὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου·
Τίκτει δ' τέκνα διοτὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅστις δὴ θεοὺς σέβων
Βίον διώιεγκε, συγγενῆ τε παρθένον
Εἶδος, τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμα', ὅτ' ἦν βρέφος.
Ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων,
Καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην, τὰ θεῖα γὰρ
Τά τ' ὄντα, κἀ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
Περόνην λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
Ἡμῖν δ', γῆ μὲ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δ' Τυνδάρεως· ὄζει δὲ δὴ
Λόγος τις, ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπλατ' εἰς ἐμὴν
Λήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών·
Ὃς δόλιον ὠνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
Δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς ἔτ' ὁ λόγος.
Ἑλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δ' πεπόνθαμεν κακά,
Λέγοιμ' ἄν· ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι
Ἰδαῖον εἰς κοίλωμ' Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἥρα, Κύπρις τε, Διογενὴς τε παρθένος,
Μορφῆς θέλουσαι δοκιμασθῆναι κρίσιν.
Τὴν μὲν γὰρ, ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχές,
Κύπρις προῖσασ', ὡς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
Νικᾷ· λιπὼν δὲ βόσκημ' Ἰδαῖος πάρις,
Σπάρτην ἀφίκετ', ὡς ἐμὸν κήσων λέχος.
Ἥρα δὲ μεμφθεῖσ', ὕστερον θεὰς νίκᾳ,
Ἐξηνέμωσε πᾶμ' Ἀλεξάνδρου λέχη,
Δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ

Liquefactâ candidâ nive, irrigat & agros.
Proteus autem, quando vivebat, erat dominus hujus terræ,
Colens quidem insulam Pharum, rex verò Ægypti,
Qui unam *Nereidum* marinarum virginem uxorem duxit
Psamathen, postquam reliquit lectum Æoli:
Et procreavit duos liberos *in* his ædibus,
Theoclymenum marem, *ità vocatum*, quià colens deos
Vitam egit, & puellam generosâ
Formâ, delicias matris, quando erat infantula.
Sed postquam ad pubertatem venit & ad ætatem nubilem,
Vocârunt ipsam Theonoen, quia divina
Cùm præsentia, tum futura omnia sciebat,
Accipiens hunc honorem à Nereo proavo.
Nobis verò patria quidem *est* non ignobilis
Sparta, pater verò Tyndareus: est autem
Fama quædam, quòd Jupiter volaverit in meam matrem
Ledam, assumptâ formâ cygni avis:
Qui effecit dolosùm concubitum *olor visus* ab aquilâ
Persecutionem fugiens, si vera est ista fama.
Helena verò vocata sum: quæ verò mala perpessæ simus,
Dicam. Venerunt tres deæ propter formam
In specum Idæum ad Alexandrum,
Juno, Venus, & virgo Jove-nata, *Pallas*,
Volentes *ipsum* perficere judicium de forma.
Meâ verò formâ (quod *a*, est formosùm, *id sæpe mortalibus est* infelix)
Venus proponens, quòd Alexander esset *me* ducturus uxorem,
Vincit. Paris verò Idæus relictis stabulis pecorum,
Venit Spartam tanquam habiturus meum lectum.
Sed Juno molestè ferens, quòd non vicissèt Deas,
Irritùm fecit meum conjugium Alexandro:
Dedit enim non me; sed assimilatam mihi

V. 3. Λευκῆς τακείσης χιόνος) Ἐκ θείνων ὀμβρων καὶ χιόνος χειμερινῆς οἱ ποταμοὶ αὔξεσθ εἰώθασιν· De *Nili* autem Incremento & olim & etiamnum disceptatũ. Quod hìc *Euripides* asserit, ab *Anaxagorâ* præceptore habuit; quin idem *Æschylus* & *Sophocles* voluere; *Cardanus* probat; *Lucanus* negat l. 10. v. 220. *Vana fides veterum, Nilo, quòd crescat in arva, Æthiopum prodesse nives. Non Arctos in illis Montibus aut Boreas. Testis tibi sole perusti Ipse color populi, calidique vaporibus Austri. Adde, quòd omne caput Fluvii, quodcunque soluta Præcipitat glacies, ingresso Vere tumescit, Primâ tabe Nivis. Nilus neque suscitat undas Ante Canis radios, nec ripis alligat amnem Ante parem Nocti Librâ sub judice Phœbus.* Vid. *Scholiastæ Apollonii* Argon. l. 4. ad v. 269. Καὶ ποταμὸς Τείτων &c. Ubi omnes Veterum opiniones recencentur. Vid. Doctoris *Thomæ Browni* Pseudodoxiam, *Herodotum* in *Euterpe*, *Cælium Rhodigin.* l. 18. c. 39. & l. 27. c. 6. *Tzetzem* in *Lycophr.* p. 25. *Gul. Canterum* in Notis ad *Lycophr.* ad finem. Ante omnes *Nicolai Lloydii* Lexicon Poeticum in voce *Nilus*, ubi plurima de Nilo cognitu jucunda habentur. *Jos. Barnes.* *Ibid.* Ὑγραίνει) *Aristides* in *Ægyptio* λόγῳ legit ἀρδεύει. *Duportus.* V. 4. Πρωτεὺς) Huc refer illud *Eustathii* in *Odyss.* δ. v. 369. Πρωτέ ἰφθίμε δυναστῆ ἁλίοιο γερόντος, fol. 1500. lin. 35. Περὶ δὲ Πρωτέως ἱστέηται, ὅτι ἀνὴρ ἦν τις Μεμφίτης, ᾧ κτὶ Ἑλλήνων γλῶσσαν ὄνομα Πρωτεύς· Οὗ καὶ τέμενος ἐν Μέμφει κτὶ Ἡρόδοτον, κάρτα καλὸν καὶ εὖ ἐσκευασμένον. ὅπερ δὲ ὁ ποιητὴς Θῶνος φύλακα ὧν τῶ Καινικῆ σώματος ἀνήνεγκεν εἰς τοῦτον τὸν Πρωτέα τῶ ἀδικίαν τὸν ἄξενον Πάριδος, καὶ ὡς ἀφηρέθη τότε τῶ Ἑλένην ἐκείνου, καὶ ὡς ἐρέσκονται οἱ πλείους μὴ εἶ) τῶ Ἑλένην ἐν Τροίᾳ. *Josua Barnes.* V. 5. Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον) Hæc ab *Homero* sumpsit *Euripides*, Vid. Odyss. δ. v. 354. Νῆσός ἔπεφτά τις ὄξυ πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ Αἰγύπτῳ προπάροιθε· Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι &c. Hìc *Ægyptii* Reges quondam habitâsse dicuntur. V. 7. Ψαμάθην) *Nerei* filia erat *Psamathe*, *Æoli* primum Uxor, dein *Protei*. V. 9. Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅστις δὴ θεοὺς σέβων) Hic Versus cùm minùs rotundus sit, *Scaliger* inter duo priora vocabula addidit μὴν, ut quem putabat adesse defectum impleret; sed si *Iambum* & *Tribrachum* ex Primo Vocabulo feceris, tum *Dactylum*, dein tres *Iambos*, Versus satis sibi constare videbitur; quarè nihil mutamus. *Josua Barnes.* V. 15. Περόνην λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα) *Nereus Theonoæ* avus, Deus Marinus, erat Verax & Vates, ut *Hesiodus* Theogon. v. 233. Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος &c. Et clarum illius Vaticinium de *Trojano* bello exhibet nobis *Horatius* Carmin. l. 1. Od. 15. *Pastor quùm traheret per freta navibus Idæis Helenam perfidus hospitam, Ingrato celeres obruit otio Ventos, ut caneret fera Nereus fata.* *Josua Barnes.* V. 20. Ὃς δόλιον ὠνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ Δίωγμα φεύγων) Fabula est, *Jovem* Oloris specie tectum, ab *Aquilâ* quasi fugatum ad *Ledam* velut opis implorandæ causâ tetendisse, à quâ receptum ac fotum cùm eâ demum concubuisse; ex eóque concubitu *Ovum* unum, ut *Pausanias* (qui fol. 97. lin. 41. dicit in Templo *Hilairæ* & *Phœbæ* suspensum, Ἐνταῦθα ἀπήρτηται ὠὸν τῶ ὀρόφῳ κατειλημμένον ταινίαις· τὸ δὲ φασιν ὠὸν ἐνεῖνο, ὃ τεκεῖν Λήδαν ἔχει λόγος) alii duo *Ova* profusa memorant, sequente etiam *Tyndari* Congressu, unde *Castor* & *Clytæmnestra*, *Pollux* & *Helena*. Hanc Historiam elegantissimè Tractatam habes in Nobili illo Poemate, *Arione*, dicto, toties memorato; libat præterea *Apollodorus* in Bibliothe. l. 3. c. 10. §. 7. *Natal. Comes* Mytholog. l. 2. c. 1. pag. 94. & l. 9. c. 19. pag. 1021. *Ovid.* Metamorph. l. 6. Fab. 2. *Fecit olorinis Ledam recubare sub alis.* Item vid. ad *Oresl.* v. 465. *Josua Barnes.* V. 23. Ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι) De Judicio *Paridis* vid. ad *Andromach.* v. 284. & v. 1289. & *Luciani* Κρίσιν θεῶν, *Natal. Com.* Mytholog. l. 6. c. 23. *Euripides* etiam sæpè hujus rei meminit, præsertim *Troad.* v. 924. *Josua Barnes.* V. 29. Ἰδαῖος Πάρις) *Paris* erat *Idæus* dictus ab *Idâ* monte, in quo de tribus Deabus judicium tulit. Vid. *Iphigen. Aul.* v. 1289. V. 33. Δίδωσι δ' οὐκ ἐμ' &c.) De hâc re *Philostratus* testatur *Apollonium Tyaneum* interrogâsse *Achillis* Umbram, illam autem pro *Euripide* stetisse, Τεῖτον ἠρώτων, ἢ Ἑλένην, ὦ Ἀχιλλεῦ, ἐς Τροίαν ἦλθεν, ἢ Ὁμήρῳ ἔδοξεν ὑποθέσθαι ταῦτα; *Achilles* respondet, Πολλὰ χρόνον ἐξηπατώμεθα, πρεσβεύοντες τε περὶ τοῦ Τρῶας καὶ ποιη-

μάτων

μῦθοι τὰς ὑπὲρ αὐτῆς μάχας, ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ ὕσης· Ἡ δ' Αἴγυπτόν τε ᾤκει, κ) τὸν Πρωτέως οἶκον, ἐρασθεῖσα ὑπὸ τῆ Πάριδ). Ἐπεὶ ὃ ἐπισεύδη τοῦτο, ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Τροίας λοιπὸν ἐμαχόμεδα, ὡς μὴ αἰσχρὰς ἀπάλδοιμην. De vitâ *Apollonii* l. 4. c. 5. Idem evidentissimè testatur *Herodotus* in *Euterpe*, seipsum ex *Ægyptiis* sacerdotibus audivisse, *Helenam* unà cum *Paride* ad Ostia *Canopi* appulsam, *Paridem* quæstione factâ à *Thone*, *Canopi* Satrapâ, ad *Proteum* missum, qui omnium hominum justissimus quùm esset, *Helenam* illiúsque & *Menelai* opes universas sibi asservandas dixit, Mortem insuper *Paridi* minatus, nisi cum suis intrà triduum *Ægyptum* linqueret. Plura videas de hac re *Herod.* l. 2. c. 12. usque ad c. 18. & suprà ad v. 4. Hæc autem *Helenæ* Idoli, à *Paride* lecto recepti, Fabula *Stesichorum* authorem habuit, ita enim *Tzetzes* in *Lycoph.* Λέγεται γὰρ, ὅτι διεχρεμψὼ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου, ὡς Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκεν, ὥς φησι Στησίχορος. Hinc *Aristides* περὶ Ῥητορικῆς, Ὥσπερ οἱ Στησιχόρου Τρῳῆες, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες, ὡς αὐτῶ. *Josua Barnes.*

V. 36. Τὰ δ' αὖ Διὸς βουλεύματ') Ita *Hom.* Il. α. v. 5. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. De Terrâ præ Multitudine Hominum nimis angustatâ; & quòd *Jovis* erat Consilium per *Thebana* & *Iliaca* bella illam suo pondere levare, Vid. ad dictum *Homeri* locum *Scholiasten Didymi* nomine notum & *Eustath.* fol. 20. lin. 14. Ubi tamen hæc verba, ὡς κ) ὁ Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ μυθολογεῖ, ita sunt legenda --ὡς κ) ὁ Εὐριπίδης ἐν Ἑλένῃ μυθολογεῖ, Hunc enim ipsum respicit locum *Eustathius*; & sanè gravitèr μνημονικὸν ἁμάρτημα peccavit, si alitèr notavit ipse. *J. Barnes.* V. 41. Γνωτόν τε θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδ). Γνωτὸς, hìc simpliciter ἀείζηλ), *notus* sonat, aliquando etiam ἀδελφὸς, frater, hic verò *Achillē* notat Poeta; & per hunc versum etiam alios *Homeri* interpretes in locum prædictum sequitur; qui hunc locum --Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, ita exponunt; quòd *Jupiter* à *Thetidis* precibus motus, *Achillem* præ cæteris Græcis Honorabilem fecit, *Trojanos* nempe semper Victores constituendo, donec ille iræ, quam erga *Agamemnonem* gerebat, renuntians contra eos militabat. Vid. *Hom.* Iliad. α. Et Interpretes illius. *Josua Barnes.* V. 46. Ἐς οἶκον Πρωτέως ἱδρύσατο) Vid. suprà ad v. 33. V. 50. Ἂν' ἁρπαγὰς) Ita *disjunctim* lego pro ἀναρπαγὰς, quod olim malè adfuit, ut sit ἀνὰ τὰς ἁρπαγὰς θηρᾶ, ἀναρπαγαὶ autem si legas unico vocabulo, quanquam vix id dari puto, θηρᾶ τῶν ἄνοδον τῆς ἁρπαγῆς, erit exponendum. Sed prior sententia potior. *Josua Barnes.* V. 52. Ψυχαὶ) In hoc loco ψυχαὶ pro *Viri*. Et ita sæpe ψυχὴ pro σῶμα, Persona, *Vir* aut *Fœmina*. Vid. *Pfochenii* Diatriben de *Græcæ* Linguæ *Novi Testamenti* Puritate c. 95. §. 65. p. 72. *J. Barnes.* V. 60. Ἕως μὲν ἦν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπε Πρωτεὺς) Notandum est, hic *Euripidem* ab *Homero* dissentire, qui *Proteum* Immortalem vocat, & etiam ipsi *Menelao* visum & arte quâdam coactum ad oracula proferenda, *Odyss.* δ. Cùm è contra hoc in loco, *Proteus* inducitur Mortalis, & fato succubuisse, ante *Menelai* in *Ægyptum* adventum. Quod tamen *Eurip.* nequaquam Vitio vertendum; quia semper omnibus Poetis licuit sempérque licebit, quarumvis Fabularum *Oeconomiam* in rem suam salvo Decoro variare; ut Nos alibi observavimus & speciatim ad *Troad.* v. 618. *J. Barnes.* V. 67. Ὄφλη) Prior syllaba Communis est; cujus rei instantias satis multas protulimus ad *Phœniss.* v. 19.

Εἴδωλον ἔμπνευν, ὑφαν῀ ξυνθ῀σ' ὕπο,
Πριάμου τυράννου παιδί· κ) δοκῆ μ' ἔχειν,
Κενῷ δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
Βουλεύματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς.
Πόλεμον γὰρ εἰσῴκιζεν Ἑλλήνων χθονὶ,
Καὶ Φρυξὶ δυσπήνοισιν, ὡς ὄχλου βροτῶν,
Πλήθους τε, κυφίσῃ μητέρα χθόνα,
Γνωτόν τε θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδ).
Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν ῥᾳθύμως· ἐγὼ μὲν οὖν,
Τὸ δ' ὄνομα τιμῶν, ἆθλον Ἕλλησιν δορός.
Λαβὼν δέ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρ),
Νεφέλῃ καλύψας, ὑ γὰρ ἠμέλησέ μου
Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἱδρύσατο,
Πάντων σωφρονέστατον βροτῶν,
Ἀκέραιον ὡς σώσαιμι Μενέλεω λέχ).
Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμί. ὁ δ' ἄθλι). πόσις,
Στρατὸν ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς
Θηρᾷ, πορθ῀εὶς Ἰλίου πυργώματα.
Ψυχαὶ γὰρ πολλαὶ δι' ἐμ' ὄλωλ' Σκαμανδρείοις
Ῥοαῖσιν ἔθανον. ἢ γὰρ πάντα πλάσ' ἐγὼ,
Καὶ θεοστυγὴς εἰμι, κ) δοκῶ θεοῖσ' ἐμὸν
Πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν.
Τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Θεῶν τόδ' εἰσήκουσ' ἔπ).
Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν ἔπι κατοικήσῃν πέδον
Σπάρτης, σὺν ἀνδρὶ, γνόντ), ὡς ἐς Ἴλιον
Οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποσρώσω τινί.
Ἕως μὲν ἦν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν
Πρωτεὺς, ἄσυλ). ἦν γάμων· ἐπεὶ δ' ὑγῆς
Σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ πεδνηκότ).
Θηρᾷ γαμ῀ν με τὸν πάλαι δι' ἐμὴν πόσιν
Τιμῶσα, Πρωτέως μνῆμα θεοσπίνου τόδε
Ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ δόμασόσῃ λέχη,
Ὡς, εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
Μὴ μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνῃ ὄφλῃ.
Τευ. Τίς πρόδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτ). Πλούτῳ γὰρ οἶκ). ἄξι). θεοστεγὴς,
Βασιλέά τ' ἀμφιβλήματ', εὐθρονοι δ' ἕδραι.

Imaginem vivam, ex æthere compactam,
Filio regis Priami: putavit autem le habere me,
Falsâ opinione *deceptus*, cum non haberet. Jovis porrò
Consilia alia accesserunt ad hæc mala.
Nam immisit bellum in terram Græcorum,
Et in infelices Phryges, ut hominum turbâ,
Et multitudine, matrem Tellurem levaret,
Et clarum faceret optimum Græcorum, i. e. *Achillem*.
Phrygum autem in prælio propósita fui (non ego quidem,
Sed nomen meum) Græcis belli præmium.
Mercurius autem accipiens me in voluminibus aeris,
Et tegens nube (non enim neglexit me
Jupiter) collocavit in hanc domum Protei,
Judicans *eum* omnium hominum castissimum,
Ut servarem conjugium Menelai inviolatum.
Et ego quidem hic sum. at infelix maritus
Congregato exercitu, meum raptum
Venatur, profectus *ad* arces Ilii.
Multi verò viri propter me ad Scamandria
Fluenta occubuerunt. Ego verò quæ omnia fustinui,
Execranda sum; & existimor, prodito meo
Marito, confiâsse bellum Græcis magnum.
Cur igitur adhuc vivo? hunc sermonem audivi ex Deo
Mercurio, me iterum habitaturam esse in terrâ
Spartæ cum *meo* marito, postquam resciverit, quòd ad Trojam
Non venerim, ut non substernerem alicui meum corpus.
Quandiu igitur hanc solis lucem aspiciebat
Proteus, à nuptiis libera eram: sed postquam terræ
Tenebris occultatus est, *i.e. postquam obiit*, defuncti filius
Venatur meas nuptias, sed pristinum meum maritum
Honorans, ad hoc Protei momumentum procido
Supplex, ut marito servet meum conjugium;
Ut si per Græciam infame nomen fero,
Ne corpus saltem hoc mihi dedecus hic sustineat.
Teu. Quis habet imperium harum munitarum ædium?
Divitiis enim affluens *hæc* domus videtur, ut conjici potest;
Regales enim porticus & pinnis conspicuæ *sunt* sedes.

Ἑλ. Ὦ θεοί, τίν' εἶδον ὄψιν; ἐξίστωμαι ὁρῶν
Γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσεν,
Πάντας τ' Ἀχαιούς. θεοί σ', ὅσον μίμημ' ἔχεις
Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. εἰ δ' * μή 'ν ξένῃ
Γαῖα πότ' ἦν, τῷδ' ἂν ὑσχόμην πέτρῳ
Ἀπόλυσ', ἵν' εἰκὼς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.
Τε. Τί δ', ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὢν μ' ἀπεστέρησας,
Καὶ παῖς ἐκείνης συμφορᾶις ἐμὲ συγχεῖς;
Ἑλ. Ἥμαρτον· ὀργὴ δ' εἶξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν.
Μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὸν Διὸς κόρης.
Σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
Τε. Τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆς δ' ἐπέστης πέδον;
Ἑλ. Εἷς τῶν Ἀχαιῶν, ὦ γύναι, τῶν αὐλίων.
Τε. Οὐκ ἄξιά σ', Ἑλένην εἰ συγχεῖς, θαυμαστέον.
Ἀτὰρ τίς εἶ πόθεν; τίν' Θ; ἐξαυδᾶν σε χρή.
Ἑλ. Ὄνομα μὲν ἡμῖν, Τεῦκρ Θ· ὁ δὲ φύσας πατὴρ,
Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρίς, ἣ θρέψασά με.
Τε. Τί δῆτα Νείλου τάσδ' ὑπερφέρῃ γύας;
Ἑλ. Φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι θρόνου.
Τε. Τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
Ἑλ. Τελαμὼν ὁ φύσας· τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;
Τε. Ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα, συμφορὰν ἔχει.
Ἑλ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ', ἐν Τροίᾳ θανών.
Τε. Πῶς; εἴ τι πευσῶ φασγάνῳ βίον * σφετέρεις;
Ἑλ. Οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφ Θ.
Τε. Μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
Ἑλ. Τὸν Πηλέως τὸν οἶδ' Ἀχιλλέα γόνον;
Τε. Μνηστὴρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.
Ἑλ. Θανὼν ὅδ' ὅπλων ἕξιν ἔδωκε συμμάχοις.
Τε. Καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίνεται κακόν;
Ἑλ. Ἄλλου λαβόντ Θ ὅπλ' ἀπωλλάχθη βίου.
Τε. Σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασιν νοσεῖς;
Ἑλ. Οὐ' ἕνεκ' αὐτῷ γ' ὑπωλόμην ἐγώ.
Τε. Ἦλθες δ', ὦ ξέν', Ἰλίου κλεινὴν πόλιν;
Ἑλ. Καὶ ξυνῆλθε πέρασα, αὐτὸς ἀνταπώλόμην.
Τε. Ἤδη δὲ πεπάται, καὶ καθείργασται πυρί;

Sed ô dii, quam ſpeciem vidi? video inviſiſſimam
Mulieris formam, letalem, quæ me perdidit,
Et omnes Græcos. Dii te, quantam habes ſimilitudinem
Helenæ, abominentur: ſi verò non in peregrinâ
Terrâ eſſem, hoc ſaxo rectè jacto
Interficerem *te*, ut *propter* formâ Helenæ filiæ Jovis morereris.
Hel. Quare verò, ô miſer, quiſquis es, me ſic averſaris,
Et me propter illius calamitatem odiſti?
Teu. Erravi; & ceſſi iræ magis, quàm me oportuit.
Tota enim Græcia odit filiam Jovis.
Ignoſce verò mihi, mulier, quòd hæc dixi.
Hel. Quiſnam es? unde venisti in hujus terræ ſolum?
Teu. Sum unus ex miſeris Græcis, ô mulier.
Hel. Non igitur mirandum *eſt*, ſi odiſti Helenam.
Verùm quis es? unde? cujus? oportet te dicere.
Teu. Nomē quidē nobis *eſt*, Teucer. Qui v. *me* genuit pater, *vocatur* Telamon; patria verò Salamis, quæ me nutrivit.
Hel. Quid igitur Nili hos pererras agros?
Teu. Exul pulſus ſum ex patriâ terrâ.
Hel. Miſer eris *profectò*. Quis verò te ejecit patriâ?
Teu. Telamon qui *me* genuit: quem haberes chariorem?
Hel. Quâ ob cauſam? Hæc enim res habet calamitatē, *eſt calamitoſa*.
Teu. Ajax frater *meus* perdidit me, mortuus ad Trojam.
Hel. Quomodo? an tuo gladio privatus vitâ?
Teu. Saltus in proprium gladium perdidit ipſum.
Hel. Inſanientémne? nam quis faceret hæc ſanus?
Teu. Novi*ſti*ne quendam Achillem filium Pelei?
Hel. Aliquando venit procus Helenæ, ut audimus.
Teu. Is mortuus reliquit certamen ſociis *ſuis* de armis.
Hel. Quare verò hoc fuit malum Ajaci?
Teu. Cùm alius potitus eſſet armis, ipſe de vitâ deceſſit.
Hel. Tu igitur ob illius mala laboras?
Teu. Propterea quòd non unà cùm eo perii.
Hel. Veniſti igitur, ô hoſpes, ad inclytam urbem Ilii?
Teu. Et quidem ſimul expugnans, viciſſim perii.
Hel. Jamne incenſa, & deleta eſt igni?

V. 75. Γαῖα πότ' ἦν) *Scaliger* junctim legit ποτ' ἦν, non bene; ut mihi videtur; nec enim *Doricè* nunc loquendum erat, nec θερσοῦχον hic ſtaret, ſed ἦχον, & ἔχω hic ponitur pro εἰμὶ vel οἰκέω, ut *Xenoph.* πρὸς τοὺς τὴν Ἀσίαν ἔχοντας, *Aſiaticos* vocat, ſic ἔχω ἐν ταύτῃ γῇ. Ut hic ſit ſenſus, εἰ μὴ ἐν τῇ ξένῃ οἴκουν ποτὲ, ἀλλ' ἔνθα κύριος ἦμεν, ἢ μεθ' ἂν σὲ ἐλιθοβόλησα. *Joſua Barnes.* V. 76. Ἀπώλυσ', ἵν' εἰκὼς) Hic locus videtur corruptus, quanquam enim ἀπώλυσα pro ἀπώλεσα poni poteſt, ut ὀλλῦσα pro ὀλέσαι *Homero*; cùm tamen ἵν' pro ἕνεκα ſit inuſitatum & nulla ſit idonea inter ἀπώλυσά & ἔθανες Copula, neque Verſus ſtare poterit, cùm ultima τῶ ἀπώλυσ' ſit longa; potiùs quam cum *Cantero* ἕνεκ' pro ἵν' legerem, cum *Scaligero* totum Verſum ita velim legi, Πολλοῖσι γεῖκ Θ ἔθανες ἂν Διὸς κόρη, aut ſaltem ἀπώλεσ'. Omninò legendum; nam de εἰκὼς nihil dubitandum, cùm idem vocabulum ſit ſatis authenticum, ἢ εἰκὼ pro εἰκῶν, & ſupra verſu 72. legatur. *J. Barnes.* V. 77. Τί δ', ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ἂν μ' ἀπεστέρησας) *Canterus* pro ὅστις ὢν legit εἰσθ' ὢν ingeniosè ſatis; ſed nullâ neceſſitate; ὅστις ὢν enim eodem modo hic legitur, ac ὅστις εἶ *Ariſtoph.* Veſp. Πρόσκαλεῖ σ' ὅστις εἶ, πρὸς τοῦ ἀγρεμόνας. *Idem.* V. 85. Ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίν Θ) Hæc ad *Homeri* imitationem ſpectant, qui ſimili formâ utitur, *Odyſſ.* α'. v. 170. Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες; *Idem.* V. 91. Τελαμὼν ὁ φύσας) *Thucydidis* Scholiaſtes, Τεῦκρ Θ μὲν ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐκβληθεὶς διὰ τὸν Αἴαντα, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. *Horat.* Carmin. l. 1. Od. 7. ----*Teucer* Salamina Patremque Quum fugeret tamen uda Lyæo Tempora populeâ fertur vinxiſſe coronâ, Sic triſtes affatus Amicos &c. Et ſanè quum ſenior *Telamon* audivit filium ſuum *Ajacem* ex *Græcorum* injuriis ad mortem voluntariam redactum, adeò indignabatur, fratrem *Teucrum* nec illius causâ aliquid magnum feciſſe, nec dixiſſe, ut nec in terram ſuam illum admiſerit, nec ex Navi Apologiam facientem excuſaverit, uti *Pauſanias* aliique teſtantur; quare ille ad *Cyprum* ex Oraculo *Apollinis* navigabat, ubi novam urbem *Salamina* condidit, illiuſque poſteri ad *Evagoram* uſque *Iſocratis* coætaneum ibi regnabant. *J. Barnes.* V. 97. Ἀχιλλέα) De ultimâ hic productâ vide quæ Nos ad *Phœniſſ.* v. 74. & v. 1258. *Androm.* v. 545. & v. 1237. &c. V. 98. Μνηστὴρ ποθ' Ἑλένης) Alii dicunt *Achillem* ipſum *Helenæ* Procum non fuiſſe, ſed *Patroclum*; de quâ re *Pauſanias* in *Laconicis* fol. 108. lin. 15. Neque inter illius Procos numeratur ab *Apollodoro*, qui Bibliothecæ l. 3. c. 9. hos tantum aſſignat; quorum nomina lubet huc attexere; ſunt autem *Ulyſſes*, *Diomedes*, *Antilochus*, *Agapenor*, *Sthenelus*, *Amphilochus*, *Thalpius*, *Meges*, *Amphilochus* alter, *Mneſtheus*, *Schedius*, *Polyxenus*, *Peneleus*, *Ajax* Oilei, *Ajax* & *Teucer Telamonis*, *Aſcalaphus*, & *Ialmenus*, *Elephenor*, *Eumelus*, *Polypatus*, *Leonteus*, *Podalirius* & *Machaon*, *Philoctetes*, *Eurypylus*, *Proteſilaus*, *Patroclus*, *Menelaus*. Quare *Theon* in *Achillis* Encomio, dicit *Achillem* Gloriæ amore, non juramento obſtrictum ad *Trojam* veniſſe, Τοῖς μὲν ἄλλοις ὅδε ῥυθμιζόμενος ἐνῆν μὴ στρατεύεσθαι· ἐνεδίδοσαν γὰρ αὐτοῦ εἰς τὰς ναῦς ὅρκοι καὶ συνθῆκαι· Ἀχιλλέα δ', ὅπερ Θ μόνῳ ἔδει, ὁ δὲ τῆς Δόξης ἔρως ἔπεισε. De hoc autem juramento, quo aſtrinxit *Tyndarus* Procos omnes *Helenæ*, vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 58. *J. Barnes.* V. 99. Θανὼν δ' ὅπλων) Priùs quum in omnibus Editionibus ὁ deeſſet, & θανὼν δ' ὅπλων legebatur, non modò Verſûs, ſed & Senſûs jacturâ, vidi ego ὁ præfigendum τῷ δ', ut ſit ὅδ', & ſic utrique factum ſatis. Quam rem miror à *Scaligero*, *Duporto*, *Cantero*, omnibuſque aliis omiſſam; præter unicum *Æmilium Portum*. *Joſua Barnes.* V. 101. Ἄλλου λαβόντ Θ

Ζόντος ὅπλ' ἀπωλλάχθη βίᾳ) De *Ajacis* Inſaniâ & Morte, ex Dolore quem indignans habuit, eò quod *Græci Achillis* Arma non illi, ſed *Ulyſſi* judicârant, deque illo judicio, Videſis *Ovid*, Metamorph. l. 13. Fab. 1. *Sophoclis* Ajac. Maſtigoph. *Homeri* Odyſſ. λ. v. 542. Οἵη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης, Τὴν μὲν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος &c. In quem locum videſis Interpretes. *Joſua Barnes.*

V. 111. Ἐπτὰ γὰρ ἤδη τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους) Frugiferos annorum orbes, pro Annis, eâdem ratione ac Æſtas pro *Anno*. V. 113. Πολλὰς σελήνας) Multos menſes, *Lunas*, i. e. *Menſes*, quia Menſes lunari curſu Veteres metiebantur. Hinc *Dionyſius* Afer --Οὐκ ἂν ἐκείνῳ Νηΐ περήσειας πεπλήθυσμένος ὅσσ' κύκλα σελήνης. Ὅ ἐστιν, ὅτι μιᾶς ἡμέρας, inquit *Euſtathius*. Hinc & *Euripid.* in Alceſt. v. 430. --Μὴ λύσας κτύπον Ἕξω, σελήνας δώδεκ' ἐκπληρώσας. Ex *Johannis Brodæi* notis. V. 128. Ποίοισιν ἐν νώτοισιν) Sic *Homerus* νῶτα θαλάσσης vocat. *Id.* V. 139. Ἄρσεσι σφ' ὁμοιωθέντε) Signum Geminorum eſſe memorant. Pete *Hyginum* l. 2. Et *Plin.* l. 2. c. 37. *Idem.* V. 141. Σφαγαῖς) *Gladio*; Malè olim vertebatur, *Ob ſororis cædem*, cum *ſororem* non *occiſam* ſed *raptam* illi ſciebant; & ob ejus probroſum nomen præ pudore vitam ſibi finierunt Glorioſi juvenes. Rectè itaque *Johann. Brodæus* explicando dicit, *Propter ſororis dedecus atque ignominiam vitam finiiſſe. Euripidi* cum Grammaticis neque hìc convenit, quorum verba hæc ſunt, Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως παῖδες, γάμους δόντες τοῖς Λευκίππου Θυγατέρων Φοίβης καὶ Ἱλαείρας, ἐπιλεσαν τοὺς Διοσκούρους συγγυῖς ὄντας. Ὁ δὲ Τυνδάρεως, Ἀφαρέως ἀδελφὸς ὤν. λέγεται δή, τοὺς Διοσκούρους ἁρπάσαι τὰς κόρας ἐπὶ παραδύνοις ἵπποις. Μαχομένων δ' αὐτῶν περὶ τῷ γάμῳ καρτερῶς, ἀνήρηται Κάστωρ. Ὅθεν ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, κεραυνῷ βάλλει τὸν Ἴδαν. Παρεμυθεῖται δὲ Πολυδεύκει, καὶ πίθηται αὐτῷ αἱρεσιν, πότερον δίχα ἀθανατος εἶη, ἢ σὺν τῷ ἀδελφῷ ἐξ ἡμέρας τελευτᾶν καὶ τοῦ ἴσους ζῆν· ὁ δὲ μᾶλλον αἱρεῖται μετὰ Κάστορος ἀποθανεῖν καὶ ζῆν. Consule *Pindari* Commentarios Hymno Nemeorum 10. & *Ovid.* Faſtor. l. 5. ad finem. Item *Propertii* l. 1. Eleg. 2. & *Theocr.* Idyll. κζ. Διόσκουροι dictum. Item *Apollod.* Bibliothec. l. 3. c. 10. Et *Nat. Comit.* Mythолog. l. 8. c. 9. Nec locò movendus *Dares Phrygius*, ita ſentiens; *Caſtor* & *Pollux* ière; poſtquam audiêrunt *Helenam* ſororem ſuam raptam, navim aſcendere & ſecuti ſunt. Quum in Litore *Lesbio* navim ſolverent, maximâ tempeſtate correpti, nunquam eos comparuiſſe creditum eſt; poſteà dictum eſt, eos Immortales factos. Itaque *Lesbios* navibus eos uſque ad *Trojam* quæſitum iſſe, neque horum veſtigia inventa renuntiâſſe. Ex *Johannis Brodæi* Notis. V. 146. Νεὸς πλευρὰν) Navis *alam*, i. e. *Remum*. Vid. quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 289. & v. 1346. Item *Troad.* v. 1086.

Τεῦ. Ὡς ἠδ' ἴχνος γε τειχέων ἔτι σαφές.
Ελέ. Ὦ πλῆμον Ἑλένη, δι' σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.
Τεῦ. Καὶ θεός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἰργασαι κακά.
Ελέ. Πόσον χρόνον δὴ δι' ἁπεπόρθη πόλις;
Τεῦ. Ἑπτὰ γὰρ ἤδη τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
Ελέ. Χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
Τεῦ. Πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.
Ελέ. Ἦ κἀγαῖκα Σπάρτιν εἵλετε;
Τεῦ. Μενέλαος αὐτὼ ἦγ' ὕπισ' ἀπάσας κόμης.
Ελέ. Εἶδες σὺ τλὼ δύστηνον, ἢ κλύων λέγεις;
Τεῦ. Ὡσπερ σέ γ', ἠδὲν ἧσσον, ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
Ελέ. Σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν.
Τεῦ. Ἄλλα λόγα μέμνησο, μὴ κείνης ἔπι.
Ελέ. Οὕτω δοκεῖτε τλὼ δόκησιν ἀσφαλῆ;
Τεῦ. Αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰσόμην κἀγὼ νεὼς ὁρᾷ.
Ελέ. Ἦλθε δ' ἐν οἴκοις σὼ δάμαρτι Μενέλεως;
Τεῦ. Οὔκουν ἐν Ἄργει, ἠδ' ἔπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
Ελέ. Αἰ, αἰ· κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις.
Τεῦ. Ὡς κεῖνος ἀφανὴς σὼ δάμαρτι κλῄζεται.
Ελέ. Οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
Τεῦ. Ἦν· ἀλλὰ χειμὼν ἄλλος' ἄλλον ὦρσεν.
Ελέ. Ποίοισιν ἐν νώτοισι πόντιας ἁλός;
Τεῦ. Μέσον ταρσοὶ πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
Ελέ. Καὐκ ἠδὲ Μενέλεων ἔπις οἶδ' ἀφιγμένον;
Τεῦ. Οὐδείς· θανὼν γὰρ κλῄζεται καθ' Ἑλλάδα.
Ελέ. Ἀπωλόμεθα· Θεστιὰς δ' ἔστιν κόρη;
Τεῦ. Λήδᾳ ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
Ελέ. Οὕτω νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσε κλέος;
Τεῦ. Φασὶ, βρόχῳ γ' ἄψαι' εὐγενῆ δέρη.
Ελέ. Οἱ Τυνδάρειοι δ'· εἰσὶν, ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
Τεῦ. Τεθνᾶσι, κοὐ πεφύκασι· δύο δ' ἐσὸν λόγοι.
Ελέ. Πότερον ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
Τεῦ. Ἀστροις σφ' ὁμοιωθέντε, φάσ' εἶ θεώ.
Ελέ. Καλῶς ἔλεξαι τοῦτο· θάτερον δ' τί;
Τεῦ. Σφαγὰς ἀδελφῆς ὕνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
Ἄλις δ' μύθων· ἐς διπλᾶ χρήζω στένειν.
Ὧν δ' ὕνεκ' ἦλθον τῆσδε βασιλείους δόμους,
Τλὼ θεσπιῳδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν,
Συμφορξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων,
Ὅπῃ νεὼς πλευρὰν ἂν ἔλαιον πέρᾳ,

Teu. Ita, ut ne veſtigium quidem murorum appareat.
Hel. O miſera Helena, propter te pereunt Phryges!
Teu. Et præterea Græci: magna enim mala acciderunt.
Hel. Quantù v. tempus conſumptum eſt poſt expugnatam urbem?
Teu. Septem propemodum frugiferi annorum orbes.
Hel. Quantum verò reliquum tempus in Trojâ manſiſtis?
Teu. Multas lunas, *multos menſes*, decem elapſos annos.
Hel An etiam mulierem Spartanam cepiſtis?
Teu. Menelaus eam abduxit, retrahens comâ.
Hel. Vidiſtine tu miſeram illam, an narras tantum audita?
Teu. Sicut te jam meis oculis ſerno, non minus.
Hel. Videte ne habueritis falſam à diis *oblatam* opinionem.
Teu. Alius rei mentionem fac, nè illius ampliùs *memineris*.
Hel. Tam certam hanc opinionem exiſtimatis?
Teu. Ipſe enim meis oculis vidi, & mens cernit.
Hel. Eſtne Menelaus jam domi cum conjuge *ſuâ*?
Teu. Neque in Argis *eſt*, neque ad fluenta Eurotæ.
Hel. Heu, heu, malum hoc dixiſti, quibus malum *hoc* dicis!
Teu. Quia ille dicitur mortuus cum uxore ſuâ.
Hel. Annon erat omnibus Græcis idem trajectus?
Teu. Erat: ſed tempeſtas aliò alium disjecit.
Hel. Quibus in dorſis *vadiſque* æquorei ſali?
Teu. Trajicientibus medium pelagus Ægei maris.
Hel. Et nemò novit an Menelaus ex hoc evaſerit?
Teu. Nemo: fama enim eſt eum mortuum eſſe per Græciam.
Hel. Perii: ſupereſtne Theſtias puella?
Teu. Ledam dicis? morte jam periit.
Hel. Num eam perdidit mala fama Helenæ?
Teu. Aiunt laqueo ſtrinxiſſe generoſum colſum.
Hel. Utrum verò vivunt filii Tyndarei, an non?
Teu. Mortui ſunt, & non ſunt mortui: duplex enim eſt fama.
Hel. Utra eſt potior? ô me miſeram *propter hæc* mala?
Teu. Dicunt eos aſſimilatos aſtris eſſe Deos.
Hel. Rectè dixiſti hoc, quæ verò *eſt* altera fama?
Teu. Ob ſororem ſuicidio eſſe animam.
Sed ſatis ſuperq; de his dictum eſt, non volo dupliciter gemere.
Sed quorum causâ veni in hanc regiam domum,
Fatidicam Theonoen cupiens videre, *hâc in re*
Adjuva me officiosè, ut conſequar vaticinia,
Quò apparem ſecundam alam navis

Εἰς

Εἰς γῆν ἁλαίαν Κύπρον, ἥ μ' ἐδέσπισεν
Οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικόν,
Σαλαμῖνα δέμνιον, τῆς ἐκεῖ χάριν πάρος.
Ελέ. Πλῶς, ὦ ξέν', ἀυτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν
Γῆν τήνδε φεῦγε, πρίν σε παῖδα Πρωτέως
Ἰδεῖν, ὃς ἀρχὴ τῆσδε γῆς· ἄπεστι δή,
Κυσὶν πεποιθὼς, ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
Κτείνει γὰρ Ἕλλην', ὅν τιν' ἂν λάβῃ ξένον.
Ὅτῳ δ' ἔκαπι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν,
Ἐγώ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;
Τεῦ. Καλῶς ἔλεξας, ὦ γυναι. θεοὶ δέ σοι
Ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχυσ', ἐ τὰς φρένας
Ἔχῃς ὁμοίας, ἀλλὰ διαφορὰς πολύ.
Κακῶς δ' ὄλοιτο, μήδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
Ἔλθοι· σὺ δ' εἶης εὐτυχὴς ἀεί, γυναι.
Ελέ. Ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλόμενα μέγαν οἶκτον,
Ποῖον ἀμπλακίαν γόον; ἢ τίνα μῦθον ἐπέλθω,
Δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν; ἔ, ἔ.

In terram marinâ, *i.e. in insulam*, Cyprum, ubi me vaticinatus est Apollo habitaturum, nomen insulare,
Salaminis imponentē *urbi recens conditæ*, antiquæ patriæ causâ.
Hel. Ipsa navigatio, ô hospes, ostendet. Tu verò relictâ
Hâc terrâ fuge, priusquam te filius Protei
Videat, qui dominus est hujus terræ : abest enim *jam*
Confidens canibus in cæde ferasmactante.
Occidit enim quemcunque ex Græcis hospitem ceperit.
Quâ verò de causâ *hoc faciat*, neque tu studeas cognoscere,
Et ego taceo : quid enim te juverim *hâc re* ?
Teu. Rectè dixisti, ô mulier. Dii verò tibi
Reddant gratiam pro tuis beneficiis :
Cùm autem habeas corpus simile Helenæ, haud *tamen* animum
Habes similem, sed valdè dissimilem.
Malè verò pereat *Helena*, neque ad fluenta Eurotæ
Veniat : tibi verò, ô mulier, semper bene sit * *exit* Teucer.
Hel. O me conjectā *in* magnorum dolorum magnā miserationem,
Quo luctu *mecum ipsa* certabo ? aut quod carmen persequar,
Lacrymis, aut lamentis, aut lugubri querelâ ? heu, heu !

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

1 Πτεροφόροι νεάνιδες,
2 Παρθένοι χθονὸς κόραι
3 Σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς
4 Μόλοιτ', ἔχουσαι τὸν Λίβυν
5 Λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνοις κακοῖς
6 Τοῖς ἐμοῖσι, συνοχα δάκρυα,
7 Πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα,
8 Μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
9 Πέμψαι Φερσέφασσα,
10 Φόνια, φόνια, χαρίζας,
11 Ἵν' ἐπὶ δάκρυσι, πᾶρ' ἐμέ
12 Θ' ὑπὸ μέλαθρα νύχια παρ-
13 ᾶναξ νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.

1 Alatæ puellæ,
2 Virgines, Telluris filiæ,
3 Sirenes, utinam meis *luctibus accentrices*
4 Veniatis, habentes Lybicam
5 Fistulam, aut calamos *in* deplorandis malis
6 Meis, continuas lacrymas,
7 Dolores doloribus, carmina carminibus,
8 Et cantus *meis* lamentationibus consonos
9 Mittat Proserpina,
10 Funestos, funestos, *grata mihi* beneficia,
11 Ut inter lacrymas à me
12 Sub nigram aulam hy-
13 mnos accipiat extinctis mortuis *convenientes*.

Ἀντιστροφὴ ά.

Antistrophe 1.

Χο. 1 Κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ
2 Ἔπυχον, ἕλικά τ' ἀνὰ χλόᾳ
3 Φοίνικας ἁλίῳ πέπλους
4 Αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
5 Θάλπυσ', ἀμφὶ τ' ἐν δόναξι ἔρνεσιν,
6 Ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνέβοασεν.
7 Ὁμάδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον,

Ch. 1 Ad aquam cæruleam
2 Fui, & implicito gramine
3 Purpureas tunicas Solis
4 In aureo fulgore
5 Calefaciens, & circùm in arundinetis;
6 Inde miserabiliter *quædam* vox resonuit.
7 Audivi strepitum inamœnum, flebilem,

V. 147. Οὗ μ' ἔδεσπισεν οἰκεῖν Ἀπόλλων) Ita *Horatius* Carmin. l. 1. Od. 7. *Certus enim promisit Apollo Ambiguam tellure novâ Salamina futuram.* Juxta hoc Vaticinium *Teucer* urbem in *Cypro* condidit, cui *Salaminis* nomen inditum. *Strabo* l. 14. Εἶτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος περσωρεύσας πρῶτον Σαλαμῖνα κτίσας ἐν Κύπρῳ, ἐκβληθείς, ὥς φασιν, ὑπὸ τῶν πατρικῶν Τελαμῶνος. *J. Barnes.* V. 149. Τῆς ἐκεῖ χάριν πάρος) Viz. *Salaminis* Insulæ, Patriæ ejus. V. 161. Μήδ' ἐφ' Εὐρώτα ῥοάς) Nec ad *Eurotam*, i. e. in Patriam redeas. *Eurotas* enim est fluvius *Laconiæ*, hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. *Qualis in Eurotæ ripis aut per juga Cynthi exercet Diana choros* &c. Est & alius ejusdem Nominis *Thessaliæ* fluvius. Vid. quæ Nos ad *Andromach.* v. 801. *Josua Barnes.* V. 166. Πτεροφόροι νεάνιδες, Παρθένοι χθονὸς κόραι, Σειρῆνες) De *Sirenibus* Veterum *Homerus*, *Orpheus* & *Apollonius* in Argonauticis, *Virgilius*, aliique tractārunt. Illas *Grammatici* nunc Terræ Filias vocant, eodem sensu, quo *Gigantes* Terræ Filios vocabant, licet ex aliis quibusvis parentibus ortos, ob Crudelitatem & Monstrositatem : Aliàs ferè vocantur *Acheloi* filiæ, & Musarum cujusdam, nam de nomine variatur, nunc *Terpsichore*, nunc *Calliope*, nunc *Melpomene* prætenditur, aliquandoSterope. Nomina etiam *Sirenum* variè efferuntur, nunc *Leucosia*, *Ligæa* & *Parthenope* dicuntur, nunc *Aglaope*, *Peisinoe*, *Thelxiopea*, vel ut alii *Thelxiope*, *Molpe* & *Aglaophonos*. *Theon* Sophista, Καὶ Ἡσιόδου ἐν τῷ Ἀσπίδι τὰς Σειρῆνας φησὶ θυγατέρας εἶναι Ἀχελώου καὶ Μούσης Τερψιχόρης, ἢ Καλλιόπης, ἢ Μελπομένης, ἢ Στερόπης, ἢ Θελξιόπης, ἢ Θελξιέπειας, ἢ Ἀοιδῆς, ἢ Ἀγλαοφήμης. Ἀπολλόδωρος δὲ Γῆς καὶ Ἀχελώου, ἢ Γῆς καὶ Φόρκυνος. Ἀκουσίλαος δὲ Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς Πορθάονος. Ἑκαταῖος δὲ Ἀχελώου καὶ Καλλιόπης. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἀνδρομήδης τῆς Ἀκταίονος. Ἀνδρομήδην δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ. Ἀνδρομήδης

8 Ὅπ' ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι ξένυπα,
9 Νύμφα τις οἶα Ναΐς,
10 Ὄρεσι φυγάδα * γάμων ἴ- * *Duport.* γάμων.
11 ἴσα γοερόν. ὑπὸ δὲ
12 Πέτρινα μύχατα γύαλα
13 Πανὶς, ἀναβοᾷ γάμους.

Στροφὴ β'.

Ελέ. 1 Ἰὼ, ἰώ * θοᾶμα βαρβάρου πλάτας,
2 Ἑλλανίδες κόραι,
3 Ναύτας Ἀχαιῶν
4 Τὶς ἔμολεν, ἔμολεν,
5 Δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων,
6 Ἰλίᾳ καθαναφὰν,
7 Πυρὶ μέλουσαν Ἰδαίᾳ,
8 Δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον,
9 Δι' ἐμὰν ὄνομα πυλύπονον.
10 Λήδα δ' ἐν ἀγχόναις
11 Θάνατον ἔλαβεν αἰχύ-
12 νας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων.
13 Ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυπλανὴς
14 Πόσις ὀλόμυθ' οἴχεται.
15 Καστορός τε, συγγόνου τε
16 Διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδ',
17 Ἀφανὲς, ἀφανὲς
18 Ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα,
19 Γυμνάσιά τε δοναχέντ'.
20 Εὐρώτα, νεανίαν πόνον.

Ἀντιστροφὴ β'.

Χο. 1 Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ. ὦ δαίμον' πολυστόνου,
2 Μοῖρας τε σᾶς, γυναῖ.
3 Αἰὼν δυσαίων
4 Τὶς ἔλαχεν, ἔλαχεν,
5 Ὅτε σε τέκετο ματρόθεν
6 Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρ',
7 Χιονόχεως κύκνου πτερῷ.
8 Τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
9 Τίνα δ' βίοτον σὸν ἔτλας;
10 Μάτηρ μὲν οἴχεται,
11 Διδυμά τε Διὸς σὸν σὺ-
12 δαίμονος τέκεα φίλα.
13 Χθόνα δ' πάτριον οὐχ ὁρᾷς.
14 Διὰ δ' πολέας ἔρχε-
15 Βάξις, ἃ σε βαρβάροισι

8 Quia sonum quendam edidit lamentatione gemens,
9 Ceu quædam Nympha Nais,
10 Quæ *propter* maritũ *in* montibus fugiẽtẽ, *per mont. errant. e-*
11 mittit tristem *ejulatum*, subque
12 Saxeis cavis antris
13 Panis, deplorat nuptias.

Strophe 2.

Hel. 1 Io, Io! O præda barbaricæ navis,
2 Puellæ Græcæ,
3 Nauta ex Græcis
4 Quispiam venit, venit,
5 Lacrymas super lacrymas mihi ferens,
6 Ilii eversionem *narrans*,
7 Quæ curæ fuit igni Idæo, *quæ Idæo incendio deflagravit*,
8 Propter me, propter-quam-multi-interfecti-sunt,
9 Propter meum infelix nomen.
10 Leda verò laqueis
11 Vitam finivit,
12 Ob dolorem dedecoris nostri.
13 Meus verò in mari multùm vagatus
14 Maritus perditus obiit.
15 Castorisque fratrisque *simul geniti Pollucis*,
16 Geminum patriæ decus,
17 Evanidum, evanidum, *ex hominum conspectu sublatum*
18 Equis-pulsata reliquit sola,
19 Gymnasiáque arundinosi
20 Eurotæ *prope ripas*, juvenilem laborem.

Antistrophe 2.

Ch. 1 Heu, heu, heu, heu! ô fortunã multorum-gemitusũ-autore,
2 Et fatum, tuum ô mulier.
3 Infelix vita
4 Quædam *tibi* contigit, contigit,
5 Quando genuit te ex matre
6 Jupiter insignis per ætherem *delatus*,
7 Candidã-nivis-instar alã cygni.
8 Quod enim malum à te abest?
9 Quas vitæ miserias non sustinuisti?
10 Mater enim periit,
11 Et gemini Jovis non se-
12 lices-sunt filii chari:
13 Solumque patrium non vides.
14 Per multos verò *populos* vadit
15 Fama, quæ te barbaro

V. 187. Νύμφα τις οἶα Ναΐς) De ναΐς vel νηΐς, significante *Inexperta*, Nos suprà ad *Hippolyt.* v. 550. In hoc verò loco putatur Nomen proprium, & à Νάω, ῥέω, *Scaturio*, ducitur; Itaque *Naiades*, Nymphæ Aquarum vocantur, ut *Oreiades* Montium, & *Oreſtiades*, *Dryades* & *Hamadryades* Arborum & Sylvarum; *Napææ* Saltuum & Pascuorum, *Limnides* Stagnorum, *Ephydryades* Fontium, *Nereiades* Æquoris, vid. de his *Natal. Com.* Mythолog. l. 5. c. xi & xii. *Jos. Barnes.* V. 190. Μύχατα γύαλα Πανὸς) Montes & Valles & Antra *Pani* sacrabantur, quare distinctionem posuimus ad πανὸς, ut ad γύαλα referatur, non autem ad γάμους. Μύχατα autem pro μύχαλα legendum suadent *Canterus* & *Scaliger*; est etiam μυχοίπαλος & μυχαίπατος *Homero*, à μυχὸς *Penetrale*, Recessus, pro μυχώπατος, est & μύχιος, de quâ re Vid. *Eustath.* in *Homer.* fol. 1905. lin. 30. V. 193. Ἑλλανίδες κόραι) *Canterus* in suo *Græco* Argumento, quod ob defectus nonnullos huic Fabulæ præfigere non potuimus, dicit, Ὁ δὲ χορὸς Ἑλένην ἀπὸ παρθένων ἐντοπίων, hoc est Αἰγυπτιακῶν, cujus rei falsitatem rectè *Josephus Scaliger* ex hoc loco vidit evinci posse; Hic enim *Helena* Chorum alloquens, vocat eas *Captivas Græcas Puellas*, Θοᾶμα βαρβάρου πλάτας, Ἑλλανίδες κόραι. Unde Nos in Argumento *Græco* nostro, quod Fabulæ præfigimus, ex *Græcis* Fœminis Chorum constare diximus. *J. Barnes.* V. 199. Δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον) Rectè sic vocat hìc *Helena* πολυκτόνον, ut quæ à Diis fuerit facta Causa Belli *Trojani*, in quo tot millia hominum *Græcorum* & *Barbarorum* occubuêre: Quare in hâc re nihil ego moveor *Josephi Scaligeri* authoritate, qui in margine scribit, ἴσ. πολυστονον, Promovendus enim erat *Accentus*, sed non *vox* mutanda. *Josua Barnes.* V. 202. Αἰχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων) Cùm olim legebatur αἰχμάσας ὑμᾶς, quasi *Leda* suspensa dedecoraret *Helenam*, suspicabantur Docti Viri αἰχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων legendum, ut esset, *Leda* suspendio vitam finivit, ob dolores ex Dedecore & infamiâ meâ conceptos, in quem Sensum & *Textum* & *Versionem* accommodavi. *Gulielmus Canterus* inquit, Assentior *Mureto*, αἰχύνας ἐμᾶς reponenti, Variar. Lection. l. 4. c. 14. Idem *Josephus Scaliger* legit; Idem & Nos. *Josua Barnes.* V. 209. Ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα) *Hippodromos* intelligit, quos *Laconica* juventus frequentabat, ut Verbum Γυμνάσια confirmat; *Castor* autem & *Pollux* præcipuè Equis delectabantur & Principes erant Juventutis, Κάστορ δ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα *Hom.* Il. γ'. v. 237. *Josua Barnes.*

16 Λέχεσι, πότνια, Ζηνὸς δίδωσιν.
17 Ὁ σὸς ἐν ἁλί,
18 Κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον,
19 Οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα,
20 Καὶ χαλκίοικον ὀλβίσῃς.

Ἐπῳδός.

Ελέ. 1 Φεῦ, φεῦ· τίς ἦν Φρυγῶν;
2 Ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς
3 Ἔπεμε τὰν δακρυόεσσαν
4 Ἰλίῳ πόλιν; ἔνθεν ὀλόμυον
5 Σκάφος σωαρμόσας
6 Ὁ Πριαμίδας,
7 Ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
8 Τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν,
9 Ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος,
10 Ὡς ἔλοι γάμων ἐμῶν.
11 Ἀ δ' δόλιος, ἃ πολύκλονος
12 Κύπρις, Δαναΐδας ἄγουσα
13 Θάνατον, Πριαμίδας τε·
14 Ὤ πάλαινα συμφορᾶς.
15 Ἡ δ' χρυσέοις ἕδροις
16 Διὸς ἀπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα, τὸν ὠκύπτερον
17 Ἔπεμψε Μαιάδος γόνον,
18 Ὅς με χλοερᾶ
19 Δρεπομένην ἔσω πέπλων
20 Ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον
21 Ὡς Ἀθάναν μόλοι-
22 μ', ἁναρπάσας δι' αἰθέρος,
23 Τάνδε γᾶν εἰς ἄνολβον,
24 Ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔνεικε
25 Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
26 Τὸ σὸν δ' ἐμὸν ὄνομα
27 Παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι
28 Ματρίδιον ἔχει φάτιν.

Ἰαμβοί.

Χο. Ἔχεις μὲ ἀλγεῖν, οἶδα· "συμφέρον δέ σοι
"Ὡς ῥᾷστα ταναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.
Ελέ. Φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην;
Ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
Γυνὴ γὰρ οὐθ' Ἑλλὰς εἶτε βάρβαρος

16 Connubio, ô veneranda, tribuit.
17 Tuus verò *maritus* in mari
18 Fluctibúsque reliquit vitam.
19 Nunquam amplius patriam regiam.
20 Æreque-fulgentem domum beabis.

Epodus.

Hel. 1 Heu, heu, quis fuit Phrygũ?
2 Aut quis à terrâ Græcorum
3 Secuit deplorandam
4 Pinum ad *urbem* Ilium? Unde perditâ
5 Navi constructâ
6 *Paris* filius-Priami,
7 Navigavit barbarico remo
8 Ad meam domum,
9 Ad infelicem formam,
10 Ut raperet me in matrimonium.
11 Sed dolosa & multarum cædium autor
12 Venus *hoc fecit*, afferens Græcis
13 Mortem & Priamidis, *id est*, *Trojanis*.
14 O me miseram *ob* calamitatem!
15 Et *in* aureis sedibus
16 Juno, venerandus-complexus Jovis, celerem
17 Filium Maiæ, i.e. Mercurium misit,
18 Qui me herbida
19 Intra peplos decerpentem
20 Rosarum fòlia, æneo-templo celebrem
21 Ut *ad* Minervam irem,
22 Rapiens per aerem, *méque correptam portans*
23 In hanc infelicem terram,
24 Contentionem, contentionem miseram, excitavit
25 Græciæ in Priamidas, *id est*, *inter Græcos, & Trojanos*.
26 Meum verò nomen
27 Ad fluenta Simoentis
28 Inanem habet famam.

Chorus.

Habes quidem graves dolores, scio: "sed conducit tibi,
"Ut quàm facillimè necessaria vitæ *mala* feras.
Hel. Charæ mulieres, quali fato sum implicita?
Annon me mater mea prodigium mortalibus peperit?
Nam neque Græca neque barbara mulier

V. 231. Χαλκίοικον) Τὴν Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Λακεδαιμονίων Ἀκροπόλει χαλκίοικον ἐκάλουν, ut infra v. 251. Χαλκίοικον ὡς Ἀθάνᾳ μόλοιμι &c. Et *Thucydidis* Scholiastes, Χαλκίοικος ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ· ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ σεμνὸν εἶδος· ἢ διὰ τὸ πρὸ χαλκιδέως τοῦ ἐξ Εὐξοίας φυγάδας, αὐτὸν κλίσαι. Et *Pausanias* in *Laconicis*, fol. 99. lin. 7. Ἐνταῦθα (ἦγον ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Ἀκροπόλει) Ἀθηνᾶς ἱερὸν ποιοῦνται, Πολιάδος καλοῦσιν, ἢ Χαλκιοίκου τῆς αὐτῆς τὸ ἱερὸν τῆς κατασκευῆς Τιμοδέσεως, καὶ ταῦτα λέγουσιν, ἠξίωσα. *Idem* in *Phocicis* fol. 321. lin. 15. Τὰ δὲ ἐς τὸν τεῖτον ἦλθε νεῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα ἔδειν. Εἶχε Ἀθηναίης μὲν ἄγαλμα χαλκοῦν τὴν Σωτείρην ἐποίησαντο, Λακεδαιμονίοις ἢ Ἀθηνᾶς ἱερὸν Χαλκιοίκου καὶ ἐς ὑμᾶς ἔτι λείπει). De æneâ autem domo etiam *Livius* Histor. 1, 46. *Æstoli* circa *Chalciacum* (*Minervæ* est Templum æreum) congregati cæduntur. Vid. *Johannis Meursii* Miscell. *Laconic.* l. 1. c. 3. *Josua Barnes.* Ibidem. Ὀλβίσῃς) Olim legebatur ὀλβιοῖς male, quum nullum tale datur verbum, quale ὀλβίοω, hoc autem procul dubio per errorem scriptum erat pro ὀλβιεῖς, quod est Futurum *Atticum* pro ὀλβίσῃς, ab ὀλβίζω, verbo satis noto. Solus *Scaliger* hoc vidit & ει pro ει manu suâ in margine notabat Codicis sui. *Josua Barnes.* V. 232. Τίς μ' ἔφυ γυναικῶν ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς Ἔτεκε τὴν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ πόλιν &c.) Hujus nomen, quod *Helena* videtur ignorare, *Phereclus* erat, de quo *Hom.* Iliad. ε. v. 59. Μητίονος ὃ Φέρεκλον ἐυφραδέων ἐτέκτηνε· τὸν Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη· Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐίσας, Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο· Et quum nonnulli Hoc *Homericum* ὃς non ad *Phereclum*, sed ad Patrem illius referunt, notante *Eustathio*, sunt tamen longè plures, qui *Phereclum* intelligunt, ut *Lycophron*, cui naves itaque vocantur Φερέκλειοι πόδες, si benè memini; & *Coluthus*, qui in libro de *Helenæ* Raptu v. 193. Ἔνθα πανυπερμήκεος δαΐζόμεναι δρύες ὕλης Ἥμενον, ἀρχεκάκοιο πεφρεσύνῃσι Φερέκλου, Ὅς ποτε μυρίαλιν τε καὶ ζόμενος βασιλῆϊ, Νῆας Ἀλεξάνδρῳ δευτόμῳ τεκτήνατο χαλκῷ. *Josua Barnes.* V. 247. Διὸς ἀπαγκάλισμα σεμνὸν) Διὸς ἀγκάλισις. *Abstractum* pro *Concreto*. Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 446. V. 251. Χαλκίοικον) Vid. suprà ad v. 231. V. 258. Ματρίδιον ἔχει φάτιν) Cùm longo itineris spatio *Trojâ* absim, nec nisi nomine tenùs & famâ, quæ ideò inanis est, ibi unquam prælens fuerim. *Josua Barnes.* V. 259. Συμφέρον δέ σοι, Ὡς ῥᾷστα ταναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν) *Id utile est tibi, Quod Sors necessùi ducit, hoc facilè ut feras.* Quam sententiam, quia *Hugo Grotius* in *Excerptis* omisit, nos *Latinâ* togâ donari dignam censuimus. *Josua Barnes.*

Τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεϊ,
Ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.
Τέρας γὰρ ὁ βίος, κἀ τὰ θεάματ' ἔξεστί μοι·
Τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δ' ἐκείνου κἄλλος αἴτιον.
Εἴθ' ἐξαλειφθείσ', ὡς ἄγαλμ', αὖθις πάλιν,
Αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβω.
Καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς ἐμὰς, ἃς νῦν ἔχω,
Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ καλὰς,
Ἔσωζον, ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μου.
Ὅστις μὲν ἓν εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην,
Θεοῖς δεδωκὼς, βαρύ μ', οἰστέον δ' ὅμως·
Ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
Πρῶτον μὲν οὖν ἔσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής.
Καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακόν,
Ὅστις τὰ μὴ πεφυκότα κέκτηται κακά.
Ἔπειτα πατρὸς θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς,
Εἰς βάρβαρ' ἤδη· κἀ φίλων πεπωμένη,
Δέλη καθέστηκ', ἔσ' ἐλευθέρων ἄπο.
Τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνός.
Ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη,
Πόσιν ποθ' ἥξειν, κἀμὲ παλλαξαῖ κακῶν.
Οὗτος πέφυκεν· ἔστι γοῦν ἔτ' ἔξεστί μοι.
Μήτηρ δ' ὄλωλε, κἀ φονεὺς αὐτῆς ἐγὼ,
Ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τἄδικον τοῦτ' ἐς ἐμόν.
Ὁ δ' ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ,
Θυγάτηρ ἀνανδρος πολιὰ παρθενεύεται.
Τὼ τοῦ Διὸς γὰρ λεγομένω Διοσκόρω,
Οὐκ ἐσόν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ,
Τοῖς πρόσθεν οὖσι πέφυκα, τοῖσδ' ἐρημοῦμαι δέ.
Τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμι εἰς πάτραν,
Κλῃθροις ἂν εἱργοίμεσθα, πρὸ τῶν Ἰλίῳ
Δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεω μ' ἐλθεῖν μέτα.
Εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἄν

Edit partu album *ovum*, vas pullorum,
In quo ferunt Ledam me ex Jove *conceptam* peperisse.
Prodigium enī *est* mea vita, & res *quæ* mihi *contigerūt prodig.* fūr.
Partī q. *hæc mihi cont.* ob Junonem, partim v. forma *mea fuit* causa.
Utinam deleta sicut tabella, iterum
Deteriorem speciem pro illâ pulchrâ formâ acciperem.
Nam honestæ quidem *meæ* fortunæ, quam nunc habeo,
Græci sunt obliti: non honestam verò, *sed turpem, in animo*
Servant, ut malam fortunam *meam* servant.
Quisquis igitur inspiciens in unam fortunam,
A Diis afflīgitur, grave *illud* quidem, sed tamen ferendum *est*.
Nos verò multas *in* calamitates incidimus:
Primùm enim cùm non peccaverim, tamen sum infamis,
" Et hoc malum *est* majus, quàm si verum esset,
" Si cui imputantur mala, quæ non adsunt ei.
Deinde eduxerunt me dii ex patriâ, & collocārunt
Inter homines, qui mores habent barbaros; & ego orbata amicis,
Facta sum serva, quæ orta sum ex liberis.
"Omnia enī *hom. genera* apud Bar. serviūt, præter unū *ipsorū Regē*.
Sola autem anchora, quæ sustinebat meam fortunam,
Meū marītū aliquando venturū, & me liberaturum ex *his* malis,
Ille jam est mortuus; ille non est amplius.
Mater etiam periit, & ego interfectrix *sum* ejus,
Injustè quidem, sed tamen ego culpam hanc sustineo.
Quod autem fuit decus domūs meique,
Filia, sine viro canescit virgo.
Castor verò & Pollux, qui dicuntur filii Jovis,
Non sunt *amplius*: Quamobrem omnes sustinens calamitates,
Quod ad Fortunas meas attinet, obii: re verò ipsâ nequaquam.
Hoc verò postremum *est*, si veniamus in patriam,
Carcere coërcebimur. *Nam* Gr. incacerabūt me, illā q. sub Il. *fuit*,
Existimantes me Helenam cum Menelao venisse.
Nam si viveret marītus, agnoscēremur *alter ab altero*,

V. 265. Τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεϊ) τεῦχος Fœtum includens vasculum, i. e. Ovum, parit. Tractat hæc *Athenæus* Deipnosophist. l. 2. Ubi γυναῖκας ὠοτόκους ostendit; Ita quidem *Johan. Brodæus*. Nihil autem ego tale apud illum Authorem reperio, excepto quòd de Mulieribus nescio quibus in Lunâ habitantibus id dicat *Herodotus*, nisi quòd *Sapphonem* laudet, qui alibi ita de *Ledâ* canat, φασὶ Νύ ποτε Λήδαν ὠΐον ἐς ὑγρὸν ἰδεῖν· *Ibidem* autem ille hanc fabulam *Lædæi* Ovi aliter explicat l. 2. c. 16. fol. 57. Ἐκάλει δὲ καὶ τὰ νῦν ἔτι οἰκιῶν παῤ ἡμῖν καλιάδα Ὑπερφανῶτα, ὃς φησι Κλέαρχος ἐν Ἐρωτικοῖς, πλὴν Ἑλλήνων φάσκων ἐν τοιούτοις δικτύοις τετρομμένοις, δέξαν ἀπενεχθῆναι πρὸς πολλοὺς, ὡς ἔξ ὠοῦ εἶη γεγονυῖα μόνη. Οὐκ εὖ δ' Νεοκλῆς ὁ Κορωνιάτης ἴσως ὑπὸ τῆς Σελήνης πεπεῖν τὸ ὠὸν, ἔξ οὗ φησὶν Ἕλληνας γεννηθῆναι· Τὰς δὲ Σελενίτιδας γυναῖκας ὠοτοκεῖν, καὶ πολὺ ἐκεῖ γεννωμένους πυγμαιοδεκαπαλαίστους ὑπολαμβάνειν), ὡς Ἡσίοδος ὁ Ἡρακλείτης ἱστορεῖ. *Josua Barnes.* V. 267. Τέρας γὰρ ὁ βίος) Non rectè hîc *Brodæus* exponit ὁ βίος, per *exitus in vitam*, Id enim antea dixerat, se natam ex Ovo prodigiosè; jam itaque dicit, haud incongruè id factum, nempe se Prodigio natam, utpote cujus *tota Vita* fuerit *Prodigium* & *fortunæ* quoque portentosæ. *Jos. Barnes.* V. 268. Τὰ μὲν δι' Ἥραν) Idque duabus fortè de causis; unâ, quòd *Ledam* pellicem suam in me ulciscatur *Juno*; altera, quòd a *Paride* neglecta sit ob meum amorem. Ex *Johannis Brodæi* Notis. *Ibid.* Τὰ δ' τὸ κἄλλος αἴτιον) Quo nempe incensus *Paris* sacrum hospitii jus violavit, meque invitam rapere voluit. *Idem.* V. 269. Εἴθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ', αὖθις πάλιν Αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβω) Hîc *Josephus Scaliger* solitâ felicitate non usus, ἴν' pro εἴθ' aperto sensûs detrimento, legendum putat. Et *Brodæus*, aliique sensum minimè assequentes. ἄγαλμα per *statuam* reddunt; cùm hoc in loco *Pictura*, sive *Pictoria-tabella* meliùs redderetur. Hîc enim sensus est loci, ut & ego *Latinam* jam Versionem loqui feci, *Utinam deleta, sicut Pictura in tabellis pictoriis, denuò Deteriorem formam pro hâc pulchrâ capiam.* Quanquam enim Modernorum plerique ἄγαλμα pro ξόανον ponunt, *Suidas* tamen testatur etiam pro *Pictura* usurpari, hoc est εἰκὼν γεγραμμένη, atque ipse *Homerus*, pro quovis, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, utitur, *Eustathio* teste, fol. 1467. lin. 35. & fol. 1725. lin. 23. *Hesych.* Ἄγαλμα, ξόανον· ἄφομοίωμα εἰδώλων, εἰκόνων, ἢ ἀνδριάντων. *Phavorinus*, iisdem verbis addit, καὶ ἄγαλμα πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, οὐχ ὡς ἡ σωτήρια, τὸ ξόανον &c. Αἴσχιον autem quare ultimam producit Nos aliàs ad *Heracl.* v. 512. & *Bacch.* v. 483. *J. Barnes.* V. 270. Αἴσχιον) Quare hujus vocis penultima sit longa, vide ad Notas præcedentes. V. 283. Τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνός) *H. Grotius* vertit, *Nemo nisi Unus liber est in Barbaris.* Ita suprà *Heracl.* v. 424. Οὐ γὰρ Τυραννίδ', ὥστε βαρβάρων ἔχω. Ubi videsis quæ Nos de *absolutâ Barbarorum Monarchiâ*. Inde etiam apud *Asiaticos* Regum Adoratio, de quâ re etiam Nos aliàs, *viz.* ad *Troad.* v. 1021. Καὶ προσκυνοῦσ' βαρβάρων τὸν ἄνδρα. Hinc *Virgilius* Georg. l. 4. v. 210. *Præterea Regem non sic Ægyptus & Ingens Lydia, nec populi Parthorum aut Medus Hydaspes Observant.* J. Barnes. V. 284. Ἄγκυρα δή μου) *Scaliger* legit Ἄγκυρα δ', ἢ μου, &c. *Anchora autem, quæ meas sola sustinet Fortunas*, nequaquam ineptè. Vid. *Erasm.* in Adag. *Sacram Anchoram solvere* (ubi tamen *Hecuba* male pro *Helena*.) Hinc verò apparet, quòd cùm penultima hujus vocis sit longa, ultima autem brevis, *circumflexus* verò non penultimam occupet, *Acutus* Antepenultimæ debeatur: Quod moneo, quia nonnulli *acutum* in mediâ ponant; nescii ultimam brevem esse. *J. Barnes.* V. 293. Τοῖς πρόσθεν οὖσι πέφυκα, τοῖς δ' ἐρημοῦμαι δέ.) *Canterus* dum putabat πρόσθεν & ἔχειν in hoc loco (ut in aliis) idem esse, per errorem, sanè illum latis ingeniosum, legebat πάσμασιν pro προσθεν, magnumque secum *Scaligerum* in errorem induxit. At *Helena* quidem, quod illis erat imprimis considerandum, non ut mortuo ex Rumoribus dicebatur; quùm de ipso *Menelao* homines incerti essent; At quidem suæ Patriæ, & Parentibus & Fratribus & Marito, suisque Fortunis & Amicis omnibus tanquam mortua erat, per Absentiam & Infamiam, licet reipsâ viveret; quare *J.*

Brodæi

Brodæi in hâc re ſententiam ſequor, qui exponit τοῖς πράγμασιν, *quod ad Calamitates & ærumnas ſpectat*; atque adeò *Latinam* Verſionem in hunc Senſum emendavimus, Pro *Rumoribus quidem fictis* ſcribendo, *Quod ad meas Fortunas attinet*, Ut ſit πράγματα pro πεπραγμένα, πάθη vel τύχας, at verò τοῖς ἔργοις, ut τῷ ἔργῳ, idem quod ἀληθείᾳ, ἀληθῶς. *Joſua Barnes.* V. 296. Δοκοῦντες) *Scaliger* hîc legit δοκοῦντ[ος] & Μενέλεω in *Genitivo*; cui ego nequaquam poſſum aſſentire; quia μὴ licet poſtulat *Genitivum* æquè ac *Dativum*, & etiam hoc in loco magis paulò, de *Menelao* tamen illa loquitur, ut mortuo, ut in proximè ſequenti verſu, Εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις &c. Quare potiùs δοκοῦντες retinendum & referri debet ad Σωτάζεως ἐσαγωγὴν, vel *Solœciſmum*, de quibus Nos plus ſemel, ut *Iphig. Taur.* v. 695. *Bacch.* v. 1307. *Cyclop.* v. 330. & aliàs. Ita *Gulielmus Canterus* ad *Phœniſſ* v. 290. Μέλλων ἢ πιμπτεῖν μ' Οἰδίπτ κλεινὸς γόνῳ Μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίᾳ τ' ἐπ' ἐσχάρας, Ἐν τῷ δ' ἐπεσεφέτδῃ Ἀργεῖοι πόλιν. Similiter in *Helenâ* dixit, Καλῶς ἐν εἰρήμεθα, πῶς ὦ Ἰλίῳ Δοκοῦντες Ἑλένῃ Μενέλεω μ' ἐλθεῖν μέτα. Et *Ione*, Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπέξαν[λ]ῶ φρενί, Πεύμπτδεν ἄρτι μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο. *Sophocles* quoque & *Æſchilus* hâc phraſi ſunt uſi, hic bis, ille ſemel. Ita ille. *Joſua Barnes.*

Εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερὰ μόνοις ἂν ἦν.
Νῶν δ' ὅτε τῦτ' ἐς', ὅτε μὴ σωθῇ ποτε.
Τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχαν,
Γάμους ἐλομένη τοὺς κακῶν ὑπαλλαγάς,
Μετ' ἀνδρὸς οἰκῆν βαρβάρυ, θοᾶς πλυσίαν
Τεράπεζαν ἵζυσ'; ἀλλ' ὅπῃ πόσις πικρὸς
" Ξυνῇ γυναικὶ, ᾗ τὸ * σῶμ' ὄζιν πικρὸν, * *Scal.* δῶμ'.
" Θάνῃν κράτιστον· πῶς θανοῦμ' ἂν ὧν κάλως; 305
" Ἀχθήμενες μὲν ἀγχόναι μεζόρσοι,
" Καὶ τοῖσι δ'ήλοις δυσφορετὲς νομίζεται,
" Σφαγαὶ δ' ἔχυσιν εὐγλυές τι, ᾗ καλὸν,
Σμικρὸν δ' ὁ χρόνος ἆρτ' ἀπαλλάξαι βίυ·
Εἰς γὰ τοσῦτον ἤλθομεν βάθ[ο]ς κακῶν, 310
Αἱ μὲ γὰ ἄλλαι δι' ἃ τὸ κάλλ[ο]ς εὐτυχῆς
Γυναῖκες· ἡμᾶς δ' αὐτὸ τῦτ' ἀπώλεσεν.
Χο. Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅσπις ὄζιν ὁ ξέν[ο]ς,
Μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι.
Ελέ. Καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν. 315
Χο. Πολλ' ἂν ῥηθείτο κ' δι' ἃ ψευδῶν ἔπη.
Ελέ. Καὶ τἄμπαλίν γε τῷ δ' ἀληθείας σαφῆ.
Χο. Εἰς συμφορὰν γὰ ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει.
Ελέ. Φόβ[ο]ς γὰ εἰς τὸ δῶμα πρὸ βαλών μ' ἄγῃ.
Χο. Πῶς δ' εὐμενείας τοῖσδ' ἐν δόμοις ἔχῃς; 320
Ελέ. Πάντες φίλοι μοι, πλὴν ὁ θηρεύων γάμυς.
Χο. Οἶδ' ἔν, ὃ δ' ἐᾶσον· μνήμα[τ]ος λιπῦσ' ἕδραν·
Ελέ. Εἰς ποῖον ἔρπῃς μῦθον, ἢ πρόσαινεσιν;
Χο. Ἐλθῦσ' ἐς οἴκυς, ἢ τὰ πάντ' ὀπίσα[θ],
Τῆς ποντίας Νηρῇδ[ο]ς σκήνυς κόρης, 325
Πυθῦ πόσιν σὸν Θεονόης, εἴτ' ἐς' ἔπ,
Εἴτ' ὀκλέλοιπε φέγ[γ]ος· ἐκμαθοῦσα δ' ἔυ,
Πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα, τὰς γόυς τ' ἔχε.
Πρὶν δ' εὖ μὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
Λυπεμένῃ γλώσσ' ἂν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ· 330

Ad ſigna venientes, quæ *nobis* ſolis erant nota.
Nûc v. neq; hoc eſt, neq; ſervabitur, *neque ſoſpes ille redibit* unquã.
Quid igitur amplius vivo? cui reſervor fortunæ?
An nuptias eligam mutationem malorum?
Ut habitem cum viro barbaro, ad opulentam
Menſam ſedens? "At quando maritus inviſus
"Habitat cum muliere, & domus *ejus eſt* inviſa,
"Optimum *eſt* mori: quomodo verò moriar honeſtè?
"Turpes enim *ſunt* laquei ſublimes, *quibus vita finitur*,
"Quinetiam in ſervis *hoc* fœdum exiſtimatur.
"Sed cædes habent aliquid generoſi, & pulchri.
Parvi autem momenti *eſt* modus diſcedendi jam ex *hâc* vitâ:
In tantam enim malorum profunditatem venimus.
Nam aliæ quidem propter formam *ſunt* felices
Mulieres: nos verò hæc ipſa perdidit.
Cho. Helena, hoſpitem, qui venit, quiſquis eſt ille,
Ne putes omnia vera dixiſſe.
Hel. Atqui clarè dixit maritum *meum* periiſſe.
Cho. Multa ſunt falſa, quæ dicuntur.
Hel. Et è contrà, quæ ex Veritate procedunt, periculoſa ſunt.
Ch. Ad calamitatem enim potiùs, quàm ad bonum es-propenſa.
Hel. Metus enim me circumdans in hanc formidinem ducit.
Ch. Quam verò benevolentiam in his ædibus habes *ac experiris*?
Hel. Omnes ſunt mei amici, præter regem, qui ſectatur *meas* nuptias.
Ch. Scis igitur, quid faciendum tibi ſit? relinque hunc locũ ſepulcri.
Hel. Ad quem ſermonem aut adhortationem vadis?
Ch. Ingreſſa in ædes, *illam*, quæ omnia novit,
Ex marinâ Nereide natam puellam
Theonoen, interroga, an tuus maritus adhuc vivat,
An verò *ſolis hanc* reliquerit lucẽ.
Ubi verò bene *rem* cognoveris,
Pro fortunâ gaudio, vel luctui indulge.
Nam priuſquam rectè ſcias aliquid, quid tibi proderit
Si doleas? Quamobrem obtempera mihi.

V. 298. Εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες) εἰς σήματα. De Conjugalibus his Symbolis conſtat ex *Homero*; ubi *Penelope* loquens de quibuſdam certis ſignis, quorum mutuâ collatione, certior de *Ulyſſe* fieret, *Odyſſ.* Ψ. v. 109. (ait) ---ἦτοι γὰ ἡμεῖν Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ κεκρυμμένα ἴδμεν ἄπ' ἄλλων. *Joſ. Barnes.* V. 305. Πῶς θανοῦμ' ἂν ὧν κάλως) Certum eſt jam *Helenæ* mori; id autem ut pulcherrimè fiat, nunc deliberandum. Vide *Henricum Stephanum* de hoc loco differentem; ubi tamen illius argumentis contrà antiquam pravam lectionem militantibus (quæ erat πῶς θανοῦμ' ἂν ὧν κάλως) hoc erat addendum, quod nè per Verſum ſtare potuerit, quum eſſet ſic in tertio loco *Trochæus*. Recte præterea obſervat ille, huc pertinere & id *Homericum* Odyſſ. χ. v. 462. Μὴ μὰ δὴ κἀδαρῷ θανάτῳ ὑπὸ δυμὸν ὀλοίμην, Τάων· αἱ δὴ ἔμ' ἀφαλῇ καὶ ὀνείδεα χεῦαν. Ubi *Euſtathius* annotat, ſicut hæc Mors habita fuit impura, ſic contrà paratam habitam "fuiſſe eorum, qui ab "enſe moterentur; "quod & ipſum con-"venit cum iis, quæ "hîc ſubjungantur ab "*Helenâ*. Σφαγαὶ δ' ἔχουσ' εὐγλυές τι ᾗ καλόν. *Joſua Barnes.* V. 306. Ἀχθήμενες μὲν ἀγχόναι μεζόρσοι) *Fœda certè ſunt ſuſpendia.* Vid. ad Notam præcedentem. Præterea omnis ſuffocatio, ut ex aquis, quia Animæ nocebat. *Joſua Barnes.* V. 309. Σμικρὸν δ' ὁ χρόνος ἆρτ' ἀπαλλάξαι βίυ) *Henricus Stephanus* dicit, Reponendum eſſe Σμικρὸς, liquere. *Joſ. Scaliger* pro ἆρτ' in margine notat, vel ἄς', Tum Senſus paulò aliter ſe habebit, & exponendum erit, *Modicum autem Temporis inſumetur ſic moriendo.* Joſua Barnes. V. 317. Καὶ τἄμπαλίν γε τῷ δ' ἀληθείας σαφῆ) Non hic *Henrico Stephano* aſſentio, qui dicit, *Hic autem* τὔμπαλιν *ſcribi debere, minimè obſcurum eſt.* Non enim pro τὸ ἔμπαλιν hoc verbum ponitur, ſed pro τὰ ἄμπαλιν, hoc eſt ἀνάπαλιν, ut ſit, ᾗ ἀνάπαλιν τὰ τῷ δὲ διὰ τῆς ἀληθείας σαφῆ δεῖ. *Canterus* autem τῷ δ' per τῷδ' legendum primus vidit. *Scaliger* legit τῷ δ' ἀληθῆ ᾗ, σαφῆ, non æquè bene. *J. Barnes.* V. 318. Εἰς ξυμφορὰν γὰ ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει) φέρομαι, φέρῃ & φέρει *Atticè*, φέρᾳ). Φέρει) ferris, es-propenſa; *Quæ nempe quicquid malum eſt, illicò verum putas; ſicubi verò aliquid ſe ingerat boni, reſpuis ut falſum.* Pronior itaque es ad calamitatibus credendum, quàm lætiori Fortunæ. *Joſua Barnes.* V. 320. Οἶδ' ἔν, ὃ δ' ἐᾶσον) Οἱ Ἀθηναῖοι χρῶντο τοῖς θεσσαλικοῖς ἀντὶ τοῦ ὑποπλικῶν ἀπαρρήσκως· ᾗ εὐπλοῖς θεσσαλικοῖς ἀντὶ ἐυπλοίκων. Verba *Scholiaſtæ Euripidis* ad *Hecubæ* v. 225. *Ariſtophanes* in Equitibus, Οἶδ' ἔν, ὃ δ' ἐᾶσον. *Scholiaſt.* Ἀθηναῖον, ἀντὶ τοῦ δ' ἐᾶσον. *Menander*, Οἶδ', ὅτι πλοῦσον· ἀντὶ τοῦ ὅ, τι ποιήσεις; Vid. *M. Antonii Mureti* Var. Lect. l. 3. c. 12. *Item* quæ Nos ad *Cyclop.* v. 131. *Joſua Barnes.* V. 326. Πυθῦ πόσιν σὸν Θεονόης) εἴτε ἔπ ὄζιν, εἴτε ἔβανε, ἐκ τῆς Θεονόης πυθοῦσα πόσιν σὸν, ἤγουν

πρὸ πόσιθ' σε. Πόσιν, ἀντὶ πόσιθ' τύχω, πάθη, πρόσ|σματα. Dicimus enim πυνθάνομαί σε ταῦτα & infra v. 335. Καὶ ξυμπυθέσθαι παρθένε δεσπόσματα. *Josua Barnes.*

Τάφον λιποῦσα τόνδε, σύμμιξον κόρη,
Ὅθεν σ' ἔσῃ πάντ' ἀλη|θῆ φράσαι,
Ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε· τί βλέπῃς πρόσω;
Θέλω δ' κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους,
Καὶ συμπυθέσθαι παρθένου δεσπόσμα|τα. 335
" Γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.

Relicto hoc sepulchro, convenias puellam,
Unde scies, *id est*, poteris omnia rectè cognoscere;
Continens *te* in his ædibus: quid prospectas ulterius?
Volo autem & ego tecum ingredi domum,
Et simul audire virginis oracula:
" Mulier enim debet mulierem adjuvare.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Ελέ. Φίλαι, λόγους ἐδεξάμην.
Βᾶτε, βᾶτε δ' εἰς δόμους,
Ἀγῶνας ἐντὸς δόμων
Ὡς πύθησθε τὰς ἐμάς. 340
Χο. Θέλουσάν μ' μόλις καλεῖς.
Ελέ. Ἰὼ * μέλεος. ἀμέρα· * Atticè pro μελία.
Τίν' ἄρα τάλαινα, πίνα δακρυό-
εντα λόγον ἀκούσομαι;
Χο. Μὴ προμάνῃς ἀλγέων, 345
Περλάμβαν', ὦ φίλα, γόους.
Ελέ. Τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
Πότερα δέρκεται φάος,
Τέθριππά τ' ἀελίου,
Ἐς κέλευθά τ' ἀστέρων, ἢ νέκυσι κεῖ|θι θανὼν
Τὰν * θόνιον ἔχει τύχαν, * Atticè pro χθονίαν.
Χο. " Εἰς τὸ φέρτερον πίθῃ
" Τὸ μέλλον, ὅ, τι γενήσε|ται.
Ελέ. Σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δ' ἁπτώμαν,
Τὸν ὑδροένθε δόναξι χλωρὸν
Εὐρώπαν, θανόντος.
Εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδε μοι.
Τί τάδ' ἀσυέτα;
Φόνιον αἰώρημα δι' ἀγκὰ δέρης ἐρέξομαι,
Ἢ ξιφοκλόνον δίωγμα * λαιμορύτου σφαγᾶς * an λαιμορρύτου.
Αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω δι' σαρκός, ἄμιλλα,
Θύμα πειζύγοις θεᾶσι, τᾶτε σύεργ' ἀοι-
δαὶ σέβιζον Πελαμίδας πότ' ἀμφὶ βυσσόμυς.
Χο. Ἄλλος' ἀποζῶπα κακῶν γλῶσσ' τὸ σὸν, σύτυχές.
Ελέ. Ἰὼ Τροία τάλαινα,

Ite, ite igitur in domum,
In ædibus miserias
Ut audiatis meas.
Ch. Vocas non ægrè volentem.
Hel. O diem infelicem!
Quàm igitur misera *ego*, quàm lacryma-
bilem orationem audiam?
Ch. Nè præsaga dolorum,
Præcipias, ô chara, luctus.
Hel. Quidnam meus maritus miser passus est?
An videt lucem,
Et quadrijugos currus solis,
Et vias astrorum? an verò inter mortuos sub terrâ
Terrestrem obit fortunam?
Ch. " In melius interpretare,
" Quicquid est futurum.
Hel. Te invocavi, & te jurando
sum obtestata,
Humidum locum arundinetis
Eurota, mortuo *scire cupiens*
Si vera *est* fama hæc de viro meo.
Nam si mortuus est,
Quid hæc absurda *censebuntur*?
Lethale suspendium per collum extendar.
Aut plagâ ense-cædes-faciente, necis gutture sanguinè emittentis,
Propr. manu ferrû in *guttur* adigâ per carn. *ego, q. fui* certamen &
Victima tribus Deabus *proposita*, quandò fistulâ canens, *meam formam* celebrabat Priamides *Paris* olì apud Ilabula.
Ch. Aliò aversio mal. *horum* fiat, tuæ verò *res sint* felices.
Hel. O Troja infelix,

Ὁμολογίαν *Græcè* vertimus) ita nos Carmine donavimus, viginti abhinc annis, Μὴ γῦν τοι μέλλοντ' ἐσ' ἤμαρ μεμνεῖζειν· Ἥμαρ γὰρ μέλλοντ' τὸ αὖθις ἔργα μελήσει· Ἥμαρ ἄρχιον ὅδε τὸ αὖθις κήδ' ἐκάσῳ. Cujus loci sensum optimè (dicam expressum an explicatum?) Profert *Moschus* Idyll. δ. v. 65. Ἦ ἐχ' ἅλις οἷς ἐχόμεθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἦμῑ Γιγνομένοις; Μάλα μὲν γε φιλοσθενίης κε τις εἴη, Ὅσις ἀεικιόωντα ἐφ' ἡμετέροις ἀχέουσι· *J. Barnes.* V. 352. Εἰς τὸ φέρτερον πίθει Τὸ μέλλον, ὅ, τι γενήσεται) *Omne venturum meliore semper Parte repenas.* Josua Barnes. V. 355. Δόναξι χλωρὸν) Ita *Scaliger* pro δόναξι χῶρον, quam lectionem *Henricus Stephanus* ex Veteribus Codicibus confirmat. *Canterus* legebat δοναξηφόρον. *Josua Barnes.* V. 357. Βάξις) Rumor, Loquela, Sententia, Vaticinium, à βάζω. *Idem.* V. 358. Τί τάδ' ἀσύνετα) Huic Versui *Chorum* præponit *Scaliger*, *Helenæque* dat sequentes; cui tamen & hic tribui potest, dum secum expostulat. *Idem.* V. 359. Φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ἐρέξομαι) Ἐρέξομαι, ἀντὶ ἐρεχθήσομαι, μέσῳ ἀντὶ παθητικῷ. Οἱ γὰρ μέσοι, ὡς Εὐσταθιος (in *Hom.* fol. 1846. lin. 30.) ἐπαμφοτερίζουσιν ὡς ὁπλολ τῇ ἐμφωνίᾳ. Ideò *Media* vox dicitur, quia aliquando utriusque naturam & significationem induit, nunc *Activæ*, nunc *Passivæ* vocis, ut ἄρομαι. Sensus autem, quem etiam *Latinam* Versionem emendando expressi; ἐγὼ διὰ δέρης χρεμαμόν ἐρεχθήσομαι φόνιον αἰώρημα ἔσα, ἤγουν αἰωρεμόμην. Sic Nos in *Esthera* nostrâ v. 457. Σταυρῷ δ' αἰώρημα πίσει κακόν· οἱ δ' θανόντες Ποτμῷ λοιγαλέῳ μαλ' ἐοικότι κεῖαι' ὀλέθρῳ. *Josua Barnes.* V. 361. Πελάσω) *Scaliger* ἑλάσω malè, ob hiatum; aliàs non ineptè. σαρκὸς autem pro σάρκας legit multò tutiùs, quare & in textum admisi. *Josua Barnes.* V. 362. Τᾶτε σύεργ' ἀοιδαὶ σέβιζον Πελαμίδας) Hunc locum & obscurum & corruptum desperans omisit *Canterus*, *Duportus*, *Henricus Stephanus*; nihil hic se posse *Gaspar Stiblinus* ingenuè fatetur; nec mirùm, cùm ipse hic *Scaliger* laboret, συεργαοιδῷ unico vocabulo legens, novo & satis monstroso. *Basil.* Codex legit ἀοιδὸν, unde *Æmilius Portus* egregiè divinat, θεᾶσιν, ὅτε σύεργ' ἀείδων σέβιζεν Πελαμίδας. Est autem ὁ Πελαμίδας, hoc est *Paris*, & illum fistulâ canentem

nentem introducit *Coluthus* v. 108. Τοῖ☉ ἐὼν σύεργ☉, ἐς ἴδια βαὺς ὁδεύων, Ἀγεστέρων καλάμων λιγυρὸν ἔδιηεν ἀοιδόν· Πολλάκι δ' οἰκτρόλοισιν ἐνὶ ραθμοῖσιν ἀείδων Καὶ ταύρων ἀμέλησε, καὶ οὐκ ἐμπάζετο μήλων. Ἔνθεν ἔχων σύεργα καὶ ἴδια καλὰ νομῶν Πανὶ καὶ Ἐρμάωνι φίλῳ ἀνεβάλλετο μολπόν. *Josua Barnes.*

Δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι, μέλεά τ' ἔτλας.		Propter facta infecta peris & sustinuisti misera, *mala.*	V. 366. Δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι, μέλεά τ' ἔτλας) Si ἄνεργ' syllabâ adjuveris & μέλεα cum *Scaligero* legas, *Iambus* erit, ut puto esse debere, hoc modo, Δι' ἔργ' ἄνεργά γ' ὄλλυσαι, μέλεα τ' ἔτλας. Dicit autem ἔργα ἄνεργα, propter raptum sui, qui quidem videbatur esse verus, reverà autem erat Impostura & fucus Deorum. *Josua Barnes.* V. 377. Ἐπὶ ☉ κρατὶ χέρας ἔθηκεν) *Johann. Brodæus;* Quibus partim caput contudit, partim capillos evulsit. Erat autem Mos antiquis ubi dolebant, Capiti manus imponere, ut *Samuel* 2. c. 13. v. 19. Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε, καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευόμενη καὶ κράζουσα. *Josua Barnes.* V. 381. Δι' ὃς ἀ λεχέων ἐπίβας) Ita *Virgilius* Æn. l. 12. v. 144. *Magnanimi Jovis ingratum ascendere cubile.* J. Barnes. V. 385. Σχῆμα λεαίνης) Hunc locum Tractans *Petrus Victorius* Variarum Lectionum l. 13. c. 18. nihil omninò lucis affert Poetæ & plurimas sibi ipsi spississimasque tenebras offundit; nam de *Ledâ* in *Leænam* mutatâ hæc sumi putat, quùm è contrà de *Callisto* omnino sumenda sunt. *Franciscus Robortellus* cum suo *Ludovico Castelvitreo* putidè Grammaticum agit λεαίνη legendo à λεαίνομαι, (quasi *Ursæ* pellis levigata erat astris) & μέροπες pro Μέροπ☉. De *Robertello* nihil amplius hic dico, illum *Carolus Sigonius* probè mactavit, & *Victorius* satis ab *Antonio Mureto* vapulavit, Variar. Lect. l. 4. c. 14. Nihilo autem magis locum explicat, ipse *Muretus*, nisi quod hæc dicantur de *Callisto*ne. Cur autem *Euripides* illam in *Leænam* versam fingat, quam reliqui omnes in *Ursam* mutatam fabulantur, rescio, nisi forte *Leæna* hic pro *Ursâ* usurpetur; quod sine exemplo ferè puto. *Callistûs* autem Fabulam vid. *Ovid.* Metamorph. l. 2. Fab. 5. & 6. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 8. §. 2. *Natal. Com.* Mytholog. l. 9. c. 9. *Paus.* fol. 2. lin. 8. *Eustath.* fol. 1156. lin. 9. *Josua Barnes.* V. 388. Μέροπ☉ Τιτανίδα κόρην) Idem *Robertellus* ibidem malè erat à suo *Lud. Castelvitreo* doctus, μέροπες hic legi debere & *Dianam* per Τιτανίδα κόρην intelligi; cùm *Co* designatur, *Meropis* Gigantis vel *Titanis* filia, à quâ insula *Cos* nomen obtinuit, quæ & à Patre, *Merope* & *Meropis* dicta est teste *Suidâ*. *Stephanus* περὶ πόλεων, Κῶς ἡ, ἀπὸ Κῶ τῆς Μέροπ☉ γυναικὸς θυγάτηρ. Cujus meminit *Hyginus* l. 2. Alii, testante *Brodæo*, *Meropis* & *Clymenæ* filiam quondam suspicantur, quidam *Pandarei*. Certè hæc Fabula paucis narrata: Mutatio enim illius Virginis nec ab *Ovidio*, nec ab *Apollodoro* tangitur. *Eustathius* autem fol. 97. lin. 40. & fol. 318. lin. 35. reliquam fabulæ partem attigit. *Josua Barnes.*
Ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν.		Matres enim amiserunt liberos,	
Ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας		Virgines verò *rasam* comam,	
Ἔθεντο, σύγγονοι νεκρῶν,		Sorores mortuorum, posuerunt	
Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.		Ad Scamandrũ fluvium Phrygiæ.	
Βοὰν βοὰν δ' Ἑλλὰς		Vocem verò vocem Græcia	
Κελάδησε, * κἀνωτότυξεν.	* al. κἀνολόλυξεν.	Resonantem edidit & ululavit,	
Ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,		Capitique manus imposuit,	
Ὄνυχι δ' ἀπαλόχερα γλῶν		Unguibúsque teneras genas	
Ἔδδωσε φονίαισι πλαγαῖς.		Cruentavit letalibus plagis.	
Ὦ μάκαρ Ἀρκαδία ποτὲ παρθένε		O felix Arcadia olim virgo	
Καλλιστοῖ, Διὸς ἃ λεχέων ἐπέ-		Callisto, quæ cubile Jovis	
βας τετραβάμοσι γύοις,		Conscendisti quadrupedibus membris, *id est, quatuor pedibus,*	
Ὡς πολὺ μητρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον·		Quantò felicior es matre meâ.	
Ἃ μορφᾷ * θηρῶν λάχνα γύων,	* al θηρῶν.	O *Callisto*, quæ formâ ferarum, & villis membrorum,	
Ὄμματι λαβρῳ, σχῆμα λεαίνης		Truci aspectu, figurâ Leænæ, i. e. *Ursæ*	
Ἐξαλλάξασ', ἄχεα * λύπας.	* c. Sigonius λέπτης.	Mutásti & finisti dolores? *Felix & illa,*	
Ἃν τέ ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο,		Quam Diana quondam ejecit extra-suum-chorum,	
Χρυσοκέρωτ' ἔλαφον, Μέροπ☉ Τιτηνίδα κόραν		Cervã habentẽ aurea cornua filiã Merop. qui fuit unus ex Titanio.	
Κόσσου ἔνεκεν. Τὸ δ' ἐμὸν δέμας,		Propter pulchritudinem. Meum verò corpus	
Ὤλεσεν, ὤλεσεν		Perdidit, perdidit	
Πέργαμα Δαρδανίας,		Pergama Trojana,	
Ὁλομένους τ' Ἀχαιούς.		Et miseros Græcos.	

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

MEnelaus *nudus & naufragus, relictis in specu quodam littoris* Pharii *sociis, ad* Theoclymeni *regiam contendit, necessaria petiturus sibi suisque; Scenam autem ingressus errores suos recensèt. Anus quædam* Menelaum *fores pulsantem sævis dictis absterrere conatur; is precibus instat, donec ab eâ edoceatur nomen istius Regionis, suúmque periculum, quod illi à Tyranno impendeat, nisi maturè fugâ sibi consulat. Causam istius rei quærens,* Helenam *ibi asservari audit; quod quî fieri posset, miratur, cùm suam in antro cum sociis* Helenam *manere putaret.* Helena *vera responsa* Theonoæ *de marito salvo referens,* Menelao *occurrit, primùm metu perculsa, deinde blandè compellata, postremò* Maritum *agnoscit, qui novitate rei attonitus vix oculis suis fidem habet; donec planiùs disceret, simulacrum tantùm aëreum & Deorum præstigias esse eam, quam è* Trojâ *duxerat,* Helenam.

Hanc

Hanc rem Nuntius ſtatim confirmat, narrans, quomodò altera Helena *ex oculis ſociorum ſublata in æ-therem evanuerit. Hinc oſcula, complexus, lacrymæ, quibus miſcentur ſermones domeſtici.* Helena *oſtendit periculum, quod metuendum erat à Tyranno, ſimul ſuadens marito, ut fugam ſolus capeſceret; quod cùm ille facere recuſaret, in commune decernunt, aut fortiter, ſi res ſic ferat, mori; aut ſimul, ſiquis faverit Deus, fugam adornare.*

ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΓΡΑΥΣ, ΕΛΕΝΗ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 393. Ὦ τὰς πτερίππους Οἰνομάου Πίσας κάτα) Vid. *Eurip.* in *Iphig.* Taur. ad v. 824. Item vid. *Diodor. Sicul.* l. 5. & *Natal. Com.* Mythолog. l. 7. c. 17. Ubi totam habes *Pelopis* Hiſtoriam; præcipuè de hoc Certamine inter *Pelopem* & *Oenomaum* Regem *Elidis* & *Piſæ* pro *Hippodamiâ*. J. Barnes. V. 395. Εἶθ' ἄφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς Παιδεὶς ἐποίεις) Pro παιδεὶς olim legebatur πειθεὶς, *Scaliger* mutabat in φερθεὶς, nec advertit illam vocem *Activam* eſſe, ideóque locum hic non habere. *Henricus Stephanus* jure igitur ex Veter. Codicibus παιδεὶς reſtituit, à παίω ſeco, *Ibid.* Ἔρανον) Propriè ἔρανος ſecundum *Euſtathium* eſt, ὃ ἀπὸ κοινῆς συμβολῆς ἦγον κατασκολῆς καὶ δαπάνης πολλῶν πίνων γινομένη εὐωχία. Quomodò autem *Pelops* à Patre *Tantalo* in Deorum convivio edendus proponebatur, ſuprà attigimus ad *Iphig.* Taur. v. 387. J. Barnes. V. 398. Ἀερόπης λέκτρων ἄπο) *Atrei* uxor, mater *Agamemnonis* & *Menelai* erat *Aërope*, quæ Adulterio à *Thyeſte* Mariti fratre corrupta ingentium malorum cauſa erat. De quâ re vid. *Euſtath.* fol. 1693. lin. 24. Hinc *Ovid.* Triſt. *Si non Aëropen frater ſceleratus amaſſet, Converſos ſolis non legeremus equos.* J. Barnes. V. 401. Διοείσας Τρίαιν' ἔπι) Novè hìc dictum ab *Euripide* διοείζω, εἰς τόπον, ἢ ἐκ τόπου μεταβάλλω, πορεύομαι, ὅρους ἀμείβω. Ita infrà v. 834. Ἐκ γῆς διοείσομαι ἂν πόδα. Videtur autem ad διοείσας, ἄξας, vel σκηνάτων, intelligi δῶ, vel ἐπίσχανε. Vel διοείσω legendum. J. Barnes. V. 407. Ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα) *Menelai* errores ipſum narrantem hic habes & *Homer.* Odyſſ. δ. V. 411. Ἄξενος τ' ἀπόξενος) Joh. Brodæus exponit ἀπόξενος per ἀπόβασις, quod verbum ex omnibus iis, per quæ *Heſych.* ἀπόξενον exponit, aptius huic loco videbatur: ſed nec ἀπόβασις, nec ἀπόξενος hìc locum habere poſſe puto; Mallem cum *Joſ. Scaligero* ἀπόνοιας legere: Sed nihil muto. J. Barnes. V. 413. Οὔ-ειον) Subaudi πνεῦμα. Dicitur etiam ἴκελα, ſubaudi πνοὴ, & ἴκελος, ſubaudi ἄνεμος, & ἴκελος ἄνεμος & ἴκελα πνοὴ & ἴκελον πνεῦμα ſimul leguntur; & ἴκελος *Thema* omnium idem ſonat. *Hecub.* 900. Οὐ γὰρ ἵησ' ἴκελας πνοὰς θεός. J. Barnes. V. 419. Ἐφ' ἧς) Refertur ad τρόπις. Malè ergò ἐφ' οἷς *H. Stephano* probatur. J. Barnes. V. 421. Ὄνομα δ' χώρας τῆσδε κὴ λεὼν, τὶς ἦ) Olim cum legebatur, Ὄνομα δ' χώρας ἥδε κὴ λεὼν, gravi Verſûs jacturâ, legebat *H. Stephanus* Ὄνομα δ' τῆσδε χώρας ἥδε κὴ λεὼν, metro neglecto; quartus enim pes ibi *Spondæus* eſt, quod nullo modo in *Iambo* admittendum. Quare ſi per M. SS. liceret, haud difficulter ſcriberem Ὄνομα δ' χώρας τῆσδε κὴ λεὼν, τὶς ἦ, Certè hanc Lectionem ex Conjecturâ Lectori commendo, donec alia melior emerſerit: Quoniam *Canterus* & *Scaliger* nihil hìc nobis ſuppeditant, *Æmilius Portus* & *Duportus* nihil boni; hic enim (*Duportus*) legit, Ὄνομα δ' χώρας τῆσδε κὴ τόπε λεὼν, ridiculè χώρας ταύτης cum τόπε jungens: ille nihilo meliùs, Ὄνομα δ' χώρας τῆσδε κὴ ταύτης λεὼν, quaſi eſſet, Ὄνομα χώρας τῆσδε κὴ λεὼν ταύτης χώρας. Cujus formæ phraſin nemo Veterum uſurpavit. J. Barnes. V. 424. Ὅταν δ' ἀνὴρ πεσὼν κακῶς

Με. Ὦ τὰς πτερίππους Οἰνομάου Πίσας κάτα
Πέλοψ ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς ποτε,
Εἶθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
Παιδεὶς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον,
Πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρέα πατέρα γεννῆσαί ποτε,
Ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο,
Ἀγαμέμνονά, ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν·
Πλεῖστον γὰρ οἶμαι, κοὐ τόδ' ὑ κόμπῳ λέγω,
Στράτευμα κώπῃ διοείσας * Τρῳαν ἔπι, * Canter. διοείσας.
Τύραννος ὢδὲ πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
Ἑκοῦσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις,
Καὶ τοὺς μὲ κοὐκ ἔτ' ὄντας, ἀριθμῆσαι πάρα,
Τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης, ἀσμένους πεφυγότας,
Νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
Ἐγὼ δ' ἔπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς
Τλήμων ἀλώμην χρόνον, ὅσονπερ Ἰλίου
Πύργους ἔσῳσα, κεἰς πάτραν χρῄζων μολεῖν,
Οὐκ ἀξιώμην τῶνδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύης τ' ἐρήμους, ἀξένους τ' ὀπιδρομὰς,
Πέπλευκα πάσας· κ' ὥπτμην ἐγγὺς ὢ πάτρας,
Πάλιν μ' ἀπωθῇ πνεῦμα· κἄποτ' ἔρεσον
Εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' εἰς πάτραν μολεῖν.
Καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς, ἀπολέσας φίλους,
Ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δ' πρὸς πέτρας
Πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων.
Τρόπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
Ἐφ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ,
Ἑλένη τε, Τρῳὰς ἣν ἀποστάσας ἔχω.
Ὄνομα δ' χώρας τῆσδε κὴ λεών, τὶς ἦ,
Οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ εἰσπεσὼν ἠχωμόλυν,
Ὥσθ' ἱστορῆσαι τοὺς ἐμοὺς δυσχλαινίας,
Κρύπτων τὸ' αἰδοῦς τοὺς τύχας. Ὅταν δ' ἀνὴρ,
Πεσὼν κακῶς ὑψηλὸς, εἰς ἀηδίαν

Men. O Qui circa Piſam Oenomai quadrijugum
Certamen vicitti aliquando *Pelops, qui curru Oenomaum ſuperâſti,*
Utinam tunc quando convivium inter deos
Faciebas à *patre in fruſta* diſſectus, inter deos reliquiſſes vitam,
Priuſquam olim generares patrem meum Atreum,
Qui ex congreſſu cum Aërope genuit
Agamemnonem, & me Menelaum, inclytum par.
Maximum enim credo (hoc autem ſine jactantiâ dico)
Exercitum ad Trojam remis traduxit
Rex, nullo modo per vim *tyrannicéque* copias ducens:
Sed imperans volentibus juvenibus Græciæ.
Et quidem horum nonnullos haud amplius vivêtes numerare licet,
Alios verò, qui ex mari lubenter effugerunt,
Ferentes retrò domum nomina mortuorum.
At ego ſupra undas cærulei maris
Miſer erro, ex quo tempore Ilii
Turres everti, & in patriam cupiens redire, *tamen*
A Diis dignus non judicor, qui hoc conſequar.
Libyæque deſerta *loca*, inhoſpitaleſque *barbarorum* incurſiones
Omnes præternavigavi: & quando prope patriam ſum,
Ventus me rurſus *aliò* rejicit: nec adhuc *aura* ſecunda
Intravit *ac inflavit meæ navis* velum, ego in patriam redirem.
Et nunc miſer naufragus, amiſſis amicis,
Ejectus ſum in hanc terram; navis autem ad ſaxa
Multis numeris naufragiorum fracta eſt.
Carina verò *ſola mihi* relicta eſt variis *ex* compagibus,
In quâ ſervatus ſum ægrè, inſperato caſu,
Helenáque *mecum*, quam à Trojâ abſtractam duco.
Nomen autem regionis hujus, & populum quis ſit,
Non novi: turbam enim adire erubui,
Ut *nullus* ſpectaret meas veſtium ſordes,
Occultans præ pudore *meas* miſerias. " Quum enim vir
" Magnus in miſerias incidit, in novam ac inſolitâ vitæ rationem

κακῶς ὑφλὸς, εἰς ἀνδίαν πίπτει κακίω τῶ πάλαι δυσδαίμονϑ) minimè loci mentem assecutus, quam satis perpectam habuit *Joh. Brodæus*, qui sic exponit, *In insuetam vitæ rationem incidit, & longè molestiorem, quàm qui diù anteà Miser fuit.* Hunc verò locum ex *Hugonis Grotii* Versione qui probè perpenderit, is ἀνδίαν optimâ ratione niti fatebitur ---*Nam celso ex loco Quicunque lapsus cecidit, insuetus dolet, semperque miseros miseriis vincit suis.* Josua Barnes.

" Πίπτει κακίω τῶ πάλαι δυσδαίμονϑ.
Χρεία ὅ τείρει μ'· ἔστε γὰ * σῖτον πάρα, * an σίτϑ.
Οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐδῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
Πάρεσι· ναὸς σκεδόλοις ἀμπίπρημαι.
Πέπλους ὅ τ' ἐς πολύλαμπρά τ' ἀμφιβλήματα,
Χλιδάς τι, πόντϑ ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρῳ μυχοῖς
Κρύψας γυναῖκα τἀμὰ κακῶν πάντων ἐμοὶ
Ἄρξασθαι, ἥκω, τέως δὲ λελειμμένος
Φίλων φυλάσσειν παῖδ' ἀναγκάσας λέχη. * Vid. infra v. 481.
Μόνϑ ὅ * νοσῶ, τοῖς ἐνδ ζητῶν φίλοις
Τὰ σῳόφορ', ἢν πως ἐξερευνήσας λάβω.
Ἰδὼν ὅ δῶμα πολυφερὲς θεογνήτοις τόδε,
Πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
Προσῆλθον· " ἐλπὶς δ' ἔκτε πλουσίων δόμων
" Λαβεῖν τι ναύταις· ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίον,
" Οὐδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἄν.
Ὦή· τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
Ὅστις Φρυγείλειε παῖδ' εἴσω κακά;
Γρ. Τίς πρὸς πύλαισιν; σὸν ἀπαλλάξῃ δόμων,
Καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις,
Ὀχλῶν πρέξεις δεσπότας; ἢ καὶ δαΐῃ
Ἕλλην πεφυκὼς, οἷσιν σὸν ὄπις ἕρφαι.
Με. Ὦ γραῖα, ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις.
Ἔξεσι· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγον.
Χο. Ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰ τῶτο πρόσκειται, ξένε,
Μηδένα πελάζειν τοῖσδ' Ἑλλήνων δόμοις.
Με. Ἆ· μὴ πρόσειλα χεῖρα, μήδ' ὦθῃ βίᾳ.
Γρ. Πείθῃ γὰ ἐδέν, ὧν λέγω· σὺ δ' αἴτιοϑ.
Με. Ἄγγελον εἴσω δεσπότῃσι τοῖσι σοῖς.
Γρ. Πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελῶν τὰς σὰς λόγους.
Με. Ναυαγὸς ἥκω, ξένϑ, οὐ πολίτην γϑ.
Γρ. Οἴκων πρὸς ἄλλον νῶν τιν' ἀντὶ τῶδ' ἴθι.
Με. Οὐκ· ἀλλ' ἔσω πάρειμι· κἀ σύ μοι πιθοῦ.
Γρ. Ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν· κἀ τάχ' ὠθήσῃ βίᾳ.
Με. Αἰ, αἰ· τὰ κλεινὰ πῶ 'σί μοι τραπόμεθα; 460
Γρ. Οὐκοῦν σκεῖ πῶ σεμνὸς ἦσθ', σὸν ἐνθάδε.
Με. Ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι' ἠπιώμεθα.
Γρ. Τί βλέφαρα πίμπλεις δάκρυσι πρὸς πίν' οἰκτρὸς εἶ;
Με. Πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς ὐδαίμονας.
Γρ. Οὐκοῦν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς φίλοις. 465
Με. Τίς δ' ἥδε χώρα; τῶ ὅ βασίλειοι δόμοι;

" Incidit deteriorem, quàm is qui pridem est infelix.
Necessitas verò me cruciat: nam neque cibus adest *mihi*,
Neque vestes circa corpus. Hoc autem conjicere
Licet; Navis *enim fragmentis* ejecticiis regor.
Peplos enim priores splendidásque vestes,
Deliciásque mare rapuit; inque antri recessu
Occultatâ uxore, quæ mihi omnium malorum
Causa fuit, venio reliquis
Sociis coactis servare meos lectos, *id est Helenam uxorem.*
Solus verò oberro, quærens sociis meis qui illic *sunt*,
Res necessarias, sicubi inveniens accipiam.
Conspicatus autem hanc domum undique pinnis ornatam.
Et pulchras portas divitis alicujus viri, *huc*
Accessi. " Spes enim *est* ex opulentis ædibus *me*
" Accepturum aliquid *meis* nautis. Nam ex nihil habentibus,
" Nè quidem si velint juvare, obtinuerint aliquid.
Ohe. Quis janitor veniet ex ædibus,
Qui narret mea mala intrò?
An. Quis *est* ad fores? non discedes ab ædibus,
Nec stans ad fores atrii
Molestiam præbebis dominis? aut morieris,
Cum lis Græcus, quibus non *conceditur* reditus *ex hâc terrâ.*
Men. O anus, hæc omnia verba rectè dicis;
Licet *tibi sic loqui*; parebo igitur. sed *tamen hunc* omitte sermone.
An. Abi, nam hoc *munus* mihi incumbit, ô hospes,
Nè quis Græcus accedat ad hanc domum.
Men. Ah! nè afferas *mihi* manus, neque per vim *me* pellas.
An. Non enim obtemperas illis, quæ dico: culpandus igitur es.
Men. Nuncia intùs tuis dominis.
An. Vereor, nè acerbum fiat tibi, si intùs tua verba nunciem.
Men. Venio nautragus, hospes, non violandum *hominum* genus.
An. Vade nunc ad aliam aliquam domum pro istâ.
Men. Non *faciam*, sed intrabo: tu verò pare mihi.
An. Scito te esse molestum, & mox depelleris vi.
Men. Heu, heu, ubi sunt mei egregii exercitus?
An. Illic igitur fortasse fuisti Venerandus, non hìc.
Men. O Fortuna, quàm indignâ contumeliâ afficimur?
An. Quare palpebras humectas lachrymis? quid dolet?
Men. Priorem felicitatem *à nobis amissam doleo.*
An. Igitur discedens des has lacrymas tuis amicis.
Men. Quænam hæc regio? cujus *sunt* istæ regiæ ædes?

V. 427. Οὐ γὰ σῖτον πάρα) ὁ σῖτϑ, πυρὸς ἀκατέργαστϑ, τὸ ὃ σῖτον καὶ σῖτος, πυροὶ εἰς βρῶσιν κατειργασμένοι, εἴτων ὁ ἄρτος, teste *Eustathio* fol 726. lin. 38. &c. Sed & in Masculino genere de panibus & quovis cibo quoque usurpatur, ut *Hom.* Odyss. π. v. 83. Εἵματα δ' ἐνδὺς' ἐγὼ πίμπλω κὴ σῖτον ἅπαντα Ἑδνώσαι. *Josua Barnes.* V. 448. Ὦ γραῖα, ταῦτα πάντ' ἔπη) Olim scriptum erat ταῦτα ταῦτ' ἔπη, *Canterus* πάντ' pro ταῦτ' legebat, quam tamen Lectionem *Æmilius Portus*, Homo nimirùm tersis auribus, non satis pro merito suo probabat, dicit enim. *Sed si nihil mutes, ἐπαναδίπλωσιν esse dices.* Cùm tamen, ut mihi videtur, nè minimus figuræ isti locus hic esse potest. Sed *Canteri* conjecturam *Scaliger* confirmavit, *Hen. Stephanus* certam invenit, inquiens, *Assentior Veteribus Codicibus, in quibus scriptum est,* ταῦτα πάνυ ἔπη, *Neque enim hic illa Repetitio ne minimis* ταῦτα *locum habere videtur.* Quare & Nos in textum admisimus Calculo nostro comprobatum. *Josua Barnes.* V. 451. Τοῖσίδε) Unicâ voce legendum prò τοῖσδε, sicut τοῖσδεσι. Idem infra ad v. 495. Quare *Æmil. Portus* frustra hìc monet, quod nemo unquam negavit. Notandum autem est, Τοῖσίδε & τοῖσδεσι accentu variari, quia in priori, quum δε sit Encliticum adductitium, accentum suum transferat, in altero quum medio sit exceptum, nihilo minùs Circumflexum occupare suam syllabam, quasi esset τοῖσίδε. Nec mirandum est, quod *Circumflexus* sit in Antepenultimâ, quia id non propriè sit magis in τοῖσδε, pro τοῖσίδε, quam in οἷσιν, ὧντινων, pro οἷς πσιν, ὧν πνων &c. *Josua Barnes.* V. 452. Πεσσίλα) Metri causâ pro σεσέλα, ab ἑλάω, ut rectè *Æmil. Portus.* Quanquam & σεσίλα legi posset, quum α'. sit ἐκτατικόν. Ut in ἑλώεια apud *Homerum* & *Melos* apud *Persium.* Vid. quæ Nos suprà ad *Iphig.* Aul. v. 382. & *Iphig.* Taur. v. 1378. *Josua Barnes.* V. 456. Ξένϑ ἀσύλητον γένϑ) Hospites *Jovi* Hospitali curæ erant, secundùm illud *Homeri* Odyss. ζ. v. 207. Πρὸς γὰ Διός εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε. Item ξ. v. 56. Ξεῖν', ἤ μοι θῦμος ὀρῶρε, ἰὼν κακίων σίδην ἄλλοσε, ξεῖνον ἀποπρῶσαι· Πρὸς γὰ Διός εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε.

Γρ. Πρωτέως πάλ' οἰκεῖ δώματ'· Αἴγυπτος δ' ἡ γῆ.
Με. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἷ πέπλευκ' ἄρα.
Γρ. Τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτὸν ὄζει σοι γάμος;
Με. Οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.
Γρ. Πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
Με. Ἐς' ἔν γ' ἐν οἴκοις, ὃν τιν' ὀνομάζεις, ἄναξ;
Γρ. Τόδ' ὄζει ἀπὸ μνῆμα· παῖς δ' ἄρχει χθονός.
Με. Πῇ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις;
Γρ. Οὐκ ἔνδον· Ἕλλησιν ὃ πολεμιώτατος.
Με. Τίν' αἰτίαν ἔχων, ἧς ἐπιτρέμω ἐγώ;
Γρ. Ἑλένη κατ' οἴκους ὄζει τέκνα δ', ἣ τῷ Διός.
Με. Πῶς φῄς; τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον.
Γρ. Ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ ποτ' ἦν Σπάρτῃ πόσις.
Με. Πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
Γρ. Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο * νοσήσασ' ἄπο.
Με. Πότ', εἴπερ πω λελήσμεθ' ὀξὺ ἄντερον λέχους;
Γρ. Περὶ τὰς Ἀχαιὰς, ὦ ξέν', εἰς Τροίαν μολοῦσ'.
Ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
Τύχη τύραννος, ἣ ταράσσεται δόμος.
Καιρὸν γὰρ οὐδὲν ἦλθες· ἢν δ' ἔσω πόδα
Λάβῃ σε, θανάσιμος ξένια σοι γενήσεται.
Εὔνους γάρ εἰμ' Ἕλλησιν, * οὐχ ὅσον πικρὰς
Λόγους ἔδωκα, δεσπότην φοβουμένη.
Με. Τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
Ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
Εἰ πρὸς μ' αἱρεθῇς ἐκ Τροίας ἄγων
Ἥκω δάμαρτα, ἣν κατ' ἄντρα σώζεται·
Ὄνομα δ' ταυτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
Δάμαρ μου ἄλλη, τοῖσιδ' ἐνναίει δόμοις·
Διός γ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
Ἀλλ' ἦ τίς ἔστι Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ
Νείλου πρὸ ὄχθας; εἷς γὰρ οὖν κατ' οὐρανόν.
Σπάρτη δ' πῆ γῆς ἔστι, πλοῦν ἵν' αἱ ῥοαὶ
Τῶν καλλιδονάκων εἰσὶν Εὐρώτα μόνον;
Ἁπλοῦν δ' Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται.
Λακεδαίμων δ' γαῖά τις ξυωνύμου,
Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὖν ἔχω τι χρὴ λέγειν.
Πολλοὶ γὰρ, ὡς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ,
Ὀνόματα ταὐτ' ἔχουσι, κἠπόλις πόλει,
Γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν ἓν θαυμαστέον·
Οὐδ' οὖ τὸ δεινὸν προσπόλοι φοβούμεθα.
Ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὧδε βάρβαρος φρένας,
Ὃς ὄνομ' ἀκούσας τὸμὸν, οὐ δώσει βορὰν
Κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ· ἐγὼ δ', ὃς ἧψά νιν
Μενέλαος, οὐκ ἄγνως ἐν πάσῃ χθονί.
Δόμων ἄνακτα προσμολὼν γ'· ἔχει δέ μοι

*An. Proteus hanc domũ incolit: terra verò hæc *vocatur* Ægyptus.
Men. Ægyptus? ò me infelicem, quò igitur navigavi!
An. An verò tu contemnis gentem Nili?
Men. Non istam contemno: *sed* gemo meam fortunam.
An. Multi sunt infelices, non tu solus.
Men. Estne igitur domi rex, de quo dicis?
An. Hoc est ejus sepulchrum, filius verò est dominus terræ.
Men. Ubi verò est? Utrum foris, an domi?
An. Non *est* intùs; Græcis autem est infensissimus.
Men. Quam causam habet, quam ego luo?
An. Helena est in his ædibus, filia Jovis.
Men. Quomodo ais? quem sermonem dixisti? dic mihi iterum.
An. Filia Tyndarei, quæ Spartæ quondam erat.
Men. Unde profecta? quam rationem ista res habet?
An. Ex agro Laconico huc profecta.
Men. Quandò? num spoliati sumus, conjuge *ereptâ* ex antro?
An. Priusquam Græci venirent ad Trojam, ô hospes.
Quare discede a domo: nam est quædam in domo
Plaga regia, quâ turbatur domus.
Non venisti tempestivè: si verò dominus
Ceperit te, mors erit tibi loco xeniorum.
Benevola enim sum Græcis: sed tamen asperos
Sermones *tibi* dedi, timens dominum *meum*.
Men. Quid dicam? quid loquar? miseras enim ærumnas
Audio prioribus nunc accedentes:
Si adducens receptam ex Trojâ
Conjugem venio, & *si illa, quæ* in antro *latet*, servatur,
Nomen verò idem habens, quod mea, aliqua
Uxor alia, in his habitat ædibus.
Dixit enim *anus hæc*, eam esse filiam Jovis:
Sed an est aliquis vir, qui habet nomen Jovis,
Ad ripam Nili? nam qui in cœlo est, unicus est.
Ubi verò terrarum est Sparta, nisi *ibi*, ubi fluenta
Sunt Eurotæ, qui habet pulchros calamos, tantùm?
Unum verò est nomen Tyndarei, quod sic vocatur.
An est aliqua terra, quæ idem nomen habeat cum Lacedæmone,
Et Trojâ? ego certè non habeo quid dicam.
Multi enim, ut videtur, in diversis regionibus
Habent eadem nomina, & civitas cum civitate,
Et mulier cum muliere: non *est* igitur mirandum.
Neque rursùs fugiemus terribile istud *dictum* Janitricis.
Nullus enim vir *est* tam barbaro animo
Qui audito meo nomine, non sit daturus cibum,
Notus *est* ignis Trojæ: egóque, qui accendi ipsum,
Menelaus, non sum ignotus in ullâ regione.
Expectabo igitur dominum domûs: sed *illa res* habet mihi

V. 481. Δεῦρ' νοσήσασ' ἄπο) Hoc in loco apertè liquet, Verbum νοσέω pro simplici ἔρχομαι usurpari, sicut antè observavimus ad *Rhes.* v. 427. *Josua Barnes.* V. 482. Πόθ'; ἔπι πω λελήσμεθ' ὀξὺ ἄντερον λέχους;) λελήσμεθ' omninò scribendum cum ι subscripto, à λανθάνομαι, ex *Joh. Brodæi*, *Æmiliique Porti* sententiâ; nihil enim hic loci habet λελήσμεθ', à λήθω vel λανθάνω, obliviscor. Notandum est autem dictionem Πόθ'; tantùm audibilitèr pronuntiâsse *Menelaum*; reliquam versûs partem secum mirabundus mussitat, ut in nostris Scenis fierì sæpenumerò videmus. *Josua Barnes.* V. 486. Καιρὸν γὰρ οὐδὲν ἦλθες) ἀκαίρως ἦλθες. Subaudi εἰς vel κατά. *Idem.* V. 488. Οὐχ ὅσον) *Non* quale ex verbis conjicias; *Amica* enim quum *sim*, *dura* tibi cogor loqui, nè *duriora* hic inventus patiaris. Olim legere malui, Οὐδ' ὅσον, nihilominùs. Judicent Docti. *J. Barnes.* V. 494. Ὄνομα δὲ ταυτὸν) De ταυτὸν, pro ταυτὸ, quod pro τὸ αὐτὸ, vid. quæ Nos ad *Heraclid.* v. 408. V. 500. Τῶν καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα) *Eurotam* fluvium *Laconiæ* plus semel memoravimus, & speciatim suprà ad v. 161. Illum autè Arundinibus præcipuè consitum Poetæ plurimi memorant, sic *Theogn.* v. 783. Σπάρτῃ τ' Εὐρώτα δονακοτρόφῳ ἀγλαὸν ἄστυ. Et supra *Eurip.* hujus Fabulæ v. 355. Τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρῷ Εὐρώτα. Supra item *Euripides* ad hujus Fabulæ v. 210. De eodem hoc fluvio, Γυμνάσιά τε δονακόεντα Εὐρώτα. Δόναξ autem (*Ionicè* δόναξ, ut *Antholog.* p. 412. & *Doricè* δόναξ *Theocrito*) propriè *Calami* quoddam genus denotat, de quo videtis *Plinii* l. 16. c. 36. & generaliter omne *Arundinis* & *Calami* genus, item *Fistulam*: necnon *Sagittam*, sic πτηνὸς δόναξ, alata sagitta, *Antholog.* Quin *Homer.* Iliad. λ. v. 583. Ἐκλάδην ἰὸς δόναξ, de sagittâ cuspidis experti. Est & *Calamus scriptorius*, Unde & Nos olim extempore lusimus de Poetarum Instrumentis ---Πρῶτα Δόναξ, μετέπειτα Μέλαν, τελάθη πέλε Χάρτη· Τὰ τεῖα δ' Μουσέων ὄργανα Πιερίδων. *J. Barnes.* V. 504. Εἴξασιν) pro ἐοίκασιν, *Doricè*, vide quæ Nos supra ad *Iphigen. Aul.* v. 848. V. 512. Ἔχει δέ μοι) Τῶν τὸ ὑπεχείρημα ἐν τῷ προσμύειν Θεοκλύμενον.

Διοσκοὺς

Διοσκὸς φυλάξεις· ἦν μὲ ὠμόφρων τις ᾖ,
Κρύψαι ἐμαυτὸν, εἰμὶ φεὺξ ναυάγια.
Ἢν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν, τὰ φέρτερα
Τῆς νῦν πρέπουσ' συμφορᾶς αἰτήσομαι.
" Κακῶν δὲ δὴ ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις,
" Ἄλλως τυράννοις, αὐτὸν ὄντα βασιλέα,
" Βίον φέρεσθαι· ἀλλ' ἀναγκάζω ἔχειν.
" Λόγος γὰρ ὄδε οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
" Δεινῆς ἀνάγκης ἐσθὲν ἰσχύειν πλέον.

Σύστημα.

Χο. Ἤκουσα τᾶς θεσπιῳδοῦ κόρας,
Ἃ χρήζουσ' ἐφάνη τυράννοις
Δόμοις, ὡς Μενέλαος ἔπτω
Μελαμφαὲς οἴχε[ται]·
Δι' ἔρεβος, χθονὶ κρυφθείς,
Ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἅλιον
Τρυχόμενος, ἔπω λιμένων
Ψαύσῃ πατρίας γᾶς,
Ἀλατείᾳ βιότᾳ
Ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
Παντοδαπᾶς ὕπο γᾶς
Πόδα χειμπόμενος ἀναλίῳ
Κώπᾳ, Τρῳάδος ἐκ γᾶς.

Ἰαμβοί.

Ελέ. Ἧδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἕδρας ἐγὼ πάλιν
Στείχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,
Ἃ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
Πόσιν τὸν ἐμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
Πορθμὸν δ' ἁλᾶσς πλείους πεπλωκότα
Ἐκεῖσε κἀκεῖσ', ὧδ' ἀγύμναστον πλάνοις
Ἥξειν, ὅπου δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
Ἓν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
Ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
Ἡδεῖσ', ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
Ἐγγὺς δέ νιν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονὸς,
Ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις·
Ὡς μοι πόλλ' ἥξεις, ὡς πολλοῦ ἂν μόλοις.
Ἔα, τίς ὅτος; ἔπι που κρυπτόμενος
Πρώτεως ἀσκοπα παιδὸς ἐκ βυθόμάτων;
Οὐκ ὡς δόμμα πῶλος, ἢ Βάκχη θεοῦ,
Τάφῳ ξυναίνω κῶλον; ἄγει δέ τις
Μορφὴ ὅδ' ὅτιν, ὅς με θηρᾶται λαβεῖν.
Με. Σὲ τὸν ὄρυγμα δηνὸν ἡμιλλημένον

Duplicem cautionem. Si quidem est crudelis,
Occultans me, ibo ad fractas tabulas navis:
Si verò se facilem præbuerit, necessaria *subsidia*
Præsenti calamitati petam:
" Malorum verò nobis miseris *illud est* extremum,
" Quòd ab aliis tyrannis, ipse qui sum rex,
" Petere cogor victum: sed *hoc* necessarium est.
" Non est autem meus sermo, sed sapientum,
" Nihil esse valentius gravi necessitate.

Systema.

Cho. Audivi ex fatidicâ puellâ, *Theonoe*,
Quæ oraculum-reddens declaravit *in* regiis
Ædibus, quòd Menelaus, nondum
Nigrum abiit
Per Erebum, humo tectus,
Sed adhuc supra fluctus marinos
Vexatus, nondum portus
Patriæ terræ pollit attingere,
Propter errationem vitæ, *propter erraticam vitam*,
Miser, sine amicis,
Ad omnem terram
Admovens pedem marino
Remo ex terrâ Trojanâ *profectus*.

Helena.

At ego ad sedem hujus sepulchri iterum
Vado, postquam cognovi charos sermones Theonoes,
Quæ omnia bene scit: dicit autem in luce *versantem*
Meum maritum viventem intueri lucem,
Navigioque trajectis sexcentis fretis errare
Huc & illuc, nec inexercitatum erroribus
Venturum, quando pervenerit ad finem malorum.
Unum verò non dixit, num salvus sit venturus.
Ego autem id percontari palàm destiti,
Delectata, quòd eum salvum *esse* mihi dixit.
Et nunc prope hanc terram esse dicebat,
Ejectum naufragio cum paucis amicis:
Utinam mihi tandem *Menelae*, venias, quam desideratus venies.
Age quis est iste? nunquid occultis insidiis captor
Ex insidiosis consiliis impii filii Protei?
Non tanquam equa currens, aut Baccha Dei *Bacchi*,
Admovebo pedem sepulcro? ferus autem quidam
Aspectu est iste, qui me venando conatur capere.
Men. Te festinantem ad terribilem fossam

V. 517. Κακῶν δὲ δὴ ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις, Ἄλλως τυράννοις, αὐτὸν ὄντα βασιλέα, Βίον φέρεσθαι) Hunc locum Duorum Regum Fratrum *Anglorum* exulantium necessitatibus accommodissimum sic vertit *Hugo Grotius*, in *Excerptis*, *Malum meis hoc deerat extremum Malis, Reges ut alios, ipse Rex olim, prece Alimenta peterem: sed jubet Necessitas. Non est meum istud, sed catum dictum Vetus; Necessitate nil gravi pollentius.* V. 521. Δεινῆς ἀνάγκης ἐσθὲν ἰσχύειν πλέον) *Zenobius* in Paroemiâ, Δεινῆς ἀνάγκης ἐσθὲν ἰσχυρότερον. Et *Erasmus*, *Adversum Necessitatem nè Dii quidem resistunt.* Memoratur & *Thaletis* Apophthegma, Ἰσχυρότατον Ἀνάγκη. *Johannes Brodæus.* Adde illud Vulgare, *Necessitas non habet legem.* V. 523. Ἃ χρήζουσ' ἐφάνη τυράννοις Δόμοις) Dubitatur an χρήζω præter *Volo*, *Peto*, *Egeo*, significet etiam χράω, Oraculum edo, vel χρηματίζω; affirmatur ab his, & *Athenæus* in partes ducitur, l. 8. ὁ Θεὸς αὐτοῖς ἔχρηζεν· Sunt qui dicunt ibi ἔχρησεν legi debere; poterit eodem modo & hìc χρήσασ' legi. Verum enimverò apud *Æschylum* occurrit hoc Verbum, ut nonnulli putant, in isto sensu, *Choeph.* v. 338. Ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ πρόσθε θεὸς χρήζων θείη κἀλάστορας ἐυφθογγοτέρους, ad quē locum *Scholiast.* χρήζων) ὁ χρησμῳδῶν Ἀπόλλων. Et sanè, quanquam *H. Stephanus* nullibi alìas, quàm apud *Athenæum* prædicto in loco, hanc vocem se reperisse dicat, Etymologicum tamen *Euripidi* favet, χρήζω, ἀντὶ τοῦ σημαίνει τὸ κρῖναι ἔχει &c. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμῳδῶ, ὅτιν ἀνὰ τὸ ἰῶ· χρείαν ἔχουσι τἀληθῆ

τα, καὶ ὧν τῆς ἐπιμολογίας ἀπαλλάσσεται σὺν τῷ ἰ. γράφειν. Παρὰ δὲ τὸν χρείαν ὅτι· τοῖς δὲ μαθεῖν, χρησμῳδεῖ ὁ θεός. ἀλλὰ φεύγει ἀνυπόστατον τὸ σημαίνον τὸ κρῖναι, ἂν ἔχει τὸ ἰ. Quòd autem tot instantias τοῦ χράω pro χρησμῳδέω tam operosè congessit *Joh. Brodæus*, non erat opus; non enim de illo verbo unquam dubitatum; de hoc etiamnum. *Josua Barnes.* V. 530. Ἀλατείᾳ) *Doricè* pro ἀλητείᾳ. V. 531. Ἄφιλος φίλων) *Pleonasmus* Poeticus, ut ἅπας παίδων, Vid. quæ Nos ad *Androm.* v. 612. V. 540. Ἐκεῖσε, κἀκεῖσ') Quum olim corruptè legeretur, ἐκεῖσ' ἐκεῖσε, ὧδ' &c.) Cum ineleganti hiatu, *Canterus* conjectabat benè legi debere ἐκεῖσε κἀκεῖσ', *Scaliger*, ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν; sed *Canteri* Lectionem hìc præfero, quia *Euripidea* est, tìc *Androm.* v. 1131. Ἐκεῖσε, κἀκεῖσ' ἀπὸ δ' ἐκλείνων χρεί. Sic infrà hujus Fabulæ v. 719. Ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων. ὁ μὴ πονεῖ. *Josua Barnes.* V. 549. Βυθομάτων) ἐνεδρῶν, Insidiarum. *Joseph. Scaliger.* V. 553. Σὲ τὸν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένον &c.) Hunc locum corruptum fuisse sciebat *Henricus Stephanus*, qui ex Veteribus Codicibus καλῶ post τύμβῳ primus restituendo addidit;

didit; utinam & aliam omnem dubitationem removisset, pro ὄρυμα enim *Jos. Scaliger* legere mavult ὄρυμα, quod ego maximoperè non laudo, est autem ὄρυμα, πίδυμα, δέμον μὶ' ἀναπλάσεως ἔμφοβον· καλῶ autem cum *Scaligero* mallem pro nomine, quàm pro verbo καλῶ capi; & pro τὶ δ' ego πόδ' lego, ut sit καλῶ ποδὶ, subaudiri enim potest etiam καλῶ vel φερσφονῶ. Tum verò & τ' delendum. *Josua Barnes.*

Τύμβυ καλῶ' πὶ δ' ἐμπύρυς τ' ὀρθοτάδας· — Sepulcri, & ad sacras placentas in ignem conjectas, voco.
Μεῖνον· τί φεύγεις; ὡς δέμας δείξασα σὸν, — Mane, quare fugis? ut ostendens tuum corpus,
Ἔκπληξιν ἡμῖν, ἀφασίαν τε φερστηθεῖς. — Admirationem nobis & stuporem offers.
Ελέ. Ἀδικέμεθ', ὦ γυναῖκες· ἐιργόμεθα γὸ — *Hel.* Vim patimur, ô mulieres. Arcemur enim
Τάφυ, φερὸς ἀνδρὸς τῦδε· κεἰ μ' ἐλὼν, θέλει — A sepulcro, ab hoc viro, & me captam vult
Δῦναι τυραννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμυς. — Dare tyrannis, i.e. *Theoclymeno*, quorum fugimus nuptias.
Με. Οὐ κλωπές ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν. — *Men.* Non sumus prædones, neque ministri malorum.
Ελέ. Καὶ μὶν σολύ γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις. — *Hel.* Atqui deformem vestem habes circa corpus.
Με. Στῆσον, φόβυ μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα. — *Men.* Siste celerem pedem, omittens timorem.
Ελέ. Ἰσμὶ, ἐπείγε τῦδ' ἐφάπτομαι τόπυ. — *Hel.* Sisto; postquam attigi hunc locum, i.e. *sepulcrum Protei.*
Με. Τίς εἶ; πὶν ὄψιν σὶν, γύναι, φερσδέρκομαι; — *Men.* Quænam es? quam tuam speciem video, mulier?
Ελέ. Σὺ δ' εἶ τις; αὐτὸς γὰρ σε, κἀμ' ἔχει λόγυ. — *Hel.* Tu v. quis es? Eadem enim te, quæ me, *dubitationis* habet ratio.
Με. Οὐ πώποτ' εἶδον φερσφερεστέραν δέμας. — *Men.* Nunquam vidi *Helenæ* similiorem corpore.
Ὦ θεοί. Θεὸς γὸ ἡ τὸ γινώσκειν φίλυς. — O dii! nam Dei beneficium est hoc etiam agnoscere amicos.
Με. Ἑλληνὶς εἰ τῆς ἐμῆς ἐπιχωρία γυνή; — *Hel.* Græca *sum.* Sed & tuum *genus* cupio scire.
Ελέ. Ἑλλωὶς· ἀλλὰ γὴ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν. — *Men.* Video te Helenæ maximè similem, ô mulier.
Με. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλις' εἶδον, γυναῖ. — *Hel.* Et ego te Menelao, nec habeo quod dicam.
Ελέ. Ἐγὼ γ' ὃ Μενελάῳ γὲ σ'· οὐδ' ἔχω, τί φῶ. — *Men.* Rectè profectò agnoscis miserrimum virum.
Με. Ἔγνως γὸ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον. — *Hel.* O serò veniens in manus conjugis tuæ.
Ελέ. Ὦ χερνιψ ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας. — *Men.* Qualis conjugis? nè attingas meam vestem.
Με. Ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμᾶς πέπλων. — *Hel.* Quam tibi Tyndareus pater meus dedit.
Ελέ. Ἥν σοι δίδωσι Τυνδάρεως, ἐμὸς πατήρ. — *Men.* O Hecate lucifera, spectra nobis offer læta.
Με. Ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ. — *Hel.* Non vides me nocturnam ministram Hecatæ.
Ελέ. Οὐ νυκτίφαντον φερόπολον ἐνοδίας μ' ὁρᾷς. — *Men.* At certè non sum maritus duarum conjugum.
Με. Οὐ μὶν γυναικῶν γ' εἷς δυοῖν ἔφυν πόσις. — *Hel.* Quorum verò lectorū aliorū, *cujus alterius uxoris* domin. es?
Ελέ. Ποίων δ' λέκτρων δέσποτις ἄλλων ἔφυς; — *Me. Illius*, quam antrum occultat, & *quam* ex Phrygibus adduco.
Με. Ἦν ἄντρα κεύθῃ, κἀκ Φρυγῶν κομίζομαι. — *Hel.* Non habes aliam uxorem præter me.
Ελέ. Οὐκ ἔστιν ἄλλη σή τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή. — *Men.* An v. sanâ mente quidē sum: at oculi mei laborāt, *hallucinan.*
Με. Ἦ πυ φρονῶ μὴ εὖ, τὸ σ' ὄμμα μυ νοσῇ; — *Hel.* An non videris videre tuam conjugem, cum me vides?
Ελέ. Οὐ γάρ με λύσσων σὶν δάμαρθ' ὁρᾶν δοκῇς; — *Men.* Corpus *quidem est* simile, sed certa cognitio mihi deest.
Με. Τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δ' σαφές μ' ἀποστερεῖ. — *Hel.* Considera: quid tibi deest? quis te prudentior est?
Ελέ. Σκέψαι· τί σε δεῖ; τίς δ' σε σοφώτερος; — *Men.* Similis es: hoc non possum negare.
Με. Ἔοικας· ἓ τοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι. — *Hel.* Quis igitur alius te docebit, nisi oculi tui?
Ελέ. Τίς δ' ἂν διδάξει σ' ἄλλος, ἢ τὰ σὰ γ' ὄμματα; — *Me.* Hâc quidem re hallucinamur, quia habeo aliam uxorem.
Με. Ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅπ δάμαρτ' ἄλλην ἔχω. — *Hel.* Ego non veni in terram Trojanam, sed erat simulacrum.
Ελέ. Οὐκ ἦλθον εἰς γῆν Τρῳάδ', ἀλλ' εἰδωλον ἦν. — *Men.* Quis verò potest facere corpora videntia?
Με. Καὶ τίς βλέπουσι σώματ' ἐξεργάζεται; — *Hel.* Æther, unde tu habes conjugem divinitus factam.
Ελέ. Αἰθὴρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.

Aristoph. Thesm. v. 914.

V. 554. Ὀρθοτάδας) *Hesychius* & *Phavorinus*, Ὀρθοτάδη, εἶδος πίμπλης. Et *Pollux* Onomastic. ἱερεῖα τὰ ἄρτυ τὸ εἶδος. Utrum verò ὀρθοτάτας, ut Veteres editiones præferunt, an ὀρθοτάδας, ut hi Lexicographi legunt; quod magis mihi arridet, modò non ut illi ab ὀρθοτάδη, sed ab ὀρθοτὰς, δος, deducatur; id Lectori judicandum relinquo. V. 559. Δῦναι τυραννοις, ὧν ἐφεύγομεν γάμυς) Τυραννοις apertè hic pro Τυράννῳ, i.e. *Theoclymeno*, Pluralis *pro* Singulari; sic dicimus aliquandò, sint *Mæcenates*, non deerunt, *Flacce*, *Marones*. Cur mihi *Metellos* & *Scipiones* objicis? sunt & Nobis *Hannibales*, sunt *Amilcares*, nec *Didones* quidem nostræ *Romulis* vestris aut *Æneis* minores extitêre. *Josua Barnes.* V. 561. Καὶ μὶν σολύ γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις) *Euripides* sæpe veteribus Comicis derisui habitus, quòd pauperes, & mendicos & malè vestitos *Heroas* in Scenam produxerit. *Aristoph.* Acharnens. fol. 279. Ἀπὸ τὰ ῥάκι' ἐκ Τελεφοδίας ἔχεις) *Scholiast.* Τὰ ῥάκια) ἔτως αὐτὸν (Εὐριπίδην) ἐσκωποίησιν ἐν ῥακίοις καθεζόμενον, ἢ ποιοῦντα τὰς τελεγῳδίας· Κωμῳδεῖ ἓν αὐτὸν ὡς πτωχὸς καὶ ταπεινὸς εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας. Tales fuêre *Oeneus* jam senex & regno pulsus, ab *Agrii* filiis, post mortem *Tydei*; item cæcus *Phœnix*; claudus & mendicans *Philoctetes*; Exul, Miser, Claudus & Melancholicus *Bellerophon*; Pauper & errabundus *Thyestes*; pauperrimus, claudus, mendicus *Telephus*, & jam hic *Menelaus* miserè-vestitus, omnibúsque bonis exutus. *J. Barnes.* V. 573. Θίγῃς) Non *Præsentis* hoc, sed *Aoristi* 2di temporis, quia priorem habet brevem. V. 575. Ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη) Lucifera dicta *Hecate*, quia & *Luna* putatur. Vid. infrà ad notam proximè sequentem. V. 576. Ἐνοδίας) Ἑκάτης, ἣ αἰτία ἐνομίζετο νυκτερινῶν φόβων ἐν τοῖς ἀμφόδοις, inde & ἐνοδία, dicitur & ἐνοδία, sicut etiam *Mercurius* Ἑρμῆς ἐνόδιος vocatur, quia in *Triviis* colebatur. *Hecate* enim triplici capite fingebatur, *Equino* in dextrâ parte, *Canino* in sinistrâ, *Suillo* in medio; ut *Orpheus*, sive is *Onomacritus*, in *Argonauticis*. Putabatur *Persæ* & *Asteriæ* filia, ut *Apollodorus* Biblioth. l. 1. c. 2. §. 4. Triplici etiam nomine vocabatur, nunc *Proserpina*, nunc *Luna*, nunc *Diana*. Χαλκόπους etiam fingebatur & Terribili voce atque Aspectu, & βεμῶ dicta; indè & *Hecatæa φάσματα* & *Hecatæi φόβοι* indè dicebantur. Vid. *Nat. Com.* Mytholog. l. 3. c. 15. *J. Barnes.* V. 484. Τί σε δεῖ) Videtur ὑποφαγὴ, pro τίνος σὺ δεῖς; *Quânam re eges?* Τίνος δεῖ; Vel τί σοι δεῖ; Quânam re tibi opus est. *Æmil. Portus.* V. 586. Τίς ἓν διδάξει σ' ἄλλος, ἢ τὰ σὰ γ' ὄμματα) In quinto loco *Anapæstus*, qui Spondæi instar est, ut *Virgil.* Fluviorum Rex *Eridanus* &c. V. 567. Ἐκεῖ νοσοῦμεν &c.) Ita cum *Josepho Scaligero* lego, pro ἐκεῖνο ζῷ μὴ, Quod rectè exponi & declarari non potest. *Josua Barnes.* V. 590. Θεοπόνητ' ἔχεις λέχη) Miror quid hic *Scaligero* in mentem venit, quòd scriberet in margine suo, ἴσ. λάχῃ, *nullo* omninò sensu; cum λέχῃ priùs aderat, *optimo*. Λέχος autem & λέχη, pro Uxor, eodem modo,

modo, ut *Latinis* uſurpatur, *Cubile*; Exempli gratiâ---*Auſus erat* Reuben *patrium temerare Cubile*, id eſt, Patris Uxorem comprimere. De quâ re nos alibi. *Joſua Barnes.*

Με. Τίν' πλάσαντ' ἀνθρώπων θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις.
Ελέ. Ἦρα ἐξαλλαγμὰ, ὡς Πάρις με μὴ λάβοι.
Με. Πῶς δ' ἂν ἐνθάδ' ἦσθα τ', ἐν Τροίᾳ θ' ἅμα;
Ελέ. Τὄνομα γοῦν εἶ τις ἐν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὔ.
Με. Μέθες με, λύπας ἄλις ἔχων ἐλήλυθα.
Ελέ. Λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δ' ἐμ' ἐξάξεις λέχη;
Με. Καὶ χαίρε γ' Ἑλένη πρόσφορος θ' ἥνεκ' εἶ.
Ελέ. Ἀπωλόμην· λαβοῦσά τ', οὐχ ἕξω πόσιν.
Με. Τὐκεῖ με μέγεθος πρὶν πόνων πείσῃ, σὺ δ' οὔ.
Ελέ. Οἴ' ἐγὼ, τίς ἡμῖν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
Οἱ φίλτατοι λείπουσιν· οὐδ' ἀφίξομαι
Ἕλλησιν, οὐδὲ πατρίδα πρὸ ἐμοῦ ποτέ.
Αγ. Μενέλαε, μαστεύων σε κιχάνω μόλις,
Πᾶσ' πλανηθεὶς πρόσθε βάρβαρον χθόνα,
Πεμφθεὶς ἑταίρων πρὶν λελειμμένων ὕπο.
Με. Τίδ' ἔστιν; ἢ πῦ βαρβάρων συλᾶσ' ὕπο;
Αγ. Θαῦμ' ἐς, ἔλασσον τὄνομ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον.
Νε. Λέγ', ὡς φέρεις τι τῆδε τῇ σπουδῇ νέον.
Αγ. Λέγω πόνους σε μυρίους πλῆναι μάτην.
Με. Παλαιὰ δρῶσεῖς πήματ'· ἀγγέλλεις δ' τί;
Αγ. Βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πύλας,
Ἀρθεῖσ' ἀφανῶς· ὑφαντὸν κρύπτεται,
Λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον, ἔσφ' ἑσώζομεν,
Τοσόνδε λέξασ', ὦ παλαίπωροι Φρύγες,
Πάντες τ' Ἀχαιοὶ, δι' ἐμ' ὅτι Σκαμανδρείοις
Ἀκταῖσιν, Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε,
Δοκοῦντες Ἑλένῃ σὺν ἔχοντ' ἔχθη Πάριν.
Ἐγὼ δ' ἐπισὴ χρόνον ἔμειν', ὅσον μ' ἐχρῆν,
Τὸ μόρσιμον σώσασα, πατρὸς ἐς ὑγρὸν
Ἅπτομαι· φήμας δ' ἃ πάλαιν' Τυνδαρὶς
Ἄλλως κακὰς ἤκουσεν, οὐδὲν αἰτία.
Ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ, ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα;
Ἐγὼ δέ σ' ἄστρων ὡς βεβηκυῖαν μυχοὺς
Ἠγνόουν, εἰδὼς οὐδὲν, ὡς ἁπόπτερον
Δέμας φορεῖτε. σὺν ἐμοὶ σε χρὴ τόδ' ἦν
Ἡμᾶς τόδ' αὐδᾶν, ὡς ἄδικ' ἐν Ἰλίῳ
Πόνους πρὸς ἐχθρὸς σῷ πόσει, καὶ συμμάχοις.
Με. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
Οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς· ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
Ἣ σ' εἰς ἐμοὺς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
Ελέ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲ χρόνος
Παλαιὸς ἢ ἐν πέρᾳ ἀρτίως πάρα.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν, φίλαν,
Περιπετάσασα χέρα φίλιον

Men. Quis Deus finxit? dicis enim inſperata.
Hel. Junonis permutatio eſt, ne Paris me potiretur.
Men. Quomodo verò hìc eras, & ſimul in Trojâ?
Hel. Nomen poteſt in multis locis eſſe, ſed corpus non.
Men. Dimitte me, veni ſatis habens miſeriarum.
Hel. Relinques igitur nos, & abduces illâ inanè *vel fictitiam* uxorem?
Men. Vale, quia ſimilis es Helenæ.
Hel. Perii: nam te nacta maritum, tamen non habebo.
Men. Magnitudo malorum quæ ibi perpeſſi ſumus, perſ..me,nō tu.
Hel. Heu mihi, quæ eſt me infelicior?
Chariſſimi *me* relinquunt, neque redibo *ad*
Græcos, neque *in* patriam meam unquam. * *Intrat* Nuntius.
Nun. Menelae, quærens te, vix tandem invenio,
Per omnem hanc terram barbaram errans,
Miſſus à ſociis *ad antrum à te* relictis.
Men. Quid eſt! an ſpoliati eſtis à barbaris?
Nun. Miraculum eſt, minus nomine, quàm re ſerens.
Men. Dic, quia adfers aliquid novi hâc ſollicitudine.
Nun. Dico te fruſtra tot labores ſuſtinuiſſe.
Men. Antiqua refers mala: quid verò *novi* nuncias?
Nun. Conjunx tua abiit ad volumina cœli,
Sublata ex *hominum* oculis, cœloque occultatur,
Relicto venerando illo antro, ubi eam ſervabamus,
Poſtquam hæc tantùm dixit: O miſeri Phryges,
Et omnes Græci, propter me ad Scamandri
Littus dolis Junonis eſtis mortui,
Putantes Paridem habere Helenam, quam non habuit.
Ego verò poſtquâ tanto tempore manſi, quanto me manere opor.
Servans deſtinatum fati tempus,
ad aerem patrem meum
Abeo: miſera verò filia Tyndarei famam
Malam fruſtrà audivit, cùm eſſet ſine culpâ.
O filia Ledæ ſalve, hìc eras igitur?
Ego verò te tanquam abiiſſes in ſeceſſus aſtrorum,
Nunciabam ignorans, quòd volatile
Corpus haberes: non patiar te exprobrare
Nos ob hoc iterum, quòd *ſcilicet* ad Ilium ſatis
Laborum præbueris tuo marito & belli ſociis.
Men. Hoc eſt illud, *quod hæc mihi dicebat. Nam* conveniunt verba
Vera hujus *mulieris cum nuncii verbis.* ὁ optatam diem,
Quæ te in meas ulnas ſuſcipiendam dedit.
Hel. O chariſſime virorum Menelae, tempus quidem, *quo te carui,*
Longum *eſt*, voluptas verò nunc demum adeſt, *quâ fruar.*

MONOISTROPHICA.

Strophe 1.

Amicæ, libens recepi meum maritum,
Amplectens amicâ manu

V. 592. Ἦρα διάλλαξμ') *Scaliger* legit Ἦρας διάλλαξμ'. *Duportus* in hâc parte felicior, Ἦρα διήλλαξμ' pro διήλλαξμαι. *Joſua Barnes.* V. 593. Πᾶς ἂν ἐνθάδ' ἦσθά τ', ἐν Τροίᾳ θ' ἅμα) Ita legendum reor, quum ſyllaba olim deeſſet, ἦσθ' enim tantummodo legebatur; *Scaliger* ἦσθά γ' legebat, τ' præpoſui τῷ γ' ob δ' ſequens. *Joſua Barnes.* V. 596. Κεῖ' ἐξάξεις λέχη) Imaginariam illam abduces Uxorem. Vid. ſuprà ad v. 590. V. 603. Κιχάνω) En! hìc iterum prior ſyllaba in κιχάνω præter morem producitur; De quâ re Nos ſuprà ad *Alceſt.* v. 477. Θαῦμον ἐν δόμοισιν ἔρχ κιχάνω. *Joſ. Barnes.* V. 607. Θαῦμ' ἐς') Ita cum *Scaligero* legendum ſtatuo pro θαύμας', & ἔχον pro ἔχων ex conſequenti. Θαυμασὰ enim ἔχων nullo modo regulis conciliari poteſt. *Joſua Barnes. Ibidem.* Ἔλασσον τὄνομ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον) Nomine minus quàm re; eſt enim longè omnium hoc miraculum incredibile. *Plutarch.* in *Antonio*, ἐντυχὸν δὲ θαυμαστῇ λόγου κρείττονι. *Herodot.* in ultimo libro, ἔργον ἐργάσατο μέζον λόγου. *Euripid.* Phœniſſ. v. 392. ἔργῳ δ' ὅτι μεῖζον ἢ λόγῳ. Ex *Joh. Brodæi* Notis. V. 613. Οὔ σφ' ἐσώζομεν) σφὲ pro αὐτὸν, de quâ re vide quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 742. *Joſ. Barnes.* V. 619. Πατρὸς ἐς ὑγρὸν) In aerem, ex quo prognata ſum; quod paulò ante docuit Poeta, v. 590. Αἰθὴρ, ὅθεν σὺ θεσπόσιν' ἔρχεις λέχη. *Johan. Brodæus.* V. 625. Οὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν) Cæterùm ego deinceps tibi non permittam, nobis exprobrare; quòd tot labores Marito tuo & Sociis ad *Ilium* fruſtrà creâſti. *J. Barnes.* V. 626. Ἄδλων) ἄδλον & ἄδλιον ſatis denotat, reperitur etiam aliquando cum *Aſpero*; Sed vix, ut puto, rectè. ἄδλιον enim *Orcum* ſonat, ut ᾅδλιον, pro ἀΐδλιον, ὁ ἀδλιὸς, verò, ἀδένος, *Glandula*; eſt & δλιὸς pro δυσχερὴς, diù. Hoc autem in loco mallem equidem μάτην, quam ἄδλιον legere; vid. v. 609. *J. Barnes.* V. 627. Σῷ πόσει) Ita reſtitui pro ᾧ ſenſu, *Miltono* & *Duporto* ſtipulantibus. *J. Barnes.* V. 630. Ἣ σ' εἰς

σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν) Olim quum scriberetur, ὡς εἰς &c. Ego rei necessitate, *Canterique* & *Scaligeri* Authoritate motus, ὡς in ἥ σ' verto. *Josua Barnes.*

V. 639. Ἀνεπτέρωκα) μεταφορὰς ἐποίησε. Esset regulariter ἀναπεπτέρωκα, sed *Atticè* tollitur litera Reduplicationis; ut *Iphigen.* Aulid. v. 594. ἐβλασήκαμεν, pro βεβλασήκασι, & ἐβλασηκὼς pro βεβλασηκώς. *Jos. Barnes.* V. 645. Ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόμαι) Quam cum lampadibus Nuptiali pompâ persecuti sunt, auspicii ergò *Castor* & *Pollux* fratres. De more autem Lampadas gestandi in nuptiis, quod dicebatur λαμπαδηφορεῖν & δαδουχεῖν, quòd à Matribus & aliis sponsæ propinquis fieri solebat, Vid. quæ Nos ad *Iphig.* in *Aul.* v. 732. & *Phœniss.* v. 346. *J. Barnes.* V. 646. Λεύκιπποι) *Castor* & *Pollux* Equis delectabantur, ut suprà notavimus ad v. 209. Equos autem Candidos illis tribuebat Antiquitas, ob eorum insignem Nobilitatem, ut puto, & Generositatem, quâ præcipuè excellebant. Vid. quæ Nos ad *Hercul.* Fur. v. 29. *Jos. Barnes.* V. 648. Πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει θεὸς συμφορᾶν τᾶσδε κρείσσω.) Ita cùm *Scaligero* & *Duporto* & *Æmilio Porto* legendum statuo, pro ἀλλὰς συμφορᾶς, quod τᾶσδε pro τῆσδε evincit. Quatuor autem Versus à Λεύκιπποι nempe ad τὸ κακὸν, inclusivè, cùm singulares ferè sint, sunt explicandi, quod ad metrum attinet: Et sanè priùs dicitur, Carmen *Dactylicum*, *Pentametrum*, *Acatalectum*, ut Λεύκιππ-οι ξωσωμάνονες--ὤλεσαν. *Secundum Iambicum*, Heptametrum, ex septem *Iambis* constans. *Tertium Bacchicum* Pentametrum, ex Quinq; Bacchiis conflatum. *Quartum* Anapæsticum, Pentametrum, Hypercatalecticum, Quinque *Anapæstos* cum syllabâ complectens. *J. Barnes.* V. 653. Φίλαι) *Chorum* alloquitur *Helena.* V. 657. Πολυετῆ μολεῖν) Post multos annos venturum, non, ut *Johannis Brodæus*, senem; licet id per consequentiam deduci possit. Sic suprà v. 650. Χρόνιον dixit, τὸν μὴ πολὺ ἐλθόντα χρόνον. V. 660. Χαρμονὰν) διὰ τὸ παρεῖναι χαρὰν καὶ εὐφροσύνην. *Johannes Brodæus.* Χαρὰ & χάρμα, & χαρμονὴ, & χαρμοσύνη; sed χάρμη pugna, οἱονεὶ, μὴ χαρᾶς ἔσα, ὅτι οἱ ἡνιαῖοι καὶ ἀνδρεῖοι χαίρουσι μαχόμενοι. *Duportus* itaque (*Jobi* c. 33. v. 26.) ubi χάρμη pro

Ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ. 635
Με. Κἀγώ σε· πολλὰς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
Οὐκ οἶδ', ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι πόνου.
Στροφὴ β'.
Ελέ. Γέγηθα· κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
Ἀνεπτέρωκα, κἀπὸ δάκρυ σταλάσσω,
Περὶ σῷ γύᾳ χέρας ἔβαλον, 640
Ἡδονὰν ὡς λάβω·
Ὦ πόσις, ὦ φιλτάτη προσψίς.
Στροφὴ γ'.
Με. Οὐκ ἐμέμφθην.
Ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα, Λήδας τε,
Ἂν ὑπὸ λαμπάδων ἤγειρε 645
Λεύκιπποι, ξωσωμάνονες, ὤλεσ', ὤλεσ' ἐμέ. * Æmil. Port. ἐμοῦ.
Τοπρόσθεν. ἐκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοί σ' * ὁμῶς.
Πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει θεὸς συμφορᾶν τᾶσδε κρείσσω.
Τὸ κακὸν δ' ἀγάλαθρ', σέ τε, κἀμὲ σωάγαγε πόσιν,
Χρόνιον· ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας. 650
Ελέ. Ὄναιο δῆτα· παύσω δὴ ξωσώφρονα.
* Δυσὶν γὰρ ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν πλήμων, ὁ δ' εὖ. * Atticè pro δυοῖν.
Στροφὴ δ'.
Φίλαι, φίλαι, τὰ πάρος
Οὐκέτι στενόμαν, οὐδ' ἀλγῶ.
Πόσιν ἐμὸν ἔχουσ', ἔχουσ', 655
Ὃν ἔμολον, ἔμολον ἐκ Τροίας
Πολυετῆ μολόν.
Με. Ἔχεις, ἐγώ τέ σ'· ἡλίου δ' ὑπερτέρω
Μόγις διελθὼν, ἡδόμαν τὰ τῆς θεοῦ.
Στροφὴ ε'.
Ἐμὰ δ' ὦ δάκρυα, χαρμονὰν 660
Πλέον ἔχει χαρεῖσα, ἢ λύπας.
Ελέ. Τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε;
Ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
Με. Κἀγώ σε πῶ δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν
Μολεῖν, Ἰλίου τε μελέους πύργους. 665
Πρὸς θεῶν, δόμων πῶς σῶν ἐμῶν ἀπεστάλης;
Στροφὴ ς'.
Ελέ. Ἔ, ἔ. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις.
Ἔ, ἔ. πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.
Με. Λέγ', ὡς ἀκούσᾳ πάντα δῶρα δαιμόνων.
Ελέ. Ἀπέπυσα μὲν λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσεσθαι. 670
Με. Ὅμως δ' λέξον· "ἡδύ τοι μόθων κλύειν.
Στροφὴ ζ'.
Ελέ. Οὐκ ὄπι λέκτρον βαρβάρου νεανίου,
Πετομένοις κώπαις,

In longâ flammâ luciferâ, i.e. longum post tempus,
Men. Et ego te: habens autè multos sermones in medio *propositos*,
Nescio unde primum nunc incipiam.

Strophe 2.

Hel. Gaudeo. Erectas verò in capite comas
Tollebam ut alas, & stillo lacrymas.
Circa verò *tua* membra manus jeci,
Ut voluptatem capiam:
O marite, ô amantissimum aspectum.

Strophe 3.

Men. Non reprehendo, *nec damno*, *quæ mihi contigerunt*. *Nunc enim*
Habeo conjugem filiam Jovis, & Ledæ,
Quam à facibus *suis illustratam* pueri
Candidis insignes equis, gemini fratres, beârunt
Olim. Ex ædibus verò *meis* te Dii simul absportârunt.
Ad aliam verò sortem hanc *præsenti* meliorē Deus *nos* ducit.
Malū autē *conversum in* bonum, & te, & me conjunxit maritum,
Serò *reversum ad te*. sed tamen utinam *hâc* fortunâ fruar.
Hel. Fruaris sanè: ego enim tecum idem opto.
Nā cū duo simus, fieri nō potest ut alter quidē sit miser, alter v. nō.

Strophe 4.

Amicæ, amicæ, priora *mala*
Non amplius gemimus, neque doleo: *Nam*
Habeo, habeo meum maritum,
Quem expectabam, expectabam ex Trojâ
Post multos annos venturum.
Men. Habes; & ego te: soles verò sexcentos, *dies annósque plurimos*
Cum ægrè præteriêrim, Deæ *Junonis fraudem nunc demū* sensi.

Strophe 5.

Meæ verò lachrymæ *propter insperatam ac præsentem* lætitiam
Plus habent gratiæ, quàm tristitiæ.
Hel. Quid dicam? quis hominum
hæc unquam speràsset?
Præter opinionem habeo te ad pectus.
Men. Et ego te, quæ videbaris ad
Idæam urbem,
Et miseras turres Ilii iviſſe.
Per Deos, quomodo *ex* meis ædibus emissa fuisti?

Strophe 6.

Hel. Heu, heu! redis ad acerbum principium:
Heu, heu! acerbam etiam famam quæris.
Men. Dic, quia omnia deorum
dona *sunt* audienda.
Hel. Abominor hunc sermonem, qualem qualem afferam.
Men. Attamen dicito. "Jucundū enī *est* præteritos labores audire.

Strophe 7.

Hel. Non ad thalamum barbari adolescentis,
Volante *veni* remo:

pro

pro *Gaudio* usurpat, malè facit, & ut puto, sine Veterum Authoritate; nisi fortè illo loco *Homeri* deceptus, Iliad. γ'. v. 82. Χάρμη γηθόσυνοι. Ubi tamen χάρμη exponitur, non ut illi χάρμα, sed ἡ μὴ χαρᾶς μάχη, ἢ ἡ εἰς μάχλω μάχλω φερουμία. Vid. *Eustathium* in locum fol. 921. lin. 21. *Josua Barnes.*

Πεπομφὼς σ' ἔρωτι θ. ἀθλίων γάμων.

Με. Τίς γάρ σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας; 675

Στροφὴ ή.

Ελέ. Ὁ Διός, ὁ Διός, ὦ πόσι, παῖς
Μ' ἐπέλασε Νείλῳ.

Με. Θαυμαστὰ τᾶς πέμψαντι θ. ὦ δεινοὶ λόγοι.

Στροφὴ θ'.

Ελέ. Κατεδάκρυσα, καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
Δάκρυσιν· ἁ Διός μ' ἄλοχος ὤλεσεν 680
Ἥρα. Με. τίνων χρήζουσα φροντεῖναι κακῶν;

Στροφὴ ί.

Ελέ. Ὤι μοι ἐμᾶς δίνας, λυτρῶν, καὶ κρηνῶν,
Ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν.
Ἔνθεν ἔμολε κρίσις.

Με. Τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῆσδ' ἔδοξε Ἥρα κακῶν; 685

Στροφὴ ιά.

Ελέ. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο. Με. πῶς; ἄιδα.
Ελέ. Πάριν, ᾧ μ' ἐπέπνευσ'. Με. ὦ τλῆμον.
Ελέ. Τλάμων, τλάμων· ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.
Με. Εἶτ' ἀντέδωκ' εἴδωλον, ὡς σέθεν κλύω.

Στροφὴ ιβ'.

Ελέ. Τὰ δ' ἔτι μέλαθρα πάθεα, πάθεα. 690
Μᾶτερ, οἷ' ἐγώ. Με. τί φῄς;
Ελέ. Οὐκ ἔστι μάτηρ· ἀγχόνειον ὃ βρόχον
Δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμον αἰσχύναν.
Με. Ὤι μοι· δυσκλεὴς δ' Ἑρμιόνης ἔβλαστε βίος;

Στροφὴ ιγ'.

Ελέ. Ἄγαμος, ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει 695
Γάμων ἄγαμον, αἰσχύναν. *al. κατάκεις.
Με. Ὦ πᾶν * κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
Τάδε σὲ διώλεσε, μυρίους τε
Χαλκεόπλων Δαναῶν.

Στροφὴ ιδ'.

Ελέ. Ἐμὲ δ' πατρίδος ἄπο, κακόποτμον, 700
Ἀραίαν, ἔβαλλε θεὸς
Ἀπὸ πόλεος, ἀπό τε σέθεν,
* Ὅτι μέλαθρα, λέχεά τ' ἔλιπον, *al. ὅπ.
Οὐ λιποῦσ', ἐπ' αἰσχέσιν γάμοις.

Ιαμβοί.

Χο. Εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος 705
Τύχοιτε· πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσει ἄν.
Αγ. Μενέλαε, καίροι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς,
Ἣν μὴ δοκῶ μὲ καὐτὸς, ὑ σαφῶς σ' ἔχω.
Με. Ἀλλ', ὦ γεραιὲ, καὶ σὺ κοινώνει λόγων.
Αγ. Οὐχ ἥδε μόλθων τῶν' ἐν Ἰλίῳ βεβούς; 710
Με. Οὐχ ἥδε· πρὸς θεῶν ἠμὺν ἠπατημένοι,
Νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν.
Αγ. Τί φῄς; Νεφέλης ἆρ' ἄλλως εἵλκυσμεν πόνους πέρι;

Volante sed Amore miserarum nuptiarum.

Men. Quis Deus, aut quod fatum spoliat te patriâ.

Strophe 8.

Hel. Ille Jovis, ille Jovis filius *Mercurius*, ô marite,
Me admovit Nilo, *ad Nilum me transportavit.*
Men. Miranda *narras de eo*, qui *te huc* deduxit. ô miros sermones!

Strophe 9.

Hel. Lacrymo, & palpebras humecto
Lacrymis: conjunx *enim* Jovis me perdidit
Juno. *Men.* Quæ mala volens addere?

Strophe 10.

Hel. Hei mea mala, lavacra, & fontes illos,
Ubi Deæ formam ornârunt,
Unde Judicium *mihi perniciosum* venit.
Men. An Juno hæc mala tibi ob illud judicium fecit?

Strophe 11.

Hel. Ut Veneri me auferret. *Men.* Quomodo? dic.
Hel. Paridi cui me promiserat *Venus*. *Men.* O miſera.
Hel. Misera, misera! sic appuli in Ægyptum.
Men. Deinde dedit pro te simulacrum, ut ex te audio.

Strophe 12.

Hel. In ædibus v. *nostris quales acciderint* calamitates, calamitates!
Ah mater *infelix*! Hei mihi *miseræ*! *Men.* Qui id ais?
Hel. Non est *amplius mihi* mater: strangulantem enim laqueum
Alligavit *collo* prop. *me & propter mearũ* inteliciũ nup. turpitudinẽ.
Men. Hei mihi. Vivitne filia Hermione?

Strophe 13.

Hel. Sine nuptiis, sine liberis, ô marite, gemit
Infelices nuptias *meas & meum* dedecus.
Men. O Paris, qui totam domum meam funditus evertisti;
Hæc etiam te perdiderunt, & multa millia
Æreis-armis-instructorum Græcorum.

Strophe 14.

He. Me verò à patriâ infelicem & Execrabilem Deus abegit
Ab urbe, & à te:
Quia domum, & conjugium reliqui,
Non relinquens, propter turpes nuptias.

Chorus.

Ch. Si *in* reliquis etiam *rebus posthac* prosperam fortunam
Consequamini; *hoc* ad priora *mala compensandum* sufficiet.
Nun. Menelae, impertiatis & mihi aliquid voluptatis,
Quam audio quidem & ego: sed tamẽ planè *quænam sit* nõ scio.
Men. O senex, tu quoque particeps sis *nostrorum* sermonum.
Nun. Nonne hæc laborũ ad Iliũ à *te toler. fuit autor* ac arbitra?
Men. Non est hæc. Decepti sumus à Diis,
Habentes in manibus tristem imaginem nubis.
Nun. Quid ais? sustinuimus igitur labores frustrà propter nubẽ?

V. 684. Ἔνθεν ἔμολε κρίσις) De *Paridis* judicio vide ad *Androm.* v. 284. & hujus Fabulæ v. 23. Item *Virgil.* Æn. l. 1. v. 31. *Judicium Paridis, Spretæque injuria Formæ.* J. Barnes. V. 686. Κύπριν) *Scaliger* & *Canterus* Κύπρειν legunt, pro Κύπρεις, sed nequaquam explicârunt quomodò Κύπρειν simul & Πάριν leganter; quare hoc modo exponas, ὡς ἐμὲ Κύπρειν ἀφέλοιτο ---Πῶς λέγεις, Κύπρειν λέγω ἐμὲ ἀφέλοιτο, ἤγουν Πάριν, ᾧ Κύπρεις ἐμὲ ὑπέσχη. Ἀφαιρεῖται verò Duplici gaudet *Accusativo*, Rei nempe & Personæ, uti probatur, *Hecub.* v. 570. *Androm.* 325. & 613. & *Iphig.* Aul. v. 895. *Helena* autem hìc ut *res* consideratur, *Venus* ut Persona, quam *Juno* privabat *Helenâ*, dum *Paridi* illam surripuit. *Josua Barnes.*

V. 693. Δι' ἐμὲ) *Duportus* legit ἐμὰν, ut referatur ad δύσγαμον αἰσχύναν, sed ἐμὲ stabit, si καὶ intelligas, vel per *Appositionem*, cætera adjicias. *Idem.* V. 697. Ὦ πᾶν κατ' ἄκρας) Sic *Hom.* Iliad. γ'. v. 772. Νῦν ὄλεσε πᾶσα καθ' ἅκρης Ἴλιος αἰπεινή. In quem locum vid. *Eustathium* fol. 959. lin. 33. legitur & unico verbo κατάκρας. *J. Barnes.*

V. 713. Τί φῄς;) Hæc extra Versum fumenda sunt, ut *Phæniss.* v. 611. Ὦ θεοὶ, & aliàs Ἰοὺ, & αἰ αἰ, & ἔα, & φεῦ, φεῦ, vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 1116. *Josua Barnes.*

Με. Ἥρας

Με. Ἥρας ταῦτ' ἔργα, καὶ θεῶν τελουσῶν ἔρις.
Ag. Ἦ σ' ὄντ' ἀληθῶς, ὄζιν ἥδε σὴ δάμαρ; 715
Με. Αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστ' ὀδυσσον τάδε.
Ag. Ὦ θύγατερ, "ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον,
"Καὶ δυστέκμαρτον· εὖ δὲ πως ἀναστρέφει,
"Ἐκ ἐσ ἀκ' ἀναφέρων. ὁ μὲν πονεῖ,
"Ὀδ' ὑ πονήσας αὖθις ὄλλυ) κακῶς, 720
Βέβαιον ὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων.
Σὺ γὰρ, πόσις τε σὸς, πόνων μετέχετε,
Σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δ' ὀρθοῖ τροθυμία.
Σπεύδων δ' ὅτ' ἔσωθεν, ὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει,
Αὐτόμαθ' πεξας τἀγαθ' ὐτυχέσατα. 725
Οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα, καὶ Διοσκόρω
Ἡιχωας, ὐδ' ἔδρασας, οἷα κλῄζε).
Νῦν ἀνανεῶμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν,
Καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς πτεροῖσι
Ἵπποις τροχάζων, προὔφερες· σὺ δ' ὀν δίφρου, 730
Σὼ τῇδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον.
Κακὸς γὰρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δέσποτ' ἔνδ,
Καὶ ξυγγίγνεται, καὶ ξυνωδίνει κακοῖς.
Ἐγὼ μὲν εἰμι, καὶ πέφυκ' ὅμως λάτρις,
Ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος. 735
Δέσποις, τἄνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
Τὸν νοῦν δέ. "κρεῖσσον γὰρ τόδ', ἢ δυοῖν κακοῖν
"Ἓν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς,
"Ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῆς πέλας.
Με. Ἄγ', ὦ γεραιέ· πολλά μ' ἦρ' ἀσπίδα 740
Μοχθήματ' ἐξέπλησας· ἐκ πόνων ἐμῶν; an ἐκπονῶν ἐμοί;
Καὶ νῦν μεταιχὼν τῆς ἐμῆς εὐτυχίας,
Ἄγγελον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
Τάδ', ὡς ἔχοντ' ἔυρηκας, οἵ τ' ἐσμὸν τύχας,
Μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς, τάς τ' ἐμὰς καραδοκᾶν 745
Ἀγῶνας, οἳ μένουσιν, ὡς ἐλπίζομεν,
Καὶ τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονός,
Φυγῇ· ὅπως ἂν εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης,
Ἐκ βαρβάρων σωθησόμεθα, ἢν δυνώμεθα.
Ag. Ἑσαῦ τάδ', ὦ "ναξ. ἀλλά τοι τὰ μάντεων
Ἐσεῖδον, ὡς φασὶ δῆτ', καὶ ψευδῆ πλέα.

Men. Hæc *sunt* opera Junonis, & contentio trium Dearum.
Nun. Hæc verò, quæ verè *mulier* est, estne tua conjux?
Men. Hæc *est mea conjux.* verbis v. meis crede his *saltem in rebus.*
Nun. O filia, "quam varia quædam res est Deus,
"Et conjectu difficilis, facilè enim *certas rerum vices* mutat,
"Huc & illuc versans. *Nam* hic quidem laborat *ac servatur,*
"Ille verò, qui non laboravit contrà, perit malè,
"Nihil habens firmi continuæ fortunæ.
Tu enim & maritus tuus *magnos* labores sustinuistis,
Tu quidem *finistris de te sparsis* rumoribus: ille v. armorũ studio.
Properans enim quando properabat, nihil habuit: nunc v. habet,
Ultrò habens objectam maximè prosperam fortunam.
Non igitur patrem senem, & *Castorem atq. Pollucem,* Jovis filios
Dedecorâsti, neque fecisti qualia dicuntur.
Nunc *igitur* renovo tuas nuptias iterum,
Et memini facum, quas quadrijugis
Equis vehens præferebam: tu verò in curru
Cum illo sponsa relinquebas fœlicem domum.
"Improbus enim *est*, qui non colit *res* dominorum,
"Nec *lætis eorum rebus* congratulatur, nec adversis condolet.
Ego quidem sim, & natus sum tamen servus,
Numeratus inter generosos
Servos, non habens nomen liberum,
Sed mentem: "hoc enim melius *est*, quàm duo mala
"Unum habere, & malo animo præditum esse,
"Et ab aliis qui propè te sunt, dici servum
Men. Age, ô senex, multos enim ad clypeum, *in bello,*
Labores explevisti, *tolerâsti.*
Et nunc particeps meæ felicitatis
Vade, & nuncia meis sociis, qui adhuc vivunt,
Hæc, quomodo se habentem inveneris, & quâ fortunâ utamur,
Utque maneant ad littus, & expectent mea
Certamina, quæ *nos adhuc* manent, & quæ speramus:
Et quomodo possimus emavigare *ex* hâc terrâ,
Custodiant *ac observent*: ut eâdem utentes fortunâ
A barbaris incolumes discedamus, si possimus.
Nun. Fient hæc ô Rex: sed vatum *vaticinia*
Video quàm mala sint, & plena mendaciorum.

V. 717. Ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον καὶ δυσέκμαρτον) Olim cùm ἔφυ legeretur, *Brodæus, Stephanus,* aliique ἔφυ legendũ evicêre. Quod verò ad secundam a principio syllabam spectat in voce δυσέκμαρτον, illam esse communem constat, ut in aliis ejusmodi probavimus ad *Phœniss.* v. 19. Sic *Lucian.* p. 950. Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος. Locus autem hic est Communis, ut vocant, de Incomprehensibilibus Dei Consiliis, quibus res humanas administret; quarum vices & varietates, ut imperveſtigabiles, sic subitæ & plerunque inopinatæ sunt. Ex notis *Johan. Stiblini,* paucis mutatis. *Josua Barnes.* V. 719. Ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων) Vid. supra ad v. 540. *Idem.* V. 732. Κακὸς γὰρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν) πάνυ λίαν κακὸς ὁ τοιοῦτος. *Idem.* V. 733. Καὶ ξυγγίγνῃθε καὶ ξυνωδίνει κακοῖς) καὶ συγχαίρει τοῖς ἀγαθοῖς φιλῶν, καὶ συναλγεῖ τοῖς κακοῖς. Est autem hoc Fidelis servi officium. *Idem.* V. 734. Ἐγὼ μὲν εἰμι, καὶ πέφυκ' ὅμως λάτρις) Τοῦτό μοι ἤθοιτο, καὶ δούλῳ πεφυκότι, ἵνα μὴ τοῖς ἀγαθοῖς δούλοις ἀριθμῶμαι, ὄνομα μὲν δοῦλος ὤν, τὸν δὲ νοῦν ἐλεύθερος· in quam mentem Versionem Latinam, quæ priùs malè habuit, emendavi. De servorum conditione, quòd neque Fidem, neque Virtutem, neque Sapientiam, neque Pietatem excludat, vide *Macrobium* egregiè differentem *Saturnal.* l. 1. c. xi. *Homer.* Odyss. ρ'. v. 322. Ἦμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυ) εὐρύοπα Ζεὺς Ἀνέρος, ὅτ' ἂν μιν κὴ δούλιον ἦμαρ ἕλησιν Vid. *Cæl. Rhodigin.* l. 7. c. 31. & l. 25. c. 17, 18, 19, 20, 21. &c. *Aristoteles* Politic. 1mo. Τοῖς μὲν οὖν φύσει δοκεῖ τὸ δικαιοῦσθαι· Νόμῳ γὰρ τὸν μὲν δοῦλον εἶναι, τὸν δ' ἐλεύθερον· φύσει δ' οὐδὲν διαφέρειν· διὸ οὐδὲ δίκαιον, βίαιον γάρ. Vid. *Stobæi* Florileg. c. 62. Περὶ Δεσποτῶν καὶ δούλων, cujus Initio ponitur hæc ipsa sententia, ab *Hugone Grotio* sic reddita. *Malus ille, Quisquis res Heriles ut suas Non curat, unà lætus atque unà dolens. Sim servus, ut sum, quando sic nasci datum; Dum cara Servis mihi sit ascribi probis. Si denegatur liberum nomen mihi, At libera est Mens. Satius hoc multò, mala Quàm duo subire; quod facit, quisquis jugo Juris alieni, Vitia conjungit sua.* Josua Barnes. V. 741. Ἐκ πόνων ἐμῶν) Quod in margine annotavi, credo equidem omninò ita legi debere, ἐκπονῶν ἐμοί· *Assistens* nempe *mihi*, ut Armigeri in bello solebant. Πολλὰ μὲν ἐξέπλησας μοχθήματα, ἐκπονῶν ἐμοὶ παρ' ἀσπίδα. Certè si veterem Lectionem retineas, non video sensum æquè apertum, πολλὰ μὲν ἐξέπλησας μοχθήματα ἐκ πόνων ἐμῶν παρ' ἀσπίδα. Judicent Docti, nihil ego muto; moneo tantùm. *Josua Barnes.* V. 744. Τάδ' ὡς ἔχοντ' εὕρηκας) *Ut hæc se habentia inveneris.* Ita *Henricus Stephanus* pro ἔχων restituit ἔχοντ' ex Veteribus Codicibus. *Canterus* conjectabat idem, *Scaliger* approbabat. *Ibidem,* Οἵ τ' ἐσμὸν τύχας, *in quo statu, ubi rerum,* &c. *Josua Barnes.* V. 750. Ἀλλά τοι τὰ μάντεων Ἐσεῖδον, ὡς φασὶ δῆτα) Non rarò, idque *Homeri* exemplo, Auspicia & reliquas Vatum superstitiones noster Poeta elevat. At hic Locus præcipuè Vanitatem harum rerum demonstrat & exagitat. Vid. *Ciceronem* de Divinitate l. 2. *Homer.* Iliad. μ. v. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμυνέσθαι περὶ πάτρης. Astrologia irrisa *Cæl. Rhodigin.* l. 14. c. 9. & 10. & 11. & à *Pico Mirandulâ* Opere quodam designato. Sternutamentum à *Cælio Rhodigin.* l. 24. c. 27. Nota est *Mossolani Judæi* historia apud *Josephum* Archæolog. l. 1. qui Avem transadegit telo, ex quâ augarium erat captandum. Præcipuè verò

verò huc ſpectat *Chaldaicum* Oraculum, ſive illud ſit *Zoroaſtris*, Μήτης ῥοῖζον ἔασον· ἀεὶ τρέχει ἔργῳ ἀνάγκης· Ἀσέιον φερπόρδμα σέθεν χάειν ἐκ ἐλοχεύθη· Αἴθεϑ ὀρνίθων τερσὸς πλατὺς ἔποτ' ἀλπνὴς, Καὶ ϑυσιῶν σπλάγχνων τε τομαί· τάδ' ἀϑύρματα πάντα Ἐμπορικῆς ἀπάτης σκεδάσματα· Φεῦγε σὺ ταῦτα Μέλλων Εὐσεβίης ἱερὸν Παραδείσου ἀνοίγειν· Ἔνϑ' ἀρετὴ, σοφίη τε, ϗ εὐνομίη ξυνάγονται. Vid. *Pſellum* in locum ad *Sybillina* Oracula ab *Opſopæo* edita. *Joſua Barnes.*

" Οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς ὐδὲν ἐμπύρῳ φλογὸς,
" Οὔτε περωτῇ φθέγματ'· ἔυηδες δέ τοι
" Τὸ ϗ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελῆν βροτούς.
Κάλχας γὰ σοι εἶπ', ὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ,
Νεφέλης ὕπερ πήσκοντας εἰσορῶ φίλους.
Οὐδὲν δέ γ'· ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάδη μάτην.
Εἴποις ἄν, ἕνεχ' ὁ ϑεὸς σοι ἠβέλετο.
" Τί δῆτα μαντευόμεϑα; τοῖς ϑεοῖσι χρὴ
" Θύοντας αὐτὴν ἀγαθὰ, μαντείας δ' ἐᾶν.
" Βίᾳ γὰ ἄλλως δέλεαρ ἐυρέϑη τόδε,
" Κὐδεὶς ἐπλήτησ' ἐμπύρεισιν ἀρτὸς ὤν.
" Γνώμη δ' ἀρίστη μάντις, ἥ τ' εὐβυλία.
Χο. Εἰς ταυτὸ κἀμοὶ δόξα, μάντεων πέρι,
Χωρεῖ γέροντι. " τὸν ϑεὸς ἔχων τις ἂν
" Φίλους, ἀρίστῳ μαντικῷ ἔχοι δόμους.
Ελέ. Εἶεν· τὰ μὲ δὴ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει.
Ὅπως δ' ἐσώϑης, ὦ τάλας, Τροίας ἄπο,
" Κέρδος μὲ ὐδὲν εἰδέναι, πόϑος δέ τις
" Τὰ περὶ φίλων φίλοισιν αἰσθέσϑαι κακά.
Με. Ἡ πολλ' ἀνήρ μ' ἐν ὀλίγῳ, μιᾷ δ' ὁδῷ.
Τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ συμφορὰς,
Τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα,
Κρήτῃ τε, Λιβύῃ δ', ἃς ἐπεξεάφθη πόλις,
Σκοπιάς τε Περσέως. ὃ γὰ ἐμπλήσαιμί σε
Μύϑων. λέγων τ' ἂν σοι κἀκ', ἀλγοίην ἔπι,
Πάσχων τ' ἔκαμνον· δὶς ϗ λυπηθεὶμὴν ἄν.
Ελέ. Καλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνειρόμην ἐγώ.
Ἐν δ' εἰπὲ, πάντα ϖάλιπὼν, πόσον χρόνον
Πόντῳ 'πὶ νώτοις ἅλιον ἐφθείρω πλάνον.
Με. Ἐνιαύσιον, ϖερὸς τοῖσιν ἓν Τροίᾳ δέκα

" Nihil igitur ſani eſt in ignis flammâ,
" Neque in vocibus avium: ſtultitia verò eſt
" Vel opinari mortales ab avibus juvari.
Calchas enim non dixit, neque ſignificavit exercitui:
Video amicos morientes pro nube.
Non: ſed urbs fruſtrà direpta eſt.
Sed fortaſſe dixeris, quòd Deus non voluerit *hæc nobis indicari.*
" Quid ergo vates conſulimus? Diis oportet
" Sacrificantes bona petere, & ſinere vaticinia.
" Hæc enim illecebra vitæ fruſtrà eſt inventa;
" Et nemo factus eſt dives vaticiniis ſine labore.
" Prudentia enim bonúmque conſilium *eſt* vates optimus.
Cho. Ego quoque idem ſentio de vatibus,
Quod ſenex. " Qui deos habet
" Amicos, is habet optimam divinationem domi.
Hel. Sint *iſta ſicut dicis. Res autem* huc uſq; quidè rectè ſe habent.
Sed quomodo ſalvus à Trojâ veneris, ô miſer,
" Nihil quidem lucri *eſt* ſcire, deſiderium tamen quoddam
" Amicis *ineſt* cognoſcendi amicorum mala.
Men. Certè multa me in exiguâ, & unâ viâ interrogâſti.
Quid dicam tibi calamitates in Ægæo *mari nobis immiſſas?*
Et Euboica incendia Nauplii,
Et Cretam, & Libyam, & ad quas urbes appuli,
Et ſpeculas Perſei? non enim explerem te
Verbis *meis*, & ego dicens tibi *mea* mala, ampliùs dolerem:
Defatigatus etiam ſum patiendo: duplici autè mœrore afficerēur.
Hel. Pulchriùs diriſti, quàm ego te interrogavi.
Unum verò dic omiſſis cæteris omnibus, quandiù
Maris ſupra dorſum marinâ erratione conflictatus es?
Men. Annuo *tempore* ſupra decem annos, quos fuimus ad Trojam;

V. 752. Ἐμπύρῳ φλογὸς) Nihil igitur ſinceri eſt in *Pyromantiâ* ac *Capnomantiâ*, nec ex his Futura vaticinari poſſumus. Vide varios Vaticinandi modos & genera apud Æſchyl. in *Prometheo* à v. 483. Τερπνὸς ϗ πολλὰς μαντικῆς ἐυρίσκοις &c. ad v. 499. De *Pyromantiâ* autem quòd invenit *Prometheus*, ibid. conſtat, v. 495. Καὶ μακρὰν Ὀσφῶν πυρώσας, δυσέκμαρτον εἰς τέχνην ἔδειξα ϗ φλογωπὰ σήματα Ἐξωμπάσα, &c. Apud *Græcos* in *Elide*, *Iamus* & ejus Poſteri, *Iamidæ* dicti, hanc artem exercebant, ut *Pindari* Scholiaſtes in *Olymp. Od.* 6. *Vel conjectis in ignem pellibus Victimarum*: Vel, ut affirmant alii, è *conſciſſis victimarum pellibus, quarum ſciſſuræ ſi forent rectæ, læta denuntiabantur; ſin obliquæ, triſtia.* Scholiaſt. *Pindari*, Τῇ διὰ πῦρ ἐμπύρων μαντεία μέχει τῶ νῦν Ἰαμίδαι χρῶνται· ἀναλαμβάνοντες γὰ τὰ πῦρ ἱερεῖων μέλματα, ἀπιθέασιν εἰς τὸ πῦρ ϗ ἔτως μαντεύονται. *Euripides* aljbi *Phœniſſ.* v. 1262. ἀκραν τε λαμπάδα ἐνάμων) Schol. τὸ ἄκρον τῆ πυρὸς, ὃ καλεῖται κέρκος, ἰσχύτατον, οἱ ϗ τὴν καρδίαν, διὰ τὸ πυρώδη ϗ θερμόν. Ἄλλως τὴν ὑρὰν τῆ ἱερείᾳ· ἴδ γὰ ϗ δι' αὐτῆς μαντεία· καμπτομένη γὰ τὸ τῆ πυρὸς, σημαίνει δυσχέρειαν πολέμου· ἀπαμβὴν ϗ ϗ κατανεύσασα, ἥτταν. ἀναλογομένη ϗ εἰς ὕψος, νίκην. *Ariſtoph.* Scholiaſt. Εἶδος εἶχον τὴν ὀσφὺν ϗ τὴν κέρκον ὀπτιδέναι τὸ πυρὶ ϗ ἐξ αὐτῆς σημείοις τοῖ κατανοεῖν, εἰ εὐαρέστηκε ϗ θυσία ϗ ἄλλα πνὰ ϖερὶ τὰ νεύματα σημεῖα λαμβάνειν, ϖερὶ ὧν τὴν θυσίαν ἐποίων. *Laertius* in *Pythagorâ*, Μαντικὴ τε ἐχρῆτο, τῇ διὰ πῦρ κληδόνων τε ϗ οἰωνῶν· ἤκουσα ϗ διὰ πῦρ ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου. *Græci* quidem hujuſmodi Vates Θυοσκόους & λιβανομάντεις appellant, de quibus *Aretius*, aliique; horum ineptias attigit *Cornelius Agrippa* de Occultâ Philoſophiâ l. 1. c. 57. & de Vanitate Scientiarum c. 31. & c. 47. *F. Barnes.* V. 756. Νεφέλης ὕπερ πήσκοντας εἰσορῶ φίλους) *Scaliger* legit εἰσορῶν, non advertens, hæc verba *Calchanti* affigi, *neque dixit Exercitui* hæc verba, *Video* &c. Disjungo autem ὕπερ πήσκοντας, ut ſit πήσκοντας ὕπερ Νεφέλης. *Joſua Barnes.* V. 757. Οὐδὲν δέ γ', ἀλλὰ πόλις ἀνήρπαδη μάτην) Quùm importuno hiatu Verſus antehæc laboret, viz. ὐδὲν γε, ἀλλὰ πόλις &c. *Scaliger* legebat, Δι' ὐδὲν, ἀλλὰ πόλις &c. *Duportus*, Οὐδέν γε, καί τοι πόλις. Nos certè leviori variatione utimur, hiatum implentes & veteris Lectionis Veſtigiis hærentes, poſt δὲν enim δὲ facilè potuit excidere. *Joſua Barnes.* V. 758. Ἠβέλετο) *Atticè* pro ἐβέλετο. V. 772. Τὰς ἐν Αἰγαίῳ συμφορὰς) Quùm videret *Scaliger* unâ Syllabâ Verſum excurrere, legit vel φορὰς pro ξυμφορὰς, vel ἴσ. Αἰγαῖς pro Αἰγαίῳ, & remittebat Nos ad v. 1141. ſequentem, Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς. Sed nihil opus eſt aliàs legere, ſi *Bacchium* in Quarto loco admittas, qui pes æquè ac *Anapæſtus* hic ſtabit. At verò Αἰγαὶ eſt *Inſula*, quæ nomen *Ægæo* Mari dedit; ubi etiam *Neptunus* præcipuè colitur: De quâ *Homerus* Iliad. θ. v. 203. & γ. v. 21. &c. Item *Statius* Theb. l. 7. *Non humiles Neptunus* præcipuè colitur: De quâ *Homerus* Iliad. θ. v. 203. & γ. v. 21. &c. Item *Statius* Theb. l. 7. *Non humiles Ægas, altúmque Caphareа dixi.* Joſua Barnes. V. 773. Τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα) Datum *Græcis*, ab irato ob filii *Palamedis* necem *Nauplio*, Vicini Portûs ſignum incendio; quo decepti *Græci* miſerrimè ad *Caphareum Euboiæ* Montem periêre, unde *Virg.* Æn. l. xi. v. 260. *Euboicæ cautes, ultórque Caphareus.* De hâc re vide *Euripidis* Scholiaſten ad *Oreſt.* v. 432. Et infra v. 1139. *J. Barnes.* V. 775. Σκοπιάς τε Περσέως) Speculas *Perſei* vocant occiduas *Africæ* regiones, ubi *Perſeus* Gorgonas expugnavit, *Meduſámque* earum Reginam obtruncavit. Vid. *Ovidium* Metamor. l. 4. Fab. 16. & *Diodorum Siculum* l. 4. Videſis quæ Nos ſuprà ad *Bacch.* v. 989. *Idem.* V. 780. Πόντῳ 'πὶ νώτοις) Sic *Hom.* νῶτα Θαλάσσης. Sic infrà v. 848. Τόμεν 'πὶ νῶτα &c. V. 781. Ἐνιαύσιον, ϖερὸς τοῖσιν ἓν Τροίᾳ δέκα) Ετεον· δῆλον δ' ἐπὶ ϖεισόμενος ἐῆλθ) Ob magnam hujus loci diſcrepantiam, *Joſephus Scaliger*, ut *Senſui* ſatis faceret,

ita distinguebat, quasi ἐνιαύσιον per quæstionem poneretur, & ab *Helenâ* dictum esset; reliqua à *Menelao* --hoc modo -- *Hel.* πόσον χρόνον Πόντῳ 'πὶ νώτοις ἅλιον ἐφθείρω πλάνον· 'Ενιαύσιον; Μενελ. Πρὸς τίνων ἐν Τροίᾳ Νεκρὸν 'Επτοι, δύηλθον ἕπτὰ ἀκτιδρομὰς ἐτῶν.

V. 794. Τόδ' ἐς ἐκεῖν' αἰνίσμ') Ita pro ἔπαινα restituo, *Cantero* & *Scaligero* præeunte, sensúque adeò ipso postulante, nam *Anus* illa *Menelao* dixerat hæc omnia, sed ut tum videbatur ænigmaticè; nihil enim ille apertè intellexerat. *J. Barnes.* V. 796. Τοῖσδ') Ita pro τοῖς omninò legendum, quod *Scaliger* vidit. V. 809. Ξίφος μολεῖ σε μᾶλλον, ἢ τυμὸν λέχος) Olim quum scriptum erat Ξίφος μολὼν εἶσι, *Gulielmus Canterus* acutè conjectabat legi debere μολεῖ σὲ, quam Lectionem probat *Scaliger* & *Duportus*. V. 811. Μὴ νῦν) *Scaliger* μὴ νυν legit. V. 817. Εἶσιν· τὸ πολμᾶν δ' ἀδυνατ', ἀνδρὸς ὃ σοφοῦ) Olim erat ἀδυνατον, sed *Scaliger* legit ἀδύνατ' pro ἀδυνατα, magis *Atticè* & Versui paulò commodiùs; haud enim necessaria prorsùs ista lectio. *Josua Barnes.* V. 824. Ἐρεῖ ἤ τις μ'; ὃ γνώσεταί γ', ὃς εἰμ' ἐγώ.) Quia utramque Clausulam interrogatoriam putabant, eò nonnulli sunt ducti, ut errorem aliquem hic esse suspicarentur. Quare *Scaliger* legebat, Ἐρεῖ ἤ τίς με; γνώσεταί δ', ὃς εἰμ' ἐγώ; *Duportus*, Ἐρεῖ ἤ τίς; ὡδὶ γνώσεταί μ', ὃς εἰμ' ἐγώ; Ego verò legendum statuo, ut olim, Ἐρεῖ ἤ τίς μ'; Οὐ γνώσεταί γ' &c. *Quis verò me prodet? Nemo utique sciet, qui sim ego.* Josua Barnes. V. 828. Χρησήριον μὴ τῦνομ') Θεονόην, quasi τὰ θεῖ Θεῦ νοοῦσ' ἐπιμολογεῖ. Idem ferè suprà v. 13. Καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην, τὰ Θεῖα γὰρ τά τ' ὄντα, κ' μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο. *Josua Barnes.* V. 829. Πάντ' οἶδ') *Omnia novit*, alii legunt εἶδ', hoc est, *vidit*; sed nostra Lectio verior videtur, quia exprimit illud ἠπίστατο meliùs, quod in præcedenti notulâ de illâ dictum protulimus ex Poetâ. *Jos. Barnes.*

Ἔτεσι· διῆλθον δ' ἑπτὰ ἀκτιδρομὰς ἐτῶν.

Ελέ. Φεῦ, φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον.
Σωθεὶς δ' ἐκῆθεν ἐνδοὺς' ἦλθες εἰς σφαγάς.

Με. Πῶς φῄς; τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 785

Ελέ. Φεῦγ' ὡς τάχιστα πῆσδ' ἀπαλλαγεὶς χθονός,
Θανῇ γὰρ ἀνδρὸς, ὃ τάδ' ἔξει δώματα.

Με. Τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;

Ελέ. Ἧκεις ἄελπτος, ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.

Με. Ἦ γὰρ γαμεῖ τις τἄμ' ἐβεβλήκει λέχη; 790

Ελέ. Θυγατρὸς δ' ὑβρίζῃ εἰς ἐμ', ἣν ἔτλην ἐγώ.

Με. Ἰδίᾳ δένων τις, ἢ τυραννεύων χθονός;

Ελέ. Ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.

Με. Τόδ' ἐς ἐκεῖν' αἴνιγμ', ὃ φροσσόλυ κλύω.

Ελέ. Ποίοις ὄπτας βαρβάροις πυλώμασιν; 795

Με. Τοῖσδ'· ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην.

Ελέ. Ἦπου προσήτεις βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγώ.

Με. Τέρψιν μὲν ἥ τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.

Ελέ. Πάντ' οἶδ' ἄρ', ὡς ἔοικας, ἀμφ' ἐμοῖς γάμοις.

Με. Οἶδ'· εἰ γὰ λέκτρα διέφυγες τάδ', οὐκ ἔχω. 800

Ελέ. Ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην.

Με. Τίς τῶδε πείθω; φίλα γὰ, εἰ σαφῆ λέγῃς.

Ελέ. Ὁρᾷς τάφον τόνδ' ἀθλίως ἔδρας ἐμάς;

Με. Ὁρῶ, τάλαινα, σιβάδας, ὧν πί σοι μέτα;

Ελέ. Ἐντανθα λέκτρων ἱκετεύομαί σε φυγάς. 805

Με. Βωμῷ σωτηρίζῃ, ἢ νόμοισι βαρβάροις;

Ελ. Ἐρρύσθ' ἡμᾶς τῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.

Με. Οὐδ' ἆρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν ἔξεστί μοι;

Ελ. Ξίφος μολεῖ σε μᾶλλον, ἢ τυμὸν λέχος.

Με. Οὕτως ἂν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν. 810

Ελ. Μὴ νῦν καταιδῇ· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός.

Με. Λιπών σε; Τροίαν ἑξέπερσα σὴν χάριν.

Ελ. Κρεῖσσον γὰ, ἢ σὲ τἄμ' ἀποκλῄναι λέχη.

Με. Ἀνανδρ' ἄρ' εἶπας, Ἰλίᾳ τ' οὐκ ἄξια.

Ελ. Οὐκ ἂν κτάνοις τυραννον, οὐ σὺ δοὺς ἴσως. 815

Με. Οὕτω σιδήρῳ πρωτὸν οὐκ ἔχ' δέμας;

Ελ. Εἴσῃ. "Τὸ τολμᾶν δ' ἀδυνατ', ἀνδρὸς ὃ σοφοῦ.

Με. Σιγῇ φράζω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;

Ελ. Εἰς ἄπορον ἥκεις· δεῖ γ' μηχανῆς τινος.

Με. Δεῦσας γὰ, ἢ μὴ δρώσας; ἥδιον θανεῖν; 820

Ελ. Μί' ἔστιν ἐλπὶς, ἣ μόνη σωθεῖμεν ἄν.

Με. Ὠνητὸς, ἢ τολμητὸς, ἢ λόγων ὕπο;

Ελ. Εἰ μὴ τύραννος ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.

Με. Ἐρεῖ ἤ τίς μ'; ὃ γνώσεταί γ', ὃς εἰμ' ἐγώ.

Ελ. Ἐς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴσα. 825

Με. Φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη;

Ελ. Οὐκ, ἀλλ' ἀδελφὴ· Θεονόην καλοῦσί νιν.

Με. Χρησήριον μὴ τῦνομ'· ὅ, τι δ' ἔρᾳ, φράσον.

Ελ. Πάντ' οἶδ', ἐρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σε.

Transegi autem *ex eo tempore* septem orbes annorum.

Hel. Heu, heu, longum certè tempus dixisti, ô miser.

Servatus autem illinc, huc venisti ad necem.

Men. Quomodo ais? quid dicis? quàm me perdidisti, mulier.

Hel. Fuge quàm celerrimè discedens ex hâc terrâ.

Interficieris *enim* à viro, cujus hæc domus est.

Men. Quam rem *tali* malo dignam feci?

Hel. Venis præter ipsius opinionē, & impedimento *es* meis nuptiis.

Men. An igitur vult aliquis ducere meam uxorem?

Hel. Et contumeliâ me afficere, quam ego sustinui.

Men. An aliquis privatim potens, an verò dominus terræ?

Hel. Filius Protei, qui imperat huic terræ.

Men. Hoc est illud ænigma, quod audivi ex ministrâ.

Hel. Ad quam aditans portam barbaricam?

Men. Ad istam, unde tanquam mendicus sum repulsus.

Hel. Num petebas victum? ô me miseram!

Men. Hæc quidem res erat: hoc verò nomen non usurpavi.

Hel. Ergo nôsti omnia, ut videris, de meis nuptiis.

Men. Novi, an verò hunc *barbarī* thalamum effugeris, nescio.

Hel. Intactum lectum scias tibi servatum *à me*.

M. Quænā hujus *rei* fides *mihi fiet*? grata enī *sīt*, *quæ dicis*, si *v. dicis*.

Hel. Vides miseram eam sedem ad hoc sepulcrum?

Men. Video misera, toros humiles, cum quibus quid *rei* tibi est?

Hel. Hic lectorum *barbarorum* effugia supplicitèr petimus.

Men. Utrùm egens arâ, an *hoc facis* more barbarico?

Hel. Hoc tuetur nos æquè ac templa deorum.

Men. Ergo non licebit mihi domum navigare?

Hel. Ensis manet te potiùs, quàm meus lectus.

Men. Sic essem miserrimus mortalium.

Hel. Nè nunc te pudeat *facere quod dico*: sed fuge ex hâc terrâ.

Men. Relictâne te? propter te expugnavi Trojam.

Hel. Melius enim *est*, quàm ut te meum connubium perdat.

M. Ignava ig. *facinora* dix. Ilioq; nō digna, *rebūsq; meis ad Il. gest. ind.*

Hel. Non *enim* potes interficere regem, quem fortasse cupis.

Men. Itáne corpus habet invulnerabile ferro?

He. Scies: "audere autē quod est impossibile, nō *est* sapientis viri.

Men. An igitur tacens, *ipse* meas manus ligandas præbebo?

Hel. Ad inopiam consilii redactus es. Opus autem est arte aliquâ.

M. Utrū *v. est* jucundius, mori facientes aliquid, aut non facientes?

Hel. Una spes reliqua est, quâ solâ servari possumus.

Men. An emendo, aut audendo, vel persuadendo?

Hel. Si rex non audiat te *huc* venisse.

Men. Quis verò me prodet, nesciet utique, qui ego siem.

Hrl. Est intus apud eum adjutrix quædam similis diis.

Men. An aliqua Fama collocata in penetralibus ædium?

Hel. Non; sed soror: Theonoen ipsam vocant.

Men. Nomen quidem *est* fatidicum: sed dic quid faciat?

Hel. Omnia novit, & dicet fratri *suo* te adesse.

Με. Θνή-

Με. Θνήσκοιμ᾽ ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τε μοι.
Ελ. Εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμ᾽ ἱκετεύοντέ νιν.
Με. Τί χρῆμα δρᾶσαι; τὶν᾽ ὑπάγῃς μ᾽ εἰς ἐλπίδα;
Ελ. Παρόντα γαμβρὸν μὴ φέρουσι σε συγγόνῳ.
Με. Πείσθητε δῆτα, κἀκ γῆς διορύσαιμ᾽ ἂν πόδα;
Ελ. Κοινῇ τ᾽ ἐκείνῃ ῥᾳδίως, λάθρᾳ δ᾽ ἁβατόν.
Με. Σὸν ἔργον· ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.
Ελ. Ὡς οὐκ ἄχρωτα γόνατ᾽ ἐμοῦ ἕξει χερῶν.
Με. Φέρ᾽, ἰὼ δῆτα νῷν μὴ ἀποδέξῃ λόγους;
Ελ. Θανῇ· γαμβρὸν δ᾽ ἡ πάλαι᾽ ἐγὼ βίᾳ.
Με. Προδότις ἂν εἴης· τὼ βίαν σκήψασ᾽ ἔχῃς.
Ελ. Ἀλλ᾽ ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα.
Με. Τί φῄς; θανεῖσθαι, κἄπειτ᾽ ἀλλάξῃ λέχη;
Ελ. Ταυτῷ ξίφει γε· κείσομαι δ᾽ ἔσω πέλας.
Με. Ἐπὶ τοῖσδε * τοῖς νυῖ, δεξιᾶς ἐμᾶς ἅπτου. * al. τοίνυν.
Ελ. Ψαύω, θανοῦσά σου, τόδ᾽ ἐκλείψουν φάος.
Με. Κἀγὼ ὀρφανεύσας σε, τελευτήσω βίον.
Ελ. Πῶς δῆτα θανούμεθ᾽, ὥστε κοὐ δόξαν λαβεῖν;
Με. Τύμβου πὶ νώτῳ σε κτενῶν, ἐμὲ κτανών.
Πρῶτον δ᾽ ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
Λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δ᾽ θέλων, ἵτω πέλας·
Τὸ Τρωϊκὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος.
Οὐδ᾽ Ἑλλάδ᾽ ἐλθών, λήψομαι πολὺν ψόγον,
Ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ᾽ Ἀχιλλέως,
Τελαμωνίου δ᾽ Αἴαντος εἰσιδὼν σφαγάς,
Τὸν Θησέως τε παῖδα· δρᾷ δ᾽ τὼ ἐμὼ
Οὐκ ἀξιώσω κἀποθανεῖν δάμαρτ᾽ ἐγώ;
Μάλιστά γ᾽· "Εἰ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
"Εὐψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ᾽ ὕπο,
"Κέφῃ καταμπέχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
"Κακοῖς δ᾽ ἔφ᾽ ἕρμα στερεὸν ἐμβάλλουσι γῆς.
Ὦ θεοί, γλυκάνω δή ποτ᾽ εὐτυχὲς γένος.

Men. Moriemur: nam fieri non poteſt ut ego lateam.
Hel. Si quo modo poſſemus *eam* perſuadere ſupplicantes ei.
Men. Quam rem ut faciat? in quam ſpem me adducis?
Hel. Nè dicat fratri te adeſſe in hâc terrâ.
Me. Si v. *hoc ei* perſuaſ. an ex *hujus* terræ fin. pedè efferre poterimus?
Hel. Sociâ *nobis* illâ facilè, clàm nequaquam.
Men. Tuum *eſt hoc* munus, quia mulier conveniens *eſt* mulieri.
Hel. Non habebit genua intacta à meis manibus.
Men. Age: ſed ſi noſtram orationem non receperit?
Hel. Morieris, & ego miſera per vim illi nubam.
Men. Proditrix eris: vim nempè prætexis.
Hel. At juro ſanctum jusjurandum per tuum caput.
M. Quid ais? te moriturum eſſe: & non mutaturam connubium?
Hel. Eodem gladio, & jacebo juxta te.
Men. Tange meam dextram, ad hæc nunc confirmanda.
Hel. Attingo *jurans*, te mortuo, me relicturam hanc lucem.
Men. Et ego orbatus te, finiam vitam.
Hel. Quomodo autem moriemur, ut gloriosè moriamur?
Men. Sepulcri ſupra dorſum te cæsâ, me cædet.
Sed priùs decertabimus magno certamine
Pro tuo lecto; qui verò vult, propè accedat:
Trojanam enim gloriam, & *res ad Trojam geſtas* non dedecorabo,
Nec *in* Græciâ reverſus, multâ vituperationè accip. *peſſimè audiâ*,
Qui Thetidem quidem privavi Achille,
Ajacis verò Telamonii cædem aſpexi,
Theſeique filium, *ejuſque fatum vidi*. Propter meam verò
Conjugem ego non auſim mori?
Maximè. "nam ſi ſunt Dii ſapientes,
"Virum ſortem interfectum ab inimicis
"Circumtegunt levi terrâ in ſepulcro.
"In ignavos verò ſolidum *durúmque* terræ tulcrum injiciunt.
"O Dii, fiat tandem aliquando fortunatum genus

V. 833. Παρόντα γαμβρὸν) ἐν τῇδε τῇ γῇ παρόντα. V. 834. Διορύσαιμεν) De hâc verbi διορύζω ſignificatione Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 401. *Joſ. Barnes.* V. 836. Σὸν ἔργον· ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.) Cùm olim legebatur, Σὸν ἔργον ὡς γυναικὶ πρόσφορον, γύναι, *Henricus Stephanus* ad hanc, quam præferimus, formam redegit, hæc dicens, *Non dubium eſt, quin pro* Vocativo γύναι, *reponendus ſit* Nominativus γυνὴ & *interpungi debeat poſt* σὸν ἔργον. Quòd ſiquis illi *emendationi aſſentiri recuſat, at certè aſſentiri illum coget* Plutarchus *in libello de diſcernendo Adulatore ab Amico. Ibi enim poſtquam* dixit, Ἀρχὴ δ᾽ φιλίας ἅφαμυ εἶ τοῖς πλείοσιν, τὼ ταυτὰ μὴ ὀκνηρῶς ἀσπαζομένῳ ἕτη κ᾽ ἥδη, τοῖς δ᾽ αὐτοῖς χαίρουσι συνηδύμασι κ᾽ πράγμασι κ᾽ διατριβαῖς, ὁμοιοπαθὴς δοκοῦσιν τε κ᾽ φύσιν, ſubjungit, ἐφ᾽ οἷς κ᾽ ταῦτα εἴρηται, Γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει, Παῖς παιδὶ· κ᾽ γυναικὶ πρόσφορον γυνή· Νοσῶν τ᾽ ἀνὴρ νοσοῦντι· κ᾽ δυστυχεῖ Λαφθεὶς ἑταῖρος ὀρθῶς ὅτι τῷ πεπονθότι. *Quo ex loco diſcimus etiam* Euripidem *verba illa* γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ, *ex proverbiali verſu ſumpſiſſe. Pertinent autem hi verſus à* Plutarcho *citati ad Proverbium, quo dicitur* ſimile gaudere ſimili. Hæc ille. Nec tamen tam conſtat *Euripidem* hæc ſumpſiſſe ex *Proverbiali* verſu, quàm probabile eſt, illum Proverbialem Verſum ex illo mutuatum. Huic loco affine eſt illud *Terentii, Mulier Mulieri magis congruum.* Vid. *Eraſmum* in Adagio, ſimile ſimili gaudet &c. *Joſua Barnes.* V. 837. Ὡς οὐκ ἄχρωτα γόνατ᾽ ἐμῶν ἕξει χερῶν) ἄχρως propriè *non-tinctus*, hìc pro intactus, ut ſæpe apud hunc Poetam, χρώζω pro ἅπτομαι, ſic *Phœniſſ.* v. 1619. Σοὶ τ᾽ οὐ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά. Et *Medea*, Καὶ τῶνδε γονάτων ὡς μάτην κεχρώσωμαι ſignificat inſuper, *inquino*, contamino, coloro, idem quod χραίνω. *Joſua Barnes.* V. 840. Προδότις) Ita cum *Scaligero* & *Æmylio Porto* lego, pro προδότης, interpungo etiam ad εἴης· Particulam verò ἂν poſt τὼ penitùs delendum duxi; otioſum enim eſt & Verſui damnoſum. *Idem.* V. 841. Ἀλλ᾽ ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα) Veterum Mos jurare per Caput alicujus Dilecti aut Honorati Viri, indè, ut putatur, ortus; quòd ea Hominis pars Priſcis ſancta ſit habita; uti ſuprà obſervavimus *Heraclid.* v. 540. Ubi de hoc juramento. *Joſua Barnes.* V. 844. Ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νυῖ) *Canterus* & *Scaliger* legunt τοίνυν, ſufficit enim τοῖσδε pro τύπις ſine τοῖς, ſic *Ariſtophanes*, ἐπὶ τύποις λάμβανε. *Hâc Conditione accipe.* Sic dixit Poeta *Alceſt.* v. 375. Ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἔξ ἐμῆς λάχε. *Joſ. Barnes.* V. 851. Τὸ Τρωϊκὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος) Ita rectè *Scaliger* κλέος legebat pro λέχος, quod nihil hìc loci habuit; quare rejicio illud penitùs & genuinum κλέος reſtituo; quod ſanè feciſſem, ſi nemo unquam admonuiſſet. Adeò evidens mihi res hæc videtur; nec dubito, quin & aliis videbitur. Quanquam & ad λέχος ſenſum quendam non uſquequaque ineptum excogitârunt nonnulli, quaſi Conjugium ſuum hoc eſt λέχος, ideò Τρωϊκὸν, *Trojanum* vocaret, quòd illius reſarciendi cauſa tot annis ad *Trojam* laborâſſet. Sed an hoc non ſit nimis longè petitum, judicent qui Naſum habent. *Joſua Barnes.* V. 855. Τὸν Θησέως τε παῖδα) Subaudi τὼ ἐμὼ χάριν θανόν]᾽ ἐσείδον. Legendum tamen videtur (inquit *Johannes Brodæus*) Νέστορος, non Θησέως. *Acamas* enim & *Demophon Theſei* filii à bello *Trojano* ſalvi domum rediêrunt; ut in *Heraclidis* & *Hecubâ* ipſemet confitetur *Euripides*. Et hæc verè obſervat *Brodæus*, quia *Antilochus Neſtoris* filius occubuit in illo bello; *Theſei* autem filii reverà ſupervixêre. Sed hoc eſt pii Poetæ Artificium præter Hiſtoriam aliquid in laudem ſuæ Patriæ adjicere; quaſi *Achilles* & *Ajax* & *Theſei* filii *Athenienſes* eſſent omnium *Græcorum* longè optimi & fere ſoli. *J. Barnes.* V. 857. Εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοὶ) Argumenti vis, Ἀλλ᾽ εἰσὶν οἱ θεοὶ σοφοὶ, *Ergò mollitèr cubabunt Viri fortes.* V. 859. Κέφῃ καταμπέχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί·) Sic ſuprà *Alceſtid.* v. 462. Κέφα σοι χθὼν ἐπάγω πόνος γυναί. Et *Suidas*, Κέφη γῆ τῶν νεκρῶν καλύπτει. Plura in hanc rem videſis apud *Johan. Kirchmannum* de *Funerib. Romanor.* l. 3. c. 9. V. 860. Κακοῖς δ᾽ ἔφ᾽ ἕρμα στερεὸν ἐμβάλλουσι γῆς) Quod ad hæc verba attinet, ſunt quidem, ut ego puto, fidelitèr reſtituta, ex *Joſephi Scaligeri* authoritate; cùm prior Lectio valdè eſſet dubiis obnoxia, ita enim

erat, Κακὸς δ' ἐφ' ἕρμα στερεὸν ἐκβάλλει γῆς. Cui remedium non adhibet illud *Henrici Stephani*, *In veteribus Codicibus ſcriptum eſt* ὑφ' ἕρμα. *Scaligerianæ* autem lectionis ſenſum apertiſſimum ſic explices, ὁπὶ ᾧ κακοῖς στερεὸν ἕρμα γῆς ἐμβάλλει· στερεὸν ἕρμα γῆς, vel *magnum terræ pondus* ſonat, vel *gravem* & prægrandem Cippum, aut *Lapidem*; ut *Tibull.* l. 1. Eleg. 4. *Jam tua, qui Venerem docuiſti vendere primus, Quiſquis es, infelix urgeat Oſſa Lapis!* Vid. de hâc re *Johann. Kirchmann.* locum prædictum. *Joſua Barnes.*

Τὸ Ταντάλειον, ᾗ μεταϛήτω κακῶν.
Ελ. Οἴ ἐγὼ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω·
Μενέλαε, ὡς ἀπεϛεράγμεθ'· ἐκβαίνᾳ δόμων
Ἡ θεσπιῳδὸς Θεονόη, κτυπᾷ δόμους,
Κλῆθρων λυθέντων, φεῦγ'. ἀτὰρ τί φθάνομεν;
Ἀπῶσα γάρ σε, ᾗ πάρεσ' ἀφιγμένον
Δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύϛηνε, ὡς ἀπωλόμην·
Τροίας γ' ϛωθεὶς, κἀπὸ βαρβάρου χθονὸς,
Εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν φάσγαν' αὖθις ἐμπεσῇ.

V. 864. Διαπεράγμεθ') *Actum eſt de nobis.*

Tantaleum, & liberetur à malis.
Hel. Heu me miſeram (ſic enim ſe habet mea fortuna)
Menelae, actum eſt de nobis: egreditur ex ædibus
Fatidica Theonôe: domus crepat,
Solutis repagulis, fuge. Sed quid fugiendum?
Abſens enim, & præſens te veniſſe
Huc, novit: ô infelix, quàm perii.
Servatus à Trojâ & barbaricâ terrâ
Veniens, in barbaricos gladios rurſus incides.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

PRogrediens *in Scenam* Theonoe, *cum luſtrali flammâ*, Helenam *alloquitur*, *Deos jam tum de ſalute viri concilium habere ſignificans.* Helena & Menelaus *miris ſuaſicinibus* Theonoen *ſibi conciliare conantur. Quorum precibus facilè pia Virgo annuit.* Menelaus & Helena *deliberant, quomodo ipſi tutò evadant, & Tyrannus falli poſſit.* Chorus *hoc ſuorum periculo tactus, commemorationem orditur calamitatum, ex bello* Trojano *ortarum: Cujus origo* Paridis *illa in* Græciam *Navigatio &* Helenæ *Raptus extiterit.*

ΘΕΟΝΟΗ, ΕΛΕΝΗ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Θεο. Ἧγού σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας,
Θεῖον γ' ϛεμνῶ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν,
Ὡς πνεῦμα καθαρὸν ἠέρᾳ δεξώμεθα.
Σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ
Στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογί·
Κρῦσον γ' πεύκῳ, ἵνα διεξέλθω, πυρός·
Νόμον γ' τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῶσαι, πάλιν
Ἑφέσιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.
Ἑλένη, τί ϛ τἀμὰ πῶς ἔχῃ θεσπίσματα;
Ἥκῃ πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανὴς,
Νεῶν ϛερηθείς, τῦτε σῦ μιμήμα[Θ].
Ὦ πλῆμον, οἵους διαφυγὼν ἦλθες πόνους,
Οὐδ' οἶδε νόσον οἴκαδ', εἴτ' αὐτῦ μένῃς.
Ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς, σύλλογός τε σῦ πέρι
Ἔϛαι πάρεδρ[Θ] Ζηνὶ τ�ᾠδ' ἐν ἡμαπ.
Ἥρα μὲ, ᾗ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
Νῦν ὄϛιν ἔυνους, κεἰς πάτραν ϛῶϛαι θέλει
Ξυὺ τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τὸν Ἀλεξάνδρου γάμους
Δώρημα Κύπρι[Θ] ψευδονυμφεύτους μάθῃ.
Κύπρις γ' νόσον σὸν διαφθεῖραι θέλει,

V. 872. Θεῖον γ' ϛεμνῶ θεσμὸν) ϛεμνῶ, *Mediæ* vocis verbi ϛεμνόω, vel σέμνυ *Activæ*, ſignificat, *adornare* aliquid auguſtiùs. *Scaliger* & *Duportus* legunt Θεῖον σέλας γ' θεσμὸν, non æquè benè, ut mihi quidem videtur. *Joſua Barnes.* V. 874. Σὺ δ' αὖ κέλευθον) *Siquis*, hoc eſt, *nequis forte prophanus* aut *ſceleroſus viam ſacræ Virgini calcandam impiaverit, igne Sacro ſuffiaminatam luſtrari jubet.* Proclus, Καὶ πῦ πάντα καθαίρουσι πυρὶ παρήγγελται χθῆναι, μὴ δὲ ἀκαθάρτου οἰκίας ληφθέντα. *Joſ. Barnes.* V. 876. Κρῦσον γ' πεύκῳ) De *Ægyptiorum* hoc more ſuffitus odoratos faciendi, piceáſque tædas utendi, vide *Cæl. Rhodigin.* Antiq. Lection. l. 24. c. 22. *J. Barnes.* V. 881. Μιμήματος) Rectè *Henricus Stephanus* (cui inter multos bonos Authores, plurimum debet *Euripides*) ex M. SS. correxit πιμήμα[Θ] in μιμήμα[Θ], ut dixit Poeta ſuprà v. 73. ὄνον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης. V. 882. Ὦ πλῆμον, οἵους διαφυγὼν ἦλθες πόνους) pro corrupto οἴκους, recte itidem reſtituit nunquam ſatis laudatus *H. Stephanus*, cùm alii in ὃ σὸς corrupiſſent, de quâ re vide illius Notas ad *Euripidem* & Præfationem ad eaſdem notas. V. 889. Ψευδονυμφεύτους) Ita Vetus *Aldina* Editio, quàm cur quis in hâc parte in ψευδονυμφεύτους mutaret, non video; potiùs enim ad γάμους, referri debet, quàm ad Κύπρις[Θ]. Γάμοι autem ψευδώνυμοι dicuntur *Nuptiæ* falsò dictæ, cùm reverà, ex mente hujus Fabulæ, *Paris* nihil unquam cum *Helenâ* commune habuerit. *Joſua Barnes.*

Tu verò viam, ſi quis *eam* læſit *polluitque* pede
Calcans impio, da luſtrali flammæ, *ſacrâ luſtres flammâ*:
Concutiáſque Piceam facem ignis, ut tranſeam.
Ritúque meo Diis peracto, *cæremoniis abſolutis*, iterum
Lararìam flammam in ædes portate.
Helena, quid? quomodo ſe habent mea vaticinia?
Venit tuus maritus Menelaus, hic conſpicuus,
Orbatus navibus, & tuo ſimulacro.
O miſer, quibus laboribus vitatis, *huc* veniſti,
Neque ſcis utrum ſis domum reverſurus, an verò hìc manſurus.
Contentio enim inter Deos, conciliúmque de te
Erit convocatū hodie apud Jovem.
Juno quidem, quæ tibi hactenùs inimica fuit,
Nunc eſt benevola, & vult te ſalvum ducere in patriam
Cum iſtâ *Helenâ*, ut Græcia nuptias Alexandri
Fallàs cognoſcat, donum *fallacis* Veneris.
Venus verò vult impedire tuum reditum,

The. PRæi tu mihi ferens facum ſplendens lumen,
Sanctumq; celebra ritum *purificando* ætheris receptacula;
Ut ſpiritum *aerémque* purum cœli accipiamus.
Tu verò viam, ſi quis *eam* læſit *polluitque* pede
Calcans impio, da luſtrali flammæ, *ſacrâ luſtres flammâ*:
Concutiáſque Piceam facem ignis, ut tranſeam.
Ritúque meo Diis peracto, *cæremoniis abſolutis*, iterum
Lararìam flammam in ædes portate.
Helena, quid? quomodo ſe habent mea vaticinia?
Venit tuus maritus Menelaus, hic conſpicuus,
Orbatus navibus, & tuo ſimulacro.
O miſer, quibus laboribus vitatis, *huc* veniſti,
Neque ſcis utrum ſis domum reverſurus, an verò hìc manſurus.
Contentio enim inter Deos, conciliúmque de te
Erit convocatū hodie apud Jovem.
Juno quidem, quæ tibi hactenùs inimica fuit,
Nunc eſt benevola, & vult te ſalvum ducere in patriam
Cum iſtâ *Helenâ*, ut Græcia nuptias Alexandri
Fallàs cognoſcat, donum *fallacis* Veneris.
Venus verò vult impedire tuum reditum,

Ὡς μή τ' ἐλεγχθῇ, μηδὲ περαμβὴν φόνῃ
Τὸ κάλλος, Ἑλένης ὕπερ, ὠνητοῖς γάμοις.
Τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν· εἰσὶ, καὶ βέλει Κύπρις,
Λέξασ' ἀδελφῷ γ' ἐνδίκ' ὄντα διολέσω,
Εἴτ' αὖ μεθ' Ἕλας σᾶσα σὸν σώσω βίον,
Κρύψασ' ὁμαίμον', ὅς με πρὸς δόμους τάδε
Εἰπεῖν, ὅπως χλῶ πῶδε νοστήσας τύχης.
Τίς εἶσ' ἀδελφῷ τῷδε σημανῶν ἐμῷ
Παρόνθ', ὅπως ἂν τὰμὰ σῴα βεβαίως ἔχῃ;
Ελ. Ὦ πρόθεν, ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ,
Καὶ προσκαθίζω δῶμον ἐκ δυσμόρου,
Ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς, τῷ δέ γ', ὃν μόλις ποτὲ
Λαβοῦσ', ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ κατθανόντ' ἰδεῖν·
Μή μοι κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
Τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας·
Σῶσον δ', λίτομαί σε· συγγόνῳ δ' σῷ
Τὼ δυσέβειαν μὴ προδῷς τὼ σὼ ποτε,
Χάριτας πονηρὰς, καὶ δίκης ὑπερβολήν.
" Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὼ βίαν· τὰ κτήματα δ'
" Κτᾶσθαι κελεύει πάντας, οὐκ ἐς ἁρπαγάς.
" Ἑαυτοῦ δ' ὁ πλοῦτός ἐς' ἄδικός τις ὤν.
" Κοινὸς γὰρ ὄρνις ἐστὶν ὑετὸς πᾶσι βροτοῖς,
" Καὶ γαῖ', ἐν ᾗ χρὴ δώματ' ἀναπληρουμένους,
" Τἀλλότρια μὴ χρῆν, μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.
Ἡμᾶς δ' μακαρίως μὲ, ἀθλίως δ' ἐμοὶ,
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν πόσι
Τῷδ'· ὃς πάρεσι, καὶ πολάζυσθαι θέλει.
Πῶς ἂν θανὼν ἂν ἀπολάβοι; κεἰ θεὸς δ πῶς
Τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀποδοίη ποτέ;
Ἤδη τὰ τοῦ θεοῦ, κἀτὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
Πότερον ὁ δαίμων, χ' ᾧ θανὼν τὰ τῆδ' πέλας
Βέλτιντ' ἂν, ἢ βέλτιντ' ἂν ἀποδῦναι πάλιν.
Δοκῶ μοὶ. ἔκυρ χρή σε συγγόνῳ πλέον
Νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρί.
Εἰ δ' ἔσα μάντις, κἀτὰ θεῖ ἡγεμὼν,

Nè coarguatur, neque videatur emisisse
Formam *formæque palmam*, Helenæ causâ, venali connubio.
Summa verò *rei* potestas in nobis *est sita*; sive, quod cupit Venus,
Perdam te dicens fratri, quòd hìc sis:
Sive contrà, cum Junone stans, servem tuam vitam,
De tuo adventu celans fratrem, qui me jussit hoc
Significare *sibi*, quando *in* hunc agrum veneris,
Quis igitur vadit indicaturus fratri meo, hunc
Adesse, ut *res* mea tuta sit, *utque periculo caream?*
Hel. O Virgo, cado supplex ad genua tua,
Et sedeo apud hanc miseram sedem
Pro me ipsâ, & isto, quem vix tandem
Nacta in ipso articulo discriminis sum, ut videam eum mori.
Nè dicas tuo fratri, meum maritum
Hunc venisse in meas charissimas manus.
Serva verò *ipsum*, oro te supplex, fratri vero tuo
Pietatem tuam ne prodas, *ne prostituas* unquam,
Gratiam malam injustámque *tibi* comparans.
" Odit enim Deus *omnem* vim.
Partas verò *res*
" Possidere jubet omnes, non ex rapinis.
" Omittendæ autem sunt omnes divitiæ injustæ.
" Commune enim est cœlum omnibus hominibus,
" Et terra, in quâ oportet implentes domos
" Non habere aliena, neque auferre vi.
Me verò divino consilio, sed cum meâ, miserâ
Mercurius tradidit patri tuo, ut me servaret marito
Huic, qui adest & vult *me* recipere.
Quomodo igitur mortuus *me* recipiat? & quomodo ille
Vivam mortuo huic reddat?
Quamobrem jam Dei numen, & patris *tui religionem* considera,
Utrum Deus, & ille mortuus ea, quæ sunt aliorum, *retinere*
Velint, an velint me reddere:
Equidem arbitror *reddituros*. Haud igitur oportet te fratri *tuo* plus
Tribuere stulto & *parere* magis, quàm bono patri.
Si verò vates existens, & *rerum* divinarum interpres,

V. 893. Τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν) subaudi ἔστιν. V. 897. Ὅταν γῆν πῶδε νοσήσας τύχῃς) Hìc νοσήσας pro simplici ἐλθὼν, ut suprà observavimus ad hujus Fabulæ. v. 481. Vid. & *Rhes.* v. 427. ubi νόστος *Reditus*, simplicitèr occurrit pro ἔλευσις *adventus* & νοστέω pro ἔρχομαι. Qui usus nec *Homero* ignotus, ut ibidem ostendi. *Josua Barnes.* V. 898. Τίς εἶσ' ἀδελφῷ τῷδε σημανῶν ἐμῷ Παρόνθ',) Τίς ἐστι, τῷ ἀδελφῷ μὲ σημανῶν, τῆδον, ἥκων Μενέλεων, παρόντα; ὅπως ἐμοὶ μὴ ὀχλίζηται ἀδελφὸς, τὸν ἐχθρὸν αὖτῷ ἀποκρυπτόμενος. Olim quùm erat scriptum τίς εἶς; quis es? & σημανῶ γ', quo nihil in toto orbe frigidius; (quomodo enim illa, quæ probè omnia novit & illum ut *Menelaum* jam diù esset allocuta, diceret tandem, *Quis es?* & continuò adderet, *ego illum*; quasi de tertiâ personâ loqueretur, *fratri indicabo?*) Solus Divinus ille *Josephus Scaliger* veram Lectionem vidit & in margine suo notabat: Adeò mentis acumine præ cæteris valebat. Quare ita locus iste exponendus; Quùm jam Divina Mulier dixit sibi à Fratre in mandatis datum, ut *Menelai* adventû quando contigerit, illicò nuntiaret, subitò ad servitium conversa exclamat, *Quis igitur* vestrûm, *currit fratri meo nuntiaturus, hunc jam, Menelaum* viz. *hìc adesse*? Hoc autem videtur pia Virgo in terrorem tantùm dixisse; quia ipsa sibi statuerat, nihil injusti agere. *J. Barnes.* V. 903. Ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ) In articulo discriminis. *Proverbiale* loquendi genus. De quâ re vid. *Erasmi* Adag. *In acie Novaculæ*, Græcè ἐπὶ ξυρῆ ἀκμῆς. V. 908. Χάριτας πονηρὰς) Χάριτας ἐκ δόλου ἀδικίας τῆς εἰς ἡμᾶς τῷ ἀδελφῷ χαριζομένους. V. 909. Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὼ βίαν· τὰ κτήματα δ' κτᾶσθαι κελεύει πάντας, οὐκ εἰς ἁρπαγάς.) Hæc sententia ita ferè à *Pindaro* exprimitur, *Pyth.* Od. 8. Antistroph. & Epod. 1. Κέρδος δ' φίλτατόν γ', ἐπόλβου εἴ τις ὀν δόμων φέρει· Βία δ' κὰ μεγάλαυχον ἔσφιγεν ἐν χείρῳ. In quem locum vide *Pindari* interpretes & *Johannem Benedictum* hæc verba cum illo conferentem. Hunc locum egregium Meherculè & omnium αἰχεκεδῶν animis altiùs infigendum ex *Hugonis Grotii* versione Lectori exhibebo; quià probè novi Ego, quos plurimi iniquitèr suo jure privaverint, cùm tamen oppressi illi nemini unquam malè dixerint aut optârint, at injustè sibi consulentes votis & miseratione prosecuti sunt; adeò illis non magnopere invident, ut eorum potiùs vices seriò doleant, qui malis artibus aliorum Innocentiæ insidiantur, honori autem suo & commodo, etiam cum animarum periculo, velificantur. Audiant illi, si *Græcè* sapiant, *Euripidem*, imò nè satis forte attendant, *Grotium* quoque, ita illos monentem; At tu nequaquam injurio *morem geres Fratri, priorem prode Pietatem tuam; Malam atque iniquam Gratiam sic aucupans. Namque odit ipse Vim Deus; neque Divites Nos esse Rapto, sed probè partis cupit. Spernenda, si non jure veniat, Copia est. Communis æther hominibus, tellus quoque; In quâ ampliare cuique sic fas est Domum; Ut ab alienis rebus ac vi temperet.* Cùm verò nullibi licet de quopiam malè loqui, aut nomine eum notare; fas tamen hìc sit maximè, Virum verè laudabilem Honoris & Gratitudinis causâ nominare; qui & Veri amans & Æqui, ut Doctrinâ nemini cedit, sic apertâ & intrepidâ quâdam φιλαληθείᾳ plurimis antecellit. Nomen certè *Humphredi Gower* S. T. P. Collegii D. *Johannis Cantabrigiæ* Præfecti, parum hinc Laudis feret, huc afferet quamplurimum; quòd & *Euripidem* & illius studiosos tam Docto Viro & Integro placuisse Literatus Orbis aliquandò audiverit. *Josua Barnes.* V. 922. Βέλτιντ' ἂν, ἢ βέλτιντ' ἂν ἀποδῦναι πάλιν) Fruſtrà hìc, ut mihi videtur, *Canterus* Novar. Lection. l. 6. c. 19. & post illum *Scaliger* legunt, Βέλτιντ' ἄν, ἢ ὃ βέλτιντ' ἂν ἀποδῦναι πάλιν, saltem nullâ necessitate ita legunt; nam ut concedam, nihil istam Lectionem Carmini officere (sæpè enim suprà probavimus apud *Græcos* ἡ ante ἕ elidi, præcipuè *Orest.* v. 596.)

v. 596.) hoc tamen contendo, posse τὸ βέλομαι per se accipi in priori loco, æquè benè ac cum verbo in posteriori; hoc modo, σκόπει, πότερον ὁ Δαίμων, χ' ᾧ θανὰν βέλοιτ' ἂν τὰ σ' πέλας, ἦγεν χρήζοιεν, ἢ ὀπτυμήσειαν αὐτ' σ'· ἢ βέλοιτ' ἂν αὐτὰ ἀποδῦναι πάλιν. De hâc verò & aliis τῷ βέλομαι significationibus, vid. *Phavorin.* Sed & *Cantero* sua Laus non est deneganda, acutè enim & sapientèr hoc ipsum cum multis aliis nobis notavit, sed hoc, ut dixi, nullâ omninò necessitate; cùm βέλομαι simpliciter ac per se capi potest, æquè benè ac cùm *Verbo* vel *Accusativo*; ut satis omnibus liquet. *Josua Barnes.*

V. 929. Τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι) Hic τὸ μὴ ante εἰδέναι eliditur, vel simul coalescit, ut sæpè ante observavimus, *viz.* ad *Orest.* v. 596. *Phœniss.* v. 1183. *Hippolyt.* v. 49. *Androm.* v. 241. & 253. & 626. &c. *Josua Barnes.*

Τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
Τῷ σ' ὑ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις δίκην,
Αἰσχρὸν, τὰ μὲν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναι,
Τά τ' ὄντα, καὶ μή, τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι.
Τλὰς δ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἐγκειμαι κακοῖς,
Ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης·
Ἐλέγξω γὰρ ὐδεὶς ὅστις ὑ συγγνώ βροτῶν·
Ἡ κλῄζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδοῦσ' ἐμὸν
Πόσιν, Φρυγῶν τ' * ᾤκησα πολυχρύσους δόμους. * an οἰκῶσα.
Ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, κἀπιβῶ Σπάρτης πάλιν,
Κλύουσες, εἰσιδοῦσες, ὡς τέχναις θεῶν
Ὤλοντ', ἐγὼ δ' προδότις οὐκ ἄρ' ἦν φίλων,
Πάλιν μ' ἀναξουσ' εἰς τὸ σωφρον αὖθις ἄν.
Ἐδναίαν τε θυγατέρ', ἣν ὐδεὶς γαμεῖ,
Τλὰς δ' ἐνταῦθ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν,
Ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι.
Κεἰ μὲ θανὼν ὅδ' ἐν πυρᾷ κατεσφάγη,
Πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠλάπων·
Νῦν δ' ὄντα, καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι.
Μὴ δῆτα, πάρθεν', ἀλλά σ' ἱκετεύω τόδε·
Δὸς τλὰς χάριν μοι τλάσδε, καὶ μιμοῦ τρόπους
Παιδὸς δικαίου. "Παιδὶ γὰρ κλέος τόδε
" Κάλλιστον, ὅστις ὀκ παιδὸς χρηστοῦ γεγώς,
" Εἰς ταυτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.
Θε. Οἰκτρὸν μὲ οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
Οἰκτρὰ δ' καὶ σύ. τοῦδε Μενέλεω πόθῳ
Λόγους ἀκοῦσαι, πίνας ἐρᾷ ψυχῆς πέρι.
Με. Ἐγὼ σὸν ἕστ' ἂν προσπεσὼν πλαίω γόνυ,
Οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τλὰς Τροίαν γὰρ ἄν,
Δειλοὶ γενόμενοι, πλεῖστον αἰσχύνοιμ' ἄν.
" Καί τοι λέγουσιν, ὡς προὶ ἀνδρὸς εὐγενοῦς
" Ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
Ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε,
Αἰρήσομαι, τοπρόσθε * τῆς εὐδαιμονίας. * an τοῦδ' ἀδημονεῖν.
Ἀλλ' εἰ μὲ ἄνδρα σοι δοκῇ σῶσαι ξένον,
Ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν,
Ἀπόδοτε, καὶ πρὸς, σῶσον· εἰ δ' μὴ δοκῇ,
Ἐγὼ μὲ ὑ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
Ἀθλιοθεὰν εἶλι, σὺ δ' γυνὴ κακὴ φανῇ.
Ἃ δ' ἄξι' ἡμῖν, καὶ δίκαι' ἡγούμεθα,
Καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνδάψεται,
Λέξω τάδ', ἀμφὶ μνῆμα σοῦ παιδὸς * πόθῳ. * Scal. πότῳ.
Ὦ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λαΐνον τάφον,
Ἀπόδοθ', ἀπαιτῶ, τλὰς ἐμὴν δάμαρτά σε,
Ἦν Ζεὺς ἔπεμψε δεῦρό σοι, σῶζειν ἐμοί.

Jus quidem patris corrumpas,
Huic verò non justo fratri *tuo* jus tribuas,
Turpe *fuerit*, te omnia quidem divina *mysteria* cognoscere,
Et ea, quæ sunt, & quæ non sunt, justa verò *quæ sint*, nescire.
Me igitur miseram, *ex* malis, in quibus versor,
Libera, hoc obiter *adverse* fortunæ dans, *præterq. sortè indulg. mihi.*
Nullus enim mortalium *est*, qui non oderit Helenam;
Quæ in Græciâ dicor prodidisse meum
Maritum, & habitâsse in opulentis ædibus Phrygum.
Quòd si *in* Græciam venero, & rediêro Spartam,
Audientes, & videntes, quòd *ipsi* dearum dolis
Perierint, ego verò non fuerim proditrix amicorum,
Referent me iterum inter pudicas *mulieres:*
Et dotatam elocabo filiam, quam nullus *nunc* ducit.
Et relinquens hanc acerbam errationem hìc,
Fruar opibus, quas domi habeo.
Et si quidem hic mortuus in Pyrâ interfectus fuisset,
Lacrymis prosequerer eum procul absentem;
Nunc verò spoliabor vivo, & salvo.
Nè igitur, ô virgo, *facias*, *quod minaris:* sed hoc te supplex rogo,
Tribue mihi beneficium hoc, & imitare mores
Justi patris: "Hæc enim liberis *est* gloria
"Pulcherrima, quicunque ex bono patre nati
"Eosdem mores habent, quos parentes.
The. Digna quidem sunt commiseratione quæ jam dixisti:
Sed & tu quoque miserabilis. Desidero tamen Menelai
Sermonem audire, quem dicturus est de vitâ.
Men. Ego neque sustineam procidere ad tua genua,
Neque lacrymis rigare palpebras: nam res ad Trojam gestas
Valde dedecorarem, si timidus essem.
"Quanquam dicunt, quòd sit generosi viri,
"In adversis rebus lacrymas ab oculis demittere:
Sed nequaquâ hoc honestû *præceptû* (si *modò censetur* hoc honestû,
Sequar, *propter meam* pristinam felicitatem *ac generositatem.*
Sed siquidem tibi videtur, *placétque* virum peregrinum servare,
Et qui quærit justè recipere suam uxorem,
Redde, & insuper, serva *nos*: si verò non videtur,
Ego quidem non nunc primùm, sed sæpiùs
Miser fuerim, tu verò videberis injusta mulier.
Quæ autem digna *sunt* nobis, & quæ justa ducimus,
Et *quæ* tuum cor maximè tangent *ac pungent*,
Ea dicam ad monumentum patris tui *cum* desiderio *cùmq; suspiriis:*
O senex, qui habitas hoc lapideum sepulcrum,
Rogo te, ut mihi meam uxorem reddas,
Quam Jupiter huc misit tibi, ut mihi servares.

V. 938. Αὖθις ἂν) *Canterus* & *Scaliger* αὖ pro ἂν legunt.

V. 943. Σφ' ἀπόντα) σφὲ pro αὐτὸν, vid. *Iphig. Taur.* v. 742.

V. 954. Τλὰς Τροίαν γὰρ ἄν---πλεῖστον αἰσχύνοιμ' ἄν) De duplici ἄν in unâ eâdemque clausulâ satis frequenter Nos suprà monuimus, viz. *Hecub.* v. 359. & v. 1200. *Orest.* v. 710. *Alcest.* v. 96. *Heraclid.* v. 180. &c. V. 959. Αἱρήσομαι τὸ πρόσθε τῆς εὐδαιμονίας) *Canterus* legendum vult, τὸ πρόσθε τῆσδ' ἀδημονεῖν, *coràm hâc, i.e. Helenâ, animo-concidere*, optimè, si mihi credis; adeò ut vix mihi temperare possim, quin in textum hanc Lectionem admittam. *Scaliger* paulò violentiùs legit, αἱρησόμεθα, πρόσθε τῆς ἐμῆς μονῆς. *Duportus* ἀδημονεῖν, per oscitantiam, ut puto, cùm ἀδημονεῖν in animo haberet. Ἐνδημεῖν enim quùm extet, ἐνδημονεῖν nullibi reperitur. *Jos. Barnes.*

Οἶδ' ἔνεχ' ἡμῖν ἔποτ' ἀποδώσεις θανών·
Ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλέμμυον
Οὐκ ἀξιώσεις τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
Κακῶς ἀκοῦσαι. κωφὰ γὰρ ὄζει νεκρῶ.
Ὦ νέρτερ' Ἄδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ, 975
Ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἕκατι σώματα,
Πεσόντα τῷ 'μῷ φασγάνῳ, μαθὸν δ' ἔχεις·
Ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
Ἢ τλῆθ' ἀναίδην ποτ', εὐσεβὴς παῖς
Κρείσσω φανῆσθαι, ταμίαν' ἀποδοῦναι λέχη. 980
Εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τλῆ ἐμὴν συλήσετε,
Ἅ σοι παρέλιπεν ἥδε τῷδ' λόγων, φράσω.
Ὅρκοις κεκλήμεθ', ὡς μάθῃς, ὦ παρθένε,
Πρῶτον μὲ ἐλθὼν δεῦρ' μάχης σῷ συγγόνῳ.
Κἀκεῖνον, ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἁπλοῦς λόγος. 985
Ἦν δ' ἐς μὲ ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδί,
Λιμῷ δὲ πρᾶ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ,
Κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοί, κἄπειτ' ἐμὸν
Πρὸς ἧπαρ ὦσαι δίσσυμον ξίφος τόδε,
Τύμβου 'πὶ νώτοις τοῦδ', ἵν' αἱμάσσοι ῥοαὶ 990
Τάφου καταιγάζωσι· κεισόμεσθα δὲ
Νεκρὼ δύ' ἐξῆς τῷδ' ὅπι ξεστῷ τάφῳ,
Ἀθάνατον ἄλγος σοί, λώβη δὲ σῷ πατρί.
Οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδ' ἔτι σύγγονος σέθεν,
Οὔτ' ἄλλος ὑδείς· ἀλλ' ἐγώ σφ' ἀπάξομαι, 995
Εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
Τί ταῦτα; "Δακρύοις εἰς τὸ δῆλυ πρεπόμενος,
"Ἐλεεινὸς εἶσι μᾶλλον, ἢ δεξιός.
Κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· *δυσκλεῶς γὰρ ἢ κτενεῖς. * an δυσκλεᾶ.
Μᾶλλόν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις, 1000
Ἵν' ἧς δικαία, καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω.
Χο. Ἐν σοὶ βεβούλευ, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους.
Οὕτω δὲ κρῖνον, ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς.
Θε. Ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βέλομαι.
Φίλῳ τ' ἐμαυτὴν, καὶ κλέος τὸμὸν πάρος 1005
Οὐκ ἂν μάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν
Δοίην ἄν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι.
Ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα
Ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
Ἔχουσα, σώζειν Μενέλεων πειράσομαι. 1010
*Ἥρα δ' ἐπειδὴ βέλεταί σ' εὐεργατεῖν, * Vel Ἥρᾳ.
Εἰς ταυτὸν οἴσω ψῆφον· ἡ Χάρις δ' ἐμοὶ

Scio *tamen* quòd nobis nunquam reddes *hanc* mortuus:
Sed hæc patrem sub terrâ invocatum,
Qui antea fuit glorioſiſſimus, non ſinet
Malè audire: nam ipſa nunc habet hanc rem in poteſtate *ſuâ*.
O inferne Pluto, etiam te adjutorem invoco,
Qui multa corpora propter hanc accepiſti,
Quæ ceciderunt meo gladio, & habes mercedem:
Aut nunc illos redde vivos,
Aut coge tandem hanc, quæ pio patre
Videtur præſtantior, ut *mihi* reddat meam uxorem.
Quòd ſi me meâ conjuge ſpoliaveritis,
Quas hæc præteriit rationes, *eas* tibi dicam.
Jurejurando tenemur obſtricti, ut ſcias, virgo,
Primum quidem dimicare cum tuo fratre;
Et illum, vel me oportet mori. Simplex oratio *eſt*.
Si v. in pugnâ pedē pedi non opponat, *pedem meū conſ. retrorſ.*
Fame verò nos *ad* tumulum ſupplices expugnare conetur,
Decrevi hanc interficere, & deinde meum
Ad hepar adigere gladium hunc ancipitem,
Hujus ſepulcri ſupra dorſum, ut ſanguinis fluxus
Deſtillent in ſepulcrum, jacebimus autem
Mortui ambo ordine ſupra hoc politum ſepulcrum,
Perpetuus dolor tibi, & probrum patri tuo.
Non enim ducet hanc neque frater tuus,
Nec alius quiſquam: ſed ego abducam eam,
Si non poſſum domum, ſaltem ad mortuos.
Quid iſta *dico*? "Si ad fœm. *mollitiē effuſis* lacrymis me converterē,
" Miſerandus eſſem potiùs, quàm ſtrenuus *fortiſque vir*.
Interfice, ſi videtur tibi: non enim inglorium *me* interficies.
Imo verò obtempera meis verbis,
Ut ſis juſta, & ego accipiam *meam* conjugem.
Ch. In te *eſt*, ô puella, gubernare hanc deliberationem.
Sic autem judica, ut omnibus placeas.
Th. Ego ſic ſum à naturâ inſtituta, ut amem pietatem, idque volo.
Amóque me ipſam, & gloriam mei patris
Non polluam, neque fratri gratiam
Tribuam, ex quâ poſſim infamis videri.
Magnum enim Sacellum Juſtitiæ mihi ineſt
In naturâ: & hoc à Nereo
Habens, conabor Menelaum ſervare.
Poſtquam autem Juno vult tibi benefacere,
Eôdem calculo ferā, *ei ſuffragabor*.
Gratia v. *i e. Venus gratioſa* mihi

V. 989. Πρὸς ἧπαρ ὦσαι δίσσυμον ξίφος τόδε) Nonnulli δίσσυμον à δίς & τέμνω deducunt, non forſitan ineptè, ſed tunc δισσόμον ſcribendum, ut δισσοτόμον, *bifariàm ſecans*; ſed quùm hoc non fiat & etiam ὀξύσσομον de gladio dicitur, apparet à themate σόμα etiam & hoc oriri. Στόμα autem κατ' ἀναλογίαν πᾶ & figuratè de Gladio dicitur ab optimis Authoribus *Græcis*, ut & פֶּה apud *Hebræos Analogicè* pro *acie* ferri, quæ modo quodam eſt illius *os*, quòd mordet & ſanguinem haurit. *Homerus* Iliad. κ. v. 8. --πολέμοιο μέγα στόμα πᾶσι δαΐοισι. Quin *Euripides* Supplic. v. 1206. Ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχὸς Κρύψαν παρ' αὐτὸς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν. Utrumque Teſtamentum hâc formâ utitur, ut *Judic.* c. 18. v. 27. Καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας. Ibid. c. 20. v. 37. & 48. &, c. 21. v. 10. Et 1 *Sam.* c. 22. v. 19. & 2 *Sam.* c. 15. v. 14. Idem D. *Lucæ* c. 21. v. 24. Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας &c. *Joſua Barnes.* V. 995. Σφ' ἀπάξομαι) Hic iterum σφὲ vides pro αὐτὸν in ſingulari, ut ſuprà v. 943. V. 998. Ἐλεεινὸς εἶσι μᾶλλον) Quùm olim ἂν legebatur, ſyllabâ deficiente, *Canterus* putabat ἂν deeſſe poſt ἦν, *Scaligerum* autem hic ſequi malo, qui εἶσι legit pro ἰοῦ. Alii ἰοῦσ' ſubſtituunt. V. 1008. Ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Ἐν τῇ φύσει) Magnum enim *mihi Templum Juſtitiæ in naturâ* meâ erigitur. Divinus hic noſter Poeta nunc iterum Divinioribus noſtris literis aliquid Commune loquitur; ita enim *D. Apoſtolus*, 1 *Corinth.* c. 6. v. 19. Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, *J. Barnes.* V. 1009. Καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα ἔχουσα) De *Nerei* Veracitate vid. ſuprà ad v. 15. V. 1012. Ἥ χάρις δ' ἐμοὶ) *Canterus* putat Κύπρις legendum; quanquam & ipſe fateatur χαρίζεσθαι ad res *Venereas* referri & ἄχαρις pro ἀναφρόδιτος à *Sapphone* de Puellâ illepidâ dici. Vid. *Canter. Novar.* Lection. l. 6. c. 19. *Scaliger* legit, ἢ χαρίς γ' ἐμοῦ (Ἴλεως μὴ εἴη) συμβέβηκε δ' ἀδαμοῦ. Nequaquam illepidè neque parùm acutè, in hunc nempe ſenſum, *Quoniam Juno te vult benefacere, Ego eôdem cum illâ calculum feram; quæ quidem Juno (Propitia ſit mihi magna loquenti, quùm ſint vera) abſque meo ſuffragio, nihil omninò efficiet.* Et ego ſanè hanc *Scaligeri* ſententiam forſan lubens amplecterer, niſi refragaretur verbum συμβέβηκε, quod in hunc ſenſum commodè torqueri nequit, & Verſus proximè ſequens, de *Venere* jam illam loqui probat. Miror autem Ingenioſum hominem *Canterum* loco prædicto dubitare, an (Χάρις pro Κύπρις) ea dicendi figura poſſit hoc loco tolerari, cùm omninò hoc in loco ita dicendum convenit κατ' εὐφημισμὸν, neque novum eſt *Venerem* Gratiarum Reginam & Matrem *Emphaticè* Χάριτα & Gratiam dici, *Coluthus* enim illam χαρίτων βασίλειαν vocat. Quod moneo tantùm, nequis Magni illius Viri metum metuens, de hujus Vocis authoritate dubitet. *Joſua Barnes.*

Ἴλεως

Ἴλεως μὲν εἴη, συμβέβηκε δ' ὐδαμοῦ·
Πειράσομαι δὲ πρὸς σέθεν μὴ μεῖον ἀεί.
Ἃ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρί, 1015
Ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μοῦθος· ἀδικοίημ' ἂν,
Εἰ μὴ ἀποδώσω· κεῖνος γὰρ ἂν κεῖνον βλέπων
Ἀπέδωκεν ἄν σοι τἀμὸν γ' ἔχθος, ταύτῃ δέ σε.
Καὶ γὰρ πίστις τῷδ' ὀξὺ τοῖς τε νερτέροις,
Καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις. "Ὁ Νοῦς 1020
Τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ὑ, γνώμην δ' ἔχει
Ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών·
Ὡς οὖν πρὸς οὐδὲν μὴ μάχεσθαι σιγήσομαι,
Ἃ μὴ κατθανεῖσθαι· ὑδὲ μωρία
Ξύμβουλον ἔσομαι τῇ κασιγνήτου ποτέ. 1025
Εὐεργετῶ γὰρ κεῖνον, ὑ δοκῶν ὅμως,
Ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ πίθημί νιν.
Αὐτοὶ μὲν ἓν τλῶ ἔξοδόν γ' εὑρήσετε·
Ἐγὼ δ' ἀποστὰς σκηπτοῦν, σιγήσομαι.
Ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε, χ' ἱκετεύετε 1030
Τλῶ μήν σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοσφῆσαι Κύπριν,
Ἥρας ὃ τλῶ * ἔννοιαν ἐν ταυτῷ μῆνιν, * al. ἔννοιαν.
Ἣν εἰς σέ, χ' ὧν πόσιν ἔχῃ σωτηρίας.
Σὺ δ' αὖ θανόν μοι, πάτερ, ὅσον τ' ἐγὼ σθένω,
Οὔποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς. 1035
Χο. "Οὐδείς ποτ' εὐτύχησεν, ἔκδικος γεγώς·
Ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
Ελ. Μενέλαε, πρὸς μὲν τῶνδέ σε σεσώσμεθα.
Τὼνδένδε δή σε τὸς λόγους φέροντα χρὴ
Κοινοὺ ξυωφελῆ μηχανὴν σωτηρίας. 1040
Με. "Ακουε * δὴ νεῶ· χρόνιος εἶ κἀγὼ στέγας, * al. δή νυν.
Καὶ σωτήθεν ἅψαι θεοσπόλοισι βασιλέως.
Ελ. Τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας,
Ὡς δή τι δεῖσον χρηστὸν εἰς κοινὸν γε νῷν.
Με. Πείσαις ἄν τιν', οἵ τινες τετράζυγων 1045
Ὄχων ἀνάσσεσ', ὥστε νῷν δοῦναι δίφρους;
Ελ. Πείσομεν· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξούμεθα;
Πεδίων ἄπειρον, βαρβάρων τ' ὄντες ἀστῶν;
Ἀδυνάτων εἶπας. Με. φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
Κτάνοιμ' ἄναξ τῷδε δισσὸν ξίφει; 1050
Ελ. Οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ', οὐδὲ σιγήσειν ἄν
Μέλλοντ' ἀδελφὴν σύγγονον κατακτανεῖν.
Με. Ἀλλ' οὐδὲ μοὶ ναῦς ἔστιν, ᾗ σωθεῖμεν ἄν
Φεύγοντες· ἦν γὰρ εἰσχέω, δάλαιν' ἔχει.
Ελ. "Ακουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν. 1055
Βάλει λέγειν μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν;
Με. Κακὸς μὲν ὄρνις· εἰ δ' ὄνησιν ὠφελῶ * λέξειν; * an λέξων;

V. 1020. Ὁ Νοῦς τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ὑ, γνώμην δ' ἔχει Ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών·) Ex hoc loco, *Anaxagoræ Euripidisque* sententiæ Vera interpretatio peti potest; quam supra Nos attigimus ad *Heraclid.* v. 529. *Animam nempe Hominis non statim post Mortem in ætherem dissolvi ac dissipari, sed in liberum Ætherem, ut immortale vehiculum, receptam, vitam quidem qualem Nos, nequaquam Vivere, at Immortali sensu & vitâ magis vitali frui, quæ est vera Spirituum Vita.* Quare rectè Nos illorum opinionem rejecimus ad prædictum locum, qui aliam Interpretationem faciunt Poetæ hujus Magnique ejusdem Magistri sententiæ. *J. Barnes.* V. 1023. Ὡς ἓν παρεμῶ μὴ μαχεῖν) *Duportus*, mavult πρεμνᾶ, sensum plenè assecutus, at metri negligentior. *Scaliger* satis vigilanter πραίνω legit: sed quùm παρεμῶ, licet haud æquè benè, potest tamen hìc stare; nihil Nos in Textu mutavimus. *Josua Barnes.* V. 1032. Ἔννοιαν) Rectè scribitur ἔννοιαν, quia σωτηρίας sequitur; neque enim εὔνοιαν, quod alii legendum putant, cum illo stabit, licet per se optimè. *Josua Barnes.* V. 1047. Πείσαιμ' ἄν·) Cùm priùs τὸ ἄν abesset, Versúsque unâ Syllabâ tardior ibat, credibile erat legi debere πείσαιμί γ'. Sed quùm video *Canterum* & *Scaligerum* consensisse in πείσαιμ' ἄν· omninò ita legendum duco. *Josua Barnes.* V. 1050. Δισσὸν ξίφει) De voce δίσσος vide quæ Nos supra ad v. 989. V. 1051. Οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ') Cùm priùs σ' abesset, & tamen à Versûs lege, ac Grammaticâ necessitate postularetur ab voce μέλλοντα, audactèr τὸ σ' restitui; quod & faciendum vidit *Æmil. Portus.* Nec *Scalig.* hìc laudamus, qui legit ἂν ἓν ἀνάσχοι' &c. *J. Barnes.* V. 1055. Ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν.) Ad Αὐλικοκλυτόπεζον sive *Estheram* nostram, ubi *Zarasea Hamanis* uxor de *Mordochæo* opprimendo consilium dat, dicendo v. 900. Κἀγὼ γὰρ μᾶλλον μισήσομαι, αἴκε πάθωμι, hæc in *Scholiis* attingo, Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ, ----Πολλὰς ἂν εὕροις μηχανάς· Γυνὴ γὰρ εἶ. Καὶ ἐν Ἑλένῃ, ----Ἄκουσον· ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ Σοφόν· Ἐπῄνησεν ταυτὸν μηχάνημα τῆς Ἑλένης τῆς αὐτὸ φερόφρονα τότε μελλούσης. Huc adde illud *Euripideum* quoque ad *Iphigen.* Taur. v. 1032. Δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας. *Josua Barnes*

Propitia quidè sit: nusquâ tamè ullù commerciù illa mecù habuit:
Conabor enim semper manere virgo.
Quæ verò ad hoc sepulcrum exprobrâsti patri *meo*,
Idem & ipsa dico. *nam* injustè facerem,
Si non redderem. Ille enim vivens
Reddidisset tibi hanc, ut haberes,
& huic te:
Vindicta enim est horum & apud mortuos,
Et vivos homines omnes: "Mens *enim*
" Defunctorum non vivit quidem: sensum tamen habet
" Immortalem, incidens in immortalem ætherem.
Ut igitur rem pertexam non prolixè, tacebo
Quæ me simpliciter rogâstis: neque stultitiæ
Fratris unquam consentiens adjutrix ero.
Afficiam enim eum beneficio, tametsi non videar,
Ex impietate *retractum, ac ex impio*, si pium ipsum faciam.
Vos igitur invenite *vestrarum difficultatum* exitum.
Ego verò è medio recedens, tacebo.
" Incipite verò à Diis, & supplices rogate
Venerem quidem, ut permittat te redire in patriam:
Junonem verò, ut in eâdem sententiâ maneat,
Quam habet de salute tuâ, & mariti tui.
Tu verò, ô pater, qui defunctus es, quantum ego possum,
Præstabo, ut nunquam voceris impius pro pio.
Cho. " Nemo unquam injustus fortunatus fuit:
" In causâ verò justâ spes *est* salutis.
He. Menelae, servati quidè sumus à virgine, *quantum in ea situm est.*
Hinc verò jam oportet te rationibus *in medium* collatis,
Communem salutis *parandæ* rationem mecum excogitare.
Men. Audi nunc: tu diu fuisti in hâc domo,
Et educata es cum famulis regis.
Hel. Quare hoc dixisti? affers enim spem,
Quasi aliquid boni facturus sis in commune nobis.
Men. Persuaderene posses alicui *eorum*, qui quadrijugis
Vehiculis præsunt, ut nobis det currum?
Hel. Persuasero forsan: sed quo modo fugiemus,
Qui sumus imperiti camporum & terræ barbaricæ?
Dixisti rē impossibilē. *M.* Age, quid verò si occultatus *in* ædibus,
Interficiam hoc ancipiti gladio regem?
Hel. Non pateretur, neque taceret
Soror, si fratrem interfecturus esses.
Men. At neque navis *nobis* est, quâ servari possimus
Fugientes: quam enim habebamus, mare *nunc eam* habet.
Hel. Audi, si quid & mulier dixerit sapienter:
Vis dici mortuus verbis, cum *revera* non sis mortuus?
Men. Malum quidem *est* omen: si quid tamen lucrabor *hoc* dicens,

Ἕτοιμός εἰμι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν.
Ελ. Καὶ μὴν γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα
Κυρσαῖσι, καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
Με. Σωτηρίας ὦ τῦτ' ἔχει τί νῷν ἄκος;
Ελ. Παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἔνεστί τις·
Ὡς δὴ θανόντα σ' ἐναλίου κενῷ τάφῳ
Θάψαι, τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
Με. Καὶ δὴ πρέπει· εἶτα πῶς ἄνδυ νεὼς
Σωθησόμεσθα κενοταφῆντ' ἐμὼν δέμας;
Ελ. Δῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἢ * καθήσομαι
Κόσμῳ τάφῳ σῷ, πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
Με. Ὡς εὖ τόδ' εἶπας, πλὴν ἔν, εἰ χέρσῳ ταφὰς
Θεῖναί κελεύει σ', ὠδὲν ἡ σκῆψις φέρει.
Ελ. Ἀλλ' ὡ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
Χέρσῳ καλύπτειν τὺς θανόντας ἐναλίους.
Με. Τοῦτ' αὖ καταρθοῖς· εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι,
Καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταυτῷ σκάφει.
Ελ. Σὲ χρὴ πρέπειν δεῖ μάλιστα, τὺς πατρὺς
Πλωτῆρας, οἵτῳ ἔφυγον ὀκ ναυαγίας.
Με. Καὶ μὴν, ἐάντῳ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
Ἀνὴρ πρὸ ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
Ελ. Σὲ χρὴ βεβαθύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
Λαίφη πνοαὶ γλύοιντο, καὶ νεὼς δρόμος.
Με. Ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου.
Ἀτὰρ θανόντα τῦ μ' ἐρᾷς πεπυσμένη;
Ελ. Σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε δαφυγεῖν μόρον,
Ἀγρέως πλέων σὺν παιδί, καὶ θανὼν ὁρᾶν.
Με. Καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
Ξυμμαρτυρήσῃ ναυτικῶν ἐρειπίων.
Ελ. Εἰς κομιδὴν ἦλθε· τότε δ' ἄκμῃ ἀπώλλυτο.
Τὸ δ' ἄθλιον κεῖν', εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
Με. Πότερα δ' ἐς οἴκους σοι σωισελθὼν μὲ χρὴ,
Ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
Ελ. Αὐτῦ μοῦ· ἦν γὰρ καί τι πλημμελὲς σε δρᾷ,
Τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο, φασγάνου τε σόν.
Ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα, βοστρύχους τεμὼ,
Πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,

Paratus ſũ ut patiar me verb. mortuũ dici, cũ nõ ſim mort. *re ipſa.*
Hel. Movebo autem miſericordiam mulebri
Tonſurâ & lamentationibus, apud impium *Regem.*
Men. Quod verò *res* iſta nobis remedium habet ſalutis?
Hel. Vetuſtum enim quendam morem prætendam;
Quaſi jam in mari mortuus ſis, inani ſepulcro,
Ab hujus agri tyranno petam, ut mihi permittat te ſepelire.
Men. Fac autem eum conceſſiſſe: deinde quomodo ſine navi
Servabimur, ſepelientes meum corpus in inani ſepulcro.
Hel. Jubebo navim dare, quâ deveham
Ornatum ad tuam ſepulturam, in complexus maris.
M. Quàm bene hoc dixiſti? præter illud unũ ſi in terrâ ſepulturam
Facere te jubeat, iſtud commentum nihil *utilitatis nobis* ferat.
Hel. Sed dicemus non eſſe conſuetudinem in Græciâ,
Tegere terrâ eos, qui in mari ſunt mortui.
Men. Bene hoc etiam emendas: deinde ego tecum navigabo,
Et ſimul imponam ornatum in eandem navim.
Hel. Oportet te adeſſe ex primis, & tuos
Socios navigationis, qui evaſerunt in naufragio.
Men. Atqui, ſi navim ad anchoras *ſtantem* accepero,
Stabit vir juxta virum armatus gladio.
Hel. Oportet te omnia *iſta* gubernare: tantùm ſecundi
Flatus ſint velo, & navis curſus!
Men. Fient *hæc.* Dii enim finient meos labores.
Sed ex quo dices te audiviſſe, quòd mortuus ſim?
Hel. Ex te: dic autem te ſolum evaſiſſe fatum,
Navigantem cum filio Atrei, & vidiſſe eum mori.
Men. Certè hæc lacerata & pannoſa corporis veſtimenta
Teſtabuntur *me evaſiſſe ex* nauticis ruinis.
H. Oppor *jam iſta tibi* vẽerũt. Tũc v. impor. perdebantur *Reg. Veſt.*
Illud verò miſerum *malum* fortaſſe *nunc* bene cadet.
Men. Utrum verò me tecum in ædes ingredi oportet,
An tranquilli ſedebimus ad hoc ſepulcrum?
Hel. Maneas hîc: nam ſi quid violentius in te voluerit agere
Hoc ſepulcrum tuebitur te, & tuus enſis.
Ego verò vadens domum, præcidam cincinnos,
Et mutabo candidas veſtes cum nigris,

V. 1059. Γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κυρσαῖσι) De *Fœminarum Græcarum* in luctu tonſurâ vid. *Johannis Kirchmanni* de Funer. *Romanor.* l. 2. c. 13. De *Tonſurâ* in genere vid. quæ Nos ſupra ad *Alceſt.* v. 427. *Joſua Barnes.* V. 1062. Παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἔνεστί τις) Ὁ νῆς, παλαῖόν τι τὸ ἔθος ἐμοὶ χρῆ φράσαι λαμπρὸν ἀεὶ πρὸ Ἑλλήνων, ὡς πάτριον εἴη τοὺς ἐν πελάγει θανόντας τοῖς πελαγείοις κλεεῖσμασιν ἐνταφιάζειν· ἢ παλαιότης ἀρχαιόμυθος, εὐήθεια, τέχνη, μηχανή· ὅτι παλαιοὶ, εὐήθεις ἐνόμιζοντο καὶ εὐαπάτητοι. *Joſua Barnes.* V. 1066. Κενοταφῆντ') Dualis Numeri. V. 1067. Καθήσομαι) Alii legunt, ut in Margine notavimus, καθίσομαι. De quâ re vid. infra ad v. 1074. V. 1068. Πελαγίας ἐς ἀγκάλας) In marinos complexus (ut ego *Latinam* Verſionem nunc emendavi) pro —*In ſinus aut profunditatem maris.* Suidas (ut obſervat *Joh. Brodæus*) refert hunc ex *Ariſtophane* ſenarium, Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Quod ibi exponitur *in ſummis rerum difficultatibus.* Neque enim, ait *Eraſmus*, ſuavitèr jactant Maris undæ, quos ſemel amplexæ fuerint. Nihil autem iſta Interpretatio ad hunc *Euripidis* locum pertinet; πελαγίαι enim ἀγκάλαι, figurativè hic ponitur pro βυθὸς πόντου, eodem modo ac κόλπος, & *ſinus* apud *Latinos* de *Mari* dicitur. Ita etiam legitur Λιμένων ἀγκάλαι, *Portuum complexus*, ob ſecuritatem, quâ Portus Naves complexi videntur. vid. infra v. 1452. *J. Barnes.* V. 1074. Καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταυτῷ σκάφει) συγκαθήσω à verbo ἵημι, fut. ἥσω, ſic ſuprà v. 1067. Δῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἢ καθήσομαι κόσμῳ τάφῳ σῷ. Unde apparet, καθίσομαι non eſſe ſcribendum, ut nonnulli legunt; ut nequid hic de Quantitate dicam, quam certè brevem habet καθίσομαι in antepenultimâ. Sic *Hom.* Iliad. γ. v. 68. Ἄλλυς μὲν κάθισον Τρῶας. *Joſua Barnes.* V. 1086. Ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων) Ἢ μὴν ταῦτα τὰ σώματος ἀμφιβλήματα ῥακώδη συμμαρτυρήσει ἀεὶ ναυαγίας· Ἄλλως, ταῦτα τὰ ῥάκη ἦ ναυτικῶν ἐρειπίων, τῦ σώματος ἀμφιβλήματα, συμμαρτυρήσει, ὡς ὀκ ναυαγίας μόλις ἐσώθη. *J. Barnes.* V. 1087. Εἰς κομιδὴν ἦλθε· τότε δ' ἄκμῃ ἀπώλλυτο) ταῦτα μὴ τοι ῥάκη ἐυναίρεως σωίζει σε· ὅτι τὴν Ναυαγίαν ἐμπεισάσῃ, ἐν ᾗ Μενέλεως ἀπώλετο ἐν θεσφάτοις· Τότε ᾗ, δηλονότι ἐν τῇ ναυαγίᾳ, ὡς ἔδοκει, ἀκαίρως ἀπώλετο τὰ καλλίστου βασιλικὰ ἀμφιβλήματα. Ἀλλ' ὅμως, ἐκεῖνο τὸ τότε ἄθλιον δοκῶν, εὐτυχὲς ἂν ἡγοῦντο. *Joſua Barnes.* V. 1090. Καθώμεθα) A καθίημι, *ſedeo*, Subjunctivi modi. Ita *Xenoph.* Καὶ ὅταν πολέμιοι ἀλλήλοις ἀντικάθωνται. *Idem.* V. 1093. Βοστρύχους τεμῶ) De Fœminarum lugentium tonſurâ vid. ſuprà ad v. 1059. Βοστρύχους, hoc nomen variè effertur, ut ἡ βόστρυξ, τῆς βόστρυχος & τὸ βόστρυχον cum illius Diminutivo βοστρύχιον. *Idem.* V. 1094. Πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι) Priſci *veſte Candidâ* læti ac ſecuri amiciebantur. *Æſchines* contra *Cteſiphontem*, ἐγὼ δὲ μικρὸν δ' ὕμερον τῆς ὑγιαινούσης αὐτῷ τετελευτηκυίας, περὶ πολλοῦ ἂν ποιῆσαι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενον, καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβόντα· *Valerius Maximus*, Depoſitis Doloris inſignibus *candidam* induêre veſtem. Contra *Nigram* (μέλαν καὶ πένθιμον ἱμάτιον vocant) in luctu ac dolore induebant. *Lyſias*, μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφεσμένη, ὡς εἰκὸς ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένη. *Artemid.* Oneiroc. β. Τὸ δὲ μέλαν ἱμάτιον σωτηρίαν σημαίνει· ἅ γὰρ οἱ ἀποθανόντες, ἀλλ' οἱ πενθοῦντες τὸν ἀποθανόντα, τούτοις χρῶνται. Unde *Pericl.* apud *Plutar.* Οὐδεὶς δ' ἐμὲ πρὸ ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον περιβάλλεται. *Theocr.* (corrige *Moſch.* Epit. *Bion.* v. 27.) Καὶ Σάτυροι μύρονται, μελαγχλαινοί τε Πᾶνες. *J. Brodæus.* Quòd *Candidæ* Veſtes Nobilium quoque erant, vid. infrà ad v. 1205. *Joſua Barnes.*

Παρῇδί τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβάλω χερός. 1095
Μέγας γὰρ * ὁ ἀγὼν, κἀ βλέπω δύω ῥοπάς· * al. ἐ 'γών.
Ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἁλῶ τεχνωμάτων,
Ἢ πατρίδ' ἀπελθεῖν, κἀσῶσαι δέμας.
Ὦ πότνι', ἣ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς,
Ἥρα, δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων, 1100
Αἰτήμεθ', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὐρανὸν
Ῥιπτοῦνθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
Σύ θ', ἣ 'πὶ τῷ μῷ κάλλει ὀκτήσω γάμῳ,
Κύπρι Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
Ἄλις ὄ λύμης, ἢν ἐλυμαίνω πάρος, 1105
Τἄνομα φλαύρου', ἢ τὸ σῶμ' ἐν βαρβάροις.
Θάνοιμι δ' ἔασόν μ', εἰ καταικτεῖναι θέλεις,
Ἐν γῇ πατρῴᾳ. τί ποτ' ἄπλης θ' εἶ κακῶν,
Ἔρωτες, ἀπάτας, δόλιά τ' ἐξευρήματα
Ἀσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων; 1110
Εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλ' ἂν ἡδίστη θεῶν
Πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.

Et injiciam cruentos ungues genis mei corporis.
Magnum enim *impendet* periculum, & video duo momenta:
Aut enì oportet me mori, si deprehensa fuero *aliquid* machinari:
Aut abire *in* patriam, & servare tuum corpus.
O veneranda, quæ jaces in lecto Jovis,
Juno, duos miseros homines recrea à laboribus;
Petimus, recta brachia ad cœlum
Jactantes, ubi habitas in variâ sede astrorum.
Et tu, quæ consecuta es laudem pulchritudinis meis nuptiis
Venus, filia Dionis, nè me perdas,
Satis enim damni, quo me hactenus affecisti,
Nomen *meum* præbens apud barbaros, non corpus.
Sine verò me mori, si vis *me* occidere,
In patriâ. Cur es inexplebilis malis;
Amores, fraudes, & dolosa inventa
Exercens, & cruentos amores æ-dium?
"Sed si moderata esses: *in rebus*
cæteris suavissima Dearum
"Hominibus esses: non aliter dico.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Σὲ τὰν ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις,
2 Μουσεῖα, κἀ δαίκιος ἐνίζομαι, ἀναβοάσω,
3 Σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν
4 Ἀηδόνα δακρυόεσσαν·
5 Ἐλθὲ δι' ξανθᾶν
6 Γενύων ἐλελιζομένα,
7 Θρηνήσεις ἐμοῖς ξυνεργός,
8 Ἐλέναις μελέας πόνους,
9 Τὸν Ἰλιάδων τ' ἀεί-
10 δουσα δακρυόεντα πόνον
11 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχας,
12 * Ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία * al. ὅσ'.
13 Βαρβάρῳ πλάτᾳ.
14 * Ὃς ἔδραμε ῥόδια μέλεα * al. ὅσ'.
15 Περαμίδας ἄγων,

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Te Nidis sub frondosis,
2 Sedentem in museis, & sedibus voco,
3 Te musicam, & maximè canoram avem
4 Lacrymantem luscíniam:
5 Veni per flavas
6 Genas gemens,
7 Adjuvans meas lamentationes,
8 Miseros labores Helenæ
9 Canens, & Iliadum
10 Lacrymabilem laborem,
11 Per hastas Græcorum
12 Qui venit, venit *per* campos *æquoris*
13 Barbarico remo,
14 Qui cucurrit, fluctus miseros
15 Adducens Trojanis,

V. 1095. Παρῇδί τ' ὄνυχα φόνιον) Παρῇδι hic legendum & scribendum pro παρειδι ob versum, ut μῆθος pro μῦθος *Phœniss.* v. 952. De unguium autem laceratio-nibus, vid. *Joh Kirchmanni* De Funeribus *Romanorum* l. 2. c. xi. *Euripides* Hecub. v. 655. Δρύπτεταί τε παρειὰν Δίαιμον ὄνυχα πενθήμα σαρκὸς αἰκείας. Et hunc tamen morem *Athenienses* suis jam ante *Solon* & ex illo *Decemviri* suis *Romanis* severè interdixerunt. De *Solone Plutarchus* in ejus Vitâ, Ἔπεισε καὶ τοῖς πένθεσι νόμον, ἀπείργοντα τὸ ἄπαυστον καὶ ἀκόλαστον. Et mox, Ἀμυχὰς κοπομένων, καὶ τὸ θρηνεῖν πεποιημένα, καὶ τὸ κωκύειν ἄλλον ἐν ταφαῖς ἑτέρων ἀφεῖλεν. Et fanè ex Duodecim Tabulis hoc profert scriptum *Cicero* 2 Leg. MULIERES GENAS NE RADUNTO NEVE LESSUM FUNERIS ERGO HABENTO. *J. Barnes.* V. 1102. Ἀσέρων ποικίλματα) ἤγουν δώματα ἀστερόεντα πεποικιλμένα, ἀστερωτὰ καὶ ποικίλα. *Idem.* V. 1104. Κύπρι Διώνης Κύπρι) *Venus* Duplex, una ex Mari orta, altera ex *Dione* & *Jove*, de quâ re vide *Platonem* à *Natali Com.* Mythol. l. 4. c. 13. citatum. Hinc *Theocrit.* in Syracusis v. 106. Κύπρι Διωναία· τὸ μὲν ἀθανάτην ἀπὸ Στρατῶν Ἀνδρώπων, ὡς μῦθος ἐποίησας Βερενίκαν. Cujus sententiæ Author Primus *Homerus*, Iliad. ε. v. 370. Ἦ ῥ' ἐν γύναισι πάπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη Μητρὸς ἑῆς. Ad quem locum ita *Eustathius* fol. 558. lin. 15. Εἰ δὲ Διώνης ὁ Ἀφροδίτη, ὡς οἶδεν ἄρα Ὅμηρος τὸν καθ' Ἡσίοδον ὀκ μυθίων γόνιμον αὐτῆς, καθ' ὃν ἐκεῖνος φιλομυθῶν οἶδεν αὐτόν. *Ibid.* Ἐξεργάσῃ) διεργάσῃ, ὀλέσῃς; ab ἐργάζομαι Mediæ Vocis. *J. Barnes.* V. 1105. Ἐλυμαίνω) 2 Person. *Aoriſt.* 1. *Med.* ἐλυμανάμην, ἐλυμαίνω, ἐλυμάνομαι· ἐπεί νυ τις εἶπεν ἔπος. *J. Barnes.* V. 1107. Θανεῖν δ' ἐάσον &c.) Tale illud *Ajacis* apud *Homerum* Iliad. ε. v. 647. Ἐν ᾗ φάει κ' ὀλέσσαι· *Scaliger* rectè vidit ἐναύλοις legendum, quod *Speluncam* & *domum*, vel *domicilium* significat, nunc autem *Nidum*, *Luscíniæ* οἰκία, *viz.* Musis dicata loca. De *Philomelæ* cantu vid. suprà ad *Rhes.* v. 548. Ubi notandum erat, bellam illam *Philomelæ* & *Citharœdi* contendentium Descriptionem *Famiani Stradæ*, sub nomine Musici Duelli *Anglicam* factam à *Richardo Crashaw*, tam dulci elegantiâ, quali eandem & ipse cum *Stradâ* Contentionem haberet, aut etiam ab illo Vinon rarò; vel ad *Substantiva* refertur, quæ Comparantur, quorum non pauca passim reperiuntur. Certè quod *Euripides* hic de *Luscíniâ* sive *Philomelâ* usurpat, idem *Callimachus* de *Cygno Apollinis* Alite, Hymn. in *Delum* v. 252. Μυκαόων ὄρνιθες, ἀοιδοτατοι πτερύγων. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 1103. Fama vulgaris, *Cygnum* sub horâ morsis suis auribus aliquando canentem Cygnum audiviſſe; sic enim ait, Ἐγὼ δ' ᾄδοντος κύκνου ἤκουσα. Hinc κύκνειον μέλος, *Cygnea Cantio*, ob Excellentiam dicitur, quia Animal sit φιλῳδὸν· Vid. de his *Cæl. Rhodig.* Lection. Antiq. l. 9. c. 5. *Hofmanni* Lexicon in Vocibus *Cygnus* & *Olor*, &c. *Josua Barnes.* V. 1124. Ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία) Quùm hic ὃς ægrè ad Πάεις septem abhinc versibus referatur; & ad πόνον secundo suprà versu referri nequit, *Canterus* & *Scaliger*, *Duportúsque* ὅσ' maluerunt legi, ut sit pro ὅσα, non hic solum, sed & versu proximè sequenti, & refertur ad πεδία & ῥόδια. *J. Barnes.* V. 1126. Ῥόδια μέλεα) *Infaustos Maris fluctus.* Musæus, τί δὲ ῥοδίων ἀλεγίζεις; *Moschopulus*, Ῥόθος, ὁ ὅταν ἡ κωπῶν ἀκυόμβος κύπτῃ ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. ἀφ' ἧς ῥόδιον, τὸ κῦμα

κῶμα. *Eustathius*, τὸ ᾗ ῥόδιον, ὀλίθετον κώμαλ@ ῥοθίνλ@ κατ' ὀνοματοποιΐαν· οἱ ᾗ ἀπ' Ὁμήρου, τὸ ῥᾶϊα ἔτω καλῆσιν· οἱ δ' ὕστερον Ἀλικοὶ πλὼ Ζωΐτονον εἰρεσίαν ὕτω φασὶ, κ) ῥοδιάζειν, τὸ ἐρέσσειν ἐυτόνως. *Joh. Brodæus* hæc notavit; quòd verò prætereà dixit, *pro Remo usurpavit in Iphigeniâ Tauricâ Euripides*, ἢ ῥοδίοις εἰλαπίναις, id incogitantèr dixit, quià ibi Epitheticῶς usurpatur ad κώπαις, æquè ac εἰλαπίναις, ut v. 407. Ἢ ῥοδίοις, εἰλαπίναις, διηρέτοισι κώπαις. *Josua Barnes.*

16 Λακεδαίμον@ ἄπο
17 Λέχεα σέθεν ὡς εἶλε
18 Πάρις αἰνόγαμ@ 1130
19 Πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ, κ) πετρίναις
2 Ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσμητες, αἰάθμ * μέλεον ἔχυσι,
3 Τάλαινάν τ' ἀλόχων κείραντες ἔθειραν. * Vet. μιλίων.
4 Ἄνυμφα ᾗ μέλαθρα κεῖται. 1135
5 Πολλὰς ᾗ πυρσεύσας
6 Φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυζὰν
7 Εὔβοιαν, ἕλ' Ἀχαιῶν
8 Μονόκωπ@ ἀνὴρ πέρσαις
9 Καφηρίαις ἐμβαλὼν, 1140
10 Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς
11 Δόλιον ἀστέρα λάμψας·
12 Ἁλίμβλωτα δ' ὄρεα μέλεα. * H. Steph. ὅρια.
13 Βαρβάρῳ στολᾷς,
14 Ὅτε σύτο παρείδ@ ἄπο, φερ- 1145
15 χθυμάτων πνοᾷ
16 Τέρας, ὦ πέρας, ἄλλ'
17 Ἔριν Δαναῶν, νεφέλας
18 Ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
19 Εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας. 1150

Στροφὴ β'.

1 Ὅ, τι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον,
2 * Τίς φάμ, ἐρεύνησας * Olim τι φῆς· sed τίς φάμ Vett. Codd.
3 Βροτῶν; " μακρότατον πέρας εὖ-
" 4 ρειν, ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ
" 5 Δεινὰ, κ) αὖθις ἐκεῖσε, 1155
" 6 Καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
" 7 Πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.
8 Σὺ Διὸς ἔφυς, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ·
9 Πτηνὸς γὰρ ἐν κόλποις σὲ Λή-
10 δας ἐτέκνωσε πατήρ. 1160
11 Καὶ ἰαχὴ σὴ κατ' Ἑλλανίαν,
12 Ἄδικ@, φερέοικος, ἄπι-
13 στ@, ἄθε@. ὐδ' ἔχω
14 Τί τὸ σαφὲς, ὅ, τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
" 15 Τὸ θεῶν δ' ἔπ@ ἀληθὲς εὗρον. 1165

Ἀντιστροφὴ β'.

" 1 Ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
" 2 Κτᾶσθε, δορὸς ἀλκᾷ θ'

16 Ex Lacedæmone
17 Postquam rapuit tuum lectum, *id est*, *te sponsam*,
18 Paris infelix maritus
19 Ductu Veneris.

Antistrophe 1.

1 Multi autem Græcorum hastis, & saxeis, *id est saxorum*,
2 Jactibus *percussi*, mortē miserā habent, *miserè sunt mortui*,
3 Facientes, ut tondeant miseram comam conjuges.
4 Domus verò jacent sine sponsis.
5 Multos verò, accensâ
6 Flammeâ face juxta *mari* circumfluam
7 Eubœam, Græcos sustulit
8 Uniremis, *unus solus Nauplius*, saxis
9 Caphareis *eos* immittens,
10 Ægæisque marinis, *id est*, *Ægæi maris*, littoribus,
11 Accendens dolosam facem stellæ splendenti similem.
12 Importuosi enim *sunt isti* montes, miseri, *funestique nautis*,
13 Barbaricæ navigationis *causâ*,
14 Quādo vēit *Paris* à patriâ pro-
15 cellarum flatu
16 Monstrum, non monstrum, sed
17 Contentionem *belliquè causam* Græcis, nebulæ
18 In navibus vehens,
19 Idolum sacrum Junonis,

Strophe 2.

1 Quod utrū *fuerit* Deus, aut non Deus, aut mediū *quoddam genus*,
2 Quis dixerit, scrutando conatus
3 Mortalium? " longissimum *est* finem inve-
" 4 nire, quicunque Deorum *res* aspicit
" 5 Miras, *modò huc*, & *modò* contrà illuc,
" 6 Et iterum contrariis, *ac*
" 7 Insperatis casibus salientes.
8 Tu es filia Jovis, ô Helena,
9 Volucris enim in sinu te Le-
10 dæ genuit pater:
11 Et *tamen* fama de te *est* per Græciam
12 *Quòd sis* injusta, proditrix, perfi-
13 da, impia. Nec habeo, *nec scio*
14 Quidnam *sit* certi, quicquid *fuerit* inter mortales:
" 15 Deorum autem verbum *semper* verum *esse* reperi.

Antistrophe 2.

1 Dementes *estis*, quotquot virtutem *laudémque* bello *vobis*
2 Comparatis, hastæ fortis

V. 1130. Πάρις αἰνόγαμ@) κλεψίγαμ@, μοιχὸς· αἰνὸν κ) δυσκλεᾶ γάμον γαμήσας. V. 1139. Μονόκωπος ἀνὴρ) Quòmodo *Nauplius* ob filii *Palamedis* cædem *Græcis* iratus ad *Eubœam* insidias iis struxerit & ad Naufragium falsis ignibus adegit, vid. *Scholiasten* ad *Orest.* v. 432. & quæ Nos suprà v. 773. Dubitat *Brodæus*, utrum hoc Epithetum significet, *ensem unum habens*, id est, *Nauplius* solus, an naviculam. *Eustathius* enim *fol.* 89. *lin.* 29. ὅτι κώπη, ἡ τῷ ξίφ@ λαβὴ, μίαν ὄνομα· ὅθεν κ) ὅτε κώπην τὶς εἶπε πλὼ ναυτικὴν, κώπη κ) ἐκείνης κυρίως ἡ λαβὴ, ἀφ' ἧς κ) τὸ ὅλον ὠνόμασαν. *Tzetzes* autem in *Lycophron.* rem apertè declarat, Νῶϊ ᾗ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἀλιευτικὸν ζάφ@ ἐμβὰς ἔπλει. *J. Barnes.* V. 1142. Ἀστέρα λάμψας) *Ignem speculatorium* ita vocat, quòd & procul syderis formâ spectabatur, & infausti etiam syderis instar mortem *Græcis* nuntiabat. *Idem.* V. 1145. Ὅτε σύτο Παρείδ@ ἀπὸ φερ χθμάτων) *Henricus Stephanus*, pro σὺ τὸ testatur in Veteribus Codicibus σύτο scriptum, quod *Cantero*, *Scaligero*, *Æmilio Portò* & *Duporto* placuit; item ex iisdem Cod. scribendum monet ἀπόφερ in fine Versus; ut sit hic sensus, Ὅτε Πάρεις βαρβάρῳ στολᾷς πέρας ὦ πέρας, ἦγεν πυρσὸς παρείδ@, ἀλλ' ὅμως ἄνθρωπ@ ἔσυτο κατὰ παρείδ@. Αλλως, ὅτε Παρείδ@ ἀπέσυτο, ἀπὸ φερχθμάτων ῥοῇ κ) πνοῇ ἀνέμων, πλὼ φθόδ-- Ἑλένην ἄγων ἐπὶ ναυσὶν, Νεφέλας πέρας, ὦ πέρας ἔσαν, ἀλλ' ἔριν Δαναῶν, εἴδωλον ἥρας.

Vid. *Guliel. Canter.* Novar. Lection. l. 6. c. 29. Ubi tamen ἄγων contra fidem omnium librorum legit & nihil explicando aperit. Paulò post *viz.* v. 1178. Διὸς ἐπέσυτο φλόξ. Σύτο quomodò pro ἐσύσυτο. à σεύω vel σεύω, siquis has minutias expetat, *Portus* illi laborat. *Josua Barnes.* V. 1151. Ὅ, τι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον Τίς φάμ;) *Henricus Stephanus* ex Veteribus Codicibus pro ὅτι scripsit ὅ, τι· Dubitat autem de *Helenæ* simulacro, utrum planè Divinum fuit, aut Humanum, aut ex Heroum Dæmonúmque medio inter Deos & Homines

Genere. Οἱ Τελχῖνες (inquit *Eustathius*) καὶ ἀμφίβιοι εἴη λέγονται· καὶ ἔξοικοι ταῖς μορφαῖς, ὡς ἐμφερεῖς τὰ μὲν Δαίμοσι, τὰ δ' ἀνθρώποις. Ex *Johannis Brodæi* Notis.

V. 1180. Ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Ἰλίοις) Hanc Lectionem *Henricus Stephanus* suspectam habet; Quidni sit per *Synechdochen* Numeri, pro Ἰλίῳ· Certè plurima Urbium Vocabula plurali numero efferri solent, ut Μυκῆναι, Ἀθῆναι, Αἰγαὶ, Σθλοι, Θῆβαι, Ἐρυθραὶ, Κλεωναὶ, Ἀμύκλαι, Κορώνειαι τὰ, sic & Ἴλιαι τὰ, ab Ἴλιον, *Homero* est Ἴλιος ὁ, erat autem Urbs Duplex, ut *Stephanus* περὶ πόλεων, καὶ αὐτῆς λόφοι δύο. Unde & Πέργαμα τὰ, eodem modo dicta erat. *Josua Barnes.*

" 3 Λόγχαισι καταπαυόμενοι — "3 Cuspide sedentes, *id est, sedare cupientes,*
" 4 Πόνους ἀνάρθρῳ ἀπαθῶς. — " 4 Miserias mortalium, sine clade, *cladis experivos fore sperantes.*
5 Εἰ γὰρ ἄμιλλα * κρίνει νιν — * an κρίνειεν. 1170 — 5 Si enim ipsas *hominum miserias* judicet, *dirimátque* certamen
6 Αἱμάτῳ, ἤ ποτ' ἔρις — 6 Sanguinis, nunquam contentio
7 Λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις. — 7 Deerit in hominum urbibus.
8 Αἳ Πριαμίδας γᾶς * ἔλιπον θαλάμους — * Ἔριπον. *Duport.* — 8 Quæ Priameiæ *Trojanæque* terræ reliquerunt thalamos;
9 Ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις — 6 Cùm verbis posset componi
10 Σὰν ἔριν, ὦ Ἑλένα. 1175 — 10 Tua discordia, ô Helena.
11 Νῶν δ' οἱ μὲν ἀίδᾳ μέλονται κάτω, — 11 Nunc autem alii quidem apud inferos curæ sunt Plutoni,
12 Τείχεα δ' φλογμὸς, ὥστε — 12 Mœnia verò incendium, velut
13 Διὸς * ἐπέσυτο φλόξ, — * an ἐπίωνται. — 13 Jovis invasit flamma,
14 Ἐπὶ πάθεα πάθεσι φέρουσ' — 14 Clades supra clades afferens *jam constitutis*
15 Ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Ἰλίοις. 1180 — 15 Miseris Trojanis in calamitate.

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

THeoclymenus, *quòd Advena quidam è* Græciâ *adesset*; *illicò adproperat*, Helenæ *metuens* (*nequas illi structurus insidias veniat*) & Græco *mortem illaturus*. *Huic occurrens* Helena *squallida, rasa, nullóque vestitu amicta*, Menelaum *morte esse sublatum doloè illi persuadet*; *quam etiam ob causam lugubri vestitu sit induta, ipsúmque* Menelaum *Defuncti socium fingit*. *Hinc simulato Pietatis officio rogat, ut liceret sibi Viri sui Manibus parentare*; & *quod dolo servire noverat*, Græcum *Justorum in mari Extinctis peragendorum ritum docet*. Theoclymenus *jam Nuptiarum cum* Helenâ *securus se omnia ex illius voluntate permissurum, ac ea insuper, quæ ad has parentationes pertinerent, suppeditaturum fondet*. Chorus *ferè extra propositum præsentis argumenti* Proserpinæ *Raptum, quem ægrè tulerit* Ceres, *ac proinde humano generi fuerit iratа, commemorat*.

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ, ΕΛΕΝΗ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 1181. Ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ') De more veterum sepeliendi propter vias publicas, Vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 881. Θάπτειν κελεύων λευφόρους περὶ ἐκδρομάς. *Josua Barnes.*

Θε. Ὦ χαῖρε πάλαι μνῆμ' ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ — *Th.* O Salve patris sepulcrū (in exitu enī *vestibuloq; dom.*
Ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ', ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως — Te sepelii, ô Proteu, propter meam salutationem)
Ἀεὶ δέ σ' ἐξιών τε κ' εἰσιὼν δόμους — Semper enim te, egrediens & ingrediens domum,
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπει, πάτερ. — Theoclymenus filius hic *tuus* affatur, pater.
Ὑμεῖς μὲν ἔν κυσίν τε, καὶ θηρῶν βρόχοις, 1185 — Vos quidem, canes & bestiarum retia,
Δμῶες, κομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς. — Famuli, ferte in domum regiam:
Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πολλὰ λοιδόρησα δή· — Ego verò me ipsum sæpe jam conviciis sum infectatus:
Οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν. — Nequaquam enim morte malos speculatores mulctamus.
Καὶ νῦν πέπυσμαι φῶτ' ἐρεσσόμενον πνὰ — Et nunc audivi quendam Græcum palàm
Εἰς γῆν ἀφῖχθαι, καὶ λελησθέναι σκοπὰς, 1190 — In *hanc* terram venisse, & fefellisse speculatores,
Ἢ τοι κατόπιν, ἢ κλοπαῖς θηρώμενον — Aut exploratorem, aut furto abducere captantem
Ἑλένην· θανεῖται δ', ἢν γε συλληφθῇ μόνον. — Helenam: morietur autem, si modò fuerit comprehensus.
Ἔα· Ἀλλ', ὡς ἔοικε, πάντα δεξιοτεχνήμαθ' — Age. Sed (ut videtur) omnia peracta *jam*
Εὕρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιπὼν ἕδρας — Invenio: nam relictâ vacuâ sede sepulcri,
Ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἐκπεπόρθμευται χθονός. 1195 — *Helena* Tyndarei filia, navigio discessit ex *hâc* terrâ.
Ὠὴ, χαλᾶτε κλῆθρα, λύεθ' ἱππικὰς — Heu, laxate claustra, solvite equorum
Φάτνας ὀπαδοὶ, κἀκκομίζεθ' ἅρματα, — Præsepia ministri, & exportate currus;
Ὡς ἂν πόνου γ' ἔκατι μὴ λάθῃ με γῆς — Ut ne me fallat propter laborem, ex terrâ
Τῆσδ' ἐκκομισθεῖσ' ἄλοχος, ἣν ἐφίεμαι. — Hâc exportata uxor, quam expeto.
Ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οὓς διώκομεν, 1200 — Expectate; video enim *eos*, quos persequimur,

Παρόντας

Παρόντας ἐν δόμοισι, κὐ πεφοβημένας.
Αὔτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
Λευκῶν ἀμείψασ', ἔκτε κρατὸς εὐγενὲς
Κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ', ἀπέθρεψας,
Χλωρᾶῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὰν παρηίδα
Κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις πεπτώσμασιν
Στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
Κλύουσα, λύπην σὰς διέφθαρται φρένας;
Ελ. Ὦ δέσποτ', ἤδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπι,
Ὄλωλα· φρυδὰ τἀμά, κὐδὲν εἰμ' ἔτι.
Θε. Ἐν τῷδε κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
Ελ. Μενέλαος, οἵ μοι πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
Θε. Οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις· τάδ' ἐυτυχῶ.
Πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
Ελ. Κείνη τέ φησιν, ὅ, τε παρὼν ὅτ' ὤλλυτο.
Θε. Ἧκει γάρ, ὅστις ἐς τάδ' ἀγγέλῳ σαφῆ;
Ελ. Ἧκει· μόλοι γὰρ, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν.
Θε. Τίς δῆτ'; πῦ ἐστιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
Ελ. Ὅδ', ὃς κάθηται τῷδ' ὑπ' ὀπῇξας τάφῳ.
Θε. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει.
Ελ. Οἵ μοι· δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν.
Θε. Ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ, κὰφ' ὁτου γαίας μολὼν;
Ελ. Ἕλλην, Ἀχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει.
Θε. Θανάτῳ δ' ὁποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν,
Ελ. Οἰκτρότατον, * ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλός.
Θε. Πῦ; βαρβάροισι πελάγεσιν ναυβλήμονα;
Ελ. Λιβύης ἀλιμυρίοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτρας.
Θε. Καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
Ελ. Ἐσθλῶν κακοῖς ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.
Θε. Λιπὼν δ' ναὸς ποῦ πάρεσιν ἔκβολα;
Ελ. Ὅπῃ κακῶς ὄλοιτο· Μενέλεως δ' μή.
Θε. Ὄλωλ' ἐκεῖνος· ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
Ελ. Ναῦται σφ' ἀνεῖλον, ἐντυχόντες, ὡς λέγω.
Θε. Πῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
Ελ. Νεφέλης λέγῃς ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
Θε. Ὦ Πρίαμε, κὴ γῆ Τρῳάς, ὡς ἔρρεις μάτην.
Ελ. Κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
Θε. Πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν, ἢ κρύπτει χθονί;
Ελ. Ἄθαπτον· οἵ ἐγὼ τῷδ' ἐμῷδ' πλήμων κακῶν.
Θε. Τῶνδ' ἕνεκ' ἔταμες βοστρύχοις ξανθῆς κόμης;

Adesse in ædibus, & non effugisse.
Heus tu, quare suspendisti nigras vestes à corpore,
Mutatis albis, & à generoso capite
Crines præcidisti immisso ferro,
Et rigas tuas genas recentibus lacrimis
Plorans? utrum persuasa nocturnis
Somniis gemis, aut famam aliquam domo
Audiens, dolore conficis animum tuum?
Hel. O domine (jam enim te hoc nomine appello)
Perii: res meæ sunt evanidæ, nihil sum amplius.
The. In quâ verò calamitate versaris? qualis *est tua* fortuna?
Hel. Menelaus (hei mihi quomodo hoc dicam?) mortuus est mihi.
The. Nullo modo lætor tuis *hisce* verbis; *sed tamen ob* hæc sum felix.
Quomodo novisti? an tibi Theonoe hoc dixit?
Hel. Et illa dicit, & hic, *qui fuit* præsens, quùm *ille* periit.
Th. Venitne aliquis, qui hæc etiam certò nunciet?
Hel. Venit: veniat autem ut ego cupio *ipsum* venire.
Th. Quis est? ubi est? ut certus sciam.
Hel. Ille, qui sedet perculsus ad hoc monumentum.
Th. O Apollo, quàm deformi vestitu insignis est?
Hel. Hei mihi, videor mihi & meum maritum sic se habere.
Th. Cujas autem *est* iste vir & unde appulit ad *hanc* terram?
Hel. Græcus, unus e Græcis, qui navigârunt cùm marito meo.
Th. Quo autem mortis genere ait Menelaum periisse?
Hel. Miserrimo, humidis in fluctibus maris.
Th. Ubi? an navigantem in mari barbarico?
Hel. Libyæ importuosa ejectum ad saxa.
Th. Et quomodo hic non periit, cùm fuerit socius navigationis?
Hel. Mali interdum sunt fortunatiores bonis.
Th. Ubi verò navis fragmenta *huc* veniens reliquit?
Hel. Ubi utinam periisset: non autem Menelaus.
Th. Periit *igitur* ille: sed in quâ navi venit *huc iste?*
Hel. Nautæ casu advenientes receperunt eum, ut dicit.
Th. Ubi v. est illud malû *i.e. pernic, sim.* quod pro te missû est ad Tr.
Hel. De effigie nubis loqueris? abiit in aerem.
Th. O Priame, & terra Trojana, quomodò frustrà periisti.
Hel. Et ego fui particeps calamitatis Trojanorum.
Th. Reliquitne maritum insepultum, an verò texit terra?
Hel. Insepultum *reliquit*. Heu me miseram propter mea mala.
Th. Hujusne *igitur rei* causâ secuisti cincinnos flavæ comæ?

V. 1203. Λευκῶν ἀμείψας) Candidæ Vestes lætis temporibus Viris ac Fœminis Nobilibus, in usû erant apud *Græcos* & *Hebræos*; hinc בְּנֵי הַחוֹרִים *Filius Candidorum* pro *Nobilium*. Et Lilii agri dicuntur gloriosiùs vestiti, quàm ipse *Salomon*, hoc est *puriùs candentibus coloribus*. *D. Matth.* c. 6. v. 28. Quem locum ita Nos olim in Ὁμολογίᾳ versum dedimus, καὶ σὲ ἀμπλάκειον τὸν μελεδαίνετε τόνον; Εὔπνοα πτερύγεις σκοπάζετε λείρια γαίης· Οὐ κοπάτους οἶδεν μογερὸς ποτε, οὐδὲ πήνδει· Τῶν δ' ὕπερθεν, ὅτι Δαβίδεω κλυτὸς υἱὸς Μητέτης Σολομὼν θαλίη κὴ κύδει γαίων Οὔπω τοῖον ἔεσσο, κὴ εἰ λάχε κῦδος ἄπειρον, *J. Barnes.* V. 1204. Ἀπόθεισας) Ἀποθείσας, ab ἀποθείζω Demeto, à θέρος, Æstas, sic *Orest.* v. 128. Εἴσκετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπόθειον τείχας. *Josua Barnes.* V. 1220. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει) Ex *Homero* Odyss. σ. v. 73. Οἷον δὴ βασιλῆα ὀλέσσας ὀπιπεύσῃ φαίνει. *Johann. Brodæus.* V. 1224. Θανάτῳ δ' ὁποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν) *Scaliger* legit θάνατον δ' ποῖον &c. Ob Responsum Οἰκτρότατον, Et sanè atque dicimus θάνατον θανεῖν & θανάτῳ. Sed potest etiam Οἰκτρότατον *adverbialiter* sumi & θανάτῳ stare. Quare nihil muto, moneo tantùm. *Josua Barnes.* V. 1225. Οἰκτρότατον) Veteres suffocationem ex Aquis miserrimum mortis genus duxêre, vel quia ex *Heracliti* opinione; Animâ statuentes flammam, extingui sic putabant; vel quia ferè piscibus tales devorandi relinquerentur funere spoliati: unde illud *Matris* de Puero, cujus corpus aquis tectum erat, Caput glacie resectum cùm jam *Pyrâ* imponeretur; *Hoc peperi flammis, Cætera*, dixit, *Aquis*. Hinc *Achilles* apud *Homerum* (Iliad. φ. v. 281. &c.) & *Æneas* apud *Virgilium* (Æn. l. 1. v. 96. *Extemplò Æneæ* &c.) hoc lethi genus maximè deprecantur, ut miserandum & inglorium. *Ibid.* Ὑγροῖσι) *Scaliger* legit & hic ὑγροῖς ἐν, quam Lectionem amplector, non quod ὑγροῖσι stare nequeat; cùm illius ultima producatur ante Duplicem Consonam, sed quòd rotundiùs Carmen ita currat & sensus plenior sit. Nullum tamen favet Exemplar. *Josua Barnes.* V. 1230. Λιπὼν δ' ναὸς πῦ πάρεσιν ἔκβολα) *Johan. Brodæus* exponit, *Ubi emersit, atque enatavit*, non usquequaque rectè, ut mihi videtur; Quùm potiùs, (quanquam & sic illius sensus includitur) *Latina* Versio locum satis aperiat, ut sit hæc collocatio ---Πῦ δ' λιπὼν ναὸς ἔκβολα πάρεσιν ὧδε; *Josua Barnes.* V. 1234. Πῦ δὴ τὸ πεμφθὲν &c.) Malè olim δ'; quod cùm Versui noceret, miror nemini, excepto *Scaligero*, visum; qui legebat δή. *Idem.* V. 1236. Ὦ Πρίαμε, κὴ γῆ Τρῳὰς, ὡς ἔρρεις μάτην) In omnibus antehæc Exemplaribus cùm inter Τρῳὰς & ἔρρεις abesset σ'llaba, ac proinde Versus claudicaret, Miror id quoque tam paucis visum. *Duportus* sanè defectum aliquem vidit & ὦ inter ἔρρεις ac μάτην introduxit. *Scaliger* multò acutiùs ὡς ἔρρεις legebat, quod omninò in Textum admittendum duxi. *J. Barnes.* V. 1237. Κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας) Non modò quòd abhinc Adulteræ nomen sim nacta, sed quòd tot Amicis ac præcipuè marito orbata fuerim. *Idem.*

V. 1243. Ἐν ξυμφορᾷ,) μῶν σοι ἐν ξυμφορᾷ ἂν εἴη, Θεονόη, σὴν κασιγνήτην θανεῖν; *Jos. Barnes.* V. 1248. Χρόνια μὴ ἥλθες) Mallem ego χρονία legere, ut sit *Adjectivum*, quanquam nec *Adverbium* malè hic staret. *Idem.* V. 1249. Οἶδ' ἔν ὁ δρᾶσον) Vid. quæ Nos de hac phrasi supra ad hujus Fabulæ v. 320. *Idem.* V. 1250. Χάρις γὰρ) Huc refer illud, Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ πίπτουσ' ἀεί. V. 1253. Πρὸς νυῶ σε γονάτων τῶνδ') Ὑπακουέον, Λέγω, ἢ ἱκετεύω· ἵνα ᾖ, Νυῶ σε πρὸς γονάτων τῶνδε ἱκετεύω. *Euripid.* in Phœniss. Ὦ πρὸς σὲ γονάτων. Et paulò infrà, hoc ipsum Verbum exprimitur, Μὴ πρὸς γονάτων σε πάντες πάντως ἱκετεύωμεν. Ex *Joh. Brodæo.* V. 1259. Κενοῖσι δάπτειν) Subaudi πάφοις. Pro πέπλοις *Scaliger* πέπλων legit, ut sit πέπλων ὑφάσμασι pro πέπλοις ὑφαντοῖς· vel πέπλοις stare potest per Appositionem. *J. Barnes.* V. 1262. Πῶς δαί;) Δαὶ est *Atticum* Interrogativū, vel Admirationi inservit, pro Νή. *Aristoph. Plut.* τί δαί; *Josua Barnes.* V. 1264. Τί σοι παρέχω δῆτα τῷ τεθνηκότι) Non est, cur quis miretur ob geminum *Dativum*, quia dicit παρέχω σοι, ἥγνυν ζῷ χάριν, ἢ παρέχω τεθνηκότι, ἥσυν ἐς αὐτὸν πλὴν χρείαν, ἢ μᾶλλον κόσμον. Adeò ut bifariàm respiciant. Sic suprà v. 970 Ἦν Ζεὺς ὑπέμψῃ δεῦρό σοι, σύζευκτ' ἐμοί. *J. Barnes.* V. 1269. Ὡς ἄν) Quæ malè olim juncta erant, (legebatur enim ὡσὰν) ego nunc disjuncta scribo, ut ὡς ad πῶς aptiùs respondeat. *Idem.* V. 1271. Περισφάζειν) Ita scribendum curavi ob distinctionem; ut liqueat à περὶ deduci, non à φερὸς· Περισφάζεται γῆ, ἀντὶ τοῦ περιλείβεται πᾶσι Φρυγίων αἷμα. *Idem.* V. 1273. Ἀρκέσει γὰρ ἄν δίδως) Ita ἀρκέσει pro ἀρκέσεις & ἄν pro ἂν, & δίδῳς pro δίδως, audacter repono. *Idem.* V. 1274. Ἐν βαρβάροις γὰρ, ἵππον ἢ ταῦρον νόμος) De *Equis Nesæis* soli à *Persis* mactatis vide quæ Nos ad *Estheram* nostram v. 1394. Quibus & illud referendum *Ovid.* Fastor. l. 1. *Placat Equo Persis radiis Hyperiona cinctum: Nè detur celeri Victima tarda Deo.* Quod & *Lacedæmonios* juxta *Taygetum* fecisse testatur *Pausanias* fol. 103. lin. 14. Et à *Tyndaro Spartano* Equum mactatum ostendimus *Iphigen.* Aulid. v. 58. Sed hoc *Persis* & *Massagetis* aliisque Barbaris Gentibus magis erat in usu. *Josua Barnes.* V. 1283. Ναῶν δεῖ παρεῖναι χ' ἑτοίμους ὁπαδούς) Cùm olim Νῶ scriberetur, *Canterus* Ναῶν conjectabat esse debere; hanc Conjecturam probat *Scaliger*, ego insuper defensurus sum; ita enim infrà v. 1428. Χώρει σὺ, χ' Ναῶν πῖσδε πυκνόστροφον Σιδωνίαν δύσ, χ' ἑτοίμους ὁπάσας. *Josua Barnes.*

Ελ. Φίλος γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἦν ἐνταῦθ' ὤν.
Θε. Ὀρθῶς μὲ ἥδε συμφορὰ δακρύειν;
Ελ. Ἐν ὀμφορεῖ γῆν σὴν κασιγνήτῳ θανεῖν;
Θε. Οὐ δῆτα· πῶς ἔν τόνδ' ἔτ' οἰκήσῃς τάφον;
Ελ. Τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα σὸν ἐᾷς; 1245
Θε. Πιστὴ γὰρ ἐστὶ σῷ πόσει φόβῳ μέ.
Ελ. Ἀλλ' οὐκέτ'· ἤδη σ' ἄρχε πρὸς ἐμοὺς γάμους.
Θε. * Χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε. * al. χρονία.
Ελ. Οἶδ' ἔν ὃ δρᾶσον· πῶς πάρος λαθοίμεθα.
Θε. Ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω. 1250
Ελ. Σπονδὰς τεμοῦμεν, κἀλλάξητόν μοι.
Θε. Μεθίημι νῷν θ' ὁ σὸν· ἴτω σ' ὑπόπτερον.
Ελ. Πρὸς νυῶ σε γονάτων τῶνδ', ἐπεὶ σοὶ εἰ φίλος.
Θε. Τί χρῆμα πρεσβῶ', ἱκέτις ὡρέχθης ἐμοῦ;
Ελ. Τὸν καὶ θανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. 1255
Θε. Τίς σ' ἐς τ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψῃς σκιάν;
Ελ. Ἕλλησιν ἔστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,---
Θε. Τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
Ελ. Κενοῖσι θάπτειν ἐν * πέπλοις ὑφάσμασιν. * an πίπλων.
Θε. Κτείζ'· ἀνίει τύμβον, ᾧ χρήζῃς χθονός. 1260
Ελ. Οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβούμεθα.
Θε. Πῶς δαί; λέλειμμαι πρὸς ἐν Ἕλλησιν νόμων.
Ελ. Εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
Θε. Τί σοι παρέχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
Ελ. Οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἄπειρος, οὐτυχοῦσα πέλειν. 1265
Θε. Ὦ ξένε, λόγων μὲ κληδόν' ἤνεγκας φίλων.
Με. Οὔκουν ἐμαυτῷ γ', οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
Θε. Πῶς τοὺς θανόντας θάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
Με. Ὡς ἂν πρόσῃς ὑσίας ἕκας· ἦ.
Θε. Πλέτρα λέγ' ὕνεκ', ὅτι δέλεαρ, ταύτης χάριν. 1270
Με. Περισφάζει) μὲ αἷμα πρῶτα νεκρέσιν.
Θε. Τίνος; σύ μοι σήμηνε, πείσομαι δ' ἐγώ.
Με. Αὐτὸς σὺ γίνωσκ', ἀρκέσει γὰρ ἄν δίδῳς.
Θε. Ἐν βαρβάροις μὲν, ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
Με. Δισσὼς γε μὲν δή, δυσγενὲς μηδὲν δίδου. 1275
Θε. Οὐ πρῶτ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σαινίζομεν.
Με. Καὶ στεφτὰ φέρει) λέκτρα σώμασιν κενά.
Θε. Ἕσται· τί δ' ἄλλο πρόσφορον νομίζει);
Με. Χαλκήλατ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
Θε. Ἄξια τάδ' ἔσται Πελοπιδῶν, ἃ δώσομεν. 1280
Με. Καὶ τἄλλ', ὅσα γθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα.
Θε. Πῶς ἦν; ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;
Με. Ναῶν δεῖ πρεῖναι χ' ἑτοίμους ὁπαδούς.

Hel. Amicus enim est, quisquis est, qui hic adest.
Th. Rectène igitur calamitas hæc deploratur?
Hel. An vero leviter ferres tuæ sororis mortem?
Th. Nequaquā: q.modo igitur deinceps etia habitabis ad hoc sep.
Hel. Quid me verbis mordacibus lacessis, nec omittis mortuum?
Th. Tu enim es fida tuo marito, fugiens me.
Hel. Sed non ampliùs *te fugiam*. Jā igitur incipe meas nuptias.
Th. Serò quidem venisti: sed tamen hæc laudo.
Hel. Scis igitur quid velim te facere? priora oblivioni tradamus.
Th. Qua conditione? Gratia enim pro gratia veniat *ac referatur*.
Hel. Faciamus fœdus, & reconcilieris mihi.
Th. Remitto indignationē adversus te susceptā; avolet autē in aerē.
Hel. Nunc te per hæc genua, quandō es amicus.
Th. Quam rem captans, supplex à me cupide petis?
Hel. Volo maritum meum defunctum sepelire.
Th. Quid autem est sepultura absentium? an sepelies umbram?
Hel. Mos est apud Græcos, qui in mari mortuus fuerit;—
Th. Quid facere? Græci profectò *sunt* sapientes talibus *in rebus*.
Hel. Sepelire in vacuis textis tunicis.
Th. Fac funus; excita tumulum, ubi terrarum volueris.
Hel. Non sic sepelimus nautas extinctos *in aquis*.
Th. Quomodo igitur? ignoro mores Græcorum.
Hel. Exportamus in mare, quæcunque conveniunt mortuis.
Th. Quid igitur in tuam gratiam exhibebo mortuo?
Hel. Nescio: ego enī *sū* imperita *istarū rerū*, cum prius fuerī felix.
Th. O hospes, gratum profectò nuncium attulisti.
Men. Non saltem mihi, neque mortuo.
Th. Quomodo sepelitis mortuos, qui in mari perierunt?
Men. Prout sunt uniuscujusque facultates.
Th. Dic quod ad suptus attinet, quicquid voles, propter hāc *accipies*.
Men. Primum quidem effusus præliabatur sanguis mortuis.
Th. Cujus? tu indica mihi, ego verò parebo.
Men. Tu ipse statuito: sufficient enim quæcunque dederis.
Th. Apud barbaros quidem mos *est*, equum aut taurum.
Men. Siquidem vis aliquid dare, nihil des generoso indignum.
Th. His non caremus in beatis *ac amplis* armentis.
Men. Et afferuntur lecti strati corpore vacui.
Th. Fiet: quid verò præterea afferri mos est?
Men. Arma ænea: etenim erat amans armorum.
Th. Digna erunt hæc Pelopidis, quæ dabimus.
Men. Et cætera quæ tellus pulchra profert germina.
Th. Quomodo v. *hæc tractatis*? in fluctus quomodo demittitis?
Men. Navē oportet adesse & gubernatores remorum, *i.e. remiges*.

Θε. Πόσον δ' ἀπείργῃ μῆκος ὀκ γαίας δόρυ;
Με. Ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.
Θε. Τί δῆτα, τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ὀκ τίνει σέβει;
Με. Ὡς μὴ πάλιν γῆ λύματ' ὀκβάλῃ κλύδων.
Θε. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
Με. Καλῶς ἂν εἴη Μενέλεώ γε πρὸς χάριν.
Θε. Οὐκοῦν σὺ χωρεῖς τῆσδε δῶν ἀρκεῖς τάδε.
Με. Μῆτερος τόδ' ἔργον, ἢ γυναικὸς, ἢ τέκνων.
Θε. Ταύτης ὁ μόχθος, ὡς λέγῃς θάπτειν πόσιν.
Με. Ἐν εὐσεβεῖ γοῦν, νόμιμα μὴ κλέπτῃν νεκρῶν.
Θε. Ἴτω· πρὸς ἡμᾶς, ἄλοχον εὐσεβῆ πρέφων.
Ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους ἐξελοῦ κόσμον νεκρῷ,
Καί σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ,
Δράσαντα τῆδε πρὸς χάριν. φήμας δὲ μοι
Ἑλλὰς ἐνεγκών γ', ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
Ἑσθῆτα λήψῃ σῖτά τ', ὥστέ σ' εἰς πάτραν
Ἐλθεῖν· ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχνθ' ὁρῶ.
Σὺ δ', ὦ τάλαινα, "μὴ 'πὶ τοῖς ἀνιωμένοις
" Τρύχου σὺ * σαυτήν. Μενέλεως δ' ἔχει πότμον.
" Κὐκ ἂν δυναίτο ζῆν ὁ καθανὼν πόσις.
Με. Σὸν ἔργον, ὦ νεᾶνι, τὸν παρόντα μὲ
Στέργειν πόσιν χρὴ, τὸν ὃ μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν.
Ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.
Ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, κἀ τύχω σωτηρίας,
Παύσω ψόχου σε τῷ πρὶν, ὧν γυνὴ ἐμή·
Οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ,
Ελ. Ἔσται τάδ': ὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ
Ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν, εἴσῃ τάδε.
Ἀλλ', ὦ τάλας, εἴσελθε, κἀ λευρῶν τύχε,
Ἑσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. σὸν ἐς ἀμοιβὰς
Εὐεργετήσω σ'. συμφέρειν γὰρ ἂν
Τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τἀ πρόσφορα
Δρῶσ' ἂν, ἡμᾶς τυγχάνων, οἷον σε χρῆν.

Th. Quantum verò ſpacii navem arcet à terra?
Men. Ut vix conſpici poſſint à littore fluctus *circa navem*.
Th. Quid verò, quam ob *cauſam* hunc morem colit Græcia?
Men. Ne fluctus pigmenta rurſus in terram ejiciat.
Th. Navis Phœniſſa velox aderit.
Men. Rectè *hoc* erit, & Menelao gratum.
Th. Nonne tu potes ſine hâc iſta facere?
Men. Matris hoc opus *eſt*, aut uxoris, aut filiorum.
Th. Hujus negotium *eſt*, ut dicis, ſepelire maritum.
Men. Res certè pia *eſt*, non defraudare mortuos ſuis juſtis.
Th. Eat *igitur hæc*; *eſt enim* noſtrum, conjugem piam alere.
Profectus igitur in ædes efferam ornatum mortuo,
Et dimittam te ex terrâ non vacuis manibus,
Gratificantem huic: nuncios verò mihi
Bonos quia attuliſti, pro ſordidis *laceriſque* pannis, *quos geſtas*.
Accipies veſtem, & cibum, ut in patriam
Redeas: ſiquidem nunc miſerè affectum *te* video.
Tu verò, ô miſera, " nè propter inutiles *res*
" Crucies te ipſam. Menelaus enim functus eſt fato,
" Neque poteſt *iterum* vivere maritus *tuus* mortuus.
Men. Tuum officium *hoc eſt*, ô adoleſcentula, præſentem quidè Maritum oportet amare, eum verò qui periit, omittere.
Hoc enim tibi optimum *eſt* in præſenti caſu.
Quòd ſi venero in Græciam, & fuero ſalvus,
Eximam te priſtino probro, ſi *talis* fueris uxor;
Qualem decet eſſe te erga tuum maritum,
Hel. Fient hæc. nunquam autem maritus culpabit
Nos. Tu verò qui propè ades, ſcies iſta.
Verum, ô miſer intra, & lava *corpus*;
Et muta veſtem: non in moram *rejiciens rem, id eſt, mox mox*
Benefaciam tibi. *ſic* enim benevolentiùs
Chariſſimo meo Menelao convenientes *inferias*
Facies, ſi conſequaris à nobis, quæ te *conſequi* oportet.

* al. σεαυτὸν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ὀρεία ποτὲ δρομάδι κώλῳ
2 Μάτηρ θεῶν ἐσύθη
3 Ἀν' ὑλαίαντα νάπη,
4 Ποταμίων τε χεύμ' ὑδάτων,
5 Βαρύβρομόν τε κύμ' ἅλιον,
6 Πόθῳ τᾶς ἀποιχομένας
7 Ἀρρήτου κόρας.
8 Κρόταλα ὃ βρόμια, θεία φρύσιον

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Montana quondam veloci pede
2 Mater deorum *Ceres* feſtinavit
3 Per ſylveſtres ſaltus,
4 Et fluvialem fluxum aquarum,
5 Gravitérque ſtrepentes fluxus marinos,
6 Deſiderio amiſſæ
7 Non-nominandæ filiæ, *venerandæ Proſerpinæ*.
8 Crepitacula verò Bacchica clarum

Nomine *Terra-Mater*, ut probavimus ſuprà ad *Bacch.* v. 275. *Euripide* etiam aliàs canente, *Phœniſſ.* v. 691. Δαμάτηρ Γᾶ, ἁπάντων Ἄνασσα, ἁπάντων Γᾶ θεός· *Cybele* autem alio nomine *Terra* quoque ſit, unde & Turrigera pingitur & πάντων τροφὸς dicitur; facile utramque eodem munere & nomine inſigniri concedamus. *Joſ. Barnes.* V. 1323. Ἀρρήτου κόρας) *Ceres* dicitur *Equum* vel filiam *Heram Neptuno* peperiſſe, quam nominare fas non eſſet; ſed & *Proſerpina* ejus Filia dicebatur, ἄρρητος, ut ex Fragmento illo *Carcini*, Tragici Poetæ, conſtat, Λέγεται Δήμητρος πρὸς ἄρρητον κόρῃ Πλούτωνα κρυφίοις ἀφανίσαι βυθοῖσι &c. Vid. *Hug. Grotii* Excerpt. fol. 1003. *Natal. Com.* Mythol. l. 5. c. 14. p. 519. Ita verò nominata videtur, vel ob Myſteria nonnulla, quibus colebatur, vel nè Dea Mater, ex illius recordatione doleret; juxta illud *Callimachi* Hymn. *Cereris*, v. 18. Μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἤγαγε Δηοῖ. De Raptu autem *Proſerpinæ*, Vid. *Claudiani* ſub hoc Nomine notum ſingulare Opus Heroicum, item *Ovid.* Faſtor. l. 4. Et *Metam.* l. 5. Fab. 6. *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 5. *Nat. Com.* Mythol. l. 3. c. 16. &c. *J. Barnes.* V. 1324. Κρόταλα

V. 1288. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται) *Phœnices* ob Navigandi peritiam inſignes, ut notavimus ad *Troad.* v. 128. & aliàs, hinc infrà ad v. 1429. Σιδωνίαν ναῶν Poeta vocat, quia *Sidon* erat urbs *Phœniciæ*. Hinc v. 1467. Φοίνισσα Σιδωνίας ἅ ταχεῖα κώπα &c. Vid. Notam quoque proximè præcedentem. Et præcipuè *Hom.* Odyſſ. ρ'. v. 414. &c. V. 1302. Τρύχου σαυτὴν) *Scaliger* legit σαυτῷ & rectè, ut mihi videtur, quòd aliàs σὺ præiret; niſi fortè ob *Emphaſin* repetitio τῆς σὺ requiratur: Quare nihil muto; cùm id aliquando fieri probè ſciam. *Joſ. Barnes.* V. 1308. Παύσω ψόχου σε τῷ πρὶν, ὧν γυνὴ ἐμή, Οἵαν χρὴ σε σῷ ξυνευνέτῃ) *Canterus* vidit hos Verſus ita ordinandos, quùm antèà inverſo ordine legebantur; vidit *Scaliger*, vidit *Æmil. Portus*; quare & Nos ita illos nunc ordinandos ſtatuimus, & curamus. Certè ea Collocatio luculentior eſt & apertior. *J. Barnes.* V. 1318. Μάτηρ θεῶν) Ob hoc *Epitheton*, olim Interpretes verterunt *Matrem Deorum Cybelen*, quùm certo certiùs de *Cerere* res hìc inſtituatur, non de *Cybele*. Sed nequis fortè miretur *Cererem* à Poetâ noſtro *Deorum Matris* Nomine inſignitam, meminiſſe oportet, non hoc generalitèr hìc dici, ſed relatione ad *Proſerpinam* filiam & Generum *Plutonem* habitâ; præterea ipſum Nomen *Maternitatem* (ſi detur tur verbo venia) præcipuè notat, Δημήτηρ, quaſi Γῆ μήτηρ, & apud *Pauſaniam* μεγάλη θεὸς, & μεγάλη μήτηρ ideò vocatur; unde & *Orpheo* Παμμήτειρα dicitur; & quùm *Ceres* ſit alio

ὃ Βρόμια) Cùm ea sit *Cereri* & *Cybelæ* Convenientia & similitudo, quam notâ præcedenti ostendi, tribuuntur etiam *Cereri* Orgia *Dindymenæ*, hoc est eadem, quæ *Bacchus* ex *Phrygiâ* & *Lydiâ* à *Matre Deorum* mutuatus est. Sunt autem *Cybelæ* & *Baccho* Communia Mysteria, ut probavimus ad *Bacch.* v. 58. Josua Barnes.

V. 1326. Θηρῶν ὅτι ζυγίες Ζεύξασα θεὰ σατίναν) Hunc locum per se satis impeditum obscuriorem reddunt non pauca. Imprimis enim quando *Ceres* filiam quærebat, curru vectam non constat, nisi post *Siciliam* pervestigatam (quanquam & Currus illi tribuebat Antiquitas Draconibus alatis junctos) Et post accensas in *Ætnâ Faces*, ut *Ovidius* ait *Fastor.* l. 4. *Frænatos Curribus Angues Jungit & æquoreas sicca pererrat aquas.* præcipuè autem *Syntaxis* laborat, quare *Scaliger* legit, quasi Comparatio tantùm esset, Θηρῶν ἅτε ζυγίοις &c. *Cant.* Θηρῶν ὅτε ζυγίες Ζεῦξ', εἰς ἂν Θεὰ σατίναν. ὅτε pro ὅτε lego, Carminis causâ. Σατίνη autem & σάτινον currus, *Hesychius* & *Phavorinus*, σατῖναι, ἁμάξαι· *Hom.* Hymn. *Veneris* v. 13. Ποιῆσαι σατίνας καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ. Citatur sed corruptè ex *Anacreonte* etiam, Νῦν δ' ὀπιβαίνει σατίνῃ τε χρυσίᾳ φορέων, καὶ δ' ἅρματα παῖς Κύπρις, καὶ σκιαδίσκιον ἐλεφαντίνῳ φορεῖ γυναῖξιν αὖτος. *Henricus Stephanus* dicit, in Veteri libro Vestigia verbi σατήναν reperiri, quod tamen fatetur nihil hìc loci habere. Præ inopiâ librorum nihil hìc Nos certi afferre possumus; nisi quòd frustrà Nonnulli de *Cybelæ* Leonibus nos monent, quùm apertè de *Cerere* Poeta loquitur, quæ *Draconibus* invehebatur. *Jos. Barnes.* V. 1346. Ποίμναις δ' ἴχι Ἰοὶ Δαλερὰς Βοσκὰς) Cùm ποίμνας priùs legebatur, *Canterus* & *Scalig.* legendum voluêre ποίμναις, quod ut necessarium admisi: Pro βοσκὰς item βόσκας *Scal.* substituit; Hanc autem lectionem nequaquam in textum retuli, quia & illam *Athenæus* agnoscit, aliique. *J. Barnes.* V. 1350. Βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι) Si vera esset lectio ἄφεκτοι, videtur scribendum ἀφεκτοὶ cum accentu in ultimâ; ita enim ἀνεκτὸς, & καθεκτὸς, & illa ab ἔχω· *Canter.* sanè & *Scal.* quod mallem, legunt ἄφλεκτοι. Sic *Eurip.* in *Oreste* ἀδύτων πελάνων meminit. Quin *Aldi* Editio habet ἄφλεκτοι, quare ut Genuinum admitto. Ἔστ autem Πέλανος, πίμμα ποῖον. πλακουντῶδες, πλατὺ καὶ κυκλοτερές· Ἀττικοὶ δὲ πᾶν πεπτὸν ὕπτιον λέγουσι καὶ πίμμα εἰς θυσίας ἐπιτήδειον· καὶ ἀρτος Δωρικὸς ὅλον ἔχων ῥυπαρὸν, ἐυτελῆ καὶ ἀκάθαρτον. Καὶ ἀφεδὲς, ὡς Εὐριπίδης, ἐν Ὀρέστῃ, ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίᾳ Στόμαλος ἀφεδὲς πέλανον, ὀμμάτων τ' ἄπο. Καὶ πέλανος ἑρμηνεία ὅτι τῶν θεοδύματα, καὶ ἧπ' ἄλλων παρὰ Αἰσχυλίδῃ ἐν Πλάτῃ, Ἐπεὶ δὲ βωμὸν πόπανα καὶ θεοδύματα κάθωσιν ὧδε, πέλανος Ἡφαίστου φλογί. Καὶ Ἴστον δὲ πόπανον ἐν τῷ πυρὶ ἔρριπτον, τὰ δὲ πόπανα καὶ τοὺ πλακοῦντας, καὶ τὰ ἄλλα ἐν μίσει τῶν βωμῶν ἐτίθεσαν. *J. Barnes.* V. 1359. Δηοῖ) Δηὼ, τὸ σοκοειδικὸν τῆς Δημήτηρ· Ἡ παρὰ τὸ δήω, εὑρίσκω, ὅτι πῶ κόρην ἐζήτησε καὶ μόλις εὗρεν· ἢ ἀπὸ τὸ δαίω, καίω, ὅτι ἐξ Αἴτνας ἀναφλέξασα δᾷδας ἐζήτησεν, ἢ δαίω, κόπτω, ὅτι ἀρότροις γῆν καὶ βώλους κόπτει. Δηοῦς κόλποι, πεδία καλοῦντο Σοφοκλεῖ. *Josua Barnes.* V. 1360. Ἀλαλᾷ) Jucundo Cantu. V. 1361. Μοῦσαί θ' ὕμνοισι χορὸν) *Canterus* & *Scaliger* ὑμνοισί χορόν.

9	Ἴυγγα κέλαδον, ἀνεβόα,	1325	9 Sonitum mittentia resonabant,
10	Θηρῶν ὅτε ζυγίες		10 Leones quando jugales
11	Ζεύξασα θεὰ σατίναν		11 Junxit ad suum Dea currum,
12	Τὰν ἁρπαθεῖσαν κυκλίων		12 Raptam *filiam* rotundis
13	Χορῶν ἔξω παρθενίων.		13 Choris ex virgineis *quærens.*
14	Μετὰ κυρᾶν δ' ἀελλόποδες,	1330	14 Cum puellis autem celeres *tunc aderant præsentes,*
15	Ἃ μὲν τόξοις Ἄρτεμις,		15 Sagittis quidem Diana,
16	Ἃ δ' ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος.		16 Hastâ verò *Pallas terribilis ut* Gorgo armata.
17	Αὐγάζων δ' ἐξ ὑψανίων		17 Spectans verò *omnia Jupiter sedibus* ex cælestibus,
18	Ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.		18 Aliud fatum *versabat* ac ad exitum ducebat.
	Ἀντιστροφὴ α'.		*Antistrophe* 1.
1	Δρομάδων δ' ὅτε πολυπλανήτων	1335	1 Cursoriis autem quando, & multivagis
2	Μάτηρ ἔπαυσε πόνων,		2 Mater finem imposuit laboribus,
3	Μαστεύουσα πόρους		3 Quærens meatus *vidisque*
4	Θυγατρὸς * ἁρπαγὰς δολίους,		* Scalig. ἁρπαγᾶς. 4 Filiæ, raptus & dolosos,
5	Χιονοδρέμονας διεπέρα-		5 Transiit nivosas
6	σ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπάς·	1340	6 Speculas Nympharũ Idæarum:
7	Ῥῖψεν δ' ἐν πένθει,		7 Projecit autem *se* in luctum,
8	Πέτρινα κατ' ἄρουρα πολυιφέα.		8 Saxeas supra herbas nivosas, *id est, supra her. in saxis niv. natas.*
9	Βροτοῖσιν δ' ἄχλοα πεδία γᾶς		9 Mortalibus verò terræ campi virenti gramine nudati,
10	Οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις.		10 Non dant fructum arationibus.
11	Λαῶν φθείρει ἡλίαν.	1345	11 Populorum autem genus *fame* consumpsit.
12	Ποίμνας δ' οὐκ ἴσχει θαλερὰς		12 Gregibus verò non emittebat læta
13	* Βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων.		* Id. βόσκας. 13 Pabula frondosorum pampinorum.
14	Πολέων δ' ἀπέλειπε βίον,		14 Multorum verò vita defecit,
15	Οὐδ' ἧσθη θεῶν θυσίαις,		15 Neque erant sacrificia deorum,
16	Βωμοῖς τ' * ἄφλεκτοι πέλανοι.	1350	16 Et oblationes non incendebantur in aris:
17	Πηγάς τ' ἀμπαύει δροσερὰς,		* Id. ἄφεκτοι. 17 Et prohibebat roscidos fontes
18	Λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων.		18 Emittere limpidas aquas.
	Στροφὴ β'.		*Strophe* 2.
1	Ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' εἰλαπίνας		1 Postquam autem sustulit convivia
2	Θεοῖς βροτείῳ τε ἡμέᾳ,		2 Diis, humanóque generi,
3	Ζεὺς μειλίσσων ζυγίες	1355	3 Jupiter placans infestam
4	Μαῖρος ὀργὰς, ἐννέπει,		4 Iram matris, dicit:
5	Βᾶτε σεμναὶ Χάριτες,		5 Ite venerandæ Gratiæ,
6	Ἴτε τὰν θεὸν παρθένῳ		6 Ite propter *amissam* virginem
7	Δηοῖ συμφοσυνίᾳ		7 Iratæ Cereri
8	Λύπᾳ ἀλλάξατ' ἀλαλᾷ.	1360	8 Mœrorem eximite sonitu.
9	Μοῦσαί θ' ὕμνοισι χορὸν,		9 Et vos Musæ chorum hymnis *celebrate,*

10 Χαλκῷ

10 Χαλκᾶ δ' ἀυδὰν χθονίαν,
11 Τύμπανά τε λάβετε βυρσοτενῆ.
12 Κάλλιστα τότε θεῶν τα μακάρων
13 Κύπρις γέλασέ τε δια,
14 Δέξατό τ' εἰς χέρας
15 Βαρύβρομον αὐλὸν,
16 Τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Οὐ ὑ θέμις, ᾗθ' * ὁσία, * al. ὅπα.
2 Ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,
3 Μῆνιν δ' ἔχεις μεγάλας
4 Μητρὸς, ὦ παῖ, θυσίας
5 Οὐ σεβίζουσα θεοῖς.
6 Μέγα τοι δύναν) νεβρῶν
7 Παμποίκιλοι στολίδες,
8 Κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόα,
9 Νάρθηκας ἐς ἱερὰς,
10 Ῥόμβῳ θ' ἑλισσομένα
11 Κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,
12 Βακχεύουσά τ' ἔνθεα βερμίων,
13 Καὶ πάννυχίδες θεᾶς.
14 Εὖ δέ νιν ἄμασιν
15 Ὑπέρβαλε σελάνα.
16 Μορφᾷ μόνον ἤυχεῖς.

10 Ærisque vocem terrestrem & *gravem edite*,
11 Et tympana compacta ex bubula pelle accipite *ac pulsate*.
12 Pulcherrimè verò tunc primùm *in cœtu Deorum* beatorũ
13 Risit Dea Venus,
14 Et accepit in manus
15 Tibiam graviter-sonantem,
16 Delectata illâ modulatione.

Antistrophe 2.

1 Quem neque fas neque pium *erat, amoris flammâ*
2 Incendisti in thalamis.
3 Iram igitur habes magnæ
4 Matris, ô filia, sacrificia
5 Non piè faciens Diis.
6 Multum certè possunt hinnulorum
7 Maculosæ pelles,
8 Et herba coronata hederâ,
9 Ferulas circa sacras,
10 Et circumvoluta rhombo, Tympanorum
11 Circularis quassatio ætherea, *sublimis*,
12 Et bacchans coma bacchantium,
13 Et pervigilia Deæ.
14 Bene autem ipsam diebus
15 Superavit luna.
16 *Tu vero* ob formam tantùm gloriabaris.

V. 1362. Χαλκᾶ δ' αὐδὰν χθονίαν) H. Steph. pro δ' legit τ', rectiùs ut puto. Αὐδὰν χθονίαν vocat hic *gravem* & *horribilem* vocem; id enim aliquando significat χθόνιος. *Euripides* in *Hippolyto*, v. 1201. Ἔνδην τις ἠχὼ χθονία, ὡς φωνὴ Διὸς &c. *Johan. Brodæus*. V. 1363. Βυρσοτενῆ) *Aldi* Editio habebat πυρσογλῶ, H. Stephanus & Johannes Brodæus emendabant βυρσογλῶ, hanc correctionem correctius legunt *Canterus*, *Scaliger*, *Duportus*, βυρσοτενῆ. Et sanè eodem modo *Tympanum* vocat noster Poeta *Bacch.* v. 124. Βυρσότονον κύκλωμα, *Josua Barnes*. V. 1369. Οὐ ὑ θέμις, ὅχ ὁσία) Οὐ pro ὦ, substitui, sensu, *Cantero*, *Scaligeróque* postulantibus, *Plutarchum* enim innuit, & Versûs ratio brevem hic syllabam postulat; quod *Stephanus* nescivit, cum legebat ὡς pro ὦν. Ὁσία quoque pro ὅσια scribo, cum *Scaligero*; ut *Homer.* Odyss. v. 412. Οὐχ ὁσίη κλαμβόισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἐυχετάασθαι. Potest tamen *Atticè* & τὰ ὅσια pro ὅσιον, legi; sic enim eandem *Homeri* sententiam *Archilochus* felici senario exprimens, habet ἔθλα pro ἐθλὸν, Οὐ γὰρ ἔθλα καλδαίοισι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν, vid. ad *Bacch.* v. 1037. *J. Barnes*. V. 1371. Μεγάλας Μητρὸς) Δήμητρος, non Κυβέλης. Vide quæ Nos suprà ad v. 1318. & v. 1324. Ubi apparet *Cybelem* & *Cererem* ferè eandem; certè hic quoque iisdem Sacris & Ceremoniis ornatur *Ceres*, ac illa *Phrygia* Mater, quæ *Cybelem* nempe *Baccho* communia habuisse probavimus ad *Bacch.* 58. Hinc & hìc Numerantur, *Nebrides*, *Hedera*, *Ferulæ*, *Tympana*, *Prolixa Coma*, Nocturnaque *Pervigilia*: vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 34. v. 180. & v. 829. *J. Barnes*. V. 1379. Κύκλιος) Cùm olim κυκλίοις erat scriptum, *Scaliger* κύκλιος legebat, rectè quidem, ex versûs lege, quam Lectionem & *Duportus* licet dubitantiùs accipit; Latinam autem Versionem emendavi, quia non hunc locum de saltationibus sumi, sed de Tympanorum pulsationibus novi. V. 1381 Παννυχίδες θεᾶς) Pervigilia *Bacchi*, ac proinde *Cybelæ* Matris, & *Cereris* exinde, ut suprà probavimus ad v. 1371. vid. ad *Bacch.* v. 133. *J. Barnes*. V. 1382. Εὖ δέ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα) Hunc locum corruptum putant multi & *Scaliger* ideò legit pro ὑπέρβαλε σελάνα) ὑπερέβαλες Ἑλένα, nullâ versûs ratione habitâ; *Canterus* in hâc parte tutiùs, sed purè divinando, Εὖτέ νιν ἤυασιν ὕφθε σελάνα. Notum est Pleniluniis Festa Deorum celebrari solita. Ego ἐπέχω. *Josua Barnes*.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

HElena *jam ipse præripiens Victoriam & Liberationem* Choro *dolum aperit*. Theoclymenus *autem famulos mittens, qui ad Navem ferant, quibus ad justa persolvenda opus erat*, Helenam *suadet secum manere, nec in mare descendere. Id illa fieri negat, propter Religionem, quâ ad Patrios Ritus & amorem, quo ergà Virum tenebatur. Tandem igitur is eam cum Viro naufrago dimittit, multa eidem pollicitus, quando peractis exequiis cum* Helenâ *redîerit*; *quod illi nunquam erat in animo.* Menelaus, *id quod in omni negotio primum est, Divini Numinis opem implorat: Dum Barbarus ille* Theoclymenus *præ aviditate non ampliùs dubiarum* (*ut putabat*) Helenæ *Nuptiarum gestit ac lætatur*; *suisque Principibus earundem apparatum indicit.* Chorus *faustis navigationibus Navigaturum cum suâ* Helenâ Menelaum *prosequitur, Deósque eorum in Patriam reditui propitios apprecatur.* Nuntius *fugam ac dolum* Menelai *ac* Helenæ Theoclymeno *exponit, qui existimans id sororis perfidiâ factum, ad eam interficiendam confestim properat: Cùm subitò* Dioscori, *Fratres* Helenæ, *adsunt & iratum Tyrannum reprimunt, ac placidum reddunt.*

ΕΛΕΝΗ, ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ.

Ἰαμβοί.

Ελ. ΤΑ' μὲ κατ' οἶκον, εὐτυχοῦσαν, ὦ φίλαι,
Ἥ δ σωσεκλέπτουσα Πρωτέως κόρη,
Πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορεῖ μόνη,

He. QUod ad ea quidē attin. quæ intus sūt, bene n.ag. ô am.
Nam Protei filia, quæ nostrum dolum adjuvat,
De meo marito præsente interrogata à *fratre*,

Οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κἀπὶ θανόντα δὴ ὀν χθονὶ — Non dixit fratri. Mortuum verò, & in terrâ jacentem
Οὔ φησιν ἀυγὰς εἰσορᾶν, ἐμὲ μὲν χρεών. — Dicit non amplius solis lucem intueri, in meam gratiam.
Κάλλιστα δῆτ' ἀνήρπασεν τόν χη πόσις· — Pulcherrima autem arripuit Arma maritus.
Ἃ γὰρ καθῆψ' ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα, — Nam arma, quæ demissurus erat in mare,
Ταῦτ' ἐμβαλὼν πόρπακι ῥωναίαν χέρα, — Hæc, immissâ robustâ manu in scuti manubrium,
Αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβών, — Ipse portat, hastámque dextrâ corripuit,
Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν. — Tanquam defuncto gratas exequias jam mecum peracturus:
Πρᾶξαι δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο, — Commodè verò corpus ad pugnam armis instruxit;
Ὡς βαρβάροις τρόπαια μυρίων χερὶ — Ut de barbaris innumeris trophæa manu
Θήσων, ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφη. — Erecturus, quum navem intraverimus quæ remis agitur.
Πέπλους δ' ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς, — Vestibus verò mutatis, *alias à me accepit*, pro naufragâ veste,
Ἃ 'γὼ νιν ἐξήσκησα, κἀλουσάμην χρόα — Quibus ego ipsum exornavi, & balneis corpus *ejus*
Ἔδωκα, χρῆναι νιπτὰ ποταμίας δρόσου--- — Dedi, *corpus aquis lavi*, fera lavacra fluvialis roris *afferens*...
Ἀλλ' ἐκπερᾷ γὰρ δωμάτων ὁ τὰς ἐμὰς — Sed (egreditur enim è domo, qui meas
Γάμους ἑτοίμους ὢν χρεῶν ἔχειν δοκῶν· — Nuptias paratas se in manibus habere putat.)
Σιγητέον μοι καί σε τερπνοτέρμονα — Tacendum *est* mihi. Te verò, ô *chore*, præsumimus
Εὔνουν,* κραίνειν τε σὰ μᾶλλον, ἢν δίκαιά μου — Benevolum *fore nobis*, compressurúmque *tuum* os, si possimus
Σωθέντες αὐτοί, καί σε σωσαῖμι ποτε. — Servati ipsi, te quoque simul tandem servare.
Θε. Χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος, — *The.* Procedite ordine, ut ordinavit hospes,
Δμῶες, φέροντες ὑάλια κτερίσματα. — Ministri, ferentes marinas inferias,
Ἑλένη, σὺ δ', ἢν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν, — Tu verò Helena, si tibi non videor malè loqui,
Πείθου, μοὶ' αὐτοῦ· ταυτὰ γὰρ παρεῖσά τε — Obtempera, manè hìc. Idem enim & præsens,
Πρᾴξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν, ἢν τε μὴ παρῇς. — Et si non adsis, facies marito tuo.
Δέδοικα γάρ σοι, μή τις ἐμπεσὼν πόθῳ, — Metuo enim tibi, nè quod desiderium *te* corripiens,
Πείσῃ μεθῆναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον, — Impellat *te* ad demittendum corpus in fluctus marinos,
Τῶν προσθεν ἀνδρὸς χάρισιν* ὀκνηπλησμόνων· — Prioris mariti gratiâ, & *amore* perculsam:
Ἄγαμαι γὰρ αὐτὸν ὁ παρὸν θ' ὅμως σέβεις. — Ipsum enim licèt non præsentem, tamen nimis luges.
Ελ. Ὦ κλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχῃ — *Hel.* O inclyte nobis marite, necesse est
Τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικάς θ' ὁμιλίας — Primum thalamum, & consuetudinem nuptialem
Τιμᾶν· ἐγὼ γὰρ ἧς τὸ μὴ σέβειν πόσιν, — Honore afficere. Ego enim quòd amo maritum,
Καὶ ξυθανοίμ' ἄν. ἀλλά τις κέρδος χάρις, — Etiâ cũ *eo* mori vellem: sed quænam utilitas ad illũ *hinc rediret*,
Ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δέ με — Si cum *eo* mortuo simul morerer? sine igitur me
Αὐτῷ μολεῖσθαι, σὐτάφια δοῦναι νεκρῷ. — Ipsam proficisci, & inferias dare mortuo.
Θεοὶ δέ σοί τε δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω, — Dii verò tibi dent, qualia ego cupio,
Καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε. — Et huic hospiti, quòd nos adjuvet in hâc re.
Ἕξεις δέ μ' οἵαν χρὴ ἔχειν σὲ δώμασιν — Habebis autem me *talem*, qualem te convenit in ædibus habere
Γυναῖκ', ἐπεὶ δὴ Μενέλεων ἐυεργέτης, — Uxorem, quandoquidem Menelao benefacis,
Κἄμ'· ἔρχεται γὰρ δή τιν' εἰς τύχην τάδε. — Et mihi. Hæc n. jã ad quandã fort. veniũt, *casúq; quodã nobis contin.*
Ὅστις ὁ δώσων ναῦν, ἐν ᾗ ταῦθ' ἁξόμεθα, — Qui verò det navem, in quâ abducamus hæc,
Πρόσταξον, ὡς ἂν τἀμὰ χάριν πλήρη λάβω. — Manda *alicui*, ut integram gratiam accipiam.
Θε. Χώρει σύ, καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον — *Th.* Vade tu, & navem his quinquaginta remorum
Σιδωνίαν δός, καὶ ῥετμοῦς ὁπηδάσας. — Sidoniam da, & remorum præfectos, *id est*, remiges.

V. 1395. Πρᾶργε) πρᾶγε, *quod operæpretium & conducibile factium est*, vel simplicitèr, ante *Opus*, quod jam *Menelaus* erat aggressurus; Armis enim cum Ægyptiis decreverat certare, quare *Arma* in Navim sub Exequiarum prætextu portabat. *Jos. Barnes.* V. 1398. Πέπλους δ' ἀμείψας) Vel ἀμείψειν legendum; vel certè (quod longè potius duco) est egregia Ellipsis, quam elegantèr Poeta hic ponit, ob subitum *Theoclymeni* ingressum, unde abrumpere orationis filum cogebatur *Helena*. Hanc autem ἔλλειψιν ego ductis lineolis notandum feci; hæc nimirùm est propria Ἐλλείψεως nota. *Jos. Barnes.* V. 1404. Εὔνουν κρατεῖν τε) *Henricus Stephanus*, pro κραταιεῖν legi testatur in Veteribus Codicib. κρατῶντα, quod ferri potest, etiam de Fœminis licet loquatur Poeta, quia *collectivè* dicitur: De Numero enim Fœminarum Genus Masculinum usurpatur. Vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 511. *Jos. Barnes.* V. 1406. Χωρεῖτ' ἐφεξῆς) Hinc colligi potest, quàm spatiosa Veterum erant *Theatra* & Scenæ, in quibus non modò *Actorum* tot Personæ, sed etiam *Chororum*, Musicorum, Servorum, Satellitum Regiorum, & servitia propè innumera cernebantur. *Theoclymenus* enim hìc ingreditur in *Scenam*, quam *Helena* cum *Choro Græcarum* Mulierum priùs adhuc tenebat, non modo Corporis sui Custodiis Regiis septus, sed etiam longo Famulitio comitatus, qui Vestes, Arma & Animalia ducebant ad Navem *Menelai* Exequiarum causâ. *Josua Barnes.* V. 1409. Ταὐτὰ) τὰ αὐτὰ, *Atticè* pro τὸ αὐτό. V. 1411. Δέδοικα γάρ σοι) Δέδοικά σοι, ἤγουν ὑπὲρ σοῦ· Sic *Latinè* Metuo tibi, *i. e.* pro te. V. 1413. Κάρισιν ἐκπεπληγμένων) Animo-lymphatam ex Amore & Desiderio functi Mariti; ἐκπλήσσομαι sanè id sonat; χάρισιν autem facit, ut suspicer ἐμπεπλεγμένων legendum, *implicatam* & *irretitam* & *deceptam*, legendum, ab ἐμπλέκω. Quare ad Marginem inter varias Lectiones repono. *Josua Barnes.* V. 1421. Θεοὶ δέ σοί τε δοῖεν) Ita *Hom.* Iliad. α. v. 18. Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν &c. V. 1426. Ἐν ᾗ ταῦθ' ἁξόμεθα) τάδε, ἤγουν τὰ ἐνταφίσματα καὶ κτερίσματα, καὶ κόσμον νεκρόσολον. *Josua Barnes.* V. 1428. Πεντηκόντορον) De hâc voce vide ad *Iphigen. Taur.* v. 1124. *Idem.* V. 1429. Σιδωνίαν) *Sidon* urbs *Phœniciæ*, ut & *Tyrus*. *Phœnissæ* autem Naves, ut & *Tyriæ* ac *Sidoniæ* ideò laudantur, quia *Phœnices* cæteris gentibus re Nauticâ præstarent: Cujus rei evidens testimonium erat Multitudo ac Magnitudo Coloniarum, quas in omnes Orbis partes deduxerunt. Vide de hâc re *Strabonem* Geograph. l. 16. Et quæ Nos suprà ad v. 1288. Item ad *Iphigen. Taur.* v. 1124. Supra quoque idem habes atque hìc hemistichium v. 1283. Ναῶν δεῖ παρεῖναι καὶ ῥελμῶν ὀπισάτας. *Josua Barnes.*

Ελ. Οὐκοῦν

Ελ. Οὐκοῦν ὅδ' ἄρξει ναὸς, ὃς κοσμεῖ τάφον ; 1430
Θε. Μάλιστ' ἀκούειν τῶνδε χρὴν ναύτας ἐμούς.
Ελ. Αὖθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σε.
Θε. Αὖθις κελεύω, κἠ τρίτον γ', εἰ σοὶ φίλον.
Ελ. Ὄναρ· καὶγὼ τῆσδ' ἐμῆσι βουλεύμασιν.
Θε. Μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ὀκπέσῃς χρόα. 1435
Ελ. Ἥδ' ἡμέρα σοι τὠμὸν ἐκφανεῖ χάριν.
Θε. Τὰ τῶν θανόντων, οὐδὲν ἀλλ' ἁπλῶς πόνος.
Ελ. Ἐστίν τι καὶκῆ, καὶνθάδ', ὧν ἐγὼ λέγω.
Θε. Οὐδὲν κακίω Μενέλεώ μ' ἔξεις ποσίν.
Ελ. Οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης μέλῃ μόνον. 1440
Θε. Ἐν σοὶ τόδ', ἢν σὺ εἰς ἔμ' εὐνοιαν δίδως.
Ελ. Οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλῆν.
Θε. Βέλῃ ξυεργῶν αὐτὸς ὀκπέμψω στόλον ;
Ελ. Ἥκιστα· μὴ δόλοισι σοῖς δόλοις, ἄναξ.
Θε. Ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους 1445
Καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δώματ'· ὢ γὰρ ἐνθάδε
Ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως. Ἴτω δέ τις
Φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς, φέρειν γάμων
Ἀγάλματ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσι δ' ὅσ χρὴν
Γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις 1450
Ὑμέναιον Ἑλένης, κἀμόν, ὡς ζηλωτὸς ἦν.
Σὺ δ', ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίους ἐς ἀγκάλας,
Τῷ τῆσδε πρίν ποτ' ὄντι δῶς πόσει τάδε,
Πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ', ἐμοὶ δάμαρτ' ἔχων,
Ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαΐσας ἐμοί, 1455
Στέλλῃ πρὸς οἴκους, ἢ μόνων εὐδαιμονῇς.
Με. Ὦ Ζεῦ, πατήρ τε, κἠ σοφὸς κλῄζῃ θεός,
Βλέψον πρὸς ἡμᾶς, κἠ μετάσχεσον κακῶν.
Ἕλκουσι δ' ἡμᾶς πρὸς λύπας τὰς συμφορᾶς,
Σπουδῇ σωθῆναι· κἂν ἄκρα δίγης χερὶ, 1460
Ἥξομεν, ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεθα τῆς τύχης.
Ἄλις ὁ μόχθων, ὃς ἐμὸν ἔρρωμεν πάρος.
Κέκλησθέ μοι θεοὶ, πολλὰ χρῄζ' ἐμοῦ κλύειν, * Scal. λύπη'.
Καὶ * λυπρὰ γ' ὀφείλω δ' οὐκ ἀεὶ πρὸς οὐδὲν κακῶς,
Ὀρθῷ ὁ βῶναι ποδί. μίαν δέ μοι χάριν 1465
Δόντες, τὸ λοιπὸν εὐτυχῆ μελήσετε.

Hel. Annon ille navem gubernabit, qui curabit inferias ?
Th. Oportet nautas meos inprimis huic parêre.
Hel. Jube iterum, ut clarè intelligant de te.
Th. Iterum jubeo, & tertiò, si tibi placet.
Hel. Bene sit tibi, & ego *sim beata* propter mea consilia.
Th. Ne nunc nimium lacrymis conficias tuum corpus.
Hel. Hæc dies tibi meam gratiam indicabit.
Th. Res mortuorum nihil *sunt*, sed tantum labor.
Hel. Est aliquid & illic, & hîc *eorum* quæ dico.
Th. Non habebis me deteriorem maritum Menelao.
Hel. Tu nõ es culpandus : De Eventu tantùm ego sollicita sum.
Th. In te *situm est* hoc, si mihi tuam benevolentiam præstiteris.
Hel. Non nunc primùm discemus amare amicos.
Th. Visne ut ego *vos* juvans, emittã classe? *navẽ deduc. vobisc.*
Hel. Minimè, nè servias tuis servis, ô rex.
Th. Equidem Pelopidarum missos faciam ritus.
Puræ enim *sunt* nobis ædes. Non enim hîc
Animam efflavit Menelaus. Eat igitur aliquis
Qui dicat meis satrapis, ut ferant nuptiarum
Ornamenta in domum meam. Oportet autem totam
Terram celebrare beatis hymnorum carminibus
Hymæneum Helenæ, & meum, ut sit suspiciendus.
Tu verò, ô hospes, profectus ad marinas ulnas, *æquoreasq; sinus*,
Ubi dederis hæc priori hujus marito,
Rursus ad ædes propera meam uxorem habens, *reducens*,
Ut hujus nuptiis mecum celebratis,
Proficiscaris ad *tuas* ædes, aut hîc manens sis beatus.
Men. O Jupiter, pater & sapiens Deus vocaris,
Aspice nos, & libera ex malis,
Trahentes verò nos calamitates cum mœrore,
Diligenter adjuva : & si *nos* attigeris summâ tantum manu,
Veniemus ad eam fortunam, ad quam venire volumus.
Satis enim *est* laborum, quos hactenus pertulimus.
Invoco vos dii, ut multa *de* me audiatis læta,
Et tristia : non enim debeo semper infelix esse,
Sed recto pede *tandem* incedere.
Unum verò mihi beneficium
Si dederitis, in posterum felicem me facietis.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Φοίνισσα Σιδωνιὰς ὦ
2 Ταχεῖα κώπα, ῥοδίοισι μήτηρ

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Phœnissa, Sidonia,
2 Velox navis, undarum mater,

V. 1440. Τῆς τύχης μέλει μόνον) Johannes *Brodæus* μέλοι' *Id tantum Fortunæ curæ sit.* Henricus Stephanus, scribit μέλοι *Brodæus* exponens, *Id tantum Fortunæ curæ sit.* At ego, inquit, non video, quomodo *Genitivus* retineri possit ; atque adeò eum muto in *Dativum*. Ita *Stephanus*, infelicitèr, siquid ego judicare valeam. Non enim jam *Helena* res suas Fortunæ committit, neque committendas ducit, ut dicat, *Hoc esto curæ Fortunæ tantum* ; sed dicit, se *tantùm anxiam de rei exitu & eventu, τῆς τύχης μέλῃ μόνον. De eventu tantùm & exitu rei sollicita sum* ; in quem sensum & *Latinam* Versionem torquendo, ut spero, emendavimus. Et *Genitivus* in hoc sensu, post μέλει retineri potest, sic *Homerus* dixit, μέγα πάντεσσι μεμηλώς. Quare τῇ τύχῃ μέλοι, facessat ad *Atheos*; & Vetus Lectio τῆς τύχης μέλοι μόνον, *i.e.* ἐμοὶ, mordicùs retineatur. *Josua Barnes.* V. 1448. Φέρειν γάμων Ἀγάλματ' οἴκους) Vel *Coronas, Sportulas, Vestes, Cantores, Instrumenta Musica, Vina, Cibariaque* indigitat, vel etiam Imagines quasdam Sacras, nempe *Mercurii* & *Veneris*, *Suadelæque* & *Gratiarum, Hymenæique* ; Ἀγάλματα autem non modò *Statuæ* sonant, sed πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, *Homerus* utique hæc vocaret -- γάμων ἀναθήματα. *Ibid.* Τοπάρχοις) Satrapis, & Provinciarum Ministris, Toparchísque, qui Regum Pompis ministrare solebant. *Josua Barnes.* V. 1452. Πελαγίους ἐς ἀγκάλας) Ita supra v. 1068. Πελαγίας ἐς ἀγκάλας, in quem locum vid. quæ Nos. Πελαγίους autem, ut hîc scribitur, est Ἀπικώτερον, pro πελαγίας. *Idem.* V. 1455. Ὡς τοὺ γάμους τοὺ τῆσδε συνδαΐσας ἐμοὶ) Prior τοὺ est Articulus, Posterior pro τότους ponitur. De Phrasi autem δαΐσειν γάμους & re ipsâ vid. quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 128. V. 1459. Ἕλκουσι δ' ἡμᾶς πρὸς λύπας τὰς συμφορᾶς) Hunc locum satis obscurum priùs legebant, ἕλκουσι δ' ἡμᾶς πρὸς λύπας τὰς ξυμφορᾶς, quam Nos levissimâ variatione emendare sumus conati, legendo πρὸς λύπας, ut sit, ἡμᾶς δὲ πρὸς ταῖς λύπαις καὶ τὰς ξυμφορὰς ἕλκουσι καὶ ἀνέχουσι, *Nobis præter dolores etiam Calamitates trahentibus & ferentibus. Canterus* & *Duportus* pro λύπας, legunt πύλας. *Scaliger* longè majori variatione, Ἐλθεῖν δ' ἡμᾶς πρὸς λιτὰς τὰς ξυμφορᾶς. *Josua Barnes.* V. 1460. Ἄκρᾳ δίγης χερὶ) Vid. *Erasmum* in Adagio, *summis Digitis*. V. 1461. Ἥξομεν, ἵν' ἐλθεῖν) ἵνα τῆς τύχης, ὅπου τῆς εὐτυχίας ἔχει) βουλόμεθα. Est hîc ἵνα *Adverbium* loci, ut *Sophocl.* Οὐχ ὁρᾷς, ἵν' εἶ κακῶς. *Item* in *Electrâ*, ὡς εἰδῇ ἄφρα, ἵν' ἥκω ἄπις. Sic *Herodot.* ἔμαθε, ἵνα μὴ κακῶς. Sic *Aristoph.* in *Pluto*, Παῖσις γάρ ὅτι πᾶσ', ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ. *Josua Barnes.* V. 1463. Κέκλησθέ μοι θεοὶ) *Scaliger* legit Κέκλυτέ μου, nequaquam benè, quia τὸ κλυ syllaba brevis est, in κέκλυτε, licet aliquando διφορεῖται, Κλῦτε enim longam habet apud *Homerum*. Κέκλησθε *Invocamini*, pro καλεῖσθε *Invocamus*, testor vos. *Josua Barnes.*

3 Εἰρεσίᾳ φίλᾳ,
4 Χορεαγὲ πρὸ καλλιχόρων
5 Δελφίνων, ὅταν αὔραις
6 Πέλαγος νωμέμον ᾖ·
7 Γλαυκᾶ θ' πόντου θυγάτηρ,
8 Γαλάνᾳ ταῦθ' εἶπε,
9 Κατὰ μὲν ἱστία πέτασαν' αὔραις
10 Λιπόντες ἁλίαις,
11 Λάβετε δ' εἰλατίνας πλάτας,
12 Ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
13 Πέμποντες εὐλιμένους
14 Περσείων οἴκων Ἑλένᾳ ἐπ' ἀκτάς·

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Ἦτοι κόρας ἂν ποταμοῦ
2 Παρ' οἶδμα Λευκιππίδας, ἢ πρὸ ναοῦ
3 Παλλάδος ἂν λάβοις,
4 Χορῷ ξυνελθοῦσα χορεῖς,
5 Ἢ κώμοις Ὑακίνθου,
6 Νύχιον εἰς εὐφρόναν·
7 Ὃν ἑξαμιλλησάμενος
8 Τροχῷ πέρμνι δίσκου
9 Ἔκτανε Φοῖβος, τᾶς Λακαίνας γᾶς
10 Βέβυστον ἡμέραν·
11 Ὁ Διὸς δ' εἶπε σέβειν γόνος·
12 [Σπάρτιν δ' αὖ ἴδῃ μήτηρ,]
13 Μόρον δ', ἂν λίποιτ' οἴκους,
14 Ἃς ἔπτυ πεύκᾳ πρὸ γάμων ἔλαμψαν.

Στροφὴ β'.

1 Δι' ἀέρος εἴθε πτάμενοι
2 Γενοίμεθα Λίβυες
3 Οἰωνοί, γεραδές,
4 Ὄμβρον λιπόντες χειμέριον,
5 Νίσονται πρεσβυτάτᾳ

3 Amica navigationi,
4 Præsultrix pulchras choreas exercentium
5 Delphinum, quando ventis
6 Mare tranquillum caret,
7 Et *cum* glauca filia Ponti
8 Tranquillitas hæc dixerit:
9 Vela quidem expandite, ventis *ea*
10 Relinquentes, *ac permittentes* marinis.
11 Accipite verò abiegnos remos
12 O nautæ: io nautæ,
13 Mittentes portuosum
14 Ad littus Persææ domûs Helenam.

Antistrophe 1.

1 Certè alicubi puellas fluvii
2 Ad undam Leucippidas, aut ante templum *Chalciœcum*
3 Minervæ nanciscaris,
4 Serò veniens ad choreas,
5 Et Hyacinthi festa,
6 Ad intempestam noctem,
7 Quem certamine superatum
8 Rotundo fragmine disci
9 Interfecit Apollo *in* terrâ Laconicâ,
10 Solenni sacrorum die:
11 Filius autem Jovis jussit eum coli *Apollo.*
12 Spartámque iterum visat mater *Helena*,
13 Puellámque *Hermionen* quam reliquerat domi;
14 Cui nondum faces accensæ fuerint ad nuptias.

Strophe 2.

1 Utinam per aerem volucres
2 Essemus Libycæ
3 Aves, tempora-callentes,
4 Relictâ hybernâ tempestate,
5 Redeunt antiquissimæ

V. 1480. Περσείων οἴκων) *Mycenarum à Perseo* conditarum, vid. quæ Nos ad *Iphigen.* Aul. v. 1500. *Idem.* V. 1482. Λευκιππίδας κόρας) Virgines Duas Sacerdotes *Hilairæ* & *Phœbæ Leucippi* filiarum, sic dictas de Nomine Divarum, quas colebant. Ita *Pausanias* in *Laconicis* fol. 97. lin. 37. Πλησίον δ' Ἰλαείρας καὶ Φοίβης ἐστὶν ἱερόν· Ὁ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, θυγατέρας αὐτὰς Ἀπόλλωνός φησιν εἶναι· κόραι δ' ἱερῶνται σφίσιν παρθένοι, καλοῦνται δὲ καὶ ταῦται ταῖς θεαῖς καὶ αὗται Λευκιππίδες. Vid. *Johann. Meursii* Miscell. *Lacon.* l. 2. c. 15. *Josua Barnes.* V. 1483. Παλλάδος) πρὸ ναοῦ Παλλάδος, ὀλοὸν χαλκοῖκον· De hoc Templo, sive Sacello, *Minervæ* χαλκοῖκου in Arce *Spartanâ* vide quæ Nos suprà ad v. 231. *Idem.* V. 1485. Ἢ κώμοις Ὑακίνθου) τοῖς Ὑακινθίοις· *Hyacinthus Amyclæ* filius *Spartanus* Amasius *Apollinis.* Fabulam de *Hyacintho* Disci jactu ab *Apolline* cæso vid. Ovid. *Metamorph.* l. 10. Fab. 5. *Nec Genuisse pudet Spartæ Hyacinthon: Honórque Durat in hoc ævi; celebrandaque more priorum Annua prælatâ redeunt Hyacinthia pompâ. Hyacinthia* verò Hecatombæo Mense celebrata probat *Hesychius*, Ἑκατομβεὺς, μηὶν παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ τὰ Ὑακίνθια. De *Hyacintho* vid. *Palæphatum*, *Pausaniam*, *Nicandrum*, *Coluthum* &c. *J. Barnes.* V. 1492. Σπάρτιν δ' αὖ ἴδῃ Μήτηρ) Ad Sensum & Versuum numerum supplendum hunc quoque Versum ex Conjecturâ addidi; qualem defuisse omnibus in confesso est. Id autem sine Uncinorum Notis facere non sustinui. Vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 1173. *Josua Barnes.* V. 1493. Μόρον δ',) Quòd Μόρος & πῶλος & νεοσσὸς, ad *Juvenes Viros* & *Puellas* referatur, sæpe suprà observavimus. *Iphigen.* Aul. 1248. Ὁ μὲν νεοσσὸς ὄζιν, ἡ δ' ἠυξημένη, de Infante *Oreste* & maturâ *Iphigeniâ.* Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1623. Et *Rhesus* v. 261. & v. 386. *Troad.* v. 746. & *Heraclid.* v. 240. *Hermionem* autem intelligit, quam domi reliquit *Helena*, nec tamen Nuptiarum ulla illi spes erat, dum hâc infamiâ Mater ejus laborabat. Ut ipsa suprà *Helena* querebatur v. 289. V. 1496. Οἰωνοὶ γεράδες) Grues dicuntur γεράνοι, ἀπὸ τοῦ γεράζεσθαι, quòd *Hyemis* adventum quasi conjectando præscientes aliò tranimigrare soleant. Fruſtrà itaque sunt illi, qui γεράδες legunt, quod per Versum stare nequit; & illi etiam qui γεράδες per Aves *Augurales* vertunt. Nam quòd Grues indigitet Poeta per Λίβυες οἰωνοὶ, constat ex illo *Aristophanis* in Avibus, Ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τεισομενεῖαι Γέρανοι. Et, Ὅταν Γέρανος χράζῃ σ' εἰς τὴν Λιβύλην μεταχωρεῖν. De his Gruibus, quòd solum vertant, testatur *Eustathius*, Αἱ γέρανοι μεταβάλλουσιν ὅτε μὲν ἐκ τῶν ἑῴων εἰς τὰ ἑῷα, ἤγουν ὅτε μὲν ἐκ Σκυθικῶν πεδίων εἰς τὰ ἔλη (Αἰγυπτιακὰ) ὅταν ὁ Νεῖλος ῥέῃ. Hinc *Maximus Tyrius*, Grues per Æstatem ex Ægypto surgentes, extensis alis, velut quibusdam velis, per aerem rectâ feruntur in *Scythicam* terram. De *Gruum* autem Sagacitate, de miro quotannis volatu, de pugnâ cum *Pygmæis*, Vid. Libellum, *Anglicè* olim à Nobis jocò conscriptum, *Geranía* dictum, sive de *Pygmæis* & *Gruibus*, præcipuè à p. 70. ad p. 78. *Josua Barnes.* V. 1498. Πρεσβυτάτᾳ Σύριγγι πεδίλωται Ποιμήν) *Pygmæi* volant, agmine ad formam Oxygonii Trianguli facto, Domino ac Rege, quem seniorem eligunt, Cuspidi illius eminente. Hoc Triangulum Poeta σύριγγα vocat, vel ut nonnulli putant, vocem Ducis eo nomine notat. Nam & sic *Aristoteles*, ἡγοῦνται ἕκαστοι ὑπομένοντας ἐν τοῖς ἑαυτῶν, ὥστε ἀκόσμως πλὴν φωνῆς. Vid. *Philen.* περὶ ζώων ἰδιότητος, ubi viginti tribus *Iambis Græcis* Gruum solertiam omnem in volando, agmine ordinando, lapides contra ventum deglutiendo, custodiam ponendo, &c. graphicè describit. Quem sequitur *Johannes Tzetzes* Histor. Chiliad. 4. §. 120. Ἀρξάμενοι δ' αὐ Γέρανοι ποιοῦσι πλὴν πορείαν Ἔγχει τὸν ἡγεμόνα τὸν ἐπιτεθηνότα. De *Gruibus* autem præter hos, mira scripsêre, quotquot Naturalem Historiam attigerunt, *viz. Homerus*, *Aristoteles*, *Plinius*, *Cicero*, *Isidorus*, *Solinus*, *Cicero*, *Ælianus*, *Eustathius in Homerum*, *Oppianus*, *Johannes Gerardus Vossius* De Origine & Progressu Idololatriæ l. 3. c. 82. & 93. *Antigonus Carystius* Histor. Mirabil. c. 46. *Josua Barnes.*

6 Σύ-

6 Σύριγξι πηδήμηναι
7 Ποιμνίου, ὃς ἄβοσκα
8 Πεδία, καρποφόρα τε γᾶς
9 Ἐπιπετόμενος ἰαχᾷ.
10 Ὦ ποτάναι δολιχαύχενες
11 Σώνομοι νεφέων δρόμοι,
12 Βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας,
13 Ὠρίωνά τ' ἐννύχιον,
14 Καρύξατ' ἀγγελίαν,
15 Εὐρώτᾳ ἑφεζόμεναι,
16 Μενέλαον ὅτι Δαρδάνιος
17 Πόλιν ἑλών, δόμον ἥξει.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Μόλετε ποθ' ἵππιον ἅρμα
2 Δι' αἰθέρος ἐμβάντες
3 Παῖδες Τυνδαρίδαι,
4 Λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' αἰόλαισιν,
5 Οἳ ναίετ' ἐξ ἀνίων
6 Σωτῆρες πόλεως Ἑλένας
7 Γλαυκὰν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον,
8 Κυανόχροά τε κυμάτων
9 Ῥοθια πολιὰ θαλάσσας,
10 Ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
11 Πέμποντες Διόθεν πνοάς,
12 Δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου
13 Βάλλετε βαρβάρων λεχέων,
14 Ἃν Ἰδαίων ἐρίδων
15 * Πονηθεῖσ' ἐκτήσατο, πᾶν
16 Οὐκ ἐλθοῦσαν Ἰλίου
17 Φοιβείους ὑπὸ πύργους.

Ἰαμβοί.

Αγ. Ἄναξ, τὰ χείρισ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν,
Ὡς κἀμὲ κἀκεῖνα πήματ' ἐξ ἐμοῦ πάρα.
Θε. Τί δ' ἔστιν; Αγ. ἄλλης ἐκπόνει μηχανήματα
Γυναικός. Ἑλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός.
Θε. Πτεροῖσιν ἀρθεῖσ', ἢ πεδοστιβὴς ποδί;
Αγ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπερόρμου χθονὸς,
Ὃς αὐτὸς αὐτὴν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.
Θε. Ὦ δύστηνα λέξας· τίς δέ νιν ναυκληρία
Ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.
Αγ. Ἦν γὰρ ξένῳ δίδωσ' σύ· τός τε σὺς ἔχων
Ναύτας βέβηκεν, ὡς ἂν ἐν βεβηκὼς μάθῃς.
Θε. Πῶς; εἰδέναι θερύμενος· ἐγὼ γὰρ ἐλπίδων
Εἴσω βέβηκα, μίαν ὑπερβαλοῦσαν χέρα
Τοσόνδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα.
Αγ. Ἐπεὶ λιποῦσα τόνδε βασιλείους δόμους
Ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
Σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα πιθεῖσ', ἀνέστενε

6 Fistulæ obtemperantes
7 Pastoris *ducisque sui*, qui siccos
8 Campos & fructiferos terræ
9 Supervolans canit.
10 O volucres longis-insignes collis,
11 Consortes nubium cursûs, *qui nubes currunt, simul currentes*,
12 Ite Pleiadibus sub mediis,
13 Et *juxta* nocturnum Orionem,
14 Nunciate nuncium,
15 Ad Eurotam sidentes,
16 Quòd Menelaus Dardani
17 Urbe captâ, domum sit venturus.

Antistrophe 2.

1 Venite tandem equestri curru
2 Per aerem invecti
3 Filii Tyndaridæ, *Castor & Pollux, Tyndari filii*,
4 Micantium altrorum sub procellis,
5 Qui habitatis in cœlo, *vestræ*
6 Servatores Helenæ,
7 In glaucam marinam undam,
8 Cæruleósque fluctuum
9 Impetuosos fluxus, & canas maris *undas*,
10 Nautis prosperos ventorum
11 Flatus à Jove, *cælitùs* mittêtes.
12 A furore infamiam
13 Barbarici thalami repellite,
14 Quam *ob* contentionem Idæam, *i. e. int. Deas in Idâ monte motam*,
15 Agitata suscepit,
16 Quamvis non iverit Ilii
17 Phœbeas ad turres.

Nuncius.

O Rex, pessima in ædibus invenimus:
Quàm nova mala mox ex me audies.
Th. Quid verò est? *Nun.* Alius tibi quære connubia
Mulieris: Helena enim abiit ex hâc terrâ.
Th. Aliſne *in aerem* sublata, an solâ calcâte pede? *an itinere pedestri*
Nun. Menelaus avexit eam navi ex hâc terrâ.
Qui ipse venit nuncians se mortuum esse.
Th. O quàm horrenda narras! sed quæ navis gubernatio eam
Avexit ex hac terrâ incredibilia enim dicis.
Nun. Quam tu dedisti hospiti; tuósque habens *retinénsque*
Nautas abiit, ut *rem totam* breviter intelligas.
Th. Quomodo? scire cupio. Non enim spem
In *istam* veni, *nunquam crediderim* unam manum superiorem tollisse
Tot nautis, cum quibus tu missus es.
Nun. Postquam relictâ regiâ hâc domo
Filia Jovis ad mare deducta est,
Astutissimè mollem pedem componens, lugebat

Menelaum. Ita *Hecub.* v. 1151. Πολλαὶ δ' χείρες, *Schol.* ἤγουν γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τὸ, τοῖν γὰρ κεφαλοῖν, ἀντὶ τοῦ Ἀνδρε, Ita *Brodæus*. Et rectè is quidem, quamvis iſtius loci lectionem nos aliam probavimus. *Jos. Barnes.*

Πόσιν

V. 1503. Ὦ ποτάναι) Cùm olim ὁπόταν αἱ legeretur, *Henricus Stephanus*, *Josephus Scaliger*, *Æmilius Portus* & *Jacobus Duportus* legendum consensêre, ὦ ποτάναι, ut supra v. 1494. Δι' ἀέρος εἶδε ποταινοῖ &c. *Canterus* ὦ πάταναι, πάτανος autem pro πῶλος, est & ποτηνὸς, & πτοηνὸς & πτωλὸς & πετωλός. *J. Barnes.* V. 1513. Τυνδαρείδαι) Ita *Scaliger* pro Τυνδαρεῖδες, rectè; de Masculis enim *Castore* & *Polluce* res est. V. 1525. Πονηθεῖσ' ἐκτήσατο) *Scaliger* legit πονηθεῖσ' πᾶν verò omnes intactum relinquunt; nisi quòd *Æmilius Portus* putaret Metri causâ Constructionem mutatam, πᾶν οὐκ ἐλθοῦσαν pro πᾶς οὐκ ἐλθοῦσας, ut ad συγγόνου referatur. Et sanè cùm *Henrico Stephano* testante Veteres Codices aliqui haberent πᾶς οὐκ ἐλθοῦσας, quidni putemus, veram Lectionem πᾶς οὐκ ἐλθοῦσας. *J. Barnes.* V. 1527. Φοιβείους ὑπὸ πύργους) *Phœbeas ad Arces*, Trojani notat Poeta, quam & alias per *Neptunia mœnia* signat *Ausonius*; *Neptunus* enim simul cum *Apolline Trojam* mœnibus coronârunt sub *Laomedonte*. Vid. ad *Troad.* v. 5. *Josua Barnes.* V. 1528. Ἄναξ, τὰ χείρισ' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν) Cùm olim τὰ χείρισ' in omnibus legebatur libris, miror neque *Cantero*, neque *Stephano*, errorem gravem notatum, *Scaliger* vidit χείρισ' Versui obesse & obelo notavit; solus *Duportus*, χείρεις' substituendum curavit. Sed nè sic satis mihi sensus facit. *Pessima Domi invenimus*, &c. Aliud suspicor legendum. V. 1539. Εἶμαι φερόμενος) Subaudi εἰμί. *Ibid.* Ἐλπίδων εἴσω βέβηκα) οὐκ ὀστοῦδα τῆς ἐλπίδος ἂν ἐλήλυθα. Ἐλπὶς & hic οἴησις, ut ἐλπίζω pro οἴομαι, νομίζω, etiam φοβοῦμαι. Ut *Suppl.* v. 790. *J. Barnes.* V. 1540. Μίαν χέρα) Unum

Πόσιν πέλας παρόντα, κὐ τεθνηκότα.
Ὡς δ' ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων,
Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλουν καθείλκομεν,
Ζυγῶν τε πεντήκοντα, κὐ ῥετμῶν μέτα
Ἔκωπ. ἔργα δ' ἔργον ἐξημείβετο.
Ὁ μὲν γὰρ ἰσόν, ὁ δ' ἔπλατ' ἀνδίσατο,
Ταρσόν τε χρεί· λόγχαι δ' ἴσαι εἰς ἓν ἦν,
Πηδάλιά τε ζεύγλαισι πᾶσ' ἀκαδίετο.
Κἀν τῷδε μόχθῳ τῶν' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι,
Προσῆλθον ἀκταῖς, ναυφθόροις ἠλημμένοι
Πέπλοισιν· εὐειδῆς μέν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν.
Ἰδὼν δέ νιν παρόντας Ἀτρέως γόνος,
Προσῆκε, δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων,
Ὦ πλήμονες, πῶς, ὦ τίνος νεὼς ποτε
Ἀχαϊδ' ἀραύσμητες ἥκετε σκάφος;
Ἦρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον σωλαίπεπε,
Ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἥδ' ἀπόντα κενοτιμῷ;
Οἵδ' ὀκνηλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ,
Εἰς ναῦν ἐχώρουν, Μενέλεῳ πομπίσματα
Φέροντες· ἡμῖν δ' ἦν μὲ ἥδ' ὑποψία,
Λόγος δ' ἐν ἀλλήλοισι, πῶς ἐπῴσαθ' ὡς
Ὡς πλεῖστος εἴη. διεσιωπῶμεν δ' ὅμως,
Τὰς σὰς λόγους σώζοντες· ἄρχειν γὰρ νεὼς
Ξένον κελεύσας, πάντα συνέχειας τάδε.
Καὶ πολλὰ μὲ δὴ ῥᾳδίως εἶσω νεὼς
Ἐθέμεθα * κυφίζοντα· ταύρειος δ' ὁ πούς * an κυρτιόντα.
Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
Ἀλλ' ἐξεβρυχᾶτ' ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
Κυρτόν τε νῶτα, κεἰς κέρας πρεμβλέπων,
Μὴ δυσλάνειν ἀπεῖργε. ὁ δ' Ἑλένης πόσις,
Ἐκάλεσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν,
Οὔκουν ἀναρπάσωμεν Ἑλλήνων νόμῳ
Νεανίαις ὤμοισι ταύρειον δέμας,
Εἰς πρῷραν ἐμβάζοντες; φάσγανόν θ' ἅμα
Πρόχειρον ὥστε σφάγια τῷ τεθνηκότι;

Maritum prope præsentem, & non mortuum.
Ut autem venimus *ad* tuorum navalium-septum,
Detraximus navem Sidoniam præcipuam, *vel* recentem,
Cùm jugis & remis quinquaginta.
Labor autem labori succedebat.
Alius enim malum, alius verò remum collocabat,
Remigiiq; ferie mann *dispon.* candidaq vela simul erāt, *expedieb.*
Gubernaculaque jugis *vel loris* immittebantur.
In hoc autem labore considerantes hoc
Viri Græci, Menelao comites itineris,
Accesserunt ad littus, vestiti nauticis, *vel naufragis*
Vestibus : spectabiles quidem, sed aspectu squalidi.
Cùm autem Atrei filius *Menelaus* ipsos adesse vidisset,
Alloquutus est, dolosum luctum præ se ferens :
O miseri, quomodo ex quâ navi tandem
Græcâ venitis collisâ scaphâ?
Num unâ sepelietis filium Atrei mortuum,
Quem hæc filia Tyndari absentem sepelit?
Illi verò emittentes lacrymas per simulationem,
In navem iverunt, Menelao res mergendas in mare,
Ferentes : nobis autem hæc quidem erant suspecta :
Et de hoc inter nos colloquebamur, vectorum
Quòd *magna* multitudo esset : sed tamen tacebamus,
Servantes tua mandata : præesse enim navi
Jubens hospitem, conturbâsti hæc omnia.
Et alia quidem omnia jam facilè in navim
Imposueramus *à nobis in altum* sublata: taurinus verò pes
Non volebat rectus *ad navis* tabulam accedere :
Sed mugiebat, circumagitans oculos,
Et curvans tergum, & suspectans in cornua,
Arcebat nos, nè attingeretur. *Ibi* verò maritus Helenæ
Vocavit : O socii, qui Trojam evertistis,
Annon corripientes more Græcorum
Juvenilibus humeris taurinum corpus
In proram conjicietis? & simul ensis *meus*
Promptus fodiet victimam mortuo?

V. 1546. Πεείβολον νεωείων) Θερμοφεσγμένον νεώειον. In hoc loco νεώειον *Stabulum Navale*, vel *locus*, in quo Naves è mari tractæ servabantur, παρὰ τὸ νεωρεῖν, νεωφυλακεῖν. Hinc *Phavorinus*, Νεώειον λιμένα· ἦγεν ὁ τόπος, ὁ θερίχων τὰ πλοῖα (corrige τὰ πλοῖα) ἵνίκα, ἂν ἐλκυσθῶσι. Talis locus dicitur aliàs νεώσοικος & νεώσηκος *Straboni*, *Anglicè* audit A Dock. *J. Barnes.* V. 1548. Καὶ ῥετμῶν μέτα-ἔχων) Καὶ ἐρετμῶν μετέχουσαν. Ita legendum *Scaliger* monet; quam rem his verbis confirmat *Æmilius Portus*, Distinctio post Præpositionem *μέτα* tollenda videtur; ut cum sequenti Participio ἔχουσαν jungatur pro μετέχων, id est 50 transtra & 50 remos habentem; quod supra πεντηκόντορον unicâ voce dixit. Vel certè τὸ ἔχουσαν jam esset superfluum, ut *Act.* Apost. c. 24. v. 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύου, pro simplici τὸ νῦν, quod minùs probabile. *Idem.* V. 1550. Ὁ μὲν γὰρ ἰσόν) Τὸ γὰρ, quòd in Hervagianâ & nonnullis aliis Editionibus desideratum ex *Canteri* conjecturâ supplendum videbatur, Vetustior *Aldina* Editio agnovit; quam si *Canterus* non vidit, valdè miror; sin dissimulavit, haud minùs miseror. *Scaliger* & *Duportus* quoque in suis Codicibus γὰρ interserendum notârunt. *Ibid.* Καδίσατο) ad ἰσὸν hoc verbum convenientèr referri potest, ad πλάτιν non item; nisi ut *Virgilius* dixit, ἐλλειπτικῶς; *Hi jaculis, illi certant defendere saxis*, ubi *defendere* tantùm ad *saxis* refertur, ad *jaculis* etiam *offendere* subauditur. Sic οἶνον οἰνίζομαι κὐ σῖτον *Hom.* & οἶνον κὐ σῖτον ἔδωσι. Olim καδίσατο legebatur, quod cùm stare nequiret, *Scaliger* legit καθίσατο. Vid. quæ Nos supra ad v. 1074. *Josua Barnes.* V. 1555. Ναυφθόρεσις ἠλημμένοι πέπλοισι) *Naufragis vestibus vestiti.* Priùs cùm erat ναυφόρεσις corrupto & nihil huc attinenti vocabulo, rectè *Brodæus*, *Canterus* & *Scaliger* ναυφθόρεσις legendum suadent; ita enim & supra v. 1398. Πέπλως δ' ἀμείλας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς. *J. Barnes.* V. 1570. Καὶ πάντα μὲν δὴ ῥᾳδίως) Cùm olim ταῦτα legebatur, *Hen. Stephanus* ex Vetustis Codicibus πάντα restituit; quod ideò potiùs in textum admitto, quam Conjecturam, licet optimam, *Canteri*, nempe τἄλλα; nam & id ad πάντα subauditur, Καὶ πάντα τἄλλα, εἰ μὴ βᾶν. *Josua Barnes.* V. 1571. Κυφίζοντα) *Scaliger* legit κυφίζοντε, ut sit *Dualis* pro *Plurali* numero; quod rariùs occurrit. *Æmilius Portus* hic est audiendus, κυφίζοντα, *Atticè* pro κυφιζόμενα, vel subaudiendum ἑαυτά. Ita ille, & sanè *Græci* dicunt σεαυτοῦ (i. e. ἑαυτὸν) pro σεφθεὶς & μεταστέλλας (i. e. ἑαυτὸν) pro μεταστρεφθεὶς, in aliquibus *Homeri* Editionibus. Sic *Virgil.* Æn. l. 11. v. 707. *Pugnæque accinge pedestri*, i. e. *teipsum*, vel *Accingere.* Sic & Nos *Franciados* l. 7. ---*Ferrum lethale virenti Fortè jacet Campo, exuerat quod nuperè Equorum Accingens operi.* *J. Barnes.* V. 1577. Ἑλλήνων νόμῳ Νεανίαις ὤμοισι ταύρειον δέμας &c.) Mos erat, *Græcorum*, ut Bovem placidè euntem (*Hom.* Odyss. γ'. v. 439.) duo Juvenes Cornibus ducerent; sin is restitaret, tum boni ominis gratiâ, nè Taurus reluctando auspicia turbaret, ut robusti quidam & ad hoc parati Juvenes uno impetu *Taurum* adorti simul humeris abriperent ad Aram; sive ad locum, ubi sacrificio sistendus erat; quem ritum hic tangit *Euripides.* *Josua Barnes.* V. 1579. Εἰς πρῷραν ἐμβάζοντες;) Vel hinc colligi potest, quod & aliàs observavimus, Dictionem Πρῷρα, accentu διπροπερισπωμένου, ob versum; in *secundo* loco enim quis nescit *Iambum* esse oportere? Rectè itaque hìc *Æmilius Portus*, Metri causâ nunc nomen hoc προπερισπᾶται, ut ultima syllaba corripiatur, quæ aliàs in hoc & similibus multis producitur; sic & infrà v. 1598. Εἰς πρῷραν εἶρπε &c. *Josua Barnes.* V. 1580. Ὥσει) *Duportus* legit ὦδε, quasi ita intelligenda sunt verba, simulque his dictis *Menelaus* extraxit Ensem paratum ad Victimas

mas *Mortuo* faciendas. Qui ὅσει legunt, orationem continuando exponunt, *Nonne Taurum humeris manibusque correptum in navim cogetis; simulque meus Ensis illum victimam cædet Mortuo.* Ita utramvis Lectionem accipere licet. *Josua Barnes.*

Οἱ δ' εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες, ὀξανήρπαξ
Ταῦρον, φέροντές τ' εἰσέθεντο σέλματα.
Μοναμπυκον ᾧ Μενέλεως ψήχων δέρην,
Μέτωπά τ', ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρυ.
Τέλος δ', ἐπεὶ ναῦς πᾶν' ἐδέξατο, 1585
Πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρῳ ποδὸς
Ἑλένη, καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
Ὅ, τ' ὄπι ἔτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας.
Ἄλλοι ᾧ τοίχους δεξιὰς, λαιάς τ' ἴσοι,
Ἀνὴρ πρὸς ἄνδρ' ἕζοντ', ὑφ' εἵμασι ξίφη 1590
Λαθραῖ' ἔχοντες, ὁρμιάς τ' ἐξεπίμπλατο
Βοῆς κελεύθου φθέγματ', ὡς ἠκούσαμεν.
Ἐπεὶ ᾧ γαίας ἦμεν ὅτ' ἄγαν πρόσω,
Οὔτ' ἐγλυς, ὅτων ἦρετ' οἰάκων φύλαξ·
Ἔτ', ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει, 1595
Πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὼς μέλουσί μοι.
Ὁ δ' εἶφ', ἅλις μοι· δεξιᾷ δ' ἑλὼν ξίφος,
Εἰς πρῷραν εἶρπε, κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
Σταθείς, νεκρῶν μὲ οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
Τέμνων ᾧ λαιμὸν ἤυχετ'· ὦ ναίων ἅλα 1600
Πόντιε Πόσιδον, Νηρέως θ' ἁγναὶ κόραι,
Σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας, δάμαρτά τε
Ἄσυλον ἐκ γῆς. αἷμα δ' ἀπορροαὶ
Ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ἕλικα ξένῳ.
Καί τις τόδ' εἶπε, δόλιος ἡ ναυκληρία. 1605
Πάλιν πλέωμεν Ναξίαν· κέλευε σύ. ἐναντίαν.
Σὺ ᾧ τρέφ' οἴακ'. ἐκ ᾧ ταυρείου φόνου *Tom. in Suid.*
Ἀτρέως σταθεὶς παῖς, ἀνεβόησε συμμάχους. *3. p. 3.*
Τί μέλλετ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
Σφάζειν, φονεύειν βαρβάρους, νεώς τ' ἄπο 1610
Ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυάταις ᾧ τοῖσι σοῖς
Βοᾷ κελευστὴς τἀναντίαν ὄπα.
Οὔκουν ὁ μὲν τις λοῖσθον αἴρει δόρυ,
Ὁ ᾧ ζύγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελὼν σκαλμῷ πλάτην,
Καθαιματώσῃ κρᾶτα πολεμίων ξένων; 1615
Ὠρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν ἐν χεροῖν
Κορμοὺς ἔχοντες ναυτικούς, οἱ ᾧ ξίφη.

Illi verò venientes ad *hanc* adhortationem, corripuerunt
Taurum, & ferentes impoſuerunt in tabulas navis:
Menelaus verò demulcens collum circundatum uno funè,
Et frontem, effecit ut intraret navim.
Tandem verò poſtquam navis omnia recepit,
Implens, *premens* ſcalas formoſo pede
Helena, conſedit in mediis tranſtris,
Et, qui verbis non ampliùs erat, Menelaus prope *eam ſedit.*
Alii verò *in* dextro pariete, & totidem in ſiniſtro,
Vir apud virum ſedebant, ſub veſtibus gladios
Abditos habentes: tum verò clari ſublati ſunt ab omnibus
Clamores adhortationis ad iter, ut audivimus.
Cùm autem non admodum procul eſſemus à terrâ,
Neque propè, ſic interrogavit cuſtos gubernaculi:
An adhuc ulterius, ὁ hoſpes (an verò rectè habet *res*)
Navigabimus? nam gubernatio navis mihi eſt curæ.
Ille verò dixit: Satis *eſt* mihi: & dextra arripiens gladium
Ad proram contendit, & ad taurinam, *i. e. tauri* cædem
Stans nullius quidem mortui mentionem faciens,
Sed ſecans *tauri* guttur, precatus eſt: *O qui habitas in mari,*
Marine Neptune, & caſtæ filiæ Nerei,
Servate me ad littus Nauplium, i.e. Argivum, *& conjugem*
Incolumem ex hâc terrâ. Fluxus autem ſanguinis
Saliebant in aquam, ſecundi curſûs omen hoſpiti.
Et aliquis hoc dixit: Doloſa *eſt* hæc navigatio,
Retro navigemus *ad* Naxiam: jube tu.
Tu verò verte gubernaculum. Sed à cæde tauri
Stans filius Atrei, vocavit *ſuos* ſocios:
Quid cunctamini, ὁ flores Græciæ,
Jugulare, mactare barbaros, & è navi
Abjicere in aquam? tuis verò nautis
Noſter præfectus clamat contrariam vocem.
Nonne igitur alius quidem corripiet poſtremam tabulam,
Alius verò frangens jugum, alius auferens remum à ſcalmo,
Cruentabit caput hominum peregrinorum?
Omnes autē rectī conſurrexerunt, alii quidē, *i.e. Ægyptii,* in manibꝰ
Perticas nauticas, alii verò, *i.e. Græci,* gladios habentes.

V. 1583. Μοναμπυκον ᾧ Μενέλεως ψήχων δέρην) Funiculus Taurorum mactandorum Cervicibus juxta Cornua ſuſpendi ſolitus ad Terram ferè floribus intextus, ornatûs causâ; Quales in Veterum Picturis licet paſſim tueri. Totum verò Bovis mactandi apparatum deſcribit optimè *Homerus* Odyſſ. γ'. v. 430. ad v. 464. *J. Barnes.* V. 1586. Πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρῳ ποδὸς Ἑλένη) *Scaliger* πλίσασα ſummo cum judicio legit, πλίσω enim *Homerica* vox eſt, de quâ videndus *Phavorinus* in πλίσσονται & πλίξαντα & *Heſychius* quidem, πλίξαντα, διαναβάντα, ἢ ἀναβάντα, ἢ διαβάντα, & propriè ſurſum gradi, ἢ μεταφέρειν σκέλος ἐπὶ σκέλος, ut ſcalas aſcendentes faciunt; eſt item & Nomen luctatorium πλίγμα, de quâ voce vide *Heſychium*, nec *Salmaſium* audi, qui πλῆγμα vult legendum. *Ibid.* Εὐσφύρου ποδὸς) Vel εὐσφύρῳ ποδὶ legi putarem, vel εὐσφύρου ποδὸς ad *Helenam* refertur, eodem modo ut dicitur *aliquis formâ bonâ*, vel *formæ bonæ*; *Ingenui vultûs Puer, ingenuique pudoris.* Κλιμακτῆρας *Aldi* Editio habebat, ſed illud vocabuli, quià Lexicis ignotū, in κλιμακτῆρας corrigitur, idem quod κλίμακας, cujus priorem *Homerus* producit. De Annis Climactericis vid. *Cæl. Rhodig.* l. 21. c. 2. Et *Aul. Gellii* Noctes Attic. V. 1600. Ὦ ναίων ἅλα Πόντιε Πόσειδον)

De Veterum Religione erat, quòd *Taurus* hìc *Neptuno* mactatur; juxtà illud *Virgil.* Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno, Taurum tibi, pulcher Apollo.* V. 1602. Ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας) *Stephanus* ἐστὶ πόλεων, Ναυπλία πόλις Ἄργους· *Strabo* Geograph. l. 8. fol. 368. Μετὰ ᾧ τὴν Ἡμβρίσον ἡ Ναυπλία, τὸ πρὸς Ἀργείων ναύσταθμον· Τὸ δ' ἔτυμον ὑπὸ τῶν παῖς ναυσὶ στρατηλατῆς. Hinc *Euripides* ad *Oreſt.* v. 241. Μενέλαος ἥκει, ---ἐν Ναυπλίῳ ᾧ σέλμαθ' ἁρμίσας νεῶν. Id eſt ἐν Ναυπλίῳ λιμένι τῆς Ἄργους. *Joſua Barnes.* V. 1606. Πάλιν πλέωμεν Ναξίαν) *Brodæus* ſubtilitèr ſatis exponit hunc locum, *Jam aliter quam antea, cum cautione navigemus*, ut indicemus, quod nos *prodat fallátque*, *Eraſmus* in Proverbio *Adamantinus.* Attigit & hoc *Suidas* in Voce Νάξης πόλις. Quia nempe *Naxos* inſula optimas Cotes profert, uti *Pindarus* Iſthm. Od. 6. Φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθλητῆσιν ἔμμεν, Ναξίαν πέτρας ἐν ἄλλαις χθονὸς δαμεῖσ' ἀκόναν. In quem locum Vide Interpretes. Ego certè quidvis aliud crederem, ſed quid proferam nunc non habeo, niſi fortè ſit Nomen antiquum Portûs alicujus *Pharí* inſulæ, vel niſi fortè ipſa *Pharos* per πρόληψιν *Naxia* vocetur, ob *Pharum* à *Soſtrato Cnidio* vel *Naxio* extructum. Certo certius nihil hic aliud vult Poeta, quàm ut *retrò navigent.* Quid autem ſit Ναξίαν πλεῖν, ego quidam ἐπέχω. *Joſua Barnes.* V. 1616. Ὠρθοὶ δ' ἀνῆξαν) pro ἀνῄξαν. Vid. *Phœniſſ.* v. 1469. V. 1617. Κορμοὺς ἔχοντες ναυτικοὺς) ὄγκον κοντοῦς. Et ſanè κοντὸς legendum ſuſpicor, quia *Ægyptii* ad Remos erant poſiti, nihilque aliud præter *Contos* aut *Remos* armorum habuerunt. Κορμὸς autem *truncus* aut *ſtipes*, ut *Hecub.* v. 575. Κορμοὺς φέροντες πρυμνήσιους (εἰς τὸν πυρὸν.) *Joſua Barnes.*

Φόνῳ ᾗ ναῦς ἐῤῥεῖτο. Ὦ βακέλουσμα δ' ἦν
Πρύμνηθεν Ἑλένης· πῦ τὸ Τρωϊκὸν κλέος;
Δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους· ὦ σθδὲς δ' ὕπο
Ἔπιπτον, οἱ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δ' ὑπὸ κειμένους
Νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
Ὅποι νοσοιεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
Ταύτῃ προσῆγε χεῖρ δεξιᾶ ξίφος,
Ὥστ' ἐκπλυμβᾶν ναὸς· ἠρήμωσε δ'
Σῶν ναυβατῶν ἑρέτμα. ἐπ' οἰάκων δ' ἔβας
Ἄναξ, εἰς Ἑλλάδ' εἶπεν οὐθωύειν δόρυ.
Οἱ δ' ἴσον ἦρον· ἔρεται δ' ἦκον πνοαί·
Βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· δρᾶφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον,
Καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα.
Ἤδη δ' κάμνονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις
Ἀνείλετ', εἰς ὃ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
Ταδ' ἀγγελοῦντα. "Σώφρονος δ' ἀπιστίας
" Οὐκ ἔστιν ἥδιον χρησιμώτερον βροτοῖς.
Χο. Οὔκ ἄν ποτ' ἦυχον ἔτι σ', ὦθ' ἡμᾶς λαθὼν
Μενέλαον, ὦ ναῦ, ὡς ἐλάνθανεν παρών.

Τροχαῖοι.

Θε. Ὦ γυναικείας τέχναισιν αἱρεθεὶς ἐγὼ πάλας·
Ἐκπεφύγασιν γαμηι με. κεἰ μὴ ἦν ἁλώσιμος.
Ναὺς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους.
Νῦν ᾗ τἀν προδοῦσ' ἡμᾶς πόσμεδα συγγονον, 1640
Ὅπις ἐν δόμοις ἐᾷ σα Μενέλεων, σὸν εἶπέ μοι.
Τοὶ γὰρ ἔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μηχανήμασιν.
Χο. Οὗτος, ὦ, ποι σὺν πόδ' αἴρῃς, δέσποτ', εἰς ποῖον φόνον;
Θε. Οἷαπερ ἡ δίκη κελεύει μ'. ἀλλ' ἀφίσασθ' ἐκποδών.
Θ. Οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ ἀπόβλης κακά.
Θ. Ἀλλα δεσποτῆι κρατήσεις δ' ἐλεύθερ' ὤν; Χ. Φρονῶ γὰρ εὖ.
Θ. Οὐκ ἐμοί γ', εἰ μὴ μ' ἐάσεις. Χο. ἐμὲ δ' ἦν σ' ἐάσομεν.
Θ. Συγγονον κτενῶν κακίστην. Χο. σὺ δὲ βεβαίαν μὲ ἕν.
Θ. Ἥ με προδίδωκεν; Χ. κἀγὼ γε προδοῦσαν δίκαια δρᾷν
Θ. Τάμα λέκτρ' ἄλλῳ οἰδεῖσα; Χ. τοῖς γε κρείσσοσιν.
Θ. Κύριός θ' ἡ τῆι ἐμῆι πι; Χ. ὃς ἔλαβεν παῖδος πάρα.
Θ. Ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι. Χ. τὸ δ' ἀρεῶν ἀφείλετο.
Θ. Οὐ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν. Χ. ἦν γε βέλτιω λέγω.
Θ. Ἀρχόμεθ' ἀρ', ἢ κρατοῦμεν. Χ. ὅσια δρᾶν ζώνδ' ἐκέλευ.
Θε. Καὶ θανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. Χ. κλεῖνε· σύγγονον δ' σὸν
Οὐ κτενεῖς ἡμῖν ἑκόντων, ἀλλ' ἐμέ. "Περὶ δεσποτῆι
" Τοῖσι γενναίοισι δ' ἅλις εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ. Ἰαμβοί.

Ἔσχες ὀργάς, ἆσιν σὸν ὀρθῶς φέρῃ,
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἄναξ· διοσδὲ σε
Δισκόρει καλοῦμεν, ὃς Λήδᾳ ποτὲ
Ἔτικτεν, Ἑλένην θ', ἣ πέφυγε σὸς δόμους·
Σὺ γὰρ πεπρωμένοισιν ὠργίζῃ γάμοις.
Οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρῇδος ἐκγόνη κόρη
Ἀδικῆσ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τῆι θεῶν
Τιμῶσα, πατρὸς τ' ἐνδίκως ὄπιν σέβουσ'

Cæde verò navis fluebat, & erat adhortatio
Helenæ ex puppi: Ubi *est* gloria Trojana?
Ostendite erga barbaros homines. Ira festinatione verò
Cadebant *alii*, alii verò erigebantur, alios verò jacentes
Mortuos videres. Menelaus verò habens arma,
Quoquoversus laborarent socii, & *ægre sustinerent*,
Eò manu dextra admovebat gladium,
Ita ut præcipitarentur *nostri* è navi, nudavitque
Remos tuis nautis: inde verò ad gubernacula progressus
Rex, dixit se in Græciam directurum navim.
Illi verò tollebant malum, & venerunt secundi venti,
Et sic abierunt e terrâ. Ego verò effugiens necem,
Demisi me in mare ad anchoram.
Laborantem verò jam me quidam tendens funem
Recepit, & in terram exposuit, ut tibi
Nunciarem hæc. "Diffidentiâ autem moderatâ & prudenti
" Nihil est utilius hominibus.
Ch. Nunquam putâssem, neque te, neque nos fallî posse
O Rex, quod Menelaus adesset, & non relicturi essemus.

Theoclymenus.

O me miserum deceptum muliebribus artificiis!
Elapsæ sunt mihi nuptiæ *speratæ*.
Et si potuisset capi
Navis perfequendo, citò laborans
Recipere *ac interficere* hospites.
Nunc igitur ulciscar sororem, quæ
Me prodidit,
Quæ videns Menelaum in ædibus,
Non indicavit mihi.
Nunquam enim virum alium decipiet vaticiniis
Ch. Heus tu, quò fers pedem, ô domine, ad quam cædem?
Th. Quò me jus jubet: quare discedite è medio.
Ch. Non dimittam tuam vestem: *ad* magna enim mala festinas.
Th. An tu domino imperabis, cum servus sis? *Ch.* Sentio enim rectè.
T. Haud mihi saltè *vid. rectè sent.*
nisi me dimittas. *C.* Te tamen nō dim.
T. Ut interficiam meam pessimam sororem. *C.* Imo verò piissimam.
Th. Quæ me prodidit? *C.* Honesta certè proditio, facere justa.
T. Quæ meâ conj. alteri dedit? *C.* Imò v. iis, qui plus in eâ jur. hab.
T. Quis v. *est verè* mearū dominus?
Ch. *Ille* qui accepit eam à patre.
Th. At fortuna dedit mihi. *C.* Sed fatum *eam* abstulit.
Th. Non oportet te *res* meas judicare. *C.* *Imò v.* si meliora dicam.
T. Ergo servimus, non dominamur.
C. Defendo hanc, quia pie fecit.
Th. Mortem appetere videris. *C.* Interfice; sororem verò tuam
Non interficies nobis volentibus, sed me. "Pro dominis
" Gloriosissimum *est* generosis servis mori.

Gemini.

Cohibe iram, quâ non rectè abriperis,
Theoclymene, rex hujus terræ.
Gemini verò te
Diosci, *i.e. Jovis filii*, vocamus, quos Leda olim
Peperit, & Helenam, quæ fugit ex tuâ domo.
Irascéris enim propter nuptias *tibi* non destinatas fato.
Neque puella nata ex deâ Nereide,
Theonoe soror *tua* tibi facit injuriam, quæ *numen* Deorum
Colit, & justa patris mandata *servat*.

V. 1626. Σῶν ναυβατῶν) Ut ναυβάτης hic, ita v. 1611. ναυβάτης, ita quoque ναύτης, ut ostendimus ad *Iphigen.* Taur. v. 1380. *Idem.*

V. 1633. Σώφρονος δ' ἀπιστίας ἔκ " ἔστιν ἥδιον χρησιμώτερον βροτοῖς) *Hugo Grotius* ità vertit, *Nihil incredulo Prudentèr animo utilius est Mortalibus.* Huc referatur illud *Hesiodi* Ἔργ. Καὶ Ἡμερῶν βιβλ. α. v. 370. Πίστεις δ' οὔ ποθεν ὁμῶς κὴ Ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας. *Idem.* V. 1635. Οὐκ ἄν ποτ' ἤυχον) Simplicitèr hic αὐχέω pro *puto*, & est verbum *Medium*, ut vocat, significat enim plerumque *Glorior*, at hoc in loco νομίζω, ut supra notavimus ad *Heraclid.* v. 832. & v. 931. *Idem.* V. 1643. Οὗτος, ὦ, ποῖ σὺν πόδ' αἴρεις, Δέσποτ', εἰς ποῖον φόνον) Hos omnes Trochaicos abhinc usque ad finem versos elegantèr *Latinè* ab *Hugone Grotio* habes. *Idem.*

V. 1665. Πατρὸς τ' ἐνδίκως ὄπιν σέβουσ'.) Hic patet ὄπις ἴδεμ quod ἐπιτολὰς signare; ut & ἐπιστέλλω apud Veteres idem quod ἐπιτέλλω, vid. *Thomæ Stanlii* Commentarios in *Æschylum*, ad *Prometh.* Vinct. v. 3. & v. 4. item quæ Nos ad *Bacch.* v. 442. *Josua Barnes.*

Εἰς μὲ γὰρ αἰεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
Κείνῳ κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν·
Ἐπεὶ δ' Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα,
Καὶ τοῖς θεοῖς πρόσφορ' ἦνομ', οὐκέτι
Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζευχθαι γάμοις,
Ἐλθεῖν δ' ἐς οἴκους, καὶ συνοικῆσαι πόσει.
Ἀλλ' ἴσχε μὲ σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
Νόμιζε δ' αὐτῷ σωφρόνως περᾶτέιν τάδε.
Πάλαι δ' ἀδελφῷ, καὶ φρὶν ἐξεσώσαμεν,
Ἐπεὶ σφᾶς ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς.
Ἀλλ' ἥσσονες ἦμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα,
Καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν.
Σοὶ μὲ τάδ' αὐδῶ· συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω,
Πλεῖν ξὺν πόσει σῷ. πνεῦμα δ' ἕξετ' ἄριον·
Σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλώ,
Πόντον παρεμπεσόντε, πέμψομεν πάρος.
Ὅταν δ' κάμψῃς, καὶ τελευτήσῃς βίον,
Θεὸς κεκλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μέτα
Σπονδῶν μεθέξῃς, ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα.
Ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλεται.
Οὕνεκ' ὤρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος,
Σπάρτης ἁπάσας, τῶν κατ' ἠπειρον δόμων
Κλέψας δέμας σὸν, μὴ Πάρις γήμειέ σε·
Φρυκτὰ πρὸς Ἀκτὴν τεταμένη, νῆσον λέγω,
Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
Ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο.
Καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα
Μακάρεων κατοικεῖν νῆσόν ὅσι μόρσιμον.
" Τὸς εὐγενεῖς γὰρ ἐ ευγοῦσι δαίμονες·

Semper enim ad tempus usque nunc præsens
Illam in tuis ædibus habitare oportuit:
Postquam verò Trojæ eversæ sunt sedes,
Et *postquam* hæc præbuit nomen Diis, non ampliùs
Iisdem *tuis* nuptiis ipsam astrictam detineri oportet,
Sed redire domum & habitare cum *pristino* marito.
Quamobrem abstine quidem à sorore tuâ nigrum gladium,
Existima verò eam prudenter hæc fecisse.
Jam pridem autem & antè servavissemus sororem,
Postquam Jupiter fecit nos deos,
Sed inferiores fuimus simul & Fato,
Et Diis, quibus placuit ut hæc sic se haberent.
Ac tibi quidem hæc dico. *Tibi* verò sorori meæ dico,
Ut naviges cum marito tuo. Ventum enim habebitis secundum:
Nos verò servatores Gemini fratres tui,
Equitantes circa mare, mittemus *te in* patriam.
Quum verò flexerisac finiveris vitam, *i.e. quum obieris*,
Vocaberis dea, & cum Jovis filiis *Geminis fratribus tuis*
Particeps eris sacrificiorum, & oblationes ab hominibus
Nobiscum accipies: nam Jupiter ita vult.
Ubi v. *ab aliis* secretam collocavit te primùm Maiæ filius *Mercurius*,
Auferens Spartâ, *ex* cœlestibus ædibus,
Furatus tuum corpus, nè Paris duceret te,
Propugnaculum *jacet* exporrectùm juxta *Atticam*, *insulam dico*,
Helena posthac apud homines vocabitur;
Quià te domo furtim *illuc* absportatam recepit.
Et erranti Menelao à diis
Fatale est habitare in insulis fortunatis.
" Dii enim non oderunt generosos:

V. 1680. Σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ καστγνήτω διπλώ) *Castor* & *Pollux* ob Clementiam & Generositatem insignem celebrantur. Inde verò præcipuè ab *Athenienſibus* Ἄναχτες καὶ σωτῆρες, *Reges* & *Servatores*, vocati sunt, quòd cùm in eos ad recuperandam sororem *Helenam* à *Theseo* raptam militarent, expugnatâ tandem *Aphidna*, captâque urbe & *Helenâ* receptâ, omnibus *Athenienſibus* perpercerint, præterquam uni Æthræ matri *Theſei*, quam Captivam abduxerunt. Præterea σωτῆρες νεῶν, *Servatores* Navium in mari periclitantium habiti sunt, ut *Theocrit.* Διόσκουροι v. 6. vocat, Ἀνδρῶν σωτῆρας ἐπὶ ζυγὸν ἵππι ἐόντων, Ἵππων θ' αἱματόεντα παρασπομένω κατ' ὄμιλον, Ναῶν δ', αἳ δύονται καὶ ἔκαθεν ἐξαπίνης Ἄρρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήτης. *Eurip.* Oreſt. v. 1638. Κάστορί τε Πόλυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Σωτῆρε ναυτίλοις φανῆναι θέσιν, vid. *Natal. Com.* Mythol. l. 8. c. 9. Item *Cæl. Rhodigin.* l. 13. c. 15. Ubi pulcherrimam *Galetis* pueri historiam recenſet. *Joſua Barnes.* V. 1682. Ὅταν δὲ κάμψῃς) ab Aurigis translatum, equos in fine Cursûs circùm Metam *Hippodromi* flectentibus. *J. Brodæus.* V. 1683. Θεὸς κεκλήσῃ) Tu *Helena* vocaberis Dea; ac sacrificiorum eris Particeps. *Arrianus*, Καὶ τοῖς θεοῖς δύῃ καὶ σπονδῆς. *Tzetzes*, Σπονδὴ, ἡ τοῦ οἴνου ἐπίλυσις ὅπερ τὰ ἱερευόμενα. *Idem.* Vid. alias, *Scholiaſt.* ad *Hecub.* v. 533. Quòd verò *Helenæ* Divinos honores tribuerint aliquando *Lacones*, teſtatur *Iſocrates* in *Helena*, ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτῇς (ἡγεμόνα Μενέλεῳ καὶ Ἑλένην) ἁγίσας καὶ παλείσας ὥσπερ θεάς, οὐχ ὡς ἥρωσιν, ἀλλ' ὡς θεοῖς ἀμφοτέρους ὄσιν. *Lucianus* in Charidemo, Ἑλένῃ δ', τῇ κάλλει χρεῖν, αὐτῷ τε μεταδοῦναι εἰς θεόν. Troilixa est eâ de re apud *Herodotum* in *Erato* Fabula, de infanti Virgine ex turpissimâ specioſissimâ factâ in *Helenæ* templo. Ex *Johannis Brodæi* notis. V. 1684. Σπονδῶν) quid σπονδὴ vide ad notam præcedentem. Ξένια) Donaria, liba, placentas. V. 1686. Οὕνεκ' ὤρισέν σε) Cùm ὁρίζω olim legebatur, ita *Scaligero*, *Canterô*que monentibus & sensu insuper postulante, scribimus; Insulam autem *Cranaen* indigitat, vel *Laconiæ*, vel, ut alii volunt, *Atticæ*, *Sunio* promontorio vicinam; in quâ *Paris* cum *Helenâ* primùm dicitur coiisse; Νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγλω φιλότητι καὶ εὐνῇ, *Hom.* Iliad. γ'. v. 445. In quem locum vid. Interpretes *Homeri* & *Stephanum* περὶ πόλεων in voce Κρανάη, sive ut alii Κρανάη. hìc verò loci ab *Euripide* fingitur, *Mercurium* veram *Helenam* surripuisse; & illius Formam ex æthere mutuatam *Paridi* donâsse: Denuò autem veram *Helenam* in hanc insulam deportatam fatis concessisse & Nomen suum Insulæ reliquisse. De hâc Insulâ, *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἑλένη, νῆσος Ἀττικῆς· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖναί φασι τὴν Ἑλένην μὴ τὴν ἄλλωσιν Ἰλίου ἐκαλεῖτο ὑπὸ Μακεδόνων, διὰ τὸ ἰῶνος. vid. etiam *Strabonem* l. 9. fol. 399. & 485. *Plin.* l. 4. c. 12. *Pauſan.* fol. 33. lin. 34. *Euſtathium* fol. 433. lin. 21. *Joſua Barnes.* V. 1687. Τῶν κατ' ἠπειρον δόμων κλέψας δέμας σὸν) Furtim tuum Corpus ex æthere assimulatum exhibens, sic supra v. 34. Εἴδωλον ἔμπνευ ἠέρος ξυνθεὶσ' ὕπο. V. 1689. Φρυκτὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη) Ἀκτὴ vetus est Nomen *Atticæ*, de quâ re videſis *Stephanum* περὶ πόλεων in hâc Voce. Est autem Insula *Cranae*, sive *Helena*, ad *Atticam* extensa, juxtà *Sunium* promontorium, quarè omninò ut Proprium Nomen Ἀκτὴ hìc sumi debet, non ut olim, *Appellativè* pro littus. *Joſua Barnes.* V. 1692. Καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα Μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ὅσι μόρσιμον) Hoc ex *Homero*, Odyſſ. δ. v. 562. Σοὶ δ' οὐ δόσφαλόν ὅτι, διογενὲς ὦ Μενέλαε, Ἄργεϊ ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν· Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον, καὶ πείρατα γαίης Ἀθάνατοι πέμψουσιν &c. Huc omnino referri debet illud *Iſaaci Tzetzæ* in *Lycophron.* p. 179. Αἱ γὰρ Μακάρεων Νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον, Εὐριπίδην, Πλάταρχον, Δίωνα, Περιήγητον, Φιλόστρατον, καὶ λοιπούς. Περὶ γὰρ τὴν Ὠκεανὸν ὅτιν ἡ Βρεττανία νῆσος μεταξὺ τῆς τε ἐν Δύσει κειμένης Βρεττανίας καὶ Θούλης τῆς πρὸς Ἀνατολάς. Λέγουσι γὰρ τὰς ψυχὰς ἀποθνησκόντων ἐκεῖσε διακομίζεσθαι. Παρὰ γὰρ τὴν ἀκτὴν τὴν Ὠκεανοῦ τὴν ἀπὸ τῆς Βρεττανίαν ταύτην νῆσον ἰχθυόεσσι ἀνθρωποι κατοικοῦσιν, ὑπήκοοι μὲν Φραγγίοις, φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς διὰ τὸ ἀδρεπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχὰς, ὡς φασιν. Οὗτοι γὰρ ἀπελθόντες ἐν ταῖς αὐτῶν οἰκίαις πρὶ Ἑσπέραν καθεύδουσιν· Ἀρκοντιμένων δὲ μὴ μικρὸν αἰθάλου ἀπὸ τῆς δυσῶν καὶ φωνῆς ἀκούσιν ὅτι τὸ ἔργον καλοῦσι αὐτούς. Ἀναβάντες δὲ πρὸς τὸ αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες, πῖα ἄγει τοὺς ἀνάγκη. Ὁρῶσι δὲ Ἀκάτας παρεσκευασμένας, ἀλλ' ὡ τὰς αὐτῆς, κενὰς μὲν τῆς ἀνθρώπων, ἐν αἷς

ἐπελθόντες κωπλαταῖσι· Καὶ αἰδάνον᾽ βάρυς ἦν πλοίων, ὡς ὀξὺ σπεδασθῆ, ὑδένα ὃ ὁρῶσι· ῥοπὴ δ᾽ μιᾷ καταίρυσιν εἰς τὴν Βρεπανίαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρὼν᾽ παῖς ἑβδόμαις ναυσὶ, νυχθημέρῳ καταδραι δυσάμβιοι. καλάσαντες δ᾽ ἐς τὴν νῆσον πάλιν, ὑδένα ὁρῶσι, φωνῆς δ᾽ ἀκούσαι ἦν δ᾽ ἴδεν ὑποδεχομένων τὸν αὐτὸν σπόρτας, ἀπαριθμήτων αὖ τὸ καὶ πολεόθεν καὶ μιλεόθεν, ἔτι δ᾽ καὶ ἐξ ἀξίας καὶ τέχνης καὶ ὀνόματ᾽ τὸν καθ᾽ ἕνα καλέντων. Οἱ δ᾽ τότων ἦθεν ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέρεις πῖς ζαφέσι, μιᾷ ῥοπῇ ἐς τὰς Οἰκίας (sic lego) αὖθ᾽ ὑποστρέφουσιν. *Homer.* Odyss. ω. v. 11. De Animarum Descensu loquens, Παρ᾽ δ᾽ ἴσαν Ὠκεανόν τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην, *i. e.* Albam Insulam, non Petram. Sic *Lycophron*, Λευκωσία ῥιφεῖσα πὸ ἐπώνυμον Πέτρεαν ὀχμάσῃ δαρόν. Ubi *Scholiast.* Πέτρεαν δ᾽ νῦν τὴν Νῆσον λέγει. *Albam* verò *Insulam* Homerus *Britanniam* intelligit; *Albion* enim illi vetus Nomen. Vid. *Aylett Sammes*, Britannia Illustrat. *Pausanias* in *Laconicis*, fol. 102. lin. 30. ait, *Crotoniatas* referre *Helenam* post mortem in *Albam* Insulam deportatam, & cùm *Achille* cohabitâsse. Vid. quæ Nos ad *Andromach.* v. 228. *Iphigen.* Aulid. 1608. *Josua Barnes.*

" Τῶν δ᾽ ἀναριθμήτων, μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι.
Θε. Ὦ παῖδε Λήδας, καὶ Διὸς, τὰ μὲ πάρος.
Νείκη μεδήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
Ἐγὼ δ᾽ ἀδελφὼ σὺκέτ᾽ ἂν κτάνοιμ᾽ ἐμώ.
Κείνη δ᾽ ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκῇ.
Ἴσον δ᾽, ἀρίστης σωφρονεστάτης θ᾽ ἅμα
Γεγὼτ᾽ ἀδελφῆς, μητρογενοῦς ἀφ᾽ αἵματος,
Καὶ χαίρετ᾽, Ἑλένης ἕνεκ᾽ εὐγενεστάτης
Γνώμης· " ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν σὺκ ἔνι.

Ἀνάπαυσοι.

Χο. Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ᾽ ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ᾽ σὺκ ἐτελέθη·
Τῶνδ᾽ ἀδοκήτων πόρον ἔυρε θεός.
Τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

" Eorum verò qui-in-nullo-numero-sunt, magis sunt labores.
Th. O filii Ledæ & Jovis, priorem quidem
Contentionem de vestrâ sorore omittam,
Et meam sororem non ampliùs interficiam.
Illa igitur eat domum, si diis placet:
Scitote verò, vos optimæ simul & castissimæ
Sororis esse *fratres*, uno prognatos sanguine,
Et valete propter generosum Helenæ
Animum, " quæ res non inest in multis mulieribus.

Chorus.

Multæ sunt formæ divinorum *operum*;
Dii verò multa præter spem perficiunt:
Et quæ videntur, non eveniunt:
Non speratorum autem invenit Deus viam.
Sic exiit hoc negotium.

V. 1695. Τῶν δ᾽ ἀναριθμήτων) *Scaliger* legit ἀναρίθμητοι, non, ut ego puto, benè; Non enim ad πόνοι referenda est illa vox, sed τῷ εὐγενεῖς opponenda, & vulgares homines sonat, de quibus *Homerus* Iliad. β. v. 202. Οὔτέ πῃ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ᾽ ἐν βουλῇ. Vide ad *Ion.* v. 837. ἀμήτορ᾽, ἀναρίθμητον &c. Ubi ἀναρίθμητον sonat δυσγενῆ, ut & in hoc loco. *Josua Barnes.* V. 1701. Γεγὼτ᾽ ἀδελφῆς) μονογενοῦς ἀφ᾽ αἵματος) *Dorteus* ἀδελφοὶ legit, sed tum ἀδελφῆς erit subaudiendum; quare idem erit, si ἀδελφῆς retineamus, ἀδελφοὶ interim intelligendo. *Canterus* & *Scaliger*, ὁμογενοῦς, pro μονογενοῦς legunt. *Josua Barnes.* V. 1703. Ὃ πολλαῖς) Quùm olim ᾗ legebabatur, summo Versûs incommodo, mirabar quomodo id damni contigerit. Video autem *Aldinæ* Editioni, *Hervagianæ*, *Canterianæque*, primis certè & præcipuis, ὃ legi. Ponitur tamen pro ᾗ, non ullo suo jure, sed χρῆμα subaudito; ut sit εὐγενεστάτη Ἑλένης γνώμη, ὃ χρῆμα, δηλονότι τοιαύτης γνώμης, παύεσις ἔνεσι γυναιξί. *Josua Barnes.* V. 1704. Πολλαὶ μορφαὶ τῶν Δαιμονίων &c.) Eadem Conclusio & aliis Fabulis imponitur, vid. ad *Bacch.* v. 1386.

Εὐριπίδου Ἑλένης Τέλος.

Finis *Helenæ Euripidis.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΩΝΟΣ.

ΚΡέουσαν τὴν Ἐρεχθέως Ἀπόλλων φθείρας, ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τὴν ἀδικήμα]ΟΝ καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρμῆς ἀνελόμε]ΟΝ, εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν. αὐξῆσα δ' ἡ Πυθία, ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε· συμμαχήσας γὰρ Ἀχαιοῖς, κατὰ τὴν Εὐβοΐαν Χαλκωδοντιδῶν τὴν βασιλείαν, καὶ τὸν τῆς Μεσειρηνίδης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἐκ ἄλλου παῖς ἐγένετο. τὸν δ' ἐκτεθέντα ὑπὸ τῆς Πυθίας]ΟΝ, οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησ. ὁ δὲ ἀγνοῶν, ἐδούλευσε τῷ πατρί. Ἀπόλλων δὲ χρησμῷ τῷ Ξούθῳ περὶ παιδογονίας, δῶρον ἔδωκε τὸν αὐτοῦ καὶ τῆς Κρέουσης Ἴωνα καλούμενον, τὸν πεῖν αὐτῷ ἐξελεύσαντα. Ἡ μὲν μήτηρ ἀγνοοῦσα, βουλεύει τῷ παιδὶ αὐτῆς· καταληφθεῖσα δὲ, θανατᾶσ]ΘΑΙ τὸν νόμον ἤμελλεν. Ἐνταῦθα δὲ ἀναγνωρισμοῦ γιγνομένου, ἡδέως τὸ δρᾶμα ἀποτελεῖται. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράμα]ΤΟΣ ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ARGUMENTUM IONIS.

CReusam Erechthei *filiam* Apollo *vitians, gravidam fecit* Athenis: *illa verò partum sub arcem expesuit, eundem locum & delicii & partûs testem accipiens. Infantem igitur* Mercurius *auferens,* Delphos *tulit: inveniens illum prophetissa educavit:* Creusam *autem* Xuthus *duxit uxorem. Qui cùm in bello contra* Chalcodontidas *principes* Eubœæ *opem tulisset* Athenienſibus, *dono ab illis accepit & regnum & prædictæ nuptias. Huic igitur alius filius non fuit: hunc verò educatum à sacerdote,* Delphi *ædituum fecerunt. Qui ignorans servivit suo patri.* Apollo *itaque Oraculum consulenti* Xutho *de Liberis obtinendis, donum dedit suum &* Creusæ *filium,* Ionem *vocatum, illi priùs famulantem. Mater itaque per ignorantiam, suo Filio insidias struit. At deprehensa ex lege morte erat afficienda. Hìc verò mutuâ agnitione factâ, suaviter Fabula clauditur. Scena hujus Fabulæ in* Delphis *fingitur.*

Τὰ τοῦ Δράμα]ΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΡΜΗΣ.
ΙΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ἐκ Θεραπαινιδῶν Κρεούσης.
ΚΡΕΟΥΣΑ.
ΞΟΥΘΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ, ἢ παιδαγωγός.
Θεράπων ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΠΥΘΙΑ, ἤτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΘΗΝΑ.
Προλογίζει δὲ ὁ Ἑρμῆς.

PERSONÆ *hujus Fabulæ sunt hæ.*

MERCURIUS.
ION.
CHORUS ex *Creusæ* Ancillis.
CREUSA.
XUTHUS.
SENEX, sive *Pædagogus.*
Famulus CREUSÆ.
PYTHIA seu VATES.
MINERVA.
Prologum autem agit *Mercurius.*

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

MErcurius *Prologum agens Argumentum totius Fabulæ proponit,* Apollinem *nimirùm ex* Erechthei *filiâ* Creusâ *filium* Ionem *genuisse, quem à Matre expositum ipse* Mercurius *ad* Delphos *portaverat educandum.* Creusam *interea cum* Athenarum *Regno* Xutho *ob bellicas Virtutes traditam, qui cum liberis careret, unà cum uxore oraculum consulturus jam* Delphis *aderat, cui* Apollo *filium* Ionem *erat mox daturus.* Ion *in Scenam progressus studium suum ac ministerium in Templo commemorat,* Apollinem *interim faustis precationibus & Hymnis prosequens.* Chorus *Famularum* Creusæ *miratur augustam structuram & elegantes Picturas* Delphici *Templi*; Ione *eas speciatim explicante. Colloquium* Creusæ & Ionis, *in quo hujus ingenua simplicitas, illius justæ at tectæ querelæ in* Apollinem *apparent.* Xuthus *è* Trophonii *specu reversus Uxorem salutat, quidque ipse egerit & quid illam velit agere, exponit.* Ion *adhuc Verborum* Creusæ *memor cum* Apolline *expostulat nonnihil; ægrè ferens Diis probra imputari.* Chorus *Deos orat, ut fausta Dominis reddi velint responsa &* Erechthei *genus propagare dignentur, cujus spes omnis in unicâ jam* Creusâ *posita videbatur. Hinc liberorum Procreationem laudat, quorum fructum extollit.* Panem & *Nymphas* Atticas *de injuriâ* Creusæ *ab* Apolline *illatâ testatur.*

ΕΡΜΗΣ, ΙΩΝ, ΚΡΕΟΥΣΑ, ΞΟΥΘΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ἄ Τλας ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν,
Θεῶν παλαιὸν οἶκον, ἐκτείνων, θεὸν
Μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἥ μ' ἐγείνατο

Annotationes.

ATlas ille ferreis humeris cœlum,
Deorum antiquam domum tenens & *sustinens, ex* Dea
Una genuit Maiam, quæ me genuit

V. 1. Ἄτλας ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν) Omnes omnium Poetarum loci sunt pleni hujus Fabulæ, de *Atlante* Cœlum humeris sustinente *Hom.* Od. α. v. 53. --ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν. *Ovid.* Metam. l. 4. Fab. 7. *Quantus erat Mons factus Atlas: Nam Barba, Comæque In sylvas abeunt; Juga sunt Humerique Manusque; Quod Caput antè fuit, summo est in Monte Cacumen; Ossa Lapis fiunt. Tum partes Altus in omnes Crevit in immensum (sic Dii statuistis) & omne Cum tot Sydéribus Cœlum requievit in illo.* Vid. *Nat. Com.* Mythol. lib. iv. c. vii. *Apollod.* Biblioth. l. 1. c. 2. §. 3. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ, Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν. *J. Barnes.* V. 2. Ἐκτείνων) ὅτως ἄπειρ]ΟΝ ὁ Χαλκέοισ]ΙΝ Ἄτλας, ὥστε μᾶλλον τὸν οὐρανὸν ἢ τοὺς ὤμους ἐκτείνειν ἐν τῷ ἀνέχειν αὐτόν. *J. Barnes.* V. 3. Μιᾶς) Διῶν μιᾶς ἐξ

ex unâ aliquâ Dearum ; hujus Nomen erat *Pleione*, *Oceani* & *Tethyos* filia, Uxor *Atlantis*, ex quâ septem *Pleiadæ* ille
fuscepit, *Steropen* à *Marte* compressam, *Alcyonen* & *Celæno* à *Neptuno*, *Electram* & *Taygetam*, à *Jove*, ut & *Maiam*,
ex quâ *Mercurium* genuit. Septima autem *Merope* dicta *Sisypho* nupsit. *Josua Barnes.*

Ἑρμῆ, μεγίστῳ Ζηνὶ δαμόνων λάτριν.
Ἥκω δ' Δελφῶν πώδε γαῖαν, ἵν' ὀμφαλὸν
Μέσον καθίζων Φοῖβος, ὑμνῳδὸς βροτοῖς,
Τά τ' ὄντα κἀμέλλοντα θεσπίζων ἀεί. * Vid. infrà v. 93.
Ἔστιν δὲ κἀν ἀσήμῳ Ἑλλήνων πόλει,
Τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
Οὗ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις
Βίᾳ Κρέουσῃ, ἔνθα τρισσόρρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄλθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονός,
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
Ἀγνὼς ὁ πατὴρ, τῷ θεῷ δ' ἦν φίλον,
Γαστὸς διήνεγκ' ὄγκον, ὡς δ' ἦλθε χρόνος,
Τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ', ἀπέρριψεν βρέφος.
Εἰς ταὐτὸν ἄντρον, ἔνθ' ἐμίγη θεῷ,
Κρέουσα· κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον
Κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
Τρόπον γονῶν νόμον σώζουσα, τοῦ τε γηγενοῦς
Ἐρεχθονίου· κεῖνος δὴ Διὸς κόρη
Φρουρὸν προσεζεύξασα φύλακα σώματος,
Διττὼ δράκοντε, παρθένοις* ἀγραύλοισι * Ἀγλαυείσι.
Δοῦναι σώζειν. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ὀκῇ
Νόμος τις ἔστιν, ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις
Τρέφειν τέκνα· * ἀλλ' ἦν εἶχε παῖδα χλιδῇ,
Τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
Καί μ', ὢν ἀδελφὸς Φοῖβος, αἰτεῖται πάρος·
Ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
Κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἴαδε δὴ θεᾶς πόλιν,
Λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
Αὐτῷ σὺν ἄγγει, σπαργάνοισί θ', οἷς ἔχῃ,
Ἔνεγκ' ἀδελφῷ πατρὶ πρὸς χρηστήρια,
Καὶ θὲς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
Τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἔστιν, ὡς εἰδῇς, ὁ παῖς,

Mercurium, maximo Jovi Deorum nuncium.
Venio autem *in* hanc Delphorum terram, ubi umbilicum
Supra medium sedens Phœbus canit hominibus
Præsentia & futura vaticinans semper.
Est enim non obscura Græcorum civitas
Ab auream-hastam-gerente Pallade vocata,
Ubi filiam Erechthei Phœbus nuptiis *sibi* junxit
Creusam per vim, quo loco septentrionalia saxa
Palladis sub arce Athenienſium terræ,
Macras vocant domini terræ Atticæ.
Inscio verò patre (sic enim deo placuit)
Tulit onus ventris : postquam verò tempus venit,
Pariens domi puerum, absportavit infantem
In idem antrum, ubi concubuit cum deo,
Creusa, & exponit ut moriturum
In rotundo orbe cavæ cistæ,
Majorum morem servans, & terrigenæ
Erichthonii. Illi enim Jovis filia
Custodes cùm adjunxisset *ad* corporis custodiam,
Duos dracones, virginibus campestribus *i.e. Aglaurâ* & fororibus,
Dedit servandum. Unde Erechthidis illic
Mos quidam est inter serpentes auratos
Alere liberos. Sed ea quæ habebat virgo ornamenta,
Filio appendens reliquit, tanquam morituro.
Ibi me Phœbus frater hæc rogat :
O frater, profectus ad indigenam populum
Inclytarum Athenarum (nôsti enim deæ *Palladis* urbem)
Accipiens infantem recentem ex cavâ petrâ
Cum ipso vase & fasciis, quas habet,
Portato *mihi* fratri *tuo* ad mea oracula,
Et ponito in ipso introitu mearum ædium.
Reliqua verò (hic enim puer meus est, ut scias)

V. 5. Ὀμφαλὸν) Vid. infrà ad v. 223. V. 8. Ἔστιν δὲ ἐν ἀσήμῳ) vid. *Joh. Meursii* Athen. *Attic.* l. 2. c. 5. fol. 102. V. 11. Τρισσόρρους πέτρας) Olim τρισσόρους malè, nam à βορέης, βορέας, βορᾶς unde Adject. βόρεος, βόρειος, βορήϊος, & βορειὰς ὕλη, & βορεῖπις *Dionys.* hinc τρισσόρεος, τρισσόρειος, & τρίσσορρος, sic καταβόρρος *Aristot.* Sic infra v. 937. Τρίσσορρον ἄντρον. V. 13. Μακρὰς καλοῦσι) πέτρας huc referendùm, quod præcessit. Sic infra 936. Οἶδα Κεκροπίας πέτρας, τρισσορρῶ τ' ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν. Πέτραι δ' Μακραὶ καλοῦνται ὑπὸ τῆ Ἀκροπόλει εἰσὶν, ἔνθα κοίλαιον τῆς Πανὸς, καὶ ἄδυτα ἄνω, καὶ βωμός. Ut infrà v. 492. & 938. Ἐν δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ Θεάτρου τὸ κοίλαιον οὗτο· Κρέουσα δ', δυζατεῖ Ἐρεχθέως, Ἀπόλλωνα ἐνταῦθα συγκῦσθαι νομίζουσι. *Pausaniâ* testante. *Josua Barnes.* V. 19. Κοίλης ἀντίπηγος) Ἀντίπηξ, κίστη, κιβωτός· Εὐριπίδης Ἴωνι, ἦγεν ἀγγεῖον ex *Hesychio*, hunc locum respicit. V. 23. Παρθένοις Ἀγλαυείσι) Olim ἀγραύλοισι legebatur & exponebatur *Campestribus*, nullo sensu ; quare ex Historiâ corrigo. *Cecropis* filiæ erant *Herse*, *Pandrosos* & *Aglauros* ; quibus *Minerva* commisit *Erichthonium* filium suum & *Vulcani*, in Cistâ inter duos serpentes repositum. Vid. quæ Nos infrà ad v. 1427. Quin & Mater illarum, *Cecropis* uxor dicta erat *Aglauros* ; *Apollodor.* Biblioth. l. c. 13. §. 2. Κέκροψ ὁ γήμας τὴν Ἀκταίως κόρην Ἄγραυλον &c. lego Ἄγλαυρον. *Porphyrius* περὶ Ἀποχῆς l. 2. §. 54. *In urbe quæ nunc* Salamis, *olim verò* Coronis *dicta*, *mense secundùm* Cyprios *Aphrodisio*, *macta*batur *homo* Agraulo (l. *Aglauro*) filiæ *Cecropis* & *Agraulidis* (l. *Aglauridis*) *Nymphæ*. Hinc Poeta tres Sorores, ex Matre, quæ erat *Aglauris* Nympha, Ἀγλαυείδας παρθένους vocat. Sic infrà v. 496. Ἀγραύλου κόρας τείχονοι, ubi Ἀγλαύρου legendum, vel transpositio est admittenda. Vid. *Ovid. Metamorph.* l. 2. Fab. 12. *Pausan.* Attic. fol. 16. lin. 5. *Herodot.* l. 8. c. 53. *Johann. Meursii* Cecropiæ c. 28. Ubi tamen Ἀγραύλου pro Ἀγλαύρου perperàm scribitur, *Hesychius* Ἀγλαύρου, δυνάτης Κέκροπος· ὧδε δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὀμνύουσι καθ' αὐτῆς· ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. *Jos. Barnes.* V. 24. Ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἔστι νόμος τις ἔστιν, ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις τρέφειν τέκνα) Ex hoc loco, evidentissimè apparet, morem fuisse *Athenienſibus* ut Nobilium, præsertim *Erechthidarum* infantes Aureis Serpentibus involuti nutrirentur ; quod infrà apertiùs demonstratur v. 1427. Δράκοντε ἀρχαῖόν τι παγχρύσῳ γόνυ Δώρημ' Ἀθάνας, ἣ τέκν' ἐντρέφειν λέγει. Quæ res haud scio, an ulli Criticorum sit observata. *Josua Barnes.* V. 29. Λαὸν εἰς Αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν) quod ad *Heraclid.* v. 69. & v. 827. polliciti sumus, ad hunc locum venientes, de *Athenienſium* Antiquitate nonnihil disserere, id nos jam paucis absolvemus ; Quare quòd præ cæteris *Græciæ* urbibus Antiquitate valeant, id ex plurimis Authoribus probat Doctissimus *Johannes Meursius* Libelli sui de Fortunâ *Athenienſium* primo Capite, quòd denique ex solo orti sint, ideoque αὐτόχθονες & γνησιεῖς dicti, unde Insigne habebant auream *Cicadam*, utpote quæ ex terrâ & ipsa sit orta, idem loco prædicto ex omne genus Authoribus probat. Hinc *Aristoph.* Equites fol. 256. Οἷ' ἐκεῖνος ὀρῶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ χήματι λαμπρός. *Idem.* Nubib. fol. 109. Καὶ τεττίγων ἀνάμεσα) *Scholiast.* ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ (Ἀθηναῖοι) κατὰ τὴν ἀναλοκὼ τῆς τειχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι τεκμήριον, ὅτι αὐτόχθονες ἦσαν, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς οἱ τέττιγες. Vid. plura ibid. Item Adagium, *Terræ filius*. Etiam *Isocratem* in *Panegyrico* & *Panathenaico*. *J. Barnes.* V. 31. Νεογνὸν) νεόγονον, νεωστὶ γεννηθέντα. V. 32. Σπαργάνοισί θ', οἷς ἔχει) pro ἃ ἔχει, *Relativum* sequitur sui Antecedentis *Casum*, ut sæpè observare licet. Est verò *Atticus* usus ; ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω. Sed Vulgares *Grammaticæ* hanc Regulam nôrunt.

Ἡμῖν

Ἡμῖν μελήσῃ. Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν
Πεάσων ἀδελφῷ, πλεκτὸν ἐξάρας κύτος.
Ἤνεγκα, κ᾽ τὸν παῖδα κρηπίδων ἔπι
Τίθημι ναοῦ τῶνδ', ἀναπτύξας κύτος.
Εἰλικτὸν ἀντίπτυχος, ὡς ὁρᾷ δ' ὁ παῖς.
Κυρῇ δ' ἀνιπποδίοιο φλὶξ κύκλῳ
Πορφῆτις εἰσβαίνουσα μῆλείον θεοῦ·
Ὅψιν δ' ὑποδύσασα παιδὶ νηπίῳ,
Ἐδαύμασ', εἴ τις Δελφίδων τλαίη κόρη
Λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ βίψαι δόμον.
Ὑπὲρ δ' ὑμέλας διοίσαι πρόθυμος ἦν·
Οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα, κ᾽ θεὸς
Σώφρων ἦν τῷ παιδὶ, μὴ 'κπεσῇ δόμων.
Τρέφει δέ νιν λαβοῦσα· τὸν σωτείραντα δ'
Οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ', ἧς ἔφυ.
Ὁ παῖς τε τὸν τεκόντα σὸν ὐπίσατον.
Νέῳ μὲ ὄν ὤν, ἀμφὶ βωμίοις τροφὰς
Ἤλᾶτ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ,
Ταμίαν τε πάντων πιστόν. ἐν δ' ἀνακτόροις
Θεοῦ κατοικῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον.
Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεηλύταν,
Ξούθῳ γαμεθεῖσ' συμφορᾶς τοιᾶσδ' ὕπο.
Ἦν ταῖς Ἀθήναις, τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
Οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμου κλύδων,
Ὃν συμπονήσας, κ᾽ ξυνεξελὼν δορί,
Γάμων Κρέουσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
Οὐκ ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου θ' τοῦ Διὸς
Γηγὼς Ἀχαιός· χρόνια δ' ἀπείρας λέχη,
Ἄπαιδός ἐστι, κ᾽ Κρέουσ'· ὧν ἕνεκα,
Ἥκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
Ἔκφυτ παίδων. Λοξίας δ' τὴν τύχην
Εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κ᾽ λέληθεν, ὡς δοκῶ.
Δώσω γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ, τὸν αὐτοῦ παῖδα, κ᾽ πεφυκέναι
Κεῖνόν φησι, μητρὸς ὡς ἔλαθεν δόμους,
Γνωσθῆ Κρέουσῃ, κ᾽ γάμοι τε Λοξίου

Mihi erunt curæ. Apollini verò beneficium ego
Præstans fratri, auferens contextum calathum
Detuli, & infantem intra limina
Templi hujus pono, aperiens calathum
Involutum arculæ, ut videretur infans.
Sole autem cælum equis ascendente in orbem, est
Sacerdos ingressa templum Dei,
Oculisque conjectis in infantem puerum,
Mirata est, siquæ Delphica puella ausa esset
Clandestinum partum in Dei projicere domum.
Volebat autem extrudere extra sacrum limen,
Miseratione tamen omisit crudelitatem, & Deus
Adjutor erat puero, nè ejiceretur domo.
Suscepturn autem ipsum alit, *Prophetissa*, patrem verò *ejus*
Phœbum *esse* nescit, neque matrem *novit*, *ex* quâ natus est:
Et puer quoque ipse parentes *suos* non novit.
Juvenis igitur existens, circa stipem in templo datam
Vagabatur ludens: ubi verò evasit in virum,
Delphi ipsum fecerunt custodem auri ipsius Dei,
Et fidelem quæstorem omnium: in templo verò
Dei vivit hucusque semper honestam vitam.
Creusa verò, quæ pepererat hunc adolescentem,
Xutho nubit tali casu:
Erat Athenien sibus, & Chalcodontidis,
Qui Euboicam terram inhabitant, bellica tempestas,
Quâ simul cùm *Athenien.* toleratâ, simúlque ferro deletis *hostibus*,
Nuptiarum Creusæ dignitatem accepit,
Non indigena existens, sed ex Æolo Jovis filio
Natus Achæus. Diu verò liberis procreandis dans operam
Sobolis expers est, & Creusa. Quamobrem
Veniunt ad hæc Apollinis oracula,
Desiderio sobolis: Apollo verò fortunam
Huc impulit, nec est oblitus *filii*, ut existimatur.
Dabit enim ingredienti templum hoc
Xutho suum ipsius filium, & natum esse
Ipsum ex illo dicet, ut veniens ad maternam domum
Agnoscatur à Creusâ, & nuptiæ Apollinis

V. 36. Λοξίᾳ) De voce Λοξίας Vid. quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 1013. V. 37. Πλεκτὸν ἐξάρας κύτος) pro σκῦτος, quod malè priùs aderat, lego κύτος; ut & *Scaliger* legit, & *Scholiastes Aristophanis* fol. 459. Κίσιν explicat, per κιττίδα & κυτίδας, καποκεισηνῷ τῷ κύτει. Litera autem σ adhæsit voci κύτος per Exscriptorum incuriam & sonum ex Dictatorum lectione malè continuatum finientis literæ vocis præcedentis ἐξάρας & ἀναπτύξας in Versu post unum proximè sequenti: de utroque enim loco monendum. *Jos. Barnes.* V. 39. Κύτος) Vid. suprà ad v. 37. *Idem.* V. 40. Εἰλικτὸν) Ἑλικτόν· Ἑλίσσω & εἱλίσσω. *Ibidem*, ὡς ὁρᾷ δ' ὁ παῖς) *Scaliger* legit, ὁρᾷ θ' pro ὁρᾷ τε, *Duportus* haud æquè benè, ὁρᾷθ' sed & ὁρᾷδ' stare potest, pro ὁρᾷδε, ὡς ὁρᾷδε ὁ παῖς, pro ὥστε ὁρᾷδε τὸν παῖδα. Sic enim *Plutarchus* in *Themistocle*, λέγει ὅτι καταφορᾷ πρὸς δόξαν ἦν, ὥστε νέῳ ὢν ἔτι ἀνδρὸς ὁρᾷδαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ καὶ πάσης νύκτας ἀγρυπνεῖν. Sic *Plato*, ἐνδυὸς ἄν, ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀχάδωνα. Hic ὡς pro ὥστε, illic σύννυς pro σύννυν, nam frequentiùs paulò dicimus, ὥστε ὁρᾷδε αὐτὸν, nequaquam autem periculosè ὥστε ὁρᾷδε αὐτός· Et est Ἀπικώτερον, cujus rei ignari Viri alioquin satis docti, temerè in hunc locum involârunt. *J. Barnes.* V. 44. Εἶπε Δελφίδων) Putabat Vates, aliquam ex *Delphicis* Puellis hunc infantem exposuisse, & impiâ quâdam audaciâ in Dei Templum projecisse; quare primò illum extrà sacros limites exterminare voluit; donec Miseratio (Deo sic volente) illam subiit. *Idem.* V. 46. Θυμέλας) Θυμέλη, ἱερὸν ἕδος. Sic infrà v. 114. τὸν Φοίβου θυμέλαν σαίρει. Item *Altare*, ut infra v. 228. Παεῖ' εἰς θυμέλας, &c. Vid. quæ Nos ad *Supplic.* v. 65. & *Iphigen.* Aul. v. 152. *Ibidem.* Διοίσαι) Vid. *Medæ.* v. 434. & *Helen.* v. 401. & 834. Ὁ παῖς τε τὸν τεκόντας οὐκ ὀπίσατο) Hæc verba de Nutrice Prophetissâ sunt sumenda, quòd nempè illa nesciebat *Phœbum* hujus Adolescentis olim expositi Patrem, neque Matrem, quæ fuerit, ubiubi fuerit; sed nec & ipse Parentes suos novit. Et hunc Sensum nisi loco affigamus, importuna erit Ταυτολογία nostro Poetâ indigna. *J. Barnes.* V. 52. Ἀμφὶ βωμίοις τροφὰς) Ex his enim alebantur, quæ *Apollini* offerebantur, Muneribus & Victimis. *J. Brodæus.* V. 53. Ἀπηνδρώθη δέμας) Ut Vir factus est corpore & staturâ auctus δέμας redundat. *Josua Barnes.* V. 54. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα) σφὲ pro αὐτὸν in singulari numero, Vid. *Helen.* v. 995. De *Delphici* Templi Opulentiâ videsis quæ Nos prolixiùs paulò notavimus ad *Iphig. Taur.* v. 1275. Ubi *Pausaniæ* de Sacro Bello *Phocico* testanti addendus erat *Strabo* l. 9. fol. 420. præcipuè quod ibidem plura ille de *Delphicis* Thesauris habeat. Χρυσοφύλαξ autem *Thesaurarius* sonat, vel Θησαυροφύλαξ, quia *Aurum* est nobilissima & notissima *Gazæ* pars, & cui reliqua sunt paranda, quæcunque pretium habent. *J. Barnes.* V. 59. Τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις) *Eustath.* in Iliad. β'. v. 541. Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων, hæc habet ὁ ἢ ὅτι ἐπίσημος ὁ Χαλκώδων, ὡς ἀπ' αὐτοῦ καὶ Χαλκωδοντίδας (ita enim lego pro Χαλκωδοντιάδας ibi) λέγεται τοὺ Εὐβοεῖς, δηλοῖ Εὐριπίδης ἐν Ἴωνι, εἰπών· Τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις, Οἳ γῆν ἔχουσιν Εὐβοΐδα. Ubi notandum, *Eustath.* Poetæ sensum, non ipsa verba protulisse, τοῖς Ἀθηναίοις enim nullo modo in Iambi principio stare potuit, nec sic scripsit *Euripides.* Hæc loca autem contulit *Joh. Brodæus.*

Κρυπτοὶ κρύωντες, παῖς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφορα.
Ἴωνα δ' αὐτὸν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς,
Ὄνομα κεκλῆσθαι θήσει καθ' Ἑλλάδα.
Ἀλλ' εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
Τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
Ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
Τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ δὴ πυλώματα,
Δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', ἢ μέλλει τυχεῖν,
Ἴων' ἐγὼ μὲν πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.

Occultæ sint, & filius habeat debitam hæreditatem:
Iona verò ipsum, conditorem Asiaticæ terræ,
Nomine vocari curabit per Græciam.
Sed in hos lauriferos secessus ibo,
Ut in *his* ediscam de puero quid à *Deo* sit statutum.
Video enim egredientem Apollinis filium
Hunc, ut ornet portas ante templum
Lauri ramis: nomen verò, quod adepturus est,
Ionem, ego primus *ipsum* nomino deorum.

Ion.

Ἀνάπαυσον.

Ion. Ἅρμαθ' ἅ μὲ τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
Ἡλίου ἤδη λάμπει χθόνα γῆν,
Ἄστρα δ' φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
Εἰς νύχθ' ἱεράν.
Παρνησσίδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ,
Καταλαμπόμεναι τῷ ἡμέραν,
Ἀῖδα βροτοῖσι δέχονται.
Σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς ἐς οὐρανὸν
Φοίβου πέταται.
Θάσσει δ' ἁγνὴ τρίποδα ζάθεον
Δελφὶς, ἀείδουσ' Ἕλλησι βοάς,
Ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
Ἀλλ', ὦ Φοίβου Δελφοὶ θεράπες,
Τὰς Κασταλίας ἀργυρείδους
Βαίνετε δίνας· καθαρᾶις δ' ὑδρόοις
Ἀφυδρεναμένοι, στείχετε ναούς.
Στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖτ' ἀγαθὸν,
Φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι
* Μαντεύεσθε, * al. μαντεύεσθαι.
Γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
Ἡμῖν δ' πόνος, ὡς ἐκ παιδὸς
Μοχθοῦμεν ἀεὶ, πόρδυσι δάφνης,

Currus quidem hos splendidos quadrigarum
Sol jam illuminat per terram,
Astra verò ætheris fugiunt ab hoc igne
Sub nocte sacrâ, *i. e.* obscurantur.
Parnassi verò vertices inaccessi,
Illustrati diurnum *Solis*
Currum, *qui lucem fert* mortalibus accipiunt.
Myrrhæ verò aridæ fumus in *summa* tecta
Phœbi volat.
Mulier verò sedet *supra* sacrum tripodem
Delphica, canens Græcis oracula,
Quæ Apollo *illi* dederit.
Sed, ô Delphici Phœbi ministri, *ad*
Castaliæ limpidos
Ite vertices, puróque rore, *i.e. puris aquis*
Abluti ite *in* templum,
Osque bene ominans & bonum custodite,
Ominâque læta, cupientibus
Oracula-consulere,
Propriâ linguâ exhibentes, & *interpretantes.*
Nos verò labores, quos à puero
Laboramus usque, ramis lauri,

V. 73. Ἔχῃ) Rectè legitur in *Subjunctivo*, ut concordet cum γνωδῇ & χρώῃ: malè itaq; *Duport.* confirmatam lectionem vellicat & ἔχοι scribit. *J. Barnes.* V. 74. Ἴωνα δ' αὐτὸν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς) *Ion, Apollinis* vel *Xuthi* & *Creusæ* filius, *Atticas* duxit Colonias in *Asiam*, quæ Coloniæ ex ejus Nomine *Ionia* vocabantur. *Ioniæ* autem 13 hæ Urbes, *Ephesus, Miletus, Myus, Priene, Colophon, Teus, Lesbos, Erythræ, Phocæa, Clazomenæ, Chius, Samos, Smyrna.* Vid. *Suidam* in voce Ἰωνία & *Stephanum* περὶ πόλεων. V. 76. Δαφνώδη) τὸ δα corripitur, de quâ re Nos fusiùs ad *Phœniss.* v. 19. V. 79. Λαμπρὰ δὴ πυλώματα) Ut Laureis ramis adornet, ac vestiat vestibulum & fores. *Virgil.* Æneid. l. 2. v. 492. *Nos Delubra Deûm miseri, quibus ultimus esset Ille Dies, Festâ velamus Fronde per urbem.* vid. infra v. 104. *J. Brodæus.* V. 81. Ἴων' ἐγὼ μὲν πρῶτος ὀνομάζω θεῶν) Olim syllabâ defecit Versus, quam inter ἐγὼ & πρῶτος desideratam addidi; quod vidit tamen ante me *Canterus*; & meliùs sanè hic post ω μὲν sonat, quam νιν, quod *Scaliger* & *Duportus* reponunt. *Jos. Barnes.* V. 84. Ἄστρα δ' φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος εἰς Νύχθ' ἱεράν·) Cùm olim φλέγει legebatur, *Sensûs* & *Metri* paritèr detrimento, Nos cum *Cantero* & *Duporto* φεύγει legimus; quia adveniente sole, stellæ fugam videntur capessere, & velari. *J. Barnes.* V. 87. Ἡμέραν) *Sensu* itidem & *Metro* hìc deficiente, *Canterus* legebat ἡμείαν, ut & *Duportus*; *Scaliger* verò ἠείαν, quarum alterutram Lectionem veram puto, neutram pronuntio. *J. Barnes.* V. 89. Σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς ἐς οὐρανὸν Φοίβου πέταται) Ita Carminis gratiâ cum *Scaligero* & *Duporto*, Lineas implendas statuo; Punctum autem post οὐρανὸν tolli, & ἐς pro εἰς legi debere. Σμύρνη autem ἄνυδρος dicitur, quia solo arido & sicco gaudet. *Idem.* V. 91. Θάσσει δ' ἁγνὴ Γυνὴ) Vates *Delphica.* *Jovis* seculo *Virgo* responsa dabat; posteà verò *Mulier* annos nata Quinquaginta, ut testatur *Dicæarchus* l. 15. Super Tripodem autem sedens futura prædicebat. Ex *Brodæi* Notis. V. 93. Κελαδήσῃ) Præcinerit, *Theognis* v. 805. Ὧι πνί κεν Πυθῶνι Θεὸς χρήσας ἱερεία Ὁμφὴν σημήνῃ πόνος ἐξ Ἀδύτου. Quòd Versu autem ut plurimùm Oracula darentur, ideo κελαδεῖν & ἀείδειν & χρησμῳδεῖν & (suprà v. 6.) Ὑμνῳδεῖν, de *Delphico* Deo usurpantur. *Eustath.* de loco proximè citato, Εὐριπίδης ὅ μὲν ὅτι μαντείας ποεῖν τὸν ὕμνον δίδωσιν, ἔνθα τὸ ὑμνῳδεῖν ἀντὶ τοῦ θεσπίζειν, πῆσσιν. *Philostr.* in *Apollon.* ἠγοῦμαι ὅ αὐτὸν κόσμου ἕνεκα, καὶ ἐς μέτρα ἐμβιβάζειν τοὺ χρησμούς· *Aristides*, εἰς τὸν Σάραπιν ita sentit, Ἀλλ' ὅτι νὴ Δία καὶ οἱ θεσπῴδοι τοῦ θεῶν, ὁπόσοι μαντικοὶ, μέτρῳ σημαίνουσιν, ἃ χρὴ πιεῖν· τὰ δέ γε πλείω, νὴ Δία χωρὶς μέτρου ἢ θεσπιῳδὸς αὐτὴ ἢ ἐν Δελφοῖς. Ex *Brodæi* Notis. V. 94. Δελφοὶ θεράπες) Rectè Δελφοὶ hìc retinemus, quamvis *Scal.* in Conject. in *Varr.* p. 94. σεμνῶ legendum putet pro Δελφοὶ, nam Ministri *Apoll. Delphi* fuêre ut plurimum. *J. Barnes.* V. 95. Τῆς Κασταλίας) *Æmil. Probus, Castalius Fons* est *Delphis* in *Apoll.* Oraculo, qui abluit ipsam aram Dei. *J. Brod.* V. 98. Στόμα τ' εὔφημον) Nequis per Ignorantiam emissus sermo sacris obsit obstetve. Magister *Thomas*, Εὐφημῶ, ὁ μόνον τὸ ἐπαινῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ καλὰ καὶ πρέποντα λέγω. *Aristoph.* in Nubibus, Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην. *Schol.* Διδασκελεύς) χρὴ αὐτὸν σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖν, ἵνα εὔξηται, καὶ μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖν. *Hom.* Iliad. ι. v. 171. Φέρτε δ' ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε. *Eurip.* in *Iphig.* Aul. v. 1564. Εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σίγα στόμα. *Latini* porro *linguis favendum* ob id quoq; admonebant. *J. Brod.* Vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 68. & 70. *J. Barnes.* V. 100. Μαντεύεσθε) *Scal.* legit μαντεύεσθαι, quod probo: μαντεύομαι autem sonat, *Oraculum-edo*, & *Oraculum-consulo*; ut in hoc loco. V. 101. Ἀποφαίνειν) Intellige ὥστε· Ut ea quidem Responsa, quæ Deus dederit, vosmet Interpretemini. Datum enim Oraculum, quod utplurimùm obscurum anceps que erat, explicabant Sacerdotes. *Homeri* Schol. Ὑποφήτας λέγουσι τοὺ περὶ τὰ χρησήρια ἀσχολουμένους, καὶ τὰς μαντείας τὰς γιγνομένας ὑπὸ τῆς ἱερέων ἐκφερούσας. *Lucian.* in *Alex.* Ψευδομάντ'. Καὶ ἦσάν τινες ἐξηγηταὶ ὅτι τότῳ κεκτημένοι, καὶ μισθὸς ἦν ὀλίγος ἐπιλέγοντες ὧδε ἢ τῆς τοιούτους χρησμὸς ἀπολαμβανόντων ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει καὶ ἀλυσὶς αὐτῆς. Ex *J. Brodæo.* V. 102. Ἐκ παιδὸς) A pueris, ab ineunte ætate. V. 103. Πτέρδυσι Δάφνης) Ita *Canterus Scaligerque* legunt rectè, pro πόρδυσις ἢ Δάφνης. *Laurum* autem *Apollinis* arborem nemo nescit.

Στέφε-

Στέφεσί δ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
Καθαρὰς δώσομεν, ὑγρᾶς τε πέδον
Ῥαίσι νοτερόν. πίλιωδῶν τ' ἀγέλας,
Ἃ βλάπτουσιν
Σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
Φυγάδας δώσομεν. ὡς γὰ ἀμήτωρ,
Ἀπάτωρ τε γεγὼς, τὸν θρέψαντ' ἄν
Φοίβου ναὸν θεραπεύω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

1 Ἄγ', ὦ νεοθαλὲς, ὦ
2 Καλλίστας φορπόλυμα δάφνας,
3 Ἃ τὰν Φοίβου δυμέλαν
4 Σαίρει, ὑπὸ ναοῖς,
5 Κήπων ἐξ ἀθανάτων,
6 Ἵνα δρόσοι πήγνυσ' ἱεραὶ,
7 Τὰν ἀέννaον παγὰν
8 Ἐκφερίεισαι,
9 Μυρσίνας ἱερὰν φόβαν.
10 Αἳ σαίρω δάπεδον θεοῦ
11 Παναμέριον ἅμ' ἠελίῳ
12 Πτέρυγι δονῇ,
13 Λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.
14 Ὦ Παιὰν, ὦ Παιὰν,
15 Εὐαίων, εὐαίων
16 Εἶ ης, ὦ Λατοῦς παῖ.

Ἀντιστροφή.

1 Καλὸν γὰ τὸν πόνον, ὦ
2 Φοῖβέ, σοι πρὸ δόμων λατρεύω,
3 Τιμᾶς μνήμειον ἔδραν.
4 Κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι,
5 Θεοῖσι δοῦλαν χέρ' ἔχειν,
6 Οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις.
7 Εὐφάμοις πόνοις μεθέπειν
8 Οὐκ ἀποκάμψω.
9 Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
10 Τὸν βόσκοντα γὰ σύλλογον.
11 Τὸν δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρα
12 Ὄνομα λέγω
13 Φοίβου τὸν κατ' ναόν.
14 Ὦ Παιὰν, ὦ Παιὰν,
15 Εὐαίων, εὐαίων
16 Εἶ ης, ὦ Λατοῦς παῖ.

Ἀναπαυστοί.

Ἀλλ' ἐκπαύσω γὰ μόχθους
Δάφνας ὀλκοῖς.
Χρυσέων δ' ἐκ τορύγων ῥίψω
Γαίας παγὰν,
Ἃν ἀποχοὺν Κασταλίας
Δῖναι, νοτερὸν ὕδωρ

Et ſacris coronis veſtibula Phœbi
Pura faciemus, humidiſque ſolum
Guttis humidum: & greges avium,
Quæ lædunt *excrementis ſuis*
Sacra donaria, ſagittis meis
Fugabimus. Nam tanquam incertâ matre,
Et incerto patre natus, illud, quod me aluit,
Phœbi templum colo.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

1 Age, ô recens natum, ô
2 Miniſterium pulcherrimæ lauri,
3 Quæ Phœbi ſacrum-Pavimentum
4 Verrit, ſub templo,
5 Ex hortis Deorum *decerpta*,
6 Ubi rores rigant ſacri,
7 Perennem fontem
8 Emittentes,
9 Myrti ſacram comam,
10 Quâ verro ſolum Dei
11 Quotidie, cum ſolis
12 Alâ celeri,
13 Serviens quotidie:
14 O Pæan, ô Pæan,
15 Beatus, beatus
16 Sis, ô Latonæ fili.

Antiſtrophe.

1 Honeſtum certè laborem, ô
2 Phœbe, tibi ante ædem ſervio,
3 Colens oraculorum ſedem.
4 Præclarus enim *eſt* iſte labor mihi,
5 Servam manum præbere Diis, *Diis ſervire*,
6 Non mortalibus at immortalibus:
7 Glorioſis laboribus exerceri
8 Non recuſabo.
9 Phœbus *eſt* mihi genitor pater.
10 Educantem enim *me* prædico.
11 Illum verò, qui mihi utilis *eſt*, patris
12 Nomine voco,
13 Phœbum, qui *colitur hoc* in templo.
14 O Pæan, ô Pæan,
15 Beatus, beatus
16 Sis, ô Latonæ fili.

Anapæſti.

Sed finiam labores
Lauri ſcopis, tractum facientibus.
Ex aureis verò vaſis projiciam
Terræ fontem,
Quem effundunt Caſtaliæ
Vortices, humidam aquam

V. 104. Ἐσόδους) Templi Veſtibulum. Vide ſuprà ad v. 79. *Athenæus*, στεφανοῦσι δ' αὐτὰς τὰς θύρας ἐρωμένων ἀνέρας· ἤτοι τιμῆς χάριν, καθάπερ εἰ πνεῦμα θεοῦ, τὰ πρόθυρα στεφανοῦσιν αὐτῷ. *Johan. Brodæus.* V. 107. Ἃ βλάπτουσιν) *Scaliger* & *Duportus* legunt αἳ, ut referatur ad ἀγέλας. Cùm ἃ æquè benè ſtabit, quod & priùs *obtinebat*, & debet referri ad πίλιωδῶν. Eſt enim τὸ πίλιον & τὸ πίλιωδὲ & πετεινὰ & ποτητὰ in *Neutro* plerunque Genere, ubi *Subſtantivè* ſumitur de Avibus, aliquando in *Maſculino*, ut infra v. 155. *J. Barnes.* V. 109. Ὡς γὰ ἀμήτωρ, ἀπάτωρ τε γεγὼς) Vid. infra ad v. 837. V. 112. Νεοθαλὲς πρεπόλυμα Δάφνας) Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 1. Fab. 8. & 9. *Nondum Laurus erat* &c. *Æmil. Portus.* V. 114. Θυμέλαν) Δάπεδον, aream, cui tholus incumbit. *Brodæus.* Vid. ſupra ad v. 46. V. 120. Ἱερὰν φόβαν) φόβη, *Capillitium* hominum, etiam *Pili* & *Setæ* Ferarum, *Plumæ* quoque Avium, Arborum *Frondes* denique & *Folia*; ut etiam *Comæ* apud *Horatium*, Carm. l. 4. Od. 7. *Diffugere Nives, redeunt jam Gramina Campis, Arboribuſque Comæ.* Joſua Barnes.

V. 131. Κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι Θεοῖσι δοῦλαν χέρ' ἔχειν) Sic Noſtræ Literæ vocant Dei Miniſterium abſolutam Libertatem. Ità *David* Pſalm. 84. v. 10. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ità paulò poſt v. 151. Εἴθ' ἦσθα ἄρα Φοίβῳ λατρεύων μὴ πανσάμαν &c. Cui affine illud *Pſalm.* 27. v. 4. Μίαν ἠτησάμην τῷ Κυρίῳ, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάντας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. *Joſua Barnes.*

Βάλλων, ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν.
Εἴθ' ὕπως ἄρα Φοίβῳ
Λατρεύων μὴ παυσάμαν,
Ἢ παυσάμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
Ἔα, ἔα· φοιτῶσ' ἤδη, λείπουσίν τε
Πτάμοι Παρνασσὸν κοίτας.
Αὐδῶ μὴ χείμπλειν θρεγκῖς,
Μήδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους.
Μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
Κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
Ἰσχὺν νικῶν.
Ὅδε πρὸς δυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
Κύκνος. σὺ δ' ἄλλᾳ
Φοινικοφανῆ πόδα κινήσῃς;
Οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου
Συμπλόκοις τόξων ῥύσαιτ' ἄν.
* Παρά τε πτέρυγας
Λίμνας τ' ὄπιθα τᾶς Δηλιάδος.
Αἱμάξεις, εἰ μὴ πείσῃ,
Ταὶς καλλιφθόγγοις ᾠδαῖς.
Ἔα, ἔα. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς πελάθρα;
Μῶν ὑπὸ θρεγκὲς, ξυναίας
Καρφηρὰς δῖσσον τέκνοις;
Ψόμμοί σ' εἴρξουσιν τόξων.
Οὐ πείσῃ; χωρεῖν δίναις
Ταῖς Ἀλφειοῦ παῖδ' ἀρχὰ,
Ἢ νάπος Ἴσθμιον,
Ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτῃ,
Ναοί θ' οἱ Φοίβου.
Κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι,
Τοὺς θεῶν ἀγγέλους φήμας
Θνατοῖς. οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοίβῳ δουλεύσω, καὶ λήξω
Τοὺς βοσκηθέντας θρεπτοὺς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις
Εὐκίονες * ἦς αὐλαὶ
Θεῶν μόνον, ἀλλ' Ἀγυιάτιδες

Projiciens, purus existens à lecto.
Utinam verò sic Phœbo
Servire non desinam,
Aut desinam bonâ fortunâ.
Eia, eia! Veniunt jam, & relinquunt
Volucres Parnassi cubilia:
Edico nè appropinquetis pinnis,
Neque in aureas ædes *veniatis*.
Feriam te telis, ô Jovis
Præco, avium *reliquarum* rostro curvo
Robur vincens.
Ecce ad *templi* aras alius remigat *ac volat*
Cycnus. Non aliò
Rubentem pedem movebis?
Nihil te cithara Phœbi
Concentrix à *meis* sagittis liberabit.
Alis igitur tuis
Paludem ingredere Deliacam.
Cruentabis, nisi obtempores, *tua*
Pulchrè sonora carmina.
Eia, eia: Quænam hæc avis nova accessit?
Num sub pinnis nidum
Ex festucis factura *venit suis* liberis?
Te cantus arcebit arcuum.
Non parebis? *Hinc* discedens, *in* vorticibus
Alphei *conflicto nido* liberos procrea,
Aut *in* nemus Isthmium *profecta*,
Ut donaria non lædantur,
Et templa Phœbi.
Vereor enim vos interficere,
Quæ Deorum voces & *voluntatem* nunciatis
Hominibus. Quibus verò destinatus sum laboribus,
Iis serviam Phœbo, & non desinam
Meos alumnos *ac nutritores* colere.

Chorus.

Non in divinis Athenis
Sunt ornatæ columnis aulæ
Deorum tantùm, neque Agyiæi
Apollinis in Vestibulis

* *Scal.* πάρεχε.

* an εἰσί.

V. 150. Ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν·) Sanctus & Purus à Congressu Muliebri vel Nocturnis Pollutionibus; ita in *Levit.* c. 15. v. 16. Καὶ ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, λούσεται ὕδατι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας. Diabolus autem semper Dei simia erat, in Ritibus illius & Cæremoniis imitandis. *Jos. Barnes.* V. 151. Εἴθ' ὕπως ἄρα Φοίβῳ) Quùm olim ἀρὰ manifesto errore scriberetur, *Henricus Stephanus* ex Vett. Libb. ἄρα correxit. *Scaliger* legit ἀεὶ, nequaquam inepte. Vid. quæ Nos supra ad v. 131. *J. Barnes.* V. 158. Ὦ Ζηνὸς κῆρυξ) *Aquilam* notat; huc refero Epigrammatium illud, quod lusimus olim Accipitri tribuentes, quem egregiè pro nostro modulo in Pariete depinximus, Tintinnabulis ocreatum; Ita nimirùm, *Accipiter* loquitur, Βυσσοῖς πόνος εἰμί· Σοὶ, Αἰετέ, ἰσοφαρίζω. Ὄρνις γὰρ Διὸς εἶς σύ· Ἐγὼ δ' ἴσα σύγκυκλα ἔχω). Quod cum non nemo mihi, ut Arrogantiæ argumentum improperaret, utpote qui ita meipsum Jovi præferrem, respondi, *Si vivus Canis Mortuo Leoni præferendus, certè & Vivus Homo & Verus Mortuo & Ficto Deo nonnihil præstare videatur.* Dabit veniam amicus Lector illius Voluptati quoquomodo consulenti. *Josua Barnes.* V. 161. Ἐρέσσει) De *Metaphorâ* ab *Aliis* ad *Remos* & viceversâ, vid. quæ Nos ad *Iphig. Taur.* v. 289. & v. 1346. & *Troad.* v. 1086. & *Helen.* v. 146.

V. 162. Οὐκ ἄλλα) Ita pro ἀλλὰ scribo, *Cantero*, *Scaligero*, *Duporto* consentientibus. V. 165. Σύμπλοκος) De *Cygno*, quòd sit φιλῳδὸς & *Apollini* Sacer ac Devotus, vide quæ Nos *Helen.* v. 1115. *Apollinis* itaque Cithara dicitur Cygno σύμπλοκος, quia utrisque Gaudet *Apollo*, ob Musicam. Et φόρμιγξ Ἀπόλλωνι ἱερὰ, ut *Hom.* Iliad. α. v. 603. Οὐ μὲν φόρμιγγος ἀείδελος, οὐδὲ λύρης, Ἥν ἔχ' Ἀπόλλων. Hinc *Horat.* Carm. l. 2. Od. 10. --*Non si malè nunc & olim sic erit: Quondam Citharâ tacentem suscitat Musam, neque semper Arcum tendit Apollo.* Josua Barnes. V. 166. Παρά τε πτέρυγας Λίμνας τ' ὄπιθα τᾶς Δηλιάδος) Ita in *Iphigen. Taur.* v. 1103. Λίμναν θ' εἰλίσσεις ὕδωρ κύκνειον. Ad quem locum vide quæ Nos. Πτέρυγας, rectè *Brodæus* σκέπας interpretatur. Ita *Psalm.* 17. v. 8. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σε σκεπάσεις με. Sed *Scaliger* legit πάρεχε πτέρυγας, *aliò confer alas*, acutè & paulò meliùs. V. 173. Ψάλμοι τόξων) Ψάλλω propriè levitèr Chordas & Nervum tango, sive arcûs intendendi causâ, sive sonûs musici excitandi, Ita *Euripides* Bacch. v. 782. Πέλτας δ' ὅσοι πάλλουσι τόξων χερὶ ψάλλουσι νόμους. Hinc *Psalmi* Davidici nomen habent, quod ad Chordarum pulsum canerentur. *J. Barnes.* V. 180. Θεῶν φήμας) Deorum Voluntatem Hominibus patefacientes aut Cantu, aut Esu, aut Volatu; quod Vobis cum *Apolline* Munus Commune est. *Joh. Brodæus.* V. 186. Ἀγυιάτιδες θρεπτεῖαι) Quùm olim ἀγιάτιδες in omnibus libris scriptum erat, nec id genuinum esset vocabulum, *Duportus* legebat Ἀσιάτιδες, quasi Fœminæ *Asiaticæ* in Templo *Delphico* ministrarent, ut & *Athenis*; quod vix constare puto. Codex *Heinsio-Scaligerianus* Ἀγυιάτιδες legendo monet, quam veram Lectionem nullus dubito, quin evincam. *Apollo* multis in locis colebatur nomine Ἀγυιεὺς, qui Deus Columnæ tantùm in speciem figuratus erat, *Pyramidis* sive potiùs *Obelisci* in morem acutè-definentis, & intùs in Vestibulis Templorum erigebatur. Aræ autem juxtà positæ dicuntur hoc in loco ab *Euripide*, Ἀγυιάτιδες θρεπτεῖαι. Visne hujus rei probationem? Indubitatam dabo. Consule *Eurip.* Phœniss. v. 634.

Καὶ

Καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ Ἀγυιεῦ, χὴ μίλαθρα χαίρετε. In quem locum *Scholiastes*, Ἀγυιεῦ] ἐν τοῖς προπυλαίοις καὶ οἰκήμασιν ἱδρυμένε· ὅτι τὸν Ἀγυιέα πρὸ πυλῶν ἵσασιν. Κίων ἦ ἕτερος ἐν ἐξοδῳ λίθινος. Sed nondum res satis aperte demonstratur. Fateor equidem, quare & hæc audi apud *Eustathium* ad Iliad. β. v. 12. fol. 166. lin. 20. Ὅτι τῷ Τερίαν θεραφεύων, πόλιν ἐυρυάγυιαν Τρώων καλεῖ· ἔστι ἦ ἐυρυάγυια, ἡ πλατύῤῥυμος· Ἀγυιὰ γὰρ ἡ κοινῶς λεγομένη ῥύμη, ἀφ' ἧς καὶ Ἀγυιεὺς, κίων ἱερὸς Ἀπόλλωνος πρὸ δυρῶν ἑστὼς, λίθινος εἰς ὀξύ. Γίνεται ἦ παρὰ τὸ ἄγειν, ὅθεν καὶ ὁ ἀγὼν, καὶ ἡ ἀγορά. ἐναντία ἦ ἡ Εὐρυάγυια, ταῖς στενοπῖς. Ἔφη δέ τις Ἀγυιάδας θεραπαίνας, τὰς πρὸ δυρῶν βωμὸς, οἱ πρὸς χάειν Ἀγυιέως Ἀπόλλωνος ἱδρυντο. Moneo tantùm *Eustathio* θεραπαίνας malè pro θεραπείας scriptum, vel certè hunc locum θεραπείας pro θεραπαίνας haud æquo jure tenere. Sed *Eustathium* in eâ parte potiùs corruptum puto, quià tum *Hesychius*, tum *Phavorin.* in voce Ἀγυιάδες, retinent θεραπεῖαι; quos videsis, Lector, in Ἀγυιάδες & Ἀγυιεύς. Item *Pindari* Scholiast. in *Pyth.* Od. xi. v. 2. Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις. *J. Barnes.*

Θεραπεῖ· ἀλλά γε καὶ ὧδε λοξία
Τῷ Λατοῦς, διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς.

Ion. Ἰδὲ, τόνδ' ἄνδρησον,
Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει
Χρυσέας ἅρπης ὁ Διὸς παῖς.
Φίλα, πρόσθ' ὁσίοιν.

Cho. Ὁρῶ. Ion. καὶ πέλας ἄλλον ἀυτῷ,
Πτερόν πυρίφλεκτον αἴρει.

Cho. Τίς ἄρ', ὃς ἐμᾶς μυθεύεται
Παρὰ πλοίαισιν;

Ion. Ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὃς
Κοινὸς αἰόλμου πόνος,
Διὶ παιδὶ συναντλεῖ.
Καὶ μὰν τόνδ' ἄνδρησον,
Πτερύντα ἔφεδρον ἵππων·
Τὰν πυριπνέυστ ἐναίρει.
Τερισώματον ἀλκάν.

Cho. Πάντα τοι βλέφαρον διώκω.

Ion. Σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσι
Λαΐνοισι Γιγάντων.

Cho. Ὧδε δερκώμεθ', ὦ φίλαι.

Ion. Λεύσσεις ἦν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
Γοργωπὸν πάλλευς * ἴτυν;

Cho. Λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.

Ion. Τί δ', ἀστυνόμον ἀμφίπυρον, ὄμβριμον,
Ἐν Διὸς ἐκηβόλου χερσίν;

Cho. Ὁρῶ, τὸν δαΐον
Μίμαντα πυρὶ καταδαλοῦσ.
Καὶ Βρόμιος ἄλλον
Ἀπολέμοις κισσίνοις βάκχοις
Ἐναίρει γᾶς τέκνον ὁ Βακχεύς.
Σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ,

Aræ: verumetiam apud oraculorum Interpretem
Latonæ filium, geminorum oculorum
Acutum lumen res eadem cernit.

Ion. Ecce hunc aspice,
Lernæam Hydram interfecit
Aureo Ense-falcato Jovis filius *Hercules*.
Quæso te intuere oculis.

Ch. Video. Ion. Et prope eum alius
Interficit ardentem volucrem.

Cho. Quisnam est, qui meæ commemoratur
Inter pensa?

Ion. Armiger Iolaus, qui
Suscipiens communes labores
Cum *Hercule* Jovis filio exhaurit.
Et illum specta *Bellerophontem*,
Insidentem equo alato, *qui*
Ignes spirantem interficit
Tricorporē *Chimæræ* violentiam.

Ch. Undique moveo palpebras, *oculis omnia perlustrans*.
Ion. Considera pugnam in parietibus
Saxeis Gigantum.

Cho. Huc spectemus, amicæ.

Ion. Vides igitur eam, quæ adversus Enceladum
Horribilis vibrat clypeum *vel hastam*?

Ch. Video Palladem meam Deam.

Ion. An & fulmen utrinque candens, & impetuosum
Jovis eminus-ferientis manibus?

Cho. Video. *Nam* hostem
Mimantem *Gigantem fulmineo* igne cremat.
Et Bromius alium
Imbellibus hederaceis baculis, *Thyrsis*,
Interficit Terræ filium Baccheus.
Te æditum compello,

V. 189. Κεμίφαεσν φῶς) *Scaliger, Canterus, Duportus, Miltonus*, pro καλλίφαεσν quæ vox erat omnibus suspecta, καλλιβλέφαεσν legunt: καλλίφαεσν autem rectè erat Doctis hominibus suspectum; quia Generaliter Nomina Composita ab ος τὸ, desinunt in ὶς, ut πολυανδὶς, ἀνεμοσκεπὶς, ἀδενὶς, &c. Male itaque *Orpheus* habet πολύανδος, & *Theophrast.* φιλόσκεπος, nisi id potiùs à σκέπη, quàm τὸ σκέπος, & Ὀνόσκελος Onoscelus apud *Cæl. Rhodigin.* l. 2. c. 6. Nisi per errorem sit pro *Onosceles*. Ὁ νῆς ἔτος, Οὐ μόνον ἐν ταῖς ζαθέαις καὶ φιλοθέοις Ἀθήναις, πόλει πανυπερφυῶς εὐκλεοῦς εἶσιν αὐλαὶ καὶ ναοὶ θεῶν, ὧδε'. Ἀγυιάδες θεραπεῦαι, ἤγουν πρὸ τῶν δυρῶν βωμοὶ Ἀπόλλωνος Ἀγυιέος, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ πρὸς Δελφοῖς ἐξῆμβω διὰ τὸ διδύμων προσώπων, ἤγουν ὀφθαλμῶν, καλλιβλέφαεσν φῶς. Ἐνταῦθα γὰρ καὶ μακεδονικοὺς εἶσι στοὰι, καὶ ναοὶ πεῖσλεπτοι, καὶ βωμοὶ προπυλαῖοι τε Ἀγυιέως, δηλονότι Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. Εὐτεχνῶς ἦ μεγαλύνει ὁ ποιητὴς τὰς ἑαυτῆς Ἀθήνας, ὅτε ὁ χρεὼς μόλις ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ ἐν Δελφοῖς ναὸς Ἀπόλλωνος ὅμοιος εἴη τοῖς ἐν Ἀθήναις ναοῖς, ὧδε ἄλλος ὧδεὶς ὧδε πώποτε. *Jos. Barnes.*

V. 190. Ἰδὲ, τόνδ' ἄνδρησον) *Johannes Miltonus* pro τόνδε legit τόνδε, *viz. Herculem*, cum referri potest ad γραφὴν *Picturam*, quam nunc *Choro* ostendit *Ion*, vel ad *Hydram*, quæ est *Fœminini* generis, nam Λερναῖον est *Atticum* pro Λερναίαν. Ὁ νῆς, Ἡνίδε, ταύτην τὴν γεγραφὼς ἐσάνδρησον· ἐνταῦθα τὴν Ὕδραν τὴν ἐν Λέρνῃ ὁ Ἡρακλῆς τῷ δρεπάνῳ πολυτίμῳ καὶ ἐν τῇ γραφῇ διαχρύσῳ κεφαλοτομεῖ. V. 195. Πτερὸν) Novum est, quod *Euripides* alas affingit *Hydræ*; Πυρίφλεκτον rectè vocat, quia quæ illius Capita amputabat *Hercules*, illicò *Iolaus* ambussit, nè diutiùs multiplicarentur. Quid si legendum, πυρὸν πυρίφλεκτον αἴρει, *Facem igne-flagrantem tollit*, ut nempè in Picturâ, amburendi causâ. *Josua Barnes.* V. 196. Ὃς ἐμαῖς μυθεύεται) Ὧδε πίναις) *Joh. Brodæi* expositio hic perridicula videtur, qui πίναισι pro λόγοισι accipit & *Metapheram* vult. Quùm alludat est ad Morem Nobilium Fœminarum, quæ Veteres Historias & Heroum Fabulas, in Telis suis texebant, præcipuè *Athenienses*, Virgines & Matronæ, cum Ancillis suis quibus erat munùs datum *Minervæ* Peplum *Gigantomachiâ* & aliis Fabulis mirifico Artificio pertexere, Ita *Euripides* Hecub. v. 466. Ἡ Παλλάδος ἐν πόλει τὰς καλλιδίφρου Ἀθηναίας ἐν κροκίῳ Πέπλῳ Ζεύξομαι ἅρματι πώλους, Ἐν δαιδάλεσσι ποικίλλουσ' ἀνθοκέρκοισι πίναις. Quem locum vid. & *Scholiast.* ad eundem. *J. Barnes.* V. 203. Τὰν πυρπνείστ ἐναίρει Τερισώματον ἀλκάν.) Ita *Chimæram* vocat, ob vim illius triplicem. De illâ vid. *Palæphat.* in *Bellerophon.* & *Hecub.* v. 469. *Homer.* & *Hesiod.* Πεῖδε Λέων, ὅπιθεν ἦ δρήκων, μέσση ἦ χίμαιρα. Ἀλκὴ autem, ut psoprium Nomen, *Alce* fera Bestia ita dicta, vel Appellativè, pro θῆρ ἀλκήεις. *Josua Barnes.* V. 205. Πάντα) Πάντη. Alii ποσσῷ.

Θέμις γυάλων ὑπᾶρθεῖναι 220
Λύκῳ ποδί γ'; Ιων. ὦ δέσποτ', ὦ ξέναι.
Χο. Οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν * ἂν πυθοίμην; *an ἄν'ν.
Ιων. Τίνα ϑ' ἕλῃς; Χο. ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γᾶς
Φοίβα κατέχει δόμος; Ιων. σέμνωσί γ' ἐνδυτοί.
Ἀμφὶ δ' Γοργόνες. Χο. ὕστερα φάτις αὐδᾷ. 225
Ιων. Εἰ μὲν ἐδύσατε πέλανον πρὸ δόμων,
Καί τι πυθέσθαι χρῄζετε Φοίβου,
Πάρεστ' εἰς ἀμέλας. ὅπη δ' ἀσφάκτοις
Μήλοισι, δόμων μὴ πάρεστ' εἰς μυχόν.
Χο. Ἔχω μαθοῦσα· θεοὺς δ' νόμῳ 230
Οὐ βεβαμόμην· ἃ δ' ὄντως, ὄμμα τέρψῃ.
Ιων. Πάντα θεᾶσθ', ὅπα χὠ δέσποτ', ὄμμασι.
Χο. Μεθέσθαι δεσπότας θεοῦ με γυάλα τάδ' εἰσιδεῖν.
Ιων. Δμῳαὶ δ' πίνων κληίζεσθε δόμων;
Κρέ. Παλλάδ' ἐνοικα τέφιμα μελαθρα 235
Τῶν ἐμῶν πυρέννων. πρόσεισι δ' ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα.
Ιαμβοί.
Ιων. Γενναιότης σοι, χὠ τρόπων τεκμήριον
Τὸ χρῆμ' ἐχὸς τοδ', ἥτις εἶ ποτ', ὦ γύναι.
" Γνοίη δ' ἂν ὡς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι
" Τὸ χρῆμ' ἰδών τις, εἰ πέφυκεν εὐγενής. 240
Εα. Ἀλλ' ἐξεπλήξας μ', ὄμμα συγκλείσασα σόν,
Δακρύοις δ' ὑγραίνασ' εὐγενῆ πρόνοιαν,
Ὡς εἰδὲς ἀγνὰ Λοξίου χρηστήρια.
Τί ποτε μελέμνης εἰς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
" Ὁ πάντες ἄλλοι, γυάλα λυσοντες θεῦ, 245
Χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρύρροεῖ.
Κρέ. Ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν, οὐκ ἀπαρρύτως ἔχει,

Esine fas transire penetralia
Albo pede? *Ion.* Non *est* fas, ô hospites.
Cho. Neque ex te audiero, *quod scire cupio?*
Ion. Quid verò cupis? *Ch.* Num verè medium umbilicum terræ
Phœbi continet templum? *Ion.* Ornatum etiam *est* coronis.
Et circa *sunt* Gorgones. *Ch.* Sic etiam fama fert.
Ion. Si quidem *Deo* placentam immolâstis ante templum,
Et aliquid *ex* Phœbo scîscitari cupitis,
Accedite ad aras: non mactatis verò
Ovibus, nè in penetralia templi transite.
Ch. Intelligo *quod dicis*: Ritum igitur Dei
Non violabimus. Quæ v. *sunt* extra *templum*, oculos oblectabunt.
Ion. Oculis *hæc* omnia spectate, quia *vobis* etiâ fas *est hæc intueri.*
Ch. Miserunt me domini hos recessus Dei ut viderem.
Ion. Ancillæ verò cujus familiæ vocamini?
Cre. Palladis palatia *sunt* sedes altrices
Meorũ Dominorũ. Has v. *quæ sunt* præsentes circa *me*, interroga.
Ion.
Generositas tibi *adest*, & morum indicium
Hanc *oris* figuram habes. quæcunque tandem *sis*, ô mulier.
" De homine enim plerunque judicârit
" Figuram *ejus* conspicatus quis, & *cognoscet* an sit generosus.
Age: Sed attonitum me reddidisti tuos oculos claudens,
Lacrymisque rigans generosas genas,
Postquam asperisti casta Apollinis templa.
Curnam in istam solicitudinem venisti, ô mulier?
Quia omnes alii, penetralia cernentes Dei,
Lætantur, hic verò tuus oculus lacrymas fundit.
Cre. O hospes, hoc quidem tuum *factum* non est absurdum,

V. 223. Ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γᾶς Φοίβα κατέχει δόμος;) *Jupiter* aliquando medium Orbis volens designare, Duas pari celeritate Aquilas emisit, Unam ab Ortu, Alteram ab Occasu, quæ circa Delphos eodem tempore convenerunt; undè hic loci Orbis terrarum medium esse constabat. In cujus rei memoriam Duæ Aquilæ Aureæ in *Apollinis* Templo statuebantur. Hinc illud *Claudiani*. *Jupiter*, ut perhibent, spatium cùm discere vellet Naturæ, Regni nescius ipse sui, Armigeros utrinque duos æqualibus alis Misit ab *Eois*, *Occiduisque* plagis: *Parnassus* geminos fertur junxisse volatus; Contulit alternas *Pythius* axis Aves. Vid. eandem Historiam apud *Pindar. Pyth.* Od. iv. *Strabon*, l. 9. fol. 419. & *Scholiastes Eurip.* in *Orest.* v. 331. Ἵνα μεσόμφαλοι λέγονθ' μυχοὶ γᾶς. Hinc apud Poetas fœpissimè *Delphos* Umbilicum terræ dictos reperias, ut *Eurip.* etiam *Orest.* v. 591. Ὀρᾷς δ'' Ἀπόλλων', ὃς μεσομφάλους ἕδρας &c. Item *Medæ.* v. 668 Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἑστίας; & *Iphig. Taur.* v. 1258. --Μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον. Et hujus Fab. v. 461. Φοιβήϊος ἔνδα γᾶ Μεσόμφαλ' ἑστία. & v. 907. Τὸν Λατῶς αὐδῶ, Ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς Πυθὸς γευσέως θάκοις καὶ γαίας μεσοπόλοις ἕδραις. Item ibid. (citante *Eustathio*) v. 5. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοίβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς. Ita *Æsch.* Choeph. v. 1036. Μεσόμφαλόν θ' ἱδρυμα Λοξίου πέδου. Et in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας --μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Vid. de hac re *Cœlii Rhodigin.* Antiq. Lect. l. 15. c. 20. *Pausanias* in *Phocic.* fol. 331. lin. 27. Λόγον δ' τόνδε Δελφῶν καλέμενον Ὀμφαλὸν, λίθον πεποιημένον λευκὸν, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησε. Prætereà *Judæam* in medio terræ sitam volunt nonn Ili, Vallem *Josaphati* in medio *Judææ*. *Tertullianus* verò in Carmine adversus *Marcion.* vocat *Golgotha* Terræ medium; ut & *Victorinus Pictaviensis*. Vid. Cardinal. *Baronii* ad Ann. Christi 34. §. 116. *Josua Barnes*. V. 224. Στέμμασί γ' ἐνδυτοί·) *Aristoph.* in *Pluto*, Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλαχεν ἐκ θεῶν στεμμάτων; *Scholiast* ἐστεφανῶσθαι γὰρ ἦν Πυθία, ἐπεὶ οἱ Τειπόδης Δάφνη ἦσαν ἐστεμμένοι. *Phurnutus in Apollo*, ἀλλ' ἃ τε χεῖρες ἀνελαμβανον, καὶ ἡ κεφαλὴ πλοιπὸν τῇ δάφνῃ ἐκοσμεῖτο· λέγεται δ' καὶ ὁ Τείτιος ἐκ ἄνδ τῆς Δάφνης ἱδρύσαι, ἀπὸ Βοιωτίαν, ἐπὶ τῷ χάσματι. Hæc *Joh. Brodæus* ex *Phurnuto*, apud quem nihil ego tale reperio. Prætereà Στέμματα Φοίβα, Fronces Laureæ & Sacræ Coronæ *Apollinis* erant propria; hinc *Homer.* Iliad. α'. v. 14. Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. *Josua Barnes*. V. 226. Εἰ μὲν ἐδύσατε πέλανον) *Athenæus* Deipnosophist. l. ιδ'. Τὸ δὲ δύειν ἐπὶ τῶν ψυκτῶν καταθύτων συμιᾶν· καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ δύειν ἀρᾶν ὠνόμαζον. *Plato*, νόμων ς'. Θύματά τε ἂν λέγοις τοῖς θεοῖς ζῶα, πέλανοί τ' καρποὶ δεδραγμένοι, καὶ τοιαῦτα ἄλλα αἰγὰ δύματα. *Porphyrius*, ἐπεὶ καὶ Ἀπόλλων Φραγινῶν δύειν κτ' τὰ πίτυα, τυτίσιν κτ' τὸ ἔθος ἦν πατέρων. ἅπαν δ' γειν ἔοικεν εἰς τὸ παλαιὸν ἔθος· τὸ δὲ παλαιὸν δὰ πολάνων καὶ ἦν καρπῶν λῶν. ὅθεν καὶ θυσίαι, καὶ σπονδαὶ καὶ θυμέλαι ἐκαλοῦντο, καὶ αὐτὸ τὸ δύειν τῆς θυμιᾶν εἶχετο, καὶ τῶ νῦν παρ' ἡμῖν λεγομένῳ ἐκδύειν. Nec ignoramus Priscos illos Liba ac Placentas è farre, melle & oleo ad humanam Effigiem (vel etiam Pecudum) arte simulatas, oscillorum nomine notas, Diis obtulisse. *Thucydidis* Scholiastes, Τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφὰς τετυπωμένα ἔθυον. Quæ *Servio* Æneid. l. 2. hæc attingenti ac *Macrobio* Saturn. l. 1. c. 7. Lucè afferre possunt. *Eustath.* in *Hom.* fol. 1454. l. 20. Οὕτω δὲ καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς τὸν βοῦν ἐφεύσατο. πίνακα οἶπποις Ὀλύμπια νικήσας, βοῦν πλαδέντα ἐκ Σμύρνης καὶ Λιβανωτοῦ καὶ ἑτέρων φασὶν ἀρωμάτων πολλῶν διένεμε τοῖς ἐν τῇ πανηγύρει. Hæc collegit *J. Brodæus* De voce autè πέλανος, quid sit vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1350. V. 228. Πάεσθ' εἰς θυμέλας) De voce θυμέλη vid. suprà ad v. 46. V. 236. Τῶν ἐμῶν πυρέννων. παρέστας δ' ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα) Job vocem πυρέννων ἑωθινὴ putaram primò *Creusam* non loqui; sed quùm viderem *Ionem* ab hâc Personâ remitti ad Θεραπαινίδας, ut patet ex his verbis, παρέστας δ' ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα, agnovi *Creusam* veram esse personam, sed vel hoc in loco, *Dominum* se velle celare, vel certè, ut in Literis Nostris *Sara* Maritum suum *Abrahamum* Dominum vocabat, ita & hæc de *Xutho* marito honoris causâ loquitur. *J. Barnes*. V. 239. Γνοίη δ' ἂν &c.) *Græci* Φυσιογνώμονας vocant, qui Ingenia hominum & sensus, reliquaque ex Aspectu & Oris lineamentis judicant. Hinc *Virg.* Æn. l. 4. v. 11. *Quem sese ore ferens* &c. Vid. *Cœl. Rhodig.* Lect. Antiq. l. 6. c. 1. *J. Barnes*. V. 245. Ὁ πάντες) Ὁ in hoc loco pro ὅτι, per Æolicam Apocopen, de quâ vide *Eustath.* in *Hom.* fol. 187. lin. 27. & fol. 1049. lin. 1. Sic *Hom.* Iliad. π. v. 115. Τυῶ δ' Αἴας κτ' ὑμὸν ἀμύμονα βίσσονά τε Ἔργα θεῶν· ὃ ῥα πάγχυ μάχης ὅτι μήδεα κείρει Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· Ubi ὃ pro ὅτι dic, sicut & διὸ & καδὸ pro διότι & καθότι, quod rectè δι' ὃ, & καθ' ὃ scriberetur. *J. Barnes*. V. 247. Ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν, οὐκ ἀπαρρύτως ἔχει,

Eis

Εἰς θαῦμα] ἐλθὲν) *Scaliger* hâc *Syntaxi* turbatus, ἐλθὲν legit, ut concordet cum τὸ σὸν, ego verò vel τὸ μὴ σὸν per *Synechdochen* ſumo & χτ ſubaudio, legóque ἔχεις, vel conceſſo quod τὸ μὴ σὸν (pro σὺ) ſit *Nominandi* casûs, & ἔχει maneat, per figuram tamen πρὸς τὸ σημαινόμενον ἐλθὼν retinendum judico, quia σὺ in τὸ σὸν includitur; ut verum tamen fateor, quia in omnibus libris, poſt σὸν, comma ponatur, quòd ſeparat illud à verbo ἔχω, ego quidem ita ſumo, ut primò expoſui, hoc *viz.* ſenſu, ὦ ξένε, σὺ μὴ, χτ τὸ σὸν, ἐκ ἀπαιδεύτως ἔχεις, ἐλθὼν εἰς θαῦμα &c. *Joſua Barnes.*

Εἰς θαῦματ' ἐλθὼν δακρύων ἐμῶν πέρι.
Ἐγὼ γὰρ ἰδοῦσα τάσδ' Ἀπόλλωνος δόμους,
Μνήμην παλαιὰν ἀνεμνησάμην τινά·
Οἴκοι δ' τὸν νῷν ἔχον ἐνδάδ' ὄσα πω.
" Ὦ πλήμμυρες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
" Θεῶν· τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνήσομεν,
" Εἰ πρὸς κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;
Ιων. Τί χρῆμά γ' ἀνερδύνητα δυσθυμῇ, γύναι;
Κρέ. Οὐδέν· Μεδὴν τόξα· παρὰ τῷδε δ',
Ἐγώ τε σιγῶ, κοὐ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.
Ιων. Τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ὀνομα ποίας πάτρας
Πέφυκας; ὄνομα τί σε καλοῦν ἡμᾶς χρεών;
Κρέ. Κρέουσα μὲν μοι τοὔνομ', ὀνομα δ' Ἐρεχθέως
Πέφυκα, πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
Ιων. Ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ, γενναίων τ' ἀπὸ
Τεθραμμένη πατέρων, ὡς σε θαυμάζω, γύναι.
Κρέ. Τοσαῦτα· κεὐτυχοῦμεν, ὦ ξέν', ὡ πέρι.
Ιων. Πρὸς θεῶν ἀληθὲς, ὡς μεμύθολόγηται βροτοῖς·
Κρέ. Τί χρῆμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν'; ἐκμαθεῖν θέλω.
Ιων. Ἐκ γῆς παῖδός σε πρόγονον ἔβλαστεν πατήρ;
Κρέ. Ἐρεχθόνιός γε· τὸ δ' ἦθος μ' οὐκ ὠφελεῖ.
Ιων. Ἦ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;
Κρέ. Εἰς παρθένους γε χεῖρας, ἡ πυκοῖ νιν.
Ιων. Δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γεραρῇ νομίζεται;
Κρέ. Κέκρυπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὁρώμενον.
Ιων. Ἦκουσα λύσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.
Κρέ. Τοιγὰρ θανοῦσαι, σκόπελον ἡμάξαν πέτρας.
Ιων. Εἶεν· Τί δαί; τόδ' ἆρ' ἀληθὲς, ἢ μάτην λόγος;
Κρέ. Τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; κοὐ δι' ἀργὸν ὁλῶ.

Quòd in admirationem veneris ob meas lacrymas.
Ego enim contemplata hanc Apollinis ædem,
Memoriâ antiq. remẽſa sũ quãdã, *quiddã olim factũ in mem. revoc.*
Domi autem mentẽ habui quamvis hic eſſem præſens.
" O miſeræ mulieres; ὁ facinora
" Deorum; quid igitur *faciemus?* quò juſtitiam remittemus,
" Si dominantium injuriis pereamus?
Ion. Quam *ob* rem occultè deſpondes animum, mulier?
Cre. Ob nullam. Arcûs & *mœroris intentionem* remiſi. cætera verò
Egoque taceo, & tu ne cures *nec inquiras* amplius.
Ion. Quæ verò es? Unde terrarum venis? ex quâ patriâ
Es nata? quo nomine te vocari à nobis oportet?
Cre. Creuſa quidem mihi nomen *eſt*, ex Erechtheo verò
Nata ſum, patria verò *eſt* Athenienſium civitas.
Ion. O inclytam habitans urbem, & à generoſis,
Educata parentibus, ut te admiror, mulier!
Cre. Hactenùs, ὁ hoſpes, nec ulteriùs felices ſumus.
Ion. Per Deos *dic*, veráne quæ memorantur à mortalibus?
Cre. Quam rem interrogas, ὁ hoſpes? ſcire cupio.
Ion. Pater avus patris tui ex terráne ortus eſt?
Cre. Erichthonius quidem; ſed genus me non juvat.
Ion. Num & ipſum Minerva ex terrâ ſuſtulit?
Cre. In virgineas manus; quamvis eum non peperiſſet.
Ion. Traditúne verò *eum*, ſicut in picturâ *cerni* ſolet?
Cre. Filiabus Cecropis ſervandum, non conſpectum.
Ion. Audivi virgines ſolviſſe arcam deæ.
Cre. Ideo mortuæ cruentárunt ſaxum petræ.
Ion. Age quid autem? Eſtne verum hoc, an falſò rumor *circũfertur*?
Cre. Quidnam interrogas? non enim laboro, *i e. abundo* ocio.

V. 255. Τί χρῆμ' ἀνερδύνητα δυσθυμῇ) διὰ τὶ χρῆμα ἀνερδυνήτως δυσθυμεῖς, Syllabam ά γ', ob Verſum addidi. *Id.* V. 256. Μεδὴν τόξα) Inſtitutam Orationem perſequi deſino. *Metaph.* à ſagittariis arcũ remittentibus, Poetis frequens. *Æſchyl.* Suppl. Καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ χρείσσια. Sæpenumerò ſermones ſuos *Pindar.* βέλη appellat, πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη, ἔνδον ἐν τῷ φωτῶν, φωνᾶντα συνετοῖσι. Et, ἐμὲ δ' ἐνδὸν ἀκόντων ἴεντα ῥόμβον. *Idem* in Iſthmiis, γλῶσσά μοι τοξεύμαθ' ἕκατι σᾶι κεῖνον κελαδῆσαι. *Menander* apud *Stobæum*, Γλῶσσα μαλαίνης ὀξακοντίσῃ λόγους. Hæc *Brodæus.* Vide etiam quæ Nos de hâc re ad *Troad.* v. 444. V. 262. Ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ) Præter quod Ingeniosè Poeta facit *Ionem* ſecreto vel ignotæ Patriæ ſuæ amore inflammari, eſt pium illius Artificiũ quoquomodo *Athenas* ſuas ornare, vide infra ad v. 271. & ſupra ad v. 186. *Joſua Barnes.* V. 267. Ἐκ γῆς παῖδός σε πρόγονον ἔβλαστεν πατὴρ) Hic *Euripides*, ut ait *Joh. Brodæus*, *Erectheum Erichthonii* fuiſſe filium (ego potiùs Nepotem velim) opinatur; cùm alii eundem putent & *Erectheum* & *Erichthonium*, de hâc re videſis Interpretes *Homeri* ad Iliad. β. v. 559. Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθηναίη Διὸς θυγάτηρ, τρέφε δὲ ζείδωρος ἄρουρα. Vide etiam *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 13. §. 6. *Etymologicum* M. in voce Ἐρεχθεὺς, & *Cæl. Rhodigin.* l. 13. c. 7. & *Natal. Com.* Mytholog. l. 4. c. 5. Hæc verò Regum *Atticorum* Succeſſio, 1 *Cecrops I.* Ægyptius, 2 *Cranaus*, 3 *Amphictyon Deucalionis F.* 4 *Erichthonius*, 5 *Pandion I.* 6 *Erechtheus*, 7 *Cecrops II.* 8 *Pandion II.* 9 *Ægeus*, 10 *Theſeus*; Vid. *Marmor Arundelianum* ab *Johanne Seldeno* editum ac illuſtratum, & *Johan. Meurſii* de Reg. *Athen.* item Dni *Johannis Marſhami* Chronic. Canon. l. 2. Rectè igitur hoc in loco Ἐρεχθόνιος vocatur πρόγονος Ἐρεχθέως, quia *Pandion* erat *Erichthonii* filius, *Pandionis* autem *Erechtheus*: Hic *Erechtheus* uxorem duxit *Praxitheam* (alii legunt *Praſitheam*, alii *Paſitheam* & alii *Phraſitheam*) *Phraſimi* & *Diogenææ Cephiſi* filiæ filiam, ex quâ filios ſuſcepit *Cecropem*, *Pandionem* & *Metionem*, filias verò Quatuor *Procrin*, *Orithyiam*, *Chthoniam* & *Creuſam*. *Apollodor.* l. 3. c. 14. §. 1. Quanquam alii duas præterea memorent, *Protogeniam* viz. & *Pandoram*; de quibus mox dicturi ſumus. *Joſua Barnes.* V. 270. Εἰς παρθένους γε χεῖρας) In manus Virgineas, *i. e. Pandroſi*, *Herſæ* & *Aglauri*, quarum fidei *Minerva* commiſit Ciſtam *Erichthonium* infantem ſerpentibus involutum continentem, de quâ re vide quæ Nos ſupra ad v. 23. & 24. & infra ad v. 1427. *Idem.* V. 271. Ἐν γεραρῇ νομίζεται) Pulchrè & Honeſtè *Euripides* hìc Patriæ ſuæ Decus ſuo more magnificat; quaſi *Athenarum* res Geſtæ apud *Delphos* eſſent depictæ. Unde & *Ioni* tantoperè innotescerent. Id autem non ſemel facit in hâc Fabulâ, ut & aliàs ſæpiſſimè: Vid. ſuprà ad v. 262. *Idem.* V. 273. Ἦκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς) De hâc ſororum temerariâ Arculæ apertione & illarum pœnâ ab iratâ *Pallade* inflictâ vid. ad Notam proximè ſequentem. V. 274. Τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἥμαξαν πέτρας) σκόπελον πέτρας pro σκόπελον πετρήεντα, vel ſimplicitèr pro πέτραν, quæ valdè prærupta & inacceſſa erat; quare nihil ego *Johannis Brodæi* authoritate commoveor, qui caſtigandum vult in πάτρας. Quin hæc *Petra* aliquando Emphaticè Κεκροπία πέτρα vocabatur, ut infrà v. 936. Ἄκρα τοίνυν, οἵαπερ Κεκροπίας πέτρας πρόσοψιν ἄντεον, & ob mirum & præcipitem Deſcenſum & continuationem, in *plurali* numero Μακραὶ πέτραι & abſolutè Μακραὶ & πέτραι, de quâ re vid. *Johann. Meurſii* Athen. Attic. l. 2. c. 6. Et ſupra v. 11. De hâc rupe præcipites ſe dabant *Cecropis* filiæ, *Erichthonii* Arculam inſpicere auſæ; ita enim *Pauſanias* Attic. fol. 16. lin. 5. Ὑπὲρ δὲ αὐτὴν Δυσκόλου τὸ ἱερὸν, Ἀγλαύρου τέμενός ἐστιν· Ἀγλαύρου δὲ καὶ ταῖς Ἀδελφαῖς, ἥρωσι καὶ Πανδρόσῳ, δοῦναί φασιν Ἀθηναῖοι Ἐρεχθέως θυγατέρα, καθεῖσαν ἐς κιβωτὸν, ἀπειπεῖσαι μὴ πολυπραγμονεῖν· Πάνδροσον μὲν δὴ λέγουσι πεισθεῖσαι· τὰς δὲ

δύο (ἀνοῖξαι δὲ σφέας τὴν κιβωτὸν) μαίνεσθαί τε, ὡς εἶδον τὸν Ἐρεχθόνιον, καὶ ἀπ' τῆς Ἀκροπόλεως, ἔνθα νῦν μάλιστα ὑπότομον, αὐτὰς ῥῖψαι. *Josua Barnes.*

V. 277. Πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔδυσε συγγόνας; *Ion.* Pater *tuus* Erechtheus macravitne tuas sorores?
Ἔκτα σὲ γαῖας σφάγια παρθένους κτανεῖν. *Cre.* Aulus est macture *Virgines* victimas pro patriâ.
Σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη; *Ion.* Quomodo verò tu sola sororum servata es?
Βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις. *Cre.* Infans recens-nata matris eram in ulnis.
Πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει ἀθρόον; *Ion.* Patrem verò tuum verène hiatus terræ occultat?
Πληγαὶ τριαίνης Ποντίου σφ' ἀπώλεσαν. *Cre.* Ictus tridentis Neptuni ipsum perdiderunt.
Μακραὶ δ' χῶροι ἐς' ὀκὴ κεκλησμένοι; *Ion.* Locus verò illic est nuncupatus Macræ?
Τί δ' ἱερεῖς τόδ'; ὡς μ' ἀνέμνησας τινός. *Cre.* Quid v. interrogas hoc? ut mihi revocasti in memoriam quiddâ?
Τιμᾷ σφε Πύθιος, ἀγλαΐαι τε Πύθιαι; *Ion.* Honorat illum *locum* Pythius, & fulgura Pythia?
Τιμᾷ, τί μοι; ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν. *Cre.* Honorat, Quid *hoc* mihi? Utinâ nunquâ illû loc. aspexissem.
Τί δὲ; συγεῖς σὺ τῶν θεῶν τὰ φίλτατα; *Ion.* Quid verò? Odisti tu Deo gratissima *loca*?
Οὐδέν· ξένον, οἶδ' ἄνδρισιν αἰχμήεσσα πνά. *Cre.* Nequaquā: *sed* hosp. dedecus quoddâ *admissũ in illis* ant. ſcio.
Πόσις ἦ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων, γυναι; *Ion.* Maritus verò quis te duxit Athenienſium, mulier?
Οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός. *Cre.* Non civis, ſed advena ex aliená terrâ,
Τίς; εὐγενῆ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά. *Ion.* Quis? nobilem aliquem ipsum fuiſſe oportet.
Ξοῦθος πεφυκὼς Αἰόλου, Διός τ' ἄπο. *Cre.* Xuthus, ab Æolo Jovéque genus trahens.
Καὶ πῶς ξένος σ' ὢν ἔσχεν ἐξ ἐγγενῆ; *Ion* Et quomodo peregrinus exiſtēs te indigenam exiſtentē habuit?
Εὔβοι' Ἀθηναῖς δῆτά τις γείτων πόλις. *Cre.* Eubœa quædam urbs Athenis eſt vicina.
Ὄμβρις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὡρισμένη. *Ion.* Humidis, ut aiunt, limitibus terminata.
Ταύτῃ ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί. *Cre* Hanc depopulatus eſt *cum* Cecropidis communi bello.
Ἐπίκουρος ἐλθὼν, κἆτα σὸν γαμῇ λέχος; *Ion.* Veniens auxiliator deinde te duxit uxorem?
Φερνὰς γὰρ πολέμου, καὶ δορὸς λαβὼν γέρας. *Cre.* Dotem belli, pugnæque præmium accipiens.
Σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις, ἢ μόνη χρησήρια; *Ion.* Cum viro autem venis, an ſola, *ad hæc* oracula?
Σὺν ἀνδρί· σηκοῖς δ' ἐντρέφῃ Τροφωνίου. *Cre.* Cum viro: *Ille* verò delubrum adiit Trophonii.
Πότερα θεατὴς, ἢ χάριν μυστηρίων; *Ion.* Utrum ſpectator & *contemplandi gratiâ*, an vaticinii causâ?

Παρθένους κτανεῖν) Harum Sororum Nomina ſupra memoravi, ad v. 267. viz. *Procrin*, *Orithyiam*, *Chthoniam* & *Creuſam*; præter *Protogeniam* & *Pandoram*; & harum quidem *Procris Cephalo Deionei* filio in Matrimonium ceſſit, *Chthonia Butæ Erichthonii* filio juniori, *Creuſa Xutho Æoli* filio; *Orithyia* verò ad *Iliſſum* amnem à *Boreâ* rapta erat. Quare neceſſe eſt, ut Virgines relinquerentur *Protogenia* & *Pandora* tantùm, quæ ultrò ſe jugulandas Patri obtulerunt, in *Bœotio* bello, ob ſalutem Patriæ; unde *Cicero* in Oratione pro *Sextio*, *Mortem etiam quam* Virgines *Athenis*, *Regis Erechthei filiæ*, *pro Patriâ contempſiſſe dicuntur*, *Ego Vir Conſularis*, *tantis rebus geſtis*, *timerem*? Quòd *Virgines* dixit, id *Emphaticè* dictum ſcias, ut & hic *Euripides* παρθένους vocat καθ' ἐξοχὴν, ita enim *Heſychius*, Παρθένοι, τὰς Ἐρεχθέως θυατέρας ὅτως ἔλεγον, καὶ ἑπίμων. Vid. *Joh. Meurſii* Cecropiæ c. 14. p. 30. *Cal. Rhodig.* l. 13. c. 7. *Apollodor.* l. 3. c. 14. §. 4. Quòd verò *Heſychius* addit, καὶ ἑπίμων, id Religioſum honorem notat, *Cicero* enim dicit, *Erechtheum cum Filiabus Numinum vice coli*. Et earum Templum Ἑκατόμπεδον vocabatur. *Heſych.* Ἑκατόμπεδον, νεὼς ἐν τῇ Ἀκροπόλει Παρθένοις κατασκευασθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων. *Joſua Barnes.* V. 280. Νεογνὸν) de hâc voce vid. ſuprà ad v. 31. V. 282. Πληγαὶ τριαίνης Ποντίου σφ' ἀπώλεσαν) *Neptunus Erechtheo* iratus, ob *Eumolpum* filium ſuum, ab eo cæſum, *Tridente* ſuo *Macras* rupes percuſſit, unde *Erechtheus* mari obrutus periit, (ut hoc in loco oſtendit Poeta) eo *viz.* ipſo in loco, quo *Creuſa* ab *Apolline* fuerat compreſſa. De hoc *Erecthei* interitu ex irâ *Neptuni*, ita *Apollodorus* l. 3. c. 14. §. 4. & 5. Γενομένης δὲ μὲν σφαγὴν (ἦσαν παρθένων) τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνεῖλεν Εὔμολπον. Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὴν Ἐρεχθέα, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος ἦν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν. *Joſua Barnes.* V. 283. Μακραὶ δ' χῶρός ἐς' ὀκὴ κεκλησμένος) De hoc loco vid. ſupra ad v. 13. V. 286. Τιμᾷ; τί μοι; ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν·) Ita *Scaligero* præeunte lego. Olim horrendo errore erat, Τιμᾷ, τιμᾷ, ὡς μή ποτ' ὤφελόν σ' εἰσιδεῖν, Metro miſerè luxato, ſenſu prorſus nullo. De quâ tamen re nihil omnino *Stephanus* cum ſuis MSS. Nihil omninò *Canterus* cum ſuis Conjecturis; nè erroris quidem nos admonuit. De aliis, quòd prætermiſerint, non eſt mirum; *Duportus* Verſum redundare videns, σφ' ἰδεῖν legebat, ſicut & *Scaliger*; ſecundum autem τιμᾷ, ſolus *Scaliger* in τί μοι vertendum duxit; Σφὲ autem pro αὐτὸν ad *locum* reſpicit, ut verſu præcedenti, τιμᾷ σφε Πύθιος &c. *i. e.* χῶρον. *Joſua Barnes.* V. 296. Κεκροπίδαις) *Athenienſes* à Primo ſuo Rege *Ægyptio Cecrope*, Κεκροπίδαι dicti ſunt, ut & Ἐρεχθεῖδαι à Sexto Rege *Erechtheo*, denique Θησεῖδαι à *Theſeo*, & Κοδρίδαι à *Codro*, qui ferè præcipuè inter illorum Reges eminebant. Vid. *Stephanum* περὶ πόλεων, in Voce Ἀθῆναι. *Joſua Barnes.* V. 299. Ἥκεις χρησήρια) εἰς χρησήρια. Notandum eſt ſæpe apud Optimos Authores *Græcos*, ἥκω, ἵκω & ἱκάνω, ut alia Verba Motum ad locum ſignificantia, *Accuſativos* ſine *Præpoſitionibus* ſuis æquè habere, ac cum iis; Nec enim εἰς ἔρεβος ἷκε tantùm dixit *Homerus*, ſed & *Iliad.* α'. v. 317. Κύπρον δ' ἔρεβος ἵκανε ἐλαυνομένη περὶ καπνῷ. Sic *Heſiod.* Scut. v. 32. Τάχα δ' ἷξε Τυφάονος. Sic *Hom.* Odyſſ. γ'. v. 4. Οἱ δ' ἷξε Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον, Ἷξον. Hæc verò ἔλλειψις προθέσεως Recentioribus Poetis longè uſitatior. Satis ſit hæc ſemel hoc in loco monuiſſe. *Joſua Barnes.* V. 300. Σηκοῖς δ' ἐντρέφει Τροφωνίου) Olim σηκὲς ſcriptum erat, quæ Lectio ſtare non potuit, niſi ἀνατρέφει pro ἀνατρέφει legeretur: quare *Scaligerum*, *Duportumque* ſequor, qui legunt σηκοῖς δ' ἐντρέφει. Ut verum autem fatear, mallem ego σηκὲς δ' ἀνατρέφει legere. Judicet Lector. De hoc autem *Trophonio* & *Trophonii* Antro, quod in *Proverbium* abiit, *Niceph. Greg.* in *Syneſ.* de Inſomn. Ἐχρύσετό πε ἀνὴρ Τροφώνιος ὄνομα, μάντις τῷ τρόπῳ, ἔτι ὑπὸ κενοδοξίας εἰς τὸ ἀπόλαυσιν ἑαυτὸν ἐμβαλὼν καὶ κατακρύψας αὐτὸν, τῷ βίῳ ἀπήλλαξεν. Τὸ δὲ ἀπόλαυσιν, φασι, μαντείας ἀνεδίδου τοῖς εἰσιοῦσι καὶ ἐρωτῶσι περὶ ὅτων. De loco ita *Strabo* l. 9. in

9. in *Bœotiâ* fol. 414. Λεβαδία δ' ὄξιν, ὅπου Διὸς Τροφωνίου μαντεῖον ἵδρυται, χάσματος ὑπονόμῳ κατάβασιν ἔχον· καταβαίνει δ' αὐτὸς ὁ χρησομενος ζόμβῳ. Κεῖται δὲ μεταξὺ τῆς Ἑλικῶνος, καὶ τῆς Χαιρωνείας, Κορωνείας πλησίον. Plura de hoc Antro vide infra ad Notam proximè sequentem in fine. *Josua Barnes.*

Κρέ. Κείνου τε, Φοίβου δ', ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος.
Ιων. Καρπῶ δ' ὕπερ γῆς ἦκετ', ἢ παίδων πέρι;
Κρέ. Ἄπαιδες ἐσμέν, χρόνιοι ἔχοντ' ἐυνήματα.
Ιων. Οὐδ' ἔτεκες ὑδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ; 305
Κρέ. Ὁ Φοῖβος οἶδε τἀμὸν ἐμοὶ ἀπαιδίαν.
Ιων. Ὦ τλῆμον, ὡς παῖ' ἀυτυχοῦσ', οὐκ ἀυτυχής.
Κρέ. Σὺ δ' εἶ τίς; ὡς σε τὴν τεκοῦσ' ὄλβιοι.
Ιων. Τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος, εἰμί τ', ὦ γύναι.
Κρέ. Ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος πραθεὶς ὕπο; 310
Ιων. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, Λοξίου κεκλήμεθα.
Κρέ. Ἡμεῖς σ' ἄρ' οὐδὶς, ὦ ξέν', ἀντικλείομεν.
Ιων. Ὡς μὴ εἰδότ', ἥτις μ' ἔτεκεν, ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
Κρέ. Ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοῖς δέ γ', ἢ χθὶ ἥκεις;
Ιων. Ἄπαυμ θεοῦ μοι δῶμα, ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος. 315
Κρέ. Παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναόν, ἢ νεανίας;
Ιων. Βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
Κρέ. Καί τις γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
Ιων. Οὔπω ποτ' ἔγνων μαστόν· ἥδ' ἔθρεψέ με.
Κρέ. Τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσιν. 320
Ιων. Φοίβου προφῆτις, μητέρ' * ὡς νομίζομεν. * Ἴσ. ἴσν.
Κρέ. Εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου, τίνα τροφὼ κεκτημένος;
Ιων. Βωμοί μ' ἔφερβον, οὐπιών τ' ἀεὶ ξένος.
Κρέ. Τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥ τις ποτ' ἦν ἄρα.
Ιων. Ἀδίκημά τι γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως. 325
Κρέ. Ἔχεις γ' βίοτον; εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.
Ιων. Τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
Κρέ. Οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἔξοδον γονάς;
Ιων. Ἔχω γὰρ ὑδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.
Κρέ. Φεῦ· Πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταὔτ' ἄλλη γυνή. 330
Ιων. Τίς; εἶπον· εἰ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμ' ἄν.
Κρέ. Ἧς ἕνεκ' ἦλθον δεῦρο, πρὶν πόσιν μολεῖν.
Ιων. Ποῖόν τι χρῄζουσ', ὡς ὑπουργήσω, γύναι;
Κρέ. Μάντευμα κρυπτὸν δεόμεθα Φοίβου μαθεῖν.
Ιων. Λέγοις ἄν· ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν. 335
Κρέ. Ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἀλλ' αἰδούμεθα.
Ιων. Οὔτ' ἄρα πράξεις ὑδέν· ἀργὸς ἡ θεός.
Κρέ. Φοίβῳ μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν.
Ιων. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.
Κρέ. Καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340
Ιων. * Οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδίκιαν αἰσχύνεται. * Scal. legit Οὐκ ἐς πν' ἀνδρὸς, &c.
Κρέ. Ὃ φησιν αὐτὴ, κοὐ πέπονθεν ἀθλία.
Ιων. Τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεζύγη;
Κρέ. Τὸν παῖδ', ὃν ἔτεκεν, ἐξέθηκε δωμάτων.
Ιων. Ὃδ' ἐκπεθεὶς παῖς, ποῦ 'στιν; εἰσορᾷ φάος; 345

Cre. Illiúsque, Phœbique responsum unum scire cupiens.
Ion. Num pro terræ frugibus venitis, an de liberis *Deu consuluri?*
Cr. Sine liberis sumus, quamvis diuturnâ lecti consuetudinem hab.
Ion. Nec quidquam unquam peperisti; sed sine liberis es?
Cre. Phœbus novit meam sterilitatem *ejúsque causam.*
Ion. O misera, quâ cæteris *in rebus* cum sis felix, *in hâc* non es felix!
Cre. Tu verò quisnam es? Ut tuam matrem judico beatam!
Ion. Dei vocor servus, & sum, ô mulier.
Cre. Donariumne civitatis an ab aliquo venditus?
Ion. Non scio, nisi hoc unum, Apollinis vocor.
Cre. Nos igitur ô hospes te quoque vicissim miseramur.
Ion. Ut qui nesciam, quæ me peperit, & ex quo natus sim.
Cre. Habitasne in illis templis, vel in *aliquâ* domo?
Ion. Totâ Dei *templâ est* mihi domus, ubi me somnus occupârit.
Cre. Puerne exiliens *in hoc* templum venisti, an adolescens?
Ion. Infantem *venisse* dicunt, qui existimat se scire.
Cre. Quæ verò te lacte enutrivit ex Delphicis?
Ion. Nunquam cognovi mammam: Hæc me aluit.
Cre. Quænam ô ærumnole? Ut laborans inveni morbum!
Ion. Phœbi sacerdos, quam ducimus matrem.
Cre. Venisti verò ad virilem ætatem cujus educatione adeptus?
Ion. Aræ me aluerunt, & semper accedens hospes.
Cre. Misera te quæ peperit, quæcunque fuerit tandem.
Ion. Fortasse fui probrum alicujus mulieris.
Cre. Habesne Opes? benè enim ornatus es vestibus.
Ion. Dei *donis* ornamur, cui servimus.
Cr. Non contendisti ad inquisitionem, ut invenires *tuos* parentes?
Ion. Nullum enim indicium, ô mulier, habeo.
Cre. Heu! Quædam alia mulier passa est eadem cum tua matre.
Ion. Quænam? Dic: si me juvaret, lætaremur.
Cre. *Illa*; cujus causâ veni huc, priusquam accedat maritus.
Ion. Quamnam *rem* cupiens, ut *tibi*, mulier, inserviam?
Cre. Oraculum occultum ex Phœbo cupiens cognoscere.
Ion. Dic. Nos enim cætera pro curabimus.
Cre. Audi jam *meum* sermonem; sed nos pudet *hæc dicere.*
Ion. Ergo nihil ages. Hæc Dea *verecundia est* inutilis.
Cre. Quædam mea amica dicit se concubuisse cum Phœbo.
Ion. An mulier compressa esset à deo? nè dixeris, ô hospes.
Cre. Et puerum peperit Deo clam patre.
Ion. Non est: humanæ *enim* culpæ pudet *Deum.*
Cre. Imò quod inquit ipsa, id etiam est passa.
Ion. Quid postea fecit, siquidem deo juncta fuit?
Cre. Filium quem peperit, exposuit foras.
Ion. Hic filius expositus ubi est? aspicitne *solis* lucem?

V. 302. Κείνου τε Φοίβου θ' ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος) Prudentiores homines, nè fortè Sacerdotum dolis caperentur, non unum modò, sed duo simul, aut plura Oracula consulebant; ut Veritatem à pluribus confirmatam haberent, aut ex multorum discrepantiâ falsa evincerent singula. Ita *Cræsus* apud *Herodotum*, tentatis non paucis, *Delphicum* prætulit. *Demosthenes* tamen & hoc Oraculum Φιλιππίζειν dixit; & Exemplum habemus Sacerdotis & ipsius Oraculi Donariis corrupti apud *Herodotum* l. 5. c. 63. de *Pisistratidis.* Item l. 6. Editionis *Stephan.* p. 404. De *Trophonii* autem specu hoc quoque notandum, Fuisse ibidem Fontem unum, qui diceretur Λήθη, cujus aquam haurient Descensuri, ut omnium, quæ ante vidissent, oblivisserentur; item alium, qui Μνημοσύνη vocabatur; ut haustâ indè aquâ, omnium recordarentur, quæ visuri erant. Vid. *Gel. Rhodigin.* l. 20. c. 10. ad finem. *J. Barnes.* V. 313. Ὡς μὴ εἰδότ') Est συνίζησις duarum longarum syllabarum, de quâ *Eustathius* in illud *Homeri* Iliad. λ. v. 349. Ἦ ἔχ ἄλις, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; Sic *Heleu.* v. 929. Τὰ δ' ὄντα, κοὐ μὴ, τὰ δ' οὐκ ὄντ' μὴ εἰδέναι. In quem locum vide quæ Nos. *Ibid.* Ἐξ ὅτου) ἐξ ὅπνου. Vid. Supplic. v. 847. V. 316. Ἀφίκου ναόν) εἰς ναόν. Vide suprà ad v. 299. V. 319. Οὔ πω πο') Syllabam πω *Miltonus* & *Duportus* ad Versûs commodum addidêre, feliciùs, ut mihi videtur, quàm *Scaligeri* vocem πνα. V. 323. Οὐπιών) ὁ ἐπιών. V. 324. Τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν ἄρα) *Scaliger* legit, Τάλαινά γ' ἆρά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν. V. 325. Ἀδίκημά τι) τοῦ pro πινός. V. 337. Ἄρχος ἡ θεός) Ἡ Αἰδὼς ἀλλαχόθι. Κατὰ τὸ Ὁμηρικόν. Αἰδὼς οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρὸς ἐπιτυχ. V. 240. Λάθρα πατρός) Λάθρη *Homero*, ideóque ultimam habet longam. Nec ἰῶτα habet subscriptum. Cum Catu autem legitur, ut *Clam* Latinè, dicimus enim *Clàm* absolutè & *Clàm* Patre. Sic suprà v. 14. Ἀγνῶς πατεί· quanquam alii volunt ibi ἀγνὼς, ut sit Nomen. *J. Barnes.* V. 341. Οὐκ ἔστιν·) *Scaliger* ἔς πν'. Non benè, ut mihi videtur. *Idem.*

Κρέ. Οὐκ

V. 348. Θῆρές σφε τὸν δυσμενον ἐλπίζει κτανεῖν) Hic ἐλπίζω simpliciter pro νομίζω, & πεπεισθαι, ut *Musæus* Idyll. 4. v. 54. ---πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα Γεινάσθαι σε θεῶν τε καὶ ἀνέρι δυσπαρ ἔοικε. Sic *Hesiod.* Ἔργ. v. 271. Ἀλλὰ τά γ' ἄπρηκτ' ἔοικε τελεῖν Διὶ τερπικεραύνῳ· *Moschopulus*, ἀδαμῶς ἐλπίζω, ἀντὶ τοῦ νομίζω. Vid. quæ Nos suprà ad *Supplic.* v. 790. & ad *Helen.* v. 1539. V. 354. Σοὶ ταυτὸν ἥβης, εἰτ' ἦν, εἰχ' ἂν μέζον) Hunc locum videtur *Virgilius* respicere *Æn.* l. 3. v. 490. *Et nunc æquali tecum pubesceret ævo.* Ἥβης μέζον, Pubertatis flos, *Hesiod.* Ἔργ. v. 131. Ἀλλ' ὅταν ὑβρίσῃσι καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο. *Theogn.* v. 1115. Ἥβης μέτρον ἔχουμι. *Homer.* Iliad. λ. v. 225. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης ἐεικυίᾳ ἵκετο μέζον. *Eustath.* Δῆλον ὅτι κατὰ τὸ ἥβης ἐεικυῖος ἵκετο μέζον, παρέρασίς ἐστι τοῦ ἥβησιν. V. 357. Τί δ' εἰ λάθρα νιν) λάθρα pro λάθρη. Vid. supra ad v. 340. V. 378. Ἄν γὰρ) Ita legendum pro ἃ ἂν, *Stephano*, *Cantero*, *Scaligero*, comprobantibus; & ipso etiam Poetâ paulò post, ἃ δ' ἂν, quæ verba huic loco opponuntur, ut sit hic Sensus & Ordo, ἃ γὰρ ἡμεῖς ἂν ζητῶμεν ἀεκόντων θεῶν, ἀνόνητα μὴ ἀγαθὰ κεκτήμεθα· ἃ δ' ἂν οἱ θεοὶ διδῶσιν ἑκόντες, ἐξ αὐτῆς ὠφελούμεθα. Στευδω autem quòd fit μεταβατικὸν aliquando, probavimus ad *Iphigen.* Taur. v. 1352. & *Supplic.* v. 161. Vid. *Hen. Stephan.* Annot. in hunc locum. Ἀκόντων, pro ἀεκόντων, ideoque priorem producit. *Josua Barnes.* V. 379. Ἀνόνητα) Ita pro ἄκοντα *Henricus Stephanus*, rectè legebat. V. 381. Πολλαί γε πολλοῖς &c.) Ita vertit *Hugo Grotius*, *Multæ Miseriæ Genus in Humanum incidunt, Varia videri: Nec reperta est hactenùs Vita ulla, cujus perpetim felix tenor.* V. 386. Σύ γ' ἂν ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν) Hic Versus πολύσημος est, ut *Medæ.* v. 476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλάδ' ὅσοι. Et *Iphigen.* Taur. v. 765. Τὸ σῶμα σώσας, τοὺ λόγους σώσεις ἐμούς. Et v. 784. Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἣν ἔδυσ' ἐμὸς πατήρ. V. 390. Ἀλλ' ὡς ἐᾶν χρὴ ταῦτά γ') Olim Versus miserè laborabat, legebatur enim Ἀλλ' ἐᾶν χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ. *Canterus* nihil opis tulit, nè notavit quidem. *Scaliger* notavit, sed nihil auxilii dedit; *Duportus* legit Ἀλλ' ἦν ἐᾶν μοι χρὴ τάδε &c. *Josua Barnes.*

Κρέ. Οὐκ οἶδεν· ἀδεὶς· παῦτα γὰ μαίνομαι.
Ιων. Εἰ δ' ἔστ' ἔτι, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
Κρέ. Θῆρές σφε τὸν δύσιον ἐλπίζει κτανεῖν.
Ιων. Ποίῳ τόδ' ἔγνω πρωμνὴν πεμπέσῃ;
Κρέ. Ἐλθοῦσ', ἵν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ εὗρ' ἔτι.
Ιων. Ἦν ἥ σαλαγμὸς ἐν σίδῳ τις αἱμάτου;
Κρέ. Οὔ φησι· καί τοι πόλλ' ἐπεσκάφη πέδον.
Ιων. Χρόνῳ δ' τις τῷ παιδὶ ξυμπεφυκέναι μόλυβ';
Κρέ. Σοὶ ταυτὸν ἥβης, εἰτ' ἦν, εἰχ' ἂν μέζον.
Ιων. Ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' αὐλία.
Κρέ. Οὔκουν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τέξει γόνον.
Ιων. Τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκπέφευ λαβών;
Κρέ. Τὰ κοινὰ χαίρων, ἡ δίκαια δρᾷ, μόνος.
Ιων. Οἴ μοι· πεπρωμένος ἡ τύχη τῷ μῷ παιδί.
Κρέ. Καί σ', ὦ ξέν', οἴμαι μητέρ' ἀθλίαν πυθεῖν.
Ιων. Καὶ μή γ' ἐπ' οἰκτον μ' ἔξαγ', ἃ λελήσμεθα.
Κρέ. Σιγῶ· πέφαινε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι.
Ιων. Οἶσθ' οὖν, ὃ κάμνει τῷ λόγῳ μάλιστά σοι;
Κρέ. Τίδ' οὐκ ἐκείνη τῇ παλαιπώρῳ νόσῳ;
Ιων. Πῶς ὁ θεὸς, ὃ λαθεῖν βέλεται, μαντεύσεται;
Κρέ. Εἵρηκε καδίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδι.
Ιων. Αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα, μὴ ἐξέλεγχέ νιν.
Κρέ. Ἀλγυίεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
Ιων. Οὐκ ἔστιν, ὅστις σοι φρονῶν τόδε
Ἐν τοῖς δὲ αὐτῷ δώμασιν κακὸς φανεὶς
Φοῖβον, δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
Δράσειεν ἄν τι πημ' · ἀπαλλάσσου, γύναι.
Τῷ γὰρ θεῷ ταὐτοῦτ' ἀμαθίαν ἔλθοιμεν ἄν,
Εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
Εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν
Φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν, ἢ σφαγίοις μήλων
Σφαγῇσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτερῶν.
* Ἃ γὰρ βία ἀποδίδωμεν ἀκόντων θεῶν,
Ἀνόητα κεκτήμεθα ταῦτ', ὦ γύναι·
Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα.
Χο. Πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν.
Μορφαὶ δ' διαφέρουσιν. ἐν δ' ἀν' εὐτυχὲς
Μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῳ.
Κρέ. Ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ, κἀνθάδ' ὢ δίκαιος εἶ
Εἰς πλὴν ἀπούσην, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι.
Σὺ γ' οὐκ ἔσωσας τὸν σὸν, ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν.
Οὔδ' ἱστορούσῃ μητρὶ, μάντις ὤν, ἐρεῖς.
Ὡς εἰ μὲ οὐκέτ' ἔστι, σὐγκωθῇ τάφῳ·
Εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μικρὸς εἰς ὄψιν ποτέ.
Ἀλλ' ὡς ἐᾶν χρὴ ταῦτά γ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ

Cre. Nemo scit: & ob hæc *ipsa* oraculum consulo.
Ion. Si igitur non amplius superest, quomodo periit?
Cre. Putat bestias interfecisse illum miserum
Ion. Quonam indicio utens cognovit hoc?
Cre. Cum venisset eò, ubi eum exposuerat, non invenit iterum.
Ion. Erantne aliquæ stillæ sanguinis in viâ?
Cre. Negat *se quicquam vidisse*, quāvis diligèter cōsiderav. solum.
Ion. Quod verò tempus *est* interfecto puero?
Cre. Haberet eandem mensuram ætatis, quam tu, si viveret.
Ion. Injuriâ afficit *eam* Deus: mater verò *est* misera
Cre. Nunquam in posterum gignet aliam sobolem.
Ion. Quid verò si furtim sublatum Phœbus ipsum alat?
Cre. Gaudens de re communi solus, non facit juste.
Ion. Heuicongruam fortunam meæ calamitati,
Cre. Et te, ô hospes, existimo matrem miseram desiderare.
Ion. Ne me ducas ad dolorem, cujus obliti sumus.
Cre. Taceo: pertexe verò *illa* de quibus interrogo te.
Ion. Scisne igitur, quæ pars tuæ orationis laboret maximè?
Cre. Quid verò non languet illi miseræ?
Ion. Quomodo Deus, quod latere cupit, oraculo deteget?
Cre. Si quidem insidet communi tripodi Græciæ.
Ion. Pudet eum hujus rei, ne exquire ab ipso.
Cre. Quæ verò passa est *Dei concubitum*, ob hanc fortunā dolet.
Ion. Non est, qui tibi vatisinetur ista.
In suo enim templo accusatus tanquam turpis
Phœbus, justè eum, qui oracula tibi redderet,
Afficeret aliquo malo. *Quamobrem* hinc discede, mulier.
" Non enim dicenda *sunt* Deo contraria.
" Eo enim dementiæ veniremus,
" Si deos invitos cogere vellemus
" Dicere quæ nolunt, aut ante aram factis
" Mactationibus ovium, aut per auguria avium.
" Si enim vi *rem* urgeamus invitis Diis,
" Possidemus inutilia bona, ô mulier:
" Quæ verò volentes dederint, *illis* juvamur.
Ch. " Multæ profectò sunt multorum mortalium calamitates.
" Formæ verò *ipsarū inter se* differunt. Unam verò felicitatem
" Vix unquam inveniet aliquis *in* hominum vitâ.
Cre. O Phœbe, & illic, & hic non justus es
In illam absentem, cujus adsunt sermones.
Tu enim non servâsti tuum *filium*, quem oportebat à te servari.
Nec interroganti matri, vates existens, dices *quod cupit*.
Ut si quidem non supereſt amplius; tumuletur sepulcro:
Si verò vivit, veniat matris in conspectum tandem.
Sed & sic omittere hæc decet, si à Deo

Κωλυόμεθα μὴ μαθεῖν, ἃ βέλομαι.
Ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ ἀνδρὶ σῷ πόσιν
Ξοῦθον, πέλας δὴ τόνδε, τὰς Τροφωνίου
Λιπόντα θαλάμας, τὸν λελεγμένων λόγων
Σίγα πρὸς ἄνδρα, μή τιν' αἰσχύνην λάβω,
Διακονοῦσα κρυπτά, κἀμοῦ πρόβλ λόγου.
Οὐ γὰρ ἡμᾶς αὐτὸν ἐξηλίσσομεν.
" Τὰ γὰρ γυναικῶν δυσερῆ πρὸς ἄρσενας,
" Κἀν τοῖς κακοῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι,
" Μισούμεθ'· ὥστω δυστυχῆς πεφύκαμεν.
Ξου. Πρῶτον μὲν ὁ θεὸς, τῆσδ' ἐμῆς πρόσφθεγμάτων
Λαβὼν ἀπαρχάς, χαιρέτω, σύ τ', ὦ γύναι.
Μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδίᾳ;
Κρέ. Οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμνάν· ἀλλά μοι
Λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις,
Παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται.
Ξου. Οὐκ ἠξίωσε τοῦ θεοῦ πρόσθεν λαβεῖν
Μαντεύματ'· ἦν γὰρ εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
Πρὸς οἶκον ἥξειν, οὐδέ σ' ἐκ χρηστηρίων.
Κρέ. Ὦ * ποτνία Φοίβου μῆτερ, εἰ γὰρ αἰσίως * al. πότνα.
Ἐλθοιμεν· ἄ, τε νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν,
Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βέλτιονα.
Ξου. Ἔσται ταῦτ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;
Ιων. Ἡμεῖς τά γ' ἔξω· τὰ δ' ἔσω δόμων ἄλλοις μέλει,
Οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὦ ξένε,
Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.
Ξου. Καλῶς· ἔχω δὴ πάντ', ὅσων ἐχρῄζομεν·
Στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γάρ, ὡς ἐγὼ κλύω,
Χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπόλυσι
Κοινὸν πρὸ ναοῦ· βουλόμεσθ' ἐν ἡμέρᾳ
Τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.
Σὺ δ' ἀμφὶ βωμοὺς, ὦ γύναι, δαφνηφόρους
Λαβοῦσα κλῶνας, εὐτέκνους, ἔυχου θεοῖς,
Χρησμούς μ' ἐνέγκαι ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
Κρέ. Ἔσται ταῦτ', ἔσται. Λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ
Νῦν ἀλλὰ τοὺς πρίν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
Ἅπας μὲν ἂν γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
Ὅσον γ' χρῄζει, θεὸς γὰρ ὄντι, δέξομαι.
Ιων. Τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
Κρυπταῖσιν αἰεὶ λοιδορεῖσ' αἰνίσσεται;
Ἦ τοι φυγοῦσα γῆς ὕπαρ μαίνεται;
Ἦ καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
Ἀτὰρ δυσαρὴς τῆς Ἐρεχθέως τί μοι
Μέλεις * προσήκει τ' ἔδαις ἀλλὰ χρυσέαις * al. προσῆκε μ' ἐδάη.
Περχοίσιν, ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια,
Δέρσον καθήσω. Νυστετηρὸς δέ μοι

Prohibemur cognoscere, quæ volumus.
Sed ô hospes (video enim generosum maritum
Xuthum, propè accedentem hunc Trophonii jam
Relicto Antro) dictos sermones
Taceto apud maritum, ne quod probrum suscipiam,
Curiosè tractans arcana, & efferatur sermo
Non *ita*, ut nos eum explicavimus.
" Conditio enim mulierum misera *est* apud viros:
" Nam bonæ etiam inter malas mixtæ
" Odio habemur: adeò miseræ sumus.
Xu. Primum quidem Deus, qui meorum alloquiorum
Accipit primitias, salvus sit, túque, ô uxor, *deinde salve.*
Num ferò reversus te consternavi pavore?
Cre. Non; sed in solicitudinem venisti? sed mihi
Dic quodnam oraculum ex Trophonii specu feras,
Et quomodo nobis semen liberorum succedet.
Xu. Non voluit antevertere Dei
Oraculum: unum tantùm dixit, me non sine liberis
Domum rediturum esse, neque etiam te ab oraculis.
Cre. O veneranda Phœbi mater, utinam feliciter
Venerimus *huc*: utinam nostra commercia, quæ antea fuerunt,
Cadant meliora apud filium tuum.
Xu. Fient hæc. Sed quis est *hic* propheta Dei?
Ion. Nos quidē *ea curamus* quæ *sunt* ext. *temp.* Interiora v. alii curant,
Qui prope tripodem sedent, hospes,
Optimates Delphorum, quos legit sors.
Xu. Rectè *dixisti.* Habeo igitur omnia, quæ cupiebamus.
Ibo *igitur* intro. Etenim, ut ego audio,
Per sortem cecidit advenis oraculum
Commune ante templum: volumus die
Hâc (sacra enim *est*) dei capere oracula,
Tu verò circa aras, ô mulier, laureos
Accipiens ramos, pete à Diis, ut prole-felix
Oraculum ego referam ex templo Apollinis.
Cre. Erunt hæc, erunt: si velit autem Apollo
Nunc saltem priora sanare peccata,
Non totus quidem erga nos erit amicus:
Quantum verò vult (est enim Deus) accipiam.
Ion. Quid verò verbis hæc hospita in Deum
Tectis semper convicia jactans obscurè significat?
An exulans pro patriâ consulit oraculum:
An etiam tacens aliquid *eorum*, quæ taceri convenit?
Sed filia hæc Erechthei quid mihi
Curæ est? & * *quid me* attingit solum *Atticum*? quin aureis
Gutturniis protectus ad asperso-ria, * *vel* nihil ad me attinet.
Asperginem emittam. Sed cattigandus mihi

V. 392. Ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ &c.) Sensus Verborum & ordo est talis, Ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ ἀνδρὶ σῷ πόσιν, Ξοῦθον, πέλας δὴ τόνδε, τὸν Τροφωνίου θαλάμας λιπόντα, σὺ ἔα τοὺς λόγους σίγας, καὶ μὴ ἐξήνεγκον πρὸς ἄνδρα &c. In quem Sensum & *Latinam* Versionem emendavi. *Jos. Barnes.* V. 393. Τὰς Τροφωνίου λιπόντα θαλάμας) De *Trophonii* Antro vide quæ Nos suprà ad v. 300. Quod θαλάμη autem Antrum significet & propriè Animalis Bruti, vid. ad *Phœniss.* v. 938. *Bacch.* v. 561. & *Cyclop.* v. 57. *Josua Barnes.* V. 395. Διακονοῦσα) τὸ ᾰ in Διακονοῦσα producitur, quia *loniсè* scribitur διηκονέουσα, sic *Cyclop.* v. 31. Κύκλωπ δείπνων ἀνοσίων διήκορος. *Idem.* V. 401. Πρῶτον μὲν ὁ θεὸς) Cùm prius esset scriptum πρῶτον μὲν θεὸς *Scaliger* & *Duport.* legebant, πρῶτον θεὸς μὲν, levissimâ, fateor, flexione; sed ὅ, qui ob Emphasin desideratur, excidisse videtur; quare id restituendum duxi. *Josua Barnes.* V. 405. Ἐκ Τροφωνίου) Ναοῦ, vel χρησηρίου, elegantèr subauditur *Latinis* quoque *Ædes*, cùm *Jovis* aut *Apollinis* dicunt. *Terentius*, ubi ad *Dianæ* veneris. *Cicero* pro *Cluentio*, sicut in statuis inauratis, quas posuit ad *Juturnæ*. Ad ea vero quæ de *Trophonii* antro diximus suprà ad v. 300. Adde etiam *Luciani* Dialogum, *Menippi*, *Amphilochi* & *Trophonii*. *Joh. Brodæus.* V. 415. Τείποδος, ὦ ξένε) Quùm antehac excidisset ὦ, *Scaliger* legebat τοῦ τείποδος, ut Versum sic sanaret, qui meliùs cum ᾰ stabit; & *Duportus* ita legit. *Jos. Barnes.* V. 419. Χρησήριον πέπτωκε) Tempus appetit, quo *Pythia* Advenis respondeat. Neque enim semper Dabat, neque

Diebus nefastis. Quare Poeta mox ait, βουλόμεσθ' ἐν ἡμέρᾳ τῇδ', αἰσία γὰρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα. Hinc *Plutarch.* in *Alexandro*, Βουλόμενος ἢ τῷ θεῷ χρήσασθαι περὶ τῆς στρατείας, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς, καὶ κατὰ τύχην ἡμερῶν ἀποφράδων ἀγόντων, ἐν αἷς οὐ νενόμισται δημοσίᾳ χρᾶν. *J. Barnes.* V. 421. Τῇδ', αἰσία γὰρ) *Pythia* certis diebus, præcipuè Festis, Responsa dare solebat. Vid. ad Notam præcedentem. V. 434. Μέλεις; προσήκει τ' ἔδαις) Apud *Justinum Martyrem* in Opusculo περὶ Μοναρχίας citantem hos Versus p. 169. legitur pro προσήκει τ' ἔδαις, προσῆκέ μ' ἐδάη. Quæ certè Lectio convenit cum eō, quod præcedit, τί μοι μέλει; *Henricus Stephanus.*

Φοίβου,

Φοῖβ', τί παῖδ' ἁπαλὸν βία γαμεῖς,
Προδίδωσι παῖδας ἐκπεπνεύμενος λάθρα
Θνήσκοντας. ἀμέλεις μὴ σύ γ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
"Αρετὰν δίωκε. Καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν κακὸς πεφύκῃ, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.
Πῶς οὖν δίκαιον, τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
Γράφαντας, αὐτοὺς * ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; * Stobæ. ἀδικίας.
Εἰσὶ γάρ ἐστε, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
Δίκας βιαίων δώσετ' ἀνθρώποις γάμων,
Σὺ, καὶ Ποσειδὼν, Ζεύς θ', ὃς οὐρανὸν κρατεῖς,
Ναοὺς πίνοντες ἀδίκως κενώσετε.
Τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς σωφροσύνης πάρα
Σπεύδοντες, ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς
Λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ
Μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας παύδε.

Phœbus, quâ mente virgines pervim comprimens,
Prodat liberos *ex illis* susciens clam, & *deserat*
Morientes. Ne utiq; tu hæc facias, sed quando *rerum* es dominus,
" Cole virtutem. Etenim quisquis mortalium
" Improbus est, *illum* dii puniunt.
Quomodo igitur æquum *est* vos, qui leges mortalibus
Scripsistis, ipsos injustitiæ reos esse?
Si enim (non erit tamen) sed utar sequenti *sermone*,
Jus dabitis hominibus violenti congressûs,
Tu, & Neptunus, & Jupiter, qui in cœlo dominatur,
Templa exhaurietis stupra *vestra* pecuniis redimentes.
Voluptates enim ante modestiam
Studiosè ponentes, injustè facitis.
Non amplius homines
Accusare justum *est*, si Deorum vitia
Imitemur; sed *Deos*, qui docent hæc, *æquum est accusare*.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν,
2 Εἰλείθυιαν, καὶ ἐμὰν
3 Ἀθάναν ἱκετεύω,
4 Φρονήσει Τιτᾶνι λοχεύ-
5 θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
6 Κορυφὰς Διός. ὦ πότνια Νίκα,
7 Μόλε Πύθιον οἶκον,
8 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
9 Πταμένα φρὸς ἀγυιάς,
10 Φοιβήιον ἔνθα γᾶ,
11 Μεσόμφαλον ἑστία,
12 Παραχρεομένῳ τρίποδι
13 Μαντεύματα κραίνει.
14 Σύ, καὶ παῖς Λατοΐδας,
15 Δύο θεαὶ, δύο παρθένοις
16 Καστόρειαι σεμναὶ τῷ Φοίβου

EPODICA.

Strophe.

Ch, 1 Te partuum obstetricem,
2 Eilithyiam, meámque
3 Minervam obsecro,
4 Quæ à prudenti Titane Vulcano,
5 Obstetricata ès in summis
6 Verticibus Jovis, ô veneranda Victoria, i.e. *Pallas*,
7 Veni *ad* Pythicam domum,
8 Olympi *ex* aureis thalamis
9 Volitans ad plateas,
10 Ubi Phœbeia tellus,
11 Domus in terræ medio sita,
12 Numine-afflato tripode
13 Oracula perfecta reddit.
14 Tu, & Latonæ filia *Diana*,
15 Duæ deæ, duæ virgines,
16 Castæ sorores Phœbi,

V. 438. Προδίδωσι παῖδας ἐκπεπνεύμενος λάθρα) Cùm olim τεπνεύμενος esset scriptum, *Hugo Grotius* præfixit ε, ut Versus fulciretur, *H. Stephanus* καὶ legit, ut & *Scaliger*, sed tum quoque προδιδῷς τε legendum: meliùs *Canterus* cum *Justino Martyre* legit ἐκπεπνεύμενος. Quem videsis *Novar. Lection.* l. 5. c. xi. *Josua Barnes.* V. 439. Ἀμέλεις μὴ σύγ'.) Ἀμέλει, ὑπόρρημα βεβαιωτικὸν, οἷα δήπου, πάντως, δηλαδὴ, Vide *Hesychium*, *Phavorinum* & *Eustathium* fol. 1407. lin. 12. *Apollinem* autem alloquitur *Ion*. Potest & legi θήσκοντας ἀμελεῖ, i. e. ὑπορρᾷ. De hoc loco, ut Gentilium Deorum Vitia Malorum Hominum Excusatio & æmulatio fuerint, vid. *Exemplum* in *Eunucho Terentianâ* Act. 3. Scen. v. *Cyprianus* Epistolâ 2. Deos suos, quos venerantur, imitantur. Fiunt Miseris & Religiosa delicta. Vid. *Hugonem Grotium* de Veritate *Christianæ* Religionis l. 4. Ebriosus *Bacchus*, Mulierosus *Hercules*, impius in Fratrem *Romulus*, in Patrem *Jupiter* &c. & Annotata in locum. *J. Barnes.* V. 440. Καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν κακὸς πεφύκῃ) Ita *Justini* exemplar emendatiùs legit, cùm olim in nostris pro ἂν legebatur ὢν, & πεφύκει pro πεφύκῃ. Vid. *Gul. Canteri Novar. Lection.* l. 4. c. xi. ad finem. *J. Barnes.* V. 443. Ἀνομίαν) *Stobæus* legit ἀδικίας, sed puto per errorem, eò quod ea vox quarto abhinc versu occurrat. V. 444. Τῷ λόγῳ γ' ἢ χρήσομαι) Cùm ἀστῷ olim malè aderat, Versuique & Sensui nocivum, ex Veteribus Codicibus & *Justini* exemplari restituit nobis *Henricus Stephanus* λόγῳ, monétque legi apud *Justinum* χρήσομαι. Certè λόγῳ, necesse est, legamus. Ita quoque *Scaliger* legit. *J. Barnes.* V. 445. Δίκας βιαίων δώσετ') Δίκας δώσετε ἀνθρώποις, Jus reddere sustinebitis hominibus; Hic sensus loci, Εἰ γὰρ ἔσται τι τοιοῦτον, ὅμως ἐγὼ λόγῳ χρήσομαι) Δίκας δώσετε καὶ ὑποστήσετε τοῖς ἀνθρώποις, ναοὺς ὑμετέρους πάντων ἅμα θησαυρῶν ἐκπενούσετε πίνοντες χρήματα, ὡς ἀνθρωποι πιεῖν εἰώθασιν. Et in hunc sensum, quem Nemo hactenùs Interpretum vidit, *Latinam* Versionem emendavi. *J. Barnes.* V. 447. Ναοὺς πίνοντες) Quod πίνω Communem habet priorem syllabam, suprà probavimus ad *Iphigen.* Taur. v. 339. Δίκας πίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς. Nec *Euripides* solus hoc facit, Nam & *Æschylus* Agamem. v. 1591. Χειρὸς πατρῴας ἐκπίνοντα μηχανάς. *J. Barnes.* V. 453. Εἰλείθυιαν καὶ ἐμὰν) Ita cum *Duporto* lego pro τε ἐμὰν, apertè enim Poeta distinguit inter *Lucinam*, i. e. *Dianam* & suam, *i. e. Atheniensem Minervam*, v. 465. Σὺ καὶ παῖς Λατοῦς, δύο θεαὶ, δύο παρθένοι, quare *Brodæus* somniat, cùm dicit, *Hìc Euripides Dianam eandem cum Minervâ credit.* Josua Barnes. V. 455. Φρονήσει Τιτᾶνι λοχεύθεῖσαν) *Vulcanum* designat, qui *Jovis* Cerebro laboranti aureâ securi obstetricabat; neque Φρονήσει hìc est nomen proprium sed appellativum, ut in *Latinâ* versione nunc emendatum dedimus, Φρονηθεὺς autem dicitur, ut πολύφρων & πολύμητις *Homeri*, ob Peritiam in Arte Fabrili, & quia Ferrum igni primus emollitum elaboravit. Nota est Fabula de *Vulcano Jovi* obstetricante ex *Luciano* & aliis. *Jos. Barnes.* V. 457. Ὦ πότνια Νίκη) Colebatur (inquit *Cælius Rhodiginus* Antiqu. Lection. l. 14. c. 18.) *Athenis Minervæ* Νίκης simulacrum ἄπτερον, *i.e.* sine Alis, habens in Dextrâ Malum Punicum, in sinistrâ Galeam; quod in primò de Acropoli *Heliodorus* scribit. Locum respexit Vir magnæ Lectionis *Harpocrationis*, Νίκης ξόανον ἄπτερον, ἔχον μὲν ἐν τῇ δεξιᾷ Ῥοιὰν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐπμᾶτο. ὅτι δὲ ἐπμᾶτο παρ' Ἀθωνάοις, δηλοῖ καὶ Ἡλιόδωρος ὁ Περιηγητὴς, ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Ἀκροπόλεως. Vide plura de hâc re apud *Johannem Meursium* Cecropiæ c. 8. *Josua Barnes.* V. 462. Μεσόμφαλον ἑστία) De *Delphis* Umbilico Orbis, vide quæ Nos suprà ad v. 223. V. 463. Παραχρεομένῳ τρίποδι) Modus Oracula edendi, & ex Tripode Vaticinandi à *Longino* petendus, apud Ὕψος, Editio *Tan. Fabri* p. 33. Καὶ πῶς Πυθίαν λόγος ἔχει τρίποδι παπαίζουσαν, ἔνθα ῥῆγμά ὄζει γῆς ἀναπνέον, ὡς φασιν, ἀτμὸν ἔνθεον αὐτόθεν, καὶ ἐγκύμονα τῆς δαιμονίου καδίσκης μαντικὴ χρησμῳδὸν καθ' ὑπόνοιαν. Huc adde, *Lucian.*

Bis

Accuſ. fol. 743. Ἔνθα ἂν ἡ Πεῤῥαιβὶς πίθσα τῆ ἱερῆ νάματ, καὶ μαντικὴν τῆς Δάφνης, καὶ τὸν Τείποδα διδόσι μαντικήν, κελεύει παρεῖναι, ἄοκνον χρὴ αὐτίκα μάλα παρεσάναι (viz. τὸν Θεὸν) ζωειέρντα τὸ χρησμός. Iſaac Tzetzes in Lycophron. Φασὶν, ὅτι ἐν τῷ Τείποδι χάσμα ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντεύσιμα, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἄδυτου ἀνήεσαν, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφήνιζε. Joſua Barnes.

17 Ἱκετεύσατε δή, ὦ κόραι,		17 Supplicate jam, ô virgines,	V. 472. Ὑπερβαλέσας γὰρ ἔχει θνατοῖς εὐδαιμονίας, ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων) Hunc locum de Laude Prolis egregium ſanè *Hugo Grotius* in *Excerptis* eleganti *Latino* Carmine donavit. Huc refer *Joh. Stobæi* Florileg. Titulũ LXXV. ὅτι καλὸν τὸ ἔχειν παῖδας. Item *Tobiæ Magiri* Polymnemon in Titulo *Liberi*, ubi *Liberos habere bonum*. Item Pſal. 127 v. 3. Ἰδοὺ, κληρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός· Ὥσπερ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοί· Adeas, ſi libet, *Apollinarii* & *Duporti* Metricas Verſiones loci. Nos aliò properamus. *J. Barnes.* V. 477. Νεάνιδες ἦεν) ἤγουν νεαρίαι ἠδ' ὄντες, ὅθεν καὶ ἔξοντες διὰ τὸ φεῦ τὸ Σημαινόμενον. *J. Barnes.* V. 478. Διαπέπρωται πλοῦτον) τὸν ἐκ διαθήκης φερομένον. V. 481. Ἀλλά τε δὴ ἐσθλοῖς) Huc refer illud *Pſalm.* 127. v. 5. De multorum Liberorum Parentibus, Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ὁπλοθήκην αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· Οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις. *Euripides* igitur Mares Liberos Columnas Familiâs vocat, *Iphigen. Taur.* v. 57. Σπύλοι δὲ οἴκων εἶσι παῖδες ἄρσενες. Et *Cicero* pro *Cluentio* Filium vocat *Spem Parentis, Memoriam Nominis, Subſidium Generis, Hæredem Familiæ, Deſignatum Reip. Civem. Idem.* V. 488. Τὸν ἄπαιδα δ' ἀποσυλῶ βίον) Huc refer illud *Poſidippi* Πήρωσις, ἅπας βίος. *Idem.* V. 492. Ὦ Πανὸς δακήματα) Ad *Macras* reſpicit, ubi *Panis* Spelunca, Adytum & Ara, ut infra v. 936. Οἵδε Κεκροπίας πέτρας, Πεῤῥηβόρειον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκουσιν; Οἵδ' ἔνθα Πανὸς ἄδυτα, καὶ βωμοὶ πέλας. Vid. etiam ſupra ad v. 8. Quin Rupes, & Montium Culmina, atque Antra, ferè *Pani* ſacra ſemper habita. Hinc illud *Anthолog.* l. 2. Πανὶ φιλοσπήλυγγι καὶ ἐρεσφοιτάσι Νύμφαις. Hinc κρημνοβάτης, παρωρείτης, & πλειοβάτης, βυνίτης &c. *Panis* Epitheta paſſim leguntur. Quin & *Oppianus* Halieut. l. 2. Καφύκιον illum vocat, ab Antro *Corycio* in monte *Parnaſſo*, in quo ſimul cum *Baccho* & *Nymphis* colebatur, Πανὶ ᾧ Κωρυκίῳ βυθίλιον ᾠδήσατο τέχνῳ. Hinc *Pauſanias* Phocic. fol. 349. lin. 30. De Antro *Corycio* loquens, Ἱερὸν δ' αὐτοῦ οἱ πρὸς τὸν Παρνασσὸν Κωρυκίων τε ἐς) Νυμφῶν καὶ Πανὸς μάλιστα ἥγηνται. Vid. quæ Nos de *Corycio* Antro ad *Bacch.* v. 559. *Joſua Barnes.* V. 494. Μυχοὶ δυσὶ μακραῖς) *Henricus Stephanus*, pro δυσὶ legebat δυοῖ ex Codice Vetuſto, puto legendum ταῖσι Μακραῖς; ut in principio ſuperioris Notæ, viz. ad v. 492. Nihil enim δυσὶ loci hic habet. *J. Barnes.* V. 496. Ἀχαιάδι) *Scalig.* Ἀγλαΐδι legit. Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 23. V. 497. Στάδια) χλοερὰ στάδια. V. 499. Ὕμνων) *Henricus Stephanus* ex Veteri Codice ὕμνον legit & ſequi vult συρίζῃς. Ego ὕμνων retineo & ab Ἰαχαῖς regi puto. V. 500. Αὐλείοις) Ita pro αὐλίοις ſcribo, *Scaliger* ita quoque legendum monet, & concordat cum ἄντροις.

18 Τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως		18 Ut antiquum Erechthei	
19 Γένος εὐτεκνίας χρονίᾳ καθαροῖς	470	19 Genus felicem prolem tandem puris	
20 Μαιόμασι κούραις.		28 Oraculis conſequatur.	
Ἀντιστροφή.		*Antiſtrophe.*	
" 1 *Ὑπερβαλλέσας γὰρ ἔχει	* Duport. ὑπερβαλλέσης.	" 1 Eximias enim præbet	
" 2 Θνατοῖς εὐδαιμονίας,		" 2 Mortalibus fœlicitates	
" 3 Ἀκίνητος ἀφορμὰ		" 3 Certa ſpes *firmúmq; præſidium*	
" 4 Τέκνων, οἷς ἂν καρποτρόφοι	475	" 4 Liberorum, quibus nutrita frugibus	
" 5 Λάμπωσιν ἐν θαλάμοις		" 5 Fulget in thalamis	
" 6 Πατρίοισι νεάνιδες ἦβαι:		" 6 Patriis florida juventus:	
" 7 Διαδέκτορα πλοῦτον		" 7 Hæreditarias divitias	
" 8 Ὡς ἔξοντές γ' ἐκ πατέρων		" 8 Quòd à parentibus ſint habituri, *quas*	
" 9 Ἑτέροις ὀπὶ τέκνοις.	480	" 9 Alios ad liberos, *poſterósque ſuos tranſmittant.*	
" 10 Ἀλλά τε δὴ ἐν κακοῖς,		" 10 Præſidiũ enĩ *liberi ſunt parentibus*, in malis *adverſisq; rebus*,	
" 11 Σώτ' εὐτυχίας, φίλον,		" 11 Et in ſecundis rebus jucundum *ſunt ſolatium*,	
" 12 *Δορί τε γᾶ πατρίᾳ φέρει	* Dup. δόρυ.	" 12 Armíſque ſolo patrio fert *filiorum virtus*	
" 13 Σωτῆριον ἀλκάν.		" 13 Salutarem opem.	
14 Ἐμοὶ μὲ πλοῦτῳ τε πάρος,	485	14 Mihi quidem & divitiis,	
15 Βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶεν		15 Et regiis thalamis præferantur	
16 Τροφαὶ κήδιμοι καλῶν τέκνων.		16 Educationes domeſticæ bonorum liberorum.	
17 Τὸν ἄπαιδα δ' ἀποσυλῶ		" 17 Odi verò orbam	
" 18 Βίον· ᾧ πρόσκειμαι, ψέγω.		" 18 Vitam: & ſi cui placet, *hunc* reprehendo.	
" 19 Μεθ' ὧν κτεάνων μετρίων βιοτᾶς	490	" 19 Cum mediocribus verò facultatibus vitam	
" 20 Εὔπαιδ' ἐχοίμαν.		" 20 Prole felicem habeam.	
Ἐπῳδός.		*Epodus.*	
1 Ὦ Πανὸς δακήματα, καὶ		1 O ſedes Panis, &	
2 Παρανλίζουσα πέτρα,		2 Vicina petra	
3 Μυχοὶ δισσαὶ μακραῖς,		3 Seceſſus *Macrarum* Rupium	
4 Ἵνα χορεύς τε ἰθύσι ποδοῖν	495	3 Ubi choreas ducunt pedibus	
5 *Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι,	* an Ἀγλαύρου.	5 *Aglauri* triplices puellæ,	
6 Στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος ναῶν,		6 *Per* viridia ſtadia *prataque*, ante Palladis templa,	
7 Συρίγγων ὑπ' αὐλίας		7 Fiſtularum, *i.e. fiſtulis luſorum*, ad varios	
8 Ἰαχᾶς * ὕμνων,	* al. ὕμνον.	8 Modos hymnorum:	
9 Ὅπου αὐλείοις συρίζῃς,	500	9 Quando ſtabularibus fiſtulâ canis,	
10 Ὦ Πάν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,		10 O Pan, tuis in antris,	
11 Ἵνα τεκοῦσά τις		11 Ubi quem peperit quædam	
12 Παρθένος, ὦ μελέα, βρέφος Φοίβῳ		12 Virgo (ô miſera) infantem Phœbo,	

13 Πτηνοῖς ἐξώρισεν δοίναν,
14 Θηρσί τε φονίαν
15 Δαῖτα πικρῶν γάμων
16 Ὕβριν· ἔτ' ὄπ κερκίσιν ἔστε λόγοις
17 Φάτιν ἄϊον, αὐτυχίας μετέχειν
18 Θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

13 Expoſuit epulum volucribus,
14 Et feris cruentam
15 Dapem, *ob* amari connubii
16 Probrum. Nec inter radios textorios, nec *inter* ſermones
17 Famam audivi, *nunquam audivi*, felicitatis eſſe participes
18 Liberos à Diis *ex ſtupro ſuſceptos*, *datòſque* mortalibus.

V. 507. Οὔτ' ὀπὶ Κερκίσιν, ἔτ' ὄπι λόγοις) Non in Picturis, ubi Hiſtoriæ effinguntur, obſervavi, neque fando audivi, Deorum Filios ſolidâ felicitate frui; nam & *Hercules* & *Theſeus* & *Caſtor*, & *Pollux* multis laboribus exercitati miſerè tandem periêre. Κερκὶς autem, Radius textorius, pro ipſo opere texto ponitur; ita *Euripidis* ſcholium alibi, Κερκὶς τὸ ὕφασμα ἐν[λαῦθα· ἀπὸ τῦ πυκνῦ]σθαι τὸ πολύμιτον. Κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἄτρακ]τος, ἐν ᾧ ὑφαίνουσιν. Vel ἔτ' ὄπι κερκίσιν, ἔτ' ὀπὶ λόγοις φάτιν ἄϊον, ἤγουν, ἔτε ποτὲ ὀπὶ ταῖς κερκίσιν ὕσυ χ' ἐργαζόμην, ὅταν ἡδέως αἱ γυναῖκες συλλογῶσιν ἀλλήλας &c. *Joſua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

XUthus *ex Oraculi adytis regreſſus*, Ionem *primò illi occurrentem ex* Apollinis *reſponſo ut Filium* ſalutat. *Hâc re inopinatâ ac novâ, planéque, ut videbatur, abſurdâ, commotus* Ion, *iſtam ſalutationem* reſtuit; *errorémque putat ex oraculo perperàm intellecto natum. Tandem verò poſt multas altercationes Patrem illum agnoſcit, & optata ei permittit oſcula.* Xuthus Ionem *ut filium ſuum blandè tractat, eumque* Athenas *ad regnum & ampliſſimas opes invitat.* Ion *illuc ſe conferre nolens, elegantiſſimâ oratione probat, ſe longè vitam, humilem, quietam, otioſam, periculis & moleſtiis carentem, præferre Principum & Regum Divitiis & invidioſæ Felicitati.* Xuthus Ionem *ad Natalium celebrationem & epulas publicas, quas ipſius nomine inſtructurus erat, deducit.* Chorus *Dominæ* Creuſæ *miſertus, calamitates, quas ex novâ hâc ſobole ſuperinductâ preſſuras videt, abominatur,* Xuthique *perfidiam deteſtatur.*

ΙΩΝ, ΞΟΥΘΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Τροχαῖοι.

Ιων. Πρόσοικοι γυναῖκες, αἱ πρὸ δ' ἀμφὶ κρηπίδας δόμων
Θυοδόκων φρέαρημ' ἔχουσαι δεσπότιν φυλάσσετε, 511
Ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα, κ' χρηστήριον
Ξῦθος, ἢ μίμνει κατ' οἶκον ἱερῶν ἀπαγόμενος;
Χο. Ἔν δόμοις ἔς, ὦ ξέν'· ἔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε.
Ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος, πρὸ δ' ἀκέομαι πυλῶν
Δῶπον· ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότιν ὁρᾶν πάρα. 516
Ξῦ. Ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τῦ λόγυ πρέπουσά μοι.
Ι. Χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρονεῖν χ' ὑγιαίνειν δοκῶ.
Ξ. Δός χερὸς φίλημά μοι σῆς, σώματός τ' ἀμφὶ πτυχάς.
Ι. Εὖ φρονεῖς μ', ἢ σ' ἔμηνε θεῦ τις, ὦ ξένε, βλάβη; 520
Ξῦ. Σωφρονῶ, τὰ φίλτατ' εὑρὼν, εἰ φιλῶ ἐφίεμαι.
Ι. Παῦε· μὴ ψαύσας, τὰ τῦ θεῦ σέμνατα ῥήξῃς χερί.
Ξῦ. Ἄψομαι· κὐ ῥυσιάζω· τἀμὰ δ' εὑρίσκω φίλα. 523
Ι. Οὐκ ἀπαλλάξῃ, πρὶν εἰσω τόξα πνδυμόνων λαβῇν;
Ξ. Ὡς τί δὴ φόβυς ἐμὲ σαυτῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα;
Ι. Οὐ φιλῶ φρενῶν ἀμέσως, κ' μεμηνότας ξένυς. 526
Ξ. Κτεῖνε, κ' πάτροφ· παῖδος γὰρ, ἢν κλύνῃς, ἔσῃ φονεύς.
Ι. Πῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' ἔν σ' ἐλέγχειν ἐμοί;
Ξ. Οὐ τρέχων ὁ μάντις ἂν σοι ταμὰ σημήνειεν ἄν;
Ι. Καὶ τί μοι λέξῃς; Ξ. πατὴρ σός εἰμι, κ' σὺ παῖς ἐμός. 530
Ι. Τίς λέγει ταῦτα; Ξ. ὃς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας ἐμόν.
Ι. Μαρτυρεῖς σαυτῷ. Ξ. τὰ τῦ θεῦ μαντῶν χρηστήρια.
Ι. Ἐσφάλης αἴνιγμ' ἀκέσας. Ξ. σὺ δ' ἆρ' ὀρθ' ἀκέομαι;
Ι. Ὅ τι λέγω; τίς ὅδε Φοῖβος; Ξ. τὸν σωθέντα σὸν μοι.
Ι. Τίνα σωάντησι; Ξ. δόμων πρὸ δ' ἐξιόντι τῦ θεῦ. 535

Ion. Ancillæ, quæ circa baſim hujus templi
Sacri cuſtodiam habentes dominum *Xuthum* obſervatis,
Reliquitne jam ſacrum tripodem & oraculum
Xuthus? an manet in ſacello interrogans de orbitate?
Ch. Intus eſt, ô hoſpes, nondum egreſſus eſt ex hâc domo.
Sed tanquam jam egrediatur, harum portarum audimus
Strepitum: atque adeò exeuntem jam dominum videre licet.
Xu. O fili, ſalve: nam hoc exordium loquendi mihi convenit.
I. Salvi ſumus & tu ſanus ſis, & duo exiſti. *i. e. ambo* proſperè fortè.
Xu. Da manûs tuæ mihi oſculum, & complexum corporis.
Ion. Sanusne es, an, ô hoſpes, vertit te in furorē aliqua Dei noxa?
Xu. Sanus ſum, chariſſima nactus, ſi amplecti cupio.
Ion. Deſine. Ne *me* contrectans, Dei coronas rumpas manu.
Xu. Contrect. neq; pignus capio: invenio. n. q. mihi eſt chariſſimum.
I. Non recedes à *me*, priuſquā intra pulmōes *tuos meos* ſagit. recipias?
Xu. Quare verò fugis me, cùm agnoſcas tua chariſſima?
Ion. Non amo ad ſanitatem revocare ineptos & inſanos hoſpites.
X. Interfice, & crema: patris enī tu, ſi *me* occideris, eris interfector.
I. Quomodo v. tu mihi pater es? hoc igitur an nō ridēdū mihi auditu?
Xu. Nonne velox oratio poterit ſignificare tibi meas *res*?
I. Et quid mihi dic. es? *X.* Ego ſum tuus pater, & tu meus filius.
Ion. Quis dixit hæc? *Xu.* Apollo, qui te aluit meum exiſtentem.
I. Dicis tibi ipſi teſtimoniū. *X.* Imò v. Dei cognitis oraculis *hæc dico.*
Ion. Deceptus es audito ænigmate.
Xu. Annon rectè audivimus?
Ion. Quis igitur fuit ſermo Phœbi?
X. Eum qui obviā mihi veniſſet.
Ion. *In* quo occurſu? *Xu.* Exeunti ex hoc templo Dei.

V. 516. Πάρεσ) πάρεστι. V. 520. Εὖ φρονεῖς) *Scaliger* legit Οὐ φρονεῖς, non ſi mihi credis, æquè bene; eſt enim Interrogativè poſitum, Μῶν ſubaudito. V. 521. Εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι) *Henricus Stephanus* & *Canterus* & *Scaliger* pro φυγεῖν, quod malè obtinebat hactenus, φιλεῖν ſubſtituendū probant. Vid. *Canteri* Novar. Lection. l. 2. c. 21. V. 523. Ῥυσιάζω) Vid. infrà v. 1406. à ῥύσιον Pignus. V. 524. Εἴσω τόξα πνδυμόνων λαβεῖν) εἴσω πνδυμόνων, id eſt, εἰς πνεύμονας. Τόξα in hoc loco, non *Arcus*, ſed Sagittas. Ita *Heſych.* Τόξον, κυρίως αὐτὸ τόξον. ὅπλοῖ δ' κ' τὸ πτερικὸν ἐμπειρίαν, κ' αὐτὰ τὰ βέλη. *Joſua Barnes.* V. 226. Οὐ φιλῶ) Cùm olim ἐφείλω ſcriptum, quod per Verſum ſtare nequibat, *Scaliger* legendum monuit, ἐ φιλῶ, rectè quidem. *Senſus* enim eſt, tu interrogas me quare te fugiam; ego *non amo* rationes dare inſanis & rationis expertibus. *J. Barnes.* V. 529. Οὐ τρέχων &c.) De duplici ἂν vide quæ Nos ad *Helen.* v. 954. V. 532. Μαρτυρεῖς σαυτῷ) D. *Johan.* c. 8. v. 13. Σὺ περὶ σαυτῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σ ἐκ ἔστιν ἀληθής. *Joſua Barnes.*

Ion. Quid futurum ut illi accidat? Xu. Meum esse filium.
I. Ex te natū, an don.al.datū, i.e. adopt. X. Donū & tamē nat. ex me.
I. Primū ergo mihi conj. pedē tuū? In me pr.inci. X. Nō alt. ô fili.
I. Undenam venit hæc fortuna? X. Uterq; miramur eācē fortunam.
I. Age: ex quâ verò matre tibi natus sum? X. Dicere non possum.
I. Neque Phœbus dixit? X. Delectatus hoc illud non interrogavi.
I. Ex terra igitur matre sum natus. X. Terra non gignit liberos.
I. Quomodo igitur essem tuus? X. Nescio, ad deum autem refero.
Ion. Age attingamus alios sermones. X. Hoc eris melius, ô fili.
I. Venistine in illegitimum aliquē thorum? X. Stultitiā juventutis.
I. Priusquā duceres filiā Erechthei? X. Non enim postea unquam.
Ion. An igitur tunc me genuisti? X. Convenit tempus.
I. Quomodo verò huc venimus? X. Ob hæc inops cohtilii hæreo.
I. Per longum profectus iter? X. Et hoc me incertū animi facit.
I. Venistine prius ad Pythiam oraculi rupem? X. Ad festa Bacchi.
I. Ad quā v. domū hospitū divertisti? X. Illius, qui me Delp. puerīs.
I. Initiavit te, aut quomodo hæc dicis? X. Mænadibusque Bacchi.
I. Sobrium, an ebrium existentem? Nu. Bacchi captum voluptate.
I. Sec. hoc, q. refers, illic tūc fati sumus. X. Fatum tē invenit, ô fili.
I. Quom. v. ven. ad hæc templa. X. Fortasse infans expositus à puel.
I. Effug. rg. servitutē, nec servi sum? appellandi. X. Patr. nūc susc. ô fili.
I. Non convenit igitur nō oblequi deo. X. Rectè profectò sentis.
I. Quid igitur præterea vol. aliud? X. Nūc vides q. cōvenit te videre.
I. Quàm Jovis filii filium me esse? X. Quod tibi quidem accidit.
I. An igitur attingam illos, qui me genuerunt? X. Obtemperans deo.
I. Salve mihi, ô pater. X. Gratam certè cōpellationē hanc accipio.
Ion. Et hodiernus dies. X. Beatum me fecit.
Ion. O chara mater, nunquid aliquando tuum aspiciam corpus?
Nūc magis cupio te videre, quàm antea, quæcunque tandem lis:
Sed fortasse mortua es, & nos te juvare nihil possumus.

Chorus.

Communes quidem nobis sunt domorum fœlicitates:
Tamen etiam dominam prole fœlicem esse
Optārim, & Erechthei familiam.
Xu. O fili, de tuâ inventione deus
Rem rectè perfecit, & junxit te mihi:
Tuque vicissim charissima invenisti, nescions antea.
Ad quod autē & tu incitatus es, ad hoc ipsū me quoq; tert desiderū,

I. Συμφορᾶς τίν' Ⓖ κυρῆσαι; Ξ. ποῦ δ' ἐμὸν πεφυκέναι.
I. Σὸν γεγὼς τ', ἢ δῶρον ἄλλως; Ξ. δῶρον ὄντά σ' ἐξ ἐμοῦ.
I. Πρῶτά δῆτ' ἐμοὶ ξυναπτέος πόθα σύ; Ξ. οὐκ ἄλλῳ, τέκνον.
I. Ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει; Ξ. δύο μίαν θαυμάζομεν.
I. Ἐκ τίν' Ⓖ δέ σοι πέφυκα μητρός; Ξ. σὺ ἔγὼ φράσαι.
I. Οὐδὲ Φοῖβ Ⓖ εἶπε; Ξ. πρᾴθεὶς τοῦτο, κοὐκ ἠρόμην.
I. Γῆς ἆρ' ἐκπέφυκα μητρός. Ξ. ὦ πέδον τίκτει τέκνα.
I. Πῶς ἂν ἔν εἶμι σός; Ξ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' εἰς τὸν θεόν.
I. Φέρε λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων. Ξ. ταῦτ' ἄμεινον, ὦ τέκνον.
I. Ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ξ. μωρία γε τοῦ νέου. 545
I. Πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως; Ξ. ὦ γὰρ ὕστερόν γέ πω.
I. Ἆρα δῆτ' ὀκνεῖ μ' ἔφυσας; Ξ. τῷ χρόνῳ γε σωτρέχει.
I. Κἆτα πῶς ἀφικόμεθα δεῦρο; Ξ. ταῦτ' ἀμηχανῶ.
I. Διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; Ξ. τοῦτο κἄμ' ἀπορολεῖ.
I. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρὶν; Ξ. εἰς Φανάσσε Βακχίου.
I. Προξένων δ' ὢν τῷ κατέχει; Ξ. ὅς με Δελφίσιν κόραις.
I. Ἐνίασέν σ', ἢ πῶς ταῦτ' ἀυδᾷς; Ξ. Μαινάσιν τε Βακχίου.
I. Ἔμφρον', ἢ κἀτοινον ὄντα; Ξ. Βακχίου θεοῦ ἡδονᾷς.
I. Τοῦτ' ὀκνεῖ νῦν ἐσαπέρηνθρ. Ξ. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν, τέκνον.
I. Πῶς δ' ἀφικόμεθα ναόν; Ξ. ἐκβολον κόρης ἴσως. 555
I. Ἐκπεφυγαμεν τὸ δ' ἄλγος. Ξ. πατέρα νυν δέχει, τέκνον.
I. Τῷ θεῷ γὰρ ὠκ ἀπιστεῖν εἰκός. Ξ. ἓν φρονεῖς ἄρα.
I. Καὶ τί βουλόμεθα γ' ἄλλο; Ξ. νῦν ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν.
I. Ἡ Διὸς παῖδὸς γενέσθαι παῖς; Ξ. * ἦ σοί γε γίνεται. * Scal. 3.
I. Ἡ δίγα δῆθ', οἵ μ' ἔφυσαν; Ξ. πρόθυμός γε τῷ θεῷ.
I. Χαῖρέ μοι, πάτερ. Ξ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
I. Ἡμέρα δ' ἡ νῦν ἄρ' ἔσα. Ξ. μακαριόν γ' ἔθηκέ με.
I. Ὦ φίλη μῆτερ, ποτ' ἄρα κὴ σὸν ὄψομαι δέμας;
Νῶν ποθῶ σε μᾶλλον, ἢ πρίν, ἤπερ εἴ ποτ', εἰσιδεῖν.
Ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμᾶς δ' ὐδὲν ἂν δυναίμεθα.

Iambi.

Χο. Κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
Ὅμως γ' ἂν εὐτυχοῦσαν εἰς τέκν' εὐτυχῆ
Ἐβουλόμην ἄν, τάς τ' Ἐρεχθέως δόμους.
Ξυ. Ὦ τέκνον, εἰς μὲ σοὶ ἀνεύρεσιν, θεὸς
Ὁρθῶς ἔκρανε, κὴ σωτῆρ' ἐμοί τέ σε· 570
Σύ τ' αὖ τὰ φίλτατ' εὗρες, οὐκ εἰδὼς πάρ Ⓖ.
Ὅδ' ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθ Ⓖ,

V. 542. Πέδον) ἔδαφ Ⓖ proprie, nunc γῆ. Ita vox *Latina* solum. Ut *Philosophus* loquitur hìc, non ut Poeta; quis enim nescit Poetarum Fabulas de Terræ filiis? & *proprie* loquitur de Humani generis ortu, qui ex terrâ haud nascitur; *figuratè* enim Plantæ & Arbores & etiam Animalia nonnulla ex Terrâ oriuntur; & soboles illius sunt. V. 545. Μωρία γε τοῦ νέου) Τὸ νέον, i. e. ἡ νεότης. Sic *Andromach.* v. 183. Κακὸν γὰρ ἀνθρώποις τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον Vid. ibid. v. 603. *J. Barnes.* V. 547. Σωτρέχει) Mallem ita legere, quàm συντρέχεις, quod & MS. habere dicit *H. Stephanus*: πρᾶγμα autem intelligitur. V. 549. Ἀπωλεῖ) ἀποπλανᾷ, ἐπιτρέψει, ab ἀολέω, ἀπωλέω quoque legitur. Vid. *Hesych.* in ἀπωλὴν &c. V. 550. Φανάς γε Βακχίου) *Bacchi* Orgiis interfui, quæ facibus accensis Noctu agitari mos erat. *Lycophron.* Δείμων ἐνόρχης φηγαλοῦς φαυσὶν Ⓖ (de *Bacchо*) *Tzetzes* in locum, Φαυσὶν Ⓖ ἤγετο, ἀπὸ τῶν διὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ὀπτηλεῖας τὰ τότε μυούμενα. *Aristophan.* in Nebulis, Παρασίαν θ' ὃς κατέχων πέτραν ζωὴ πολίταις συλαγεῖ, Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων. Ex *Brodæi* Notis. Vid. quæ Nos ad *Rhes.* v. 943. *J. Barnes.* V. 552. Ἐνίασίν σ', ἢ πῶς ταῦτ' αὐδᾷς) *Scaliger* legit ἐνίασσ', quasi à νιάσζω, quod tamen an extet dubi-

bito; νιασεύομαι agnosco: puto ego νιάζω pro νειάζω legi alicubi, unde νίασ Ⓖ, certè *Hesych.* νίασον, χόρτασον à νιάζω· ἐνίασεν autem γ' addito scripsi ob Versum. νίασ Ⓖ quid vid. *Phæniss.* v. 802. & *Bacch.* v. 561. *Josua Barnes.* *Ibid.* Μαινάσιν τε Βακχίου) *Bacchis*, *Liberi* Patri *Mænadibus*, quæ & *Thyades* & *Lenæ* & *Bassarides* & *Mimallones* dictæ. Quod autem *Bacchi* Orgia *Delphis* aliquando celebrarentur, ostendit Poeta ad *Bacch.* v. 306. Ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις Πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα, Βάλλοντα καὶ βάκχιον κλάδον. Hinc *Aristoph.* Scholiast. Βάκχαις Δελφίσι, ταῖς πρὸ Δελφικοῦ χάσματος κατοικούσαις. *Pausan.* Phocicis, fol. 319. lin. 17. Αἱ δὲ Θυάδες, γυναῖκες μέν εἰσιν Ἀττικαί· φοιτῶσι δὲ εἰς τὸν Παρνασσὸν ἅμα ἔτει, αὐταί τε καὶ αἱ γυναῖκες Δελφῶν ἄγουσιν ὄργια Διονύσου. Plura ex *Brodæi* Notis. V. 553. Κάτοινον) Licet immeritò ab *H. Stephano* rejectum, nos hic retinemus, quùm & verbum sit *Euripidæum* & κάτοχον non æquè versui congruat; quicquid ille, frustrà in hâc parte. *Josua Barnes.* 554. Τοῦτο) κἀτοῦτο. ὃ γὰρ λέγεις, ἐκεῖ ἐζητήθη μοι. V. 559. Ἦ Διὸς παῖδὸς γεγὼς παῖς) Non hic, ut *Brodæus* ait, *Apollo* intelligitur (nondum enim novit *Ion*, se *Apollinis* filium esse) sed *Xuthus*, *Æoli* filius, qui erat *Jovis*; quem *Xuthum* suum Patrem *Ion* jam putabat. *Scaliger* benè ὃ pro ἢ legit; sed nec ἢ malè aderat. *J. Barnes.* V. 565. Οὐδὲν ἂν δυναίμεθα) Nos ἂν ob Versum inseruimus; At Codex *Heinsio-Scaligerianus* legendum monet in margine, ὐδὲν ὧδ' ὠναίμεθα, scribendum autem erat etiam sic ὀναίμεθα. *Josua Barnes.* V. 570. Ἔκρανε) aliàs ἔκρανε, sed non æquè benè; est enim ἔκρανε, pro ἔκρηνε, à κράινω, *Aoristi* primi, cum penultimâ longa, ut & σύνηνε. Καὶ Σωτῆρ' ἐμοί τέ σε, ἤγαγε καὶ τέ σε Σωτῆρα ἐμοί· Καὶ enim simul cum τε frequenter apud Poetas. Ita bis *Homerus* in unico versu, *Odyss.* ξ. v. 465. Καί δ' ἀπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν. *Josua Barnes.* V. 572. Ὅ δ' ἦξας) *Scaliger* in Margine ponit εἶκω, quasi ἦξας inde duceretur; ego potiùs ab ἀΐσσω deducam; unde & ἦξα pro ἦιξα, vid. *Phæniss.* v. 1388. Hic autem loci sensus, εἰς ὃ σὺ μὴν ὀρθῶς ἦιξας, ἀλλοῦτ' ζητήσεως, ἐκεῖ τῆς σῆς μητρὸς, κτλ. τὰ ἄνω, Ὦ φίλη μῆτερ, ποτ' ἄρα κὴ σὸν ὄψομαι δέμας, Νῶν ποθῶ σε μᾶλλον, ἢ πρὶν &c.

Τοῦτο χ' ἐμὲ ἔχει, ὁ πόθ⊖ ἥλονόπ, πῶ σῶ μητέρ' ἀνδρεῖν. Ἄλλως, τοῦτο, εἰς ὃ σὺ ἵκξας, χ' ἐμὲ ἔχει, πόθ⊖ ἥλονόπ. Adeò πόθ⊖ per *Appositionem* additur τῷ τοῦτο. Aliàs τοῦδε, pro τοῦτο legendum, ut sit pro τότε. Vel denique εἰς τοῦτο, ut sit, ὃ σὺ μεθ' ὁρμῆς πν⊖ ζητῆς, (τοῦτο γὰρ τὸ ἥξας σημαίνει) εἰς τοῦτο χ' ἐμὲ πόθ⊖ ἔχει. *Josua Barnes.*

V. 585. Οὐ ταυτὸν εἶδ⊖) Olim malè locabantur hæ ipſæ literæ, magno ſenſûs Detrimento; legebatur enim ὅτ' αὖτ' ὄνειδ⊖. Ingenioſiſſimi & ſummæ ſpei Juvenis *Thomæ Stanleii* ſagacitas locum reſtituit in ſuo ad *Æſchylum* aureo Commentario ad *Agam.* v. 1378. Nec *Scalig.* oculos nec *Grotii* fugit. *J. Barnes.* V. 587. Συμφορᾶν) Novè dictum, plerunque enim in malam partem accipitur *συμφορὰ*, hic in bonam: Eſt itaque Vox μέση. Id *Euſtathius* vidit fol. 647. lin. 37. Καὶ ἡ συμφορὰ ἥ, τὸ μόνον ἀποβεβηκὸς⊖, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴ, ὡς δηλοῖ σαφῶς ἄλλοις καὶ ὁ εἰπὼν ἐπ' ἀγαθῷ, τὸ, Ἐπὶ συμφορᾷσι μεγάλοις ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. *Josua Barnes.* V. 589. Εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας χλοηρὰς Ἀθήνας) Vid. *Meurſii* de *Athen.* Fortit. l. 1. c. 1. Et quæ Nos ſupra ad v. 29. V. 594. Μηδὲν καὶ ὄνδεν ἐνδεᾶ' ὧν κεκλήσομαι) Cùm hactenus verbum inter ὄνδεν & ὧν deſiderabatur, ita ego ſupplendum judico. *Scaliger* minùs in hâc parte felicitèr, & multò longiùs à Scripturæ veſtigiis legebat, Τὸ μηδὲν ὧν κἀξ ὀνδένων κεκλήσομαι, puto, quia credidit μηδὲν καὶ ὄνδεν Tautologiæ olere cùm tamen alibi legatur, Οὐδὲν καὶ μηδὲν ἧσσ⊖ μεῖόπων τὸ ἧσ⊖. *Johannes Miltonus* legit, Μηδὲν καὶ ὄνδεν ὧν κεκλήσομαι, πάτερ. *Hugo Grotius*, Μηδὲν καὶ ὄνδεν δὴ ἐκεῖ κεκλήσομαι. *Æmilius Portus* paulò craſſiùs, Μηδὲν καὶ ὄνδεν πάμπαν ὧν κεκλήσομαι. *Henricus Stephanus* & *Duportus* hærent; *Brodæus* & *Canterus* nè defectum quidem notant. *Josua Barnes.* V. 595. Πόλι⊖) Ita ſcribo pro *Attico* πόλεως ob verſum. V. 596. Ζητῶ τις εἶ) *Aliquis eſſe, Primas obtinere.* Ita *Demoſthenes*, Πλεῖοι πολλοὶ (ῥητορικότες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ δοκεῖν τινες εἶ) δ' ἐμπειρίαν πραγματικῆς. *Cicero* ad *Atticum*, Fac ut omnia ad me perſcribas, meque (ut facis) velis eſſe aliquem. Hæc *Brodæus*, quibus addo illud *Act.* 8. v. 9. Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθν⊖ τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν. *J. Barnes.* 597. Λυπρὰ γὰ τὰ κρείσσονα) λυπρὰ pro λυπηρὰ, Quod plus ſemel reperitur, ſic *Medæ.* v. 598. Μῶ μοι ῥώοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βί⊖. *Scholiaſt.* Λυπρὸς, ἀντὶ τοῦ λυπηρὸς καὶ ἔλειψιν τοῦ ῆ. &c. Senſus dicti, Invidiæ obnoxii ſunt Potentiores; & urunt inferiores præ dolore. *Idem.* V. 608. Γωαῖκα θ' ὡς ἄτεκνον) Hìc iterum ὡς pro εἰς vel πρὸς, vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 1287. *Idem.* V. 611. Πῶς ἔχ ὑπ' αὐτῆς) τὸ δ' quod malè irrepſerat inter πῶς & ἔχ, extruſimus iterum. Vid. *G. Cant.* Nov. Lect. l. 5. c. xi.

	Ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὑρήσεις σέθεν,	Quomodo túque, ô fili, invenias matrem tuam,
	Ἐγὼ δ', ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.	Et ego ex quâ mihi muliere natus ſis.
	Χρόνῳ δ' ὀδόντες ταῦτ', ἴσως εὐρησιμῦ ἄν.	Tempori verò permittentes hæc, *eam* fortaſſe inveniemus.
	Ἀλλ' ἐκλιπὼν θεῶν δάπεδ', ἀλητείαν τε σὴν,	Verùm relinquens dei templum, & tuum exilium,
	Εἰς τὰς Ἀθήνας ἦλθε κοινόφρων πατρὶ,	Athenas eas eodem cum patre animo utens,
	Οὗ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον * ἀναμένει πάλαι,	* al. ἀναμίμνει. Ubi te beatum ſceptrum expectat patris,
	Πολὺς δ' πλοῦτ⊖· ὑδὲ δαίπεδον νοσῶν	Et magnæ opes: neque licèt labores carens altero
	Δυοῖν, κεκλήσῃ δυσγενὴς, πένης δ' ἅμα,	Duorum *parentum*, vocaberis ignobilis, pauperque ſimul;
	Ἀλλ' εὐγενής τε, καὶ πολυκτήμων βίου.	Sed nobilis & amplarum dives opum.
	Σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βολῶν ἔχεις;	Taces? cur in terram defixos oculos habes?
	Εἰς φροντίδας δ' ἀπῆλθες· ὀκ δ' χαρμονῆς	Ad cogitandum regreſſus es, & ex lætitiâ
	Πάλιν μεταστὰς, δεῖμα προσβάλλεις πατρί.	Iterum mutatus metum injicis patri.
Ιων.	Οὐ ταυτὸν εἶδ⊖ φαίνε) πῆμ' προσημάτων,	*Ion.* "Non eadem ſpecies videtur *eſſe* rerum,
	Πρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν δ' ὁρωμένων.	"Quæ procul ſunt, & quæ ex propinquo ſpatio ſpectantur.
	Ἐγὼ δή, πῶ μὲ συμφορᾶν ἀσπάζομαι,	Ego certè, hanc quidem fortunam libens amplector:
	Πατέρα σ' ἀνδρῶν. ὧν δ' γιγνώσκω περὶ,	Quòd te patrem invenerim: De quibus v. cogitè *ac ſim ſolicitus*,
	Ἄκουσον· εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας	Audi. Dicunt indigenas eſſe
	Κλεινὰς Ἀθήνας, ὐκ ἐπείσακτον γῆ⊖,	Inclytas Athenas, nec aliunde adductum genus,
	Ἵν' εἰσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένο⊖,	Quò me intrudam duobus morbis laborans,
	Πατρὸς τ' ἐπακτοῦ, κἀυτὸς ὢν νοθαγενὴς.	Patre inquilino *natus*, & ipſe nothus exiſtens.
	Καὶ τοῦτ' ἔχων τοὔνειδ⊖, ἀδενὴς μὲ ὤν,	Et hoc habēs probrū, infirmus quidē *ac homo privatus* manens,
	Μηδὲν καὶ ὐδὲν ὀνδαδ' ὧν κεκλήσομαι.	Nullius pretii vir ibi vocabor, & *contemnar.*
	Ἢν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλι⊖ ὁρμηθεὶς ζυγὸν	"Si verò in primum civitatis ordinem ruens,
	Ζητῶ τις εἶ), πῆμ μὲ ἀδυνάτων ὕπο	"Aliquid eſſe contendam, à tenuioribus quidem
	Μισησόμεθα. λυπρὰ γὰ τὰ κρείσσονα.	"Odio habebimur: odioſa enim *ſunt* potentiora.
	Ὅσοι δ' χρηστοὶ, δυνάμενοί τ' εἶ) σοφοὶ,	"Qui verò boni exiſtentes, & ſapientes capaces,
	Σιγῶσι, καὶ σωδόντες εἰς τὰ πράγματα,	"Tacent, nec ad negotia properant,
	Γέλωτ' ὀν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι,	"Riſum inter ipſos *excitabo*, ſtultique nomen conſequar,
	Οὐχ ἡσυχάζων ὀν πόλει ψόφῳ πλέῳ.	"Qui non quieſcam in civitate ſtrepitûs *periculique* plenâ.
	Τῶνδ' αὖ λογίων τε, χρεωμῴων τε τῇ πόλει	"Rurſus verò clarorum, & Remp. adminiſtrantium *virorum*
	Εἰς ἀξίωμα βὰς, πλέον φρυάσσομαι	"Ad dignitatem ſi aſcendam, magis obſervabor *civium*
	Ψήφοισιν. ὕτω γὰ τοῖσδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ,	"Suffragiis. Sic enim hæc *accidere* ſolent, ô pater;
	Οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι, κἀξιώματα,	"Qui regunt reſpublicas, & *tenent* dignitates,
	Τοῖς ἀνδαμίλλοις εἰσὶ πολεμώτατοι.	"Æmulis ſunt infeſtiſſimi.
	Ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυς ὤν,	Veniens verò in domum alienam advena exiſtens,
	Γυναῖκά θ' ὡς ἄτεκνον, ἣ κοινωμῦται	Et ad mulierem non habentem liberos, quæ ſocia cùm *fuerit*
	Τὰς συμφορὰς σοι προσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν,	Tuæ calamitatis prius, fruſtrata nunc ſuâ ſpe,
	Αὐτὴ καθ' αὑτὼ πῶ τύχω οἵᾳ πικρῶς,	Ipſa apud ſe caſum hunc acerbè feret,
	Πῶς ἐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισησομαι,	Quomodo ei non inviſus ero,
	Ὅσῃ προσῆξ' ὡ σοὶ μὲ ἐγγύθεν ποδὸς,	Quando aſſiſtam quidem ad pedem tuum,
	Ἡ δ' ὅσ' ἄτεκν⊖, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς;	Illa verò ſine liberis exiſtens tuas *res* charas acerbè intuebitur?
	Κᾆτ' ἢ προδὼς σύ μ', ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς,	Deinde aut tu me negligens, reſpicies tuam uxorem,

"Η

Ἢ τἀμὰ τιμᾷς, δῶμα συγχέας ἔχῃς.
ε: Ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων,
" Γυναῖκες ἔυρον ἀνδράσιν ἀγρῴδους ;
Ἄλλως τε, τἀμὰ σοὶ ἄλγιον οἰκείᾳ, πάτερ,
Ἄπαιδα γηράσκειν· ὁ γὰρ ἀξία,
Πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ὤν, ἀπαιδίαν νοσεῖν.
" Τυραννίδ' ὦ τῆς μάτην αἰνουμένης,
" Τὸ μὲν θεώμενον ἡδύ, τὰν δόμοισι δ'
" Λυπρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
" Ὅστις δεδοικὼς, καὶ θεοβλέπων βίαν,
" Αἰῶνα τείνει ; δημότης δ' ἂν εὐτυχὴς
" Ζῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὤν,
" Ὧι τὼς πονηρὼς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
" Ἐσθλὼς δ' μισεῖ, καὶ θανεῖν φοβούμενος.
" Εἴποις ἄν, ὡς ὁ χρυσὸς ὀκνηκᾷ τάδε,
" Πλουτεῖν τε τερπνόν· ὁ φιλῶ * ψόφως κλύειν,
" Ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον, ἢ δ' ἔχει πόνως. * al. ψόφως.
" Εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπουμένῳ.
Ἀδ' ὀνθάδ' εἶχον ἀγαθὰ, ἄκυρον μοι· πάτερ,
" Τὸ φιλοτάτῳ μὲ θεῶν ἀνθρώπων χρεὼν
" Ὄχλον τε μέτριον· ἡδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῷ
" Πονηρὸς ἡδεὶς· κεῖνο δ' οὐκ ἀναγκαῖον,
" Εἴκειν ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν.
Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν', ἢ βεβᾶσι
Ὑπηρέτην χαίρουσιν ὁ χορὸς μου.
Καὶ τὼς μὲν ἐξέπεμπον· οἱ δ' ἦκον ξένοι·
Ὡδ' ἡδὺς αἰεὶ, κοινὸς ὢν, κοινοῖσιν ἦν.
Ὁ δ' εὐκτὸν ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν ᾖ,
Δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος, ἡ φύσις θ' ἅμα
Παρεῖχε τῷ θεῷ· ταῦτα σωνοέμενος,
Κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ, πάτερ.
Ἔα δ' ἐμαυτὸν ζῆν· " ἴσον γὰρ ἡ χάρις,
" Μεγάλοισι χαίρειν, σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.
Χο. Κἀγὼς ἔλεξα, εἴπερ, ὃς ἐγὼ φιλῶ,
Ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.
Ξυ. Παῦσαι λόγων τῶνδ'· εὐτυχεῖν δ' ὅπῃ σοι
Θέλω γὰρ ὅπερ σ' ἔυρον, ἄρξασθαι, τέκνον,

615 Aut *res* meas honorans, domum confundes.
" Quot neces jam venenorum letalium
" Mulieres invenerunt viris perniciem *adferentes* ?
Alioqui etiam tuam conjugem mileror, pater,
Absque liberis senescentem : non enim *est* digna,
620 Quæ prole careat, cùm sit bonis parentibus prognata.
" Regni verò frustrà laudati
" Species quidem externa grata *est* : interiora verò
" *Sunt* tristia. Quis enim beatus, quis fœlix *est*,
" Qui *semper* metuens, & circumspiciens vim,
" Degit vitam ? privatus igitur fortunatus
625 " Vivere malim, quàm princeps existens,
" Cui voluptas *est* improbos habere amicos,
" Et *qui* bonos odit, metuens ne moriatur.
" *Sed* fortasse dices, quòd aurum hæc superat,
" Et dulce *est* habere divitias : non amo strepitus audire
" In manibus servans divitias, neque habere labores.
" Sit mihi vivere mediocriter sine tristitiâ.
Quæ verò hic habuerim bona, audi, pater :
" Primum quidem gratissimum hominibus otium,
" Turbamque mediocrem, neque me deturbavit de viâ
630 " Improbus quisquam : illud enim non tolerabile,
" Cedere de viâ, & locum dare deterioribus.
In deorum verò precibus vitam agebam, aut hominum
Inserviebam gaudentibus *ipse* non lugens.
Et alios quidem dimittebam, alii verò veniebant hospites.
Itaque jucundus semper eram novis ipse novus existens :
Quod verò optandum est hominibus, etiam nolentibus,
Justum me & lex, & natura simul
Deo præbuit. Hæc *igitur* cogitans mecum,
Meliora existimo quæ hìc *sunt*, quàm quæ illic, pater.
Sinas igitur me mihi vivere, " æqualis enim est gratia,
" Magnis gaudere, parvisque jucunde frui.
Cho. Rectè dixisti, si modò *illi*, quos ego amo,
His tuis verbis felices sint futuri.
Xu. Mitte hos sermones ; & felix esse dice :
Volo enim *tibi*, ubi te inveni *sacra* auspicari, fili,

V. 616. Ὅσας σφαγὰς) Ὅσος hic pro πόσος usurpatur. *Indefinitum* pro *Interrogativo*, ut *Theocrit.* Idyll. 4. v. 55. Ὅσσον δεῖ τὸ τύμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσσει. *J. Barnes.* V. 620. Ἀπαιδίαν νοσεῖν) Quia dicimus νόσον νοσεῖν, etiam alius *Accusativus* poni potest, per Appositionem, vel aliàs à priori gubernatus, ut νόσον νοσεῖν, Ἀπαιδίαν δυλονότι ; atque ita ἀπαιδίαν νοσεῖν, subaudi νόσον. De hoc *Accusativo* suorum verborum vid. quæ Nos ad *Iphigen. Aul.* v. 1182. Distinguitur autem ἀπαιδία *Orbitas* & ἀπαιδεία, idem quod ἀπαιδευσία, *Ignorantia* : sic παιδία, παιδιὰ & παιδεία, Prior Vox *Pueritiam*, Secunda *Lusum*, Tertia *Doctrinam* sonat. *Jos. Barnes.* V. 621. Τυραννίδ' ὦ τῆς μάτην αἰνουμένης) *Stobæus*, antequam à *Grotio* ex hoc loco corrigeretur, legebat titulo 49. πάλαι θρυλλουμένης, quæ Lectio certè annotari debet. Hunc autem locum egregiè Latinâ togâ donatum habemus ab *Henrico Stephano* in suis ad *Euripidem* Annotationibus, item ab *Hugone Grotio* in Excerptis & *Stobæo* suæ Editionis, loco modò laudato. Hunc locum *Seneca* in *Oedipo* tangit, v. 6. *Quisquamne Regno gaudet, ô fallax Bonum ! Quantum Malorum Fronte quàm blandâ tegis.* V. 624. Πεφοβλέπων βίαν) Cùm in *Euripide* olim legebatur ἐφοβλέπων βίον, *Stobæus* semper habuit πεφοβλέπων βίαν, quæ ut longè melior Lectio, ab *Hen. Stephano*, ab *Hugone Grotio*, aliisque laudatur ; quare & nos admittimus in Textum. *J. Barnes.* V. 627. Ὦ τὸ πονηρὸς ἡδονὴ φίλους ἔχειν) *Aristoteles* in Politicis ait, πλὴν Τυραννίδα πονηρόφιλόν τι εἶη. Similis locus suprà in Supplicibus, *Actu* II. In Oratione *Thesei* ad Præconem *Thebanum* v. 429. & Deinceps. *Gaſp. Stiblinus.* V. 630. Εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπουμένῳ) Quùm olim deesset vocula inter ἐμοὶ & μέτρια, *Scaliger* ζῆν inserendum judicabat ; Potest & τὸ benè stare ; *Duporti* Lectio frigidior aliquantò, εἴη τ' ἐμοὶ γε μέτρια. *Grotius* & *Canterus* nihil hìc notârunt ; de *Stiblino* itaque & *Porto*, nil mirum. *Jos. Barnes.* V. 638. Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν', ἢ βεβᾶσι) Olim hìc versus miserè se habebat, *viz.* Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς, ἢ γόοισιν, ἢ βεβᾶσι, Quem cùm omnes satis laborantem viderint, plurimi ninniùm laborabant nihil agendo. *Scaliger* imprimis legebat, Θεῶν ἐν εὐχαῖς, ἢ γόοισιν ἐν βεβᾶσι. *Duportus* pro γόοισιν, χρῆσιν, *Brodæus* νόοισιν, & expositit, Deorum mentibus interpretandis. *Canterus*, χρόοισιν ἐν βεβᾶσι. *Henricus Stephanus* nihil ad hunc versum, nisi quòd *Brodæi* sententiâ productâ, χρώμενος pro χρωμένοις ex Veteribus Codicibus eruerit. At *Hugo Grotius* in Excerptis suis, felici, ut puto, conjecturâ, literarum Vestigiis ferè observatis, pro ἢ γόοισιν, ἦγον αἰῶν', legebat : Quam Lectionem & Nos probamus, & in Textum potiùs admittendam ducimus, quàm Veteres errores ; qui & nunc tamen hìc fideliter memorantur. *Josua Barnes.* V. 648. Εἴπερ ὃς ἐγὼ φιλῶ) *Chorus* Famularum *Creusæ*, qui semper illius partibus favere introducitur, videtur hìc *Xutho* & *Ioni* benè velle, at reverà Dominæ suæ metuens, hæc ait, cui ut hæc res sit grata futura, secum dubitat. Usitatum autem est iis, qui tectè & ænigmaticè loquuntur, vel seipsos, vel alium aliquem singularem Personam Plurali numero designare. Vid. infrà ad v. 751. & v. 878. & v. 1056. *Josua Barnes.*

Κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὸν πεσών,
Θυσαί σ', ἃ σου περὶ γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
Καὶ νῦν σ' ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον,
Δείπνοισι τέρψω· τῆσδ' Ἀθηναίων χθονὸς
Ἄξω θεατὴν δῶθεν, ὡς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
Καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βέλομαι
Λυπεῖν ἄτεκνον ἔσθ', αὐτὸς εὐτυχῶν.
Χρόνῳ δ' ἥκειν λαμβάνων προσάξομαι
Δάμαρτ', ἐάν σε σκῆπτρα τἄμ' ἔχειν χθονός.
Ἰωνά σ' ὀνομάζω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
Ὅθ' ὕστερ' αὐτῶν ἐξιόντι μοι θεοῦ
Ἴχνος σωθῆσαι πρῶτος. Ἀλλὰ τῶν φίλων
Πλήρωμ' ἀθροίσας, βυθὸν σὺ ἡδονῇ
Πρόσπτυσσε, μέλλων Δελφίδ' ὀκλιτῶν πόλιν.
Ὑμῖν δ' ὀπάζω, δμῳδίδες, λέγω τάδε,
Ἢ θανάτου εἰπόντος πρὸς δάμαρτ' ἐμοῦ.
Ιων. Στείχοιμ' ἄν· ἓν δ' ἐστὶ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
Εἰ μὴ γὰρ ἥτις μ' ἔτεκεν, εὑρήσω, πάτερ,
Ἀβίωτον ἡμῖν· εἰδ' ἐπεύξασθαι χρεών,
Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
Ὡς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία.
Καταρᾶν γὰρ ἤν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
Κἂν τοῖς λόγοισιν ἀστὸς ᾖ, τόγε σῶμα
Δοῦλον πέπαυται, κοὐκ ἔχει παῤῥησίαν.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Ὁρῶ δάκρυα μέν, καὶ πενθίμους ἄλλας
2 Γεγεναγμοὺς εἰσβολάς,
3 Ὅταν ἐμὰ τύραννος ὐπαδίαν
4 Πόσιν ἔλθοντ' ἴδῃ,
5 Αὐτὴ δ' ἄπαις ᾖ, καὶ λελειμμένη τέκνων.
6 Τίν', ὦ παῖ προμάντι Λατοῦς,
7 Ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν;
8 Πόθεν ὁ παῖς ἅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
9 Τρόφιμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;

Communis menſæ convivium ad commune veniens,
Sacrificioq; facto tuâ natalitia celebrare, quæ prius non celebravi.
Nunc autem te ſicut hoſpitem ducens domeſticum,
Exhilarabo convivio, & Atticæ terræ
Ducâ velut ſpectatorem, tanquam non exiſtentem meum *filium*.
Meam enim conjugem non volo
Triſtitiâ afficere exiſtentem ſterilem, cum ipſe ſim fœlix.
Tempore verò occaſionem accipiens adducam
Conjugem, ut ſinat te habere mea ſceptra *meæ* terræ.
Ionem verò nomino te, *nomine* fortunæ conveniente,
Eò quòd egredienti mihi ex templo Dei
Tu primus occurriſti. Quare amicorum
Cœtum congregans, jucundo ſacrificio
Saluta, relicturus Delphicam civitatem.
Vobis verò, ancillæ, edico ut taceatis hæc:
Aut ſi uxori meæ dixeritis, *denuncio* mortem.
Ion. Proficiſcar ergo: ſed una *pars* fortunæ deeſt mihi.
Niſi enim inveniam *matrem*, quæ me peperit, pater,
Inſuavis vita nobis *erit*: Si *quid* verò votis eſt expetendum,
" Utinam ſit Attica mulier quæ me peperit,
" Ut mihi ſit à matre libertas loquendi.
" Si quis enim hoſpes inciderit in puram civitatem,
" Quanquam nomine civis ſit; tamen os
" Servile muteſcit, & non habet loquendi libertatem.

EPODICA.

Strophe.

Ch. 1 Video quidem lacrymas, & alia lugubria
2 Luctuum exordia,
3 Quando mea domina ſobolem
4 Maritum *ſuum* habere ſciet,
5 Ipſa verò ſterilis fuerit, & carens liberis:
6 O fili Latonæ Vaticine, quo tu antiſtite
7 Uſus es in oraculo edendo?
8 Unde adoleſcens iſte circa tua templa
9 Nutritus adolevit, & ex quâ muliere *natus*?

V. 653. Γενέθλια) Diem Natalem, quo *Juno* præcipuè, *Jupiter*, *Genius* colebantur. *Servius*, Antiqui Natalem tantùm dicebant, Juniores Natalem diem. Ridiculum. *Plautus*, Non meminiſti, me in aurem ad te afferre Natali die? *Lucretius*, *Quapropter neque Natali privata videtur eſſe die Natura animæ. Horat.* Carmin. l. 4. Od. xi. *Jure ſolennis* mihi ſanctiorque *Pœnè* Natali *proprio*; *quòd ex hâc Luce Mæcenas meus affluentes Ordinat* annos. Vid. de Natalibus Conviviis infra ad v. 805. *J. Barnes.* V. 658. Αὐτὸς εὐτυχῶν) ἐκ ἔτ' ἄπαις ὤν, ἀπαιδίαν δὲ ἡ σμικρὸν αὐτύχημα οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον. *J. Barnes.* V. 662. Ὅθ' ἕνεκα) Horũ Vocabulorũ alterutrũ redundat; *Synonyma* enim ſunt & ἐκ παραλλήλου poni *Grammaticis* dicuntur: elegantèr tamen *Atticis* utraque ſimul uſurpatur, Ita *Soph.* Electr. v. 46. Ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προσθεὶς, ὅθ' ἕνεκα Τέθνηκ' Ὀρέστης. Et *Euripid.* Helen. v. 597. Ἑλένην προσφερὴς ὅδ' ἕνεκα σοῦ. Eodem modo dictum volunt τυχὸν ἴσως, & δεύτερον αὖθις. *Joſ. Barnes.* V. 663. Ἀλλὰ τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας, βυθὸν σὺ ἡδονῇ Πρόσπτυσσε, μέλλων Δελφίδ' ὀκλιτῶν πόλιν) Mos erat apud Veteres, ut qui peregrè profecturi eſſent, Vino & Conviviis Amicos ſuos exciperent, ſacrificiis autem Deos colerent: aliquando etiam, ut Domi manentes, præſertim ſi Digniores paulò eſſent, Profecturos Menſâ & Poculis honorarent, Boni Ominis gratiâ. Quin & peregrè profectos, & poſt diutinam abſentiam redeuntes, Amici aut Parentes & Cognati lautè illos excipere ſolebant. Hinc & hodiernus *Academiarum* noſtrarum Mos obtinet; & *Convivium* illud *Viaticum* dicitur a Foy, à *Gallico*, ut puto, *Voy*, unde *Voyage*, Iter pedeſtre; ut *Anglicè*, per mare factum iter denotat. *J. Barnes.* V. 666. Δμωΐδες) Olim δμωΐδεσσι ſcriptum erat, manifeſto errore; Nec dubium erat legi debere vel δμωΐσιν, vel δμωΐδεσσι, quæ vox ultima cùm propriùs ad Veteris Scriptionis veſtigia perveniret, in Textum à Nobis ideò admittitur. V. 671. Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή) En! iterum pium Poetæ Artificium, quâ omnem ſuas *Athenas* ornandi occaſionem arripit; & hoc tamen non ſine causâ valde probabili; *Athenis* enim victurus *Athenienſem* Mulierem ſibi Matrem potiùs optat, ut ſic ſaltem ex Maternâ parte eſſet Indigena & γνήσιος Ἀθηνῶν. Hoc autem pulchrum prætereà eſt προοδοποίημα, ad futuram ἀναγνώρισιν explicandam; quandò nempè apparet, *Ionis* Matrem non *Athenienſem* modò, ſed *Erechthidarum* Nobiliſſimam. *Joſua Barnes.* V. 675. Δοῦλον πέπαυται) *Gulielmus Canterus* Novar. Lection. l. 7. c. 3. pro πέπαυται, legendum putat πέπαται, imò contendit; affirmans πέπαυται hoc in loco Senſui *penè* repugnare. Nos è contrà πέπαυ Verſui non *penè*, ſed *omninò*, repugnare contendimus, quia penultima brevis eſt, ut ex conjugatione colligitur, à πέπαμαι enim ſimplici μ' dicitur; quanquam & in *Anthologiâ* πέπαμμαι legitur, ſed hoc πέπασμαι facit, quod & *Poeticè* & metri neceſſitate dicitur pro πέπαται. Hoc probat inſuper *Ariſtophanes* in *Avibus*, fol. 405. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔδυ᾽ ἐ πέπαται. Jam verò ut πέπαυται ſenſui nihil repugnet, audias hunc locum ita verbatim à nobis explicatum, Ἦν γάρ τις ξένος καὶ ἐπαίσακτος ὢν εἰς πόλιν πᾶσαν καταρᾶν καὶ αὐτόχθονα, καὶ πολίτης γένηται, καὶ ἀστὸς δὴ τῷ λόγῳ νομίζηται, τὸ μὲν ἄλλο σῶμα δοῦλον ὂν πέπαυται, ἡ αὐτὸς καὶ τὸ σῶμα δοῦλον πέπαυται, καὶ οὐκεῖ λέγειν, καὶ οὐκ ἔχει παῤῥησίαν. *Joſua Barnes.* V. 678. Ἐμὰ τύραννος) Ὁ καὶ ἡ τύραννος, ἐμὰ δέσποινα. V. 682. Εἰς ὑμῳδίαν) Ἐν ὑμῳδίᾳ. Quod Oraculum, metro conſtans, edidiſti? Τὰς φυσικῶς χρησμὰς, ait *Ariſtophanis* Scholiaſtes ἐξαμέτρους εἶπε. *Pauſanias* in *Phocicis*, Μετέπειτα καὶ παρὰ πλείστων ἐς Φημονόην δέξα ὄζειν, ὡς πρεσβυτέρα γένοιτο ἡ Φημονὸη τοῦ θεοῦ πρώτη καὶ πρώτη τὸ Ἑξάμετρον ἦσαι. Adi *Plutarchum* in Opuſculo, Περὶ τοῦ μὴ χρᾶν ἔμμετρα νῦν τὴν Πυθίαν. Hinc ego emendavi *Scholiaſten* ad *Oreſt.* v. 1094. Ubi olim, Καὶ ἔχει Καπάνιον, καὶ Φημόνην, ὃν φασὶ πρῶτον Ἑξαμέτρῳ χρῆσαι. Lego Φημονόην, ἵν. *Joſua Barnes.*

10 Οὐ γάρ με φαίνει θέσφατα,
11 Μή τιν' ἔχῃ δόλον.
12 Δειμαίνω συμφορὰν,
13 Ἐφ' ὅ, ποτε βάσεται,
14 Ἄτοπος, ἄτοπα μοι
15 Παραδίδωσί μοι,
16 * Τῳδίποτ' εὔφημα. *al. τῷ δίποτ'.
17 Ἔχει δόλον, τύχαν δ' ὁ παῖς,
18 Ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων.
19 Τίς ὁ τάδε ξυνήσεται;

Ἀντιστροφή.

1 Φίλαι, πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς
2 Ἐς ὦς γεγωνήσομεν
3 Πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχει, ἐλπίδων
4 Μέτοχος ἦν τλάμων;
5 Νῦν δ' ἡ μὲν ἔρρει συμφορᾶις, ὁ δ' εὐτυχεῖ,
6 Πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας·
7 Πόσις δ' ἀκίχητος φίλων.
8 Μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους
9 Μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσε, τύχης.
10 Ὄλοιτ', ὄλοιθ', ὁ πότνιαν
11 Ἐξαπαφὼν ἐμὰν
12 Καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
13 Καλλίφλογα πέλανον
14 Ἐπὶ πυρὶ καθαγίσας.
15 Τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται
16 [Δέσποινα πιστὸν τε,
17 Νόῳ τε φιλοδέσποτον·
18 Τῆς γὰ πάλαι κυρῶ] φίλα
19 Τυραννίδος, Τυραννίδος.

Ἐπῳδός.

1 Ἦ δὴ πελάσας, δείπνων κυρεῖ
2 Παῖς, καὶ πατὴρ νέος νέων,
3 Ἵνα θεάδες Παρνασσοῦ
4 Πέτρας ἔχουσι σκόπελον,
5 Οὐρανίων δ' ἕδραν.
6 Ἵνα Βάκχος ἀμφιπύρους ἀνέχων
7 Πεύκας, λαιψηρὰ ποδὶ
8 Νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις.

685 10 Non enim mihi blandiuntur, *non placent hæc* oracula:
11 *Vereor* ne quem habeant dolum *latentem*.
12 Metuo casum *istum*, *nec scio*
13 Quorsum sit evasurus, *quia novus est ac*
14 Insolens. Insolita enim
690 15 Mihi *quidem* perhibet,
16 Huic *verò puero grata & auspicata*.
17 Habet dolum, & fœlicitatem hic puer,
18 Ab alio nutritus sanguine.
19 Quis hæc mecum non intelliget?

Antistrophe.

695 1 O amicæ, utrum meæ dominæ hæc apertè
2 In aurem clarâ voce dicemus
3 De marito, in quo omnia habens *reposita*, ipsei
4 Particeps erat misera?
5 Nunc enim illa quidē periit ob calamitates (hic verò felix est)
700 6 Properans ad canam senectam.
7 Maritus verò *est* securus amicorum *suorum ob potentiam*.
8 Miser, qui ex peregrino solo profectus in *alienam* domum,
9 Ad magnas opes non servavit Fortunæ *dona*.
10 Pereat, pereat *ille*, qui dominam
705 11 Decepit meam,
12 Et diis nunquam
13 Læta-flamma-consumptā placentam *molámque*,
14 In igne consecret, *nec unquam litet*.
15 Meam verò sciet utique
16 [Domina fidelitatem,
17 Animiq. ergà-Principes-amorem:
18 Veteris enim sum] amica
710 19 Regni, regni *inquam* & *reginæ*.

Epodus.

1 Certè jam accedens ad convivium vadit
2 Filius & pater novus novum,
3 Ubi *sunt* juga Parnassi
4 Habentia scopulum saxeum,
5 Aëriásque sedes.
6 Ubi Bacchus ardētes sustollens
7 Tædas celeritèr salit
8 Noctivagis unà cum Bacchis.

V. 685. Οὐ γάρ με φαίνει θέσφατα, Μή τιν' ἔχῃ δόλον) De *Oraculorum* Fraudibus, vid. quæ Nos supra ad v. 302. & vid. *Antonii Van Dalen* Dissertationem de *Oraculis* Ethnicorum. V. 695. Φίλαι, πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς ἐς ὦς γεγωνήσομεν Πόσιν) Ὁ Νῦς, ὦ φίλαι, πότερον ἡμεῖς ταῦτα τῇ Κρεούσῃ διαδηλώσομεν, εἰς ἀκολουθ φερομένοις πόσιν, ἤγουν τὰ χρὴ τὸν πόσιν, ἐν ᾧ τὰ ἑαυτῆς πάντα ἔχουσα, ἐλπίδων πάλαι κενῶν καὶ παυσδοπιῶν μετέσχεν, ἡ νυῦ τλήμων καὶ ἐλέους ἀξία. *Scaliger*, qui Constructionem τῷ πόσιν non vidit, legendum putabat pro τάδε, τάνδε, & pro πόσιν πόσιν, quasi idem esset ac πεῦσιν, vel πύσμα, quod affirmare vix ausim; quùm potiùs πόσις sit *corruptio* à πύθω corrumpo; & rarò tamen occurrat. Sed manum de tabulâ. *Jos. Barnes.* V. 701. Πόσις δ' ἀκίχητος φίλων) Cùm olim ἀπίστος scriptum esset, omnes omninò id vocis monstri loci reputabant, *Scaliger* obelo notat; sed dubius animi, nihil de suo profert. Jam verò sensus hujus loci omninò hic esse debet; *Misera* Creusa *perit*; *Maritus* ejus Xuthus *adeò potens est, ut ab Amicis ejus reprehendi, in judicium vocari, aut puniri, ac in ordinem redigi nequit*. Quare pro ἀπίστος ego ἀκίχητος omnino legendum puto; productâ tamen Antepenultimâ, ut *Euripidi* solitum in κιχάνω (vid. *Alcest.* v. 477. & 1137. *Helen.* v. 603.) Et sic ad amussim respondet suo Pari in *Strophâ*, Ἔχησας εἰς ὑμνῳδίαν. *Jos. Barnes.* V. 709. Τόδ' ἐμὸν εἴσεται) Cùm post hæc Verba Tres toti Versiculi desiderarentur, ut *Canterus* observat & cum illo *Scaliger*, aliique; Nos pro more nostro lacunam quoquo modo supplevimus, respectu semper ad Sensum & Phrasin Poetæ & Metri leges habito; ut per omnia respondeant suis Paribus in *Strophâ* præcedenti; hoc tamen nequaquam Divino nostro Poetæ ausim ascribere; quare ut prophaniores paulò Cancellis quibusdam separatos, Uncinis nimirùm inclusos exhibeo. Jure autem expostulare possumus, cur *H. Stephanus*, qui tot Manuscriptos Veteres Codices in levioribus multò negotiis passim citare solet, nihil hic ad supplendam hanc lacunam viderit, nè notârit quidem; licet apertè sensus Damnum patitur: Ut nihil dicam de Versibus, quia nondum in eum Ordinem à *Cantero* fuerant redacti. Quare non ego nimiùm Ignotis Manuscriptis tribuere soleo, nisi Nomine notentur & bonâ fide designentur, aut omni dubio procul satis noscantur & etiamnum consulenda videantur, ut Nostrum toties in tribus Prioribus Tragœdiis laudatum Manuscriptum Collegio *Corporis Christi Cantabrigiæ* etiamnum reservatum. *Jos. Barnes.* V. 710. Δέσποινα πιστὸν τε, Νόῳ τε φιλοδέσποτον· Τῆς γὰ πάλαι κυρῶ) Hæc omnia rd Sensum implendum ex meo, ob Manuscriptorum penuriam, addidi; de quâ re in Notâ præcedenti. Vid. *Helen.* v. 1492. V. 716. Ἵνα Βάκχος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας, λαιψηρὰ ποδὶ νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις) Hic locus ad Φανὰς illas *Bacchicas* respicit, de quibus Nos supra ad v. 550. Et *Rhes.* v. 943. Quibus adde, quæ illis congrua huc appositi *Brodæus*, Mons *Parnassus* non tantum *Apollini* sacer est, verumetiam *Baccho*. *Lucanus*, Mons *Phœbo Bromióque Sacer*. Fatetur libro *Saturnalium* primo, capite decimo octavo *Macrobius*. Hæc ille, quem tamen & Nos locum tetigimus ad *Bacch.* v. 408. Vide etiam suprà hujus Fabulæ v. 552.

9 Μήποθ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς. — 9 Utinam hic puer nunquam veniat in meam civitatem,
10 Νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν, θάνοι. — 10 Et moriatur relinquens novam diem.
11 Στενόμυια γὰρ ἂν πόλις ἔχοι — 11 Gemens enim civitas haberet *justum indignationis*
12 Σκῆψιν, ξενικὸν εἰσβολάν. — 12 Prætextũ, *sc.* peregrinũ ingress. *si peregrin⁹ in eam regnatur⁹ ven.*
13 Ἄλις, ἄλις ὁ πάρος ἀρχαῖος — 13 Satis *enim* est *quòd Athenis regnârit* ille, qui princeps antè
14 Ὢν Ἐρεχθεὺς ἄναξ. — 14 Fuit, Erechtheus rex.

V. 722. Ξενικὸν εἰσβολὰν) *Scaliger* legit ξενικλῶ, nulla necessitate; est enim ξενικὸν *Atticum* pro eodem. *J. Barnes.* V. 723 Ἄλις, ἄλις) Ita cum *Scal.* legimus pro ἀλίσας, quod nullo cum sensu priùs aderat. *Canterus* legendum voluit, ἄλις ἔδ', pro ἄλις ὄζει, non ut mihi videtur, æquè benè quod ad Versum aut Emphasin. Hæc dicta sunt eodem modo, quo *Theocritus* de *Homero* dixit Idyll. 16. v. 20. Ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος. Ita *Erechthidarum* familiæ amans *Chorus* & superinducti hujus Peregrini *Xuthi* pertæsus, inquit Emphaticè, Ἄλις, ἄλις, ὁ πάρος Ἀρχαῖος ὢν Ἐρεχθεὺς ἄναξ, ἀρκεῖ μὴ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ παλαιὸς Ἐρεχθεὺς καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῷ. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

CReusa *adhuc ignorans, quidnam sibi de sobole procreandâ accepissèt, Pædagogum Vetulum,* Erechthidarum *antiquum alumnum, excitat, ut una cum illâ vellet* Apollinis *oracula sciscitari. Tum verò* Chorus *Famularum tristis intervenit, ex quibus tandem accipit* Creusa, *Marito suo novum filium ab* Apolline *datum. Hinc luctus, ira & lacrymæ. Dolet Domina cum Sene & Famulis. Pædagogus* Ionem *hunc à* Xutho *olim susceptum furtivo concubitu conjectat, simúlque in eum ut Dominæ Proditorem invehitur, quem itaque dolo unà cum Adolescentulo interficiendum suadet, nè Generosorum* Erechthidarum *Hæreditas ad illegitimos Successores deveniat.* Creusa *jam pro certo se habere putans, fidem à Viro proditam & ipsa Corporis sui labem ex stupro contractam, natúmque inde puerum crudelitèr expositum, non sine accusatoriâ in* Apollinem *querelâ, palam fatetur. De hâc re apertiùs Senex quærit, móxque de Adolescente interficiendo cum Dominâ consultat, atque ipse sibi hujus cædis patrationem ultrò deposcit.* Chorus *his* Creusæ *consiliis lætum precatur successum,* Xuthumque *ut peregrinum & adulterum detestatur.* Phœbum *quoque ipsum obliquè perstringit, qui horum scelerum Author & Firmator extitit. Fœminas denique, quibus licentiùs homines adulterii probra inurant, defendit, cùm non minùs hoc Vitio, imò etiam perditiùs laborent Viri; id quod* Xuthi *exemplo satis declarat.*

ΚΡΕΟΥΣΑ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Κρέ. Ὦ πρέσβυ παιδαγὼγ' Ἐρεχθέως, παλαὸς — *Cre.* O Senex pædagoge Erechthei patris
Τὰμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ὢν φάει, — Mei quondam existentis, dum esset adhuc in *hâc* luce,
Ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια. — Excita teipsum ad Dei oracula,
Ὡς μοι συνηδῇς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ — Ut mecum lætèris, si quod Apollo Rex
Θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο· — Oraculum de futuris liberis dixerit.
Σοὶ τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲ πράσσειν καλῶς. — 730 "Cum amicis enim dulce *est* esse fortunatum.
Ἃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακὸν, — "Contrà verò si quid acciderit mali (quod absit)
Εἰς ὄμματ' ἔυνοι φωτὸς * εἰσβλέψαι γλυκύ. — "Dulce *est* intueri in oculos hominis benevoli. * al. ἐμβλέψαι.
Ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε, — Ego enim te, ut tu quoque olim meum patrem,
Δέσποιν' ὁμῶς ἔσ', ἀντικηδεύω παλαιός. — Quamvis domina sim, colo patris loco.
Πρ. Ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων — 735 *Sen.* O filia, dignos claris majoribus
Ἦθη φυλάσσῃς, καὶ καταιχύσας' ἔχῃς — Mores servas, neque dedecoras
Τοὺς σοὺς παλαιοὺς ὀκηόρους αὐτόχθονας. — Tuos antiquos majores Aborigenes.
Ἕλκ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα, κἀμὲ κόμιζέ με. — Trahe, trahe *me* ad templum, & duc me,
Αἰπειά μοι μέλεια· τῶν γήρως δέ μοι — Ardua.n.mihi *sunt* orac. *templáque quo nobis eundũ.* senect. igitur meæ
Σωεκπονῆσαι κῶλον, ἰαλέος γενοῦ. — 740 Adjuvans pedem, sis mihi medica,
Κρ. Ἕπου νυν· ἴχνος δ' ὀκφύλαον, ὅπου πιθεῖς. — *Cre.* Sequere nunc, observáque vestigium ubi ponas.
Πρ. Ἰδού. Τὸ τῶν ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τῶν γ' νοὸς ταχύ. — *Sen.* Ecce, pes quidem tardus, animus verò promptus.

V. 727. Ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια) Ex hoc loco patet, *Oraculum* non nisi per Ascensum pervenire; ut mox magis etiam confirmatur, v. 739. Αἰπειά μοι μαντεῖα. Et sanè *Delphicum* Templum stetit ad radices Montis *Parnassi.* Josua Barnes. V. 730. Σοὶ τοῖς φίλοις γάρ) *Duportus* in margine suo notat, ad τοῖς, *Vel* σοῖς; malè; neque σοῖς enim hic locum haberet. Quòd *Stobæus* legit, Σοὶ τοῖς φίλοισιν, omisso γάρ, hoc non fit ex diversitate Exemplarium; sed quia γάρ, quod in hoc loco erat necessarium, cùm sola citatur sententia, tutò abesse potest. Quòd verò apud *Stobæum* medius horum trium versuum aliàs legatur, & alius planè sit, Εἰ δ' ἄρα συμβαίνοι τι δυσχερέστερον, & aliàs nos observavimus, sensum Unius alicujus Versus, diversim exprimi, sive id à Poetâ, sive ab aliis post factum, vid. *Phœniss.* v. 922. *H. Stephanus* ex memoriâ dicit *Plutarchum* in tertio pro εἰσβλέψαι, legere ἐμβλέψαι, quare inter varias Lectiones repono. *J. Barnes.* V. 737. Ἐκγένους αὐτόχθονας) Quod *Athenienses* αὐτόχθονες dicti fuerint, & quare ostendimus suprà ad v. 429. Quòd verò *Erechtheus*, vel *Erichthonius* (vid. supra v. 267.) quem præcipuè hic notat Poeta per ἐκγόνους αὐτόχθονας, è terrâ fuerit ortus, ac proinde αὐτόχθων, probatum dabimus, infrà ad v. 1427. *J. Barnes.* V. 741. Ὅπου πιθεῖς) Ita repono pro τιθεῖς, *Verbum* pro *Participio.* Ita *Brodæus* legit, ita *Scaliger*, ita *Sensus* postulat legi. *Duportus* τιθῇς scribit, graviori variatione. Quod tamen *H. Stephanus* ex Vet. Codicibus confirmatum dedit. Fit autem à τιθέω ἀντὶ τοῦ τίθημι. Vid. *Scholia* ad *Estheram* nostram v. 2. *Idem.* V. 742. Ἰδού) Quoad Carmen hoc vocabulum otiosum est in hoc loco; ut alia alibi ejusmodi, nempe, φεῦ, ὦ μῆτερ &c. & ἆ, ἆ, sicut abunde patet in hisce Tragediis; uti priùs observavimus. ad *Hecub.* v. 1116. *Josua Barnes.*

Κρ. Βάκ-

Κρ. Βάκτρῳ δ' ἐρείδω δυσφερῆ σίδον ποδός.
Πρ. Καὶ τοῦτο τυφλὸν, ὅστις ἐγὼ βλέπω βραχύ.
Κρ. Ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρεσκέ πω.
Πρ. Οὔκουν ἑκών γε· τοῦ δ' ἀκοντὸς ὑ κρατῶ.
Κρ. Γυναῖκες, ἰσῶν τῶν ἐμῶν, ᾗ κερκίδος
Δέλθυμα πιστὸν, τίνα τύχω λαβὼν πόνις
Βέβηκε παίδων, ὧνπερ ἕνεχ' ἥκομεν;
Σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μιμύσετε,
Οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βλέψεις χαρᾶν.
Χο. Ἰὼ δαῖμον.
Κρ. Τὸ φερίμιον μὲ τῶν λόγων, ὐκ εὐτυχές.
Χο. Ἰὼ τλᾶμον. * an ἀλλ' ἄγε.
* Ἀλλά γε τί θεσφάτοισι δεσποντῶν νοσῶ;
Εἶεν· τί δρῶμεν, θάνατος ὢν κεῖται πέρι;
Κρ. Τίς ἥδε μοῦσα, χ' ᾧ φόβος τίνων πέρι;
Χο. Εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν, ἢ τί δρᾶσομεν;
Κρ. Εἰφ'· ὡς ἔχεις γε συμφορᾶν τιν' εἰς ἐμέ.
Χο. Εἰρήσεταί τοι, κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῆ·
Οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἔτ' ἀγκάλας λαβεῖν
Τέκν', ὐδὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι τάδε.
Πρ. Ὤι μοι, θάνοιμι, δύστηνε. Κρ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Κρ. Συμφορᾶς ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον, ὦ φίλαι.
Πρ. Διοιχόμεθα, τέκνον. Κρ. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ·
Διαντᾶται ἔτυπεν ὀδύνα με
Πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.
Πρ. Μήπω γεναίξῃς.
Κρ. Ἀλλὰ πάρεισι γόοι.
Πρ. Πρὶν ἂν μάθωμεν.
Κρ. Ἀγγελίαν τίνα μοι;
Πρ. Εἰ * παύσα πρᾶσσον δεσπότης, τῆς συμφορᾶς
Κοινωνός ἔστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς. * Canter. ταὐτά.
Χο. Κεῖνῳ μὲν, ὦ γεραιὲ, παῖδα Λοξίας
Ἔδωκεν· ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

Στροφὴ β'.

Κρ. Τὸ δ' ὅλοι τῶνδε κακὸν ἄκερον
Ἔλακες ἄχος ἐμοὶ σένειν.
Πρ. Πότερα ᾗ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἔκ τινος
Τὸν παῖδ', ὃν εἶπας ἢ γεγωτ' ἐνθέσωισεν;
Χο. Ἤδη πεφυκότ' ἐκπλὴν νεανίαν
Δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· πρὶν δ' ἐγώ.

Στροφὴ γ'.

Κρ. Πῶς φῄς;
Ἄφατον, ἄφατον, ἀναύδητον
Λόγον ἐμοὶ θρεῖς.
Πρ. Κἀμοί γε. Κρ. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεράνει, 785
Σαφέστερόν μοι φαῖζε, χ' ὥστις ἔδ' ὁ παῖς.
Χο. Ὅτῳ ξυναντήσειν, ὐκ θεοῦ συθείς,
Πρώτῳ πόσις σὸς, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

Cre. Firma baculo lubricum iter terræ.
Sen. Et hoc cæcum *est*, quia exiguo ſpatio video.
Cre. Rectè dixiſti; ſed non moleſte feras.
S Non quidem volens; ſed quod eſt invitu in meâ poteſtate nõ tẽeo.
Cre. Mulieres, meæ telæ & radii
Fidæ ancillæ, quam fortunam adeptus maritus
De liberis abiit, quorum gratiâ *huc* venimus?
Dicite mihi: ſi enim bona mihi, ſignificatis,
Non in infidos *ac ingratos* dominos conferes *beneficii* lætitiam.
Cho. O fortuna!
Cre. Hoc proœmium orationis profectò non *eſt* felix.
Cho. O miſeram!
Sed quid oraculis dominorum excrucior?
Sint illa: quid agemus *de rebus*, de quibus mors *nobis* propoſita *eſt*?
Cre. Quænam *eſt* iſta cantilena? & de quibus hic metus *eſt*?
Cho. Dicemus, an tacebimus, aut quid agemus?
Cre. Dicito quocunque modo habes aliquem calum de me.
Cho. Dicetur, etiamſi bis mihi moriendum ſit.
Non licet tibi, domina, in ulnas capere
Liberos, neque uberibus tuis applicare hos.
Sen. Hei mihi! utinam morerer, filia. *Cre.* O me miſeram!

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Cre. Accepi calamitatem, patior dolorem vitæ triſtis, ô amicæ.
Sen. Periimus, ô filia. *Cre.* Væ, væ, væ, væ, væ.
Penetrans dolor ſauciavit me
Intra pulmones iſtos.
Sen Nondum ingemiſcas.
Cre. Verùm adſunt luctus.
Sen. Priuſquam diſcamus, & *rem* certò ſciamus.
Cre. Quem nuncium mihi *dicis* expectandum?
Sen. An eadem patiens dominus, miſeriæ
Particeps ſit *ejuſdem*, an tu ſola calamitoſa ſis.
Cho. Illi quidem, ô ſenex, Filium Apollo
Dedit: peculiariter igitur beatus eſt ſine hâc.

Strophe 2.

Cre. Hoc verò ſummum malum ſupra hoc
Locuta es, dolorem mihi lugendum.
Sen. Utrum verò naſci oportet ex aliquâ muliere
Filium, de quo dixiſti, an jam natum vaticinatus eſt?
Cho. Jam natum, & perfectum adoleſcentem
Dedit ipſi Phœbus. Aderam enim ego *quum ipſum ipſi* dedit.

Strophe 3.

Cre. Quid ais?
Infandam, infandam, indictam
Rem narras.
Sen. Et mihi. *C.* Quomodo verò oraculum ad finem perducatur,
Clarius mihi dicito; & quis ſit hic puer.
Ch. Cui veniſſet obviam, ex Dei *templo* egreſſus,
Primò maritus tuus, *hunc* ipſi filium dedit Deus.

V. 743. Πεπερῆ σίδον χθονὸς) Codex *Heinſio-Scaligerianus* adſcriptum habet in Margine, δυσφερῆ σίδον ποδός. V. 745. Μὴ πάρεσκέ πω) μὴ σ' πάρεσκε. V. 750. Εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μιμύσατε) Ita quamvis in omnibus ſit ſcriptum exemplaribus, Mallem legere, εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μιμύσετε. V. 754. Οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας) Hoc eſt, ἄπιστον διανοιαν, ſeipſam enim innuit; Ubi autem rectè quis loquitur de aliquâ Perſona, Plurali numero plerumque utitur & licet de Fœminâ, Genere Maſculino. Vid. quæ Nos ſupra ad v. 648. *Joſua Barnes.* V. 755. Ἀλλά γε τί) Cùm olim Ἀλλὰ τί, verſu claudicante legebatur, *Scaliger* γε inſerendum duxit; unde ſatis carmen ſuffulcitur.

V. 764. Συμφορᾶς ἔλαβον) Olim συμφορᾶς legebatur, quod nõ æquè arriſit; ſi enim *Genitivi* eſſet ſingularis, nulla foret aggravatio, ſed potiùs Deminutio inſignis: Quia λαμβάνω cum *genitivo* μέρος denotat. Quare in *Accuſativo* plurali legimus, *Brodæo*, *Scaligeróque* præeuntibus. *Joſua Barnes.*

V. 772. Πρᾴων) pro πράων. Et viceverſâ πράω, pro πρᾴω. Vid. *Schol.* ad *Hecub.* v. 614. Item quæ Nos ad *Supplic.* v. 257. & *Heracl.* v. 241. *J. Barnes.*

V. 775. Ταύτης) Ἀποδεικτικῶς, Κρείσσονος. Præſens enim cùm fuerit, ſufficit *Demonſtrativum* de quopiam dici. Sic infra v. 806. Σκιὰς ἐς ἱερὸς τῆσδε λαθραίως πόσις. V. 778. Πότερα ᾗ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἔκ τινος) Πότερα pro πότερον *Atticè*, *Scaliger* autem legebat ᾗ φῦναι δεῖ, pro Veteri δεῖ φῦναι δεῖ, adeò rectè, ut nihil dubitaverim illius Lectionem in Textum admittere, aliâ tamen hic pro more noſtro reſervatâ. *Joſua Barnes.*

V. 780. Ἐκπλὴν νεανίαν *Adultum* Juvenem. Ita *Heſiod.* Ἐκπλὰ βελέων Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν. Idem ἐκπλὴς ſonat.

V. 787. Ἐκ θεοῦ συθεὶς) Subaudi ναοῦ. Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 405.

Στροφὴ δ'. *Strophe 4.*

Κρ. Ὀτοτοτοτοῖ. Heu, heu, heu,
Τὸ δ' ἐμὸν, ἄπεκνον, ἄπεκνον ἔλαβεν Quod ad me attinet, prolis expertem, prolis expertem prehendit
Ἀρὰ βίοτον· ἐρημία δ' ὀρφανὰς δόμοις οἰκήσω. Execratio vitam. *In* solitudine nempe viduas domos habitabo.
Τίς ἦν ἐχρήσθη; τῷ σωτῆρ' ἴχνος ποδὸς Quis igitur significatus est oraculo? cuinam occurrit
Πόσις παλαίνης; πῶς δέ; πῶ νιν εἰσιδών; Maritus *mei* miseræ? Quomodo? Ubinam ipsum aspiciens?
Χο. Οἶδ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν, *Cho.* Nôsti, chara domina, adolescentem illum,
Ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; ὅστις ἐσθ' ὁ παῖς. Qui hoc verrebat templum? iste est ille filius.

Στροφὴ ε'. *Strophe 5.*

Κρέ. Ἀν' ὑγρὸν ἂν πλαίω αἰθέρα *Cre.* Utinam volitem per humidum aerem
Πρόσω γαίας Ἑλλανίας, Ultra Græcam terram
Ἀστέρας ἑσπερίους· Stellas *ad* Hesperias!
Οἷον, οἷον ἀλγεινὸν ἔπαθον. Qualem, qualem patiôr dolorem!

Ἰαμβοί. *Senex.*

Πρ. Ὄνομα δ' ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ Quo verò nomine ipsum nominavit pater,
Οἶδ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει; Nôsti? an silentio hoc incertum manet?
Χο. Ἴων, ἐπείπερ πρεσβύτ' ἤντησεν πατρί. *Cho.* Ionis, quoniàm primus obviàm venit patri.
Πρ. Μητρὸς δ' ποίας ἔβλαστε; Χο. οὐκ ἔχω φράσαι. *Sen.* Matre verò ex quâ est? *Ch.* Non possum dicere:
Φροῦδός δ', ἵν' εἰδῇς πάντα ταῦτ' ἐμοῦ, γέρον, Sed abiit, ut omnia scias, quæ ego scio, senex,
Παιδὸς πρεσβεύσων ξένια, καὶ γενέθλια, Pro filio sacrificaturus xenia, & genethlia,
Σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις, In sacra Tabernacula clàm hujus maritus,
Κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ. Communitèr celebraturus epulum cum filio.
Πρ. Δέσποινα, προδεδόμεθα, σοὶ γὰρ σοὶ νοσῶ, *Sen.* Domina, proditi sumus (tecum enim doleo)
Τῶν σῶν πρὸς ἀνδρός. καὶ μεμηχάνημαι τάδε A tuo viro, & instructâ fraude
Ὑβριζόμεσθα, δωμάτων τ' Ἐρεχθέως Injuriâ afficimur, & domo Erechthei
Ἐκβαλλόμεσθα· καὶ σὺν οὐ συνῳδῶν πόσιν, Ejicimur. *Hoc* autem, tuum non odio prosequens maritum,
Λέγω, σὲ μᾶλλον, ἢ κεῖνον φιλῶν, Dico, sed quòd te magis, quàm illum amo.
Ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν, Qui cùm duxisset te veniens hospes in hanc civitatem,
Καὶ δῶμα, καὶ σὰ κτήματ' ἐκλαβὼν παγκληρίαν, Et domum, & totam hæreditatem tuam accipiens,
Ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπέμενος Ex aliâ muliere pueros procreans
Λάθρᾳ πέφηνεν· ὡς λάθρᾳ δ', ἐγὼ φράσω· Clàm deprehenditur: quomodò verò clàm, ego dicam.
Ἐπεί σ' ἄτεκνον ἤσθετ', οὐκ ἔσεργέ σοι Postquam te sensit esse sterilem, non sat habuit tibi
Ὁμιλεῖν, τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν· Similis esse, & fortunæ parem *conditionem* ferre,
Λαβὼν δ' δούλᾳ λέκτρα, συμφύσας λάθρᾳ, Sed adjungens sibi aliquam servam, clàm congressus

Inconfirmatum, Irritum, Τῇ δ' ὀνομασίᾳ κεκύρωϑ', ζωπῇ δ' ἀκύρωτον μένει παιδὸς ὄνομα. *Idem.* V. 805. Παιδὸς πρεσβεύσων) Sacrificia μειλιπτικὰ, εὐχαριστικὰ, ξένια, καὶ γενέθλια, dare Diis solvebat *Xuthus*, ut *Apollinis* judicium agnosceret, & Filii Natalem celebraret. Nec novum est Natales per anniversaria convivia celebrari; Passim id testantur & *Exoticæ* literæ & *Sacræ*; quæ non modò de *Herodis* Natali memorant, *Euripidis* ætate longè posteriùs celebrato, *Matthæ.* c. 14. v. 6. & *Marc.* c. 6. v. 21. Sed etiam de *Pharaonis* Natali, *Gen.* c. 40. v. 20. Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. Et hoc fermè Annis Mille *Euripidis* tempore erat Antiquius. De Gentibus ita *Alex.* ab *Alex.* Genial. Dier. l. 2. c. 22. *Nec solùm Urbis Natalem, sed singulorum Dies Natalitios Pulte fritillâ, Mero, Libis, Floribus & Thure, Sacra a Genio, sine Animali Hostiâ lœti libentesque concelebrârunt. Quibus diebus effudisse cruorem, aut Animal mactâsse, mali Portenti erat & fœdi auspicii: Namque erant Hilaritatis & Lætitiæ pleni Dies.* Vide *Andr. Tiraquelli* Annot. ad locum: Vide quæ Nos suprà ad v. 653. & v. 800. V. 806. Σκηνὰς ἐς ἱερὰς) Solennibus Festis in Deorum honorem celebratis, juxta sacras Ædes, cùm frequentior esset hominum Concursus, Tabernacula quædam subitanea erigebant, Σκηναὶ dicuntur *Græcis*, ad Convivas recipiendos; quale illud *Judæorum* Festum *Tabernaculorum* dictum, *Græcè* Σκηνοπηγία, de quâ videsis *Hospinianum* de *Judæor.* Fest. l. 1. c. 7. & 13. Σκηναὶ δὲ οὐ μόνον ἐκ ξύλων, ἀλλ' ἐκ συνδένων καὶ πίλων, καὶ ὅλως ὅτε ἐκ δερμάτων καὶ τοιούτων πανῶν γίνονται, οἰκήσεις ἔσαν αὐτοσχέδιοι καὶ προσκαιροι. Est etiam Verbum Theatricum. *Scena* autem, (ut *Hospinianus* de Origine Festorum fol. 38. l. 2. c. 1.) à *Græco* nomine σκιὰ, quod Tabernaculum ex Ramis & Frondibus Inumbrationis causâ constructum significat, ἀπὸ τῆς σκιᾶς, hoc est, *Umbrâ*. Cumque sub hujusmodi Tabernaculis *Attica* Juventus, quùm adhuc vicatim ageret, Carmina quædam incondita decantaret, fabulásque ageret, factum est, ut in urbe collectis *Athenienſibus*, nomen hoc retinuerit Contabulatio illa, quæ inter utrumq; *Theatri* cornu erat protensa; in quâ à Mimis Fabulæ edebantur. *Idem.* Τῆσδε) ταύτης, ἧσεν Κρέουσα. Vide suprà ad v. 775. *J. Barnes.* V. 807. Κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ) Cùm olim per errorem legeretur, παῖδα pro δαῖτα, nullo omnino sensu, *Brodæus* legebat πόδα, quæ Lectio (licet aliàs πόδα ξυνάπτειν eleganter pro *congredi* occurrit) nec *Versui*, nec *Sensui* satisfacit; *H. Steph.* rectè ex Vet. Cod. δαῖτα restituit; nec enim πόδα συνάπτειν tantùm dicitur & πόλεμον & μάχλυ, sed & γάμον & hinc δαῖτα. V. 809. Μεμηχανημένος) Non novum est *Græcis* & *Adject.* & *Adver.* è Verbis fieri, ut in hoc loco; sic & μεμιγμένως, mistim & πεπλεγμένως, ἐστεφανωμένως alicubi legitur ab Interpretibus ad *Lucæ* c. 18. v. 14. sic ἐρρωμενέστερος. V. 814. Παγκληρίαν) Solidam Hæreditatem. V. 815. Ἐκκαρπέμενος) ἐξ ἄλλης γυναικὸς. *Brod.* V. 818. Ὅμοιος ἦν) ἄτεκνος, ὡς σύ. *Josua Barnes.*

Τον

Τὸν παῖδ' ἔφυσεν • ἐξενωμένον δέ τῳ
Δελφῶν δίδωσέν ἀκηρέφῃ • ὁ δ' ἐν θεοῦ
Δόμοισιν ἄφεῖται, ὡς λάθοι, παιδεύεται.
Νεανίαν δ' ὡς ἤσθετ' ἐκτεθραμμένον,
Ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
Καθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσατο, ὅδε δ' ἐψεύσατο,
Πάλαι πρέφων τὸν παῖδα, κἀπλέκει πλοκὰς
Τοιάσδ' • ἀλῶ μέν, ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα.
Ἑλὼν ὤν, καὶ τὸν χρόνον ἀμωσεάμην θέλων,
Τυραννίδ' αὖπω προβαλοῦ ἔμελλε γῆς.
Καινὸν ὄνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,
Ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι σωλώτατο.
" Οἵ μοι, κακόργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ στυγῶ,
" Οἳ συντιθέντες παῖδικ', εἶτα * μηχανᾶς * al. μηχανάς.
" Κοσμοῦσι • φαῦλον χρηστὸν ἂν λάβοι φίλον
" Θέλοιμι μᾶλλον, ἢ κακὸν σοφώτερον.
Καὶ τῷδ' ἁπάντων ἔσχατον πείσῃ κακόν,
Ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, οὐκ ἄπαις τινὸς
Γυναικὸς, εἰς σὸν δῶμα δεσπότιν ἄγῃ.
Ἁπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακὸν, εἰ πρὸς εὐγενοῦς
Μητρὸς, πιθών σε, σιγὴ λέγων ἀπαιδίαν,
Ἐσῴκισ' οἴκους • εἰ δέ σοι τόδ' ἦν πικρὸν,
Τῶν Αἰόλιν γὰρ χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
Ἐκ τῆσδε δεῖ σε δή γυναικεῖόν τι φράσαι,
Ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσ', ἢ δόλῳ τινὶ,
Ἢ φαρμάκοισι, σὸν καταυλεῖναι πόσιν,
Καὶ παῖδα, πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν.
Εἰ γάρ γ' ὑφήσῃς, τῆσδ' ἀπαλλάξῃ βίου.
" Δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
" Ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον.
Ἐγὼ μὲν ἓν σοι κἀσωεκπονῆσ' θέλω,
Καὶ συμφονεύειν παῖδ', ἐπεσελθὼν δόμους,
Οὗ δαῖτ' ὁπλίζει • κἀγὼ τροφεῖα δεσπότας
Ἀποδοὺς θανεῖν τε, ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.

Hunc puerum genuit : ablegatum verò peregre alicui
Delphorum tradidit educandum : hic verò in Dei
Templo educatur, ut latitaret, tanquam Deo dedicatus.
Ut verò sensit adolescentem adolevisse,
Persuasit tibi ut venires huc sterilitatis gratiâ.
Et Deus non mentitus est, iste verò est mentitus,
Jam olim alens *hic suum* filium, & nexuit dolos
Tales : deprehensus, enim *suam culpam* conferret in Deum.
Compos autem voti factus & tempus sibi opportunum fore sperans,
Imperium *Athenienſis* agri *mox* ipsi tradere decrevit.
Novum verò nomen per ocium *est ab eo* fictum,
Ion, quòd scilicet occurrit eunti *patri*.
" Hei mihi, ut semper odi viros improbos,
" Qui cõponentes *atque molientes facinora* injusta deinde machinis
" Adornant : simplicem, *at* probum habere amicum
" Magis velim, quàm astutum, *at* improbum.
Et horum omnium extremum patieris malum,
Ut eũ qui matrẽ suâ ignorat, qui in nullo num.est, qui ex aliquâ servâ
Muliere natus est, dominum in tuam domum ducas.
Simplex enim esset hoc malum, si ex aliquâ nobili *susceptum*
Matre, te persuasâ, *te consentiente*, tuam causatus sterilitatem,
In *tuis* ædibus collocâsset. Si verò hoc tibi fuisset acerbum,
Oportebat ipsum appetere nuptias ab Æolo *patre*.
Exindè oportet te jam aliquod muliebre *facinus* facere :
Aut enim correpto gladio, aut dolo aliquo,
Aut venenis *oportet te* tuum interficere maritum,
Et filium; priusquam tibi mors ab illis eveniat :
Si enim ſperis ignava, tu amittes hanc vitam.
" Duobus enim hostibus in unam domum venientibus,
" Aut alterum oportet esse infortunatum, aut alterum.
Ego certè tecum laborem susciperе, *teque juvare* volo,
Et simul interficere filium, ingressus ædes,
Ubi convivium apparat, & præmia-nutricationis dominis
Reddens, & mori, & vivens lucem aspicere *volo*.

V. 820. Ἐξενωμένον δέ τῳ) In locum peregrinum ablegatũ. *Brodæus.* Δελφῶν τό pro τινί. V. 828. Ἐλὼν ὤν) Cùm ἐλθὼν olim scriptum erat; *Guliel. Canterus* Nov. Lection. l. vi. c. xxvii. Evicit, legi debere ἑλὼν, & ex *Aristide Attico* Scriptore, similem locum produxit, Ἀλλ' οἶμαι, κομψοί τινες εἰσὶ, καὶ δικαὶ χρέσιν· ἵνα ἐὰν μὲν ἕλωσι, ταύτῃ κεκεχτημένοι ὦσιν· ἂν δὲ φωρασθῶσι, ἔχοντα ἀπαχώρησιν. Sed vide ipsum *Canterum*. Hic autem sensus loci est, Καὶ ὁ Ξοῦθος ταῦτα τὰ κέρατα ἐποίησε, πλοκὸν ἕλεγχον πλόκων· φωραθεὶς, ἀναφέρειν εἰς τὸν θεόν· ἑλὼν ὤν, καὶ κεκτημένος, χρόνῳ κληρονόμον αὐτὸν ποιήσειν τῆς Αἰολίδων τυραννίδος. Ἑλὼν itaque est verbum *Forense* & in Judiciis dicuntur ἑλῶν, qui causâ non cadunt. Quare *Portus* ridiculè de *Interficiendo* intelligit. Quòd verò dixi Κέρατα ποιῶν, Phrasis *Aristotelica*, & ad *Dilemma* sive Argumentum Cornutum pertinet, cujus utraq; Pars adjunctum habet Incommodum; aut potius ad bimembrem Captiunculam & argutum Sophisma. De quibus Logici. *Josua Barnes.* V. 834. Φαῦλον χρηστὸν ἂν λάβοι φίλον &c.) φαῦλος aliquando κακὸς, δόλιος, ἀδίκημος, hoc in loco ἁπλοῦν simplicem & imperitum sonat; *Hugo Grotius* acutè locum vertit, ---*Amicum malo simpliciter-probum, Quàm qui Malitiâ conditâ Sapientiam.* V. 837. Ἀμήτορ') Ἀμήτορες dicit *Ionem*; Non quòd matre prorsus carebat, id enim erat impossibile; & ipse quidem Poeta in hoc ipso Versu dicit natum ἐκ δέλης τινὸς γυναικὸς, sed quia mater ejus nullo in numero habenda erat, *viz.* nullius aut mali nominis. Hinc *Hesych.* Ἀμήτωρ, κακομήτωρ, Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ. Ita *Petrus Ærodius* Juris Civilis Professſ. exponit locum de *Melchisedeco*, Hebr. c. 7. v. 3. Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ &c. Quia ipse Vir Pius ex impiis Parentibus *Canaanitis* ortus erat. Huc refert illud *Tiberii* de *Quinto Curtio*, qui Magni Nominis ac Virtutis, obscuris autem natus erat Parentibus; illius itaque Natalium dedecus velare studens Imperator, dicere solebat, *Curtius mihi videtur ex se Natus.* Quem *sensum* loci quia Magnus *Scaliger* assequi nequiit, ἀῤῥήτως legendum voluit; quod nihil huc attinet. *Josua Barnes. Ibid.* Ἀναείθμητον) Ἀναειθμήτους, ignobilis, vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1695. Τῶν δ' ἀναειθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι. *Josua Barnes.* V. 838. Ἄγειν) Rectè ἄγειν legimus, nec ἄγων quod *Henricus Stephanus* ex Veteribus Codicibus nescio quamobrem eruerit, hic ullo modo stare potest. *Idem.* V. 842. Τῶν Αἰόλιν γὰρ χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων) Oportebat eum ad Patris Æoli domum reversum aliquam ex illius Nepotibus ducere. *Josua Barnes.* V. 844. Ἢ γὰρ ξίφος) Repetendum est δεῖ, quod præcessit, ἀπὸ κοινοῦ. *Idem.* V. 847. Εἰ γάρ γ' ὑφήσεις) Subaudi φρονήματος, τόλμης, ὀργῆς. *Idem.* V. 848. Δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος. Ἢ θάτερον δεῖ δυσχεῖν, ἢ θάτερον) *Quoties in unâ sunt Duo Inimici domo, Horum paratum est Alteri infortunium.* Et Ratio est, quia, paulò post v. 1017. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται. Inde Salvator Noster sanctissimâ Ὁρισολογίᾳ suâ, *Matth.* c. 6. v. 24. Οὐδεὶς δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· Οὐ δυσὶ δεσπόταις δουλεύειν καὶ Μαμμωνᾷ. Quem locum ita Nos olim, Οὐ Δυσί τις δυσὶ δύναται Ἐπιτάρρειν ἀμφιπολεύειν· Τὸν γὰρ ἐχθαρεῖ, ἕτερον δ' ἀγαπήσει Ἀνάγκη· Ἢ ἑνὶ κολλᾶται, ἑτέρου δ' ἓν γ' οὐκ ἀλεγίζει. Οὐ Θεῷ καὶ Μαμμωνᾷ δυνατὸ ἅμα ἀμφιπολεύειν. *Josua Barnes.* V. 852. Δαῖτ' ὁπλίζει) Ὁπλίζει δαῖτα & δόρπον, est Phrasis *Homerica*. Vid. *Eustath.* fol. 688. lin. 36. Ubi ὁπλίζεσθαι probat, ἁπλῶς pro εὐτρεπίζεσθαι poni. *Ibid.* Καὶ τροφεῖα) πομπὴ τῆς τροφῆς ἕνεκα, *Homerus* vocat Θρέπτρα & Θρεπτήρια. Dicitur autem Remuneratio pro *Victoriâ*, vel re benè gestâ, ἆθλον, ἄεθλον, ἀεισῆον, ἐπινίκιον & νικητήριον, ut *Cæl. Rhodigin.* l. 13. c. 30. Pro Deductione κόμιστρον, *Euripid. Herc.* Fur. Pro *Judicio* aliquo, aut *Nuntio*, Μήνυστρον, μήνυτρον, εὐαγγέλιον, de quo Nos ad *Heraclid.* v. 785. Pro *Eruditione*, Διδακτρα, *Theocr.* διδασκάλιον, *Plutarch.*

tarch. παιδαγώγιον. Pro *Re-inventâ*, Εὕρεσιν *Ulpian.* Digest. l. 46. Pro *re-visâ* Ὀπήιον, *Ion.* 1127. Pro *Vitâ-servatâ* Σωάγειον, σῶτρον, σωτήριον. Pro *Medicinâ*, ἰατρεῖον &c. Hæc verò omnia Plurali numero ferè usurpantur. *Ibid.* Δεσπότας) Κρεύσῃ, ᾗ γένει Ἐρεχθειδῶν. Errat itaque *Brodæus*, qui explicat, *Delphis quibusdam Civibus.* Incogitanter ad Miraculum. Pædagogus enim loquitur, *Erechtheidarum* servus. *Josua Barnes.*

V. 854. Ἓν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει &c.) Vide *Macrobium* Optimè diserentem de servorum bonorum laude & Dignitate, *Saturnal.* l. 1. c. xi. Lege *Ciceronis* illud Παράδοξον, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ, Ἐλεύθεροι. *Jos. Barnes.*

V. 860. Σκοπίας ἀναφήνω εὐνάς) Importunus hic Hiatus (*suspicionem* mihi fecit, ut ita esset legendum, Ὦ ψυχὰ, πῶς σιγάσω; Πῶς ᾗ Σκοπίας ἀναφλώσασ' εὐνὰς Αἰδῆς ἀπολείφω; Judicent Docti. Ego nihil muto. *Josua Barnes.*

V. 870. Διὸς πολυάσσον ἕδος) Πολύαστος & πολυάστερος dicitur. Similis Locutio in re eâdem *Antholog.* ἀστερόεις δεῶν οἶκος, de *Cælo* dicitur. *Idem.* V. 871. Καὶ πῶ ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι Θεᾶν) *Minervam* in *Arce* cultam notat; Arx autem sive Ἀκρόπολις in rupe præruptâ & inaccessâ ferè sita est, ut & ante notavimus, ad v. 11. & *Pausanias* Attic. Εἰς ᾗ πῶ Ἀκρόπολίν ἐστιν ἔσοδος μία· ἑτέραν ᾗ οὐ παρέχει, πᾶσα ἀπότομος ἔσα. De hâc re vide plura apud *Johannem Meursium* Cecropiæ c. 4. Hinc toties à Poetâ nostro Πανδίονος ὄχθος, pro Arce ipsâ, ut supra v. 12. Πανδίονος ἐπ' ὄχθῳ, i. e. *Palladis sub Arce* &c. *Josua Barnes.* V. 872. Λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκλάν·) Τρίτων ποταμὸς Λιβύης, de quâ re *Euripidis* Scholiast. ad *Alcest.* v. 346. Hic fluvius ex Palude *Tritonide* ortum habet. Nonnulli *Minervam Neptuno* & hâc Palude prognatam volunt, aliquando autem à Patre gravius increpitam, ex Indignatione ad *Jovem* venisse, & ab illo adoptatam. Vide *Cæl. Rhodigin.* l. 18. c. 38. Saltem illam ad hanc Paludem primò Apparuisse ferunt, ac proinde nomen tulisse. Sic *Lucan. Pharsal.* l. 9. v. 350. De *Tritonis* Palude, *Hanc & Pallas amat: Patrio quòd vertice nata Terrarum primam Lybien (nam proxima cælo est, Quod probat ipse calor) tetigit: stagnique quietâ Vultus vidit aquâ, posuitque in Margine plantas, Et se dilectâ Tritonida dixit ab undâ.* Hinc & *Virgil.* Æn. l. xi. v. 483. *Armipotens Belli Præses, Tritonia Virgo.* Vid. *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 3. §. 6. Sed de *Tritoniâ Minervâ* vide *Meursium* de Regn. *Athen.* p. 17. Est & Τρίτων, Nomen *Nili* fluvii, ut *Apollonii* l. 4. v. 269. Καὶ ποταμὸς Τρίτων &c. De *Nilo* loquitur. Vide *Helen.* v. 3. *Ibid.* Πότνιαν ἀκτὰν) Ita marginem sive littus *Tritonis* vocat; quia primò, in eo apparuit *Minerva*, & ut supra *Lucanus*, *posuit in margine plantas.* Quare *Dupontus* malè vult legi πότνιαν ἀναυσαν. Non enim jam iterum de *Minervâ* loquitur, sed de loco, ubi nata est. *Josua Barnes.* V. 875. Ἀπονιψαμένη) Olim erat ἀπονισαμένη, nullo sensu; *Duportus* legebat ἀπονοσαμένη, pro ἀπονοσαμένη, paulò meliùs; rem tamen nec illa Lectio penitùs assequitur. *Scaliger*, ἀπνιψαμένη, longiùs à Scripturæ vestigiis recedens; sed Sensum ferè exprimens; licet *Metaphoræ* sic excidat, Ego sanè puto ἀποσμαμένη legendum; quæ Lectio & propriùs ad veterem accedit & Figuræ convenientius consulit, *post enim pondera excussa leviores sumus, non post ablutionem*; nisi animis forsan. Judicet Lector. *Josua Barnes.* V. 877. Κακοξυλάθητ' ἐσ') Mallem κακὰ βυλάθητ', disjunctim legere; vel saltem κακοξυλήθητ', Composita enim à βυλὴ cum *præpositione*, faciunt εὔω, cum *adjectivis* in ἑω desinunt; ut & plurima alia Verba à Nominibus derivata, ut ὀπιξυλεύω, φερεξυλεύω &c. Sed κοινοξυλέω & κακοξυλέω &c. Mallem tamen ἐπιξυλάθητ', legere. *J. Barnes.* V. 878. Ἐκ τ' ἀνθρώπων, *Xuthum* innuit, ἐκ τ' ἀθανάτων, *Apollinem* notat. Ita tectè loquentes de singulari aliquâ Personâ, *Plurali* numero uti gaudent, ut diximus supra ad v. 648 & v. 751. *Josua Barnes.* V. 881. Ἐπαοίδαγε μέλπων κιθάρας) Veterum Lyræ *quatuor* aut *quinque* fidibus constabant, ut ex Picturis & Historiis constat; Et tamen, ut hic Ἐπάοιδαγε κιθάρας dicitur; & *Antholog.* ἐπάμιτος, & *Nonn.* ἐπάκτιος. Sic *Euripide* antiquior Rex *David* ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ meminit. *Psalm.* 92. v. 3. Quare de *Sistro Isidis*, non est quod nos torqueamus, nec de *Apollinis* Lyræ Imagine τετραχόρδῳ. Nam & hæc ut *Vetera* fuisse agnoscimus, sic nec & illa *Nova* nimis dicenda. *Josua Barnes.*

Μῦσιν

Κρέ. Ἐν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
Τὄνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα, πλὴν ἐλευθέρων
Οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.
Χο. Κἀγώ, φίλη δέσποινα, συμφορᾶν θέλω
Κοινωμόνη πιοῦσ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς.
Ἀνάπαυσον.
Κρέ. Ὦ ψυχά, πῶς σιγήσω; πῶς ᾗ
Σκοπίας * ἀναφήνω εὐνάς; * an. ἀναφήνας.
Αἰδῆς ἀπολείφω;
Τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔπι μοι;
Περὸς τίν' ἀγῶνα πεδέμεθ' ἀρετῆς;
Οὐ πόσις ἡμῶν φερέδοτος γέγονε;
Στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων.
Φρῶδαι δ' ἐλπίδες, ἃς ἐχαθέσθαν
Χρήζουσα καλῶς οὐκ ἐδυνάσθην,
Σιγῶσα γάμους,
Σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
Ἀλλ' ὑπὸ τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος,
Καὶ πῶ ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεᾶν,
Λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
Πότνιαν ἀκτὰν,
Οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς τέρνων
* Ἀπονιψαμένη ῥαίων ἔσομαι. * J. Barnes ἀποσμαμένη.
Στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ,
Ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοξυλάθητ'
Ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων,
Οὓς ἀποδείξω
Λέκτρων φερέδοτους ἀχαρίστους.
Ὦ τὰς ἑπταφθόγγους μέλπων
Κιθάρας ἐνόπαν, ἃ, τ' ἀγραύλοις
Κέρασιν ἐν ἀψύχοις αἰχεῖ

" Solum enim adfert servis dedecus
" Nomen: cæteris enim omnibus *in rebus*, liberis
" Nullus servus est deterior, qui bonus fuerit.
Ch. Et ego, chara domina, calamitatem volo
Communicans tecum istam, aut mori aut vivere honestè.
Creusa.
O anima, quomodò tacebo, aut quomodò
Clandestinos aperiam concubitus?
Pudorem exuam?
Quod enim impedimentum obstat mihi ampliùs?
In quod virtutis certamen descendimus?
Nonne maritus noster proditor est?
Privor enim domo, privor & liberis.
Omnes etiam spes periêrunt, quas disponere
Cupiens rectè, non potui,
Tacens concubitum,
Tacens partum valdè-deplorandum.
Sed non *per* solium sidereum Jovis,
Et *non per* Deam *Palladem* habitantem supra meos scopulos,
Et *non per* paludis aquosæ Tritonidos
Sacrum littus,
Non ampliùs occultabo concubitum, ut pectore & *corde*
Abluto *vel* excusso levior sim.
Stillant meæ pupillæ lacrymis,
Et anima dolet malis-insidiis-petita
Et ab hominibus, & à Diis,
Quos demonstrabo
Ingratos proditores lectorum.
O septem fidibus-instructæ suaviter edens
Citharæ vocem, quæ rusticis, *i. e. ruri*
Cornibus inanimatis sonat

Μῶσθμ ὕμνους ἐυαχήτους,
Σοὶ μομφὰν, ὦ Λατῦς παῖ,
Περὶ τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.
Ἦλθές μοι χρυσῷ χαίτᾳ
Μαρμαίρων, ἕυτ' εἰς κόλπους
Κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔθρεπον,
Ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ.
Λευκοῖς δ' ἐμφύσας καρποῖς
Χειρῶν, εἰς ἄντρων κοίτας
Κραυγάν μ', ὦ μᾶτερ, μ' αὐδῶσθαι,
Θεὸς ὁμευνέτας
Ἦγες ἀναιδείᾳ,
Κύπριδι χάριν πρέπουσαν.
Τίκτω δ' ἀ δύστηνός σοι
Κοῦρον, τὸν, φείκᾳ μητρὸς,
Εἰς σπυρὰν βάλλω τὰν σὰν,
Ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις
Ἐζεύξω τὰν δύσανδρον·
Οἴμοι, μοι· νῦν νῦν ἔρρει
Πτανοῖς ἁρπασθεὶς δοίνα
Παῖς μοι, νὺ σὸς πλάμων.
Σὺ δ' ἀθάρᾳ κλάζεις,
Παιᾶνας μέλπων.
Ὠή· τὸν Λατῦς αὐδῶ,
Ὃς γ' ὁμφὰν κληρῖς
Περὶ χρυσέους θάκους, νὺ
Γᾶς μεσόρειος ἕδρας·
Εἰς ἐς αὐδὰν καρύξω.
Ἰὼ κακὸς συνάπτωρ,
Ὃς τῷ μὲ ἐμῷ νυμφεύτᾳ,
Χάριν ἀ φερλαβών,
Παῖδ' ἐς οἴκους οἰκίζεις·
Ὁ δ' ἐμὸς γενέτας, νὺ σός γ' ἀμαθὴς,
Οἰωνοῖς ἔρρει συλαθείς, οἰκεῖα
Σπάργανα ματρὸς ἐξαλλάξας.
Μισεῖ σ' ἀ Δᾶλος, νὺ δάφνας
Ἔρνεα, φοίνικα πὰρ' ἀβρομόμαν·
Ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
Λατὼ * δίοισί σε καρποῖς.

Ἰαμβοί.

Χο. Οἴμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
Κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ὀκβάλοι δάκρυα.
Πρ. Ὦ θύγατερ, ὅτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι 925

Musarum hymnos clarè sonantes,
Tibi, ô fili Latonæ, reprehensionem
Hoc die dicam.
Venisti mihi auro comam, *i. e. aureâ comâ*
Fulgens, quando in sinus
Crocea *florum* folia vestibus decerpebam,
Ut eas variarem aureis floribus.
Candidis enim inhærens volis
Manuum, in antri cubilia
Clamorem me, ô mater, clamantem,
Deus concubinus, *stuprator*
Ducebas impudentèr,
Veneri gratificans.
Ego verò infelix pario tibi
Filium, quem metu matris
In antrum projeci tuum,
Ubi me *tuis* lectis miseram miseris
Junxisti infelicem.
Hei mihi, mihi. Nunc enim periit
A volucribus direptus esca
Meus & tuus miser filius.
Tu verò interim citharâ clangis
Pæanas canens.
Ohe! *Te filium* Latonæ alloquor,
Qui oracula sortiris, *i.e. per sortes edis*,
In aureis sedibus, & *in*
Terræ mediis sedibus.
Tibi vocem in aurem sonabo:
O improbe concubitor,
Qui meo quidem marito *Xutho*,
Cùm beneficium nullum *ab eo* priùs acceperis,
Filium in ædes deducendum dedisti.
Meus verò, & tuus filius, ignotus
Periit abreptus à volucribus, propriis
Fasciis matris amissis.
Odit te Delus, & lauri
Rami, juxta palmam mollicomâ prædítam,
Ubi partu venerando peperit
Te Latona, divinis manibus *laurum palmámque tenens.*

Chorus.

Hei mihi, quam magnus thesaurus aperitur
Malorum, propter quæ quilibet emitteret lacrymas.
Sen. O filia, non possum satiari intuens tuam

V. 887. Ἦλθές μοι χρυσῷ χαίτᾳ &c.) Ad meos amores carpendos venisti flavâ Cæsarie renidens, aureis fibulis devinctâ. *Virgil.* Æneid. l. 10. v. 832. --*Comptos de more Capillos.* In locum *Servius*, Antiquo scilicet more. quo Viri sicut Mulieres, componebant capillos. *Horat.* l. 1. *Sed alius ardor, aut Puellæ candidæ, Aut teretis Pueri longam renodantis comam.* *Thucydides*, Καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἔρσει κροκύλων ἀναδούμενοι (Ἀθηναῖοι) ἦσαν τὴν κεφαλὴν πεφόν. Ex *Joh. Brodæi* Notis. V. 888. Εὖτ') Εὖτε aliquando, idem quod ὅτε & ὁπηνίκα. *Sophocles*, εὖτ' ἂν μόλῃ, *quando venerit.* *Hom.* Iliad. θ'. v. 367. Εὖτέ μιν εἰς ἅϊδαο πυλάρταο προϋπεμψεν. Est & εὖτε & ἦότε, pro *sicut*. Vide Lexica. *Josua Barnes.* V. 890. Ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ) *Duportus* ἄνθεσιν pro ἀνθίζειν. Χρυσανταυγῆ verò à χρυσὸς & ἀνταυγὴς, *lucem reflectens*, quæ Vox Lexicis erat agnoscenda. *Jos. Barnes.* V. 893. Κραυγάν μ', ὦ μᾶτερ, αὐδῶσθαι) Rectè κραυγὰν scribitur, licet *Scaliger* legat κραυγᾷ. Ut enim αὐδὰν αὐδᾶν dicitur, sic & κραυγὰν, quod est synonymum. *Idem.* V. 910. Γᾶς μεσόρειος ἕδρας) Vide quæ Nos supra ad hujus Fab. v. 223. V. 913. Νυμφεύτᾳ.) *Æmil. Portus* dicit se malle νυμφευτᾷ. At ego malim, ut erat, νυμφεύτᾳ, ex *Analogiâ*. Ita enim, licet γαμετὴς, accentum habet in ultimâ, γαμέτης tamen in penultimâ signatur; sic γνωτὴρ, & γνώτης, & ξυνητὴς, ξυνέτης, & βοτὴς, βότης, quidni & νυμφευτὴς, νυμφεύτης. *Josua Barnes.* V. 916. Ὁ δ' ἐμὸς γενέτας) Hoc in loco γενέτης, (quod plerumque *Patrem* sonat, ut & γνωτὴς, & γνώτωρ) *Filium* significat; nec id prorsus sine exemplo, *Sophocles* enim dixit, Ὁ Διὸς γενέτας, de *Jovis* Filio. Hinc *Hesychius*, Γενέτας, ἔκγονος. Notandus est autem infrequens usus, (ut hujus Verbi γνώτης, quod in hoc loco *Passivè* significat, quùm aliàs ferè semper *Activè* sumatur) sic & τὸ ἀμαθὴς, quod cùm aliàs *Indoctum* sonet, hìc cerrè *Inexploratus* & *ignotus*, de quo nihil certi doceri potest, exponitur. *Josua Barnes.* V. 920. Φοίνικα παρ' ἀβρομόμαν, Ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο Λατὼ) Sic *Iphigen.* Taur. v. 1099. Φοινικὰ δ' ἀβρομόμαν, Δάφναν τ' εὐερνέα, καὶ Γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας, Λατῦς ὠδῖνα φίλαν. In quem locum vide quæ Nos, ut & ad *Hecub.* v. 458. *Josua Barnes.* V. 923. Θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν) Ita supra in *Hippolyto* v. 822. Κακῶν πέλαγος dixit. De quibus vide *Erasmum* in Adagio, *Mare Malorum*, & *Thesaurus Malorum.* V. 925. Ὦ θύγατερ) Quod olim exciderat, Ὦ, nunc interserendum suo loco curavimus, Versu postulante. *Idem* infrà v. 942.

Περόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξανεπλων φρενὶ,
Πρύμνηθεν ἄιει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο.
Οὓς ἐκβάσα, πῶς πρεσβύτων κακῶν
Μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
Τί φῄς; πίνα λόγον λοξίᾳ κατηγορεῖς;
Ποῖον τεκεῖν φῄς παῖδα; πῇ θεῖναι πόλε\Θ. *al. θείναμα.
Θηρσὶν φίλον * τύμβευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.
Κρ. Αἰχμώομαι μὴ σ', ὦ γέρον· λέξω δ' ὅμως.
Πρ. Ὡς συγγενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.
Κρ. Ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας,
Πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν,
Πρ. Οἶδ', ἔνθα Πανὸς ἄδυτα, κἠ βωμοὶ πέλας.
Κρ. Ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.
Πρ. Τίν'; ὡς ἀπέσμυτᾶ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις
Κρ. Φοίβῳ σιωπῇ· ἄκουσα δύσγαμον γάμον.
Πρ. Ὦ θύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ', ἃ γ' ἠθόμην ἐγώ;
Κρ. Οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγῃς, φαίημ' ἄν.
Πρ. Νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔσευες λάθρᾳ;
Κρ. Τῶτ' ἦν, ἃ νῦν σοὶ φανερὰ σημαίνω κακά.
Πρ. Κἆτ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλων\Θ γάμους;
Κρ. Ἕτερον· ἀναίσχυν' ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.
Πρ. Πῇ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη ῥᾳθεῖσ' τάδε;
Κρ. Μόνη κατ' ἄντρον, ἔνθα δὴ ἐζεύχθην γάμοις.
Πρ. Ὁ παῖς δ' ποῦ 'στιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ᾖς ἄπαις;
Κρ. Τέθνηκεν, ὦ γεραιὲ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
Πρ. Τέθνηκε; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
Κρ. Οὐκ ἤρκεσ'· ἆδε δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
Πρ. Τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; ἢ τὸ δὴ σύ γε.
Κρ. Ἡμεῖς ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
Πρ. Οὐδὲ ξυνῄδεσί σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
Κρ. Αἰ ξυμφοραί γε, κἠ τὸ λανθάνειν μόνον.
Πρ. Καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὺν λιπεῖν ἔτλης;
Κρ. Πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόμαθ' ἑκβάσ' ἔπη.
Πρ. Φεῦ. Τλήμων σὺ τόλμης· ὁ δ' θεὸς μᾶλλον σέθεν.
Κρ. Εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνουσά μοι.
Πρ. Μαζὸν διώκοντ', ἢ θεὸς ἀλκάλαις πεσεῖν;
Κρ. Ἐνταῦθ'· ἵν' ὤμην, ἄδικ' ἔπαθεν ἐξ ἐμοῦ.
Πρ. Σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
Κρ. Ὡς τὸν θεὸν σώζουσα τὸν γ' αὐτῆς γόνον.
Πρ. Οἵ μοι· δόμων σῶν ὅλε\Θ. ὡς χθονάζεται.
Κρ. Τί κρᾶτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
Πρ. Σὲ, κἠ πατέρα σὸν δυστυχέντας εἰσορῶν.
Κρ. Τὰ θνητῶν τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.
Πρ. Μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντιτχώμεθα.
Κρ. Τί γάρ με χρὴ δρᾶν; Ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
Πρ. Τὸν πρώτον αἰδικήσαντά σ' ἀποτίνω θεόν.

Faciem: extráque meatem meam fum.
Exhaurientem enim *me* nunc fluctum malorum animo,
A puppi obruit me alius *fluctus* à tuis verbis *manans*
Quæ profundens, à præſentibus malis,
Tranſiiſti ad malas vias aliorum malorum.
Quid ais? quâ ratione accuſas Phœbum?
Qualem puerum ais te peperiſſe? quo loco urbis poſuiſſe
Beſtiis gratum epulum? redeas huc mihi, *rem iterum mihi narra*,
Cre. Revereor quidem te, ô ſenex: ſed tamen *rem denuò* dicam.
Sen. Quia ſcio generosè unà dolere cum amicis.
Cre. Audi igitur: noviſti Cecropias rupes,
Septentrionale in iis antrum, quas Macras vocamus?
Sen. Scio, ubi *eſt* ſacellum Panis, & ara propè.
Cre. Ibi certamen triſte decertavimus.
Sen. Quod? ut occerrunt mihi lacrymæ propter tua verba.
Cre. Cum Phœbo conjunxi invita infauſtum connubium.
Sen. O filia, num erant illa, quæ ego ſenſeram?
Cre. Neſcio: ſed ſi vera dicis, vera fatebimur.
Sen. Quando gemebas clàm arcanum morbum?
Cre. Hoc erat malum, quod nunc tibi apertè dico.
Sen. Deinde verò quomodo celâſti Apollinis nuptias?
Cre. Peperi: Patientèr hæc ex me audi, ô ſenex.
Sen. Ubi? Quænâ *mul.* tibi obſt. officiû præſtitit? an ſola lab. hûc tul.
Cre. Sola in antro ubi compreſſa ſum.
Sen. Puer verò ubi eſt, ut tu non ſis ampliùs ſine liberis?
Cre. Mortuus eſt, ô ſenex expoſitus feris.
Sen. Mortuus eſt? Apollo verò malus *tibi* nullam opem tulit?
Cre. Nullâ opè *mihi* tulit. Sed *infâs* Plut. in *ædib.* inſtituitur, *i.e. obiit.*
Sen. Quis verò *feris* ipſum expoſuit? non enim tu ſaltem.
Cre. Nos *nocte* ſub obſcurâ involventes peplis.
Sen. Nemo conſcius tibi eſt expoſitionis filii?
Cre. Ipſa calamitas, & ipſæ latebræ tantùm.
Sen. Et quomodo in antro filium tuum relinquere auſa es?
Cre. Quomodo nam? Multis miſerandis verbis ore prolatis.
Sen. Eheu. O tu ferrea ob audaciâ! deus autem durior *eſt* quàm tu!
Cre. Si puerum vidiſſes manus porrigentem mihi.
Sen. Utrum expetentem ubera, an in ulnas *tuas cupientem* irruere?
Cr. Illuc ire cupientem, ubi non exiſtens, injuſta patiebatur à me.
Sen. Tibi verò quare venit in mentem exponere filium?
Cr. Quòd Deus (*ut ſperaveram*) ſervaturus eſſet ſuam ſobolem.
Sen. Hei mihi, ut felicitas tuæ domûs agitatur-fluctibus!
Cre. Quid obvoluto capite, ô ſenex, fundis lacrymas?
Sen. Te, & patrem tuum videns agitatos-triſtibus-caſibus.
Cr. Res mortalium hujuſmodi *ſunt*: nihil in eodem *ſtatu* permanet.
Sen. Ne nunc amplius, ô filia, lamentis hæreamus, *indulgeamus*.
Quid ig. me oportet facere? Infelicitas enim *habet* inopiâ-conſilii.
Sen. Ipſum primum, qui te injuriâ affecit, ulciſcere deum.

V. 927. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξανεπλων φρενὶ Πρύμνηθεν ἄιει μ' ἄλλο) De hac Syntaxeos μεταβολῇ, præter quod Nos ſupra ad *Bacch.* v. 1307. *Cyclop.* v. 330. *Iphigen. Taur.* v. 695. Vide etiam quæ *Gulielmum Canterum* ad *Phœniſſ.* v. 290. notantem citavimus, *Helen.* v. 296. *Joſua Barnes.* V. 931. Τίνα λόγον λοξίᾳ) *Scalig.* legit τί δ' ἄλογον. Poteſt & exponi, κατὰ τίνα λόγον, ἢ τρόπον, τῶ θεῶ καλῃγορεῖς. V. 932. Πῇ θεῖναι πόλι\Θ) Quanquam in ultimo loco *Tribrachus* ſtabit ſatis benè, mendum hic ſuſpicor, neque enim in urbe expoſitus erat infans, nec exponi putandus; quare βρέφ\Θ mallem hìc legi. Nihil autem muto. V. 933. Θηρσὶν φίλον τύμβευμ') Τύμβευμα hic pro θοίνη, ut παρεῖς pro κωφεῖς, *Sophocles* in *Electrâ* v. 1494. Ἀλλ' ὡς τάχιστα κλῆσον, κἠ κτανὼν, θοίνας θεοῖς παφοῦσιν, ὧν τόδ' εἰκὸς ὄζει τυγχάνειν. *Scholiaſt.* ἦσαν οἰωνοῖς κύνες θοίνας αὐτόν. *Lycophron*, Ἀσαρὰ μυχάλασ' ἐπύμβδουσεν πάρᾳ. *Commentarius*, ἔθαψεν ἐν τῇ πάρᾳ συμβολικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἔφαγε. Nec θοίναμα confodiſſem. *Euripides* enim paulò infra *viz.* v. 1495. Οἰωνῶν γαμφηλαῖς θόνευμα, δοίναμά τ' εἰς ἄϊδαν ἐκβάλλῃ. Id eſt, δοίνη. *Idem* in *Oreſt.* Οἰκλεῖται δοινάματα κἠ σφάγια γυναίων τέκνων. Ex *Joh. Brodæi* notis. V. 937. Κεκροπίας πέτρας) τῆς Ἀκροπόλεως. *Apollonii* Scholiaſt. ἡ Ἀκρόπολις τῆς Ἀθηνᾶς, Κεκροπία ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. Ita *Johan. Brodæus*; Ego verò non *Genitivo* poni, ſed *Accuſativo* plurali, & per *Appoſitionem* necti ad ἄντρον, *Referri* autem ad ἃς Μακράς. De his Rupibus, ſive potiùs unâ magnâ Rupe ex pluribus continuatâ, quas *Macras* dixêre, vide quæ Nos ſuprà ad v. 13. & v. 492. V. 938. Ἔνθα Πανὸς ἄδυτα &c.) Vid. ſuprà ad v. 13. & v. 492. V. 955. Ἡμεῖς ἐν ὄρφνῃ rectè Accentum habet in *Aldinâ* Editione, quod ſi *Æmil. Portus* conſiderâſſet, non fruſtrà laborâſſet de malâ Lectione ὄρφνῃ dubitans; quam calamo potiùs emendare debuiſſet. Quòd σπαργανώσαντες pro σπαργανώσασα dicitur, vid. quæ Nos ad *Hecub.* v. 511. *J. Barnes.* V. 960. Φεῦ) Φεῦ, in hoc verſu, ut ſæpe alibi, otioſum quoad metrum; τλήμων σὺ τόλμης, τλήμων σὺ ἔτ' ἰσχὰ τῆς τόλμης.

Κρ. Καὶ

Κρ. Καὶ πῶς τὰ κρείσσω, δυνατὸς * ὢν, ὑπερδέδοικας;
Γρ. Γέμωρη τὰ σεμνὰ λοξίᾳ χρηστήρια. * al. ξύν.
Κρ. Δέδοικα· τὰ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.
Γρ. Τὰ δ' ὄντα τὰ * νῦν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν. * al. νυν.
Κρ. Αἰδοῦμαι σύνευνον τὴν τότ', ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
Γρ. Νὴ δι' ἀλλὰ παῖδα τὸν δόμοις σοὶ πεφυκότα.
Κρ. Πῶς; εἰ γὰρ εἶη δυνατόν, ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
Γρ. Ξιφηφόρους σοὺς ὁπλίσασ' ὀπάονας.
Κρ. Στείχωμ' ἄν· ἀλλὰ πῦρ γενήσεται τόδε;
Γρ. Ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, ἃ δοιναῖ φίλυς.
Κρ. Ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δεῖλον ἀδενές.
Γρ. Ὤι μοι· κακίζηι φέρε σὺ * νῦν βέλος τί. * al. νυν.
Κρ. Καὶ μὴν ἔχω γε δόλια, καὶ δεσπότεια.
Γρ. Ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
Κρ. Ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῆ μάχην;
Γρ. Οἶδ', ἣν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔσησαν θεοῖς.
Κρ. Ἐνταῦθα Γοργὼν ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
Γρ. Ἦ παῖδα αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον;
Κρ. Ναί· καὶ νιν ἔκλειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
Γρ. Ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσα αἰγείας;
Κρ. Θώρακ' ἐχίδνης ἀμφιβόλοις * ὡπλισμένον.
Γρ. Ἆρ' οὖσ' ἔδ' ὁ μῦθος, ὃν κλύω πάλαι; * Scal. ὡπλισμένην.
Κρ. Ταύτης Ἀθήναν δέρος ὃν τὸ στέρνοις ἔχει.
Γρ. Ἣν Αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
Κρ. Τόδ' ἔσχεν ὄνομα, θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς ὅρους.
Γρ. Τί δῆτα, δύστεκνε, τῶν σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
Κρ. Ἐρεχθόνιον οἶσθ'; ἢ τί γ' ἐ μέλλεις, γέρον;
Γρ. Ὃν πρῶτον ὑμῖν προγόνον ἔξανῆκε γῆ;
Κρ. Τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ ----

Cre. Et quomodo potentiora *numina* mortalis exiſtens ſuperabo?
Sen. Incende veneranda Phœbi templa.
Cre. Metuo, & nunc quidem ſatis miſeriarum habeo.
Sen. Auſis igitur poſſibilia, interficias tuum maritum.
Cre. Revereor conjugium, quod habuimus, cum eſſet bonus.
Sen. Nunc igitur ſaltem puerum contra te ortum *cæde*.
Cre. Quomodo? ſi enim eſſet poſſibile, quam vellem!
Sen. Armatis tuis ſatellitibus, qui gladios ferunt.
Cre. Vadam *igitur*: verum ubi fiet hoc?
Sen. In ſacris tabernaculis, ubi excipit-convivio amicos.
Cre. Apertum *ſcelus eſt* cædes, & *meum* ſervitium *eſt* infirmum.
Sen. Hei mihi Vituperas. Eia *igitur* tu nunc aliquod ini conſilium.
Cre. Atqui habeo doloſa, & efficacitatis-plena.
Sen. Ero miniſter hujus utriuſque *rei* ego.
Cre. Audi igitur; noviſti pugnam terrigenam, *i.e. Gigantum*?
Sen. Novi, quam commiſerunt *in* Phlægra Gigantes cum diis.
Cre. Ibi Terra edidit Gorgonem, terribile monſtrum.
Sen. Num ſuis filiis Gigantibus ſociam, & deorum laborem?
Cre. Etiam: & eam interfecit Jovis filia, Pallas dea.
Sen. Quam verò formæ truculentæ figuram habebat?
Cre. Thoracem ſpiris viperæ armatum *habebat*.
Sen. Num hæc eſt fabula, quam audivi olim?
Cre. Hujus pelle Minervam pectus munitum habere *ferunt*.
Sen. Quam Ægidem nominant, Palladis veſtem?
Cre. Hoc adepta eſt nomen, quando venit in pugnam deorum.
Sen. Hoc igitur, filia, quod damnum tuis hoſtibus *feret*?
Cre. Erichthonium nôſti? aut quid non ignoras, ſenex?
Sen. Quem primum veſtrûm progenitorem ſubmiſit tellus?
Cre. Huic dat Pallas edito recenter ———

V. 973. Θυητὸς ὤν) Vid. quæ ſupra Nos ad *Troad.* v. 930. Neque tantùm *Atticum* eſt, ut *Æmil. Portus* notat, quantùm ratione fundatum; *Mulier* enim loquens, non jam de ſe ut de *Muliere* loquitur, ſed ut de *Mortali*, de *Homine*; quare & Dignius genus uſurpat. Vid. etiam quæ Nos ad *Troad.* 424. & 474. Ut verum autem fatear, in omnibus Libris impreſſis, quos ego vidi, Θυητὸς ὤν legitur. Credendum eſt verò *Æmilium Portum*, ſine Veteris cujuſdam Exemplaris authoritate hanc Lectionem præferre noluiſſe, ac defendere, ut facit ad *Troad.* v. 930. *Joſua Barnes.* V. 975. Ἄδην) Ita rectè ſcribitur, quare non erat, ut *Duportus* ἄδδην in margine ſuo reponeret: Quùm enim utrumque extet, ἄδην etiam magis huic loco aptum videtur. Vide quæ Nos ad *Helen.* v. 626. *Joſua Barnes.* V. 979. Πῶς; εἰ γὰρ εἶη δυνατόν, ὡς θέλοιμί γ' ἄν.) Quùm in Poſterioribus Exemplaribus claudicaret hic Verſus (hoc modo enim legebatur, πῶς; εἰ δυνατὸν, ὡς θέλοιμί γ' ἄν) *Duportus*, μὴ poſt δυνατὸν addendo nihil effecit; *Scaliger*, κἀθέλοιμι; ante πῶς legendo Verſum quidem ſupplevit. At *Canterus*, qui *Hervagianæ* Lectionis erat *Aſſecla*, quod ibi mancum vidit, ita viſus eſt conjectando reſarcire, Πῶς; εἰ γὰρ εἶη δυνατὸν, &c. Quæ tamen totidem Verba *Aldina* habet Editio; quam tanto Viro prorſus ignotam fuiſſe, vix mihi perſuaſero. Certè Verſum nunc plenum habes & ſanatum. *Joſua Barnes.* V. 983. Ἔπισημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δεῖλον, ἀδενές·) φανερὸς ὁ τοιοῦτος φόνος, ὁ δὲ ξιφηφόρων ὀπάονων, καὶ οἱ ὀπάονες ἔστοι, ἀξιμάχητοι ὄντες καὶ δεῖλοι, μικρόψυχοι, καὶ ἥσσον δένεσι. *Joſua Barnes.* V. 984. Ὤι μοι, κακίζῃ) κακὴ φαίνῃ αὐτὴ, καὶ μικρόψυχος ἅτε καὶ λοιδορεῖς καὶ ἀποδοκιμάζεις τὰ ἐμὰ βουλεύματα· φέρε ἴν σὺ βάλοιό τι, καὶ ἐς μέσον ἤνεγκον. Et ſanè huic ultimæ ſententiæ videtur ipſe Poeta ſuffragari paulò poſt, ad verſum nempe 1022. Οὐκ οἶσθ' ὅπως· καὶ σὺ γὰρ τέκνων φέρεις. *Joſua Barnes.* V. 987. Γηγενῆ μάχην) Bellum Giganteum, Γιγαντομαχίαν. De Gigantum cum Diis pugnâ, vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 543. V. 988. Ἦν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔσησαν θεοῖς) Φλέγρα, πόλις Θράκης, ὡς Εὔδοξος ἐν ταῦτα Παιωλίδι φησὶ κληθῆναι. *Stephanus* περὶ πόλεων. Vide eundem in Voce Παιωλίς. Hic Gigantum Pugna fuiſſe perhibetur. Ab aliis memoratur *Phlegra Campaniæ* Urbs, unde *Phlegræus* etiam Campus, de quo vide *Cluverium Ital.* Antiq. p. 1144. *Phlegra* autem *Macedoniæ* eſt eadem cum *Thracicâ* noſtrâ; ea nempe *Macedoniæ* Pars *Thraciæ* erat contermina. Vide quæ Nos ſupra ad *Heraclid.* v. 849. *Joſua Barnes.* V. 989. Ἐνταῦθα Γοργὼν ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας) Quod *Gergon* fuerit Terræ filia, hæc ferè ita ſumenda, ut notavimus de *Polyphemo* ad *Cyclop.* v. 644. ubi dicitur & is *Terræ* filius, quanquam illum ipſe *Euripides* aliàs *Neptuno* ſatum agnoſcat; ob ſtolidam nempe Ferociam & Diis contrariam Impietatem. Alii autem Parentes *Gorgonum* aſſignantur, *Phorcus* nempe & *Ceto*, de quibus *Heſiodus* Theogon. v. 270. &c. Vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 989. Ubi & trium *Gorgonum* nomina. *Joſua Barnes.* V. 991. Καὶ νιν ἔκλειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά·) *Meduſam Perſeus* truncâſſe fingitur, non tamen ſine *Palladis* auxilio; hic paulò aliter ſe res habet; & alii *Ægida* Clypeum volunt, noſter Poeta *Thoraca*, forte ex *Athenienſium* patriis traditionibus; quas ſæpe contrà vulgatas Poetarum Fabulas militaſſe *Pauſanias* probat. *Ægis* autem *Jovi* præcipue, tum *Minervæ* & *Apollini* quoque tribui ſolet, ut ex *Euſtathio* liquet. *Joſua Barnes.* V. 996. Ἦν Αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολὴν) Quod *Ægis Jovi* & *Minervæ*, & etiam *Apollini* tribuantur, vide ad Notam præcedentem. Nemo autem eſt, qui *Ægida* præcipuum *Palladis* Ornatum in Picturis non agnoſcat: Quæ tamen plerunque in *Clypeo* pingi ſolet, non item in *Thorace*, ut Pictoribus vel ex hoc loco notandum eſt. *Joſua Barnes.* V. 999. Ἐρεχθόνιον οἶσθ'; ἢ τί γ' ἐ μέλλεις, γέρον) Ἐρεχθόνιον μέμνησαι; ἢ τί γ' ἐ μέλλεις ἀμνημονεῖν; ſi enim, oblitus es Domini tui *Erichthonii*, neſcio quid memoriter teneas. In hunc ſenſum *Latinam* Verſionem emendavi; qui μέλεις legunt, & pro *ſcire non curant*, exponunt, quid velint, neſciunt. *Joſua Barnes.* V. 1000. Ὃν πρῶτον ὑμῖν προγόνον ἔξανῆκε Γῆ·) *Athenienſes* omnes pro *Indigenis* ſe venditare ſolitos obſervatum eſt nobis ſuprà ad v. 29. Præcipue autem *Erichthonium* Fabula narrat ex *Vulcani* ſemine in terram projecto editum, quùm de Concubitu cum *Minervâ* contendiſſet; unde & nomen ſortitus eſt, ἀπὸ τῆς ἔριδος καὶ ἐλύσθη καὶ χθονός. Vel ut *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 13. §. 6. ἀπὸ ἔριδος καὶ χθονὸς, ὅτι Ἥφαιστος ἐρίσας τὸν Ἡφαίστου γόνον εἰς γῆν ἔρριψεν. ὅθεν Ἐρεχθόνιος γένεται. *Idem. Natal. Comes* l. 4. c. 5. fol. 306. Nos fabulam aliàs attingere decernimus, infra *viz.* ad v. 1427. Licèt *Appollodoro*, cæteriſque rerum Poeticarum Scriptoribus ſit decantatiſſima. *J. Barnes.*

V. 1002. Μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.) Credo ſcribendum μέλλεις γάρ τι προσφέρειν ἔπος. Sed & προσφέρεις μέλλον ἔπος, in *Latinâ* verſione explicavi, ut ſit μώρως λαγεῖς, καὶ βραδέως προσφέρεις εἰς τὸ μέσον, ὥστε ἐμὲ θαυμάζεσθαι καὶ μέγα τι ᾠδὰ Ζῆ προσδοκᾶν. *Joſ. Barnes.* V. 1003. Γοργὼς ἄπο) ἡ Γοργὼ dicitur, ut ἡ Μορμὼ, & Λητὼ &c. & ὁ Γοργὼν, ὀνος, ut ſupra v. 989. Ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ &c. ad quem locum, Vid. quæ Nos de *Gorgone*. *Idem.* V. 1004. Ἰοῦν ἔχουσ') Primò de Ἰοῦν, notandum eſt, *Ultimam* ejus in *Recto* & *Quarto* ſemper produci debere, ut hic; Ita in Πλουτὼς, ut *Hom.* Iliad. β. v. 278. Ὡς φάσαν ἡ πλουτώς· ἀνὰ δ' ὅπλισθε Ὀδυσσεύς. Et *Iliad.* ο. v. 305. Ἡ πλουτὼς δὴ νῆας Ἀχαιῶν ἔσπετο. Ita Ἰχθὺς, Ὀσφὺς, Ἰλὺς, Denique omnia *Subſtantiva* & Participia in ὺς, Accentu in *Ultimâ*; ſic Ζεὺς, Ὀλλὺς, *Homer.* Iliad. κ. v. 201. Ὀλλὺς Ἀργείους· Et ſiqua alia; non tamen *Adjectiva* itidem, licet acuto in Ultimâ ſignentur, Nam βραδὺς, πλὺς, ὀξὺς, εὐρὺς, γλυκὺς, βαθὺς, ὠκὺς, δειλὺς, θρασὺς, Ultimam corripiunt; multo magis Nomina tum *Adjectiva*, tum *Subſtantiva*, in υς deſinentia, quæ nec in *Ultimâ* ſignātur, ut πέλεκυς, κόρυς, *Hom.* Iliad. γ'. v. 131. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυ, ἀνέρα δ' ἀνήρ. Jam de altero verbo, Ἔχουσ', ponitur hoc in loco pro ἔχοντε *Duali*, & Concordat Putativè cum σαλασμὲς, quia *Duæ* erant Guttulæ; Διοῦς σαλασμὲς vocat Poeta. Olim erat malè ſcriptum ἔχοιτ' pro ἔχοντ', ſimplici latere τῦ ν' collapſo. Hoc non vidit *Hen. Stephanus*, ideoque ex Veteribus ſuis MSS. ἔχουσ' ἄν τινα eruebat. Sed fuerit (inquit) ἔχουσ' ἄν, pro ἔχειεν ἄν, quod rarum eſt. *Ita Ille.* Et tamen Mediæ vocis potuit eſſe ἔχουσ', quod rarum non eſt fieri. *Scaliger* vero ἔχουσ' reponit; cui omnino aſſentior. *Joſua Barnes.* V. 1011. Κοίλης ἰδοὺ ὅσσις φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνυ) Suſpicor legendum λαιᾶς pro κοίλης, quia *utraque Guttâ* ex Venâ quâdam fluxit; *ſalutifera* autem ex *Lævâ*, *lethifera* ex *Dextrâ*. De venâ *Cavâ* dictâ, lubens acciperem; ſi modo alia aliqua *Vena* nominaretur, ex quâ & *altera* flueret *Gutta*. Cùm *Lævam* autem priùs nominaveris, *Dextram* etiam nomine notâſſe non erat opus. *Canterus* pro φόνυ, mavult φόνῳ. Ego ad ὅσσις, σαλασμὸς intelligendum reor, & φόνυ, pro ὄμματι, ſic, ut ſæpè aliàs, ſumendum. *Joſua Barnes.* V. 1014. Ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς) ὁ δεύτερος σὺν σαλασμῷ ἀριθμὸς, pro ὁ δεύτερος σαλασμός. Hic ἀριθμὸς elegantèr redundat; nec exemplo caret. Malè itaque *Brodæus*, placet ἀρρυθμῶ. *Idem.* V. 1016. Εἰς ἓν ὦ κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς) *Scaliger* pro ἓν, legit ἕνα, non rectè; dicimus enim εἰς ἓν ζωπυρεῖν, *in unum coire*. Κραθέντ' autem pro κραθέντα rectè *Canterus* legit, Novar. Lection. l. 1. c. ix. Maſculini enim Generis ὁ ἰχὼς, primámque producit, & eſt *Homerica* dictio, Divorum *Quaſi-Sanguinem* notans. *Idem.* V. 1022. Καὶ σὺ γὸ τύμὸν ἥξεις) Τύμὸν ἦγεν, βάλβιμα. Reſpicit locum ſupra ad v. 983. Ubi *Creuſa* illius Conſilium rejecerat, ut ille nunc *Creuſæ*: Quare proximo verſu, nempe 984. Dixit, Οἵ μοι· κακίζῃ· φέρε Ζεῦ νῦν βάλε δή π. V. 1025. Φθονεῖν γάρ φασι Μητρυιὰς τέκνοις) Huc refer illud *Callimachi* Στήλαν Μητρυιῆς, μικρὸν λίθον, ἕστεφε κοῦρος, Ὡς βίον, ἀλλάξαι τὸν τέρμιν οἰόμενος· Ἡ δ' πάρα κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πιοῦσα· Φεύγετε Μητρυιῆς κῆπον, οἱ πέλονοι. De hâc re puto illud Ortum & de *Novercâ* ſumendum, *Mulieri ne credas nè mortuæ quidem*. Extat autem illud Epigramma inter *Callimachi* Opera, & in *Anthologiæ* l. 1. c. 30. *Joſua Barnes.* V. 1026. Αὐτῦ νῦν αὐτὸν κλεῖν', ἵν' ἀγνίσῃ φόνυς) Ita νῦν, non νῶν, legendum ob verſum, & κλεῖν', meliùs quàm κλεῖνον, hic facit. *Idem.* V. 1029. Οἶδ' ἔγ', ὦ δρᾶσον) *Attica* Phraſis, de quâ vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1249. *Idem.* V. 1030. Χρύσωμ' Ἀθάνας) *Attici* Phialas *aureas* χρυσίδας, argenteas ἀργυρίδας vocant. *Demoſthenes* Κατὰ Τιμοκράτυς, Οὐδὲ χρυσίδες τέτταρες. *Pindarus* in Olympiac. Μένειν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρέαιν. Ἀθάνας) Quicquid affabrè factum eſt, id *Minervæ* aut *Vulcano* tribui ſolet. Ita *Joh. Brodæus*, nec inepte: Hic verò χρύσωμ' Ἀθάνας dicitur, quod à *Minervâ* donabatur *Erichthonio*. V. 1031. Βυθλεῖ) Τὰς βόας λύει.

Γρ. Τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
Κρ. Διοῦς σαλαγμὸς αἱμάτῳ Γοργῦς ἄπο.
Γρ. Ἰσχὼ ἔχοντ' ἂν τινα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
Κρ. Τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀνεσφόρον νόσων.
Γρ. Ἐν τῷ καθάπτας ἀμφὶ παιδὶ σώματι;
Κρ. Χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δ', δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
Γρ. Κεῖνος δ' καὶ θανών;
Κρ. Ναί· κἀπὶ καρπῷ γ' αὐτὸ γὼ χερὸς φέρω.
Γρ. Πῶς δ' ἦν κέκραν') δίπτυχον δῶρον θεᾶς;
Κρ. Κοίλης μὲν ὅσσις φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνυ.
Γρ. Τί τῷδε χρῆσθε; δυνάσιν ὠφέρει τινα;
Κρ. Νόσους ἀπείργει, καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
Γρ. Ὁ δ' ὕστερος δὴ ἀριθμὸς, ὃν λέγεις, τί δρᾷ;
Κρ. Κτείνει θρασύντων ἰὸν ὠὸν τοῦ Γοργόνων.
Γρ. Εἰς ἓν δ' κραθέντ' ἀυτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς;
Κρ. Χωρεῖς. Κακῷ γὸ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται.
Γρ. Ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
Κρ. Τέτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κλείνων ἔσῃ.
Γρ. Ποῦ; καὶ τί δράσασ' τὸν λέγω, πολμᾷν δ' ἐμόν.
Κρ. Ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τύμὸν μόλῃ.
Γρ. Οὐκ ἦν τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὸ τύμὸν φέρεις.
Κρ. Πῶς ἆρ'; ὑποίδα τῦθ', ὃ κἄμ' εἰσέρχεται;
Γρ. Σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεἰ μὴ κτενεῖς.
Κρ. Ὀρθῶς· Φθονεῖν γάρ φασι μητρυιὰς τέκνοις.
Γρ. Αὐτῷ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσῃ φόνυς.
Κρ. Γελάζυμαι γῶν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
Γρ. Καὶ σύν γε λήψῃ πόσιν, ἃ σε ταδύδε λαθεῖν·
Κρ. Οἶδ' ἦν ὃ δρᾶσον; χθὲς δ' ἔμῆς λαβὼν
Χρύσωμ' Ἀθάνας, τόδε παλαιὸν ὄργανον,
Ἐλθὼν, ἵν' ἡμῖν βυθυτῇ λάθρα πόσις,
Δείπνων ὅταν λήγωσι, καὶ σπονδὰς θεοῖς
Μέλλωσι λείβειν, ὧν πέπλοις ἔχων τόδε,

Sen. Quid? ſeró enim & tardè quoddam profers verbum.
Cre Geminas guttas ſanguinis, à Gorgone *manantes*.
Sen. Quam vim habentes ergà hominis naturam?
Cre. Hanc quidem mortiferam, aliam verò curatricem morborū.
Sen. In quo appendens corpori pueri?
Cre. *In* aureis ligamentis: hic autem dedit meo patri.
Sen. Illo verò mortuo ad te pervenit *utraque gutta*?
Cre. Etiam, & ego illud *venenum* in manūs commiſſurâ fero.
Sen. Quomodo igitur temperatur geminum donum deæ?
Cre. Quæ quidem ſtillavit ex cavâ vena cædis.
Sen. In quem uſum hâc utimini? quam vim habet?
Cre. Arcet morbos, & habet alimenta vitæ.
Sen. Altera verò gutta, quam dicis, quid facit?
Cre. Interficit, venenum exiſtens draconum Gorgonum.
Sen. In unúmne commixtum iſtum cruorem circumfers?
Cre. Seorſim. Cum malo enim bonum non miſcetur.
Sen. O chariſſima filia, omnia habes, quibus eſt tibi opus.
Cre. Hoc morietur puer *Ion*: tu verò interfector eris.
Sen. Ubi, & quid faciens? tuum eſt, imperare, meū verò obſequi.
Cre. Athenis, domum cum venerit meam.
Sen. Non rectè hoc dixiſti: nam & tu meum *conſilium* vituperas.
Cre. Quomodo igitur? ſuſpicaris, quod etiā mihi in mentē venit?
Sen. Tu filium videberis interfeciſſe, etiamſi non interfeceris.
Cre. Rectè, dicunt enim Novercas invidere privignis.
Sen. Hic ipſum interfice itaque, ut negare poſſis cædem.
Cre. Anticipo certè tempore voluptatem.
Sen. Et tuum latebis maritum *in iis*, *in* quibus te ſtudet latere.
Cre. Scis igitur quid facias? ex meâ manu accipe
Aureum opus Palladis, vetus hoc vaſculum.
Proficiſcaris, ubi nobis clàm ſacrificat maritus,
Cumque cœnæ finem fecerint, & libamina diis
Volent libare, habens hoc in veſte,

Adjectiva, tum *Subſtantiva*, in υς deſinentia, quæ nec in *Ultimâ* ſignātur, ut πέλεκυς, κόρυς, *Hom.* Iliad. γ'. v. 131. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυ, ἀνέρα δ' ἀνήρ. Jam de altero verbo, Ἔχουσ', ponitur hoc in loco pro ἔχοντε *Duali*, & Concordat Putativè cum σαλασμὲς, quia *Duæ* erant Guttulæ; Διοῦς σαλασμὲς vocat Poeta. Olim erat malè ſcriptum ἔχοιτ' pro ἔχοντ', ſimplici latere τῦ ν' collapſo. Hoc non vidit *Hen. Stephanus*, ideoque ex Veteribus ſuis MSS. ἔχουσ' ἄν τινα eruebat. Sed fuerit (inquit) ἔχουσ' ἄν, pro ἔχειεν ἄν, quod rarum eſt. *Ita Ille.* Et tamen Mediæ vocis potuit eſſe ἔχουσ', quod rarum non eſt fieri. *Scaliger* vero ἔχουσ' reponit; cui omnino aſſentior. *Joſua Barnes.* V. 1011. Κοίλης ἰδοὺ ὅσσις φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνυ) Suſpicor legendum λαιᾶς pro κοίλης, quia *utraque Guttâ* ex Venâ quâdam fluxit; *ſalutifera* autem ex *Lævâ*, *lethifera* ex *Dextrâ*. De venâ *Cavâ* dictâ, lubens acciperem; ſi modo alia aliqua *Vena* nominaretur, ex quâ & *altera* flueret *Gutta*. Cùm *Lævam* autem priùs nominaveris, *Dextram* etiam nomine notâſſe non erat opus. *Canterus* pro φόνυ, mavult φόνῳ. Ego ad ὅσσις, σαλασμὸς intelligendum reor, & φόνυ, pro ὄμματι, ſic, ut ſæpè aliàs, ſumendum. *Joſua Barnes.* V. 1014. Ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς) ὁ δεύτερος σὺν σαλασμῷ ἀριθμὸς, pro ὁ δεύτερος σαλασμός. Hic ἀριθμὸς elegantèr redundat; nec exemplo caret. Malè itaque *Brodæus*, placet ἀρρυθμῶ. *Idem.* V. 1016. Εἰς ἓν ὦ κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς) *Scaliger* pro ἓν, legit ἕνα, non rectè; dicimus enim εἰς ἓν ζωπυρεῖν, *in unum coire*. Κραθέντ' autem pro κραθέντα rectè *Canterus* legit, Novar. Lection. l. 1. c. ix. Maſculini enim Generis ὁ ἰχὼς, primámque producit, & eſt *Homerica* dictio, Divorum *Quaſi-Sanguinem* notans. *Idem.* V. 1022. Καὶ σὺ γὸ τύμὸν ἥξεις) Τύμὸν ἦγεν, βάλβιμα. Reſpicit locum ſupra ad v. 983. Ubi *Creuſa* illius Conſilium rejecerat, ut ille nunc *Creuſæ*: Quare proximo verſu, nempe 984. Dixit, Οἵ μοι· κακίζῃ· φέρε Ζεῦ νῦν βάλε δή π. V. 1025. Φθονεῖν γάρ φασι Μητρυιὰς τέκνοις) Huc refer illud *Callimachi* Στήλαν Μητρυιῆς, μικρὸν λίθον, ἕστεφε κοῦρος, Ὡς βίον, ἀλλάξαι τὸν τέρμιν οἰόμενος· Ἡ δ' πάρα κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πιοῦσα· Φεύγετε Μητρυιῆς κῆπον, οἱ πέλονοι. De hâc re puto illud Ortum & de *Novercâ* ſumendum, *Mulieri ne credas nè mortuæ quidem*. Extat autem illud Epigramma inter *Callimachi* Opera, & in *Anthologiæ* l. 1. c. 30. *Joſua Barnes.* V. 1026. Αὐτῦ νυν αὐτὸν κλεῖν', ἵν' ἀγνίσῃ φόνυς) Ita νυν, non νῶν, legendum ob verſum, & κλεῖν', meliùs quàm κλεῖνον, hic facit. *Idem.* V. 1029. Οἶδ' ἔγ', ὦ δρᾶσον) *Attica* Phraſis, de quâ vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1249. *Idem.* V. 1030. Χρύσωμ' Ἀθάνας) *Attici* Phialas *aureas* χρυσίδας, argenteas ἀργυρίδας vocant. *Demoſthenes* Κατὰ Τιμοκράτυς, Οὐδὲ χρυσίδες τέτταρες. *Pindarus* in Olympiac. Μένειν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρέαιν. Ἀθάνας) Quicquid affabrè factum eſt, id *Minervæ* aut *Vulcano* tribui ſolet. Ita *Joh. Brodæus*, nec inepte: Hic verò χρύσωμ' Ἀθάνας dicitur, quod à *Minervâ* donabatur *Erichthonio*. V. 1031. Βυθλεῖ) Τὰς βόας λύει.

Κάνθες βόγων εἰς πῶμα τῷ νεάνια·
Ἰδίᾳ ὄ, μὴ γὰ πᾶσι, χωρίσας ποτὸν
Τῷ σῷ ἐμῷ μέλοντι δεσπόζειν δόμων.
Καὐτῷ διέλθῃ λαιμὸν, ἔπορθ' ἵξεται
Κλεινὰς Ἀθήνας· κἀπθανὼν σὺ' αὖτ' μόνος.
Γρ. Σὺ μὴν νυν εἴσω πρόξενων μέθες πόδα.
Ἡμᾶς σὺ', ἐφ' ᾧ πεπάγμεθ', ἐκπονήσομεν.
Ἄγ', ὦ γεραιὲ πούς, νεανίας ἴσως
Ἔρχοισι, κεἰ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεσί σοι.
Ἔλθὲ σὺ' ἐπ' ἄνδρα σεῖχε δεσποσῷ μέτα,
Καὶ συμφόνευε, κἀ σωτεξαίρει δόμων.
" Τὼ σὺ' εὐσέβειαν, εὐτυχοῦσι μὲν, καλὸν
" Τιμᾶν· ὅπου ὄ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
" Θέλῃ τις, ἐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

1 Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ σῷ
2 Νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις,
3 Καὶ μεταμειρίων, ὅδωσον
4 Διοθανάτων κρατήρων πλη-
5 ρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
6 Πότνια πότνι' ἐμά,
7 Χθονίας Γοργοῦς λαι-
8 μητόμων ἀπὸ σαλαγμῶν,
9 Τῷ σῷ Ἐρεχθίδᾶν
10 Δόμων ἐφαπτομένᾳ.
11 Μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
12 Πόλεως ἀνάσσοι,
13 Πλὴν σῷ συγγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Εἰ σὺ' ἀτελὴς θάνατος, ἀσυδαί τε δεσποί-
2 ναι, ὅς τε κηρὸς ἄπεισι τόλμας,
3 Ἅ, τε νῶν φέρετ' ἐλπὶς, ἢ θη-
4 κὼν ξίφος, ἢ λαμπὰς ἵξα-
5 ψὶν βρόχον ἀμφὶ δέρᾳ.
6 Πάντεσι πάντα σὺ' ἐ-
7 ξημύτωσ', εἰς ἄλλας

Demitte conjiciens in poculum adolescentis:
Privatim verò, (nec enim coram omnibus) seorsim potum,
Illi, qui futurus est dominus meæ domus.
Et si modò transierit guttur, nunquam veniet
Ad inclytas Athenas: sed mortuus hìc manebit.
Sen. Tu quidem mitte pedem intra domum Proxenorum:
Nos verò id faciemus, ad quod ordinati sumus.
Age, ô senilis pes, juvenis fias
Factis, etiamsi tempore non possis.
Hostilem autem ad virum perge cum dominis,
Et simul interfice, & simul eum tolle ex ædibus.
" In rebus enim secundis est honestum pietatem
" Colere: quando verò hostibus nocere
" Aliquis vult, nulla lex obstat.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Trivia filia Cereris, quæ
2 Nocturnis itineribus dominaris
3 Et diurnis, ducito
4 Tristem ferentium mortem poculorum ple-
5 nitudinem *ad eos*, contra quos mittit
6 Veneranda, veneranda mea *domina*,
7 Terrestris Gorgonis guttu-
8 ris sècti ex guttis *venenum collectum*,
9 *Ad illum scilicet*, qui Erechthidarum
10 Invadit familiam.
11 Nec unquam alius ex alienâ familiâ
12 Imperet urbi,
13 Præter nobiles Erechthidas.

Antistrophe 1.

1 Si verò mors imperfecta, *nec ad finẽ perducta*, conatusq; dominæ,
2 Et ipsa opportunitas destituerit audaciam,
3 Et spes, quæ nunc se offert, vel acu-
4 tum gladium *ut adigat*, vel jugulo innect-
5 at laqueum circa collum suum *Ion*:
6 (Doloribus autem dolores *additi nunc* ex-
7 oriuntur) ad alias

V. 1035. Ἰδίᾳ ὄ, μὴ γὰ πᾶσι) Cùm hactenùs inter μὴ & πᾶσι, deesset syllaba, Ego γὰ addidi; *Scaliger* μηδὲ legit. Judicent alii. *Idem.* V. 1039. Σὺ μὴν νυν εἴσω προξένων μέθες πόδα) De *Prozenis Delphicis*, quorum erat Hospites Oraculi gratiâ ventitantes. Domo excipere, hæc intelligûtur. Quòd Πρόξενοι autem publicè designabantur etiam aliis in locis, ad Legatos & Insignes Viros excipiendos; item de *Prozenis, Astoxenis, Doryxenis* & *Idioxenis*. Vide *Eustathium* in *Ham.* fol. 405. lin. 11. & deinceps, præclarè differentem. *Item* fol. 485. lin. 15. Et ex illo *Cælium Rhodigin.* Lection. Antiq. l. xi. c. x. *Josua Barnes.* V. 1045. Τὼ σὺ' Εὐσέβειαν, Εὐτυχοῦσι μὲν, καλὸν Τιμᾶν· ὅπου ὄ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς Θέλῃ τις, ἐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος) Hunc locum, ex *H. Grotii* Versione ita loquentem audisis, *In Sorte Letâ colere Pietatem* decet: *At Hostibus nocere si cupias tuis, Lex nulla prohibet, nullus hìc obstat Pudor.* Non hæc ex *Euripidis* mente dicta scies, si compares cum illâ sententiâ *Phœniss.* v. 527. Εἴπερ γὰ ἀδικεῖν χρὴ, Τυραννίδος περὶ Καλλιστον ἀδικεῖν· τἄλλα σὺ' εὐσεβεῖν χρεών. Quæ tamen verba ipse Poeta, ut Impia mox damnat, sub *Chori* Personâ; ut ad eum locum probavimus. *Virgilius* ferè idem Nobiliori Personæ affigit, *Coræbo* nempe *Heroi Trojano*, *Æn.* l. 2. v. 390. *Dolus an Virtus quis in Hoste requirat?* At certè hoc neque *Christianis*, neque Hominibus *Philosophis*, Prudentibusque & Piis fuit usquequaque comprobatum; quicquid Poetæ Nobiles, qui Naturam imitantur, nonnullis Personis pro Characteris illorum ratione aliquando affigere placuerunt. *J. Barnes.* V. 1048. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος) Quod Poeta *Proserpinam* hìc *Cereris* filiam, Εἰνοδίαν vocat, hoc est *Triviam*, quod nomen *Hecatæ* competit, ut ostendimus ad *Helen.* v. 576. id fit, quia *Unica* Dea *Luna*, tot Dearum Personas induebat; nempe aliquando *Juno*, *Hecate*, *Trivia*, *Proserpina*, *Luna*, *Diana*, eadem erat res. De quâ re videsis *Cæl. Rhodigin.* l. 20. c. 6. *Hecaten* autem nunc præcipuè vocat, quòd Veneficiis ea Dea præficiebatur, & ad ejus lucem Veneficas Herbas colligere solebant sagæ, undè *Hecateides* Herbæ dicebantur tales; & *Ovidius* dixit de *Minervâ Arachnen* in Venenosam Araneam transmutante, *Posteà discedens succis Hecateidos Herbæ sparsit; & extemplo tristi medicamine tactæ Defluxêre comæ.* &c. Nunc autem *Chorus* optat successum Venifico Seni contra *Ionem*, qui malis Artibus in Dominæ suæ *Hereditatem* videbatur immissus. *Josua Barnes.* V. 1056. Τῷ σῷ Ἐρεχθειδᾶν) Hic apertissimè constat de illâ re, quâ de supra toties monuimus, *viz.* v. 648, 751. & 877. nempe quòd tectè loquentes de aliquâ Personâ, aliquando *Plurali* numero utimur; ita enim cum v. 1052. ἐφ' οἷσι πέμπει dixit, per τῷ nunc idem explicat; *Ion* enim solus utrinque designatur. *J. Barnes.* V. 1064. Ἡ λαμπὰς ἵξαψειν) Quùm olim δώμων scriberetur, *Canterus* τλάμων legebat, sed longè feliciùs *Josephus Scaliger*, λαμπὰς, quod in Textum recepimus. *Josua Barnes.* V. 1067. Ἐξημύτωσ') Idem quod ἵξαυσ' ab ἀνύτω, idem quod ἀνύτω & ἀνύσσω & ἀνύω, vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 1098. *Ibidem.* Εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν) Hic *Scaliger* φοβὰς pro μορφὰς legit, ex aliquo MS. ut credo, nam Versui convenientius est. *Canterus* μονὰς legebat, loco non animadverso, nec loquendi more. Ἄλλας βιότου μορφὰς, hìc pro θάνατον, *Mortem Vitæ contrariam* usurpat Poeta, elegantèr sanè; De quâ tamen loquendi consuetudine videsis ejusdem *Canteri* Novar. Lection. l. 1. c. 10. *Josua Barnes.*

8 Βιότᾳ μορφὰς κάτεισιν. — 8 Vitæ formas, *ad Inferos scil. hic alieni dominatûs affect.* descēd.
9 Οὐ γὰρ δόμων γ' ἑτέρους — 9 Non enim *suæ* domûs alios
10 Ἄρχοντας ἀλλοδαπὰς — 10 Dominos alienigenas
11 Ζῶσά ποτ' ὀμμάτων ἐν φαεννα῀ῖς — 11 Vivens unquam oculorum in lucidis
12 Ἀνέχριτ' ἂν αὐγα῀ῖς, — 12 Tolerabit ſplendoribus,
13 Ἃ πρὶν εὐπατρίδαν γᾶν ὤκουν. — 13 Quæ ex nobili familiâ nata *eſt.*

Στροφὴ β'. — *Strophe 2.*

1 Αἰσχύνομαι τὸν πολύϋμνον — 1 Pudet me propter hymnis-celeberrimum *Bacchum*
2 Θεὸν, εἰ παρὰ καλλιχόροις παγα῀ῖς, — 2 Deum, ſi circa fontes à pulchris choris frequentatos,
3 Λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων — 3 Facem ſpectatricem Eicadum,
4 Ὄφεται ἐννύχιος, ἄϋπνος ὤν, — 4 Sit viſurus nocturnus, *i.e. noctu*, inſomnis exiſtens, *i.e. vigilans*,
5 Ὅτε καὶ Διὸς ἀστεροπὰς — 5 Quando & Jovis ſtellatus
6 Ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ, — 6 Chorum ducit æther,
7 Χορεύει δὲ Σελάνα, — 7 Et choros agitat Luna,
8 Καὶ πεντήκοντα κοῦραι — 8 Et quinquaginta filiæ
9 Νηρέος, αἳ κατὰ πόντον, — 9 Nerei, quæ in Ponto,
10 Ἀεννάων τε ποταμῶν — 10 Perenniúmque fluviorum
11 Δίναις χορεύομναι, — 11 *In* gurgitibus tripudiantes *celebrant*
12 Τὰν χρυσεοστέφανον κόραν, — 12 Aureâ coronâ decoram Proſerpinam,
13 Καὶ ματέρα σεμνὰν, — 13 Et matrem venerandam, *Athenis*;
14 Ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσῃ, — 14 Ubi ſperat ſe regnaturum,
15 Ἄλλων πόνον τ' εἰσπεσοῦσ᾽ — 15 Et aliorum opes occupaturum,
16 Ὁ Φοίβου ἀλάτας. — 16 Phœbeius erro, *vaguſque Phœbi Miniſter.*

Ἀντιστροφὴ β'. — *Antiſtrophe 2.*

1 Ὁρᾶθ', ὅσοι δυσκελάδοισι — 1 Videte, quotquot maledicis,
2 Κατὰ Μῶσ᾽ ἰόντες ἀείδεθ' ὕμνοις — 2 Muſam percurrentes, *i.e. Poetæ, Muſis oper.* dantes canitis hymnis
3 * Ἀμέτερα λέχεα, καὶ γάμους — * *Scal.* ἄμετερα. — 3 Noſtros thalamos, & nuptias

V. 1074. Τὸν πολύϋμνον Θεὸν) *Bacchum* notat, quem Πολυωνυμον vocat *Sophocles* in *Antigone*: quippe qui *Bacchus*, *Iacchus*, *Lyæus*, *Euius*, *Dionyſius*, *Dithyrambus* &c. cognominetur. Hæc notavit *Joh. Brodæus* rectè; ita enim & *Homerus* in *Hymno* εἰς Διόνυσον, *Bacchum* πολύϋμνον vocat v. 7. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεὰ πολύϋμνον ἔδρεψαν. *Apollo* etiam dicitur Εὔϋμνος, πολυώνυμος & πολύϋμνος in eodem ſenſu. *Homerus* de *Apolline*, Hymn. *Apoll.* v. 19. & 207. Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔϋμνον ἐόντα. Et *Callim.* Hymn. Dian. v. 6. Δός μοι παρθενίλω αἰώνιον ἄπτερα, φυλάσσειν, Καὶ πολυωνυμίαν· ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ. Item, Hymn. *Apoll.* v. 69. Ὦ Ἄπολλον, πολλοί σε Βουδέσμιον καλέουσι· Πολλοὶ δὲ Κλάριον· πάντη δέ τοι ἔνομα πτολύ· &c. Sed de *Apolline* nunc Poeta non loquitur; *Chorus* enim dicit ſe erubeſcere; ſiquis Externus ibi Regnaturus veniat, ubi *Bacchi* & *Cereris* ſacra Myſteria tantoperè celebrentur, *viz. Athenis* ſuis. *Joſ. Barnes.* V. 1076. Λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων) De *Facibus* in his Sacris vide ad Notam proximè ſequentem. Θεωρὸς in hoc loco ſignificat *Spectatrix*, de aliis illius ſignificationibus, vide quæ Nos ad *Hippol.* v. 792. *Ibid.* Εἰκάδων) Εἰκάδες propriè *Viceſimæ Lunæ*, ſive *Viceſimi* dies cujuſque Menſis; Unde Εἰκαδίζειν *Epicurei* dicebantur, quod illum diem uniuſcujuſque menſis in honorem Magiſtri ſui ſolennem habebant, qui *viceſimâ Lunâ* natus habebatur. De quâ re videſis *Cæl. Rhodig.* l. 20. c. 32. Hoc verò in loco exponendum eſt, ut rectè notat *Joh. Brodæus*, Εἰκάδων, Myſteriorum *Bacchi* & *Cereris* Communium, quæ *Viceſimo* quoque *Auguſti* Menſis die celebrabant *Athenienſes*. *Plutarch.* in *Phocione*, Εἰκάδι γὰρ ἡ φυλὴ βουδρομιῶνος εἰσήχθη, Μυσηίων ὄντων, ἧς τὸν Ἴακχον ἐξ ἄστεος ἐλαυνόμενοι πέμπουσιν. *Demoſthenes* Ὀλυνθιακῶν γ'. Καὶ μὴ ταῦτα διελθόντος τοῦ ἐτέρου τότε, Ἑκατομβαιῶνος, Μεταγειτνιῶνος Βοηδρομιῶνος, τότε τῆς μιᾶς μόλις μὴ τὰ Μυσήρια ἄγοντος ναῦς ἀπεστάλατε. *Plutarch.* in *Camillo*, Καὶ μὴν ταῦτα φρονεῖν Ἀθηναίους Μακεδόνων ἐδέξαντο περὶ αὐτῶν τὴν Εἰκάδα τοῦ Βοηδρομιῶνος, ἣν τὸν μυστικὸν Ἴακχον ἐξάγουσι. *Scholiaſtes* Ariſtoph. *Ranis*, Μία γὰρ Μυσηίων Εἰκὰς ἔστιν, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγουσι. *Atticè* autem *Plurali* numero efertur; & *Emphaticè* ob *Iacchi* Productionem hâc die factam, tota ſolennitas *Magnorum Myſteriorum* dicitur Εἰκάδες, quanquam & quinque ante diebus & tres poſt durabat; hinc *Ariſtoph.* Nubibus v. 16. Ὀρῶν ἄγυσα, τὴν σελήνης Εἰκάδας. Sed de ſingulis hujus Feſti *Novem* diebus videſis *Johan. Meurſium* Eleuſin. c. 21. ad c. 31. *Joſua Barnes.* V. 1077. Ὄφεται ἐννύχιος) Noctu hæc ſacra peragi ſolebant cum facibus, unde Verſu præcedenti λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων dixit Poeta, & *Ariſtophanes* in *Ranis*, Ἔγειρε φλογέας λαμπάδας· ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις πυρὸς Ἴακχε Νυκτέρου τελεσῖνος φωσφόρος ἀστὴρ φλογί, φέγγει δὲ λειμών. De hâc re Vide *Meurſium* Libri modò laudati c. 26. & 27. *Idem.* Ἄϋπνος) De Pervigiliis Bacchanalibus vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 133. & *Helen.* v. 1371. & 1381. V. 1078. Ἀστεροπὰς) ἀστερίσι πυποικιλμένος, ἢ ἀστέρας φαίνων καὶ ἐκ κυτῶνος, ὡς ἥλιος. Ita *Hippolyt.* v. 851. Καὶ Νυκτὸς ἀστεροπὸς σελάνα. *Idem.* V. 1081. Πεντήκοντα κοῦραι Νηρέος) De Quinquaginta *Nerei* filiabus vide quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 427. & *Iphigen.* Aul. v. 1059. *Idem.* V. 1087. Ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν) *Canterus* legendum putat ἄν, quaſi ipſis Deabus *Cereri* & *Proſerpinæ* imperaturus erat; ego potius ἵν', ut olim ſcriptum erat, retineo, & *Athenis*, in *Latinâ* Verſione addo; locum enim deſignat Poeta, in quo hæ Deæ cultæ erant, ubi & regno inhiare notat *Ionem*. *Idem.* V. 1088. Ἄλλων πόνον τ' εἰσπεσεῖν) Quaſi nihil agendo incidere in Hæreditatem, quam aliorum labores auxerunt in immenſum: ita Noſtræ Literæ loquuntur, *Deuteron.* c. 6. v. 10. Καὶ ἔσαι, ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός ζου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι ζοῦ τῷ Ἀβρααμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς, ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας, οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, ἃς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους, οὓς οὐκ ὤρυξας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, οὓς οὐ κατεφύτευσας, &c. ἀλλοτρίῳ, ἄλλων πόνῳ πάντα ταῦτα προπαρεσκεύασε αὐτοῖς. *J. Barnes.* V. 1089. Φοίβειος ἀλάτας) ἀλήτης dicitur *Ion* à Choro *Athenienſium* Ancillarum, ob incertos illius lares, & familiam; quia viſus eſt olim ex ignotâ aliquâ terrâ *Delphos* veniſſe, & hinc jam *Athenas* iturus: Non autem rectè olim *Latina* Verſio explicavit Φοίβειος per *Phœbi* filius, id enim licet reverâ eſſet, nondum *Choro* innotuerat, quare ego *Filius* deleo & *Miniſter* ſubſtituo; ut ſit Φοίβειος ἀλάτας, ὁ πολύπλανος τοῦ Φοίβου διάκονος καὶ νεωκόρος. *J. Barnes.* V. 1092. Ἀμέτερα) *Joſeph. Scaliger* legit ἀμείλεα, non uſquequaque rectè, licet id ferè ſuadere videatur, τὸ ἀθεμίτους & ἀνοσίους γάμους, nec enim ἀμέτερα Senſui nocet (& Verſui neceſſarium eſt) ut ex hâc noſtrâ Paraphraſi apparebit. Ὁρᾶτε καὶ ἀθρήσατε, ὑμεῖς, ὦ Ποιηταὶ καὶ μυθοποιοὶ, ὅσοι κατὰ Μῶσαν καὶ τὴν Μουσικὴν καὶ Ποιητικὴν ὁδὸν βαίνοντες, ἥκετε ἐμμέτρῳ καὶ μυθικῷ λόγῳ χρώμενοι ἀοιδάτε καὶ ἐν ᾠδαῖς δυσφήμοις

δυσφήμοις λέγετε τὰ ἡμέτερα, τοῖσδε γυναικεῖα λέχη καὶ τὰ παλλάδεια, καὶ γαμοκλοπίας ἀθεμίστους, καὶ ἀνοσίους· Ἀθρήσατε, ὦ ὑμῖν οἱ Ποιηταὶ, ὅσον τὸν ἄδικον ἀνέρα καὶ θεὸν ὄντ' ἀνδρῶν γενικήκαμεν τῇ σοφρούνῃ. Τοιαῦτ' παλινῳδία ἔσω, καὶ Μοῦσα ἡ δύσφημος εἰς τοὺς ἄνδρας ἰσάδω καὶ καταστρέψατο τῆς λαγνείας αὐτούς. Καὶ γὰρ ὁ Ξοῦθος, ὁ τοῦ Διὸς παῖδος Αἰόλου παῖς, τῷ ἑαυτοῦ ἀγνωμοσύνῃ δείκνυσι, καὶ δὴ τῷ θεῷ ποιητὴς ἀμνημοσύνου, οἳ μὲν θεοὺς κακῶν γυναικῶν πορδύμως καὶ σφοδρότητος μνημονεύουσι, θεοὺς δ' ἀνδρῶν ἀδικησάντων εἰσὶν ἀμνήμονες. *J. Barnes.*

4 Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους,
5 Ὅσον εὐσεβείᾳ κρατοῦμεν
6 Ἄδικον ἄρσεν᾽ ἀνδρῶν. 1095
7 Παλίμφαμος ἀοιδὰ,
8 Καὶ Μοῦσ᾽ εἰς ἄνδρας ἴσω,
9 Δυσκέλαδος ἀμφὶ λεχέων.
10 Δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ὃν
11 Παίδων ἀμνημοσύναν, 1100
12 Οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
13 Οἴκοισι φυτεύσας,
14 Δεσποίνᾳ, θεὸς δ' Ἀφροδίταν
15 Ἄλλαν θέμενος χάριν,
16 Νόθα παιδὸς ἔκυρσεν. 1105

4 Veneris illegitimas & impias)
5 Quantum pietate superemus
6 Injustam seminationem virorum. *i.e. viros injustos.*
7 Palinodia jam vobis canatur
8 Et Musa contra viros ſtet,
9 Maledica de *eorum* Adulteriis.
10 Offendit enim ille ex Jovis
11 Filiis *natus*, ingratitudinem,
12 Non communē liberorum fortunā, *i.e. prolem à fortunâ datam*,
13 Domi ſeminans *procreándſque*
14 *Cum* dominâ: apud Venerem verò
15 Aliam *hoc* ponens beneficium,
16 Spurium filium adeptus eſt.

V. 1093. Ἀθέμιτας) ab ἄθεμις, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος τὸ, pro ὁ ἀθέμιτος, idem quod ἀθέμιστος & ἀθεμίστιος; & ex hâc *Euripidis* phraſi γάμους ἀθέμιτας, videtur Juridicum illud verbum factum Ἀθεμιτογαμία in *Juſtinian.* Conſtit. *J. Barnes.* V. 1094. Κρατοῦμεν ἄδικον ἄρσεν) Κρατεῖν communiter *Genitivo* gaudet, ſed & aliquando *Accuſativo*, ut *Demoſth.* Κρατῶν τὴν ἀρχὴν & *Plutarch.* in *Alexandro*, κρατήσαντες τοὺς Ῥωμαίους, item cum *Dativo* modi, vel cauſæ, vel inſtrumenti, ut hìc ἐυσεβείᾳ κρατῶν τινα, & *Thucyd.* Κρατοῦσι μάχῃ τοὺς Σικανούς. *Idem.* V. 1095. Ἄδικον ἄρσεν ἀνδρῶν) Ἄδικον ἀνέρα, καὶ φῦλον, καὶ θεόν. De hâc Figurâ, *viz.* Metaphorâ ab *Agriculturâ* ad *Generationem* ductâ, vide quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 3. Malè olim ἄρσεν. V. 1096. Παλίμφαμος ἀοιδὰ) Εὐφημος δηλονότι, ἀντὶ τῆς δυσφήμου. Παλίμφαμος ἀοιδὰ eſt elegans Periphraſis pro παλινῳδία. V. 1097. Καὶ Μοῦσ᾽ εἰς ἄνδρας ἴσω) Ita legendum omninò Doctis viris videtur, *Cantero* nempe, *Scaligeroque*, cùm olim μύσος ſcriptum erat, quod *Duportus* vel μύσος, nullo ſenſu, vel μύσεος haud ſatis aperto, emendare conabatur. *Idem* legit ἴσω, ſenſu ſatis ſalvo, ſed Carmine non item, quare vel ἔσω legendum, vel ἴσω pro ἰσάδω cum Aſpero ponatur, quam vocem in Paraphraſi noſtrâ ſuperiùs poſitâ explicavimus, ut & in *Latinâ* Verſione, quam miſerè hìc habitam reſtitui. *Joſua Barnes.* V. 1100. Ἀμνημοσύναν) *Canterus* mavult ἀγνωμοσύναν. Ego utramque Lectionem in Paraphraſi modò memoratâ retinui & expoſui. *Idem.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

FAmulus quidam Creuſæ, Choro *patefactas Dominæ Inſidias & ejuſdem Damnationem nuntiat, longâque & eleganti narratione totum* Xuthi *convivium, adeoque rem omnem, uti acta erat, ordine perſequitur.* Chorus *itaque novo hoc malo perculſus, infœlicem Heræ ſuæ conſiliorum eventum exponit.* Creuſa *ad ſuos ægrè fugiens, ut Mortem evadat, Phœbi Aram amplectitur.* Ion *illam iſthinc abſtrahere conatur, fruſtra.*

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΚΡΕΟΥΣΑ, ΙΩΝ.

Ἰαμβοί.

Θε. Κλειναὶ γυναῖκες, πῦ κόρην Ἐρεχθέως
Δέσποιναν ἔυρον; πάμπαν χθὲ ἄσεος
Ζητοῦσ᾽ νιν, ἐξέπλησα, κοὐκ ἔχω λαβεῖν.
Χο. Τί δ᾽ ἔστιν, ὦ ξυνδμωὲ; τίς θορυβμία
Ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις; 1110
Θε. Θηρώμεθ᾽· ἀρχαὶ δ᾽ αὖθ᾽ ὑπηχώριοι χθονὸς
Ζητοῦσιν αὐτὴν, ὡς πάνυ πεπραμμένη.
Χο. Οἵ μοι, τί λέξεις; ἦπ᾽ που λελήμεθα
Κρυφαῖον εἰς παῖδ᾽ ἐκπορίζουσαι φόνον;
Θε. Ἐγνώσμεθ᾽ ἐξῆς ἔστ᾽ ὂν ὑστάτοις κακοῖς. 1115

Fam. INclytæ mulieres, ubi filiam Erechthei
Dominam invenero? paſſim enim in urbe
Quærens eam circumivi, nec poſſum *eam* invenire.
Ch. Quid hoc rei eſt, ô conſerve? quæ alacritas
Pedum habet te, & quos ſermones adfers?
Fam. Invelligamur, & hi magiſtratus indigenæ
Quærunt eam, ut moriatur lapidata.
Ch. Hei mihi! quid dicis? anne deprehenſæ ſumus
Molientes clandeſtinam cædem puero?
Fa. Deprehenſi ſumus *viz.* illa exiſtens in extremis malis *verſatur.*

V. 1108. Ἐξέπλησα) *Scaliger* & hìc ingeniosè ſatis legit ἐξέπλιξα, perambulavi, ut ſuprà quoque ad *Helen.* v. 1586. pro πλήσασα; legebat πλίξασα, in quem locum vide quæ Nos. *Joſ. Barnes.* V. 1111. Ἀρχαὶ δ᾽ αὖθ᾽ ὑπηχώριοι χθονὸς) Ita *Italicè*, Podeſtate, ut Ἀρχὴ *Græcè*. At verò *Scaliger* legit αἱ ὑπηχόριοι, tutiùs ſanè, quanquam & *Anapæſium* aliquando in Quarto poni ſuprà plus ſemel probavimus. V. 1113. Λελήμεθα) à λαμβάνω, magis *Atticum* ἔλημμαι. V. 1115. Ἐγνώσμεθ᾽ ἐξῆς ἔστ᾽ ὂν ἐσχάτοις κακοῖς) Ita *Joſephus Scaliger* legit, pro corrupto illo, quod priùs obtinebat, ἐξ ἴσου κεῖν, hoc enim nullo modò per Verſum ſtare potuit; κεῖν enim ob contractum & latentem Diphthongum naturâ longum eſt, quo in loco neceſſe eſt, ut ſit ſyllaba brevis. Nequis verò miretur, de *Syntaxi* Lectionis *Scaligerianæ*, nonnihil de eâ dicendum. Dicitur id quidem *Grammaticis* Ἀκαταλληλία & Ἔκθλιψις numeri: nec tamen Claſſicis Authoribus ignota Figura: de *Græcis* ſæpe probavi ſupra; de *Latinis*, etiam *Latiniſſimis*, adſunt *Catullus* & *Tibullus*, *Ciceróque*,

qui eâdem periodo, *insperanti nobis, merenti nobis, præsenti nobis* &c. dixerunt. Sed & mirum sanè videtur, quùm Mascula sit Persona loquens, ὁ Θεράπων Κρέουσης videlicet, *Femininum* genus in ἔσσ' usurpari: sed dicendum hæc omnia per Ἐνάργειαν Σωτάξεως & διὰ σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, clariora fieri. Primò enim *Servus* loquens, tectè de *Dominâ* suâ, Plurali utitur Numero, secundùm quod notavimus supra ad v. 1056. &c. Deinde rem pleniùs aperiens, ut *Dominæ* periculum exponat, seque non de seipso, sed de illâ loqui, ἔσα addidit. Sic & *Advocati* Clientûm suorum Personas solent induere, quoties cum Adversariis contendunt. Οὕτω ἦν ὁ νοῦς, ἡμεῖς μὲν ἐγνώσμεθα, ἦγεν ἡ Δέσποινα ἡμᾶς ἔσα ἔγνωσαν ἐν ὑστάτοις κακοῖς. *Josua Barnes.*

V. 1116. Ὤφθη) Veteres Editiones Ἔφθη habebant, & tum *Brodæi* expositio rectè se habuit; *Quo pacto astutiis nostris obviàm itum est?* Sed *Hen. Stephanus*, dicit se vetera sequi Exemplaria, in quibus legitur ὤφθη. Et exindè *Canterus*, aliique post eum, ὤφθη legebant; quànquam & πρὸ Ἔφθη debetur nonnihil. *Josua Barnes.* V. 1121. Ἥδιον) De mediâ syllabâ talium vocum productâ, vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 512. V. 1125. Πῦρ πηδᾷ θεοῦ Βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας Δεύσεται θοάς) De *Apolline* & *Baccho* & utrisque sacro *Parnasso* bicipiti monte satis monuimus, suprà ad v. 552. Addendum est autem in his Natalibus *Bacchûs* semper honorari unà cùm illo, quisquis foret ille Deorum, cui sacra facere decretum aut placitum. V. 1127. Παῖδες ἀντ' ὀπῆνείων) Ὀπῆνεία nunc vocat *Euripides* ipsam Filii Agnitionem, quem *filium Xuthus* agnitum aspiciebat, summáque cum Voluptate spectabat. Aliàs, ὀπήνεια vocántur ea, quæ in spectacula impenduntur; & Pecunia, quæ spectaculorum spectandique causâ datur. *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 74. Ἡφαίστου καλέουσι, ὅπως ὀπήνεια δώῃ. *Schol.* Ὀπήνεια) τὰ ὑπὲρ τῶν ἰδίων δῶρα. Sic etiam ἀναχαλυπτήρια dicuntur Munera, quæ *Sponsus* sponsæ dat, quùm in ejus conspectum *Sponsa* primùm venit & retecto vultu se conspiciendam ei præbet. *Æmilius Portus.* V. 1128. Λίξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μόνων) Olim vacillabat Versus unâ syllabâ, ita enim legebatur in omnibus hucusque Editionibus, Λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μόν, Quem Versum *Johannes Brodæus*, ut expleret, dixit tantùm, τέκνον, *fortè* ὦ τέκνον, ac proinde Duplex μὸ admisit, & in sexto loco *Spondæum*; adeò Metri rationum ignarus erat, & excepto quòd Egregius erat *Philologus*, parùm aut nihil in *Euripide* prospexit, aut profecit, aut profuit. *Canterus* legebat μόνων, adeò aperto sensu, ut miror, id *Henrico Stephano* non visum, qui hærens in hoc loco fatetur, *quid pro* μόν *reponi debeat, ut plenus sit Versus, id verò in dubio manet.* *Xuthus* autem dicit, ego quidem abeo tui gratiâ Diis sacrificaturus, tu verò hic *manens* alias res age. Qui hæc non videt, nescio quâ parte sit acuminatus. *Scaliger* itaque μόνων quoque legebat, sed & μόν νυν in priori versûs parte, non fortè æquè felicitèr; νῦν enim tempus hic designare videtur. *Josua Barnes.* V. 1130. Θύσας ἢ θεοῖσιν ἡμετέροις) Οἱ ἡμέτεροι θεοί, præter *Bacchum*, qui ut ad v. 1125. notavimus, unà cum quibusvis Diis honorari solebat, sunt *Juno* præcipuè, *Jupiter* & *Genius*, ut suprà observavimus ad v. 653. Propriè autem ἡμέτεροι θεοί, & *Genios* & *Deos*, Deasque Natalium præsides notat, ἡμέτερον ἐφόρους· Deæ quidem istæ Γενεθλίδες *Atticis* dicuntur, *Ionibus* Γενναΐδες, uti *Pausanias* in *Atticis*, fol. 2. lin. 3. Inter has præcipuè memoratur *Ilithyia*. De *Geniis* autem Natalibus, notum est illud *Menandri*, Ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαίστατι Εὐδὺς γεγονὼς, Μυσαγωγὸς τοῦ βίου. Vide quæ Nos supra ad *Supplices* v. 592. De Geniis autem vide *Francisci Albertini* libellum de *Angelo Custode* inscriptum. *Josua Barnes.* V. 1134. Ὀρθοστάταις) De *Orthostatis*, sive Arrectariis Pilis, Tignis, aut Fulcimentis, vide *Vitruvii* Architectur. l. 2. c. 8. Ubi tamen malè in aliquibus Codicibus *Orthostratis* scribitur. *Italicè* dicuntur *Speroni*, *Pilastri* è *Contraforti*. Ὀρθοστάδαι vel ὀρθοστάδες longè aliud, de quâ re vide quæ Nos ad *Helen.* v. 554. *Josua Barnes.* V. 1136. Ἀκτῖνϑ') Olim ἀκτῖνας. *Scaliger* ἀκτῖνϑ' legendum monuit, quem sequor. *Johannem Brodæum*, qui disjuncta jungit hoc modo, φυλάξας ἀκτῖνας ἡλίου φλογὸς, haud multum damno. Ἀκτὶν autem pro *Sole* non est novum; ut nec *Radius*, nam & apud *Latinos* Radius Solaris pro *Sole* ponitur. *Radius* pro *Radii* per *Synecdochen* Numeri, *Radii* autem pro *Sole*, per *Metonymiam*, quâ *Effectus* pro *Causâ* notatur. *Ibidem*, Τελευτώσας βίον) Audaci *Metaphorâ* hic Poeta utitur, *Radiis* solaribus Vitam tribuens; & tamen ipsum Nomen *Occidens*, tale quid sonat: Quotidiè enim *Sol* videtur mane *Nasci*, meridie *Vigere*; Vesperi *Interire*; πρὸς βολὰς τελευτώσας βίου, ad *Radios occidentes*, i. e. ad *Occasum*, ubi nempe Sol *occidere* videtur. *J. Barnes.* V. 1137. Εἰς ἐυγώνιον) γεγραμμένῳ subaudi, sive ἄλσει, aream, ut cui referatur μέτρημ' ἔχουσαν· alii autem σκιῷ intelligunt. Rectangula autem linea dicitur ἐυγώνιϑ', quia *Anguli* perfectio est Rectitudo, & *Synonymum* est τῷ Ὀρθογώνιϑ'. *Idem.* V. 1138. Μέτρημ' ἔχουσαν τὸν μέσῳ γε μυείων) Ἔχουσαν referri debet, ad γεγραμμένῳ, quod in voce ἐυγώνιον intelligebatur, de quâ re vide ad Notam præcedentem. Τὸν μέσῳ in spatio medio, in area, μυείων γε ποδῶν ἀριθμὸν, de numero indefinito dicitur, ut *Sexcentorum* in *Latinâ* Versione; supputatur

Χο. Ὤφθη ᾗ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
Θε. "Το μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον
"Ἐξεῦρεν ὁ θεὸς, οὐ μεμφόμενος ἄγαν.
Χο. Πῶς; ἀντάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε.
Πεπυσμένοι γὰρ, εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεών,
Ἥδιον ἂν θανοίμεθ', ἢ θεᾶν φάος.
Θε. Ἐπεὶ δὲ μάντεως ᾤχετ' ἐκλιπὼν
Πόσις Κρέουσης, παῖδα τὸν κρυφαῖον λαβών,
Πρὸς δόμους, θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
Ξοῦθος μὲν ᾤχετ', ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ
Βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
Δεύσειε θοινατὰς παιδὸς ἀντ' ὀπηνείων,
Λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μόνων
Σκιὰς ἀνίσῃ πικτόνων μηχαμάτων.
Θύσας ἢ ἡμέτερσι θεοῖσιν, ὦ μακρὸν χρόνον
Μενῶ, πρῶσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
Λαῶν ἢ μόχθος, ᾤχετ'. Ὁ δ' νεανίας
Σεμνῶς ἀτοίχου πρὸς βολὰς σκιωμάτων
Ὀρθοστάταις ἰδρύεθ', ἡλίου φλογὸς
Κλῳὼς φυλάξας ὅπως πρὸς μέσας βολὰς
Ἀκτῖνϑ', ὅτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίον,
Πλέθρου σαθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον,
Μέτρημ' ἔχουσ' τὸν μέσῳ γε μυείων
Ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοὶ,

Ch. Quomodo v. cōspecta *detectâq;* sunt *nostra* arcana fraudis cōsilia?
Fam. "Injustum interius Justitiâ
"Invenit deus, nolens eam pollui.
Ch. Quomodo? supplicans rogo te, ut dicas ista:
Cùm enim audiverimus, utrum oporteat nos mori,
An verò videre *solis* lumen, libentius moriemur.
Fam. Postquam abiit oraculo dei relicto
Maritus Creusæ, filium novum secum ducens,
Ad convivium & sacrificia, quæ parabat diis,
Xuthus quidem abiit *illuc*, ubi ignis emicat dei
Bacchicus, ut cæsarum victimarum sanguine Bacchi saxa
Rigaret gemina, pro agnitione filii,
Cùm dixisset? Tu quidem, ô fili, nunc æqualiter-librata manens
Tabernacula statuæ fabrorum operis.
Postquam autem sacrificavero genitalibus diis, si diutiùs hinc
Abfuero, epulæ sint & *præbeantur* præsentibus amicis.
Acceptis verò vitulis abiit. Adolescens verò
Religiosè ambitus tabernaculorum carentes-parietibus
Erectis columnis erigebat, solis flammæ
Diligenter cavens, *ne spectarent* vel ad medios ictus
Radii *solaris i.e. Meridiem*, vel contra ad occiduos,
In jugeri longitudinem rectangulam dimensus *aream*,
Quæ mensuram habebat in medio *spatio* sexcentorum
Pedum numerum, ut dicunt *artifices* periti,

ſupputatur enim hæc Area Quadrangularis, ex quatuor Jugeribus conſtans, æqualiter viz. ex omni parte uno Jugere delineata, continere pedes 409600, ſi recte Mathematicorum filii calculos ferunt; ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί, inquit *Euripides*.

Ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς δοίνιον καλῶν. 1140
Λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
Κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
Πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πέρυγα ποικίλλει πέπλων,
Ἀνάθημα Διὸς παιδὸς, ὃς Ἡρακλέης
Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ. 1145
Ἐνῆν δ' ὑφαντὰ γράμμασιν τοιαῦδ' ὑφαί.
Οὐρανὸς ἀστερίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
Ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
Μελάμπεπλος δ' Νὺξ, ἀσείρωτον ζυγοῖς 1150
Ὄχημ' ἔπαλλεν· ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.
Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
Ὅ, τε ξιφήρης Ὠρίων· ὕπερθε δ'
Ἄρκτος στρέφουσ' ἑρκεῖα χρυσήρει πόλῳ.
Κύκλος δ' πανσέληνος ᾐώνιζ' ἄνω 1155
Μινὸς διχήρης, Ὑάδες τε ναυτίλοις
Σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος.
Ἕως διώκουσ' ἄστρα. Τοίχοισιν δ' ἔπι,
Ἥμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
Εὐηρέτμους ναῦς ἀντίας Ἕλλησιν, 1160

Quòd univerſum Delph. populum ad convivium vocaturus eſſet.
Accipiens verò aulæa ſacra ex theſauris, *locum*
Obumbrabat, mira hominibus viſu:
Primùm quidem alam peplorum tecto circumjecit,
Quod fuit donarium *Herculis* Jovis filii, quos *peplos* Hercules
Attulit Deo *Apollini* ſpolium Amazonum.
Erant autem *in his* hujuſmodi texturæ Picturis intextæ:
Cœlum congregans ſtellas in ætheris orbe;
Equos quidem agebat ad ultimam flammam
Sol, trahens ſecum clarum Veſperi lumen.
Atris verò veſtibus amicta Nox, nullis aſtrictum jugis,
Vehiculum vibrabat: ſtellæ verò comitabantur Deam:
Pleias quidem ibat medium per æthera,
Atque enſifer Orion. Deſuper verò
Urſa circumvolvens ſe cum caudâ *in* aureo polo
Orbis verò plenæ-lunæ emicabat ſurſum, *ſurgebat*,
Menſis diviſor, & Hyades nautis
Signum notiſſimum, & luciſera
Aurora pellens aſtra. In parietes verò
Injecit alia aulæa barbarica
Inſtructas-naves-remis contrarias Græcis,

V. 1143. Πτέρυγα πέπλων) Lectum his ſtragulis inumbrat, ductâ *Metaphorâ* ab Avibus fœtus ſuos alis & pluviis operientibus. Πέπλων, *Hom.* Iliad. ζ'. v. 289. Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι. -- *Euſtathius* in locum, Ὅρα ὃ καὶ ὅτι πᾶσα καὶ ἑταῖραι ἐκ ὑπὲρ ἱματίου, ἀλλὰ ἁπλῶς ὅπερ ὑφάσματος. Ex *Johann. Brodæi* notis. V. 1144. Διὸς παιδὸς) *Herculis*, *Jovis* filii: Διῖος, non hic idem quod διϊκτός, ſed quaſi διΐος, à Ζεὺς, διὸς, ut *Homer. Dianam* vocat διΐην κόρην, i. e. *Jovis* filiam, ſic *Æſchyl.* Ὦ διὸς αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί. V. 1145. Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ) De Pugnâ *Herculis* cum *Amazonibus* vide *Apollodori* Bibliothec. l. 2. c. 5. §. 9. De *Amazonibus* verò vide *Euſtath.* in *Homeri* illud (Iliad. γ'. v. 189.)

Ἥμαπτῶ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι. fol. 403. lin. 35. Item in *Dionyſ.* Περιήγησιν. Dictas autem volunt Grammatici ab ἄ, quod μόνωσιν ſonat, quaſi μονόμαζοι, quia dextrâ mammâ ultrò carebant, ut Arcubus ſuffecerent. Nos etiam de recentioribus Amazonibus Veram Hiſtoriam tractavimus *Poeticè*, Epiſodii loco, in *Franciados* noſtræ libris Quarto & Quinto, quarum Regina *Valaſca* floruit ſub *Primiſlao Bohemiæ* Primo Rege, & *Libuſſæ* marito, de quibus etiam Papa *Pius Secundus*, ſive *Æneas Sylvius*, in Hiſtoriâ ſuâ *Bohemicâ*; Item *Jacobus Pontanus Attic.* Bellar. Pars 2. c. 44. *Volaterranus*, aliique. *J. Barnes.* V. 1146. Ἐνῆν δ' ὑφαντὰ γράμμασιν τοιαῦδ' ὑφαί·) Γράμμασιν hìc per *Picturis* exponendum, ut in *Latinâ* Verſione ſcribi nunc curavi, & *Heſychius*, Γράμματα, τὰ Γεγραμμένα, καὶ συλλαβαὶ, καὶ τὰ ζωγραφήματα. *J. Barnes.* V. 1148. Ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ἥλιος) De ſolis Equis, & eorum Nominibus, Vid. *Scholia* ad *Eſtheræ* noſtræ v. 739. & 1144. *Joſua Barnes.* V. 1149. Ἑφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος) Apparet enim *Heſperus* occidente Sole, & manè quidem *Lucifer* dicitur, ſerò autem *Heſperus*; reliquis autem ſtellis eſt paulò rutulantior, unde *Catullus*, *Heſpere, quis cœlo fulget te clarior ignis? Idem.* V. 1151. Ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.) Vide *Tibullum* l. 2. Eleg. 1. V. 1152. Πλειὰς) *Synechdoche* Numeri pro Πλειάδες, de quibus vid. ſupra ad v. 3. V. 1153. Ὅ, τε ξιφήρης Ὠρίων) Nota eſt *Orionis* Fabula, de quâ *Apollodorus*, *Natalis Comes*, *Euſtathius*, *Hyginus*, *Ovidius*, aliique; quod ad hunc locum ſpectat, ſciendum eſt *Orionem*, ſtellam, triſtem eſſe *Ortu* & *Occaſu* ſuo, & καύσωνας, & tempeſtates excitare, quare *Canem* illi, & *Balteum* & *Enſem* Fabulæ aſſignant. *Joſua Barnes.* V. 1154. Ἄρκτος στρέφουσ' ἑρκεῖα χρυσήρει πόλῳ) *Arctos*, ſive *Urſa* Major, Septentrionali polo, velut Axe, nixa, reſupinato Capite *Urſam* Minorem ſpectat, Caudâ verò *Bootem* & ſtellam ideò *Arcturum* dictam. Cùm autem olim ἑρκεῖα & χρυσήρει legebatur, non eſt quod è contrà noſtram Lectionem acriter defendamus: Et Verſûs enim ratio & Docti Viri pro nobis ſtant. Nec diffitemur tamen Χρυσήρει dici poſſe *Atticè* pro Χρυσήρεσι. Huc referatur Regula, quam Nos olim in Tractatu noſtro de Accentibus poſuimus, *Nomina Primæ Declinationis Contractorum in ης deſinentia habent Accentum in Ultimâ*, ut ἀληθὴς, ἀδλαβὴς, ἀβράγλης &c. Excipe 1mo *Subſtantiva* & Propria Nomina, ut Δημοδέννης, Σακρέπης, &c. Excipe 2do. & Adjectiva in ώδης deſinentia, facta ex οειδὴς, ut Σπιτοειδὴς, Σπιτώδης. Excipe 3tio Compoſita ab ἦθος, ut ἀήθης, εὐήθης, κακοήθης, ὁμοήθης, ζωήθης; item *Compoſita* ab ἔτος, ut τελεσέτης, εἰκοσέτης, πεντηκοντέτης, pro πεντηκοντούτης; item *Compoſita* à τεῖχος ut εὐτείχης *Homer.* ſi rectè ſcribitur: item *Compoſita* ab ὠκὺς, ut ποδώκης. Item *Compoſita* quædam ab ἀρχέω, ut αὐτάρκης, ποδάρκης. Item *Compoſita* ab ἀκὴς, ut ἀσπίκης, ταυνίκης, ἀμφίκης; item *Deſinentia* in ήεις, & *Derivata* ab ἄρω & ἐρέσσω, ut πλήεις, ἐλήρης, πειήεις, πιντήεις, ποδήεις, μονήεις, χαλκήεις, χρυσήεις, δυμήεις. Sed δυμαρὴς *Homero* ſcribitur. *Joſua Barnes.* V. 1156. Μινὸς διχήεις) *Menſis Sector*. Quùm *Græci* Menſes ſuos *Lunæ* Curſu metirentur, clarum eſt, eos æquales in partes *Plenilunii* diem diviſiſſe. *Joh. Brodæus.* Menſis autem apud *Græcos* trifariàm erat Diviſus, Ἰσάμιος μὲν ἀνόμαστο, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως δεκάτης· Μέσος δὲ μιὼ, ὁ ἀπὸ δεκάτης ἕως εἰκάδος· Φθίνων δὲ μιὼ, ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τελευτῆς. vide *Gaſſendum* de Menſe &c. *Joſua Barnes. Ibid.* Ὑάδες τε ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον) De *Hyadibus* vide *Euſtathium* in *Hom.* fol. 1155. lin. 44. ad lin. 58. & deinceps. Item *Joh. Tzetzæ* Scholia in *Heſiod.* Ἔργ. β. v. 1. fol. 92. Ab aliis autem *Quinque*, ab aliis *Septem* numerantur ſtellæ in Capite *Tauri*; quæ ideo Nautis obſervantur, quia quoties naſcuntur, aut occidunt, Pluvias creant, unde & nomen ſortitæ putantur; ὕω enim *Pluo*. Alii ab *Hyante* Fratre dictas volunt, alii à *Baccho*, quem & *Hyam* nominant. Illarum Nomina memorat *Heſiodus* in Poemate de Stellis, cujus hoc Fragmentum *Tzetzes* protulit, ---Νύμφαι χαρίεσσιν ὁμοῖαι, Φασίλη, ἣδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφανός τε Κλέεια, Φαιώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη ταυρόπλος. Ἃς Ὑάδας καλέουσιν ὅσοι χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων. Notandum eſt verò, Primam hujus vocis Syllabam Communem eſſe, nam quùm *Homero* & *Heſiodo* ſemper ſit brevis, hoc ſaltem in loco longa eſſe deprehenditur, & *Theognis* ſane primam τῆς ὕω ſimiliter producit, Οὐδὲ γὰ ὁ Ζεὺς Οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὔτ' ἀνέχων. *J. Barnes.* V. 1160. Εὐηρέτμους ναῦς) Penultima ſyllaba τῆς Εὐηρέτμους Communis eſt, de qua re vid. quæ Nos ad *Phæniſſ.* v. 19. Per hanc autem Naumachiam *Græcorum* cum *Barbaris*, videtur Poeta velle

illam

illam ad *Salaminia* designare ; non modò quod Magnam *Græcis* Gloriam peperit, sed quòd & ipse eodem die natus fuerit, quâ hæc Victoria a *Græcis* reportata. Præterea Mos erat Victoribus in *Pepli* pugnas texere, Deorumque Templis Consecrare ; & hostium spolia iis dicare ; ut de *Hercule* memoratur supra ad v. 1144. Ἀνάθημα δίω παιδὸς, ὃς Ἡρακλέης Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν Θεῷ. *Josua Barnes.*

V. 1161. Καὶ μιξοθήρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας, Ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.) Videntur hæc ad *Herculis* labores pertinere, nempe ad *Centauros* ab Illo debellatos, ad *Diomedæos* Equos, ad Æripidem Cervam & *Nemeæum* Leonem. Et credibile est tanti Herois Acta texturis elaborata Deo fuisse suspensa dicataque. *Jos. Barnes.* V. 1163. Κέκροπα δυγατέρων πύλας Σπείρας συνελίσσοντα) *Spiras convolventem*, ut in *Latina* Versione scripsimus. Fuit enim, ut nugantur, *Cecrops*, supernè Homo, in serpentem desinens, τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω Δράκοντος εἶχεν, ut ait *Tzetzes*. Quin *Demosthenes* in Epitaphio, Ἴδιός Κέκροπίδαι τὸν ἑαυτῶν ἄρχοντα, τὰ μὲν ὡς ὅσιοι Δράκοντος, τὰ δ' ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος. Hæc ferè *Brodæus*. His adde, *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 13. §. 1. Κέκροψ αὐτόχθων συμφυὴς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος. Hinc & Διφυὴς dictus. Talem & *Erichthonium* fuisse fabulantur; cætera erat Homo, pedes Draco; qui cùm Rerum deformitatem cuperet celare, primus Currûs usum invenit, ut *Servius* notat ad illud *Virgilii* Georg. l. 3. v. 113. *Primus Erichthonius Currus & quatuor ausus Jungere equos, rapidisque rotis insistere Victor.* V. 1165. Στεφάνοισι κοσμηθέντες) Veteres *Coronates bibere* observavimus supra ad *Cyclop* v. 556. Etiam *Coronates Epulari* hinc constat; & *Aristophanis* Scholiastes, Τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκειντο οἱ στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ὑπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης. Hanc notam debemus *Brodæo*. V. 1170. Ὡς δ' ἀνῆσαν ἡδονῇ) *Æmilius Portus* ait pro ἀνίεσαν, per *Metathesin* ἀνεῖσ & *Atticè* ἀνῆσαν scribi debere. Quidni ἀνῆς pro ἀνῆκαν, ut ἔδως pro ἔδωκαν. *Jos. Barnes.* V. 1171. Σκλωῆς παρελθὼν) Verbum σκλωῆς ex nostro addidimus, quod viz. vetustate excidisse videbatur. *Æmilius Portus* præfigit αἷας pro γαῖας, *Duportus* τέως, ut respondeat τὸ ὡς, alii ὁ μόλ. *Idem.* V. 1172. Γέλων δ' ἔδωκε (ωωδείποις πολιὼ) Quia hoc Puerorum erat ministerium, non Grandæworum hominum, *Athenæus* Deipnosoph. l. 10. Οἰνοχόων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγενέστατοι παῖδες. *Cicero* in *Pisonem*, servi sordidati ministrant, nonnulli etiam senes. Ex *Brodæi* Notis. V. 1173. Ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ) E vasis aquariis. *Athenæus* Deipnosoph. l. 4. Καὶ νιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἐστεφανούμεθα. *Brodæus.* Et Nos quoque in *Esthera* nostrâ de *Ahasueri* convivio v. 812. Ἀλλ' ὅτε δαιτὼ ἵκην ὁμήλυδες εἰλαπιναταὶ, χεῖρας πρῶτον ἔλυϵ ἐν ὕδατι. *J. Barnes.* V. 1174. Καὶ ξεσμία) *Athenæus* l. 14. Ἤγετο δὲ πολλὴ δαπάνη τοῖς δείπνοις παρέχουσα δαιτυτὰ τράπεζα φορτιζομένη· καὶ στέφανοι καὶ μύρα, καὶ ξυμπόται. *Joh. Brodæus.* V. 1175. Σμύρνης ἱδρῶτα) *Plinius* libro Duodecimo capite Decimoquinto. *Sudant autem ipsi ante, priusquam incidantur, Stacten dictam, cui nulla præfertur. Joh. Brodæus.* V. 1177. Ἐπεὶ δ' ἐς αὐλὸς ἧκεν) Δηλονότι, δαὶς ἢ συμπόσιον. Ita olim *Aldi* Editio rectè, ut puto ; nec satis causæ video, cur Posteriores ἄλλας legerent pro αὐλὸς ; plurimum autem, cur αὐλὸς retineatur, quicquid *H. Stephanus* de Vet. suis Codicibus jactet. Et sanè *Suidas* in voce Βαρζά· Αἱ μισθαρνοὶ βάρβαροι ὅσαι γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ὀπηχεῖον Βαρζά. Καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ ψαλτηρίῳ, αἱ δ' ἑπτακόρδῳ ψαλτηρίῳ, αἱ αὐταὶ δὲ θεραπαίνουσι τῷ ψαλμῷ. --Καὶ λήγοντα μὲν τὸ ποτὸ τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο, ὁπότε δὲ ἔσχεδὸν κελαδήσειεν, αὖθις ἤρχοντο ἄδειν καὶ ψάλλειν. De Musica autem Conviviis adhibita, vide ad Notam sequentem. *J. Barnes.* V. 1178. Ἀφαρπάζειν χρεὼν Οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ μεγάλα δ' εἰσφέρειν) Quamvis *Socrates* apud *Platonem* in *Protagorâ* Musicæ Usum in Conviviis improbet : illamque *Euripides* Medææ v. 190. &c. Funeribus magis convenire, ad luctum mitigandum asserat, quamvis & ipse eodem tempore agnoscat usurpari magis in Conviviis ; tamen & *Xenophon* in Epulis eam admittit & *Phemius* apud *Hom.* & *Demodocus* quoq; & Regum *Persicorum* exempla, de quâ re vide *Esther.* nostram, sive Αὐλικοχαπτῆρες, ad v. 144. Οὐδ' ὑπὸ φόρμιγγες καλῆς ἀναθήματα δαιτὸς &c. Et ibi ad exemplum *Demodoci* & *Phemii Tersimbrotus* à nobis proponitur. Cum autem ad Chordas & Cantum convivantes accederent, Minoribus poculis remotis, Majuscula poscebant. Ut *Diogen. Laertius* in *Anacharsi*. Καὶ θαυμάζειν φησὶ, πῶς Ἕλληνες, ἀρχόμενοι μὲν ἐν μικροῖς πίνειν, πληδέντες δὲ ἐν μεγάλοις. Hæc miram ex hoc *Euripid.* loco lucem accipiunt. Notandum est verò, quòd Majusculus κρατὴρ, κωδὼς hic dictus, qui in Convivio circumferri solebat, ὠδὲς appellaretur, quòd absque cantu propinare vel excipere non liceret ; ut videre est apud *Typhonem* Grammaticum in Ὀνομαστικῷ. *Jos. Barnes.* V. 1187. Χερσὶν ἐκχέοντι ὄν) Olim quùm scriberetur, ὀν χερσὶν ἔχοντι

Καὶ μιξοθήρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας,
Ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
Κατ' εἰσόδους δ', Κέκροπα δυγατέρων πέλας
Σπείρας συνειλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
Ἀνάθημα· χρυσέους τ' ὀπὶ μέσῳ συοστίῳ
Κρητῆρας ἔστησ'. Ἐν δ' ἄκρῳσι βὰς ποσὶ
Κῆρυξ, ἀνέπτε τὸν θέλοντ' ἐγχώριον
Ἐς δαῖτα χωρεῖν. Ὡς δ' ἐπλήσθη στέγη,
Στεφάνοισι κοσμηθέντες, εὐόδμοις βορᾶς
Ψυχὰς ἐπλήρων· ὡς δ' ἀνῆσαν ἡδονῇ,
Σκλωῆς παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον,
Ἔστ' ἤγαγ' ἔλκων δ' ἔδικε σωθείποις πολιὼ,
Πρόθυμα θεράπων. ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
Χερσὶν ἔπεμπε νίπτρα, καὶ ξεσμία
Σμύρνης ἱδρῶτα. χρυσέων τ' ὀκπωμάτων
Ἦρχ' αὐτὸς, αὐτῷ τόνδε θεραπεύσας πόνον.
Ἐπεὶ δ' ἐς αὐλὸς ἧκεν, ἐς κρατῆρά τε
Καινὸν, γέρων ἔλεξ', ἀφαρπάζειν χρεὼν
Οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ, μεγάλα δ' εἰσφέρειν·
Ὡς ἥδιστον ἔλθωσ' οἷς ἐς ἡδονὰς φρενῶν.
Ἦν δὴ φερόντων μόλθων ἀργυρηλάτων,
Χρυσέας τε φιάλας, ὁ ὄν, λαβὼν ἐξαίρετον,
Ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότῃ χάριν φέρων,
Ἔδωκε πλῆρες πυκτὸν, εἰς οἶνον βλύων,
Ὃ φασι δῦναι φάρμακον δεσπότου
Δέσποινάν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
Κοὐδεὶς τάδ' ἦδη. χερσὶν ἐκχέοντι ὄν

Et semiferos viros, & equestres venationes,
Cervorum, & leonum ferocium captas prædas.
Ad januam Tabernaculi verò Cecropem prope filias,
Spiras convolventem; *id quod* cujusdem Athenienſis
Donarium *erat* : aurea autem in medio convivio
Pocula collocavit. Summis verò pedibus incedens
Præco, proclamavit, ut quicunque vellet indigena
Ad convivium veniret. Postquam autem impletũ est tabernaculũ,
Coronis ornati, læto cibo
Animum explebant. Ut verò voluptatem remiserunt,
Scenæ progressus senex *quidam* in medium solum,
Constitit : risum verò movit convivis magnum,
Officiosè ministrans *illis*. Namque ex hydris aquam
Manibus fundebat lavacra, & adolebat
Myrrhæ succum, & aureis poculis
Præerat ipse, sibiipsi vendicans hoc ministerium.
Postquam verò *convivium* ad tibias venit, & ad poculum
Novum & *capacius*, senex dixit, oportere auferre
Parva pocula vinaria, & magna adferre ;
Ut citiùs venirent isti ad voluptatem animorum.
Erat tum labor adferentium argentea
Atque aurea vasa. Ipse verò capiens eximium,
Tanquam novo jam hero gratificaturus,
Dedit plenum vas, jaciens in vinum
Efficax venenum, quod dicunt *ei* dedisse
Dominam, ut novus filius lucem relinqueret *hoc necatus*;
Et nemo hoc nôrat : manibus verò effundenti

ἔχουσι ᾗ, apertâ & insigni Versûs jacturâ, *Scaliger* & *Canterus*, χερσὶν legebant, id putantes sufficere ; sed ἔχουσι erat Verbum suspectum ; & importunus videbatur hiatus ad ἦδει : quare *Duporti* Lectionem hâc in parte amplector, χερσὶν ἐκχέουσι ᾗ, & in Textum admittendam reor. *Josua Barnes.*

Σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφυκότι,
Libationem cum aliis filio declarato,
Βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο·
Dixit aliquis ex domesticis convicium.
Ὁδ' ὡς ἐν ἱερῷ, μάντιν τ' ἐδώλιος τραφείς, 1190
Ille verò, ut qui nutritus fuisset in templo, & *inter* peritos vates,
Οἰωνὸν ἔθετο, κἀκέλευσ' ἄλλον νέον
Omen *malum hoc esse* duxit, & jussit alium novum
Κρατῆρα πληρῶν· τοὺς δ' ἐπὶν σπονδὰς θεῷ,
Craterem impleri : priorem verò libationem dei
Δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει.
Dat terræ, *effunait humi*, omnibusque edicit ut effundant,
Σιγὴ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ὑπερπλάμου δέσυ
Silentium verò subiit *omnes*. Implemus autem rore, *i,e. aquâ*,
Κρατῆρας ἱερὰς, Βυβλίνου τε πώματος. 1195
Crateras sacros, & vino Biblino.
Κἀν τῷδε μόχθῳ, πῶλος εἰσπίπτει δόμοις
Et in hoc labore, irruit in domum volucre
Κῶμος πελειῶν. Λοξίᾳ γὰρ ἐν δόμοις
Agmen columbarum. Apollinis enim in templo
Ἄιξεσα ναίουσ'. ὡς δ' *ἀπέπαυσεν μέθυ, *an ἀπέπασαν.
Tutò habitant ; postquam autem gustaverunt vinum
Κεὶς αὐτὸ χείλη πώματος κεχρημένοι,
Et in ipsum rostra potûs cupidæ
Καθῆκαν· εἶλκον δ' οὐπέρυς ἐς αὐχένας· 1200
Demiserunt, & traxerunt pennata in guttura :
Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις, ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
Cæteris quidem erat innoxius potus dei :
Ἡ δ' ἔζετ', ἔνθ' ὁ γαμὸς ἔπεσεν γόνου,
Quæ verò confederat, ubi novus filius vinum effuderat,
Ποτῆ τ' ἐγεύσατ', εὐθὺς ἔυπεσον δέμας
Et *quæ* gustârat potum, statim alatum corpus
Ἔσυρε, κἀβάκχευσεν· ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα
Concussit, & bacchari cœpit, & cum clangore vocem emisit
Ἀξυίετον, αἰάζουσα· θάμβησεν δ' ὁ πᾶς 1205
Obscuram gemens ; obstupuit autem totus
Θοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνους·
Convivarum cœtus *ob* columbæ labores.
Θνήσκει δ', ἀπαπαπαῖ πυσα, φοινικοσκελὴς
Moritur autem palpitans, & purpureos
Χηλὰς πτήσσουσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
Pedes demittens. Nuda tum ex vestibus membra
Ὑπὲρ τραπέζης *ἦκεν ὁ μυστοδότης γόνος. *al. ἦκ' ἐ.
Supra mensâm demisit vaticinio declaratus filius.
Βοᾷ δ', τίς μ' ἔμελλεν ἀνδρῶπων κτενεῖν ; 1210
Clamátque : quis hominum voluit me occidere ?
Σήμηνε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ πρωτόθυμία
Indica, ô senex ; tuum enim *fuit* hoc promptum ministerium,
Καὶ πῶμα χρυσῆς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
Et poculum à tuâ accepi manu.
Εὐθὺς δ' ἐρυσὰς γεραιᾶν ὠλένην λαβών,
Statim verò inquirit senile brachium prehendens,
Ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβιν ὡς ἔχοιθ' ἕλοι.
Ut in ipso facto senem præsentem caperet.
Ὤφθη δ', ἀναγκασθεὶς μόγις, 1215
Deprehensus autem est manifestè, & coactus vix declaravit
Τόλμας Κρεούσης, πώματός τε μηχανάς.
Facinus Creusæ, & machinationes poculi.
Θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας,
Currit verò statim foràs secum ducens convivas
Ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεηλασίας,
Apollinis vaticinio renunciatus filius,
Καὶ κρηπίνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς, λέγει·
Et stans inter proceres Pythicos dixit :
Ὦ γᾶ σεμνὴ, τῆς Ἐρεχθέως ὕπο 1220
O sancta terra, ab hâc Erechthide
Ξένης γυναικὸς, φαρμάκοισι θνήσκομαι.
Peregrinâ muliere, venenis extinguimur.
Δελφῶν δ' ἄνακτες ὤρισαν πετρορρίφῃ
Delphorum verò principes decreverunt, ut de Rupe præcipitata

V. 1188. Σπονδὰς) Vinum, quo Diis libarent. *Athenæus* l. 4. ἀ-τὸν γὰρ Πλάτων φύλακά τε καὶ τὸ συμπόσιον· μὴ γὰρ τὸ δεινῶσαι σπονδάς τε φησὶν ποιῆσαι, καὶ τὸν θεὸν πιστώσασθαι τοῖς νομιζομένοις γέρασιν. *Johannes Brodæus.* V. 1189. Βλασφημίαν) *Plato* Legum 7mo Θυσίας γὰρ νομίμους καὶ ἱερῶν καθιδρυμένων κατὰ νόμον, εἶτα τὰς φατὰς τοῖς βωμοῖς τε καὶ ἱεροῖς ἰόντα ἢ καὶ ἀδελφὸν, βλασφημεῖ πᾶσαν βλασφημίαν, ἃς ἂν φαῦλος ἀδυμίαν καὶ κακὸν ἦθος καὶ μαστείαν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἂν οἰκείοις φθέγγοιτο ἐνθεὶς. *Idem.* V. 1195. Βυβλίνου τε πώματος) *Hesiod.* Ἔργ. β. v. 207. Εἶν πιθαίη τε σκιὴ καὶ Βύβλινος οἶνος, *Proclus* in locum, Ὅπ ἔστι ὁ οἶνος, ὡς ὁ Θάσιος, εὐδοκίμει, λέγει καὶ Εὐφορίων. Hunc nimirùm respiciens locum. *Moschopulus*, Βύβλος, ὡς φησι, ποταμὸς, ἢ πόλις Θρᾴκης. Iterum *Proclus*, Βύβλινος οἶνος, ἤτοι ὑπὸ ἀμπέλου ὕπω καλουμένης, ὡς καὶ Περάμειος, ἢ πόλις Θρᾳκική. Item *Tzetzes* in locum, Καὶ οἶνον Βύβλινον πῖνε, ὑπὸ Βυβλίας ἀμπέλου Θρᾳκίας, ἢ ἐλαφρὸν καὶ ὑδατώδη, κατ' ἐμὲ, ὑπὸ τῆς Ἀσυρίων τῆς περὶ τὴν Βίβλον καὶ Λίβανον· ἐκεῖ γὰρ ὑδρόπωτα. *Theocritus* Idyll. 14. v. 15. ἀνῷξα ᾗ Βύβλινον αὐτοῖς Εὐάδη, τετράων ἐτέων, ἡδὺν ὡς ὑπὸ λαυρ. *Scholia.* Οἶνον δλονότι Θρᾳκικὸν· ἢ ὅτι καλουμένης τῆς ἀμπέλου ὑπὸ τῆς Θρᾴκης, &c. De hoc Vino, vide *Athenæum* Deipnosoph. l. 1. c. 24. *Hesych.* βίμβλινον (lege βίβλινον) εἶδος οἴνου καὶ γλῶσσα ἀμπέλου ἐν Θρᾴκῃ· καὶ ὁ ἀπαλὸς οἶνος. Ἐπίχαρμος ᾗ τὸν ἀπ' ὀρέων βιβλίνων, ἔστι ᾗ Θρᾴκης. Et sanè Βιβλίνων ὀρέων meminit *Athenæus* loco modò laudato, & *Æschylus* in Prometheo, v. 810. Quare *Hesychium* supra emendavi, legendo ἀπ' ὀρέων βιβλίνων, pro ὑπὸ ῥοιῶν βιβλίνων. Est etiam Urbs *Ægypti* Βύβλος dicta, *Scholiastes* Æschyli ad locum, Ἡ ᾗ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου. *J. Barnes.* V. 1197. Κῶμος πελειῶν) *Multitudo Columbarum.* *Euripides* in *Hippolyto* v. 54. Πολὺς δ' ἄμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπαδὸς Κῶμος λέλακεν. Κῶμος itaque quamvis turbam sonat ; vide quæ Nos ad *Supplic.* v. 390. & *Cyclop.* v. 39. Fuisse porrò sacras hoc in Templo Columbas, Author est libro Decimo sexto *Diodorus.* Ex *J. Brodæi* notis. V. 1198. Ἄιξεσα ναίουσ') *Legendum*, ἄιξεσι ναίουσ' inquit *Brodæus*, miserando errore, sic enim *Spondæus* esset in secundo loco. Quare maneat omnino ἄιξεσα, quod est *Atticum* pro ἄιξεσιν, & *Neutrum Adjectivum* ponitur pro *Adverbio*, ἀιξέως. *J. Barnes. Ibid.* Ἀπέπαυσεν) Si de Convivis sumatur, rectè ἀπέπαυσαν manet, tum verò in sequenti Versu *Canteri* Lectio necessaria erit, Κεῖναι τὰ χεῖλη. Sin de *Columbis*, cum *Scaligero* legendum ἀπέπασαν, & deinceps Κεὶς αὐτὸ χείλη. Quæ Lectio *Brodæo*, *Scaligero*, & *Porto* placet. *Idem.* V. 1199. Πώματος κεχρημένοι) Πῶμα hoc in loco pro πόμα dicitur & *Potus* significat, sic suprà v. 1195. Βυβλίνου τε πώματος dixit, ut & in *Cyclope*. Aliàs significat *Operculum*, ut πῶμα πίθοιο *Hesiod.* Item ἔκπωμα, poculum, ut mox v. 1212. *Idem.* V. 1207. Θνήσκει δ' ἀπαπαπαῖ πυσα, φοινικοσκελὴς) Quùm olim scriptum erat, Θνήσκουσα δ' ἀπαπαπαῖ πυσα, &c. *Canterus* rectè legebat, θνήσκει δ' &c. Cui accessit *Scalig.* Cæteri malè. V. 1208. Γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη) Ob tunicas disruptas ; quod ad horrida facinora, blasphemias & ærumnas, facere solebant Veteres. *J. Barnes.* V. 1222 Πετρορρίφῃ) Πετρορρίφης, λιθόβλητος, καὶ ὁ ἐκ πέτρης ἀποκρημνισθείς, quam significationem hoc in loco præfero ; Usitatum enim erat *Delphis* Noxios de rupe dejicere, quo mortis genere *Æsopum* affecerunt. Vid. infrà ad v. 1236. *Josua Barnes.*

Θανεῖν

Θανὼν ἐμὴν δέσποιναν ὐ ψήφῳ μιᾷ,
Τὸν ἱερὸν ὡς κτείνῃς, ἔν τ' ἀνακτόροις
Φόνον πλῄσῃς. Πᾶσα ᾗ ζητῇ πόλις
Τὼ ἀθλίως ἀπόλυσαν ἀθλίαν ὁδόν·
Παίδων γὰρ ἐλθὼν εἰς ἔρον Φοίβον πάρα,
Τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

Moriatur mea domina, non uno suffragio:
Ut quæ *virum Deo* sacrum interficere voluerit, & in templo
Cædem committere conata sit. Tota verò quærit civitas
Illam; quæ huc maturavit miserum iter:
Liberorum enim *procreandorum* desiderio ad Phœbum profecta,
Corpus *suum* unâ cum liberis perdidit.

Σύστημα.

Systema.

Χο. Οὐκ ἔστ', οὐκ ἔστι θανάτου
Παρατερπὰ μελέᾳ μοι·
Φανερὰ γάρ, φανερὰ πάρ' ἤδη
Σπονδὰς ὐκ Διονύσου βοηρύων θοᾶς
Ἐχίδνας σαγάσι μιγνυμβίας φόνῳ·
Φανερὰ θύματα νεκρίων.
Συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
Λιθόσμοι δ' καταφθοραί.
Δέσποινα, τίνα
Φυγὰν πτερόεσσαν, ἢ
Χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν,
Πορεύσῃ, θανάτου λιθόσμου
Ἄπτυ ἀποφύγουσα, πτηλίππων
Ὠκίσαν χαλᾶν ὄπιθ' ἅς, ἢ
Πρύμνας ὅπι ναῶν;
" Οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρήζων
" Θεὸς ὐκκλέπτει.
Τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μέλλει
" Ψυχὴ σὴ* παθεῖν; ἆρα θέλουσα
" Δεῦσαί τι κακὸν τὰς πέλας, ἀυτὰ
" Πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκημον;

Χο. Nec est, nec est mortis
Effugium mihi miseræ:
Manifesta enim *sunt*, manifesta
Per libationes ex Bacchi botris
Sunt hæc jam
uvisque pernicioſæ
Mixtas guttis Echidnæ, *i. e. Gorgonis*, ad *ferendam puero* necem;
Manifesta *sunt* sacrificia mortuorum:
Calamitates quidem meæ vitæ,
Pernicies verò *corpus* lapidibus obruentes.
O domina, quânam
Alatâ fugâ, aut
Sub tenebricosos secessus terræ
Ibo, mortis lapidibus allatum
Exitium fugiens? *aut* quadrijugorum equorum
Celerrimam ungulam *dorsúmque velocissimum* conscendens, aut
In puppes navium *confugiens?*
" Non licet *cuiquam* latere, *nullus latere potest*, nisi volens
" Deus *ipsum* surripiat, *occultet & ex periculis eripiat.*
Quidnam, ô misera domina, est
" Anima tua passura? Anne volentes
" Afficere aliquo malo alios, ipsæ
" Patiemur *hoc ipsum*, ut ipsa justitia *flagitat*?

*an παθεῖν ob versum?

Τροχαῖοι.

Creusa.

Κρ. Πέρσολοι, διωκόμεθα θανασίμοις ἐπὶ σφαγὰς
Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσ'· ἐκδοῖ δ' ὁ γάμος.
Χο. Ἰσμῆνε, ὦ πάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς, ἵν' εἰ τύχοις·
Κρ. Ποῖ φύγω δῆτ'; ὐκ κακῶν γὰρ ἔβαλον μόγις πόδα,
Μὴ θανεῖν· κλοπῇ σ' ἀφῖγμαι, δραφυγοῦσα πολεμίους.
Χ. Ποῖ σ' ἂν ἄλλος', ἢ πὶ βωμόν; Κ. ἢ τί μοι πλέον τόδε;
Χο. Ἱκέτην ὐ θέμις φονεύειν. Κ. τῷ νόμῳ δέ γ' ὄλλυμαι.
Χο. Χρεία γ' ἀλῶσι. Κ. ἢ μὴν οἶδ' ἀγωνίαι πικροί,
Δεῦρ' ἐπείγοντες ξιφήρεις. Χο. ἴζε νῦν πυρᾶς ἔπι.
Κἂν θάνῃς γὰρ ὐνθάδ' ὅσα τοῖς ἀποκτείνασί σε
Περιζήμιον αἷμα δώσεις. " Οἰστέον ᾗ τύχῃ.

Cr. Miniſtræ, inveſtigamur ad funeſtam necem,
Pythio ſuffragio damnata: dedor autem *ad ſupplicium.*
Cr. Sciſmus, ô misera, tuas calamitates, ubi sis infortunii.
Ch. Quò fugiam igitur? vix enim abſtuli pedem extra mala,
Nè morerer: furtim autē *hac* perveni, elapſa ex manibus hoſtium.
Ch. Quonam aliò, niſi ad aram? *Cr.* Quid verò mihi proderit hoc?
Ch. Non *eſt* fas occidere ſuppliccm. *Cr.* At lege pereo.
Ch. Manibus ſiquidem capta. *Cr.* Atqui illi ſævi miniſtri
Huc feſtinant ſtrictis enſibus. *Ch.* Sede nunc ad aram.
Etiamſi enim hìc moriaris, tamen interfectoribus tuis
Piaculum ex tuâ cæde conciliabis: "ferenda au, *eſt præſens* fortuna.

Ἰαμβοί.

Ion.

Ιων. Ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πάτερ,
Οἷαν ἔχιδναν πῶλόν' ἔφυσας, ἢ πυρὸς

O taurinâ prædite facie *Cephiſe* pater,
Qualem viperam hanc genuiſti, aut ignis

V. 1223. Οὐ ψήφῳ μιᾷ.) Communibus ſuffragiis; non uno tantùm Calculo, ſed omnibus, ut quæ Apertè capitali ſupplicio digna videretur, quòd Antiſtitem Dei veneno tollere decreverat, idque in ipſo Templi Colliminio. *Idem.* V. 1232, Σπονδὰς ὐκ Διονύσου βοηρύων θοᾶς Ἐχίδνας σαγάσι μιγνυμβίας φόνῳ.) *Henr. Stephanus* inquit, pro θοᾶς habent Vet. Cod. χοᾶς. At *Brodæus* θοᾶς *mutat in* θοᾶς *cui aſſentior.* Et ego quoque; atque hunc loci ſenſum æſtimo, φανερὰ πάρ' ἤδη γίγνε, δηλονότι τὰς σπονδὰς οἰνηρὰς τοῦ Βάκχου τῆς θοᾶς Ἐχίδνας καὶ τῆς ὀξείας καὶ ὀλεθρίου Γοργόνος φόνῳ καὶ φονίαις σαγάσι μεμιγμένας. Γοργόνα autem & hic & alibi ſæpe Ἐχίδναν, aut *Viperam* Emphaticè vocat, quia habuit *Thoraca* Viperis ſeminatum Θώρακ' Ἐχίδνης πεπλοκόλοις ὡπλισμένον ut ipſe Poeta loquitur, ſuprà v. 993. *J. Barnes.* V. 1236. Λευσίμοι ᾗ καταφθοραὶ) Ut ex verſu 1222. *Dejectionem è Saxis* apud *Delphos* uſitatam probavimus; ſic ex hoc loco, ut & verſu 1240. ubi θανάτου λεύσιμον ἅπτυ, apparet *Chorum*, Lapidationem formidaſſe. Neque tamen hæ res inter ſe pugnant. Quamvis enim reis uſitatum & ſolenne eſſet id mortis genus, *Chorus* tamen potuit & aliud ſibi notius formidare. Quin de *Saxo* hanc dejiciendam mox apertè *Ion* affirmat, v. 1268. Ὅθεν πέλεῖον ἅλμα δίσκεύθησεται. *Idem.* V. 1246. Τί ποτ', ὦ μελέα Δέσποινα, μέλλει ψυχὴ σὴ παθεῖν;) Ita legendum arbitror, pro μέλλει ψυχῇ σε παθεῖν. Ψυχὴ autem σὴ eſt idem quod σὺ, licet Perſonam induit tertiam, ut ſit, Τί ποτε, ὦ μελέα Δέσποινα, μέλλῃς σὺ παθεῖν; Alius ſenſus frigidior paulo, Τί ποτε μέλει σοι σὲ παθεῖν, nam & ſic ψυχῇ pro σοὶ ſtabit. Vide ad *Helen.* v. 52. V. 1252. Ἴσμηνε, ὦ πάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς, ἵν' εἰ τύχοις) Olim erat, ἵν' εὐτυχῇς. *Canterus* in hâc re certè ſubfrigidè, εὐ εὐτυχεῖς. Quem ſenſum *Latina Verſio* poſt hauſit, antequam & ipſa à nobis nitidior facta. *Scaliger* itaque ſolus hìc rectè ſcripſit, ἵν' εἰ τύχῃς, *ubi ſis infortunii*, ut nunc expoſuimus, ἵνα τῆς τύχης εἶ, ἤγνω ὅσα τῆς δυσχέρας ἦλθες. Ita *Sophocles*, ἵν' εἶ κακῶ. Ita ipſe *Euripides* Helen. v. 1461. ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεθα τῆς τύχης. Vid. quæ Nos in eum locum. *J. Barnes.* V. 1261. Ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πάτερ) *Cephiſus* erat Pater *Diogeneæ* quæ *Phraſimo* nupta peperit *Praxitheam Erechthei* Uxorem, ex quibus Parentibus nata *Creuſa*, ut *Apollod.* Bibl. l. 3. c. 14. §. 1. Vid. quæ Nos ſuprà ad v. 267. *Cephiſus* autem Fluvius erat *Atticæ*, de quo & quod plures ſint *Cephiſi*, *Schol.* ad *Oreſtem* & *Strabo* l. 9. in *Phocide*, ad finem. Quare Ταυρόμορφον vocat, quià Fluviis *Tauri* ſacri, de quâ re vide quæ Nos ad *Iphig. Aul.* v. 275. & *Scholiaſt.* ad *Oreſt.* v. 1380. Quin hoc Poëtis eſt ſolenne, ut *Fluvios* Tauris ſimiles effingerent, etiam

Latinis.

Latinis, ut *Horatius*, Lib. iv. Od. xiv. Sic *Tauriformis volvitur Aufidus*. Et hoc, ut volunt, fit ob Analogiam quandam; quoniam hi Fluvii cùm impetu erumpentes, Tauris similem edunt gemitum; vel, ut *Hellanicus* sensit, quia terram sulcare, tanquam Boves Aratores videntur; vel, ut aliis placet, quià circa ripas Fluminum Tauri magis audiantur mugire, ob uberiora Pascua. Et sanè Pictores ita *Fluvios* fingere solebant, aliquando *Taurinâ*, aliquando quoque *humanâ* specie, sed & sic etiam Humano capiti nonnunquam Cornua affigebant: de quâ re, ut de *Tauriformibus* Fluviis & præcipuè de *Cephiso*, vide *Cæl. Rhodigin.* Lection. Antiqu. l. 17. c. 33. *Josua Barnes.*

Δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα;
Ἦ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν· ὐδ' ὅσων ἔφυ
Γοργῶς σταλαγμοῖς, οἷς ἔμελλέ μ' κτείνειν. 1265
Λάζυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους
Κόμης καταξήνωσι Παρνασσοῦ πλάκες,
Ὅθεν πεσεῖται ἅλμα δισκοδιώκετον.
Ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν * an μητρὸς.
Μολεῖν Ἀθηνῶν, χ' ὑπὸ * μητρυιὰν πεσεῖν. 1270
Ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνέμεσ' ἐπαίμιον φρένας
Τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα, δυσμενῆς τ' ἔφις.
Εἴσω γὰρ ἄν με σῆς δόμου δράτων,
Ἅρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς ᾍδου δόμους.
Ἀλλ' ὅτε βωμὸς, ὅτ' Ἀπόλλων σὸς δόμος, 1275
Σώσει σ'. ὁ δ' οἰκεῖος ὅσος, ἐμοὶ χρεὼν πάρα
Καὶ μητρὶ τῇ μῇ. κοὐ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
Ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί που.
Ἴδεσθε πρὸς πρόμαχον, ἐκ τέχνης τέχνῃ
Οἵαν ἔπλεξ'. ὡς βωμὸν ἔπεσεν θεοῦ, 1280
Ὡς δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
Κρ. Ἀπεννέπω σε μὴ καταικίσειν ἐμὲ,
Ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τοῦ θεοῦ θ', ἵν' ἔσαμεν.
Ιων. Τί δ' ἔστι Φοίβῳ, σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
Κρέ. Ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν. 1285
Ιων. Κἄπτα τ' * ἐκτείνας φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ; * ἐκτανες.
Κρέ. Ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίᾳ, παῖδός γ' σοῦ.
Ιων. Ἀλλ' ἐλθόμεσθα, παῖδός οὐσίαν λέγω.
Κρέ. Οὐκοῦν τότ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
Ιων. Οὐκ εὐσεβὴς γε, πάμπαν δ' εὐσεβὴ τότ' ἦν. 1290
Κρέ. Ἔκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
Ιων. Οὗτοι σοὶ ὅπλοις ἦλθον εἰς τὸν σὸν ᾠδόνα;
Κρέ. Μάλιστα· καπίμπρας δ' Ἐρεχθέως δόμους.
Ιων. Ποίοισι δαλοῖς, ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
Κρέ. Ἔμελλες οἰκεῖν πάμπ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών. 1295
Ιων. Πατρὸς γε γῆν διδοῦσ', ὦ ἐκτήσατο.
Κρέ. Τοῖς Αἰόλου γ' πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος;
Ιων. Ὅπλοισιν αὐτὼ, οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
Κρέ. Ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν οὐκ εἶη χθονός.
Ιων. Κἄπειτα τῷ μέλλοντί μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; 1300
Κρέ. Ὡς μὴ θανοῦμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
Ιων. Φθονεῖς, ἅπαις ὤν, εἰ πατὴρ ηὗρέ με;
Κρέ. Σὺ πῶς ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους;
Ιων. Ἡμῖν δέ γ' ἄλλα πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;
Κρέ. Ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ'· ἥδε σοι παμπησία. 1305
Ιων. Ἔκλειπε βωμὸν, καὶ θεηλάτους ἕδρας.
Κρέ. Τῷ σῷ· ὅπου σοι μητὴρ ἔστι, νουθέτει.
Ιων. Σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κλείνουσ' ἐμέ;

Draconem ex oculis emittentem lethalem flammam?
Cui omnis audacia ineſt: neque minor eſt
Gorgoneis guttis, quibus me voluit interficere.
Prehendite eam, ut ejus pulchros cincinnos
Comæ lacerent ſaxa Parnaſſi,
Unde ſaltu de ſaxo dejicietur.
Bona autem fortuna favit mihi, priuſquam ad civitatem
Athenarum venirem, & ſub novercâ eſſem.
Inter ſocios enim & *contubernales meos* expertus ſum mentem
Tuam, quantum malum mihi ſis, & *quàm* inimica.
Complexa enim me intra *tuam* domum,
Conteſtim ſublatum demiſiſſes in Plutonis domum.
Sed nec ara, nec Apollinis templum
Servabit te. Miſeratio verò quantaquanta, mihi potiùs debetur,
Et matri meæ. Etſi enim mihi corpus
Ejus abſit: tamen nomen nunquam abeſt.
Videte hanc veneficam, dolum ex dolo
Qualem nexuerit: non reverita eſt aram dei,
Tanquam non datura pœnas factorum *ſuorum*.
Cre. Interdico tibi nè me interficias,
Et meo ipſius, & dei nomine, ad cujus aram ſtamus.
Ion. Quid verò rei tibi & Phœbo commune eſt?
Cre. Corpus hoc deo ſacrum do habendum, *i.e. devoveo.*
Ion. Et tamen interfecisti *filium* dei?
Cre. Verùm non ampliùs eras Apollinis, ſed patris tui.
I. Sed fuimus: patris eni ſubſtantiâ *meam eſſe, méq; ex illo natũ* dico.
C. Er. tũc *q. ejus* F. eras. N. v. ego *ſũ t. do.* tu. n. nõ amp. es *in ejus pot.*
Ion. Non piè facis, ego verò tunc pius eram.
Cre. Interfeci enim *te* exiſtentem hoſtem meæ familiæ.
Ion. Num armatus veni in tuam terram?
Cre. Maximè: incendiſti enim jam domum Erechthei.
Ion. Quibus facibus, aut quâ flammâ ignis?
Cre. Eras adminiſtraturus mea, me invita occupans.
Ion. Patre concedente terram, quam *armis* acquiſivit,
Cre. Quæ verò ſocietas eſt Æoli *poſteris* cum *urbe* Palladis?
Ion. Armis eam liberavit, non verbis.
Cr. Fuit igitur auxiliator, non autẽ habitator, *nec dominus hujus* agri.
Ion. Ergo occidiſti me metu futuri?
Cre. Nè morerer, ſi tu non morereris, *at regno potireris.*
Ion. Invides, quod pater invenit me; cum tu careas liberis?
Cre. Tu ergo eorum, qui carent liberis, diripies domos?
Ion. Nobis igitur ſaltem *hæreditatis* paternæ nulla erit portio?
Cre. Quæcunque clypeus, haſtáque: hæc tibi univerſa poſſeſſio.
Ion. Relinque aram, & numine plenas *ſacráſque* ſedes.
Cre. Erudias tuam matrem, ubicunque eſt.
Ion. Num tu non dabis pœnas me interficiens?

V. 1268. Ὅθεν πεσεῖται ἅλμα δισκοδιώκετον) Vid. ſuprà ad v. 1236.

V. 1271. Ἀνεμετρησάμην) ἐπεμετρησάμην.

V. 1276. Οὐκ οἰκεῖος ὅσος) Ita *Scaliger* legendum rectè ſtatuit pro ὁ σὸς ut ſit mens loci, ὁ δ' οἰκεῖος ὅσος ἐμοὶ ἐκδεικτέος, χρεὼν πάρεστιν ἐμαυτῷ καὶ τῇ μητρὶ ἐμοῦ, ἥτις ἔστιν, ἢ σοὶ τῇ ἀνδροφόνῳ. V. 1280. Οὐ βωμὸν ἔπηξεν θεοῦ) *Scaliger* pro ὃ legit ἢ, non benè; Ὁ γὰρ νεὼς, καὶ κακοτεχνῶ ὅσα καὶ πανδοφόνῳ οὐκ αἰδεῖται τὸν ἀγὼν θεοῦ βωμόν. Αλλως, ἢ ὡς βωμὸν ἔπηξε. V. 1286. Κἄπειτ' ἔκλεινας φαρμάκοις τὸν τοῦ Θεοῦ) Olim erat ἔκτανες quod per Verſum ſtare nequibat. *Scal.* emendavit, ἔκλινες, à κλίνω, quod tamen haud magis ſtare poteſt. Niſi fortè velit ἔκλινες, ut *Duportus* legit. Lego itaque ἔκτεινας, quod paulò poſt v. 1291. iterum eadem Vox occurrit, Ἔκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς. Vel certè legas, ἔκλινες. In hâc autem voce prior ſyllaba eſt Communis, de quâ re vide ad *Phœniſſ.* v. 19. Sic infrà v. 1342. Πῶς ἦν ἔκρυπτες. *J. Barnes.* V. 1288. Παλαιὸς οὐσίαν λέγω) τὸ δ', quod priùs malè inter παλαιὸς & οὐσίαν irrepſerat, rectè *Canterus*, & *Scaliger* rejiciunt, Verſui enim imprimis nocet. Vide *Canteri* Novar. Lection. l. 5. c. xi. Metuo autem nè hic locus aliquomodo laboret; non enim Senſum loci perſpicuum video, licet οὐσίαν pro *Divitias* aut *Poſſeſſiones*, vel aliud denique capiam. *Æm. Portus* putat, *Canterum* hìc τὸ παλαιὸς ut vocem ſuperfluam rejeciſſe, & mirè nugatur; quùm ſatis conſtat *Canterum* τὸ δ' tantum reſpicere; ut de eâdem voce plus ſemel in eodem loco idem ſtatuit. *Joſua Barnes.*

V.1311. Λυπίσομαί σ' γ') *Apollinem* innuit.
V.1312. Φεῦ) Τὸ φεῦ hìc etiam otiosum in carmine occurrit; de quâ re plus satis monuimus, vid. *Iphigen. Aul.* v. 666. *Ibidem.* Δεινόν γε θνητοῖς τοὺς νόμους &c.) Hic locus de *Asylorum* Privilegio, nescio an ullibi aliàs acutiùs & copiosiùs tractetur, quam ab Illustri illo Domini *Thomæ Mori* ingenio, in *Anglicâ* suâ *Edvardi* Quinti Regis Historiâ, quam ferè ad finem *Johannis Harding* Metrici Chronici habemus; quamque in *Johannis Speedi* Historiam suo loco insertam videas. *Josua Barnes.* V. 1314. Τὸς μὴ γὰρ ἀδίκους βωμοὺς ἔχειν ἐχρῶ) Queritur itaque suprà, quòd *Creusa* ἀδικῶ ἔσα κὴ πανοῦργο, ὃ βωμῶν ἔπηξεν θεοῦ, v. 1280. *Idem.* V. 1315. Οὐδὲ γὰρ φαύειν καλὸν Θεῶν πονηρὰν χέρα) Ordinatio loci hæc est, οὐδὲ γὰρ καλὸν τὸν πονηρὸν ἄνθρωπον, φαύειν θεῶν, ἢ σφῶν βωμῶν αὐτῶν. De χεὶρ autem pro ἄνθρωπο, vide ad *Helen.* v.1548. *Idem.* V. 1317. Ἱερὰ καθίζειν) Olim malè ἱερὰ scriptum erat; nullo enim modo *Trochæus* in *Iambico* Versu stabit, *Dactylus* autem in *Primis, Tertiis* & *Quintis* sedibus haud difficultèr, quare ἱερᾷ lego *Dactylicè*; miror autem Neminem priùs hoc vidisse. Ordinatio loci ita se habet, ἐχρῶ ὃ τοῖς ἐνδίκοις, ὅστις, ἤγνισ αὐτὸν, ἱκέτευσε, ἱερὰ καθίζειν. *Josua Barnes.* V.1318. Καὶ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον τὸν τ' ἐσθλὸν ὄντα, τόν τε μὴ θεῶν πάρα) Repetendum ex præcedenti versu, ἐχρῶ, ut sit, καὶ ἐχρῶ, μὴ τὸν τε ἐσθλὸν, καὶ τὸν μὴ ἐσθλὸν, δηλονότι, ἤγνισ τὸν κακὸν, ὅτι τὸ αὐτὸ τοῦτο ἰόντε [δίκως] παρὰ θεῶν ἴσον ἔχειν, τῆς τιμῆς δηλονότι. *Josua Barnes.*

Κρέ. Ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδέ με σφάξαι θέλῃς.
Ιων. Τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι; 1310
Κρέ. Λυπήσομαί πιν', ὧν λελυπήμεθ' ὕπο.
Ιων. Φεῦ. " Δεινόν γε θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς ὁ καλῶς
" Ἔθηκεν ὁ θεὸς, οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς.
" Τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους, βωμὸν οὐκ ἴζειν ἐχρῶν,
" Ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ φαύειν καλὸν 1315
" Θεῶν πονηρὰν χέρα τοῖσι δ' ἐνδίκοις
" Ἱερὰ καθίζειν. ὅστις ἠδικεῖτ', ἐχρῶν,
" Καὶ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον,
" Τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα, τόν τε μὴ, θεῶν πάρα.

Cre. Siquidem intra hæc adyta velis me interficere?
Ion. Quæ voluptas tibi *est*, mori inter coronas & *ornamenta* Dei?
Cr. Afficiemus dolore quendã *eorũ*, a quib⁹ dolore fuim⁹ affectæ.
Ion. Proh! Mirum certe *est*, quòd hominibus non rectè leges
" Posuerit Deus, neque sapienti consilio:
" Injustos enim *ad* aram sedere non conveniebat,
" Sed depelli *inde*: neque enim honestum *est* attrectari
" Deos manu injustâ: sed justos
" Ad sacras *aras* sedere oportebat, quicunque injuriâ afficeretur,
" Non autem in eundẽ hunc *locũ* venientes par *beneficiũ* impetrare
A diis, & justum & injustum *virum*.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

CUM jam nullâ aliâ ratione Vis & periculum à Creusâ *amplius depelli poterat, subitò* Pythia *prophetissa,* Ionis *Nutrix, adest, arculam illi proferens, in quâ erat is olim cum quibusdam Symbolis expositus & Delphis repertus: Nempe ut per hæc signa Matrem suam exquireret. Dum hæc* Ion *venerabundus scrutatur manibusque versat in omnium conspectu, ut certissima sui generis indicia*; Creusa *statim arculam agnoscit & proinde* Ionem *filium suum esse colligit, quod & illi ipsi evidentissimis tandem probat argumentis. Hinc subitò mutua oscula & complexus.* Creusa *filio exponit quomodo & unde illum pepererit*; *quod cum Adolescens præ dubitatione ad ipsum* Apollinem *referre vellet,* Minerva *subitò adest, rem totam expositura, quæ & Creusæ sermones confirmat,* Apolliniſque *absentiam excusat, illius verò amicam Providentiam aperit, & in posterùm* Ionem *& res* Athenienſium *Diis curæ fore dicit.* Ion *ergo & Creusa, repentè rebus mutatis ad Gratias Benigno Numini agendas excitantur.*

ΠΥΘΙΑ, ΙΩΝ, ΚΡΕΟΥΣΑ, ΑΘΗΝΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 1326. Ὡς μ' ἔκλεινεν) Ὡς ἐμὲ κλείειν ἤθελεν, ἐπειρᾶτο. De hâc loquendi formâ, variisque instantias vide in *Æmil. Porti* Notis ad *Androm.* v. 810. & quæ Nos ad eundem locum. *J. Barnes.* V.1327. Ὦμός) Ità rectè; cùm in nonnullis ὠμὸς olim. V. 1329. Περγόνοις δαίμοσι δυσμενεῖς ἀεί ποτε) Δαίμονες, ἀντὶ τῶν μητρυιαὶ, αἱ μὲν γὰρ εἰσιν αὐτῷ παλαιαὶ δαίμονες. De Novercis autem vide quæ Nos suprà ad v. 1025. *Jos. Barnes.* V. 1331. Μὴ ταῦτα) Μὴ σὺ ὕστω ποιεῖς, δυσμενὴς ὢν αὐτῇ τὸ νῦν, ὅτε ἤδη λείπῃς Δελφὰς, καὶ πάτραν αὐτῆς, ἴσθι Ἀθήνας, ἐφικνούμενο πτερύγεσσι. *Scaliger* σὺ pro μὴ malè. *Idem.* V.1335. Μὴ σύγε) δηλονότι, ὕστω καθαρὸς εἶ) θέλε μὴ σὺ θέλε αὐτῷ κλείειν. *Idem.*

Πυ. Ἔπιχε, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρησήριον 1320
Λιποῦσα, θεσπιῳδοῦ τῶνδ' ὑφ' ἅλλομαι ποδὶ
Φοίβου προφῆτις, τρίποδ' ὃν ἀρχαῖον νόμῳ
Σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετον.
Ιων. Χαῖρ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, εἰ τεκοῦσά γε.
Πυ. Ἀλλ' οὖν λεγώμεθ'· ἡ φάτις δ' οὖ μοι πικρά. 1325
Ιων. Ἥκουσας, ὡς μ' ἔκλεινεν ὧδε μηχανᾶς;
Πυ. Ἥκουσα· καὶ σύ γ' ὠμὸς ὢν, ἁμαρτάνεις.
Ιων. Οὐ χρή με τοὺς κλείνοντας ἀνταπολλύειν;
Πυ. Περγόνοις δαίμοσι δυσμενεῖς ἀεί ποτε.
Ιων. Ἡμεῖς γ' μητρυιᾶς τε πάροντες κακῶς. 1330
Πυ. Μὴ ταῦτα, λείπων ἑστίαν, καὶ σεῖχον πάτραν.
Ιων. Τί δή με δρᾶσαι νουθετήσιμον χρεών;
Πυ. Καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ἐσω οἰωνῶν καλῶν.
Ιων. " Καθαρὸς ἄπασι τοι, πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ.
Πυ. Μὴ σύ γ' ἡμῖν δ' ἔκλαβ' ὃς ἔχω λόγους. 1335

Py. COntine te, ô fili, Tripodem enim fatidicum
Ego relinquens, ſeptum iſtud ſupero pede,
Phœbi ſacerdos, antiquam obſervationem tripodis
Servãs, electa ex omnibus Delphicis *mulieribus ad hoc miniſteriũ*.
Ion. Salve, ô chara mihi mater, quamvis *me* non pepereris.
Py. Sed tamen dicamur, hæc enim appellatio mihi non *eſt* ingrata.
Ion. Audiviſti, ut hæc me interfecit *ſuis* dolis?
Py. Audivi; & tu crudelitate peccas.
Ion. Nonne decet interfectores meos viciſſim à me perdi?
Py. Semper *ſunt* infeſtæ uxores, *i.e. novercæ*, privignis.
Ion. Et nos *ſumus infeſti* novercis, quũ maleficiis affic mur *ab ipſis*.
Py. Non utiq; hæc relicturus ſacra, & diſceſſurus *in* patriam *illius*.
Ion. Quid igitur me facere convenit *abs te* admonitum?
Py. Vade purus Athenas bonis avibus.
Ion. " Purus eſt certè, quiſquis occidit hoſtes.
Py. Ne tu *ſic facias*; à nobis, quos habeo ſermones, accipe.

Ιων. Λέ-

Ιων. Λέγοις ἄν· ἔυνους δ' ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς·
Πυ. Ὁρᾷς τόδ' ἄγλωσσον χερὸς ὑπ' αἰγίλωπος ἐρμῆς;
Ιων. Ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπτυχ' ἐν σέμνοις.
Πυ. Ἐν τῇδέ σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος ποτέ.
Ιων. Τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσενωώκεται νέος. 1340
Πυ. Σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν ὄ δείκνυμι.
Ιων. Πῶς ἦν ἔκρυπτες τόδε, λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;
Πυ. Ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
Ιων. Νῦν δ' ἐκ τί χρῄζεις; τῷ τόδε γνωναί με χρή;
Πυ. Πατέρα καλεῖσθαι τῆσδε σ' ἐκπέμπει δόμος. 1345
Ιων. Σὺ δ' ἐκ κελεύσμοῦς, ἢ πόθεν σώζεις τάδε;
Πυ. Ἐνθύμιόν μοι τόδε πίθησι Λοξίας.
Ιων. Τί χρῆμα δρᾶσαι; λέγε, πέρανε σὸς λόγους.
Πυ. Σῶσαι τόδ' ἔρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
Ιων. Ἔχει δέ μοι τι κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; 1350
Πυ. Ἐνθάδε κέκρυψαι σαφηνίοισιν· οἶδα σύ;
Ιων. Μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.
Πυ. Ἐπεί γ' ὁ δαίμων βέλεται· πάρειδε δ' ἔ.
Ιων. Ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
Πυ. Λαβὼν νυν αὐτά, πῶς ποθοῦσαν ἐκπόνει. 1355
Πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ', Εὐρώπης θ' ὅρους,
Γνώσῃ τάδ' αὐτός. Τῷ θεῷ δ' ἕκατί σε
Ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, κοὐ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
Ἃ κἀμὲ ἐκέλευσόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν,
Σῶσαί θ· ὅτου δ' ἐβούλετ', οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
Ἡδὺ γὰ θνητῷ ἔστι ἀνθρώπων τάδε
Ἐλπίζειν ἡμᾶς, εἰ δ' ἴν' ἦν κεκρυμμένα.
Καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
Ἄρξαι δ' ὅθεν σοὶ μητέρα ζητεῖν σε χρή.
Πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε, 1365
Εἰς τόσδε ναὸς ἐξέβηκε πρόθυρον·
Ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
Ἀπόπτα, Φοίβῳ θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.
Ιων. Φεῦ, φεῦ· κατ' ὄσσων ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
Ἐκβσε τὸν νῦν δ' ὃς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με, 1370
Κρυφαῖα νυμφεύθησ', ἀπημπόλα λάθρα,
Καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχεν· ἀλλ' ἀνώνυμος
Ἐν δεῦ μελάθροις εἶχον οἰκέτιν βίον.
" Τὰ τοῦ θεοῦ μὲ, χρησά· τοῦ δ' δαίμονος,
" Βαρέα· χρόνον δ', ὃν μ' ἐχρῆν ἐν αἰγίλωψι 1375
Μητρὸς τυφῆσαι, καί τι τερφθῆναι βίου,
Ἀπεστέρηθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
Τλήμων δὲ δὴ ἡ τεκοῦσά μ', ὡς ταυτὸν πάθος
Πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
Καὶ νῦν λαβὼν τλῶδ' ἀντίπτυχ', οἵσω θεῷ, 1380
Ἀνάθημ', ἵν' εὕρω μηδέν, ὧν ὐ βέλομαι.

Ion. Dicas; benevola enim existens dices, quæcunque dices.
Py. Vides hoc vas sub meæ manûs ulnis?
Ion. Video arculam antiquam involutam coronis.
Py. In hâc te accepi infantem olim recens-natum.
Ion. Quid ais? Hic sermo novus affertur.
Py. Clam enim habui hæc: nunc verò ostendimus.
Ion. Quomodo igitur occultâsti hoc, cum acceperis nos dudum?
Py. Deus te voluit in templo habere ministrum.
Ion. An nunc non vult? Unde hoc possum scire?
Py. Indicans patrem dimittit te ex hâc terrâ.
Ion. Tu verò an jussu alicujus, aut unde servas hæc?
Py. In animo mihi hoc posuit Apollo.
Ion. Quam rem ut ageres? Dic, perfice tuos sermones.
Py. Ut servarem hoc inventum ad præsens usque tempus.
Ion. Quid autem lucri, aut damni mihi fert istud?
Py. Hîc occultatus fuisti fasciis: scisne tu?
Ion. Matris hæc nobis profers inquirendæ indicia.
Py. Quando deus hoc vult: antea enim noluit.
Ion. O hæc dies, quæ fausta res mihi monstrat.
Py. Accipe itaque hæc, & sedulò quære matrem.
Totam verò percurrens Asiam, Europæque fines,
Agnosces hæc *signa* ipsè. Propter deum verò te
Alui, ô fili, & tibi hæc reddo,
Quæ ille voluit me accipere injussam,
Et servare: cujus verò *rei* causâ *hoc* voluerit, dicere non possum.
Nullus verò mortalium hominum sciebat hæc
Nos habere, nec ubi essent reconditа.
Sed vale: perinde enim ac mater diligo te.
Incipias verò unde oportet quærere te tuam matrem.
Primùm quidem, si quæ Delphica pariens te,
In hoc templum exposuerit puella;
Deinde verò, an aliqua Græca: ex nobis verò habes
Omnia, & *ex* Phœbo, qui est socius *tuæ* fortunæ.
Ion. Heu, heu, ab oculis ut humidas emitto lacrymas,
Illud animo cogitans, quòd mater mea
Clam nupta, vendidit *ac exposuit me* clam,
Et non præbuit ubera: sed ignotus *ego*
In Dei templo habui vitam servilem.
" Dei quidem *consilia fuerunt* bona; Fortuna verò
" Mala: tempore enim, quo me oportebat in ulnis
" Matris deliciari, & aliquam voluptatem percipere vitæ, *eo*
Privatus sum charissimæ matris alimento.
Misera etiam *est* mater, quæ eandem miseriam
Tulit, filii amittens gaudia.
Et nunc accipiens hanc arcam, feram deo
Donarium; ut nihil inveniam *eorum*, quæ non cupio.

V. 1338. Ἀντίπτυχ') Ἀντίπτυχα. *Hesychius*, Ἀντίπτυχα, κίστην, Εὐριπίδης Ἴωνι· ἦγον ἀγγεῖον. Vid. suprà ad v. 19. *Jos. Barnes.* V. 1342. Πῶς ἦν ἔκρυπτες) Primam syllabam ἔκρυπτες hic communem habet; de quâ re vide suprà ad v. 1286. Κἀπέστ' ἔκτανας. V. 1354. Ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα) Ὦ ἥδε ἡμέρα φασμάτων ἐμοὶ μακαρίων, ἣ ἔνεχα μακαρίων φασμάτων. Ὑπακουστέον εὐλογητός. V. 1355. Λαβὼν νυν αὐτά·) Ita *Scaliger* νυν pro νῦν veteri legit; & ita necessariò legi debere, ipsa Versûs ratio ostendit. V. 1356. Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους) Cùm olim A'σίαν malè legebatur, magno Versûs detrimento, idem *Scaliger* Ἀσιάδ' legebat pro Ἀσιάδα, quod vel γαῖαν adhibito, vel intellecto, idem significat. Extant igitur pro Ἀσία Communi, hæc Poetica Ἀσὶς, ίδος, Ἀσιὰς, άδος, ut hic, Ἀσιὶς, ίδος, *Dionys.* Perieg. Singulis subauditur γῆ. V. 1360. Σῶσαί θ'· ὅτου δ' ἐβούλετ', οὐκ ἔχω λέγειν) Cùm olim inter ἐβούλετ' & οὐκ, redundaret ἔνεκ', Ita rectè *Johann. Miltonus* notabat ad Marginem sui libri, Οὗνεκ', *rejiciendum puto; nam Versus respuit; & potest & solet subintelligi.* Et sanè verissimè loquitur; & omninò necesse est, ita fieri, nî σῶσαί θ', per se stare putemus, & Versum, quasi ex ἐπανορθώσεως τινος, rursùs incipere ad ὅτου; tum enim erit spatium pro ἕνεκα. *J. Barnes.* V. 1362. Ἔχοντας ἡμᾶς) Hic apertissimè *Masculinum Genus* Pluralis Numeri usurpatur de singulari Personâ sequioris Generis; *Pythia* enim Sacerdos Fœmina hìc loquitur. De quâ re vide quæ Nos suprà ad v. 955. *Josua Barnes.* V. 1367. Ἑλλὰς) i. e. Ἑλληνικὴ, subaudi γυνὴ, vid. infrà ad v. 1373. V. 1373. Οἰκέτιν βίον) *Servam vitam*, pro servilem. Nec infrequens est *Appellativis & Substantivis propriis* pro *Possessivis* uti, ut Ἑλλὰς φωνὴ, pro Ἑλληνικὴ, & paulò suprà *viz.* v. 1367. Ἑλλὰς, pro Ἑλληνικὴ, subaudi γυνὴ. Θρῃξὶ τρόπος *Eurip.* Rhes. v. 429. Vide quæ Nos ad *Rhes.* v. 430. Ex *Eustathio* de hâc re pleniùs. Malè itaque *Scaliger* hìc vult οἰκίτιν legi. *Josua Barnes.*

Εἰ γάρ με δύλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
Εὑρεῖν κάκιον μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἐᾶν.
Ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τοῖσδε σοῖς.
Καί τοι τί πάσχω; " τῶν θεῶν φροῦδα μία
" Πολεμῶ, τὰ μηδὲς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι.
" Ἀνοικτέον τάδ' ἔστι, κοὐ τολμητέον.
" Τὰ γὰρ πεφρουμμ' οὐδ' ὑποβαίη ποτ' ἄν.
Ὦ σέμνα θ' ἱερά, τί ποτέ μοι κεκόσμησθε,
Καὶ σώσδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρυρήθη φίλα;
Ἰδοὺ πρόπυγμ' ἀντίπηγον οὐκύκλει,
Ὡς ὑ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτου·
Εὐρώς τ' ἄπεστι πλεκτμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
Χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι.
Κρ. Τί δῆτα φάσμα τῶνδ' ἀνελπίστων ὁρῶ;
Χο. Σιγᾶν σὺ πολλὰ κἀμὲ παρεῖναι οἶδά μοι.
Κρ. Οὐκ ἐν σιωπῇ ταυτά· μή με νουθέτει.
Ὁρῶ γὰρ ἄγραν, ᾗ 'ξέθηκ' ἐγώ ποτε
Σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,
Κέκροπος ἐς ἄντρα, κἀκ Μακρᾶς πετρηρεφεῖς
Λείψω ἕ βωμὸν τόνδε, κεἰ θανεῖν με χρή.
Ιων. Λάζυσθε τοίνυν· θερμὸν ἡνίκ' ἔστομεν,
Βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.
Κρ. Σφάζοντες ἢ λήσοιτ' ἄν, ὡς ἀνδρὸς μιᾶς
Καὶ τῆσδε, κἀκ σοῦ, πρός τε σῶν κεκρυμμένων.
Ιων. Τάδ' ἐκ δίκης; ῥυσάζομαι λόγῳ.
Κρέ. Οὐκ· ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος.
Ιων. Ἐγὼ φίλος σός; κἄτα μ' ἔκτεινες λάθρα;
Κρέ. Παῖς γ'· εἰ τόδ' ἔστι τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
Ιων. Παῦσαι πλέκουσα· λῆψομαί δ' ἐγὼ κάλως.
Κρέ. Εἰς τοῦθ' ἱκοίμην, τοῦδε τοξεύσας, τέκνον.
Ιων. Κενὸν τόδ' ἄγγος, ἢ σὺν πλέγμά τι;
Κρέ. Σά γ' ἔνδυδ', οἷσι σ' ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε.
Ιων. Καὶ τἄνομ' αὐτῆς ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;
Κρέ. Κἂν μὴ φράσω γε, κἀσθανεῖν ὑφίσαμαι.
Ιων. Λέγ'· ὡς ἔχει τι δῆνον ἡ τόλμα γέ σου.
Κρέ. Σκέψαι δ', ὦ παῖ ποτ' ἦσ' ὕφασμ' ὕφηνεν ἐγώ.
Ιων. Ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.
Κρέ. Οὐ τέλεον· οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.
Ιων. Μορφὴν ἔχον τιν', ὡς μὲ μὴ ταύτῃ λάθῃς;

Si enim ſerva me peperit aliqua,
Deterius *eſſet* inveniſſe matrem, quàm omittere tacentem.
O Phœbe, templis hanc dedico tuis.
Sed quid facio? an dei benignitati
Repugno; qui indicia matris ſervavit mihi?
" Aperienda *ſunt* hæc, & audendum;
" Fatum enim nunquam præterire potuero.
O ſacra ornamenta, curnam mihi abſcondita fuiſtis,
Et *vos* vincula, in quibus ea, quæ mihi chara erant, cuſtodita ſunt?
Ecce operculum arculæ rotundæ,
Quomodo non conſenuit ob quoddam divinum *conſilium*,
Et caries abeſt a nexibus: quod verò interfuit
Tempus, longum jam *eſt* iſtis theſauris *& in ciſtâ reconditis reb.*
Cre. Quodnam inſperatarum *rerum* ſpectaculum video?
Ch. Tacere tu ſæpe etiam antea noviſti mihi.
Cre. Mihi non eſt ampliùs ſilendum, ne me moneas,
Video enim arcam, in quâ ego expoſui olim,
Te, ô fili, infantem adhuc tenerum exiſtentem
Ad antra Cecropis, & ad rupibus cinctas Macras:
Relinquam igitur hanc aram, etiamſi nunc mihi moriendi ſit.
Ion. Prehendite hanc: divinitùs enim in furorem acta deſiliit,
Relinquens ſimulacra aræ: vincite brachia.
Cr. Jugulare *me* nè deſinatis, quia corripiens retinebo
Et hanc *arcam*, & te, *fili*, & *res* tuas *hîc* reconditas.
Ion. Annon *ſunt* hæc atrocia? vador ſermone.
Cr. Non; ſed amicis tuis inventus es amicus.
Ion. Egone amicus tuus? & tamen me clàm interfeciſti?
Cr. Imo filius *es*: ſiquidem hoc eſt parentibus chariſſimum.
Ion. Deſine *dolos* nectere. Coarguam enim ego te probè.
C. Utinã in eũ *locũ* venerim, ô fili, ut eũ *ſcopũ quo collin.* ſag. aſſeq.
Ion. Vacuáne *eſt* hæc arca, an tegit aliquid, quo ſit plena?
Cr. Tua induſia, quibus te expoſui ego.
Ion. Dicesne ipſorum *induſiorum* notas, priuſquam inſpicias?
Cr. Dicam; & ſi non dicam, mori lubens volo, *mortem non recuſo.*
Ion. Dic; quia iſta tua fiducia habet aliquid ſingulare.
Cr. Videte texturam, quam ego puella quondam exiſtens texui.
Ion. Qualem nam? multæ *enim ſunt* texturæ puellarum.
Cre. Non abſolutam, ſed veluti rudimentum radii.
Ion. Quàm habet figuram? ut me non hîc capias.

V. 1383. Εὑρεῖν κάκιον) Media ſyllaba τῶ κάκιον hic producitur, de quâ re vide ſupra ad v. 1121. V. 1386. Ὅς γ' ἔσωσέ μοι) Quùm olim erat Ὅς ἔσωσέ μοι, *Duportus* legebat ὡς, nequaquam benè; *Scaliger* ὅστις rectiùs multò, ſed ὅς γ' erit rotundius, leviorique variatu opus habet. *J. Barnes.* V. 1388. Τὰ γὰρ πεφρουμμ' οὐδ' ὑποβαίη ποτ' ἄν) Ita ſanè pro ὑποβαίη legendum ὑποβαίλω, vel certè πῖ' mutandum erit in πῆς, nulla erit media via. Quare priorem eligo, ob leviorem variationem. *J. Barnes.* V. 1391. Ἰδοὺ πρόπυγμ' ἀντίπηγον οὐκύκλει) Πρόπυγμα, alii *Operculum* Ciſtæ ita vocari putant, alii πρόπυγμα ἀντίπηγον, pro πρόπυγμ' ἐμβέβυσμαι αὐτῷ ἀντίπηγα, ὑπὸ τῶ Ἰωνος δηλονότι. De voce ἀντίπηξ vide ſuprà ad v. 1338. & v. 19. Quòd in voce οὐκύκλῳ, τὸ κυ ſit ſyllaba Communis notandum. De quâ re nos pleniùs ad *Phœniſſ.* v. 19. *Joſua Barnes.* V. 1392. Ἔκ τινος θεηλάτου) Subaudi τύχης vel βιαίας. Vel τὸ θεήλατον & θεήλατόν τι, pro πεπρωμένον, idem quod εἱμαρμένον. *Idem.* V. 1398. Ὁρῶ γὰρ ἄγραν, ᾗ 'ξέθηκ' ἐγώ ποτε Σέ γ') Ita ego ſcribendum aſſero, quanquam ſolus, nec ab unico adjutus, nec ideò Doctis hoc perſuaſum facere deſpero; quomodo enim, ſi ᾗ 'ξέθηκ', pro ᾗ ἐξέθηκ', ut ante, legamus, τὸ σέ γ' aliquis expediat? Hic itaque Senſus, ὁρῶ γὰρ ἄγραν, ᾗ, ἦγον ἐν ᾗ, ἐξέθηκά σε, ὦ τέκνον. Miror hoc nemini antehæc in mentem veniſſe. Sed & Acutiſſimo viſui aliquando nebulæ ſunt offuſæ, & de rebus Maximis ſolliciti nequaquam ad parva ſolent attendere. Nobis quoque metuendum eſt, nè & noſtram Diligentiam nonnulla effugiant, quæ certè Lectoris Candorem exercere poſſunt. *Nos* igitur *Veniam dabimus, petimuſque viciſſim.* Joſua Barnes. V. 1400. Κέκροπος ἐς ἄντρα, κἀκ Μακρᾶς πετρηρεφεῖς) De hoc Antro ſub Arce ſito & de Rupibus *Macris* Nos plus ſemel, ut ſupra ad v. 936. & 492. & 13. Dicitur autem *Cecropis* antrum, quia in *Cecropiâ* erat, hoc eſt ſub Acropoli. Et *Plinius*, Oppidum *Cecrops* à ſe appellavit *Cecropiam*, quæ nunc eſt *Athenis*. Hinc v. 936. Κεκροπίας πέτρας vocat. Πετρηρεφεῖς, rectè *Johannis Brodæus* vertit, *petrâ-concameratas*, ubi Caverna eſt rupem ſuſpendens. *Joſua Barnes.* V. 1406. Ῥυσάζομαι λόγῳ) Vide ſupra v. 523. Πλαστῷ τινι λόγῳ ἀντενεχυράζομαι. Manus in me injicit Aſtuta & Mendax Mulier, illiuſque ſermone opprimor. *Metaphora* à rebus in pignus datis, quæ in jus alterius tranſeunt. *Joſua Barnes.* V. 1408. Ἔκτεινες) Ἠθέλησας κτείνειν κἀπείρεω. Vide ſuprà v. 1326. V. 1409. Παῖς) Οὐ μόνον ἐμὸς φίλος εἶς, ἀλλὰ κἀ παῖς, ὁ φίλτατόν ἐστι τοῖς τοκεῦσιν ὄνομα. Refertur ad Ἐγὼ φίλος σός; quod præceſſit. *Joſ. Barnes.* V. 1410. Παῦσαι πλέκουσα) Παῦσαι τεχνωμένη, κἀκ μηχανὰς πλέκουσα. Ἐγὼ γὰρ καλῶς σε λήψομαι, κἀκ ῥᾳδίως ἐξελέγξω. *Joſua Barnes.* V. 1411. Εἰς τοῦθ' ἱκοίμην, τοῦδε τοξεύσας) Εἴθε ἐς τοῦτο ἱκοίμην, τὸ τοξεῦσαι τοῦδε, κἀκ ἐξουσίαν ἔχειν σοι ἔνδοθεν τῆς κιβωτοῦ σοφίζειν κἀκ δακτυλοδεικτεῖν. Τοξεύειν τινὸς, pro κατὰ τοξεύειν τινός, aliàs enim τοξεύειν τι, vel potiùs τοξεύω τι, ſcrio aliquid jaculando, ſed τοξεύω τινός, volo ferire aliquid, hoc eſt, *Collimo* oculis, & rem aliquam feriendam deſigno. *Joſ. Barnes.* V. 1413. Σά γ' ἔνδυθ') σά γε ἐνδυτά, ut ſupra v. 1390. Καὶ σύνδεθ', pro σύνδετα.

Κρε. Γαρ-

Κρέ. Γοργὼν μὲν ἐν μέσοισιν ἠτείων πέπλων.
Ιων. Ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυκᾷ τετεῖ πότμος;
Κρέ. Κεκραμπέδωται τ' ὄφεσιν, Αἰγίδος τρόπον.
Ιων. Ἰδέ. Τόδ' ἔδ' ὕφασμα, θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν.
Κρέ. Ὦ χρύσιον ἱστῶν πρὸ ἐνδυμα πρὸ ἐμοῦ. 1425
Ιων. Ἐσίν τι πρὸς τῷ γ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;
Κρέ. Δράκοντες, ἀρχαῖον τι παλαιρύσῳ ἠμύ.
Ιων. Δώρημ' Ἀθάνας, * ἢ τέκν' ἐντρέφειν λέγεις; * an ἢ.
Κρέ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.
Ιων. Τί δρᾶν, τί χρῆσθαι; φέρε ζέμοι χρυσώματα. 1430
Κρέ. Δέρεια παιδὶ νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.
Ιων. Ἔνεισιν οἶδε· τὸ δ' εἶτον πυθοῦ μαθεῖν.
Κρέ. Στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
Ἧν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος εἰσηνέγκατο.
Ὅς, εἴπερ ἔζει, ἔπος' ἐκλείπει χλόην, 1435
Θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.
Ιων. Ὦ φιλτάτη μοι μῆτερ, ἄσμενός σ' ἰδών,
Πρὸς ἀσμένας πέπωκα σὰς παρῄδας.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Κρέ. Ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρί, κρεῖσσον ἢ λίαν,
Συγγνώσεται γὰρ ὁ θεὸς, ἐν χερσῖν σ' ἔχω, 1440
Ἄελπτον εὕρημ', οὐ κατ' γᾶς ἐνέρων
Χθόνιον, μετ' Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίειν.
Ιων. Ἀλλ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἐν χερσῖν σέθεν
Ὁ καὶ θανών τε, κἀ θανὼν φανίζομαι.

Στροφὴ β'.

Κρέ. Ἰώ, ἰώ· λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαί, 1445
Τίν' αὐδὰν αὐσω;
Βοάσω; πόθεν μοι
Συωέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά;
Πόθεν ἐλάβομεν χαρέν;
Ιων. Ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἂν ποτε, 1450
Μῆτερ, πρέσει τῷδ', ὅπως τὰς εἰμ' ἐγώ.

Cre. Gorgon quidem *est* in medio ſtaminis peplorum.
Ion. O Jupiter, quod fatum nos venatur?
Cre. Et in-ora-*eſt-cincta* ſerpentibus, Ægidis in modum.
Ion. Ecce. Hæc eſt textura, ut invenimus fatalia.
Cre. O vetus virgineum opus mearum telarum.
Ion. Eſtne *ſignum* aliquod præter hoc, an hoc ſolo felix es?
Cr. Dracones *præterea ſunt*, opus quoddã antiq. aureis genis *inſig.*
Ion. Donum Minervæ, quæ liberos inter *ſerpentes* alì jubet?
Cre. Ad imitationem antiqui Erichthonii.
I. Ad q. faciẽdũ? in quẽ usũ, dic *mihi*, *addita ſunt hæc* aurea ornam.
Cre. Ut ferret puer recens natus hæc monilia, ô fili.
Ion. Inſunt illi *dracones*; tertium autem *ſignum* cupio cognoſcere.
Cre. Coronam ex *illâ ipsâ* oleâ impoſui tibi tum,
Quam primum Palladis edidit ſcopulus.
Quæ, ſi adhuc adeſt, nondum reliquit folia virentia,
Sed viret, cùm ex non marceſcente oleâ ſit facta.
Ion. O charisſima mihi mater, ut lubens te aſpicio,
Et allabor ad tuas genas libenter.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Cre. O fili, ô lumen matris, præſtantius ſole
(Ignoſcet enim *mihi* deus) in manibus te habeo
Inſperatum inventum: quem ſub terrâ mortuorum
Mortuum, & cum Proſerpinâ exiſtimabam habitare.
Ion. At, ô chara mihi mater, in manibus tuis
Mortuus, & non mortuus imaginatione videor.

Strophe 2.

Cre. Io, io; ſplendentis ætheris orbes-explicati,
Quam vocem ſonabo?
Clamabo? unde mihi
Occurrit inſperata voluptas?
Unde accepimus *hoc* gaudium?
Ion. Omnia citiùs mihi eventura eſſe,
O mater, in mẽtẽ venit, *ut exiſtimarẽ*, quàm hoc, q. tuus ſim ego,

V. 1421. Γοργὼν μὲν &c.) Subaudi ὄζει, φαίνεται, ἢ τοιοῦτό τι. V. 1422. Ἐκκυκᾷ τετεῖ) διώκει, Μεταφορικῶς. V. 1423. Κεκραμπέδωται τ' ὄφεσιν, Αἰγίδος τρόπον) Κράσπεδον, Ora, Fimbria Veſtis propriè, quaſi κρεμάμενον εἰς πέδον; hinc κραμπεδῶ elegantèr, pro *Fimbriâ circundo*; hinc in hoc loco ego κικραμπέδωται omnino legendum quâvis mercede contendam, pro corrupto illo κἀκκραπίδωται, quod priùs magnâ Grammaticæ & Proſodiæ injuriâ obtinebat. *J. Barnes.* V. 1427. Δράκοντες &c. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα) Huc refer illud *Antigoni Caryſtii* Hiſt. Mirabil. c. 12. Ἀμελησαγόρας ὁ Ἀθωνίτης, ὁ τὴν Ἀθηνᾶς συγγεγραφὼς, φησὶ Κορωνίδα τὴν Φλεγύου παῖδα, τὴν πρὸς τὸν Ἀπόλλω μιγεῖσαν, ἐκθεῖναι πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν. ἐκθεῖναι δ' ἔχει ἂν εἰκότως ἐκείνην ἐκεῖσε ὡς ἐκείνης. Ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν μυθικῶς· φησὶ γὰρ Ἥφαιστον ἐπιθέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ, συγκαταπαλαισθεῖσαν δὲ αὐτὴν ἀφανισθῆναι· τὸν δὲ Ἥφαιστον, εἰς γῆν πεσόντα, περιέσθαι τὸ σπέρμα· τὴν δὲ γῆν ὕστερον αὐτῷ ἀναδῦναι Ἐριχθόνιον, ὃν τρέφειν τὴν Ἀθηνᾶν κρύφα εἰς κίστην καθεῖξαι, καὶ ἐπιθέσθαι ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν, Ἀγλαύρῳ καὶ Πανδρόσῳ, καὶ Ἕρσῃ, καὶ ἐπιτάξαι μὴ ἀνοίγειν τὴν κίστην, ἕως ἂν αὐτὴ ἔλθῃ. Ἀφικομένου δὲ εἰς Πελαλιῶνα φέρειν ὄρος, ἵνα ἕρυμα πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως ποιήσῃ· τὰς δὲ Κέκροπος θυγατέρας τὰς δύο, Ἄγλαυρον καὶ Πάνδροσον, τὴν κίστην ἀνοῖξαι, καὶ ἰδεῖν Δράκοντας δύο περὶ τὸν Ἐριχθόνιον, &c. Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 2. Fab. 12. Vid. *Hyginum* l. 2. & quæ Nos ſuprà ad v. 23. Notandum verò hic eſt, *Pauſaniam* cum hoc Authore non convenire, fol. 16. lin. 7. Ibi enim ille reliquas duos Ciſtam aperuiſſe ait, *Pandroſum* autem nequaquam. De Aureis verò ſerpentibus *Erechthidarum* filiis innutritis, ex veteri quâdam Religione & Conſuetudine, quæ ab hoc *Erichthonio* ortum cepit, vide quæ Nos ad v. 24. Et hunc morem Περιόνων νόμον vocat v. 20. Περιόνων νόμον σάλσα, τῆς τε γηγενοῦς Ἐριχθονίου, &c. *J. Barnes.* V. 1431. Ἔνεισιν οἶδε) Miſero errore *Brodæus* ἴδε vult corrigi; quod Verſus nequaquam admittet. V. 1433. Στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε, ὧν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος εἰσηνείγκατο) *Neptunus* & *Minerva* de *Cecropiâ* certabant, utri Urbs dicaretur & cujus ferret Nomen. *Neptunus* tridente *Scopulum* percuſſit, unde Mare erupit; *Minerva* cuſpide tetigit, unde nata eſt tum primùm Olea; quæ ferè Immortalis habebatur, & ſemper virens; adeò ut etiam à *Medis* exuſta, denuo refloruerit. *Ovidius* Metamorph. l. 6. Fab. 2. *Cecropiâ Pallas ſcopulum Mavortis in Arce Pingit, & Antiquam de terræ nomine litem. Bis ſex cæleſtes, medio Jove, ſedibus altis Auguſtâ gravitate ſedent: ſua quemque Deorum, Inſcribit facies: Jovis eſt regalis Imago. Stare Deum Pelagi, longóque ferire Tridente Aſpera ſaxa facit; medióque è vulnere ſaxi Exiliiſſe Fretum; quo pignore vendicet urbem. At ſibi dat Clypeum, dat acutæ Cuſpidis Haſtam, Dat Galeam Capiti, defenditur Ægide Pectus, Percuſſámque ſuâ ſimulat de cuſpide terram, Edere cum Bacchis fœtum canentis Olivæ.* Vide *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 13. §. 1. *Joh. Meurſii Cecropiæ* c. 19. *Scaliger* legit ἐξωλώσατο. Quùm σκόπελον *Aldina* Editio habuit & nonnulli Ἀθλία legant, quid ſi ita legamus, Ἧν πρῶτ' Ἀθάνα σκόπελον εἰς ὠλέσατο. Nihil ſtatuo. Similem verò locum habemus infrà v. 1479. Ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θαλεῖ. *J. Barnes* V. 1435. Ὅς εἴπερ ὄζει, ἔπος' ἐκλείπει χλόην) Cùm olim ἔπος legeretur, ego ἔπος' omnino reſtituendum cenſui, ob præcedens enim ἔπος videtur corruptum in ἔπος. De hâc autem Oleâ ſemper-virenti, præter quod Notâ præcedenti diximus, addantur & hæc, quæ *Joh. Brodæus* nobis citata dedit; *Theophr.* δ. περὶ φυτῶν, κεφ. ιδ'. Τὴν δὲ μακροβιότητα μαρτυροῦσιν ὅτι γε πυῶν καὶ ἡμέρων καὶ ἀγρίων, καὶ αἱ ἀφθαδεδομέναι φῆμαι περὶ τῆς μυθολόγων· Ἐλαίαν μὲν γὰρ λέγουσι τὴν Ἀθλιώνσι, Φοίνικα δὲ τὸν ἐν Δήλῳ, Κότινον δὲ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἀφ' ὧν ὁ στέφανος. &c. *Plinius* l. 16. c. 44. *Athenis quoque Olea durare traditur, in certamine edita à Minervâ.* Hæc ille. V. 1436. Ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου) De hâc Immortali Oleâ ſupra duabus Notis præcedentibus. V. 1442. Χθόνιον) Σαόντα, κατὰ χθονὸς πεφαιμένον. V. 1445. Ἀναπτυχαὶ) ἢ κύκλοι αἰθέριοι, ἢ ἀκτῖνες, διὰ καὶ λαμπραὶ καλεῖται. Vid. infra ad v. 1516.

Στροφὴ

Στροφὴ γ'. *Strophe* 3.

Κρέ. Ἔπι φόβῳ πρέμω. Ιων. μῶν σὸν ἔχων μ' ἔχουσα; — *Cr.* Adhuc metu tremo. *Io.* An. ne non habeas me, quem habes?

Κρέ. Τὰς γὰρ ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω. — *Cre.* Has enim ſpes procul abjeceram.

Ἰώ, γύναι, πόθεν ἔλαβες ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν. — Io, mulier, unde accepiſti mearum infantem ulnarum?

Τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμων ἔβα Λοξίου; — Per quam manum venit *ad* domum Apollinis?

Ιων. Θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τἀπίλοιπα τῆς τύχης — *Ion.* Divinum hoc *eſt*. At in cæteris fortunæ *rebus*

Εὐδαιμονοῖμι, ὡς τὰ πρόσθε, δυστυχῶ. — Beati ſimus, quia *res* priores *fuerunt* infelices.

Στροφὴ δ'. *Strophe* 4.

Κρέ. Τέκνον, σὸν ἀδάκρυτον ἐκλοχοῦμαι, — *Cre.* Fili, non ſine lacrymis editus es,

Γόοις ἅμα λεὼς ἐκ χερῶν ὀρίζῃ. — Et *cum* lamentis ex manibus matris exterminatus es.

Νῦν ὅ γενειάσι σοῖς σέθεν πνέω, — Nunc verò ad tuas genas ſpiro,

Μακαριωτάτας τυχῆσ' ἡδονᾶς. — Beatiſſimæ compos facta voluptatis.

Ιων. Τὰμὸν λέγουσα, κἀ τὸ σὸν κοινοῖς λέγῃς. — *Ion.* Meum *fatum* commemorans, tuum etiam commune dicis.

Στροφὴ ε'. *Strophe* 5.

Κρ. Ἄπαιδες οἰκεῖ' ἐσμόν, οὐδ' ἄτεκνοι. — *Cre.* Sine liberis non amplius ſumus, neque orbæ.

Δῶμα δ' ἐσίωπα, * τάδε δ' ἔχει τυράννους. — * Scalig. τόδε. Et mea domus colitur, & habet dominos.

Ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεὺς, ὅ, τε γηγενέτας — Repubeſcit autem Erechtheus, & terrigena

Δόμος οἰκέτι νύκτας δέρκεται, — Domus non amplius noctem videt,

Ἁλίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσι. — Solis verò facibus *illuſtrata lucem* rursus intuetur.

Ιων. Μῆτερ, παρὼν μοι κἀ πατὴρ μεταιχέτω — *Ion.* Mater, cum pater mihi jam adſit, eſto ſocius

Τῆς ἡδονῆς τῆσδ', ἧς ἔδωκ' ὑμῖν ἐγώ. — Hujus voluptatis, quam præbui vobis ego.

Στροφὴ ς'. *Strophe* 6.

Κρέ. Ὦ τέκνον, τί φῄς; Ιων. οἷον οἷον ἀνελέγμην. — *Cr.* O fili, quid ais? I. Qualis, qualis *filius* arguor? *qualis inventor*?

Κρέ. Πῶς εἶπας; ἄλλοθεν γέγονας γὰρ, ἄλλοθεν· — *Cre.* Quid dixiſti? aliunde igitur natus es aliunde.

Ιων. Ὤι μοι· νόθον με παρθένος μ' ἔτικτε σόν. — *Ion.* Hei mihi! tua virginitas peperit me nothum.

Στροφὴ ζ'. *Strophe* 7.

Κρ. Οὐχ ὑπὸ λαμπάδων, — *Cre.* Non ſub facibus,

Οὐδὲ χορδυμάτων, — Non *cum* tripudiis

Ὑμέναιός σ' ἐμός, τέκνον, — Hymenæus meus, ô fili,

Ἔπικτε σὸν κάρα. — Peperit tuum caput.

Ιων. Αἰ, αἰ· πέφυκα δυσγενὴς, μῆτερ, πόθεν; — *Ion.* Heu, heu. Unde nam *igitur* ignobilis *ego*, mater, natus ſum?

Στροφὴ η'. *Strophe* 8.

Κρ. Ἴσω Γοργοφόνα. Ιων. τί τῦτ' ἔλεξας; — *Cre.* Sciat Gorgonis interfectrix. *Ion.* Quid hoc dixiſti?

Κρ. Ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς — *Cre.* Quæ ſcopulis in meis

Τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον ἀμφοῖ. — Rupem oleis-conſitam *ac oliviferam* incolit.

Ιων. Λέγῃς μοι δόλια, κἀ σαφῆ τάδε. — *Ion.* Dicis mihi obſcura, nec manifeſta hæc.

Κρέ. Παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοίβῳ---- — *Cre.* Ad rupem luſciniis-celebrem Phœbo ———

Ιων. Τί Φοῖβον αὐδᾷς; — *Ion.* Quid narras Phœbum?

Κρ. Κρυπτόμυχον λέχος ἐναύθλευ. — *Cre.* Furtivo lecto junctа ſum.

Ιων. Λέγ'· ὡς ἐρεῖς τι κερδανοῦν, εὐτυχές τέ μοι. — *Ion.* Perge, quia dicis aliquid glorioſum & fauſtum mihi.

Στροφὴ θ'. *Strophe* 9.

Κρ. Δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ, — *Cre.* In decimâ verò revolutione menſis

Κρύφιον ὠδῖν' ἔτεκον Φοίβῳ. — Occultum partum peperi Phœbo.

Ιων. Ὦ φίλτατ' εἰπῦσ', εἰ λέγῃς ἐτήτυμα. — *Ion.* O gratiſſima locuta, ſi modò vera dicis.

Στροφὴ ι'. *Strophe* 10.

Κρ. Παρθένια δ' * ἐμᾶς ματέρος — * an ἐμᾶ. *Cre.* Virginales verò meî matris

Σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδε — Faſcias circumjectas tibi

Ἐνῆψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνος. — Indui, varium opus meî radii.

Γάλακτι δ' οὐκ ἔπεχρον, οὐδὲ μαστῷ — Lacte verò *tibi* non præbui neque mammâ,

Τροφεῖα μαζοῦ, οὐδὲ λουτρὰ χερσίν. — Alimenta matris, neque lavacra manibus.

Ἀνα-

V. 1466. Δόμος γηγενέτας) *Erichthonii* è terrâ geniti Domus; de *Erichthonio* autem Terrigenâ vide ſupra ad v. 1000. & v. 1427. V. 1473. Οὐχ ὑπὸ λαμπάδων, οὐδὲ χορδυμάτων Ὑμέναιός ἐμὸς &c.) De Nuptialibus Facibus & *Hymenæi* tedâ vide ad *Helen.* v. 645. V. 1476. Ἔπικτε σὸν κάρα) i.e. *te*. Vid. ad *Heraclid.* v. 529. & 540. V. 1478. Ἴσω Γοργοφόνα) Sciat *Gorgonum-Interfectrix*, *id eſt*, Minervam teſtor. Ita *Homer.* Iliad. κ. v. 329. Ἴσω νυν Ζεὺς αὐτὸς ἐείσατο πότνια Ἥρη. *Scholiaſt.* Γινωσκέτω, μάρτυς ἔστω. *Sophocles*, Ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί. *Theocritus*, Ἴσω γὰ κἠρητε κ' εὐεαρὼ Δημήτης. Ex *Johan. Brodæi* Notis. Ponitur autem pro ἴσατω per *Syncopen*. Γοργοφόνα autem *Pallas* dicitur, vel quia ipſa *Gorgonem* interemit, vel quia ejuſdem conſilio *Perſeus*, ut & aliàs obſervavimus, ad *Bacch.* v. 989. Duplex enim narratur Hiſtoria. *F. Barnes.* V. 1479. Ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς) Vid. ſimilem locum ſuprà ad v. 1432.

V. 1480. Τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσει) πάγον ἐλαιοφυῆ τὸν Ἀκρόπολιν καλεῖ, ὅπ πρῶτον ἐνθάδε ἡ ἐλαία ἐφάνη. Vid. *Euſtath.* in *Homer.* fol. 1095. lin. 25. V. 1484. Κρυπτόμυχον λέχος ἐναύθλευ) Quia dicitur ἐυνλὼ ἐυνάζομαι, etiam λέχος ἐυνάζομαι dicendũ, quia λέχος & ἐυνὴ ſunt *Synonyma*; ſic quia *Vitam vivere*, & *ætatem vivere*, dicitur; & ſimilia licet ſexcenta obſervare. Vid. *Iphig. Aul.* v. 1182. & hujus Fabulæ v. 620. V. 1490. Σπάργαν' ἀμφίβολα) Ἀμφίβολα, ἤγουν ἀμφιβεβλημένα, ἐπιθετικῶς. Male igitur *Brodæus* κἠ inſerit, quaſi neceſſariò eſſet pro ἀμφιβλήματα, *ſubſtantivè*.

V. 1491. Κερκίδος ἐμᾶς) Ita pro ἐμὰς ſcribo, ita & *Scaliger* & Senſus poſtulat. *Joſua Barnes.*

Ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον,
Οἰωνῶν γαμφηλαῖς
Φόνδυμα, δοίναμά τ' εἰς αἴδαν ἐκβάλλη.
Ιων. Ὦ δεινὰ πάσα μῆτερ.

Στροφὴ ια.

Κρ. Ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα, σὰν
Ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
Ἔκτεινά σ' ἄκουσα.
Ιων. Ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.

Στροφὴ ιβ'.

Κρ. Ἰώ, δειναί μ' τότε τύχαι,
Δεινὰ ὦ κὴ πάρος.
Ἑλισσόμεθ' ἐκεῖθεν
Ἐνθάδε δυστυχίαισιν,
Εὐτυχίαις τε πάλιν·
Μεθίσταται δ' ὁ δύμαξ.
Μενέτω· τὰ πάροιθεν ἄλις κακά· νυῦ
Δ' ὀλύμεθά τις ἔρως ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.

Ιαμβοί.

Χο. "Μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ
"Ἀέλπτον εἶ) πρὸς τὰ τυγχάνοντα νυῦν.
Ιων. "Ὦ μεταβάλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν,
"Καὶ δυστυχῆσαι, καὖθις εὖ πράξαι καλῶς,
"Τύχη, πρὸ οἵαν ἥλθομεν σάθμιον βίου,
Μητέρα φονεῦσαι, κὴ παθεῖν ἀνάξια.
Φεῦ· Ἆρ' ἐν φαεινᾶις ἡλίου περιπτυχαῖς
Ἅπαντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν.
Φίλον μὲ ἓν σ' εὕρημα, μῆτερ, εὑρόμην,
Καὶ τὸ γοῦν ἐδὲν μεμπτὸν ὡς ἡμῖν τόδε·
Τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βάλλομαι μόνῳ φράσαι.
Δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω,
Καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
"Ορα σύ, μῆτερ, μὴ σφαλεῖσα παῖδέν Θ',
Ἐγγένε) νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους.
"Επεσται τῷ θεῷ πρόσπτυξις τιὼ αἰτίαν.
Καὶ τὸμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῄς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ.
Κρέ. Μὰ τιὼ Φαεσίζουσαν ἅρμασίν ποτε
Νίκῃ Ἀθηνᾶν Διὶ γηγενεῖς ἔπι,

Sed in antro deserto
Avium rostris
Cædes epulumq. *fut. i. e. laniandus*, ad Plut. *& mor. à me tuâ* ejecti. es.
Ion. O dira mater ausa.

Strophe 11.

Cre. Metu constricta, tuam
Animam perdidi, fili:
Et occidi te invita.
Ion. Et à me non pie *cæsa* mortua es.

Strophe 12.

Cr. Heu, misera quidem tunc *fuit* fortuna, *cùm expositus esses*,
Misera verò & hæc *erant*; *quando ego te & tu me tollere volebas.*
Volvimur illinc
Huc ærumnis, *& modò huc, modo illuc agitamur adversis rebus*,
Secundisq; rebus rursus, *lætisque mutata fortuna fruimur interdiu.*
Mutantur enim *crebrò fortunæ* flatus,
Maneat *verò hæc fortuna*: sufficiant superiora mala: nunc
Verò quidam secundus ventus ex malis ortus est, ô fili.

Chorus.

"Nemo putet quidquam hominibus unquam
"Inſperatum esse considerans ea, quæ nunc accidunt.
Ion. "O quæ jam mutâsti sexcentos mortales,
"Ut essent infelices, & rursus valdè felices essent,
"Fortuna, ad quale momentum vitæ venimus,
Ut matrem *fere* cæderem, & indigna ipse paterer!
Heu! Profectò in lucidis solis circumvolutionibus
Licet hæc omnia quotidie discere.
Charum igitur inventum te, mater, invenimus,
Et genus nihil culpandum nobis quod ad hoc attinet:
Cætera verò ad te solam volo dicere.
Huc accede. In aurem enim hos sermones dicere volo,
Et offundere tenebras his rebus, *hæc tenebris velare.*
Vide tu mater, ne, cùm lapsa fueris virgo,
Morbus *aliquis* fuerit in occultis nup. *& peccâris cland. congressu:*
Deinde *tui peccati* causam *culpámque* Deo tribuas.
Meam verò turpitudinem effugere conans,
Peperisse me dicas Phœbo, cùm non pepereris ex Deo.
Cre. Non, per eam, quæ quondam curru *vecta* tulit opem,
Victoriam Minervam, Jovi adversus terrigenas,

V. 1496. Θοίναμά) Θοίνη, δεῖπνον, ἐδώδιμον. Vid. supra ad v. 933. V. 1500. Ἔκτεινά σ' ἄκουσα) *Tantùm non interfeci te; quod in me enim fuit perdere volui*: licet id nollem omninò, quia filius es. De hâc voce autem κτείνω pro ἐπιχειρῶ κτείνειν, vel θέλω, vide supra ad v. 1326. & v. 1408. V. 1501. Ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες) *Tu enim à me præter fas penè interempta es.* Οὐχ ὅσια *Atticè* pro οὐχ ὅσιον, hoc autem ὅσιον pro ὁσίως. Et ἔθνησκες pro θανεῖν ἔμελλες. Ita in Literis nostris *Isaacus* dicitur ὁλοκαυτωθεὶς Immolatus, eò quod Pater ejus revera ipsum Immolationi designâsset, *Hebr.* c. xi. v. 17. Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη, ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα, λογισάμενος, ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. *J. Barnes.* V. 1503. Δεινὰ ὦ κὴ πάρος) Olim δειλία malè scriptum erat, pro quo δειλαῖα nonnulli, haud multò meliùs; δειλὰ *Scaliger* paulò tutiùs; Nos ob præcedens δειναὶ, & hìc δεινὰ legendum statuimus. *Idem* V. 1511. Ἀέλπτον εἶ), πρὸς τὰ τυγχάνοντα νυῦν) Mallem equidem, si per Exemplaria liceret, legere πρὸς τὰ τυγχάνοντ' ὀρῶν, ut sic referatur ad μηδεὶς, sine ὁρῶν enim *expresso*, vel *intellecto*, difficulter πρὸς ad Syntaxin conciliabitur; Jam verò hic sensus, Μηδεὶς νομιζέτω τι ἐν ἀνθρώποις ἄελπτον, πρὸς τὰ νῦν τυγχάνοντα ὁρῶν. Ταῦτα γὰρ πάντα θεὸς τῶν ἐλπίδα καὶ δόκησιν συμβεβήκασι. *Josua Barnes.* V. 1516. Φεῦ· Ἆρ' ἐν φαεινᾶις ἡλίου περιπτυχαῖς) Extra Versum φεῦ ponitur. Περιπτυχαὶ δ' ἡλίου λέγεται, ὡς καὶ ἄλλως ἀναπτυχαί. *Scholiast.* ad *Hippolyt.* ἡλίου ἀναπτυχαὶ) αἱ ἀκτῖνες καθὸ τὸ αὐτὸ ἀναπτύσσουσι καὶ ἡμῖν δηλοῦσι τὰ πάντα διὰ τὸ φωτός. *Hesychius*, ἀναπτυχαὶ, ἀνατολαί. Περιπτυχαὶ verò hoc in loco pro δόμοις ἡλιακοῖς, vel περίοδοι, καὶ τροπαὶ ἡμερινοί. V. 1523. Μὴ σφαλεῖσα παρθένος, Ἐγγένεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους) Insignis hic Mutatio *Syntaxeos*, si modò rectè se habent Exemplaria. De quâ re Nos supra ad v. 927. *Æmil. Portus* ad *Atticismum* refert, pro, ὅρα, μὴ σῦ παρθένος σφαλεῖσα, νοσήματα ἐν κρυπτοῖς γάμοις ἐγγίνηται, vel ἐγγίνεται. *Vide, ne te lapsâ, dum adhuc esses Virgo, Morbus aliquis in clandestinis Nuptiis fuerit. Nè peccaris in clandestinis Nuptiis.* Ἐγγίνεται autem *Metri causâ*, pro ἐγγίνηται. *Quanquam* τὸ ἵνα & τὸ μὴ *sæpe cum* Indicativo *apud Poetas junguntur, ut & τὸ ὅπως.* Ita ille. *Henricus Stephanus* locum suspectum habet. *Josephus Scaliger* σφαλείσῃ παρθένῳ legit. *Josua Barnes.* V. 1529. Νίκῃ Ἀθηνᾶν) De *Minervâ Victoriâ*, vide quæ Nos suprà ad v. 457. Quibus addatur illud *Eustathii* in *Homer.* Iliad. λ. fol. 879. lin. 64. Διὸ καὶ ὁ μῦθος τὸν Νίκῃ ἐκ μόνον χρυσοῦν περεύρειν ἐκόσμησε διὰ τὸ κατ' αὐτὸν καὶ πολυτίμητον, καὶ, ὡς εἰπεῖν, μετεωρόπορον, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ταυτὸν ἤγαγε, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γεφύρας, Ἀθηνᾶ ἡ Νίκη· ὅθεν ὦ ἄνισμα λίθῳ τῷ τῶν φρόνησις νικητικῶν ἔῃ), καὶ τὸ, Οἱ δὲ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι πανταχῇ. Et *Sophocles*, Νίκη τ' Ἀθηνᾶ πολιάς, ἣ σώζει μ' ἀεί, Et *Pausanias* fol. 40. lin. 30. Καὶ ἕτερον ἐνταῦθα ἱερὸν, Ἀθηνᾶς πεποίηται, καλουμένης Νίκης. *Ibid.* Ζῶσι δὲ Φαεσίζουσαν γηγενεῖς ἔπι) καὶ γιγάντων φαεσίζουσαν τινὰ Διΐ. *Phurnutus* περὶ τῆς Ἀθηνᾶς in fine, Μάλιστα δὲ καὶ τῶν Νίκῃ

Νίκην τῇ Ἀθηνᾷ πάρεδρον δοθῆναι, ἢ πῦ νικᾶν τῷ πεμπομένῳ ποιεῖ. ---Καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺ γίγαντας μάχῃ παρῆσθαι λέγεται ἡνιοχοῦσα ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ παντοφόνης ἐπονομάζεται. *Idem*, Ibidem, de eâdem, ἱκανὴ γάρ ἐστιν ἐπαμύνειν καὶ παρεσβοηθεῖν, ἐξ ὧν καὶ Νίκη παρακάθηται. *Josua Barnes.*

Οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ ἀνηρθμῷ, τέκνον, 1530
Ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἄναξ.
Ιων. Πῶς ἓν τὸν αὑτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρί,
Ξένῳ τε φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
Κρέ. Πεφυκέναι μὲ φησίν, δωρεῖται δέ σε
Αὑτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
Δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
Ιων. Ὁ θεὸς ἀληθὴς, ἢ μάτην μεμυθεύεται,
Ἐμοὶ παράνους, μῆτερ, εἰκότως φρένας.
Κρ. Ἄκουε δὴ νῦν, ὧν μ' ἐσῆλθεν, ὦ τέκνον·
Εὐεργετῶν σε Λοξίας, εἰς εὐγενῆ 1540
Δόμον καθίζῃ. τοῦ θεοῦ γὰρ λεγόμενος,
Οὐκ ἔχεις ἂν πυθ' ἕτερ παγκλήρους δόμους,
Οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γάρ, ὅ γ' ἐγὼ χάμοὶ
Ἐκρυπτον αὐτὴ, καί σ' ἀπέκτεινον λάθρᾳ;
Ὀρθῶς ὠφελῶν σε, προσίδησ' ἄλλῳ πατρί. 1545
Ιων. Οὐκ ὦδε φαύλως * αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι, * an. ταῦτ'.
Ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
Εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ παιδὸς, εἴτε Λοξίου.
Ἔα· τίς οἴκων θεοδότων ὑπαπτελὴς
Ἀνδήλιον προσωπον ἐκφαίνει θεῶν; 1550
Φεύγωμεν, ὦ τέκουσα, μὴ τὰ δαιμόνων
Ὀφῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
Αθ. Μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
Ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνδαῖδ' ἕσθ' ὑμῖν φίλη.
Ἐπώνυμος δ' ὃ σῆς ἀφικόμην δρόνος, 1555
Παλλὰς, σπεύσῳ τοῦσδε· Ἀπόλλωνος πάρα.
Ὃς εἰς μὲ ὄψιν σφῶν μολεῖν σὸκ ἠξίου,
Μὴ τῆσδε παρρησίᾳ μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ,
Ἡμᾶς δ' πέμπει τὸς λόγους ὑμῖν φράσαι,
Ὡς ἥδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός, 1560
Δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσαντί σε,
Ἀλλ' ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον.
Ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα μυστηρὶν τόδε,
Θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων,

V. 1538. Εἰκότως) εὐπιθάνως, ἀλλὰ μᾶλλον, καὶ φιλοδώς, ἅμα πιθανότητι πολλὴ μαιδομένῳ· καὶ δὴ ψεύδεα λέγων, ὡς Ἡσίοδος, ἐπιμοίσιν ὁμοῖα. *Scaliger* legit εἰκαίως, id est, εἰκῆ, ζωηρύμως πρὸ μάτην, quod præcessit: quare minùs probo, cum ex εἰκότως satis commodum licet sensum elicere. *Josua Barnes.* V. 1539. Ἄκουε δὴ νῦν, ὧν μ' ἐσῆλθεν, ὦ τέκνον) Ἄκουε τούτων, ἃ μ' ἐσῆλθεν, ἢ ὧν με μὴπω ἐσῆλθεν, quia verò dicitur ἄκουε τούτων, ideò quoque ὧν scribitur; frequentèr enim *Relativum* & *Antecedens*, in eodem casu ponuntur, potest etiam ἃ μ' pro ἃ ἔως per Contractum stare, quià sic longum esset. At potiùs hìc cum *Scaligero* ὧν lego; ἐσῆλθεν autem necessario legendum, non εἰσῆλθεν & sic *Aldi* Editio legit. *Duportus* hunc Versum minus rotundè vult legi, Ἄκουε δὴ τίνων, ἃ μ' εἰσῆλθεν, τέκνον. *Jos. Barnes.* V. 1543. Οὐδ' ὄνομα πατρός.) Sed quasi spurius nomen conditionemque Matris. V. 1545. Ὀρθῶς ὠφελῶν σε) Ita rectè *Aldi* Editio. V. 1549. Ἔα· τίς οἴκων θεοδότων) Olim θεοδότων, sed *Scaliger* restituit θεοδώκων, quod certè magis congruum est Templi Epithetum, ὁ γὰρ ναὸς θεόν πως δέχεται, hoc est, illius sedes dicitur, ibi ejus Nomen & Cultus: quòd Deus autem revera Incomprehensibilis sit, diximus, ad *Tread.* v. 884. Et hinc ναὸς *Nonno* dicitur θεοδέγμων, & θεοδόκος & θεοδόχος & θεοδόκος. Vox autem θεοδότων hic locum non habet. *Josua Barnes.* V. 1550. Ἀνδήλιον) Ἀνθήλιον apud *Sophoclem* in *Ajace*, τὸν ἀνηκρὼ τῆς ἀναπλῆς τὸ ἡλίῳ significat. Hoc in loco, *Solis-ad-instar-fulgens*; sic *Homero* ἀντίθεος pro θεοείκελος. *Idem.* V. 1551. Μὴ τὰ δαιμόνων ὀφῶμεν) Semper *Dei* aut *Angeli* Conspectus putabatur à Naturæ viribus ferri non posse, atque ideò Mortis prænuntius; ita enim *Deus* ipse *Israelis*, Exod. c. 33. v. 20. Καὶ εἶπεν, οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. Et *Judic.* c. 13. v. 22. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι θεὸν εἴδαμεν. &c. *Josua Barnes.* V. 1553. Μὴ φεύγετ') Hìc videtur Poeta noster Personarum numerum frustrà & sine causâ augere; quia *Mercurius*, qui Prologum egit, potuit quoque huic Epilogo sufficere & fortè magis decorè, quàm *Minerva*, quæ Virgo erat. Sed dicendum, magis hæc *Minervæ* convenire, cui Domus *Erichthonii* præcipuè cordi erat, & *Athenis* præcipuè ipsa colebatur & *Apollinis* erat paulò amantior. Gratior autem erat *Athenienſium* Theatro Divæ Patriæ aspectus; & rectè *Apollo* per se non jam apparet, utpote quem Pudor retraheret. *Josua Barnes.* V. 1558. Μὴ τῆσδε παρρησίᾳ μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ) Μέσον pro μέσην, *Atticè*, ut sit μέμψιν εἰς μέσην. *Duportus* legit μέμψις. V. 1561. Οὐ φύσαντί σε) Οὐ τῷ φύσαντί σε, i. e. *Xutho*. De *Plurali* numero pro *Singulari* posito, vide supra ad v. 1056. Hæc *Duportus* non intelligens, sed putans *Creusam* quoque hic intelligi unà cum *Xutho*, legi voluit, ὃ τρέφουσί σε, quia *Creusa* quidem illum peperit, non autem educavit. Sed *Minerva* de *Ione* ab *Apolline Xutho* dato loquitur; neque enim is *Creusæ* datus erat, sed reverà ipsius repertus. *Josua Barnes.*

Nullus mortalium est tibi pater, ô fili:
Sed qui *te* educavit Apollo Rex.
Ion. Quomodo igitur suum filium dedit alteri patri,
Ex Xuthoque dicit me natum esse filium?
Cre. Progenitum quidem *ex eo te* non dicit esse, sed *ei* donat te
Exse natum. Etenim amicus amico
Dare queat suum filium hæredem domûs.
Ion. Deus quidem vérax *est*, aut fruſtrà vaticinatur,
Meam meritò perturbans, mater, mentem.
Cre. Audi igitur nunc, quæ mihi in mentem venerunt, ô fili,
Cum velit tibi deus benefacere, in regiam
Domum *te* collocat. Dei enim *filius* si dicereris, *ac esses*,
Nunquam universùm hæreditatem haberes.
Neq; nomē patris Quom.n. *haberes hæreditatem Dei*, cujus ego nup.
Occultavi ipsa, & te interfeci clàm?
Ille igitur te juvans alteri patrī attribuit.
Ion. Non ita segnitèr ea, *quæ dicis*, ego persequor, & *considero*:
Sed interrogabo Phœbum, templum ingressus,
Utrum sim filius hominis, an Phœbi. * *Minerva* apparet.
Ehem! quis supra sacras ædes exoriens *ac emicans*,
Deorum ostendit faciem solis instar splendentem?
Fugiamus, ô mater, nè deorum *numina*
Spectemus, nisi sit opus nos *ea* videre.
Min. Nè fugite: non enim hostem me fugitis,
Sed amicam vobis, & Athenis, & hìc existentem.
Veni autem tuæ terræ cognominis
Pallas festinans cursu ab Apolline *huc missa*,
Qui in conspectum quidem vestrum venire noluit,
Nè veniat in mediam reprehensionem præteritorum *facinorū*.
Nos verò mittit, ut hos sermones vobis dicamus,
Quòd hæc peperit te ex Apolline patre;
Dat autem *te* quibus dedit, qui te non genuerunt, *i.e. Xutho*;
Sed *hoc facit*, ut accipias, *habeásque* domum nobilissimam.
Postquam verò res hæc est aperta, indicio declarata,
Metuens nè tu morereris ex matris insidiis,

Καὶ τλῄδε μὴ σοὶ, μηχανᾶις ἐρρύσατο. 1565
Ἔμελλε δ' αὐτὰ δηλώσειν πόσις ἄναξ,
Ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωρίζειν ταύτῃ τε σὴν,
Σέ θ', ὡς πέφυκας τῆσδε, κ) Φοίβου πατρός.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρᾶγμα, κ) χρησμὸς θεῷ,
Ἐφ' οἷς ἐζεύξαθ' ἅρματ', εἰσακούσατον.
Λαβοῦσα τόνδε παῖδα, Κεκροπίαν χθόνα 1571
Χώρει, Κρέουσα, κεἰς θρόνους τυραννικοὺς
Ἵδρυσον· ἐκ γὰρ τῆσδ' Ἐρεχθέως γεγὼς,
Δίκαιος ἄρχειν τῆς γ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
Ἔσται τ' ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς· οἱ τῇδε γὰ 1575
Παῖδες γενόμενοι τέτταρες ῥίζης μιᾶς,
Ἐπώνυμοι γῆς, κἀπιφυλίου χθονὸς
Λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἳ ναίουσ' ἐμόν.
Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερον,
Ὅπλητες, Ἀργαδῆς τ', ἐμῆς τ' ἀπ' Αἰγίδος 1580
Ἔμφυλον ἕξουσ' Αἰγικορῆς. οἱ τῆσδε δὴ αὖ
Παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ
Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις,
Χέρσου τε παράλους, ὁ δὲν τῇ μὴ χθονὶ
Δίδωσιν. ἀντιπορθμὰ δ' ἠπείροιν δυοῖν 1585
Πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς,
Εὐρωπίας τε· τῇδε δ' ὀνόματος χάριν,
Ἴωνες ὀνομασθέντες ἕξουσι κλέος.
Ξούθῳ δ' ἢ σοὶ γίγνεσθ' κοινὸν γένος.
Δῶρος μέν, ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται 1590
Πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δεύτερος
Ἀχαιός, ὃς γῆς ἐγγαλίας Ῥίου πέλας
Τύραννος ἔσται, κἀπισημανθήσεται
Κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
Κάγὼ δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξ' ἐς τὰ μέν, 1595
Ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους.

Néve hæc abs te *sublata* periret, consiliis-liberavit.
Hæc autem Rex *Apollo* statuerat reticere,
Et Athenis declarare hanc esse tuam *matrem*,
Et te ex hâc, & Apolline patre, natum esse.
Sed ut finiam rem, & dei oracula, *ea*,
Propter quæ currus junxistis, *ut huc veniretis*, audite;
Accipiens hunc filium *ad* Cecropiam terram
Vade, Creusa, & in thronis regiis *eum*
Colloca. Nam ex Erechthei *posteris* natum
Hunc æquum *est* imperare meæ terræ.
Eritque per *totam* Græciam clarus. Hujus enim
Filii quatuor *ex* unâ radice nati,
Cognomines terræ, distributique in tribus agri
Populorum erunt, qui rupem meam habitant.
Geleon quidem primus erit: deinde secundum *Ionis* F.
Hopletes, *tertium*, Argades, & *quartum denominatum* a mea Ægide
Ægicoreis habebunt tribulem, *ac suæ tribûs principem*. Horûm autè
Liberi progeniti cum tempore fatali,
Cycladas incolent insulares urbes, *i.e. in insulis Cycladibus conditas*,
Oràsque maritimas, quod robur agro meo
Dabit. opposita verò littora duarum continentium
Inhabitabunt, & campos Asiaticæ terræ,
Et Europææ. Ob hujus verò *Ionis* nomen
Iones nominati habebunt gloriam.
Xutho verò & tibi commune *liberorum* genus erit,
Dorus quidem, undè Dorica *quævis* celebrabitur
Civitas. In agro verò Pelopio alter *filius erit*
Achæus, qui maritimæ terræ prope Rhium
Dominus erit, & insignitèr gloriabitur
Populus se de illius nomine cognominem appellari.
Rectè verò Apollo omnia fecit: primum quidem,
Sine dolore parere-te-fecit, ut non resciscerent amici.

V. 1565. Καὶ τλῄδε μὴ σοὶ μηχανᾶις ἐρρύσατο) κ) ταύτῃ ὑπὸ σῆς χειρῶν σε μηχαναῖς κ) βουλῇ θεογονικῇ ἐρρύσατο, τὴν Πυθίαν θεσφῆτην ἐφορμήσας, ἵνα σὺν κυβωτὸν Κρεούσῃ ἀνέδειξεν, ὅθεν τὰ πάντα ἀνεγνωρίσθη. Cave itaque nè μηχαναῖς aliò referas, quàm ad τὸ ἐρρύσατο. *Ion* enim Machinis usus est nullis, sed aperto Jure. *Josua Barnes.* V. 1566. Ἄναξ) De *Apolline* apertè hoc in loco dicitur, quare autem, vide quæ Nos ad *Iphigen. Aul.* v. 1482. Malè *Brodæus* de *Xutho* capit, qui harum omnium rerum ignarus fuisse putatur. *Idem.* V. 1567. Γνωσεῖν) *Attice* pro γνώσειν. Vid. Grammaticas Vulgares de Polysyllaborum Quartæ Conjugationis *Futuro* primo. V. 1569. Θεῷ) *Scaliger* legit Θεῦ. Sed & Θεῷ stabit, si *illius vice* exponas; σὺν τῷ Θεῦ. V. 1570. Ἐφ' οἷς ἐζεύξαθ' ἅρματ' εἰσακούσατον) Quùm *Aldina* Editio etiamnum ἅρματ' retineat, deleo corruptum illud ἅρματα, & authenticum ἅρματ' restituo; cujus absentia tot Doctos viros erroribus impicuit. *Scaliger* legebat ἐφ' οἷσιν ἐζεύξατ' ἅρματ', quasi de Deo diceretur; cùm de *Xutho* & *Creusâ* dicitur in hunc sensum, Περὶ μὲν παίδων κ) τῆς τεκνογονίας, ἐφ' οἷς δοῦρε ἐλαυνόμενον ἁρματηλατοῦντες, σύ τε κ) ὁ Ξοῦθος, χρησόμενοι· λαβοῦσα τήνδε τὸν ἀληθῶς σὸν παῖδα, ἀποχώρησον· Ἐκ δὴ τούτου τέτταρες ἔσονται υἱοὶ, &c. *Josua Barnes.* V. 1574. Δίκαιος ἄρχειν) Δίκαιος pro ἄξιος & aliàs reperiri observatur *Supplic.* v. 186. Quibus hæc addantur, Ita *Scholiast. Euripid.* ad *Orest.* v. 634. Δίκαιος τυχεῖν βοηθείας. Sic *Euripid.* Heraclid. v. 143. Δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν, Αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς κοὐδενὸς κεράινειν δίκας. Item v. 776. Οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ Δίκαιός εἰμι ὀκνηροῖσιν μελάθρων. *Josua Barnes.* V. 1579. Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερον Ὅπλητες, Ἀργαδεῖς τ', ἐμῆς τ' ἀπ' Αἰγίδος Ἔμφυλον ἕξουσ' Αἰγικορεῖς.) Ita hunc locum restituo ex *Canteri*, *Scaligeri*que sententiâ. Ita enim *Herodotus* in l. 5. *Terpsichore* dicto, c. 66. Μετὰ δὲ τελεφυλὰς εἶναι τὰς Ἀθηναίοις δεκαφύλους ἐποίησε, τοὺς Ἴωνος παῖδων Γελέοντος, καὶ Αἰγικόρεος, καὶ Ἀργάδεω, καὶ Ὅπλητος &c. Huc refer illud *Stephani* περὶ πόλεων. Αἰγικόρεώς, Corrige, Αἰγικορεῖς· Οὐκ ἔστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὡς φασί· ἀλλὰ φυλὴ παλαιὰ, μία τῶν τεττάρων τῶν ἀπὸ Ἴωνος. Τέσσαρες δὲ ἐξ αὐτῶν Αἰγικορεῖς, Ἀργαδεῖς, τελέοντες, lego Γελέοντες, Ὁπλῖται, lego Ὅπλητες. Ἡ φυλὴ τοίνυν Αἰγικορεῖς, Hæc *Canterus* primus nobis indigitavit, quem videsis *Novar. Lection.* l. 5. c. 19. *Æmilius Portus* locum *Plutarchi* in *Solone* & *Pollucis* ex eodem *Cantero* notatum habuit. Ὁ νῦς ἔστω. Γελέων μὲν ἔσται, ἐξ οὗ Γελέοντες καλήσονται· Εἶτα δεύτερον Ὅπλητα οἱ Ὅπλητες ἔμφυλον κ) ὀνομαστέτω ἕξουσιν· Ἀργαδεῖς τε Ἀργάδεα τὸν τρίτον, κ) τέταρτον οἱ Αἰγικορεῖς, δηλονότι τὸν Αἰγικόρεω, ἀπὸ τῆς ἐμῆς Αἰγίδος ὀνομασθέντα. *Josua Barnes.* V. 1583. Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις) Nonnulli hæc de Insulis *Cycladibus* dictis sumunt, alii verò referunt ad Ἰωνικὰς τὰς δώδεκα πόλεις ἐν τῇ Ἀσιανῇ τῆς Καρίας κ) τῆς Λυδίας, quas ipse Poeta mox notare videtur per Χέρσου τε παράλους. *Thucydides* l. 1. Καὶ Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι κ) Νησιῶται τοὺς πολλοὺς ᾠκισαν. De his vide *Strabon.* l. 8. & l. 14. & quæ Nos ad supra ad v. 74. *Josua Barnes.* V. 1590. Δῶρος μὲν &c.) *Strabo* l. 8. Ὧν Δῶρος μὲν τὸν ἐπὶ Παρνασσὸν Δωρέων ζωοικίσας, κατέλιπεν ἐπώνυμος αὐτῶν. *Idem.* V. 1591. Αἶαν Πελοπίαν) Πελοπόννησον. V. 1592. Ἀχαιὸς) *Achæus Xuthi* alter filius Homicidio imprudenter facto in *Laconiam* secessit, undè *Achæi* dicti, qui oram Maritimam incolunt, juxta *Rhium*, Promontorium *Peloponnesi* in *Achaiâ* ad fauces sinûs *Corinthiaci* ad *Antirrhium* Promontorium; ut sequitur, Ῥίου πέλας) *Strabo* l. 8. in *Peloponneso* ---- Περιῆσαι δὲ πλέον, τελέως συμπίπτουσι πρὸς τὸ Ῥίον κ) Ἀντίρριον· ἔστι δὲ τὸ μὲν Ῥίον, τῶν Ἀχαιῶν. *Theocriti* Enarrator, Τὸ δὲ Ῥίον, ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Πελοποννήσου, ἐναντίως τῷ καλουμένῳ Ἀντιρρίῳ τετραμμένον. Ex *Johannis Brodæi* Notis. V. 1596. Ἄνοσον λοχεύει σ') Λοχεύω propriè *Pario*, hoc in loco, more *Hebræorum*, qui Verba in *Kal* pro Verbis in *Hiphil* utuntur, *Parere-facio*. Non hoc dico *Euripidem* ex *Hebræis* duxisse; sed certè eodem modo plus semel verbis utitur, ut Observavimus ad *Hecub.* v. 528. *Rhes.* v. 446. *Bacch.* v. 147. Sic D. *Matth.* c. 5. v. 45.

Ἥλιον ἀνατέλλῃ, exponitur ἀνατέλλῃν ποιεῖ. Sic βασιλεύῃ apud ΠΟΥ Ο'. pro βασιλεύῃν ποιεῖ. 1 *Sam.* c. 8. v. 22. Βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα. Sic θεαμβεύω pro θεαμβεύῃν ποιῶ, 2 *Corinth.* c. 2. v. 14. Τῷ δὲ θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε θεαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ. *Duportus*, qui de hâc re nihil cogitabat, legebat, ἄνοσ@ λοχεύῃς, cui tamen Lectioni & suus debetur honos. *Josua Barnes.*

V. 1614. Ἵνεσ', ἵνεχ', εὐλογεῖς θεὸν μεταβάλλῃσ' ἀϊδείας) Olim erat μεταβάλλῃσ' ἀεί πω, quod alii legendum voluêre, ἀεί ποτε, rectè, quod ad Versum attinet; sed nihil hic loci habebat ἀεί πω, vel ἀεί ποτε tale verbum desideratur, quale posui, ut ἀϊδείας, *Ionicè* & *Poeticè* pro ἀιδρείας & proximè ad priorum literarum vestigia accedit, & μεταβάλλειν τῆς φρενέας ἀϊδρείας, est *sapere*, & *resipere* & *resipiscere*, quod quia jam facit *Creusa*, ideo illam laudat Dea *Pallas*. *Hugo Grotius* periodum facit ad μεταβαλῆσ'. Et ἀεί ποτε ad sequentem Versum jungit, haud inepté. *Josua Barnes.*

V. 1619. Ὅτῳ δ' ἐλαύνεται Συμφοραῖς οἶκ@ σέβοντα Δαίμονας δαρρεῖν χρεών &c.) Hanc verè auream totius Fabulæ Κορωνίδα & Corollarium, *Latinè* exhibebimus, ex nostrâ Versione, quia *Grotii* hic minùs placet; *Cui Domus Fortunæ Fluctibus Pulsa, Diis fidem reservet integram, nec Mens cadat: Digna tandem nam Piis solent remunerarier: At Malorum nulla prorsùs permanens Felicitas.* Locum piissimum certissimæque Fidei Paraphrasi leviter pingemus. *Ille, cujus Spes, Vita & Fortuna in summo videntur esse periculo, modò Deum reverà colat ametque & illius arbitrio lubens se suaque omnia committat, nec Bonitati nec Prudentiæ ejus omninò diffidat; aut correptionem ejus impatienter ferat: Is sibi hoc certissimò persuadeat; quod tales Deus O. M. tandem amicus solet respicere; & in suo tempore lætiori Fortunâ beare; imò post hanc Vitam cumulatiori Beatitudine remunerare: Mali autem & Infideles, uti neque nunc reverà beati esse possunt, ita neque in posterum Felices sunt futuri.* Huc refer illud *Psalm.* 37. v. 37. Φύλαξαι ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα· ὅτι ἔστιν ἐσχατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. *Josua Barnes.*

Ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα, κἀπέδου
Ἐν ἀφαγάνοισιν, ἁρπάσθητ' ἐς ἀγκάλας,
Ἑρμοῦ κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφ@,
Ἔθρεψέ τ', ὠδ' ἔασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
Νῦν ἓν σιώπα, παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σός,
Ἵν' ἡ δόκησις ἥδιον ἡδέως ἔχῃ,
Σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχουσ' εἴπῃς, γύναι.
Καὶ χαίρετ'· ἐκ γὰ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων,
Εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

Τεραγοί.

Ὦ Διὸς Πάλλας μεγίστου θύγατερ, σὸν ἀπιστίᾳ
Σὰς λόγοις ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ' εἶ παλαιὸς
Λοξίου, κἀ τῆσδε· κἀ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.
Κρ. Τάμὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνεῖν πρὶν,
Οὕνεκ', ἧς ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι.
Αἵδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι, κἀ δεῦ χρησ'ήρκει,
Δυσμυῆ παίδ' οἰκοῦντα· νῦν ὃ κἀ ῥοπῆσιν χέρας
Ἡδέως κεκρημνάμεσθα, κἀ θερσεννέπω * πύλας.
Α. Ἵνεσ', ἵνεχ' εὐλογῆς θεὸν μεταβαλῆσ' ἀϊδρίας.
" Χρόνια μὲ τὰ πρῶτ' θεῶν πῶς, εἰς τέλ@ δ' οὐκ ἀσθενῆ.
Κ. Ὦ τέκνον, σ' εἰσῶμεν οἴκους. Α. σ' εἰσὶ θ', ἕψομαι δ' ἐγώ.
Κρ. Ἀξία γ' ἡμῖν ὁ θυρὸς κἀ φιλοῦσά γε πόλις,
Αθ. Εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιὰς. Κρ. ἄξιον τὸ κλῆμά μοι.
Χ. Ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἄπολλον, χαῖρ'· " Ὅστις δ' ἐλαύνει
" Συμφοραῖς οἶκ@, σέβοντα δαίμονας δαρρεῖν χρεών·
" Εἰς τέλ@ γὰ οἱ μὲ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων,
" Οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πέφυκασ', ἔποτ' εὐπραξίαν ἄν.

Postquam verò peperisti hunc puerum, & impositi
Fasciis, arreptum in ulnas
Mercurium jubet ferre infantem huc,
Illámque aluit, nec passus est animam efflare.
Nunc igitur tace, quòd hic puer sit tuus,
Ut hæc opinio Xuthum delectet,
Et tu vicissim tua bona habeas, ô mulier.
Et valete: ex hâc enim respiratione laborum
Denuncio vobis magnas felicitates.

Ion.

O Pallas maximi Jovis filia, non per incredulitatem
Tuos sermones recipimus. Credo verò me esse *filium* patris
Apollinis, & hujus; & priùs hoc non erat incredibile.
Cr. Mea *verba* nunc audi: laudo Phœbum, non laudans anteà,
Quòd quem antea neglexit filium, *nunc* reddit mihi.
Hæ v. *templi* portæ mihi *nùnc sunt* forti. & Dei orac. *nunc sunt gr.*
Quæ priùs erat infesta. Nùc igitur etiâ ex marculis *annulisq;* man.
Libenter suspendimus, & saluto portas.
Min. Laudo, quòd deum laudes depositâ tandem stultitiâ.
" Tarda quidē quodāmodo *sunt* d. auxilia: sed tādē nō *sunt* infirma.
Cr. O fili, eamus domum. *M.* Ite, sequar verò ego.
Cre. Digna certæ nobis comes-viæ, & amans civitatis.
M. In thronis antiquis sede. *C.* Digna *est, magniq; faciendа* mihi h. pos.
Ch. O Apollo Jovis & Latonæ *fili*, vale. " Cujus igitur agitatur
" Domus calamitatibus, si deos colat, *illum* confidere oportet:
" Tandem enī boni quidem consequuntur digna *pietate præmia*,
" Mali verò, ut *digni* sunt, nunquam felices erunt.

Εὐριπίδ@ Ἴων@. Τέλ@.

Finis *Ionis Euripidis.*

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ Μαινομένου.

Ηρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος, παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τέτους ἐν τοῖς Θήβαις, αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺ ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγιγνομένων, ἐπὶ πᾶσιν εἰς ἅδου κατῆλθε. καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον, δόξαν ἀπέλιπε τεθνάναι τοῖς ζῶσιν, ὡς ἔτι τελευτικῶς· τοσαῦτα γὰρ οἱ Θηβαῖοι περὶ τὸν ἀνδρα ἦν Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας καταγαγόν. [* Οὗ Ἡρακλέους τέκνοις, γυναικὶ, καὶ πατρὶ θάνατον διαγγέλλοντα αὐτοῖς ὁ Ἡρακλῆς ἄφνως ἐπιφοιτῶν ἀνεῖλεν. Ἐντεῦθεν καὶ ζῆλον Ἥρας μαινεῖς αὐτὸς αὑτῷ τά τε τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα κατατοξάσαι· ἔπειτα δὲ καὶ πρὸ παλαιᾶ μέλλων χεῖρας ἐπιβαλεῖν, ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βολῇ λίθου σωφρονισθεὶς καταπαύεται. Μετὰ βραχὺ δ' ἀναμφίων ἐλεεινῶς ὀλοφυρόμενος διὰ τὸ συμβεβηκὸς, ἐπ' αὐτῷ τῇ βίᾳ δυσχεράνας. Ἀλλ' ἐπελθὼν ὁ Θησεὺς αὐτόν τε παρεμυθεῖται καὶ δὴ καθαρῶν Ἀθήναζε παράγει.]

* Quæ *Græca* & *Latina* inter Uncinos inclusa sunt, ad Imperfectum Vetus Argumentum addidit *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM HERCULIS Furentis.

HErcules *cùm uxorem duxisset* Megaram *filiam* Creontis, *liberos ex eâ procreavit: quos cùm reliquisset* Thebis, *ipse profectus est* Argos, *ut certamina ab* Eurystheo *proposita conficeret. Superatis autem omnibus, tandem ad inferos descendit: & cùm longum ibi tempus moratus fuisset, apud vivos opinionem reliquit, quòd obiisset.* Thebani *verò seditione commotâ adversus* Creontem *principem,* Lycum *ex* Eubœâ *in urbem reduxerunt.* [* *Qui cùm* Herculis *Liberos, Uxorem, Patrémque necî tradere decrevisset, subitò ille superveniens,* Lycum *obtruncat. Hinc à* Junone *ad Insaniam redactus Uxorem suam & Liberos ipse telis confecit, Patri verò manus jam injecturus à* Minervâ *Lapidis* Sophronisteris *conjectu sopitur. Mox ad se rediens miserandum in modum suum hoc facinus luget, lucémque odit. Cùm* Theseus *adveniens illum solatur & expiaturus demùm* Athenas *ducit.*]

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.
ΜΕΓΑΡΑ.
ΛΥΚΟΣ.
ΙΡΙΣ.
ΛΥΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων.
Προλογίζει δὲ ὁ Ἀμφιτρύων.

AMPHITRYO.
MEGARA.
LYCUS.
IRIS.
LYSSA, id est Rabies, vel Furia.
NUNCIUS.
HERCULES.
THESEUS.
CHORUS Senum *Thebanorum.*
Prologum autem agit *Amphitryo.*

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

AMphitryon *cum* Megarâ *& ejus ex* Hercule *Liberis ad Aram* Jovis Soteris *sedens, queritur de* Lyci *Crudelitate, qui jam* Herculeæ *stirpis excidio inhiaret. Hujus querelis suas jungit* Megara, *socerúmque appellat de Effugio & vitando præsenti periculo. Quam senex consolatur, jubétque bono esse animo, Fortunam enim nè malam quidem esse constantem, at suas etiam vices habere.* Chorus *senum* Thebanorum *auditâ* Herculis *morte, illius Familiæ labascentis afflictas Fortunas plangit.* Lycus *ingressus* Herculis *sanguini & Familiæ,* Choróque *illius gratiâ extrema minatur,* Herculisque *gesta vituperat, verbisque elevat.* Amphitryon *è contra* Herculis *Benefacta memorat, nomen & famam defendit; &* Tyrannum *ab illius liberorum nece debortatur, nec* Thebanorum *Ingratitudinem intactam relinquit; qui tot Beneficiis ab* Hercule *affecti, illius jam Familiam Neglectui & Despectui habeat.* Chorus *inexorabilis Tyranni impiâ Crudelitate offensus, negat se diutiùs illius Tyrannidem laturum.* Megara *fortitèr se ad mortem parat, senémque socerum confirmat; vix à* Tyranno *impetratâ licentiâ, ut funebri prius ornatu convestirentur; ad quem induendum intrò se recipiunt.* Chorus *interim commemorandis* Herculis *Gestis occupatur.*

Vide *Senecæ* Tragœdiam ejusdem cum hâc Nominis & Argumenti; *Hercules Furens* dicitur. Et in eâ quidem cum *Euripide* nostro de Palmâ certâsse *Seneca* videtur; ut nonnullis placet: De quâ re Nos infrà fusiùs ad v. 140. Hîc verò notandum, quòd *Seneca* de Argumenti ratione nihil mutavit; easdem Personas servavit. Variavit tamen nonnihil *Oeconomiam,* idque summo Ingenio, ac summâ Arte. Hæc autem *Euripidis* Fabula nequaquam cæteris inferior, sive elegantem *Oeconomiam,* sive miras *Peripetias,* sive Πάθος, sive Ἦθος spectemus. *Josua Barnes.*

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ, ΜΕΓΑΡΑ, ΛΥΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Τίς τὸν Διὸς σύλεκτον οὐκ οἶδε βροτῶν,
Ἄργος Ἀμφιτρύων', ὃν Ἀλκαῖός ποτε
Ἔπικτεν ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
Ὃς παῖδε Θήβας ἔχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
Σπαρτῶν σάχυς γ' ἔβλαστεν, ὧν ἦρχε Ἄρης
Ἐσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἳ Κάδμου πόλιν
Τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων ὃ Μεγάρας τῆσδε γίνεται πατήρ,
Ἧν πάντες ὑμναίοισι Καδμεῖοι ποτε,
Λωτῷ συμπλάλαξθ', ἡνίκ' εἰς ἐμοὺς
Δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
Λιπὼν ὃ Θήβας, ἧς κατῳκίσθην ἐγώ,
Μεγάραν ὃ τἰώδε, πενθερούς τε παῖς ἐμός,
Ἄργεα τείχη, τὴν Κυκλωπείαν πόλιν
Ὠρέξατ' οἰκεῖν, ἣν ἐγὼ φεύγω, κτανὼν
Ἠλεκτρύωνα· συμφοραὶς ὃ τὰς ἐμὰς
Ἐξθυμαρίζων, τὴν πάτραν οἰκεῖν θέλων,
Καθόλου δίδωσι μισθὸν Εὐρυθεῖ μέγαν
Ἐξημερῶσαι γᾶιαν, εἰ δ' Ἥρας ὕπο
Κέντροις δαμασθείς, εἴτέ τῳ ζῳῶν μέτα,
Καὶ τὰς μὲ ἄλλας ἐξεμόχθησεν πόνους·
Τὸ λοίσθιον δ', Ταινάρου δι' ἕλκει σῶμα
Βέβηκ' ἐς ᾅδου, τὸν τεισώματον κύνα
Εἰς φῶς ἀνάξων· ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν.
Γέρων δ' δή τις ἔστι Καδμείων λόγῳ,
Ὡς ἦν ὁ Δίρκης τοπάρχου συνήτωρ Λύκου,
Τὸν ἐπάπυργον τῐώδε δεσπόζων πόλιν,
Τῶν λευκοπώλων περὶ τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίον', ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός.

Quis mortalium non novit ejusdem
tori cum Jove participem
Argivum Amphitryonem, quem
olim Alcæus
Filius Persei genuit, patrem hunc
Herculis *i.e.* Me?
Qui tenuit has Thebas, ubi ter-
rigena *virorum*
Satorum seges est nata, quorum
generis Mars
Parvum numerum servavit, qui
Cadmi urbem
Fœcundam reddunt liberis libero-
rum. Hinc natus est
Creon filius Menœcei, rex hujus
terræ.
Creon verò pater est hujus Me-
garæ,
Quam olim omnes Cadmei; *i.e.*
Thebani, in nuptiis
Tibiâ concelebrârunt, quùm in
meas
Domos inclytus Hercules ipsam
duxit.
Relictis verò Thebis, quò ego mi-
gravi,
Et Megara, & affinibus, filius
meus
Muros Argivos, & urbem Cy-
clopicam
Incolere expetiit, ex quâ ego ex-
ul sum propterea quòd occidi
Electryonem: meas autem cala-
mitates
Lenire studens, & volens habitare
in patria,
Magnum Eurystheo dat præmiũ,
promittens fore, ut *totum*
Orbem terrarum pacaret, sive à
Junonis
Stimulis vexatus, sive fato ali-
quo simul *eum urgente*.
Ac cæteros quidem labores exan-
tlavit,
Ad extremum verò per fauces
Tænari
Ivit ad Plutonis *domum*, canem
illum tricorporem,
In lucem educturus, unde non
redit.
Est autem quidam verus Theba-
norum sermo,
Anteà Lycum fuisse maritum
Dircæ,
Dominum hujus urbis, quæ sep-
tem turres habet,
Priusquam terræ dominarentur
in-equis albis-equitantes
Amphion & Zethus filii Jovis.

Annotationes.

V. 2. Ἀμφιτρύων', ὃν Ἀλκαῖός ποτε) *Danaus Hypermnestræ* Pater; Illi ex *Lynceo Ægypti* filio natus *Abas*, huic *Acrisius*, huic *Danae* filia, huic ex *Jove* Perseus, huic *Alcæus*, Pater *Amphitryonis*, ut & *Electryon*, Pater *Alcmenæ*, unde *Hercules*. *Jos. Barnes.* V. 3. Ἔπικτεν) Vel Ἔπιχθ' est tibi hìc legendum, vel metiendus Versus, ut *Amphibrachys* sit in principio. V. 5. Σπαρτῶν σάχυς γ' ἔβλαστεν) De *Spartis*, sive *Seminatis*, *Thebanis*, vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 540. Ego verò inter σάχυς & ἔβλαστεν inseruì γε, ut Versui consuleretur; qui aliàs laboraret; quòd ultima syllaba sit brevis, in σάχυς, ob accentum. Vide quæ Nos ad *Isn.* v. 1004. Aliàs leg. σάχυς βλάστησεν. *Josua Barnes.* V. 6. Ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον) Benè paucos dicit à *Marte* servatos, nam ex Innumeris ferè terrâortis, *Mars* omnes mutuis cædibus, exceptis Quinque, sustulit, quorum Nomina vide ad *Bacch.* v. 540. Item *Pausan.* Bœotic. fol. 285. lin. 24. Item *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 4. §. 1. Ubi Πέλωρ corrigendus est in Πέλωρ. Item *Apollonii Argon.* Scholiast. ad. l. 3. *Josua Barnes.* V. 15. Ἀργεῖα τείχη τὴν Κυκλωπίαν πόλιν) Vide quæ Nos ad *Iphigen.* Aul. v. 152. V. 17. Ἠλεκτρύωνα) *Amphitryon* invitus *Electryonem Alcmenæ* Patrem & Amicum occidit, de quâ re videsis *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 4. §. 6. *Homeri* Scholiast. ad *Odyss.* v. 265. Καὶ Ἀμφιτρύων ἀποκλείνας ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. V. 23. Ταινάρου διὰ τόμα) De *Herculis* ad Inferos per hunc locum Descensu, ita *Apollodorus* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 12. Καὶ θαρσύνουσιν ὅτι Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, ἣ τῆς Ἅιδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου ἀπῆλθε. V. 24. Τεισώματον Κυνᾶ) Κέρβερον, τὸν Κυνᾶ Πλούτωνος ὃν τεισώματον καλεῖ, ὅτι τεικέφαλος ὢν· φυσικῶς δ' ἂν εἶη κεφαλὴ ἀνὰ τὸ σῶμα. Et sanè Communiter Tria Capita *Cerbero* tribuuntur: unde & *Sophocles* vocat τεικέρανον Ἅιδου σκύλακα, & κύων τεικέφαλος aliis dicitur. Sed latiùs *Hesiodus* vocat Κέρβερον πεντηκοντακέφαλον, *Theogen.* v. 312. Et *Horatio* dicitur l. 2. Od. 13. *Bellua Centiceps*. Et *Tzetzes* idem, Ἐκεῖ ὃ λέγουσιν ἔχει) τὰς κεφὰς ἀνθρώπων ψυχάς· ἃς φυλάττει ὁ Κύων τοῦ Ἅιδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλάς. Et idem tamen *Horatius* Tria Capita quoque illi affigit, eodem *Carminum* libro, *Od.* 19. *Te vidit insons Cerberus aureo Cornu decorum leniter atterens Caudam & recedentis* trilingui Ore *pedes, tetigitque Crura*. Quæ quidem Opinio usitatior & à *Virgilio* quoque, *Ovidio*, *Tibullo*, confirmata. *Pausanias* Laconic. fol. 108. lin. 41. Ἀλλὰ Ἑκαταίου μὲν ὁ Μιλήσιος λόγον οὗρεν εἰκότα, Ὅφιν φήσας ὅτι Ταινάρου τροφεῖον δεινόν· κληθοῦαι δὲ Κύων τοῦ Ἅιδου, ὅτι ἕδει τὸν ἀναβέντα τεθνάναι παραυτίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ. *J. Barnes.* V. 27. Ὡς ὧν ὁ Δίρκης τοπάρχου συνήτωρ Λύκου) Hic *Lycus* primus hujus *Lyci* Pater, erat *Nyctei* frater & filius *Chthonii Spartæ*, *Dircæ* Maritus, quem *Amphion* & *Zethus* occiderunt. De quâ re *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 5. §. 5. Cùm autem malè hic Versus se priùs habebat, scribebatur enim, Ὡς ὧν πάρος Δίρκης συνήτωρ Λύκου, *Josephi Scaligeri* Lectio hæc erat, quam Nos admisimus; Quanquam nec illa *Duporti* erat contemnenda, Ita enim is legit, Δίρκης ὅτ' ὧν πάροιθεν συνήτωρ Λύκου. *J. Barnes.* V. 29. Τῶν λευκοπώλων περὶ τυραννῆσαι χθονὸς, Ἀμφίον', ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός) *Candidi Equi*, & *Muli*, & *Asini* Principibus & Tyrannis & Victoribus, præcipuè Ovantibus & Triumphantibus semper in usu esse solebant; *Castoríque & Polluci* καὶ ἔξοχα tribuuntur à Veteribus; ut diximus ad *Helen.* v. 646. Sed nec iis solis, ut vel ex hoc loco patet; verùm *Amphioni* etiam & *Zetho*, qui λευκόπωλοι quoque dicuntur & ἔκγονοι Διός; erant enim & illi Διὸς κοῦροι *Jovis* nempe & *Antiopæ* filii, unde & illi etiam *Gemini*, ut *Castor* & *Pollux*, vocati; sic enim *Horat.* Epist. l. 1. Epist. 18. v. 41. *Gratia sic fratrum*

Geminorum

Geminorum Amphionis atque Zethi diſſiluit. Quòd verò Διὸς κῦροι & alii dicantur, vide *Euſtathium* in *Hom.* fol. 1323. lin. 57. Quin & Hi *Caſtorum* titulo in hoc loco inſigniti, λευκοπώλω vocantur; unde *Heſychius* rectè, Διόσκυροι, οἱ Ἑλένης ἀδελφοί. Καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων λευκόπωλοι καλούμενοι · καὶ ἀστέρες &c. *Palmerius* errat, dum ſtudens hunc locum corrigere, magis implicat, dicendo, *pro* Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, *repone* Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. *Incogitanter certè hæc ſcripſit* Heſychius. *Ita ille. Salmaſius*, ut nos, legit, *Diog. Laert.* 123. *Numeſ.* in *Phynich.* p. 47. Neque aliud in *Heſychio* deſiderabatur, quàm vocula καὶ ante Ζῆθος &c. Quod & de *Phavorino* quoque dicendum. Sed, ut ad vocem λευκόπωλος revertamur, etiam inter *Hebræos* Candor erat Nobilitatis inſigne, tam in *Veſtibus*, ut probavimus ad *Helen.* v. 1205. quàm in *Equis*, *Mulis*, aut *Aſinis*, ut ſuprà diximus; & jam nunc probaturi ſumus. Ita *Judicum* c. 5. v. 10. Principes & Judices populi *Iſraelitici* deſignantur per hæc verba, *Equitantes Aſinas nitidas*, i. e. *Candidas*; ita vertit *Anglicana* noſtra Verſio, **Speak ye, that Ride on White Aſſes.** Quin & Ἱερονίκαι, ut & *Nobiles & Regii* Juvenes, *Albis* Equis, invehebantur; unde *Pindarus Jaſonis* Parentes vocat λευκίππους, *Pythionic.* Od. iv. Stroph. ς'. Λευκίππων ὃ δέμας πατέρων Κεδνοὶ πολῖται φεράυτέ μοι σαφέως. Unde & Nos in *Franciados* noſtræ l. 7. De *Nigri* Principis Equo, ita Veteribus conformitèr canimus ----*Hic longè Cygnos candenti corpore vincat, Idem Aquilas oculorum acie, curſúque fatiget.* Quin & in *Hiſtoriâ* noſtrâ, quam de Vitâ & geſtis Regis EDVARDI *Tertii* Quinquennio ferè abhinc edidimus, ubi poſt Pugnam *Pictavienſem*, in quâ Rex *Gallorum Johannes* de *Valois* ab *Edvardo* Principe captus eſt, ejuſdem Principis Triumphalem in urbem *Londinum* ingreſſum deſcribimus, ita dicimus, Hiſtor. *Ed.* III. l. 3. c. 2. §. 1. "Rex JOHANNES Regalibus veſtimentis indutus arduo candidóque equo invehebatur; Majeſtatis "id erat emblema & Honoris. At Generoſus ille Princeps *Walliæ* lateri ejus adequitabat nigro aſturcone vectus, ut "qui nè minimam quidem *Triumphi* ſpeciem præ ſe ferret. Non abludit hinc vetus Triumphantium apud *Romanos* Mos: Hi enim Curru quatuor Albis equis propter amnem *Clitumnum* paſtis protracto Capitolium aſcendebant; veluti Dignos hinc ſe probarent, qui propter Fortitudinem Rerum potirentur. Et de *Camillo* hæc *Livius*, l. 5. Maximè conſpectus ipſe eſt, Curru Equis Albis juncto urbem invectus, parumque id non Civile modò, ſed Humanum etiam viſum. *Jovis* Soliſque Equi æquiparatum Dictatorem in Religionem etiam trahebant. Et paulò poſt, *Camillus meliore multo laude, quàm cùm triumphantem Albi per urbem invexerant Equi.* Hinc *Ovid.* Art. Aman. *Quatuor in niveis aureus ibis Equis.* Et *Horat. Barros ut Equis præcurreret albis.* De *Perſarum* verò Albis equis, qui *Neſæi* dicebantur, Solique erant ſacri, Vid. quæ Nos in Αὐλικοκατόπτρῳ noſtro ad v. 1304. Notavimus. Huc adde *Hadriani Junii* Animadverſ. l. 1. c. 12. Ubi hunc ipſum locum expendit. *Joſua Barnes.*

Οὗ ταυτὸν ὄνομα παῖς παῖδὸς κεκλημένος,
Καδμεῖος οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
Κτείνει Κρέοντα, καὶ κράνων ἄρχει χθονός,
Σβάσας νοσούσῃ πλεύρᾳ τἀμὰ δ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
Ἡμῖν ὃ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον,
Κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίγνεται.
Τἀμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
Ὁ κλεινὸς ἔστος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος,
Τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει,
Κράνων δάμαρτά θ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
Κἀμέ, εἴ τι δὴ χρὴ κἀμὲ ἐν ἀνδράσιν λέγειν,
Γέροντ' ἀχρεῖον· μή ποθ' οἱδ' ἠνδρωμένοι,
Μήτρως ἐκπράξωσιν αἵματος δίκας.
Ἐγὼ δ', λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασιν
Τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἡνίκα χθονὸς
Μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς,
Σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέος,
Βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διός.
Ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας οὑμὸς εὐγενὴς τόκος.
Πάντων δ' ἀρειοῖ τάσδ' ἕδρας φυλάσσομαι,
Σίτου, ποτοῦ, ἑδητος, ἀστρώτῳ πέδῳ
Πλευρὰς πιδέντες. ἐκ γὰρ ἐσφαλισμένοι
Δόμων καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας.
Φίλων δ' οἳ τὰς μὲ, τὰ * σαφεῖς ὁρῶ φίλους, * al. σαφῶς.
Οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς, ἀδυνατοι παρασχεῖν.
" Τοιοῦτον ἀνδρὸς πρᾶγμα δυστυχία,
" Ἧς μή ποτ', ὅστις κακὸς μέσος ἔυνους ἐμοὶ,
" Τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀφιδέσατον.

Cujus filius eodem quo pater nomine vocatus,
Non exiſtens Thebanus, ſed ex Euboeâ profectus,
Occidit Creontem: quo interfecto, ipſe imperat terræ,
Irruens in hanc urbem ſeditione laborantem.
Nobis verò affinitas cum Creonte contracta
Maximum, ut apparet, malum eſt.
Nam dum in penetralibus terræ eſt filius meus,
Ille inclytus hujus terræ dominus Lycus
Liberos Herculis vult interficere,
Interfectâ conjuge, ut eadem cæde extinguat,
Et me: (ſi modò inter viros numerare me quoque convenit,
Senem inutilem) nè aliquando illi poſtquâ ad virilè ætatè perven.
Pœnas exigant cædis Avi materni *i.e. Creontis, ab illo.*
Ego verò (reliquit enim me in his ædibus
Nutritorem liberorum & cuſtodem domûs, quando terræ
Obſcuram caliginem ingreſſus eſt filius meus)
Cum matre, nè liberi Herculis moriantur,
Ad aram hanc Jovis ſervatoris ſedeo,
Quam ſtatuit ut monumentum eſſet victricis haſtæ,
Cum viciſſet Minyas, generoſus filius meus.
Has autem ſedes ſervamus *conſtituti in* inopiâ *rerum* omnium,
Cibi, potûs, veſtitûs, *in* non ſtrato ſolo
Latera ponentes. Etenim excluſi
E domo, ſedemus ob deſperationem ſalutis.
Amicorum verò alios quidem video non *eſſe* veros amicos,
Et qui verè ſunt, non poſſunt nos adjuvare.
" Ejuſmodi inter homines *res eſt* calamitas:
" In quam utinam nunquam, qui vel mediocriter mihi *ſit* amicus,
" Incidat, certiſſimum indicem amicorum.

V. 40. Δάμαρτά θ') Ita lego pro δάμαρθ', ut *Verſus* expleatur, qui defecit una ſyllabâ. Authores *Canterum* & *Scaligerum* habeo. V. 43. Μήτρως) Ita omnino pro μήτρωσιν ſcribendum; *Creon* enim, quem *Lycus* ceciderat, & cujus cædis vindictam ab *Herculis* liberis metuebat, erat illis Μήτρως, hoc eſt in hoc loco μητρὸς πατήρ: ita enim *Euſtathius* fol. 971. lin. 38. Καὶ ὅτι πᾶσι οἱ τῆς μητρὸς γονεῖς Μήτρωες εἴρηνται. Ita ipſe Poeta infra explicat v. 547. Μή ποτε Κρέοντα δάνατον ἐκπύσαιτο. Quod non cernentes Interpretes, neſcio quid de Avunculis delirabant; nos jam *Latinam* quoque Verſionem in hâc parte ſanavimus. *J. Barnes.* V. 48. Σωτῆρος Διὸς) Statuam *Trophæi* more erexit *Hercules Thebis*, in Honorem *Jovis Soſpitatoris*; quæ *Aſyli* inſtar erat. De *Trophæis* Nos ad *Heraclid.* v. 937. De *Aſylis* ad *Ion.* v. 1312. *J. Barnes.* V. 49. "Ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο) Ἄγαλμα δορὸς καλλινίκου, *Periphraſis* apta Trophæi, de quâ re vide Notâ præcedente. *J. Barnes.* V. 50. Μινύας κρατήσας) De *Herculis* cum *Minyis* pugnâ & *Ergino* eorum Rege, vide *Apoll.* Bibl. l. 2. c. 4. §. 2. & *Polyænum* Stratagem. l. 1. *Minyæ* autem hi erant *Orchomenii* & ab *Argonautis* diverſi, qui & ipſi *Minyæ* dicti. *J. Barnes.* V. 59. Φίλων ἔλεγχον ἀφιδέσατον) *Canterus* φιλῶν ἔλεγχον ἀφιδέσατον. *Ovid. Scilicet ut fulvum ſpectatur in ignibus Aurum, Tempore ſic duro eſt inſpicienda Fides.* Malim, inquit *Brodæus*, ἔλεγχος, ut ſit, ἡ δυσπραξία τοιοῦτόν ὄφιν ἔλεγχος. *Euſtathius*, Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι καθάπερ ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, ἐν ὁμοίᾳ καταλήξει, οὕτω καὶ ὁ ἔλεγχος, καὶ τὸ ἔλεγχος.

Με. Ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν,
Στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
Ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι πλὴν θεῶν σαφές·
Ἐγὼ γὰρ ἔστ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθων τύχης,
Ὃς ἔνεχ' ὅλβῳ μέγας ἐκομπάθη ποτὲ,
Ἔχων τυραννίδ', ἧς μακραὶ λόγχαι πρὸ
Πηδῶσ' ἔρωτι, σώματ' εἰς εὐδαίμονα·
Ἔχων θ' τέκνα· κἀμὲ ἔδωκε παιδὶ σῷ,
Ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλῆ σωσοικίσας.
Καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπαυτο.
Ἐγὼ θ' ὃ κἀσὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
Οἵ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, ὃς ὑποπτέρυξ
Σώζω νεοσσούς, ὄρνις ὡς ὑφειμένη.
Οἶδ' εἰς ἔλεγχον ἄλλο. ἄλλοθεν πίτνων,
Ὦ μῆτερ, ἀυδᾷ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
Τί δρᾷ; πόθ' ἥξει· τῷ νέῳ δ' ἐσφιγμένοι,
Ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δ' ἀμφέπω
Λόγοισι μυθεύσας. θαυμάζω δ' ὅπῃ
Πύλας ψοφοῦσι, πᾶς τ' ἀνίσταται πόδα,
Ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ.
Νῦν ὧν τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας
Ἐξθυμεῖζῃ, πρέσβυ; πρός σε γὰρ βλέπω.
Ὡς ἔστε γαίας ὄρη' ἂν ἐκβαίμην λάθρα·
Φυλακαὶ γὰρ ἡμῖν κρέσσονες κατ' ἐξόδους·
Οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
Ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἧντιν' ἔν γνώμῃ ἔχῃς,
Λέγ' εἰς τὸ κοινὸν, μὴ θανῇ ἔτοιμον ἦ,
Χρόνον ὃ μηκυνόμενον ὄντες ἀσθενεῖς.
Αμ. Ὦ θύγατερ, ἔστι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
Φαύλως πραίνειν σωθάσασθαι· ἄνδι πόνε.
Με. Λύπης τί προσθῇς σ'; ἢ φιλεῖς ὕπω φάος;
Αμ. Καὶ τῶδε χαίρω, κἀ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
Με. Κἀγὼ· δοκεῖν δ' τἀδόκητ', ὦ μῆτερ, γέρον.
Αμ. Ἐν ταῖς ἀναβολαῖς πρὸ κακῶν ἔνεστ' ἄκη.
Με. Ὃ δ' ἐν μέσῳ με, λυτρωθὲν ὤν, δάκνει χρόνος.
Αμ. Γένοιτ' ἄν, ὦ μοι θύγατερ, ὄφελον δρόμος
Ἐκ πρὸς παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ κἀ σοὶ κακῶν.
Ἐλθοι τέ ποτ' ἂν παῖς σύμβιος, σύννυμφ' ὃ σός.
Ἀλλ' ἡσύχαζε, κἀ δακρυρρόους τέκνων
Πηγὰς ἀφαίρει, κἀ προδυκήλῃ λόγοις,
Κλέπτουσα μύθοις ἀθλίως κλωπὰς ὁμῶς.
Κάμνουσι γάρ τοι κἀ βροτῶν αἱ συμφοραὶ,
Καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει.

Me. O ſenex, qui Taphiorum olim cepiſti urbem,
Gloriosè dux creatus exercitûs Thebanorum,
Quàm Deorum nullum *conſilium* certum *eſt* hominibus!
Ego enim haud fructum-tuli patris fortunæ,
Qui propter opes olim valde ſuperbus erat,
Habens regnum, propter quod longæ haſtæ
Saltant *ejus occupandi* cupiditate, in beata corpora *principum*.
Habens inſuper liberos, filio tuo me dedit,
Nobilem conjugem Herculi jungens matrimonio.
Et nunc illa unà cum mortuo illo avolaverunt.
Ego verò, & tu ſenex, moriemur,
Et liberi Herculis, quos ſub alis-exiſtentes
Pullos veluti gallina incubans ſervo.
Ipſi autem ad explorandum alius aliunde accedens,
O mater, inquit, ubi nam terrarum abeſt pater?
Quid facit? quando veniet? ob teneræ ætat. autè imbecillitatè,
Quærunt patrem. ego verò *mentem ipſorum aliò* diſtraho,
Verbis *ipſos* conſolans. Admiror verò quando
Foresſtrident, & unuſquiſque attollit pedem,
Ut ad paternum ſe projecturi genu.
Nunc igitur quam ſpem, certam ſalutis
Præbes, ô ſenex? ad te enim reſpicio.
Nam neque terminos terræ clam egredi poſſumus;
(Sunt enim cuſtodiæ in exitu nobis potentiores)
Neque in amicis ſpes ſalutis
Nobis eſt amplius. Sententiam igitur quam habes,
In medium profer, nè mors ſit expedita *nobis*:
Sed tempus producamus, exiſtentes infirmi.
Am. O filia, non facile *eſt* talibus *in rebus*
Segniter, & ſine lab. conſil. dare, ſi ſeriò agas, *bonámq; conſil. quæras.*
Meg. Quid triſtitiæ tibi deeſt? cur amas tantopere lucem?
Am. Ego verò & lætor eâ, & ſpem amo.
Meg. Et ego: ſed non oportet ſperare non ſperanda, ô ſenex.
Am. In ipsâ malorum morâ inſunt remedia.
Meg. At tempus interjectum, quòd eſt triſte, mordet me.
Am. Utinam, filia, contingat ſecundus curſus
Ex præſentibus malis mihi, & tibi,
Ac veniat aliquando filius meus, tuus maritus.
Verum quieſce, & lacrymarum plenos liberis
Fontes aufer, & *ipſos* delini verbis,
Commentis fallens, quamvis miſeræ ſint iſtæ fallaciæ.
" Laborant enì *tandémq;* ceſſant etiâ ipſæ mortaliũ calamitates,
" Et flatus ventorum non ſemper robur habent,

V. 60. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν) *Taphiorum & Teleboarum* urbes excidit *Amphitryon* Juvenis, in vindictam *Alcmenæ* fratrum ab iis cæſorum. De quâ re vide *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 4. §. 6. Et Interpretes *Heſiodi* ad illud *Scut.* Hercul. v. 18. μαλερῷ ὃ καταφλέξαι πυρὶ κώμας Ἀνδρῶν ἠρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων. Item *Joh. Brodæum* in Anthолog. l. 5. *Joſua Barnes.* V. 71. Τυτθὸν πτέρυξ σώζω νεοσσὸς, ὄρνις ὡς ὑφειμένη) Vide ad *Andromach.* v. 441. & *Troad.* v. 746. V. 75. Τῷ νέῳ) τῇ νεότητι. Τὸ νέον, pro ἡ νεότης, Vid ad *Androm.* v. 183. & v. 603. & *Ion.* 545. V. 80. Ἔμπεδον) Ita cum *Cantero* pro ἢ πέδον lego & ad ἐλπίδα refero. Vox *Homerica.* V. 81. Ἐξθυμεῖζῃ) ἐυτχεπίζῃς, παρασκωπτεῖς, ῥᾴδιον ποιεῖς, καὶ παρέχεις ἡμῖν. Εὔθυμος, ῥᾴδιος, πρόχειρος, παρὰ τὸ μάρπτω, οἱ χεῖρες. Vid. ſupra v. 18. συμφορὰς ἐξθυμεῖζον. *Joſua Barnes.* V. 95. Γένοιτ' ἄν, ὦ μοι θύγατερ, ἔλθοι δρόμος Ἐκ πρὸς παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ κἀ σοὶ κακῶν) Olim μοι ante θύγατερ aberat, non ſine Verſûs jacturâ: reſtituitur nunc cum elegantiâ; ſic *Oreſt.* v. 124. Ἴθ', ὦ τέκνον μοι. *Iphig.* Aul. v. 613. Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι. *Iphig.* Taur. v. 870. Ὦ μοι σύγγονε. Demùm *Troad.* v. 1081. Ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι. Nec obeſt, quod in Verſu ſequenti ἐμοὶ iterum occurrat, priùs enim μοι pro μὲ ponitur, alterum ad γένοιτο refertur. Τῶνδ' verò, quod in ſecundo verſu poſt παρόντων ſæpe aberat in nonnullis exemplaribus, ex *Aldinâ* Editione reſtitui. *Idem.*

V. 101. Κάμνουσι γάρ τοι κἀ βροτῶν αἱ ξυμφοραὶ) Hunc locum egregium ſanè & Philoſophiæ plenum citat *Stobæus* in capite περὶ ἐλπίδος, totidem verbis, excepto quòd in v. 104. Μέθησα) pro Ἔξησα) legit; *Hugo Grotius* ita vertit in ſuâ *Stobæi* Editione, *Etiam Calamitas ipſa laſſari ſolet. Nec ſemper Aer triſtibus flabris gemit, Nec cui Beatè nunc, & olim ſic erit. Perpetua rebus imminent Divortia. Longè Optimus, qui ſperat: At qui Ignaviâ Deſpondet animum, nullius pretii eſt homo.* Hinc *Ovidianum* illud in omni ferè conſilio à me uſurpatum. *Sed Quid tentare nocebit?* Et ſanè qui varias, miras, ſubitas & inexpectatas Fortunæ vices novit, de nihilo unquam deſperabit; audeat modò, & expectet. Certè Deſperatio multis nocuit, *heroica* Spes & Fiducia ſæpe felicem ſortitur exitum. Quare rectè *Theocritus*, Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δ' θανόντες, *Idyll.* v. 42. *Latinè*, Spes eſt in Vivis, ſed Spes eſt nulla Sepultis. At Vetuſtiſſimus Poeta *Linus* optimè, Ἔλπεσθαι χρὴ πάντ'· ἐπεὶ οὐκ ἔστ' οὐδὲν ἀέλπτον. Ῥᾴδια πάντα θεῷ τελέσαι καὶ ἀνύσσαι ἐτύμως. Non hæc ego de Ambitioſorum, aut Amatorum, aut Avarorum ſpe vanâ; de his enim rectiùs *Plato* ſtatuit, Τὰς ἐλπίδας ἐχεμυθούντων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι. *Joſua Barnes.*

" Οὔτ'

" Οἵτ' ἐυτυχοῦντες, ἀλλὰ τέλος οὐκ ἐυτυχεῖς.
"* Ἐξίσαται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα. * Strabo μεθίσταται. vid ad v. 101. & 104.
" Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσι
" Πέποιθεν αἰεί· τὸ δ' ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ.

" Et qui felices sunt, non sunt perpetuò felices,
" Omnia enim à se invicem distant bifariàm.
" Ille autem optimus *est* vir, qui spei
" Semper confidit: at desperare, hominis *est* mali.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ. MONOSTROPHICA.

Χο. Ὑπόρφα μέλαθρα, καὶ γεραιὰ λιπὼν
Δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις
Ἔρεισμα θέμενος, ἐξάλλων ἰηλέμων
Γόων ἀοιδὸς, ὥστε πολιὸς ὄρνις,
Ἔπεα μόνον, καὶ δόκημα νυκτιφοίτων
Ἐννύχων ὀνείρων,
Τρομερὰ μόνον, ἀλλ' ὅμως προθύμα.
Ἰὼ τέκεα, τέκεα πατρὸς
Ἀπάτορ', ὦ γεραιέ,
Σύ τε, πάλαμνα μᾶτερ, ἃ
Τὸν αἰδὰ δόμοις πόσιν
Ἀναστενάζεις.
Μὴ προκάμητε πόδα, βαρύ τε κῶλον,
Ὥστε πρὸς πετραῖον
Λέπας ζυγηφόρων
Πῶλον ἀνέντες, ὡς
Βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου,
Λαβοῦ χερῶν, καὶ πέπλων,
Ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος.
Γέρων γέροντα προκόμιζε,
Τὸν πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις,
Ὡΐ ξιφόπλα δέραται νέα
Νέῳ ξυλλῶ ποτ', εὐκλεεστάτας
Πατρίδος οὐκ ὀνείδη
Ἴδετε παῖδες ὡς γοργῶπες αἵδε προσφερεῖς
Ὀμμάτων αὐγαί.
Τὸ δ' δὴ κακοτυχὲς, ὃ λέλοιπεν οὐ τέκνων.
Οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
Ἑλλὰς ὦ ξυμμάχους
Οἵους οἵους ὀλέσασα
* Τοῦσδ' ἀποστέρησαι. * Al. τῶνδ'.

C. Camerata atria, & senilē linquēs
Lectum, circa baculos
Fulcrum ponens, *baculis vestigia firmans*, missus sum lugubrium
Carminum cantator, ut cana avis
Verba tantùm, & speciem nocturnam
Nocturnorum somniorum,
Tremula tantùm, sed tamen prompta, *ac officiosa verba profund.*
Io liberi, liberi patre
Carentes, ô senex,
Tuque, mater infelix, quæ
Plutonis *in* ædibus maritum *latentem*
Deploras;
Nè defatigetis pedem, & lenta membra;
Tanquam ad saxeam
Rupem jugales
Equos emittentes, ut *ipse*
Onus gestans tremuli pedis,
Apprehende *me* manibus, & veste,
Ubi deficit imbecille pedis vestigium.
Senex senem deduc,
Ante inter Adolescentum labores,
Cui juveniles simul ferro munitæ hastæ
Juveni olim aderant, celeberrimæ
Patriæ non probra.
Videte ut truces isti patris similes *sint*
Oculorum fulgores.
Infortunium verò nondum est relictum à liberis,
Neque periit gratia.
O Græcia, belli socios
Quales quales amittes,
Cùm his privaberis.

Ἰαμβοί.

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κρέοντος ἀδονὸς,
Λύκον, παρόντα τῶνδε δωμάτων πέλας·
Λύ. Τὸν Ἡρακλειον πατέρα, καὶ ξυνάορον,
Εἰ χρή μ', ἔρωτῶ· χρὴ δ', ἐπείγει δεσπότης

Sed enim video dominum hujus terræ
Lycum esse propè hanc domum:
Ly. Herculis patrem, & uxorem
Si mihi convenit, interrogo: convenit autē, siquidem dominus

V. 103: Οἵτ' ἐυτυχοῦντες, ἀλλὰ τέλος οὐκ ἐυτυχεῖς) In hanc sententiam vide quæ Nos ad *Iphigen.* Aul. v. 161. V. 104. Ἐξίσαται) De *Stobæanâ* Lectione in Margine notavimus. Nostra verò potior videtur, ut sit hic sensus, *Non eadem semper cursum tenorémque servant, sed ab invicem separari & mutari solent.* Ita *Thucydides* l. 2. Καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσαμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε. *Josua Barnes.* V. 105. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεί·) Οὗτός ὅστιν ἐπ' ἀνδρείᾳ τε καὶ σοφίᾳ μάλιστα μὲν ἐπαινετὸς, ὅστις εὐδαιμονεῖς καὶ ἄελπτος πρὸς τὰ τῆς τύχης ὁπόταν γένηται. *Spei* autem Laudem vide supra ad v. 101. *Jos. Barnes* V. 139. Λύκον) *Homeri* Scholiastes ad *Odyss.* v. 268. Ἡ Μεγάρη θυγάτηρ Κρέοντος τοῦ Θηβῶν βασιλέως, γημαμένη Ἡρακλεῖ, παῖδας ἔσχεν Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην. Βασίζουσι δέ τινες εἰς ἄδυ, ὅτι τὸν τοῦ Κωφοῦ ἄθλον, Λύκος ὁ τῶν Θηβαίων βασιλεὺς πρὸς Ἥρᾳ, καταφρονήσας τοῦ Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ· ὁ δὲ αὐτὸν ἐπανήξιν φέτο. Παραχθόμενος δὲ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας. Μανεὶς δὲ διὰ τοῦ Ἥρα, κλείνῃ τοὺς ἰδίους. *Johan. Brodæus.* Non autem hìc *Lycus* erat Legitimus Regni *Thebani* Successor & Hæres, quanquam & ex *Thebano* sanguine procreatus, erat enim Filius Veteris *Lyci*, *Nyctei* fratris; sed ex *Eubœâ* à seditionis *Thebanis* ad regnum vocatus contrà *Creontem*, dum abesset *Hercules*: illo autem mox redeunte Oppressus & cum Liberis occisus. *Josua Barnes.* V. 140. Τὸν Ἡρακλειον πατέρα καὶ ξυνάορον Εἰ χρή μ', ἔρωτῶ) Hæc ego verba primus *Lyco* tribuo & rectissimè, licet olim Versus Τὸν Ἡρακλειον &c. in *Choro* continuabatur; unde *Scaliger* τὸν θ' legendum putabat. *Amphitryon* autem & *Uxor Herculis* cum *Choro* in *Scenâ* manserant; nec unà cum *Lyco* nunc intrant; quare ad *Lycum* hæc Oratio incipit; in hunc Sensum, *Si fas est Herculis Patrem & Uxorem quæstionibus exercere; illos interrogo; at Ego sum Dominus & Rex vester, ergo certè fas est: Quousque igitur & quâ fide freti Vitam vestram certissimæ morti destinatam producere conamini?* Sed hic necessitatem mihi impositam video, *Euripidis* causâ & hujus loci pauca prælibandi. Magnus enim ille *Scaliger*, ubi de *Senecæ* Fabulâ loquitur, cui nomen *Hercules-Furens*, hæc habet, " Apud *Euripidem* Tragœdia est huic affinis & Argumento & Nomine. *Oeconomia* partim similis, partim dissi-
" milis. Palmam autem ille Vir magnus in hoc ferè opere, præcipuè in hâc *Scenâ*, ab *Euripide* detrahit, *Senecæque* capiti imponit, & Decorum in *Amphitryonis* personâ meliùs à *Senecâ* observatum, quàm ab *Euripide* contendit; *Est*, inquit, *Euripides in Decoro Personæ Amphitryonis longè inferior Senecâ*; *ut in Multis aliis.* Ego neque *Scaligero*, neque *Senecæ* quid detractum volo: *Criticorum* verò totam Gentem appello; utrum *Senecæ Oeconomia* & *Judicium* per omnia Linguæ nitori respondere soleat; & num illi πανόπτῃ par semper sit cura & τῷ πρέποντι. Et uter in hâc ipsâ Fabulâ Diviniùs spirat, an *Seneca*, qui *Herculem* Desperatione victum manus sibi inferre fixum statuit; vel *Euripides*

qui

qui id ipsum consilii ut imbellis animi indicium, ab *Hercule* rejectum fortiter & prudenter facit. Vide infra ad v. 1146. & 1347. Non est hujus loci Comparationem inter eos instituere; *Euripides* certè, si in omnibus non sit melior, hoc saltem præferendus est, quòd in Multis etiam ipsi *Senecæ* sit Author & Exemplum. Et sic utrique salva sit sua Laus. Quanquam, ut supra ad *Troadas* observaverim, proximè post Argumentum *Actûs* Primi, *Thomas Farnabius*, & *Daniel Heinsius* suis ad *Scaligerum* sententiis accedant. Cujus rei causam sicut haud usquequaque exploratam habeo, nisi quòd *Heinsium* in Magistri verba paratum jurare scio, ita neque prorsus comprobare possum. *Josua Barnes.*

V. 149. Ὡς σύγαμός σοι παῖδα Ζεὺς τέκοι νέον) Olim quùm in Omnibus exemplaribus legeretur, ὡς σύγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον, uno pede absente; videbatur παῖδα defuisse; idque mihi, & nonnullis aliis placuit. Nec verò supprimenda *Scaligeri* Lectio, licet & novo vocabulo insolens videatur, nec aliàs usquequaque placeat; illa igitur est hæc, Ὡς σύγαμός σοι παῖδα Ζεὺς τέκοι νέον. Ad quam confirmandam rejicit nos infra ad v. 340. Μάτην ὦ παῖδὸς κοινεὼν (Ita enim & ibi pro τοι νεῶν legit) ἐκκληζόμην. Judicet Lector. *Jos. Barnes.*

V. 154. Βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν) *Petrus Victorius* Variar. Lection. l. 4. c. 22. Cùm Pictorum Natio priscis etiam temporibus sibi omnia licere existimârit, Nostræ adhuc Ætatis Artifices majore licentiâ utuntur: Quod enim Veteres plerumque servabant; ut à re ipsâ, eóque quod institutum esset, non temerè discederent, Nostri sæpè negligunt. Ut cùm *Herculem* pingunt *Nemeæum* Leonem necantem: Neque enim Divulsis Malis ipse interfectus est à Fortissimo Viro; sed Faucium pressu strangulatus. Quod accuratè narrat *Apollodorus Athenienſis* in Bibliothecâ: Cæteris enim expositis, quæ in hoc Certamine ante cesserunt, inquit (l. 2. c. 5. §. 1.) Καὶ θεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχε ἄσχων, ἕως ἔπνιξε· καὶ ἀναθὼν ὅπλα ἃ ἔφερεν ἐπόμισεν εἰς Μυκήνας. Id tetigit etiam *Euripides*, in Fabulâ, quam de Illo *Insano* fecit, inducens *Lycum* ita loquentem, cùm criminaretur *Herculem*, fortiaque ipsius Facta contemneret, Ἦ τὴν Νέμειον δῆτ'; ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν, Βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν. Sed *Cicero* quoque in II Quæstione *Tusculanâ*, ubi vertit Ejulationem illam *Herculis* e *Trachiniis*. Inquit enim ----*O Lacertorum tori, Vestróne pressu quondam Nemeæus Leo Frendens efflavit graviter extremum halitum?* In Nomismate præterea Argenteo Imago est Hominis Leonem suffocantis, quem *Herculem* esse ex Clavâ antè positâ intelligere licet; nec non ex Pharetrâ. Leguntur autem illic Verba hæc, C. POBLICI. Q. F. *Ita ille.* Quin idem ipse Testatur *Hercules* apud *Theocr.* Idyll. κέ. v. 262. &c. Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι φερέμεν ἀφάρητον βαρείαις Νωσάμενον, εἰν αὖδις ὑπάτερθεν ἀμπνυθῆναι, Αὐχένι ἀῤῥήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα πρηνῆ, Ῥίψας τόξον ἔραζε, πολυῤῥαπῆ τε φαρέτρᾳ· Ἦλθον δ' ἐσκεπτέως, σιδαρέᾳς ζωὸν χεῖρας ἐρείσας Ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ μ' ὀνύχεσι· &c. Graphicè sanè; unde Pictores normam sibi capiant. Puto verò illos ex *Sampsonis* Leonem Lacerantis Imagine Primitùs deceptos. *J. Barnes.* V. 160. Ἀλλὰ τόξ' ἔχων κάκιστον ὅπλον) *Aristoph.* Schol. fol. 290. Εἰ δ' ἄν τις ἀγνοῇ· διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην. διεδέχετο γὰρ ἡ τοξεία, ὡς ὑστέλης. Et *Sophocl.* Ὁ τοξότης ἔοικεν ἢ σμικρὸν φρονεῖν. Et *Eustathius*, ὅπερ ὁ οἱ Ἀθαντες αἰχμηταὶ, ὅηλοῖ μὲν ἡ ἰσοτεία εἰπῶσα, αἰσχρὸν δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ τοξεύειν. *Johannes Brodæus.* Præterea de hâc quæstione *Eustath.* fol. 851. lin. 32. ad illud *Homer.* Iliad. λ. v. 385. Τοξόται λαοσσόοι &c. Τὸ δὲ τοξόται λαοσσόοι, οὐκ ἁπλῶς ὕβρεις ὄζον· Τοξότης γὰρ καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις, καὶ πολλοὶ Ἡρώων οἱ κράτιστοι. Ἡρακλῆς, Ἴδας, Εὐρυτος, καὶ κατ' Τρωάδα Φιλοκτήτης, Τεῦκρος, Μηριόνης, &c. Ut verò *Diomedes* damnat timiditatis *Paridem* sagittantem apud *Homerum*, sic & *Ajax* Arcus vituperat apud *Q. Calabrum* ad l. 3. à v. 436. ad v. 442. Et ut *Eustathius* ibidem, φασὶν οὐκ ἐν ὑγιαίοις πάθεσι τὸν παλαιὸν τὸν τοξότην· διὸ καὶ ἤθελον μὴ τοξεύειν οἱ ἄριστοι, φεσπεμῶντο δὲ πρὸ σαφαίας μάχης. Ita tamen & *Herculis* exemplum in Viris fortibus hunc usum Arcuum commendabit; quod & *Amphitryon* mox strenuè defendit à v. 188. ad v. 203. Et *Saxonum*, *Normannorum* & *Anglorum* nostrorum Exemplum insuper pro *Arcubus* stabit, qui ante Bombardarum usum sagittando plurimas Victorias sunt adepti, ut præcipuè sub *Gulielmo Normanno*, sub *Edvardo* Tertio & *Henrico* Quinto. His autem semper ex Patribus in usu *Arcus* erant; *Saxones* itaque Arcu, ut Patres eorum *Gothi* & *Getæ* & *Massagetæ* valebant, quos *Dionysius* Afer Sagittarum emissores Emphaticè vocat, Μασσαγέται ναίουσι Ἰαξῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν. Quin vox *Scytha* ad *Saxonicum*, **Scytta**, *Sagittarius*, & **Schieten** *Belgicum* pertinere putatur, unde & *Scoti*. Josua Barnes. V. 164. Δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα) Malè olim ταχείας, cùm δορὸς sit *neutrius* generis; quare ταχεῖαν lego & ad ἄλοκα refero. Ἄλοξ autem, idem quod αὖλαξ, ἡ, & ab *Eustathio* exponitur, ἡ τῶν ἀρότρων εἰς μῆκος τομή. Est itaque *Metaphora*, δορὸς enim ἄλοξ, i. e. hastarum gladiorumque sulcus, plagæ sunt ac vulnera; *Æschylus* in *Agamemnon.* Ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ. Ex *Brodæo.* Nos verò in *Franciados* nostræ l. v. hâc etiam *Metaphorâ* usi sumus & ad proprietatem ἀγωνιστικὸν λόγον retulimus; v. 364. At *Malada Althemium dum viderat alta*

Ὑμᾶς καθέζηχ', ἱστορῶν ἃ βούλομαι. — Vester sum, interrogare quæ volo.
Τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκυνῶν βίον; — Quàm diu quæritis prorogare vitam?
Τίν' ἐλπίδ', ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν; — Quam spem, aut quod auxilium videtis, ne moriamini?
Ἦ τὸν πρὸ δώμων πατέρα τῶνδε κείμενον — An patrem horum jacentem apud Plutonem
Πιστεύετ' ἥξειν, ὥσθ' ὑπὲρ τοῦ μὴ θανεῖν — Venturum creditis, ut *ità* præter dignitatem
Τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών; — Luctum tollatis, quòd mori vos oporteat?
Σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενοὺς, — Tu quidem spargens per Græciam inanem jactationem,
Ὡς σύγαμός σοι παῖδα Ζεὺς τέκοι νέον, — Quòd particeps tui conjugii Jupiter novum *filium* genuerit:
Σὺ δ', ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ. — Tu verò, quòd præstantissimi viri uxor vocata sis.
Τί δῆτα τοῦ σεμνὸν σῷ κατέργασαι πόσει, — Quid verò præclari gestum est à tuo marito,
Τὸν Ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε κτανών; — Quòd palustrem Hydram interfectam perdiderit?
Ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν, — Aut Nemeæum leonem? quem retibus captum
Βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν. — Strangulatione brachiorum se interfecisse dicit?
Τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῷδ' ἄρ' ὠφελεῖ — Hisne *freti mecum* certatis? Horum igitur causâ
Τὸν Ἡρακλέους παῖδας ὑπὲρ δυσκλῆ χρεών; — Non oportet mori liberos Herculis?
Ὃς ἦρξε δόξαν, ὑδὲν ὢν, ὑψηχίας, — " Qui habuit existimationem fortitudinis, cùm nihil esset,
Θηρῶν ἐν αἰχμῇ, πᾶλλα δ' ὑδὲν ἄλκιμος, — " In certamine ferarum, cæteris *in rebus* non fortis,
Ὃς ἅπτοτ' ἀσπὶδ' ἔχε πρὸς λαιᾷ χέρι, — " Qui nunquam clypeum habuit in sinistrâ manu,
Οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων, — " Neque venit prope hastam: sed arcum habens,
Κάκιστον ὅπλων, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν. — " Ignavissimum armorum genus, ad fugam paratus erat.
Ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος, ὑχὶ τόξ' εὐψυχίας, — " At viri fortitudinis indicium *est* non arcus,
Ἀλλ' ὃς μυῶν βλέπει τε καὶ πιδέρκεται — " Sed qui manens aspicit, & vicissim intuetur
Δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα, τἀξιν ἐμβεβώς. — "Hastæ velocis sulcum, in acie constitutus.
Ἔχει γὰρ τὴμὴν σὺκ ἀναίδειαν, γέρον, — Habet autem *factum* meum, ὁ senex, non impudentiam,

alta rubenti Vulnera ſargentem gladio, Mortemque ſerentem: Hinc, ait, aut Famæ Meſſis mihi ſurget opimæ; Aut hos ille meo rorabit ſanguine ſulcos. Joſua Barnes.

Ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κἀξακτέμων
Κρέοντ' ἐγὼ πατέρα τῆσδε, κἀ θρόνους ἔχων.
Οὔκουν τραφέντων τῶνδε, τιμωρὸς ἐμὲς
Χρήζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.
Αμ. Τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
Παιδὸς· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
Λόγοισι τοῖς τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
Δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
Πρῶτον μὲν οὖν πάρρητ', ὃν ἀρρήτοισι χρὰ
Τοῖ σοῖ νομίζω θλίαν, Ἡράκλεες,
Σοὶ μάρτυσιν θεοῖς, δι' μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην, τέθριππά τε,
Ἐν οἷς βεβηκὼς, τοῖσι γῆς βλαστήμασιν,
Γίγασι, πλευροῖς πᾶσιν ἐναρμόσας βέλη,
Τὸν καλλίνικον μέλπ' θεῶν ἐκώμασεν.
Τετρασκελές θ' ὕβρισμα Κενταύρων, ἵν' Θ',
Φολόην ἐπελθὼν, ὦ κάκιστε βασιλέων,
Ἔρου, τίν' ἄνδρ' ἄρειον ἐγκρίναιεν ἄν.
Ἦ σὸ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φῂς εἶ δοκεῖν;
Δίρφην τ' ἐρωτᾷς, ἥ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα,
Οὐκ ἄν σ' ἐπαινέσειε· σὸ γὰρ ἐσθ' ὅπου,
Ἐσθλόν τι δράσας, μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν.
Τὸ πάνσοφον δ' εὕρημα, τοξήρη σάγην,
Μέμφῃ· κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμοῦ, σοφὸς γενοῦ.
" Ἀνὴρ ὁπλίτης, δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων,
" Καὶ τοῖσι σωταζθσιν ἴσος μὴ 'γαθοῖς,
" Αὐτὸς πέφυκε θλίᾳ τῇ τῶν πέλας.
" Θρασύστας τ' λόγχῃ, σὺκ ἔχει τῷ σώματι
" Θάνατον ἀμῦναί γ' ἄν, ἐὰν ἔχων ἀλκὴν μόνον,
" Ὅσοι δ' τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐστοχον,
" Ἐν μὲν τὸ λᾶσον, μυελὸς * οἰστὸς ἀφεὶς
" Ἄλλοις, τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κἀπιδανές.
" Ἐκὰς δ' ἀφεστὼς, πολεμίους ἀμύνεται,
" Τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπάσας τοξεύμασιν.
" Τὸ σῶμά τ' ὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
" Ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἕδρᾳ· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
" Σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς,
" Σώζειν τὸ σῶμα, μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους.

Sed cautionem: ſcio enim quòd interfecerim
Creontem patrem hujus, & regnum habeam.
Haud igitur educatis his, ultores meos
Volo relinquere, factorum *meorum qui repetant à me* pœnam.
Am. Jupiter quidem opem ferat Jovis parti, *cauſam*
Filii *defendens*. q. enī ad me *pertinet*, ô Hercules, curæ mihi erit.
Ut verbis hujus ſtultitiam pro te
Oſtendam: neque enim committendum eſt ut malè audias.
Primum igitur nefanda (inter nefanda enim
Tuā *i.e. tibi à Lyco objectam* ignaviā *ponendā* arbitror, Hercules)
Teſtimonio Deorum, me a te oportet amovere.
Interrogo autem Jovis fulmen, & quadrigas,
In quibus vectus, terræ filiis
Gigantibus, lateribus infigens volucria tela,
Præclaræ victoriæ triumphum cum Diis celebravit.
Quadrupes etiam probrum, Centaurorum genus,
Ad Pholoen profectus, ô peſſime rex,
Interroga, quemnam virum præſtantiſſimum judicarunt,
An non filium meum, quem tu dicis videri tantùm *fortem* eſſe?
Dirphenque ſi interroges Abantidem, quæ te nutrivit,
Non laudarit te *profecto*. Non eſt enim ubi
Præclaro aliquo *facinore* facto, *ejus* teſtem patriā accipere poſſis.
Inventū autem ſapientiſſimum, ſagittiferā pharetram, & *arcum*
Vituperas. *At* nunc *rationes* à me *prolatas* audiens, ſapiens fias.
" Vir graviter-armatus, ſervus eſt armorum,
" Et quandò qui ſimul in acie ſtant, non ſunt ſtrenui,
" Ipſe quoq; occumbit propter ignaviā eorū, qui prope *ipsū ſtant*.
" Et ubi fregerit haſtam, non poteſt à corporē
" Mortem depellere, vires ſolum habens *non arma*.
" Quotquot verò manum habent, arcū jaculandi peritam,
" Unū quidē *comm. habēt* optimū. *Horū enim aliq.* mil. ſagit. emiſſis
" *In* alios, *ſuum* corpus defendit à morte:
" Et procul ſtans, hoſtes ulciſcitur,
" Cæcis videntes ſaucians ſagittis.
" Neque dat corpus hoſtibus *vulnerandum*:
" Sed eſt in loco tuto. Illud autem in pugnā
" Sapientiſſimum *eſt*; ſi, dum hoſtes malis affligis,
" Serves corpus, non ex caſu.

V. 177. Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην, τέθριππά τε, Ἐν οἷς βεβηκὼς) *Pindari* Schol. ad *Nemeonic.* Od. 1. Φλέγρα ὄ τόπος ἐν Θρᾴκῃ κὴ κώμη, ἔνθα οἱ γίγαντες ἀνῃρέθησαν ὑπὸ Θεῶν. Τῶν δ ἐχόντων τὴν μάχην πρὸς τοὺς γίγαντας, κὴ μὴ δυναμένων τῆς μάχης φασὶν εἰρηκέναι τὴν γῆν, μὴ ἄλλως ἀλῶναι τούτους, εἰ μὴ συμμαχήσειαν αὐτοῖς δύο τῶν Ἡμιθέων. Ἡρακλέα τοίνυν κὴ Διονύσου συνελθόντων, ἐκράτησαν οἱ Θεοὶ τῶν γιγάντων. Hiſtoria eſt apud *Diodorum* l. 5. Ex *Joh. Brodæi* Notis. V. 179. Γίγασι πλευροῖς) Miror, quid hic *Scaligero* in mentem venerit, qui legit πλευρῆς· hoc autem nullum hìc locum habet, πλευροῖς optimum; ut hoc modo, Ἡρακλῆς ὃν τεθρίπποις Ζηνὸς βεβηκὼς, πῆξε γίγασιν, ἤγαγε τῶν γιγάντων πλευρῆς ἐναρμόσας πλωτὰ βέλη, καλλίνικον ἐκώμασεν. *J. Barnes.* V. 180. Τὸν καλλίνικον μὲν θεῶν ἐκώμασεν) Cum Diis Victoribus ipſe Victor καλλίνικον ſaltavit. Eſt autem Καλλίνικος Ὀρχήσεως εἶδος κὴ Αὐλήσεως ὄνομα *Athenæo.* Obſervavit *Brodæus.* De quâ voce vide inſuper quæ Nos infra ad v. 681. V. 181. Τέθριππα τέθριππον *Centaur.* enim ſemiferi, ſemiviriq; erant, Inferiori parte Equi, ſuperiori Homines; de quibus vide *Palæphatum* capite περὶ Κενταύρων. *Joſua Barnes.* V. 182. Φολόην ἐπελθὼν) Ad *Herculis* cum *Centauris* pugnā in *Pholoe* ſylvâ reſpicit; de

* i. e. ὀϊστὸς. Vid. Not. ad v. 387.

Joseph. in Antiq. 3. p. 26.

quâ vide *Apollod.* Bibliothec. l. 2. c. 5. §. 4. Hunc locum igitur & *Ovidius Herculeæ* Virtutis teſtem facit, *Faſtorum* l. 2. *Teſtis erit* Pholoe, *teſtes* Stymphalides *undæ. Idem.* V. 185. Δίρφην τ' ἐρωτᾷς, ἥ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα) *Dirphe* eſt Mons *Eubœæ*, ubi *Lycus* educabatur; *Eubœa* autem quòd dicitur Ἀβαντὶς & quare, vide *Euſtathium* & *Stephanum* περὶ πόλεων in Ἀβαντὶς· Idem, quem locum *Euripides* hìc Δίρφαν vocat, Δίρφαν paulò alitèr flexo nomine vocat, Δίρφυς, ὄρος Εὐβοίας, ὡς Εὐφορίων· τὸ Ἐθνικὸν, Δίρφυθ· κὴ Δίρφια πόλις Θεσσαλίας πλησίον. Nec *Brodæi* Nota hìc negligenda, *Dirphen, Eubœæ* montem, juxta quem *Oechaliam* oppidum expugnavit *Herculis.* Addo, qui cùm *Lyco* eſſet patrius, & ipſe *Herculis* Famæ teſtis non eſſe non potuit. *J. Barnes.* V. 189. Γενοῦ) Ita lego pro γένου, Metri gratiâ. Prior enim ſyllaba in Voce γίνομαι *Præſentis* temporis, ſemper longa. *Idem.* V. 194. Θάνατον ἀμῦναί γ' ἄν, ἔχων ἀλκὴν μόνον) Verſus aliquo modo hic laborat, ἂν enim breve eſt, quo in loco longa ſyllaba requiritur: Sed nonnunquam in *Medio* Verſûs ultima ſyllaba Communis eſt, ut etiam in fine, quaſi *Senarius*, ex duobus *Ternariis* conſtaret. Sic *Horat.* Non uſitatâ *aut tenui ferar.* Ubi ultima ſyllaba τῇ *inuſitata* nequaquam eliditur. Non deerunt exempla curioſo Indagatori. *Joſua Barnes.* V. 195. Ὅσοι δ' τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐστοχον) De Laude & Vituperio Arcuum vide quæ Nos ſupra ad v. 160. V. 203. Μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένους) Ita prima omnium *Aldina* Editio, quam ſuo calculo confirmat *Grotius*, ut ſit hic Senſus, Τοῦτο δ' ἐν τῇ μάχῃ μάλιστ' ἂν σοφὸν εἴη, σώζῃ τινὰ ἑαυτῷ τὸ σῶμα, ἥτις ἑαυτὸν, δρῶντα τοὺς πολεμίους κακῶς, μὴ αὐτῷ ἐκ τύχης ὡρμισμένους, ἀλλ' ἐκ βολῆς ἄπωθεν ὑπ' αὐτῶν πεφωκομένους. Alii legunt μὴ 'ντύχῃς ὡρμισμένοις, Nè incidas in eos in te irruentes, nam & hoc corruptum putant pro ὡρμισμένους. Ὁρμίζω enim in *Portum-appello* ſignificat, quod hìc locum non habet. *Scaliger* legit μὴ ἐντυχῶν, quem in hac parte non laudo. *Joſua Barnes.*

Λόγοι μὲ οἶδε, τοῖσι σοῖς ἐναντίοι
Γνώμην ἔχουσι τὴν κατ' ἐσθλῶν πέρι.
Παῖδας δὴ τί τοὺσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
* Τί σοι δ' ἔδρασεν; ἢ τί σ' ἠγέσατο σοφὸν,
Εἰ τὴν ἀρίστων τἄκγον', αὐτὸς ὢν κακὸς,
Δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύ,
Εἰ δηλίας σῆς κἀπὸ δανέμεθ' εἵνεκα.
Ὅ χρὴ σ' ὑφ' ἡμῶν τὴν ἀμείνονων παθεῖν,
Εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
Εἰ δ' ἓν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
Ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός.
Βίαν γὰρ δράσῃς μηδὲν, ἢ πείσῃ λίαν,
Ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβάλῃ τύχη.
Φεῦ· Ὦ γαῖα Κάδμου, σὲ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι,
Λόγοις ὀνειδίζηρας ἐνδατούμενος,
Τοιαῦτ' ἀμυνεῖθ' Ἡρακλεῖ, τέκνοισί τε;
Ὃς εἷς Μινύαισι πᾶσι δι' μάχης μολὼν,
Θήβαις ἔδωκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν.
Οὐδ' Ἑλλάδ' ἥνεσ', οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
Σιγῶν, κακίζων λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν,
Ἣν χρὴν νεανίαις τοῖσδε πῦρ, λόγχας, ὅπλα,
Φέρειν ἐλθόν, ποντίων καθαρμάτων,
Χέρσου τ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐμοὶ δέδωκεν χάριν.
Ταῦτ' ὦ, τέκν', ὑμῖν, ἔτι Θηβαίων πόλις,
Οὔθ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἔμ' ἀδενῆ φίλον
Δεδόρκατ', οὐδὲν ὄγκῳ, πλὴν γλώσσης φόφον.
Ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ἣν πρὶν εἶχομεν·
Γήρᾳ δ' τρομερὰ γῦα, κἀμαυρὸν δέμας.
Εἰ δ' ἦν νέῳ τε, κἄτι σώμασιν κρατεῖ,
Λαβὼν ἂν ἔξω, τῶνδε τὸν ξανθὸν πλόκων
Καθημάτωσ' ἄν, ὥστ' Ἀτλαντικῆς πέρα
Φόβῳ ὄρων ἂν δηλίᾳ τεμὼν δόρυ.
Χο. "Ἆρ' ἐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ ἀγαθοὶ
" Θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν;
Λύ. Σὺ μὲ λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύρωσαι λόγοις·
Ἐγὼ δ' δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
Ἄγ', οἱ μὲ Ἑλικῶν', οἱ δ' Παρνασσὸν πτύχας
Τέμνειν ἄνωθ' ἐλαύνετ' ὑλοργοὺς δρυὸς
Κορμούς· ἐπεὶδὰν δ' εἰσκομισθῶσιν πόλιν,
Βωμὸν περιξ νήσασθε ἀμφὶ πυρ ξύλα,
Ἐμπρήσατ' αὐτῷ, κἄπυρώτε σώματα
Πάντων, ἵν' εἰδῶ, ἕνεκ' οὐχ ὁ κἀδμείων
Κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ πρυμνῶ πάλε.
Ὑμεῖς δ' πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
Γνώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον γεναίζετε
Τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ κἄμὲ δόμων

Hæc quidem oratio contrariam tuæ
Sententiam habet de rebus propositis.
Verum liberos hosce cur vis occidere?
Quid verò tibi fecerunt? Unâ *in re* te sapientem existimo,
Quòd posteros optimorum virorum, cum ipse malus sis,
Metuis: sed tamen hoc nobis *est* grave;
Si propter tuam timiditatem moriemur.
Quod æquum erat, ut à nobis, qui meliores sumus, tibi contingeret,
Si Jupiter justum erga nos animum haberet.
Si igitur tu imperium hujus terræ vis habere,
Sine nos exules exire ex hâc terrâ.
Per vim verò nihil facias *nobis*, aut patieris gravia *mala*,
Cùm flatus dei mutatus tibi fuerit.
Proh! O terra Cadmi (ad te enim veniam,
Verba probrosa *in te* congerens)
Itane opem fertis Herculi, & liberis *ejus*?
Qui solus pugnâ cum omnibus Minyis congressus,
Fecit ut Thebæ libero oculo cernerent *lucem*.
Neque Græciam laudo, neque potero patienter unquam
Tacere, pessimam experiens in filium meum,
Quam oportebat pueris istis ignem, hastas, arma
Ferentem, *auxilio* venire, marinarum purgationum,
Terræq. *purgatæ* causâ ob labores, quos *Hercules* exantlavit.
Hæc vobis, ô liberi, neque Thebanorum civitas,
Neque Græcia præstat: ad me verò amicum imbecillum
Respicitis, qui nihil sum, præter strepitum linguæ.
Defecerunt enim vires, quas prius habuimus:
Senectute autem tremula *sunt* membra, & evanidum robur.
Quòd si essem juvenis, & adhuc valerem corpore,
Arreptâ hastâ flavum hujus capillum
Cruentarem utique; ut ultra Atlanticos
Terminos metu fugeret meam hastam.
Ch. "An non occasiones dicendi boni
" Homines habent, etiamsi tardus sit aliquis ad dicendum?
Lyc. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es:
Ego verò tibi pro tuo sermone malefaciam.
Agite, alii quidem *in* Heliconem, alii verò *in* Parnassi valles
Lignatores profectos jubete secare quercuum
Truncos: postquam verò in urbem importati fuerint,
Circum aram cumulantes utrinque constructa ligna,
Incendite, & cremate corpora ipsorum
Omnium; ut sciant, quòd mortuus *Creon* non
Imperat huic terræ, sed ego nunc hæc *obtineo*.
Vos verò, senes, qui adversarii meis
Consiliis estis, non solùm lugetis
Liberos Herculis, verùm etiam familiæ *vestræ*

V. 220. Ὃς εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν) De Minyis, quos cum *Ergino* illorum Rege, *Thebani Creontis* gratiâ vicit *Hercules*, vide suprà ad v. 50. Et *Apollodor.* l. 2. c. 4. §. xi. V. 224. Νεοσσοῖς τοῖσδε) Puerulis hisce: de voce νεοσσὸς pro *Filiolus*, vide quæ Nos ad *Heraclid.* v. 240. V. 225. Ποντίων καθαρμάτων, χέρσου τ' ἀμοιβὰς) Ita *Pindarus* de eodem *Hercule*, *Nemeonic.* Od. 1. Ὅσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανὼν, Ὅσους δ' Πόντῳ θηρας ἀϊδροδίκας. *J. Barnes.* V. 234. Ὦς Ἀλαντικῶν πέραν ὀρέων) Aliàs vocat τέρμονας Ἀλαντικὰς, ut *Hippolyt.* v. 3. Ὅσοι τε πόντιοι, τερμόνων τ' Ἀλαντικῶν. Hoc est, ad Oceanum extremum, *Atlanticum* dictum, qui *Cæli* terminus dicitur, quia Visui videtur Cælum terminare; ut *Scholiastes* ad illud *Hippolyt.* v. 746. Τέρμονα κυρεῖν Οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει. Alii de *Gaditis* sumunt; ubi Mons *Atlas*. De *Atlante* autem Monte *Mauritaniæ* consule Geographos; & *Strabonem* præcipuè l. 17. in *Libyâ* & *Mauritaniâ*. Idem quæ Nos supra ad *Ion* v. 1. *J. Barnes.* V. 241. Ἀνωχθ') Ἀνωχθε pro ἀνέωχθητε. Ita *Rhes.* v. 987. in quem locum vide quæ Nos, item ad *Troad.* v. 1260. Ubi similiter πέπαχθε, pro πεπέχθητε. *Idem.* V. 243. Βωμὸν περιξ νήσαντες) Mos erat Antiquis, quâdoquidè *Asylorum* sanctitas intemeranda videbatur, ubi sine Deorum Offensione aliquem ab *Aris* voluerunt extorquere, *Flammâ* & Incendio illum inde propellere. Ita *Andromach.* v. 256. Πῦρ σοι περισσόν. *Schol.* Ἐθος ἦν τοῖς εἰς βωμὸν καταφεύγουσι, πῦρ περιφέρειν. Hinc & *Seneca* in hunc ipsum locum, quem tamen videtur non satis intellexisse, quia totum ille Templum incendio potiùs absumere velle *Lycum* ait, quàm Vindictæ suæ excidere; cùm reverâ *æstu tantùm Supplices absterrebant*: Ita inquam, *Seneca* Hercul. Fur. v. 506. *Congerite Sylvas, Templa Supplicibus suis Injecta flagrent: Conjugem & totum gregem Consumat unus igne subjecto rogus.* Vid. infrà ad v. 285. De Igni autem iis admoto, qui ad Aras confugissent, vide præterea *Turnebi* Adversaria l. 9. c. 12. *Josua Barnes.* V. 249. Οὐ μόνον γεναίζετε τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ κἄμὲ δόμων πύχας, ὅταν παχὺ π) Οὗτος ὁ νῦς, Ὑμεῖς, ὦ πρέσβεις, οἱ πολυπεραμόνως συμπαθοῦντες τοῖς τέκνων παθέσι, οὐ μόνον γεναίζετε αὐτοὺς, ἀλλὰ κὶ ὑμᾶς κὶ τὸ ὑμετέρων δόμων δυσυχίας, ὅταν ὁ δόμος πάχυ π κακὸν ἐξ ἐμοῦ· ἄλλως, πάχυτε,

πάσχητε, δηλονότι ὑμεῖς. Similis illa Locutio, licet in Sensu dissimili, D. *Luc.* c. 23. v. 28. Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων ὑμῶν. Notandum est verò στενάζετε non esse hoc in loco *Imperandi* Modi, is enim nunquam cum ὅ legitur, sed cum μή. At *Indicativi* & est ἀπειλητικὸν, hoc modo, Vos quidem hos pueros & illorum casum lugere vobis videmini; at id quidem non singulare facitis; lugetis enim, ut brevi apparebit, etiam vestras calamitates, quas vobis familiisque vestris infligendas pronuntio. *Josua Barnes.*

Τύχας, ὅστις * πάσχει τι· μεμνήσεσθε δή, * al. πάσχητε.
Δῆλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.
Χο. Ὦ γῆς λόχευμα, τοὺς Ἄρης σπείρει ποτὲ,
Λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γλῶσσαν,
Οὐ σκῆπτρα χερὸς δεξιᾶς ἐρείσματα
Ἀρεῖτε, κἀπ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα
Καθαιματώσετ'; ὅστις ὁ Καδμεῖος ὤν,
Ἄρχει κάκιστος τῶν νέων, ἔπηλυς ὤν;
Ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσῃς χαίρων ποτέ,
Οὐδ', * ἃ πόνησα πολλὰ ἐγὼ κἀμῶν χερὶ, * Vid. infrà ad v. 281.
Ἕξεις, ἀπέρρων δ', ἔνθεν ἦλθες, ἐνθάδε,
Ὑβρίζ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος, ὃς κτενεῖς ποτε
Τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· ὃς τοιοῦνδε γῆς
Ἐνερθ' ἐκφυγὼν κρύπτεται λιπὼν τέκνα.
Ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
Ὁ δ' ὠφελήσας, ἀξίων ὃ τυγχάνει·
Κἄπτεται πράσσων πολλ' ἐγὼ, φίλους ἐμοὺς
" Θανόντας εὖ δρῶν, ἃ φίλων μάλιστα δεῖ.
Ὦ δεξιὰ χείρ, ὡς ποθεῖς λαβὴν δόρυ,
Ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας.
Ἐπεί σ' ἔπαυσ' ἂν, δοῦλον ἐννέπων μέ,
Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
Ἐν αἷς σὺ χαίρεις. " ὃ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
" Στάσει νοσοῦσα, κἀκβοῖς βιβλώσκεται·
Οὐ γάρ ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο.
Με. Γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ ἕνεκα
" Ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεών.
Ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότας δυσμένεια,
Πάσχητε μηδέν. τῶνδ' ἐμῆς, Ἀμφιτρύωνος,
Γνώμης ἄκουσον, ἢν τί σοι δοκῶ λέγειν.
Ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ ὃ φιλῶ,
Ἃ ἔπεκτον, ἃ μὴ ᾔδησα; κἀ τὸ καὶ θανεῖν
Δεινὸν νομίζω· " τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
" Ὃς ἀντιλέγει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
" Ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεών,
" Μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐξθρῶσιν γέλων
" Διδόντες, ὑμῶν τῷ θανεῖν μεῖζον κακόν.
Ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.
Σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν. εὐκλεὴς δορὸς,
Ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν ἡλίου θανεῖν ὕπο·
Ὑμᾶς δ' ἀμπτυχὴ εὐκλεὴς πόσις,

Calamitates, quando aliquid patietur: recordemini verò,
Vos servos esse meæ tyrannidis.
Ch. O partus terræ, quos Mars seminavit olim,
Nudans amplas genas Draconis,
Non bacula dextræ manûs fulcimina
Tolletis, & viri hujus impium caput
Cruentabitis? qui cùm non sit Thebanus,
Dominus est teterrimus juvenum, advena cùm sit?
Verùm tu non imperabis mihi unquam lætus,
Neque, quæ ego multo labore manibus meis comparavi,
Habebis, sed cum tuâ pernicie discedens unde venisti, illic
Injustè vivas. Nam me vivente nunquam occides
Liberos Herculeos: non tam procul terram
Subter latet ille relictis liberis.
Nam tu quidem hanc terram perdidisti:
Ille verò cùm profuerit *ei*, non consequitur digna *præmia*.
Deinde multa facio ego, amicos meos
" Beneficiis afficiens mortuos, ubi amicis maxime opus est.
O dextra manus, quàm cupis sumere hastam,
Sed per imbecillitatem amisisti opportunitatem;
Alioqui te compescuissem, qui me servum appellas,
Et Thebas has gloriosè incoleremus,
In quibus tu lætaris: " neque enim rectè sapit civitas
" Seditione laborans, & malis consiliis,
Nunquam enim aliàs te dominum *sibi* comparâsset.
Me. Laudo *vos*, ô senes: amicorum enim gratiâ
" Amicos iram justam habere convenit.
Sed propter nos irati dominis
Nihil patiamini: sed meam, Amphitryo,
Sententiam audi, si quid tibi videar *rectè* dicere.
Equidem liberos amo: quomodo enim non amarem,
Quos peperi, quos enixa sum? & mortem
Miseram judico: sed necessitati
Qui resistit, eum hominem stultum existimo.
" Nos autem, quando mori necesse est, mori convenit,
" Non igne consumptos, & hostibus risum
" Moventes: quod mihi *videtur* morte ipsâ majus malum.
Debemus enim multum decus *nostræ* familiæ. *Nam*
Te quidem opinio gloriosa belli cepit, *armorúmq; gloriâ floruisti*:
Quare non *est* ferendum, ut moriaris præ timiditate:
Meus verò maritus *vel* sine *multorum* testimonio *est* gloriosus,

V. 252. Ὦ γῆς λόχευμα, τοὺς Ἄρης σπείρει ποτὲ) Ὦ Θηβαῖοι, ὧν πατέρες ἐκ αὐτοχθονος ἔφυτε, ὑπὸ Ἄρεως ὁ Κάδμος ἐξ ὄφεως Ἀρείου ὀδόντων ἔσπειρε. De quâ re vide quæ Nos suprà ad v. 5. *Jos. Barnes.* V. 260. Ἀπέρρων) Itâ Docti Viri censent legendum junctim, cùm priùs ἀπ' ἔρρων legebatur. V. 262. Οὔ τοσοῦνδε γῆς ἔνερθ') Juxta illud, Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ Γῆς, ὅσσον ἔραννός ἐς' ὑπὸ Γαίης. V. 267. Οὗ φίλων μάλιστα δεῖ) De Pietate & Charitate in *Mortuos* hic locus agit; qui quidem *Mortui* ferè ex hâc luce remoti oblivioni traduntur, nec illorum Merita aut Beneficia ampliùs à Vivis memorantur. Quòd Mortuorum Gratia citò perit, consulantur Locorum Communium Scriptores; præcipuè *Stobæus* Capite *Florilegii* ultimo, ὅτι πλείστων ὁ θάνατον διαρρεῖ τάχιστα ἡ μνήμη. *Josua Barnes.* V. 269. Ἐν δ' ἀσθενείᾳ) διὰ τὴν ἀσθένειαν, ἐπὶ τῷ ἄγαν γήρως ὑφέρπουσαν. Senex *Chorus*, Brachium suum alloquitur, cui vellet maximè jam pristinas Juventæ Vires restitui; ut contra *Lycum* tyrannum pugnaret. V. 281. Ἃ ἔπκτον, ἃ μὴ ᾔδησα) pro ἃ ἔπκτον, ἃ ἐμὴ ᾔδησα, necesse est enim omninò, ut posteriùs ἃ producatur; quod aliter non fieret, sine coalitione. Sic suprà v. 259. V. 285. Μὴ πυρὶ καταξανθέντας) De Igne Aris admoto, ad torrendos & fugandos *Supplices*, vide suprà ad v. 243. Nisi verò igni huic cederent illi, ad mortem usque torrebantur. Adeo ingeniosa erat Crudelium hominum Impietas, ut sic se Deorum Aras violaturos non putarent; *nempe* si *Supplices* ab iis vi non abstraherent, id enim esset Sacrilega in Deos injuria; at igni tantùm vel ad Mortem cogerent, si Aras ejus Metu voluntariò coacti relinquerent; vel ad Mortem usque torrerent. *Josua Barnes.* V. 286. Οὐμοὶ) Ὦ ἐμοὶ, Clausula præcedens loco *Antecedentis*. V. 290. Ὑμᾶς δ' ἀμπτύχητος εὐκλεὴς πόσις) Ὁ ἐμὸς ὁ πόσις, ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἐὰν ἐγὼ ὑπ' αὐτῷ ταύτῳ τῷ μάρτυρι μάρτυρωμαι, ὅμως εὐκλεής ἐστι, διὰ τὰς ὁμολογημένας πᾶσιν εὐεργεσίας, καίπερ ἐν ἐρήμοις καὶ ἀμάρτυρήτοις πεπραγμένας. *Josua Barnes.*

Ὅς τόσδε παῖδας οὐκ ἂν ὀκνώσαι θέλοι,
Δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
Καμνουσι τοῖς * αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ·
Ἐμοί τε μίμνει ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
Σκέψαι δ' ὅπως σὺ ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
Ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο;
Καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν;
Ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;
Ἦκεν φόβῳ σκαιὸν ἄνδρ' ἐλθὼν, χρεών,
Σοφοῖσι δ' εἴκειν, καὶ πεθραμμένοις καλῶς· 300
Ῥᾴον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις.
Ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ προαιτησαίμεθα
Φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
Πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ τοὐνδυεῖν σωτηρίαν·
Ὡς τοὺ ξένων τρέσωπα φεύγουσιν φίλοι. 305
Ἓν τ' ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
Τόλμα μεθ' ἡμῶν δύστον, ὃς μέλει σ' ὅμως.
Προκαλέμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν.
Τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
Πρόθυμός ἐστιν· ἡ τροθυμία δ' ἄφρων. 310
Ὁ χρὴ γὰρ, ἢ θεοὺς μὴ θεῶν δίκης ποτέ.
Χο. Εἰ μὲν ἀθενόντων τῶν ἐμῶν βραχίονων
Ἦν τις ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἄν.
Νῦν δ' ἡδέν ἐσμεν· σὸν γὰ τένδυθεν σκοπεῖν,
Ὅπως διώσῃ τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων. 315
Αμ. Οὔτοι τὸ δεῖλον, ἠδὲ τῷ βίῳ πόθος.
Θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παῖδ' ἵ βέλτιστ' ἐμοὶ
Σῶσαι τέκν', ἄλλως δ' ἀθλιώτατον ἔοικ' ἐρᾶν.
Ἰδοὺ πάρεσιν ἥδε φασγάνῳ δέρη,
Κενεῖν, φονεύειν, ἱέναι πέτρας ἄπο· 320
Μίαν γ' ὦ νῷν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα.
Κτεῖνόν με, καὶ τλῆθ' αἰτίαν παίδων πάρος.
Ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
Ψυχορραγοῦντα, καὶ καλοῦντα μητέρα,
Πατέρ τε πατέρα· τἄλλα δ', εἰ τρέφουσιν εἶ, 325
Πρᾶσσ'· ἡδὺ δ' ἀλκὴ ἔμμοχθον, ὥστε μὴ θανεῖν.
Με. Κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι, χάριτι τρόσδεξαι χάριν

Qui liberos hos haud ſervari velit,
Malam famam adeptos: "nam generoſi
" Male audiunt ob infamiam liberorum.
Mihique exemplum viri non *eſt* rejiciendum.
Verum conſidera, quomodo ſpem tuam reputem.
An puras filium tuum è terrâ venturum?
At quis mortuorum ex Plutonis *ædibus ad ſuperos* rediit?
An *hoc puras*, quaſi verbis hunc delinire poſſimus?
" Minimè, conveniet virum ſtultum hoſtem fugere,
" Sapientibus verò & honeſtè educatis cedere:
Facilius enim pudorem retinens voti compos fias.
Sed venit mihi jam in mentem, ſi deprecando impetraremus
Exilia liberorum horum: ſed hoc quoque miſerum *eſt*,
Salutem miſerabili cum paupertate adipiſci:
" Quia amici fugiunt vultum hoſpitum;
" Unumque diem ſolum jucundum aſpectum habere dicunt.
Auſis nobiſcum mortem *oppetere*, quæ nihilominus te manet.
Provocamus, *ac obteſtamur* generoſitatem, ô ſenex, tuam.
Quiſquis enim calamitates Deorū, *i.e. à Dius immiſ.* patiēter tolerat,
Promptus eſt. Hæc tamen promptitudo *eſt* amens.
Quod enī *fieri* neceſſe eſt, *id* nullus Deorum unquam irritū faciet.
Cho. Si valentibus quidem meis brachiis
Injuriam quis faceret, facilè compeſceretur *à me*;
Nunc verò nihil ſumus: tuum igitur *eſt* poſthac conſiderare,
Amphitryo, quâ ratione repellas has calamitates.
Am. Non timiditas, neque deſiderium vitæ,
Prohibet me quin moriar, ſed volo filii
Liberos ſervare, alioqui impoſſibilia viderer affectare.
Eū adeſt hæc cervix enſi,
Ut pungatur, ut cædatur, ut de ſaxo deturbetur:
Unam verò nobis ut hanc gratiam, ô rex, des, precamur:
Interficias me, & miſeram hanc antequam pueros,
Nè liberos intueamur, ſpectaculum impium,
Animam per vim efflantes, & vocantes matrem,
Et patrem patris, reliqua verò, ſi lubet tibi,
Facias: non habemus enim auxilium, quod a morte nos liberet.
Me. Et ego te ſupplex rogo, ut addas gratiæ illi gratiam

V. 291. Ὅς τόσδε παῖδας) Ὁ νῦς, ὃς πόσις, ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι, ὁ πατὴρ αὐτῶν, ὡς γνήσιος ὢν ἀνὴρ καὶ παντελῶς μεγαλόψυχος, μᾶλλον θέλῃ τοὺ παῖδας αὐτῶν δι' εὐκλειαν θανεῖν, ἢ δυσκλεῶς τὸν βίον μηκύνειν. Malè itaque *Scaliger* εἰ legit, pro ὃς; Meliùs paulò *Aldina* Editio ὡς legebat. *Joſ. Barnes.* V. 299. Ἦκεν φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεὼν, Σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ πεθραμμένοις καλῶς.) Ὁ νῦς, ἦκεν χρεὼν φεύγειν, ἐπὶ τῷ σκληρῷ, τοὺ σκαιοὺ καὶ δυσμειλίκτους καὶ ἀπροσωπήτους ἀνθρώπων, ὧν δ' ἐχθρός πως σοφὸς ἢ καὶ εὖ πεθραμμένος, μᾶλιστα τοῦτο εἶκειν χρή. Similem ferè ſententiam habemus ſupra ad *Heracl.* v. 459. Σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ· τοῖς σοφοῖς δ' ἐγκτὸν σοφῷ Ἔχθραν ζωπάσῃν, μὴ μαθεῖ φρονήματος. Πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ τυχῆς τις ἂν τύχῃ. Quorum ultimo verſui ſimilis & in hoc loco, Ῥᾴον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις. Viciſſim ſe loci explicant. Περὶ σκαιότητος ἢ, ὅτως ὁ Ἱεροκλῆς παρὰ Στοβαίῳ λόγῳ πϐ'. Περὶ Φιλαδελφίας, (Extat inter Fragmenta *Hieroclis* ad p. 232. &c.) Ἔστιτα κἂν ὄντως τοιοῦτος ἦ [ὁ Σκαιὸς δηλονότι καὶ δυσμείλικτος] ἀδελφὸς, ἀλλὰ σύγε, φαίην ἄν, ἀμείνων εὑρέσθαι, καὶ νίκησον αὐτοῦ τὴν ἀγριότητα ταῖς εὐποιίαις· ἐπεὶ τοίγε οὐδὲ πολλὴ χάρις, τοῖς εὐγνώμοσι προσενεχθῆναι μᾶλλον, ἀλλ' ἀνδρὸς ἔργον καὶ πολλοῦ ἄξιον ἀποδοχῆς, τὸν ἀβέλτερον καὶ σκαιὸν περιῶναι τοῖς ἐς αὐτὸν πεφιλημένοις. Et cætera in hanc rem *Graviſſimè*, penè dixeram, niſi hoſtis eſſet Gruci, *Chriſtianiſſimè*. Hæc autem præcipuè huic loco affixi, ut quis ſit σκαιὸς hoſtis ſciatis, ex hoc σκαιῷ fratre; quodque cùm tantam σκαιότητα in fratre toleratu ſit difficilis, in hoſte multò difficiliùs feretur. *J. Barnes.* V. 301. Ῥᾴον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις) Ῥᾴον γὰρ ἐκ τῶν σοφῶν ἐχθρῶν τύχοις ἂν αἰδοῦς καὶ ἐλέους, ὑφαλωφὼς τὰ φίλα παρ' αὐτῶ. Στρεπταὶ γὰρ φρένες ἐθλῶν. Juxta *Homerum* Iliad. ο'. v. 203. Ἦπ μεταστρέψεις; Στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐθλῶν. *Scholiaſtes* in locum, Στρεπταὶ) συμπαστρέπτοι, εὔπιστοι (lego εὐπτῆστοι) εἰς τὸ ἀγαθόν. Vide Notam ultimò præcedentem. *J. Barnes.* V. 304. Περιβαλεῖν σωτηρίαν) Ad verbum, *Salutem veſtis modo induere.* Inſignis *Metaphora*, nec Optimis Authoribus ignota, nec *Euripidi* ſingularis, idem enim *Iphigen.* Aul. v. 934. Τοσοῦτος οἶκτον περιβαλὼν κατασκῶ. Sic *Tacitus* Annal. l. 12. *Quorum Rex Izates ſocietatem Meherdatis palàm induerat.* Sic *Cæſar* l. 7. *Se ipſi acutiſſimis vallis induebant.* Sic *Virgil.* Æn. l. 10. v. 681. *An ſeſe mucrone ob tantum dedecus mens Induat.* Hinc & Nos *Franciados* l. iv. v. 497. *Nam gratos Apibus Flores & dulcia Tempe Induerat, Veterum Patrimonia longa Parentum.* Cujus Dictionis manifeſtiùs Exemplum habes *Jeremiæ* c. 43. v. 12. Induet ſe Ægypto, i. e. Poſſidebit eam. Quin *Homerus* omnium Elegantiarum Pater, μεταλλῶν ὀπισθόδομον ἀλλὰ eodem modo dixit. *Joſua Barnes.* V. 309. Ἐκμοχθεῖ) *Perdurat.* Senſus loci eſt hujuſmodi, Ὅστις, &c. Quicunque in apertis & inevitalibus periculis poſitus, etiamnum ſpe perdurat & Deorum fata mutari tandem aliquando expectat, is quidem *Homo* valdè *Prompti* animi eſſe agnoſcitur; ſed ea quidem *Promptitudo* ſtultitiâ non caret. Quod enim Fato ſtatutum eſt; id nemo unquam Deorum irritum faciet, Οὐδεὶς θεῶν θέσπι κατὰ μοῖραν γενόμενα. *Joſua Barnes.* V. 313. Ἦν τις ὑβρίζων) *Scaliger* legit, ὧν τις ἂν ὑβρίζων, quia putabat τις aliter corripi debere; ſed nec ea *Lectio* hìc neceſſaria, eò quòd τις produci poteſt regulariter, ob ſequens *Aſperum. Idem.* V. 316. Οὔτοι τὸ δειλὸν) Τὸ δειλὸν, pro ἡ δειλία, vide quæ Nos ſuprà ad v. 75.

* Ταύτῃ,

*Ταύτῳ, ἵν' ἀμφοῖν ἐς τάφον εἰργάσῃ διπλᾶ. ** al. Ἄλλῳ.
Κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
Δόμους ἀνοίξας, νῦν γὰρ ἐκκεκλείσμεθα.
Ὡς ἄλλα ταῦτά γ' ἀπολάχῃσ' οἴκων πάρος.
Λυ. Ἔα γάρ· οἴχῃ κλῆθρα προστόλοις λέγω.
Κοσμεῖσθ' ἕσω μολόντες· ἡ φθονερὰ πέπλων.
Ὅταν δ' κόσμον προβαλῃσθε σώμασιν,
Ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρα δύσων χθονί.
Με. Ὦ τέκνα, σμῶρτε τ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
Πατρῷον εἰς μέλαθρον· ἢ τῆς ὑσίας
Ἄλλοι κρατοῦσι, τόδ' ὄνομ' ἔδ' ἡμῖν ἔτι.
Αμ. Ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
Μάτην δ' παγδός τοι νεῶν ἐκλήζομην.
Σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσθα, ἢ 'δόκεις εἶ, φίλος.
Ἀρεῖ σε νικῶ, θνητὸς ὢν, θεὸν μέγαν.
Παῖδας γὰρ ἢ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
Σὺ δ' εἰς μὲ συνὰς κρύφιος ἦπίσω μολεῖν,
Τἀλλότρια λέκτρα, δόλῳ κἀσενὸς, λαβών·
Σώζειν δ' τοὺς σοὺς σὸν ὄπασας φίλους.
Ἀμαθής τις εἶ θεὸς, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Αἴλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ
2 Μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
3 Τὰν καλλίφθογγον κιθάριν
4 Ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ.
5 Ἐγὼ δ' τὸν γᾶς, ὑπέρων τ' ἐς ὄρφνάν
6 Μολόντα, ποῖά θ' ἕτε Διὸς νιν εἶπω,
7 Εἴτ' Ἀμφιτρύωνος ἴνιν,
8 Ὑμνῆσαι στεφάνωμα μόχθων,
9 Δι' εὐλογίας θέλω.
" 10 Γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων,

Hanc quoque, ut ambobus unus rem gratâ facias dupliciter.
Permitte mihi, ut liberis addam ornatum mortuorum,
Ædibus apertis; nunc enim excluſi ſumus:
Ut ſaltem hæc conſequantur ex ædibus patris.
Ly. Erunt hæc: dico igitur miniſtris, ut aperiant claustra;
Ornemini intro profecti: non invideo *vobis* veſtes.
Ubi verò ornatum corporibus applicaveritis,
Veniam ad vos, merſurus ſub terram inferorum.
Me. O liberi, ſequimini matris miſerum pedem
In domum paternam, in quâ facultates *veſtras*
Alii tenent; nomen verò nobis adhuc reſtat.
Am. O Jupiter, fruſtrà ergò te ejuſdem-tori-ſocium habui;
Fruſtra etiam filii *tui* particeps vocor:
Tu enim es amicus imbecillior quam videbaris eſſe.
Virtute *igitur* te ſupero Deum magnum ego mortalis:
Neque enim prodidi liberos Herculis.
Tu quidem clàm noveras venire in *meum* thalamum,
Occupans alienum lectum, nemine concedente:
At non noviſti ſervare tuos amicos:
Imperitus aliquis es Deus, aut non es juſtus.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Ælinon quidem læto
2 Cantu Phœbus reſonat,
3 Sonoram citharam
4 Pulſans aureo plectro.
5 Ego verò in terræ, & inferorum caliginem
6 Ingreſſum ſive natum Jovis ipſum dixero,
7 Sive Amphitryonis filium,
8 Celebrare, laborum coronam,
9 Laudibus volo.
" 10 Laudes enim generoſorum laborum,

V. 328. Ταύτῳ, ἵν' ἀμφοῖν &c.) Quùm antehàc Prima Vox deeſſet in omnibus, magno Verſûs & aperto detrimento; *Joban. Miltonus*, μίαν in limine ponit, cujus tamen ultima brevis eſt ante Vocalem; niſi fortè ob *aſperum*; nec ideo rejicio, ſed quòd μίαν præceſſit v. 323. Et jam de *aliâ* gratiâ loquitur Poeta. Quare vel ἄλλῳ hìc legendum, vel cum *Scaligero* ταύτῳ, quam Lectionem in Textum admitto, ἄλλῳ inter *Varias* repono. *Joſua Barnes.* V. 329. Κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν) Κόσμον νεκρῶν, ἤγουν κόσμον νεκροστόλον, ἐνδύτα ἁπλογόπι μέλανα. *Idem.* V. 331. Ὡς ἄλλα ταῦτά γ' ἀπολάχῃσ' οἴκων πάρος) Hoc in loco ἄλλα præter ſolitum pro *ſaltem*, ſic Ἀλλά γε, ἀλλ' ἔνγε, *at certè, ſaltem*; ſic *Heſych.* Ἄλλα, κἄν, ἢ ὅπ τάδε. Sæpe hâc voce *Euripides* ita utitur; ſicut non ſemel teſtabimur. Ταῦτά γ') Ita verò hìc ſcribo Verſûs causâ; cùm olim τἄῦτ' tantùm legebatur; quanquam & aliàs poſſet ſtare vetus Lectio, ſi ὁ in ἀπολάχῃσι produceretur ob λ ſequens, quæ eſt litera ἐκτατική. *Joſ. Barnes.* V. 335. Δύσων χθονὶ) *Canterus* δῦσων, *Scaliger* δῦσων. Sed & δῦσων ſtabit; nam & *Activè* aliquando uſurpatur & *Mergo*, vel *immergo* ſignificat *Theophraſto*: Nec ut propriè *ſubeo*, ſed & *ſubire-facio*; de quâ Formâ *Hebræis* conformi vide ſupra ad *Ion.* v. 1596. *Joſua Barnes.* V. 340. Μάτην δ' παιδός τοι νεῶν ἐκλήζουθην) Vid. ſupra à v. 149. ubi de κοινεῶν, & *Scaligeri* hujus loci Lectione, quæ hæc eſt, Μάτην δ' παιδὸς κοινεῶν ἐκλῃζόμην. Et illam ſanè in Textum recepiſſem, ſi *Amphitryon* eſſet κοινεῶν παιδὸς dicendus, nec potiùs Ζηνὸς κοινεῶν, cujus & ſuprà ὁμόγαμος & σύγγαμος dicitur. Quanquam & in hoc ſenſu dicendus videtur *Amphitryon*, *Jovis* filii *Herculis* κοινεῶν, quia habuit Commune cum *Jove* nomen illius Patris. Hæc habui pro hâc Lectione dicenda. Judicet Lector. *Joſua Barnes.* V. 344. Ἦπίσω) Ἐπίσαμαι, ab ἵσημι, *ſcio*: Imperfect. Ἠπιστάμην, ἠπίσασο, *Ionicè* ἠπίσαο, *Atticè* ἠπίστω, in ſecundâ Perſona. V. 348. Ἐπ' εὐτυχεῖ) Cùm in Veteribus omnibus excuſis libris legeretur junctim ἐπεὐτυχεῖ monſtro vocabuli, pro quo Nonnulli legendum putabant ἀπεὐτυχεῖ, quaſi id monſtri *infelix* ſignificaret, Nos disjunctim ἐπ' εὐτυχεῖ, ſcribimus in *Græco* Textu & *læto* exponimus, non modò quod ἐπεὐτυχὴς verbum ſit nullius ſenſûs aut authoritatis, ſed etiam quòd ita legit *Athenæus* l. 14. p. 619. Λίνος ὃν καὶ Αἴλινος ὁ μόνον ἐν πένθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ (ita corrige pro μολπῷ) κατ' Εὐριπίδην. Quam notam nos *Æmylio Porto* acceptam libentèr damus, æquiores in illum, quàm ille in *Henricum Stephanum*. V. 354. Ἶνιν) Ita cum Circumflexo ſcribo, quia penultima producitur Ἶνις ὁ filius & ἡ filia, (ut ab *Euripide* alicubi uſurpatur) ab ἶς, ἰνὸς *Robur*. Vid. ad *Troad.* v. 570. V. 355. Ὑμνῆσαι στεφάνωμα μόχθων) Στεφάνωμα vocat *Herculis* Perfectam Δωδεκαθλίαν, quâ finitâ, velut egregiâ *Coronâ* tactâ, illius Gloria cingebatur. De *Herculis* autem laboribus vide *Virgilii* Æn. l. 8. v. 288. -----*Ut prima Novercæ Monſtra manu, geminoſque premens eliſerit Angues: Ut bello egregias idem diſjecerit Urbes Trojamque Oechaliamque; ut duros mille labores Rege ſub Euryſtheo, fatis Junonis iniquæ Pertulerit*, &c. Item *Apollonii* Scholiaſten ad *Argon.* l. 4. Item *Senecæ Herc. Fur.* ad v. 527. Et *Ovidii* Metamorph. l. ix. Fab. 3. *Ergo ego fœdantem peregrine templa cruore Buſirin domui?* &c. Item *Ovidii* Epiſt. Heroidum, in Epiſtolâ *Deianiræ* ad *Herculem*, *Græcè* & *Latinè* memoratos habes apud toties mihi laudatum *Nicolaum Lloydium* in Lexico ſuo Poetico, titulo *Hercules*. Denique *Lilius Gyraldus* Vitam *Herculis* operâ haud ſegni conſcripſit. Sed ut *Virgilius* Georg. l. 3. v. 5. *Quis aut Euryſthea durum, Aut illaudati neſcit Buſiridis aras?* Quis de *Alcidæ* laboribus nec tando audivit? Nos quoque ad *Heraclid.* v. 949. & ad *Ion.* v. 1161. Attigimus, & in hoc ipſo Choro à v. 359. ad finem uſque Chori ab *Euripide* enumerantur. *Joſua Barnes.* V. 357. Γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων τοῖς θανοῦσιν ἄλαμα) *Defunctis decus addit, Mortis neſcia Virtus*, ita Nos Vertimus, quùm hunc locum *Gretius* in Excerptis omiſerit. Juvat in hanc rem Veterum dicta hìc repetere. *Quo mihi rectius eſſe videtur, Ingenii, quàm Virium, opibus, Gloriam quærere; & quoniam Vita ipſa, quâ fruimur, Brevis eſt,*

eſt, *Memoriam noſtri, quàm maximè longam efficere. Nam Divitiarum & Formæ Gloria fluxa atque fragilis eſt; Virtus clara æternaque habetur. Saluſtius*, Bell. *Catalin.* in Principio. *Mihi Scipio quanquam eſt ſubitò ereptus, vivit tamen. Virtutem enim illius Viri ſemper amavi; quæ extincta non eſt, nec mihi ſoli verſatur ante oculos, qui illam ſemper in manibus habui; ſed etiam Poſteris erit clara & inſignis. Lælius* apud *Ciceronem* de *Amicitiâ* ſub finem. Φάσωμεν πρὸς κῦδος ἔχειν Ἀρετάν· Πλεῖστος ὃ δειλοῖσιν ἀνδρώποις ὀμιλεῖ, *Bacchylides*. Καὶ ὁ μὲν πόνος πρὸς χείνον βραχύς· ἡ δὲ ὑπὲρ τοὺς πόνους ἀμοιβὴ τέλος ἔχει τὸ χείνῳ, ἐδὲ μαραίνεται. D. *Chryſoſtom.* 1 Tom. λόγῳ μϛ. Edit. *Savil.* Ἄνευ πράξεως Καλὸν μὲν Πόνος, ὁ μὲν Πόνος οἴχεται, τὸ δὲ Καλὸν μένει· Ἂν τι ποιήσας Αἰχεῖν μεθ' Ἡδονῆς, τὸ μὲν Ἡδὺ οἴχεται, τὸ δὲ Αἰχεῖν μένει. *Muſonii* dictum apud *A. Gellium* l. 16. ex quo videtur *Chryſoſtomus* ſuperiùs dictam ſententiam adornâſſe. Quanquam & ante utrumque *Cato* Senior ſimilitèr dixerit, *Siquid Vos per Laborem rectè feceritis: Labor ille à Vobis citò recedet, benefactum à vobis, dum vivitis, non abſcedet: ſed ſiquid per Voluptatem nequitèr factum feceritis; Voluptas citò abibit, nequitèr factum illud apud vos ſemper manebit.* Joſua Barnes.

V. 359. Πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος) Hinc incipit Catalogus *Herculis* laborum, de quibus vide ſupra ad v. 355. V. 361. Πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη, ξανθὸν κρᾶτ' ὑπνωτίσας, δεινῷ χάσματι θηρός) *Hercules* ita Corpus ſuum *Leonis* tegmine cooperuit, ut Capite Leonis ſupra illius Caput poſito, Os illius ex hiatu Leonis pateret. *J. Barnes.* V. 364. Τὰν ὀρεινόμον ἀγελείων Κενταύρων ποτε γῶναν) De Centauris *Hylæo*, *Pholóque*, aliiſq; in *Pholoe* ſylvâ ab *Hercule* occiſis, Vide *Virg.* Interpretes ad Æn. l. 8. v. 294. *Tu Nubigenas, Invicte, bimembres, Hylæumq; Pholumq;* &c. *Apollod.* Bibliotheca. l. 2. c. v. §. 4. *Item*, quæ Nos ſupra ad v. 182. *J. Barnes.* V. 368. Πυνειὰς) Fluvius *Theſſaliæ*. V. 370. Καὶ Πηλιάδες Θερά-παι) Mallem ego, καὶ Πηλιάδες τ' ἐείπαι, quia quod ad Θερά-παι attinet, ad *Pelium* Montem nullus unquam locus ita eſt dictus, & levi mutatione opus eſt ſi legas τ' ἐείπαι. Præſertim cum in uno Codice περάπαι occurrerit. Error autem primò hinc ortus, quòd plus ſemel locum eo nomine dictum *Euripides* memoraverit. De *Therapnis* vide quæ Nos ad *Troad.* v. 211. Ἐείπαι autem ſonat *Præruptæ & confragoſæ rupes*, & eſt Verbum *Poetis* familiare. Niſi pro *Valle* cum *Brodæo* ſumas & ſanè *Heſychius* & *Phavorinus* Θερά-παι, αὐλῶνες, ταθμοί. Καί τε autem quòd ſimul ſumi poſſint, vide quæ Nos ad *Ion* v. 570. *J. Barnes.* V. 371. Σύλλοχος· Ὅμος, vicinus, ὅθεν τὸ χόρτος, *area*, locus ſpatioſus & apertus ut *Homer. Iliad.* λ. v. 773. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ. Vid. *Euſtath.* fol. 883. lin. 44 & *Turneb.* Adverſ. l. 21. c. 1. fol. 721. Certè idem nos *Anglicè* dicimus **a Court** *and* **a Court-yard.** Vid. ſupra ad *Androm.* v. 17. *Ibid.* Ὁμόλας) Ὁμόλη vel ὁμόλη, vel ὅμολος, Mons *Theſſaliæ*. *Apollonii* Scholiaſtes, Ὁμόλη, ὄρος Θεσσαλίας. *Pauſanias* in *Bœoticis*, Τραπόμενοι ἐς Θεσσαλὸς, καταλαμβάνουσιν Ὁμόλιον. *Theocriti* Scholiaſt. Ὁμόλος ὄθεν Θετταλίας ὄρος. *Strabo.* Τὸ μὲν ἓν Ὁμόλιον, καὶ τὸν Ὁμόλιν, λέγουσιν ἀμφότερον, ἀποδοτέον αὐτοῖς. Ego apud *Strabonem* ita legendum, puto, τὸν μὲν Ὁμόλον, ἢ πρὸς Ὁμόλιον. *Joh. Brodæus.* V. 375. Τάν τε χρυσοκέρων Δόρκαν) *Apollodorus* Bibliothec. l. 2. c. v. §. 3. Τέτον Ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, πρὸς Κερύνην ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνευ ἐνεγκεῖν. Ἦν ὃ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόῃ χρυσοκέρως, Ἀρτέμιδος ἱερά. Διὸ καὶ βελόμενος αὐτὸν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν, μήτε τρῶσαι, ζωεδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν· ἐπεὶ ὃ κάμον τὸ θηρίον τὴ διάζει, ζωέφυγε εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα. Καὶ ταύτην διαβαίνειν μέλλουσαν, τοξεύσας ζωέλαβεν, καὶ θέμενος ἐπὶ ὦμον, διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἐπείγετο. Μετὰ Ἀπόλλωνος ὃ Ἄρτεμις ζωαπαιτήσασα ἀφῃρέθη, καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κλείναντα κατεμέμφετο, &c. V. 379. Οἰνωᾶπιν) Ita dicta *Diana*, quod in *Oenâ* vel *Oenoâ*, *Argivâ* urbe colebatur. De quo loco *Apollodorum* mentionem feciſſe Notâ præcedenti vidimus. *Stephanus* ὧδε πλέων hæc memorat. Οἴνη, πόλις Ἄργους· Ἑκαταῖος ἰστορεῖ πρώτῳ. τὸ ἐθνικὸν, Οἰναῖος, οἰναία, οἰναῖον. Ὥρος δὲ (Γραμματικός τις) Οἰνάδα αὐτὴν λέγει, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰνωάτης, καὶ Σπλυκὸν, Οἰνωάτις Ἄρτεμις, ἣ ἐν Οἰνόῃ τῆς Ἀρσείας ἱδρυμένη ὑπὸ Περίτου. Et *Heſychius*, Οἰνωάτην Ἄρτεμιν, τὴν ἐν Οἴνῃ τῆς Ἀρσείας. Hæc ferè ab *Henrico Stephano* primò obſervata, dein ab *Æmylio Porto*. Quare *Salmaſius* & *Palmerius* fruſtrà hic ſunt, dum corrigunt *Heſychium*, ubi nihil errat. Ubique autem ſcribendum Οἰνωᾶπις, ob metri quantitatem, & accentûs pariter rationem. *Brodæus* ad hunc locum de *Oeneo Deianiræ* Patre planè delirat. *Joſua Barnes.* V. 381. Πῶλος Διομήδους) *Diomedes* hic *Martis* & *Cyrenæ* filius, *Biſtonum Thraciæ* populi Rex Inhoſpitalis Equos habuit Hominivoros, quibus *Hercules* Dominum ſuum dedit ultimò devorandum. De quâ re videſis *Apollod.* l. 2. c. 5. §. 8. Hoc *Herculis* Certamen attigit *Euripides* ad *Alceſt.* v. 483. & Deinceps, in quem locum vide quæ Nos. *Joſua Barnes.*

"	11 Τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.	"	11 *Sunt* decus mortuis.
	12 Πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος.		12 *Ac* primum quidem nemus *Hercules* Jovis
	13 Ἠρήμωσε λέοντος,	360	13 Viduavit leone.
	14 Πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη,		14 Fulvo autem circuntexit ſe,
	15 Ξανθὸν κρᾶτ' ὑπνωτίσας,		15 Flavum *leonis* caput imponens tergo,
	16 Δεινῷ χάσματι θηρός.		16 Terribili rictu feræ.
	Ἀντιστροφὴ ἀ.		*Antiſtrophe* 1.
	1 Τάν τ' ὀρεινόμον ἀγελείων		1 Et montivagum agreſtium
	2 Κενταύρων ποτε γῶναν	365	2 Centaurorum genus olim
	3 Ἔπεφνε τόξοις φονίοις,		3 Vulneravit arcu lethali,
	4 Ἐναίρων πανοῖς βέλεσιν.		4 Interficiens volucribus ſagittis.
	5 Ξυνοίδε Πηνειὸς ὁ καλλιδίνας,		5 Novit *hoc* Peneus qui pulchros vortices habet,
	6 Μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι,		6 Et ſpatioſa camporum ſterilia arva,
	7 Καὶ Πηλιάδες Θεράπναι,	370	7 Peliacæque Therapnæ, *i.e. Th. ad Pelium montem ſitæ*,
	8 Σύγχρωτοί τ' Ὁμόλαι ἔναυλοι,		8 Vicinæque Homolæ ſpelunca,
	9 Πεύκαισιν ὄθεν χέρας		9 Pinubus undè manus
	10 Πληρῶντες, θόνα Θεσσαλῶν		10 Armantes *prædicti Centauri* terram Theſſalorum
	11 Ἱππείαις ἐδάμαζον.		11 Equitationibus domabant.
	12 Τάν τε χρυσοκέρανον	375	12 Aureoque decoram capite (*i.e. Cornibus auratis*)
	13 Δόρκαδ' ποικιλόνωτον		13 Cervam dorſo-maculoſam,
	14 Συλήτειραν ἀγρωστᾶν		14 Prædatricem ſylveſtrium, & *venatorum vaſtatricem*,
	15 Κτείνας, θηροφόνον θεὰν		15 Cùm occidiſſet, ferarum interfectricem Deam *Dianam*
	16 Οἰνωᾶτιν ἀγάλλῃ.		16 Oenoatidem delectavit, *quæ in Oenoe agri Argivi urbe colitur.*
	Στροφὴ β'.		*Strophe* 2.
	1 Τεθρίππων τ' ἐπέβα,	380	1 Et aſcendit quadrigas;
	2 Καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους		2 Et frænis domuit equos

3 Διομή-

3 Διομήδεϑ', αἳ φονίαισι φάτναις
4 Ἀχάλιν' ἐδάζον
5 Κάδμημα σῖτα ηλύσι χαρ-
6 μηναῖσιν ἀνδροβρῶσι δυςεάπεζοι. 385
7 Πέραν δ' ἀργυροῤῥύτῳ
8 Ἔβεγον ἵξε πέρασ' ὄχθον,
9 Μυκηναίᾳ πονῶν τυράννᾳ,
10 Τάντε Πηλιάδ' ἀκτὰν
11 Ἀναύρου παρὰ πύλας. 390
12 Κύκνον ϑ' * ξενοδαίκταν * Vid. not. ad v. 387.
13 Τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφάνας
14 Οἰκήτορ' ἄμικτον.

Ἀντιςροφὴ β'.

1 Ὑμνῳδούς τε κόρας
2 Ἦλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλάν, 395
3 Χρυσέων πετάλων ἄπο μηλοφόρων
4 Χερὶ καρπὸν ἀμέρξων,
5 Δεινοκνίζᾳ πυρσόνωτον,
6 Ὃς ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἕλιξ' ἐφρούρει,
7 Κτανών. πόντιας δ' ἁλὸς 400
8 Μυχὸς εἰσέβαινε, θνατοῖς
9 * Ταλαίνας πιθεὶς ἐρετμοῖς, * an ταλαντ[illegible]ας.
10 Οὐρανῷ δ' ὑπὸ μέσαν
11 Ἐλαύνει χέρας ἕδραν,
12 Ἀτλαντ[illegible] δόμον ἐλθών· 405
13 Ἀστρωπός τε κατέχει οἶκος
14 Εὐανορίᾳ ϑεῶν.

Στροφὴ γ'.

1 Τὸν ἱππόβοτάν τ' Ἀμαζόνων ςρατὸν
2 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
3 Ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας. 410
4 Τίν' ϑὺκ ἀφ' Ἑλλανίας
5 Ἀγρεὰν ἁλίσας φίλων,
6 Κόρας ἀρείας πέπλων
7 Χρυσεόσολον φάρϑ',
8 Ζωςῆρϑ' ὁλεϑρίους ἄγρας; 415
9 Τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
10 Βαρβάρου κόρας λάφυ-
11 ρα, ϗ σώζετ' ἐν Μυκηναις.

3 Diomedis, qui ad lethalia præsepia
4 Sine-frænis furentes vorabant
5 Cruentos cibos genis, gau-
6 diis viros-vorantibus *indulgentes*, & triltib. mensis exultantes.
7 Ultra verò argenteis undis fluentem
8 Hebrum trajecit *in* ripam,
9 Mycenæo laborans & *ferviens* tyranno,
10 Et Peliacum littus,
11 Anauri juxta ostia.
12 Cycnúmque hospitum-interfectorem,
13 Arcu, *sagittisque* perdidit, Amphanæ *regionis*
14 Habitatorem inhospitalem.

Antistrophe 2.

1 Et *ad* puellas musicas
2 Venit in aulam Hesperiam, *i.e. in hortos Hesperios*
3 Aureis à foliis, *ramisque* pomiferum
4 Fructum manu decerpturus;
5 Draconе rubrum-habente-tergum,
6 Qui circum inaccessum, convolutus anfractum excubabat,
7 Interfecto. Æquoreique maris
8 Sinus ingressus est, mortalibus
9 Columnas ponens remis.
10 Cœlique sub mediam
11 Sedem agitat manus,
12 Atlantis domum accedens:
13 Stellatásque sustinuit domos
14 Fortitudine divinâ.

Strophe 3.

1 Et *ad* exercitum equestrem Amazonum
2 Circa Mæotim fluviis-abundantem
3 Ivit per fluctus Euxinos paludis, *i.e. per Euxini maris fretum.*
4 Quem *autem* non ex Græciâ
5 Cœtum amicorum colligens *ivit adversus*
6 Puellam Martiam, *ut* peplorum
7 Aureis filis textum amictum, &
8 Balthei pernicioſam prædam haberet?
9 Græcia verò accepit inclyta
10 Spolia puellæ barbaræ,
11 Et servantur Mycenis.

V. 387. Ἔβεγον &c.) Versus octavus *Antistrophæ* sequentis nequaquâ respondet huic Versui, uti debuit; quare ità potiùs legendum puto, Ἔβεγόν τ' ἐπιπέρασεν ὄχθον. Versu dehinc quarto scribendum ξενοδαίκταν sine notâ διμύσεως, eâdem de causâ, licet à δαΐζω derivetur. Sicut in ϗϑεϑ, αἰόνι, & οἶδε sæpe factum vidimus. *Jos. Barnes.* V. 388. Μυκηναίᾳ πονῶν τυράννῳ) *Eurystheus Mycenarum* Rex erat, ad cujus jussa laborabat *Hercules*, de quâ re *Apollodor.* l. 2. c. 5. toto Capite. *J. Barnes.* V. 391. Κύκνον ϑ' ξενοδαίκταν) De *Cygno* hoc *Martis* filio ab *Hercule* cæso, vide *Hesiodi Scutum Herculis*, ubi res tota copiosè narratur. *Ibid.* Ξενοδαίκταν) *Duportus* legit ξενοδαΐτας malè, non enim *Cygnus* ille *Hospites-vorabat*, quod vult ξενοδαίτης; sed *cædebat* tantùm, hoc est ξένους ἐδάϊξεν; unde ξενοδαίκτης, hoc in loco sine διμύσεως notâ; de quâ re vide supra ad v. 387. *Jos. Barnes.* V. 392. Ἀμφαναίας) *Stephanus* ϑὲ πόλεων, Ἀμφανὰ, πόλις Δωρικὴ· Ἐνταῦϑ' ἐν πρώτῃ Γεωγραφιῶν. Θεόπομπος δ' Ἀμφαναίαν αὐτὴν καλεῖ, ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. Ἔςι ϗ Χωρίον Θεσσαλίας ὡσαύτως τὸ Ἐνικὸν, Ἀμφανεῦϑ', ϗ Ἀμφαναιεύς. *Idem.* V. 393. Ἄμικτον) Δυσομίλητον, ἄξενον, ἀπηνῆ. V. 394. Ὑμνῳδούς τε Κόρας) *Hesperidas* Virgines notat, quæ juxta *Draconem* Aurea Mala servantem cantabant, & post ejus cædem plorabant. De quibus *Hesiodi* Schol. ad *Theogn.* v. 275. Ἑσπερὶς ϑρὲξ νυκτὸς, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι. Vide *Apollodor.* l. 2. c. 5. §. xi. Ubi illarum Nomina *Ægle*, *Erythia*, *Vesta* & *Arethusa*. Item *Apollonii* Argon. l. 4. Ἀμφὶ δ' Νύμφαι Ἑσπερίδες ποίηνον ἐφίμερον ἀείδουσι. *Euripid.* Scholiast. Αἱ Ἑσπερίδες ϑηλυώσι τὸν Δράκοντα τὸν μηλοφύλακα, τὸν νεωςὶ ὑφ' Ἡρακλέους φονευϑέντα. Διὰ τοῦτο δ' ἀοιδὲς αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ ὀπὶ ϑρηνοῦσι εἶναι. *Josua Barnes.* V. 399. Ἀμφελικτὸς) Ita cum *Scaligero* lego, pro ἀμφ' ἕλικτον, quod priùs obtinebat. V. 402. Ταλαίνας) *Æmilius Portus* ταινίας, i. e. *Fascias*, & pro *vinculas*, *Columnas* sumi oportere, multis nititur probare; sed illam Lectionem, utut sana alitèr sit, *Versus* non admittet. Quid si per ταλαίνας intelligamus σήλας, Columnas *Herculis*, sic dictas novâ & Poeticâ audaciâ, vel ob Materiæ duritiem, vel quod ταλανιζόμενος *Hercules* eas erexerit? An ταλαντάϊας legendum, i. e. *Ponderosas*, subaudiendo σήλας? Certè ταλαντᾶϊος æquè extat, ac ταλαντᾶιος. Et certè quævis Ingentis & Gravis ponderis dicuntur ταλαντάϊα, non ea solùm quæ Talenti unius pondus æquant; ut Lexicographi testantur ex *Polluce* l. 9. Et magis etiam hæc Vox Versui est accommoda. *J. Barnes.* V. 406. Ἀστρωπός τε κατέχει οἶκος) Quomodo *Hercules* aliquando cœlum sustinuerit pro *Atlante*, vide *Apollodor.* l. 2. c. 5. § xi. Θεῶν autem non ad Εὐανορίᾳ, sed ad οἶκος referri debet. V. 408. Ἀμαζόνων ςρατὸν) De hâc re, nempe *Herculis* cum *Amazonibus* pugnâ, de *Hippolytæ* Balteo &c. *Idem* Apollodorus *ibidem* §. ix. V. 414. Φάρϑ') Communiter prior hujus Vocis syllaba producitur, & Circumflexum habet: hìc acuitur & corripitur; Ita *Sophocl.* Trachin. v. 926. Τοῖς Ἡρακλείοις ςρωτὰ βάλλωσιν φάρη. Vide *Schol.* ad Phæniss. v. 1088. Et quæ Nos ad *Supplic.* v. 286. *Josua Barnes.*

12 Τάν τε μυελόκραιον
13 Πολυφόνον κυώα Λέρνας
14 Ὕδραν ἐξεπύρωσε,
15 Βέλεσί τ' ἀμφέβαλε,
16 Τὸν τεισώματον οἷσιν
17 Ἔκτα * βοτῆρ' Ἐρυθείας.

Ἀντιστροφὴ γ'.

1 Δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῆ
2 Διῆλθε· τὸν πολυδάκρυτον
3 Ἔπλευσ' ἐς Ἅιδαν, πόνων τελευτάν,
4 Ἵν' ἀκπερᾴνῃ πάλας
5 Βίοτον, οὐδ' ἔβα πάλιν·
6 Στέγαι δ' ἔρημοι φίλων.
7 Τὰν δ' ἀνόσιμον τέκνων
8 Χάρωνος ἔκπλους πλάτα
9 Βίᾳ κέλευθον ἄθεον,
10 Ἄδικον. εἰς ἃς σὰς χέρας
11 Βλέπει σῶμα τῶ παρόντος.
12 Εἰ δ' ἐγὼ ἀδένος ἥβων,
13 Δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
14 Καδμείων τε σώμβοι,
15 Τέκεσιν ἂν πάρεσαν
16 Ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπο-
17 μαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας.

Ἀνάπαιστοι.

Ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τέκνα δ', φθιμένων
Ἔνδυμ' ἔχοντας,
Τὼς τῶ μεγάλου δή ποτε παῖδας
Τοπεῖν Ἡρακλέως, ἄλοχόν τε φίλαν,
Ὑπὸ σφετέροις ποσὶν ἕλκουσᾶν
Τέκνα, τὸ γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέως.
Δύστανος ἐγώ,
Δακρύων ὡς ἀδύνατος κατέχειν
Γεραιὰς ὄσσων ἔπι πηγάς.

12 Et innumera-capita-habentem
13 Canem Lernæ, qui multos interfecit,
14 Hydram igni delevit,
15 Et telis circumdedit, *ac undique percussit*,
16 Tricorporem quibus
17 Occidit *Geryonem*, pastorem Erythræ. * *an* βοτῆρ' *ob Versum.*

Antistrophe 3.

1 Cursuum etiam aliorum certamina fœlicia
2 Confecit. Lacrymosum *autem*
3 Ad Plutonem navigavit, laborum finem,
4 Ut miser finiret
5 Vitam, nec *enim inde* rediit:
6 Domus autem sine amicis *est*.
7 Hunc verò sine-reditu liberorũ
8 Charontis expectat cymba
9 Cursum vitæ à-Deo-non-observatum
10 Injustum. In tuas verò manus
11 Respicit corpus præsentis.
12 Quòd si ego pubescerem viribus,
13 Et hastam in pugnâ vibrare possem,
14 Et Thebanorum coævi *me juvarent*,
15 Adessem liberis
16 Robore *meo*. Nunc autem desero à
17 Felici juventute.

Sed enim video hos mortuorum
Vestitum habere,
Filios magni quondam
Antea Herculis: & charam uxorem
Trahentem juxta adjunctos pedes
Liberos & senẽ patrem Herculis.
Me miserum,
Quia non possum continere lacrymarum
Amplius seniles oculorum fontes.

V. 420. Κυώα Λέρνας Ὕδραν) *Hydræ* Descriptionem & Occisionem ab *Hercule* factam fusè memorat *Apollodorus* Bibliothec. l. 2. c. 5. §. 2. Εἶχε δ' ἡ Ὕδρα ὑψηλοὺς τοὺς μείζονας σῶμα, κεφαλὰς ἔχων ἐννέα &c. Κυώα autem vocat hìc Poeta, ob importunam ferociam, ut *Antipater Apes* vocat κύνας, quæ Infantem aculeis ad mortem usque pupugissent, Τὸ βρέφος Ἑρμιόνακτα διεχρήσαντο, Μάλιστα, Φεῦ κύνες. Sic *Polymestor Hecubam* & ancillas ejus *Canes* vocat, *Hecub.* v. 1173. Διώκω τὰς μαιφόνους κυώας. Ita *Apollonius* de Harpyiis loquens, Θέλγε δ' ἥπεας δυσβόρους, ἀϊδηλο δοὰς κυώας. *Homerus* denique de *Ulysse* Procis, *Odyss.* χ'. v. 35. Ὦ κύνες, ἃ μ' ἔτ' ἔφασκεθ' ὑπ' οὐδενὸς οἰκάδ' ἰκέσθαι. Ex *Johannis Brodæi* notis. Præter hæc notandum est etiam *Hydram* quodammodò ex *Caninâ* familiâ ortum suũ habuisse; *Orthus* enim Canis *Geryonæ*, & *Cerberus Plutonis*, Canis, erant *Hydræ* fratres ex *Echidnâ* & *Typhone*, ut *Hesiod.* Theogon. v. 309. ad v. 313. *J. Barnes.* V. 423. Τὸν τεισώματον) Quibus quidem Sagittis *Geryonem Erythræ* Pastorem tria habentem Corpora confodit. *Brodæus.* De hoc ita *Hesio.* Theogon. v. 287. Χρυσάορι δ' ἔτεκε τειχέλωον Γηρυονῆα, Μιχθεὶς Κυλλοπόδη κέρῃ καλυκῶπι Ὠκεανοῖο· Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη Βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, περιῤῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ, Ἡματι τῷ, ὅτε πὲρ βῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους Τίρυνθ' εἰς ἱερὸν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο, Ὄρθον τε κλείτην τε βυκόλον Εὐρυτίωνα. In quem locum vide Scholiastas, item *Apollodori* Bibliothec. l. 2. c. 5. §. 10. De *Erythæâ* hâc insulâ, quæ & *Gadir*, vid. *Plinii* l. 4. c. 22. *J. Barnes.* V. 427. Ἔπλευσ' ἐς Ἅιδαν) Descensum *Herculis* ad Inferos ad *Cerberum* extrahendum describit *Apollodorus* ibidem §. 12. *Idem.* V. 433. Ἄδικον) ὑφ' ἑαυτοῦ ὑφορώμενον. V. 436. Ἥβων) Pro ἥβαον, Imperf. Temporis. V. 446. Σφετέροις) Non est putandum, *Megaram* catenis vinctam; sed ponitur pro σφᾶς εἰσω. Et est *Metaphora* ab Equis jugo simul ad latera junctis. Vid. ad *Oreſt.* v. 1017. & *Iphig. Aul.* v. 223. *J. Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

MEgara *cum* Amphitryone & *Herculis liberis jam funebri cultu expedita in Scenam progreditur, nihil præter Mortem expectans, suique & suorum casum luget; & absentis* Herculis *opem implorat.* Amphitryon *vocem intendit.* Chorum *autem Senum* Thebanorum *suo exemplo monet, ut præcisâ omni vitæ longioris Spe, id ævi, quod datur, suavitèr & lætè transigant, cum viderent res humanas tam lubrico in loco positas.* Hercules *præter Spem ab Inferis reversus, miratur suos omnes pullatos soli luctui vacare; & ex* Megarâ *rescîscit rem omnem, viz. injurias & vim* Lyci, Thebanique *populi ingratitudinem & perfidiam. Unde gravitèr commotus Vindictam parat. Hujus Impetum & Ferociam moderatur cautus Pater, monens eum nè temerè se in periculum præcipitet, sed cautè ac tutò agat. Cujus consilio parens* Hercules *intrò se recipit, occasionem* Lyci *interimendi præstolans.* Chorus *senectæ incommoda vituperat,* Juventutis *excellentiam laudat. Deos præterea incusat, quod nullum inter Bonos & Malos discrimen posuerint, sed utrisque breve vivendi Spatium concesserint. Dein* Hercules *Victoriam & Optatos Reditus se Hymnis prosecuturum dicit.*

ΜΕΓΑΡΑ,

ΜΕΓΑΡΑ, ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Με. Εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσστόμων,
Ἢ τίς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς,
Ἕτοιμ' ἄγχειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδου τάδε;
Ὦ τέκνα, ἀγόμεθα ζεύγθ' ὑπ' ἀλόχου νεκρῶν,
Ὁμοῦ γέροντες, κ' νέοι, κ' μητέρες.
Ὦ μῆτερ δυσάλαιν' ἐμοῦ τε, κ' τέκνων
Τῶνδ', ὃς πεπύσατ' ὄμμασιν προσδέρκημα.
Ἕτεκον μὲ ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἔθρεψάμην
Τέκνα, καὶ πίχαρμα, κ' θάφος σόν.
Φεῦ· Ἦ πολύ με δόξης ἐξέπαυσεν ἐλπίδες,
Ἦν παῖδες ὑμοῦ σὺν λόγων ποτ' ἤλπισα.
Σοὶ μὲν γὰρ Ἄργθ' ἔνεμ' ὁ καλλιπάνων πατήρ·
Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους,
Τῆς καλλικάρπου κράτθ' ἔχων Πελασγίας·
Στολμός τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ
Λέοντθ', ἡνίκ' αὐτὸς ἐξωπλίζετο.
Σὺ δ' ἦθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
Ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένθ'·
Ὡς ἐξέπειθε τὸν καταιθέρα σέ. Scal. ἐξέπειθον.
Εἰς δεξιὰν δ' σὴν, ἀλεξητήριον
Ξύλον καθίει, Δαιδάλου φόνιον δόσιν.
Σοὶ δ', ἣν ἔπερσε τοῖς ἑκηβόλοις ποτὲ
Τόξοισι, δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
Τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι
Πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρείᾳ.
Ἐγὼ δ' νύμφας ἠκεδνιαζόμην,
Κήδη σωάψων, ἔκ τ' Ἀθηναίων ἄθους,
Σπάρτης τε, Θηβῶν θ', ὡς ἀνημμένοι καλῶς
Πρυμνησίοισι βίον ἔχειτ' εὐδαίμονα.
Καὶ ταῦτα φρονοῦντ' μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη,
Νύμφας μὲν ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,

Me. AGE; quis ſacerdos, quis
Aut miſeræ meæ animæ occiſor;
Ut ducat paratas haſce victimas
ad inferos?
O liberi, ducimur non pulchra copula mortuorum,
Una ſenes, & juvenes, & matres.
O fatum miſerum meum, & liberorum
Horum, quos poſtremùm oculis aſpicio.
Peperi quidem vos, hoſtibus verò
educavi
Contum. & ludib. & exitiũ, *i.e.* eorũ
contum. ludibr. cædiq; deſtinatos.
Heu! admodum ſanè ſpes meam
opinionem delusit,
Quam ex patris veſtri verbis olim
ſperavi,
Tibi enim ô Primog. *Therimache*,
pater defunctus Argos tribuebat:
Eras autem habitaturus in ædibus Eurylthei,
Imperium habens fertilis Pelaſgiæ:
Spolium que feræ circumjiciebat
tuo capiti,
Leonis *ſcilicet*, quo ipſe *pater* armabatur.
Tu verò, ô *Creontiade*, rex eras futurus Theb. quæ currus amant,
Poſſidens meos agri campos hæreditarios;
Ut *ſpes* perſuaſerat tuo patri.
In dextram verò tuam *hoſtilis vis*
propullatoriam
Clavam tradebat, fallax donum
Dædali.
Tibi autem, ô *Deiçoon*, eã, quã olim vaſtavit longè jaculantibus
Telis, Oechaliam daturum ſe promiſit.
Tres verò vos exiſtentes triplici regno
Pater muniebat, valdè elatus magnitudine animi.
Ego verò deligebam eximias ſponſas,
Affinitates contractura, & ex Athenienſium agro,
Et Spartâ, & Thebis: ut religantes *veſtrarum navium* rudentes,
Retinaculis vitam *firmatam* haberetis beatam.
Hæc tamen *ſunt* evanida: Fortuna verò mutata
Sponſas quidem nobis Parcas pro
virginibus dedit habendas,

Herculis arma memorat, & unde eſſet iis donatus, addit, ῥόπαλον μὲν δ' αὐτὸς ἔτεμψ' ἐκ Νεμέας. Biblioth l. 2. c. 4. §. xi. Forſan in Capite ferro muniebatur à *Dædalo*. *J. Barnes.* V. 473. Οἰχαλίαν) Ut *Hercules Eurytum* Regem *Oechaliæ* vicerit, illamque Urbem debellaverit, *Iole* captâ, vide *Sophocl.* in Trachiniis *Act.* 2. Item *Apollod.* Biblioth. l. 2. c. 6. §. 1. & c. 7. §. 7. *Strabo* l. 10. Ἔστ δ' κ' ἡ Οἰχαλία κώμη τῆς Ἐρετειακῆς, λείψανον τῆς ἀναιρεθείσης πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους· ὁμώνυμος τῇ Τραχινίᾳ, κ' τῇ περὶ Τίκκλιν, κ' τῇ Ἀρκαδικῇ, ὧν Ἀνδανίαν οἱ ὕστερον ἐπάλεσαν, κ' τὴν ἐν Αἰτωλίᾳ, περὶ πὸν Εὐηνῖνα. Quænam porro fuerit ab *Hercule* diruta, non ſatis conſtat. At idem *Strabo Theſſalicam* urbem putat, l. 8. fol. 339. Quin *Homerus* putatur ſcripſiſſe Poema Οἰχαλίας Ἅλωσιν dictum, quod *Creophylo Samio* dono dedit; de quâ re idem *Strabo* l. 14. Item *Callimachus*, Τῶ Σαμίω πόνθ' εἱμὶ, δόμῳ ποτὲ δεῖον Ὁμηρον Δεξαμένῳ· κλαίω δ' Εὐρυτον ὅν ἔπαθεν, Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δ' καλεῦμαι Γέρμινα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τῦτο μέλα. *J. Barnes.* V. 474. Τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς) Quod tres tantùm filios ex *Hercule* ſuſcepit *Megara*, probamus infrà ad v. 994. Ὑμᾶς autem, quod priùs deerat, *Senſu*, *Cantero*, *Scaligeroque* ſuadentibus addere non dubitavi. *J. Barnes.* V. 475. Ἐπύργθ') Pro ἐπύργει, Temporis Imperfecti, à πυργόω. V. 476. Ἠκεδνιαζόμην) Τὰς πρώτας κ' ἀείσας ἐξελεξάμην, οἷα δήποτε τὰ θεῶν ἀκεδνία, ματαφορικῶς· Τοῖς γὰρ θεοῖς ἐδὲν κολοβὸν ἢ ἀτελὲς ἔξεσθαι δίδοται· κ' τῦτο κατὰ τὸν Φυσικὸν νόμον, ἄξιον δὲ αὐτοῖς τὰ ἄειστα προσφέρειν, ἐξ ὧν τὰ πάντα ἔρχεται, κ' πάντα ἐλπίζομεν. Γράφει δ' κ' ἐν τῷ Νόμῳ τῶ Μωϋσέως. Καὶ Μηδαχίας κεφαλῇ πρώτῃ, κόμματι ὑσδῶ, Διότι ἐὰν προσαγάγητε πυθλὸν εἰς θυσίας, ἢ κακόν; κ' ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν, ἢ ἄρρωστον, ἢ κακόν; Προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ Ἡγεμόνι σε, εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται προσωπόν σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. *J. Barnes.* V. 477. Ἀθλωαίων χθονὸς, Σπάρτης τε, Θηβῶν θ') Hæ tres, quas enumerat Poeta, Civitates, fuerunt ejus ſeculo totius *Græciæ* nobiliſſimæ. Et ſicut *Athenas*, urbem Patriam, ſuo more primo loco ponat Poeta piiſſimus, ita *Spartam* licet *Athenis* tunc temporis infenſam ſecundo loco memorat, æquus homo, qui & *Hoſtem* ſuâ laude nequaquam privandum præcipit. *Idem.* V. 478. Ἀνημμένοι καλῶς Πρυμνησίοισι) Tranſlatio à Navi funibus alligatâ, quæ jam nihil Maris tempeſtatem metuit. Ita in *Medea*: v. 768. Οὔτ' γὰρ ὠνὴρ, ἢ μάλις' ἐκπλώσομαι, Λιμὴν πέφαν' ἡμῖν βουλεύματων, Ἐκ τῶδ' ἀναφθόμεθα πρυμνήσιν καλῶν. *Apollonius* Argon. l. 4. Πρυμνησία νεὼς ὅπη πείσματ' ἔκοψεν. *Johannes Brodæus.*

V. 451. Δυσστόμων) Media ſyllaba eſt Communis. De quâ re Nos plus ſatis ad *Phœniſſ.* v. 19. V. 452. Ἢ τίς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς) More *Hebræorum* ἡ ψυχὴ pro *ſeipſo* ponitur; ita *Theocrit.* Idyll. 16. v. 24 Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ· τὸ δ' καὶ πινὶ δῆναι ἀοιδῶν. Vid. de hâc re *Sebaſtian. Pfochen.* Diatrib. de Græcæ Linguæ N. T. Puritate, c. 34. §. 4. p. 11. *J. Barnes.* V. 453. Ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ') Ἡμᾶς θυλονόπι, κ' τὰ τέκνα. V. 457. Πεπύσατ') πεπύσατο. *Sophocles* Ajac. v. 869. Καὶ τὸν δορυδρίτην ἥλιον προσεννέπω Πεπύσατον δή, κἄπος' αὐδᾶς ὕστερον. *Schol.* Πεπύσατον) ἀντὶ τῦ ὕστατον· Τῶν Ποιητῶν ἐστι, τὸ προσεθέναι τοῖς ὑπαρθεπικοῖς ἑτέρας ἐπιτάσεις· οἷον ὕστατον, πανύστατον· ἄειστον, πανάειστον. *Joh. Brodæus* notavit. V. 460.) Φεῦ) Hæc vocula extra Verſum ponenda. De quâ re Nos ad *Ion.* v. 1312. V. 461. Ἦν) ad δόξης refertur. V. 469. Ὡς ἐξέπειθε) ὡς ἡ ἐλπὶς, ἣ δόξα ἐξέπεισθε σὸν πατέρα. V. 471. Ξύλον καθίει, Δαιδάλου φόνιον δόσιν) Clavam hic vocat Poeta, *Dædali* donum, & in hâc parte *Apollodoro* contrà ſtatuit, qui cum reliqua

Ἐμοὶ ὦ δάκρυα, λυτρά· δύσλως φρενῶν.
Πατὴρ ὦ παῖ ἐρὸς ἑστᾷ γάμους ὅδε,
Ἄδλιον νομίζων πενθερὸν, κἠδεστὸν παῖδός.
Οἰ μοι· τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον
Πρὸς στέρν' ἀθήσω; τῷ προσαρμόσω σῶμα;
Τίνα λάβωμαι; πῶς ἄν, ὡς ξανθοπτέρου
Μέλισσα, συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους;
Εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ', ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ;
Ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται
Θνητῶν πάρ' ᾅδη, σοὶ ταῦτ', Ἡράκλεις, λέγω,
Θνήσκει πατὴρ σοὺς, κοὐ τέκν'· ὄλλυμαι δ' ἐγὼ,
Ἣ περὶ μακαρία δῆτά σ' ἐκλῃζόμην βροτοῖς.
Ἄρηξον, ἐλθὲ, κοὐ σκιὰ φάνηθί μοι·
Ἄλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γήμοιο σύ·
Κακοὶ γὰρ εἰς σέ γ', οἱ τέκνα κλείνουσι σά.

Αμ. Σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῦ, γύναι.
Ἐγὼ δέ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς ὑψανὸν δικῶν,
Αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοῖσίδ' ὠφελῶν
Μέλλεις, ἀμυνῶν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσῃς·
Καί τοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ.
Θανὼν γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχῃ.
Ἀλλ', ὦ γέροντες, " μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
" Τῶνδ' ὅπως ἥδιστα διαπερᾶσετε,
" Ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
" Ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ὀπίσατο,
" Σώζειν. τὸ δ' αὐτοῦ πρᾶγμα σὺν δαίμονι, διέπατο.
" Ὁρᾶτέ μ', ὅσπερ ἦν ποθ' ὑμῖν βροτοῖς,
" Ὀνομαστὸ πρόσθεν, καί μ' * ἀφείλεθ' ἡ τύχη,
" Ὥσπερ πτερὸν ποὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ.
" Ὀδ' ὄλβος ὁ μέγας, ἥ τε δόξ', οὐκ οἶδ' ὅτῳ
" Βέβαιος ὄντι· χαίρετ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
" Πανύστατον νυῶ ἤλικες δεδόρκατε.
Με. Ἔα, Ὦ πρέσβυ, λύουσι ταμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;
Αμ. Οὐκ οἶδα, δύγατερ· ἀφασία δ' κἀμ' ἔχει.
Με. Ὃν δ' ὄντιν', ὃν νέρθεν εἰσηκούομεν,
Εἰ μή γ' ὄνειρον ὃν φάει τι λύουσιν.
Τί φημί; ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ;
Οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παῖδός, γέρον.
Δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκπρήναδε πατρῴων πέπλων.
Ἴτ', ἐγκύρσητε, μὴ μελῆτ', ἐπεὶ Διὸς
Σωτῆρος ὑμῖν ἡδὲν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος.
Ηρα. Ὦ χαῖρε μέλαθρον, προπύλαί θ' ἑστίας ἐμῆς,

Mihi verò lacrymas, lavacrum: ô me miseram.
Avus autem hic præbet convivium nuptiale,
Plutonem socerum indicans, & affinem patris.
Heu me, quemnam vestrum primum, aut quem ultimum
Ad pectus admovebo? cui adhibebo os?
Quem complectar? quomodo, ut varias alas habens
Apis, ex omnibus decerpam luctus?
Et in unum conferens, uberes lacrymas edam?
O charissime, si quis modò vocem exaudit
Mortuorum apud Plutonem, tibi hæc, Hercules, dico:
Moritur pater tuus, & liberi: pereo & ego,
Quæ antea fœlix ab hominibus propter te vocabar.
Opem feras, veni, & vel umbra mihi appareas:
Satis enim superque eris nobis ubi veneris.
Improbi enim & timidi sunt in te, qui tuos liberos occidunt.
Am. Tu quidem, mulier, ea peragas, quæ ad interos pertinent.
Ego verò te, ô Jupiter, manus ad cœlum tendens
Compello, ut liberis, si quid eos juvare
Velis opem feras, quia brevi nihil ipsis proderis:
Quanquam sæpè vocatus es: frustrà laboro;
Mori enim nos, ut apparet, necesse est.
Verum, ô senes, " parva certè sunt hujus vitæ commoda.
" Hanc igitur ut jucundissimè transigatis, operam date.
" A die ad noctem non dolentes, at voluptatibus indulgentes.
" Quia tempus non novit spes firmas
" Servare: suum enim negotium curans, avolat.
" Videte me, qui suspiciendus eram hominibus,
" Præclarè vivens: & tamen fortuna hæc omnia mihi eripuit,
" Ut pennam levem abripiens in aerem, uno die.
" Opulentia verò magna, & gloria, haud scio cuinam
" Stabilis sit. Valete; virum enim amicum
" Postremũ nũc, ô vos æquales, vidistis. * Herc. scenã ingreditur.
Me. Ehem. O Senex, videone mea charissima? aut quid dicam?
Am. Nescio filia: stupor enim me quoque tenet.
Me. Hic est, quem audiebamus infra terram esse,
Nisi in luce somnium aliquod videmus.
Quid loquor? quale somnium video consternata?
Non est alius ille, quàm tuus filius, ô senex.
Huc, ô liberi, venite, pendete ex paternis vestibus.
Ite, festinate, nè dimittatis, quoniam Jove
Servatore nihil hic vobis est inferior.
Her. Salve, ô domus, túque vestibulum domûs meæ;

V. 482. Ἐμοὶ ὦ δάκρυα, λυτρά·) Eleganter ad Nuptias hanc mutationem transfert: *Parcæ* tres, pro trium filiorum *Sponsis*, jam adesse ait Misera mater; sibi ipsi pro *Balneis*, quibus utebantur Matres ante Nuptias, *Lacrymas* profundi; Avum *Amphitryonem* Avorum more Nuptiale Epulum exhibere, Moriendo nempe; *Socerum* enim nullum esse, præter *Plutonem*. *Jos. Barnes.* V. 484. Κῆδος παῖδος) ex affinitate *Herculis*, qui nunc apud *Plutonem* detinetur. *J. Brodæus.* V. 497. Εὐτρεπῆ ποιῦ) εὐτρέπισον. V. 498. Δικῶν) βάλλων, τείνων. Quæ de verbo δίκω notanda sunt, diximus ad *Bacch.* v. 600. & *Phœniss.* v. 643. Videtur autem ferè usurpari in Aoristo secundo, quare hoc in loco βαρυτονεῖται in ultimâ. V. 499. Τοῖσίδ') pro τοῖσίδε, Communiter dicitur τοῖςδεσι, Poeticè δε transposito; ideoque Circumflexus est in primâ; quia δε ascititium ratione Accentûs non consideratur, vel etiam transfert, sic ὦντινων, οἷσισιν, quia dicimus ὧν πνων, οἷς πσιν· in τοῖσίδε autem, quod regulare est, aperta est Accentuum ratio. Vid. de hâc re ad *Helen.* v. 451. *Scaligero* itaque non opus erat, ut ad Marginem suum notaret, τοῖσδεσ'. *Josua Barnes.* V. 502. Ἀναγκαίως ἔχει) *Isocrates*, ἀναγκαίως ἔχει παρ' ὑμῶν ἅπ δικαίων τυγχάνειν πειρᾶσθαι. Dicunt *Latinè* necessum habeo; nescio an id *Græcis* in usu sit. Certè ego audaciùs dicerem ἀναγκαίως ἔχω τοῦτο ποιεῖν, ut ἀναγκαίως ἔχει τοῦτο με παθεῖν. *Cicero* ἔχει ἀναγκαίως vertit *sic jubet necessitas*. Vid. infrà v. 859. *Idem.* V. 503. Ἀλλ', ὦ γέροντες, &c.) Hunc locum totum vertit *H. Grotius* in Excerptis, elegantèr sanè; at nimis prolixum est, huic ut adscribam chartulæ. *Idem.* V. 504. Τῶνδ' ὅπως ἥδιστα διαπερᾶσετε) Ὁρᾶτε, ὅπως ἥδιστα διαπερᾶσητε, ἢ διαπερᾶσατε, ὅπως, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἥδιστα. V. 513. Πανύστατον) De hâc voce, vide supra ad v. 457. V. 520. Ἐκπρήναδε) Sequor, inquit *H. Stephanus*, Vet. in quibus legitur ἐκπρέμναδε, quum usûs Verbi ἐκπρήναδε nullum exemplum reperiam. *Ita ille.* Et tamen πρεμνάω *Galenus* utitur pro πρεμάω, & pro πρεμνάω extat Vox πρέμνημι. Et πρέμναμαι pro πρέμαμαι & πρέμομαι *Aristophanis* Scholiastes dici tradit. Quare Nos paulò mutata voce pro ἐκπρήναδε, quod hactenùs obtinuit, ἐκπρέμναδε aliquando scribere voluimus: Sed & *Eustathius* πρήμναμαι deducit à πρεμνῶ, undè *Proverbialis* locutio, πρήμνη σαυτὸν, *suspende teipsam*, τρέπῃ, (ut idem inquit) δηλαδὴ τῷ ἐ εἰς ῆ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν'. Quod & *Phavorinus* testatur. Et *Aristophanes*, Κρημνάμψαι νεφέλαι dixit in Nubibus fol. 82. *Scholiast.* Κρημνάμψαι) κρεμάμψαι ἐκ τοῦ ἀέρος· οἷον ἐπικρεμάμψαι ἀλλήλαις καὶ ἐπικαρήμψαι. *Idem Phavorinus* totidem verbis in κρημνάμψαι νεφέλαι. Quare maneat omninò *Atticum* Verbum ἐκπρήναδε· et *H. Steph.* cum suis *Veteribus* pro hâc saltem vice valeat. Eadem Vox occurrit *Ion.* v. 1613. Ἡδέως κεκρημνάμεθα &c. *J. Barnes.*

Ὡς

Ὡς ἄσμενός σ' ἐσῆλθον ἐς φάος μολών.
Ἕα· τί χρῆμα; τέκν' ὁρῶ πρὸ δωμάτων
Στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσμιλμένα,
Ὄχλῳ τ' ὀν ἀνδρῶν τῷ ἐμῷ ξυνάορον,
Πατέρα τε δακρύοντα συμφορᾶς πνοάς.
Φέρ', ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς·
Γυναῖ, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος;
Με. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολὼν πατρί,
Ἥκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις.
Ηρ. Τί φῄς; πῖ' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν, πάτερ;
Με. Διολλύμεσθα· σὺ δ', γέρον, σύγγνωθί μοι,
Εἰ πρόσθεν ἥρπασ' ἃ σε λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν.
" Τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων.
Καὶ τἄμ' ἔθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
Ηρ. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου;
Με. Τεθνᾶσ' ἀδελφοί, κἠ πατὴρ σύμμους γέρων.
Ηρ. Πῶς φῄς; τί δρᾶσας, ἢ δορὸς ποίᾳ τυχών;
Με. Λυκος σφ' ὁ κλεινὸς, γῆς ἄναξ διώλεσεν.
Ηρ. Ὅπλοις ἀπῆντᾶς, ἢ νοσοῦσης ἀρχόνος;
Με. Σταθεὶς τὸ Κάδμου γ' ἑπτάπυλον ἔχει κράτος.
Ηρ. Τί δῆτα πρὸς σὲ, κἠ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
Με. Κτενεῖν ἔμελλε πατέρα, κἀμὲ, κἠ τέκνα.
Ηρ. Τί φῄς; προπαρβὼν ὀρφάνευμ' ἐμοῖν τέκνων;
Με. Μή ποτε Κρέοντι δάνατον ὀκπεσήματο.
Ηρ. Κόσμος ὅ πέπλων τῆς ὅδε νεκτέρεις πρέπων;
Με. Θανάτῳ τῷδ' ἤδη πρεπόλαι ἀνήμεσθα.
Ηρ. Καὶ περὶ βίαν ἐθνήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ.
Με. Φίλων ἔρημοι· σὲ δ' θανόντ' ἠκούομεν.
Ηρ. Πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
Με. Εὐρυσθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.
Ηρ. Τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον, ἑστίαν τ' ἐμὴν;
Με. Βίᾳ πατὴρ μὲ ὀκπεσὼν σφωτὼ λέχους.
Ηρ. Κἀκ ἔβαλεν αὐδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσας;
Με. Αἰδὼς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεᾶς πρόσω.
Ηρ. Οὕτω δ' ἅπαντες ἐσπανίζομεν φίλων;
Με. " Φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
Ηρ. Μάχας ὅ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπυσ';

Quàm libens te aspicio, postquam in lucem veni.
Hem? quid rei est: video liberos ante domum
Coronatos capita ornatu mortuorum,
Et meam uxorem in turbâ virorum,
Et patrem lacrymantem ob aliquam calamitatem.
Age, propè hos stans interrogabo:
O mulier, quæ res nova accidit domui?
Me. O clarissime vir, ô lumen patri veniens,
Venis, salvus es, opportunè veniens ad amicos!
Her. Quid ais? in quem tumultum venimus, ô pater?
Me. Perimus: tu verò, senex, veniam des mihi,
Si præripui, quæ te loqui ad hunc conveniebat:
" Mulieres enim quodammodo *sunt* viris miserabiliores.
Et liberi mei mortui sunt, & ego perii.
Her. O Apollo: quo exordio incipis sermonem?
Me. Perierunt fratres, & pater mæus senex
Her. Quid ais? quid fecit, aut qualem hostem expertus?
Me. Inclytus Lycus dominus terræ ipsos perdidit.
Her. Utrum occurrens armis, an concitata terrâ seditione?
Me. Seditione regnum Cadmi tenet quod-septem-portas-habet.
Her. Quid verò ad te, & senem pervenit hic terror?
Me. Interfecturus erat patrem, *tum*, & me, & liberos.
Her Quid ais? an metuens orbitatē meorū lib. *i e. meos lib pupillos?*
Me. Ne aliquando ulciscantur mortem Creontis.
Her. Quis verò *est* iste vestium ornatus mortuis conveniens?
Me. Mortis his vestibus jam sumus induti.
Her. Et per vim moriebamini? ô me miserum.
Me. Amicis orbi: te verò mortuum audiebamus.
Her. Unde verò vos invasit hæc animi dejectio?
Me. Eurythei nuncii nunciaverunt ista.
Her. Sed quare reliquistis domum & meos lares?
Me. Per vim quidem pater ejectus erat ex lecto strato.
Her. Nec puduit ipsum contumeliâ afficere senem?
Me. Pudor procul habitat ab istâ Deâ, Vi *scil.*
Her. Sic igitur absentes inopiâ laboravimus amicorum?
Me. " Quinam enim viro calamitoso sunt amici?
Her. Prælia verò, quæ contra Minyas sustinui, *ingrati* expuerunt?

V. 526. Στολμοῖσι) Στολμὸς, pro στελισμὸς per *Syncopen*, στολὴ, & extat *Andromach.* & apud *Æschylum.* V. 543. Κάδμεια κράτη) *Thebanum* Imperium sic vocat, quod *Cadmus* illud primus fundârit, de quâ re vide *Euripidis* Scholiasten ad *Phœniss.* v. 641. Et Authores à nobis laudatos ad eundem locum. *Ibid.* Ἑπτάπυλον) De Septem *Turribus* & *Portis* urbis *Thebanæ*, Vide quæ Nos ad *Phœniss.* v. 1111. Hæ Portæ cum Turribus muniebantur ab *Amphione* & *Zetho*, de quibus *Homerus* in Odyss. λ. v. 262. Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο. Hinc passim hæc Urbs apud Poetam nostrum ἑπτάπυλος & ἑπτάπυλος vocatur; quæ duo nomina idem sonant, aliquando autem malè sibi invicem mutant locum; ut in Veteribus hujus libri Editionibus apparet. Hinc ad hunc ipsum locum *Brodæus* legit, ἑπτάπυλοι, priùs ἑπτάπυργον. Quam tamen Lectionem in nullâ Editione hoc in loco offendi. *J. Barnes.* V. 546. Τί φῄς; προπαρβὼν ὀρφάνευμ' ἐμοῖν τέκνων;) Quùm olim ante παρβὼν syllaba brevis deesset, sine quâ Versus stare nequibat, *Scaliger* legebat, ut Versum suppleret, Τί φῆδα; παρβὼν &c. *Dupontus* hâc in re meliùs, ut mihi quidem videtur, προπαρβὼν unicâ voce, ut *metum futuri* significet: Quam Lectionem & ego laudo; licet ut verum fatear, Vetustissima omnium Editio, *Aldina* legit, Τί φῄς; τί παρβὼν ὀρφάνευμ' ἐμοῖν τέκνων;) Quæ Lectio potuit quidem sufficere; *Duportianam* verò hic prætero. *Jos. Barnes.* V. 547. Μή ποτε Κρέοντι δάνατον ὀκπεσήματο) Μή ποτε ἐκπεσωρήσαντο) δάνατον τῷ Κρέοντος, τοῦ τῶ Λύκε δανατωθέντος. Vide quæ Nos supra ad v. 43. Ἐκπεσήματο autem pro ὀκπέσωντο, *Ionicè*. Sic Verba Contracta in έω & άω, faciunt in Perfecto Passivo pro Communi, ένοι εἰσὶν, ντω & in Plusquam Perfecto pro Communi ένοι ἦς, ντο, ut πεπίλω) & ἐπεπίλωτο, pro πεπωμένοί εἰσὶν & πεπωμένοί ἦσαν. Sic Ἐπεπρήσατο, *Ionicè* pro ἐπεπρήσωτο hoc pro πεπερημένοι ἦσαν legitur; & πχθωτο, ab ἔχθέομαι apud *Josephum.* Quod dico, non modo quòd in hâc parte *Grammaticæ* Vulgares fileant, sed ut Docto Viro morem geram; qui putabat πχθωτο, Imperfecti Temporis, vel ab ἄχθημι vel ab ἔχθημι; cùm neutra Vox extet; et si utraque extet, scribendum foret, vel ἠχθεντο, si à *Primâ* Conjugatione, vel ἤχθαντο, si à *Secundâ* Verborum in μι duceretur. *Josua Barnes.* V. 557. Αἰδὼς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεᾶς πρόσω) Αἰδὼς ἀπεικεῖ πόρρω τῆς Βίας. Προσωποποιεῖ. *Scaliger* legit, quasi per Repetitionem ex præcedenti Versu, Αἰδὼ γ'; Ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεᾶς πρόσω, ut sit hic Sensus, Ἐρωτᾷς, εἰ ὁ Λύκος αἰδὼ ἔχει; Πόρρω ἔτος ἀποικεῖ ταύτης τῆς θεᾶς, Αἰδοῦς ἀλογότη. *Josua Barnes.* V. 560. Μάχας ὅ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπυσ') Hanc Historiam *Minyarum* ab *Hercule* Victarum, *Thebanorum* causâ, ita narrat *Apollodorus* Biblioth. l. 2. c. iv. §. xi. Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἡνιόχου, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀγχηστῷ Ποσειδῶνος τεμένει πτερώσας. Ὁ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἠμυναντὸς, ἐπισκήψει τελευτῶν Ἐρίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. Στρατολογήσας δὲ Ἐρίνος ἐπὶ Θήβας ἐλαύνει· ἐκ ὀλίγου ἐπειράτο μεθ' ὅπλων, ὅπως πέμψωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν ὃν εἰκοσιν ἔτη, καθ' ἕτος, ἑκάστου βόας. Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν εἰς Θήβας ἀπόντας ζωντῶν Ἡρακλῆς ἐλαβήσατο· ἀποτεμὼν δὲ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς βίνας καὶ δεὶ χρυσίων τὰς χεῖρας δήσας ὁμοῦ πρὸς τοῦτον Ἐρίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρακλῆς ὁ λαοῦν ὅπλα πυρ' Ἀθηνᾶς καὶ πτελεμαρχῶν Ἐρίνον μὲν ἔκτεινε,

τοὺ ὑ Μινύας ἐτρέψαλο, κὴ τὸν Δασμὸν διπλᾶν ἀνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. Hæc jam *Hercules Thebanis* objicit beneficia, qui benè ab illo affecti, tantâ ingratitudine jam illius Familiam prosecuti sunt. Vide suprà ad v. 50. Ubi tamen in loco *Apollodori* citato, male §. 2. pro § xi. quòd *Arabicis* figuris scripseram ıı. in illo loco; unde 2. imprimendum putabant. Vide etiam ad v. 220. *Jos. Barnes.*

V. 572. Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνυ) *Ismenus* fluvius *Thebanus* ab *Ismene* filiâ *Asopi*, vel ab *Ismeno* ejusdem Filio; quorum Nomina *Apollodorus* notat; alii ab *Ismeno Pelasgi* filio dictum volunt, *Pausanias* denique in Bœoticis fol. 289. ab *Ismeno Apollinis* filio, dictumque anteà *Ladona*; cujus Nominis Fluvius quoque *Arcadiæ* dicebatur. *Ibid.* φόνυ) αἷμα Θ. Vid. ad *Ion.* v. 1011. *Jos. Barnes.*

V. 573. Δίρκης τε νᾶμα) *Dirce*, ut nonnulli *Acheloi* erat filia, *Lyci* prioris Conjux, quæ ab *Amphione* & *Zetho* occisa, in fontem ejusdem Nominis erat conversa. De hâc re vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 519. *Josua Barnes.* V. 575. Χαιρόντων) *Atticè* pro χαιρέτωσ. V. 577. Εἶπερ οἶδ' ὑμᾶς παῖδες) *Supple*, ἔμελλον σπήσειν. Sensus loci, Καὶ εἴπερ οἶδε οἱ ἀπαλοὶ παῖδες ὑμᾶς ἐμοῦ πατρὸς αὐτοὺ σπήσειν ἔμελλον, πόσῳ μᾶλλον ἐμὲ δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺ ἀμυνόντα σπήσειν, ἐὰν δέῃ; ἢ τί; Ἆρα φήσουμεν τοῦτο καλὸν τοῖς θηλυς τοὺ Ἄλλων ἕνεκα μάχεσθαι, τὰ ὑ ἐμαυτοὺ τέκνα σπήσοντα ὑπορρῶν; Ἄλλως, ἆρα φήσουμεν τάδε καλὰ εἶ ἀνδρεγαθήματα, ὡς ὄντως εἰσί; Τῶνδ' ἐμοὺ τέκνων οὐχ ὁμοίως ὑπερμαχεῖμαι; κὴ ἐκπονήσω, ἡγὲν πονήσας ἀπωσόμενος τὸν θάνατον αὐτοὺ; *Josua Barnes.* V. 583. Δίκαια) ἀντὶ τοῦ δίκαιον. Sic *Homer.* Iliad. α. v. 107. Αἰεί τοι τὰ κάκ' ὄζει φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι. Φίλα pro φίλον. *Sophocl.* Οὕτως ἀμωτὲ ὄζει τοῖς κοσμιμώτοις. *Aristoph.* Σωτεκποτέα ὄζει σοι κὴ πὼ τεύχα. Ἀντὶ τοῦ ἀμωτέον κὴ ζωτεκποτέον. *Johan. Brodæus.* Hæc forma est *Atticis* usitatissima, sic *Hecub.* v. 1107. Σύγγνωθ', ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ, πάθῃ. *Scholiast.* Συγγνωσὸν ἔδει εἰπεῖν· ἐκφέρει ὑ πληθυντικῶς, Ἀθηναικῶς· κὴ τοῦτο ζητοῦσ ἔθος πᾶσι κὴ πτωτοῖς κὴ λογοποιοῖς. En! exempla, *Hecub.* v. 1240. Ἀχθεινὰ μὼ μοι τἀλλότρια κείνῳ κακά. Pro ἀχθεινόν. *Phæniss.* v. 1001. Καὶ συγγνωτὰ μὼ Τέρυπ· τὰμὸν δ' ὐχὶ συγγνώμων ἔχει. *Medæ.* v. 491. Σύγγνως' ἂν ὧ σοι. Utrobique pro συγγνωσόν. *Hippolyt.* v. 371. Ἄσημα δ' ὐκ ἔτ' ὄζιν, οἳ φθίνῃ τύχα. Pro ἄσημον. *Josua Barnes.* V. 586. Μὴ ἐπείγε λίαν) Huc refer *Proverbium*, Σπεῦδε βραδέως, *Festina lentè*, de quo vid. *Erasmum.* Item quæ Nos ad *Phæniss.* v. 601. *Jos. Barnes.* V. 588. Πολλὰς πένητας) Hic optimè ostendit Poeta, *Seditiosi qui sint maximè*, & qui Rerumpublicarum turbis magis inhiant, nempe qui Divites apparent, reverà autem pauperes sunt, quique otio & luxuriâ res suas penitùs dissipârunt, ut *Catilina.* Hunc locum ita *H. Grotius*, *Plebs magna, famâ Divitum, re Pauperum, Adest Tyranno; turbidus quorum furor Rem penitus omnem Publicam evertit: Bona Namque appetunt aliena, prodactis suis Sumptu immodesto pariter & segni otio.* V. 596. Ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' ὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις) Hoc probabilitèr Poeta in hoc loco fingit, aliàs enim nunquam crederemus *Herculem* incognitum in suam Urbem redire velle, nisi malo Augurio priùs observato; unde potuit Viro Magno de rebus domesticis suspicio oriri; licet ipse Auguriis parùm tribuisset. De *Romanorum* Augurii loco, vide *Livii* Histor. l. 1. Ubi de *Accio Nævio*, qui Novaculâ Cotem discidit, in Artis suæ Assertionem. Vide etiam sis *Dionys.* Halicar. l. 2. *Plutarch.* in Parall. & Problem. *Ciceron.* de Divin. aliosque. Notum illud *Catonis*, Mirari se,

Ἡρ. Οὐ ῥίψεθ' ἁδου τἀσδε πεδιόλας κόμης;
Καὶ φῶς ἀναβλέψασε, τῶ κάτω σκότυς
Φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
Ἐγὼ ὓ, νῶν γὸ τ' ἐμῆς ἔργον χερὸς,
Πρῶτον μὲ εἶμι, κὴ καθασκάψω δόμυς
Καινῶν τυράννων· κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμὼν,
Ῥίψω κυνῶν ἕλκημα. Καδμείων δ' ὅσυς
Κακὸς ἐφεῦρον, ἓυ παδόντας ἐξ ἐμοῦ,
Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι.
Τὸς ὓ πέρωτοῖς ἀγαφορῶν τοξεύμασι,
Νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμήνον ἐμπλήσω φόνυ.
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἵματ ἀθήσεται.
Τῷ γάρ μ' ἀμυῦειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι χρὴ,
Καὶ παισὶ, κὴ γέουτι; χαιρόντων πόνοι·
Μάτιν γὸ αὐτὸς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
Καὶ δή μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρὸς,
Θνήσκειν ἀμυῦοντ'· ἢ τί; φήσομεν καλὸν,
Ὕδρᾳ μὲ ἐλθεῖν εἰς μάχλυ, λέοντί τε,
Εὐρυσθέως πομπεῦσι; τῶνδ' ἐμοῦ τέκνων
Οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; ὅσι ἄρ' Ἡρακλῆς
Ὁ καλλίνικ, ὡς πάροιθεν, λέξομαι.
Δίκαια τὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα,
Πατέρα τε τιμᾶσθαι, πὼ τε κοινὸν γάμων.
Ἀμ. Πρὸς σοῦ μὲ, ὦ παῦ, τοῖς φίλοις εἶ φίλον,
Τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ πείγε λίαν.
Ηερ. Τί δ' ὄζι τῶνδε θᾶσσον, ἢ χρεὼν, πάτερ;
Ἀμ. Πολλὺς πένητας, ὀλβίους ὓ τῷ λόγῳ
Δοκοῦντας εἶ, συμμάχυς ἄναξ ἔχει·
Οἳ φασιν ἔσπεσθ, κὴ διώλεσ πόλιν,
Ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας· τὰ δ' ἐν δόμοις
Δαπάναισι φορδὰ, ἀγαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
Ὥφθης ἐπελθὼν πολιν· ἐπεὶ δ' ὤφθης, ὅρα,
Ἐχθρὺς ἀθρόισας, μὴ σῶν γνώμην πέσῃς.
Ηερ. Μέλει μὲ ὐδέν, εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις.
Ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' ὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις,

Me. "Calamitas, ut tibi dicam iterum, *est* sine amicis.
Her. Non abjicietis Plutonis istum amictum a comâ?
Et lucem aspicietis, infernarum tebet.rarum
Charas vicissitudines oculis cernentes?
Ego verò (nunc enim opus est meæ manus)
Primum quidem vadam, & evertam domum
Novi tyranni: caput autem impium abscissum
Abjiciam canibus lanienam: quoscunque verò Thebanos
Malos deprehendero, beneficiis à me affectos,
Hoc præclaris-victoriis-insigni *clavæ* telo subigam.
Alios verò dilapsans alatis sagittis,
Cæde mortuorum implebo totum Ismenum,
Et limpida aqua Dircæ cruentabitur.
Etenim cui me magis, quàm uxori, opitulari convenit,
Et liberis, & seni? Valeant labores?
Frustrà enim illos potiùs, quàm hos exantlavi.
Et convenit me pro istis, siquidem illi pro patre, *eos*
Defendentem mori. Aut quid? dicemusne honestum,
Pugnare quidem cum Hydrâ, & leone
Missum ab Eurystheo? à meis verò liberis
Mortem non depellam? non igitur Hercules
Præclaris-victoriis-clarus, ut antè, dicar.
"Justum *est*, ut parentes adjuvent liberos,
"Et patrem lenem, & participem nuptiarum, *i.e. conjugem.*
Am. Tuum quidem *est*, ô fili, amicis esse amicum,
Et inimicos odisse. Sed nè nimium festines.
Her. Quid verò in his, ô pater, citius fit, quàm conveniat?
Am. Multos pauperes, sed qui sermone divites
Videntur esse, auxiliarios habet Rex:
Qui seditionem concitârunt; & perdiderunt civitatem,
Propter rapinas proximorum: Res enim familiaris *eorum*
Sumptibus profusa est, & otio periit.
Conspectus es acced.ad urbe: postquam verò conspectus es, vide,
Nè congregatis inimicis præter opinionem tuam pereas.
Her. Non est mihi curæ, etiamsi tota me civitas viderit.
Conspicatus autem avem quandam in sedibus inauspicatis,

ſe, ſi *Augur Augurem aſpiciens à riſu temperaret*; nempe quia occulto *Syncretiſmo* colludebant inter ſe, ad populum decipiendum, probè interim ſibi fraudis ac impoſturæ conſcii. Vide quæ Nos de irriſâ à *Moſſolano Judæo* Augurii Vanitate ad *Helen.* v. 750. *Joſua Barues.*

Ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα·
Ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιον εἰσῆλθον ᾠδήν.
Αμ. Καλῶς προσελθὼν νῦν, πρόσπτε δ' ἑστίαν,
Καὶ δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν.
Ἥξει γὰρ αὐτὸς, σὴν δάμαρτα, κἀ τέκνα
Ἕλξων, φονεύσων, κἀμὲ δέσποφάξων, ἄναξ.
Μένοντι δ' αὐτῷ πάντα σοι χθὲς ἐμήσω,
Τῆς τ' ἀσφαλείας κερδανεῖς· πόλιν τε σὴν
Μὴ πρὶν ταράξῃς, πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.
Ηρα. Δράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἶμι δ' ἔσω δόμων.
Χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
Ἅιδου κόρης ἔνερθεν, σὺν ἀπιμάσω
Θεοὺς προσπεσεῖν πρῶτα τοὺς κτίστας γαίας.
Αμ. Ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδου, τέκνον;
Ηρα. Καὶ δὴ γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον.
Αμ. Μάχῃ κρατήσας, ἢ θεᾶς δωρήμασιν;
Ηρα. Μάχῃ· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτυχὴς ἰδών.
Αμ. Ἦ κατ' οἶκους ἔστιν Εὐρυσθέως ὁ πηρ.
Ηρα. Χθονίας νιν ἄλσος, Ἑρμιὼν τ' ἔχει πόλις.
Αμ. Οὐκ οἶδεν Εὐρυσθεὺς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;
Ηρα. Οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν ταὐτὰδ' εἰδείην πάρος.
Αμ. Χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
Ηρα. Θησέα κομίζων, ἐχεγνισ' ἐν ᾅδου, πάτερ.
Αμ. Καὶ πῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;
Ηρα. Βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἄσμυρνον φυγών.
Ἀλλ' εἶ, ὁμῶρτεῖτ', ὦ τέκν', εἰς δόμους πατρί.
Καλλιστέες τ' ἄρ' εἰσόδοι τῷ ἐξόδῳ
Πάρεισιν ὑμῖν. Ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
Καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανύετε,
Σύ τ', ὦ γυναῖ μοι, συλλογον ψυχῆς λάβε,

Intellexi aliquam calamitatem incidiſſe in domum:
Itaque de induſtria clàm ingreſſus ſum terram.
Am. Rectè accedens nunc ſaluta lares,
Et paternis ædibus da tuum vultum, ut videant.
Ipſe enim veniet tuam uxorem & liberos
Tracturus, interfecturus, & me unà mactaturus, rex.
Manenti verò hìc omnia tibi *ex animi ſententiâ* ſuccedent.
Et lucrum facies *tuâ* ſecuritate; & urbem tuam
Non prius turbaveris, quàm hoc bene confeceris, ô fili.
Her. Faciam iſta; rectè enim dixiſti: vado intra domum.
Tandem autem reverſus ex ſolecarentibus receſſibus
Plutonis ſponſæ *Proſerpinæ* ſub terrâ *degentis*, non dedignabor
Primum deos domeſticos ſalutare.
Am. Verène igitur deſcendiſti in domos Plutonis, ô fili?
Her. Quinetiàm belluam tricipitem in lucem eduxi, *i. e. Cerberũ.*
Am. Pugnâ victam, an munere deæ *deductam*?
Her. Pugnâ: fortunatus autem fui, qui viderim ſacra ſacerdotũ.
Am. Eſtne in ædibus Euryſthei hæc bellua *Cerberus*?
Her. Nemus *Chthoniæ*, & civitas Hermion ipſam habet.
Am. An non ſcit Euryſtheus te rediiſſe in terram?
Her. Non ſcit: veni ut ſcirem prius quomodo ſe hìc res haberent.
Am. Quomodo verò tamdiu fuiſti ſub terrâ?
Her. Reducens Theſeum, cunctatus ſum apud inferos, ô pater.
Am. Ubi verò *is* eſt? utrum ivit *in* ſolum terræ patriæ?
Her. Ivit Athenas, gaudens ſe fugiſſe ex locis ſubterraneis.
Sed eja, ſequimini patrem, ô liberi, in domum.
Introitus profectò honeſtior ipſo exitu
Adeſt vobis. Quare fiduciam habeatis;
Et rivos oculorum nè ampliùs effundatis,
Tuque, ô mea conjux, animum recollige,

V. 599. Κἀγὼς προσελθὼν νῦν, προσπέσω θ' Ἑστίαν) Mos erat apud Veteres, ut Peregrè redeuntes Terram ipſam & Topicos Deos, Genioſque loci, tum Veſtibula Domuum ſuarum ſalutarent primò; deinde introeuntes, Deos Domeſticos, Veſtam, Laréſque alloquebantur Salutantium more, & congratulantium eorum aſpectum ſibi; quod felix iis fauſtumque videbatur. Sic *Hercules* ſupra ad v. 523. Ὦ χαίρε μέλαθρον, προσπύλαί θ' Ἑστίας ἐμάς, Ὡς ἄσμυρός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών. Ubi ſalutat Veſtibulum. Nunc tandem Pater hortatur eum in interiora ad Lares ſalutandos ſe recipere. Hujus moris infiniti Authorum loci inſtantias exhibent. Sic *Æſchyl.* Agamem. v. 819. *Agamemnon* ex *Trojâ* reverſus domum ait, Πρῶτον μὲν Ἄργους καὶ θεοὺς ἐγχωρίους Λίκνα προσεννέπειν &c. Sic *Senec.* Agamem. v. 687. *Delubra & Aras Cælitûm, & patrios Lares Poſt longa feſſus ſpatia, vix credens mihi, ſupplex adoro.* Nobis non licet hiſce immorari. *J. Barnes.* V. 613. Τὰ Μυστῶν δ' ὄργι' εὐτυχὴς ἰδών) Nam ante ſuum ad Inferos Deſcenſum, *Eleuſiniis* ſacris initiatus

eſt *Herc.* Sic *Tzetzes*, Διότι ἐμυήθη ὁ Ἡρακλῆς ἐν Ἐλευσῖνι, τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα Μικρὰ Μυστήρια. *Plato* δὲ καὶ Σοφοκλῆς, Καὶ ποὺ φησὶ Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυσον, καπόντας ἐς ᾅδου, πρότερον λόγῳ ἐνθάδε μυηθῆναι. καὶ τὸ Σοφοκλέους τῆς οἰκείας πορείας ᾠδὴ τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσασθε. *J. Brodæus.* Huc addo *Apollodor.* Bibl. l. 2. c. 5. §. 12. Μέλλων δὲ [ὁ Ἡρακλῆς] ὅτι τάχιστα [τὸν Κέρβερον] ἀπάγειν, ἦλθε πρὸς Εὔμολπον, πρὸς Ἐλευσῖνα, βουλόμενος μυηθῆναι. Ἦν γὰρ οὐκ ἔξω, ξένοις τότε μυεῖσθαι. Vid. Interpretes in locum; *Plutar.* in *Theſeo*, & Schol. *Hom.* in Il. β'. v. 378. Ubi hic ipſe *Apoll.* locus correctior paulò legitur. *J. Barnes.* V. 615. Χθονίας νιν ἄλσος, Ἑρμιὼν τ' ἔχει πόλις) Χθονίας, *Hecatæ*, ita *Theocr.* Τᾷ Χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ. *Schol.* τὴν Ἑκάτην Χθονίαν φασὶ θεὰν, καὶ νεκρῶν πρύτανιν. *J. Brodæus.* Rectè quidem hæc; at huic loco non congrua. Quamvis enim *Hecate* Χθονία dicebatur & *Ceres* quoque ipſa aliquando, utpote quæ eadem cum *Hecatâ* fuerit, item *Proſerpinâ*, de nullâ harum jam Χθονία dicitur; Dicendum igitur hìc *Chthoniam* Colontæ filiam intelligi, cui *Hermionenſes* Templum & Sacra dederint, vel certè ex illâ *Ceres* quoque *Chthonia* dicitur; ut *Pauſ.* Corinthiacis fol. 78. lin. 2. Τὸ δὲ λόγῳ μάλιστα ἄξιον, ἱερὸν Δήμητρός ἐστιν ὅπῃ τῆς Πρώνης. Τοῦτο τὸ Ἱερὸν Ἑρμιονεῖς μὲν Κλύμενον Φορωνέως παῖδα καὶ ἀδελφὸν Κλυμένου Χθονίαν που ἱδρύσασθαι φασὶν εἶναι· Ἀργολίδα δὲ ἦλθε Δημήτερ, τότε Ἀθήνας μὲν λέγουσι καὶ Μυσίαν, ὡς ξενίαν ἀφιγμένας τῇ θεῷ. Κολόνταν δέ, ὅτε οἴκαδε ἤθελε θεὸν, ὅτε ἀπενέμετό τι ἄλλο ἐς τιμήν. Ταῦτα δὲ καὶ γνώμῃ Χθονίᾳ τῇ ἄνακτι ποιεῖν αὐτόν. Κολόνταν μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τούτων συγκαταπεφθεῖσθαι τῇ οἰκίᾳ· Χθονίαν δὲ κοσμεῖσθαι ὑπὸ Δημητρός, Ἑρμιονέσι ποιήσασι τὸ ἱερόν. Χθονία δ' ἂν ἡ θεὸς αὕτη καλεῖται. Urbs autem *Hermion*, & *Hermione* in *Peloponneſo* ſita, Templum habuit *Cereri* & *Proſerpinæ* ſacrum, ad quod qui confugerent, tuti erant propter loci religionem. Unde natum *Proverbium* Ἀνθ' Ἑρμιόνος, *Hermiones* vice, ad quod qui confugerent, tuti erant propter loci religionem. Unde natum *Proverbium* Ἀνθ' Ἑρμιόνος, *Hermiones* vice, apud *Zenobiam*, id eſt, *Aſyli adinſtar*; Vide *Eraſmum* in Adagio, *Hermiones* vice. Ad hunc locum *Herculem* ex Inferis *Cerberum* in lucem protuliſſe teſtatur *Pauſan.* ibid. lin. 32. Ὁπόθεν δὲ τὸν ναὸν τῆς Χθονίας, χαλεπὸν ἔστιν, ἃ καλοῦσιν Ἑρμιονεῖς, τὸ μὲν Κλυμένου, τὸ δὲ Πλούτωνος, τὸ τείχιον δὲ αὐτοῦ λίμνην Ἀχερουσίαν· θεσπίσαι γὰρ μοῦσαι πάντα θεσπιῳδοῖς λίθοις. Ἐν δὲ τῷ τοῦ Κλυμένου, καὶ γῆς χάσμα· διὰ τοῦτο δὲ Ἡρακλῆς ἀνῆγε τε ἐκ ᾅδου τὸν Κύνα, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ Ἑρμιονέων. *J. Barnes.* V. 619. Θησέα κομίζων, ἐχεγνισ' ἐν ᾅδου, πάτερ) *Guil. Canterus* hoc in loco minime ſolitâ uſus felicitate dicit ſe malle ἐξ ᾅδου, quaſi neceſſe eſſet in hunc ſenſum verba exponere. Θησέα ἐξ ᾅδου κομίζων ἐχεγνισα, πάτερ· Cùm æquè benè ſaltem ita ſumi poſſunt, Ἐχεγνισα ἐν ᾅδου πάτερ, Θησέα κομίζων, καὶ ἐκεῖθεν ἀνάγειν βουλόμενος· ἐν ᾅδου, ὑπακουστέον, δέμοις. Nec Verſûs ratio aliter poſtulat; ſi *Tribrachum* in Quarto loco ponas. *J. Barnes.* V. 625. Καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανύετε) Μήτε τὰ δάκρυα ἔτι καταπαύσητε. Vel concedendum eſt ῦ in ἀνύω produci aliquando, quod certè fit non ſemel apud *Scenicos* Poetas, vel ἐξανύσητε, aut ἐξανύστε legendum. Scribitur autem ἀνύω, ἀνύτω, ἀνύτῶ & ἀνύσω, ut obſervavimus ad *Bacch.* v. 1098. & *Ion.* v. 1067. V. 626. Σύ τ', ὦ γυναῖ μοι) De μοι pro μι, Vide ſuprà ad v. 95.

Τεύμε

Τέρμυ τὲ παῦσαι, κ᾽ μέθεσ᾽ ἐμᾶν πέπλων ·
Οὐ γὰ πέφευτος, ὐδὲ φόβιξω φίλους.
Ἄ. Οἵδ᾽ ὐκ ἀφιᾶσιν, ἀλλ᾽ ἀναπίονται πέπλων.
Τοσῷδε μᾶλλον, ὦσ᾽ ἔβητ᾽ ὄπ᾽ ξυρὸν,
Ἄξω λαβὼν γε · τύσδ᾽ ἐφολκίδας χερῖν
Ναὺς ὡς, ἐφέλξω · κ᾽ γὰ ὐκ ἀναίνομαι
Θεραπόυμα τέκνων. “ πάντα τἀνθρώπων, ἴσα,
Φιλοῦσι παῖδας οἵ τ᾽ ἀμείνονες βροτῶν,
Οἵ τ᾽ ὐδὲν ὄντες. χρήμασιν δὲ διάφοροι,
Ἔχουσιν, οἷσ᾽ ἔ · πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

Et desine metuere, & dimitte meas vestes :
Non enim *fum* alatus, neque fugere-cupio amicos.
Ah ! non dimittunt hi, sed pendent *ex* vestibus, *vestibus adhærent.*
Tanto magis, adeò accessistis in ipso articulo periculi,
Manibus correptos ducam : Hos autem *ceu* scaphulas manibus
Sicut Navis ipse attraham *ad me* : etenim non recuso
Cultum liberorum. “ omnia hominum *studia in hoc sunt* æqualia.
“ Amant *enim* liberos & *illi*, qui *sunt* præstantissimi mortalium;
“ Et *illi*, qui nihil sunt. Opibus enim inter se differunt ;
Hi enim opes habent, hi verò non : Utrumq; autē genus amās-prolis.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ ά.

Strophe 1.

Χο. 1 Ἀ νεότας μοι φίλον ἄ-
“ 2 χθος, τὸ δὲ γῆρας, αἰεὶ
“ 3 Βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων,
“ 4 Ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
“ 5 Βλεφάρων σκοτεινὸν
“ 6 Φάος ὀπιπαλύψαν.
“ 7 Μή μοι μήτ᾽ Ἀσιήτιδος
“ 8 Τυραννίδος ὄλβος εἴη,
“ 9 Μὴ χρυσοῦ δώματος πλήρη,
“ 10 Τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν.
“ 11 Ἀ καλλίστα μὲν ὂν ὄλβῳ,
“ 12 Καλλίστα δ᾽ ὂν πενίᾳ.
“ 13 Τὸ δὲ λυγρὸν, φόνιόν τε γῆρας,
“ 14 Μισῶ · κ᾽ κυμάτων
“ 15 Δ᾽ ἔρροι · μηδέ ποτ᾽ ὤφελεν
“ 16 Θνατῶν δώματα, κ᾽ πόλεις
“ 17 Ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ᾽ αἰθέρ᾽ αἰεὶ
“ 18 Πτεροῖσι φορείσθω.

Ch. 1 Juventus *est* mihi gratum
“ 2 Onus : senectus verò semper
“ 3 Gravior scopulis Ætnæ
“ 4 Supra caput jacet, *i.e. meum caput premit,*
“ 5 Palpebrarum obscuram
“ 6 Lucem operiens.
“ 7 Nè mihi nec Asiatici
“ 8 Regni opes sint,
“ 9 Nec auri domus plena,
“ 10 Ut *hæc* pro Juventute accipiam :
“ 11 Quæ pulcherrima quidem in divitiis,
“ 12 Pulcherrima etiam *est* in paupertate.
“ 13 Molestam enim lethalémque senectutem
“ 14 Odi : sub fluctus
“ 15 Igitur peritura vadat. Utinam nunquam
“ 16 Ad ædes hominum & civitates
“ 17 Veniret : sed in aëre semper
“ 18 Alis ferretur.

V. 627. Τέρμυ τε παῦσαι, κ᾽ μέθεσ᾽ ἐμᾶν πέπλων) κ᾽ σὺ παῦσαι τέρμυ, κ᾽ σὺν πωσὶ μέθεσε, δι᾽ ἐμᾶγγελῶ ἀειθμᾶ, ὑμεῖς δηλονότι, σύ τε μήτηρ κ᾽ οἱ παῖδες, μέθεσε ἔμ᾽ ἐωῖν πέπλων. V. 628. Οὐ γὰ πέφευτος, ὐδὲ φόβιξω φίλους) Æmil. Portus ad hunc locum novitate Verbi φόβιξω attonitus, hæc ait, *Fortasse* φόβιξείω, Fugere-cupio, *ut à futuro* φόβξω *Verbum Desiderativum formatum dicas*, ut à τύψω, ὄψω, πολεμήσω, βρώσω, *formantur* τυψείω, ὀψείω, πολεμησείω, βρωσείω, &c. φόβιξιάω, ῶ, *non reperitur, quod saltem legerim, sed si reperiatur, dicetur ad similitudinem τῦ* δυναπιάω, ῶ, τὸ δυνατῶ, δυνατῶν ἢ κ᾽ δυναπιῶν, τῦ δυνάτε ἐπθυμεῖν, *ut docet* Suidas, *Cupere-mori.* Quod observandum. *Ita quidem ille.* At Nos ita putamus hoc verbum resolvi posse, φεύγω, futurum φεύξω, *Doricè* φόβξῶ, & pro φεύξομαι, *Doricè* φευξᾶμαι. Pro φευξῶ autem per *Ionicam ἐπίνθεσιν τῦ ῖ*, etiam φευξιῶ, ad formam Verborum Polysyllaborum, in ίζω, quæ *Attici* semper ferè in *Futuris* efferunt per ιῶ, pro ίσω, ut νομίζω, Communiter νομίσω, *Atticè* νομιῶ, γνωείζω, γνωείσω, & γνωειῶ & sexcenta hujusmodi. *J. Barnes.* V. 629. Ἄ) Hoc quidem redundat extra versum, est autem Vox *Miserantis* in hoc loco, aliquando etiam *Indignantis*, nonnunquam *Dolentis.* Οἵ δ᾽ ὐκ ἀφιᾶσιν, ἀλλ᾽ ἀνάπτονται πέπλων) Mallem ἀφιᾶσ᾽. Media enim syllaba ι producitur ; sin, erit *Bacchius* in secundo loco, quod ægrè ferendum. *Idem.* V. 630. Τόσῳδε μᾶλλον, ὦσ᾽ ἔβητ᾽ ὄπ᾽ ξυρὸν, Ἄξω λαβὼν γε · τύσδ᾽ ἐφολκίδας χερῖν Ναῦς ὡς, ἐφέλξω) Ita scribendum & distinguendum rectè monet Codex *Heinsio-Scaligerianus.* Ὧδε autem non Adverbialiter sumendum, alioquin subscriptum ι non haberet, at ferè pro ὅσῳ, cui respondet τόσῳ. Ad ὄπ᾽ ξυρὸν, subintellige ἀκμὴν, sic *Homer.* Iliad. κ. v. 173. ὑπ᾽ ξυρὸν ἴσα) ἀκμῆς. Vide *Erasmi* Adagium, *In acie Novaculæ.* V. 631. Ἐς δ᾽ ἐφολκίδας) τύτες ἢ χερσὶν ἐφέλξω εἰς ἐμαυτὸν, ὡς ἢ Ναῦς τὰς ἐφολκίδας μεθέλκῃ εἰωθεν. Ita infra v. 1424. Θησεῖ παιδὸς ἐλόμεθ᾽ ἐφολκίδες. *Josua Barnes.* V. 633. Πάντα τἀνθρώπων ἴσα · Φιλοῦσι παῖδας οἵ τ᾽ ἀμείνονες βροτῶν, Οἵ τ᾽ ὐδὲν ὄντες · χρήμασιν δ᾽ διάφοροι, Ἔχουσιν, οἷσ᾽ ἔ · Πᾶν δ᾽ φιλότεκνον γένος) Hanc sententiam cum neque apud *Stobæum* quærens repererim, nec in *H. Grotii* Excerptis, Paraphrasi & Versione ornare non gravabor ; Sensus loci, Πάντα τὰ ἦθ᾽ ἀνθρώπων ὲν τύτῳ τῷ περίσασθαι ἴσα τυγχάνῃ ὄντα, καὶν μάλιστα ὲν τοῖς ἄλλοις ἄνισα · Οἱ μὲν γὰ ἐσθλοὶ κ᾽ οἱ κακοὶ τὰ ἑαυθῆ τέκνα φιλῦσι · Καὶ ὲν τοῖς χρήμασι διάφοροί εἰσιν, κ᾽ οἱ μὲν τὰ χρήματα ἔχυσι, οἱ δ᾽ ὔ. Ἀλλ᾽ ὅμως οἱ πλέσιοι κ᾽ οἱ πάντες ὁμοίως περὶ τὸ φιλοτεκνίαν ἔχυσι · Πάντες γὰ φιλόκτενοι. Ita locum Vertimus, *Cuncti in hoc similes sumus : Magnique prolem diligunt suam Viri, Et qui nihil sunt. Opibus haud pares licet Florentque egentque ; ast similis utrisque est Amor.* Josua Barnes. V. 637. Ἀ νεότας μοι φίλον ἄχθος) Ἡ νεότης κῦφόν μοι ἄχθος, κ᾽ ευδάσακτον · τὸ ἢ γῆρας, ὃ ἀεὶ δοκεῖ τοῖς ἔχυσιν αὐτὸ Αἴτνης σκοπέλων βαρύτερον, ἐπ᾽ ἐμῷ κρατὶ κεῖται, &c. *Cicero* hunc locum exprimit Libro de *Senectute* circa Initium, *Quæ* (Senectus) *plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Ætná gravius dicant sustinere.* Locum indigitavit *Gaspar Stiblinus*, produxit & citavit *Johannes Brodæus*, deinde *Henricus Stephanus.* Hanc totam *Strophen* & *Antistrophen* totam eleganter Vertit *Hugo Grotius* in Excerptis ; quod nimis operosum esset huc adscribere ; nisi laborem pensaret Elegantia, * *Dulce quàm nobis onus est Juventa ! Sævit Ætnæis scopulis Senectus Pejor & nostro capiti minatur, Induens nigris oculos tenebris. Non ego insignes spoliis & auro Illitos postes Asiæque regna Flore permutem melioris ævi. Divitis Fati Decus hoc ; Egeni Dulce solamen. Pereat Senectus, Sæva, crudelis, pelagi vel undis Hausta, vel cælo volitans aperto ; Unde non urbes iterum revisat, Non domos. * Quòd si superi labores Cernerent nostros sapiente curâ, Præmium ferrent duplicem Juventam Integri Mores. Bis ad hæc venirent Astra, bis Phœbi jubar hoc viderent, Quos celebraret generosa Virtus. Improbis contrà fluitaret Ætas simplici cursu :* Nota quæ *Bonorum Vera discretrix foret & Nocentûm : Qualiter nautis iter indicantes Nubibus stellæ mediis relucent. Nulla nunc segnes posuêre Divi Certa Virtuti Vitióque signa : Sed ruens Ævum sine lege novit Nil nisi gazas cumulare gazis. Idem.* V. 642. Φάος) Ita rectè omnes præter *Brodæum* : ille vetus φάος retinuit & exponit, φάος ὀπιπαλύψαν, *oculorum* tunicam *obtegens, palpebris procidentibus.* Sed & φάος *aciem* sonat. V. 643. Μή μοι μήτ᾽ Ἀσιήτιδος Τυραννίδος ὄλβος εἴη) Regum *Asiaticorum* ac præcipuè *Persicorum* opes notat & *Phrygum* ; de quibus *Horat.* Carmin.

Carmin. l. 2. Od. xii. *Num tu quæ tenuit dives Achæmenes, Aut pinguis Phrygiæ Mygdonias Opes, Permutare velis crine Licymniæ? Plenas aut Arabum domos?* De *Persicorum* Regum Divitiis, vide quæ Nos ad *Estheræ* noſtræ v. 399. Χρυσέῳ ὄβῳ πλατυίσῳ ἰδ' ἀμπέλῳ ἀγλαέσῃ, in *Scholiis*. In Universum autem tanta *Asiæ* ubertas rerum omnium atque Fertilitas fuit, ut omnibus Terris antecellere videretur. *Cicero* pro *Q. Ligario*, *Asia tam opima est & fertilis, ut & ubertate agrorum & varietate fructuum, & magnitudine Pastionis & multitudine earum rerum quæ exportantur, facilè omnibus terris antecellat.* Eadem *Mithridates* apud *Justinum* ad milites perorans affirmat, Ait enim, *Neque cælo Asiæ esse temperatius aliud, nec solo fertilius, nec urbium multitudine amœnius: Magnámque temporis partem, non ut militiam, sed Festum diem acturos.* Vide Reverendiſſimum *Jacobum Uſſerium*, *Armachanum* haud ita pridem Archiepiſcopum, in Tractatu de Aſiâ Minore; Et Lexicographos in Voce *Asia*, & *Asia Minor*. *Joſua Barnes.*

Ἀντιστροφὴ ά.

" 1 Εἰ ὄ θεοῖς ἦν ξυέσεις,
" 2 Καὶ σοφία κατ' ἄνδρας,
" 3 Δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον,
" 4 Φάος ἐσθλὸν χαρακτῆ-
" 5 ρ' ἀρετῆς, ὅσσοισι
" 6 Μέτα· καὶ θνατοὶ ὅσιοι
" 7 Τὰς αὐγὰς πάλιν ἁλίου
" 8 Διαθεῖν ἂν ἕβδομ διαύλους.
" 9 Ἀ δυσχύεια δ' ἁπλοῦν ἄν
" 10 Εἶχε ζωᾶς βιοτάν.
11 Καὶ τῳδὶ, τές τε κακοὺς ἄν
12 Γνῶναι, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
13 Ἴσον, ἄτ' ἐν νεφέλαισιν ἄστρων
14 Ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
15 Νῦν δ' οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν
" 16 Χρηστοῖς, οὐδὲ κακοῖς σαφής.
" 17 Ἀλλ' εἱλισσόμενός τις αἰὼν
" 18 Πλοῦτον μόνον αὔξει.

Στροφὴ β'.

1 Οὐ παύσομαι τὰς χαρίτας
2 Μούσαις συγκαταμιγνύς,
3 Ἡδίστην συζυγίαν.
4 Εἰ * ζῴην μετ' εὐμουσίας,
5 Αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴην.
6 Ἔτι τοὶ γήρᾳ ἀοιδὸς
7 Κελαδῶ μναμοσύναν.
8 Ἔτι τὰν Ἡρακλέους
9 Καλλίνικον ἀείσω,
10 Παρά τε Βρόμιον οἰνοδόκον,
11 Παρά τε χέλυος ἑπτάτονος
12 Μολπάν, καὶ λίβυος αὐλόν.

Stobæus: Μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας.

Antistrophe 1.

655 " 1 Si verò Diis eſſet prudentia,
" 2 Et ſapientia ergà homines,
" 3 Haberent *hi* geminam Juventutem,
" 4 Manifeſtum ſignum
" 5 Virtutis *in iis*, quibus *virtus*
660 " 6 Adeſſet: & mortales *pii* ad
" 7 Splendores ſolis iterum
" 8 Irent geminos curſus, *i.e. duplex ævi ſpatium exigerent.*
" 9 Sed degeneres ſimplicem
" 10 Haberent vitæ modum.
665 11 Et hoc *modo* & malos,
12 Et bonos cognoſcere *liceret*
13 Paritèr, ſicut in nubibus ſtellarum
14 Numerus nautis *eſt notus.*
15 Nunc verò nulla à Diis nota
670 " 16 Certa bonorũ & malorũ, *bonos à malis diſcernens eſt conſtit.*
" 17 Sed volubile quoddam ævum
" 18 Auget ſolùm divitias.

Strophe 2.

1 Non ceſſabo Gratias
2 Cum Muſis commiſcere
675 3 Jucundiſſimâ conjunctione.
4 Utinam vivam in bonis Muſarum ſtudiis,
5 Et ſemper ſim inter *flores* & coronas.
6 Adhuc vetus cantator
7 Cantu-cieo memoriam:
680 8 Adhuc Herculis
9 Egregias-victorias canam,
10 Tum apud Bacchum largitorem vini,
11 Tum apud Chelyos ſeptem fides habentis
12 Cantum, & tibiam Libycam.

V. 655. Εἰ ὄ θεοῖς ἦν ξυέσεις, καὶ σοφία κατ' ἄνδρας) Εἰ ὄ θεοῖς ἦν σύνεσις, καὶ σοφὴ φρόνοια κατὰ τοὺς ἀνθρώπους, δὶς ἂν οἱ καλοκἀγαθοὶ τῆς ἥβης λάχοιεν, καὶ δὶς νέοι γἠροιντο, ἐκ τοῦ γήρως ἀναπεδίζοντες αὖθις· καὶ τοῦτο τὸ δῶρον ἐκ θεῶν ἔχοιεν καὶ φέροιεν λαβόντες, οἷον φανερόν τινα χαρακτῆρα τῆς Ἀρετῆς, ὅσοις μέτεσιν αὐτῆς, δηλονότι τῆς ἀρετῆς. Καὶ δηπου δηλονότι, οἷς ἀρετῆς μέτεσιν, ἐς τὰς ἥλικας αὐγὰς, ἦσαν τὸν βίον, διαὶς διαύλους καὶ ὁδοὺς ἂν ἔζησαν. Ἡ ὄ Δυσχύεια, καὶ ἡ κακία, τυτέσιν, οἱ κακοὶ ἄνθρωποι, ἄπαξ μόνον ἔζησαν, καὶ ἁπλοῦν βίον εἶχον. *Joſ. Barnes.* V. 663. Ἀ δυσχύεια) Ἡ κακία. Vide ad Notam præcedentem. Sic infra v. 810. Ἡ δυσχύεια ἀνάκτων, κακία ἀνάκτων, pro οἱ δυσχυεῖς ἄνακτες. *Idem.* V. 664. Ζωᾶς βιοτὰν) Ἓν διὰ δυοῖν. Vel ζωὰν enim, vel βιοτὰν per ſe ſingulæ ſufficerent Voces. V. 665. Τῳδὶ) Notandum eſt, *Atticas* dictiones in ι & δὶ ſuperfluum deſinentes ultimam ſyllabam producere, ut ὑτοσὶ, τυτωὶ, τυτὶ, τοδὶ, τυτονὶ, ὁδὶ, τῳδὶ, ταυτὶ, ὠδὶ &c. Sic *Ariſtophanes* in *Pluto*, Ὅσις ποθ' ὅδιν ὑτοσὶ, καὶ τὸ χαίειν. Et *ibidem*, Τυτὶ ὄ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι. Item, Ταυτὶ λέγωσι πάντες, ἠνίκ' ἂν δέ μυ. Et *Sexcenta* hujuſmodi invenias exempla apud Scenicos Poetas, præſertim apud *Ariſtophanem*. Vid. quæ Nos ſupra ad *Supplic.* v. 154. *Joſua Barnes.* V. 673. Οὐ παύσομαι τὰς χαρίτας) Hunc locum habet *Stobæus* in Florilegii *Sermon.* LXXXI. Περὶ Γραμμάτων, excepto, quod in Margine notarius, pro εἰ ζῴην μετ' εὐμουσίας, ibi legitur, μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας. Eodem autem res recidit, *Velle vivere cum Muſis & Nolle vivere ſine Muſis.* Hunc verò locum ita ibidem verſum ab *H. Grotio* habemus, *Nec ceſſabo Veneres doctis Jungere Muſis fœdus amicum: Ah! nè vivam Carminis expers.* *Idem.* V. 681. Καλλίνικον ἀείσω) *Callinicus Hercules* ob inſignes Victorias; & etiam genus Ὀρχήσεως cujuſdam, quæ ad Tibiæ modulos fiebat. *Euſtathius*, ut & *Heſychius*. Item Hymnus *Archilochi*, de quo *Pindarus* Olymp. Od. ix. Cujus principium, Τλῶλλα Καλλίνικε, χαῖρε, ἄναξ Ἡράκλεις, Αὐτός τε καὶ Ἰόλαε, αἰχμητὰ δύο. Vid. *Scholiaſt. Ariſtophanis* ad finem *Acharnenſ.* Item quæ Nos ſupra ad v. 180. Hoc verò in loco dicitur Καλλίνικος Cantio quædam *Herculi* dicata, & ad μολπὰν v. 684. refertur, vel ᾠδὴν vel ὄρχησιν potiùs ſubauditur. Hinc Καλλίνικον ἀείδειν, pro Victoriam quamvis reportare. Vide *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcellan. Epiphyllid. l. 5. c. 7. & *M. Anton. Mureti* Variar. Lection. l. 3. c. 11. Præterea Καλλίνικος eſt Victoria-quævis-inſignis, & καλλίνικον φέρειν eſt *Victoriam*-reportare, ut *Medæa* v. 45. Et poteſt abſolutè dici, pro καλὴ νίκη, ut καλλίχορος, pro καλὸς χορός. De quâ re vide infra ad v. 690. Non autem neceſſe eſt ſubaudire hoc in loco vel χόρον, vel κορυφὴν, ut *Brodæus* ait, quia καλλίνικον poteſt referri, jam ut diximus, ad μολπὰν tribus poſt Verſibus; vel certè ἀοιδὰν aut μολπὰν poteſt multò meliùs intelligi; ut ſæpe fit; vel etiam ὄρχησις, in hoc loco præcipuè, ob *Cerberum* ex Inferis eductum; Ita enim *Heſychius*, Καλλίνικος, ὄνομα κύριον, καὶ εἶδος ὀρχήσεως ὅπη τῇ τοῦ Κερβέρου ἀναγωγῇ. *Joſua Barnes.* V. 683. Χέλυος ἑπτάτονος) De hâc re vide quæ Nos ad *Ion.* v. 883. *Idem.*

13 Οὐ παύ-

13 Οὔπω καταπαύσομεν
14 Μέσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Παιᾶνα μὲν Δηλιάδες
2 Τυμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
3 Λατοῦς εὔπαιδα γόνον,
4 Εἱλίσσουσαι καλλίχορον.
5 Παιᾶνας δ' ὅτι σοῖς μελάθροις,
6 Κύκνου ὡς, γέρων ἀοιδὸς
7 Πολιᾶν ὑπ' γυίων
8 Κελαδήσω. τὸ γὰρ εὖ
9 Τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
10 Διὸς ὁ παῖς. τὰς δ' εὐγενείας
11 Πλέον ὑπερβάλλων,
12 Μοῖραν βίου τὸν ἄπονον
13 Θῆκεν βιοτὸν βροτοῖς,
14 Πέρας δείματα θηρῶν.

13 Nondum ſedabimus, *nec tacere patiemur*
14 Muſas, quæ me ſaltare fecerunt.

Antiſtrophe 2.

1 Pæanà quidem Deliades
2 Cantant circa portas, *celebrantes*
3 Felicem prolem Latonæ,
4 In gyrum ducentes pulchram choream.
5 Pæanas etiam in tuis atriis,
6 Sicut cygnus, ſenex cantor
7 Ex canis genis
8 Sonabo. Bonũ enim *argumentum*
9 Hymnorum adeſt *mihi*,
10 Filius Jovis. Nobilitatem enim
11 Longè ſuperans, & *charitate præſtans*,
12 Laboribus ſuis tranquillam
13 Fecit vitam mortalibus,
14 Sublatis ferarum terroribus.

V. 686. Μέσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν) Χορεύω propriè *ſalto*, hoc in loco *ſaltare facio* apertè ſignificat; de quâ re Nos fuſiùs ad *Ion.* v. 1596, *Idem.* V. 687. Λίζω αὐλὸν) Quòd hæ Tibiæ ex *Loto* erant factæ & ideo *Lybicæ* dictæ, quia optima *Lotus* in *Libyâ* naſcitur, ſatis Nos ſupra ad *Troad.* v. 544. Unde *Theophraſtus* περὶ φυτῶν l. 4. Ἐν Λιβύῃ ὁ λωτὸς πλεῖστος καὶ καλλιστος. *Joſua Barnes.* V. 690. Καλλίχορον) Ἀντὶ τοῦ καλὸν χορὸν, ſic ταχύπτερον, unico vocabulo pro ταχὺ πτερὸν, ut *Euripid. Bellerophon.* Ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου ταχύπτερον. Sic Nonnulli εὔσαχυς pro καλὴ σάχυς ab *Eurip.* dictum volunt, *Hecub.* v. 593. quanquã ibi Nos diviſim legimus. Sic καλλίνικος pro καλὴ νίκη, vid. ſuprà ad v. 681. Sic καλλίπαις de *Proſerp.* dixit *Eurip.* Sic καλλικολώνη *Hom.* εὔϊππον *Epig.* in *Plutarch.* περὶ παίδων ἀγωγῆς &c. V. 692. Κύκνου ὡς, γέρων ἀοιδὸς) De *Cygni* Cantu vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1115. Quibus adde quod *Socrates* ipſe moriturus de hâc re dicat, in *Platonis* Phædo. §. 23. p. 124. Edit. *Cantabr.* Item hoc *Martialis*, Dulcia defectâ modulatur Carmina linguâ Cantator Cygnus funeris ipſe ſui. *J. Barnes.* V. 694. Τὸ γὰρ εὖ) Τὸ δὲ pro τὸ καλὸν, καὶ τὸ ἁρμόδιον. Senſus, ὁ Ἡρακλῆς ὑπάρχει τοῖς ὕμνοις τὸ εὖ, τυτέστιν, εὔθετον θέμα, καὶ ἐπαινετὸν ὑποκείμενον. Sic dicimus ὁ πάνυ de Excellenti Viro & τὸ πάνυ de re Excellenti. *Articulus* cum *Adverbio* locum Nominis habet. *Joſua Barnes.* V. 698. Τὸν ἄπονον) Irregularitèr fit pro ἀπόνως, ſi modò verè ſcribitur in Vetuſtis libris; de quâ re vide quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 1173. V. 700. Πέρας δείματα θηρῶν) Πέρας propriè *vaſto*, hoc in loco, non de *Locis*, ſed de *Perſonis* uſurpatur, ut & *Rheſ.* v. 239. Διαπόντιοι πέρασι θ' Ἀχαιῶν ἄρχε, & v. 459. Πέρσας Ἀχαιούς.

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

Lycus in Scenam progreditur cædem Herculis *Familiæ feſtinantiùs facturus; dumque intrò ad id opus ſe recipit, ignorans* Herculem *adveniſſe, incidit inopinatò in medios gladios, & quas aliis paraverat caſſes. Dum verò ab* Hercule *trucidatur, inſultat interim plauditque* Chorus. *In* Herculis *laudes excurrit* Chorus, *invitatque non modò Cives* Thebanos; *ſed ipſas quoque Nymphas & Muſas ad lætitiam ac cantus, propter oppreſſum Tyrannum; collaudátque* Jovem, *quòd cum* Alcmenâ *concumbens operam dederit tam Heroico Filio ſeminando.* Iris *hinc à* Junone *cum Furiarum Maximâ in Scenam miſſa ad* Herculis *rationem diſturbandam, Dominæ mentem Furiæ aperit. Illa vix tandem perſuaſa* Herculem *Furore correptum in ſuos Armat.* Chorus *hanc calamitatem Lamentis proſequitur, illiúſque vicem deplorat, qui cùm nuper omnium Mortalium Glorioſiſſimus fuerit, jam nunc in ſuorum perniciem armatus tendat, mente captus, nec ſui ampliùs Compos.*

ΛΥΚΟΣ, ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ, ΙΡΙΣ, ΛΥΣΣΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Λύκ. Εἰς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω πάρα·
Χρόνου γὰρ ἤδη δαρὸς, ἐξότε πέπλοις
Κοσμοῦσδε σῶμα, καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
Ἀλλ' εἶα, παῖδας, καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
Ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
Ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.
Ἀμ. Ἄναξ, διώκῃς μ' ἀθλίως πεπραγότα;
Τρέμω δ' ὑβρίζεις ὅτι θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
Ἃ χρῄζω σε μετρίως, κεἰ κρατεῖς, πράσσω ἔχειν.
Ἐπεὶ δ' ἀνάγκῃ θεοσιδεῖς ἡμῖν θανεῖν,
Στέργειν ἀνάγκη· δρασέον δ', ἃ σοι δοκεῖ.

Lyc. In tempore extra domum egreditur Amphitryo:
Tempus enim jam longum *eſt*, ex quo veſtibus
Et monumentis mortuorum ornatis corpus.
Sed age, liberos & uxorem Herculis
Jube extra has ædes apparere;
Quia promiſiſtis vos ultrò morituros.
Am. O rex, inſectaris me miſerum,
Ac inſuper meos *jam* morituros afficis contumeliâ:
Quib. *in reb.* decebat te, licèt *in nos* imperiũ hab. moder. ſtudiũ hab.
Quoniam verò mortis neceſſitatem nobis imponis,
Neceſſe *eſt* boni conſulere: facienda verò, quæ tibi videntur.

Λυκ. Πῶ

V. 701. Δαρὸς) δηρὸς, undè δηρὸν & δήν, diù. V. 706. Ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι) An ὑπέσχησθ' αὐτεπάγγελτοι. V. 709. Ἃ χρῄζω) καὶ ἃ σπεύδω ἔχειν σε χρῄζω. *Scaliger* legit ἅ pro ἃ. V. 710. Θεοσιδεῖς) Ab inuſitato πδέω, pro πίδημι, ſic πδεῖ, pro ἐπίδει *Homer.* Vid. quæ Nos ad Αὐλικὰ τοπικὰ ἔπη, ſive *Eſtheram* noſtram v. 2. Ὡς πεὶν Ἰεσσαίδαο πδεὶς ἠδεῖαν ἀοιδήν. *Joſ. Barnes.*

Λύκ. Πῆ δῆτα Μεγάρα; πῆ τέκν' Ἀλκμήνης γόνα;
Ἀμ. Δοκῶ μ' αὐτῶ, ὡς δύεσθεν εἰκάσαι ---
Λύκ. Τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
Ἀμ. Ἱκέτιν θεὸς ἀγνοῖς ἑστίας δάοσιν βάθρους. 715
Λύκ. Ἀνόνητά γ' ἱκετεύει σκῆψαι βίον.
Ἀμ. Καὶ τὸν θανόντα γ' ἀναγκάσῃ μάτην πόσιν.
Λύκ. Ὃδ' ἐ πάρεσιν· ἐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ.
Ἀμ. Οὐκ· εἰσὶ μή τις θεῶν ἀναστήσῃ νιν.
Λύκ. Χώρει θεὸς αὐτῶ, ἐκ δώματων. 720
Ἀμ. Μέτοχος ἂν εἶμι τῆς φονεύσεως τόδε.
Λύκ. Ἡμᾶς, ἐπεὶ σοι τόδ' ἐς κῆδος μολεῖν,
Οἳ δειμάτων ἔξωθεν, ἐκπροδύσομεν
Σὺν μητρὶ παῖδας. θοῦρ' ἔπεσθε, θεράποντες,
Ὡς ἂν χρόνῳ λύσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725
Ἀμ. Σὺ δ' ἦν ἴθ', ἔρχῃ δ' εἰ χρεών· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
Ἄλλῳ μελήσει. "Περισσὸν ἦ δρᾶν κακῶς,
"Κακὸν τι θράσσειν. Ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
Στείχῃ, βέχρισι δ' ἀρχαίων γενήσεται
Ξιφηφόροισι, τὰς πέλας δοκῶν κτενῶν 730
Ὁ παλαιὸς θ'. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
Πίπτοντ'· "ἔχει γὰρ ἡδονάς θνήσκων ἀνὴρ
"Ἐχθρὸς, πόνων τε τῶν δεδραμένων δίκη.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. "Μεταβολαὶ κακῶν.
"Μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ 735
"Πάλιν ὑποστρέφει
"Βίοτον εἰς ἀΐδαν.
"Ἰὼ Δίκα, καὶ θεῶν
"Παλίρρυτε πότμε.
Ἀμ. Ἦλθες χέρνιβ' ἐμοὶ, ἓ δίκαι δώσῃς δαιών, 740
Ὑβρεις ὑβρίζων τοὺς ἀμείνονας σέθεν.

Στροφὴ β'.

Χο. Χαρμονὰ δακρύων
Ἔδοσάν μοι κηκολάς.
Πάλιν ἔμολεν, ἃ πάρος.
Οὔποτε δῆτ' ἀπὸ φρενὸς ἦλ- 745
πισε παθεῖν γᾶς ἄναξ.
Ἀλλ', ὦ γεραιὲ, καὶ τὰ δώματων ἔσω
Σκοπῶμεν, εἰ πρᾴοντ' τις, ὡς ἐγὼ θέλω.

Lyc. Ubinam est Megara? ubi proles filii Alcmenæ?
Am. Videtur mihi, quantum foris stans possum conjicere ----
Lyc. Quam rem opinionis hujus habes argumentum?
Am. supplex sedere ad sanctas sedes laris.
Lyc. Frustrà supplicat, ut conservet vitam.
Am. Et frustrà vocat mortuum maritum.
Lyc. Ille verò non adest; neque veniat quidem unquam!
Am. Non: nisi deus aliquis excitaverit eum.
Lyc. Vade ad eam, & è domo ducas
Am. Particeps essem cædis, si facerem hæc.
Lyc. Nos, siquidem hoc tibi est cordi,
Qui sumus extra terrores, educemus
Liberos cum matre. Huc sequimini, famuli,
Ut otium tandem videamus libentes ex laboribus.
Am. Tu igitur eas. Vadis autem, si fatum est: alia verò fortassis
Alteri curæ erunt. "Expecta autem, cum malè feceris,
"Te quoq; malum aliquod passurum. O senes, opportunè *Lycus*
It *intra domum.* Incidet verò *in* plagarum laqueos
Ensiferos, qui sperat se proximos interfecturum
Pessimus. Ibo autem, ut videam mortuum
Cadentem: "affert enim voluptates moriens vir
"Inimicus, & cùm persolvit pœnas factorum.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

"Mutatio malorum *fit & remuneratio.*
"Qui magnus rex antea erat,
"Iterum flectit
"Vitam ad Plutonem.
"O Justitiam, & Deorum
"Fatum refluens!
Am. Venisti serò quidem eò, ubi morte pœnas lues;
Qui *nos* te præstantiores injuriis afficiebas.

Strophe 2.

Ch. Gaudia lacrymarum
Dederunt *mihi* rivulos.
Venerunt *enim* rursus, quæ prius
Nunquam animo speravit se passurum dominus *hujus* terræ
Sed, ô senex, quid intra domum fiat
Videamus, si quis patiatur, ut ego cupio.

V. 713. Δοκῶ μὲν αὐτῶ) Imperfecta sententia, quam post brevem *Lyci* interruptionē, continuando implet, Ἱκέτιν θεὸς ἀγνοῖς &c. V. 718. Ὃ δ' ἐ πάρεσιν· Οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ) Ita rectè *Aldi* Editio; Notula vero pro ὃ, per errorem facta est γὰρ, in aliis Editionibus; unde Viri Docti frustrà se torserunt; *Canterus* legendum voluit, ὃ γὰρ ἔν. *Scaliger* & *Duportus* μὴ γὰρ ἔ, quorum ultimus μόλοι quoque legit. *Æmil. Portus* veram lectionem conjectando est assecutus. V. 726. Σὺ δ' ἦν ἴθ'· ἔρχῃ δ' εἰ χρεών·) *Tu itaque abi: Vadis autem, si modò Fata non obstiterint*, &c. Hæc ænigmaticè loquitur *Amphitryon*, de Morte ejus, ad quam certò nunc illum ire pronuntiat. Quare non est, ut hic *Scaligeri* Lectio locum mereatur, Ἔρχῃ δ', ἢ χρεών. Neque etiamnū *Duportus* ἔρχῃ quoque legat, & *Canterus*, ἦ. Quanquam & hanc Lectionem *Æmilius Portus* probet. Ita quidem nobis videtur; at nec illorum Judicio detractum volo; nec Lectionem istam incommodam puto: sed non opus est, ut Vetus moveatur. *Jos. Barnes.* V. 728. Εἰς καλὸν στείχει) Κἀμῶς, commode. *Xenophon*, εἰς καλὸν ὑμῖν συντεμῶ. *Sophocl.* in *Oedipo* Tyranno, Ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας. *Scholia*, Καὶ μὴν καλῶς γ' ἂν τὸν θεσπίσαντα χρήσαι. Hoc in loco εἰς καλὸν Ironicè. Ex *Johan. Brodæi* Notis. Ἐν καλῷ idem sonat. V. 729. Βέβρισι) Subaudi ἐν. V. 733. Ἔχθεος, πίνων τε) Hìc iterum πίνω priorem habet brevem ut & paulò post v. 755. Καὶ γὰρ ἀπώλυσ' · ἀντίποινα δ' ἐκτίνων. de quâ re vide quæ Nos ad *Iphigen. Taur.* v. 339. & *Ion.* v. 447. *Josua Barnes.* V. 739. Παλίρρυτε) Contractum pro παλίρροε. V. 741. Ὑβρεις ὑβρίζων τοὺς ἀμείνονας σέθεν) Ὑβρίζω Verbum *Activum* regit *Accusativum* Personæ, & ob singulare omnium *Verborum* Privilegium, casum suum; de quâ re vide quæ Nos ad *Iphigen. Aul.* v. 1182. Πλήσσω σε πληγὰς, & *Doceo te Doctrinam, Ego te hanc rem admoneo* & sexcenta hujusmodi licet in utràque linguâ observare. V. 742. Χαρμονὰς δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς·) Notum est, aliquando *Lacrymas à Gaudio exprimi*; unde *Xenophon* Ἑλλ. l. 7. Οὕτω κοινόν τι ἄρα χαρᾷ καὶ λύπῃ δάκρυόν ἐστι. De hâc re & ratione ac causâ lacrymarum tam Mœrentibus, quàm Gaudentibus, vide *Cæl. Rhodigin.* Antiqu. Lection. l. 12. c. iv. Item *Scholia* ad Αὐλικοκάτοπτρον, sive *Estheram* nostram, v. 1160. Ad hæc verba, αὐτὰρ ὁ Ἀμὰν δάκρυ ἀπ' ὀφθαλμῶν γε δεδουπὸν ἧκε χαμᾶζε, Μάντιν ἓν θανάτοιο προαγγελον. Item quæ Nos ad *Iphigen. Taur.* v. 832. *Josua Barnes.* V. 748. Εἰ πρᾴνει τις) Πρᾴνει hoc in loco pro πάσχει, *Lycum* enim innuit, quem videre vult *Chorus* patientem, quæ cupit, hoc est mortem. Πρᾴνω autem pro πάσχω & vicissim πάσχω pro πρᾴνω à Poetis usurpantur mutuò, de quâ re vide *Scholiasten* ad *Hecub.* v. 614. & *Orest.* v. 538. Item quæ Nos ad *Supplic.* v. 257. & ad *Heraclid.* v. 241. *Josua Barnes.*

Στροφὴ γ'. *Strophe* 3.

Λύ. Ἰώ μοι, μοι. Χο. τόδε καταρχεῖ *Lyc.* Hei mihi, mihi! *C.* Incipit hoc

Μέλ. ἐμοὶ κλύειν Carmen, mihi auditu

Φίλιον ἐν δόμοις. Jucundum in ædibus.

Θάν. ὑ φεύσω· βοᾷ, Mors non procul *abest: Jam enim* clamat

Βοᾷ, σενάζων φροίμιόν γ' ἄναξ φόνου. Clamat, gemens proœmium cædis rex, *Lycus.*

Λύ. Ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ. *Lyc.* O tota Cadmi terra, dolo pereo.

Χο. Καὶ γὰρ διώλυσ' · ἀντίποινα σ' ἐκπίνων, *Ch.* Etenim *alios ipse* perdidisti: vicissim igitur pœnas persolves,

Τόλμα, δίδου γε τῷ δεδραμένῳ δίκαν. Aude *dolorem ferre, tuorum* facinorum pœnas luens.

Στροφὴ δ'. *Strophe* 4.

Χο. "Τίς ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χαίρων, ἄναγτος ὤν, *Ch.* "Quis mortalis existens Deos poluens injustitiâ

"Ἄφρονα λόγον ὑγιαίνων μαχέων "Stultum sermonem contra beatos cælites

Κατέβα, ὡς ἄρ' ὐ σθένουσι θεοί; "Effudit, quòd dii nihil possint?

Γέροντες, σιγᾶτ' ὅτι δυστεβὴς ἀνήρ. Senes, non est amplius *superstes* impius vir.

Σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χορὸς τραπώμεθα. Tacent atria: ad choros nos vertamus.

Φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν, ὃς ἐγὼ θέλω. Amici enim, quos volo, felices sunt.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

ANTISTROPHICA.

Στροφὴ α'. *Strophe* 1.

1 Χορεί, χορεί, καὶ θαλίαι μέλουσι Θήβαις 1 Choreæ, choreæ & convivia curæ sunt *hominibus*, Thebarum

2 Ἱερὸν κατ' ἄστυ. 2 Per sacram urbem.

3 Μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων, 3 Mutationes enim lacrymarum,

4 Μεταλλαγαὶ σωτυχίας 4 Mutationes fortunæ

5 "Ετεκον ἀοιδάς. 5 Pepererunt cantus.

6 Βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινός· 6 Abiit, & *obiit* superbus ille rex, *Lycus.*

7 Ὁ δ' παλαίτερ. 7 Ille verò prior & *antiquior princeps, Hercules,*

8 Κρατεῖ λιμένα λιπὼν γε τ' Ἀχερόντιον. 8 Regnat, Acherontio portu relicto:

9 Δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς. 9 Venit spes præter opinionem.

Ἀντιστροφὴ α'. *Antistrophe* 1.

" 1 Θεοί, θεοί, τοὺς ἀδίκων * μέλουσι, καὶ τοὺς " 1 Dii, Dii solent impios &

" 2 Ὁσίων ἐπαίειν. *al. μέλουσι. " 2 Pios audire.

" 3 Ὁ χρυσὸς, ἅ τ' εὐτυχία, " 3 Aurum (& felicitas)

" 4 Φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγετον, " 4 De sanâ mente depellit homines,

" 5 Δώσασιν ἄδικον " 5 Injustam potentiam *secum*

Λύ. Μή μοι θεοὺς ἐς φῶτα δυσσεβῆ βλέπειν. Ne mihi Deos in virum impium respicere.

Χο. Τίνων τε τοὺς δεδραμένους δίκαν. Idem. V. 757. Τίς ὁ θεὸς ἀνομίᾳ χαίρων, ἄναγτος ὤν, Ἄφρονα λόγον ὑγιαίνων μαχέων κατέβα, ὡς ἄρ' ὐ σθένουσι θεοί;) Hunc locum, à *Grotio* immeritò omissum, non mihi temperare possum, quin *Latinè* vertam, *Quis ille, falsis qui rationibus Sermone stulto Numina polluit, Mortalis ipse; nec Deorum Vim recolit vigilesque curas?* Usitatum est Melioris Notæ Authoribus, dum res Improborum nimiùm florent, dubitare videri de Divinâ Providentiâ; animo autem rursùs confirmari, ubi dignâ illos & inopinatâ affici pœnâ viderint. De hoc loco perquam optimè tractat *Psaltes* Divinus, per totum *Psalmum* 37. totumque Psalmum 73. *Claudianus* quoque in *Ruffinum* l. 1. Principio, *Sæpe mihi dubiam traxit Sententia mentem* &c. *Abstulit hunc tandem Ruffini pœna tumultum, Absolvitque* Deos. Præterea hoc argumentum tractat *Seneca* libro, cui inscribitur, *Cur bonis Viris mala accidant.* Et *Josephus* ita *Hamanis* infortunio Divinitùs illi accidenti accinit, Ὅθεν ἐπέρχεῖ μοι τὸ θεῖον θαυμάζειν καὶ τὴν σοφίαν αὐτῆς καὶ δικαιοσύνην καταμανθάνειν, μὴ μόνον τὴν Ἀμάνου κολάσαντος πονηρίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν καθ' ἅλλα ἀμηχανωμένην τιμωρίαν, ταύτην ἐκείνῳ ποιήσαντος ἐπί). Quod *Epiphonema* & Nos Veterum more & ex *Christianæ* Philosophiæ Doctrinâ adjecimus, *Hamanis* prostrati narrationi in *Esthera* nostrâ, v. 1235. Ὡς Ἀμὰν βάλευσι κακὴν καὶ ἀεικία βυλὴν Μαρδοχέῳ λαῷτε· Θεῦ δ' ὑπάτοιο ἕκητι, Ἔφθασεν εἰς ἀΐδην, θανατόν γ' ἄλλοισι φυτίσας· Ὦ Ἄθεοι, ἀγρεῖτε, καὶ ἐν φρεσὶ ταῦτα νοεῖτε· Φήσιτε δ' ἀνδρομέων θεὸν εἶ) ἐπίσκοπον ἔργων. Ita *Euripides* post *Pentheum* Deorum Contemptorem decerptum ait, *Bacch.* v. 1324. Εἰ δ' ὅτιν, ὅστις Δαιμόνων ὑπέρφρονεῖ, Εἰς τόδ' ἀθρήσας θάνατον, ἠγείσθω θεός. Et ante omnes *Homerus* senem *Laertem* inducit Deos fatentem cum magnâ exultatione, quòd audivisset, Improbos *Ulyssis* Procos fuisse occisos, *Odyss.* ω. v. 350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον, Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀπάσαλοι ὕβριν ἔπισαν. *Josua Barnes.* V. 763. Μέλουσι) Vide infrà ad v. 772. Prior syllaba producitur, ut *Perseo*, Pegaseium melos. V. 768. Βέβακεν) Βέβηκεν, οἴχεῖ, ἔθανεν. Ita *Orest.* v. 971. Βέβακε δὲ, βέβακεν, οἴχεῖ τέκνων Πέρπασε γέννα Πέλοπος. V. 769. Παλαίτερος) ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. Antiquior dicitur Dominus *Hercules*, ob antiquiorem profapiam & jus Regni, quod antiquiùs ad illum pertinebat; ut qui *Megaræ* Regis *Creontis* filiam duxisset. Nescio quid tibi velit *Brodæus* exponendo hoc in loco παλαίτερος per *cautior ac prudentior* Hercules. Certè Versus, quem ex *Æschylo* advocat nihil tale afferit. *Jos. Barnes.* V. 770. Ἀχερόντιον) Ob metrum dicitur pro Ἀχερούσιον, pro quo & Ἀχερήσιον, vide *Stephanum* περὶ πόλεων in Ἀχέρων. *Acheron* autem est Nomen Fluvii *Tartarei*, ut *Cocytus* & *Phlegethon.* V. 771. Δοκημάτων ἐκτὸς) Ἀδοκήτως, Pro quo ἀδόκως aliàs dixit, si vera Lectio est, *Troad.* v. 786. V. 772. Μέλουσι) Dicitur θεοὶ μέλουσι τῶν ἀδίκων, ut hìc, & θεοῖς μέλῃ τῶν ἀδίκων, & οἱ ἄδικοι μέλουσι τοῖς θεοῖς. Vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 450. & *Helen.* v. 1440. *Aldi* Editio habet μέλλουσι, ut sit μέλλουσι τῶν ἀδίκων ἐπαίειν & per versum stare potest. V. 774. Ὁ χρυσὸς, ἅ τ' εὐτυχία, ἐφέλκων) ἅ τ' εὐτυχία per trajectionem inseritur, ἐφέλκων itaque ad ὁ χρυσὸς referendum. Nec novum hoc, Epithetum ad *remotius* Substantivum ferri, non autem ad *proximum*; ut haud rarò apud *Homer.* offendi. Quare non erat, ut *Æmil. Portus* ἐφέλκων ad *Atticismum* reduceret, pro ἐφέλκουσα, quasi necessariò ad εὐτυχία spectaret. *J. Barnes.* V. 775. Φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγει) ἐκ τῶ φρονῶν, καὶ ἐκτὸς νῦ, ἄγει. V. 776. Δώασιν) Δώασις, pro δώαμις est Dictio *Euripidæa*, Ita *Ion.* v. 1012. Τί πᾶδε χῶδε; δώασιν ἐπφέρει πνα. *Hesych.* Δώασις, Δώαμις.

" 6 Ἐφέλ-

ἐς 6 Ἐφέλκων. χρόνον γὰρ ἔπλα
7 Τοπάλιν εἰσορᾶν · * An γὰρ βίᾳ Θ.
8 Νόμῳ * πρέμνῳ Θ., εὐνομίᾳ χάριν διδὺς
9 Ἔθραυσεν ὄλβιᾳ κλαινὸν ἅρμα.
Στροφὴ β'.
1 Ἰσμηνῷ στεφανηφορία,
2 Ἑπτὰ δ' ἐπάπυλοι πόλεως
3 Ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί.
4 Δίρκα δ' ἁ καλλιρέεθρ Θ.,
5 Σύ τ' Ἀσωπίδες κόραι,
6 Πατρὸς ὕδωρ βᾶτε
7 Λιποῦσαι σωαοισδὶ
8 Νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
9 Καλλίνικον ἀγῶν'. Ὦ
10 Πυθίᾳ δενδρῶδες πέτρα,
11 Μουσῶν δ' Ἑλικωνιάδων δώματα,
12 Ἥξετ' εὐγαθὴς κελάδῳ
13 Ἐμὰν πόλιν, ἐμά τε τείχη,
14 Σπορᾶς ἵνα γλυθ. ἔφανε,
15 Χαλκασπίδων λόχ Θ., ὃς γᾶν
16 Τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
17 Θήβαις ἱερὸν φῶς.
Ἀντιστροφὴ β'.
1 Ὦ λέκτρων δύο συγγενῆς
2 Εὐναί, θνατογενοῦς τε,
3 Καὶ Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς
4 Νύμφας παῖς Περσηίδ Θ. · ἐκ πρώτου
5 Μοὶ τὸ παλαιὸν ἦδη
6 Λέχ Θ., ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν,
7 Οὐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη.
8 Λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόν Θ.
9 Τὰν Ἡρακλέ Θ. ἀλκάν ·
10 Ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμηπόλ,

" 6 Attrahens. Serò enim *Deus* sustinuit
7 Iterum intueri, *tandemque nos afflictos miserari:*
8 Lege *enim* concedens *nobis*, & æquitati gratiam tribuens,
9 Fregit nigrum currum divitiarum.

Strophe 2.

1 Ismeno *esto* coronatio,
2 Et urbis septem-portas-habentis *coronati*
3 Vici saltate.
4 Dirce pulchre-fluens,
5 Et unà Nymphæ Asopicæ
6 Ite patris *Asopi* aquâ
7 Relictâ concentrices, *& simul celebrate,*
8 Nymphæ Herculis
9 Præclarâ-victoriâ decorum certamen. O
10 Pythii nemorosa rupes,
11 Et domus Musarum Heliconiadum,
12 Venite læto *cum* strepitu *cantuque*
13 *In* meam urbem, & meos muros,
14 Ubi satorum *hominum* genus apparuit,
15 Agmen armatorum, quod terram
16 Liberorum liberis permutat,
17 Sacrum lumen Thebis.

Antistrophe 2.

1 O lectorum duo cognata
2 Cubilia, Mortalis *scilicet Amphitryonis*
3 Et Jovis, qui venit ad cubile
4 Nymphæ Perseidis, *i.e. Alcmenæ*: & credibilis
5 Mihi jam vetus
6 Concubitus tuus, *ô* Jupiter,
7 Præter spem apparuit.
8 Tempus verò ostendit splendidam
9 Victoriam Herculis,
10 Qui ex penetralibus terræ rediit,

V. 777. Χρόνον γὰρ ἔπλα τοπάλιν εἰσορᾶν) *Scaliger* legit χρόνῳ. V. 779. Εὐνομίᾳ) *Scaliger* & *Canterus* legunt ἀνομίᾳ, & sanè, si de *Lyco* sententia sumitur, ita omninò legendum. Vide *Æmil. Portum.* in hunc locum. V. 780. Ἔθραυσεν ὄλβιᾳ κλαινὸν ἅρμα) Translatum ab Aurigis, qui nimio impetu ruentes, Currus impingendo frangunt. Nigrum autem Divitiarum Currum vocat, quòd *Plutus* Divitiarum Deus sit cæcus, quodque Opes hominum mentes occæcent; aut quòd ex terrâ eruantur & sub feris, in arculis & tenebris, recondi soleant. *Josua Barnes.* V. 781. Ἰσμηνῷ στεφανηφορία) *Sensus*, τοῖς Θηβαίοις τοῖς ἐπὶ τὸν Ἰσμηνὸν ποταμὸν ναίουσιν ἔχω στεφανηφορία διὰ τὴν χαρὰν ἐξ εὐτυχοῦς τύχης συμβεβηκότ Θ. De *Ismeno* Bœotiæ fluvio vide quæ Nos suprà ad v. 572. *Josua Barnes.* V. 782. Ἑπτὰ θ' ἐπάπυλοι πόλεως ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί) Τιμᾷς τι, ὦ ἀγυιαὶ καλαὶ σφόδρα, καὶ λίθοις ὀξυσμένοις κατοικοδομηθεῖσαι, αἱ ἀγυιαὶ πόλεως ἑπτάπυλε καὶ ἑπτάπυργε, Θήβης ἥλιον, ἀναχορεύσατε. Quare *Thebarum* Urbs dicta sit ἑπτάπυλ Θ., vide suprà ad v. 543. *Josua Barnes.* V. 784. Δίρκα θ' ἁ καλλιρέεθρος) De *Dirce* vide quæ Nos suprà ad v. 573. Item ad *Bacch.* v. 519. *Idem.* V. 785. Σύ τ' Ἀσωπίδες κόραι) *Asopus* erat *Oceani* & *Tethyos* filius, vel ut alii *Perûs* & *Neptuni*, vel ut Alii *Jovis* & *Eurynomæ*, qui ex *Metopâ Ladonis* fluvii filiâ duos habuit filios, *Ismenum* & *Pelagonem* & Viginti filias, quarum una *Ægina* à *Jove* compressa; quas omnes nunc Poeta Ἀσωπίδας κόρας vocat. Hic fluvio *Asopo* nomen dedit, qui ex *Cithærone* monte profluens, agrúmque *Thebanum* irrigans, à *Platæensi* decidit, ipsáque *Thebas* præterluens, *Platæas* & *Tanagram* inter *Oropum* oppidum & *Cynosuram* Promontorium mari excipitur. Vid. de *Asopo*, *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. xi. §. 6. *J. Barnes.* V. 786. Πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦσαι) βᾶτε, ὦ νύμφαι καὶ κόραι Ἀσωπίδες, λιποῦσαι ὕδωρ πατρὸς Ἀσωποῦ εἰς ἀγῶνα καλλίνικον &c. V. 790. Δενδρῶδες πέτρα) Πέτρα hoc in loco pro ὄρ Θ., Mons, ut sæpe apud Poetas. *Parnassum* alloquitur, Arboribus consitum & Lucis, utpote Deo *Apollini Musisque* & *Baccho* sacrum; *Parnassus* autem erat Mons Bœotiæ altissimus, biceps, Arboribus densus, & *Lauro* præcipuè florens, unde & *Nonno* audit εὔδεν δρ Θ. De *Parnasso*, vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 559. *J. Barnes.* V. 791. Μουσῶν δ' Ἑλικωνιάδων δώματα) Ἑλικωνιάδων lego pro Ἑλικωνίδων, ita Versu postulante; ipsum autem Montem *Heliconem* notat, per δώματα μουσῶν Ἑλικωνιάδων. *Helicon* verò est Mons Bœotiæ haud procul à *Parnasso*. *Hesiodus* Theogoniam suam ita incipit, Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν. *Josua Barnes.* V. 792. Ἥξετ' εὐγαθὴς κελάδῳ) An ἥξετ' legendum, ut respondeat τῷ Κρείοντι in Antistrophâ; εὐγαθεῖ *Doricè* pro εὐγηθεῖ. Sed notandum, ut in hoc versu pes prior est *Trochæus*, secundus *Spondæus*; ita vicissim in *Antistrophâ* pes prior est *Spondæus*, secundus *Trochæus*; quare Tempora sunt utrinque æqualia. *Idem.* V. 795. Χαλκασπίδων λόχ Θ.) Ita *Spartos* vocat, quia ex *Draconis* dentibus seminatis proruperunt armati; De quâ re vide quæ Nos suprà ad v. 5. Notandum est, quòd horum *Spartorum* Posteri *Lanceæ* nota erat naturalitèr expressa in singulorum corporibus, perque plurimas Generationes durabat, teste *Plutarcho* de serâ Numinis Vindictâ, & quod ex quinque Superstitibus *Spartis*, quorum Nomina protulimus ad *Bacch.* v. 540. Regia apud *Thebanos* prosapia ἐκ σπαρτῶν & Nobiliores Familiæ diutissimè continuabantur. qui est Sensus horum verborum, ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει, Θήβαις ἱερὸν φῶς. *J. Barnes.* V. 799. Θνατογενοῦς) Θνητογενὴς, idem quod θνητὸς, opponitúrque Deo in hoc loco. V. 801. Νύμφας παῖς Περσηίδ Θ.) *Alcmenæ*; quæ Patrem habuit *Electryonem*, Avum *Persea*. *Tzetzes*, Περσέως Ἠλεκτρύων. Ἠλεκτρύων Θ. Ἀλκμήνη. Unde *Theocritus* Idyll. κδ'. v. 72. Θάρσει ἀειστόκεια γυναῖ, Περσήϊον ὦμα. Ex *Joh. Brodæi* Notis. V. 807. Θαλαμηπόλ) Ita cum *Circumflexo* scribo, quia à θαλάμη venit, non à θάλαμ Θ., de quâ re vide quæ Nos ad *Ion.* v. 393.

11 Πλέστων Θ. δῶμα λιπὼν νέρτερον.
12 Κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς,
13 Ἡ δυσχώρει ἀνάκτων.
14 Ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει,
15 Ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
16 Ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
17 Θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.

11 Relictâ domo infernali Plutonis.
12 Melior dominus mihi es,
13 Quàm Impiî & Ignobilès hi Tyranni, *te Lycus.*
14 Quod nunc intueri licet
15 Enſiferorum in certaminum
16 Contentione; ſi Juſtitia
17 Diis adhuc placet.

Ἰαμβοί.

Ἔα, ἔα.
Ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου;
Γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ.
Φυγῇ, φυγῇ
Νωθὴς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα.
Ὦ ναξ Παιὰν,
Ἀπόσπα θ. ἡμῖν τῶν πημάτων.

Ἰρις. Θαρσεῖτε νυκτὸς τῆσδ' ὁρῶντες ἔκγονον
Λύσσαν, γέροντες, καμὲ τῶν θεῶν λατρεῖν
Ἶριν· πολὺ γὰρ ἐνθένδ' ἥκομεν βλάβ θ.
Ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατούμεθα,
Ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
Πρὶν μὲν γὰρ ἆθλοις ἐκπλυθῆναι πικροῖς,
Τὸ μοῖρ' ἔσωζεν αὐτὸν, οὐδ' εἴα πατὴρ
Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν, οὔτ' ἐμ', οὔθ' Ἥραν ποτέ.
Ἐπεὶ δ' μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως,
Ἥρα προσάψαι κρατὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει,
Παῖδας κατακτείναντι· συνθέλω δ' ἐγώ.
Ἀλλ' εἶ', ἀτέρμ θ. συλλαβοῦσα καρδίαν,
Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
Μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ παιδοκτόνους
Φρενῶν ταραγμοὺς, καὶ ποδῶν σκιρτήματα,
Ἕλαυνε, κίνει, φόνιον ἕλκε κῶλον·
Ὡς ἂν φονεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον
Τὸν καλλίπαιδα σέθεν ἀνθέντῃ φόνῳ,
Γνῷ μὲ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὖτ' χόλ θ.
Μάθῃ δ' τὸν ἐμόν. "ἦ θεοὶ μὲ ὐδαμοῦ,

* Hem, hem? * Apparent *Iris & Furia.*
An in idem certamen timoris venimus?
Senes, quale ſpectrum video ſuprà domum?
Fugâ, fugâ
Segnem ex ſolo tolle pedem, è medio abi.
O rex Apollo,
Averruncus ſis mihi malorum, à *me depelle mala.*
Iris. Confidite videntes filiam hanc Noctis
Lyſſam, ô ſenes, & me Deorum miniſtram
Iridem. Nullum enim urbi venimus *allaturæ* damnum.
Sed militamus adverſus corpora uniùs viri;
Quem Jovis & Alcmenæ filium eſſe dicunt.
Nam priuſquam abſolveret dura certamina,
Fatum ipſum ſervavit, neque permiſit pater
Jupiter ei malefacere, neque me, neque Junonem unquam:
Sed poſtquam confecit labores Euryſthei,
Juno vult ei novâ ſanguine *novúmque piaculum* addere & *inurere*
Interficienti liberos; & ego aſſentior.
Sed age inexorabilis, correpto *ejus* corde,
Noctis obſcuræ *filia* innupta virgo,
Inſaniam in virum hunc, & interfectricem filiorum
Mentis perturbationem, & pedum ſaltationem
Impelle, commove, cruentum emitte funem:
Ut cæſâ & *ad Plutonem miſſâ* per Acherontium iter
Illâ pulchrâ liberorum coronâ, propriâ manu,
Cognoſcat, qualis in ipſum ſit Junonis ira,
Et diſcat meam. "Certè dii nihil *eſſent*,

V. 810. Ἡ δυσχώρει ἀνάκτων) ἢ δυσχωρεῖς ἄνακτες, οἷόν τις ὁ Λύκος. Vide *Guliel. Canter.* Novar. Lection. l. 5. c. 1. V. 811. Ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει) ἃ ῥήματα, ὅτι κρείσσων τῶν Λύκου Ἡρακλῆς ἐστι. V. 813. Εἰ τὸ δίκαιον) Ita pro Corrupto εἰς legimus εἰ, quod *Canterus* & alii faciunt. V. 815. Ἔα, ἔα) Ad ſubitam apparentiam *Furiæ* & *Iridis* ex alto, hæc *Chorus* exclamat. V. 816. Πίτυλον) Quid ſit πίτυλος vid. ad *Iphigen.* Taur. v. 307. πίτυλος φόβου hic dicitur, ut πίτυλος μανίας ibi. V. 819. Νωθὴς πέδαιρε κῶλον) πεδάιρω pro μεταίρω, à πέδα Æolico pro μετὰ, de quâ voce Nos ſupra ad *Rheſ.* v. 372. Quare *Heſychius* rectè ſe habet, Πέδα, μετὰ, ἢ γῆ. *Palmerius* autem, qui hunc illius locum exagitat, hallucinatur ipſe; dicit enim, *Delendum* τὸ μὴ, quæ vox irrepſit ex inferiore lineâ, *ubi plaries repetita eſt.* Ita ille. Πέδα autem γῆ, eſt pluralis *Numeri* pro πέδον, eſt & πέδα Doricè pro πέδη, *Pedica*, cujus ultima longa eſt. *J. Barnes.* V. 822. Θαρσεῖτε, Νυκτὸς πίνδι' ὁρῶντες ἔκγονον, Λύσσαν) *Erinnyas*, hoc eſt *Furias*, ex ſanguinis guttis, quæ de exectis *Cæli* Genitalibus profluebant, natas refert *Heſiodus* Theogon. v. 185. Et *Apollodorus* Biblioth. l. 1. c. 1. §. 3. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν γένοντο Ἐρινύες ἐγένοντο, Ἄλληκτώ, Τισιφόνη, Μέγαιρα. Alii autem Authores longè plures, Illas ex *Noctis* & *Acherontis* Concubio natas ferunt; *Euripides* ex *Nocte*, *Cælique* ſanguine; vid. infra v. 843. Unde & Nos olim, Verſus *Anglicos*, quos Scholâ exiſtentes quindecennes Pueri ad *Noctem* v. libris luſimus, ita induximus loquentes ad *Invidos*, Furiarum nomine tectos, Lectores Hypercriticos, **Come, Sister-Furies, Bear to Us no ſpight: We alſo are the Daughters of the Night.** Vide de hâc re *Scholiaſten* Euripid. ad *Oreſt.* v. 37. Item quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 963. & *Troad.* v. 457. Item *Euſtathium* in *Homer.* fol. 763. lin. 26. uſque ad 41. Et *Cæl. Rhodigin.* l. 10. c. 9. *Joſua Barnes.* V. 825. Ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατούμεθα) *Scaliger* pro σώματα legit δώματα, nequaquam, ut mihi videtur, rectè; σώματα enim pro σῶμα ponitur per *Synechdochen* Numeri; nec contra *Herculis* Domum militabant, niſi *Familiam* per δώματα intelligas, quod rarò invenias, licet δόμος id aliquando ſignificet; (Δῶμα enim ipſum *Ædificium* plerrumque ſonat) ſed illius *Corpus* invadere jam *Furor* parabat, ut ſic animum turbaret. *Idem.* V. 827. Πρὶν μὲν γὰρ ἆθλοις ἐκπλυθῆναι πικροῖς) Γὰρ, quod ex hoc Verſu in aliquibus Editionibus exciderat, reſtituimus ex *Aldinâ* & aliis, quibus reſtè aderat. V. 828. Τὸ χρῆν) *Scaliger* hìc legit χρεὼν ſed & τὸ χρῆν ponitur pro χρεία, ut *Euſtathius* fol. 1647. lin. 36. ubi illud *Hecubæ* profert, Πότερον τὸ χρῆν σφ' ἐπῆγ' ἀνθρωποσφαγεῖν. Eſt & χρῆν pro ἐχρῆν. Χρεὼ autem & χρεὼν idem quod χρεία. V. 833 Ἀλλ' εἶ', ἀτέρμ θ.) εἶ' pro εἶα *Interjectio* Hortantis; ἀτέρμ θ ὁ ἢ ἢ. ἀντὶ τῶ ἀνελεήμονα, ὃς τοῖς δάκρυσιν ἐ πέγγε). *Scaliger* legit ἄτεκνον καρδίαν, utrique autem poteſt referri, vel *Furiæ* ipſi, vel etiam *Herculi*. V. 834. Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε) Cur Virgines *Furias* finxerint Veteres Poetæ, nempe quòd ἀπροσωπόληπτοι ὦσιν, cur Nigras & Noctis Filias, cæteraque hujuſmodi, Conſule *Euſtathium* in *Homerum* fol. 763. lin. 26. &c. Vide etiam quæ Nos ſuprà ad v. 822. Et infra ad v. 843. & v. 878. V. 838. Ὡς ἂν φονεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον) *Canterus* legit πορεύσας haud male: poteſt tamen & φονεύσας ſtare, ſi δι' Ἀχερούσιον πόρον, de *Herculis* ipſius Deſcenſu ad Inferos ſumatur, unde Diis tanta orta eſt indignatio. Neſcio quid *Scaligero* in mentem venit, qui ſcriptum habet φορεύσας, niſi fortè πορεύσας voluit. *Æmilius Portus*, nihil explicat, nec difficultatem viſus eſt vidiſſe; at in rebus minimè dubiis explicandis ridiculè occupatur. *Joſua Barnes.*

"Τὰ

Τὰ δυνατὰ δ' ἔσῳ μεγάλα, μὴ δόντ' ἄκλαυ.
Λύσ. Ἐξ εὐγενοῦς μὲ πατρός, ἔκ τε μητέρος
Πέφυκα, Νυκτὸς, Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
Τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγαθοῖσι φίλοις
Οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλοις·
Παραινέσαι δ', πρὶν σφῷν εἰσιδεῖν,
Ἥρα, θέλω σοί τ', ἢν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
Ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἄσημος, ἔτ' ὄντ' ἐν θεοῖς,
Οὔτ' ἐν θεοῖσιν, ἔγκε μ' εἰσπέμπῃς δόμους·
Ἄβατον δ' ἀέρων, κἀπάλαιαν ἀγρίαν
Ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέσησεν μόνος
Τιμὰς, πιτνέσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο·
Σοί τ' ἐ πρᾶνω μεγάλα βέλεσιν κακά.

Τροχαῖοι.

Ἰρ. Μὴ σὺ νουθέτει τὰ θ' Ἥρας καλὰ μηχανήματα.
Εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζεσ' ἴχνος, ἀντὶ τοῦ κακοῦ·
Οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.
Λύσ. Ἥλιον μάρτυρόμενα δρῶσ', ἃ δρᾶν ἐ βέλομαι.
Εἰ δή μ' Ἥρα δ' ὑπουργὸν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει
Τάχος, ὀπῤῥοίδδων δ' ὀμβρεῖν ὡς κυμηγέτη κύα,
Εἶμί γ'· ἔτι πόντος ἄτων κύμασι σέρων λάβρως,
Οὔτε γῆς σεισμὸς, κεραυνοῦ τ' οἴστρος ὠδίνας πνέων,
Οἷ' ἐγὼ σαδιοδρομοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέος.
Καὶ καταῤῥήξω μέλαθρα, κἀδόμους ἐπεμβαλῶ,
Τέκνα ἀποκτείνασα πρῶτον· ὃ δ' ἡμῶν σὸν εἰσεται
Παῖδας, ὃς ἔπικτ', ἀναίτιον, πρὶν ἂν ἐμὰς λώβας ἀφῇ.
Ἦν ἰδέ· κἀδή πνάουσ' κρᾶτα βαθυδίνων ἄπο,
Καὶ δρακόντων ἑλίσσει σῖγα γοργώπας κόρας.
Ἀμπνοὰς δ' ὑποφρονίζει, ταύρου ὡς ἐς ἐμβολὴν
Δεινὸς μυκᾶται, κἀπὶ τὰν Ταφίαν.
Τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον ῥοθίσω, κἀταυλήσω φόβῳ.
Στεῖχ' ἐς ἄλυμπον ποδαίρασ', Ἰρι, γενναῖον πόδα·
Εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος.

"Res verò mortalium essent magnæ, si pœnas *iste* non daret.
Lys. Ex generoso quidem patre, & matre *nobili*
Nata sum, ex Nocte, & Cœli sanguine:
Honores verò hos, & *munus hoc* habeo. ut non invideam amicis;
Neque lætor vadens adversus homines amicos.
Sed admonere, priusquam errantem *te* videam,
Junonem, teque volo; si obtemperaveritis meis verbis.
Vir hic non *est* obscurus, neque in terrâ,
Neque inter Deos, in cujus domum me mittis:
Regiones enim inaccessas, & ferum mare
Cùm pacârit, solus *in integrum* restituit Deorum
Honores ab impiis viris labefactatos:
Neque tibi suadeo, ut gravia mala velis, & *moliaris isti.*

Iris.

Nè tu *nos* moneas: Junonis enim bona consilia
In opt. vestig. ingrediuntur pro malo, *i.e. non malè at opt. exitū habeb.*
Conjunx Jovis non misit te huc,
ut moderatè agas.
Lys. Solem testor me facere, quæ non cupio facere.
Si igitur me Junoni tibique inservire necesse est,
Celeriter, & cum impetu *te* sequi ut venatorē canis *sequi solet*;
Vado: neque pontus adeo celeriter fluctibus ingemiscens,
Neque terræmotus, & fulminis impetus dolores spirans,
Ut ego curram in pectus Herculis,
Et rumpam domum, & impetum faciam in familiam,
Interficiens primum liberos: qui verò occidet, nesciet
Liberos se, quos genuit, occidere, priusq. liberat⁹ fuerit à meâ rab.
En, ecce. Et jam quatit caput à foribus,
Et distortos *ac* truculentos oculos tacitè volvit.
Anhelitū v. nō moderatur, & *est* ut taurus ad impressionē *faciendam*
Incitatus, mugit verò invocans Furias Tartari.
Ego te mox magis incitabo, & terrore inflabo.
Vade in Olympum, ô Iri, tollens generosos pedes:
In ædes vero nos invisibiles penetrabimus Herculis.

V. 843. Ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς, ἔκ τε μητέρος Νέφυκα, Νυκτὸς, Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος) De Personâ hic loquente, quòd non *Lycus* sit, sed *Lyssa*, hoc est *Furia*, vide infra ad v. 858. De *Erinnyum*, sive *Eumenidum*, *Furiarum* & *Dirarum* (tot enim Nominibus vocantur) Parentibus, suprà nonnihil attigimus, ad v. 822. & 834. *Euripidis* verò ingenium hic non laudare nequeo, qui Diversa Authorum Veterum figmenta simul jungit, & hanc *Furiam* non modò *Nocte* satam cum Neotericis, sed & *Cœli* sanguine, cum Veteribus, asserit. De quâ re Nos suprà; Notandum est verò, Nos *Latinam* Versionem paulò tutiùs inflexisse, & pro *ex sanguine Noctis & Cœli*, magis ex Historiæ fide vertisse, *ex Nocte & Cœli sanguine.* Josua Barnes. V. 850. Οὐδ' ἐγώ μ' εἰσπέμπῃς δόμους) Puto ex hoc loco *Scaligerum* ductum, ut suprà ad v. 825. σώματα verteret in δώματα. Sed dicendum quidem *Furiam* immitti in *Herculis* quidem *Domum*, ut illum *Furore* corriperet, non autem contra *Domum* illius militâsse, sed contra *Corpus*, *i. e.* ipsum *Herculem*, quem insigni clade jam affixit. Figuratè tamen etiam δώματα legi potuit, nisi σώματα meliùs hic staret; ita enim infra v. 864. Καὶ καταῤῥήξω μέλαθρα κἀδόμους ἐπεμβαλῶ, &c. *Josua Barnes.* V. 853. Τιμὰς πιτνέσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο) Prior Syllaba in πιτνέσας Communis est, dequâ re vide quæ Nos ad *Phœniss.* v. 19. Ἀνοσίων ἀνδρῶν) Γιγάντων. De *Gigantum* Impietate in Deos, vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 543. Quòd verò *Hercules* & *Bacchus* pro Deorum partibus steterint contra Gigantes, vide suprà ad hujus Fabulæ v. 177. *Josua Barnes.* V. 855. Καλὰ) Quùm olim καγὰ malè aderat, nec sine magnâ Versûs jacturâ, *Gul. Canterus* καλὰ legebat, quem sequor. *Scaliger* minùs attentus ad literarum Vestigia, καγά. *Josua Barnes.* V. 858. Ἥλιον μάρτυρόμενα) Quùm *Lycus* in *Choro* præcedenti, ab *Hercule* fuerit occisus, undè & ipse clamaverit, Ὦ πᾶσα Κάδμου γᾶ, ὀλλυμαι δόλῳ & de eo ibidem *Chorus* pronuntiaverit, Γέροντες, οὐκ ἔτ' ὀρθὴ δυστυχὴς ἀνήρ· Miror quid hâc in re passus *Henricus Stephanus*, quæ *Lyssæ*, id est *Furiæ*, rectè olim tribuebantur, nunc sine ullâ ratione, imo contra omnem rationem & Veterum Codicum fidem (quicquid ille de iis prædicet) hæc tamen *Lyco* tribuat; ut & alia suprà ad v. 843. Ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἔκ τε μητέρος) Ad hunc locum hæc ille, *Hæc quoque*, Λύκῳ *in Veteribus tribuuntur*; & *in fine paginæ hic Versûs*, Οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε, &c. *continuatur sub* Iridis *personâ. At proximè sequens hic*, Ἥλιον μάρτυρόμενα &c. *à* Lyco *profertur, unà cum sequentibus, ad illum usque locum, undè Verba Chori incipiunt. In versu autem qui incipit*, Εἰ δή μ' *reponendum esse* δὴ pro δή, *controversum esse non potest.* Ita ille, nimis infelicitèr; etiam in hoc, quòd extra Controversiam δὴ legendum sit, ut olim, non δῆ· ut is fatebitur, qui verba ἀναγκαίως ἔχει in hoc versu viderit; ita enim is locus ordinandus, Εἰ δή μ' ἐστὶ τῇ τε Ἥρᾳ καὶ σοὶ ἀναγκαίως ἔχει ὑπουργεῖν κἀπὶ τάχος, καὶ ὀμβροίδδων ὁμῶς ἰέναι σοι, ὡς κύνα τὸν κυνηγέτην σείοντι, Εἶμί γε, κ. λ. Non hæc Ostentationis causâ notamus, sed quia Vulnera à tam Docto Viro impacta, magis remedium poscebant. *Josua Barnes.* V. 859. Εἰ δή μ') De hoc loco vide in Notâ proximè præcedenti. V. 864. Καὶ καταῤῥήξω μέλαθρα) vide suprà ad v. 850. V. 865. Ὃ δ' ἡμῶν οὐκ εἴσεται) *Brodæus* reponendum putat κταυὼν pro κανὼν, in quâ emendatione (inquit idem *Henricus Stephanus*) rationem eum habuisse puto Mensuræ Versûs duntaxat; quum alioqui κάνω, à quo est κανὼν pro κλεῖνω accipi satis notum sit. *Ita ille.* Miror autem illum dicere, se putare, *Brodæum* Mensuræ duntaxat Versûs habuisse rationem, quòd legeret κταυὼν pro κανὼν, quum apertè κανὼν sit vox Versui commodior, κταυὼν autem etiam adversetur. Ut cuivis, cui *Trochaici* Versûs ratio nota est, patebit. *Josua Barnes.* V. 872. Πεδαίρασ') De Voce Πεδαίρω, vide suprà ad v. 819. Legitur autem vel *simpliciter* pro πόδας αἴρω, vel cum *Accusativo* πόδα, aut κῶλον, ut in loco modò laudato & hìc. *Josua Barnes.*

MONO-

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ. MONOSTROPHICA.

Χοι Ὀτοτοτοτοῖ,
Στέναξον· ἀποκείρει σὸν ἄνθος, 875
Πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος.
Μέλεος Ἑλλάς, ἃ τὸν Εὐεργέτην
Ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισι Λύσσας
Χορὸν δέντ' ἐναύλοις.
Βέβακεν ἐν δίφροισιν ἁ πολύγονος. 880
Ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον, ὡς ὅτι λώβᾳ,
Νυκτὸς Γοργὼν, ἑκατὸν κεφαλαῖς,
Ὄφεων ἰαχήμασι Λύσσα μορμαιωπός.
Ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε Δαίμων.
Ταχὺ δ' ὁ πρὸς πατρὸς, πάτερ, ὀκνεῖ πτ. 885
Ἰὼ μοι μέλεος· ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γόνος ἄγονον αὐτίκα·
Λύσσα δέ τ' ὠμόφρων, ἀποινόδικοί τε
Δίκαι, κακοῖσιν ὀκπαπαίουσιν· ἰὼ στέγαι.
Κατάρχει χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
Οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ, ἰὼ δόμοι· 890
Πρὸς αἷμα τ', ἰὼ τὰς Διονυσιάδος
Βοτρύων ὅτι χεύμασι λοιβᾶς.

Cho. Eheu, eheu,
Geme: detondetur *enim ac decerpitur* tuus flos,
O civitas, filius Jovis.
Infelix *es*, ô Græcia, quæ benefactorem
Amittes, perdes Lyssæ furoribus
Agitatum internis.
Discessit in curru *vecta* hæc *Lyssa* multorum gemituum autor.
Currui a *i.e. equis curr. trahentibus*, subdidit ftim. ut ad pern. *fer. ru.*
Noctis Corg. *i.e. noctis filia Gorgoni similis*, centum capitib. *formidab.*
Serpentum sibilis Lyssa *terribilis*, oculis micans.
"Citò Deus commutavit felicem *in infelicem.*
Celeriter verò *animam* expirabitis à patre *cæsi*, ô liberi.
O me infelicem! ô Jupiter, tuum genus ftatì sine liberis *erit.*
Lyssa enim te crudelis, & ultrices
Vindictæ malis affligent: O domus,
Inchoatur chorea sine tympanis,
Non grata thyrso Bacchico (ô domus)
Ad cædes *spectans*, non ad Bacchicam
Libationem, propter botrorum fluxus, & *vini copiam.*

V. 875. Στέναξον· ἀποκείρει) σὸν ἄνθος, Πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος· Μέλεος Ἑλλὰς, &c.) Olim cùm legebatur, Στέναξον, ἀπόκειρά τε σὸν ἄνδος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος μέλεος, *Scaliger* interseruit post ἔκγονος vocem ἄγονον, subaudito ὄζει, & periodum ad πόλις posuit, ἀπόκειρά τε autem retinuit. *Duportus* ut Sensum impleret, pro ὁ scripsit ἰώ. Nostra verò Lectio, quam *Canterus* probavit primus, multò Naturæ convenientior videtur, certè minùs violenta. Vocat autem Poeta, *Herculem* Florem *Thebarum*, quemadmodum (inquit *Gul. Canterus* Novar. Lection. l. 5. c. 1.) *Æschylus* de *Persicis* Ducibus dixit, Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος ἁμᾶς οἰχεῖ ἀνδρῶν. Quæ figura *Latinis* etiam & *Gallis* est usitata. Ita ille. V. 877. Τὸν εὐεργέτην) Ita quidem Veteres Bellatores & Heroes, Humani Generis *Benefactores* vocabantur, *Hercules* autem præcipuè *Græciæ* dicebatur Εὐεργέτης, ob innumera Beneficia Patriæ illata ex benè collatis illius Viribus, in *Tyrannis*, *Bestiis*, aliisq; Terrarum Pestibus opprimendis. Sic *Ptolemæus* ille *Ægyptiorum* Rex, qui *Philadelpho* successit, *Euergetes* cognominabatur à *Græcis*, ob maxima ejus in *Græcas* Civitates merita. Sic *Arimaspi*, populus *Scythiæ*, quòd Benefici fuerint in *Argonautas*, tempestate maris ad eorum terram appulsos, *Euergetæ* dicebantur. *Stephanus* περὶ πόλεων in Voce Εὐεργέται. Item *Cæl. Rhodigin.* l. 16. c. 22. Ubi à *Cyro* ita vocatos ob frumentum opportunè ipsi ab illis suppeditatum ex *Alexandri* Historiâ probabiliùs ait. Hic enim Mos à *Persis* ortum habuit, apud quos Amici Regis *Benefactores* dicebantur; ita *Herodotus* in *Uraniâ*, Φύλακος ὁ Εὐεργέτης βασιλέος ἀνεψιός. Vide quæ Nos ad Αὐλικοὺς πόνους, sive *Esther*am nostram v. 1577. in *Scholiis* cumulavimus. *Jos. Barnes.* V. 878. Μανίαισι Λύσσας) Λύσσα hoc in loco est Nomen proprium pro Ἐριννύς, quia *Furiæ* hujus erat officium *Insaniam* injicere *Herculi*; dicuntur itaque *Furiæ* variis Nominibus, non pro ratione *Loci*, ut nonnulli dicunt alia iis Nomina in *Cælo*, alia in *Terrâ*, alia denique in *Orco*, sed pro ratione potiùs Officii, ut quùm homines Terrefaciant, ex Deorum irâ ob scelera commissa, *Diræ* vocantur & *Erinnyes*, & *Furiæ* & Scelerum vindices; cùm ob severitatem coluntur, εὐφήμως dicuntur σεμναὶ Θεαὶ, Εὐμενίδες, &c. cùm ad Insaniam impellunt Λύσσαι, & *Furiæ*. *Servius* ad illud *Virg.* Æn. l. 12. v. 845. *Dicuntur geminæ Pestes, cognomine Diræ &c. Diras* easdem facit cum *Furiis* & in *cælo* quidem *Diras* ait vocari, in Terris *Furias* & *Eumenidas*, apud Inferos autem *Stygias Canes*. Vide quæ Nos de iis suprà ad v. 843. 834. & 822. Item ad *Troad.* v. 457. Item ad *Iphig.* Taur. v. 963. Denique *Scholiasten* ad *Oresl.* v. 37. *J. Barnes.* V. 879. Ἐναύλοις μανίαισι) ἐνδομύχοις, internis furoribus, qui in animo inspirantur. V. 882. Νυκτὸς Γοργὼν, ἑκατὸν κεφαλαῖς) Νυκτὸς θυγάτηρ Ἐριννύς, Γοργόνι προσομοία, διὰ τὰς ἑκατὸν κεφαλὰς ὀφιώδεις, περὶ ὧν οἱ Ποιηταὶ λαλοῦντες, Ὀφιοπλοκάμους αὐτὰς καλοῦσι. Unde *Virgilius* loco paulò suprà citato ad v. 878. *Quas & Tartaream Nox intempesta Megæram Uno eodémque tulit partu; paribúsque revinxit Serpentum spiris, ventosasque addidit alas.* Valdè autem terribiles aspectu erant Furiarum Personæ, seu Larvæ, in Scenam productæ; adeò ut Historiâ traditur, *Æschylum* exinde maximum toti Senatui Populóque *Athenienfi* terrorem incussisse, Fœminis autem tantum, ut nonnullæ præ metu extinguerentur, multæ abortum sint Passæ. Nec mirum; cùm Capitibus Serpentibus crinitis, Vultibus tetricis & horrendis, cruentis & flammantibus, Alis coriaceis, Cruribus longis, macris, & macilentis, mammis fædè exertis spectabantur, facibus sanguineum quid rubentibus, & tortis ex serpentibus flagellis armatæ Pallâ, denique sanguineâ Vestitæ. De quibus passim Poetæ Tragici. *J. Barnes.* V. 883. Μορμαιωπὸς) λιδοποιὸς, ἐκ τῆς ὄψεως. Nota est Historia, de *Perseo* ex *Medusæi* Capitis objectu Homines in *Lapides* vertente. Eadem vis tribuitur Furiarum aspectui, quarum Capita serpentibus involuta erant *Medusæ*, in morem. Hinc *Hesychius* illustrandus, μορμάρῳ, λιδοποιῷ, lege μορμωπῷ, λιδοποιῷ. Quanquam nec omninò ineptè *Salmasius*, qui μορμάρῳ retinens, λίθῳ ποιῷ legit. *J. Barnes.* V. 885. Ἐκπνεύσετε) Ita lego, cùm olim malè aderat ἐκπνεύσατε. V. 887. Ἀποινόδικοι Δίκαι) Δίκαι ἀποινόδικοι dicuntur, αἱ διὰ ἧς πιμελῶν δίκας ἀπειλήμενοι, ἢ ἄποινα, ἢ ἀμοιβὴ ἧς κακιῶν. Quare non est, ut hic cum *Henrici Stephani* Codicibus fictis ἁπλοόδικοι legamus; cùm vox ista sit *Græcæ* Linguæ peregrina, nec regulariter facta. Nec enim regulare est, Derivare ab Adjectivis Primæ Contractorum, eodem modo atque ab Adjectivis Tertiæ Simplicium; quasi esset ἁπλοῦς, tum enim regulariter formaretur ἁπλοόδικος. Sed ab ἁπλοῦς Canonicè fit ἁπλοῦδικος & Ionicè ἁπλοϊόδικος, si rectè vox formaretur. Quare qui ἁληθόμαντις apud *Philonem* de Vitâ *Mosis* l. 3. vel legunt, si fallimur, vel *Judæum* hominem in Vocibus *Græcis* formandis lapsum agnoscent. Nec tamen ignoro, Ἀληθεπὴς apud *Hesych.* legi. Et Nomina quoque *Imparisyllabica* aliquando *Parasyllaborum* more componi. Hoc tamen asfero, etiam si concedamus istam Lectionem esse veram, pauca ejusmodi reperiri, nec ea certè imitanda, quia contra Regulam militant, quam Linguæ Congruitas stabilivit. *J. Barnes.* V. 889. Κατάρχεται χόρευμα) Ita *Aldus*, nec *Steph.* moror, qui dicit se malle χορεύματα legere in Plurali numero, quanquam suos Vet. Codices nobis prætendat, quibus tot ingenuos Viros cepit. Hic Versus est *Iambicus* Senarius, & χόρευμα istud de *Herculis* Insaniâ sumendum. Et Sensus est hic & Ordo Verborum, Κατάρχεται χόρευμα, δηλονότι μανικὸν ἐκεῖνο τῦ Ἡρακλέους, ἄτερ τυμπάνων, οὐχ οἷον αἱ Βάκχαι ἀσκῶσι φιλοφρονητικὸν, οὐδὲ βρομίῳ κεχαρισμένα ἦσαν κεχαρισμένως θύρσῳ, ἀλλὰ χόρευμα πρὸς αἵματα, ἢ ἀγὰ τὸ αἷμα τῆς λοιβᾶς τῆς Διονυσιάδος ὅτι βοτρύων χεύμασιν, τοῦτ' ἔστι τὸ αἷμα τῆς ἀμπέλου· ἀλλὰ ἧς παίδων, ὑπακούει. Τοιγαροῦν φυγῇ, ὦ τέκνα, ἔζεσθε. Est autem ἔζεσθε, *Imperativi*, non *Indicativi* modi. *J. Barnes.* V. 891. Τὰς Διονυσιάδος) Ita ex *Aldino* libro lego, *Scaliger* etiam probante, & λοιβᾶς, pro λώβας contra *Stephanum* & illius Larvatam Codicum Veterum Authoritatem. Vide hanc Lectionem explicatam ad Notam præcedentem. *Idem.*

Φυγῇ τέκν' ἐξορμᾶτε·
Δαΐον τόδε, δαΐον
Μέλος ἐπαυλεῖται,
Κωκυτεῖ τε τέκνων διωγμόν.
Οὔποτ' ἄκραντα δόμοισι
Λύσσα βακχεύσει.
Αἰαῖ, αἰ, καπνός·
Αἰαῖ, αἰ, δῆτα.
Τὸν γεραιὸν ὡς σένω
Πατέρα, πάν τε παιδοτρόφον·
Μάταν τέκεα γεννᾶται.
Ἰδὲ, ἰδέ.
Θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει σέγη.
Ἦ, ἦ· τί δρᾷς ὦ παῖ Διός;
Μελάθρῳ τάραγμα ταρτάρειον,
Ὡς ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλάς,
Εἰς δόμους πέμπεις.
ΑΓ. Ὦ λόγχᾳ γήρᾳ σώματ'. Χ. ἀναλεῖς με πίνα βοάν;
ΑΓ. Ἄλασα ταν δόμοισι· μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.
Τέθνᾶσι παῖδες.
Χο. Αἰαῖ, αἰ. ΑΓ. στενάζεθ', ὡς στενακτά.
Δαΐοι φόνοι.
Δαΐοι δ' τοκέων χεῖρες·
Οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον, ἢ πεπύνθαμαι.
Χο. Πῶς παισὶ στενακτὸν ἄτᾳ,
Ἄτᾳ πατρὸς ἀμφαίνεις;
Λέγε, πίνα τρόπον ἔσυτο δεῦρο
Ἐπὶ μέλαθρα κακὰ τάδε,
Τλήμονάς τε παίδων τύχας.

Fugâ, liberi, exilite, *ociùs è domo vos proripite.*
Hoſtile hoc, hoſtile *eſt*
Carmen, *quod hic* accinitur,
Venatúrque perſecutionem liberorum.
Non ſine effectu in ædibus
Lyſſa bacchabitur.
Heu, heu malorum *causâ* !
Heu, heu profectò !
Quàm lugeo ſenem
Patrem, & liberorum nutricem !
Fruſtra liberi gignuntur.
Ecce, ecce,
Turbo concutit domum, concidit tectum.
Heu, heu, quid agis, ô fili Jovis ?
Perturbationem tartaream in atrium,
(Ut olim Pallas adverſùs Enceladum)
In domum mittis.
Nun. O ſenio cana corpora. *Cho.* Quo clamore me vocas ?
N. Atrocia *ſunt mala*, quæ in ædib. *fiunt.* Vatem aliùm non ducam.
Mortui ſunt liberi :
Ch. Heu, heu ! *Nun.* Lugete, quia lugendum *eſt*.
Hoſtiles *ſunt hæ* cædes,
Hoſtiles etiam parentum manus :
Nemo poſſet majora dicere, quàm patìs ſumus.
Ch. Quomodo liberis lamentabilem cladem,
Cladem patris indicas ?
Dic, quomodo venerint divinitus
In domum hanc mala,
Et miſeros caſus liberorum *nobis* apertè narra.

V. 897. Ἀκραντα) ἄκρατος, μάτην, ἀπημόνως. V. 899. Αἰ, αἰ κακῶν) Subaudi ἕνεκα. V. 902. Παιδοτρόφον) μητέρα. V. 903. Θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει σέγη) Chorus jam illam Domuum horrendâ concuſſionem audire videtur, quam *Hercules* ad furoris finem fecit, cùm Matrem *Megaram* perſequendo cum ſuo unico filio, fores perfregerat, de quâ re Poeta infrà à v. 996. ad v. 1000. Legitur autem & ἡ σέγη & τὰ σέγη, à σέγος. V. 908. Ὡς ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλὰς) Ut olim in bello *Gigantæo Minerva Enceladum* deturbavit, totâ in eum conjectâ *Siciliâ*, ut ſcribit *Q. Calaber*. *Johannes Brodæus*. Locus autem extat libro ultimo, Εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων Παλλὰς ἀτειρεμόθυμα Σικελιὴν ἐπιχεύατο νῆσον· Ἦ ῥ' ἔτι καὶ νῦν αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος Αἰτναίου πνοιῇσι καὶ ὄμβρου χθονός. *Joſua Barnes*. V. 910. Ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα) Γήρᾳ, in Dativo, γήραϊ, γήρεϊ, γήρᾳ. Sic κρέας, κρέως, κρέος & κρέᾳ, idem quod κρέᾳ ἡ, & τὸ κάρη Indeclinabile & κάρηνον, & κάρηαρ, καρήατος, *Caput*. Sic in *Phœniſſ.* v. 1164. Πεπληγμένος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ. Sic *Medæ.* v. 1371. Οἵδ' εἰσίν, οἱ μοι, σῷ κάρᾳ μάστορες. Et *Electr.* v. 55. Ἐν ᾗ τόδ' ἄλγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ. *Item*, v. 108. Πηγαῖον ἄχθος ἐσκαραμβῷ κάρᾳ. Vide ſupra ad *Medææ* locum prædictum. *J. Barnes*. V. 918. Ἀμφαίνεις) ἀναφαίνεις. V. 919. Ἔσυτο δεῦρο) A Diis profecta ſunt hæc mala, ſed vi quâdam & ſubito impetu & inopinato, hoc eſt ἔσυτο. Σύομαι, vel ἔσυμαι, eſt Vox *Homerica*, idem, quod σεύομαι, ſonans, de quâ Voce vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1145. Extat & σέομαι pro eodem, *Æſchyl.* Perſ. v. 25. Unde σείω. Vox Communis. *Idem.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

NUntius Choro *exponit miſeranda* Herculis *Furentis parricidia, quæ poſt* Lyci *cædem in Uxore & tribus Filiis commiſerat. Nam nequid tot defuncto laboribus & periculis in hâc Vitâ ſincerum ac liquidum eſſet, in Conjugem chariſſimam & dulciſſima pignora ſævire eum coegit implacabile* Junonis *odium. Quod tamen* Dares Phrygius, *ſi benè memini*, Herculis *zelotypiæ tribuit*; *quandoquidem* Lycus *moriturus, mentitus eſſet, ſe cum* Megarâ *concubuiſſe.* Chorus & Amphitryon *hujus facinoris immanitate attoniti plorant ac gemunt,* Hercule *interim in ſomnum gravem prolapſo*; *quodque ſummis in malis fieri ſolet, præ dolore ſtupent.* Hercules *expergefactus, ac priori menti redditus, nec rerum modò geſtarum conſcius, multa ſecum miratur, cùm & tela ſua ſparſim jacêre & ſeipſum Vinculis implicatum videret. Tandem coràm aſpicit & cæſos Filios & Uxorem, & harum rerum Authorem quoque eſſe ſeipſum ex* Amphitryone *cognoſcit. Hinc querelam acerbiſſimam orditur & gravi pœnitentiâ urgetur, ac dolore, pudoréque ſimul plurimo. Advenientis itaque Amici* Theſei *conſpectum, pro more malè-conſciorum fugit, oculóſque velat mœſtus & infelix* Heros.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ, ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἰαμβοί.

Αγ. Ἰεραὶ μὲν ἦν πάροιθεν ἑστίαι Διὸς
Καθόρᾳ' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν,
Ἐξέβαλε τῇδε δωμάτων Ἡρακλῆς.

Nun. SAcra quidem erant ante Jovis aram
Ad luſtrationem ædium poſtquam cæſum *hujus* agri regem
Ejecit ex his ædibus Hercules.

V. 922. Ἑστίας) Quòd ἑστία non *Focum* modò, ſed & *Aram* ſignificat, vide ad *Heracl.* v. 128. *Idem.*

Χορὸς

Χορὸς ὃ καλλίμορφος εἰσήκει τέκνων,
Πατήρ τε, Μεγάρα τ'. Ἐν κύκλῳ δ' ἤδη δόμων
Εἵλικτο βωμοὺς· φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.
Μέλλων δ' ἁλὸν χεὶ δεξιᾷ φέρειν, * Athenæ : γόνος.
Εἰς χέρνιβ' ὡς βαψεν Ἀλκμήνης * τόκος,
Ἔσῃ σιωπῇ· κἀγχέζουλος παλαιὸς,
Παῖδες πρόσχορον ὄμμ'. ὁ δ' οὐκέτ' αὐτὸς ἦν,
Ἀλλ' ἐν φρεσὶν ὀμμάτων ἐφαρμόσας,
Ῥίζας τ' ἐν ὄασις αἱματωπὰς ἐκβολὰς,
Ἀφρὸν κατέσταζ' ὑπείχε γενειάδος.
Ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι θαλερεπληγμένῳ,
Πάτερ, τί δράσω, πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα,
Καθάρσιον πῦρ, κἀπόνους διπλοῦς ἔχω,
Ἐξὸν μιᾶς μοι χερὸς ἓν δέαθρον τάδε;
Ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρυσθέως,
Ἐπὶ τοῖσι νιν θανοῦσιν ἁγνιῶ χέρας.
Ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥίπτετ' ἐκ χερῶν κόμας.
Τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὅπλον χερός;
Πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι· λάζυσθε χρεών
Μοχλοὶ, δικέλλαι θ', ὥστε Κυκλώπων βάθρα,
Φοίνικι κόμῃ, κἀπὸ τύκοις ἡρμοσμένα,
Σκεπτῷ σιδήρῳ συντεμὼν πόλιν.
Ἐκ τῶνδε βαίνων, ἅρματ' ὃν ἔχων, ἔχω
Ἔφασκε, δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
Κἀνῆγε, κέντρῳ δῆθεν ὡς δένων, χερί.
Διπλοῦς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως, φοβὸς δ' ὁμοῦ.
Καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακών,
Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
Ὁ δ' εἶρπε' ἄνω τε, κἀτ' οἴκους κίγας.

Chorusa. liberorum pulchrâ formâ conſpicuus *ad aram* ſtabat,
Et pater, & Megara : Calathus verò jam circum
Aram terebatur : vocem verò piam habebamus.
Cum autem torrem manu dextrâ laturus eſſet
Filius Alcmenæ, ut intingeret in aquam luſtralem,
Conſtitit tacitus ; & cùm cunctaretur pater,
Filii advert. oc. *ad eum, eum intuebantur.* Ille v. nō amp. idē erat,
Sed corruptus converſionibus oculorum,
Fibrâſq; in oculis ſanguineas emittens, *oculiſq; ſanguineis micans,*
Spumam in bene-comatam genam exſtillabat.
Dixit autem cum riſu furioſo :
Pater, quid ſacra facturus accendo, priuſquā interfecerī Eurytheu,
Ignem luſtralem, & duplicem laborem habeo,
Cum liceat mihi unâ manu iſta ritè conficere ?
Quùm autem huc attulero caput Eurythei,
Propter præſentes mortuos expiabo manus.
Effundite fontes, & abjicite caniſtra è manibus.
Quis mihi dat arcum ? quis arma manūs ?
Ad Mycenas vado : oportet capere
Vectes, & ligones, ut Cyclopum ſedes
Rubrâ regulâ, & cælis, *ſecantibuſq;, latomorum malleis* aptatas,
Inflexo ferro ſimul evertam urbem.
Poſtea diſcedens, cùm non haberet currum, habere ſe
Dicebat, & aſcendit in ſummam ſedem currûs,
Et verberabat *eam*, manu tanquam ſtimulo verberans.
Duplex verò miniſtris erat riſus metúſque ſimul.
Et quidam hoc dixit, alius in alium intuitus,
Ludit nobiſcum dominus, an furit ?
Ille verò ſerpebat ſurſum & deorſum in domo.

V. 925. Τέκνων) Ita reſtituendum pro πέπλων Docti judicârunt, nec niſi ſummè Indoctos negaturos puto. *Idem.* V. 926. Καινῦν) Κάνεον & κήνεον dicitur, à κάνεον, καινῦν per Contractum ; ſi verè Circumflectitur, regularitèr enim κάνεον faceret κάνεν. *Iphigen.* Aul. v. 1568. Ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμοῦ θεᾶς, Λαβὼν κανοῦν, ἔδρεξε, Χέρνιβάς θ' ὁμοῦ. *Ariſtophanes* in Pace, fol. 471. Τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον, κἠσέμια κἀμάχαιραν. Et paulo poſt, Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ κἀπὶ Χέρνιβα, πρόσιθι τὸν βωμὸν παχέως ὑπὸ δεξιά. Vide quæ Nos ad *Iphigen.* Aul. v. 1565. Ex *Joh. Brodæi* notis. V. 927. Φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν) In Sacris enim Bona verba dicenda, Linguis favendum, tacendumque, cùm Vox una ominoſa ſacrificium queat dirimere. *Ariſtides,* Ἐνδυμήθητε ὅτι ἥδιστ' κηρύκων τὰς πρώτας φωνὰς εὐφημεῖν ταῖς Παμμούσοις κελεύοντων· ἐνδυμήθητε ὅτι ἥδιστ' Ἱερέων κἀπαρχομένων ἡμῖν, ἐπειδὰν δύωμεν. Ἔτι δ' ὡς αὐτοὶ, τοῦτο μάλιστα ὅτι ταῖς εὐχαῖς ἀπειλάζομεν. Hæc *Brodæus.* Tu vide quæ Nos ſupra ad *Ion.* v. 98. V. 928. Μέλλων δ' ἁλὸν χεὶ δεξιᾷ φέρειν Εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν) Cùm χεὶ dixiſſet, non ſine causâ δεξιᾷ addidit ; Dextra enim *Græcis* bonum quid portendunt. *Ariſtophanes* verò in loco ſuprà laudato (ad v. 926.) Φέρε δὴ τὸ ῥᾴδιον τόδ' ἐμβάλω λαβών. In quem locum *Scholiaſtes,* Τὸ ὕδωρ ἐδόκουν ἀποβαπτοντες τὸ πυρός· καθαρτικὸν γὰρ πάντων τὸ πῦρ. Ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ. Rem edifſerit *Athenæus* Deipnoſoph. l. 9. circa finem, παρὰ μὲν τοι τοῖς Τεγεατικοῖς καὶ τοῖς Κωμικοῖς παιζυτένους ἀνέγνωσαι χερνίβα, πυρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ, Εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος --- Ἔστι δ' ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν, ὃν τῷ βωμῷ λαμβάνοντες, ἐφ' ᾧ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τάχα περιέκοντες τὸν παρόντας ἤγιζον. Quod autem *Athenæus* dixerit de accentu τῷ χερνίβα id ſtatim corrigit, καὶ μόνον τοι περιεξυτόνως περισπάσθαι. V. 936. Πάτερ τί δράσω) Ita cum *Scaligero* pro δρωμῶ & δρῶ lego ; quià δρῶ priorem habet brevem. V. 938. Ἐξὸν) Abſolutè dicitur, de quâ re vide ad *Iphig.* Taur. 1088. V. 940. Ἁγνιῶ) *Atticè* pro ἁγνίσω. Vide ſupra ad v. 628. V. 941. Καινᾶ) Vide ſupra ad v. 926. V. 942. Τίς δ' ὅπλον χερός) τυτθὶ κορμίον, *Clavam.* Cùm autem olim δ' excidiſſet, ad verſum implendum, reſtituunt Docti Viri ; quanquam & Aſperatio in ὅπλον potuit τὸ τίς producere. V. 944. Κυκλώπων βάθρα) *Argos* aut *Mycenæ, Euryſthei* ſedem, à *Cyclopibus* olim munitam. Vide ſupra ad v. 15. V. 945. Φοίνικι κομῇ καὶ τύκοις ἡρμοσμένα) Τῇ διὰ τῆς μίλτου βάθρᾳ. Rubrâ enim Regulâ ex Milto utebantur Veteres, ut & hodie aliquando, licet plerunque Cretâ. Φοῖνιξ, pro φοινικίεις, *Subſtantivum* pro *Adjectivo, Atticè* & *Doricè*, vide quæ Nos ad *Rheſ.* v. 430. & *Ion.* v. 1373. Τύκοις) *Euſtathius,* τύκος ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ὃ καὶ τυκίον λέγεται. *Joſua Barnes.* V. 946. Σκεπτῷ σιδήρῳ συντεμὼν πόλιν) Σκεπτῷ σιδήρῳ, tortis ferramentis, aut Grandi terebrâ, qualis meminit *Vitruvius* l. x. c. 18. *Polyænus* Stratagem. 6. *Athenocles* oppugnaturus, adverſus Arietes & terebras, trabes plumbeas comparavit. Ita *Joſephus Judæus* lanceos ſaccos Tryparionum & Arietum inſultui oppoſuiſſe dicitur. *Diades* hujus *Tryparii* Inventor dicitur eidem *Vitruvio* ex *Athenæo.* Σωληναγωγεῖν igitur, eſt grandi *Trypano*, ſive *Corvo* demolitore, ut *Vitruvius* vocat, quaſi Tridenti evertere. Tridentem autem quare *Neptuno* tribuerunt Veteres audi. *Æſchylus* Prometh. v. 924. Τεῖναναι αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ. *Scholiaſtes,* Τεῖναναι δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ τὸ τεῖπον τοιχεῖον ἴδιον αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ εἰς τεῖα διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ εἰς Ποτάμιον, εἰς Θαλάσσιον, καὶ εἰς Λιμναῖον. *Pbornutus,* ὡς Ποσειδῶνος, φέρει δὴ πὴν τεῖαιναν, πότερον ἐπεὶ αὐτῇ χρῶνται πρὸς πὴν ἐν ὑγρῷ διέξοδον, ἢ ὡς ἐπιπνεῖν τότε τὸ ἐρεμνὸν πρὸς πὴν κίνησιν τῆς γῆς· εἴρηται γὰρ ὕπνος. Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσι τείαιναν Ἡγεῖτ', ὃν δ' ἄρα πάντα δυμείλια δῆκε δύεσθε. Ego per Tridentem triplicem Maris vim innuo, *Franciados* l. 1. --*Ter & ipſe natantem, Jupiter æquoreus ſævo pulſaſſe Tridenti Dicitur, & Ventis, Undiſque & Frigore pigro Contra unum pugnaſſe Virum.* Vid. quæ Nos ad *Bacch.* v. 348. Σωτειαυνόω autem eſt, quaſi *Tridente-commoveo*, ut Neptunus putatur Terram commovere : Τείαινα enim eſt *Tridens*, quem Poetæ iſti Deo aſſingebant. *Scalig.* punctum facit ad σωτειαυνώσειν & πάλιν legit pro πόλιν & ad ἐκ τῶνδε βαίνων refert. Nullam autem hujus Lectionis neceſſitatem video ; ſi modò πόλιν per Appoſitionem jungas ad βάθρα Κυκλώπων. *Joſua Barnes.* V. 951. Δρακὼν) δεδορκώς. Thema Δέρκομαι. V. 953. Ὁ δ' εἶρπε' ἄνω τε κἀτ' οἴκους) Ita lego εἶρπε' pro εἶρπεν.

Μέσον

Μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσιδεῖν, Νίσου πόλιν
Ἦκεν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβώς·
Κλινθεὶς δ' ἐς ἕδρας, ὡς ἐκεῖ, σκιάζεται
Θοίνῃσι· διελθὼν δ' εἰς βαθυχιὼ χέρνον μυχῆς,
Ἰσθμῷ πατρίας ἔλεγε θεοσβαίνειν πλάκας.
Κἀνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορφυρέων,
Πρὸς ἐδέν' ἠμύνατο, κἀκηρύκευετο
Αὐτὸς θεὸς αὑτῷ καλλίνικος, ἐδένος
Ἀκούων ὑφ' ὧν· ἀνὰ δ' Εὐρυσθεὺς βρέμων,
Ἦν ὢν Μυκήνας τῷ λόγῳ. πατὴρ δέ νιν
Θίγων καταρᾶς χθονὸς, ἐννέπει τάδε·
Ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
Τῆσδ'; ἦ που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν,
Οὓς ἅρπι κρύπτεις; ὅδε νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
Πατέρα θεομισῆ θ' ἱκέσιον φαύειν χερός,
Ὠθεῖ· φαρέτραν δ' ὀπίσω σκιάζεται,
Καὶ τόξ' ἑαυτῷ παισὶ, τοὺς Εὐρυσθέως
Δοκῶν φονεύειν. οἱ δ' ταρβοῦντες φόβῳ,
Ὄρνιν ἄλλος ἄλλοσ'. εἰς πέπλους ὁ μὲν
Μητρὸς παλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
Ἄλλος δ' βωμὸν, ὄρνις ὡς, ἔπηξ' ὕπο.
Βοᾷ δ' μήτηρ, ὦ τεκών, τί δρᾷς; τέκνα
Κτείνεις; βοᾷ δ' πρέσβυς, οἰκετῶν τ' ὄχλος.
Ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ,
Τόρευμα δεινὸν ποδὸς ἐναντίον σταθείς,
Βάλλει θεὸς ἧπαρ· ὕπτιος δ' λαΐνεος
Ὀρθοστάτας ἔδυσεν, ἐκπνέων βίον.
Ὁ δ' ἠλάλαξε, κἀπεκόμπασεν τάδε,
Εἷς μὰ νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως,
Ἔθρεψαν πατρῴαν ἐκτίνων, πέπλωνέ μοι.
Ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
Ἔπηξε κρηπῖδ', ὡς λελησθαι δοκῶν·
Φθάνει δ' ὁ πλήμων γόνασι θεσπεσίων πατρός·
Καὶ πρὸς γλύκιον χεῖρα, χὐ δέρμα, βάγων,
Ὦ φίλτατ', αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
Σός εἰμι, σὸς παῖς· ὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
Ὁ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος τρέφων,
Ὡς ἐντὸς ἔσῃ παῖς λυγρᾶ τοξεύματος,
Μυδρακτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βάγων,
Ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα.

Veniens verò in medium Conclave virorum, *in* civitatem Nisi
Venire se dicebat, ingressus in domum.
Recumbens autem in solo, quasi illic *esset*, parat
Epulas: sed brevi tempore vadens per Conclave,
Dicebat se accedere ad rupes nemorosi Isthmi:
Et ibi posito nudo corpore à chlamyde,
Cum nemine certabat, & *tamen* renunciabatur
Ipse à se victor, nullius à *se victi*
Famam *nomènque* proferens: dira vero Eurystheo minans,
Erat Mycenis *opinione*, & verbis: pater autem illius
Attingens validam manum, sic alloquutus est:
O fili, quid pateris? quis *est* hic modus novitatis
Hujus? nunquid dementavit te cædes mortuorum,
Quos modò interfecisti? Ille verò ipsum pro Euryst. existimans
Patrem formidantem, supplicem, manum attingere,
Repellit; apparat autem pulchram pharetram,
Et arcum suis liberis, ipsos Eurysthei *liberos*
Interficere se putans. Illi verò metu consternati
Ruebant alius aliò; sub vestes quidem alius
Miseræ matris, alius verò sub umbram columnæ,
Alius sub aram sicut avis trepidè fugit.
Mater autem clamat: O genitor, quid agis? liberos
Occidis? clamat etiam senex, & turba ministrorum.
Ipse verò insequens puerum circa columnam
Adversus pedem *pueri* stans, dirum telum
Mittit in hepar: supinus verò lapideas
Columnas irrigavit expiran vitam.
Ille verò jubilavit, & gloriabundus hæc protulit,
Unus quidem hic pullus Eurysthei mortuus,
Pœnam persolvens paternæ inimicitiæ jacet mihi
Arcum verò in alterum intendit, qui ad altaris
Crepidinem trepidans confugerat, sic lariturum se sperans:
Prævenit autem miser ad genua patris accidens,
Et manu ad mentum & collum extensâ
O charissime, inquit pater, nè me occidas;
Tuus sum, tuus filius: non perdes Eurysthei filium.
Ille verò vertens truces oculos *ceu* Gorgonis
Ut puer stetit intra jactum tristis sagittæ,
Ceu faber ferrarius supra caput jaculatus, *atque tundens*,
Lignum demisit in flavum caput pueri.

V. 954. Μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσιδεῖν) Ἀνδρεῶν & Ἀνδρῶν *Conclave* Virili sexui proprium. Describit *Herculem* jam Furore correptum, qui in Virorum Conclave irruens, dixit se jam *Megarensium* urbem devenisse. Rectè autem *Euripides*, ut omnia, *Herculem* in *Androne* Convivium parantem inducit; ita enim *Vitruvius* l. 6 c. 10. *Græci* enim Ἀνδρῶνας appellant œcos (i. e. οἴκους) ubi Convivia Virilia solent esse, quòd eò Mulieres non accedant. Νίσου πόλιν vocat *Urbem Megarorum*; *Strabo* l. 9. Καὶ τῆς Ἀττικῆς εἰς πέπλους μὲν διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τῶν Μεγαρέων λάχοι. *Pindarus* in *Nemeonicis*, Od. v. Νίσου τ' ἐν εὐρυχόρῳ λόφῳ. *Scholiast.* τυτίσιν ἐν Μεγάροις. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 27. Νισαῖοι Μεγαρῆες. Fabulam *Nisi*, *Scyllæque*, & de purpureo illius Regis capillitio, tractat *Ovid* Metamorph. l. 8. Fab. 1. Item *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. xiv. §. 8. *J. Barnes.* V. 958. Ἰσθμῷ πατρίας) Ἰσθμὸς, ὡς Γαλλῶς φησι, γενναῖόν ἐστι γῆς ἀξόδιον, κατὰ ξυὸν θαλαττῶν. Deducitur per figuram hæc Vox à parte humani Corporis ob similitudinem. Ἰσθμὸς enim propriè est ea pars, quæ μεταξὺ τῆς σφαλῆς καὶ τῆς στομάχου interjacet, teste eodem *Galeno*, sic dicta, ut *Criticis* placet, ὅτι δ' αὐτῆς) τὸ στόμα. Ita enim quemadmodum cibi per Faucium angustias in Ventriculum deferuntur; sic per *Isthmum* maris, quasi per collum ex Continenti ad Insulam Peninsulámve itur. Plurimi itaque sunt *Isthmi*, sed omnium ferè celeberrimus est *Corinthiacus*, ubi & Ludi *Isthmiaci* ab *Hercule*, vel, ut alii volunt, à *Theseo*, alii à *Sisypho*, instituti, de quibus abundè *Pindari* Interpretes in *Isthmionicis*, aliique Lexicographi. Notandum est, ubi *Isthmus* est, ibi *Chersonesum* fieri. De *Chersonesis* autem vide quæ Nos brevitèr ad *Hecub.* v. 8. *Josua Barnes.* V. 960. Κἀκηρύκευετο) Ita corrigo pro κἀξεκηρύσσετο, ob Versum. V. 966. Τῆσδ'; ἦ που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν) Cùm olim γ in ἐβάκχευσεν excidisset ob sequentem initialem vocis, νεκρῶν, *Duportus* nihil se vertebat, ut Versum aliquo modo sanaret, legebatque tandem, Τῆσδ'; ἦ σ' ἐκβάκχευσέ που φόνος νεκρῶν. Sed nostra Lectio est Antiqua, Vera & Integra. *Idem.* V. 978. Τόρευμα δεινὸν) *Henricus Stephanus* dicit Veteres Codices habere πόρευμα. Alii τόρευμα legunt, ut ferè omnes libri, & exponunt de *Sagittâ* tornatâ; potest & de *Vulnere* capi, & de Vibratione Pueri in *Herculis* manu raptati per pedem, antequam sagittâ feriretur. V. 980. Ὀρθοστάτας) Ità pro Ὀρθοστάδας omninò legendum, ob Versum & alias rationes, est enim λαΐνεος Masculini generis; Ὀρθοστάδας autem Fœminini, & ultimam habet brevem, & Ὀρθοστάδες Placentæ dicuntur, de quâ re vide quæ Nos ad *Helen.* v. 554. Ὀρθοστάτας autem est *Masculini* generis & ultimam in *Accusativo* Plurali longam habet & de *Columnis* propriè sumitur, de quâ re vide quæ Nos ad *Ion.* v. 1134. *Idem.* V. 983. Ἐκπνέων) Hic etiam πίνω priorem habet brevem, ut Nos suprà monuimus plus semel ad v. 755. & 733. hujus Fab. & ad *Ion.* 447. &c. *Id.* V. 992. Μυδρακτύπων) χαλκέων. Μύδρος, σίδηρος πεπυρωμένος. Vid. *T. Stanleii* Comment. in *Æsch.* ad *Prometh.* v. 366.

Ἔρρηξε δ' ὀστᾶ· δεύτερον ᾧ παῖδ' ἑλών, — Fregit autem ossa. Cum verò secundum filium interfecisset,
Χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ὀπισφάξων δυοῖν. — Vadit tanquam tertium victimam mactaturus supra duos.
Ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων — Sed antevertit eum intra domum misera
Μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, κἀκλείει πύλας. — Eripiens mater, & claudit portas.
Ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπείοισιν ὢν, — Ille verò quasi jam ad ipsos Cyclopicos *muros* esset,
Σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα· κἀκβαλὼν σταθμὰ, — Fodit, vectibus movet fores, & excussis postibus & *liminibus*,
Δάμαρτα κἀπὸ παῖδ' ἑνὶ κατέρρωσεν βέλει· — Uxorem & filium uno telo prostravit.
Κἀνθένδε πρὸς γέροντ' Ἰ. ἱππεύει φόνον. — Inde properat ad necem senis.
Ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾷν ἐφαίνετο, — Sed venit imago, ut cerni videbatur,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος. ὄπλογχον χερὶ, — Pallas manu vibrans hastam cuspide-munitam,
Καρῥίψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους. — Et jecit saxum in pectus Herculis,
Ὅς νιν φόνου μὲν Ἰ. ἔσχε, κεἰς ὕπνον — Quod prohibuit ipsum à furiosâ cæde, & in somnum
Καθῆκε· πλευρὰ δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα — Immisit: cecidit autem in solum, ad columnam
Νάϊον παταξας, ὃς πεσήμασι στέγης — Tergum allidens, quæ propter ruinam tecti
Διερρᾶγης ἔκειτο κρηπίδων ἔπι, — Disrupta jacebat super crepidinem, & *ima fundamenta*,
Σιὼ τῷ γέροντι δεσμὰ σφυδνῶν βρόχῳ. — Cum lene vincula constringens laqueo.
Ἡμεῖς δ' ἐλυδνθρεῦντες ὀκ θρασμῷ πόδα, — Nos verò liberantes à fugâ pedem *i.e. reversi ex fugâ nostrâ*,
Ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνῳ, — Alligavimus ad columnam, ut finito somno, & *expergefactus*,
Μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις. — Nihil præter *jam* patrata *facinora* patret.
Εὗδε δ' ὁ τλήμων ὕπνον ὀκ εὐδαίμονα, — Dormit autem ille miser somnum non felicem,
Παῖδας φονεύσας, κ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν ἓν — Occisis liberis, & uxore. Ego quidem
Οὐκ οἶδα, θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος. — Haud scio quisnam mortalium *sit* infelicior.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

MONOSTROPHICA.

Ὁ φόνος ἦν, ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα, — *Ch.* Cædes erat, quam habuit terra Argolica,
Τότε μὲν πρεσβυμόταλος, κ ἄριστος — Tunc quidem celeberrima, & optima
Ἑλλάδι πρὸ τοῦ Δαναοῦ παίδων. — Græciæ, filiarum Danai.
Τάδ' ὑπερέβαλε, πρὸ δ' ἔδραμε — Hæc verò *mala* superârunt, & curlu præterierunt
Τὰ τότε κακὰ τάλαινα. — Mala illa, *quæ* tunc *acciderunt* misero *quidem*, *sed tamen*
Διογενεῖ κόρᾳ μονοτέκνῳ Πρόκνης. — Generoso filio Prognes unicum filium *Ityn* habentis.
Φόνον ἔχω λέξαι δυόμοιον Μούσαις. — Cædem à Musis factam dicere possem.
Σὺ δ' τέκνα τείγονα τεκόμενος, ὦ παῖ Διός, — Tu verò tres filios, quos genuisti, ô fili Jovis,
Λυσσώδει συγκατέφθισας μοίρᾳ. — Rabioso confecisti fato, *rabidus ac furiosus interfecisti*.
Ἐς πίνα στεναγμὸν, ἢ γόον, — Quo gemitu, aut luctu,

V. 995. Χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ὀπισφάξων δυοῖν) *Tertiam Victimam tum mactaturus ad duas vadit.* Hæc omnia ex Historiæ fide hausta; ita enim *Apollodorus* Biblioth. l. 2. c. 4. §. xi. Λαμβάνει δ' Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος θεσπιωτάτην γυναῖκα Μέγαρα. ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. Ita suprà ipse Poeta v. 474. Τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τεκνόποις τυραννίσι Πατὴρ ἐπύργωσ'. *Jos. Barnes.* V. 1003. Ἐπίλοιπον χερὶ) Legebatur olim, ὀπὶ λάφῳ κέαρ, quòd nihil hic omninò significat; quare deleo; & uti *Canterus* rectè posuit, ἐπίλοιπον χερὶ substituo: Quod Verbum nostro Poetæ usitatum, ut *Hippolyt.* v. 222. ὄπιλοιπον ἔχουσ' ἐν χερὶ βέλος. In quem locum vid. quæ Nos. Vid. etiam *Canter.* Nov. Lection. l. 6. c. 13. *Jos. Barnes.* V. 1004. Πέτρον) σωφρονιστῆρα vocabant. Vid. quæ Nos suprà ad *Heraclid.* v. 920. Item *Pausaniam* in *Boeoticis* fol. 290. lin. 14. Θηβαῖοι δὲ καὶ τάδε ὀπὶ λέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρύωνα ἔμελλεν ἀποκτενεῖν παῖδα· πέτρον δὲ ἄρα ὕπνος ἐπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τῇ λίθῳ τῆς πληγῆς· Ἀθηνᾶν δὲ εἶδεν τὴν ἐπαφεῖσάν οἱ τὸν λίθον τοῦτον, ὄντινα Σωφρονιστῆρα ὀνομάζουσιν. Idem *Cæl. Rhodigin.* Antiq. Lection. l. 17. c. 4. Illud porro adjecisse nihil obfuerit, *Herculem* insaniâ vehementiùs agitatum, quùm vel *Amphitryonem* interfecturus videret r, Lapide à *Minervâ* impacto esse consopitum, ac Lapidem Σωφρονιστῆρα nuncupatum. *J. Barnes.* V. 1009. Σειρεύων) σειρὰς παιδῶν, οἷα λεθεὶς βρόχῳ. Vox *Euripidea.* V. 1010. Ἡμεῖς δ' ἐλευθερῦντες ὀκ θρασμῷ πόδα Ἀνήπτομεν πρὸς κίον') Ὁ νῦς, ἡμεῖς δ', οἱ πεὶν πεφυγότες, ἀνερχόμενοι νῦν κ ἐλευθερῦντες πόδα ὀκ θρασμῷ κ φυγῆς, ἧς εἶχομεν φόβῳ τῷ μανέντος Ἡρακλέους, ὅτε καθεύδοντα αὐτὸν βαθέως ἐφράξαμεν, ἀναστάντες ὀκ τῆς φυγῆς, βρόχοις αὐτὸν ἀνήψαμεν πρὸς τὸν κίονα. Quare *Scaligeri* Lectio non hic admittenda ἐκθρασμῷ, quia non jam somno correpto *Hercule*, se fugâ servi liberabant, sed fugâ priùs elapsi, nunc denuò ex fugâ pedem liberârunt, hoc est, redierunt iterum ad *Herculem* Vinculis constringendum. Et in hunc sensum *Latinam* Versionem priùs malè se habentem correximus. *J. Barnes.* V. 1016. Ὁ φόνος ἦν, ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα.) De hâc *Ægypti* Quinquaginta filiorum ex *Danai* totidem filiabus factâ cæde; deque Juvenum & Puellarum singulis Nominibus cæterisque ad hanc Historiam pertinentibus, Consule *Apollodorum* in Bibliothec. l. 2. c. 1. §. 4 & 5. Vide etiam Scholiast. *Euripidis* ad *Orest.* v. 869. Ἄεισος verò dicitur φόνος hic πρεσβυμόταλος, non quod res ista Poetæ probetur, sed ob Immanitatem & Excellentiam quandam sceleris istius; qui enim optimus est Nebulo, pessimus est homo. *Scaliger* qui hanc rem minùs consideravit, legebat ἄϊσος, quæ Vox est planè contraria τῷ πρεσβυμόταλος. *Danaus* autem erat Rex *Argivorum*, unde lucem habet istud, φόνος, ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα. *Josua Barnes.* V. 1019. Τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε &c.) Ταῦτα, δηλονότι τὰ ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ δεδραμένα, κ ἄλλον φόνον πρεσβυμον νικᾷ, ὑπερέβαλε, κ παρέδραμε, δηλονότι τῇ δεινότητι, ἦσαν τὸν φόνον τοῦ Ἴτυος ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Πρόκνης δεδραμένον, κ τὰ τότε κακὰ πατρῳβόα τῷ τάλανι, ἀλλ' ὅμως δηλονεῖ κ εὐγλωττεῖ κόρᾳ τῆς μονοτέκνου Πρόκνης, ἦσαν Ἴτυ, Τηρέως κ Πρόκνης μονογλωττεῖ παιδί. De *Procnæ*, *Philomelæ*, *Tereique* & *Ityos* Historiâ, vide *Apollod.* Bibl. l. 3. c. 13. §. ult. Item *Ovid.* Metam. l. vi. Fab. 8. *Scaliger* pro τὰ δ' legit ἅδ', *Duportus*, τὸ δ', neuter mihi placet. *J. Barnes.* V. 1022. Φόνον ἔχω λέξαι δυόμοιον Μούσαις) Hanc cædem *Musis* factam dicit Poeta, quia exindè *factæ erant Canoræ Aves*, ut *Duport.* notat, *Procne* enim *Hirundo*, *Philomela Luscinia*, *Tereus* factus *Upupa*. *Philomela* autem præcipuè est *Musis* sacra Avis, ob dulcissimam Cantilenam ejus; unde & Ἀηδὼν, quasi ab ἀείδω dici videtur. Hinc *Eurip. Helen.* v. 1113. Σὲ τὰν ἐνάυλοις ὑπὸ δενδρεκόμοις, Μουσεῖα, κ Δάκνις ἐπίζηλος, ἀναβοᾶται, Σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μέλπουσ' Ἀηδόνα δακρυόεσσαν. *J. Barnes.* V. 1023. Σὺ δ' τέκνα τείγονα τεκόμενος, ὦ παῖ

ὦ παῖ διὸς) παῖ διὸς restituo pro διὶς, quod priùs obtinebat; *Canterus* legebat διΐες, idem *Scaliger* & *Duportus*, sed non usquequaque literarum vestigiis servatis. *Æmilius Portus* aliam Lectionem esse, *viz.* ὦ Διὸς, & certè ex διὶς & διὸς, fit παῖ διός. *Henricus Stephanus* ait, *pro* διὶς *sunt qui reponendum putent*, ὦ διὸς παῖ. *At Brodæus*, ὦ διὶς *legens*, exponit ὦ *filiorum Carnifex Hercules. Quid si verò scribamus*, ὦ παῖ, *vel* ὦ παῖς, *ut* Chorus *Senum* Herculem *vocet* filium, *utens compellatione senibus usitatâ ad natu minores.* Josua Barnes.

Ἦ φεῦ φεῦ * αὐδὰν,	* *Scalig.* ἀοιδάν.	Aut *qua* mortalium voce *præsentia mala defiebo?*	V. 1030. Κλίνε᾽) Ita restituo ex *Aldinâ* optimâ Editione, pro κλίνοντα, quam Vocem *Henricus Stephanus* ex *Veteri* Codice nescio quo, malè, ut mihi videtur, restituit. Idque satis Docto Lectori apparebit, quòd elisio nulla fit, ut fieri certè deberet, si κλίνοντα legeretur, ante vocem ὑψιπύλων. Rectè itaque *Brodæus* κλίνεται retinet, vertitque *Prostratæ jacent*; de foribus loquens, quas tùm *Megæra* unico filiolo secum abreptò contrà *Herculem* clauserat, ille eo Furens ampliùs, suo robore adeò diffregit, ut etiam cum Cardinibus ipsis & Postibus humi prostrârit. Ut supra apparet ad v. 996. Ἀλλὰ φεύγει νιν ὁ πάλαι᾽ ἔσω δόμων Μήτηρ ὑφελαΐσασ᾽ ἡ κλείσι πύλας· Ὁ δ᾽ ὡς ἐπ᾽ αὐτοῖς δὴ Κυκλωπείοισιν ὢν, Σκήπτου, μοχλεύῃ, δύστεφα κἀκβαλὼν σαθμὰ &c. V. 1036. Ἐρείσμαθ᾽) *Duportus* legit σειρήμαθ᾽, sed Vox σείρημα vix satis authentica est, & πρόδεσμα rectè vocantur πολύδεσμα ἐρείσματα, ὅτε δὴ αὐτὰ Ἡρακλῆς ὀδὸν πρὸς χίον᾽ ἐρείδεται, καὶ ἐρειδόμενος τοῖς διαταῖς προδέκνυ). *J. Barnes.* V. 1041. Πικρὰν διώκων ἴλυσιν, πάρεδ᾽ ὅδε) Cùm olim scriptum esset διώκων πλὼ λύσιν, *Canterus* dixit, Puto *Euripidem* scripsisse διώκων ἴλυσιν, quo vocabulo in *Phœnissis* etiam de *Tiresiâ* utitur. Locus extat, *Phœniss.* v. 851. Πυκνὼ δ᾽ βαίνων ἴλυσιν μόλις πρῶ. Notandum autem est, *Amphitryonem* non jam de solvendo *Hercule* cogitare; sed tardo gressu *Chorum* accedere: quare nihil πλὼ λύσιν, sed multum ἴλυσιν i.e. βάσιν valet. *Josua Barnes.* V. 1049. Διϊαύοντα) Ità pro διαύοντα repono. *Scaliger* legit ἰαύοντα, sed mihi composita vox magis placet, ob hiatum vitandum. An ἐνδιάοντα pro ἓν διαύοντα. *Idem.* V. 1064. Ψαλμῷ τοξήρει) Supra ad *Ion.* v. 173. Ψαλμοί σ᾽ ἐρέξουσι τόξων, Notavimus, Vocem ψάλλω propriè significare, *lenitèr Chordas* aut *Nervum tango*, sive Arcûs intendendi causâ, sive soni Musici excitandi, quam rem loco alio confirmavi ex *Bacchis*. Hoc in loco ψαλμὸς τοξήρης, significat sagittas sonanti Nervo excussas. Quòd autem ψαλμὸς, propriè respiciat sonum quendam, putà *Lyræ* aut *Arcûs* pulsu excitatum, ex authoribus abundè constat. *Lucianus* in Paralito f. 770. Οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἴνι χρεὼς αὐλῶν, ὅτε ψάλλειν ἀνὰ λύρας, ὅτε ἰαπτεύειν χρεὼς ἴαπτε. *Suidas* in Voce Βαρζά· Αἱ Μασσαγέται βάρβαροι ἔσαι γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον Βαρζά. Καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πηκτὰ χόρδαις· καὶ δι᾽ ἐπαχόρδων ψαλτηρίων. αἱ αὐταὶ δὲ θεραπεύουσι τὸν ψαλμόν. *J. Barnes.*	Κλίνε᾽) Ita restituo ex *Aldinâ* optimâ Editione, pro κλίνοντα, quam Vocem *Henricus Stephanus* ex *Veteri* Codice nescio quo, malè, ut mihi videtur, restituit. Idque satis Docto Lectori apparebit, quòd elisio nulla fit, ut fieri certè deberet, si κλίνοντα legeretur, ante vocem ὑψιπύλων. Rectè itaque *Brodæus* κλίνεται retinet, vertitque *Prostratæ jacent*; de foribus loquens, quas tùm *Megæra* unico filiolo secum abreptò contrà *Herculem* clauserat, ille eo Furens ampliùs, suo robore adeò diffregit, ut etiam cum Cardinibus ipsis & Postibus humi prostrârit. Ut supra apparet ad v. 996. Ἀλλὰ φεύγει νιν ὁ πάλαι᾽ ἔσω δόμων Μήτηρ ὑφελαΐσασ᾽ ἡ κλείσι πύλας· Ὁ δ᾽ ὡς ἐπ᾽ αὐτοῖς δὴ Κυκλωπείοισιν ὢν, Σκήπτου, μοχλεύῃ, δύστεφα κἀκβαλὼν σαθμὰ &c. V. 1036. Ἐρείσμαθ᾽) *Duportus* legit σειρήμαθ᾽, sed Vox σείρημα vix satis authentica est, & πρόδεσμα rectè vocantur πολύδεσμα ἐρείσματα, ὅτε δὴ αὐτὰ Ἡρακλῆς ὀδὸν πρὸς χίον᾽ ἐρείδεται, καὶ ἐρειδόμενος τοῖς διαταῖς προδέκνυ). *J. Barnes.* V. 1041. Πικρὰν διώκων ἴλυσιν, πάρεδ᾽ ὅδε) Cùm olim scriptum esset διώκων πλὼ λύσιν, *Canterus* dixit, Puto *Euripidem* scripsisse διώκων ἴλυσιν, quo vocabulo in *Phœnissis* etiam de *Tiresiâ* utitur. Locus extat, *Phœniss.* v. 851. Πυκνὼ δ᾽ βαίνων ἴλυσιν μόλις πρῶ. Notandum autem est, *Amphitryonem* non jam de solvendo *Hercule* cogitare; sed tardo gressu *Chorum* accedere: quare nihil πλὼ λύσιν, sed multum ἴλυσιν i.e. βάσιν valet. *Josua Barnes.* V. 1049. Διϊαύοντα) Ità pro διαύοντα repono. *Scaliger* legit ἰαύοντα, sed mihi composita vox magis placet, ob hiatum vitandum. An ἐνδιάοντα pro ἓν διαύοντα. *Idem.* V. 1064. Ψαλμῷ τοξήρει) Supra ad *Ion.* v. 173. Ψαλμοί σ᾽ ἐρέξουσι τόξων, Notavimus, Vocem ψάλλω propriè significare, *lenitèr Chordas* aut *Nervum tango*, sive Arcûs intendendi causâ, sive soni Musici excitandi, quam rem loco alio confirmavi ex *Bacchis*. Hoc in loco ψαλμὸς τοξήρης, significat sagittas sonanti Nervo excussas. Quòd autem ψαλμὸς, propriè respiciat sonum quendam, putà *Lyræ* aut *Arcûs* pulsu excitatum, ex authoribus abundè constat. *Lucianus* in Paralito f. 770. Οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἴνι χρεὼς αὐλῶν, ὅτε ψάλλειν ἀνὰ λύρας, ὅτε ἰαπτεύειν χρεὼς ἴαπτε. *Suidas* in Voce Βαρζά· Αἱ Μασσαγέται βάρβαροι ἔσαι γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον Βαρζά. Καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πηκτὰ χόρδαις· καὶ δι᾽ ἐπαχόρδων ψαλτηρίων. αἱ αὐταὶ δὲ θεραπεύουσι τὸν ψαλμόν. *J. Barnes.*
Ἦ τὸν Ἀΐδα χρεὸν ἰαχήσω;		An Plutonis chorum resonabo?	
Φεῦ, φεῦ.		Heu, heu.	
Ἰδεσθε, διχάνδικα κλῆθρα		Videte, bifariàm claustra	
Κλίνε᾽) ὑψιπύλων δόμων.	1030	Altarum ædium inclinata, prostrata jacent.	
Ἰώ μοι.		Heu me!	
Ἴδεσθε παῖδε τέκνα πρὸ παλαιοῦ ἄθλια,		Videte miseros istos liberos ante patrem	
Κείμενα δυσάνυ,		Miserum jacentes,	
Εὕδοντ᾽ Θ. ὕπνον δύνον ἐκποδὼν φόνου.		Qui dormit gravem somnum post cædem:	
Περίδεσμα ᾗ, κἀ πολύβροχ᾽ ἀμμάτων	1035	*Videte* etiam vincula, & ex multis laqueis cōpacta nodorū *funiumq;*	
Ἐρείσμαθ᾽ Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας		Retinacula circa corpus Herculis	
Τάδε λαΐνοις ἀνημμένα		Hæc suspensa lapideas	
Ἀμφὶ κίοσιν οἴκων.		Circa columnas ædium.	
Ὅδ᾽, ὥς τις ὄρνις, ἄπτερον κατασσένων		Hic verò, veluti avis, gemens implumem	
Ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ	1040	Dolorem liberorum, senex tardo pede	
Πικρὰν διώκων ἴλυσιν, πάρεδ᾽ ὅδε.		Acerbum iter conficiens, adest ille.	
Αμ. Καδμεῖοι γέροντες, ἡ σῖγα, σῖγα,		*Am.* Senes Thebani, non tacitè, tacitè	
Τὸν ὕπνῳ πρεμνόν,		Solutum somno	
* Ἐάσατε λαθέδαμ κακῶν;	* *an* ἰάσηται.	Sinitis oblivisci malorum?	
Χο. Καὶ σὲ δακρύοις γέρον, πρέσβυ, καὶ	1045	*Ch.* Et te gemo lacrymis, senex, &	
Τέκεα, καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.		Liberos, & præclaris victoriis insigne caput, *i.e. Herculem.*	
Αμ. Ἐκαστέρω πρόβατε, μὴ		*Am.* Longiùs procedite, nè	
Κτυπεῖτε, μὴ βοᾶτε, μὴ		Strepitum faciatis, nè clametis, nè	
Τὸν εὖ διϊαύοντα,		Dormientem benè,	
Ὑπνώδεά τ᾽, ὐναῖς ἐγείρετε.	1050	Et somniculosum *ex* somno excitetis.	
Χο. Οἵ μοι, φόνΘ. ὅσΘ. ὅδε. Αμ. ἆ, ἆ· διάμιλλοι,		*Ch.* Heu me, quanta hæc *est* cædes! *Am.* Ah, ah, discedite:	
ΚεχυμένΘ. ἐπὶ πτέλει.		Jacens resurgit.	
Οὐκ ἀνεμέα θρῆνον αἰ-		Non tacitam lamentationem	
άζετ᾽, ὦ γέροντες; μὴ		Lamentamini, ô senes? nè *ex somno*	
Δέσμ᾽ ἀνεγερόμενΘ.	1055	Excitatus, vinculis	
Χαλάσας, ἅπολῇ πόλιν,		Ruptis, perdat civitatem,	
Ἀπὸ ᾗ πατέρα, μέλαθρά τε καταρέξῃ.		Patrem verò, & domum dejiciat.	
Χο. Ἀδυνατ᾽, ἀδυνατᾷ μοι.		*Ch.* Impossibile, impossibile mihi *hoc videtur, ut rumpat vincula.*	
Αμ. Σίγα· πνοὰς μάθω.		*Am.* Tace, spirationem considerabo;	
Φέρε, πρὸς ἓς βάλω.	1060	Age, aurem admovebo.	
Χο. Εὕδει; Αμ. ναὶ, ἕυδΘ ὕπνον ὀλόμυον,		*Ch.* Dormit? *Am.* Sanè quidem dormit somnum perniciosum,	
Ὃς ἔκτανεν ἄλοχον,		Qui uxorem interfecit, *qui*	
Ἔκτανε ᾗ τέκεα, τοξήρει		Interfecit etiam liberos, arcûs	
Ψαλμῷ τοξόσας. Χο. στέναζε νυῶ.᾽		Stridore *sagittisque* conficiens. *Ch.* Geme nunc.	
Αμ. Στενάζω τέκνων ὄλεθρον.	1065	*Am.* Gemo mortem liberorum.	

V. 1078. Ὅτε Δάμπτ σᾷ Φόνον ὁμοπάτρων ἔμελλες ἐκπεράξειν Ἰαφίων πεῖκλυστον ἄστυ πέρσας. Οἱ Ταφιοι καὶ οἱ Ἠλεκτρύωνος υἱες, ἀνεῖλον τοὺς ἀπὸ παῖδας, τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφὰς, ἅμα Ἡρακλεῖ μάτων ὑφαγωνιζομένους. Ὁ δὲ πατὴρ ἀχθεσθεὶς τὸν Ἀλκμήνης γάμον ἐκήρυξε γαμεῖσθαι, τῷ θέλοντι ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν παίδων αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἀμφιτρύων ἐπιστρατεύσας ἀνεῖλεν αὐτοὺς, καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν ἐξεπόρθησεν. Νῆσον λέγω· Ἀφ' ἧς δὲ, ὦ Ἀμ. Φυγᾷ, φυγᾷ, γέροντες, ἦλθον οἱ Ἰάφιοι καὶ Τηλεβόαι λῃστῆρες ἄνδρες, οὓς Ὅμηρος αὐτοὺς καλεῖ, νῆσον λιπόντες τὴν Ἐχινάδων πρὸς τὴν Ἀχελῴου· ὅθεν ὀρθῶς Εὐριπίδης αὐτοὺς καλεῖ Ταφίων πεῖκλυστον ἄστυ, οἷα δὴ νησιῶτον. De hâc re ita Hesiodus Scut. Herc. v. 15. De Amphitryone loquens, Οὐ γάρ οἱ ἦεν πεῖρ λεχέων ἐπιβαίνειν εὐσφύρου Ἠλεκτρυώνης, πεῖρ γε φόνου τίσασθαι καμπύλων μεγαθύμων Ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δ' καταφλέξαι πυρὶ κώμας Ἀνδρῶν ἠρώων Ταφίων καὶ Τηλεβοάων. Vide supra ad v. 60. Item Apollonii Rhodii Scholiasten & Hesiodi Scholiastas ad Herculis Scutum, & Apollodori Bibliothec. l. 2. c. 4. §. 5, 6, 7. Eustathium in Odyss. α. & in Dionysii Periegesin, Stephanum περὶ πόλεων & Lexicographos. Josua Barnes. V. 1079. Ὁμοπάτρων) Hesiod. Scut. Herculis v. 17. Καμπύλων μεγαθύμων.

Ch. Ἰώ μοι σέθεν τε παιδός.
Ch. Hei mihi ob filium tuum.
Ah, ah ô senex. Am. Tace, tace, rursus
Αἰ, αἰ, ὦ πρέσβυ. Αμ. σίγα, σίγα, παλίνδρομος.
Excitatus sese volutat varium.
Ἐξεγερόμενος στρέφεται.
Age, corpus occultatum
Φέρ', ἀπόκρυφον δέμας
Sub atrio tegam, abscondam.
Ὑπὸ μέλαθρον κρύψω.
Ch. Confide: nox habet palpebras filii tui.
Ch. Θάρσει· νυξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ.
Am. Videte, videte:
Am. Ὁρᾶθ', ὁρᾶτε.
Lucem quidem relinquere in
Τὸ μὲ φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ
Malis non fugio miser:
Κακοῖσιν οὐ φεύγω τάλας,
Verum si me, qui sum pater, interficiat,
Ἀλλ' εἴ με κτενεῖ πατὴρ ὄντα,
Ad mala mala addet,
Πρὸς ἃ κακοῖς, κακὰ μήσεται,
Et præter furias habebit cædem cognatam.
Πρὸς Ἐρινύσι δ' αἷμα σύγγονον ἕξει.
Ch. Tunc te mori oportuit, quando conjugi tuæ
Ch. Τοτε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμβρτι σᾷ
Cædem fratrum ulturus eras,
Φόνον ὁμογενῶν ἔμελλες ἐκπεράξειν,
Eversâ insulari urbe Taphiorum.
Ταφίων πεῖκλυστον ἄστυ πέρσας.
Am. Fugâ, fugâ, senes,
Procul ab ædibus
Currite, fugite furiosum
Virum excitatum.
Mox cædem alteram ad cædem addens,
Bacchabitur per urbem Thebanorum.
Ἰαμβοί.
Hercules.
Her. O Jupiter, quare odisti adeò iracunde filium
Ἆρ' Ζεῦ, τί παῖδ' ἦλθες ὧδ' ὑφηκότως
Tuum, & induxisti in mare istud malorum?
Τὸν σὸν· κακῶν δ' πέλαγος εἰς τοὐμὸν ἦγαγες;
Hem spiro quidem, & video quæ me oportet
Ἔα. Ἔμπνους μὲν εἰμι, καὶ δέδορκ', ἀφ' ἧς μ' χρῆν.
Aerem & terram, & radios hosce solis.
Αἰθέρα τε, καὶ γῆν, τάδε θ' ἡλίου πάρα·
Ut in tempestatem, & mentis perturbationem
Ὡς ὀν κλύδωνι, καὶ φρενῶν ταραγμάτι
Incidi gravem, & spiritus ferventes spiro, aucens eos
Πέπτωκα δεινῷ, καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω,
Ex alto non æqualiter, ex pulmonibus.
Μεταρσί', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
Ecce, quid vinculis, ceu navis in portum suductus, vinctus habeo
Ἰδοὺ, τί δεσμοῖς ναὺς ὅπως ὡρμισμένος,
Juvenilem thoracem, & brachium
Νεηνίαν θώρακα καὶ βραχίονα
Adsum ad fractam lapideam columnam?
Πρόσγμι θραυστῷ λαΐνῳ τμήσματι;
Certè sedes habeo vicinas mortuis.
Ἦ μὴ νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω.
Alatæque sagittæ, & arcus sparsi sunt humi,
Πτερωτά τ' ἔγχη, τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
Quæ antea admota meis brachiis,
Ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν,
Servabant latera, & à me servabantur.
Ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο.
Numnam redii iterum ad inferos,
Ἦπου κατῆλθον αὖθις εἰς ᾅδου μολών;
Eurysthei reciprocam viam ad inferos protectus?
Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδου πάλιν;
At neque Sisyphеum intueor saxum,
Ἀλλ' ἔτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον,

V. 1087. Ὦ Ζεῦ) Hoc Distichum *Scaliger* sub Personâ *Amphitryonis* continuat, *Herculemque* facit loqui incipere ad Ἔα. V. 1088. Κακῶν πέλαγος) Vide *Erasmum* in Adagio, *Mare Malorum*. Ita *Hippolyt.* v. 822. Κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαγος εἰσορῶ. Ita *Ion.* v. 923. Οἵ μοι· μέγας θησαυρὸς οἰγνυται κακῶν. *J. Barnes.* V. 1089. Ἔα) Extra versum ponitur. Vide ad *Ion.* v. 1312. V. 1090. Τόξα δ' ἡλίου πάρα) Τόξα, ἀκτῖνας, καλεῖν μεταφορικῶς. Ita *Radii Solis*, *Apollinis* dicuntur *Sagittæ*; Radios enim Sol, ut Sagittas, in terras jaculatur, atque spargit ex inexhaustâ suâ Lucis pharetrâ, ut Orbem collustret. Hinc *Apollo* Τοξίας colitur in *Sicyone*. *Hesychius*, Τοξίη βυνός· τῷ Ἀπόλλωνι, τῷ ἐν Σικυῶνι. Ideo & ἑκηβόλος, ἑκατηβόλος, ἑκατηβελέτης, ἑκάεργος, *Apollo* à Poetis dicitur, ut & *Diana* ἰοχέαιρα, & τξόπις, & utrisque *Arcus* & *Sagittæ* tribuuntur, ob hanc nimirùm *Radiorum* jaculationem. *Josua Barnes.* V. 1097. Ἦ μὴ νεκροῖσι γείτονας θάκους) Hunc Versum *Scaliger* extra sedem putat & disponi vult inter Versum 1100. Ἔσωζε πλευρὰς &c. atque Versum 1001. Ἦ που κατῆλθον &c. Sed nulla hujus dispositionis mihi videtur necessitas; Non enim hic per νεκροῖσι, *Manes* notat, sed *Occisorum* cadavera, nempe Uxoris & trium liberorum; quos nondum agnoscit *Hercules*, sed miratur juxta Mortuos se positum & sagittas suas hinc inde sparsas &c. *Josua Barnes.* V. 1103. Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον) *Pindari* Scholiast. Σίσυφος δὲ πέτρον μέγιστον εἰς ἀνάντη τόπον κομίζων, καὶ ὁπότε εἰς ἄκρον ἔλθοι τὸ τόπου ἀπολισθαίνοντα τὸν λίθον αὖθις ἀνάγων. *Apollodorus* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3. Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν ᾅδου, πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· ἔτος δ' ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τὸπίσω. Hinc *Horat.* *Optat supremo* collocare *Sisyphus* in monte Saxum. Partim ex *Brodæi* notis.

Πλάτωνά-

Πλέθρωνά τ', ὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
Ἔκτοι πέπληγμαι· πῶς ποτ' ὢν ἀμηχάνως. 1105
Ὢπ. τίς ἐγγύς, ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
Δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
Σαφῶς γὰρ ὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
Αμ. Γέροντες, ἔλθω τῆσδ' ἐμῆς κακῆς πέλας;
Χο. Κἀγωγέ σοι σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφορᾶς. 1110
Ηρα. Πάτερ, τί κλαίεις, καὶ συναμπέχῃ κόρας,
Τῷ φιλτάτῳ σοι πλόθεν παιδὸς βεβώς;
Αμ. Ὦ τέκνον, εἶ γὰρ, καὶ κακῶς πεφύκοτων, ἐμός.
Ηρα. Πρόσω σ' ἐγὼ τί λυπρόν, ὦ δακρυρροῦς;
Αμ. Ἄ κ' ἄν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταξένοι. 1115
Ηρα. Μέγας ὁ κόμπος, τὴν τύχην σ' ὅπως λέγῃς.
Αμ. Ὁρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἰ φρενῶν ἦδη κυρῇς.
Ηρα. Εἶπ', εἴ τι κἀμὸν ὑπογράφῃ τῷ μῷ βίῳ.
Αμ. Εἰ μὴ καθ' ἕδρα Βάκχος, ἐκφεύξαιμι ἄν.
Ηρα. Παπαῖ· τόδ', ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν. 1120
Αμ. Καί σ', εἰ βεβαίως ἔυ φρονῇς, ἤδη σκοπῶ.
Ηρα. Οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
Αμ. Λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς ἢ τί δρῶ;
Ηρα. Καὶ τόν γε δήσαντ' εἶπ'· ἀναγνόμεθα γάρ.
Αμ. Τοσοῦτον ἴσθι τῆσδ' κακῆς· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125
Ηρα. Ἀρκεῖ· σιωπῇ γὰρ μαθεῖν ὑ βέλομαι.
Αμ. Ὦ Ζεῦ, πῶς Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θεῶν τάδε;
Ηρα. Ἀλλ' ἦπ κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
Αμ. Τὴν θεὸν ἐάσας, τὰ σὰ φρόντιζε κακά.
Ηρα. Ἀπωλόμεθα· συμφορὰν * ἔξεις τίνα; 1130
Αμ. Ἰδὲ, θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα. * λέξεις.
Ηρα. Οἵμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
Αμ. Ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔστασας τέκνοις.
Ηρα. Τί πόλεμον εἶπας; τέσδε τίς διώλεσεν;
Αμ. Σύ, καὶ σὰ τόξα, καὶ θεῶν, ὅς αἴτιος. 1135
Ηρα. Τί φῄς; τί θέασαι; ὦ κάκ' ἀγγέλλων, πάτερ.
Αμ. Μανεὶς· ἐρωτᾷς δ' αὖθις ἑρμηνεύματα.
Ηρα. Ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
Αμ. Μιᾶς ἄπρηκτος χεῖρες ἔργα σῆς τάδε.
Ηρα. Αἰαῖ, αἰαῖ· στεναγμὸν γάρ με περιβάλλει νέφος. 1140
Αμ. Τέκνων ἔκατι σοὺς καταστένω τύχας.
Ηρα. Ἦ γὰρ σωφρεῖν οἶκον, ἢ βακχεύσαντ', ἐμόν;
Αμ. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.
Ηρα. Πῶς δ' οἴστρος ἡμᾶς ἔλαβε; πῶς διώλεσεν;
Αμ. Ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζω πυρί. 1145
Ηρα. Οἵμοι· τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,

Neque Plutonem, neque ſceptra filiæ Cereris, *i.e. Proſerpinæ.*
Obſtupui certè, & ubinam ſim ignoro.
Eheu; quis prope, vel procul *eſt*, meorum amicorum,
Qui meæ ignorantiæ medeatur?
Nihil enim certò novi eorum, quæ conſueveram *ſcire.*
Am. Senes, num ibo prope mea mala?
Ch. Et ego tecũ, non prodens calamitates, *calamitoſos non deſer.*
Her. Pater, quid ploras, & tegis oculos,
A chariſſimo filio tuo longè diſcedens?
Am. O fili; es enim meus, tametſi infelix ſis.
Her. Quid vero ego mali patior, quamobrem plores?
Am. Quæ ſi quis vel Deorum patereturn gemeret.
H. Magnus *verb.* iſte ſtrep. at fortunã, & *quid accid.* nondũ dicis.
Am. Vides enim ipſe, ſi jam mentis es compos.
Her. Dic, ſi quid novi vitæ meæ aſcribis.
Am. Niſi apud inferos eſſet Bacchus *i.e. Bacch. furor*, dicerem.
Her. Papæ! hoc tanquam ſuſpectum obſcurè dixiſti iterum.
Am. Et te jam conſidero. an conſtantèr animi compos ſis.
Her. Atqui non memini me mente captum fuiſſe.
Am. Senes, ſolvamne vincula filii, aut quid agam?
Her. Dic etiam eum, quî ligavit: moleſtè enim *hoc* ferimus.
Am. Tantum ſcias malorum: cætera verò omitte.
Her. Satis eſt *mea voluntas*: non enim tacitè cognoſcere volo.
Am. O Jupiter, videſne hæc à ſede Junonis *profecta*?
Her. An aliquid ab illâ mali paſſi ſumus?
Am. Miſſâ Deâ, cura tua mala.
Her. Periimus! quam calamitatem dices?
Am. Ecce, aſpice liberorum cadavera hæc.
Her. Heu me, quale ſpectaculum video miſer?
Am. Infelix, ô fili, bellum ſtudioſè feciſti liberis.
Her. Quid bellum narras? quis perdidit hos?
Am. Tu, & arcus tuus, & deorum *ille*, qui *malorũ horũ eſt* autor.
Her. Quid ais? quid feci? ô pater mala nuncians.
Am. Inſaniens: quæris autem miſerabilem narrationem.
Her. An & uxoris meæ ſum ego interfector?
Am. Hæc omnia *ſunt* unius manûs tuæ facinora.
Her. Heu, heu! circundat enim me nubes luctuum
Am. Propter hæc deploro tuas calamitates.
Her. An etiam confregi meam domũ, & furore percitus perturb.
Am. Haud ſcio præter unum *hoc*, omnia tua *ſunt* infelicia.
Her. Ubi verò furor nos invaſit? ubi perdidit?
Am. Quum ad aram manus expiabas igne.
Her. Heu me! quid igitur parco vitæ meæ,

V. 1115. Ἄ κ' ἄν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταξένοι.) Ita rectiſſimè hunc Verſum, diſtinguendo malè-olim-juncta, legit *Canterus* Novarum Lection. l. 5. c. 1. *Hen. Stephanus* cùm non valeret mentem loci aſſequi, falſis Codicibus iterum ſe venditabat & frivolis conjecturis impeditiorem reddebat; de quo idem *Canterus*, *Stephani quidem, hoc de loco miſerè ſe torquentis, valdè me miſeret. Scaliger* & *Æmil. Portus* hanc Lectionem laudant. *Duportus* ἄγαν legit, haud adeò feliciter, cætera probat. Vetus Lectio ita ſe habebat Ἀκαίθεων τις εἴπαθ', οἱ καταξένοι. Quâ nihil abſurdius. *Joh. Brodæus*, de ἄκαν exponendo mirè nugatur. In hàc re *Canterus* primus rectè vidit. *J. Barnes.* V. 1119. Εἰ μὴ καθ' ἕδρα Βάκχος) Βάκχος, μανία, λύσσα, ὧν ἐμαίνετο ἐξ ἕδρας ἀνιὼν ἄρτι. *Canterus* legendum putat, Εἰ μηκέθ' ἕδρα. *Scaliger* legit καθέδρα pro καταείδει hoc pro καπείδει ab ἀείδω cano, neſcio quâ mente. Certè *Bacchus* hic pro *Furore*, qualis *Bacchantibus* adeſſe ſolebat, qualemque modò *Hercules* oſtenderat, ſumitur. *Idem.* V. 1120. Ἠνίξω) ab ἠνιξάμην, *Thema* αἰνίσσομαι tectè *loquor*. Hinc *Ænigma* Αἴνιγμα, ab αἶνος Parabolica loc tio. Αἰνίζομαι verò *laudo*, Homer. σὲ γάρ σε βέλτιστ' αἰνίζομ' ἀπάντων. *Joſ. Barnes.* V. 1126. Ἀρκεῖ) τὸ ἀρκεῖσθω σοι, πάτερ, ὅτι πάντα τραχέως λέγεις μοι θέλω, καὶ ὃ βούλομαι σιωπῇ ταῦτα μαθεῖν. *Idem.* V. 1130. Ἔξεις) *Brodæus*, *Canterus*, *Scaliger*, λέξεις legunt, quæ Vera videtur Lectio. V. 1131. Πεσήματα) πτώματα, *Cadavera*, quæ & πέσια dicuntur à τὸ πίπτω. *Phœniſſ.* v. 1659. Ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίᾳ πόλει. *Idem.* V. 1135. Καὶ θεῶν ὃς αἴτιος) *Junonem* innuit, ſed cùm non auſit eam nominatim citare, nè irà magis inflammetur, εὐφημοτέρως ait, *quiſquis fuit ille Deorum*, θεῶν ὃς αἴτιος. *Idem.* V. 1140. Στεναγμὸν γάρ με περιβάλλει νέφος) Sic *Homerus*, νέφος εἷλετο πεζῶν. Sic *Euripides* Phœniſſ. v. 257. Ἀμφὶ δ' πόλιν νέφος ἀσπίδων. V. 1145. Ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζω πυρί) Ita ſupra *Nuntius* dicit, *Herculem* tum primùm Furore correptum, quùm ad Aram torrem ex Altari flammantem tincturus eſſet in Aquâ luſtrali, v. 928. Μέλλων δ' Δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, Ἧς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης τόκος, Ἔσχ σιωπῇ &c. V. 1146. Τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς) Videbimus poſtea ad v. 1347. quòd *Hercules*, quanquam nunc de morte ſibi inferendâ malis ſuis diſtractus deliberat, voluntariam Mortem ſeu Αὐτοφονίαν timiditatis damnet. At quod etiam impium ſit de Vitâ, velut ex Arce nobis noſtræque fidei traditâ, Duce invito egredi, teſtatur in *Platonis* Phædone §. 5. *Socrates*, ita loquens, Ὁ μὲν ἂν ἐν ἀπορρήτοις

ῥήτοις θεὶ αὐτὴν (ἀνθρώπων) λόγῳ, ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι· κοὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν, ἔδη δ' ἀποδιδρᾴσκειν, μέγας τε πὶς μοι φαίνεται κοὐ ῥᾴδιος διϊδεῖν. Ita quoque post *Socratem*, *Cicero* de Somnio *Scipionis*, "Quare & tibi, *Publi*, & piis omnibus retinendus est Animus in Custodiâ Corporis, nec injussu ejus, à quo "ille est Nobis datus, ex hominum vitâ migrandum est, nè munus humanum à Deo assignatum defugisse videami-"ni. *Idem* in 1mo *Tusculan.* Quæst. Vetat enim Dominans ille in Nobis Deus, injussu hinc Nos suo demigrare. Idem *Ciceronis* locus à *Macrobio* benè tractatur in Somnii *Scipionis* l. 1. c. xiii. *Josua Barnes.*

V. 1148. Κἀκ εἶμι πέτρας λιστάδος θεὸς ἅλματα) *Androm.* Λιστάδος ὡς πέτρας. *Scholiast.* ἀπὸ λείας πέτρας. *Apollonius* Argon. l. 2. ---τῇσι' ὕπο πέτραι Λιστάδες ἐρρίζωντο ἁλίδρομοι. *Theocritus*, Εὗρον ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρᾳ. *Johannes Brodæus.* V. 1151. Κατεμπρήσας) *Duportus* legit ἀπεμπρήσας, sed κατεμπρήσας ex Vetustis Codicibus eruisse se *Stephanus* dicit, & hoc jam in Lexico receptum; quare maneat per me licet. *Aldina* Editio unâ syllabâ deficiens ἐμπρήσας tantum habuit. *J. Barnes.* V. 1154. Θησεὺς ὅδ' ἕρπει, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός) Quomodò *Theseus* & *Hercules* Consanguinitate erant inter se juncti, suprà ostendimus ad *Heraclid.* v. 210. & v. 37. Quòd autem *Theseus* Amicus erat *Herculis*, æquè ac *Pirithoi*, utpote, ab eo magnis beneficiis constrictus, uti etiam illius Gestorum æmulus, testatur *Plutarchus* in Vitâ *Thesei*. *J. Barnes.* V. 1159. Φέρ' ἂν πέπλοισι κρατὶ σκιὰν βάλω σκότον) *Henricus Stephanus* primus restituit πέπλοισι, sed illi ἂν in hoc loco haud satis apta videtur, ut neque *Duporto*, qui legit ὡς ἄν, pro φέρ' ἂν & Ἔα, non enim satis sibi in hâc re constans videtur. Quid si φέρ' αὖ legamus? Nec tamen ἂν omninò ineptum habeo. *J. Barnes.* V. 1161. Προσβολὰν) Hactenus προσλαβὼν legebatur, sed *Canterus* rectè sensit προσβαλὼν legi debere; facilis enim error ex transpositione literarum; ut & facilis correctio. Dicimus itaque ἀπιμίαν τινὶ προσβάλλειν, non autem προσλαμβάνειν. Προσλαμβάνουμεν γὰρ ἡμεῖς ἀπιμίαν ἐξ ἄλλης πηγῆς. Similiter προσεύπιον ἄιμα ἑτέρῳ προσβάλλω, *alteri cædis reatum irrogo*, hic dicitur: *Scaligero* hoc quoque visum. *Josua Barnes.* V. 1162. Κακῶσαι) Contaminare. Prisci sanè Parricidam impium, quique id genus facinoris detestandi commisisset, fugiebant, ejusdem consortio se pollui existimantes; inquit *Johann. Brodæus*; quasi & Modernis id esset inauditum. Certè pii ac modesti homines Sanguinarios, Blasphemósque Atheos, ut Pestes Humani generis solent vitare. *Josua Barnes.*

Τῶν φιλτάτων μοι γενόμην' παίδων φονεύς,
Κἀκ εἶμι πέτρας λιστάδος πρὸς ἅλματα,
Ἢ φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας,
Τέκνοις δικαίᾳς αἵματ' ἐκτίσω μολών;
Ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμφορήσας πυρὶ,
Δύσκλειαν, ἣ μένει μ', ἀπώσομαι βίᾳ;
Ἀλλ' ἐμποδὼν μοι δαναΐμων βλαβερμάτων,
Θησεὺς ὅδ' ἕρπει, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός.
Ὀφθησόμεσθα, κοὐ τεκνοκτόνον μύσος
Εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτων ξένων ἐμῶν.
Οἴ μοι· τί δρᾶσω; ποῖ κακὸν ἐρημίαν
Εὔρω; πτερωτὸς, ἢ κατ' ἠθέρος μολών;
Φέρ' ἂν πέπλοισι κρατὶ σκιὰν βάλω σκότον.
Αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις * κακοῖς,
Καὶ τῷδε προσβολὰν αἵματος προσοφλεῖν,
Οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.

Cùm factus sim interfector meorum charissimorum liberorum?
Nec ad politi saxi saltus eo? *cur ex præruptо saxo præceps non feror?*
Aut gladio in hepar adacto,
Vindex fiam sanguinis liberorum?
Aut carnem meam cremans igni,
Infamiam vitæ, quæ me manet, repellam?
Sed impedimento mihi *futurus in meis* letalibus consiliis
Venit Theseus ille, cognatus & amicus meus.
Conspiciemur *ab eo*, & cæsorum liberorum piaculum
Veniet in conspectum charissimorum meorum hospitum.
Hei mihi, quid faciam? ubi malorum solitudinem
Inveniam? alatusne, an per terram vadens?
Age, vestibus tenebras offundam capiti.
Pudet enim me scelerum, quæ parravi.
Et huic piacularem sanguinem
* al. κακῶς. irrogans
Nullo malo-afficere innocentes volo.

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

THeseus, *Rex* Athenarum, *Comes* Herculis & *Amicus*, *audito*, *quòd* Lycus *regnum* Thebarum *invasisset*, *cum Exercitu* Thebas *venit*, Herculi *Amico opem*, *si res postulet*, *laturus*. *Hic jam recens-actum facinus videt*, *cædem Puerorum* & Megaræ *miserandam*; Herculem *acerbo casu attonitum*, *obstupidum planè* & *ferè de manibus sibi inferendis cogitantem*; *nec in os illi oculos tollere præ conscelerată conscientiâ sustinentem*. *Vix itaque* Theseus *hoc tandem extorquet*, *ut aperto vultu se aspici coràm patiatur*. Hercules *totius Vitæ suæ miserias recolit*, *labores*, & *ærumnas*; *Hoc demùm infandum*, *indignum*, *abominandum facinus*, *ignominiæ summæ*, *summæ turpitudinis plenum*: *Quare nec ampliùs sibi vivendum videri*, *ubi Hostibus sit Derisui*, *Amicis terrori* & *execrationi*, *nec* Junonis *iniquum odium præterit*. Theseus *jacentem* & *penè desperantem Heroa oratione consolatoriâ erigit*, *incitatque ad scelus expiandum*, *etiam in regni* Athenarum *consortium*. Hercules *utcunque animum tandem recipit*, *ac deosculatus charissima suorum cadavera*, *Patri sepelienda commendat*; *post longam denique querelam*, *afflictam* & *parricidio funestatam Domum Seni* Amphitryoni *iterum committit*, *unâque cum* Theseo *mœstus proficiscitur*.

ΘΗΣΕΥΣ, ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

V. 1163. Ἀσωπῷ ῥοᾷς) De *Asopo Bœotiæ* fluvio supra diximus ad v. 785. Est & alius ejusdem Nominis fluvius *Asiæ*, *Laodiceam* præterfluens. Item Tertius *Corinthiacæ* Provinciæ, de quâ ita *Pausanias* in *Corinthiacis* fol. 48. lin. 27. Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ἔστι θέρους μὲν ὀλίγῳ ὕδατι ἐν τῇ Φλιασίᾳ, ῥεῖ δὲ διὰ τῆς Σικυωνίας, καὶ ὀνόματι ἐς τὸν αὐτὸν θάλασσαν. *J. Barnes.*

Θη. Ἧκω σὺν ἄλλοις, οἵ πάρ' Ἀσωποῦ ῥοᾶς
Μένυσ' ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
Σῷ παιδὶ, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.

The. VEnio cum aliis, qui ad fluenta Asopi
Armati juvenes terræ Athenien-sium manent,
Tuo filio, ô senex, hastam auxilia-tricem ferens.

Κλυδὼν

Κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν,
Ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναφτάσας Λύκος,
Εἰς πόλεμον ὑμῖν, κἀμὲ μᾶλλον καδίσατα.
Τίνων δ' ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς,
Σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
Ἢ χεροὶν ὑμᾶς τ' ἐμῆς, ἢ συμμάχων:
Ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πλησθεὶς πέδον;
* Οὔπω λέλειμμαι, κἀ νεωστέων κακῶν * an ἢ πω;
Ὑστερος ἀφίγμαι; τίς τὰ δ' ἔκτανεν τέκνα;
Τίνος γεγῶσιν τῶνδ' ὀφῶ σωτὴρ γέρον;
Οὐ γὰρ δορὸς γε παῖδες ἴσασιν πέλας,
Ἀλλ' ἄλλο τοί τι κἀμὸν εὑρίσκω κακόν.

ANOMOIOSTROPHA.

Στροφὴ α'.

Αμ. Ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄλθον ἔχων.
Θη. Τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας θεομισέσι;

Στροφὴ β'.

Αμ. Ἐπάνδομαι πάνδεα μέλεα πρὸς θεῶν.
Θη. Οἱ παῖδες οἵδε, τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;

Στροφὴ γ'.

Αμ. Ἔτεκε μὲ οὐμὸς ἶνις τάλας·
Τεκόμαν δ', ἔκτανε,
Φοίνιον αἷμα πλάσ.
Θη. Εὔφημα φώνει. Αμ. βλωμύοισιν ἐπαγγέλλῃ. Θη. Ὦ δύνα λέξας. Αμ. οἰχόμεθ', οἰχόμεθα πανοί.
Θη. Τί φής; τί δράσας; Αμ. μανιομύῳ πιτύλῳ
Πλαγθεὶς, ἑκατογκεφάλῳ βαφαῖς ὕδρας.
Θη. Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις ἀλιμύης, γέρον.

Στροφὴ δ'.

Αμ. Ἐμὸς, ἐμὸς ὅδε γόνος,
Ὁ πολύπονος, ὅτι

Venit enim fama in urbem Erechthidarum, *i.e. Athenas*,
Quod Lycus occupato imperio hujus regionis,
Bellum & pugnam contra vos excitavit.
Ut enim referrem gratiam pro beneficiis, quæ in me cõtulit Herc.
Quòd me salvũ ex inferis reduxerit, veni, si quid opus sit, ô senex
Vobis, aut manu meâ, aut sociis.
Hem, quare solum repletum est cadaveribus istis?
Num frustratus sum, & malis recentibus
Posterior veni? quis liberos hos occidit?
Cujus *viri* conjugem hanc existentem aspicio?
Non enim prope hastam, *in acie* collocantur pueri,
Sed aliquod aliud novum malum invenio.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Am. O qui tenes tumulum oleasferentem, *i.e. Athenas.*
The. Quamobrem me vocas miserabili isto proœmio?

Strophe 2.

Am. Passi sumus gravia mala à diis.
The. Quinam *sunt* hi pueri, propter quos ploras?

Strophe 3.

Am. Meus quidem miser filius genuit *eos*:
Sed postquam genuit, interfecit,
Funestam cædem facere ausus.
The. Bona verba quæso. *Am.* Volentes jubes.
The. O quàm indigna dixisti. *Am.* Periimus, periimus subitò.
The. Quid ais? quid faciens? *Am.* furioso certamine,
Deceptus tincturis, *veneris* Hydræ habentis centum capita.
Th. Hoc *est* quoddam certamen *malúmq; quod accidit* Junonis irâ,

Strophe 4.

Am. Meus, meus hic filius,
Laboriosus, ad

V. 1166. Κληδὼν) ἡ Κληδὼν, κλεηδὼν, & κλημηδὼν, *Fama, Rumor, Omen*, unde κληδονίζομαι, *Ominor*, & κληδονᾶμαι v. 1288. à κλήζω quod & καλέζω, *Ion.* pro κλείζω, *Thema* κλεϊω, *Laudo* & *Claudo. Ibid.* Ἐρεχθειδῶν πόλιν) *Athenienses* dicti *Erechthidæ* ab *Erechtheo* eorum sexto Rege. Vide quæ Nos ad *Ion.* v. 296. *Josua Barnes.* V. 1169. Ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς) ὑπῆρξεν hoc in loco pro ὑπῆρχε γένετο. Sic *Rhes.* v. 633. Οὐκοῦν ὑπάρξειν τόνδε καξανύοντα χρή. Sic *Androm.* v. 273. Ἧ μεγάλων ἀρχέων ἄρ' ὑπῆρξεν. In quem locum vide quæ Nos *Græcè* inter Scholia inseruimus. *Herculis* autem priora beneficia, quibus ille *Theseum* affecerat, *Apollodorus* agnoscit, Biblioth. l. 2. c. 5. §. ult. Πλησίον ὢν ᾅδου Ἄδε πυλῶν χωρεῖ (ὁ Ἡρακλῆς) θησέα σῦρε καὶ Πειρίθων τὸν Περσεφόνης μνηςδόμον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεδέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὤρεγον, ὡς ἀνασωσόμενοι διὰ τῆς ὁμοίης βίας. Ὁ δὲ θησέα μὲν λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγειρε. *J. Barnes.* V. 1170. Εἴ τι δεῖ, γέρον, ἢ χεῖρες ὑμᾶς τῆς ἐμῆς) δεῖ σέ τινος dicitur, δεῖ σοί τινος, & δεῖ σοί τι, ut ἐν δεῖ μόνον μοι. Quæ variæ constructiones notandæ. *Idem.* V. 1178. Ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄλθον ἔχων) Collem Oleis consitum, *i. e.* Arcem *Athenarum*, in quâ primùm Oliva visa est. *Ælianus*, ἐν Ἀθλίοις ἐυρεθῆναι λέγουσι πρῶτον τὴν ἐλαίαν. *Herodotus* in *Terpsichore*, Λέγει) ἢ καὶ ὡς ἐλαῖαι ἔφ ἄλλοσι γῆς ἐδαμοῦ κατ' οἰκεῖον τὸν χρόνον, ἢ Ἀθήνησι. *Joh. Brodæus.* Poeta itaque nostèr ita cecinit, *Ion.* v. 1433. Στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε, Ἣν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐσήνεγκε, in quem locum vide quæ Nos. *Jos. Barnes.* V. 1179. Τί χρῆμα) διὰ subaudi. V. 1182. Ἴσις) De hâc voce vide supra ad v. 354. V. 1185. Βλωμύοισιν ἐπαγγέλλῃ) σὺ μὴν ἐπαγγέλλῃ εὔφημα φωνῆν ἡμῖν τοῖς μάλιστα βλωμύοις, ἀλλὰ μὴ δυναμένοις, ἔ γε εὔφημα πάσχομεν. Benè autem ominantia verba Nos sanè valdè optaremus proferre; si res pateretur; at nullo nunc modo possumus. *Josua Barnes.* V. 1186. Οἰχόμεθα πανοί) Ita *Supplic.* v. 1142. Ποτανοὶ δ' ἰῶσαν τὸν ἀΐδαν. πτανὸς, & πτάνος, pro πτηνὸς & ποτηνὸς, Volucris, ἀπὸ ταχέως, διὰ τὸ ταχὺ πτῆναι ἐπιφερομένων οἰωνῶν. *J. Barnes.* V. 1187 Πιτύλῳ) ut in hoc loco μανιομύῳ πιτύλῳ dixit, sic ad *Iphig. Taur.* v. 307. μανίας πίτυλον habet. In quem locum vide quæ Nos. Monendus autem est Lector, in eo loco ad Notæ finem malè verba locata esse, in hunc igitur ordinem redigi debere. *Figuratè autem hìc Poeta* μανίας πίτυλον *vocat* Furiosum *illum, quo* Orestes *stimulabatur, motum.* Ita *Alcest.* v. 798. πίτυλον σκύφου *vocat* liberam compotationem: *Scholiastes autem in locum ait,* πίτυλος ἡ ζωηρὰ φορὰ τοῦ ποτηρίου. *Quod tamen alii ad* Κότταβον *referunt.* Metaphora sumpta ab agitatione & impulsu remorum. *J. Barnes.* V. 1188. Πλαγθεὶς) πεφορτωμένων. Ex *Homero* autem hanc phrasin sumpsit, qui dixit, *Odyss. υ'.* v. 346. παρέπλαγξεν ὃ νόημα. In eundem Sensum dixit idem *Odyss. σ'*, v. 326. Ξεῖνε τάλαν, σύ γε πῆς φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσι. Et *Theocr.* Idyll. β. v. 19. Πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; Ἑκατογκεφάλῳ) Vel est *Numerus certus* pro *Incerto*, ut sit pro πολυκεφάλῳ, vel quòd in eum numerum tandem per excisionem multiplicabantur, *Novem* enim tantùm Capita primò habuit *Hydra*; vel quòd ex *Typhone* genita erat, qui & ipse ἑκατογκέφαλος dicitur *Aristophani* aliisque. *Josua Barnes.* V. 1189. Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις ἀλιμύης, γέρον.) Pro ἀλιμύης olim legebatur δόλιε νεκρεῖς, nullo Sensu; nec enim δόλος hic tantum videbatur, quantum χόλος *Junonis*, & præterea νεκρεῖς malè aderat. *Gul. Canterus* Novar. Lection. l. 3. c. xi. Ita totum Versum legebat, Ἥρας ὅδ' ἀγὼν· μὴ χολῶ νεκρεῖς, γέρον. Sed longè magis placuit *Scaligeri* Lectio, χολυμβύης, quam neque dubitavi in Textum admittere. Quòd autem prior Syllaba τῆς Ἀγὼν aliquando producatur, vide quæ Nos ad *Phæniss.* v. 591. *J. Barnes.* V. 1190. Ἐμὸς ὅδε γόνος ὁ πολύπονος, ὅτι δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον εἰς πεδίον ἀσπιδᾶς) Quòd *Hercules* in Campo *Phlegræo* Diis contrà Gigantes suppetias tulit, Vide suprà ad v. 177. & 853. Nullam autem ego necessitatem hìc video cum *Cantero* supplendi, ὃς ante ὅτι, nec, ut puto, ille ita putâsset, nisi per oscitantiam ὧδε pro ὅδε, scriptum putâsset. Quid enim magis Naturale, quàm hæc Lectio, ἐμὸς ὅδε (i. e. ἔπος) γόνος ὁ πολύπονος ὅτι δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθε &c. *Josua Barnes.*

Δόρυ

Δόρυ γιγαντοφόνον
Bellum, quod Gigantes delevit,

Ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον
Venit cum diis Phlegræum

Εἰς πεδίον ἀσπίσας.
In campum scutatus.

Θη. Φεῦ, φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; 1195
Theſ. Heu, heu! quis vir adeò eſt infelix?

Στροφὴ ε'.
Strophe 5.

Αμ. Οὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον,
Am. Non facile cognoſces alium miſeriorem

Πολυπλαγκτότερόν τε θανόντα.
Hominem, & magis errabundum.

Θη. Τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτῃ κάρα;
Theſ. Cur verò tegit miſerum caput veſte?

Στροφὴ ς'.
Strophe 6.

Αμ. Αἰδέμενος τὸ σὸν ὄμμα,
Am. Quia reveretur tuum conſpectum,

Καὶ φιλίαν ὁμόφυλον, 1200
Et amicitiam cognatam *arctámque*,

Αἱμά τε παιδοφόνον,
Sanguinémque ex-filiorum-cædemanantem.

Θη. Ἀλλ' εἰς συμφυγοῦντ' ἦλθον· ἐκκάλυπτέ νιν.
Th. Atqui veni ut unà doleam: detege eum.

Στροφὴ ζ'.
Strophe 7.

Αμ. Ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
Am. O fili, demitte ab oculis

Πέπλον· ἀπόδικε· ῥῆθος ἀελίῳ δεῖξον.
Veſtem, rejice, oſtende faciem ſoli.

Βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται. 1205
Dignitas *tua* pari pondere certat cum lacrymis.

* Ἱκετεύω σε ἀμφὶ *al. ἱκτεύομαι.
Supplico tamen ad

Σὰν γνωιάδα, καὶ γόου, καὶ
Mentum tuum, & genua, &

Χέρα, προσπίτνων,
Manum advolutus

Πολιόν τε δάκρυον * ἐμβαλών· *Scal. ἐκβαλών.
Et canas lacrymas emittens.

Ἰὼ παῖ 1210
O fili,

Κάταχε λέοντος ἀγρίου θυμόν γ', ὅπως *
Cohibe animum ſævi leonis, quando

Βρόμον ὀπὶ φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγῃ, *Scal. μὴ addit.
Fremitum ad letiferum *ac* impium ſtimulâris,

Κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.
Mala volens malis addere, ô fili.

Ἰαμβοι.
Theſeus.

Θη. Εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυσπήνεις ἕδρας
Th. Age. Te, qui ſedes in miſera ſede,

Αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνῦσαι τὸ σόν. 1215
Alloquor, ut oſtendas amicis vultum tuum.

Οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
Nullus Nigror enim adeò nigram nubem habet,

Ὅστις κακοῦ σῶν συμφορᾶν κρύψειν ἄν.
Qui malorum tuorum calamitatem poſſit occultare.

Τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον, *Scal. βάλῃ.
Quare mihi protendens manum oſtendis necem,

Ὡς μὴ μύσος με σῶν * βάλῃ προσφθέγμάτων;
Nè me piaculum tuorum alloquiorum percùtiat, *ac polluat?*

Οὐδὲν μέλει μοι σοὶ γε σοὶ πεσόντι κακῶς. 1220
Nihil recuſo tecum infelix eſſe.

Καὶ γάρ ποτ' εὐτυχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
Etenim fui aliquando felix: illuc *mens & cogitatio eſt* referenda,

Ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος, νεκρῶν πάρος.
Quùm me ſalvum ex interis in lucem eduxiſti.

" Χαλεπὸν γ' ὑπεραστεῖν ἐχθαίρων φίλων,
" Odi enim gratiam amicorum ſeneſcentem;

" Καὶ τῶν καλῶν μὲ ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
" Et *eum*, qui præclaris quidem *bonisque rebus* frui vult,

" Συμπλεῖν ὃ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν, ὤ. 1225
" Sed non *vult* una navigare cum amicis calamitoſis.

Ἀνίσασ' ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
Surge, detege miſerum caput,

Βλέψον πρὸς ἡμᾶς. " ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
Intuere nos. " quicunque mortalium generoſus *eſt*,

" Φέρει τὰ θεῶν γε πλήματ', οὐδ' ἀναίνεται.
" Caſus deorum fert, nec recuſat.

Ηρ. Θησεῦ, δέδορκας τῶνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
Her. O Theſeu, vidiſtine certamen meorum liberorum?

Θη. Ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνῃς κακά. 1230
Th. Audivi, & videnti mala indicas.

Ηρ. Τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ.
Her. Cur igitur meum caput detexiſti ſoli?

Θη. Τί δ' οὐ; μιαίνεις θνητὸς ὢν, τὰ τῶν θεῶν;
Th. Quid ni? polluisne Deos, cum ſis homo?

V. 1200. Καὶ φιλίαν ὁμόφυλον) ὃ γὰρ μόνον διὰ φιλίαν ἦνώθησ᾽, ὅ, τε Ἡρακλῆς καὶ ὁ Θησεὺς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν. Vid. ſuprà ad v. 1154. & *Heraclid.* v. 37. & 210. *J. Barnes.* V. 1201. Αἷμά τε παιδοφόνον) μετωνυμικῶς hoc dictum, ἀντὶ τοῦ αἷμα ὀπὸ τοῦ φόνου τῶν παίδων τῶν φονευθέντων ῥέον. At ſupra v. 1192. Δόρυ γιγαντοφόνον, *Activè*, τὸ τοὺς γίγαντας φονεῦον. *Æmil. Portus.* V. 1204. Ἀπόδικε) ἀποδίκω & δίκω, pro ἀποβάλλω & βάλλω, Vox *Euripidea*; de quâ videſis ſupra ad v. 498. *Ibid.* Ῥῆθος ἀελίῳ δεῖξον) Quòd ῥῆθος communiter τὸ μέλος quodvis membrum ſonat, *Æolicè* autem τὸ πρόσωπον, *vultum*, ut hoc in loco, *Euſtathius* nos docet, fol. 1090. lin. 27. & fol. 1257. lin. 21. *Apollonius* Argon. l. 2. Αὐτὰρ ἀναχόμενοι ῥεθέων περιπερσιθε βαρείας χεῖρας. Sic *Moſchus* Megar. v. 2. --Τὸ πεὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρωτος σώζετ' ἐπὶ ῥεθέεσσι. Item *Sophocl.* Antigon. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματίαν ῥέθος αἰχμῆς. Ubi pro *Vultu* & *Genis* τὸ ῥέθος uſurpatur. *Joſ. Barnes.* V. 1205. Βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται) Authoritas mea tantum apud te ponderis habere debet, quantum ſi cum lacrymis obſequerer. *Brodæus.* V. 1206. Ἱκετεύω μὲ ἀμφὶ) Olim ἱκετεύομαι, quod ob ſequens προσπίτνων, *Scaliger* emendavit in ἱκετεύω μὲ, licet *Mutatio Numeri* non eſt prorſus nova apud Poetas. Vide quæ Nos ad *Ion.* v. 1115. V. 1216. Οὐδεὶς) Olim Ἴσ' εἰ, nullo ſenſu; quare *Canterus* & *Scaliger* ὄδεις legebant, *Duportus*, Ἴσ. ὁ σκότος. Eſt autem hic σκότος Maſculini generis, quod *Euripides* etiam facit primo *Hecubæ* Verſu. *J. Barnes.* V. 1218. Προσείων) à πρὸς & σείω. V. 1224. Καὶ τῶν καλῶν μὲ) Olim in aliquibus exemplaribus erat καλῶν μ', Verſu & Senſu ſic pariter laborantibus, aſt illud erat Erratum præli. *Aldina* enim Editio rectè habuit καλῶν μὲ, & ita legendum vidit *Scaliger*, *Portus* & *Duportus*. V. 1225. Συμπλεῖν) i. e. συμπονεῖν, συνδυσχεῖν, καὶ συσκυδνευειν. Ita *Cicero* in Epiſtolis Familiaribus, *in eâdem eſſe Navi*, pro *in communi eſſe periculo*, uſurpavit. *Brodæus.* V. 1232. Τί δ' οὐ; μιαίνεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν;) Ita interpungendum ſtatuo, non, ut olim, τί δ'; ὁ μιαίνεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν; Vidit & hoc *Duportus*. Τὰ τῶν θεῶν, quia dixit *Hercules* non ſe audere ſoli vultum oſtendere, pudore ſuffuſus ob ſcelera commiſſa, reponit *Theſeus*, Quid non, hoc eſt, oſtenderes vultum? Num putas te Mortalem exiſtentem Deos contagio tuo attingere poſſe? Aut ſolem polluere? *Joſua Barnes.*

Ηρ. Φοβοῦ',

Ηρ. Φεῦγ', ὦ παλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
Θη. Οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
Ηρ. Ἐπήνεσ'· εὖ δ' ἔρεξας δέ σ', οὐκ ἀναίνομαι.
Θη. Ἐγὼ γὰρ πάρων εὖ τότ', οἰκτίρω σε νῦν.
Ηρ. Οἰκτρὸς πάρειμι, τὼ μ' ἀποκτείνας τέκνα.
Θη. Κλαίω χαίειν σοὶ ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς.
Ηρ. Εὕρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζοσιν;
Θη. Ἄπη κάτωθεν ὑφανῆ δυσπραξία.
Ηρ. Τοὶ γὰρ παρεσκευάσμεθ', ὥστε κἀπθανεῖν.
Θη. Δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;
Ηρ. Αὔθαδες ὁ θεός· πρὸς ἓν τὸν θεὸν, ἐγώ.
Θη. Ἴσχε τὸ σόμ'· ὡς μὴ μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς.
Ηρ. Γέμω κακῶν δὴ, κὐκέτ' ἐν ὅπῃ πεθῇ.
Θη. Δρᾶσις δὴ τί; ποῖ φέρῃ δυμένμων;
Ηρ. Θανὼν, ὅθεν περ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο.
Θη. Εἴρηκας ὀπτυχοῦντος ἀνθρώπου λόγους.
Ηρ. Σύ γ', ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς, με νουθετεῖς.
Θη. Ὁ πολλὰ δὴ πλὰς Ἡρακλῆς λέγ' τάδε;
Ηρ. Οὔκουν τοσαυτά γ', εἰ μέτρῳ μ' ἐχθρὸν.
Θη. Εὐεργέτης βροτοῖσι, κἀ μέγας φίλος;
Ηρ. Οἶδ' ἐδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.
Θη. Οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.
Ηρ. Ἄκουε δή νυν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις
Πρὸς νουθετήσας τὰς σὰς· ἀναπτύξω δέ σοι
Ἀβίωτον ἡμῖν νῶν τε, κἀ πάροιθεν ὄν.
Πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην, ὅστις κτανὼν
Μήλου γεραιὸν πατέρα, πρὸς ἑστίᾳ θ' ὧν,
Ἔτεκε τὸν τεκοῦσάν μ' Ἀλκμήνην ἐμέ.
" Ὅταν δ' κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
" Ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχῆν τοὺς ἐκγόνους.
Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεύς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
Ἥρᾳ· σὺ μήν τοι μηδὲν ἀζηθὴς, γέρον·
Πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγώ.

Her. Fuge, ô miser, impiam contagionem meam.
The. Nullum contagium amicis ab amicis *contingit*.
Her. Laudo; quòd autem tibi benefecerim, non inficior.
The. Ego verò cum beneficio sim à te tu affectus, misereor nûc tui.
Her. Miserandus adsum, qui occiderim meos liberos.
The. Lamentor tuâ causâ ob alias calamitates.
Her. Invenistine alios in majoribus *positos* malis?
The. Pertingis ex terrâ cœlum ipsum infelicitate.
Her. Quamobrem parati sumus mori.
Th. Putásne tuas minas Diis aliquo modo curæ fore?
He. Deus *erga me est numen* arrogans & ego erga Deos.
The. Comprime os, nè superba loquens, majora patiaris.
Her. Plenus sum jam malorum, neq est ampliùs locus ulli malo.
The. Quid igitur facies? quò iratus ferris?
Her. Mortuus sub terram vadam, unde veni.
The. Dixisti verba hominis plebeii.
Her. Tu verò cùm extra calamitatem sis, me mones.
The. Hercules igitur ista dicit, qui tam multa jam passus est?
Her. Nequaquam tanta, si certâ mensurâ laborandum *esset*.
The. Benefactor hominum, & magnus amicus?
Her. Illi verò nihil juvant me, sed vincit Juno.
The. Non patietur Græcia *te* per imperitiam *ac temeritatem* mori.
Her. Audi nunc, ut verbis contendam
Contra tuas admonitiones: explicabo autem tibi,
Non vivendum mihi neque nunc, neque antea fuisse.
Nam primùm quidem ex eo natus sum, qui occiso
Sene patre matris, cùm esset cæde pollutus,
Duxit Alcmenam, quæ me peperit.
" Cùm autem fundamentum generis non jactum est
" Rectè, necesse est infelices esse liberos.
Jupiter verò, quicunque ille sit Jupiter, genuit me inimicum
Junoni. Tu tamen nè *mea verba* molestè feras, ô senex:
Nam te judico patrem ego pro Jove.

V. 1235. Ἐπήνεσ'· εὖ δ' ἔρεξας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι) Hìc *Hen. Stephanus*, suo more falsa nobis obtrudens, dicit, pro δ' ἔρεξας scriptum est δ' ἔρξαι *in Veteribus*. At bonâ illius Magni Viri cum veniâ, rectè dicitur *Græcè*, δ' ἔρξας οὐκ ἀναίνομαι æquè ac δ' ἔρξαι οὐκ ἀναίνομαι, imò longè elegantiùs & Ἀττικώτερον. Quare Valeant hâc in parte illius Veteres libb. *J. Barnes.* V. 1240. Ἄπη κάτωθεν ὑφανῆ δυσπραξία) *Gulielm. Canterus* legit, ἄπη κάτωθεν ὑφαρπᾶ, Δυσπραξία, quem videsis Novar. Lection. l. 7. c. 13. Quasi esset, Σὺ, ὦ Δυσπραξία, ἄπη τῆ ὑφαρπᾶ κάτωθεν ἐκ τῆς γῆς περιδρᾶσα. Sin ad *Herculem* dicta sint verba, ut ego quidem puto, ita sunt exponenda, Σὺ, ὦ Ἡρακλεῖς, ἄπη, δηλονότι θεία πνὶ κἀ θεόρτῳ δυσπραξία, τῆ κάτωθεν εἰς τὸν ὑφαρπᾶ περιδρᾶσα, τῆ διαπῆς Ἥρας σοι ἐμβληθείσῃ. Quarenon erat, quòd *Canterus* adeò fastuosè rejiceret priorem interpretationem; *Læderis invectâ cælitùs calamitate*; quùm minùs forte insolens videatur eâ, quâ sit is usus, quanquam nec ejus interpretationem prorsus respuo. *Josua Barnes.* V. 1242. Δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι Δαίμοσιν) Rectè σῶν à *Cantero* interscritur suo loco. Si-

mile illud *Virgil.* Æn. l. 4. v. 34. *Id cinerem aut manes credis curare sepultos?* Josua Barnes. V. 1243. Αὔθαδες ὁ θεὸς) ὁ θεὸς αὔθαδές τι εἰς ἐμέ ὄζιν· ἐγὼ γὰρ ἀνάπαλιν πρὸς τοὺ θεοὺς, δηλονότι αὐθάδης εἰμί. *Josua Barnes.* V. 1244. Ἴσχε τὸ σόμ'·) *Scaliger* melius legit Σχὲς τὸ σόμ', sed & Vetus Lectio stabit, si modò *Dactylum* statuas in primo loco. *Ibid.* Μὴ μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς) Vide *Erasmum* in Adagio, *Ne grandia loquaris*, item in Adagio, *Adrastæa Nemesis*. Denique quæ Nos ad *Rhes.* v. 342. *Josua Barnes.* V. 1247. Θανὼν, ὅθεν περ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο) Similis locus *Genes.* c. 3. v. 19. Ἐν ἱδρῶτι τῆ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Vide quæ Nos ad *Suppl.* v. 533. & v. 1140. Item *Heraclid.* v. 529. & *Helen.* v. 1020. *Josua Barnes.* V. 1248. Εἴρηκας ὀπτυχοῦντος ἀνθρώπου λόγους) ὀπτυχῶν hoc in loco pro τυχῶν, ὁ τυχὼν, ὅστις ἔτυχε, i. e. *quivis, quilibet, plebeius*; ὁ ὀπτυχῶν ἀνὴρ, aliquis ex plebe, nullâ Philosophiâ instructus, nullâ animi magnanimitate supra vulgarem sortem evectus. Hic Poeta Desperationem Vulgaribus animis dignam docet, Magnis Viris tolerantiam proponit. Vide quæ Nos ad v. 1347. *Josua Barnes.* V. 1249. Σὺ γ' ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς, με νουθετεῖς) Huc spectat, quod *Æschylus* in *Prometheo* vincto, v. 263. Ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα Ἔχει, φρονεῖν, νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας. *Dion. Cass.* l. 38. Ῥᾴον φρονήσει ἕτερος ὤν, ἢ αὐτὸν παθόντα χαρτερῆσαι. Quod ex illo *Euripidis* mutuatus est, *Alcest.* v. 1078. Ῥᾴον παραινεῖν ἢ παθόντα χαρτερεῖν. Huc refer *Erasmi* Adag. Chiliad. 1. Centur. 6. Adag. 68. *Facilè, cùm valemus, recta consilia ægrotis damus. Terent.* Andr. *Facilè omnes, cùm valemus, recta consilia ægrotis damus. Ovid.* Eleg. Drusi, *Hei mihi! Quàm facile est, quamvis hoc contigit omnes, Alterius luctu fortia verba loqui?* Josua Barnes. V. 1252. Εὐεργέτης βροτοῖσι) Vide suprà ad v. 877. V. 1258. Ὅστις κτανὼν μήλου γεραιὸν πατέρα) *Electryonem* invitus occidit *Amphitryon*. Vide suprà ad v. 17. V. 1260. Ἔτεκε μ') Cùm olim in nonnullis Exemplaribus erat ἐγείνατο, miror, solum *Scaligerum* vidisse illud Errati Monstrum, & scripsisse ἔτεκε; cùm res sit notissima, *Amphitryonem* non Patrem *Alcmenæ*, sed Maritum. Quin *Aldina* Editio ἔτεκε habet, quæ certissima est Lectio. *Josua Barnes.* V. 1261. Ὅταν δ' κρηπὶς) Hanc sententiam *Plutarchus* usurpat in libello, Περὶ παίδων ἀγωγῆς. Est autem Metaphora, κρηπὶς, basis, fundamentum, pro *Origo*, Initium. Ex *Brodæi* Notis.

Ἔτ' ὄν γάλακτί τ' ὄντι, γοργωπὲς ὄφις
Ἐπῆσέφρησε παρηάνοισι τοῖς ἐμοῖς
Ἥ τοῦ Διὸς σύλεκτρος, ὡς ὀλούμεθα.
Ἐπεὶ δ' σαρκὸς ἠμείβόλαι' ἐκτησάμην
Ἡβῶντα, μόχθους, ὃς ἔπλω, τί δῆτ' λέγω;
Ποίους ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τετσωμάτους
Τυφῶνας, ἢ γίγαντας, ἢ πετρασκελῆς,
Κενταυρομπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
Τιῶ τ' ἀμφίκρανον, ἢ παλιμβλαστῆ κύνα
Τδραν φονεύσας; μυρίων τ' ἄλλων πόνων
Διῆλθον ἀγέλας, κεἰς νεκρὸς ἀφικόμην,
Ἄδῃ πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος.
Ὅπως πορεύσομαι; ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
Τὸν λοίσθιον δῆτ' τόνδ' ἔπλω τάλας φόνον,
Παῖδοκτονήσας, δῶμα θεομίσητον κακοῖς.
Ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ'· ἔτ' ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ἐνοικῶν, ὅσιον· ἢν δ' ἀμῶ μόνος,
Εἰς ποῖον ἱερὸν, ἢ πανήγυριν φίλων
Εἶμ'; ἢ γὰρ Ἀτας οὐ προσηγόρους ἔχω.
Ἀλλ' Ἄργος ἐλθὼν πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν;
Φέρ', ἀλλ' ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν;
Κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
Γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονούμενοι.
Οὐχ ὅτι ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἔκτεινέν ποτε,
Δάμαρτά τ'; ἢ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
Κεκλημένῳ γὰρ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ,
Αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὧδ' αἰεὶ κακῶς
Ἔς', οὐδὲν ἀλγῶ, συγγενὼς δύστλητος ὤν.
Εἰς τοῦτο δ' ἥξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε.
Φωνὴ γὰρ ἥτις ἀθὼν, ἀπεννέπουσά με
Μὴ δηλάσειν γῆς, καὶ θαλάσσας μὴ πλεῖν,
Πηγαί τε ποταμῶν. καὶ τὸν ἁρματηλάτην
Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ὀκνήσομαι.
Καὶ ταῦτ' ἄριστα· μηδὲν Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
Ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες, ἦμεν ὄλβιοι.
Τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν,
Βίον τ' ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι;
Χρὴ λέπτω ὁ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,

Cùm *enim* adhuc lactarem, truculentos serpentes
Clam immisit in cunabula mea
Conjux Jovis, ut periremus.
Postquam verò carnis amictum adeptus sum
Pubescentē, labores, quos pertuli, quorsum attinet me referre?
Quales nam aut leones, aut tricorpores
Typhones, aut Gigantes, aut quadrupedes *feras*,
In prælio Centauris referto non confeci:
Et utrinque habentem capita, & repullulantem canem
Hydram interfeci? & infinitorum aliorum laborum
Greges percurri, & ad inferos perveni,
Plutonis janitorem canem tricipitem *Cerberum* in lucem
Ut educerem, Eurysthei jussu.
Postremam verò cædem hanc miser sustinui *patrare*,
Liberis cæsis, domum ut coronarem malis.
Venio autem in eam necessitatem, ut neque in meis charis
Thebis habitare fas *mihi sit*: si verò maneam,
Ad quod templum, aut cœtum amicùm
Ibo? nec enim Atas affabiles *ac propitias* habeo.
Sed Argos proficiscar? quomodò, siquidem fugio patriam?
Age, an in aliam aliquam civitatem me conferam?
At posteo limis *ac infestis* oculis aspiciemur, utpote noti,
Linguæ amaris stimulis exagitati.
Nonne hic *est filius* ille Jovis, qui filios olim interfecit,
Et uxorem? an non ex hâc terrâ in malam rem abibit?
"At viro, qui aliquando dicebatur beatus,
"Acerba *est* mutatio: at cui semper malè
"Est, nihil dolet, quia miserias habet cognatas.
Ad hanc autem calamitatem venturum me aliquandò puto.
Etenim terra mittet vocem, interdicens mihi
Nè attingam terram, & mare, nè trajiciam,
Et fontes fluminum, & eum, qui rotatur,
Ixionem, in vinculis, imitabor.
Et hoc *est* optimum; ut nemo Græcorum me videat,
Inter quos bonâ fortunâ utentes eramus beati.
Quid igitur opus est me vivere? quod lucrum habebimus,
Si vitam inutilem & pollutam habeamus?
Tripudiet igitur inclyta illa uxor Jovis,

V. 1266. Ἔτ' ὄν γάλακτί τ' ὄντι, γοργωπὲς ὄφις ἐπεισέφρησε &c.) Huc refer illud Idyllium *Theocriti* elegantissimum, quod Ἡρακλίσκῳ inscribitur, ubi omnis hæc Fabula graphicè describitur; ex ejus autem Initio hic Locus Lucem mutatur, Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα πρόχ' ἀ Μιδείας Ἀλκμήνα, ἢ νυκτὶ μακροτέρην Ἰφικλῆα, Ἀμφιτρύων λέσασα ἢ ἐμπλήσασα γάλακτος, Χαλκείαν κατέδυκεν ἐπ' ἀσπίδα, &c. *Josua Barnes.* V. 1267. Ἐπῆσέφρησε) φρέω, φρῶ, unde ἐνφρῶ, εἰσφρῶ & ἐπῆσφρῶ per Transpositionem ἀπὸ τοῦ φρέω natum videtur, vel potiùs per *Syncopen* à φορέω. Certè φρέω Vox *Attica* est & ubi occurrit, semper significationem habet τοῦ φέρω, φορέω & φόρημι. Alii autem dicunt φρῶ & φρημὶ pro φορέω & φορῶ. Hinc φρεῖα, ὅθεν γράδυ φασὶ πρῶ καὶ συσκοπῶ, ἢ τροπῆ τοῦ π'. εἰς τὸ φ'. φρῶ, "ὅθεν φρημὶ ἢ φρές, ἢ εἴσφρες, ut δὲς &c. "De quâ re videsis *Gul. Budæi* Comment. *Græcæ* Linguæ p. 350. *Aristophanis* Vesp. Ὡς ἥνικ' ἂν λέγωσιν, ἔκ εἰσφρήσομαι. *Demosthenes* in Leptin. Εἰσέφερεν τὸ τρέτδμα. *Euripidi* frequens est, ut *Alcest.* v. 1056. Καὶ πῶς ἐπεισφρῶ πῶδε τῷ κοίνης λέχει. Item *Electr.* v. 1033. Λέκτροις ἐπεισέφρηκε. *Josua Barnes.* V. 1270. Μόχθους, ὃς ἔπλω, τί δεῖ λέγειν) De *Herculis* laboribus Vide quæ Nos supra ad v. 355. V. 1274. Ἀμφίκρανον) Novem habentem Capita, quatuor ex utrâque parte mortalia *unum* in medio Immortale, Παλιμβλαστῆ κύνα Τδραν) Quare *Hydra* dicta sit *Canis*, diximus supra ad v. 420. Dicitur autem παλιμβλαστὴς, ob Capita, ubi enim aliquod eorum excindebatur, duo continuò succrescebant. De quâ Fabulâ vide *Erasm.* in Adagio, *Hydram Secas.* Et *Apolled.* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 2. *J. Barnes.* V. 1280. Θεομίσητον κακοῖς) Ut domum meam malis circumvallarem & undique sepirem. Planiùs *Euripides* in *Oreste*, Κύκλῳ δὲ πύργοις θεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Οὐ πώποτ' εἶδον μᾶλλον ἄλλου δώματος. Hæc *Brodæus.* Aliud autem quid elegantius hæc Vox notat, significat enim *Consummatum* quid facere, ut sit ex hoc ultimo facinore omnium *Herculis* malorum Consummatio. Sic suprà dixit ad *Troades* v. 489. Τὸ λοίσθιον δὴ θρίγκος ἀθλίων κακῶν, in quem locum vide quæ Nos. *J. Barnes.* V. 1283. Εἰς ποῖον ἱερὸν, ἢ πανήγυριν φίλων Εἶμι) E Templis enim arcebantur Parricidæ, Athei, Sacrilegi, quique se immanibus sceleribus astrinxissent; etiam Amicorum Proditores, Juxta illud Oraculi, quo talis Vir è Templo exire jubebatur, apud *Simplicium* in *Epictetum* c. 39. Ἀνδρὶ φίλῳ ἀπήσουσι παρὼν πέλας ἐκ ἐπαμυίας, Ἥλυθες ἐ κατάεδς· θεοκαλέος ἔξιθι σηκῦ. *Æschylus* Eumen. Ποίοισι βωμοῖς χρῶμαι δὴ τοῖς δημίοις; ποία δ' χέρνιψ φραστέων θεσπεσίων ἔσται. *Theon.* Sophista, Διὰ τοῦτο χερνίβων εἰρηκέναι, (ἀνδροφόνος δηλονότι) ἀπονοσῶν, κρατήρων, ἀγορᾶς, ἱερῶν. Abundè hæc res patet ex *Eurip.* Oreste & *Æschyli* Eumenid. Partim ex *J. Brodæi* notis. V. 1284. Οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω) Tales enim calamitates sufficeret facinorosas, in quibus nulli me compellere licet. Sicut enim neque Diis accepti erant hujusmodi homines, ita ab hominibus quoque velut Polluti vitabantur, neque alloquiis honorati. *Euripid.* Oreste. Προσφθέγματ' ἂν ἐ μιαίνομαι σθένος. Ex eodem. V. 1288. Κληδονούμενοι) Ita *Scalig.* rectissimè pro corruptissimo illo, quod *Æmil. Portum* aliosque tantoperè fefellit, κληδωχούμενοι κληδόνησαι, ἀκοῦσαι, *Hesychius.* Fit autem à κληδὼν, *Fama*, *Rumor*, & est Vox *Media*, ac in utramque partem sumitur; de quâ Voce Nos supra ad v. 1166. V. 1298. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ὀκνήσομαι) De *Ixione*, & ejus apud Inferos

Inferos Supplicio, quomodò rotæ fuerit ferreæ alligatus, videſis *Natalis Comitis* Mytholog. l. 6. c. 16. *Euſtathium* in *Homer.* fol. 102. lin. 20. *Apollodorum*, alioſque Mythologos & Scholiaſtas. *Joſua Barnes.*

Κρέυσ' ὀλυμπίᾳ Ζηνὸς ἀρβύλῃ πέδον.
Ἔτεκε γὰρ βάλησιν, ἣν ἐβάλετο, 1305
Ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον, αὐτοῖσιν βάθροις
Ἄνω κάτω στρέψασα, τοιαύτῃ θεῷ
Τίς ἂν προσθ' ἔρις θ' ; ἢ γυναικὸς ἕνεκα,
Λέκτρων φθονοῦσα Ζηνί, τὰς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ', ὑδὲν ὄντας αἰτίους. 1310
Θη. Οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγὼν ὅδε,
Ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰθάνῃ.
* Παραινέσαι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς.
Οὐδεὶς γὰρ ἀνηρ τῶν τύχας ἀκήρατος, * Vid. ſuprà v. 1249.
Οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴ τι ψευδῆ λόγοι. 1315
Οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν ὑδεὶς νόμος,
Σωφρονοῦσιν ; ἢ δεσμοῖσι δῆτα συναννίδας
Πατέρας ἐκπλίδωσ' ; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
Ὄλυμπον, ἡνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.
Καί τοι τί φήσις ; εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγώς, 1320
Φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή ;
Θήβας μὲν οὖν ἔα λιπεῖν, τῷ νόμῳ χάριν·
Ἕπου δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος
Ἐκ χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος,
Δόμους τε δώσω, χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
Ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω, σώσας κόρας
Δὶς ἑπτὰ, ταύρου Κνώσιον κατακτάνων,
Σοὶ ταῦτα δώσω. πόντιαν δέ μοι θοὰς
Τεμὼν δέδαγε, ταῦτ' ἐπωνομασμένα,
Σέθεν τὸ λοιπὸν ὀνόματος κεκλήσεται, 1330
Ζῶντος· θανόντος δ', εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς·
Θυσίαισι, λαΐνοισί τ' ἐζοικώμασι,
Τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.
Καλὸς γὰρ ἀστοῖς σέφανος Ἑλλήνων ὕπο,
Ἀνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας, συκλείας τυχεῖν. 1335
Κἀγὼ χάριν σοὶ τ' ἐμῆς σωτηρίας
Τίνω δ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἶ χρεὼς φίλων.
Θεοὶ δ' ὁπάσω τιμωσιν, ὑδὲν δεῖ φίλων.

Pulſans Olympii Jovis ſandalio ſolum, *i.e. cœlum.*
Fecit enim voluntatem, quam voluit,
Virum primum in Græciâ ab ipſis fundamentis
Surſum atque deorſum evertens.
Talem Deam
Quis adoraret ? quæ propter mulierem
Invidens thalamo Jovis, benefactores
Græciæ perdidit, qui extra omnem culpam ſunt.
The. Non eſt alterius Dei certamen iſtud,
Quàm uxoris Jovis. Hoc rectè ſentis.
Facilius *te* monere poſſum, *ut dixiſti*, quàm *ipſe* mala pati.
" Nullus autem mortalium eſt illæſus à fortunâ,
" Neque deorum, ſi modò non *ſunt* falſa poetarum carmina.
" An non matrimonia inter ſe, quæ nullâ lege *permittuntur*,
" Contraxerunt ? nonne propter tyrannidem vinculis
" Patres ignominiosè affecerunt ? & tamen habitant
" Cœlum, & ſua peccata tulerunt *æquo animo.*
" Sed quid dices ? ſi tu quidem cum ſis mortalis,
" Nimium immoderatè feras *vitæ caſus*, Dii verò nō *idem faciant* ?
Thebas igitur relinque propter legem :
Sequere verò nos ad urbem Palladis,
Ibi purgatis tuis manibus à piaculo,
Dabo tibi domum, & partem facultatum meárum.
Munera verò quæ habeo à civibus, ſervatis adoleſcentibus
Bis ſeptem, interfecto tauro Gnoſſio,
Hæc tibi dabo. ubique verò terrarum mihi
Portiones ſunt conſecratæ. Hæ denominatæ
A te deinceps ab hominibus vocabuntur
Vivo : cum verò mortuus ad inferos venêris,
Sacrificiis, & lapideis tumulis, *templis ſtatuiſque*
Tota Athenienſium civitas *te* celebrabit.
" Pulchrum enim civibus *eſt* ornamentum, à Græcis
" Gloriam conſequi, virum bonum dum adjuvant.
Et ego tibi gratiam pro meâ ſalute
Hanc referam : nunc enim es indigus amicorum.
" Quando autem *aliquem* dii honorant, non opus eſt amicis.

V. 1304. Κρέυσ' Ὀλυμπίᾳ Ζηνὸς ἀρβύλῃ πέδον) Cùm πόδα olim ſcriptum erat, rectè *Brodæus*, *Canterus*, & *Portus*, πέδον legebant. Vel autem Ὀλυμπίᾳ per συνίζησιν legendum, ut *Virgil.* Æn. l. x. v. 1. *Panditur interea Domus omnipotentis Olympi.* Vel certè Διὸς legendum, ut Verſus ſibi conſtet. Ἀρβύλη eſt genus quoddam *Calceamenti Muliebris* præſertim, ut teſtatur *Euripidis* Scholiaſtes ad *Oreſt.* v. 146. Σίγα, σίγα, λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης πιθεῖτε) Ἀρβύλη δέ ἐστιν εἶδος ὑποδήματος γυναικείου κοίλου καὶ βαθέος. Hinc *Sophocles* dixit in *Troilo*, καταρβύλους χαλαίνας, pro ποδήρεις. *Heſychius*, Καταρβύλοις χαλαίναις, ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ὑπὸ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς ἐν Τρωΐλῳ. *Joſ. Barnes.* V. 1305. Βάλησις) βάλημα & βάλησις, idem quod Voluntas, θέλημα, à βάλομαι, θέλω, Volo. Βουλὴ Conſilium. V. 1307. Ἄνω κάτω) Vide *Eraſmum* in Adagio, *Surſum ac Deorſum.* V. 1308. Γυναικὸς ἕνεκα) Quòd *Jupiter* matrem meam *Alcmenam* amâſſet. V. 1309. Τὰς Εὐεργέτας) De hâc re vide quæ Nos ſuprà ad v. 877. & 1252. V. 1313. Παραινέσαι μ', ἂν μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς) *Scaliger* huc notat λείπει, Defectum putans hic eſſe áliquem. Sed nullus mihi videtur, ſi modò ſic Capias, Εὖ τόδ' αἰθάνῃ, Παραινέσαι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς. Et occurrit illi Dicto *Herculis*, v. 1249. Σύ γ' ἐκτὸς ὢν συμφορᾶς με νυθετεῖς. Sin εὖ τόδ' αἰθάνῃ referatur ad ſuperiorem ſententiam, Οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγὼν ὅδε, Ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος, tum vel Ἔλεξας ſubauditur, ſi παραινέσαι legamus, Vel ſi φρονεῖν σαμαι legitur uno verbo, tum ad πάσχειν ſubauditur δυνήσομαι, neque enim hæc *Elleipſis* eſt inuſitata. Utrovis modo locus explicatur. *Joſua Barnes.* V. 1321. Τὸ πέφευ) De hoc verbo vide *Phaniſſ.* v. 553. V. 1323. Ἔτεκε γὰρ ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος) *Athenæ* præcipuè ob laudem Pietatis & Clementiæ nobilitatæ erant; de earum Pietate & Humanitate vid. quæ Nos ad *Supplices* v. 526. De earum ergà Deos Pietate vide quæ Nos ad *Heraclid.* v. 902. De earum Clementiâ, nè dicam totas Fabulas, *Supplices* & *Heraclidas*, ejus magna eſſe Argumenta, ita *Callimachus* in Ætiis, de *Athenis*, Οὐδέκαν οἰκίσειεν οἵδε μούνη πόλεων. *J. Barnes.* V. 1326. Σώσας κόρας δὶς ἑπτὰ ταῦρον Κνώσιον κατακτάνων) Ταῦρον, ἀντὶ Μινώταυρον, Κνώσιον, ἀντὶ Κνωσσίου. Κνωσσὸς γάρ, ἡ Γνῶσσος, πόλις Κρήτης, τὰ τῆς Μίνωος βασίλεια, ὅθεν Κνωσσὸν Μινώϊον καλεῖ Ὅμηρος. Κνώσιος, πτῶσις. De *Minotauro* & *Androgeo* cæſo ab *Athenienſibus*, déque ſeptem Pueris, totidemque Puellis quotannis ab *Athenienſibus Minotauro* in cibum miſſis, donec à *Theſeo* ille cæderetur *Ariadnæ* ope, *Plutarchus* in *Theſeo* : item *Iſocrates* in *Helenâ* ; item *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 14. §. 8. Item *Natalis Comes* Mytholog. l. 6. c. 5. & l. 7. c. 9. *Catullus Ariadnæ* Hiſtoriam complexus eſt, *Ovidius* attingit Metamorph. l. 7. Fab. 23. *Virgilius* quoque & *Propertius* &c. Præcipue *Joh. Meurſius* de Regn. *Athen.* l. 3. qui & librum ſingularem ſcripſit *Theſei* nomine dictum. *Joſ. Barnes.* V. 1337. Νῦν γὰρ εἶ χρεὼς φίλων) χρεὼς hoc in loco eſt *Adjectivum* idem ſignificans, quod χρεμπτός, & χρήζων, ut ἀχρεὼς, contrarium ſonat. Sic *Philo* de Vitâ *Moſis.* l. 1. παρακαλῶν ὑδεμιᾶς δεῖν χρεὼς βοηθοῦς. Sic *Euſtath.* in *Homer.* fol. 218. lin. 7. ex quodam citat, Ἀνὴρ εἰς ὢδὲν χρεώς. Eſt enim *utilis* æquè ac *egenus* ; Ponitur quoque *Subſtantivè* pro χρεία. Quare non eſt, quòd hoc in loco *Scaliger* legeret, Νῦν γὰρ ἢ χρεὼ φίλων. *J. Barnes.*

V. 1340. Οἵ μοι πρέσβεια γὰρ τάδ' ἐς ἐμὲ κακῶν) Cùm olim claudicârit Versus unâ syllabâ deficiens; ego γὰρ suo loco inserui. *Scaliger* ποτὰδ' legebat. V. 1345. Δεῖται γὰρ ὁ Θεὸς) Hoc maximè facit ad Proverbium, *Nullius indiget Deus. Johann. Brodæus.* Ita *Hugo Grotius* hanc Sententiam vertit, *Deus aut eget nullius, aut non est Deus: Quare ista Vatum misera sunt Mendacia.* V. 1347. Ἐσκεψάμην γὰρ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν, Μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος) Hæc *Euripidis* Sententia ex *Herculis* ore prolata *Stoicis* ansam dedit asserendi μηδεμίαν τῶν βίου ἐξαγωγὴν εὔλογον. Quin *Aristoteles* l. 3. Nicomacheorum ad *Eud.* hæc scribit Philosophico nostro Poetæ consentanea, Τὰ γὰρ ἀποδημίας φεύγοντα πένιαν, ἢ ἔρωτα, ἢ τι λυπηρὸν, οὐκ Ἀνδρεῖα, ἀλλὰ μᾶλλον Δειλᾶ· Μάχεσθαι γὰρ τὸ φεύγειν τὰ ὀδυνηρά. Vid. & hæc & plura in hanc rem in *M. Anton. Muret.* Var. Lection. l. 4. c. 2. Vide etiam *Johann. Guillimardi de Champdenier* in *Duello* inter *Hominem* & *Mortem*, Argum. 18. Object. 3. Hunc locum supra attigimus v. 1146. Et certè, quod ad v. 140. levitèr attigimus, in hâc parte, longè felicior *Euripides* Philosophis viris videbitur, qui hæc tam Digna suâ Prudentiâ & *Herculis* magnanimitate illi attribuat; cùm *Seneca* ipsum *Herculem* inconsolabilitèr Desperationis morbo succumbentem, non priùs ab impio necem sibi consciscendi consilio, abstinere facit, quàm idem Patri quoq; *Amphitryoni* eâ lege fixum videret. *J. Barnes.* V. 1349. Τῆς συμφορᾶς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσατο) Non erat, quod *Henricus Stephanus* τὰς συμφορὰς legendum hic putaret, vel in proximo Versu pro βέλος, *Dativum* quoque βέλῃ, cùm & ipse ibidem utrumque casum huic Verbo assignandum fateatur; & *Dativum* quoque ex *Thucydide* probet. Hanc sententiam *Grotius* & *Stephanus* in Excerptis *Latinam* fecêre. *Idem.* V. 1362. Δῦς τ') Rectè δῦς legitur & copulatur cum ἔρεισας & refertur ad πρέσβιστον. *Miltonus* igitur frustra corrigit δῦς. V. 1370. Ἀπόλαυσιν καλὴν) Ita rectè pro Corrupto ἀπόλυσιν legebat *Canterus*, ejus Lectionem probavit *Scaliger*, nos indubitatam ducimus.

Οὐ

" Ἄλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅτῳ θέλῃ.
Her. Οἵ μοι, πάρεργα γὰρ τάδ' ἐς ἐμὲ κακά.
Ἐγὼ δ' τὸν θεὸν θέτε λέκτρ', ἃ μὴ θέμις,
Στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν.
Οὔτ' ἠξίωσα πώποτ', εἴτε πείσομαι,
Οὐδ' ἄλλον ἄλλῳ δεσπότην πεφυκέναι.
" Δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἐς' ὄντως θεὸς,
" Οὐδενός· ἀοιδῶν οἵδε δύσλυτοι λόγοι.
Ἐσκεψάμην δ', καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
Μὴ δειλίαν ὄφλω τιν', ἐκλιπὼν φάος.
" Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσατο,
" Οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑπασπίσαι βέλος.
Ἐγκαρτερήσω θάνατον. εἶμι δ' εἰς πόλιν
Τὴν σὴν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχων·
Ἀπὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·
Ὧν οὔτ' ἀπῆλπον οὐδὲν, οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
Ἔσταξα πηγὰς· οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
Εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
Νῦν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
Εἶεν· γεραιὲ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
Ὁρᾷς δ' παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν.
Δος τύνδε τύμβῳ, καὶ θανεῖσθαι νεκρὸς,
Δακρύοισι τιμῶν· ἐμὲ γὰρ σὸν ἐᾷ νόμος·
Πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ, δύς τ' ἐς ἀγκάλας
Κοινωνίαν δύσλυτον, ἣν ἐγὼ τάλας
Διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὰν κρύψῃ νεκρὸς,
Οἴκει πόλιν τὴνδ'· ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως
Ψυχὴ βιάζει ταμὸν συμφέρειν κακά.
Ὦ τέκν', ὁ φύσας, χ' ᾧ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ,
Ἀπώλεσ'· οὐδ' ὤναδε τῶν ἐμῶν καλῶν,
Ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ὀκ μόχθων βίᾳ,
Εὔκλειαν ὑμῖν παῖδες, ἀπόλαυσιν καλήν.
Σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα,
Ὥσπερ σὺ ταμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
Μακρὰς ἀγαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
Οἵ μοι δάμαρτος, καὶ τέκνων· οἵ μοι δ' ἐμοῦ,
Ὡς ἀθλίως πέπρᾶγμαι, κἀποζεύγνυμαι
Τέκνων, γυναικός τ', ὦ λυγραὶ φιλημάτων
Τέρψις, λυγρά τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνία.
Ἀμηχανῶ γὰρ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ,
Ἃ πλευρὰ ταμὰ προσπιτνόντ', ἐρεῖ τάδε.
Ἡμῖν τέκν' εἶλες, καὶ δάμαρτ' · ἡμᾶς ἔχεις
Παιδοκτόνους σέθεν εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
Οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
Ξιὼ οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
Ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν, αἰσχρῶς θανών;

" Deus etim satis est ad juvandum, cùm vult.
Her. Hei mihi, aliena enim sunt hæc à meis malis.
Ego verò Deos neque connubia illegitima
Amare puto, neque vincula à manibus suspendere.
Neque dignum *hoc Diis* judicavi unquam, neque credam,
Alterum alterius dominum fuisse.
" Nam Deus, qui quidem revera Deus sit, indiget
" Nullius: Poetarum *verò sunt* hæ miseræ fabulæ.
Et quanquam in calamitate sum, tamen cogitavi
Nè timiditatis alicujus accuser, si relinquam lucem.
" Quisquis enim non sustinet adversos casus,
" Is ne viri quidem telum poterit sustinere:
Fortiter-expectabo mortem. Ibo autem in civitatem
Tuam, & gratiam habeo pro infinitis donis.
At gustavi jam sexcentos labores;
Quorum nihil recusavi, neque ab oculis
Stillavi *lacrymarum* fontes, neque putavi me unquam
Eò perventurum, ut emitterem ex oculis lacrymas.
Nunc verò, ut apparet, fortunæ serviendum *est*.
Esto! ô senex, vides meum exilium,
Vides etiam me proprium-interfectorem meorum liberorum.
Hos manda tumulo, *huma*, & orna cadavera,
Lacrymis honorans (lex enim me non sinit *hæc facere*)
Admovens ad pectus matris, & dans in ulnas
Communionem, *i. e. communem sobolem*, miserâ, quam ego miser
Invitus perdidi. Postquam verò terrâ mortuos occultaveris,
Habita hanc urbem, miserè quidem, sed tamen
Coge animum ad ferendum mecum unà mea mala.
O liberi, qui procreavit & genuit vos pater,
Perdidit, neque fructum percipitis ex meis bonis.
Quæ ego comparavi ex laboribus per vim,
Gloriam patris vobis *partam*, fructum honestum.
Teque non similiter, ô misera, perdidi,
Ut tu fidelitèr servâsti meum thalamum,
Longam domûs custodiam, & *molestiam* in ædibus exhauriens.
Heu meam uxorem, & liberos! heu me!
Quàm miserè egi, & jam avellor
A liberis, & uxore. O acerbæ osculorum
Delectationes, & tristis societas horum armorum.
Dubito enim, utrum hæc retinere, an dimittere debeam,
Quæ ad latus meum accidentia hæc dicent:
Nobis perdidisti liberos, & uxorem, habes nos
Liberorum-interfectores tuorum: deindè ego ulnis ea
Feram? quid dicens? sed nudatus armis,
Quibus *res* præclarissimas gessi in Græciâ,
Objiciens me hostibus turpitèr moriar?

Οὐ λειπτέον ταῦθ' · ἁθλίως ἔσωτέον. 1385
Ἔν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ' · ἁθλίᾳ κυνὸς
Κόμισρ' ἐς Ἄργ. συγκαβάσησον μολὼν,
Λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μνησθήμ.
Ὦ γαῖα Κάδμε, πᾶς τε Θηβαῖ. λεὼς,
Κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον 1390
Παίδων, ἅπαντες δ' ἑνὶ λόγῳ πεπθήσατε
Νεκρούς τε, κἀμέ · πάντες ὀξολώλαμεν,
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἁθλίᾳ τύχῃ.
Θη. Ἀνίσασ', ὦ δύστηνε · δακρύων δ' ἄλις.
Ηρ. Οὐκ ἂν δυναίμην · ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 1395
Θη. Καὶ τοὺς θένοντας γὰρ καθαιρῆσιν τύχαι.
Ηρ. Φεῦ · Αὐτῷ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
Θη. Παῦσαι · δίδου δὴ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ.
Ηρ. Ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ὀξομόρξωμαι πέπλοις.
Θη. Ἔκμαστε, φείδου μηδέν · σὸν ἀναίνομαι. 1400
Ηρ. Παίδων στερηθείς, παῖδ' ὅπως ἕξω σ' ἐμόν.
Θη. Δίδου δέρη σὸν χέρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
Ηρ. Ζεῦγος ὦ φίλιον · ἄτεκνος ὦ δυστυχής.
Ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
Αμ. Ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε παῖδ' εὐτεκνος. 1405
Ηρ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
Θη. Ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾴων ἔσῃ.
Ηρ. Ποθῶ · παῖδός γε σέρνα προσθέσθαι θέλω.
Αμ. Ἰδοὺ τάδ', ὦ πάτ · τἀμὰ γὰρ σοὶ δώδυ φίλα.
Θη. Οὕτως πόνων σῶν σοὶ μνήμων ἔχῃς; 1410
Ηρ. Ἅπαντ' ἐλάσσω κῆνα τῆσδ' ἔπλων κακά.
Θη. Εἴ σ' ὄψεταί τις δῆλον, σὸν ἂν αἰνέσῃ.
Ηρ. Ζῶ σοι ταπφνός · ἀλλὰ προσθεῖναί δοκῶ.
Θη. Ἀγὼ γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς, πῦρ κῆρ. ὢν ἔμ
Ηρ. Σὺ ποῖος ἦς ἂν, νέρθεν ὢν κακοῖσιν ὧν; 1415
Θη. Ὡς εἰς τὸ λῆμα πάντως ἦν ἥσσων ἀνήρ,
Ηρ. Πῶς δ' ἔν ἔτ' εἶπῃς, ὅτι συνέσαλμαι κακοῖς;
Θη. Πρόσβαινε. Η. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. Α. κἀγὼ σύ μοι, τέκνον.
Ηρ. Θάφθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας. Αμ. ἐμὲ δ' ὅ τις, τέκνον;
Ηρ. Ἐγώ. Αμ. πότ' ἐλθὼν; Ηρ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
Αμ. Πῶς; Ηρ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο. 1421
Ἀλλ' εἰσόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῆ.
Ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύνας δόμων,
Θησοῦ πανώλεις ἐφόμεθ' ἑφολκίδες.
"Οστις ὁ πλοῦτον, ἢ θένος, μᾶλλον φίλων 1425
Ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.

Non relinquenda hæc *sunt*: sed miserè licet servanda.
In unâ quâdam *re* me adjuves, Theseu: miseri canis *Cerberi*,
Ad deductionem ad Argos me comitare;
Nè quid ob liberorum *à me cæsorum* dolorem mihi soli accidat.
O terra Cadmi, & universus populus Thebanus,
Tondemini, simul lugete, ite ad sepulturam
Liberorum, omnes verò uno ore lugete
Mortuos, & me: omnes periimus,
Junonis unâ percussi **miseri** *plagâ* & calamitate.
The. Surge, ô miser: satis enim *est* lacrymarum.
Her. Non possum; nam artus mei obriguerunt.
The. "*Quid mirum*? etenim & robustos dejiciunt calamitates.
Her. Heu! Utinam fiam hîc Lapis immemor malorum
The. Cessa; da verò manum amico ministro.
Her. Verùm cave, nè sanguinem abstergam vestibus tuis.
The. Abstergè, nè parcas: non recuso.
Her. Orbatus liberis, habeo te loco filii mei.
The. Da collo tuam manum: ego enim te ducam.
Her. Par enim hoc *est* amicorum: sed alter infelix *est*.
O senex, talem virum amicum habere oportet.
Am. Patria enim, quæ procreavit hunc, *est* prole-felix, *i.e. Athenæ*.
Her. Theseu, convertas me retrò, ut videam liberos.
Th. Hoc igitur ut quoddâ solatiũ habens, levior eris, *dolore levab.*
Her. Cupio: volo applicari ad pectus patris.
Am. Ecce hæc, ô fili: quæ enim mihi grata sunt studes.
The. Itáne malorum tuorum non amplius memor es?
Her. Omnia illa minora his malis perpessus sum.
The. Si viderit aliquis *te* effœminatum, non laudabit.
Her. Vivo tibi abjectus: sed sperò me promotum iri.
The. Ubinam est valde inclytus ille Hercules?
Her. Qualis tu esses, si in tantis malis esses?
The. Animi præsentiâ profectò vir essem quovis interior.
Her. Quomodo igitur adhuc dicis me malis fractum esse?
The. Procede. *Her.* Vale, ô senex. *Am.* & tu fili mi.
Her. Sepelito, ut dixi, liberos. *Am.* sed quis me, fili, *sepeliet*?
Her. Ego. *Am.* Quando veniens? *Her.* ubi sepelieris liberos.
Am. Quomodo? *Her.* Athenas mittam à Thebis.
Verùm manda terræ liberos malè tractatos.
Nos verò, qui perdidimus domum dedecore,
Sequemur, *ut* perditæ scaphulæ Theseum.
"Quicunque verò divitias, aut potentiam, magis quàm amicos
"Bonos habere cupit, malè sentit.

V. 1386. Ἀθλίᾳ κυνὸς κόμισρ' ἐς Ἄργ.) Hæc de *Cerbero* omninò sunt sumenda, quem nuper ex Orco ductum, necesse erat *Herculi* Argos portare & *Eurystheo* in manus dare, Vide supra ad v. 23. Quare *Brodæi* me miseret, qui hæc ad hunc locum dicit, *Canem se vocat* Hercules, *quasi indignus esset hominis appellatione.* J. Barnes. V. 1391. Ἑνὶ λόγῳ) ut uno verbo dicam. *Amphis* apud *Athenæum*, ἅπαντες ἀνδεσφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ. *Demosthen.* in *Olynth.* 3. ῥᾴδιον εἰς τ' αὐτὸ πάνθ' ὅσα βέλτισθ' ἅπαντα ἑνὶ λόγῳ. Sic enim scribendum est, non ὅλίσῳ. *Joh. Brodæus.* V. 1405. Ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε παῖδ' εὐτεκνος) Hæc brevissima Vox, quod Poetæ nostri singulare est Artificium, quo Pietatem in Patriam monstraret, magnas *Athenarum* Urbis laudes complectitur; Naturam enim ostendit *Athenienſium* ad res optimas proclivem. Et certè in bellicâ Gloriâ, in Palæstrâ, in Poeticâ, Rhetoricâ, in Morali Virtute, in Philosophiâ, *Theseum* habuit, *Alcibiadem*, *Themistoclem*, *Miltiadem*, *Sophoclem*, *Euripidem*, *Aristophanem*, *Socratem*, *Phocionem*, *Aristidem*, *Demosthenem*, *Isocratem*, *Xenophontem*. V. 1412. Εἴ σ' ὄψεταί τις δῆλον, ὃν ἂν αἰνέσῃ) Ita lego, certissimis frętus rationibus, pro Veteri malâ lectione, Εἰσόψεταί τις δῆλον ὄντα, κὖκ ἂν αἰνέσῃ, cum ὄντα ex margine irrepsit & secum ex necessitate quâdam κ' induxit; prior autem Versus vocula ex tribus malè juncta erat, quam itaque iterum resolvo.

Miror hoc Nemini antehæc visum, cùm verissimum esse quovis pignore vellem asserere. *Josua Barnes.* V. 1424. Θησεῖ παντλῆς ἐφόμεθ' ἑφολκίδες) Παντλῆς παντλεθρ., ἐξάλης, πολλυμβ. Sic *Eurip.* Electr. v. 60. *Hesychius.* Sic *Sophocl.* in *Oedip.* Colon. v. 1259. Ἃ γὼ παντλῆς ὅλ' ἄγαν ἐκμανθάνω. Vide de voce ἑφολκίδες & de hâc *Metaphorâ* supra ad v. 631. Τὰς δ' ἑφολκίδας χερσὶν Ναῦς ὡς, ἐφέλξω. *Jos. Barnes.* V. 1425. Ὅστις ὁ πλοῦτον, ἢ θένος μᾶλλον φίλων Ἀγαθῶν &c.) Hanc optimam Sententiam, pondus & medullam, & τὸ ἠθικὸν totius Fabulæ, ita *Hugo Grotius* vertit, *Quicunque ponit ante Amicorum fidem Pecunias aut Regna, non rectè sapit.* Quorum tamen posterior Versus magis ex fide ita legeretur, *Pecunias aut Robur, haud rectè sapit.* Et hujus quidem sententiæ Veritas patet ex eo, quòd *Herodotus* in *Terpsichore* dicit, ὅτι κτημάτων πάντων δεῖ πιστώτατον ἀνὴρ φίλον, ἀνιστός τε ἢ δεινός. Quod ad me sanè attinet, licet semper ego Amicitiæ sanctissimus fuerim Cultor, nullum unquam ferè reperi (uno aut altero excepto, præsertim mox excipiendo) qui vel mihi non falsus, vel qui de me non falsa tandem aliquando facilè crediderit. Illud certè ante alios jure optimo usurpare possum, *Herc. Fur.* v. 55. Φίλων ὦ τοὺ μοὶ ὦ σαφῶς ὀρῶ φίλους, Οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς, ἀδόλωσιν φρονοφελῶν. *Heu! quos Amicos habeo, pars certâ fide Non sunt Amici,*

mici, pars opem ferre haud valent. Ex *Grotii* Verſione. *Socrates* in *Phædro* dixit, ὡς ἔχ εἵμ̓ῥται κακὸν κακῷ φίλον εἶναι, ἀλλ' ἀγαθὸν ἀγαθῷ μὴ φίλον. De Eligendis Amicis, Conſule *Hieroclem* in *Pythagorica* Carmina p. 56. *Iſocratem* ad *Demonicum*, & ad *Nicoclem*. Penes me jam habeo M. S. Vetus *Anglicum*, quod de Amicitiâ colendâ, & de Amicis eligendis copioſè & doctè tractat; quod & aliquando in Lucem edere meditamur aliquâ parte auctum & nitidius paulò expurgatum. Quatuor autem Capita complectitur; c. 1. De *Amicitiâ*. c. 2. Præcepta continet de dignoſcendis, eligendis & colendis Amicis. c. 3. De Calumniâ tractat. Caput 4. Imaginem Calumniæ, quam *Apelles* finxerat, deſcribit. Quem ego Libellum ſiquando edidero, accuratiùs adornabo in gratiam Amici mei Optimi *Caroli Cox* de *Battlebridge* apud *London*, *in Southwark*, cujus inſignem Fidem & Benevolentiam quotidiè recolo. De Colendâ Amicitiâ vide *Hierocl.* ad χρυσᾶ ἔπη fol. 60. *Marci Tullii Officia*; *Iſocratem* ad *Demonicum*, item *Ciceronem* de *Amicitiâ*, *Luciani Toxarin*, ſive de *Amicitiâ*. Sed ut in viam redeam; *Saluſtius* in *Catalinæ* Oratione, *Nam idem velle, atque idem nolle, ea demùm firma Amicitia eſt.* *Cicero* pro *Plancio*, *Vetus enim eſt lex illa juſtæ veræque Amicitiæ, ----ut idem Amici ſemper velint; neque eſt ullum certius Amicitiæ Vinculum, quam conſenſus & ſocietas Conſiliorum & Voluntatum.* *Q. Curtius l. 7. Firmiſſima inter Pares Amicitia.* *Lucianus* in *Toxari* Decem habet exempla Optimorum Amicorum Parium optima. Amicitia Regum & Magnorum Virorum quâ arte ſit obtinenda, docet *Horat.* Epiſt. l. 1. Epiſt. 17. & 18. de quâ re idem, *Principibus placuiſſe viris non ultima Laus eſt.* Sed hæc res, quanquam æquè rara eſt, vix rectè Amicitia dicitur, ob perſonarum diſcrimen. *Joſua Barnes.* V. 1426. Πεπᾶδς) Poſſediſſe. *Thema* πάω, πῶ, & πάομαι, id eſt, teſtante *Euſtathio*, κλῶμαι, in *Perfecto Paſſivo* πέπαμαι & πέπαιμαι, unde πεπᾶδς, in *Infinito*; de hâc voce Nos aliquid ad *Ion.* v. 675. *Euripides* in *Oreſt.* μέδες πεπᾶδς. *Scholiaſt.* ἀντὶ τοῦ, ἀπολαύειν. *Joſua Barnes.*

V. 1427. Στείχομεν) *Henricus Stephanus*, στείχωμεν potiùs legi putat, ideoque iterum Vetera Exemplaria profert, & ſimili loco confirmat ex *Supplicum* concluſione, idque Verſu *Anapæſtico*; ſed nihil mihi probat. Fateor ego rectè στείχωμεν ibi legi, & ſcio στείχομεν non minùs rectè hic legi debere: Quare nihil muto. *Joſua Barnes.*

Ἀναπαιστοι. — *Chorus.*

Χο. Στείχομεν οἰκτροὶ, καὶ πολύκλαυτοι,
Τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

Imus miſerabiles, & valdè lugentes
Amiſſis maximis amicis.

Εὐριπίδου Ἡρακλέους Μαινομένου Τέλος.

Euripidis Herculis Furentis Finis.

V. 1428. Τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες) Hæc *Chorus* Thebanorum Senum, de *Hercule* Amiciſſimo Principe & Duce Calamitatibus jam oppreſſo, & modò abeunte, Scenam claudens loquitur. Τὰ μέγιστα φίλων, pro μέγιστον ἀπ' φίλων dicitur, ut *Hecub.* v. 794. *Polymeſtor* ab *Hecubâ* primus Amicorum dicitur, Ξενίας τ' ἀειθμῷ πρῶτα ἀπ' ἐμοῦ φίλων. Ubi πρῶτα pro πρῶτος. Sic *Lucretius* l. 1. *Ductores Danaûm delecti* Prima *Virorum*, pro *Primi*. De quâ re videſis *Turnebi* Adverſar. l. 25. c. 29. Ita *Euripides* τὸ ναιέτην pro οἱ ναιέτοντες dixit, *Iphigen.* Taur. v. 327. In quem locum vide quæ Nos. *Joſua Barnes.*

PETRUS

PETRUS VICTORIUS

NICOLAO ARDINGHELLO *Cardinali* S.

VIget adhuc in me, *Ardinghelle* Ampliſſime, ſtudium illud, quo ſuperioribus annis valdè flagravi, bonos Auctores adjuvandi: nec ceſſo, quùm per occupationes licet, aliquid operæ, Diligentiæque huic etiam parti literarum dicare. Qui mei labores aliquandò foràs prodibunt, & aliquid utilitatis, ut ſpero, ſtudioſis bonarum artium adportabunt. Nunc, quùm in manus meas venerit *EURIPIDIS Electra*, quæ adhuc in tenebris latuit, ac ſitu penè, cariéque confecta erat, viſum mihi eſt illam ad te mittere: Quem, quamvis multis magníſque negotiis diſtentum eſſe ſciam, tamen toto animo literarum ſtudia, & ingenuas artes amare cognovi. Arbitror enim hoc Munuſculum tibi, & ob *Poematis excellentiam*, & ob *Auctoris Nobilitatem* non parùm gratum fore. Tu verò, quùm ipſe diligentèr legeris, ſi tibi videbitur, aliis etiam legendam, ac *Formis* quoque excudendam dabis. Quod, quià te cunctis in rebus publicorum commodorum ſtudioſum cognovi, omninò puto eſſe facturum. E tenebris autem illam primùm eruerunt ingenioſi, eruditíque adoleſcentes, cives noſtri, *Bartholomæus Barbadorus*, ac *Hieronymus* meus; quùm Vetera hujus Poetæ exemplaria, ut jam editas Tragœdias, multis mendis ſcatentes, cum illis conferrent, undique conquirerent, ac ſedulò illa pertractarent, ſtatímque ad me attulerunt; quo duce illi in ſtudiis literarum uſi ſunt. Ipſe poſteà accuratè lectam & non paucis locis purgatam (præcipuè autem *Perſonæ* perturbatæ erant) quæ à Te quoque legeretur, dignam eſſe exiſtimavi. Quin autem illa *Euripidis* ſit, dubitari non poſſe arbitror. Præterquam enim quòd inter medias ejus Poetæ Fabulas in vetuſtiſſimo Codice interjecta eſt, Teſtimonio Antiquorum Scriptorum id liquidò confirmatur, qui indè exempla ſæpè ſumunt. *Stylus* quoque id & *Elegantia* Sermonis manifeſtò declarant. Vnde autem hoc boni, quicquid eſt, manaverit, ſignificare etiam tibi, aliiſque non inutile exiſtimavi: nè & illis ſui laboris merces eriperetur, & ut quotidiè magis magíſque ad laudem, eâ deguſtatâ, excitarentur. Nam quod tibi eam mittendam ſtatui, non dici poteſt quantoperè illi gaviſi ſint. Sunt enim mirum in modum Amplitudinis, Dignitatiſque tuæ amantes, & incredibiles Animi tui Dotes (ut debent) admirantur. Quod quùm ſuâ ſponte faciant: Cui enim cognita non eſt Eruditio, Humanitas, Admirabilis quædam Naturæ tuæ Comitas, quâ omnium animos, eorum etiam qui te ſemel viderunt, tibi concilias? Faciunt etiam Hortatu meo ac crebrâ tuarum illarum præclariſſimarum virtutum Prædicatione. Ipſe ſanè, quùm ſempèr te dilexerim, nunc verò tantis Honorum gradibus meritò auctum colam, ac nonnulla, quæ non omninò vacua conſilio mihi fuiſſe videntur, aliquandò fecerim; nihil unquam mihi ſapientius feciſſe videor, & in quo mihi magis placeam, quàm quod maturè ingenii tui divinitatem perſpexi, & exorientes laudes tuas quantum potui celebravi, demúmque te mihi unum præcipuè ſemper obſervandum eſſe duxi. Sed nimis provectus ſum, quùm tamen patvam partem tuarum virtutum attigerim: Amor autem idem ille, & ingens admiratio Tui, me ultra quàm nunc oportebat, abripuit, atque aſportavit. Vale & me ama.

Florentiæ, pridie Calend.
Martii. M. D. XLV.

EYPI-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ τῆς ΗΛΕΚΤΡΑΣ ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου.

Ὁ Αἴγισθος, συμπεραξάσης αὐτῷ τῆς Κλυταιμνήστρας, ἐδολοφόνησε τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ τῶν αὐτοῦ βασιλείαν ὅπλαβών, τὸ γένος αὐτοῦ παντελῶς ἀναιρεῖν ἐζήτει. Ὁ δὲ Ὀρέστης παῖς ὢν ὤφει ἐνδεκαέτης, ὑπὸ τῆς πυθομένης σωθεὶς ὑπὸ Ἠλέκτρας ἀδελφῆς εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον Πυλάδης πατέρα ὑποπέμπεται. Τὰς μὲν δύο θυγατέρας Ἀγαμέμνονος, Χρυσόθεμιν δηλονότι καὶ Ἠλέκτραν ἡ Κλυταιμήστρα αὐτὴ ζωάτε ὑφήρπασε, πείσασα τὸν Αἴγισθον. Καὶ τὴν μὲν Ἠλέκτραν ἀγελαίνης καὶ ὅτι φόνῳ παλαιᾷ ἀγανακτοῦσαν ὁ Αἴγισθος ἀνδρὶ πένητι εἰς γάμον ἔδωκεν, αὐτουργῷ, ὅμως δὲ γενναίῳ τὴν φύσιν, ὡς ἀδενεσέρῳ εἰς τὴν τιμωρίαν ἐσομένῳ. Οὗτος δὲ αὐτὴν, ὡς βασιλικὴν παρθένον ὖσαν, ἄδικον εἶχεν, ἢ σωφρονῶν, ἢ ἑαυτὸν ἀναξιῶν, ἢ δεδιὼς τὸν Ὀρέστην. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ τῷ Δράματι προϋποδεικνύσι· τὰ δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ Αὐτουργὸς δηλοῖ. Ὁ δὲ Ὀρέστης ἤδη ἡβήσας καὶ δι' Ἀπόλλωνος χρησμοῦ εἰς τὴν τῶν πατρὸς ἐκδίκησιν ἐρεθιζόμενος, εἰς τὸ Ἄργος ἐπανέρχεται λάθρα. Τῇ δὲ Ἀδελφῇ Ἠλέκτρᾳ συντυχὼν, πάντα τὰ περὶ τὸν Αἴγισθον μανθάνει· ὃν αὐτίκα βουλεύεται δολοφονεῖν, ἐπὶ κτείνῳ τὸν φόνον τῷ πατρὸς, καὶ ὕστερον τὴν Μητέρα Κλυταιμήστραν, τῆς Ἠλέκτρας συμβουλεύσης αὐτῷ. Μηχανῶνται δὲ τολμήσαντες φόνον μετανοήτως σφόδρα, συναπαδόντες αὐτῇ. Ἐπιφανέντες δὲ οἱ Διόσκουροι ὑπὸ μηχανῆς θεομυθοῦσιν αὐτοῖς, καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ὑποτιθέμενοι, τὴν ἀδυμίαν αὐτῶν ἀφαιροῦσιν.

Ἡ Σκηνὴ τοῦ Δράματος ὑπόκειται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς. Ὁ μὲν Χορὸς συνίστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων, τυτέστιν ἀγροικῶν, γυναικῶν. Προλογίζει δὲ, ὡς προείρηται, ὁ Αὐτουργός.

ARGUMENTUM Electræ à *Josuâ Barnes* conscriptum.

Ægisthus, *consentiente* Clytæmnestrâ, Agamemnone *per dolum cæso*, *Regnóque* Argivorum *occupato*, *stirpem ejus radicitùs evellere voluit*. Oreſtes *puerulus quasi undecennis*, *à sorore* Electrâ *ex igne ereptus*, *in* Phocidem *ad* Strophium Pyladæ *Patrem summittitur*. *Duas* Agamemnonis *filias* Chryſothemin *nempe* & Electram *ipſa quidem* Clytæmneſtra *Morti ſurripuit*, *perſuaſo* Ægiſtho. *Et* Electram *forocientem* & *ob Patris cædem indignantem* Ægiſthus *Viro pauperi nuptum dedit*, *Colono*, *veruntamen indolis generoſæ*, *ut ad vindictam impotentiori futuro*. *Hic vero illam*, *utpote Regiam Virginem*, *intactam habuit*, *vel modeſtè agens*, *vel indignum ſe ratus*, *vel* Oreſtem *veritus*. *Et hæc quidem Fabulæ præparatoria*; *quæ* & *Prologum agens* Colonus *declarat*. Oreſtes *verò jam adultus* & Apollinis *Oraculo ad Patris ultionem ſtimulatus*, *ad* Argos *clam redit*. Electram *itaque ſororem conveniens*, *de rebus* Ægiſthi & *ſtatu illius ſit certior*. *Quem ſtatim ſacrificantem opprimit*, *necem Patris ultus*, & *poſteà* Clytæmneſtram, Electrâ *illi ſimul conſulente*. *Auſos verò Matrem interficere*, *ſtatim ipſos pœnituit vehementèr*, *ejus miſertos*. *Apparentes autem* Caſtor & Pollux *ex Improviſo*, *conſolantur eos*, & *quid factu opus eſt docentes*, *eorum mœſtitiam tollunt*.

Scena hujus Fabulæ in finibus Argivæ *terræ fingitur*. *Et* Chorus *quidem ex Mulieribus indigenis*, *hoc eſt Ruſticis*, *conſtat*. Colonus *verò*, *ut ſuprà dictum eſt*, *Prologum agit*.

N. B. Idem Argumentum tractat *Sophocles* in *Electrâ*, licet *Oeconomiâ* nonnihil diversâ. Ad hanc Materiam pertinent & aliæ Fabulæ, *Æſchyli* nempe *Agamemnon*, *Choephori* & *Eumenides*, *Senecæ* quoque *Agamemnon*, *Euripidis Oreſtes*. Diverſa autem Fabulæ ejuſdem Diſpoſitio & Oeconomia alia, non modo diverſis Poetis frequens eſt; ſed etiam idem aliquis Poeta idem aliquando Argumentum diverſis modis tractat, ut variatione Voluptas augeatur.

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *ſunt hæ*.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.	COLONUS MYCENÆUS.
ΗΛΕΚΤΡΑ.	ELECTRA.
ΟΡΕΣΤΗΣ.	ORESTES.
ΠΥΛΑΔΗΣ, Κωφὸν Πρόσωπον.	PYLADES, , Muta Perſona.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.	CLYTÆMNESTRA.
ΠΡΕΣΒΥΣ.	SENEX.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.	GEMINI, id eſt, CASTOR & POLLUX.
Προλογίζει δὲ ὁ Αὐτουργός.	Prologum autem agit *Colonus*.

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

Colonus Mycenæus *Prologum agens*, Agamemnonis *lamentabilem cædem narrat*, & Clytæmneſtræ *ac* Ægiſthi *impiam crudelitatem*, *quomodo Oreſtes ſit neci ſurreptus*, Electra *autem ſibi*, *viro ignobili*, *in Matrimonium data*; *quam tamen ille ſanctam & inviolatam habuerit*; & *hinc occaſio & ratio omnis præſentis Argumenti pendet*. Electra *ſub crepuſculum aquam hauſtura*, *ſidera teſtatur*, *ſe indigniſſimè à Matre Regiâ domo ejectam*, *ſimúlque* Colonum, *cui tradita erat*, *revocantem illam à ſordido illo labore*, *ut pium hominem & verum in Adverſis Amicum commendat*. *Interea*

reâ Oreſtes *cum fidiſſimo laborum & ærumnarum ſocio,* Argos *clàm redit, quæſiturus Sororem & Patris necem ulturus.* Chorus Electram *ad Deorum Feſta & Lætitiam hortatur; illa negat ſe ſolennibus gaudiis aptam; Patris itaque cædem deplorat, fratriſque* Oreſtæ, *qui ſolus in tantis malis ſolatio eſſe poſſit, præſentiam optat, ut poſtea deſideratior & expectatior ejuſdem Adventus videatur.*

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.

Ἰαμβοί.

Γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαὶ,
Ὅθεν ποτ' ἆρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη,
Εἰς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Κτείνας γὰρ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὰν πόλιν,
Ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος· ὑψηλῶν δ' ὅπη
Ναῶν πέπηγε σκῦλα πλῆσα βαρβάρων.
Κἀκῆ μὲν, εὐτύχησεν· ἐν ᾗ δώμασι,
Θνήσκει γυναικὸς ὑπὸ Κλυταιμήστρας δόλῳ,
Καὶ τῷ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
Χ' ᾧ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν,
Ὤλωλεν· Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
Ἄλοχον ἑκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
Οὗς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλη, *al. ἔλειπ'.
Ἀρσενά τ' Ὀρέστην, θηλύ τ' Ἠλέκτραν θάλος,
Τὸν μὲν παλαιὸς γηραιὸς σκηλέπτει τροφὸς,
Μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν πρέφειν·
Ἡ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα παλαιός.
Ταύτην, ἐπεὶ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
Μνηστῆρες ἦσαν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
Δείσας δὲ, μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος, οὐδ' ἤρμοζε νυμφίου τινί.
Ἐπεὶ δὲ κἠτὸ τὸν φόβον πολλῷ πλέων,
Μήτῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
Κτεῖναι σφ' ἐβούλετ' ὠμόφρων· κακὴ δ' ὅμως
Μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
Εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
Παῖδων δ' ἔδεισε μὴ φονηθείη φόνῳ.
Ἐκ τῆσδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο

Annotationes.

Col. OTerræ antiquum Argos, & Inachi fluenta,
Undè quondam ducens navibus mille Martem, *i.e. exercitum,*
In agrum Trojanum navigavit Agamemnon Rex.
Interfecto autem, qui regnabat in Iliaco ſolo,
Priamo, captáque *ac eversâ* Dardani inclyta urbe,
In hanc *urbem* Argos rediit: excelſis autem in
Templis poſuit ſpolia plurima barbarorum.
Et illic quidem *in agro Trojano,* re feliciter geſſit: in ædibus v. *ſuis,*
Moritur uxoris Clytæmneſtræ dolo *cæſus,*
Et Ægiſthi, filii Thyeſtis, manu.
Et ille quidem *Agam.* antiquis ſceptris Tantali relictis,
Periit. Ægiſthus verò terræ regnum obtinet,
Uxorem illius, Tyndari filiam habens.
Quos verò domi reliquit, quùm ad Trojam navigavit,
Maremque Oreſtem, fœmineúmque Electræ germen,
Hunc quidem patris ſenex nutritor furripit,
Oreſtem, cùm Ægiſthi manibus jam cædendus eſſet,
Strophióque dedit in Phocenſium agro alendum:
Hæc verò Electra in patris ædibus remanſit.
Hãc poſtq. florẽs pubertatis tẽpus *ipsã* habuit, *i.e. quã pubert. attig.*
Proci petebant Græcæ principes terræ.
Metuens verò, nè cui Argivorum liberos pareret,
Agamemnonis *cæſi futuros* ultores, *eam* continebat domi
Ægiſthus, nec ulli ſponſo deſpondebat.
Cùm verò hoc etiam magni metûs, *periculique* plenum eſſet,
Nè cui generoſo *viro* liberos clàm pareret,
Interficere ipſam ſtatuit. Quantumvis autem mala
Mater ipſam ſervavit ex Ægiſthi manu.
Adv. n. maritũ qui perìerat, habeb. ſpecioſã causã, *quâ def. ejus necẽ:*
Sed timuit, nè liberorum cæde ſibi conflaret invidiam.
Ob has igitur *cauſas* facinus hujuſmodi machinatus eſt

V. 1. Ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος) Ita *Sophocl.* Electr. v. 4. Τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, οὐ πόθεις, τόδε. *Scholiaſt.* Ὅμηρος χωρίζει τὸ Ἄργος καὶ τὴν Μυκήνας· οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκήνας καὶ Ἄργος φασίν. Ἄλλως, Ἄργος ὁμωνύμως τῆς Χώρας, ὡς Ὅμηρος, Ἄργος τε Σπάρτη τε· παλαιὸν δέ, ἢ ὅτι Ἄργος ὁ πρωτότυπος αὐτῆς γυναῖκα λῦε, ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀνεπποιοῦντο εἶδ). &c. *Joſua Barnes.* V. 2. Ὅθεν ποτ' ἆρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη) *Agamemnon* Mille Naves bello inſtructas contra *Trojam* duxit, unde *Græci* in illâ Expeditione dicuntur χιλίοναυς στρατός. De quâ re lege *Homerum* in *Bœotiâ* ſive *Navium Catalogo,* Iliad. l. 2. Et *Euripidis Iphigen. Aul. Chorum* totum *Actûs* primi. V. 6. Ὑψηλῶν δ' ὅπη ναῶν πέπηγε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων) Ita infrà v. 1000. Σκύλοισι δ' ὧν θεῶν κεκόσμηται δόμοι. Mos erat apud Veteres, ut Victores Hoſtium Spolia Templorum Tholis ſuſpenderent, Gratitudinis in Deos Victoriæ authores Signum & Memoriæ causâ. Hinc *Valerius Maximus* l. 7. c. 6. *Operâ M. Junii Dictatoris Rempublicam adminiſtrantis, ſpolia affixa Templis, Deorum Numini conſecrata.* Pulchrè hunc ritum deſcribit *Silius Italicus* l. 1. *In foribus Sacris, primóque in limine Templi Captivi Currus, belli decus, armaque rapta Bellantûm Ducibus, ſæveque in Marte ſecures, Perfoſſi clypei, & ſervantia tela cruorem, Clauſtraque Portarum pendent.* Quin & *Horatius* hujus moris meminit, Carmin. l. iv. Od. xv. *Et ſigna noſtro reſtituit Jovi Direpta Parthorum ſuperbis Poſtibus.* Idem *Chriſtianis* mos nunc placuit; & frequentèr apud Hiſtoricos legimus, Inſignia fuſorum Hoſtium Templis *Chriſtianorum* ſuſpenſa, cùm Victores laudes ſuas Deo publicè agendas duxerint. Nobis hic non eſt diutiùs immorandum. *J. Barnes.* V. 9. Θνήσκει γυναικὸς ὑπὸ Κλυταιμήστρας δόλῳ) Quomodo *Agamemnon Trojâ* reverſus, Domi fuerit cæſus Uxoris & *Ægiſthi* inſidiis, Vide *Homer.* Odyſſ. λ. v. 408. Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε, Ἕκλα σὺν ἀλομβῷ ἀλόχῳ οἴκόν δε καλέσας, &c. Et *Scholiaſtæ Æſchyli* Argumentum ad Fabulam *Agamemnon* dictam. *J. Barnes.* V. 12. Ὤλωλεν· Αἴγισθος βασιλεύει χθονὸς) Ita *Seneca,* Agam. v. 915. *Pater peremptus ſcelere materno jacet: Comes paternæ quæritur Natus neci. Ægiſthus arces Venere quæſitas tenet. Æmil. Portus.* V. 27. Κτανεῖν σφ' ἐβούλετ' ὠμόφρων· Κακὴ δ' ὅμως) Ita pro corrupto illo, quod priùs, Κτανεῖν σφ' ἐβουλεύσατ' ὠμόφρων· ἡ δ' ὅμως, legimus; *Canterumque, Portum,* & *Miltonum* laudatores habeo. *Scaliger* legit Κτανεῖν ἐβούλσ' ὠμόφρων νιν· ἡ δ' ὅμως, quod minùs laudo; quia longiùs à veteris Lectionis veſtigiis recedit. *Duportus* nihil omninò ad hanc Fabulam notat. *J. Barnes.* V. 29. Εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα) Cauſam habuit & prætextum, quare ſe defenderet *Clytæmneſtra;* quòd nempe *Agamemnon* filiam ejus *Iphigeniam* mactâſſet, & hoc prætextu ſe armat impudica Viricîda apud *Æſchylum* Agamemn. v. 1421. &c. Et infra hujus Fabulæ v. 1011. &c. Et *Sophocles* eodem modo ſe excuſantem *Clytæmneſtram* inducit, *Electr.* v. 526. Παπᾶ μᾶ, οὐδὲν ἄλλό σοι προσῆκα μᾶλλον, ὡς ἔξ ἐμοῦ τέθνηκεν· ἔξ ἐμοῦ· καλῶς Ἐξοίσθα· σοῦ δ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι. Ἡ γὰρ δίκη νιν ἦλθε, κοὐκ ἐγὼ μόνη. *Joſua Barnes.*

Αἴγισθ. ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγάς
Ἀγαμέμνων. παῖς, χρυσὸν εἶπεν, ὃς ἂν κτάνῃ.
Ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
Δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
Γεγῶσιν, ὡ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι.
Λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε. χρημάτων δὲ δὴ
Πένητες· ἔνθεν ἡ ὑγρὰ ἀπόλλυται·
Ὡς ἀσθενὴς δ' ὑβὼν, ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
Εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ,
Εὔδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
Φόνον, δίκην τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
Ἦν ἔποτ' ἀνὴρ ὅδε, σωφρονεῖν μοι Κύπρις,
Ἥκιστα συνῆ· πρόσθεν γ' ἔτ' ἔστι δή.
Αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
Λαβὼν, ὑβρίζειν, ὡ καλῶς γεγώς.
Στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
Ἄθλιον Ὀρέστην, εἴποτ' εἰς Ἄργος μολὼν,
Γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
Ὅς τις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
Νέαν ἐς οἴκους παρθένον, μὴ θιγγάνω,
Γνώμης πονηρᾶς κἀμούσιν ἀναμετρέμενος.
Τὸ σῶφρον ἴσθι, κἀυτὸς οὐ πιστὸς ὤν.
Ηλ. Ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφὲ,
Ἐν ᾗ τόδ' ἄγαλμα πρόσθ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ
Φέρουσα, πηγὰς ποταμίας μητέρχομαι·
Οὐ δή τε χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
Ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμαι Αἰγίσθῃ θεοῖς,
Γόους τ' * ἀφίω αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί. *al. ἀφείω.
Ἣ γὰρ πανώλης Τυνδαρὶς, μήτηρ ἐμὴ,
Ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χαίρουσα πατρὶ πόσει.
Τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
Πάρεργ' Ὀρέστην, κἀμὲ ποιεῖται δόμων.
Αυ. Τί γάρ τόδ', ὦ δύστηνε, ἐμοὶ μεθεῖσ χάριν,
Πόνους ἔχουσα, προσθεν εὖ πεθαμμένη,
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐκ ἀφίσασαι;
Ηλ. Ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
Ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
" Μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα, συμφορᾶς κακῆς
" Ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγώ σε λαμβάνω.
Δεῖ δή με κἀκέλευσον, εἰς ὅσον σθένω,

Ægisthus: Qui quidem ex *hoc* agro discesserit exul,
Agamemnonis filius, aurum promisit *ei*, qui interfecerit *ipsum*.
Nobis verò jam dedit Electram, ut *eam* habeamus
Uxorem, qui ex parentibus quidem Mycenæis
Nati sumus. Nec enim hâc *in parte* redarguor.
Clari enim genere quidem *sumus*: pecuniis verò jam
Pauperes *sumus*; hinc, *ideo* Nobilitas perit:
Ut infirmo dans *uxorem*, infirmum haberet metum.
Si enim ipsâm habuisset dignitate præditus vir,
Sopitam excitâsset Agamemnonis
Cædem, pœnâsque *tanti sceleris* Ægisthus tunc dedisset.
Quam *Electram* nunquam vir iste *i.e. ego* (conscia est mihi Venus)
Cubili polluit, sed adhuc virgo manet.
Erubesco enim beatorum virorum liberos
Nactus, violare *eos*, cùm non sim dignus.
Deploro autem verbis affinitate junctum mihi
Miserum Orestem, si unquam Argos reversus,
Nuptias sororis infelices aspiciet.
Quicunque verò me stultum esse dicit, quòd cùm receperim
Juvenem virginem in ædes, *eam tamen* non attingam, *is*
Mentis pravâ regulâ se metiri
Continentiam sciat, seque talem esse nôrit, *incontinentem scil.*
Ele. O nox atra, aureorum astrorum nutrix,
In quâ hoc vas, huic incumbens capiti
Ferens, fontes flumineos peto,
Non quidem quòd ad tantam inopiam sim redacta:
Sed ut Ægisthi contumeliam, & *injurias* ostendamus Diis;
Et lamentationes in amplam ætherem emittam patri.
Illa enim pernicioſa Tyndaris, mater mea,
Ejecit me ex ædibus, gratificans marito *suo*.
Quia enim alios liberos apud Ægisthum, *Ægistho*, peperit,
Orestem & me, alienos à domo ducit.
Col. Cur verò, ô infelix, hæc *in* meam gratiam laboras,
Labores sustinens, priùs delicatè nutrita,
Et hæc me jubente non desistis?
Ele. Ego te Diis æqualem amicum duco:
In meis enim malis non insultâsti contumeliosè *mihi*.
" Magna verò mortalibus *est* felicitas, adversæ fortunæ
" Medicum invenisse, ut ego te *nunc* accipio.
Oportet igitur me vel injussam pro viribus

V. 33. Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶπεν, ὃς ἂν κτάνῃ) Aliàs legitur χρυσὸν εἰφ', ὃς ἂν &c. Sed salvum erit metrum, si in quinto loco *Anapæstum* admittimus; quare nil muto. Sed de hâc τῷ ἔπω significatione, & quòd *Dico* simplicitèr pro *Promitto* usurpatur, Videsis *Sebastian. Pfochenium* in Diatribâ de Linguæ *Græcæ* Novi Testamenti Puritate §. 79. 49. p. 57. *Josua Barnes.* V. 43. Ἦν ἔποτ' ἀνὴρ ὅδε) ἀνὴρ ὅδε δεικτικῶς, ἀντὶ ἑαυτοῦ λέγει· ἀνὴρ ὅδε, ἀντὶ τοῦ ἐγώ· sic ὅστις pro ἐγὼ, est verò idem quod ὅδε. Et in omnibus Linguis, (ut rectè observat *Is. Casaubonus* ad Annales Ecclesiasticos *Baronii*, Exercit. xv. c. 12.) Pronomina Demonstrativa elegantissimè interdum accipiuntur de loquentis Personâ. Ita interpretati sunt *Critici* illud Comici, *Tu si hic sis, aliter sentias. Hic* hoc in loco, pro *Ego*, ὅδε, vel ὅδ' ἀνὴρ, ut dicit *Euripides*. Nec is solus; sed & *Sophocles* in *Oedipo* Colon. v. 1323. Ubi *Polynices* petit à Patre, ut ignoscat sibi, Μιᾶσιν βαρεῖαν εἰκάσθην ὁμωμόχῳ πρόσθ', ἀνδρὶ τύμβου πρὸς κατοιχομένου πόσιν. *Huic viro*, hoc est, *mihi*. Atque hoc loquendi genere delectari *Sophoclem* notat *Scholiastes*, Τῷδ' ἀνδρὶ) Δεικτικῶς. Καὶ ὀρθῶς πυκνὸς ἐν τῷ τοιούτῳ Σοφοκλῆς. Verissime. Paulò enim pòst, v. 1467. Ὦ παῖδες ἥκετ πρόσθ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατ[ον] Βίᾳ τελευτῇ. *Scholiast.* Τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ) ἐπ' ἐμοὶ ἁπλοῦν. In *Trachiniis* v. 308. Μήδ', εἴπ' ἔρχοις, τῷδέ γε ζώσης ἔπι. *Scholiast.* Τῷδέ γε ζώσης) Δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ὀρθῶς γοῦν, εἰ μὴ μέλλεις τι δρᾶν κατ' ἐμοῦ ἐμοῦ παίδων, τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀναβλητέον. *Jos. Barnes.* V. 50. Ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν Νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω &c.) Hæc *Euripides* sagacitèr in suam profert Defensionem. Vidit enim ille Vir undiquaque Magnus, quantas hæc res inter Criticos turbas erat excitatura. Quid verò impedit quominùs inter Rusticos Colonos reperiatur aliquando, Qui generosâ indole sit præditus, fideli & casto ingenio, qui cùm vi sibi datam videt Regiam Virginem, illam aut violare noluerit, aut certè non ausus fuerit; præsertim cùm ex illius Virginis familiâ supersit, ut in hâc causâ *Orestes*, qui aliquando pœnas ex inimicis reposcat. Certè nos legimus etiam inter *Christianos* Reges, qui in summâ Fortunâ positi, ultro à concessâ Conjugii voluptate abstinuerint. Et sane *Josephus* ille Justus, *Mariæ* Virginis Maritus, ex *Gregorii Nysseni* atque *Epiphanii* sententiâ, Virginitatis illius Custos habebatur. Quare non est, ut hoc nomine *Euripidis* Oeconomia damnetur vel frigiditatis, vel improbabilitatis, vel incohærentiæ; quanquam nec ipse *Petrus Victorius* illum etiam volens ausus sit defendere. *Dionis* enim sententia, quam protulimus ad *Troad.* v. 681. ad ejus defensionem in hâc parte sufficiet. Vid. infra ad v. 259. *J. Barnes.* V. 59. Ἀφίω) *Imperfecti* Temporis, licet alii ἀφείω in *Optativo* legunt. V. 60. Ἣ γὰρ πανώλης) De voce πανώλης vide *Herc.* Fur. v. 1424. V. 71. Δεῖ δή με κἀκέλευσον, εἰς ὅσον σθένω, Μόχθῳ πυκνοῖζουσαν, ὡς ῥᾷον φέρῃς, Συνεκπονεῖν σοι πόνους) Vide hunc locum explicatum in Notâ proximè sequenti.

Μόχθῳ

Μόχθυ ’πικυφίζουσ᾽, ὡς ῥᾷον φέρῃς,
Συνεκπονίζειν σοι πόνους. ἄλις δ᾽ ἔχῃς
Τἄξωθεν ἔργα· τἀν δόμοις δ᾽ ἡμᾶς χρεὼν
Ἐξυπερπίζειν. “ εἰσίασι δ᾽ ἐργάτῃ
“ Θύελλαν, ἡδὺ πᾶσιν εὐρίσκειν καλῶς.
Αυ. Εἴ τοι δοκεῖ σοι, στείχε· κἀγὼ τἄνδοθεν
Πηγαὶ μελαθρῶν πρῶτα. ἐγὼ δ᾽ ἅμ᾽ ἡμέρᾳ
Βοῦς εἰς * ἀρότους εἰσβαλὼν, σπερῶ γύας. * γρ. ἄρουρας.
“ Ἀργὸς γὰρ ὑδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα,
“ Βίον δύναιτ᾽ ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.
Ορ. Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
Πιστὸν νομίζω κἀφίλον, ξένον τ᾽ ἐμοί·
Μόνῳ δ᾽ Ὀρέστῃ τῷδ᾽ ἐθαύμαζες φίλων.
Πεπόνθασ᾽ ἃ πεπόνθαμεν δεινὰ τὸν Αἰγίσθου πάθων,
Ὅς μου κατέκτα πατέρα, κἀμὴ πρωλέθρου.
Μήτηρ. ἀφῖγμαι δ᾽ ὀκ ἄνευ θεοῦ χρησμείων
Ἀργοῦν ὕδατος, ὑδενὸς ξυνειδότος,
Φόνον φονεῦσι παῖδος ἀλλάξων ἐμοῦ.
Νυκτὸς γ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν πρὸς πάφον μολὼν παῖδός,
Δάκρυά τ᾽ ἔδωκα, κἀκόμης ἀπηρξάμην,
Πυρᾷ τ᾽ ἐπέσφαξ᾽ αἷμα μηλείου φόνου,
Λαθὼν τυράννους, οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
Καὶ τειχέων μὲ ἐντὸς ὑ βαίνω πόδα,
Δυσὶν δ᾽ ἀμίλλαιν ξυμπεσὼν, ἀφικόμην
Πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ᾽, ἵν᾽ ὀκβαίλω ποδὶ
Ἄλλῳ ’π᾽ αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν
Ζητοῦντ᾽ ἀδελφὼ, φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις

Labore te levare, atque ut facilius feras,
Unà tecum tolerare labores: satis enim habes
Operum foris. Domesticas verò res nos oportet
Parare, & *administrare*. intranti enim operario
Ab extrà, jucùdú *est* res domest. invèire rectè *dispositas, ac paratas*.
Col. Si igitur *ita* tibi placet, vade: etenim non procul *sunt*
Fontes ab ædibus istis. ego verò primâ luce
Boves in arva agens, seminabo jugerâ.
“ Nullus enim ignavus, deos habens in ore,
“ Victum & *opes* poterit colligere sine labore. * *Exeunt.*
Ore. Pylades, te namque jam præ cunctis mortalibus ego
Fidum judico & amicum, & hospitem mihi.
Solus. n. ex *omnib.* amicis Orestem hunc admirabaris, & *amabas*
Utentem eâ fortunâ, quâ utor, atrocia ab Ægistho passus,
Qui meum interfecit patrem, & perdita
Mater *eum adjuvit*. Venio nunc ex Dei Oraculis
In Argivum solum, nemine conscio,
Cædè interf. patris mei relaturus, *eôsq; pro cæde factâ vicis. interf.*
Istâque nocte profectus ad tumulum patris,
Lacrymásque dedi, & primitias comæ *ei* obtuli,
Pyrámque sanguine ovis jugulatæ, atque cæsæ imbui,
Clam tyrannis, qui tenent imperium hujus agri.
Et intra quidem *urbis* muros non infero pedem:
Geminâ v. *consilii* certamen componens, & *agitans animo*, veni
Ad fines terræ hujus, ut me recipiam pede
Aliam in regionem, si quis speculatorum me cognoverit
Quærentem sororem (aiunt enim ipsâm connubio

V. 74. Τἀν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν Ἐξυπερπίζειν &c.) Cùm eleganter copioséque laudes Agricolarum vitæ persequeretur *Horatius* (Epod. 2.) & quot quantaque illìc Bona forent, ostenderet; in iis etiam posuit Voluptatem, quam capiunt, cùm ab Opere redeuntes, laboréque ac fame enecti inveniunt domi à Diligente Uxore parata omnia, quibus & reficere Vires & desideria Naturæ satiare queant. Inquit igitur, *Et horna dulci vina promens Dolio Dapes inemptas apparet.* Addit etiam majorem illis suavitatem afferre viles eas escas, quàm inertibus ac delicatis exquisitæ epulæ faciant. *Euripides* quoque in *Electrâ* hoc tetigit, qui de Voluptate hâc, potiùs animo comprehensâ, quàm usu cognitâ, ita induxit summo loco natam, magnique animi Virginem cum Viro suo loquentem, Τἀν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν Ἐξυπερπίζειν· εἰσίασι δ᾽ ἐργάτῃ Θύελλαν, ἡδὺ πᾶσιν εὐρίσκειν καλῶς. Nam quod *Latinus* poeta suprà dixerat, *Quod si Pudica mulier in partem juvet Domum atque dulces Liberos, Græcus* quoque ante hæc verba eidem Personæ affinxit; Illa nam quid sui officii sit ostendens, inquit, Δεῖ δή με κἀκείνου, εἰς ὅσον δένει, Μόχθυ ’πικυφίζουσ᾽, ὡς ῥᾷον φέρῃς, Συνεκπονίζειν σοι πόνους. Quibus in verbis animadvertendum est, συνεκπονίζειν idem valere, quod *in partem juvare*: significat enim manifestò unà cum aliquo ferre, ac partem aliquam laboris illius in se suscipere. Hæc *Petrus Victorius* Variar. Lection. l. xi. c. 6. Vide plura ad *Hippolyt.* v. 465. Quod autem τὰ ἐν δόμοις Mulieri affinxit *Euripides*, hoc est, Muliebria officia tractare, id explicatur à *Xenophonte* in Oeconom. Παρεσκεύασαν ὁ θεὸς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ μὲν τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα· ῥίγη μὲν γὰρ καὶ θάλπη, καὶ ὁδοιπορίας καὶ στρατείας τῷ ἀνδρὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν μᾶλλον δοκεῖ διὰ ταῦτα παρεσκευάσθαι, ὅσα τὰ ἔξω ἐπέταξεν αὐτῷ ἔργα. *Gaspar Stiblinus* notavit. *Jos. Barnes.* V. 80. Ἀργὸς γὰρ ὑδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα, Βίον δύναιτ᾽ ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου) *Petrus Victorius* l. xii. c. xiv. Verissimam quandam vitæque nostræ maximè utilem sententiam in ore gravissimi Viri *M. Catonis* posuit *Salustius*; cùm enim variis de causis in maximo periculo Civitatis cunctantem senatum excitaret ad pœnam capiendam de nefariis Civibus, ita increpuit illos, Qui Diis immortalibus confisi, humana præsidia non adhibebant: *Non Votis, neque supplicijs muliebribus, auxilia Deorum parantur: Vigilando, agendo, benè consulendo, prospera omnia cedunt.* Idem etiam longè minori in re pronuntiari fecit à *Colono* illo *Euripides*, quem induxit in Fabulâ *Electrâ*: Cùm enim nobilissimam Virginem ab illiberali, indignoque ipsâ labore, revocare non potuisset, potestatemque tandem ei fecisset, ut pergeret, quo cæperat, cùm ferri posse illum etiam à delicato corpore, in umbrâque nutrito laborem vidisset, quo magis eam consolaretur, addidit, ego enim cùm Dies illuxerit, bubus in arvum compulsis, semen spargam, Ἀργὸς γὰρ ὑδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα, Βίον δύναιτ᾽ ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου. Hoc enim verbis Poetæ exponere placuit, cùm id sit, quod à *Latino* Scriptore penè expressum esse significare volui. Idem etiam brevius his verbis præcipiebatur; quæ jubebant implorato auxilio *Minervæ*, oportere etiam manum movere, negotioque quod confici quis vellet, adplicare. *Hæc ille.* Quo tamen in loco puto Magnum virum levitèr memoriâ lapsum, respicere ad Apologum illum *Æsopicum*, quo Rusticus *Herculis* opem imploraverat ad plaustrum cæno hærens submovendum, quem Deus ille votis suis conatus adjungere jubet, & manus atque humeros plaustro fortitèr admovere, tum demùm illius opem imploraret, nec successu cariturum. Memorabilis autem hic locus, inquit *Gaspar Stiblinus*, contra otiosos. Nam, *nil sine magno Vita labore dedit Mortalibus* &c. ut ait Poeta. Gravissima sententia adversus ociosos extat *Hesiod.* Ἔργων καὶ Ἡμερῶν l. i. v. 306. &c. *Josua Barnes.* V. 82. Πυλάδη) Hinc patet *Pyladem* adesse, ut *Mutam Personam*; nihil enim hic vicissim loquitur. V. 84. Ὀρέστῃ τῷδε) De se loquitur *Oreste*s, δεικτικῶς ponitur τῷδε, de quâ re vide suprà ad v. 43. V. 87. Χρησμείων) Ita pro μαντείων lego, quod priùs malè aderat. V. 91. Κόμης ἀπηρξάμην) Sectionem intelligit Capillorum. Nam solenne fuit, sectos crines Mortuis inferri à proximis. *Ovid.* Metamorph. l. 3. Fabul. 6. ---*planxêre sorores Naiades, & sectos fratri imposuêre capillos.* Hujus rei crebra est mentio apud *Æschylum*, *Sophoclem*, & *Euripidem*. Vide *Johan. Kirchman.* de Funerib. *Romanorum* l. 2. c. 15. Et *Hadriani Junii* Commentar. de Comâ c. 5. *J. Barnes.* V. 94. Βαίνω πόδα) Sic infra v. 1173. Βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα. Sic in *Alexandrâ* Πεζὸς βαίνει πόδα. Locutio haud adeò frequens; βαίνω enim hìc est μεταβατικὸν & idem sonat quod βιβάζω, vel βαίνειν ποιῶ. Qui Mos *Hebræis* frequens. Vid. ad *Herc. Fur.* v. 335. Vel certè ποδὶ utrobique legendum. *J. Barnes.* V. 95. Δυεῖν) *Atticè* pro δυοῖν, ut infrà v. 536. Δυεῖν ἀδελφοῖν· quare non erat, ut *Scaliger* δυοῖν scriberet.

Ζοὶ ἀρχῆσθαι οἴκων, ἐδὲ πάρθενον μένειν,
Ὡς συγκύρωμαι, καὶ φόνε σωεργάτην
Λαβὼν, τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
Νῶν ἦν, Ἕως γὰ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
Ἔξω πείθε τῶδ' ἴχνη. ἀλλαξώμεθα.
Ἢ γάρ τις ἀρότηρ, ἢ τις οἰκέτις γυνὴ,
Φανήσεται νῷν, ἣν τιν' ἱστορήσομεν,
Εἰ τῆσδε ναίει σύγγον. τόπος ἐμή.
Ἀλλ', εἰσορῶ γὰ τῆνδε πρεσβόλων τινὰ,
Πηγαῖον ἄρθη. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ
Φέρουσαν, ἐξώμεθα, καὶ κτυπῶμεθα
Δούλης γυναικὸς, ἣν τι δεξώμεθ' ἔπη.
Ἐφ' οἷσι, Πυλάδη, τῆνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Ηλ. Σιώτειν', ὦ πεδὸς ὁρμάν.
Ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα.
Ἰώ μοι, μοι.
Ἐγκύμονα Ἀγαμέμνονος
Κόρα, καί με τέκε Κλυταιμνήστρα,
Στυγνὰ Τυνδαρέου κόρα.
Κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
Ἠλέκτραν πολῖται.
Φεῦ, φεῦ, χετλίων πόνων,
Καὶ συγγενᾶς ζωᾶς, ὦ πάτερ.
Σὺ δ' ἐν ᾅδα δή
Κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγείς,
Αἰγίσθου τ', Ἀγαμέμνον.
Ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
Ἄναγε πολύδακρυν ἀδυάν.
[Γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος.]

Ἀντιστροφή.

Σιώτειν', ὦ πεδὸς ὁρμάν.
Ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα.
Ἰώ μοι, μοι.
Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
Τλᾶμον σύγγονε, λαχὼν
Οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
Πατρῴοις, ὅθι συμφορᾶις
Ἀλγίσταισιν, ἀδελφεάν;
Ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
Τᾶς μελέας λυτὴρ, ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
Πατρί θ' αἱμάτων
Ἐχθίστων δίκαρ, Ἄρ-
γει κέλευσας πόδ' ἀλάτᾳ.
Θὲς τόδε πῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρα-
τὸς ἑλοῦσ', ἵνα πατρὶ γόος
Νυχίους ἐπορθοάσω.

Ἐπῳδός.

Ἰαχὰν ἀοιδὰν, μέλος αἴδα, πάτερ,
Σοὶ χθὶ γᾶς ἐννέπω γόους,

Junctam *hîc* habitare, nec permanere virginem)
Ut colloquar *cum ipsâ*, & cædis sociam
Assumens, quæ intra mœnia *gerantur* cognoscam liquidò.
Nunc igitur (aurora enim candidum vultum extollit)
Extra semitam istam vestigium alternemus, *& alio recedamus.*
Aut enim aliquis arator, aut aliqua mulier ancilla
Apparebit nobis, quam interrogabimus,
An hæc loca soror incolat mea.
Sed (video enim hanc quandam ex ancillis
Aquæ fontanæ onus raso capite
Ferentem) sedeamus, & interrogemus *eam*,
A servâ muliere si quod verbum accipere possimus *de rebus*;
Ob quas, ô Pylades, *in* hanc venimus terram.

EPODICA.

Strophe.

Ele. Intende, tempus *est*, pedis impetum :
Ingredere, ingredere, ô quæ fletibus indulges.
Hei mihi, mihi !
Sum Agamemnonis
Filia, & me peperit Clytæmnestra,
Invisa Tyndari filia :
Vocántque me miseram,
Electram cives.
Heu, heu *propter* duros labores,
Et vitam tristem, ô pater.
Tu verò nunc in Plutonis *domo*
Jaces, à tuâ conjuge jugulatus,
Et *ab* Ægistho, Agamemnon :
Age eundem excita luctum,
Repete lacrymosam voluptatē.
[Luctuosi animi Venus est Dolor.]

Antistrophe.

Intende, tempus *est*, pedis impetum :
Ingredere, ingredere, ô quæ fletibus indulges.
Io, Eheu,
Quâ *in* urbe, aut quâ *in* domo, ô
Miser frater, servis,
Calamitosam in thalamis relinquens
Paternis, inter ærumnas
Acerbissimas, sororem ?
Venias horum malorum mihi
Miseræ liberator, ô Jupiter,
Patríque cædis
Odiosissimæ vindex, Argos
Appellens pedem vagum.
Depone hoc vas meo à capite
Tollens, ut patri luctus
Nocturnos edam clarâ voce.

Epodus.

Vociferationem, carmen Plutonis, ô pater,
Luctus tibi sub terrâ *jacenti* cano,

V. 108. Ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ) κάρᾳ, pro κάρητι, à κάρης τὸ, idem quod κάρηνα, κάρηατος, de quâ voce vide quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 910.

V. 112. Σιώτειν', ὦ πεδὸς ὁρμάν') Monodia *Electræ* gravissima, quæ continet perpetuam querelam, ac eam vehementissimam, ab ingenti spiritu profectam, quo *Electra* prædita, ubique sui similis est. Similis ejusdem Monodia apud *Sophoclem* v. 85. Ὦ φάος ἀγὼν καὶ γῆς Ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὡς μοι Πολλὰς μὲν θρήνων φόδας &c. Ex *Gaspar Stiblini* notis. V. 123. Σᾶς ἀλόχου σφαγείς) Subaudi ὑπό.

V. 127. Γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος) Hunc Versum, ob defectū, quē *Canterus* etiā observavit, ex nostris addidimus, ratione sensûs & Metri habitâ. Ex more autem Cancellis inclusimus ; nequid malâ fide agere videamur. Vide ad *Ion.* v. 709. Ὦ νὺξ, τῆς γοερᾶς φρενὸς ἡδονὴ καὶ Κύπρις, ἢ χάρμα μόνον δεῖ τὸ ἄλγος. *Josua Barnes.*

3 Οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
4 Διέπομεν. κτῖ μὲ φίλαν
5 Ὄνυχι τεμνομένην δέρην,
6 Χέρα τε κρᾶτ' * ἀποκέρμην πέθεμεν
7 Θανάτῳ σῷ. * al. ἔπι κάρηνον vel κεῖμεν;
8 Ἔ, ἔ, δρύπτε κόμας.
9 Οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
10 Ποταμίοις ἐν ὑγραῖς κόλπαις
11 Πατέρα φίλτατον καλεῖ,
12 Ὀλόμενον δολίοις βρόχων
13 Ἕρκεσιν· ὡς σὲ τὸν ἄθλιον
14 Πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
15 Λυτρὰ πομπαῖ' ὑδρηναμένων χοΐ,
16 Κοίτα ἐν αἰκτροτάτα θανάτου.
17 Ἰὼ μοι, μοι·
18 Πικρᾶς μὲ πελέκεως τομᾶς σᾶς, πάτερ,
19 Πικρᾶς δ' ὀκ Τροίας ὁδὸς βυλᾶς.
20 Οὐ μίτραις σὲ γυνὴ
21 Δέξατ', ὑ δ' ὅπι σεφάνοις.
22 Ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις, λυγεᾶν
23 Αἰγίσθου λώβαν πέμψα,
24 Δόλιον ἔχεν ἀκοίτην.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, ἤλυθον, Ἠ-
2 λέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλάν.
3 Ἐμολέ τις, ἔμολε γαλακτοπόρος ἀνὴρ
4 Μυκηναῖος, ἐρεβάτας·
5 Ἀγγέλλει δ', ὅπι νῦν τελεταῖαν
6 Καρυσσοῦσιν θυσίαν
7 Ἀργεῖοι· πᾶσαι δ' ἅδ' Ἥραν
8 Μέλλουσι πρόθυμοι σείχειν.

Στροφὴ β'.

Ηλ. 1 Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι,
2 Θυμὸν, ὐδ' ὅπι χρυσέοις
3 Ὅρμοις ἐκπεπότημαι
4 Τάλαιν', ὐδὲ κάλλει χροὸς
5 Ἀργείοις ἅμα νύμφαις,
6 Ἑλικτὸν κρόσσω πόδ' ἐμόν.
7 Διάκρυσι χέω,
8 Δακρύων δέ μοι μέλει
9 Δειλαίᾳ τὸ κατ' ἦμαρ.

3 Quibus semper quotidiè
4 Indulgeo, charam
5 Unguibus lanians cervicem,
6 Manúmque *in* caput rasum injiciens,
7 Ob mortem tuam.
8 Ah, ah, lacera caput.
9 Ut autem quidam olor canorus
10 Flumineas ad undas
11 Patrem charissimum vocat,
12 Necatum dolosis laqueorum
13 Plagis; sic *etiam* te miserum
14 Patrem ego deploro,
15 Qui lavacris ultimis abluisti corpus,
16 In funestissimo lecto mortis.
17 Hei mihi, mihi,
18 Tristem *propter* tuū ictū securis, *quâ percussus fuisti*, pater;
19 Et *propter* triste consilium redimus à Trojâ.
20 Non mitris te conjux
21 Excepit, neque coronis:
22 Sed ensibus ancipitibus tristem
23 Ægisthi contumeliâ accelerans, *fœdaque libidini serviens*,
24 Dolosum habuit maritum.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Cho. 1 O Agamemnonis filia Electra,
2 Veni ad tuam agrestem caulam.
3 Venit *enim* quidam, venit lactis-portator vir
4 Mycenæus, montivagus;
5 Nunciátque quòd nunc tertianum, *i.e. tertio die celebrandum*,
6 Promulgent sacrificium, & *solenne sacrum indicant*
7 Argivi, omnesque ad Junonem, & *ad Junonis sacra*,
8 Virgines sint conventuræ.

Strophe 2.

El. 1 Nec ob *generis* splendorem, *nec ob formæ decus*, amicæ,
2 Animo, nec ob aurea
3 Monilia *superbè, prætérque modum* efferor
4 Misera, nec *stans in* choris, *nec celebrans choreas*
5 Argivis cum nymphis *cum sponsis*, & *puellis*,
6 Volubilè pulsabo pedè meū, *pedem in orbem agens terr. puls.*
7 Lachrymis fluo, *lachrymisque rigor*,
8 Lachrymæque mihi curæ sunt
9 Miseræ quotidie.

V. 148. Χέρα τε κρᾶτ' ἀποκέρμον πθεμεν) Ita *Helen.* v. 377. Ἐπ' ὦ κρατὶ χέρας ἔθυκεν. Ad quem locum vide quæ Nos de More, quo Lugentes Manus capitibus imponebant. Mallem verò ita legere, Χέρα τε κρᾶτ' ἔπι κεῖμεν, vel ἔπι κάρηνον, πθεμεν. Est enim κρὰς ὁ & τό. Vide infrà v. 241. *Hadrianus Junius* Commentar. de Comâ, c. 5. Κέρατι hic legi vult, exponens de *Cincinnulis*, nempe *Homeri* exemplo, qui *Paridem* vocabat κέρα ἀγλαὸν, quòd delicatulos crines habuit; κέρας enim ἐμπλοκὴν τῆς τριχῶν, quod *Atticè* κρώζυλον, de quâ re videris *Eustathium* ad Iliad. λ. fol. 851. lin. 39. ad lin. 51. Sed ista *Junii* Lectio nequaquam hoc in loco mihi placet, quia Copula erat necessaria, & κέρατι in *Duali* vix hic bene diceretur, neque πθεμεν duplicem *Actiuativum* potest habere, neque ἀποκέρμον. Vox est satis authentica: Quare vellem ut suprà. Nihil tamen muto. *Jos. Barnes.* V. 151. Οἷα δέ τις Κύκνος ἀχέτας) Ἀχέτας Doricè, pro ἠχέτης. Huc refer locum *Erasmi* in Adagio, *Cygnæa Cantio*. De quâ re & Nos ad *Helen.* v. 1115. & ad *Hercul. Fur.* v. 692. *Jos. Barnes.* V. 155. Ὡς σὲ τὸν ἄθλιον) Ὡς in hoc loco Accentu donandum est, quia *sic* sonat. Vide ad *Bacch.* v. 1066. V. 157. Λυτρὰ πομπαῖ' ὑδρηναμένων χοΐ) *Homerus* novit *Agamemnonē* in Convivio securi cæsum, ut narrat Odyss. λ. v. 408. &c. Sed Neoterici post Balnea, Indusio deceptum insutili, ab *Ægistho* securi percussum tradunt. *Josua Barnes.* V. 160. Πικρᾶς μὸ πελέκεως τομᾶς) Subaudi ἕνεκα. Quod autem *Securi* percussus periit *Agamemnon*, vide supra ad v. 157. V. 164. Ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις) *Synechdoche*. Numeri pro ξίφη, ξίφος autem ἀμφίτομον latè sumitur pro πλήκη δίστομα, hoc est *Bipenni*. Vel hæc ξίφεα de Ensibus sumuntur, quibus *Agamemnonis* Comites cæsi periêre. Generatio autem Bipennis, quali forma Veteres utebantur, fit ex concursu duorum Circulorum in Centro Tertii æqualis concurrentium; ubi rejectis Duobus istorum duorum Circulorum Hemisphæriis quod Medium est Tertii nempe Circuli, hujus Bipennis formam exprimit; per cujus Centri oculum illius Manubrium intromittendum. *Josua Barnes.* V. 169. Γαλακτοπόρος) Ἀγελαῖος, ἢ δίκην, καὶ ἁπλῶς, ἐπὶ τῶν μύθων. Ὁμήρῳ δηλονότι, Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων. *Josua Barnes.* V. 177. Ἐκπεπότημαι) ἐκπέπληγμαι *Phavorinus*. Ita *Theocrit.* Idyll. β. v. 19. Πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι, *Scholiast.* Ποῖ ἔχεις τὸν νῶν ἐκτετοπισμένον. *Idem.* V. 180. Πόδ' ἐμόν) Ita *Canterus* & *Scaliger* & *Æmilius Portus* pro πόλεμον, quod priùs malè aderat. *Idem.*

10 Σκέψαι μὲ πιναρὰν κόμᾳ,
11 Καὶ τρύχη τάδ' ἐμοῖ πέπλων, 185
12 Εἴπερ ποτ' Ἀγαμέμνονος
13 Κόραις, ταῖς βασιλείαις.
14 Ἄ Τροία * θ' ἁμῷ πατρί. * Scaliger τ' ἁμῷ.
15 Μέμναταί ποθ' ἁλῶσα.

10 Aspice meam squalidâ comâ,
11 Et has scissuras mearum vestium, & *considera*
12 An unquam Agamemnonis
13 Filiæ *fuerint hæc ornamenta*, Regiæ illius Puellæ:
14 Et Troja, mei patris
15 Memor est, *ab eo* quondâ capta.

Ἀντιστροφὴ ά.

Χο. 1 Μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ πρὸ ἐμοῦ 190
2 Χρῆσαι πολύπλωα φάρεα δῦναι,
3 Χρυσά τε χάρισαι, προσθήματ' ἀγλαΐας.
" 4 Δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις,
" 5 Μὴ τιμῶσα θεὰς, κρατήσειν
" 6 Ἐχθρῶν; ὅτοι γοναχαῖς, 195
" 7 Ἀλλ' εὐχαῖς θεὰς σέβιζε-
" 8 σ', ἕξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

Antistrophe 1.

Ch. 1 Potens *est* Dea *Fortuna*. Sed veni, & à me
2 Preciosas has vestes induere velis,
3 Aureásque gratis accipe, additamenta venustatis.
" 4 Putasnè tuis lacrymis,
" 5 Non colentem Deos, *sine Deorum cultu*, te superiorem fore
" 6 Hostibus? non gemitu, nec *lacrymis*,
" 7 Sed votis deos venerans,
" 8 Habebis ævi felicitatem, ô filia.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ηλ. 1 Οὐδεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει
2 Τὰς δυσδαίμονος, ὑ παλαι-
3 ὧν παίδος σφαγιασμῶν. 200
4 Οἵ μοι τῷ καταφθιμένῳ,
5 Τῷ τε ζῶντι· ἀλάτα,
6 Ὅς που γᾶν ἄλλαν κατέχει
7 Μέλεος, ἀλαίνων
8 Ποτὶ δῶμ' ἑστίαν, 205
9 Τῷ κλεινῷ πατρὸς ὀκφύς.
10 Αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
11 Ναίων ψυχὰν τακομένα,
12 Δωμάτων πατρῴων φυγάς,
13 Οὐρείας ναίουσ' ἐρίπνας. 210
14 Μάτηρ δ' ἐν λέκτροις * φόνιος. * an φονίοις.
15 Ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.

Antistrophe 2.

Ele. 1 Nullus Deorum clamores audit
2 Infelicis *Electræ*, neque veteres
3 Patris jugulationes, *quibus est jugulatus.*
4 Hei mihi *tuus ob* eum, qui periit,
5 Tum etiam propter viventem *Orestem* erronem,
6 Qui alicubi terram aliam tenet
7 Afflictus, errore delatus
8 Ad servilem larem, *ad domum*, *ubi servit alicui*,
9 Ex inclyto patre natus.
10 Ipsa verò in pauperibus ædibus
11 Habito tabescens animo,
12 Ab ædibus paternis exul,
13 Montanas incolens rupes.
14 Mater verò in lectis *viri* cæde patratâ
15 Cum alio *marito* nuptiis conjuncta habitat.

V. 185. Τρύχη τάδ' ἐμοῖ πέπλων) Τρύχη τὰ ῥάκη τραγικῶς. Infrà v. 501. Ἐγὼ δ' τρύχει τ' ἐμοῖ πέπλων &c. Et *Aristoph.* in *Acharnens.* de *Eurip.* jocans, Τὰ πεῖα τρύχη, videlicet ῥάκια, λακίδας, καὶ δυσειδῆ πεπλώματα. *J. Barnes.*

V. 187. Κόραις τῆς βασιλείας) Ita pro τὰ βασιλεία legit *Canterus*; nec de ejus Lectione dubitandum. V. 188. Ἄ Τροία θ' ἁμῷ πατρί) Ita lego pro τὰ Τροία θ' ἅ μοι, nec magis de hac Lectione hærendum; *Scal.* τ' ἁμῷ, cum tamen ἁμῷ æquè legatur ac ἁμῷ, & δ' proinde retineri possit. Sic infra v. 555. Οὗτος τὸν ἁμὸν πατέρ' ἔδρεψεν, ὦ ξένε. Sic *Iphig. Aul.* v. 1455. Πατέρα γε τὸν ἐμὸν μὴ σύγει, ποσὶν τὸ σόν. Ubi *Scalig.* legit πατέρα τὸν ἁμὸν, vel ἁμὸν, ut ad marginem notavi. Et sic sanè *Sophocl.* Electr. v. 589. Πατέρα τὸν ἁμὸν πρόσθεν ἐξαπόλεσας. V. 191. Χρῆσαι) Pro χρήσαι à χράω volo, est autem *Aoristi* ά. Vocis *Mediæ*, Imperandi modi. Ibidem πολύπλωα, idem quod εὔπλωα, *pulchro stamine & pretioso contexta*, vel *elaboratè*, ob multa stamina *facta*. Πήνη enim & πηνίον, ὁ μίτος, stamen, de quâ voce vide *Eustathium.*

V. 193. Δοκεῖς τοῖς σοῖς δακρύοις &c.) Ita *Virgil. Id cinerem aut manes credis curare sepultos?* Locus huic affinis est ille suprà v. 80. Ἀεγὼ γὰρ οὐδεὶς &c. Ita verò hunc locum verto, *Lacrymis credis luctúque tuo Hostes spretis superare Divis, Posse aliquando? Non lamentis, Prece sed sanctâ Numen adorans Poteris sperare quietem.* Josua Barnes. V. 205. Ποτὶ δῶμ' ἑστίαν) ὁ δῶς, οἱ δῶτες. Θῶτες δ' οἱ ὄντες ἐλεύθεροι μιᾷ ὑστεροῦσιν, ut *Eustathius* ex *Apollonio* Grammatico. A δῶς autem δῶσα dicitur, ut à Κρὴς, Κρῆσα. Ita dixit δῶσαν τράπεζαν *Alcest.* v. 2. De Mensâ *Admeti*, ad quam *Apollo* serviebat. Hinc δμῳεύω servio. *Alcest.* v. 6. *Josua Barnes.* V. 207. Αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις) Χέρνητες δόμοι hìc dicitur, ut supra v. 205. Θῶσα ἑστία. Χερνήτης ἄνδρωπος, ὁ χειροτέχνης καὶ ἀπὸ τῆς χειρῶν ζῶν. Καὶ χερνῆτις γυνὴ, ἡ διὰ χειρῶν νήθουσα, testante eodem *Eustathio.* Δόμος itaque, ἐν ᾧ οἰκεῖ χερνήτης ἄνδρωπος, ἢ χερνῆτις γυνὴ, & ipse per figuram, χερνήτης dicitur. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Secundi.

Subitò Oreste & Pyladâ *supervenientibus primò terretur* Electra, *mox confirmata, de rerum statu confabulatur, putans* Orestem & Pyladem, *Nuntios à Fratre. Inter hos exaggeratur Crudelis Impietas* Ægisthi & Clytæmnestræ; Electræ *autem* & Orestis *indigna sors*; & *Vindictæ cupidine se invicem ascendunt. Quando Maritus* Colonus *supervenit, qui singulari fide & simplici Pietate Hospites* Orestæ & Electræ *causâ domo excipit. Quem tamen* Electra *ad* Senem *Amicum Pastorem mittit pro Ferculis potioribus.* Chorus *interim Expeditionem* Trojanam *memorat, inde in* Achillis *laudes labitur, cujus & Arma* Homeri *exemplo describit. Unde* Clytæmnestræ *Impietas augetur, quæ tantorum, qualis* Achilles *fuit, Heroum Dominum ac Imperatorem* Agamemnonem *per dolum Adulteri causâ occidere sustinuit.*

ΟΡΕΣΤΗΣ,

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.

Ἰαμβοί.

Χο. Πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
Σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος, δόμοις τε σοῖς.
Ηλ. Οἵμοι, γυναῖκες, ἐξέβην ἀρίστων· 215
Ξένοι τινὲς πρὸ οἴκων οἵδ', ἐφεστῶτες
Εὐνὰς ἔχοντες, ἐξανίσανται λόχας·
Φυγῇ, σὺ μὲ κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγώ,
Φῶτας κακέργους ἐξαγύξωμαι ποδί.
Ορ. Μέν', ὦ τάλαινα· μὴ πρόσῃς ἐμὸν χέρα. 220
Ηλ. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.
Ορ. Ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐξθίους σέθεν.
Ηλ. Ἄπελθε· μὴ ψαῦε, ὧν σὲ μὴ ψαύειν χρεών.
Ορ. Οὐκ ἔσθ' ὅτῳ δίκαιον ἂν ἐνδικώτερον.
Ηλ. Καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς. 225
Ορ. Μένασ' ἄκουσον, κἀπὸ τοῦ· σὺ δ' ἄλλως ἐρεῖς.
Ηλ. Ἔσχηκα· πάντως δ' εἰμὶ σὴ· κρείσσων γὰρ εἶ.
Ορ. Ἧκω φέρων σοι σῆς κασιγνήτης λόγους.
Ηλ. Ὦ φίλτατ', ἆρα ζῶντ', ἢ τεθνηκότα;
Ορ. Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγαθ' ἀγγέλλειν θέλω. 230
Ηλ. Εὐδαιμόνοιν μισθὸν ἡδίστων λόγων.
Ορ. Κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν.
Ηλ. Πῇ γῆς ὁ πλήμων πλήμνας φυγὰς ἔχων;
Ορ. Οὐχ ἕνα νομίζων φθείρειν πόλεως νόμον.
Ηλ. Ἦ που σαυτὸν τῶν καθ' ἡμέραν βίου; 235
Ορ. Ἔχει μόχθ· ἀδελφὴ δ' ἡ φεύγων ἀνήρ.
Ηλ. Λόγον δ' ἥδ' ἥν δ' ἥλθες ἐκ κείνης φέρων;
Ορ. Εἰ ζῇς, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχει.
Ηλ. Οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας;
Ορ. Λύπαις τε σαυτὴν συντέτηκας, ὥστε με σένειν. 240
Ηλ. Καὶ κρᾶτα, πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
Ορ. Δάκνει σ' ἀδελφὸς, ὅ, τε θανὼν ἴσως πατήρ;
Ηλ. Οἵμοι· τί γάρ μοι πρόσθε γ' ἦν φίλτερον;
Ορ. Φεῦ, φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
Ηλ. Ἀπὼν ἐκεῖνος, ὢ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245
Ορ. Ἐκ τοῦ γὰ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;
Ηλ. Ἐγημάμεθ', ὦ ξένε, θανάσιμον γάμον.
Ορ. Ὤιμωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τινά;
Ηλ. Οὐχ, ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
Ορ. Εἶφ', ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω. 250
Ηλ. Ἐν τοῖσδ' ἐκείνου πλησίον ναίω δόμοις.
Ορ. Σκαφεύς τις, ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων;
Ηλ. Πένης ἀνὴρ γενναῖος, εἰς τ' ἐμ' εὐσεβής.
Ορ. Ἡ δ' εὐσέβεια τίς προσέσει σῷ πόσει;
Ηλ. Οὐ πώποτ' εὐνῆς τ' ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν. 255
Ορ. Ἀγνόμ' ἔχων τί θεῖον, ἢ σ' ἀναξιῶν;

Ch. Multorum malorum Græcis causâ fuit
Helena tuæ matris soror, domuique tuæ.
El. Hei mihi, mulieres, omitto jam lamenta:
Nam peregrini quidam isti, nostris ædibus vicina
Cubilia habentes, in loco nostr. ædib. vicino latentes, surgunt ex insidiis:
Fugâ, tu quidem per viam vadens, ego verò in ædes me recipiens,
Viros maleficos vitemus pede.
Or. Mane, ô misera, nè formides meam manum.
El. O Phœbe Apollo, supplex te oro, nè moriar.
Or. Alios potius occiderem mihi magis invisos, quàm te.
El. Abi: nè tangas quæ te tangere non oportet.
Or, Non est, quod possim contrectare justius.
El. Quomodo igitur ensē gestans ad ædes meas in insidiis latitas?
Or. Manens audi, & mox non aliter dices.
El. Maneo: omninò enim tua sum: Es enim me potentior.
Or. Venio ferens tibi fratris mandata.
El. O charissime, utrum viventis, an mortui?
Or. Vivit; primùm enim tibi, læta nunciare volo.
El. Felix sis à Diis accipiens mercedē jucundissimorum verborū.
Or. Communiter largior hoc nobis ambobus habendum.
El. Ubi terrarum ille miser miserum exilium tolerat?
Or. Non unam urbis unius legem observans conficitur.
El. Num quotidiani victûs inopiâ laborat?
Or. Habet quidem victum: inops tamen est vir exul.
El. Quod verò mandatum ab illo ferens huc venisti?
Or. Num vivas, & ubi vivens calamitates feras, quæsturus.
El. Ergò primum vides, quàm aridum fit meum corpus.
Or. Doloribus etiā contabuisti, ità ut ego gemā, tudmq; sortem depl.
El. Et caput, & cincinnos abrasos novaculâ.
Or. Cruciat te frater, & fortassē mortuus pater?
El. Eheu, quid mihi enim hisce charius est!
Or. Heu, heu, quid vero tu tuo fratri putas in animo esse?
El. Absens ille, non præsens nobis est charus.
Or. Ex quo verò tempore hîc habitas procul ab urbe?
El. Nuptæ sumus, ô hospes, funesto connubio.
Or. Deploro fratrem tuum. Num Mycenæo alicui?
El. Non, ut pater olim speraverat fore ut me elocaret.
Or. Dic, ut hoc auditum tuo fratri referam.
El. In his illius ædibus habito procul ab urbe.
Or. Fossor aliquis aut bubulcus dignus habitus est hâc domo?
El. Vir sorte quidem pauper, sed tamen generosus, & in me pius.
Or. Hæc verò pietas quænam inest tuo marito?
El. Nunquam lectum meum ausus est tangere.
Or. Castitatē aliquā divin. habens, an te judicās indignā suo congress.

V. 215. Ἐξέβην ἀρίστων) ἐκ τῆς ἀρίστης εἰς τὸν φόβον παρῆλθον τοῦ ξένους ὁρῶσα πέλας. J. Barnes. V. 216. Ἐφεστῶτες) πέλας τῆς ἑστίας, ἤγουν δωμάτων. Idem. V. 217. Εὐνὰς) ἐνέδρας, ἐξ ἧς ἅρτι ἐξανίστανται. Idem. V. 231. Εὐδαιμονοῖν μισθὸν) Subaudi λαβών. Vel εὐδαιμονίαν suppleto, ad quod μισθὸν per Appositionem referatur. Idem. V. 235. Τῶν καθ' ἡμέραν βίου) Quotidiani victûs. Ὁ καθ' ἡμέραν βίος, idem quod in Literis nostris, Oratione nempè Dominicâ, ἐπιούσιος ἄρτος dicitur. Idem. V. 236. Ἀθεμὶς ἥδ' ἥν φεύγων ἀνήρ.) Ità infrà v. 352. Ἀθεμὶς φεύγων ἀνήρ. V 237. Λόγον ἥδ' ἥν πάρ' ἦλθες ἐκ κείνης φέρων) Cùm olim ἐκείνῃ magno cum Versûs detrimento scriberetur, Canterus ἐκ κείνου legendum monebat, Novar. Lection. l. iv. c. 29. Ita quoque legit Scaliger. Vide quoque Æmilium Portum. Ita Rhes. v. 975. Οἷσιν θανεῖν χὦ χὴ τὸν ἐκ κείνης χρεών. Josua Barnes. V. 241. Καὶ κρᾶτα, πλοκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ) ὁ κρὰς, ut hic & τὸ κρὰς aliquando: vide suprà ad v. 148. Ibid. πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ) σκυθίζομαι tondeor, Scytharum more, in luctibus scilicet, nam aliàs Scythæ promisso capillitio utebantur. Vel, ut nonnulli, à Σκύθης, quod aliquando pro ferro ponitur, ut Theogn. Ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ὑπόπαιε δ' ἄωτον, inde autem dicitur, quod in Scythia optimum ferrum generetur. Hinc Æschylus Prometh. v. 301. Scythiam vocat σιδηροφόρον & Ἐπεὶ δὴ Θήβαις, v. 823. Σκύθης σίδηρος dicitur, & Stephanus Σκύθαι interpretatur σίδηρον. De tonsurâ autem in luctu, vide ad Alcest. v. 427. J. Barnes. V. 244. Τί δαὶ) Vide Helen. v. 1262.

Ηλ. Γονέας

V. 259. Οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡσεῖται, ξένε) Non putat Ægisthum, qui me illi dedit uxorem, legitimum hujus terræ Principem, nec legitimam mei habuisse potestatem; cùm Frater meus, cujus in Potestate & Jure & Ego & Sceptrum hujus Regni sint, adhuc in vivis sit, quanquam jure suo vi exclusus. Hic iterum Prudentissimus Poeta Oeconomiæ suæ Fabulæ consulit, & rationes accumulat, quare probabile videatur, cur *Colonus* Regiæ Virgini castitatem non eripuerit. Quòd nempe Ægisthi jus nullum agnoscit, quod *Orestem* amet pariter ac metuat, quòd sit bonus & modestus Vir. Vide quæ Nos supra ad v. 50. *Josua Barnes.*

V. 262. Εὖ τε δρασέον) Subaudi ἀυτῶ.

V. 264. Ἠνέγκατο) *Atticè* pro ἀνένεγκε.

V. 265. Γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξένε, ὑπαίδων φίλαι) Hanc sententiam, quæ contra secundas Nuptias Parentum militat, ita *Grotius* vertit, *Mulier Maritum plus amat, quàm Liberos.* Ejus veritatem quotidiana confirmat experientia. *Jos. Barnes.*

V. 266. Ὕθεισ' Αἴγισθος τάδε) ταῦτα, pro ὕστως.

V. 268. Ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας) Sic suprà v. 22. Δείσας ἢ μήτω παῖδας Ἀρείων τέκοι Ἀγαμέμνονος ποινάτορας, ἥκειν ἐν δόμοις. Δῆθε autem pro δῆθεν. V. 272. Αἴδ' ἔν οἱ λαι σοι) *Orestes* de rebus arduis verba facturus, de *Choro Electram* rogat, an fidæ sint & amicæ illi. V. 273. Ὥστε σέγειν γε τἀμὰ κἠ σ' ἔπη καλῶς) *Electra* de *Chori* fide & amicitiâ nil dubitandum respondit. Hic verò σ' pro σὲ ponitur, ut sit τἀμὰ κἠ σὲ ἔπη. V. 274. Τί δῆθ' Ὀρέστης) Vel δῆτ' legendum, vel δῶδ' pro δῆθε, quod pro δῆθεν, ut supra v. 268. Non enim pro δῆτα poni potest, quia sequens litera non aspiratur. Mallem equidem δῆτ' legere. *J. Barnes.* V. 279. Ταυτῷ γε πελέκῳ) Ita supra v. 160. & v. 164. Communis denique omnium Poetarum opinio, *Agamemnonem* securi vel bipenni cæsum, ita *Sophocles* Electr. v. 96. Μήτηρ δ' ἡ μιαιφόνος κοινολεχὴς Αἴγισθος ὅπως δρυὸς ὑλοτόμοι Σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει. Idem testatur *Æschylus* & *Seneca* in *Agamemnon.* V. 280. Καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ) κἠ βέβαια τἀ ἀπὸ σοῦ. Quare & τἀ πὸ priorem habet longam ob contractum. V. 291. Κἀκ δῆθ' ἀνθρείων) Humanum enim est, humanis casibus compati. *Sæpe etiam Mala Externa mentem vellicant sensu sui.* Ut vertit *Grotius.* V. 294. Ἔνεστι δ' οἰκτῷ &c.) Insignis locus, ut *Gaspar Stiblinus* observat adversus *Stoicorum* ἀπάθειαν. Hunc autem locum ita vertit *Grotius, Feritate sapiens procul abest: Miserescere Non usquequaque credit alienum: Solet Non absque damno sapere, qui nimium sapit.* Tertio pòst versu pro μὴ ἔῃ) *Canterus* scribendum putat ἐνεῖναι, ut in Margine notamus; non enim in Textum necessario admittendum duxi. *Josua Barnes.*

Ηλ. Γονέας ὑβρίζειν τὸς ἐμὸς οὐκ ἠξίω.
El. Parentes meos contumeliâ afficere non voluit.

Ορ. Καὶ πῶς γάμον τοιῶνδ' οὐχ ἥδη λαβών;
Or. At quomodo tales nuptias nactus non est lætatus?

Ηλ. Οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.
El. Non dominum ducit eum, qui me dedit ô hospes.

Ορ. Ξυνῆκ'· Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκλω.
Or. Intelligo. Oresti nè quando expendat pœnas.

Ηλ. Τοῦτ' αὐτὸ τορῶν, πρὸς ὃ κἀγὼ σώφρων ἔφυ.
El. Hoc ipsum metuens: præterea verò etiam modestus est.

Ορ. Φεῦ. Γενναῖον ἀνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δρασέον.
Or. Papæ. Generosum virum narras, & liberaliter tractandum.

Ηλ. Εἰ δή ποθ' ἥξει γ' εἰς δόμους, ὁ νῦν ἀπών.
El. Si modò tandem domum redeat, qui nunc abest.

Ορ. Μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἀνέγκατο;
Or. Mater verò, quæ te peperit, hæc sustinuit?

Ηλ. Γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', ὑπαίδων φίλαι.
El. Mulieres viris, ô hospes, haud liberis amicæ *sunt, iisque favent.*

Ορ. Τίν' δὲ σ' ἔνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε;
Or. Cujus rei causâ Ægisthus te hâc affecit contumeliâ?

Ηλ. Τεκεῖν με βέλετ' ἀσθενῆ, τοιῶνδε δύς.
El. Parere me voluit infirmos *liberos*, huic *viro me conjugem* dans.

Ορ. Ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
Or. Nè scilicet pareres filios *paternæ cædis* ultores?

Ηλ. Τοιαῦτ' ἐβούλευσ', ὧν ἐμοὶ δοίη δίκλω.
El. Talia cepit consilia, quorum utinam mihi pœnas luat.

Ορ. Οἶδεν δέ σ' ἥτις παρθένον μήτηρ πόσις;
Or. Novitne vir matris te esse virginem?

Ηλ. Οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρέμεθά νιν.
El. Haud novit: clàm *enim* ipso *rem* iltam premimus silentio.

Ορ. Αἴδ' ἔν φίλαι σοι τάδ' ἀκούσιν λόγυς;
Or. Istæ vero amicæ tibi hos sermones audiunt?

Ηλ. Ὥστε σέγειν γε τἀμὰ κἠ σ' ἔπη καλῶς.
El. Ut mea, & tua verba tegant fideliter.

Ορ. Τί δῆθ' Ὀρέστης, πρὸς τόδ' Ἄργος ἦν μόλῃ;
Or. Quid igitur *faceret* Orestes, si ad hoc Argos rediret?

Ηλ. Ἥκου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· ὑ γὰ νῷν ἀκμή.
El. Rogas hoc: absurdum dixisti: non enim nunc occasio.

Ορ. Ἑλοῦσ' ἢ δή πως φονέας ἂν κλύοι παῖς;
Or. Reversus autem quomodo interfectores occidat patris?

Ηλ. Τολμῶσ', ὡσ' ἐχθρῶν οἵ' ἐτολμήθη πατήρ.
El. Audens *ea*, quæ pater *meus* ab inimicorum audaciâ passus est.

Ορ. Ἦ κἀμὲ μετ' αὐτῆς μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
Or. An & cum ipso matrem auderes occidere?

Ηλ. Ταυτῷ γε πελέκῳ, τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
El. Hac ipsâ securi, quâ pater periit.

Ορ. Λέγω τάδ' αὐτῷ, κἠ βέβαια τἀπὸ σοῦ,
Or. Dicámne hæc ei, & certa quæ abs te *audio*?

Ηλ. Θάνοιμι, μήτρὸς αἷμ' ὅπως φάξασ' ἐμῆς.
El. Utinam moriar, ubi matris meæ sanguinem effudero.

Ορ. Φεῦ. Εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
Or. Papæ: Utinam Orestes prope *nos* adesset, hæc audiens.

Ηλ. Ἀλλ', ὦ ξέν', ὑ γνοίλω ἂν, εἰσιδοῦσά νιν.
El. At, ô hospes, non cognoscerem, ipsum intuens.

Ορ. Νέα γὰ, ὑδὲν δαῦμ', ἀπεζυγμένη νέου.
Or. Juvenis enim, non mirum, sejuncta es ab ipso juvene.

Ηλ. Εἷς ἂν μόνος νιν τῷ ἐμῷ γνοίη φίλων.
El. Unus solus meorum amicorum ipsum agnosceret.

Ορ. Ἆρ' ὄν λέγουσιν αὐτὸν ὀκλέψαι φόνῳ;
Or. Num *eum intelligis*, quem aiunt ipsum subduxisse cædi?

Ηλ. Παῖς γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
El. Patris pædagogus grandævus senex.

Ορ. Ὀκλάσαντων ὄς σος πατὴρ τυμβεῖ κυρεῖ;
Or. Pater verò tuus extinctus num sepulturæ compos factus est?

Ηλ. Ἐκύρσεν, ὡς ἔκυρσεν, ὀκληθεὶς δόμων.
El. Factus est compos, ut factus est, ejectus ædibus.

Ορ. Οἵ μοι τοῦ' οἷον εἶπας· "αἰσθησις γὰ ἔν
Or. Hei mihi *propter* hoc quod dixisti. "Sensus enim

" Καὶκ δῆθ' ἀνθρείων πημάτων δάκνει βροτές.
" Etiam externis ex malis homines mordicat.

Λέξον σ', ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
Dic verò, ut edoctus tuo fratri feram

Λόγοις ἀπρπεῖς, ἀλλ' ἀναλγήτως κλύειν·
Nuncios tristes *quidem*? sed *tamen* auditu necessarios.

" Ἔνεστι δ' οἰκτῷ, ἀμαθία μὴ ὑδαμοῦ
" Inest enim commiseratio, insscitia verò minimè

" Σοφοῖσιν ἀνδρῶν· ὑ γὰ ὑδ' ἀζήμιον,
" Sapientibus viris: nequaquam tamen *hoc est* expers damni,

" Γνώμην * μὴ ἔῃ) τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν. * *Cant.* ἐνεῖναι.
Mentem inesse sapientibus nimis sagacem.

Χο. Κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔχουσ' ψυχῆς ἔχω·
Ch. Et ego eodem, quo iste, animi desiderio teneor:

Πρόσω γὰ ἄστεως ὄσα, τἀν πόλει κακὰ
Cum enim sim procul ab urbe, quæ *sunt* in urbe, mala

Οὐκ

Οὐκ οἶδα, νυῦ ᾗ βέλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
Ηλ. Λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή. χρὴ ᾗ πρὸς φίλον λέγειν
Τύχας βαρείας ζῶς ἐμᾶς, κἀμοῦ πάρος.
Ἐπεὶ ᾗ κινῇς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,
Ἄγγελλ' Ὀρέστῃ τἀμὰ κἠκείνου κακά.
Πρῶτον μὲν οἷσιν ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
Πίνῳ θ' ὅσῳ βέβρυθ', ὑπὸ στέγαισί τε
Οἵαισι ναίω, βασιλικῆς ἐκ δωμάτων.
Αὐτὴ μὲ σκηνωθεῖσα κερκίσιν πέπλους,
Ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα, κἠ στερήσομαι.
Αὐτὴ ᾗ πηγὰς ποταμίους φορεμβῆν,
Ἀνέορτος ἱερῶν, κἠ χορῶν πτωμᾶν
Ἀναίνομαι γυναῖκας, ἔσα πάρθενος.
Ἀναίνομαι ᾗ Κάστορ', ᾧ, πρὶν εἰς θεοὺς
Ἐλθεῖν, ἐμὲ μνήσασθον, ἔσθ' ἐγγενῆ.
Μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
Θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' * ἕδραις Ἀσπίδες
Δμῳαὶ σατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζωσμέναι
Πόρπαισιν. Αἷμα δ' ἔπι παλαιὸν κτίνας στέγας
Μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
Εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί.
Καὶ σκῆπτρ', ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐσεστιλάτει,
Μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦ λαβών.
Ἀγαμέμνονος ᾗ τύμβος ἠτιμασμένος,
Οὐ πώποτ', ὦ χρὰς, οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
Ἔλαβε· πυρᾷ ᾗ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.

Non novi, nunc verò cupio & ego cognoscere.
El. Dicam, si fas sit: fas autem est apud amicum exponere
Meos graves casus, & patris mei.
Quoniam autem sermonem provocas, hospes, supplex oro te,
Nuncia Oresti mea, & ipsius mala.
Primum quidem quibus in vestibus pernoctem,
Quantisque sordibus graver, & sub tectis
Qualibus habitem ex regio sanguine *procreata*,
Ipsa quidem radiis elaborans peplos;
Vel nudum corpus habebo, & *vestibus* carebo.
Ipsa etiam flumineos fontes ferens,
Expers festorum, & sacrorum, & choris privata
Mulieres aversor, cùm virgo sim:
Aversor quoque Castorem, cui, priusquam ad deos
Translatus esset, me *parentes* despondebant, junctam sanguine.
Mater verò mea inter spolia Phrygia
Throno insidet: ad sellas verò Asiaticæ
Famulæ consistunt, quas captas abduxit meus pater,
Idæa pallia *gestantes*, aureis religatæ *constrictæ*
Fibulis. Sanguis verò patris adhuc in tectis
Ater putrescit, qui verò illum occidit,
In eosdem, quos pater, conscendens currus proruit:
Sceptráque, quibus imperabat Græcis,
Cæde-pollutis manibus exultat tenens.
Agamemnonis verò sepulchrum neglectum
Nusquam, nec libamina, neque ramum myrti
Accepit: rogus verò cultûs *omnis, ac splendoris est* expers.

* *Scal.* ἕδραις.

V. 310. Ἀνέορτος ἱερῶν, κἠ χορῶν πτωμᾶν Ἀναίνομαι γυναῖκας) De Pleonasmo τῆς ἀνέορτος ἱερῶν vide ad *Helen.* v. 531. ad ἄφιλος φίλων. Punctum autem post πτωμᾶν tollo, quia ᾗ inter ἀναίνομαι & γυναῖκας malè olim aderat. *Idem.* V. 312. Ἀναίνομαι ᾗ Κάστορ', ᾧ, πρὶν εἰς θεοὺς Ἐλθεῖν, ἐμὲ μνήσασθον) Ἀναίνομαι hoc in loco, ἐν δυστέρῳ ἔχω, *Aversor*, pro *Non opto*, sic μισῶ in Sacris Literis pro οὐκ ἀγαπῶ. De quâ re vide *Danielis Heinsii* Exercitationes Sacræ c. 13. Ἀναίνομαι autem si rectè à *Criticis* de recusatione circa Nuptias aut Concubitum sumi dicitur, rectissimè hoc in loco ab *Euripide* usurpatur: sed Nos eorum minutias nil moramur. Miror autem *Scaligerum* pro ᾗ, substituere velle ὦ, quasi hic Κάστορ' esset *Dualis* Numeri & poneretur Κάστορε, pro Διοσκόρε, *Castores* (nam & *Latinè* ita loquuntur) pro *Castorem* & *Pollucem*. Cùm apertè Poetæ sensus sit sic, Ἐγὼ μὲν ᾗ βασιλικῆ παρθένος οὖσα βασιλικῶς πανῶ διάγω, οὐδὲ τὸν Κάστορα, ᾧ πάλαι ἐμνηστεύθη, ἢ τοιοῦτόν τινα μοι ἄνδρα γένεσθαι ἐλπίζω, ἢ αὐτυχῶ γημαμένη. *Jos. Barnes.* V. 314. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν) *Phryges* erant optimi textores, unde Tapetes *Phrygii*, & *Phrygiæ* Texturæ notabiles præ reliquiis; quanquam autem & alia innumera omne genus spolia *Agamemnon* ex *Trojâ* reportâsse putatur, hoc in loco Φρύγια σκυλεύματα pro *Tapetibus* ponitur. *Phrygia* denique indumenta, quæ & infrà v. 317. Ἰδαῖα φάρη dicuntur, erant Polymita, multâ, arte elaborata & variis formis Bestiarumque & Avium, aliorumque Animalium figuris variegata & picta. Quales *Anazyrides* sive Feminalia Regum *Persicorum* & *Kandys*, & μισόλυκος χιτὼν, de quibus *Brissonius* multa, & Nos in Αὐλικοκατόπτρῳ sive *Esthera* nostrâ v. 778. Ποδηνέφεσον ᾗ χιτῶνα, μέσῳ δ' ἐνυφαίνετο λάικον, Ἕως, τὸ δὲ βασιλῆϊ μόνῳ ἔξεστι διδύσκειν. Ἀμφὶ τε χρυσείῳ σφῆλε ὑσφύϊ ζώσατο ζωνίῳ. Ἀλλὰ σφῆλε σκελέεσσιν Ἀναξυρίδας πολυπήμους, Τειπαῖας, ἐν ᾗσιν ᾗ κὴ ὀρνέα ποικίλλοντο, Εἶχε χρυσείοισιν ὀπασφυείοις ἀρεσσίας, Καὶ Κάνδυν καθύπερθ' ἀλιπόρφυρον, ἀγλαὸν εἶμα. *J. Barnes.* V. 315. Πρὸς δ' ἕδραις Ἀσπίδες) de Voce Ἀσπὶς vide ad *Ion.* v. 1356. *Scaliger* legit ἕδραις, haud incommodè, sed nullâ necessitate; πρὸς ἕδραις enim σατίζειν, est *à sellis esse*, hoc est eo munere fungi, quo *Reginis* suis *Asiaticæ* Virgines & Ancillæ solebant circa Thronum illarum stationes suas habere. Rectè itaque *Hesychius* ille Grammaticorum optimus, Σταθίζουσιν, φασὶν ἔχουσιν. Ita Regibus & eorum *Thronis* circum adstabant satellites; Vide quæ Nos in Scholiis ad *Esthera* prædicta v. 695. Καὶ μὲν θρόνων ἀμφὶ τέταν) Ἄνδρες ἀεὶ σιδηραῖς πλήκτραις ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Idem.* V. 316. Δμῳαὶ σατίζουσι) De voce σατίζουσι, vide superiori notâ. *Ibid.* Ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατὴρ) Hic iterum πέρθω de *Personis* dicitur, & *vinco*, vel *in servitutem* redigo, sonat. Sic *Rhes.* v. 459. Πέρσας Ἀχαιούς. Vide quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 700. *Idem.* V. 317. Ἰδαῖα φάρη) Ἰδαῖα, ἤγουν Φρύγια. *Ida* enim Mons *Phrygiæ* notissimus. De *Phrygiis* autem Vestimentis Nos supra ad v. 314. Et *Cælius Rhodiginus* Antiqu. Lection. l. 16. c. x. *Phrygia* Indumenta Mulieribus propria memorat. *J. Barnes.* V. 318. Πόρπαισιν) Vox πόρπη, à πείρω deducitur, sicut & πεῖρνη, & *Fibulum* sonat, unde πόρπαμα τὸ, & πόρπημα, sagum fibulatum, *Euripid.* Rhes. v. 442. Ξιὼ τοῖσδ' ἄϋπνος οἶδα τλὰς πορπήμασιν. Hinc *Hesych.* Πόρπαλλα (corrige πόρπαμα) χλάμυς. *Idem.* V. 324. Οὐ πώποτ', ὦ χρὰς, οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης) Χοὰς legendum contractim, μονοσυλλάβως. *Ibid.* Κλῶνα μυρσίνης) *Myrtus* arbor Mortuis Sacra, de qua re *Cælius Rhodiginus* Antiq. Lection. l. 27. c. 26. *Thebis* receptum, ut *Iolæa* vincentes *Myrto* coronarentur; quòd ea credatur Corolla ad Mortuos spectare. Prætereà *Petrus Victorius* in hunc locum hæc habet, *Variar. Lection.* l. 16. c. 2. Ramulos *Myrtûs* Græcos consuêsse Bustis imponere, cùm quasi inferias facerent, atque ita solitos etiam Mortuos decorare, indicio *Euripidis* intelligitur. Qui in *Electrâ* ita inducit Virginem hanc ipsam de eâ re querentem, cùm acerbitatem inimicorum accusaret, qui nè Mortuo quidem *Agamemnoni* paterentur debitos honores haberi, Manesque ejus ex more factis placari. Ἀγαμέμνονος ᾗ τύμβος ἠτιμασμένος Οὐ πώποτ' ὦ χρὰς, οὐδὲ κλῶνα Μυρσίνης Ἔλαβε· πυρᾷ ᾗ χέρσος ἀγλαϊσμάτων. Sed etiam pòst in eâdem Fabulâ Senex, qui aluerat *Agamemnonem*, in Sermone *Electræ* ostendit se, cùm vocatus ad eam accederet, aliquantum de viâ deflexisse, atque sepulchrum Patris ipsius invisisse; nactumque illic, quam optabat, solitudinem, ei vinum libâsse, sepulchrumque ejus *Myrto* impositâ ornâsse. Verba Tragici Poetæ hæc sunt v. 509. Ἦλθον γὰρ αὐτῆς πρὸς τάφον, πάρεργ' ὀδῷ, Καὶ περισκοπῶν ἔκλαυσ' ἐρημίας τυχὼν, Σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν, ὃν φέρω ξένοις, Ἔσπεισα· τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα Μυρσίνας. Hæc ille. V. 325. Πυρᾷ ᾗ χέρσος ἀγλαϊσμάτων) χέρσος propriè est *Adjectivum*, ut hic, & sonat idem, quod ἔρημος, χερεύσας, ἐνδεὴς, ἄκαρπος, ἀνήνεμος. *Sophocles* Χέρσους παῖδας vocat Virgines illocatas

illocatas & innuptas, *Oedip. Tyran.* v. 1501. Χέρσας φθαρεῖσαι καὶ ἄμοιρος ὑμᾶς χρεών. Hinc terra inculta χέρσος dicitur, ſubaudito γῆ. Quare χέρσος, hoc in loco eſt idem ἄμοιρος, ut ſit πρὸς ἄμοιρος τῆδ' ἀγλαϊσμάτων, hoc eſt Inferiarum, quæ in Mortuorum honorem fieri ſolebant. *Joſua Barnes.*

V. 326. Μέθη δὲ βρεχθεὶς ---ἐνδρώσκει πάφῳ) Inſolentiam *Ægiſthi* exaggerat *Electra*, ut *Oreſtes* ad vindictam provocetur. Huc refert illud *Anthologiæ*, Νεκρῶ σῶμα λέοντος ὑπεδρώσκουσι λαγωοί. *Idem.* V. 328. Πέπλοις τε λευκῷ) Eſt Pleonaſmus, nam λευκὸν per ſe tantum ſonat, quantum πέπλοις λευκὸν, eſt autem elegans in Exaggerationibus hujuſmodi Figuræ iſtius uſus: ſummæ autem & hoc inſolentiæ & in Mortuum pervicaciſſimi odii, ſepulchrum Lapidibus impetere. *Idem.* V. 335. Κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες) De More Caput in Luctibus radendi vide ſuprà ad v. 241. *Ibid.* Ὅ, τ' ἐκείνου τεκών·) ᾗ ὁ "πατὴρ Ὀρέστης. Obſervandum hoc loco, inquit *Æmilius Portus*, τὸ τεκὼν *Participium* cum *Genitivo* poſitum, pro τοκεύς, vel πατὴρ, eodem modo, quo *Homero* dicitur, πόξων εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων. V. 349. Τί φασὶν; ἀνὴρ ὄδε, ᾗ λεύσσει φάος &c.) Ita ad hunc locum *Petrus Victorius* Variar. Lection. l. 2. c. 19. *Virgilius* his verbis induxit *Andromachen* interrogantem *Æneam* repente viſum, quærentémque, quæ & ipſa ſcire cupiebat, magni animi Mulier, nec dum tot adverſis rebus fracta, & grata eſſe ſciebat illi; unde quærebat, *Æn.* l. 3. v. 339. *Quid Puer Aſcanius? ſuperátne & veſcitur aurâ?* Eodem autem modo induxit *Euripides* Colonum interrogantem *Electram* uxorem in Fabulâ, cui ipſa nomen dedit, ut videatur Epicus *Latinus* Poeta è Tragico *Græco* hunc locum tranſtuliſſe. Cùm nam ab opere rediens ille inveniſſet domi cum uxore loquentes adoleſcentes duos, ac percunctatus eſſet, quinam illi forent, accepiſſetque ab *Oreſte* miſſos ſtatim inquit, τί φασίν; ἀνὴρ ὄδε, ᾗ λεύσσει φάος. Valet autem apud *Latinum* Poetam *ſuperat*, quod apud *Græcum* ἔστι· id enim primùm interrogari debuit; neque enim mirum fuiſſet utrumque tantis malis oppreſſum vitam finiſſe. Quod verò additur ab utroque, eſt tanquam Declaratio ejus, quod uno tantùm verbo, ac nimis concisè dixerat. A conſequentibus igitur ambo vitam ſignificârunt: Nam qui vivunt luce fruuntur & quaſi veſcuntur. Præterea quòd *Virgilius* adjunxit, *Ecquænam Puero eſt amiſſæ cura Parentis? Ecquid in antiquam Virtutem animoſque viriles Et Pater Æneas & Avunculus excitat Hector?* Poſterioris interrogationis Agricolæ illius Imitatio eſſe videtur, cùm ait, Ἦ καί τι παλεῖς, σῶν τε μέμνησ' κακῶν; Ut falſa prorſus explodendáque videatur Sententia eorum, qui in *Latino* carmine *Parentis* valere putârunt *Patriæ*. Nam ſimiles etiam hi loci valdè inter ſe ſunt; quòd ambæ hæ Perſonæ; quæ interrogant, commotæ animo ſunt, re novâ atque inexpectatâ perturbatæ: Quare convenit ipſis mirificè vehemens hæc acriſque interrogatio. *Ita ille.* V. 350. Ἔστιν λόγῳ γᾶν) Hic ἔστιν pro ζῇ iterum ponitur, vide quæ Nos ad *Hippol.* v. 357. Et ad Notam ſuperiorem. V. 351. Ἦ καί τι παλεῖς, σῶν τε μέμνησ' κακῶν;) Hunc locum à *Petro Victorio* obſervatum habes ad v. 349. V. 352. Ἐν ἐλπίσιν ταῦτ') Hæc ſunt, quæ de illo ſperamus; Inter ſpes meas reponuntur, *Oreſtem* & Patris ſui & meorum infortuniorum memorem, & ſuarum injuriarum, quibus mox remedium quoddam aut ſolatium adhibiturus eſt. *Ibid.* Ἀδεννὴς φεύγων ἀνὴρ) Vide ſimilem locum ſupra ad v. 236. *Joſua Barnes.* V. 359. Οἵ' ἐμὸς κεύθει δόμος) Similis *Theocriti* locus, Idyll. 22. v. 222. Ὡς ἐμὸς οἶκος ἔνδεχει, Τοῖα φέρω. In hoc autem Colono, Poeta noſter graphicè deſcribit ſinceritatem & Hoſpitalem animum eorum, *quibus res auguſta Domi, ſed Mens verè Aurea.* Quem ideò poſteà v. 364. & deinceps *Oreſtes* egregiè laudibus mactat, cùm Animum illius lætiori fortunâ dignum deprehendit. *Joſua Barnes.*

Μέθη ὅ βρεχθεὶς τἀμὸς μητρὸς πόσις — Ebrietate verò rigatus, *vinóq; madens* meæ matris maritus
* Ὁ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, ἐνδρώσκῃ τάφῳ, — Inclytus ille, ut aiunt, inſultat ſepulchro,
Πέτροις τε λεύει μνῆμα λαΐνου πατρὸς, — Saxiſque pulſat lapideum monumentum patris:
Καὶ τοῦτο τολμᾷ τἀπ' ἐμοῦ εἰς ἡμᾶς λέγειν. — Atque hoc audet in nos verbum dicere:
Πῶ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς — Ubi filius Oreſtes? annon tibi tumulum egregiè
Παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται. — Præſens defendit? Hoc modo abſens *frater* contumeliâ afficitur.
Ἀλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε. — Quare, ô hoſpes, te ſupplex oro, hæc *fratri meo* renuncia.
Πολλοὶ δ' ὑπέλλυσιν· ἑρμῶνδς δ' ἐγὼ, — Multi enim hæc mandant, (quorum interpres ego)
Αἱ χῆρες, ἡ γλῶσσ', ἡ παλαίπωρός τε φρήν, — Manus imprimis, lingua, miſeráque mens,
Κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες, ὅ,τ' ἐκείνου τεκών. — Caputque meum raſum, & illius parens.
Αἰσχρὸν γὰρ, εἰ πατὴρ μὲ ὀξέως ἔλε Φρύγας, — Turpe enim *fuerit*, ſi pater quidem deleverit Phrygas,
Ὁ δ' ἀνδρ' ἕν', εἷς ὢν, ὑ δωμήσεται κτανών, — Ipſe verò unicum virum, unus exiſtens, non poſſit interficere,
Νέος πεφυκὼς, κἀξ ἀμείνονος πατρός· — Cùm juvenis ſit, & ex meliore patre *natus.*
Χο. Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν, — *Ch.* Atqui video iſtum, tuum dico maritum,
Λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμημένον. — Defunctum *diei* labore, domum properare.
Αυ. Ἔα· πίνας τέσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους; — *Col.* Hem. Quosnam hos in foribus conſpicor hoſpites?
Τίνος δ' ἕκατι πάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας — Cujus verò *rei* causâ ad has agreſtes *ædium* fores
Προσῆλθον; ἢ μυ δεόμενοι; "γυναικί τοι — Acceſſerunt? an meâ operâ indigentes? "Mulieri enim
"Αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεηνιῶν. — "Turpe *eſt*, *ad fores* ſtare cum juvenibus.
Ηλ. Ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοί. — *El.* O chariſſime, in ſuſpicionem nè mihi, *i.e. de me*, venias,
Τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι — Verum autem ſermonem *inter nos habitum*, ſcies. Hi enim hoſpites
Ἥκουσ' Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων. — Veniunt ad me Oreſtis nuncii mandatorum.
Ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγνωτε τοῖς ἐρημίοις. — Sed, ô hoſpites, date veniam *verbis ab iſto* dictis.
Αυ. Τί φασιν; ἀνὴρ ὄδε, ᾗ λεύσσει φάος; — *Col.* Quid aiunt? virne eſt, & lucem aſpicit? *viviſne Oreſtes?*
Ηλ. Ἔστιν λόγῳ γᾶν· φασι δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. — *El.* Vivit *ex horâ* quidè ſermone: dicùt enì non incredibilia mihi.
Αυ. Ἦ καί τι παλεῖς, σῶν τε μέμνηται κακῶν; — *Col.* Numquid etiam patris, & tuorum malorum meminit?
Ηλ. Ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀδεννὴς φεύγων ἀνήρ. — *El.* In ſpe *verſantur* iſta: ſed infirmus *eſt* vir exulans.
Αυ. Ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγγελοῦντες λόγον; — *Col.* Quem autem ſermonem Oreſtis *huc* nunciaturi venerunt?
Ηλ. Σκοπιὰς ἔπεμψε τέσδε πρὸς ἐμοῦ κακῶν. — *El.* Exploratores hos miſit meorum malorum.
Αυ. Οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δ' οὐ σύ πω λέγεις; — *Col.* Ergo partim quidem aſpiciunt, partim verò tu ipſa narras.
Ηλ. Ἴασιν· ὐδὲν πρόσδ' ἔχουσιν ὀνδεές. — *El.* Noverunt, nihil hâc quidem in parte laborant.
Αυ. Οὐκοῦν πάλαι χρὴ τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας. — *Col.* Ergo jampridem ipſis portas apertas eſſe oportuit.
Χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων — Ite in ædes: pro lætis enim nunciis
Ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος. — Munera hoſpitalia accipietis, qualia mea occultat domus.

Αἴρεσθ', ὀπαδοί, πλὴν ἔσω τοὐχὴ δόμων ·
Καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλῳ φίλοι
Μολόντες ἀνδρός · κ' γὰρ εἰ πένης ἔφυ,
Οὔ τοι τόν' ἦθος * δυσγενὲς παρέξομαι. *al. δυσμενές.
Ορ. Πρὸς θεῶν ὅδ' ἀνὴρ, ὃς σωεκκλέπτει γάμους
Τὰς σὰς, Ὀρέστῃ δ' καταχαλκεύειν θέλων;
Ηλ. Οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τ' ἀθλίας.
Ορ. Φεῦ. Οὐκ ἐς' ἀκριβὲς ὄντ' εἰς εὐανδρίαν ·
" Ἔχουσι γὰρ παρασμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
" Ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
" Τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' οὐ κακοῦ τέκνα ·
" * Λιμόντ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίοις φρονήμασι, * Scal. λοιμόν.
" Γνώμῃ τε μεγάλῃ ἐν πένητι σώματι.
Πῶς οὖν τις αὐτὰ χαλκὸν ὀρθῶς κρινεῖ;
Πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἆρα χρήσεται κριτῇ.
Ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; " Ἀλλ' ἔχει νόσον
" Πενία · διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
Ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθῃ; τίς ὃ πρὸς λόγχην βλέπων
Μάρτυς γένοιτ' ἄν, ὅστις ἔξιν ὠφελοῦς;
Κρεῖσσον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ, ἔτ' ὢν Ἀργείοις μέγας,
Οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
Ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὤν, ἄριστος εὑρέθη.
" Οὐ μὴ φρονήσετ', οἱ κενῶν δοξασμάτων
" Πλήρεις πλανᾶσθε; τῇδ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
" Κρινεῖτε, καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς συγγενεῖς;
" Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ,
" Καὶ δώματ' · αἱ δ' σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν,
" Ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν. ὑδὲ γὰρ δορὶ,
" Μᾶλλον βραχίων ἀναρὸς ἀδενοῦς μένει ·
Ἐν τῇ φύσει δ' τοῦτο, κἀν εὐψυχίᾳ.
Ἀλλ', ἄξιος γὰρ ὤν, τε πρὸν, ὅ, τ' ὢ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὕπαρ ὕνεχ' ἥκομεν,
Δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις · χρὴ δ' χρεών,

Ferte, ô ministri, intrà horum vala:
Et *vos* nihil contradicite, quia à charo chari
Venitis viro. Quamvis enim pauper sim,
Non tamen animum degenerem *vobis* exhibebo.
Or. Per deos quæso, hicne vir *est*, qui una nuptias celat
Tuas, Orestem probro afficere non volens?
El. Hic vocatur maritus meus miseræ.
Or. Papæ. Nullū est certū *argum.* ad virorū generositatē *dignoscend.*
" Mortalium enim ingenia *magnam* confusionem habent.
" Jam enim vidi virum generosi patris *filium*,
" Qui nihil erat, & *contra* vidi bonos lib. ex malis *procreatos*;
" Famemque in hominis opulenti spiritu,
" Animumque magnum in paupere corpore.
" Quomodo igitur quis hæc discernens rectè judicet?
Opibúsne? malo sanè utetur judice.
Aut iis qui nihil possident? sed habet vitium
Paupertas: " docet enim virum ob egestatem mala.
" An ad arma veniam? quis verò lanceam *militis* aspiciens
Testis esse queat, quisnam sit strenuus?
Optimum *igitur est* hæc temere neglecta relinquere.
Hic enim vir, neque inter Argivos magnus,
Neque etiam opinione, *specie*, *ac splendore* domûs inflatus,
Cùmq; sit inter plebeios *ipse plebeius, tamen* optimus est invētus.
" An non sapietis, qui *vanarum* opinionum
" Pleni erratis? Nec ex consuetudine mortales
" Judicabitis, & ex moribus nobiles?
" Tales enim *viri* civitates administrant bene,
" Et domos. at carnes vacuæ mentis, *& rationis expertes*,
" Statuæ fori sunt. neque enim *in* prælio
" Robustum brachium potiùs quàm imbecillum manet:
" Hoc enim in ipsâ naturâ *situm est*, & in animi præsentiâ.
Quare (dignus enim *est* & præsens, & absens
Agamemnonis filius, cujus gratiâ venimus)
Accipiamus ædium diversoria: Ire oportet

V. 360. Αἴρεσθ', ὀπαδοί, πλὴν ἔσω τοὐχὴ δόμων) Ὦ ὑμεῖς ὀπαδοί, αἴρεσθε τῶνδε ἀνδρῶν τὰ τοὐχὴ καὶ σκεύη ἔσω δόμων · καὶ ὑμεῖς, οἱ ξένοι, μηδὲν ἐμοὶ ἀντείπητε προσδεχόμενοι φιλοφρόνως ὑπὸ φίλου ἀνδρός. Τοὐχὴ itaque Modernis τὰλδον sonat, i. e. *Tuldum*; de quâ Voce *Cujac. Meursius* & *Rigaltius* in Glossariis. *Anglicè*, a Port-Manteau. *Jos. Barnes.* V. 363. Δυσγενὲς) Olim δυσμενὲς, quod *Canterus* & *Scaliger* δυσχεῖς legendum monuerunt, & sanè longè hæc Lectio *Antithesi* commodior videtur; quare in Textum admisimus, aliam Lectionem in Marginem rejicientes. *Jos. Barnes.* V. 366. Πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας) *Possessiva Genitivos* post se recipiunt, cujusvis *Adjectivi*, qui, ad *Genitivum Primitivi* in *Possessivo* incluſi referuntur, ut *Nostros vidisti fientis ocellos*, & *Horat.*—*scripta Cùm mea nemo legat vulgò recitare timentis.* Sic in hoc loco, πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας, subaudi ἐμῆ, Pronominis *Primitivi*. V. 367. Φεῦ. Οὐκ ἐς' ἀκριβὲς) De φεῦ extra Versum numerando plus semel monuimus. Vid. ad *Herc. Fur.* 1089. & *Hecub.* v. 1116. &c. Hunc locum, à versu *nempè* hoc ipso ad v. 309. Incluſivè, egregiè vertit *Hugo Grotius* in Excerptis. V. 369. Τὸ μηδὲν ὄντα) De hâc phrasi vide ad *Ion.* 594. V. 371. Λιμόντ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίοις φρονήμασι) *Grotius* vertit, *Alioſque Dites Mentis in Penuriâ.* Nec infacetè Poeta *Homini* rebus hujus ſeculi abundanti Mentis Indigentiam objicit. At *Joſephus Scaliger* acutiùs penetrans putat Λοιμὸν hìc legi debere. Certè Λοιμὸς, quæ Vox alioqui Peſtem ſonat, etiam Improbum Hominem denotat: ita Noſtræ Literæ *Pſalm.* 1. v. 1. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη. καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Et *Actor.* c. 24. v. 5. Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν &c. Hinc *Heſychius*, Λοιμὸς, φθοροποιὸν, ἢ ἁμαρτωλὸν, παρὰ τῷ νόμῳ ἐμπαικτὴς, aptè ad locum ex *Pſalmis* ſuprà citatum reſpiciens. *Joſua Barnes.* V. 372. Γνώμῃ τε μεγάλῃ ἐν πένητι σώματι) Hunc Verſum videtur *Virgilius* adumbrâſſe in ſuis Apibus deſcribendis, imò ſi *angusto* pro *paupere* ſumas, expreſſiſſe, *Ingentes animos angusto in Corpore verſant*; quem Verſum Nos ad *Pygmæos* alicubi retulimus. *Joſua Barnes.* V. 376. Διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν·) Ita levitèr mutatâ literâ pro γ', ſcripſi δ' inter διδάσκει & ἄνδρα. Hic enim Senſus & Ordo verborum, Ἀλλ' ἔχει νόσον Πενία · διδάσκει δὲ τὸν ἄνδρα, ὃν πρὸς ἐσέρχεται, πρὸς φαυλότητα, καὶ τὸ κακὸν τῇ χρείᾳ ἀναγκαδίνται. *Joſua Barnes.* V. 378. Ὅστις ἔξιν ὠφελοῦς;) Ita pro ἀγαθὸς, quod priùs obtinuit, ſcribo, ob Verſum, & quia *Emphaſis* quædam ita poſtulat: Præterea *Scaliger* mecum ſtat. *Idem.* V. 382. Ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὤν) Ἐν τῷ δήμῳ · οἱ πολλοὶ, Vulgus. V. 383. Οὐ μὴ φρονήσετ', οἱ κενῶν δοξασμάτων Πλήρεις πλανᾶσθε) Οὐ μὴ φρονήσητε, καλῶς καὶ ὀρθῶς διλογόπη. Μᾶν ὑ πυτώτεροι γνώσεσθε; Ita locum vertit *Grotius*, *Opinioni credulum vanæ Genus*, *Nunquamne poſito errore diſcetis Viros Vitâ æſtimare*, *Nobilésque ex Moribus?* &c. *Idem.* V. 387. Αἱ δ' σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν Ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν) Pulcherrimè dictum in eos, qui externam quandam Dignitatis ſpeciem præ ſe ferentes, animos habent ſtupidos, ac humilibus curis occupatos, quique ſunt, ut Poetæ verbis utar, ἑτώσιον ἄχθος ἀρούρης, & tamen Honores in Republicâ gerunt; cum neque Conſilio, neque Vitæ Moderatione, vel ſibi vel aliis utiles eſſe poſſint. Hos rectè dixeris, *Carnes mente & ratione vacuas*, *ac Fori ſtatuas*; cùm benè oculis & aſpectui blandiuntur, at nihil præterea valent. Ex *Gaſparis Stiblini* notis. V. 391. Ἀλλ', ἄξιος γὰρ ὤν, τε πρὸν, ὅ, τ' ὢ παρὼν) Ænigmatiè loquitur *Oreſtes*, de ſeipſo, qui cùm reverà præſens eſſet, abſens putabatur, utpote qui Nuntius *Oreſtæ* habitus eſt, ipſe *Oreſtes* exiſtens. *Joſua Barnes.*

Δμῶες, δόμων πρῶθ' ἐντός. " ὡς ἐμοὶ πένης
" Εἴη προθυμος πλουσίᾳ μᾶλλον ξένος. 395
Αἰνῶ μὲν ἔγωγε τῆδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων·
Ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός μέ σοι
Εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχὼν δόμους.
Ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· " Λοξίᾳ γὰρ ἔμπεδοι
" Χρησμοὶ, βροτῶν ὃ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ. 400
Χο. Νῦν, ἢ πάροιθεν, μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾷ
Θερμαινόμεθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
Μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη, σαφῆ καλῶς.
Ηλ. Ὦ πλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
Τί τῆσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτῆς ξένους; 405
Αυ. Τί δ'; εἰσὶν εἰσὶν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
Οὐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, στέρξουσ' ὅμως;
Ηλ. Ἐπεί νυν ἐξήμβρτες, ἐν σμικροῖσιν ὢν,
Ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῆς φίλου παιδός·
Ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν Ἀργείας ὅρους 410
Τέμνοντα γαίας, Σπαρτιάτιδός τε γῆς,
Ποίμνας ὁμιλεῖ, πόλεως ἐκβεβλημένος·
Κέλευε δ' αὐτὸν, εἰς δόμους ἀφιγμένον,
Ἐλθεῖν· ξένων τ' εἰς δαῖτα προσῶαι τινά.
Ἡδήσεταί τοι, καὶ προσδόξεται θεοῖς, 415
Ζῶντ' εἰσιδοῦσα παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.
Οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
Λάβοιμεν ἄν τι· σμικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
Εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ πάλαι' ἀΐδιον ἔτι.
Αυ. Ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τῆσδ' ἀπαγγελῶ λόγους 420
Γέροντι· χώρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος,
Καὶ τἄνδον ἑτοίμαζε. " πολλά τοι γυνὴ
" Χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαπὶ προσφορήματος.
" Ἔστιν δὲ καὶ τοιαῦτα τἀν δόμοις ἔτι,
Ὥστ' ἔν γ' ἐπ' ἦμαρ τῆσδε πλησθῆναι βορᾶς. 425
" Ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν * γνώμη πέσοι, * Stob. γνώμης πέσω.
" Σκοπῶ τὰ χρήματ', ὡς ἔχει μέγα σθένος,
" Ξένοις τε δοῦναι, σώματ' εἰς νόσον πεσὸν
" Δαπάναισι σῶσαι. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
" Εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
" Ὁ πλούσιός γε, κ' φ πένης, ἴσον φέρει.

Famuli, intra has domos. " quia mihi pauper
" Hospes fuerit alacrior divite, *nos alacrius excipiet, quam dives.*
Laudo igitur hujus viri oblatum hospitium:
Maliem tamen, si frater me tuus
In ædes felices *ipse* felix duxisset.
Fortasse autem venerit. " Apollinis enim rata *sunt*
" Oracula, mortalium verò divinationem valere fino.
Ch. Nunc quàm antehac magis, ô Electra, gaudio
Incaluimus corde; fortasse enim
Ægrè progrediens fortuna, consistet præclarè.
El. O miser, cum nôris tuarum ædium penuriam,
Cur istos excepisti majores te hospites?
Col. Quid, etiam si sunt, ut videntur, nobiles?
Annon inter tenues, & inter non *tenues* acquiescent æquè?
El. Quando nunc peccâsti, homo exiltens tenuis,
Abi ad veterem alumnum mei chari patris
Qui ad amnem Tanum, Argivæ fines
Secantem terræ, & Spartani soli,
Ejectus civitate, greges sequitur, ac *pascit*:
Jube autē ipsum (cum isti *hospites in nostras* ædes advenerint)
Ire, hospitumque ad convivium parare *cibos* aliquos.
Gaudebit sanè, & supplicabit diis,
Ubi vivum audierit juvenem, quem olim servavit.
Non enim ex paternis ædibus aut matre
Accipiemus quidquam: imò verò nunciaremus tristia,
Si vivere Orestem adhuc misera illa intelligeret.
Col. Ergo, quoniam *hoc* placet tibi, hæc nunciabo verba
Seni: *tu* verò eas in ædes quàm celerrimè,
Resque domesticas para: " Multa enim mulier,
" Si velit, inveniet ad convivium fercula.
Tantum autem adhuc nobis est domi,
Ut unum saltem in diem hospe reple re possit cibo.
" Cum autem in hujusmodi *rebus* cogitatio inciderit,
" Considero pecunias, quàm magnam habeant potentiam,
" Ut & hospitibus dare possimus, corpúsq; q. in morbum incid.
" Sumptibus servare: ad quotidianum v. *vel ad unius diei* victum
" Parum refert: omnis enim vir satiatus,
" Et dives, & pauper, tantundem fert.

Δμῶες, δόμων πρῶθ' ἐντός. Gaſtar Stiblinus hunc locum notavit. V. 413. *Κέλευε δ' αὐτὸν, εἰς δόμους ἀφιγμένον, Ἐλθεῖν)* Cùm *τόνδ'* olim inter *αὐτὸν* & *εἰς* malè interſerebatur, illud cum *Scaligero* fortiter rejecimus. *Canterus* hâc in parte minùs felicitèr legebat, *Κέλευε δ' αὐτὸν τῶνδε δόμους ἀφιγμένον*, nullâ Verſûs, nec, ut puto, Senſûs curâ habitâ. *Æmilius Portus* nugatur. *J. Barnes.* V. 426. *Ἐν τοῖς τοιούτοις)* Syllaba prima in *τοιούτοις* eſt Communis; de quâ re vide quæ Nos cumulavimus ad *Hecub.* v. 1108. V. 427. *Σκοπῶ τὰ χρήματ', ὡς ἔχει μέγα σθένος)* Locus Communis valde inſignis & memorabilis de uſu Pecuniæ. *Demoſthenes* l. 1. *Olynth.* *Δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ὅτι χρειῶδες ἢ δεόντων.* Nec enim Opes ſunt tantùm, ut *Ovidius* vocat, *irritamenta Malorum*, ſed & *Virtutum* inſtrumenta; ſiquis iis rectè utatur, in Dei, Eccleſiæ & Literarum honorem & incrementum, in Publicum denique Commodum & Pauperum benéque Merentium emolumentum. Nec enim aliud & ipſæ ſunt, quàm Dei Dona, de quibus *Homerus*, *Οὗτοι ὑποδλὴ' ὅτι θεῶν ἐειδέα δῶρα.* Vide *Phœniſſ.* v. 442. *Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι πιστότατα*, & *Scholiaſten* in locum. Hunc igitur locum *Hugo Grotius* ita vertit, *Johann. Stobæi* Florileg. c. 91. cui Titulus, *Ἔπαινος πλούτου*, *Hæc cuncta cùm Rationis ad normam puto, Tum quanta Vis ſit cogito Pecuniæ; Ut Des Amicis; Corpus ut Morbis grave Sumptu reficias. Nam quod ad* Victum attinet, *Nil pænè refert: Quippe ſatiati cibo Ditéſque Pauperéſque tantundem ferunt.* Notandum verò obiter, apud *Stobæum* legi in Verſu præcedenti pro *γνώμη πέσοι*, quod ad Marginem notavimus, *γνώμης πέσω*. Noſtra tamen Lectio melior, quia in alterâ oportet *τῦτο* vel aliud ſimile ſubaudiri, certè *γνώμης* ab *ἡνίκα* regi hic non poteſt. Senſus enim & ordo verborum hic, *Ἡνίκα δ' ἂν γνώμη μοι πέσοι ἐν τοῖς τοιούτοις, ὅταν λογίσωμαι, ἢ πράσσωμεν, ὡς ξενοδοχεῖν, καὶ φιλοξενεῖσθαι, τότε ὁρῶ μοι τὰ χρήματα μέγα δυνάμενα. Ἐς δὲ τὰ λοιπὰ οὐδὲν ὠφέλιμά ἐστιν.* *Joſua Barnes.*

ΕΠΩΙ-

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Κλειναὶ νᾶες, αἳ ποτ' ἔμβατε Τρωΐαν
2 Τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς,
3 Πέμπουσαι χορὸς μετὰ Νηρηίδων·
4 Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
5 Πρῴραις κυδιμεδόλοι-
6 σιν εἰλισσόμενος,
7 Πορδόνων τὸν τᾶς Θέτιδος
8 Κῶφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ,
9 Σιμὸν Ἀγαμέμνονι, Τρωΐας
10 Ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Νηρῆδες δ' Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπῶσαι,
2 Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
3 Μόχθους ἀσπιδας ἔφερον τευχέων,
4 Ἀνά τε Πήλιον, ἀνά τε πρυμνᾶς
5 Ὄσσας ἱερὰς νάπας,
6 Νυμφαίας σκοπιάς,
7 * Κόραν ματεύσας· ἔνθα πατὴρ
8 Ἱππόζας πρέφεν Ἑλλάδι φῶς,
9 Θέτιδος ἐνάλιον γόνον,
10 Ταχύποδον πόδ' Ἀτρείδαις.

Στροφὴ β'.

1 Ἰλιόθεν δ' ἔκλυον πνοὰς ἐν
2 Λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβώτος,
3 Τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
4 Κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
5 Τοιάδε σήματα,
6 Δείματα Φρύγια, πεπτάχθαι·
7 Περιδρόμῳ μὲ ἵππου ἕδρᾳ,
8 Περσέα λαιμοτόμον ὑπὲρ ἁλὸς
9 Ποσσὶν οἷσι πεδίλοι-

EPODICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O inclytæ naves, quæ olim Trojam appulistis
2 Innumeris remis,
3 Ducendo choros cum Nerei puellis,
4 Ubi tibiæ-amans Delphinus exultabat
5 Proris cæruleis
6 Circumvolutus,
7 Deducens Thetidis *filium*
8 Levem saltu pedum Achillem,
9 Cum Agamemnone, Trojæ
10 Ad Simo entias ripas.

Antistrophe 1.

1 Nereides verò Euboicis ripis relictis,
2 Vulcani aureis *ab* incudibus,
3 Labores scutatos armorum, *i.e. scutum elaboratum* ferebant,
4 Per Pelium, pérque ultimos
5 Ossæ sacros saltus,
6 Nympharum speculas,
Vet. κόρας μάτευσ'. an κόρας μαλεύσει, i. e. oculis?
7 Nymphæ quærunt: ubi pater *Peleus*
8 Eques educavit Græciæ lumen,
9 Thetidis marinam sobolem,
10 Velocem pedibus, auxiliatorem Atridis.

Strophe 2.

1 Ex quodam autem audivi, qui ab Ilio *reversus* in
2 Portus Nauplios venerat,
3 Tui, ô Thetidis fili,
4 Nobilis scuti in orbe
5 Hujusmodi signa,
6 Terrores Phrygios, sculpta esse:
7 In umbonis quidem ambitu
8 Perseum jugulatorem supra mare *volantem*
9 Alatis talariis

V. 432. Κλειναὶ νᾶες) Mille Naves alloquitur *Chorus* per *Apostrophen*, quibuscum *Græci* & *Agamemnon* ad *Trojam* venerunt, ut notavimus ad hujus Fabulæ v. 2. V. 433. Τοῖς ἀμετρήτοις ἐρεσσωῖς) Ἀμετρήτοις, ἤγουν ἀναριθμήτοις· χιλίων γὰρ ἕως τῶν νεῶν πολὺ πλείω ἐρετμὰ εἶναι ἐχελῦ. Τῶν γὰρ αἱ μὲν εἰκοσήρεσμοι, αἱ δὲ πεντηκόντορροι, ἔτι δὲ καὶ πεντηκόντοροι ὑκ ὀλίγαι ἦσαν. Ὅθεν ἀσαφὴς ὁ ἀριθμὸς ἦν ἐρετμῶν, εἴτε ἦν νεῶν σαφέσα[Θ]. Ἀμέτρητ[Θ] δὲ καὶ ἀναρίθμητ[Θ] ἐνταῦθα, ὐχ ὁ παντὸς ἀριθμοῦ ὑπερέχων, ἀλλ' ὃ ἀριθμὸς ὐκ ἔγνωσαι. *J. Barnes.* V. 434. Πέμπουσαι χορὸς μετὰ Νηρηίδων) Πέμπουσαι χορὸς ἦγον ναυσταθμήσαι, ἄλλοντα δὲ καὶ χορεύοντί πως κῦμα τὰ αἱ νῆες· ὑποπίπτουσι δὲ, μετὰ Νηρηίδων, ὅτι αὐτῇ ὁ Πάν[Θ]. *Idem.* V. 435. Ἵν' ὁ φίλαυλ[Θ] ἔπαλλε Δελφὶς) *Delphis* dicitur φίλαυλ[Θ], ob Amorem Musicæ, quo hic Piscis ardere præ cæteris putatur. Quod *Aul. Gellius* l. 16. c. 19. *Arionis* exemplo ostendit. Quæ sive Historia sive Fabula, suavissimè *Græco* Carmine luditur, in Libro *Lipsiæ* impresso Anno 1588. De quo Nos ad *Medææ* principium. *Lucianus* in Dialogis ad illam respicit, & *Æsopus* in quâdam Fabulâ. Historiam nobis primus tradidit *Herodotus* in *Cliô*, sive l. 1. c. 24. Præterea quod *Delphines* sint φιλάνθρωποι, & proinde Navigantibus comites se facere soleant, &, ut vocat *Euripides*, φίλαυλοι, tradit *Oppianus* in *Halieuticis* & *Plinius* Natural. Histor. l. ix. c. 8. *Gellius* l. 7. c. 8. *Josua Barnes.* V. 439. Κῶφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ) De Velocitate *Achillis* Nos aliàs ad *Iphigen.* Aul. v. 206. Et *Homero* sæpe πόδας ὠκὺς & ποδώκης, ποδάρκης & ταχὺς & πόδας ταχὺς dicitur. Aliud autem hìc intelligi videtur; Quùm enim Oraculo prædiceretur, illum, qui Primus in Terram *Trojanam* descenderet, eamque pedibus primus tangeret, primum moriturum, dubitantibus cæteris *Græcis*, *Achilles*, Monitu *Ulyssis* Clypeo in Terram projecto, in illum saltu se jecit, quem *Protesilaus* deceptus est secutus, & sic terram *Trojanam* primus pedibus tetigit, (*Achilles* enim in *Clypeum* stetit) primúsque ab *Hectore* cæsus periit. *J. Barnes.* V. 442. Νηρῆδες δ' Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπῶσαι Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων &c.) Subaudi ἐκ. Locus hìc ex *Homero* sumitur, Iliad. l. 18. & 19. Ubi Πανοπλία *Achillis* à *Vulcano* facta à *Thetide* Nereide illi portata in Manus traditur. *Clypei* autem Forma paulò aliter ab *Homero* describitur; nec tamen *Euripidis* Descriptio cum illâ pugnat. Is enim & quæ *Homerus* habet, tangit, & alia nonnulla pro Poetarum authoritate adfingit. *J. Barnes.* V. 448. Κόραν ματεύσας) Ita legendum puto, & putat mecum *Joh. Miltonus*; neque enim κόραν μάτευμ' *Proserpinæ investigatio*, locum hic habet, quicquid *Portus* delirat. Vetus Lectio κόρας μάτευσ', nihil omninò significat; quare in Marginem rejicio. *J. Barnes.* V. 449. Ἱππότας πρέφεν Ἑλλάδι) Πατὴρ ἱππότας apertè de *Peleo Achillis* Patre dicitur, qui & *Homero* dicitur ἱππηλάτα Πηλεύς. *Iliad.* η. v. 125. Quare valeat *Stiblinus*, qui de *Chirone* intelligi vult: Is enim non ἱππότης, sed ἵππος potiùs dicendus, certè Dimidiâ parte Equus erat, utpote Centaurus. *J. Barnes.* V. 453. Λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος) Λιμένες Ναύπλιοι λέγον[Θ], ἀντὶ τῶν, Εὐβοϊκοὶ, παρὰ Ναυπλίῳ τῷ Παλαμήδους καὶ τῆς Οἴακος παλαιᾶς, βασιλέως τῆς Εὐβοίας· ἀφ' ἧς καὶ Ναυπλία λιμήν. Vid. ad *Helen.* v. 1602. *J. Barnes.* V. 459. Περσέα λαιμοτόμον &c.) Ita Nos Regum *Persicorum* sigillum describimus, cum cælatâ *Persei* Herois Progenitoris Imagine & *Sclis* Divi Patrii, *Esther*æ v. 1319. Ἦ καὶ Μαρδόχου σημεῖον ἔλλαβε χερσὶ Χρυσῷ ἠελίῳ κεχαραγμένον· ἀλλ' ἑτέρωθεν Γοργείῳ κιφαλῷ πτερόεις πόδας εἵλετο Περσεύς, Οἷον ἀποπάμενος, καὶ ἐείσατο γύαλα νομᾶν. Ita cum *Persei* Imagine, *Solem* quoque jungit *Euripides*, infra v. 463. Ἐν ᾧ μέσῳ κατέλαμπε σάκη Φαέθων κύκλ[Θ] ἀελίου. Quòd *Persea* Progenitorem Regum *Persicorum* dixi, notandum est, ex *Perseo* & *Andromedâ*, antequam in *Græciam* venissent, natum esse *Persen*, unde illi Originem trahunt, testante *Apollod.* l. 2. c. 4. §. 5. *J. Barnes.* V. 460. Ποσσὶν οἷσι πεδίλοις) Alatis Pedibus erat *Perseus*, ut & Capite. Talaria enim & Petasum *Mercurii* habuit. Historiam *Persei* tradit *Hyginus* Astron. Poet. in tit. *Perseus*, item *Ovid.* Metam. l. 4. Fab. 16, 17, 18, 19. l. v. Fab. 1, 2, 3. *Apoll.* Bibl. l. 2. c. 4. *N. Comes* Mythol. l. 7. c. 11. & 18. *Idem.*

10 σι φυὰν Γοργόν☉ ἴαχϝν·
11 Διὸς ἀϝγέλῳ συὶ Ἑρμᾷ,
12 Τῷ Μαίας ἀγεροτῆϊ κύρῳ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Ἐν ϝῷ μέσῳ καπέλαμπε σάκει
2 Φαέθων κύκλ☉ ἀελίοιο,
3 Ἵπποις ἂν πτερόεσσις·
4 Ἄϝρων τ' αἰθέριοι χοροὶ,
5 Πλειάδες, Ὑάδες,
6 Ἔκλορ☉ ὄμμασι τερπαῖοι.
7 Ἐπὶ ϝῷ χρυσοτύπῳ κράνει
8 Σφίγγες, ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄϝραν
9 Φέρουσαι· ϖελιπλόῤῥῳ
10 Δὲ κύτει, πύρπνο☉ ἔσω δι-
11 δὲ δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
12 Πειρωαῖον * δορῶσα πῶλον. * an δρῦσα.

Ἐπῳδός.

1 Ἐν ϝῷ δορὶ φονίῳ, πελεκάμωνες
2 Ἵπποι ἔπαλλον·
3 Κελαιναὶ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
4 Τοιῶνδ' ἄνακτα δορυπόνων
5 Ἔκτανεν ἀνδρῶν
6 Τυνδαρὶς ἁ * μελέα, * Vett. ἀλίκα.
7 Κακόφρων κύρα.
8 Τοὶ γὰρ σέ ποτ' ἐρανίδαι
9 Πέμψουσι θανάτοισι, κἀν
10 Ἔτι φόνιον ϖαὶ δέραν
11 Ὄψιμ' αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.

10 Speciem, *capútque* Gorgonis tenere,
11 Cum Mercurio Jovis nuncio
12 Maiæ feroci filio.

Antistrophe 2.

1 In medio autem fulgebat clypeo
2 Coruscus orbis solis,
3 Equis cum volucribus.
4 Astrorúmque ætherei chori,
5 Pleiades, & Hyades,
6 Hectoris oculis terribiles aspectu.
7 In galeâ verò aureis figuris decorâ *sunt*
8 Sphinges, unguibus celebrem prædam
9 Portantes: cæterùm in latera ambiente
10 Spacio, ignem efflans currebat
11 Insultu læna, *i.e. Chimæra* unguibus
12 Pirenæum invadens pullum, *i.e. Pegasum.*

Epodus.

1 Cum hastâ verò letiferâ, quadrijugi
2 Equi vibrabantur, *ac impetu ferebantur:*
3 Ater verò circa tergum ibat pulvis.
4 Talium regem, *i.e. Agamemnonem*
5 Occidit virorũ *confœderatorum*
6 Ducum Tyndaris, *i.e. Clytæmnestra*, illa perdita,
7 Malitiosa puella.
8 Quamobrem aliquando *Dii* cœlestes te
9 Demittent ad manes, &
10 Adhuc, cruentam sub cervicem
11 Videro fortè sanguinem effusum ferro.

V. 462. Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμᾷ) Rectè *Mercurio Jovis & Maiæ* filium *Perseo* Comitem facit, utpote ex quo Falcem & Talaria mutuatus est *Perseus*. Ita enim *Hyginus* de eo, *Missus à Polydecte Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexisse existimatur, Talaria & Petasum accepit; præterea Galeam, quâ indutus ex adverso non poterat videri.* Josua Barnes. V. 465. Φαέθων κύκλ☉ ἀελίς) Hic φαέθων est nomen Appellativum. Vide quæ Nos de hoc loco suprà ad v. 459. *Josua Barnes.* V. 466. Ἵπποις ἂν πτερόεσσις) Mallem equidem πυρόεσσις, potiùs quàm πτερόεσσις, quià flammas Omnes Solis equis facilè concedant, alas nullus unquam Veterum concessit. Hinc *Ovidius* Eorum nomina omnia, excepto uno, ab Ignibus derivat, qualia sunt Πυρόεις, Ἠῶ☉, Αἴθων & Φλέγων, Hinc Nos in *Estherâ* nostrâ v. 738. Αὐτὰρ ὅτ' ἠελίοιο φάο☉ τείτον ἤγαγε ἦμαρ Εἰς φλογερὸν ἵπποισι πυριπνείοιν ἀταρπόν. Non tamen ausim πτερόεσσις rejicere, quià figuratè dici potest, & ipsa vox ἵππ☉ videtur dicti, ὅθεν τὸ ἱππάζ☉σθαι τοῖς ποσίν· si Grammaticis Fides. Quòd autem ἵπποι etiam in *Fœminino* indifferentèr usurpetur de Equis *Masculis*, præsertim apud Poetas, observavimus suprà ad *Rhes.* v. 356. *Josua Barnes.* V. 467. Ἄϝρων τ' αἰθέριοι χοροὶ, Πλειάδες, Ὑάδες) Ad *Homerum* respicit, qui de eodem Clypeo loquens, *Iliad.* σ. v. 486. Ἐν ϝῷ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' ἐρανὸς ἐστεφάνωται, Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό, τε σθένο☉ Ὠρίων☉. Vide *Eustathium* in locum, & *A. Gellii* Noct. Att. l. 13. c. 9. *Idem.* V. 469. Ἔκτορ☉ ὄμμασι τερπαῖοι) Ita legendum pro τερπαίοις assero. Non enim est credibile, nec Poeticæ Fidei consentaneum, *Hectoris* adhuc vivi Caput in *Achillis* Clypeo signatum; sed hæc est Poetæ Mens, has omnes Imagines in *Achillis* clypeo depictas, *Hectoris* oculis aspectu formidabiles; hoc est, τερπαίοις, ἃς ἐκ ἂν πλαίη ἀντίον ἰδεῖν. Quod *Homerus* etiam de *Myrmidonibus Achillis* amicis ait, Iliad. τ. v. 14. Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἴλας τρόμ☉ ἔλε πᾶσι μετελθεῖν, ἀλλ' ἔτρεσαν. *Euripides* diceret, Τὰ ϝῷ τεύχεα Μυρμιδόνων ὄμμασιν ἦϱ τερπαῖα. *Josua Barnes.* V. 471. Σφίγγες, ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄϝραν φέρουσαι) De *Sphinge*, quæ *Thebanos* juvenes prædabatur, vide *Hyginum*, *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 5. §. 8. & *Palæphatum* περὶ ἀπίστων. c. 8. Titulo, περὶ τῆς Σφιγγός. Et quæ Nos ad *Phœniss.* Ἄϝραν verò ἀοίδιμον vocat, quòd hæc Fabula sit Poetis decantatissima. *Josua Barnes.* V. 473. Πύρπνο☉ ἔσω δὲ λέαινα) Hæc dici puto de *Chimærâ*, quæ certè Ignem spirabat: *Leæna* autem hìc dicitur, quià Specie *Leoninâ*, *Serpentinâ* & *Caprinâ* constabat, ut *Homerus*, Iliad. ζ. v. 181. Πρόσθε Λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένο☉ αἰθομένοιο. De quâ re *Apollodorus* Bibliothec. l. 2. c. 3. §. 1. V. 475. Πειρωαῖον δορῶσα πῶλον) ἦγεν Πήγασον, ἐφ' ᾧ Βελλεροφόντης ἱππεύων ἐμάχετο τῇ Χιμαίρᾳ. *Pegasus* verò posteà Musarum factus est Equus, Musæ autem *Pirenen* Fontem sibi sacrum habuêre; indè & illorum Equus *Pirenæus* dicitur. Alii volunt *Pirenen* ex ungulâ *Pegasi* fluxisse; sed hoc ad *Hippocrenen* potiùs refertur, Fontem *Baotiæ* ad radices montis *Helicenis* fluentem; cùm *Pirene* sit Fons *Acrocorinthi*. Uterque autem quòd Musis sit Sacer, vel ex *Persii* Prologo patet. Notandum verò, ut hic Equus *Bellerophontis* nomen à Fonte trahit, ex quo cùm biberet, subitò captus est à *Bellerophonte*; Sic & aliàs ab ipso Duce titulos sumit, ut *Propertius* l. 3. Eleg. 2. *Bellerophontæi quà fluit humor Equi. Miltonus* δορῶσα legit haud ineptè, si metrum pateretur. *Canteri* autem conjectura hoc in loco ferri non potest qui ἐρῦσα legendum putet pro δορῶσα; cùm ἐρῦσα nihil sit, δορῶσα, autem *Atticè* pro δρῦσα ponatur, quod optimè *Chimæræ* vim in *Pegasum* ruentis denotat; subaudi tantùm ὀπὶ, ut sit hæc loci dispositio, πύρπνους Χίμαιρα μάλα αὐδαίως ἐν δρομάδι ἐφῆκεν ἀνπμάχεδ', ὠλαῖς ἐν ὀνύχεσι δορῦσα ὀπὶ τὸν Πήγασον, ᾧ Βελλεροφόντιν. Quòd πῶλ☉ frequenter ponitur pro ἵππ☉ vide infrà ad v. 482. *Jos. Barnes.* V. 479. Τοιῶνδ' ἄνακτα δορυπόνων ἔκτανεν ἀνδρῶν Τυνδαρὶς) Jam Poeta, qui hactenùs evagari visus est extrà propositum, ad se redit; Cùm enim diù in *Achille* & ejus *Armaturâ* hæserit, dicit, *Talium* Magnanimorum Ducum confœderatorum summum Imperatorem & tot Regum Regem improba Mulier *Clytæmnestra* occidit, *Agamemnonem*, qui ideò *Homero* præcipuè vocatur ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. Vide *Iphig.* Aul. v. 15. At verò δορυπόνων idem quod δορυξένων, unde *Confœderatorum* vertimus. *Josua Barnes.* V. 481. Τυνδαρὶς ἁ μελέα) Olim erat ἀλεχέα, de quo monstro vocabuli miserè se torquet *Æmil. Portus*, alii nihil dicunt. Facilis autem erat Literarum transpositio & erroris origo; neque difficilis sanatio. *Idem.* V. 482. Κακόφρων κύρα) Κύρα, pro γυνὴ, ut *Latinis*, *Puella* & *Virgo* pro *Mulier*.

Ita

Ita enim ipse *Virgilius* utitur alicubi, & *Gellius* l. 12. c. 1. *Puellam* pro Puerperam dixit, sicut & *Ovid.* 2. Fastor. *Parce, precor, gravidis facilis Lucina Puellis:* & *Horat.* l. 3. Od. 22. *Quæ laborantes utero Puellæ. Pfochenium* videsis, in Libello de Linguæ *Græcæ* N. T. Puritate, p. 81. Ubi ita *Græcis* dictum probat, μόχθ- pro βῶς & πώλ- pro ἵππ-, ut & *Vitula* pro *Bove, Virgil.* Eclog. 3. v. 29. Sic suprà v. 475. Πειρωσῖον πῶλον, pro Equo *Pegaso. J. Barnes.* V. 486. Ὄψομ') Ita lego, pro ὄψομ', quod priùs aderat, Versûs causâ, & quod καὶ præcesſit, *Scaliger* legebat ὄψοιμ' pro ὄψοιμι, cùm hæc Vox *Activam* Vocem non habeat. Quare præstat ὄψωμαι nobiscum legere. Hic autem locus, ni fallor, adumbratur ex illo *Homeri* Iliad. α. v. 303. Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί. *J. Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Tertii.

SEnex Agamemnonis *olim* Nutritius, *ex* Electræ *præsignatione, adfert quædam Munera Pastoralia ad Hospites meliùs excipiendos; atque cum his simul flavæ comæ cirros ad* Agamemnonis *sepulchrum, cui obitèr inferiæ talerat, inventos. Unde ille quidem conjecturam fecit,* Orestem *clàm Parentis Manibus justa feciſſe, ex hujus cum* Electræ *capillo similitudine. Idem paulò pòst, Hospitibus visis, agnoscit unum eorum* Orestem *esse, ex Cicatrice juxtà palpebras, quæ illi olim Puero, ex Vulnere, dum cum sorore Hinnulum persequeretur, accepto, coaluerat. Undè mutui amplexus* Electræ *&* Orestæ. Orestes *tandem cum sene consilia communicat de vindicandâ Patris cæde. His rectè ordinatis,* Orestes, Jove, Junone, *Tellure Matre & Patris occisi Manibus in auxilium evocatis, ad facinus accingitur.* Chorus *narrationem instituit de celebri illo aurei velleris Agno* Atrei *& incesto* Thyestæ *Adulterio, undè tot Calamitates Pelopidarum Domui ortæ. Narrationem claudit insigne Epiphonema, Nempè hæc horribilia Exempla ideò Nobis proponi, ut Diis obtemperantes, discamus piè & sanctè Vitam instituere; nè in similes clades & nos incidamus.*

ΠΡΕΣΒΥΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ,
Κωφὸν ὢν πρόσωπον.

Ἰαμβοί.

Πρε. ΠΟΥ̃, πῦ νεᾶνις πότνι' ἐμή, δέσποινά τε,
Ἀγαμέμνον- παῖς, ἣν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ
Ὡς πρόσβασιν τῇδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχῃ,
Ῥυσῷ γέροντι τῇδε προσβλῶπι ποδί.
Ὅμως ὦ πρός γε τοὺς φίλους * ἐξέλκτέον
Διπλοῦν ἄκανθαν, ᾗ παλίρροπον γόνυ.
Ὦ θύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ,
Ἥκω φέρων σοι τῇδ' ἐμῇδ' βοσκημάτων
Ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε,
Στεφάνους τε, τὰ λυχνέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
* Παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε,
Ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπισθενεῖν
Ἡδὺ σκύφον τῇδ' ἀδενεσέρῳ ποτῷ.
Ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τῶνδ' εἰς δόμους·
Ἐγὼ δ' ἡ τύχη τῇδ' ἐμῇδ' πέπλων, κόρας
Δακρύοισι τέγξαι, ἐξομόρξασθαι θέλω.
Ηλ. Τί δ', ὦ γεραιὲ, δάκρυσχυν τόδ' ὄμμ' ἔχῃς;
Μῶν τἀμὰ δὴ χρὴ σ' ἀνέμνησ' κακά;
Ἢ τὰς Ὀρέστου πλήμυρας φυγὰς σένεις,
Καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὃν ποτ' ὀν χερσὶν ἔχων,
Ἀνόνητ' ἔθρεψας σοί τε, κἠ τοῖς σοῖς φίλοις;

Sen. UBI, ubinam *est* puella mea veneranda, & hera,
Agamemnonis filia, quam enutrivi olim ego?
Quàm arduum harum ædium accessum habet,
Huic rugoso & senili pedi *difficilem* ad ascendendum.
Tamen ad amicos saltem *est* extrahenda
Duplex spina, & reflexum genu.
O filia (jam enim te domi conspicor)
Venio ferens tibi mearum ovium *ex*
Grege tenerum hunc fœtum subductum,
Et serta, ac è fiscellis hos exemptos *caseos*;
Huncque veterem Bacchi thesaurum
Odore gratum: parvum *quidem*: sed miscere
Scyphum hoc tenuiore potu jucundum *est*.
Eat aliquis laturus hæc hospitibus in ædes:
Ego verò pannis his mearum vestium, oculos
Lacrymis madefactos abstergere volo.
Et, Cur verò, ô senex, hos oculos madefactos habes?
Num mea mala longo pòst intervallo in memoriâ tibi redierùt?
An Orestis miserum exilium gemis,
Et patrem meum, quem quondam in manibus habens
Educâsti fruſtrà tibi, & amicis tuis?

* ἰξελικτέον. Tamen ad amicos saltem *est* extrahenda

* *Scal.* πολιόν.

V. 489. Ὡς προσβασιν τῇδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει) *Electra*, de quâ loquitur senex, subauditur ad hoc verbum: Quare non erat, ut *Scalig.* legeret προσβασις & ὀρθίως, quasi alitèr Sensus non staret. *Idem.* V. 491. Ἐξελκτέον Δίπλοῦν ἄκανθαν) Latera sunt exhaurienda, quæ duplicem spinam vocat, propter Costas utrinque ex spinâ exertas. Olim legebatur ἐξελικτέον. V. 496. Στεφάνους τε, τὰ λυχνέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα) Quod ad στεφάνους attinet *Stiblinus* dicit, *Fortaſſe legi debet*, στεφάνης *i. e.* è cribro. Et ita, ni fallor, *Aristophanes* in Ἐκκλησιαζ. hâc voce utitur. Sed Vetus Lectio defendi potest Vel enim στεφάνους ad Hospites coronandos senex putatur tuliſſe; στεφάνοις γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις, ὥς φησιν Idyll. γ'. v. 21. De quâ re vide *Paschalium* de *Coronis*. Denique ob *Electræ* creditum Puerperium potuit has coronas providus & amicus senex Dominæ adferre, ita enim *Hesych.* Στέφανον ἐνφέρειν) ἔθος ἦν, ὁπότε παιδίον ἄρρεν γένοιτο τῇ Ἀθηνᾷ, στέφανον ἐλαίας πλέκειν περὶ τὴν θυρεῶν· ὅθεν ἡ τῶν Θηλειῶν, θεία, διὰ τὴν παλαισίαν. Vide *Meursii* Attic. Lect. p. 186. *Paschalium* de Coronis p. 334. *Ibid.* Τυρεύματα) ἦσαν τυρὸς, ut πεπλώματα pro πέπλος. *Josua Barnes.* V. 497. Παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε) *Scaliger*, quia putabat, Versum hunc defectu aliquo laborare, πολιόν τε legebat; quod nescio an de vino dici possit, nisi fortè de Vasculis diù obsignatis, quibus Canities quædam insidere solet. Sed & παλαιὸν *Anapæsticè* legi potest, ut ἔπειτα apud *Homerum* & γεραιὸς apud *Tyrtæum*, de quâ re vide quæ Nos ad *Hecub.* v. 1108. *J. Barnes.* V. 498. Ὀσμῇ κατῆρες) κατῆρες hìc pro εὐῆρες τοῖς ὀσφρήσεσιν εὐόδμοις, τὰ δὲ ἡδέα ἀρεσκόντως πως τῷ θυμῷ, καὶ ἥδεσιν, ἃ εὐωφέλησεν. *Idem.* V. 501. Ἐγὼ δ' ἡ τύχη) De hâc Voce vide supra ad v. 185.

Πρε. Ἀνό-

Πρε. Ἀνόνητ' · ὅμως γοῦν τοῦτό γ' οὐκ ἠνεχρόμην.
Ἦλθον γὰρ αὐτῇ πρὸς τάφον, πάρεργ' ὁδῷ,
Καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχών ·
Σπονδάς τε, λύσας ἀσκόν, ὃν φέρω ξένοις,
Ἔασεισα · τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
Πυρᾶς δ' ἔπ' αὐτῆς ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ
Σφάγιον ἐσῆλθον, αἵμά γ' ὑπάλαι χυδὲν,
Ξανθάς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
Καὶ θαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
Πρὸς τύμβον ἐλθεῖν · ἦ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
Ἀλλ' ἦλθ' ἴσως σὸς κασίγνητος λάθρᾳ.
Μολὼν δ',* ἐπίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρός. * Vett. ἐθαύμασ'.
Σκέψαι δ' χαίτης, προσθεῖσα σὴν κόμην,
Εἰ ῥῶμα ταὐτὸ κωλίμης ἔσῃ πελάς.
Φιλεῖ γὰρ, αἷμα ταυτὸν οἷς ἂν ᾖ πατὴρ,
Τὰ πολλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.
Ηλ. Οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς, ὦ γέρον, σοφῶ λέγεις ·
Εἰ κρυπτὸν εἰς ἐμὲ πώδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ
Δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν ὐπαρσῆ μολεῖν.
Ἔπειτα χαίτης πῶς σωισθεὶς * πλόκος; * i.e. πλόκαμος.
Ὁ μὲν παλαίστρας ἀνδρὸς ἐν τροφαῖς τραφείς,
Ὁ δ' ἁπενισμοῖς δῆλος · ἀλλ' ἀμήχανον.
Πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπατέρους,
Καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτοῦ, γέρον.
Πρε. Σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ', ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
Εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.
Ηλ. Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
Γαίας, ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
Δυοῖν ἀδελφοῖν πῶς ἂν ἡ γένοιτ' ἴσος,
Ἀνδρὸς τε κἀγυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
Πρε. Οὐκ ἔστιν, εἰ πρὸ κασίγνητος μολὼν,
Κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
Ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ δανῇ;
Ηλ. Οὐκ οἶδ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς,
Νέαν μ' ἔτ' ἔσθ' ὑφῆν; εἰ δ' ἦ κἀμφεκὼν πέπλους,
Πῶς ἂν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ἔχοι ταὔτ' ἂν φάρη;
Εἰ μὴ ξυναύξοιντ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι,
Ἀλλ' ἤ τις αὐτῇ πάφον ἐποικτείρας ξένος

Sen. Inutiliter *quidem & frustrà*, non tamen hoc ferre potui:
Veni enim ad ipsius sepulchrum obiter,
Ac procidens *humi* luxi, nactus solitudinem:
Libaminaque soluto utre, quem hospitibus fero,
Fudi, ramosque myrteos circa tumulum posui.
Porrò ad ipsum rogum ovem nigro vellere
Victimam vidi, recénsque fusum sanguinem:
Flavæque comæ cincinnos abrasos
Miratúque sum, ô filia, quisnam hominum ausus fuerit
Ad tumulum venire: non enim Argivorum ullus *hoc fecit*.
Sed fortasse clam frater tuus venit.
Profectus autem, honoravit miserum sepulchrum patris.
Aspice verò comam, tuæ apponens comæ,
Num color idem sit rasæ comæ, *num utriusque sit idem color*.
Solēt enī *is*, quibꝰ idē fuerit patris sang. *quib. fuerit idem pater*,
Multa corporis *signa* esse similia.
El. Haud digna viro, ô senex, sapiente loqueris,
Si latentem & *clam* in hanc terram, Ægisthi metu,
Profectum fratrem meum animosum putas.
Deinde quomodo cirrus *ejus* comæ *cincinno meo* congruet?
Nam ille quidē *utpote* viri nob. *in* palæstris *est* nutritus, *ac durus*.
Hic verò *crebrâ* pexatione mollis; quamobrem *hoc est* impossibile,
Multis enim iuvenes cincinnos *esse* similes,
Nec tamen eodem sanguine prognatis, ô senex.
Sen. Tu saltem in *ejus* vestigium ingressa, soleæ specta gressum,
Num eādem-mensurā tuo pedi respondeat, ô filia.
El. Quomodo verò fieri posset in lapidibus-strato, *duróque* solo
Terræ, pedū vestigium expressum? quamvis autem hoc fieri posset,
Tamē duorū ex eodē utero natorum pes nunquā fuerit æqualis,
Viri *scilicet*, & fœminæ. Nam mas *fœminam magnitudine* superat.
Sen. Annon est, si frater *tuus* huc reversus adesset,
Vndenam cognosceres radii tui telam,
In quâ ipsum olim furtim morti surripui?
El. Nescis, Oreste cùm vertit solum,
Me juvenculam adhuc fuisse? quāvis verò etiā texuissē *ei* peplos,
Quomodo, cum tunc esset puer, nunc easdem haberet vestes,
Nisi cum ipso corpore simul crescant vestes,
Sed *potius* vel aliquis peregrinus sepulchrum ipsius miseratus,

V. 509. Ἦλθον γὰρ &c.) Vide supra ad v. 324. *Ibidem*, πάρεργ' ὁδῷ. Sic supra v. 63. Πάρεργ' Ὀρέστην, κἀμὲ ποιεῖται δόμων. Id est, Ὀρέστην χὠ ἐμὲ, ὡς πάρεργά πινα χρήματα ἧσσ δόμων, χὐ ὄντ' ἀναγκαῖα ποιεῖται, ἀλλ' ὡς ἀλλοτρίους ἔχει. *Josua Barnes* V. 412. Τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας) Vide supra ad v. 324. V. 514. Σφάγιον ἐσῆλθον) Tale quid *Sophocl.* Electr. v. 885. &c. *Æschyl.* Choeph. v. 477. &c. V. 519. Μολὼν δ' ἐπίμησ') Ita cum *Canitero* lego, rejecto, quod priùs obtinuerat, ἐθαύμασ', in marginem. V. 521. Εἰ χρῶμα ταὐτὸ κωλίμης ἔσῃ πελάς·) Cùm olim malè scriptum erat, εἰ χρώματ' αὐτῆς, *Canterus*, levissimâ distinctione legebat, εἰ χρῶμα ταυτῆς, Et *Sophocles* ταυτὰν pro τὰν αὐτὰν dixit, *Philoctet.* v. 848. Εἰ ταὐτὰν τύτῳ γνώμαν ἴσχεις, *Scholiastes*, εἰ πῶ αὐτῶ τῷ Ὀδυσσεῖ γνώμω ἔχεις. *Æmilius Portus* duobus locis ex *Aristotele* citatis hujus vocis usum confirmat. Sed de hâc re nihil dubitandum, cùm ταυτῆ occurrat infrà v. 531. pro τῇ αὐτῇ, & tamen *Scaligerum* potiùs sequor, qui χρῶμα ταὐτὸ scribit; quæ Vox Versui convenientior & Sensui, & magis trita est. *Jos. Barnes.* V. 522. Φιλεῖ γὰρ) Elegans est & *Atticis* frequens usus Verbi φιλέω & χαίρω, pro εἴωθα, *amo* vel *gaudeo*, pro *soleo*. Sic *Herodot.* Edit. *Hen. Stephani* fol. 440. Αὐτόματον γὰρ ἔδεν, ἀλλ' ὑπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γηυδαν. *Idem.* fol. 442. Φιλέῃ ὁ Θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν. *Euripidis* Scholiast. ad *Phœnissas* observat alibi, φιλεῖ etiam poni pro συμβαίνει. Sic *Aristoph.* Nubibus, φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως πεπάσθαι. Scholiast. ἔθος ἔχει· συμβαίνει γὰρ ἄλλως ἀποβαίνειν, ἢ προσδοκᾷ τις. Sic *Horat.* Epod. viii. *Quid? Quod libelli Stoici inter fericos jacere pulvillos amant. Ubi amant* pro *solent.* Josua Barnes. V. 531. Ταυτῆ) Vide supra ad v. 521. V. 534. Κεκλαίλεψ) à κραταιὸς & λᾶας lapis, idem quod κραταίπεδον ἔδας *Homero*, est autem κεκλαίλεως *Atticè*, ut Μενέλεως. V. 536. Δυοῖν ἀδελφοῖν) Δυοῖν *Atticè* pro δυοῖν, de quâ re vide suprà ad v. 95. Ἀδελφὸς autem hìc non de *Fratre* modo, sed & *Sorore* dicitur, quod patet ex sequentibus, ἀνδρὸς τε κἀγυναικός. Collectivè autem hìc dicitur, cùm aliàs ἀδελφὴ semper *Soror* vocatur. Vox autem propriè usurpatur de Fratribus & Sororibus uterinis. Sic & infrà v. 746. *Orestes*, *Electra* & *Chrysothemis* ἀδελφοὶ vocantur. In hâc autem voce τὸ ἀ non *Privationem*, sed *Congregationem* & ταυτότητα significat, ἀδελφὺς verò ἡ μήτρα. Vide *Eustathium* fol. 1752. lin. 17. Ex *Æmilii Porti* Notis. V. 538. Οὐκ ἔστιν. εἰ παρὼν κασίγνητος μολὼν) Cùm olim legebatur εἰ καὶ γλῶ, &c. *Canterus* legebat εἰ παρῶν, quæ Lectio placet; *Scaliger* legit εἰ κἠ νῦν & pro μολὼν, scribit μόλῃ, longiùs recedens ab exemplari. *Josua Barnes.* V. 543. Πῶς ἂν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ἔχῃ ταὔτ' ἂν φάρη) Cùm olim legebatur, ναῦν ταῦτ' ἂν ἔχῃ φάρη, miro & manifesto Versûs detrimento, nihil neminem hactenus id deprehendisse; certè nemo in ordinem redegit, ut nunc nos fecimus, ipsissimis literis earumque apicibus fideliter omnibus servatis; excepto quòd cum *Porto* lego ταῦτ' i.e. ταυτὰ, pro ταῦτ', i.e. ταῦτα. De voce φάρος, quod priorem habet Communem, Nos satis ad *Supplic.* v. 286. *Hercul. Fur.* v. 414. & *Phœniss.* v. 1088. *Josua Barnes.*

Ἐκείρατ'

Ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοπὸς λαθὼν χθονός.
Se rasit, vel *aliquis indigena*, qui speculatores hujus agri fefellit.

Πρ. Οἱ ὦ ξένοι πῇ; βάλωμεν γὰρ εἰσιδών
Sen. Isti verò hospites ubinam *sunt*? Volo enim intuitus

Αὐτὼς, ἔρεσθαι σῇ κασιγνήτῃ πέρι·
Ipsos, *i.e. coram*, de fratre tuo percontari.

Ηλ. Οἵδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδί.
El. Hi ex ædibus egrediuntur veloci pede.

Πρ. Ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν· ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
Sen. At nobiles quidem *videntur*. Hoc tamen *est* in incerto:

Πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοί·
"Multi enim, qui sunt nobiles, sunt improbi.

Ὅμως δὲ χαίρειν τὰς ξένας προσεννέπω.
Sed tamen hospites salvere jubeo.

Ορ. Χαῖρ', ὦ γεραιέ. τῷ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
Or. Salve, ô senex, cujusnam viri, Electra,

Παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
Hæ antiquæ *veteres* amicorum reliquiæ sunt?

Ηλ. Οὗτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.
El. Hic meum patrem educavit, ô hospes.

Ορ. Τί φῄς; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέθρεψε σύγγονον;
Or. Quid ais? hic *est ille*, qui tuum fratrem quoque educavit?

Ηλ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κἄνον, εἰ ζῶν ἔτι.
El. Hic est ille, qui servavit illum, si modo superest adhuc

Ορ. Ἔα· Τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
Or. Ehem, quid me intuetur, tanquam argenti contemplans

Λαμπρὸν χαρακτῆρ', ἢ προσπελάζει μέ τῳ;
Splendidum signum? num assimilat me cuipiam?

Ηλ. Ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδε βλέπων.
El. Fortasse Orestæ te æqualem aspiciens lætatur.

Ορ. Φίλου γε φωτός· τί δ' κυκλεῖ πέριξ πόδα;
Or. Chari certè viri. quid verò circumrotat pedem?

Ηλ. Καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα, δαιμάζω, ξένε.
El. Et ego miror, ô hospes, hoc aspiciens.

Πρ. Ὦ πότνι', εὐχὰς, δύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς.
Sen. O veneranda filia Electra, supplica diis.

Ηλ. Τί τῶν ἀπόντων, ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
El. Pro quânam præsente, aut absente re?

Πρ. Λαβεῖν φίλων θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.
Sen. Ut accipias optatum thesaurum, quem ostendit Deus.

Ηλ. Ἰδὲ, κἀμοὶ θέσ. ἦ τι δὴ λέγεις, γέρον;
El. En voso deos, an igitur aliquid jam dicis, senex?

Πρ. Βλέψον νυν εἰς τοῦδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
Sen. Intuere in hunc, ô filia, charissimum.

Ηλ. Πάλαι δέδοικα, μὴ σύγ' οὐκ ἔτ' ἔῦ φρονῇς.
El. Jamdudum metuo, nè tu non sanâ mente sis.

Πρ. Οὐκ ἔῦ φρονῶ γὰ σὸν κασίγνητον βλέπων;
Sen. Non sanâ mente sum ego, qui fratrem tuum video?

Ηλ. Πῶς εἶπας, ὦ γεραιὲ, ἀνέλπιστον λόγον;
El. Quomodo dixisti, ô senex, insperatum sermonem?

Πρ. Ὁρῶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
Sen. Dixi me videre Orestem hunc Agamemnonis *filium*.

Ηλ. Ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ᾧ πείσομαι;
El. Quam notam conspicatus *eum agnovisti*, cui fidem habeam?

Πρ. Οὐλλὼ πρὸ ὀφρῶν, ἣν ποτ' ἐν παλαιὸς δόμοις
Sen. Cicatricem juxta supercilium, quâ olim in ædibus patris

Νεβρὸν διώκων, σῷ μέθ' ἡμάρτη πεσών.
Tecum hinnulum insectans, prolapsus cruentatus est.

Ηλ. Πῶς φῄς; ὁρῶ μὲν πῶμα τοῦ πικμήριον.
El. Quid ais? video quidem casûs indicium.

Πρ. Ἔπειτα μέλλεις προσπίπτειν τοῖς φιλτάτοις;
Sen. Et adhuc cunctaris accidere charissimis?

Ηλ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
El. At non amplius *cunctabor*, ô senex: signis enim

Τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν· ὦ χρόνῳ φανείς,
Tuis animo *sum* persuasa: ô qui tandem apparuisti *mihi*,

Ἔχω σ' ἀέλπτως. Ορ. κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ.
Teneo te præter spem. *Or.* Et à me serò teneris.

Ηλ. Οὐδέ ποτ' ἐδόξασ'. Ορ. ὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.
El. Nunquam ego putavi. *Or.* Neque ego etiam speravi.

Ηλ. Ἐκεῖνος εἶ σύ; Ορ. σύμμαχός γέ σοι μόνος,
El. Ille tu es? *Or.* Socius tibi solus, *solâque tuum præsidium*:

Ἢν δ' ἐκπεπαίσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βάλον,
Si modò jactum retis, quem meditor, extraxero.

Ηλ. Πέποιθα δ'· ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεὺς,
El. Confido quidem: aut non amplius putandum est esse Deos,

Εἰ τἄδικ' ἔσται τ δίκης ὑπέρτερα.
Si injusta *facinora* sint superiora justitiâ.

Σύστημα.
Systema.

Χο. Ἔμολες, ἔμολες, ὦ χρόνιος ἀμέρα·
Ch. Venisti? venisti, ô sera, *tardáque dies*;

Κατέλαμψας, ἔδυξας ἐμφανῆ
Illuxisti, ostendisti manifestam

Πόλει πυρσόν· ὃς παλαιᾶ φυγᾶ
Urbi lucem: quæ diutino exilio

Πατρῴων ἀπὸ δωμάτων
Paternis ab ædibus,

Τάλας ἀλαίνων ἔβασε.
Misera oberrans, advenit.

Θεὸς οὖ θεὸς ἀμέτεραν τὶς ἄγχ
Deus, deus inquam aliquis nostram adducit

V. 546. Ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοπὸς λαθὼν χθονός.) Subaudi πῆς ἐγχωρίου, ut sit Sensus, Ἀλλ' ἢ τις ξένου ἄλλου πλέον ἐποικτίρας, ἑαυτὸν ἐκείρατο, ἢ τις ἐγχωρίου, λαθὼν σκοπὸς ταύτης χθονός. Hoc omnes ante me viderunt, etiam *Latini* interpretes. V. 555. Οὗτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.) Quòd ἀμὸς & ἄμος priori longâ ponitur pro ἡμέτερος, abundè constat. Vide supra ad v. 188. Hìc autem Senex, sive *Pædagogus*, putatur *Agamemnonis* primò Nutritius, mox & *Orestæ* ipsius. Tales sanè Veteribus Heroibus ferè assignabantur omnibus, vel ex Ortu, vel certè priùs quàm ad res gerendas se accingerent. Et hi *Mnemones* dicti sunt, i. e. Monitores. *Eustathius* fol. 1697. lin. 55. *Mnemonas* dicit nomen Officii, multosque variis Heroibus, Μνήμονας & Submonitores, ut & Genios attributos refert. Hujus nominis unum affuisse *Achilli*, qui eum submoneret, nè quem ex *Apollinis* filiis interimeret, tum enim moriturum, meminit cum *Plutarcho*, *Scholiastes Lycophronis* fol. 48. nomine tamen suppresso, quod ex sequentibus patebit meliùs. Varios itaque veterum Heroum *Mnemonas* post *Eustathium* recenset *Ptolemæus Hephæstion* fine libri primi, *viz. Ulyssis Myiscum*, *Achillis Noemona*, i. e. *Phœnicem*, *Patroili Eudorum*, *Protesilai Dardanum*, *Antilochi Chalconem*, *Hectoris Daretem* Phrygium. Vide alios apud *Clement. Alexand.* Pædagog. l. 1. c. 7. Item *Turneb.* l. 7. c. 3. Hinc & Nos in *Franciade* nostrâ *Moiinum* Nigri Principis Moderatorem assigno, Senem Prudentissimum & Judicii subacti, quià etiam in Junioribus Heroum animis senilis quædam Sagacitas & Temperantia requiritur, ut veri sint Virtutis Amatores. *Josua Barnes.* V. 573. Οὐλλὼ πρὸ ὀφρῶν) Talem *Ulyssis* ἀναγνώρισιν ex Cicatrice factam *Homerus* describit *Odyss.* τ'. v. 392. Νῦν δ' ἄγε μοι τὸ σῆμα ἄνωγε ἰδέσθαι ἀρηρὸς ἔπος· αὐτίκα δ' ἔγνω Οὐλλὼ, τὸ πρέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι &c. Alio modo *Sophocles* in *Electrâ Orestem* notum facit; alio denique *Æschylus* in Choephoris. Talia enim ex Poetæ arbitrio solent pendere; ut quid cuique verisimile videbitur. Ex *Æmilii Porti* notis.

Νίκην, ὦ φίλα.
Victoriam, ô amica:

Ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἴει
Attolle manus, intende sermonem, funde

Λιτὰς εἰς Θεούς.
Preces ad Deos.

Τύχα σοὶ τύχα
Fortuna tibi fortuna *faveat*, & *largiatur*,

Κασίγνητον ἐμβατεύσαι πόλιν.
Frater ut ingrediatur urbem.

Ἰαμβοί.

Oreſtes.

Ορ. Εἶεν· φίλαις μὲν ἡδοναὶς ἀσπασμάτων
Or. Sint *hæc*. Gratas quidē voluptates amplexuū, & *ſalutationum*

Ἔχω· χρόνῳ δ' ἀφῖξαι αὐτὸ δώσομεν.
Habeo: alias v. & iterū hæc dabimus, *alter alteri hæc iterabimus*.

Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, καίριόν γε ἦλυθες,
At tu, ô ſenex (opportunè enim veniſti)

Λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα πατρὸς παῖδος,
Dic, quâ ratione patris interfectorem ulciſci poſſim,

Μητέρα τε τὴν κοινὸν ὀνοσίων γάμων.
Et matrem ſociam impiarum nuptiarum.

Ἔστιν τι μοι κατ' Ἀργεῖ συμβαὶς φίλων;
Eſtne Argis aliquis amicorum mihi benevolus?

Ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τυχαί;
An penitùs ſubverſi ſumus, ut fortunæ?

Τῷ συγχρώμεθ'; νύχιον, ἢ καθ' ἡμέραν;
Cui me adjungam? noctúne, an interdiu?

Ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
Quâ viâ tendemus in hoſtes meos?

Πρ. Ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
Sen. O fili, nemo tibi infelicì amicus *eſt*.

" Εὕρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται τόδε,
" Lucrum enim inſperatum hæc res eſt,

" Κοινῆς μεταλαχεῖν ταὐτὰ καὶ τοῦ κακοῦ.
" Ex æquo & boni & mali eſſe participem *aliquem*.

Σὺ δ', ὡς βαθέων γὰρ πᾶς ἀνήρπασε φίλοις,
" Tu verò (funditùs enim totus amicis excidiſti)

Οὐδ' ἐλέλειπας ἐλπίδ', ἴσθι μοι κλύων·
Nè ſpem quidem *ullam* reliquam feciſti: *hoc certò* ſcias me audiēs.

Ἐν χερὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις, καὶ τῇ τύχῃ,
In manu tuâ, & fortunâ omnia habes *fita*,

Πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
Paternam domum, & urbem tuam ut recuperes.

Ορ. Τί δῆτα δρῶντες, τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;
Or. Quid ergo facientes, hoc aſſequemur?

Πρ. Κτείνων Θυέστου παῖδα, σοὶ τε μητέρα.
Sen. Occiſo Thyeſtæ filio, & matre tuâ.

Ορ. Ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;
Or. Venio ad iſtā coronam *capiendam*: ſed quomodo *eam* accipiam?

Πρ. Τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντός, ὑδ' ἂν εἰ θέλοις.
Sen. Mœnia quidem, & ſi maximè velis, non ſubìeris.

Ορ. Φρουραῖς κέκασται, δεξιαῖς τε δορυφόρων;
Or. Præſidiis munita ſunt, dextriſque ſatellitum?

Πρ. Ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε, κοὐχ ἕυδει σαφῶς.
Sen. Tenes: metuit enim te, neque planè dormit.

Ορ. Εἶεν· σὺ δὴ τὼνδὲνδε βούλευσον, γέρον.
Or. Age tu ergo deinceps conſule, ô ſenex.

Πρ. Κἀμοῦ γ' ἄκουσον, ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.
Sen. Me quoque audi: modò enim aliquid mihi ſubiit.

Ορ. Ἐσθλόν τι μιμνύσκεις, ἀγαθόμοιμὶ σ' ἐγώ.
Or. Bonum aliquod utinam indices & ego percipiam.

Πρ. Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' ἵππον ἐνδάδε.
Sen. Ægiſthum vidi, quando huc veni.

Ορ. Προσηκάμιλλα τὸ ῥηθὲν, ἐν ποίοις τόποις;
Or. Admiſi quod dixiſti, quibus in locis?

Πρ. Ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίων ἔπι.
Sen. Juxta agros, in his equorum paſcuis.

Ορ. Τί δρῶντ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.
Or. Quid agentem? video.n.ſpem ex rebus perditis *affulgentem*.

Πρ. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσω, ὡς ἔδοξέ μοι.
Sen. Nymphis parabat feſtum, ut mihi viſus eſt.

Ορ. Τεφθεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
Or. Præmium educationis liberorum, an pro futurâ prole?

Πρ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, βουφαγοῦν ὡπλίζετο.
Sen. Nihil ſcio præter unum, ad boves-mactandos ſe præparabat.

Ορ. Πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνῳ δμῳῶν μέτα;
Or. Quot cum viris? an ſolus cum famulis?

V. 595. Ἐμβατεῦσαι) *Scaliger* legit ἐμβατεύσω, *Optat.* Modi, Aoriſt. α'. Ut ſit hic Senſus ἡ τύχη σοι τὸν ἀδελφὸν εἰς πόλιν ἐμβατεύσειεν· ſin *Infinit.* Modi ſit, τύχη σοι ἄγειν τὸν ἀδελφὸν πόλιν ἐμβατεῦσαι. *J. Barnes.* V. 600. Μητέρα τε τὴν κοινὸν &c.) Τὴν, quod priùs malè exciderat, nunc ex *Canteri*, *Scaligeríque* authoritate, locò ſuo inſeruimus, ut ſibi Verſus conſtet. *Idem.* V. 609. Οὐδ' ἐλλέλοιπας) οὐδ' ἐνέλιπες. V. 610. Ἐν χερὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις, καὶ τῇ τύχῃ) In tuâ ſolius manu & in Fortunâ, cujus ab arbitrio pendet ſucceſſus rerum, omnia jam habes. Nullum enim alium adjutorem habes præter teipſum & Fortunantem Deum. Audaciùs paulò in Hiſtoriâ noſtrâ *Edvardi* Tertii Regis *Angliæ*, l. 3. c. 1. §. 9. Dominus *Johannes Chandoiſius Nigrum* Principem alloquitur, Dicens, " *Nunc*, " *Domine Princeps, E-* " *quum tuum aſcendas &* " *in Gallos prorumpas*; " *Hic Dies tuus eſt*; *De-* " *us jam in tuâ ſitus eſt* " *manu*, &c. *J. Barnes.* V. 612. Τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα) ἐξικνεῖσθαί τινος, *aſſequi aliquid*; ita *Xen.* Hellenic. l. 7. ὅπως ἐξικνεῖσθαι ἀλλήλων. Legitur hoc verbum etiam cum *Accuſativo* poſt *Præpoſitiones*, ὅτι, πρὸς & εἰς, de quâ re conſule Lexica. *Idem.* V. 613. Κτανὼν Θυέστου παῖδα) Hoc eſt *Ægiſthum*. Et hæc Genealogia *Ægiſthi*, & *Agamemnonis*: *Jovis* & *Plutûs* filius erat *Tantalus*, quem Nonnulli *Phrygem*, alii *Lydum* vocant; *Tantali* & *Taijgetæ Pelops*,; *Pelopis* & *Hippodamiæ Atreus* & *Thyeſtes*; *Atrei Agamemnon*; *Thyeſtæ* & filiæ *Pelopeæ Ægiſthus*. Vide *Euſtathium* & alios *Homeri* Interpretes ad Iliad. β'. v. 105. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοπι δῶκ' Ἀγρέϊ, ποιμένι λαῶν &c. V. 614. Ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον) τοῦτον ἀγῶνα. Εὐφήμως εἴρηται, ὅτι νίκῃ ἠλπικὼς ἐν τούτῳ ἀγῶνι στεφανοῦσθαι ἐνομίζετο. Οἱ γὰρ παλαιοὶ ἀγῶνας νενικηκότας στεφανοῦν εἰώθασιν. Οἷον Ὀλυμπονίκας, καὶ τοιαῦτα. *Joſua Barnes.* V. 615. Τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς, ὑδ' ἂν εἰ θέλοις) Ὁ νοῦς, τοῦτον τὸν στέφανον, δηλονότι τοῦτο τοῦ ἀγῶνος νικηθέντος, ἐλθὰν ἐντὸς τειχέων, οὐχ οἷός τε ἔσῃ λαβεῖν, οὐδ' ἂν εἰσέλθοις γὰρ, εἰ θέλοις, διὰ τὸ φρουρεῖσθαι τὴν πόλιν. Malè igitur *Scaliger*, licet non ſine ingenii magno acumine, legendum hic putat, ὧδ' ἂν εἴθ' ἔλοις, *Hoc modo utinam capias*. Multò enim alius expeditior Senſus, ſi Contextum benè perpendas. *Joſua Barnes.* V. 621. Ἡνίχ' εἶρπον ἐνδάδε) ὡίκουν διὰ γῆρας ἕρπων καὶ μόλις βαδίζων ἦλθον ἐνδάδε. *Joſua Barnes.* V. 622. Προσηκάμιλλα) προσηνεγκάμιλλα, ἐπηνώθην, καὶ τὸν νοῦν προσηκάμιλλα. *Aoriſt.* α. Med. *Thema* προσίημι. *Idem.* V. 625. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσω', ὡς ἔδοξέ μοι) Ità *Scaliger* legit; cùm olim ſcriberetur Νύμφαις ἐπόρσυν' ἑορτὴν, manifeſto errore; ità enim *Spondæus* erat in Quarto loco. Sed & ſic τὸ υ contra Veterum uſum fit breve, ut aliàs de aliis Vocibus notavimus. Agnoſcendum tamen eſt, apud *Homerum* ſemel υ in πορσύνω corripi, hoc eſt in *Futuro*, viz. Iliad. γ. v. 411. Κεῖνα πορσυνέσσι λέχονδε. Sed hæc ratio ad *Aoriſtum* α haud uſquequaque extenditur, imò expreſsè excipitur. Quare vel *Aoriſti* β'. eſto, vel iſta Syllaba pro Communi habeatur. Πορσύω autem vel πορσύνω, utroque enim modo dicitur, παρέχω, ἐυτρεπίζω, κοσμοποιέζω ſignificat. *Idem.*

Πρ. Οὐδεὶς

Πρ. Οὐδεὶς πάρεστιν Ἀργεῖος, οἰκεία γε χείρ.
Sen. Nullus aderat Argivus; sed domestica *tantùm* manus.

Ορ. Ἦπου τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον;
Or. Anne aliquis, qui me conspicatus prodat, senex?

Πρ. Δμῶες μὲν εἰσιν, οὓς * ἐγ' οὐκ εἶδον ποτέ.
Sen. Famuli quidem sunt, quos nunquam vidi ego.
* pro ἐσ' οὐκ vid. infrà adv. 961.

Ορ. Ἡμῖν δ' ἂν εἴεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς.
Or. Nobis igitur, si vincamus, benevoli erunt.

Πρ. Λέξω γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δ' εὐμφορον.
Sen. Dicam certè propriam, hanc ipsam, tibique utilem *rem*.

Ορ. Πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
Or. Quomodo igitur tandem ad ipsum accedere potero?

Πρ. Στείχων, ὅθεν σε βουνόμφ ἐσόψεται.
Sen. Si *illac* eas, quà te boves immolans aspiciat.

Ορ. Ὁδὸν γὰρ αὐτὸν, ὡς ἔοικ', ἀγρὸς ἔχει.
Or. *In* viâ igitur istâ *Ægisthus*, ut videtur, agros habet.

Πρ. Ὅθεν ἂν ἰδὼν σε δαπὶ κοινωνὸν καλῇ.
Sen. Unde conspicatus te convivii socium vocet.

Ορ. Πικρόν τε συμβουλάτορ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Or. Amarum profectò convivam, si Deus velit.

Πρ. Τυνδένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει.
Sen. Deinde verò, prout res *tibi* ceciderit, perpende *quid sis facturus*.

Ορ. Καλῶς ἔλεξας. ἡ τεκοῦσα δ' ἔξι πῦ;
Or. Pulchrè dixisti, mater verò ubi est?

Πρ. Ἄργει· πάρεσχε δ' * ἐν πόσει δοίνιον ἔπι.
Sen. Argis: aderit autem in compotatione ad convivium.
* an ἐν.

Ορ. Τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
Or. Cur verò mater mea cum marito simul non venit?

Πρ. Ψόγον πρέμυσα δημότῃ, ἐλείπετο.
Sen. Vituperationem metuens popularium, *domi* remansit.

Ορ. Ξυνῆκ'· ὕποπτον ἕστα γυνὸς πόλει.
Or. Intelligo; suspectam esse se novit civitati.

Πρ. Τοιαῦτα· μισεῖ γὰρ ἀνόσιον γυνή.
Sen. Ita est: odio enim laborat scelesta fœmina.

Ορ. Πῶς οὖν σκείνῳ, τόνδε τ' ἐν ταὐτῷ κτενῶ;
Or. Quomodo autem illam & hunc occidam simul?

Ηλ. Ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαφτύσομαι.
El. Ego matris apparabo necem.

Ορ. Καὶ μὴν σκῆνά γ' ἡ τύχη δίδοι καλῶς.
Or. Atqui fortûa illa quidē rectè faciet *ad felicem exitum perducet*.

Ηλ. Ὑπηρετείτω μὲ, δυσγενοῦντοιν, τάδε.
El. Hâc quidem in re nobis duobus inserviat.

Πρ. Ἔσται τάδ'· ἀρείσκεις δ' μητρὶ πῶς φόνον;
Sen. Fient hæc: quomodo verò matri cædem parabis?

Ηλ. Λέγ', ὦ γεραιὲ, τύγε Κλυταιμνήστρα, μόλων·
El. Profectus, ô senex, hæc Clytæmnestræ die;

Λεγὼ μ' ἀπάγγελλ' ἔσθ' ἅρσεν σκύμα τόκῳ.
Puerperam me esse nuncia prole masculâ.

Πρ. Πότερα πάλαι τεκοῦσ', ἢ νεογνὸν δή;
Sen. Utrum jampridem *te dicam* peperisse, an nunc demum?

Ηλ. Λέγ' ἡλίῳ, ὃν οἵδεν ἀγνεύει λεχώ.
El. Dic soles, *diéique* quibus purgatur puerpera.

Πρ. Καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
Sen. Et quid tandem hoc ad matris cædem valet?

Ηλ. Ἥξει κλύουσα λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος.
El. Veniet, ubi audierit puerperiū mei morbi, *i.e. mei puerp. morbū*.

Πρ. Πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
Sen. Unde? quid verò ipsi te curæ esse credis, filia?

Ηλ. Ναί· κἀ δακρύσῃ γ' ἀξίωμ' ἐμοῦ τοκέων.
El. Næ, & defiebit claritatem partûs mei.

Πρ. Ἴσως· πάλιν τοι μοῦθον εἰς κάμπτὼ ἄγω.
Sen. Fortassè: rursùs igitur sermonem ad finem duco.

Ηλ. Ἐλθοῦσα μάρτυσι δῆλον ὡς ἁπλοῦν.
El. Si autem venerit, perspicuum *est* actum esse de eâ.

Πρ. Καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας.
Sen. Atqui in ipsas ædium fores ingredior.

Ηλ. Οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ἀῴδα τόδε.
El. Ergo hoc *est* convertere se parū, & *propemodū ire* in Pl. *ædes*.

V. 629. Οἰκεία χείρ) χείρ pro φάλαγξ. Sic *Virg.* Æn. l. 6. v. 660. *Hic Manus, ob Patriam pugnando vulnera passi.* J. Barnes. V. 630. Γνωριεῖ) *Atticè* pro γνωρίσει. Vid. *Herc. Fur.* v. 628. V. 631. Οὓς ἐγ' οὐκ εἶδον ποτὲ) Potiùs scribendum erat ἐγὼ οὐκ, pro ἐγὼ οὐκ, elisō tantùm ō parvo. *Idem.* V. 634. Πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;) Cùm olim legeretur, Πῶς ἂν αὐτῶ, *Canterus*, *Scaliger*, aliique viderunt, τὸ ἂν post ἂν inserendum; quod & Nos fecimus; necesse enim omninò videmus. *Idem.* V. 635. Βουνόμφ) Βόας θύων. *Idem.* V. 636. Ὁδὸν γὰρ αὐτὸν, ὡς ἔοικ' ἀγρὸς ἔχει) *Scaliger* legit, ὁδὸν γὰρ, ὡς ἔοικεν, εἰς ἀγρὸς ἔχει. Quæ Lectio non erat necessaria, cùm Nostra ita se habeat, ἔχει γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀγρὸς καὶ αὐτὸν τὸν ὁδόν. *Idem.* V. 637. Ὅθεν ἂν ἰδὼν σε, δαπὶ κοινωνὸν καλῇ) Cùm olim Hiatus esset importunus inter Ὅθεν & ἰδὼν & καλεῖ legebatur, putabam primò γ' post ὅθεν interserendum; cùm verò cohærentiam hujus Versûs cum præcedentibus adverti, meliùs hic τὸ ἂν credidi locum habere & καλῇ· omnino legendum statui. Atque ita *Tribrachus* in primo loco erit, qui etiam in *Paribus* optimè stabit, est enim *Iambo* ἰσόχρονον. *Idem.* V. 638. Ἢν θεὸς θέλῃ) Veteres semper Deorum Veniam præfabantur, aliquod magnum opus aggressuri. Sic *Virg.* Æn. l. xi. v. 301. *Præfatus Divos solio Rex infit ab alto.* Quem morem laudat D. *Jacobus*, dum alium damnat, Epist. c. 4. v. 13. & 14. Demùm v. 15. Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο. *J. Barnes.* V. 639. Τυνδένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει) Τὸ πίπτον, τὸ συμβεβηκὸς, ὅπερ ἂν πέσοι. V. 641. Ἄργει· παρέσχε δ' ἐν πόσει δοίνιον ἔπι) *Scaliger* legebat, παρέσχε σὺν πόσει, aderit cum marito, quod fieri nequeat, nisi detruso δ', quæ res haud ferenda est. Potiùs ᾧ· Sed nos ἐν πόσει, *in Convivio* vertimus, sive potiùs in Compotatione, δοίνιον ἔπι, ad convivium. Ita *Hesychius*, Πόσις, πόμα, ἀνδρ, πότος ἢ οἶνος, ἢ ὕδατος. *J. Barnes.* V. 649. Δυεῖν ὄντοιν) De *Attico* δυεῖν pro δυοῖν vide suprà ad v. 536. V. 652. Λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' ἔσαν ἄρσεν τόκῳ) Ἡ λεχὼ, ἐν λέχει κειμένη, καὶ τοῦτο μάλιστα διὰ τὸ τίκτειν. Λέχος καὶ λεχοῦς καὶ λεχοῦσας φασὶ αὐτῶν. *Oppian. Nonnus*, Anthолog. &c. Eadem vox occurrit infrà v. 654. *J. Barnes.* V. 654. Λέγ' ἡλίῳ, ὃν οἵδεν ἀγνεύει λεχώ) De voce λεχὼ suprà diximus ad v. 652. De Diebus autem Purificationis, vide quid *Moses* in Levit. c. 12. & Interpretes in locum. Item *Caroli* du *Fresne* Glossarium, aliosque in Voce *Purificationes*. Vid. *Lycophronis* Scholiast. in hunc Versum, Περὶ ἐκ λοχείας γῦα χιλῶσαι δέσαν. Vide etiam de hâc re, ubi & hic ipse locus expenditur, *Francisci Rossæi* Archæolog. Attic. l. 5. c. 6. *De Puerperarum Lustrationibus.* Et quæ Nos *Iphigen. Taur.* v. 382. *J. Barnes.* V. 656. Ἥξει κλύουσα λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος) Οὐδὲς καὶ ἡ διάθεσις δηλοῖ λέξεων, κλύουσα τοῦ ἐμοῦ νοσήματος, τῆς ἀκμαζούσης δηλονότι, τῆς διὰ τὸ τίκτειν ῥεούσης. ἤξει εἰς τὰ λοχεῖά μου. Ἄλλως, ἤξει εἰς τὰ λοχεῖά μου, ἤγουν λοχείαν, ὅταν κλύῃ ἐμοῦ νοσήματος, καὶ ποίαν νόσον νοσῶ, λεγὼ ὅτι δηλονότι. *Æmilius Portus* haud rectè, ad ὑστεραγλωῖ refert, pro νοσήματος δηλοῖ ἐμοῦ λοχείων. Judicent Docti. At verò ego λόχῃ pro λόχια legendum puto, potiùs quàm λοχεῖ pro λοχεῖα; nam & τὰ λόχια idem scio, quod λοχεῖα, & λόχιοι δάλαμοι dicuntur, *Cubicula* Puerperarum; ut *Euripid.* Bacch. v. 94. Λοχίοις δ' αὐτίκα νιν Δέξατο θαλάμοις Κρηνίδα Ζεύς. Adeò nihili est, quod ait *Favorinus*, Λοχεῖα ἐπὶ γυναικὸς, ὅτε τέξεται· λόχια δὲ διὰ τὸ ἰῶτα ἡ ἐνέδρα. Sed & λοχεῖ' potest hic stare, & *Anapæstus* erit in Tertio loco. *Josua Barnes.* V. 658. Ναί· κἀ δακρύσῃ γ' ἀξίωμ' ἐμοῦ τέκνων) Sic *Ion.* v. 62. Γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο. *Idem.* V. 659. Πάλιν τοι μοῦθον εἰς κάμπτω ἄγω) Καμπὴ, συγροφή· Ἐνταῦθα δὲ τὸ τέλος, μεταφορικῶς παρὰ τοὺς δρομέας, οἳ τὸν δρόμον τελευτῶντες εἰς βαθεῖας κάμπτουσι τοὺς ἵππους· ὅθεν καὶ κάμπτης, ἡ νύσσα· λέγεται δὲ, ἀπὸ τῆς ἀφετείας μέχει τοῦ κάμπτου. κάμπτη δὲ ταὐτὸν ὄζει. *Josua Barnes.*

Πρ. Εἰ γὰρ δαίνοιμι τῶνδ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.
Ηλ. Πρώτιστα μὲν νιν τῶνδ' ὑφήγησαι, γέρον.
Πρ. Αἴγισθον ἔνδα νιν δυσπολῇ θεοῖς;
Ηλ. Ἔσφτα πάντα μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον.
Πρ. Ὡς ταυτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθ' δδε.
Ηλ. Σὸν ἔργον ἤδη. πρόσθεν εἰλήχας φόνου.
Ορ. Στείχωμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γένοιθ' ὁδοῦ.
Πρ. Καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.
Ορ. Ὦ Ζεῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
Οἴκτιρέ θ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
Ηλ. Οἴκτειρε δῆτα σοῦ γε φωτὸς ἐκγόνους.
Ορ. Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς,
Νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
Ηλ. Δὸς δῆτα παῖδας τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
Ορ. Σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ,
Καὶ Γῆ τ' ἄναυτα, χεῖρας ἣ δίδωμ' ἐμάς,
Ἄμυν', ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
Νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών,
Οἵπερ γε σοὶ σοὶ Φρύγας ἀνήλωσαν δορί.
Ἤκουσας, ὡς δεινὰ ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθὼν,
Χ' ὅσοι συγῶσιν ἀνοσίως μιάσορας.
Ηλ. Πάντ' οἶδ', ἀκούει τάδε πατὴρ· ς εἴχλν δ' ἀκμή.
Καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
Ὡς εἰ παλαιστὴς πῶμα θανάσιμον πεσὼν,
Τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσθαι λέγε.
Παίσω κάρα γὰρ τοῦμὸν ἀμφήκει ξίφει.
Δόμων δ' ἔσω βᾶσ', ὑπηρετὴς ποιήσομαι.
Ὡς ἦν μὲ ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
Ὀλολύξεσθ' πᾶν δῶμα· δηλοῖ δ' εὖ,
Τἀναντί' ἔφαν πρόδε· ταυτά σοι λέγω.
Ορ. Πάντ' οἶδα. Ηλ. πρὸς τάδ' ἄνδρα γενναῖόν σε χρή.
Ὑμᾶς δέ μοι γυναῖκες εὖ πυρσεύετε
Κραυγὴν ἀγῶνα τῶνδε. Φροιμίου δ' ἐγὼ,
Πρόχειρον ἔγχος χερὶ βασάζων ἐμῇ·
Οὐ γάρ ποτ' ἐλθοῦσ τοῖς ἐμοῖς, νικωμένη,
Δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καδυβρίσαι.

Sen. Utinam verò moriar ego tandem hoc conſpicatus.
El. Primùm quidem nunc huic, ſenex, ſis dux-viæ.
Sen. Illuc, ubi nunc Ægiſthus ſacrificium facit Diis?
El. Deinde omnia matri, quæ ex me *audiſti*, dicito.
Sen. Ut illa ex tuo ore ſibi hæc dicta exiſtimet.
El. * Tuum opus nunc *eſt*. Tua ſors eſt cædè facere, priùs *me*.
Or. Pergerem ſanè, ſi quis eſſet *mihi* dux viæ. * Hæc ad *Oreſt.*
Sen. Atqui ego haud invitus te deduxero.
Or. O Jupiter patrie, & meorum vindex hoſtium,
Miſercre noſtri: indigna enim paſſi ſumus.
El. Miſerare nempe nepotes ex te progenitos.
Or. Et tu, Juno, quæ Mycenæis aris præſides,
Victoriam da nobis: ſi juſta poſcimus.
El. Da ſcilicet hiſce vindictam, ultricem patris.
Or. Túque, ô verſans apud inferos pater nefariè, *i.e. occiſus*,
(Et Tellus regina, cui tendo manus meas)
Opem fer, opem fer his charisſimis liberis, *i.e nobis*.
Audiviſti, quàm atrocia à matre meâ paſſus ſim, *vel* ſis,
Et quot impios oderint ſicarios.
El. Omnia ſcit, audit hæc pater: ſed tempus *eſt jam* eundi.
Et tibi præterea prædico. *te præmoneo*, ut Ægiſt. *à te cæſus* moriat.
Quia ſi victus letifero caſu cecideris,
Mortua ſum & ego, neque me vivam dicas.
Feriam enim meum caput ancipiti gladio;
Domum autem ingreſſa, *gladium* expeditum faciam.
Nam, ſiquidem læta de te fama venerit,
Tota domus jubilabit; ſed te cæſo,
Contraria his fient: hæc tibi *jam maturè* dico.
Or. Omnia teneo. *El.* In his *peragendis* virum te eſſe oportet. *
Vos verò mulieres, ritè facibus accenſis edite * *Exit* Oreſtes.
Clamorem hujus certaminis. Ego verò excubias agam,
Promptum enſem meâ geſtans manu:
Nunquam enim meis hoſtibus victa,
Pœnas dabo, ut meum corpus contumeliosè tractent.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς Ἀργείων
2 Ὀρέων ποτὲ κληδὼν

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 Delicatâ à matre Argolicos
2 *Profecta per* montes quondam fama

V. 666. Ἔπειτα πάντα μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον) Πάντα cum *Æmilio Porto* pro πάντων lego, & μητρὶ τἀπ', pro μητρί τ' ἀπ', cum eodem, & *Scaligero*; Verſus enim ita poſtulat. Ex gemino autem α brevi, in unicum longum facta Contractio. *Idem.* V. 668. Σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἰλήχας φόνου) Σὸν ἤδη, ὦ Ὀρέστα, ἔργον· Σὺ γὰρ πρόσθεν ἐμὲ εἰλήχας τὸ φόνου· Σοὶ πρῶτον Αἴγισθος φονᾶται, ἔπειτα ἡ μήτηρ ἐμοί. *J. Barnes.* V. 671. Ὦ Ζεῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν) Ζεὺς πατρῷος *Athenis* colebatur; de quâ re videſis *Pauſaniam* fol. 66. lin. 32. Et *Cæl. Rhodig.* l. 13. c. 7. Ζεὺς τροπαῖος, vel τρόπαιος, cur ſit dictus, Nos ſuprà ad *Heraclid.* v. 867. & v. 937. *Jovem* autem *Oreſtes* & *Electra* invocant, ut Supremum Mundi Judicem, & Injuriarum Vindicem, ſecundùm illud *Homeri* Odyſſ. ι' v. 270. Ζεὺς δ' ὀπτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε. *Junonem* prætereà vocant ut Patriam Deam, ideò & dicitur βωμῶν Μυκηναίων κρατεῖν, & quòd ſit Nuptiarum Dea, cujus Fidem *Clytæmneſtra* violaverat. *Tellus* quoque invocatur, ob ſepultum in eâ *Agamemnonem*, & quòd ſub eâ ſunt *Dæmones* & *Furiæ* Malorum Hominum Pœnæ. *Agamemnon* denique, cujus læſos Manes ulturi ſunt. *Joſ. Barnes.* V. 673. Οἴκτειρε δῆτα σοῦ γε φωτὸς ἐκγόνους) Σοῦ γε pro σόσγε lego, quia dicitur ζῷ φῶς ἔκγονος, non item σὸς φῶς ἔκγονος. Sic φῶς ἀγαθῶν πατέρων, *Platoni*. Quomodo autem ex *Jove* ſint Oriundi *Oreſtes* & *Electra*, ſuprà oſtendimus ad hujus Fab. v. 613. *Joſ. Barnes.* V. 677. Σύτ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ) Ὦ πάτερ, οἰκῶν κάτω τῆς γῆς, ὃ ὅτι δυσπόνυμος, καὶ ἀναιρεθεὶς ἀνοσίως, ἄμυνε τούτοις τοῖς σοῖς φιλτάτοις τέκνοις, τυτέσιν ἡμῖν. Τὸ δὲ, Καὶ γῆ τ' ἄναυτα, χεῖρας ἣ δίδωμ' ἐμὰς, διὰ παρενθέσεως. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῆς, καὶ τὰ μετέπειτα πρὸς Ἀγαμέμνονα τείνει. *Joſua Barnes.* V. 689. Εὐτρεπὴς πυήσομαι) Τὸ ξίφος δηλονότι. V. 690. Πύστις) βᾶξις, φήμη, ἀφὰ τὸ πέπυσμαι. V. 691. Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα) Hinc omninò patet, quòd ὀλολύζω ſit Vox de Lætioribus ululatibus uſurpata, ut Interpretes notârunt ad illud *Homeri* Odyſſ. χ. v. 411. Ἐν δυμῷ χεῦε, καὶ ἴαχε, μᾶλ' ὀλόλυζε. Quare ego per vocem *Jubilo* expono in *Latinâ Verſione*. *J. Barnes.* V. 694. Εὖ πυρσεύετε κραυγὴν ἀγῶνος τῶνδε) Hunc locum obſcurum valdè mihi videri fatendum eſt; quid enim eſt πυρσεύετε κραυγήν; Aut quid hic loci κραυγή, ubi *ſilere* potiùs debuerant, quàm *clamorem* tollere? Niſi forſan *Fabula Puerperæ* ampliùs erat ad vivum agenda; ut *Clytæmneſtra* mox ventura pleniùs deciperetur. Quare *clamorem* tollere *Chorum* jubet *Electra* & Domum Facibus illuſtrare, ad pellendos Lemures, quaſi Infans jamjam circa Focum geſtaretur; præterea *Infirmitas* quædam, Infantibus formidabilis, κραυγὴ erat dicta, quod Paucis, ut puto, animadverſum, hæc autem *Illuminationibus* pelli putabatur; hinc *Heſych.* Κραυγή, βοή, ἢ νόσημά τι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ καταβλάπτει τοὺς παιδίους· καὶ γὰρ ἡ κραυξ ἐειφιαεὶς ἔσιν ἡ λεγομένη βασκανία. Hæc habui, quæ ad hunc locum dicerem, ſed, ut fateor, vix mihi ipſi ſatis probata. *J. Barnes.* V. 699. Ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς) *Æmilius*

Æmil. Portus altè dormit, cùm de proprio hìc nomine & de *Atalantâ Arcadiæ* Venatrice ſomniat; Nihil enim hìc aliud Poeta vult, quàm *Chorum* Mulierum dicere ſe ex Matribus ſuis audiviſſe Hiſtoriam *Aurei Agni* & Adulterii *Thyeſtæ*, quam rem pleniùs exequitur. Huc refer *Chorum* Oreſt. in fine *Actûs* Secundi ad v. 808. Ὁ μέγας ὅλβος &c. Sentus autem loci, Ἐγὼ, ὁ χρὸς, ἀταλᾶς ἐμᾶς ὑπὸ ματέρος ἴκνια, ἢ ὑπὸ ματέρος ἐμᾶς ἀταλᾶς κληδὼν τις Ἀργείων ὀρέων ποτὲ διερχομένη, ἢ ἀρχαίων μύθων μνημονευθεῖσά μοι μέλει, ὑμνοῦσα τὸν Πᾶνα, ἐν εὐμούσοις καλάμοις πνέοντα μέσαν, ἦγον φίλιον ἡδύθεσον, Πᾶνα λέγω, τὸν ἀρνῶν ταμίαν, ἢ ἀγελαῖον θεὸν, καὶ ἀρνῶν ἔφορον, πορεύσαι ποτὲ εἰς τὸ πτυμνίον τᾶς Ἀτρέως χρυσέαν ἄρνα &c. *Joſua Barnes.*

3 Ἐν πολιαῖσι μένει φήμας,
4 Εὐαρμόξοις ἐν καλάμοις
5 Πᾶνα μέσῳ ἡδύθεσον
6 Πνέοντ' ἀγελῶν ταμίαν
7 Χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον 705
8 Πορεῦσαι. πέλειναις τ' ὄπαις
9 Κᾶρυξ ἰάχη βάθεσις,
10 Ἀγορᾶν, ἀγορᾶν, Μυκηναῖοι,
11 Στείχετε, μακαρίων
12 Ὀφθαλμοὶ τυράννων 710
13 Φάσματα, δείματα· χορὸι δ' Ἀτρειδᾶν
14 Ἐξέφαινον οἴκους.

Ἀντιστροφὴ α.

1 Θυμέλαι δ' ὄπιτνάντο χρυσήλατοι.
2 Σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ
3 Πυρὸς ὄπιθώμιον Ἀργείων. 715
4 Λωτὸς ὃ φθόγγον κελαδεῖ
5 Κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων.
6 Μολπαὶ δ' ἤυξοντ' ἐρασταὶ,
7 Χρυσέας ἄρνος ὄπιλοτοι
8 Θυέστᾳ· κρυφίαις γὰ συναῖς 720
9 Πείσας ἄλοχον φίλαν
10 Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει ποδὸς
11 Δώματα· νεόμβᾳ.
12 Δ' εἰς ἀγόρας, αὐτᾷ πᾶν κερό-
13 εκαν ἔχειν χρυσόμαλλον 725
14 Καθ' δώματα ποίμναν.

Στροφὴ β'.

1 Τότε δὴ τότε φαεννὰς
2 Ἄστρων μεταβάλλει ὁδοὺς
3 Ζεὺς, καὶ φέγγος ἀελίου,
4 Λευκόν τε πρόσωπον αὖθις. 730
5 Τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει
6 Θερμὰ φλογὶ θεοπόρῳ.
7 Νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
8 Ξπεραί τ' Ἀμμωνίδες ἕδραι

3 Inter priſcos manet rumores,
4 Benè-compactis arundinibus
5 Pana carmen dulciſonum
6 Inflâſſe, ruris præſidem: &
7 Agnam aureo pulchróque vellere conſpicuam
8 Deduxiſſe. Et ſaxeis aſtans
9 Sedibus præco exclamavit,
10 *Ad* concionem, *ad* concionem, ô Mycenæi,
11 Ite, beatorum
12 Viſuri tyrannorum
13 Spectra, terriculamenta. Chori autem Atridarum
14 Exornabant domos.

Antiſtrophe 1.

1 Aræ verò cadebant, *i.e. in ſolo jacebant poſitæ*, aureæ,
2 Splendebátque per urbem
3 Ignis Argivis aris impoſitus.
4 Tibia verò ſonũ reſonans edebat
5 Suaviſſimum, Muſarum famula.
6 Cantúſque *geminati* creſcebant amabiles,
7 *De* aureo agno elogia
8 Thyeſtis: clandeſtino enim concubitu
9 Cùm induxiſſet uxorem Atrei
10 Charam, prodigium extulit ad *ſuas*
11 Ædes. Reverſus autem
12 In concionem, proclamavit *ſe* cornigerum
13 Habere aureo vellere ſpectabilem
14 In ædibus gregem.

Strophe 2.

1 Tunc verò, tunc lucidas
2 Aſtrorum mutat vias
3 Jupiter, & lumen ſolis,
4 Candidúmque vultrum Auroræ.
5 Per occiduas autem impellit plagas,
6 Calentes igne cælitùs rutilante.
7 Nubes porrò aquoſæ ad Arctum *vertuntur*,
8 Siccæque Ammonides ſedes

V. 705. Χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον) De *Aureo Atrei Agno*, à quo Regni Fatum pendebat, quem quòd *Thyeſtes* adulteratæ *Aëropæ Atrei*, fratris, uxoris ope ſurripuerat, exilio primò mulctatus, mox filiorum carnibus convivio-exceptus; unde *Pelopidarum* Domui tot mala; Vide *Euripidis* Scholiaſten ad *Oreſt.* v. 813. & ad v. 999. Item quæ Nos ad *Iphigen. Taur.* v. 196. *Euſtathium* denique &c. *J. Barnes.* V. 707. Κᾶρυξ ἰάχει βάθεσις) Κῆρυξ ἰάχει πετρίνοις βάθεσις ἑπτάς· Κήρυκες γὰ ἐπὶ πλείοις βήμασι ἑστῶτες τὰ δημόσια ἐκήρυξαν. Καὶ ὅταν ἀγορεύσῃ ἐκάλεῖ, λέγον, Ἀγορᾶν, ἀγορᾶν στείχετε, Μυκηναῖοι, ἢ Ἀθηναῖοι. Ἐν βουλαῖς, ἠκούσαν κηρύσσοντες, Τίς ἀγορεύειν βούλεται. Vid. ad *Suppl.* v. 438. Olim verò βαρέθροις malè legebatur; *Scaliger* βάθεσις emendavit. *Joſ. Barnes.* V. 711. Φάσματα, δείματα) Appoſitio aliquando *Epitheti* locum ſupplet, ut hic, φάσματα, δείματα, pro δειματόεντα φάσματα. *Idem.* V. 716. Λωτὸς ὃ φθόγγον κελαδεῖ κάλλιστον Μουσῶν θεράπων) Ὁ ὃ Λώπην αὐλὸς, Μουσῶν θεράπων, ἦγον Μουσικὸν διακονᾶν, κάλλιστον φθόγγον ἐκελάδει. Ὅτε ὃ Αὐλοὶ ἄεισοι ἐκ Λωπίνε ξύλε ἐγίνοντο, ἀνωθεν ὑμῶν δεδήλωται. Vide ad *Troad.* v. 544. *Joſua Barnes.* V. 720. Κρυφίαις γὰ συναῖς Πείσας ἄλοχον) Ἀεροῦσα τὸν Ἀτρέως γυναῖκα. Hinc *Ovid.* Triſt. l. 2. ad *Auguſt.* *Si non Aëropen Frater ſceleratus amâſſet, Averſos Solis non legeremus equos.* V. 724. Δ' εἰς ἀγόρας) Ἀγορὰ, Vox notiſſima, Ἀγυιὰς etiam *Homero* uſurpata, ut notavimus ad *Iphig. Aul.* v. 753. Ἀγορὰ denique, quæ hic occurrit, *Heſychio* & *Phavorino* probatur, & exponitur ἄθροισμα, ἕρκτὸς, ἢ καὶ δημηγόρος. V. 726. Ποίμναν) Infrequens hic uſus Vocabuli & audax, ποίμνη pro ſingulari ὄϊς, ἀρνίον, ἀμνός. *Grex* pro *Ovis*, *Agnus*, quod rarò aliàs inveneris. *Ovis* autem pro *Grege* haud adeò infrequens aut ignota eſt Figura. Notum eſt autem hic non niſi ſingularem *Ovem* intelligi. De *Aureo* verò hoc *Agno* vide ſupra ad v. 705. *Joſua Barnes.* V. 727. Τότε δὴ τότε φαεννὰς Ἄστρων μεταβάλλει ὁδοὺς) *Seneca* Thyeſt. v. 790. *Quò terrarum Superúmque Parens, Cujus ad ortus Noctis opacæ Decus omne fugit, quò vertis iter, Medioque diem perdis Olympo? Cur Phœbe, tuos rapis aſpectus* &c. Totus ferè *Chorus* ad finem *Actûs* Quarti. Vide ſuprà ad v. 720. V. 734. Ξπεραί τ' Ἀμμωνίδες ἕδραι) *Ammonis*, ſive *Hammonis Jovis*, Templum & Oraculum erant in *Libyæ* deſertis, de quâ re copiosè *Quintus Curtius* Hiſtor. *Alexandri* M. l. 4. ubi ſterilitatem loci arenoſi notat, & *Oraculum*, ejuſque ſedem optimè deſcribit. Vide etiam Lexicographos. Quòd autem Fontibus & aquis careant hæ ſedes, teſtatur *Euripides* in *Alceſt.* v. 113. Εἶτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἕδρας &c. Quòd tamen de locis intelligendum, per quos ad hoc Oraculum eundum;

dum; ipse enim locus, ubi Templum erat, mirificè Fontibus & Arboribus & Fructibus beatur; ut idem docet *Curtius* ibidem. *Josua Barnes.*

V. 736. Ὄμβρων δίθεν στρεῖσαι) Ὄμβρων τὸ ἔρανὸ στρηθεῖσαι. In *Ægypto* enim nunquam pluit, *Nilus* illis sufficit, undè & dicitur Ζεὺς Αἰγύπτιος, ὅτι Διὸς δίκλιν πλὴν γλῶ ὑδραίνῃ. Vid. ad *Helen.* v. 2. *Libyca* autem Desertus rarò Pluviis irrigatur, & tum quidem nihilo plùs fœcundatur. Διόθεν autem pro ἐκ Διὸς, dicitur & ἐκ Διόθεν, *Pleonasmo*, & ἐκδιόθεν junctim. Στρεῖσα autem pro στρηθεῖσα *Atticè* dicitur; de quâ re vide ad *Iphigen. Aul.* v. 357. *Jos. Barnes.*

9 Φλόγεος ἄπειρον δρόσου καλλι-
10 σων ὄμβρων διόθεν στρεῖσαι.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Λέγε͡ται, ταὶν ͡ πίσιν
2 Σμικρὰν πὰρ' ἐμοί γ' ἔχει,
3 Στρέψαι θερμᾷ * ἀελίῳ
4 Χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαν-
5 τα δυστυχίᾳ βροτείᾳ,
6 Θνατᾶς ἕνεκεν δίκας.
7 Φοβεραὶ ͡ βροτοῖσι μῦθοι
8 Κέρδος ὡς θεῶν θεραπείας,
9 Ὧν ὃ μναθῆσαι πόσιν κλείνειε
10 Κλεινῶν συγγενέτᾳρ' ἀδελφῶν.

9 Exarescunt roris expertes, pulcherrimis. *ac opti-*
10 *mis* imbribus à Jove privatæ.

Antistrophe 2.

1 Fertur (sed fidem
2 Parvam apud me saltem *hoc* obtinet)
3 *Jupiter tunc* vertisse calidam
4 Auream sedem, atque *eam* mutâsse
5 Propter infelicitatem mortalē,
ut infelicitate mort. afflig eret.
6 Mortalis pœnæ causâ, *quòd scelera mortalium ità punire vellet.*
7 Formidabiles vero mortalibus *hi* sermones
8 Lucrum sunt ad Deorum cultus.
9 Quorum non memor maritum occidisti
10 Inclytorū mater filiorū ex eodē utero natorū, *Orestis, Electr.*

* ἀέλιον *Canter.* & *Scalig.*

V. 739. Στρέψαι θερμᾶν ἀελίᾳ χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαντα) vel Δία, aut Ζλῶα, intelligi debet & continuari ex Præcedentibus, vel certè cum *Cantero* & *Scaligero* ἀέλιον legendum. Sed quia v. 729. Ζεὺς occurrit & potest hic aptè & sine ullâ violentiâ intelligi, nihil muto. De *Solis* autem regressu ad *Thyestæi* Convivii conspectum, Nos supra ad v. 727. & ad *Iphigen. Taur.* v. 816. *J. Barnes.* V. 746. Κλεινῶν συγγενέτᾳρ' ἀδελφῶν) Si συγγενέτειρα, pro συγγενὴς aut σύγγονος capias, per κλεινῶν ἀδελφῶν, intellige *Castorem* & *Pollucem*, Fratres *Helenæ* & *Clytæmnestræ*. Hæc tamen significatio ferè *Euripidi* singularis; quanquam haud omninò rationis expers. Et eam videtur ipse Poeta defendere, v. 990. ubi de eâdem *Clytæmnestrâ* dicit, Πῶς Τυνδάρεω, χὴ τοῖν ἀγαθοῖν σύγγονε κύρσιν. Vide etiam v. 1063. & 1238. &c. Sin συγγενέτειρα, pro γενέτειρα, aut μήτηρ, sumitur, addito σὺν, ob *Agamemnonis* Conjunctionem, tum per κλεινῶν ἀδελφῶν, intellige, *Orestem*, *Electram* & *Chrysothemin*. Hi enim erant *Agamemnonis* & *Clytæmnestræ* Liberi. Quanquam *Æmilius Portus* pro *Chrysothemin*, habeat *Antigonen*, quæ certè *Oedipi* erat filia. *Josua Barnes.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quarti.

DUM ad strepitum & inconditum quendam clamorem stupent Electra & Chorus, *accedit* Nuntius, *qui prolixâ narratione sublatum per insidias* Ægisthum *memorat. Sequitur Gratulatio & Tripudium* Chori & Electræ. *Mox Coronas Fratri* Orestæ & Pyladæ *parat* Electra, *utpote qui de pessimo Tyranno Victoriam felicitèr reportârint. Hinc ad mortuum* Ægisthum *invectivam dirigit per Effictionem; ubi violatæ semel Pudicitiæ consequentiæ enormes, Opum per scelera partarum instabilitas, & Debita Parricidio vindicta memorantur.* Orestes & Electra *de matre quoque perimendâ deliberant. Quâ in re implacabilem Viraginis animum videre licet, quæ etiam fratrem ad Matricidium excitat.* Clytæmnestra *tandem supervenit, ad spectatorum usque invidiam felix & numeroso Barbarorum mancipiorum Satellitio stipata. Sequuntur duæ Orationes Judiciales,* Clytæmnestræ *eadem* Agamemnonis *à se perpetratam defendentis, &* Electræ *Defensionem istam refutantis.* Chorus *deplorat* Pelopidarum *Calamitates.* Clytæmnestra *ab* Orestâ *filio in Vindictam Patris ab illâ cæsi occiditur.*

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.

Ἰαμβοί.

V. 747. Ἔα, ἔα·" Φίλαι, βοῆς ἠκούσατ', ἢ δοκῶ κενὴ Ὑπῆλθέ μ') Ἔα, ἔα, Vox admirantis *Chori* & extra Versum eminet; de quâ re Nos plus semel monuimus. Vid. ad *Herc. Fur.* v. 1089. *Ibid.* Φίλαι βοῆς ἠκούσατ') E longè strepitum videtur *Chorus* audire; qui ex *Ægisthi* cæde sit excitatus. *Ibid.* Δοκῶ) ἢ Δοκῶ, ut Λητὼ, Est Vox *Euripidi* ferè propria, idem valens ac δόκημα, *Troad.* v. 411. aut δόκησις, *Oppian. Cyneg.* l. 2. v. 505. aut δόγμα, δόξασμα, *Electr.* v. 383. aut denique Commune illud δόξα. A δοκῶ, autem fit ἀδόκως, *Troad.* v. 786. ut à δόκησις & δόκημα, ἀδοκήτως. *Jos. Barnes.* V. 750. Δέσποιν', ἄμειψον δώματ') *Electra*, jam ante *Chori* principium è Scenâ exierat, & intrà Domum se receperat, ad aptandum sibi gladium; si fortè Frater suo proposito excideret. Quare illam *Chorus*, subito clamore audito, hortatur Domum exeat, ut de hoc inopinato tumultu inter se deliberent. Ἄμειψον δώματ', itaque pro δωμάτων ἔξελθε. Ἀμείβω enim cùm quamvis Mutationem indicet, etiam Mutationem loci significat. *J. Barnes.*

Ηλ. Ἤκουσα.

Ἔα, ἔα· φίλαι, βοῆς ἠκούσατ', ἢ δοκῶ κενὴ
Ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
Ἰδοὺ τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρει·
Δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.
Φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;
Ουκ οἶδα, πλὴν ἔν, φόνιον οἰμωγμὸν κλύω.

Cho. EIA, eia, amicæ, vocémne audivistis, an vana opin.
Subiit me, ut infernum Jovis *inferni* tonitruum?
En illi non obscuri *clamorum* flatus attolluntur.
Electra domina, domos has *exi & huc veni.*
El. O amicæ, quid rei *est*? in quod certamen *in quod periculū* ven.
Ch. Haud scio, præter *hoc* unum, funestum clamorem audio.

Ηλ. Ἤκουσα κἀγώ· πλήθον μ', ἀλλ' ὅμως.
Χο. Μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρυς, ἐμφανὴς γε μήν.
Ηλ. Ἀργῶ γ' ὁ γεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν;
Χο. Οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
Ηλ. Σφαγὴν ἄυτᾳ τλώδε μοι· τί μέλλομεν;
Χο. Ἔπιχε, πρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
Ηλ. Οὐκ ἔστι· νικώμεθα· πῶ γὰρ ἄγγελοι;
Χο. Ἥξουσιν· ἔστι βασιλέα φαύλην κτάμεν.
Αγ. Ὦ καλλίνικοι πῶλοι Μυκηνίδες,
Νικᾶτ' Ὀρέστῃ πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος ὃ φονέα κείμηλον πέδῳ
Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.
Ηλ. Τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι ταῦτα σημήνεις τάδε;
Αγ. Οὐκ οἶδ' ἀδελφῷ μ' εἰσορῶσα φροντίδων;
Ηλ. Ὦ φίλτατ', ἔκτοι δείματός γε δυσγνωσίᾳ
Εἶχον πρόσωπα· νῦν σ' ἐπιγνώσκω σαφῶς.
Τί φῄς; πέφνηκε πατρὸς ἐμοῦ συγγενὴς φονεύς;
Αγ. Τέθνηκε· δίς σοι τοῦθ', ἃ γῆν βέλει, λέγω.
Χο. Ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
Ηλ. Ποίᾳ τρόπῳ δή, τίνι ῥυθμῷ φόνου Κτείνει Θυέστᾳ παῖδα, βέλομαι μαθεῖν.
Αγ. Ἐπεὶ μελαίθρων πῶλ' ἀπηράμην πόδα,
Εἰσβάντες ἦμεν δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν,
Ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς πῶλος Μυκηναίων ἄναξ.
Κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβώς,
Δρέπτων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους.
Ἰδὼν τ' αὐτᾷ χαίρετ', ὦ ξένοι, τίνες;
Πόθεν, πορεύεσθόν τε κἀκ ποίας χθονός;
Ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης, Θεσσαλοί· σφὼ δ' Ἀλφεὸν
Θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διΐ.
Κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος, ἐννέπει τάδε.
Νῦν μὲν σφὼ ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
Θοίνῃσι πένεσθαι, τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
Νύμφαις· ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους,
Εἰς ταυτὸν ἥξετ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
Καὶ ταῦτ' ἄμ' ἠγόρευε, κἀ χερὸς λαβὼν
Παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
Ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε.
Λέπτ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τὶς αἰρέτω,
Ὡς ἀμφὶ βωμὸν σῶσι χερνίβων πέλας.
Ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης, ἀρτίως ἠγνίσμεθα
Λιβυσσίοις κρουνοῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
Εἰ δ' ξένους αὐτοῖσι σωθῆναι χρεών,
Αἴγισθ', ἕτοιμοι, κοὐκ ἀπαρνούμεθα, ἄναξ.
Τοῦτον μὲν ἓν μεθεῖμεν ἐκ μέσου λόγον·

El. Audivi & ego procul quidem, sed tamen *audivi*.
Ch. Procul enim serpit vox, præcipuè clara.
El. Argivúlne, an meorum amicorum *est* iste gemitus?
Ch. Ignoro: nam confusus est totus clamoris sonus.
El. Cædem mihi hanc loqueris; quid moramur?
Ch. Mane; donec cognoscas liquidò fortunas tuas.
El. Non licet, victæ sumus: ubi enim nuncii?
Ch. Venient: haud enim *res* levis *est* regem occidere.
Nun. O præclaram victoriam adeptæ virgines Mycenides,
Vicisse Orestem amicis annuncio omnibus,
Agamemnonisque interfectorem prostratum humi
Ægisthum: quare Deos precari, *gratiásque Dius agere* oportet.
El. Tu verò quis es? quomodo hæc mihi certa nuncias?
Nun. Nescis, quòd fratris me ministrum videris?
El. O charissime, præ timore non facilè agnoscere
Faciem potui: nunc verò planè agnosco te.
Quid ais? obiitne patris mei odiosus interfector?
Nun. Obiit. Bis tibi hæc, quæ certè cupis, dico.
Ch. O dii, & justitia omnia intuens, venisti tandem.
El. Quo modo verò, & quâ ducente ratione cædis
Occiderit Thyestæ filium, cupio discere.
Nun. Postquam atriis hisce extulimus pedes,
Ingressi sumus tritam geminâ orbitâ viam,
Illic superbus Mycenæorum princeps erat:
Forte autem hortis in irriguis ambulabat,
Carpens teneræ myrti coronas capiti *imponendas*.
Conspicatúsque *nos*, clamat: salvete, ô hospites, quinam *estis*?
Unde? quâve ex terrâ venitis?
Orestes verò respondit: Thessali *sumus*, cæterum ad Alpheum
Venimus sacrificaturi Olympio Jovi.
Audiens autem hæc Ægisthus, hæc dicit,
Nunc quidem apud nos oportet convivas mihi
Vos interesse convivio: nam boves immolo
Nymphis, mane verò excitati è lecto
Eodem pervenietis. Sed ingrediamur domum.
Simúlque hæc dicebat, & prehensâ manu
Deducebat nos, neque denegare fas erat.
Cùm autem in ædibus essemus, hæc dixit,
Lavacra quàm celerrimè quis hospitibus afferat,
Ut ad aram stent prope aquâ manibus lavâdis *purgandisq;* destinatâ.
Sed ait Orestes: Modò lustrati sumus
Lavacris puris ex undis fluvialibus.
Si verò fas est peregrinos sacrificare cum civibus,
Ægisthe, parati *sumus*, neque, ô rex, *hoc* reculàmus.
Hunc autem sermonem omiserunt de medio *sublatum*.

V. 769. Τί φῄς; πέφνηκε πατρὸς ἐμοῦ συγγενὴς φονεύς;) Ita ut clariùs sonaret Versus & expeditiùs curreret, rejeci γ' quod malè irrepserat inter πατρὸς & ἐμοῦ. *Idem.* V. 770. Τέθνηκε· δίς σοι τοῦθ', ἃ γῆν βέλει, λέγω) Cùm suprà dixerat Nuntius, *Ægisthum* solo prostratum jacere mortuum; nunc idem repetens, dicit Τέθνηκε· δίς σοι λέγω. Qui enim Læta audiebât, etiamsi apertè rem narratam audirêt, *bis* aut *ter* illud repeti expetebant. Vide quæ Nos ad *Rhes.* v. 281. *J. Barnes.* V. 775. Δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν) *Scaliger* legit εἰς δίκρουν ἀμαξιτὸν· δίκρος sanè de *Bivio* rectè dici potest, sed nec minùs elegantèr δίκροτος de Curuli Viâ, ob ἵππων κρότημα, quare cùm ἀμαξιτὸς dicatur hæc via, maneat omninò per me δίκροτος· Ita quidem Via strata lapidibus, & Equis apta dicitur ἱππόκροτος. *J. Barnes.* V. 776. Ὁ κλεινὸς Μυκηναίων ἄναξ) De *Ægistho* hæc *Ironicè* dicuntur. V. 780. Πόθεν πορεύεσθόν τε κἀκ ποίας χθονὸς;) Cùm olim misero hîc locus errore fœdabatur, Ita enim legebatur, Πόθεν; πορεύεσθ' ἐκ ποίας χθονὸς, *Canterus* emendabat, ut Nos jam scripsimus, quam Lectionem veram pronuntiarem, nisi *Scaliger* aliam Lectionem æquè verisimilem proferret, Πόθεν πορεύεσθ' ὄντες ἐκ ποίας χθονός. Locus autem *Homerico* illi æmulus, *Odyss.* α. v. 170. Τίς; Πόθεν εἶς ἀνδρῶν; ποῦθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες. *J. Barnes.* V. 785. Θοίνῃσι πένεσθαι) Ita quidem Nos, solitarii & nullo Fiduciario nixi, nec tamen Fiduciâ excidimus; Cùm enim ante hæc Θοίνῃσι γὰρ δαὶς scriptum erat, cum Accusativo Personæ, id quidem nullo modo ferendum vidit *Josephus Scaliger* & pro δοίνῃσι substituit τὸ νῦν, acutè satis ac tutè, nisi νῦν in Versu superiori præcederet. Nos itaque, quibus *Euripides* semper videtur Ὁμηρίζων, legimus πένεσθαι pro γὰρ ἔσται, quam Lectionem si semel admiseris, omnis illicò Difficultas abit. *Homerus* Iliad. ω. v. 124. Ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄεισαν. Et δαῖτα πένεσθαι legitur, *Odyss.* γ'. v. 428. δ'. v. 531. ξ'. v. 251. χ'. v. 199. Quare hic loci Sensus & Ordo, Νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ ὑμᾶς συνεστίους ἔσ) καὶ ἐμοὶ δοίνῃσι πένεσθαι· Τυτέσι συμποτήσεις ἐμοὶ ἐν τῷ δαῖτα ἐντύνῃ. Μνημονευτέον δ', ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἥρωες καὶ βασιλεῖς ἦσαν αὐτοδιάκονοι ἐν ταῖς ἱερουργίαις καὶ θυσίαις, καὶ ἄλλοις οἰσπνῶν. Consule de hâc re *Cælium Rhodigin.* l. 18. c. 36. *Josua Barnes.*

Λόγας

Λόγχας θ' ἕντες, δεσπότᾳ φρυκτήματα,
Δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἱερᾷ χέρας.
Οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κάλα·
Ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον, ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
Λέβητας ὤρθων. πᾶσα δ' ἐκτύπει σέλη.
Λαβὼν δὲ φορχὺς μητρὸς ἐννέπτης σέθεν
Ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουλεῖν,
Καὶ πρὸ κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
Περάσοντας ὡς νιν, τὰς δ' ἐμὰς ἐχθρὰς κακῶς.
Λέγων Ὀρέστην κἀμέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
Ταναντί' εὐχετ', ἃ γεγωνίσκων λόγους,
Λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κάλω δ' ἐλὼν
Αἰγισθ. ὀρθὴν σφαγίδα, μόχλου πλέον
Τεμών, ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.
Κἄσφαξ' ἑπ' ὤμων μόχθον, ὡς ἦραν χεροῖν
Δμῶες· λέγῃ δὲ σῷ καταγνήτῳ τάδε.
Ἐκ πρὸ καλῶν κομπεῖσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
Εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἁρπάσει καλῶς,
Ἵππους τ' ὀχμάζει. λάβε σίδηρον, ὦ ξένε,
Δεῖξόν τι φίλτρον ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
Ὁ δ' ἐυκρήπιδον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,
Ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλάδου μὲν εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτου,
Δμῶας δ' ἀπωθεῖ· κἀλαβὼν μόχλου πόδα,
Λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
Θᾶσσον δὲ βύρσης ἐξέδυρεν, ἢ δρόμους
Διαὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε,

Cámque depoſuiſſent haſtas, *quas geſtabant ad* Regis cuſtodiam,
Famuli, ad opus omnes admoverunt manus.
Et alii quidem victimas adducebant alii verò ferebāt caniſtra:
Alii verò ignem accendebant, & circa focum
Lebetas erectos collocabant, totúmque rectum perſtrepebat.
Maritus verò tuæ matris molam ſalſam acceptam
Projecit *in* aras, talia profundens verba:
O Nymphæ ſaxicolæ, *date* ut ego ſæpe boves *vobis* mactem,
Utq; Tyn uxor mea, quæ in æd. *eſt*, *idè faciat, utq*; *feliciter rem gerat*.
Ut nunc *rem feliciter* gerimus. Mei verò inimici malè *rem gerant*.
Dicens Oreſtem, & te. Dominus verò meus
Cōtraria precabatur, nō clarâ voce proferens verba, *ut ſibi daretur*
Recuperare paternas ædes. Cùm autem ex caniſtro cepiſſet
Ægiſthus acutum cultrum, vitulinos pilos
Reſecans, in luſtralem ignem impoſuit dextrâ
Mactavitq; vitulū in humeris *percuſſū*, cū *eā* ſuſtuliſſent manibus
Miniſtri: hæc autem fratri tuo dixit.
Inter *alia* præclara *facinora*, jactant apud Theſſalos
Hoc *etiam* eſſe, & *laudant eum*, quiſquis taurum diſſecat rectè,
Equóſque frenis regit *peritè*: ſume ferrum, ô hoſpes,
Oſtendéque famam *hanc eſſe* veram de Theſſalis *vulgatam*.
Ille verò cum reſonantem Doricū cultrum corripuiſſet manibus,
Rejiciens ab humeris decoras veſtes fibulis aſtrictas,
Pyladem quidem elegit in laboribus miniſtrum,
Famulos verò removit, & correpto vituli pede,
Albas nudabat carnes, extendens manum,
Ocyúſque tergus excoriavit, quàm curſor
Bis bina ſtadia equeſtria conficeret.

V. 800. Οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον) Ita *Scalig.* pro σφάγι' ἐνέφερον, rectiſſimè, ut ego puto. Vid. ſuprà ad *Troad.* v. 742. Οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξω' ἐμόν. *Johann. Miltonus* legit hoc in loco, Οἱ μὲν τὰ σφάγι' ἐνέφερον. Sed *Scalig.* Lectio præplacet. ἦρον eſt Temporis Imperf. *Joſ. Barnes.* V. 801. Ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον) Cùm olim πυρὰν ἧπτον legeretur, *Gul. Canterus*, qui vidit ex iſtâ Lectione Verſum laborare, rectè diſtinguendo legebat πῦρ ἀνῆπτον. Quam Lectionem probant *Joſephus Scaliger*, *Æmilius Portus*, *Johan. Miltonus*. Nec eſt, ut in dubium vocetur. Hoc autem in loco Ritus ſacrificandi apud Priſcos deſcribitur, ut apud *Homerum* quoque *Odyſſ.* γ'. v. 425. ad v. 464. Vid. *Franciſ. Roſſæi* Archæolog. *Attic.* l. 6. c. 3. *Johan. Roſini* Antiq. *Roman.* l. 3. c. 39. & *Hofmanni* Lexicon Univerſale in Voce *Sacrificium*. Confer locum *Iphigen.* Aul. v. 1565. &c. cum hoc loco. *Joſ. Barnes.* V. 802. Πᾶσα δ' ἐκτύπει σέλη) *Thema* κυπίω. V. 810. Ἐκ πρὸ καλῶν δ' ἑλὼν Αἰγισθος ὀρθὴν σφαγίδα) De *Caniſtro*, in quo Cultellus ſacrificus reponebatur, vide quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1565. Ex hoc loco autem apparet, *rectum* reponi. *Idem.* V. 811. Μοχλὸν τέμων) Pilos ex Victimæ capite ante Sacrificium reſecabant, quod propriè dicebatur ἀπάρχεσθαι, de quâ re vide *Euſtathium* in illud *Odyſſ.* ξ'. v. 422. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν. *J. Barnes.* V. 813. Κἄσφαξ' ἑπ' ὤμων μόχθον) Inter armos, ubi humeris Cervix aptari videtur, Vitulum percuſſit, ex more ac ritu præſcripto. *Idem.* V. 815. Ἐκ πρὸ καλῶν κομπεῖσι τοῖσι Θεσσαλοῖς Εἶναι τόδ' &c.) Hoc in loco, ut in multis aliis, præclara illa ſummè Ingenioſi noſtri Poetæ Oeconomia, inſignitèr patet, quam miror aliquos etiam Doctos homines in hâc Fabulâ non æquè agnoſcere. Cùm enim *Oreſtes* & *Pylades* ſuprà Poetâ fingente, ſe *Theſſalos* ad *Ægiſthum* dixiſſent, *Ægiſthus* jam illos provocat ad Artem ſuam oſtentandam, quâ nempe *Theſſali* erant celebres, in Sacrificiis excoriandis, aperiendis, diſſecandis; nempe ſic *Oreſtæ* optima dabatur Occaſio *Ægiſthum* ſubitò perimendi. Quare cum dicit *Gaſpar Stiblinus*, *Multa in hâc narratione videri frigidiora eſſe, & à Tragicâ gravitate abhorrentia, ut ſunt illa* v. 779. Χαίρει', ὦ ξένοι. Et v. 784. Νῶν μὲν παρ' ἡμῖν, &c. Et v. 791. Λύτρ' ὡς τάχιστα &c. Et v. 799. Πρὸς ἔργον πάντες. Impudentem Hominis ſtupidi Ignorantiam abominor, & frigidiſſimos ſenſus execror, Poetæque noſtri Felicem Fortunam ſuſpicio, qui nullum habet hoſtem niſi Impotentem Ignorantiam. Et ſanè in toto illius opere, quo in *Euripidem* functus eſt, nihil omninò Docto Homine dignum reperio, excepto quòd Argumenta in Omnes Actus ſcripſerit & Morales Gnomas & Philologicum nonnihil interſerit; ſed Senſus Poetæ minimè vidit, cùm etiam Iambici Verſūs leges ignoravit. Quod vix ego memorarem, niſi metuerem, nequis ejus authoritate ſeductus in *Euripidis* honorem, famámque ſuam offenderet. *Joſua Barnes.* V. 816. Ταῦρον ἁρταμεῖ) Eſt ῥῆμα τεχνικὸν, ἁρταμεῖ, pro ἀρτίως τέμνῃ, innuit autem, ut diximus, excoriationem, apertionem, & totam diſſecationem ritualem. Hinc ἄρταμος, Coquus, qui, ut *Euſtathius* ait, εἰς ἄρτια τέμνει. *J. Barnes.* V. 817. Ἵππους τ' ὀχμάζει) Ὀχμάζω, quod aliter legi dicitur, ἐχμάζω ab ἔχω certè Originem ducit, de quâ Voce conſulatur *Heſychius* & *Euſtathius* fol. 904. lin. 5. Ubi & alium *Euripidis* Verſum citat (*viz.* Oreſt. v. 265.) Μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον. Ibi ſonat *conſtringis*, vel *amplecteris*, hoc in loco *moderari*, ex conſequentiâ nempè; quia optimè aliquis moderari poteſt illud, quod Amplexu poteſt continere. ἔχμα ſanè *Veſtim* aut *Retinaculum* ſonat. Et Nos de *Carolo* II. R. functo, ἴσθ' ἔτ' ἀκύῃ· Δεινὰ γὰρ ἔχουσιν οἵσιν ἐπέμβολον ἔχματα Μοῖραι. *J. Barnes.* V. 819. Ὁ δ' ἐυκρήπιδον Δωρίδ') Cultri genus, quo excoriabant Victimas, *Doricum* dicebatur, & ob celeritatem illius in excoriando curſûs ἐυκρήπιδον vocat hic *Cultellum* iſtum, quem infra quoque vocat v. 836. Δωρικὸν, *Anglicè* dicitur a **Flaying-Knife**. Hic verò Culter brevior eſt & levior; alius autem erat gravior, longiorque & major *Græcè* κοπὶς, *Anglicè* a **Chopping-Knife**, vel potiùs **an Hatchet**, quo aperiebant & in partes diſſecabant majora Sacrificia. Et hic *Theſſalus* dicebatur, quòd *Theſſali* ob has res celebres erant. Φθιὰς autem κοπὶς, eſt idem atque Θεσσαλικὴ, quia *Phthia* erat Urbs *Theſſaliæ*. Ita infrà v. 830. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἵσῃ τις ἡμῖν κοπίδ'. *J. Barnes.* V. 823. Λευκὰς ἐγύμνου σάρκας) γυμνὰς ἐποίει τῆς βύρσας. V. 825. Διαὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε) Δίαυλος definitur *Curriculum* Duorum ſtadiorum; hoc eſt ſpatium Mille Ducentorum pedum, hoc eſt *Sexingentorum* Cubitorum. ἱππίους verò cum *Scaligero* lego pro ἱππείους, Verſūs causâ, vel certè ἱππικοὺς ſcribendum; quanquam & media Syllaba in ἱππείους poteſt corripi, ut in multis aliis vocibus fieri notavimus ad *Hecub.* v. 1108. *Joſua Barnes.*

Κἀνεῖτο

Καὶ νεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος, ἤδρει. κ᾽ λοβὸς μὲ᾽ ἠ θεσπῆν
Σπλάγχνοις· πύλαι δὲ κ᾽ δοχαὶ χολῆς πέλαι
Κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπεῦντι προσβολάς.
Χ' ὡ μὲ σκυθράζει· δεσπότης δ' ἀνίσορεῖ,
Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὀρρωδῶ πνὰ
Δόλον δυσαῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
Ὁ δ' εἶπε, φυγάς θ' δῆτα θμῳνεις δόλον,
Πόλεως ἀνάσσων; οὐχ ὅπως πθυσηρέμω
Θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀνὶ Δωρικῆς
Οἴσῃ τις ἡμῖν κοπίδ'; ἀποῤῥήξω χέλυ.
Λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν,
Ἧπαρ διαιεῶν· τῆ δὲ νόσουντος κάτω,
Οὐυχας ἐπ' ἄκρυς σὰς κασιγνήτου σέθεν,
Εἰς σφονδύλυς ἔπαισε· νωτιαῖα δὲ
Ἐῤῥηξεν ἄρθρα. πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω,
Ἠσωιρεν, ἠλάλαζε δυσνῆσκον φόνῳ.
Δμῶες δ' ἰδόντες, ὡνδὺς ἤξαν εἰς δόρυ,
Πολλοὶ μάχεσθς πρὸς δύ'. ἀνδρείας δ' ὕπο,
Εσηῆ ἀντίωσεσθα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέσης τ'. εἶπε δ', ἠχὶ δυσμενὴς
Ἥκω πόλῃ τῇδ', ὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν.
Φονέα γ' πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
Τλήμων Ὀρέσης· ἀλλὰ μή με κτείνετε
Πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
Ἤκυσ', ἔχον κάμακας. ἐγνώσθη δ' ὕπο
Τέρνθ ἐν δόμοισιν ἀρχαίᾳ πνός.
Στέφουσι δ' ὐνδὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
Χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεθ δὲ σοι
Κάρα γ' ὅπδείξων, ἠχὶ Γοργόν θ φέρων,
Ἀλλ' ὃν συγεῖς Αἴγισθον. αἷμα δ' αἵμ θ
Πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ δανόντι νῦν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. 1 Θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχν Θ·
2 Ὡς νεβρὸς ἠερίαν
3 Πήδημα κυφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ,
4 * Νίκας στεφανηφορείαν * Canter. νικᾷ.
5 Κρείσσω τ' πρ' Ἀλφειῦ ῥεέθρεις πελάσας
6 Κασίγνητον θ σέθεν. ἀλλ' ἐπάειδε
7 Καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.

Iliáque aperiebat, sacra autem accepta in manus
Ægisthus inspiciebat: fibra quidem non inerat
Intestinis: aditus autem, & cellulæ juxta bilem
Adversos inspicienti portendebant casus.
Atque ille quidem vultum contrahit: herus verò interrogat,
Quam ob rem animo tristi es? *Respondet ille*, ô hospes, formido al.
Insidias externas. Est enim infestissimus mortalium
Agamemnonis filius, hostisque meis ædibus.
At ille *Orestes* dixit: Exulis igitur times insidias,
Urbis imperium obtinens? Non ne, ut explorationè factâ,
Convivium celebremus, Phthium pro Dorico
Ferat aliquis nobis cultrum? abrumpam labrum.
Cū a. eā accepisset *victimam* percussit. Viscera v. sumpta Ægisthus
Inspiciebat diducens. eo autem caput deorsum inclinante,
Unguibus, *i.e. digitis* extremis insistens frater tuus *eum*
In vertebris percussit, tergique
Confregit cōpages. totū v. corpus sursum & deorsū *agitabatur*, &
Palpitabat, & cōquerebatur difficulter moriēs letali vuln. *percuss.*
Famuli verò *cædem* conspicati, confestim proruerunt ad arma,
Ut multi pugnarent adversus duos. At propter fortitudinem,
Steterunt adversus *eos*, vibrantes tela,
Pylades & Orestes. Dixit autem *Orestes*, non infestus
Venio huic urbi, neque meis ministris:
Sed interfectorem patris vicissim sum ultus
Infelix Orestes: quare ne me occidatis
Patris veteres famuli. Illi verò, cum *hæc* verba
Audissent, continuerunt hastas: agnitus verò fuit à
Quodam in ædibus grandævo sene.
Illico verò coronant fratris tui caput
Lætantes, jubilantes. venit autem tibi
Caput demonstraturus, non Gorgonis ferens,
Sed quem execraris, Ægisthum. sanguis autem sanguinis
Tristis usura huic nunc extincto contigit.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Cho. 1 Pone in choreâ, ô amica,
2 Ut hinnulus aerio
3 Saltu te levitèr librans cum venustate *venustè*.
4 *Venit enim* victoriæ certamine, quod coron. gestationē meretur,
5 Confecto præstantiore, quā *sit illud* q. ad Alph. fluēta *cer. solet*,
6 Frater tuus. Quamobrem accine
7 Præclaræ victoriæ carmen meo choro.

V. 826. Καὶ νεῖτο λαγόνας) Καὶ ἀνεῖτο ab ἀνίεμαι, Non hoc verò *Imperfecti* temporis per Metathesin literarum pro ἀνίετο, ut *Æmilius Portus*; sed Pluſquam Perfecti temporis ab ἀνείμαι, à Perfecto ἀνεῖμαι. Est autem hoc τεχνικὸν ῥῆμα, ut & alias *Euripides* dixit δοίξης σφάγια. Quia cùm Pecudes jugulantur ad Aras, earum jugulo & exta aperiuntur. *J. Barnes.* V. 827. Λοβὸς μὲν ἠ προσθῶ Σπλάγχνοις) Λοβὸς ἐν τῇ Θυτικῇ μέσον ἧπατος, κ᾽ πάντα τὰ ἔνερα, κ᾽ τὸ σπλεχνον τῆς κύστεως. Σπλάγχνα δ', Ἧπαρ σημαίνῃ, κ᾽ ἕγκατα, κ᾽ τὰ ἐντὸς τῆς ζώων. *Idem.* V. 828. Πύλαι δ' κ᾽ δοχαὶ χολῆς πύλαι) *Fel* est, quod Folliculo inclusum in *Jecoris* visatur materiâ. Hi Folliculi πύλαι & δοχαὶ dicuntur ἐν τῇ Θυτικῇ. Hinc *Hesych.* Πύλαι, Αἰσχύλος ἐν Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῆς Θυτικῆς λέγει, ἐκεῖνος κ᾽ ἐπισκέπτονται τὰς ἐπιβροπὰς τῆς ἥπατος κ᾽ τὰς φλέβας, διὰ κ᾽ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγων. Vide *Alexandrum* ab *Alexandro* l. 5. c. 25. De *Extispicio*. Recensentur autem inter Exta, ex quibus conjectabant Veteres, Cor, Cerebrum, Pulmo, Stomachus, Lien, Hepar & Fel. Partim ex *Gaspar Stiblino*. V. 830. Σκυθράζει) idē quod σκυθρωπάζω. V. 836. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς) De *Phthio*, sive *Thessalico* & *Dorico* Cultro vide suprà v. 819. V. 837. Ἀποῤῥήξω χέλυν) Multis oritur dubitatio de voce χέλυς in hoc loco. Sed quanquam aliàs χέλυς sit χελώνη, aliàs λύρα & aliquando μυελώδεις πολεμικὸν, quod *Latinis* etiam *Testudo* dicitur, tamen hunc locū respiciens *Hesych.* dicit, χέλυν, χέλυς κ᾽ μέρος τῆς ἱερείων. Sed vellem, ut quæ sit illa pars, indicâsset. *Pollux* sanè χελώνιον vocat gibbosam illam tergi partem sub Cervice, l. 2. c. 77. Περὶ ῥάχεως, νώτου, κ᾽ τῶν περὶ αὐτά. Νώτου τοίνυν ὑπ' αὐχένι κειμένου, τὸ μὴ ἔξωθεν, χελώνιον ὀνομάζεται. *J. Barnes.* V. 841. Σφονδύλας) ἀρθρώδεις. *Hom.* Iliad. Ξ. v. 466. V. 843. Δυσθνῆσκον) Idem verbum suprà *Rhes.* v. 791. Et hoc inter argumenta alia reponatur, quòd hæc sit *Euripidis* Fabula. Cùm & Verba illius & animi Sensus & Judicium constanter ubique spiret. *Josua Barnes.* V. 863. Κρείσσω τῆς παρ' Ἀλφειῦ ῥεέθρεις) Κρείσσονα στεφανηφορείαν Νίκης, τῆς παρ' Ἀλφειῷ ῥεέθρεις· ὁ Νῦς, ἔστ Θ ὁ ἀγὼν τῷ Ὀρέστῃ δηλονότι τὸν Αἴγισθον ἀνελόντος, κρείσσων ὅτι νίκη, κ᾽ κρείσσονα στεφανηφορείαν νίκης ἔλεγεν, τῆς Ὀλυμπονικῶν ἐν Ἤλιδι παρ' Ἀλφειῷ ποταμῷ. Sed vel νικᾷ cum *Cantero* legendum, vel certè ἔλαβεν, ἔλεγεν, aut tale quid subaudiendum, ut sit hic Ordo, Κασίγνητον σὸν νικᾷ στεφανηφορείαν, vel ἔλαβε νίκης στεφανηφορείαν. *Josua Barnes.* V. 865. Καλλίνικον ᾠδὰν) Vide infra ad v. 880.

Ἰαμβοί.

Ηλ. Ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
Ὦ γαῖα, καὶ νὺξ, ἣν ἐδέρκομαι πάρος,
Νῶν ὄμμα τεμοῦν, ἀμπύκαί τ' ἐλεύθεροι,
Ἐπεὶ πατὴρ πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
Φέρ', οἷα * δὴ 'γὼ κἄβουσι κεύθεσί μου
Κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
Στέψω τ' ἀδελφῆ κρᾶτα τῇ νικηφόρου.

Ἀντιστροφή.

Χο. 1 Σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' ἄειρε
2 Κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
3 Χορήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
4 Νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι
5 Γαίας τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες
6 Δικαίως, τέσδ' ἀδίκους καταλύοντες.
7 Ἀλλ' ἴτω ξυναυλος βοὰ χαρᾶ.

Ἰαμβοί.

Ηλ. Ὦ καλλίνικε, παῖ σὸν νικηφόρου
Γενοῦς, Ὀρέστα, τῶν τ' Ἰλίῳ μάχης,
Δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα.
Ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δρόμων
Ἀγὼν' ἐς οἶκους, ἀλλὰ πολέμιον κτύπων
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
Σύ τ', ὦ σωτὴρ, ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
Παίδευμα Πυλάδη, σέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
Δέχου· φέρῃ γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
Ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

Ορ. Θεοὺς μὲν ἡμῶν πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
Ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἀμὲ ἐπαίνεσον,
Τὸν τῶν θεῶν τε, τ' τύχης θ' ὑπηρέτην.
Ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις κτύπων
Αἴγισθον· ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι πάρα
Προθωμαι, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
Ὅν, εἴτε χρῄζεις θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθεσθαι,
Ἢ σκύλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
Πήξασ', ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν
Δοῦλος, πάροιθε δ' ἐσθότης κεκλημένος.

Electra.

O lux, ô quadrijugum solis jubar,
O terra, & nox, quam intuebar prius,
Nunc oculus meus, & rerum discrimina libera,
Postquam cecidit Ægisthus interfector *mei* patris.
Age, qualiacunque ego *habeo*, & ædes occultant meæ,
Comæ ornamenta, ô amicæ, efferam.
Coronabóque fratris victoris caput.

Antistrophe.

Ch. 1 Tu quidem nunc ornamenta tollens impone
2 Capiti: nostrum verò
3 Procedet *cum* Musis & *carminibus* tripudium gratum.
4 Nunc pristini nostri
5 Terræ imperabunt amici reges
6 Jure, sublatis his impiis.
7 Quare pergat consonus lætitiæ clamor.

Electra.

O præclarâ-victoriâ-insignis, qui ex patre victore
Natus es, Oreſt. *ex eo, qui vict. reportavit ex* bello ad Iliû gesto;
Sume coronas cirrorum comæ tuæ,
Venis enim non inutili, *nec parvo, sed* maximo decurso
Certamine, in ædes: at hoste cæso
Ægistho, qui tuum, & meum patrem perdidit.
Túque, ô protector, viri piissimi
Alumne Pylades, coronam ex meâ manu
Accipe: sustines enim & tu cum hoc æqualem partem
Periculi: semper igitur felices sitis mihi.

Or. Deos quidem existima primum, Electra, felicitatis
Autores hujus *esse*, deinde *verò* me quoque lauda,
Et Deorum, & Fortunæ ministrum.
Venio enim non verbis, at factis cæso
Ægistho: ut autem cuivis clarè hæc
Proponamus, *i.e. ut hæc certò scias, ex* ipsum mortuum tibi fero;
Quem, si vis, vel feris dilaniandum objice,
Vel prædam avibus, ætheris soboli,
Suffixum palo suspende; tuus enim est nunc
Servus, qui priùs vocabatur dominus.

V. 880. Ὦ καλλίνικε &c.) *Oreſtes* scenam ingreditur Caput *Ægisthi* in manibus ferens, cum *Pyladâ* laboris socio, mutâ Personâ; ita enim colligo ex eo quod sequitur v. 865. αὐτὸν τὸν θανόντα σοὶ φέρω. De voce καλλίνικος & quotupliciter sumitur, vide quæ Nos ad *Herc.* Fur. 681. *Jos. Barnes.* V. 890. Θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, πύσης Ἀργείας τῆσδ'· εἶτα κἀμὲ ἐπαίνεσον Τὸν τῆσδ θεῶν τε, τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.) Modestia, Libera, Ingenua & Pia *Oreſtæ* responsio. Præclarè autem dicitur, non esse humanis Viribus tribuendum, si quid fortitèr aut felicitèr gestum sit à Nobis, sed Deo & illius Providentiæ, quam Veteres *Fortunæ* titulo vocabant, quibus tantùm Nos ministros præbemus. Commendat hic locus Modestiam, quâ non debemus rebus secundis efferri aut insolescere; sed eas Diis acceptas referre. *Grotius* ita locum vertit, *Felicitatis Principem Causam, Deos, Venerare* primum; *deinde me lauda, Soror, Si vis, Ministrum quippe Fortunæ & Deûm.* Ita Nostræ Literæ *Chronic.* l. 1. c. 29. v. 20. Καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, Εὐλογήσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· Καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ Ἐκκλησία τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν Κυρίῳ, καὶ τῷ Βασιλεῖ. Sic *Eusebius* l. 10. in Fine, de *Christianis* loquens, ὕμνοι (αὐτῶν) τὸν παμβασιλέα Θεὸν πρώτιστα πάντων, ὅτι δὴ τῶν ἐδιδάχθησαν, κἄπειτα τὸν εὐσεβῆ βασιλέα (Κωνσταντῖνον) ἐγέγερσεν. His itaque conformitèr in *Esthera* Nostrâ, ubi *Ahasuerus*, Deo disponente, ad *Estheræ* rogatum, literas *Hamanis* literis contrarias illi potestatem confert emittendi, v. 1350. Ὡς ἔφαθ'. ἡ δ' Ἐδὴρ Θεὸν ἤνεσε καὶ βασιλῆα· Τὸν βασιλῆα φιλεῦντα, Θεὸν δ' ὅτι πάντ' ἴδυνεν. *Josua Barnes.* V. 894. Ὡς δέ τῳ σάφ' εἰδέναι πάρα Προθωμαι) Ita potiùs lego, quàm δὲ τῷ σάφ', & προθωμαι· nam σάφ' hìc ponitur pro σάφα, non pro σαφεῖ, ut *Æmilio Porto* placet; σάφα autem *Homericum* est pro σάφως & hoc pro σαφῶς, Ita Iliad. β. v. 192. Οὐ γάρ πω σάφα οἶδ', οἵ τε νόοι Ἀχαιῶν. Et *Odyss.* α. v. 202. Οὔτε τι μάντις ἐὼν, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. Scripsi itaque προθωμαι, ut duobus post lineis. V. 896. Ὅν, εἴτε χρῄζεις, θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθεσθαι &c.) Non ego hic notandam puto, ut *Stiblinus* vult, *Oreſtæ* sævitiam, sylvestri ingenio, ac in vindictâ nimiùm efferato, accommodatam. Potiùs ego judicium Poetæ nunquam satis laudandum exoscular, qui cùm hanc rem ipse condemnandam sibi proponeret, hanc Optionem à Fratre, qui eâpse re, id se nequaquam facturum ostendit, sorori datam fingit; à quâ tamen mox ipsâ fortitèr & piè rejicitur; tantùm infelicis *Ægisthi* cæsum & surdum Caput, non tamen niti post excusationes quasdam præmissas, modestè interrogat, de Veteri ejus Insolentiâ, Impietate & aliis, quæ gesserat *Ægisthus*, malis; nè nulla pio Poetæ daretur Occasio Populum *Athenienſium* suo more præclarè de Virtutis Vitiique naturâ docendi. *Josua Barnes.* V. 898. Πήξασ' ἔρεισον σκόλοπι) Nota Veterum Morem, qui etiam apud Nos obtinet, Perduellium Capita & Membra palis affixa suspendere in terrorem aliorum. *Josua Barnes.*

Ηλ. Αἰγι-

Ηλ. Αἰσχύνομαί μ', βέλομαί σ' εἰπεῖν ὅμως.
Ορ. Τί χρῆμα; λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξω θεν εἶ.
Ηλ. Νεκρὸς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
Ορ. Οὐκ ἔστιν ὑμεῖς, ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
Ηλ. Δυσάρεστος ἡμῶν ἡ φιλόψογος πόλις.
Ορ. Λέγ', εἴ τι χρῄζεις, σύντομον· ἀσυνδοσία γὰρ
Νόμοισιν ἔμφυτος τοῖσδε συμβεβλήκαμεν.
Ηλ. Εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν;
Ποίας τελευτῆς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
Καὶ μοὶ δι' ὀρθρου γ' ἔστ' ἐξελίμπανον
Θρυλλοῦσ', ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν,
Εἰ δή γενοίμην δημάτων ἐλεύθερα
Τῶν πρόσθε· νῦν δ' ἐν ἐσμῷ· ἀποδώσω δέ σοι
Ἐκεῖν', ἃ σὲ ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
Ἀπώλεσάς με, κὠρφάνωσ' φίλου πατρός,
Καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένον.
Κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτεμες
Στρατηλατοῦντ' Ἕλλησιν, ἢ ἐλεινὸν Φρύγας.
Εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας, ὡς ἤλπισας,
Ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐκ ἔξεις κακῶς
Γήμας, ἐμοῦ δ' οὐ πατρὸς ἠδικῆς λέχη.
" Ἴσω δ', ὅτῳ τις διολέσας δάμαρτά τε
" Κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
" Δύσλυτός ἐστιν, εἰ δοκεῖ, τὸ σωφρονεῖν
" Ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχων, πρὸς οἷ δ' ἔχει.
" Ἀλγεῖς δ' οἰκεῖς, εὖ δοκεῖς οἰκεῖν κακῶς.
" Ἠιδεσθαι χρὴ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
Μήτηρ δέ σ' ἄνδρα δυστεκῆ κεκτημένη,
" Ἀμφω πονηρὸ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχης,
Κεἰπεῖν τε τὴν σὴν, καὶ σὺ τὴν ἐκείνης κακήν.
Πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἦκουες τάδε,
Ὅ τ' γυναικὸς, οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
" Καί τοι τόδ' αἰσχρὸν, προσταλεῖν γε δωμάτων
" Γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
" Τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
" Οὐκ ὠνόμασται, τῆσδε μητρὸς ἐν πόλει.
" Ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη·
" Τὸ ἀνδρὸς μὲν ὑδεῖς, πλὴν ὅ πλουτῶν λόγος.
" Ὁ δ' ἠπατημένος σε πλεῖστον ὧν ἐγνωκότα.
Ἡ τύχης τις ἦν, τοῖσι χρήμασιν ἀθένων.
" Τὰ δ' ὑδὲν· εἰ μὴ βραχὺ ὁμιλήσας χρόνον.
" Ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, ὑ τὰ χρήματα.
" Ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ ὠφελοῦσ' ἄρει κακά.
" Ὁ δ' ὄλβος ἄδικος, καὶ μὴ σκαιῶν ξυνών,
" Ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
Ἃ δ' εἰς γυναῖκας, πρὸς τόνδ' ἡ καλὸν

El. Erubesco quidem, nihilominus tamen volo dicere.
Or. Quam rem? dic, quià extra metum es.
El. Mortuos contumeliâ afficere *nolo*, nequis me petat invidiâ.
Or. Non est ullus, qui te *propterea* reprehendat.
El. Morosa *est* nostra, & ad convitia proclivis civitas.
Or. Dic si quid velis, soror: irreconciliabilibus enim
Legibus inimicitias cum isto gerimus.
El. Sint *hæc*: *at* quod initium primùm tibi dicã malorum *meorum*?
Quem finem? quam orationem mediam collocabo?
Equidem nunquam intermittebam matutino tempore
Jactare *mecum*, quæ volebam in conspectu tuo dicere,
Si quando terroribus fierem libera, *liberarer*
Prioribus. nunc ergo sumus: referam igitur tibi
Illa, quæ tibi, *Ægisthe*, viventi voluissem dicere mala.
Perdidisti me, & *me* orbam charo patre,
Et hunc fecisti, nullâ lacessitus injuriâ.
Turpiterque duxisti matrem, ac virum interfecisti,
Græcorum imperatorẽ, *ad* Phrygas ipsè non profectus.
Eò verò venisti vecordiæ, ut speraveris
Quòd matrem *meam* erga te quidem non esses habiturus malam,
Si *eam* duxisses, mei verò patris torum violabas.
" Sciat autem, quisquis corruperit uxorem alicujus
" Furtivo concubitu, si poltea eam ducere coactus fuerit,
" se infelicem esse, si putet pudicitiam
" Illic quidẽ *ap. priorem mar.* ab eâ nõ servatã fuisse, ap. le v. serv. iri.
Miserrimè v. vivebas, quamvis non existimares te miserè vivere.
Sciebas. n. profectò nupt. imp. à te celebratas, *ux. im. à te ductam*,
Matérque se tibi impio viro nuptam *sciebat*.
Cum ig. ambo scelerati sitis, auferris fort. *præmia vobis dig. report.*
Illa quidem tuam *fortunam sceleris*, *que*, tu verò malum illius *luens*.
Inter Argivos verò cunctos hæc audiebas,
Hic mulieris *imperio paret*, non autem mulier *imperio paret* viri.
" Atqui illud turpe, præesse domui
" Mulierem, non autem virum: & illos odi
" Filios, quicunque eorum masculi quidem patris
" Nomen non fert, sed matris, in Repub.
" Quum enim quis illustrem, ac *se* majorem uxorem duxit,
" Viri quidem nulla, fœminarum v. *fit* mentio, *vel*, *ratio habetur*.
Quod tunc cum ignorãsses, te plurimum fefellit.
Gloriabaris te aliquem esse, quià pollebas opibus.
" Hæ verò nihil *sunt*, nisi *res*, quæ breve tẽpus versantur *nobiscum*:
" Natura enim stabilis *est*, haud pecuniæ:
" Hæc enim semper perdurans tollit mala:
" Opulentia verò injusta, & cum pravis commorans,
" Evolat *ex* ædibus: ubi floruerit exiguo tempore.
Quæ verò in mulieres (virginem enim non decet

V. 900. Αἰσχύνομαί μὲν Νεκρὸς ὑβρίζειν) Monet hìc Poeta sub *Electræ* Personâ fæviendum non esse in Mortuos, nec ultrà Mortem irasci debere: secundùm illud, *Mortalium iræ immortales esse non debent*. Huc referatur illud *Euripidis* in *Philoctete*, quod & inter Fragmenta invenies, Ὥστε χρὴ θνητὸν ἀεὶ τὸν καὶ τὸ σῶμ' ὑγιᾶ ἔχειν, Οὕτω σωφρονεῖν μηδὲ τὼ ὀργὼ ἔχειν Ἀθάνατον· ὅστις σωφρονεῖν ὀπίσω. Huc refer illud caput ex *Stobæi* Florilegio, Titulo 126. Ὅπου χρὴ παρεινεῖν εἰς τοὺς τετελευτηκότας. Vide quæ Nos ex *Homero* & *Archilocho* retulimus ad *Bacch.* v. 1037. *F. Barnes.* V. 904. Δυσάρεστος ἡμῶν ἡ φιλόψογος πόλις) Ita *Nausicaa* de suis Civibus loquitur, *Odyss.* ζ. v. 273. Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀνθρώπων κακήν, μήπως ὀπίσσω Μαμεύῃ μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι καὶ δῆμον. *Idem.* V. 905. Ἀσυνδοσία γὰρ Νόμοισιν ἔνθεσαν τοῦδε συμβεβλήκαμεν) Ita hunc locum ex *Homero* Poeta noster expressit, *Iliad.* χ. v. 261. Ὡς οὐκ ἔστι λέοντα καὶ ἀνδρέσσιν ὅρκια πιστά, Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν, Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν· Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι &c. *Idem.* V. 907. Τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν; Ποίας τελευτῆς; τίνα μέσον τάξω λόγον) Et hoc respicit ad illud *Homeri* Odyss. ε'. v. 14. Τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα; τί δ' ὑστάτιον καταλέξω; Notandum autem est, *Electram* nunc alloqui cæsum *Ægisthum*, hoc est illius abscissum Caput, quod in Scenam *Orestes* secum tulerat, ut dixi mus supra ad v. 885. Truncú ejus Famuli, ut infrà v. 969. *Id.* V. 931. Ὅ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή·) Οὕτως τῆς γυναικὸς ἔζην ἀστικὸς, καὶ γυναικοκρατεῖται ὥσθ' φύσιν· ἡ γυνὴ οὐχὶ τῷ ἀνδρὸς ἔζην ἀστικὸς, καὶ ὑπ' αὐτῷ οὐκ ἄρχει). Tales Viros *Martialis* per jocum dixit *Uxores non ducere*, *sed iis Nubere*, quià nempe serviunt iis per Ignaviam, quibus per Naturam superiores statuuntur. Vide ad Notam proximè sequentem. *Idem.* V. 932. Καί τοι τόδ' αἰσχρὸν προσταλεῖν γε δωμάτων, Γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα) Vide quæ Nos ad Notam præcedentem, item ad *Esthera* nostram v. 236. & v. 252. Ubi & hunc ipsum locum expendimus. *Plutarch.* de *Themistocle* in Ἀποφθέγμασιν, Τὸν δ' υἱὸν ἐντρυφῶντα τῇ μητρὶ, πλεῖον Ἑλλήνων ἔλεγε δύνασθαι· Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἄρχειν Ἀθηναίους· Ἀθηναίων δ' ἐμοῦ· ἐμοῦ δ' ἐκείνης μητρὸς, τῆς μητρὸς ἐκείνου. *J. Barnes.*

Λέγ', σιωπῶ, γνωρίμως σ' αἰνίξομαι.
Ὑβριζες ὡς δὴ βασιλικὰς ἔχων δόμους,
Κάλλει τ' ἀεικῶν. "Αλλ' ἐμοί γ' εἶη πόσις
Μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου.
Τὰ γὰρ τέκν' αὐτῷ, Ἄρεος ἐκπρεμάννυ.
Τὰ σ' εὐπρεπῆ δὴ, κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
Ἐρρ', εἰδὲν εἰδώς· ὧν ἐφυρεθεὶς χερὸν
Δίκλω δέδωκας· ὧδέ τις κακὸν ἔργον ὤν.
Μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δρόμῳ καλῶς,
Νικᾷν δοκείτω τὴν δίκλω, πρὶν ἂν πέλας
Γραμμῆς ἵκηται, κἀτέλεστον κάμψῃ βίον.
Χο. Ἔπραξε δεινά· δεινὰ σ' ἀντέδωκέ σοι.
Καὶ πρῶτ'. "Εχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
Ορ. Εἶεν· κομίζειν τῆσδε σώμ' εἴσω χρεών,
Σκότῳ γε δῦναι, δμῶες, ὡς ὅταχ μόλῃ
Μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε, μὴ 'σίδῃ νεκρόν.
Ηλ. Ἔπιχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
Ορ. Τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρομήσει ἐμοί;
Ηλ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἥ μ' ἐγείνατο.
Ορ. Καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.
Ηλ. Καὶ μὰ 'γὼ χρεὶς τε κἀπολῆ λαμπρωνεῖ.
Ορ. Τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;
Ηλ. Πῶς σ' οἶκτος εἷλε, μηδὲν ὡς εἶδες δέμας;
Ορ. Φεῦ. Πῶς γὰρ κτείνω νιν, ἥ μ' ἔδρεψε κἀπέκτεινε;
Ηλ. Ὥσπερ πατέρα σὸν ὅνδε, κἀμὲ ὤλεσεν.
Ορ. Ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐνέσπασας.
Ηλ. Ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί;
Ορ. Ὅστις μ' ἔρεξας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
Ηλ. Βλάπτῃ γ' ὃ δή τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
Ορ. Μηδεκτόνος νῦν φόνξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
Ηλ. Καὶ μὰ γ' ἀμυῶν πατρὶ, δυσεβὴς ἔσῃ;
Ορ. Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς φόνε δώσω δίκας.
Ηλ. Τῷ δαὶ πατρῴαν ἁγνεύῃς τιμωρίαν;
Ορ. Ἆρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;
Ηλ. Ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
Ορ. Οὐδ' ἂν πιθοίμην ἓν μεμφθεὶς ἄδαν τόδε.
Ηλ. Οὔκουν; μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς.
Ορ. Ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῆσδ' ὑποστῆσω δόλον;
Ηλ. Ὡς ἐν πόσιν καθῆλε, Αἴγισθον κτανών.

Dicere) *indignè feceris*, taceo: peritè tamē verbis obſcuris indicabo.
Inſolentèr te gerebas, utpote qui regias domos jā tēnres occupatas,
Formāque compoſitus eſſes. "At mihi ſit maritus
"Non virgineo-vultu-decorus: ſed ingenio virili *præditus*.
"Ipſorum enim liberi ex Marte dependent, *ſunt bellicoſi*.
"Formoſi verò *liberi ſunt* tantùm in choris ornamentum.
Pereas quicunque nihil *præclari* nōſti: quorū *in num.* repertus tādē
Pœnas dediſti. ſic *etiam* quiſquis eſt maleficus *pereat!*
"Nè mihi, quāvis primū curſū cucur. rectè, *q. primo jud. vicerit*,
"Exiſtimet ſe aliquis viciſſe cauſam, priuſquam propè
"Metam pervenerit & finem attigerit vitæ.
Cho. Patravit dira *facinora*: diras etiam *pœnas* rependit tibi,
Et huic. "Juſtitia enim magnum habet robur.
Or. Age verò, deferre hujus cadaver intrò oportet,
Tenebriſque mandare, ô famuli; ut quandò venerit
Mater, ante cædē, *ante quàm cædatur*, non aſpiciat mortuum.
El. Cohibe *te, tace*: ingrediamur in alium ſermonem.
Or. Quid? num quos ex Mycenis auxilio accurrere video?
El. Non, ſed matrem qui me peperit.
Or. Rectè igitur in laqueos medios venit.
El. Atqui rheda & ſtola ſe oſtentat magnificè.
Or. Quid igitur agemus? an matrem occidemus?
El. Num te miſeratio matris cepit, cum *ejus* corpus vidiſti?
Or. Eheu, quomodo enim occidam eam, quæ me aluit & peperit?
El. Ita, ut illa patrem tuum, & meum perdidit.
Or. O Phœbe, multam amentiam prodidiſti oraculo.
El. Si verò Apollo læevus eſt, quinam ſapientes *erunt*?
Or. Qui mihi reſpondiſti, ut matrē, quā non fas eſt, interimam.
El. Quid verò mali tibi concilias, vindicans patrem tuum?
Or. Reus parricidii mox agar, prius qui purus eram.
El. An igitur patrem ulciſcens, impius eris?
Or. Ego verò matris *ob* cædem dabo pœnas.
El. Cui verò paternam relinquis vindictam?
Or. An hæc Alaſtor, *malúſque Dæmon* dixit aſſimilatus Deo?
El. Sacro inſidens tripodi? Ego quidem non puto.
Or. Nunquam crediderim pium eſſe hoc oraculum.
El. An non? Nunquam animo fractus, incidas in molliciem.
Or. Num igitur eundem illi tendam dolum?
El. Quo & maritum ſuſtuliſti, Ægiſthum cædens.

V. 948. Κάλλει τ' ἀεικῶν) *Attiè*, vel ut alii *Æolicè* pro ἀρρήκων in hoc loco, ſic εἰρηκὼν pro εἰρηκώς, *Æolicè*. Aliàs ἀεικῶν cum *mediâ* brevi, *Poeticè* pro ἀρρῶν, factâ *Atticâ* Reduplicatione. Sic *Homer.* Odyſſ. π. v. 169. Ὡς ἐν μνηστῆσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀεικέα τεύξει Ἕκτορος ἀντιθέοιο μαχησάμενος περὶ ἄστυ φιλοπτολέμοιο. Id eſt, τεχνησαμένῳ, κατασκευάσαντι. Vid. *Euſtathium* in locum fol. 1798. lin. 48. Quarè non erat, ut hic *Scaliger* emendaret in ἀρρῶν. *J. Barnes.* V. 953. Ὧδέ τις κακὸν ἔργον ὤν) Δίκλω δίδοῦ ſubaudi. Reſpicit ad illud *Homericum* de eodem *Ægiſtho* dictum. *Odyſſ. ά.* v. 47. Ὡς ὄφελόν γε καὶ ἄλλος ὅ, τις τοιαῦτά γε ῥέζοι. *Joſ. Barnes.* V. 956. Καὶ τέλος κάμψῃ βίου) Metaphora à Flexione Curruum & Equorum ad Curſûs metam, nè rapido nimis curſu impingant, unde *Meta* dicitur καμπὴ *Græcis* & κάμπη. Vide ſuprà ad v. 659. *J. Barnes.* V. 958. Ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος) Huc refer *Deliacum* illud Epigramma apud *Ariſtotelem* in Ethicis citatum, Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ' ὑγιαίνειν. Ἥδιστον δὲ πάφυκ', ἅ τις ἐρεῖ, τὸ τυχεῖν. De Juſtitiâ vide *Hierocl.* à p. 251. ad p. 253. Item p. 80. *Stobæi* Florileg. Serm. ix. *Maxim. Tyrium* Diſſertat. Tob. Magiri *Polymnemon. Cæl. Rhodigin.* l. 23. c. 14, 15. & 18. *Idem.* V. 959. Κομίζειν τῆσδε σῶμ' εἴσω χρεών) Hinc patet *Caput* ſimul & *Truncum* corpus in ſcenam portata fuiſſe; vide ſuprà ad v. 907. V. 961. Μὴ 'σίδῃ νεκρόν) Pro μὴ εἰσίδῃ, vel ἐσίδῃ. Sæpiſſimè enim *Græci* Poetæ & præſertim *Attici*, etiam *Proſaici* elidunt, vel coaleſcere faciunt *Latinorum* more *Vocalem* vel *Diphthongum* ante ſuî parem & aliquando etiam poſt, ut commodiùs *Euphoniæ* inſervire viſum illis fuerit, vel Contractionis, aut etiam Verſûs cauſâ, ut ἐγῶδα pro ἐγὼ οἶδα, ἐγ' ἔκ pro ἐγὼ ἔκ ſuprà v. 631. & ſexcenta hujuſmodi. *J. Barnes.* V. 965. Καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται) Vid. *Eraſmi* Adag. *In Caſſes inducere*, εἰς ἄρκυς ἐμβάλλειν. Sunt item hæc *Proverbialia*, In Laqueos, Caſſes, Retia, incidere, εἰς ἄρκυς πίπτειν· ubi quis in Periculum, aut Malum aliquod improviſò cadit. *J. Barnes.* V. 971. Ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐνέσπασας) *Apollo juſſit Oreſtem Ægiſthum* Adulterum & *Clytæmneſtram* Matrem ſuam omninò occidere, in Vindictam nempe Patris ab iiſdem occiſi. Ita itaque ſuprà in *Oreſt.* v. 28. Φοῖβε δ' ἀδικίαν μὲν οὐ δεῖ καταγορεῖν; Πείθει δ' Ὀρέστην, μητέρ', ἥ σφ' ἐγείναο, Κτεῖναι. Hujus rei pleni ſunt Tragici, *Æſchylus* & *Sophocles*, *Seneca* & *Euripides*. V. 978. Τῷ δαὶ πατρῴαν ἁγνεύῃς τιμωρίαν;) De Voce δαὶ vide ſuprà v. 244. Ἁγνεύῃς autem in *Aoriſto* ſecundo mallem legere, quàm ἁγνεύῃς in *Præſenti*, ob Senſum & Verſum præcipuè. Τῷ verò pro τίνι Interrogativo. V. 979. Ἆρ' αὖτ' Ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;) Vid. *Lactantii* l. 2. c. 16. De Origine Erroris. *Iamblichus* ipſe Ethnicus Philoſophus, *Porphyrii* Chriſtiani Nominis hoſtis infenſiſſimi Diſcipulus, notiſſimam de hâc re Sententiam habet, Malos nempè Dæmonas bonorum ſpeciem præ ſe ferre & aliquando Bona Hominibus præcipere; ut poſteà cùm Mala præcipiant, faciliùs credantur. Sed non is locus nunc occurrit. Nec inquirendo nunc ſubitò poſſum invenire; Præli autem Operatores, ut toto ferè in hoc Opere, ita nunc maximè inſtant. Quare Lectoris Candori hæc remitto; ſiquid ſortè Memoriâ ſim lapſus. Quòd autem Diabolus ſit Dei Simia, diximus ad *Ion.* v. 150. *Joſua Barnes.*

Ορ. Εἶ-

Ορ. Εἶσμι· θνῄσκω δ' ἄρχομαι φοβερὰ λέγων.
Καὶ θνατὰ δεάσω γ'. εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
Ἔστω· πικρὸν μέν, ἡδὺ τἀγώνισμά μοι.
Ἀναπαυσοι.

Χο. Ἰώ, βασίλεια γυῖα θηλυγενοῦς Ἀργείας,
Παῖ Τυνδαρέου,
Καὶ τῶν ἀγαθῶν ξύγγονε κέρσιν
Διός· οἵ θ' ὑπερτάταν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
Ναίουσι, βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις
Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
Χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα τε μάκαρας,
* Πλοῦτε, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας. * Subaudi ἴσχε.
Τὰς σὰς δ' τύχας θεραπεύω
Καιρός, ὦ βασίλεια.
Ἰαμβοί.

Κλυ. Ἔκβητ' ἀπ' ἴππων, Τρῳάδες, χθρὸς δ' ἐμῆς
Λάβεσθ', ἵν' ἔξω τῶνδ' ὄχου ςήσω πόδα.
Σκύλοισι γὰρ δὴ θεῶν κεκόσμωνται δόμοι
Φρυγίοις· ἐγὼ δ' τάσδε Τρῳάδ' ἠνόουν
Ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα,
Σμικρὸν γέρας, καλὸν δ' κέκτημαι δόμοις.
Ηλ. Οὔκουν ἐγώ, δήλη γὰρ ἐκβεβλημένη
Δόμων πατρῴων, δυστυχὴς οἰκῶ δόμους,
Μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας σῆς χερός;
Κλ. Δῆλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.
Ηλ. Τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπῴκισας δόμων;
Ἠρημένων δ' δωμάτων ἠρήμεθα,
Ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφανοὶ λελειμμένοι.
Κλ. Τοιαῦτα μέν τοι σὸς πατὴρ βεβούλευται,
Εἰς ὃς ἐλθὼν ἥκιςα, ἐβούλευσεν φίλων.
" Λέξω δ', καί τοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
" Γυναῖκα, γλώσσῃ πικρότης ἕπεσί τις,
Ὡς μᾶλλ' ἡμῖν ἢ καλῶς. τὸ πρᾶγμα δ'
* Μαθόντα σ' ἦν μὲν ἀξίως μισῆν ἔχῃς, *Cant. μαθῆσαν.
Στυγῆν δίκαιον. εἰ δ' μή, τί δῆτα συγεῖν;
Ἡμᾶς δέδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
Οὐχ ὥστε θνήσκῃν, ἀλλ' ἃ γεινάμην ἐγώ.
Κεῖνος δ' παῖδα τὴν ἐμὴν, Ἀχιλλέως

Or. Ingredior. dirum enim facinus *mihi* propositum aggredior.
Ac dira patrabo: si diis ita visum,
Esto; amarum certè, & *simul* dulce certamen mihi *propositum est.*

Chorus.

Io, regina fœmina Argivæ terræ
Filia Tyndari,
Et fortium soror juvenum, filiorum
Jovis, qui flammeum ætherem in astris
Incolunt, qui in maris fluctibus mortalium
Honores servatrices habent,
Salve, te veneror, æquè ac beatos *Deos*,
Divitiarum, magnæque felicitatis *causâ*.
Tuas autem fortunas curare
Tempus est, ô regina.

Clytæmnestra.

Descendite de curru, ô Troades, & meam manum
Prehendite, ut extra vehiculum hoc pedem ponam.
Spoliis enim exornatæ sunt ædes Deorum
Phrygiis: ego verò hasce, terrâ Troicâ
Exceptas *famulas* pro filiâ, quam perdidi, *i.e. amisi*,
Exiguum munus, gratum tamen domi possideo.
El. Nonne ego, serva enim ejecta *ex*
Ædibus paternis, infelicem incolo domum,
O mater, apprehendam beatam tuam manum?
Cly. Servæ hæ præsto sunt, nè tu mihi labora.
El. Quid verò me captivam ab ædibus *paternis* procul amandâsti?
Captis autem ædibus, captæ sumus,
Ut istæ, orbæ relictæ patre.
Cly. Hujusmodi quidem tuus pater consilia
Adversus quos minimè oportebat amicos iniit.
" Dicam autem. (Quanquam quùm mala corripuit opinio
" Mulierem, linguæ inest quædam acerbitas)
Quòd apud nos quidem, non rectè *facis*. ipsam. n. rem
Si cognoveris, si quidem meritò *nos* odio prosequi potes,
Odio prosequi *nos est* æquũ. si v. nõ *cog. rem*, q. oportet odisse *nos*?
Nos dedit Tyndareus tuo patri,
Non ut morerer, neque ea, quæ peperissem ego.
Ille verò filiam meam, Achillis

V. 990. Καὶ τῶν ἀγαθῶν ξύγγονε κέρσιν) Διοσκέρσιν. Vide suprà ad v. 746. V. 993. Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες) Non est quòd adeò turbentur Critici, *Adjectivum* Masculinum *Substantivo* Fœminino adjungi; ita enim *Atticè* apud Optimos Authores usurpari videmus, ut Πύλαι ἡμαθόεντος & ὑλήεντι Ζακύνθῳ, & Φωκάων ὀλοώτατοί θ' ὁδμὴ, *Homer.* & νεκρὸν δάμαρτα, & κλυτὸς Ἱπποδάμεια, θῆλυς ἐέρση, ὅπα χάλκειον, ἀλὸς πολιοῖο, πυλαὶ ἐφ' ὑγρῇ, πικρὸς ὁδμὴ, quæ omnia exempla & plura ab *Eustathio* in hanc rem proferuntur; Vide quæ Nos ex eodem ad *Hippolyt.* v. 387. & *Æmil. Port.* in hunc locũ. Hæc autem Verba, Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες, propriè de *Castore* & *Polluce* dicuntur, utpote quorum honor erat, *Servatores* præcipuè dici, de quâ quoque re vide quæ Nos ad *Helen.* v. 1680. *Josua Barnes.* V. 998. Ἔκβητ' ἀπ' ἴππων, Τρῳάδες) *Clytæmnestra* in Scenam introducitur, cujus Area videtur Ager *Argivus* juxtà *Coloni Electræ* mariti Rusticas ædes, curru vecta & *Trojanis* Ancillis Captivis stipata, *Asiaticâ* quâdam Pompâ & luxu planè Regio. *F. Barnes.* V. 1000. Σκύλοισι γὰρ δὴ θεῶν κεκόσμωνται δόμοι) De Hostium Spoliis Deorum Templis suspensis, Vide quæ suprà diximus ad v. 6. Τῶν ἁλῶν δ' ὅτι Ναῶν τέθεικε σκῦλα πλοῦτα Βαρβάρων. Ita antiquitùs legimus de *Euphorbi* à *Menelao* in Bello *Trojano* occisi Clypeo in Templo *Argivæ Junonis* laquearibus suspenso, quem aliquot pòst seculis *Pythagoræ* pro suo agnovit, utpote qui *Trojani* tempore belli *Panthoides Euphorbus* erat, ut ait *Ovidius* Metamorph. l. 15. Fab. 3. In quem locum vide Veteres Scholiastas Latinos & *Diogenem Laertium* in Vitâ *Pythagoræ*, *Philostratum* deniq; de Vitâ *Apollonii* Tyanæi. l. 8. c. 3. in Oratione *Apollonii* ad *Domitianum*. De voce autem κεκόσμωνται, quæ pro κακοσμημένοι εἰσὶν, *Ionicè*, *Atticé* & *Poeticè*, ponitur, vide quæ Nos ad *Herc.* Fur. v. 547. Ita *Sophocles* in *Oedip.* Colon. v. 1299. Τεθμῶν habet; sic *Eurip.* in *Danaë* v. 70. ἐμμεμόχθων. Sic ἐβεβέβλωτο, *Ionicè* ἐβεβλέατο & ἦατο, pro βεβλημένοι ἦσαν. Et certè hæc est antiquissima hujus *Temporis* & *Personæ* Formatio, in Verbis contractis, mutare *nempè*, η in ωτο, ut πεπόνθω, in plurali πεπόιλωται &c. *Josua Barnes.* V. 1002. Ἐξαίρετ') ἐξαίρετα, pro ἐξαιρέτως, vel δῶρα subaudi & per *Appositionem* refertur ad Τρῳάδας, præter Sortem autem *Captivæ* plurimæ *Trojanæ* sunt *Agamemnoni* concessæ, quòd Imperator *Græcorum* erat. *Ibid.* Ἀντὶ παιδὸς, ἣν ἀπώλεσα) *Iphigeniam* notat, quam ex Patris impiâ Pietate immolatam amisit, de quâ re vide *Iphigen. in Aul.* Fabulam. *Idem.* V. 1016. Μαθόντα σ') *Canterus* & *Scaliger* μαθῆσαν legunt, & certè ea Lectio videtur necessaria, ad *Electram* enim res refertur; nolo tamen aliquid mutare; quia omnia Exemplaria μαθόντα habent & suprà ad *Ion.* v. 973. Observavimus, aliquando *Masculinum* Genus etiam de singulari Fœminâ usurpari, quanquam, ut ingenuè fatear, vix in hâc re tale quid me reperisse meminerim. Vide quoque suprà ad v. 993. *J. Barnes.* V. 1019. Οὐδ' ἃ γεινάμην ἐγὼ) Γεινάμην *Ionicè* pro ἐγεινάμην sublato omninò augmento, non autem per Contractionem elisò, ut Veteres Libri præ se ferebant; tunc enim ἃ produceretur, quod Versus ferre nequit. *Idem.* V. 1020. Κεῖνος δ' παῖδα τὴν ἐμὴν) Quomodò *Agamemnon* prætextu *Achillis* Nuptiarum, *Iphigeniã* ad *Aulidẽ* traxerit, ubi illam immolârit, suprà ostenditur in Fabulâ sub eo nomine venditatâ. *J. Barnes.*

Λέκτροισι

Λέκτρωσι πείσας, ὤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
Πρυμνῆχον Αὐλιν· ἔνθ' ὑφῃτείνας πύλας,
Λάβρην διήμησ' Ἰφιγόνης παρῃίδα.
Καὶ μὲ πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενον,
Ἡ δῶμ' ἐνῆσον, πᾶλλα τ' ἐκσώζων τέκνα,
Ἔκλεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, σύγγνως' ἂν ἦν·
Νῷν δ' ἕνεχ' Ἑλένης μάργου ἦν, ὅς τ' αὖ λαβὼν
Ἄλοχον κλαίζειν προδότιν ἐᾶν ἠπίστατο.
Τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
Ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καίπερ ἠδικημένη,
Οὐκ ἠγριώμην, ὑδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
Ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι Μαινάδ' ἔνθεον κόρην,
Λέκτρωις τ' ἐπεισέφρησε, κἠ νύμφα δύω
Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν.
Μῶρον μὲν ἓν γυναῖκες, ἐσθ' ἅλλως λέγω.
Ὅταν δ' ὑπάνδρου τῆσδ', ἁμαρτάνῃ πόσις,
Τἄνδον παρώσας λέκτρα, μαλθακὴ θέλει
Γυνὴ τὸν ἄνδρα, κ' ἄτερον κλῄζῃς φίλον·
Κἄπειτ' ὀνήμῑν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
Οἱ δ' αὖτοι πρῶτ', ἠ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
Εἰ δ' ὀκ δόμων ἥρπασε Μενέλεως λάθρᾳ,
Κτανοῦσ' Ὀρέστῃ ἆρ' ἔην, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δ' πῶς πατὴρ
Ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲ ἠδανῆ
Κτείνοντα χρῆν πᾶμ', ἐμὲ δ' πρὸς κείνῳ παθεῖν;
Ἔκλειν', ἐπεφθόμην, ἥνπερ ἦν πορεύσιμον,
Πρὸς τὸν ἐκείνῳ πολεμίους. Φίλων γὰρ ἂν
Τίς ἂν παῖδός σου φόνον ἐκλιπώνησέ μοι;
Λέγ' εἴ τι χρῄζεις, κἀντίδες παῤῥησίᾳ,
Ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ ἐκ δικῶς.

Ηλ. Δίκαι' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει.
Γυναῖκα γὰρ χρὴν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
Ἥτις φρενήρης· εἰ δ' μὴ δοκεῖ τάδε,
Οὐδ' εἰς ἀριθμὸν πῆλθ' ἐμοῦ ἥκεις λόγων.
Μέμνησο, μῆτερ, ὡς ἔλεξας ὑστάτοις
Λόγοις, διδοῦσα προς σέ μοι παῤῥησίαν.

Κλ. Καὶ νῦν γε φημί, κἐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.

Ηλ. Ἆρα κλύουσα, μῆτερ, εἶτ' ἔρξεις κακῶς;

Spe connubii ductam, domo abduxit *in*
Stationem & Portum Navium Aulidem; illic superatis portis,
Candidam demessuit Iphigeniæ genam, *i.e. cervicem secuit.*
Et si quidem urbi captæ medendi studio,
Aut domûs pro salute, utque reliquos servaret liberos,
Occidisset unam pro multis, condonandum fuisset.
Nunc verò propter Helenam insaniebat; idemque cum cepisset
Uxorem *mariti* proditricem, *ac adulteram, eam* punire nescivit.
Horum gratiâ filiam meam perdidit.
Propter hæc tamen, quamvis affecta essem injuriâ,
Non efferata fuissem, neque interfecissem virum.
Sed venit adducens mihi Mænadem afflatam numine puellam,
Et lectis intulit, & sponsæ duæ
In iisdem ædibus continebamur.
" Stultæ quidem *sumus nos* mulieres, non aliter *neque contra* dico.
" Quū autē hoc *stultitiæ vitium mulieri* subest, & maritus peccat,
" Domesticum repellens *atque fastidiens* lectū, & imitari vult
" Mulier virum, & alterum sibi quærere amicum:
" Deinde in nobis probrum perspicuè eminet:
" Horum verò autores viri non malè audiunt.
Quòd si clàm Menelaus fuisset raptus domo,
Occiderēne oportuisset Orestem; sororis virum
Menelaum ut servarem? tuus autem pater quomodo
Tulisset ista? deinde illum quidem non mori
Conveniebat, qui mea occidisset, me verò ab illo pati?
Occidi *maritū*, converti me *ad illam viam, per* quam licebat ire
Ad ipsius hostes: Amicorum enim
Quis patris tui cædē mecū cōmunicâsset?
Dic, si quid cupis, & oppone liberè,
Quòd occubuerit tuus parens injuriâ.

El. Justè dixisti, sed hoc jus turpiter habet.
" Uxorem enim decebat omnia concedere marito,
" Quæ mentis compos *esset ac casta*; si verò hæc non videntur,
Neque ad mei sermonis accedis numeros,
Memineris, ò mater, quæ dixeris novissima
Verba, quibus mihi loquendi ad te dedisti copiam.

Cly. Etiam nunc dico, neque denego, filia.

El. Anne ubi audies, mater, deinde *me* afficies maleficio?

V. 1022. Πρυμνῆχον Αὐλιν) Αὐλις Portus & Regio *Bœotiæ*, ubi *Græci* Naves ascendebant in *Trojanâ* Expeditione, rectè igitur πρυμνῆχον ob Navium præcipuè *Græcarum* stationem dicitur, & quòd ob tranquillitatem diù ibi detinebantur. Vid. ad *Iphig.* Aul. v. 14. *Josua Barnes. Ibid.* Ἔνθ' ὑφῃτείνας πύλας) *Scaliger* πόδας legit, ; Mallem ego λύπας, sed Exemplum desidero τῆ λυ brevis in hâc voce. Contra militant *Scenici* omnes. *Idem.* V. 1023. Ἰφιγόνης) Ἰφιγωνίας. Notandum est hoc in loco Ἰφιγόνη, licet rariùs occurrat, Originale esse, & Ἰφιγώνεια *Poeticè* pro eodem dici & alio nomine Ἰφιάνασσα. *Poetæ* enim Propria Nomina hoc modo extendere solent, præsertim *Attici* & *Ionici* Scriptores, aliquando etiam & Appellativa, ut Πλωτάρχη, Πλωτοπεία, *Hom.* Εὐειδίκη, Εὐειδίκεια *Mosch.* Εὐρώπη, Εὐρώπεια *idem.* Εἰδοδέη, Εἰδοδέειν *Dionys. Perieg.* v. 259. Περσεφόνη, Περσεφόνεια *Orph.* Κεκροπία, Κεκροπίδης, Ἱπποδάμη, Ἱπποδάμεια, Ἀθλίη, Ἀθλωσίη, Ἀναξίη, Ἀναξαίη &c. *J. Barnes.* V. 1024. Καὶ μὴ πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενον) Ut *Menœceus Creontis* filius *Thebas* suâ Morte servavit, nè caperentur; *Phœnissas* vide. V. 1026. Ἔκλεινε πολλῶν μίαν ὕπερ) Ad μίαν intellige παρθένον, *viz. Iphigeniam.* Ità *Virgil. Æn.* l. 5. v. 816. *Unum pro Multis dabitur Caput. Ibidem.*

Σύγγνως' ἂν λῆ) Cùm olim scriberetur, σύγγνωσθ' νιν, *Canterus* & *Scalig.* rectè monebant de errore, & restituebant, ut nunc scripsimus. V. 1027. Νῷν δ' ἕνεχ') *Scaliger* legit ἔνεχ', sed idem sonat ἕνεχ', nec est, quod aliter legamus. V. 1032. Μαινάδ' ἔνθεον κόρην) *Cassandram* notat. De quâ re *Homerus* Odyss. λ. v. 420. Οἰκτροτάτῳ δ' ἤκουσα ὀπὶ Πειρήνιον ὑγρὴν Καναχήσης, πὰρ κλεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις Ἀμφ' ἐμοί. Item *Æschylus* & *Seneca* in *Agamemnone* & *Euripides* in *Troad.* V. 1033. Λέκτρωις τ' ἐπεισέφρησε) De Voce ἐπεισφρέω Vide quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 1267. V. 1034. Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν) *Atticè* Activum pro Passivo, κατειχόμεθα. Ita *Æmilius Portus.* Sed & ἡμᾶς potest subaudire. Sic στελλόμενος (subaudi ἑαυτὸν) pro στελθείς, & μεταστέλλας (i. e. ἑαυτὸν) pro μεταστραφθείς, *Homer.* Ita *Virgil. Æn.* l. xi. v. 707. *Pugnæque accinge pedestri*, pro *Accingere*, vel *Accinge te.* De *Attico* autem hoc usu vide plura ad *Heraclid.* v. 884. *Josua Barnes.* V. 1046. Ἔκλειν', ἐπεφθόμην, ὅπῃ ἦν πορεύσιμον, Πρὸς τὸν ἐκείνῳ πολεμίους) Ἐπεφόμην, ἐς τὴν ὁδὸν, ὅπῃ ἦν ἐμοὶ πορευτέον, ἀκλονήτῳ προς τοὺς πολεμίους καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ διακειμένους, οἵῳ καὶ Αἴαντι, ὃν ὁ Θυέστης ὀκ τῆς αὐτῆς συγκτέρου Πελοπείας ἔπαιρε πωμὸν, ὧν ὕπ' Ἀτρέως ἔπαθεν, τοῖς αὐτῆ πασιν ἐσιαδέσι. Ὑβριστέσα γὰρ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἰωλεγχόμενον ἐμὲ μᾶλλον τοῖς ἐχθροῖς φιλοσοφοῦσαν, ἵνα ὅπως αὐτὸν τῆς ὕβρεως παύσω. *Joh. Miltonus* ἐπεφθόμην legit nullâ necessitate, cum ἐπεφθόμην saltem æquè benè stabit, certè prima corripi debet. *J. Barnes.* V. 1053. Ἥτις φρενήρης) Ἥτις φρονεῖν ἀξιοῖ χρῆν, *i.e.* σώφρων. Quare autem φρενήρης habeat Accentum in Penultimâ, quanquam sit Primæ Contractorum, vide ad *Ion.* v. 1154. Ubi tamen pro ἀκὴς legendum ἀκὴ, quod jam nunc video, doleóque, & (nisi Homo essem) miserè puderet, etiam tot leviculas Erratiunculas omnem nostram Diligentiam effugisse. *Josua Barnes.* V. 1057. Καὶ νῦν γε φημὶ, κἐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον) Est Emphatica hæc, nec inelegans, nec otiosa Repetitio, ita D. *Johann.* c. 1. v. 20. Καὶ ὡμολόγησε καὶ ὀκ ἠρνήσατο. Vide quæ Nos suprà ad *Cyclop.* v. 210. *Idem.*

Κλ. Οὐκ

Κλ. Οὐκ ἔστ' τῇ σῇ σ' ἡδὺ θεραπήσω φρενί.
Ηλ. Λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ σ' ἥδε μοι θεσπεσίου.
Εἶἑν εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας·
Τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει,
Ἑλένης τε κἀσοῦ, δύο σ' ἔφυτε συγγόνω,
Ἄμφω μαθεῖν, Κάστορός τ' ἀκ ἀξίω.
Ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ', ἐκοῦσ' ἀπώλετο·
Σὺ σ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδ' διώλεσας,
Σκῆψιν θεσπίσασ', ὡς ὑπὲρ τέκνου, πόσιν
Ἐκβεῖναι· ὃ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ·
Ἡ τ' Ἀχαιὸς πρὶν κεκωφῶσθαι σφαγάς,
Νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένην,
Ξανθὸν καθ' ὑπερῷ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
Γυνὴ σ' ἀπόλλυ' ἀνδρὸς ἥτις ἐκ δόμων
Εἰς κάλλος ἀσκεῖ, σχήματ' ἐκφέρουσ' ὡς ἔξω κακῶν.
Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ δεῖ θύραθεν εὐπρεπὲς
Φαίνειν πρόσωπον, ἢν τι μὴ ζητῇ κακόν.
Μόνῳ γ' ὃ πασῶν οἶσθ' ἐγώ σ' Ἑλληνίδων,
Εἰ μὲν τὰ Τρῴ' ἦν εὐτυχῆ, κεχαρμένην,
Εἰ δ' ἦσαν εἰκῆ σφαλερῶς ὄμματα,
Ἀγαμέμνον' ἂν χρῄζουσ' ἐκ Τροίας μολεῖν.
Καί τοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·
Ἀνδρ' εἶχες ἂν καλὸν Αἰγίσθου πόσιν,
Ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἵλετο στρατηλάτην.
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης,
Ἐξὴν κλέος σοι μέγα λαβεῖν. τὰ γὰρ κακὰ
Παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν, εἰς ὄψιν τ' ἔχει.
Εἰ δ', ὡς λέγεις, σὸν θυγατρὸς ἔκτεινεν πατήρ,
Ἐγὼ τί σ' ἠδίκησα, ἐμός τε σύγγονος;
Πῶς ἂν, πόσιν κτείνασα, πατρῴους δόμους
Ἡμῖν θεσπέσιος, ἀλλ' ἀπενέγκω λέχη
Ταλλότρια, μαθοῦ τὰς γάμους ὠνουμένη;
Κεἶτ' ἀντιφθίγῃ, παιδὸς ἀντὶ σοῦ, πόσις,
Οὗτ' ἀντ' ἐμοῦ πέθανε, δὶς τοσῶν ἐμὲ
Κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ' ἀμείψεται
Φόνον δικάζων φόνῳ, ἀποκτενῶ σ' ἐγώ,
Καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρήσεται.
Εἰ γὰρ δίκᾳ ἐκεῖνα, κἀγὼ τάδ' ἔνδικα.
Ὅστις γὰρ πλοῦτον, ἢ 'γκράτειαν εἰσιδὼν,
Γαμεῖ πονηρὰν, μωρὸς ὤν· μικρὰ γὰρ
Μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.
Χο. Τύχη γυναικὸς εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ ἓν,
Τὰ δ' ἐκ θεῶν πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.
Κλ. Ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν σέργειν ἀεί.
Ἔστιν γὰρ ἃ τόδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
Οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατέρος.
Συγγνώσομαί σοι· κἀγὼ γὰρ οὐκ ἴσους ἀγὼν

Cl. Nō fiet tuæ v. mēti me lubēter adjūgā, *tuæ sent. libenter assentiar.*
El. Dicam *igitur*: hoc autem *erit* mihi principium proœmii.
Utinam habuisses, ô mater, meliorem mentem:
Nam forma quidem laudem dignā *vobis* affert, *forma, inquam,*
Helenæ, & tua; duæ vero estis sorores
Ambæ dementes, Castoréque non dignæ.
Nam hæc quidem rapta, periit volens:
Tu verò virum Græciæ præstantissimum perdidisti,
Prætextum prætextens, quod pro filia maritum
Occideris: haud enim *alii rem*, ut ego, bene sciunt:
Quæ priusquam filiæ cædes esset decreta,
Cumque recens ab ædibus vir recessisset,
Ad speculum flavos comæ cincinnos componebas.
"Mulier autem, quæ absente viro, ex ædibus *prodit*, *ac*
"Ad formā *sibi concil. se* ornat, *eam* ut malā depīge, *int. mal. pone.*
"Haud enim ipsam oportet foris decoram
"Ostendere faciem, nisi malum aliquod quærat.
"Ego verò te solam ex omnibus Græcanicis mulieribus scio,
Siquidem *res* Trojanæ felices essent, lætari solitam,
Si v. deteriores essent, contractis oculis superciliis tristari cōsuevisse,
Quòd Agamemnonem ex Trojā redire non cuperes.
Atqui præclarā pudicè vivendi occasionem *Deus* tibi præbuerat:
Virum *enim* habebas non inferiorem Ægistho maritum,
Quem Græcia sibi ipsi elegerat Imperatorem.
Cùm autem Helena soror talia *facinora* patrâsset,
Licebat tibi magnam gloriam *inde* referre: "nam mala
"Exemplum habent bonis *propositum*, quod intueantur.
Si verò, ut dicis, tuam filiam interfecit pater,
Ego quâ injuriâ te affeci, meúsque frater?
Quomodo marito cæso paternas ædes non
Nobis dedisti: sed transtuliſti *ad* lectos.
Alienos, precio nuptias emens?
Nec pro filio tuo maritus exulat,
Neque pro me periit, qui me duplo magis
Vivam occidit, quàm sororem Pater: porrò si rependatur
Cædes cæde ultrice, te cædam ego,
Et filius Orestes, paternam cædem ulciscentes:
Nam si justa *sunt* illa, & hæc æqua *sunt*.
"Quisquis verò spectans opes, aut clarum genus,
"Ducit uxorem improbam, stultus est: parva enim
"*Et* casta magnis præstantiora *sunt* connubia in ædibus.
Ch. "Fortuna in mulierum connubia *dominatur*; nā alia quidē benè,
"Alia verò mortalium *connubia* non benè cadere video.
Cly. O filia, natura hoc inditum est tibi, ut patrem ames semper.
Ita autem & hoc fit: nonnulli quidem sunt marium *amantes*:
Alii verò contrà matres magis, quàm patres amant.
Ignoscam tibi; etenim non usque adeò

V. 1077. Τὰ Τρῴ') Cùm olim παῖρῳ̃ scriberetur, *Canterus* rectè τὰ Τρῳ̃' legendum putabat, cum illo autem putat *Joseph. Scaliger*, *Æmilius Portus*, &c. V. 1080. Καί τοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι) Subaudi ὁ Θεὸς vel etiam Ἀγαμέμνων, vel certè καλῶς παρεῖχέ σοι, sumendum est pro ἐξῆν, *licebat*, ut notat *Æmil. Portus*. V. 1085. Εἰς ὄψιν) Τὰ γὰρ κακὰ τοῖς ἐσθλοῖς ἔχει παράδειγμα, κἀς εἰς ὄψιν ἑαυτὰ ἔχει, οἷον φιλοτέκνια. *Scaliger* legit unico vocabulo εἰσοψιν, ut idem significaret, quod εἴσοπτον, sed Vox ista suspicione non caret. *F. Barnes*. V. 1088. Πῶς ἄ, πόσιν κλείνασα, πατρῴους δόμους) Olim erat, Πῶς ἂν πόσιν κλείνασ' ἃ πατρῴους δόμους. Quod nullo modo ferendum erat, ob *Spondæum* in Quarto loco. Cum *Cantero* itaque & *Scaligero* loco ἂν lego ἄ, & κλείνασα sine elisione ultimæ extendo, πόσιν κλείνασα verò inter duo commata sunt locanda. *Idem*. V. 1091. Οὔτ' ἀντιφθίγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις) Cùm olim *Latina* Versio hæc de *Filiâ* sumebat, Nos correximus & *Filio* scripsimus; omninò enim hæc de *Oresta* dicuntur, in hunc Sensum, Σὺ λέγεις σε πεφονεύκέναι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀντὶ τῆς θυγατρὸς Ἰφιγενείας δικαίως· Καὶ πῶς ἂν οὐκ Αἴγισθος φεύγει, ἀντὶ τοῦ παιδὸς σοῦ Ὀρέστου, ὃς νῦν ὑφ' αὑτῷ τῆς πατρίδος ἐξελαύνει)· ἢ μᾶλλον ὃ τέθνηκεν ἀνὴρ ἐμοῦ, ἢ ζῶσα οὐχ ἁπλῶς ἔθανον· Διὸ γὰρ τοῦτον ἐμὲ χὴ ζῶσαν τὸν Ἄιδην εἰσιέναι Αἴγισθος, ὅσον ἀδελφὸν Ἀγαμέμνων ἐκτεῖνεν. Hæc autem *Electra* dissimulantèr loquitur, ut quæ sciebat jam rediisse *Orestem* & abeo cæsum *Ægisthum* & jam nunc ipsam Matrem ad cædem expectari. *Jos. Barnes*. V. 1097. Ὅστις γὰρ πλοῦτον &c.) Hunc locum ita vertit *Grotius*, *Quicunque Nuptam moribus ducit malis Ob Genus Opesve, Desipit: nam Maximis Conjugia præstant Parva, si adsit Castitas.* V. 1102. Ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.) Naturalitèr constituta es. Ita *Anaximander* apud *Plutarch.* in Philosophorum Placitis, Πεφυκότος τὸ ἰσχνότερον πυρὸς τὸ ἀδυνάτερον ἀμαυροῦν. *Fortiori Igne naturaliter debiliorem obscurante.* Josua Barnes.

Χαίρε

Χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμηύοις ἐμοί. Lætor, ô filia, iis, quæ patratâ ſunt à me.
Σὺ δ' ὦδ' ἄλυτ' ἀμ' ἀμφὶ δυσείμαθ' ἑρμένη Sed tu ſicne illota, & malè amictæ corpore
Λέχω, νεογνὸν ἐκ τόκων πεπαυμένη; Puerpera, recenti è partu liberata *manes*?
Οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, Heu me miſeram *ob* mea conſilia:
Ὡς μᾶλλον, ἢ χρῆν, ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν. Nam vehementius, quàm oportuit, ad iram inſtigavi virum.
Ηλ. Ὀφὲ σεναίζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχῃς ἄκη. *El.* Serò gemis, quãdo nõ habes remedium, *quo patri vit. reſtituas.*
Πατὴρ μὲν ἓν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω δόμων Pater quidem mortuus eſt: illum verò, qui extra *patrium* ſolum
Πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν; Vagatur, filium tuum quomodo non reducis *in patriam*?
Κλ. Δέδοικα· τὰμὸν δ', οὐχὶ τἀκείνου, σκοπῶ. *Cly.* Metuo: meum enim, non autem illius *commodum* ſpecto.
Παλεὸς γὰρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦ φόνῳ Patris enim, ut ferunt, iraſcitur ob cædem.
Ηλ. Τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχῃς; *El.* Cur verò maritum tuum *adeò* ſævum in nos habes?
Κλ. Τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς. *Cly.* Tales *ſunt ipſius* mores: quia & tu præfracto es ingenio.
Ηλ. Ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμούμενη. *El.* Doleo enim: ſed indignari deſinam.
Κλ. Καὶ μὴν σκῆν' οὐκ ἔτ' ἔσει σοὶ βαρύς. *Cly.* Atqui ille non amplius erit tibi gravis.
Ηλ. Φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις. *El.* Animum nimis effert: in meis enim habitat ædibus.
Κλ. Ὁρᾷς, ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα; *Cly.* Vides, quas nunc tu ſuſcitas lites novas?
Ηλ. Σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν, ὡς δέδοικ' ἐγώ. *El.* Sileo: timeo enim ipſum, prout ego timeo.
Κλ. Παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλά τί μ' ἐκάλεις, τέκνον; *Cly.* Mitte iſtos ſermones: ſed cur me vocas, ô filia?
Ηλ. Ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων· *El.* Audiviſti, opinor, meum puerperium:
Τούτων ὑπὲρ μὲν οὔπω, ὑ γὰρ οἶδ' ἐγώ, Ob hoc meo nomine ſacrificia (non enim ſcio *ritum* ego)
Δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς, ὡς νομίζεται· Dec. luna pueri, *i. e. dec. die à puero nato*, ut moribus eſt receptum:
Τρίβων γὰρ οὐκ εἰμὶ, ἄτοκος ὥσ' ὢν τῷ πάρος. Perita enim non ſum *horum*, quia nunquam ante peperi.
Κλ. Ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων. *Cly.* Alterius hoc munus *eſt*, quæ te partu liberavit.
Ηλ. Αὐτὴ λόχευον, κἀπέκτονα μόνη βρέφος. *El.* Ipſa enixa ſum, & ſola *ſine obſtetrice* infantem peperi.
Κλ. Οὕτως ἀγείτων οἶκος ἴδρυται φίλων; Adeò ſola & amicis deſerta eſt domus?
Ηλ. Πένητας ἡδεῖς βέλεται κλῄζως φίλους. *El.* Nemo pauperes amicos ſibi conciliare cupit.
Κλ. Ἀλλ' εἶμι· παιδὸς ἀριθμὸν ὡς πλεσφόρον *Cly.* Ergo ibo, ut *ob dierum Natæ Pueri* numerum perfectum
Θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πρᾶξω χάριν Immolem Diis: tibi verò poſtquam dedero gratiam
Τλώσῃ, εἶμ' ἐπ' ἀγρόν, ἔ πόσις θυηπολῇ Iſtam, ibo in agrum, ubi maritus ſacra facit
Νύμφαισιν. ἀλλὰ τέσσαρ' ὄχυς, ὀπάονες, Nymphis. At hæc vehicula, miniſtri,
Φάτναις ἄγοντες προσάγετε· ἡνίκ' ἂν δέ με Deducentes, ad ſtabula reponite. cùm autem me
Δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπαλλάξαι θεοῖς, Putabitis hoc ſacrificio Diis *facto* defunctam eſſe,
Πάρεστε· δεῖ γὰρ κἀπὶ πόσει δόναι χάριν. Adeſte. Oportet enim & marito gratificari, *vel, operam dare.*
Ηλ. Χώρει πένητας εἰς δόμους· φρένει δέ μοι, *El.* Subi pauperem caſam: cave autem mihi,
Μή σ' ἀιθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους Nè tibi fuligine oppleat fumoſum tectum peplos:
Θύσῃς γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν. Sacrificabis enim, ut diis te ſacrificare convenit.
Κανοῦν δ' ἐνῆρκται, κἀτεθημμένη σφαγὶς, Caniſtrũ autẽ ad ſacra auſpicandi eſt paratum, & acutus culter,
Ἧφ' κἀφλε ταῦρον, ἔ πέλας πεσὼν Qui ſuſtulit taurum, quem prope concides
Πλησθσα. νυμφοδύτῃ ὃν κἀν ᾅδου δόμοις, Percuſſa. In Plutonis verò ædibus *te* ſponſam etiam habebit *ille*,
Ὥσπερ ξυνεύδεις ἐν φάει· τόσον δ' ἐγὼ Cum quo dormiebas in luce, tantam verò ego
Δώσω χάριν σοι· σὺ δέ γ' ἐμοὶ δίκην παλεός. Rependam gratiam tibi: tu verò mihi pœnas patris *cæſi dabis.*

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

EPODICA.

Στροφή.

Strophe.

Χο. 1 Ἀμφιβαὶ κώπαι· μελάθροπι πνέ- *Ch.* 1 Retributio malor. *nũc fit, mala pro mal. retrib.* mutatæ verò ſpi-
2 σιν αὖραι δόμων. τότε μὲν λευσσῖς 2 rant auræ domûs. Tunc quidem *in* balneis

---

V. 1116. Τί δαὶ) De voculâ Δαὶ Vide ſupra ad v. 987. & 244. V. 1121. Ζωπυρεῖς νείκη νέα) Ζωπυρεῖν Propriè de Igne ex Scintillis excitato dicitur, *Metaphoricè* ζωπυρεῖν νείκη, πόλεμον, καινά. Cùm verò olim ἄν αὖ, rectè *Scaliger*, ἃ νῦν. V. 1126. Δεκάτῃ σελήνῃ) Vide *Suidam* in Δεκάτῳ ἑστάσαι. *Ariſtophanes* in *Avibus* fol. 388. Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδὸς ἁλῶναι, χαίπνον ἐν ἄστει. *Scholiaſtes*, ὅτι τῇ δεκάτῃ ἐτίθεσαν τοῖς γνωσθεῖσι, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ, Τίς σε, μᾶτερ, ἐν δεκάτῃ τόκου Ὠνόμασεν; Ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Ἐθνικαῖς φησὶν ὑπὸ Ἑλλήνων τὰ ὀνόματα γράφων οὕτω· Τὰ πλεῖστα δ' ἀναιρεῖται περὶ τὴν Ἑβδόμην· διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πεπιστευμένων τότε τὴν σωτηρίαν. *Idem* fol. 405. Οὐκ ἔχει δύο τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;) *Scholiaſtes*, σαφὲς, ὅτι τὰ ὀνόματα τοῖς παισὶν ἐτίθεσι τῇ δεκάτῃ. Quare apud *Græcos* vel *Septimo* die, vel *Decimo*, Nominabant Infantulos, ut apud *Judæos Octavo*, quando Circumciſio agebatur, apud *Chriſtianos* Baptiſmus, circa idem tempus ut plurimum. Hoc die apud *Græcos* Ipſa Mulier Puerpera, ſi ſana eſſet & rituum perita, per ſe ſacrificabat *Dianæ*, ſin alitèr, per Obſtetricem; Maritus autem *Nymphis*, ut videmus in hâc Fabulâ *Ægiſthum*, quem putabat ideò *Oreſtes* vel ob *Puerum* natum, aut certè naſcendum ſacrificare, v. 626. Τεσσαρακοστὸς autem eſt Feſtum aliud Puerperarum, de quo *Johann. Meurſius* in libro de Puerperio, c. vii. Et *Cenſorinus* de Die Natali, c. xi. Et Quadrageſimo Die Deferuntur Infantes à Matribus & Suſceptoribus in Templum; quando Ἐκκλησιάζειν dicuntur. *Joſua Barnes.* V. 1128. Ἄλλης τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων) De hâc re vide ad Notam præcedentem. V. 1141. Θύσεις γὰ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν) Hæc omnia *Ænigmaticè* in *Matrem* torquet, illius necem deſignans, ταῦρον autem vocat *Ægiſthum*; cætera per ſe patent. V. 1148. Τότε μὲν λεύσσῃς) Quomodo *Agamemnon* fuerit cæſus, vide *Scholiaſten* ad *Euripid.* Oreſt. v. 25. Ἡ πόσιν ἀπείρων πελέκεσι κτανοῦσα. Item quæ Nos ſuprà in hâc Fabulâ ad v. 9. & v. 157.

3 Ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
4 Ἰάχησε δ' ἔγκατα, λάϊνοι-
5 τε θελκηὶ δόμων, τάδ' ἐννέποντος· ὤ
6 Σχετλία τί με, γύαι, φονεύεις, φίλων
7 Πατρίδα δεκέτεσιν ἐν σπορεῖ-
8 σιν ἐλθόντ' ἐμάν;

Ἀντιστροφή.

1 Παλίρρυς δ' τάνδ' ὑπάγεται δίκα
2 Διαδρόμους λέχους μελέαν· ἃ πόσιν
3 Χέρνιον ἐκόμισεν εἰς οἴκους,
4 Κυκλώπειά τ' ἐρήνια τείχε', ὀ-
5 ξυδήκτῳ βέλει ἔπεμψεν αὐτόχερ,
6 Πέλεκυν ἐν χερσὶν λαβοῦσα, πλάμων
7 Πόσις, ὅτι ποτὲ τὰν πάλαι-
8 ναν ἔρεν κακόν.

Ἐπῳδός.

1 Ὀρεία τις ὡς λέαινα δ' ὀργάδων
2 Δρύοχα νεμομένα, τάδε κατώλυσεν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Κλ. Ὦ τέκνα, θεῶν μὴ κτείνητε μητέρα.
Χο. Κλύεις ὑπώροφον βοάν;
Κλ. Ἰώ μοι μοι.
Χο. Οἰμωξα κἀγὼ θεῶν τέκνων χερομβύτης.
Νέμει τοι δίκην θεὸς ὅτῳ τύχη.
Σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
Τάλαιν', ὑπέρτατα.

Ἰαμβοί.

Ἀλλ' οἵδε μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
Πεφυρμένοι, βαίνουσιν ἔξ οἴκων πόδα·
Τέρατα δείγματ' ἀθλίων θεοσφαγμάτων.
Οὐκ ἔστιν ὑδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
Τῶν Ταντα λείων, ὑδ' ἔφυ ποτ', ἐκγόνων.

3 Occubuit meus princeps.
4 Insonuere autem tecta, & lapideæ
5 Ædium pinnæ, dum hæc loqueretur: ô
6 Scelerata quid me mulier cædis, charam *in*
7 Patriam, decimam post sementem, *i.e. decimum post annũ*,
8 Reversum meam?

Antistrophe.

1 Nunc refluens hanc in fraudem perlicit Dice
2 Permutati thori, miseram, quæ virum
3 Serò reversum in *suas* ædes,
4 Adque Cyclopea, *ac* aëria mœnia,
5 Acuto telo percussit propriâ manu,
6 Securim manu corripiens, miser
7 Maritus, quòd unquam istam infelicem
8 Habuerit pestem.

Epodus.

1 Veluti montana quædam læna lucorum
2 Querceta depascens, hæc *facinora* patravit.

MONOSTROPHICA.

Cly. O liberi, per deos nè matrem occidite.
Cho. Audis sub tecto vocem?
Cly. Eheu, hei mihi.
Ch. Deploro & ego *Clytæmnestram* à liberis suis oppressam.
Tribuit prof. *cuiq; suũ* jus, & *vind. immittit* Deus quũ res ipsa tuler.
Gravia quidem *mala* es passa: sed impia *facinora patrâsti*
Misera in maritum.

Sed ecce hi matris recenti sanguine
Imbuti *ex* ædibus efferunt pedem.
Trophæa *sunt* indicia allocutionum tristium.
Haud est ulla domus calamitosior,
Neque fuit unquam, quam nepotum Tantali.

V. 1153. Δεκάτευσιν ἐν ἀροτρεῦσιν) Ita *Josephus Scaliger* legit pro corrupto illo δεκέτευσιν, fit enim à δεκάτης pro δεκέτης. Et sanè hæc Lectio optimè cum Versu quadrat, aliàs legendum censerem, δεκάτευσιν. Σπορεῖσιν autem pro ἑαυτοῖς. Notum est verò *Trojanum* bellum per Decimam ætatem durâsse. *Josua Barnes.* V. 1158. Κυκλώπειά τ' ἐρήνια τείχη) *Argos* urbem & *Mycenas* notat, à *Cyclopibus* mœnibus munitas. Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aulid. v. 152. & v. 1501. *Iphig.* Taur. v. 844. *Troad.* v. 1088. *Herc.* Fur. v. 15. & v. 944. Vide ad *Oreſt.* v. 963. Et infrà ad *Danaen* v. 1. *J. Barnes.*

V. 1173. Βαίνουσιν ἔξ οἴκων πόδα.) Vide suprà ad v. 94. *Idem.*

V. 1175. Οὐκ ἔστιν ὑδεὶς &c.) De Miseriis & Calamitatibus *Tantali*, illiusque Domûs, Vide *Euripidem* ad *Orestæ* Principium & *Senecæ Thyestem* in Principio, item *Agamemnonem* in Principio. *Idem.*

ARGUMENTUM *Actûs* Quinti.

ORestes & Electra, *peractâ Matris cæde, in gravissimos cruciatus incidunt, pœnitentiâ nempe tanti sceleris ducti, & misericordiâ moti, mutuò plorant. Apparentes itaque ex Improviso Avunculi inter Deos Relati*, Castor & Pollux, *quid jam factu opus sit, ostendunt & mœstitiam tollunt sedantque.* Orestes & Electra *sibi invicem & Patriæ, quam relicturi sunt, pathetice valedicunt.*

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ, ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ, ΠΥΛΑΔΗΣ,

κωφὸν πρόσωπον.

Ἰαμβοί.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ορ. Ἰὼ Γᾶ, καὶ Ζεῦ πάνδερκέτα βροτῶν·
Ἴδεσθε τάδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
Δίδυμα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα, πλαγᾷ
Χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποινα ἐμῶν πημάτων.

MONOSTROPHICA.

Or. IO Tellus, & Jupiter cuncta-cernens mortalium:
Aspicite hæc facinora cruenta, & detestanda,
Gemina corpora humi prostrata ictu
Meâ à manu, compensationem mearum calamitatum.

V. 1181. Δακρύτ') Pro *δακρυτέα*, ita *Hesych.* *δακρύπτην, ἀπυχᾶσθαι*. Ita enim corrigo illius *δακρυάπτην*. An *δακρυτέ*. *J. Barnes.* V. 1182. Διὰ πυρὸς ἔμολον) Vide *Erasmi* Adag. Per Ignem incedis. Unde Lux aliqua fiet illi πολυθρυλλήτῳ loco D. *Pauli*, 1 *Cor.* c. 3. v. 15. Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ, ὡς διὰ πυρός. *J. Barnes.* V. 1195. Ἐμὸν κάρα περσέλεται μητέρα κτανόντος) Quòd Iæpè *Possessiva* Primitiva sua includant, diximus satis ad hujus Fabulæ v. 366. Οὔτοτε κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας. V. 1199. Τίνα γάμον εἶμι; πίς πόσις με δέξεται) Hæc dicit, quia *Colonus* ex PoetæOeconomiâ, nunquam ausus est Virginis Regiæ Nuptias perficere; quare etiam nunc innupta manebat & Virgo intacta; quam tamen Historia testatur postea *Pyladæ* traditam esse & ex eo filios habuisse *Medonta* & *Strophium* ut refert *Pausanias* ex *Hellanico*, Corinth. fol. 59. lin. 11. *J. Barnes.* V. 1206. Ἑῶν πέπλων) Subaudi ἐξ vel διὰ, vel tale quid. V. 1209. Τὰν κόμαν δ' ἐγὼ) Subaudi ἐδεξαξάμην. V. 1213. Ἔλασκε) Vox *Euripidea* λάσκω pro λακίω dico. Ita *Andromach.* v. 671. Τοιαῦτα λάσκεις τὸν ἀναγκαίους φίλους. Ita *Rhes.* v. 724. Τί λάσκων &c. *Æschyl.* Theb. v. 192. pro eodem λαχαζειν habet & λαχίζειν idem sonat. De Fonte autem horum omnium λαχέω, quod & ληχέω scribitur, notandum, illud potiùs de Incondito aliquo sono à Veteribus usurpari & de Crepitu cum Collisione quadam aut Conflictu facto. Ita *Homer.* Iliad. γ'. v. 621. λάκε δ' ἰσχέα. Ita *Act.* c. 1. v. 18. De *Judâ* Proditore dicitur, ἐλάκησε μέσος, i. e. *Diffractus crepuit.* Et διδαχαῖσι *Aristophanes* in Nubibus utitur pro *Distrumpor.* Tragici sanè hoc λαχέω ad *Sonum* Articulatum referunt; ut & λάσκω. De quâ Voce *Hesych.* Λάσκειν, λέγειν, φθέγγεσθαι. *Josua Barnes.* V. 1215. Λιταίνω) Est Vox rara, ideò hic notanda. Λίτομαι autem dicitur & λίσσομαι, & λιτάζομαι & λίζαίνω & λιταινεύω, quam tamen ultimam à λιταίνω deducit *Eustathius*, si verè scribitur. *Idem.* V. 1217. Ἐκρήμναθ') Cùm olim legeretur ἐκεμνάθ', nullo negotio Nos in ἐκρημνάθ' vertimus, hæc est enim vera & Authentica Vox, *Attica* nempè & *Euripidæa*, Κρήμναμαι, pro κρέμαμαι, sic *Ion.* v. 1613. Ἡδέως κεκρημάμεθα &c. Sic *Hercul. Fur.* v. 520. Δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμναθε πατρῴων πέπλων, in quem posteriorem locum, Vide quæ Nos. Si verò à κρήμαμαι rectè deducitur, ut quovis pignore contenderem, scribendum est Ἐκρήμναθ', ut Nos scripsimus, cùm olim malè ἐκεμνάθ' legebatur, quasi à κρημάομαι, quæ Vox suspecta est; & præterea sic Versus sibi haud constaret, qui certè *Iambus* est. *Josua Barnes.*

Ηλ. Δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγον'· αἰτία δ' ἐγώ.
Διὰ πυρὸς ἔμολον ἃ τάλαινα μητρὶ τᾷδ',
ἃ μ' ἔτικτε κέραν.
Ἰὼ τύχας σᾶς, τύχας, μᾶτερ, τεθνᾶ-
σ' ἄλαστα μελέα,
Καὶ πέρα γε παθέσι σῶν
Τέκνων ὕπαι·
Παῖδός δ' ἐπ-
σας φόνον δικᾴως.
Ορ. Ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκᾳ,
Ἄφατα φανερὰ δ' ἐξέπρα-
ξας ἄγχεα, φοίνια δ' ὤπασας λέχε' ἀπὸ γᾶς
Τᾶς Ἑλανίδος.
Τίνα δ' ἔτ' ἐραν μόλω πόλιν; τίς ξένος;
Τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα περσέλεται,
Μητέρα κτανόντος;
Ηλ. Ἰώ μοι, μοι· ποῖ δ' ἐγώ;
Τίν' εἰς χῶρον;
Τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
Νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
Ορ. Πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
Μετεκάδη πρὸς αὔραν.
Φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ' εὖ φρονοῦσά γ' οὖν.
Δεινὰ δ' εἰργάσω, φίλα,
Κασίγνητον σὸν ἐθέλοντα.
Κατεῖδες οἷον ἃ τάλαιν' ἐὼν πέπλων
Ἔδυσεν, ἔδειξε μαζὸν ἐν φοναῖς;
Ἰώ μοι, μοι· πρὸς πέδῳ
Τιθεῖσα γόνιμα μελέα, τὰν κόμαν δ' ἐγώ.
Ηλ. Σάφ' οἶδα, δι' ὀδυνᾶς ἔβας,
Ἰήϊον κλύων γόον
Μᾶτερ, ἃ σ' ἔτικτε.
Ορ. Βοᾶν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γνάθῳ ἐμὰν
Τιθεῖσα χέρας.
Τέκνον ἐμόν, λιταίνω.
Παρηΐδων τ' ἐξ ἐμᾶν
Ἐκρήμναθ'· ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
Χο. Τάλαινα, πῶς ἔπλας φόνον
Δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν
Μᾶτερ ἐκπνεύσας;
Ορ. Ἐγὼ μὲ ὄμβαλὼν φάρη πόρπαις ἐμαῖ-
σι, φασγάνῳ κατηρξάμην,

El. Deplorãda *sũt* hæc vehemeter, ô fr. ego v. *fui mal. horum* autor.
Per ignem, *i.e. cum pernicie* veni ego misera matri huic,
Quæ me puellam peperit.
Heu calamitatem tuam, ô casus, mater, quæ *me*
Peperisti misera *graves*, & oblivione nunquam delendos,
Et quæ ampliùs, *quæ graviora* passa es tuis
A liberis.
At patris *nostri* lui-
sti cædem jure.
Or. Iô, Phœbe, Vaticinio-jussisti vindictam,
Infandos *autem*, at manifestos confecisti
Dolores, funestáque dedisti connubia *(an Oracula?)* è terrâ
Græcanicâ.
Quam igitur aliam *in* urbem ibo? quis hospes?
Quis pius meum caput aspiciet,
Qui matrem occidi?
El. Iô. ah, ah, quid autem ego?
Quem in locum?
Quas *ad* nuptias ibo? Quis vir me recipiet
Conjugalia in cubilia?
Or. Rursus, rursus mē tis tuæ sensus
Mutatus est secundùm auram:
Nunc enim sanctè cogitas, tum non cogitans benè.
Dira enim patrâsti, ô chara, in
Fratrem *talia patrare* non volentem.
Vidistine ut misera *mater ex* suis peplis
Exeruerit, & ostenderit mammas in cæde?
(Hei mihi, mihi) humi
Ponēs genitalia, *maternáq*; mēbra: comā v. ego *manibus arripuerim*?
El. Certò scio, Per dolorem ivisti, *dolore correptus es*,
Luctuosum audiens clamorem
Matris, quæ te peperit.
Or. Vocem porrò hanc emisit, ad mentum meum
Ponens manus, *mentum manibus prensans*,
O fili mi, supplex oro.
Meisque à genis
Pendebat, ut manibus meis telum excideret.
Cho. Misera, quomodo ausa es cædem
Oculis tuis aspicere
Matris *animam* efflantis?
Or. Ego quidem pallium objiciens oculis meis,
Ense *cædem* sum auspicatus, *eum*

Ματρ-

Ματέρ. ἔσω δέρας μεθεὶς.
Ηλ. Ἐγὼ σ' ἐπεκέλευσά σοι,
Ξίφος τ' ἐφαψάμην ἅμα.
Χο. Δεινότατον παθέων ἔρεξας.
Λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρ.
Πέπλοις κατθάρμοσον σφαγάς.
Φονέας ἔπικτες ἆρα σοι.
Ηλ. Ἰδοὺ, φίλαι πῦ, καὶ φίλαι,
Φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν,
Τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
Ἀνάπαυσοι.
Χο. Ἀλλ' οἵδε δόμων ὕπερ ἀκροζώνων
Φαίνουσι τινὲς δαίμονες, ἢ θεῶν
Τῶν ὑπερανίων· ὑγὰ δυνατῶν
Γ' ἥδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανερὰν
Ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;
Ἰαμβοί.
Διο. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλύδι· δίπτυχοι δέ σοι
Κλύουσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ, κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
Δεινὸν ὃ * ναυσὶν ἁρπίως πόντου σάλον
Παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς εἰσείδομεν
Σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος θ' ὅσης.
Δίκαια μὲν νυν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' ὑγὲ δρᾶσας
Φοῖβός τε Φοῖβος· ἀλλ', ἄναξ γάρ ἐσ' ἐμός, 1245
Σιγῶ· σοφὸς δ' ὤν, σὸν ἔχρησέ σοι σοφά.
Αἴνῳ δ' ἀνάγκη ταῦτα. πάντοθεν ὃ χρὴ
Πεάσαντα, ἃ μοῖρα, Ζεύς τ' ἔκρανε σοὶ πέρι.
Πυλάδῃ μὲ Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
Σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· ὑ γὰρ ἔστι σοι πόλιν
Τὼσδ' ἐμβαλοῦσιν, μητέρα κλείναντα σφώ.
Δειναὶ ὃ * κῆρες, αἳ κυνώπιδες θεαί,
Τέρπλατήσυσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
Ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
Περίπτυξον· εἴρξει γάρ νιν ἐπόπτημάς
Δεινοῖς δράκουσιν, ὥστε μὴ φανεῖν σέθεν,
Γοργῶφ' ὑπερτείνασά σε κάρᾳ κύκλον.
Ἔστι δ' Ἄρεός τις ὄχθος· ὃν θεῶν τὸν θεοὶ
Ἔζουτ' ὀλὶ ψήφοισιν αἱματηρὸν πέρι·
Ἁλιῤῥόθιον ὅτ' ἔκτα μὼ φρενῶν Ἄρης,

Matris in cervicem demittens.
El. Ego verò te sum hortata *ad cædem*,
Ensemque simul attrectavi.
Ch. Indignissimum patrâsti facinus.
Prehende, tege membra matris;
Peplis compone vulnera.
Interfectores sanè peperisti tibi, *mater infelix.*
El. En, amicæ, & non amicæ,
Vestes circumponimus, *ut faciamus*
Finem magnorum malorum *nostræ* domûs.
* *Chorus.* * Apparent Dii, ὅστο μηχανῆς.
At hi summo super domûs culmine
Apparent nescio qui dæmones, aut Dii
Cælestes: non enim mortalium
Hæc *est* via. Cur tandem in manifestum
Conspectum prodeunt mortalibus?

Gemini.

O Agamemnonis fili, audi; Gemini enim te
Matris vocant fratres, Jovis filii,
Castor, & hic Pollux frater *meus*.
Gravem enim navibus modò maris æstum
Postquam sedavimus, venimus Argos, ubi vidimus
Cædem sororis hujus, matris verò tuæ.
Justa quidè hæc habet, *justas dedit pœnas*; tu verò nō fecisti *justè*.
Phœbus verò, Phœbus. sed (Rex enim est meus)
Taceo: cùm a. sit sapiēs, nō *tamen* sapiens oraculum tibi reddidit.
Probare tamen hæc *est* necesse. Posthac verò oportet
Facere, quæ fatum, Jupiterque de te decrevit.
Pyladæ quidem Electram da uxorem in ædes *ducendam*.
Tu verò relinque Argos. haud enim tibi licet urbem
Hanc ingredi, quia tuam matrem occidisti.
Terribiles autem Parcæ, Deæ cæmonis oculis præditæ, *te*
Furore correptum agitabunt errantem.
Profectus autem Athenas, Palladis venerandum simulachrum
Complectens adora: arcebit enim ipsas metu perculsas,
Sævis draconibus, nè te tangant,
Terribilem *Ægidis* orbem obtendens tuo capiti.
Est autem Martis quidam tumulus, ubi primum Dii
Conſederunt ad suffragia de sanguine *ferenda*:
Halirrhothium quum interfecit crudelis Mars,

V. 1224. Ἐγὼ σ' ἐπεκέλευσά σοι, ξίφος τ' ἐφαψάμην ἅμα) Hic locus inter centum alios, ut nequid de Duabus præcedentibus Notis hic dicam, apertè *Euripidem* Authorem fatetur; ita enim ille *Oreſt.* v. 1237. Ἔκτεινα μητέρ'. Πυλ. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους· Ηλ. Ἐγὼ δέ τ' ἐπεκέλευσα, καὶ πέπλους ὄχνει. Sed parùm nos solliciti sumus de hâc re, cùm probè sciamus, facilè apud Doctos homines hanc Fabulam *Euripidi* concessam irì & propriam fore. Vide quæ Nos suprà ad v. 1217. 1213. 843. 399. 259. & 50. *Josua Barnes.*

V. 1241. Δεινὸν δὲ ναυσὶν ἁρπίως πόντου σάλον Παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος.) Cùm olim ναὸς legeretur, quia malè aderat Duplex *Genitivus*, & *Castorum* curæ, non una aliqua Navis, sed plurimæ, si non omnes committuntur, & *Dativus* hìc videbatur desiderari, ego ναυσὶν scripsi, quâ Lectione nihil tutius, aut apertius; nec tamen Veterem reprimo prorsùs, aut suppriмo. Judicent Docti. *J. Barnes.*

V. 1249. Πυλάδῃ μὲ Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον &c.) Eadem ferè Peroratio *Oresteæ*, si quis accuratè conferat; etiam ut hìc iterum confirmetur, quod toties probatum volui, hanc esse Fabulam Genuinam *Euripidis* nostri. Et sanè illa *Oresteæ* suspicio, quòd *Apollo* malus quidam *Dæmon* esset, quia Matricidium jubebat, de quâ re suprà Nos egimus ad v. 979. Ἆρ' αὖτ' Ἀλάστωρ εἶτ' ἀπειλήσας θεῷ, ad *Oresteæ* Fabulam ipse Matricîda fatetur, v. 1670. Καί τι μ' ἐσῆλθε δῆτα, μὴ πυθ. κλύων Ἀλαστόρων, δέξαιμι σὴν κλύειν ὄπα. Adeò qui plura *Euripidis* Vestigia in hâc *Electræ* Fabulâ quæsierit, quàm quæ à Nobis & hic & aliàs apertè monstrantur, is sanè nec ipsum *Euripidem* vivum, præsentem & loquentem, vel agnoverit, vel intellexerit, puto. Vid. quæ Nos supra ad v. 1224. &c. *Josua Barnes.*

V. 1251. Μητέρα κλείναντα σφὼ) *Scaliger* legit κλείναντι, quia *σοι* præcessit, parùm cautus, etiam *σε* posse eleganter intelligi, ut sit hic loci Sensus & Ordo, ὑ γὰρ ἔστι σοι, ἦγεν ἔξεστι σοὶ, πόλιν ταύτῃ ἐμβαλοῦσιν σε, ἢ εἰσίναι, κλείναντα τὼ μητέρα σέ. Sic *Xenophon*, ἐξὸν τοῖς κρατίστοις συνθεμένοις ὅπῃ χαίρειν ἴέναι. Ita *Latinè*, Nobis non licet esse tam *diſertos*, æquè benè, ac *diſertis*, ut Pueris notum. *Josua Barnes.*

V. 1257. Γοργῶφ' ὑπερτείνασά σε κάρᾳ κύκλον) Pro Γοργῶπα, Γοργῶφ' scripsimus ob sequens Asperum, licet haud ignoro, qui Superstitione quâdam territi, talia Veterum errata ad Regulam reducere non ausint. Cùm tamen certò constat ὄφ' pro εἶπ ante Asperum scribi, & ἄναχθ' pro ἄνακτα, æquè ac alia vocabula in iisdem circumstantiis. Κύκλον ὃ γοργῶπα vocat *Palladis* Ægidem, quod is Clypeus sit κυκλοτερὴς & *Gorgonis* Capite terribilis. *J. Barnes.*

V. 1260. Ἁλιῤῥόθιον ὅτ' ἔκτα' ὠμόφρων Ἄρης) *Apollodorus* Biblioth. l. 3. c. 13. §. 2. Ἀγλαύρῳ μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεται· ταύτην βιαζόμενος Ἁλιῤῥόθιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεως φονευθεὶς κλείνεται. Ποσειδῶν ὃ ὃν Ἀρείῳ πάγῳ κεῖνται, δικάζοντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει, καὶ ἀπολύεται. Vid. Schol. *Eurip.* ad *Oreſt.* v. 1650. & quæ Nos ad v. 1653. Item ad *Iphig. Taur.* v. 946. *J. Barnes.*

Μῆνιν ἀγαλλεὸς ἀνοσίων νυμφόμμάτων,
Πόντιε κρεόντ' παῖδ'. ἵν' εὐσεβεσάτη
Ψῆφος βεβαία τ' ἔστιν * ἔκ τε τῶν θεοῖς,
Ἐνταῦθα χὠ σὲ δεῖ δρασμὸν φόνου πέρι.
Ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
Ψῆφοι πεσοῦσαι. λοξίας γὰρ αἰτίαν
Εἰς αὐτὸν οἴσει, μητρὸς κρίνας φόνον.
Καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
Νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
Δειναὶ μὲν ἦν θεαὶ τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι,
Πάγον θ' ὑπ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονὸς,
Σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
Σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
Οἰκεῖν, Λυκαίου πλησίον σηκώματος.
Ἐπώνυμος δέ σου πόλις κεκλήσεται.
Σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἀργεῖοι πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
Μητέρα δ' ἣν σὴν σοὶ, ἄρτι Ναυπλίου παρὼν
Μενέλαος, ἐξ ἧς Τρωϊκὸν εἶλε χθόνα,
Ἑλένη τε δαίμων. Πρωτέως γὰρ οὐ δόμων
Ἧκει λιποῦσ' Αἴγυπτον • ὦδ' ἦλθε Φρύγας.
Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτοῖς,
Εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων,
Ἀχαϊδος γῆς οἶκαδ' εἰσπορεύσεται,
Καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότω πλέθρα βάρος.
Σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ,
Χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
Πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου,
Εὐδαιμονήσεις τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

Ἀνάπαυσις.

Χο. Ὦ παῖδε Διὸς, θέμις εἰς φθογγὰς
Τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
Διο. Θέμις, ὦ μυσαρῶν τοῖσδε σφαγίοις.

*Scal. ἔκ τε τῶν θεῶν.

Ob conceptam iram *propter* impia filiæ sponsalia,
Filium *Neptuni* regis maris. Ubi sanctissimum
Judicium, & firmum est ab illo *tempore* Diis.
Hic te quoq; oportet currere, *subire certamen, judiciumq* de cæde.
Paria verò te servabunt, ne judicio *damnatus* moriaris,
Suffragia à *judicibus* lata. Phœbus enim culpam
In se ipsũ trãsferet, qui matris *tuæ* cædem oraculo *suo* tibi suaserit.
Et reliquis hæc lex feretur,
Ut reus *in judicio* paribus suffragiis semper vincat.
Ac diræ quidem Deæ hoc dolore perculiæ,
Rupem ad ipsam, *prope Martium pagum*, subjbunt hiatum terræ,
Venerandum mortalibus, ~~de religione sacdm~~ oraculum,
Te verò ad Alphei fluenta oportebit Arcadum urbem
Habitare, prope Lycæum delubrum.
De tuo verò nomine urbs vocabitur.
Tibi quidem hæc dixi. Ægisthi verò cadaver hoc
Argivi cives terræ sepulchro tegent.
Matrem verò tuam modò *ad regionem* Naupliam appellens
Menelaus, ex quo Trojanum cepit agrum,
Et Helena sepelient. Protei enim ex ædibus *illa*
Rediit, relictâ Ægypto, nec ivit *ad* Phrygas:
Sed Jupiter, ut lis, & cædes fieret mortalium,
Simulachrum Helenæ misit ad Ilium.
Pylades igitur puellam, & conjugem habens *Electram*
In Achaicæ terræ domum introducat,
Et verbis, titulóq; tuũ affinem *Colonum sororis Maritum* deducat
Phocensium in terram, & det auri pondus.
Tu v. Ilthmiæ terræ cervicem *i.e. Isth. humanæ cerv. fim.* ingr. pede,
Perge ad fortunatam Cecropiæ domum:
Fatalem enim cædis sortem cùm expleveris,
Felix eris his liberatus laboribus.

Chorus.

O filii Jovis, *estne* fas ad colloquia
Vestra nobis accedere?
Gem. Fas *est*; cùm non sitis execrabiles ob has cædes.

V. 1263. Ἐκ τε τῶν θεοῖς) Si ita Veterem Lectionem retineamus, exponendum, καὶ ὅτι τύτε τῶ χρόνῳ, ὅθεν ἦλθον ὁ Ἄρης ἐκεῖσε. *Scaliger* autem legit, ἔκ τε τῶν θεῶν, hoc est, ἔκ τε παρὰ θεῶν, ἦλθον Ἄρεως, αὖτη ἡ ψῆφος δικαιοτάτη γίνεται καὶ εὐσεβεστάτη. Vide *J. Meursium* de *Areopago*, & Historiam quandam apud *A. Gellium* in hanc rem. l. 12. c. 7. *Idem.* V. 1265. Ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ ψῆφοι) De absolvendo per æqualia suffragia vide quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 1470. & v. 965. Vide *Erasmum* in Adagio, *Æquales Calculi*. *J. Barnes.* V. 1268. Καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται, Νικᾶν ἴσαις ψήφοισι) Vide quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 1470. Ubi hæc de *Themistocle* quoque dicuntur. *Josua Barnes.* V. 1273. Σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς οἰκεῖν) Ita *Oresl.* v. 1649. Ἀζᾶνας, Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον κλεῖνον, in quem locum vide *Scholiasten* & *Stephanum* περὶ πόλεων in Ἀζανία & in Ὀρέστης & Ὀρεστία. *J. Barnes.* V. 1278. Ἄρη Ναυπλίαν παρὼν) *Scaliger* hic ingenioso errore scribit ναυπλοΐᾳ, cùm hæc Vox sit Proprium nomen loci: vide ad *Oresl.* v. 242. Ἐν Ναυπλίῳ θ' σίλυαθ' ἅρμυσαν νεῶν. Item v. 369. ἐπεὶ θ' Ναυπλίας ἅλὸς χθονός. *J. Barnes.* V. 1281. Οὐδ' ἦλθε Φρύγας) En! iterum *Euripidis* Characteristicam notam. Quis in hâc Fabulâ non videt ipsum *Eurip.* non agnoscit, non amplectitur, ut diximus suprà ad v. 1249. Quòd *Helena* non venerit *Trojam*, Vide Argumentum *Græcum* ad Fabulam *Helenæ* & ejusdem Fabulæ v. 33. *Josua Barnes.* V. 1286. Καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότω πλέθρα βάρος) Omnino πενθερὸς in hoc loco sonat *Sororis maritum*, & Rusticum illum *Colonum* Argivum notat, cui *Electra* desponsata fingitur. Quem prudentissimus Poeta, (adeò semper sibi constat,) ob Ingenuam Castitatem, & Pietatem, quibus *Electram* honorificè excepit, jam nunc Diis ipsis curæ facit; utpote qui hoc in loco *Pyladæ* in mandatis dent, ut secum illum in *Phocida* deducat & auro locupletet. Πενθερὸν itaque eum vocat, at λόγῳ, hoc est nomine tantùm tenus, ut qui Mariti officium nequaquam gessit, at Custodis potius & Tutoris. Quòd autem πενθερὸς & γαμβρὸς latiùs, quàm pro Communi usu, aliquando usurpentur, diximus Nos ad *Rhes.* v. 260. Et *Eustathius* præterea consulendus. *J. Barnes.* V. 1288. Σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ) Αὐχένα γῆς Ἰσθμίας Periphrasticè Ἰσθμὸν vocat, quia similitudinem cum Collo habet *Isthmus*. De quâ re Nos ad *Herc. Fur.* v. 958. *Jos. Barnes.* V. 1290. Πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου Εὐδαιμονήσεις τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων) Ita sanè ex Historiæ Veritate, dicitur *Oresles*, postquam à Matris cæde expiatus esset, felici & diuturno Regno floruisse; Qui enim brevissimum illius Regni spatium dicunt, Viginti octo annos affigunt; alii autem 50, alii denique 70 numerant, quibus summâ Pace, Honore & Opulentiâ fruebatur. Creditur enim ad Nonagesimum vitæ annum & ultrà perdurâsse; de cujus staturâ septem Cubitorum & Ossibus *Tegeæ* inventis, Consule *Herodotum* Histor. l. 1. c. 67, 68, 69. Et *Natal. Com.* Mytholog. l. 9. c. 2. *J. Barnes.* V. 1293. Πελάθειν) Πελάθω & per Syncopen πλάθω, quâ Voce *Scenici* Poetæ familiariter utuntur, idem quod πελάζω. Vide quæ Nos ad *Rhes.* v. 557. & v. 14. *Idem.* V. 1294. Θέμις· ὦ μυσαρῶν τοῖσδε σφαγίοις) Cùm *Gaspar Stiblinus* Multa, quæ verè admiranda erant in hâc Fabulâ, pro suâ, quâ pollebat, sagacitate condemnaret, ut frigida & indecora, & à Tragicâ gravitate abhorrentia, quamobrem nos illum perstrinximus suprà ad v. 1251. & 896. &c. Hunc tamen locum, qui Defensione sanè maximè egere videbatur, oculatissimus ille Talpa inobservatum præterivit. Quanquam enim, etiam hic Doctrina illa de Impurorum pollutionibus, & Deorum Sanctitate summâ, abundè patet, importunè tamen omninò hoc in loco memorari

morari videtur. Quomodò enim Dii illi ſe dicant ad horum Matricidarum colloquia nolle deſcendere, & *Chorum* tantùm Reſponſionibus & Quæſtionibus Honorare, quòd Sanguine pollutus non eſſet; cùm ex ipſo facto conſtat illos priùs ad *Oreſtem* & *Electram* cōllocuturos veniſſe & diù collocutos eſſe, & etiam proximo poſt verſu utrumque in Colloquium ſecum admittere. Quare hâc in parte *Euripides* non eſt mihi defendendus; quanquam Nemo hactenus Criticorum de hoc loco queſtus eſt. Sin commodus ullus Senſus hinc elici poteſt, eſt hujuſmodi, Τμῖν ἔξεστι πολλάθειν εἰς φδογγάς, ἀμυσεγεῖς ἔσιν ὀκ τέτων ἧσσ σφαγίων· Οὐδὲ γὸ ἄλλως αὐτῷ Ὀρέστῃ τῆτο συγχαρήσεσθαι, εἰ μὴ διὰ τὸν Φοῖβον, ὃς ἀληθῶς τέτων αἴτιός ἐςι. Vid. v. 1296. *Joſua Barnes.*

Ορ. Καμοὶ μόνῳ μέτα, Τυνδαρίδαι; 1295
Διο. Καί σοί· Φοίβῳ τῳὶδ' ἀναθήσω
Πρᾶξιν φονίαν.
Χο. Πῶς ὄντε θεὼ, τῆσδέ τ' ἀδελφᾶς
Καὶ καταφθιμένης,
Οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθρων; 1300
Διο. Μοίρας ἀνάγκης ἦγεν χρεών,
Φοίβᾳ τ' ἄσφοι γλώσσης ἐνοπαί.
Ηλ. Τί δαί μ' Ἀπόλλων; ποῖοι χρησμοὶ
Φονίαν ἔδοσθ' * μητρὶ γενέθαι; * Olim μητέρι.
Δίο. Κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δ' πότμοι. 1305
Μία δ' ἀμφοτέρᾳς
Ἄτη πατέρων διέκναισεν.
Ορ. Ὦ σύγγονέ μοι· χρονίαν σ' ἐσιδών,
Τῶν σῶν οὐδὺς φίλτερων σέθεν μοι,
Καί σ' ἀπολείψω σε λειπόμενος. 1310
Διο. Πόσις ἐς' * αὐτῇ κ' δόμος· ἐγὼ δ' οὔ- * Olim αὐτός.
δ' οἰκεῖα πέπονθε, πλὴν ὅτι λείπῃ
Πόλιν Ἀργείων.
Ορ. Καὶ τίνες ἄλλαι γοναχαὶ μείζως,
Ἢ γῆς * πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν; * an πατρίας;
Ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι παλαιῶν,
Καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι, φόνον
* Μητρὸς ὑφέξω. * olim Μητρός.
Διο. Θάρσει· Παλλάδος ὁσίαν ἥξεις
Πόλιν. Ἀλλ' ἀνέχου. 1320
Ηλ. Πρὸς σοῖσι σέρνοις σέρνα προσπτύξον,
Σύγγονε φίλτατε·
Διὰ γὸ ζυγοῦσ' ἡμᾶς πατρῴων
Μελάθρων, μηδεὶς φθόνιος κατάσχῃ.
Ορ. Βάλε, προσπτύξον σῶμα· θανόντος· 1325

Or. Et mihi ſermonis copia conceſſa eſt, ô Tyndaridæ?
Gem. Et tibi. Hanc *enim* Phœbo tribuam
Actionem cruentam.
Ch. Quomodo, cùm ſitis Dii, hujuſque fratres
Extinctæ *Clytæmneſtræ*,
Non avertiſtis Parcas, *funeſtâſque clades* ab ædibus?
Gem. Fatalis decreti neceſſitas *huc eas* ducebat,
Et Phœbææ linguæ non ſapientes voces.
El. Quid autem me Phœbus? quæ oracula
Prodiderunt me fore autorem maternæ necis?
Gem. Communes *ſunt* actiones, & fata communia.
Una verò *vos* ambos
Noxa *veſtrorum* parentum corrupit, *perdidit.*
Or. O ſoror mea, longo poſt tempore cùm te viderim,
Protinus tuo *conſpectu* & amore privor,
Teque deſeram, à te deſertus.
Gem. Maritus eſt ipſi, & domus; neque hæc
Triſtitia patitur, niſi quòd relinquit
Urbem Argivorum.
Or. Et quinam alii gemitus graviores *edi poſſunt*,
Quàm *ſi cogaris* patriæ tetræ fines relinquere?
Sed ego patris ex ædibus exibo,
Et apud externos judices cædem
Matris ſuſtinebo. *maternæ cæd. cul. ſuſtinebo, reus agar, & accuſab.*
Gem. Bono ſis animo. Palladis *enim ad* ſacram venies
Urbem: quare ſuſtine *caſus iſtos, & tolera patienter.*
El. Pectus *tuum* pectori meo applica,
O frater chariſſime.
Disjungunt enim nos à paternis
Ædibus matris cruentæ, *diræ* imprecationes.
Or. Age, complectere *fratris* corpus; & mortui

V. 1307. Δίκαιοσιν) Eodem ſenſu κατέσναψε, vel κατέναψε dixit *Troad.* v. 1251. In quem locum vide quæ Nos; licet & ibi *Latinis* Interpretibus placuit exponere paulò aliter: ibi enim κατέσναψε, exponi poteſt, paulatim imminuendo perdidit, ut hic certò certiùs δέκνυσιν ſonat, *Idem.* V. 1308. Ὦ σύγγονέ μοι) Vel hinc *Euripidis* ſe Genius prodit, quanquam enim & alii, præſertim *Attici*, μοὶ pro μοῦ ſæpe uſurpent, at id quidem *Euripides* præ cæteris facere gaudet, ſic *Iphigen. Taur.* v. 870. Ὦ μοι σύγγονε. Vide plura ad *Herc. Fur.* v. 95. V. 1311. Πόσις ἐς' αὐτῇ κ' δόμος) Ego αὐτῇ in *Textum* admiſi & αὐτὸς, quod malè olim aderat, in *Marginem* rejeci, de quâ re judicent Docti. *Textus* autem, *Margo* & *Gloſſa*, ſunt Metaphoricæ voces, ab Artificioſis Textorum Picturis ſumptæ; in quibus ipſum ὕφασμα *Textus* dicitur, Ornamenta & Appendices, *Gloſſa*, quod lucem quandam Texturæ afferant & decus, Limbus & Ora, *Margo* dicitur. Adeò ipſa *Euripidis* (ſive alius alicujus Authoris) ac proindè S. Scripturæ verba, ſive omnia ſimul ſumpta, ſive pars quævis aut portio, ſunt *Textus*; Interpretationes verò, ſive *Scholia*, ſive *Conciones* vocantur, *Gloſſa*, vel *Gloſſemata*, à γλῶσσα dicuntur; Lacinia & Fimbria, vacanſque utrinque ſpatium, *Margo* appellatur. Hæc præter Textum & propoſitum, ſed Fidei Chariſſimo Amico Domino *Michaeli Batte* de *Bury* St. *Edmundi* datæ memor, luſi inter opus. Et hujus Nomen jure hic ego pono, ſine cujus juſſu & hortatu nè meum nomen his *Scholiis* appoſuerim. *Joſ. Barnes.* V. 1314. Καὶ τίνες ἄλλαι γοναχαὶ μείζως, Ἢ γῆς πατείας ὅρον ἐκλιπεῖν;) Ita ſemper ſuſ ſimilis *Euripides* in *Phœniſſ.* v. 391. Τί, τὸ σέθεν πλεῖσ'; ἢ κακὸν μέγα; Μέγιστον· ἔργῳ δ' ὅτι μεῖζον, ἢ λόγῳ. Huc refer illud *Senecæ* in Conſol. ad Helviam, *Primum illud intueri volo, quid acerbi afferat ipſa loci commutatio. Carere Patriâ intolerabile eſt.* Et *Oppianus* elegans & Pius Poeta, qui ingenii ſui Mercedis loco, à *Caracallâ* obtinuit, ut Pater ab exilio revocaretur, ſic canit *Halieut.* l. 1. v. 277. Οὐδ' ἀλεγεινότερον κ' κύντερον, ὃς κεν ἀνάγκῃ Φυζίπλαγκτον πάσης τελέσῃ βίον ἀλγινόεντα, Ξεῖνον ἐν ἀλλοδαπῇσιν ἀπείνης ζυγὸν ἔλκων. *Joſua Barnes.* V. 1316. Ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι &c.) Exaggerat ſuam *Oreſtes* miſeriam, qui non modò ſolum vertere ſit coactus, ſed etiam inter Exteros Judicium ſubiturus de nece Maternâ. *Idem.* V. 1323. Διὰ γὸ ζυγοῦσ') Pro ἀζυγοῦσ' per Τμῆσιν. *Idem.* V. 1324. Κατάσχῃ) Thema κατάρα ab ἀρά, Execratio. Circumflectitur autem ἀζυγοῦσ' per Τμῆσιν. *Idem.* V. 1324. Κατάσχῃ) Thema κατάρα ab ἀρά, Execratio. Circumflectitur autem κατᾶσχῃ ab ἄω, rectè in penultimâ, longâ nempè ſyllaba, quia ultima brevis eſt, & tamen diſtinguitur à verbo κατᾰσχῃ ab ἄω, ex ἰῶτα ſubſcripto, quam Diſtinctionem Criticorum Coryphæi etiam extra Augmentorum tempora aliquando agnoſcunt. *Idem.* V. 1235. Βάλε, προσπτύξον σῶμα, θανόντος δ' ὡς ὑπ' τύμβῳ κατερρώσησον) *Frigidius*, inquit omnium Bipedum frigidiſſimus *Gaſpar Stiblinus*, *Fortaſſe & hoc videri poteſt dictum eſſe. Minus enim illa videntur decere tam generoſum Adoleſcentem.* Sed cur minùs videntur decere, ô *Gaſparille Stiblinule*? An non Generoſi Animi ſolent actis-divinitùs calamitatibus frangi? Nonne generoſus ille *Oedipus* apud *Sophoclem* animo fractus oculos ſibi eruit? Nonne omnium hominum generoſiſſimus ille *Hercules*, ante *Theſei* amici adventum, ferè animo fractus eſt. Et tamen hic *Oreſtes* non deſperat; ſed ſe pænè mortuum judicat; & ut συμπάθειαν moveat, hortatur illam ſibi tanquam mortuo & ſepulto, lacrymas profundere. *Joſua Barnes.*

Δ' ὡς

Δ᾽ ὡς ὅτι τύμβῳ καταθρώισον.
Ut ad tumulum luge.
Gem. Heu, heu. Triſte *verbum* hoc dixiſti,
Φεῦ, φεῦ· δῆνον τόδ᾽ ἐγηρύσω
Vel diis auditu *grave.*
Καὶ θεοῖσι κλύειν.
Inſunt enim & mihi, atque cælitibus
Ἔνι γὰρ καὶ μοὶ, τοῖς τ᾽ ἐξανίδαις
Commiſerationes ærumnoſorum mortalium.
Οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
Or. Non ampliùs te videbo:
Οὐκ ἔτι σ᾽ ὄψομαι.
El. Nec ego *poſthac* in tuum conſpectum veniam.
Οὐδ᾽ ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
Or. Hæc ultima mihi tecum colloquia.
Τάδε λοιδιά μοι προσφθέγματά σε.
El. O vale civitas,
Ὦ χαῖρε πόλις·
Valete & vos
Χαίρετε δ᾽ ὑμῖς
Longùm mulieres urbanæ.
Πολλαὶ πολίτιδες·
Or. O fidiſſima *ſoror,*
Ὦ πιστοτάτη,
Jam abis?
Στείχεις ἤδη;
El. Abeo, teneras humectans palpebras.
Στείχω, βλέφαρον πήγνυσ᾽ ἀπαλόν.
Or. Pylades, lætus abi, *tibique* deſponſum abduc
Πυλάδη, χαίρων ἴθι· νυμφόνυμ
Corpus Electræ.
Δέμας Ἠλέκτρας.
Gem. Hiſce curæ erunt nuptiæ. ſed canes, *i.e. Furias*
Τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κυνῶν
Has vitaturus, ito Athenas.
Τάσδ᾽ ὑποφεύγων, στεῖχ᾽ ἐπ᾽ Ἀθηνῶν.
Terribili enim gradu in te contendunt
Δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ᾽ ὅτι σοὶ
Manus draconibus armatas habentes, corpore nigræ,
Χειροδράκοντες, χροῒ τὰ κελαιναὶ
Dirorũ dolorũ fructum habentes, *quæ dant hominib. ſcelere pollutis.*
Δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι.
Nos verò ad mare Siculum *abimus* celeri ſtudio,
Νῶϊ δ᾽ ὅτι πόντου Σικελὸν σανίδι
Servaturi mari-tinctas proras navium.
Σώσοντε νεῶν πρῳρέας ἁλίας.
Per ætheream verò meantes plaꝑniciem, *i.e. regionem,*
Διὰ δ᾽ αἰθερίας τείχοντε πλακὸς,
Impiis quidem non auxiliamur.
Τοῖς μὲ μυσαροῖς, σὺν ἐπορῄγομεν.
Quibus verò pietas, & juſtitia *eſt*
Οἷσιν δ᾽ ὅσιον, καὶ τὸ δίκαιον,
Grata in vitâ, illos gravibus
Φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν
Liberantes laboribus ſervamus.
Ἐκλύοντες μόχθων, σώζομεν.
" Sic *igitur* injuſtè agere nullus
Οὕτως ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω,
" Neque cum perjurii naviget,
" Μήδ᾽ ὁπόρκων μέτα συμπλείτω,
Ego qui Deus ſum, mortalibus *hoc* edico.
Θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
Ch. Valete. Valere autem quiſquis poteſt,
Χο. Χαίρετε· χαίρειν δ᾽ ὅστις δυνάτα,
Et *quiſquis* mortalium infortunio nullo laborat,
Καὶ ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει
Is profectò vitam beatam degit.
Θνητῶν εὐδαίμονα πρέπει.

Εὐριπίδου Ἠλέκτρας Τέλος.

Eurip. Electræ Finis.

V. 1337. Στείχεις ἤδη; Ηλ. Στείχω, βλέφαρον πήγνυσ᾽ ἁπαλόν.) Quòd ſuprà ſæpè dixi *Euripidem*, ut ſemper ſui ſimilem, ſic in hâc Fabulâ, quaſi de illius Legitimatione Criticorum objectiones prævidiſſet, præcipuè Characterem ſuum impreſſum habere, id nunc ex unico hoc loco (ἐκ τοῦτο ὀπιστεύεις) indicabo. Ita enim ipſe hic Author in *Medeâ* ad finem v. 1394. Μη. Στεῖχε δόμους οἴκων, καὶ θάπτε νεκρόν. Ἰά. Στείχω, δισσῶν γ᾽ ἄμοιρος παίδων. *Joſ. Barnes.* V. 1341. Δέμας Ἠλέκτρας) i. e. Ἠλέκτραν. Vide ad *Iphig. Aul.* v. 417. V. 1343. Στεῖχ᾽ ἐπ᾽ Ἀθηνῶν) ὁπὶ τὰς Ἀθήνας. Sic & *Thucydides* & *Herodotus* paſſim uſurpant τὸ ὁπὶ cum *Genitivo* loco *Accuſativi*, quod communiter uſurpatur. Vid. *Æmil. Portum* in hunc locum. V. 1345. Χειροδράκοντες) Ita *Furiæ* vocantur, ob manus flagellis ex tortis ſerpentibus factis armatas. De quâ re, ut & de omni Furiarum apparatu, & graphicâ earum Deſcriptione, vide quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 882. *Joſua Barnes.* V. 1354. Μηθεὶς) Idem quod μηδεὶς, fit autem à μήτε εἷς, μηθεὶς, ut à μηδὲ εἷς, μηδεὶς, ab οὔτε εἷς, οὐδεὶς, & ab οὔτε ἕν, οὐδέν· quare non erat, ut *Joh. Miltonus* corrigeret in μηδεὶς. *Joſ. Barnes.* V. 1355. Μήδ᾽ ὁπόρκων μέτα συμπλείτω) Huc refer Hiſtoriam *Jonæ* Prophetæ, cujus Peccati causâ tota Navis periclitabatur. Huc item illud Ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί. Huc denique illud *Horatii* Carmin. l. 3. Od. 2. *Vetabo, qui* Cereris *ſacrum Vulgârit arcanæ, ſub iiſdem Sit trabibus, fragilémque mecum Solvat phaſelum.* J. Barnes. V. 1357. Χαίρετε· χαίρειν &c.) *Gaudete, Quibus Gaudere datur, Vacuamque malis ducere Vitam; Licet Hos dixiſſe beatos.* Ita *Grotius*, excepto quod *Salvete* & *Salvere*, hoc in loco is dixerit pro *Gaudete* & *Gaudere*, χαίρετε & χαίρειν. Hæc Salutandi & Valedicendi Formula *Græcis* uſitatiſſima talem ortum habuiſſe fertur. *Phidippides Athenienſis* Ἡμερόδρομος, uno die à *Marathone*, poſt pugnam peractam currens, Magiſtratibus hæc tandem locutus, χαίρετε, νικῶμεν, præ fatigatione continuò mortuus in terram cadit. Hinc *Cleon* & *Nicias* pôſt uſi ſunt in rebus ſuis lætis *Athenienſibus* per Epiſtolas nuntiandis. *Pythagoras* & *Epicurus* Ὑγιαίνειν uſurpârunt; *Plato* Εὖ πράττειν prætulit, ut Corpori & Animæ communius. Vide *Lucian.* de Lapſu in Saltatione. Et *Luciano* quidem ingenii Laus nequaquam deneganda. At abundè conſtat *Homerum* hanc Salutationis Formam uſurpâſſe Octingentis ante Pugnam *Marathoniam* annis, ita Iliad. α'. v. 334. Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, & hâc Formâ χαῖρε & χαίρετε apud hunc Poetam plus quadragies occurrit. *Joſua Barnes.*

THEODORO CANTER V. C. HIER. COMMELINUS Servatum Hoc ΔΑΝΑΗΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΟΝ L. M. Q. D. D.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΔΑΝΑΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΑΝΑΗΣ ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου.

Ἀκρίσιος, Ἄργους ὢν βασιλεὺς, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαίμονος, Δανάην ἔσχε θυγατέρα καλλίστην οὖσαν. Ἱστορῶν δὲ χρησμολογούμενον αὐτῷ, ὁ φονεὺς ἔφη, γενήσεσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ· δείσας δὲν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν δάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην κατέκλεισεν ἐφυλάττε. Ταύτης ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄλλως εἶχεν, ὅπως μιχθείη αὐτῇ, μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν, διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τὸν τῆς παρθένου κόλπους συννῆλθεν αὐτῇ καὶ ἐγκύμονα ἐποίησεν. Ξένιος δὲ τὸ χρέων, ὁ Περσεὺς ἐγένετο. Τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος, καὶ μὴ πιστεύσας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μὲν τὸ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἁρπάσαι δὲ ταύτην αἱ Νηρεΐδες, καὶ καταλείψασαι διὰ τὸ γεγονὸς, ἐμβάλλουσι τὴν κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἁλιέων. κἀνταῦθεν σεισθεὶς ἥ τε μήτηρ, καὶ τὸ βρέφος ὑπὸ Δίκτυος ἀδελφοῦ τοῦ Πολυδέκτου τῆς Σεριφίας μιᾶς τῶν Κυκλάδων βασιλέως.

Ἡ Σκηνὴ τοῦ Δράματος ἐν Ἄργει· καὶ ὁ μὲν Χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων· προλογίζει δὲ ὁ Ἑρμῆς.

ARGUMENTUM Danaæ à *Josuâ Barnes* conscriptum.

ACrisius *Rex* Argorum, *ex* Eurydice Lacedæmonis *filiâ natam habuit* Danaen, *excellenti formâ. Post autem illi Oraculum de Masculâ prole consulenti, Respondit* Phœbus, *Puerum de Filiâ oriturum esse, qui illum erat occisurus. Hoc* Acrisius *metuens, æneo sub terrâ Cubiculo constructo iucluſam* Danaen *custodiebat. Hujus amore captus* Jupiter, *cùm aliàs nesciret, quomodò cum eâ misceri posset, transmutatus in Aureum imbrem, & per impluvium in Virginis sinum delapsus, cum eâ concubuit & gravidam fecit. Tempore autem procedente,* Perseus *natus est. Hoc cognito,* Acrisius *minimè credens illam à* Jove *compressam, filiam unà cum ejus puero in Arcâ conclusam in mare projecit. Hæc* Nereides *conspicatæ & ob id quod acciderat eorum misertæ, Arcam in* Seriphiorum *Piscatorum retia intulerunt. Et hinc servata est Materque & Infans à* Dictye Polydectæ Seriphi, *Insulæ cujusdam ex Cycladibus, Regis fratre.*

Scena *Fabulæ in* Argis. *Et* Chorus *constat ex Indigenis Virginibus.* Mercurius *autem Prologum agit.*

Τὰ τοῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ. PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

ΕΡΜΗΣ.	MERCURIUS.
ΔΑΝΑΗ.	DANAE.
ΤΡΟΦΟΣ.	NUTRIX.
ΑΚΡΙΣΙΟΣ.	ACRISIUS.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	NUNCIUS.
ΧΟΡΟΣ.	CHORUS.
ΑΘΗΝΑ.	MINERVA.
Προλογίζει δὲ ὁ Ἑρμῆς.	Prologum autem agit *Mercurius.*

ARGUMENTUM *Actûs* Primi.

PRæter Generale hujus Fabulæ *Argumentum, quod suprà dedimus, non est, ut quis amplius à Nobis expectet; cùm enim nè Scena quidem una aliqua superstit integra, ridiculum esset Actûs ullius Sensum hic dare velle. Quæ Prologus autem nos docet, hæc ferè sunt;* Acrisium *decrevisse, si reverà Filia ejus prægnans fuerit deprehensa, ut primùm partum ediderit, utrumque mari exponere in Arculâ, Infantem simul & Matrem. Quare, cùm jam* Danae *Puerpera sit facta,* Mercurius *à* Jove *missus venit, ut illi animum confirmet; nè ex dolore ad Partûs infirmitatem accedente, deficeret.* Chorus *incerto de Dominâ suâ rumore turbatus ad fores expectat, ut certior de illius periculo fiat; cùm subito* Acrisii *adventu fugatur, qui mirum in modum irâ efferveſcens diras Tragœdias excitaturus videbatur; cùm filum Textûs subitò abrumpitur. Cætera, quæ sequuntur, Fragmenta sunt ex* Stobæo, Hugonis Grotii *Excerptis,* Athenæo, Clemente Alexandrino, Justino Martyre, Plutarcho, Macrobio, Johanne Meursio, Strabone, Longino, Eustathio, *Scholiastisque aliis.*

ΕΡΜΗΣ. ΧΟΡΟΣ, ΑΚΡΙΣΙΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ερ. Ὦ μοι μοῖ' ὁσίδ', ἔυπυργά τ' ἐρύματα θεόνος
Οὐκ ἐν πυλυχρύσοισιν ἤσκηϑ' ἁλιδαῖς.
Ἀρχὼ δ' ἥδε, καὶ θεῶν ἰδρύματα

M. DOm⁹ q. istæ pulchrisq; turcincta propug. *hujus* agri
Nõ opulentis ornata sunt deliciis, *sed ferreis Cyclopum mœnibus.*
Imperium verò horum, & Deorum templa

Annotationes.

V. 1. Δίμοι μοῖ' ὁσίδ',) Non dicit hic Poeta, *Argos* aut *Mycenas* pauperes esse Urbes, adeò enim *Homero* contradiceret, qui expressis verbis vocat Divites *Mycenas*, Iliad. η. v. 180. Ἡ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλώης. Sed hoc vult, *Palatii hujus & Urbis mœnia, non tam pulchra, & splendida, quàm durabilia sunt facta ex ferro*

ut

& adamante, à Cyclopibus nempè conſtructa, ut ſæpè ſuprà diximus; præſertim *Electr.* v. 1158. *Hercul. Fur.* v. 944. & v. 15. Eſt autem mira & inſignis Elleipſis; nam Verſus totus videtur intelligi, in hunc Senſum, Ἀλλ' ἐν πυργώμασι Κυκλώπων πόνοις. *Joſua Barnes.*

Ἀκρίσιος εἴληχεν τύραννος τῆσδε γῆς.
Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται.
Οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος θεὸς
Πυθωδὶ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε·
Πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμοις,
Τίνος θεῶν, βέλτιστε, προθυμίᾳ τυχών.
Κρύπτει δ' ὑπεξύμβλητον ἐξίωγκε δ' ὄπα·
Ἔσται μοι, ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
Οὐκ ἐξ ἐκείνου. πρῶτα γὰρ λέλυμαι σοφὰν
Φυσᾶν δέπας. καὶτοί πως κείνη ποτὲ
Εὐνὰς κρυφαίας γνοῦσα, καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
Ὑποπτερον λέοντα τέξει παῖδα,
Ὃς πῆδέ γ' ἄρξει δατέρας πολλῆς ἀγυιᾶς.
Τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα,
Γάμων ἀπείχεθ'· ὁ δὲ γε μὴ τίκτει λαθὼν,
Πρὸς τῷ παρόντι ἡμέρου νικώμενος.
Δανάᾳ δ' ὑπερώνυμα τιθεὶς, ὅθ' ἕνεκα
Πολὺς πρῆλθεν εἰς γονὰς παίδων χρόνος.
Ἐν παρθένοισι δ' ὑδρὸς, οἷς ἐδείματο,
Δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔυφρουρον κόραις,
Εἰς ἀνδρὸς ὄψιν σὺλαβόμενος μολὴν.
Εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ἤυξανεν ταύτῃ χρόνος,
Καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,

Acriſius obtinet Princeps hujus agri.
A Græcis verò Argos hæc urbs appellatur.
Hic autem maſculæ prolis procreandæ deſiderio captus
Pythonem adiit, & dixit Phœbo hæc:
Quonam modo *ſibi* eſſe poſſet ſemen filii in ædibus,
Quem deorum mortaliumve *ſibi* propitium nactus.
Ille verò perobſcuram edidit vocem.
Erit quidem, erit maſculæ prolis fœtus
Non ex illo *ſuſceptus*. Primum enim fœmineum ſemen
Procreare oportebit. Deinde verò illa *fœmina* tandem
Cubile clandeſtinum cognoſcens, & non cognoſcens tamen,
Tenerum leonem pariet patri,
Qui huic utrique amplo agro imperabit.
His Phœbi oraculis auditis,
Ab uſu uxor. aliq. abſtinuit: *tandem* v. per imprud. gignit *filiam*,
A præſenti cupiditate victus.
Danaen verò primum nominavit hanc, quia
Multùm tēpus præteriit ad gen. lib. *i.e antequam lib. à ſe gen. haberet.*
Confeſtim autē in virginalibus conclavibus quæ ædificavit, *filiam*
Dat Argivis bene cuſtodiendam puellis,
In viri conſpectum cavens ne veniret.
Deinde verò cum longum tempus hanc augeret,
Et formam haberet *hæc* eximiam in Græciâ,

V. 4. Τύραννος) Vox Τύραννος Veteribus erat Nomen honeſtum, quamvis *Homero* ignotum. Ille enim de Regum peſſimo loquens βασιλέα vocat, *Odyſſ.* σ'. v. 84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βεβρῶς ἀνθρώπων πάντων. *Græci* autem, qui Rebuſpublicis ferè favebant, cùm & eorum Finitimi Reges mali plerunque eſſent, paulatim hanc vocem, quæ ſimplicitèr Regem ſonabat, in ſequiorem partem flectebant; adeò ut tandem vel Legum Violatorem, & vel Imperii Raptorem ac Invaſorem, vel nefarium & ſanguinarium Principem ſignificaret. Hoc in loco Primitivam habet & bonam ſignificationem. Et ita *Virgilius* ipſe, qui Veterum erat accuratus Imitator, de pio & juſto Rege, *Æneâ* nempe, uſurpat, Æn. l. 7. v. 266. *Pars mihi Pacis erit dextram tetigiſſe Tyranni.* Joſua Barnes. V. 6. Οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος θεὸς Πυθῶδ' ἀφῖκτο) Quomodò *Acriſius* Oraculum de Prole maſculâ obtinendâ conſultabat, vide *Apollodor.* Biblioth. l. 2. c. 4. §. 1. Et *Græcum* hujus Fabulæ Argumentum, quod partim ex *Apollodoro*, partim ex Veteri imperfecto Argumento compegimus. *J. Barnes.* V. 7. Πυθῶδ' ἀφῖκτο) ὁ Πυθὼ, ut ἡ Λητὼ, & ὁ Πυθὼν, antiquum Nomen *Delphorum*, de quâ re videſis *Euſtathium* in *Homer.* Iliad. β'. v. 519. Οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν. Nempe fol. 274. lin. 11. Vel à πυνθάνομαι ob Oracula, vel à πύθω Putreo, vel à Πύθων, *Draco*, &c. *Idem.* V. 9. Πρόμυθος) Πρόμυθος, idem ac πρωΐμυθος & πρηΰμυθος, à πρᾶος, πρᾳεῖα, πρᾳΰς, & μῦθος, dicitur & ἐυμυθὴς & ἐυμενέων in eundem ſenſum pro ἵλαος. *Idem.* V. 10. Κρύπτει δ' ὑπεξύμβλητον ἐξήνεγκε δ' ὄπα) Δυσξύμβλητος, δυσξεξεύνητος δυσνόητος, δυσεκμήτος, difficilis conjectu, ob Ambiguitatem, quâ, ut alii Gentium Dii, ſic *Apollo* præcipuè Oracula ſua involuta edebat. Undè & Λοξίας dicebatur, ut notabamus ad *Iphigen.* Taur. v. 13. *J. Barnes.* V. 14. Εὐνὰς κρυφαίας γνοῦσα, καὶ μὴ γνοῦσα δὴ) Τὼ χρυσόῤῥοιαν, ἐν ᾗ Ζεὺς γάμον ἐπρέξατο, γνοῦσα, ἀλλ' οὐχ ὅτι Ζεὺς ἐν αὐτῇ ἦν, γνοῦσα. Ita paulò pòſt v. 33. Ἡ δ' ἔν μὴ γνοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον, Κόλποισι τὸν Θεὸν εἰσεῖδον' ἐδέξατο. *Joſua Barnes.* V. 15. Ὑπόπτερον λέοντα) Leunculum quaſi ſub alis fovendum ob Infantiam. Ita lego pro ὑποπτέρου, quod Verſus ipſe repudiabat. Hoc autem verbum, ὑπόπτερον nempe, de teneræ ætatis prole ſæpiſſimè *Euripides* uſurpat; ut *Herc. Fur.* 71. & *Androm.* v. 441. Leonem autem vocat *Perſeum* ob ferociam bellicam & quod Avo futurus eſſet, licet imprudens, exitio. Ita unus ex filiis *Eduardi* Tertii, Dux nempe *Clarentiæ*, dictus erat *Leonellus* in omen bellicæ Virtutis; de quo Nos in *Hiſtoriâ* noſtrâ *Eduardi* Tertii, præſertim l. iv. c. 3. fol. 718. &c. *Idem.* V. 18. Γάμων ἀπείχεθ') Subaudi δηὖ, diù, vel aliquandiù; undè etiam putatur Δανάη nomen habuiſſe; Vid. infrà ad v. 20. ſed ut apparet ex *Pauſaniâ* & *Apollodoro*, quod etiam in *Græco* hujus Fabulæ Argumento notavimus, non prorsùs in omne tempus matrimonio abſtinuit *Acriſius*, uxorem enim habuit *Eurydicem Lacedæmonis* filiam, ex quâ *Danaen* genuit. Γάμος enim ſimplicitèr aliquando pro τὰ Ἀφροδίσια. Mallem ſanè ita exponi, ut in *Latinâ* Verſione nunc ſcripſi, γάμων pro χρήσεως γάμων, ἢ γαμετῆς, ut ſit Senſus, γυναῖκα ἔχων, ὅμως αὐτῆς ἀπείχετο, ἕως ὑφ' ἡδονῆς ἡττώμενος ἔπεισε συγκατέβα &c. *Ibid.* Ὁ δέ γε μὴ) Ita lego, Cùm olim ὁ μὴ δέ γε ſcriptum erat, inſigni Verſûs injuriâ. *Ibid.* Τίκτει) Γεννᾷ. Quod πίκτω vox Mulieribus propria, aliquando & Viris tribuatur, ſatis probavi ad *Iphig.* Aul. v. 639. & 474. *Ibid.* Λαθὼν) Subaudi ἑαυτὸν, & ita ſume, ut à λανθάνω ſignificet, *oblitus*, ſolemus enim Cupiditate alicujus rei victi, Monitorum ſalubrium oblivīſci. *Joſua Barnes.* V. 20. Δανάᾳ δ' ὑπερώνυμα τιθεὶς, ὅθ' ἕνεκα Πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὰς παίδων χρόνος) Ita, quod ſuprà dixi ad v. 18. Ipſe Poeta huic Etymologiæ videtur favere, à δηὖ, Δανάη. *Ibid.* Ὅθ' ἕνεκα) De hâc locutione vide quæ Nos ad *Ion.* v. 662. Ὅθ' ἕνεκ' ἀνθρώπων ἐξέπνυν μοι Θεός. *J. Barnes.* V. 22. Ἐν παρθένοισι δ' ὑδρὸς, οἷς ἐδείματο, Δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρουρον κόραις) Οἷς pro ᾗς *Atticè*, ita enim *Relativum* eodem caſu ſolet gaudere, quo Antecedens; de quâ re Nos monuimus ad *Ion.* v. 32. De Virginali autem Subterraneo *Danaæ* Cubiculo, ex ære ſtructo, præter quod diximus in Argumento, *Apollodorus* & alii, *Horatius* Carm. l. 3. Od. 15. *Incluſam* Danaen *Turris ahenea, Robuſtæque fores, & Vigilum canum Triſtes excubiæ munierant ſatis Nocturnis ab Adulteris: Si non Acriſium Virginis abditæ Cuſtodem pavidum Jupiter & Venus Riſiſſent; fore enim tutum iter & patens Converſo in pretium Deo.* Huc refer *Pauli Silentiarii* Epigr. Antholog. l. 7. fol. 453. Χρύσεον ἀφαύσιον δίετμαξε ἄμμα κοπείας Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκιλάτης θαλάμους· &c. Quod autem Virgines cautè in Παρθενῶσιν cuſtodiri ſolebant, omnibus notum & nobis ſuprà declaratum ad *Iphigen.* Aulid. v. 678. Παρθενῶνες autem dicuntur Conclavia Virginalia, ſive loci, in quibus Virgines aſſervabantur, quod & παρθενεῶνες *Poeticè* dicitur, ut Mulierum Conclavia vocabantur Γυναικεῖα, & Γυναικῶνες & Γυναικωνῖτες. *Turcis* appellantur *Seraglia.* *Joſua Barnes.*

Φίλλεγις

Φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς καταχρηθεὶς πατὴρ
Εὐνῇ σωελθὼν λάθρα πως ἠθέλετο.
Σαφῶς δ' πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχάνὴν
Τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρον χρυσὸς ἀγὼς,
Πολλὼν εἰδὼς τοῦτο κλῆμα τοῖς βροτοῖς,
Διὰ στέγης ῥεύσειν ὂν χερσὶν κόρης.
Ἡ δ' ἓν μὴ γνοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον,
Κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
Χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα,
Εἰς θαῦμ' ἔσηει, * καἐξεπιέπληκτ', σαφῶς
Ὡς εἰς τόδ' ἦλθε, μέμφιν σὺλαβυμβύη. * Olim καἐξεπλήκτο.
Φυγῇ δ' λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην
Μαθὼν πατὴρ νιν ἐγκατακλείσειν δόμοις
Ὀργῇ χλωθεὶς ἐν σκότῳ κρύψας ἔχει,
Ταλησθὲς ὄψιν προσκοπέμψαι μαθεῖν,
Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ, ἢ σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδῃ,
Ἔγνωκεν ἄμφω πουτίως ἀφιέναι,
Τὼ παῖδα, ἢ τὸ πρόθεν. ὧν δέ γ' ἐσάλλω
Μύθους Δανάης τέσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων,
Ἐκ Διὸς, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
" Ὑπηρέτῶ γὰρ ὄντα τἀπεσταλμένα
" Πρόσθεν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ἢ νουνεχής.

Philtris inevitabilibus Jupiter pater correptus, *in*
Cubili congredi clàm *cum eâ* cupiebat.
Apertè v. cũ *ei rem* persuadere non posset, ad machinam *dolúmque*
Talem venit, ut in aurum igne purgatum, *at rude*, converſus,
Quòd hanc poſſeſſionem mortalibus optabilem *eſſe* ſciret,
Per tectum flueret in manus puellæ.
Illa verò non cognito occulto dolo,
Sinu Deum influentem excepit.
Tandem verò *Danae*, cùm vidiſſet ſe gravidam *eſſe*,
In admirationem venit, & animo perculſa eſt apertè,
Quòd in hoc *ſtupri probrũ* veniſſ.
Etiãſi hanc reprehenſionẽ vitâſſ.
Fugâ verò *ex* hoc agro diſcedere volentem
Pater cognitâ *re*, ipſam concluſam in ædibus,
Irâ percitus, & tenebris occultatam ſervat.
Veritatem aſpectu proſpiciens, *oculiſq; propriis cup. rem* videre.
Et ut hæc vera & certa eſſe viderit,
Decrevit ambos in mare projicere,
Et filiam, & filium *ejus*. Quorum verò *causâ* miſſus ſum *huc*
Sermones Danaæ hos jucundos afferens
A Jove, celerrimè declaraturus veniam, *i.e. mox declarabo*.
" Miniſtrum enim exiſtentem, imperata
" Facere *oportet* alacritèr, quicunque fuerit mentis compos,

Ἐγνωκεν ἄμφω πουτίως ἀφιέναι) Γιγνώσκω hic pro *Cenſeo, Decerno, ſtatuo*. Sic *Lucian.* in *Prometheo*, ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς.

V. 28. Ἠθέλετο) Pro ἐθέλετο, *Atticè*, ſic ἤμελλον, pro ἔμελλον. Vid. ad *Helen.* v. 758. *J. Barnes.* V. 30. Ἄπυρος χρυσὸς) Ἄπυρος fit hic ab α *intenſivâ*, non autem negativâ; ut ſonet *Aurum igne purgatiſſimum*; non autem *rude* & *ignis expers*; nec enim illud oculis æquè blanditur. *Joſua Barnes.* V. 33. Ἡ δ' ἓν μὴ γνοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον) *Danae* novit *Aureum Imbrem*, *Jovem* autem in eo abſconditum nequaquam putavit. Vide ſuprà ad v. 14. Εὐνῇ κρυφαίαν γνοῦσα, ἢ μὴ γνοῦσα δή. *Idem.* V. 35. Χρόνῳ δ' ἑαυτὴν) Ita lego pro ἢ αὐτὴν, *Euphoniæ causâ*. *Idem.* V. 36. Καἐξεπιέπληκτ', σαφῶς) Ab ἐξεπλήσσω Verbo *Decompoſito*, quod multò ſatiùs legendum judico, quàm quod priùs malè legebatur, καἐξεπλήκτο cùm ὁ in fine Pedis, ante ſimplex σ', produci commodè haud poſſit. Comma autem poſt σαφῶς deleo & ante illud pono, ut ſit hæc diſpoſitio, καἐξεπιέπληκτ', ὡς ἐς τόδε σαφῶς ἦλθεν· ὡς οὐκ ἀμφιλόγως, ἀλλὰ σαφῶς ἐγκύμων ἔσα εἰλήφει. *J. Barnes.* V. 42. Σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδῃ) Ita disjunctim lego, pro σαφῶς, quod priùs malè obtinuit, ut ſit hic Senſus, ἢ ὡς ἴδῃ ταῦτα, ὧν ὑπόληψιν εἶχεν, ἀληθῆ, ἢ σάφα ἔχοντα· Quod autem σάφα ponitur pro Σαφῶς, oſtendimus ad *Electr.* v. 894. *Joſua Barnes.* V. 43. Ἔγνωκεν ἄμφω πουτίως ἀφιέναι) Γιγνώσκω hic pro *Cenſeo, Decerno, ſtatuo*. Sic *Lucian.* in *Prometheo*, ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς.

MONOSTROPHICA.

Χο. Τίς ὁ καινολόγος ἔτος μόλος
Κατ' ἐμὰν ἦκεν ἀκοάν;
Ἐνθ' ἀστερχὲς μυχαίοισι
Τοῖσδε δώμασι κοιρανεῖ, ἀμφίδοξος πελάζω.
Τίς δεσπότιν ἐμὰν Δαναὰν
Βάξις ἔχει κατὰ πόλιν;
Ἦν μή ποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν
Ὅστις πρώτος τάδε φράσας τολμήσας,
Ὡς ἐγκύμων εἰλήφαι, ξυναθῆσα λέκτρις
Ἀνδρός. πατὴρ δέ μιν κλήσας
Ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.
Ταῦτ' ἐπίτυμα μαθεῖν θέλω.
Ἀλλ' εἰσρεῷ γὰρ τύραννον ἀθόνος τῆσδ'
Ἀργείαι Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα·
Φυγῇ βαρὺς ὡς δόξαι κέαρ.

MONOSTROPHICA.

Cho. Quis novus hic ſermo
Ad meas venit aures?
Huc ſedulò properans,
Ad has Regis ædes ancipiti animo pendens accedo.
Quis dominam meam Danaen
Rumor agitat per urbem?
Quem utinam nunquam in aures *meas* tuliſſet,
Qui primus hæc dicere *nobis* eſt auſus;
Quòd gravida ſit deprehenſa, polluta lectis & *congreſſu*
Viri. Pater verò ipſam incluſam
In virginalibus conclavibus, & ſigillis *obſig. ejus* corpus cuſtodit.
Hæc certò ſcire volo.
Sed enim video Regem hujus agri
Argivi, Acriſium, ex ædibus prodeuntem.
Gravis a. *ac iratus eſt* animo, ut videtur, p. fugã, *quam filia tentavit*.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ.

Σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους ξυνοῶν ἐτύγχανες,
Οὐκ ἂν ποθ' ἥλθες εἰς τόδε θρέασος, ----

ACRISIUS.

Tu verò, ſi in ædibus benevola eſſes *nobis*,
Nunquam ad tantam audaciam progreſſus eſſes, &c.----

Sic *Plutarch.* ἔγνωσαν τοῦτο μὴ ποιεῖν. Et *Xenoph.* ἔγνωκας ἀνδρὸς ἀρετὴν ἔχειν, νικᾶν τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιῶν &c. Sic *Chilon*, τοὺ διαφέρειν ἐγνώκοτας τὴν πόλιν ἐπαίδευε. Præterea ἀναγνώσκω, quod propriè *lego*, apud *Ionas*, etiam πείθω *ſuadeo*, vel κελεύω *jubeo* ſignificare ſolet, ut *Herodotus*, ἀναγνώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι. Suades Regem ut bellum ſuſcipiat. Ita ferè *Eboracenſes* noſtri, **I read you to doe ſo and ſo**, i. e. **I adviſe you.** *J. Barnes.* V. 44. Ὧν δέ γ' ἐσάλλω) Subaudi ἕνεκα. V. 47. Ὑπηρέτῶ γὰρ ὄντα &c.) Subaudias δεῖ, vel ἔοικε, vel aliquid tale. Ad hunc locum olim ego reſpiciens, in *Dramate* quodam *Anglico*, cui Nomen, **The warlike Lover**, *or* **The Generous Rival**, quod Recens, ut vocant, compoſui de Bello *Belgico*, Anno 1672. *Nuntio* cuidam nomen affixi *Thoantis*, à θοὸς celer; quia Nuntii Laus præcipuè in Celeritate ponitur. *Joſua Barnes.* V. 51. Μενεαίνουσα) Ἀστερχὲς μυχαίνων priùs dixit *Homerus* Iliad. δ'. v. 32. Illum autem avidè omnes Poetæ imitantur, juxta illud *Ovidii*, *Aſpice Mæoniden, ex quo, ceu Fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.* Ex hoc loco probatur *Chorum* conſtare ex Fœminis, iis autem Virginibus, quia Dominam *Danaen* vocant & ei famulantur. Neque contra facit, quòd infrà de hoc *Choro* loquens *Acriſius* & ad eum, *Maſculino* genere utatur, v. 64. Σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους ξυνοῶν ἐτύγχανες, ſuprà enim ſæpè probabimus, *Maſculinum* Genus rectè uſurpari collectivè etiam de Fœminis, Vide ad *Ion.* v. 1362. &c. *J. Barnes.* V. 64. Σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους ξυνοῶν ἐτύγχανες) Εὐνοῶν, *Maſculinum Genus* Collectivè dicitur in Singulari. pro ξυνοῦσα

ἐυνοῦσαι παρθένοι, Fœminino Plurali. Vide ſuprà ad v. 51. Quare *Voſſius* incogitantèr *Euripidem* ob hanc rem Incogitantiæ arguit. *Idem.* V. 65. Οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδ' ἅρασσ') Videtur ἐμοὶ deeſſe; certè ſi adeſſet, huic Verſui ſatis foret conſultum. Sed jam hinc omnia abrupta, nec aliud *Euripidis* poſt tot Secula integrum ſervatur, niſi quòd hinc indè ex jam perditis illius Fabulis Antiqui Scriptores citaverint, nunc Fabulæ nomine indicato, aliquando Authore tantùm Nominato, ſine ullâ loci deſignatione; quare Ego in ſecuturis Fragmentis deſcribendis, quotquot ita dirigi poſſunt, ſub titulis ſuis ordinabo, pro *Alphabeti* ſerie, poſt reliqua ad hanc *Danaen* pertinentia, quæ hùc ſatius viſum eſt referre. Cætera confuſim prout ad manus venerint, & leorſim ad finem ponam, utpote quorum certos locos haud poſſem invenire, Authorem *Euripidem* fatentur omnes. Monendus eſt autem Lector, multa Nomina Fabularum falsò *Euripidi* aſcripta paſſim apud Authores; ſaltem falsò à nonnullis reputari. Nam ubi Veteres *Hermionem* loquentem inducant, aut *Polydorum*, aut *Atreum*, aut *Capanea*, ſtatim Fabulas his nominibus vocatas credunt haud pauci; cùm Perſonæ tantùm iſtæ ſint, prior in Fabulâ *Andromachâ*, altera in *Hecubâ*, tertia in *Oreſte*, quarta in *Supplicibus*. De quâ re vide plura in Fragmentis ad *Atreus* & *Capaneus*. Non ego Magna Nomina lacellere volo; ſufficiat hæc ſemel hoc in loco monuiſſe. De Scriptoribus verò, unde ut plurimum hæc ſint hauſta, monuimus ſuprà ad finem Argumenti Actûs Primi. *Joſua Barnes.*

V. 66. Δοκεῖς τὸν &c.) Hunc Verſum *Virgilius* ita expreſſiſſit, Æn. l. 4. v. 34. *Id cinerem aut manes credis curare ſepultos?* Hunc tamen locum alii ad *Dictyn* Fabulam referendum putant. Vide quæ Nos ad Fabulam illam in Principio. *Joſ. Barnes.*

V. 69. Ῥᾴον φέροις) Hæc notiſſima loquendi forma & huic loco aptiſſima; quare non erat, ut aliquis hunc locum turbaret, & *Grotii* manes violaret ob hanc illius Lectionem; licet apud *Plutarchum* (qui etiamnum pluribus mendis ſcatet) ſcribatur, ῥᾴων ἦσθοι ἄν. Non enim jam ipſa *Danae* ægrotabat, ſed amiſſum filium ægrè ferebat, quam rem *facilius latura* erat, ſi aliorum caſus perpenderet. Quin eâdem locutione in eandem rem uſus eſt *Timocl.*--ὁ μὲν γὰρ ὢν πένης πωχότερον αὐτῷ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον ἠνόμωσον, ἤδη τῷ πενίαν ῥᾴον φέρει. Idem dicendum de Voce ἐμμεμόχθωται, quam ille quoque exagitat, neſcius παθητικὰ ἀντὶ ἐνεργητικῶν dici *Atticè* de quâ re vide *Euſtathium* in *Homerum*. *J. Barnes.* V. 70. Ἐμμεμόχθωται) De hâc formâ hujus Temporis, vide quæ Nos ad *Electr.* v. 1000. De voce ἐμμεμόχθωται vid. ad v. 69. *Joſua Barnes.* V. 76. Ἐκλάμπει) *Activè* hìc ſumitur, ita *Gregor. Nazianz.* ἐκλάμπει πρὸς τῷ τῆς φωτὸς τύτε δυνάμιν. Vide quæ Nos de hâc Formâ ad *Electr.* v. 94. *Joſua Barnes.*

V. 84. Τρέπει) *Grotius*, πρέπει.

Ὀκνῇς τὸν ᾅδου σῶν τι φροντίζειν γόων,
Καὶ παῖδ' ἀνῆσθαι τὸν σὸν, εἰ θέλοις σέθεν;
Παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακά,
Ῥᾴον φέροις ἂν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις,
Ὅσοι τε δεσμοῖς * ἐμμεμόχθωται βροτῶν,
Ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων,
Τούς τ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
Τὸ μηδὲν ὄντας. Ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών.

Ἐς ταυτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας
Τόν θ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ὅς τ' ἄν ᾖ δή.
Οὔτε θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπῃ σέλας,
Χειμῶνά τ' αὖξει σωτεθεὶς πυκνὸν νέφος.
Θάλλειν τε κἀμὶ, ζῆν τε κἀμὲ φιλίνειν ποιεῖ.
Οὕτω δ' ἀνῆκεν σπέρμα, τῶν μὲ δυτυχεῖ
Λαμπρᾷ καλιᾷ, τῶν δ' αὖ νενέφε πάλιν.
Οἱ ζῶσι σὺ κακοῖσιν, οἱ δ' ὄλβῳ μέτα·
Φθίνουσι δ' αὐτὲς τροφοφοροι μεταλλαγαί.

Φεῦ τοῖσι γυναίοισιν, ὡς ἁπαξαπλοῦς
Τρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

Κρείσσων γὰρ ἀνὴρ χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ,
Πλὴν εἴ τις· ὅς τις δ' ἔστ' ὄξιν, οὐκ οἶδ' ἐγώ.

Ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρεμνῶν,
Γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύσποτον κακοῖ,
Τοῦτον νομίζω κἀν θεῶν συλᾷν βρέτη,
Τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

Ἔρως γὰρ ἀργὸν καὶ πρὸς τοῖς ἔργοις ἔφυ.
Φιλῶ κἀτοπέα, κἀμὲ κόμης ξανθίσματα,
Φόβῳ δ' μὲ θάλπει· ἓν δέ μοι τεκμήριον,
Οὐδεὶς θεοσταθῆ βίοτον ἠρέσθη βροτῶν,
Ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡδυπαθὴς πέφυκ' ὅδε.
Σὺ δ', ὦ κάκιστε παῖ θεῶν τε κἀμὲ βροτῶν,
Ἢ μὴ δίδασκε πᾶν κακὸν φαίνεσθαι καλὸν,
Ἢ τοῖς ἐμοῖσιν εὐμενὴς παρίσασο.

Καὶ νῦν πρᾶγμ' ἅπασι τοῖς νεωτέροις,
Μὴ πρὸς τὸ γῆρας τὸς γάμους ποιεμνύειν,
Σχολὴ τεκνῶσαι παῖδας· ἡ γὰρ ἡδονὴ,
Γυναικί τ' ἐσθλῇ χρῆμα πρεσβύτῃ ἀνήρ.

ORcúmne credis fletibus flecti tuis,
Et redditurum, ſi gemas, natum tibi?
Jam parce, quæſo: quod tuum eſt, melius feres,
Aliena ſpectans ad mala, & tecum putans,
Quot ſint, acerba quos coërcent vincula,
Qui conſeneſcunt liberûm exſortes domo,
Qui devoluti regio de culmine
Nil ſunt: juvabit iſta te animadvertere.

Ego eſſe valde paria Fortunam arbitror,
Et quem vocamus, quiſquis eſt tandem, æthera.
Æther ſerenæ æſtatis accendit jubar,
Hyemémque denſo nubium ſtipat globo:
Florere dat negátque: dat vitam & mori:
Humana ſic gens ſæpe blandientibus
Fovetur auris, ſæpe inhorret nubilo.
Hi difficiliùs, illi agunt felicius:
Sed hos & illos exedunt ipſæ vices.

Ah! quam bonorum ſanguinem ſemper decent
Impreſſa celſi ſpiritûs veſtigia.

Pecuniam qui ſpernat, haud quiſquam eſt homo,
Aut ſi quis eſt, hunc qui ſit ignoro tamen.

Quicunque plenam lætus adſpectat domum,
Et corpori ipſe ſubtrahit ſuccum ſuo,
Hic mihi videtur ſacra rapturus Deûm,
Natûſque, amicos impio ut bello petat.

Res otioſa & operis eſt fugiens Amor,
Cui ſpecula curæ, tinctáque in flavum coma,
Odit labores. Hoc tibi ſignum cape,
Quod nemo amavit quæritans victum ſtipe,
Regnum ille mollis inter opulentos tenet.
At, ô Deorum peſſime atque hominum Puer,
Rerum bonarum non dares ſpeciem malis,
Aut facilis eſſes ac favens amantibus.

Audite, juvenes: omnibus dictum volo,
Differre thalamos ad ſenectæ terminum
Nolite: prolem ſerite, dum tempus ſinit.
Res eſt moleſta fœminæ conjunx ſenex.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὡς τάχιστα. Καὶ γὰρ ἐκθρέψαι καλαὶ,
Καὶ συνεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί.

Γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων,
Οὐ τῶν τεκόντων ἔστιν, ἀλλὰ τῶν λέχους.

Ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μᾶλλον τέχναι
Μέλωσι· λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐτυχέστεροι.
Εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
Ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

Συμμάρτυρῶ σοι· πάντα χρὴ λελεῖμθαι
Πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.

Γύαι· φίλον μὲ φέγγος ἡλίου τόδε·
Καλὸν ἡ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,
Γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα, πλεῖόν θ' ὕδωρ,
Πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν.
Ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν, οὐδ' ἰδεῖν καλὸν,
Ὡς τοῖς ἄπαισι, κἀπὸ πόθῳ δεδηγμένοις,
Παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

Τάχ' ἂν ποθὲν ἀγκάλαισι, κἀπὶ στέρνοις ἐμοῖς
Πηδῶν ἀθύροι, κἀπιλημάτων ὄχλῳ
Ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· παῦτα γὰρ βροτοῖς
Φίλτρον μέγιστον αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.

Φιλοῦσι γάρ τοι πολλὰ μὴ ὀλβίων βροτοὶ
Σοφὸν καλοῦσι τὸν λόγον· ὅπου δέ τις
Λεπτῶν ἀπ' οἴκων ἓν λέγῃ πένης ἀνὴρ,
Γελᾶν. ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
Πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων·
Καὶ θεοῖσι μικρᾷ χρεὶ θύοντας τέλη,
Τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

Οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος, οὔτε χρήματα,
Οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν, ὡς γυνή.

Properate: juvat hoc educandis liberis,
Pulchrúmque juveni natus alludens patri.

Nam cum paternos mulier egreditur lares,
Non jam parentum propria est, sed conjugis.

Ita fama perhibet, fœminas astu magis
Polleres, ferri laude potiores viros:
Nam si daretur fraudibus victoria,
Virile nostras iret in leges genus.

Tecum fatebor: nil nisi spolium sumus
Miseræ mulieres, nî virûm virtus juvet.

Mulier, amicum solis hoc magni jubar:
Dulce & tueri maria, cum venti silent:
Dulce est & amnis largus, & vernans humus,
Sunt alia pulchra multa, quæ possum addere.
Sed crede nullum gratius spectaculum est,
Quam post querelas orbitatis tetricæ,
Conspicere florem liberûm orientem domi.

Forte aut lacertis, pectori aut ludens meo
Assiliet, atque innocua libans oscula
Mulcebit animum: namque blanditiæ hæ, pater,
In nostra magnam corda habent pellaciam.

Plerique plenum judicant sapientiâ
Quicquid profantur divites: si quid loqui
Vir pauper audet gente proletariâ,
Rident; ego autem pauperes locupletibus
Plerumque sapere rectius re comperi:
Illisque falsâ qui Deos placant molâ,
Minus pios hos esse qui mactant bovem.

Nulla est opum vis, nulla vis est mœnium,
Difficile quæ servetur æque, ac fœmina.

V. 107. Λέχους) τῶ ἀνδρός· λέχος & λέχη pro *Uxor* & *Vir* indifferenter. Vide ad *Helen.* v. 590. & 596.

V. 119. Πόθῳ δεδηγμένοις) Vide quæ Nos ad *Rhes.* v. 596. λύπη καρδίαν δεδηγμένα.

V. 130. Καὶ θεοῖσι μικρᾷ χρεὶ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους) Huc refer illud ex Evangelicâ Historiâ de *Viduæ Quadrante* in Gazophylacium Dei projecto D. *Marci* c. 12. v. 43. Αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε. In quem locum Hæc *Isaac. Casaubonus*, *Simillima sunt quæ docet Philosophus* (Aristoteles) *Nicomach.* libro quarto, Κατὰ τοῦτο θύσίαν ἡ ἡ Ἑλευθεριότης λέγεται· ἐν γὰρ τῷ πλήθει τῶν δίδομένων τὸ ἐλευθέριον, ἀλλ' ἐν τῇ τῶ διδόντος ἕξει. Αὕτη ἡ κατὰ τοῦτο θύσίαν δίδωσιν. Ὅθεν οὐδὲν κωλύει. Ἐλευθεριώτερον εἶναι τὸν τὰ ἐλάττω διδόντα, ἐὰν ἀπὸ ἐλαττόνων διδῷ. Hæc ille.

ΑΙΓΕΥΣ.

Argumentum *Ægei* Fabulæ.

QUÆ *quidem pars Historiæ* Ægei *sit ab* Euripide *in hâc Fabulâ tractata, haud satis constat; neque enim ex breviculis hisce tam paucis illius reliquiis, liquidò id conjectare licet. Totam autem Historiam hujus Heroïs, qui* Pandionis Athenarum *Regis erat Filius, &* Thesei *Pater,* Apollodorus *tractat Bibliothecæ suæ libro Tertio, Capitibus Penultimo & Ultimo.* Josua Barnes.

ΕΣΤΙ γὰρ παίσθητ' ἀρετὰ
Ἀποδειξαμένα θανάτῳ.

Εἰ μὴ καθεξῆς Γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά.

Τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον ἀθονός.

Ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐλευθῶ τυραννεῖσθαι καλόν.

EST, ut morte aliquis suâ
Virtutem doceat cadens.

Linguam nisi tenebis impendent mala.

Nam quid patérno dulcius tandem solo?

Perferre regnum Rege sub justo juvat.

V. 5. Ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐλευθῶ) Huic concinit illud *Claudiani* in *Stilicone*; *Fallitur egregio quisquis sub principe credit Servitium; nusquam libertas gratior extat, Quàm sub Rege pio.* Vid. *Apostolii* Centur. 3. §. 15. Laus est *Nervæ* apud *Tacitum*, in *Agricolæ* vitâ, quod Res olim dissociabiles miscuerit, *Principatum* & *Libertatem.*

Ἢ πᾶ κρεῖσσον τᾶ εὐγενείας
Τὸ καλῶς πεάσσειν.

Πέφυκε γάρ πως πᾶσι πολέμιον γυνὴ
Τοῖς πρόσθεν, ἢ ζυγῆσαι δ' ὑστέρῳ πόσει.

Δειλᾶν γυναῖκες δεσποτᾶν θρασύτομοι.

Non nobilitas tanti eſt, quanti
Vivere rectè.

Odit priores mulier affectus ſuos,
Poſtquam ſecundo fœderi implicuit fidem.

Viri paventis uxor, audaciſſima eſt.

Ποίαν σε φωμὸν γᾶν ἐκλελοιπότα
Πολυξενῶδαις γῆ δέ τις, πάσσας δ' ὁρᾷ;
Τίς ἐσθ' ὁ φύσας; τῷ κεκήρυξαι παῖς;

----------Τίς σε, μᾶτερ, ἐν δεκάτῃ τόκῳ
Ὠνόμασεν; ----------
Καὶ θανὼν δ' ὀφείλεις
Καὶ τῷ κατ' οἶκον ἐκτὸς ἡμῶν πόνων.

Dicemus ecquâ te relictâ Patriâ
Paſſim vagari ut Hoſpitem? Quænam tibi
Patria? Tuumve quem aſſeris dici Patrem?

———Quis te, Mater, in decimo ſatam
Die vocavit nomine, quod exin geris?
Morti debitus
Etiam laborum qui ſedet liber domi.

V. 11. Ποίαν σε φῶμον) Τὸ Ὁμηρικὸν διαφεύγει τοῦτο, τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες. *Clemens Alexand.* Strom. 6.

V. 14. Τίς σε, μᾶτερ &c.) Vide ad *Electr.* v. 1126.

ΑΙΟΛΟΣ.

Argumentum *Æoli* Fabulæ.

DE Æoli *Argumento idem ferè dicendum, quod ſuprà de* Ægeo *diximus*; Æolus *autem fuit* Rex Theſſaliæ Hellenis *Filius, quem poſteà Ventorum Dominum & Regem Poetæ finxerunt. Et de illius reliquis filiis & filiabus* Apollodorus *idem adeundus eſt Libri primi Capite ſeptimo, Paragraphâ ſecundâ. De* Canace *autem &* Macareo, *ad quos hæc Fabula pertinere viſa, quomodo* Æoli *exiſtentes filii, inceſto amore arſerunt, & quid indè ſecutum ſit,* Conſulatur Ovidii *Epiſtola Undecima. Quod ad Argumentum hujus Fabulæ attinet, idem mecum teſtatur* Dionyſius Halicarnaſſeus, *in Arte Rhetoricâ,* Ἀλλὰ μὴν Εὐριπίδης δ' ὅλων λόγων διοικήσεως σῆμα τιθέαται ἐν ὅλῳ δράματι, ἐν μέρει τινὶ σῆμα διοικήσεως· ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεύς ἐστιν ὁμιλήσας τῇ Ἀδελφῇ, μὴ λανθάνων. *J. Barnes.*

Βραχύ τοι ἀνδρὸς ἀνέρος,
Ἀλλὰ ποικιλίαις τερπίδων
Δαμᾷ φύλα πόντου,
Χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα.

Τί δ' αἰσχρόν; εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ;

Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

Ἐγὼ δ' ὐδὲν τοῦ σωφρονοῦσας ἐπεὶ
Τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξυνέσει.

Ἐπεί τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν,
Δήμητρος ἀκτῆς, πώματός δ' ὑδρηχόου;
Ἄσπαρτα, καὶ πέφυκ' ἡμᾶς τρέφειν.
Ὧν οὐκ ἀπόρως πλησμονῆς· τρυφῇ γέ τοι
Ἄλλων ἑδεσμῶν μηχαναὶς ἀκροώμεθα.

Μὴ πλοῦτον αἴνει, καὶ θαυμάζω θεοὺς,
Ὃν κ' ὁ κακὸς τοῦ ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Τῷ δὲ βιαίῳ καὶ γελᾷ τὸ μαλθακὸν,
Εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν, ᾧ λίαν προσείλετο.

VIS exigua eſt, quamcunque homini
Natura dedit: ſed conſiliis
Variis artes, quæ nata mari,
Et quæ terrâ cœlóque domant.

Quid turpe, niſi quod eſſe turpe uſus putat?

Principia finem non bonum expectant mala.

Nil antiquius arbitror
Frænatrice modeſtiâ
Quæ ſemper comes eſt bonis.

Homini quid eſt neceſſe, præterquam duo,
Cereale germen atque limpharum latex,
Quæ ſunt parata, ſemper, & vitæ ſatis?
Sed non ſat illud ſat placet: quippe inciti
Luxu ciborum inventa ſectamur nova.

Laudare Plutum parce; non veneror Deum,
Qui peſſimorum ſæpe fit poſſeſſio.

Violentiæ ſi juncta mollities ferè,
Accedat, aufert id quod excedit modum.

V. 1. Βραχύ τοι ἀνδρὸς ἀνέρος, Ἀλλὰ ποικιλίαις τερπίδων Δαμᾷ φῦλα πόντου, Χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα) Inſigne hoc Fragmentum, de Humani Ingenii Viribus, quæ Solis & Lunæ, ſtellarumque leges rimantur, Cœlos intrant, Oceanum ſcrutantur, terras metiuntur, Orbem, Naturam, Naturæque Dominum complectuntur. Homines denique, ut cum *Diodoro Siculo* loquar, συνεργὸς ἔχουσι πρὸς ἅπαντα, χεῖρας, λόγον, καὶ ψυχῆς ἐπίνοιαν. Huc refer *Galenum* de Uſu partium, præcipuè in titulo, *Manus.* Et ſuaviſſimum illud *Anacreontis* Epigrammation, Φύσις κέρατα ταύροις, Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις, Ποδωκίλω λαγωοῖς, Λύκοις χάσμ' ὀδόντων, Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν, Τοῖς ὀρνέοις πέτεσθαι· Τοῖς ἀνδράσιν πέπωκε. *J. Barnes.* V. 5. Τί δ' αἰσχρὸν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ) Hæc Impia Sententia videtur ad *Macareum* pertinere, cùm de Inceſtu Sororem interpellaret, cujus tamen impium Salem extinguere & corrigere volens *Antiſthenes*, ita honeſtiùs convertebat, Αἰσχρὸν τόγ' αἰσχρὸν, κἂν δοκῇ, κἂν μὴ δοκῇ. Vide *Johannis Brodæi* Miſcellan. l. 6. c. 19. *Joſua Barnes.* V. 15. Μὴ πλοῦτον &c.) Hic locus laudatur à *Plutarcho* de leg. Poet. c. 16. & *Athenæ.* Deipnoſ. l. 4. Hinc *Plato* de Leg. lib. 5. πλουσίους δ' ὧν σφόδρα καὶ ἀγαθοὺς, ἀδυνατον. Affine & illud D. *Matth.* c. 6. v. 24. Οὐ δυνασθε Θεῷ δουλευειν καὶ Μαμωνᾷ.

Σιγᾶν

Σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον, ἢ εἰς ὁμιλίαν
Φέρειν τι. τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἶναι φίλον,
Μήτε ξυνείλω, ὅστις ἀυτάρκη φρονεῖν
Πέπουθε, δῄλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

Δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
Λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
Οὐκ ἂν γλίοιτο χωρὶς ἐσθλὰ τοῖς κακοῖς.
Ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὡς ἔχῃ καλῶς.
Ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι, τοῦ πλούσιος
Δίδωσ'· ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
Τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα.

Λαμπροὶ δ' ἐν ἀγκυρᾶς ἄρειος, ἔν τε συλλόγοις
Μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο·
Ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ.

Τὰ πολλ' ἀνάγκη συμφέρει τολμήματα.

Τῇ δ' ἀφροδίτῃ πολλ' ἔνεστι ποικίλα·
Τέρπει τε γὰρ μάλιστα, καὶ λυπεῖ βροτούς.
Τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἥτις ἐστὶν εὐμενής.

Ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα ἄρρεν' ἀρρένων
Πρῶτον μὲν εἶδος ἀξίους τυραννίδος.
Πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
Τιμὰς ἀξίωσιν τοῦ καλοῦ τὸ σῶμ' ἔχειν.

Κακὴν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον.
Μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρρένων μύει,
Θηλεῖα δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.

Γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
Δύσκλωνος ἆρα, κοὐ σοφὸς κεκλήσεται.

Τιμὼδ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε,
Ἐν χρήμασιν τόδ' ὄζει, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
Κύκλῳ γὰρ ἕρπει, τῷ μὲ ἔβη, ὁ δ' οὐκ ἔχει.
Κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'. ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις
Χρόνον σωσικλῆς πλεῖστον, οὗτος εὐγενής.

Γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς ἡδυμὴ βίου.
Αἰεὶ τὸ μὲν ζῆν, τὸ δὲ μελέσθαι κακόν,
Τὸ δ' οὐκ ἔφυνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

Μοῖραν ἀνάγκη· τὰς δ' δαιμόνων τύχας
Ὅστις φέρει καλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

Φεῦ, φεῦ· παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει,
Γέροντες ὑδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος,
Καὶ σκῆμ', ὀνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα.
Νοῦς δ' οὐκέτ' ἔστιν· οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

Ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τοῦ Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,
Ἡ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

Tacere ſatius eſt vel in medium ſua
Afferre placita. at ille nec amicus mihi,
Nec ſit ſodalis, qui ſatis per ſe ſapit,
Ducens amicos Marte captorum loco.

Poſsétne ſumma ſtare res, locupletibus
Si Plebs remotis Pauper habitaret ſolum?
Sejuncta nolunt à malis poni bona,
Quæ temperata publicam rem promovent.
Quod deſit inopi, ſupplet hoc dives manus:
Quod non habemus divites, hoc pauperum
Labor miniſtrans, nos honoratos facit.

Belli Domíque principes nolim viros
In res minutas perdere ingenii decus:
Sed ubi neceſſe eſt, acre conſilium dare.

Audere cogit ſæpe nos Neceſſitas.

Exercet homines ſorte diversâ Venus:
Eſt quando luctum portat, eſt quando juvat:
Accedat ad me cum favens eſt maximè.

Videam meorum Liberûm natos mares,
Quorum ora celſum præferant regni decus.
Virtutis etenim magna commendatio eſt
Spondens honeſta corporis pulchri fides.

Puella juveni nupta non rectè datur:
Nam maſculus fert melius ætatem vigor;
Muliebre corpus citius in ſenium cadit.

Onerare probris fœminas qui deſinit,
Facit hoc Miſeriâ auctore, non Sapientiâ.

Ne decora gentis, per Deos oro, Pater,
Mihi uſque jactes. Omne id in nummis ſitum eſt.
Quos turbo verſat, hic habet: deeſt alteri:
Promiſcua eſt ſors iſta: Sed cujus domo
Longiſſimè hæret, nobilem hunc omnes vocant.

Me nulla vitæ cura delectat meæ.
Hoc viget & ardet, illud effluxit malum:
At quod futura ſors trahit, cerni vetat.

Pati neceſſe eſt: at quod immittunt Dei
Bene ferre quiſquis didicit, is vere ſapit.

O quam vetuſta hæc veridica ſententia eſt:
Omnes ſenili ætate plebs tantum ſumus
Umbræque rerum ſomniumque imagines:
Cum nos putemus ſapere, mens nobis abeſt.

Aut dona Veneris abdicant ultrò ſenes,
Aut ſenis Amores ipſa faſtidit Venus.

V. 19. Σιγᾶν &c.) Optimi principis Character, quem ſe à Patre hauſiſſe teſtatur *M. Antonin.* in ſuis meditationibus lib. 1. τὸ ἀκυβικὸν ἦθος ἐχόντων τῶν κοινωφελῶς εἰσφέρειν. *Gulielm. Piers.*

V. 36. Τύχοιμι δ' αὐτῆς) Ἀφροδίτης μέλεας ἔπαινος *Euripidi* frequens eſt, de quâ re Nos ad *Medæ.* v. 627. Præcipuè autem *Iphigen. Aul.* v. 543. ad 557. Ubi jam Erratum notamus, quod Nos anteà fugit, v. 556. μετέχομαι legitur literis malè tranſpoſitis pro μετέχομαι. *Joſ. Barnes.*

V. 38. Πρῶτον μὲν εἶδος ἀξίους τυραννίδος) Alii dictum putant, in Laudem *Formæ*, & legunt ἄξιον, quaſi εἶδος ὑπερφερὲς μάλιστα ἄξιον εἶναι ἦδη πάντων κεφαλεῖσθαι. Sed hoc per *Parodiam* tantum fingitur; ut multa ſolent verbis paulò immutatis ex Veteribus citari paſſim apud Authores. Hic enim locus apertè oſtendit ἀξίους legi debere, & ad παῖδας referri, quorum vel Forma Regia dignos illos Imperio probare videretur. *Spartani* autem præcipuè Venuſtatem in Regibus ſuis ſpectabant. Huc refer *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. Epiphyllid. l. v. c. 1. *Joſua Barnes.*

V. 39. Πλείστη γὰρ ἀρετὴ) Hunc locum *Virgilius* Æn. l. 5. v. 344. optimè expreſſit, *Gratior & Pulchro veniens in Corpore Virtus.*

Ὀργὴ γὰρ ὅστις ἀνδρὸς ἁρπάζει φίλους,
Κακοῖς πλάσασα· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

Quicunque præceps fertur, ira quâ rapit,
Malos habebit exitus: fallax via est.

Παῖδες, σοφοῦ μὲν ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς λόγους ὁμοῦ τε συντέμνειν κἀλῶς.

Illud viri sapientis, ô Pueri, est opus,
Multa efficace proloqui compendio.

Οἴμοι, τίς ἀλγεῖν σὸν δύναται κακοῖς;
Τίς ἂν κλύων τῶνδ' σὸν ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

Eheu, dolorem quis malis tantis neget?
Quis audiens tantum ista fletu temperet?

ΑΛΕΑΔΑΙ vel ΑΛΕΤΑΔΑΙ, vel ΑΛΩΙΔΑΙ.

Argumentum *Aloidarum Fabulæ.*

PAucissima sanè hujus Fabulæ supersunt Vestigia; sed ex ipso Nomine conjectare licet, illius Materiam de Aloidis *fratribus* tractare, Aloei *sive* Neptuni & Iphimediæ *filiis*; Oto *nempe* & Ephialte: *De quibus* Homerus Iliad. ε'. v. 386. & Odyss. λ'. v. 304. *Item* Apollodorus *Bibliothec. l.* 1. c. 7. §. 4. *Scripsit* & Sophocles *Fabulam ejusdem Nominis, ut ex* Clemente Alexandrino, *aliisque constat.*

Κέκτησο λ' ὀρθῶς, ὅσα κέκτησ', ἀνὴρ ψόγου.
Καὶ μικρὰ σώζου τῇ δίκῃ ξυνὼν ἀεί.

INtacte labis posside, quod possides;
Modicamque rem tuere justitiam sequens.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ἢ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Argumentum *Alexandri* Fabulæ.

VIdetur hæc Fabula tractare de Paride *exposito, aut potiùs diù pòst invento*; *cùm enim Vir factus esset*, Alexander *dictus erat, παρὰ τὸ ἀλεξεῖν τοὺς πειμένους καὶ ἅμα λῃστικῶν ἀνδρῶν. Et hanc Historiam tractat idem* Apollodorus *Bibliothecæ libro Tertio, capite Undecimo, Paragraphe Quintâ. Sin autem* Alexandra *dicitur hæc Fabula, à* Cassandrâ *nomen tulisse censeatur*; *ea enim illo Nomine, præter aliud vocabatur, ut vel ex unico* Lycophrone *patet. Alii Diversas Fabulas fuisse putant, unam de* Paride, *alteram de* Cassandrâ *dictam.* Josua Barnes.

V. 4. Πρόβαινε πόδα.) Hic locus ex *Aristophanis* Scholiastâ sumitur, in Ranis; quòd autem προβαίνω usurpetur hic μεταφορικῶς, vide quæ Nos ad *Electr.* v. 94.

Χρόνος σ' ὃν δείξει σ', ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν
Ἢ χρηστὸν ὄντα, γνώσομαί σέ γ', ἢ κακόν.
---------- καὶ χρόνῳ
Πρόβαινε πόδα.

Dies docebit: ille te ostendet mihi
Veriloquus index, sisne bonus an sis malus.
——— & maturiùs
Procede pedibus.

* *Hesychius,* Ἀῤῥητος κόρη, ἡ Περσεφόνη· Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρᾳ. V. 8. Ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·) Ingeniosissimus Pictor *Apelles*, cùm apud *Alexandrum* Magnum falsò esset delatus & in Vitæ periculum inde projectus, mirâ Arte tabulam designavit, quâ Graphicam *Detractionis* sive *Calumniæ* imaginem pingebat & sic suam Innocentiam sagacissimo Principi commendatam dedit. Hæc Imago verbis copiosè describitur apud *Lucianum* in Tractatu, *de Calumniâ non temerè credendâ*, fol. 877. Huc refer & illud *Herodoti* l. 7. c. 10. §. 7. Διαβολὴ γὰρ ὅτι δεινότατον· ἐν τῷ δύο μὲν εἰσὶ οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος. ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει, ἐὼν παρεόντων κατηγορέων. ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπεπταμένου, πρὶν ἢ ἀγχοῦ ἐπμαθεῖν· ὁ δὲ δὴ ἀπὼν τῷ λόγῳ, τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς περὶ τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι). *M. Cicero, Nihil est tam Volucre, quàm Maledictum. Nihil facilius emittitur, nihil citiùs excipitur; nihil latiùs dissipatur.* Vide plura in hanc rem & *Ciceronis* & aliorum citata verba apud *Cæl. Rhodigin.* Antiqu. Lection. l. 15. c. 25. Ubi & hoc, *Calumniatores sunt Inferno pejores: Infernum punit Malos tantùm; Calumniatores etiam Bonos.* Josua Barnes.

Ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν.
Εὐγλωσσία γὰρ πολλάκις λειφθεὶς ἀνὴρ
Δίκαια λέξας, ἧσσον εὐγλώσσου φέρει.

Qâ parte te Rex vincere ex usu fuit,
Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus:
Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

——— Innominabilis Virgo, *i.e. Proserpina.*

O Rex, malorum maximum calumnia est.
Nam sæpe qui superatur eloquentiâ,
Utcunque justa dixerit, causâ cadit.

Σοφὸς μὲν ἦν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω,
Δεῖν φρονοῦντ' μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεών,

Sapis quidem tu Priame: tamen audi precor,
Plus, quam necesse est sapere, qui servus sapit,

Οὐκ

Οὐκ ἔστιν ἄλγος μεῖζον, ἢ δὲ δώμασι
Κτῆσις κακίων, ἢ δ' ἀνωφελεστέρα.

Ἥλεγχον· ὕστω γὰρ κακὸν δοῦλον γλῶσσα.
Γαστὴρ ἄπαντα, τὰ πίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.

Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γλῶσσαν,
Πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱροῦνται μέγαν.
Ὦ παγκάκιστοι, καὶ τὸ δοῦλον ἐν λόγῳ
Ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι.

---------- Δούλους γὰρ ἐν
Καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

Ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί.

Περισσόμυθος ὁ λόγος εὐγένειαν
Εἰ βέρτειον εὐλογήσομεν.
Τὸ γὰρ πάλαι κατ' αὐτὸν ὅτ' ἐγενόμεθα,
Διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς,
Ὁμοίαν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν.
Ἴδιον δὲν ἔχομεν. μία ἦν γονὰ
Τό, τ' εὐγενὲς κἀτὸ δυσγενές.
Νόμῳ δ' ἅπαν τοῦτ' αὐτὸ κραίνει χρόνος,
Τὸ φρόνιμον εὐγένεια κἀτὸ συνετόν·
Ὃ Θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.

Οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγλωσσία, πάρ-
ρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

Ἄδικον δ' ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Κακόν τι βούλευμ' οὐκ ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
Ὁ πλοῦτος ἀνδρώποισιν, αἵ τ' ἄγαν τρυφαί.
Πενία δ' δύσκλωστον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
Μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα κἀσκητέρα.

Ὡς' ἔστις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

Πάντων τὸ θανεῖν. τὸ δ' κοινὸν ἄχος
Μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

Ἐκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
Θνητοῖσιν, ἔλκει δ' ὅ ποτ' οὐ ταυτοῦ τύχας.

A. Οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών.
B. Χρή· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾴδιον, ἢ φέρειν κακά.

Παλαιὰ κηνοῖς δακρύοις ὀχρὴ νέειν.

Οἴμοι θανεῖμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
Ἢ τοῖσιν ἄλλοις κἀτὰ σωτηρία.

Onus est molestum, nec domi possessio est
Quæ plus mali producat & frugis minus.

Merito reprendi: pessimum, servi, genus;
Nil in futurum consulunt, ventres meri.

Quicunque dominis exhibent servi fidem,
Crudele parium concitant odium sibi.
Pravi, quibus non servitus expenditur
Ratione, sed Fortuna res dijudicat.

——— servos enim
Non utile est habere, qui præstent heris.

Mali malarum se applicant connubio.

Inane nomen nobilis fulgor domûs
Et stirpis excelsum decus.

Cum separavit alma mortales Parens,
Os finxit æqualem in modum
Fœcunda tellus; nil habemus proprium.
Sunt semen unum Nobiles
Ignobilésque, lege sed discrimina
Reperta perfecit dies.
Mens cauta vere nobiles reddit, Dei
Quæ dote non censu datur.

Bonis adhæret vera Nobilitas: malos
A se relegat.

Divitiæ iniqua multa meditari solent.

Consilia nunquam animosa suppeditant Opes:
Nec autor esse Luxus audendi solet.
At contra Egestas, triste; sed prolem educat
Patientiæ majoris atque audaciæ.

Ut nemo felix undique est mortalium.

Commune mori: sed rité malum
Commune pati, sapientis opus.

Spem præter, Hecuba, res agunt hominum Dei,
Nunquamque eâdem fata devolvunt viâ.

A. Scib: sed dolores tempore inflecti decet.
B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

Mala flere vetera lachrymis noli novis.

Heu! pereo mentis propter excellentiam,
Aliis saluti quæ fuit mortalibus.

V. 15. Οὕτω γὰρ κακὸν δοῦλον γλῶσσα) Hæc de Malis Servis, nam bonos Servos laudatos vides ad *Ion.* v. 854. *Josua Barnes.*

V. 36. Κακόν τι βούλευμ' οὐκ ἄρ' εἰς) Aliàs legitur, Ἦν ἓν κακὸν παίδευμα τ' εἰς. V. 40. Ὡς' ἔστις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ) Huic affine est illud *Horatianum*, *Nihil est ab omni parte Beatum.* Vide quæ Nos in hanc rem ad *Supplices* v. 270. *Androm.* v. 100. Hunc locum egregiè laudat *Nicostratus* & ipse Comicus Poeta, apud *Stobæum* Titulo CV. Cui Inscriptio, Ὅτι οὐδεὶς ὁλόκληρος τῶν παρ' ἀνθρώποις Εὐπραξία, ἀνεπιπλήκτους ῥᾳδίως ἔχουσα τὰς ψυχάς. Hæc autem *Nicostrati* sunt Verba, Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. Νὴ τὸν Ἀδωνέα σωτῆρα γὰρ φιλτάτης Εὐεκτίας, τὸν βίον ἅπαντα εἰς σπάνιον. Felix ab omni parte nemo usquam est homo. *Euripides*, pol, noster amplexus bene est Ævum omne versûs unius compendio. *Nicostratus* Grot. Stob. p. 439. V. 49. Οἴμοι θανεῖμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν, Ἢ τοῖσιν ἄλλοις κἀτὰ σωτηρία.) Simile in *Troad.* v. 737. Ἢ τοῖς πᾶσίν σ' εὐχαὶ ἀπωκτίνει, Ἢ τοῖσιν ἄλλοις κἀτὰ σωτηρία. *Josua Barnes.*

Γυναῖκες,

EURIPIDIS
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ.

Erat *Euripidis* Poema quoddam *Alcibiadis* nomine notum, ſed non inter Fabulas recenſendum eſt illud, quare ad finem rejicimus. Vide infrà poſt Omnes exactas Fabulas & etiam poſt Incertas Tragœdias ad ΘΥΜΝΟΙ.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ ὁ διὰ Ψωφῖδ@.

Argumentum *Alcmæonis* in *Pſophide* Fabulæ.

AMphiaraus *ab uxore* Eriphyle *ob pretioſum torquem venditus ad* Thebanam *Militiam, filiis* Alcmæoni & Amphilocho *imperat, ut quando per ætatem liceret, Matrem occiderent. Hoc tandem* Alcmæon *oraculo etiam* Apollinis *excitatus facit, ob quod diù furiis Maternis agitatus erat. Donec in* Pſophide, *urbe* Arcadiæ, *ubi* Phegeus *regnabat, ab inſaniâ ſit liberatus; unde Nomen verum huic Fabulæ (ut* Salmaſius *rectè obſervat ad* Heſychium *in Voce* Ἀτενὴς.) *probatur eſſe,* Ἀλκμαίων ὁ διὰ Ψωφῖδος. *Hanc Hiſtoriam tractat accuratè* Apollodorus *Bibliothecæ l.* 3. *c.* 6. & *c.* 7. *Ubi hæc ex hâc Fabulâ colligit, c.* 7. §. 7. Εὐριπίδης δέ φησιν, Ἀλκμαίωνα κτὶ τὸν τῆς μανίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γενέσθαι, Ἀμφίλοχον, καὶ Θυγατέρα Τισιφόνην. κομίσαντα δ' εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τροφὴν Κρεοντι Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. &c. *Joſua Barnes*

Γυναῖκες, ὁρμήθητε, μήδ' ἀθυμίᾳ
Σχεθῇ τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
Ἡμᾶς ἀνάγκη τὰς νομίζουσας τέχνῃ.

JAM pergite ergo, fœminæ, nec cuipiam
Delinquat animus. Iſta cum curâ omnia
Speculanda nobis artis hoc profitentibus.

Καὶ σύ, γεραιὲ, σοὶ γε παῖδ' ἢν δῷς ἐμοὶ,
Γαμβρὸν νομίζῃ κἀπὸ πατὴρ σωτῆρ τ' ἐμός.

Ego te, mihi ſi colloces natam, ſenex,
Socerum putabo, ſoſpitatorem & patrem.

Ἐπεὶ τεκόντ@ οὐδὲν ἐντρέπῃ παῖδός.

Quando nihil verere genitorem tuum.

Μάλιστα μού μ' ἐπῆρ' ὀπίσθ' ὑφας πατὴρ,
Ὅσθ' ἅρμαθ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών.

At me incitavit maximè exhortans pater,
Tunc cum ipſe currum ſcanderet Thebas petens.

Ὁρᾶτε τὸν τύραννον, ὡς ἅπας γέρων,
Φόβῳ· φρονεῖν δ' δυητὸν ὄντ' ἐ χρὴ μέγα.

Spectate Regem, qui ſenex, orbus, fugit.
Spirare nimium magna mortalem nefas.

Ταπφανὰ γὰρ χρὴ τὰς κακῶς πεπραγότας
Λέγειν, ἐς ὄγκον δ' ἐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

Demiſſa fari cladibus preſſos decet,
Non priſtinæ reſpicere fortunæ decus.

Φεῦ, φεῦ, τὰ μεγάλα, μεγάλα κἀπὶ σμικρὰ κακά.

Heu magna magnis ſunt malis obnoxia.

Μέτεσι τοῖς δ' ἄλλοισι δεσποτῶν νόσος.

In ſervum herilis magna pars recidit mali.

Ὅστις γὰρ δ' ἄλφ φωτὶ πιστὸν βροτῶν,
Πολλοῦ χρῄζων ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.

Quicunque ſervo præbet aures credulus,
Supplicia magna debet imprudentiæ.

Γυνὴ γὰρ ὠφέλιμον ἀνδρὶ κἀνόσιον
Φέρει μεγίστην, ἐκδιδάσκει τ' ἐμῷ λόγῳ.

Præcipua mulier commoda atque incommoda
Adfert marito: Diſcite hoc monitu meo.

Τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεθ' Θεὸς
Μιάσματα.

Commiſſa quæ ſunt in Parentes, hæc Deus
Perſequitur ultor.

Ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων----

Quæſtura venio, Domo relictâ ———

Ἦ τί πλέον ἔχ) παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
Εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δυνοῖσιν ὠφελήσομεν;

Nam quo Parentes liberos optent ſibi,
Si non feramus rebus afflictis opem?

Ὦ παῖ Κρέοντ@, ὡς ἀληθὴς ἦν ἄρα,
Ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα·
Καιρῷ δ' ὁμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πάλαι.
Οὐ γάρ τις ὕστω παῖδας εὖ παιδεύεται,
Ὡς' ἐκ πονηρῶν μὴ ἐ κακὸς πεφυκέναι.
* Ἀργαίνουσα.

Fili Creontis, quam vetus ſententia
Eſt vera, fortes procreari fortibus,
Malóque ab ortu proferri ſobolem malam.
Nunquam id valebit educandi induſtria,
Ut qui malis eſt genitus evadat bonus.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

V. 1. Γυναῖκες, ὁρμήθητε &c.) Paulò corruptiùs hic locus legitur apud *J. Meurſium* in Ἀλκμαίων, ex *Erotiano* citatus.

V. 2. Σκεθρῶς) Ἀκεθῶς. Vide *Erotianum*, in Σκεθρότερον.

V. 6. Ἐπεὶ τεκόντ@ &c.) *Priſcianus* l. 18. hunc Verſum paulò alitèr citat, Τί; τὸν τεκόντ@ &c. *Quid? Nonne te qui genuit, es veritus Patrem?*

V. 21. Ἥκω δ' ἀτενὴς &c.) Vide *Heſych.* in voce Ἀτενής.

V. 27. Οὐ γάρ τις &c.) Huc refer *Horatianum* illud, *Naturam expellas furcâ licet, uſque recurret.*

* Ἀργαίνουσα) Hanc Vocem pro λευκαίνουσα uſurpat *Euripides* in *Alcmæone*. Teſte *Heſychio*, in voce Ἀργαίνειν. Quem ſic corrige. Ἀργαίνειν) λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος, ἀργαίνουσα, λευκαίνουσα, φοινίσσουσα. *R. Bentley.*

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Argumentum *Alcmenæ* Fabulæ.

ALcmenæ, *Uxoris* Amphitryonis *&* Herculis *ex* Jove *matris, notior est Historia, quàm ut in hâc re declarandâ immoremur. Partim itaque* Euripides *ipse de hâc materiâ consulendus est in* Heraclidis *& in* Hercule *Furente, ut &* Seneca *in cognomine Fabulâ; partim quoque* Apollodorus *Bibliothecæ l.* 2. *c.* 4. §. 5, 6. &c.

Ὅτ γὰρ ποτ' εἶων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ
Χωροῦντα τοῖχον τ' δίκης σ' ἀπεστερῶν.

Ἀληθέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς
Ἐν πόλῃ δικαίᾳ πέλει.

Ἴσω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἀνθρώπῳ γε γὼ
Δῆμον κολάζει χρήμασιν μαυρόμενος.

Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι.

Ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· πάντα γὰρ
Δούλοις ἄριστα, καὶφ' ὅτῳ τεταγμένος.
Εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιῶν.

Πόθεν δὲ πώλων φανὸν ἔξευρες λαβών;

Δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἀνθρώποις θεὸς
Ἔθηκε.

Ἀλλ' οὐδὲν ἰσχὺς ἀρετὴ πρὸς τὰ χρήματα·
Τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς ἀρχὰς ἄγει.

Σκῆπτρόν τι χρῆμα Πλοῦτος, ἢ τ' Ἀπειρία.

Ἀλλ' ἃ γὰρ ὀρθῶς πάντα, γενναίως ἴσως
Ἔφραξας· αἰνῶ δὲ δυσχερῶν ἐγὼ
Μισῶ· λογισμὸς τοῦργον ἐν νικᾷ ποτέ.

Ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

Θάρσει· τάχ' ἂν γένοιτο· πολλὰ τοῖς θεοῖς
Κἀκ τῶν ἀέλπτων ἔυπορ' ἀνθρώποις πέλει.

Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
Πάντες διαιρεῖν, ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.
Μηδέ ποτε πεῖραν τοῖς θεοῖς ἔυχου λαβεῖν
Φαίδιμε, τοιοῦτος μηδένος, μήδ' εἰδέναι·
Ὡς ἔστιν ἑτέρῳ ῥᾴδιον παραινέσαι.

NUnquam tulissem Sthenelon ego partes sequi
Feliciores; & tibi esse injurium.

Res est optima veritas
Justi in Principis urbe.

Desipere cessset, se quoque esse hominem memor,
Qui fretus opibus patriæ insultat suæ.

Hominem beatum sapere præcipuè decet.

Domino placendum est: hoc, enim servo expedit,
Quicquid laboris imperatur, hoc suæ
Efficere fidei specimen atque industriæ.

Ast undenam reperta tibi tæda est Picis?

Insevit homini maximos stimulos Deus
In Prolem amoris.

Contendere Opibus clara Nobilitas nequit:
Namque infimos ad summa Divitiæ vehunt.

Odiosa res est imperita Opulentitas.

Generosa sunt tua forte, sed prudentiâ
Carent facinora: non placet laudabilis
Miseria; præstat quippe res rumoribus.

Adversâ rectè ferre generosum decet.

Fortem indue animum: sæpe sunt à Dis bona
Exorta hominibus unde non speraverant.

Aliena cuncti rectius multo solent
Dijudicare quàm sua ipsorum mala.
Venerare Divos, nè sit ejus, Phædime,
Tibi periculum facere, & è re discere
Consilia quanto demus aliis facilius.

V. 1. Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον) Nota *Proverbialem* locutionem, εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρεῖν τοῖχον. Hæc autem de *Sthenelo* dicta sunt ob filii ejus *Eurysthei* felicitatem supra illam *Herculis, Alcmenæ & Jovis* filii. De quâ re hæc *Apollodorus* Biblioth. l. 2. c. 4. §. 5. Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γυναῖκα, Διὸς ἐν νοῖς ἦεν, τὸν ἀπὸ Περσέως γενησόμενον τότε, βασιλεύειν Μυκηνῶν· Ἥρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον, Εἰλειθυίαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ὀκνεῖν. Εὐρυσθέα δ' τὸν Σθενέλε περισκευάσαι γενησόμενον, ἑπταμηνιαῖον ὄντα. Vide quæ Nos ad *Heraclid.* v. 362. Quod verò ad Proverbialem hanc loquendi formam attinet, Similitèr *Aristophanes* canit in Ranis, fol. 151. lin. ultimâ, Ταῦτα μὲν σοὶς ἀνδρεῖος ὄζει Νεῦ ἔχοντος, ἢ φρένας, ἢ πολλὰ πεπλακότος, Μεταχυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ Πρὸς τὸν οὐ πρέποντα τοῖχον. *Scholiastes*, Μεταχυλινδεῖν κ. λ.) ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου, Οὐ γάρ ποτ' εἶων Σθένελον σοὶς τὸν εὐτυχῆ Χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης σ' ἀποστερεῖν. Παροιμία δέ ὅτι, Πρὸς τὸν εὖ πρέποντα τοῖχον ῥίπτειν, ὅπ τῷ σοὶς τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς ἀεὶ σκοπούμενον. Notandum est obiter hìc *Scholiasten* emendari ex hoc loco, qui corruptè apud illum legebatur. Huic autem *Proverbio*, σοὶς τὸν εὖ πρέποντα τοῖχον ῥίπτειν, contrarium dicitur, *In Parietem caducum inclinare.* Ita *Hadrianus* Imperator, cùm *Commodum Verum*, quem adoptaverat, minùs vitalem videret, *In caducum Parietem* se inclinâsse, dixit sæpissimè, teste *Ælio Spartiano* in *Hadriani* Vitâ. *Josua Barnes.* V. 5. Ἴσω δ' ἄφρων ὢν) Prior syllaba in ἄφρων est Communis, de quâ re Nos sæpe aliàs. Vid. ad *Phœniss.* v. 19. *Idem.* V. 15. Τὸν γὰρ κάκιστον &c.) In hanc rem ita *Cicero* in *Cornel, Neque me Divitiæ movent, quibus omnes* Africanos *&* Lælios *Multi* Venalitii, *Mercatoréque superârunt: Neque Vestis aut cælatum Aurum & Argentum, quo nostros Veteres Marcellos, Maximósque Multi Euiuchi è Syriâ Ægyptóque viterunt.* Vid. suprà *Æolus* v. 15. Μὴ πλοῦτον αἶπῃς, ὃν γὰ θαυμάζω θεὸν &c. *J. Barnes.* V. 26. Φαίδιμε) Ita dictus unus ex filiis *Niobæ.*

ΑΛΟΠΗ.

Argumentum *Alopæ* Fabulæ.

HÆC Alope, *de quâ Nomen Fabulæ dâtum, fuit* Cercyonis *filia, quæ à* Neptuno *compressa tulit* Hippothoonta *filium; quod cùm Nutricis indicio rescivisset* Cercyon, *in sylvis Puerum exposuit Ferîs devorandum, Matrem in Carcere clausit inediâ necandam. Et hanc Historiam tangit* Aristophan. *Scholiast. ad illud in* Avibus, *fol.* 290. Ὥσπερ φέρτερον ποιχεύοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον, Καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας. Schol. Καὶ τὰς Ἀλόπας) Ἀλόπη Κερκύονος θυγάτηρ· ἧς καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἱππόθοων. *Quin de hâc ipsâ* Alope *Fabulam fecit* Chœrilus *Atheniensis,* ut Pausanias *testatur, fol.* 13. *lin.* 26. Χοιρίλῳ ἢ Ἀθηναίῳ δρᾶμα ποιήσαντι Ἀλόπην &c. *Quare notandus est* Brodæus, *qui apud* Hesychium *in voce* Ἀφέσηλος, *corrigit* ἐν Ἀλήπ. *legendo* Μεναλίππῃ, *& alii æquè malè legendum putant* ἐν Ἀτρέπῃ. Sopingius *rectissimè* Ἀλόπῃ. *Josua Barnes.*

V. 1. Οὐ μὴ σύ γ' ὑμᾶς &c.) Ita in *Alcmæon.* v. 6. Ἐπεὶ τεκούσῃ· ὦδὶν ἐκτίσῃ πολύς. *Josua Barnes.*

Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τὸς τεκόντας ἠδέσω;
Γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.

TU nos parentes reveritus nîl es tuos?
Mulier mulieri ferre suppetias solet.

V. 3. Ὁρῶ &c.) Vidè quæ Nos ad *Medæ.* v. 48. Et *Amonium* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, titulo Γαμεῖ. *Idem.*

Ὁρῶ μ' ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα σόλῳ,
Στείχοντα δρομὸν ἐκ τόχων πεπαυμένον.

At cerno, magna turba ubi revelli Virûm
Scholâ curuli Visa ad hæc properè ruunt.

Τί δῆτα μηχθεῖν δεῖ γυναικείου γάμου
Φρενοῦντας; αἱ γὰρ εὖ πεθαμμέναι πλέον
Σφάλλουσιν οἴκους ἢ κακῶς ἀπημελημένων.

Quò nuptiarum tanta consultatio,
Bene educatæ cum magis fœdent domos,
Leviúsque peccet vita, quæ neglectui est?

Ἐγὼ δ' ὃ μέλλον ἄρχομαι λέγειν,
Ἐκ τῶνδε πρώτου, πατρὶ πείθεσθαι χρεών·
Παῖδας νομίζειν ταυτὸ τοῦτ' εἶναι δίκαιον.

Quod est in hâc re maximum, incipiam loqui.
Primum illud esto: filios patribus suis
Parêre, jus est atque fas certissimum.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.

Argumentum *Andromedæ* Fabulæ.

ANdromeda Cephei *Regis* Æthiopiæ *&* Cassiopææ *filia, quòd Mater cum* Nereidis *formâ contenderat, ex Oraculo poscitur in prædam dari* Ceto *ex* Neptuni *irâ missо. Alligatam illam Scopulo* Perseus, Jovis *&* Danaæ *filius, videt, & amore ejus succensus, ex pacto cum* Cepheo *defendit, liberatque,* Ceto *occisо, illamque in matrimonium sibi capit. Historiam tractat* Apollodorus *Biblioth. l.*2. *c.* 4. §. 3. *&* Ovidius *Metamorph. l.* iv. *Fab.*18,19. &c. Vide etiam *Conon.* Narrat.40. *J. Barnes.*

Ὦ Νὺξ ἱερά,
Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύου-
σ' αἰθέρος ἱερᾶς,
Τοὺς σεμνοτάτους δι' Ὀλύμπου.

O Nox, sacra Nox,
Quàm tu longos
Agitas cursus super astrigerum
Vecta ætherii dorsum templi,
Et per Olympi veneranda loca!

Περσ. Ὦ πρόθεν, εἰ σώσαιμί σ', εἴη μοι χάρις;
Ανδ. Ἄγε σύ μ', ὦ ξέν', εἴ τε δμωΐδ' ἤθελες,
Εἴτ' ἄλοχον.

Pers. Si liberem te, Virgo, nunquid gratiæ est?
And. Adduc tuam, hospes: sive tu famulam jubes,
Sive esse nuptam.

V. 9. Πᾶς ἢ ποιμνίων &c.) Hos Versus citat *Athenæus* l. 11. & *Meurs.* p. 99. & *Macrob.* Saturn. l.5. c. 21. Quem videfis. Vide etiam & *Petr. Victor.* Var. Lection. l.16. c.23. *Latino* metro nos donavimus. *J. Barnes.* V. 15. Ἐκθεῖναι &c.) Extat apud Scholiasten *Aristophanis* in Avibus.

——— πᾶς δὲ ποιμνίων ἔρρει λεώς,
Ὃ μὲν γαλακτοῦ κισσίνου φέρων σκύφου,
Πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλου γάνος.

——Venit magna Pastorum manus,
Hic lacte plenum poculum ligni tulit,
Refrigerans laborum; is at vitium decus.

Ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν·
Τῶν γνησίων γὰρ σώζειν ὄντες ἐνδεεῖς
Νόμῳ νοσοῦσιν· ὃ σε φυλάξασθαι χρεών.

Me non piget parare progeniem notham
Quæ parte nullâ sobole legitimâ minor;
Sed lege premitur: quod cavendum existimo.

Ἐκθεῖναι κήτει φορβάν.

Cibum illam exponere Ceto.

Τὸ

Τὸ Δαιμόνιον ὐχ ὁρᾷς,
Ὅπη μοίρας διεξέρχεται·
Στρέφει δ' ἄλλυς
Ἄλλως εἰς ἀμέραν.

Εὔκλειαν ἔλαβον σὺκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

Οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῷ ἀναγκαίων βροτοῖς·
Ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.

Νεότης μ' ἐπῆρε, κοὐκ ἄνευ τοῦ νοῦ πλέον.

Ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσι βροτῶν,
Ἐλπίδων ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων,
Οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τοῦ ἡδονῆς.

A. Ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν. B. ἐκ τῶν λόγων
Ἐλπὶς τὰ βέλτιστ'. ὡς ἄπιστον ἔστ' Ἔρως,
Κἀν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ.

Τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος,
Γενναῖον λέχος εὑρεῖν.

Ὦ πλῆμμορ, ὡς σοὶ πὰς τύχας ἦν ἀδενεῖς
Ἔδωκ' ὁ δαίμων· μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

Χρυσὸν μάλισα βάλλοι' ἐν δόμοις ἔχειν·
Καὶ δοῦλος ὢν γὰρ, τίμιος πλουτῶν ἀνήρ.
Ἐλεύθερος γὰρ, χρειὸς ὢν, οὐδὲν σθένει.
Χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν ὕνεκ' εὐτυχεῖν.

---------- Χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ·
Ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, σὺκ εὐτυχῶ.

Ἦπου τὸ μέλλον σκοτεῖ καθ' ἡμέραν,
Ὡς τοῦ γε πάσχειν τὸ πρὶν μεῖζον κακόν.

Οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν,
Ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὸ τέλος ἀπολύει.

Τὸ ζῆν ἀφέντος, τὸ κατ' γῆν τιμῶσί σου;
Κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ, Κρέων.

Σιγᾷς; σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.

Ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τόδ' ἀπέκρυψεν
Θεὸς ἐκείνων τῶν ποτὲ λαμπρῶν.
Νέμει βίοτος, νέμει δὲ τύχα,
Καὶ πνεῦμ' ἀνέμων.

Σωάλγησον· ὡς ὁ κάμνων
Δακρύων μεταδὸς ἔχει τινα κουφότητα μόχθων.

Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
Οὐ πώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

Nam quæ fata paret Deus,
Nunc hunc, nunc alium cito
Versans turbine, non valet
Humani vigor ingeni
Ullis viribus assequi.

Non sine Labore multo peperi Gloriam.

Nil quod necesse est ferre, mortali probro est.
Dulcem relinquit memoriam exactus dolor.

Suasit Juventa, vi potens, mente impotens.

Amore quisquis captus est amorlium,
Si forte Amores commodos invenerit,
Desiderabit gaudii nullum genus.

A. Heu durum Amorem patimur.
B. è dictis tibi
Quod optimum sumatur: infidum est Amor,
Animique partem pessimam habitandam eligit.

Pars maxima Divitiarum
Generosâ uxore potiri.

Ah, quàm premente Numine afflictæ tibi
Res sunt, at alti spiritûs oratio!

Ante omnia aurum laribus exoptem meis:
Fortuna dives addit & servis decus:
At libero inopi nulla vis aut gratia est.
Hoc te beatum crede, quòd rem possides.

——— Sum felix opum:
Sed, ut vides, sors sæva me miserum facit.

Quod est futurum, gignit indies metum:
Ità subsequens præsente majus est malum.

Adeo usque felix nullus est mortalium,
Divina quem non proruat tandem manus.

Exanime terrâ quod tuî positum, colunt?
Res vana, nam qui vivit, est felix, Creon.

Tacesne? at hoc interpres haud Mentis bonus.

Fuit hic felix: sed vertit opes
Deus, & clari nominis olim
Fortuna labat: vitâque venti
Diffluit instar.

Junge dolorem: nam qui pariter
Lachrymant, miseros ex parte levant.

Aliena nunquam nam mala irrisi, timens
Nequid mihi olim eveniat ipsi humanitùs.

V. 22. Ἀλλ' ἡδύ τοι &c.) Huc refer illud, *Suavis laborum est præteritorum memoria. Cic.* de fin. bon. & mal. l. 2. §. 32. Sic *Virgil.* Æn. v. 207. *& hæc olim meminisse juvabit.* Huc refer & illud *Lucretii*, l. 2. v. 1. *Suave Mari magno turbantibus æquora Ventis, E terrâ magnum alterius spectare laborem.* Vide in *Dionysii Lambini* Notis ad locum, similes locos *Menandri, Oppiani, Sophoclis, Ciceronis*, cum hoc collatos. Nobis non est iis immorandum. *F. Barnes.* V. 23. Νεότης μ' ἐπῆρε) *Homer.* Δ. v. 589. Οἷά', οἷα νέῳ ἐνὶ θυμῷ ἐέλδεαι τελέεσθαι· Κεφαλῇ τε ποδί τε· λεπτὴ δέ τε μῆτις. *Idem.* V. 34. Χρυσὸν μάλισα) Vide infrà in *Bellerophon*, Χρυσὸ &c. *Idem.* V. 36. Χρεῖος) pro χρήζων. Vide quæ Nos ad *Herc. Fur.* v. 1337. *Idem.*

V. 40. Ἦπου τὸ μέλλον) Huc refer illud *Horatianum*, Carmin. l. 1. Od. ix. *Quid sit futurum cras, fuge quærere.* J. Barnes.

V. 43. Ὡς τὸ τέλος ἀπολύει) Malè in aliquibus, ὡς τὸ πολλὰ ζωτέλες.

V. 53. Τὰς συμφορὰς &c.) *Grotius* in *Stobæi* Florilegio, fol. 466. Hæc ex *Andromachâ* citat, idem tamen aliàs, nempe Floquid metuens pati.

rilegii p. 37. ex *Hippolyto* scribit, & ita vertit, *Suas nec exprobravit infelicibus Clades, & ipse ta*

——— Εἰ δ' ἐγὼ πεφόνωκα κακῶς, — né sis insolens,
Μηδὲν τόδ' αὔχει· κ' σύ τοι πεφύξεαι ἄν. — Ego si miser sum: facile tu fias idem.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Argumentum *Antigonæ* Fabulæ.

ANtigone Oedipi *filia* & Polynicis *ac* Eteoclis *Soror*, Creontis *filio* Hæmoni *desponsata*, *in Terram viva defoditur à* Creonte, *quòd contra illius Edictum fratrem* Polynicen *sepulturæ mandaverat*. Hæmon *ob dolorem sibi manus infert, Patrem execratus. Idem tractat* Argumentum Sophocles *in* Antigone. *Vide* Apollodor. *Bibliothec. l.* 3. *c.* 7. §. 1.

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνὴρ,
Εἶτ' ἐξέφυτ' ἀὐλὸς ἀθλιώτατος βροτῶν.

FElix initiis Oedipus, felix fuit,
Post idem & hominum factus est miserrimus.

Ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεὸς,
Διόνυσε, δυσποῖς τ' ὐδαμῶς ἐπεύκτεὸς ;

Nate ô *Diones*, magnus ô quàm tu Deus,
Lyæe, quem nec ferre mortales queant?

Οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγου,
Καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστιν ἀνθρώπου φύσις.

Sermo est, nec aliud, suada quo templo utitur,
Et ejus ara est ipsa mens mortalium.

Οἰκεῖοι ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
Πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἂν διχοστατῇ πόλις.

Domestica odia civibus nasci solent,
Cum factiones civitatem distrahunt,

Δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

Regi placere plurimis tutissimum.

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.

Dat sapere Regi turba sapientum comes.

Οὔτ' εἰκὸς ἀρχὴν, ὅτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον·
Τύραννον εἶναι μωρία δὲ κ' θέλοι,
Ὅς τῶν ὁμοίων βέλεται κρατεῖν μόνος.

Utinam nec ulla imperia nec leges forent!
Regnare velle maxima imprudentia est.
Nam cur habebit unus imperium in pares?

Ἀνδρὸς δ' ἐρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
Ἀφύλακτος ἡ τήρησις· ἂν γὰρ φαῦλος ᾖ
Τἄλλ', εἰς ἔρωτα παῖς ἀνὴρ σοφώτερος.
Ἦν δ' ἦν σωφρονοῦσα Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν.

Juvenem calentem Veneris indomitâ face
Arcere vigiles non valent custodiæ.
Amor ipse, quamvis rudibus, ingenium facit.
Dulce & salubre, quæ modum novit Venus.

Ἤρων· τὸ μαίνεσθ' ἆρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

Amabam: hominibus maximus furor est, Amor.

Ζεύχθεὶς γάμοισιν, ὑκέτ' ἐς' ἐλεύθερος,
Ἀλλ' ἔν γ' ἔχει τἀρχαῖον· ἐν κακῷ γὰρ ὢν
Ἐσθλῷ, δέδοικε μηδὲν ἐξαμβλύνειν.

Haud liber ultra est, nuptiæ quem vinciunt:
Sed adest bonum illud, à malis quod actibus
Affinitatis abstrahit reverentia.

Ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόσημα, ἡ φύσις δ' ἴση.

Natura par est, nomen invisum notho.

Ἡ γὰρ δύκησις παῖδας ἐοικέναι,
Τὰ πολλὰ φαύλη γίνεται τέκνων πέρι.

Prolem parentum quod ferunt mores sequi,
Falsum revincit sæpe natorum indoles.

Τὸ μωρὸν αὐτὸ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι.
Φιλεῖ γὰρ ὄντως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

Paternus ille morbus insipientia est:
Quippe ex malis plerumque generantur mali.

Ἀνδρὸς φίλου γ' ἄχρυσος ἀμαθίας μέτα
Ἀρετὴ, εἰ μὴ κἀρέλλει ἔχων τύχη.

Opulens amicus, cui deest sapientia,
Virtus nisi adsit, usui nulli est bono.

——— Ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γεγαμηκώς.

——— Ipsas ad incitas sumus Redacti.

Μὴ ἔν γ' ἔσθλε λυποῦ σαυτόν· εἰδὼς πολλάκις

Laxare habenas parce tristitiæ, memor

Ὅτι

V. 3. Ὦ παῖ Διώνης) Huc pertinet illud Scholiastæ *Pindari* ad Pyth. Od. 3. Θυώνη τῇ Σεμέλῃ φησὶ· Διωνυμίαν γὰρ ἐπέσχηκε, οἱ δὲ ἀπὸ αὐτῆς Διόνυσον λέγουσιν· ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ. &c. *Josua Barnes.*

V. 5. Οὐκ ἔστι Πειθοῦς) Ἐξ Ἀντιόπης Εὐριπίδου. *Scholiast. Aristoph.* ad Ranas fol. 183. in fine. *Idem.*

V. 17. Ἦν δ' εὖ σωφρονοῦσα Κύπρις) Moderata *Venus* laudatur. Vid. *Iphigen.* Aul. v. 543. & v. 554. *Idem.*

V. 30. Μὴ ἔν γ' ἔσθλε) Coalescunt μὴ & ἔν in unam Syllabam inter Scansionem; adeò sit Senarius. Sic infrà *Antiope* v. 29. *Idem.*

Ὅτι χ᾽ τὸ λυπῶν, ὕστερον χαρὰν ἄγει.
Καὶ τὸ κακὸν, ἀγαθοῦ γίνεται πρόσπολον.

Sæpe ex dolore gaudium mortalibus
Et ex malorum segete progigni bona.

Ὅστις ὃ φορὰς τὸ πᾶσον εὐλόγως φέρει
Τὸν δαίμον᾽, οὐτ᾽ ἄσον ἐς᾽ ἀνόλβιον.

Quicunque casus atque fortunæ vices
Ratione tolerat, hic minùs multo est miser.

Μεταβαλλομένην δαίμονος, ἀνέχου.
Πλὴν χὠ πορθμὸν, πλὴν χὠ δαίμονα.

Per quas agitat Fortuna vices:
Sine, Dî portent, flictúsque ratem.

Θνητὸς γὰρ ὢν, τὰ θνητῷ πείσεται δόκει.
Θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς, ἄνθρωπος ὤν;

Mortalis id fer omne quod mortalium est:
Homóne poscas cælitûm vitam tibi?

Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος.
Ἔχει· τί γὰρ τόδ᾽ ἔστι μεῖζον ἐν βροτοῖς;
Τίς γὰρ πέτραιον σκόπελον ὑπάζων δορὶ
Ὀδυνᾷσι δώσει; τίς δ᾽ ἀτιμάζων νέκυς,
Εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

Mors Jurgiorum finis est mortalibus:
Nam majus aliud quid potest letho dari?
Molem quis autem saxeam hastâ verberans
Cieat dolorem, mortuósve injuriis
Fruſtrâ lacessens nulla sensuros mala?

V. 34. Οὕτως ἥσσον ἐς᾽ ἀνόλβιος) Variè effertur hoc *Hemistichium*, præter enim hanc Lectionem, alii Codices legunt, ἧσσον ἐστὶν ἄθλιος, alii autem, μᾶλλον ἐστὶν ὄλβιος. Quæ Diversitas facta, quod Authores, qui Poetarum locos citant, hi quidem ipsa Poetæ Verba proferre solent, alii autem satis ducunt, si sensum illius assequuntur. Quævis autem Lectio eodem recidit. *Josua Barnes.*

V. 35. Μεταβαλλομένην δαίμονος, ἀνέχου. Πλεῖ χὠ πορθμὸν, πλεῖ χὠ δαίμονα.) Hæc apud *Stobæum* Florileg. p. 449. ex *Antigonâ* citata videmus; extant verò totidem verbis, & etiam copiosiùs, in *Troad.* v. 101. in Principio *Chori* ad Actum primum. *J. Barnes.* V. 39. Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος.) Huc refer illud *Archilochi*, Οὐ γὰρ ἐοικὸς κερτομεῖν ἐπ᾽ ἀνδράσιν, i.e. *Mortuis convitiari non sinit fas & pium.* De quâ re vide quæ Nos ad *Bacch.* v. 1037. & *Electr.* v. 900. *Idem.* V. 42. Νέκυς.) Contractum pro νέκυας. V. 43. Τίς γὰρ πέτραιον &c.) *Plautinum* illud non absimile, Curcul. 3. 1. *Noli, amabo, verberare lapidem, nè perdas manum.* Gulielm. Peirs *Emman.* Collegii Socius.

ΑΝΤΙΟΠΗ.

Argumentum *Antiopæ* Fabulæ.

ANtiope Nyctei Thebani *filia à* Jove *compressa*, Zethum & Amphionem *peperit, ad* Eleutheras Bœotiæ, *quos expositos Bubulcus educavit.* Zethus *Rei pecuariæ operam dedit*, Amphion *Lyrâ à* Mercurio *donatus, Citharœdicam exercuit. Hi tandem Viri facti* Lycum *avunculum, qui matrem in Vinculis habuerat, obtruncant & Regno* Thebarum *potiuntur.*

Ἐκ πάντὸς ἄν τις ῥᾳδίως διαυδῶν λόγων
Ἀγῶνα θεῖτ᾽ ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

IN utramque partem facile de re quâlibet
Differere, si quis valeat eloquii artibus.

-------Ψυχῆς ὧδε γενναίαν φύσιν
Γυναικομίμῳ θηλυφρόνεις μορφώματι;

——Animi sicne generosi indolem
In morem & habitum fœminarum emasculas?

Οὔτ᾽ ἐν δίκαις βουλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε
Λόγον φρονεῖς; ἢ πιθανόν· ἔστ᾽ ἐν ἀσπίδι
Κύτει ὁμιλήσας ἂν ὀρθώσῃς σεαυτόν·
Οὐ τεῖχος ἂν λάβοις δὴ, ἔστ᾽ ἄλλων ὕπο
Νεανικὸν βέλεμνα βουλύσαιό πω.

Nec quicquam idonei, frater, aut recti in foro,
Dices, bonive consules: sed nec manu,
Clypeo vibrato rem juvabis publicam:
Non alta capias mœnia, aut pro innoxii
Salute calida capere consilia audeas.

-------Ἀλλ᾽ ἐμοὶ πιθοῦ·
Παῦσαι δ᾽ ἀοιδῶν, θεραπμάτων δ᾽ ὑμνῳδίαν
Ἄσκει· τοιαῦτ᾽ ἀείδε, κοὐ δόξεις φρονεῖν,
Σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίων ὑπηστάζων.
Ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ᾽ ἀφεὶς σοφίσματα,
Ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσῃς δόμοις.
Ἀνὴρ γὰρ, ὅστις εὖ βίον κεκτημένος,
Τὰ μὴ κατ᾽ οἶκον ἀμελείᾳ πρᾴσσει,
Μολπαῖσι δ᾽ ἡδεῖς τοῦτ᾽ ἀεὶ θηρεύεται,
Ἄρηος μὲν οἴκοις κοὐ πόλει γενήσεται,
Φίλοισι δ᾽ ἀδεὴς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται,
Ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.

——Audi me igitur, hos Cantus leves
Omitte, res & serias operans cane,
Hoc esto Carmen, sapere si cupias, tuum,
Fodias, aresque; pecora fac pascas tua.
Oblectet alios iste nugarum labor;
Per quas inani tibi sit habitandum domo.
Nam quisquis almâ copiâ florens opum
Domûs regundæ deserit custodiam,
Soloque cantu gaudet & fidium sono
Non Civitati, non Domui prodest suæ,
Non ille Amicis, Ipsa Natura excidit,
Ubi quis subactus dat Voluptati manus.

V. 10. Ἀλλ᾽ ἐμοὶ πιθοῦ &c.) Hæc loquitur *Zethus* ad *Amphionem*. Vide *Thomæ Gatakeri* Adversaria Miscellanea c. 18. fol. 94. & 95. *Josua Barnes.*

V. 20. Ἡ φύσις γὰρ οἴχεται) Alii Codices legunt, ἀλλ᾽ ἄφαντος οἴχεται. *Josua Barnes.*

—ὃν

------- ὃν τύπτωϊ γάρ ——— in hoc enim

Λαμπρός δ' ἕκαστος, κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Se quisque versat, atque in hoc se exercitat,
Νέμων τὸ πλῆσον ἡμέρας τούτῳ μέρος, * *Grotius*, κέκτησο. Huic plus Diei tribuit impendens vigil.
Ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ * βέλτιστος ὤν, Ut ipse semet melior evadat modo.

Καὶ πῶς σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, εἴ τις εὐφυῆ Sapientiæ quid in arte, quæ recta accipit
Λαβοῦσα τέχνη φαῦλ' ἔθηκε χείονα; Ingenia, sed pejora discendo facit?

Φρονῶ δ' ὃ πάσχω, κοὐ τόδ' ὀλίγον κακόν. Intelligo quæ patior, haud leve quod malum est:
Τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινά Aliqua est voluptas abstrahi à sensu mali,
Νοσοῦντα· κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία. Interque damna quæstui ignorantia est.

Δίκα τοι δίκα χρόνιος· Jus serò veniat licet,
Ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦ- Jus est: attamen impio
σ' ἔλαθεν ὅταν ἔχῃ Pœnas, quas decet, irrogans,
Τίν' ἀσεβῆ βροτῶν. Tanquam ex insidiis latet.

Τιμᾷ τοι δίκαια λέγουσι παῖδ' εὖ φρονεῖν· Justitia proles nuncupatur Temporis,
Δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ὀρθὸν ἂν κακός. Quæ delitentes monstrat in nobis malos.

Ὠίκτειρ' ἀκούσας· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσχερῆ Hæc audiens miserere, nam trux calamitas
Βροτοῖς ἅπασι, κἂν δυσαῖος ὢν κυρῇ. Exprimere genitus etiam ab ignotis solet.
------- Ἀνέλεημος ὢν ——— Sine mœroribus
Οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν· Homo natus ævum nullus exegit suum,
Οὐδεὶς ὃ μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχών. Nec finem adusque pertulit res prosperas.

Τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, τὰς σὲ χρὴ σ' ἀσκεῖν, τέκνον· Tria justa, fili, te peræquum est discere:
Θεούς τε τιμᾶν, τούς τε δρέψαντας γονεῖς, Deos vereri, deinde Genitores tuos,
Νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος, οὓς ταῦτα δρῶν, Tum sancta Graiis jura, quod si feceris,
Κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί. Stat pulchra tibi corona rumoris boni.

Τὸ δ' ἀθενὲς μου τὸ σῶμα μαλθακὸν φέρω Tu corpus in me molle & infirmum secus
Κακῶς ἐμέμφθης· οὐ γὰρ εἰ φρονεῖν ἔχω, Non jure culpas: si mihi sapientia
Κρεῖσσον τόδ' ὄζει καρτεροῦ βραχίονος. Concessa, plus hoc quam lacertorum tori.

Ἐγὼ μὲν ἕν ἁδοίμι, κοὐ λέγοιμί τι Cantare promptum, dicere est promptum mihi,
Σοφόν, παρόσσων μηδὲν ὢν πόλις νοσεῖ. Quod juvet, & urbis neutiquam incendat mala.
Ἔνεστι δ' οἰκτος, ἀμαθίᾳ μὲ βιάμενος, Non vilis animi motus est, misereſcere,
Σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν. οὐ γὰρ βάδ' ἀζήμιον Sed mentis altùm providæ noxa imminet,
Γνώμῃ σύνεναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφόν. Cum sapere sese qui putant, sapiunt nimis.

Καὶ μὴν ὅσοι μὲ σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Hi qui saginæ mancipârunt corpora,
Ἀσκοῦσι βίοτον, ἦν σφαλῶσι χρημάτων, Periculosum civitatibus genus
Κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἀνδρ' εὐπισμβίου Pecuniâ fugiente: ventri obnoxios
Ἀκίνδυνον ἦθος γαστρὸς ὄν ταὐτῷ μένειν. Manere iisdem rebus optandum foret.

Εἰ δ' εὐτυχῶν τις, κοὐ βίον κεκτημένος, Quicunque largis opibus & gazâ affluens
Μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται, Monumenta sortis nulla molitur suæ,
Ἐγὼ μὲ ἕ ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, Non hic beatus jure nuncupabitur,
Φύλακα δ' μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα. Custos sed auri fortuitò munere.

Ἀμυσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ Sicco miserias ore despicere est ferum:
Σβέζειν· κακὸν δ' χρημάτων ὄντων ἄλις, Sed turpe & illud, opibus & magnis, mala
Φειδὴ πονηρᾷ μηδὲν εὖ ποιεῖν βροτῶν. Tenacitate, demereri neminem.

Πολλοὶ

V. 22. Ἐν τύπτωϊ γὰρ &c.) Hunc locum *Plato* in *Gorgiâ* profert & ex illo *Agellius* l. 10. c. 22. *Latino* versu Nos donavimus. *Josua Barnes.*

V. 29. Τὸ μὴ εἰδέναι) Egregiè in hunc sensum *Arrianum* Epictetorum lib. 4. c. 7. differentem audies, τί ποιεῖ φοβερὸν &c. Quòd autem μὴ & εἰ coalescant in μὴ εἰδέναι, vide suprà ad *Antigone* v. 30.

V. 31. Δίκα τοι Δίκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως &c.) *Horatius* similitèr canit, *Rarò antecedentem scelestum Deseruit pede Pœna claudo.*

V. 37. Οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσχερῆ Βροτοῖς ἅπασι, κἂν δυσαῖος ὢν κυρῇ) Simile illud *Electr.* v. 290. --αἴδησις γὰρ ἔν Κακοῖς σθένει δυσαίων πημάτων δάκνει βροτούς. Sin autem Ὠίκτειρ' legimus, est pro ᾤκτειρε & exponi debet, *Misertus sum*; sin *Miserere* retinendum, Οἴκτειρε' legendum pro οἴκτειρε. *Josua Barnes.*

V. 51. Ἔνεστι δ' οἶκτος &c.) Contra prorsus quàm *Stoici*, qui statuunt ἔλεον εἶναι πάθος, καὶ συστέλλειν ἄλογον· & πεῖσαι σοφὸν ἐλεήμονας μὴ εἶναι. quorum dogma *Seneca* optimè explicat, de *Clement.* l. 2. c. 4, 5. Non incelebre, aut inscitum, *Phocionis* illud apud *Stobæ.* Tit. 1. Οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμὸν, ὅτε ὁ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρετέον τὸν ἔλεον. *Nec è templo, aram;* (ad quam miseris & vexatis receptus sit;) *nec ex vitâ humanâ tollendam misericordiam. Gulielmus Peirs Emman.* Coll. Socius.

Πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν,
Γνώμῃ φερόυντες, ὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
Ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

Κόσμος δὲ σιγῆς σέφανος ἀνδρὸς ὐ κακοῦ.
Τὸ δ' ἐκλαλοῦν, ὅθ' ἡδονῆς μὲ ἄπτεται,
Κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀδενὲς δὲ τῇ πόλει.
Ὁ δ' ἥσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος,
Πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
Αἰνεῖτ'. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
Τολμῶντα λίαν, οὔτε πρόσταιν ἄθονος.

Γνώμῃ γὰρ ἀνδρὸς, εὖ μὲ οἰκοῦσ') πόλις,
Εὖ δ' οἴκος· εἷς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μόνα.
Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
Νικᾷ· σοὶ δ' ὄχλος δ' ἀμαθία, πλέον κακόν.

Ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ, μὴ πράσσων πλέον,
Μωρὸς, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπεκύμηνα.

---- Τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν;

Οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
Γνώμας διώκειν, ὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

Φεῦ, φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἅπασι ταὐτὸν γένος,
Πρὸς τοῦ ἐλαύνω μοῖραν ὧδε θεός.

Κόρος δὲ πάντων, οὐ γὰρ ὀκ καλλιόνων
Λέκτροις ὲν αἰσχροῖς εἶδον ὀκπεπλησμένους.
Δαιτὸς δὲ πλησθείς τις, ἄσμενος πάλιν
Φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥδη στόμα.

Κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κλαύσεται χρεών.

----- Πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
Ἐσθλῶν αὐτ' ἀνδρῶν εὐγενῆ σπείρειν τέκνα·
Οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς.

Εἰ νῦς ἔνεστιν. εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ καλῆς
Γυναικὸς, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;

Οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον, αἰδεῖσθαι δὲ χρὴ,
Γύναι, τὸ λίαν, οὐ φυλάσσεσθαι φθόνον.

Φεῦ φεῦ. βροτείαι πημάτων ὅσαι τύχαι,
Ὅσαι τε μορφαὶ, πέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἄν.

Πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά.

Ἔχει λόγον τοῦτο τῆς πολλῶν βροτῆς.
Δεῖ τὸν μὲ εἰ δυσχεῖς, τὸν δ' εὐτυχεῖς.

Βροτοῖσιν εὐκραὴς ὐ γλυκὺς αἰὼν ἀνδρός.

Τοῖς δὲ θνητῶν τῶν παλαιπόρων βίος·
Οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ἔστι δυσχερῆ·

Commune multis malum hoc mortalibus,
Ut mente sapiant, obsequantur nec tamen
Animo, cupitis gaudiis obnoxio.

Silentium corona cordati viri est:
Caret cupito gaudio loquacitas,
Suspecta amicis, civitatibus gravis.
Amans quietis animus & amicis bonus
Et civitati. Qui volet, famam sibi
Quærat periclis: ego nec audaces nimis
Nautas nec urbis præsides laudaverim.

Sapiente cura civitas feliciter
Domúsque regitur: eadem & ad bellum valet.
Sententia una vincit innumeras manus:
Multi imperiti plena res discriminis.

Vitam otiosam qui potest traducere,
Negotium si quærit, haud rectè sapit.

——Cernis servitus quid sit mali?

Tractare servum studia liberalia
Minimè decorum est, otióve insuescere.

Eheu ut omne ubique servorum genus
In sequiora cuncta transcripsit Deus!

Rerum satietas omnium est. Turpes toros
Vidi sequentem, pulchra cui conjunx domi:
Et plenus epulis aliquis è vili cibo,
Novitate commendante, cepit, gandia.

Affinitates, qui sapit, quæret pares.

—— Moneo nunc omnes semel
Ut ex honesto genere progeniem serant,
Non illa quippe semper infelix erit.

Si bene animata est, perplacet. sin, quo mihi
Formosa vultum, pectore infestabili?

Ego censor haud sum, mulier: at rectum interim est,
Vitare nimia, nec dare invidiæ locum.

Eheu malorum quot vices mortalibus
Formæque; nemo nunc parit terminum.

Permulta hominibus, hospites, veniunt mala.

Vera illa vulgi dictio: illum prospere
Agere necesse est; rursus hunc improspere.

Hominibus haud fit gratiosum ingens caput.

Plena est laborum vita data Mortalibus:
Non semper est infesta, non semper favens

V. 75. Γνώμη γὺ &c.) *Apostolius* Centur. 6. §. 38. hæc citat. *Agatho*, γνώμη γὺ χρεῶν ὄζιν, ἢ ῥώμη χερῶν. Vide hujus loci Parodias aliquot *Tho. Gatakeri* Adversaria Miscell. c. 10. fol. 95.

V. 79. Ὅστις γὺ πράσσει &c.) Consilium *M. Antonin.* Imp. l. 3. μητὲ πολυῤῥήμων, μητὲ πολυπράγμων ἦσο. Non ab re *Ennius* in *Iphigenia* apud *Agellium* lib. 19. c. 10. *Otio qui nescit uti, plus negotii habet*, &c.

V. 86. Κόρος γὺ πάντων &c.) *Greg. Naz.* de Pace Orat. 3. Τερφῆς γὺ ἅπαν γὺ ἡδονῆς χάριν ὄζι, γὺ φῆμι αἰσχύνην, ὡς λέγουσι· γὺ πλησμονὴ πάντων, ἢ μόνον ἀηδίας, ἀλλ' ἤδη γὺ φῆμι ἤδιστον· γὺ πάντα εἰς ἄλληλα πεφυκότα τὰ γὺ φευκτὰ πάντα. *Hom.* Il. γ. v. 641. Πάντων μὲν κύδος ὄζι, γὺ ὅτ' ἂν γυνὲ γὺ φιλόπαις, μολπῆς τε γλυκερῆς, γὺ ἀμύμονος ὁρμαθοῖο. V. 90. Κῆδος καθ' αὑτὸν &c.) Huc refer illud, --φίλῳ χρὴ σαυτὸν ἶσα. Vide *Erasmi* Adag. Æqualem uxorem ducere. Item *Diogen. Laert.* in Vitâ *Pittaci*, item *Callimach.* Epigr. 1. Ἐσθλῶν ἀπέρεισης τις ἀνήρετο Πιτθακὸν ὕτως &c.

V. 103. Βροτοῖσιν εὐκραὴς &c.) Ad illud *Photii* in Lexico MS. Εὔκραις, εὔκρατος, ἐυζυξ βροτοῖσιν· Εὐκραὴς ὐ γλυκὺς αἰὼν ἀνδρός· ἐν Ἀντιόπῃ· Legit Vir Doctus *Rich. Bentley*, Εὔκραις, εὔκρατος· Εὐρεπ. ἐν Ἀντιόπῃ, Βροτοῖσιν &c. Hinc corrige *Hesychium*, Εὔκραξ, ἐυκράθως, εὔκρατος. Lege εὔκραις pro ἐυκράξ. *J. Barnes.*

Εὐδαίμο-

Εὐδαιμονεῖ τε, καὐθις οὐκ εὐδαιμονεῖ.
Τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες,
Οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι;
* Εὐδυδήμονα.

Fortuna: nunc res læta, nunc improspera.
Quando ergo noſtra tam vaga eſt felicitas,
Quin abſque curis diſcimus vitâ frui?
Ex fæce vulgi.

V. 106. Τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ &c.) Aliàs hunc locum vèrti vidimus, viz. *Conſiderantes fluxa quàm res ſint opes, Quin agimus ævum dulce ſine mœroribus.* * Εὐδυδήμονα) Ἁπλῶν δημότιον, Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ. *Heſych.*

ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

Argumentum *Archelai* Fabulæ.

DE Archelao *Rege* Macedoniæ, *memorabili* Euripidis *Amico, diximus ſatis in* Euripidis *vitâ*; & *quòd cùm Idem* Archelaus *rogaret* Euripidem, *ut* Drama *de Illo ſcriberet, pius Poeta Omen malum deprecans, dixit, ſe Deos precari, ut nihil* Tragicum *illi contingeret, nedum* Tragœdiæ *materiam concederet unquam. Sed credibile eſt, poſteà Regiis votis obſecundâſſe Poetam & Fabulam hanc illius nomine honeſtâſſe, vivo adhuc & florente Rege; in quâ de* Macedonum *Regum Virtute multa viſus eſt complexum ceciniſſe, (Nam & * Libanius *vocat* Δρᾶμα Μακεδονικόν) *præcipuè autem Monitus quoſdam ſalubres ubique ſparſos dediſſe, Regem hilarandi & inſtruendi paritèr causâ; quod ex Fragmentis colligi poteſt; prætereà nihil: Ipſi enim* Euripidi *Rex ille aliquandiù ſuperſtes erat.*

* *Liban.* in Apolog. *Demoſth.* Ἔχω λόγον ἐπιδεῖξαι αὐτῶν ἐμαυτῷ· Δρᾶμα Ἀττικόν· Δρᾶμα Μακεδονικόν, οὐκ Ἀρχέλαον Εὐριπίδου, ἀλλὰ Φίλιππον Δημοσθένους. *J. Barnes.*

Δ ἈναΘ. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ
Νείλου λιπὼν καλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
Ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληρῶται ῥοαὶς
ΑἰθιόπιδΘ. γῆς, ἡνίκ' ἂν ταχὴ χιὼν,
Τέθριππ' ὀχοῦνΘ. ἡλίου δι' αἰθέρα,
Ἑλθὼν ἐς ἌργΘ. ᾤκισ' Ἰναχίου πόλιν,
Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα.

Quinque ille deciès virginum Danaus Pater,
Nili relinquens optimam in terris aquam,
Qui diſcolore de ſolo Æthiopum ſua
Auget fluenta, cùm liquefecit nives
Titan Quadrigis æthera incendens citis,
Ut venit Argos, condit Inachias domos:
Et queis Pelaſgûm nomen hucuſque hæſerat,
Danaos vocari Græciæ morem facit.

A. Πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
B. Τὸ ῥᾴδιον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.

A. Perſæpe, fili, Dii ſolent nos fallere.
B. Facile eſt, quod urges, nempe cauſari Deos.

Οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεᾶς πένης,
Μή μ' ἄφρονα κρίνῃς, ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.

Donare pauper diviti minimè volo,
Nè mentis expers credar, aut dans poſcere:

Τὰ γὰρ σὺν ὀρθῶς πραστόμῳ, ὀρθῶς
Τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε.

Malè ſi quicquam facimus, pœnæ
Meritò facientibus adſunt.

Ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δουλείαν ποτὲ
Ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς, πρὸν σοὶ καὶ δανεῖν ἐλεύθερος.

Una res eſt, quam monebo, ſervitutem nè tibi
Vivus accerſas, perire dum licebit libero.

Ὁδ' ἡδὺς αἰὼν, ἡ κακὴ τ' ἀναιδεία,
Οὔτ' οἶκον, οὔτε πόλιν ἂν ὀρθώσειεν εὖ.

At Vita mollis & pavens Ignavia
Non civitatem, non domum rectè regunt.

Ὀργῇ ὃ φαύλῃ πολλ' ἕπεσθ' ἁμαρτήματα.

Flagitia ſecum multa ſert Ira impotens.

Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί·
Οὐδεὶς γὰρ ὧν ῥᾳθυμοῦ κυκλεῖ ἀνήρ.
Ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὸ εὐδοξεῖν.

Audere ſemper fortitèr juvenes decet:
Nam gloriæ exſors ſemper eſt Ignavia:
Celebritatem ſanguis & ſudor ferunt.

Ἁπλοῦς ὁ μῦθοΘ· μὴ λάλει· τὸ γὰρ λέγειν
Εὖ, ἔστι δεινόν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

Breviter moneri vis? tace: grande eſt malum,
Suâ nocere ſibimet eloquentiâ.

Τυραννὶς ἥτις) θεῶν βίοΘ. νομίζεται.
Τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

Regnum tenenti deſit ad vitam Deûm
Immunitate mortis exceptâ nihil.

---Ὀλίγον

V. 4. Ἡνίκ' ἂν ταχὴ χιὼν) De hâc re vide ad *Helen.* v. 3. Et Sr *Peter Wyche's* **Diſcourſe of the River** *Nile.* Denique Domini *Johan. Marſhami* Chronicum Ægyptiacum Canonem, Secul. V. *Nilus. Joſ. Barnes.*

V. 9. Σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί) Huc refer & illud *Euripideum*, Πολλάκις μορφὰς οἱ θεοὶ σοφισμάτων Σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες. Vid. *Thom. Gataker.* c. 10. fol. 91.

V. 11. Οὐ βούλομαι) Vid. *Tho. Gatakeri* Adverſ. Miſcell. c. 10. fol. 91. Item *Cæl. Rhodig.* in Præfatione. Quin & *Plutarch.* Περὶ τοῦ Εἰ τὸ ἐν Δελφοῖς. *Joſua Barnes.*

------- Ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ,
Κρῆττον στρατηγῷ μυρίῳ στεφηβόλῳ·
Ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

Ἔχοι δὲ καὶ τῦτ' ἀκὶ μικρὸν εὐκλυὴς
Ἀνὴρ, στρατηῶν, εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

------- Ἐμὲ δ' ἄρ' ὑ
Μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεὴς;
Τίς πῶς μεγίστων ἄλλος ὢν ὠρέξατο;

Νεανίας τε καὶ πένης, σοφός θ' ἅμα,
Ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.

Κρῆσσον γὰρ ἔτι δοῦλον, ἔτ' ἐλεύθερον
Τρέφειν ἐν οἴκοις, κ' ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.

Ἕσσσι δέλλω ἔσσω· οἱ γὰρ πόνοι
Τοῖς κρείσσοσιν φιλῆσι δουλεύειν βροτῶν.

Παῖδὸς δ' ἀνάγκη πατρὶ πείθεσθαι λόγῳ.

Ἡμῶν τί δῆτα συλλάνεις χρείαν ἔχων;
Πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γενεῦ.

------- Πένης γὰρ οὐκ ἀκῆν' ἀπώλεσεν
Τὸ τῦ πατρὸς γενναῖον. -----
Ἐν τοῖς πένοις γὰρ ἡ ἀρετὴ πῶς συγενῶν
Ἐνέλαβε· κρείσσων τ' ὄβι πλυσίυ γάμυ.

Τίς δ' οὐκ ἂν εἴη χρησὸς, ὄλβιος γενεῦ;

------- [Στρατιώτην σὸν]
Μὴ πλέσιον ἔῃς· ἀνδρὸς γὰρ ὢν,
Ταπεινὸς ἔσῃ. κεῖνο δ' ἰχύει μέγα;
Πλῦτος· λαβών τε τῦτον, εὐγενὴς ἀνήρ.

A. Πλυτεῖς; ὁ πλῦτος δ'' Ἀμαθία δηλόν θ' ἅμα.
B. Πενία διδάσκ δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.

Οὐ γὰρ ὑφθεῖν κώμας ἄκραν
Δυνάμεθ'· ἔπι γὰρ θάλλει πενία,
Κακὸν ἔριστον, φθίνῃ δ' ὄλεθος.

Οὐκ ἔστι Πενίας ἱερὸν αἰχίσης θεῦ.
Μισῶ γὰρ ὄντως, οἵ τινες φρονῦσι μὴ,
Φρονῦσι δ' ὐδενὸς ἧ τε χρημάτων ὕστ.

Ἔπαυσ' ὀδυρὺς λυμεῶνας Ἀρχέλας.

Πάλαι σκοπῦμαι τὰς τύχας τὰς πῶς βροτῶν,
Ὡς εὖ μεταλλάσσυσιν· ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ,
Εἰς ὀρθὸν ἔστι· κ' ᾧ πεσὼν εὐτυχῶν, πίνει.

Ἔστι καὶ ᾧδέ δάκρυσι κέιμηλον
Ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν ἄνδρα φίλον
Σπαράχῃ τις ὃν οἰκτῳ.

—— Modica sed fortis manus,
Multò Imperanti melior immenso agmine:
Paucique præstant pluribus Boni malis.

Pulchrum ac decorum, nobili inprimis viro,
Bene Marte gesto consequi famam duces.

——— Me laborem sumere
An est iniquum? Quem pigrum Fama accipit?
Quis concupivit magna inerti pectore?

Ætate juvenis qui sit, in re paupere,
Si sapiat omnino, maximum miraculum est.

Non alere servum, sed nec ingenuum, domi,
Homini modesto præstat, & tutissimum est.

Vitam dedi ut famula esset: æquum scilicet
Ut sequiora serviant potioribus.

Natos necesse est patris imperium sequi.

Effare nostri siquid auxilii indiges:
Nam signa præbes genere prognati bono.

—— Nec illi spiritus celsos patris
Rapuit calamitas.

Virtus Parentum sequitur hæredes suos:
Virtus maximâ magis dote valet.

Quis non bonum se præstet in re prosperâ?

——— [Militem verò tuum]
Reddas caveto divitem. Morem gerit
Melius Egestas. Spiritus faciunt Opes:
Quas qui est adeptus, nobilem se existimat.

A. Es dives? Opibus mixta timet Insitia.
B. Peccare Inopia sæpe nolentes docet.

Nondum nobis vada vasta datur
Superare: manet fera Paupertas,
Immite malum. Sors læta fugit.

Inopia templum non habet, turpis Dea.
Nam valdè ego illos sperno, qui sapiunt quidem,
Sed sola sapiunt ad lucra, ulteriùs nihil.

Rex Archelaus Furibus terror bonus.

Pridem ipsè mecum spectò res mortalium,
Quàm sit caduca & fluxa: prostratus solo
Surgit: beatus alter eversus cadit.

Est & lachrymis mixta voluptas
Cum quis amici casus animo
Miserante genuit.

V. 30. Ἔχοι) Scribitur & φέροι. Est & alia Versio hujus Distichi, Pars magna belli est inclytis Majoribus Satus Imperator, Fama quem celebrat bona. Tertium Versum ego addidi; quià Grotius minùs hic felix est visus; is enim ita vertebat, *Imbelle vulgus anteeunt Pauci & Boni.* Josua Barnes.

V. 48. Στρατιώτην σὸν μὴ πλέσιον ἔῃς &c.) Ex Conjecturâ ego supplevi hæc verba, στρατιώτην δὲ σὸν, ideóque more nostro intra Cancellos inclusi; quæ, vel qualia, certè Sensus postulare videtur. Atque ità hic locus optimè ex illo *Herodoti* lucem feret, l. 1. c. 89. Ubi *Persæ* Milites *Cyri* urbem *Crœsi* diripiebant, Κροῖσος δ' ἀμείβετο· Οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν, οὔτε χρήματα, τὰ μὰ (ἐξαπωνῦμαι γὰρ ὑμῖν) διαρπάζετε, οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ μᾶλλον τῶν τῦτων μέτα· ἀλλὰ φέρυσί τε καὶ ἄγυσι τὰ σά. & paulo post, Πέρσαι φύσιν ἐόντες ὐβρισταὶ, εἰσὶ ἀχρήματοι. ὧν ὃν οὗτοι κρατέωσι διαρπάσαντες καὶ καταχέωσι χρήματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἐπιδόξα γίνεσθαι· ὃς ἂν αὐτέων πλέῖστα καταχῇ, τῦτον περισκέπτεσθαί τοι ἐπαναστάντα &c. *Jos. Barnes.*

V. 60. Ἔπαυσ' ὀδυρὺς λυμεῶνας Ἀρχέλας) Hoc Fragmentum inter alios memorat *Pindari* Scholiastes ad *Pythionic.* Od. 2. Ἀρχέλας autem pro Ἀρχέλαος, ut Μενέλας pro Μενέλαος, Vid. ad *Hes.* v. 257. Ultimam autem vocem ex conjecturâ addidi; videtur enim Poeta Regem *Archelaum* laudare, ut toto hoc in Opere, sic in hoc loco præcipuè, quòd Furibus & Latronibus erat infestus. *Josua Barnes.*

Σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
Θηρᾶν· ὁρᾷς γὰρ σὸν πατέρα τιμώμενον.
Οὐκ ἔστιν, ὅστις ἡδέως ζητῶν βίᾳ
Εὔκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.
Τὸς γὰρ σθένοντας, καί τι περᾴτέρους πλέον
Τιμῶμεν, ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

Hoc es monendus, Nate, Fortunam Labor
Venatur: Hinc eſt, quòd coli Patrem vides.
Nemo otioſam mollitèr vitam trahens
Famam paravit, quæ datur ſudoribus.
Qui plus laborant, quique præſtant cæteris,
Hos Civitas veneratur, ac dicit Viros.

ΑΤΡΕΥΣ.

Argumentum *Atrei* Fabulæ.

ATreus & Thyeſtes *filii erant* Pelopis & Hippodamiæ; *quùm verò* Atreus *Sceptro potiretur, ex Aurei Agni fato, quem poſſederat,* Thyeſtes *corruptâ per Adulterium* Aëropâ *fratris uxore, Aureum illi agnum ſurripuit, Regno inhians: At fratris iram metuens ſolum vertebat.* Atreus *illum fictâ reconciliatione revocatum convivio excipit, filiorum cæſorum Carnibus appoſitis. Ad quod ſcelus Sol fertur ex horrore retroceſſiſſe. Vide Hiſtoriam ad* Oreſt. *v.* 1001. *&* Electr. *v.* 720. *&c. Item* Hygin. *Fab.* lxxxviii. *Joſua Barnes.*

V. 1. Τὸ γὰρ πεῤῥωτὸν ἀελίου &c.) Iam Fabulam *Atrei* nomine dictum citat, at Fabulam de *Atreo* ab *Euripide* ait memoratam & hæc Verba profert, quæ invenies, non in *Atreo* Fabulâ, cùm nullum *Euripidis* Drama eo nomine ſit dictum, ſed in *Oreſt.* v. 1001. ---ὅθεν ἔκεις τὸ πεῤῥωτὸν Ἀελίου μετέβαλεν ἅρμα, τὰν πρὸς ἑσπέραν κέλευθον πρεσβεύσασ' ἀρανῆ· Μονόπωλον εἰς ἀῶ, ἐπταπόρου τε Δεσμήματα Πλειάδων, εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει. Quæ quidem pluribus citavimus, quia multos Doctos Viros, quod ſæpe queſti ſumus, hoc errore video deceptos; ut cùm Veteribus videant aliquos *Euripidis* Verſus ſub Perſonâ aliquâ citatos, putent illicò Fabulas illarum Perſonarum nomine dictas, cùm iſtæ tantùm Perſonæ ita loquentes inducantur in aliis Fabulis: ut hìc probamus & mox ſub titulo *Capanei* probaturi ſumus. *Joſua Barnes.* V. 4. Μονόπωλον εἰς ἀῶ) *Auroræ* equus *Pegaſus*; de qua re vide quæ Nos ad *Troad.* v. 855.

Τὸ γὰρ πεῤῥωτὸν ἀελίου
Μετέβαλεν ἅρμα τὰν πρὸς ἑσπέραν,
Καὶ κέλευθον ἀρανῆ πρεσπαρμόσας
Μονόπωλον ἐς ἀῶ,
Ἐπταπόρου τε δέρμημα
Πλειάδ' Θ. εἰς ὁδὸν,
Ἀλλὰ Ζεὺς μεταβάλλει.

ALatumque Phœbus
Currum occiduis egit ab undis
Et mutato tramite cœli
Ad partes ſe vertit Eoas,
Et ſeptenæ ad Pleiados ora.
Aliàque coegerat illum
Jupiter ire viâ.

ΑΥΓΗ.

Argumentum *Augæ* Fabulæ.

* Vide *Hyginum* Fab. XCIX. De *Auge.*

HÆC *Fabula eſt quoad Oeconomiam* Danaæ *ſimilis*: Auge* *enim cùm ab* Hercule *compreſſa eſſet* Telephum *peperit, quem unâ cum Matre Pater* Aleas, *in Ciſtâ incluſum Mari commiſit. Sed* Minervæ *Providentiâ Ciſtâ ad Oſtium* Caici *depulsâ, Rex* Myſiæ & Ciliciæ Teuthras *Matrem* Augen, *Uxorem duxit, Filium* Telephum, *ut ſuum educavit. Quod Argumentum ex* Euripide *ipſo, quando adhuc hæc Fabula erat integra, collegit nobis* Strabo *Geograph. l.* 13. *fol.* 615. J.Barnes.

Κρατίστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφημένα.

HÆC temerè abire ſinere ſic, rectiſſimum eſt.

------ Σκῦλα μὲ βεβοφθόρα
Χαίρεις ὁρῶσα, κἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια.
Κ' ἐμαρά σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ τέκον,
Δεινόν τόδ' ἦν.

——Lacera mortuorum corpora
Spolia & cruenta dulce ſpectare eſt tibi:
Nullum hìc piaculum eſt; at ego ſi peperi, nefas
Tibi videtur.

Νῷ δ' οἶν Θ. ὀξέπεσέ μ'· ὁμολογῶ δέ σοι,
Ἀδικεῖν· τὸ δ' ἀδίκημ' ἐλύετ' ὐχ ἑκόσιον.

Vino coactus nempe feci injuriam:
Fateor: ſed illud crimen haud ſpontis meæ eſt.

Τὸ γὰρ ὀπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.

Lenit miſerias æquitas mentis probæ.

Οὐ τῶν κακόργων οἰκτίρω, ἀλλὰ τὸ δίκης.

Miſerari oportet jura, non homines malos.

Κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες, οἳ τυραννίδι

Pereat profectò quiſquis aut regnum appetit

V. 6. Ὁμολογῶ δέ σοι) Subaudi ἐμὲ, quod ex præcedenti clauſulâ continuandum; ut ſit ὁμολογῶ δέ σοι ἀδικεῖν με· Malè itaque Omnia priora Exemplaria legebant σὲ pro σοὶ, quod nec ipſum *Grotium* vidiſſe, miror. *Joſua Barnes.*

Χαίρουσιν

Χαίρουσιν ὀλίγων τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ.
Τὐλεύθερον γὰρ ὄνομα πᾶσι ἄξιον·
Κἂν μικρ' ἔχῃ τις, μεγαλ' ἔχειν νομίζεται.

Aut civitatem tradit in paucas manus.
At dulce nomen alma libertas mihi:
Nam quisque minimum quod habet, hoc magni facit.

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν,
Καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
Ἢ σκηπτός ἐστιν, ἢ καλῶν ἄπειρος ὤν,
Οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

Qui non Amoris numen admirabile
Supraque cunctos cælites positum putat,
Aut stupidus ille aut orbus experientiâ,
Ignorat, homini maximus quis sit Deus.

Γυναῖκες ἐσμέν· τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα·
Τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θεράσαι ὑπερβάλοιτό τις.

Sumus mulieres; sæpe nos vincit pavor:
Est, quando superet nemo nos audaciâ.

Τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν;

Quem non tuentem lusus infantùm juvat?

Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
Ἡ τῦραυτική, ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
Ἔσφηλε, κοὐδεὶς ὄλβῳ τέλειος εὐδαιμονεῖ.

Fortuna nobis non negat solis fidem:
Omnes levis fefellit aut serò aut citò:
Felicitatem nemo perpetuam tulit.

V. 23. Κοὐδεὶς δὲ τέλειος εὐδαιμονεῖ) Vide ad *Andromach.* v. 100.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ Πρόσωπον, ἢ πρῶτον.

Argumentum *Autolyci* Fabulæ.

HIC Autolycus, Anticlææ *Matris* Ulyssis *Pater*, *erat filius* Mercurii *à quo Artem doctus est furandi. Citatur passim & alia Fabula sub Nomine* Autolyci *Satyrici; quam eandem cum hâc facit* Casaubonus *in Animadvers. ad* Athenæum *l.* 10. *c.* 2. *Erat & notabilis Pancratiasta nomine* Autolycus, *cujus Statuam in Prytanæo* Athenienſi *positam se vidisse ait* Pausanias.

Κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
Οὐδὲν κακίον ἔστιν ἀθλητῆς γένος·
Οἵ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ,
Οὔτ' ἂν δύναιντο. πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
Γνάθῳ τε δοὺλος, νηδύϊ θ' ὑπηνεμίῳ,
Κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπεκρυφὼ πάσας;
Οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυμπρεπεῖν τύχαις
Οἷοί τ'. ἔστι γὰρ ὧν ἐνθαδέντες καλὰ
Σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς ταμήχανα.
Λαμπροὶ δ' ὅταν μὲν ἡβῇ τις πόλεως ἀγάλματα
Φοιτῶσ'· ὅταν δὲ πρεσβέσῃ γῆρας πικρόν,
Τρίβωνες ὀκλεῖ πόντες οἴχονται κρόκας.
Ἐμεμψάμην δ' ἔγωγε τὸν Ἑλλώων νόμον,
Οἵ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
Τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονάς, δαπτὸς χάριν.
Τί γὰρ παλαίσας εὖ, τὸ δ' ὠκύπους ἀνὴρ,
Ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθον παίσας καλῶς,
Πόλει πανωφελὲς σέφανον ἤρκεσεν λαβών;
Πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
Δίσκους ἔχοντες, ἢ δι' ἀσπίδων ποδὶ
Θέοντες ὀκβαλοῦσι πολεμίους πάσας;
Οὐδεὶς σοφὸν τοῦτο μωραίνει πέλας
Στάς· ἄνδρας ἓν ἐχρῆν σοφούς τε καὶ γαθοὺς
Φύλλοις στέφειν, ὅστις ἡγεῖται πόλει
Καλλίστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,

CUM multa mala sint Græciæ, nulla est tamen
Gens pejor, his qui ludicras pugnas cient.
Primum quod est, vitam agere nec discunt benè,
Nec utique possunt. Quomodo vir serviens
Malis, & ipse ventris appendix sui,
Opes lucretur, undè sit Patriæ utilis?
Nec pauper ævum ferre, nec se casibus
Aptare nôrunt, moribus sueti malis:
Sed res in inopes cùm gravi sensu cadunt.
Pulchri, juventa dum viret, spectaculum
Sunt Urbis: at cùm venerit senii dies,
Restant, velut lacerna, cui villus perît.
Ad hoc nec illum Græciæ morem probo,
Cœtus in horum quòd celebrant gratiam,
Quorum usus haud est ullus, illecti dape.
Qui namque luctâ pollet, aut celeri pede,
Discúmve rectè tollit, aut os verberat,
Quid patriam ob hanc rem si coronetur juvat?
An forte, cùm res prælii est, discum manus
Tenebit, aut per scuta cursantes pede
Infesta pellent fine de patrio agmina?
Nemo ista inepta cogitat, ferrum propè
Cum stat: sed alios fronde sapientes, probos
Ornare decuit, Publicum siquis bonum
Curat modesti juris ac recti tenax:

V. 1. Κακῶν γὰρ ὄντων &c.) Vid. *Athenæi* Deipnosoph. l. 10. c. 2. Ubi hæc Carmina conferuntur cum totidem Elegiacis *Xenophanis.*

Ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσῃ κακὰ,
Μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσις· τοιαῦτα γὰρ
Πόλει τε πάσῃ, πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά.

Mala facta verbis siquis avertens suis
Dissidia pugnásque arcet: hæc etenim urbibus
Claros honores Græciæque omni ferunt.

V. 30. Τὰς λαφυγαγωγὰς) Hesychius λαφυγὰς, ἀνθρακων φορμός. *Alexis* apud *Pollucem* l. x. c. 24. ubi & hoc Fragmentum, Ἀειτογείτνα τὸν ῥήτορ' εἶδον λάθρον ἀμφισμῶδον ἅμ' ἀνθρακιῶν. V. 31. Σχοινίας &c.) *Pollux* l. x. c. 46. Ultima autem in φλοῖνας corripitur præter morem, ut in Ἕως ἠελίοιο, *Hesiod.* Et Ἀμνία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐσείσῃ, *Theocr.*

------τὰς ὄνους
Τὰς λαφυγαγωγὰς. --------
--------Σχοινίας
Ἵππουσι γὰρ φλοῖνας ἡνίας πλέκει.

——— Asinos cinereis sportulis graves.
——— junceas
Equis habenas corticosas nam plicat.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ.

Argumentum *Bellerophontis* Fabulæ.

BEllerophon *erat Juvenis optimæ Indolis, Pulcher, Castus & Fortis, quem* Sthenobœa Prœti *Regis Uxor deperibat, ut in Fabulâ illius Nominis plenius ostendemus; hunc ferunt posteà Bellicâ gloriâ elatum,* Pegaso *vectum in cœlos ausum esse volare, ut Deorum Secreta inquireret, sed à* Jove *irato deturbatum miserè mente captum & à* Pegaso *demùm in terram rejectum, ubi Melancholcâ oppressus errabat in Campis* Aleis. Euripides *illum jam Senem Auri cupiditate miserè victum ait & Avaritiæ dirum ponit exemplum. De quâ re vide* Senecam *in Epistolâ Centesimâ & quintâ suprà decimam, & quid Nos infrà ad v.* 63. *Item* Cælium Rhodiginum *l.* 13. *c.* 9. Eustathium *fol.* 632. & 633. Apollodori *Bibliothec. l.* 2. *c.* 3. &c. *Josua Barnes.*

V. 1. Ἥκω &c.) Extant *Strabon.* l. 8. Nos *Latinis* numeris constrinximus. *J. Barnes.*

ΗΚΩ λιπὼν ῥεῖθρα περιλιπῆ
Ἄκρον κόρινθον,
Ἱερὸν ἄστυ, πόλιν Ἀφροδίτας.

ADsum fluminibus riguum relinquens
Acrocorinthum,
Altam urbem *Veneri* sacram.

Οἴμοι· τί δ' οἴμοι; δυσφορά τοι πεπόνθαμεν.
Οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι δυσβάλαι κακόν.
Τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φερούντα τίς ποτ' ἂν φέροι;

Heu! sed quid heu? quod patimur humanum est malum:
Heu; fateor, huic qui ægrotat, irasci malum est.
Sed ita animatum aspicere quis tandem ferat?

V. 8. Φασίν τις εἶ) &c.) Impiorum hominum Cogitationes à pio Poetâ hìc optimè & graphicè describuntur; quod & *Davides* Propheta haud semel facit; quare non erat, ut alioquin Sapientissimus Vir *Plutarchus* hoc nomine *Euripidem* reprehenderet, ut facit de Philosophorum Placitis l. 1. c. 7. Est enim Poetarum officium Quorumlibet Characteres sequi, ut Impii loquantur impiè, & è contra. Vide quæ Nos infrà ad *Sisyphi* v. 1. *Jos. Barnes.*

V. 20. Εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς) Confer cum illo *Electr.* v. 80. Ἀργὸς γὰρ εἶδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ σῶμα &c. *Josua Barnes.*

Φασίν τις εἶ δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεὸς;
Οὐκ εἰσίν, οὐκ εἰσ'· εἴ τις ἀνθρώπων λέγει,
Μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρήσθω λόγῳ·
Σκέψασθε δ' αὐτὰ μὴ πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις,
Γνώμῃ ἔχοντες, φημὶ ἐγὼ τυραννίδα
Κτείνειν τε πολλοὺς, κτημάτων τ' ἀποστερεῖν,
Ὅρκους τε βιαίους παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις.
Καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἰσ' εὐδαίμονες
Τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν·
Πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεοὺς,
Αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων
Λόγχης ἀριθμῷ πλείονι κρατούμεναι·
Οἷμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς
Εὔχοιτο καὶ μὴ χεῖρα συλλέγοι βίου,
Βραχεῖ πάνυ αὐτῶν πραγμάτων πεῖραν λαβεῖν,
Τὰ δεῖ ἀπέχεσθ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς.

Φασ' ὑμὶν ἐκεῖνα τοῖς ἐμοῖς, βραχὺς ὁ λόγος,
Ἑκὼν ἑκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἑκών.

Ἦδ' εἰς θεοὺς μὲ σύσεβῆς, ὅτ' ἦδ', ἀεὶ,
Ξένοις τ' ἐπόρκεῖ, δὸ' ἑκάμνες εἰς φίλους.

Πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλὰς,
Τέρεθ' κρουνιάδα νάπη.

Et aliquis esse credit in cœlo Deos?
Non sunt profecto: siquis esse existimat,
Ne se vetustæ fabulæ obtentu tegat
Stolidus, negantem credulus nec me audiat:
Res spectet ipsas. Nonne vis Regum insolens
Evertit illos opibus, hos tradit neci,
Et pejuratâ diruit portas fide:
Quæque ista faciunt, multo agunt felicius,
Quam qui Deos pacemque perpetuò colunt?
Urbes minores video, sint quamvis piæ,
Majoribus parêre, compulsas jugum
Tolerare valido Marte numerosi agminis.
Vestrûm quoque aliquis si Deos pertenderet
Orare, victum nec sibi pareret manu,
Documentum ab ipsis rebus acciperet brevi,
Cœlestis an vis calamitates arceat.

Matrem interemi, nempe, brevis oratio:
Volens volentem, vel volentem non volens.

Eras, tibi esse dum datum, in superos pius,
Et hospitalis, proque amicis impiger.

V. 28. Πάρες &c.) Hæc ex *Aristoph.* Scholiastâ collecta *Latino* nos versu donavimus. *Idem.*

Foliisque densè stratum & umbrosum solum,
In nemora veniam fontibus ridentia!

Τὸν

Τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ', ἰδέσθαι
Σπεύδω· πίν' ἔχει σάσιν εὐοδίας.

Ἔπηνε' ὑπείκων μᾶλλον ἢ αὐτὸς θέλοι.

Οὐδέ ποτ' εὐτυχίᾳ
Κακῶς ἀνδρὸς, ὑπερφερονά τ' ὄλβον,
Βέβαιον εἰκάσαι χρεών·
Οὐδ' ἀδίκων γενεάν.
Ὁ γὰρ ὑδενὸς σκῆψις Χρόνος,
Δικαίους ἐπάγων κανόνας,
Δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί.

Καὶ ξεσὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων
Θάρσος· ὃ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

Δόλοι δὲ κἀσκευαὶ μηχανήματα
Χρείας ἀνάνδρου φάρμακ' εὕρηθ' ἑρπτοῖς.

Ὡς ἔμφυτόν τι πᾶσιν ἀνθρώποις κακόν·
Ὅς τις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβών,
Κακὸς ἠρώτηθ', τῷδε * συγγνώμης τύχοι·
Πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων,
Τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον.

Φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες.
Εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾷ φιλεῖ.

Ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
Ἥσσον δέδοικα τἀδενοῦς τε κἀσόφου.

Νίκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια, κἀμάχας χερῶν
Δόλοισι κλέπτει· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς,
Φαύλη πέφυκε. φθονεῖ δ' Ἄρης φίλος.

Πολλοὺς ὄπλοισι, κἀγαθοῖς γαυρουμένους,
Γυνὴ κατήκισ' ὧν δόμοισι νηπία.

Ὦ παγκάκιστον κἀγύναι· τί γὰρ λέγων
Μεῖζόν σε πρὸς ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

Οὐκ ἂν γένοιτο πρᾶγμά γ', εἴ τις ἐγχύσει
Θάμνοις ἐλείοις, ὑδ' ἂν ὀκμηρὸς κακῆς
Ἑδηλοὶ γένοιντο παῖδες, εἰς ἀλκὴν δορός.

Ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν.

30 Supra caput hoc cernere cœlum
Propero; aperiat an se sudo.

Pluſquam ipſe vellet obſequens, fecit metum.

Utcunque malis commodat auras
Fortuna ſuas, utcunque ferox,
Partas ſubito cum ſpectat opes
35 Raptor, ſpreto jure ſuperbit,
Nihil heic ſtabile eſt tutumque, nihil.
Negat hæredem res rapta ſequi.
Tempus nullo Genitore ſatum
Æquat Normis omnia rectis,
Tandemque malas detegit Artes.

40 Sedemque lævem Judices Danai premunt.

Adverſâ contra, magna vis conſtantiæ eſt.

Aſtus latentes atque failaces doli
Solertioris ſunt reperta Ignaviæ.

Innata quædam pravitas mortalibus:
45 At prava ſi quis emptus ingenti patrat
* an συγγνώμης Mercede, fruſtra ſperet indulgentiam:
Pretium ſed ingens ſceleris ingentis ferens
Convitiantûm verbâ non magni facit.

Quod ſe minores judicant ideò invident:
50 Illuſtriora livor infeſtus petit.

Magis timendus, qui tener magnum ſapit,
Quam roboris qui plenus ingenio vacat.

Cruenta gaudet Vulnera obvolvi dolis
Victoria, almum Numen; exſpes atque iners;
55 Via veritatis. Mars amat mendacia.

Multos ſuperbos opibus, ortu nobiles,
Dedecore vecors fœmina affecit domi.

O fœminarum peſſima: hoc in nomine
Nam continetur quicquid eſt opprobrii.

60 Nec vulnus ullum verberans inflexeris
Junco paluſtri: nec malæ matris genus
Libravit haſtæ pondus intrepidâ manu.

Sine me vocari Peſſimum, ut Dives vocer.

An Dives, omnes quærimus: nemo, an Bonus.
65 Non Quare, & Unde: Quid habeas, tantum rogant.
Ubique tanti Quiſque, quantum habuit, fuit.
Quid habere nobis turpe ſit, quæris? nihil,
Aut dives opto vivere, aut pauper mori.
Benè moritur, qui, dum moritur, lucrum facit.

V. 40. Καὶ ξεσὸν ὄχθον) Scholiaſt. *Euripid.* Oreſt. v. 869.

V. 44. Κάκη) Vox *Euripidæa*, de quâ vide ad *Iphigen.* Taur. v. 676.

V. 49 Φθονοῦσιν &c.) Huc refer illud *Pindari* Neme. Od. 8. Σοφ. β. Ἄπεται δ' ἐσλῶν ἀεὶ· χαιρέτω δ' ὃς ἐλίσσει. Vide Communes Locos viz. *Magiri* Polymnemon. de *Invidiâ* &c.

V. 63. Ἔα με κερδαίνοντα &c.) Sine me vocari Peſſimum &c.) Duodecim hi Verſus *Latini* ſunt, ut puto, ex *Senecæ* Philoſophi Verſione: Is enim Epiſtolâ 115. ſimul omnes citat, quorum tamen ſeptem priores *Græci*, excepto Primo, periêre; Quartus autem *Græcorum* (qui ſimul extant) qui nec in illius Verſione notari videtur, nos ex alio Codice ſupplevimus, loco per feſtinationem haud notato. Notandum autem eſt, quod ſequitur apud *Senecam* loco ſupra nominato; *Cùm hi noviſſimi Verſus in Tragœdiâ* Euripidis *pronuntiati eſſent, totus populus ad ejiciendum & Actorem & Carmen conſurrexit uno Impetu: Donec* Euripides *in medium ipſe proſiluit, petens, ut expectarent, viderentque, quem Admirator Auri exitum faceret. Dabat in illâ Fabulâ pœnæ* Bellerophontes, *quas in ſuâ quiſque dat.* Hæc ille de hoc loco. *J. Barnes.*

V. 66. Tanti Quiſque, quantum habuit, fuit) Quantum quiſque ſuâ nummorum ſervat in arcâ, Tantum habet & Fidei. *Juvenal.*

Ω χρυ-

Ὦ χρυσὲ δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
Ὡς σοὶ μήτηρ ἡδονὰς ποιάσδ' ἔχει,
Οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, ἢ φίλος πατήρ·
Οἵαις σὺ, χἄτέρους δώμασιν κεκτημένοις.
Εἰ δ' ἦ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
Οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτοῦ πτερῦν.

Ἐγὼ, τὸ μὲ δὴ πρωταχοῦ θρυλλούμενον,
Κρείσσον εἶναί φημι μὴ φῦναι βροτῷ.
Τελεωθὲν ὃ μοιρῶν τίνι κείνω νίκαν μιᾷ;
Πλούτῳ τε, χἠτῷ σπέρμα γενναῖον πρέπει,
Πενίαις τ', ἀριθμὸν δ' τοσόνδε πρὸ δέμνιον.
Ὁ μὲ ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής,
Ἀλγῶ μὲ, ἀλγῶ, παγκάλως δ' ἀλγῶ ἐγώ,
Ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον κρεί.
Ἔξω ὃ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον
Πλουτῶ, τὸν ἄτης ὀλβὸς ἀφάλλει πεσών.
Ὅστις ὃ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
Βίου ἀνανίζει, τῷ γένει μὲ εὐτυχεῖ·
Πενία δ' ἐλαύνων ὄξιν· ἐν δ' ἀλγῶ ἔχει,
Φρενῶν τὸν αἰδῶς ἔργ' ἀπωθεῖ χερῶν.
Ὁ δ' ὠδὲν ὠδείς, ἀλλὰ τέλους ὃ δυσχῶν,
Τοσῷδε νικᾷ. τοῦ γὰρ εὖ πεπωμένου,
Οὐκ οἶδεν αἰεὶ δυσχῶν κακῶς τ' ἔχων.
Οὕτως ἄριστον μὴ πεφυκέναι καλῶν.
Ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'· οἷος ἦν ποτὲ,
Κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἤνικ' εὐτύχουν ποτέ.

Ἐγὼ γὰρ, εἰ νῦν εἶχ' ἐμ' ὁ ἀπείρας πατὴρ,
Ἡπιαμίαν ἂν μουσικὴν πρεσσουμένην,
Ὡς εὐτυχήσων κἀκ κακῶς πεφάξων ποτέ.
Πρῶτον μὲ, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς,
Εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πλησμονῇ,
Σπέρχειν δ' ὑδρηρεῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς,
Χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα, θέρμῃ δ' ἥλιον
Τοξεύματ' ἀνεῖν μὴ σκιατραφέμενον.
Νῦν δ' οὐκ ἐνδιδείς, ταῦτ' ὀπίσαμαι μὲ ἔ,
Φέρειν δ' ἀνάγκη· τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν
Ἄπαν τε Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος,
Οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίᾳ.

Τὸ ὃ σοφὸν εἶναι τοῦτ' ἐγὼ κείνω καλῶς,
Γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἢ μάλιθ' ἁλώσιμον.

Περὶ τἰὼ νόσων τοι χὠ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
Ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα
Διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.

Νόσοι ὃ ἀνηκτῷ, αἱ μὲ εἰσ' αὐθαίρετοι·
Αἱ δ' οὐκ ἄτων πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
Ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλά σοι λέξαι θέλω,
Εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

V. 77. Κρεῖσσον εἶναι) Huc refer illud *Posidippi*, Ἦν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις· ἢ τὸ χρῆσθαι Μυσὶ πο]· ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα πικτόμενον. *Cicero* in Consolatione, *Non nasci longe optimum, nec in hos scopulos incidere Vitæ: Proximum autem, si natus sis, quamprimùm tanquam ex Incendio effugere Fortunæ.* Omnibus autem præcessit *Solomon*, Ecclesiastæ c. 4. v. 3. Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρους, ὅστις οὔπω ἐγένετο &c. *Jos. Barnes.*

V. 102. Θερμὰ θ' ἡλίου πρὸ ὁδύματα) Ita *Herc. Fur.* v. 1090. Τόξα θ' ἡλίου πάρα. In quem locum vide quæ Nos. *J. Barnes.*

V. 105. Ὀρφέα λαβὼν) De *Orphei* Musicâ vide quæ Nos ad *Iphigen. Aulid.* v. 1211. De ultima τοῦ Ὀρφέα producto vide ad *Phœniss.* v. 74. Præterea λ. est ectaticum. Vid. *Iphigen. Aul.* v. 382. Simile illud *Ovidii*, Ipse licet venias Musis comitatus, *Homere*; Si nihil attuleris, ibis, *Homere*, foràs. *Josua Barnes.*

V. 116. Εἰ θεοί τι δρῶσιν) Sic & *Herc. Fur.* v. 1345. Δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, οὐδενός· ἀοιδῶν οἵδε μῦθοι λόγοι. *Idem.*

70 Pecunia, ingens generis humani bonum,
Cui non voluptas matris aut blandæ potest,
Par esse prolis, non sacer meritis parens.
Tu, compotíque talè gaudebunt tui,
Tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
75 Meritò illa Amores cælitum atque hominum movet.

Ego ex vetustâ nobili sententiâ
Mortalibus primum esse, Non nasci puto.
At sortium cui de tribus victoriam
Addico? nam sunt divites; sunt pauperes;
80 Sunt genere clari: triplicem hìc classem vides.
Vir dives, ortu sequiori prosatus
Dolet, dolet profectò, sed pulchrè dolet,
Opum recludens dulce Conditorium:
Verum inde provolutus, irato Deo
85 Tanto ruinâ tristiore affligitur.
At quisquis ortum stirpe Generosâ trahens
Re vivit arctâ, quo satu est felicior,
Hoc gravius illum dura paupertas premit,
Victum parare dum manu prohibet pudor.
90 At ultimæ qui sortis assiduè est miser,
Hoc vincit alios, se quod orbatum bonis
Non sentit, usque assuetus infortunio.
Meliora nunquam sciisse, tanto est tutius.
Nam semper illud hæret: Ah! qualis fui,
95 Quantúsque fatis usus ego sum prosperis!

Mihi, si pater sapuisset, ingenium foret
Ita temperatum musicis concentibus,
Læta ut valeret duráque ex æquo pati.
Primum, quod homines inter usûs maximi est,
100 Essem expeditus, ventre non farto nimis:
Aquam juvaret bibere, qui mos est feris,
Hyemem labore pellere: æstivos pati
Solis calores, Corpore haud Umbratico.
Nunc ista ferre insolitus, ignarus, tamen
105 En ferre cogor. Thressa si vatis fides
Carmen sonaret & Novensiles Deæ,
Non venter ista audiret; escâ illi est opus.

Ars imperantis prima nôsse hostem suum:
Et scire, quâ sit parte facilior capi.

110 Mali necesse est noscat ingenium, malo
Qui vult mederi: more nec medicamina
Adhibenda, sed quæ tempus & res exigunt.

Sunt plurima, homines sponte quæ accersunt suâ:
Sunt alia rursùs missa de cœlo mala,
115 Queis ars medetur. Cæterum hoc dictum volo,
Faciunt Dei si prava, jam non sunt Dei.

Πῆ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;
Θοαῖσι μὲ ναυσὶ πόρον πνοαὶ κτ'
Βένθος ἅλιον ἰδύνεσι. τύχας ὑ θνητᾶν,
Τὸ μὲ μέγ' εἰς ὀφθὴν ὁ πολὺς χρόνος
Μεθίησι· τὸ ὑ μεῖον, αὔξει.

Quid in humanâ cortum vitâ est?
Cursum ratibus venti celeres
Per maris alti vada vasta regunt:
At fortunas sublime sitas
Hominum in præceps agit ipsa dies
Pressasque levat.——

Ὁρᾶς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς.
Πολλοὶ μὲ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον.
Πολλοὶ ὑ λόγχας πολεμίων ἀμφιόνων
Ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχας.

Spem præter omnem mille sunt
rerum vices:
Multos remisit sospites mare naufragum:
Multos minores hostico in certamine
In res secundas rursus enisos vides.

Ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲ ἔντονοι χέρες·
Γνώμη δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
Ὁ γὰ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.

Nare, efficaces hinc quidem juvenum manus,
Sed plus senes prudente consilio valent.
Rerum Magistra quippe multarum dies.

Τιμή σ' ἐπαίρει θῆλυ πέλας μᾶλλον φρενῆς;
Θνήσκοιμ' ἄν. ὐ γὰ ἄξιον λεύσσειν φάος,
Κακοὺς ὁρῶντας ἐνδίκως τιμωμένους.

Fidens honore spiritus tumidos geris.
Ah moriar: almum cernere haud tantum est jubar;
Ut honore plenos tuear indigno malos.

Τοῖς πράγμασιν γὰ ἐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
Μέλει γὰ αὐτοῖς θεοῖς. ἀλλ' ὁ τυχὼν
Τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἂν τιθῇ, πράξει καλῶς.

Nam neutiquam hominem Rebus irasci decet;
Nil quippe curant: vertere at in usus suos
Quod casus offert optimum actutissimum est.

V. 132. Τοῖς πράγμασιν &c.) Citatur hic locus à *Plutarcho* libro de Tranquill. Item in *Homeri* Vitâ. Eundem attingit & *Arrian.* l. 2. c. 5. in initio; ubi idem fere habet, in eundem certè Sensum optimè tractat, unde & lux huic loco mutuanda. *Gulielmus Piers.*

ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

Ὑπόθεσις τῆς Βυσίριδος δράματος ἐξ Ἀπολλοδώρου.

Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου βασιλεύς ἐστιν Αἰγύπτου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατά τι λόγιον. Ἐννέα γὰ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θρᾴσιος ὑ ἐλθὼν εἰς Κύπρον, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κτ]' ἔτος· Βύσιρις ὑ ἐπεὶνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, καὶ καθίστας ξένους ἔσφαζε· Συλληφθεὶς ὑπ' Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσετίθετο· τὰ ὑ δεσμὰ διαῤῥήξας, τόντε Βύσιριν, καὶ τὸν ἐκείνε παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην.

Argumentum *Busiridis* Fabulæ ex *Apollodoro.*

Busiris Neptuni *filius* & Lysianassæ Epaphi *filiæ* Rex erat Ægypti. *Is Hospites* * *immolabat ad* Jovis *aram, ex Oraculo quodam. Annos enim novem* Ægyptus *sterilitate laboravit.* Thrasius *autem, vaticinandi peritus, ex* Cypro *venit, qui sterilitatem desituram dixit, si virum Hospitem* Jovi *quotannis macta verint. Tum* Busiris, *Vate illo prius immolato, advenientes deinceps hospites immolabat. Comprehensus itaque* Hercules *ad Aras trahebatur; ubi disruptis vinculis* Busirimque & *ejus filium* Amphidamanta & Chalben *insuper Caduceatorem obtruncavit.*

* Vide *Hyginum* Fab. LVI. De *Busiride.*

Δούλῳ γὰ ἐχὶ δίον τε ταὐληθῆ λέγειν,
Εἰ δεσπόταισι μὴ φρέποντα τυγχάνοι.

Servo profari quamlibet verum nefas,
Usus heriles ferre si verum negant.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Argumentum *Glauci* Fabulæ.

Glaucus *erat quidam* Sisyphi *filius* Corinthius, *Pater* Bellerophontæ, *qui genuit* Hippolochum, *qui & alium* Glaucum *genuit* Diomedis *amicum, de quo* Homerus *Iliados Sexto. Erat & alius* Glaucus Minois *Regis* Cretæ *filius à Vate* Polyido *ex morte ad vitam restitutus. Memorantur & alii non pauci hujus Nominis, de quibus consulendus est* Hyginus; *sed quem eorum hæc Fabula præferat, id nequaquam à nobis certò definiri posse videtur.*

Βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

Fastus mali hominis, res est intolerabilis.

Ὅσῳ κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς

Quoties secundis rebus exsultat nocens,

Νοσῳ

Νοσῆν πίδησι τῆς ἀμεινόνων φρένας,
Παράδηγμ' ἔχοντας τῆς κακῆς ἐξουσίας.

Victæ bonorum languidæ mentes jacent,
Specimen tuentes improbæ licentiæ.

Οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξίωμά τε
Τοῖς ἀνδραμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.

In civitate qui locum primum tenent
Odere semper æmulos hostiliter.

Φεῦ, φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους·
Γέροντι δ' οὐκ ἐθέλει μηκύνειν χρόνον.

Heu! quàm senectus multa fert secum mala,
Nec est ut ævi spatia producat senex.

Μακρὸς γὰρ αἰὼν, συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

Non longa multis vita projecta est malis.

V. 10. Ὅστις γὰρ ἀστῶν &c.) Vide in *Ixion*.

Ὅστις γὰρ ἀστῶν, &c.

Quicunque, &c.

ΔΕΣΜΩΤΙΣ, vide ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ.

ΔΙΔΥΜΟΙ.

Argumentum *Geminorum* Fabulæ.

Videtur *hæc Fabulâ de* Tyndaridis *tractare, qui* Gemini *Emphaticè dicebantur, nempe* Castore & Polluce; *quanquam eadem appellatio* Amphioni *etiam & Zetho erat Communis, ut notavimus ad* Hercul. *Fur.* v. 29.

Τὸ τῆς ἀνάγκης δ' λέγειν ὄσον ζυγόν;

Necessitatis onus enarrabile.

ΔΙΚΤΥΣ.

Argumentum *Dictyos* Fabulæ.

V. 1. Φίλος γάρ &c.) Huc nonnulli referunt versus suprà citatos ex *Danae* v. 66. Δοκεῖς τὸν ᾧδλω &c. Et tantundem videtur astruere *Plutarchus* in lib. de Consolat. ad *Apollonium*: Ὁ γὰρ μεμυθώμενος πρὸς Δανάην δυσωπηθεὶς Δίκτυς φησὶ, Δόκεις &c. V. 2. Οὐκ εἰς τὸ μωρὸν &c.) Confer cum hoc loco illud *Plutarchi* in libello περὶ παίδων ἀγωγῆς, Ὅταν δ' αὖ πάλιν ἐνθυμηθῶ τὸν Σωκράτη, τὸν Πλάτωνα, τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Αἰσχίνην, τὸν Κέβητα, τὸν πάντα Χορὸν ἐκεῖνον τῆς ἀνδρῶν, οἳ πρὸ ἄρρενας ἐδοκίμασαν ἔρωτας, καὶ τὰ μειράκια σεμνύναν ὅτι τε παιδείαν καὶ σημαντικὸν καὶ πρὸς ἀρετὴν τῆς τρόπων, πάλιν ἕτερος γίνομαι, καὶ κάμπτομαι πρὸς τῆς ἐκείνων τῆς ἀνδρῶν ζῆλον· μάρτυρεῖ δ' τούτοις Εὐριπίδης ὅτω λέγων, Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς Ἔρως Ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε, κἀγαθῆς. Videntur autem hæc Verba à *Dictye* justo & pio homine dici ad *Danaen*. *Jos. Barnes.*

Ἥκιστ' ἐγὼ γὰρ τὸν μὲν ἔρωτα τὸν ἐπὶ πορνείαις καὶ μοιχείαις καὶ ἀκρασίαις ἐπαινῶ, καὶ τοὺς ἐρῶντας τῶν τοιούτων ἀπαλλαγέντας ἡδέως ἂν ἴδοιμι· τὸν δὲ ἐπὶ καλοῖς καὶ σωφροσύνῃ μετὰ παιδείας ἐπαινῶ καὶ ἀποδέχομαι, καὶ τοὺς ἐρῶντας τοιούτων ἐρωμένων ἀπαλλαγέντας ἀθλίους ἡγοῦμαι καὶ ἀτυχεῖς. Ἐπαινῶ δὲ καὶ τὸν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἔρωτα τοῦ πρὸς τὴν Στρατονίκην, καὶ τὸν Θεμιστοκλέους τοῦ πρὸς τὴν Ἀρχιππην, καὶ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ πρὸς τὴν Κυνίσκαν, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδου τοῦ πρὸς τὴν Ἱππαρέτην, καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ πρὸς τὴν Ἡφαιστίωνα, καὶ τὸν Ἀχιλλέως τοῦ πρὸς τὸν Πατρόκλον, καὶ τὸν Ὀρέστου τοῦ πρὸς τὸν Πυλάδην, καὶ τὸν Θησέως τοῦ πρὸς τὸν Πειρίθουν, καὶ τὸν Ἡρακλέους τοῦ πρὸς τὸν Ἰόλαον, καὶ τὸν Ἁρμοδίου τοῦ πρὸς τὸν Ἀριστογείτονα, καὶ τὸν Ἁρμοδίου τοῦ πρὸς τὸν Ἀριστογείτονα, καὶ τὸν Ἁρμοδίου τοῦ πρὸς τὸν Ἀριστογείτονα.

Φίλος γὰρ ἦν μοι, καὶ μ' ἔρως ἔλοι ποτὲ,
Οὐκ εἰς τὸ μωρὸν, οὐδὲ μ' εἰς κύπριν τρέπων·
Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
Ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.
Καὶ χρῆν γ' τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον,
Τῶν εὐσεβούντων, οἵτινές γε σώφρονες,
Ἔρᾶν· Κύπριν γ' τὸν Διὸς χαίρειν ἐᾶν.

Θάρσει· τὸ τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

Νέος, πόνοισι δ' οὐκ ἀγύμναις φρένας.

Τυραννικόν τι πόλλ' ἐφιέσθαι λέγειν.

Εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔ ποτ' ἂν πόλιν
Τὴν σὴν ἀτίζων, τὴν δ' ἂν εὐλογῆς πάρα.
Ὡς * ἐν γέ μοι κείνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονῆν,

* al. ἐν.

A Mâsse ego illum fateor: ille autem fuit,
Non stulta suadens, Veneris aut illex Amor.
Nam datus & alius est Amor mortalibus
Justi piique sobriique Pectoris.
Utinámque lex hæc Gentis humanæ foret,
Ut Amare sanctis moribus spectabiles
Fas esset; omnis sed fugaretur Venus.

Confide: robur grande Justitia obtinet.

Juvenis, sed animo per laborem exercito.

Semper loqui discupere, nimis est Regium.

Ni pravus esses, patriæ nunquam tuæ
Contemptor, hæc externa laudares sola.
Nam me quidem censore non rectè sapit,

Ὅστις

Ὅστις πατρῴας γῆς ἀπημάζων ὅρους,
Ἄλλων ἐπαγῆς, κἀ τρόπους ἥδῃ.

Qui patriam collaudat alienam, suæ
Contemptor, inque non suos mores abit.

Μὴ νῦκτα, ὦ γεραιὲ, κιρνάναις πάνυ·
Σέβου δ' τὰς κατθνήσκας, ἀρχαῖα νόμα.

Noli Tyrannis, ô senex, contendere.
Antiqua lex est illa, rectores cole.

V. 16. Τίθη) *Atticè* pro τίθεσι.

Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ,
Ἂν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνει φιλῆ.
Κἄπειτα πίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
Δόμων φαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

Nihil remittit, multa si moneas, Venus:
Quòd si pares vim, tendit hoc contra magis:
Et deinde bellum parit: in excidia urbium
Et vastitates hæc solent prorumpere.

V. 18. Κύπρις γὰρ &c.) Vide similem locum in *Sthenobœâ* v. 1. Vid. *Tho. Gataker*i Adversaria Miscell. c. 10.

Πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν
Φίλους ἔρωτας ἐκβάλοντ' αὐθαδίαν
Παῖδάς τε πατρί. κἀγὼ οὐκ αὐθαίρετοι
Βροτοῖς ἔρωτες, ἀλλ' ἑκουσία νόσος.
Σκοπόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλῆ,
Θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰσθ' ἄλλη θέλῃ.

Morum remotâ gerere contumaciâ
Amore captis filiis debet Pater,
Patrique nati: non enim est hominum in manu
Amor, nec illud spontis est nostræ malum.
Audacia est insana, velle avertere
Necessitates numine immissas Deûm.

V. 36. Ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς) Sententia hæc auro contra non chara; quâ Virtus dicitur præcipua Nobilitas; Quâ quicunque caret, Nobilis esse nequit. Huc referatur illud *Herodiani* l. 5. in *Macrini* ad Senatum Literis, Τί γὰρ ὄφελος Εὐγλωσίας, εἰ μὴ χρησὸς καὶ φιλάνθρωπος συνοικεῖ τρόπος; Τὰ μὲν γὰρ τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίοις φέρεται· ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάστῳ δόξαν περιτίθησιν. Εὐγλωσσία δὲ καὶ Πλάτος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, ὡς παρ' ἄλλα δοθέντα. Unde *Ovidius* Metamor. l. 13. Fab. 1. *Nam Genus & Proavos & quæ non fecimus ipsi, Vix ea nostra voco.* Huc referas & id quoque, modò dextrè capias, ut *Virtus* sit subjectum & *Nobilitas* Prædicatum, *Nobilitas sola est atque unica Virtus.* Quotusquisque enim est, qui non mallet esse*t*, *Aristides*, *Phocion*, *Epaminondas*, *Socrates*, aut *Fabritius*, quàm flagitiosus & Matricîda *Nero*, licet, ille de *Julio* sanguine Nobilissimus extitit? *Josua Barnes.*

Εἰς δ' εὐγλωσσίαν ὀλίγ' ἔχω φέρειν καλά.
Ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνὴρ·
Ὁ δ' ἐ δίκαιος, κἂν ἀμείνων παῖδός
Ζωὸς πέφυκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκῶ.

Quàm vera vetus est, proh dolor! sententia,
Malo Parente non seri sobolem bonam.

Φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει,
Οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

A. Χρυσοῦ σε πλήθη, τοῖσδε δ' ἐ χαίρειν, χρεών.
B. Σκοπὸν τὸ πλεῖον, κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

A. Non hæc, sed auri trahere vis te debuit.
B. Turpe, esse ditem, scire præterea nihil.

Πολλοῖς πάρεστιν, καὶ φθονοῦντα δὴ βροτῶν,
Ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὁμιλεῖ ἧ,
Λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιών.
Τὸ δ' ἦν ἄρ' ἐκ ἀκουστόν, ἐδ' ἀναγκαῖον,
Σιγᾶν κλύοντα θῆν' ὑπὸ κακίονων.

Jam sæpe vidi, sæpe & indignè tuli,
Bonos sequentes moris exemplum mali,
Sermone cùm certamen irato strepit.
At illud ingens visu & auditu nefas
Aliquem tacentem probra pejorum pati.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ.

Argumentum *Repetitionis Helenæ.*

Quicunque de Homero *vel fando audiverint, iis satis de* Helenâ *à* Paride *raptâ constat, de quâ re* Coluthus *libellum scripsit.* Græci *itaque, antequam bello* Trojam *aggrederentur, Legatos mittunt, inter quos* Menelaus *& Ulysses memorantur, ad* Helenam *repetendam; de quâ Legatione consulendus* Homerus *ad Iliados tertium, v.* 204. *in* Antenoris *Oratione; item* Herodotus *libro secundo, capite* Cxviii. Ἑλδεῖν μὲν δὴ μὴ πρὸ Ἑλένης ἀπαγαὶ ἐς τὴν Τροίδα τὴν Ἑλλήνων στρατὸν πολλὸν βοηθεῦσαν Μενέλεῳ· ἐκδᾶσαν δὲ ἐς γῆν καὶ ἱδρυθεῖσαν πρὸ στρατὸν, πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους, σὺν δὲ σφι ἶέναι καὶ τὸν Μενέλεων· τοὺς δὲ ἐπεὶ τε εἰσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος, ἀπαιτέειν Ἑλένην τε καὶ τὰ χρήματα, τά οἱ ἥκετο κλέπτας Ἀλέξανδρος. *J. Barnes.*

Ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἦμὶν, τέκνον, σέθεν.

-----Ἑλθὼν δ' ὁκ Φρυγῶν ὁ τὰς Θεὰς
Κρίνων ὅδ', ὡς ὁ μῦθος Ἀργείων ἔχει,
Λακεδαίμον', ἀνδρὸς ἁμὲ εἰμάτων τολῇ,
Χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι·
Ἔρωτ' ἐρῶσαν ὤχετ' ἐξαναπαύσας
Ἑλένῃν πρὸς Ἴδης βάσκαθμ', ἔκδημον λαβὼν
Μενέλαον·-----

V. 1. Ἐγὼ δὲ προδότις &c.) Sciendum est, hunc Versum non pro *Iambo* poni; sic enim *Spondæus* esset in Quartâ sede. Versus autem Pede carens in Principio, finitur ad τέκνον, & alter incipit ad σέθεν. V. 2. Ἑλθὼν δ' Φρυγῶν &c.) Hic locus citatur à *Cl. Alexandr.* Stromta. l. 3. c. 2.

AT Proditrix, ô Nata, non eram tui.
Ex Phrygibus ille cùm appulisset, qui Deas
Dijudicabat, Graia ut inquit Fabula,
Lacedæmona, cultu discolore vestium,
Et barbarorum textu & auro splendidus,
Amans amantem cessit ex domo auferens
Helenen ad Idæ caulam, abesset cùm domo
Menelaus, &c.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ.

Argumentum *Erechthei* Fabulæ.

ERechtheus Athenarum *Rex Septimus, in* Bœotio *bello contra* Eumolpum Thracum *Regem, Oraculum accepit, se bello superiorem fore, modò Filiam natu Maximam* Proserpinæ *immolaret. Hoc Oraculo Uxori* Praxithææ *communicato, Mulier magni animi ultrò natam Morti concedit,* Protogeniam *nempè, undè sibi Gloriam & Patriæ Salutem peperit. De quâ re videsis* Apollodorum *Bibliothecæ l.* 3. *c.* 14. §. 4. *Et* Demaratum *in* Τραγῳδουμένοις, *apud* Stobæum *Sermo* xxxviii, Περὶ Παλείδου, *quem mal.* Brodæus *vocat* Democritum, *ut notavimus ad* Ion. *v.* 277. *Vide item quæ Nos ad* Ion. *v.* 267. *Item quæ mox ex* Plutarcho *adferemus ad* Praxithææ *Orationem.* Josua Barnes.

Ὀρθῶς μ' ἐπῄνεσ', βέλτιον δέ σοι, τέκνον,
Φέρουσ' ἂν ἤδη, κἀποσώσασ' ἂν παῖδος
Γνώμας φρονούσῃ σῷ, ἂν ἀθάνου, πραινέσαι,
Κειμήλι' ἐσθλά, καὶ νέοισι χρήσιμα.
Βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ·
Πρῶτον φρένας μὲν ἵππιος ἔχου χρεών.
Τῷ πλουσίῳ δὲ μὴ δίδ' ὡς μεῖζον μέρος,
Ἴσον σεαυτὸν ἐν σέβων πᾶσιν δίδου.
Δυοῖν παρόντιν πραγμάτων, πρὸς ἀσφαλὲς
Γνώμην προσάπτειν, μηδ' ἐς ἄφρον μολεῖν.
Ἀδίκως δὲ μὴ κλῶ χρήματ', ἢν βέλῃ πολὺν
Χρόνον μελαθροις ἐμμένειν. τὰ γὰρ ἀδίκως
Οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
Ἔχου δὲ πειρῶ, τοῦτο γὰρ τό, τ' εὐγενὲς,
Καὶ τὰς γάμους δίδωσι τοὺς προὔχοντας ἔχειν.
Ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἔστιν ἥ τ' ἀδοξία,
Κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου,
Φίλων δὲ τοὺς μὴ μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
Κέκτησο, τοὺς δὲ πρὸς χάριν σοὶ ἡδονῇ
Τῇ σῇ πονηρούς, κλεῖθρον εἰργέτω στέγης.
Ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρους φίλει.
Ἀκόλαστα δ' ἦδη, λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον,
Μίσει. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
Ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ὄντυχὼν, τέκνον,
Αἰσχρούς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθῃν·
Ὃ γὰρ σίδηρον, ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
Χρηστῶν πενήτων ἄν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
Καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξειν ἐν πόλει.
Κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες, ἢ νομίσματος,
Ἢ πόλεως ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα
Σκιρτῶσιν ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.

V. 1. Ὀρθῶς μ' ἐπῄνεσ' &c.) Patris Morituri ad Filium Pia Exhortatio.

CUM justa poscas, nate, quod poscis dabo.
Nam tibi dat ætas sapere: nec me mortuo
Sententiarum vis paternarum excidet.
Dabo ergo Gemmas, quæ juventutem juvent,
Sermone quamvis multa complectens brevi.
Benignus esto semper & tractabilis;
Nec Diviti largire plusquam pauperi.
Da te fruendum paritèr ex æquo omnibus.
Negotiorum, de duobus quæ imminent,
Statim alteri animum adverte, ne procrastina.
*Fundare si vis solia mansuræ domûs,
Opes iniquas sperne: nam quæ per nefas
Trans limen intrant, stare non possunt diú.
Fac aliquid habeas: indè Nobilitas venit,
Et Nuptiarum copia optimatium.
At Pauper, adsit quamlibet sapientia,
Expers honoris nomen habet inglorium.
Tales Amicos quære, qui verum loqui
Constantèr ausint: obde ferratas fores
His, qui infideles gratiæ se mancipant.
Seniliores quære consuetudines:
Solis dicatam risibus lasciviam
Contemne: brevis est flos voluptatis malæ.
Ad dignitatis alta vectus culmina
Nè civium corporibus illudas cave:
In sese & enses acuit & laqueum vocat
Quicunque honesti pauperis spurcat domum.
Mandare noli non probis rempublicam:
Namque impiorum natio, gazam sibi,
Vel Imperì vim nacta, desultat ferox,
Crevisse cernens spem supra subitò lares.

V. 11. Ἀδίκως &c.) *Hi tres Versus aliàs alio in loco vertuntur à* Grotio, *Iniqua sperne lucra, mansuros diù Si vis penates struere: res parta improbè, Salutis expers, prona ad exitium ruit.*

V. 21. Γεραιτέρους φίλει) Ita rectè legunt nonnulla exemplaria, alia habent γεραιτέρας δέλε, minus *Atticè* quod ad γεραιτέρας attinet; minùs accuratè quod ad δέλε; non enim æquè respondet τῷ Μίσει, quod sequitur. *Josua Barnes.*

V. 23. Μίσει. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς) Nonnullis Authoribus, quibus hanc Sententiam placuit citare, quia μίσει ad eam nihil pertinebat, nequid sententiæ Venustatis deesset, si numeris suis careret, rotundiùs explebant toto *Senario*, Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς λύπην φέρει. *Idem.*

Ἀλλ'

Ἀλλ', ὦ τέκνον μοι, δὸς χέρ', ὡς λάβῃ πατήρ,
Καὶ χαῖρ', ὑπ' αἰδοῦς ὑ λίαν ἀσπάζομαι·
Γυναικόφρων γὰρ θυμός, ἀνδρὸς ὑ σοφοῦ.
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις·
Ἐρᾶτε μητρός, παῖδες· ὡς ὑκ ἔστ' ἔρως
Τοιοῦτος ἄλλος, οἷος οἰκείων ἐρᾶν.
Τὰς ὑσίας γὰρ μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς,
Τιμᾶν δίκαιον. ἔστι γὰρ πλοῦτός ποτε
Βέβαιος ἄδικος.--------

Ὀλίγως ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς.

Ὡς σοὶ θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ
Στρατηλάτας χρὴ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ.

Οὐδεὶς στρατοῦσας ἄδικα, σῶς ἦλθεν πάλιν.

Μισῶ δ' ὅτῳ τις κ θυμὸς στρατηλάτης
Μὴ πᾶσι πάντα σοφρόνως μελίγματα.
Τοῖς πράγμασιν γὰρ ὑχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
Μέλῳ γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' ὅπῃ τυγχάνον,
Τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, σοφῷ καλῶς.

Ἐκ τῶν πόνων τοι ταὐγαθ' αὔξεται βροτοῖς.
Ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν, ἡ κακὴ τ' ἀτολμία,
Οὔτ' οἶκον, οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελῷ.

Ἀρκεῖ τῷ μῷ μίτον ἀμφιπλέκῃ ἀράχνα,
Μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ σωοικεῖν,
Ἀείδοιμι δ' εφάνοις κόμα πολιὸν σεφανώσας,
Θρῃκιον πέλτην πρὸς Ἀθηνᾶς,
Περικίοσιν ἐγκρεμάσας θαλάμοις,
Δέλτων τ' ἀναπύοιμι γῆρυν, ἥν σοφοὶ κλέουσι.

------Ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας,
Ζῆν φημὶ μᾶλλον, τῶν βλέποντ' μὴ καλῶς.

Ναῦς ἡ μεγίστη κρύσσον, ἢ μικρὸν σκάφος.

Θεσπὶς δ' παίδων πῶς κρατεῖ; τὸ φυὸν γὰρ
Κρείσσω νομίζω τῶν δοκησάντων γένους.

Πραξ. Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
Ἥδιστον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δ' ὀρθοῦσι μῦθ,
Χρόνῳ δ' πολλῷ δ' ὕστερον, δυσγενέστεροι.
Ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν·
Λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲ πόλιν
Οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν·
Ἥτις πρῶτα μὲ λεὼς ὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
Αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλις
Πεσοῦσαι ὁμοίως ξυμφορηθεῖσαι βολαῖς,
Ἄλλαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ξεναγώγιμοι.
Ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεως οἰκεῖ πόλιν,
Ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,

Et jam manum da, nate, tangendam patri,
Valeque: nam te prohibet amplecti pudor:
Cor quippe non muliebre sapientem decet.
Nil est Genitrice charius natis suâ:
Amate matrem, liberi: nam dulcior
Nullus suorum quàm suos erga est Amor.
Decora res est arte quæ laudabili,
Non vi, paratur: Non habent solidam diu
Malè parta sedem. ———

Agmen malorum sperno præ paucis bonis.

Volentibus Dîs arma sapientem decet
Movere, non cœleste si imperium vetet.

Sine jure bellans non redit sospes domum.

Odi creatum patriæ & bello ducem,
Qui ferre nescit casibus solatia.
Fortuna, quæ res versat, iratos sibi
Secura ridet: qui sapit, si quid minus
Rectè ceciderit, arte correctum dabit.

Crescunt labore cuncta bona mortalium:
At vita mollis atque iners ignavia,
Vitam nec hominum, nec domos quicquam juvant.

Aranea circa meam decurrat orsus hastam,
Tranquilla dum canis mihi pingat caput senecta,
Et candicantem vinciam comam virente serto.
Dum Thressa pelta pendeat de lectuli columnis,
Vel sublimibus tholis Itoniæ Minervæ;
Doctisque ego in chartis legam famæ probata verba.

——Mihi illi morte qui pulchrâ jacent,
Quam vita quorum turpis est, vivunt magis.

Quærenda navis magna præ tenui scaphâ.

Stirpi insitivæ nulla vis. præstantius
Satu datum quam lege mentitum genus.

Praxithea. Qui dona confert corde generoso libens,
Dulcissimum hoc hominibus: at qui differunt;
Procrastinantque, merita, generosi minus.
Ego meam ipsa filiam in mortem dabo,
Animo revolvens multa. primum urbem meâ
Reperire quæ sit melior haud usquam licet:
Cui non coactus populus alieno ex solo,
Indigena sed Gens: cæteræ, scrupi velut,
Urbes loco mutantur, ut jactus tulit,
Aliæque ab aliis sede pelluntur suâ.
At quisquis aliò migrat & patriam fugit,
Tanquam quod operi jungitur tignum malum,

V. 32. Ἀλλ', ὦ τέκνον μοι) Vid. *Apostolii* Centur. 19. §. 98.

V. 59. Ἐγὼ δ' τοῖς καλῶς) *Socrates* apud *Xenophontem* in Apolog. Αἰσήσομαι τελευτᾶν μᾶλλον, ἢ ἀνελεύθερος τὸ ζῆν ἕπεσθαι, κερδαίνων ἢ πολὺ χείρω βίον ἀντὶ θανάτου. Et *Democrates* (teste *Porphyrio* de abstin. à carnib. lib. 4.) dicere solebat, τὸ κακῶς ζῆν ἢ μὴ φρονίμως ἢ σωφρόνως ἢ ὁσίως, ἢ κακῶς ζῆν ἔστι), ἀλλὰ πολὺ χέρνον ἀποθνήσκειν. V. 60. Ζῆν φημὶ μᾶλλον τῶν βλέποντ'] Βλέπειν, sive videre, pro vivere; & βλέποντες videntes, pro videntibus; sæpius apud *Eurip.* reperias; & ἥλιον ὁρᾶν, φῶς ὁρᾶν, pro eodem: sic è contrariò, connivere, oculos claudere, pro mori, apud *Græc.* & *Latin.* Poet. Vid. ad *Hecub.* v. 311.

V. 64. Τὰς χάριτας &c.) Huc refer illud ex *Anthолog.* Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ὧν ὃ βραδύνων, Πᾶσα χάρις κενεὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις. Hoc autem insigne Fragmentum *Grotius* in Excerptis exhibet. *Josua Barnes.*

V. 67. Ἐγὼ δ' δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν) De hâc *Praxithea* Oratione ita *Plutarchus* in Parallelis, Ἐρεχθεὺς πρὸς Εὔμολπον πολεμῶν, ἐμαθε νικῆσαι, ἐὰν τὴν δυσπαρέρατον προθύσῃ, καὶ συγκοινωνήσας τῇ γυναικὶ παρακλήσεως τῇ γυναικὶ Πραξιθέᾳ, προέδωκε τὴν παῖδα. Μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ. Vide quæ Nos ad *Ion.* v. 267. & 278. *Josua Barnes.*

V. 71. Αὐτόχθονες &c.) Quòd *Athenienses* gloriabantur se Αὐτόχθονας, diximus ad *Ion.* v. 29. & v. 529.

Λόγῳ πολίτης ἔστι, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
Ἔπεστα τέκνα τῶνδ' ἔκπεμψον πίκτομεν,
Ὡς θεῶν τε βωμὸς παιδία τε ῥυώμεθα.
Πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἓν, πολλοῖς δ' ἔνι
Νόμοισι· τέτως πῶς ἀζαφθεῖραί με δεῖ,
Ἑξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπὲρ δοῦναι θανεῖν;
Εἰ γὰρ δὴ ἀριθμὸν οἶδα κἀτελάσιον.
Τὸ μεῖζον, ἢ μὴ οἶκος ὁ πλέον δένδ
Πταίσας ἁπάσης πόλεως, ὁδ' ἴσον φέρει.
Εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν σάκος
Ἄρσην, πόλιν ἂν πολεμία κατέσχε φλόξ,
Οὐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς
Θάνατον προτάφοῦσ'; ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη τέκνα,
Αἳ κἀν μάχοιτο κἀν μετ' ἀνδράσι πρέποι,
Μὴ χήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
Τὰ μητέρων δ' ἄκρυ', ὅταν πέμπῃ τέκνα,
Πολλὰς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένας.
Μισῶ γυναῖκας, αἵ τινες πρὸ τοῦ καλοῦ
Ζῆν παῖδας εἵλον κἀπρὶν εἰς κακὰ.
Καὶ μὰν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα,
Τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὐκλείαν τ' ἴσην.
Τῇ δὲ μὴ παῖδι σέφανος, ἢ μία μόνη
Πόλεως θανοῦσα τῆσδ' ὑπὲρ δόθησεται,
Καὶ τὴν τεκοῦσαν, κἀν δύω γ' ὁμοσπόρους
Σώσῃ· τί τέτων ἐμοὶ δέξαδαι καλόν;
Τὴν ἐκ ἐμὴν γε, πλὴν φύσει, δώσω κόρην
Θῦσαι πρὸ γαίας· εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
Πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεσί μοι;
Οὐκοῦν ἀπόντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται,
Ἄρξουσί τ' ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
Ἐκεῖνο δ', ἢ τὸ πλεῖον ἐν κοινῷ μέρος,
Οὐκ ἔδ' ἑκόσης τ' ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ.
Προγόνων παλαιὰ θεσμί' ἔτι σκοπεῖ.
Οὐδ' ἂν τελείας χρυσέας τε Γοργόνος
Τείχειαν ὀρθὴν κάσθη ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος ὅδε Θρᾴξ ἀναστρέψῃ λεώς·
Στεφάνοισι δ' ἐξθρὸς ὐδαμοῦ τιμήσεται.
Χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λογεύμασι·
Σώζεσθε, νικᾶτ'. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
Οὐκ ἔδ' ὅπως ὁ πᾶσ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
Ὦ πατρὶς, εἴθε πάντες, οἳ ναίουσί σε,
Οὕτω φιλοῖεν, ὡς ἐγὼ· κἀ ῥᾳδίως
Οἰκοῖμεν ἄν σε, κὐδὲν ἂν πάθοις κακόν.

Αἰδῶς γὰ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι.
Καὶ δεῖ γὰ αὐτῆς· κἄστιν ὃ κακὸν μέγα.

Ἀσιάτιδ' κρέμαζε τῆς κιθάρας ----

---------- Εὖδον' ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ,
Πηγαῖσι δ' οὐ λυσαίνουσι πόδας.

Verbo quidem ille est civis, at re non item.
Præterea in hanc spem parere nos prolem juvat,
Ut protegamus patriam atque aras Deûm.
Tum Civitatis nomen unum, in legibus
Res positas multis: perdere has an fas mihi,
Cum possit una vita pro multis dari?
Si namque numeros, quidque sit plus aut minus,
Percipimus animo, non malo unius domûs
Commune vinci, sed nec æquari potest.
Quòd si mihi pro stirpe fœmineâ mares
Essent, & urbem Martis impeteret furor;
Cunctarer illos mittere in pugnam, metu
Absteuta mortis? talis at stirps sit mihi,
Quæ cernat armis, quæ inter emineat viros,
Non qui se inane præbeant spectaculum.
Lamenta matrum prosequentûm liberos
Effeminârunt sæpe pugnacem impetum.
Odi sed illas, ante quæ pulchro ferunt
Vitam suorum, quæ malè hortantur suos.
Quos pugna rapuit, hos solent communia
Monumenta multis, lausque ut ex cumulo sequi:
Mea nata verò proprium accipiet decus,
Quòd se una totâ pro urbe lustralem dabit,
Matrémque pariter atque Germanas duas
Servabit. Hîc quid ergo non optabile?
Dabo immolandam filiam, non jam meam,
Solo nisi ortu, namque si patriam capit
Hostis, quid ad me pertinet proles mea?
Nunc nostra habebunt se bene. hanc urbem regant
Alii, salutem dum suam mihi debeat.
Res, unde tantum publicè orietur bonum,
Animo nisi volente non fiet meo.
Sic vetera nemo jura majorum ernat:
Sacram Tridentem Gorgonis nec aureæ,
Stat urbis ipsa quæ super fundamina,
Eumolpus & Threïcia disjiciet manus.
Attollet hostis nec coronatum caput.
Cives fruimini vos puerperio meo:
Et vincite & superesse. populum quo minus
Hunc anima redimat una, non possum pati.
O Patria, si te quotquot hoc habitant solum
Pariter amarent ut ego, nos feliciter
Ageremus, & tu nulla patereris mala:

Difficile de pudore judicium mihi est:
Sæpe ejus opus est; est & ubi magnum malum.

Asiados Citharæ pulsus----

---------- In solo haud strato cubant,
Pedésque nullis fontibus lavant suos.

V. 81. Ἐξὸν) Absolutè dictum, sic *Iphig.* Taur. 688. Ἁπλᾶς ὃ λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς & v. 1088. Ναίειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα. In quem locum ultimò citatum, vide quæ Nos. *Josua Barnes.*

V. 110. Τείχειον ὀρθὴν) De formâ Tridentis à *Neptuno* impressâ in saxo in domo *Erechthæo* dictâ in signum suæ cum *Minervâ* controversiæ pro *Athenarum* solo, ita *Pausanias* in *Atticis* fol. 24. lin. 37. Καὶ περαίνης ὄπι ἐν τῇ πέτρᾳ χῆμα· ταῦτα δὲ λέγει Ποσειδῶνι μὲν τύχεια ἐς τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς χώρας φανῆναι. *Jos. Barnes.*

V. 119. Αἰδῶς γὰ αὐτὸς) *Clem. Alexandr.* Strom. 6. Quoniam igitur aliquandò Modestia nocet, aliquandò etiam prodest, aliàs dixit *Euripides*, duas esse Modestiæ species, de quâ re vide quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 385. *Idem.*

V. 121. Ἀσιάτιδος &c.) *Etymologici* Author, Ἀσιάτιδ' κρέμαζε κρέμματα τῆς Κιθάρας· ὅτως Αἰσχυλος εἶπε, παρῳδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδε.

V. 122. Εὖδον' ἐν ἀστρώτῳ) *Clemens Alexandr.* Strom. 6. ex illo *Homeri* Il. π. v. 235. ἀνιπόποδες χαμαὶ εὐδῶσι.

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ὅπλ᾽ ἀρόνα.

--------Ζεύγη τεπάρθενον.

Æthiopicum illum ducis incolumem in ſolum.

——Triúmque virginum jugum ſororum.

V. 125. Αἰθιοπίαν) *Stephan.* in Αἰθίοψ. V. 126. Ζεῦγη τεπάρθενον) Ἑκατόδης Εὐρυσθεῖ, *Heſychius.*

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ Σατυρικός.

Argumentum *Euryſthei* Satyrici Fabulæ.

QUOD *ad Argumentum hujus Fabulæ attinet*, quis aut *Euryſthea* durum, Aut illaudati neſcit Buſiridis Aras? *ut* Virgilius *canit*. *Et ſatis conſtat*, Euripidem *noſtrum*, *ut de* Buſiride *Drama compoſuit*, *ſic etiam de* Euryſtheo Argivorum Rege, Stheneli *filio*; *qui in* Herculem *Dominium crudele exercebat*. *Dubitatum autem eſt*, *an non Duplex aut etiam triplex Drama fuerit*, *aliquando enim* Εὐρυσθεὺς *ſimpliciter citatur*, *aliquando etiam* Εὐρυσθεὺς Σατυρικός, *quod verum Nomen puto*, *nonnunquam &* Εὐρυσθένης Σατυρικός, *quod puto corruptim legi pro penultimo*. *Rixam* Johannes Meurſius *componere non audet*. *Nobis Grammaticis minutiis operosè pudet incumbere*. *Ut autem*, *quod ſentio dicam*, *Unicam Fabulam puto & Satyricam fuiſſe & Euryſthei nomine ſignandam*. *Nihil enim* Euryſthenes Ariſtodemi *filius*, *à quo* Spartani *Reges* Euryſthenidæ *dicti*, *Poemate tali dignum feciſſe videtur*. Joſua Barnes.

Χαλκήλατον ἠθμὸν πορεῖχον τοῖσδε τοῖς ἐπωπτοῖς

-------- Ἢ κώαδον ἢ

--------AUT Cyathum ferès Cribrúmve doctis æneum Cantoribus.

V. 1. Ἢ κώαδον ἢ) *Pollux* lib. 10. c. 24.

Οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε,
Τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθ᾽ ὀνείδη
Τἀγάλματ᾽ ὧδ᾽ ἀνὴρ κεῖνος σοφός.

Quæ Dædalæum fecit ingenium, ſenex,
Miratus opera, hæc ire & obtutu frui
Ne crede: non ars ejus in tantum valet.

* Σκύφος τε μακρὸς-------

* *Athenæ* l. 11. c. 14.

Et Scyphus ingens ———

-------- Πιστὸν ἓν χρὴ δμῶν ἔχειν
Τοιοῦτον εἷς, ᾧ σέβεν τὰ δεσποτῶν.

——Fidum qui miniſterium exhibet,
Res ille heriles celet & præſtet fidem.

Μάτην δὲ δοκοῦσι τὰς γόνους φύτευσ᾽ ἄρα
Παῖδας φυτεύειν. ὅς γὰρ ἂν χρηστὸς φυῇ,
Οὐ τέκνον᾽ αὐτὸν τὸ φύσιν ἀλλοιοῖ.

Vanum eſt quod adeò ſerere progeniem notham
Plerique metuunt. Si quis eſt rectâ indole,
Non mutat hujus, vocis, ingenium, ſonus.

Νῦν δ᾽ ἄν τις οἴκοι πλουσίαν ἔχῃ φάτνην,
Πρῶτον γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει.
Τὰ δ᾽ ἔργ᾽ ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

Nunc qui domum habitat, divite inſtructam penu,
Summis adæquat hunc malorum factio.
Habemus omnes facta poſt pecunias.

Οὐκ οἶδ᾽ ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
Ὀρθῶς ἀθρήσαντ᾽ εἰδέναι τὸ δεᾶσθον.

Non video quâ ſint lance res mortalium
Examinandæ, ut quid ſit è re appareat.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

Argumentum *Themiſtoclis* Fabulæ.

THemiſtocles *ſatis notus* Athenienſium *Dux*, *qui eo Die* Perſas *ſub* Xerxe *militantes profligavit ad* Salamina, *quo* Euripides *natus eſt*. *Suſpicatur tamen* Meurſius *haud immeritò*, *utrum ex illo Fabulam nominavit* Euripides. *Semel tantùm à* Stobæo *citatur*, *quòd Docti putant*, *mendosè factum*; *ut notamus ad hæc Verba in* Creſphonte.

Ἔχρῆν᾽ μὲν ἡμᾶς, &c. vide in *Creſphonte*.

ΘΗΣΕΥΣ.

Argumentum *Theſei* Fabulæ.

DE Theſeo Herculis *Amico & æmulo Conſule* Plutarchum *in illius Vitâ*. *Videtur autem hæc Fabula tractare de* Theſei *Geſtis in* Cretâ, *nempe de* Minotauro *ſuperato*, *de* Labyrintho & Ariadnæ *amoribus*. Vid. *Hygin.* Fab. xxxviii.

Ἀλλ᾽

Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
Ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε καὶ ἀγαθῆς.

Κρείσσων ὁ πλούτου, καὶ πολυχρύσου χλιδῆς,
Ἀνδρῶν δικαίων καὶ ἀγαθῶν παρουσία.

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὴ ἔνδεὴς,
Δέᾳσι βίᾳ χεῖρ' ὑπερβατὸς, σθένει ἀνέξεται,
Τὰ τῆσδε' ἐχόντων χρήματ' ἁρπάζειν φίλης.

Ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὴ εἰκ ἴδρις·
Μορφὰς δ' λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
Κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·
Οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
Τὸ δεύτερον δ', ᾗ γραμμὴ δύο·
Ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
Τρίτον δ' βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος.
Τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὴ εἰς ὀρθὸν μία·
Λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς καταπεπλεγμέναι
Εἰσὶν, τὸ πέμπτον δ' εἰκ ἐν σώμασι φράσαι·
Γραμμαὶ γὰρ εἰσιν οὐκ διεστώτων δύο·
Αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
Τὸ λοίσθιον δ' τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

Σύμμικτον εἶδος, καὶ ποφώλιον * πέρας, * al. βρίθος.
Ταύρου μέμικται καὶ βροτοῦ διπλῆ φύσις.

Κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμας ὁμοῦ·
Ῥανεῖ τε γλῶν ἐγκέφαλον· ὀμμάτων δ' ἀπὸ
Αἱμοσταγεῖς σταγόνες ῥοῦσινται κάτω.

Ἐγὼ δ' τάδ' ἆρα σοφοῦ τινὸς μαθὼν,
Εἰς φροντίδας νοεῖν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην,
Φυγάς τ' ἐμαυτῷ προσιθεὶς πάσης ἐμῆς,
Θανάτους ἀώρους καὶ κακῶς ἄλλας ὁδούς·
Ὡς, εἴ τι πάθοιμι, ὧν ἐδόξαζόν ποτε,
Μή μοι νεοχμὸν προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι.
Εἰ μὴ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακωμένῳ,
Καὶ μὴ μακρὰν δὴ δι' πόνων ἐναυσόλουν,
Εἰκὼς σφαδάζειν ἦν ἄν, ὡς νέόζυγα
Πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον.
Νῦν δ' ἀμελὴς εἰμὶ καὶ κατηρτυκὼς κακῶς.

Σχεδὸν πᾶς' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας.

MElior sed alius est Amor mortalibus,
Mentis rudicæ, temperantis & probæ.

Præstantis auri copiâ præstantior
Ducenda consuetudo justorum virûm.

Quicunque Pauper ære, violentâ manu,
Nimium videt se posse, non se continet,
Quin impotenter raptet alienas opes.

Mihi literarum nulla notitia obtigit,
Certis figuras sed notis edisseram.
Velut Artè torni ductus, æquali ambitu,
In parte mediâ circulus signum gerit.
Loco secundo lineæ apparent duæ,
Quas limite una media dispescit suo.
Crispi capilli tertia effigiem gerit.
At quarta regio lineam rectam tenet,
Quæ tres ab unâ parte transversas habet.
At quinta non est facilis explicitu nota:
Quæ namque superam lineæ findunt duæ
Coeunt, ut una restet in parte infera.
Quod claudit agmen, tertio distat nihil.

Natura mixta, Monstrum abominabile,
Species biformis, mixta de Tauro & Viro.

Caput simul comis tibi comminuam probè,
Cerebrumque terram tinget, ex oculis quoque
Scintillulantes sanguinis guttæ cadent.

Ego mente retinens monita sapientis viri,
Animo futuras cogitabam miserias,
Mortes acerbas, tristis exilii fugam,
Et alia quæ sunt ipse mihi fingens mala,
Ut si quid evenisset ex illis, recens
Nè me imparatum cura cruciaret magis.
Si me ista miserum prima spectaret dies,
Pernavigâssem multa nec pridem mala,
Esset gemendi causa, juvenes equulei
Sicut recepto jam recens fræno dolent:
At jam subactus miseriis occalluì.

Europæ ad ipsas fimbrias ferè situm.

V. 1. Ἀλλ' ἔστι &c.) Hos Versus videbis in *Dictye* v. 3. &c. Quanquam nec desint, qui hìc ponant.

V. 8. Ἐγὼ πέφυκα &c.) *Athenæus* l. X. Εὐριπίδης ὁ πλὴν ἐν τῷ Θησεῖ πλὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. Ubi hoc Fragmentum sequitur.

V. 21. Σύμμικτον εἶδος &c.) *Plutarch.* in *Theseo*, Μινόταυρον γεγονέναι φησὶν Εὐριπίδης, Σύμμικτον &c. Hunc *Minotaurum*, de quo consulendus *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 1. §. 4. *Ovidius* vocat, *Semibovémque Virum, semivirúmque Bovem.* V. 23. Κάρα τε γάρ σου) Extant apud *Aristophanis* Scholiast. in *Ranis* fol. 149. Excepto quod secundus Versus ibi sit corruptus, legitur enim ῥᾶναί τε δ' ἐγκέφαλον, cui ego Medicas manus adhibui & Versionem ex proprio addidi. Πρησῆρες autem pro πρησῆρες omninò legendum, nè sit *Spondæus* in Quarto loco. Et *Dualis* Numerus pro Plurali ponitur & ad Duos oculos Mens refertur. Αἱμοσταγὴς autem minùs regulariter dictum pro αἱματοσταγὴς, quod rectè *Aristophanes* habet ibidem. Vide quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 1173. *Josua Barnes.*

V. 31. Μή μοι νεοχμὸν) Sic *Virgil.* Æn. 6. v. 103. *Non ulla laborum, O Virgo, nova mè facies, inopináve surgit: Omnia præcepi atq; animo mecum ante peregi.*

V. 32. Εἰ μὴ τόδ' &c. Hi quinque Versus à *Ciceroniano Ennio* tralati sunt Tuscul. Quæst. l. 3. Sed quia *Iamborum* legibus non satis coercentur, *Grotianam* ego hìc Versionem prætuli. *J. Barnes.*

ΘΥΕΣΤΗΣ.

Argumentum *Thyestæ* Fabulæ.

FAbulam Thyestem *scripsit etiam* Seneca, *quam ex hâc videtur suo more, levi variatione aliquâ transtulisse; quare illius Argumentum optimo jure locum hìc habet.* Attigimus *autem & Nos,* Thyestæ *Historiam ad* Electræ v. 705.

Πλὴν δ' ἀπροῤῥυὲς, ἀδενεῖς γάμοι.
Τῷ μὴ γὰρ εὐγλώσσοις ἀνοῦσιν βροτοὶ,
Μᾶλλον ὁ πηδῶσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

HAud facile pauper nuptias invenerit.
Nam celsa gentis decora qui laudant, tamen,
Opulentiores potiùs affines legunt.

----Εἰ

-------Εἰ δ' ἄπερ πόνων
Δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ, θνητὸς γεγώς.

—— * Desipis cum sis homo,
Si sine labore te usque victurum putas.

V. 4. Εἰ δ' ἄπερ &c.) Desipis cum sis homo) *Homo cùm sis, id fac semper intelligas.*

Hæc sententia semper in ore & in scriptis erat mihi-Amicissimi quondam Domini *Thomæ Holbechii* S.T.P. *Emmanuelis* Collegii Magistri; Quem positum licet plus Decennio Honoris & Gratitudinis causâ nomino. Vid. ad *Ino* v.63. *J.Barnes.*

INΩ.

Argumentum *Inûs* Fabulæ.

Totam Historiam Inûs & Athamantis Apollodorus *l.* 1. *c.* 9. *habet in hunc modum.* Athamas *post fugatos* Phryxum & Hellen *ex* Inûs *Novercæ dolo, in furorem à* Junone *actus* Learchum *sagittâ peremit, cujus metu* Ino *cum* Melicertâ *altero filio in mare se dejecit.*

Πολλοί γε θνητῶν τῷ θεᾶς τὰς συμφορὰς
Ζητοῦσ' ἀμωρεῶν, καὶ πικρύπτεσθαι κακά.

Βία νιν ἕλκει, ὦ κακοί, τιμᾶς βεβλωκότες,
Καὶ κλῶσθε πλοῦτον πάνθ' ὁπηδεῖν θηρώμενοι,
Σύμμικτα, μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
Ἔπεστ' ἀμῶσθε τῶνδε δύσφιλον θέρος.

Τίς ἆρα μήτηρ, ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
Βεβλωκὸς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον Φθόνον;
Ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
Ἐν χροΐ, ἢ σπλάγχνοισιν, ἢ περ' ὄμμασι
Ἐσθ' ἡμῖν; ὡς ἰὼ μοι δαίμονος μέγας
Τομᾶς ἀφαιρεῖν, ἢ πόθεῖς, ἢ φαρμάκοις,
Πασῶν μεγίστιον τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

Ἰσως δὲ μηδεὶς τοῦδ', ἃ σιγᾶσθαι χρεών.
Μικρὸν γὰρ ἐκ λαμπῆρος Ἰδαῖον λέπας
Πρήσειεν ἄν τις, κἂν πρὸς ἓν εἴποις ποτὲ,
Πύθοιντ' ἂν ἀσταὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεών.

Νόμοι γυναικῶν ὑ καλῶς κεῖν' πέφυ.
Χρῶ γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅτι πλείσας ἔχειν
Γυναῖκας, ἐνθ' ἂν τροφὴ δόμοις πάρῃ·
Ὡς τὸν κακὸν μὴ ἐξέβαλε δωμάτων·
Τῷ δ' ἓν ἐὰν λάβῃ, ἥδεως ἐσώζεται.
Νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι κίνδυνον μέγαν
Ῥιπτοντες, ὑ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
Νύμφας ἐς οἴκους ἁρματίζονται βεβλοί.

Φεῦ· Ὅσῳ τὸ θῆλυ δυσχερέστερον γένος
Πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔντε τοῖσι καὶ καλοῖς
Πολλῷ λέλειμμαι· καὶ πὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

Ὦ θνητὰ πεύγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες,
Ὅσον νόσημα τῷ Κύπριν κεκτήμεθα.

Τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσωπον μ' ἔᾶν,
Ἥτις τὸ μὴ δίκαιον ὑ σιγήσει·
Τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει.

Multi feroces spiritu indomabili
Sua obtenebrant damna, vel clades tegunt.

Ite improbi; tenete vi partum decus,
Et undecunque trahite congestas opes,
Per fas nefas, profana miscentes sacris:
Manet metuenda magna damnorum seges.

Quæ mater aut quis genitor infelix malum
Inauspicatam sevit Invidentiam?
Ubi, quas adepta corporis partes sedet?
Tenétne media viscera, an geminas manus,
An luminum orbes? Quanta laus medicis foret,
Ferro vel herbâ vel salubri poculo,
Auferre generi pessimam humano luem.

Tacenda quæ sunt nemo per te intelligat.
Fax parva facile montis Idæi Nemus
Totum cremârit; dixeris uni, citò
Rumor per urbem fiet arcanum tuum.

Haud scripta rectè jura sunt connubiis.
Decuit beatum pluribus se uxoribus
Sociare, quantas alere sufficeret domus,
Ut inaudientem pelleret penatibus,
Bonum volenti corde servaret sibi,
Nunc una sola accipitur, immenso nimis
Vitæ Peric'lo: nam priusquam intrat domum
Nova nupta, nulla moris exploratio est.

Quanto virili sexus infelicior
Est fœminarum! quippe quantum linquimur:
Virtute, tantum scelere superamus viros.

O misera vita, pectora ô muliebria:
Truculenta quàm nos pestis exercet Venus!

Talis profectò famula matronam decet,
Quæ jus & æquum non tegat silentio,
Quodcunque fœdum est lumine infesto intuens.

V. 12. Ἢ ποτοῖς, ἢ φαρμάκοις) Vide quæ Nos ad *Hippolyt.* v. 516. Mallem autem legi ποτοῖσι φαρμάκοις, quia *Pharmacum* est Genus, ποτὸν species, ut in loco supra laudato. *Josuâ Barnes.*

V. 19. Χρῶ γὰρ &c.) Hos Versus Polygamiæ favens dixit *Euripides*, legibus *Athenien sibus* conformiter, & ipse duas uxores habuisse dicitur.

V. 25. Νύμφας ἐς οἴκους ἁρματίζονται) Ἑρμάζω & ἁρματίζω ab ἕρμα *Saburra, Anglicè*, **the Wallast of a ship.** Usurpatur etiam ab *Aristotele* de Avibus, ubi æquabili Volatu librant sua corpora *Metaphora* nempè à Navibus. Hoc in loco usurpatur de Virginibus inexploratis, utrum in malum tendant, necne, ut jam nunc appensæ jugo.

Φεισώμεθ'

Φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγλωσσῶν, φειδώμεθα·
Κακὼς δ' ἀποπλύνωμεν ὥσπερ ἄξιοι.

------ Τό, τ' εὐγενὲς
Πολλοῖσιν δίδωσιν ἐλπίδ', ὡς ἄρξουσι γῆς.

Τῷ εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμῳ,
Τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,
Τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα.

Ἐπίσαμαι δὲ πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεών,
Σιγᾶν ὅπου δεῖ, κἀ λέγειν ἵν' ἀσφαλές.
Ὁρᾶν δ' ἃ δεῖ με, κἀχ ὁρᾶν, ἃ μὴ χρεών.
Γαστρὸς κρατεῖν δέ. κἀγὼ δ' ἐν κακοῖσιν ὢν,
Ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις.

Κέκτησο δ' ὀρθῶς, ἂν ἔχῃς, ἄνευ ψόγου,
Καὶ σμικρὰ σῴζων, ἕνεκ' εὐσεβεῖ πρέπει.
Μὴ, ὡς κακὸς ναύκληρος, εὖ πεσὼν ποτὲ,
Ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπωλέσῃς.

Ὁρᾷς τυράννους ὡς μακρῶν ἠσκημένους,
Ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, κἀμὶ ἡμέρα
Τὸν ῥᾳθεῖλεν ὑψόθεν· τὸν δ' ἦρ' ἄνω,
Ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος. οἷς γὰρ ἦν ποτε,
Ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίους ὁρῶ.

Ἄνασσα, πολλοῖς ὄζιν ἀνθρώπων κακά·
Τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
Κύκλῳ γὰρ ἕρπει καρπίμοις τε γῆ φυτοῖς,
Θνητῶν τε γενεά· τῷ μὲ αὔξεται βίος·
Τῶν δ' φθίνει τε κἀπερίζεται πάλιν.

Ἐν ἐλπίσιν χρὴ τὸν σοφὸν ἔχειν βίον.

Μήτ' εὐτυχοῦσα, παῖ, ἡνίαν χάλα,
Κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κενὴν ἔχου.

Μηδὲ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τὸν κακῶς
Πράσσοντ' ἄνθρωπος γεγώς.

Ἀμουσία τοι, μηδ' ἐπ' οἰκείοις δάκρυ
Σπάζειν.

Σοὶ τοῖς φίλοισιν, ἡδὺ μὲ πράσσειν καλῶς.
Ὃ μὴ χρῄζοιτο δ' εἴ τι τυγχάνοι κακὸν
Εἰς ὄμματ' ἔυνους φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.

Οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς,
Ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ κἀφίλου παραίνεσις.
Ὅστις δ' ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ,
Μόνος παραύτῃ κἀγαλλωίζει φρένα,
Πάραυτα δ' ἥδεις ὕστερον στένῃ διπλᾶ.

Γίγνωσκε τὰν ἀνθρώπεια, μήδ' ὑπερμέτρως
Ἄλγει. κακοῖς γὰρ οὐ σὺ προσκεισαι μόνη.

Parcamus ortis inclyta ex propagine:
Et exsecremur ut merenter improuos.

——— Spem fore ut regni sola
Olim capessant, alta Nobilitas facit.

Proli creandæ conjuges multi parant
Forma invenusta, nobili propagine,
Claróque honores ante divitias habent.

Quæ scire par est nobilem, didici omnia,
Cum res jubet tacere, cum tutum est loqui,
Quæ fas videre, nec videre quæ nefas:
Ventri imperare· quamlibet pressum malis,
Cor disciplinas liberales imbibit.

Sine labe parta fac probè custodias,
Parceque rem tuteris. id justos decet.
At nauta cupidus, antea felix satis,
Dum plura quærit, quod tenebat perdidit.

Vides Tyrannos longa quos fovit dies
Ut sæpe res exigua momento brevi
Deturbet, alios rursus in celsum levet.
Pennata res fortuna. jam multos ego
Vidi supinos spe procul volvi suâ.

Regina, multos homines opprimunt mala:
Ab his recedunt, rursus aliis imminent.
Eunt in Orbem, terra quas fruges parit,
Hominúmque soboles, quippe pars surgens viret,
Pars jam metenda expectat exitii diem,

Spe semper aliquâ, qui sapit, vitam favet.

Nec tibi remittat fræna Fortunæ favor,
Adversa nec spem pectori excutiant tuo.

——— Infelicibus
Nè durus esto, te quoque esse hominem memor.

Agreste, lachrymas rebus alterius malis
Negare.

Dulce est amicis posse lætari simul:
At si, quod absit, ingruat sors durior,
Solatium est spectare vultus benevolos.

Medicina nulla luctibus sævis datur
Præter boni & faventis alloquium viri.
At quisquis illo solus ægrotans malo
Cor ipse concit atque demulcet suum,
Si nunc levatur onere, cras duplum gemit.

Quæ sors sit hominum disce: nec nimium dole:
Mihi crede: non tu sola conflictas malis.

V. 42. Σιγᾶν ὅπου) Hic Versus ex illo Æschyli expressus, Σιγῶν ὅπου δεῖ κἀ λέγων τὰ κρείσσω, ut observavit Agellius l. 13. c. 17. Josua Barnes.

V. 53. Ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος) Hoc in loco ὑπόπτερος significat Alatus, ut putatur etiam significare Danae v. 15. ubi de Perseo occurrit, qui Alis erat instructus, quanquam aliud Nos ibi. Quòd verò Divitias alas dixit habere, sic infra in Meleagro, πλούτου μὲν ὠκεῖαι πτέρυγες· Solomon. Proverb. c. 23. v. 5. an oculos tuos conjicies in ea, quæ nè sunt quidem, nam omninò comparant alas divitiæ, instar aquilæ pernicissimæ, quæ cœlum versus avolat. Ubi oculos conjicere, idem est Solomoni, quod Davidi Cor apponere, Psal. 62. v. 12.

V. 69. Πάραυτα) Hesych. πάραυτα, παραχρῆμα, ἐνδέως, παραυτίκα.

Τυραν-

Τυραννίδ' ὦ τῆς μάτην αἰνουμένης
Τὸ μὴ πρόσωπον ἡδύ, τῶν δόμοισι σῶ
Λυπρά· τίς δ' ἀκάρεῖ, τίς εὐτυχής,
Ὅστις δεδοικὼς κ' ἀμφιβλέπων βίαν,
Αἰῶνα τείνῃ; δείματις ἂν εὐτυχῆς
Ζῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὢν
Ὧι τὰς πονηρὰς ἡδονὰς φίλους ἔχῃ·
Ἐσθλὰς δ' μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.

Σίγα πρὸς ἄνδρα, μή πιν' αἰσχύνῃ λάθω
Διακονοῦσα κρυπτά, κ' προβῇ λόγος,
Οὐκ ἦσθ' ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελοίμεθ'.
Τὰ γὰρ γυναικῶν δυσερῆ πρὸς ἄρσενας·
Κἂν ταῖς κακαῖσιν αἱ ἀγαθαὶ μεμιγμέναι
Μισέμεθ', οὕτω δυσυχεῖς πεφύκαμεν.

Ἐν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνης φέρει
Τὄνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὼ ἐλευθέρω
Οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.

Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥσπερ θὴρ μόνος.

Laudata multis temerè blanditur quidem
Regni poteſtas fronte, ſed luctus Graves
Occultat intús. Quomodo felix foret,
Qui cuncta circumſpectat & mœſtam trahit,
Timore vitam? fata ſi fingam mea,
Civis beatus eſſe quàm Rex mavelim:
Nam rex amicos peſſimos quærit ſibi,
Bonos peroſus mortis ob formidinem.

Vir adeſt; tacendum: nequid accerſam probri
Ignara & errans, inque eam partem cadat,
Quo non ſit à me deſtinata, Oratio.
Malè fœminarum res habent ſeſe ad viros.
Bonæ probæque cum malis promiſcuè
Habemur odio: tanta ſexûs miſeria eſt.

Servos quod unum facere contemptos poteſt,
Vox eſt: in aliis libero diſtat nihil,
Quicunque mentem ſervus ingenuam gerit.

—— Manet facibus carens
Cavis in antris, ſingularis ut fera.

V. 72. Τυραννίδος &c.) Hi octo Verſus, cùm extent *Ion.* v. 621. noſter *Amanuenſis*, legebat *Ino* pro *Ion*, facili errore. Seriùs verò hæc moneo. *Joſua Barnes.*

V. 80. Σίγα πρὸς ἄνδρα) Hic locus cùm in *Stobæo* rectè referatur ad *Ion*; Extant enim *Ion* v. 395. Idem huc retulit: majori tamen errore in *Grotii* Editione legitur *Iphigenia* pro *Ion.*

V. 86. Ἐν γάρ τι) Vide ſimilem locum infrà ad *Melanipp.* v. 31.

ΙΞΙΩΝ.

Argumentum *Ixionis* Fabulæ.

IXion Phlegyæ *filius*, *ſive*, *ut* Hyginus, Leontei, *cùm Uxoris Patrem* Deioneum *fraude peremiſſet*, *vagari coactus eſt miſerandum in modum*; *nec ullum Hominum*, *ſive Deorum invenit*, *qui ab illâ illum cæde expiaret*. *Quare* Jupiter *tandem*, *qui ex illius olim Uxore* Diâ Pirithoum *genuerat*, *ut teſtatur* Homerus *Iliad.* ξ. *v.* 317. *ejus miſertus*, *in cœlum aſſumptum expiavit*. *Cùm verò purgatus jam apud Superos degeret*, *ipſam* Junonem *de ſtupro compellavit*; *quòd cùm illa* Jovi *retuliſſet*, *Hic Nubem* Junonis *Specie formatam illi ſuppoſuit ad tentandam hominis Fidem*; *ex quâ* Centauros *is genuit*. *Dein Cœlo dejectus*, *cùm paſſim gloriaretur*, *ſe cum Deorum Reginâ rem habuiſſe*, *indignans* Jupiter *illum ad Inferos Fulmine ictum detruſit*, *ubi Rotæ alligatus cruciatur*. *De hoc* Ixione *tractat hæc Fabula*, *de quâ cùm Spectatorum nonnulli quererentur ad Poetam*, *quòd* Ixionem *exhibuiſſet nimis ſceleratum & impurum*, *reſpondit* Euripides, *Non igitur eum ante de Scenâ eduxi*, *quàm Rotæ affixiſſem*; *ut* * Plutarchus *teſtatur*. Joſua Barnes.

* Ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰώθειν λέγειν πρὸς τοὺς Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρὸν, Οὐ μὴν τοι πρότερον ἐκ τῆς Σκηνῆς ἐξήγαγον, ἢ τὸν τροχὸν προσηλῶσαι. *Plutarch.* l. de Audiendis Poetis fol. 19. Vide ſimile de *Belleroph.* dictum, *Senecæ* Epiſt. 115.

ΤΟΥ̃ μὲ δικαίᾳ τὼ δόκησιν ἄρνυσο·
Τὰ δ' ἔργα τῶν σῶν δρωνθ'. ἔνθα κερδάνῃς.

Ὅς τις δὲ δεῖ τὸ πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βέλεται·
Φίλοις τ' ἀμικτός ἐστι, κ' πάσῃ πόλει.

Τὰ τοι μέγιστα πάντ' ἀπειράδη βροτοῖς
Τόλμ' ὥστε νικᾶν. εἴτε δὲ τυραννίδες
Χωρεῖς πύνθ' ἡσσοῦντ' ἄν, εἴτ' οἰκεῖ μέγας.

Εὔβοι' Ἀθηναίοις ἔστι τις γείτων πόλις.

Juſti capeſſe nomen, at facta occupa
Quidvis agentis: parta ſic tibi res erit.

Habere quiſquis parte plus quærit ſuâ,
Nil ille juſti cogitat, nil expetit,
Urbi atque amicis paritèr inſociabilis.

Conſilia cuncta ducit ad victoriam
Intrepida virtus. Sine laborum impendio
Nec Regna fiunt magna, nec creſcunt domus.

Eubœa *Athenis* Urbs propinqua cernitur.

V. 1. Τοῦ μὲ δικαίᾳ) *Stobæus* Florileg. Titulo περὶ κακίας.

V. 3. Ὅστις δὲ δεῖ τὸ πλέον) Hic Verſus ab aliis legitur paulò aliter, Ὅστις δὲ ἀσῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' &c.

V. 9. Εὔβοι' Ἀθηναίοις) *Pollux* Onomaſtic. l. 9. c. 4. ad finem.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ.

Argumentum *Hippolyti Operti* Fabulæ.

Historia Hippolyti & Phædræ *repetenda ex Superioris* Hippolyti, *Coronati dicti*, Græco *Argumento*; *Vide etiam* Hygini *Fabulam Quadragesimam Septimam*, Senecæ *Tragœdiam ejusdem Nominis, & quæ Amicus noster defunctus* Nicolaus Lloydius Wadhamensis *Collegii* Oxon. *olim Socius, in suo Lexico Poetico. Quòd autem hæc Fabula, cùm minùs correcta esset, ab* Euripide *fuerit exhibita, deinde longè emendatior facta, alio nomine Vocata, nempè* Coronati, *multi sunt, qui opinantur, probabilibus sanè nixi argumentis; de quâ re Nos suprà ad* Hippolyti *Coronati v.* 91. *Sin hoc factum fuerit, necesse est, ut Oeconomia utriusque fuerit diversa; ut ex his Fragmentis apparet. Versu nempè* primo *& deinceps ad sextum, omnis is locus in Fine Fabulæ videtur rectiùs disponi debere, utpote Epiphonema* Chori *ad* Hippolytum *jam fato functum & inter Deos relatum; cujusmodi nihil extat in alterâ. Item Versu* 37. *ubi* Chorus *alloquitur* Theseum, *videtur ex illius Verbis* Phædram *non sibi vitam suspendio finivisse, donec* Theseum *mendacio deceperat, quale contrà fingitur in alterâ. Quare nec prorsùs rejicienda est illa Distinctio inter Duas & Diversas Fabulas; licet ipse forsan Poeta unam tantùm ex utrisque superstitem esse voluerit: Quia Diversa ejusdem Fabulæ Oeconomia, licet cæteris ferè circumstantiis immutatis, Diversam Fabulam efficiet; quanquam & hìc vix pauci loci, ut Scenæ alicujus pars, aut Chori & hìc indè Versus nonnulli mutari, tolli, addi, sint visi. Digni tamen etiam loci ex alterâ omissi, qui hìc memorentur.* J. Barnes.

Ὦ Μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμᾶς,
Ἱππόλυθ' ἥρως, δι' σωφροσύνην·
Οὔ ποτε θνητοῖς ἀρετῆς * ἄλλη
Δώσαμις μείζων·
Ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ', ἢ μετόπισθεν,
Τῆς εὐσεβίης ἡ χάρις ἐσθλή.

* an ἄλλης.

Quos tu & quantos
Hippolyte heros, nactus honores,
Casto vitæ tramite? namque hæc
Virtus homines prima coronat:
Citò vel serò sequitur semper
Pietatem debita merces.

Φεῦ, φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῇ καλόν,
Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται.

Proh! quàm modesta mens ubique hominem decet,
Et inclytam adfert gloriam mortalibus.

Δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,
Μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Loquentibus duobus, irato altero,
Certare qui desistit est sapientior.

Ἐγώ γε φημὶ, κἢ Νόμον γε μὴ σέβειν,
Ἐν τοῖσι δεινοῖς, πρὸς ἀναγκαίων πλέον.

Quoties periculum est, ex meâ sententiâ
Necessitati debet & Lex cedere.

Τῷ γὰρ πονοῦντι κἢ Θεὸς ξυλλαμβάνει.

Et ipse fautor est laboranti Deus.

Ὦ πότνι' Αἰδὼς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
Σωῦσα, ταναίσχυντον ἐξήρεις φρενῶν.

Utinam teneres, sancte tu, mentes, Pudor,
Ut impudicum quicquid est evelleres.

Οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι·
Τολμήμασιν δ', κἢ χερῶν ὑφαρπάσαις,
Ἁλίσκεταί τε πάντα κἢ θηρεύεται.

Mortalium Fortuna fas nescit sequi:
Sed vi manuque cernimus quæri & rapi
Quodcunque rerum est, occupandum audaciæ.

Οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν,
Νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

Qui dona Veneris spernit, animi contumax,
Nimium sequente non magis culpâ vacat.

Κύπρις γὰρ, ἢ φορητὸν, ἦν πολλὴ ῥυῇ·
Ἥ τὸν μὴ εἴκοντ', ἡσυχῇ μετέρχεται·
Ὃν δ' αὖ θρασύνοντ', κἢ φρονοῦντ' ἔνδην μέγα,
Τοῦτον λαβοῦσα, πῶς, δοκεῖς, καθύβρισεν;

Ferenda non est, tota cum sese excutit,
Venus, benigna sponte-cedenti Dea:
At si quis alto spiritu obniti parat,
Hunc illa domitum tractat inclementiùs.

Ἔχω δὲ τόλμης κἢ θράσους διδάσκαλον
Ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Mihi nil timentis auctor est audaciæ
Qui solus arctis invenit rebus viam,
Amor, potestas omnium invictissima.

--------Ἀντὶ γὰρ πυρὸς
Πῦρ ἄλλο μεῖζον ἢδὲ δυσμαχώτερον
Ἔβλαστον αἱ γυναῖκες.--------

——— Próque igni, novus
Successit ignis, atque inexpugnabile
Malum, Mulieres.

Χορ. Θη-

V. 9. Δυοῖν λεγόντοιν) Hos Versus *Stobæus* ad *Protesilaum* alicubi refert. Alii meliùs ad hunc locum. Sunt enim *Chori* Verba de *Theseo* cum *Hippolyto* altercante.

V. 13. Τῷ γὰρ πονοῦντι &c.) Hic Versus ex *Phaethonte* quoque citatur ab *Hugone Grotio*, Excerpt. p. 411. Quum tamen ejusdem Editio *Stobæi* Florileg. p. 127. huc meliùs referat. *Hesiod.* Oper. lib. 1. Καί τ' ἐργαζόμενον πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν· Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι κἢ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργός. *M. Antonin.* lib. 9. Τίς δέ σοι εἶπεν, ὅτι οὐκὶ κἢ εἰς τὰ ἐφ' ἡμῖν οἱ θεοὶ συλλαμβάνουσιν; Paulò disertiùs Apost. ad *Rom.* c. 8. v. 26. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται, vicissim auxiliatur; quasi mutuas confert operas. *Gulielmus Peirs Emman.* Coll. Socius.

Χορ. Θησεῦ, φρόνει νῦ τὸ λῷῖσον φρονεῖν·
Γυναικὶ πείθου μηδὲ ταλήθῃ κλύων.

Φεῦ, φεῦ, τὸ μὴ τοῖς πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
Φωνὴν, ἵν' ὦσι μηδὲν οἱ δῆνοι λόγοι.
Νῦν δ' εὐρύθμοις πιστώμασιν τἀληθέα
Κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν.

Ὁρῶ γὰρ ἤδη τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ,
Τίκτουσαν Ὕβριν τὸν μέγαν τ' Εὐκραξίαν·
Ὕβριν τε τίκτει Πλοῦτος, ἢ Φθόνῳ βίον.

----- Πρὸς ἵππων ἐυδὺς ὁρμήσας πάτου.

Ὀλοιδε· μισῶν δ' ὅ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
Γυναῖκας, οὐδ' εἰ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν,
Ἀεὶ γὰρ ὧδ' ἐισὶ κἀκείναι κακαί.
Ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,
Ἢ κἄμ' ἐᾶτω τῇδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.

Ἦν ἀρτίως ἔλαμπον εἰς φάος τόδε,
Οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.

Ut sapere pergas moneo, Theseu: fœminæ
Quamvis loquenti vera, nil credas velim.

Heu! quòd ipsis non datum est rebus loqui,
Ut nil valeret erudita oratio:
Nam nunc diserti callidè verum clepunt,
Et sequiori mancipant causæ fidem.

Jam sæpè vidi prævium mortalium
Felicitatem Dedecus magnum sequi:
Aut Parcitas aut Fastus est Opibus comes.

Hic subitò Equorum proruit ad cubilia.

Odio mulierum pectus expleri nequit.
Pereant, nec eadem me pudet semper loqui,
Quando esse & illas non pudet semper malas.
Aut igitur illas meliùs ut vivant doce,
Aut patere me illas usque & usque incessere.

Quam in luce nupèr integram hâc liqui miser,
Non ille longa viderat post tempora.

V. 46. Ὀλοιδε, &c.) Hic locus extat in alio *Hippolyto* ferè ad finem *Actûs* Tertii ad v. 664. Quare *Stobæani* Codicis exscriptorum incuria est notanda. Vid. ad *Cressas* v. 27. *Josua Barnes.*

V. 51. Ἦν ἀρτίως &c.) Hoc Distichum *Priscianus* l. 18. citans dicit, Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ στεφανηφόρῳ &c. Haud sane memini me legisse in Fabulâ, quæ jam hoc nomine extat; an fortè *Priscianus* in Titulo sit deceptus? Vide quæ Nos in Argumento superiori.

ΚΑΠΑΝΕΥΣ.

Argumentum *Capanei* Fabulæ.

IDem de hoc Dramate dicendum, ac de Atreo diximus *suprà* & de Pasiphae *infrà dicendum*; nullum enim unquam Drama sub hoc Nomine Euripides edidit: quæ verò Johannes Meursius hìc citat, quasi ex Fabulâ Capaneus dictâ, extant quidem de Capaneo, sed in Fabulâ Supplices vocatâ ad v. 861. &c. *Vide quid Nos in Argumento ad* Atreum. *Josua Barnes.*

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Argumentum *Carcini* Fabulæ.

MOnstrum Nominis, quo Comœdia forsan vocari poterat, sed quomodò Tragœdia vocetur Carcinus, aut Cancer; cùm Nemo Heroum unquam hoc Nomine sit dictus? Et tamen Stobæus Sermone 29. quùm profert hunc Versum, Οὐδεὶς ἔπαυσεν ἡδονὰς ἐκτήσατο, Clarum Voluptas Nemini peperit decus, habet in Margine, uti hodiè scribitur, Euripidis in Cancro. Et hujus etiam meminit Johannes Meursius, qui in Catalogo Euripidis Fabularum, ad nomen ΚΑΡΚΙΝΟΣ, dicit, Commemoratur apud Stobæum Serm. XXIX. At meliùs vidit Hugo Grotius, qui ad Carcinum Tragœdum retulit; cujus etiam Fragmenta aliquot supersunt in Excerptis illius ex Tragœdiis & Comœdiis Græcis. *Vide etiam quæ Nos ad* Phœniss. v. 600. *Josua Barnes.*

ΚΛΕΙΔΕΣ.

Argumentum *Cleidis* Fabulæ.

ERotianus in *Lexico* Hippocratis *ad vocem* Ἀσχυλίως, habet, Καὶ Εὐριπίδης ἐν Κλειστῇ φησίν. Sed proculdubiò, ut plurimi Doctorum statuunt, corrigendus est, & Κρησὶ legendum pro Κλειστῇ, de quâ Fabulâ vide infrà in Κρῆτες.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

Argumentum *Cresphontæ* Fabulæ.

CResphontes *erat* Temeni, *de quo* Euripides, *ut nonnulli putant, aliam scripsit Fabulam, Frater,* & Aristomachi *Filius,* Messeniæ *Rex, de quo plus semel* Pausanias. *Hunc, ut ait* Hyginus *Fab. CXXXVII,* Polyphontes *interfecit, atque imperium ejus & Uxorem* Meropen *possedit. Plura de hâc re vide ad* Hygin. *Fab. CLXXXIV. in* Pentheo *&* Agavâ. *Idem* Apollodor. *Biblioth. l.* 2. *c.* 8. §. 5. *ubi pro* Αἴγυπτος *legendum* Αἴπυτος, *is enim erat Tertius* Cresphontis *filius, qui postea* Polyphontem *occidit & à quo Reges* Messeniorum Αἰπυτίδαι *dicti. Vid.* Eustathium *ad illud* Homeri *Iliad. β. v.* 611. Αἰπύτου ἐκ πύμου. *Et* Hesych. *in Voce* Αἰπύτου. *Josua Barnes.*

Εἰ μὴ γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
Ἐν τοῖσιν οὐκέτ' ὄντ', οὐδὲν ἂν θάνοι.

Si namque inhabitat mersa sub terram loca,
Ut mortui, esse desiit, nec quid potest.

Τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν,
Οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερημέθ' · ἄλλαι μυρίαι
Τὸν αὐτὸν ἔζηνται βίον, ὡς ἐγὼ, βίον.

Orbata natis mortuis, spolior viro
Non sola ego hominum: mille sunt aliæ, quibus
Toleranda fuit hæc vita, quæ nunc est mihi.

Εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φῂς, κλείνειν πόσις,
Χρῆν καί σε μέλλειν, ὡς χρόνος δῆθεν πρέπει.

Si te, ut ais, interficere vir voluit meus,
Sat erat tibi quoque velle, cùm tempus foret.

----- Αἱ τύχαι δέ μοι,
Μισθὸν λαβοῦσαι τῷ ἐμῷ τὰ φίλτατα,
Σοφὴν ἔθηκαν.-------

——— Fortunæ mihi,
Pretium auferentes res mihi carissimas,
Sapientiam indidere.———

Ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ', ὅπερ πάντες βροτοὶ,
Φίλων μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.

Mihi hoc quod aliis evenit mortalibus,
Minimum, inter omnes, quos amo, noceo mihi.

Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.

O nate, in oculis nascitur castus pudor.

Εἰρήνη βαθύπλουτε,
Καλλίστα μακάρων θεῶν,
Ζηλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζῃς.
Δέδοικα δ' μὴ περὶν * πόνοις
Ὑπερβάλῃ με γῆρας,
Πρὶν σὰν χαρείσασθαι περῶσάν μ' ὥραν,
Καὶ καλλιχόρους ἀοιδάς,
Φιλοστεφάνους τε κώμους.
Ἴθι μοι, πότνια, πόλιν τάνδε,
Ἔρδουσαν εἰρήνᾳ ἀπ' οἴκων,
Τὰν μυριομόχθου τ' ἔριν,
Θηκτῷ πεπαμένην σιδήρῳ.

Pulcherrima Diva Dearum
Pax, circumfusa beato
Sequitur quam Copia cornu,
Nimium nimiúmque morantem
Te te, Dea, cernere flagro:
Metuens, nè plena laborum
Senio mea vita fatiscat,
Tua Nectare plena priusquam
Detur semel ora tueris,
Et carmina juncta choreis,
Epulásque & florea serta.
Ades, huic venerabilis urbi,
Longéque penatibus arce
Diræ mala Seditionis:
Fugiat Discordia, ferro
Quæ ludere gaudet acuto.

* *Polyb.* πόνοις omittit.

Κέρδη τοιαῦτα χρὴ τινα κλίνειν βροτῶν
Ἐφ' οἷσι μέλλῃ μή ποθ' ὕστερον πένθη.

Ea semper homines lucra sectari decet,
Nullos dolores ponè quæ secum trahant.

Μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ,
Κακὸν γενέσθαι, μήθ' ὁμιλοίην κακοῖς.

Nunquam malus sim, victus à pecuniâ:
Sed nec malorum me illigem commercio.

Ἐχρῆν μὲ ἡμᾶς σύλλογον ποιεῖσθαι,
Τὸν ζῶντα θρηνῆσ εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.
Τὸν δ' αὖ θανόντα, τῶν πόνων πεπαυμένον,
Χαίροντας, εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Nam nos decebat, celebre cum cœtu, modò
Lugere genitum, tanta qui intraret mala:
At qui labores morte finiisset graves,
Hunc laude amicos atque lætitiâ exsequi.

V. 3. Τεθνᾶναι παῖδες ὤν ἐμοὶ &c.) Ita solatur se *Merope*, ut *Plutarch.* exhibet in Consolat. ad *Apollon.* *Juvenal.* Sat. 13. v. 8. Nec rara videmus Quæ pateris: casus multis hic cognitus, ac jam Tritus, & è medio Fortunæ ductus acervo. Huc etiam pertinet illud *Antonini* Imp. lib. 7. Ἐφ' ἑκάστῳ συμβάματος ἐκείνους τοὺς ὁμμάτων ἔχειν, οἷς τὰ αὐτὰ ζωώσασιν.

V. 6. Εἰ γάρ σ' ἔμελλεν,) Hos Versus habes apud *Agellium* Noct. Attic. l. 7. c. 3. Et sunt *Meropæ* verba ad *Polyphontem*. Lego autem χρῆν pro ἐχρῆν i. e. ἐχρῶν. *J. Barnes.*

V. 12. Φίλων μάλις') Ita quidem *Gatakerus* nostras legit φιλῶν cum circumflexo, non penacuto, quod codices vulgò exhibent, sensúmque ideò corrumpunt prorsus; quod nec ipse *Grotius* advertit, dum transtulit, *Minimum inter omnes, quos amo, noceo mihi.* Quòd si φίλων retineamus ad *Pythagoricum* illud refertur, πάντων δὲ μάλις' αἰσχύνεο σαυτόν. Et ita verti debet, *Amare meipsum maximè, non me pudet.*

V. 14. Εἰρήνη &c.) Extant *Polybii* l. 13. & *Stobæi*. Capite, περὶ εἰρήνης. Vide *Pauli Leopardi* Emmendat. l. iv. c. 22.

V. 30. Ἐχρῆν μὲ ἡμᾶς) Alii ex *Themistocle Euripidis* citant, ut *Stobæus* Sermone 119. Idem tamen in *Grotii* Excerptis Titulo 121. ex *Cresphonte* ejusdem citat pag. 495. Jure itaque *Themistocles* nomen per mendum appositum putant Docti Viri. Vide *Thom. Gatakeri* Adversararia Miscell. c. 10. Ubi omnes ferè authores congerit, quibus hic locus citatur. Notandum est secundum Versum à *Cicerone* Tusc. l. 1. duobus exponi, *Lugere, ubi esset aliquis in lucem editus, Humanæ Vitæ varia reputantes mala.* Quare necesse erat Nobis, qui Versum Versu reddere decrevimus, ab illo hic recedere, ut & in primo. Duo itaque priores sunt *Grotii*, in duobus Posterioribus, *Ciceronis* Versionem sequimur. Huc refer quæ Nos in *Franciados* nostræ l. vi. ---Nec frustrà Fatum celebramus honore Christigenûm, humanis qui functi rebus & Orbi, Nunc primò aspiciunt veræ Natalia Lucis. *Josua Barnes.*

ΚΡΗΣΣΑΙ.

Argumentum *Creſſarum* Fabulæ.

HÆC *Fabula nomen ſortita eſt, more* Phœniſſarum, *ex* Choro; *Nam ut illa Fabula de rebus* Thebanis *tractans, nihilominùs titulum habuit ex* Choro, *qui conſtabat ex* Phœniſſis *Mulieribus*; *ita & hæc Fabula, quæ quidem de rebus* Argivis *agit, de* Choro *nomen ſumit, qui conſtabat ex Virginibus* Cretenſibus, *quæ* Aeropen *ex* Creta *ſunt Comitatæ. Tractat autem hæc Fabula de* Aeropæ & Thyeſtæ *Adulterio.* Aeropæ, *inquam,* Atrei *Uxoris,* Cretei Minois *filii, Filia, de quâ Nos ad* Helenæ v. 398. & Electræ v. 720. *Inter Perſonas quoque* Atreus *numerandus, qui truculentiſſimo Affectu inducebatur, uſque ad* * *Proverbium* Ἀτρέως ὄμματα, *ob iram, quam ex Fratris injuriâ conceperat, quamque appoſitis filiorum in convivium Carnibus vindicavit. Scena fingitur* Argis. *Joſua Barnes.*

* Vide *Eraſmi* Adag. in Ἀτρέως ὄμματα.

------ Νόμος ἦ λείψαν' ὀκβάλλειν κυσίν.
Reliquias mos habet Canibus dari.

Πρὶν ἂν ὀκφλῆναί με κἀμαθεῖν λόγον.
priùs, quàm ineptiis miſſis, doceas, doceas, quid tu velis.

Οὐκ ἂν δυάιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν·
Beatus eſſe non laborando nequìs:

Αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.
Negotiorum turpis eſt juveni fuga.

Αἱ δεύτεραί πως φρονίδες σοφώτεραι·
Secunda namq; Lima ſapiens eſt magis:

Τί γὰρ πόθεῖ τράπεζα; τἀπὶ' ἐ βέλτεται;
Nam quid cupiſcit Menſa? quâ re non gravis?

Πλήρης μὲν ὀψων ποντίων· πάρεισι δὲ
Eſt Piſcibus referta; nec tenerâ caret

Μόχων τέρειναι σάρκες, χηνεία τε δαὶς,
Vitulique carne & anſerino ferculo.

Καὶ πεπὰί, κἠ κερτιτὰ τ' ξυνδοπέρα
Sunt cocta; & flavipennis immerſa alitis

Πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα.
Placenta rore, & affluentèr illita.

Γαμεῖτε νυῦν, γαμεῖτε, κἄτα θνήσκετε,
Jam ducite, inquam, ducite uxores domum,

Ἢ φαρμάκοισιν ὀκ γυναικὸς, ἢ δόλοις.
Nempe ut Veneno liceat aut fraude emori.

Ὅστις γ' πλοῦτον, ἠὐηθίαν εἰσιδὼν
Stultus profectò, qui malam optat conjugem

Γαμεῖ πονηρὰν, μικρὸς ἔξι· μικρὰ γὰρ
Pro ſanguine aut pro dote: cum magnas opes

Μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ὀν δόμοις ἔχῃ.
Fortuna ſuperet modica benè-culti laris.

Ἔπίσαμαι γὰ κἀπεί σαμαι λίαν,
Experior equidem, quàm ſit hoc verum nimis,

Ὡς πᾶσ' ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.
Omnes amicos eſſe nunc locupletibus.

Ἔστιν δ' ὀν ὄλβῳ κἠ τόδ' ὠὐ ὀρθῶς ἔχον,
Accedit opibus more non laudabili

Εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεθα γὰρ
Sapientiæ quoque fama. Nam quos evehit

Τὸν ὠυτυχοῦντα πάντ' ἐπίσασθαι χρεών.
Fortuna, eoſdem credimus ſcire omnia.

Τὸν ὠυτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦτε, πρὶν
Nè qui videtur, hunc beatum dixeris

Θανόντ' ἰδῇ τις, ὡς ἐφήμεραι τύχαι.
Fati ante tempus; nam datur Fors in diem.

Λύπη μὲ ἄτη πῶλισθεῖν αἰσχρᾷ τινί·
Grave eſt miſeriis atque dedecore opprimi:

Εἰ δ' ἦν ἠμοιτο, χρὴ πῶλιγεῖλαι καλῶς
At ferre ſi ſors jubeat obducto mala

Κρύπτοντα, κἠ μὴ πᾶσι κηρύσσῃ τάδε·
Clependa velo, fama ne in vulgum exeat

Γέλως γὰ ἐσθλοῖς γίνεται τὰ τοιάδε.
Turbæque pariat hoſticæ Ludibrium.

Τὰ δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἑρπέσης κύκλῳ.
Cætera ſis hilaris poculi celeri gradu.

------ τοῦτο γ'
——at hoc

Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ γὼ πείσομαι.
Dijudicabit Mors, priùs quàm ego patiar.

Ατρ. Δείξας γὰ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
Atreus. Nam ſyderum retrogradam docens viam,

Δήμους τ' ἔσωσα κἠ τύραννος ἐζόμην.
Populóque placui & conſtitutus Rex eram.

V. 1. Νόμος ἦ λείψαν' &c.) *Athenæus* l. 3. c. 17. hoc fragmentum cùm protuliſſet, addit, ὁ δὲ Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη. Simile quid *Philoſtratus* de Vitâ *Apollonii*, πλησίον τοῖς νεωὶ τραπέζης τῶν τοῖς στεμμάτοις τὰ ἐκπίπτοντα τῆς θυσίας. Sic & Mulier *Cananæa* Chriſto dixit, *Matth.* c. 15. v. 27. Ἦ γὰ εἶπε, Ναὶ Κύριε, κἠ γὰ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. V. 2. Πρὶν ἂν ἐκφλῆναί &c.) Etymologici Author in Φλῶαρος, Εὐριπίδης, Φλήναφος ῥῆμα ἀπὸ τούτου (hoc eſt φλυᾶρος) παίσας, φησὶν ἐν Κρήσσαις, Πρὶν ἂν ἐκφλῆναί με κἠ μαθεῖν λόγον.

5. Αἱ δεύτεραι &c.) Quùm hunc locum *Athenæus* Deipnoſ. l. 14. c. 10. protulerit, addit hæc, φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. Sed cùm ei metrica deeſſet Verſio, nè in hâc parte reliquis ſit diſſimilis, ego *Latino* carmine Donavi. *Joſ. Barnes.*

V. 21. Τὸν ὠυτυχεῖν &c.) Extant in *Heraclidis* v. 864. In quem locum vide quæ Nos. Malè igitur *Stobæus* Florilegii c. 105. ad Marginem habet *Euripides* in *Creſſis*; ut ſæpè in illo Authore erratum eſt. *Idem.*

V. 27. Τὰ δ' ἄλλα &c.) Hunc verſum citat *Athenæus* l. xi. c. 15. His verbis, Καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις, τὰ δ' ἄλλα &c. V. 29. Τοῦτο γ' Ἄιδης διακρινεῖ &c.) *Scholiaſtes Ariſtophan.* in Veſpis, fol. 338.

Ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδης ὁ Ἀτρεὺς φησὶ τὸν Αἰγίσθου κεῖνα παῦτα. V. 30. Δείξας γὰ ἄστρων) Hos Verſus citat *Iſaac. Caſaubon.* in ſuis ad *Strabon.* l. 1. Commentariis ex *Achille Statio*, ad illum nempe *Strabonis* locum

locum fol. 23. Καθάπερ Δανaὸν μὸ, τὰ ὑδρεῖα τὰ ἐν Ἄργει παρεδείξαντα, Ἀτρέα ᾧ, τῶ Ἡλίυ τὸν ὦπεναντίον τῷ ἑορτῷ δεσμον. Hinc Fabula, quòd *Sol* retroceſſit Atrei *temporibus, ob* Thyeſtæum *nempe* Convivium. *Joſua Barnes.*

ΚΡΗΤΕΣ.

Argumentum *Cretenſium* Fabulæ.

HÆC *Fabula* Cretenſium *reverâ* Cretenſes *res tractat*; Paſiphae *enim in hoc Dramate à Tauro impregnatur*; *ità enim expreſsè ait* Scholiaſtes Ariſtophanis *ad illud in* Ranis *fol.* 164. Ὦ Κρητικὰς μὶ συλλέγων μονῳδίας· Τάμυς δ' ἀνοσίυς εἰσφέρων εἰς πὼ τέχνιν. *Scholiaſtes*, Ἐν γὸ τοῖς Κρησὶν Ἴκαρον μονῳδῆντα ἐποίησεν Εὐριπίδης· ϗ οἱ μὶ ἐς πὼ Ἰκάρυ μονῳδίαν ἐν τοῖς Κρησὶ, θρασύτερον γὸ δοκεῖ τὸ πρόσωπον· Ἀπολλώνι ᾧ, ὅτι δωίᾳ ϗ εἰς πὰ Ἀεροπίυ πὼ ἐν ταῖς Κρήσαις εἰρῆσθαι, ὡ εἰσήγαγε πορνεύσας· Οἶμαι ᾧ ϗ διὰ τὰ ἐν τῷ Αἰόλῳ· Τιμαχίδας ᾧ, διὰ πὼ ἐν τοῖς Κρησὶ μίξιν Πασιφάης πρὸς τὸν Ταῦρον. *Aliæ hujus Dramatis Perſonæ ſunt* Minos, Icarus, *& ut puto*, Dædalus; *Chorus Myſtarum* Cretenſium, Jovis *Sacerdotum. Scena quoque in* Cretâ *fingitur. Malè itaque apud* Erotianum Κλειοὶ pro Κρησὶ *legitur, ut in voce* ΚΛΕΙΔΕΣ. *Huc refer* Philoſtrat. *Icon. l.* 1. *in* Paſiphae. *Joſua Barnes.*

V. 1. Ἀλλ' ὦ Κρῆτες &c.) Hi Verſus ex *Ariſtophanis* Ranis *Euripidi* reſtituuntur, à quo *Comicus* ille ſumpſerat eos. Scholiaſtes ad eos fol. 183. Ταῦτα ᾧ φδὰ πὰ ἐν Κρησὶν Εὐριπίδυ.

V. 3. Φοινικοχλυῆς &c.) Hi Verſus, quanquam paulò corruptiores, extant apud *Porphyrium* l. 4. de Abſtinentiâ & *Erotianum* in Lexico *Hippocratæo*, ad vocem Ἀγρεκέες. *Hugo* quidem *Grotius* in Excerptis ſuis, ad *Creſſas* hunc locum annumerat; at Vir Sagaciſſimus Domin. *Richardus Bentley* in Epiſtolâ ſuâ ad *Malalam* additâ operosè redarguit illum in hâc re, & inter Fabulas Κρῆσσαι & Κρῆτες dictas egregiè diſtinguit; quin Verſus 8, 9, 10 & 11. ex illius emendatione edendos curavi, ut & Verſione. *Europæ* autem *Phœnicis* filiæ *Minos* ex *Jove* erat filius; quam Hiſtoriam tractat *Apollodorus* Biblioth. l. 3. c. 1. §. 1. *Hyginus* Fabul. 178. *Moſchus* deniq; in ſuaviſſimo illo *Idyllio*, cui nomen *Europa. J. Barnes.* V. 6. Κρήτης Ἑκατομπολιέθρυ) Ita *Homer.* Iliad. β. v. 649. Κρήτλυ ἑκατόμπολιν vocat; in quem locum adeas *Euſtathium. Idem.* V. 14. Καὶ νυκτιπόλυ Ζαγρέως) *Zagreus* erat Veterrimus *Bacchus*, *Semeleque* filio longè prior, filius, ut Poetæ fingunt, *Jovis* & *Proſerpinæ*; ſignificabat autem *Cerevisiam*, quæ ex Frugibus & Aquâ fit cœleſti, ut *Bacchus* Vinum ſignificat. Cujus Fabulam deſcribit *Nonnus* Dionyſiacôn Quinto libro, ad finem. Fuit & *Zagreus Bacchi* Nomen in Sacris, ut ex *Orphei* Hymnis conſtat. *Joſua Barnes.* V. 18. Βάκχῳ ὀκλήθλω ὁσιωθείς) *Bacchi* Sacerdos, ut honoratior fieret, *Bacchi* nomine inſigniebatur, hinc Proverbiale Carmen, Πολλοὶ μὸ ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι. *Idem.*

Ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἰδης πάνα,
Τὰ τύξα λαβόντες ἐπαμυνέτε.

VOS, ô Cretes, Idæ ſoboles,
Sumptis auxilium ferte ſagittis.

Χορός. Φοινικογλυῆς Παῖ τ' Τυρίας
Τέκνον Εὐρώπας ϗ τῦ μεγάλυ
Ζανὸς, ἀναόσων
Κρήτης ἑκατομπολιέθρυ·
Ἥκω ζαθεὺς ναὸς προλιπὼν
Οἷς αὐδιγενὴς τιμηθεῖσα δόκευς
Στιγμὰς πρέχῃ Χαλύβων τελέχη,
Καὶ κομιθεῖσ'
Ἀγρεκεῖς ἁρμὰς Κυπάρισσ.
Ἁγνὸν ᾧ βίον τένομεν, ἐξ ὦ
Διὸς Ἰδαίυ μύσης γενόμαν,
Καὶ νυκτιπόλυ Ζαγρέως βιοτὰς,
Τάς τ' ὠμοφάγυς δαῖτας πλέσας,
Μητέ τ' ὀρεία δᾷδας ἀναχὼν,
Καὶ Κυρήτων
Βάκχ. ὀκλήθλω ὁσιωθείς.
Πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα, φεύγω
Γένεσίν τε βροτῶ, ϗ νεκροθήκης
Οὐ χειμπόμυ. πλώ τ' ἐμψύχων
Βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι.

Chorus ad Tyriæ Magno Phœnice ſatæ Minoa.
Genus Europæ, ſummique Jovis,
O qui Cretæ
Centena per oppida regnas;
Adſum à ſanctis Templis, validas
Quibus indigena eſt ſueta Cupreſſus
Præbere trabes, cæſa ſecuri
Chalybum, atque arctas
Compages glutine vinctas.
Puram vitam ducimus, ex quo
Factus magni ſum Myſta Jovis,
Et noctivagi vitam Zagreos,
Et crudivoras claudens Epulas,
Jacto Mater, tibi, Magna, Faces:
Et Curetum dici incipio
Sacratus ritè ſacerdos:
Niveoſque gerens habitus, fugio
Partus hominum, quæq; ſepulto
Monumenta tenent; nullâq; utor
Dape, quæ fiat ex Animante.

ΛΑΜΙΑ.

Argumentum *Lamiæ* Fabulæ.

LActantius, *ubi de Sibyllis agit, l.* 1. *c.* vi. *hæc habet*, Secundam Libyſſam; *cujus meminit* Euripides *in* Lamiæ *Prologo*. Lamia *autem, unde Nomen huic Fabulæ, erat* Neptuni *Filia, ex quâ* Jupiter *dicitur genuiſſe* Herophilam, *quæ* Sibylla *erat ſecunda. De quâ re* Pauſanias *in* Phocicis *fol.* 327. lin. 21. *De* Sibyllis *autem Nos in* Eccleſiaſticâ *noſtrâ* Hiſtoriâ, *datâ operâ, tractavimus l.* 1. *capitibus Quarto & Quinto. Hujus autem Fabulæ, excepto quod protulimus, parùm jam extare videtur.* Joſua Barnes.

V. 1. Τὸ πονειδίσον) τὸ ἐπονειδίσον. ὄνειδος autem hîc vox μέση. De quâ re vide quid Nos ad *Phœniſſ.* v. 1770. *Joſua Barnes.*

Τί Σ τὸνομα πᾶσι τὸπονειδίσον βροτοῖς
Οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένυ;

QUis Africanæ neſciat Lamiæ genus,
Infigne nomen omnibus Mortalibus?

ΛΙΚΥ-

Argumentum *Licymnii* Fabulæ.

LIcymnius Electryonis *filius* & Alcmenæ *frater, matris* Herculis, *à* Tlepolemo Herculis *ex* Astyoche *filio occisus est jam Grandævus per casum quendam. Unde is quidem solum vertere est coactus.* Licymnii *filius* Oeonus *ab* Hippocontidis *fuit diù ante occisus, quos ideò* Hercules *delevit. De hoc itaque* Licymnio *hoc Drama compositum videtur; nihil de eo præterea dicendum habemus.*

Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγις' ἀγαθὸν,
Πᾶσιν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
Σοφίαν λέγης ἀτείβωνα.

Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Τευθραντίου γῆς ἄχθημα Μυσίας χθονός·

FUci vacuum, magnâsque bonum
Ad res, cui non garrula solis
Constat Sapientia dictis.

Ut fama perhibet, Gloriæ pater est Labos.

Teuthrantium tellure de Mysiâ Decus.

V. 1. Φαῦλον, ἄκομψον) Hic prior versus citatur ab Etymologici Magni Authore in voce Φαῦλος. Quòd verò φαῦλος aliquandò in bonam partem capiatur, diximus suprà ad *Ion.* v. 834. Et hunc ipsum locum ad illam significationem confirmandam profert in Vitâ *Platonis Diog. Laertius. Fos. Barnes.* V. 4. Πόνος γὰρ) Sic *Afranius A. Gell.* Noct. Attic. l. 13. c. 8. Sapientiam filiam Usûs & Memoriæ vocat, *Usus me genuit; Mater peperit Memoria; Sophiam vocant me Graii, Vos Sapientiam. Extat Apostol.* Centur. 16. §. 29. Idem aliàs *Euripid. Stobæ.* Serm. 29. Σωὶ μυείοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις. *Idem.* V. 5. Τευθράντιον) *Stephanus* περὶ πόλεων, in Voce Τευθρανία, Εὐριπίδης ἐν Λικυμνίῳ, Τευθράντιον &c. *Idem.*

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ ἡ Σοφὴ, ἢ ΔΕΣΜΩΤΙΣ.

Argumentum *Melanippæ Sapientis* Fabulæ, sive *Captivæ.*

DE *hâc Fabulâ ità* Dionysius Halicarnassensis *in Libro,* Τέχνη *dicto,* περὶ ἐχθματισμῶν δευτέρῳ, fol. 57. Ἡ Μελανίππη σοφὴ, τὸ δρᾶμα Εὐριπίδου, ἐπιγέγραπται μὲν Σοφὴ, ὅτι φιλοσοφεῖ, καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτης μηλεᾶς ὄζει, ἵνα μὴ ἀπάδῃ ἡ ἢ φιλοσοφία· ἔχει δὲ διπλοῦν γάμμα, τὸ μὲν, τῆς Ποιητοῦ· τὸ δὲ, τῆς προσώπου τῆς ἐν τῷ δράματι, τῆς Μελανίππης· τὸ μὲν τῆς Ποιητοῦ, τοιόνδε, τὸ δὲ τῆς προσώπου τοιόνδε· Ἀναξαγόρας προσωποίησεν Εὐριπίδης· Ἀναξαγόρου δὲ λόγος ὄζει, Ὅτι πάντα ἐν πᾶσιν· εἶτα ὕστερον διεκρίθη· καὶ ταῦτα ὡμίλησε καὶ Σωκράτῃ, καὶ ὅτι τὸ ἀπροφάτιστον ἦγε τὸν λόγον· ὁμολογεῖ δὲ καὶ τῷ διδασκαλίαν τῷ ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης, καὶ ὅτι ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα, Ὡς ὑραγνός τε γαῖά τ' ὦν μορφὴ μία &c. Ἡ δὲ Μελανίππη ἐπαιδεύθη ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος. Γίγονε δὲ ταύτῃ παιδία· ἐξέθηκε δὲ αὐτὰ εἰς τὰ τῆς πόλεως βυθόρεια. Ὁ δὲ πατὴρ ἡγεῖται, ἐκ βοὸς εἶναι, καὶ ὡς τέρας βέλεσι κατακῦσαι. Βοηθοῦσα δὲ αὐτῇ ἡ Μελανίππη, ἀποφαίνεται, ὅτι τέρας οὐδέν ὄζει &c. Περιερχομένη δὲ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει, Εἰ δὲ παρθένος Φοιβείοις ἐξέθηκέ τις τὰ παιδία, Φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις; *Vid. plura ex ejusdem* Dionysii περὶ ἐχθματισμῶν πρώτῳ. *Item* Jacob. Nicola. Loens. *Epiphyllid. l.* 2. *c.* 10. *Item* Hygini *Fab.* CLXXXVI. Melanippe & Strabon. *l. vi. Notandum autem est, quòd alterum hujus Dramatis nomen profertur,* Δεσμῶτις, *sive* Captiva; *quòd vinculis à Patre teneretur & ità à* Strabone *loco prædicto vocatur* Melanippa; *quanquam* Hyginus *illius Patrem* Desmontem *vocat, quarè quærendum est, annon* Δεσμόντης *pro* Δεσμῶτις *restituendum. Sed & plurima apud illum Authorem in Nominibus propriis Errata scatent; nec aliàs illius Patris nomen potui deprehendere.* Josua Barnes.

Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ζεύς ἐστιν ὄζιν, ἢ γὰ οἶδα πλὴν λόγῳ
Κλύων. ------

Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τῷ γέλωτος ἕνεκα
Ἀσκοῦσι χαρίεντας κερτόμους· ἐγὼ δέ πως
Μισῶ γελοίους, οἵ πνες μὲν ὀπὴ σοφῶν
Ἀγαλλιν' ἔχουσι σώματα, κεἰς ἀνδρῶν μὲν ἦ
Τελοῦσιν ἀριθμὸν, ἐν γέλωτι δ' εὐτραπεῖς·
Οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυσολέμητα
Ἔσω δόμων σώζουσι. ------

------ Εἰ δὲ παρθένος
Φοιβείοισί γ' ἐξέθηκέ τις τὰ παιδία,
Φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις φόνον;

Οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα,

SAturnius, quod Veritate dicitur,
Quicunque tandem est Juppiter; nam nìl scio,
Nisi fama quod narravit.——

Est excitandis risibus natum genus,
Convitiosâ Venere: sed tales ego
Lepidos perodi; quippe sapientes solent
Ore impudenti lædere, in rebus virûm
Nullius usûs, gratiosi in risibus:
Eenè interim habitant, atque corrasas opes
Intra coërcent limen.——

——— Siqua ergò sua
Corrupta virgo Pignora exposuit, patrem
Reverita, túne cæde maculabis manum?

Non hic meus, sed matris est sermo meæ,

V. 1. Ζεὺς ὡς λέλεκται) Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή. *Scholiast. Aristoph.* fol. 178.

V. 4. Ἀνδρῶν δὲ) *Athenæus* l. 14.

V. 11. Εἰ δὲ παρθένος) Vide Argumentum Fabulæ.

V. 14. Οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος &c.) Hunc Versum *Plato* alicubi παρῳδεῖ, Οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ τῆς Φαίδρου πάρα. Vide in *Euripidis* Vitâ & in Argumento Fabulæ.

Ὡς

Ὡς θεσμός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία·
Ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
Τίκτουσι πάντα, καὶ πέδωκαν εἰς φάος
Τὰ δένδρεα, πτηνὰ, θηρας, ὕς θ' ἅλμη τρέφει,
Γένος τε θνητῶν. --------

Fig̃ura ut una fuerit & cœli & ſoli:
Secreta quæ mox ut receperunt ſtatum,
Cuncta ediderunt hæc in oras luminis,
Feras, volucres, Arbores, ponti gregem,
Homines quoque ipſos. ———

Δοκεῖτε πτηνῶν ταδικήματ' εἰς θεὸς
Πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτοι πτυχαῖς
Γεγράφθαι τιν' αὐτὰ, Ζῆνα δ' εἰσορῶντ' ἄνω
Θνητοῖς δικάζειν· ἦδ' ἅπας ἂν ἠθανὸς
Διὸς γεγραφοῦτο τὰς βροτῶν ἁμαρτίας
Ἐξαρκέσειν, ἦδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν,
Πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ δίκη
Ἐνταῦθα που 'στιν ἐγγύς, εἰ βέλεσθ' ὁρᾶν.

Volare pennis ſcelera ad ætherias domos
Putatis; illic in Jovis tabularia
Scripto referri: tum Jovem lectis ſuper
Sententiam proferre. Sed mortalium
Facinora cœli quanta quanta eſt regia
Nequeat tenere: nec legendis Juppiter
Et puniendis par ſit. Eſt tamen Ultio,
Sed, ſi intuemur, illa nos habitat propè.

Ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ.
Ἀργὸς γὰρ ἦδεις, θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα
Βίον δικαίως ἂν συλλέγειν ἄνευ πόνων.

Vir otioſus, civis eſt idem malus.
Nam nemo, ut omnes voce compellet Deos,
Vitam parare non laborando poteſt.

Παπαῖ, νέος γὰρ σκηπὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ.

Quam dira res eſt juvenis eximiè malus!

Δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τἄνομ' ἠ δύσφημον εἶ·
Πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

Obſtare ſervo nomen haud æquum eſt probo:
Eſt quando virtus famula ſuperat liberos.

Τῆς μὲν κακῆς, κάκιον οὐδὲν γίνεται
Γυναικός· ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
Πέφυκ' ἄμεινον. Διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

Nil invenitur fœminâ pejus malâ:
Bonâ nihil reperitur excellentius.
Tam varia ſexus unus ingenia obtinet.

Ἀλγεινόν ὄζει θῆλυ μισητὸν γένος.
Αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφυμνύαις
Αἶσχος γυναιξὶ, κἀκενώνυται ψόγον
Ταῖς ἠ κακαῖσιν αἱ κακαί. τὰ δ' εἰς γάμους,
Οὐδὲν δοκεῖσιν ὑμὲς ἀνδράσι φρονεῖν.

Odio eſſe poſtquam cœpit, heu miſerum genus
Muliebre, culpa fontium inſontes gravat,
Malæque caſtas in probri partem trahunt
Et ad iſta, quæ ſors exigit connubii,
Cunctas mariti ſapere nos credunt nihil.

Γάμους δ' ὅσοι κατοὐδοῦσι μὴ πεπρωμένους,
Μάτην πονοῦσιν. ἡ δὲ τὸ χρεὼν πόσις
Μένουσα, καὐτοῦσ' ἦλθεν εἰς δόμους.

Non deſtinatum ſorte ſi quæris torum,
Fruſtra laboras. Quæ manet fato virum,
Sponte in Penates veniet & nullo ambitu.

Μὴ κατέρε τέκνων ἄλοχα δαιμόνων βίᾳ.

Proferere prolem parce Dîs nolentibus.

Ὅσοι γαμοῦσι δ', ἢ γένῃ κρείσσους γάμους,
Ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ὄπιστα) γαμεῖν.
Τὰ τ' γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
Δειλοῖ τ' ἄνδρα, κὐκέτ' ἐς' ἐλεύθερον.
Πλοῦτος δ' ἐπακτὸς οὐ γυναικείων γάμων,
Ἀνόνητος· αἱ γὰρ ἁλύσεις ῥᾴδιαι.

Sublimiori genere qui fatas petunt,
Opibúſve opimas conjuges, optant malè:
Ubi namque potior res domi eſt uxoria,
Vir mancipatus jura non retinet ſuî.
Dotalis ille cenſus infelix viro eſt,
Qui difficilius efficit Divortium.

Μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
Μετὰ σωφροσύνης
Κύρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

——— Sors Conjugii
Media, & parvo contenta Domus,
Mortalibus optima res eſt.

Πλὴν τῆ τεκούσης, θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

Genitrice demptâ mulierum omne odi genus.

V. 28. Ἀργὸς γὰρ ἦδεις) Hæc ex *Electrâ* vid. *Electr.* v. 80.

V. 31. Δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν &c.) Τὸ μὲν ὄνομα ἐ διαφθερεῖ ἐσθλὸν δοῦλον. De ſervis bonis vide quæ Nos ad *Ino* v. 86. & *Helen.* v. 734.

V. 33. Τῆς μὲν κακῆς &c.) Domini *Thomæ Mori* pater, cùm plerunque nimis acer in Mulieres foret, aliquandò quaſi pœnitentiam ageret, dicebat, *Unicam* tantùm Fœminam in toto Orbe malam eſſe; interrogatus quænam illa eſſet, id ſibi nondum conſtare dixit, ſed unumquemque Maritorum, ſuam illam eſſe conjugem putare. Huc refer illud *Johannis Lithgow* Scoti, magis verum, quàm elegans Diſtichum, **Which if they 're Good, no Good thing can excell them, And if they 're Bad, no Bad can parallell them.**

V. 44. Μὴ πατέρε &c.) Hic Verſus extat *Phœniſſ.* v. 18. Quare malè huc à Veteribus relatum, ut multa alia per Authorum, aut certè Exſcriptorum incogitantiam.

V. 45. Ὅσοι γαμοῦσι &c.) De Moderatis Nuptiis & alibi ſæpè & *Antiope* v. 90. & infrà v. 51.

V. 51. Μετρίων λέκτρων &c.) De æqualibus Nuptiis, vide ſuprà ad v. 45.

V. 54. Πλὴν τῆς τεκούσης, θῆλυ πᾶν μισῶ γένος) Ex hâc & aliis ſimilibus ſententiis, præter quod plurimas Meretrices, Adulteras & Veneficas, ac Viricidas Fœminas induxerit in Scenam *Euripides*, ut *Clytæmneſtram*, *Helenam*, *Phædram*, *Paſiphaen*, *Medæam*, *Aeropen*, *Sthenobœam*, meritò audiebat apud antiquos μισογύνης· ſed illud Epitheton tantùm apud imperitos merebatur: alii enim agnoſcebant Poetæ candidos mores, & quòd ex alterâ parte, quoties res ita poſtulabat, non minùs laudatas, & eximias Virgines & Viragines, Fidas, Caſtas, Intrepidas, Sapientes exhibebat, ut notavimus ad *Troad.* v. 651. De hâc re ergò *Sophoclis* de eo judicium audiamus, ut profert *Athenæus* l. 13. Φιλογύνης δ' ἦν καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής· Ἱερώνυμος γοῦν ἐν Ἰδιοικοῖς ὑπομνήμασι φησὶν ὕτως, Εἰπόντος Σοφοκλεῖ τινος, ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐριπίδης, Ἐν γε τῇ Τραγῳδίᾳ, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· ἐπεὶ ἔν γε τῇ οἰκίᾳ φιλογύνης. Refertur quoq; hoc *Sophoclis* Apophtheg. è libris *Serini* apud *Stobæum*, Serm. de Intemperantiâ. *J. Barnes.*

Ἰσω

Ἴσω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἄτεκνος ὢν θ' ὁ μὴ
Παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο,
Τὼ μοῖραν εἰς ὃ μὴ χρεὼν πλημμελῆ φέρων.
Ὡι γὰρ θεοὶ δίδωσι μὴ φῦναι τέκνα,
Οὐ χρὴ ἀγκαλεῖσθαι πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἐᾶν.

Ὅστις δ' ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει νεανίαν,
Στυγνόν τ' ὂν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

Ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν
Τὼ εὐγένειαν· τὼς γὰρ ἀνδρείους φύσιν,
Καὶ τὼς δικαίους πῶς κενῶν δοξασμάτων,
Κἂν ὦσι δοῦλοι, εὐγενεστέρους λέγω.

Ὦ Τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίου
Ὁ μικρὸς εὐκραὴς· ἐγένετο δ' ὄγκος κακόν.

Τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
Σοφὸν νομίζω, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Πέπονθας, οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν.
Τὰς γὰρ πλείους ἡμὶ σώζοντες τύχας,
Ὤλεντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ.

Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
Βουλαὶ δ' ἔχουσι πλεῖον γεραιτέρων κράτος.

Τί δ' ἄλλο, φωνὴ καὶ σκιά, γέρων ἀνήρ;

Τί τὼς θανόντας σὺν ἐᾷς τεθνηκέναι,
Καὶ τέκνα θέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

Καλυδὼν μὲν ἥδε, γᾶ Πελοπίας χθονός.

Amens & excors, prole qui propriâ carens
Aliena domui pignora adſciſcit ſuæ,
Arbitria fati more pervertens malo.
Cui ſtirps negata numine eſt cæleſtium,
Tolerare debet, non deos inceſſere.

Cuicunque pater eſt durus, inclemens domi,
Gravi atque grandi premitur adoleſcens malo.

Habenda quo ſit alta Nobilitas loco,
Nequeo videre: nam quibus mens eſt pia
Animúſque fortis, ſint licet ſervis ſati,
Vincunt tumentes nominis vani ſono.

O nate, multis convenit mortalibus
Moderata rerum copia; at moles nocet.

Quicunque didicit dura mortalis pati,
Hic jure ſapiens & gravis cenſebitur.

Evênit illud, quod ſolet multis, tibi:
Qui plus cupiſcunt, parta non cuſtodiunt:
Sua hos aviditas ſæpe in exitium trahit.

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem
Plus opera, ſed conſilia plus pollent ſenum.

Vox eſt ſenex & umbra, prætera nihil.

Quid interemptos, interemptos non ſinis?
Quid tibi repetitur jam ſat effuſus dolor?

Hæc terra Calydon Pelopici decus ſoli.

V. 55. Ἴσω δ' ἄφρων) Prior ſyllaba τῶ ἄφρων Communis eſt.

V. 73. Ἔργα μὲν &c.) Notum illud, ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ γερόντων. Vide ſimilem ſententiam ſuprà in *Bellerophon.* Ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μᾶλλον ἤπιοι χέρες. Huc refer *Stobæ.* Serm. 114.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

Argumentum *Meleagri* Fabulæ.

ALthæa Theſtii Ætoli *filia ex* Oeneo *peperit* Meleagrum. *Quo naſcente, Parcæ auditæ ſunt, titione in ignem conjecto, pueri illius fata cecinisſe, dicentes æquævum fore cum titione, & tamdiù victurum, quamdiù titio ſervaretur. Quibus dictis abiêre;* & Althæa *mater ſtatim ad titionem currens igni eripuit & in arcâ clauſum diligentèr ſervavit.* Oeneus *interea ob lætum agri proventum, Primitias omnibus Divis ſolvebat, exceptâ* Dianâ; *quare ex illius Deæ irâ immiſſus miræ magnitudinis Aper, qui agrum* Calydonium *gravitèr vaſtabat. Hunc* Meleager *cum Delectis Juvenibus* Græciæ *interfecit, pellémque ejus & Caput* Atalantæ *Virgini ob Virtutem donavit, quæ cùm Avunculi ejus,* Althææ *Matris fratres, eripere vellent,* Meleager *illos occîdit. Ob hoc irata Mater, fatalem titionem ex arcâ prolatum in ignem conjecit; fratrum causâ filium occiſura. Illius Sorores, exceptis* Gorge & Deianirâ, *cùm lugerent immodicè, miſeratione Deorum in Aves ſunt mutatæ,* Meleagridas *dictas. Uxor* Cleopatra *mœrens in luctu Deceſſit. Mater* Althæa *ſe ſtrangulavit. Totam Hiſtoriam* Ovidius *fusè & elegantèr deſcribit, Metamorph. l.* 8. *Fab.* 4. *Tragœdiam ejuſdem Nominis & Materiæ ſcripſit* Antiphon, *cujus Fragmentum hoc citat* Ariſtoteles *Rhetor. l.* 2. Οὐχ ἵνα κτάνωσι δῆτ', ὅπως δὲ μάρτυρες Ἀρετῆς χάριν) Μελεάγρου πρὸς Ἕλλάδα. *Vide* Apollodor. *Biblioth. l.* 1. *c.* 8. Hygin. *Fab.* 174. *Et* Euſtathium *in* Hom. *Iliad. I. J. Barnes.*

Ὄλβους ποτ' ἐκ γῆς πολύμεδον λαβὼν κάχων,
Θύων ἀπάρχας, σὺν ἔδυσεν Ἀρτέμιδι.

Εἰς ἀνθρώπους ἡδονὰς ἀφίξεται
Κάρπωσα Τυδεὺς γλῶσσι Μελανίππου κάρα.

Oeneus feraci meſſe ditatus Deos
Donabat omnes frugibus, tuum tamen
Diana, numen læſit oblitus malè.

Tydea voluptas effera humanæ ſtatur Scholiaſtes. *Latinè* Nos vertimus. *J. Barnes.*
dapis
Tentabit, ut edat ore Melanippi caput.

V. 1. Ὄλβους ποτ' ἐκ γῆς) Hoc Diſtichum ſervatur ab *Ariſtophane* fol. 177. in Ranis, & ex *Euripidis Meleagro* ſumptum te-

Ὁρᾷς σὺ νυῦ δή μ', ὡς ἐπεφύυας τύχαν.
Ut mitigâris jam meos casus, vides.

Σιδηροβλωδὲς ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
Clavâque dextram ferreâ armavit manum.

V. 6. Σιδηροβλωδὲς) ἐκ Μελεάγρου. *Schol.* Aristoph. Versionem nos dedimus. *Josua Barnes.*

Δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
Ἀριθμόν, ἀλλ' ἄπῳσι, κἂν παρῶσ' ὅμως.
Numerare timidos parce, cùm pugna imminet:
Sed hos, ut adsint maximè, absentes puta.

Ὡς ἡδὺ δέλοις, δεσπότας χρηστὸς λαβεῖν,
Καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.
Quam dulce servo facilis ac clemens herus,
Heróque servus qui domo præstat fidem!

Εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι, τὸ μὴ τύχοι ποτὲ,
Τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερουμένων ἀεὶ
Βέλτιον ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνα.
Ἐκ μὲν παχὺς κοὐ μοχθὸς ὅστις οὐκπονεῖ
Σκληρὰς διαίτας, οἱ γόνοι βελτίονες.
Ἡγοῦμαι μὲν ἔν, εἰ πολλαχοῦ ξύνεσίς τις
Χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνοῖ·
Ἐσθλοῖν δέ τ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον.
Mihi si, quod omen magnus avertat Deus,
Ducenda conjunx, sit meæ proli parens,
Quam durus habuit usque labor exercitam.
Stirps illa quippe egregia, cui geminus parens
Vixere legis sub severæ regulâ.
Si sequiori junxeris fortem toro,
Sperare non sit inclitam propaginem:
Bono ex utroque semine & proles bona est.

Τελαμὼν ὁ χρυσῆν αἰετὸν πέλτης ἔπι
Πρόβλημα πικροῦ, βόστρυχοι δ' ἔσεφεν κάρα,
Σφαμῖνα πατρίδ' κοσμοῦσ' παγκοίδια τιμὴ εὐδαίμονα.
Κύπριδος ὁ μίσημ' Ἄρκας Ἀταλάντη κυνᾶς,
Καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως ὁ δίστομον
Γένυσι, πέπλ' ἀλλοκότου θ'. οἱ δ' Θεσίδε
Παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀναρβύλοι ποδὸς,
Τὸν δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
Ἔχοιεν· ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.
Telamonis Aquila fulget aurata in manu
Quam objectat Apro, Vitis huic premit comas,
Salamina patriam decorat Herois decus.
Odiumque Veneris Arcas Atalante Canes,
Habens & Arcus & bipennis os grave,
Huic mira Vestis forma succinctæ fuit;
Natique Thesti, qui pedem lævum gerunt
Discalceatum, non ità dextrum tamen:
Mos hic in usu semper Ætolis fuit.

V. 19. Τελαμὼν, &c.) Vid. infrà ad v. 25.

V. 24. Οἱ ὁ Θεσίδε) Πρόσθε δὲ Κομήτης Θεσίδε παῖδες, ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας, μητρὸς τοῦ Μελεάγρου. Vid. *Pausan.* in Arcad. fol. 275. *Ovidius* eos vocat *Toxea* & *Plexippum*. *Jos. Barnes.*

V. 25. Τὸ λαιὸν &c.) Sic *Virgil.* Æn. l. 7. v. 689. *Vestigia nuda sinistri Instituêre pedis.* Vide hunc *Virgilii* locum cum hoc *Euripidis* collatum & *Euripidem* contra *Aristotelem* defensum, apud *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 18. Ubi totus hic locus. *Josua Barnes.*

Τὸ μὲν γὰρ ἐν φῶ· τόδε κατὰ σκότον, κακόν.
In luce fit hoc; quod fit in tenebris, Malum.

Εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
Γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
Ἐκ τ' ὀπῆς ἡμᾶς μὲν οὐκπεπωκότες,
Κῦροί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν, οὐδ' ἡμεῖς ἔτι.
Telæ laborem si viri sumant sibi,
Contra capessat Arma fœmineus furor,
Nobis & illis arte dejectis suâ
Non usus esset, non honos ullus super.

Ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἰ χρεών
Ἔσθλην, * ἐξόδοισι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.
Lare contineri fœminæ officium probæ est:
Foris vagantes nullius pretii puta.
* an Ἐξόδοις, vel Ἐξόδους.

Καὶ κτῆμα δῆτ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
Πλέτου κρεῖσσον, τοῦ μὲν ὠκύα πέρυξ·
Παῖδες ὁ χρηστοὶ, κἀν θανάσιμοι δώμασι,
Καλὸν ὁ θησαύρισμα, τοῖς τεκοῦσί τε
Ἀνάθημα βιότου, κοὐ ποτ' ὀκλείψῃ δόμους.
O mater, ingens hoc & eximium est bonum,
Æquare nullis quod sit auri copiis,
Habere pulchrâ prole fundatam domum.
Thesaurus ille insignis, & clarum decus
Vitæ parentum, flósque perpetuus laris.

V. 28. Τὸ μὲν γὰρ ἐν φῶ·) *Etymologici* Auctor in voce φῶ.

V. 36. Τοῦ μὲν ὠκεῖα πέρυξ) Δηλονότι πλοῦτος.

Μόνον δ' ἂν αὐτὰ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις,
Γενναιότητα, κἀρετήν· καλὸς δέ τις
Κἂν ἐκ πονηρῶν σωμάτων ἡμοῖτο παῖς.
Duo sunt, parari merce quæ nullâ queunt,
Probitas & animus fortis. Ignavo quoque
Ex semine oritur sæpe generosus puer.

Τοὺς ζῶντας ἓν ὁρᾷ καθανόντων οὐδεὶς ἀνήρ.
Γῆ γὰρ σκιά, τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν βλέπῃ.
Nemo obligare mortuus vivos potest:
Qui cinis & umbra est, & nihil, curat nihil.

V. 43. Τοὺς ζῶντας) Rectius habentur in *Pirithoo* v. 11. & 12. ubi βέπῃ pro βλέπῃ.

Φεῦ, τὰ πρὶν εὐδαιμονέντων ὡς τάχα τρέπει Θεός.
Divitum res heu secundas quàm citò evertit Deus.

Τερπνὸν ὁ φῶς μοι· ὁ δ' ὑπὸ γῆν ἀΐδου σκότος.
Mihi vita dulcis: inferûm nigra est domus,

Οὐδεὶς

Οὐδεὶς ἂν εἶδεν, ἂψ ἐς ἂν ἀνθρώπους μολών·
Ἐγὼ μὲν ἦν, γεγῶσα πλίκη δόμοις,
Ἀπέπυσ' αὐτὸ, κἤποτ' ἠυχόμην θανεῖν.

Cui nemo semel inclusus in lucem redit.
Ego, nata quamvis nobili inprimis domo,
Orcum reformido & velim nunquam mori.

ΜΕΝΑΛΙΠΠΗ, Vide suprà in ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Argumentum *Oedipi* Fabulæ.

Si *quis fortè notissimæ* Oedipi *Historiæ sit inscius, is adeat* Hygi num *Fabulâ LXVII.* Apollodorum *in Bibliothecâ l.* 3. *c.* 5. Natalis Comitis *Mythologiam l.* 9. *c.* 18. *Item* Sophoclis *Tragœdias duas* Oedipi *nomine dictas; & Senecæ quoque. Quin & Anglicis Theatris innotuit* Oedipi *Calamitas.* Josua Barnes.

ΗΝ Οἰδίπους τοπρὶν τῶν εὐτυχὴς ἀνὴρ,
Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ERat Beatus olim ad Invidiam Oedipus
Mortalium sed posteà miserrimus.

V. 1. Ἦν Οἰδίπους) *Scholiast. Aristoph.* ex *Antigone Euripidis* citat, in Prologo, non ex *Oedipo.* Nos *Latinè* vertimus, quià *Grotius* intactum reliquit, ut multa alia. *Josua Barnes.*

----- Πᾶσα πρὸς θάνατον γυνὴ
Δειλότερον ἀνδρός· ὀκνεῖ δ' οὖν ἔχυσ' ἴσως.
Δακρύοις γὰρ αἰεὶ τοῖς παροῦσιν ἐμπιοῖς
Τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τοῦ πάθους.

——Omnis fœmina ad mortem viro
Pavidior, atque id forte ratione haud caret:
Nam mollis animus lachrymis semper fluens
Sui magis respirat à sensu mali.

Εἱμαρμένον δ' ἦν τοῖς κακοῖς βιβλήμασιν
Κακοὺς ἀμοιβὰς δοῦναι καρπωσάμενον βροτούς.

Lex ista fato dicta, mortales malis
E cogitatis ut malos fructus ferant.

Φθόνος δ', ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν,
Ἀπώλεσ' αὐτὸν, κἀμὲ συνδιώλεσεν.

Fatalis illa plurimis Mortalium
Invidia, pariter meque & illum perdidit.

V. 2. Φθόνος δ' ὁ πολλῶν &c.) *Invidia illius, illum pariter & me perdidit.* Invidia enim, ut cum Poetâ dicam, *carpítque & carpitur unà, Supplicium-úmque suum est.* Hinc *Petronius* per *Prometheum* Vultur arrosum, Invidum hominem intelligit, *Cui Vultur jecur ultimum pererrat, Et pectus trahit, intimásque fibras, Non est, quem lepidi vocant Poetæ, sed Cordis mala, Livor atque Luctus.* J. Barnes.

Πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον,
Σωφρονοῦντα τολμᾶν, ἢ θρασυνόμῳ τε καμμανῆ;
Τὸ μὲν γὰρ αὐτοῖν, σκαιόν, ἀλλ' ἀμωμότερον·
Τὸ δ', ἡσυχαῖον ἔργον· ὃν δ' ἀμοιβὸν νόσου.

Uter vir utri præstat, an prudens simul,
Timidúsque, an audax & carens prudentiâ?
Hæc est ferina vita, sed vindex mali:
Placidior illa: neutra sed vitio caret.

Ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος ὑμὶν ἡδονή·
Οἱ μὲν καλοῦ ἐρῶσιν, οἱ δὲ τοῦ καλῶν·
Ὁ δ' εἰς ὃ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως,
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἶλον ἐγώ.

Amore ab uno multiplex est gaudium.
Nam pars cupiscit pulchra, pars deformia:
Sed Amor modestas qui docet recti vias
Facit beatos, inter hos poni velim.

Οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἀργυρος μόνον,
Καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς
Νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι χρεών.

Non solus ille est quem dat argenti nitor
Aurique, nummus, sed genus potissimum
Nummi, ipsa virtus, usuique aptissimum.

Νῦν χρὴ θεᾶσθαι. σῶμά τι τὸ εὐμορφίας
Ὄφελος, ὅτάν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ.

Spectanda mens est nil decus formæ juvat
Si pulcher absit animus & recta indoles.

Μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
Ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶπα λέγω,
Τέκνων θ' ἁμαρτὴν, καὶ πάτρας, καὶ χρημάτων,
Ἀλόχου τε κεδνῆς. ὡς μόνων τοῦ χρημάτων
Ἡ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρὶ, σώφρον' ἂν λάβῃ.

Viro sua uxor & domus, regni sat est:
Nam par calamitas, judico si quid bene,
Amissa proles, patria & patrimonium
Et casta conjunx. nam viro pretiosior
Opibus opimis uxor est industria.

Πᾶσα γὰρ δόλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή·
Ἡ δ' μὴ σώφρων, ἀνοίᾳ τὸν ξυνόντ' ἐφθόρευσεῖ.

Casta se matrona totam mancipat servam viro:
Quæ mala est, spernit feroce conjugem vecordiâ.

Ἄλλων δ' πάντων δυσμαχώτατον γυνή.
Ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δαίμονα τ' ἔχειν.

Res inter omnes mulier insuperabile est.
Infesta Conjunx hostibus detur meis.

Κακίον ἄλγος, κἂν ὁ κάκιστος ᾖ
Γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

Minor est uxor, vili quamvis
Clarissima, nupta marito.

Πολλάς γ' ὁ δαίμων τὸν βίον μεταστρέφει
Ἔδωκεν ἡμῖν, μεταβολὰς τ' ἐκ τύχης.
Ἀλλ' ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Mutavit ævum sæpe jam nobis Deus,
Variasque tribuit sortis alternæ vices.
Mutationes una fert multas dies.

Ἐκμαρτυρῆσαι δ' ἀνδρὶ τὰς αὑτοῦ τύχας
Εἰς πάντας, ἀμαθές· ὃ δ' ὀπισθοφώνιον, σοφόν.

Vulgare casus asperos, vecordiæ:
At quod ferendum est ferre clam, sapientiæ est.

Ἐκ τῆς ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς
Φανῆναι μᾶλλον, ἢ δοκοῦσ' ἐκπεσοῦν.

Plerumque nec sperata delectant magis
Quam quæ sibi antecepit expectatio.

OILEUS.

Argumentum *Oilei* Fabulæ.

Hunc Oilei *titulum nonnulli putant per errorem scriptum pro* Sylei, *cujus Nominis Fabulam dedit* Euripides; *& sanè Duo priores hujus Fabulæ Versus,* Τοῖς μὲν δικαίοις *&c. videntur ad* Syleum *pertinere & de* Hercule *dici. Verum enimverò, quia* Heros *erat* Locrorum *Rex,* Oileus *dictus,* Ajacis *minoris Pater, quem ideò* Homerus *vocat,* Ὀϊλῆος ταχὺν υἱὸν, *neque ego hunc titulum movendum duco. Erat autem & hic* Oileus *inter* Argonautas, *ut testatur* Apollonius *l.* 1. *v.* 74. ----σὺν καὶ τεῖτος ἦεν Ὀϊλεὺς Ἔξοχος ἰωχέλῳ, καὶ ἐπιάξαι μετόπισθεν Εὖ δεδαὼς ἡνίοισιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας. *Idem testatur* Hyginus; Apollodorus *illius Nomen omisit.* J. Barnes.

Τοῖς μὲν δικαίοις, ἔνδικος· τοῖς δ' αὖ κακοῖς,
Πάντων μέγιστος πολέμιος κἀν χθόνα.

Justis amicus & bonis, contra malis,
Ubique quot sunt, hostis infestissimus.

Τὸν δ' αὖ μεγίστως καὶ σοφωτάτως φρενὶ
Τοιόσδ' ἴδοις ἂν, οἷός ἐστι νῷν ὅδε,
Καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπροσαινέσαι.
Ὅστις δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς ὄπτερον,
Μάστιγ' ἐρείσῃ τῷ βίῳ παλίνδρομον,
Τὰ πολλὰ φρονοῦντ' καλῶς εἰρημένα.

Plerumque magnâ præditos sapientiâ
Tales reperias, iste se qualem gerit.
Consilia benè dant rebus aliorum malis:
At ubi levis fortuna mutato impetu,
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra præcepta excidunt.

V. 5. Κἀν καλῶς κακῶς πράσσοντι συμφραινέσαι) Vide quæ Nos ad *Hercul. Fur.* v. 1249. Ubi illud expendimus, *Facilè omnes, cùm valemus, recta Consilia ægrotis damus.* J. Barnes.

OINEUS.

Argumentum *Oenei* Fabulæ.

Oeneus Calydonæ *Rex, filius* Parthaonis *ex* Althæâ Thestii *filiâ* Meleagrum, Tydea, Gorgen & Deianiram *genuit,* Herculis *posteà uxorem. De* Meleagro, *quòd Juvenis est mortuus, diximus ad Fabulam ejus Nominis.* Tydeus *in bello* Thebano *cecidit, relicto* Diomede *filio, quo in bello* Thebanorum *cum* Epigonis *occupato, Senex* Oeneus *à Regno exuitur ab* Agrii *filiis. Tandem verò in* Calydonem *reversus* Diomedes Agrium *quidem & illius filios* Prothoum, Celeutora, Lycopea, Melanippum *obtruncat.* Onchestus & Therſippus *fugâ se ante receperant in* Peloponnesum. *Sic* Oeneus *è Miseriis liberatur; sed quia Senio planè confectus erat,* Andræmoni *regnum dedit* Diomedes *administrandum, illius filiæ* Gorgæ *marito,* Oeneúmque *secum in* Peloponnesum *abduxit. Ibi tamen, qui periculum evaserant* Agrii filii, *ex insidiis tollunt Senem; quem vitâ functum Nepos* Diomedes Argos *translatum sepelit, in Vico* Argolico *ab illius nomine* Oenoe *dicto. Prologum autem agit* Diomedes. *Vide* Apollodor. *Bibliothec. l.* 1. *c.* 8. *Et Scholiastem* Aristophanis *in* Acharnensibus *fol.* 279 Josua Barnes.

V. 2. Αἷμα συγγενὲς φυγὼν Τυδεὺς &c.) Alii dicunt *Tydea* occidisse *Alcathoum Oenei* fratrem, alii *Olenium* fratrem suum, ob quam cædem dicam illi impingente *Agrio* avunculo, ad *Argos* fugit, ubi *Deipylen* Regis *Adrasti* filiam duxit, ex quâ *Diomedem* genuit & paulò post in bello *Thebano* periit. *Josua Barnes.*

Ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον
Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν
Τυδεύς, τύχῃ σοῦ Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός,

O Patria salve terra, pergratum solum
Calydonis, unde sanguinem amicum fluens
Tydeus, meus qui genitor, *Oeneo* satus,

Ὤίκησεν

Ὤϊκησεν Ἄργος· παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν
Σωῇ ψε γένναν. ----

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.

Σὺ δ' ὦδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;
Οἰν. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

Διομ. Ἐγὼ δὲ παῖδός αἷμ' ἐπιμφρησάμην
Σοὶ τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων.
----- Τὰς βροτῶν
Γνώμας σκοπήσας ὥστε μαγνῆτις λίθος
Τὴν δόξαν ἕλκει κἀμέθησιν πάλιν.

Σχολὴ μὲν ἐμοί· τῷ δὲ δυσχρωῒ πως,
Τερπνὸν τὸ λέξαι, καὶ ποκλαύσασθαι πάλιν.

Ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
Κέρδους δ' ἕκατι, κἠ ὃ συγγενὲς νοσεῖ.

Ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς,
Ἀγαν κρατοῦντες, κἠ νομίζοντες δίκην
Δώσειν, ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ.

Πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν
Κάρα γεροντος· τὸν βάλοντα δὲ σέφειν
Ἐγὼ τεταγμαι, ἆθλα Κότταβον διδούς.

Habitavit Argos, filiam *Adrasti* toro
Jungens ——
Sed alius aliis moribus capitur magis.
Adeone sociis orba res periit tua?
Oen. Partim fuerunt, quique superant, sunt mali.
Diom. Ultus mei fui patris animose necem
Cum mortuorum filiis, qui adoleverant.
—— Sententias
Speculatus hominum, sic trahit mentem, ut lapis
Hercoleus, & mox rursus aliorsum rapit.
Non tempus usque est: attamen miseros juvat
Iterare luctus sæpe narrando suos.
Ut nulla certa est liberos extra fides!
Cognationem studia corrumpunt sua.
Fortuna, Amici, cum malos nimium fovet,
Illi insolentes, liberi pœnæ metu,
Quicquid Lubido dictat, audactèr patrant.
Bacchi sagittis vulnerant frequentibus
Caput senile: Vulnerantem floridâ
Cinxi ego Corollâ, Cottabum dans præmium.

V. 6. Ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις) *Flaccus* lib. 2. Epist. 2. *Denique non omnes eadem mirantur amantque.* Pindar. Pyth. 10. Καὶ γὰρ ἐτέοισιν ἑτέρων ἔρως ἔκνιξε φρένας. *Terent.* Phorm. 2. ---*ita est*: *Quot homines, tot sententiæ; suus cuique mos. Homerus* omnibus præcessit, Od. ξ. v 228. Ἄλλος γάρτ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὀπιτέρπεται ἔργοις. *J. Barnes.*

V. 10. Σὺν τοῖς ἐφηβήσασι) σὺν τοῖς ἐπιγόνοις, τουτέστιν υἱοῖς τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ὀλωλότων, ἐφηβήσασιν. *Dionedes* autem loquitur; quod notandum curavi. *J. Barnes.*

V. 21. Πυκνοῖς δ' ἔβαλλον) Hos Versus *Athenæus* l. 15. jam prolaturus ait, Κότταβος δ' ἐκαλεῖτο τὸ παίγνιον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παίζησιν ἐν Οἰνεῖ, λέγων ὅπως, πυκνοῖς &c. *J. Barnes.*

OINOMAOΣ.

Argumentum *Oenomai* Fabulæ.

OEnomaus Martis & Steropæ *Pleiadis, vel, ut alii,* Harpinnæ *filius,* Elidis & Pisæ *Rex,* Hippodamiæ *erat Pater. Is cùm ex Oraculo se à Genero interfectum iri audîsset, & Filia tamen à plurimis procis ob formæ præstantiam ambiretur, Curule certamen iis proposuit, ut Filia Vincenti in matrimonium cederet, Victus mortem subiret; quam* * *Legem* Pisæi *tori vocat* Nemesianus. *Ille autem ideò posuit, quia & ipse præstantissimus erat Auriga & Equos* Aquilone *velociores habuit. Multis itaque interfectis, novissimè venit* Pelops Tantali *filius, qui cùm Capita humana super Valvas fixa vidisset, eorum, qui* Hippodamiam *in uxorem petiêrant, capit paulùm detrectare,* Oenomaum *timens.* Myrtilo *itaque ejus aurigæ, pacto regni dimidio, persuasit, ut clavos in rotas non insereret. Itaque equis ad cursum incitatis, Rotæ excussæ sunt & Oenomaus periit distractus. Vide de hoc Argumento* Hyginum *Fabulâ LXXXIV. Et Poeticæ Historiæ Scriptores & quæ Nos ad* Iphigen. *Taur. in principio,* Πέλοψ ὁ Ταντάλου εἰς Πίσαν μολὼν Θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου γαμεῖ κόρην. *Fosua Barnes.*

* *Pisæique* tori legem &c. *Nemesian.*

Τεκμαιρόμεθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ.

Q*UÆ* non patent colligimus ex his, quæ patent.

Ὁ πλεῖσα πρᾴσσων, πλεῖστ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

Peccare quisque plus solet; quo plus agit.

Ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε, κοὐκ ἔχω μαθεῖν,
Εἴτ' ἔν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
Θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρπῶσθαι βίον.
Ὁρῶ γὰρ, οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίως·
Ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους.
Καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες, ἐξεῖσι νόσον·
Κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,
Λυπῆσι τὸν φύσαντα, μὴ πάθωσί τι.

Ambiguus animi cernere haud valeo satis,
An sit propago liberûm mortalibus,
An sterilis ævi vita fortunatior.
Conspicio miseros, nulla queîs proles domi est.
Sed nec parentum major est felicitas:
Nam dira pestis moribus proles malis.
Quòd si bonos sors dederit, hoc certe malum est,
Quòd his parentes, ne quid eveniat, timent.

Ἔνεστι πάντων τοῦτ' ἐμοῦ τὸν εἰδέναι,

Ego illud ante cuncta discendum puto,

V. 1. Τεκμαιρόμεθα &c.) Vide infrà ad *Phœnicis* v. 1. Vide etiam *Clem. Alexand.* Strom. l. vi. Ubi hi loci cum aliis similibus conferuntur. *J. Barnes.*

V. 2. Ὁ πλεῖσα πρᾴσσων &c.) Ὀλίγα πρῆσσε φησὶν, εἰ μέλλῃς εὐδυμήσειν· *Antonin.* Imperator: quis autem hoc dixerit, docet nos *Senec.* de Irâ lib. 3. c. 6. *Proderit nobis illud* Democriti *salutare præceptum, quo monstratur tranquillitas, si neque privatim, neque publicè multa, aut majora viribus nostris, egerimus.* Idem ferè habes supra in *Antiopâ* Ὅστις ὃ πρᾴσσει πολλὰ, μὴ πράσσειν παρὸν, μῶρος &c.

Φέρειν

Φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.
Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, αἵ τε συμφοραὶ
Ἥτλον δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα χδ λέγω
Ἐπισάμεθα· δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει.

Ferre haud gravate si quid evenit mali.
Hoc qui scit, ipse est melior, & mordent minus
Eum dolores. Nos sed isthæc dicere
Callemus omnes: facere positum in arduo est.

Ὅστις ὃ θνητῶν βέλεται δυσώνυμον
Εἰς γῆρας ἐλθεῖν, ὑ λογίζεται καλῶς·
Μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους πίλει πόνους.

Innominatam qui senectutem assequi
Mortalis optat, non sibi bene consulit:
Nam longa vita mille mœstitias parit.

Ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις;
Καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βέλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
Λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλεται λαμβάνων.
Ὡς οὐδὲν ὄντι κρεῖσσον ἢ γῆρας βαρύ.

Quantâ, Senectus, spe boni hominum allicis!
Ad te venire nemo non avidè cupit,
Sed vota damnat sua, periculum qui facit.
Quam nil deterius exstat ætate gravi!

V. 20. Καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βέλεται, &c. Huc refer illud *Menecratis*, Γῆρας, ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς τις εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ, Μέμφεται· ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον. *Josua Barnes.*

Ἀλλ' ἔστι γάρ δὴ καὶ κακοῖσιν ἡδονὴ
Θνητοῖς ὀδυρμοὶ, δακρύων τ' ὀπτρόαί.
Ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κωφίζει φρενῶν,
Καὶ καρδίας ἔλυσε τὰς ἄγαν πόνους.

Etiam voluptas rebus afflictis sua est,
Genæ madentes atque Lamentatio.
Namque ista minuunt cordis anxietudines,
Æstúque nimio pectus obsessum levant.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Argumentum *Palamedis* Fabulæ.

PAlamedes, Nauplii *filius, erat Vir summi Ingenii & Integritatis haud vulgaris, sed* Ulyssi *maximè invisus, quòd invitum eum ad militiam protraxisset, Commento haud illepido; quare aliquandò, cùm* Ulysses *incideret in* Phrygem, *auri pondus ad* Sarpedonem *ferentem, coegit eum* Phrygias *literas* Priami *nomine de Prodendis* Græcis *dirigere ad* Palamedem. *Hæ literæ cum Auro furtim in* Palamedis *tentorium Cubicularii perfidiâ intromittuntur. Et sic innocens Vir Malorum hominum fraude circumventus lapidibus, ut Proditor, obruitur. Vide Historiam in* Euripidis Scholiastâ *ad* Orestem *v.* 432. Isaaci Tzetzæ *in* Lycophr. *p.* 68. *Item p.* 168 *Et apud* Hyginum *Fabulâ CV. Ante omnes, Consulatur* Philostratus *in Heroicis sub nomine* Palamedes. *Josua Barnes.*

V. 1. Στρατηλάτας δ' ἂν μυρίους) Ut lucem aliquam huic loco adferamus, juvat aliquid in medium proferre, Lectori, uti spero, haud injucundum. Huc itaq; hæc refer. Vir Honoratissimus, Ingenii omnis Thesaurus ipse & Patronus, Prudentiæ idem ac Eloquentiæ insigne Exemplar, nupèr mihi ex singulari suâ Humanitate factus Amicus, Dominus *Gulielmus Temple*, Eques Baronettus, in suis Miscellaneis *Anglicis*, Auro contrà non charis, ubi de *Poeticâ* loquitur, hæc habet, huic *Euripidis* loco egregiè propugnantia, **And I am apt to believe so much of the true** Genius **of Poetry in General and of its Elevation in these two particulars, that I know not, whether of all the Numbers of Mankind, that live within the Compass of a Thousand Years, for One Man, that is born capable of making such a Poet, as** Homer **or** Virgil, **there may not be a Thousand born capable of making as great Generals of Armies, or Ministers of State, as any the most Renowned in Story.** Huic adjungatur Domini *Michaelis Montagne* l. 2. c. 36. De Dignissimis & Excellentissimis Viris. Certè *Euripides* hunc locum de Poeticâ Doctrinâ præcipuè sumi voluisse videtur; si enim de Morali aut Oeconomicâ aut Politicâ Sapientiâ dixisset hæc, quàm miserè erraret, quis nescit? *J. Barnes.* V. 12. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα, &c.) HiVersus apud *Aristophanem* in *Ranis* proferuntur, ad quos *Bacchus* exclamat, Εὖγ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις, quòd essent ex *Euripidis Palamede* citati. Sensus autem hujus loci ità ab *Aristophanis* Scholiastâ

Στρατηλάτας δ' ἂν μυρίους γενοίμεθα.
Σοφὸς δ' ἂν εἷς τις, ἢ δύ', ἐν μακρῷ χρόνῳ.

Duces reperias mille; at unum atque alterum,
Qui corde sapiat, longa vix dederit dies.

Τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ', ὀρθώσας μόνος,
Ἄφωνα χ' φωνοῦντα συλλαβὰς πιθεὶς,
Ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι.
Ὡς δ' παρόντα πορίας ὑπὲρ πλακὸς
Τάκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ὄπισθεν καλῶς,
Παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον
Γράψαντα λείπειν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι.
Ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ,
Δέλτος διαιρεῖ· κἀκ ἐᾶ ψοῦδη λέγειν.

Ego ille Mutas conjugans Vocalibus,
Monstravi hominibus Literarum fœdera,
Oblivionis tenebricosæ remedium:
Ut qui vagatur alta trans ponti vada,
Conspiciat inde quod suæ geritur domi;
Ut morte functus liberis dictet pater
Hæreditatis dividendæ regulas:
Sed & Nocentes litium discordias
Sequestra dirimit tabula, mentiri vetans.

Ὅσθ' τὰ νῦν ἄπιστα, πίστ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντα πίστ', ἄπιστ', ἴσως σωθῶμεν ἄν·
Εἰ τοῖς πολίταις οἵσι νῦν πιστεύομεν,

Quàm infida quæ nunc, fida nobis ducimus,
Infida, quæ nunc fida, fors Urbs salva erit.
Si Civibus, queis nunc fidem stulti damus,

Scholiastâ explicatur, Ὅταν, φησὶν, ὃς νυῦ ἔχομεν παρεσκευασμένως καὶ δοκοῦμεν ἐχθρὸς τῆς πόλεως, τότε ἐπανάγομεν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, καὶ πιστὸς νομίσωμεν· οἷς ὃ νυῦ χρώμεθα, ὡς πιστοῖς, τότε ἀπίστοις καὶ φθορέως τῆς πόλεως ἡγώμεθα, σωθεὶν ἡ πόλις. Τοῦτο δὲ λέγει, διότι τοὺς καλοὺς καὶ λυσιτελοῦντας ἄνδρας τῇ πόλει ἀφέντες, μοχθηροῖς καὶ φαύλοις ἐχρῶντο πρὸς τὰ κοινά. Undè patet, quòd obiter dico, secundum Versum, ut hìc scripsimus, etiam apud *Aristophanem* leviter variandum & legendum, Τὰ δ' ὄντα πίς', ἄπισα. *Josua Barnes.*

Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' ἡ χρεώμεθα,
Τούτοισι χρησαίμεθ', ἴσως σωθῶμεν ἄν.
Εἰ νυῦ γε δυσχερῶς ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράττοντες, ἡ σωζοίμεθ' ἄν;

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πρυτοῖα τύχα
Μομφὼ ἔχυσι. σωτρέχει δ' εἰς χρήματα
Πάντων ἔπαινος· οἵ τε μυσικῆς φίλοι,
Ὅσοι τε χωρεῖς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
Μοχθοῦσιν. ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ, σοφώτατος.

Οὐ σὺ Διονύσῳ κωμάσῃ,
Ὃς ἂν Ἰδαίᾳ τέρπεται
Σὺν ματρὶ φίλα,
Τυμπάνων ἰαχαῖς.

----- * Κώπῃσι χρυσόκολλον
Διεκωδώνισε. ----- * *Pollux* l. 10. c. 31.

Ἐκάνετε, Δαναοὶ, ἐκάνετε τὸν πάνσοφον
Μυσῶν, καὶ οὐδὲν' ἀλγύνοσμι ἀηδόνα.
Ἐκάνετε, ὀκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

15 His denegemus & quibus jam haud utimur,
Utamur illis; forsitan salvabimur.
Si donec his utamur, infelix sit urbs,
Aliâ viâ si gradimur, hæc felix erit.

Quodcunque fortunæ aliud, Agamemnon, datur,
20 Habet querelam: sed in opes solas coit
Genus omne laudum: tum quibus Musæ placent,
Tum cura quibus est alia, nummo omnes student.
Quo plus habet quis, hoc habetur doctior.

Ubi nec Comes ire Lyæo,
25 Qui cum Matre Cybele
Idæ per juga saltat,
Plangens Tympana Palmis.

——— Auro-nitentem vaginam.
Exploraverat. ———

30 Neci dedistis, ah neci doctissimam
Danai, innocentem, musicam luscinìam.
Neci dedistis optimum Græcum Virum.

V. 24. Οὐ σὺν Διονύσῳ) *Strab.* l. X. Nos *Latinè* vertimus.

V. 29. Διεκωδώνισε) *Harpocration* in Lexico sub hâc voce.

V. 30. Ἐκάνετε, ἐκάνετε τὸν πάνσοφον &c.) *Diogenes Laertius*, in Vitâ *Socratis*, §. 44. Εὐριπίδης δὲ καὶ ἐνεδήξατ αὐτοῖς ἐν τῷ Παλαμήδει λέγων, Ἐκάνετ', ὀκάνετε τὸν πάνσοφον, τὸν ὑδὲν' ἀλγυνῆ ἀηδόνα Μῦσαν. Ejusdem loci meminit *Tzetzes* in *Lycophron.* fol. 69. his verbis, Τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδη καὶ Εὐριπίδης ἐν Δράματι Παλαμήδει φησὶν, Ἐκάνετ', ὀκάνετε τὸν πάνσοφον, ὦ Δαναοὶ, τὸν ὑδὲν' ἀλγυνῆ, ἀηδόνα Μυσῶν. Pluribus meminit Anonymus in Argumento Orationis *Isocratis*, quæ Βυσίριδος ἐγκώμιον inscribitur, Ἀμέλει λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι, Εὐριπίδου βεβλημένου εἰπεῖν περὶ Σωκράτους καὶ διδόντος, ἀνέπλασαν Παλαμήδης, ἵνα διὰ τοῦτο ποιήσῃ κακῶς τῇ αἰτίᾳ εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, Ἐκάνετε, ὀκάνετε πᾶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον, ὅ ὄζιν, ἐφονεύσατε. Καὶ ποῆσαν τὸ Θέατρον ἅπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἠκούετο. Ἐκάνετε autem hi omnes Codices habent, à κάνω, licet ὀκάνετε item sit à κλείνω. Hæc autem ipsa Verba *Philostratus* quoque laudat in Heroicis, titulo *Ulysses*, eodem hoc Ordine, & ἐν μέλεσιν dicit quare non *Grotii* hìc ordinationem probo. qui in *Iambos*, digerit, sed ità ut *Diogenes* & *Tzetzes*, & *Philostratus*, qui omnes eodem modo legunt, legendum duco, utpote quæ *Melica* sunt & non Iambica; Hoc autem modo illi legunt, Ἐκάνετε, ὀκάνετε τὸν πάνσοφον, ὦ Δαναοὶ, τὸν ὑδὲν' ἀλγύνουσιν ἀηδόνα, Μῦσαν. *Josua Barnes.*

ΠΑΣΙΦΑΗ.

Περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο Δρᾶμα ὁ Εὐριπίδης ὁ Τραγικός. *Joh. Malalæ* Chronologia fol. 106. Nego id in *Capaneo*. Quod & Vir doctus *Rich. Bentley* in Epistolâ *Malalæ* affixâ rectissimè facit & ad Fabulam *Cretenses* dictam *Pasiphaæ* nomen refert. *Josua Barnes.*

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ.

Argumentum *Pirithoi* Fabulæ.

PIrithous Ixionis, *sive, ut alii,* Jovis *filius, ex* Diâ, Ixionis *uxore, cùm Vir esset Magni animi & eximiæ Virtutis, famâ primò* Thesei *Gestorum, mox Virtutis experimento, in Admirationem illius raptus & in æmulationem, ac amorem prorsus, adeò se induxit, ut exhinc in Proverbium abiit,* Thesei & Pirithoi *Amicitia. Filius* Pirithoi Polybœtes, Hippodamia Atracis *filia Uxor. Hanc cùm ipso Nuptiarum die ebrii Centauri vi rapere vellent, à* Pirithoo, Herculéque & Theseo *ingenti clade sunt cæsi. Vide hanc pugnam in Nuptiis* Pirithoi *graphicè descriptam ab* Ovidio *Metamorph. l.* 12. *Fab.* 4. & 5. *Item* Hyginum *Fab. XXXIII. ubi tamen pro* Adrasti *legendum* Atracis. Atrax *enim Rex* Thessaliæ *erat* Hippodamiæ *hujus Pater. Sed notandum est ab aliis hanc Fabulam* Critiæ *tribui. Ità enim* Athenæus *l. xi.* Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ ὁ τὸν Πειρίθου γαμήλιος, εἴτε Κριτίας ὄζιν ὁ Τύραννος, εἴτ' Εὐριπίδης. *Vide infrà ad* Silyphum. *Josua Barnes.*

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
Ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαν-----
Θ' • ὃν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
Νὺξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων
Ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.

Ὁ πρῶτος εἰπών, ὑκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
Ἔρριψεν, ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
Ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ Τύχη.

Πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζυκται πόδας.

Οὐκοῦν ὃ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐς', ἢ ζῆν κακῶς.

Τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν • κατθανὼν ὃ πᾶς ἀνὴρ,
Γῆ καὶ σκιά • δὸς μηδὲν εἰς ἔπειτ' ῥέπει.

-----Καὶ τὸν Ατλάντιον φορεῖν πόλον.

TE voco, te non aliunde ſatum,
Qui naturam turbine verſas
Totam ætherio, quem lux circum,
Noxque atricolor ſemper & ingens
Circumſultat chorus aſtrorum.

Pectus ſubactum geſſit experientiâ,
Qui primus iſtam protulit ſententiam:
Sociam dabit Fortuna ſe prudentibus.

Non ære-facto vinctus eſt hic vinculo.

Indecore vitâ ſatius eſt non vivere.

Viventibus te impende: nam qui eſt mortuus,
Humus eſt & Umbra: nil quod erat, in nil abit.

——— Atlanticum ferens globum.

V. 1. Σὲ τὸν αὐτοφυῆ) *Grotius* in Excerptis & Scholiaſt. *Eurip.* in *Oreſte.* v. 980. hujus loci inter alios meminere.

V. 5. Ἐνδελεχῶς) Scribitur & ἐντελεχῶς, ab ἐντελὴς & ἔχω, hinc *Ariſtotelica* Vox ἐντελέχεια, quam fruſtrà ſunt, qui Philoſophum finxiſſe putant.

V. 9. Οὐκοῦν τὸ μὴ ζῆν) Contrà planè quam apud *Iphigen.* in Aulid. ---*μαίνεται δ' ὃς εὔχεται θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς*, qui mori properat, firit, Moleſta vita melior, quam pulchrè mori. V. 12. Γῆ καὶ σκιά.) Sic in *Medeâ* v. 1224. Τὰ δυνατὰ δ' ἐ νοῦ πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν. V. 13. Καὶ τὸν Ἄτλάντιον φορεῖν πόλον) Ex *Ariſtophanis* Scholiaſte ad Aves, Πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ, ὑχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περίεχον ἅπαν, Εὐριπίδης Πειρίθῳ &c. ſequitur hoc Fragmentum. *Joſua Barnes.*

ΠΕΛΙΑΔΕΣ.

Argumentum *Peliadum* Fabulæ.

Poſtquam Pelias Neptuni *filius* Jaſonem *ad* Colchos *relegâſſet & illius Parentes ad αὐτοφονίαν adegiſſet, mox* Jaſon *reverſus Vindictam à* Medeâ *petit. Illa ſimultates fingens ſe habere cum Marito, ad Regem* Peliam *fugit; ubi illius Filiabus ſuadet, exemplo Arietis in Agnum renovati, ſe illarum Patrem* Peliam *ad Juventutem poſſe revocare. Illæ ex nimio Pietatis ſtudio ad impium Parricidium illectæ, Patrem jugulant.* Medea *deceptas linquit. Harum* Peliæ *filiarum nomina erant* Alceſtis, Pelopæa, Hippothoe *& Piſidice, ut teſtatur* Apollodorus *Biblioth. l.* 1. *c.* 9. §. 10. *Hæ dictæ erant* Peliades *à Patre* Peliâ, *unde Nomen Fabulæ. Huc refer* Hyginum *Fab.* 24. Ovid. *Metam. l.* 7. *Fab.* 4. *Joſua Barnes.*

Οὐκ ἔστι πᾶσι θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισιν ὃ
Κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴ ἔχει.

Injuſta non ſunt quæ placent ſuperis; ſua
Ægros ſed homines dant mala in vertiginem.

Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Stimulis potentûm nè recalcitres cave.

Τὸ δ' ἔξαιτον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
Τυραννὶς, ὑχ εὕρεις ἂν ἀθλιώτερον.
Φίλους τε πορθεῖν, καὶ κατακτανεῖν χρεών,
Πλεῖστος φόβος περάσεσι, μὴ δεάσωσί τι.

Exlex poteſtas iſta, quam vulgò ſtupent,
Nil aliud eſt, quàm ſplendida infelicitas.
Nam qui ſuorum eſt ipſe prædo & carnifex,
Molitiones ſemper aliorum timet.

Αἰνῶ· διδάξαι δ', ὦ τέκνον, σὲ βέλομαι,
Ὅσον μὲν ἧς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν·
Ἐν παρθένοις γὰρ, παρθένα τρόπους ἔχειν.
Ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς,
Τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.

Laudo: ſed hoc te, filia, admonitam volo:
Donec puella es, quod puellarum eſt ſape,
Et Virginum una virginis mores tene.
Quòd ſi ſubieris ſtragulum inclyti Viri,
Contenta curæ parte mandatâ tibi,
Permitte rerum quicquid eſt ultrà viris.

Ὀρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

Donare nemo jam ſolet niſi diviti.

V. 3. Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε &c.) Eſt eâdem phraſi uſus & in *Bacchis* v. 769. Πρὸς κέντρα λακτίζοιμα θνητὸς ὢν θεῷ. Quem locum videſis.

ΠΗΛΕΥΣ.

Argumentum *Peleos* Fabulæ.

Peleus erat Æaci, Jovis *filii, &* Endeidos, Chironis *filiæ, filius, Vir Magni præ cæteris animi, caſtique & integri; ſed cæde* Phoci *fratris aliquantò infelicior.* Acaſti *conjugis* Aſtydamææ *illecebras non ſine Vitæ periculo rejecit. Inter* Calydonii *Apri occiſores & etiam inter* Argonautas

tas *insignis erat*; Thetidis *demùm Nuptiis honoratus, ex quâ* Achillem *genuit*, Hectoris & Trojæ Fatum. *Hic tamen longo senio confectus & forti filio* Achille *orbatus, ex regno tandem ejectus est ab* Acasto, *ut notavimus ad* Troad. *v.* 1128. & Euripides *ibi testatur. Vide de illo* Apollodorum *in Bibliothecâ* & Hyginum.

Κλῦτε, Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ θρόνον
Ἀγχοτάτω ἕζόμεναι.

Audite, Parcæ, quæ solio Jovis
Magni sedetis proxima Numina.

Οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτο σκότος,
Οὐ δῶμα γαίας κλειστὸν, ἔνθα πὼ φύσιν
Ὁ δυσγενὴς κρύψῃ, κἂν εἰη σοφός.

Nulla inter homines tanta vis caliginis,
Speculumve nigror, quo suum ingenium clepat
Vir pravus ortu, sapiat immensùm licet.

Τὸν ὄλβον οὐδὲν ἁδάμου κρίνω βροτοῖς,
Ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον, ἢ γράφῃ θεός.

Opulentitatem nullius pretii puto,
Quam facilè fingit, facilius delet Deus.

Τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τὴν νεωτέρων φρενῶν
Σοφώτερον πέφυκε, κἀσφαλέστερον·
Ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

Plus, nate, Senium corde juvenili valet
Maturitate mentis & vi consilii,
Insitiámque vincit Experientia.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Argumentum *Penelopæ* Fabulæ.

PEnelopæ, Icarii *Filiæ*, Ulyssis *Uxoris*, *Historiam notissimam fecit Rex Poëtarum in* Odyssæâ *suâ. Extat &* Ovidii *Epistola sub illius Nomine. Ut tamen, quod res est dicam, nullo modo mihi persuadere possum, Poëtam nostrum Fabulam hoc nomine unquam edidisse. Nec enim Argumento dabitur materia satis digna, nec* Johannes Meursius *talem Fabulam memoravit; nec occurrit uspiam memorata, quod sciam; unico loco excepto* Stobæi *in Excerptis p.* 143. *Quod cùm tot ejusmodi mendis scateat is liber, Argumentum per se nullum erit. Vide quæ Nos ad* Phædr. *v.* 6. *Præterea* Aristophanes *id planè negare videtur; Nam is in* Θεσμοφοριαζούσαις *de illo,* Μελανίππας ποιῶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δ' ὑ πώποθ' ἑπίνεσεν, ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι. *De* Penelope *autem, præter* Homerum & *illius interpretes, vide* Hyginum *Fabulâ CXXVI. & CXXVII. & CCLVI.* Josua Barnes.

Οὐκ ἔστι πρᾶγός τι μηδενὸν λαθεῖν·
Ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ Χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Securitatem sceleribus non est dare:
Dies acutum cernit & nil non videt.

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Argumentum *Plisthenis* Fabulæ.

PListhenes, Pelopis *ex* Hippodamiâ *filius*, Aëropen Cretei Minois *filii filiam conjugem duxit, ex quâ* Agamemnona & Menelaum *genuit. Hos cùm juvenis moreretur, Fratri* Atreo, *unâ cum Regno & Uxore commendat.* Atreus Aëropen *uxorem habet & Fratris filios educat; undè & illi* Atridæ *dicti sunt. Horum verus Pater* Plisthenes *nomen huic Fabulæ dedit.*

Δῆμῳ γ' μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος,
Μήτ' αὖ κακώσῃς πλεῖστον ἔντιμον πολεῖς,
Μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ,
Μηδ' αὖξε κτεροῦ μεῖζον· ὑ γὰρ ἀσφαλές,
Μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ αὐτοῦ φανῇ.
Κώλυε δ' ἄνδρα παρὰ δίκλω τιμώμενον·
Πόλει γὰρ ὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ, νόσος.

NEC tota vulgo fræna committe imperi,
Tribuens nec opibus plus satis, plebem preme.
Plebis tuentem jura nec pelle exsulem,
Nec honore nimium tolle; nè popularibus
Suffultus auris vindicet regnum sibi.
Hunc, qui secures raptat indignus, cave:
Gravissima urbi noxa, felices mali.

Πολυς γ' κροτάφων ἀραγμὸς Κύπριδος
Περσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν.

Multúsque Cottabismus & Veneris frequens
Tùm personabat modulus hilaratas Domos.

Ἀλλ' ὑ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,

Virum potentem non decet, me judice,

V. 8. Πολυς γ' κροτάφων &c.) Hunc locum citans *Athenæus* l. 15. c. 2. Καὶ Εὐκπίδης ἐν Πλειθένει &c. ad Cottabismos amatorios & λάπτας refert, & copiosè explicat. Versionem Metricam, qualiqualis est, Nos apposuimus. *Jos. Barnes.*

Οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν ψέχ@ αἴρεσθ καμοῖς·
Τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀδενεσέροις.

Ὦ Πλοῦτ', ὅσῳ μὲ ῥᾷον εἰ βάρ@ φέρειν·
Πόνοι θ' κἄν σοι, κ φροντὶς πολλὰ βίᾳ
Ἔνεσ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀδενὴς αἰὼν βροτοῖς.

Μηλοσφαγεῖτε Δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.

MInimèque regem, vilibus contendere.
Namque hoc minores Gloriæ ducunt sibi.

O copia Auri, facile onus gestantibus:
Sed Cura te comitatur & durus Labor:
Adeò dolore nulla pars vitæ vacat.

Pecuda immolate Divûm ad altares focos.

V. 13. Ὦ πλοῦτ') Hunc locum *Stobæus* ad *Plisthenem* refert in Florilegio, titulo, Πόν@ πλούτ@.

V. 16. Μηλοσφαγεῖτε) *Ammonius* περὶ ὁμοίων κ διαφόρων λέξεων, in Voce Βωμός. Sed ibi corruptè legitur, Μῆλ@ φάγεται. Cùm μηλοσφαγέω, sit μῆλα σφάζω, ut βυσφαγέω in *Electrâ* sit βόας σφάζω, & βυδυτέω, βόας δύω. *Josua Barnes.*

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ.

Argumentum *Polyidi* Fabulæ.

POlyidus *erat* Cœrani *filius, Augur & Medicus insignis; qui, ostensâ à Dracone herbâ,* Glaucum Minois *filium, in dolio Vinario mellis pleno extinctum, Vitæ restituit; quod dicitur etiam de* Tylo Meropæ *fratre apud* Nonnum *in* Dionysiacis, *quam Fabulam & Nos in* Geraniâ *nostrâ attigimus. De* Polyido *hoc qui plura vult, is adeat* Hyginum *in Fabulâ* CXXXVI. *item* Apollodorum *l.* 3. *c.* 3. §. 1. Palæphatum *& alios. Videtur autem hæc Fabula ejusdem ferè Argumenti, cum* Glauco *Fabulâ superiùs memoratâ. Miror autem Nomen hujus Fabulæ* Johannis Meursii *diligentiam effugisse.* Josua Barnes.

Εἰ μὲ γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο
Ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἠρμήνευσεν ἄν,
Τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι.

Οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτατοι·
Τῆς φαυλότητός τοι γὰρ ἐν κοινῷ μέμφ
Ἅπασι κεῖσθαι, δυσχερές, κὐκ εὐτυχές.

Οὐ γὰρ παρὰ κρητῆρα κ θοίνην μόνον,
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχειν·
Ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν ὑ μικρὰν φέρει.

Πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δοκεῖν ξυνιέναι.
Ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις.
Πενία θ' σοφίαν ἔλαχε, δι' ὃ δυσχερές.

---- Ἀνθρώπων θ' μέμνονται φρένες
Δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.

Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ὄζει κἀποθανεῖν
Τὸ κἀποθανεῖν θ' ζῆν; --------

NAM si volâsset à solo salsa ad vada
Maris habitatrix ales, indicium daret
Natum inter undas humidâ extinctum nece.

Vitam hominis artes prægravant, non sublevant.
Nam sustinere crimen imperitiæ
Censore quovis, sortis est duræ nimis.

Non tantum opum vis ad voluptates valet,
Dulcésque ad epulas Liberique ad pocula,
Sed calamitati grande subsidium ferunt.

Es dives: at scis præter hoc unum nihil.
Id adesse vitium quippe divitiis solet:
Magis malo coacta paupertas sapit.

——— Stulta mens mortalium
Non sentientes sumptibus Manes colit.

Quis novit, istud Vivere an Mori sit,
Morique vivere? ——

V. 1. Εἰ μὲ γὰρ ἐκ γῆς) Hi Versus proculdubio sunt *Polyidi* Auguris ad *Minoa* de Filio amisso inquirentem.

V. 15. Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν) Simile quid in *Phrixo*, sed paulò alitèr conceptum. Hunc autem locum, quem nonnulli ad *Hippolytum* referunt, Doctior Vir & paulò sagacior, Dominus *Richardus Bentley* huc pertinere ait & rectè; siquidem *Euripidis* ipsius *Scholiastes* ad *Hippolyt.* v. 192. Ἀλλ' ὅτι τῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο· Ἐκ τῦ ὀδυνηρῦ βίυ σχεδίζειν, βέλτιόν ἐστι τὰ ἐν ᾅδου ἢ ἐν γῇ, ὡς αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ, Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲ ὄζει καὶ θανεῖν &c. *Aristophan.* hunc Versum ità *Comicè* derisit, Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲ ὄζει καὶ θανεῖν, Τὸ πνεῖν θ' λειπνεῖν, κ τὸ καθεύδειν κάθιον; De quâ re videfis *Gataker*um nostrum in Adversariis c. 10. p. 107, 108. &c. *Josua Barnes.*

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ.

Argumentum *Protesilai* Fabulæ.

PRotesilaus Iphicli & Diomedæ *filius* Laodamiam Acasti *filiam Uxorem duxit, à quâ vehementèr amatus est, etiam ultrà mortem; nam cùm audîsset illa Maritum ab* Hectore *cæsum in bello* Trojano, *illius Desiderio extincta est. Poeticam hujus Historiam* Hyginus *apertiùs narrat Fabulis* CIII, *&* CIV. *sub titulis* Protesilaus *&* Laodamia. Ovidii *extat Epistola* Laodamiæ *ad* Protesilaum. Philostratus *item in* Heroicis *illius meminit, & Amicus olim meus toties laudatus* Nicolaus Lloyd *in Lexico suo Poetico, titulo* Protesilaus. *Heros hic nomen dedit & materiam huic Fabulæ.* Josua Barnes.

Οὐ

Ὀυ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων.

Κοινὸν γὰρ ἕδος ἡ γυναικεῖον λέχος

Laod. Οὐκ ἂν προδοίην κἀπὶ περ ἄψυχον φίλον.

Ὅστις ἥ πάσας συμπλεὶς φέρῃ λόγῳ
Γυναῖκας ἐξῆς, σκαιός ἐστι, κοὐ σοφός.
Πολλῶν γὰρ ὄντων, τὴν μὴ δύρῃσῃ κακήν·
Τὴν δ', ὥσπερ αὕτη, λῆμ' ἔχουσάν εὐγενές.

Οὐ θαῦμ' ἔλεξας, θνητὸν ὄντ' ἄγαν δυσχεῖν.

Πολλὰ ἐλπίδες ψεύδουσιν αἱ ἄλλοτε βροτούς.

Πέπονθεν, οἷα κἀσέ, κἀπάντας μένει.

NEfas profano limen est attingere.

Communis ipse fœminarum sit thorus.

Laod. Nec mortuum, dum spiro, amicum deseram.

Quicunque passim fœminas uno ordine
Vituperat omnes, errat & pravum sapit.
In classe tantâ nempè reperire est malas:
Sunt rursus aliæ, ut ista, generosâ indole.

Miserum esse narras qui sit homo: res non nova est.

Spes vana multis sæpe quos lactat nocet.

Tulit ille quod te pariter atque omnes manet.

V. 3. Οὐκ ἂν προδοίην &c.) *Dion Chrysost.* Orat. 37. Ἐγὼ δ' κἂν τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν, Οὐκ ἂν προδοίην, καίπερ ἄψυχον, φίλον. Vid. *Tho. Gatakeri* Adversc. 10. fol. 103.

V. 5. Ὅστις ἥ πάσας) Vel ex unico hoc loco apparet, quàm æquus ergà Mulieres *Euripides* fuerit, quicquid alii ex aliis illius locis collegerint. Vide quid Nos ad *Troad.* v. 651. *Ion.* v. 1092. *Melanipp.* v. 54. *Jos. Barnes.*

ΡΑΔΑΜΑΝΘΟΣ.

Argumentum *Rhadamanthi* Fabulæ.

RHadamanthus, Minos & Sarpedon *memorantur* Jovis *ex* Europâ *filii*: *De* Rhadamantho *narrant, quòd* Alcmenam Herculis *matrem, post* Amphitryonis *mortem, duxerit uxorem, & adeò Æquitate pollens fingitur*; *ut apud Inferos Judex mortuorum sit factus, cum* Minoe & Æaco. *Tam rarus autem in Fabulis est*; *ut difficile sit conjicere, quæ illius Historiæ pars sit hujus Dramatis Argumentum. Nec multum scire interest.* Josua Barnes.

Ἔρωτες ἡμῶν εἰσὶ πρωτοῖοι βίου.
Ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·
Τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντὶς, ἀλλὰ χρημάτων
Πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πατὴρ δόμοις.
Ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν
Λέγοντι πείθειν τὰς πέλας τόλμη κακῇ·
Οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη προφάσει τοῦ καλοῦ βροτοῖς
Ζητοῦσιν· ὥστε βίοτον ἀνθρώπων πλάνη.

Οἱ γλῶ ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν.

VItam hanc amores alius aliorsum trahunt.
Est qui vocari nobilis magnum putat?
Hoc spernit alius, & pater dici domus
Florentis emtum quamlibet magno velit.
Sunt queis libido est, prava cum dicant, tamen
Trahere audientes pestilente audaciâ.
Multos honesto cernimus prævertere
Lucrum: omnis adeo vita plena erroribus.

Urbem propinquam Euboida qui tenent solum.

V. 9. Οἱ γλῶ &c.) Vide similem locum in *Ixione*, v. 9.

ΣΘΕΝΟΒΟΙΑ.

Ὑπόθεσις τῆς Σθενοβοίας Δεσμαλοῦ υἱοῦ Ἰσσῆ τοῦ Βαργασίου.

Ἡ μὲν Σθενόβοια, Ἰωβάτου τοῦ Λυκίων βασιλέως θυγάτηρ, Περίτου δὲ τοῦ Ἀργείων βασιλέως γυνή, τοῦ Βελλεροφόντου τοῦ Κοιντίδου ξένου ἠράσθη· τούτου δὲ μὴ ὑπακούσαντος κατηδέσατο πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Περίτον, ὡς βιαζομένη. Οὗτος μὲν τὸν ξένον αἰδεσθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὸν μὴ γράμματα εἰς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ἀναιρεθησόμενον· ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς τι κωμῳδούντων, Βελλεροφόντου τὰ γράμματα. Μετὰ δὲ τὸν Χίμαιραν, καὶ τοὺς Λυκίων ἐν δράσαν ἀναιρεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ· ὡς ἐφάνη καθαρὸς καὶ Ἰωβάτου γαμβρὸς ἐγένετο, μὴ φέρουσα τὸν αἰσχύνην ἡ Σθενόβοια, κωνείῳ ἐχρήσατο. Ἡ ἱστορία παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ἰλιάδος Ζήτα, εἰ μὴ ὅτι Ἀνθεία ἀντὶ Σθενόβοια ἐκείνῳ λέγει.

Argumentum *Sthenobœæ* Fabulæ, à *Josuâ Barnes.*

SThenobœa, Jobatæ Lyciorum *Regis filia* & Prœti Argivorum *Regis Uxor*, Corinthii *Hospitis* Bellerophontis *amore* inarsit. *Hoc autem morem minimè gerente, falsò illum detulit ad maritum* Prœtum; *quasi vim passa esset. Hic Hospitem reveritus, ad Socerum misit cum Literis, ut occideret eum. Unde Proverbium de iis, qui quid contra se faciens portant,* Bellerophontis *Literæ. Tandem autem occisâ* Chimærâ & Lyciorum *insidiatoribus deletis ab eo, ut innocens visus est* & Jobatæ *gener factus, dedecus ferre non valens* Sthenobœa *cicutam bibit. Historia legitur apud* Homerum *Iliados Sexto, excepto quòd Illi* Antæa *pro* Sthenobœâ *dicatur. Josua Barnes.*

De hoc Argumento vide *Apollodorum* in Bibliothecâ l. 2. c. 3. *Hyginum* Fabulâ LVII. *Aristophanis* Scholiasten ad Ranas fol. 171. *Eustathium* in *Homer.* fol. 632. &c. Et *Erasmum* in Adagio, *Bellerophontis* Literæ. Et quæ Nos suprà ad *Bellerophontis* Fabulam. *Josua Barnes.*

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
Ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀρᾶται πλάκα.

Τοιαῦτ' ἀλύει· νεοδιτέμπτου δ' ἔρως
Μᾶλλον πέζει. -------

----- Βίου δὲ φοίφορου θαλάσσιου
Οὐκ εὐτρέπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι·
Ὑγρὰ γὰρ μήτηρ, ὑ πεδοσιβὴς τρίβος
Θάλασσα· τιλῶ δ' ἀρώμεθ'· οὐ ταύτης βίος
Βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.
Μέγα μὴν γὰρ ἀνθρώποισιν ἡ γαστὴρ κακόν.

------ Μουσικὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἦν ὁ πρίν,
Σωφρονεῖν τε ποιεῖ, κἂν ῥάθυμος ἦν τὸ πρίν.

Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Πόνος μηνωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

Πολλοὺς γὰρ πλούτῳ καὶ γλώσσῃ γαυρουμένους,
Γυνὴ κατήκοον' ἐν δόμοισι νύμφα.

Πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν οὐ χερὸς,
Ἀλλ' οὐδὸς αὐδᾷ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.

Κομίζετ' εἴσω παῖδε· πρᾶγμα γὰρ γυναικὶ μηδὲν, ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

FElix ab omni parte nemo usquam est homo.
Aut gente clarus vivit in re paupere,
Aut vilis ortu divites campos arat.

Nugatur ista perpetim; admonitúsque Amor
Constringit ampliùs. ——

—— Non mensis nitet
Vaga vita pelagi: hospitia, litoreæ casæ:
At mater humens, pedibus haud præbens iter
Salacia: hanc aramus, hinc altricia
Laqueo atque Vinc'lis spolia pertrahimus domum.
Nam Venter ingens est malum mortalibus.

—— Artem carminum
Docet Cupido carminum ignaros priùs,
Quamvisque incctes antè, sapientes facit.

Desertus à favente fortunâ labor
Non defatigat, ut vetus fert dictio.

Multos superbos opibus, ortu nobiles,
Dedecore vecors fœmina affecit domi.

Quodcunque fortè cecidit è mensâ aut manu,
Hæc illicò clamat, Corinthio Hospiti.

Abripite famuli hanc: Quisquis est mortalium,
Cui sapere cordi est, fœminæ credat nihil.

V. 1. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ) Scholiast. *Aristoph.* fol. 177. Hujus Versûs τὸ Ἡμισυ ita colligit *Philippides* Comicus in *Philadelphis* apud *Stobæum* in Florilegio, titulo CVIII. fol. 449. Ὅταν ἀτυχῆν σοι συμπέσῃ τι. Δύαινα, Εὐριπίδε μιμοῦμαι, καὶ ῥᾴων ἔσῃ· Οὐκ ἔστιν, ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ· Εἶναι δ' ἀπόλαβε καὶ σὺ τῶν πολλῶν ἕνα. Ità vertit *Grotius*, *Here, si qua tibi unquam Calamitas evenerit, Feres facilius dicti memor* Euripidis, *Felix ab omni parte Nemo usquam est homo. Tum verò è multis esse Te unum existima.* Josua Barnes.

V. 4. Τοιαῦτ' ἀλύει) Vid. *Theo. Gatakeri* Adversaria c. 10.

V. 6. Βίου δὲ φοίφορου) *Athenæ.* fol. 421.

V. 12. Μουσικὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει) Extat locus *Aristoph.* Schol. fol. 350 Item *Plutarch.* Συμποσιακῶν l. 5. Πῶς εἴρεται τὸ, ---Μουσικὴν &c. Sed *R. Bentley* in Epistolâ ad *Malalam* additâ legit Μυσικὸν, i. e. ποιητὴν ἀποδείκνυσι, *poetam reddit*: Quasi hoc Senario dixeris, *Amor Poetam vel facit, vel invenit.* Ars Musica & Studium Musicum est Poetica. *Bentl.* Epist. p. 21. Et tamen cùm διδάσκω duplicem postulet Accusativum, & rei & Personæ, potest in hoc loco ille Personæ subaudiri; quare nihil muto. *Josua Barnes.* V. 15. Ἄνευ τύχης γὰρ) *Apostolii* Centur. 3. §. 42. V. 17. Πολλοὺς δὲ πλούτῳ) Vid. suprà *Belleroph.* v. 56. V. 19. Πεσὸν δ' νιν &c.) *Athenæus* l. 10. c. 7. De *Cottabo* loquens, Τοῖς δ' τετελεσμένοις ἦν φίλον ἀπόνεμον τὰ πίπτοντα τῆς ὑφῆς ὑπὸ τῆς τραπέζης, διὸ καὶ Εὐριπίδης φησὶν, ἐπειδὴ ἐνόμιζε τὸν Βελλεροφόντιν πεπνάναι, πεσὸν δέ νιν λέληθεν &c. Ubi hos citat versículos, quos & Nos metro *Latino* donavimus. *Aristophanes* in Thesmophor. hunc locum, ut multos alios, tangit. *Josua Barnes.*

ΣΙΣΥΦΟΣ Σατυρικός

Argumentum *Sisyphi* Satyrici Fabulæ.

SIsyphus Æoli filius, Salmonei *Frater fuit, qui ex Fratris filiâ* Tyro *gemellos peperit, quos cum Fratris exitio destinatos agnovisset mater, peremit.* Sisyphus *autem* Autolyci *æqualis fuit & impiâ vafritie similis, qui apud inferos Saxo in montis cacumen subvolvendo damnatur. De quo vide* Hyginum *Fab. LX.* Apollodor. *Biblioth. l. 1. c. 9. §. 3. Notandum est autem cum* Meursio, *hanc Fabulam esse* Satyricam; *ut & Autolycum, de quâ suprà.* Josua Barnes.

V. 1. Ἦν χρόνος, ὅτ' ἦν ἄτακτος &c.) *Plutarchus* de Philosophorum Placitis l. 1. c. 7. Καὶ Εὐριπίδης ὁ Τραγῳδοποιὸς ὑποκαλυπτόμενος μὲν ὑπ' ἠθέλησε, διδάσκων τὸν Ἄρειον πάγον, εἰσφέρει τὸν τρόπον· τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε πρεσβύτην ταύτης τῆς δόξης, καὶ συμπεφέρεσθαι αὐτῷ ταύτην τὴν γνώμην. Ἦν γὰρ χρόνος (φησὶν) ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος, καὶ θηριώδης, ἰσχὺς δ' ὑπηρέτης· ἔπειτα φησὶ, πῶς Ἀνομίαν λυθῆναι Νόμων εἰσαγωγῇ· ἐπεὶ γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερὰ τῶν ἀδικημάτων εἴργειν ἐδύνατο, Κρύφα τε ἠδίκουν πολλοὶ, τότε τὸν σοφὸν ἀνὴρ ἀπέδησεν, ὡς δεῖ ἀεὶ ψόβῳ λόγῳ τυφλῶσαι πῶν ἁλίσκεσθαι, καὶ πεῖσαι τοὺς ἀνθρώπους, Ὡς ὄζοι Δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ, Ὃς ταῦτ' ἀκούει, καὶ βλέπει, φρονεῖ τ' ἄγαν. Hæc *Plutarchus*; miror autem plurimùm, quid tanto Viro persuaserit, hæc vafrè ab *Euripide* dicta sub *Sisyphi* personâ, & Poetæ ipsius esse sensus; cùm nemo unquam extitit nostro Poetâ pientior, ut ex innumeris ejus locis colligi potest, & *Sisyphi* Characterem maximè decuit, *Impiè loqui*: ut observavimus

Σισ. Ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος,
Καὶ θηριώδης, ἰσχὺς δ' ὑπηρέτης·
Ὅτ' οὐδὲν ἆθλον ἦν τοῖς εὐγλοῖσιν ἦν,

Sis. FUit illud olim tempus, ex lex cum fuit
Ferinaque hominum vita, vim dominam ferens:
Honos nec ullus tunc habebatur bonis,

yavimus ad *Bellerophont.* v. 8. Anne verò *Plutarchus*, qui librum περὶ τῆς Ἡσιόδου κακοηθείας scripsit, etiam & ipse κακοήθης aliquando visus? Id ego non ausim affirmare. Lectorem sanè hisce monendum duxi. Id tamen obiter notandum, *Sextum Pyrrhonicum* hanc Fabulam non *Euripidi*, sed *Critiæ* Tragico, quem *Athenæus* Tyrannum vocat, tribuere. Cui & nonnulli *Pirithoum* quoque tribuunt. Unde *Hugo Grotius* in Excerptis ad nomen *Critiæ*, hæc habet, *Pirithoi* nomen ponitur sine nomine Authoris; quia *Euripidis*, an *Critiæ* esset, Veteres dubitárunt. Itaque & quæ ex *Euripidis Pirithoo* adduximus, dubium est, an non huic pertineant; ut & magnum illud Fragmentum ex *Sisypho*, quod *Euripidi Plutarchus* tribuit disertè; *Critiæ* non minùs expressè *Sextus Pyrrhonicus*. Hæc ille. *Josua Barnes.*

Οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίνετο.
Καὶ πρὶν τά μοι δοκοῦσιν ἀνθρώποι νόμοις
Θέσθαι κολαστὰς, ἵνα δίκη τύραννος ᾖ
Γένους βροτείου, τὼ δ' ὕβριν δάλλω ἔχῃ.
Ἐζημιοῦτο δ', εἴ τις ἁμαρτάνοι.
Ἔπρασσ', ἐπρᾶσσε τἀμφανῆ μὴ οἱ νόμοι
Ἀπῆγον αὐτοῖς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ,
Λάθρᾳ δ' ἔπρασσον, πανουργά μοι δοκεῖ
Πυκνός τις ἄλλος καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ
Γεγονέναι, ὃς θνητοῖσιν ἔξευρεν, ὅπως
Εἴη τι δῆμα τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθρᾳ
Πράσσωσιν, ἢ λέγωσιν, ἢ φρονῶσί τι,
Ἐντεῦθεν ἦν δ' θεῖον ἔζηγήσατο·
Ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ,
Νόῳ τ' ἀκούων, καὶ βλέπων, φρονῶν τε, καὶ
Προσέχων τὰ πάντα, καὶ φύσιν θείαν φορῶν·
Ἀφ' ἧς τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούεται
Πᾶν· δρώμενον δ' πᾶν ἐδδν δυνήσεται.
Ἐάν τε σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν,
Τῦτ' οὐχὶ λήσει τὸν θεόν· ὄζει φρονῦν
Ἐνεστι. Τοιάδε τὸν λόγον αὐτοῖς λέγων
Διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο
Ψευδεῖ καλύψας τῷ ἀληθείαν λόγῳ·
Εἶναι δ' ἔφασκε τὸν θεὸν ἐνταῦθά, ἵνα
Μάλιστα δὴ ἐκπλήσσειν ἀνθρώπους λέγων,
Ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους εἰ βροτοῖς,
Καὶ τὰς πονήρους τῷ παλαιπώρῳ βίῳ,
Ἐκ τῆς ὑπερθε φερεφορᾶς, ἵν' ἀστραπὰς
Κατεῖδεν ἔναις, δῃά τε κτυπήματα
Βροντῆς, τό, τ' ἀστεροπὸν θεανὸν δέμας,
Χρύσου καλὸν ποίκιλμα, τέκτονος σοφοῦ·
Ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστὴρ φέρῃ μύδρος,
Ὅ, τ' ὑγρὸς εἰς γλῶ ὄμβρος εἰσορμᾷ.
Τοιοῦσδε περιέσησεν ἀνθρώποις φόβους·
Δι' οὓς κάλως τε τῷ λόγῳ κατῴκισε
Τὸν δαίμονα, καὶ ἔν τρέποντι χωρίῳ,
Τῷ ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβεσεν.
Οὕτω δὴ πρῶτον οἶμαι πείσαί τινα
Θνητοὺς, νομίζειν δαίμονων ἔθνος.

Supplicia, nec tunc ulla terrebant malos.
Post mihi videtur condita à mortalibus
Censura legum; nempè regina ut foret
Justitia, famulam comprimens Injuriam.
Exhinc secuta est Pœna delictûm comes.
At posteaquam quæ palàm per vim meram
Fieri verabat valida legum auctoritas,
Ea clàm patrabant, tunc videtur quis mihi
Vir extitisse doctus idem & callidus,
Incutere qui cum quæreret mortalibus
Pravis pavorem, siquid auderent mali
Agere, profari clàm, vel animo volvere,
Induxit ideò Numinis reverentiam:
Florere vitâ nempe perpetuâ Deum,
Natura cui sit potior, & cui mens vigil
Quæcunque fiunt curet atque intelligat:
Hominum profata qui repente exaudiat,
Actúsque cernat, nescius falli arbiter:
Silentio, aiens, siquid inceptes scelus,
At non latebit hoc Deos, mens est quibus
Omnitua. Tales sæpè sermones serens
Gratissimæ auctor extitit sententiæ,
Verum sub Umbrâ contegens mendacii:
Magisque ut animos credulos percelleret,
Habitare in illâ sede memoravit Deos,
Hominibus unde nôrat enasci metum,
Ævique miseri semper ærumnas novas,
Motu ex superno, fulminum unde ignes ruunt,
Gravésque sonitus Horridorum tonitruum,
Conspersus astris fulget ubi cœli globus,
Quod Tempus arte effinxit, egrégius faber:
Unde & micantes sæpius stellæ cadunt,
Pluviúsque terræ fertur in gremium liquor.
Tantos hominibus ille terrores dedit,
Quos propter etiam talia ascripsit loca
Dis, quæ decerent, párque rationi ut fuit.
Hoc aliquis astu, sic reor, mortalibus
Persuasit esse ut crederent primum Deos.

V. 11. Λάθρᾳ) pro λάθρᾳ & producitur. Vid. ad *Ion.* v. 357.

V. 12. Πυκνὸς) Συνετὸς, πολύφρων, πυκνόφρων.

V. 29. Ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους) Huc refer illud —*Primus in Orbe Deos fecit Timor*, &c.

V. 35. Ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστὴρ φέρῃ μύδρος) Hic locus si verè scribitur, apertè *Euripidem* authorem fatetur; quî Præceptoris sui *Anaxagoræ* mentem pressis vestigiis sequitur; is enim, *Diogene Laertio* teste, *Solem* dixit μύδρον, hoc est, λίθον ἢ σίδηρον πυρωθέντα μᾶλλον, juxtà ejusdem *Diogenis* Epigramma, Ἥλιον πυρώεντα μύδρον πολ' ἔφασκεν ὑπάρχειν, καὶ διὰ τῦτο θανεῖν μέλλειν Ἀναξαγόρας. Sin hæc Lectio rectè se habeat, Ἀστὴρ hoc loco Emphaticè dicitur pro Ἥλιος, aliàs ego facilè legerem λαμπρὸς ἀστὴρ στίλβει χρυσὸς, quæ Lectio *Grotii* Versioni magis consona. *J. Barnes.* V. 43. Χαίρω σ' ἐλπλυθότα) Etymologicum Magnum, Ὡραιπολοῦσιν οὕτω λέγεσι· καὶ Εὐριπίδης ἐν Σισύφῳ. Χαίρω &c. Est inquit *Oropiorum* Dialectus χαίρω σὲ ἐλπλυθότα dicere, pro χαίρειν σε ἐλπλυθέναι, quod Communiter dicimus. Rectè autem *Oropiorum* Dialecto utitur Poeta in *Sisyphi* Dramate, quià in Confiniis *Atticæ* oppidum erat *Oropus Bœotiæ*, undè *Sisyphus* ipse prædo famosus est ortus, & de ejusdem Civibus *Xenon* Vetus Comicus ità scripsit; Καιρὸν πλοῦ ἥδιστον τοῖς Ὡραιπίοις· Πάντες πλοῦται, πάντες εἰσὶν ἄρπαγες. *Josua Barnes.*

------- Χαίρω σ' ἐλπλυθότα.

—— te adveniſſe gaudeo.

ΣΚΙΡΩΝ Σατυρικός.

Argumentum *Scironis* Satyrici Fabulæ.

HIC Sciron, *qui nomen & materiam huic Fabulæ dedit, erat Latro notissimus, qui ad oram* Atticam *juxtà mare latitans, inter* Megara *nempe &* Corinthum *Viatoribus insidiabatur. Donec ab* Theseo *tandem occisus fuerit, eodem mortis genere, quo & ipse alios affecit. De hoc vide* Hyginum *Fabulâ XXXVIII. Et* Euripidis *Scholiasten ad* Hippolyt. *v.* 979. *Item quæ Nos ad* Heraclid. *v.* 860. Plutarchum *denique in Vitâ* Thesei. *Josua Barnes.*

V. 1. Ἔστι τοι καλὸν) Hic loculus extat in *Stobæi* Florilegio, titulo XLVI.

V. 3. Σχεδὸν καμεύνη) Hi Versus apud *Pollucem* l. x. c. 7. Κνέφαλον autem & κνέφαλλον, πύλη, στομὴ, σφηκεφάλιον, à χηὲς.

V. 5. Ἢ σφαπηγῶσαι) *Athenæus* citat l. 3. fol. 76. V. 6. Οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν) puto enim *Euripidi* eas Corporum partes, quas *Sciron* Hospitibus detruncasset, ità hic dictas.

------ Ἔστι τοι καλὸν
Κακὸν κολάζειν. ------

—— RES pulcherrima est,
Punire fontes. ——

Σχεδὸν καμεύνη σύμμετρος Κορινθίας
Παιδὸς, κνεφάλλειν δ' οὐχ ὑφαπτὶνὺς πόδα.

Cubile quale Corinthiæ juvenculæ,
Nec poteris ultrà crus proferre calcitram.

Ἢ σφαπηγῶσαι κραδίας ἐρίναις.
------ Οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν.

Ramusculis configere vel ficulneis.
—— Neque summitates Mortuorum.

Athenæus citat l. 9. fol. 368. ubi alii pro νεκρῶν legunt νεκρῶν, quod minùs probo; Corporum partes, quas *Sciron* Hospitibus detruncasset, ità hic dictas.

ΣΚΥΛΛΑ.

Argumentum *Scyllæ* Fabulæ.

NUSQUAM, *quod scio, reperias hujus Fabulæ nomen, nisi quòd* Gerardus Johannes Vossius *Institutionum Poeticarum l.* 1. *c.* 5. §. 6. *talem Fabulam ex* Aristotele *reperisse videatur. Ita enim ille ibi,* Peccat in isto, *Aristotelis* judicio, *Euripides,* cùm *Ulyssem* in *Scyllâ* ejulantem facit. Ejulare enim Viros sapientes ac cordatos non decet. Siquidem hoc non est servare in Affectibus, quam Græci dicunt μετριότητα. Quâ de re scitè Taurus, sive is, quem laudat *Plutarchus,* apud *Agellium l.* 1. Atticarum Noctium *cap. ult. Hæc* Vossius, *non simplici errore; nec enim* Taurus *ibi à* Plutarcho *laudatur, sed* Plutarchus *à* Tauro. *Et* ἀνδρηγοσίαν *nemo unquam laudavit,* ἀοχηγοσίαν *multi. Quin* Homero *inducitur ipse* Achilles *plus semel* βαρυστενάχων & *idem* Ulysses *de se testatur, se ejulantem preces fudisse,* Odyss. *u. v.* 370. Οἰμώζας ἦ θροῦσι μετ' ἀθανάτοισι γεγάνδν. *Non est* Herois *omninò suprà Naturam evehi; sed Criticorum est multa temerè effutire; quare illos missos facio. Fabulam de* Ulysse *per* Scyllam & Charybdim *vecto describit* Homerus *Odyss. μ'.* Josua Barnes.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

Argumentum *Scyriarum* Fabulæ.

HÆC *Fabula Nomen sortitur, ut* Phœnissæ & Cressæ, *à* Choro: *Cùm enim Argumentum hujus Fabulæ sit* Deidamia Lycomedis *Regis* Scyri *Insulæ filia, ab* Achille *Puellari habitu latitante compressa, ex quo concubitu* Pyrrhus, *sive* Neoptolemus, *est natus;* Chorus *ex* Scyriis *Virginibus constabat; cùm & Scena Fabulæ in* Scyro *erat. De hâc* Deidamiâ *ità* Ovidius *Artis Amandi l.* 1. Scyrias Æmonio victa puella Viro. *Huc refer* Statium *in suo* Achilleidos *Poemate.* Apollodorum *denique Biblioth. l.* 3. *c.* 12. §. 8. *Et* Philostratum *Icon. l.* 3. *Titulo* Achilles *in* Scyro. Sophocles *quoque putatur Fabulam sub eodem Nomine edidisse. Vide* Hesychium *in voce* Ἀποσκὴς, *ubi tamen pro* Κυείαις *legendum* Σκυείαις *ut etiam in Voce* Ζεύγλας; *quod* Casaubonus & Meursius & Gatakerus *ante me notabant.* Josua Barnes.

V. 6. Σοφοὶ δ' &c.) Hic Versus in nonnullis Codicibus ex *Sirone* citatur. De hoc autem Argumento tractat *Stobæus.* Florileg. titulo CX. ὅπ δεῖ τὰς μὲν εὐτυχίας σεφαίνειν, τὰς δ' ἀτυχίας κρύπτειν &c.

V. 7. Ἡ παῖς νοσεῖ τε) Hunc locum laudat *Sextus Empiricus* adversus Grammat. l. 1. c. 13. *Thom. Gataker* nostras in Adversariis rectè ad hanc Fabulam reponit; quem videsis c. 10. pag. 104.

ΦΕΥ, τῆς βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι·
Οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δ' συμφοραὶ
Σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεὸς,
Καὶ πάντ' ἀκριβῶς, κἀπὶ φροντίδων, βίον,
Σιὼ τῷ δικαίῳ ζῶσιν, αἰχμὴς ἄτερ.

Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

Λυκομήδης. Ἡ παῖς νοσεῖ τε κἀπικινδύνως ἔχει·

QUàm fors iniqua contigit mortalibus?
His ridet, illos cladibus duris premit
Fortuna, quamvis ritè venerentur Deos,
Castúmque ab omni pectus arcentes probro,
Sectentur æqui itinera sollicito pede.

Meminêre damna tegere, qui sapiunt, sua.

Lycomedes. Non sine periculo Filia ægrotat mea.

Ἰατρ. Πῶς

Ιαης. Πρὸς τῶδε; τίς μιν πημονὴ δαμάζει;
Μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;
Ψυχθ. δὲ λεπτῷ χειμῶνι πολεμιώτατον.

Quæ causa? Quale est, hanc quod exercet, Malum?
An * Latera vexat Frigus è bile excitum? * *Pleuritidis causa.*
In tenue corpus pessima est vis Frigoris.

V. 10. Ψυχθ. ὃ λεπτῷ χειμῶνι πολεμιώτατον) Inquit *Euripides*. Cui tu quantum credas, nescio. Ego singulos ejus Versus, singula ejus testimonia puto. *Cicero*, Epist. l. 16. Epist. 8.

ΣΥΛΕΥΣ.

Argumentum *Sylei* Fabulæ.

HErcules Syleo Aulide *regnanti venditus in servitium à* Mercurio, *eundem* Syleum *paulò post interficit, injurium nempe & Hospitibus crudelem.* Syleus *erat filius* Neptuni, *& fratrem habuit* Dicæum, *justum quidem illum, ut ex Nomine notat* Conon, *Narratione XVII. Vid.* Apollodor. *Biblioth. l. 2. c. 6. §. 3. Vide plura in* Oileo, *nam pro* Oileo, *aliquando* Syleo *legitur apud Authores & viceversâ.* Josua Barnes.

Ἑρμῆς. Ἥκισα φαύλου, ἀλλὰ πᾶν τἀναντίον·
Πρόχημα σεμνὸς, κἀ ταπφὸς, ὐδ' ἄγλωσσος
Εὔοργος ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ κ̀ σοφὸς
Ἰδόντι λαμπρὸς, κ̀ ξύλῳ δεσπόζων.
Συλ. Οὐδεὶς δ' ἑς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας
Αὑτῷ πέλασε βέλτ') σὲ δ' εἰσορῶν
Πᾶς τις δέδοικεν. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,
Ταύρου λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.

Πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲ πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον;
Πίμπρα, κάπαιδε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
Πίνων κελαινὸν αἷμα· πρόσθε γὰρ κάτω
Γῆς εἶσιν ἄστρα, Γῆ δ' ἄνεισ' εἰς αἰθέρα,
Πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι δῶπ' ἀπόμπσαι λόγον.

Τὐλεύθερον γὰρ ὄνομα πάντὸς ἄξιον,
Κᾶν σμίκρ' ἔχῃ τὶς, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

------ Σὲ κατηγορῶ
Σιγῶντος, ὡς εἴης ἂν ὐχ ὑπήκοος,
Τάσχε δὲ μᾶλλον ἢ 'πιτάσσεσθαι θέλοις.

Ἥρα. Κλίνητι, κ̀ πίεμμα· ἐν τέτῳ δέ μοι
Τἰμὴ πεῖραν σὺδὲ λάμβαν', εἰ κρείττων ἔσῃ.

Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ κ̀ κλύειν ὑπίσαμαι,
Ἄρχειν δ' ὁμοίως, τῇ 'ρετῇ σεβιζόμενος.
Τὰ πάντα. --------

Mercur. NIhil est in illo vile, sed vultus gravis,
Habitúsque pariter: fordidum ut servis nihil,
Aut mole tardum: splendida aspectu nitet
Ubique vekis, corpus ad agendum veget.
Syleus ad *Hercul.* Nemò profectò est qui sibi pretio suo
Dominos parare cupiat: at te qui videt
Pavet omnis: oculos namque flammantes geris,
Taurus Leonis ut se ad incursum parans.

Adhæc vel ensem mihi, vel ignes admove:
Ure hæc, cremáque membra, & impletor mei
Potans rubentem sanguinem. In terras priùs
Descendet Æther, Terra se in cœlum feret;
Quàm blanda de me veniat ad te Oratio.

Nam liberum esse maximum dico bonum:
Quod si quis est pauper, putet se divitem.

—— Culpo, quòd ita præfractè siles,
Quasi non herilem sub potestatem datus
Ipse imperare, non regi imperio velis.

Herc. Accumbe, compotemus: explò mei
Hinc fac periculum, sisne me præstantior.

Ego, ut tulit res, & mihi didici obsequi,
Et imperare, cuncta virtutis modo
Dimensus. ——

V. 1. Ἥκισα φαύλου) His *Mercurii Herculem* vendentis & venditantis verbis *Herculis* Character continetur.

V. 9. Πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲ πῦρ) Hic Versus levitèr immutatus occurrit *Phæniss.* v. 524. *Philo* verò totum hunc locum citat & declarat, libello, *Quòd omnis bonus sit Liber*; excepto quòd 4to. Versu corruptè ibi legitur ἀνω εἰς ἐρανόν. Sed in hac parte *Eusebius* Præpar. Evang. l. 6. c. 6. rectè habet, is tamen pro πίμπρα, malè πέμπε habet. Vid. *Thom. Gataker.* Adversar. Miscell. c. 10. pag. 105.

V. 14. Τὐλεύθερον γὰρ) De hoc loco ita *Philo Judæus* περὶ τοῦ πάντα Σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον· Πρόσθεν ὑποκειμένῃ τραγῳδίαν ἐπιδείκνυμι, κ̀ τὰ παρ' Εὐριπίδῃ τελευταῖα διεξιόντων ἐπεῖνα, τοῦ ὄν Θησέως ἅπασαι εἶδον ἐπ' ἄκρων ποδῶν ὑπ' ἐκπλήξεως ἀναστάντας, κ̀ φωναῖς μείζοσι κ̀ ἐπιβοήσεσιν ἐπαλλήλοις, ἔπαινον μὲν τῆς γνώμης, ἔπαινον δ̀ κ̀ τοῦ ποιητοῦ συνείροντας, ὃς ὐ μόνον τὴν ἐλευθερίαν ἔργοις, ἀλλὰ κ̀ τεκμήρασι τοῖς ἐσιμυνεν. *Josua Barnes.*

ΤΗΛΕΦΟΣ.

Argumentum *Telephi* Fabulæ.

TElephus Augæ & Herculis *filius Rex* Mysiæ, *ab* Achille *in femore erat Vulneratus, nec sanari potuit, nisi ex tactu ejusdem hastæ, ex quâ vulnus tulerat, quare Mendico & supplici habitu claudúsque inducitur* Græcorum *castra adveniens, ut ab* Achille *vitam impetraret. Visum autem est ei potiùs ità deformatum* Græcos *accedere, nequis illum agnoscens propulsaret, ut hostem, priusquam ab* Achille *sanaretur. Sed hujus quidem Fabulæ Argumentum videtur antiquius, quia ex Prologo videtur Scena hujus Fabulæ* Arcadia, *& unà cum* Parthenopæo *amico in Scenam intrans Prologum agere*

gere videtur Telephus. Parthenopæus *autem & Telephus simul expositi erant in* Partheñio *monte* Arcadiæ. *simul educati & simul bellum* Teuthrantis *causâ felicitèr gesserunt. De his omnibus vide* Hyginum *Fab. XCIX, C, & CI. Josua Barnes.*

V. 1. Ὦ γαῖα &c.) Hic locus, quanquam levitèr corruptus, extat apud *Dionysium* Halicarnassensem περὶ συνθέσεως ὀνομάτων in fine. Versione Nos supplevimus. *Jos. Barnes.*

V. 10. Δεῖ γάρ με δόξαι) *Aristophanes* p. 280. citat.

V. 15. Κακός τίς ἔστι) Οὐκ ὀρθῶς ἔν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ παρέξενον εἴρηκε τὸν ἀδιόξενον, tum hunc Versum citat *Ammonius* περὶ διαφόρων λέξεων. De Voce autem Παρέξενος, vid. quid Nos ad *Ion.* v. 1039. *Josua Barnes.*

V. 16. Ἀγάμεμνον, ὦδ' εἰ πέλεκυν) Non absimile illud Tragici incerti citatum à *Clemente* Strom. l. 4. & à *Grotio* in Excerptis p. 461. ex Tragicis incertis. Ἆ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρὴ ζῆς φρενὸς, Οὔτ' ἂν καταίδοιμ', ὅτι κρατὸς ἔξ ἄκρου Δεινὰς καθεὶς πείσας εἰς ἄκρους πόδας, Πύθοις ἂν, ὦδ' εἰ δεσμὰ πάντα παρεξθέλοις. Quæ scisciari de meo vis pectore, Non si cremes me, aut dente si ferri aspero Seces ad imos vertice à summo pedes, Non cuncta vinc'la si aggeras, intelliges.

V. 22. Χρεία διδάσκῃ) *Apostolii* Centur. 20. §. 92. Posteriorem citat, ubi legit, Κἂν βραδύς πις ᾖ, σοφόν. Haud adeò benè, τὸ σοφὸν enim Accusat. rei post διδάσκῃ. V. 23. Τόλμ' αἰεί,) Carmen Elegiacum; cujusmodi haud pauca in *Andromachâ*. V. 24. Σμικρὰν θέλοιμ' ἂν) Hi Versus paulò aliter efferuntur à *Stobæo* alio in loco, nempe hoc modo, Μίκρ' ἂν θέλοιμι κἀ κατ' ἡμέραν ἔχων Ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον, ἢ πλουτῶν νοσεῖν. *Josua Barnes.*

Ὦ γαῖα πατρὸς, ὧν Πέλοψ ὁρίζεται,
Χαῖρ', ὅσε πέλας Ἀρκάδων δυσχειμέρων
Τόνδ' ἐμβαίδυεις· ἔνθεν εὐχομαι γένος.
Αὔγη γὰρ Ἀλέᾳ παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
Τέκεν λαθραίως Ἡρακλεῖ· ξυνοιδ' ὄρος
Παρθένιον· ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
Ἔλυσεν Εἰλείθυια. ------

Ἴθ' ὅπῃ χρῄζῃς· ἐκ ἀπολοῦμαι
Ἑλένης ἕνεκα.

Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
Εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή.

Μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
Εἰ πτωχὸς ὢν πέπλημαι ἐν ἐθελοῖσιν λέγων.

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

Κακός τίς ἔστι τοῦτον ὑπηρέτην σοι χρώμενον.

Ἀγάμεμνον, ὦδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων,
Μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβάλλειν ἐμόν,
Σιγήσομαι, δίκαιά γ' ἀνθελεῖν ἔχων.

Ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.

Μοχθεῖν ἀνάγκη τὸν θέλοντα εὐτυχεῖν.

Οὐ γάρ τ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἰμύλος μόνος·
Χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν.

Τόλμα' αἰεί, κἂν τι πρηχὺ νέμωσι θεοί.

Σμικρὰν θέλοιμ' ἂν κἀφ' ἡμέραν ἔχων
Τροφήν, ἀνοικεῖν μᾶλλον, ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

O Patria terra, quam Pelops disterminat,
Salve, Arcadumque qui simul calcas solum
Mecum: Indè namque duco præclarum genus:
Namque *Auga* peperit *Alei* me Tirynthio
Nata *Herculi*; clàm novit hoc Montis jugum
Parthenion; illic solverat doloribus
Lucina matrem. ———

Quolibet ito: non mihi tanti est
Helena, ut peream.

Hodie necesse est quippe mendicus puter,
Et sim quidem qui sum ipse, non credar tamen.

Nè, Græciæ flos, vertite hoc vitio mihi,
Quòd optimatum in classe mendicus loquor.

Ergóne Græci serviemus Barbaris?

Sit malus oportet, quod ministro te utitur.

Non, si minante jam securigerâ manu,
Cervix sub ictu staret, Agamemnon, mea,
Munitus æquo liberam vocem premam.

Consilia ut iræ præferas tempus jubet.

Opus est laboret, esse qui felix cupit.

Solius haud Ulyssis eloquentia est:
Hebetes disertos efficit Necessitas.

Aude aliquid, quamvis dent tibi dura Dei.

Tenui paratu vivere equidem malim,
Quàm possidere divitem ægrimoniam.

TENNHΣ.

Argumentum *Tennis* Fabulæ.

TEnnes & Hemithea *liberi erant* Cygni *Regis* Troadis *ex* Procleâ *Uxore*. Tennes *à* Philonomâ *Novercâ, cujus incestum amorem neglexerat, Patri falsò delatus, temerè ab eo in exilium relegatur. Is in* Leucophryn *Insulam casu appulsus, ab incolis Rex eligitur & nomen loci* Tenedos *ab illo factum.* Cygnus *postea Uxoris calumniâ detectâ, Pacem à Filio ipse postulat. De hâc re vide* Cononis *Narration. XXIX.* Strabon. *l.* 13. Pausan. *Phocic. fol.* 329. *lin.* 34. *Denique* Eustath. *in* Hom. *fol.* 33. *lin.* 24. *Josua Barnes.*

ΦΕΥ, σοφὸν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν χρόνῳ·
Σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται.

Æ Tate in istâ quàm nihil recti est super?
Pravos tot inter qui sapit solus, perit.

THME-

ΤΗΜΕΝΟΣ, ἡ ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ.

Argumentum *Temeni* Fabulæ.

TEmenus, *qui Nomen dedit huic Fabulæ, Filius erat* Phegei *Regis* Psophidis; *de quo* Apollodorus *Biblioth. l.* 3. *c.* 7. §. 5. *Erat & alius* Aristomachi *filius &* Cresphontæ *frater, de quo* Pausanias *& Nos in Argumento* Cresphontæ. *Erat &* Temenus *ab* Hercule *oriundus, hoc modo*; Herculis *&* Deianiræ Hyllus, Hylli *&* Iolæ Euryti *filiæ*, Cleodotus, Cleodoti *&* Peridææ, Temenus. *Vide* Isaac. Tzetz. *in* Lycophr. p. 127. *Josua Barnes.*

Ἀρετὴ δ', κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται·
Ζῇ δ' οὐκ ἔτ' ὄντ(α). σώμαθ(ʼ) ὅταν θάνῃ τάφου.
Αἰσχύνε(ται) δέ τοι ἀγαθὸν ἀσκήσας ἀνὴρ
Κακὸς κεκλῆσθαι πᾶς τις· ἡ δ' εὐανδρία
Διδακτόν, εἰσῆλθ' ἡ βρέφ(ος) διδάσκε(ι)
Λέγειν, ἀκούειν θ', ὧν μάθησιν οὐκ ἔχῃ.
Ἃ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλῇ
Πρὸς γῆρας· ἔστω παῖδας εὖ παιδεύετε.

Καλὸν γ' ἀληθὴς ἡ ἀτενὴς παῤῥησία.

Αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλέον ὠφελῇ βροτούς.

Φιλῇ τοι πόλεμ(ος) ὑ τὰ πάντα γ' εὐτυχῆν.
Ἐσθλὸν δ' χαίρει πῶμασιν νεανιῶν·
Κακὸς δ' μισῇ. Τῇ πόλει μὲν ἓν νόσ(ος)
Τόδ' ἔξι, τοῖς δ' καθανοῦσιν εὐκλεές.

Οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

Τολμᾶν δ' ἀρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
Μόχθ(ος) πολλὰ εὐδαιμονίαν
Τίκτει θνητοῖσι πλουτῆσαι.

Ἀσυνέτ(ος), ὅστις ἐν φόβῳ μὲ ἀθενὴς,
Λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης, φρονεῖ μέγα.

Ἄρξεις ἄρ' ὅτω. ἀρχὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
Ὅμως δίκαιον ὄντα, ποιμαίνειν στρατόν.

Ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς, πολλάκις τίκτει βλάβην.

Ἄλλη ἀρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

Φεῦ, φεῦ· ὃ φῶς παῖδος εὐγενοῦς ἄπο,
Ὅσλον ἔχει φρόνησιν, ἀξίωμά τε·
Κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ χρηστὸς γεγὼς,
Τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμεσταίμβ(ολος) δέ πως
Τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.

Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
Δείξωσιν αὐτὸς τῆσδ' κακῆσδ' ἕξουσία.

Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι καθανεῖν μέλει·
Κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ, κοινὰ πάσχομεν
Πάντες. Τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον, ἢ τὸ μὴ χρεών.

VIrtus, ubi quis interit, non interit,
Sed vivit & post corpus: at siquis malus
Intereat, ejus cuncta sub terram cadunt.

Pudet pigétque recta sectantem virum
Pravum vocari: scilicet disci potest
Et ipsa Virtus: sensus infantûm rudis
Quæ nescit, audit, indè conatur loqui:
Tum quæ puer quis didicit, hæc gaudet senex
Meminisse: tantum est indoli formam dare.

Egregia res est vera constanter loqui.

Plus semper irâ mos verecundus juvat.

Mutat favorem sæpè bellorum alea:
Florem Juventæ Mars superbus pignerat,
Oditque segnes. Civitati nascitur
Hinc Luctus ingens, mortuis ingens Decus.

Pulcherrimum est certamen armis vincere.

Audere decet. Tempestivi
Namque labores hominum generi
Finem peperêre beatum.

Vecordiæ res plena, dejectum metu,
Fortuna siquid afflet, animos tollere.

Sic imperabis ergo. Dux autem bonus
Æquo necesse est jure regat exercitum.

Sæpe imperiti robur in damnum patet.

Alios ad usus alia tellus aptior.

Proh quanta res est, quàm valens ad gratiam,
Claro parente ducere excelsum genus:
Nam qui bonis est natus, in re paupere
Retinet honorem, & decoris antiqui memor
Sese ipse contra tela fortunæ erigit.

Egregia sæpè semet exserere indoles
Duro malorum pressa dominatu nequit.

Quos nutrit homines Terra, mors omnes manet:
Communis est Natura; patiendum quod est,
Commune. Fato quod caret, fato est minus.

V. 1. Ἀρετὴ δ', κἂν θάνῃ τις &c.) Eandem cantilenam canit *Horatius* Carm. l. 3. Od. 2. *Virtus recludens immeritis mori Cælum, negatâ tentat iter viâ: Cœtúsque vulgares, & udam Spernit humum fugiente pennâ.* Sic & *Eurip.* in *Andromach.* Οὔ τοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφανῆ γῆ κεύθει τὰ χρηστά· ἃ δ' ἀρετὰ ἐς θανοῦσι λάμπει. De se *Ennius* apud *Ciceron.* Tusc. l. 1. *Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletum Faxit. Cur? volito vivu' per ora virûm. Senec.* Epist. 93. Laudemus itaque; & in numero felicium reponamus eum, cui quantulumcunq; temporis contigit, benè collocatum est. Vidit enim veram lucem; non fuit unus è multis, & vixit, & viguit. --quid quæris, quamdiu vixerit? vixit ad posteros usque; & se in memoriam dedit. *Gulielmus Peirs.*

V. 5. Ἡ δ' εὐανδρία Διδακτὸν &c.) Huc refer illud capitulum *Plutarchi*, Ὅτι διδακτὸν ἡ Ἀρετή· ut & *Platonis* Dialogum, qui extat *Latinè* ad finem *Stobæi* sententiarû, de eâdē materiâ. Duo hi loci extant apud *Stobæum* Florilegii cap. 1. *Josua Barnes.*

V. 12. Φιλεῖ) ἐν τῇ, εἰώθε. Vide *Electr.* v. 522.

V. 20. Ἀσύνετ(ος) &c.) E contrâ, ut *Horat.* canit, *Spèrat infestis, metuit secundis, Alteram sortem benè præparatum Pectus, &c.*

V. 23. Ποιμαίνειν) στρατηγεῖν. Ὅμηρ(ος), ποιμένα λαῶν.

V. 31. Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες) Huc refer illud *Juvenalis*; --Haud facile emergunt, quorum Virtutibus obstat Res angusta Domi.--

V. 36. Ἄπυργ⊖) Ἀτείχιστος. Εὐριπίδης, Τημένῳ. *Hesych.*
V. 37. Ἀναομιλῶ.) Ἀναδασμόν. ἀναίμαγδα, τὸ μειζόν. Εὐριπίδης, Τημένῳ. *Idem.*
V. 38. Αἰσίως,) Καλῶς, ἀξιῶς. *Idem.*
V. 39. Καταβολή.) Τὸ ὄπιθάλλον. Εὐριπίδης Τημένῳ. *Idem.* V. 40. Ἅπασα Πελοπόννησ⊖) *Pollux* l. 9. c. 4.

Ἄπυργ⊖. ------
---------- Ἀναομιλῶ.
---------- Αἰσίως.
---------- Καταβολή.
Ἅπασα Πελοπόννησ⊖ εὐτυχεῖ πόλις. — Omnisque Peloponnesus Urbs est prospera.

ΤΡΩΕΣ.

Argumentum *Troûm* Fabulæ.

Historiam Trojæ Homeri *Buccina in totum terrarum Orbem effudit*; *adeò illa Urbs una* Tragœdodidascalis *Materiam dedit uberem*; *ut hinc* Hecuba, & Phryges, Hectoris Lytra, Cassandra, Alexander, Memnon, Andromache, Troilus, Troades & Troes, *ortum sumpserint.*

Ἄκουσον, ὡς σοι πέρψιν ἐμβάλω φρενί,
Τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.

Audi, tuo Animo quod feram solatium:
Hæc esse dico paria, non nasci & mori.

Οὐ ταυτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν θ' καὶ θανεῖν·
Τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.

Nate, interire non idem est quod vivere:
Mors quippe nihil est: spes at in vitâ manent.

Ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσι,
Θρήνων τ' ὀδυρμοὶ, μοῦσά θ', ἡ λύπας ἔχει.

Quàm dulcis est res luctus assuetis malo,
Modique tristes atque lamentatio!

ΥΨΙΠΥΛΗ.

Argumentum *Hypsipylæ* Fabulæ.

Hypsipyle Thoantis *Regis* Lemni *Filia*, *cùm* Lemniades *cæteræ Mares quæque suos occiderent*, Thoantem *clàm morti ereptum aliò legavit. Deindè Regina cùm fuerit*, Argonautas *Hospitio excepit & ex* Jasone *Liberos tulit. Hanc postremò, cùm constaret, illam Patri peperciſſe, exilio à* Lemniadis *mulctatam, à* Lycurgo Nemeæ *Rege emptam & Archemoro, sive* Opheltæ, *illius filio nutricem datam, septem Ductores, qui contra* Thebas *Expeditionem susceperant, adegerunt, ut iis aquæ penuriâ laborantibus, Fontem ostenderet. Hoc dum, ut faceret, Puerum super Gramineo toro depositset, illum Draco peremit.* Græci *Heroes, cujus causâ infans periêrat,* Hypsipylæ *veniam à* Lycurgo *impetrant; & defuncto Puero Ludos Funebres instituunt,* Nemeæos *dictos. Vide* Hygin. *Fab. XV. & LXXIV. Item* Statii *Thebaid. l. 6.* Ovidii *Epistolam VI.* Apollodor. *Biblioth. l. 3. c. 6. §. 4. Notandum autem est obiter, Reverendum & Humanioribus Literis penitùs imbutum, eundémque mihi Amicissimum Virum, Dominum* Johannem Covel *S.T.P. Cancellarium Ecclesiæ Cathedralis* Eborac. *Collegii* Christi Cantabrigiæ *Magistrum, apud se jam habere Fabulam hanc* Italicè *versam,* Histifile *dictam, Musicis Notis à Capite ad Calcem distinctam, non per* Choros *tantùm, quos cantari solitos omnes agnoscunt; sed & per ipsas Scenas, quas idem Vir Doctus* More recitativo *modulari solitos Veteres astruit. Ejusdem Humanitati inter cætera debemus Effigiem* Euripidis *huic Libro præfixam; cujus Exemplar ab ipso ex* Italiâ *latum nobis describendum communicavit.* Josua Barnes.

V. 2. Καδμεῖος) Si *Hesychio* fides scribendum κάδμηθ⊖, Ità enim ille ipsumque hunc locum designare videtur, Κάδμηθος, τὸ πόνῳ ὡς Μένανδρ⊖, λέγει δὲ τὸν καδμεῖον καὶ ἐπερράμβδον τὰς δορὰς καὶ τὸν δυρεᾶν ἐξεσφηκωμένους φορεῖντα. Scholiast. autem *Aristoph.* fol. 176. hunc locum proferens; dicit *Hypsipylæ* esse initium. *Jos. Barnes.* V. 6. Ἄελπτον ἔδειν) Huc referatur illud *Lini*, Ἔλπεδαι χρὴ πάντ'· ἐπεὶ οὐκ ἔστ' ἄδειν ἄελπτον. De quo loco vide quæ Nos ad *Hercul. Fur.* v. 101. V. 7. Ἐγὼν παραινῶ &c.) Ἐγὼν ita scribendum judico pro ἐγὼ ἂν, non ut

Διόνυσ⊖, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καδμεῖος, ἐν πόλισμοι Παρνασσὸν κάτα
Πηδᾷ χορεύων Παρθένοις σὺν Δελφίσιν.

Dionysus ille, qui pelle Hinnuleâ latens,
Salit, Choroſque Virginibus cum Delphicis
Flammante tædâ ducit ad Montis juga
Parnassi, &c. ———

Κακοῖς τὸ κέρδ⊖, τῆς δίκης ὑπέρτερον.

Apud malos utilia plus justis valent.

Ὀργὴ δὲ φαύλη πόλλ' ἔνες' ἀχήμονα.

Irâ impotente pauca non insunt mala.

Ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών.

Nil est supra spem; cuncta sperari data.

Ἐγὼν παραινῶ, ταῦτά μοι δέξαι, γύναι·

Adverte, quod te, mulier, admonitam volo:

ut olim ἔγ' ἔν, sic Ἐγῶδα pro ἐγὼ οἶδα, *Latina* Versio est *Hugonis Grotii*, illa enim *Ciceronis* Tuscul. l. 3. metro deficit, quanquam & illa elegans est; itaque se habet, *Mortalis nemo est, quem non attingit labor, Morbúsque: multi sunt humandi liberi, Rursus creandi: mórsque est finis omnibus, Quæ generi humano angorem nequicquam afferunt. Reddenda est terræ terra. Tum vita omnibus Metenda, ut fruges: sic jubet Necessitas.* Josua Barnes.

Ἔφυ μὲν ἁδείς, ὅστις οὐκ ἀεὶ πονεῖ,
Θάπτειν τε τέκνα, χ' ὕστερ' αὖ κτᾶσθαι πάλιν,
Αὐτός τε θνήσκειν· κἄπα δ' ἄλλοντιν βροτοὶ
Εἰς γῆν φέροντες γῆν· ἀναγκαίως δ' ἔχει
Βίον θερίζειν, ὥσπερ ἁρπίμην σάχυν,
Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή. Τί ταῦτα δεῖ
Στένειν, ἃ χρὴ καὶ φύσιν διεκπερᾶν;
Οὐ δεινὸν ὅσον τὴν ἀναγκαίων βροτοῖς.

Ὅστις δ' ἐν κακοῖσι δυμφθεὶς βροτῶν,
Μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
Ἰατρὸς ὢν ἔστιν οὐκ ὀπιστήμων κακῶν.

Ὑψ. Δείξω σὲ Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον.

Cunctis hominibus hæret assiduus labor,
Sepelire prolem, quærere iterum liberos,
Tandem interire. Gravitèr has tolerat vices
Mortalium gens: attamen Fatum jubet,
Ut plena segetis arva, sic vitam meti;
Ut hic sit, ille non sit, hæc quorsum attinet
Lugere quæ Natura nos cogit pati?
Quicquid necesse est ferre, nec habendum grave est,

Adversitati quisquis iratus suæ
Medicamen aptat gravius ægritudine;
Non est peritus ille sanandi artifex.

Hyps. Græcis sed undas fontis Acheloi dabo.

V. 15. Οὐ δεινὸν ἁδὲν) Aliàs δεινὸν γὰρ ἁδὲν &c.

V. 19. Δείξω μὲν &c.) Ἀχελῴου πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ. λέγων γὰρ ὧδε ὕδα]ϲ ὄν]ϲ ζφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας, (ἐν ᾗ δὴ ποταμὸς Ἀχελῷος,) φησί. Δείξω μὲν &c. *Didymus* apud *Macrob.* Saturn. lib. 5. c. 18. Notandum autem est, ἀργωνοῖσιν, quod apud *Macrobium* legitur, corruptum esse, pro Ἀργείοισιν, quod ego nunc restitui; *Argivis* enim carentibus aquis, Fontem ostendere se velle

dicit *Hypsipyle*; & duxit eos ad *Langiam* fluvium. De quâ re vide Apollodor. *Bibliothec.* l. 3. c. 6. §. 4. Et *Statii* Theb. l. 4. ad finem. *Josua Barnes.*

ΦΑΕΘΩΝ, ἢ ΚΛΥΜΕΝΗ.

Argumentum *Phaethontis* Fabulæ.

PHaethon Phœbi & Clymenæ *filius, Currûs Paterni moderamen appetens, invito Patre, at juramento per* Stygiam *paludem obstricto, tandem obtinuit; quo malè usus, à* Jove *percussus est fulmine, & in* Eridanum *fluvium cecidit. Sorores* Heliades *illius sortem flendo, in arbores sunt conversæ; quarum Lacrymæ Electrum fiunt. De hâc Historiâ vide* Ovidii *Metamorph. l. 2. Fab. 1.* Philostrati *Iconas, titulo* Phaethon. *Et* Αὐλικοχάπτεον, *sive* Estheram *nostram, nempè c. 7. à v. 1138. ad v. 1157. Item* Hygin. *Fab. CLIV. Josua Barnes.*

Ὡς πάντα δ' ἐσθλὸς γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.

Α. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος; Η. Οὐ γὰρ δύ' ἐμοὶ μία
Μᾶς, ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.

Ναῦς τοι μί' ἄγκυρ' ὑδαμῶς σώζειν φιλεῖ,
Ὡς τρεῖς ἀφέντι· πρόσπτης δ' ἁπλοῦς πόλει
Σφαλερός, ὑπὸν δὲ κἄλλος ὁ κακὸν * πόλει. * al. πόλει.

Δεινόν γέ τοι πλουτοῦσι, τοῦτο δ' ἔμφυτον,
Σκαιοῖσιν εἶναι. τί ποτε τοῦτ' ἄπιον·
Ἀρ' Ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς σωφρονεῖ,
Τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας ὑπ' τύχης;

Τῶν ἡνιῶν, παῖ, μὴ δίγης ἄπειρος ὤν,
Μηδὲ ἀναβῆς τὸν δίφρον ἐλαύνειν μὴ μαθών·
Ἔλα δὲ μηδὲ Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβάλῃς·
Κεᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἁψῖδα σοὶ
Κάτω δίεισιν. ------

Ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
Τοιαῦτ' ἀκούσας παῖς ἔμπλεν ἡνίας,
Χρύσας δὲ πλευρὰν πτερυφόρων ὀχημάτων

Utcunque rectè vixeris, patriam puta.

Argivus, an Thebanus? haud unam mihi
Ascribo: Patria, est Graia quâ tellus patet.

Haud tuta navis una, quam tenet anchora,
Ut quæ tribus se credit: haud rectè regat
Vir unus urbem; satius adjungi alterum.

Res misera, verùm propria divitibus tamen,
Bonâ carere mente. Quid causæ rear?
An cæca quoniam Diva largitrix opum
Cæcas alumnis efficit mentes suis?

Ah! parce habenas tangere ignarâ manu!
Currúsque, fili, scandere agitandi rudis:
Agitare parce Libyca quâ cœli plaga est:
Expers madoris quippe destituet rotas,
Infráque mittet. ———

Septem per Astra Pleiadum cursum tene.
Hæc cum audiisset fræna transumpsit puer:
Et latera fodiens illicò alipedes equos

V. 3. Μᾶς, ἅπας &c.) Est vox *Herculis*, laudata à *Plut.* de exil. sic. & *Eurip.* in *Phœnic.* v. 12. Ἅπας μὲν ἀνὴρ αἰετῷ περάσιμος· Ἅπασα δ' ἀνδρὶ γῆ πατρὶς πόλις.

V. 4. Ναῦς τοι μί' ἄγκυρ') Proverbii instar utitur *Apostolius* Centur. 13. §. 56. extat locus apud *Stobæum* Florileg. Titulo XLIII. Ἀφέντι est *Dativus* singularis Participii ab ἀφίημι, suspicor autem loco posterioris πόλει, legendum esse πέλει. Quare ad Marginem notamus.

V. 11. Τῶν ἡνιῶν, παῖ &c.) Ad hunc locum *Longinus* περὶ Ὕψους, ἔξ' ἂν εἴποις, ὅτι ἡ ψυχὴ τῷ γεφύροντος σωεπιβαίνει τῷ ἅρματος, καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις σωεπιβέβηκε; ἃ γὰρ ἂν, εἰ μὴ, τοῖς ὀχήνοις ἐκείνοις ἔργοις ἴσα δεδρακυῖα ἐφέρετο. Et hæc *Ovidius* apertè imitatus est, in

Phaethontis Fabulâ, eadem & ibi Monita *Sol* filio suo tradit, eâdem curâ angitur: vide *Jacobum Nicolaum* Loensem in Miscell. Epiphyll. l. iv. c. xi. Utrumque conferentem. *Josua Barnes.*

Μεθῆκεν· αἱ δ' ἔπαντ' ἐπ' αἰθέρ@ πτύχας· — Dimisit: illi spatia per cœli volant.
Πατὴρ δ' ὄπιθε νῶτα σχεδὸν βεβὼς — Funalis at equi terga Sol genitor premens
Ἵππους, παῖδα νεῶτερον, ἔλα γ' ὀπεῖ, — Adest, monetque filium: Heus, istàc age,
Σὸν δ' ἅρμα τῇδε.------ — Huc flecte currum.———

Θερμὴ δ' ἀνασχὼν φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς — Flammata scandens fax Dei terram super
Καίει τὰ πόρρω μ', τὰ δ' ἐγγὺς ἔυκρατα — Remota adurit, posita quæ propiùs sinit
Ἔχει. -------- — Benè temperata.———

Κλυμήνῃ δοθῆναι Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς· — Clymenam dat hujus *Meropi* Amor Domino soli:
Ἥν ὁκ πωλείπων ἁρμάτων πρώτιν ἄθονα — Quæ prima tellus, Quadrijugos cum Sol agit
Ἥλι@ ἀνιχὼν * χρυσέᾳ βάλλῃ φλογί· — Currus renascens, auream sentit facem:
Κἀγὼ δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι — Hæc a propinquis regio nigri-coloribus
Ἑῴαν φασὶν, ἡλίου δ' ἵππους ἄγεις. — Oriens vocari, Solis & statio, solet.

Ἐλεύθερ@ δ' ὤν, δοῦλός ἐστι τὸ λέχος, — Cùm liber esset, factus est servus thori.
Πεπραμμένον σῶμα τῆς φέρνης ἔχων. — Pretioque dotis ipse semet vendidit.

Ψυχρὰ δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξε@. — Umbrosa nemora amico is amplexu excipit.

Ὦ χρυσοφεγγὲς Ἥλι', ὡς μ' ἀπώλεσας; — Quàm me necâsti, solis aureum jubar;
Οὐδὲν σ' Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλῄζει βροτούς. — Vereque *Apollon* diceris, ut *Apollyon*.

Ἐν τοῖσι μωροῖς τόνδ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, — Animi ille vecors est, meâ sententiâ,
Ὅστις τῶν πατέρων παῖδας μὴ φρονοῦσιν εὖ, — Quicunque Natis mente non valentibus,
Ἢ κῆδος πολίταις, ὧδ' ἀδίδωσ' ἐξουσίαν. — Plebíve manibus fræna tradit imperi.

V. 31. Τὸ λέχος) ἦγον τῆς γυναικός. τὸ λέχος, ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἢ τῆς γυναικός· *Hesychius*, Λέχος) κοίτη, κλίνη, γάμος, μίξις, Συνουσία, γυνή· Adde & ἀνήρ. Vid. ad *Iphig. Aul.* v. 1355. *Helen.* v. 590. & v. 596. *Josua Barnes.*

V. 33. Ψυχρὰ δένδρεα) Vid. *Athenæ.* Deipnosoph. l. 11.

V. 34. Ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι') *Macrob.* Saturn. lib. 1. c. 17. Vide *Scholiast.* Orest. v. 1390. Cùm autem Elegantia *Græcorum* aliàs æquari non posset, quòd nullum habeat *Apollo* nomen proprium, quòd *Perditionem* sonaret *Latinis* auribus, nè Versio nostra nimis frigesceret, si Ἀπόλλων & ἀπωλείας ὁμοφωνίαν minùs assequeretur, Destructoris Dæmonis Nomen ex *Apocalypseως* c. 9. v. 11. sumendum diximus. *J. Barnes.*

V. 36. Ἐν τοῖσι μωροῖς) Videtur hic Epilogus *Phaethontis* Fabulæ, quâ *Sol* perstringitur, quòd imperito Filio temerè commiserit currûs sui habenas moderandas. Vide *Jacob. Nicolaum* ibidem.

* al. χρυσέᾳ βάλλῳ φλέγει.

ΦΑΙΔΡΑ.

Argumentum *Phædræ* Fabulæ.

Hujus Fabulæ, de quâ tamen mox dubitamus, Argumentum habes in Hippolyti *Coronati Argumento. Verumenimvero, qui sequuntur, hi duo loci aliàs ex* Sophocle *citantur. Certè quæ ex* Euripidis Phædrâ Lucianus *citat, probavimus ad* Hippolytum *pertinere, Vid. ad* Hippolyt. v. 418. *& mox ad v. 6. unum horum* Sophoclis *esse probaturi sumus.*

Ἔρως γὰρ ἀνδρὰς ἐς μόνους ἐπέρχε@, — Non in virorum sola Amor se pectora
Οὐδ' αἳ γυναῖκας, ἀλλὰ κῆ θεῶν ἄνω — Et feminarum insinuat, ipsas quin Deûm
Ψυχὰς ταράσσει, κἀπὶ πόντον ἔρχεται. — Sollicitat animas & ferum ponti gregem.
Καὶ τόνδ' ἀπείργων, ὃν ὁ παγκρατὴς σθένει — Nec ipse contra tendere omnipotens Deûm
Ζεύς, ἀλλ' ὑπείκει κῆ δίκαιον ἐγκλίνεται. — Rex audet, ultrò flexus imperium subit.

Ἄπειμι τοίνυν· ἅ τε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη — Abimus igitur: Dicta nec enim tu mea
Τολμᾷς ἐπαινεῖν, ὅτ' ἐγὼ τὰς σὰς τρόπους. — Probare poteris, sed nec ego mores tuos.

V. 1. Ἔρως γὰρ) Hunc locum aliàs ita versum legas, *Non fœminarum, non virûm præcordia Cupido domitat sola, sed Superûm quoque Perurit animos; penetrat & ponti vada.*

V. 6. Ἄπειμι τοίνυν·) En! jam *Stobæi* in hâc re *Grotiique* Fidem; horum alter ex *Euripidis*, alter ex *Sophoclis Phædrâ* hunc locum citat; cùm jam exstet in *Sophoclis Electrâ* v. 1053. & 1054. Súntque verba *Chrysothemidos* ad Sororem. Nos *Latinâ* Versione donavimus; quià *Grotius* hic minùs Elegantiam *Græcam* assequi visus est. *J. Barnes.*

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Argumentum *Philoctetæ* Fabulæ.

Philoctetes filius Pœantis *&* Demonassæ, *qui quòd* Herculis *Pyram succenderet, illius sagittas dono cepit, ad* Trojam *capiendam fatalis erat; sed à Serpente morsus in morbum gravem incidit & à* Græcis *in* Lemno *ob intolerabilem saniei fœtorem relictus est. Tandem ab* Ulysse, *irâ ejus in* Græcos

lenita

lenita eſt & is perſuaſus ad Trojam *venit, ubi* Paride, Herculis *Arcu occiſo,* Trojam *expugnabilem reddidit. Extat* Sophoclis *quoque* Tragœdia *ejuſdem Nominis & Argumenti. Cujus quidem Fabulæ Argumentum huic loco referendum eſt ut & apud* Hygini *Fabula* CII. *Item* Philoſtratus *in* Heroicis, *titulo* Philoctetes, *& in fine* Iconum; *libri tertii in eodem titulo. Huc refer illud* Philoſtrati *Icon. l.* 3. *titulo* Philoctetes, *qui eſt ultimus.* Joſua Barnes.

Τί δῆτα δώμοις ἀργικοῖς ἐνημύοι,
Σαφῶς διόμνυθ' εἰδέναι τὰ δαμόνων,
Οἱ τῇδε χθεώνακτες ἄνθρωποι λόγων;
Ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ὕπισθεν πέρι,
Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν, ἢ πείθῃ λέγων.

Ὥσπερ γὰρ θνητὸν χὠ σῶμ' ἡμῖν ἔφυ,
Οὕτω φρονεῖν, μηδὲ τὼ ὀργὼ ἔχειν
Ἀθάνατον, ὅστις σωφρονεῖν ὕπισθεν.

----- Χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν.

Πατρὶς καλῶς πράσουσα τὸν ξυτυχοῦντ' ἀεὶ
Μείζω πέπωσι, δυσυχοῦντα δ' ἀθενῆ.

Μακάριος, ὅστις ξυτυχῶν οἴκοι μένει,
Ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, κὐ πάλιν ναυτίλλεται.

Οἱ μὲν πέρα σέρξαντες, οἱ δ' ὧν χὐ πέρα
Μισοῦντες, &c.

Ἅλις ὦ βιοτά· πέραινε,
Πρίν τινα σωτυχίαν,
Ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς,
Ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

Πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ πλοῦ ἀπραγμόνως
Ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ τραπεῖν
Ἴσον μεταχθὲν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;
Τοὺς δ' ἄρ' ἄριστους καί τι πρᾶτίονας πλέον
Τιμῶμεν, ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

Ὁκνῶ δ' ἐγὼ μὴ θῶν τὸν πρὶν ἐκχέαι χάριν,
Καὶ τοὺς πεπονθότας σὺν ἀπωθεῖσθαι πόνους.

Οὐδὲν γὰρ οὕτω γαυρὸν, ὡς ἀνὴρ ἔφυ.

Ὁρᾶτε δ' ὡς καὶν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν·
Θαυμάζει δ' ὁ πλεῖσον ἐν ναοῖς ἔχων
Χρυσόν· τί δῆτα καί σε κωλύει λαβεῖν
Κέρδος, παρόν γε, καξομοιῶσθαι θεοῖς;

Καί τοι πόλλ' ἤδη τῷ χρόνῳ λώφησέ μοι
Νόσος· κατ' ἀρχὰς δ' ὠδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν,
Φαγέδαινά γ', ἣ μου σάρκα δουνᾶται ποδός.

Λέξω δ' ἐγὼ, κἂν μου δύμφθειράς δοκῇ
Λόγους ὑποσὰς σοῦ πρὸς πρὸς ἠδικηκέναι·
Ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδα σὺ μαθήσῃ κλύων·
Ὁ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανίζῃ σοι λέγων.

Αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν.

QUid vós, ſedentes otioſis ſedibus,
Jactatis omnes nôſſe res Cæleſtium,
Temerarii rumoris audaces Fabri?
Divina qui ſe ſcire profitetur, nihil
Scit ille plus, quàm credulis perſuaſerit.

Mortale quando corpus eſt homini datum,
Nec odia gerere debet immortalia
Quiſquis Magiſtrâ ſapere Naturâ voler.

——— Dira eſt Diſcordia Fratrum,

Fortuna læta Patriæ levat altiùs
Stantes, jacentes duriùs contra premit.

Beatus ille, qui domi felix manet,
Solidóque merces locat & à ponto abſtinet.

Immodicus illis Amor, at his odium tumet
Immodicum. ———

Satis eſt: jam deſine, Vita,
Ante meas nova quàm
Sors populetur opes,
Aut morbo membra fatiſcant.

Quid? egóne ſapiam, qui procul laboribus
Licuit, ut uni plebe de tantâ, aſſequi
Cum quamlibet ſapiente fortunam parem?
Sed inquietos, quique plus aliis agunt,
Miramur: hi ſunt quos viros populus putat.

Nè gratia abeat ante-factorum timens,
Subeo labores, quotquot occurrunt, novos.

Nil tam ſuperbum, quàm viri ferociæ.

Videte, ut ipſis ſint opes pulchrum Deis.
Suſpicitur is, qui plurimum templis habet
Auri. Quid ergo te quoque oblatum vetat
Accipere lucrum, ſimilis ut ſias Diis?

Atqui remiſit plurimum jam tempore
Morbus, per initia qui erat intolerabilis,
Phagedæna, quæ epulatur mihi carnem pedis.

Dicam, ille quanquam fuerit in me injurius,
Deſtruere dum ſic verba præproperat mea:
Verum ego te, ut à me res meas diſcas, rogo:
Ipſe inde, quis ſit fatibus prodat ſuis.

Turpe eſt ſilere & barbaros fantes pati.

V. 1. Ἀργικὸς) Vel pro Ἀργεῖος ponitur, ut Πελασγικὸς, vel pro ἀργὸς, hoc eſt, ἀεργός. Joſua Barnes.

V. 6. Ὥσπερ γὰρ θνητὸν &c.) *Dionyſ. Halicarnaſſ. l.* 5. Δεῖν ἀνθρώπους ὄντας, μηδὲν ὑφ' ἑαυτῶν ἀνθρωπίνων φύσιν φρονεῖν, μηδὲ ἀθανάτους ἔχειν τὰς ὀργὰς ἐν θνητοῖς σώμασιν. Vid. & *Senec.* de Irâ lib. c. 42. *Nulla res adverſus iram magis proderit, quàm cogitatio mortalitatis.* Gulielm. Peirs.

V. 16. Ἅλις ὦ βιοτά· &c.) Citantur hæc quoque à *Stobæo* Sermon. 119. quanquam Fabulam non ibi notet, ut alio in loco. Nos *Heroicis* conſtrinximus legibus, *Jam ſatis eſt, ô Vita, tibi: Jam exire parator; Nè mala forſan Opes, aut Corpus Damna flagellent.* Joſua Barnes.

V. 20. Πῶς δ' ἂν φρονοίην) Vide *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. *Epiſtyllid.* l. 6. c. 18. *J. Barnes.*

V. 28 Ὁρᾶτε &c.) Hunc locum præter *Stobæum* profert *Juſtinus* Martyr, de Monarchiâ Dei. Ἐν Φιλοκτήτῃ ὁ Εὐριπίδης, Ὁρᾶτε &c. ubi totum habet locum. Vide & *Johann. Meurſium* de *Tragœdiis* trium *Tragœdorum. Idem.*

V. 32. Καί τοι πόλλ' ἤδη) Vide *Tho. Gatakeri* Adverſar. Miſcell. c. 10. fol. 88 *Idem.*

V. 35. Λέξω δ' ἐγὼ &c.) Hos Quatuor Verſus citat ex hâc *Euripidis* Fabulâ *Ariſtoteles* in Rhetor. ad *Alexandrum* f. 629

V. 39. Αἰσχρὸν σιωπᾶν) Hunc verſum ita *Ariſtoteles* παραφώνησεν, Αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ξενοκράτη δ' ἐᾶν λέγειν. Vid. *Tho. Gatakeri* Adverſaria c. 10. Vid. *Ciceron.* de Orat. l. 3. *Idem.*

ΦΟΙΝΙΞ.

Argumentum *Phœnicis* Fabulæ.

PHœnix Amyntoris *Filius*, Pelei *Amicus* & Achillis *Conſiliarius*, *inter* Trojanos *Duces numerabatur: cujus Hiſtoriam exhibet* Euſtathius, *in* Iliad. *i'. v.* 448. Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμυντορ Ὀρμενίδαο, *Edit. Rom. fol.* 726. *l.* 32. *Item ipſe* Homerus *ad locum prædictum. De illo hæc* Apollodorus *Biblioth. l.* 3. *c.* 12. §. 8. Φοίνιξ ὁ Ἀμυντορος ὑπὸ τῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, κατηρασαμένης (ὅτι *ſuppleo*) φθορᾷ Κλυτίας τῆς τῦ πατρὸς Πελασγίδ. Πηλεὺς ὖ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνυ θεραπευθέντα τὰς ὄψεις, βασιλέα κατέστησε Δολόπων. *Joſua Barnes.*

------ ΤΑ'Φανῆ

Τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται.

Ηδη δὲ πολλῶν ἠρέθην λόγων κριτής,
Καὶ πολλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πάρα.
Κἀγὼ μὺ ὕτως, ὅστις ἐς' ἀνὴρ σοφὸς
Λογίζομαι πάλησδες, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
Σκοπῶν, διαιτᾶν ἥν τιν' ἐμπορεύεται·
Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γινώσκων, ὅτι
Τοιῦτός * ἐστιν οἷσπερ ἥδεται ξυών. * al. ἐκ' οἵοις περ.

Ἅπας μὲ ἀὴρ αἰέτῳ περάσιμος·
Ἅπασα ὃ ἄρθων ἀνδρὶ γενναίῳ * πόλις. * al. πατρίς.

-------- Φθόνον ὃ σέβω·

Φθονησαιμ' ὃ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.

Σὺ δ', ὦ πατρῴα γθὼν ἐμὴ γλυκυτέρων,
Χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
Οὐκ ἔστι τῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

Σπάρτιν ἔλαχες, κείνην κόμει,
Τὰς ὃ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

Πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ·
Μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ, τέκνα
Διδῶσιν ὅστις· ἡκέτ' ὠραίῳ γαμεῖ·
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

Γυνή τε πάντων ἀγελωτάτων κακόν.

Μέγιστον ἆρ' ἦν ἡ φύσις· ὃ γὰρ κακὸν
Οὐδεὶς πρέφων εὖ, χρηστὸν ἂν θείη ποτέ.

Ὦ γῆρας ὡς τοῖς ἔχυσιν εἶ κακόν.

------ Naſpicuum quod eſt,
Per ſigna credibilia venari decet.

Ego ſæpe Judex lectus ad cauſas fui:
Et ſæpe dictis teſtium contraria
Arbitria feci, teſte mihi vitâ rei:
Ego namque certis ſcire dum quæro notis,
Probus an ſit aliquis, ſpeculor ingenium viri,
Et quod ſequatur uſque vivendi genus.
Si quis malorum paſcitur conſortio,
Inquirere ultrà parco, compertum hoc habens
Talem eſſe quemque, quali amicitiâ utitur.

Namque omnis Aquilæ pervia eſt cœli plaga;
Omniſque forti terra ſit Patria viro.

——— Invidiam haud probo:
Sed invideri res bonas propter velim.

Salve, meorum terra majorum parens,
Eheu! ut homini quamlibet preſſo malis
Altrice nulla dulcior tellus humo.

Spartam, tibi quæ contigit, orna:
Nobis fuerint cura Mycenæ.

Senex maritus fœminæ ingratiſſimus.
Res ſenibus importuna matrimonium,
Et triſte natos tollere ætate in malâ:
Seni marito quippe matrona imperat.

Mulier malorum eſt omnium immaniſſimum.

Invicta res natura, nec quiſquam malum
Benè educando vertet in mores bonos.

Quantum es mali, ſenecta, te geſtantibus?

V. 2. Τεκμηρίοισιν) Vid ſimilem locum ſuprà ad *Oenomai* v. 1.

V. 9. Ὅστις δ' ὁμιλῶν) Vid. *Diodor.* Sicul. l. 12. p. 297. Edit. *H. Steph. Iſider.* Peluſ. lib. 3. Epiſt. 285. in hunc ſenſum totus eſt; εἰώθασι γὰρ ἅπαντες ὑπὸ τῆς σωόντων πρὸς ἄνδρας κείνειν. Huc refer & *Plin.* Epiſt. l. 4. Ep. 27. *Guliel. Peirs.*

V. 12. Ἅπασα δὲ χθὼν) Ita *Ovid.* Faſtor. l. 1. p. 13. *Omne ſolum forti Patria eſt; ut Piſcibus æquor; Ut Volucri, vacuo quicquid in Orbe patet.* Vid. ſuprà ad *Phaeth.* v. 1. *Joſua Barnes.*

V. 19. Σπάρτιν ἔλαχες, κείνην κόμει) Hanc Proverbialem loquendi formam omnes in ore habent, vide *Eraſmi* Adag. Chiliad. 2. Centur. 5. Proverb. 1. Ubi ita vertit, *Spartam nactus es; hancce guberna: Sors eſt propriè noſtra Mycenæ.* Et inquit, Videntur verba eſſe *Agamemnonis* ad *Menelaum.* Vide *Scholiaſten* ad *Oreſt.* v. 536. Ubi Σπάρτιν utrobique retinendum, licet ex Mente *Scholiaſtæ* ἀναγκαῖον eſſe debere videri notavimus ibidem. *Joſua Barnes.*

ΦΡΙΞΟΣ.

Argumentum *Phrixi* Fabulæ.

PHrixus & Helle, *illius Soror, nati ſunt ex* Athamante & Nephele; *ſed poſteà à Novercâ* Ino *vexati, ſuper Dorſum aurei Arietis vecti fugiebant. Ibi* Helle *Virgo præ metu decidit in mare, ab illâ poſteà* Helleſpontum *dictum.* Phrixus *evaſit ad* Colchos, *ubi* Æætæ Regis *filiam*

liam Chalciopen *duxit*; *Arietem verò Aureum* Jovi *immolavit, & illius pellem in Templo* Martis *ſuſpendit. Ad quam repetendam poſteà* Jaſon & Argonautæ *Expeditionem ſuſceperunt. Hanc Fabulam habent* Apollodorus *Biblioth. l.* 1. *c.* 9. § 1. *&c.* Hyginus *Fabulâ III.* Euſtathius *in* Homer. *fol.* 667. *lin.* 9. *& deinceps.* Joſua Barnes.

Σιδώνιον ποτ' ἄσυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς ἦλθεν ἐς Θήβης πέδον.

Cadmus, relictis turribus Sidoniis,
Agenore ſatus venit in Bœotiam.

Δι' ἐλπίδος ζῇ, κ' δι' ἐλπίδος τρέφει.

Spei per auram vive, eâdem paſcere.

Εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις
Εἰς ταὐτ' ἔπραξεν, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι;
Εἰ Ζεύς, ὁ λῴστος, μηδὲν ἐνδικον φρονεῖ;

Si jus ſequentem cùm profano atque impio
Sors æqua ſequitur, quomodo benè res eant
Si nulla Juris optimo cura eſt Jovi?

* Εἴ τις δὲ θνητῶν οἴεται * τιφ' ἡμέραν
Κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λελῆσθαι,
Δοκεῖ * πονηρά, κ' δοκῶν ἁλίσκεται·
Ὅπη δ' ἂν χρόνῳ ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη,
Τιμωρίαν ἔπεσεν, ὧν ἤρξεν κακῶν.
Ὁρᾶθ', ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν,
Δὶς ἑξαμαρτάνοντες οὐ συγγνωμόνως·
Ἔστιν γάρ, ἔστιν· εἰ δέ τις πράσσει καλῶς
Κακῶς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
Χρόνῳ γὰρ ἔσθ' ὑστέρῳ δώσει δίκην.

* al. Ὅστις. Mortalium nunc ſi quis admittens
* al. τιφ'. ſcelus
Latere poſſe credit ultores Deos,
* al. πονηρός. Sperat profana, ſpéque captatur ſuâ,
Ubi cœperit vacare Divina ultio
Supplicia pendet juſta factorum malè.
Advertite, eſſe qui Deum non creditis,
Pravâque mente duplicatis crimina:
Eſt, eſt profectò? qui benè patitur malus,
Hic temporis ſibi ducat uſuram lucro:
Nam poſt futurâ ætate ſupplicium dabit.

Λάτεις * πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων.

* Vid. ad *Heraclid.* v. 639. Noſter *Peneſta* veteris hic Famulus Domûs.

Ἀνὴρ δ' ὃς εἶ φῄς· ἀνέρος οὐκ ἄξιον,
Δειλὸν κεκλῆσθαι, κ' νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

Vir vis vocari; ſed virum minimè decet
Trepidantis animi mollis ægrimonia.

Αἱ γὰρ πόλεις εἰσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

Non ſolitudo, ſed viri ſunt civitas.

Πολλοῖσι δούλοις τέκνομ' αἰσχρόν· ἡ δὲ φρὴν
Τῶν οὐκὶ δούλων ἐς' ἐλευθερωτέρα.

Infame ſervis nomen eſt: mens interim
Cùm liberis ſit ſæpe liberalior.

Γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι κ' νόσοις πόσει
Ἡδιστόν ἐστι, δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς,
Ὀργὴν τε θραύσασα, κ' δυσθυμίας
Ψυχὴν μελισσᾶσ'· ἡδὺ καὶ πάσῃ φίλων.

Quoties maritus in malo aut morbo jacet,
Dulciſſimum, uxor ſi Domum rectè regat.
Iram illa lenit: illa mentem liberat
Mœrore: dulcis ipſa fraus amantium.

Ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασι μητρυιὰς φρονεῖν
Νόσοισι παισίν· ὧν φυλάξομαι ψόγον.

Male velle ſemper ante genitis liberis
Fama eſt novercas: hoc ego effugio probrum.

Δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ συναίρῳ πόσει
Γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί.

Rectè locuta eſt: namque id uxorem decet,
Socialiter tolerare fortunam viri.

Κρείσσων ἣ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς,
Ἢ δῶμα πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

Res modica melior, teſtis innocentiæ,
Quam culmen altum per nefas auctæ domus.

Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς τὸ ταῦρον Εὐρώπῃ ἥρπασεν.

Vultus induens Taurinos rapit Europam Jupiter.

Τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ', ὃ κέκληται, θανεῖν,
Τὸ ζῆν ἢ θνήσκειν ἐστί; πλὴν ὅμως βροτοῖς
Νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
Οὐδὲν νοσοῦσιν, οὐδὲ κέκτηνται κακά.

Quis ſcit morîne vivere, atque hoc vivere
Quod nos vocamus, ſit mori? hoc certè liquet;
Morbis laborat Vita: qui ſummum diem
Obiit, miſeriis paritèr & morbo vacat.

Καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει,
Ἢν μὴ δίκη θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖν
Πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσηκόντως φίλους.

Cor hominibus Natura tam tenerum dedit,
Ut jure quis ſit cæſus, haud minùs hoc ſuos
Sibi quiſque ademtos proſequi lachrymis amat.

------ Ἀνοῖξαι μοι σπὼς οὐκ ἦξίω.

Panaria ea dignatus haud recludere.

V. 1. Σιδώνιόν ποτ'] Hic locus huc referri debet, teſtante *Scholiaſt. Ariſtoph.* fol. 177. Nos *Latinè* vertimus. *Joſua Barnes.*

V. 3. Δι' ἐλπίδος ζῇ) *Etymologicum Magnum* in Voce ζῆν.

V. 5. Εἰς ταὐτ' ἔπραξεν,) *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei.

V. 7. Ὅστις ὢν θνητῶν) Hunc locum quem ſic legit & vertit *Grotius* in ſuis Excerptis p. 414. aliàs alitèr vertit idem *Grotius*, quaſi quâdam ingenii luxuriâ, in *Stobæi* Excerpt. p. 120. viz. *Quiſquis ſceleribus ſcelera continuans diù Semper latere Sperat Ultores Deos, Injuſta credens ſemet in fraudem induit. Ubi cœperit vacare Divina ultio Pœnas ab ipſis exiget Primordiis.* Sin autem ex hujus Poetæ ſcriptis aliquid de illo verè poteſt conjectari, quis non illius Pietatem deoſculetur, quam in Deorum Providentiam non hìc modò, ſed infinitis aliis in locis, egregiè oſtendit? Ut ſæpè obſervavimus. *Juſtin.* Martyr. libro de *Monarch.* hunc locum profert paulò corruptiorem. *J. Barnes.*

V. 21. Πολλοῖσι δούλοις τέκνομ' αἰσχρόν·) De ingenuitate nonnullorũ Servorũ ſuprà diximus ad *Helen.* v. 734. & *Melanipp.* v. 31.

V. 27. Ὡς ὑγιὲς φασι) De Novercarum ergà Privignos malignitate aliàs plus ſemel *Euripides*, nè dicam in *Hippol.* Fabulâ, ad *Ion.* 4. 1025. & v. 1329. V. 33. Ζεὺς μεταβληθεὶς) Laudatur hic locus, Trochaicus ſenarius exiſtens, à *Johann. Malelâ* p. 35. Ταῦρος λέγει ἐν τοῖς ἄσεσι τεθῦναι διὰ τὸ Εὐρώπῃ ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τῆ πλάγης, ὡς Εὐκτήμων ἐν τῷ Φείδῳ. *Eratoſthenes* in Καταστερισμοῖς.

V. 35. Τίς δ' οἶδεν &c.) Vide hunc locum excuſſum *Nicoli* Loenſis Epiphyllid. l. 8. c. 17. Vide etiam ſimilem locum ſuprà in *Polyido. Plato* in *Gorgiâ*, aliique plurimi laudant. V. 41. Ἀνοῖξαι μοι σπὼς) Etymol. M. in voce σπὼς.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ.

Argumentum *Chrysippi* Fabulæ.

CHrysippus *erat* Pelopis *filius*, *à* Laio Thebarum *Rege ob Pulchritudinem raptus*; *unde* Pelops *diris* Laium *devovit*. *Dicitur autem* Euripides *hanc Fabulam scripsisse in* Agathonis *Deliciarum suarum gratiam. Ità enim* Ælianus *Var. Hist. l.* 2. *c.* 21. Ἦρα δὲ φασὶ, τὸν αὐτὸν Ἀγάθωνα τότε καὶ Εὐριπίδης ὁ Ποιητὴς, καὶ τὸν Χρύσιππον τὸ δρᾶμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγει διαφθεῖραι· καὶ εἰ μὲν σαφὲς τοῦτο, ἀποφήνασθαι οὐκ οἶδα, λεγόμενον δ' ἔν γε αὐτῷ οἶδα ἐν τοῖς μάλιστα. *Hic autem* Agatho, Euripidis *Amasium*, *erat Juvenis Formæ excellentissimæ & morum Candore, Ingenióque & Modestiâ laudatissimus*; *quare nunquam laudatum invenio, nisi à Laudatis Viris*; *& eum etiam* Plato *suavissimis Versibus osculantem illum miratur, quos* Agellius *suavitèr ludendo* Latinè *vertit l.* 19. *v.* 11. *Nec tamen hoc aliud, quàm ingenii Exercitatio putandum*; Agatho *enim erat* Quadragenarius, *cùm* Euripides *esset jam senex*; *quo tempore* Plato *valdè Juvenis erat. Quarè hic Amor est ille* Platonicus, *quo* Socrates *aliíque Magni Viri Formosos Pueros, aut Viros, quorum Animarum Forma erat amabilior, ardebant*; *de quo* Euripides *in* Dictye, *v.* 3. Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως, ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε καὶ ἀγαθῆς. *Fabulas autem ejusdem cum hâc Nominis & Argumenti ediderunt & alii Tragici Poetæ & præcipuè* Lycophron, *cujus* Alexandra *sive* Cassandra *hodiè extat, ut* Suidas *testatur*. Josua Barnes.

Γαῖα μέγιστη καὶ Διὸς αἰθήρ,
Ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
Ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίους
Παραδεξαμένη, τίκτει θνατοὺς,
Τίκτει δὲ βοτὰν, φυλά τε θηρῶν·
Χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας
Φύντ' εἰς γαῖαν· τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου
Βλαστόντα γονῆς, εἰς οὐράνιον
Πόλον ἦλθε πάλιν· θνήσκει δ' οὐδὲν
Τῶν γινομένων· ἀλλοιούμενον
Δ' ἄλλο πρὸς ἄλλο
Μορφὴν * ἰδίαν ἀπέδειξε. * *Clemens* Alex. ἑτέραν legit.

MAxima Tellus & Jovis Æther
Hic idem Hominum Divûmque Sator,
Pluvios latices illa receptans
Pariter generant genus humanum,
Hominúmque dapes, brutúmque pecus.
Retróque meant, quæ terra dedit,
Iterum in terram: quod ab ætherio
Venerat ortu, cœleste poli
Reperit templum. Quæ sunt, horum
Nihil emoritur: sed secretum
Illud ab isto * al. *aliâ*
* Propriâ sub Imagine paret.

V. 6. Χωρεῖ δ' ὀπίσω &c.) Ab hoc Versu ad finem citatur locus à *Philone Judæo* in libro περὶ Κόσμου, Authoris tamen nomine dissimulato, nec Fabulâ nominatâ; nisi quòd per τὸν Τραγικὸν *Euripidem* Veteres intelligere solebant. Totus locus ab *Hugone Grotio* exhibetur in *Euripidis Excerptis*, ad *Chrysippi* Fabulam. *J. Barnes.*

Γνώμη σοφός μοι καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχει·
Δύσμορφον εἶναι μᾶλλον, ἢ καλὸς κακός.

Qui mente pollet, valeat & promptâ manu;
Turpem esse præstat ore, quàm pulchrum & malum.

V. 16. Οὔτ' εὐτυχῆς ἀριθμὸν, οὔτε δυσχῆς) Subaudi τῆς, ut τὸ εὐτυχὲς & τὸ δυσχὲς idem sit, quod εὐτυχία & δυσχία. De quâ re vide quæ Nos ad *Androm.* v. 603.

Ὦ δεσπότ', οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων ἐγώ,
Οὔτ' εὐτυχῆς ἀριθμὸν, οὔτε δυσχῆ.

Here, nemo novit sorte mortali satus
Mensura quæ sit prosperi atque improsperi.

INCERTÆ TRAGOEDIÆ.

Argumentum *Incertarum Tragœdiarum.*

HI loci omnes, *qui sequuntur, exceptis mox excipiendis,* Euripidi *quidem ab omnibus tribuuntur*; *sed vel indictâ Fabulâ, vel dubitatâ. Nec facilè erat Negotium, nec operæ quidem pretium puto, si minùs esset difficile, certos locos, ad quos referri debent, digito monstrare. Quare hæc Lectoris arbitrio dirigenda relinquo*; *cùm priùs monuero,* Incertas hasce Tragœdias Certissimæ Fidei Viro sacras, Charissimo Condiscipulo quondam Meo, semper Amico, Optimo, Integro, Munifico, Candido; Domino *CAROLO COX* de *Battle-Bridge*, in *Southwark* apud *London*. *Cui lubens meritóque hæc nuncupat, Amicitiæ cultor fidus,* JOSUA BARNES.

Ὅρᾳς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,
Καὶ γῆν πέριξ ἔχοντ' ὑγρᾷς ἐν ἀγκάλαις·
Τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τὸν δ' ἡγοῦ θεόν.

SUblime fusum cernis immensum æthera,
Cujus tenetur uvidis amplexibus
Terra: hoc putato Numen, hunc perhibe Jovem.

V. 1. Ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ &c.) Hunc locum *Græcè* profert *Stobæus* in Excerptis Titulo III. Quem quidem sive *Ennius*, sive *Cicero* de Nat. Deorum lib. 2. licentiùs vertit; Vides sublime fusum, immoderatum æthera, Qui tenero terram circumjectu amplectitur; Hunc summum habeto Divûm, hunc perhibeto Jovem. *Grotius* verò quod ad Metrum castigatiùs; quare illius Versionem apposui. Vid. *Jacobi Nicolai* Loensis Miscell. Epiphyllid. l. 5. c. xiv. Mundus *Stoicis* Deus ipse, *Plutarch.* de Philosoph. placit. l. 1. c. 7. Θεὸν καὶ κόσμον, καὶ οὐσίαν, καὶ πᾶν γῆν λέγουσι. Τὸν δ' ἀνωτάτω πάντων, νοῦν ἐν αἰθέρι. Et *Senec.* Nat. Quæst. lib. 2. c. 45. *Vis Deum mundum vocare? non falleris. Ipse enim est totum quod vides, quocunque moveris.* Semel autè hic notandum est, hos omnes, qui sequuntur, locos, ex *Stobæo* sumi, & ex *Hugonis Grotii* Excerptis, præter quos ab aliis Authoribus sumptos infrà notabitur. *Josua Barnes.*

Οὔτε

Οὔτοι σε προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε πώποτε,
Παίσῃ πρὸς ἦπαρ, οὐδὲ τῆς ἄλλων βροτῶν
Τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα κ) βραδὺ ποδὶ
Στείχουσα μάρπτει τὸς κακὸς ἀεὶ βροτῶν.

Scelus ob patratum non tibi, non alteri
Justitia ſupera pectus adverſum petet:
Sed lenta greſſu neutiquam obſervabili
Tergis Nocentûm ſemper adfiget pedem.

Ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν·
Εἰ δ', ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐκ ὀφθήμενον
Τοῖς ζῶσιν ἡμῖν, οὐδὲ προσδοκώμενον
Δαιμόνιον, ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου.

Acutus oculus eſt & omnituens Deûm,
Semperque nobis imminet de proximo,
Nil tale veritis, tale nil cernentibus,
Curare Numen res ſolens mortalium.

Πολλοῖς ὁ Δαίμων, ὃ κατ' εὔνοιαν φέρων
Μεγάλα δίδωσιν οὐτυχήματ', ἀλλ' ἵνα
Τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεστέρας.

Res ſæpè multis proſperas tribuit Deus,
Non quia benè illis vult, ſed ex illis bonis
Illuſtriores facere quòd clades ſtudet.

Τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
Ἀλλ' οὐδ' ἂν εἴποις, οὐδὲ μετρήσας ἂν
Ὅση πέφυκε, κἠφ' ὅσον διέρχεται.
Αὕτη σ' ἀνέφει σὲ, καμὲ, κ) πάντας βροτούς·
Τεκμήριον δ' μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς,
Ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος. Ὁ τῆς θεοῦ.
Ἐρᾷ μὲ ὄμβρου γαῖ', ὅτ' ἂν ξηρὸν πέδον
Ἄκαρπον ἀυχμῷ νοτίσῃ· ἐνδεὴς ἔχει·
Ἐρᾷ σ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πλήρης ὑμῶν.
Ὄμβρου, πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο.
Ὅπως δὲ συμμιγῆτον ἐς ταυτὸν δύο,
Τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, καὶ καρφοῦσ' ἅμα,
Ὅθεν βρότειον ζῆν τε κ) θάλλει γένος.

Amat imbre terra, cum ſterili ſolum
Squallore lugens poſcit humectas opes.
Rurſum amat & æther ipſe, Veneriſque impetu
Fœtos madoris explet in terram ſinus:
Quæ fœderata mutuis amplexibus
Quod ubique rerum eſt proferunt ac nutriunt,
Hinc vita viſque ſæculis mortalibus.

Φιλεῖ δ' τῷ κάμνοντι συλλήπτορα Θεός.

Habet laborans collaborantem Deum.

Θάρσει λέγων τἀληθές· μὴ σφάλλῃ ποτέ.

Confide promens vera, non erraveris.

Ἀρετὴ μέγιστον τῆς ἐν ἀνθρώποις κλέος.

Virtus ſupremum Gentis Humanæ Bonum.

Τί ποθ' ὁ Προμηθεὺς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι,
Καὶ τἄλλα πάντα ζῶα, τοῖς μὲν θηρίοις
Ἔδωκ' ἑκάστῳ κτῆμ' μίαν φύσιν;
Ἀσθμῦτες οἱ Λεόντες εἰσὶν ἄλκιμοι.
Δειλοὶ πάλιν ἔξῃς πάντες εἰσὶν οἱ Λαγοί.
Οὐκ ἐς Ἀλώπεκ, ἢ μὲ εἷεν τῇ φύσει,
Ἢ δ' αὐθέκας. Ἀλλ' ἐὰν πειρωμένοις
Ἀλώπεκός τις σωφρονίσῃ, μίαν φύσιν
Ἅπασιν ὄψεται, τρόπον δ' ἕνα.
Ἡμῖν δ' ὅσα κ) τὰ σώματ' ἔχει τὸν ἀριθμὸν
Καθενὸς, πόσ' ἔστιν κ) τρόπους ἰδεῖν.

At cur Prometheus fictor humani gregis
Animantiumque reliquorum, unam ſingulis
Generibus beſtiarum naturam dedit?
Immane cunctis robur eſt Leonibus:
Ingenium pavidum Lepores nuſquam non habent:
Nec inter Vulpes alia vafris moribus,
Alia eſt ſeveris: quin tricena vulpium
Si forte millia in unum contrâxis locum,
Erit per omnes unus ingenii tenor.
At inter homines quot ſunt numero corpora,
Totidem videre eſt ſtudii & vivendi modos.

Τὸ μὴ εἰδέναι σὲ μηδὲν, ὧν ἁμάρτανεις,
Ἐκκαυμα τόλμης ἐκφυὲν ἔστι κ) θράσος.

Nec noſce, nec videre quæ peccaveris,
Eſt incitamen grande confidentiæ.

Δόξει τις ἀμαθὴς σοφὰ λέγων, σὺκ εὖ λέγῃ.

Excors homo benè dicta malè dicta autumat.

Τὸ δ' ὠὺ τοῦτο κ) τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
Εἰς συμφορὰν ἴσησι πολλοὺ δὴ βροτούς.

Vis illa ſubita & ingenî præceps vigor
Immenſa ſæpè damna dant mortalibus.

Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.

Humana luſtrat humor æquoreus mala,

V. 4. Οὔτοι. &c,) Vide *Grotium* in Excerpt. *Stobæi*, Titulo VII. Ubi & hic locus & plures in hanc rem. *Joſua Barnes.*

V. 8. Ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς) Hunc locum ſuſpectum habeo; nec enim *Euripidis* decoram & gratam numeroſitatē præ ſe ferre videtur, nec *Attici* Sermonis puritatem: Et ſanè *Stobæus* non incerti loci, ſed Authoris, eſſe notat, ſi *Grotium* in Excerptis, verè ad Marginem notavit. Quia tamen à Nonnullis *Euripidi* tribuitur, ob ſenſus, ut puto, gravitatem, nolo refragari. Huc refer illud *Heſiodi*, Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς κ) πάντα νοήσας. *Idem.*

V. 21. Ἐρᾷ μὲ ὄμβρου γαῖα,) Huc refer illud *Plutarchi* in Amatorio, Ἐρᾷν οἱ ποιηταὶ λέγουσι κ) γῆς ἔρωτα· ἥλιον δ' σελήνης, &c. Vide & *Maronis Geor.* l. 2. v. 324. *Vere tument terræ, & Genitalia ſemina poſcunt: Tum Pater Omnipotens fœcundis imbribus, Æther Conjugis in gremium lætæ deſcendit, & omnes Magnus alit magno commiſtus corpore fœtus.* Illud etiam *Anacreontis* Od. 19. Πολυθρύλλητον, Ἡ γῆ μέλαινα πίνει, Πίνει δ' δένδρα· αὐτὼ· &c. Quod de *amore* illi, de Potu hic feſtivè luſit. *Idem.*

V. 28. Φιλεῖ δ' τῷ κάμνοντι) *Apoſtol.* Centur. 19. §. 98. Vid. ad *Hippolyt.* Calypt. v. 13.

V. 29. Θάρσει λέγων τἀληθές) *Apoſtolii* Centur. 10. §. 12.

V. 37. Ἡ δ' αὐθέκας Θ) Αὐθέκαστος (quod & αὐτόκαστος) ἁπλοῦς, αὐτηρός· Vide *Heſychium.*

V. 47. Θάλασσα κλύζει πάντα) Hic Verſus extat in *Iphig. Taur.* v. 1193. Ad quem locum vide quæ Nos.

Ἡ δ'

V. 48. Ἡ δ' μωρία) Ità ſemper ſacræ Literæ Peccatores & Improbos Homines Stultos vocat.

------ Ἡ δὲ μωρία Μάλις' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ.

------ Inſipientiæ Jure optimo vocatur Improbitas ſoror.

Ἐπὰν ὃν ἀγαθοῖς ξυνοίμωξίς τις ὤν, Ζητεῖ τι κρεῖσσον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.

Pecuniâ qui floret & fautoribus, Si majus aliud quærit, pòl quærit malum.

Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ σέροντα πιμπλάναι, Σοφὰς ἐπῳδὰς ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

Utcunque verba docta non docto ingeram, Implere nunquam potero pectus perfluum.

Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κἂν σ' ἐλάνθανεν πάρος, Τὸ σκαιὸν εἶναι, πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει.

Hoc diſce, ſi non ante didiciſti tamen; Pravum eſſe, magna portio Imperitiæ eſt.

V. 56. Αἰ, αἰ· &c.) Hinc refer illud *Ovidii*, *Video meliora probóque, Deteriora ſequor.* Vid. ad *Medæ.* v. 1078.

Αἰ αἰ· τὸ σ' ἦδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν, Ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μή.

Eheu! Malum illud evenit Divinitus, Cum quis videt meliora, nec ſequitur tamen.

Ὁ Φόβος, ὅταν τι σώματος μέλει πέρι, Λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον, Τό, τε σὸν εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει, Τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βούλεται· Τῷ μὲ γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῶος μόνον. Ὅμως σ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπερκρατεῖν· Ψυχὴ γὰρ ἄθλα πιθεμένη ἐμὴ ὁρᾷ.

Quoties periculum cernitur vitæ, Timor Cauſæ tuendæ ductus in certamina, Os hominis ipſum cogit obſtupeſcere, Mentemque prohibet, quæ loqui cuperet, loqui; Ut quæ periculum non ſubit par corpori. Exhauriendus eſt mihi tamen hic labor; Cui poſita merces aut mea eſt mors, aut ſalus.

Εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων Κρατεῖ, τὸ θεῖον πρὸς Δίκαν τε συλλαβών.

Vir juſtus unus millia immenſa improbûm Superat, favente fretus & Jure & Deo.

Φεῦ, φεῦ, ὦ νικᾷν τὰ δίκαι', ὡς καλὸν * γέρας· Τὰ μὴ δίκαια δ', ὡς ἀπόπταχθ' κακόν. Καὶ γλῶσσα γαῦρα, καὶ φθόνος, τὸ μὴ φθονεῖν, Ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.

* al. μίζα.

Jus prævalere ſemper immenſum eſt bonum: Injuriâ ut quis ſuperet, immenſum Malum! Et Lingua petulans, Livor & ſuavi indole Pejora quantò ſunt malè inflatis Viris!

Δύσ-λωβος ὅς τις καλὰ ψεύδη λέγων, Οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν.

Miſer ille, falſa ornare qui cùm didicerit, Non vera potius optat ornatè loqui.

V. 73. Κρεῖσσον &c.) Hic Verſus ab aliis melioris monetæ corrigi debet. Vid. ſuprà ad v. 102.

Κρεῖσσον δ' ἐλέσθαι ψεῦδος, ἢ ἀληθὲς κακόν.

Vero nocente potius eſt Mendacium.

Πόσερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψεύδη λέγω, Ἢ σκληρ' ἀληθῆ, φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

Rigidine Veri, mollis an Mendacii Malis loquelas, ede; nam datur optio.

Ἐμοὶ γένοιτο πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται, Πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὢν ἔυνους ἐμοὶ, Φόβον προβαλὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.

Detur mihi, ſit ille mendicus licet, Aut ſi quid infrà eſt, qui mihi rectè volens, Quod dictat animus, promat amoto metu.

Ἀταρ σιωπᾷν τάγαθ' δίκαι' ὐ χρή ποτε.

Quæ juſta ſunt, reticere nequaquam decet.

Ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο Δειναί· πλάνος τε καρδίᾳ προσίζανει.

Sæpè ex miſeriis Ira concitur gravis, Et pectus Error nubilo circumſidet.

V. 82. Ὁ θυμὸς ἀλγῶν) *Apoſtolii* Centur. 14 §. 7.

Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.

Periculorum meſſis iracundia eſt.

Ἐν τοῖς κακοῖσι συγγένει' ὅταν πάρῃ, Τραχεῖα κἀξύθυμος, ἁμαθίαν ἔχει.

Miſerum alloquendo ſi ſuis exaſperat Cognata dictis turba, facit improvide.

Κρίνει τίς αὐτὸν πώποτ' ἄνθρωπον μέγαν; Ὃν ἐξαλείφει προφάσεις ἡ τυχοῦσ' ὀλίγη;

Hominúmne ſeſe quiſpiam magnum putet, Occaſio quem minima facile everterit?

Ποῖ; πῶς δὲ λήσῃ; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος;

Ubi, quî latebis? certa quæ nobis fides?

Ζητῶμεν.

Ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
Καὶ τὸ πιχειρεῖν ἐξαμβλύνειν φιλεῖ.

Βροτοῖς τὰ μείζω τῆς μέσων πίπλει νόσους·
Θεῶν δὲ θνητὸς κόσμον ὑπερπέτει φέρειν.

Σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκῃ, κοὐ θεοῖσι μὴ μάχου·
Τόλμα δὲ προσβλέπειν με, κοὐ φρονήματος
Χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις Θεὸς
Ταπεινὰ ἔθηκε, κοὐ σωέστειλεν πάλιν.

Ἁπάντες ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί·
Αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γινώσκομεν.

Δεινὸν δ', ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν.

----- Οὐ γὰρ ἀσυέτον
Τὸ Θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι τὸς κακῶς
Παγέντας ὅρκους, κοὐ κατεπαναγκασμένους.

Συγγνώμονάς τοι τὸς θεὸς εἰκὸς δόκει,
Ἐάν τις ὅρκοις θανάσιμον ἐκφύγῃ θέλῃ,
Ἢ δεσμὸν, ἢ βίαια πολεμίων κακά.

Σοὶ μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

Ἢ λέγειν τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχειν.

Ἤδη γὰρ εἶδον κοὐ δίκης ἐφαπτόρας
Ἐθελὸς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

Εἰκὸς δὲ, πάντι κοὐ λόγῳ κοὐ μηχάνῃ,
Πατρίδος ἐρῶντας, ἐκπονεῖν σωτηρίαν.

Μὴ κάμνε πατρίδα σοὶ λαβεῖν πειρώμενος.

------- Ἄρχεσθαι χρεών
Κακὸς ὢν ἐσθλῶν, κοὐ κλύειν τῆς κρείσσονος.

Ἡ γὰρ Τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
Δεινοῖς ἐρῶσιν, οἷς φυλακτὸν πέλει.

Σοὶ τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς.

Νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη συγεῖ,
Κόμην μόνον κοὐ σάρκες, ἔργα δ' ὑδαμοῦ.
Ὁρᾷς τὸν ὑπερήπεζον, ὡς ἡδὺς βίος;
Ὅ, τ' ὄλβος ἔξωθεν τίς ὢν τραγημάτων;
Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι σέφανος, οὐδ' εὐανδρία,
Εἰ μή τι κοὐ τολμῶσι κινδυνεύειν μέτα.
Οἱ γὰρ πόνοι πίπλουσι πᾶσι εὐανδρίαν·
Ἡ δ' ὑλακόδα σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
Τὸ ζᾶν βιῶναι μόνον ἀεὶ σπεύδουσιν.

Οὐ πάντες ἔστε δυσυχοῦσιν ἐν γάμοις,
Οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ', ὃς ἂν τύχῃ
Κακῆς γυναικὸς, εὐτυχὴς δ' ἐσθλῆς τυχών.

Quæramus: Homini sæpè credulitas nocet,
Fallúntque conantem exitus contrarii.

Salubrè non est quicquid excessit modum,
Nec Divûm honores capere mortales decet.

Necessitati cæde, nec pugna Deis.
Jam respice ad me, deque magno spiritu
Aliquid remitte. Sæpè res magnas Deus
Minuit repentè; celsáque in planum tulit.

Alios quidem culpare sapientes sumus:
At nostra nos delicta non agnocimus.

Res dura, cùm se sapere non sapiens putat.

——— Non caret sensu Deus,
Ut scire nequeat, quod sacramentum dolo
Struatur, aut quod exprimat necessitas.

Speranda Divûm facilis indulgentia,
Si quis periclum mortis, aut iram hostium,
Aut dura vincla jurejurando fugit.

Labores inter multa pulchra se exserunt.

Silentio nì melius quid portas, tace.

Jam sæpè vidi Vindices Juris bonos
Vinci veneno tristis Invidentiæ.

Omnes amantes patriæ pro publicâ
Salute verbis reque conniti decet.

Patriam ut recuperes nè labor tibi sit gravis.

——— Æquum est malos
Melioribus parere & imperium pati.

Multos amantes & petitores suî
Habet Potestas; quo tenenda est acriùs.

Adolescit hominum rebus ex duris decus.

Florens Juventâ prælium quisquis fugit,
Sine re coma est caróque; præterea nihil.
Jucunda quàm sit vita mensarum vides,
Circumstrepentis quale fortunæ jubar:
Sed abest superbæ clara laus adoreæ,
Nisi periclum provocans adsit vigor.
Duri labores Martium pariunt decus.
Graium per orbem fœda res Ignavia est,
Nil expetiscens præter unum vivere.

Nec vita conjugalis infausta omnibus,
Nec fausta rursus: nam Mala uxor maxima est
Miseria; Felix ille, qui reperit Bonam.

V. 99. Οὐ γὰρ ἀσύνετον &c.) Hunc locum S. *Theophilus* ad *Autolychum* l. 2. profert licet paulum corruptum, ὅρκους enim ibi omittitur & παγέντας legitur. *J. Barnes.*

V. 102. Συγγνώμονάς τοι &c.) Hæc sententia *Hobbianum* quid redolet & magis Naturæ gratum, quàm Pietati. Certè à Lege nostrâ condemnatur; quùm enim Juramentum sit, ut *Aristoteles* definit, *Assertio, quam aliàs probare non possumus, per Dei nomen*, Ὅρκος δέ ἐστι μετὰ θεοῦ προσλήψεως φάσις ἀναποδείκτου. Non congruum est, ut qui Deum amet, Vitæ causâ malè juret. Melius videbitur pio animo mortem oppetere, quàm sacrosanctum Dei nomen violare. Ità quidem statuit Dei Verbum & Recta Ratio; aliter paulò Poetæ, inter quos hæc *Claudianus*, l. 2. in *Eutrop.* v. 596. *Suprema periculà semper Dant veniam Culpæ.* Josua Barnes.

Μακάριός, ὅστις εὐτυχῆ γάμων λαβών
Ἐσθλῆς γυναικός· εὐτυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

Ἐγὼ γὰρ ἃ "χω λέκτρα, τάδε καλῶς ἔχειν
Δίκαιόν ἐστιν, οἵσι συγγηράσομαι.

Δεινὴ μὲν ἀλκὴ Κυμάτων θαλασσία,
Δεινὴ δ' Ποταμοῦ, καὶ Πυρὸς θερμὴ πνοαί·
Δεινὸν δ' Πενία, δῆνα δ' ἄλλα μυρία.
Ἀλλ' οὐδὲν ὕπτιον δύνοι, ὡς γυνὴ, κακόν.
Οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτ' ἐν γραφῇ,
Οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν· εἰ δέ τις θεῶν
Τόδ' ἔστι πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῆς
Μέγας ἔσω, καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

Οὐ γάρ ποτ' ἀνδρὸς τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ
Δοῦναι χαλινοὺς, ὑδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν.
Πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἔστιν. εἰ δέ τις κυρεῖ
Γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

V.145. Ἔστιν ὃ μήτηρ) Sunt, qui hoc Distichum *Menandro* tribuunt.

Ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
Ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν υἱόν, ὅδ' οἴεται.

Ὁ δ' ἔστι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος.

Ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὖσ' οὐκ ἔστι νόμος,
Τὸ μή σε, μῆτερ, φροντίδ' ἐμφανῆ ποιεῖν ἀεί,
Καὶ τῶν δικαίων, καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.
Σπέρχω δὲ τὸν φύσαντα πάντων βροτῶν
Μᾶλλον, ὀρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει,
Κεῖνος γὰρ ἔξέλασεν· ὑδ' ἂν εἷς ἀνὴρ
Γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
Ἡ δ' εὐγένεια, καὶ τὸ γενναῖον μένει.

V.157. Ὅθ' ἕνεκ') Ὅτι ἕνεκα, pro ἕνεκα, addito ὅτι per *Atticum* Pleonasmum, de quâ re vide quæ Nos ad *Danaen* v. 20.

Ἆρ' οἶσθ', ὅθ' ἕνεκ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
Πένητες ὄντες, οὐδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι;
Οἱ δ' οὐδὲν ἦσθ' πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
Δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν,
Καὶ συμπλέκουσι σπέρμα, καὶ γάμους τέκνων;
Δοῦναι δὲ μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ
Πρόθυμός ἐστιν, ἢ πένητι τἀγαθῷ.
Κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες, ὄλβιοι.

Ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτοὺς,
Δεῖν δ' αὐτὸν ὀρέων καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
Οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν, εὐχέσθω δ' ὅμως,
Ἀπόρως εἶ τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

Λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.

Μέλλοντ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον,
Ἴασατ' ἤδη μᾶλλον, ἢ τεμὼν χρόα.

Felix profectò, cui Bona uxor contigit:
Felix & Ille, nulla cui uxor contigit.

Nam quod jugale contigit fœdus mihi,
Hoc me teneri fas ad ætatem ultimam.

Vis sæva fluctuum, ira quos ponti ciet;
Sæva est & ignis anima, & amnis vortices;
Res sæva egestas; sæva sunt mille altera:
Tamen muliere sævius nullum est malum.
Non ullus istam pingat ærumnam color:
Non ulla signent verba. Quòd siquis Deus
Hanc reperit, idem, quisquis, est summi mali
Se sciat opificem hominibus infestissimum.

Non est Viri prudentis, uxori nimis
Laxare frœna & imperî vim cedere.
Nil in muliere stabile: Quòd si cui bona
Contigerit uxor, prosperum infortunium est.

Mater tenerius liberos adamat patre:
Quia mater esse scit suos, pater putat.

Hic vivus atque mortuus Superis placet.

Lex, crede, quæso, mater, intercedere
Nunquam ulla poterit, quo minus studeam tibi:
Id quippe Jus exposcit & partus tui.
Verùm ante cuncta si meum crevi patrem
Amare, non est id quod iratè feras:
Me sevit ille: & quicquid usquam est gentium
Nomen patris decúsque, non matris, ferunt.

Avita quamvis nos reliquerunt Bona,
At celsus animus & decus gentis manent.

At nonne cernis, inclytâ stirpe editos,
Ubi pauperes sint, claritatem amittere:
At ante-viles, rebus augescentibus,
Opulentitate comparare gloriam,
Per liberûm conjugia & innexas domos?
Deindè cuncti ditibus licet, improbis,
Donare malunt, quàm probis & egentibus.
Dites beati: pauperum infelix genus.

Quicunque luctum tam gravem pestem autumat,
Ut debeat de montis aut saxi jugo
Se jacere quisquam, non sapit; meritò tamen
Tanto vacare semper exoptes malo.

Tristitia morbos parturit mortalibus.

Periculoso qui malo ducit diem
Melius juvabit sæpè, quàm qui artus secat.

Οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
Ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ δοκεῖν.
Ὁ γὰρ Θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν,
Κάμνει ξυωὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
Θνητῶν δ' ἁπάντων ὄλβος· οἱ δ' ὑπερφρονες,
Καὶ τῷ παρόντι τἄπιον πιζώμενοι,
Ἔλεγχον ἔλαβον τλῶ τύχῃ ἐν τῷ παθεῖν.

Βέβαια δ' οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.

Ἀνδρῶν τάδ' ἔστιν ἐνδίκων τε, κἀ σοφῶν
Καὶν τοῖσι δυσνοῖς, μὴ ποθ' ὑμαδὸν θεοῖς.

Πτῶσας διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας·
Οὐχ ἡ τύχη σε· τῆς τύχης δ' ἐχ εἷς τρόπος.

A. Μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξαίρου δάκρυ.
B. Γένοιτο δ' ἂν πολλ', ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

Τηρεῖν μὲ ἑπέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα,
Ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν, ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

Καί τοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πόλιν
Τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
Κακοδαίμονος παῖς συμφορᾶς ἐλαιδόρουν·
Ὡς δηλός εἰμι θάνατον ὀκνοῦντ' ἔχων.
Καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως
Πέπονθ' ὁ πλήμων. ὦ φιλόζωοι βροτοί,
Οἵ τλῶ ὄμμ' εἰχρυσῶμ ἡμέραν ἰδεῖν
Ποθοῦσ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν.
Οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.
Τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τὸ θανεῖν δ' ἀπειρία,
Πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

Οὐ πάνταλμος Φρὺξ εἰμι· τὸ ζῆν ἢν ὁρῶ
Κρεῖσσον ὃ μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείσσονι.

Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
Ἢ ζῶν· ὃ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.

Ὡς σκαιὸς ἀνὴρ, κἀ ξένοισιν ἄξενος,
Καὶ μνημονεύων οὐδέν, ὧν ἔχρῃν, φίλου.

Σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι
Καὶν μὴ θάνωσι· ὅ γὰρ ἔχει, πλέον κρατεῖ
Τῆς εὐσεβείας· ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
Ἀπόλωλ'. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ θανών.

Πῶς ἦν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν νόμος
Εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμοισι χρώμεθα;

Ἀλλ' ἔστιν, ἔστι, κἂν τις ἐγγελᾷ λόγῳ,
Ζεὺς κἀ θεοὶ βρότεια λυμαίνοντες πάθη.

------ Ἆ, δυσδαίμων,
Ὃς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,

Non debet usus prosperis successibus
Spondere Sortem semper addictam sibi.
Dea illa, dici si tamen fas est Deam,
Fastidiosa est, nec fovet quenquam diu.
Mortalium res fluxa: qui spe turgidi
Futura metiuntur e præsentibus,
Documenta veri cladibus capient suis.

Firma & perennis nemini est felicitas.

Sapientium hoc est atque prudentûm virûm
Nunquam malis in rebus irasci Deis.

Spes, nate, volucres sequeris, at non te simul
Fortuna: vultûs illa multiplicis Dea est.

A. Nè spes inanes fletui opponas meo.
B. At multa nec sperata proveniunt tamen.

Curare juvenum possumus vitam senes,
Et ea vicissim accipere quæ juvenes habent.

Ego si quis antehac captus oculorum orbibus
Pedes per urbem regeret alienâ manu,
Non desinebam arguere socordem metum,
Quòd abstineret morte tantâ in miseriâ.
Nunc quò volutus in meas sententias
En! ipse pecco? Misera gens mortalium
Quàm cupida vitæ! Posteram semper lubet
Lucem tueri, mille quæ vectat mala.
Tantos Amores vita hominibus suscitat.
Nam Vita quid sit, scimus: at Mortis rudes
Ideò timemus linquere hoc Solis Jubar.

Non cuncta Phryx sum, crede: Si vitâ mihi
Mori esse videam melius, hoc ipsum eligam.

Beatus esset morte quàm vitâ magis:
Nam non honestè vivere infaustus labor.

Quàm durus hic est moribúsque inhospitis,
Quisque usus ante est, nunc amicorum immemor!

Rara in sepultos, rara & in superstites
Fides amica: namque plus pollent opes
Pietate; & illa quondam in oculis gratia
Simul interit, cùm funus effertur domo.

Hæc conspicantes quomodo ultra legibus
Utamur, aut cur esse credamus Deos?

Est, sint licet qui rideant, est Jupiter,
Superíque, casus qui videat mortalium.

—— Miser ille, potest
Hæc qui spectans nescire Deum:

V. 179. Βέβαια) *Atticè*, pro βεβαίως. *Neutrum* Plurale pro *Adverbio*; sæpè autem Neutra *Adjectiva*, sive singularia, sive etiam Pluralia Adverbiorum vice funguntur. Operâ abuterer, si pluribus hoc probare vellem.

V. 209. Πᾶς ἦν τάδ' &c.) Præter *Grotium* in *Excerptis* hunc locum profert *Athenagoras* in Legatione pro *Christianis*, & addit, Τοῦτο κἀ τὸν Ἀεισχύλον ἀφειδοῦντα εἰπεῖν τὰ καταπίπτοντα τῷ θεμένῳ ἐποίησε. Nec hæc verba *Euripidis* Pietati toties à me laudatæ officiunt; Multi enim etiam sanctissimi Viri, ut Rex *David* Psalm. 73. v. 2. &c. ità secum aliquâdò arguebât, donec ad Altare Dei sunt ingressi. Vide infrà ad v. 213. *Jos. Barnes.*

V. 211. Ἀλλ' ἔστιν ἔστι) Vid. simile ad *Phrixum*, v. 14.

V. 213. Ἆ δυσδαίμων, ὃς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ &c.) Quis non hinc agnoscat *Euripidis* Pietatem, qui miserum illum & miserabilem pronuntiat, quicunque de Dei existentiâ dubitat & licet invisibilem, per opera illius non videt? *Josua Barnes.*

Μεπω-

Μετεωρολογῶν δὲ καταῤῥίπτει
Σκολιὰς ἀπάτας, οἷ' ἀτειρὴς
Γλῶσσ' ἐικοβολεῖ, πρὶν τῷ' ἀφανῶν
Οὐδὲν γνώμης μετέχουσα.

Sed celsa loquens velut impſicitos
Dejicit aſtus, qualia inanis
Lingua effutit, cum certi habeat
De non viſis nil aſſerere.

Ποῖος δ' ἂν οἶκος πεκτόνων πλαθεὶς ὕπο
Δέμας ὃ θεῖον πρὸς βάλοι τοίχων πύχας;

Quî poſſet ædes ſtructa fabrili manu
Tenere vim parietibus incluſam Dei?

Τί δῆτα τέτυς τὰς παλαιπόρους βροτὰς
Φρονῆν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα,
Δρῶμέν τε τοιαῦτ', ἃ σύ γε τυγχάνεις θέλων.

Mortale miſerum ſapere cur ergò genus
Putatur? A Te noſtra pendent omnia,
Facimuſque, viſum quod voluntati tuæ eſt.

Θεὸν δ' ποῖον, εἶπε μοι, * νοητέον; * al. νομιστέον.
Τὸν πάνθ' ὁρῶντα, καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον;

Dic, quæſo, qualem fas credi putas Deum?
Qui cuncta ſpectat, ipſe non ſpectabilis.

Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῖν ἕξις ἐν ἑκάστῳ θεός.

Mortalium cüique ſua Mens eſt Deus.

Πολλάκι μοι πρεμπίδων διῆλθε φρονπὶς,
Εἴτε Τύχα, εἴτε Δαίμων τὰ βρότεια κραίνῃ,
Παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκην
Τοὺς μὲ ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας

Perplexa mentem ſors agitat meam,
Fortuna noſtras res regat, an Deus,
Spem ſæpè præter, præter æquum
Hos evolutos de paternis
Egere cogens triſte penatibus,

Ἄτερ βίου, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγῃ.

Felicia illis tempora Dividens.

Σοὶ πρὸς πάντων μεδέοντι χρὼ,
Πέλανόν τε φέρω, Ζεῦς, εἴτ' Ἀΐδης,
Ὀνομαζόμενος σέργῃς· σὺ δέ μοι
Θυσίαν ἄπορον παγκαρπίας
Δέξαι πλήρη πρευχύτου τε.
Σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς ὑπερτάταις
Σκῆπτρον ὃ Διὸς μεταχειρίζων,
Χθονίων δ' Ἀΐδη μετέχῃς ἀρχῆς.
Πέμψον μὲ φῶς ψυχαῖς ἀνέρων
Ταῖς βουλομέναις ἄθλους προμαθεῖν
Πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν,
Τίνι δεῖ μακάρων εὖ θυσαμένους
Εὑρεῖν μόχθων ἀναπαύλαν.

Tibi cunctorum Domino vinum
Salſamq; molam fero, ſeu Ditis
Tu ſive Jovis nomine gaudes:
Cunctis largâ defuſa manu
De frugibus accipe dona.
Tu namque Deos ſuperos inter
Sceptrum tractas ſublime Jovis,
Idem regnum terreſtre tenes.
Tu lucem animis infunde virûm,
Qui ſcire volunt, quo ſata Mentis
Lucta ſit ortu, quæ cauſa mali,
Cui cœlicolûm ritè litando
Requiem ſit habere laborum.

Σῶσαι γὰρ ὁπότῳ πρῷ θεῷ δοκῇ τινα,
Πολλὰ δίδωσι πρόφασιν εἰς σωτηρίαν.

Servare cùm quem vult Deus, multas ſolet
Occaſiones tum ſalutiferas dare.

Σπουδάζομεν ἢ πολλὰ βροτοὶ, ὧν' ἐλπίδων
Μάτην πόνους ἔχοντες, θεῶν εἰδότες.

In multa dum ſpes ſtudia nos homines trahit,
Fruſtrà laborem ferimus, ignari omnium.

----- Ἀλλ' ἀνοιστέον λόγον.

——— Sed hunc inhibere ſermonem eſt opus.

Σμικραῖς δ' ὑπηρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσι.
Πλέτῳ χλιδῶσα θνητὰ δή, γυνὰι, φρονῆς.
Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.
Τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονῆν νομίζομεν.
Δουλοῖσι γάρ τε ζῶμεν οἵ γ' ἐλεύθεροι.
Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.

Credùntque ſeſe quàm levi mirum ſpei.
Opibus ſuperbis, femina: hoc homines ſolent.
Albi lapilli ſpiritus tollunt ſuis.
Quicunque felix, ſapere eundem credimus.
Eſt Liberorum vita Servorum labor.
Odi profeſſum ſapere, qui ſibi non ſapit.

Παίδυμα.

V. 219. Ποῖος δ' ἂν οἶκος) Huc refer illud *Chronic.* l. 2. c. 6. ℣ 18. Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς μεθ' ἀνθρώπων ὅλη τῆς γῆς, &c. *Joſ. Barnes.*

V. 224. Θεὸν δὲ ποῖον, εἶπε μοι, νοητέον; τὸν πάνθ' &c.) Hunc locum *Juſtinus Martyr* in libro de Monarchiâ ex *Philomene* citat. Ex *Euripide* tamen alii non pauci; item *Theon* Sophiſta in Progymn. Egregiè etiam *Arrian.* Epictetæorum lib. 2. c. 8. Οὐκ οἶδας, ὅτι Θεὸν πέφυκας, Θεὸν γυμνάζῃς, Θεὸν περιφέρῃς, πάλας, καὶ ἀγνοεῖς &c.

V. 226. Ὁ Νοῦς γὰρ ἡμῖν &c.) Ità *Virgil.* l. ix. v. 185. *An ſua cuique Deus ſit dira cupido.* Sic *Apuleius* de Deo *Socratis*, *Animus humanus etiam nunc in corpore ſitus Δαίμων nuncupatur.* Tum illum *Virgilii* locum citat & proindè pergit, *Igitur & bona Cupido animi Bonus Deus eſt. Joſua Barnes.*

V. 227. Πολλάκι μοι πρεμπίδων) Huc refer illud *Claudiani*, *Sæpè mihi dubiam traxit Sententia Mentem.* Hunc autem locum exhibet *Athenagoras* in Legatione pro *Chriſtianis* paulò tamen corruptiorem; Pro βίου enim θεοῦ legitur & ἀτὰρ pro ἄτερ. Nec punctò limitatur ἄγει, quod fieri debuit & tum ſequi, Τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ δίκην (quæ verba repetit *Chriſtianus* Philoſophus ex his Verſibus) εὖ πράττειν, ἢ κακῶς, ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐριπίδην ἐποίησε. Quod *Conradus Geſner* in Notis ſuis haud vidit. *Grotius* in Excerptis eundem locum profert. *Joſ. Barnes.*

V. 255. Μισῶ σοφιστὴν) Hunc locum laudat *Cicero* lib. 13. Epiſt. Fam. Epiſt. 15.

Παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας κ' ἀρετῆς
Πλεῖσον ξυνάρχει, καὶ περισυμλεῖν
Οὔτω ὁ δαίμων
Πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς·
Καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων
Εἰς ἐλπίδ' ἄγει· τοῖς δ' ἀτελέστοις
Τῶν τῇδε πόνων μήτε σωείλω,
Χωρεῖς δ' ἀγείων ναίοιμι τρόπων·
Τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισι
Μήποτε φεύγειν,
Χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκωσι βρύων.

Μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Ψήφῳ τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

Ἀκόλαστ' ὁμιλεῖν γίνεται δούλων τέκνα.

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάρα
Βραδὺς πέφυκεν, μᾶλλα δέ γε σπαπᾶν ταχύς,
Καὶ πέρυσιν αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους
Οἱ θεοὶ τρέπουσι. ---------

Αἰ, αἰ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
Ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, δρᾶσῃ δ' μή.

Λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ', ὧν σὺ νουθετεῖς·
Γνώμῃ δ' ἔχοντά μ' ἡ Φύσις βιάζεται.

Γραῖαν γυναῖκα τοῖς νέον ζεύξαι, κακόν·
Ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν,
Ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' ὕσα, βυλεύει κακά.

Ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετὴς ὅπως
Ἀστὴρ, ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα,
Νεκρὸν δὲ σῶμα, κἂν μύμημα δαμόνων.

------ Τιμᾶν τε πεπᾶσθαι,
Πλοῦτῳ δ' ἀρετὰν καταγράσασθαι
Δοκεῖτ'. ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθῆσθ' ἄνολβοι.

Οἱ πλησίμοχθοι κἄπονθ' ἥσυχοι δορί.

Εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠφελοῦντες λόγοι,
Οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
Νῦν δ', ὅτι βαθείας γὰρ πάρεσιν αἰθέρος
Λαβεῖν ἀμαθὲς, πᾶς τις ἥδεται λέγων
Τἀ τ' ὄντα κοὐ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει.

Ἡ φύσις ἐβούλευ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει·

Ἡδὺ δ', ὦ κακόν τι πράξῃ, συνθρηνεῖν πόσει

Ad virtutem ſapere egregius
Dat Doctor Amor : Generi humano
Ad convictum
Non eſt Divûm ſuavior alter :
Nam ſine luctu gaudia præbens
Excitat ad ſpem. Procul à me ſint
Hæc qui fugiunt ſacra profani :
Fera vita meos nihil ad mores.
Juvenes moneo, non has ſtudeant
Vitare faces,
Rectè ſed amoribus uti.

Ulceribus ipſe, medicus aliorum, ſcates.

Vatem optimum putato, bene qui conjicit.

Boni viri index fama, vel ſub humum ſiti.

Petulans & inſociale, de ſervis ſati.

Odio mihi ille civis eſt, qui patriæ
Prodeſſe tardus, celer eandem lædere eſt,
Sibique vivit commodus, populo gravis.

In Poſterorum capita mos Dîs vertere
Culpas parentum. ———

Proh dolor, ut illud cœlitus miſſum malum eſt,
Cum quis videt meliora, nec ſequitur tamen.

Ego eſſe vera & recta quæ memoras ſcio :
Sed improbata cogit ingenium ſequi.

Male juniori fœminam jungas viro :
Namque ille lecti gaudia alterius petit,
Læſa illa ſeſe ad prava conſilia applicat.

Ille ante florens artubus, cœlo cadens
Ut ſtella, periit : ſpiritus rediit ſolo :
Corpus, Deûm licet inſtar, exanimum jacet.

——Utcunque honorum lumine fulgidi,
Speratis auri ſubdere copia
Vos poſſe virtutem bonorum
Judicium miſeros vocabit.

Duri ad labores, haſta quibus eſt inquies.

Emenda fandi ſi eſſet homini copia,
Laudes amaret proſequi nemo ſuas :
Nunc, ex profundo quia facultas æthere eſt
Accipere gratis, geſtiunt omnes loqui
Vera-atque falſa : res enim damno caret.

Natura juſſit, jura cui non ſunt moræ.

Dulce, cùm fortuna ſævit, condolere conjugem

V. 256. Παίδευμα δ' Ἔρως &c.) Hunc locum *Athenæus* profert l. 13. c. 1. ad finem cum hâc præfatione, Ὧν τινες καὶ ἐμμανηνόνδας τῆς Σκηνικῆς φιλοσόφου Εὐριπίδου ἀσμάτων, ὧν ἓν καὶ τόδε, παίδευμα &c. Dein hoc *Pindari* addit huic loco apprimè aptum, Εἶτα καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαίζειν ἄνδρα χρὴ καιρόν. *Euripidis* locum *Grotius* in illius Excerptis habet fol. 421. qui & *Latinè* vertit. *J. Barnes.*

V. 271. Μισῶ πολίτην &c.) Hunc locum *Ariſtoph.* in *Ranis* fol. 185. Nobis reſervavit. Quem de *Alcibiade* dixiſſe *Euripidem* teſtatur *Scholiaſtes* ibidem. Vide ad Finem in ΤΜΝΟΙ. *Joſua Barnes.*

V. 295. Ἡ φύσις ἐβούλευθ') Pro hoc *Hemiſtichio* nonnulli legunt Ἀπίστει ἡ φῦσις. Tum verò ob Verſum φυ in φύσις eſt producenda, atque ideo Circumflexum patitur. Poteſt autem & φῦσις dici & ſcribi eodem modo ac φῦμα, eadem enim utriuſque ratio. Licet enim φύσις ſcribatur Communitèr primâ brevi, *Homerus* tamen in Voce derivatâ φυσίζοος priorem producit. Quòd verò Poeta Comicus *Anaxandrides* ob hunc Verſû in Populum *Athenienſem* falsè tortum, periit, diximus ad *Phœniſſ.* v. 396. Ità autem ille vertit, Ἡ πόλις ἐβούλευ'· ἢ νόμων οὐδὲν μέλει. *J. Barnes.*

Ἄλογον,

Ἄλγχν, ἐν κοινῷ ᾗ λύπης, ἡδονῆς τ' ἔχῃν μέρος·
Σοὶ δ' ἔγωγε κ) νοσοῦντι συννοσῶ' ἀνέξομαι·
Καὶ καπῇ πᾶσ σῶν ἀνοίσω· κ) γὰ οὐδὲν ὄξι μοι
Πικρὸν ὁ ὠδὰ σῦ φορήσω. δυσυχεῖν μ᾽ πᾶσ φίλων,
Εὐτυχεῖν τε χρή· τί γὰ δὴ τὸ φίλον ἄλλο πλὼ τόδε;

Conjugi, partemque ferre de bonis & triſtibus:
Ego tuas ſimul ægra tecum patiar ægrimonias,
Pariter ærumnas ſubibo: nil erit pro te grave,
Nil acerbum: ſors amici ſimul habenda eſt utraque,
Læta, mœſta. Nam quid aliud eſt amare mutuò?

Ἀρκῇ μετρία βιοτά
Μοι σώφρονος τραπέζας·
Τὸ δ' ἄκαιρον ἄπαν ὑπε-
βάλλην τε μὴ περσείμην.

Mihi temperata vita
Satis, & modeſta menſa:
Nimium quod eſt, modóque
Caret, ipſe non cupiſcam.

Θέρους τε, χἠμῶός τε μιᾶς τέσσαρας,
Φίλης τ' ὀπώρης δισσὰ σύχυς, ἦρος δ' ἴσους,

Æſtati & Hyemi quatuor menſes dedit,
Veri duos attribuit, Autumno duos.

Ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνατοῖς,
Ὡς δὴ ποτὶ σφαλερὰ κῶλα,
Καὶ τὰ μὲ αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθῃς·
Κὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος ἰδεῖς,
Εἰς οὗ τινα χρὴ πλέοντ᾽ θνητὸν,
Πλὼ ὅπᾳ ἔλθῃ κυανέα διόδτεν
Θανάτου πεμφθεῖσα πλοῦτά.

O vita hominum plena laboris,
Quàm ſtas dubio malè ſulta gradu:
Et modò creſcis, modò decreſcis:
Nullámque datur cernere metam,
In quâ * curſum requieſcat homo;
* Vid. *Virgil.* Ecl. 8. v. 4.
Niſi cum leti frigida venit
Superis mittentibus hora.

----- Ὅσοι θέλυσ' ἰατρεύειν καλῶς
Πρὸς τὰς διαίτας πᾶσ' ἐνοικούντων πόλιν,
Καὶ γλῶ ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών.

—— Quotquot ritè medicari volunt,
Spectare debent ipſa terrarum ſola,
Populique victum: ferre ſic morbis opem.

Οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον·
Ἡ ῥετὴ δ' ὤνησε πολλὰς· πᾶσι γὰ ἀγαθὴ γυνὴ,
Ἥ τις ἀνδρὶ συντέτηκε, σωφροσύν᾽ ὀπίσατο.
Πρῶτα μὲ γὰ τῦθ' ὑπάρχει· κᾆν ἄμορφος ᾖ πόσις,
Χρὴ δοκεῖν δύμορφον εἶν τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ.
Οὐ γὰ ὀφθαλμὸς ὅ μορφοῖ κεῖνόν ὄξιν, ἀλλ' ὁ νοῦς.
Εὖ λέγῃν δ',ὅτ' ἀντιλέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κᾆν μὴ λέγῃ,
Καπορεῖν ἂν τῷ ξυόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν.

Feminarum apud maritos forma nulla profuit,
Plurimùm virtus: bona omnis namque, quæ colit Virum,
Femina intra diſciplinam ſe tenet modeſtiæ,
Prima pars hæc eſt: maritus ſit licet deformior,
Debet is pulcher videri mentem habentem conjugi.
Lumen haud enim, ſed Mens eſt, formam quæ dijudicat.
Dixerit quidvis maritus, benè putandus dicere eſt.
Ipſa ſit ſollicita, ſiquid dicit, ut placeat viro.

Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ.

In ſaturitate, non in eſurie eſt Venus.

Νικᾷ με χρεία κ) κακῶς ὀλυμπίη
Γαστὴρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίνεται κακά.

Me dira egeſtas ſubigit, & miſerabilis
Venter, malorum cauſa quæ fermè omnium.

Καὶ Γαῖα μῆτερ, Ἑσίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
Βροτῶν καλοῦσιν, ἡμῶν ἐν αἰθέρι.

Tellúſque mater, quæ ſitu medio ætheris
Librata Veſtæ nomen à Doctis habes.

Τὸ μὴ γενέσθ κρεῖσσον ἢ φυῶαι βροτοῖς.

Hominibus ipſis melius non naſci fuit.

Εἴ μοι τὸ Νεσόρειον ᾔγλωσσον μέλι,
Ἀντιόρος τε τοῦ φρυγὸς δοίη θεός.

Si Neſtoris mihi melleam facundiam,
Antenoriſque Phrygis aliquis daret Deus.

Ἐπειτα παῖδας σὺ πικραῖς ἀλγηδόσι
Τίκτω· τεκοῦσα δ' ἂν μ᾽ ἄφερναν τέκω,
Στένω ματαίως, εἰσορῶσα μ᾽ κακούς,
Χρηστοὺς δ' ἀπολέσασ'· ἢν ᾖ κ) σεσωσμένους,
Τίκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ.
Τί ταυτὶ δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν
Ψυχὴν πολοῦσιν, κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους;

Ego deinde acerbos liberos cruciatibus
Pario. Siniſtra partubus ſi mens meis,
Fruſtra angor animi; cum ſuper video malos,
Bonos perire. fac tamen vivant boni,
Edent perennes corda ſollicitudines.
Quid hic ſit ergo dulce? non unam ſatis
Curare vitam, proque eâ ærumnas pati?

Ἀλλ'

V. 306. Θέρους &c.) Hæc Prima videtur fuiſſe *Anni* apud Veteres Diviſio in Quatuor Partes. Vide *Roberti Cary* LL. D. *Palæologiæ Chronicæ* l. 1. c. 1.

V. 315. Ὅσοι θέλυσ' ἰατρεύειν καλῶς) Hunc locum proferens *Clemens Alexand.* Stromat. VI. corruptè legitur, Εὐριπίδης ἐν Ἐξαμέτρῳ τηρόφησι, quæ verba *Thom. Gataker* noſter legit, ἐν Βελλεροφόντῃ ῥητῶς φησι. Nos ad eam Fabulam affigere auſi non ſumus. *J. Barnes.*

V. 320. Ἥ τις ἀνδρὶ συντέτηκε) *Heſychius* hanc Vocem exponit συμπαράκειται, quaſi *Amore-agglutinor.* Hinc συρχὴ & σύντηξις inter *Amoris* genera recenſentur *Ciceroni* ad *Attic.* l. 10. Epiſt. 8. Sic ſuprà Κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ. *J. Barnes.*

V. 326. Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις,) Idem ferè ex *Euripide* dixit poſteà *Antiphanes*, Ἐν πλησμονῇ γὰ Κύπρις· ἐν ᾗ τοῖς κακῶς πεφυκόσιν ὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς. In Ventre pleno Veneris eſt Templum: hæc Dea Miſerè viventes quam poteſt longè fugit. *Joſua Barnes.*

V. 327. Νικᾷ με) De hoc loco ità *Diphilus* Comicus in Paraſito, Εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε τῦτ' Εὐριπίδης, Νικᾷ &c.

V. 329. Καὶ Γαῖα μῆτερ &c.) Hunc locum *Euripidis* agnoſcit *Macrob.* Saturn. l. 1. c. 23. Nos ità vertimus reſpectu ad Nomen habito, quam rem *Grotius* omiſit, *Et Terra Mater: tibi titulus Veſtæ datur A Gente doctâ, vi quòd inſtes æthere.* Joſua Barnes.

V. 332. Εἴ μοι τὸ Νεσόρειον) Hunc locum ad initium l. 15. cum protuliſſet *Athenæus*, addit, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Notandum eſt verò, quòd cùm apud *Athenæum* legatur μέλος, Nobis omninò perſuaſum eſt, legi debere μέλι, ut *Euripidis* Νεσόρειον εὔγλωσσον μέλι ſignificet illam *Neſtoris* eloquentiam, de quâ *Homerus*, Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. *J. B.*

Ἀλλ' ὡς ἐμοί γε νῶῖ τε κ) πάλαι δοκεῖ,
Παῖδας φυτεύειν ὅπιτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν,
Πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν.

Ἄνθρωπ' ἐφλύω, κ) σὺ δυσυχὲς βίου
Ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπαντας ἤρξατο
Τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ, ἐνδιδοὺς ζωτοῖς πνοάς·
Μή τοι τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει.

Τίς δ' ἔστι δοῦλος τὸ θανεῖν ἄφοβος ὢν;

Ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηται βροτῷ,
Σοφὸς πάρ' ἡμῖν κ) τὰ δεῖ ξύνοιδεν.

Ἄλλῃ μὲ ἄλλο φάρμακον κεῖται νόσῳ·
Λυπουμένῳ μὲ μύθοι συμβιοῖ φίλων,
Ἀγάν ὃ μωραίνουσι νουθετήματα.

Τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες ὑ ξυλουργικά.

------- Μή μοι
Λεπτῶν διάγαμε μύθων, ψυχή.
Τί φίλτατα φρονεῖς· εἰ μὴ μέλλεις
Σεμνύνεσθαι πάρ' ὁμοίοις.

----- Τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται
Θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ.

Εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύστηνον βροτῶν.

Πάσχων ἀνάσχου· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

Νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς·
Ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.

A. Τί δαὶ θεὸς σέβειν σε κ) δαιμόνων;
B. Ἄμεινον· εὐδεὶς κόμψος ἔν σέβειν θεός.

Πολλαῖσι μορφαῖς εἰ θεοὶ σοφισμάτων
Σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.

Ἰὼ, Τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη.

------ Σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις.

Ἢ δεῖ μ' ἐλέγχειν, ἢν τι μὴ καλῶς λέγω·
Ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.

Χρυσαί δέ μοι πτέρυγες ὦμοι νώτῳ,
Καὶ τὰ Σειρίων πλεόμενα πέδιλα
Ἁρμόζεται· βάσομαι δ' ἐς αἰθέρα πολιὸν
Ἀερθείς, Ζανὶ πορσυνέων.

Αἰθέρα κ) Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω.

-------- Σὺ δ' λέγεις ταῦτ', οὐκ ἐγώ.

Mea iſta pridem eſt, & manet ſententia,
Proſerere prolem liberûm non debuit
Quiſquam videns, in quanta naſcantur mala.

Homo nempe natus inde duxiſti tuæ
Vitæ miſerias, unde nos cunctos alit
Æther, qui inhalat ſpiritum viventibus:
Mortalis ægrè nè feras mortalia.

An ſervus is ſit, qui nihil metuit mori?

Neceſſitate qui minorem ſe gerit,
Sapit ille nobis, ac ſciens cœleſtium eſt.

Aliiſque præſens alia medicina eſt malis:
Mœſtis amica benevolentûm Oratio,
At verba caſtigantia oblitis modi.

Res non fabriles quippe tractâlti faber.

——— Nè ſubtiles
Tange loquelas, Anime: ut quid enim
Vana labores, niſi fortè inter
Vis te jactare ſodales.

——Res enim ſummas Deus
Tractat, minores ire, quà Fors fert, ſinit.

Muta eſſet utinam miſera gens mortalium.

Mala fer, quondam lætus agendo.

Ubicunque prænſum jura lædi hoſtem ſinunt:
Hoſti nocere judico officium viri.

A. Nam quid Deos te colere morituræ attinet?
B. At ſatius hoc eſt: nullus eſt pietas labor.

Præſtigiarum mille nos fallunt modis
Superi, ut quibus mens viſque ſit præſtantior.

O Res amica Barbaris Dominatio.

——Sapiens ſæpè reſpondet tacens.

Vel me refuta, ſi quid haud dicam benè:
Vel acquieſce tu meis ſermonibus.

Aurea me dorſi compagine,
Penna vehet, pedibúſque volucria
Sireaum nectam talaria:
Sic altum penetrabo per æthera,
Colloquióque fruar Magni Jovis.

Æthera concelebro, Tellurémque omniparentem.

——Dicis hæc tu, non ego.

V. 347. Μή τι τὰ θνητὰ) Vid. huic loco conformia ad *Thyeſt.* v. 4.

V. 348. Τίς δ' ἔστι δοῦλος) *Philo Jud.* in libello, cui titulus *Quod omnis Probus ſit liber*, hunc locum citans ait, Ὑπόλαβε γὰρ, ὅτι ἔδειν ὅτω δειλαῖαι πέφυκε διάνοιαι, ὡς τὸ ὑπὲρ θανάτου δέος, ἵνα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ζῆν ἐμέρου.

V. 354. Τέκτων γὰρ ὢν &c.) *Plutarchus* in Præceptis Civilibus hunc Verſum ex *Euripide* citat, quem pene exprimit *Horatius* Epiſt. l. 2. Epiſt. 1. *--tractant Fabrilia Fabri.* Vide *Eraſmi* Adag. Chiliad. IV. Centur. III. §. 93. *Faber quum ſis, opera haud tractas Fabrilia. Joſua Barnes.*

V. 360. Θεὸς) *Balbus* ex Stoicorum ſententiâ apud *Cic.* de Nat. Deorum lib. 2. Magna Dii curant, parva negligunt. *Euripid.* apud *Plut.* de leg. Poet. c. 7. Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν τοιαῦτα φροντίζει βροτῶν· τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ. Hâc tamen in re hæſitanter Stoici videntur loqui, cùm pauca admodum fortunæ relinqui aſſerunt. *Gulielmus Pierſi*

V. 374. Χρυσαί δέ μοι πτέρυγες) *Horat.* Carmin. l. 2. Od. 20. *Nec uſitatâ aut tenui ferar Pennâ, biformis per liquidum æthera Vates &c.*

V. 378. Αἰθέρα) Vid. *Argumentum* ad Ὕμνον.

V. 179. Σὺ δ' λέγεις) Vid. ad *Hippolyt.* v. 352.

Σώζεσθαι * νικῆσθαι ἄριστον· * Vid. infra v. 442.
Εἰ δ' ὄντανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν,
Εἰς ἀρετὴν * καταδυσπαμένους βίον. * an καλὰ συμβάσης

Vincere, viverèque optima res est.
Sin moriendum est, ita dulce mori,
Vitam ut virtus sorbeat in se.

Κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ.

Malos voluptas aliqua conciliat malis.

------ Οὐ γὰρ ἀσφαλὲς,
Οἶμαι περᾶτερον κάλλος, ἢ 'ν μέσῳ λαβεῖν.

——— Eximia, ut reor,
Ultraque mediam, forma non tuta est satis.

Ἔχει τελευτὴν ἥπερ ἕνεκ' ἐγένετο·

Res cujus ergò exstiterat hæc, finem hunc habet.

Χρυσὸς * γάρ ἐστιν, ὃς βροτοῖς ἔχει κράτος.

* Vid Bellerophon. Addend. v. 6.

Pecunia in res regimen humanas tenet.

Ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱστορίας
Ἔφυ μάθησιν, μήτε πολιτῶν
Ἐπὶ πημοσύνας, μήτ' εἰς ἀδίκους
Πράξεις ὁρμᾷ· ἀλλ' ἀθανάτου
Καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω,
Πῇ τε συνέστη, κᾀ ὅπη κᾀ ὅπως·
Τοῖσδε τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν
Ἔργων μελέτημα προσίζει·

Felix animo, quisquis doctas
Imbibit artes: non ille malum
Quærit populo: sed nec ad actus
Fertur iniquos: senii ignarum,
Natura, tuum speculatur opus,
Ubi constiterit, quì, quóq; modo:
Factu quicquid turpe est, animis
Id nunquam talibus hæret.

Τἀλλότρια δ' ἡσυχᾷ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Verè beatus quisquis est, cœnat foris.

* Ἐπεὶ τάγ' ἀρκοῦνθ' ἡσσᾶται τοῖς γε σώφροσιν. * Phœniss. v. 557.

Quod namque satis est, temperanti sufficit.

Ἢ φρονεῖν ἔλασσον ἢ δυνάσθαι μεῖζον.

Vel plus valere, vel animo efferri minùs.

Καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτὲ
Εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοὶ παρεῖναι.

Novíque casus subito cùm tibi se ingerent,
Talem virum tibi adesse magno emptum voles.

------ Τὸν λαβόντα τῷ λόγων
Καλὰς ἀφορμὰς, εὖ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.

——— Pulchra cui fandi datur
Materia, benè si dicit, id minimè novum est.

Φίλων γὰρ μοῦ τοι χρῆσις ἡ ποθ' αἵματος
Μόνη κακοῦ ῥέουσ' ὠφελεῖ φιλεῖ.

Sic est: amicorum opera, quos sanguis ligat,
Prodesse sola rebus in miseris solet.

Φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥδιον σῶμα.

——— Suavi quidem,
Sed improbādo victui os addixerā.

Μή μοι τὰ κομψὰ λέγε σύ, ἀλλ' ὧν δεῖ πόλει.

Speciosa mitte: prome queis urbi est opus.

------ Ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία
Τῶν παλάχισα γίνεται λυπουμένων.

——— Nam felicitas
Mortalium illis propria, qui minimum dolent.

Ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει, πόνος δ' ἔργῳ πέλει.

Vita hæc vocatur Vita, revera est labor.

Εἰ δὴ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γυναῖ,
Οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον.
Ἵν' ὔτ' ἀγαν πῦρ, ὔτε χεῖμα συμπίπτει·
Ἁ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τε κάλλιστα πρέφει,
Τῆσδέ γε δέλεαρ ἐντυδᾶν συνηθρύμμεθα.

Jactare siquid obiter, ô mulier, licet
Bene temperato nostra sub cœlo est humus:
Non nimia torret flamma, non nimium gelu.
Europa quicquid, Asia fert quicquid boni,
Potissima horum seduli in nos vertimus.

Τολμῶ κατφάσθαι, Μήποτ' οὐκ εἰσὶν Θεοί;
Κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ὀπτάλητοί με.

Haud esse Divos, dicere an non audeam;
Res improborum tam secundas intuens?

Οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

Mori malum non est, sed est, malè mori.

Ἤφεον ὡς ἄπεμον ἐκβάλλων χθόνα.

Incontinentèr ut continentem ejicit.

Ἥκων

V. 383. Κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν) Reperias apud *M. Antonin.* συγκατατήκεσθαι, & προσπεπτηκέναι, frequenter dici, pro studio alicui ità esse addictum, non tantùm ut ab eo avelli quis nequeat, sed ut in eo etiam enixiùs & obstinatiùs persequendo, consumat & quasi *tabefaciat* sese: *Synes.* πρὸς Φλάκκας. Eodē modo etiam utitur. Ita etiam *Gallus* apud *Virgil.* Eclog. X. v. 43. *Hîc ipsō tecum consumerer ævo.* Sic suprà v. 319. de muliere conjugatâ --πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ, ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε, σωφρονεῖν ὀπίσω). *Gatak.* in *M. Antonin.* Impl. 5. §. 1. & *S. Paulus* ad *Ephes.* c. 5. v. 31. προσκολλᾶσθαι dicit. *J. Barnes.* V. 384. Οὐ γὰρ) aliàs Οὐ γὰρ ὄφελος ἐδενὶ Πεφυτέρα τὸ κάλλος, ἢ 'ν μέσῳ λαβεῖν. *Galen.* Protrept. V. 386. Ἔχει τελευτὴν ἥπερ ἕνεκ' ἐγένετο) Ita ferè *Seneca* alicubi certè in hunc Sensum, nam Verba haud satis memini; Hâc conditione in Mundum venimus, ut moreremur, &c.

V. 396. Τἀλλότρια δεπνεῖν) Hunc locum laudat *Theopompus* Comœdus in Ὀδυσσεῖ. Εὐριπίδῃ τ' ἄρεσκον ἃ κακῶς ἔχον, Τἀλλότρια δεπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Scitum comperior illud placitum *Euripidis*: Verè beatus quisquis est, cœnat foris.

V. 398. Ἢ φρονεῖν ἔλασσον) *Apostol.* Centur. 10. §. 6. Affine huic loco illud, *Dat Deus immiti Cornua curta Bovi.*

V. 410. Εἰ δὴ πάρεργον χρή τι κομπάσαι) *Plutarch.* de Exilio fol. 604. de *Athenis* loqui Poetam ait: ad *Erechtheum* videtur pertinere. Vide ibidem.

V. 415. Apud *simplicium* in *Epictetum* fol. 200. V. 417. *Arrian.* in *Epict.* l. 2. c. 1.

V. 418. Schol. *Apollonii* Argonaut. Καὶ Ἥφεσθ' λέγει) πᾶσα γῆ κατὰ χρησιμὸς· κυρίως δὲ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερῶς Εὐριπίδης πεποίηκεν, Ἤφεσον &c.

Ἤρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

Insaniebam; namque Amor est insania.

V. 419. Ἤρων) *Stobæus* Sermo LXII. ubi ex *Plutarcho* citatur, addito, Ἐρωτικὸς ἀνὴρ Εὐριπίδης φησί. V. 420. Ἤιξε) *Ælian.* de Animal. l. 14. c. 6.

Ἤιξε δ' ἐπ' ὠμοις ἢ Συὸς φέρων βάρος,
Ἢ πλὴν ἄμορφον Λύγκα, δύσκολον δάκος.

Accedit ille vel humeris Aprum ferens,
Lyncémve deformem, malámque bestiam.

-------Πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
Ἥκιστ' ἂν ὀργὴν δρᾷ, τῷ δ' οὐ νῷ κενός·
Φιλεῖ τε πολλὴν γλῶτταν ἐκχέας μάτην
Ἄκων ἀκούειν, ἃ φρὴν ἐκὼν εἶπεν κακῶς.

———Quisquis obruitur mero,
Hunc ira vincit; vacuus est sapientiæ;
Deménsque lingua multa cùm profuderit,
Invitus audit, quæ volens dixit malè.

-------Ἀλλ' ἄπιθ', ὦ Θεσσαλὶς, ὀκποδών·
Δάλγις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

O Thessala mulier, hinc facessas ocyus:
Nam servulis negatur hic locus dari.

Ἰσθμὸς δηρὰς συμφορὰς πολλὰ χρόνου,
Νῦν ὄμμ' ἐγείρει.-------

Longóque magna tempore exantlans mala,
Nunc tollit ora———

Τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει.

Taciturna mensa fit Viris præsepium.

Ἡ θεῶν τὰ μὲν τὰ θεῖα προμαντεύσατο
Χρησμῳδοῖσιν, ἢ δι' αἰθέρων ἐπῴκτολάς.

Divina primùm quæ quidem præsagiit
Oraculis, nèc non per Ortus syderum.

Τὸν δ' ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖ.

Bubúsque missum parvulum infantem vocat
Boœton. ———

Χεῖρες μὲν ἁγναὶ, φρὴν δ' ἔχει μιάσματα.

Puræ manus sunt, pura non mens est tamen.

Ὅταν δ' Δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ,
Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον.-------

At quando Numen miserias paret viro,
Mens læsa primùm &c. ——

Αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον.

Cælestis Aura currus augustus Deûm.

Οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοάς.

Pulmoneis meatibus mersus latex.

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί·
Οὐδὲν μέλει μοι· παρὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Me mortuo, igni terra miscetor licet;
Nil ista curo: Res mea in tuto satis.

Τὸ θέλειν μὲν γὰρ νικᾶσθαι σώζεσθαι στρατηλάτου·
Κατ' ἀποθανεῖν εἰς πλὴν ἀρετὴν καλὸν λύσαντα τὸν βίον.

Optimum Victrice ferro Ductorem servarier;
Deindè virtutem sequendo commori viriliter.

Αἳ σὰς νέοισιν ἐξερημοῦσιν δόμους
Γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένοις.

Quæ juvenum vastant cùm choro domus suas
Coxis apertis & peplis fluentibus.

-------Χώραν κεκτημένῳ
Πολλοῖσι πολλὴν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα.

———Locúmque possidet
Multis sat amplum, bis tot ast amplum magis.

Οὐκ ἔστι τούτου παῖδι κάλλιον γέρας,
Ἢ παλλὸς ἐσθλῆ, καγαθοῦ πεφυκέναι.

Haud munus isto pulchrius Natis datur,
Laudabili quàm quòd Parente fiat sati.

V. 421. Ἤιξε δ') *Clemens Alexandr.* Pædagog. l. 2. f. 113. quem videsis similes locos proferentē. V. 426. Ἀλλ' ἄπιθ') *Eurip.* apud *Aristoph.* in Nubibus. V. 428. Ἰσθμὸς δηρὰς) Schol. *Pindari* fol. 454. ubi tamē is corruptè legitur Ἰσθμὸς ἀδηρὰς &c. V. 431. Ἡ θεῶν τὰ) *Cl. Alexandr.* Stromat. l. 1. p. 224. ex *Euripide*. Dictum autem de *Hippone Chironis* filiâ. V. 433. Τὸν δ' ἀμφὶ) *Stephanus* περὶ πόλεων in voce Βοιωτία. V. 435. Χεῖρες μὲν) Hunc Versum *Eurip.* de *Xenocrate Chalcedonio* usurpabat *Aristoteles*; quod præ simulatâ Puritate, nè mingens quidem manu tangeret veretrum; ut *Athenæus* testatur l. 10. c. 7. similis locus *Oreſt.* v. 1603. A. Ἁγνὰς γὰρ εἶμι χεῖρας. B. Ἀλλ' οὐ τὰς φρένας. V. 436. Ὅταν δ') Huc refer illud *Homerica* φρένας ἐξέλετο Ζεύς. Hinc φρενοβλαβὴς dicitur. *Athenagoras* in Legatione pro *Christianis* fol. 29. hunc locum laudat. Tale quid nos in *Franciados* nostræ l. 3. *---Certe ille Deorum Arbiter ultricem cùm vult extendere Dextram; Dementat priùs & nostri confringere vires Consilii gaudet: Mentis temerarius ardor Præcurrit pœnas; nec enim pœna est levis ipsa.* Tale quid *Paterculus* de *Variana* clade. *Josua Barnes.* V. 438. Αὔρα θεῶν) *Tatian.* contra *Græcos.* Simile istud *Psalm.* 18. v. 10. ἐπεκάθη ὑπὲρ πτερύγων ἀνέμων. *F. Barnes.* V. 439. Οἶνος περάσας) *Macrob.* Saturn. l. 17. c. 15. Apud quem vide *Alcæi* & *Eratosthenis* similes locos, vide *Alcæi* dictum locum apud *Agellium* l. 17. c. xi. *Josua Barnes.* V. 440. Ἐμοῦ θανόντος) *Nero* hunc Versum usurpavit, mutato tantùm θανόντος in ζῶντος. Vide *Suetonium.* V. 442. Τὸ θέλειν μὲν) *Plutarchus* in *Marcello*, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, loco priùs citato; quem in *Trœbaicos* nunc primùm digero. Similis locus suprà v. 380. *Josua Barnes.* V. 444. Αἳ σὰς νέοισιν) *Plutarch.* in *Numâ*, de *Laconicis* Puellis loquentem hæc *Euripid.* introducit. Vid. ad *Andromach.* v. 451. & v. 595. V. 446. Χώραν κεκτημένῳ) *Eurip.* apud *Plutarch.* in *Solone.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Argumentum *Epigrammatum.*

CRedibile est Euripidem *haud pauca, nec illepida scripsisse Epigrammata; at dolendum quidem est, excepto unico, quod Mox prolaturi sumus, nullum prætereà exstare hodiè. Illud autem servatur ab* Athenæo *Deipnosophistôn l. 2. c. 19. cum hoc illius Argumento,* Ἐπιχαίρεις Εὐκτήμων

φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπεδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ καὶ γυναικὸς πνῖγος τέκνων καὶ πυὸς ἀγρὲς, δύο μὰ ἀρρένων τελείων, μίας δὲ παρθένου, φαγέσης δυσεσίμους μύκησας, καὶ ἀποπνιγείσης ὑπὸ θηλ τέκνων, ποιῆσαι τετὶ τὸ Ἐπίγραμμα. *Extat etiam ad Finem Anthologiæ* Græcæ *fol.* 514. *in hæc Verba.*

Ὦ Τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
Ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι φροῦδα πάθος;
Μητέρα, πατρὸς ἀδελφεὰν τε κόρην, διοτύς τε * συναίμους
Ἐν ταὐτῷ φέγγει μιαιφόνῳ φθιμένους; * an σωάζους.

O Sol, perpetuum circà qui Volveris axem,
Num priùs aspexti Lumine talè malum?
Matremque & Fratres geminos, tenerámque Puellam,
Uno * eodemque simul sic cecidisse Die?

* Uno eodemque) Contrahuntur duæ priores literæ τῷ *eodem*, sic *Virgil.* Uno eodémque modo &c. Sic *Propertius*, Hoc eodem telo stillet uterque cruor. Sic *Atius*, Eúmque diem celebrant per agros, urbésque ferè omnes. Hæc in defensionem hujus Versûs protuli, quià nostræ Versionis est hic locus. *Josua Barnes.*

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ.

ARGUMENTUM.

V. 1. Οἱ δὲ Συρηκοσίους) Ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετ' ὀλίγον ἢ παῦσαν καὶ τὸν ὅλεθρον, γεγράφων Ἐπικήδειον ἐπάνησον, Οἱ δὲ Συρηκοσίους κ. λ. *Plutarch.* in Niciâ.

PLenus hujus Poematis titulus erat, Ἐπικήδειον Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει καὶ τῇ μετ' αὐτῆς ἐν Σικελίᾳ πεπωκόσιν Ἀθηναίοις. *Contigit hæc Clades Olympiadis Nonagesimæ Primæ Anno ultimo*; Ætatis Euripidis *Sexagesimo Octavo.*

Οἱ δὲ Συρηκόσιοι ὀκτὼ νίκας ἐκράτησε
Ἀνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξίσου ἀμφοτέροις

OCTO Syracusios fudit per prælia Victor
Hic Miles; dum par spectat utrosque Deus.

ΥΜΝΟΙ.

Argumentum *Euripidis* HYMNORUM.

A *Veterum pluribus citantur* Euripidis *Hymni, de quibus tamen à nonnullis dubitatum, ut in suis locis mox videbimus. Ex his Hymnus in* Apollinem *memoratur. Et Encomium* Alcibiadis. *De aliis quærant alii. Versus* 378. *inter* Incerta, *ad* Hymnum *quendam pertinere videtur.*

V. 1. Μελέτη κρεῖττον ὄλβου κτῆμα) *Philostratus* in Sophistâ *Hippodromo* l. 2. fol. 613. Περὶ Μελέτης loquens ἀλλὰ καὶ κρεῖττον ὄλβου κτῆμα ἐκάλει αὐτὴν ὁ καὶ τὸν Εὐριπίδην τὸ Τμῶν, καὶ Ἀμφίονα. *J. Barnes.*

Μελέτη κρεῖττον ὄλβου κτῆμα.

DIvitiis præstat Meditatio longè.

V. 2. Πυριγενὴς δὲ Δρακόντων) *Macrobius* l. 1. c. 17. Est & alia Ratio Draconis peremptι. Nam Solis meatus, licet ab Eclipticâ lineâ nunquam recedat, sursum tamen ac deorsum Ventorum vices certâ deflexione variando, iter suum velut flexum Draconis involvit. Unde *Euripides*, Πυριγενὴς δὲ Δρακόντων &c. ubi totum locum profert.

Πυριγενὴς δὲ Δρακόντων ὅλον ἡγεῖ τετραμόρφοις
Ὥραις, ζυγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα.

At flammâ-genitus Serpens per Quatuor Anni
Tempora, fœcundo moderatur sydera curru.

Σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίᾳ παῖ·
Καλὸν ἀ Νίκα· Κάλλιστον δ',
Ὃ μηδεὶς ἄλλο Ἑλλάνων,
Ἅρμασι θοῶσι δραμεῖν,
Καὶ δὶς τρὶς καὶ τέτρατον·
Βῆναι δ' ἀπονητὶ,
Διὶ σφθέντ' ἐλαίᾳ,
Κάρυκι βοᾶν εὐδαδέναι.

Cliniæ te mox soboles, sonabo
Res est Palma decens; Nobilius tamen,
Quod Græco nulli contigit antea,
Curru loca ferre priora,
Nec semel, aut bis, sed ter & amplius:
Et laudem nullo ferre negotio,
Bis Olivæ meruisse Coronam,
Præconis toties voce notabilem.

Χρὴ τῷ εὐδαίμονι θοῶν τὸν ὑπάρξαι
Τὼ πολιν εὐδοκιμον. ------

Quem fortunent Numina Divûm
Fas hunc clarâ nascier Urbe.

Huc referatur illud Serpentis in se voluti Emblema. *Johann.* autem *Meursius* rectè, ut mihi videtur, de hoc *Macrobii* loco, *Ac puto ex Hymno in Apollinem esse, quæ profert* Macrobius &c. Notandum est autem Priorem Syllabam in Πυριγενὴς contrahi debere communiter, hìc autem ob Asperam τῆ ῥῶ vim producì posse, carminis causâ, ut Πείραιος priorem habet *brevem*, Πειραιεὺς autem *longam*. Πυριγενὴς autem differt Quantitate, nam πῦρὸς, πῦρῶ longam habet priorem, πυρὸς autem à τὸ πῦρ brevem; item significatione, hoc enim *Igni* satus sonat, illud *Tritico*. *Josua Barnes.* V. 4. Σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίᾳ παῖ) *Plutarch.* Hos Versus in *Alcibiade* citans hæc habet, Λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ Ἄσματι, (περὶ Ἀλκιβιάδου Ὀλυμπονίκου) ταῦτα, Σὲ δ' ἀείσομαι &c. V. 12. Χρὴ τῷ εὐδαίμονι) *Plutarch.* in *Demosthene*, Ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ Νίκῃ τῆς Ὀλυμπιάδος ἵππου δρόμιος εἰς Ἀλκιβιάδην ἐκώμιον, εἶτ' Εὐριπίδης, ὡς ὁ πολὺς κρατεῖ λόγος, εὐθ' ἕτερός τις ἐστὶν, Σύοσις, φησὶ χρῆσαί τῳ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι τὼ πόλιν εὐδόκιμον. Huc refer illud *Pausan.* fol. 20. lin. 29. Γεγραφὰι δὲ εἰσὶ καὶ ἄλλαι τοῦ Ἀλκιβιάδου· ἵππων δὲ οἱ νίκης τῆς ἐν Νεμέᾳ δῆλοι σημεῖα ἐν τῇ γεφυρᾷ. *Josua Barnes.*

ADDENDA.

Restant quædam *Fragmenta*, quæ seriùs ad Manum veniebant; hæc suis quæque locis restituat Candidus Lector, hoc modo.

ΑΙΓΕΥΣ.

ΑΙΓΕΥΣ.

---------'ΑνηραῖΘ. ——Cavernosus.

V. 1. *Stephanus* περὶ πόλεων Εὐριπίδης ἐν Αἰξί. lege Αἰγεῖ.

ΑΙΟΛΟΣ.

Κ Α'μνει κόρη τις· οὐδὺς ἀδελφὸς λέγει,
Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.

Æ Grota Virgo: Frater actutum refert,
Non is Puellæ mihi placet multum color.

V. 1. Κάμνει) *Aristophan.* Thesmoph. fol. 522.

ΑΛΕΥΑΔΑΙ.

Κ Οὐκ οἶδ', ὅ, τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν·
Ὅπου οἱ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῆς ἀγενῶν
Κατανικῶνται·
Ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι;

Quid ad hæc dicam Mens ambigua est:
Ubi Degeneres vicêre Bonos,
Et Magnanimos Plebs premit ima:
Quænam Urbs hæc ferre valebit?

V. 1. Κοὐκ' οἶδ') Apud *Stobæ.* περὶ πολιτείας. *Xenophon Atheniensium* Democratiâ damnabat, quòd in eâ Viri Mali suprà essent, Boni infrà. Vid. Dom. *Rob. Filmer.* Patriarcham c. 2. §. 14. &c. *Josua Barnes.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χθονὸς πόδα.

Δεῖ δ' ὑ ταῖς φήμαις τῆς ὀνομάτων
Ἐξελέγχεσθαι τρόπους·

Æ Theráque sedem Jovis & Ætatis pedem.

Haud ominosis Nominum vocabulis
Mores definire decet.

Hecub. * Sed quid oculis rabere visa est derepente ardentibus?
Ubi illa paulò ante sapiens, virginali modestia?
Cassandr. Mater Optumatum, multò mulier melior mulierum,
Missa sum superstitiosis hariolationibus:
Neque me Apollo fatis fandis dementem invitam ciet.
Virgines verò æquales, Patris mei, mecum pudet
Optimi viri: Mater, tui miseret, mei piget
Optimam progeniem Priamo peperisti extra me; hoc dolet,
Met obesse, illos prodesse; me obstare, illos obsequi.

Ibidem.

* Adest, adest Fax obvoluta sanguine, atque incendio;
Multos annos latuit; Cives, ferte opem, & restinguite.

Ibidem.

Jámque mari magno classis cita
Texitur, exitium Examen rapit.
Advenit & fera velivolantibus
Navibu' complevit manu' litora.

Ibidem.

Eheu! Videte judicavit inclytum judicium
Inter Deas tres aliquis; quo judicio Lacedæmonia
Mulier, Furiarum una, adveniet.

O sancte Apollo, qui umbilicum certum terrarum obsides,
Unde superstitiosa primum scæva evasit vox foràs.

V. *Aristoph.* fol. 134. & 143. ad locum priorem Scholiast. ἐξ 'Αλεξάνδρας Εὐριπίδου.
V. 2. Δεῖ δ' ὑ) Ex *Galeni* Vitæ scriptore.
* *Ex* Cicerone *de Divinatione l.* 1. §. 31.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ.

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν) &c.

V. 1. Μισῶ) Vid. suprà ad *Incerta* v. 271. ubi hic locus.

ΑΛΚΜΑΙ-

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

V. 1. Ἀνδρεκτόνε γυναικὸς Ἀλκμαίων.
Ἀδρ. Ἀνδρεκτόνε γυναικὸς ὁμογενὴς ἐφύς
Σὺ δ' αὐτόχθρ γε μητρὸς, ἣ σ' ἐγείναθ'.

Alcm. TU namque Frater es Viricidæ Fœminæ:
Adraſt. Tu Matris interemptor, ex quâ Natus es.

Ὅ, σοι πατέρα γ' ἀπώλεσ', Οἰδίπους δέ με
Χρυσῆν ἐναγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργος πόλιν.

Hic tibi Parentem perdidit. Virum mihi,
Aureum Monile quùm Oedipo ſalus tulit —— In Argos ——
* Circumventus Morbo, Exilio, atque Inopiâ.

— — — — — —

Adraſtus enim Rex *Argivorum*, Filius *Talai* fuit & Frater *Eriphylæ*, quæ Maritum ſuum *Amphiaraum* ad lethum prodidit; quare & à Filio ipſius occiſa eſt. Hunc itaque *Adraſtus* ad necem poſtulat, ſororis cauſâ; & in illâ poſtulatione, inter alia hæc verba fiunt. V. 3. Ὅ, σοι) Scholiaſt. *Pindar.* fol. 358. ubi dicit Οἰδίπους pro Οἰδιπόδης, i. e. *Polynices*, ut Ἀμφίων pro Ἀμφιονίδης. Videtur autem *Eriphyle* hìc loqui, quæ torquem à *Polynice* acceperat.

* Cicero *de Fin. Boni & Mali l. 4. De* Alcmæone *dicitur ex* Ennii *Alcmæone Verſo ex* Euripide.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

V. 1. Πολὺς δ' ἐνείρπει) Schol. *Ariſtoph.* f. 134. ad hoc χελιδόνων μυσεῖα παρὰ τὸ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου, Πολὺς δ' ἐνείρπει &c.

Πολὺς δ' ἐνείρπει κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος,
Χελιδόνων μυσεῖα-------

ET multa inerrat Hedera, frondeſcens coma,
Hirundinum latebræ——

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ.

V. 1. Ὦ θεοὶ, πίν' ἐς γῆν) Hic locus, quo incipit *Andromedæ* Fabula, extat apud *Ariſtoph.* in Theſmophor. ut & quæ ſequuntur & is quem ſuprà primum dedi, Ὦ νὺξ ἱερὰ &c. De *Andromedâ* autem & *Perſeo* præter Authores, quos in Argumento laudavi, conſulatur *Philoſtratus* Iconum l. 1. titulo *Perſeus*.

Περσ. Ὦ θεοὶ, πίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
Ταχεῖ πεδίλῳ· διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
Τέμνων κέλευθον, πόδα πέδῃ' ὑπόπτερον
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
Κάρα κομίζων. ------

DII, quas in oras Barbarorũ venimus
Plantis citatis! Nam medium per æthera
Iter capeſcens, aligerum ſiſto pedem
Perſeus ad Argos remigans, hoc Gorgonis
Caput reportans. ——

Ἔα· πίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ κῆ παρθένον.
Θεαῖς ὁμοίαν, ναὸν ὅπως ὡρμισμένην;

Ah! ſed quis agger hic? Video quam Virginem,
Deabus æquam, navis inſtar funibus ——Ligatam?

Ὦ ξένε, καταίκτειρόν με τὴν πάνυθλίαν,
Λῦσον τε δεσμῶν. ------

Miſerere caſûs, Hoſpes ô potens mei,
Et ſolve vinclis. ——

Περσ. Ὦ παρθένε, οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὀρῶν.
Ἀνδρ. Σὺ δ' εἶ τίς, ὅστις τὴν ἐμὴν ᾤκτειρας πάθῃ;

Perſ. O Virgo, veſtris vinculis angor nimis.
Andr. At tu quis, angor cui meus mentem ferit?

Ἀνδρ. Οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρὶ φῶτα συνῴκισεν;

Andr. Quali Deus me Beſtiæ expoſitam dedit.

------Ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
Ἅπασίν ἐστιν· ἐμὲ δ' ὃ καὐτὸν τῆς κόρης
Τούτης ἔρως εἴληφεν------

——— Omnibus morbos Viris
Adeſſe certum eſt; me ſed hujus Virginis
Torrent Amores ——

V. 13. Ἀνθρώποισι) Ex *Ariſtophan.* Theſmophoriaz. fol. 437.
V. 16. Ἀλλ', ὦ Τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως) Athenæ. l. 13. c. 1. ad finem. *Gataker*us autem noſter p. 105. ex *Andromedâ* ait, teſtem *Lucianum* ferens de ſcribendâ Hiſtoriâ. Vid. ſimilem locum ad *Danae* v. 96.

Ἀλλ', ὦ Τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
Ἢ μὴ δίδασκε τἀγαθ' φαίνεσθ' ἡδέα,
Ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ,
Μοχθοῦσι μόχθους ξυντυχῶς συνεκπόνει.
Καὶ ταῦτα μὴ σθένων τίμα θεοῖς ἕπου·
Μὴ σθένων δ' ὑπ' αὐτῶν τῶν διδάσκεσθαι φιλεῖν,
Ἀφαιρεθήσῃ χαρίζεσθαι σὰς τιμώσι σε.

Omnes inter Homines & Deos Dominans Amor,
Aut nè videri coge, quæ Mala ſunt, Bona;
Aut certè Amantûm, cauſa tu quorum malis,
Juva labores uſque ad optatum exitum.
Curabis hoc ſi facere, Dii te ipſi colent:
Sin, hoc ob ipſum ſuaſor ad amandum quòd es,
Rapietur à te nunc Honorum, quod capis.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ad Argumentum adde, Sed Euripidis *in hâc parte Oeconomia paulò diverſa eſt: in hâc enim Fabulâ,* Antigone Hæmoni *datur, & ex eo* Mæmonem *filium excipit, ut teſtatur* Ariſtophanes *Grammaticus in Argumento* Sophoclis Antigonæ.

Ἐπὶ χρυσόνωτον) Scholiaſt. *Eurip.* ad *Phœniſſ.* v. 1137.

Ἐπὶ χρυσόνωτον Ἀσπίδα τὰν Καπανέως.

— SUper aureo Capanei Clypeo.

ANTIOΠΗ.

ΑΝΤΙΟΠΗ.

PRæter *Argumentum, quod huic Fabulæ præfiximus, consulatur illud apud* Hyginum *Fabulâ* 8. *Cui titulus,* Antiopa, Euripidis, *quam scribit* Ennius. *Ibi enim alia Dispositio*; Mercurius *enim impedit, quominùs* Lycus *occidatur, in Exitu Fabulæ. Vide* Hygin. *loco citato, ubi testatur, hanc* Euripidis *Fabulam ab* Ennio *versam Latine. Certè* Pacuvii *Antiopam laudat* Cicero *de Fin. Boni & Mali l.* 1. *c.* 2. *Hanc Fabulam tractat* Propertius *l.* 2. *Eleg.* 13. *Vid.* Apollodorum *Bibliotheca l.* 3. *c.* 5.

------ Οὐ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ,
Φωτὸς κακέργου χήματ' ἐκμιμούμενον,
Σοὶ τήνδ' ἐς εὐνὴν, ὥσπερ ἀνθρώπων, μολεῖν.

------εἰ δέ τι
Τύχοι, πέριξ ἑλίξας εἶλε μ' ὑμῶν λαβὼν
Γυναῖκα, πέτραν, δρυὸς μεταλλάσσων ἀεί.

------Ἔνδον ᾗ θαλάμοις βυκτίλην
Κομῶσα κισσῷ, σῦλον Εὐίου θεοῦ.

—NEC enim opinor, clanculùm
Protervientis more venientem Viri,
Tuum cubile Numinum magnum Patrem
Scandisse. ——

—— quod si cubi
Contingeret furore correptus, simul
Saxumque, Fœminámque & Arborem trahit.

Vidique Pastorem intùs in cubilibus
Hederâ comantem, Columen Evii Dei.

V. 1. Οὐδὲ γὰρ) *Cl. Alexand.* l. 5. p. 439. Ἀμφίων τῇ Ἀντιόπῃ λέγει ταῦτα. V. 4. Εἰ δέ τι) *Longinus* περὶ ὕψους 35. ex *Euripidis Antiopâ*. Εἰ δ' ἄλλως αὐτὸ σιωπᾶσθαι, φανήσεταί σοι δεῖλον, ὅτι τὸ σιωθέντως ποιητὸς ὁ Εὐριπίδης μᾶλλόν ὅστιν ἢ τῷ νῦν ὅτι ᾗ συρομένης ὑπὸ τῶν ταύρων Δίρκης, - εἰ δέ τι Τύχοι πέριξ ἑλίξας εἶλε' ὑμῶν λαβὼν Γυναῖκα, πέτραν, δρυὸς μεταλλάσσων ἀεί. Similis Locutionis forma *Andromach.* v. 448. Ἕλκει κ' ἐδεδέν ὑμᾶς, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φερόντες. De *Dirce* autem, à Privignis suis *Zetho* & *Amphione* ad indomitum taurum crinibus religatâ, egit *Euripides* in Tragœdiâ, quam, ut ex *Hygino* Fab. 8. conjicere est, *Antiopen* inscripsit, non *Dircen*. Eam post *Euripidem* finxit *Ennius*: sculpsit totam ferè Fabulam *Tauriſius*; quam ex uno Marmore *Rhodo* advectam, olim in *Asinii Pollionis* ædibus, nunc in *Farnesianis Romæ* videre est. Cujus Ectypon expressam habemus apud *Baptistam* de Cavalleriis. Antiquarum Statuarum Urbis *Romæ* l. 3. Pictur. 3. *Josua Barnes.* V. 7. Ἔνδον ᾗ) *Clem. Alexand.* Strom. l. 1. fol. 255. quem vide, ὅτι ἀνεικόνιστος ὁ θεὸς, ubi etiam de *Baccho* Columnâ. Vide ad *Iphigen. Taur.* v. 59.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

In Archelai *hujus honorem Fabula quoque* Temenus *facta ab* Euripide: *Reges enim* Macedoniæ Temenidæ *erant, teste* Thucydide l. 2.

Αἰγυπτίου, ὡς ὁ πλοῦτος ἔσω φρενὸς λόγος,
Ξὺν παισὶ πεντήκοντα, ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών------

Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω.

ÆGyptus, is nam rumor est sparsus magis
Cum filiabus quinquies decem suis,
Argos tenebat. ——

Ast ego tuum jam ornare verticem volo.

V. 1. Αἰγυπτίου) *Aristoph.* fol. 176. V. 4. Ἐγὼ δὲ) Schol. *Eurip.* ad *Phœniss.* v. 1166. nostræ Edit. fol. 153. in fine.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ.

------Ὅσοι θέλουσ' ἰατρεύειν καλῶς,
Πρὸς τοὺς διαίτας τῆς ἐνοικούντων πόλιν,
Τὴν γῆν ἰδόντας, τοὺς νόσους σκοπεῖν χρεών.

Θάσσουσι σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ.

Ἀλλ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου ταχύπτερον.

Χρυσὸς γάρ ἔστιν, ὃς βροτοῖς ἔχει κράτη.

—QUotquot ritè medicari volunt,
Spectare debent ipsa terrarum sola,
Populique victum, ferre sic ægris opem.

Pirenæ ad undas puriores jam sedent.

At celeris ala Pegasi faveat mihi.

Aurum est, quod homines vincit imperio suo.

V. 1. Ὅσοι θέλουσ' ἰατρεύειν καλῶς) *Clemens Alexandr.* Strom. VI. Εὐριπίδης ἐν ἐξαμέτρῳ πεζῷ φησὶ &c. *Tho Gataker* legit, ἐν Βελλεροφόντῃ ῥητῶς φησί· tum sequitur hic locus. Hunc autem locum mutuatum à Tragico dicit *Clemens* ex illo *Hippocratis*, Ἐμβλέπειν ἐν χρὴ ὥρῃσι, καὶ χώρῃσι, καὶ ἡλικίῃσι, καὶ νόσοισι. Quanquam *Clementis* Bonâ cum Venîâ, *Euripides* sit *Hippocrate* senior totis viginti Annis. Vid. *Euripid.* Vitam. §. xxv. ad An. *Eurip.* Ætatis 21. *Josua Barnes.* V. 4. Θάσσουσι) Scholiast. *Pindari* fol. 321. V. 5. Ἀλλ' ὦ φίλον) *Suidas* in ἐώρημα. V. 6. Χρυσὸς γάρ) Ex *Luciani* Somnio, seu Gallo. Vid. ad *Incert.* v. 387.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

Ad Argumentum. Huc refer Isocratis *de* Busiride λόγον.

ΔΑΝΑΗ.

ΔΑΝΑΗ.

V. 107. Adde hæc post---ἀλλὰ τῷ λέχους·

V. 1. Τὸ δ' ἄρσεν) Huc refer illud, Mulier, quæ à Patre collocatur, simul atque traditur Viro, transit in familiam Viri. Est enim Matrimonium omnium Divinorum atque Humanorum Societas. Vid. *H. Valesii* Notas in *Harpocrationis* Lexicon ad p. 106. l. 1. Notarum p. 15.

Τὸ δ' ἄρσεν ἕσπε' ἐν δόμοις ἀεὶ μένον·
Θεῶν πατρῴων τ' ἀμφὶ ταφῶν τιμάορον.

AT semper habitat Masculum domos Genus
Sepulchra servans & parentales Deos.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ.

V. 1. Ὄμνυμι) *Aristoph.* Thesmophoriaz. fol. 518.

Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός,
Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδλωι τοὺς θεούς.

QUin ætherem juro Palatium Jovis,
Omnesque, quotquot ætherem tonent, Deos.

¶ *Sex autem Versus, quos ad hanc Fabulam retuleram in Fragmentis, ad* Iphigen. *Aul. v.* 71. *leguntur; quare errorem retracto lubens.*

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.

Κινεῖδαι) Vide & hinc emenda Scholiast. *Euripidis* ad *Hecub.* v. 838. Adeas *Erasmi* Adag. Chiliad. 1. Centur. X. §. 31. *Dædali Machæra.*

V. 4. Lege-----Κινδάν δοκῶ
Βλέπειν τ' ἀγάλμαθ'· ὡς δ' ἀνὴρ κλυτὸς σοφός.

Latina Versio in *Fragmentis* recte se habet.

Post Θεμιστοκλῆς.

Addatur nomen Fabulæ,-----ΘΕΡΙΣΤΑΙ ΣΑΤΥΡΟΙ.

Vid. *Medæ.* Argument. secundum lin. ult.

ΙΝΩ.

V. 1. Πόντου) *Athenagoras* p. 33.

Πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον·
Σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται,

ILlam vocabunt Leucotheiam Navitæ.
Sacer Palæmon navitis vocabitur.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ.

V. 1. Ἀχαρὲς) *Apostolius* Centur. 2. Adag. 20. Ἱππολύτῳ εἶπε τοῦτο πρὸς τὴν Φαίδραν λέγουσαν, αὐτὸν φιλεῖν ὑφ' ὅλης. V. 51. Ἦν ἀρχὴν ἔλιπον) Notandum hoc Distichon extare in *Hippolyto* Coronato v. 906. quod priùs haud satis adverteram. *Josua Barnes.*

Ἀχαρὲς Εὖνοι' οὐδὲν Ἐρρέτω μάτην.

AMor indecorus ab Odio distat parum.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

V. 1. Καὶ δὶς) Περὶ τῆς πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ Κρεσφόντῃ φησὶ, καὶ δὶς &c. Scholiast. *Euripid.* ad *Phæniss.* v. 163. De *Neobidarum* numero vide *Agellium* & *Meursium* in *Euripidis* Cresphonte, ubi *Ciceronis* locus. *Josua Barnes.*

-------Καὶ δὶς ἑπτ' ἀυτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα λοξίου τοξεύμασιν.

—BIS Niobâ septem fatos
Phœbæus Arcus teliser letho dedit.

ΛΥΚΙΜΝΙΟΣ.

Ὦ δεσπότα) *Macrobius* Saturnal. l. 1. c. 18. ex *Euripidis Lycimnio.*

Ὦ δέσποτ' ἄναξ φιλόδαφνε, Βάκχε Παιάν, Ἀπόλλων ἔλυρε.

O Domine, Lauriger, ὁ Bacche, Pæan, Apollo potens-lyrâ.

ΜΕΛΑ-

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ.

V. 78. Post versú addatur.

Καλυδὼν μὲ ἥδε, γᾶρα Πελοπίας χθονὸς
Ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχυσ' ὐδαίμονα.

HÆC terra Calydon, Pelopici decus soli
Campis pateſcens flumen ultrà pinguibus.

V. 1. Καλυδὼν) Hoc Diſtichum conſervavit *Lucian* in Convivio, ſive Lapithis, fol. 1048.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

Καθωσίωσε--------
Αντήλιοι θεοί--------

MActavit ——
Dii præ foribus in ſole ſtantes——

V. 1. Καθωσίωσε) κατέθυσεν, Εὐριπίδης Μελεάγρῳ. *Heſych.* ut emendat ſagaciſſimus Vir Dominus *Ricardus Bentley*, Epiſtol. ad *Malalam* addit. p. 33. V. 2. *Heſych.* Ἀντήλιοι θεοί, οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι, Εὐριπίδης Μελεάγρῳ. Et iterum Ἀντήλιος, καταχρηστικῶς ὁ ἀντικρὺ ἥλιος ἱδρυμένος βωμὸς, ἢ θεός.

ΝΙΟΒΗ.

Joh. Meurſius *rectè hanc Fabulam inter* Euripidis *recenſet; quamvis nè minimum illius Veſtigium, aut Fragmentum extare jam videatur.* Ariſtoteles *Poetic. c.* 18. Σημεῖον δ', ὅσοι πάρεσιν Ἰλίου ὅλου ἐποίησαν, οἷον μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, ἢ Μήδειαν· ἢ μὴ ὥσπερ Ἀλκμέων &c. Riccobonus *tamen* Νιόβην *vertit* Hecubam.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

* Νύμφαι ὀρεσίγονοι--------

Nymphæ Montigenæ. ——

* Νύμφαι) *Scholiaſt.* Ariſtophanis in Ranis, Νύμφαι ὀρεσίγονοι. ἐκ μὲν Ξαντριῶν Εὐριπίδου, φησὶν Ἀσκληπιάδης. Ejuſdem Nominis Fabulam habuit *Æſchylus*. Vide *Meurſium* in *Æſchyli* & *Euripidis* Ξαντρίαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἡμεῖς ἦ Πολύβου παῖδ' ἐρείσμασι πέδῳ
Ἐξομματοῦμεν, καὶ διόλλυμεν κόρας.

Polybi ſed hinc Nos Filium extenſum ſolo
Privamus oculis, perditis pupillulis.

Τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν, καθ' ἡμέραν
Τοῖς νοῦν, σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι;

Quis Oedipum dies vagantem ſingulos
Donis recipiet hoc die parciſſimis?

V. 1. Ἡμεῖς ἦ) Scholiaſt. *Euripidis* ad *Phœniſſ.* v. 61. Ἐν ᾗ τὸν Οἰδίποδα, οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς ἦ &c. V. 3. Τίς τὸν πλανήτην) ex *Galeni* Protrep.

ΟΙΝΕΥΣ.

---"Ωσε μαγνῆτις λίθος,
Τοὺ δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν.

——Ut Magnes Lapis,
Mentem trahit, transfértque rurſum ac dimovet.

V. 1. Ὥσε μαγνῆτις) *Euripides* in *Oeneo*. Vid. *Eraſmi* Chil. 1. Cent. 7. Adag. 56. & *Oeneus* v. 12.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Ἀνὴρ Δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος, μὴ βούλεται·
Οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
Ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
Ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
Οὐδ' ὃς γε παῦτα πάντα διαπρεπῶς μόνον,
Ἀλλ' ὅς τις ἄδολον, γνησίαν τ' ἔχων φρένα,
Εἶναι Δίκαιος, κοὐ δοκεῖν ἐθέλει.

NON Juſtus, omnis abſtinens Injuriæ eſt,
Sed qui Nocere cùm poteſt, tunc abſtinet:
Nec qui recuſat Parva, ſed qui maximis
Tentatus, animi robur invictum gerit,
Illúdque, tutò poſſidere cùm poteſt.
Nec hæc modò qui cuncta conſtanter colit,
Sed qui doloſi neſcius fuci, integrâ
Probitate, Juſtus eſſe, non credi, ſtuder.

V. 1. Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν) Ita Nos olim ſeriò ludentes, cùm Ludicrum illud Ἠθικὸν ſcripſimus, de *Pygmæis*, inter alios Gnomicos Verſiculos, quos ad finem habes, ità cecinimus & hos, **Think not that Man is truly Juſt, That's undefil'd with Sin, or Luſt: But he is ſo, that flies away From Vice and ſins not, when he may.** *Joſua Barnes.*

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

V. 1. Πολλῶν) *Canterus* hoc *Euripidis* agnoscit, & ex hâc Fabulâ. V. 2. Ἐγὼ ὅ) *Stephanus* περὶ πόλεων in voce Ἄργος, ibi tamen corruptè legitur, ἔ γὲ ἔ κὲτ', quem errorem præterit *Jos. Scaliger* Collectan. ad *Varron.* p. 184.

Πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν. — OPes malorum causa multorum Viris.

Ἐγὼ ὅ Σαρδιανὸς, οὐκέτ' Ἀργόλας. — Argivus haud sum ego, Urbe sed Sardis satus.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ.

Τὸ καθθανεῖν) *Thales* dixit, Οὐδὲν τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν. V. 16. Ità implendus.

Τὸ καθθανεῖν ὄ, ζῆν κάτω νομίζεται. — MOrique vera vita sit apud Inferos?

ΣΘΕΝΟΒΟΙΑ.

Τίς ἄνδρα) Vide ad *Medæ.* v. 1392.

Τίς ἄνδρα τινὰ ξεναπάτην. — QUis Virum Hospitii-violatorem?

ΥΨΙΠΥΛΗ.

Post v. 5. Addēda. Ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος. — IRaque vacuus est Animi magis potens.

¶ *Notandum hìc loci est, quòd Fabula illa* Italica, *de quâ Nos in Argumento* Hypsipylæ *in Fragmentis, de* Giasone & Isifile, *de* Jasone & Hypsipyla, *tractet; sed ex nullâ Veterum, multò minùs* Euripidis, *Fabulâ sit versa, at potiùs singulari quâdam & Modernâ Oeconomiâ plurima in se habeat, Veteribus incognita; quod moneo; nequis ex iis, quæ ibidem dixerim, verbis colligat, me affirmare istam Fabulam ex* Euripidis Græco *in* Italicum *sermonem versam.*

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

V. 1. Ὦ Θάνατε, Παιὰν) Hunc locum *Stobæus* habet & *Maximus Tyrius.* Sunt tamen, qui *Æschylo* tribuant, decepti, ut puto, quòd is similiter locutus est, Ὦ Θάνατε Παιὰν, ἰατρὸς μολοῦς· λιμὼ γὰρ ὄντως Ἀΐδας ἀν' ἅλα. Ultimo horum Versui similis ille *Sotadis*, Πάντων λιμὼ θὴρ μεσόπων ὁ θάνατός ὄστιν. Vide *Thomæ Gatakeri* Adversar. c. 10. fol. 92. *Josua Barnes.*

Ὦ Θάνατε παιὰν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν·
Μόνῳ γὰρ εἶ σὺ τῷδ' ἀνηκέστων κακῶν
Ἰατρός· Ἀλγῶ δ' ὐδὲν ἅπτεται νεκρῶν. — DIgnare, Pæan, quæso, Mors, me accedere:
Tu sola desperata nam curas mala:
At luce cassos nullus attingit dolor.

ΦΡΙΞΟΣ.

V. 1. Ἧσαν γὰρ) Schol. *Euripid.* ad *Phœniss.* v. 6. Vide de hâc re *Apollodori* Bibliothec. l. 3. c. 1. §. 1. in *Fragmentis* hujus Fabulæ v. 33. pro εἰς τὸν ταῦρον lege εἰς ταῦρον τὸν &c.

Ἦσαν γὰρ οἱ μὲ παῖδες οἱ Ἀγήνορος
Κίλιξ, ἀφ' ὅ ἡ Κιλικία κικλήσκεται·
Φοῖνιξ, ὅθεν τῶν τἄνομ' ἡ χώρα φέρει,
Καὶ Θάσος &c. — NAmque hi fuêre Rege nati Agenore,
Cilix, ab isto Ciliciæ nomen datur;
Phœnix, & hic Phœnicibus nomen dedit;
Et Thasus &c.

FINIS.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

ARGUMENTUM *EURIPIDIS* Epistolarum.

DE Argumento singularum Epistolarum, diximus satis in Euripidis *Vitâ, sed & infrà dicemus: de ipsis nunc Epistolis nonnihil restat dicendum. Scio equidem à Nonnullis dubitatum fuisse, utrum* Euripidis *fuerint, necne; imò sunt, qui Sophistarum hæc opera & lusus affirment; cujusmodi oppidò nimis multa extare haud invitus fateor, etiam inter illas Epistolas, quas unà cum his ipsis* Caldoræus *olim edidit. Nec nescio, quem Authorem harum Epistolarum nonnulli voluerint;* viz. Sabirium Pollonem; *ita enim* Anonymus *in Vitâ* Arati, Ἀπολλωνίδης ὁ Κηφεύς, ἐν τῷ οἰκείῳ τῶν ἱστορίαι, οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου φησὶν, ἀλλὰ Σαβειρίου Πόλλωνος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶν εἶναι ὑπογεγραμμένας Εὐριπίδου Ἐπιστολάς. *Sed quùm vel ex hoc appareat, hanc fuisse Opinionem ferè singularem* Apollonidæ Cephensis, *quis non indè colligat, ab aliis non paucis* Euripidi *liberè concessas? Sed velim, aliquis mihi probet, has ipsas Epistolas illas esse, quas à* Sabirio Pollone *fictas,* Euripidi *malè obtrusit Error. Mihi sanè, vel ex hoc id liquere videtur,* Euripidis *nonnullas olim extitisse Epistolas genuinas, quòd illi alias aliquis affigere incongruum non putârit. Et certè, siquis Tempus & Phrasin verè* Atticam *& Res & Personas & Simplicitatem & Stylum minimè elaboratum, cùm summâ tamen Puritate nitentem, penitùs introspexerit, nescio quis adeò sit perfrictæ frontis, aut Judicii imminuti, qui illas vel* Euripide *hoc nostro indignas pronuntiet, vel ab alio* Euripide *scriptas, vel ab ullo alio Ætatis minùs puræ Authore, confictas suspicetur. Quod de aliis Epistolis* Græcanicis *objiciunt quidam Docti sanè homines, & quibus ego plurimum deferre soleo, sciendum est, haud paucas earum Nomen* Theophylacti Simocatti *Scholastici ultrò præferre,* Æliani *item &* Ænææ *Sophistæ, aliorúmque; has autem* Euripidi *& re & titulo & suo merito proprias videri. Quod ad Comicas de* Cephisophonte *Cavillationes attinet, nihili eas habendas in hujus Authoris Vitâ probavimus. Monendus autem est Lector,* Phalaridis *Epistolas nihilò seciùs genuinas esse, quòd earum Author esset* Agrigenti *Tyrannus; is enim* Astypalâ *natus erat, unâ ex* Cycladibus, *ubi* Athenienſium *erat Colonia; sed nec ipse* Diodorus Siculus, *nec* Empedocles Agrigentinus, *nec* Ocellus Lucanus Doricè, *sed* Atticè *ferè, scripserunt. Quod de Æmulatione* Sophoclis *cum* Euripide *objicitur, sciendum illam haud ultrà Philosophiæ limites arsisse; constat enim* Sophoclem Euripidis *mortis nuntium gravitèr tulisse; quod probamus aliàs. Quicquid enim ab ullo objectum fuerit, id in Authoris Vitâ conciliatum dabimus. Nunc ad ipsas Epistolas festinamus.*

ARGUMENTUM primæ Epistolæ.

Excusat Archelao, *quòd Dono sibi missum ab eo Argentum remitteret, causásque, cur id faceret, ostendit. Denique pro Duobus Fratribus* Pellæis, *quos in carcere detineret Rex, se Patris illorum rogatu & antè scripsisse dicit, & nunc iterum efficaciter pro iis intercedit.* Athenis *erat scripta hæc Epistola, diù antequam* Euripides *in* Macedoniam *proficisceretur.*

Ἐπιστολὴ πρώτη.

ΑΡΧΕΛΑΩι Βασιλεῖ.

Τὸ μὲν ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμιζεν· οὐ δόξαν κενὴν διωκόμενοι, εἰ μήγε καὶ ἀχθεσθήσεσθαί [σε] μᾶλλον, ἢ ἀποδεξάσθαι ἡμᾶς, δι' αὐτὸ ἐνομίζομεν· τοὺς δ' ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, ὡς ἐπιδείξιν εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ πρόφασιν μᾶλ-

Epistola I.

ARCHELAO Regi.

ARgentum quidem, quod *Amphias* nobis attulit, iterum ad te remisimus, haud vanam gloriam aucupantes; imò te potiùs eapropter nobiscum succensurum iri, quàm probaturum putabamus; alios verò maximè hoc ipsum vitio mihi vertere conaturos, tanquam Ostentatio fuerit hæc res

& prætextus magis in vulgus; quam animi Magnitudo: Quare duabus hisce de causis accepissemus potiùs. Et *Clito* sanè scripsit nobis, ut acciperemus, indignaturum se interminatus, nisi acciperemus. Verùm nobis & amicis quod habemus, sufficit: Prætereà missum à Te Munus majus erat, quàm quod nostræ Possessioni conveniret; sed nec facilè possemus custodire.

De *Pellæis* Juvenibus, & priùs tibi scripsimus supplicantes & nunc iterum rogamus, ut serves eos & à vinculis dimittas: Non enim videntur malum fecisse, aut certè non ampliùs facturi, si dimiseris. Æquum autem est, ut hoc nobis rogantibus gratificeris, & Patrem eorum miserearis, senem, ut audire licet, ex nobilioribus & potioribus *Pellæis*. Qui ipse *Athenas* veniens ad nos confugit, sperans nos aliquid apud te valere; atq; hæc ad te scriberemus oravit. Tu verò nè nobis minùs sis propensus, quàm ille opinatus est. Vale.

λον εἰς τὲς πολλὲς, ὑ μεγαλοφροσύνῃ ἐδεμίαν. ὥσε τέτοιν μὲ ἀμφοῖν ἔνεμα καὶν ἐδεξάμεθα. καὶ Κλίτων δὴ ἐπέςειλεν ἡμῖν, ὅπως λάβοιμεν, ἀπῃλήσας ὀργεῖσις μὴ λαβεῖν. Ἀλλ' ὡς τὸ μὲ ἄυταρκες ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρόν· τὸ δ' ὑπὸ σᾶ πεμφθὲν, πλεῖον ἢ ἔσον ἦν, τε κτῆσις ἥρμοζε, καὶ ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία.

Περὶ μὲν Πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρότερον μὲ ἐπεςείλαμεν σοι δεόμενοι, καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαί τε αὐτὲς καὶ ἀνεῖναι τῆ δεσμῆ· ἐδὲν γὰ ἀδικεῖν ἐοίκασιν, ἢ σφόδρα βλάψαι ἀφεθέντες ἔτι· μέτριον δ' καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν, καὶ τὸ ἐλεῆσαι δ' τὸν πατέρα αὐτῆ, γέροντα, ὡς ἔςι πωθάνεσθαι, τῆ συγγενεσάτων ἐν Πέλλῃ καὶ τ' ἄλλα δοκίμων. Ὃς αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήναζε, ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγε, ἐλπίσας δύνασθαί τι ὄφελός σοι· καὶ ἐδεήθη παντὸς ὅπως εἶναί σοι· Ἀλλὰ μὴ φαυλότερόν γῆν περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνός σε ὑπέλαβεν. Ἔῤῥωσο.

ARGUMENTUM secundæ Epistolæ.

Sophocli *ex Naufragio elapso congratulatur; ejusdem ex amissis Tragœdiis damno condolet; denique salutem optat & reditum tutiorem. Salutationes Amicorum illi commendat. Scripta hæc Epistola ex* Athenis *ad* Sophoclem *Poetam tum in* Chio *commorantem.*

Epistola II.

SOPHOCLI.

ALlata est *Athenas*, ô *Sophocles*, quæ tibi in *Chium* naviganti accidit Calamitas. Et scito, ita totam Civitatem affectam, ut non minùs inimici, quàm amici, ægrè ferrent. Quòd verò, tanto malo accidente, tu incolumis evaseris, quódque ex amicis, qui unà tecum fuerint, nè famulum quidem ullum amiseris, nihil ego aliud, quàm Dei Providentiam fuisse persuasum habeo. Illud quidem circa Tragœdias Damnum (quod quis non generale totius *Græciæ* existimet?) grave utique est; sed quod, te tamen superstite, facilè reparabitur. Cave autem, ut tutiorem, quàm celeriorem reditum facias; & sive Mare, sive frigus statim navigantem, vel pòst vexet, tu recreato priùs corpore, per-otium revertere. Et Domi, scias omnia ex sententiâ & quæcunque mandaveris, perfecta esse.

Saluta *Chionidem* & *Lapretam*; sciántque Nos haud minùs super iis gavisos, quòd sint incolumes. *Antigenem* medicum, si adhuc in *Chio* deprehendis, necdum in *Rhodum* abiit, saluta; & scito, eum Virum optimum esse. Item *Cratini* filios. Vale.

Ἐπιστολὴ β'.

ΣΟΦΟΚΛΕΙ.

ΕΚομίδη Ἀθήναζεν, ὦ Σοφόκλεις, ἢ περὶ τὸν εἰς Χῖον πλῶν γλομβύη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι, ὅτω δυστυχεῖσαν τὴν πόλιν ἅπασαν, ὡς μηδὲ τὲς ἐχθρὲς ἧσσον ἀχθεσθῶναι τῆ φίλων. Τὸ δ', τοσόντω κακῶ ἠκρίβω, περισώζεσθαί σε, καὶ τὸ τῆ συόντων σοι φίλων, μηδὲ θεραπόντων ἀπολωλέναι μηδένα, σὸν ἄλλό τι ἔγωγε, ἢ θεῦ πρόνοιαν γενέσθαι πείθομαι. Ἡ μὴ τοι περὶ τὰ Δεσμωτήρια συμφορά, ἣν τὶς καὶ κοινὴν ἁπάσης τῆς Ἑλλάδ' νομίσειεν ἄν; ὀδύνη μὲ, ἀλλὰ περιόν γε σῶ ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται. Σκόπει δ' ὅπως ἀσφαλεσέραν, ἢ ταχυτέραν ποιήσῃ τὴν ἐπάνοδον. καὶ ἤτοι σέρα ἢ διάπλοια, ἢ τὸ κρύβω περιπνεῦμα νηχόμενόν γε, ἢ ὕστερον κακῶσαι δοκεῖ, ῥαΐσας τὸ σῶμα πρότερον ἡσυχῆ ἐπάνιθι. Καὶ τὰ ὄικοι ἴσθι καὶ νῦν καὶ ὅσα ἐπέςειλας ὅπως τελῆ ὄντα.

Ἄσπασαι Χιονίδην τε καὶ Λαπρέτην, καὶ εἰδέτωσαν ἡμᾶς οὐκ ἥκιστα καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας, ὅτι σώζονται. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν, εἴπερ ἔτι ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις, καὶ μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον, ἄσπασαι, καὶ ἴσθι ἀνδρῶν βέλτιςον ὄντα· καὶ τὲς Κρατίνε υἱέας. Ἔῤῥωσο.

ARGU-

ARGUMENTUM tertiæ Epistolæ.

Ostendit, quantam sibi gloriam Archelaus *paraverit, condonando misero Patri* Pellæo *duos filios adolescentes, ad illius nempè preces; ob quem favorem, præter quòd Rex ipse maximum exindè commodum sibi demessurus esset, gratam spondet memoriam, nunquam intermoriturâm. Data & hæc Epistola* Athenis.

Ἐπιστολὴ γ'.

ΑΡΧΕΛΑΩι Βασιλεῖ.

Ἀφίκετο Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Πελλαῖος γέρων ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις· καὶ ἐγένετο μὲν ἡ ὄψις, ὦ βέλτιστε βασιλεῦ, ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ τε καὶ δι' ὃν ταῦτα ἐγένετο, καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς τε ὁπαδείοις τοῖς ἐμοῖς καὶ Ἀθηναίων ὁπόσοι εἶδον, εἶδον δὲ πολλοί. Καὶ οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συνηύξατό σοι τἀγαθά. Περιῆει γὰρ γέρων (ὑπὸ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πεφθορὼς ὀνειδίζει ῥυπῶν τε, καὶ κόμην ἔχων [κεκαμμένην,] ἐν ᾧτινι πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθαρρηκὼς τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων) λαμπρός τε ἐξαίφνης καὶ μετ' δυοῖν παίδοιν νεανίαιν, δύων τε τοῖς θεοῖς, ἐμέ τε ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν, ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὼ υἱέα, καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοιούτους πολίτας τρέφοι.

Ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω· καὶ βέλτιον δέ, δοκεῖν δέ μοι ἐπιδεικνύς, ὅσῳ πλείονα ὀφείλει τούτου σεαυτὸν ὠνήσας, ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν δέ μοι τοῦτο ἐλάττω σοὶ χάριν ἔχειν. Ὁμολογῶ δὲ αὐτός τε, εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι, καὶ πειράσεσθαι τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα εὐεργετεῖν σοὶ χαριζόμενα· ἔστι δ' ὅτε τὸν δείλαιον γέροντα ἐκεῖνον, ὅτε ἠτύχει, τῆς ἐφ' ἡμῖν, ὅτε ἡμᾶς τῆς ὑπὸ σοὶ, γιγνομένης ἐφιδύσω ἐλπίδος. Ἔρρωσο.

Epistola III.

ARCHELAO Regi.

VEnit *Athenas* ad Nos *Pellæus* ille Senex, unà cum suis Adolescentibus; & factum est sanè spectaculum, ô Rex Optime, jucundum quidem mihi, qui spectarem & propter quem hæc fiebant, Pulchrum autem & tibi absenti & magnam gloriam ferenti & admirationem apud omnes meos necessarios & *Athenienses*, quotquot viderunt; viderunt autem multi. Nec erat eorum quisquam, qui non tuam Humanitatem & admiraretur, & omnia bona tibi comprecaretur. Circumibat enim Senex (haud multis ante diebus squallens & comam habens tonsam, in tenui adeò spe ponens salutem filiorum) splendidus repentè & cum duobus filiis adolescentibus, Diisque sacrificans, Méque celebrans & colens, quòd filios ipsi servaverim, Urbémque *Athenienſium*, quòd tales Cives aleret.

Ego verò & multa quidem alia dicere habeo: Nolo autem, dum ostendam, quantò plus ex hoc teipsum juveris, quàm ullum alium hominem, videri exindè minorem tibi gratiam referre. Confiteor autem ipse, Me maximo à Te beneficio affectum esse, & annisurum, pro hoc præclaro officio, multas admodum & magnas gratias referre; quòd neque Miserum illum Senem, quando infortunio laborabat, de Nobis, neque Nos, de Te, conceptâ spe fefelleris. Vale.

ARGUMENTUM quartæ Epistolæ.

Archelaum *ob multos in se & in alios collatos favores celebrat; Regii statûs prærogativam ad benefaciendum insignem ostendit, quam qui neglexerint semel, frustrà pòst quærere:* Archelaum *maturè ad hoc opus se accinxisse, cujus rei conscientiam quemvis sequentis Fortunæ casum lenire posse. Hortatur ut Artes & Scientias, Literatósque homines fovere perseveret; & illius Humanitatem præcipuè admiratur. Epistola* Athenis *scripta.*

Ἐπιστολὴ δ'.

ΑΡΧΕΛΑΩι Βασιλεῖ.

ΚΑΙ τὰ περὶ τοὺς Πελλαίους, ὦ βέλτιστε Ἀρχέλαε, καὶ πολλὰ ἄλλα, πεπολίτευταί σοι καλῶς, καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ πρὸς ἑτέρους ὁπαδείους τε καὶ σωτῆρος ἀξίως πολλούς. Καὶ οὐχ ἥκιστον αὐτῶν, εὖ ἴσθι, ὅσα πρὸς ἄλλους τινὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπραγταί σοι καλῶς, ὑπομελές μοι εἰδέναι, οὐ φι-

Epistola IV.

ARCHELAO Regi.

ET in negotio illo de *Pellæis*, Optime *Archelae*, & in multis aliis rectè te gessisti, & ergà Me & ergà alios honestos & amore dignos viros haud paucos. Et crede mihi, non minùs, quæ ergà alios, quàm quæ privatim ergà Nos, egregiè præstitisti, curæ esse mihi scire; non quòd curiositate pruriam,

sed

sed quòd gaudeam super iis, in quibus te celebratum audiam; neque tibi pro ipsis minorem gratiam habeo. Non enim ob collata privatim in me beneficia magis gaudendum, quàm quòd te talem cognoverim, ego quidem censeo. Idque ipsum mihi contingit ab omni opere, quod in quemlibet virum æquum & justum rectè te præstare audiam.

At hæc tu memoriæ mandes, *Archelae* Præstantissime, quòd, si alia spectes, nihil magis, quàm multos labores, multásque curas tibi Deus dederit: Unum verò Bonum dedit, posse te benè facere quoscúmque velis, velle autem dignos oportere. Et cætera quidem in illius potestate sita, si velit auferre: Unum autem nè volens quidem auferet unquam, multos nempè benefecisse. Atque adeò persuasum habeas; quòd nulla major Viro, in summâ potentiâ aliquando constituto, Pœnitentia oriri possit, quàm si, ubi Deus copiam præstiterit, neminem unquam beneficio ullo affecerit, & cùm velit benefacere, Deus permittere destiterit. Sed ejusmodi tu nunquam patieris; neque affligeris, quòd occasio hominibus benefaciendi abierit, ubi jam destitutus fueris & abdicatus; Deúsque præsens esse cessârit. Sed ille semper tibi aderit & ponè astabit; ut qui dignus sis & illius favoribus dextrè utaris. Verùm enimverò si aspirare destiterit, jam omnino & Civitates & Gentes & Privati non pauci, tuam Potentiam non cum damno experti sunt, & tuæ Felicitatis portionem aliquam habent. Et quidem, si de statu excideris, Labores tui & pericula & curæ cessaverint, Conscientia verò beneficiorum & iis, qui acceperint, & tibi, qui præbueris, perpetuò manet, haud contemnenda Possessio & Fructus, sed quod in Calamitatibus etiam Voluptatem præstare suffecerit.

Hæc sanè author tibi sum, ut semper facias, neque fatigeris: ut neque defatigaberis; quia neque hujus rei ulla est satietas. Cætera mansuetè, simul & prudentèr utere præsenti potestate: Nam & hoc ipsum nullum alium hominem, etiamsi aliquis mori statim futurus, tuo jussu liberaretur, nè illum quidem magis, quàm temet gaudio-afficeret, talem te moribus esse. Præterea *hoc admodum te commendat*, quòd & eos ex *Græcis* ubiubi honore aut memoratu dignos & præcipuè Artium studio deditos & rursus omnium horum maximè, qui per Doctrinam aliquid facere, aut dicere possunt, convoces undiquaque, & largâ rerum necessariarum suppeditatione, aliisque Officiis foveas; ut aliarum curarum vacui, per te semper augmentum capiant, & in suis quique artibus proficiant. Quodque talibus Palatium tuum

λοπεάγμονι ὄντι, ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς ἀυδοκιμοῦντα πωυθάνομαι σέ· καὶ χάριν σοι οὐκ ἐλάττω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω· ἃ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδία, δι' ἃν μᾶλλον ἡδοῖμαι, ἢ ὅτι σὲ τοιοῦτον ὄντα ἔγνων, ἐγώγε νομίζω. ταυτὸ δὴ τοῦτό μοι συμβαίνειν ἀπὸ πάντων ἔργων, ὅτι ἂν εἰς ὁντινοῦν τῶν ὀρθοκλῶν πωθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον.

Καὶ μέμνησο τούτων, ὦ βέλτιστε Ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲ ἄλλα θεὸν πλέον, ἢ πολλοὺς πόνους καὶ πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ Θεός· ἓν δὲ ἔδωκεν ἀγαθόν, δυνάσθαι εὖ ποιεῖν ὃς ἂν ἐθέλῃς· θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ ἔξιν ἀφελέσθαι· Ἓν δὲ θεὸν βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται, τὸ πολλοὺς εὖ πεποιηκέναι. Ὥστε εὖ ἴσθι, ὅτι θεοσεβία μείζων ἀνδρὶ, γινομένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει, μεταμέλεια, ἢ εἰ, διδόντος τοῦ Θεοῦ, μηδένα ἔθρασεν ἀγαθὸν μηδέν· βουλομένῳ δὲ δρᾶν, πέπαυται διδοὺς ὁ Θεός. Ἀλλ' οὐ σύ γε ἂν τοῦτο πώποτε πάθοις· θεὸν ἀνιάσῃ, ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν, ἀνεθεὶς φροῦδος ἤδη, καὶ πέπαυται πρὸν ὁ Θεός· ἀλλὰ καὶ πρέσεται μὲν ἀεὶ, καὶ στήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς. Ἀλλὰ δῆτα, κἂν ὅπόχη πένων, πάντως ἤδη καὶ πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ ἰδιώται πολλοὶ, καὶ πεύσονται τῆς σῆς δυνάμεως οὐ σμικρῶς, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐτυχίας. Καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαντ' ἄν, σκιάν τοῦ σοῦ, καὶ τὸ κινδυνεύειν, καὶ αἱ φροντίδες· τὸ δὲ συνειδὸς, ὧν τε ἔπαθον, τοῖς παθοῦσι, καὶ σοὶ τῷ πεποιηκότι, ἀεὶ μένει, οὐ μικρὸν ὄντε κτῆμα, οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκοῦν τοῦτο καὶ ἐν δυστυχίαις ἡδονὰς παρέχειν.

Ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πρᾶσσειν τε ἀεὶ, καὶ μὴ ἀποκάμνειν· ὥσπερ γὰρ ἀποκάμοις ἄν, οὐδέ ἐστί τις τούτου κόρος· τὰ δ' ἄλλα πρᾴως ὁμοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει· καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, ἢ δ' ὅστις τελευτήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων, σὺν κελεύοντος, ἀφεθῇ, οἰκεῖον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν εὐφρανεῖ τὸ τοιοῦτον [σὲ] εἰ τὸν τρόπον. Ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τὴν ἀπόντα χρὴ τιμῆς καὶ λόγου τινὸς τῶν Ἑλλήνων ἀξίως, καὶ μάλιστα τὰς καλὰς τέχνας σπουδάζομένας, καὶ πάλιν αὖ μάλιστα τούτων ἁπάντων τὰς ποιεῖν, ἢ λέγειν τι καὶ παιδεύειν δυναμένας, μεγαλαυχᾶσθαί σε πρέπει μάλιστα, καὶ χρηναίας τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνους, καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφρονήσεσι τιμᾶν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων, ὑπόδιδῶσιν ἀεὶ σφᾶς σὲ, καὶ πρέσωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις· καὶ τὸ τούτων ἀναπεπλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βω-

μολόχων

μηδόχων ἀνθρώπων, καὶ τούτους θεραπεύειν αὐτὸν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπευόμενος, μᾶλλον ὀμολογοῦντα· ὥστερ δῆτ', ὠφελῆσθαι πολλάκις, ὅτ' ἐπ' ἐκείνοις μᾶλλόν ἐστι, τὸ σὲ εἶναι, ὁποῖός εἰ, καὶ τὸ τοιοῦτον ὄντα φίλοις ἕπεσθαι τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν, ἢ ὅτι σοὶ, τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν. ἐκείνοις μὲν γε, κἂν ὑπολίπωσιν αἱ φίλοι σου δωρεαὶ, καὶ πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν, τὰς τέχνας.

Τίς σ' οὐκ ἂν ἀγάσαιτο καὶ μακαρίσειε τούτων ἁπάντων; καὶ μάλιστα, ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι πάντες εἰς τοῦτό σε ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας, ὥστε τιμᾶν μὲν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβαλλέσθαι· τὸ δ' ὄνομα μηδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ σπουδασθῆναι ὑπὸ τῶν φίλων. Ἔρρωσο.

referciatur, non autem Adulatoribus & Scurris, magisque illos à te coli, quàm te ab illis, profitearis; ut à te haud rarò audire licet, quòd illis potiùs debeas, te talem esse, qualis es, talemq; posterorum memoriæ commendatum iri, quàm illi felicitatem suam tibi debeant. Illis enim, etiamsi tua munera deficiant, tamen & opes, quæ suffecerint, & Gloriam superesse & Voluptatem haud levem, ipsas nempe Artes & Scientias, quas profitentur.

Quis non ob hæc omnia demiretur te & beatum prædicet? eóque impensiùs, quoniam fatentur jam & agnoscunt omnes, eò te Humanitatis ergà Familiares tuos processisse; ut ipsa quidem Potentia valdè tibi conducat, Nomen autem Regis, nihil omninò obsit, quominùs ab amicis diligaris. Vale.

ARGUMENTUM quintæ Epistolæ.

Cephisophonti *Amico & Familiari narrat, quomodo in* Macedoniam *pervenerit, & quid indè secutum. Inimicorum calumnias diluit; & Avaritiam hujus itineris causam non fuisse multis probat. Nonnulla jam à se missa Amicis munera scribit & quid de* Sophocle *sentiat. Innocentiâ suâ fretus Inimicorum calumnias negligit. Data Epistola ex* Macedoniâ.

Ἐπιστολὴ ε.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΙ.

ΚΑΙ' ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, τό, τε σῶμα οὐ μεταθηγῶς διακειμένοις, καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν, ὁπωσοῦν, κομιζόμενοι σωτήρως. Καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς Ἀρχέλαος, ὡς εἰκός τε ἦν, καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς, οὐ δωρεᾶς μόνον, ὧν οὐδὲν ἐπιζητοῦμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύνης, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιτό τις μείζους παρὰ βασιλέως. Καὶ καταλαμβάνομεν Κλίτωνα ἐρρωμένον, καὶ ἔστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλά· καὶ ὅπῃ τύχῃ, σὺν Ἀρχελάῳ ἄμεμπτος ἡ διαγωγὴ, πρός τε τοῖς ἔργοις, οὐδὲν κωλυόμενα τοῖς τούτων γίνεσθαι. Ἀλλὰ πολύς μοι ἔγκειται ὁ Κλίτων, πολύς γε καὶ ὁ Ἀρχέλαος ἑκάστοτε, φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰωθότων ἀναγκάζοντες· ὥστε ἐμοί γε μισθὸν εἶναι δοκεῖ μηνοειδῆ, οὐδὲ ἄπονον, δοκεῖ Ἀρχέλαος ἀναπεπαῦσθαι, τῶν τε δωρεῶν, ὧν ἔδωκέ μοι οὐδὲν ἀφικομένῳ, καὶ ὅτι ἑστιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν, ἑκάστης ἡμέρας.

Περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὖ ποιεῖς ὀπτελλων, ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. Ἴσθι μοί τοι, μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν; ὧν νῦν Ἀγάθων, ἢ Μεσάτης, λέγει, μέλον, ἢ τῶν Ἀριστοφάνους φλυαφημάτων οἷσθά ποτε μέλον. Καὶ τούτοις γε ἂν ἀδικήσαις εἰς τὰ μάλιστα, ἀπεχθανόμενός ποτε, κἂν ὅλως μὴ παυσάμενος τῆς ἀναγωγίας αὐτοὺς ὁρᾷς.

Epistola V.

CEPHISOPHONTI.

VEnimúsque in *Macedoniam*, optime *Cephisophon*, & Corpore haud malè affecti, & quantum fieri potuit convenienter, brevi spatio perlati. Atque excepit Nos *Archelaus*, ut verisimile erat, & nos etiam expectabamus, non muneribus tantùm, quibus nihil nos indigebamus, sed & eâ Comitate, quâ nemo majorem à Regibus optaverit. Et *Clitonem* invenimus salvum, nobisq; cum illo multa necessitudo intercedit, & quoties contingit, cum *Archelao* ipso Conversatio neutiquam aspernanda; quin nec illorum negotiis adesse prohibemur. Sed multus mihi instat *Clito* & multus etiam *Archelaus* quotidiè, meditari semper aliquid & scribere solito nostro more cogentes. Adeò mihi quidem retributionem non usquequaque ingratam, sed nec laboris expertem, videtur *Archelaus* exigere, eorum Munerum, quæ mihi statim advenienti dederit; & quòd singulis diebus Conviviis excipit lautioribus, quàm mihi gratum erat.

De quibus autem scripsisti nobis, benè quidem facis, quòd scribis, quæ nobis scire interesse putas. Sic verò statue, nihil magis nobis, ea, quæ nunc *Agathon*, aut *Mesatus* dicit, curæ esse, quàm noveris me olim curâsse, quicquid *Aristophanes* effutierit. Illis itaque si responderis unquam, injuriâ nos afficies, etiamsi illos à suâ Contumaciâ planè desistere non videas. Sin

Sin verò quiſpiam ex illis, qui de *Euripide* aliquid dicere atque audire ſunt digni, nos accuſet, quòd ad *Archelaum* ſimus profecti; qui nempe ſciat, quæ priùs dixerimus, quòd in *Macedoniam* noſtre minimè deceret, quæ verò poſteà nos eò proficiſci coegerit, neſciat; hunc dignum eſſe exiſtima, cui exponas, ô *Cephiſophon*, quæ noveris. Atque ita deſiſtet ille cauſas ignorare, ſimúlque, quod veriſimile eſt ignorantem pati, accuſare Nos, ut Pecuniarum cupidos. Non enim nos utique dixerit aliquis anxiè quæſiiſſe, ut Purpuram aut Sceptrum gereremus, neque Præſidiis apud *Triballos* impoſiti dominaremur, Proreges dicti, quódque ideò iter ad *Archelaum* ordinaremus; ſed Divitiarum utique causâ. Cur igitur, quando & Juvenes & quando Mediæ ætatis eſſemus & quas ſuperſtite adhuc matre, cujus ſolîus gratiâ diteſcere voluerimus, ſi modò voluerimus unquam aliàs, non modò aucupati non ſumus, ſed & repudiavimus, etiam oblatas & ultrò propoſitas has ipſas Divitias, nunc ità ætate Provectis nobis deſiderabiles eſſe quiſquam jure exiſtimaverit? Niſi idcircò multa accipere cum famæ noſtro diſpendio quodam, neque ullo ampliùs uſufructu deſideraremus, ut in terrâ peregrinâ moriamur & ut plures *Archelao* relinquamus Divitias.

Prætereà hoc etiam adjeceris, quòd poſtquam veniſſemus in *Macedoniam*, paucis poſt diebus, offerenti quadraginta argenti talenta *Archelao*, ægréque, quòd non acciperemus, ferenti, reſtitiſſemus tamen nec caperemus. Ex aliis muneribus, quæcunque vel *Clito* nobis dederit, vel *Archelaus* accipere perſuaſerit, non eſt quod hìc relinquendum duximus; ſed nunc abeunt eadem ferentes, qui & hanc Epiſtolam ferunt, vobis ibi ſociis & familiaribus diſtributuri omnia. Quis verò jam inveniatur adhuc tam lævus & invidus moribus, qui me Avaritiâ abreptum hoc iter ingreſſum ſuſpicetur? Sed nimirùm Superbiam aliquam, aut magnæ cujuſdam Potentiæ deſiderium dicent. At quidem nobis etiam *domi* manentibus & olim magna cum *Archelao* Potentia aderat. Sed neque *Clito* tantum valebat; ut diverſo, quàm quem ab initio prælegerim, more vivendum mihi putarem; aut in quo loco minimè vellem, vitam clauderem; denique materiam noſtris obtrectatoribus præberem. Quòd ſi alicujus Potentiæ cupidi eſſemus, in quid aliud hâc Potentiâ, quàm primùm quidem in Civitatis noſtræ, deindè in Amicorum commodum, uſuri eramus? Jactantiæ autem gratiâ multò utique magis in Amicorum quoque conſpectu, nec minùs inimicorum, Po-

Ἦν μήτοι τις τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν τι ἢ ἀκούειν, αἰτιάσαι ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ, ἃ μὲ τὸ πρῶτον εἰπεῖν περὶ τοῦ μὴ δεῖν εἰς Μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ὀπισάμην, ἃ δὲ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀναγκάσαι βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὴ ἄξιον νομίζε δηλοῦν αὐτῷ, ἅτερ οἶσθά γ', ὦ Κηφισοφῶν· ἢ ἵνα παύσεται ἀγνοῶν τὰς αἰτίας, ἢ ἅμα, ὅτερ εἰκὸς ἔστι τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, καταγνώσκων ἡμῖν, ὡς φιλοχρημάτων ἡνομένων. Οὐ γάρ που δὴ πορφύραν, ἢ σκῆπτρον φορεῖν, ἢ φρούρια λαβόντας ἐν Τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι, ὑπάρχειν καλουμένους, ὀρεξθῶσί τις ἂν φήσειν ἡμᾶς, ἢ δεῖσθαι τοῦτο δὴ σπεύδεσθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδόν, ἀλλὰ δηλονότι πλοῦτου ἕνεκα. Εἶτα πῶς ἄν, ὅτε νέοι τε ἦμεν καὶ ὅτε μέσοι τὴν ἡλικίαν ἦμεν, καὶ ὄν, ἔτι ζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς, ἧς ἕνεκα ἂν μόνης ἐβουλόμεθα πλουτεῖν, εἴτερ ἄλλως ἐβουλόμεθα, οὐκ ὄπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ ἀπεωσάμεθα, ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη, πλησίοσδε ὄντα ἡμῖν ἡμερῶν ἓξ εἰκότως ἂν τις νομίσειεν; εἰ μὴ δεῖ τοῦτο ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ τέ τινι ἡμετέρᾳ, καὶ οὐδὲ ἀπλαίσει ἔτι οὐδεμιᾷ, ἐπενδυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν, καὶ ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα.

Ἔτι ἂν δὴ καὶ προσθείης, ὅτι ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις, πεντεκαίδεκα τάλαντα ἀργυρίου διδόντος Ἀρχελάου, καὶ αἰτιωμένου, ὅτι οὐ λαμβάνοιμεν, ἀντέχομεν μὴ λαβεῖν. Τῶν ἄλλων δωρεῶν, ὁπόσα ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν, ἢ Ἀρχέλαος ἔπεισε λαβεῖν, οὐκ ἔστ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα, ἀλλ' ὀχοῦντα αὐτὰ φέροντες, ὅτερ καὶ ταύτην τὴν ὑποξολὴν φέρουσιν, ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ὑποπτείοις νεμήσοντες ἅπαντα. Τίς ἂν ὧδε τις εὑρεθείη ἔτι σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον, ὅστις ἂν φιλοχρηματίᾳ με θελχθέντα ταύτην ἀποδημῆσαι ὑπολάβοι τὴν ἀποδημίαν; Ἀλλὰ δήπου ἀλαζονείαν τινὰ, ἢ τοῦ δυνάσθαι τι μέγα ὑπεροψίαν ἐροῦσιν. Ἀλλ' ἢ μὴν δυνάμεις ἡμῖν καὶ μᾶλλον ἢ παρὰ Ἀρχελάῳ καὶ πάλαι ἦν. ἄλλως τε καὶ Κλίτων οὐ τοσοῦτον ἐδυνάστευε μέγα, τοῦ μὴ ἄλλον, ὃν προηρούμην ἐξ ἀρχῆς, τρόπον βιῶν ἐμέ· μήθ' ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανών· τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν λόγους ὅτι τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. Εἰ δὲ δὴ καὶ δυνάμεως ἐπεθυμήσαμεν, τί ἄλλο ταύτῃ τῇ δυνάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς τὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων, χρήσασθαι ἐμέλλομεν; Ἀλαζονείας τε ἕνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐν ὄψει τῶν τε φίλων, καὶ οὐκ ἧσσα

τῶν

τῶν ἐμῶν διὰ τὸ πολυλόμενα. Καὶ μοὶ συμεταβολὴν ἐμὲ, ὅτι εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, ὅτι εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ οὐχ ἧσσον εἰς τοὺς ἐμοὺς, σκοπῶν εἴποι τις ἄν, οἷς ἅπασιν οὐ νέον μέχρι τοῦ νῦν τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι, πάλαι ἑνὸς ἀνδρὸς Σοφοκλέους· περὶ γὰρ δὴ τοῦτον μόνον ἴσασί με τάχα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα. Ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μὲν οὐδέποτε, ἐθαύμασα δ' ἀεί, ἔστεργα δ' οὐχ ὁμοίως ἀεί. Ἀλλὰ φιλοπρώτερον μέν τινα εἰδέναι (an εἶναι) ποτὲ δόξας ὑπεῖδον· βουληθέντα δὲ σκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην. Καὶ ἀλλήλους μὲν ἐξ ὅτου συνέβη σπεύδομέν τε καὶ σπεύσομεν· τοὺς δ' ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας εἰ) οὐκ τῇ ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες, ἄν τι πλέον ἔχωσι, διαβεβλήμεθα.

Καὶ νῦν, ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, οἶδ', ὅτι ὅτοί εἰσιν, οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους· ἀλλ' ὥσπερ ἀεὶ ἄφρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶτται ἐγένοντο, καὶ γέλωτος ἐξ αὐτῶν καὶ μίσους, οὐδὲν πλέον, ὠφελίσκανον, καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι οὐκ ἄφρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι κακῶν σφισιν ἔσον). Σὺ μέντοι εὖ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἅπερ ἥκιστα ὅτι ἡμῖν διαφέρειν· ἀλλ' ὥσπερ εὖ ποιεῖς γράφων, οὕτως ἀδικεῖν φήσαιμ' ἂν ἡμᾶς, ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς οὐκ ἀξίοις. Ἔρρωσο.

Τῶν Εὐριπίδου Ἐπιστολῶν Τέλος.

tentes esse vellemus. At me Inconstantem, neque ad studia mea, neque ad vos amicos; sed nec minùs ad inimicos, respiciens aliquis dicat; quibus omnibus ex Juvene huc usq; iisdem utor, uno viro excepto *Sophocle*. Ergà hunc enim solum nôrunt me forsitan haud similitèr semper affectum. Quem Ego odi quidem nunquam, miratus verò sum semper; non tamen semper eum similitèr amavi. Sed aliquandò contentiosiorem illum esse suspicans neglexi: Volentem autem controversias deponere, lubentissimè in sinum recepi. Et nos quidem jam invicem, ex quo inter nos conventum est, & amamus & amabimus. Eos verò, qui sæpiùs nobis suspiciones movent, ut nos in odium conjiciant, alter alterum colentes, siquid plùs valeant, redarguimus.

Et nunc, Optime *Cephisophon*, novi, quòd hi sunt, qui de nobis sermones in vulgus spargant. Sed quemadmodum semper illorum pravæ linguæ sine effectu fuerint, & nihil ampliùs, quàm risum & odium sibi comparaverint, & nunc scias, non tantùm inefficaces illas futuras, sed etiam in illorum damnum cessuras. Tu sanè rectè facis, de his nobis scribens, quandoquidem id è re nostrâ putes: Sed ut rectè facis scribens, ità affirmaverim te nos injuriâ afficere, si de his, hominibus non dignis contradixeris. Vale.

Euripidis Epistolarum Finis.

Cresphonti ADDENDA ampliús.

Φίλους δ' τοὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
Κέκτησο· τοὺς δ' πρὸς χάριν σοὶ ἡδονῇ
Τῇ σῇ πονηροὺς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης.

Sermone blando cedere inficios para,
Retinéque amicos: Gratiæ & libidini
Infervientes ædibus claustrum arceat.

* Φίλους δ') *Meropes* hæc apud *Plutarch.* Tom. 2. fol. 63.

--------αἱ τύχαι δέ με,
Μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα,
Σοφὴν ἔθηκαν.--------

——— At me Sortis inimicæ vices
Mercede rerum, quæ mihi charissimæ,
Doctam dedêre.

* Αἱ τύχαι) Et hæc *Plut.* ad *Meropen* pertinere ait, Tom. 2. fol. 90.

Τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν,
Οὐδ' ἀνδρὸς ἐστέρημαι· ἀλλὰ μυρίαι
Τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν, ὡς ἐγὼ, βίον.

Periêre Nati, non mihi Mortalium
Soli; Viróve sola sum viduata ego:
Tulêre easdem calamitates plurimæ.

* Τεθνᾶσι) Ἢ δ' Μερόπη λόγους ἀνδρὸς ἀδίκου φερόμενους ἐμοὶ κατὰ τοῦ Διὸς, λύσασα πῶτα, Τεθνᾶσι &c. *Plutarch.* Tom. 2. fol. 110.

Telepho ADDENDA.

Περισσοῖσι λόγχης θέλγε) ῥινήμασι
Τὸ τραῦμα--------

Ramenta limâ dempta cuspidi fovent
Vulnus, *viz. Telephi.*

* Περισσοῖσι) *Plutarch.* ἐν τῷ περὶ πῶς δεῖ ἀκούειν.

Τῷ Θεῷ μόνῳ πρωτεισομεύσῳ παρὰ πάντων
ὅτι πᾶσι Δόξα.

INDEX IN EURIPIDEM.

A.

Absentia minùs molesta præsentibus Ion. v. 585
Achilles à Paride & Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus Hecub. *Argum.*
Achillis umbra Græcis apparens, eos à navigatione in patriam deterret Hecub. *Argum.*
Achillis umbra Polyxenam sibi mactari postulat ibid.
Achilli Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubæ persuadere conatur Hecub. v. 225 &c.
Actæon canibus dilaceratus Bacch. v. 1290
Adflictorum precibus lætâ fortunâ ebrios nihil moveri Suppl. v. 123 &c.
Adolescentes sæpe stultiores senibus Hippolyt. v. 967
Adversa patienter sunt ferenda Hecub. v. 548
In Adversis amicus sincerus dulcissimum levamen Andromach. v. 985
In Adversis amicos sinceros cognosci Oreſt. v. 455
In Adversis rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile Hecub. 228
In Adversis nihil præcipitanter agendum Herc. Fur. v. 103
Adversitas, amicorum examen certissimum Herc. Fur. v. 59
Adulterium in muliere sanctius crimen, quàm in viro Electr. v. 1039
Ægeus Pandionis Athenienſium regis F. Medea v. 665
Ægeus hospitium Medeæ pollicetur Medea 723
Ægeus oraculum Apollinis consulit super liberorum procreatione Medea v. 669
Ægrotare facilius, quàm ægrum rectè curare Hippolyt. v. 186
Ægrotantes plerumque morosi & intractabiles Oreſt v. 232
Æqualitati in omnibus rebus studendum Phœniſſ. v. 538
Ætas Saturni filia Heraclid. v. 900
Ætheri comparatur Vita humana Danae v. 74
Æther Jupiter Incerta v. 1
Æthra Athenarum regina Pitthei filia Supplic. v. 3
Ætoli plerunque sontiferi Phœniſſ. v. 141. *Sinistro pede nudo pugnant* Meleager v. 27
Ævum posterioribus sententiis non corrigi Suppl. v. 1084
Agamemnon Polymestorem condemnat Hecub. *Argum.*
Agyieus Apollo Phœniſſ. v. 634
Alata verba Oreſt. 1176
Alceſtis Admeti uxor pro marito se morti offert Alceſt. v. 37 *eadem ab Hercule ex inferis erepta, & Admeto reddita* ibid. v. 1123
Alcibiadis laus Hymni v. 4
Ambitionis vitium quàm noxium Phœniſſ. v. 534
Arrogantiæ finis infelicitas Bacch. v. 386
amicitia potius humanitate, quàm armis comparanda Phœniſſ. v. 518
Amicitiæ novæ veteribus plerunque anteponuntur Medea v. 76
Amicus, fidus in adversis dulcissimum refrigerium Oreſt. v. 725
Amicus quando potissimum juvandus Iphig. Aul. v. 347
Amicus utrique fortunæ convenit Ino v. 67
Amicus sincerus multis cognatis præstantior Oreſt. v. 807
ad Amici boni vultum assicere in rebus adversis dulce Ion v. 732
Amico certo nihil præstabilius Oreſt v. 1159
Amicum probum, etiam tardum, præstare malo & versuto Ion v. 834
Amicum verum condolere amicis tristantibus Herc. Fur. v. 1224
Amici absentes æquè ac præsentes juvandi Andromach. v. 1051
Amici falsi à sinceris difficulter dijudicantur Hippolyt. v. 956
Amici in afflictionibus non deserendi Oreſt. v. 455
Amici insinceri tempore afflictionum cognoscuntur Oreſt. v. 455
Amici veri qui Oreſt. v. 450
Amici veri in rebus adversis probantur Hec. v. 1226. Oreſt. v. 800
Amicorum certorum non magnus numerus Suppl. v. 868
Amicorum conspectus quovis tempore gratus Alceſt. v. 355
Amicorum, cùm Deus faverit, non esse usum Herc. Fur. v. 1339
Amicorum infidelium natura Oreſt. v. 748
Amicorum iræ vehementissimæ Med. v. 520
Amicorum omnia communia Oreſt. v. 733. Andromach. v. 376
Amicorum sincerorum utilitas quanta Oreſt. v. 1160
Amicis bonis divitiæ aut potentia non pluris facienda Herc. Fur. v. 1425
Amicis ex amicis pestem nullam aut noxam provenire Herc. Fur. v. 1234
Amicis morientibus commori, gratissimum Suppl. v. 1006
cum Amicis mutuò dolendum Iphig. Aul. v. 408
Amicis verbis plus quàm vi & armis effici Phœniſſ. v. 519
inter Amicos gratia senescens odiosa Herc. Fur. v. 1123
Amicos impotentes & inopes constantiores esse in adversis quam divites Herc. Fur. v. 57
Amicos lætari lætis amicorum rebus
Amor conjugalis cur in multis tam vehemens Hecub. v. 831
Amor doloribus & voluptate plenus Hippolyt. v. 380
Amor ex aspectu ibid. v. 525
Amor multorum malorum causa Medea v. 330
Amor castus Dictys v. 3. Oedipus v. 17
Amoris laus Auge v. 14. Incerta v. 256
Amoris furor omnium affectuum vehementissimus Medæ. v. 998
Amoris injusti detestatio ibid. v. 627
Amoris vis Troad. v. 892
ex Amore benevolentiam conciliari Hecub. v. 831
Amphiaraus vates Phœniſſ. v. 177
Andromache suum infelicem statum deplorat Andromach. v. 6
Andromachæ insidiæ ab Hermione structæ ibid. *Argum.*
Animi magnitudo etiam in adversis retinenda Phœniſſ. v. 1717
Animi proditor vultus & forma Ion v. 239
Animum virilem & generosam vim disciplinâ parari posse Suppl. v. 913
Animi defunctorum quales Helena v. 1020
Animos fastu elatos punit vindex Jupiter Heraclid. v. 389
Animos perturbatos haud facilè sibi constare Medea v. 121
Antigenes Medicus Chius Epiſtola 2
Antigone Oedipi filia Phœniſſ. v. 58. *Hæmoni nuptui data* ibid. v. 1632. *cum Oedipo patre grandævo ultroneum exilium capit* ibid. v. 1703. & 1714
Antigonæ cum Pædagogo suo colloquium de Argivorum exercitu ibid. v. 120
Apertus inimicus facilius vincendus, quàm simulatus Medea v. 316
Apollo è cælo pulsus Alceſt. v. 2
Apollo Oresti maternæ cædis autor Oreſt. v. 285. *eidem vaticinatur* ibid. v. 1646
Ara deorum, servorum asylum Suppl. v. 268
ab Aris & sacris impii & profani arcendi Ion v. 1314
Archelaus Rex mittit argentum Euripidi, Epiſt. 1. *--illius gratiâ quosdam ex Carcere liberat* Epiſt. 3. *--Euripidem humanitèr excipit* Epiſt. 5
Argivorum pugna cum Thebanis, & fuga Phœniſſ. v. 1160
Argo navis Andromach. v. 793 & 863. Medea v. 1, 2, &c.
ad Arma priusquam veniatur, tentanda omnia ibid. v. 710
ex Aspectu solo hominem non posse agnosci Medea v. 426

Aſtus aſtu vacans haud convenit Iphig. Aul. v. 1139
Aſtu ſæpe plus quàm vi effici Oreſt. v. 711
Aſylum commune omnibus Heraclid. v. 261
Athenienſium clades, Epicedium *in Argumento*.
Athenienſium ſoli laus Incert. v. 410. Erechtheus v. 68
Athleticæ vitæ deſcriptio Autolycus v. 1
Atreus Thyeſti proprios filios mactatos in convivio proponit Oreſt. v. 15
Audacia Juvenem decet Archelaus v. 20. Incerta v. 117
Audere juvat Teleph. v. 23. Temenus v. 17
Augur qualis ſit Iphig. in Aul. v. 956
Auri commendatio Andromed. v. 34. Belleroph. v. 63. Addenda v. 6. Incerta v. 387
Aurum ſanâ mente homines excutere Herc. Fur. v. 774

B.

Bacchicis ſacris non initiatos ſcire, nefas Bacch. v. 472
Beatus mortalium nemo Iphig. Aul. v. 161. *ante obitum nemo dicendus* Troad. v. 510. *quis dicendus* Hippolyt. v. 981. & Iphig. Aul. v. 17
Beatum eſſe neminem qui vitam in metu exigat Ion v. 623
Beatum & divitem omnia rectè ſcire Heracl. v. 746
Beatis & felicibus pietatem eſſe colendam Ion. v. 1045
Bellum fugiendum Troad. v. 400
Bellum multarum rerum magiſter Andromach. v. 684
in Bello afflictis hoſtibus corpus ſervare illæſum, ſapientia ſumma Herc. Fur. v. 201
Bellicâ laude qui florent, dementes Helena v. 1166
Benemeritos de republicâ eſſe honorandos Hecub. v. 306
Bibendo qui non hilareſcit, nihil ſapere Bacchæ v. 167
Bona invitis diis acquiſita non eſſe diuturna Ion v. 378
Bonis morientibus lugendum Alceſt. v. 81
Bonis ſemper dicendi occaſio Herc. Fur. v. 236
Bonos ab ignavis opprimi Reip. malum Aleadæ Addenda v. 1
Glaucus v. 2
Bonum ſcire, nec facere malum ingens Incerta v. 56. & 276
Bonus, qui malè facere poteſt impunè, nec facit Palemed. Addend. v. 1
Brutorum animalium etiam habenda ratio Hippolyt. v. 110

C.

Calamitas nulla ſola Oreſt. v. 977. & Troad. v. 591
Calamitates à Deo immiſſæ æquo animo ferendæ Phœn. v. 385
Calamitates hominum variæ Ion v. 381. *patienter ferendæ* Medea v. 1018
Calamitates ſuas celare Prudentis eſt Oedipus v. 38. Scyriæ v. 6
è Calamitatibus eripere ſolius Dei Oreſt. v. 1545
Capaneus Jovis blaſphemator fulmine necatur Phœn. v. 1188
Capaneus Thebas invitis diis ſe everſurum gloriatur ibid. v. 185
Caſſandra Hecubæ filia Agamemnoni deſponſata Hecub. v. 826
Caſtitatis præmium Hippolyt. Opert. v. 1
Cedro mortuos ponebant Alceſt. v. 355
Cephalus ab Auroræ raptus Hippol. v. 455
Cherroneſi inſ. ſitus *Argum.* Hecubæ
Chionides Epiſt. 2
Chryſothemis Clytæmneſtræ filia Oreſt. v. 23
Ciſſeus pater Hecubæ Hecuba v. 3
Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum proſequi Herc. Fur. v. 1334
Civis malus quis ſit Incerta v. 271
Civitas quomodò felix fiat Palamedes v. 12
Civitas ſeditioſa nou rectè ſapit Herc. Fur. v. 272
Civitatem negligere, impium Heracl. v. 108
Cœlum commune cunctis mortalibus Helena v. 912
in Cœtus prodire, virginibus indecorum Oreſt. v. 108
Cognati & Amici quatenus defendendi & juvandi Oreſt. v. 683
Comeſſationem, pugnas, convicia & rixas parere Cycl. v. 532
Commiſeratione viris ſapientibus ineſſe Electr. v. 294
Concordia conjugalis, res dulciſſima Medea v. 14
in Congreſſibus conciliandorum quid cogitandum Phœn. v. 466
Conjugalis fides non frangenda Hippol. v. 407
ex Conjugali complexu magnam benevolentiam oriri Hecub. v. 831
Conjugis bonæ eſt Maritis placere Incerta v. 296. & 318
Conjugium plus aloes quàm mellis habet Alceſt. v. 238
Conjugis alterius ſtupratoribus quæ mala eveniant Electr. v. 921
Connubia parva & caſta magnis præſtantiora ibid. v. 1099
Conſanguineorum inimicitia plerumque graviſſima Phœniſſ. v. 377
Conſcientia ſibi malè conſcia ſæviſſimus carnifex Oreſt. v. 396
Conſiliariorum multitudo non ſemper utilis Andromach. v. 481
Conſilium facilius damus, quàm capimus Incerta v. 96
Conſilium rectum & mens, vates optima Helena v. 763
Conſilio & prudentiâ ſenes fieri juvenes Ion. v. 1041
Conſilio plus quàm iracundiâ effici Phœniſſ. v. 518
Conſolari triſtes, amicorum officium Oreſt. v. 300
Conſolatio contra mortem filii Danae v. 66
Conſolatio contra mortem optimæ Uxoris Alceſt. v. 416 &c.
Conſortium malum mulieribus perniciosum Andromach. v. 952
in Conſpectum eorum, quos quis læſit, prodire, non eſt fortis animi Medea v. 469
Conſtantiæ vox Syleus v. 9. Telephus v. 16
Contendentes ad dignitates apud prudentes & ſapientes eoſdem habere ſuæ dignitatis æmulos Ion v. 606
Contentio cauſa multorum malorum Phœniſſ. v. 805
Cor trepidans futurum præſagire Bacchæ v. 1287
Corrivales omnes ſuſpicaces Andromach. v. 182
Creon filium Menaceum fugam, ne pro patriâ immoletur, capeſſere jubet Phœniſſ. v. 972
Creon Oedipum terrâ Thebanâ ejicit Phœniſſ. v. 1586
Creontis & Eteoclis conſultatio de debellandis Argivis Thebas obſidentibus ibid. v. 731
Creontis & Glaucæ interitus miſerabilis Medea v. 1226
Creontis filia Jaſoni deſponſata ibid. v. 18
Creuſa Erechthei filia Argum. Ion. *ab Apolline gravida facta* ibid.
Curioſitas fœminas malè decet Hippolyt. v. 785

D.

Danaæ nomen undè Danae v. 20
Danaus ex Ægypto in Græciam venit Archelaus v. 1
Dantes expectant rurſus Archel. v. 12. Peliades v. 14
Delicta impia à diis impunita non manere Hecub. v. 1029
Democratia damnatur Addenda, *Aleadæ* v. 1
Deus juſtitiæ obſervans ibid. v. 800
Deus nullus malus Iphig. *in* Taur. v. 391
Deus ubi faverit, amicorum non eſſe uſum Herc. Fur. v. 1338
Deus quos vult perdere, dementat prius Incerta v. 436
Deus mortalia curat Incerta v. 11
Deus Majora gubernat, minora Fortunæ permittit Incerta v. 359
Dei donum, liberos eſſe Ion. v. 509
Deo contraria & pugnantia non dicenda, nec prædicanda ibid. v. 703
Deo ſervire glorioſus labor ibid. v. 131
Deo vivere & ſtudiis, melior & tranquillior vita, quàm ſervire mundo ibid. v. 645
Deos quomodò finxerint Athei factos Siſyph. v. 1
Deum animis noſtris eſſe inacceſſibilem Troad. v. 885
Deum nullâ re indigere Herc. Fur. v. 1345. *odiſſe orgia impiè agitantes* Bacchæ v. 476
Deum perficere multa inſperatò Helena v. 1705
Deum propter unius peccatum ſæpe punire multos Troad. v. 760
Deum ſæpe differre auxilium Iphig. *in* Taur. v. 105
Supra Deum eſſe velle, dementia Troad. v. 964
Dii bonorum amici Helena v. 1694
Deorum ſophiſmata culpanda Iphig. *in* Taur. v. 380
Adverſus Deos fortiores non certandum ibid. v. 1479
Deos homines malos punire Ion. v. 440
Deos non affectare vetitos concubitus Herc. Fur. v. 1341
Deos peccare hominum more, pudet Ion. v. 341
Deos qui ſibi benevolos habet, optimam domi habere Mercatum Helena v. 765
A Diis illicita non quærenda Ion. v. 367
Diis invitis nihil agendum ibid. v. 1248
Cum Diis nihil argutè commentandum Bacchæ v. 200
Diana ab Hippolyto culta Hippolyt. v. 15
Dianæ ſimulachrum apud Tauros Scythiæ celebrari ſolitum *Argum.* Iphig. *in* Taur.
Dicere in utramque partem ſapientibus paratum Antiope v. 1
Ante Diem extremum nemo beatus Troad. v. 510
In Diem commodè vivere, beatum Bacchæ v. 908
Dignitates ſummoſque gradus ambientes, odio haberi ab inferioribus Ion. v. 597
In Dignitate conſtitutos ſuis æmulis eſſe inimiciſſimos Ion. v. 597
Diomedes Thrax Alceſt. v. 483. *Martis filius* ibid. v. 498
In Divinis & humanis rebus multam confuſionem ineſſe Iphig. *in* Taur. v. 572
Divitem & pauperem ſaturatum, tantundem ferre Electr. v. 431
Ex Divite & fortunato pauperem & infelicem fieri, quàm miſerum Hecub. v. 375

Divites majoribus malis obnoxii, quàm mediocres Medea v. 127
Divitiæ bonis amicis non pluris faciendæ Herc. Fur. v. 1425
Divitiæ res timida Phœniſſ. v. 600
Divitiæ plus Virtute & Nobilitate valent Alcmena v. 15
Divitiæ res inſolens Alexand. v. 35
Divitiæ Mentis expertes res mala Alcmena v. 16
Divitiarum & opum fragilitas & vanitas Hecub. v. 282 & Phœniſſ. v. 561
Divitiarum laus Belleroph. v. 81
Divitiis injuſtas pœna manet Ino v. 3
Dolendi quædam Voluptas Oenomaus v. 23. Troes 5
Dolorem leniri, quando ejus cauſa indicetur Ion. v. 625 &c.
Domeſtica adminiſtrare, mulieres decet Electr. v. 7
Domi manere, virginum officium Oreſt. v. 108
Dominorum res adflictæ, frugi ſervis calamitas Bacchæ v. 1027
Duces magni plures ſunt, quàm Poëtæ perfecti Palamed. v. 1
Dux abſque conſilio bono militum pernicies Phœniſſ. v. 728
Dux cautus præſtat temerario ibid. v. 602
Dux fidens & audax, res lubrica Suppl. v. 508
Dux qualis eligendus Suppl. v. 726

E.

Ebrietatis mala Incerta v. 422
Educatio recta magnum momentum ad virtutem Iphig. *in* Aul. v. 561
Educationem plurimum poſſe Hecub. v. 600
Educationem probam pudorem afferre Suppl. v. 911
Educationis bonæ effectus Ino v. 41
Electra Pyladi ab Oreſte deſponſata Oreſt. v. 1079 &c.
Electræ ad mortem condemnatæ lamentatio ibid. v. 961
Electræ conſilium de interficiendâ Hermione Oreſt. v. 1191 &c.
Eloquentiæ vis & utilitas Hecub. v. 814
Ἐπακτὸν non habere eam loquendi poteſtatem quam αὐτόχθονες Ion v. 673
Ἔπεα πτερόεντα Oreſt. v. 1176
Equus Dureus Troad. v. 14
Equi Diomedis Alceſt. v. 483
Eteoclis & Polynicis ſingulare certamen Argum. Phœniſſ. & Phœniſſ. v. 1376 &c.
Eulabia victoriæ dea Phœniſſ. v. 789
Euripides Archelao *gratias agit & conſulit* Epiſtola 4
Exemplum conſtantiæ in morte Hecub. v. 546 &c. *pietatis in parentes* Hippolyt. v. 1446 &c.
Exercitum numeroſum pravis gaudere fabulis Iphig. *in* Aul. v. 1000
Exhortatio morituri Patris ad filium Erechtheus v. 1
Exilium, quemadmodum & reliquæ calamitates, nunquam venit ſolum Medea v. 462
Exilii moleſtiæ graves Phœniſſ. v. 409. & Medea v. 449
Exilio nihil gravius Herc. Fur. v. 303
Præter Expectationem hominum multa evenire Andromach. v. 1285
Experientiæ laus Peleus v. 8
Exulem virum inopem eſſe Electr. v. 236

F.

Faciem invenuſtam non deformare hominem, ſed facta inhoneſta Oreſt. v. 388
Facinora atrocia & immania impunita non manere Hecuba v. 1029
Familias evertit pravum conſortium Andromach. v. 950
Per Familias viciſſitudine quâdam mala ſpirare Electr. v. 1147
Faſtuoſi hominibus exoſi Hippolyt. v. 94
Fatalia mala ſuperare velle, conatus irritus Herc. Fur. v. 311
Fatalia patienter ferenda Andromach. v. 1268
Præter Fatum aliquid pati, nunquam fas Bacchæ v. 515
Fatum cur ſciri nequeat Iphig. *in* Taur. v. 476
Fatum omnia finire Heraclid. v. 899
Fati neceſſitas inevitabilis Hippolyt. v. 1256. Alceſt. v. 110 Heraclid. v. 615. Ion. v. 1388
Fata deorum ferre, indolis præſtantis Herc. Fur. v. 1228
Fata hominum genus verſant Iphig. *in* Aul. v. 1610
Felicitas humana incerta Oreſt. v. 340
Felicitas quæ ſit hominum Hecuba v. 627
Ad Felicitatem nihil certum & abſolutum Electr. v. 367
Felicitatem ſanâ mente homines excutere Herc. Fur. v. 774
Ferenda eſſe fortiter quæ mutari non poſſunt Ion. v. 1260
Filiæ matrum mores & ingenia plerunque referunt Andromach. v. 622
Filius parentibus res chariſſima Ion. v. 1409
Filii adoptivi donum amicorum ibid. v. 1535
Filios patris, non matris nomen in repub. gerere debere Electr. v. 934
Forma res inutilis Helena v. 27
Forma non ſemper, ſed virtus maritis conciliat uxores Androm. v. 206. & Incerta v. 318
Forma Mediocris tutior Incerta v. 384
Formam mulierum omnia expugnare Troad. v. 892
Fortitudo ſine ſapientiâ plerunque inutilis Phœniſſ. v. 752
Fortuna mediocris præferenda opulentiæ animum cruciantî Medea v. 598
Fortuna tarda, conſtantior Electr. v. 403
Fortuna tollit altiùs, ut dejiciat profundiùs Incerta v. 12
Fortuna ſapientibus opitulatur Pirithous v. 8
Fortuna, quo tardiùs accedit, eo conſtantior Electra v. 403
In Fortunæ arbitrio poſita læta cum triſtibus Ion. v. 1502 &c.
Ad Fortunæ favorem vulgus etiam inclinare Oreſt. v. 893
Fortunæ ictus fortiter ſuſtinendi Herc. Fur. v. 1349
Fortunæ inconſtantia Hecub. v. 283. Ibid. v. 956. Troad. v. 102. & 630 &c. Incerta v. 172
Fortunæ proſperæ & adverſæ habere amicos, lucrum inſperatum Electra v. 606
Fortunæ adverſæ medicum inveniſſe, magna felicitas ibid. v. 69
Fortunæ cedendum Troad. v. 687
Fortunæ cuncta ſubjecta Herc. Fur. v. 1314
Fortunam mulierum connubia regere Electra v. 1100
Fratres inter ſe altercari res dira Iphig. *in* Aul. v. 376
Fraudum, mulieres ſolertiſſimæ excogitatrices Andromach v. 85
Furia dea furoris & rabiei Herc. Fur. v. 878
Futura hominibus ignota Iphig. Taur. v. 475

G.

Gaudere perpetratis haud convenire Bacch. v. 1037
Genus abſque pecuniâ contemni Phœniſſ. v. 445
Germanitas amara eſt execranda Iphig. *in* Aul. v. 508
Gloria non ſine labore parta Andromeda v. 20. Incerta v. 105 & 116
Gloriosè mori cùm ſit neceſſe, acerbum morienti, ſed ſuperſtitibus decus Rheſ. v. 758
Græci Phrygibus in bello ſemper ſuperiores Oreſt. v. 1484
Inter Græcos diſſenſio de Polyxenâ Achilli offerendâ Hecuba v. 119
Gratia ſeneſcens inter amicos odioſa Herc. Fur. v. 1223
Gratiam prolixiora verba reſpuere Troad. v. 87
Guſtum ad emendum provocare Bacchæ. v. 150

H.

Hagyieus Apollo Vid. *Agyieus*
Hecuba filiam mactatam ſepelit Hecuba v. 609
Hecuba pro filiâ mori ſe offert Hecuba v. 391
Hecubæ ad Agamemnonem ſupplicatio pro ulciſcendo Polymeſtore ibid. v. 756
Hecubæ ancilla Polydori corpus in littore reperit Hecuba v. 681
Hecubæ de ulciſcendo Polymeſtore deliberatio ibid. v. 736
Hecubæ & Polymeſtoris contentio coram Agamemnone ibid. v. 1252
Hecubæ ſomnium de Polyxenâ mactandâ, & Polydoro interfecto ibid. v. 66
Hecubæ nunciatur Polyxenam Achilli immolandam ibid. v. 110
Hecubæ Ulyſſes ſupplex factus ibid. v. 299
Helena ab Apolline è manibus Oreſtis & Pyladis eam interficere conantibus ſubducta Oreſt. v. 1629
Helena multarum cladium cauſa Troad. v. 775
Helena quibus prognata parentibus Helen. v. 17
Helenæ forma Oreſt. v. 126. *excidii Trojani cauſa* Hecuba v. 443
Helenæ raptus, deorum fucus Helen. v. 31
De Helenâ interficiendâ, Oreſtis & Pyladis conſultatio Oreſt. v. 1105
Herczi Jovis Altare Troad. v. 483
Herculis character Lycimnius v. 1. Syleus v. 1
Hermione Helenæ filia Oreſt. v. 1185. *Neoptolemo deſponſata Argum.* Andromach. *Oreſti nuptui data ab Apolline Argum.* Oreſt.
Hippolyte Theſei uxor Argum. Hippolyti
Hippolytus à patre Theſeo in exilium injuſtè pulſus Hippol. v. 973. *diſciplinæ Pitthei traditus Arg.* Hippol.
Hippolytus Veneri exoſus propter caſtitatem Arg. Hippol.

INDEX PRIOR.

Hippomedon rex Phœniſſ. v. 127
Homo creaturarum omnium miſerrimus Oreſt. v. 3
Homini nihil eſſe debet inſperatum Hypſipyl. v. 6
De Hominibus non facilè ex aſpectu judicandum Medea v. 219 &c.
Honeſtè mori ſatius, quàm turpitèr vivere Oreſt. v. 1152
Honeſtè vivendum, aut moriendum Ion. v. 858
Honor ubi acceſſerit, tum cruciat Iphig. *in* Aul. v. 23
Hora mortis incerta Alceſt. v. 783
Hoſpes pauper divite alacrior Electra v. 395
Hoſtis dolo non occidendus Rheſ. v. 10
Hoſti cedere præſtat, quàm vitam amittere Herc. Fur. v. 284
In Hoſtem adverſum qui dimicat, vix neceſſaria videre poſſe Suppl. v. 855
Hoſtium capita potentiore manu premere, magnum deorum munus Bacchæ v. 985
Hoſtium ſuorum vindex Deus Andromach. v. 1007
Hoſtes coram aſpicere viro bono convenire Heracl. v. 391
Inter Hoſtes omnia ſuſpecta Phœniſſ. v. 272
Humanæ Vitæ fragilitas Oreſt. v. 974 &c.
Humanum genus omnibus calamitatibus obnoxium Oreſt. v. 1 &c.

I.

IGnavos ſine laboribus facultates non acquirere Electra v. 80
Illicita à diis non petenda Ion. v. 370
Iocaſte filios ſuos de imperio decertantes fruſtra reconciliare nititur Phœniſſ. v. 455 &c. & 631 &c.
Iocaſtæ reginæ ad Jovem pro reconciliatione liberorum ſupplicatio ibid. v. 85
Iolaus Iphicli F. Heraclid. *Argum.*
Imperator qualis eſſe debeat Iphig. *in* Aul. v. 373
Imperium multorum ſeditiones excitat Andromach. v. 470
Imperia violenta non diuturna Oreſt. v. 705
Impia facta non excuſanda, neque extenuanda Hecuba v. 1187
Improbum nec lætis congratulari, nec adverſis condolere Hel. v. 732
Improbis non cedendum Ion. v. 636
Incerta omnia in hominum vitâ Ion. v. 1513
Inconſtantia rerum humanarum Hecuba v. 846
Incredulitas prudens utilis Helen. v. 1634
Indolis præſtantis, deorum fata & caſus ferre Herc. Fur. v. 1227
Inebriatus qui domi manet, ſapit Cycl. v. 536
Infantulis etiam quidam malorum ſenſus ingenitus Iphig. *in* Aul. v. 1243
Infelices beatioribus, cùm ipſi affligantur, haud benè velle Iphig. *in* Taur. v. 352
Infelicium amici pauci Phœniſſ. v. 406
Infelicitas inops conſilii Ion. v. 971
Infelicitatem magis ingenuitas propulſat, quàm nobilitas Heracl. v. 303
Infirmi plerunque intractabiles & moroſi Oreſt. v. 232
Ingenia hominum diverſa Iphig. *in* Aul. v. 558
Ingrat tudo vitium & diis & hominibus exoſum Medæa v. 659
Inhoneſta, honeſta nunquam facienda Phœniſſ. v. 321
Inimicitiam mulieris erga virum, unam noctem reſolvere Troad. v. 660
Inimicitiæ fratrum & amicorum graviſſimæ Phœniſſ. v. 377
Inimicum ulciſci jucundum Hecuba v. 1258
Inimicorum dona ſuſpecta Medæa v. 618
Inimicos duos in unis ædibus vivere non poſſe Ion. v. 848
Iniquè facta à Deo non probari, neque juvari Helen. v. 909
Injuriâ affici ſine causâ, intolerabile
Injuſta ſi juſticiæ præpolleant, deos eſſe non amplius putandum Electra v. 583
Injuſtè non agendum Electra v. 1354
Invident pejores melioribus Belleroph. v. 49
Invideri ob res bonas Optabile Phœnix v. 15
Invidia res peſſima Andromach. v. 491. Ino v. 13
Invidia fatalis Oedipus v. 9
Iphigenia Agamemnonis filia & Clytæmneſtræ Oreſt. v. 23
Ira non obtemperans rationi perniciosiſſima Medæa v. 1079
Ira vehemens, malum ingens ibid. v. 447
Ira præceps damnoſa Æolus v. 62
Iræ multa inſunt indecora Archelaus v. 19. Hypſipyle v. 5
Iras Mortalium immortales eſſe nefas Philoctetes v. 6
Iras moderatè ſuſcipere ſapientis viri Bacchæ v. 641
Iſmene Oedipo nata Phœniſſ. v. 57
Junonis permutatio Helena v. 592
Juſtitia licet ſera, eſt certa Antiope v. 31. Phrixus v. 7
Incerta v. 6
Juſtitia temporis filia Antiope v. 35
Juſtitiæ obſervans Deus Hecuba v. 800
Juſtitiæ, ſi injuſta præpolleant, deos eſſe non amplius putandum Electra v. 583
Juſtus, qui injuſtè facere potens, nolit Palamedes *Addenda* v. 1
Juvenum ſapientia temeraria non probanda Hippolyt. v. 118
Juventus ſemper vana, at ſi injuſtitiam ſequitur, majus malum Andromach. v. 183
Juvenibus deſipientibus ignoſcendum Hippol. v. 117. Suppl. v. 250
Cum Juvenibus ſtare, Mulieri turpe Electra v. 344

L.

LAbdacus Phœniſſ. v. 8
Labor glorioſus Deo ſervire Ion. v. 131
Labor Gloriæ pater Lycimnii v. 4
Labor pius inſigne decorum civitatibus Suppl. v. 373
Laborandum, ut vivatur Archelaus v. 67. Creſſæ v. 3
Telephus v. 20
Laboranti Deus opitulatur Incerta v. 28. Hippolyt. v. 12
Labores ignavi Iphig. *in* Taur. v. 115
Labores nimii valetudini noxii Hippolyt. v. 261
Laboribus plena hominum vita ibid. v. 188 &c.
Sine Laboribus ignavos facultates non conquirere Electra v. 80
Leda à Jove ſub Cygni ſpecie compreſſa Oreſt. v. 1388
Lætari apud triſtes, inhumanum Alceſt. v. 549
Laius cauſa exitii Thebarum urbis Phœniſſ. v. 874
Laio Thebano oraculum datum ibid. v. 15
Lapretas Epiſtola 2
Laudare nimium res plena invidiæ Heraclid. v. 203. *plerunque ingratum præſentibus amicis* Oreſt. v. 1162
Laudes immodicas virum bonum odiſſe Iphig. *in* Aul. v. 980
Lectus ægrotantibus res grata Oreſt. v. 229
ſine Legibus vitam humanam difficulter poſſe conſiſtere Hec. v. 800
Liberi an bonum ſint, necne, dubitatur Oenomaus v. 3
Liberi, Dei donum Ion. v. 472
Liberi degeneres aut frugi, unde Electra v. 369
Liberi divitiis & regiis thalamis præferendi Ion. v. 485
Liberi pii maxima parentum felicitas Oreſt. v. 541
Liberi ſumma voluptas parentum in proſperis rebus, & propugnaculum adverſis Ion. v. 481
Liberorum curæ Rheſus v. 980
In Liberorum educatione multæ moleſtiæ perferendæ Medæa v. 1098
Liberorum munus præſtantiſſimum Ion v. 472
Liberorum pulcherrimum decus Helena v. 917
Libero extincto aſpicere, malum cruciabile Suppl. v. 1120
Liberos tueri, planè decere Iphig. *in* Aul. v. 1224
Liberis carentem miſerum eſſe, etiamſi potens & dives ſit Ion. v. 307
Liberis carentes tranquillius vivunt reliquis Medæa v. 1091 &c.
Pro Liberis ſuis laborare, omnibus commune Iphig. *in* Aul. v. 918
Libertatem nimiam periculoſa mala adferre Troad. v. 302
Libido virorum minor quàm mulierum Andromach. v. 219
Libidines exitium afferre terris & urbibus Troad. v. 135
Lingua incontinens turpiſſimus morbus Oreſt. v. 10
Lingua loquax occaſione parvâ magnum ſæpe excitat incendium Andromach. v. 642
Lingua moderanda Hippol. v. 395 &c.
Lingua præclarum quiddam, ſi adſit illi fides Iphig. *in* Taur. v. 1064
Linguæ petulantis & effrænis pœna Medæa v. 466
De Lite non pronunciandum, priuſquam certus ſermo perdiſcatur Heraclid. v. 180
Literarum vis Palamedes v. 3
Loquendum præmeditatè, non præcipitanter Phœniſſ. v. 455
Lucra prava multis damno fuiſſe Cycl. v. 310
Lucris qui inhiat, urbi inutilis Heraclid. v. 3
Lucro omnes inhiant Philoctetes v. 28
Lux mortalibus aſpectu jucundiſſima Iphig. *in* Aul. v. 1250
Lype dea doloris, laboris ac triſtitiæ Oreſt. v. 398 &c.
Lyſſa dea furoris & rabiei Herc. Fur. v. 878

M.

MAgiſtratûs officium Hecub. v. 844
Magnes lapis Oeneus v. 12 & Oeneus *Addend.* v. 1
Magna magnis periculis ſunt obnoxia Alcmæon v. 13
Majeſtatem & opinionem ſapientiæ nihil rebus exilibus præſtare Troad. v. 411
Mala benè ferre, bonum Oenomaus v. 11

Mali

Malè habentes difficiles plerumque, intractabiles & morosi Orestes v. 232 & 791
Malorum prosperitas de Deo dubitare facit Bellerophon v. 8 Incerta v. 415
Malum bono non misceri Ion v. 1017
Malum consilium consultori pessimum ibid. v. 1247, &c.
Mala & curas animis mortalium deos dispensare Suppl. v. 615
Mala vicissitudine quâdam per familias spirare Electr. v. 1147
Malorum malæ voluptates Iphig. Aul. v. 387
Malos nunquam esse felices Ion. v. 1621
ex Malis externis etiam sensum homines mordicare Electr. v. 290
Manus unius dimicatio manca Heracl. v. 275
Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere Andromach. v. 943, &c.
Maritus probus & pauper, divite, eodemque improbo longè præstantior Andromach. v. 639
absque Maritorum consensu uxoribus nihil ardui tentandum Suppl. v. 40
Masculum genus ad domum semper pertinet Danaæ Addend. v. 1
Matres liberorum amantes magis, quàm patres Phœniss. v. 359
Matribus filiorum interitus magis amarus, quàm patribus Suppl. v. 84
Matrimonia cum paribus contrahenda Electr. v. 936. Antiop. v. 90
Mecœnates patris loco habendi Jon v. 137
Medea à Creonte in exilium ire jussa Medea v. 271
Medea ab Jasone repudiata ibid. v. 20, &c.
Medea liberos interficit ibid. v. 1236. & 1280
Medeæ cum Jasone expostulatio pro fide fractâ ibid. v. 465, &c.
Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulentiâ Hippolyt. v. 1019. ibid. v. 1111
Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quàm in splendidâ fortunâ Medea v. 120, &c.
Meditatio præstat Divitiis Hymni v. 1
Menelaus Oresti in discrimine vitæ existenti operam denegat Orest. v. 710, &c.
Menelai ædes incendere Orestes & Pylades statuunt ibid. v. 1152
Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio ibid. v. 492, &c.
Menœceus pro patriâ seipsum immolat *Argum.* Phœniss.
Mens & rectum consilium vates optima Helena v. 763
Mensa taciturna præsepium Incerta v. 430
Mentis humanæ vis mira Æolus v. 1
Metus qui non laudandus Troad. v. 1165
Milites ditescere Ducibus damnosum Archelaus v. 48
Militum tyrannis Hecub. v. 617
Ministri virtus alacritas & celeritas Danae v. 47
Minotaurus Theseus v. 21
Miserias prævidisse est eas leviores facere ibid. v. 26
Miserrimi quique vitâ, quàm morte plus delectantur Iphig. Taur. v. 691
Modestiæ argumentum Incerta v. 85 & 90
Modestia donum Dei pulcherrimum Medea v. 636. *laudatur* Hippolyt. *Opert.* v. 14
Modicæ res benè partæ injustis divitiis præferendæ Aleadæ v. 1. Phrixus v. 31
Modus in rebus omnibus servandus Hippol. v. 261
Mœstitia hominibus perniciosa Orest. v. 398
sine Molestiâ nemo nascitur Hecub. v. 864
Monarchiæ laus Andromach. v. 464
Morborum levamen Somnus Orest. v. 211
Morbos facilius ferri cum patientiâ Hippolyt. v. 205
Mori quando optimum Helena v. 303
Moribus mariti uxores se accommodent Medæa v. 233
Moriendum omnibus Alcest. v. 419. & v. 782. Temenus v. 33
Mors atrox malum Iphig. *in* Aul. v. 1416
Mors jurgiorum finis Antigone v. 1. *vid.* Orcus.
Mors mala est malum Incerta v. 417
Mors inexcusabilis, cùm in deos quid delinquitur Bacch. v. 1000
Mors omnium malorum finis & remedium Heraclid. v. 595 Philoctetes *Addenda* v. 2
Mors omnibus abominabilis Orest. v. 1034
Mors turpis, ingloria ibid. v. 782
Mors vitâ ærumnosâ optabilior Troad. v. 632
contra Mortem consolatio. Vide *Consolatio.*
Mortis horrorem fletu vincere velle, stultum Iphig. in Taur. v. 484
Morti æquale, non nasci ibid. v. 631
Mortui à malis liberi ibid. v. 633
Mortui blasphemiis & mendaciis non proscindendi Phœniss. v. 1657. *honorificè sepeliendi* ibid. v. 1330. *lacrymis prosequendi* Suppl. v. 21. *perpetuis lacrymis no revocari* Alcest. v. 973
Mortuis convicia nulla obesse Alcest. v. 726
Mortuos non reverti in vitam Helen. v. 1303. Herc. Fur. v. 297
Mortalium res fortunæ subjectæ Herc. Fur. v. 1314. Electr. v. 1100
Muliebre genus causa omnium malorum Medæa v. 575
Mulier, quæ, absente viro, domi se ornat, ut compta prodeat, malarum in numero ponenda Electr. v. 1072
Mulieris bonæ officium Incerta v. 296. Troad. v. 640, &c.
Mulieris erga virum inimicitiam unâ nocte resolvi ibid. v. 660
Mulieri turpe cum juvenibus stare Electr. v. 343
Mulierem ad commovendos animos vim habere Iphig. in Taur. v. 1054
contra Mulierem malam nullum remedium extare Andromach. v. 270
Mulierem mulieri in labore præstò esse decet Helena v. 336 Alope v. 2
Mulierem, non virum, domui præesse, turpe Electr. v. 932
Mulierem per omnia viro acquiescere decere ibid. v. 1052
in Muliere adulterium famosius crimen, quàm in viro ibid. v. 1039
Mulieres non superandæ viribus Bacchæ v. 951
Mulier omnium miserrima creatura Medæa v. 231
Mulier omnium rerum pessima Incerta v. 133
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignæ Hippol. v. 664
Mulieres, si scribere possent, haberent etiam quod contra viros scriberent Medæa v. 425, &c.
Mulieres sibi invicem comes & benevolæ Iphig. Taur. v. 1061 Alope v. 2
Mulieres stultæ Electr. v. 1035. *ad dolos comminiscendos solertes* Iphig. *in* Taur. v. 1032
Mulieres domestica administrare decet Electr. v. 74
inter Mulieres, etiam sapientes & ingeniosissimas reperiri Med. v. 1084
Mulieres omnes, propter aliquot malas, malè audire Ion v. 398, &c. *propter quasdam malas, non omnes protinus culpandæ & execrandæ* Hecub. v. 1184
Mulieres tanquam malum perniciosiss. dote à parentibus elocari Hippol. v. 628, &c.
Mulieres viris, non liberis favere Electr. v. 265
Mulieres custodiri difficiles Danae v. 132. Alope v. 5
Muliere malâ nil pejus, bonâ nil melius Melanippe v. 33
Mulieres universas vituperare malum & stultum Protesila. v. 4
Mulierum conditio erga maritos misera Ion v. 398, &c.
Mulierum connubia fortunam regere Electr. v. 1100
Mulierum convivia ubi Venere mista fuerint, nihil tum amplius sani esse in Orgiis Bacchæ v. 260
Mulierum dotes pulcherrimæ Heraclid. v. 477
Mulierum esse, manere domi Troad. v. 642
Mulierum est lacrymari, cùm velint Medæa v. 928
Mulierum forma expugnat omnia Troad. v. 892
Mulierum genus obtrectationis amans Phœniss. v. 206, &c.
Mulierum ingenium non nisi iis esse notum, qui illis conversantur Hecub. v. 1182
Mulierum malarum consortio etiam honestas corrumpi Andromach. v. 943
Mulierum malitia improbis consiliis excitata Ion v. 843
Mulierum promptitudo in adornandis conviviis Electr. v. 422
Mulierum vehemens affectio ad lugendum liberos Suppl. v. 83 Ion v. 902
Mulieribus haud credendum Sthenob. v. 21
Mulieribus non fidendum Orest. v. 1163. Incerta v. 141
Multitudo atrox, quando habet improbos præsides, contrà, quando bonos Orest. v. 773
Musica tristibus rebus adhibenda Medæa v. 190, &c.
de Mysteriis apud rudem loquens, parum sapit Bacchæ v. 480

N.

Nascentibus condolendum, Morientibus congratulandum Cresphont. v. 30
Natale solum dulce Ægeus v. 4
Natis eodem patre multa in corpore similia Electr. v. 522
Natura res efficacissima in hominibus Orest. v. 126
Natura stabilis, haud pecuniæ Electr. v. 941
Natura legibus nostris non paret Incerta v. 295
Natura paucis contenta Æolus v. 10
Nautarum vita exploditur Philoctetes v. 12
Necessitas gravissimum malum Troad. v. 512
Necessitati repugnantem stultè facere Herc. Fur. v. 282
Necessitati qui paret, sapit Incerta v. 349
Necessitate nihil fortius Alcest. v. 965. Helena v. 521. Didy. v. 1

Negotium & otium mediocre, hominibus res gratissima Ion v. 634
Neoptolemus Andromache Hectoris uxore potitus Argum. Andromach. *Apollinem placaturus Delphos proficiscitur* Andromach. v. 1. *Delphis occisus* Andromach. v. 1073
Neoptolemus Hermionem ducit Andromach. v. 29
Nihil interit, sed mutatur tantùm Chrysippus v. 9
Niobæ quatuordecim liberi Cresphont. *Addend.* v. 1
Nobilitas in quibus laudanda Hecub. v. 379, &c. *unde potissimùm judicanda* Electr. v. 385
Nobilitas sola in virtute posita Dictys v. 35
Nothi nomine tantùm sordent Antigone v. 22. Andromeda 12. Eurystheus v. 9. Ino v. 86
Novercas invidere liberis ex priore uxore natis Ion v. 1025
Nox inimica rebus agendis Phœniss. v. 734. *somni largitrix* Orest. v. 174, &c.
Noctem furibus servire Iphig. in Taur. v. 1026
Noctu aliquid contra hostes tentare periculosum Phœniss. v. 734
Novercarum in Privignos malignitas Phrix. v. 27
Numina invocare plausibile Troad. v. 470
Nuncii officia Suppl. v. 459
Nuncii colendi & amandi Ion v. 180
Nuptiæ beatæ Iphig. in Aul. v. 688
Nuptiæ impiæ contractæ multorum malorum causa Med. v. 1291
Nuptiæ infelices, damnum maximum Orest. v. 602
Nuptiæ cum paribus contrahendæ Antiope v. 90
Nuptiæ incertæ Incerta v. 126
Nuptiis justis & honestis nihil gratius Medæa v. 630

O.

Oblivio malorum remedium Orest. v. 213
Otium & negotium mediocre, hominibus res gratissima, vid. *Negotium & otium*
Oedipus natus Phœniss. v. 20, &c. *matrem ducit inscius* ibid. v. 53. *miseriam suam deplorat* 1054 & 1545. *Sphyngis ænigma solvit* v. 50
Oedipo filii ex matre nati Phœniss. v. 71, &c.
Oeneus Tydei pater ibid. v. 422
Opes hodie nobilitant ibid. v. 442
Opes instabiles, & ad breve tempus manere Electr. v. 940
mutuò tantùm à Deo datæ Phœniss. v. 558
Opes irritamenta Malorum Plisthenes *Addenda* v. 1
Opinione frui etiam suave Troad. v. 678
Opulentia turpis & injusta repudianda Helena v. 911
Opum instabilitas Orest. v. 340
Opum utilitas Polyidus v. 7
Oraculum Laio datum Phœniss. *Argum.*
Oratio blanda non semper & omnibus grata Hippol. v. 486
Oratio brevis & perspicua plausibilior longâ Orest. v. 640
Oratio silentio sæpe præstat Orest. v. 637
Orationem illustrium plus valere apud vulgus quàm obscurorum hominum Hecub. v. 294
Orcus, cum Apolline expostulat, Alcest. v. 40
Oreste ab Apolline in maternam cædem excitatus Orest. v. 1167
Oreste Argis præficitur ibid. *Argum.*
Oreste & Electra ab Argivis damnati ibid. v. 858
Oreste furiis propter maternam cædem agitatus, & ad mortem damnatus Orest. *Argum. Menelao exponit, quâ ratione insania ipsum corripuerit* Orest. v. 395, &c.
Oreste Neoptolemum Delphis occidit Andromach. v. 1118
Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde maternâ Orest. v. 544, &c.
Orphei Tabulæ Alcest. v. 967
Os refrænandum Herc. Fur. v. 1244

P.

Parentum convitiatores seipsos ignominiâ afficiunt Orest. v. 559
Parentum mores vitâ exprimere, pulcherrimum liberorum decus Helena v. 947
Parentum virtutem etiam in liberis ut plurimùm elucere Hecub. v. 379
Parentibus claris orti, multi degeneres Electra v. 115
Parentibus interfectis, liberos superstites relinquere, stultum Andromach. v. 520
Paridis judicium Androm. v. 273. Troad. v. 924
Parricidii pœna, mala conscientia Orest. v. 412
Parthenopæus Atalantæ F. Phœniss. v. 152
Partus, maxima amoris vis Iphig. in Aul. v. 917
Partûs dolores Incerta v. 334. Medæa v. 250
Parva plerunque exosa magnis in hoc mundo Phœniss. v. 532
Paterfamilias qualis, talis & familia Alcest. v. 10
Patientiam viri ab uxoribus expugnari Andromach. v. 270
Patrì seni nihil dulcius filiâ Supplic. v. 1101
Patre eodem natis multa in corpore similia Electr. v. 22
Patres, radices & autores generis semper haberi Orest. v. 553
Patria ab omnibus juvanda Phœniss. v. 1003
Patria est, ubicunque quis sustentatur Phaethon v. 1
Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere Troad. v. 401
Patriam si quisque pro virili juvaret, melius haberent omnia Phœnissæ v. 1022
Patriâ nihil charius ibid. v. 409
pro Patriâ mori & pati, gloriosum Phœniss. v. 1006
Pauperem & divitem satiatum tantundem ferre Electr. v. 430
Pauperes & divites eodem jure teneri Suppl. v. 408
Pauperes ingenium exercere nequeunt Temenus v. 31
Pauperes & Divites sibi invicem necessarii Æolus v. 23
Pauperum amici rarissimi Medæa v. 561
Paupertas omnibus exosa Medæa v. 561
Paupertatis vitium Electr. v. 404
Paupertatem per indigentiam virum mala docere ibid. v. 376
in Paupertate etiam animum bonum posse esse ibid. v. 372
Pax bello commodior mortalibus Suppl. v. 488
Pax Musis gratissima Supplic. v. 489
Pax optatur Cresphontes v. 14. *laudatur* Herc. Fur. v. 673 Suppl. v. 489
Peccata atrocia atrocibus pœnis puniri Hecub. v. 1085
Peccata peccatis puniri Hecub. v. 1085
Pecuniæ vis Vide infrà
Pecuniæ omnia parent Palamedes v. 20
Peleus Andromachen è manibus Menelai eripit Andr. v. 715
Periclymenus Parthenopæum fudit Phœniss. v. 1164
Perjuros & impios à Deo non exaudiri Medæa v. 1391
Persuasione vulgus facilius capitur quàm vi Orest. v. 699
Pertinacia duorum in imperio, maximum malum Phœn. v. 587
Phædra Minois regis Cretensis filia Hippol. *Argum. amore erga Hippolytum inflammata* ibid. v. 27. *eundem incestûs accusat* ibid. v. 885. *seipsam strangulat* ibid. v. 802
Phædræ & nutricis colloquium de Hippolyto capiendo ibid. v. 516
Pheres Admeti pater Alcest. v. 478
Philosophiæ bona Incerta v. 388
Phœbus, Oresti cæsa parricidii Orest. v. 416
Phœnissa insula Phœniss. v. 212
Phthiæ littus Hecub. v. 451
Pietas est res facilis Incerta v. 366
Pii Deo curæ Hippolyt. v. 1339
Pios in adversitatibus etiam sibi semper similes manere Hec. v. 95
Pleuritidis causa Scyriæ v. 9
Poëseos studium haud utile Antiope v. 10
Poetæ perfecti pauci. *Vid. Duces*
Polybus Corinthi rex Oedipum educat Phœniss. v. 28
Polydorus Priami F. ad Polymestorem Thraeum tyrannum cum magnâ pecuniâ missus, & ab eodem necatus Hecub. v. 7, &c.
Polydorus Priami filius auri causâ necatus Hecub. v. 25
Polygamia etiam apud gentiles infamis Andromach. v. 177
multorum malorum causa ibid. v. 464, &c.
Polymestor Thracum tyrannus, ab Hecubâ execratur Hecub. v. 1050. *facinus excusat* ibid. v. 1135
Polymestor exoculatus à mulieribus Argum. Hecub. *fœminas omnes diris devovet* ibid. v. 1178
Polymestoris astutia in simulando dolore erga Hecubæ miseriam ibid. v. 954
Polymestoris filii ab Hecubâ necati Hecubæ *Argum.* & v. 1118
Polynices Adrasti gener Phœniss. v. 77
Polynites insepultus ab avunculo abjectus *Argum.* Phœniss.
Polynicis cadaver insepultum abjici mandat Creon ibid. v. 1623
Polyxena Hecubæ filia Achilli oblata Hecub. v. 110
Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat ibid. v. 402, &c.
Polyxena moriens honestatis memor exiisse, tegens tegenda ibid. v. 568, &c.
Polyxena quibus ceremoniis mactata ibid. v. 521, &c.
Polyxenæ fortitudo in subeundâ morte ibid. v. 342, &c.
Populus vitæ arbiter Iphig. in Aul. v. 449
Populi inconstantia Suppl. v. 410, &c.
Posterorum infelicitas unde Herc. Fur. v. 1261
Potentia bonis amicis non pluris faciendæ ibid. v. 1425
Præcipitantia ubique periculosa Phœniss. v. 455
Præconum mos Heraclid. v. 293
Præsentia omnia boni consulenda Orest. v. 1025
Præstantes & claros viros non negligi à diis Helena v. 1694

Priamus à Neoptolemo cæsus ad Altare Jovis Herczi Hecub. v. 23. Troad. v. 483. 50 *liberorum Pater* Troad. v. 135
Præstò omne quod naviter agitur Suppl. v. 761
Probis Probitas semper effulget Hecub. v. 597
Probrum, vitæ tædium apud bonos viros haberi Heracl. v. 201
Probra tacere præstat Troad. v. 384
Profani & impii à sacris & aris arcendi Ion v. 1314
Proles turpis & inhonesta patri probrum Phœniss. v. 821. &c.
Prolis amans mulierum genus ibid. v. 359
Prolis amor naturalis Alcmena v. 12
Proserpina dea, umbrarum regina Oresl. v. 965
Pulchritudinem fœminas beare Helena v. 311
Pylades Oresiis amicus Argum. Oresl. *cum Oreste & Electrâ mori cupit* ibid. v. 803. *morituri de interficiendo Menelao consilium ineunt* ibid. v. 1071, &c.

Q.

Quot Homines tot Sententiæ Incerta v. 31

R.

Rationes rationibus superari Iphig. in Aul. v. 1013
Regalis conditionis laus, Archelaus v. 25
Regem occidere, haud res levis Electra v. 760
Reges sapientûm consortio sapientes fieri Antigone v. 10
Regibus amicum esse, magnum Rhes. v. 198
Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur Antiope v. 42
Res hominum instabiles Ion v. 969. *fallaces & lubricæ* Herc. Fur. v. 62
Res mortalium omnes incomprehensa via duci Troad. v. 887
in Rebus mortalium nihil perpetuò beatum Suppl. v. 269
Rempublicam culpâ vacare Suppl. v. 879
Resipiscere cum pudore satius, quàm in errore perseverare Hippolyt. v. 245, &c.
Rhesus Strymonis fluvii filius Rhesi *Argum.*
Robur sensu carens damnosum Temenus v. 34

S.

Sacerdotum & pastorum vita qualis Ion. v. 633. & Cretes v. 12
Sanctitatem simulantes plerunque omnium pessimi Hippol. v. 955
Sapere non nimium, aliquando dulce Iphig. *in* Aul. v. 924
Sapientia à sapiente viro discenda Rhesus v. 206
Sapientiæ & gloriæ fama multis sæpe nocuit Medæa v. 293
Sapientia robori præstat Antiope v. 46
Sapientiæ laus Antiope v. 75
Sapiunt homines rectè, sed malè agunt Medæ v. 1078
Satietas omnium Antiope v. 86
Scelerati in amicorum numerum non ascisendi Hippolyt. v. 614
Scurræ explodantur Melanippe v. 4
Seipsum quisque plus diligit quàm proximum Medæa v. 86
Semele Cadmi filia à Jove adamata Hippol. v. 453
Senecta ineluctabilis Suppl. v. 1108
Senecta non optanda Oenomaus v. 16 & v. 20
Senes consilio valent Belleroph. v. 127. Melanippe v. 73
Senes aliorum manibus & baculis indigent, quibus firmiter incedant Phœniss. v. 841
Senes non libenter mori Alcest. v. 670
Senes animo compensare quod deest viribus corporis Ion. v. 742
Senes esse morosos Andromach. v. 727.
Senex animosus præstat juveni ferocienti Andromach. v. 764
Sensum etiam ex malis externis homines mordicare Electra v. 290
Sepulturæ sumptus impendere insanum Polyidus v. 13
Ex uno Sermone alium sermonem oriri Troad. v. 701
Servitium res infima Ion. v. 983. *miserrima* Hecuba v. 332
Servum bonum nihilo deteriorem esse libero homine Phrix. v. 21 Ion v. 854. Melanippe v. 31
Servorum ingenium & natura Oresl. v. 1115
Severitatem morum damnat Euripides Incerta v. 263
Silentium pulcherrima mulierum dos Heracl. v. 477
Silentii laus Antiope v. 68
Silentium sermone sæpissimè præstat, & è contra ibid. v. 638
Somnia falsa & nihili Iphig. *Aul.* v. 569
Somni largitrix nox Oresl. v. 174 &c.
Somnus morborum levamen ibidem
Sophoclis Tragœdiæ aliquot naufragio perditæ Epistola 2
Sortem asperam aliquando vices mutare Iphig. *in* Taur. v. 1120
mutationes insignes parere ibid. v. 721
Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati Heracl. v. 234
Ultra Sortem non sapiendum Bacchæ v. 393
Speranda omnia Hypsipyle v. 6
Sperandum vivis Troad. v. 629. *in malis* Herc. Fur. v. 105
Spes alit exules Phœniss. v. 399
Præter Spem multa evenire Medæa v. 1416
Spurii sæpe præstantiores legitimis Andromach. v. 638. Vid. *Notbi*
Stultitia impietatis soror Incerta v. 48 & v. 54
Stultitia magis mulieribus quàm viris innata Hippol. v. 960
Stultus stulta loquitur Bacchæ v. 369
Stupratoribus alterius conjugis quæ mala eveniant Electra v. 321
Subditi magistratum sæpe sapientia anteeunt Andromach. v. 699
Superbi Deo invisi Phœniss. v. 192
Sustinere vel superare ea quæ fieri nullo modo possunt, haud facile Iphig. *in* Aul. v. 1370

T.

Temeritas damnosa Incerta v. 45
Tempus mitigat ærumnas Alcest. v. 381. Philoctetes v. 32
omnia revelat Hippol. v. 428
Tempori serviendum Oresl. v. 700
Tenebræ habere quid augustum Bacchæ v. 486
Terra alia ad aliud utilis Temenus v. 25
Terra omnis sapienti viro patria Phœnix v. 12
Terra arida fœcunditate sæpe superat pinguem Andromach. v. 636
Thebanos è dentium serpentis satu orti Herc. Fur. v. 794
Theseus Æthræ & Neptuni F. Hippolyt. *Argum.*
Thesei nomen describitur ab illiterato Theseus v. 8
Thesei fuga in Træzenem ob homicidium Hippol. *Argum.*
Thetis dea marina ejus templum Andromach. *Argum.*
Tristitia morbos parit Incerta v. 169
Tristium vita misera Alcest. v. 800
Trojani belli & excidii causa Hecuba v. 629 &c.
Tu si quæ decet rogaveris, quæ te decent audies Iphig. *in* Aul. v. 1134
Turba non nimis timenda ibid. v. 517
Turpia potius reticenda quàm commemoranda Troad. v. 384
Tydeus Phœniss. v. 136
Tydeus Melanippi cerebro pascitur Meleager v. 3
Tyndarus Procos Helenæ juramento astringit Iphig. *in* Aul. v. 58
Tyndari expostulatio cum Menelao, quod defenderet Orestem matricidam Oresl. v. 478
Tyrannidis infelicitas Peliades v. 5
Tyrannos bonos odisse, improbos amare Ion. v. 627
Tyresias vates à Creonte de belli eventu interrogatus Phœniss. v. 856. *vaticinatur Menœceum pro patriâ immolandum* ibid. v. 920
Tyresiæ de Thebanorum contra Argivos victoriâ vaticinium ibid. *Argum.*

V.

Vanitas hominum Supplic. v. 734
Vates si dixerit inimica hominibus invisus Phœniss. v. 962
Vates gloriæ avidi Iphig. *in* Aul. v. 520
Venus domat omnia Hippolyt. v. 1. &c.
Venus immodica abominanda Iphig. *in* Aul. v. 547
Venus mortalibus stulta Troad. v. 989
Venus odio Hippolytum cur prosecuta Hippol. v. 11 &c.
potentissima regina Hippol. v. 1 &c.
Veneris thalamus castus quibus contingit, felices Iphig. *in* Aul. v. 543 &c.
Veneris immensum imperium Incerta v. 15
Veneri nomen stultitiæ tribui Troad. v. 990
Verecundia potissimùm virgines & adolescentes decet Hecub. v. 975
Veritas in justâ urbe res optima Alcmena v. 3
Veritas injungitur Incerta v. 29 & 71
Veritatis oratio simplex Phœniss. v. 472
Veritati diem servire Iphig. *in* Taur. v. 1026
Vicissitudo omnium rerum grata, Oresl. v. 234
Vicissitudo rerum Mortalium Danae v. 74
Victoria optanda, sin minùs Mors honesta Incerta v. 380 & v. 442
Victoria res jucunda Phœniss. v. 1206
Victoriam non militibus, sed exercitus duci imputari Andromach. v. 697
Vinum res vehemens & insuperabilis Cyclops v. 674

Vim

Vino ſublato nihil ſuave hominibus Bacchæ v. 772
Vir unus 600 Mulieribus præſtat Iphig. *in* Aul. v. 1394
Viri boni munus, optimis ſemper uti Iphig. *in* Aul. v. 502
Viri pravi, pravæ voluptates ibid. v. 387
Viro etiam malo uxor morem gerat Andromach. v. 212
Viro olim beato, mutationes acerbæ Herc. Fur. v. 1291
Viro per omnia acquieſcere, mulierem decere Electra v. 1052
Viro probo mores non commutandi Iphig. *in* Aul. v. 345
Virum bonum cultu debito proſequi, egregium civibus decus Herc. Fur. v. 1334
Virum non virgineo cultu, ſed ingenio virili eſſe debere Electra v. 948
Viris integris non iraſcendum Bacchæ v. 672
Viris ſapientibus commiſerationem ineſſe Electra v. 294
Viros bonos ab uxoribus malis facilè perverti Oreſt. v. 737
Virgines domi manere decet Oreſt. v. 608
Virtus ſine Deo inutilis Suppl. v. 596
Virtus ſupremum homini Bonum Incerta v. 30
Virtutem non in ventris ingluvie eſſe ſitam Suppl. v. 862
Virtutem parentum ſæpe in liberis etiam elucere Hecuba v. 379 &c.
Virtutem ſectari, magna res Iphig. *in* Aul. v. 568
Vis Deo inviſa Helena v. 909
Vita labor Incerta v. 409
Vitis lignum, ſcita res Cycl. v. 569
Vites curarum ſedatrices Bacchæ v. 772
Vita caduca & parva res Suppl. v. 953
Vita humana laborioſiſſ. Hippolyt. v. 188
Vita noſtra certamen Suppl. v. 550
Vita omnibus hominibus hominibus chara Oreſt. v. 1036
Vita ſacerdotum & paſtorum qualis Vid. *Sacerdotum* &c.
Vitæ humanæ miſera conditio Hypſipylæ v. 7. Incerta v. 308
ante Vitæ finem nemo beatus reputandus Electra v. 954 &c.
Vitæ humanæ jacturam mortalibus non reparari Suppl. v. 775
Vitam finire laqueo, fœdum Helena v. 305, 306
Vitam humanam ſine legibus difficillimè conſiſtere Hecuba v. 800
Vitam privatam in mediocri fortunâ præferendam eſſe ſummæ opulentiæ Ion. v. 621
Vitam cum prudentia tranſigere, ſapientis Iphig. *in* Aul. v. 925
Vitam tranquillam cum prudentiâ conjunctam, inconcuſſam manere Bacchæ v. 388
Vitam tyrannorum quamvis ſplendidam, intus eſſe plenam curarum Ion. v. 621
Vita functi liberi à malis omnibus Troad. v. 633
Vita nihil charius & preciosius Alceſt. v. 301. Incerta v. 188
Ex Vitâ lætâ ad miſerias recidere, cruciabile ævum mortalibus Iphig. *in* Taur. v. 1121
In Vitâ mortalium plura mala, quàm bona ineſſe Suppl. v. 196
Vituperium Mulierum Hecuba v. 1178. &c.
Vivere malè ſatius, quàm benè mori Iphig. *in* Aul. v. 1252
Ulciſci inimicos jucundum Bacchæ v. 875
Ulyſſes Polyxenæ mactationi præfectus Hecuba v. 218
Ulyſſes Trojam prodendi & explorandi gratiâ ingreſſus, & ab Helenâ agnitus, atque ab Hecubâ ſervatus ibid. v. 239
Ulyſſis conſilium de Polyxenâ Achilli mactandâ ibid.
Voluptates humanæ vitæ multæ Hippol. v. 383
Votis deos colentes felix tranſigere ævum Electra v. 196
Urbe clarâ naſci ad felicitatem alicujus pertinet, Hymni v. 12
Urbium & templorum vaſtatores ſuum quoque fatum manere Troad. v. 95
Uſus omnium rerum magiſter Andromach v. 683
Vulgus ad Fortunæ favorem etiam plerunque inclinat Oreſt. v. 896 &c.
Vulgus amicis verbis facilius perſuadetur, quam vi & armis Oreſt. v. 697
Vulgi ingenium varium Oreſt. v. 695
Vulgi inconſtantia Oreſt. v. 695. *ingenium* ibid.
Vultus & forma proditores animi Ion. v. 239
Uxor impudica & mala, ingens malum Oreſt. v. 248
Uxor pia & bona ducenda, aut à nuptiis omnino abſtinendum Alceſt. v. 627
Uxor pia & modeſta riariſſimum in terris donum ibid. v. 474
Uxorem improbam ob opes aut clarum genus ducere, inſanientis Electra v. 1097
Uxorem probam ac bonam domi alere prudentis viri Iphig. *in* Aul. v. 749
Uxores improbæ viris ſæpe cauſa ſunt factorum impiorum Oreſt. v. 605

X.

Xenium Alceſt. v. 754.

INDEX SECUNDUS
IN
SCHOLIA & ANNOTATIONES, Item eorum, quæ in *EURIPIDIS Vitâ*, aliisque totius hujus Libri locis, Memorabiliora occurrunt.

A. *A.*

A, Tὸ ἀ *Purum in* Accusat. *singul.* 1mæ & 3tiæ *Declinationis Contractorum aliquando producitur* Atticè, *ut* Phœniss. v. 74, 1258. Hippolyt. v. 953, 1153. Andromach. v. 1237. Supplic. v. 3. &c.

Ἀ, *Interjectio Miserantis, Indignantis, vel Dolentis* Hercul. Fur. v. 629

Ἀ, ἄ, *extra Versum.* *Vide in* Φᾶ.

Ἀ ἐπιτατικὸν Hippolyt. v. 1137

Ἀ μονωτικὸν, Ion. v. 1145

Ἀ *pro* ἆν Medea v. 758

Ἀβελίζω Rhesus v. 730. *Vide in* Βελίζω

Abstractum pro Concreto, Andromach. v. 446, 1273. Bacchæ v. 802. Heracl. v. 944. Helena v. 247

Ἀγάλλω *Orno & Religiosè colo* Medea v. 1027

Ἄγαλμα, *Imago, Statua, Pictura quævis,* Helena v. 269, 1448

Agamemnon quot Naves contra Trojam *duxit,* Elect. v. 2, 432

---*quomodò cæsus* Hecuba *Schol.* v. 1277. Electræ *Argum.* Electr. v. 9, 157, 1148

---*securi percussus obiit* Electr. v. 279

---*ejus & Ægisthi affinitas* Electr. v. 613

Agamemnon ἄναξ, *vide in* Ἄναξ.

Ἄγαν *in Compositione ultimam literam variat, vide ad* Σωΐ.

Agatharchus Pictor Vitâ §. xxii

Agenoris liberi Phœniss. *Schol.* v. 6, 225. *Item* Phrixus *Addenda*

Ἄγειν καὶ φέρειν Troad. v. 1310

Ἀγκύλαι πελαγίαι & κυμάτων ἀγκύλαι Helena v. 1068, 1452

Ἄγκυρα brevem *ultimam habet,* mediam *longam* Helen. v. 284

Ἀγλαΐας καὶ Ἄρεως Ἀλκίππη *vid. in* Alcippe

Ἀγλαυείδης παρθένοι & Ἀγραυλίδες Ion v. 23

Ἄγλαυρος Κέκροπος θυγάτηρ Ion v. 23

---*cum sorore præcipitem se dat* Ion v. 274

Ἀγνίζω *pro* Adoleo, *vid.* Suppl. v. 1211

Ἄγονλας *erratum irreparabile* Iphig. Aul. v. 1556

Ἀγρεὺς & *indè derivata* Hecub. *Schol.* v. 288

Ἄγρος Electra v. 724

Ἀγυιάπδες στεφανεῖαι *quid sonet* Ion v. 186

Ἀγυιεὺς Ἀπόλλων Phœniss. v. 634 Ion v. 186

Ἄγυιες Iphig. Aul. v. 753

Ἀσχύνη & ἀγχονὴ *quomodo differunt* Andromach. v. 816

Ἀγωγὸς, ἀγωγὴ, & ἀγώγιμος Hecuba *Schol.* v. 536

Ἀγὼν *an priorem habet longam* Orest. v. 859. Phœniss. v. 591. Heraclid. v. 722. Suppl. v. 754. Herc. Fur. v. 1189

Ἀδελφὸς *undè* Electra v. 536

Ἄδλιος & ἄδλιος Helena v. 626. Ion v. 975

Ἄδης *quid* Hecub. *Schol.* v. 2

Adjectiva & Adverbia ex Verbis facta Ion v. 809

Adjectiva Neutra cum Articulo idem valent ac Substantiva Andromach. v. 603

Adjectivum Masculinum Femininum Substantivum patitur Electra v. 973

Admetus Pheretis filius Eumeli *Pater* Iphig. Aul. v. 216

Admeti Scolium Alcest. v. 629

Ἀδήκως *pro* ἀδοκήτως Troad. v. 786

Adonis à Dianâ in Hippol. *vindictam cæsus* Hippol. v. 1420

Adoratio Regum *vide* Προσκύνησις.

Ἀδρήστεια *vide* Νέμεσις

Ἄδρηστος *pro* ἄπρεκτος Iphig. Aul. v. 268

Adrastus vide Titulo Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας

Advocati Clientum personas induunt Ion v. 1115

Ἄεθλον *vid.* Ἄθλον

Aerope Atrei *uxor,* Cressæ *Argument.* Helena v. 398

---*à* Thyestâ *adulterata* Electr. v. 720

Ægisthi & Agamemnonis Genealogia Electra v. 613

Ægypti & Danai Historia Hecub. *Schol.* v. 886

Ægyptiorum suffitus odorati Helena v. 876

Ægyptus Lini ferax Funes nauticos invenit Troad. v. 128

Æschines à Philippo *Rege corruptus* Suppl. v. 412

Æsculapius quare à Jove fulminatus Alcest. v. 2

Æschyli Nereides *Fabula,* Phœniss *Schol.* v. 218. Τοξοτίδες *Fabula* Alcest. v. 1069

Æschylum Eurip. *imitatur* Phœniss. v. 866, 1128, 1651. Ino v. 42

Æschylus terrefecit Populum Athenienses, Herc. Fur. v. 882

Æschylus moritur, Euripidis *Vitâ* §. xxv. fol. xxiv.

Æson Juventuti restitutus à Medeâ, *Vid.* Medea *Argument. Græc.*

Æsopi Fabula de Leone & Homine, Medea v. 424. *de Morte & Vetulo,* Alcest. v. 669. *de Rustico Plaustrario & Hercule* Electr. v. 80. *de Satyro & Rustico,* Rhes. v. 395

---*ejus Dictum de Deo* Troad. v. 608

Æsopus à Delphis de saxo præcipitatus Ion v. 1222

Azanes populi Arcadiæ Orest. *Schol.* v. 1646

Ἄθεμις *pro* ἀθέμιστος & ἀθέμιτος Ion. v. 1093

Ἀθεμιτογαμία Ion v. 1093

Ἀθλωφόρος Νίκη *vid.* Νίκη

Ἀθλωφόρος Ὀγκάς *vide* Ὀγκάς.

Athenagoras Christianus Philosophus Incerta v. 227

---*emendatur* ibid.

Ἀθῆναι Διόδμητοι Hippol. v. 974. Iphig. Taur. v. 1449

Ἀθῆναι βωμὸς ἐν Τεγέᾳ *vid.* Minerva.

Ἀθηναῖοι χρησὰ ἐπίστευτο, ἀλλ' ἐκ ἐπίστευν Hippol. v. 380

Athenienses cujusdam Lunatici gratus error Bacchæ v. 1259

Athenienses Αὐτόχθονες Ion v. 29, 589. Erechtheus v. 71

Athenienses Cecropidæ, Codridæ, Erechthidæ, Thesidæ dicti Ion v. 296

Athenienses clari in quâlibet Excellentiâ Herc. Fur. v. 1405

Athenienses Reges Phœniss. *Schol.* v. 861. Ion v. 267

Athenienses Nobilium Infantes inter aureos Serpentes innutriti Ion v. 24

Athenienses Pietas in Deos & Clementia Herc. Fur. v. 1323

Athenienses Pietas in sepeliendis Mortuis Supplic. v. 526

Athenienses Insigne Cicada Heraclid. v. 69. Ion v. 29

Athenarum Laus Vitâ §. xvi, xxv

Athenæus emendatur Incerta v. 332

Ἄθλον *vide* Ἀεισῆον.

Αἴ, αἰ· *extra Versum* *vide* Φεῦ.

Αἰγάδης Ionis *filius* Ion v. 1579

Αἰγαὶ νῆσος καὶ πόλις Helena v. 772

Αἰγεὺς, *illius tres Uxores* Medea v. 673

Αἰγικόρης Ionis *filius* Ion v. 1579

Αἰγὶς Jovi, Palladi & Apollini *Communis* Ion v. 991, 996

Αἴδης *vide* Ἄδης

Αἰδὼς ἀμφιστρέφει Hippolyt. v. 385. Erechth. v. 119

Αἶθος ὁ & τὸ Suppl. v. 208. Rhesus v. 990

Ajacis Telamonii mors Helena v. 101

Αἴλινος & Λίνος *quid* Suppl. v. 281

Αἱμόῤῥους *pro* αἱματόῤῥους *à* Scenicis *usurpatur vide in* Κυμόῤῥους.

Αἱμοσταγὴς *pro* αἱματοσταγὴς *vide in* Αἱμόῤῥους.

Αἴνιγμα, αἰνίσσομαι & αἰνίζομαι Herc. Fur. v. 1120

Αἰνῶ ἐπαινῶ, παραινῶ, συναινῶ & ἀναίνομαι Orest. *Schol.* v. 221

Αἴσχιστ

Αἴρεσθαι φυγὴν Rhesus v. 54,125
Αἰσυμνᾶν & Αἰσυμνήτης Medæa v. 19
Αἴσων legendum ut αἶσα, vide in Ἠΐξα
Αἴσων ἀντὶ τοῦ, αἴσιον ποιῶ Bacchæ v. 147
Αἴτνος πνῶ Troad. v. 1321
Αἰχεσπίεσθαι notatur Helena v. 909
Αἴτνη Mons Ætna flammas vomit Vitâ §. viii, xxvii
Ætna Vulcano sacra Troad v 220
Αἰὼν ἡ Vita & Αἰὼν ὁ Ætas Bacchæ v. 52
Ἀκαστῶ, Acastus Peliæ filius Alcest. v. 732
Acastus Pelea regno pellit Troad. v. 1128
Ἀκαταλληλία, ut Merenti Nobis, vide Ion v. 1111
Accius Poeta Vetus contra Augures Hippolyt. v. 1058
Accusativus Duplex Troad. v. 1314. Herc. Fur. v. 741
Vid. in Κεύθω & Στερῶ
Accusativus in ἑα aliquando Atticè producit ultimam Phœniss. v. 74,1258. Andromach. v. 545,1237. Helena v. 97. Vide Ἀρης
Accusativus suum Verbum, licet Intransitivum sequitur Iphig. Aul. v. 1182. Bacchæ v. 953. Heraclid. v. 990
Ἀκοντίζω Metaphora vide τοξεύω
Ἀκοῦσαι καλῶς, ἐσθλὰ & ἐσθλὸν Heraclid. v. 999
Ἀκραν ἀκοῦω Bacchæ v. 1229
Ἀκρισῖος Ἄργους βασιλεὺς Danaæ Argument.
Acrisius Oraculum quærit de Masculâ Prole ibid. & Danae v. 6
----à Perseo nepote cæsus Danae v. 15
Ἀκρόδινια Iphig. Taur. v. 75
Ἀκροδινιάζω Herc. Fur. v. 476
Actæon Aristæi fil. Bacchæ v. 1225,1365
----cur periit ibid. v. 339
Ἀκτὴ Atticæ nomen Helena v. 16. 9
Ἀκτὴν pro ἦλιον Ion v. 1136
Ἀκυμον pro ἀκύων Herc. Fur. v. 698
Ala vide Remus
Ἀλάστωρ quid Phœniss. Schol. v. 1550
Albion Helena v. 1692
Aldina Editio Euripidis laudatur Andromach. v. 81, 100, 217,772. Alcest. v. 996. Medæa v. 258,491,892. Rhesus v. 204. Troades v. 302,313. Helena v. 889. Ion v. 979
Alexander Ætolus de Euripide, Vitâ §. xix
Alexander Magnus Paridis Citharam rejecit Cyclop. v. 442
Alexandra nomen Euripidis Fabulæ Electra v. 94. Fragm. 2 Vol. p. 446
Ἀλέκτωρ Monstrum Vocabuli rejicitur Electra v. 451
Ἀλιρρόθιος vide Mars
Ἁλὶς ἀντὶ τοῦ πετεῖσθαι Alcest. v. 905
Alcathous Pelopis filius Heraclidæ v. 279. Vide Megara
Alcestis Admeti Conjux Alcestis Argum.
Alcibiades ter Olympionica Vitâ §. xxx. Hymn. v. 8. Textu
Alcippe Martis filia ab Halirrothio stuprata Electra v. 1260
Alcmæon filius Amphiarai Alcmæ. Argum.
Alcmæonides à Peleo occisus vide Peleus
Alcmæonis, Ἀλκμαιωνὶς, Poematis nomen vide infra Medeæ Argum. & ad Alcest.
Ἀλθαία, Althæa, Cyclops v. 39
Ἀλλὰ pro κἄν, saltem, Oreſt. v. 1562. Herc. Fur. v. 339
Ἀλοκίζω Suppl. v. 82; ibid.
Ἄλοξ ibid.
Ἄλοξ Metaphoricè pro Vulnus vide Herc. Fur. v. 164
Ἀλφαίνω, ἐυείσκω Medea v. 297
Amazon unde & de Amazonibus nonnulla Ion v. 1145
Ἀμείβειν δώματα exire, foràs-venire, Electra v. 750
Ἀμέλει quid Ion v. 439
Ἀμήτωρ pro κακομήτωρ Ion v. 837
Ἀμήχανῶ pro ἀμηχανῶν Heraclidæ v. 330
Amici qui Eligendi Cresphont. Addenda post Epist.
Amicitiæ laws Medea v. 660. Vide Φιλία
Ἄμμων Ζεὺς Electra v. 734. Alcestis v. 114
Amoris Potentia Hippolyt. v. 442
Ἀμὸς & ἄμὸς pro ἐμὸς æquè ac pro ἡμέτερος Electra v. 188
Ἀμὸς & ἄμὸς pro ὑμέτερος ibid. v. 555
Ἀμπελος χευσῆ Oreſt. Schol. v. 1392
Ἄμπυξ quid Hecuba Schol. v. 464
Amphiaraus ab Uxore venditus Supplic. v. 168
----illius Pater Oicles, qui malè aliquando Iocles legitur ibid. v. 925
Ἀμφανάδα & ἀμφαναὶ Herc. Fur. v. 392
Ἀμφινεὺς Hectoris Filius, Andromach. Schol. v. 221
Amphionis tumulus vide Zethus
Ἀμφιτρήτης, ητος, Epithetum, Cyclop. v. 703
Amphitryon vide Herculis Genealogia
----Electryonem invitus occidit Herc. Fur. v. 17,1258
Amphora Mensura Liquidorum vide Κεράμιον
Ἀμωιδῶ pro ἀμοιβῶ vide in Ὀρμάδω
Ἄμυσις Rhesus v. 418
Αν bis in eâdem Clausulâ, quorum prius δωρικὸν, παραπληρωματικὸν alterum Hecuba v. 359, 1200. Oreſt. v. 710. Alceſt. v. 96. Andromache v. 77, 307, 352, 935 Supplic. v. 182, 47, 855. Iphigen. Taur. v. 9, 245, 894 Troades v. 456, 961, 985. Heraclidæ v. 180. Helena v. 954. Ion v. 529, &c.
Ἀνα pro ἀνάσσει Troad. v. 98
Ἀναχινώσκω pro πείθω vel κελεύω Danae v. 43
Ἀναγκαίως ἔχει Herc. Fur. v. 502
Ἀνάκτορον Templum Iphigen. Taur. v. 41
Ἀναξ, ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀξίαν ἔχειν Hippolyt. Schol. v. 87
Ἀναξ Ἀχαιῶν Iphig. Aul. v. 1573. Electra v. 479
Ἀναξ Nomen Diis Commune Iphig. Aul. v. 739, 1482
Ἀναξ κώπης, Remex Cyclops v. 86
Anaxagoras Euripidis Magister Vitâ §. xii, xiii, xix. Phœniss. v. 549
----Ἥλιον χρυσέαν βῶλον εἶπεν Oreſt. Schol. v. 980
----Ἀγέλας dictus Vitâ §. xix. fol. 17
Anaxagoræ Laus, Vitâ §. xiii
Anaxagoræ Opinio Supplic. v. 1140
----explicatur & defenditur Heraclidæ v. 529
Anaxagoræ Præceptores, Laus & Dicta Vitâ §. xiii
----ὁ Νῶς dicitur & quare Vitâ §. xiii
Anaxandrides ob versum Euripidis inversum periit Phœniss. v. 396. Incerta v. 295
Ἀναξιδία Agamemnonis Soror, Oreſtis Schol. v. 5. Vide Strophius
Anaxicrates in Argolicis de Hectoris filiis Androm. v. 221
Ἀναξιμένδρος & Anaximenes Philosophi Vitâ §. xiii
Anaxyrides Regum Persicorum Feminalia Electra v. 314. Cyclop. v. 181. Vide Θύλακοι
Anapæstus aliquando in Secundo & Quarto Iambo loco Hecuba. v. 7
Ἀναπυχαὶ pro ἀκτῖνες Hippol. v. 601. Ion v. 1445, 1516
Ἀναειδῶμεν pro ἀν' ἐρημαὶ Helena v. 1695. Ion v. 837
Ἀναφαγαὶ mendum pro ἀν' ἐρημαὶ Helena v. 50
Ἄναασα Emphaticè de quâvis Dearum Andromache v. 934
Ἀνατέλλω pro ἀνατέλλειν ποιῶ Herc. Fur. v. 1596
Ἀναχαιτίζω Bacchæ v. 1070
Ἀναχεφισμὸς Hippol. Schol. v. 231. Phœniss. Schol. v. 862
Ancile de Calo lapsum Iphigen. Taur. v. 88
Andromache Fabula quando Acta Vitâ ad Olympiad. 90 An. 1. §. xxvii. Andromache v. 732
Andromache optima Uxor Troad. v. 642
Andromeda Fabula Euripidis quando Acta Vitâ §. xxix
Ἀνδρῶν ubi Viri convivabantur Herc. Fur. v. 954
Ἀνεμώκης quid & unde Phœniss. v. 166
Ἀνέχω quid Hecuba Schol. v. 123
Angelus Custos vide Genius
Angli sagittando olim clari Herc. Fur. v. 1060
Ἀνὴρ ὅδε, δεικτικῶς pro ἐγὼ, vide ὅτος pro ἐγὼ.
Ἄνησαν pro ἀνῆκαν Ion v. 1170
Ἀνθηλιος ibid. v. 1550
Anima Immortalis, vide Euripides Animæ Immortalitatem agnoscit
Anima Functorum in Æthera solvitur, ut Vehiculum non dissipatur Vitâ §. xiv. Suppl. v. 533, 1140. Heraclidæ v. 529. Helenâ v. 1020
Anni prima Divisio in Quatuor partes Incerta v. 306
Annibilis Vox de Marcello Bacchæ v. 799
Antimachi Poetæ Thebais, Phœniss. Schol. v. 44. Vide Notas ad Scholia Versus citatur, Oreſt. Schol. v. 392
Ἀντλος, ηγὸς Cista, Ion v. 19, 1338, 1391
Ἀντιχορεία Oppositio Chori Partium inter se Tragœd. §. x
Ἄντυξ, Currus & Orbis Clypei Rhesus v. 373
Antiphili, Byzantini, Epigramma de Medeæ Imagine, Medea v. 1021
Antisthenis Parodia Euripidei Versûs Æolus v. 5
Ἀντιγόφη & Στερόφη Hecuba Schol. v. 647. Vide in Στερόφη
Ἄντλος Hecuba Schol. v. 1025. Troad. v. 686
Antoninus Marcus Aurelius Imperator, illius Divina Vox Heraclidæ v. 425
Ἀνύω, ἀνύτω, ἀνύτω & ἀνύσω Bacchæ v. 1098. Ion v. 1067. Herc. Fur. v. 625
Ἀνύω mediâ longâ, ut Ὑξανύω ibid. v. 625.

INDEX SECUNDUS.

Ἄνω ϗ κάτω Bacchæ v. 740
Ἀνωχθε *pro* ἀνώχθητε Rhesus v. 987. Herc. *Fur.* v. 241
Ἄξενος ϗ Εὔξενος *Pontus* Iphig. Taur. v. 253
Ἀξιὸς ποταμὸς Bacchæ v. 570. *vide* Leges
Ἄξονες
Ἀπαιολέω ϗ ἀπαιολάω Ion v. 549
Ἀπαίρω ϗ καταίρω *quomodò differunt* Bacchæ v. 1293
Ἀπὸ *pro* ὑπὸ Iphig. *in* Aul. v. 669
Ἀποδαυλίζω *quid* Suppl. v. 717
Ἀποθείζω *pro* ἀποθεείζω Helena v. 1204
Ἀποινόδικος Herc. Fur. v. 887
Apelles *Vide* Διαβολή.
Apollinis *suasu* Oreſtes *matrem occidit* *Vide* Oreſtes.
Apollo ἄναξ Iphig. *in* Aul. v. 739, 1482. Ion v. 1566
Apollo ἐκηβόλος *quare*, *vide* Τοξίας
Apollo καταβάτης Phœniſſ. *Schol.* v. 1416
Apollo δῦμος, πολύϋμνος ϗ πολυάνυμος Ion v. 1074
Apollo ϗ Bacchus Idem. *Vide* Bacchus ϗ Apollo Idem
Apollo Λοξίας *quare*, *vide* Λοξίας
Apollo ſerviebat Admeto ϗ *quamobrem* Alceſt. *Schol.* v. 2 *Vide etiam* Notas ad Scholia
Apollo Trojæ Muros condidit, *vide* Neptunus
Apollodorus emendatus Creſphontis *Argum.* Herc. Fur. v. 6
Apollodori Bibliotheca, *i. e. Argonautica, Thebaica &c.* Medea *in* Notis *ad Argum. Actûs* 1
Ἀπολωπίζω *quid* Suppl. v. 449
Ἀπορία, ἄμμα, Hecuba *Schol.* v. 1099 *vide* Κᾶπος
Ἄπος, Troad. v. 1026
Ἀποσκυδισμὸς
Ἀποτελεσματικὰ ſimulacra *Vide* Palladium Trojæ Fatum *Vide* φόνος
Appellativa *pro* Poſſeſſivis Rheſus v. 430. Ion. v. 1373
Apri Dentes acuentis *in* pugnam Deſcriptio Phœniſſ. v. 1390
Aqua marina *in* Luſtrationibus, *Vide* Θάλασσα
Aquila Jovis Ales Ion v. 158
Aquila ſydus Cæleſte Rheſus v. 531
Aquis ſuffocari miſerandum. Mortis genus ϗ *quare* Helena v. 1225
Ἀεὶ ῠ priori ſyllabâ aliquando brevi Phœniſſ. v. 772, 883, 1373, 1435
Ἀεκὰ ϗ ἄεκα quomodo differunt Hecuba *Schol.* v. 511
Ἀεκρεῶν *pro* ἀεκρεῶς, *vel pro* ἀρεῶν Electra v. 948
Ἀκρύλη Calceamenti genus Oreſt. *Schol.* v. 140. Herc. Fur. v. 1304
Ἄκμικος Philoctetes v. 1
Argonautica Poematis Nomen Græci *Vide* Notas *ad* Medææ *Actûs primi Argum. vide* Apollodorus
Ἄκρος παλαιὸν *quare* Electra v. 1
Ἄκρος *Urbs* Junoni *ſacra* Rheſus v. 376. Troad. v. 973 Heracl. v. 350
Argos *à quo primò* Regnatum Oreſt. *Schol.* v. 930
Argus, *vide* Παναῖτης
Argus Navis Argûs Fabricator Medæa *Schol.* v. 1
Ἀρδάνιον Vas Purificatorium Functorum foribus poſitum Alceſt. v. 99
Ἀρεταὶ ϑανεῖν ἄγαλμα Herc. Fur. v. 355
Ἀρετὴ διδακτὸς Hecuba *Schol.* v. 599. Temenus v. 5
Ἀρέθουσαι τέσσαρες Iphig. Aul. v. 170
Ἄρειος Πάγος Oreſt. v. 1651. Iphigen. Taur. v. 946 Electra v. 1260, 1263
Ἄρης Σπίλεων *Vide* Σπίλεων
Ἄρης triplicem habet Accuſativum Rheſus v. 446
Ἀριθμὸς δεύτερος *pro* Simplici δεύτερος Ion v. 1014
Ἀριστεῖον, ἄεθλον, ϗ ἆθλον, Munus *pro* Victoriâ, *vel* Re bene geſtâ Ion v. 852
Ariſtarchus de Accentu Vocum ἰα ϗ μία Rheſus v. 553
Ariſtæus Actæenis Pater Bacchæ v. 1225, 1368
Ariſtoteles haud benè accuſat Euripidem ἀπρεπείας Vitâ §. xv
Ariſtoteles ſuicidium damnat Herc. Fur. v. 1348
Ariſtophanes excuſatus, *quod* Euripidem *fugillaret* Vitâ §. v
Ariſtophanes emendatus Palamed. v. 12
Ariſtophanes ἐν Τελμησεῦσιν *laudatur* Electra v. 848
Ariſtophanis quæ extant à D. Chryſoſtomo *ſervata* Tract. Tragœd. §. iv
Ariſtophanis Scholiaſtæ Ἀναχεγνισμὸς Iphig. *in* Aul. v. 960
Ἀρίχουδας Tyrrhenus *Tubas in* Græciam *primus intulit* Phœniſſ. v. 1386
Ἀρίων elegans Poema laudatur *ad* Medææ *initium* Electra v. 435
Arion *ad* Tænarum *appulſus* Cyclop. v. 291
Ἀρίων ϗ *Muſici Hiſtoria* Electra v. 435
Ἀρκύσι ϗ *ab* ἄρκυς, *non tamen comparatur* Oreſt. v. 1422, 1460
Ἀρνειὸς πρόσωπον ῥύνημα Hecuba *Schol.* v. 204
Ἀρόω *Metaphoricè* Gigno, *vide* Βλαστέω
Ἀρπαγὴ ϗ ἁρπάγη *quomodò differunt* Cyclops v. 33
Arſenius, *ſive* Scholiaſtes Vetus *ab eo inter alios collectus, erroris incuſatur* Hecuba v. 87
Ἄρταμος ϗ Ἀρταμῶ Electra v. 816
Artaxerxes Longimanus Xerxis *filius*, Vitâ §. xii
Artaxerxes Mnemon Vitâ §. xxii
Ἄρτεμις *vide* Diana
Ἀρτεία φλέβος διαφέρει Hecuba *Schol.* v. 567
Ἀρτοπώλιδες Nomen *Fabulæ* Hermippi *Comici* Medea *Schol.* v. 1027
Archelaus Fabula *in honorem Regis facta*, Archelaus *Argum.* ----*dicitur* Δρᾶμα Μακεδονικὸν ibid.
Archelaus Rex Macedoniæ Euripidis *amicus*, Vitâ §. xxviii, & xxx
Ἀρχέτας *pro* Ἀρχηγέτης, *quid ſignificet* Heraclid. v. 753
Archilochus Homerum *imitatur* Bacchæ v. 1037
Ἄρχω Activè *cum Accuſativo ex Pindaro* Hecuba *Schol.* v. 684
Archon Euclides Phœniſſ. *Schol.* v. 688
As deſinentia etiam ſecundæ Declinationis, ὑμέσας, *aliquando brevia*, *Vide in* πᾶς
Ἄσημα Faſtidium primâ brevi Hippolyt. v. 276
Ἄσημα *pro* ἄσημον Atticè, Hippolyt. v. 371. *Sic* Δίκημα *pro* δίκαιον Hippolyt. v. 702. Ἀχθεινὰ *pro* ἀχθεινὸν Hecuba v. 1240. Συγγνωστὰ *pro* συγγνωστὸν Medea v. 491. Hecuba v. 1107. Phœniſſ. v. 1001. Herc. Fur. v. 593
Ἄσημος, ἄδοξος ἐπίσημος *quomodò differunt* Hecuba *Schol.* v. 373
Ἀσία, Aſia, *dicitur* ϗ Ἄσις, Ἀσιὰς, Ἀσιὴς Ion v. 1356
Ἀσιὰς ſubaudi γῆ *pro* Ἀσία Troad. v. 743, 927
Aſiæ ubertas ϗ Divitiæ Herc. Fur. v. 643
Aſopi tres ibid. v. 1163
Aſopus fluvius ϗ *à quo dictus* Herc. Fur. v. 785
Aſperum producit aliquandò Brevem ſyllabam præcedentem Ibid. v. 313, 231
Ἀσπιδοφέρμων Ὅπλων Phœniſſ. v. 802
Ἀσπιλογία titulus libri Dni H. Spelman *malè compoſitus pro* ἀσπιδολογία Hippolyt. v. 1173
Ἀστερωπὸς Ion v. 1078
Aſtrologia irriſa Helena v. 750
Aſtrologorum Confutatio Helena v. 345. *Vide* Phavorinus
Aſtyanactis Epitaphium Troad. v. 1187
Aſtypale ſoror Europæ Phœniſſ. *Schol.* v. 5
Aſylorum Privilegia diſputantur Ion v. 1312. Heraclid. v. 261
Atlanticus Oceanus Hippolyt. v. 3. Herc. Fur. v. 234
Atlas Cælum fert Humeris Ion v. 1. Herc. Fur. v. 234
----ejus Uxor ϗ Filiæ Ion v. 3
Ἄτρακτος Fuſus ϗ Jaculum Rheſus v. 312
Atrei Aureus Aries Oreſt. *Schol.* v. 813, 999. Iphig. Taur. v. 196. Electra v. 705
Αὐχάζομαι *pro* ἀέχομαι Bacchæ v. 596
Αὐγαὶ, ὀφθαλμοὶ Rheſus v. 737. Bacchæ v. 596
Auge Aleæ filia Argumentum Fabulæ Euripidis, *vide* Auge Argumentum
Auguria damnantur Hippolyt. v. 1058. Helena v. 750 Herc. Fur. v. 596. Electra v. 399
Auguralis Apparatus Bacchæ v. 349
Auguſti Cæſaris ſententia, *vide* Σπεῦδε βραδέως
Auguſtinus (Divus) Vanæ Meditationis à Puero admonitus Troad. v. 884
Αὐθέκας ϗ ἁπλοῦς Phœniſſ. v. 497 Incerta v. 37
Αὐθέντης, ὁ φονεὺς ὁ δι' αὐτοῦ ἰὼν τὸ ξίφος Andromach. *Schol.* v. 172
Αὐθεντία damnatur Herc. Fur. v. 1146, 1347
Αὐλικοκάτοπτρον, *vide* Eſthera
Αὐλὶς ϗ Αὐλὶς Iphig. *in* Aul. v. 14, 88
Aulis Regio Bœotiæ, *ubi* Græci *ad* Trojam *profecturi Ventum præſtolabant* Iphig. Aul. v. 11, 14. Electra v. 1022
Αὐλὶς Φορωνέως ϑυγάτηρ Iphig. Aul. v. 14
Αὐλὸς Λιβυὸς *quare* Alceſt. v. 346
Αὐλὸς, *vide* Tibia
Αὖρα ϗ αὔρα. Hecub. *Schol.* v. 443. Suppl. v. 1048

Aurelius *vide* Antoninus
Aureus Aries *vide* Atreus
Aurei Serpentes Athenienſium Infantibus involuti Ion v. 24
Aurora Pegaſo vecta Oreſt. *Schol.* v. 1004
Auroræ Currus Croceus Troades v. 855
Auſonii Verſio ex Anthologiâ, Medea v. 1021. *vide* Aſtyanax
Αὐτόχειρ *quid* Phœniſſ. *Schol.* v. 887
Αὐτόχθονες *vide* Athenienſes Αὐτόχθονες
Αὐχέω *Verbum medium, pro* νομίζω Heraclid. v. 832, 931 Helena v. 1635
Αὐχμὸς *quid* Oreſt. *Schol.* v. 223
Ἀφαιρῶ *Duplicem regit Accuſativum* Hecuba v. 580. Andromach. v. 32c, 613. Iphig. Aul. v. 895
Ἀφεσίπη & Ἀφεσιών *ſunt affinia* Troad. v. 990
Ἀφεσίπης μίσειας ἔπαινος Æolus v. 36
Ἀχαιὸς *Xuthi filius* Ion v. 1592
Ἀχαιὸς *Tragœdus in* Ἀζᾶσι *citatur* Oreſt. *Schol.* v. 386
Ἀχελῷος *pro Aquâ* Andromach. v. 167. Bacchæ v. 519 & v. 625. *Confer cum* Hypſipyl. v. 19
Achilles an Procus Helenæ Helena v. 98
Achilles aſtu Proteſilaum decipit honeſto Electra v. 439
Achilles ob Velocitatem inceſſûs notabilis Iphig. Aul. v. 206 Electra v. 439
Achillis Arma judicata Helena v. 101
Achillis Inſula Iphig. Taur. v. 435
Achillis Magiſter Chiron Centaurus Iphig. Aul. v. 209
Achillis Παιδομία Electra v. 439
Achillis Saltus Andromach. v. 1139. Electra v. 439
Achillis poſt Mortem cum Helenâ *Nuptiæ* Andromach. *Schol.* v. 228. Iphig. Aul. v. 1608
Ἄδραστος *frater* Medeæ *ab* Euripide *nunquam Nominatim dictus* Medea *Schol.* v. 167

B. *B.*

B. Βάκτικον Iphig. Aul. v. 382
B. *per* ἐπένθεσιν *inducta ob* κακοφωνίαν *vitandam* Rheſus v. 260, 629
Bathyllus & Pylades Mimi, *vide* Pylades & Bathyllus
Βαίνω μεταβατικὸν, *ut* βαίνω πόδα Electra v. 94
Bacchæ pro Faticinæ Hecub. *Schol.* v. 123
Bacchæ ſerpentibus Crinitæ
Bacchæ ſemper-illæſæ Bacchæ v. 697, 757, 766
Bacchæ βιπλαύχενες ibid. v. 150, 863
Bacchæ ὠμοφάγοι ibid. v. 139
Bacchanalia ibid. v. 133
Bacchanalium λαμπαδηφορεῖα Ion v. 550, 1076
Baccharum varia Nomina Bacchæ v. 305. Ion v. 552
Βακχεῖος Cyclops v. 73
Bacchicum Carmen Pentametrum Helena v. 648
Bacchi & Cybelæ Orgia Communia, vide Orgia Bacchæ v. 697
Bacchi-apparatus, Bacchæ *Argum. Act.* I. v. 34, 180, 829
Bacchius Pes pro Anapæſto Hecuba v. 740
Baccho & Veneri Theatra ſunt ſacra, *vide* Theatra
Βάκχος διθύραμβος & δίθυραμβος Hippol. v. 560. *Variè effertur in Nominativo* Iphig. Taur. v. 953
Bacchus aurea habet Cornua Bacchæ v. 553
Bacchus & Apollo idem Bacchæ v. 408. Ion v. 552, 1125 *vide* Parnaſſus
Bacchus dat Cornua Bacchæ v. 1015
Bacchus Delphis cultus, *vide* Parnaſſus
Bacchus Bellator & illius Arma Bacchæ v. 302
Bacchus *vide* Εἰραφιώτης
Bacchus Leo, Taurus, Serpens Bacchæ v. 1015
Bacchus μάντις ibid. v. 292
Bacchus & Moſes θεόπλυτοι ibid. v. 2, 703
Bacchus Oenei Rivalis Deianiram ex Althæâ genuit Cyclops v. 39
Bacchus Panicos terrores incutit Bacchæ v. 305
Bacchus πολύϋμνος & πολυώνυμος Ion v. 1074
Bacchus unà cum Quovis Deo honoratur Ion v. 1125, 1130
Bacchus & Hercules Deos contra Gigantes juvabant Herc. Fur. v. 177, 853
Bacchus Veneris amicus Bacchæ v. 772
Bacchus Ὑποδοτὴρ ibid. v. 282
---Χρυσώπης ibid. v. 553
---Θυρσοπλάκτης ibid. v. 553
Βαλβὶς *quid* Medea v. 1245
Βαλιὸς *Velox & Maculoſus* Rheſus v. 356. Hippol. v. 218
Βάλλω & ὄπτω *quomodò differunt* Hippol. *Schol.* v. 684
Βάρβαρος, ἀντὶ τῆς ἀνήμερος, νεωτερικώτερον Bacchæ v. 405
Βάρβιδος *unde dicitur* Alceſt. *Schol.* v. 345
Βᾶεις *vel* βάεις *Navigii genus* Iphig. Aul. v. 297
Barneſii (Joſuæ) *Editoris Opuſculum de Accentibus* Græcis Medea v. 476
---*ejuſdem* Hiſtoria *de* Edvardo III. *Rege* Angliæ & Franciæ, *vide titulo* Edvardus
---*ejuſdem Poema* Græcum *de* Eſtherâ, *vide titulo* Eſthera
---*ejuſdem Heroicum Poema* Latinum *de* Nigro *Principe, vide titulo* Franciados
---*ejuſdem Epithalamium de Nuptiis Regis & Reginæ* Gulielmi & Mariæ Phœniſſ. v. 829
---*Elegia de* Carolo II. Angl. *Rege* Electra v. 817
---*Drama Anglicum* Danae v. 47
---*ejuſdem Opuſculum de Columnis* Iphig. Taur. v. 57
---*ejuſdem* Eccleſiaſtica *Hiſtoria* Andromach. v. 801. Rheſus v. 685
---*ejuſdem Libellus de* Pygmæi, *vide titulo* Gerania
---*ejuſdem Verſio* Græca *VII* Juvenalis *Satyræ* Troad. v. 444
---*ejuſdem Verſio* Græca τῶν MAGNIFICAT Troad. v. 608
---*ejuſdem Verſio τῆς* Ὀρθολογίας, *ſive Concionis* Chriſti *in Monte* Helena v. 145, 1205. Ion v. 848
---*ejuſdem Epigramma de* Græcorum *Concilio* Rheſus v. 89
De Muſarum Patronis Troad. v. 1248. *Diſtichum de* Baccho & Muſis Bacchæ v. 408. *Epigramma de Infaniâ* ibid. v. 1092. *Epigramma de Accipitre à ſe picto* Ion v. 158. *De Puero Avium pullitiem curante* Cyclops v. 28 *De* Bacchi & Muſarum *conſortio* Bacchæ v. 408. *De Inſtrumentis ſcriptoriis* Helena v. 500. *Epigramma* Anglicum *à Puero factum* Herc. Fur. v. 822
---*ejuſdem Heroicum Poema* Græcum *de* Joſepho *Patriarchâ* Ψονθομφανιὰχ *dictum* Bacchæ v. 142
---*ejuſdem* Pindari *Vita MS.* Troad. v. 1291
Barneſius idem errorem ſuum retractat Rheſus v. 553. Troad. v. 1193. Oreſt. v. 1641. *in Notis ad* Scholia
---*Ignorantiam ſuam fatetur* Rheſus v. 945. Bacchæ v. 1000. Helena v. 1326
---*Diligentiam ſuam veretur vix ſuffecturam* Ion v. 1398
---*Locum* Euripidis *Latino Verſu donat* Ion v. 1619. Herc. Fur. v. 757. Incerta & alias paſſim locis innumeris, *Vide* Latino *Carmine loci donati ab Editore, Vide plura in Titulo,* Scholia Græca addita ab Editore & Latina Verſio emendata
---*MS. Vetus* Anglicum *de Amicitiâ tractans edituros videtur* Herc. Fur. v. 1425
---*Græca Argumenta Fabulis affigit, viz.* Suppl. Iphig. *Aul.* Helen. Herc. *Fur. Dimidium.* Electr. Dana. Sthenob.
---*Magnis Nominibus æquus* Hippol. v. 449. Danae v. 65
Βαρύδω, *vide* Ὀρμάδω
Βασιλεῖς ἀνδροτείθωοι Heraclid. v. 424
Baſſus (Gabius) *vide in ultimo Indice Propriorum Nominum Authorum*
Batt (Michael) *de* Bury Sti Edmundi Electra v. 1311
Beatorum Inſulæ Helena v. 1692
Beatus nemo ante Obitum dicendus Andromach. v. 100. Iphig. Aul. v. 161. Heraclid. v. 865
Βεκλάσησα, *vide* ἐκλάσησα
Belides, *vide* Danaides
Bellerophon Nomen Euripidis *Fabulæ, Verſus ex eâdem* Oreſt. *Schol.* v. 869. *Vide in* Fragment.
Bellerophontis Equus, *vide* Pegaſus
Bellerophontis Hiſtoria, Bellerophontis *Argum.*
Bellerophontis Literæ, *vide in* Proverbia
Belus Ægypti & Danai Pater Oreſt. *Schol.* v. 930
Benedicti, Pindari *Interpretis Latini Error* Iphigen. Taur. v. 835
Bentley (Richardus) *laudatur* Cretenſes v. 3. Meleager Addenda v. 1. Sthenobœa v. 12
Berecynthus Bacchæ v. 58
Bibendi Quinque Cauſæ Cyclops v. 561
Βίβλινος, *vide* Βύβλινος
Βίος *Quinque res ſignificat* Hecuba *Schol.* v. 12
Βίος *pro Facultatibus* Hecuba *Schol.* v. 12. Suppl. v. 861
Βίος, ὃ βίος, ἀλλὰ συμφορὰ Alceſt. v. 802
Βίος *de Sole dicitur, quòd quotidiè naſcitur ac interit,* Ion v. 1136
Βίος μακρὸς δυσυχίαις ἐυεπηέας Heracl. v. 448
Βιὸς βαρυτενάκωον *Arcum ſonat* Hecuba *Schol.* v. 12
Bipennis Deſcriptio Electra v. 154
Βιχλίος,

INDEX SECUNDUS.

Βιργίλιος, Virgilius (*vide* Maro) Euripidem *imitatur* Hecuba v. 992. Oreſt. 1136. Ion v. 354. *Bis* Electra v. 349. Idem v. 372

Βιώσιμος & βιωτὸς Heraclid. v 606

Βλασῶ *Metaphoricè pro* γείνομαι, & Ἀερῶ *pro* γεννάω Troad. v. 135. Iphigen. *Taur.* v. 3. Ion v. 1095. Vide Phœniſſ. v. 18

Βλασφημίαι *in Feſtis, Sacrificiis & Conviviis abominandi ominis habitæ* Ion v. 1189

Βλέπω, ἀντὶ τοῦ ζῶ Hecub. v. 311. Erechth. v. 60. Vide in Ὁρῶ

Βλέπω, ἀντὶ τοῦ καρτερῶς μάχομαι, Rheſ. v. 124

Βλέπειν πρὸς ὃν λέγεται Cyclops v. 210. Hippolyt. v. 946

Βληθῶσι καὶ τρωθῶσι διαφέρουσιν Andromach. *Schol.* v. 616

Blondellus contrà Sibyllas, impugnatur Andromach. v. 801

Βοὴ, ἄγγελος φόβου Heraclid. v. 656

Βολῶ *vel* χραυγῶ ἰσάναι *vel* τιθέναι Oreſt. v. 1529. *confer cum* v. 1510. & Heraclid. v. 656

Βοΐζη & Bœbea Palus Alceſt. v. 590

Bonorum Mors Deum tangit. Vide *Mors Bonorum*

Βορέας & Βορρᾶς, *indéque Derivata* Ion. v. 11

Βόρεος &c. Vide *in* Βορέας

Βόστρυχος & βόστρυχον, *ut* ταφὸς, ἀνδρὸς, νῶτος & *ſimilia* Helena v. 1093

Βυθυτεῖν Electr. v. 63;

Βυλευτήρια *pro* βουλευταὶ Andromach. v. 446

Βύλησις Herc. *Fur.* v. 1305

Βυλόμενον, ἀντὶ τοῦ τὸν θέλοντα καὶ τῷ βέλησιν Hecub. *Schol.* v. 299. Iphigen. *Aul.* v. 1270

Βραβεία *quid* Phœniſſ. v 453

Brennus, Belini Britanniæ *Regis frater, Delphis periit,* Iphig Taur. v. 1275

Βρεττανία Μακάρων νῆσος τοῖς παλαιοῖς Helena v. 1692

Βρίζω Rheſ. v. 825

Βριτόμαρτις *à Minôe adamata* Hippolytus *Schol.* v. 146

Brodæus (Johannes) *Erroris incuſatus* Supplices v. 158. 216 295. 322, 695. & 865. Iphig. Aul. v. 813. Rheſ. v. 247, 397. Troad. v. 98, 1221. Bacchæ v. 9. & 261. & 263. & 869. Cyclops v. 47. Heraclidæ v. 917. Ion v. 453. & 1014. Herc. *Furens* v. 379. & 1386

----*Ignorantiæ* Euripidis *Metri & Senſus arguitur, ob Philologiam tamen laudandus* Ion v. 1128. & 1198

----*levitèr notatur* Heraclidæ v. 148. & 267. Ion v. 559

----*laudatur* Supplices v. 714, 737. Helena v. 424. Hercules *Furens* v. 1030

----*aſtutè præterit, quæ Difficilia ſunt, Facilibus enarrandis plus nimiò occupatus* Iphig. Aul. v. 234

Βρόμιος *Nomen* Bacchi *undè,* Bacchæ v. 141. & 151. & 546

Βροτὸς & βρότος & *exindè Derivata* Iphigenia Aul. v. 1524

Βρύκω *Vide in* Βρύχω

Brutus (Marcus Junius) *quæ Verba moriens dixerit* Medea v. 332

Βρύχω & βρύκω *quomodò differant* Cyclops v. 371

Βύβλινος οἶνος, *vide* Οἶνος βύβλινος

Βύβλος πόλις καὶ ποταμὸς Ion v. 1195

Budæus (Gulielmus) *levitèr perſtringitur* Iphigenia Taur. v. 802

Buchananus (Georgius) *ejus Verſio* Euripideæ *Antiſtrophæ citatur* Alceſtis v. 580

----Alceſtin *Fabulam Latino Carmine donavit, Vide Not. ſub Argument.* Græc. Alceſtidis.

----*Item* Medéam, *Vide Not. ſub Argument. Actûs primi* Medéæ.

Bulengerus (Julius Cæſar) *levitèr caſtigatur* Tragœd. §. VI

Illius Diligentia laudatur ibidem

Buxtorfius non rectè explicat הַמְקֹם Troades v. 884

Βώκαρος *Vide in* Addenda *ante* Errata *ad* Bacch. v. 405

Βωμὸς Ἑλέου Heraclidæ v. 33. & 61. Supplices *Argument. in Not.* a

Βωμὸς καταφέρειν Heraclidæ v. 125

Βωμοῖς πῦρ προσφέρειν καὶ ἡδὺ ἱκετεύειν, ὡς δεισιθέων ἀπὸ Herules *Furens* v. 243

Βώτης & βότης & βοτὴρ & βωτὴρ & βάτωρ, διαφέρουσιν Cyclops v. 54

Γ. G.

Γ' Ἑκατηβὸν Ταισὸς *quid* Iphigenia Aul. v. 382 Hippolytus v. 222

Γλαυκοπώτας δίκαι Electra v. 169

Γάλα πικτὸν (*ut* lac preſſum *apud* Virgil. *Eclog.* 1. v. 82) *pro* τυρὸς *Caſeus* Cyclops v. 189

Gamalielis Dictum Bacchæ v. 788

Γαμετὸς & πανδετὸς *laxæ aliquandò ſignificationis* Hippolytus *Schol.* v. 635. Rheſus v. 260. Electra v. 1286

Γαμήλια τὰ, ἑορτὴ ἐν γάμῳ Oreſtes *Schol.* v. 89. *Vide in* Περατέλεια

Γάμων δαῖσιν *Vide* Δαῖσιν γάμων

Γάμος *Modeſtè pro* τὰ Ἀφροδίσια Danae v. 18

Γάμος ἄειτος & *Præcepta de Nuptiis* Melanippe v. 4; & 51. Antiope v. 90

Γάμων ἀγάλματα Helena v. 1448

Γάνος βότρυος Bacchæ v. 261. & 381

Γανυμήδης Jovis *Pincerna,* Trois *filius* Troades v. 822

Garrulitatis Incommoda Bacchæ v. 385

Γεγὰς *pro* ἔκαθεν Heraclidæ v. 988

Γελέων Ionis *filius* Ion v. 1579

Gemini Helena v. 139

----*quomodò perîerint* Helena v. 141

Γενέθλια τὰ, ἑορτὴ ὅτε γυνήσει τελεμβὼν Oreſtes *Schol.* v. 89

----*Dies Natalis & ob Natales Feſtivitas* Ion v. 653, 805

Γένεθλον *pro* γυέθλη Bacchæ v. 1179

Generoſi Animi Calamitatibus magnis franguntur Electra v. 125

Γενέται θεοὶ Ion v. 1130. *Vide* Genius

Γενέτας *pro* τέκνον *novè dictum* Ion v. 915

Γενετυλλίδες & Γενεθλίδες *Vide titulo* Genius

Geniorum Bonorum præſentia Grato Odore, Malorum ingrato, notabatur Hippolytus v. 1391

Genitivus Relativi quodvis verbum ſequitur, ſi illius Antecedens fuerit Genitivus Medéa v. 1247. & 1280

Genitivus poſt Verbum Tranſitivum, ubi Pars *intelligitur. Vide* Φέρω σοί τινος

Genius cujuſvis Cuſtos Supplices v. 592. Ion v. 653. & 1130

Genius Malus Andromache *Schol.* v. 98

Γεννάω *de* Patre *propriè, aliquandò & de* Matre *dicitur Vide in* τίκτω

Gentilium Dii Peccatores Ion v. 439

Genua tangere *Vide* Supplices

Γένυς *quid* Bacchæ v. 1184

Γεραίστια, Neptuni *Sacra* Cyclops v. 295

Γεραίστιος Neptunus, *Vide* Neptunus

Γεραιὸς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας Oreſt. *Schol.* v. 993

Gerania *libellus de* Gruum & Pygmæorum *bellis* Helena v. 1496. Polyid. *Argument.* Palamedes *Addenda* v. 1

Γέρανοι, λίθοι οἰωνοὶ Helena v. 1496

Γέρανος, *Inſtrumentum Scenicum Tract. de* Tragœd. §. vii

Γέροντες, *Ore Senes ſemper magno ſua tempora laudant,* Heraclidæ v. 740

Γερουσία *pro* πρεσβεία Rheſus v. 401

Geſner (Conradus) *negligentiæ arguitur in ſuis ad* Athenagoram *Notis* Incerta v. 227

Γεύομαι *pro* Edo Iphigenia Aul. v. 423

----*pro* Patior Alceſtis v. 1069

Γῆ *Terra hominum Multitudine levata in Bello* Trojano &c. Oreſtes v. 1641. *Scholia & Notas in eadem,* Helena v. 36

Γῆ *pro totâ Elementorum Compage, totóque proinde Mundo* Troades v. 884

Γῆθεας *optatur, nec placet tamen* Oenomaus v. 20

Γῆθεας *onus* Ætna *gravius* Hercules *Furens* v. 639

Gigantes, Impios homines notant Bacchæ v. 543. Hercules *Furens* v. 853

Γιγαντομαχία Bacchæ v. 543. Ion v. 987

Gigantum Serpentini Pedes quid ſignificent Bacchæ v. 543

Γινώσκω, *Statuo, Decerno,* Danae v. 43

Gladius προσωποποιεῖται Iphigenia Aul. v. 970

Γλαυκοπώλοι *Vide in* Γαλακτοπότας

Γλαυκὴ & γλαυκῶπις Ἀθήνη Troades v. 799

Γλαύκη Creontis *filia, aliis* Creuſa *dicta,* Medea *Schol.* v. 19 & 598

Γλαῦκος Æſchyli *Fabula* Phœniſſæ *Schol.* v. 1201

Γλαῦκος Pontius *dictus, vel* Potnienſis *Fabula* Euripidis, *Argument.* Glauci

Γλαῦκος καὶ Διομήδης *Amici in Bello facti* Medea *Schol.* v. 687

Γνάφω Troades v. 1251

Γνῶμα τὸ *pro* γνώμη Heraclidæ v. 408

INDEX SECUNDUS.

Γνωματεύω ibidem
Γνωσῖ Atticè *pro* γνωσίσω, Hercules *Furens* v. 628. Electra v. 630
Γνωσιμαχεῖν Heraclidæ v. 706
Γνωτὸς *quid* Helena v. 50
Gorgias Leontinus Orator Vitâ §. xxvi. fol. 25. lin. *antepenult.*
Γοργόνες, (*earum Nomina*) *à* Perseo *devictæ*, Bacchæ v. 989. Helena v. 775
----*earum Parentes* Ion v. 989
Γοργοφόνα *Pallas dicitur & quare* Ion v. 1478
Γοργὼν *quare* Γῆς τέκνον *dicitur* Ion v. 989
Γοργὼν & Γοργὼ *dicitur* Ion v. 1003
Γοργὼν *quare* Echidna *vocatur* Ion v. 1232
Gower (Humphredus) *laudatur Integritatis ergò* Helena v. 909
Græcæ Linguæ Copia supra Latinam *magna*, Iphigenia Taur. v. 611
Græci Vocalem & Diphthongum ante alteram elidunt Latinorum *more* Electra v. 961
Græco-barbara apud Scholiasten, Hecuba *Schol. & Not.* v. 468 & v. 1114. Orestes *Schol. & Not.* v. 146. & 364. Phœnissæ *Schol. & Not.* v. 107. Cyclops v. 18
Γράμματα πολλὰ, *vel* Doctrina, *per se* Lux, *sed sine Virtute* Fumus Hippolytus v. 953
Γράμματα, ἀντὶ τῶ ζωγραφήματα Ion v. 1146
Γραμμὴ εὐγώνιος, *Linea Rectangula*, Ion v. 1137
Griffin (Jacobus) *Filius Natu Maximus Baronis* Griffin Troades v. 1248
Grotius (Hugo) *laudatur innumeris in locis.*
Buchananum *vincit Versionibus* Medea v. 627
----*ejus Elegans Versio*, Medea v. 190. & 627. Alcestis v. 962. Heraclidæ v. 902. & 926. Helena v. 909. & 1633 & 1643. *ubi tantum designatur, non citatur.* Ion v. 381 & 621. *ubi laudatur, non citatur.* Ibid. v. 834, 1045 Hercules *Furens* v. 588, 637, 673, 1345, 1425, Electra v. 265, 291, 294, 399
----*ejus Versio improbata* Ion v. 1619. Phædra v. 6
----*laudata, sed non expressa* Hercules *Fur.* v. 503
Grues, *Vide* Γέρανοι
----*de Gruibus qui scripserint* Helena v. 1496, 1498
Γύη ἡ & γύης ὁ Heraclidæ v. 839
Γυμνῆτες, *Rorarii* Rhesus v. 31, 313
Γυναικεῖα, γυναικῶνες & γυναικωνίτιδες Danae v. 22
Γυναικοκρατεῖσθαι δένν☉ μέμς☉ Rhesus v. 925. Electra v. 931. & 932
Γυναικὸς ἐσθλῆς ἄδην ἄμεινον, κακῆς ἀδὴν κάκιον Melanippe v. 33
Γυναικὸς ἀγαθῆς *Officium* Troades v. 651
----*& Laus* ibidem
Gyraldus (Lilius) *malè* Euripidem *arguit* Vitâ §. xxii
----*in errorem à* Cælio Rhodigino *ducitur* Vitâ §. xxxii

Δ. D.

Δ Ἑκταῖκὸν Orestes v. 154. Iphigen. Aul. v. 382
Δαὶ Atticum *quid* Helena v. 1252. Electra v. 244 978, 1116
Δάδαλ☉ *Statuarius Ingeniosissimus* Hecuba *Schol.* v. 838
----*in Areopago judicatur* Orestes *Schol.* v. 1648
Δαίειν τινὰ *Vide* Δαίσσειν
Δαιμονάω Phœnissæ v. 895
Dæmones Impii Deos se fingunt Electra v. 979
Dæmones Locorum evocati, *Vide* Romani
Δαίμων *Deo Inferior, Heros Dæmone, Vir Heroe* Hecuba *Schol.* v. 164
Δαΐ☉ Hostilis *vel* Captivus *sonat*, Iphigenia Aul. v. 299
Δαίσσειν γάμον & δαίσμβρ ὑμεναίους Iphigenia Aul. v. 123 Helena v. 1455
Δαῖτες *Vide* Ὄλον
Δάκνω & δακέθυμ☉ *Vide in* Δεδηγμὸς☉
Δάκ☉ *quid* Troades v. 284
Δάμβτες *pro* μνηστῆραὶ Ion v. 1329
Δαμεὶς & δαμθεὶς *pro* θανὼν Iphigen. Taur. v. 199, 229 Troades v. 176
Danae, Acrisii filia, undè dicta Danae v. 18, 20
Danai & Ægypti Historia Hecuba *Schol.* v. 866. Orest. *Schol.* v. 869. Herc. Fur. v. 1016
Danai Filiæ & Nuptiæ earum ibid.
----*earum Pœnæ apud Inferos* Hecuba *Schol.* v. 886
Danai Genealogia Orestes *Schol.* v. 930
Danaides, Vide Danai Filiæ Cyclops v. 429
Danaides, simpliciter pro Græcæ *Puellæ*, ibidem
Danaus judicio sistitur Orestes *Schol.* v. 869
Dardani Genus & Urbs Troades v. 818. 822
Darius Ochus *moritur* Vitâ §. xxxii
Δαρὸς, *Vide in* Δαρὸς
Dativus pro Genitivo Orestes v. 363. Andromache v. 475 Iphigen. Aul. v. 613
Dativus duplex Helena v. 1264
Dativus pro Accusativo *cum Præpositione, ut* it clamor cœlo Iphigenia Aul. v. 1205
David Rex saltat coràm Arcâ Dei Troades v. 150
Δάφνη *Nomen Urbeculæ in* Lyciâ Troades v. 329
Deceliacum Bellum Vitâ §. xxix
Δεδηγμὸς☉ Rhesus v. 596
Δεδηγμωμένστερος Ion v. 809
Δεῖ μέ πν☉ Hippolytus v. 490
Δεῖ *Impersonale varias habet Constructiones*, Hercules Furens v. 1170
Dei admiranda Consilia Helena v. 717
Dei Providentia vindicatur ex Improborum pœnis Herc. Fur. v. 757
Dei alicujus Nomine positio, Vox Templum *subauditur*, *Vide in* Ναός
Deiphobus Helenæ *Maritus*, Andromache *Schol.* v. 228 Troades v. 960
Deli Palus *Vide in* Τεγχοειδὴς
Deliacum Epigramma Electra v. 958
Delphi medium Terræ, Orestes *Schol.* v. 331. Phœnissæ v. 244. Ion v. 223
Delphi Capitis reos de rupe præcipitabant Ion v. 1222
Delphica Sacerdos quæ esse debuit Ion v. 91
Delphici Templi Opulentia, Iphigenia Taur. v. 1275. Ion v. 54
Delphici Templi situs Ion v. 726
Delphines Draconis Nomen Phœnissæ v. 239
----*ab* Apolline *cæsus* ibid.
Delphines (Pisces) φιλάνθρωποι Electra v. 435
Δέμας & σῶμα *quomodò differunt*, Andromache v. 1154
Δέμας Κλυταιμνήστρας *pro* Κλυταιμνήστρα Iphigenia Aul. v. 417. δέμας πνὸς *pro* τὶς Iphigenia Taur. v. 1440 Electra v. 1341
Δέμας τόδε vel σῶμα τόδε, ἀποδειπτικῶς *pro* ἐγὼ, Heraclidæ v. 91, 529
Δένν☉, δενδάζω & δενδάσω Rhesus v. 925, 951
Deorum quorundam Insignia Alcestis v. 41
Deorum Mysteria quomodò tractanda Bacchæ v. 200
Deorum ipsorum Filii duris laboribus exercitati Ion v. 507
Deorum aspectus ab Humanâ Naturâ ferri nequit Ion v. 1551
Deos præfari Mos Veterum *Vide in* Μος
Δέρη & δειρὴ *res una Accentum variant* Troades v. 98
Δέρκομαι *pro* ζάω *Vide in* Ὁρῶ
Δεσποσύνη *pro* Δέσποινα Iphigenia Taur. v. 439
Δεῦν☉ *Vox Indica* Bacchæ v. 2
Deus nihilo indiget Herc. Fur. v. 1345
Deus Incomprehensibilis Troades v. 884
Deus Teutonicè God, *quasi* Good *dictus* Bacchæ v. 776
Deus Imperviestigabilis Troades v. 885
Δευτεραγωνιστὴς *Vide* Πρωταγωνιστὴς
Dextra manus Fidei Symbolum Heraclidæ v. 308
Dextræ manûs auspicia Hercules Fur. v. 928
Δημήτηρ *pro* Fruges, *vel* Terra, Bacchæ v. 275. Helena v. 1318
Democratiam damnat Xenophon *Vide* Xenophon
----*item* Euripides, Helena v. 1694. Aleadæ *Addend.* v. 1, &c.
Democritus Abderita nascitur Vitâ §. xxv
Demonstrativum de Præsenti cujusvis Personæ sufficit, Ion v. 775
Demophon Thesei filius, Oresti σύγχρον☉, Iphigenia Taur. v. 966
Demophon & Acamas fratres Heraclidæ v. 35, 120
Demosthenes à Persarum Rege corruptus Suppl. v. 412
Demosthenes imitatur Euripidem, Vitâ §. xii. Troades v. 992
Δενὸς, δυεῦν & δύω Hercules Fur. v. 701
Δηὼ, ἀντὶ τῆς Δημήτηρ, Supplices v. 290. Helena v. 1359 *Vide* Ceres
Διαβολῆς *Descriptio ab Apelle* Alexandra v. 8
Διάβολ☉ *Dei simia* Ion v. 150. Electra v. 979
Diagoras Atheus ab Athenienſibus *proscribitur* Vitâ §. xxix
Διακναίω Electra v. 1307

Διάκο-

Διάκονος & διακονέω *producta* ά, Ion v. 395. Cyclops v. 31

Διάκονος & διήκονος Cyclops v. 31

Διαλαχεῖν Phœnissæ v. 68. *Vide infrà in* Διέλαχον

Dialecti passim apud Euripidem *variantur*, Andromache v. 270. Iphig. Aul. v. 1381. Iphig. Taur. v. 1476

Διαμπάξ Bacchæ v. 992

Diana Regina Iphigenia Aul. v. 1482

Diana λιμνᾶτις *dicta*, Hippolytus *Schol.* v. 227. & 228, 1133

Diana Virgo Iphigenia Taur. v. 1230

Diana Agamemnoni irata quare, Oreſtes *Schol.* v. 657. Iphigenia Taur. v. 21

Diana, Φωσφόρος Iphigenia Taur. v. 21

Dianæ Imago cœlo delapſa Iphigenia Taur. v. 88

Διαπεφίλομαι, *Actum eſt de me* Helena v. 864

Διάσια, ἃ τῷ Διὸς ἑορτὴ Oreſtes *Schol.* v. 89

Δίαυλος *Curriculum* Electra v. 825

Διδακτὸν ἡ Ἀρετὴ Temenus v. 5

Δίδακτρον & διδασκάλιον *Munus pro Eruditione* Ion v. 852

Didymus, qui ab aliis Heracleon *dicitur*, Troades v. 849, 1001

Didymus, Homeri *Scholiaſtes, emendatus* Herc. Fur. v. 301

Didymus Euripidem *reprehendit* Andromache *Schol.* v. 885

Διεκπαναξεῖ Cyclops v. 157

Διέλαχον Bacchæ v. 1290

Δῖρες & δῆρες Phœniſſæ v. 90

Διϋβρεμὲς Bacchæ v. 526

Dithyrambi Corintho, *aut* Thebis *inventi* Bacchæ v. 529

Διΐημι Herc. Fur. v. 1039

Dii Topici, *Vide* Dæmones locorum evocati

Dii Gentilium Vitiis polluti, *Vide* Gentilium Dii

Diis nefas erat Sacrificia mutila offerre Herc. Fur. v. 476

Δίκαιος, ἀντὶ τοῦ ὅσιος ἢ οἰκτίρμων Heraclidæ v. 719

Δίκαιός εἰμι, *pro* Δικαίωμαι *vel* ὀφείλω, *vel* ἄξιός εἰμι, *vel* ἔπιμος, Supplices v. 186. Heraclidæ v. 143. *in ipſo Textu.* Item v. 776. Ion v. 1574

Δικαιόω, ἀντὶ τοῦ κατακείνω Heraclidæ v. 191

Δίκης ἔπαινος Electra v. 958

Δίκερως & δίκερος Electra v. 775

Δίκτυννα *Dianæ Nomen undè* Hippolytus *Schol.* v. 146. Iphigenia Taur. v. 127

Dico pro Polliceor Iphigenia Aul. v. 1356

Δίκω, καταδάλλω Bacchæ v. 600

Δικῶν, βάλλων Herc. Fur. v. 498, 1204

Dilemma quid Ion v. 828

Διόθεν & ἐκδιόθεν Electra v. 736

Διοίγειν σφάγια Electra v. 826

Διομήδειοι ἵπποι *ab* Hercule *Domiti* Alceſt. v. 483. Herc. Fur. v. 381

Diomedis Tydidæ Genealogia Rheſ. v. 906

Dion Caſſius ab Euripide *mutuatur* Alceſtis v. 1078. Herc. Fur. v. 1249

Dion Chryſoſtomus Euripidis *laudat Diligentiam* Troades v. 681. Vitâ §. xv

Διονῦς *pro* Διόνυσος Bacchæ v. 314

Διόνυσος Bacchi *Nomen undè*, Bacchæ v. 2

Dionyſius Halicarnaſſenſis Euripidis *ſententiam imitatur* Phœniſſæ v. 527

Διοπτὲς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα *Vide* Dianæ Imago cœlo delapſa

Διοϊζω, εἰς τόπον, ἢ ἐκ τόπου μεταδάλλω Helena v. 401, 834. Ion v. 46

Δῖος *pro* δῖος & *pro* θεῖος Ion v. 1144

Διόσκοροι *Vide* Caſtor & Pollux

Dioſcuri & *alii dicti præter* Caſtorem & Pollucem Herc. Fur. v. 29

Δίπαλτον & Παλτὸν *quid ſint* Iphigenia Taur. v. 323 Troades v. 1102

Διπλᾶ & δύο διπλᾶ *quid ſignificent* Phœniſſæ *Schol.* v. 189 *Vide earum Formam, Tractat. de Signorum Formis f.* 49

Δίρκη Acheloi *filia* Bacchæ v. 519. Herc. Fur. v. 573

Dirce ad Taurum crinibus religata Antiope *Addenda* v. 4

Δίρφη & Δίρφυς *Mons* Eubœæ Herc. Fur. v. 185

Δὶς ταὐτὰ λέγειν, ἢ ἀκούειν, τοῖς χαλεσυσιν ἔθος Rheſ. v. 281. Electra v. 770

Δίσμος, ἀ σῶμα, *non* ἀ τομὴ Helena v. 989

Divitiarum Laus *Vide* χρήματα

Diphthongus, ſive Longa Vocalis, ante alteram, in eâdem Dictione, communis, *Vide in* Ζωή

Diphilus Comicus laudat Euripidem, Incerta v. 327. Vitâ §. ult. *in ipſo fine*

Δίχηλος Bacchæ v. 739

Διχοεία, *æqua Diviſio* Chori *in duas partes*, Tragœd. §. x

Διωκάθω *pro* Διώκω *Vide* Ὀρμάθω

Διώκειν, ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν Oreſtes *Schol.* v. 1534

Διώνη, μήτηρ Κύπριδος, Helena v. 1104

Διώνη, ἢ καὶ Θυώνη, ἀντὶ τῆς Σεμέλης, μήτηρ Βάκχου Antigone v. 3

Δμηθεὶς *Vide* Δαμεὶς

Δοκῆσαν τὸ *Vide* Δοκεῖν

Δοκῆν, τὸ δόξαν, & τὸ δοκῆσαν *Abſolutè ponuntur* Suppl. v. 129. Iphigenia Taur. v. 802. Heraclidæ v. 177

Δοκοῦντες, οἱ ἔνδοξοι· ὁ δοκοῦντες, ἄδοξοι. Heraclidæ v. 897

Δοκὼ ἡ, *pro* Δόκησις, Electra v. 747

Δόναξ, Δόνακος & Δώναξ Helena v. 500

Δόρυ *pro* Ναῦς Cyclops v. 15, 19

Δόρυ *pro* Σκῆπτρον Hippolytus v. 975

Δορύξενος *quid* Medéa v. 687

Δῦλος, *quaſi* Δύηλος, *à* Δύη *Calamitas* Medea *Schol.* v. 598

Δοῦλος ἀναθὸς Helena v. 734. Ino v. 86. Melanippe v. 31. Phrixus v. 21

Δούλων ἀναθῶν ἔπαινος Ion v. 854

Δρόμος ἵππου Hecuba *Schol.* v. 923. *-quare ità dictus* Troades v. 14

Δρόματα *Nonnulli nova affingunt* Euripidi, *Perſonarum alicujus Fabulæ Nomina, pro Fabularum aliarum Nominibus reputantes*, Hippolytus v. 418. Atreus v. 1. Capaneus v. 1 *Vide* Phædræ *Argument.*

Δρομάτερις Iphigenia Taur. v. 1341

Δρόσον *pro* δρόσους Atticè, Hecuba *Schol.* v. 225. Iphigenia Aul. v. 725. Cyclops v. 131. Helena v. 320. (*ubi leg.* 322) 1249. Ion v. 1029

Δρομάδες *Vide* Φοιτάδες

Δρῦς *pro quâvis Arbore* Cyclops v. 611

Δρώμην *Currens, ab Antiquo* Δρόω *Fugio, Curro*, Medea *Schol.* v. 1245

Duale Maſculinum pro Fœmino Hippolytus v. 387

Dualis Numerus pro Plurali ponitur *Vide* Numerus

Dudley (Ds. Matthæus *Baronettus*) Troades v. 1248

----*Illius Nomini* Medea *dedicatur* Tom. 1. Fol. 174

Δυεῖν Atticè *pro* δυοῖν Electra v. 95, 535, 649

Duodecim Tabulæ *Vide* Tabulæ Duodecim

Duplex Vir Rheſus v. 395

Duporti Jobus *notatur* Helena v. 650. *Vide in* Χάρμη

Duportianus Codex Manu notatus ter arguitur Hecuba v. 1256 Oreſtes v. 18. & 20. v. 94, 119, 299, 410, 444, 754, 1562. Phœniſſæ v. 419, 976, 1092, 1165, 1173, 1390, 1409, 1750. Alceſtis v. 553. Supplices v. 479. Iphigenia Aul. v. 77, 119, 449, 697. Iphigenia Taur. v. 118 Troades v. 1196. *ubi in* Textu κεῖ *legendum* κεῖται. Bacchæ v. 1189. Cyclops v. 157, 577. Heraclidæ v. 1014, 1029. Helena v. 1023. Ion v. 1561

Duporti conjecturam MS. *confirmat* Oreſt. v. 378, 1223

Duporti Lectio laudata Oreſtes v. 128, 148, 213, 223, 378, 491, 1200, 1223. Phœniſſæ v. 957, 1146, 1344. Andromache v. 476. Iphigenia Taur. v. 189, 944. Cyclops v. 673. Helena v. 693

Duporti Lectio probata & in Textum admiſſa Alceſtis v. 437 *Ubi admodum laudatur.* Andromache v. 259, 441. Iphigenia Taur. v. 212, (*ubi tamen eſſet* 202.) Bacchæ v. 1146, 1167. Heraclidæ v. 145. Helena v. 592. Ion v. 1187. Hercules Fur. v. 546

Δυσγένεια *pro* κακία Hercules Fur. v. 663

Δυσξύμβλητος Danae v. 10

Δυσοίζω Rheſus v. 724

Δύσπαεις & ἀνόπαεις Medéa v. 618

Δύσποτμος, *in* ώτερος & ώτατος Phœniſſ. v. 1357

Δυσόπασος Supplices v. 138. Troades v. 885

Δύσων Activè, Hercules Fur. v. 335

Δῶμα *plerunque pro* Ædificio, Δόμος *etiam aliquandò pro* Familiâ *uſurpatur*, Hercules Fur. v. 825

Δῶρα ἄδωρα Medéa v. 618

Δῶρα θεὼς πείθει &c. Medéa v. 964

Δωρικὴ & Δωρὶς *Cultri genus* Electra v. 819, 836

E. E.

Ἐα *Vide* Accusativus *in* ἑα
Ἔα, ἔα *extra Versum*, *Vide in* Φεῦ
Ἐβλάσησα Atticè *pro* βεβλάστηκα Iphigenia Aul. v. 594
Ἐβρασμὸς Hecuba v. 528. Phœnissæ v. 234. Iphigenia Taur. v. 408. Rhesus v. 446. Bacchæ v. 147. Ion v. 1596. Hercules Fur. v. 335. Electra v. 94
Ἐγκαίνια, ἑορτὴ ὅτι Ἐγκαινισμῶ Orestes *Schol.* v. 89
Ἐγκέλαδ' ὑπὸ Πελάδ' ἀναιρεθεὶς Hercules Fur. v. 908
Ἐγκέφαλος, *de eo sparso, Poetis,* εὐφημισμῶ χάειν, φόνος & λοιδὸς μυελὸς *dicitur*, Troades v. 1176
Ἐγκύκλημα, *Instrumentum Scenicum*, Tragœd. §. vii
Ἐγῷδα *pro* ἐγὼ οἶδα Electra v. 961
Edvardi Tertii Regis Angliæ & Franciæ *Historia*, Vitâ §. 1 Supplices v. 180. Rhesus v. 36. Cyclops v. 359. Hercules Fur. v. 29. Electra v. 610. Danae v. 15.
Edvardi Principis Nigri Equus Candidus, Hercules Furens v. 29
Edvardus Princeps Niger dictus Johannem Gallorum *Regem in prælio capit*, Hercules Fur. v. 29. *Vide* Franciados & Chandoisius
Εἶδος βασιλικὸν, ἄξιον τυραννίδος Æolus v. 38
Εἶεν *extra Versum* *Vide in* Φεῦ
Εἰκὰς & εἰκάδες *Festivitas* Ion v. 1076
Εἰκὼ ἡ *pro* εἰκὼν Helena v. 76
Εἰμ' *pro* εἰμὶ *cum Acuto* Troades v. 415
Εἰμῳμόν *Vide ad* Iphigenia Taur. v. 1486
Εἰμὶ Sum *pro* ζάω Vivo, Hippolytus v. 357
Εἰμὶ, *vel* ὑπάρχω, *vel* τυγχάνω, δώσων, *Periphrasis Attica pro* δώσω Hecuba *Schol.* v. 579
Εἰμὶ *præsens pro futuro* Hecuba *Schol.* v. 1
Εἴναγχος *pro* ἔναγχος Rhesus v. 501
Εἰνοδία, *Vide* Ἑκάτη & Κόρη
Εἰνόδιος *Vide* Mercurius
Εἶξα *pro* ἔοικα Iphigenia Aul. v. 848. Helena v. 504
Εἰραφιώτης Βάκχος, Bacchæ v. 286
Εἰρεσιώνη, *quid* Supplices v. 10
Εἰρηκὼν Atticè *pro* εἰρηκὼς Electra v. 948
Εἰρκτὴ *quid* Bacchæ v. 549
Εἰρωνεία Andromache v. 193. & *Schol.* v. 194. & 228
Εἰς *pro* ἕως Hecuba *Schol.* v. 559
Εἰωθὸς *quomodò fit* Hecuba *Schol.* v. 358
Ἐκ & ἐξ, *ut aliæ Præpositiones, sæpè duplicari*, Medea v. 105
Ἑκάτη Εἰνοδία Helena v. 576
Ἑκάτη φωσφόρος Iphigenia Taur. v. 21. Helena v. 575
Ἐκεῖσε, κἀκεῖσε Helena v. 540
Ἐκδημεῖσθαι *Efferor, in Bestiam-mutor* Bacchæ v. 1329
Ἐκνεῦσαι *Evadere*, Hippolytus v. 470, 823. Iphigenia Taur. v. 1186, 1330. Cyclops v. 573. *Vide* Ἐξένδυσα
Ἐκπεπότασαι Electra v. 177
Ἐκποδὼν *cum* Genitivo *& quomodò aliquandò cum* Dativo, Hecuba *Schol.* v. 52
Ἐκπονῶ *Elaboro & Erudio* Iphigenia Aul. v. 209
Ἐκπρεπέστατος Troades v. 1248
Ἐκπρῶτες & ἔκτεινες *primâ brevi* Ion v. 1340
Hector φιλαλήθης Rhesus v. 394. Troades v. 1224
Hector Trojanorum *Manus, Æneas Mens vocatus*, Rhesus v. 108
Hectoris Filii, Andromache *Schol.* v. 221
Hecuba filia Cissei, Hecuba v. 3. *in* Textu, *unde* Virgil. Æn. l. 7. v. 320. *vel, ut alii* Dymantis, Rhesus v. 539
Hecuba 19 *Liberos Priamo peperit* Hecuba *Schol.* v. 421
Hecubæ in Canem versæ Historia Hecuba v. 1265
Ἕλεγχος ὁ & τὸ Hercules Fur. v. 59
Helena ex Ovo Helena v. 265
Helena Divinis Honoribus afficitur Helena v. 1683
Helena Insula Helena v. 1686
Helena non erat ad Trojam, Helen. *Argument. Græc.* & v. 33, 46
Helena post Mortem Achilli *nupta*, Andromache *Schol.* v. 228 Helena v. 1692
Helena Navigantibus Felix, ut alii, infelix, Orestes *Schol.* v. 1637
Helenæ Idolum à Trojanis *pro ipsâ exceptum* Helena v. 33
Helenæ Procorum Nomina Iphigenia Aul. v. 58. Helena v. 98 *ubi numerantur.*
Helenæ Quinque Mariti, undè Lycophroni πενταλεκτος *dicta*, Andromache *Schol.* v. 228. Troades v. 960
Helenus Priami f. quomodò Vates sit factus Hecuba *Schol.* v. 87
Helenus Andromachen *duxit post Neoptolemi Mortem* Hecuba *Schol. à me addita* v. 87
Ἑλλάδειὰς πέτρα Supplices v. 759
Ἐλεύθερος, ἀπολελυμένος · Ἐλλάδειος, οὐδαπὸς Hecuba *Schol.* v. 550
Ἐλλόσιν *Hordeum primùm inventum* Supplic. v. 30
Eleusinia Sacra Herc. Fur. v. 613
Ἐλλόσινιον, Cereris & Proserpinæ *Templum* Suppl. v. 1
Eleusis Oppidum Atticæ ibid. v. 1
Ἑλὲς βωμὸς Heraclidæ v. 61
Helicon Mons Bœotiæ Herc. Fur. v. 791
Ἑλικωνιάδες Μῶσαι Hercules Fur. 790
Ἕλιξ βοὸς Bacchæ v. 1168
Elixis an vescebantur Heroicis *temporibus?* Cyclops v. 357
Ἑλίσσω & εἱλίσσω Ion v. 40
Ἐλλειψέως *Nota* Helena v. 1398
Ἔλλειψις, *ut* οἶνον χ' ὕπτον ἔδυπ, *ubi* πίνειν *Jubaud.* Helena v. 1550
Ἕλλωες χ' Ἀχαιοὶ Troades v. 293
Ἕλλω στρατὸς *pro* Ἑλληνικὸς Rhesus v. 430. Ion v. 1373 Hercules Fur. v. 945
Ἑλοχίζω Bacchæ v. 721
Eloquentia utramvis partem ornare potest Alcestis v. 817
Ἐλπίδος ἔπειν Hercules Fur. v. 101
Ἐλπίζω *pro* Νομίζω Helena v. 1539
Ἐλπὶς *pro* Metus & Ἐλπίζω *pro* Metuo, *Atticè*, Orestes v. 857. Supplices v. 790. Ion v. 348
Ἐλπὶς *pro* Οἴησις Helena v. 1539
Ἑλὼν *Verbum Forense* Ion v. 828
Empedoclis Bos Aromaticus Ion v. 226
Ἐν *pro* ᾧ Orestes v. 488. Hippolytus v. 103
Ἐν *quomodò ante alias Literas* *Vide* Σὼ.
Ἕν, εἰς ἓν *in Unum* Ion v. 1016
Ἐν διὰ Δυοῖν Rhesus v. 392. Troades v. 538. Cyclops v. 85. Ion v. 792. Hercules Fur. v. 664
Ἐνδεᾳγὴ *Numeri* Andromache v. 179
Ἐνδεᾳγὴ *Casûs* Troades v. 1324 6
Ἐνδελεχῶς & ἐνδελέχεια & ἐντελεχῶς &c. Pirithou v. 5
Ἐνήλατα Phœnissæ v. 1186. & *Schol.*
Ἐννεακαιδεκαετηρὶς Metonis *Vide* Meton
Ennius Medeam *vertit, Not. ad Argument.* Medeæ *Actûs primi*, Medea v. 1, 251. ---Rhesum *vertit.* Rhesus v. 449.
Ennii Medeæ *Specimen*, Medea v. 1, 58, 251. 352, 531, 1251
Ennii locus contra Auguria Hippolytus v. 1058
Ἐν τάχει *pro* ταχέως Atticè *Vide* ἐν εὐμαρεῖ & ἐν εὐσεβεῖ
Ἐξακοντίζω λόγως Troades v. 444
Ἐξαμηχανῶ *pro* ἐκ πρὸς ἀμηχανίας ἐλεύθερόω Heraclidæ v. 496
Ἐξᾴσω Troades v. 472
Ἐξένδυσα *Vide* ἐκνεῦσαι
Ἐξεραίζομαι, ἀντὶ διεραίζομαι
Ἐξθμαίζω Hercules Fur. v. 81
Ἐξικνέομαι πρὸς, & εἰς, ἕως, ὅπῃ, π Electra v. 612
Exilium anni Hippolyt. v. 37
Ἐξοδᾷν Cyclops v. 26
Ἐξὸν *Absolutè* Medea v. 418. Iphigenia Taur. v. 688. 1088. Erechtheus v. 81
Exonensis Josephi *Angli Poema de Bello Trojano* Iphig. Aul. v. 123
Extispicium Electra v. 829
Eodem δισυλλάβως *Vide ad* Epigram. *Tom.* 2. *fol.* 516
Ἐοικμὼ *pro* ἐοίκαμὼ Cyclops v. 99. Heraclidæ v. 428
Ἐὸς *pro* σὸς Troades v. 1133
Ἐπεπειράατο Hercules Fur. v. 547
Ἐπῤῥόθησαν Orestes v. 899
Ἔπισα *pro* ἕπισον Troades v. 291
Ἐπέφησα Iphig. Aul. v. 130
Ἐπῴλυξ, υγος, Cyclops v. 676. *Vide* Λυγαῖος
Ἐπῳξουσῶν *quid.* Hippolytus v. 1252
Ἐπὶ *Absolutè pro* Prætereà, Orestes v. 206
Ἐπὶ τοῖσγε & ὅπῃ τύτοις, *sub hâc Conditione* Alcestis v. 375. Helena v. 844
Ἐπὶ τόπῳ *pro* ὅπῃ τόπο Electra v. 1343
Ἔπιγονοι *Filii* ἢ Ἔπιγονοι ὅπῃ Θήβας & *eorum Nomina* Supplices v. 1224

INDEX SECUNDUS.

Ἐπίγονοι *Nomen Fabulæ* Euripidis, *ſeu potiùs* Sophoclis Supplices v. 1224
Ἐπίγραμμα ἐπὶ Σωσάμῳ ἐν Τεγέᾳ Hippolyt. *Schol.* v. 264
Ἐπεδέσμιος Helena v. 411
Ἐπιζαφὲς Phœniſſ. *Schol.* v. 45. Rheſus v. 441
Ἐπίλοιπον βίον Hippol. v. 222. Herc. Fur. v. 1003
Ἐπίκλιτον, *Vide* Νικητήριον
Ἐπίῤῥοθος *quid & undè* Oreſt. v. 899
Ἐπισκιώιον *quid* Tragœd. §. vii
Ἐπιστολὴ *pro* ἐπιστολῇ Andromach. v. 964. Bacchæ v. 442 (*Confer cum* Iphig. *in* Taur. v. 1446) Helena v. 1665
Ἐπιτρέποντες *Nomen* Menandri *Fabulæ* Phœniſſ. *Schol.* v. 1161
Epicharmi Buſiris Alceſt. v. 765
Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, *eorum Nomina* Phœniſſ. v. 127
Ἑπτὰ Θηβαίων ταγῶν *Nomina* ibid. v. 758
Ἑπτάπυλος & ἑπτάπυργος Θηβαία πόλις Phœniſſ. v. 755, 1065, 1085. Herc. Fur. v. 543
Ἑπτάπους, *Vide* Ἑπτάχους
Ἑπτάχους Κιθαίρα, *Vide* Κιθαίρα ἑπτάχορδος
Ἑπτέρωκα *pro* πεπτέρωκα Helena v. 639. *Vide* Oreſt. v. 874. *MS. in Margine*
Ἕπω *pro* κελεύω Iphig. *in* Taur. v. 85. *pro* promitto Electra v. 32
Ἑπῳδός, *Vide* Στροφὴ
Ἑπωπίδες Iphig. Taur. v. 1350
Equi à Barbaris ſacrificati Helena v. 1274
Equi Candidi Regibus & Victoribus proprii ibid. v. 646. Herc. Fur. v. 29
Equi Veneti Hippol. v. 231, 1132
Equos radendi Mos in Funeribus Alceſt. v. 428
Equus Trojanus, *Vide* Δόρειος ἵππος
Equus à Tyndaro ſacrificatus Helena v. 1274
Ἔραμαι *quid* ibid. v. 395
Eraſmus Hecubam *Latino Verſu donavit* Hecuba *in ipſo Fine. Item* Iphig. *in* Aul. *Vide Notas ad Argumentum Actûs primi ejuſdem Fabulæ*
----*emendatur* Iphig. *in* Aul. v. 1139. Helena v. 284
----*erroris arguitur* Iphig. *in* Aul. v. 123. Phœniſſ. v. 602
Ἔργα & πρήγματα *aliquando non idem* Helena v. 293
Ἐργάδω, *vide* Ὀργάδω
Ἔργῳ & τοῖς ἔργοις (Anglicè **indeed**) *pro* ἀληθῶς Helen. v. 293
Ἐρέπτω *edo* Bacchæ v. 323
Ἐρέφω, στέφω ibid. v. 323
Erechtheus & Erichthonius an idem Ion v. 267
Erechtheus Erichthonii Nepos ibid. v. 267
----*Ejus Uxor, Filiæ, Filiique* ibid.
----*Ejus filiæ* παρθένοι *dictæ, unà cum Patre Divinis Honoribus coluntur, vide* Παρθένοι Ion v. 278
----*Filias immolat* ibid. v. 277, 278. *Erechthei Argument.*
----*Ejus bellum cum Eumolpo*, Phœniſſ. *Schol.* v. 861. *Erechthei Argument.* ---*A* Neptuno *deletur* Ion v. 282
Ἐρινύες, *trium* Furiarum *Nomina* Oreſt. *Schol.* v. 37. Iphig. Taur. v. 963. *De Furiis* Troad. v. 457. Herc. Fur. v. 822. *Cur Furiæ* Virgines *fictæ* ibid. v. 834. *Earum Parentes* ibid. v. 843. *Earum varia ob diverſas cauſas Nomina* ibid. v. 878. *Earum terribilis Aſpectus & Pictura* ibid. v. 881. Electra v. 1345. *ob* εὐφημισμὸν *dictæ* σεμναὶ Θεαὶ & Εὐμενίδες Iphigenia Taur. v. 944
Ἐρίπνη Herc. Fur. v. 370
Erichthonii Fabula Ion v. 23, 24, 270, 737, 1427
Erichthonius Terrigena ibid. v. 1000, 1427
----*Serpentinis Pedibus* ibid. v. 1163
Ἑρκεῖος Ζεὺς Hecuba *Schol.* v. 23. Troad. v. 17. *Textu*, & v. 483
Ἑρμάζω & ἁρμαπάζω *quid*, Ino v. 25
Ἑρμῆς πεισμάτιος, *ejus Definitio Dei O. M.* Troad. v. 885
Ἑρμιόνη, Πολυδώρος, Καπανεύς, Ἀτρεὺς &c. *Non ſunt* Euripidis *Fabularum Nomina, ſed Perſonarum, vide* Danaë v. 65. *Vide ad Fragmenta, ubi occurrunt Nomina* Ἀτρεύς, Καπανεύς, Πασιφάη, Φαίδρα *in Argumento*
Ἑρμίων, Ἑρμιόνη & Ἑρμιονεῖς Herc. Fur. v. 615
Ἔρρος *pro* Ἔρως Hippolyt. v. 449
Erratum corrigitur Æolus v. 36. Iphig. Taur. v. 1399 Hippolyt. v. 974
Ἐρρωμένεστερος Ion v. 809
Ἐρυγχάνω *ab* ἐρεύγω Cyclops v. 521
Ἑρμὸς *de* Numero & *de* Quantitate *uſurpatur* Bacchæ v. 709
Ἑστιάδες, *Aureorum Pomorum Cuſtodes* Hippol. *Schol.* v. 742. Herc. Fur. v. 394
Ἕωσφορος *Stella unde derivatur* Oreſt. *Schol.* v. 1260
----*Serò* Heſperus, *Manè* Lucifer *dicitur* Ion v. 1149
Ἑωυντοῦ *unde fit* Hecuba *Schol.* v. 527
Ἑωυτοῦ, *vide* αὐτοῦ
Ἐς' ἂν *non pro* ἔστιν ἂν, *ſed pro* ἕως τε ἂν, *ab* ἕως, *unde Aſpiratur*, Andromach. v. 1266
Eſthera, ſive Αὐλικοκαπηλεῖον, *Heroicum Poema* Græcum *cum Scholiis, citatur* Phœniſſ. v. 18, 19, 1386. Hippol. v. 88, 525, 737, 1323. Alceſt. v. 326. Andromach. v. 612. Iphig. Aul. v. 123, 382, 678, 1587. Iphig. Taur. v. 832, 1032. Rheſus v. 254, 342. Troad. v. 821, 1209. Bacchæ v. 199. Cyclop. v. 40, 136, 181. Heraclid. v. 656 Helena v. 166, 359. Ion v. 741. Herc. Fur. v. 643, 710, 757, 877. Electra v. 314, 315, 459, 466, 890, 932, *bis.*
Ἑστία *undè* Hecuba *Schol.* v. 22. Rheſus v. 201
Ἑφάμερα *pro* βαιοὺς Heraclid. v. 128. Herc. Fur. v. 922
Ἐτεοκλῆς, *Oedipi filius, Polynicis frater*, Phœniſſ. *Argum.*
Ἐτέοκλος Iphios *filius, inter* ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις *numeratur* Suppl. v. 872
Ἑτέρωσις *Numeri*, *vide Numeri* ἑτέρωσις
Εὐαγγέλιον Hiſpanicè, *los Albricios*, Heraclid. v. 785
Εὐαγγέλιον *Munus pro Nuntio* Ion v. 852
Εὐεργέται *qui dicuntur* Medæa v. 1127. Rheſus v. 151 Herc. *Fur.* v. 877, 1252, 1309
Εὐΐος *Bacchi Nomen* Bacchæ v. 565
Εὐκλείδης, *ejus tempore longæ Vocales in uſu non erant* Phœniſſ. *Schol.* v. 688. Vitâ §. xxxii. fol. 33. Olympiad. 94
Εὐμαρὴς, *vide* Ἐξδιμαρίζω
Ἐν εὐμαρεῖ *pro* εὐμαρέως Helena v. 1243
Εὐμολπίδες, *vide* Ἐρινύες
Εὔμολος Admeti & Alceſtis *filius*, *vide* Alceſtis
Εὐνὴ *pro Uxor*, *vide* Λέκτρον
Εὐνὴ & εὐναία, *Anchora*, Iphigen. Taur. v. 432. *Vide* Euſtath. *fol.* 131. *lin.* 21
Εὐνὶς, εὐνέτης, & εὐνήτειρα. Iphig. in Aul. v. 397
Εὐνιὼ εὐναίζομαι & λέχος εὐναίζομαι Ion v. 1484
Εὔξεινος Πόντος *per* Ἀντίφρασιν *pro* Ἄξεινος Iphigen. *Taur.* v. 253
Εὐοῖ *Vox Bacchica* Bacchæ v. 141
Εὕρεθρον *Præmium pro Re-inventâ* Ion v. 852
Euripides unde Nomen ſortitus Vitâ §. iv
Euripides Homerum imitatur Hecuba v. 556. *Schol.* 976 Oreſt. v. 1389. Phœniſſ. *Schol.* v. 88, 896. Medæa v. 119, 236. Andromach. v. 611, 1236. Supplic. v. 250, 376, 702, 731, 775. Iphig. *in* Aul. v. 201, 1051. Iphigen. *in* Taur. v. 290, 1026, 1263, 1276, 1390. Rheſus v. 105, 177, 195, 596, 608, 622, 709. Bacchæ v. 186, 1037. Cyclop. v. 455, 547. Heraclid. v. 327, 836. Helena v. 85 Electra v. 402, 467, 780, 785, 904, 905, 907, 953. Danae v. 51
Euripides ab Homero *diſſentit* Helena v. 60. Iphig. Aul. v. 248
Euripides Heſiodum *imitatur* Bacchæ v. 419, 1253. Troad. v. 608, 613, 625
Euripides Theognin *imitatur* Heraclid. v. 608
Euripides Steſichorum *imitatur* Helena v. 33
Euripides Æſchylum *imitatur*, *Vide in* Æſchylus.
Euripides Φιλόσοφος & Πολυμαθέστατος Vitâ §. xx fol. 18. Alceſt. v. 962
----*Quare Deos tam frequenter introducit* Rheſus v. 595
----*Eloquentiæ Magiſter* Troad. v. 992. Vitâ §. xii
----*Ethicæ Philoſophiæ Magiſter* Rheſus v. 595. Troad. v. 681
----*Scenicus Philoſophus dictus* Phœniſſ. v. 549. Hippolyt. *Schol.* v. 408. Troad. v. 681
----*Gratus in PATRIAM* Troad. v. 218, 973. Heraclid. v. 183. Ion v. 189, 262, 271, 671. Herc. *Fur.* v. 477, 1405
----*Illam tamen aliquando taxat* Hippol. v. 380. *Æquus in ipſos Hoſtes* Herc. *Fur.* v. 477
---*Gratus in Præceptorem* Anaxagoram, *vide* Vitam §. xv Melanippæ *Argum.*
---*In Mulieres non iniquus* Vitâ xix. Troad. v. 651
---*Illas contra Viros defendit* Ion v. 1092. Melanippe v. 54
---*Quomodo impiæ quædam illius ſententiæ dextrè capiantur* Phœniſſ. v. 527. Ion v. 1045

---*Caſti*

---*Casti amoris Laudator* Vitâ §xxiv. Dictys v. 2. Oedipus v. 17. Chrysippi *Argum.*
---*Castitatem in Carminibus colendam Poetis commendat* Troad. v. 384
---*Deorum Existentiam vindicat* Phrixus v. 7, &c. *Vide titulo* Euripidis *Pietas in Deos*
----*Providentiæ assertor strenuus* Phrixus v. 7
----*Animæ Immortalitatem agnoscit* Vitâ § xiv. Alcest. v. 626
----*contra* Plutarchum *defenditur* Sisyphus v. 1. Belleroph. v. 8
contra Schottum *(Andræam)* Rhesus v. 710
---*contra Scholiasten & Criticos defenditur* Phœniss. v. 162, 368, 587, 755. Hippolyt. v. 222. Alcest. v. 604
Senecæ præfertur Not. post Argum. Actûs primi Herc. Fur. ibid. v. 140
----*laudatur à* Diphilo, *vide* Diphilus. *Item à* Nicostrato, Alexan. v. 40. *Item à* Philemone, *vide* Philem. *Item à* Philippide *Comico, item à* Theopompo *Comico,* Incerta v. 396 Sthenob. v. 1
---*ultrò de Regulis remittit, ut prosit,* Tragœd. §. iii. Supplic. v. 883. Rhesus v. 595. Troad. v. 681
----*Miseros Heroas introducit, unde* πληρωτικὸς *dictus,* Phœniss. *Schol.* v. 1534. Helena v. 561
---*Polygamiam defendere videtur* Ino v. 19. *eandem oppugnat* Andromach. v. 177, 464, &c. 909
----*Decoro consulit* Troad. v. 681
----*Indecori arguitur* Suppl. v. 861. Iphig. Aul. v. 695
---*an à Corinthiis corruptus* Medææ *Fabulam mutavit* Vitâ §. xvii
----*plus sexaginta annis* Alexandri *Magni regno senior* Hippol. v. 671
----*ab* Hadriano *Imperatore* παροδευθεὶς, Andromach. v. 930
---*à* Thaide, *vide* Thais
----*in aliquibus* Homeri *locis lapsus* Iphig. Aul. v. 258, 282
---*ansam* Sophocli *dedit, ut duas Fabulas faceret,* Phœniss. *Schol.* v. 1704
---*ægrè defenditur* Phœniss. v. 1416. *in Notis ad Scholia* Suppl. v. 861. Troad. v. 453. Bacchæ v. 1000. Cyclop. v. 374. Ion v. 1553. Electra v. 1294
----*eosdem Versus bis usurpat* Orestes v. 624
----*eodem modo diversas claudit Fabulas* Orestes v. 1691 Medea v. 1415
---*Demosthenis & Ciceroni in Deliciis* Troad. v. 992
Euripides primò vincit, Diphilo *Archonte,* Vitâ §. xxvi PHOENISSAS *docet,* Pythodoro *Archonte, nec vincit,* ibidem. *Item* MEDÆAM, HYPSIPYLEN & ANTIOPEN; *item* PHILOCTETEN, DICTYN, MESSORES *Satyros.* HIPPOLYTUM Coronatum *agens Vincit,* Epameinone *Archonte,* ibid. *Vincit* ANDROMACHEN *exhibens,* Archiâ *Archonte,* Vitâ §. xxvii. ANDROMEDAM *agit,* Vitâ xxix. ORESTEM *docet* Vitâ § xxx *à* Xenocle *vincitur,* Arimnesto *Archonte quando* Alexandrum Palamedem, Troas & Sisyphum *agit.* Vitâ § xxvii. ---*Quoties vicerit,* Vitâ xxvii. Tho. Magister *in* Vitâ *ad finem.* IPHIGENIAM *in* Aulide, ALCMÆONA & BACCHAS *exhibitas post Mortem habuit & vicit,* Vitâ § xxxii
Euripides Anaxagoræ Discipulus Phœniss. v. 549. Vitâ § xiii
---*Præceptoris de Sole Opinionem sequitur* Orestes *Schol.* v. 980
Euripides cum Sophocle comparatur, Vitâ § xx
Euripides emaculatus & emendatus Hecuba v. 627, 912, 1151 Orestes v. 254, 280, 286, 754, 974, 1182, 1447. Phœniss. v. 344, 431, 473, 501, 618, 727, 755, 773, 843, 885, &c. Medæa v. 258, 600, 610, 736, 758, 930, 941, 973, 1296. Hippolyt. v. 140, 525, 569, 723. Alcest. v. 326, 366, 437, 448 Andromach. v. 100, 169, 259, 440, 446, 603, 701, 772, 883 955. Supplices v. 252, 420, 526, 819, 991, 1101, 1110 1224. Iphigen. *in* Aul. v. 33, 185, 255, 286, 336, 419 566, 626, 646, 649, 697, 837, 959, 1170, 1201, 1455, 1567, 1589, 1599. Iphigen. *in* Taur. v. 35, 58, 62, 118, 135, 281 315, 357, 394, 509, 634, 727, 812, 834, 881, 988, 1010, 1025 1042, 1212, 1309, 1310, 1360, 1433, 1487. Rhesus v. 11 44, 54, 229, 277, 348, 363, 425, 441, 442, 476, 501, 565, 716, 719, 772, 794, 816. Troades v. 38, 43, 156, 193. *ubi restituitur & augetur quatuor Versibus.* 275, 278, 313, 361, 484, 514, 682, 742, 769, 855, 888, 965, 1035, 1070. Bacchæ v. 87, 129, 261, 347, 352, 407, 442, 468, 490, 631, 636, 739, 740 750, 865, 983, 996, 1058, 1135, 1173, 1196, 1265, 1267, 1287. Cyclop. v. 214, 272, 342, 379, 416, 568, 629, 670 673, 678 Heraclidæ v. 14, 146, 191, 395, 416, 491, 649, 705, 713, 721. Helena v. 99, 190, 202, 440, 587, 593, 607 627, 630, 686, 741, 744, 757, 781, 794, 796, 809, 817, 829, 851, 898, 1047, 1051, 1113, 1124, 1234, 1236, 1283, 1346, 1350, 1361, 1363, 1368, 1378, 1548, 1550, 1555, 1570 Ion v. 37, 39, 40, 81, 84, 87, 100, 103, 151, 162, 186, *ubi egregiè emendatus.* 189, 285, 390, 401, 415, 434, 438, 521 526, 565, 624, 630, 638, 701, 778, 793, 828, 875, 877, 1002 1004, 1035, 1064, 1092, 1128, 1136, 1187, 1207, 1286, 1317, 1360, 1386, 1388, 1423, 1503, 1549, 1565, 1570, 1579 1614. Hercul. Fur. v. 40, 43, 80, 95, 154, 189, 203, 328, 331, 340, 348, 474, 546, 856, 1023, 1115, 1216, 1412. Electra v. 27, 180, 187, 188, 413, 448, 469, 481, 486. *Vbi tamen* ὄλωμ' *in* Textu *legendum, sicut & in* Glossâ *rectè scribitur.* Ibid. v. 538, 543, 637, 673, 785, 800, 801, 1026 1077, 1088, 1241, 1311. Danae v. 15, 42. *Omitto plurima in* Fragmentis
Euripides explicatus Græcè, *vide* Scholia *ab Editore addita*
Euripides explicatus, in universum vide Scholia & Annotationes, *& in titulo* Explicatus *Græcè.* Heraclid. v. 970 Helena v. 1440. Herc. Fur. v. 29, 309, 402, 875. Electra v. 147, 671, 694. Ion v. 186, 247, 572, 991, 999, 1246, 1252, 1276, 1318, 1511
Euripides in Ordinem restitutus suum Helena v. 1308. Ion v. 89. Electra v. 543
Euripidis Chori Historiis pleni & aliquandò ἀπεροδίδυμοι Phœniss. v. 641
Euripidis Nobilis & sonorus locus Iphig. Taur. v. 1390
Euripidis locus obscurus & corruptus Helena v. 362, 553. Ion v. 1523
---*locus obscurus* Bacchæ v. 1000. Iphig. Taur. v. 1270 Heraclidæ v. 805. Helen. v. 76, 1326, 1382, 1459. Ion v. 1288
Euripidis Versus obelo notatus Oresles *Schol.* v. 639
Euripidis Versiculus Æmilio Scauro *fatalis* Phœniss. v. 396
---*& Anaxandridæ Comico* ibid. v. 396. Incerta v. 295
---*& Clyto* Alexandri *M. Amico* Andromach. v. 695
Euripidis Scholiastes vide Scholiastes
Euripidis accurata Diligentia laudatur Vitâ § xv, xxii. Troad. v. 681. Electra v. 50, 259
Euripidis Pictura Bacchæ v. 80. *undè sumpta* Vitâ § vii
Euripidis Oeconomia defenditur vide Oeconomia
----*laudatur* Orest. *Schol.* v. 474
----*arguitur* Andromach. v. 1070
Euripidis Pietas in Deos Heraclidæ v. 902. Herc. Fur. v. 757. Phrixus v. 14. Incerta v. 211, 213
Euripidis Versus diversè legitur Phœniss. v. 922. Ion v. 730
Euripidis Sententiæ vide Sententiæ
Euripidis singulare Artificium in Prologis Vitâ § xx. Trag. §iii. Hecuba *Schol.* v. 1
Euripidis Stylus qualis Vitâ xx. Trag. § iii. Medæa v. 288
Euripidis Epistolæ Genuinæ contra Anonymi Argumenta vindicatæ Vitâ § xxviii. Epistolarum *Argum.*
Euripidis Epigrammata ad finem Incertorum 2 Tom. fol. 515
Euripidis Defectus suppletur Alcest. v. 408, 468. Andromach. v. 401. Suppl. v. 262. Troad. v. 1073. Bacchæ v. 519, 1173. Helena v. 1492. Ion v. 709, *ubi toti tres Versus supplentur.* Archelaus v. 60
Euripidis Imitatores, vide Dion Cassius, Theocritus, Cæcilius, Maro, Ovidius, Horatius, Sallustius, Terentius, Tibullus, &c.
Euripus Iphig. Aul. v. 11
----*ejus Vocis penultima Naturâ semper longa* Vitâ §. vii
Euryalus, Mecistei, Adrasti fratris, filius Iphig. Aul. v. 244
Eurybates vide Talthybius
Eurydice, Lacedæmonis filia, Acrisii Uxor, Danaæ mater, Danaæ *Argum. & v.* 18
Εὐρύνομος, ὁ Μάγνης ὁ Ἱππίου παῖς Phœniss. *Schol.* v. 1748.
Eurystheus Nomen Fabulæ Euripidis Hecuba *Schol.* v. 838
Eurystheus, quibus ortus Parentibus Heraclidæ v. 362, 988 Alcest. v. 1150
---*Herculem jussit Labores capessere.* Alcest. v. 1150. Heraclid. v. 362. Herc. *Fur.* v. 388
---*quomodo* Herculis *Dominus factus* Heraclidæ v. 362. Alcmena v. 1
---*utrum cæsus in prælio, an captus* Heraclidæ v. 929, 1026
---*ab* Hyllo, *an ab* Iolao *occisus* ibid. v. 936
Εὔφυλος, *limpidus,* Iphig. Aul. v. 420
Εὐφωτὸς Iphig. Taur. v. 626
Eurotas, undè dictus, Oreit. *Schol.* v. 625
Eurotas Laconiæ *fluvius &* Thessaliæ, Andromach. v. 801 Iphig. Aul. v. 179. Helena v. 161
Eurotas Laconiæ *fluvius* Troades v. 133

Εὐσεβῶ *quid* Bacchæ v. 466
ἐν Εὐσεβεῖ *pro* ἐυσεβῶς Helena v. 1293
Euſtathius erroris arguitur Rheſus v. 629
----*emendatur* Ion v. 186. Helena v. 1
----*explicatur* Hippolyt. v. 385
Euſtratii μνημονικὸν ἁμάρτημα Hecuba v. 306
Εὖτε *pro* ὅτε & ὡς Ion v. 888
Εὔκτεν☉, ὁτερ☉ & ὥτερ☉ Hecuba v. 581
Εὐτρεπὲς ποιῶ *pro* ἐυτρεπίζω Herc. Fur. v. 497
Εὐφημεῖν *vox in Sacris* Bacchæ v. 68,70. Ion v. 96
Εὐφρόνη *vide Nox*
Ἔφασε *quid* Rheſus v. 323. *Vide in* Erratis
Ἑφεδρ☉ *qui* Phœniſſ. *Schol.* v. 1102. *unde explicatur locus* Rheſus v. 119
Ἐφολκὶς, *ſcapula poſt Navim tracta*, Herc. Fur. v. 1311,1424
Ἐχθρὸς *ſuâ laude non privandus* Heraclidæ v. 998. *Vide* Vitam xvii
Ἔχιον *Terræ filius* Bacchæ v. 540
Ἔχω *pro* εἰμὶ *vel* οἰκέω Helena v. 75,333
Ἑῶ *pro* εἶμι *Inuſitatum* Hecuba v. 164

Z. z.

Ζαγρεὺς *Bacchi Nomen & undè* Bacchæ v. 1189
Ζαγρεὺς, *ſive Bacchus ſenior & Proſerpinæ filius* Bacchæ v. 1189. Cretenſes v. 14
Ζάπλη☉ *primâ Communi* Andromach. v. 1282
Ζάκυν☉ *primâ Communi* Alceſt. v. 498. Rheſus v. 370,439
Zeuxis Pictor Vitâ xxii, xxx
Ζεὺς, *ejus Amores* Troad. v. 950
Ζεὺς Ἀγορεῖ☉ Heraclidæ v. 70
Ζεὺς Ἄμμων *vide* Ἄμμων
Ζεὺς Ἐλευθέριος Rheſus v. 348
Ζεὺς Ἔρκει☉ *vel* Ἕρκι☉ *vide* Ἕρκει☉
Ζεὺς ἱκέσι☉, ἑταιρεῖ☉, ἑστίο☉, ὁμόγνι☉, ὅρκι☉, φίλι☉ Hecuba *Schol.* v. 345. Iphig. Taur. v. 719
Ζεὺς κύκν☉ ῥυόμεν☉ Λήδᾳ συμμίσγεται Oreſt. *Schol.* v. 465. Helena v. 20
Ζεὺς πατρῷ☉ Electra v. 671
Ζεὺς τροπαῖ☉ Heracl. v. 867,937. Electra v. 671
Ζεὺς φαναῖ☉ *Vide* Φαναῖ☉
Ζεὺς χρυσὸς ῥυόμεν☉ Δανάᾳ συμμίσγεται Danaæ *Argument.* v. 30
Ζῆθ☉ καὶ Ἀμφίων δίδυμοι, Λυκόπωλοι καὶ Διόσκορ☉ Herc. Fur. v. 29
Ζήθη καὶ Ἀμφίον☉ μῆμα Phœniſſ. *Schol.* v. 147. Supplic. v. 663
Ζημίαν κερδῆσαι *quid* Cyclop. v. 310
Ζημιώσεις, *quaſi τὸ ζῆν μείωσις* Oreſt. *Schol.* v. 577
Ζυγία Ἥρη Iphig. *in* Aul. v. 718
Ζωάγριον Ion v. 852
Ζωὴ *primâ Communi* Hecuba v. 1108. *Vide in* Ποι
Ζωπυρεῖν κακὰ, νεῖκ☉, πόλεμον Electra v. 1121
Ζωρώτερα χρησμὸς καὶ μάντεων καὶ οἰωνοσκόπων Helena v. 750

H. *E longum.*

H *Ante* Vocalem *eliditur* Oreſt. v. 596
H *ante τὸ ἔ eliditur* *vide in* Οὗ
H *Nomina in η deſinentia ſecundæ Simplicium in εἴν & αἴν feruntur* Electra v. 1023
H & ω *longæ Vocales* Euclidæ *Archontis tempore nondum inventæ* Phœniſſ. *Schol.* v. 688
Ἢ *pro* ὡς *vel* οἷα, *atque* utpote *ſonat*, Phœniſſ. v. 419
Ἥβη Jovis *filia*, Herculis *Conjux* Heraclidæ v. 917
Ἡβης δαὶς *pro* Vino Cyclop. v. 502
Ἥβης μέτρον Ion v. 364
Ἠβούλετο Atticè *pro* ἐβούλετο Helena v. 758. Danae v. 28
Ἡγέλοχ☉. Ὑποκείσ☉ ὁπλοφανέστερ☉ Oreſt. *Schol.* v. 279
Ἡδωνὸς ὄρ☉ Θρᾴκης, ἣ Μακεδονίας Hecuba v. 1153
Ἤθε☉ *pro* ἤθε☉ Phœniſſ. v. 902
Ἤιξα *legendum ut* ἦξα, *à* ἰάλλω Ibid. v. 1388,1469
Ἠιονεὺς *Magnetis filius, Eurynomi Lapithæ frater*, Hippodamiæ *Procus, ab* Oenomao *confectus perit* Phœniſſ. *Schol.* v. 1748
Ἤιων *ut* ἤονα *legendum* Phœniſſ. v. 1391,1475. *Vide ſuprà in* ἤιξα & *dd* Suppl. v. 1065. Iphig. Aul. v. 80 Helena v. 1616
Ἤκου *pro* ἤκου☉ Abſolutè Alceſt. *Schol.* v. 291
Ἥκω Præſens *pro* Imperfecto ἧκον Hecuba *Schol.* v. 1
Ἥκω *cum* Accuſativo *Motûs ad locum, ſine Præpoſitione* Ion v. 299
Ἡλάθλω & ἠλάθλω *ab* ἐλαύω *pro* ἐλαύνω Heracl. v. 431
Ἡλέκλεα *Fabula* Euripidi *vindicata*, Petri Victorii *Epiſtola* Electra v. 50,259,399,843, 1224, 1281, 1337. *Vide* Plutarch. 1 *Tom. fol.* 441
Ἡλέκλεα, *unde Nomen ſortita ſit, & quòd* Laodice *priùs vocaretur* Oreſt. *Schol.* v. 72. Iphigen. Taur. v. 811
Electræ filii *vide in* Pylades
Ἡλιαία *Nomen loci* Oreſtes *Schol.* v. 869
Ἥλυσις *pro* βάσις Herc. Fur. v. 1140
Ἡμέρα *pro* Ἠώς Troad. v. 849
Ἡμεῖοι & ἐφημέρια φρονέοντες, *pro* Ἄνθρωποι Phœniſſ. v. 132, 1515. Iphig. *in* Aul. v. 1331
Ἡμιχόρια *Duæ Chori partes, Diviſim acceptæ* Tragœd. §. x
Ἠνύσατο Atticè *pro* ἐνέσατο Electra v. 264
Ἤπισω Herc. Fur. v. 345
Ἥρα ἀνρεία Medea *Schol.* v. 9
Ἥρα ζυγία *vide* Ζυγία Ἥρα
Ἡραχλέων *vide* Didymus
Ἡρακλῆς *Vide* Hercules
Ἡρακλειδῶν καὶ Θησειδῶν ἀνδρία Heracl. v. 37,210
Heraclidarum Numerus ultra ſeptuaginta ibid. v. 240
Ἥρεσατο *pro* ἠρήσατο & *alias* Heraclidæ v. 851
Hercules Trojam capit Troad. v. 817. Herc. Fur. v. 355
---*Oechaliam capit* Hippolyt. *Schol.* v. 545. Herc. Fur. v. 355
---*Spartam cepit* Heraclidæ v. 742
---*à* Tyriis *Magicis Vinculis conſtrictus* Rheſus v. 502
---*Eleuſiniis ſacris initiatus* Herc. Fur. v. 613
---*Callinicus dictus* ibid. v. 681. *Vide* Καλλίνικ☉
---*Comatus* Bacchæ v. 455
---*Divis auxilium tulit* Herc. Fur. v. 177,8, 3,1190
---*Centauros cædit* ibid. v. 182,364
---*Cervam æripedem capit* ibid. v. 375
---*Cœlum geſtat humeris* ibid. v. 406
---*quomodò Leoninam induit* ibid. v. 361
---*in* Oetâ *incenſus moritur* Heracl. v. 914
Herculis Labores Heracl. v. 949. Ion v. 1161. Herc. Fur. v. 355,1270
Herculis Genealogia Hecuba *Schol.* v. 886. Alceſt. *Schol.* v. 509. Heraclidæ v. 211,989. Herc. *Fur.* v. 2
Herculis Voracitas deſcribitur Alceſt. v. 765
Herculis & Theſei Affinitas *vide* Theſei & Herc. *Affinitas*
Herculi Minerva Adjutrix Heraclidæ v. 920
Herodotus ab Athenienſibus honoratur Vitâ § xxv
---*Moritur* ibid. xxvi
Hς Nomina in ης deſinentia Primæ Contractorum quomodò Accentum habent Ion v. 1154
Heſiodi Epithalamium in Pelea & Thetin Phœniſſ. v. 829
----*Fragmentum ex Libro de Stellis* Ion v. 1156
Heſione Laomedontis filia Telamoni data Troad. v. 795
----*exponitur Monſtro Marino, ſed ab* Hercule *liberatur* Troad. v. 808
Heſychius emendatur Andromach. v. 729. Supplic. v. 65 Rheſus v. 187,282. Cyclop. v. 371. Ion v. 1195. Herc. *Fur.* v. 883. Electra v. 318
Heſychii Lectio contra Palmerium *defenditur* Hercul. *Fur.* v. 29,819
Ἥφαιστ☉ *vocatur* Περιμηθεὺς Τιτὰν Ion v. 455
----*Obſtetricatur* Jovis *Cerebro* ibid.
Ἡχθωτο *pro* ἠχθόμβοι ἦσαν Herc. *Fur.* v. 547. Electra v. 1000
Ἠχὼ πέτρας δυσάητ☉ Hecuba *Schol.* v. 1110
Ἠὼς *Tithonum rapuit* Troad. v. 849
Ἠὼς ἡμέρα *dicitur*, *Vide* Ἡμέρα

Θ. *Th.*

Θ, θ', ἐκτατικὸν Phœniſſ. v. 1008
Thais Verſum Euripidis παῤῥησὶᾳ *de Graſone* Medæa v. 1385
Θᾶκοι, *Loci nomen, ubi* Tireſias *Auguriis vacabat* Phœniſſ. v. 847. Bacchæ v. 347
Θαλάμαι *Nomen Urbis* Phœniſſ. v. 938
Θαλάμη & θάλαμ☉ *diſtinguuntur* Phœniſſ. v. 938 Bacchæ v. 561. Cyclop. v. 57. Herc. *Fur.* v. 807
Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ Iphig. Taur. v. 1193. Vitâ § xxviii. *Vide* Aqua Marina *Thales*

Thales αὐτοδίδακτος Vitâ § xiii. *in Principio*
Thaletis sententia de re Facillimâ & Difficillimâ Alcest. v. 1078
----*De Morte, quòd nihil à Vitâ differat,* Plisthenes *Addenda* v. 1
θάνοις ἐλαίας ἢ ἄλλος ἱκτὴρ Andromach. *Schol.* v. 894 Suppl. v. 10
θαρσέω *cum* Accusativo *pro* Non-metuo, Andromach. v. 993
θάρσος *vide* θράσος
θάτερος Hippol. v. 894
Theatra Baccho & Veneri sacra Tragœd. §. vi
Theatra Veterum quàm Spatiosa, ut & Scenæ Helena v. 1406 Tragœd. §. vi, vii
Theatri & Scenæ Descriptio ibid. §. vii
Theatri Infamia apud Latinos *magna, apud* Græcos *non item* ibid. §. iv
Thebæ à Jove Proserpinæ datæ Phœniss. *Schol.* v. 688
Thebaica, Poematis Nomen *Notis ad* Medææ *Argum.*
Thebani Bœotorum soli in Trojam *non militabant,* Troades v. 242
Thebanorum Ducum Nomina Phœniss. v. 758. *Vide in* Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας
Thebarum septem Portæ & earum Nomina Phœniss. v. 1111
Θεῖος, Absolutè *pro* ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος Iphig. Taur. v. 930
θέλω *subauditur, ut* ποιῶ *pro* ποιεῖν θέλω Andromach. v. 810. Ion v. 1326, 1408, 1500
Themistocles paribus suffragiis servatur Iphig. Taur. v. 1470
Themistocles Archon Athenis *suis* Vitâ § viii
----*Choragum agit* ibid. ix
----*Pacem à* Xerxe *oblatam rejicit* ibid. viii
----*Ostracismum subit* ibid. x
----*Illius scitum Dictum de Filio suo* Electra v. 932
Theognis suavissimè canit Troad. v. 1248
----*Megarensis Poeta* Heraclid. v. 279
Theocritus Euripidem *imitatur* Cyclops v. 49. Electra v. 359
Theon Sophista Euripidis *importunam Philosophiam immeritò vocat* Troad. v. 681
Θεονόη *filia* Protei & Theoclymeni *Soror unde dicitur,* Helena v. 828
Θεόπομπος, *ejus character* Vitâ § v
Theopompus Comœdus Euripidem *laudat* Incerta v. 396
Θεὸς *vide* Δαίμων
Θεὸς δυσώπας εἶναι Troad. v. 885
Θεὸς ἦ Andromach. v. 130. Suppl. v. 1212
Θεὸς *Absolutè pro Sole* Medea v. 352. Suppl. v. 208, 469 Rhesus v. 331
Θεόφιλος Antiochenus *Patriarcha emendatur* Incerta v. 99
Theramnæ sacrum Helenæ *oppidum* Troad. v. 211. *Vide* Therapnæ
Therapnæ Vicus Laconiæ Iphig. Aul. v. 1499. Troad. v. 211, 1070
Therapnæ Vicus Thebaidos Bacchæ v. 1041
Therapne Lelegis filia Orest. *Schol.* v. 625
Θέρεμνα *pro* θεράπαινα Troad. v. 1070
Θέρεμνα *pro* αὐλαὶ, σταθμὸς Herc. Fur. v. 370
Θέρος *pro* θερισμὸς Bacchæ v. 1025
Θεσσαλὸν σόφισμα *vide titulo* Proverbia
Θεσσαλὸν πήδημα, *vide* Achillis Saltus
Thetidis & Pelei Nuptiæ *vide in* Peleus
Θετίδειον *Thetidis Templum* Andromach. v. 43
Θεῶν *legitur* μονοσυλλάβως Phœniss. v. 509. Hippol. v. 1060, 1169. Alcest. v. 1123
Θεωρικὰ πηδήματα & χρήματα Suppl. v. 97
Θεωρεῖς *Navis Attica* Hippol. v. 792
Θεωρὸς *quid* Hippolyt. v. 792, 806. Ion v. 1076
Θεωρῶ *vide in* Ὁρῶ
Θὴρ ὁ Bacchæ v. 1189
Θῆρες Satyri *dicti* Cyclops v. 620
Θησαυρὸς κακῶν *vide in titulo* Proverbia
Thesei & Herculis Affinitas Heracl. v. 37, 210. Herc. Fur. 1154, 1200
Thesei Clava Suppl. v. 714
Thesei Genealogia Heraclid. v. 37, 208. Herc. Fur. v. 1154
Thesei Gesta Hippolyt. v. 977, 979
Theseo Tria Vota à Neptuno Patre concessa Hippolyt. *Schol.* v. 887, 1315
Theseus Minotaurum cædit Herc. Fur. v. 1326
Theseus Helenæ *Maritus prior* Andromach. *Schol.* v. 228
Thesidæ Acamas & Demophon Hecuba *Schol.* v. 125
Thesidæ *vide* Athenienses
Θιάζω Ion v. 552
Θιασεύομαι Bacchæ v. 75
Θίασος Bacchæ v. 56. Ion v. 552. *vide* Ἀναθρέμμων
Θνήσκω, Συθνήσκω *Vox* Euripidæa Rhes. v. 791. Elect. v. 843
Θνητὸς *pro* τεθνηκώς Suppl. v. 273
Θορεῦσα Atticè *pro* θορεῖσα Electra v. 475
Θόρικος *Athenienssium Colonia* Vitâ § xxv. *in ipso fine.* Troad. v. 224
Thraces Poetarum primi Rhesus v. 941
Θρανύω, θραύω & θρανύσσω, *pro* θράω Bacchæ v. 633
Θράσος *in Bonam partem pro* θάρσος Alcest. v. 604. Medea v. 470
Θρόσσω *pro* παρέχω Rhesus v. 863
Θρῖμμα *pro* ὁ τρεφόμενος Hippolyt. v. 11
Θρέπτρα & θρεπτήρια *vide* Τροφεῖα
Θρῄκιος *quomodo a* Θρᾴξ Hecuba *Schol.* v. 19
Θριαμβεύω *pro* θριαμβεύειν ποιῶ Herc. Fur. v. 1596
Θρίγκος *quid* Orest. *Schol.* v. 1569. Troad. v. 489. Herc. Fur. v. 1280
Θρίγκος κακῶν & κακοῖς θρίγκωσαι Troades v. 489 Herc. Fur. v. 1280
Θυέστα καὶ Ἀτρέως ψευδολογία Electra v. 613
Θυέστα δεῖπνον, Thyestæ *Dapes* Iphig. Taur. v. 816
Θύλακοι, Ἀναξυρίδες, Cyclops v. 181
Θυμβραῖος Ἀπόλλων Rhesus v. 224, 508
Θυμέλη *quid* Suppl. v. 65. Iphig. Aul. v. 152. Ion v. 46, 225, 228. Tragœd. §. vii
Θυμέλων, ἀντὶ τοῦ, θυμῷ κατεχόμενον καὶ τὸν θυμόν· Hecuba *Schol.* v. 299
Θυρεῖος Heraclid. v. 343
Θυρὸς *quid* Phœniss. *Schol.* v. 798. Bacchæ v. 25, 80
Θυσία *quid sit* Hecuba *Schol.* v. 529, 535
Θυσία *quæ, cui Deo offerenda & quòd perfecta esse debeat* Heraclidæ v. 401
Θύσιμον ἤδη κόλυβον ibid. v. 401
Θύω *etiam de Inanimatis, ut de Frugibus, dicitur* Ion v. 226
Θωύσσω Bacchæ v. 869

I. *I.*

Ἰ, *Voces* Atticæ *in* ἰ *vel* δι *desinentes, ultimam producunt* Herc. Fur. v. 665
Ἰὰ *pro* φωνὴ, *quasi ab* Ἰωὴ, Rhesus v. 553. Iphig. Taur. v. 1013
Ἴα *pro* μία Rhesus v. 553
Ἰάλεμος & ἰήλεμος, *Lessus* Latinè, *Carmen Lugubre,* Supplic. v. 281. Troad. v. 600
Ἰάλεμος Calliopæ & Apollinis *filius* Orest. *Schol.* v. 1391
Iambe Metaniræ Ancilla Cererem *ad risum provocat* ibidem v. 962
----*filia* Panis & Echûs, ibid.
----*ab illâ* Iambicus *Versus* ibid.
Iambi Versûs leges Tragœd. §. xii
Iamblichi Confessio de Malis Dæmonibus Electra v. 979. *confer cum* Orest. v. 1668
Iamidæ (& *Iamus eorum Author*) μεμαντεῖς Helena v. 752
Ἰατρεῖον *Munus pro Medicinâ* Ion v. 852
Ἰᾶσιν *primâ longâ* Herc. Fur. v. 629
Idæus Paridis *prius Nomen* Iphig. *in* Aul. v. 1289. Helena v. 29
Ἴδαια *primâ longâ* Phœniss. v. 490
Hierocles hostis Cruci Christianissimè *loquitur* Herc. Fur. v. 453
Ἱεροννῖκαι *Equis Albis invecti* ibid. v. 29
Ἱεροσολύμων *Templum à* Tito *subversum* Rhesus v. 502
Ἱκέται *vide* Supplices
Ignavæ preces nihil valent Electra v. 80
Ignem Aris admovebant, Supplices absterrendi causâ Andromach. v. 256. Herc. Fur. v. 243, 285
Igni purificare Helena v. 874
ἴδι Trochæus *pro* ἴδι Pyrrhichio Rhesus v. 685
Ἰλιὰς μικρὰ *Poema, quod extat,* Not. *ad* Medææ *Actûs primi Argumenti*
Ἰμβρασία θεὸς *de Dianâ* Supplic. v. 1212
ἵνα *cum* Genitivo & ἵνα *pro* ὅπου Helena v. 1461. Ion v. 1252
Inachus Argivos congregavit & Campestres locos habitare fecit Orest. *Schol.* v. 869
Inachi Uxor Melia, *aliàs* Melissa *dicitur* Orestes *Schol.* v. 930, 1246
----*ejusdem filii & posteritas,* ibid. *duobus locis*

INDEX SECUNDUS.

Incesti homines sepulturâ indigni Hippol. v. 1030
Incredulitas Prudens, utilis Helena v. 1633
Indicativus Modus pro Optativo, *vel* Subjunctivo *ponitur*, Phœnissæ *Schol.* v. 743. Iphigenia Aul. v. 1535. Troad. v. 166. *Vide* Modus.
Induo Hæreditatem, vel Patrimonium, Herc. Fur. v. 304
Inferiæ *Vide* Mortuorum Inferiæ.
Ἴυις ὁ & ἡ *Filius & Filia,* Hercules Fur. v. 354, 1182. Troades v. 570
Intaphernæ Uxor fratrem Marito præfert Iphigenia Aul. v. 487
Ἰξίων, *Ixion & ejus Historia* Phœnissæ *Schol.* v. 1192. Herc. Fur. v. 1298. Ixionis *Argum.*
Johannes R. Gallorum *Captivus* Londinum *ingreditur* Herc. Fur. v. 29
Iolaus, Herculis Armiger Heraclidæ v. 91
---*ejus Genealogia* Hecuba *Schol.* v. 886
Iolaus ex sene Juvenis factus Heraclidæ v. 796
Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος æqualis Pes Molosso Alceſt. v. 469
Josephus Mariæ *Virginitatis Custos datus* Electra v. 50
Ἰὲ *extra Versum* *Vide in* Φεῦ.
Ἵππος Εὐρυώπης υἱὸς τοῦ Σφιγγὸς καταβρωθεὶς Phœniſſ. *Schol.* v. 1748
Hippo Chironis *filia,* Incerta v. 431. Medea v. 1084
Ἱππομέδων *Metanira Maritus* Cererem *hoſpitio excipit* Oreſt. *Schol.* v. 962
Hippocrates Medicus Viginti Annis Euripide *Junior,* Belleroph. *Addenda* v. 1
---*quandò naſcitur* Vitâ §. xxv. fol. 24
---*ab* Athenienſibus *publicè honoratus* Vitâ §. xxv. *ipſo fine.*
---*moritur* Vitâ §. xxxii. fol. 33
Ἱπποκρήνη *differt à* Πειρήνη Electra v. 475
Ἱππόδρομος Hippolytus v. 229. Iphigenia Taur. v. 1138 Helena v. 209
Ἱππόδρομος Ἥλιε, ὄφρα δὲ καλεῖται Iphigenia Taur. v. 1138
Hippolyta ab Hercule *cæſa,* Herc. Fur. v. 408
Hippolyto Templum, Sacerdos, Statua & Sacra Hippol. v. 1424 Hippolyti *Operti Argum. & v.* 1
Hippolytus citatur Phœniſſæ *Schol.* v. 3
Ἵπποι λευκοὶ *Vide Titulo* Λευκόπωλος.
Ἵπποι *in* Fœminino *pro Equis indifferentèr* Phœniſſæ v. 3
Ἵππος ὁ *pro Equitatu* Rheſus v. 356
Ἱππότης Πηλεὺς *dictus* Electra v. 449
Hippotes Rex Corinthi, *filius* Creontis *Regis,* Medéa *Schol.* v. 20
Iratum reminiſci Mali hominis, Andromache v. 1164
Iraſci moderatè Prudentis eſt Viri Bacchæ v. 641. *Vide* Ὀργή.
Ις & υς βαρύτονα *plerumque* Brevia, *Atticè verò Longa* Herc. Fur. v. 5
Hiſtrionum Habitus Tragicus apud Græcos Tragœd. §. ix
Ἰδαία θεὸς *de* Dianâ *Vide* Ἰμβρασία θεός.
Ἰσθμὸς & *Iſthmii Ludi,* Hercules Fur. v. 958. Electra v. 1288
Ἰσμηνὸς *Bœotiæ fluvius undè dictus,* Herc. Fur. v. 572
Ἴσος & Ἶσος *priori Communi* Iphigenia Taur. v. 50
Ἰτέα *ſalix & Synechdochicè Saligna Haſta* Suppl. v. 695
---*Item aliquandò* Clypeus, *ut* Troades v. 1193. Cyclops v. 7
Ἴτυς Prognæ & Terei *filius* Troades v. 1197. Hercules Fur. v. 1019
Ἴτυς Clypeus Suppl. v. 695. Herc. Fur. v. 1019
Judæi cujuſdam confutatio Augurum *Vide* Moſſolanus.
Jupiter *Vide* Ζεύς.
Jupiter ipſe ob Amorem perjurus Iphigenia Taur. v. 749
Jusjurandum *Vide* Ὅρκος.
Ἰφιάνασσα *Nomen* Iphigeniæ *Vide* Electra v. 1023
Ἰφιγένεια Theſei & Helenæ *filia* Iphig. Aul. v. 90, 1608 *Illius Immolationis Deſcriptio ex Lucretio* ibidem v. 1511 *Ejuſdem Hiſtoria ex* Jephthæ *filiâ immolatâ corrupta* ibid. v. 1587. *cùm jam immolanda eſſet, à* Dianâ *ſurrepta in* Tauros *deportatur* ibidem v. 1608. *Poſt Mortem* Achilli *dicitur nupta* ibid. v. 1608. *Poſt Mortem* Oreilochia *vocatur* ibidem
Ἰφιγόνη *Communis & Prima Vox pro* Ἰφιγένεια Electra v. 1023
Ἴχνος *quid propriè* Hecuba *Schol.* v. 1059
Ἴχος *quid* Ion v. 1016
Ἰὼ, Epaphi *Mater,* Phœniſſæ *Schol.* v. 683
Ἰωλκὸς, Theſſaliæ *Urbs,* Medéa v. 484
Ἴων Creuſæ *ex* Apolline *filius,* Ionis *Argument.*
Ἰων & ἴον. *Vide in Titulo* Comparativa *in* ἴων.
Ionis Filii Quatuor Ion v. 1579
Ion Poeta citatur Phœniſſæ *Schol.* v. 218
---*Fabulas docere quandò cœpit* Vita §. xxv
Ionæ Prophetæ Hiſtoria Electra v. 1355
Ionia, ejuſque præcipuæ Urbes Ion v. 74

K. C.

K *Frequens in* Homerico *Verſu* Medéa v. 476
Κάδμος Ἀρμονίαν γαμεῖ Phœniſſæ *Schol.* v. 828 *Vide Annotat.* ibid. v. 829
Κάδμος Ἡλέκτραν γαμεῖ Phœniſſæ *Schol.* v. 5
Cadmus in Draconem cum Harmoniâ verſus Bacchæ v. 329, 1355. *In Beatas Inſulas tranſlatus* Bacchæ v. 1336
Cadmi Genealogia ibidem *Schol.* v. 5
---*In* Bœotiam *Adventus* ibidem *Schol. & Annotat.* v. 641
---*Ejus Nuptiæ Præſentiâ Deorum honeſtatæ* Phœniſſæ v. 829 Bacchæ v. 879
Καθύσω *Mediâ Brevi* Helena v. 1074
Καθώρμεθα *à* κάθημαι Helena v. 1090
Καί τε Ion v. 570. Hercules Fur. v. 370
Cæcilius Euripidem *imitatur* Hippolyt. v. 359
Κάκη Ignavia, *aut* Perfidia, *ſubſtantivè ſumitur* Medéa v. 1051. Andromache v. 967. Hippolytus v. 1335. Iphigenia Taur. v. 676. Troades v. 26
Καχίζομαι *quid* Ion v. 984
Κακοβαλέω Ion v. 877
Κακόγαμβος Rheſus v. 260
Κωμικολώνη Abſolutè *pro* καλὴ κολώνη, *Vide in* Κωμίχορος *Callimachi* Scholiaſtes *emendatur Not. ad* Hippol. *Schol.* v. 455
Callimachus emendatur Phœniſſæ v. 858
Κωμίνικος Medéa v. 45. Hercules Fur. v. 180, 681
Κωμίνικος Abſolutè *pro* καλὴ νίκη Hercules Furens v. 681, 690
Calliope Mater Orphei Rheſus v. 351, 944
Καλλίπαις Abſolutè *pro* καλὴ παῖς *Vide in* Καλλίχορος.
Κάλλιστον ἐχθρὸς ὑποχειρίους ἔχειν Bacchæ v. 875
Καλλιστεῖς γενεαλογία Oreſt. *Schol.* v. 1646
Καλλιστὼ *in* Urſam, *an* Lœnam *verſa,* Helena v. 385
Καλλίχορον *Nomen Putei in Eleuſine* Andromache v. 130 Suppl. v. 392
Καλλίχορος Abſolutè *pro* καλὸς χορὸς, *ut* Καλλίνικος, Καλλίπαις, Καλλικολώνη Herc. Fur. v. 690
εἰς Καλὸν & ἐν Καλῷ Herc. Fur. v. 728
Καλχαίνω Heraclidæ v. 40
Calchas Vates moritur Iphigenia Taur. v. 532
Κάμαξ *pro* Haſta Phœniſſæ v. 1412
Καμπὴ & καμπτὴρ Electra v. 659, 956
Κανᾶ ἔξαρχεῦσι Iphigenia Aul. v. 435, 1471
Candidus *Vide in Titulo* Λευκός.
Κάνδυς, *Regia Perſarum Veſtis,* Electra v. 314
Κάνεον Caniſtrum, *Vas, in quo reponebatur Culter ſacrificus, à* κάινω, Oreſt. *Schol.* v. 195. Iphigen. Aul. v. 1565. Herc. Fur. v. 926. Electra v. 810
Canterus (Gulielmus) *laudatur* Hecuba v. 395, 627, 912 Oreſtes v. 280, 846. Heraclidæ v. 765, 769, 930. Helena v. 809, 959. Ion v. 828
---*illius Conjecturam MS. confirmat* Oreſtes v. 280, 291, 714, 761, 800, 1082, 1182, 1274, 1494. Phœniſſæ v. 175, 492, 885, 933, 976, 1390, 1503, 1742
---*errare videtur* Hecuba v. 263, 355. Oreſtes v. 1, 103. Phœniſſæ v. 1165, 1378. Alceſt. v. 741. Rheſus v. 327 Troades v. 333. Cyclops v. 378, 432, Heraclidæ v. 970 Helena v. 193, 293
---*errat inſignitèr* Rheſus v. 446, 489, 541. Heraclidæ v. 1045
---*illius Lectio minùs accepta* Oreſtes v. 398, 612. Andromache v. 972. Hercules Furens v. 1189, 1190. Electra v. 413
---*diſſimulat ſe non vidiſſe* Aldi *Editionem,* Oreſtes v. 1168 Iphigenia Aul. v. 435. Troades v. 850, 1196. Cyclops v. 378. Heraclidæ v. 984. Ion v. 675. Helena v. 1550
Canterus (Theodorus) *mulctat* Henricum Stephanum *ob lapſum* Hippolytus v. 385
---*illius Nomini dicatur* Danaæ ἀποσασιάπον Tom. 2. fol. 439
Καναὴν *Participium παρὰ τὸ* κάινω Herc. Fur. v. 865

Καναὴν

INDEX SECUNDUS.

Κνεφὰν ἀλίᾳ *Meridies* Supplic. v. 650
Κᾶπος Phœnissæ v. 858
Κάπτω, & ἐγκάπτω Cyclops v. 625
Capillorum laceratio in Luctu Troades v. 789
Caput Hominis Sacrum Heraclidæ v. 540. Helena v. 841
Caput radere *Vide* Κειρά.
Caput, suprà Caput piamenta jacere Mos Veterum Andromache v. 293
Κάρα σὸν *pro* σοῦ Heraclidæ v. 529. & 540. Ion v. 1476
Κάρᾳ *in* Dativo Herc. Fur. v. 910. Electra v. 108
Καρανιστὴς μόρος *Vide* Μάρχνα.
Καρκίνος, *pro* δισμὸς, *vel* πυρίγερις Cyclops v. 605
Καρνεῖα *Festa Spartanorum* Alceſt. v. 448
Κάρυος *Jovis & Europæ filius* ibidem
Caroli Secundi Angliæ Regis inceſſus citatus Iphigenia Aul. v. 206
Carrion (Ludovicus) *ſublevatur* Medéa v. 352
Κάρτα, valdè, *quid & undè* Hippol. v. 90
Caſaubonus (Iſaacus) *levitèr perſtrictus* Cyclops v. 39, 561, 584
----*laudatus* Cyclops v. 568
Caſſandra ab Ajace vitiata Troades v. 43
Caſſandra quomodò Vates ſit facta, Hecuba *Schol.* v. 87. Andromache *Schol.* v. 296
Caſtalius Fons Delphis Ion v. 95
Caſtlevitreus (Ludovicus) *perſtringitur* Helena v. 385 & 388
Κάστωρ Ἀφιδναν εἵλετο Troades v. 132
Caſtor & Pollux ἐπερήμενοι Oreſtes *Schol.* 465
----*Equis gaudebant* Helena v. 209, 646. *Vide* Gemini.
----Ἄνακτες & σωτῆρες *dicti* Helena v. 1680
----*Navibus propitii* ibid. v. 1680
----*quomodò Mortui* Helena v. 141
Καταγνάπτω *Vide* Διακναίω.
Κατὰ *pro* χθὲς Cyclops v. 439
Καταβάτης Ἀπόλλων *Vide* Ἀπόλλων.
Κατακοναίω Hippol. v. 821
Κατάκρας & κατ' ἄκρης Helena v. 697
Κατέχομαι, *quid* Iphigenia Taur. v. 40
Καταμάγυλον Oreſtes *Schol.* v. 364. *Vide in* Græcobarbara.
Κατεμπρήθω Hercules Fur. v. 1151
Κατήρης *quid* Electra v. 498
Catonis ſententia, Hercules Fur. v. 357
Catonis Diſticha vulgò dicta ad Auſonium *pertinent,* Canteri *Prolegomena* fol. 49
Κεγχρώματα Phœniſſæ *Schol.* v. 1395
Κέδρος *in Funeribus* Troades v. 1141
Κέκλυτε & κλῦτε *cujus Quantitatis* Helena 1463
Κέκραγα & κεκράγατε Medéa v. 138
Κέκροψ, Cecrops, *Ægyptius, Primus Athenarum Rex* Ion v. 267
----*Homo ſupernè, deſinebat in Draconem* Ion v. 1163
----Διφυὴς *dictus quarè* ibidem
Κέλως, ὠός Andromache v. 1033
Κεμὰς *quid & undè* Iphigenia Taur. v. 176
Κεραμίον, *idem quod Amphora, qualis Menſura,* Cyclops v. 387
Κέρας, *Cornu, &* εἰς κέρας συμβάλλω Bacchæ v. 742
Κέρας, *Cincinnulus,* Electra v. 147
Κέρατα *Vide* Cornua
Κέρατα ποιεῖν *quid* Ion v. 828
Κεραυνοπλῆγες νεκροὶ, ἱεροὶ, *Fulmine percuſſi Sancti habiti* Supplices v. 934
Κέρβερος *Plutonis Canis* Hercules Fur. v. 423
----*quot Capita habuit* Hercules Fur. v. 24
Κερδαίνειν τὰς ὕβρεις, *multo cum fœnore rependere,* Heraclidæ v. 959
Κέρδεα κακὰ ἔπεσθαι Cyclops v. 310
Κερδήσειν ζημίαν, *ideſt, evadere damnum* Cyclops v. 310
Ceres Proſerpinam filiam quærit Oreſt. *Schol.* v. 962. Helena v. 1326, 1359. Suppl. v. 260
Ceres πυροφόρος Θεὰ & πυροφόρος Supplic. v. 260. *Vide* Phœniſſæ v. 694. & *in* Πυροφόρος.
Ceres, de eâ plura *Vide in* Δηὼ & Δημήτηρ.
Κερκὶς *quid* Hecuba *Schol.* v. 1153
Κερκίδες, *vel* χερκίδες, *Tract. de* Tragœd. §. vii. *juxta finem.*
Κεφαλλῆνες Cyclops v. 103
Κέφαλος ὁ Διϊονέως, ἀνὴρ Πρόκριδος Hippol. *Schol.* & *Not.* v. 455
Κιρσεύω βόστρυχον, *Comam alo* Troades v. 1175
Κῆπος Hortus *de Genitalibus dicitur,* *Vide in Titulo* Ἀρέω.
Κήρυκες ἀσύλητοι & *quatenùs* Supplices v. 121. Heraclidæ v. 272
Κηρύκων *Privilegia* Heraclidæ v. 272
Κήρυξ *cum Acuto, non circumflexo & quarè* Hecuba v. 458 *Vide in* Φοίνιξ.
Κήρυξ *noſtrâ Dialecto* Heraldus, Troades v. 238
Κήρυξ ἐρωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; *in* Græcorum *conciliis* Oreſtes v. 883. Supplices v. 438. Electra v. 707
Κήρυξ Εὐρυθέως, Κοπρεύς Heraclidæ v. 52
Κήρυξ Τροχῖνος *βασιλεύς,* Heraclidæ *Argument. ſecund.* & v. 35, 194
Κηφὼ, *Fucus, Apum Famulus* Troades v. 191
Κηφισὸς, *vel* Κηφισὸς *quotuplex* Oreſtes Medéa *Schol. inſert.* v. 835. Ion v. 1261
Κηφισὸς *Abavus Creuſæ* Ion v. 1261
Κιθάρα ἑπτάχορδος, ἑπτάμιτος &c. Ion v. 881. Herc. Fur. v. 683
Κιθάρα Ἀσιὰς, *Vide* Paridis Cithara.
Κικέρων, Cicero, *Euripidis admirator eximius* Vitâ §. xii. Troades v. 992. Euripidem *laudat* Scyriæ v. 10. *in Fragm.*
----Euripidem *exprimit* Herc. Fur. v. 637
----*Illuſtratus* Ion v. 278
Cilicia ſterilis Phœniſſæ v. 219
Cimon, Miltiadis f. Dux Athenienſis *Perſas vincit* Vitâ §. x. & xxv. *Moritur* ibidem §. xxv
Κινδυνεύω & κίνδυνος *quid ſignificet* Hecuba *Schol.* v. 5
Κισσεὺς *Pater* Hecubæ, *licet aliis* Dymas, Rheſus v. 539
Κισσὸς *cur* Baccho *gratus* Cyclops v. 616
Κιστύϊον, ποτὴρ κισσινὸς Alceſt. *Schol.* & *Not.* v. 756 Cyclops v. 389
Κιχάνω *priori productâ contra veterum Authoritatem* Hippol. v. 1444. Alceſtis v. 477, 1137. Helena v. 603. Ion v. 701
Κίων, *Apollo* Ἀγυιεὺς, *ſub Columnæ ſpecie factus* Phœniſſæ *Schol.* & *Not.* v. 634
Κίων, *Vide* Columna.
Clemens Alexandrinus de Euripidis & Hippocratis *ætate errat,* Belleroph. *Addenda* v. 1
Κλέος *aliquandò ſequiori ſenſu* *Vide* Ὄνειδος.
Cleophon Athenienſis *Demagogus ab* Euripide *notatur,* Oreſtes *Schol.* v. 770
----*ab* Ariſtophane *notatur* Oreſt. *Schol.* v. 901
----*Pacem* Athenienſium *cum* Lacedæmoniis *impedit* Vitâ §. xxx. Oreſt. *Schol.* 770, 901
Κλῆδες *pro* στέμματα Troades v. 257
Κληδονίσαι Herc. Fur. v. 1288
Κληδοῦχος Iphig. Taur. v. 132, 1463
Κληδὼν Herc. Fur. v. 1166, 1288
Climactericus Annus Helena v. 1586
Clytæmneſtra quarè Agamemnonem occidit Electra v. 29
Clytæmneſtræ Maritus prior, *Vide* Tantalus.
Clytus Alexandri M. *Amicus ab eodem cæſus,* Andromache v. 693
Co filia Meropis *Gigantis* Helena v. 388. ----*In Cervam mutata* ibidem
Codridæ, à Codro, Athenienſes *dicti* Ion v. 296
Κοιμάω & κοιμίζω *Metaphoricè* Rheſus v. 667
Κοινεὼν Herc. Fur. v. 149, 340
Κολοφῶνα ἐπιθεῖναι *Vide in* Colophon. *Titulo* Proverbia.
Columbæ Apollini Sacræ Ion v. 1197
Columna *Vide* Σπύλος.
Colonus locus Atticæ *editus,* Phœniſſæ *Schol.* & *Not. in Schol.* v. 1701
Comæ-mortuis offerre Mos *Vide in* Κειρά.
Comas-nutriebat Bacchus, *Vide* Bacchæ v. 150
Comas auro-vincire Juvenum Mos Ion v. 887
Κόμη *pro* φύλλα *de Arboribus,* Bacchæ v. v. 874
Comparativa aliquandò de rebus diverſæ Naturæ, ut πρεσβυτέρα παίδων Phœniſſæ *Schol.* v. 1577
Comparativa in ίων & ίον, *Ancipitia, in penultimâ,* Bacchæ v. 483. Heraclidæ v. 512. Ion 1121, 1383
Comparativus Gradus pro Poſitivo Andromache v. 6
Κόπις ὁ & κοπὶς ὁ Hecuba *Schol.* v. 134
Κοπρεὺς, *Vide* Κήρυξ Εὐρυθέως
Κόρη ἀντὶ τῆς Δημήτηρ Phœniſſ. *Schol. inſert.* v. 1049
Κόρη & κύρη *pro Muliere* Electra v. 482
Κόρη *ſimplicitèr pro* Περσεφόνη Supplices v. 34. Rheſus v. 963
Κόρη ἀῤῥητος *de Proſerpinâ* Helena v. 1323

Κόρη εἰνόδιος & εἰνοδία *de Proserpinâ etiam & quare* Ion v. 1048
Κορμὸς *quid* Helena v. 1617
Κορμὸς *pro* κόσμος *malè* Andreas Schottus *legit, Vide in* Schottus.
Cornua Mariti quot habeant Bacchæ v. 298
Κόρυκος Μυγδόνος υἱὸς Rhesus v. 539
Κόρυς *pro* μέλας Oreſt. *Schol.* v. 1267
Coronabant Deorum Veſtibula Ion v. 104
Coronati bibebant Veteres Cyclops v. 556. Ion v. 1169
Κόρος ἀπάτων Antiope v. 86
Corpus Turni pro Turnus, *Vide* Δύμας.
Κορωνὶς *quandò fiat* Hecuba *Schol.* v. 216. Phœniſſ. *Schol.* v. 201
---*cujus ſit Formæ, vide de* Signorum *Formis* Tom. 1 fol. 49
----*ad finem Scenæ* Hecuba *Schol.* v. 216
Κόπλας, *Vide in* Πίτυλος.
Cotton (*Dnus* Johannes *Baronettus*) *de* Stratton, *illius Nomini* Alceſtis *dicatur* Tom. 1. fol. 264
Covel (Johannes) Chriſti *Collegii Magiſter*, Vitâ §. vii. fol. 6. Tragœd. *bis* §. xi. Hypſipyl. *Argument.*
Comelius (Abrahamus) *Poeta Anglus haud ignobilis* Troad. v. 1248
Κυλεὸς Hecuba *Schol.* v. 543
Κυρὲ ξυρήσεως, *Tonſura in Luctibus*, Alceſt. v. 427. Electra v. 241, 335
Cox (Carolus) *Amicus meus & Condiſcipulus* Troad. v. 1248 Herc. Fur. v. 1425
---- *Illius Nomini dicantur* Incertæ *Tragœdiæ* Tom. 2. fol. 504
Κραδεῖς *quomodò fit* Hecuba *Schol.* v. 219
Κρᾶδις *fluvius ruſſos capillos & vellera facit* Troad. v. 227
Κρᾶς, κρατὸς ὁ & τὸ Electra v. 148, 241
Κρᾰτανεῖον & κρᾰτανεῖόω Ion v. 1423
Κρᾰταίλεως Electra v. 534
Κρατὴρ δεκάμφορος, *Vide* Κεράμιον.
Κρατῆνος *Comicus in Threſſis*, Hecuba *Schol.* v. 838
Κρατιῶ *pro* κρατῶ *cum Genitivo* Bacchæ v. 659
Κρατῶ *cum Genitivo & Accuſativo* Ion v. 1094
Κρουνὸ, νόσημα παιδίων, ἢ βασκανία Electra v. 694
Creech (Thomas) è *Coll. Omnium Animarum* Oxonii, *illius* Anglica Lucretii *Verſio*, Iphig. Aul. v. 1512
Κρεσφόντης, *nomen Fabulæ Euripideæ*, Medea *Schol.* v. 85 Tom. 2. fol. 476
Κρέων Corinthi *Rex, ejus Genealogia* Medea *Schol.* v. 20
Κρέων *Thebarum Rex poſt* Polynicen & Eteoclem *extinctos* Phœniſſ. *Schol.* v. 1580. Suppl. v. 400
Κρεσφύλος *Homeri Hoſpes* Herc. Fur. v. 473
Credendum nec omni, nec nulli Helena v. 1633
Κρήμναμαι & κρέμαμαι *pro* κρέμαμαι Herc. Fur. v. 520 Electra v. 1217
Κρίνειν ξένον πινὰς Hecuba *Schol.* v. 645
Κρίσις ἰσοδεία Oreſt. *Schol.* v. 165
Craſus monet Cyrum, nè Milites ſpoliis oneret Archelaus v. 48
Κρόκος ὄχος Ἡδὺς Troades v. 855
Crocus optimus ex Ciliciâ Bacchæ v. 559
Κρόνια, ἑορτὴ Κρόνου Oreſtes *Schol.* v. 89 *Vide in* Διάσια.
Κρόνου *Statua ænea, in quâ Pueri adolebantur* Iphig. Taur. v. 626
Κρύπτια & κρύπταιον Rheſus v. 499. Cyclops v. 104
Κρυπτεύω *pro* κρύπτω Bacchæ v. 886
Κρύπτω *Duplicem regit Accuſativum tam* Perſonæ, *quàm* Rei Hecuba *Schol.* v. 570
Κτηνὸν, ἀντὶ κτηνικῆς θεσπιῳδικὸν Rheſus v. 430
Κτηνὸν ἀντὶ μόνης τῆς κτηνικῆς Hecuba *Schol.* v. 22
Κυανέαι Medea v. 2. *Vide* Συμπληγάδες.
Κυβέλη & Κυβήλη Bacchæ v. 79
Cybelæ varia Nomina ibidem. *Vide in* Orgia.
Κυκλὰς & κυκλάδες νῆσοι Alceſt. v. 448
Κυκλικὰ, *Carmina, dicta &* ὁ Κύκλος, *cujus Author* Dionyſius *quidam*, Phœniſſæ *Schol.* v. 1123. *Vide Not. ad* Medeæ *Argum.*
Κύκλωπες *ſtulti Domini dicti, qui ſervis ſuis in omnibus fidem habent* Cyclops v. 272
Κυκλώπων Συμείλαι *de* Argis & Mycenis Oreſt. *Schol.* v. 963. Iphig. Aul. v. 152, 1501. Iphigen. Taur. v. 844 Troades v. 1088. Herc. Fur. v. 15, 944. Electra v. 1158 Danae v. 1
Κύκλωπες *unde dicti*, Oreſtes *Schol.* v. 963. Cyclops v. 21
Cyclopum Nomina Alceſt. *Schol.* v. 1. & 15
Κύκνειον μέλος Helena v. 1115. Electra v. 151
Κύκνειον ὕδωρ λίμνης ἐν Δήλῳ Iphigen. Taur. v. 1103
Κύκνοι ἀοιδότατοι Helena v. 1115. Herc. Fur. v. 692
Κύκνος Ἀπόλλωνι ἱερὸς Ion v. 165
Κύκνος Martis *filius ab* Hercule *cæſus*, Hercules Furens v. 391
Cyllabarus Stheneli filius, Ægialæ Diomedis *uxoris Adulter* Troad. v. 384
Κυμοδέγμων *pro* κυματοδέγμων Hippol. v. 1173
Κυμόρρος *pro* κυματόρρους ibidem
Κυνὸς ἐσχάρα. Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴ Oreſt. *Schol.* v. 33 Iphigen. Taur. v. 918
Κυνὸς σῆμα Hecuba v. 1270. & Hecuba *Schol.* v. 1272 & 1273
Κύπρια *Carmina ità dicta, quorum Author* Staſinus *creditus, Notæ ad* Medeæ *Argum. Vide in* Κυκλικά.
Κύπρος *Inſula* Veneri & Baccho *grata* Bacchæ v. 4. 0
Κύρβεις *Vide* Ἄξονες & Leges.
Κυρειώτερα ἀντὶ Κτητικῶν *Vide* Appellativa *pro* Poſſeſſivis.
Curtius (Quintus) *Euripidis Verſus à* Clyto *citatos memorat* Andromache v. 693
Curtius ex ſe natus, Ion v. 837
Cyri (Theodori) *Amicitia exulans* Hippolyt. v. 997
Cyrus Venationibus delectatus Troad. v. 1209. *Vide in* Crœſus.
Κύρω, κυρῶ & κυρέω Hecuba v. 698
Κύτος, κυτὶς & κυτίδιον *pro* κίστη Ion v. 37
Κῶλον *Membrum quodvis & ſpecialiter Pes*, Iphig. Aul. v. 614. Heraclidæ v. 734
Κῶμος *pro* Militum-Manus, *aut* quævis *Turba* Supplic. v. 390. *Vide* Cyclops v. 39. Ion v. 1197
Κωνειὸς (Robertus Coney) *Amicus dudum defunctus* Troad. v. 271
Κώπη *Gladii capulus & Remi*, Helena v. 1139
Κωρύκιον ἄντρον Bacchæ v. 559
----Nymphis, Baccho & Pani *ſacrum* Ion v. 492
Κῶς *Inſula undè dicta* Helena v. 388

Λ. L.

Λ, Ἐκπωμὸν Iphigen. Aul. v. 382. Iphigenia Taur. v. 1387. Helena v. 452. Troades v. 438. Herc. Fur. v. 331
Λ *nunquam ſequitur τὸ μ' ut nec ρ'.* Rheſus v. 260
Λαγχάνω *Vide in* Διέλαχον.
Λαέρτης, Λαέρτου & Λάρτου Troades v. 420
Λάζομαι & λάζυμαι Hecuba *Schol.* v. 64 Medea v. 1216 Bacchæ v. 451
Λάθε βιώσας Iphigen. Aul. v. 18
Λάθρα *pro* λάθρᾳ, *ultimâ longâ*, Ion v. 340, 357. Silyphus v. 11
Laii Genealogia, Phœniſſæ *Schol.* v. 6. *Vide in* Oedipus.
Lais Corinthia *Meretrix cum* Euripide *feſtivè jocatur* Vitâ §. xxiv.
Laius Maſculi Amoris Author, undè Diis inviſus, Phœniſſæ *Schol.* v. 1748
Lacedæmon Jovis *filius* Troad. v. 761
Lacedæmonii comam nutriebant Bacchæ v. 455
----*Avari & Doloſi* Andromache v. 446, 451
----Euripidi *non chari* Heraclidæ v. 742
----*Leges dicti olim* Oreſt. *Schol.* v. 625
----*in* Platæenſes *crudeles* Vitâ §. xxvii. Andromache v. 446
Λακέω *Vide in* Λάσκω.
Lacrymæ ex Gaudio, æquè ac ex Dolore Iphig. Taur. v. 832 Herc. Fur. v. 742
Λακπάζω *pro* λέγω Bacchæ v. 794. Peliades v. 3
Λακωνικὸν μέτρον *quid & undè* Hecuba *Schol.* v. 59
Laconicæ Puellæ φαινομηρίδες *Vide in* Φαινομηρίδες.
Lamia Sibylla Africana *Vide in* Lamiæ *Prologo.*
Λαμπάδες & λαμπαδηφορεῖα *Vide in* Bacchanalia.
Λαμπαδηφορεῖν *in Nuptiis* *Vide in* Nuptiæ.
Λαμπρὸς, *pro* ὡπλισμένος Heraclidæ v. 281
Langia fluvius Hypſipyle v. 19
Laodice nomen Electræ *apud Homerum* Oreſt. *Schol.* v. 71 fol. 49. *fine paginæ.*
Laomedontius pro Trojanus Troad. v. 822
Lapidatio *Vide* Λεύσιμος δίκη.
Λάσκω & λακέω *loquor* *Vide* Andromache v. 671. Rheſus v. 724. Electra v. 1213

Latina

INDEX SECUNDUS.

Latina Lingua *Vide in* Græca Lingua.
Latina Versio emendata Hecuba v. 839. Oreſt. v. 1447 Phœniſſæ v. 132, 195. Medea v. 228, 600. Hippolyt. v. 550, 792. Alceſtis v. 757. Andromache v. 326, 864 Supplices v. 392, 790. Iphigenia Aul. v. 309, 420, 1081, 1410, 1498, 1567. Iphig Taur v. 113, 160, 290, 622, 1427. Rheſus v. 356, 401, 613. Troades v. 195, 424, 454, 849, 853, 1021, 1172, 1217, 1298. Bacchæ v. 263, 476, 758, 1183. Heraclidæ v. 320, 968. Helena v. 181, 190, 202, 268, 293, 359, 734. Ion v. 445, 455, 999, 1089, 1097, 1252. Herc. Fur. v. 43, 843, 1010 Electra v. 691. &c.
Latino Carmine loci ab Editore donati Vitæ §. iii, vi, xi, xiv, xix, xx, xxv, xxxi, xxxii. Tragœd. §. v, vii, viii, x. *Poſt* Phœniſſarum *Argumentum Quinquies.* Hippolytus v. 640, 728, 1030. Andromache v. 103. Heraclidæ 1016. Helena v. 259. Ion v. 1619. Herc. Fur. v. 633, 757. Andromeda v. 9. Andromed. *Addenda uſque ad* v. 16. Antiope v. 22, 106. Archelaus v. 29. Belleroph. v. 1, 28. Theſeus v. 21. Creſſæ v. 5. Meleager v. 1, 6, 19. Oedip. v. 1. Oedip. *Addend. omnia.* Palamedes v. 24. Pliſthenes v. 16. Phrixus v. 1. Phædra v. 6 Incerta v. 329, 442. Epigramma Tom. 2. fol. 516 Hymni. *Omniáque adeò* Addenda, *præter innumeros locos non notatos*, *ut* Oeneus v. 1, 21. Palamedes v. 12, 30, &c.
Λαύριον *Argentifodina* Attica *ad Sunium* Cyclops v. 292
Laus nimia res onerosa Oreſtes v. 1161
Λάχεσις *Vide in* Μοῖραι.
Λάχνη *quid & undè* Cyclops v. 539
Leges in Ligneis pugillaribus ſcriptæ Hippolytus v. 1252
Λεβαδία, ὅπου Τροφωνίου ἄντρον Ion v. 300
Λείμαξ & λειμὰς *pro* λειμών Phœniſſæ v. 1563
Λειμών, *pro Naturâ Muliebri*, Cyclops v. 168, 170. *Vide* Κῆπος.
Lectiones variæ undè aliquandò ortæ Antigone v. 34
Λέκτρον *pro* Uxor *Vide in* Λέχος.
Λελήμασθαι & εἰλήμασθαι *Atticè* Ion v. 1113
Λελογισμένος Iphig. Aul. v. 386
Λέοντος ἀγχιμόλου *Fabula* Medea *Schol.* v. 426
Λέπας & λέπαι *quid* Iphigenia Taur. v. 324
Λευκὴ *Inſula* Andromache *Schol. inſerta* v. 428. & v. 1262 Iphig. Aul. v. 1608. Helena v. 1692
Λευκὴ ἕδρα *Nobilitatis ſignum* Helena v. 1205
---*item Gaudii ac Proſperitatis* Helena v. 1094
Λευκιππίδες, παρθένοι ἱεραὶ Helena v. 1482
Λευκόπωλος *Principis cujuſvis Epitheton & Victoris* Herc. Fur. v. 29
Λευκωσία *Vide in* Λευκὴ *Inſula.*
Λεύσιμος λίθος i.e. *Lapidatio* Heraclidæ v. 60
Λέχος & λέχη τὰ & Λέκτρον, *pro* Uxor, *ut apud* Latinos *Cubile* pro *Conjux* Iphigenia Aul. v. 1355. Helena v. 590, 596. Danae v. 107. Phaethon v. 31. *Vide* Λέκτρον.
Λεχοῦ, λεχοῦς & λεχοῦσα Electra v. 652
Λεὼν *de Hominibus Bellicoſis dicitur* Danae v. 15
Λεωνέλλος, Leonellus, *Dux Clarentiæ* Edvardi III. *filius* ibidem
Λεώνυμος *in Inſulâ* Leucâ *videt* Achillem *poſt Mortem* Andromache *Schol.* inſert. v. 228
Λήδα *non in* Lœnam *verſa* Helena v. 385
Λημναίων γυναικῶν τόλυμα Hecuba *Schol.* v. 887. Hypſipylæ *Argument.*
Λήμνια κακὰ *Vide in* Παροιμία & Proverbia.
Λῆσις *pro* λῆθη Cyclops v. 171
Liba & Placentæ in certas Effigies formatæ Ion v. 226
Libamina Mortuorum ex quibus conſtabant Iphigen. Taur. v. 160, 633. Heraclidæ v. 1040
Liberorum Uſus & Solatium Ion v. 472, 481
Λίβυς λωτὸς, *Vide in* Λωτός.
Λίγυσις *quid* Troades v. 437
Λίθοι ἀργυροῦ *quid* Iphigenia Taur. v. 962
Lithgow (Johannis) *Diſtichon de Mulieribus* Melanippe v. 33
Λίμνη *Hippodromi nomen in* Trœzene, Hippolytus v. 148, 1133
Λίμνη *pro* θάλασσα Troades v. 442
Λιμνῆτις *Vide in* Diana.
Λίνον Ægypto *abundat* Troad. v. 128
Λίνος *Vide* Αἴλινος.
Linguâ juravi, mentem injuratam gero Hippol. v. 612
Linguis favere in ſacrificiis Ion v. 98. Herc. Fur. v. 927
Lingua *Vide* Latina, Græca &c.
Λιονὰς πέτρα Hercules Fur. v. 1148
Λίπτομαι, λιταίνω, λιτανεύω, & λιπάζομαι Electra v. 1215
Livius Euripidem *exprimit in* Hannibalis *de* Marcello *Oratione* Bacchæ v. 799
Λοξὸς ἐν τῇ θυτικῇ *quid* Electra v. 827
Λόγχη, *Lancea* Thebanorum *Spartorum nota*, Hercules Fur. v. 795
Λόγῳ & ἐνὶ λόγῳ Hercules Fur. v. 1391
Λοιμὸς *de Homine Malo* Electra v. 370
Londinum ingreditur Edvardus *Niger Princeps triumphans* Hercules Fur. v. 29
Λοξίας *Apollo quare dictus* Oreſt. *Schol.* v. 165. Iphig. Taur. v. 1013. Ion v. 36. Danae v. 10
Loquacitas damnatur Oreſt. v. 10. *Textu.* Bacchæ v. 385
Λοχεῖα, τὰ λόχια, & λοχεία Electra v. 656
Λύγη & λυγαῖος Iphigenia Taur. v. 110. Heraclidæ *in Textu* v. 855. *unde* λυκάβας, *quaſi* λυγαίως βάς.
Λυδία ἵππος Bacchæ v. 574
Λύει *pro* λυσιτελεῖ & τέλη λύει *pro eodem* Medea v. 566, 1362. Alceſt. v. 628
Λύκαινα Rex Corinthi, Creontis *Pater*, Medea *Schol.* v. 20
Λυκάων Pelaſgi *filius*, *Arcæ*, Oreſt. *Schol.* v. 1646
Λυκάων Martis, *vel* Nelei, *filius ab* Hercule *occiſus*, Alceſt. v. 502
Λύκιος Apollo *quare* Alceſtis v. 112
Λύκος, *Lupus*, *Apollini ſacer* Rheſus 224
Λύκος ποταμὸς Bacchæ v. 405
Λύκος Θηβῶν πύργανος Hercules Fur. v. 139. Antiopæ *Argument.*
Lucra mala Damnis æqualia *Vide* Κέρδεα κακὰ ἀπρεπῆ.
Lucta, Luctatores comam alebant Bacchæ v. 455
Luna pro Menſis Helena v. 113
Λύπη λυσιμελὴς Heraclidæ v. 602
Λύπη μακρὰ *longâ* Electra v. 1022
Λυσεῖς *per* ἔλειψιν *pro* λύσεις Medea *Schol.* 598. Ion v. 597
Λῶ *pro* θέλω Supplices v. 221
Λωτὸς, *pro Tibia*, Troades v. 554. Helena v. 169. Electra v. 716. *Vide in* Tibia.

M. M.

Μ, μ'. Ἐκταπλοῦν Hippolytus v. 661. Iphigenia Aul. v. 382. Troad. v. 438
Μαγεύματα *Blanditiæ*, *Deliciæ undiquaque exquiſitæ* Suppl. v. 1110
Magi duo, Inceſti cadaver ſepeliunt Hippol. v. 1030
Magi tamen Inceſti Andromache v. 174
Magnes Æolidæ & Philodicæ filius Phœniſſæ *Schol.* v. 1748
Magnificat, Hymnus, Troad. v. 608
Μάγυλον *Vide* Καταμάγυλον.
Μαῖα *filia Atlantis, Mercurii Mater* Ion v. 3
Μαῖα, *Mater & Obſtetrix* Alceſtis *Schol. inſert.* v. 393
Μαινόμεθ' *pro* μαινόμεθα & *de eo diſceptatio* Iphigen. Aul. v. 547
Μακαρία Herculis & *Deianiræ filia* Heraclidæ v. 35, 45, 475 ----*Fons in* Marathone *ab eâdem ità dictus* Heraclidæ v. 35
Μακρέων νῆσος *Vide* Βρεττανία.
Μακραὶ πύλαι Ion v. 13, 492, 936, 1400
Macrobius & Euripides apud eundem emendantur Hypſipylæ v. 19
Machæreus Neoptolemum occidit Oreſt. v. 1654. *Vide Not. in Scholia.*
Malalæ Editoris Comes *Vide* Bentley.
Malea, Μαλέα & Μάλεια Oreſt. *Schol.* v. 364 Cyclops v. 18
---*Neptuno ſacra* Cyclops v. 292
Μανίαι πόσαι Bacchæ v. 1092
Μανίας παροινυθτικὸν Bacchæ v. 1259
Μαντεία *Vide* Aſtrologia & Augurium.
Μαντεῖος Apollo Troades v. 454
Μάντεις βασιλεῦσιν ἀχθεινοὶ Phœniſſæ v. 779, 872
Μαντικὴ *quaſi* μανικὴ Hecuba *Schol* v. 123
Manto Tireſiæ *Vatis filia* Phœniſſæ *Schol.* v. 841
Μάραγδος *pro* σμάραγδος *Vide in* Μίλαξ.

Μάστιγια *supplicium* Taurea *Latinis dictum* Rhes. v. 817
Μάραι, χεῖρες Herc.Fur. v. 81
Margites Homeri *Poema* Tragœd. § i
Marinæ aquæ in purgationibus usus *Vide* Θάλασσα χλυζῆ &c.
Μαρμαρωπὸς Hercules Fur. v. 883
Maro (Virgilius) Euripidem *imitatur* Hecuba v. 992. Oreſtes v. 1134. Phœniſſæ v. 18. Bacchæ v. 742, 916 *Vide in* Βιργίλιος
Maron quis Cyclops v. 141
Maronæum Vinum ibid.
Mars Halirrothium occidit Electra v. 1260
Maſculinum Genus etiam de Fœminâ in ſingulari Ion v. 973 Electra v. 1016
Maſculinum Genus ſæpè de Fœminis multis Hecuba v. 511 Medéa v. 1241. Alceſtis v. 383, 541. Andromache v. 361, 712, 893. Helena v. 1404. Ion v. 955, 1362 Danae v. 51, 64
Maſculinum pro Fœminino Atticè, Hecuba v. 150, 296. Alceſtis v. 532. Andromache v. 348, 711
Maſculinum Nomen Generale utrique Sexui tribuitur Troades v. 424, 474. Ion v. 973
Maſculino Genere Mulierum Chorus plerumque inſignitur Andromache v. 421
Maſculinum Adjectivum Atticè *Subſtantivis Fœmininis tribuitur* Hecuba v. 150, 296. Hippolytus v. 387. Alceſtis v. 532. Andromache v. 348, 711. Electra v. 993
Maſculinum ſingulare etiam de multitudine Fœminarum Andromach. v. 421. Hippolytus v. 1111
Μαστὸς *pro* μαζὸς *quando de* Viro *dicitur* Supplic. v. 1160
Μαχαιρεὺς *Vide ſuprà in* Machæreus
Maximus (Valerius) *emendatur* Vitâ § xiii
Megara Urbs Græciæ *Vide* Alcathous & Niſus
Megara urbs, nomen aliud habet ab Alcathoo Heraclidæ v. 279
Megara, Uxor Herculis, Creontis *filia*, Hercul. Fur. *Argumentum*
----*illius ex* Hercule *tres filii* Herc. Fur. v. 474, 994
Medea Fabula Euripidi *in æternum vindicata* Vitâ § xviii
----*teſtimonio* Heſychii *Grammatici* Medéa v. 758
Medeæ de ſuorum cæde deliberantis elegans Deſcriptio & Imago ibid. v. 1021
----*an illius filios* Corinthii *occiderint, an ipſa Mater* Vitâ § xvii. Medéa v. 273
----*illius filiorum Nomina* Medéa *Schol.* v. 116
Medeæ ſtatua Medea v. 1021
Media, Medorum Regio, frigida Bacchæ v. 15
Media Vox *Vide in* Μέσος
Μειλινὸς *melleus pro* μελινὸς Iphig. Aul. v. 234
Μείλιον *Vide in* Μειλινὸς
Μελάσχημος *pro* μέλας Rheſus v. 962
Μέλει Bacchæ v. 450. Herc. Fur. v. 772
Μέλει *quando Genitivo gaudeat* Helena v. 1440
Μέλι, ἀνδεμόῤῥυτον χάνος μελίσσης Iphig Taur. v. 633
Μελία *Fraxinus & Synecdochicè Fraxinea Haſta* Supplices v. 695
Μέλισσαι *Fontinæ Sacerdotes dicuntur, quæ & quare* Hippol. v. 77
Μέλλειν, σημαίνει, τὸ βραδύνειν, τὸ ἀποκεῖσθαι, τὸ φαίνεσθαι Hecuba *Schol.* v. 726
Μελπομένη, *Muſa Doloris* Troades v. 605
Melchiſedeck quare ἀμήτωρ & ἀπάτωρ Ion v. 837
Μεμβλωκὼς *undè & quid* Rheſ. v. 629
Μεμιχανημένως Ion v. 809
Μεμιγμένως ibid.
Μεμνημένον τὸ, ἀντὶ τοῦ ὑπόμνημα· μεμνημένον τὸν, ἀντὶ τοῦ μνήμιον ἔχοντα Hecuba *Schol.* v. 299
Menander Euripidem *admiratus* Vitâ § xx, xxxii. *in fine*
Menander a Philemone *victus feſtivè eum alloquitur* ibid. § xxvii
Menander de Paraſito Hippolytus *Schol.* v. 426. Tragœd. § viii
Menandri Ἐπιτρέποντες *Fabula* *Vide in* Ἐπιτρέποντες
Menandri Θαΐς *Fabula* Tragœd. § iv. *in fine*
Mendicos Heroas Euripides *introducit*, *Vide in* Euripides πτωχοποιὸς
Μενέλας *Doricè*, Μενελέως *Atticè, pro* Μενέλαος *Communiter* Rheſus v. 25
Menelai poſt Trojam *captam errores* Helena v. 407
Menelaus Hoſpitem Paridem *Helenæ curæ commendat ipſe in Cretam abiturus* Troades v. 943
Menelaus in Beatorum Inſulam tranſlatus Helena v. 1692
Menelaus Divinis Honoribus cum Helenâ *afficitur* Helena v. 1683
Menœceus Creontis *filius pro Patriâ lubentèr ſe offert* Phœniſſæ v. 1062. Electra v. 1024
Mercurius Εἰνόδιος Helena v. 570
Μέρμερος & Φέρης Medææ *ex Jaſone filii* Medea *Schol.* v. 116
Merops Titan Helena v. 388
Merton-Hall *Vide* Κωνειὸς, Robertus Coney
Μέσος ἐνίοτε ἐπαμφοτερίζει Helena v. 359
----*quare dicitur* μέσος χρόνος ibid.
Μέσα, διὰ μέσα *leguntur quædam & extra Verſum* Hecuba v. 1116. Andromache v. 1030, &c.
Μεσόχορος *quis* Tragœd. § xi
Μετὰ *Poeticè cum Dativo* Hecuba v. 355
Μεταχύμιον, *pro* μεταχυμάπιον, *quid* Hippolyt. v. 1173 Alceſt. v. 91
Μεταίχμιον ibid. v. 91
Μέταξα Hecuba *Schol.* v. 468. *Not. in Schol. Vide* Græco-barbara
Μετεμψύχωσις *Vide in* Pythagoras
Μετέρχομαι, μετελθὼν ἀπωτῶ Heraclidæ v. 1023
Μέτων *Aſtronomus* Athenienſis *floret* Vitâ § xxvi. *fol.* 25
Μὴ *nunquam Abſolutè pro* ὄ, *niſi ubi quid ſubauditur* Heraclidæ v. 162
Μὴ *ante* ὰ *aliquando eliditur* *Vide titulo* Οὐ
Μηδὲν ἄγαν, *illius ſententiæ Author*, Hippol. *Schol.* v. 265
Μηδὲν ἡ ὄδε *ſimul occurrunt* Ion v. 594. Electra v. 369
Μηδεὶς ἡ μηδεὶς, & ὅδε ἡ ὅθε, & μηδεὶς *pro* μηδὲ εἷς, Electra v. 1354
Μηθεὶς *Vide* Μηδεὶς
Μηδὲν *pro* μηδὲν Iphig. Taur. v. 1220
Μῆλον Ἑλενικὸν *illius Hiſtoria* Hecuba *Schol.* v. 644
Μὴν, *Menſis, quomodò* Græcis *diviſus* Heraclidæ v. 779 Ion v. 1156
Μιαίνεσθαι & μιαίνεσθαι *Præmium pro Judicio* ibid. v. 852
Μηρορραφὴς Βάκχος *quare* Bacchæ v. 286
Μηδες *Mons Indiæ* ibid.
Μητραὶ *Vide* Novercæ
Μήτρως *pro* μητροπάτωρ Herc Fur. v. 43
Μιλτον & Μίλτων *Nomina* Athenis *in uſu* Oreſtes v. 525
Μίλαξ *pro* σμίλαξ Bacchæ v. 702
Milton (Johannes) *Author* Paradiſi *Amiſſi, illius MS. Notæ in* Euripidem Phœniſſæ v. 962. Andromache v. 6. --*Erroris arguitur* Iphigen. Aul. v. 812. Herc. Fur. v. 1352 *Laudatur* Heraclidæ v. 321
Μίλων, *pro* ἄλων, a Threſhing-Floor, *undè fortè Anglicum* a Mill Hippol. *Schol.* v. 138
Μῖμος *pro* μίμημα Rheſus v. 256
Mimus quid Tragœd. § vii
Minerva *Vide in* Ἀθηνᾶ & Παλλὰς
Minerva Victoria *dicta* *Vide* Νίκη
Minerva δῖα ἀμήτωρ Phœniſſæ v. 670. *in ipſo Textu*
Minerva Herculi Adjutrix Heraclidæ v. 920. Herc. Fur. v. 1003
Minerva, Neptuni *filia Naturâ*, Jovis *Adoptione apud* Libyas Ion v. 872
Minerva χαλκίοικος *in* Spartâ *vocabatur* Helena v. 231, 1483
Minervæ Peplus Hecuba *Schol.* v. 466, 469. Iphig. Taur. v. 222
Minervæ Sacra *vide* Παναθήναια
Minervæ cum Neptuno *contentio* Ion v. 1432
Minervæ Statua Aurea à Pericle *dedicata* Vitâ § xxvi
Minotaurus, *vide* Theſeus Minotaurum cædit
Minyæ Argonautæ & Orchomenii dicti, & Orchomenii Minyæ ἀφ' Hercule *victi*, Herc. Fur. v. 50, 220, 60
Μινύθω *vide* Ὀρμίνθω
Μισογύνης Euripides *quare dictus* Vitâ § xix. Melanippe v. 54
Μισῶ *pro* οὐκ ἄλλο ἀγαπῶ Alceſt. v. 338
Μισῶ τι ποιεῖν Bacchæ v. 424
Μισῶ *cum Infinitivo* ibid.
Μνήμων *quis & Mnemonum nonnullorum Nomina* Electr. v. 555
Moderata Venus laudatur Antigone v. 17
Modi Muſici & Theatrici Tragœd. § xi
Modus Indicativus pro Subjunctivo Phœniſſæ *Schol. inſert.* v. 743
Μοὶ *pro* μᾶ & ωὶ *ſuperfluum* Oreſt. v. 124. Iphig. Aul. v. 613. Iphig. Taur. v. 922. Hercul. Fur. v. 95, 626 Electra v. 1308

Μοῖραι τρεῖς ἡ ὀνόματα αὐτῶν Oreſt. *Schol.* v. 12
Moynus Nigri Principis Moderator & Mnemon Electra v. 555
Μοιχεύω *pro* μοιχεύομαι *de muliere* Andromach. v. 680
Μοναμπυκ@ ταῦρος Helena v. 1583
Monarchia Abſoluta *vide* Παμβασιλεία
Ἀ μοναρχίας ἔπαινος Andromach. v. 478,481
Μονοδέρκτης Cyclop. v. 78
Mori citò, vel non Naſci, optimum Bellerophon v. 77
Morientium Crines Proſerpinæ ſacri Alceſt. v. 77
Morientium oculos claudere, *Vide in* Mos
Μόριον *Emphaticè pro membro Genitali* Medea *Schol.* v. 679
Μόρ@ *quid* Hecuba *Schol.* v. 1145
Mors ſola Deorum Dona non amat Alceſt. *Schol.* v. 56,962 *ubi* Neceſſitas *vocatur*
Mors Bonorum Deum tangit Hippolyt. v. 1339
Mors Sanctorum Honorabilis ibid.
Mors omnibus Communis Andromach. v. 1272
Mors Pura & Impura Helena v. 305
----*ex ſuſpendio ignobilis & impura* ibid. v. 305,306
----*item ex Aquis* ibid. v. 306
---*ex Gladio generoſa & pura* ibid.
Mors, Nulla unquam de morte Hominis Cunctatio longa Hippolyt. v. 1323
Μόρσιμ@, *ubi* τὰ μόρσιμα *pro Fatum,* Heraclidæ v. 615
Mortui ſepulturâ indigni qui ſint Hippol. v. 1030
Mortui Deorum Præſentiam profanabant Hippolyt. *Schol.* v. 1437. Alceſt. *Schol.* v. 22
Mortuis inſultare nefas Bacchæ v. 1037. Electra v. 900 Antigone v. 40
Mortuorum Gratia citò perit Herc. Fur. v. 267. ---*Inferiæ vide in* Libamina
Mortuorum etiam Vulnera ligare ſolebant Phœniſſ. *Schol.* v. 1663. Troad. v. 1232
Mortuos lavare *Vide in* Mos
Mortuos decorat Virtutum memoria Herc. Fur. v. 357
Mortuos ſecundùm vias ſepeliebant *vide* Sepulchra
Μοφὼ & Κλυτὴ *Primæ Fornicatrices* Hippol. *Schol.* v. 408
Mos Coronari Deos à Supplicibus Heraclidæ v. 441
Mos Deos præfandi Electra v. 638
Mos Genas radendi in Luctu Helena v. 1095
Mos λαμπαδηφορεῖν *in Nuptiis* *vide* Nuptiæ
Mos Lugentium manus Capiti imponere Helena v. 377
Mos in honorem Deorum Matronas & Senes ſaltare Troad. v. 151. Bacchæ v. 204. *Textu*
Mos, juſtâ cæde peractâ, cruentum Gladium Soli monſtrare, Oreſt. *Schol. & Not.* v. 820
Mos morientibus decentèr Veſtes ſuas componere Heracl. v. 561
Mos, morientium oculos Claudere Phœniſſ. v. 1460
Mos, mortuis Terram levem precandi Helena v. 859
Mos mortuos lavandi & ungendi Phœniſſæ v. 1328,1661
----*& ſplendidè Veſtiendi* Alceſt. v. 158
----*& Coronandi* Phœniſſæ v. 1626
---*eorum Vulnera ligandi* Troad. v. 1232
Mos Ignem Aris admovendi, ad depellendos Supplices *Vide* Ignem Aris &c.
Mos peregrè Euntibus *Viaticum Sympoſium Amicis exhibere* Ion v. 663
---*Redeuntibus Veſtibula & Lares ſalutare* Herc. *Fur.* v. 599
Mos Præconis in Conciliis Græcorum, *Vide in* Κήρυξ & Præco
Mos pullis Veſtibus indui in Funeribus Helena v. 1094
Mos Regum Perſicorum ante Res ſacras, de iis diſſerere, Bacchæ v. 199
Mos Reorum mulctam ultrò offerentium ibid. v. 492
Mos Victimarum Cornua deaurare, *Vide* χρυσόκερως βόες πρὸ τῆς θυσίας
Mos Victimas reſtitantes humeris tollere Helena v. 1577
Moſaicæ Sanctiones Iphig. Taur. v. 382
Moſs (Robertus) *de Collegio C. C.* Cantabr. Phœniſſæ v. 1750
Moſſolani Judæi de Augurii Vanitate narratio Helenæ v. 750 Herc. *Fur.* v. 596
Μόχ@ βοῶν ῥύσιμα Hecuba *Schol.* v. 204
Μόχ@ *de quovis tenero Animalculo* Iphig. Aul. v. 1248 Bacchæ v. 1183. Helena v. 1492. *Vide in* Νεοσσὸς & Πῶλ@
Μοῦσαι λύπας ἔχουσαι *vide* Melpomene
Muſæ quot Matres factæ Rheſus v. 351
Muſæ ad Pelei & Thetidis *Nuptias canebant* Phœniſſæ v. 829. Iphig. Aul. v. 1036
Muſæus emendatus *Vide in* Ζυγὶν Ἥρην
Muſica *vide* Modi Muſici
Muſica Theatri qualis Tragœd. §. xii
Muſica & Cantus leves præ utilioribus ſtadiis damnantur Antiope v. 10
Muſica in Conviviis uſitata Ion v. 1177,1178
Muſica in Conviviis ſuperflua, in Adverſis commodior Medea v. 190
Muſonii Philoſophi ſententia Herc. Fur. v. 355
Μυσῶ & ἐκμυσῶ, *pro* ἐκδιδάσκω Bacchæ v. 823
MS. *Collegii Corporis* Chriſti Cantabrigiæ *trium priorum Fabularum* Euripidis, *quod &* Theodori Cantuariæ *olim Archiepiſcopi fuiſſe perhibetur, ex quo paſſim emendatur Euripides, ut* Oreſtes v. 254,280,286,291. Phœniſſæ v. 411,431, 473, 501, 512, 535, 618, 620, 622, 639, 693, 727, 755, 773, 790, 819, 877, 885, 957, 962, 1099, 1133, 1146, 1253, 1304, 1328, 1344, 1390, 1489, 1516, 1531, 1631, 1666, 1668, 1713 1737, 1749, 1750
---*Cantero favet, vide in titulo* Canteri conjecturam MSta *confirmat*
---*Joſepho Scaligero favet, vide in titulo,* Scaliger (*Joſephus*) & Duportus
MS. *tamen hoc in aliquâ parte laborare videtur* Oreſtes v. 346. Phœniſſæ v. 799, 1107, 1518, 1601, 1624
MS. *Vaticanum* Rheſus v. 442
Μύδρ@ *quid* Herc. Fur. v. 992
Μυκλὴν πολύχρυσ@ Danae v. 1
Μυκλὴν ἡ Ἄργ@ τοῖς Νεωτεικοῖς ταυτὸ πόλισμα Heraclidæ v. 188
Mycenarum Conditor *vide* Perſeus
Mycenæ ab Argivis *ſolo æquantur* Vitâ § xii
Mulier Technis inveniendis apta Iphig. Taur. v. 1032. Helena v. 1055
Mulieres Bonæ Troad. v. 651
Mulieres Doctæ Medea v. 1084
Mulieres Doctæ ut plurimùm libidinoſæ Hippol. v. 640
Mulieres ſecundos Maritos plus amant, quàm Liberos Prioris mariti Electra v. 265
Mulieris Bonæ Character Troades v. 651
Mulierum & Virginum Cuſtodia Iphig. Aul. v. 678. Danae v. 22
Mulierum Tonſuræ in Luctibus Helena v. 1059
Μυλοι, *idem quod* ὁι πολλοὶ Andromach. v. 701
Μυρμιδόνες *unde dicti* Iphig. Aul. v. 1352
Myrtilus à Pelope *occiſus* Oreſt. *Schol.* v. 980,991
Myrtôum Mare à Myrtilo dictum ibid. v. 991
Myrtus Mortuis propria & ſacra Electra v. 324,512
Μυσήεια *magna Bacchi* *vide* Ὄργια
Μυσῶν λοιὰ *Proverbialis locutio* Rheſus v. 251
Μύχατ@, μυχαίτατ@ & μυχοίτατ@ &c. Helena v. 190
Μυχθισμὸς & μυχθίζω Rheſus v. 789
Μυῶν μία *pro ſalax Fœmina* Hippol. v. 545
Μῶρα μῶρ@ λέγει *vide in* Proverbia
Μωσία *pro* μοιχεία Hippol. *Schol.* v. 644,966

N. N.

N *Litera frequenter repetita* Medæa v. 476. *Vide in* Σ
Ν, ν, ἐκτατικὸν Troad. v. 438
Ναὶ & ναὶ μὰ *Jurandi formula* Bacchæ v. 534
Nænia, illius forma Troad. v. 1209. *Vide* Αἴλιν@ & Ἰδλεμ@
Νᾶϊς *pro* νῆϊς Hippol. v. 550
Ναὶς & Ναυὰς *Nympha* ibid. & Helena v. 187
Ναξία ἀκόνη ibid. v. 1606
Ναξίαν πλεῖν ibid.
Ναὸς *poſt Dei alicujus Nomen ſubauditur* Ion v. 405,787
Νάρθηκες Bacchæ v. 113,147
Naſcentes ploratu, Mortui triumphis, excipiendi Creſphont. v. 30
Natale ſolum & illius Dulcedo Iphig. Taur. v. 452
Natalis, an Natalis dies, dicendum Ion v. 653
Natalitia, Feſtivitas Ion v. 805
Natura *Vide in* Φύσις
Ναυάτης *pro* ναύτης Iphig. Taur. v. 1380
Ναυβάτης ibidem & Helena v. 1626
Navigare cum Impiis periculoſum Electra v. 1355
Nauplia Portus Argivæ *Regionis* Helena v. 1602
Nauplius Palamedis Pater, Neptuni & Amymonæ filius Oreſt. *Schol.* v. 54, 432. Iphig. Aul. 198
Nauplius in Vindictam filii à Græcis proditi falſis eos ignibus

ad naufragium adigit Oreſtes *Schol.* v. 432. Helena v. 773,1139. *Vide in titulo* Palamedes
Navium Cuſtodes Divi *vide titulo,* Caſtor & Pollux
Navium & Curruum Analogia Medæa v. 1122
Νεβεὶς *Bacchantibus propria* Phœniſſ. *Schol.* v. 798. Bacchæ v. 111
Νεβρὸς ἐλάφων γένημα Hecuba *Schol.* v. 204
Neceſſitas non habet Legem Helena v. 521. Alceſt. v. 962 *ubi elegans* Grotii *Verſio*
Νεκεῖς ἱερεῖς *vide* Κεφαιωπλῆγες νεκεῖ
Νεκρὸς ὁ & νέκυς *Cadaver cujuſvis ſexûs* Supplices v. 70 Troad. v. 448
Νέμεσις Ἀδρήστεια, *& quòd eam Veteres præſari in Proſperis ſolebant* Rheſus v. 342
Νεογνὸς *quid* Ion v. 31
Νέον τὸ, *vide* τὸ νέον
Νέον *pro* Malum, *ut* ὦ πᾶ νέον πέσῃ, *ſiquid mali acciderit* Rheſus v. 661
Neoptolemus à Machæreo *occiſus* *Vide in* Machæreus
Neoptolemus Hiſtrio & Poeta Tragœd. § viii
----*ejuſdem Vox de* Philippo Alexandri M. *Patre occiſo* Tragœd. § v
Νεοσσὸς *de Filio, aut Puero* Troad. v. 746. Heraclidæ v. 240. Herc. *Fur.* v. 224
Νεόφρων *Poeta Tragicus ab* Alexandro M. *cæſus* Vitâ § xviii
Neophronis Medæa *alia longè ab* Euripidis *probatur* ibid.
----*Illius* Medææ *Fragmenta,* Medea v. 1021, 1241. Alceſt. v. 383
Neptunus Equeſtris quare Rheſus v. 187
----*Tænarius dictus* Cyclops v. 291
----Γεραίστιος & Σεισίχθων ibid. v. 294
Neptunus & Apollo Trojam muro cingunt Troades v. 5. Helena v. 1527
----*illi Promontoria ſacra* Cyclop. v. 292
Nero Euripidis *verſu abutitur* Incerta v. 440
Nervi Seneca, Phocion *&c. præferuntur* Dictys v. 36
Neſtoris filius Antilochus ad Trojam cæſus Helena v. 855
Neutra Adjectiva pro Adverbiis Incerta v. 179
Neutrum Plurale pro ſingulari *vide in* Ἄσημα
Neutrum pro Maſculino *vide in* τὸ Ὑπείκον
Νέρος *de Vultu contracto* Phœniſſ. v. 1318
Νεώκειον *quid* Helena v. 1546
Νῆες *vide in* ναῦς
Νηΐς *Amphionis & Niobæ filia* Phœniſſ. *Schol.* v. 1111
Νηΐς *Zethi filia* ibid.
Neitæ Portæ unde dictæ Phœniſſ. *Schol. & Not.* v. 1111
Νηρεὺς *Vates* Helena v. 15
Νηρέως θυγατέρες πωλήκοντα Iphig. Aul. v. 1056. Iphig. Taur. v. 274,427. Ion v. 1081
Νησαῖοι ἵπποι *Vide in* Λυκόπωλος
Νῆσος Μακρέων Helena v. 1692
Νίκη *Minervæ Nomen, & Minerva Victoria culta* Ion v. 457,1529
Νικητήρια *qualia Veteribus data* Alceſt. v. 1028
Νικητήριον *munus pro Victoriâ* Ion v. 852
Nilus Jupiter Ægyptius & de ejus incremento Helena v. 2 Electra v. 736. Archelaus v. 4
Niobidæ Phœniſſ. *Schol.* v. 4,162
Niobe Nomen Fabulæ Euripidis, Addenda *titulo* NIOBH
Niobæ Epitaphium ingenioſum Phœniſſ. v. 162
Niſus, Scyllæ Pater, Rex Megarenſium Herc. *Fur.* v. 954
Nobilitas optima, eſt Virtus Dictys v. 36
Nocturna Pervigilia *vide* Pervigilia *Bacchi*
Nodus Gordianus ab Alexandro M. *ſolutus* Hippolyt. *Schol.* v. 671
Νομάδες Cyclops v. 120
Νομοὶ μουσικοὶ *vide* Modi *muſici*
Nomina Filiis Patres, Filiabus Matres ſolebant imponere Ion v. 800. *vide* Ὀνόματα
Nomina Perſonarum Ipſæ Perſonæ in Scenis proferebant Troad. v. 238
Nomina Rerum prædictricia vide in Ὀνόματα προσηγορικὰ
Nominativus pro Vocativo Atticè Hecuba *Schol.* v. 534
Nonnus Panopolitanus Troad. v. 444
Nox quare Εὐφρόνη *dicta* Rheſus v. 92
Nox Amica Furibus, Inimica Veritati Iphig. Taur. v. 1026
Nox Religioſis Ritibus apta Bacchæ v. 486
Νοσεῖν νόσον & ἀπαιδίαν Iphig. Aul. v. 1182. Ion v. 620
Νόσος *Poematis Nomen* Phœniſſ. *Schol.* v. 1123. Medææ *Argument. &c. Vide* Κυκλικὸς
----*ex eo Quatuor Verſus Heroici citantur* Phœniſſ. *Schol.* v. 1123
Νόσος *ſimpliciter* Profectio, *non* Reditus *tantùm, &* νοσέω, ἔρχομαι. Rheſus v. 427. Helena v. 481,897
Νόσους ποιήσας *Vide in* Κυκλικὸς
Novercæ Privignis ſemper ſuſpectæ Hippolyt. v. 728. Ion v. 1025,1329. Phrixus v. 27
Numeri Synechdoche Phœniſſ. v. 1099
Numeri Ἔκτεσις Phœniſſæ *Schol.* v. 773. Ion v. 1115 Herc. *Fur.* v. 1206. *Vide* Ἐνάλλαγὴ
Numerus pro Vulgus Troad. v. 476
Numerus Dualis Maſculinus pro Fœminino Hippol. v. 387
Numerus Dualis pro Plurali Helena v. 1571. Theſeus v. 25
Numerus Pluralis, ubi tecte quis loquitur, pro ſingulari Ion v. 648,751,878,1056
Numerus Pluralis pro Singulari Medea *Schol.* v. 823. Helena v. 559
Numerus Pluralis Maſculinus pro Fœminino Singulari, vide Maſculinum *ſingulare*
Nummus Vetus Bacchæ v. 463. Herc. Fur. v. 154
Νυμφίτης & νυμφίτης Ion v. 913
Νυμφευτήρια *pro* Νύμφη Troades v. 2, 2
Νύμφη ἀνύμφευτος Hecuba *Schol.* v. 612
Nymphæ & Nympharum Genera Helena v. 187
Νυῦ & νυῦ, *eorum Differentia* Hecuba *Schol.* v. 996
Nuptiarum Ornamenta *vide* Γάμων ἀγάλματα
Nuptiæ, in iis mos erat, matrem Sponſi introducere Sponſam λαμπαδηφορεῖσαν Phœniſſæ v. 346. Medæa v. 1027. Iphig. Aul. v. 732. Helena v. 645
----*in Nuptiis mos, Sponſorum quoque matres Balneis lavari* Herc. Fur. v. 482
Nuptiæ Gulielmi & Mariæ *celebratæ* Phœniſſæ v. 829
Nyſſa mons Indiæ Baccho *ſacer* Cyclops v. 68
Νῶϊ *pro* ναῖν Iphig. Aul. v. 1207
Νῶτα πόντου *pro* ὄπιθεν εἰσω Iphig. Taur. v. 1445
Νωτίζω & ἀπονωτίζω Bacchæ v. 762

Ξ. X.

Ξάνθος & Βαλίος *Achillis Equi, Peleo primùm à Neptuno dati,* Rheſ. v. 187
----*Titanes primùs erant & pro Deorum partibus ſtabant* ibid.
Ξεναπάτης & ξεναπάτης Medæa v. 1392. Sthenobœa *Addenda* v. 1
Ξένιος Ζεύς, *vide in* Ζεὺς ξένιος
Ξενοδαίτας & ξενοδαίκτας Herc. Fur. v. 391
Ξενοκλῆς *Tragicus Poeta quis fuerit* Vitâ § xxvii. *in fine*
--*Vulgi favore, aut Arbitrorum* διαφθορᾷ Euripidem *vicit* ibid.
Ξενοκράτης *Philoſophus quando natus* Vitâ § xxvii
Xenocrates ab Ariſtotele *facetè irridetur* Incerta v. 435
Ξένος, ἀνύλωτον γένος Helena v. 4, 6
Ξένος *quid propriè & ſimpliciter* Hecuba *Schol.* v. 19
Ξένος, Ἀξένος, Δυσξένος, Ἰδιόξενος, Περίξενος *quomodò differunt* *vide in* Περίξενος
Xenophon Euripidis filius, Athenienſium Dux Vitâ § xxv
Bello cadit ibid. § xxvi
Xenophon Hiſtoricus, Platonis æqualis, Democratiam damnat Alcadæ *Addenda* v. 1
---*Cyri Expeditionem deſcribit* Vitâ § xxxii
---*unde Hiſtoriam ſuam ordiatur* ibid. § xxx
Ξένων σύμβολα *vide in* Σύμβολα
Ξένων *Poeta Comicus Vetus* Siſyphus v. 43
Xerxes in Græciam expeditionem facit Vitâ § iv
---*Atticam & Athenas vaſtat* ibid.
---*Expenſas belli Athenienſibus fruſtrà offert* Vitâ § viii
---*ab* Artabano *interficitur* ibid. § xii
Ξοῦθος Αἰόλου παῖς Ion v. 63. *in ipſo Textu. &* v. 842
Ξοῦθος Ἐρεχθέως θυγατέρα Κρέουσαν γήμας ὥστε Τετράπολιν *vide* Τετράπολιν
Ξοῦθος *Nomen Fabulæ Eubuli Poetæ* Medæa *Schol.* v. 613
Xylander erroris arguitur Iphig. Aul. v. 168
Xylander laudatur ob Strabonem *feliciter emendatum* Iphig. Taur. v. 1452
Ξυλάπτειν *ſimpliciter pro* συλλάπτειν πόλεμον Phœniſſ. v. 1390
Ξυλάπτειν δῶτα Ion v. 807
Ξυλωλία *quid,* *vide* Iphig. Aul. v. 576
Ξυμεείκοσι *pro* εἴκοσι Troad. v. 1076
Ξυὺ Θεῷ Rheſus v. 358
Ξύνθημα, *Teſſera* ibid. v. 12,521
Ξυνωρεῖζομαι Bacchæ v. 198,324
Ξυνωρεῖς ibid. v. 324
Ξυνωρεῖς τέχνων *Figuratè* Medæa v. 1145

Ξυρεῖν ἐν χρῇ *quid* Alceſt. v. 427
---ὅτῃ Ξυρᾷ Herc. Fur. v. 630

O.

Ὃ *Pro* ὃς Hippolytus v. 525
Ὃ *pro* ὅτι Ion v. 245
Hobbii ſententia damnata Incerta v. 102
Ὀρχὰς *Minervæ Nomen, undè* Ὀρχήσιαι πύλαι Θήβας Phœniſſæ v. 1111
Ὀγκ- *Tragicus quid* Tragœd. § ix
Ὀδᾷν *pro* ἐφεδριάζειν Cyclops v. 98,266
Odor bonus ſine causâ ſenſibili Divinitatis præſentis ſignum Hippolytus v. 1331
Ὁδὸς *pro* γνώμη *vel* λόγ- Heraclid. v. 237
Ὀδυσσέως γλωσσηγία Rheſus v. 907. *vide* Siſyphus
Ὅτι δ' ἕνεκα *ſimul, ut* ὅθ' ἕνεκα *pro ſimplici* ὅτι, *vel ſimplici* ἕνεκα Ion v. 662. Danae v. 20
Οἱ *ante Vocalem etiam in eâdem Dictione breve Vide in* Ποι & Τοι
Οἷαξ Παλαμήδης ἀδελφὸς Oreſtes *Schol.* v. 432. Electra v. 453
Οἶδα τλὰς Attica *Phraſis* Bacchæ v. 39. *Vide* Rheſus v. 442
Οἰδίπ-, Οἰδίπους & Οἰδιπόδης, Suppl. v. 836
Οἰδίπους *pro* Οἰδιποδίδης Alcmæon *Addenda* v. 3
Oedipi Genealogia Bacchæ v. 175
Oedipi Hiſtoria Phœniſſæ *Schol.* v. 1748
Oedipi Solutio Ænigmatis Sphingis Phœniſſarum *Argument.* 1 Tom. fol. 110
Oedipi Uxores Phœniſſæ *Schol.* v. 1748
Oedipo Oraculum datum, *Vide* Oraculum
Οἰκετεύω Alceſt. v. 427
Οἰκτικὸς βί- Ion v. 633
Οἰκλῆς *Amphiarai Pater* Suppl. v. 925
Οἰκονομία *Fabularum Poetæ arbitrio ſæpe mutatur* Phœniſſæ v. 1464. Troades v. 618. Helena v. 60,855
Oeconomia Euripidis à Sophoclis Oeconomiâ longè diverſa Phœniſſæ v. 1464. Antigonæ *Argum. in* Addend.
Oeconomia Electræ *defenditur* Electra v. 50, 259, 815, 896
Οἰκτίζομαι Troades v. 155
Οἰλέως Αἴας ibid. v. 70
Οἰνεύς *Nomen Fabulæ Euripidis, Vide* Suppl. v. 988. *Vide Fragment. Titulo* OINEΥΣ
Οἶνη *Vitis* Bacchæ v. 535
Οἶν- μελαίνης μίλες *quid ſibi velit* Alceſt. v. 757
Οἶν- Βυζλιν- Ion v. 1195
Οἶν- Θάσι- ibid.
Οἶν- Μαρώνει-, *Vide* Maronæum Vinum
Οἶν- Πεδιαίει- Ion v. 1195
Οἰνωᾶτις *Diana dicta & quare* Herc. Fur. v. 379
Οἰνώνη *Inſula Æacidarum* Iphig Aul. v. 699
Οἰνωπὸς Bacchæ v. 236,438
Οἷός τε εἰμι *pro* δυ'αμαι Oreſtes v. 680. Troades v. 727. Bacchæ v. 1254
Οἰσὸν *in Scanſione, ut* οἰσὸν *Diſſyllabum* Medéa v. 635
Οἰσ- *pro* οἰσηθεῖσά τις Iphig. Taur. v. 394
Οἰχαλία *ab* Hercule *diruta* Herc. Fur. v. 473
Οἰχαλίας ἅλωσις *Homeri opus* ibidem
Οἰωνὸς *ab Hippocoontidis cæſus* Oreſt. *Schol.* v. 457
Holbechius (Thomas) S. T. P. *Collegii* Emmanuelis *Magiſter* Thyeſt. v. 4
Olim hæc meminiſſe juvabit Andromeda v. 22
Oliva primùm in Arce Athenarum apparet Ion v. 1433. Herc. Fur. v. 1178
Oliva Minervæ ſemper-virens Ion v. 1432,1434,1435
Oliva in ſupplicationibus *Vide* Θάλλος
Ὀλολυγὴ Troades v. 1073. Heraclid. v. 782. Electra v. 691
Ὀλολύζω *quid* Iphig. Taur. v. 1337
Ὁλόπωτον Cyclops v. 120
Ὀλυμπονικῶν φυλλοβολία *Vide* Φυλλοβολία
Ὀλυμπ- Αὐλητὴς ὄπισθ- Iphig. Aul. v. 576
Ὄμηρ- *ab Euripide nomine diſſimulato citatur* Supplic. v. 196. *Vide* Euripides Homerum imitatur
Ὁμήρου *Opus,* Οἰχαλίας ἅλωσις *dictum* Herc. Fur. v. 473
Homeri Margites, aliud Opus, Tragœd. § i
Homeri Carmina laudantur, quæ jam inter illius opera non reperiuntur Oreſtes *Not. in Scholia* v. 249
Homerus Omnis Poeſeos, nedum Tragœdiæ, Origo & Fons Tragœd. § i
Homeri Laudatores aliquot Vitâ § xiii *in fine*
Homerum omnes Poetæ avidè imitantur Danae v. 51. Tragœd § ii
Ὁμιλία & Πανήγυεις *pro quâvis turbâ* Heracl. v. 240,581
Ὁμόλη & Ὅμολ- *Mons Theſſaliæ* Herc. Fur. v. 371
Ὁμολωεὺς *Amphionis filius* Phœniſſæ *Schol.* v. 1126
Ὁμολωΐδες πύλαι, *Thebarum Portæ ſic dictæ* Phœniſſæ v. 1111. & *Schol.* v. 1126
Ὁμόπορ- *quid* Iphig. Taur. v. 611
Ὀμφαλὸς γῆς *Vide* Δελφοί
Ὁμφὴ *pro* φωνὴ, ὁμιλία, χλιδῶν *ponitur,* Medéa *Schol.* v. 175
Ὄνειδ- *in utramque partem etiam bonam accipitur* Phœniſſæ *Schol.* v. 828,1670,1722
Ὀνόματα *decimo, octavo & ſeptimo die Infantibus poſita* Electra v. 1126. *Vide* Nomina
Ὀνόματα περσημαντικὰ Phœniſſæ v. 640,1500. Bacchæ v. 44
Ὀνύχων ἄχεις ἅπτεται Cyclops v. 158
Ὀξύη *Arbor quædam & Haſta ex ejus ligno* Heracl. v. 727
Ὅπλα φυλακτήρια καὶ ἀμυντήρια Hecuba *Schol.* v. 14
Ὅπλης Ionis *filius,* Ion v. 1579
Ὁπλίζειν δόρυ ibid. v. 582
Ὁπλίζεσθαι *pro* εὐτρεπίζεσθαι ibidem
Ὁπο- *Indefinitum* *Vide* Ποῖ-
Oppianus Poeta Patrem ab exilio revocari meruit ab Imperatore Ingenio ſuo Electra v. 1314
Ὀπωπήειον *quid* Ion v. 1127
Ὅπως *pro* ὅτως Troades v. 148
Oracula Delphica non modò Heroico, *ſed & aliquandò* Iambico *metro, data* Vitâ § xx
----*Hexametro tamen Carmine, ut plurimùm dari ſolita* Ion v. 682
----*non quolibet die, ſed ſtatis temporibus, dabantur* ibid. v. 419,421
Oraculi Delphici Opulentia Iphig. Taur. v. 1275
ab Oraculis Coronati rediêrunt Hippol. v. 806
Oraculorum fraudes Ion v. 302,685. *Vide* Auguria
Oraculorum Interpretes Ion v. 101
Oraculum Adraſto *datum de Filiabus maritandis* Phœniſſæ *Schol.* v. 414
Oraculum Ægeo *datum de Prole habendâ* Medéa *Schol.* v. 679. Suppl. v. 7
Oraculum Auguſto *datum de Chriſto* Rheſus v. 685
Oraculum Cadmo *datum de condendâ Urbe* Phœniſſæ *Schol.* v. 641
Oraculum Chaldaicum *Vide* Zoroaſter
Oraculum contrà illum, qui Amici cædem non avertere conaretur Herc. Fur. v. 1283
Oraculum Delphicum Phœniſſæ v. 19
Oraculum de Euripide *naſcituro* Vitâ § iii
Oraculum Laio *datum* Phœniſſarum *Argum.* 1 Tom. *fol.* 110
Oraculum Mneſarcho Euripidis *Patri datum, Vide* Oraculum de Euripide
Oraculum Oedipo *datum* Phœniſſ. *Argum. ut priùs*
Oraculum Orphei *vide* Orphei *Incantamenta*
Oraculum Trophonii, *vide* Trophonii Antrum
Horatius Euripidem *imitatur* Hippolyt. v. 478. Alceſt. v. 783,785. Suppl. v. 270. Iphig. Aul. v. 161. Bacchæ v. 492,497,498. Electra v. 74
Horatius explicatur Bacchæ v. 697
Orationem Dominicam *fermè exprimit Euripides* Bacchæ v. 1118
Ὀρχάδες *quid* Rheſus v. 282
Ὄργανον *pro* ἔργον Phœniſſ. *Schol.* v. 114
Ὀργὴ *improbatur* Hypſipyle v. 5. & Hypſipyl. *Addend.*
Ὀργὼ διαλύσεις δέον, πρὶν ἦθος κατασβῆσαι Andromache v. 1164
Ὄργια Bacchi & Cybelæ *Communia* Bacchæ v. 58
----Cereris & Cybelæ *Communia* Helena v. 1324,1371
Ὄργια *vide* Μυστήρια
Ὀρειολογία, Chriſti *Concio in Monte, ab Editore* Græco *Carmine donata* Helena v. 345,1203. Ion v. 848
Oreſtes furtim ſubductus Paternæ cædi ad Strophium *mittitur* Iphig. Taur. v. 709
Oreſtes Apollinis juſſu ad Matrem cædendam excitatur Electra v. 971
Oreſtes ab Hoſpitibus ſilentio exceptus Iphig. Taur. v. 951
Oreſtes proſperè diuque regnat, Filius ſtatura & Oſſium ſepultura Electra v. 1290

Orestes à serpente morsus interiit Oreſt. *Schol.* v. 1645
Orestæ Genealogia Iphig. Taur. v. 807
Orestæ Historia Oreſt. *Argum.*
Orestæ Fabula sub Diocle acta Oreſtes *Schol.* v. 371
----*duobus post annis, quàm* Cleophon *Pacem impediret* Oreſt. *Schol.* v. 770. & 901
Orestæ Nutrix Arsinoe Iphig Taur. v. 835
Ὀρέστερος *ab* ὄρος, *non Comparatur* Oreſtes v. 1422, 1460
Ὀρέστειον, *Urbs, ab* Oreſtâ *nominata* Electra v. 1273
Ὀρθιος νόμος, πολέμιος ἐρεθισπικὸς Heraclidæ v. 830
Ὄρθος, *Canis Geryonæ,* Herc. *Fur.* v. 428
Ὀρθοσάδαι, *Placentæ,* Helena v. 554. Ion v. 1134
Ὀρθοστάται, *Angulares Columnæ* Ion v. 1134. Herc. Fur. v. 978
Ὀρθωνία, *Lycaonis Uxor, Nyctimi Mater,* Oreſt. *Schol.* v. 1646
Ὀρειγδούμαι *ab* ὀρέγω Bacchæ v. 1253
Ὀρεκάνη & ἐρεκάνη *ab* ἔρκος Bacchæ v. 611
Ὄρκος *Vide in* Tyndarus.
Ὄρκος *Definitio ex* Ariſtotele Incerta v. 102
Ὄρκος πήγνυμι Iphig. Aul. v. 395
Ὀρμάθω *pro* ὁρμάω Andromache *Schol. inſert.* v. 859 Iphig. Aul. v. 911
Ὄρος τὸ, *Mons, multa habet Derivata in* ω, *contra* H. Stephanum Cyclops v. 53
Ὀρσάγαι, *Vox Perſica,* Rheſus v. 151
Ὄρσος, *Calamus, Arundo,* Oreſt. *Schol.* v. 147
Ὀρφανίζω Alceſt. *Schol.* v. 163, 297, 535
Ὀρφανισταὶ *Dicti Pupillorum Orphanorum Tutores* Alceſt. *Schol.* v. 163
Orphei Incantamenta Alceſt. v. 968. Cyclops v. 642. Iphig. Aul. v. 1211. Bellerophon v. 105
Orpheus Philosophus & Musarum Antistes Hippol. v. 953. Rheſ. v. 941, 943
Ὀρχήστρα, *sive Orchestra quid* Tragœd. §. vii.
Ὁρῶ, βλέπω & ἔρχομαι, *pro* ζάω Hecuba *in Textu* v. 311. Supplices v. 78. Iphig. Aul. v. 484, 1512. Iphig. Taur. v. 718. Erechth. v. 60
Ὁρῶ ὅπῃ σώματος, Θεωρῶ ὅπῃ ψυχῆς Hecuba *Schol.* v. 342
Ὁρῶ *cum Infinitivo pro Conſidero,* Iphig. Taur. v. 113
Ὅς & ὁ *pro* αὐτὸς Troad. v. 699
Ὅς *pro* οἷος Troad. v. 477
Ὅς *pro* σὺ Bacchæ v. 1307
Ὅς, *Nomina à* τὸ Ος-*Compoſita deſinunt perpetuò in* ὴς Ion v. 189
Ος *pro* α & η, *ut* ὀθνεῖος *pro* ὀθνεία *Atticum* Hecuba *Schol.* v. 296. *Vide* Maſculinum *pro* Fœminino.
Ὅσιος *pro* δίκαιος Hecuba *Schol.* v. 788. *Vide plura in* Δίκαιος.
Oſcilla, Imagines Diis ſacra Ion v. 226
Oſculantes Amicos auribus prenſabant olim Suppl. v. 1101
Ὅσον ἐκ νέου *tantùm non jam* Hecuba v. 143
Ὅσον τι, *Immane quantum* Heraclidæ v. 674
Ὅσος *Numerum auget* Supplic. v. 899
Ὅσος *pro* πόσος, *Indefinitum pro Interrogativo* Ion v. 616
Ὅπη Atticè *pro* ὅπου Cyclops v. 639
Ὅπις *pro* ὅστις, *ubi* ὁ *per omnes Caſus & Genera* Supplices v. 847. Bacchæ v. 468. Cyclops v. 635. Iphig. Taur. v. 1071
Οὗ *pro* αὐτοῦ Troad. v. 699
Οὐ *elidit præveniens* τὸ ή. Oreſt. v. 596. Phœniſſ. v. 1183 Hippolytus v. 49. Andromache v. 241, 253, 626. Helena v. 922. & 929. Ion v. 313
Οὐ *nunquam cum Imperativo* Herc. Fur. v. 249
Οὐδαῖος παρτὸς, Thebanus *Heros,* Phœniſſ. v. 949. Bacchæ v. 540
Ovidius emendatur Iphigen. Taur. v. 29. Medéa v. 964, 1078
----*Euripidem imitatur* Phœniſſ. v. 531, 1683. Hippolyt. v. 215. Alceſt. v. 553. Andromache v. 100. Iphig. Aul. v. 18. Heraclidæ v. 561. Phaethon v. 11. Vitâ §. xxi.
----*explicatur* Vitâ §. xxiii.
----Medeam *Euripidis vertit, vel invertit, egregiè,* Medeæ *Argum. Act.* 1. *Notis.*
Οὐκ ἔτ' εἰμὶ *pro Mortuus ſum* Hippol. v. 357
Οὐλοχύται *quid Vide* Καπὰ ἔξάρχεσθαι & καπάρχομαι.
Οὐίωπος, Gerard. Joh. Voſſius *arguitur* Hippolyt. v. 222 Danae v. 64. Scyllæ *Argum.*
----*laudatur* Tragœd. §. vi
Οὐρανία, μεγάλως, δεινῶς Troades v. 519
Urania Muſarum ſola Virgo, Rheſus v. 351
Οὐράνιον ὄσον *Vide in* Proverbia.
Οὖρος, ἔκτος, θεία & ἔκτον Helena v. 413
Οὐτάω & βάλλω *quomodò differant, Vide in* Βάλλω.
Οὗτος *pro* Ἐγὼ, δεικτικῶς, Alceſtis v. 331, 690. Electra v. 43
Οὐχ ἅπαξ, *Non ſemel,* Andromach. v. 81
Ὄφλω *primâ Communi* Helena v. 67
Ὄφλω, ὀφείλω, ὀφλίσκω, ὀφλισκάνω Hecuba v. 327. Medéa v. 1207
Ὀφρύη *idem quod* ὀφρὺς Heraclidæ v. 395
Ὄχλος λαῶν, νεῶν, πραγμάτων Bacchæ v. 1331
Ὀχμάζω & Ἐχμάζω Electra v. 817

Π. *P.*

Π, π, ἐκπτικὸν Iphigenia Aul. v. 382
Πάγγαιον ὄρος Θρᾴκης Rheſus v. 408
Πάγος *prima brevi* Oreſt. v. 1651. *Vide in* Ἄρειος πάγος.
Παθαίνω *Vide in* Παυθάνω.
Παθητικὰ ἀντὶ ἐνεργητικῶν Danae v. 69. *Vide* Paſſivæ Voces &c.
Παιὰν *quid* Iphigenia Taur. v. 185
Παιδεύματα *pro* ὁ πεπαιδευμένος Hippol. v. 11
Παιδευτήριον *Vide in* Διδασκ[illegible]ον.
Παιδία, παιδιὰ & παιδεία *diſtinguuntur* Ion v. 620
Πακτωλὸς *ex Tmolo Monte fluit* Bacchæ v. 154
Pactum undè Iphig. Aul. v. 395
Pacuvius contra Augures Hippol. v. 1058
Παλαιὸν *Anapæſticè* Electra v. 497
Παλαιότης Helena v. 1062
Παλαίτερος *Hectoris filius* Andromache *Schol.* v. 221
Παλαμήδης *Nomen. Fabulæ Tit.* 2. *fol.* 486. & *fol.* 521 *Et* Addenda *ante* Errata.
Palamedes Fabula quandò Acta Vitâ §. xxvii
Palamedes Nauplii filius Iphig. Aul. v. 198
----*ejus Hiſtoria,* Oreſtes *Schol.* v. 432. Palamedis *Argument.*
Παλάσσω *Inquino,* παλαίω *Luctor* Iphigenia Taur. v. 881
Πάλη *Vide* Lucta.
Πάλιν *quomodò mutatur in Compoſitione, Vide in* Σωΐ.
Πάλιν *pro* ὀπίσω Iphig. Taur. v. 1165
Παλιγωδία Ion v. 1096
Palladium de Cœlo lapſum Iphigen. Taur. v. 88
----*Trojæ Fatum* Rheſus v. 502
Παλλαντίδαι *à* Theſeo *ſublati* Hippol. *Schol.* v. 35
Pallas Vide Minerva.
Πάλλας, Αἰγέως ἀδελφὸς, Πανδιονίδων πατὴρ *Vide in* Πανδιονίδαι, &c.
Παλλήνη, δῆμος Ἀττικῆς Heraclidæ v. 849
Παλλήνη, *locus, ubi Gigantes* Θεομάχοι *cæſi Vide* Φλέγρα.
Παλλωΐς Ἀθηνᾶ *dicitur* Heraclidæ v. 849, 1031
Palmerius lapſus Vitâ §. xxv. Herc. Fur. v. 29, 819
Παλτὸν *Vide in* Δίπαλτον.
Παμβασιλεία *Abſolutum Imperium* Heraclidæ v. 424. Helena v. 283
Pan Montibus, Rupibus & Speluncis gaudet Ion v. 492
Πᾶν *quomodò mutatur in Compoſitione Vide in* Σωΐ.
Πανα θήναια *Feſtum Athenienſium* Hecuba *Schol.* v. 466, 469
Παναίειον *Vide* Παυσιτιν.
Πανδίαν Ἀθηναίων βασιλεῖς, *Vide* Athenienſium Reges.
Πανήγυρις *Vide* Ἀγυρις
----*pro quâvis Turbâ Vide* Ὁμιλία.
Πανθάνω *pro* πάσχω Hecuba *Not. in Schol.* v. 1114
Πανικὰ Δείματα Medéa v. 1172. Rheſus v. 36. Bacchæ v. 305
Πανόπτης Ἄργος Phœniſſæ *Schol.* v. 1122
Πάντοθεν *vel* πάντοθεν, *licet* Adverbium *cum* ν *ſcribitur ante Vocalem, ut Nomina & Verba in* ι *vel* ε *deſinentia* Iphigen. Aul. v. 852
Πάνυ *cum Articulo, ut* ὁ πάνυ, *Adjectivi locum implet & excellentiam denotat* Herc. Fur. v. 694
Panyaſis Poeta floret Vitâ §. xii

Παν ὕσατον *pro simplici* ὕσατον Herc. Fur. v. 457
Πανώλης Herc. Fur. v. 1424. Electra v. 0
Παρεγγεφῶ *signum Grammaticum Vide quid Nos,* De Variis Grammaticorum Signorum Formis.
Paradiſus Amiſſus, Poematis Anglici *Nomen* Andromache v. 6. *Vide in* Milton.
Πάραλῶ *Heros Atticus* Suppl. v. 659
Πάραλῶ *Navis ita Dicta, Vide* Θεωρός.
Παράσειρῶ Oreſtes *Schol.* v. 1017. *Vide* Σειραφόρῶ.
Παρασκήνιον *quid,* Tragœd. § vii
Πάραυτα *pro* παραυτίκα Ino v. 69
Παρένθεσις, res *Græcis in uſu, at via* nota *illius,* Cyclops v. 333
Πάρεργον Electra v. 509
Πάρεργον ἔργον · Ἔργον, πάρεργον Vitâ §. xxx
Παρῇδες *pro* παρῴδες Iphigen. Aul. v. 681. Helena v. 1095
Παρθένοι κατάκλειστοι Phœniſſæ *Schol.* v. 88, 1271. Alceſt. v. 1055. Iphig. Aul. v. 678. Danae v. 22
Παρθένοι *Emphaticè* Erechthei *filiæ vocatæ* Ion v. 278 Herc. Fur. v. 379
Παρθενοπαῖῶ *à quo occiſus* Phœniſſæ v. 1164
Παρθενῶνες Danae v. 22
Paris fiſtulâ canit Helena v. 362. *Vide* Idæus.
----*quarè ità dictus* Andromache *Schol.* v. 293
----Ἀλέξανδρος *vocatur Vide* Medéa v. 618
----*ab ipſo* Menelao *opportunitate adjutus* Troades v. 943
Paridis Cithara Cyclops v. 442
----*Judicium de tribus Deabus* Hecuba *Schol.* v. 644. Andromach. v. 284. Iphigenia Aul. v. 180. Helena v. 23, 684
Παρνασσὸς, *Mons* Parnaſſus *biceps* Bacchò & Apollini *ſacer* Bacchæ v. 307, 408, 559. Ion v. 552. Herc. Fur. v. 790 *Vide in* Τμώλῳον.
Πάρῳθε *vel* πάροιθεν *Vide in* Πάντοθε.
Πάρῳθεν *pro* ὑπὸ & ἀπὸ *Vide* Πάρῶ.
Παροιμία Φωκίωνῶ Andromach. v. 930
Παροιμίαι *Vide* Proverbia.
Παρὸν *Vide* Ἐξόν. *Et* Iphigen. Taur. v. 1088
Πάρῶ *pro* ὑπὸ & ἀπὸ Heraclidæ v. 537, 583
Πάρῶ, τυπικὸν ἢ χειρικὸν Phœniſſæ *Schol.* v. 1270
Παρῥάσιῶ Pelaſgi *filius* Oreſtes *Schol.* v. 1645
Parrhaſius (Janus) Bacchæ v. 56
Participium Activum Atticè *pro Paſſivo* Helena v. 1571
Παρῳδία Medéa v. 332, 1380. Andromach. v. 930
Paſſivæ Voces Atticè *pro Activis* Danae v. 69
Paſtorum ſimplex Vita Rheſus v. 271
Πάσσω *pro* πράττω Hecuba *Schol.* v. 614. *Vide in* Πράττω.
Patrem primùm vocare Iphig. Aul. v. 1220
Patriâ-carere, Magnum Malum, Phœniſſæ v. 391. Electra v. 1314
Patriæ-Amor, Vide Natale ſolum.
Patris jus, locare filias Andromach. v. 987
Πάτρων, *Patronus,* Hecuba *Schol.* v. 420
Paulus (Divus) *Apoſtolus* Menandri *Comici teſtimonio utitur* Tragœd. §. iv
Pauſaniæ Spiritus Laconibus infeſtus exorcizatur, Alceſtis *Schol.* v. 1128
Πάφῳ, *Urbs Cypri, Veneri ſacra* Bacchæ v. 400
Paphiæ Virgines quomodò Dotem meruerint Bacchæ v. 400
Πέδα *pro* οὖ *Vide in* Πεδαίρω.
Πεδαίρω Phœniſſæ v. 1034. Rheſus v. 372. Herc. Fur. v. 819
Πέδον *pro* γῆ Ion v. 542
Πεδοστιβὴς Rheſus v. 254, 763
Πειθῶ ἕπουρῶ Hecuba *Schol.* v. 816
Πειθὼ, *Suada, Veneris Comes* Troades v. 967
----*illius ſtatuam* Hermeſianax *poſuit* χαλκοῦν μίαν dictam, *alteram* Praxiteles παμπρέσβυν *vocatam,* ibid.
Πειρήνη *Fons Muſis ſacer* Electra v. 475
Πειρίθῶ & *ejus Hiſtoria,* Pirithoi *Argum. in Fragm. Pirithous* Euripidis *Fabula.* Oreſt. *Schol.* v. 985
Πελαδῶ Rheſus v. 557. Electra v. 1293
Πέλαγῶ *quid* Troades v. 1063. Helena v. 1350. Ion v. 226. Hippol. *Schol.* v. 147
Πελασγὶ Oreſt. *Schol.* v. 931
Πελασγὸς Ἀρέστῳ υἱὸς Oreſt. *Schol.* v. 1646
---- *illius Filii & Genealogia* Oreſt. *Schol.* v. 1645, &c.
Πελασγὸν Ἄργῶ Heraclidæ v. 317
Πέλεκυς Δίσυμῶ, & *illius Formæ deſcriptio* Electra v. 164
Πελίας *quos Parentes habuit* Troades v. 1128
Πελιάδες, *ejuſdem Peliæ filiæ & earum Nomina* Medéa v. 9, 486, 504. Peliades *Argum. in Fragm.*
Πέλοπῶ *Hiſtoria* Oreſtes *Schol.* v. 980. Iphig. Taur. v. 387 Helena v. 393, 395
Πέλτη Thracum *propria,* Rheſus v. 371. *illius Forma* ibid. v. 487
Πέλωρῶ *Terrigena* Bacchæ v. 540. *Vide in* Σπαρτοί.
Πένεσθαι δοίλῳ Electra v. 785
Πενέστης *Famulus,* Heraclidæ v. 639
Πενθερὸς *Vide* Γαμβρός.
Πενθεὺς *quis & undè dictus* Bacchæ v. 44
----*locus, ubi periit,* *Vide in* Scolus.
Πεπάδαι Herc. Fur. v. 1426
Πέπατται *Mediâ Brevi* Ion v. 675
Πεντηκόντῳρῶ *quid* Iphig. Taur. v. 1124. Helena v. 1283 & 1428
Πέπλον κρέω *oppedo vel aliud pejus,* Cyclops v. 326
Πέπλῶ *pro* ἱμάτιον & *quodvis* ὕφασμα Ion v. 1143
Πέπλῶ Ἀθηνᾶς *vide* Minervæ Peplus.
Πεπρωμένον *Vide in* Εἱμαρμένη.
Πέρθω *etiam de Perſonis, non tantùm de Urbibus, dicitur* Phœniſſ. v. 568. *in Margine.* Rheſus v. 239, 453. Herc. Fur. v. 700. Electra v. 316
Πέργαμα *Appellativè* Phœniſſæ v. 1183
Πέργαμῶ *pro Trojâ* Phœniſſ. v. 1183. Iphigenia Aul. v. 773
Πέργαμῶ, *propriè Arx ſumma Urbis Ilii* Troades v. 1065
Περιβάλλω *Metaphoricè* Herc. Fur. v. 304
Περικλῆς Athenienſium Princeps *laudatur* Vitâ §. xi
Περὶξ φρονεῖν πᾶν, *Omnia Nebulonum more cautè circumſpicere* Andromach. v. 448
Περίπτυγμα *quid* Ion v. 1391
Περιπτυχαὶ *pro* Curſu Solis & Radiis, *Vide in* Ἀναπτυχαί.
Περιφήτης, κορυνήτης *dictus ob Clavam, à* Theſeo *occiſus* Supplic. v. 714
Pervigilia Bacchæ v. 133. Helena v. 1381. Ion v. 1077
Perſæ Matres ſuas ineunt Andromach. v. 174
Perſæ Reges ſuos adorant Vide Προσκύνησις.
Perſarum Reges Abſoluto Dominio Heraclid. v. 424
Perſarum Reges à Perſeo oriundi Electra v. 453
Perſei ſpeculæ Helena v. 775
Perſeus Mycenas condidit Iphig. Aul. v. 1500. Helena v. 1480 *Vide plura in* Γοργόνες.
Perſeus Alatus Electra v. 459, 460, 461. Danae v. 15. *in Textu.* Ino 53. Andromed. *Addenda* v. 2. &c. *in Textu.*
Perſeis Alcmena dicitur Herc. Fur. v. 891
Πέσσω, πέσσιμα, τὰ ἐκ νεκρῶν *dicitur* Hercules Fur. v. 1131
Peſſinuns, unde nomen duxerit, Bacchæ v. 58
Petitus (Samuel) *erroris arguitur* Medéa v. 850
----*ejus Conjectura non admittitur* Hippolyt. v. 47
Πέτρα Λιναία *Vide in* Λιναῖος.
Πέτρα *pro Mons* Herc. Fur. v. 790
Πέτρα *pro* νῆσῳ, Helena v. 1692
Petri Victorii *locus illuſtratus* Oreſtes v. 525, *Vide in* Μικίων.
----*illi* Electram *Euripidis debemus* Tom. 2. fol. 399
----*Memoriâ lapſus juvatur* Electra v. 80
----Euripidem *egregie illuſtrat* Electra v. 74, 80, &c.
Πετρόβριφὴς *quid* Ion v. 1222
Πέφυγον *pro* ἔφυγον Iphig. Taur. v. 871
Πήγασῶ, Πειρηναῖῶ πῶλῶ Electra v. 475
Πηγεὺς *Phorenei frater, ubi corruptum puto pro* Αἰγιαλεὺς Oreſt. *Schol.* v. 930
Πήγνυμι ὅρκους *Vide in* Ὅρκος.
Πηλεὺς *ab* Acaſto *expulſus* Troades v. 1128. Pelei *Argument. in* Fragment. ----*Phocum fratrem &* Alcmæonidem *occidit* Andromach. *Schol.* v. 687. ----*Ejus Nuptiæ Deorum Præſentiâ honoratæ* Phœniſſ. v. 829. Rheſus v. 187
----Ἱκέτης *dicitur* Electa v. 449
Πήλιον *Urbs & Mons* Theſſaliæ, Medéa v. 484. Electra v. 445. *in Textu.*
Πηρὸς *pro* τυφλὸς Rheſus v. 924
Pictores ex Poetis Docti & Docendi Iphig. Aul. v. 1550. Herc. Fur. v. 1254. Ion v. 996
Pierrepont (Gulielmus) *Armiger Nobilis, Editoris Amicus, cui dicatur Carmen Eibicum* Tom. 1. fol. liv
Piers (Gulielmus) *Vide in* Indice *Tertio.*
Pimp, (**to Pimp**) συνεκκομίζειν Hippol. v. 465
Pindarus Athenas *laudat* Vitâ §. xxv. Troades v. 1291
Pindari locus in Scholiis, olim miſerè depravatus, reſtituitur hîs Medéa *in Not. ad Schol.* v. 1196. & 1224

Pindari

INDEX SECUNDUS.

Pindari Scholiastes levitèr emendatus Incerta v. 428
----*emendatur* Vitâ §. xxviii
----*Interpres* Benedictus *erroris arguitur* Iphigenia Taur. v. 835
----*Vita ejus Manuscripta* Troades v. 1291
----*Mors quandò contigerit* Vitâ §. xxvi
Pindarum imitatur Euripides Iphig. Taur. v. 387
----*Virgilius imitatur* Cyclops v. 297
Πίπτον τὸ, *pro* συμβεβηκὸς Electra v. 639
Πίπτω *pro* πίπτειν ποιῶ Rhesus v. 446. *Vide* Ἐβεβίωμος. *Vide* πτνέω.
Πίστα, *utrâque longâ & cum simplici sigma* Iphigen. Taur. v. 824
Πίστις *Vide* Fides, *in litera* Φ.
Πιστὸν, ἀπίω *pro* πίνω *Vide* Φάρμακον.
Πίσσα, οἷον ποῖσσα, Cyclops v. 29, 47
Πίσσον & πόπισσον *Vide* πίσσα.
Πιτάνη *Oppidum Laconiæ* Troades v. 1112
Πιτθεὺς Pelopis *f.* Æthræ, Thesei *Matris, Pater,* Supplices v. 262. Heraclidæ v. 208
Πιτνέω & πίπτω *pro Trucidor* Hecuba *Schol.* v. 23
----*ejus Prior syllaba Communis* Herc. Fur. v. 853
Πίτυλος *quid* Iphigenia Taur. v. 307, 1050. Herc. Fur. v. 1187
Πλαγχθεὶς, ἔδαρδεν ὦν Herc. Fur. v. 1188
Πλάζω *pro* πλάζω Rhesus v. 347. Andromache v. 25
Πλάθω Rhesus v. 14, 347, 557, 777
Plancius in Funeribus Troades v. 623, 789
Πλάνος, *pro* ἡ πλάνη & ὁ πλάνης Alcest. v. 482. Bacchæ v. 716
Πλάξ, ακὸς, *pro Terrâ vel Bonâ, vel Malâ, accipi potest* Hecuba *Schol.* v. 8
Πλάσιγξ *quid* Rhesus v. 303
Πλάτη, *Remi Palmula, pro Remus,* Iphigenia Taur. v. 1347
Platæenses crudeliter à Lacedæmoniis cæsi Andromache v. 445. *Vide* Lacedæmonii.
Plato παρῳδεῖ *Euripidis Versum* Melanippe v. 13
Plato Pythagoræ Metempsychosin tenet Hecuba *Schol.* v. 1270
Platonis Comici Epigramma in Dædali opus Hecuba *Schol.* v. 838
Platonis locus ex Euripide illustratus Hippolyt. v. 352
Plautus Euripidem exprimit Alcest. v. 757
Pleiades septem & earum Nomina Iphigenia Aul. v. 7. Ion v. 3, 1152
Πλεῖν *pro* πονεῖν & συμπλεῖν *pro* συμπονεῖν Herc. Fur. v. 1225
Pleione, Uxor Atlantis, Ion v. 3
Pleonasmus, ut ἅπαις παίδων Andromache v. 612. ἅπαις πέκνων Andromache v. 714. Supplices v. 12. Helena v. 531. Electra v. 310, 328. *Ut* ἐκὼν οὐκ ἄκων Orestes v. 611. Heraclidæ v. 532. Troades v. 440. Cyclops v. 210 Electra v. 1056
Πλειτάκις *Vide* Πολλάκις.
Πλευρὸν *pro* πλευρὰ ὦ. Bacchæ v. 739
Πλέως Atticè *pro* πλέος & πλεῖος Cyclops v. 215
Ἀληθωπικὸν ἀντὶ τοῦ Ἐνικοῦ Medea *Schol.* v. 823. *Vide* Numerus.
Πλίσιον *quid* Helena v. 1586. Ion v. 1118
Πλόκος *pro* πλόκαμος Electra v. 527
Πλούταρχος, Plutarchus *emendatur,* Hecuba *Argum.* 2
Plutarchi Ὁμηρικὰ μελέται, *Homericæ Exercitationes, laudantur* Alcestis *Schol.* v. 1128
Plutarchi Κακοήθεια Sisyphus v. 1
Plutarchus Euripidem immeritò accusat Belleroph. v. 8. Sisyphus v. 1
Πλοῦτος πλεροῦτος Meleager v. 36. Ino v. 53
Πλουτὼ *Nympha Tantali Mater* Orestes *Schol.* v. 5. & 347
Πνύξ, *locus* Athenis *publicus* Vitâ §. xxvi
Ποι *syllaba Communis* Hecuba v. 1108. Orestes *Schol.* v. 153. Alcestis v. 1108. Andromache v. 1074. Phœniss. v. 519
Ποῖ & πῇ *quomodò differunt, ut* ποῖ βήσομαι; πῇ στήσομαι; Hecuba *Schol.* v. 1075
Ποιηταὶ, *nisi Curis vacui, grandi Operi pares esse nequeunt* Supplic. v. 180
Ποιμὼ *pro* βασιλεύς Supplices v. 191
Ποίμνη *pro* ὄϊς Electra v. 726
Ποιναὶ *Furiæ* Supplices v. 490
Ποῦ & ὁποῦ *quomodo differunt* Phœniss. v. 885
Πόλις *quarè* γαίας ἔρημος Heraclid. v. 442
Πολιοῦχος, πολίαρχος *&c. Vide in* Πολιόχος.
Πολίτης & Ἀγὸς *quomodò differunt* Phœniss. *Schol. insert.* v. 894
Πολλάκις *Vide* Πάνυπθεν.
Πολυΐδος, *vel* Πολύειδος, *Nomen Euripidis Fabulæ* Hippolytus *Schol.* v. 191. Polyidus *Fragm. & Addend.*
Πολύοχος, & πολίοχος Rhesus v. 166
Πολύπυχος *quid* Iphigenia Taur. v. 697
Πολύπωτον Cyclops v. 120
Polyphemus, quid ejus Fabula sibi velit Cyclops v. 705
----*è quibus Parentibus ortus* Cyclops v. 644
----*Athei Imago* Cyclops v. 335, 344
Pomponius erroris arguitur Heraclid. v. 279
Πορεύω & πορεύομαι Hecuba *Schol.* v. 447
Ποριζω *excogito* Iphigenia Aul. v. 745
Πόρις *pro* πόρπις Bacchæ v. 736
Πορναὶ *quæ fuerint primæ juxtà Herodianum* Hippolytus v. 408
Πόρπαξ, *quæ pars Clypei* Troades v. 1196
Πόρπη Electra v. 318
Ποριπήματα *quid* Rhesus v. 442
Πορσύνω *quid & mediâ syllabâ Communi* Electra v. 625
Portus (Æmilius) erroris arguitur Iphig. Aul. v. 345. *Bis* Bacchæ v. 1329. Helena v. 424, 448. Ion v. 828. Herc. Fur. v. 838. Electra v. 413, 448, 699
----*Laudatur* Helena v. 362
----Θνητὸς ὢν *legit pro* Θνητὸς ἔσα Ion v. 973
Πόσις *pro* πόστος Electra v. 641
Possessivum Vide Κτητικόν.
Possessiva Primitiva sua includunt Electra v. 366. & 1195
Ποταμοὶ ταυρόμορφοι *Vide* Tauri Fluviis Sacri.
Πότνια & ποτνιᾶσθαι Orest. *Schol.* v. 213
Πούς *Pes Temporis & Mortis* Bacchæ v. 887. Alexandr. *Addenda* v. 1
Πούς νεῶν *pro* πρῷρα, *vel* Ἀγκύρα Hecuba *Schol.* v. 1020
Priami Genealogia Troades v. 822
Priamus Quinquaginta Filios habuit Hecuba *Schol.* v. 421 Troades v. 135
Priamus à Neoptolemo ad Aram occisus Hecuba v. 23
Πρᾶγματα & ἔργα *aliquandò differunt* Helena v. 293
Πρᾶγματα *pro* πάθη, τύχαι, πεπραγμένα Helena v. 293
Præterita Attica *rejiciunt Literam Reduplicationis, Vide in* Ἐλάσσονα & Ἐπίρρωνα.
Præteritum pro Præsenti Iphig. Taur. v. 351
Præco Vide Κήρυξ.
Præli Operatores notantur Ignorantiæ & Incuriæ Iphig. Taur. v. 1399
----*Editorem præcipitant instando* Electra v. 979
Præsens pro Futuro Hecuba *Schol.* v. 1. Rhesus v. 450. Heraclid. v. 269, 341
Præsens pro Præterito Supplices v. 131, 640, 696
Πράσσω *pro* πράσσω, *Ago* pro *Patior, & Vice versâ* Hecuba *Schol.* v. 614. & 1021. Orestes *Schol.* v. 537. Supplic. v. 257. Heraclid. v. 241. Herc. Fur. v. 748
Πρεσβεύω Atticè *pro* ἄγαν τιμῶ Hippolyt. *Schol. & Not.* v. 5
Πρόμαθος & πρεπώλιος Danae v. 9
Primislaus Rex Bohemiæ primus Ion v. 1145
Principes Juventutis Helena v. 209
Πρὸ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ, Alcest. v. 326, 467, 645, 690. Heracl. v. 622
Προσῳδία Supplices *Argument. & Not. ad idem* Suppl. v. 29. *Textu.*
Προσκάλεσις *Figuræ Nomen* Hecuba *Schol.* v. 1132
Πρόκνη *Vide in* Philomela.
Πρόκρις *Cephali Uxor* Hippolytus *Schol. & Not.* v. 455
Προμηθία *pro* προμηθεία Phœniss. v. 1475
Προσωπὴς Alcest. *Schol.* v. 141, 184. Andromach. *Schol. & Not.* v. 729
Προσώπον *pro* προσεγώπον Medea *Schol.* v. 624. Hippolyt. v. 374
Πρόξενος *quid* Ion v. 1039
Προπεμπτικὸν *Carmen* Iphig. Aul. v. 1510
Πρὸς & εἰς *quomodò differant* Andromach. v. 606. *ut* πρὸς πρόσωπον, εἰς τόπον.
Προσαμβάσεις χιλιάκων Phœniss. v. 492, 751, 1181. Iphig. Taur. v. 97. Bacchæ v. 1211

Προ-

INDEX SECUNDUS.

Πρασσόντως Iphig. Taur. v. 1012
Πρασσάλλειν ἀπιλίαν τινί Herc. Fur. v. 1161
Πρασείλα pro πρασίλα Helena v. 42
Prasserpina *Vide* Κόρη.
Πρασπορεικὸν *Vide* Κτητικόν.
Πρασπικάμιλλα Electra v. 621
Πρασημαντικὰ ὀνόματα Phœnissæ v. 639, 1500. Bacchæ v. 44
Πρασκήνιον quid Tragœd. §. vii
Πρασκήνισις Persarum Troad. v. 1021
Πρασκτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικῆς ἀπαρεμφατικῆς Hecuba *Schol.* v. 225
Πρασκτικὸν ἀντὶ ὁριστικῆς ibid.
Πρασσπὴ Heraclidæ v. 108
Πρόσωπον *Scenicum quid & undè* Tragœd. §. ix
Πρασώπε μετάβασις ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον Alcestis *Schol.* v. 590
Πρασωποποιία Medéa v. 326. Iphig. Aul. v. 970. Herc. Fur. v. 57
Πρωταινὶ & πρωταίνιον Rhesus v. 523
Πρωτέλεια *quid* Iphigen. Aul. v. 718
Πρῶτον *quid* Hecuba *Schol.* v. 114
Πρῶργε *pro* πρῶ ἔργε Helena v. 1395

Proverbia.

---*Adrastæa Nemesis,* Rhes. v. 342
---Αἰὲ γὰρ οὐ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Orestes *Schol.* v. 602
---Αἱ δευτέραι φροντίδες Hippolyt. v. 436. Cressæ v. 5
---Ἀνθ' Ἑρμιόνης Herc. Fur. v. 615
---Ἄνω κάτω Herc. Fur. v. 1307
---Ἄνω ποταμῶν Medéa v. 410
---Ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος Electra v. 659
---*Æquales Calculi* Electra v. 1265
---Ἀτρέως ὄμματα Cressarum *Argument.*
---Βάλλ' εἰς μακρὰν Heraclidæ v. 475
---*Bellerophontis Literæ* Sthenobœæ *Argument.*
---*Colophonem addere,* Κολοφῶνα ὀπιθεῖναι Troades v. 89
---*Coronidem imponere, Tractat.* De Signorum Formis.
---Διὰ πυρὸς μολεῖν Andromache v. 487. Electra v. 1182
---Διὸς ἐγκέφαλος Cyclops v. 136
---*Duplices viros* *Vide* Duplex Vir.
---Εἰς ἄντλον ἐμβαίνω Heracl. v. 19
---Εἰς ἄρκυς ἐμβάλλει τις πίπτειν Electra v. 95
---Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἔπιδε Bacchæ v. 129
---Εἰς τετρυπημένον πίδον ἀντλεῖν Hecuba *Schol.* v. 886
---Ἐν Καρὶ κινδυνεύειν Cyclops v. 650
---Ἐν νυκτὶ βελὴ Heraclidæ v. 994
---Ἔξω πραγμάτων, πημάτων, πολέμων, ἔχειν πόδα Heracl. v. 110. Herc. Fur. v. 1249
---Ἐπ' ἀκμῆς εἶμι Helena v. 903
---Ἥκεις εἰς δέοντα, μὴ παρὼν κωμῳδεῖσθαι Rhesus v. 328
---*Fastigium imponere* Troades v. 489
---Θησαυρὸς κακῶν Ion v. 923
---*Thyestæa Cana* Orestes v. 1011. Iphig. Taur. v. 816
---Καὶ Ἐνδυμίωνα ἐγείρει Orest. *Schol.* v. 144
---Κακῶν πέλαγος Hippol. v. 822. Herc. Fur. v. 1058
Vide Θησαυρὸς κακῶν.
---Κολοφῶνα *Vide* Colophonem &c.
---Κόσμει Σπάρταν, ἂν ἔλαχες Orestes *Schol.* v. 536. Phœnix v. 18
---Κύκνειον μέλος Helena v. 1115
---*Leonis Catulum nè alas* Andromache v. 520. Heraclidæ v. 1006
---Λήμνια κακὰ Hecuba *Schol.* v. 886
---Λοκρῶν σωίδημα, *de Nebulonibus* Rhesus v. 700
---*Mala Lucra æqualia Damnis* Cyclops v. 310
---*Mandare laqueum* Alcest. v. 228
---*Manum de Tabulâ* Iphig. Aul. v. 382
---Μιλήσιοι πελὸν ἄλκιμοι Rhesus v. 251
---Μυσῶν λεία ibid.
---Μῶρα μωρὸς λέγει Bacchæ v. 369
---*Nè de Lite pronunties* Heraclidæ v. 180
---*Nè Grandia loquaris* Herc. Fur. v. 1244
---*Nemo sibi nascitur* Iphig. Aul. v. 1386
---*Nihil ad Rhombum* Supplices v. 991
---*Non sibi, sed Patriæ* Iphigen. Aul. v. 1386
---*Nullius indiget Deus* Herc. Fur. v. 1345
---*Numerus* Troades v. 476
---Ξυρεῖν ἐν χρῷ Alcest. v. 427
---*Omnem jacere Aleam* Rhesus v. 83
---*Omnes adhibere Machinas* Iphigen. Taur. v. 112
---Οὐ φιλεῖ θεὸς, θνήσκει νέος Heraclidæ v. 448
---Ὀνύχων ἄρχεις ἄπτεται Cyclops v. 158
---*Os infrænè* Bacchæ v. 385
---Οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη Phœnissæ *Schol.* v. 1386
---Οὐκ ἄτιός γε Θησέως Heraclidæ v. 217
---Οὐρήσιον ὄσον Troad. v. 519
---Οὐχ ἅμμα λύσεις Hippolyt. *Schol.* v. 671
---*Panicus Casus* Rhesus v. 36
---Πάντα κινεῖν καλῶν & λόγον & λίθον & πέτρον Iphig. Aul. v. 1249. Heraclidæ v. 1003
---Πολλοὶ μὲν Ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι Bacchæ v. 113. Cretenses v. 18
---Πολλοὶ τέρπροι Καείαν ἀπώλεσαν Andromache v. 930
---Πρὸς εὐτυχῆ τοῖχον ῥέπειν Alcmena v. 1
---Πρὸς κέντρα λακτίζειν *Vide in* Λακτίζω.
---*Simile simili gaudet* Helena v. 836
---*Sine Cerere & Baccho friget Venus* Bacchæ v. 772
---Σπεῦδε βραδέως Phœnissæ v. 601
---*Summis Digitis* Helena v. 1460
---*Suspendio deligenda Arbor* Alcest. v. 228
---Τὼ χεῖρ' σαυτὸν ἔλα Antiope v. 90
---Τὼ λίθον ποτὶ ἀσπίδα Orest. *Schol.* v. 536
---*Hydram secare* Herc. Fur. v. 1274. ---*Facilè quùm valemus, Ægrotis consilium damus* Hercules Furens v. 1249
Oileus v. 5
---Φίλων γὰρ ἓν ἓν ἴδιον Andromache v. 376
---Φίλων τὰ πάντα, κοινὰ Orest. *Text.* v. 733
---Χρῄζεταί σοι ἡ Καλαμαῖα Heraclidæ v. 915
---Χαλὸν ῥωέωαι Cyclops v. 633. *Vide Plura in Titulis* Παροιμία Φωκίωνος. Θάλασσα & Θεσσαλὸν σόφισμα. Duplex Vir &c.
Πρόφασις *quid* Hecuba *Schol.* v. 340
Προφήτης ἄρτιος, ὁ σοφὸς Helena v. 763
Προχύτα *quid* Iphigenia Aul. v. 95
Πρυμνήτα ὀπίσω Andromache v. 1120
Πρύτανις Troades v. 1288
Πρώρα & πρῶραι Helena v. 1579
Πρῶτα φίλων *pro* πρῶτος & πρῶτοι Hercules Fur. v. 428. Hecuba v. 754. *Textus.*
Πρωταγωνιστὴς, Δευτεραγωνιστὴς, Τριταγωνιστὴς Tragœd. §. viii
Πρωτεὺς Helena v. 4
---*Immortalis* Homero, Euripidi *verò Mortalis & Mortuus* Helena v. 60
Πρωτόλεια *quid* *Vide in* Προτέλεια.
Πρῶτος ἐνίοτε μὲν ὅλη τάξεως λέγεται, ἐνίοτε δὲ ὅλη ἀειθμήσεως Hecuba *Schol.* v. 304
Πτερὰ νεῶν *pro* Remi Troades v. 1086
Πτεροφόροι *Tabellarii quare* Helena v. 166
Πτέρυγες *pro* σκέπη Ion v. 166
Πτέρυξ *Flabellum* Troad. v. 1298
Πτηνὰ & πτῆνα *Aves,* Ion v. 107
Πτηνὸς & πτανὸς *pro* ταχέως Supplices v. 1142. Hercules Fur. v. 1186
Πτύχες *Vide in* Πολύπτυχος.
Πτωχοποιὸς Euripides *Vide in* Euripides.
Πυθαγόρου & *illius* μετεμψύχωσις Hecuba *Schol.* v. 1270
---*Amici Animam in rudente Asino agnovit* ibid.
Πυθὼ & Πυθὼν *pro* Δελφοὶ Iphigenia Taur. v. 1244 Danae v. 6
Πύθων *Draco* Iphig. Taur. v. 124, 1259
Πυκνὸς, *pro* σωρὸς Sisyphus v. 12
Πυλάδης Orestæ *Amicus,* Orestes *Argum.*
Πυλάδου γενεαλογία Iphigenia Taur. v. 60
Πυλάδου παῖδες ἐξ Ἠλέκτρας Electra v. 1199
Pylades & Bathyllus Mimi Tragœd. §. vii
Πύλαι χαλκᾶς Electra v. 829
Pullæ Vestes *Vide* Mos pulli &c.
Πωλοδάνομαι τῷ δεῖνα τῶτο Helena v. 326, 335
Πῦρ βαρβάροις φερσφόρον *Vide* Supplices.
Πυρὸς, *Regi ignis & locus* Hecuba *Schol.* v. 386
Pura Mors *Vide* Mors Pura.
Puræ Dictiones Communiter a pro η habent Rhesus v. 432
Purificatio Puerperarum Electra v. 654
Πυρομαντεία Helena v. 752
---*à Prometheo inventa* ibid.
Πυρφόροι *ante Tubas inventæ Pugnæ prælucebant* Phœnissæ v. 1386
Πυρφόρος, ὅδε πυρφόρος ἐσώθη, *de Atroci prælio* ibid.
Πυρφόρος & πυρφόρος *Dea dicta Ceres* Supplices v. 280

Πύστις, βάξις, φήμη, Electra v. 690
Πῶλος de tenerâ Virgine, item de Meretriculâ, ac proindè de quovis tenero Animalculo Iphig. Aul. v. 1623. Rhesus v. 261,386. Vide in Μόσχος & Νεοσσὸς
Πῶλος pro ἵππος Electra v. 482
Πῶμα pro πόμα Ion v. 1199
Πώρη, vel, ut alii πῶρος Luctus, unde παλαίπωρος Oresles Schol. v. 392

P. R.

P Nunquam sequitur post ν vel μ Rhesus v. 260,629
P ἐκτατικὸν Troades v. 438
Ῥαγάζιον Species Arundinis palustris Orestes Schol. & Not. ad Schol. v. 146
Ῥαδάμανθος quis &c. Cyclops v. 272
Ῥᾷον φέρειν & ῥᾴων γίνομαι Hippolyt. v. 205. Danae v. 69
Ῥέθος pro μέλος Membrum & pro πρόσωπον Herc. Fur. v. 1204
Reges quomodò Legibus soluti Heraclidæ v. 425
Relativum sequitur Antecedentis Casum Medæa v. 1247. Ion v. 32. Danae v. 22
---& Antecedens semper Inclusum habet, & alterutri Duorum Verborum subjicitur Medæa v. 758
Remigium Alarum & Metaphoræ Reciprocatio ab Alis ad Remos & viceversâ Iphig. Taur. v. 289,1346. Troad. v. 1086 Helena v. 146. Ion v. 161
Remus pro Alâ & Viceversâ Vide in Remigium
Repetitio similis soni ἀδιαφωνίας plena Iphig. Taur. v. 176
Resurrectionis spes etiam Gentibus nota Suppl. v. 33
Retractatio Editoris, Vide in titulo Barnesius
Ῥέω pro χέω Activè, ut Kal pro Hiphil apud Hebræos Hecuba v. 528. Vide Ἐξηγησμὸς
Ῥῆσος Bionei filius, ut Homerus, ut Neoterici, Strymonis & Musæ Rhesus v. 351
Rhesus Fabula Euripidi vindicata Rhesus v. 430,596,710 724,741,990
Rhesi matrem Euripides nunquam nomine assignat ibid. v. 393
Rhesi Ἡνίοχος pro Οἰνίτης Restitutus in Catalogo Personarum ibid. v. 804
Ῥίον Promontorium Ion v. 192
Ῥίπτω, ῥιπτέω & ῥιπτάζω Troad. v. 729
Robortellus (Franciscus) perstringitur Helena v. 85,388
Rhodiginus (Cælius) errat & secum Lilium Gyraldum in errorem trahit Vitâ § xxxii
Rhoderick (Carolus) Collegii Regalis Cantabr. Præpositus, ejus Codex manu-notatus Suppl. v. 660. Rhesus v. 277
Ῥόδος & ῥόδινον quid Helena v. 1126
Rosa Harpocrati dicata, ut silentii symbolum Cyclop. v. 556
Rosa Veneris Flos ibidem. Ejusdem Laus & Virtutes ibid. Rosæ purpureæ Origo ibid. Rosæ & Roseæ Corollæ in Compotationibus ibid. sub Rosâ dictum, quid sibi velit, ibid.
Roscius Histrio, Ciceronis Amicus Tragœd. § viii
Romani evocabant Dæmonas Topicos Urbium Victarum Rhesus v. 502
Ronsardus Poeta Gallicus, illius Franciados citatur Bacchæ v. 305
Ῥῦμα vide in Ῥύω
Ῥύσιον & ῥυσιάζω Ion v. 523,1406
Ῥύω custodio, servo, Tueor, Libero Heraclidæ v. 261

Σ. S.

Σ Litera soni duriusculi Medéa Schol. & Not. v. 476 Iphig. Taur. v. 765,784. Ion v. 386
Σάγματα, δῆγμα ὑπὸ ἀσπίδων Andromach. Schol. v. 617
Sacrificandi Ritus Electra v. 801
Sacrificia perfecta erant adhibenda, non mutila Hercul. Fur. v. 476
Sacrificiorum Pili præfecti in Ignem jacti Electra v. 811
Salaminia Navis Vitâ § xxix
Salamis ἰσόπ. quare Troad. v. 1089
Salamis Euripidis Natale solum Vitâ § iv, xvi
Salamis Græcorum Victoriâ clara Ion v. 1160. Vitâ § iv
Sallustius Euripidem imitatur Andromach. v. 453. Electra v. 80
Salmasius errat Hercules Fur. v. 379
Sampsonis Leonem lacerantis Imago pro Herculis vulgò sumpta Hercules Fur. v. 154
Sandcroft (Gulielmus) Archiepiscopus nudiustertiùs defunctus Troades v. 1096
Sapientûm Iræ optabiliores ferri vide Σοφῶν ὀργαὶ &c.
Sardis Metropolis Lydiæ Bacchæ v. 463
Sarcnicus sinus unde dictus Hippolyt. Schol v. 1200
Σατύρη & σάτυρον Currus, Helena v. 1326
Satyri Quales Cyclops v. 231,631
Satyrica Scena Vide in Scena
Σαυλᾶμοι & σαυλὰ βαίνω Medéa v. 1164. Cyclop v. 40
Σάφα pro σαφῶς Electra v. 894. Danae v. 42
Sedentes qui maximè Hercules Fur. v. 588
Σεμφόρος Iphig. Aul. v. 223. Hercules Fur. v. 446
Σείριος ἀστὴρ καυσικὸς Hecuba Schol. v. 1102
Σελήνη ἀντὶ μυὸς, vide Luna
Σελινίπιδες γυναῖκες ὠοτοκοῦσιν Helena v. 265
Σεμέλη Bacchi Mater Bacchæ v. 3
---quare fulmine percussa periisse fingitur Hippolyt. Schol. v. 559
Σεμνόω, augustiùs-adorno Helena v. 872
Seneca cum Euripide comparatur Herc. Fur. post Actûs 1 Argum. item ibid. v. 140
Seneca Iambum in Quinto loco rarissimè admittit Trag. § xii
Sententiæ ab Editore Barnesio Carmine Latino donatæ Heraclidæ v. 1016. Helena v. 260, 352. Ion v. 1619 Herc. Fur. v. 337,633,757. Electra v. 193. Vide plura in Loci Lat. Carm. donati
---ab Henrico Stephano, Ion v. 621
---ab Ennio, & Buchanano, Erasmo & Grotio, à Florente Christiano, vide in singulorum Nominibus
Sententiæ Improbæ quomodò dextrè accipiendæ Phœnissæ v. 527. Ion v. 1045
Sepulchra propter Vias Publicas quare Alcest. v. 835. Rhesus v. 881. Helena v. 1181
Sepulchra sancta Vide in Τύμβοι
Sepulchrorum sanctitas Bacchæ v. 10
Sepulturam Mortuis largiri Pietas Suppl. v. 526
---Incestis verò non item Hippol. v. 1030
Seraglia, Vox Turcica, vide in Γυναικεῖα
Serpentes Aurei, vide in Athenienses Nobilium Infantes &c.
Serpentes lingendo Aures Heleno & Cassandræ eos Deorum vocibus audiendis aptos reddiderunt Hecuba Schol. v. 87
Serpentibus Bacchæ Crinitæ Bacchæ v. 697
Servius Negligentiæ arguitur Cyclop. v. 357
Servorum Conditio Vide in Δοῦλος ἀγαθὸς
Σηκὸς quid Phœniss. Schol. v. 1017
Σῆμα vide Ξωὸν σῆμα
Σημαινόμενον, ἀπὸ τοῦ σημαινόμενον, Figura ita dicta, Hecuba Schol. v. 39. Phœniss. v. 290. & Schol. v. 773 Alcest. Schol. v. 902. Supplic. v. 12,918. Iphig. Taur. v. 695,837,1261. Rhesus v. 46. Troad. v. 535, 735 764, 853, 1180. Heraclidæ v. 604. Ion v. 247, 477 Herc. Fur. v. 457
Σθένελος Εὐρυσθέως πατὴρ Heraclidæ v. 362,988. Alcest. v. 1150
Sibylla, illarum Defensio, Andromach. v. 801. Vide in Voce Lamia
Sibylla, quasi σὺ βουλὴ Bacchæ v. 56
Σίγα & σῖγα quomodò differunt Hecuba Schol. v. 532
Sicalum Mare Cyclops v. 679
Σίδηρον τὸ, exponitur Anchora, Hecuba Schol. v. 536
Σιδωνία ναῦς Helena v. 1288. Vide Phœnices
Σιληνὸς Cyclop. v. 37
Simonidis Responsum de Deo Troad v. 885
Σιὸς Laconicè Ζεὺς Bacchæ v. 56
Sipulus Oppidum Lydiæ, Iphig. Aul. v. 952
Sistrum Isidis, Ion v. 881
Sisyphus Ulyssis Pater, Iphig. Aul. v. 524. Rhesus v. 907 Cyclops v. 104
Sisyphi Apophthegma Hippolytus Schol. v. 264
Sisyphi Pœna apud Inferos Hercules Fur. v. 1103
Σῖτος & σῖτον quomodo differunt Helena v 427
Σίφλα, vide Ψύφλα
Σίφων quid & cujus Quantitatis Cyclop v. 438
Σκυδὸς ἐχθρὸς κάκιστος Hercul. Fur. v. 299
Σκυδὸς quid significet & quàm difficilis sit ὁ σκυδρὸς πρὸς τὸν δεσπότην Heracl. v. 259,4 9
Σκύλων Iambus Cyclops v. 474
Scaliger (Josephus) Codex, qui per successionem fuit Josephi Scaligeri, Danielis Heinsii, Janique Rutgersii, nunc in Doctoris

ctoris Bernardi Oxonienſis *manibus*, Scaligerique & *reliquorum Manuſcriptis notulis inſignitus laudatur*, Oreſtes v. 206,1182. Phœniſſ. v. 877,895. Medéa v. 930. Hippol. v. 324,723,776. Alceſt. v. 366,872,981,997. Andromach. v. 205,440,603,802. Supplic. v. 180. 221,420 1026 Iphig. Aul. v. 778 929,1201,1263. Iphig. Taur. v. 572,976,1160,1212,1309,1351, 1487. Rheſ. v. 716 794. Troad. v. 275,302,322,333,438,1211,1321. Bacchæ v. 261, 1058. Cyclop. v. 637,673. Heraclidæ v. 163 Helena v. 193,361,860,898. Ion v. 166,1252. Herc. Fur. v. 1189

---*levitèr notatur vel minùs placet, vel erroris, vel incuriæ arguitur* Hecuba v.12,6. Oreſt.v.940,1378. Phœniſſ. v.645, 732, 843, 1165. Medea v. 140,316. Hippol. v. 140,355,560,654. Alceſt. v. 95,112,553,948. Andromach. v. 446,745,764,785,801,1120. Suppl. v. 351 366, 398, 1211. Iphigen. Aul. v. 449, 615, 1204, 1355 1528. Iphigen. Taur. v. 118,754,759,952,1350,1380 1387,1445,1452,1470. Troad. v. 210,699,1035,1298 Rheſus v. 129,217,224,303,489,528,565, 633, 738,825 910. Heraclidæ v.631,1054. Helena v.75, 199,756, 1051 Ion v. 341, 520, 695, 837. Bacchæ v. 155, 236,336,344 424,1015, 1287. Cyclop. v. 155. Herc. Fur. v. 858 865. Electra v. 1251,1278

Scaligeri conjecturam MS. *confirmat*, Oreſt. v. 286,1082 Phœniſſ. v. 537,987,1357,1368,&c.

---*illius conjecturam confirmat* Aldi *Editio* Rheſus v. 719

Σκαλμὸς Iphigen. Taur. v. 1347

Σκάμανδρος Hectoris *filius, idem qui &* Aſtyanax Andromache *Schol.* v. 221

Σκαρδαμύσσω *quid & unde* Cyclops v 622

Scaurus (Æmilius) *vide in* Tiberius

Σκείρων *Megarenſis Tyrannus à* Theſeo *occiſus* Hippolyt. *Schol. & Not.* v. 979

Σκειρωνίδες πέτραι Hippol. ibid. & Heraclidæ v. 860

Σκήνη, Scena, *quid*, Tragœd § vii. Ion v. 806

Scena *triplex Veterum* Tragœd. §. vii

Scenæ *Amplitudo* Tragœd. § vii. *fol.* 41. Helena v.1406

Σκιαγραφίαν Sophocles *invenit* Tragœd. § iii

Σκιαποδία *Hebræorum* Ion v. 806. Tragœd. § vii

Σκιῶ & σκήνωμα *pro* σῶμα Heraclidæ v. 690

Σκιωικὸς φιλόσοφος Euripides *dictus* Phœniſſæ v. 549

Σκηπὸς *quid* Rheſus v. 674

Σκίρις, *qui &* Σίνις & Σίννις, *Latro Corinthius à* Theſeo *occiſus* Medea *Schol.*v.666. Hippolyt. *Schol. & Not.*v.977

Scipio comatus Bacchæ v. 455

Scipio & Atrius Umber Phœniſſ. v. 1500

Σκόλιον Ἀδμήτου *vide* Admeti Scolium

Σκόπος *pro* Νόθος, *quod* Rhodiis Μασσάξενος *dicitur*, σκόπος *verò* Cretenſibus *pro* ἄγνος Alceſt. *Schol.* v. 989

Σκότος ὁ & τὸ Hecuba *Schol.* v. 1

Σκύφοι *à* Scutta Saxonico *ſagitta* Herc. Fur. v. 160

Σκύθης, σκυθίζομαι & ἀποσκυθίζομαι Troad. v. 1026 Electra v. 241

Σκύθης σίδηρος ibidem

Σκυθρωπάζω *pro* σκυθρωπίζω ibid. v. 830

Σκύλλα *pro* σκύλαξ, Hecuba *Schol.* v. 1261

Σκύλλης τῆς Νίσου ἢ Μίνως μῦθος Hippolyt. *Schol.* v. 1200

Σκύμνος λεόντων γένημα Hecuba *Schol.* v. 204

Σκῶλος, *locus, ubi* Pentheus *laceratus periit* Bacchæ v.1029

---*locus infelix ad Proverbium* ibid.

SS. Scripturæ Loci *Euripidis* Locis Paralleli, vel aliquo modo explicati, vel Lucem dantes, vel mutuantes &c.

Geneſ. *c.* 3. *v.* 19 Herc. *Fur.* v. 1247
---*c.* 40. *v.* 20 Ion v. 805
Leviticus *c.* 12 Electra v. 654
---*c.* 15 Ion v. 150
Numeri *c.* 1. *v.* 8 Hippolyt. v. 1252
Deuteronom. *c.* 6. *v.* 10, 11
Judicum *c.* 5. *v.* 10 Herc. Fur. v. 29
1 Samuel. *c.* 8. *v.* 22 Herc. *Fur.* v. 1596
---*c.* 26. *v.* 19 Heraclidæ v. 877
2 Samuel. *c.* 6. *v.* 14,16,20 Troad. v. 151
---*c.* 13. *v.* 19 Helena v. 377
Pſalmi, 1. *v.* 1 Electra v. 370
---17. *v.* 8 Ion v. 166
---18. *v.* 10 Incerta v. 438
---27. *v.* 4 Ion v. 131
---37. *totus*, Herc. *Fur.* v. 757
---37. *v.* 37 Ion v. 1619
---73. *totus*, Herc. Fur. v. 757
---73. *v.* 13 Hippol. v. 1358
---84. *v.* 10 Ion v. 131
---92. *v.* 3 Ion v. 881
---116. *v.* 15 Hippol. v. 1339
---127. *v.* 3 Ion v. 472
---127. *v.* 5 ibid. 481
Malachi *c.* 1. *v.* 8 Herc. Fur. v. 476
D. Matthæus *c.* 2. *v.* 18 Hippolyt. v. 357
---*c.* 5. *v.* 45 Herc. Fur. v. 1596
---*c.* 6. *v.* 24 Ion v. 848
---*c.* 6. *v.* 28 Helena v. 1205
---*c.* 6. *v.* 34 ibid. v. 345
---*c.* 12. *v.* 43 Danae v. 130
---*c.* 15. *v.* 27 Creſſæ v. 1
---*c.* 27. *v.* 11 Hippolyt. v. 352
D. Lucas *c.* 18. *v.* 14 Ion v. 809
---*c.* 23. *v.* 28 Herc. Fur. v. 249
D. Johannes *c.* 1. *v.* 20 Oreſtes v. 611. Electra v. 1057
---*c.* 3. *v.* 19 Iphig. Taur. v. 1026
---*c.* 8. *v.* 13 Ion v. 532
---*c.* 18. *v.* 37 Hippol. v. 352
Actus *c.* 4. *v.* 18 Electra v. 1213
---*c.* 5. *v.* 28 Bacchæ v. 788
---*c.* 8. *v.* 9 Ion v. 956
---*c.* 9. *v.* 5 Bacchæ v. 794
---*c.* 19. *v.* 35 Iphig. Taur. v. 88
---*c.* 24. *v.* 5 Electra v. 370
ad 1 Corinthios *c.* 3. *v.* 15 Electra v. 1182
ad 2 Corinthios *c.* 4. *v.* 14 Herc. Fur. v. 1596
ad Epheſios *c.* 4. *v.* 26 Andromach. v. 1164
ad Hebræos *c.* 2. *v.* 9 Alceſt. v. 1069
---*c.* 7. *v.* 3 Ion v. 837
---*c.* 9. *v.* 27 Andromache v. 1272
---*c.* 11. *v.* 17 Ion v. 1501
D. Jacobi *Epiſt. c.* 4. *v.* 13,14,15
Σμάραγδος & σμίλαξ *Vide in titulo* Μίλαξ
Sol Medææ *Avus* Medæa v. 954,1321
Sol ne occidat in Iram veſtram Andromache v. 1164
Sol retroceſſit ad Thyeſtæ *Cænæ conſpectum* Oreſtes v. 1001
Textu. Iphig. Taur. v. 816. Electra v.727,739. Atreus v.1
Sol Perſarum Deus Electra v. 457
Solis Equi, Ion v. 1148. Electra v. 466
Soli & Cælo narrare quid ſit Medæa v. 58
Solonis Axes Lignei Hippolytus v. 1252
Solonis Dictum de mortuo Filio Alceſt. v. 878
Solonis Lex & Duodecim Tabulæ Helen. v.1095. Hippol.v.1252
Σολοικισμὸς, *ſolœciſmus*, Phœniſſæ v. 290. Medæa v. 58 Hippolytus v. 23. Helena v. 296. Ion v. 927, 1523
Vide Σωτάξεως μεταβολὴ
Sonorum ſimilium ſuavitas, quæ & Epizeuxis, *vide ad* Iphig. Taur. v. 176
Σοῦδα Phœniſſ. *Schol.* v. 1107. *Vide in* Græco-Barbara
Σούνιον *Promontorium Atticæ* Cyclops v. 292,294
Σοῦσα, *Urbs Perſarum ſagittationibus clara* Troad. v. 1209
Sophocles quindecennis, quandò Euripides *naſceretur* Vitâ § iv
---*Nudus ſaltat Salamine ob victos Perſas* Vitâ § viii. *fol.* vii
---Æſchylum *vincit* Vitâ § x. *in ipſo fine*
---*Dux in* Samio *bello* Vitâ § xxvi
---*Euripidis Amicus* ibid. § xxviii
---*Euripidis mortem pullatus luget* Vitâ § xxxi. *fol.* 31
---*eodem & ipſe anno mortuus* ibidem
---*Quid ſenſerit de* Euripidis μισογυνεία Melanippe v. 54
Sophocles ἐν Μυκήναις *citatur* Hippolyt. *Schol.* v. 307
---ἐν Μάντεσι Phœniſſæ *Schol.* v. 1262
Sophocles de ſenis Irâ Oreſtes *Schol.* v. 490
Sophocles Euripidi *Diſtichum fecit neceſſarium*, Euripides *Sophocli Verſum unum* Phœniſſæ *Schol.* v. 1
Sophoclis Verſus citatur ibid. v. 1606
Sophoclis Thyeſtes *citatur de Vite Ephemeriâ* ibid. v. 236
Sophoclis Helenæ-Repetitio *citatur* ibid. v. 308
Sophoclis Troilus *Drama* Herc. Fur. v. 1304
Sophoclis Philoctetes *docetur* Vitâ § xxx. *ſub initio*
Σοφοὶ πέφανται ἡ σοφῶν ζωαὶ Vitâ § xxx. *fol.* 29
Σοφῶν ὀργαὶ ὀπτικώτεραι Heraclidæ v. 459. Hercules Fur. v. 299
Σπάρτη Εὐρώτα ζυγάτηρ Oreſtes *Schol.* v. 625

Σπάρτη, *nomen Metropoleos Lacedæmoniæ* Oreſtes *Schol.* v. 536
Σπάρτος ἡ ὁ καὶ ἄσπαρτον τὸ ibidem
Σπαρτὸς Thebanus & Σπαρτὸς Spartanus *quomodò differunt* Supplices v. 578
Σπαρτὸς Ἀμύκλαιος παῖς ibidem
Σπαρτοὶ γηγενεῖς & *eorum Nomina* Phœniſſæ *Schol.* v. 674 949. Bacchæ v. 540. Herc. *Fur.* v. 5,795
Σπαρτὸν γηγενεῖς *Lanceæ notâ inſigniti naturaliter* ibidem
----*eorum Nobilitas* Iphig. Aul. v. 259
Spelmannus (*Dominus* Henricus) *Vide* Ἀσπιλογία
Spes *vide* Ἐλπὶς
Σπεῦδε βεβαίως Auguſti *ſententia ex* Euripide *confirmata* Phœniſſæ v. 601
Σπεύδω μεταφορικὸν Suppl. v. 161. Iphig. Taur. v. 1352
Σπεύδω & ὑπαπεύδω *quomodò differunt* Hecuba *Schol.* v. 122, 1175
Σπορὰ, χοὴ, θυσία, *quomodò differunt* Hecuba *Schol.* v. 535. Helena v. 1683
Sponius (Jacobus) *illius Itinerarium* Bacchæ v. 463
Sporades (*Inſulæ*) Rheſus v. 701
Sporades Ἀδέσποτοι *dicti* Σπαρτοὶ Suppl. v 578
Stanleius (Thomas) & *ejus in* Æſchylum *Commentarius laudatur* Ion v. 585. Phœniſſæ v. 219
Στασίωσον Cyclops v. 53
Στυπίζω Alceſt. v. 90. Electra v. 315, 316
Statius Poeta Euripidem *imitatur* Phœniſſæ v. 88
---*Veterum veſtigiis parùm fidus inhæſit* ibid. v. 1164
Στέγη ἡ & τὰ στέγη *pro* στέγα *à* τὸ στέγω Alceſt. v. 88. Herc. *Fur.* v. 905
Στέλλω *quatuor res ſignificat* Hecuba *Schol.* v. 117
Στέμματα Φοίβου Ion v. 224
Στένω, στενάζω, στενάχω, στεναχέω & στεναχίζω Phœniſſæ *Schol.* v. 1505
Στένειν τὸ *pro* στόν Alceſt. v. 341
Στέργω *contentus ſum cum* Dativo & Accuſativo, Supplices v. 257
Στερεὶς *pro* στερηθεὶς & στέρομαι *pro* στερέομαι Hecuba v. 623. Iphig. Aul. v. 357. Iphig. Taur. v. 474. Bacchæ v. 1360, 1369. Electra v. 736
Στεφῶ *Duplicem regit Accuſativum, Vide in* Ἀφαιρῶ, Hecuba *Schol.* v. 570
Steſichorus Idolum Helenæ *ad* Trojam *fuiſſe, non verò ipſam fingit* Helena v. 33
----*ex* Helenæ *irâ cæcatus* Andromach. *Schol.* v. 222
Στέφω *pro* ἀγῶν Electra v. 614
Στέφανος πλεκτὸς Hippolyt. v. 73
Στέφανοι συμποτικοὶ Cyclop. v. 556
Στεφανοῦν θεοὺς *Supplicum Mos, vide* Mos Coronare Deos
Στεφανόμβροι οἱ Σύμπλοι Heraclidæ v. 530
Στέφανοι *in Conviviis* Electra v. 496
Στέφανοι *in Puerperiis* ibidem
Στεφανώμβροι ὁι ὑπὸ μανίας ἐλθόντες Hippol. *Schol.* & *Not.* v. 792
Stephanus περὶ πόλεων Iphig. Taur. v. 824. Ion v. 1579
Stephanus (Henricus) *laudibus mactatur* - Rheſus v. 44, 54 78, 105, 126, 207. Troades v. 193, 648, 682, 742, 1035 Helena v. 881, 882, &c.
----*optimè de* Euripide *meruit*, Rheſus v. 207. Troad. v. 484
----*ex* MSS. Euripidem *reſtituit* Troades v. 156, 188, 193. *ubi per quatuor integros Verſus auctiorem facit* ibid. v. 296, 484, &c.
----*levitèr arguitur* Rheſus v. 199, 233, 239, 816, 836, 855 Troades v. 814, 1180. Bacchæ v. 122, 131, 224
----*Erroris arguitur* Troades v. 756. Bacchæ v. 224, 412 1290. Cyclops v. 53. Heraclidæ v. 210, 678. Helena v. 1140. Ion v. 553, 709, 838, 1004
----*Errores ſuos nonnullos* MSS. *authoritate videtur velle ſtabilire* Rheſus v. 816, 836. Troades v. 699. Ion v. 709, 838, 1004. Herc. Fur. v. 520, 858, 887, 889, 891, 1030, 1235
----*in apertâ tamen aliquandò lacunâ ex* MSS. *nihil affert auxilii* Ion v. 709
----*memoriâ lapſus* Hippolytus v. 385
Stiblinus (Gaſpar) *Verſuum rationum imperitus* Iphig. Taur. v. 812. Electra v. 815
----*ignoranter* Euripidem *Ignorantiæ accuſat* ibidem
----*quid in Editione ſuâ boni præſtiterit* ibidem
----*egregiè lapſus* Supplic. v. 872. Hecuba v. 873. Rheſus v. 817. Electra v. 815, 1325
----*malè mulctat* Stelichori *bona Carmina* Oreſtes *Not. ad Schol.* v. 249
Στήλων Ἄρης Heraclidæ v. 281
Στηλόω, ῥῆμα ὀδύτερον καὶ μεταφορικὸν Oreſtes *Schol.* 480
Στίχοι, *verſus varie efferri ſolent ab illis, qui eos citant* Hecuba v. 306
Στίχων Euripidis *Diſpoſitio varia pro Exſcriptorum captu* ibidem v. 114
Στιχάδες *Inſulæ* Troades v. 437
Στόλμος *pro* στολισμὸς Herc. Fur. v. 526
Στολὴ & ἐσθὴς *quomodo differunt* Rheſus v. 313
Στόμα *de Bello & de Gladio* Helena v. 989
Στόμα *de primâ Acie bellatorum* Rheſus v. 409
Στόνυξ *quid* Cyclops v. 400
Στεφὴ, Ἀντιστροφὴ & Ἐπῳδὸς *quid ſint & quomodò ſibi conveniant* Hecuba *Schol.* v. 647
Στεφίω & *illius Genealogia* Iphig. Taur. v. 60
----*Anaxibiam Agamemnonis ſororem uxorem habuit* Oreſtes *Schol.* v. 33. Iphig. Taur. v. 918
Σύλλ. διαφορεῖται *Accentu* ibid. v. 50
Σύλλ. *Emblema ſecuritatis, ubi multa de Columnis* ibidem v 57
Συφλὸς *pro* συφελὸς ibid. v. 1429. Bacchæ v. 1135
Subſtantiva pro Adjectivis *Vide* Appellativa
Συγγενέτειρα, μήτηρ, ἢ ἀδελφὴ Electra v. 746
Σύγχορος *vide in* χόρτος
Suicidium *improbatur* *Vide* Αὐθεντία
Suetonius *levitèr emendatus* Phœniſſæ v. 601
Syllaba Medii Verſûs aliquando, ut in fine, Communis Herc. Fur. v. 194
Σύμβολα *Conjugalia* Helena v. 298
Σύμβολα ξενικὰ, *ex more Antiquo ad conſervandam Hoſpitum memoriam* Medæa *Schol.* & *Not.* v. 613
Συμπληγάδες *quæ &* Σιμωνίδες Simonidi, & *de iis*, Medea *Schol.* & *Not.* v. 2. Iphig. Taur. v. 124, 241, 355
Συμφορὰ *Vox Media* Ion v. 587
Σὺ *ante literam* σ, *compatitur, ubi de* ἄγαν, πάλιν, πᾶν, ἐν &c. Iphig. Aul. v. 406. Iphig. Taur. v. 685
Σωθήζω *ab* ἅλις Herac. v. 404
Σωκάθειν *Vide in* Ξωκάθειν
Σωκαθῶ *quotuplex* Phœniſſæ *Schol. inſert.* v. 709
Σωκαυλία *Vide in* Ξωκαυλία
Σωίδυο, σωίτρεις, σωιδώδεκα, σωείκοσι Troad. v. 1076
Σωεκδοχὴ *Numeri*, *vide* Numeri Synecdoche
Σωεκκωμίζω *quid* Hippol. v. 465. Electra v. 71, 74
Σωδακὼν Heracl. v. 994
Σὼ θεῷ Rheſus v. 358
Συγκρητισμὸς Herc. Fur. v. 596
Σωίταξις Ἀττικὴ, οἱονεὶ, ἤκουά τινα, ὡς τέθνηκεν &c. Oreſtes *Schol. inſert.* v. 1556
Σωιταίξεως μεταβολὴ *vel* Ἐνθυμαγὴ, Iphig. Taur. v. 695 Cyclops v. 330. Bacchæ v. 1307. *vide in* Σολοικισμὸς
Syntaxis obſcura Iphig. Taur. v. 1065. Troad. v. 1209 Ion v. 1523. Bacchæ v. 1020
Σωτήκω *de Amore, aut intenſo quovis ſtudio* Incerta v. 320 383. Oreſtes v. 803. *ipſo Textu*
Σωτερεωνόω Herc. Fur. v. 946
Σωωεῖς *vide in* Ξωωεῖς
Σωωχὰ *pro* σωωχαδὸν Bacchæ v. 163
Superlativus Gradus pro Comparativo, Andromach. v. 6
Supplices Barbam, Dextram, Genua tangere ſolebant Hecuba *Schol.* v. 339. Andromach. *Schol.* v. 892. Bacchæ v. 1115
Supplices Igni admoto ab Aris terrefaciebant, vide in Ignem Aris &c.
Σύτο & ἔσυτο *undè* Helena v. 1142. Herc. *Fur.* v. 919
Σφαγεῖον *pro* σφάγιον Troad. v. 742. Electra v. 800
Σφάλια διδόναι, τεχνικὸν ibid. v. 826
Σφάλλω Heraclidæ v. 129
Σφὲ *pro* σὲ *vel* ὑμᾶς Troad. v. 1133
Σφὲ *pro* αὐτὸν & αὐτὼ *etiam in ſingulari*, Oreſtes v. 29 Phœniſſæ v. 1651. Medea v. 33, 806, 944, 1296. Hippolyt. v. 893. *in Textu.* Alceſt. v. 16, 20, 105, 147, 198 553, 834. Andromache v. 327, 347, 1001. Iphig. Taur. v. 742, 1049. Helena v. 613, 943, 995. Ion v. 54 &c.
Σφέτερον *pro* πρὸς &c. Troad. v. 1153
Sphinx, Ænigma *illius & Solutio*, *Vide infra* Phœniſſarum *Argument.* 1 *Tom fol.* 110
---*de eâ præterea* Phœniſſæ *Schol.* v. 1748. Electra v. 471
Σφὼ *pro* σφῶϊ, *quare ſine* ἰῶτα *ſubſcripto* Alceſt. v. 405
Σχεδία, ναῦς ἀκατασκεύαστος Hecuba *Schol.* v. 113

Σχῆμα

Σχῆμά τινος *pro* μέγεθος καὶ διάφορος Andromache v. 1
Σχολιασὴς *alias aliquando effert Poetæ verba* Oreſtes v. 94,291,400. Hippo. v. 700
---*illius* μνημονικὸν ἁμάρτημα Oreſtes v. 686
---*erroris accuſatur* (*Vide* Arſenius) Hecuba v. 87, 839 Phœniſſæ v. 219. Medea v. 68. Hippolytus v. 671 *ubi* Euripidem Alexandro M. *coævum ait*
---*aliquando Inſcitiæ arguendus* Phœniſſæ v. 587
---*temerè* Euripidem *reprehendit* Hecuba v. 1219. Phœniſſæ v. 162
---*ridiculè* Euripidem *ridet* ibid. v. 755
---*lapſus per Incogitantiam* ibid. v. 1416
---*pauiò ſublevatur* ibid. v. 1. *vide Not. ad Scholia*
---*ſuppletur* Phœniſſæ v. 147,441
---*emendatur* Hecuba v. 220,838,1267. Oreſt. v. 4,7. *ubi bis.* 1094 (*vide* Φημονόν) 1235, 1309, 1570, 1614 Phœniſſæ v. 416, 1118, 1386. Medæa v. 19. Hippolyt. v. 228. *Not. ad Schol.* Alceſt. v. 2. *Not. ad Scholia* & v. 474
Scholia Græca *ex* MSto *Coll.* Corporis Chriſti *addita* Oreſt. v. 1556, Phœniſſæ v. 239, 303, 326, 331, 339, 664, 529, 557, 602, 631, 657, 697, 709, 743, 797, 808, 848, 887, 891, 927, 1017, 1102, 1161, 1249. *ubi ter.* 1357, 1516. *ubi ter quoque* 1550. *etiam bis.* 1605, 1640, 1662
Scholia Græca *ab Editore* Barneſio *compoſita, addita, aut inſerta,* Hecuba v. 12, 87. Phœniſſæ v. 1619. Medea v. 234, 694, 708. Hippolyt. v. 190, 1289. Alceſt. v. 546, 578, 590, 1026, 1037. Andromache v. 253, 273, 500, 637 859, 873, 934. Supplic. v. 436. Iphig Aul. v. 77, 234, 449. Rheſus v. 267, 895. Troades v. 296, 660, 878 Bacchæ v. 405, 798, 1307. Cyclops v. 279, 335, 512. Heraclidæ v. 148, 217, 259, 1036. Helena v. 359, 734, 1086, 1087. Ion v. 189, 190, 675, 696, 828, 983, 984, 1092, 1232, 1276, 1280, 1331, 1335, 1354, 1538, 1565, 1570 Herc. Fur. v. 105, 203, 249, 252, 290, 291, 299, 301, 329, 577, 627, 633, 637, 655, 694, 781, 782, 882, 1010, 1019, 1078, 1185, 1200, 1240. Electra v. 312, 427, 433, 434, 546, 615, 656, 659, 668, 677, 699, 707, 931, 1091, 1294, &c.
Scholiorum ab Arſenio *collectorum Authores nonnulli ſatis moderni* Hecuba v. 1114
Schottus (Andreas) *conjecturâ fallitur* Iphig. Taur. v. 632
---*arguitur* Rheſus v. 260
---*elegantem Lectionem ex* MS. *profert* Rheſus v. 442
Σώδαμος ἀπηρθέγξατο, Μηδὲν ἄγαν Hippolytus *Schol.* v. 264
Σωκράτης οἶνον ἐπαινεῖ Bacchæ v. 280
Socrates quando natus Vitâ § xi
---*Euripidis Amicus, non Magiſter* ibid. § xiii, xiv
---*Bigamus* Andromache v. 950
---*ejus ſententia de Fœminis* Medæa v. 1084. Vitâ § xv *ad finem*
---*moritur* Vitâ § xxxii
Σῶμα *pro* Homo *Vide* Δέμας
Σῶμα τόδε, Δεικτικῶς *pro* Ἐγὼ Alceſt. v. 636. Heraclidæ v. 91, 529, &c.
Somerſetus Dux, Academiæ Cantabr. *Cancellarius, Hujus Libri Patronus* *Vide Epiſt. Dedicat.*
Σῶτερ Ion v. 852
Σωτήριον *vide in* Σῶτερ
Σώφρων Μιμογράφος Πλάτωνι ἤρεσκεν Tragœd. § vii
Σωφρονιστὴς λίθος Heraclidæ v. 920. Herc. Fur. v. 1004

T. *T.*

Τ, τ'. *Vocalis Brevis ante* τ'. *produci poteſt* Oreſtes v. 154. Iphig. Aul. v. 382
T, τ', *litera frequentiùs repetitum* Medea v. 476
Tabulæ Duodecim *Vide* Solonis *Lex*
Tabulæ Duodecim Romanæ ex Græcorum *Tabulis quando confectæ* Vitâ § xxvi. *ſub initio*
Taciti de Religioſâ Fide præclara ſententia Bacchæ v. 200
Τάδε *pro* ἡμεῖς, Δεικτικῶς Andromache v. 217. Troad. v. 99. *Textu*
Ταίναρος *Promontorium* Laconiæ, *Inferorum Oſtium* Cyclops v. 291. Herc. Fur. v. 23
Ταμία *quid* ibid. v. 402
Talaſſio *Vide* Hymenæus
Talentum quantum valet Medææ v. 9
Talus a Dædalo *caſus* Oreſt. *Scholl.* v. 1648
Talus Cretenſis *Vide* Suppl. v. 991
Talthybius Agamemnonis *Præco* Troad. v. 238
Τἄμ' & τἀμὰ Iphig. Taur. v. 985. Troad. v. 85
Τἄμπαλιν *pro* τὰ ἀνάπαλιν & τὔμπαλιν *pro* τὸ ἔμπαλιν Helena v. 317
Ταὖ *pro* ὦ 'τὸν *vide in* Ὦ 'τὸν
Ταυὸς Argivorum *fluvius* Electra v. 410
Tantali Phrygii Genealogia Oreſt. *Schol.* v. 5
---*Pana* ibid. v. 7, 982
Tantalus Deos Convivio excipit Iphig. Taur. v. 387
Tantalus quidam Clytæmneſtræ *prior Maritus* Iphig. Aul. v. 1150
Τάξις *Vox Militaris* Heracl. v. 801
Tarquinii Superbi Demeſſio Papaverum Suppl. v. 448, 719
Ταρσὸς *de* Remo, *de* Alâ, *de* Manu, *de* Pede *dicitur* Iphig. Taur. v. 1346
Τὰς *in Accuſativo Plurali ſecundæ Declin. Simplic. aliquando Brevis,* Autolycus v. 31
Taurioſus Sculptor Antiope *Addenda* v. 4
Taurus Neptuno ſacer Helenæ v. 1600
Ταῦρος μονάμπυκος *vide* Μονάμπυκος ταῦρος
Ταυροκέρως ὠκεανὸς, *Vide in* Ὠκεανὸς
Tauri Fluviis ſacri Iphig. Aul. v. 275. *Vide* Ποταμοὶ ταυρόμορφοι
Tauri Furentis aſpectus igneus Medea *Schol.* & *Not.* v. 92
Ταυρόμορφοι ποταμοὶ *vide in* Ποταμοὶ
Ταὐτῷ *pro* τῷ αὐτῷ & ταὐτῆ *pro* τῇ αὐτῇ Electra v. 521
Ταυτὴ Atticè *pro* ταῦτα *vel* τῆτο, *ultimâ longâ* Suppl. v. 154. *Vide in* ι, Voces Atticæ, in ι vel ῐ deſinentes &c.
Ταυτὸ & ταυτὸν *pro* τὸ αὐτὸ Heraclidæ v. 408. Helena v. 494
Ταυτολογία *frivola* Phœniſſæ v. 1371
Ταῦροι καὶ Τηλεβόαι ὑπ' Ἀμφιτρύωνος ἀναιρεθέντες Herc. Fur. v. 60, 1078
Τάφος *Inſula* ibid. v. 1078
Ταχύπτερον *pro* πτέρυξ ταχεῖα *Vide in* Κνημὶς
Τειρεσίας *valdè Longævus* Phœniſſæ v. 859. Bacchæ v. 175
Τέκμωρ *primâ brevi* *vide in* Τέκνον
Τέκνον *primâ Communi & ſimilia* Phœniſſ. v. 19
Τεκοῦν, ὁ τεκών τινος. *pro* τοκεύς Electra v. 335
Τελαμὼν Rex *& ejus Genus* Troad. v. 795
---*Rex Salaminis Inſulæ* Vitâ § ii
Τέλος πολυσήμαντον Iphig. Aul. v. 718
Τέμνειν ὄρχια &c. Suppl. v. 377
Temple (*Dom.* Gulielmus *Baronettus*) Euripidem *optimè exprimit* Palamed. v. 1
---*illius Nomini dicatur,* Hippolytus *Fabula, Tom.* 1. *fol.* 126
Templis arcebantur ſanguine polluti Herc. Fur. v. 1283
Templis Hoſtium ſpolia ſuſpenſa Electra v. 6
Terentius Euripidem *imitatur* Medea v. 85. Hippolyt. v. 429. Suppl. v. 409
Τέρμων ὁ *pro* τὸ τέρμα Phœniſſæ v. 1361
Terra *vide in* Γῆ
Terra, Hominum Origo & Finis Herc. Fur. v. 1247
Terra mala ex bono Cultu melior evadit, quam Terra bona neglecta Andromach. *Schol. inſert.* v. 637
Terram Jupiter *multitudine hominum liberat, vide in* Γῆ &c.
Terræ Filii Ion v. 542
Teſſera Hoſpitalis *Vide* Σύμβολα
Teſſera bellica, vel Συνθημα, Rheſus v. 12, 521
Τεσσαρακοστὰς *Feſtum Puerperarum* Electra v. 1126
Τέτραχθε *pro* τετράχθητε Rheſus v. 987. Troad. v. 1260 Herc. Fur. v. 241
Τετρόρος unde Heraclidæ v. 860
Τετράπολις Ἀθηνῶν, *Nomen Vetus Athenarum* Phœniſſæ *Schol.* v. 1700. Heraclidæ v. 81. *Vide in* Ξυθος
Τέτρωρος *vide in* Τετρόρος
Textus Authoris alicujus quid & unde dicitur Electra v. 1311
Teucer exilio damnatus à Patre Telamone, Helena v. 91
---*Salaminem in* Cypro *condidit* ibid. v. 147
Τευμησσὸς *Vicus Thebanus* Phœniſſæ v. 1107
Τέχνη *primâ Communi,* *vide in* Τέκνον
Τήλεμος μάντις Cyclops v. 692
Τήλεφος, *ex quibus natus & ejus Hiſtoria,* Telephi *Argum.* 2 *Tom. fol.* 495
Τηλέφη, *quæ* Τηλεφάσσα, *Europæ Mater,* Phœniſſæ *Schol.* v. 5
Τηλικοῦτον τὸ *pro* τηλικοῦτο *vide in* Τοσοῦτον
Τηρεὺς *vide* Philomela
Theſſalus Saltus *vide in literâ* Θ
Tiberius

Tiberius Imperator Æmilium Scaurum *ob* Euripidis *versum tollit* Phœnissæ v. 3,6
----*Illius dictum de Curtio* Ion v. 837
Tibia ex Loti arundinibus Alcest. *Schol. & Not.* v. 345. Helena v. 169. Herc. Fur. v. 687
---*ejus Inventor* Iphigenia Aul. v. 573
Tibullus Euripidem *imitatur* Hippolyt. v. 525
Τιθέω *pro* τίθημι Herc. Fur. v. 710
Τιθώρειον *Vide in* Τμάπφον.
Τίκτω *de Matre propriè, sed & de* Patre *non rarò* Iphig. Aul. v. 474, 639, &c.
Timanthes Iphigeniam *suam ex* Euripide *designavit* Iphig. Aul. v. 1550
Timocles de Utilitate Tragœdiæ, Tragœd. §. v
Timomachi Pictoris Medea Carmine descripta, Medea v. 1021
Τιμωρῶ & πεπωρῶμαι, *Duplici acceptatione,* Ulciscor & Auxilior, Orestes *Schol.* v. 433
Τίνω *priorem habet Communem* Orest. v. 530. Iphig. Taur. v. 339. Ion v. 447. Hercules Furens v. 733, 755, 983
Τιρώδιον πλίνθιμα, ἀντὶ τοῦ, τὸ τεῖχος, Iphig. Aul. v. 151
Τὶς εἰμὶ *pro* μέγας, ἢ ὀνομαστὸς, ἢ πλουτος εἰμι Ion v. 596
Τισιφόνη *Furiarum Maxima* Iphigen. Taur. v. 963. *Vide in* Ἐρινύες.
Τιτάνια, ἑορτὴ Τιτάνων *Vide in* Διάσια.
Τμῶσις, *Figura* Supplices v. 44, 57. Electra v. 1323
Tmolus Mons, ex quo Pactolus fluit Bacchæ v. 154, 463
Tmolus, Tantali Pater Orestes *Schol.* v. 5
Tmolus & Telegonus ab Hercule *occisi* Hippol. v. 1260. Supplices v. 1199
Τὸ Βάρβαρον, *pro* ἡ Βαρβαρότης Hecuba *Schol.* v. 1129
Τὸ δειλὸν *pro* ἡ δειλία Herc. Fur. v. 316
Τοι *syllaba Communis* *Vide in* Ποι
Τοιοῦτον *pro* τοιοῦτο Phœnissæ v. 1322. Andromache v. 173 Troades v. 972
Τοῖσδισιν & τοῖσίδε Helena v. 451. Hercules Furens v. 499
Τὸ νέον, *pro* ἡ νεότης Andromache v. 183. Ion v. 545 Herc. Fur. v. 75
Τόξα ἡλίε & τοξεύματα *pro* ἀκτῖνες Herc. Fur. v. 1090 Bellerophon v. 102
Τόξα *etiam pro* βέλη Ion v. 524
Τοξεία διαβάλλεται, ὡς ἐυτελὴς Herc. Fur. v. 160
----*iterum laudatur* ibid. v. 195
Τοξεύω *Metaphoricè pro sermone-designo* Troad. v. 444 Ion v. 256, 1411
Τοξίας Apollo *dictus* Herc. Fur. v. 1090
Τοξόδαμος Hippol. v. 1451
Τόποι ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς τόποις Medea *Schol.* v. 68
Τὸ πολὺ *pro* οἱ πολλοὶ, *Vide in* Τὸ ἐοικὸς.
Τόρδμα Herc. Fur. v. 978
Τοσοῦτον *pro* τοσοῦτο *Vide in* Τοιοῦτον.
Τὸ στέγον *pro* οἶκος, στέγος Cyclops v. 327
Τὔλαδν *quid* Electra v. 360
Τύπτ' σε *pro* τὸ δὴ σε Hecuba v. 514. Rhesus v. 397
Τὔπ' ἐμ' *pro* τὸ ἔπ' ἐμὲ Iphig. Aul. v. 1557
Τυπάκις & τυπάκι *Vide in* Πάντοδε.
Τυτονὶ & τυτωὶ & *similia. Vide literâ* Ι', Atticæ *voces in* ί *desinentes* &c,
Τὸ ὑποῖκον *pro* οἱ ὑποίκοντες Iphig. Taur. v. 327
Τὸ φαῦλον *pro* ἡ φαυλότης Iphig. Taur. v. 390
Τὸ φίλιον *pro* ἡ φιλία Andromache v. 603
Tragicæ Historiæ, Dramaticæ & Theatricæ Authores Tragœd. §. vi
Tragicomœdia malè dici de Tragœdiâ felicis exitûs Oreſt. *Argum. Actûs Quinti.*
Τραγεῖαι & μηλωταὶ *Pastoribus in usu* Cyclops v. 80
Tragœdia contrà Patres defenditur Tragœd. §. iv
Tragœdiæ Utilitas & Laus Tragœd. §. v
Τρίαινα, *Nomen loci,* Phœniss. *Schol. & Not.* v. 195
Τρίαινα *Tridens quarè* Neptuno *affigitur* Hercules Fur. v. 946
Τριαινόω *quid & undè,* ibid. & Bacchæ v. 348
Τρίβων, ὁ ἐυτριβὴς ὤν, *exercitatus præsertim in Vafritie* Medea v. 686. Rhesus v. 625. Bacchæ v. 716
Τρίγλυφος *quid* Oreſt. v. 1372. Iphigen. Taur. v. 113 Bacchæ v. 1212
Τριετηρικὰ Bacchi Bacchæ v. 133
Τριετηρικὸν *quid* Bacchæ v. 123
Τριετμίαι Troades v. 83
Tripus Delphicus describitur Ion v. 463
Τριταγωνιστὴς *Vide in* Πρωταγωνιστὴς.
Τριτᾶος *pro* τρίτος & *quid propriè* Hecuba *Schol.* v. 32
Τριτοβάμων *Epithetum bacilli* Troad. v. 275
Τρίτων *Nomen Nili* Helena v. 3. Ion v. 872
Τρίτων ποταμὸς Λιβύης Alcestis *Schol.* v. 346. Ion v. 872
Τριφάλεια *Vide in* Φάλος.
Τριχοεία, *triplex Chorus, sive trina unius Chori divisio* Tragœd. §. x
Τρόπαιον & τροπαῖον Heraclidæ v. 937. Herc. Fur. v.
Τροπαῖος Ζεὺς Heraclidæ v. 937
Trophæum βρέτας Διὸς *dictum* Phœnissæ v. 1254, 1482 Heraclidæ v. 937
Trophæum in Salamine *contrà* Persas *erectum* Vitâ §. viii
Trophæa super Hastis erigi solebant Oreſt. *Schol.* v. 711
Τροφεῖα, πτινὴ τῆς τροφῆς ἕνεκα Ion v. 8, 2
Τροφωνίε ἄντρον Ion v. 300, 405
Τροχοειδὴς *Nomen Lacûs in Delo* Iphig Taur. v. 1103
Τροχὸς & τρόχοι, *Gymnasium* Medea v. 45. Hippolytus v. 1133
Troja ab Hercule *diruta & quarè* Troades v. 795, 808, 817
Troja ab Apolline & Neptuno *munita* Troades v. 5. Helena v. 1527
Troja Materiam dedit Homero, *is omnibus Poetis* Troum *Argument.* Tom. 2. fol. 498. Tragœd. §. ii
Trojæ Captæ Descriptio Hecuba *Text. & Not.* v. 915
Τρύχη, ῥάκη Electra v. 185, 501
Τρῳάδες, *Fabula* Euripidis, & Τρῳες. *Vide* Troûm *Argum.*
Τρωδλῶαι & βλωδλῶαι *differunt* Andromach. v. *Schol.* v. 616
Τρωϊκὰ *Poematis Nomen* Medeæ *Argum. in Notis* Suppl. v. 1199
Τρῳὸς *pro* Τρωϊκὸς Troades v. 1174
Tubarum apud Græcos *Inventor, Vide in* Ἀειχώνδας.
Tuba Trojanis temporibus apud Græcos *haud nota* Phœnissæ v. 1386. Iphig Taur. v. 303. Rhes. v. 144, 988
Τύκισμα & τύκος *quid* Troad. v. 814
Τύμβδμα, *pro* δοίνημα, *vel* δοῖνη Ion v. 933
Τύμβοι, ἱερὸι νεκρῶν Troades v. 96. Bacchæ v. 10
Τύμβος γέρων & τυμβογέρων, *de Decrepito sene* Heraclidæ v. 168
Τύμπανον & τύπανον *undè* Bacchæ v. 58, 156
Tydeus, quare Exul Supplic. v. 148
Tyndari Genealogia Oreſt. *Schol.* v. 457. Troades v. 761
Tyndarus Procos Helenæ juramento astringit Iphig. Aul. v. 58, 391
----*Equum mactat obligandi causâ* Helena v. 1274
Tyrii Herculem Magicis vinculis constringebant Rhesus v. 502
Turcarum Mos Andromache v. 173
Turnor (D^s. Edvardus *Baronettus*) Troades v. 1248
Τύραννος *pro* τυραννικὸς Troades v. 474
Τύραννος *Veteribus Nomen honestum* Danae v. 4
Τυφλὸς *primâ Communi* Phœnissæ v. 19
Τύφομαι *quid* Phœnissæ *Schol.* v. 1161
Τυφὼς *Vide in* Τύφομαι
Τυχεῖν, ἀεὶ ῥᾳδίᾳ σωτάσεται Hecuba *Schol.* v. 51
Τύχη *quid sit* Hecuba *Schol.* v. 865
Τυχὼν ἀνὴρ & ἐπιτυχὼν, *è face populi* Hercules Furens v. 1248
Tzetzes (Isaac) *emendatus* Helena v. 1692

Υ. *Hy.*

Ὑάδες Ion v. 1156
Ὑάκινθος Amyclæ *filius* Helena v. 1485
Ὑακίνθια, *sacra in* Hyacinthi *honorem* Helena v. 1485
Ὑακινθίδες κόραι, Hyacinthiæ *Virgines* Ion v. 277
Ὑγρεῖς ὑγρίζω πνὰ Hercul. Fur. v. 741
Ὑγρεως & Ἀναιδείας λίθοι, *Vide in* Λίθοι ἀργυρῖ-
Ὑγιαίνειν καὶ ἓυ πράττειν, καὶ χαίρειν &c. *Vide* Χαίρε.
Hyginus emendatus Pirithoi *Argum.*
Ὑδρα πλωὸς *ab* Hercule & Iolao *victus* Ion v. 190, 195 Herc Fur. v. 420
----*Canis dicitur & quare* Herc. Fur. v. 420, 1274
---- πολυκέφαλος & ἑκατογκέφαλος Herc. Fur. v. 1188

---*illius*

INDEX SECUNDUS.

----illius Descriptio Herc. Fur. v.420
Hyllus Herculis filius Heraclidæ v. 45
---Eurystheum obtruncat Heraclidæ v. 936
Ulysses Vide in Ὀδυσεύς.
Ὑμάπειον καὶ Ὑδάρειον Nomina Parnassi Verticum Bacchæ v. 559
Ὑβρίζω, ὡδὲ ἐν γάμοις Supplic. v. 281
----ὁ θεὸς ἐν γάμοις Troades v. 774
----Talassio dictus quare ibidem
Ὑμήν & ὑμηναῖος de Oraculis & quare Ion v. 93, 682
Uxorem æqualem ducito Rhes. v. 168
Ὑπάρχω ab ὑπὸ & ἄρχω, Author sum, Hippolyt. v. 410 Andromache Schol. insert. v. 273. Rhes. v. 633. Herc. Fur. v. 1169
Ὑπεκδραμὴ pro ὑπεξέλθῃ vel pro ὑποδραμὴ Phœnissæ v. 581
Ὑπήνωρ Terrigena Thebanus Bacchæ v. 540
Ὑπερμνήστρα, Danaidum una, quæ sola Lynceo marito pepercit Orest. Schol. v. 869
Ὑπέρφαλ & ὑπέρφαλ Phœnissæ v. 553. Hercules Fur. v. 1321
Ὑπερῷον Vide in Ὠόν.
Ὑπηρέτης, Ministri, sive Nuntii, Virtus Danae v. 47
Ὑπνοδοτὴρ Βάκχος Bacchæ v. 282
Ὑποδωδὸς ἁρμονία Vide in Ὑποφρύγιος.
Ὑποκοιστικὰ quoties fiunt Cyclops v. 315
Ὑπόπτερος, Tenellus & Alatus, Andromache v. 441. Herc. Fur. v. 71. Danae v. 15. Ino v. 53
Ὑποσκήνιον quid Tragœd. §. vii
Ὑπόστασις Figuræ Nomen Hecuba Schol. v. 1114
Ὑποφρύγιος καὶ Ὑποδωδὸς ἁρμονία Tragœd. §. xi
Urbium Nomina Pluralia Helena v. 1180
Υς, Nomina in υς desinentia cujus Quantitatis Ion v. 1004
Ὗσαι, Bœotiæ Urbs, Bacchæ v. 750
Ὕστερον πρότερον, Figura, Medæa Schol. v. 1
Ὑφ' ἓν Figura Phœnissæ v. 799. Troades v. 536 &c.
Ὑφίστημι Accusativum vel Dativum regit, Herc. Fur. v. 1349

Φ. Ph. & F.

FAbiorum Familia ad Cremeram penè extincta Vitâ §. x
Fabulis diversis idem finis, seu peroratio, Medea v. 1415. Alcest. v. 1159. Andromach. v. 1284. Bacchæ v. 1386. Helena v. 1164
Φαῦα, Suis Cromyoniæ à Theseo occisæ Nomen, Supplices v. 316
Φαίδρα non erat Nomen Fabulæ Euripidis, Fragment. 1 tulo Φαίδρα.
Phædra Veneri Templum dicat Hippolyt. v. 31
Fœminum Plurale cum Verbo singulari Bacchæ v. 1348
Φαινομηίδες Virgines Laconicæ cur dictæ Andromach. v. 451, 595
Φάλαγξ ἀμφίστομος Rhesus v. 409
Φάλαρα, quod alias Phaleræ, etiam Lora significat, Suppl. v. 586
Φάλος Galeæ quid Bacchæ v 123
Fan Troades v. 1298
Φάναι, & φαναὶ, ἐλαμψις, &c. Rhesus v. 943. Ion v. 550
Φαναῖος Jupiter & Apollo dicti Rhesus v. 35
Φάος τὸ, pro βίος, Supplic. v. 200
---pro Ὀφθαλμὸς Cyclops v. 629
Φάρμακον, ποτὸν, vel πόσιν, χεῖσιν, ὄπισιν &c. Hippolyt. v. 516
Φαρμάκων διαφοραὶ ibidem
Φάρος & φάρος primâ Communi, Phœniss. v 1088. Supplices v. 282. Herc. Fur. v. 414. Electra v. 543. ubi in Textu legendum φάρη, sine ἰῶτα subscripto.
Φάρος, ὄνομα τόπου Phœnis. v. 1088. Helena v. 5
Φάρσαλος γῆ, ubi Media τῆς Φάρσαλος longa Iphigen. Aul. v. 812
Φάρυγξ, υγγὸς, & υγὸς Cyclops v. 409
Φάσγανον quasi σφαγὶς γενύωνον Hecuba Schol. v. 543
Φαῦλος, κακὸς & ἁπλῆς, Vox μέση Ion v. 834. Licymnius v. 1
Favorinus Lexicographus corrigitur Helena v. 1546
Phavorinus Philosophus Astrologos confutat Helena v. 345
Ferdinandus & Isabella Reges Hispaniæ dicti, non Rex & Regina Troades v. 474
Φέρε, Adverbialiter, ut Age, agitedum &c. Bacchæ v. 1104
Φέρει pro φέρῃ à φέρομαι Atticè Helena v. 318
Φέρεκλος, ναυπηγὸς Πάριος, Hecuba Schol. v. 644. Helena v. 232
Φέρτατ, θρέψαι, Phœniss. Schol. v. 802
Φέρω & ἐκφέρω de Funeribus dicta Suppl. v. 1115
Φέρω σοί τινος, subaudi μέρος, Bacchæ v. 451. Cyclops v. 397
Φεῦ, & φεῦ φεῦ, extrà Carmen, ut & αὖ, αὖ, & εἶεν, & ἰὲ, ἰὲ, & ἔα, ἔα, & ναὶ, & ἰδοὺ, & ὦ θεοὶ, & τὸ φῆς, & similia, Hecuba v. 55, 864, 956, 1116. Phœniss. v. 611. Hippol. v. 345, 776 856, 1078. Andromach. v. 183. Iphigenia Aul. v. 644, 649, 666, 1188. Iphig. Taur. v. 742. Troades v. 615. Helena v. 713. Ion v. 1312. Herc. Fur. v. 1089. Electra v. 747, &c.
Φεύγειν φυγὴν Atticum, Iphig. Aul. v. 1182. ut πόλεμον πολεμίζειν, de quo vide Eustathium in Hom. Iliad. γ', fol. 432
Φάξιῶ, pro φάξω, quod pro φεύξω Communi, Futur. à φεύγω Herc. Fur. v. 628
Φηλέω, φηλόω, & φιλόω Decipio Supplices v. 243
Φηλήτης & φιλήτης Rhesus v. 217
Φημονὴν Delphica Sacerdos Hexametris primùm usa Orestes Schol. v. 1094. Ion v. 682
Φῆρες & Σῆρες Satyri & Lemures Cyclops v. 231, 620
Φὴς, τί φὴς extrà Carmen redundat Helena v. 713
Φθείρω, Execrandi formula Heraclidæ v. 285
Φθείρω, βλάπτω, ἀφανίζω Hecuba Schol. v. 58
Φθείρουσιν ἥδη χρὴ ὁμιλίαι κακαὶ, Tragœd. §. iv. in ipso fine.
Φθιὰς κοπὶς Electra v. 819, 836
Φθίνυθα Vide in Ὀρμάθω.
Φθίνω primâ Communi apud Tragicos Alcest. v. 56, 989. Vide in Τίνω.
Φθίνων μηὼ Heraclidæ v. 779
Φθόνος & Μέμψις quomodò differunt Hecuba Schol. v. 288
Φθόνος ἑαυτὸν πυρούμενος Oedipus v. 9
Φθόνος ἐθλῶν ἅπτεται Bellerophon v. 49
Φθόνος ἄδικος, ἄνομος, ἄχαρις Andromach. v. 491
Fides in Rebus Deorum Efficacia & Laus Bacchæ v. 200
Phidias Minervæ statuam ex Ebore & Auro facit Vitâ §. xxvi
Phidippides πυρροφόρος Electra v. 1357
Φιλάδελφοι Nomen Menandri Fabulæ Phœnissæ Schol. v. 1161
Φιλανδρία pro μοιχεία Andromache v. 228
Φιλῶ, φιλεῖ pro συμβαίνει & pro εἴωθεν Electra v. 522
Φιλήμων Κωμικὸς sæpe Menandrum vicit Vitâ §. xxvii
Philemon idem Euripidem demiratus Vitâ §. ult. in ipso fine, & Tho. Magister in Euripidis Vitâ sub ipso fine.
Φιλήτης, Vide φηλήτης.
Φιλητὸς Amatus, Iphig. Taur. v. 983
Φιλία, & de Amicitiâ nonnihil Herc Fur. v. 1425. Hippol. v. 997. Pirithoi Argum.
Φιλίας ἔπαινος Medæa v 610
Φίλιππος R. Macedoniæ, dum audiret causas, unam aurem liberam servabat alteri causæ Cyclops v. 252
Φίλιστιων Histrio, Mimus & Poeta Tragœd. §. vii. & viii
Φιλοκλήτης Nomen Euripidis Fabulæ, Vide Titulo Φιλοκτήτης in Fragment.
Philomela Musis sacra Avis Herc. Fur. v. 1022
----ejusdem Historia ibidem
----Noctu canit Rhesus v. 550
Philomelæ & Citharœdi contendentium Descriptio Latina Famiani Stradæ, Rhesus v. 548
---Eadem Anglicè versa Helena v. 1113
Φίλος, ὁ φιλῶν καὶ ὁ φιλούμενος Hecuba Schol. v. 1251
Φίλος primâ Communi Hecuba v 958. Medæa v. 1283
Φλέγρα, πόλις Θρᾴκης, ἐν ᾗ Γιγαντομαχία Heraclidæ v. 849. Ion v. 988. Herc. Fur. v. 177
Φλὲψ ἀρτηρίας διαφέρει Hecuba Schol. v. 567
Φλὲψ κοίλη dicta Ion v. 1011
Florens (Q. Septimius Christianus) Argumentum Cyclopis dat per Ἀκροστιχίδα. Cyclopis Argument. Latin. secundum. Cyclopem Fabulam Latino Versu elegantèr donavit, ibid. Not. ad Argum. Actûs primi.
Φόβη quid Ion v. 128
Fop, Ion v. 663
Φοῖβος Ἀλκάθοον φιλῶν Μεγάρων πόλιν ἐπύργωσεν Heraclidæ v. 279. Vide Apollo.

INDEX SECUNDUS.

Φοινίκη *Europæ soror* Phœniss. *Schol.* v. 5
Φοίνιξ *pro* φοινικόεις Herc. Fur. v. 945
Φοίνιξ & Δάφνη *Latonæ* Hecuba *Schol. & Not.* v. 458. Iphig. Taur. v. 1099 Ion v. 920
Φοινιξ *quo accentu gaudeat* Hecuba *Schol. & Not.* v. 458
Phœnices Navigiis clari Helena v. 1288, 1429
Phœnissæ Euripidis *quandò Actæ,* Vitâ §. xxvi
Φοιτάδες & φοιταλέαι *Furiosæ* Bacchæ v. 163
Φολόη *Mons & Sylva* Herc. Fur. v. 182
Φόνον & αἷμα θεῖναι *Phrasis* Supplices v. 672
Φόνος *pro* αἷμα Ion v. 1011. Herc. Fur. v. 572
Φόνος, *cædes, quam facio, vel patior,* Hecuba *Schol.* v. 335
Φόνος ἀπόφονος, Orestes v. 163
Φόρμιγξ Ἀπόλλωνι ἱερὰ Ion v. 165
Φορωνεὺς Ἰναχίδης υἱός, *Vide in* Inachi filii &c.
Φορωνέως γυνὴ Πειθὼ (*leg. fortè* Κερδὼ, *ità enim* Pausan.) Orest. *Schol.* v. 930
Φραγκιάδης, Franciados, *Editoris Heroicum Poema de Nigro Principe,* Edvardi III *Filio,* Suppl. v. 18. *Citatur* Phœniss. v. 1271, 1390. Hippolytus v. 1391. Supplices v. 592. Iphig. Aul. v. 775, 970. Iphigen. Taur. v. 176 Rhesus v. 31, 925 Bacchæ v. 282. Heraclidæ v. 740. Helena v. 1571. Herc. Fur. v. 29, 164, 304, 946. Electra v. 402. Cresphontes v. 30. Incerta v. 436
Franciados Ronsardi *Gallici Poetæ,* *Vide* Ronsardus.
Fraus, pro Noxa, Damnum, Bacchæ v. 695
Φράζω *pro* φράζομαι Helena v. 332
Φρενήρης, ἀρτίφρων, σοφὸς, ἀγνὸς, Heraclidæ v. 151
Φρενεῖν πᾶν πέλει *explicatur* Andromache v. 448
Φρενοῦτες ἓν, κρατοῦσι πανταχῇ Ion v. 1529
Φρονιδες δευτέραι σωφρονέστεραι *Vide in* Proverbia.
Φρυδὸς, ἀ πεφρυδὸς, κυρίως ὁ περιφρυὰς Medéa *Schol.* v. 722. Iphigen. Taur. v. 1294
Φρύγιοι αὐλοὶ (*Vide* Ὀλυμπος αὐλητὴς) Bacchæ v. 159 Troades v. 151
Phrygius Modus ibid. *Vide* Ὑποφρύγιος.
Φρύγια φάρη, *Phrygiæ texturæ & tapetes* Electra v. 314
Φρυγῶν χὴ Περσῶν ἐμοὶ θάκη Troades v. 1021, 1209
Phrygum Principum exercitia Troades v. 1209
Φρῶ *pro* φρέω, *quod per* Metathesin *pro* φέρω, *unde* ἔπεισφρῶ Alcestis v. 1055. Troades v. 647. Herc. Fur. v. 1267. Electra v. 1033
Φυγὰς, άδος, *ut* φυγὰς ἀπαίρεσθαι πατρίδος Iphig. Taur. v. 511
Φυγὴν αἴρεσθαι Rhesus v. 54, 126
Φυγὴν φεύγειν *Vide in* Φεύγειν.
Φυλακαὶ στρατιωτικαὶ Rhesus v. 5
Φυλακὴ νυκτὸς *quadrifariàm divisa* ibidem
Φυλλοβολία ἐν τοῖς ἀγῶσιν Hecuba *Schol.* v. 574
Φῦς πνος, *pro* ἐκπεφυκὼς πνος Electra v. 673
Φυσιογνώμονες *qui* Ion v. 239
Φύσις & φῦσις Incerta v. 295
Φύσις πολυσήμαντος Bacchæ v. 1355
Φύσις *pro* εἶδος, *aut* μορφὴ ibidem
Φυτεύω *primâ productâ apud Tragicos* Alcestis v. 294, 1137. *Vide in* Κιχάνω.
Φυτευτὸς *pro* πατὴς, Troades v. 481
Φωκὶς, *undè dicta,* Iphig. Taur. v. 677
----*quomodò sita* ibidem
Φωκικὸς πόλεμος Iphigenia Taur. v. 1275. Ion v. 54
Φωκίων παροιμία Andromache v. 930
Φῶκος Æaci *filius* Iphigenia Taur. v. 60, 677
----*à* Peleo *fratre occisus* *Vide in* Πηλεύς.
Φῶκος Ὀρνυτίωνος παῖς Iphig. Taur. v. 677
Φωνασκοὶ *qui* Tragœd. §. ix. *in fine.*
Φῶς *Vide in* Φάος.
Φῶς ἐκλάμψαν χὴ φωνὴ ἀκουσθεῖσα θεόθεν Bacchæ v. 1077
Φωσφόρος θεὰ *de Dianâ dicitur,* *Vide in* Diana φωσφόρος.
----*item de* Hecate *Vide in* Ἑκάτη φωσφόρος.

X. *Ch.*

X, X *Litera quid significat* *Vide in* Χιαζόμβος σίχος.
Χαῖρε *salutandi & valedicendi Formula undè Ortum habuerit* Electra v. 1357
Χαιρόντων Atticè *pro* χαιρέτωσαν,
Χαλκεομίτης *à* χαλκεομίτης Troades v. 271
Χαλκίοικος Ἀθηνᾶ *Vide* Minerva.
Χάλκις *Oppidum Euboeæ,* Iphigen. Aul. v. 168, 1493
Χαλκωδοντίδαι, Εὐβοεῖς Ion v. 59
Χαλυβδικὸν *Ferrum,* Heraclid. v. 162
Χάλυβες ἔθνος Πόντου, ἔνθα σίδηρος Alcestis *Schol.* v. 980
Chandler (Richardus) *Editoris Amicus* Troades v. 1248
Χανδοίσιος, *Dr.* Johannes Chandoisius *Principem* Nigrum *alloquitur* Electra v. 610
Χαρὰ θερμαντικόν τι Electra v. 402
Χαρὰ, χάρμα, χαρμονὴ & χαρμοσύνη & χάρμη, Helena v. 660
Χαίρομαι *de rebus Venereis* Helena v. 1012
Χάεις χάειν γάρ ὄζιν ἢ τίκτεσ' ἀεί. Helena v. 1250
Χάεις *de* Venere *dicitur* Helena v. 1012
Χαιτας πονηρὰς χαείζεσθαι, *in re malâ morem gerere* Helena v. 908
Χαείτων βασίλεια *Venus dicitur* Helena v. 1012
Χάρμα *Vide in* Χαρὰ.
Χάρμη, *Pugna, semper* Homero, *sed & Phocylidi* v. 111. *Gaudium* Helena v. 660
Χαρμονὴ, *Vide in* Χαρὰ.
Χαρμοσύνη *Vide in* Χαρὰ.
Χάρυβδις *impropriè pro Terræ-hiatu,* Supplices v. 500
Χάρων *Persona inter* Alcestidis *Personas olim posita rejicitur & Θάνατος reponitur Not. ante* Alcestid. *Actûs primi Argum. Vide* Alcestis v. 28, 77, &c.
Χάρων *Leonis Epitheton* Alcest. v. 578
Χεὶρ *pro* φάλαγξ, Electra v. 629. Rhesus v. 23
Χεὶρ *pro* ἀνὴρ *vel* γυνὴ Helena v. 1540. Ion v. 1315
ἐν Χειρὶ Θεὸς, *Vide in* Χανδοίσιος.
Χείρις *pro* ὑπερχείρις Cyclops v. 176
Χέλυς & χελώνιον *in Victimis quid* Electra v. 837
Χεχνίσθαι *quid* Iphig. Taur. v. 622
Χερσόνησος, & χερρόνησος, *quot Chersonesi insigniores* Hecuba v. 8
Χόρδος ὁ χὴ ὦ, *pro* ἀνίεστος, ἄμουσος, ἄγαμος Electra v. 225
Χθονία Colontæ *filia* Herc. Fur. v. 615
Χθονία *Hecatæ & Cereris Nomen* Herc. Fur. v. 615
Χθόνιος *Terræ-filius Thebanus* Bacchæ v. 540
Χθόνιος, *gravis & terribilis* Helena v. 1362
Χθόνιος ἠχὼ *pro* σεισμὸς Hippol. v. 1201
Χιαζόμβος σίχος Orest. *Schol.* v. 81. Medéa *Schol. & Not.* v. 1346, Hippolytus *Schol. & Not.* v. 1192
Χιλιόραος στρατὸς *Agamemnonis Exercitus dictus* Andromache v. 106. Electra v. 2
Χίλων δόφθεγμα, Μηδὲν ἄγαν Hippolytus *Schol.* v. 264
Χίμαιρα *& quod* Λέαινα *dicebatur* Electra v. 473
Χοὴ *quid sit* Hecuba *Schol.* v. 529, 535. *Vide in* Libamina & Σπονδή.
Choragus, χορηγὸς, *qui Apparatum facit Tragœdiæ,* Tragœd. §. vii. *Vide in* Themistocles.
Choragus, Chori Princeps & Cantilenæ præcentor Tragœd. §. x
Χορεύω *pro* χορεύειν ποιῶ Herc. Fur. v. 686
Χορηγὸς *Vide in* Choragus.
Χορηγεῖν & χορηγία *quid & undè* Tragœd. §. vi, vii
Chorus quid Tragœdia §. x
Chorus à Scaligero *non benè definitur* Tragœdia §. x
Chorus ex quot & quibus consistit Tragœdia §. x
Chorus plerunque Poetæ sensûs docet & inservit Phœniss. v. 501, 527. Medéa *Schol.* v. 823. Alcest. *Schol.* v. 962 Rhesus v. 199
Chori partes aliquandò alii agunt præter Chorum Hippolytus *Schol.* v. 58
Chori Divisio in Ἡμιχόρια *duo &c.* Tragœdia §. x
Chori Euripidis *quales ex* Aristophanis *Scholiastâ* Phœniss. v. 641
Χόρτος *quid* Andromache v. 17. Herc. Fur. v. 371
Χὼς & χοῶν ἑορτὴ Iphigen. Taur. v. 960
Χρεῖος *pro* χρέος Substantivè, *item pro* χρήζων Adjectivè Hercules Fur. v. 1337. Andromeda v. 36
Χρήζω *à* χρείζω, & χρηΐζω, *Opus habeo* Helena v. 523
Χρήζω, *pro* χρησμῳδέω, *sine* ἰῶτα *Subscripto* Helena v. 523
Χρῆσθαί πνι *pro re ipsâ* Supplices v. 913
Χρήματα & χρημάτων ἔπαινος Electra v. 407

τὰ

τὸ Χρῆν Hercules Fur. v. 828
Χρησμῳδὸς, & χρησμῳδὸς ᾠδὸς, *vel* ἀοιδὸς Heraclidæ v. 404
Χρησμῳδῶ *Vide in* Χρήζω.
Χρηστὸς *cum Infinitivo, ut* Virgilius, *Bonus inflare calamos,* Iphigen. Aul. v. 984
Χριστιανῆ παῤῥησία πρὸς τὸν Θεὸν ἐξ Εὐριπίδου Bacchæ v. 1118
Χριστὸς *quid,* *Vide* φάρμακον.
Χρήζω Heraclidæ v. 915
Χρήν, ἐνεστὼς ἀντὶ παρωχημένου, Alceſt. *Schol. inſert.* v. 1026
Χρυσηνταλγὴς Ion v. 890
Χρύσειον ἀρνίον *Vide in* Atrei Aureus Aries.
Χρύση, *Urbs* Trojanæ *ditionis* Andromache v. 169
Χρύσιππος *Pelopis filius, à* Laio *vim paſſus, gladio ultrò incubuit* Phœniſſ. *Schol.* v. 1748
Chryſippus Nomen Fabulæ, Vide in Fragment. *titulo* Χρύσιππος.
Χρυσόκερω βόες πρὸ τῆς θυσίας Heraclidæ v. 530
Χρυσὸς ἄπυρος, *Aurum expurgatum,* Danae v. 30
Χρύσωμα & χρυσὶς *quid* Ion v. 1030
Χρυσώπης Βάκχος *Vide in* Bacchus.
Χρώζω, *idem quod* χροΐζω, *item Tango, Prehendo,* Phœniſſæ *Schol. inſert.* v. 1619. Helena v. 837
Χωλὸν ῥυτῆς *Proverbium* Cyclops v. 633
Χωρῶ *quid, cum Compoſitis,* Phœniſſæ *Schol. inſert.* v. 697

Ψ. Pſ.

Ψάλλω *quid* Ion v. 173
Ψαλμὸς, *quarè hoc Nomine Cantus* Davidicus *vocetur* Ion v. 173
Ψαλμὸς, *propriè ſonus Arcûs Nervi,* ibidem & Herc. Fur. v. 1064
Ψαλτήριον δικάχορδον Ion v. 881
Ψαμάθη Νηρηΐς, Protei *Uxor,* Helena v. 7
Ψελλὸς (*Michael Pſellus*) *in Zoroaſtrem* Troades v. 885 Helena v. 750
Ψῆφοι ἴσοι ἀπολύουσιν ἐν κρίσει Iphigenia Taur. v. 965, 1470 Electra v. 1253, 1265
Ψονδομφανεὰχ, *Nomen Heroici Poematis* Bacchæ v. 142. *Vide titulo* Barneſius.
Ψύλλα, ἐπίφθεγμα Cyclops v. 49
Ψυχὴ, ἀντὶ προσώπου, ὡς ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, Helena v. 52 Ion v. 1246
Ψυχὴ, τειχῶς μελίζεται Hecuba *Schol.* v. 299
Ψυχὴ λέξις ὁμώνυμος, σημαίνουσα τὸ νοερὸν, πλὴν ζωλὴ καὶ φύσιν, Hecuba *Schol.* v. 177
Ψυχὴ *pro ſeipſo* Herc. Fur. v. 452
Ψυχὴ *pro* ζωὴ Alceſtis v. 301
Ψυχὴ *ſimplex priorem habet longam, in Compoſitis tamen ſecùs* Oreſtes *in Textu* v. 62. Supplic. v. 623

Ω. O longum.

Ω & Η, ὠ & ἠ *Vocales longæ nondum* Athenis *inventæ tempore* Euclidæ *Archontis* Phœniſſ. *Schol.* v. 688. Vitâ §. xxxii. *fol.* 33
Ω & οι *ante Vocalem in eâdem Dictione corripiuntur* Hecuba v. 1108. Alceſt. v. 1108. *Vide in* Ποι.
Ὠὴ ἐπίφθεγμα Phœniſſæ *Schol.* v. 1074. Cyclops v. 51 *Textu.*
Ὦ θεοὶ *Extra Verſum redundat* Phœniſſæ v. 611. Helena v. 713
Ὠιδεῖον, *Odæum, Muſicum Theatrum* Tragœdia §. vi
Ὤικτισμαι, Activè & Paſſivè *uſurpatur* Hecuba *Schol.* v. 2 Troades v. 435
Ὠκεῖαι χάειτες γλυκεραὶ πτέρυγες Rheſus v. 338
Ὠκεανὸς ποταμὸς Bacchæ v. 405
Ὠκεανὸς ταυρόκραν. Oreſtes *Schol.* & *Not.* v. 1378
Ὠμοβόρος, ὠμόβρος & ὠμόβρως Troades v. 436
Ὠδὴν & ᾠὸν *idem quod* ὑπερῷον Helena v. 265
Ὠοτοκοῦσι γυναῖκες Helena v. 265
Ὠρείων Ἀρτέμιδος ἱερώμυος ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀπώλετο Hecuba *Schol.* v. 1102
Ὠρίων Stella *ità dicta* Ion. v. 1153
Ὡς *pro* εἰς Phœniſſæ v. 1410. Hippolytus v. 1298 Supplices v. 516. Iphigenia Taur. v. 335, 1056. Bacchæ v. 1287, *&c.*
Ὡς *pro* ὅπως, & *quùm Nomini poſtponitur, acuitur* Bacchæ v. 1056. Electra v. 155
Ὡς *pro* ὥστε & *cum Infinitivo & Caſu Nominativo* Phœniſſæ v. 999. Ion v. 40
Ὦ πάν Cyclops v. 534
Ὤφελε *Verbum & Adverbium* Medéa *Schol.* v. 1

INDEX TERTIUS
AUTHORUM,
Qui passim in *Scholiis* & *Notis* laudantur.

A.

Accius Hippolytus v. 1058 Alcestis v. 427
Achæus Tragicus Rhesus v. 355
Achilles Tatius Cressæ v. 29, &c.
Ægyptius Phœnissæ *Schol.* v. 13
Ælianus frequenter.
Æschines Heraclidæ v. 308
Æschylus Phœnissæ *Schol.* v. 218, &c.
Æsopus Rhesus v. 395
Afranius Lycimnius v. 4
Africanus Rhesus v. 409
Agathias Scholasticus Hippolyt. v. 610, 1030
Agatho Antiope v. 75
Agathosthenes Troades v. 227
Agellius *frequenter in* Vitâ &c.
Agrippa (Cornelius) Helena v. 752
Albertinus (Franciscus) Ion v. 1130
Aldi Editio Euripidis *Vide* Index 2
Alexander ab Alexandro Electra v. 828
Alexander Ætolus Vitâ §. xix
Alexander Pleuronius Iphig. Aul. v. 90
Alcman Medéa v. 618
Aloysius Iphig. Taur. v. 962
Alpheus Mitylenæus Hippolytus v. 264
Amasæus Iphigenia Aul. v. 58
Amelesagoras Alcest. *Schol.* v. 2. Ion v. 1427
Ammonius Alope v. 3
Amphilochus Phœnissæ *Schol.* v. 674
Amphis Herc. Fur. v. 1391
Anaxagoras Supplices v. 1140. & *passim in* Vitâ.
Anaxandrides Alcest. *Schol.* v. 2
Anaxicrates Medéa *Schol.* v. 19. Andromache *Schol.* v. 221
Anaximander Electra v. 1102
Andron Teius Cyclops v. 644
Androtion Phœnissæ *Schol.* v. 674
Anonymus, ὁ νόσῳ ποιήσας, Medéæ *Argument.*
Anthologia frequenter.
Antigonus Carystius Helena v. 1498
Antimachi Thebais Phœniss. *Not. in Schol.* v. 44
Antipater Poeta Bacchæ v. 455
Antiphanes Incerta v. 326
Antiphilus Byzantinus Medéa v. 1021
Antiphon Tragicus Meleagri *Argum.*
Antisthenes, & *illius dictum* Cyclops v. 535
Antoninus M. Imperator Æolus v. 19 &c.
Antoninus Liberalis Metamorphoseων Iphig. Aul. v. 29
Apuleius Iphigenia Taur. v. 1193. Incerta v. 226
Apollodorus Atheniensis in Bibliothecâ *sæpiùs.*
Apollodorus Tarsensis Medéa *Schol.* v. 169
Apollonius Grammaticus Electra v. 205
Apollonius Rhodius Argonauticus Alcestis *Schol.* v. 1037
Apollonii Scholiastes Hippolyt. v. 1252
Apostolius Ægeus v. 5
Aratus Phœnissæ *Schol.* v. 1
Archilochus Herc. Fur. v. 681
Aretius Helena v. 752
Argentarius Poeta Phœnissæ v. 1515
Aristænetus Tragœdia §. xi
Aristides Suppl. v. 30. Helena v. 3, 33
Aristodemus Phœnissæ *Schol.* v. 1126 & 1161
Aristophanes & *illius Scholiastes passim.*
Aristoteles Hecuba *Schol. insert.* v. 12
Arnobius Vitâ §. viii. *in ipso fine.*
Arrianus in Epictetum Alcestis v. 691
Arrianus Historicus Iphig. Taur. v. 435 Hippolytus v. 123
Artemidorus Oneirocriticus
Asclepiades Alcestis *Schol.* v. 2
Astrampsychus Oneirocriticus Iphig. Taur. v. 57
Athenagoras Christianus *Philosophus* Alcestis v. 2. Incerta v. 227
Athenæus Dipnosophista sæpenumerò
Athenæus Poeta Phœnissæ *Schol.* v. 396
Athenion Rhesus v. 539
Atius apud Nonium Phœnissæ v. 946
Atlas Anglicus, liber sic dictus Bacchæ v. 486
Augustinus (Divus) Iphig. Taur. v. 30
Ausonius Medéa v. 1021. Troades v. 1187

B.

Aldus in Vitruvium
Baptista de Cavalleriis Antiopa *Addenda* v. 4
Barnesius (Josua) *Vide in* Index 2
Baronius Ion v. 223
Barthius (Gaspar) *in Statium* Bacchæ v. 543
Basilius M. Rhesus v. 271
Bassus Gabius Tragœd. §. viii
Bentley (Richardus) Vitâ *fol.* 24. Medéa v. 2. & *in Fragm.*
Bersmannus Gregorius Iphigenia Taur. v. 29
Biblia sacra Vide Index 2. *in Scripturæ.*
Blondellus Andromache v. 801
Bochartus (Samuel) Bacchæ v. 141
Brissonius (Barnabas) Cyclops v. 181 Electra v. 314
Brodæus (Johannes) *Notæ in* Euripidem *scripsit.*
Browne (*Dominus* Thomas) *Eques M. D.* Helena v. 3
Buchananus (Georgius) Medéa v. 45, &c.
Budæus (Gulielmus) Iphigenia Taur. v. 4. Fur. v. 1266
Bulengerus (Julius Cæsar) Tragœd. §. vi Hippolytus v. 805
Buxtorfius Troades v. 884

C.

Cæcilius apud Ciceronem Hippolytus v. 359
Callimachus Alcestis v. 447. Phœnissæ v. 858
Callistrati Statuæ Medéa v. 1021
Camerarius [Joachimus] Medéa v. 190
Caninius Rhesus v. 372
Canonherius (Petrus Andreas) Bacchæ v. 408
Canterus (Gulielmus) *Notas in* Euripidem *scripsit.*
Canterus (Theodorus) Var. Lect. Hippol. v. 385
Cardanus Hippolytus v. 1391
Carcinus Poeta Tragicus vetus Helena v. 1323
Cary (Roberti) *Palæologia Chronica* Incerta v. 306
Carrionis (Ludovici) *emendat.* Medéa v. 352
Casaubonus (Isaacus) Androm. v. 17. & 448
Cassius [Dion] Phœnissæ v. 396
Cato senior Herc. Fur. v. 355
Catullus Andromach. v. 174
Cedrenus Rhesus v. 685
Censorinus Electra v. 1126
Cerda (de la) *in Virgil.* Heraclidæ v. 937
Charisius Grammaticus Hippolytus v. 23
Chrysostomus (Johannes) Medéa v. 1227
Cicero Troades v. 885. Helena v. 759
Claudianus Herc. Fur. v. 757
Clemens Alexandrinus Troades v. 885
Clitodemus Medéa *Schol.* v. 19
Cluverius Ion v. 988. Rhesus v. 685
Columella Bacchæ v. 463
Coluthus de R. Helenæ Andromache v. 284
Comes (Natalis) *Mythologus* Iphig. Aul. v. 1056
Couleius (Abrahamus) *Poeta Anglus* Troades v. 1248
Crashaw (Richardi) *Music. Duellum* Helena v. 1113
Creech (Thomas) Iphig. Aul. v. 1512
Creophylus Medéa *Schol.* v. 273
Critias Hippolytus v. 264
Cujacius Electra v. 360
Curtius (Benedictus) Cyclops v. 556
Curtius (Quintus) Electra v. 734
Cyprianus Ion v. 439
Cyrenæus *Vide* Polyarchus.
Cyrus (Theodorus) Hippolyt. v. 997

Dalen

D.

Dalen (Van) *Antonius* Ion v. 685
Dantes (*Aligerius*) *Poeta Ital.* Supplices v. 967
Dares Phrygius Iphigenia Aul. v. 1263 1289
Davides Propheta Archelaus v. 8. *Vide Scripturæ.*
Deinias Oreſtes *Schol.* v. 869
Demagoras Phœniſſæ *Schol.* v. 7
Demaratus Ion v. 277. *ubi malè Democritus,*
Democrates Erechtheus v. 59
Demophilus Bacchæ v. 385
Demoſthenes Phœniſſæ v. 441
Dercyllus Phœniſſæ *Schol.* v. 416
Dicæogenes Medéa *Schol.* v. 167
Didymus Hecuba v. 736. Medéa v. 169 Iphigenia Aul. v. 170
Dinarchus Rheſus v. 405
Dinnerus Rheſus v. 436
Diodorus Siculus Iphig. Taur. v. 626
Diogenes Laertius Alceſtis v. 878
Diomedes Grammaticus Hippolyt. v. 23
Dion Caſſius Alceſtis v. 1078
Dion Chryſoſtomus Troades v. 681
Dionyſius Afer Iphig. Taur. v. 241
Dionyſius Halicarn. Iphigenia Aul. v. 718
Dionyſius Phœniſſæ *Schol.* v. 675
Dionyſius Cyclographus Phœniſſæ *Schol.* v. 122
Dionyſodorus Hippol. *Schol.* v. 124
Dioſcorides Cyclops v. 387
Diphilus Comicus Cyclops v. 371. Incerta v. 327
Donatus Hippolytus v. 23
Drexelius Troades v. 885
Duporti (Jacobi) *Notis frequenter utimur.*
Duris ſcriptor Lacedæmoniκῶν Alceſtis *Schol.* v. 253
---*idem περὶ ὡρῶν* Hecuba *Schol.* v. 934

E.

Empedocles Phœniſſæ *Schol.* v. 18
Ennius Phœniſſæ v. 1328. Medéa v. 1, &c. Hippol. v. 1058
Ephorus Phœniſſæ *Schol.* v. 6
Epicharmus in Buſiride Alceſtis v. 765
Epicrates Hippolytus v. 545
Epicletus Phœniſſæ v. 509
Epimenides Phœniſſæ *Schol.* v. 13
Eraſmus
Eratoſthenis Γεωγραφούμενα Medéæ *Schol.* v. 2
Erotianus Lexicograph. Hippocrat. Alcmæon v. 1, 2. Cretenſes v. 3
Etymologici M. Author.
Eubulus Medéa v. 476. & 613
Eumelus Medéa *Schol.* v. 9
Euphorion Phœniſſæ v. 688
Euphorion Chalcidenſis Iphigenia Aul. v. 90
Eupolis Medéæ *Schol.* v. 520
Euripides Rheſus v. 539
Euripidis Scholiaſtes
Euſebius Vitâ §. iii
Euſtathius reprehenditur Supplices v. 847
--*laudatur* Iphigen. Aul. v. 14
Euſtratius Hecuba v. 306
Eutropius Rheſus v. 817

F.

Faber (Anna Tanaquilli *filia*) Suppl. v. 392
Falkenburgius in Nonnum Iphig. Aul. v. 718
Farnabius (Thomas) Herc. Fur. v. 140
Filmer (Sr Robert's) *Patriarcha* Addenda *in* Aleadæ v. 1
Finett (Sr John's) *Treatiſe of Embaſſadours* Heraclidæ v. 272
Florens (Q. Septimius) Andromache *Not. ſub Argument.*
du Freſne Lexicon Latino-barbarum.
Fungerus Troades v. 1097

G.

Gale (Theophilus) Bacchæ v. 2
Galenus Cyclops v. 605
Gatakerus (Thomas) Andromache v. 448
Gaza Grammaticus Suppl. v. 1048
Geſner (Conradus) Incerta v. 227
Grapaldus (Franciſcus) Phœniſſæ v. 1186
Gregorius (Nazianzenus) Bacchæ v. 75 Iphigenia Aul. v. 1331
Gregorius (Nyſſenus)
Grotii (Hugonis) *elegans verſio ex* Alceſt. v. 962. & Medéa v. 190
---*de veritate Chriſtianæ Religionis* Ion v. 439
Guietus Bacchæ v. 314
Guillimardus (Johannes) *de Champdenier* Herc. Fur. v. 1347
Gulielmius (Janus) Phœniſſæ v. 946
Gyraldus (Lilius) *ejus vita Herculis,* Herc. Fur. v. 355

H.

Harding (John) Ion v. 1312
Harpocration
Hartungus (Johannes)
Hecatæus Oreſt. v. 869
Heinſius (Daniel)
Heliodorus Periegetes de Acropoli Ion v. 457
Heliodorus Poeta Phœniſſæ v. 239
Helladius Medéa v. 613
Hellanicus Phœniſſæ v. 666. Medéa v. 9
Hephæſtion Grammaticus Tragœd. §. xii
Hephæſtion (Ptolemæus) Phœniſſæ v. 829
Heraclitus Cyclops v. 705
Hermes Trismegiſtus Troades v. 885
Hermippus Medéa v. 1027
Hermogenes Rheſus v. 405
Herodianus Hippolytus *Schol.* v. 408
Herodorus Helena v. 265
Herodotus
Hervagii Editio Euripidis
Heſigonus Hiſtoricus Troades v. 227
Heſiodus
Heſychius Andromache v. 17
Hierocles Supplices v. 1140
Hippeus Medéa *Schol.* v. 9
Hippocrates Supplices v. 913
Hipponax Cyclops v. 438
Hofmanni Lexicon citatur Hecuba v. 8
----*citatio contra Invidos defenſa* Iphig. Taur. v. 435
----*error notatur* Bacchæ v. 559
Holbechius (Dr Thomas) Thyeſtes v. 4
Homerus & illius Scholiaſtæ
Horatius Hippolytus v. 478
Hoſpinianus Alceſtis v. 448
Huetius (Petrus Daniel) Androm. v. 98

I.

Amblichus Electra v. 979
Ibycus Poeta Andromache v. 595
Inſtitut. Imperial. Heraclidæ v. 540
Ion Phœniſſæ *Schol.* v. 218 & 1166
Joſephus Herc. Fur. v. 757
Joſephus Exonenſis Anglus Iphig. Aul. v. 1263
Irenæus Medéa v. 219
Iſæus Rheſus v. 405
Iſidorus Peluſiotes Phœniſſæ v. 549
Iſocrates Alceſtis v. 448
Junius (Hadrianus) Electra v. 91
Juſtiniani Inſtitutiones Ion v. 1093
Juſtinus Troades v. 795. Herc. Fur. v. 643
Juſtinus Martyr Ion v. 444
Juvenalis Helena v. 166

K.

Kirchmannus (Johannes) Supplices v. 934, &c.

L.

Lactantius Lamiæ *in Argumento,* &c.
Laertius (Diogenes) Antiope v. 86
Laet in Vitruvium.
Lambinus (Dionyſius) *in* Lucret. Andromeda v. 22
Langbaine (Gerard) Tragœdia §. xi *in fine.*
Lavaterus (Ludovicus) *in Proverbiis Solomonis* Medéa v. 516
Leo Rhetor Medéæ *Schol.* v. 167
Leopardi (Ludovici) *Emendationes.*
Leopardus (Petrus) Iphig. Aul. v. 718
Leopardus (Paulus) Medéa v. 679
Libanius Sophiſta Iphig. Aul. *ad princip.*
Lipſius Tragœdia §. vi
Lithgow (Johannes) Melanippe v. 33
Livius Troades v. 774. & Archelai *Argum.*
Lloyd (Nicolaus) *illius Lexicon* Iphig. Aul. v. 168
Loenſis *Vide* Nicolaus Loenſis.
Longinus Vitâ §. xxi. Phaethon v. 11
Lucanus Poeta Iphig. Aul. v. 11
Lucianus Iphigenia Taur. v. 40
Lucretius Iphig. Aul. v. 1512
Lycophron Hecuba *Schol.* v. 123
Lyſimachi Thebaica Paradoxa Hippolytus v. 545

M.

Macrobius Tragœdia §. vii
Maro Poetria Byzantina Rheſus v. 531
Magirus (Tobias) Hippolytus v. 443
Magiſter (Thomas) *Grammat.* Rheſus v. 313
Malala (Johannes) Phrixus v. 27
Marcianus Capella Afer
Marmora Oxonienſia Vitâ, &c.
Marſham (*Dnus* Johannes) Archelaus v. 4
Marſyas junior Hiſtor. Macedon. Hippolytus *Schol.* v. 671
Martialis Alceſtis v. 802, &c.
Martianus Bacchæ v. 463
Maximus (Valerius) Vitâ §. v. &c. *Vide* Tyrius.
Mela (Pomponius) Hippolytus v. 3. Andromach. v. 214
Menagius (Ægidius) *in Diog. Laert. fol.* 18
Menander Phœniſſæ v. 893. & 1161 Hippolytus v. 426
Menecrates de Senio Oenomaus v. 20
Meſſor Phœniſſæ *Schol.* v. 13
Meurſius (Johannes) Alceſtis v. 447, &c.
Miltonus (Johannes) *Poeta Anglus* Phœniſſæ v. 962
Mimas Pythagoricus Andromache v. 595
Mnaſias Phœniſſæ *Schol.* v. 416. & 652
Montaigne Bacchæ v. 200
Mornæus (Philippus) *de Chriſtianâ Religione* Rheſus v. 685
Morus (Thomas) Ion v. 1312
---*ejuſdem Patris dictum* Melanippe v. 33
Moſchopulus Ion v. 348
Moſchus Poeta Helena v. 345
Moſes *Vide* Scripturæ SS.
Muretus M. Anton. Medéa v. 45. Suppl. v. 180
Muſæus & ejus liber Iſthmiorum Medéa
Muſæus alter Iphig. Aul. v. 718
Muſonius Herc. Fur. v. 344

INDEX TERTIUS.

N.

Nemesianus Oenomai *Argum.*
Neophron Medéæ *Schol.* v. 1187. Alcestis v. 383
Nepos (Cornelius) Tragœdia §. viii. *in principio.*
Nicander Supplic. v. 392. Oreſt. v. 480
Nicarchus Cyclops v. 633
Nicephorus Rhesus v. 785
Nicolai (Jacobi Loensis) *Miscell. Epiphyll.* Alcestis v. 757
Nicostratus Comicus Phœnissæ v. 1017 Bacchæ v. 385. Alexandra v. 40
Nonnus
North (Johannes) Andromache v. 595
Nymphodorus Troades v. 227
Nyssenus Electra v. 50. *Vide* Gregorius.

O.

Ocellus Lucanus Heraclidæ v. 69
Oenomaus Philosophus Eurip. Vitâ §. iii
Onomacritus *Vide* Orpheus.
Oppianus
Opsopæus Helena v. 750
Origenes contra Celsum Phœnissæ v. 549
Orcsius Rhesus v. 685
Orpheus Iphig. Taur. v. 953
Orphici Scriptores Alcestis *Schol.* v. 2
Ortelius Iphig. Taur. v. 1103
Orus Grammaticus Herc. *Fur.* v. 379
Ovidius Hippolytus v. 1391

P.

Pacuvius Hippolytus v. 1058
Palæphatus Alcestis v. 483
Palmerius Herc. *Fur.* v. 29. & 379
Panyasis Alcestis v. 2
Parmeniscus Medéa v. 5, 9. & 273
Parmeno Byzantinus Helena v. 2
Parrhasius (Janus) Troades v. 128
Paschalius de Coronis Electra v. 496
Pausanias Andromach. *Schol. insert.* v. 228
Peirs (Gulielmus) Æolus v. 19. & Antigon. v. 43. & *passim in Fragmentis.*
Petitus (Samuel) *ejus Miscell.* Andromache v. 169
Petronius Oedipus v. 9
Pfochenius (Sebastianus) Hippol. v. 103, *&c.*
Phavorinus Lexicog. aphus Helen. v. 1546
Phavorinus Philosophus Helena v. 345
Pherecrates Phœnissæ v. 666
Pherecydes Phœnissæ *Schol.* v. 1111, 1122 *&c.*
Philander in Vitruvium.
Philes Helena v. 1498
Philippides Comicus Sthenobœa v. 1
Philo Judæus Hercules Fur. v. 1337
Philochorus περὶ μαντικῆς Alcestis v. 968
Philostratus in Heroicis Hecuba *Schol.* v. 422. Orestes v. 971
----*Icones illius* Phœnissæ v. 1062
Phocylides Supplices v. 533
Photius MS. *laudatur* Medéa v. 1392 Antiope v. 103
Phrynichus Medéa v. 1027
Phurnutus Supplices v. 30
Phylarchus Alcestis *Schol.* v. 2
Picus Mirandula Helena v. 750
Pindarus & illius Scholiastæ.
Pisandrus Phœnissæ v. 1748
Pius Secundus Papa, *Vide* Sylvius Æneas.
Plato Philosophus Phœnissæ v. 865
Plato Poeta Comicus Medéa v. 476
Plautus Medéa v. 58. Alcestis v. 757, *&c.*
Plinius Secundus Hecuba v. 458
Plutarchus Hercules Fur. v. 596, *&c.*
Polemon περὶ πτερῶν Med. *Schol.* v. 385
Pollux (Julius) Iphig. Aul. v. 345
Polyænus Rhesus v. 30, 36, *&c.*
Polyarchus Cyrenæus Alcestis *Schol.* v. 2
Pontanus (Jacobus) Ion v. 1145
Porphyrio in Horatium Hippol. v. 1252
Porphyrius de antro Nympharum Hippolyt. v. 77
Posidippus Bellerophon v. 77
Posidonius Cyclop. v. 644
Portus (Æmilius) *Notæ scripsit in Eurip.*
Prideaux (Humphredi) *Marmora Oxonienſia.*
Priscianus Alcmæon v. 6, *&c.*
Proclus Iphig. Aul. v. 170
Propertius Rhesus v. 5
Psellus in Zoroastrem Troades v. 885
Pyrrhonicus *Vide* Sextus.

Q.

Quintilianus Iphig. Aul. v. 1550

R.

Raleigh (Gualterus) Bacchæ v. 13
Regius (Raphael) *Volaterranus* Bacchæ v. 559
Rhianus Alcestis *Schol.* v. 2
Rhodiginus (Cælius) Ion v. 223
Rigaltius Electra v. 360
Ritterhusius in Oppianum.
Rosinus (Johannes) Electra v. 801
Rous, Rossæus (Franciscus) *Archæolog.* Hippolytus v. 513
Rutgersius (Janus) Andromache v. 440

S.

Salmasius (Claudius) Hippolytus v. 3
Salvianus Andromache v. 1164
Sammes (Aylett) Helena v. 1692
Sappho Orestes v. 1260
Scapula Alcestis v. 410. Iphig. Taur. v. 263
Schottus (Andreas) Orestes v. 1372
Seneca Philosophus Incerta v. 1
Seneca Poeta Iphig. Taur. v. 196, *&c.*
Serlius [Sebastianus] Tragœdia §. vi
Sextus Empiricus Scyriæ v. 7
Sextus Pyrrhonicus Sisyphus v. 1
Sigonius (Carolus) *&c.*
Silentiarius (Paulus) Danae v. 22
Simonides Medéæ *Argum. &c.*
Simplicius in Epictetum Herc. *Fur.* v. 1283
Socrates sæpé.
Solinus Bacchæ v. 463. Hippol. v. 3
Solomon Rex Bellerophon v. 77
Sophocles & ejus Scholiastæ.
Sopingius
Soranus de vitâ Hippocratis. Vitâ §. xxv
Sositbius Orestes v. 1637
Socratres Rerum Cretens. Script. Hippolytus v. 47
Sosiphanes Tragicus Phœnissæ v. 1017
Sotion Troades v. 227
Spartianus (Ælius) Ion v. 800
Speed (Johannes) Ion v. 1312
Spelman (Henricus) Hippolytus v. 1173
Sphyromachus Tragœdia §. vii
Spenius (Jacobus) Bacchæ v. 463
Stanleius (Thomas) *in Æschylum* Phœnissæ v. 1128
Staphylus Medéæ *Argum.*
Statius (Papinius)
Stephanus (Henricus) Rhesus v. 233 & 239
Stephani (Pauli) *Editio Euripidis*
Stesichorus Phœnissæ v. 674
Stiblinus (Gaspar) *aliquando citatur.*
Strabo non semel.
Strada (Famianus) Hippolyt. v. 102
Suetonius frequenter.
Sueur (Jean) *Ecclesiastica Histor.* Andromeda v. 801
Suidas sæpenumerò.
Sylburgius (Fredericus) Iphig. Aul. v. 58
Sylvaine (Alexander) Iphig. Aul. *ad princip.*
Sylvius Æneas *Vide* Pius Secundus.
Synesius sæpissimé.

T.

Tacitus Bacchæ v. 200
Tatianus Incerta v. 438
Teleclides Rhesus v. 539
Teles bis in Tragœdiâ §. v. & §. viii
Telesarchus Alcest. *Schol.* v. 2
Temple (Dnus Guliel.) *Vide in* Medio Ind.
Terentius plus semel.
Tertullianus Ion v. 223. Vitâ, *&c.*
Thales Polyidus *Addend.*
Theocritus & ejus Scholiastæ.
Theognis Supplices v 614, *&c.*
Theon Sophista Incerta v. 224. Troades v. 681
Theophilus Antiochenus Incerta v. 99
Theophrastus Hippolyt. *Schol.* v. 264
Theopompus Comicus Incerta v. 396
Theopompus Historicus Vitâ §. v.
Thucydides Alcest. v. 375
Timachidas Medéa *Schol.* v. 1:7
Timagoras Phœnissæ *Schol.* v. 674
Timarchus Medéa *Schol.* v. 1
Timocles de Tragicorum usu Tragœd. §. v
Tullii Ciceronis de Euripide sententia Scyriæ v. 10
Turnebus Hippolytus v. 1391
Tyrius (Maximus) Electra v. 958
Tyrtæus Poeta Hecuba v. 1108
Tzetzes (Isaac) Hippolytus v. 31
------- (Johannes) Helena v. 1498

V.

Vadianus in Melam Iphig. Taur. v. 30
Valerius Maximus Iphig. Aul. v. 1550. *Vide* Maximus.
Valesius (Henricus) Danae *Addenda* v. 1
Varinus Iphig. Aul. v. 1387. Rhes. v. 817
Varro Romanus Alcest. v. 835
Vegetius Rhesus v. 5
Victorius (Petrus) Hippolytus v. 109
Victorinus Pictavienses Ion v. 223
Vigerus Hecuba v. 320
Virgilius, Hippolytus v. 1391. *in alio Indice* *Vide* Maro.
Vitruvius Phœnissæ v. 1186, *&c.*
Ulitius (Janus) *in* Gratium, Nemesian. *&c.* Hippolytus v. 215
Ulpianus Ion v. 852. Tragœdia §. vii
Volaterranus Ion v. 1145. *Vide* Regius.
Vossius (Gerardus Johannes) Hippolyt. v. 222.
Usserius (Jacobus) *Archiep. Armach.* Herc. Fur. v. 643

W.

Warner's **Albion's England** Iphig. Taur. v. 1275
Windet (James Doctor) *de mortuorum statu* Alcestis v. 965
Wycbe (Sr Peter) Archelaus v. 4

X.

Xenon Comicus Sisyphus v. 43
Xenophon Vitâ, *&c.*
Xiphilinus Tragœdia §. vi
Xylander Iphig. Aul. v. 168

Z.

Zenobius Heraclidæ v. 61, 125, *&c.*

FINIS.